Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

LUCIANI
SAMOSATENSIS
OPERA.

GRAECE ET LATINE.

Tomus Tertius.

ACAD.
SCIENT. LITT.
ET ART.
LUGD

A 492561

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ

ΑΠΑΝΤΑ.

ACAD. SCIENT. LITT ET. ART. LUGD.

LUCIANI SAMOSATENSIS OPERA.

CUM NOVA VERSIONE

TIBER. HEMSTERHUSII, & IO. MATTHIAE GESNERI,

GRAECIS SCHOLIIS, AC NOTIS

omnium proximae editionis Commentatorum, additis
Io. BRODAEI, Io. IENSII, LUD. KUSTERI, LAMB. BOSII,
HOR. VITRINGAE, IOAN. DE LA FAYE, ED. LEEDES,
aliisque ineditis, ac praecipue

MOSIS SOLANI & I. M. GESNERI.

TOMUS III.

Curavit, notasque suas adjecit

IOANNES FREDERICUS REITZIUS.

BIBLIOTHECA PUBLICA

AMSTELODAMI,

Sumptibus JACOBI WETSTENII.

CIↃ IↃ CC XLIII.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LUCIANI SAMOSATENSIS
DIALOGI.

RHETORUM PRAECEPTOR.

QUAERIS, adolescens, quomodo fieri possis Rhetor, atque honestissimum illud & omnium ore celebratum nomen, Sophista ipse esse vi-

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

ΕΡωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο καὶ [a] πάνδημον ὄνομα, [b] σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δό-

VARIANTES LECTIONES.

a Πάνδημον] Sic *Fl. Ald. B*1. & 2. *H.P.* &c. Πάντιμον *J. V*2. Mſ. *Graev.* & L. *b* Σοφιστὴς] Ὁ σοφιστὴς *J.* ſola.

ΣΧΟΛΙΑ.

ΡΗΤΟΡΩΝ] *Φασὶν οὖν τινὲς* * *Πολυδεύκη τὸν ὀνοματολόγον λιπτυπόρδων Λουκιανὸν, τοῦτον γράψαι τὸν λόγον. τίχνῃ μὲν οὖν ὑπ τινα* † *λόγῳ ὑποβάλλοντα, σαφῶς δὲ λίξιων ἀδιάκριτον* ‡ *ὑφιστάντα, καὶ ἴσως οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ταῦτα τοῖς φάσκουσιν εἴρηται· ἐπεὶ ἐσυγχρόνου ἄμφω Λουκιανοῦ καὶ Πολυδεύκης. ἐπὶ γὰρ Μάρκου τοῦ Αὐτοκράτορος. V.*

ΡΗΤΟΡ.] Taxat Rhetores ſui temporis ut Luxurioſos nugacesque, & plenos oſtentationis & ampulloſos fluentesque deliciis. *G.* (Scholion hoc ego ad *Lexiph.* pertinere judico. *M. du S.*) Ideoque & illuc utrumque jam tranſtuli. *J. F. R.*

* Pollux non tantum ſcripſerat Onomaſticon, de quo hic Noſter, ſed etiam declamationes, aliosque ejusmodi libellos, inter quos fuit oratio contra Socratem, ut auctor eſt Suidas, unde ſibi Sophiſtae, quatenus in malam partem ea vox ſumitur, nomen meruit. At ſi eidem Suidæ crederemus, tempora non convenirent, cum Lucianus ſub Trajano, ut ait, vixerit; Pollux vero ſub Marco & Commodo Impp. Verum *Suidam* erraſſe oſtendit *Voſſius* de Hiſt. Graecis Lib. II. c. 15. cujus rationibus in poſterum addetur Scholiaſtae noſtri auctoritas. *J. Cler.*

† Λόγῳ] Ita dedit *Solan.* neſcio unde; obſecundavi tamen, quia vulgatum ſtare non poterat Cl. *Hemſt.* in Praef. ad *Poll.* p. 31. pr. ἢ λόγον corrigebat, quod praeferat cui lubet. *J. F. R.*

‡ Ὑφιστάντα] Συνιστάντα, *conradentem* pro *veiſtaſa* corrigi jubet Cl. *Hemſt.* l. d. & pro ἀδιάκριτον ἀδιακρίτων malit; licet —*ον* non damnet. Ego quoque —*ων* praeferrem. Sed *συνιστάντα* & *ὑφιστάντα* ratione accentus eum ſcribere voluiſſe, tamen credo, qui lubens admiſiſſem correctionem, ſi ex Cod. ſignaretur. *J. F. R.*

ADNOTATIONES.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ] Scriptus videtur Dialogus in *Julium Pollucem*, cujus exſtat onomaſticum. Hinc illud (p. 453.) ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς ἐν Λήδᾳ, &c. Sic infra Dial. Ψευδολογ. in Polycnetum Sophiſtam (p. 814.) *Th. M.*

ΡΗΤΟΡΩΝ] In *J.* Pollucem ſcriptum hunc libellum ajunt Scholiaſtes & *Marcilius*, eum ſc. cujus hodieque Ὀνομαστικὸν extat: ſane quod extremo libro ſcribit de nomine c. 24. ut recte conjeciſſe videantur, facit. Ægyptium fuiſſe *Palmerius* inde elicit, quod Pater (eodem c. 24.) ſerviiſſe dicitur. Naucratites autem Pollux. *Philoſtr.* 592. quanquam Ἀρδύπρας σοφιστὴς aliquando audit. Vid. *Suid.* Πολυδ. & Ναυκρατ. In alia ſententia eſt Cl. *Hemſterhuſius* in praef. & ad c. 1. Pollucis, de quo optime meritus eſt. Haec ego obiter. Ille ex profeſſo, ideoque magis audiendus. *M. du S.*

1. Ἐρωτᾷς, &c.] Ἐρωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο καὶ πάνδημον ὄνομα σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δόξῃς. *Sciſcitaris, adoleſcens, quo pacto Rhetor evadere, & venuſtiſſimum illud, vulgoque celebratum nomen ſophiſta ipſe cenſeri poſſis.* Sic interpres. Sed in Mſ. eſt πάντιμον ὄνομα vertendum, *illud & quod ab omnibus colitur nomen.* *J. G. G.*

2. Τὸ σεμνόταλον τοῦτο καὶ πάνδημον ὄνομα] Hæc duo in unam rem coire omnino nequeunt, & latet certe aliud, quod ex vetuſtis libris exſpectandum. Interim ſolitus fui hic legere πάνδεινον, quod vocabulum in Philopſeude quidem uſurpat auctor ad malum πάνδεινα πάσχειν ἰερόσυλον ὄντα, ſed in bonum occurrit, & quidem in hac ipſa materia in Rhetorum praeceptore πάνδεινόν τινα εἰς τοὺς λόγους ἀγωνιστήν. *J. G.*

3. Πάντιμον] Ita Mſ. Gr. L. & Ed. *J.* ac *V*2. recte; nec ulla amplius mutatione indiget locus. Reliqui

ACAD. SCIENT. LITT. ET ART. LUGD

δύξῃς. ἀβίωτα γὰρ εἶναί σοι φῂς, εἰ μὴ τοιαύτην τινὰ τὴν δύναμιν περιβάλλοιο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἄμαχον εἶναι, καὶ ἀνυπόστατον, καὶ θαυμάζεσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπιβλέπεσθαι, περισπούδαστον ἄκουσμα τοῖς Ἕλλησι δοκοῦντα. καὶ δὴ τὰς ὅτι τοῦτο ἀγούσας ὁδοὺς, αἵ τινές ποτέ εἰσιν, ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλὰ φθόνος οὐδείς, ὦ παῖ· καὶ μάλιστα ὁπότε νέος τις αὐτὸς ὢν ὀρεγόμενος τῆς ἀρίστων, οὐκ εἰδὼς ὅθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, ἱερόν τι χρῆμα καὶ συμβουλὴν οὖσαν, καθάπερ νῦν σὺ, τοῦτο [a] αἰτοίη προσελθών. ὥστε ἄκουε τό γε ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάνυ θαρρῶν, ὡς [b] τάχιστα δοκῶ [c] ἀνὴρ εἶναι γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτὰ, ἢν τὸ μὴ τοῦτο ἐθελήσῃς αὐτὸς ἐμμεῖναι οἷς ἂν [d] ἀκούσῃς παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπόνως αὐτὰ μελετᾶν, καὶ προθύμως ἀνύειν τὴν ὁδὸν, ἕως ἂν ἀφίκῃ πρὸς τὸ τέρμα.

Τὸ μὲν οὖν θήραμα οὐ σμικρὸν, οὐδὲ ὀλίγης τῆς σπουδῆς δεόμενον· ἀλλὰ ἐφ' ὅτῳ καὶ πονῆσαι πολλὰ, καὶ ἀγρυπνῆσαι, καὶ πᾶν

dearis. Nec vitam enim tibi dulcem esse ais, nisi talem quandam in dicendo facultatem assequaris, ut invictus fis, neque quisquam consistere te contra audeat, admirabilis porro apud omnes, & conspicuus, & quem audire Graeci omnes vehementer studeant. Vias ergo, quae ad hoc ducant, quaecumque tandem sint, studes ediscere. Verum nulla, puer, invidia est: in primis ubi juvenis aliquis, optimarum ipse rerum cupidus, ignarus autem unde haec petat, illud *tanquam* consilium, rem sanctam, uti tu modo, rogatum veniat. Audi ergo quod in mea potestate est, & cum fiducia, ut quam celerrime vir acer fias, tum ad cognoscendum quae opus est, tum ad explicandum, si postea manere in illis, quae a nobis audies, volueris, & diligenter ea meditari, & studiose viam pergere, donec ad metam perveneris.

2. Atque illud quod venaris non parvum est, neque parvae curae indigum, sed in quo multum laborare, & vigilare, & nihil non

a Αἰτοίη] Αἰτοίης *Fl.* sine commate post σὺ. b Τάχιστα] Ita dedit *Solan.* ex L. Μάλιστα Edd. priores. Τάχιστα etiam marg. *A1.* c Ἀνὴρ] Omittit *Fl.* d Ἀκούσῃς] Ἀκούσῃ *Fl.*

Impr. πάνδημον. *M. du S.*

Πάνδημον ὄνομα] Non possum damnare lectionem impressorum, credo, omnium. Ut in fine hujus libelli Venus πάνδημος, quam omnis populus veneratur; sic πάνδημον ὄνομα non minus mihi rectum videtur, quam πάντιμον. *J. M. G.*

Πάνδημον] *Solan.* πάντιμον praefert, ex *J.* & *Va.* Ceterasque male habere πάνδημον, margini adscripsit. Ego, quia utrumque eodem redit, numerum Edd. potiorem sequor, & sine necessitate vulgatum movere non sustinui. Immo re accuratius examinata, πάνδημον veram esse lectionem video, quod ideo per πάνδημον Venerem juret in fin. hujus Dial. (vid. §. 25. f.) quod ipse voti hujus compos jam πάνδημος sibi factus videatur, & conclusio ita propositioni respondeat. His scriptis video Cl. *Gesnerum* mecum plane consentire. *J. F. R.*

14. Ἱερόν] (Ex Pythagoricorum schola haustum. V. *Jambl.* de V. Pyth. No. 85.) *Kust. Platonis* aetate jam inter proverbia numerabatur. Theag. p. Ed. *Bas.* 239. 1. Ad Menandri senarium alludit Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστι ἡ συμβουλὴ. Vid. *Steph. thesaur.* p. 278. *M. du S.*

Ἱερόν τι χρ. τὴν συμβ.] Rursus infra *Adv. Ind.* c. 25. φαίην τῶν ἂν ἱερὸν χρῆμα συμβουλὴ. *Long. Past.* IV. pr. ὁ Θρᾴκιος πάγκαλόν τι χρῆμα. *Aristoph.* Plut. 895. πολὺ χρῆμα τιμιάτερον. *Aelian.* V. H. I. 3. σοφόν τι χρῆμα ἦν γῆρας. *Batrach.* Plura Commentt. ad utrumque. At quis hoc loquendi genus ignorare potest? *J. F. R.*

16. Ἐπ' ἐμοὶ] Ἄκουε ἐπ' ἐμοὶ junxit *Birchelmer.* vertens: *audi ex me*, quod defendi posset ex *Phalar.* Ep. 18. ubi ἐπὶ σοὶ, *quem tibi commisi.* Sed rectius *Gesn.* cum *Benedicto.* τόγε ἐπ' ἐμοὶ jungit, pro καινὸν τό γε, i. e. *quantum in me.* *J. F. R.*

17. Τάχιστα] Sic L. In Impr. μάλιστα. Ex *Thucydide* autem verba haec mutuo accepit *L.* II. 60. quem & alibi eorum auctorem nominat; Οὐχ. c. 36. *M. du S.*

Τάχιστα] Non placebit haec emendatio illis, qui pr. c. 2. legerint, ubi multo labore opus esse ad hoc ipsum, videtur innui; sed placebit porro legentibus c. 3. ubi promittit, se non ordinaria ac difficili, sed compendiosissima ipsum via ducturum. Magisque probabitur conferentibus c. 5. ubi unius diei rhetorem illum futurum promittit, & c. 10. quo loco ταχεῖα ὁδὸς ἐπὶ ῥητορικῆς ἀρετῆς κτῆσιν itidem habemus. *J. F. R.*

33. Ἱδρῶτος μοῦσαν] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *F. G.*

35. Ἔτι ὑδὸν] *L. Bos* de Ellipsi p. 108. vertit, *aliquis — differremus*, quum ante versum esset: *si quidem*

non ſuſtinere aequum ſit. Vide enim, quot homines, qui antea nihil eſſent, nobiles, & divites, &, per Jovem, generoſiſſimi, ob dicendi facultatem viſi ſint.

3. Interim tamen noli metuere, neque te magnitudo eorum, quorum ſpes propo-30 nitur, ipſa aſſequendi difficultate rejiciat, qui putes, infinitos tibi ante ſubeundos labores. Neque enim aſperam te neque arduam & plenam ſudoris viam ducemus, ut in media illa fatigatus retro eas: alioqui nulla parte meliores eſſemus reliquis, qui 35 conſuetae illius duces ſunt, longae, & praeruptae, & laborioſae, & ut plurimum deſperatae. Verum eximium in conſilio noſtro illud eſt, quod *per* jucundiſſimam ſimul & maxime compendiariam, & equos etiam capientem *viam*, atque declivem, multa cum voluptate atque oblectatione, per prata florida & umbram ſolidam, otioſe incedens, ſine ſudore ſtabis in ſummo, & praedam nullo labore capies, &, ita me Jupiter, epulabere jam accumbens, cum anhelantes, quotquot alteram illam viam ſecuti ſunt, ab alto videbis, circa imum

ὑτιῶν ἐπαυμεῖναι ἄξιον. σχόπει γῶν ὁπόσοι τέως μηδὲν ὄντες, ἔνδοξοι, καὶ πλούσιοι, καὶ, νὴ Δί', εὐγενέστατοι ἔδοξαν διὰ τὸν λόγον.

Ὅμως δὲ μὴ δείδιθι, μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐλπιζομένων ἀποδυσπετήσῃς, μυρίους τινὰς τοὺς πόνους προποιήσειν οἰηθείς. οὐ γὰρ σε τραχεῖάν τινα, οὐδὲ ὄρθιον, καὶ ἱδρῶτος μεστὴν ἡμεῖς [e] γε ἄξομεν, ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέψαι καμόντα. ἐπεὶ οὐδὲν ἂν διαφέρομεν τῶν ἄλλων, ὅσοι τὴν συνήθη ἐκείνην ἡγοῦνται, μακρὰν, καὶ ἀνάντη, καὶ καμαλπρὰν, καὶ ὡς [f] τὸ πολὺ ἀπεγνωσμένην. ἀλλὰ τόγε παρ' ἡμῶν ἐξαίρετον τῆς συμβελῆς, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡδίστην τε ἅμα καὶ ὀπτομωτάτῃ, καὶ ἱππηλάτῳ καὶ κατάντῃ, σὺν πολλῇ τῇ θυμηδίᾳ καὶ τρυφῇ, διὰ λειμώνων εὐανθῶν καὶ σκιᾶς ἀκριβοῦς, σχολῇ καὶ βάδην ἀνιὼν, ἀνδρατὶ ἐπιστήσῃ τῇ ἄκρᾳ, καὶ [g] ἀγρεύσεις ἐν καμῶν, καὶ, νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαχείμῳ, [h] ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράπουλο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τὸν ἀνόδου.

[e] Γε] Abeſt a *Fl.* [f] Τὸ πολὺ] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Ἐπὶπολὺ *J.* [g] Ἀγρεύσεις] Αἰρήσεις L. & marg. *Ait. W.* [h] Ἐκεῖνος] Reſtitutum ex *Fl.* & *S.* Ἔκεινος cett. male. Ἔκεινος *Marcil.* fruſtra. Ἐκείνους etiam marg. *Ai.* Sed deletum deinde. *Gesner.* vulgatum tueri conatur.

dem diſſerimus. Sed Cl. *Geſnerus* jam ſua ſponte emendavit. *J. F. R.*

40. Ὑπήλατον δὲ κατάντη] *Facilem & acclivem* reddiderat *Birkheimerus*, quum deberet: *equitabilem ac declivem* vel *pronam.* Cl. *Hemſt.* illud *equitabilem* ſuperſcripſerat, quod Cl. *Geſn.* per circuitionem dedit. *J. F. R.*

44. Αἰρήσεις] Ex Codice L. hoc, qui αἰρήσεις, pro vulgato ἀγρεύσεις, habet. *M. du S.*

45. Καὶ νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαχείμῳ, ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράπουλο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν] Inducit hic Lucianus quempiam, qui faciliori & breviori via aliquem ad artis Rhetoricae ſcientiam ſuſcipit perducere. Mirifice itaque in exordio commendat & extollit hic ὁδοποιὸν, viae, qua diſcipulum ſuum ducturus eſſet, brevitatem, & commoditatem; ita ut ſine ullo ſudore & moleſtia ad ſummum pervenire diſcipulus poſſit: *quo cum veneris*, inquit, *hilariter profecto vives, decumbens, eos omnes, qui ad aliam ſe flexerunt viam, e ſummo deſpiciens, etiamnum haerentes in difficilibus & lubricis rupibus, aegre adſcendentes, & ſubinde in eaſpne devolutos*, &c. *Marcilius* legit καλαχείμῳ ἴκανῳ pro ἐκείνους. Quae mutatio cur ſit neceſſaria, equidem nullus video. Ipſum illud εὐωχήσῃ καλαχείμῳ ſatis efficax eſt ad denotandum eum, qui omni labore immunis, & ſolutus vivat. Adde quod haec locutio, ἐκείνους, ὁπόσοι, &c. eſt nimis rotunda, & Luciano noſtro familiaris, quam ut ſit ſollicitanda. Noſter in *Hippiae* initio, Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἡγοῦμαι φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι, &c. & eadem pag. Τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι, &c. ac paſſim. *J. F.*

46. Ἔκπνους] Ἔκπονος ut ἴκπορος, ἴκδικος, ἴκπος, & id genus alia. Sic paucis interjectis, μοσυχὶ καθεύδων λαθὼν. Et p. 440. ἀπνεστὶ. *Th. M.*

Ἐκείνους] Ante *Benedictum* jam *Fl.* Ed. recte habebat. Reliqui libri, quod mireris, ἴκπνους. *M. du S.*

Ἔκπνους, ὁπόσοι] Sanus mihi videtur locus, tentatus, ut videtur, propter verbum nondum relatum in Lexica. Ut ἄπνους eſt, qui non reſpirat, δύσπνους qui difficulter: ſic ἴκπνους, qui labore, curſu, multum ſpiritus effudit, & nunc aegre eum recipit, verbo, *anhelus.* Jungo igitur ἐπισκοπῶν ἴκπνους & deinde ἀνόπνοιαν, τ. λ. *J. M. G.*

δω. ἔτι χτ' δυσβάτων καὶ ὀλισθηρῶν τὰ χρημνῶν μόλις ἀνέρπουσας, ἀποκυλιομένους ὀπὶ κεφαλὴν ἐνίοτε, καὶ πολλὰ τραύματα λαμβάνουσας ἐν τραχείαις ταῖς πέτραις· σὺ δὲ πρὸ πολλοῦ ἄνω ἐστεφανωμένος, εὐδαιμονέστατος ἔσῃ, ἅπαντα ἐν βραχεῖ, ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ πρὸς τὴν ῥητορικῆς μονονουχὶ καθεύδων λαβών.

55

Ἡ μὴ δὴ ὑποσχέσις οὕτω μεγάλη [a] ἀλλὰ πρὸς Φιλίου [b] Διός, μὴ [c] ἀπιστήσῃς, εἰ ῥᾳστά τε ἅμα καὶ ἥδιστά σοι ταῦτα ἐπιδείξειν φαμέν. εἰ γὰρ Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος λαβὼν, αὐτίκα μάλα ποιητὴς ἐκ ποιμένος κατέστη, καὶ ἥδε θεῶν καὶ ἡρώων γένη, κάτοχος ἐκ Μουσῶν γενόμενος· ῥήτορα δὲ, ὃ πολὺ ἔνερθε τῆς ποιητικῆς μεγαληγορίας ἐστὶν, ἐν βραχεῖ καλαστῆναι ἀδύνατον, εἴ τις ἐκμάθοι τὴν ταχίστην ὁδὸν;

4. Promiſſio fane quam magna; Sed per ego te amicitiae praeſidem Jovem rogo, ne fidem nobis deneges, ſi facillima ſimul & ſuaviſſima haec tibi nos oſtenſuros eſſe dicimus. Si enim Heſiodus, paucis ex Helicone ſumtis foliis, poëta ſtatim de paſtore factus eſt, & Deorum genera atque hominum, a Muſis obſeſſus cecinit: Rhetoremne, quod multum infra poëticam magniloquentiam eſt, brevi tempore fieri poſſe negabimus, ſi celerrimam quis viam ediſcat?

Ὡς ἔγωγε καὶ διηγήσασθαί σοι βούλομαι Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ὀπτάσιαν, δι' ἀπιστίαν ἀτελῆ γενομένην, καὶ τῷ ἀκούσαντι ἀνόνητον. ἦρχε μὲν γὰρ ἤδη Ἀλέξανδρος Περσῶν, μετὰ τὴν ἐν Ἀρβήλοις μάχην, Δαρεῖον καθηρηκώς. ἔδει δὲ πανταχόσε τῆς ἀρχῆς διαθεῖν τοὺς γραμματοφόρους, τὰ ὑπτάγματα τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίζοντας· ἐκ Περσῶν δὲ πολλὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγίγνετο ἡ ὁδός· ἐκπερᾶσαι γὰρ

5. Quorſum ego etiam enarrare tibi volo Sidonii cujuſdam mercatoris inventum, quod ob negatam illi fidem caruit ſucceſſu, & utilitatem audienti nullam attulit. Imperabat jam Perſis Alexander, poſt devictum praelio ad Arbela Darium. Opus autem erat per omnes imperii partes diſcurrere tabellarios, perferentes Alexandri imperia. Porro multum erat ex Perſis in Aegyptum viae. Circumeundi enim montes, deinde per

a Ἀλλὰ] Σὺ δὴ L. & marg. *A1.* b Διὸς] Non habet *Fl.* c Ἀπιστήσῃς] Ἀποστήσῃς marg. *A1W.*

57. Πρὸς Φιλίου Διὸς] Etſi ſupra *Tim.* c. 1. Ὦ Ζεῦ φίλιε neceſſario additur; hic tamen Διὸς cum *Fl.* omittere malim, vereorque ne ex interpretamento huc irrepſerit: nam & alibi ſolet ſine Jovis mentione *Philium* ſolum dicere, ut *Tox.* c. 11. fin. ἆρ' ἐκεῖνός ὁ Φίλιος; & alibi. Quin vel in jurandi formulis omitti ſolet Ζεύς. *Ariſtoph.* Acharn. 730. Ναὶ τὸν Φίλιον, quod cum Scholiaſt. ibi exponat τὸν τοῦ Φιλίου Δία, facile ex ſimili gloſſa illud Διὸς huc irrepſerit. *J.F.R.*

59. Εἰ γὰρ] Ἢ γὰρ. *An.* *F.G.* Non plane opus eſſe arbitror, quia ex ſequenti interrogatione ſenſus etiam τῷ εἰ eſt apertus. *J.F.R.*

Ibid. Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα] *Heſiod.* Θεογ. 30. *M. du S.*

65. Ἀδύνατον] Subaudi ἔστι, niſi fortaſſe exciderit reponendum poſt τὸ ἀδύνατον. Vett. libri inſpiciendi. *F G.* Nihil in Codd. ſubſidii reperio; ſed nec adeo deſidero. *J.F.R.*

68. Σιδωνίου] Abſurda haec fabula, quam *Sidonio* mercatori ideo affingere puto, quia *Sidonium Sophiſtam* petebat, de quo in *Demon.* vita, c. 14. *M. du S.*

70. Ἤδη] Conf. ſupra Σκυθ. c. ult. verſus fin. *M. du S.* Nihil peculiare hoc habet; hac enim poteſtate τὸ ἤδη ſaepius occurrit, ut *Quom. Hiſt.* c. 1. Ἀνυμάχου ἤδη βασιλεύοντος. Ne plura. *J.F.R.*

77. Ἐλάσαντας] Ἐλαύνειν γῆν pro *vagari*, *peragrare* regionem, etiam ſupra *Alex.* c. 46. γῆν περὶ γῆς ἐλαύνεσθαι. Vide & *Gall.* c. 14. No. 8. ubi nonnulla addidi. *J.F.R.*

80. Διανύσαντας] Sic *J.* & *Va.* melius quam quod in

per Babyloniam pergendum in Arabiam, tum, deserta regione multa superata, pervenire denique in Aegyptum, viginti maximas expedito viro istas mansiones emensum. Molestе hoc ferebat Alexander, quia, audito, moliri aliquid Aegyptios, non poterat satis celeriter mittere ad Satrapas, quid de illis sibi placeret. Tum ergo Sidonius mercator, *Ego tibi*, inquit, *Rex, promitto me ostensurum viam non longam e Persis in Aegyptum. Si quis enim montes istos superet, superaverit vero triduo, ille statim est in Aegypto.* Et res ita se habuit. Verum non credidit Alexander, sed impostorem esse mercatorem putavit. Itaque quod praeter ipsem promittebatur, incredibile visum vulgo.

6. Tibi vero ne tale quid in mentem veniat. Experimento enim scies, nihil obstare, quin Rhetor videaris, intra unum nec solidum diem alis trajecto monte ex Persia in Aegyptum. Volo autem tibi prius, ut ille Cebes, imagine verbis depicta utramque viam ostendere. Duae enim sunt, quae ducunt ad Rhetoricen, quam non mediocriter adamasse mihi videris. Nimirum ipsa

ἐδεῖ τὰ ὄρη, εἶτα ἀφ' ἧς Βαβυλωνίας εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐλθεῖν· εἶτα ἐρήμην πολλὴν ἐλάσαντας, ἀφικέσθαι ποτὲ μόλις ἐς Αἴγυπτον, εἴκοσι μηκίστας ἀνδρὶ εὐζώνῳ σταθμὰς διανύσαντας. ἤχθετο οὖν Ἀλέξανδρος ἐπὶ τούτῳ, διότι Αἰγυπτίους τι πραγματεύειν ἀκούων, οὐκ εἶχε ταχέως ἐκπέμπειν τοῖς σατράπαις τὰ δοκοῦντα οἱ περὶ αὐτῶν. τότε δὴ ὁ Σιδώνιος ἔμπορος, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνοῦμαι δείξειν ὁδὸν, ἣ πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰς Αἴγυπτον· εἰ γάρ τις ὑπερβαίη τὰ ὄρη ταῦτα, ὑπερβαίη δ' ἂν τριταῖος, αὐτίκα μάλα ἐν Αἰγύπτῳ ἐστὶν ᾗ εἶχεν ἔτος πολλὸν ὄγε Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα εἶναι τὸν ἔμπορον ᾤετο. ἔστω τὸ παράδοξον τῆς ὑποσχέσεως ἄπιστον ἐδόκει τοῖς πολλοῖς.

Ἀλλὰ μὴ σύ γε πάθῃς τὸ αὐτό· εἴσῃ γὰρ πειρώμενος ὡς οὐδέν σε κωλύσει ῥήτορα δοκεῖν μιᾶς οὐδ' ὅλης ἡμέρας, ὑπερπεράσαντα τὸ ὄρος ἐκ Περσῶν ἐς Αἴγυπτον. ἐθέλω δέ σοι πρῶτον, ὥσπερ ὁ Κέβης ἐκεῖνος, εἰκόνα γράψαμενος τῷ λόγῳ, ἑκατέραν ἐπιδεῖξαι τὴν ὁδὸν (δύο γάρ ἐστον, αἱ πρὸς τὴν ῥητορικὴν ἄγουσι) ἧς ἐρᾷν οὐ μέτριός μοι δοκεῖς. καὶ δῆτα, ἢ μὲν ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω, πρά-

d Διανύσαντας] Rescriptum ex *J.* & *V2.* Διανύσαντα enim cett. *e* Δὴ] Δὲ *Fl.* *f* Κωλύσει] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Κωλύει *J.* & marg. *AIW.*

in reliquis Διανύσαντα, nisi etiam quod praecessit ἐλάσαντας, mutes. *M. du S.*

88. Αὐτίκα μάλα] Si veram narrat historiam Lucianus, merito fides non est habita homini vano ab Alexandro, quem alia omnia edocere nempe poterant mensores sui. Inter fines occidentales Persidis & Orientales Aegypti intersunt gradus non minus xv, id est milliaria Germanica minimum cc, expedito etiam homini xx mansiones denorum milliarium. Itaque puto hanc ipsam narrationem vel fictam vel veram pertinere ad iroiam Luciani, demonstrandumque τὸ ἀδύνατον τῆς ὑποσχέσεως potius, quam eo, quo verba, illa praesertim, καὶ εἶχεν ἔτος, ducunt. *J. M. G.*

98. Κέβης] Cebes Thebanus Philosophus fuit, discipulus Socratis, quem scripsisse dialogos tres, qui inscribuntur Ἰσθμιακὸς, Φρύνιχος, Πίναξ, auctores sunt *Laërt.* L. 2. & *Suid.* Sed praeter πίνακα nihil extat. *G. C.*

3. Ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω] Augent interpretes *in eminenti solio sedet.* At non utique; quum sic loquuntur Graeci, de solio intelligunt: & ipse paulo ante citatus Cebes, quum de Beatitudine agit, ὑψηλὸν agnoscit non de solio, sed de loco, ubi illa fingitur morari, & in illo ὑψηλῷ, quod statuit esse ἀκρόπολιν τοῦ παντὸς κόσμου, ista καθῆσθαι ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ. Denique Lucianus non respexit ad solium, sed ad situm loci, unde mox inquit, πρῶτον δὴ σὺ ἐμοὶ τὴν ἐπιθυμίαν δηλωσον ἐπιτάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τὸ ἄκρον, quae quidem ἄκρα non est demonstrata nisi in solo hoc ὑψηλῷ, ita ut mihi certe videatur temere addi vox tertia. *J. G.*

πάνυ καλὴ, καὶ εὐπρόσωπος, τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ παντοίοις [a] καρποῖς ὑπόβρυον· ἐν θατέρᾳ δέ μοι δόκει τὸν πλοῦτον παρεστῶτα ὁρᾶν, χρυσοῦν ὅλον ὄντα, καὶ ἐπέραστον. καὶ ἡ δόξα δὲ, καὶ ἡ ἰσχὺς παρέστασαν, καὶ οἱ ἔπαινοι περὶ πᾶσαν αὐτὴν, ἔρωσι μικροῖς ἐοικότες, πολλοὶ ἀναπλαχθέντες περιπλεόμενοι ἐκπετάμενοι. [b] εἴ που τὸν Νεῖλον εἶδες γραφῇ μεμιμημένον, αὐτὸν μὲν κείμενον ἐπὶ κροκοδείλου τινὸς ἢ ἱπποποτάμου, οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ· μικρὰ δέ τινα παιδία περὶ [c] αὐτὸν παίζοντα (πήχεις αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι) τοιοῦτοι καὶ περὶ τὴν ῥητορικὴν οἱ ἔπαινοι. πρόσει δὴ σὺ ὁ ἐραστὴς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τῆς ἄκρας, ὡς γαμήσειάς τε αὐτὴν ἀνελθὼν, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἔχοις, τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τοὺς ἐπαίνους. νόμῳ γὰρ ἅπαντα γίγνεται τῷ γεγαμηκότι.

jam in alto ſedeat, pulchrâ undique; Amaltheae cornu dextra gerens, fructibus abundans omnigenis: ad alteram vero manum imaginare adſtantem Plutum, aureum totum atque amabilem: adſtent vero etiam Gloria, & Vis, & Plauſus circa illam undique, parvis Cupidinibus ſimiles, multi, amplexi ſe mutuo, circumvolent. Si quando Nilum depictum vidiſti, ipſum quidem jacentem in crocodilo quodam aut hippopotamo, ut plerique in eo *repraeſentando* pingunt: parvos autem ludentes circa illum puerulos, Cubitos illos vocant Aegyptii: tales etiam circa Rhetoricam ſunt Plauſus. Accede jam tu, amator, cupiens nimirum quam celerrime in ſummo eſſe, ut & ipſam uxorem ducas ubi eſcenderis, & omnia illa habeas, Plutum, Gloriam, Plauſus: lege enim fiunt omnia mariti.

7. Deinde

a Καρποῖς] Omiſit *El.* b Εἴ που] Recte *El. Fr. B. H. S.* &c. Ἤου male *J.* cum *Pa.* c Αὐτὸν] Αὐτὸν *J.*

4. Ἀμαλθείας κέρας] Rhea Jovem enixa metu patris infantem in Creta occuluit, nutriendum a duabus Nymphis, Adraſtea & Ida Meliſei filiabus, has nutricaverunt illum capræ cujusdam lacte, cujus nomen fuerat Amalthea, eam capram Jupiter jam adultus in ſidera retulit, vocaturque a Græcis αἲξ ἰράνιος, hujus alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officii præmium, hanc adjiciens facultatem, ut, quidquid optaſſent, id illis ex eo ſuppullularet. Hinc adagium: Ἀμαλθείας κέρας. *G.C.*

12. Εἴ που] Ut Συγγρ. c. 23. ἐκείνου ποιοῦ εἴ που Ἕρμου &c. *Vet.* utraque ἵνα, prave. De Hippopotamo conſule omnino *Spanh.* 172. . . qui in nummis formam ejus exhibet. De Crocodilis etiam eundem vide p. 175. At in nummis non inſidet Nilus Crocodilo, ſed adſidet. Πήχεις vero illi compareat recumbenti Nilo adſtantes, in nummo *Hadriani* a *Spanhemio* memorato p. 174. Verba ipſa viri illuſtriſſimi, cum nummum ipſum videre non licuerit, accipe. [Extat quoque in eadem *Gaza* (Regis Gallinæ) hujus Adriani nummus, in quo *Nilus recumbens*, ſphingi innixus, *circum autem pueruli quatuor*, quorum unus hippopotamo inſidet. Haut aliter ac *circumſtantes* etiam *pueros* præfert *ſtatua Nili* Vaticana; & ejusdem fluvii, uti a *Diodoro* alicubi (I. 9.) dicitur πολυγόνου, effigies apud *Philoſtratum* (Icon. I. p. 737. Ed. poſtr. p. 769.) traditur, quos alias *in Ægyptiis Nili picturis familiares* notavit *Heliodorus*. (l. IX.) Adde quod de dedicata a Veſpaſiano in templo Pacis inſigni quadam Nili e baſalte ſtatua docet Plinius; ac ubi ſimul tangit, quid *liberi illi Nili ſimulacris addi ſoliti*, & quos alibi Νάνους τοῦ Νείλου dictos legiſſe memini, denotarent (XXXVI. 7.) *Argumento NILI XVI. LIBERIS CIRCA LUDENTIBUS per quos totidem CUBITA ſummi incrementi augentis ſe annis intelliguntur.*] Quae omnia hunc locum mire illuſtrant; nam & res ipſa inde luculenter confirmatur; & ſimul vocis Πήχεις, quae apud Philoſtr. etiam occurrit, ratio manifeſte aperitur. Vide omnino *Philoſtratum* l. c. & 525. ubi eo alludit. *M. du S.*

14. Ἐν αὐτῷ] Id eſt, in Nili fluminis deſcriptione, ſive pictura, icone. *F.G.* Vid. Addenda.

Ἐν αὐτῷ] Abſurde hae duae voces adduntur: nolui tamen, cum in omnibus inveniantur, expungere. *M. du S.*

16. Πήχεις] Amores dicti πήχεις a ſtatura. *Philoſtrat.* tabula Nili, περὶ τὸν Νεῖλον οἱ πήχεις ἐπέρωτες, σπουδὴν ἐμφαίνοντες τῇ ἐπιμελείᾳ. *F.B.*

Πήχεις αὐτοὺς] Si quis inſpicere velit *Philoſtrati* Icona 1, 5. & quae ibi dedit ὁ πάνυ Olearius, nihil ad explanationem hujus loci deſiderabit. Caeterum Πήχεις ibi in verſione Latina reliquit, *Peches*, Olearius; ego non dubitavi dare *Cubitos*, cum *Dactylos Idaeos Digitos* vocare non refugerint *Cicero* de Nat. Deor. 3, 16.

at-

7. Deinde cum ad montem accedis, primo quidem desperas ascensum, & similis tibi res videtur, qualis Aornus visa Macedonibus, cum praeruptam undique cernerent, neque avibus adeo ad transvolandum facilem, Baccho quodam aut Hercule, si capienda sit, indigentem. Haec tibi primum videntur. Tum post paullo vides duas quasdam vias: quin altera semita modo est angusta & spinis obsita, & aspera, sitim multam ostentans ac sudorem. Et jam occupavit illam pulchre ostendere Hesiodus, itaque nihil mea opera indigebit. Altera autem lata, florida, irrigua, talis, qualem paullo ante dicebam; ne etiam eadem dicendo saepius retineam te, cum jam Rhetor esse possis.

Εἶτα ἐπειδὰν πλησιάσῃς τῷ ὄρει, τὸ μὲν πρῶτον ἀπογιγνώσκεις τὴν ἄνοδον· καὶ τὸ πρᾶγμα ὅμοιόν σοι εἶναι δοκεῖ, οἷα ἡ Ἄορνος ἐφάνη τοῖς Μακεδόσιν, [d] ἀπόζυρον αὐτὴν ἀπασλαχόθεν ἰδοῦσιν, ἀτεχνῶς οὐδὲ ὀρνέοις ἐπιπτῆναι ῥᾳδίαν, Διονύσου τινὸς, ἢ Ἡρακλέους, εἰ μέλλοι καθαιρεθήσεσθαι, δεομένην. ταῦτά σοι δοκεῖ τὸ πρῶτον· εἶτα μετ' ὀλίγον ὁρᾷς δύο τινὰς ὁδούς· μᾶλλον δὲ ἡ μὲν ἀτραπός ἐστι στενὴ, καὶ ἀκανθώδης, καὶ τραχεῖα, πολὺ τὸ δίψος ἐμφαίνουσα, καὶ ἱδρῶτα. καὶ ἔφθη μὲν ἤδη Ἡσίοδος, εὖ μάλα ἐπιδείξας αὐτὴν, ὥστε [e] οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει· ἡ ἑτέρα δὲ πλατεῖα, [f] καὶ ἀνθηρὰ, καὶ εὔυδρος, τοιαύτη, οἵαν μικρῷ πρόσθεν εἶπον, ἵνα μὴ [g] καὶ τὰ αὐτὰ λέγων πολλάκις, ἐπέχω σε ἤδη ῥήτορα εἶναι δυνάμενον.

Plus illud modo adjiciendum puto, asperam illam atque arduam, non multa ha-

8. Πλὴν τό γε [h] τοσοῦτο προσθῆσαι μοι δοκῶ, ὅτι ἡ μὲν τραχεῖα ἐκείνη, καὶ ἀάντης,

[d] Ἀπόζυρον] Ἀπόξηρον *Fl.* male. [e] Οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει] Οὐδὲν δεῖ ἐμοῦ δήσει *F.* & L. Quod edidimus est in reliquis. [f] Καὶ] Abest a *Fl.* [g] Καὶ τὰ] Pro καὶ πολλάκις hic habet *Fl.* postea τὸ πολλάκις omittens. [h] Τοσοῦτο] Ita *Fl. F. B. S.* Τοσοῦτον *P.* etiam recte.

atque *Arnobius* 3. p. 124. seq. Nempe utrobique ad significationem nominis respicitur, quod de Digitis docet *Pollux* 2, 156. Cubitos *Philostratus* l. c. παιδιὰ vocat ξυμπαίγμα τῷ ἀσφαλεῖ. Et quod Noster de Aegyptiis dicit, sine dubio illi nomine suae linguae, cubitum notante, utebantur. *F.M.G.*

18. Πρόσει] *Ades.* *F.G.*

19. Ὅτι τάχιστα &c.] Adfert haec *Th. Mag.* verbo βούλομαι. p. m. 31. ubi cum ὅτι τάχιστα recte sejungitur, uti & in Ed. Lucian. *H.* & ego sic dedi, cum ὅτι τάχιστα junctim exaratum invenirem in Edd. *P. F. S.* aliisque. Pleonasmum autem hunc τῦ ὅτι esse frequentissimum, quid opus est multis confirmare. Vid. mox c. 15. φασὶν ὅτι μεγίστῳ. *Aesop.* Fab. 128. ὅτι πολλῷ χρόνῳ. Adde *Bud.* Comment. L. Gr. p. 688. Et ὡς ὅτι μάλιστα sive κάλλιστα, ap. *Aelian.* V. H. 2. 13. versus fin. ibique Cl. *Periz.* *F.F.R.*

26. Ἡ Ἄορνος] Confer *Philostr.* L. 2. vit. Apoll. p. 58. ibique *Olear.* No. 2. & 4. docentem *Aornum* esse, quam *Sisimithri petram* Plutareh. vocat in vita Alexandri, nomenque traxisse ab avibus, quibus careret, vel ad quas aves evolare nequirent. Adde *Curt.* VIII. c. 11. pr. narrantem qua ratione haec petra ab Hercule frustra obsessa, tamen a Macedonibus occupata fuerit, ibique *Cellarium*, docentem Ἄορνος & Ἄορνις scribi. Quare in re nota plura non congeram. Conf. si vis *Dial. Mort.* XIV. f. ubi jam demum video idem de diversa orthogr. jam traditum a Cl. *Hemst.* Ἄορνος etiam scribitur *Herm.* c. 4. *F.F.R.*

35. Ἡσίοδος] *Hesiod.* l. Ἔργ. ait asperam esse ad virtutem viam, cacumen vero molle; hinc Pythagoras litera, de qua *Virg.* *G.C.*

Ἡσίοδος] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *M. du S.*

38. Εὔυδρος] Sic jam constanter Edd. Ut supra quoque I. *Ver. Hist.* c. 28. Neque Codd. dissentiunt. Alias facile variari inter εὔυδρος & ἔνυδρος, alibi vidimus. Variatur & in *Diod Sic.* V. c. 2. p. 332. pr. *F.F.R.*

41. Τό γε τοσοῦτο] An pro τοσοῦτό γε positum est? τὸ, τοσοῦτό γε magis hic placeret. *F.G.*

Τό γε τοσοῦτο] Τοσοῦτον quod *Par.* habet, fere usitatius est. *Phal.* Ep. 28. Τοσοῦτον ἀπέχω. Item 42. & alibi. *Epist.* Sent. 78. μὴ τοσοῦτον τὴν πολυτελείας φρουτίζε. *Aelian.* V. H. I. 8. τοσοῦτον χαλκὸν; Noster fere ubique. Sic πηχὺς τοσοῦτος 2. *Ver. Hist.* c. 26. ubi plura in nott. Item in *Tim.* §. 41. χρυσίον τοσοῦτον. Et hoc ipsum τό γε τοσοῦτον in eod. *Tim.* §. 45. med. Quare nihil opus erit correctione *Gujetii*; nisi quis forte & cum *Paris.* 1. addere velit, nihil veritus κακοφωνίαν, cum & π. sequatur illic, τόγε τοσοῦτον ὠδηφορημένον enim legitur. Et sic τοσοῦτον quoque Nostro frequentius esse quam τοσοῦτο, non semel alibi vidimus. Atque ita τοσοῦτον & τοσοῦτον pro τοσοῦτο ac τοσοῦτο rursus infra hoc *Dial.* c. 13. *F.F.R.*

49. Τὸ

ὐ πολλὰ ἴχνη τ ὁδοιπόρων εἶχεν· εἰ δέ τινα, πάνυ παλαιά· κ ἔγωγε κατ' ἐκείνην ἄθλιος ἀνῆλθον, τοσαῦτα καμὼν, οὐδὲν δέον· ἡ ἑτέρα δὲ ἅτε ὁμαλὴ οὖσα, κ ἀγκύλον οὐδὲν ἔχουσα, πόρρωθέν μοι ἐφάνη, οἵά ἐστιν, οὐκ ὀδεύσαντι αὐτῷ. ὐ γὰρ ἐώρων νέος ἔτι ὤν, τὸ βέλτιον· ἀλλὰ τ ποιητὴν ἐκεῖνον ἀληθεύειν ᾠμην, λέγοντα, ἐκ τ πόνων φύεσθαι τὰ ἀγαθά. τὸ δ' οὐκ εἶχεν οὕτως. ἀπονητὶ γὰρ ὁρῶ τοὺς πολλοὺς μειζόνων ἀξιωμάτων, εὐμοιρίᾳ δ αἱρέσεως δ τ λόγων κ ὁδῶν. [a] ἐπεὶ δ' ὢν εἰς τ ἀρχὴν ἀφικόμενος, εὖ οἶδα ὅτι ἀπορήσεις, κ ἤδη ἀπορεῖς ὁποτέραν χρὴ τραπητέον. [b] ὡς ὢν ποιήσας ἤδη, ῥᾷστα ὅπῃ τὸ ἀκρόκαλον ἀναβήσῃ, κ εὐδαιμονήσεις, κ γαμήσεις, κ θαυμαστὸς πᾶσι δόξεις, ἐγώ σοι φράσω· ἱκανὸν γὰρ τὸ [c] ἑαυτὸν ἐξαπατηθῆναι, κ ποιῆσαι. σοὶ δὲ ἄπορα κ ἀνήροτα φυέσθω πάντα, καθάπερ ὅτε τῷ Κρόνῳ.

Εὐθὺς ὢν πρόσεισί σοι καρτερός τις ἀνὴρ,

buiſſe viatorum veſtigia: ſi vero quaedam, ea omnino antiqua. Et ego etiam miſer per illam aſcendi, tot ſuſceptis ſine cauſſa laboribus. Altera vero, utpote aequabilis, anfractum habens nullum, e longinquo mihi, qualis ſit, conſpecta eſt: non qui ipſe ea iverim, nec enim, juvenis cum eſſem, videbam, quod ſit melius, ſed vera dicere poëtam illum putabam, ex laboribus naſci bona, dicentem. At illud non ita habebat. Video enim ſine labore plerosque majora conſequutos quadam eligendarum rationum viarumque felicitate. Ad initium igitur *utrinsque viae* delatus, dubitabis, ſcio, & jam dubitas in utram te vertas? Quid igitur jam faciendo facillime eſcendas in ſummum, & beatus ſis, & *illam* ducas, & admirabilis omnibus videare, ego tibi dicam. Satis enim eſt, quod ipſe deceptus laboravi. At tibi ſine ſemine & aratro naſcantur omnia, ut ſub Saturno.

9. Statim ergo accedit ad te robuſtus vir qui-

a Ἐπεὶ] Melius ita *Fl. J. V2. P. S.* Ἐπὶ male L. *H. Fr. B1.* & 2. & *Ald.* Sed correctum in marg. Ἐπεὶ δὴ *Pell.* b Ὡς ὤν] Ὡς ἂν *J.* ſola. Ὃ ἂν L. c Ἑαυτὸν] Αὐτὸν marg. *A1.*

49. Τὸν ποιητὴν ἐκεῖνον] *Heſiod.* l. c. *M du S.*

54. Ἐπὶ δ' ὢν εἰς τὴν ἀρχὴν. Ἐπεὶ δ' ὢν εἰ τὴν ἀρχὴν. *Th.M.*

Ἐπὶ δ' ὢν εἰς] Haec corrupta eſſe bene vidit *Marcilius.* Sed ἐπεὶ non habet, quo ſatis commode referatur: ſequitur enim ὡς ὤν. Equidem aut ἔπειτ' ὢν legendum putem, aut dicam, τὸν εἰς eſſe gloſſam τ ἐπὶ, proinde omittendam. Atque hoc interpretando expreſſi. Forte certiora dabunt libri. *J. M.G.*

Ἐπὶ δ' ὢν &c.] Ἐπεὶ jam habebant Edd. noſtrae; ſed quod *Marcil.* & εἰ ſcribat, pro εἰς, ſi modo ſcripſerit, nihili eſt. Interim cum *Geſnero* malim ἔπειτ' pro ἐπεὶδὴ. & paullo poſt ἂν receperim, ne illud repetitum ὢν difficultatem pariat. *J. F. R.*

56. Ὡς ἂν] Ὃ ὤν L. In omnibus etiam, excepta *J.* ὤν. *M. du S.*

Ὡς ὢν ποιήσας] *Quemadmodum igitur.* &c. *F.G.* Recte; niſi ὅπως quis malit; quod tamen non opus eſſe credo, quia utrumque non ſemel confunditur. *J. F. R.*

60. Ἑαυτὸν] Praeter variationem αὐτὸν, quam in ſola marg. *Aldinae Weſſ.* invenio, adſcriptum erat eidem: ἐμαυτὸν legiſſe videtur Bilibaldus. Quod inde conjecit, quia priſcus hujus Dialogi Interpres Latinus Bilibaldus dedit, *me ipſum.* Id quod licebat, ſervata etiam vulgata. Vid. ad *Paraſ.* c. 8. No. 68. *J. F. R.*

61. Ἄπορα δ' ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed ἄσπαρτα ap. *Homer.* eſt, & ſic apud Noſtrum jam crebro quoque ante adlegatur hic verſus. Vid. ad 2. *Phal.* c. 8. adde *Paraſit.* §. 24. ubi etiam ἄσπαρτα: ita ut mirum videatur, cur id jam variaverit. *J. F. R.*

64. Ἀνδρώδης τὸ βάδισμα] Conf. ſupra *Tim.* c. 32. *M. du S.* Ex diviſione *Hemſterhuſii* jam eſt §. 54. *J. F. R.*

73. Φήσει] Non improbabit hanc mutationem vulgatae, qui ſequens κελεύσει, & iterum ſequens φήσει poſt ἀπαριθμήσεται conferet. *J. F. R.*

79. Εἶτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἴσως παραδείγματα θαυμαστοῖς τ λόγων, ὑ ῥᾳδίως μιμητοῖς, οἷα τὰ τ παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν Ἡγησίου, κ τ ἀμφὶ Κράτητα, κ Νησιώτου] Vertunt: *Inde te priſcos illos viros imitari jubebit, inutilia orationum proponens exempla, nec imitatu facilia, qualia vetuſtae ſunt conſtructionis, Hegeſii, Cratetis, Neſiotae.* Primum vertendum *Hegeſiae.* Ἡγησίας enim Magneſius intelligitur ille orator qui, ut Cicero de eo ait in Bruto de claris oratoribus, Chariſii voluit ſimilis eſſe, ac ſe ita putavit Atticum, ut viros illos prae ſe pene agreſtes putaret. *At*, inquit Cic. *quid eſt tam fractum, tam imminutum, tam in ipſa, quam tamen conſequitur,* con-

quidam, ſubdurus, virili inceſſu, multum in corpore ſolem oſtendens, maſculo vultu, vigilax, aſperae illius dux viae, nugas quasdam ſtolidus ille apud te enarrans, uti ſe ſequaris adhortans, monſtrans tibi Demoſthenis & Platonis, & aliorum quorundam veſtigia, magna illa quidem, & his, quae nunc ſunt, majora, ſed obſcura jam, & pleraque a tempore evanida: ac dicet, beatum te futurum, & lege ducturum eſſe Rhetoricen, per haec ſi incedas, ut qui per funes eunt; ſi vero vel pauxillum quiddam aut transgrediare extra lineam, aut in alterutram partem magis inclines veſtigium, futurum eſſe, uti ducente ad nuptias recta via excidas. Deinde imitari te jubebit antiquos illos viros: obſoletis orationum exemplis propoſitis, nec facilibus ad imitandum, qualia ſunt de illa veteri officina, Hegeſiae, & Cratetis, & Inſulani illius, adſtricta, & nervoſa, & aſpera,

ὑποσκληρὸν, ἀνδρώδης τὸ βάδισμα, πολὺν τ' ἥλιον ὅπι τῷ σώματι δεικνὺς, ἀῤῥενωπὸς τὸ βλέμμα, ἐγρηγορὼς, τ' τραχείας ἐκείνης ὁδῦ ἡγεμὼν, λήρους τινὰς ὁ μάταιος διεξιὼν πρὸς σὲ, ἕπεσθαί σοι παρακελευόμενος, ὑποδεικνὺς τὰ Δημοσθένους ἴχνη, καὶ Πλάτωνος, καὶ ἄλλων τινῶν, μεγάλα μὲ, καὶ ὑπὲρ τὰ νῦν, ἀμαυρὰ δὲ ἤδη, καὶ ἀσαφῆ τὰ πολλὰ ὑπὸ τῦ χρόνυ, καὶ [d] φήσει εὐδαίμονά σε ἔσεσθαι, καὶ νόμῳ γαμήσειν τ' ῥητορικὴν, εἰ χῖ [e] τύτων ὁδεύσειας, ὥσπερ οἱ ὅπι τ' χάλων βαίνοντες. εἰ δὲ καὶν μικρόν τι παραβαίης, ἢ ἔξω τ' εὐθείας, ἢ ὅπι θάτερα μᾶλλον κλιθείης τῇ [f] βάσει, ἐκπεσεῖσθαί σε τ' ὀρθῆς ὁδῦ, καὶ ἀγύσης ὅπι τ' γάμον. εἶτά σε κελεύσει ζηλῶν ἐκείνυς τὺς ἀρχαίυς ἄνδρας, ἔωλα παραδείγματα προτιθεὶς τ' λόγων, ἃ ῥᾴδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τ' παλαιᾶς ἐργασίας ὄντα, Ἡγησίυ, καὶ τ' ἀμφὶ [g] Κράτητα, καὶ Νησιώτυ, ἀπεσφιγμένα, καὶ νευρώδη, καὶ σκλη-

[d] Φήσει] Recepi ex *J.* Φησὶν cett. [e] Τούτων] Τοῦτον *Fl.* male. [f] Βάσει] Ῥοπῇ marg. *AIW.* [g] Κράτητα] Sic Edd. omnes. Κρίτιαν L. Κρίτωνα male in nota *Graevii.*

12. Τῇ ῥοπῇ] Τῇ βάσει. *V.* Inverte.

concinnitate puerile? in Oratore dicit, eum Lyſiam voluiſſe imitari, ſed particulas incidiſſe, numeros infregiſſe, & concidiſſe, non minus ſententiis peccaſſe, quam verbis, ut non poſſit quaerere, quem appellet ineptum, qui illum cognorit. *Strabo* XIV. Geograph. tradit eum principem fuiſſe ſtyli Aſiatici, & corrupiſſe receptam conſuetudinem Atticorum oratorum. Fragmentum ex ejus oratione laudat idem *Strabo* lib. IX. Ὁρῶ τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ τὸ περὶ τ' τριαίνης ἔχει τὸ σημεῖον. ὁρῶ τὴν Ἐλευσῖνα, καὶ τ' ἱερῶν γέγονα μύστης. Ἐκεῖνο Λεωκόριον. τοῦτο Θησεῖον. ἃ δύναμαι διηλθεῖν καθ' ἓν ἕκαστον. *Video arcem, & quod in illo eſt tridentis ſignum. Video Eleuſinem, & ſacrorum ſum myſtes. Ibi eſt Leocorium, hic Theſeum. Non poſſum enarrare ſingula.* Dein legitur in Mſ. Καὶ τ' ἀμφὶ Κρίτωνα & Νησιώτυ. quod eſt verius. Fuit quidem Crates Trallianus Rhetor, cujus meminit inter decem hujus nominis claros viros *Diogenes Laërtius*, lib. IV. in Cratete, ſed is fuit obſcurus. Critias vero celebris fuit diſcipulus Socratis, corruptus a Theſſalis, & unus ex triginta tyrannis. *Cic.* de claris Oratoribus, cum dixiſſet de Themiſtocle, Pericle, Cleone, *huic*, inquit, *aetati ſupparet Alcibiades, Critias, Theramenes; quibus temporibus quod dicendi genus vigueret, ex Thucydidis ſcriptis, qui ipſe tum fuit, intelligi maxime poteſt. grandes erant verbis, crebri ſententiis, compreſſione rerum breves, & ob eam ipſam cauſam interdum ſubobſcuri.* Vide *Philoſtratum* lib. I. de vitis Sophiſtarum in Critia. Per Νησιώτυ vero intelligit Gorgiam Leontinum ex Sicilia, quae κατ' ἐξοχὴν νῆσος dicitur, quia inſularum maris mediterranei fuit maxima, is fuit Empedoclis diſcipulus, & principatum inter antiquiſſimos Sophiſtas tenuit. Vide *Philoſtratum* lib. I. de Sophiſtis, & Plutarchum in vitis Rhetorum. *J. G. G.*

82. Παλαιᾶς ἐργασίας] Sic infra Ἰσω. c. 5. f. *M. du S.*

83. Κρίτωνα] Ita L. etiam, quod probo. In Impr. Κράτητα. Vide omnino Φιλοψ. c. 18. Quo loco rite perpenſo patet, ni fallor, delendam eſſe conjunctionem καὶ, ut Critias hic etiam νησιώτης dicatur. *M. du S.*

84. Νησιώτυ] (I. e. Gorgiam.) *Kuſt.* Ego vero quinon de Rhetoribus haec dicta puto, ſed pictoribus aut potius ſculptoribus, ad Critiamque confugio, qui Φιλοψ. c. 18. νησιώτης iterum vocatur, & inter ſculptores recenſetur. *M. du S.*

σκληρὰ, καὶ ἀκριβῶς ἀποτεταμμένα ταῖς γραμμαῖς· πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ [a] λιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα, καὶ ἀπαραίτητα φήσει. ἀδύνατον γὰρ εἶναι ἄνευ τούτων ἀφαιρεῖσθαί τι ὁδόν. ὁ δὲ πάντων ἀνιαρότατον, ὅτι σοι καὶ τὸν χρόνον πάμπολυν ὑπογράψει τῆς ὁδοιπορίας, ἔτη πολλὰ, καὶ οὐ κατ' ἡμέρας, οὐ κατὰ τριακάδας, ἀλλὰ κατ' Ὀλυμπιάδας [b] ὅλας ἀριθμῶν, ὡς προαποκαμεῖν τὰ ἀκούσια, καὶ ἀπαγορεῦσαι, πολλὰ χαίρειν φράσαντα τῇ ἐλπιζομένῃ ἐκείνῃ εὐδαιμονίᾳ· πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ μισθὸς ὀλίγος [c] ἀπαιτεῖ τῶν τοιούτων κακῶν· ἀλλὰ οὐκ ἂν ἡγήσαιτό σοι, οὐ μὴ μεγάλα πρότερον λάβοι.

Ὁ μὲ ταῦτα φήσει ἀλαζὼν, καὶ ἀπαίδευτος ὡς ἀληθῶς, καὶ Κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκροὺς εἰς μίμησιν παλαιοὺς [d] προλιθεὶς, καὶ ἀνορύξειν ἀξιῶν λόγους πάλαι καλορωρυγμένους, ὡς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιοῦ υἱὸν, καὶ ἄλλον Ἀτρομήτου γραμματιστοῦ, ζηλοῦν σε κελεύων. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἂν ἡγοῦμαι τούτων ἀναγκαῖον εἶναι, οὐδὲ ἀπαραίτητον, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβὲς μᾶλλον, ἐμποδὼν ὄντα τῇ ὁδῷ. ἐπεὶ τί ἂν ἐμοὶ ὄφελος εἴη τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀγρυπνίας, ἢ τοῦ λιπαροῦ, ἢ τῆς ὑδατοποσίας, ἢ τοῦ ἀμελεστέρου, ἢ τοῦ ἀκούσια ἔχειν, ἢ τοῦ ἀπαγορεῦσαι, ἢ τοῦ χαίρειν φράσαι τῇ ἐλπιζομένῃ εὐδαιμονίᾳ, εἰ μὴ καὶ τὸν χρόνον ἐπιστάμενος ἔσομαι τῆς ὁδοιπορίας, καὶ τὰ ἀκούσια ἔχειν, καὶ ἀπαγορεῦσαι, καὶ χαίρειν φράσαι τῇ ἐλπιζομένῃ εὐδαιμονίᾳ, καὶ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι τῶν κακῶν; ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐκείνῳ μελέτω, ὃς ἐπὶ τοσοῦτον ἐλήλυθε μωρίας, ὡς ἐπαινεῖν τὰ τοιαῦτα· ἐμοὶ δὲ ἀρκεῖ τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ γεγραμμένα.

& accurate intentis *quasi* lineis descripta: laborem porro & vigiliam, & potum aquae, & cultum neglectiorem, necessaria esse dicet, & quae deprecari non liceat; fieri enim non posse, ut viam absque his emetiare. Quod vero omnium est molestissimum, *illud est*, quod plurimum etiam tibi temporis itineris hujus praescribet, annos multos, non secundum dies aut menses, sed secundum totas Olympiades numerans, adeo ut, qui audit, ante succumbat & renunciet labori, & longum valere speratam illam felicitatem jubeat. Praeter haec etiam mercedes non exiguas poscere ausit talium malorum, neque viae se ducem praestiterit, nisi magnum quiddam ante acceperit.

10. Ille quidem ista dicet, insolens homo & obsoletus vere & Saturnum olens, qui mortuos antiquos ad imitationem proponat, & eruere te postulet rationes olim sepultas, tanquam maximum quoddam bonum gladiorum fabri filium, & alium Atrometi grammatistae, aemulari te jubens; id-

a Λιπαρὲς] Ex Mſ. *Graev.* & marg. *AtW.* Ἀλιπαρὲς Edd. priores. b Ὅλας] Deſideratur in *Fl.* c Ἀπαιτεῖ] Ex marg. *A1.* recepi pro vulgato ἀπαιτεῖν. d Προλιθεὶς] Προτίθησι *Fl.*

5. Μαχ. υἱὸν] Δημοσθένους λέγει. *G.*

6. Ἀτρομ. — γραμμ.] Αἰσχίνην λέγει. *G.*

85. Ἀκριβῶς ἀποτεταμμένα] A pictura ducta est metaphora. *F.G.*

86. Πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα καὶ ἀπαραίτητα φήσει. Interpres: *Laborem autem, vigilias, aquae potum, & squalorem, haec omnia necessaria, & inevitabilia dicet.* Squalor non desideratur in studiosis eloquentiae. Mſ. λιπαρὲς *assiduitatem*, quod reponendum. superius idem mendum ope codicis antiqui delevimus. *J.G.G.*

87. Λιπαρὲς] Hoc ex Mſ. Gr. In Impressis enim ἀλιπαρὲς legitur. *M.du S.*

Ibid. Τὸ λιπαρὲς] Supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 1. λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ *febri continua*, i. magna, ubi & ex *Abdic.* c. 4. προθυμίᾳ λιπαρεῖ adduxi, quod *Gesn.* reddidit, *multo studio.* At quum hic dedit, *cultum neglectiorem*, credo ἀλιπαρὲς ei placuisse. Jam vero verterem, *adsiduitatem*, immo *indigentiam*, cum *Hesychio*, qui eadem ratione λιπαρὲς, τὸ ἐνδεὲς exponit, καὶ τὸ παρεσφαλμένον, ἀπὸ τῆς λίπης παρεῖναι; unde & λιπαρεῖν δίκῃ, κολακεύειν. Non adeo per *indigentiam* hic intelligo paupertatem; sed aliorum gratiam auxiliumve rogandi necessitatem. (Sed vid. Addenda.) *J.F.R.*

92. Τριακάδας] Conf. supra *de Lucct.* c. 16. *J.F.R.*

97. Ἀπαιτεῖ] Puto scriptum fuisse ἀποτίσειν, ut cum reliquis ad discipulum referatur. In Impr. nihil hic subsidii. *M.du S.*

Ἀπαιτεῖ] Nihil sani possum exsculpere ex infinito, quod habent, quorum inspiciendorum mihi fuit copia. Interpretatus sum, quasi legeretur ἀπαιτοῦ, tenui mutatione. *J.M.G.*

Ἀπαιτεῖ] Quia ἀπαιτεῖν sensum commodum non fundit, quod & pristinus Interpres sensit, *expetet mercedem* reddens, non dubitavi recipere ἀπαιτεῖ, nec invito, credo, Cl. *Gesnero*, cujus versio eodem redit, licet ἀπαιτοῦ ab literis vulgati longius abeat. *J.F.R.*

2. Κρονικὸς ἄνθρωπος] Κρόνιος forte. *F.G.* Quare? Cum idem sit. Nihil igitur mutandum. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Pl. vs. 583. *J.F.R.*

5. Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Τὸν Δημοσθένη. *F.G.*

Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Demosthenem defigmat, de cujus patre diximus ad *Enum.* c. 7. *M.du S.*

6. Ἀτρομήτου] Τὸν Αἰσχίνην. *F.G.* Idem etiam adscripserat *M.V. La Croze.*

Ἀτρομήτου] Æschinem, de cujus patre multa *Demosthenes* in Oratione de Corona c. 40. p. m. 170. & seqq. quae cum leges, memento tamen paullo inclemen-

idque in pace, neque Philippo invadente, neque imperante Alexandro, ubi illorum ratio utilis tum videbatur; neſciens quae nunc recens inventa ſit, brevis, & minime laborioſa, & directa via Rhetorices. At tu noli credere, neque attendere illi, ne te forte aſſumtum evertat, aut denique ante tempus ut conſeneſcas laboribus, efficiat. Verum ſi omnino amas Rhetoricen, & quam celerrime illa vis potiri, plena adhuc vigore dum frueris, ut etiam ab illa colare; videlicet hirſutum illum & ultra mediocritatem virilem, longum valere jube, eſcendere ipſum, & alios, quotquot decipere poteſt, educere; anhelantesque & multo ſudore diffluentes relinque.

11. Ad alteram vero viam transgreſſus, cum alios multos invenies, tum in his omniſcium quendam & usquequaque pulchrum hominem, fluctuante incеſſu, in-

ζηλῶν ἀξιῶν, καὶ ταῦτα ἐν εἰρήνῃ, μήτε Φιλίππου ἐπιόντος, μήτε Ἀλεξάνδρου [c]ἐπιτάττοντος, ὅπου τὰ ἐκείνων τέως ἐδόκει χρήσιμα· σὺ δὲ εἰδὼς ὁποία νῦν κεκαινοτόμηται, [f]ταχεῖα καὶ ἀπράγμων, καὶ ἐς τὸ εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς [g]ὁδός. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι, μήτε προσέχειν αὐτῷ, [h]μή σε ἐκτραχηλίσῃ που τῶν βαλλαβῶν, ἢ τὸ τελευταῖον, προγηράσαι τοῖς πόνοις τῆς σκευάσῃ. ἀλλὰ εἰ πάντως ἐρᾷς, καὶ τάχιστα ἐθέλεις τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι, ἀκμάζων ἔτι, [i]ὡς καὶ σπουδάζοιο πρὸς αὐτῆς, [k]ἴθι τῷ [l]δασεῖ τούτῳ, καὶ [m]πέραν τῆς μετρίου ἀνδρικῷ, μακρὰ χαίρειν λέγε ἀναβαίνειν αὐτὸν καὶ ἄλλους, ὁπόσους ἂν ἐξαπατᾶν δύνῃ, ἀνάγειν, καταλιπὼν [n]ἀσθμαίνοντας καὶ πολλῷ ἱδρῶτι συνόντας.

[o]Πρὸς δὲ τὴν ἑτέραν ἐλθών, εὑρήσεις [p]πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους, ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφόν τινα, καὶ πάγκαλον ἄνδρα, διαστασιαλευμένον τὸ βάδισμα, ἐπικεκλασμένον τὴν αὐχέ-

[e] Ἐπιτάττοντος] Nihil variant Edd. nec O. [f] Ταχεῖα καὶ ἀπρ.] Βραχέα καὶ ἀπράγμονα O. [g] Ὁδός] Ἡ ὁδὸς O. [h] Μή σε] Καί σε O. [i] Ὡς] Non habet O. [k] Ἴθι] Recepi ex O. Ἴσθι Edd. [l] Δασεῖ] Λασεῖ male O. [m] Πέραν] Et ſic *Fl.* [n] Ἀσθμαίνοντας] Ἀσθμαίνοντα καὶ *id. m. ſuprà* O. & *Fl.* [o] Πρὸς δὲ] Σὺ δὲ πρὸς O. & marg. *Al.* [p] Πολλοὺς μὲν καὶ] Sic O. Mox in Edd. aberat.

12. Σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι] Σαπῶς τοῦτο καὶ ποιητικῶς καὶ λογογράφοις ἀπαραμυθήτοις χρῆσθαι ἀντὶ προσκλητικῶν, ὡς * καὶ νῦν ἔτι ἀντὶ μὲν τοῦ μὴ πείθου, εἶτα πείθεσθε. τοῦτο δὲ οὐκ ὡς ἔτυχε γίνεται, ἀλλ' ὑπὸ μὲν ἀπαγορεύσεως ἡ ἔννοια πρόεισιν, οἷον ἀλλά σε κελεύω μὴ τοῦτο ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ τοῦτο ποίει, καὶ ὡς τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου, ἢ μὴ διδάσκειν τῷ τρόπῳ· ἀντὶ δὲ προσκλητικοῦ τὸ ἀπαρέμφατον κεῖται. *V.*

* Καὶ] Non aderat in editis. Addidit *M. du S.*

mentius ab inimico dicta. Ibi autem Τρόμης verum ejus nomen fuiſſe dicitur, non Ἀτρομήτης, quod ab Æſchine mutatum fuiſſe ait. Sed, ut ut ſit, hoc obtinuit. Vid. *Philoſtr.* p. 506. *M. du S.*

Ibid. Γραμματίσεως] Supra *Mod.* c. 4. *M. du S.*

10. Καινοτόμηται] Τὸ καινολογοῦν λόγῳ τὸ σκυτολομικῆς translatum videtur. *F.G. Viam ſecare*, ab oratoribus potius translatum puto. *J. J. Weiſſ.*

13. Ἐκταχηλίσῃ] Ab equeſtri arte metaphora. *F.G.*

18. Ἴθι] Edd. & Ox. Mſ. ἴσθι, mendoſe. Vide etiam Ἀκμὴ c. 28. *M. du S.*

19. Πέραν τῆς μετρίου] Πέρα ſine dubio, propter ſequentem conſonam quaeſivit *Solan.* quia ſic tum ſcribi amat, ut *de Salt.* c. 21. & pro *Imag.* c. 17. Sed quia nihil varietatis invenio, nihil muto. *J. F. R.*

20. Χαίρειν λέγε] An legendum λέγειν, ut ſit, ἴσθι λέγειν. *F.G.* Jam vero invento ἴθι nihil indigemus τῷ λέγειν. Et quam belle ſonarent tres illi infinitivi junctι χαίρειν ἀναβαίνειν λέγειν; ego commate ſublato quod poſt χαίρειν erat, jam facile ita conſtruo, λέγε μακρὰ χαίρειν, λέγε ἀναβαίνειν &c. *J. F. R.*

25. Μὲν] Ex Mſ. O. ante καὶ ἄλλους. *M. du S.*

Ibid. Πάνσοφον] Quem hiſce deſignari credam, nota noſtra ad Titulum hujus opuſculi indicavit. *M. du S.*

26. Πάγκαλον — διαστ. — ἐπικεκλ. &c.] Jam eleganti rurſus aſyndeto haec enuntiat, de quo pauca monuimus ad 2. *Ver. Hiſt.* c. 35. Adde *Aſin.* c. 16. m. *Icar.* 12. Conf. *Paraſit.* c. 13. μάθησιν, πόνου, φόβου, πληγάς. Quod ideo moneo, ne ſemper accuſetur nimis repetiti καὶ. *J. F. R.*

Ibid. Διαστασιαλευμένον] Sic ſupra *de Merced.* c. 33. f. Διαστασιαλευμένον τὸ βλέμμα. *J. F. R.*

χέτα, γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φώνημα, μύρων ἀποπνέοντα, τῷ δακτύλῳ ἄκρῳ τὴν κεφαλὴν κνώμενον. ὀλίγας μὲν ἔτι, ἔλας δὲ καὶ ὑακινθίνας τὰς τρίχας εὐθετίζοντα, τάναβρόν τινα Σαρδανάπαλον, ἢ Κινύραν, ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα, τὸν τῆς τραγῳδίας ἐπέραστον ἐκεῖνον ποιητήν. λέγω δὲ ὡς ἀπὸ τούτων γνωρίζοις αὐτὸν, μηδέ σε ἔτω θεσπέσιον χρῆμα, καὶ φίλον Ἀφροδίτῃ καὶ Χάρισι, θαλάθοι. καίτοι τί φημι; κἂν εἰ μύοντι γάρ σοι προσελθὼν εἴποι τι, τὰ Ὑμήττιον ἐκεῖνο ἀνοίξας στόμα, καὶ τὴν συνήθη φωνὴν ἀφῇ, μάθοις ἂν ὡς οὐχὶ τῶν καθ' ἡμᾶς [a] τίς ἐστιν, οἳ δεύρης καρπὸν ἔδομεν, ἀλλά τι ξένον φάσμα δρόσῳ ἢ ἀμβροσίᾳ τρεφόμενον. τούτῳ τοίνυν προσελθὼν καὶ [b] σεαυτὸν, αὐτίκα μάλα ῥᾴτως [c] ἔσῃ, καὶ βλέπτος, καὶ, ὡς ὀνομάζῃ αὐτὸς, βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις ἀπονητὶ καθεζήσῃ, τὰ τέ-

fracta cervice, vultu femineo, mellita voce, unguenta ſpirantem, ſummo digito ſcalpentem caput, paucos illos jam quidem, ſed criſpos ferrugineo colore capillos ſtudioſe componentem, delicatiſſimum quendam Sardanapalum, aut Cinyram, aut Agathonem ipſum, venuſtum illum poëtam Tragoediae. Dico autem ideo, ut his illum indiciis agnoſcas, neque fugiat te res adeo divina, adeo Veneri cara atque Gratiis. Quamquam quid dico? Si enim ad te claudentem oculos accedens dicat aliquid, Hymettio illo aperto ore, & conſuetam vocem emittat, ſtatim agnoſcas, non eſſe de noſtro genere aliquem, qui terrae fructum edimus, ſed peregrinum quoddam monſtrum, rore paſtum vel ambroſia. Ad hunc igitur ſi acceſſeris, huic te ſi tradideris, e veſtigio Rhetor eris, & conſpicuus, & ut ipſe appellat, rex in dicendo ſine labore conſtitueris, quadrigis orationis invectus: aſſum-

a Τίς] Abeſt ab O. b Σεαυτὸν] Ἑαυτὸν Fl. c Ἔσῃ] Non adeſt in O.

33. Ἀγάθωνα] Ἀγάθων τραγῳδίας ποιητὴς, εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος. V.

31. Ὑακινθίνας τὰς τρίχας] Conf. ſupra *Amor.* c. 26. Adde Cl. *J. Arntzen.* de tinct. & colore comar. *J.F.R.*

32. Κινύραν] *Pindar.* in Nemæis & *Plat.* L. 2. de leg. meminerunt Cinyræ. Item *Suid.* in dict. καταγράστου. *G.C.*

Κινύραν] Myrrhae patrem; alium enim famoſum non novi: nec de muliere intelligi facile extorquebis. *M.du S.*

33. Ἀγάθωνα] Agathonis poëtae tragici ſplendidi & liberalis meminit *Ariſtoph.* in Theſmoph. cujus carminum mollitiem multis modis deridet. Meminerunt *Suidas* & Plato. *G.C.*

Ἀγάθωνα] De hoc conſule eruditiſſimi *Bentleji* Diſſertationem de Epiſt. *Eur.* & *Philoſtr.* p. 493. cum not. Vid. etiam *Lil. Gyral.* 299. f. *Ariſtoph.* p. 766. *Athen.* XIII. c. 4. II. 21. Varia ejus vitia taxat *Ariſt.* de Poetic. c. 16. & Schol. *Ariſtoph.* Vide & *Voſſium* de Poëtis Gr. *M.du S.*

41. Ἀρούρης καρπὸν ἴδομεν] *Homer.* Il. Z. 142. *M.du S.*

43. Σεαυτὸν] Florentinam male ἑαυτὸν habere adleverat *Solan.* Non adeo male; quin vel ſic ederem, ſi plures addicerent. Vid. ad *Paraſ.* c. 8. *Aſin.* 13. & modo ad c. 8. hujus Dialogi indicata; at quia vulgatum eſt ad normam, quis id moveret? *J.F.R.*

45. Βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις] *Julium Pollucem*, Onomaſtici auctorem non tangi hoc libello, cum ſatis luculenter oſtenderit V. Cl. *Hemſterhuſius*, non opus eſt ut operam ea in re ponamus: ſed illud tamen indicare placet, neque hanc formulam, neque illam alteram de τυρίττοις τῷ λόγῳ in Onomaſtico exſtare, ut ſcilicet nec reliqua, quae hic ridet Lucianus. Nec eſt quod quis dicat, in aliis libris iis verbis uſum: non enim profecto talia omiſiſſet in Onomaſtico. Illius porro ſingulorum librorum praefationes longiſſime abſunt ab ea dicendi forma, quam Lucianus reprehendit. Sed praeclare actum a Viro doctiſſimo, non agimus. *J.M.G.*

53. Θαλᾷ δὲ τοιγαροῦν πρὸς σὲ ἅδε πᾶσα ἀσπασάμενος ἐπόσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο] Vertunt: *Te igitur ita compellabit, reliquam adhuc tibi comam demulcens, & tenerum illud ac jucundum ſubridens.* Ubi eſt in Graeco *tibi*? *Theod. Marcilius* legit ἀποπασάμενος, *dimota nempe a fronte in tempora*, inquit. ſed Mſ. legit ἐκπασσάμενος, hoc eſt capillos promittens, pectendo ſcilicet & comendo, non diſcipuli, ſed ſuos, ut pulchrior & comtior videretur, majoreque polleret auctoritate. Sic in Anthol. ἐκπασσάλῳ πώγωνα dicitur, qui barbam comit & expandit. Diſcipulus non multum comae amiſerat, ſed magiſter erat calvaſter, ideoque dicit ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης. Mox pro αὐτοθάδη Mſ. αὐτὸς θαδὴς. *J.G.G.*

54. Ἀσπασάμενος] Ἀπαρτάμενος legendum omnino

assumtum enim te prima statim ista docebit.

12. Potius vero ipse te alloquatur: ridiculum enim fuerit pro eo me Rhetore verba facere, malum forte talium tantorumque actorem, *ut metus sit* ne lapsus alicubi *personam* Herois quam ago, conteram. Dicat ergo ad te ita fere, ubi prius quantum adhuc supereſt comae demulserit, ac venustulum illud atque molle, ut solet, subriserit, Comicam Autothaidem, aut Malthacen, vel Glyceram quandam blanditia vocis imitatus: rusticus enim est virilis ille vultus, nec delicatum amabilemque Rhetorem decens.

13. Dicet igitur modesto admodum de se, *Numquid te, vir optime, Pythius misit ad me, quem Rhetorum vocarit optimum, ut Chaerephonti se interroganti ostendit, quis es-*

Θριπτα ἐλαύνων τῇ λόγῳ. διδάξει γάρ σε ὡς γαλαθῶν τὰ πρῶτα μὴ ἐκεῖνα.

Μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω πρὸς σέ. γελοῖον γὰρ ὑπὲρ τοιούτου ῥήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, φαῦλον ὑποκριτὴν ἴσως τοιούτων καὶ τηλικούτων, μὴ καὶ συντρίψω τι τῶν τοῦ ἥρωος, οὗ ὑποκρίνομαι. φαίη [d] ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ὧδέ πως, [e] ἐπισπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο, καὶ ἁπαλόν, οἷον εἴωθεν, [f] Αὐτοθαΐδα τὴν κωμικὴν, ἢ Μαλθάκην, ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηνεῖ τῆς φθέγματος. ἄγροικον γὰρ τὸ ἀρρενωπὸν, καὶ οὐ πρὸς [g] ἁβρᾶ καὶ ἐρασμίᾳ ῥήτορι.

Φήσει [h] δ' ἂν πάνυ μέλριάζων ὑπὲρ ἑαυτοῦ· μῶν σε, [i] ὦ ἀγαθὲ, ὁ Πύθιος [k] ἔπεμψε πρὸς μὲ, ῥητόρων τὸν ἄριστον προσιόντων, [l] ὅτε Χαιρεφῶν ἤρετο αὐτὸν, ἔδειξεν αὐ-

d Ἂν] Desideratur haec particula in O. *e* Ἐπισπασάμενος] Restitutum ex L. G. O. & marg. *A1*. Ἀσπασάμενος Edd. Ἐσπασάμενος *Fl.* etiam recte. *f* Αὐτοθαΐδα] Αὐτὸς Θαΐδα G.O. *g* Ἁβρᾷ] Τῇ ἁβρᾷ O. *h* Δ' ἄν] Sic *Fl. Bl.* & 2. *H. P. S.* Δ' ἐν male *J.* Τάνυν O. *i* Ὦ ἀγαθὲ] Ὦ ἀγαθὴ magis Attice O. *k* Ἔπεμψε πρὸς μὲ] Ἔπεμψεν ἐπ' ἐμὲ O. *l* Ὅτε] Ὃ O.

no videtur. *F.G.*

Ἐπισπασάμενος] Ita G. O. & L. In Impr. ἀσπ—, nisi quod *Fl.* ἰσπ— mendose habet. Confer *Z. τρ.* c. 16. *M. du S.*

Ἀσπασάμενος — τὴν κόμης] Est inter gestus eorum, qui dicere incipiunt. *Quintil.* II, 3, 158. *In hac cunctatione sunt quaedam non indecentes, ut appellant scenici, morae*, caput mulcere, *manum intueri, infringere articulos, simulare conatum, suspiratione solicitudinem fateri* &c. Retineo autem ἀσπάσασθαι, & refero ad primam & propriam notionem verbi, qua blandum aliquem manus vel oris contactum significat, quam declarat *Eustath.* ad Odyss. Γ, 35. χειρὶ ἀσπάζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἅπτεσθαι ἐ εἴλκον ἀξ. δεξιώσεως πρὸς ἑαυτούς κ. τ. λ. plusquam enim sunt p. 111, 11. Similia habet ad Od. T. p. 705, 8. *J.M.G.*

Ἀσπασάμενος] Ἀποσπασάμενος. Dimota nempe a fronte in tempora. *Th. M.* At jam invento ἐπισπασάμενος placati erunt *Marcilii* manes. Lubens quidem cum Cl. *Gesn.* retinuissem vulgatum ἀσπ— si ἀσπάζεσθαι κόμῃ aut κόμης dici posse, noviſſem; nam cum ablat. χειρὶ alia res est. Cumque vel quatuor Codd. probent ἐπισπ— nemo me temeritatis arguet ex iis adsumsisse id quod intelligo; nec enim ex libidine novandi sic egi. Florentinae quippe illud ἐσπασάμενος proxime quoque ad ἐπισπ— accedit; quia hoc ipsum poterit dici natum esse ex compendio scribendi τῆς ἐπισπ. Codicum ergo scripturam praeferre debui. *J.F.R.*

57. Αὐτοθαΐδα] Conf. supra *Tim.* c. 54. ubi Αὐτοβορίας, aliaque similia compoſita obiter indicantur. No. 86. *J.F.R.*

62. Δ' ἄν] Mſ. O. τάνυν. *Ven.* utraque mendose δ' ἔ. *M. du S.*

65. Ὅτε Χαιρεφῶν] *Diog. Laert.* p. 42. D.E. πρὸς τὴ Πυθίας ἐμαρτυρήθη,

Χαιρεφῶντι ἀτελούστως ἐκεῖνο δὴ τὸ ἐξενεχθὲν μάντιν,
Ἀνδρῶν ἁπάντων Σωκράτης σοφώτατον.

Hujus Oraculi meminit & *Plato* in Apol. Minime tamen spernendum quod ex antiquo Scriptore *Aristophanis* Scholiastes observat ad Nub. τοῦτον τὸν χρησμὸν ὁμολογοῦσι καὶ τῇ κατὰ φιλοσόφων, ψευδεσθαί φησι τὴν Πυθίαν τοὺς γὰρ Πυθικοὺς χρησμοὺς ἐξεμέτρησε Θέων. Idem integrum Oraculum sic exhibet:

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης.
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Emendare conatur *Menagius* verba haec Scholiastae ad *Diog. Laert.* p. 56. D. *M. du S.*

[a] αὐτῷ ὅστις ἦν ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς τότε; εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ κἀκλέος αὐτὸς ἥκεις ἀκουόντων ἁπάντων ὑπερπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα, καὶ ὑμνούντων, καὶ τεθηπότων, καὶ [b] ὑποπεπηχότων, αὐτίκα μάλα εἰσῃ πρὸς οἷόν τινα δαιμόνιον ἄνδρα ἥκεις. προσδοκήσεις δὲ μηδὲν τοιοῦτον ὄψεσθαι, οἷον τῷδε ἢ τῷδε [c] παραβαλεῖν, ἀλλ' εἴ τις ἢ Τιτυὸς, ἢ Ὦτος, ἢ Ἐφιάλτης, ὑπὲρ ἐκείνους πάνυ φανεῖταί σοι τὸ πρᾶγμα ὑπερφυὲς, καὶ τερατῶδες. ἐπεὶ τούς γε ἄλλους τοσοῦτον ὑπερφωνοῦντα εὑρήσεις, ὁπόσον ἡ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς, καὶ οἱ τέττιγες τὰς μελίττας, καὶ οἱ [d] χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς [e] ἐθέλεις γενέσθαι, καὶ τοῦτο οὐκ ἂν παρ' ἄλλου ῥᾷον μάθοις, ἔπου μόνον, ὦ [f] Κλυτίου μέλημα, οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα, καὶ τοὺς νό-

set eorum, qui tum viverent, sapientissimus? Si vero non istud, sed gloria invitatus sponte venis, cum omnes audias supra modum ad nostra percelli, & decantare eadem, atque stupere, & fasces nobis submittere: statim sane scies, ad quam divinum virum veneris. Expectabis vero nihil te eorum visurum, quale huic vel illi queat comparari: sed si quis aut Tityus, aut Otus, aut Ephialtes, supra illos omnino ingens tibi nostrum opus & prodigiosum videbitur: quandoquidem ita superari meis clamoribus invenies alios, quantum a tuba tibiae, & apes a cicadis, & a choris, qui tonos accinunt.

14. *Quando autem ipse quoque Rhetor vis fieri, & sane a nemine facilius hoc didiceris, sequere tantum, o cura Clytii, ea quae dixero, & aemulare omnia. Et leges quibus te*

mei

a Αὐτῷ] Abest ab O. *b* Ὑποπεπηχότων] Ὑπεπτ. O. *c* Παραβαλεῖν] Adscivi ex *J. Fl. S.* Παραλαβεῖν L. *Ald.* cett. male. *d* Χοροὶ] Χορικοὶ *J.* Vulgato adsentitur O. *e* Ἐθέλεις] Ἐθελήσεις O. *f* Κλυτίου] Κλυτίου *Pell.* quod probo. In O. plane deest.

82. Ὦ μέλημα] Ἀντὶ τοῦ φρόντισμα. οἱονεὶ * ὑπὲρ ἐμοὶ πολλὴ φροντὶς ἐστί. *V.*

* Ὑπὲρ ἐμ] Ita ex V. restituimus, cum ante ederetur ὑπερέσω.

66. Ὁ σοφώτατος] Σωκράτης. *F.G.*

73. Παραλαβεῖν] Παραβαλεῖν. *Th.M.*

Ibid. Ἀλλ' εἴ τις] *Si quis unquam fuit aut Tityus* &c. *F.G.*

74. Ὦτος] V. Ἐπικτ. c. 3. cum Schol. & *Odyss.* loco hic in margine citato. *M. du S.*

Ὦτος ἢ Ἐφιάλτης] *Homer.* Od. Λ. 307. Et Il. E. 385. *M. du S.* In Luciani Edd. Ὦτος exarabatur: ego accentu circumflexo notavi, ut oportebat. *J.F.R.*

79. Χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας] Sola *J.* hic pro χοροὶ habet χορικοί. Vid. *Diog. Laërt.* p. 146. B. *M. du S.*

Ibid. Τοὺς ἐνδιδόντας] *Ordientes cantionem, auspicantes. ἐνδύσιμον auspicatus, ἀρχὴ τῆς ᾠδῆς.* *F.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] Versum est, *qui remisse canunt.* Et est sane verbo ἐνδιδόναι etiam illa concedendi & remittendi notio, sumta ab his qui poculum, ut hoc utar, ministrant & praebent bibenti, atque ad eum se accommodant, vid. *Xenoph.* Cyrop. I, 3. Unde deinde ἐνδιδόναι & ἐπιτείνειν opponuntur apud *Plut.* de discr. adul. p. 95. fin. *H. Steph.* 8. Verum haud paullo melius huc convenire videtur ille intellectus, quem monstrat nomen τὸ ἐνδύσιμον, late a *Budaeo* explicatum. Nempe ἐνδιδόναι dicitur praecentor, cum submissa voce choro tonum indicat, quo jam statim utendum sit. Etiam nostri vocant den ton angeben / cum praecentor tenui voce, ut nemo praeter proxime adstantes exaudiat, harmonicam tetractyn c, e, g, c, vel similem accinit, quam illi deinde legem carminis habent. Hinc demum vis illa comparationis apparet. *J.M.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] De tono musico etiam dici, probavimus supra ad *Salt.* c. 10. Adde *Alex.* c. 19. ubi bis τὸ ἐνδύσιμον λαβεῖν eod. modo. Cl. *Hemsterh.* orae *Graevianae* adpinxerat, adeundum *L. Bos* Obs. Crit. p. 78. Hujus igitur verba addam: „ Καὶ οἱ χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας, *& chori eos qui remisse canunt*, habet Interpres. Significat quidem ἐνδιδόναι *remittere*; sed „ quando de cantione & choro sermo est, dicitur ἐνδιδόναι & ἐνδύσιμον διδόναι de chorodidascalo, qui „ cantionis exordium faciebat, cui chorus accinebat. „ Exempla passim occurrunt. Malim itaque verba „ Luciani reddere: *& chori eos qui cantionem auspicantur*, vel *canendi exordium faciunt.* Facile enim „ totus chorus multitudine vocum superabat unam „ magistri & chorodidascali vocem. Pari modo erant saepe Interpretes reddendo vocem ἐνδύσιμον *remissum*, ubi reddenda erat *incentivum*, ut apud *Artemidorum* ᾄσμα ἐνδύσιμον (vel ἐνδυσιμον) καὶ κελευστικὸν πρὸς ἔργα, *cantilena incentiva & hortatoria ad*

„ *ope-*

mi jussero, accurate mihi observa. Quin potius jam procede, nihil cunctatus, neque perterritus, si non initiatus ante sis illis, quae ante Rhetoricen altera illa praevia disciplina dementibus & vanis hominibus multo cum labore tanquam viam substernit. Nihil enim iis opus erit. Sed illotis pedibus, ait proverbium, ingredere, nihilo propter hoc deteriore conditione futurus, etiam si neque communissimum illud scias scribere literas. Aliud enim quid Rhetor, supra ista omnia.

μυς, οἷς ἂν ὑπτάξω χρῆσθαι, ἀκριβῶς μοι 85
[g] παραφύλαττε. μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει,
μηδὲν ὀκνήσας, [h] μηδὲ προϊοιθεὶς, εἰ μὴ προ-
τελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς ῥητορικῆς, ὁπό-
σα ἡ ἄλλη προπαιδεία τοῖς ἀνοήτοις καὶ μα-
ταίοις μετὰ πολλοῦ καμάτου ὁδοποιεῖ· οὐδὲν 90
γὰρ αὐτοῖς [i] δέησι. ἀλλ' ἀνίπτοις [k] τοῖς
ποσὶν (ἡ παροιμία φησὶν) ἔμβαινε, ὑμεῖον
ἔχων μόνον τοῦτο, οὐδ' ἂν τὸ κοινόταλον, μη-
δὲ γράφειν τὰ γράμματα εἰδῆς. ἄλλο γάρ
τι [l] πρὸς πάντα ταῦτα ὁ ῥήτωρ.

15. *Dicam vero prius, quae oporteat ipsum te viatici instar ad hoc iter domo afferre, & quomodo commeatum parare, ut quam celerrime emetiri illud possis. Tum ipse quoque partim progredienti in via ostendens, partim admonens ante solem occasum Rhetorem supra omnes efficiam, qualis ipse sum, qui extra*

Λέξω δὲ πρῶτον μὲν ὁπόσα χρὴ αὐτόν σε 95
οἴκοθεν ἔχοντα ἥκειν ἐφόδια πρὸς τὴν πορείαν,
καὶ ὅπως ὑποσιτίσασθαι, ὡς ἂν τάχιστα
διανύσαι δυνηθείης. [m] ἔπειτα καὶ αὐτὸς, ἅμα μὲν
προϊόντι ὑποδεικνὺς τὴν ὁδὸν, ἅμα δὲ καὶ
προαινῶν, πρὶν ἥλιον δῦναι, ῥητορά σε ὑπὲρ
τοὺς πάντας ἀποφανῶ, οἷός περ αὐτός εἰμι,
ἀναμι-

[g] Παραφύλαττε] Φύλαττε O. [h] Μηδὲ προϊοθεὶς] Μὴ δὲ προϊδὼς O. Μὰ δὲ discretim etiam *F.* aliaeque quaedam, hic & fere ubique. [i] Δέησι] Δέησει O. [k] Τοῖς] Omittit O. [l] Παρὰ] Restitut. ex *Fl.* & O. Nam περὶ Edd. vulgo. In O. vero Παρὰ ταῦτα, omisso πάντα. [m] Ἔπειτα] Ἔπειτα δὲ *Thom. Mag.*

98. [a] Α μ — ἀ δὲ] [a] Α μὲ, ἀ δὲ μὴ εἰπῇς· ἀλλά τινα μὲν, τινὰ δὲ, εἰ καὶ Λυκιανὸς λέγει ἐνταῦθα σὺν αὐτῷ νῦν παίζων, εἴτε σπουδάζων, καὶ πάλαι σὺ Τίμωνι, διδοὺς ἅπασι τοῖς δεομένοις, ἃ μὲ πότε δραχμὰς, ἃ δὲ μίαν, ἃ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ἔστω ἐλεγχέτω τοῦτο σὺ τῇ † Φιλοδιλογικῇ αὐτοῦ. *V.*

† Φιλοδιλογικῇ] Lege Φιλοσοφιστῇ, & sic *Th. Magister*, unde totum habet Scholion. *M. du S.* Recte quidem in *Th. Mag.* Φιλολογιστῇ edidit *Blanch.* At in aliis *Thomae* exemplaribus male legi φιλοδιλογιστῇ, adscriptum habeo in marg. *Thomae*; quare & Scholiast. ex aliquo corrupto Cod. φιλοδιλογιστῇ quoque dedisse, suspicari licet. *F. F. R.*

„ *opera.* Perperam ibi Cornarius, *remissa.* *F. F. R.*

82. Ἕπου μόνον, ὦ Κλειτίου μέλημα οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζῆλα πάντα] Interpres insulse: *solum o gloriolae studium, ea, quae dico, sequere, ac omnia imitare.* Num κλειτίῳ est *gloriola?* Verte O *Clyzii deliciae*, qui curae cordique eris Clytio. Sic & φιλότης amor, pro homine quem amamus tenerrime. sic μέλημα cura, pro qui nobis curae est. Clytius est Rhetoris nomen. *F. G. G.*

Ibid. Ὦ κλειτίου] An κλειτίῳ Mercurii, aut Dei cujuspiam nomen, ut ξυσίῳ, φιξίῳ, & simil.? Interpres κλείτιον a κλέος *gloriolam* exponit, sed qua analogia? *F. G.*

Ibid. Κλειτίου μέλημα] *M*— amatorium esse jam observavit *Casaub.* ad Ath. 845. *Mea cura.* V. *Eur.* Or. 478. & 481. μόνῳμ' ἐμοὶ, τύχημ' ἐμὸν. Vid. etiam *Eur.* Ip. A. p. 309. A. *Anacr.* Od. εἰς ῥόδον· ῥόδου ἵμερος μέλημα. *Pind.* Pyth. X. ὅν τε παλαισταῖσιν Νεμεαῖόν τε πανθέμεν μέλημα. Κλείτου μ— legere jubet *Kuhnius* praef. ad *Pollucem*; quod Cl. *Hemsterhusio* non placet praef. ad *Poll.* p. 26. *M. du S.*

90. Δέησι] Hoc praefero; licet & alterum imperfonaliter, ut dicimus, acceptum, non sit absurdum. Vid. ad *Imag.* c. 5. & hic c. 18. *F. F. R.*

Ibid. Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] *Erasm.* Paroemiogr. *F. B.*

Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] Latini, *illotis manibus.* Sed ἀνίπτοις γε ποσὶ habuimus etiam supra *Demon.* §. 4. pr. *F. F. R.*

94. Περὶ πάντα] Παρὰ πάντα. *Th. M.* Idem praecipiunt schedae *F. Gujeti.*

Παρὰ] Ed. *Fl.* uti conjecerat *Marc.* Mſ. Ox. etiam πρὸς, & πάντα omittit. Impr. περί. *M. du S.*

98. [a] Α μ — ἀ δὲ] *Th. Mag.* Lit. A. p. 1. [a] Α μὲ, ἀ δὲ, μὴ εἰπῇς, &c. totidem verbis habet ea quae Scholiastes noster. Sed vid. T. I. *Tim.* c. 57. ubi cum nemo *Th. Magistro* objecerit, & alios ita quoque solere, paucis id videamus. Evang. *Matth.* XXI. 35. ὃν μὲ — ὃν δὲ — ὃν δὲ. *Diod. Sic.* IV. 31. ἃς μὲ & ἃς δὲ. Item c. 50. No. 85. ubi Cl. *Wessel.* aeque ac loco superiore plura indicavit, ac modo ἃς μὲν, ἃς δὲ, modo τοὺς δὲ scribi ostendit. Quare addo tantum *Herodian.* VIII. 2. 8. [a] Α μὲ ἐκφεύξεσθαι, ἃ δὲ καθαιρήσεσθαι. Et V. 7. 22. ἃς μὲ ἀπέκτειναν, ἃς δὲ ἐφυγάδευσαν. Item III. 8. 12.

ἂν

ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα, καὶ μέσα, καὶ τελευταῖα τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων [a] ἔχων. κόμιζε τοίνυν τὸ μέγιστον μὲν τῆς ἀμαθίας, εἶτα θράσος ὅτι [b] τούτοις· καὶ ἄλλως δὲ τόλμαν καὶ ἀναισχυντίαν. αἰδῶ δὲ καὶ ἐπιείκειαν, καὶ μετριότητα, καὶ ἐρύθημα, οἴκοι ἀπόλιπε. ἀχρεῖα γάρ, καὶ ὑπεναντία τῷ πράγματι. ἀλλὰ [c] μὴν καὶ βοὴν ὅτι μεγίστην, καὶ μέλος ἀναίσχυντον, καὶ βάδισμα, οἷον τὸ ἐμόν. ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα πάνυ, καὶ [d] μόνα ἔξεστιν ὅτε ἱκανά. [e] ἡ ἐσθὴς δὲ ἔστω εὐανθής, καὶ λευκὴ, [f] ἔργον τῶν Ταραντίνης ἐργασίας, ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα· καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ [g] καὶ γυναικεία, τὸ πολυχιδές· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία, πίλοις τοῖς λευκοῖς ὑπιπρέπουσα, καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ, καὶ βιβλίον ἀεί. ταῦτα μὲν αὐτὸν χρὴ συνελεῖν.

controversiam primas & medias & ultimas feram eorum qui audent dicere. Affer igitur maximum quidem insciti am, deinde confidentiam post haec, & praesertim audaciam atque impudentiam: pudorem vero, aut aequitatem, aut modestiam, aut ruborem domi relinque: inutilia enim & contraria negotio. Verum enimvero clamorem quam maximum affer, & modulationem impudentem, incessumque qualis mens est. Haec vero necessaria omnino, & quae sola interdum sufficiant. Vestis autem sit florida, & candida, de Tarentino textrino, ut corpus perluceat: crepida Attica, & muliebris, illa scissilis: aut calceus Sicyonius, qui in albis coactilibus magis deceat. Sint etiam pedisequi multi, & semper liber. Et haec ipsum te conferre oportet.

16. *Re-*

a Ἔχων. κόμιζε] Deest ἔχων in O. & pro κόμιζε, legit νόμιζε. b Τούτοις· καὶ ἄλ. δὴ] Pro his τούτων Ε tantum O. c Μὴν] Omittit O. d Μόνα] Et hoc deest in O. e Ἡ ἐσθὴς] Καὶ ἡ ἐσθὴς O. f Ἔργον] Ἔργα O. Et mox male Ταραντιήτης. g Καὶ] Non habet O.

16. Πολυχιδὲς] Πολυχιδὴς, τὸ νῦν ῥῆκτον. ἐμβάδις δὲ τὰς ὑφ' ἡμῶν καλλίγας. καὶ ἄλλο ἀφ' ὧν πίλος αὐτὴν *ἐπιῤῥίκτειν τοῖς λάσιοις † ὅγ' οὗτ ἂν ἐπὶ ἄλλῳ γένοιτ' ἂν ὑποδήματος. V.

* Ἐπιῤῥίκτειν] In Impress. ἐπιτρίκτων erat. In textu Luciani recte legitur ἐπιτρίκτων, unde legendum & hic ἐπιτρίπτειν, ad quod propius accedit, quod in V. & Exc. G. legitur ἐπιτρίκτων. *M. du S.*

† Ὅ γ'] Ἢ edita. Correxit *M. du S.*

ὧν μὲ ἐπιστολὰς προκομίζων — εἰς δὲ δῶρα ὀνειδίζων πεμφθέντα. Ergo non joci caussa sic scripsit Lucianus; si non prorsus Attice, at κοινῶς, & usitate. *J. F. R.*

5. Ἀμαθίαν] Simile quid infra (Δραπ. c. 12.) ubi pariter Sophistas & declamatores exagitat. *L. K.*

6. Τούτῳ καὶ] Ita Codex Ox. In *Fl.* Ed. τούτοις. In reliquis τούτοις. καὶ ἄλλως δέ. *M. du S.*

14. Τῆς Ταραντίνης ἐργασίας] Sic *D. Meretr.* VII. commendat Ταραντινίδιον. Est autem Ταραντινίδιον, ὕφασμα διαφανὲς ἐς λεπτὸν τῶν Ταραντίνων ἐξεφανίσαι τοῦτο κεκλωσμένον. Sic ad oram Codicis Memmiani. *J. B.*

Ibid. Ταραντίνης ἐργασίας] *Pollux* 7, 77. τὸ Ταραντινίδιον διαφανὲς ἱμάτιον, ἀνομασμένον ἀπὸ τῶν Ταραντίνων χρήσεως ἐς τρυφῆς. Laudatus ibi *Mercer.* ad *Aristaen.* I, 25. qui alia ibi Luciani, *Alciphronis*, *Philostrati* loca adhibuit. *J. M. G.*

15. Ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Dixi de his vestibus ad illud *Petronii*,

Palam prostare nudam in nebula linea?

J. B.

Ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Similiter *Anacreon* Ode 28.

Στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
Ὑπὸ πορφύροις πέπλοις·
Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον τὸ σῶμ' ἴλιγγον.

Plura similia congessit in Animadv. ad *Anacr.* p. 81. non omisso hoc Luciani loco *L. Bos.*

16. Τὸ πολυχιδὲς] Vix dubium, idem esse genus calceamenti, de quo *Pollux* 7, 85. Σχισταὶ πολυτελῶς ὑπόδημα, καὶ θρυπτικὸν τοῦτας δὲ ἐς λεπτοχιδῶς ὠνόμασεν. Porro ita interpungo hunc locum, καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, τὸ πολυχιδές· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία κ. τ. λ. Κρηπίδας & ἐμβάδας uno tempore ut induat aliquis, non videtur posse fieri: quare pro ἡ ἐμβὰς legendum puto ἢ. Denique πίλους intelligo tibialia e lana condensata vel conciliata. Unice huc facit *Pollux*, & quem is laudat Plato. Adscribamus verba 7, 171. Οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῶν διαφανῶν ἐπιτιθέμενος πίλος ὕπας ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ ἐς ὁ τοῖς ποσὶν, ὡς φησὶ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς (ut verisimile est ergo, in descriptione hominis μαλθακῆ, qualis hic noster) λέγων, λάσιοις (ut hic) ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους. ὁ δὲ Πλάτων ἐν συμποσίῳ (sub fin. p. m. 335. B.) — ἐπιλιγμάνων τοὺς πόδας εἰς πίλους τι ἐς ἀφανεῖς. *J. M. G.*

17. Ἐμβὰς Σικυωνία] De hoc calceamenti genere, pag.

16. *Reliqua in via jam inter progrediendum vide atque audi. Nimirum leges tibi explico, quibus utentem agnoſcet te Rhetorice atque admittet, neque averſabitur & jubebit faceſſere, tanquam non initiatum & myſteriorum exploratorem. Sed primo maxima habitus cura habenda eſt, & decentis amictus. Deinde quindecim circiter, non plura certe viginti, Attica nomina undecumque collecta, eaque diligenti meditatione comprehenſa, in promtu & extrema lingua habeto, illud ἄττα & κᾶτα & μῶν, & ἀμηγέπη, & λῶτε, & ſimilia, & in unaquaque oratione, tanquam condimentum illorum adſperge: reliquorum vero nulla cura ſit, ſi diſſimilia his, & ex alia quaſi tribu ſint, & abſona. Purpura mo-*

Τὰ δ' ἄλλα καθ' ὁδὸν ἤδη προϊών, ὅρα καὶ ἄκουε. καὶ [h] δή σοι τὰς νόμους δίειμι, οἷς χρώμενόν σε ἡ Ῥητορικὴ γνωριεῖ καὶ προσήσεται, [i] εἰδὲ ἀποφαήσεται καὶ σκοραχιεῖ, καθάπερ [k] ἀτέλεστόν τινα καὶ κατάσκοπον τῶν ἀπορρήτων. [l] ἀλλὰ σχήματος μὲν τὸ πρῶτον ἐπιμεληθῆναι χρὴ μάλιστα, καὶ εὐμόρφου ἀναβολῆς, [m] ἔπειτα πενταικαίδεκά πως, [n] ἢ εἴ πλείω γε τῶν εἴκοσιν [o] Ἀττικὰ ὀνόματα ἐκλέξας πόθεν, καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετήσας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆς γλώττης ἔχε, τὸ ἄττα, [p] καὶ κᾶτα, καὶ μῶν, καὶ ἀμηγέπη, καὶ λῶτε, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ἅπαντι λόγῳ, καθάπερ τι ἥδυσμα ὀπίπαπαξ αὐτοῖς. μελέτω δὲ μηδὲν τῶν ἄλλων, [q] ἐὰν [r] ἀνόμοια τούτοις, καὶ ἀσύμφυλα καὶ ἀπῳδά.

ἡ

h Δή σοι] Σοὶ δὴ *Fl.* *i* Οὐδὲ δή] Quaedam οὐδὲ ut ſolent. *k* Ἀτέλεστον] Ἀτελέστατον O. *l* Ἀλλὰ] Deeſt in *Fl.* *m* Ἔπειτα] Ἔπειτα δὲ O. *n* Ἢ εἴ] Omiſit *Fl.* *o* Ἀττικὰ ὀνόμ.] Ἀττικῶν ὀνομάτων O. *p* Καὶ κᾶτα &c.] Καὶ τὸ κᾶτα, καὶ τὸ μῶν O. *q* Ἐὰν] Εἰ O. & marg. *A1.* *r* Ἀσύμφυλα] Recte ſic *P. S. J.* Ἀσύμφηλα male *Fl. Ald. B1. H. Fr.*

pag. 989. (i. e. *D. Meretr.* XIV.) *J.B.*

Ἐμοῦς Σκυθικούς] V. Ἐτ. Δ. XIV. & *Leopard.* 7. *M. du S.*

23. Σκοραχιεῖ] Quaſi tu dicas *incorvabit*, h. e. in corvorum praedam cedere jubebit, iracunde rejiciet, a vulgari illo ἐς κόρακας. Illuſtrat *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 177. *J.M.G.*

Σκοραχιεῖ] *Alciphr.* I. Ep. 38. τί δὲ ὁ Λιγυστῖνος ἔμαθεν ὑφ' ἡμῶν ἐς ἀπισκοράκισιν; vid. *Bergl.* p. 177. Sed video *Gaſnerum* eodem jam remiſiſſe. *J.F.R.*

31. Ἄττα] Eundem vocum Atticarum uſum affectatum perſtringit *Themiſtius* Or. I. Vide plura eam in rem collecta a *Creſſolio* Theat. Rhet. III. p. 335. & de λῶτε, *Philoſtr.* p. 497. cum notis. *M. du S.*

Ἄττα] Κᾶτα & ἄττα habuimus *Lexiph.* c. 21. Sed & ἄττα ibid. c. 5. Nec alibi abſtinet Lucianus, Ἄττα etiam utens *Tim.* c. 28. *Imag.* 13. *Icar.* 25. &c. Ἄττα vero *Amor.* c. 17. *Hermot.* 30. f. *Lexiph.* 14, 21. ac frequenter eod. Dial. adfectatum Atticarum vocum uſum etiam perſtringi a *Themiſtio*, Or. I. pluraque in eam rem collecta a *Creſoll.* in theatr. rhetor. jam notarat *Olear.* ad *Philoſtr.* Sophiſt. L. I. p. 497. No. 6. Quae *Solanus* ei ſublegit. *J.F.R.*

33. Ἐπίπαπτις] Supra *Reviv.* c. 22. f. ἐπίπαπτις ὢν ἐκ τῶν εἰρωνείας. *J.F.R.*

35. Ἀσύμφυλα ἐκ ἀπῳδά] Ἀξιοκοψάφοι non ἀσύμφηλον legunt, ſed ἀσύφηλον. Proferunt *Homeri* locum ex Iliad. IX. & alterum Luciani ex Lib. *de Hiſt. ſcribenda.* Et quidem apud Homerum etiam *Cic.* ἀσύφηλον legiſſe videri poteſt, *Tuſc.* III. in Latina interpretatione illius loci *Homerici.* Sed verum ſi amamus, non nauci utraque vox ἀσύμφηλον & ἀσύφηλον, neque *Cicero* ἀσύφηλον magis quam ἀσύφυλον legiſſe, ex illa interpretatione argui poteſt. Scriptura vero illa ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος ex Criticae gentis delirationibus orta eſt, quas apud Etymologiſtam legere licet. Oratoria vox eſt ἀσύμφυλος, & Poëtica, neceſſitate carminis ἀσύφηλος, ὁ ἔξω τοῦ φύλου αὐτοῦ, ἢ σὺν τῷ φύλῳ αὐτοῦ, qui extra gentem ſuam, ſive extraneus genti ſuae, ut nunc ἀσύμφυλα ἐκ ἀπῳδά, quaſi quae extra gentem ſuam, atque extra chorum. Et vero etiam Luciani loco illo de hiſt. ſcribenda, rectius fuerit ἀσύμφυλον ἐκ ἀνάρμοστον, quam ut nunc eſt, ἀσύφηλον, aut ἀσύφιλον, quia, ut praemonui, ἀσύφηλον non nauci vox, ἀσύφυλον poëtica. *Heſychius* tamen ἀσύφηλος inquit, ἀδόκιμος, μηδενὸς ἄξιος, ἄτιμος. Sed ea omnia etiam recte interpretamenta vocis ἀσύμφυλος. Etiam illud Iliadis XXIV. Ἀλλ' ἔπω σοι ἄκυσα κακὸν ἔπος, εὖ δ' ἀσύφηλον, rectius legeris, εὖ δ' ἀσύφυλον, quaſi dicat Helena, verbum erga me quaſi extraneam, aut quaſi peregrinam, neque gentis ejusdem. Pateſcet locum ipſum inſpectanti: & illud Iliad. IX. ἀσύφηλόν μ' ὄρσεις, melius ἀσύφυλόν μ' ὄρσεις, *infamem fecit me* nempe quaſi de gente mea ejectum, aut exulem. Vetus itaque ſcriptura illa fateor ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος: ſed etiam Saturniae Lemnae veteres ſunt. *Th.M.*

Ἀσύμφυλα] Lubens edoceri me paſſus ſum a viris doctis ad πῶς ἴφ. c. 11. ἀσύμφυλον & illic & hic in bonis libris eſſe, idque interpretando ſecutus ſum. *J.M.G.*

ἡ πορφύρα μόνον ἔστω καλὴ, καὶ εὐανθὴς, κἂν σισύρα τὸ παχεῖον τὸ ἱμάτιον ᾖ.

Μετὰ δὲ ἀπόρρητα καὶ ξένα ῥήματα, καὶ σπανιάκις ἐκ τοῦ [a] πάλαι εἰρημένα. καὶ ταῦτα συμφορήσας ἀποτόξευε προχειρι-ζόμενος [b] εἰς τοὺς προσομιλοῦντας. ἴσως γάρ σε ὁ λεὼς ὁ πολὺς ἀποβλέψονται, καὶ θαυμαστὸν ἡγήσονται, καὶ τὴν παιδείαν ὑπὲρ αὐτοὺς. εἰ δὲ ἀποσλεγγίσασθαι [c] μὲ τὸ ἀποξύσασθαι λέγοις, τὸ δὲ ἡλίῳ θέρεσθαι, εἰληθερεῖσθαι, τὴν [d] ἀρράβωνα δὲ [e] προτίμιον, τὸν ὄρθρον δὲ ἀκροκνεφές· ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸς ποίει καινὰ καὶ ἀλλόκοτα ὀνόματα, καὶ [f] ὀνοματοθέτει τὸν ἐρμηνεῦσαι δεινὸν, εὔλεξιν [g] καλῶν, τὸν συνετὸν, σοφόνουν, τὸν ὀρχηστὴν δὲ χειρίσοφον. ἂν σολοικίσῃς δὲ, ἢ βαρβαρίσῃς, ἓν ἔστω φάρμακον, ἡ ἀναισχυντία.

do pulchra sit, & florida, licet crassa de pellibus penula sit ipsum vestimentum.

17. *Postea abstrusa sumto & peregrina verba, & rarenter a veteribus dicta. Atque haec collecta in promtu habe, ut jaculari possis in eos, qui tecum loquuntur: ita enim vulgus te respicient, atque admirandum hominem putabant, cujus supra captum sunum sit eruditio, si ἀποσλεγγίσασθαι dicas pro destringi & pro sole uti εἰληθερεῖσθαι, & arrhabonem, nomines προτίμιον, & diluculum ἀκροκνεφές. Interdum vero & ipse facies, ac pones rebus, nova & absurda nomina, vocans eum, qui eloquendo valet, εὔλεξιν, & prudentem σοφόνουν, saltatorem vero χειρίσοφον. Si vero vel in jungendis verbis peccaveris, vel barbara singula protuleris; unum sit remedium, im-*

a Πάλαι] Et sic habere *Fl.* cum *J. Fr.* & Ox. notat *Solan.* b Ἐς] Πρὸς O. c Μὲ] Omittit O. d Ἀρράβωνα] Recte sic *Fl.* Ἀραβῶνα male *J. Ald. Bl. H. P. S.* e Προτίμιον] Προπόμιον G. O. & marg. *Al.* In vulgato consplrant Edd. f Ὀνοματοθέτει] Νομοθετεῖ O. g Καλῶν] Καλῶ O.

36. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάμφορ scilicet. Haec μαλαφορικῶς accipienda. *F.G.*

Ἡ πορφύρα] Nimirum ad clavum illum purpureum tunicarum respicit, & ad praetextam togae purpuram, s. ἰδίως ἐπιπόρφυρον. Absurdam nempe hujus Praeceptoris orationem sic declarat, ut dicat similem centoni misero, de levidensi panno, filo crasso, vel de pellibus adeo hirsutis, cui attexta vel assuta sit purpura. Nempe σισύρας nomen non satis definitam habet notionem, & ista complecti potest omnia; quod apparet, si quis conferre velit, quae ad *Aristoph.* Nub. 10. attulit *Spanhemius*, & antiquus Schol. ad Ejusd. Ran. 1507. *J.M.G.*

37. Σισύρα] Gl. Mss. σισύρα χιτὼν βαρβαρικὸς ἐκ διφθέρων. Rusticorum indumentum, sic *Long.* lib. 2. σισύρας ἐνδεδυμένος, penula scortea ex pellibus ovillis consarcinata, de qua *Casaub.* ad *Apol. Apul. Junger.* ad *Long.* dicitur etiam σίσυς, & σισύρνα *Tzetz.* ad Lycophron. *J.B.*

44. Ἀποσλεγγίσασθαι] Ea vox, Xenophontis aetate proba, usurpari jam desierat. *M. du S.*

Ἀποσλεγγίσασθαι] Habet, verum est, hoc verbum *Pollux* 7, 179. illud vero alterum ἀποξύσασθαι non habet. Sed hoc nimis parvum argumentum est, quo nihil contra *Hemsterhusianam* disputationem, quam ante probavimus, efficitur. Caeterum nisi consultum videretur in ipsa interpretatione signare, quorundam lectorum causa, voces damnatas, possit forte etiam effingendis de Latino fonte verbis ostendi, quid de Graecis judicet Lucianus. Sic ἀποσλεγγίσασθαι esset *destrigilari*, εἰληθερεῖσθαι (quod tamen alias probum & Hippocratis verbum esse, Foesiana ostendit oeconomia) *solicalere*, προτίμιον *propretium*, ἀκροκνεφὲς *summicrepusculum*, εὔλεξιν *benedicum*, σοφόνουν *doctanimum*, χειρίσοφον *manudoctum*. *J.M.G.*

46. Τὸν ἀρράβωνα δὲ προτίμιον] Mss. τὸν ἀρράβωνα δὲ προπόμιον. *pro arrabo dicunt* προπόμιον. Προτίμιον, ἐπιτίμιον, προστίμιον, προστίμημα, est *mulcta*. sed προπομία ἡ, & προπόμιον τὸ est praerogativa, ut constat ex *Suida*, & *Hesychio*. Videtur tempore Luciani a male loquentibus acceptum esse pro ἀρράβων, quod tamen a politioribus improbabatur. Cum tamen τιμὴ sit pretium, & ἐπιτιμᾶν pretium intendere, προτιμᾶν pluris aestimare, non repudiandam duco vulgatorum librorum scripturam; videntur enim tum temporis non emendate loquentes προτίμιον dixisse, quod penditur pro re emta ante τιμὴν, ante justum pretium. *J.G.G.*

49. Ὀνοματοθ.] Vox ab Oratore quem inducit procusa. *M. du S.*

51. Χειρίσοφον] Ita Edd. hic unanimi consensu. Et sic *de Salt.* c. 69. At *Lexiph.* c. 14. f. χειρόσοφον legas. Utrum igitur rectius? Utrumque analogia admittit, sive a genit. χειρὸς vel dat. χειρὶ formatum velis; sed in compositis usus magis spectandus, qui ab analogia saepe recedit, ut bene monet Cl. *Casaub.* ad Athen. VII. c. 9. p. notar. 322. docens, compositas voces originem saepe dissimulare, mutatis, adjectis, detractis literis aliquot — Sic ἡμιποδόμος ait, dicimus, non ἡμιπεδόμος: sic ἡμιρόκιος, non ἡμιπέκιος, δεξιόκιος, θαλασσόκιος, & similia multa. Er-

impudentia, ac in promtu ſtatim nomen, alicujus, qui neque ſit, neque fuerit unquam, poëtae, vel ſolutae orationis ſcriptoris, qui ita dicendum probaverit, vir doctus, & linguae ad ſummam accurationem peritus. Verum leges etiam non tu quidem vetera, neque ſi quid nugator ille Iſocrates, aut expers Gratiarum Demoſthenes, aut frigidus Plato, ſcripſere: ſed libros paullo ante noſtram aetatem editos, & iſtas quas declamationes vocant, ut commeatu ab iis inſtructus habeas, quo in tempore abutaris, atque inde, tanquam e penu depromas.

18. *Si vero etiam dicendum ſit, & argumenta quaedam praeſentes ſubjiciant, atque dicendi materiem; quaecumque difficilia ſunt, facilia dicantur, & contemnantur, quaſi virile omnino nihil ipſi elegerint: tu vero nihil*

τία· καὶ πρόχειρον εὐθὺς ὄνομα, εἴτε ὄντος τινὸς, εἴτε γενομένου ποτὲ [h] ἢ ποιητῆ, ἢ συγγραφέως, ὃς οὕτω λέγειν ἐδοκίμαζε σοφὸς ἀνὴρ, καὶ τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκροατήριον [i] ἀπηκριβωμένος. ἀλλὰ χρὴ [k] ἀναγίγνωσκε τὰ παλαιὰ μὴ σύ γε, [l] μηδὲ εἴ τι ὁ λῆρος Ἰσοκράτης, ἢ ὁ χαρίτων ἄμοιρος Δημοσθένης, ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν ὀλίγον λόγους, καὶ ἃς φασι ταύτας μελέτας, ὡς ἔχῃς ἀπ' ἐκείνων ὁρμᾶσθαι ἐν καιρῷ [m] καλαχρῆσθαι, καθάπερ ἐκ ταμείου προαιρῶν.

Ἐπειδὰν δὲ [n] καὶ δέῃ λέγειν, καὶ οἱ παρόντες [o] ὑποβάλωσι τινὰς ὑποθέσεις, καὶ ἀφορμὰς [p] τῶν λόγων, ἅπαντα μέν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, [q] λεγέσθω, καὶ ἐκφαυλιζέσθω, ὡς ὑδὲν ὅλως ἀνδρῶδες αὐτῶν ἐλομένων·

[h] Ἢ] Abeſt ab O. [i] Ἀκριβωμένος] Ἠκριβωμένος O. & Fl. [k] Ἀναγίγνωσκε] Ἀναγίνωσκε O. [l] Μηδ' εἰ] Μὴδ' εἰ O. Μὴ δὲ εἰ F. & aliae quaedam. [m] Καλαχρῆσθαι] Καὶ χρήσασθαι marg. A1. [n] Καὶ] Deeſt in O. [o] Ὑποβάλωσι] Ὑπολάβωσι male O. [p] Τῶν] Sine articulo Fl. [q] Λεγέσθω] An ἐκλεγέσθω Pell.

58. Τὰ παλαιὰ] Δημοσθένης ὅταν ὁ βωμολόχος ὁ γόης τῷ λόγῳ καθίκετο τῆς θυνομασίας αὐδῆεν, εἰς τὸ ἐναντίον τὸν ἑαυτοῦ λοιδορούμενος ἀφετήν. τῷ μὲν γὰρ τὸ βωμολόχος ὁ γόης ὕστιον, λῷον ἐκάλεσε· τῷ δὲ τὸ γοργὸν ὁ πυκνὸν, εἰς τὸ ἄχαρι ἀπέσκωψε· τῷ δὲ τὸ ἄφετόν τι ὁ ἀλλαθίριον ὁ κατὰ πᾶσαν ἰδέαν εὐμεταχείριστον, εἰς ψυχρολογίαν διέβαλε. *V.*

Ergo contra hanc analogiam uſu receptum eſt, ut dicamus καρπῶ, non καρπῖ, ut & ἀγγειλιαφόρος, non ἀγγελιαφόρος. Ita ἀγγραμματοδιδάσκαλος ſupra *Bis Accuſ.* 13. & 24. ubi Schol. ἀγραμματοδιδάσκαλος. Utrum autem uſus magis comprobet, χειρόσοφος an χειρόσοφος non habeo dicere. Cetera certe a χείρ compoſita o praeferunt, ut χειρόγραφον, χειροῦργος, χειρόδοτος & reliqua omnia; nam quod α ſit in χειραγωγὸς & ſimil. aliud eſt. Βιβλιαφόρος & βιβλιοφόρος poſt dicetur. *J.F.R.*

53. Οὔτε ὄντος — οὔτε γ.] *Thucyd.* VI. 38. *J.J.Weſſ.*

63. Καλαχρῆσθαι] Vulgatum recte habere, nec opus eſſe καὶ χρήσασθαι legere, facile eſt viſu; nam & *malus uſus*, & *nimius*, eodem hic redit, ut Latini *abuti* pro multum uti, ita & hic τὸ καλαχρῆσθαι accipere licebit. Exempla darem, ſi quid neceſſe eſſet. *J.F.R.*

67. Ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ] Editi, quorum inſpiciendorum mihi copia fuit, miſere hic corrupti omnes: verſio nec cum Graecis conveniens, nec ſani ſenſus. Quomodo legendum cenſeam, jam interpretatio ſupra poſita indicat, nempe hunc in modum: Ἅπαντα μέν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, εὐχερῆ λεγέσθω, καὶ — αὐτῶν ἑλομένων. Καὶ μὴ μελλήσας λέγε, ὅτι καὶ ἐπί γε γλῶτταν ῥῆμα ἔλθῃ. Sententiam ſic exiſtere bonam, & huic loco aptam, facile nobis, puto, viri docti conceſſerint. Videamus de mutationis ratione ſingulatim. Poſt δυσχερῆ ob ſimilitudinem maximam excidiſſe ajo εὐχερῆ. Parum novit genus hominum, de quo hic ſermo, quod nondum totum κατὰ γαῖα κάλυψε, qui neſciat, primam artem eſſe contemnere, facilia nimis dicere, quae ipſi neſciant: poſtulat hoc ſupplementum ſequens ἐκφαυλιζέσθω. Quam imperite divulſa ſint αὐτῶν & ἑλομένων, ita apertum mihi videbatur, ut reverentia quadam lectorum nihil ea de re dicendum putem. Sed admiſſa ſemel prava interpunctione, καὶ in δὲ facile abiit. Μελήσας an ullo modo huc conveniat, valde dubito; μελλήσας aptum eſſe, apparet. Rhetor non permittit longum deliberandi ſpatium auditoribus, ſed fortiter occupat argumentum, de quo ipſe mavult dicere. Cui κε in γε mutatum audacius videtur, illum rogo, uti me doceat, erquid poſſit κε poſt κεν, proximae voci adjectum, orationi addere? Denique ῥῆμα eſſe nominativum caſum, & ab ἐπὶ regi γλῶτταν, dubio caret. Supereſt, ut ἐπὶ ad γλῶτταν admoveatur. Quemadmodum non aufim, niſi ſuffragantibus libris, aut uno certe antiquo, verba, quae propoſui, in contextum orationis Luciani referre: ſic non metuo, ne redux ab inferis Samaſotenus noſter, non malit legi, quod nos dedimus, quam quod adhuc editum eſt. *J.M.G.*

69. Ἑλομένων] Ἑλόμενον legiſſe videtur Interpres. *F.G.*

μῶων· ἢ [a] μὴ μελλήσας, λέγε ὅ, τι ἂν [b] ὀπί-
σω σε ῥῆμα γλῶτταν ἔλθῃ, μηδὲν ἐκείνων ὀπι-
μεληθείς, ὡς τὸ πρῶτον, ὥσπερ ἔν τῷ ἔτι
πρώτῳ, ἐρεῖς ἐν χρῷ· [c] προσήκουσι, καὶ τὸ
δεύτερον μὴ τοῦτο, καὶ τὸ τρίτον μετ' ἐκεῖ-
νο· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐμπεσὸν, πρῶτον λε-
γέσθω, καὶ ἢν οὕτω τύχῃ, ἐπὶ τῷ μετώπῳ
μὲν ἡ κνημὶς, ἐπὶ τῇ κνήμῃ δὲ ἡ κόρυς.
πλὴν ἀλλ' ἔπειγε, καὶ σύνειρε, καὶ μὴ σιώ-
πα μόνον. κἂν ἐπὶ ὑβριστῇ τινι, ἢ μοιχῷ
λέγῃς Ἀθήνησι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὰ ἐν
Ἐκβατάνοις λεγέσθω. ὅτι πᾶσι δὲ ὁ Μα-
ραθὼν, καὶ ὁ Κυναίγειρος, ὧν ὅλως ἄνευ τι
ἄνευ γένοιτο. καὶ ἀεὶ ὁ Ἄθως πλείσθω, καὶ ὁ
Ἑλλήσποντος πεζευέσθω, καὶ ὁ ἥλιος ὑπὸ
τῶν [d] Περσικῶν βελῶν σκεπέσθω, καὶ Ξέρξης
φευγέτω, καὶ [e] ὁ Λεωνίδας θαυμαζέσθω,
καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα ἀναγιγνωσκέ-
σθω, καὶ ἡ Σαλαμὶς, καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, καὶ
αἱ [f] Πλαταιαὶ, πολλὰ ταῦτα καὶ πυκνά,
καὶ [g] ὀλίγα [h] τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ὀνό-

cunctatus dicito, quodcumque tandem verbum
in linguam venerit, nihil curans ista, ut pri-
mum, sicut nempe primum est, suo tempore
dicas, & secundum post hoc, & post illud
tertium: sed quod subierit primum, primum
dicatur; ac si ita usu veniat, fronti ocrea cir-
cumdetur, & galea cruri. Verum insta, &
verba continua, & modo ne tace. Et si de
stupratore aliquo aut adultero dicas Athenis,
quae apud Indos aguntur & Ecbatanis, di-
cantur: praeter omnia vero Marathon & Cy-
naegirus, sine quibus nihil fiat: & semper
navigetur Athos, & pedibus transeatur Hel-
lespontus, tegaturque sol a sagittis Persicis, &
fugiat Xerxes, & Leonidas in admiratione
sit, & legantur sanguineae Othryadis literae,
& audiantur Salamis, & Artemisium, ac
Plataeae. Multa haec sunto & crebra: tum
adspersa pauca illa nomina in summo quasi na-

a Μὴ μελλήσας] Μηδὲν ἐπιμελήσας O. & marg. A1. δὲ μὴ μελήσας Edd. b Ἐπί σε] Sine σε Fl. c Προσήκουσι] Τοῦ προσήκουσι O. d Περσικῶν] Μηδικῶν O. e Ὁ Λεωνίδας] Sine artic. Fl. Λεωνίδης marg. A1. f Πλαταιαὶ] Restitutum ex O. Πλαταιαὶ Edd. ma e. g Ἐπίπασα] Ἐπὶ πᾶσι Fl. & marg. A1. h Τὰ ὀλίγα] Articulum habent J. Fl. V2. Omittunt cett. & O.

81. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν] Ταῦτα πάντα περὶ Ἡροδότου ἱστόρηται, ἢ ὡς Μαραθῶνι τῇ Περσῶν μάχῃ, Περσῶν μὲν Δάτιδος ἡγεμόνος, Ἀθηναίων δὲ Μιλτιάδης, ὃς ἦν ὁ Κιμώνος πολεμῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεθεὶς, ἐπεὶ πολὺ νικῶν ἐξήκει τοῦ περὶ τὸ πόλεμον προθυμίας, ὑπό τι πάθους ἀνθρώπου. ἢ Ἐπιστόντων ὑπὸ Σάρδεις γυφθρώσεις, καὶ ἡ τῶν Ἄθω διόρυξις, ἵν' ἡ θάλασσα εἰσρυεῖσα πλωτὸν ἀπεργάσαιτο τὸ ὠθμὸν τοῖς Σάρδεις σκάφεσι, καὶ ὅσα ἄλλα. V.

* Ἀπεργάσατο] In editis ἀπεργάσαι. Mutavit M. du S.

70. Μὴ μελλήσας] Vide notam nostram ad Ἀποκ. c. 5. Mſ. O. μηδὲν ἐπιμελήσας. Impr. omnes hic μελήσας, quod in alio illo supra laudato loco a Benedicto recte mutatum fuerat. M. du S.

Ibid. Ὅτιπερ &c.] Haec verba ex aliquo poëta desumta videntur. F. G.

Ὅτιπερ] Vid. Not. ad Συμπ. c. 32. M. du S.

81. Μαραθὼν] Vid. Not. ad Z. τρ. c. 32. M. du S.

86. Λεωνίδας] Non male Λεωνίδης marg. A1. quia idem est, credo, qui Aeliano III. 25. memoratur Lacedaemonius, cum trecentis suorum civium ad Pylas mortem vaticinio sibi denuntiatam sponte subiisse. Λεωνίδης eidem ib. c. 14. Dux Byzantiorum audit. Sed Λεωνίδης praepositus educando Alexandro scribitur Plutarcho in Al. p. 667. B. Item Ag. & Cleom. p. 797. A. & ubique sic ap. eumdem; etsi non ubique idem homo designatur. J. F. R.

87. Καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα] Plutarch. in Parallelis c. 3. Th. M.

Ibid. Ὀθρυάδου] Vid. supra Ἐπιστ. c. ult. M. du S.

89. Αἱ Πλαταιαὶ] Orthographia, tritissimus saltem usus, postulat Πλαταιαί· nobis sane, hoc nomen aliter efferri, non compertum est. Accidit quidem ut sicut saepe perperam diphthongus αι permutatur in ε, & contra, quemadmodum in ἔτερος, & ἑταῖρος, &c. ita inquam, accidit, ut etiam usu constanti & ratione proba, utique usitata, αι in ε mutetur: sic notat Scholiastes Theocriti ad Eid. I. vs. 12. pro γαῖα antiquos dixisse γέα, unde γεωλόφος, ἀνάγειον, κατάγειον, &c. E. contrario apud Hesychium legas Φαιναξίζει, Φαι-

na-

tatent, *& florum inſtar praeniteant: perpetuumque ſit illud ἄττα, atque δήπουθεν, licet nusquam illis ſit opus: pulchra enim ſunt, etiam cum dicuntur temere.*

μαλα ἐπιπολαζέτω, καὶ [i] ἐπαινθείτω, καὶ συνεχὲς τὸ ἄττα καὶ τὸ δήπουθεν, κἂν [k] μηδαμοῦ αὐτοῦ δέῃ· καλὰ γὰρ ὅτι καὶ εἰκῆ λεγόμενα.

19. *Si vero aliquando etiam cantandi tempus eſſe videatur, cantentur omnia & fiant cantilena. Et ſi quando non habeas, quod cantari aptum ſit, appellandis, flexa in cantum voce, judicibus impletam tibi harmoniam exiſtima. Atque illud hei malorum! frequens eſto, & percutiatur femur, tum modulanti gutture pronuncia, & ſcreatu verba diſtingue, & inter agendum fluctuante podice ingredere. Et ſi te non laudent, indignator illis, & maledicito: ſin pudore quodam ſtent ſuſpenſi, ad abeundum parati, aſſidere illos jubeto, atque in univerſum, regnum quoddam exerceto.*

95 Ἦν δὲ ποῦ καὶ ᾄσαι καιρὸς εἶναι δοκῇ, [l] πάντα ᾀδέσθω, καὶ μέλος γινέσθω. κἂν ποῦ ἀπορήσῃς πράγματος ᾠδικοῦ, τοὺς ἄνδρας τοὺς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς, πεπληρωκέναι οἴει τὴν ἁρμονίαν. τὸ δὲ οἴμοι τῶν κακῶν, πολλάκις· καὶ ὁ μηρὸς παιέσθω, καὶ λαρύγγιζε, καὶ ἐπιχρέμπτου τοῖς λεγομένοις, καὶ βάδιζε μεταφέρων τὴν συγήν. καὶ ἢν μή σε μὴ ἐπαινῶσιν, ἀγανάκτει, καὶ λοιδορεῖ αὐτοῖς· ἢν δὲ ὀρθοὶ [m] ἑστήκωσιν, ὡς πρὸς τὴν αἰσχύνης ἤδη πρὸς τὴν ἔξοδον ἕτοιμοι, καθέζεσθαι κέλευε, καὶ ὅλως, τυραννὶς τὸ πρᾶγμα ἔστω.

20. *Ut vero vulgus etiam admiretur orationem tuam, ab Iliacis inde temporibus facto initio, aut, per Jovem, a Deucalionis & Pyrrhae nuptiis, ſi videatur, ad illum qui*

Ὅπως δὲ καὶ τὸ πλῆθος θαυμάζωσι τὸν λόγων, ἀπὸ τῶν Ἰλιακῶν ἐξάμβου, ἢ καὶ, νὴ Δία, ἀπὸ τῶν Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας γάμων, ἢν δοκῇ, καταβίβαζε τὸν λόγον ὅτι τὰ

---

i. Ἐπαινθείτω] Συναινθήτω O. k. Μηδαμοῦ] Sic Edd. omn. Μηδὲν O. l. Πάντα ᾀδέσθω] Πάντα καὶ ᾀδ. O. m. Ἑστήκωσιν] Ἑστήκασιν male *Fl.*

1. Καὶ ποῦ καιρὸς παίεσθαι] Οἶον ὁμοίως τοῦτό τὸ μουσικὸν ἔργον τὸ τὸν μηρὸν παίεσθαι, ἀρχαῖον ὄντως. *V.*

2. Καὶ λαρύγγιζε] Λαρύγγιζε. *V.* Inverte. In altero *Voſſ.* hoc Scholion plenius legitur ſic: Λαρύγγιζε] Λαρυγγίζειν τὸ πλατύνειν τὸν φωνὴν ἐ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν ἀβασανίστως τῇ λαρυγγὶ χρῆσθαι. Sequebantur ibid. quinque alia Scholia ad 2. *Ver. Hiſt.* pertinentia, quae eo retulimus.

καιροῖς, Φαναξαίρους· ubi tamen Φανακίζω, &c. ſoleat vulgo dici. (In Luciani tamen *Amoribus* legitur Φαναξίζω), at in Mſ. *Wittii* extat Φανακίζω.) *J. J.*

Ibid. Πλατειαῖ] Mſ. Ox. ut ſcribendum eſſe monuerat *Tyrwhitus*. Reliqui corrupte Πλατεῖ. *M. du S.*

Πλατειαῖ] Πλατειαὶ hic omnino legendum videtur. *F. G.* Vid. Interpretes ad C. Nep. *Pauſan.* c. 1. §. 1. *J. F. R.*

90. Τὰ ἀλίγα] *Fl.* & *Ven.* utraque articulum habent. In reliquis abeſt. *M. du S.*

Ibid. Ἐκεῖνα ἀφαιρεῖται] Supra dicta illa ἄττα, κἄτα, μᾶν, &c. *F. G.*

92. Μηδὲ] Sic Mſ. Ox. In Impr. μηδαμοῦ. *M. du S.*

Μηδαμοῦ] *Solan.* μηδὲν ex Ox. recipi voluit, & recte credo; ſic enim ſolet Noſter aliique verbum δεῖ vel δέομαι conſtruere cum οὐδὲν & μηδέν. Ut modo c. 14. οὐδὲν γὰρ αὐτῶν δέομαι. *Tim.* c. 48. οὐδὲν δέομαι &c. *Icar.* c. 14. οὐδὲν γε — ἐμοῦ δέομαι. Infra *Dial. Meretr.* 2. a. m. οὐδὲν δέομαι. *Alciphr.* III. Ep. 56. pr. Ἐκαίμις σεαυτὸν, οὐδὲν δέον. At μηδαμοῦ proprie eſt *nusquam*, ut *Epiſt.* Man. c. 42. pr. Μηδαμοῦ σεαυτὸν εἶκῃς φιλόσοφον, ut alia obvia non addam. Interim quia non auſim improbam adfirmare vulgatam lect. nec enim abſurda eſt, intactam eam ſervavi. *J. F. R.*

1. Ὁ μηρὸς παίεσθω] Geſtus antiquus dicentium. Quid igitur ſibi vult hic Scholiaſtes? *Quintil.* II, 3, 123. *Femur ferire, quod Athenis primus ſeciſſe creditur Cleon, & uſitatum eſt* &c. *J. M. G.*

2. Λαρύγγιζε] Vid. *Demoſth.* p. m. 195. BC. ubi vitio id Æſchini datur. *M. du S.*

Λαρύγγιζε] Quod Aeſchini objicit *Demoſthenes* pro Coro. c. 90. repetit *Plinius* Epiſt. 4, 7, 6. Videtur autem λαρυγγίζειν, qui imum patulumque guttur, quantum poteſt, ad pronunciandum adhibet, & inde tanquam ex ἠχείῳ quodam augere modulatioremque reddere ſonum ſtudet. *J. M. G.*

τὰ νῦν καθεστῶτα. οἱ μὲν γὰρ συνιέντες, ὀλίγοι, [a] οἱ μάλιστα μὲν σιωπήσονται ὑπὸ εὐγνωμοσύνης· ἢν δὲ [b] καὶ λέγωσί τι, ὑπὸ φθόνου αὐτὸ δόξουσι δρᾶν· οἱ πολλοὶ δὲ [c] τὸ σχῆμα, τὴν φωνήν, [d] τὸ βάδισμα, τὸ ψελλόν, τὸ μέλος, τὸ κρηπῖδα, τὸ τὸ ἄττα σου ἐκεῖνο [e] θαυμάσονται, τὸ τὸ ἱδρῶτα ὁρῶντες, τὸ τὸ ἄθυμα, [f] οὐκ ἔξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναί σε. ἄλλως τε τὸ ταχὺ τοῦτο, ὃ [g] σμικρὰν ἔχει τὴν ἀπολογίαν, τὸ θαῦμα παρὰ τοῖς πολλοῖς· ὥσπερ ὅρα μήποτε γράψῃς, ἢ σκιαμαχῶν παρέλθῃς. ἐλεγχόμενος γὰρ σαφὴς ταῦτά γε.

Οἱ φίλοι δὲ πηδάτωσαν ἀεὶ, τὸ μισθὸν [h] τῶν δείπνων ἀποτινέτωσαν, εἴ ποτε αἰσθοντό σε καλαπεσθήμενον, χεῖρα ὀρέγοντες, τὸ παρέχοντες εὑρεῖν τὸ λεχθησόμενον ἐν τοῖς μέλεσι τῶν ἐπαίνων ἀμελείμμασι. καὶ γὰρ αὖ τὸ τῶνδε μελέτω σοι τὸν χορὸν ἔχειν [i] οἰκεῖον, τὸ συνᾴδοντα. ταῦτα μὲν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις. μετὰ ταῦτα δὲ [k] προϊόντα σε δορυφορείτωσαν, ἐγκεκαλυμμένον αὐτὸν, τὸ πρὸς ὧν ἔφης μέλεσι [l] διαλαμβάνοντα. τὸ ἢν τις ἐντύχῃ, θαυμάσια [m] ὑπὲρ σαυτοῦ λέγει,

nunc eſt ſtatus rerum orationem deducite. Nam qui intelligunt, pauci; iique maximam partem bonitate quadam reticebunt: ſi quid vero dicant etiam, invidia quadam videbuntur facere. Sed vulgus habitum, & vocem, & inceſſum, & inambulationem, & cantillationem, & crepidam, & illud tuum ἄττα admirabuntur, ac viſo ſudore tuo atque anhelatione, non poterunt non credere, formidandum te in dicendo certatorem eſſe. In primis vero etiam illa extemporalitas excuſationem non parvam praeſtat, atque apud populum admirationem. Itaque vide, ne unquam ſcribas, aut poſt aliquam cogitationem ad dicendum prodeas: in iſta enim aperte deprehendaris.

21. *Amici autem ſemper plaudant pedibus, & mercedem ſolvant coenarum, ſi quando labare te ſentiant, praebentes manum, & inter moras laudationum inveniendi quid dicas occaſionem ſuppeditantes. Nam illud quoque tibi curae ſit, chorum tibi tuum uti habeas, qui concinat. Haec quidem obſervanda tibi in ipſis orationibus. Poſt ea vero prodeuntem te deducant, ſuo tectum ſatellitio, & de his, quae dixiſti, diſputantem. Et ſi quis forte fiat obvium, admiranda de te dicito, & ſtupra*

a Οἱ] Καὶ O. b Καὶ] Hic vero abeſt καὶ ab O. c Καὶ χῆμα] Τὸ χῆμα ſine καὶ O. d Καὶ βάδισμα] Utrumque omiſit *Fl.* e Θαυμάσονται] Τεθήπασι O. f Οὐκ ἴξουσιν] Οὐκ ἴχνεσι O. Vulgatum tuetur *Fl. J.* &c. g Σμικρὰν] Μικρὰν O. h Τῶν δείπνων] Τὸν δεῖπνον male O. i Οἰκεῖον] Omiſit O. k Προϊόντα] Προϊόντα male *Fl.* l Διαλαμβάνοντα] Nihil mut. Edd. nec O. m Ὑπὲρ] Sic *Fl. Ald. H. Bl. P.* &c. Περὶ *J.*

20. Ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* II. p. 165. No. 35. Ubi cum *Thucyd.* dicat, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἄξιον, ille ex Scholiaſte obſervat, μὴ poſt ἀπιστῶ Atticos abundare, Lucianumque in *Rhet. Praec.* h. l. ei duas negationes adponere. Eumdem vero pleonaſmum poſt ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι & εἴργω obſervare *Stephanum* ad Corinth. artic. 8. & 43. Addo etiam praemiſſa negatione poſt ἀπαρνοῦμαι ſequi negationem, ut *Soph.* Aj. 96. οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ. *Non nego me feciſſe.* At in Dialecto communi abeſt μὴ, ut ἐν πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, ap. LXX. in Libro *Sap.* XII. 27. & paſſim. *J.F.R.*

23. Σμικρὰν] Etſi eodem redit, μικρὰν an σμικρὰν legas, hoc tamen ſervo, quia hoc *Dial.* c. 2. pr. alibique Cod. Ox. cum Edd. conſentit. At infra c. ult. μικρὰν Edd. pariter & Codd. Et Noſter promiſcue utitur. Faciunt idem alii nonnulli. Sed quis hoc neſcit? *J.F.R.*

30. Ἐν τοῖς μέλεσι] *Sen.* Controv. IX. *Quid quod laudationibus crebris ſuſtinentur, & memoria illorum aſſuevit certis intervallis quieſcere?* *M. du S.*

31. Τῶν ἐπαίνων ἀμελείμμασι] *Moras laudationum* vocat *Quintil.* II, 3, 126. & 131. Illud artificium diſſimulandi haeſitationem tanto felicius procedebat non nunquam, quod ſolebant interdum oratores ejus notae, quam deſcribit noſter, *reſiſtere ſubito, & laudem ſilentio poſcere*, ut ait *Fabius* l. c. ſ. 121. Hoc ut ponerem, dedi amico meo *Fabio*, e quo etiam illud πηδάτωσαν explicari poteſt, cum reprehendit 2, 2, 9. *aſſurgendi* exſultandique *in laudando licentiam.* Alioquin omnes hic Sophiſtarum rationes & fraudes perſequi longum fuerit, in quo juvare volentem poterit *Creſſolius* in Theatro Rhetorum, qui pleraque etiam hu-

pra modum te ipſe landa, ut grauis ei ſis: Quid enim ad me ille Paeanienſis? Et, Ad unum forte veterum mihi certamen eſt? & id genus alia.

22. *Quod autem maximum, & ad famam parandam in primis neceſſarium, fere praetermiſiſſem. Quicumque dicunt eos deride. Et ſi quis bene dixerit, aliena, non ſua, proferre videatur: ſi feratur mediocriter, reprehenſione digna ſint omnia. In recitationibus ultimus omnium ingredere; facit enim te conſpicuum: & tacentibus omnibus peregrinam quandam laudationem ſubjicere memento, quae aures praeſentium advertat & offendat, ut nauſeent omnes ad verborum inſolentiam, & aures obturent. Neque vero manum ſaepe ad laudandum moveas, vile enim id eſt: neque aſſurgas, niſi ſemel forte aut bis ad ſummum. Subride autem frequenter, & oſtende, non placere tibi, quae dicuntur. Ancipites autem ſunt reprehendendi occaſiones apud eos, qui pronas ad calumniandum aures habent. Caeterum confidendum eſt: audacia enim, & impudentia, & mendacium in promtu, & jusjurandum in extremis ſemper labiis, & invidia contra omnes, & odium, & maledicen-*

ὑ ὑποπαίνῃ, καὶ ἐπαχθὴς γίγνει αὐτῷ. τί γὰρ ὁ Παιανιεὺς πρὸς ἐμέ; ἢ, πρὸς ἕνα ἴσως μοι τῶν παλαιῶν ὁ ἀγών; ἢ τὰ τοιαῦτα.

Ὁ δὲ μέγιστον, καὶ πρὸς τὸ εὐδοκιμεῖν ἀναγκαιότατον, ὀλίγου δεῖν παρέλιπον, ἁπάντων καταγέλα τὰ λεγόντων, ἢ ἦν μή τις καλῶς εἴπῃ, ἀλλότρια, ἢ οὐχ ἑαυτῷ [n] δοκεῖτο· ἢν δὲ μέτριος [o] ἐνεχθῇ, πάντα ἔστω ὑπολήψιμα. καὶ ἐν ταῖς ἀκροάσεσι μὴ πάντας εἰσιέναι χρὴ, ὕστερον γάρ· καὶ σιωπησάντων ἁπάντων, ξένον τινὰ ἔπαινον [p] ἐπειπεῖν, τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων ὑπτιοτρέφοντα, καὶ [q] ἐνοχλήσοντα, ὡς ναυτιᾶν ἅπαντας ὑπὸ τῷ φορτικῷ τῶν ὀνομάτων, καὶ ὑποφράττειν τὰ ὦτα. [r] ὑποσείσης δὲ μὴ πολλάκις τὴν χεῖρα, εὐτελὲς γάρ, μηδ' ἀναστῇς, πλὴν ἅπαξ γε ἢ δὶς τὸ πλεῖστον. [s] ὑπομειδία δὲ τὰ πολλὰ, καὶ δῆλος [s] γίγνου μὴ ἀρεσκόμενος τοῖς λεγομένοις. ἀμφιλαφεῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ [t] τῶν μέμψεων τοῖς συκοφαντικοῖς [v] τὰ ὦτα, τὰ δὲ ἄλλα, χρὴ θαρρεῖν· ἡ τόλμα γάρ, καὶ ἡ ἀναισχυντία, καὶ [x] τὸ ψεῦσμα πρόχειρον, καὶ ὅρκος ἐπ' ἄκροις ἀεὶ τοῖς χείλεσι, καὶ φθόνος πρὸς ἅπαντας, καὶ μῖσος, καὶ βλασφημία, καὶ

n Δοκεῖτο] Δόκει τῶν O. o Ἐνεχθῇ] Ἐνεχθέντων O. Fl. male. p Ἐπειπεῖν] Εἰπεῖν O. q Ἐνοχλήσοντα] Ἐνοχλήσαντα Fl. r Ὑποσείσῃς] Καὶ ὑποσ. O. s Γίγνου] Γίνου O. in Fl. t Τῶν μέμψεων] Τῆς μέμψεως O. v Τὰ ὦτα] Desunt in Fl. x Τὸ ψεῦσμα] Τοῦδε, & ſine artic. O.

huius libelli, dum adhibet, illuſtrat. Locus claſſicus de *choro* laudantium paraſitorum eſt *Plin.* epiſt. 2, 14. *J. M. G.*

36. Ἀμελημβέσσοντα] Forſan Ἀμφιλόγοντα. *M. du S.*

39. Ὁ Παιανιεὺς] Quid per hanc dictionem ſit intelligendum, nemo facile divinabit. Eſt tamen, qui Platonem intelligit, & fortaſſe recte, quum Παιανιεὺς tribus quædam Athenienſis fuerit. *G. C.*

Ὁ Παιανιεὺς] *Gilbertus Cognatus* commentator miſere hoc loco prodit memoriae ſuae defectum, dum neſcire videtur Demoſthenem debere intelligi. *Plutarchus* in vitis decem Rhetorum & in Demoſthene nos docet, plebiſcita a Demoſthene promulgata ſemper ita coepiſſe: Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς τάδε εἶπεν, id eſt, *Demoſthenes Demoſthenis filius Paeanius haec dixit.* *J. P. a G.*

Ὁ Παιανιεὺς] Demoſthenem intelligendum jam ſupra monuit *Volan. Bis Accuſ.* c. 31. *J. F. R.*

Ibid. Καὶ πρὸς ἕνα] Hæc interrogative pronuntianda videntur. *F. G.* Idem viſum Cl. *Geſnero*, ideoque ſignum interrogandi addidi. *J. F. R.*

48. Τινα ἔπαινον] Laudabant itaque, non plaudebant ſolum, & in ipſa etiam recitatione. *M. du S.*

50. Ἐπισρίφοντα] Ἀποσρίφοντα legit Interpres. *F. G.*

52. Ἐπιφράττειν τὰ ὦτα] Idem ſupra *Imag.* c. 14. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισείσῃς — τὴν χεῖρα] Supra Δικ. c. 28. & Σαυλ. c. ult. *M. du S.*

56. Ἀμφιλαφεῖς] Et etymon hujus nominis, & rem ipſam praeclare explicat *Epictetus* Enchir. c. 65, Πᾶν πρᾶγμα δύο ἔχει λαβάς, τὴν μὲν φορτὸν, τὴν δὲ ἀφόρητον κ. τ. λ. Sed poteſt hic quidem ἀμφιλαφὲς ſimpliciter *opportunum* notare: qui reprehendere volunt, anſam ubique accipiunt. *J. M. G.*

57. Τοῖς συκοφαντικοῖς] Legend. *Plutarch.* de curioſ. *G. C.*

70. Ἀπὸ

καὶ ἀμβολαὶ πιθαναί. ταῦτά σε ἀοίδιμον ἐν βραχεῖ [a] καὶ περίβλεπτον ἀποφανεῖ. τοιαῦτα μὲ τὰ φανερὰ καὶ τὰ ἔξω.

[b] Ἰδίᾳ δὲ πάντα πράγματα ποιεῖν σοι δεδόχθω, κυβεύειν, μεθύσκεσθαι, λαγνεύειν, μοιχεύειν, [c] ἀσχεῖν [d] γε, κἂν μὴ ποιῇς, καὶ πρὸς ἅπαντας λέγειν, καὶ γραμμάτια [e] ὑποδεικνύναι ὑπὸ γυναικῶν δῆθεν γεγραφέντα· καλὸς γὰρ εἶναι θέλε, καὶ σοὶ μελέτω ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι δοκεῖν· ἐς τὴν ῥητορικὴν γὰρ καὶ τοῦτο ἀνοίσουσιν οἱ πολλοί, ὡς λέγω τοῦτό [f] σου καὶ ἄχρι τῆς γυναικωνίτιδος εὐδοκιμοῦντος· καὶ [g] τὸ δεῖνα δὲ μὴ [h] αἰδεσθῇς, [i] κἂν πρὸς ἀνδρῶν ὅτι τῷ ἑτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκοίης· καὶ ταῦτα γενειήτης, ἢ καί, νὴ Δία, φαλακρὸς ἤδη ὤν. ἀλλ' ἔσωσαν οἱ καὶ ὅτι τούτῳ συνόντες· ἢν δὲ μὴ ὦσιν, [k] οἱ οἰκέται ἱκανοί. πολλὰ γὰρ καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου πρὸς τὴν ῥητορικὴν χρήσιμα προσγίγνεται. πλεῖον ἡ ἀναισχυντία, καὶ θράσος· ὁρᾷς ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες, καὶ λοιδορῶνται θειότατα, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄνδρας; εἰ δὴ τὰ ὅμοια [l] πάσχοις, [m] διοίσεις τῶν ἄλλων· καὶ μὴν καὶ πιττοῦσθαι χρὴ μάλιστα μὲ

tia, & calumniae probabiles. Haec celebrem te brevi & conspicuum facient. Atque talia sunto quae extra sunt & apparent.

23. *In privato autem facinora omnia committere tibi decretum sit, aleatorem esse, inebriari, libidinari, moechari, gloriarique etsi non feceris, idque apud omnes dicere, & literulas ostendere scriptas a mulieribus. Etenim pulcher esse velle debes, & hoc agere, ut mulieres studiose videantur te sectari. Nam hoc quoque ad Rhetoricen vulgo referent, quasi ea caussa in ipsa quoque gynaeconitide gratiosus sis. Verum nec illud, quod dicere nolo, tibi pudori sit, etsi a viris alterius rei caussa amari videare, idque barbatus cum jam sis, aut, ita me Jupiter, calvus. Sed sint, qui etiam hac ipsa caussa semper tecum sint. Si vero non sint, servi certe sufficient. Multa enim ex hac etiam re commoda facultati dicendi utilia accedunt: major certe impudentia atque audacia. Vides, ut loquaciores sint mulieres, & abunde maledicunt ac supra viros. Si ergo idem quod illae patiaris, praecelles reliquis. Verum etiam pice velli oportet maxime sa-*

a Καὶ περίβλεπτον] Omiserat O. sed in marg. additum. *b* Ἰδίᾳ] Bene sic *Ald. H. P.* &c. Male sine puncto *F.* & *Fl.* *c* Αὐχεῖν] Ἢ αὐχεῖν O. *d* Γε] Hoc reposuit *Solan.* ex O. pro τε, quod Edd. habebant. *e* Ὑποδεικνύναι] Ἐπιδεικνύειν O. *f* Σε — εὐδοκιμοῦντος] Σοι — εὐδοκιμοῦντι male *Fl.* *g* Τὸ] Τὸν *Fl.* *h* Αἰδεσθῇς] Sic dedi ex *F.* *V2.* O. L. Αἰδεσθεὶς Edd. cett. *i* Κἂν] Εἰ κὰν O. *k* Οἱ] Caret artic. O. *l* Πάσχοις] Ex O. sic dedi, cum πάσχεις Edd. *m* Διοίσεις] Καὶ καλαντίγε διοίσεις male *Fl.*

70. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι] Vid. si tanti est, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 120. similes phrases adferentem, quibus probet ὑπὸ τινὸς σπουδάζεσθαι dicendum, non ἀπό, ut in *Alciphr.* editum. *F. F. R.*

75. Τὸ δεῖνα] Scilicet τὸ πωραίνεσθαι. *F. G.*

76. Αἰδεσθεὶς] Lege αἰδεσθῇς. *F. G.*

Αἰδεσθῇς] Ox. L. & *Ven.* utraque. In reliquis αἰδεσθεὶς. *M. du S.*

82. Πλεῖον ἡ ἀναισχυντία ὁ θράσος] *Buchanan.* de concionatore Franciscano:

Nec mihi displiceat primo muliebria passus
Flore avi, hinc effrons audacia, &c.

F. G.

83. Ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες] *Liban.* *F. B.*

Ibid. Λαλίστεραι] Mulier animal natura loquax. *Plaut.* in Aulul. *Nam multum loquaces merito omnes habemur.* Idem in Ciftell. *Largiloqua exemplo sumus, plus loquimur quam fas est.* *Eurip.* in Phoeniff.

Φιλόψογον δὲ χρῆμα θήλειον ἔφυ,
Σμικρὰς δ' ἀφορμὰς ὧν λάβωσι τῆς λόγου,
Πλείους ἐπισφέρουσιν. ἡδὺ δέ τις
Γυναιξὶ, μηδὲν ὑγιὲς ἀλλάλαις λέγειν.

G. C.

85. Πάσχοις] Cod. Ox. In reliquis πάσχεις. Dein addit *Fl.* καὶ καταντίγε. Legendum καὶ κατὰ ταυτίγε. *M. du S.*

86. Πιττοῦσθαι] Qui mos hodieque in Oriente obtinet. Factitant enim id sedulo in Balneis plerique. Qua de re jam aliquid ad *Mort.* c. 33. dictum est. *M. du S.*

94. Ὑποτιλῶν] *Fellare*, obscoenae significationis. *F. G.*

95. Ἔρωτας] Ἐρῶντας legit Interpres. *F. G.*

97. Γενιωτέρα] Τὸ τῶν γονέων ἐκπεσεῖν scil. *F. G.*

Ge-

ſane per omnia ; ſi vero minus , omnino quidem illa. . . Ipſum vero os tibi ad omnia biet facile , & miniſtret lingua cum ad ſermones , tum ad alia quaecumque poterit. Poteſt autem non ſoloeciſmos tantum committere aut barbariſmos , neque nugari ſolum , aut pejerare , aut male dicere , aut calumniari ac mentiri ; ſed noctu aliud quoque ſubire miniſterium , in primis ad multos adeo amores ſi non ſufficias. Omnia quidem illa norit , & nativa magis fiat , neque quidquam averſetur.

24. *Haec ſi , puer , diligenter edidiceris , potes vero ; neque enim quidquam eſt in illis difficile : confidenter tibi polliceor , non longo interjecto tempore optimum te Rhetora & nobis ſimilem redditum iri. Quod ſequitur, non opus eſt uti ego dicam , quot brevi bona a Rhetorice adfutura tibi ſint. Vides enim me , qui ignobili patre natus ſim , & ne pure quidem libero , ut qui ultra Xoin & Thmuin ſervierit , matre autem ſarcinatrice triviali. Ipſe vero qui forma viderer eſſe non omnino con-*

τὰ πάντα· εἰ δὲ μὴ, πάντως ἐκεῖνα. καὶ αὐτὸ δέ σοι τὸ στόμα πρὸς ἅπαντα [n] ἡδέως κεχηνέτω , καὶ ἡ γλῶττα ὑπηρετείτω καὶ πρὸς τοὺς λόγους, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, ὁπόσα ἂν δύνηται. δύναται δὲ καὶ σολοικίζειν μόνον, [o] οὐδὲ βαρβαρίζειν, οὐδὲ ληρεῖν, ἢ ὀπορκεῖν, ἢ λοιδορεῖσθαι, ἢ ψευδομαρτυρεῖν, ἢ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ καὶ νύκτωρ τι ἄλλο ὑποδεδυκέναι· καὶ μάλιστα ἂν πρὸς οὕτω πολλοὺς τοὺς ἐρῶντας μὴ [p] ἀμβλύνῃς, πάντα αὐτὴ [q] γε ἐπιτάττω, καὶ γοητικώτερα γιγνέσθω, καὶ μηδὲν ἀποτρεπέσθω.

[r] Ἦν ταῦτα, ὦ παῖ, καλῶς ἐκμάθῃς (δύνασαι δὲ· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς βαρύ) θαρρῶν ἐπαγγέλλομαι σοι οὐκ εἰς μακρὰν σε ἄριστον ῥήτορα , καὶ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσθήσεσθαι. τὸ μὲν τοῦτο δὲ οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν ὅσα ἐν βραχεῖ παρέσται σοι τὰ ἀγαθὰ διὰ τὴν Ῥητορικῆς. ὁρᾷς [s] γὰρ ἐμὲ, ὃς παλαιὸς μὲν ἀφανῶς, καὶ οὐδὲ καθαρῶς ἐλευθέρου ἐγενόμην, ὑπὲρ Ξόϊν καὶ Θμοῦϊν δεδουλευκότος , μητρὸς δὲ ἀκεστρίας, [t] ἐπ' ἀμφοδίου τινός· αὐτὸς δὲ τὴν ὥραν οὐ πανταπασιν [v] ἀδόκιμος εἶναι δό-

n Ἡδέως] Ὁμοίως O. o Οὐδὲ] Καὶ O. p Διαμβλύνῃς] Διαμείσῃ O. & marg. *A1.* q Γε] Τε *Fl.* r Ἦν] Ἐν male O. s Γὰρ] Omiſit O. t Ἐπ' ἀμφοδίου] Sic Edd. omn. Ἐπαφροδίτου G. Ἀμφροδίου O. Ἐπ' ἀφροδίτου marg. *A1.* v Ἀδόκιμος] Recepi ex *Fl.* quum ἀδόκιμον eſſet in cett.

Γοητικώτερα γιγνέσθω] Non eſt noſtrum , haec ἀπόῤῥητα & ἄῤῥητα declarare. Sed illud monemus, etiam apud *Longinum* ſ. 31. γόνιμον eſſe orationis virtutem, quam forte commodiſſime expreſſit Pearcius , cum *nativam* reddidit, *fecundam ſublimitatis* alii , alii *puram*, *genuinam*. *J.M.G.*

8. Ὑπὲρ Ξόϊν & Θμοῦϊν] Ex hoc loco patet Lucianum traducere quendam Rhetorem Ægyptium; ſunt enim *Xois* & *Thmuis* urbium nomina in inferiore Ægypto , unde nomi duo Ξοΐτης & Θμοΐτης nominabantur. *J.P.a G.*

Ibid. Ξόϊν & Θμοῦϊν] Τοὺς Αἰγυπτίους δούλους. *F.G.*

Ξόϊν] Urbis nomen apud *Plut.* 656. 1. ſupra Ægyptum in Abyſſinia , ubi hodieque regio eſt idem ferme nomen retinens. *M.du S.*

Ibid. Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Vertitur: *Matre vero ſartrice, in bivio quodam natus ſum.* Haec *natus ſum* inferciunt interpretes , ut ſententiam conficiant. In Graecis , ut vides, non habentur. Dein ἄμφοδον & ἄμφοδου eſt δίοδον , *bivium* , non ἀμφοδίου. Sed moror. leg. ut Mſſ. ἀκεστρίας ἐπαφροδίτου τινὸς, *quae fuit ſartrix hominis venuſti.* *J.G.G.*

Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Puto ab eodemerrore haec corrupta eſſe, qui Tom. I. *Piſc.* c. 19. fecit ἐπ' Εὐφρατιδίων pro ἐπαφροδιτιδίων. Certe enim vulgata non ſatis bene ſe habent , quae quidem fient optima , ſi legas ἀκεστρίας ἐπαμφοδίου τινός. Nam Lucianus gaudet quoque commentis talium vocum. Sic & initio Herculis Gallici agnoſcit ὑποταρταρίους , licet hi apud poëtas praecipuos quoque exſtent. Sed maxime miror , cur mox illa σωῶν τινι κακοδαίμονι καὶ γλίχῳ ἐρασῇ interpretentur *cum infelici* , *ſuavi tamen amatore* , quum certiſſime talis ſit inſuavis, & putidum eſt haec corrigere, quae nullius , niſi horum interpretum, oculos fugere poſſunt. *J.G.*

10. Ἀδόκιμος] Forſan & ſupra *Paraſit.* c. 5. praeſtiterit nominativus πολυπραγμοσύνη εἶναί σοι δοκεῖ, ubi πολυπραγμοσύνῃ edi paſſus ſum , quia nulla editio praeibat, & quia tolerabilius erat, quam hic. Eſt quidem, ubi tam accuſativus quam nominativus infinito verbo adjungi queat , vid. *Jenſii* notata ad *Prometh.* Sive Lect. Lucian. p. 71-73. At hic ſi accuſativum

δόξας, τὸ μὲ πρῶτον ὀπὶ φιλῷ τῷ τρέφει συῆν τινι καχοδαίμονι, καὶ γλίχρῳ ἐραστῇ. ἐπεὶ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ῥᾳστην οὖσαν κατεῖδον, καὶ [a] διεκπεράσας, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐγενόμην (ὑπῆρχε γάρ μοι, ὦ Φίλη Ἀδράστεια, πάντα ἐκεῖνα, ἃ προεῖπον ἐφόδια, τὸ θράσος, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀναισχυντία) πρῶτον μὲ οὐκ ἔτι [b] Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι· ἔπειτα δὲ γραῒ [c] συνοικήσας, τὸ πρῶτον μὲ ἐγαστριζόμην πρὸς αὐτῆς, ἑπτὰν προσποιούμενος γυναικὸς [d] ἑβδομηκοντούτιδος, [e] τέτταρας ἔτι [f] λοιποὺς ὀδόντας ἐχούσης, χρυσίῳ καὶ τούτους ἐνδεδεμένους. πολλὰ μὲν ἀλλά γε ἕνεκα τῆς πενίας ὑφίστάμην τὰ ἆθλον, καὶ τὰ ψυχρὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκ τοῦ σαρῶ φιλήματα, ὑπηδίστά μοι ἐποίει

temnenda, primo salarum alimentarum pratio fui cum amatore misero atque avaro. Cum autem viderem, hanc viam esse facillimam, eamque emensus in summo jam essem, (Aderant mihi enim, parce cara Adrastea! praesidia illa, quae modo dicebam, omnia, confidentia, insciti, impudentia) primo quidem non amplius Pothinus nominor, sed jam Jovis & Ledae pueris cognominis factus sum. Deinde adjunxi me ad anum mulierem, a qua primum laute alebar, amare dum simulo mulierem septuagenariam, dentes adhuc quatuor habentem reliquos, auro revinctos & ipsos. Verumtamen paupertatis causa laborem sustinui, cum frigida illa de capulo oscula suavissima mihi fa-

a Διεκπεράσας] Διεκπαίσας O. b Ποθεινὸς] Bene *J. H. P. S.* &c. Ποτεινὸς male *B1.* & 2. c Συνοικήσας] Συνοικίσας male O. d Ἑβδομηκοντούτιδος] Ἑβδομηκοντούτου *Th. Mag.* V. τριακοντούτης. Vulgatum tuetur *Fl.* &c. e Τέτταρας] Τέσσαρας O. f Λοιποὺς] Λοιπόν O.

15. Ὦ φίλη Ἀδράστεια] Δαίμων ἡ Ἀδράστεια παρ' Ἕλλησι τοῖς μεγάλα καυχωμένοις ἐπιφυομένη. ἐπεὶ ἐν καυχήμενος εἰσάγει ὁ μιμαρὸς ἔτος διδάσκαλος, ὥσπερ ἐκμειλιττόμενος τὴν δεῖμονα * ἀνδυφήμησε νῦν ἔτως αὐτὸν, ἤτοι ἐπεβόησε. *V.*

* Ἀνυφήμησε] Ita, pro vulgato ἀνεφήμησε dedit *M. du S.*

19. Ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς] Ἐστιῶδεν ἀναστιφάλωτον ἤδη ὡς Πολυδεύκει Δημοσύρει ὁ παρὼν λόγος, εἶγε Κάστορος ἀδελφὸς Πολυδεύκης ὁ Λήδας, ᾧ ἔτος ὁμώνυμος ὁ Δημοσυρόμος ῥήτορων διδάσκαλος. *V.*

admiseris, ad ὥραν pertinebit, minus commoda sententia. Ceterum nominativ. habes *Dial. Mort.* XVI. 2. ὥστε αὐτὸς ἰκεῖνος εἶναι. *Bis Accus.* c. 2. f. μόνῳ τῷ δεσπότης εἶναι δοκεῖν. &c. Accusativum *Paras.* c. 5. δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνη. *Jov. Conf.* c. 7. f. ὃ δὲ ἀπαχθῆσαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. Notabilior contra nominativus est ap. *Dion. Hal.* Ant. VII. p. 473. 10. δι' αἰσχύνης λαβεῖν, ἅτερ αὐτουργὸς ὢν γέρων ὀνείδεα πρὸς τὴν βυλὴν ἐκφέρειν. Nisi ibi legendum ἐκφέρων. *J. F. R.*

11. Ἐπὶ ψιλῷ τῷ τρέφοντι] Non satis accuratus & hic fuit interpres, qui vertit *ob victus penuriam*, cum potius sit *nudi* vel *solius victus gratia*. *H. V.*

12. Γλίχρῳ] Vertunt *suavi*. Redde, *tenaci, parco*. *F. G.*

18. Οὐκ ἔτι Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι] Et ex hoc loco patet, Rhetorem, quem subsannat Lucianus, primum Ποθεινὸν (sic enim legendum, non πολιτὸν.) Deinde Διόσκορον vel Διοσκορίδην vocatum fuisse. *J. P. a G.*

Ibid. Ποθεινὸς ὀνομάζομαι] Primo *Photinus* dictus fuit, deinde *Pollux*. *M. V. La Croze.* Sed jam sub init. dictum contra Pollucem haec non scripta. *J. F. R.*

19. Διὸς καὶ Λήδας π. ὁμών.] Pollux eatenus designari hic credi poterat, qui Naucratites erat, atque adeo Ægyptius. V. *Suid.* Ναυκρατικά. Sed Pater Pollucis *Rhetor*, non *servus*, Philostrato tradente, erat, p. m. 313. A. *M. du S.*

21. Ἐγαστριζόμην] Vertunt *laute accipiebar*, cum sit, *in ventrem caedebar*, i. e. nimio coitu vexabar. *F. G.*

Ἐγαστριζόμην] Recte Attici *Phrynichus*, *Thomas Magister*, ipse etiam *Hesychius*, ac *Suidas*, cum ajunt significare hanc vocem λαμπρότερον τρέφεσθαι, ἁπαπλᾶσθαι, κορέννυσθαι, χορτάσαι, λαθρότερον τρέφεσθαι. Sic certe hic Lucianus, in libello, ubi Sophisticam licentiam reprehendit. Sed in hoc falluntur quidam eorum, quod hanc solam significationem antiquorum esse ajunt, & prohibent adhibere hoc verbum de ventris percussione: cum nondum, quod sciam, antiquioris Luciano (qui utitur etiam Ἐταιρ. *Dial.* Chelid. & Dros. vers. fin.) testimonium, pro hac ventris implendi notione, prolatum sit; pluscula autem sint apud ipsum parentem Atticismi Aristophanem, ubi ven-

fames redderet. Deinde parum aberat, quin heres conſtitutus eſſem, quae habebat, omnium, niſi ſervus exſecrabilis indicaſſet, venenum a me, quod illi darem, eſſe emtum.

25. Praeceps igitur ejectus, neceſſariis tamen ne ſic quidem carui. Sed Rhetor eſſe videor, & in judiciis probandum me praebeo, praevaricans ſaepe, & judicum corruptionem imprudentibus pollicens. Et plerumque cauſſa equidem cado: ſed palmae tamen in janua virides, in coronam plexae. Illa enim ad infelices eſca utor. Sed id ipſum quoque, quod odio ſum omnibus, & quod inſignis ſum ob morum perverſitatem, & prius etiam orationis, quodque digito oſtendor, atque ipſe princeps in omni malitia dicor, non parvum mihi

ὁ λιμός. εἶτα ὀλίγου δεῖν, κληρονόμος ὢν εἴχεν ἁπάντων κατέστην, εἰ μὴ κατάρατός οτις οἰκέτης ἐμήνυσεν, ὡς φάρμακον εἴην ἐπ' [g] αὐτῷ ἐωνημένος.

Ἐξωσθεὶς δὲ ἐπὶ κεφαλὴν, ὅμως οὐδὲ τότε ἠπόρησα τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ ῥήτωρ δοκῶ, [h] καὶν ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι, προδιδοὺς τὰ πολλὰ, καὶ τοὺς δικαστὰς τοῖς ἀνοήτοις καθυπισχνούμενος. καὶ ἥττωμαι μὲν τὰ πλεῖστα· οἱ φοίνικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ [i] ἐστεφανωμένοι· τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς δυστυχεῖς χρῶμαι τοῖς δελεάσιν. ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖν [k] πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπίσημον εἶναί με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου, καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων, καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ τοῦτον ἐκεῖνον τὸν ἀκρόταλον ἐν πάσῃ κακίᾳ λεγόμενον, καὶ μικρὸν [l] ἔμοιγε δο-

g Αὐτὸν] Αὐτῇ O. Sed vulgatum praeſtat. *h* Καὶν] Recte *J. Ald. Fr. H. S.* ſine accentu, κᾶν male *Fl. P. Bt.* *i* Ἐστεφανωμένοι] Καὶ ἐστεφ. O. *k* Πρὸς] Πρὸ male O. *l* Ἔμοιγε] Μοι tantum O.

ventrem vel alterius, laedendi cauſſa, vel ſuum inter ſaltandum, ferire ſignificat. Vid. *Kuſter.* ad Eq. 273. & quem laudat, *Menag.* ad *Laërt.* 7, 172. Senſit hoc jam *Euſtathius* & contra dixiſſe videtur vulgo, ad Od. Υ. p. 720, 1. Baſ. Ἰτέον, inquit, ὅτι γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον ὡς ἱππότην χορτάζεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς τύπτεσθαι. Reſpicit nempe ad ea, quae dixerat ad Od. Σ. p. 656, 21. τὸ γαστρίσαι δηλοῖ μὲν καὶ τὸ χορτάσαι, σημαίνει δὲ φασι καὶ τὸ πὺξ γαστέρα πλῆξαι. Nec alterius ſignificationis, quam hujus mentionem facit *Sextus Empir.* M. l, 217. *J. M. G.*

Ἐγαστριζόμενος] Pro ſagina ventris utitur etiam *Alciphr.* III. Ep. 45. f. Τίς ἔτι ἀνέξεται τῶν κακοδαιμόνων τούτων; εἰ τοσοῦτο τὸ γαστρίζεσθαι πολλοῦτον, ἀτιμίᾳ καὶ δεσμῷ τὸ ζῆν, & ne quisquam de hoc ſignificatu dubitet, videat idem ab ipſo auctore exponi per πλησμονὴν, nam illico ſubjungit, καὶ τὸν οὐ λιμοῦ θάνατον διδόντες, τὴν μὲν κινδύνῳ πλησμονὴν ἀσπαζόμεθα. Quare minime adſentior *Gujeto* priſtinam verſionem rejicienti. *J. F. R.*

26. Τὸν ἔβλον] I. e. laborem Venereum, coitum. *F. G.*

34. Καὶν ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι] Vertitur: *& in judiciis contendo*; mallem *in judiciis verſor.* ſic loquitur *Corn. Nep.* in Themiſtocle. *H. V.*

Καὶν ταῖς δίκαις ἐξετ.] Cauſidici illius aetatis Sophiſtae etiam fere erant. V. Ἀ. Μισθ. finem. *M. du S.*

Ibid. Ἐξετάζομαι] *Contendo* adſcripſit. *F. G.* Quum in *Pariſ.* verſum eſſet *me oſtento.* Contra, cum *Bened.* dederit *contendo*, Cl. *Vitringa* vult *verſor.* Tu vide an Cl. *Geſn.* melius rem tetigerit. *J. F. R.*

37. Οἱ φοίνικες δὲ] Advocatorum palmae aliquando ſine lemniſcis & corona, ut apud *Juvenal.* Sat. 7.

Ut tibi laſſo
Figantur virides, ſcalarum gloria, palma.

Et *Martial.* Epig. 27. lib. 7.

Sic fora mirentur, ſic te palatia laudent,
Excolat & geminas plurima palma fores.

Palmas coronatas ut hoc loci ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι, tangit *Arrianus* Epicteti cap. 12. lib. 3. *J. B.*

Οἱ φοίνικες δὲ] De palmis ad januas Rhetorum & cauſſidicorum *Caſaub.* ad *Sueton.* Domit. 23. ubi ex hoc ipſo loco lucem affundit *Juvenali* 7, 138. Caeterum cogitabam, an forte melius legatur ἐστεφανωμένη, ut ad θύρα referatur: ſed neceſſe quidem non eſt. *J. M. G.*

42. Πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Ἐπὶ μοχθηρίᾳ ſcilicet τοῦ λόγου. *M. du S.*

Ibid. Καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Repeto λέγω τῶν κοινῶν verba, ἐπίσημον ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ. Qui nondum vitam hominis norunt, odio tamen illum habent ob orationis perverſitatem, cum primum audiere. Neſcio cur maluerit Birckheimerus, *morum pravitate longe prius quam ſermonum eſſe inſignem.* *J. M. G.*

Ibid. Δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ] Habuimus hoc ſaepe, ut *Harmon.* pr. *Gymn.* c. 36. &c. *J. F. R.*

δοκεῖ. ταῦτά σοι ὦ Ἀφροδίτη, [a] νὴ τὸν ἄνδη-
μον, πολὺ πρότερον ἐμαυτῷ παραινέσας,
καὶ χάριν ἐμαυτῷ οὐ μικρὰν ἐπισπασά-
μενος.

Εἶεν· ὁ μὲν [b] γενναδας εἰπὼν ταῦτα [c] πε-
παύσεται· σὺ δὲ ἤν πειθῇς τοῖς εἰρημένοις,
καὶ δὴ παρεῖναι νόμιζε οὗπερ ἐξαρχῆς ἐπόθεις
ἐλθεῖν. καὶ οὐδέν σε κωλύσει ἑπόμενον [d] τῷ νό-
μῳ ἔντε τοῖς δικαστηρίοις [e] κρατεῖν, καὶ ἐν
τοῖς πλήθεσιν εὐδοκιμεῖν, καὶ ἐπέρασον εἶναι,
καὶ γαμεῖν δὲ γραῦν τινα τῶν κωμικῶν, καθ-
άπερ ὁ νομοθέτης καὶ διδάσκαλος, ἀλλὰ
καλλίστην γυναῖκα τὴν Ῥητορικήν, ὡς τὸ τοῦ
Πλάτωνος [f] ἐκεῖνο πλησὸν ἅρμα ἐλαύνουσα
φέρεσθαι, σοὶ μᾶλλον [g] πρέπειν περὶ σεαυ-
τοῦ εἰπεῖν, ἢ ἐκείνῳ περὶ τοῦ Διός· ἐγὼ δὲ
(ἀγεννὴς γὰρ καὶ δειλός εἰμι) ἐκχήσομαι ὑμῖν
τὴν ὁδόν, καὶ παύσομαι τῇ ῥητορικῇ ὑπηρετά-
ζων, [h] ἀσύμβολος ὢν πρὸς αὐτὴν τὰ
ἐμέτερα. μᾶλλον δὲ ἤδη [i] πέπαυμαι.
ὥστε ἀκονιτὶ ἀνακηρύττεσθε, καὶ θαυμάζεσθε,
μόνον τοῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ τάχει
ἡμᾶς κεκρατήκατε, ὠκύτεροι φανέντες, ἀλ-
λὰ τῷ ῥᾳστην καὶ πρανῆ τραπέσθαι τὴν ὁδόν.

quidem videtur. Haec tibi, ita me populariter Venus! praecipio, quae multo prius ipse mihi praecepi, eaque ratione, gratiam mihi non parvam conciliavi.

26. Sint *ista satis!* Generosus ille post haec dicta tacebit. Tu vero si dictis ab illo moveare, etiam adesse te puta, quorsum venire initio desiderabas; neque quidquam te prohibebit, quo minus legi *illi* obsecutus, cum in judiciis vincas, tum bene audias apud multitudinem, & amabilis sis, ducasque non anum quandam comicam, ut tuus ille legislator & magister, sed mulierem pulcherrimam Rhetoricen, adeo ut magis te deceat de te dicere, te Platonis illo volucri curru vectum ferri, quam ipsum de Jove *dicere decuit*. Ego vero, ignavus enim & timidus sum, de via vobis decedam, & desinam Rhetoricen sectari, qui consiliis ad eam *obtinendam* vestris uti non possim. Vel potius jam desii. Itaque sine pulvere praedicandos vos atque admirandos praebete, illud solum recordati, non celeritate vos vestra vicisse, qui velociores judicati sitis, verum quod facillimam & declivem viam elegistis.

PHI-

a Νὴ] Μὰ O. b Γενάδας] Γενάσθας male O. c Πεπαύσεται] Πέπαυσαι male O. d Τῷ νόμῳ] Τοῖς νόμοις O. e Κρατεῖν] Κρατεῖ male O. f Ἐκεῖνο] Omissum in O. g Πρέπειν] Et hoc neglexit O. h Ἀσύμβολος] Restitui ex *V2*. Ἀσύμβολος cett. & O. i Πέπαυμαι] Πεπαύσομαι O. minus recte.

45. Νὴ τὸν πάνδημον] Τὸν Ἀφροδίτην φησί. ὅμοιον δὲ τοῦτο τοῖς οὕτω, ἢ νὴ τὸν προηγησαμένην αἰχρότητα τῆς γραὸς, ἢ νὴ τὸ ἀναιδές. ἐπεὶ εἰ τοῦτο μὴ τῶν ἄλλων κακῶν ἔχουσιν αἱ πόρναι, οὐ μιμεῖσθαι εἰ αὐτὸς ὑποβάλλει εἰς τοὺς ἄλλους διδάσκει. *V.*

47. Καὶ χάριν] Γράφε εἰ χάριν οὐ σμικρὰν ἐπισπάσθαι αὐτοῖς. *V.*

• Προηγησαμένην] Non dubitavi cum eodem ita edere, pro vulgato προηγησαμένην, quod nihili erat. *J. F. R.*

45. Νὴ τὸν πάνδημον] Conf. supra c. 1. hujus *Dial.* ubi paucis disquiritur sitne & ibi sic legendum, an πάντιμον. Hic vero *Venerem* Deam quidem intelligi, notum est; at respicitur simul ad eam orationis venustatem, qua celebritatem per totum orbem, vel saltem universam suam nationem orator adipiscitur. Νὴ vero hic potius esse, quam μὰ, quod μὰ frequentius negationem adjunctam aut intellectam habet, dictum supra ad *Icar.* c. 14. Adde *Gall.* c. 11. Etsi μὰ quoque interdum adfirmat, ut *Gall.* c. 29. f. aliisque locis, supra jam indicatis. *J. F. R.*

49. Εἶεν] Hoc verbo excipit relatum a se sermonem Dioscoridis, s. Clytii, Lucianus. *Plato* de Rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ ταῖς [al. παῖς] γραυσὶ τοὺς μύθους λεγέσθαις, εἶεν ἐρῶ εἰ καλαισύσομαι κ. τ. λ. Vid. ad princ. Κατάπλ. *J. M. G.*

51. Οἷπερ ἐξαρχῆς &c.] *Th. Mag.* v. Βύλομαι. *M. du S.*

58. Πτηνὸν ἅρμα] Supra Ἀνάχ. c. 22. Δικ. 33. *Plat.* Phaed. 344. G. H. *M. du S.*

Ibid. Ἐλαύνουσα] Sic forte legendum: ἐλαύνοντί σοι μᾶλλον &c. *F. G.*

59. Φέρεσθαι] Glossema est. *F. G.* Non est glossema. Nam non modo etiam sic supra *Bis Acc.* c. 33. ὁ μύθος οὐ ἁρπαγῇ Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων φέρεται, sed & hic φέρεσθαι ad sensum requiritur; construendum enim, ὃς μᾶλλον πρέπειν σοὶ εἰπεῖν περὶ σεαυτοῦ τὸ ἐκεῖνο τῷ

PHILOPSEUDES, SIVE INCREDULUS.

TYCHIADES AC PHILOCLES.

TYCH.

POtesne mihi, Philocles, dicere, quid sit tandem illud, quod ad mentiendi libidinem homines allicit, ut & ipsi gaudeant, cum nihil sani dicunt, & narrantibus talia maxime attendant? PHIL. Multa sunt, Tychiade, quae cogunt homines quosdam mendacia dicere, utilitatis suae respectu. TYCH. Nihil haec ad rem, neque de his ego rogabam, quotquot usus alicujus causſa mentiuntur. Etenim venia hi potius, quidam etiam laude digni sunt, qui vel hostes deceperunt, vel ad salutem tali remedio in malis usi sunt, qualia etiam Ulysses multa fecit, dum vel suam vitam redimeret, vel reditum sociorum. Verum de illis dico, vir optime, qui praeter necessitatem longe mendacium veritati praepo-

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ, Η ΑΠΙΣΤΩΝ.

ΤΥΧΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΛΕΙΣ.

ΤΥΧ.

ΕΧεις μοι, ὦ Φιλόκλεις, εἰπεῖν, τί ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ὃ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ ψεύδεσθαι προάγει, ὡς αὐτούς τε χαίρειν μηδὲν ὑγιὲς λέγοντας, καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα διεξιοῦσι μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν; ΦΙΛ. Πολλά, ὦ Τυχιάδη, ἐστίν, ἃ τοὺς ἀνθρώπους ἐνίοις ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν, εἰς τὸ χρήσιμον ἀποβλέποντας. ΤΥΧ. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ ταῦτα, φασίν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμην, ὁπόσοι τῆς χρείας ἕνεκα ψεύδονται. συγγνώμης τοιγαροῦν οἵτοί γε μᾶλλον καὶ ἐπαίνου τινὲς αὐτοῦ ἄξιοι, ὁπόσοι ἢ πολεμίους ἐξηπάτησαν, ἢ ὅπῃ σωτηρίᾳ τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ ἐχρήσαντο ἐν τοῖς δεινοῖς, οἷα πολλὰ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐποίει, τοῦ τε αὐτοῦ ψυχὴν λυτρούμενος, καὶ τὸν νόστον τῶν ἑταίρων. ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, ὦ ἄριστε, φημί, οἳ αὐτὸ ἄνευ τῆς χρείας τὸ ψεῦδος [a] περὶ πολλοῦ τῆς ἀληθείας

[a] Περὶ πολλοῦ τ᾽ ἀληθείας τίθ.] Nil mut. Edd. neque *Coll.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, ὡς †ἠρόμην. *V.*

1 † Ἠρόμην] Sic dedit *M. du S.* pro edito εἰρόμην.

τῶ Πλάτωνος, φήσεται ἐλαύνουσα πταρὸν ἅμαξα. Jam age omittas φήσεται, non habebit unde pendeat accusativus ἐλαύνουσα. *J. F. R.*

62. Παύσομαι] Haec Lucianus Rhetoricae jam valedicens. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιπολάζ.] Ἐπιπλάζων forsan legendum. *F. G.*

63. Ἀσύμβολος] Ita *V2.* recte. In reliquis ἀσύμβλητος. *M. du S.*

Ἀσύμβολος] Versionem Cl. *Gesneri* ad vulgatum ἀσύμβλητος esse factam, quilibet videt; nec ego eam immutavi; sed alterum potius esse credens, jam verterem: *qui vestra ad illam* spectata, (i. e. *cum illa*) *conciliare nequeam.* ἀσύμβολος enim a συμβάλλομαι *conjicio*, hic est, qui conjectura adsequi nequit; & licet ἀσύμβλητος quoque bonum esset, si solum poneretur; tamen haud adsequor, quo modo cum πρὸς αὐτὴν & ὑμέτερα construi possit; ideo id adripui quod intelligo. *J. F. R.*

8. Ἐς τὸ χρήσιμον] Dives ille apud Juvenalem: *quid enim salvis infamia nummis?* Orest. in Elect. *Sophoclis*, Δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. *G. C.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Proverb. *J. B.*

15. Ὀδυσσεὺς — ἀριθμῆσαι] *Hom.* Od. A. 5. *M. du S.*

19. Περὶ πολλοῦ τ᾽ ἀληθείας τίθ.] An quaesivit aliam

θείας τίθενται, ἡδόμενοι τῷ πράγματι, καὶ ἐνδιατρίβοντες ἐπ' ἐδεμιᾷ προφάσει ἀναγκαίᾳ. τούτους ἂν ἐθέλω εἰδέναι, τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιοῦσιν.

onunt, eaque re delectantur; & nulla cauſſa neceſſaria in ea verſantur. De his ſcire velim ego, cujus boni cauſſa hoc faciant.

ΦΙΛ. Ἦ που καλαγνόηκας ἤδη τινὰς τοιούτους, οἷς ἔμφυτός ἐστιν ἔρως οὗτος ὁ πρὸς τὸ ψεῦδος; ΤΥΧ. Καὶ μάλα πολλοί [a] εἰσιν οἱ τοιοῦτοι. ΦΙΛ. Τί δ' οὖν ἄλλο, ἢ ἄνοιαν χρὴ αἰτίαν εἶναι αὐτοῖς φάναι τοῦ μὴ ἀληθῆ λέγειν, εἴ γε τὸ χείριστον ἀντὶ τοῦ βελτίστου προαιροῦνται; ΤΥΧ. Οὐδὲν τοῦτο· ἐπεὶ πολλοὺς ἂν ἐγώ σοι δείξαιμι, συνετοὺς τἆλλα, καὶ τὴν γνώμην θαυμαστούς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐαλωκότας τούτῳ τῷ κακῷ, καὶ φιλοψευδεῖς ὄντας, ὡς ἀπᾴδεταί με, εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τὰ πάντα, ὅμως χαίρουσιν αὐτούς τε καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐξαπατῶντες. ἐκείνους μὲν γοῦν τοὺς παλαιοὺς πρὸ ἐμοῦ σε χρὴ εἰδέναι, τὸν Ἡρόδοτον, καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον, καὶ πρὸ τούτων, τοὺς ποιητάς, καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτόν, ἀοιδίμους ἄνδρας, ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρημένους, ὡς μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας

2. PHIL. Numquid noſti tales quosdam, quibus inſitus ſit talis amor mendacii? TYCH. Et plurimi quidem ſunt tales. PHIL. Quid ergo aliud cauſſae illis eſſe, quam amentiam, dicendum eſt, quod verum non dicunt, quando quod peſſimum eſt pro optimo eligunt? TYCH. Hoc nihil eſt: quandoquidem plurimos ego tibi oſtenderim, prudentes alioqui, & admirabili ſapientia, neſcio quomodo illo malo captos & mendaciorum ſtudioſos, adeo ut male me habeat, ſi tales viri, optimi *reliqua* omnia, tamen gaudent ſeque & illos, in quos incidunt, decipere. Illos enim antiquos prius quam ego, ut noveris, oportet, Herodotum, & Cteſiam Caidium, & ante hos, poëtas, Homerumque adeo ipſum, viros celeberrimos, ſcripto uſos mendacio, adeo ut non modo, qui tum erant, auditores ſuos deceperint, ſed ad nos etiam

a Εἰσιν] Abeſt a *Fl.*

29. Εἰ γε τὸ χεῖρον] Αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ * κόσα ἅμα ταῦτα διξιών. *V.*

* Κόσα] Aut corrupta haec vox, aut verba aliquot exciderunt. *M. du S.*

ſtructuram *Solan ſ* an πρὸ τ' ἀληθείας, quod quidem apertius, ſed non opus, quia τ' ἀληθείας genitivus eſt a comparatione pendens, adeoque idem quod πρὸ, quod & Scholiaſtes videtur ſenſiſſe. Latini etiam poſitivo interdum utuntur pro comparativo, uti ex *Liv.* VII. 8. adfert Cl. *Jenſ.* in Obſ. ſtyli Lat. quas adjecit repetitis collectan. pur. & impur. latin. p. 38. *Multiplex quam pro numero damnum eſt*, ad quae Livii verba plura ſimilia indicant Cl. *Dukerus* ac *Drakenb.* Addo ex *Evang. Matth.* XVIII. 9. Καλόν σοι ἐστὶν — εἰσελθεῖν — ἢ βληθῆναι. Alia vid. ap. *L. Bos* de Ellipſi p. 327. v. μᾶλλον. Et nos ad *Quom. Hiſt.* c. 17. f. Ac *Gall.* c. 18. *Eurip.* Androm. vſ. 80. Γέρων ἰκεσίῳ, ὥστε σ' ὠφελεῖν πάρα. *Senex eſt iſte*, pro *ſenior*, *quam ut te juvare poſſit praeſens.* Sed quid ſi πάρα cum *Euſtath.* accipias pro θᾶσσότερος; hoc diſquiram in Addendis. *J.F.R.*

22. Τούτους ἂν ἐθέλω] *Theophr.* Eth. Ch. c. περὶ λογοποιίας. Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τινάμημα, τί ποτε βούλονται λογοποιοῦντες. ἃ γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ & ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττουσι. *M. du S.*

33. Ἐαλωκότας] Hoc exemplum Cl. *Jenſ.* ad *Tyrann.* c. 12. adlegat, quo probet hoc particip. activum, aeque ac ἁλούς valere paſſive. Recte; & quidem perpetuo ap. alios etiam, vid. *Bud.* Comment. L. Gr. & *Scheidii* Indicem Herodiani, qui ſolus vel decem exempla adnotavit. Sic etiam ap. LXX. in *Ferem.* L. 2. Et LI. 31. Quare plura in re, quam & ipſe *Jenſius* fatetur notiſſimam, non addam, niſi & activum προσκρούσας itidem paſſive accipi ap. *Æſop* Fab. 128. προσκρουσάσης δὲ τ' κιφαλῆς — ὑπὸ κλασθείσης. *J.F.R.*

38. Τὸν Ἡρόδοτον] Herodotum verius mendaciorum, quam hiſtoriae parentem nuncupaveris. Mira enim ab eo de Xerxis expeditione & tranſitu, id Lucian. L. 2. *Ver. Hiſt.* inter mendaces Cteſiam, Cnidium & Herodotum ponit. *G.C.*

Τὸν Ἡρόδοτον] Notam *Cognati* ita exhibeo, ut in Ed. *Pariſ.* & *Graev.* erat, (excepto quod *mendacium*, pro mendaciorum haec habebat) quid autem deſit, faci-

etiam mendacium ſucceſſione quadam verbis, verſibusque pulcherrimis commendatum, pervenerit. Itaque ſaepe ſubit illorum vicem pudere, cum Caeli caſtrationem & vincula Promethei enarrant, & ſeditionem Gigantum, & totam inferorum tragoediam, & ut propter amorem Jupiter ſit taurus vel cycnus factus, & ut ex muliere in avem aut urſam aliqua mutata ſit. Ad haec vero Pegaſos, & Chimaeras, & Gorgones, & Cyclopes, & quae ſunt ex eo genere, abſurdae omnino & portentoſae fabellae, puerulorum mentes mulcere aptae, qui Larvam Lamiamque metuunt.

3. Quamquam poëtarum forte tolerabilia fuerint *mendacia*. Quod vero jam civitates & gentes multae, communiter, & publice, mentiuntur, quî non ridiculum? Si Cretenſes Jovis ſepulcrum oſtendentes non erubeſcunt, Athenienſes vero Erichthonium de terra exſtitiſſe ajunt, primosque homines, olerum inſtar, de Attico ſolo enatos: multo hi quidem ſpecioſius quam Thebani, qui de ſerpentis dentibus Spartos (*ſativos*)

αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἡμῶν διϊσχυρίζεται τὸ ψεῦδος, ἐκ παλαιοτέρας ἐπὶ καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις φυλαττόμενον. ἐμοὶ γοῦν πολλάκις αἰδεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἔπεισιν, ὁπόταν ἀρχαῖα τομὴν, καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται, καὶ Γιγάντων ἐπανάστασιν, καὶ τὰ ἐν Ἅιδου πᾶσαν τραγῳδίαν, καὶ ὡς δι' ἔρωτα ὁ Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο, καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις ἐς ὄρνεον ἢ ἐς ἄρκτον μετέπεσεν· ἔτι δὲ Πηγάσους, καὶ Χιμαίρας, καὶ Γοργόνας, καὶ Κύκλωπας, καὶ ὅσα τοιαῦτα, πάνυ ἀλλόκοτα, καὶ τερατώδη μυθίδια, παίδων ψυχὰς κηλεῖν δυνάμενα, ἔτι τὴν Μορμὼ, καὶ τὴν Λάμιαν δεδιότων.

Καίτοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν ἴσως μέτρια· τὸ δὲ καὶ πόλεις ἤδη, καὶ ἔθνη πολλὰ, καινὴ καὶ δημοσίᾳ ψεύδεσθαι, πῶς οὐ γελοῖον; εἰ Κρῆτες μὲν τὸν Διὸς τάφον δεικνύουσιν οὐκ αἰσχύνονται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναί φασι, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ [b] τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα· πολὺ σεμνότεροι οὗτοι τῶν Θηβαίων, οἳ ἐξ ὄφεως ὀδόντων, Σπαρτούς τινας ἀναβε-

[b] Τῆς Ἀττικῆς] Τῆς γῆς Ἀττικῆς G. Γῆς etiam additum in marg. *A1*.

50. Καὶ ὡς ὁπὸ γυναικός τις] Ὡς Πρόκνη ἡ Φιλομήλα καὶ Καλλιστώ. ἡ μὲν εἰς ἄρκτον· Πρόκνη δὲ ἡ Φιλομήλα εἰς ὄρνεα μεταβληθεῖσαι. *V.*

cile eſt conjicere. Herodotus vero mihi non eſt mendaciorum pater, quando narrat ab aliis accepta, ipſeque praemonet, ſe non omnibus fidem adhibere. *J.F.R.*

Ibid. Ἡρόδοτον ἢ Κτ.] Ingens inter hos, quamquam hic conjuncti legantur, diſcrimen eſt. Herodotus enim, ſicubi a vero aberrat, non id agit ut mentiatur: Cteſias vero, qui multos in Perſia vixerat annos, ea ſcripſit quae ipſe ſcire falſa & vana forent, ignorare non poterat, certe non debuerat. *M. du S.*

55. Τὴν Μορμὼ ἢ τὴν Λάμιαν] Μορμὼ, οὖς ſ. μορμὼν, ὁ larvam eſſe, pueris terrendis confictam a nutricibus, unde μορμολύττεσθαι eſt, & μορμολυκεῖον, pervulgatum eſt, neque opus ut hic obſervetur. Sed illud videbatur paullo diſertius adnotandum, quod jam indicavit ad *Ariſtoph.* Equ. 690. Scholiaſtes, illa verba μορμὼ τὸ θρέμμα· ſic eſſe accipienda, ut ἀποτροπαϊκὴ μορμὼ exclamatio, vel interjectio eſſe intelligatur. Et videtur ipſa illa vox adhibita ad terrorem injiciendum pueris, ſine reſpectu ad illam larvam: quod firmat locus jam laudatus ad *Ariſtophanem*, *Caſaubono*, ex dulciſſimo *Theocriti Idyllio* Ἀδωνιάζουσαι. vſ. 40. ubi mulier, ut deterreat puerulum, prodire una cupientem ad pompam, ὦπα ἄκω, inquit, τὸ τίτιον. Μορμὼ, δάκνει ὄπα. Hic certe, ut in illo Ariſtophanis nihil aliud ſpectatur quam ipſe ſonus quaſſo capite & turbato vultu proferendus. *J.M.G.*

60. Διὸς τάφον] Vide quae ad Τιμ. c. 4. obſervata ſunt. Non videtur credere Lucianus. *M. du S.*

61. Ἐριχθόνιον] Mira ſane ratione, quam tu, ſi lubet, apud *Orig.* c. Celſ. videas l. VIII. effuſo nempe in terram Vulcani Minervam petentis ſemine. V. & *Lactant.* I. 17. Fabulam tetigit Noſter Ὅρκ. c. 39. *M. du S.*

62. Τοὺς πρώτους] Rectius Mſ. τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ὁπὸ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα. *Primos illos homines ex Attica terra olerum inſtar proveniſſe.* Vulgo γῆς omittitur. itaque vertit interpres *in Attica.* ἢ abſorpſerat γῆς. *J.G.G.*

65. Σπαρτούς τινας ἀναβεβλαστηκέναι] *Sativos quosdam* pro-

βεβλαστηκέναι διηγῶνται. ὃς δ' ἂν ὦν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα, μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' [a] ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα, Κοροίβου τινὸς, ἢ Μαργίτου νομίζοι τὸ πεῖθεσθαι, ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι ἀφ' ἁρμάτων ὑπὸ δρακόντων ὑποπτέρων, ἢ Πᾶνα ἥκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα, ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἁρπασθῆναι, ἀσεβὴς ἔτός γε, καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν, ἕτω προδήλοις καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν· ἐς τοσοῦτον ἐπικρατεῖ τὸ ψεῦδος.

ΦΙΛ. Ἀλλ' οἱ μὲν ποιηταὶ, ὦ Τυχιάδη, καὶ αἱ πόλεις δὲ συγγνώμης τυγχάνοιεν ἄν. οἱ μὲν τὸ ἐκ τοῦ μύθου τερπνὸν ἐπαγωγόταλον ὄν, ἐγκαλαμιγνύντες τῇ γραφῇ, ὅτῳ μάλιστα δέον ἦ πρὸς τοὺς ἀκροατάς· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, σεμνοτέρας ἀποφαίνουσι τὰς πατρίδας ἐκ τῶν τοιούτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ὑδὲν ἂν κωλύσῃ λιμῷ τοὺς ἐξηγητὰς αὐτῆς ἀφανισθῆναι, μηδὲ ἁμιλλᾶσθαι τοῖς ξένοις τὰληθὲς ἀκριβοῦν

quosdam germinasse narrant. Si quis vero haec tam ridicula non putet vera esse, sed, iis prudenter examinatis, Coroebi cujusdam aut Margitae judicet, credere, aut Triptolemum per aëra vectum alatis draconibus, aut Panem venisse ex Arcadia auxiliatum in Marathonem, aut raptam a Borea Orithyiam: ille impius & amens illis videri solet, qui manifestis adeo & veris rebus fidem neget. Eo usque mendacium invaluit.

4. PHIL. Sed poëtae, Tychiade, & civitates veniam consequantur; alteri suavitatem ex fabulis, quae tantam habeat illecebram, suae scriptioni admiscentes, qua scilicet maxime, ad auditores suos opus habent: Athenienses vero ac Thebani, & si qui alii, augustiores talibus *commentis* reddunt patrias. Si quis enim tollat e Graecia fabulosa ista, nihil prohibuerit fame eorum monstratores perire, cum ne gratis quidem hospi-

a Ἐμφρόνως] Εὐφρόνως *Fl.*

68. Ταῦτα Κορο[illegible] τινὸς] Ὁ μὲ Κόροιβος μωρός τις ἀπομνημονεύει· ἦν ἔτως, ὡς γυναῖκα * ἀγαγόμην μὴ ἂν ἐλέσθαι συγκαθεύδησαι αὐτῇ, ἀφ' τοῦ εἰς τὴν πενθερὰν αὐτοῦ φόβου. καὶ ἔτως ἐχόμην τοῦτον παρθενεύειν αὐτὴν, μέχρι. ἂν τὸ γυναικὸς † σκηψαμένης, τὸ ἄρθρον ὀδύνη συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τοῦ μορίου τοῦ ἀνδρὸς καθαψηθεῖσαν, ἔτω τὴν κοινωνίαν τότε τοῦ γάμου γενέσθαι. ὁ δὲ Μαργίτης μωρὸς ὢν αὐτὸς, τὰ κύμαλα μιτρεῖν ἐπιχειρῶν. *V.*

* Ἀγαγόμην] Hoc recepi ex Exc. & C. ac G. pro vulgato ἀγαγών. *J. F. R.*

† Σκηψαμένης] Apud Cl. *Graevium* ἐψ— vid. not. *M. du S.*

progerminasse. Ita interpretes. Sed ab Latinis hos eosdem aeque ac ab Graecis Spartos appellatos fuisse discimus ex fragmento *Varronis*, & ideo non debuerunt boni viri appellationem celebrem & propriam sua versione obscurare. Idem occurrit Tom. I. *de Salt.* c. 41. *J. G.*

Σπαρτούς τινας] Vid. supra *de Salt.* c. 41. *J. F. R.*

69. Κορο[illegible]] De Coroebo in scholiis Mss. lepida legitur historia. Κόροιβος ὅτος μωρός τις ἀπομνημονεύει. ὅτε γυναῖκα ἀγαγόμην μὴ ἀνείλεσθαι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ ἀφ' τοῦ πρὸς πενθερὰν αὐτοῦ φόβου, καὶ ἕτω ἐχόμην παρθενεύειν αὐτὴν, μέχρις ἂν τὸ γυναικὸς ἠψαμένης τὸ ἄρθρον ὀδύνη συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τοῦ μορίου τοῦ ἀνδρὸς καθαψηθεῖσαν, ἔτω τὴν κοινωνίαν τοῦ γάμου γενέσθαι. Nulla est causa cur haec interpretemur. Apud *Eustathium* in Odyss. K. p. 413. edit. *Basil.* eadem historia legitur, sed tribuitur Margitae. *J. G. G.*

Ibid. Μαργίτου] Conf. supra Ἔρμ. c. 17. *M. du S.*

70. Τριπτόλεμον] Adi T. I. Ἐνύπν. c. 9. (i. e. *Somn.* §. 15.) *M. du S.*

71. Πᾶνα] Pan, cum Athenienses duce Miltiade cum Persis essent dimicaturi in campo Marathonio, eo in loco Graecis auxilium tulit, atque repressit Persarum ferociam. Meminit *Theocr.* in Syring. *G. C.*

Πᾶνα] In Jove Tragoedo. *Long.* lib. 3. *J. B.*

Ibid. Ἦ Πᾶνα] Conf. Θ. Διαλ. XXII. versus fin. & Δικ. c. 9. *M. du S.*

92. Εὐκράτης τοῦ πάνυ] (Ad *Palmerii* notam addidit *Kust.*) Sed is (ap. *Aristoph.*) vocatur Epicrates, non Eucrates. Dinonis filius dicitur c. 17. Si idem sit, de quo in Ἀλ. infanda illa narravit, quid de Luciano cen-

hoſpites audire verum velint. At qui nulla tali cauſſa inducti tamen gaudent mendacio, illi merito plane videantur ridiculi.

5. TYCH. Recte iſtuc dicis. Ego enim ab Eucrate tibi adſum, praeclaro viro, ubi incredibilibus multis & fabuloſis auditis; vel potius in media eorum enarratione, diſceſſi, qui ferre egreſſam modum licentiam non poſſem. Sed tanquam Furiae quaedam me ejecerunt, illo portentoſa multa & abſurda enarrante. PHIL. Atqui, Tychiade, fide dignus Eucrates eſt, neque quisquam temere crediderit, illum, qui prolixam adeo barbam ſubmiſerit, hominem ſexagenarium, & in Philoſophia diu verſatum, vel ſuſtinere poſſe, ut audiat alium ſe praeſente mentientem, nedum ut ipſe tale quid audeat. TYCH. Nempe neſcis, ſodalis, qualia dixerit, quomodo fidem illis facere ſtuduerit, quomodo dejeraverit ad pleraque, pueros etiam ſuos (*per quorum caput juraret*) interponens, ut etiam vultu in illum defixo varia cogitarem: jam quidem furere hominem, & mente non conſtare; nunc, impoſtorem

ἐθελησάντων. οἱ δὲ μηδὲ μιᾶς ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας ὅμως χαίροντες τῷ ψεύσματι, παγγέλοιοι εἰκότως δοκοῖεν ἄν.

ΤΥΧ. Εὖ λέγεις. ἐγὼ γὰρ ὡς Εὐκράτης ἦκον σοι τῆς ὥρας, πολλὰ τὰ ἄπιστα καὶ μυθώδη ἀκούσας· μᾶλλον δὲ μεταξὺ λεγομένων ἀπιὼν ᾠχόμην, ἐκ φέρων τὸ πρᾶγμα ἔτι ἐνοχλοῦν, ἀλλά με ὥσπερ αἱ Ἐριννύες ἐξήλασαν, πολλὰ τεράστια καὶ ἀλλόκοτα [b] διεξιόντα. ΦΙΛ. Καίτοι, ὦ Τυχιάδη, ἀξιόπιστός ὁ Εὐκράτης ἐστὶ, καὶ ἰδεῖν ἂν ἐδὲ πιστεύσειεν, ὡς ἔοικεν, ἔτι βαθὺν πώγωνα καθειμένον, ἑξηκοντούτης ἀνὴρ, ἔτι καὶ φιλοσοφίᾳ ξυνὼν τὰ πολλὰ, ὑπομείνειν ἂν καὶ ἄλλου τινὸς ψευδομένου ἀκοῦσαι παρὼν, καὶ οὐχ ὅπως αὐτός τι τολμῆσαι τοιοῦτον. ΤΥΧ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ ἑταῖρε, οἷα μὲ εἶπεν, ὅπως δὲ αὐτὰ ἐπίστωσαίτο, ὡς δὲ καὶ ἐπώμνυτο τοῖς πλείστοις, προσαγαγόμενος τὰ παιδία, ὥστε με καὶ ἐποβλέπουσά ἐς αὐτὸν, ποικίλα ἐννοεῖν. ἄρτι μὲν ὡς μεμηνότα, καὶ ἔξω εἴη τῆς καθεκτότος, ἄρτι δὲ ὡς γόης ὢν, ἆρα τοσοῦτον χρόνον ἐλε-

[b] Διεξιόντα] Sic Edd. nec quidquam varietatis hab. Codd. Διεξιόντες vult *Solanus*: Et ſic textui *Ald.* ſuperſcriptum eſt.

cenſendum, qui talia efferat, aut de aetatis illius hominibus, qui talia ſine pudore & infamia audirent? *M. du S.*

98. Διεξιόντες] In omnibus Libris antea legebatur διεξιόντα, nullo prorſus ſenſu. Vid. c. 29. eandem phraſin. *M. du S.*

Διεξιόντα] Primo obtutu διεξιόντες blanditur, quaſi ad Ἐριννύς pertineret narrantes. Sed adcurate rem ponderanti vulgatum omnino ſervandum adparebit: nam neque Erinnyes quidquam narrant, nec alia multitudo; ſed *Eucrates*, ad hunc igitur ſpectat διεξιόντος abſolute poſitum; neque quisquam de populo Noſtrum expuliſſe refertur; ſed ipſa illa monſtroſa dicta illum abegerunt, eademque ei fuere quaſi Erinnyes; cumque ſollicitudines atque anxietates mentis re vera per furias deſignari docuit *Cicero*, recte & Noſter indignationem & averſionem ſuam hoc nomine vocat, quae non paſſa ſit ipſum diutius iſthic loci conſiſtere. *J. F. R.*

99. Ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἐστὶ — πώγωνα βαθὺν καθειμένον] Eucrates quidam Athenienſis olim fuit prolixa barba inſignis, & eo nomine traducitur ab *Ariſtophane* in Concionantibus, dum induxit mulierem barbam facititiam afferentem & dicentem: Κἀγὼ γ' Εὐκράτους τοῦ ὀλίγου καλλίονα. Ad quae ſic Scholiaſtes: ἐν μὲν οἷς διατρίβει καταδῆται, ὧν δὲ ἦτορ ἐν δημαγωγοῖς, ἐν μόνῳ πώγωνα ἔχοντι ἐπαναλαῖτο καταφέρεται. Ergo ſi quendam Eucratem prolixa & ampla barba inſignem ſuo tempore noverat Lucianus, & in nomine, & in piloſitate cum antiquo illo conveniebat. Nam illum antiquum non debuit inducere, quando in eo dialogo de Peripateticorum ſectis & cum Eucrate diſſerentem Cleodemum Peripateticum inducit. At Peripateticae ſectae auctor Ariſtoteles poſt Ariſtophanem & Eucratem vixit. *J. P. a G.*

8. Περιστρέφεται τὰ παιδία] Rever. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Matth.* XXVII. 25. ubi legitur: Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, haec Luciani ita exponit: Eucrates ille ὁ φιλοψευδής, ut dictis majorem fidem conciliaret, jurare ſolebat περιστρέφεται τὰ παιδία· *Admotis etiam liberis*, quos nempe diris devovebat, pluribusque teſtimoniis docet, in foro Athenienſi conſuetudinem obtinuiſſe, ut is, qui alium gravioris criminis reum ageret, ſe ac liberos ſuos diris de-

ἐλελήθη με ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον θεὶς ἕλλων, ἕως ἄτοπα διηγεῖτο. ΦΙΛ. Τίνα ταῦτα πρὸς τὴν Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ἥτις τὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τηλικούτῳ τῷ πώγωνι ἔσκεπεν.

ΤΥΧ. Εἴωθα μὲν ἄλλοσε, ὦ Φιλόκλεις, φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, εἴ ποθέ μοι πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι. τήμερον δὲ Λεοντίχῳ συγγενέσθαι δέομενος (ἑταῖρος δέ μοι, ὡς οἶσθα) ἀκούσας παρὰ τοῦ παιδὸς ὡς παρ' Εὐκράτιλλαν ἔωθεν ἀπέλθοι, νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος, ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς καὶ τῷ Λεοντίχῳ συγγενοίμην, κἀκεῖνον ἴδοιμι (ἠγνοήκειν γὰρ ὡς νοσοίη) παραγίγνομαι πρὸς αὐτόν· εὑρίσκω δὲ αὐτόθι τὸν μὲν Λεόντιχον οὐκ ἔτι (ἐφθάκει γὰρ ὡς ἔφασκον, ὀλίγον προεξεληλυθὼς) ἄλλους δὲ συχνούς, ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου, καὶ Δεινόμαχος ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἴων· οἶσθα τὸν ὅτι τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα, ὡς μόνον ἀκριβῶς καλανενοηκότα τὴν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξηγεῖσθαι δυνάμενον. ὁρᾷς οἵους ἄνδρας σοι φημὶ, πανσόφους, καὶ πανάρετους; ὅ, τι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστου

6. TYCH. Solebam etiam alias, Philocles, ventitare ad illum, si valde otiosus essem. Hodie vero cum Leonticho convento mihi opus esset, qui meus, ut nosti, sodalis est, audissemque ab ejus puero, mane abiisse ad Eucratem, ut aegrotantem viseret; utriusque caussa, ut *nempe* & Leontichum convenirem, & viderem ipsum, ignarus aegrotum esse, eo venio. Ac Leontichum quidem non amplius ibi invenio, qui paullo ante, uti dicebant, discessisset: sed alios frequentes, in quibus Cleodemus erat Peripateticus, & Stoicus Dinomachus, atque Ion: nosti illum qui Platonicarum disputationum caussa admirationi esse postulat, tanquam qui solus accurate sententiam viri perceperit, & interpretari possit aliis. Vides, quos tibi viros narrem sapientia omni & virtute praeditos, quodque caput rei

15. Πρὸς τὴν Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη] Τὴν Ἑστίαν εἰς ὄρκον παραλαμβάνουσιν, ὡς κάτοικον αὐτοῦ παιδαγωγοῦσαν, καὶ τὸ πρόχειρον κατὰ τὴν ἱερωσύνην ἐχούσας αὐτὴν ἐξορκεῖν. *V.*

36. Καὶ πανάρετους; ὅτι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστου προαιρέσεως, αἱδοίμους ἄκακους] Haec *V.* Forsan ut restitueret integritati textum: Scholii vero nihil. *M. du S.*

devoveret, si falso accusasset. *J.F.R.*

13. Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Proverb. *J.B.*

Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Plane inaudita res, Simia cum leonis exuviis, ineptumque exiguo animali, quale simia, bene amplas aptare exuvias. Nempe ad duo simul Lucianus eo loco respicit proverbia. Alterum est ὄνος ὑπὸ λεοντῇ, alterum πίθηκος ἱρῷος πρόσωπεῖον σεσοφισμένος. Luculenter rem firmat locus in *Piscatore*, ubi similiter conjungit utrumque, sed paulo clarius. (V. c. 32.) *Olearius* ad *Philostr.* p. 432. Idem Lucianus in eodem opusculo Ἀναξ. c. 37. Proverbium ipsum affert, ad quod hic alludit, nempe si recte Codd. habent, Ἡρακλῆς ὁ πίθηκος. *M. du S.*

24. Νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος] Ἐπισκέψασθαι proprie esse *invisere aegros*, hoc Luciani testimonio, aliisque docet Rev. *Jac. Elsner.* ad *Evang. Matth.* XXV. 36. ubi habemus, ἐσθήτα, καὶ ἐπισκέψασθέ με. *J.F.R.*

30. Κλεόδημος] V. de eodem, Συμπ. c. 6. *M. du S.*

31. Δεινόμαχος] Nomen videtur fictitium. *M. du S.*

32. Ἴων] Plura de eodem vid. Συμπ. c. 7. &c. *M. du S.*

Ibid. Οἶσθα] Cum in *Amst.* male esset οἶσα, Cl. *La Croze* id emendarat. Sed recte οἶσθα jam habebant al. Edd. *J.F.R.*

48. Τί μείζων εἰσιὼν ἐπήκουον] Sic rursus infra hoc *Dial.* c. 29. med. Quod ideo moneo; quia ibi ἐπήκουον nonnemo emendarat; quod jam nihil opus erit; vid. ibi dicenda. *J.F.R.*

Ibid. Καίγὼ μάλα πιφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ] Corrige, ut recte Basileensis, πιφυλαγμένως. *Et ego studiose cavens, ne pedes ejus attingerem.* *J.F.*

49. Πιφυλαγμένως] Receptam scripturam secutus sum; πιφυλαγμένως, uti πιφισμένως usurpat *Aelianus*

rei eſt ; de unaquaque ſecta , venerabiles omnes , ac tantum non adſpectu ipſo terribiles. Inſuper vero aderat Antigonus Medicus, morbi cauſſa, puto, advocatus. Ac jam mollius videbatur habere Eucrates, eratque familiaris illi morbus : defluxio enim iterum in pedes illi deſcenderat. Igitur affidere me apud ſe in lectulo juſſit Eucrates , ſubmiſſa paullum ad infirmitatem ſignificandam voce , cum me vidiſſet , quamquam clamantem illum , & contenta voce aliquid dicentem , in ipſo ingreſſu audirem. Et ego ſumma cautione adhibita, ne forte pedes illius attingerem , excuſatione illa vulgari prolata , me morbum ipſius ignoraſſe, audito autem , curſim ſtatim veniſſe, prope illum aſſedi.

7. Illi forte jam de morbo partim dixerant , partim adhuc diſputabant , inſuper vero etiam curationes unusquisque nonnullas ſubjiciebant. Nam Cleodemus , *ſi ergo*, inquit , *ſiniſtra aliquis humi tollat dentem muſtelae , ita uti dixi interfectae , & excoriati modo leonis pelle deliget , ac deinde circumponat cruribus ; ſtatim ceſſat dolor. Non*

τῆς προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας, καὶ μονονυχὶ φοβερὸν τὸ πρόσωπον. ἔτι γὰρ ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν, καὶ χρείαν, οἶμαι, τῆς νόσου ἐπικληθείς, καὶ ῥᾷον ἐδόκει ἤδη ἔχειν ὁ Εὐκράτης, καὶ τὸ νόσημα τῶν συνήθων· τὸ ῥεῦμα γὰρ, εἰς τοὺς πόδας αὖθις αὐτῷ καταληλύθει. καθέζεσθαί τε οὖν με παρ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης ὁ Εὐκράτης ἐκέλευεν, ῥῆμα ἐγκλίνας τῇ φωνῇ εἰς τὸ ἀσθενικὸν, ὁπότε εἶδέ με, καίτοι βοῶντος αὐτοῦ καὶ διαλεγομένου, τί μέλλοι εἰσιὼν ἐπήκουον· κἀγὼ μάλα [a] περιφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀπολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, καὶ ὡς ἐπεὶ ἔμαθον, δρομαῖος [b] ἔλθοιμι, ἐκαθεζόμην πλησίον.

Οἱ μὲν δὴ ἐτύγχανον ἤδη [c] ὑπὲρ τοῦ νοσήματος τὰ μὲν ἤδη προειρηκότες, τὰ δὲ καὶ τότε διεξιόντες, ἔτι δὲ καὶ θεραπείας τινὰς ἑκάστου ἐπιβάλλοντες. ὁ γοῦν Κλεόδημος, εἰ τοίνυν, φησὶ, τῇ ἀριστερᾷ τῆς ἀνελόμενος χαμόθεν τὸ ὀδόντα τοῦ μυγάλης, οὕτω φονευθείσης, ὡς προεῖπον, ἐνθήσειν εἰς δέρμα λέοντος, ἄρτι ἀποδαρέντος, εἶτα περιάψειε περὶ τὰ σκέλη, αὐτίκα παύεσθαι τὸ

a Περιφυλαγμένως] Περιφυλαγμένος B2. ſola. b Ἔλθοιμι] Ἐξέλθοιμι marg. A1W. c Ὑπὲρ] Περὶ Fl. ſola.

M. Anim. I. 8. Mutavit tamen B2. Editor , fecitque περιφυλαγμένος. *M. du S.*

Περιφυλαγμένως] Non auſus ſum hoc mutare ob ſolam *Baſil.* 2. Nam perſaepe non modo adverbia ex particip. praeterit. formantur , ut ἐγρηγόρως (de quo fruſtra dubitavi T. I. *Hermot.* c. 1. quandoquidem & *Alciphr.* III. p. 356. id habet.) aliaque ſimilia paſſim occurrentia , ut περιλελημμένως, περιλελεσμένως, περιλελοφημένως, &c. Sed & adverbia ponuntur , ubi adjectivo locus eſſet , ut ap. *Phalar.* Ep. 34. Διὸ πάντα πολυπόνως ἐκγυοῦς. *Omnia miſeriarum plena videns. Liban.* Ep. 28. pr. Οὐκ ἀγωνῶς μοι προκεῖται τοῖς λόγοις. Pro ἀγωνῶς, i. e. *Non ignobile mihi* (eſt , videtur) *incumbere in dicendi ſtudium.* Ita ibid. 29. ἄλλως pro ἄλλο. Nam ait: ἐγὼ δὲ ὄνομα ἄλλως, τὸ Ἀτθικόν. Quod Interpres recte: *neque enim aliud nomen habet , Atticum.* Ita & ἴσα adverbii more, pro adj. ἴσον, in N. T. *Epiſt.* ad *Philippenſ.* II. 6. οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ. Taceo vulgatiſſima illa ὁ δεῖ χρόνος, ἢ πάνυ τρυφᾷ, non plane huc pertinentia , de quibus ad *Amor.* c. 16. dictum , ad verba τὸν πρὶν ἐσοχίαν. Omitto aliſum adverbiorum cum adjectivis promiſcuum uſum , jn ἄλλο & ἄλως ἀμὰ οὐ πράγματι, de quo Cl. *Jenſ.* etiam egit ad *Hermot.* ſub init. Sed & viciſſim adjectivum adhibetur, ubi uſitatius adverbio locus eſt, ut *Diod. Sic.* V. 13. f. φυομένων τούτων δυψιλῶν pro δαψιλῶς, ad quae peritiſſimus *Weſſeling.* plura ſimilia producit, quem etiam vid. ad V. c. 21. No. 93. Interim non ſatis conveniens eſt Luciano exemplum quod *Solan.* ex *Aelian.* modo adduxit, legitur enim: τὰ δὲ τελάσπαῖα μονονυχὶ τοὺς παριόντας ἁρπάζοντα καὶ περιστρώμενα κατὰ τῶν ἱματίων δάκνοντες. nec aliud demonſtrat, quam adverbia ſic a participio formari ſolere, dum ſtructura ap. Lucian. eſt alia. Nec ego , etſi dedi quae propius accedunt , περιφυλαγμένως eſſe ſanum adfirmo, propter illico adjunctum ἀπολογησάμενος , licet ad poſtremum ἐκαθεζόμην referendo ſtare queat , atque ideo nihil immutarim. *J. F. R.*

57. Κλεόδημος] Vid. *Reineſ.* Ep. ad Hofm. p. 381. *M. V. La Croze.*

τὸ ἄλγημα. Οὐκ εἰς λέοντος, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, ἐγὼ ἤκουσα ἐλάφου δὲ ἠλείας, ἔτι παρθένου καὶ ἀβάτου· καὶ τὸ πρᾶγμα ἴσως πιθανώτερον· ὠκὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, καὶ ἔρρωται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν· καὶ ὁ λέων ἄλκιμος μέν, καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ, καὶ αἱ τρίχες ἐκ τοῦ πώγωνος αἱ ὀρθαὶ, μεγάλα δύναιντο, εἴ τις ἐπίσαιτο αὐτὰς χρῆσθαι μὲν τῇ οἰκείας ἐπῳδῆς ἑκάστῳ. ποδῶν δὲ ἴασιν ἥκιστα [a] ἐπαγγέλλεται. καὶ αὐτὸς, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἔτω πάλαι ἐνόμιζον ἐλάφου χρῆναι [b] τὸ δέρμα εἶναι, διότι ὠκὺ ἔλαφος. ἔναγχος δὲ Λίβυς ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα, μεμεδίδαχέ με εἰπὼν ὠκυτέρους εἶναι τῶν ἐλάφων τοὺς λέοντας. ἀμέλει, ἔφη, καὶ αἱροῦσιν αὐτὰς διώκοντες. ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, ὡς εὖ εἰπόντος τοῦ Λίβυος.

Ἐγὼ δὲ, οἴεσθε γὰρ, ἔφην, ἐπῳδαῖς τισὶ τὰ τοιαῦτα παύεσθαι, ἢ τοῖς ἔξωθεν φαρμάκοις, τῷ κακῷ ἔνδον ἰατρεύοντος; ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν καταγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴ ἐπισταίμην τὰ προδηλότατα, καὶ παρ' ὧν ἂν ὑδεὶς φρονῶν ἀντείποι, μὴ ὅτι ἔστως ἔχειν. ὁ μέντοι ἰατρὸς Ἀντίγονος ἐδόκει μοι ἥδεσθαι τῇ ἐρωτήσει μου· πάλαι γὰρ ἠμελεῖτο, οἶμαι, βοηθεῖν ἀξιῶν τῷ Εὐκράτει μὴ τῇ τέχνῃ, οἴνου τε ἀπαγγέλλων ἀπέχεσθαι, καὶ λάχανα σιτεῖσθαι, καὶ ὅλως ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου. ὁ γοῦν Κλεόδημος, ὑπομειδιῶν ἅμα, Τί λέγεις, ἔφη, ὦ Τυχιάδη;

leonina, inquit Dinomachus; *audivi equidem, sed cervae virginis & nondum initae: & probabilior sic res est: celere enim cerva & robustum maxime pedibus. Et leo fortis ille quidem, atque adeps illius & manus dextra, & pili de barba recti, multum valeant, si quis cum suo quodque carmine adhibere possit. Pedum vero curationem minime promittit. Ipse quoque*, inquit Cleodemus, *ita olim putabam, cervae oportere pellem esse, propterea quod velox cerva. Sed nuper e Libya vir sapiens talium, aliter me docuit, cum diceret, veleciores esse leones cervis. Nimirum, dicebat, capiunt illos etiam persecuti.* Laudabant praesentes Libyn, qui recte dixisset.

8. At ego, *Putatis enim*, dicebam, *incantationibus quibusdam talia sedari, aut rebus extra appensis, cum tamen intus habitet malum?* Ridebant in hoc sermone meo, ac manifestum erat condemnari ab illis multam meam insciti, quando nescirem, quae essent manifestissima, ac de quibus nemo sanus contradiceret, quasi non ita se haberent. Verumtamen Antigonus Medicus videbatur delectari mea interrogatione, olim enim, puto, negligebatur, qui auxilium de arte sua afferre vellet Eucrati, & vino illum abstinere jubens, & vesci oleribus, & in universum de contentione remittere. Cleodemus ergo subridens, *Quid ais*, inquit, *Tychia-*

4. Ἐπαγγέλλεται] Δώσεται marg. *Ar.* δ Τὸ δέρμα] Διὰ τὸ δέρμα *J.* sola frustra, cum marg. *Ar.*

84. Καταγνωκότες μου] Καταγνωκότες πολλὴν τὴν ἄνοιαν. αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῶς. *V.*

74. Χρῆναι — εἶναι] Nonnihil incommodi praeferunt hi infinitivi; verum quia recte ἐστὶ χρῆναι *licet uti*, vel *utendum est*, dicitur; non offendet peritum, utrumque infinite, ut structura postulabat, hic efferri. Difficilioris structurae infinitivos tres videbimus infra c. 39. Et δεῖ ἐπαινεῖν occurret mox *Hipp.* ipso initio, atque alibi non semel. *J. F. R.*

77. Ἀμέλει] Conf. supra Συγγρ. c. 29. med. *M. du S.*

84. Καταγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν] Eadem rursus infra c. 32. pr. *J. F. R.*

91. Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Videtur exprobrare tacite Eucrati intemperantiam, ut circa *vinum* & *carnes*, sic etiam circa rea venereas, quorsum τόνου hic respicere suspicor, licet generalius nomen ad omnem contentionem vehementiorem pertinere non ignorem. *J. M. G.*

Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Vix dubito quin simul ad tensionem Veneream eduxat; interim vult videri Medice lo-

chiade? Incredibile tibi videtur, quasdam existere e talibus utilitates ad morbos? *Mihi vero*, inquam; *nisi omnino pituita plenus mihi sit nasus, ut credam, externa, & quae nihil communicent cum internis rebus, morbos excitantibus, cum voculis quibusdam, ut dicitis, praestigiisque operosa esse, & sanationem, si appendantur, immittere? Enimvero hoc non contigerit, neque si quis in pelle de Nemaeo leone sexdecim totas mustelas deliget. Ego enim leonem ipsum saepe claudicantem prae dolore in integra sua pelle vidi.*

9. *Omnino nimirum idiota es*, ait Dinomachus, *neque talia discere curasti, quemadmodum, cum morbis adhibentur, prosint: ac videris mihi ne manifestissima quidem ista recipere, febrium intermittentium depulsiones, & serpentium mulcedines, & tumorum inguinalium sanationes, & reliqua, quae jam & anus faciunt? Si vero illa fiunt omnia, quidni & ista putabis fieri a similibus? Ea quae non consequuntur*, inquam, *concludis, Dinomache, & clavo, quod ajunt, clavum ejicis. Neque enim, quae dicis, ea tali potentia fieri manifestum est. Nisi enim prius eo conversa disputatione persuaseris, quomodo fieri ista possint, metuente febri aut tumore, vel divinum nomen, vel sermonem Barbaricum, & prodigiosum quiddam, & ridiculum, haec omnia frustra dixeris.*

ἄπιστον εἶναί σοι δοκεῖ τὸ ἐκ τοιούτων γίγνεσθαί τινας ὠφελείας ἐς τὰ νοσήματα; ἔμαγε ἦν δ' ἐγώ· εἰ μὴ πάνυ τὴν ῥῖνα κορύζης μυστὸς εἴην, ὡς πιστεύειν τὰ ἔξω καὶ μηδὲν κοινωνοῦντα τοῖς ἔνδοθεν ἐπεγείρεσι τὰ νοσήματα μὴ ῥηματίων, ὡς φατέ, καὶ γοητείας τινὸς ἐνεργεῖν, καὶ τὴν ἴασιν ἐπιπέμπειν προσαρτώμενα. τὸ δ' [c] οὐκ ἂν γένοιτο, εἰδ' ἦν ἐς τοῦ Νεμείου λέοντος τὸ δέρμα [d] ἐνδήσῃ τις ἑκκαίδεκα ὅλας μυγαλᾶς. ἐγὼ γοῦν αὐτὸν τὸν λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα ὑπ' ἀλγηδόνων, ἐν [e] ὁλοκλήρῳ τῷ αὐτοῦ δέρματι.

Πάνυ γὰρ ἰδιώτης, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, εἶ, καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν, ὅν τινα τρόπον [f] ὠφελεῖ τοῖς νοσήμασι προσφερόμενα. καί μοι δοκεῖς, εἰδὲ τὰ προφανέστατα ἂν δόξαις ταῦτα, τὴν ἐκ τοῦ ᾠδῆς πυρετοὺς τὰς ἀποπομπὰς, καὶ τὴν ἑρπετοὺς τὰς καταθέλξεις, καὶ βοῶνων ἰάσεις, καὶ τἄλλα ὁπόσα καὶ αἱ γραῦς ἤδη ποιοῦσιν. εἰ δὲ ἐκεῖνα γίγνεται ἅπαντα, [g] τί δὴ ποτε οὐχὶ ταῦτα οἵηπερ γίγνεται τοῦ τοιούτου ὁμοίων; ἀπέραντα, ἦν δ' ἐγὼ, ξυμπεραίνῃ, ὦ Δεινόμαχε, καὶ ἥλῳ, φασὶν, ἐκκρούεις τὸν ἦλον. εἰδὲ γὰρ ἃ φῂς, ταῦτα δῆλα μὴ τοιαύτης δυνάμεως γιγνόμενα. ἦν γοῦν μὴ πείσῃς πρότερον ἐπάγων [h] τὸν λόγον διότι φύσιν ἔχει γίγνεσθαι, [i] τοῦ τε πυρετοῦ, καὶ τοῦ οἰδήματος διότου, ἢ ὄνομα θεσπέσιον, ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν, καὶ ἅμα τοῦτο ἐκ τοῦ βυ-

c Οὐκ ἂν] Οὐκ ἂν male *F.* οὐκ cett. Al εἰ δὲ ἂν etiam marg. *A1*: d Ἐνδήσῃ] Ἐνδήσῃ *F.* sola, minus recte, vid. c. 7. Ἐνδήσαι pejus marg. *A1*. e Ὁλοκλήρῳ] Sic Edd. magno consensu. Ὁλοκλήρου male *F.* & marg. *A1*: *f.* Ὠφελεῖ]. Ὠφελεῖ *Fl.* g Τί] Ὅτι marg. *A1*: & *Fl.* male. h Τὸν λόγον] Τῷ λόγῳ *Fl.* i Τοῦ τε] Οὕτω τε τοῦ *F.* cum *V2.* & marg. *A1*.

19. Καὶ ἥλῳ φασὶν ἐκκρούεις τὸν ἦλον] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνυμφήρων ἀπόφασιν ποιουμένων, ὅστις ἐπὶ τὴν ψευδῆ εἰρήνην τῷ λίνῳ λίνον συνάπτει. *V.*

loqui, ut intelligatur *relaxatio tensi*, ut hi loquuntur, i.e. quo tensio fibrarum minuatur, ad sedationem doloris podagrici, qui maxime in tensione membranarum, periosteorum atque fibrillarum consistit, ac rigidos ineptosque ad motum reddit musculos, & hinc ad ambulationem & cursum ineptos, unde relaxationem tensionis sanatio infert. *J. F. R.*

r. Ἐπᾴδων] Hanc vocem interpretatur vir Clarissimus *Gilbert. Gaulminus* ad Psellum. *J. B.*

19. Ἥλῳ — ἐκκρούεις τὸν ἦλον]. Habuimus idem supra *pro Merc. Cond.* c. 9. *J. F. R.*

βυθῶν δραπετεύοντα, ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ λεγόμενά ἐστι.

Σύ μοι δοκεῖς, ἦ δ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, τὰ τοιαῦτα λέγων, οὐδὲ θεοὺς εἶναι πιστεύειν, εἴγε μὴ οἴει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίγνεσθαι. τοῦτο μέν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ λέγε, ὦ ἄριστε· κωλύει γὰρ οὐδέν, καὶ θεῶν ὄντων, ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω, καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ, καὶ ἃ εὖ ποιοῦσι τοὺς κάμνοντας, ὑπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς, ὀνίνάντες. ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἥπια φάρμακα πάσοντες, ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οὐ λέοντας καὶ μυγάλας θεραπεύοντες.

Ἔα τοῦτον, ἔφη ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι. ἦν μὲν ἐγὼ μειράκιον ἔτι, ἀμφὶ τὰ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη σχεδόν· ἦλθε δέ τις ἀγγέλλων τῷ πατρὶ, Μίδαν τὸν ἀμπελουργὸν, ἐρρωμένον ἐς τὰ ἄλλα οἰκέτην, καὶ ἐργαλικὸν, ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα, κεῖσθαι ἤδη σεσηπότα τὸ σκέλος. ἀναδοῦντι γὰρ αὐτῷ τὰ κλήματα, καὶ ταῖς χάραξι προσπλέκοντι, προσερπύσαν τὸ θηρίον, δακεῖν τὸν μέγαν δάκτυλον, καὶ τὸ μὲν φθάσαι, καὶ καταδῦναι αὖθις ἐς [a] τὸν φωλεόν, τὸν

pterea de inguinibus aufugiente ; adhuc quae dicis aniles ſunt fabulae.

10. *Videris tu mihi*, ait Dinomachus, *talia qui dicas, neque Deos credere, ſi quidem non putas fieri poſſe, ut per divina nomina ſanationes contingant. Illud quidem*, inquam, *noli dicere, vir optime. Nihil enim prohibet, etiam ſi Dii ſunt, tamen talia eſſe mendacia. Ego vero & colo Deos, & curationes illorum video, & quae bene faciant laborantibus, quos medicamentorum & medicinae opera reſtituunt. Aeſculapius enim ipſe, ejusque filii, medicamentis bonis miſcendis ſanabant aegrotos, non leonibus muſtelisque alligandis.*

11. *Omitte iſtum*, inquit Ion. *Ego mirabile quiddam vobis enarrabo. Adoleſcentulus eram circa quatuor & decem fere annos. Venit autem aliquis patri nuntians, Midam vinitorem, robuſtum caetera ſervum, & efficacem, pleno foro a ſerpente morſum, jacere jam putreſcente crure. Deliganti enim palmites, & palis applicanti, adrepentem viperam, morſu appetiiſſe pollicem, ac ſubito ſuam rurſus cavernam ſubiiſſe : illum vero plorare, qui*

a Τὸν] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Τὸν *J.* & *V2.*

37. Ἥκιστα φάρμακα πάσοντες] *Homer.* Il. Δ. 218. *M. du S.*

45. Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν] Vertunt *circa forum plenum* Latine valde obſcure. potius dicendum fuiſſet, *circa tempus fori pleni*, quo frequentiſſimum eſt forum, circa meridiem, noſtris mercatoribus **ontrent de Beurstijdt.** *J. G. G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν] Fitmant *Graevianam* obſervationem *Kuſterus* ad *Suid.* V. ἀγορᾶς ὥραν. Add. Venerab. *Wolfius* ad *Liban.* Epiſt. 1036. a. No. 4. qui Sophiſta accuratiſſime forte definit tempus, quod hac formula deſignant, Ep. 1084. Καὶ ταῦτα σὺ τετάρτου μέρη τετέλεσαι σοι τῆς ἡμέρας, ἀπὸ πλεθούσης ἀγορᾶς εἰς μεσημβρίαν τρεπόμενος. Eo magis haec nota temporis forte poſita eſt ab auctore, quia verſus meridiem auctoo calore irritantur magis, & plus proinde nocent, venenata. Vid. *Plin.* II, 25. ſ. 30. *J. M. G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν] *Thucyd.* (quem conferendum in marg. ſuaſit Cl. *Hemſterh.*) VIII. c. 92. pr. ὀψὲ τῆς ἀγορᾶς πληθούσης ait, ibique Cl. *Duker.* „ *Suidas:* „ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην „ ἢ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἡ ἀγορά. Poſtremam „ interpretationem ſecuti Viri doctiſſimi in Luciani „ *Philopſ.* (h. l.) ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, & in *Philoſtr.* „ vit. *Apollonii* II. 36. Ὀψὲ τῆς ἀγορᾶς πληθούσης & VII. 29. „ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν vertunt: *circa meridiem.* Sed „ *Suidas* ipſe deinde πλήθουσαν ἀγοράν exponit ὥραν „ τρίτην. Et ſcriptor *Anonymus* apud *Phavorinum* in „ πλήθουσα ἀγορὰ· ὥρα τρίτη ἡμερολογίζοντο περὶ πλήθουσαν „ ἀγοράν. *Herald.* I. Adverſar. 10. Interpretes *Aeliani* ad XII. V. Hiſt. 30. & *Kuhnius* in Indice *Aeliani* „ pluribus oſtenderunt, his phraſibus deſignari tempus quod eſt inter manè & meridiem, & tempus „ quod πλήθουσαν ἀγοράν, & περὶ πλήθουσαν ἀγοράν vocant Graeci, a μεσημβρίᾳ diſtingui. Itaque hoc „ recte inchoari poteſt ab hora tertia, quae, ut *Martialis* dicit, cauſſidicos exercere incipiebat ; nec „ *Brodaeus* IV. Miſcell. 33. ſatis adcurate illud cum „ Gal-

qui periret doloribus. Haec igitur nunciabantur: ac Midam videbamus ipsum in grabato adferri a confervis, totum tumoribus inflatum, luridum, putrescentem jam, quod oculis cerneres, aegre adhuc spirantem. Tristi autem patri amicorum aliquis, qui forte aderat, Bono es animo, inquit, ego enim tibi Babylonium hominem, de Chaldaeis, quos vocant, statim arcesso, qui sanabit hominem. Et ne moras narrandi faciam, venit Babylonius, restituit Midam, carmine quodam ejiciens de corpore venenum, cum alligaret insuper pedi illius lapidem, quem de columella sepulcrali virginis defunctae excideral. Atque hoc fortassis mediocre videatur: quamquam ipse Midas, sublato in quo portatus fuerat grabato, discedens rus abiit. Tantum carmen illud valuit & ille lapis de sepulcro.

δὲ οἰμώζειν, ἀπολλύμενον ὑπ' ἀλγηδόνων· ταῦτά τε ἦν ἀπηγγέλλετο, καὶ τὸν Μίδαν ἐωρῶμεν αὐτὸν ὅτι σκίμποδος ὑπὸ τῆς ὁμοδέλων προσκομιζόμενον, ὅλον ᾠδηκότα, πελιδνὸν, μυδῶντα τὴν ὄψιν, ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημένῳ δὴ τῷ πατρὶ, τῶν φίλων τις [b] παρὼν, Θάρρει, ἔφη, ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα Βαβυλώνιον τῶν Χαλδαίων, οὓς φασιν, αὐτίκα μέτειμι, ὃς [c] ἰάσεται τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ μάτην λέγων, ἦκεν ὁ Βαβυλώνιος, καὶ ἀνέστησε τὸν Μίδαν, ἐπῳδή τινι ἐξελάσας τὸν ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος, ἔτι καὶ προσαναρτήσας τῷ ποδὶ τεθηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τῆς στήλης ἐκκόψας. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως μέτριον, χαίτοι ὁ Μίδας αὐτὸς ἐξάμβων τὸ σκίμποδα, ἐφ' οὗ ἐκεκόμιστο, ὤχετο ἐς τὸν ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἡ ἐπῳδὴ ἐδυνήθη, καὶ ὁ στηλίτης ἐκεῖνος λίθος.

12. *At ille alia quoque patravit vere divina. In praedium enim cum abiisset, mane, pronunciatis ex veteri libro sanctis septem nominibus, loco per sulphur & facem tribus circuitibus lustrato, quotquot intra fines illos fuerant serpentes ejecit. Veniebant igitur velut tracti ad incantationem angues multi & aspides, & viperae, ac cerastae, & jaculi,*

Ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέσια, ὡς ἀληθῶς. ἐς γὰρ τὸν ἀγρὸν ἐλθὼν ἕωθεν, ἐπειπὼν [d] ἱερατικά τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτὰ, θείῳ καὶ δαδὶ καθαγίσας τὸν τόπον, περιελθὼν ἐς τρὶς, ἐξήλασεν ὅσα ἦν ἑρπετὰ ἐντὸς [e] τοῦ ὅρου. ἦκον δὴ ὥσπερ ἑλκόμενοι πρὸς τὴν ἐπῳδὴν ὄφεις πολλοὶ, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ ἀκοντίαι,

b Παρὼν] Παριὼν Fl. c Ἰάσεται] Ἰάσαιτο Fl. Ἰάσετο marg. *AiW.* d Ἱερατικὰ] Ἱερὰ *Ven.* & marg. *Ai.* e Τοῦ] Omisit articulum *Fl.*

„ Gallorum hora undecima componit. Adde *Kusterum* „ ad *Suidam* in ἀγορᾶς ἄρας." Vid. etiam Cl. *Casaub.* ad Athen. VI. c. 20. p. m. 292. qui jocum in πληθούσης ἀγορᾶς captatum exponit, & περὶ ἀγορὰν λυθῆναι refert ad horam decimam, quo desinerent homines esse frequentes in foro. Sed non adeo horam nobis indicare vult Lucianus, quam id actum esse in frequentissimo populi conspectu, ut res coram tot testibus acta eo minus negari queat. *J.F.R.*

46. Ἰσὸ ἰχθύος δηχθέντα — τὸ θηρίον] Cl. *Bos* ad Act. Ap. p. 90. quem admonitu Cl. *Hemsterhusii* evolvi, haec Luciani comparat cum verbis Apostoli c. 28. 4. ἰδὼν οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, aliaque similia adfert. Quae non exscribam, quia magis nota. *J.F.R.*

66. Αὐτὸς ἐράμβῳ] Ut paralyticus in Evangelio. *M.V.La Croze.*

72. Ἱερατικά τινα] Non possum quin adscribam hic, quae in margine veteris Codicis hic sunt adnotata ἱερατικὰ. οἷα εἰκὸς τὰ τελεστικὰ φησι Ἰουλιανοῦ, ἃ Πρόκλος ὑπομνηματίζει, οἷς ὁ Προκόπιος ἀντιφθέγγεται πάνυ δεξιῶς καὶ γενναίως. *J.G.G.*

73. Θείῳ δὲ δαδὶ καθαγίσας] Vid. *C. Barthii* Adversar. L. VII. c. 3. *Alm.* Nimirum sulphur ad fascinationes adhibitum aliquot poëtarum testimoniis ibi docet *Barthius*. Hodie vero & fures fumum sulphuris adhibent in furandis porcis, qui eo stupefacti obmutescunt, & se quocumque abstrahi patiuntur. Confer *Necyom.* c. 7. ibique notas 74. & 76. *J.F.R.*

74. Ἐς τρὶς] Vid. de hac locutione Fratris Consultiss. *G.O. Reitzii* Belg. Graec. p. 464. Adde *Theocr.* Eid. I. 25. *J.F.R.*

77. Κεράσται] Vid. Διψ. c. 3. De physalo Rubri maris vide *Aelianum* de anim. III. 18. qui *piscem* vocat. De ἀκοντίαις idem VI. 18. *M. du S.*

85. Συν-

τίαι, Φρῦνοί τε, καὶ Φύσαλοι· ἐλείπετο δὲ εἷς δράκων παλαιὸς, ὑπὸ γήρως, οἶμαι, ἐξερπύσαι μὴ δυνάμενος, ἀλλὰ καὶ τοῦ προστάγματος· ὁ δὲ μάγος, οὐκ ἔφη παρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφεων τὸν νεώτατον χειροληπτήσας, πρεσβευτὴν ἔπεμψεν ὅτι τὸν δράκοντα, καὶ μὴ μικρὸν ἦκε κομίζειν. ἐπεὶ δὲ [a] συνηλίσθησαν, ἐνέφυσησε μὴ [b] αὐτὰ ὁ Βαβυλώνιος, τὰ δὲ αὐτίκα μάλα καλεκαύθη ἅπαντα ὑπὸ τοῦ φυσήματος, ἡμεῖς δὲ ἐθαυμάζομεν.

Εἰπέ μοι, ὦ Ἴων, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφις, ὁ πρεσβευτὴς ὁ νέος, ἆρα καὶ ἐχειραγώγει τὸν δράκοντα ἤδη, ὡς φῂς, γεγηρακότα, ἢ σκίπωνα ἔχων ἐκεῖνος, ἐπερείδετο; σὺ μὲν παίζεις, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπιστότερος ὢν σου πάλαι τὰ τοιαῦτα (ὤμην γὰρ οὐδενὶ λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι [c] ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι) ὅμως ὅτε τὸ πρῶτον εἶδον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον (ἐξ Ὑπερβορέων δὲ ἦν ὡς ἔφασκεν) ἐπίστευσα, καὶ ἐνικήθην, ὑπολὺ ἀντιχών. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, αὐτὸν ὁρῶντα διὰ τοῦ ἀέρος φερόμενον, ἡμέρας οὔσης, καὶ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα, καὶ διὰ πυρὸς διεξιόντα, καὶ σχολῇ, καὶ βάδην; σὺ ταῦτα, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδες, τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον, ἢ ὅτι τοῦ

& rubetae ac bufones. Remanſerat draco unus vetulus, qui prae ſenio, arbitror, non poterat erepere, ac propterea dicto audiens non fuerat. At Magus negat omnes adeſſe, atque unum ſerpentium minimum natu electum, legatum mittit ad draconem. Et venit paullo poſt iſte etiam. Cum vero congregati eſſent, afflavit illos Babylonius: at illi confeſtim ab illo ipſo flatu, nobis admirantibus, combuſti ſunt.

13. *Dic mihi, Ion*, dicebam ego, *ſerpens ille legatus, junior, numquid manu ducebat draconem vetulum, ut dicebas? an ille ſcipione nixus ingrediebatur? Tu quidem ludis*, Cleodemus inquit: *ego vero & ipſe magis etiam quam tu incredulus circa talia cum eſſem, (fieri enim nullo modo poſſe putabam, ut ea crederem) tamen, ut primum volantem vidi peregrinum, barbarum, erat autem, ut dictitabat ex Hyperboreis, credidi, & diu reluctatus tandem vinci me paſſus ſum. Quid enim facerem, qui viderem illum, ſudo die, per aërem ferri, ſuper aqua incedere, per ignem transire otioſe & gradatim. Tu haec*, inquam ego, *vidiſti, Hyperboreum hominem ve-*

a Συνηλίσθησαν] Ex emendatione *Solani* Συνηολίσθησαν Edd. Nec quidquam variet. ex Codd. notatum invenio. b Αὐτὰ] Αὐτοῦς *Fl.* & marg. *A1.* c Ἂν αὐτὰ πιστ.] Πιστεῦσαι αὐτὰ *Fl.* omiſſo ἂν. Deerant in uno Cod. Coll. Et pro γιγν. πιστ. erat. In margine *Ald. Weſſ.* duo haec adſcripta: δυνατῷ πιστεῦσαι αὐτὰ, additumque: *vel ſic*, λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι ἂν αὐτά.

95. Δυνατὸν πιστεῦσαι] Γρ. δυνατὸν γίγνεσθαι. *G.*

85. Συνηλίσθησαν] Sic emendandum omnino duximus, ut Πιθ. c. 7. Vid. *Kuſt.* Not. ad *Jambl.* No. 58. Incantationibus ſerpentes e latibulis vulgo elicitos tradit *Ælian.* de An. VI. 33. *M. du S.*

Συνηλίσθησαν] Pro correctione *Solani* non ſolum facit, quod & ſupra *de Luct.* §. 7. legas: ἐπειδὴ συναλισθῆναι πολλοὺς. Sed quia συσσυλ— a συναυλίζομαι *commoror* hic ſenſum nullum exhibet. Aliud foret, ſi, quod neſcio, συναυλίσθησαν daretur a συναυλοῦμαι, ſibilando congrego, vel fiſtula convoco, ut paſtores ſolent congregare oves; tum nihil ſine auctoritate Codd. immutaſſem. *J. F. B.*

95. Γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι] In Collectaneorum *Gal.* uno Codice deerant poſteriores duae voces, & pro γίγνεσθαι, πιστεῦσαι erat. Ego πιστεῦσαι prorſus ejiciendum cenſeo. *M. du S.*

15. Ἐν Γλαυκίου τῷ Ἀλεξικλέους] Video verti *in Glaucia Alexiclis filio.* At tales hi interpretes debuerunt quoque lectori demonſtrare, quid in eo factum fuerit; quod quidem in hac relatione prorſus nihil dicitur. Quid enim aliud, quam retinuit ſemel conceptum amorem, donec potiretur amato. At haec omnia, quae narrantur, contigerunt in domo Glauciae, ut patet ex duobus locis, vel dum hic adjutor dicit ſe

volare ; & ſuper aqua incedere ? Ego vero, inquit, calceatum quidem crudo corio, ut plerumque illi calceantur. Nam parva illa quid dicere opus eſt, quae oſtendit, immittendis amoribus, daemonibus evocandis, mortuis veteribus revocandis in vitam, ipſa Hecate manifeſto ſiſtenda, ac detrahenda Luna.

14. Ego enim enarrabo vobis, quae vidi ab eo fieri apud Glauciam Alexiclis. Glaucias enim cum patre vix mortuo adiiſſet hereditatem, amore captus eſt Chryſidis Demaeneti filiae. Me autem philoſophiae tum magiſtro utebatur : ac niſi amor illum detinuiſſet, omnia jam Peripateticae ſcholae placita didiciſſet, qui duodeviginti annorum adoleſcens jam analyſi uteretur, & acroamaticos de natura libros ad finem usque pertractaſſet. Attamen conſilii circa ſuum amorem inops, omnia mihi indicat. Ego vero, quod magiſtrum decebat, Hyperboreum illum magum ad eum deduco, quatuor in praeſens minarum mercede interpoſita ; oportebat enim ſtatim numerare aliquid ad ſacrificia : ſexdecim vero, ſi frui daretur Chryſide. Ille vero plenam cum ſervaſſet Lunam, tum enim plerumque talia ſacra perage-

ὕδατος βεβηκότα ; καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, ἐποδεδεμένον γε καρβατίνας, οἷα μάλιστα ἐκεῖνοι ἐποδοῦνται. τὰ μὲν γὰρ σμικρὰ ταῦτα, τί χρὴ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπεδείκνυτο, ἔρωτας ὑπιπέμπων, καὶ δαίμονας ἀνάγων, καὶ νεκρὺς ἐώλους ἀναπαλῶν, καὶ τὴν Ἑκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παριστὰς, καὶ τὴν Σελήνην καθαιρῶν.

Ἐγὼ γὰρ διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ὑπ' αὐτῷ ἐν Γλαυκίου τῷ [d] Ἀλεξικλέους. ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας, τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, τὰ Δημαινέτου καὶ τὴν οὐσίαν, ἠράθη Χρυσίδος τῆς [e] Δημαινέτου θυγατρός. ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους· καὶ εἰ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνον ἀπεσχόλησεν αὐτὸν, ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τῆς Περιπάτου ἐπίστατο· ὃς καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, ἀνέλυε, καὶ τὴν Φυσικὴν ἀκρόασιν μεμελετήκει εἰς τέλος· ἀμηχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι, μηνύει μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς ἦν, διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρεον ἐκεῖνον μάγον ἄγω πρὸς αὐτὸν, ὑπὲρ μναῖς τέσσαρσι μὲν τὸ παραυτίκα. (ἔδει γὰρ προελέσθαι τι πρὸς τὰς θυσίας) ἐκκαίδεκα δὲ εἰ τύχοι τὴν Χρυσίδα. ὁ δὲ αὐξομένην τηρήσας τὴν σελήνην (τότε γὰρ ὡς [f] ἐπιτοπολὺ τὰ τοιαῦτα

d Ἀλιξικλίους] Ita Edd. hic, ſed paullo poſt Ἀνεξ— habent. e Δημαινέτου] Sic Fl. J. Fr. &c. Δημοῦ Schol. f Ἐπιτοπολὺ] Sic J. P. H. S. &c. Ἐπιτολὺ El.

7. Καρβατίνας] Καρβατῖναι τὰ τραχέα ἢ τετριμμένα ὑποδήματα, ἃ ἢ ἀμβόλας φασίν. V.

18. Δημαινέτου] Γράφε ἢ Δημοῦ. V.

se ἄγειν ἐκεῖνον μάγον πρὸς αὐτὸν, & quod tum hic dicitur βόθρον ἐρύξαντα ἐν οἰκήματί τινι τῆς οἰκίας nempe ejusdem, vel quod tandem ipſa Chryſis ἐπάνω κάτωθεν τοῦ βόθρου ἢ εἰσελθοῦσα verſata eſt cum Glaucia. Itaque ἐν Γλαυκίου nunc accipe, ut circa finem harum inſaniarum ἐν Ἀμφιλόχου, ἐν Εὐκράτους. Praeterea viri docti, qui Lucianum publico dederunt, vereor ut bene contemplati ſint libros ſcriptos, dum eum, quem nunc dicunt filium Ἀλιξικλίους, mox ab Luciano ſcribi faciunt, quaſi patrem habuerit Ἀνεξικλέα ; ex quibus verum eligere ſine auctoritate vetuſtatis nequimus. J. G.

Ἐν Γλαυκίου] Sic infra c. 38. ἐν Ἀμφιλόχου, quod videat cui opus eſt. J. F. R.

Ibid. Ἀνεξικλίους] Aut ita hic, ut infra Ἀνεξ— legendum ; aut illic Ἀλιξ— quod hic in Impr. erat, reponendum. M. de S.

Ἀλιξικλίους] Solan. in nott. nihil definit. In Junt. vero Ἀλεξ— deleto, Ἀνεξ— reſcripſerat. Ego Ἀλιξικλέα τριάκοντα invenio apud Thucyd. VIII. c. 92. num vero idem ſit, de quo hic, non habeo dicere. J. F. P.

23. Αὐλοῦ] Optimo ſane conſilio ſic apud veteres comparatum erat, ut priusquam Logicam docerentur, quae maturum jam, certo rerum cognitione inſtructum, judicium requirit, Phyſica audirent. Stoici vero non ſecundo tantum loco, ſed tertio & ultimo videntur Logicam docuiſſe. Vid. Diog. Laërt. p. 173. D. quanquam idem (174. A.) docet alios Stoi-

τοιαῦτα τελεσιεργεῖται) βόθρον τε ὀρυξάμενον ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας, καὶ μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν [a] Ἀναξικλέα τὸν πατέρα τῆς Γλαυκίδος, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶτα· ἠγανάκτει δὲ ὁ γέρων ὅτι τῷ ἐρῶντι, καὶ ὠργίζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν. μετὰ δὲ τὴν Ἑκάτην τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον, καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε, πολύμορφόν τι θέαμα, καὶ ἄλλοτε ἀλλοῖόν τι φαντάζόμενον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικείαν μορφὴν ἐπεδείκνυτο, εἶτα βοῦς ἐγένετο πάγχαλον, εἶτα σκύλαξ ἐφαίνετο. τέλος δὲ ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας, Ἄπιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξέπτατο, καὶ μικρὸν δὲ ἐπέσχε κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη, καὶ εἰσελθοῦσα περιβάλλει τὴν Γλαυκίαν, ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα, καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτρυόνων ἠκούσαμεν ᾀδόντων. τότε δὴ ἥτε σελήνη ἀνέπτατο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ Ἑκάτη ἔδυ κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὰ ἄλλα φάσματα ἠφανίσθη, καὶ ἡ Χρυσίδα ἐξεπέμφθημεν περὶ αὐτὸ σχεδὸν τὸ λυκαυγές.

Εἰ ταῦτα εἶδες, ὦ Τυχιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπῳδαῖς χρήσιμα. [b] εὖ λέγεις, ἦν δ' ἐγὼ, ὅτι-

guntur, fossa in subdivali domus depressa, circa mediam noctem evocavit nobis primo quidem Anaxiclem, patrem Glauciae, ante menses septem defunctum. Graviter autem ferebat senex amorem, atque irascebatur: denique vero tamen amare illi permisit. Post vero Hecaten evocavit, quae Cerberum secum duceret, & Lunam detraxit, multiforme spectaculum, diversamque prae se speciem ferens. Primo quidem muliebrem prae se formam gerebat: tum bos fiebat pulcherrima: deinde catella videbatur. Tandem Hyperboreus de luto cum finxisset parvulum Cupidinem, Abi, inquit, adduc Chrysidem! Avolat lutum, nec ita multo post adstitit illa pulsans januam: & ingressa Glauciam amplectitur, ut quae ad summum furorem usque amaret hominem, fuitque cum illo dum gallorum cantum audiremus. Tunc nempe Luna evolavit in caelum, & terram Hecate subiit, & reliqua spectra evanuere, & emisimus, circa ipsum fere diluculum, Chrysidem.

15. *Haec si vidisses, Tychiade, non amplius fidem negares dicentibus, esse multa in incantationibus utilia. Recte*, inquam, *mones. Crede-*

[a] Ἀναξίκλεια] Sic jam *F. Fl. Fr. P. H. S.* &c. nec quidquam Codd. juvant. [b] Εὖ λέγεις] Aliam personam hic addendam monet marg. *AiW.*

cos primum docuisse Logicam, 2. Phys. 3. Mor. Phil. *M. du S.*

32. Βόθρον τε ὀρυξάμενον] *Heliod.* lib. 6. *F. B.*

42. Γυναικείαν μορφὴν] Nempe species humana pertinet ad Dianam, bos est Isis, canis Hecate, quae nomina ad Lunam referri constat. *F. M. G.*

49. Ἐμμανέστατα] Supra T. 2. Ἱστ. β. ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα. Infra Ἀποφ. c. 21. ἐπιμανέστερα. *M. du S.*

55. Τὸ λυκαυγὲς] I. e. τὸ λυκόφως, ex λύγος seu λύγη utrumque compositum λυκόφως, λυκαυγὲς, pro λυκόφως, λυκαυγές. *F. G.*

58. Εὖ λέγεις] Paruissem hic margini *Aldinae*, personae novae nomen praemittere jubentis, quam Edd. omisere; sed quia idem plus triginta vicibus in uno hoc Dialogo jubet, & conjectura tantum est, non Codicis lectio, non unquam ei tribuendum duxi, ut nimia mutatione contra auctoritatem Edd. & Nostrorum Codd. grassarer. Immo re penitius inspecta, sapissime personarum nomina studio omissa ab Auctore video; quia sponte patet ubi incipiat nova persona, quando illud *inquam ego, inquit ille*, additur. Ita Cicero e contrario evitaturus illa repetita *inquam* & *inquit*, personarum nomina adscribit, quod disertis verbis monet de Amicit. c. 1. *Quasi enim ipsos induxi loquentes, ne*, inquam, *&*, inquit, *saepius interponerentur: atque ut tamquam a praesentibus coram haberi sermo videretur.* Quare terque quaterque insertionem illam marginis *Ald.* indicasse contentus, ceteras omitto. *F. F. R.*

75. Ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ἄν, Γλαυκίαν ἐπίστευε ἐργάζεσθαι)] Interpres, *Is quatuor minarum, tamtilli lucri avidus, Glauciam amoris compotem fecerit.* Me-

derem enim, ac ſi vidiſſem. Nunc autem venia, puto, parata eſt, ſi non ita acute ut vos videre talia poſſum. Verum enim vero, novi enim Chryſidem, quam dicis, amatricem mulierem, facilemque & promtam, non video quam ob cauſſam opus habueritis legato ad illam luteo, aut mago ex Hyperboreis, ipſaque adeo luna; quam viginti drachmis ad ipſos abducere licebat Hyperboreos. Omnino tali carmini cedit mulier, & contrario ſpectris ingenio eſt. Nam illa ſi ſtrepitum audiant aeris aut ferri, fugiunt; nempe & haec vos dicitis: haec autem argentum ſi qua tinniat, venit ad ſonum. Alioquin ipſum quoque Magum admiror, ſi cum poſſit ipſe amari a ditiſſimis mulieribus, & ſolida ab illis talenta accipere; pro quatuor minis ſordidus homo Glauciam reddit amabilem. Ridicule facis, inquit Ion, *qui fidem neges omnibus.*

16. *Itaque lubens interrogaverim te, de illis quid ſentias, qui daemoniacos liberant terroribus, aperte adeo ipſa quoque ſpectra excantantes? Et haec me dicere nihil opus eſt: ſed norunt omnes Syrum illum e Palaeſtina, talium curationum Sophiſtam: quot ille traditos ſibi*

ψευσον γὰρ ἂν εἴγε εἶδον αὐτὰ, νῦν δὲ συγγνώ-
ομεν, οἶμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδερκεῖν
ἔχω· πλὴν ἀλλ' οἶδα γὰρ ἡ Χρυσίδα ἣν λέ-
γεις, [c] ἐρᾶσθαι γυναῖκα καὶ πρόχειρον· οὐκ
ὁρῶ δὲ τίνος ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτῷ τῷ
μηλίνῳ πρεσβευτῆ, καὶ μάγου τοῦ ἐξ Ὑπερ-
βορέων, καὶ σελήνης αὐτῆς, ἣν εἴκοσι δραχ-
μῶν ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν.
πάνυ γὰρ ἐνδίδωσι πρὸς ταύτῃ ἡ ἐπῳδὴ ἡ
γυνὴ, καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς φάσμασι πέπει-
σται. ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἢν ψόφον ἀκούσῃ χαλκοῦ,
ἢ σιδήρου φεύγει. καὶ ταῦτα γὰρ ὑμεῖς φατε.
αὐτὴ δὲ ἂν ἀργυρίου του ψοφῇ, ἔρχεται πρὸς
τὸ ἦχον· ἄλλως τε καὶ θαυμάζω αὐτῷ τῷ
μάγῳ, εἰ δυνάμενος αὐτὸς ἐραθῆναι πρὸς
τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν, καὶ τάλαντα
ὅλα παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ὁ δὲ τεττά-
ρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυ-
κίαν ἐπέρασον ἐργάζεται. [d] γελοῖα ποιεῖς,
ἔφη ὁ Ἴων, ἀπιστῶν ἅπασιν.

Ἐγὼ γὰρ ἡδέως ἂν ἐροίμην σε τί περὶ
τούτων φῂς, ὅσοι τοὺς δαιμονῶντας ἀπαλ-
λάττουσι τῶν δεινάτων, ἔστω σαφῶς ἐξᾴδον-
τες καὶ τὰ φάσματα. καὶ ταῦτα σὺ μὲν
χρὴ λέγειν, ἀλλὰ [e] πάντες ἴσασι τὸν Σύ-
ρον τὸν ἐκ τῆς Παλαιστίνης, τὸν [f] τούτου
σοφιστὴν, ὅσους ὑπὸ πολλῶν καλαπίπτοντας
πρὸς

e Ἐμοῦ] Et ſic *Fl.* cum cett. *d* Γλαῦκα] Et hic perſonam inſerendam ait marg. *A1.* *e* Πάντες] Abeſt a *Fl.* *f* Τούτου] Τούτῳ *Fl.*

Merae nugae. Ad hiſtoriam de amore Glauciae (qui nimirum Chryſidem quamdam amans, ea potitus dicitur eſſe opo Magi cujusdam, qui jactaret, ſe, ſi vellet, ab ditiſſimis feminis ſollicitatum iri, & integra ab eis talenta accepturum eſſe, ubi tamen quatuor minis Glauciae Chryſidem conciliaſſet) reſpondet Tychiades inter alia, ſe mirari Magum ipſum, quod ille, dum poſſit ipſe ditiſſimarum feminarum amore frui, & inſuper integris talentis ab eis donari, tamen *quatuor minis, lucelli oppido exigui rationem habens, Glaucian reddiderit amabilem*, Chryſidi nempe. *J. F.*

80. Δαιμονῶντας] Vid. *Plut.* Symp. VIII. 5. p. 1257. *M. du S.*

Δαιμονῶντας] *L. Bos* (de quo adeundo Cl. *Hemſt.* in marg. admonuit) in *Evang. Joan.* VII. 20. plura ſimilia adfert, quibus demonſtret δαιμονᾶν & κακοδαιμονῶν profanis ſcriptoribus idem eſſe quod ſacris δαιμόνιον ἔχειν. *J. F. R.*

83. Τὸν Σύρον τὸν] Chriſtianum intelligere videtur. *F. G.*

Τὸν Σύρον — τὸν — σοφιστὴν] Non dubito quin per Syrum illum e Palaeſtina intellexerit aliquem ex Apoſtolorum diſcipulis Chriſtianum: iis enim, ut Dominus *Chriſtus* praedixerat, ſubjecta erant daemonia, & talia miracula paſſim fiebant in prima illa aetate eccleſiae. *J. P. a G.*

84. Ἐπὶ τούτου σοφιστὴν] Florentinum τούτῳ minus placet. Ἐπὶ enim cum ſecundo caſu hic notat eum qui praeeſt, praepoſitus eſt illi negotio, ut in *Evang. Luc.* XII. 42. ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ. Ac fine verbo; ut hic, *Joſeph.* Ant. XII. 1. ὁ ἐπὶ βιβλιοθήκῃ, *Bibliothecarius*. Et apud Noſtrum *Tox.*

πρὸς τὴν σελήνην, καὶ τὸ ὀφθαλμὼ διαστρέφοντας, καὶ ἀφρῷ πιμπλαμένους τὸ στόμα, ὅμως ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει δεξίως, ὅταν μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. ἐπειδὰν γὰρ ὀπίσω χειμένοις, καὶ ἔρηται ὅθεν εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται ἑλληνίζων, ἢ βαρβαρίζων, ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ᾖ, ὅπως τε καὶ ὅθεν ἐπῆλθεν ἐς τὸν ἄνθρωπον· ὁ δὲ ὅρκοις ἐπάγων, εἰ δὲ [a] μὴ πειθοίη, καὶ ἀπειλῶν, ἐξελαύνει τὸν δαίμονα. ἔγωγ' οὖν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα, καὶ καπνώδη τὴν χροιάν. [b] καὶ μέγα, ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτά σε ὁρᾶν, ὦ Ἴων, φῆναι καὶ αἱ ἰδέαι αὐταὶ φαίνονται, [c] ἃς ὁ πατὴρ ὑμῶν Πλάτων δείκνυσιν, ἀμαυρόν τι θέαμα, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμβλυώττοντας.

[d] Μόνος γὰρ Ἴων, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκασιν, οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐταραττόμην πρὸς αὐτὰ, νῦν δὲ

cadentes ad Lunam; distorquentes oculos; spuma os repletum habentes, tamen suscitat, & sanos dimittit magna mercede malis liberatos. Cum enim adstat jacentibus, & interrogat, unde intraverint in corpus? ipse quidem tacet aegrotus: respondet vero Graece vel Barbare daemon, tum unde sit ipse, tum quomodo atque unde venerit in hominem: tum iste adjuratione, &, si non pareat, minis daemonem expellit. Atque ego vidi etiam exeuntem nigro colore & fumoso. Non erat magnum, inquam, *talia te videre, Ion, cui ipsae etiam ideae appareant, quas Plato, pater vester, ostendit, evanidum ac tenue spectaculum, quantum ad nos quicaecutimus.*

17. *Nempe solus talia*, Eucrates inquit, *vidit Ion? nonne etiam alii multi inciderunt in daemones, noctu partim, partim interdiu? Ego vero non semel, sed decies millies jam vidi talia. Ac primo quidem ad ea perterrebar.*

a Μὴ πειθοίη] Ἀπειθοίη *Fl.* fine μὴ. b Οὐ μέγα] Et hic alius personae nomen praemittendum monet marg. *A*1. c Ἃς] Ὅσα *J.* & marg. *A*1. Vulgatum tenet *Fl. Fr. P.* &c. d Μόνος] Hic rursum aliam person. inserit. marg. *A*1.

c. 29. pr. *ὁ ἐπὶ δεσμῶν praefectus carceris*, ubi & alia dedimus. *J. F. R.*

88. Ὅμως ἀνίστησι, καὶ ἀποπέμπει ἀρτίως, ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν.] Sermo est de Syro quodam (Christiano forte, ut judicat *Palmerius*) qui eos, qui ad Lunam conciderent, oculos distorquentes, & os spuma impleti, tamen erigeret, sanosque ac integros dimitteret, non magna mercede malo isto liberatos. Sic enim suspicor, id potius exigua mercede fuisse praestitum, voluisse Auctorem, quam magna, ut vulgo legitur in Graecis; atque adeo intercidisse σὺν quod facile ex affinitate ultimae in ἀρτίως syllabae potuit evenire. Legendum itaque mea sententia, ἀποπέμπει ἀρτίως, σὺν ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. *J. J.*

Ibid. Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Cave quicquam mutaſſis: genuina enim haec scriptura. Nec de Christianis labores, qui *gratis* miracula sua edebant. De aliis consule, si lubet *Orig.* c. Cels. p. 53, 2. quo in loco Aegyptios videbis & ipsos talia a se patrata jactasse. *M. du S.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Haec verba faciunt; ut non credam de Christiano Exorcista sermonem esse, quos de Magistri sui voluntate χαρίσματα illa sua etiam gratis dedisse satis constat: nec unquam objecta illis, quod sciam, aut depulsa avaritia. Video, quid in mentem venerit Doctissimo *Jensio*: sed non ausim ei assentiri, cum praesertim ipsa nos Christi & Apostolorum historia doceat, fuisse in Palaestina etiam Exorcistas non Christianos. *J. M. G.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] De phrasi egimus supra I. *Ver. Hist.* c. 19. De re haec tantum habeo monenda: emendationem Cl. *Jensii*, σὺν inserentis, etsi de Christiano sermo non fuerit, nondum improbo; quia fin. cap. proxime praemissi miratur magum exigua quatuor minarum mercede talia facere; idque novo jam exemplo confirmatum ire censeri potest. *J. F. R.*

93. Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Patriam daemonis ipsius linguam intelligit. V. *Bellum*, de op. daemonum, de daemone Armenice loquente. *M. V. La Croze.*

Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Qui nobilissimi *Croxii* notulas descripsit, dilucide *Bellum* auctorem indicavit; cum ve-

bar. Jam vero ob consuetudinem insitatum nihil videre mihi videor : & nunc maxime, a quo tempore anulum mihi dedit Arabs, de ferro patibulorum factum, & carmen me multorum nominum docuit : nisi forte nec mihi credis, Tychiade. Et quomodo, inquam, non credam Eucrati Dinonis F. sapientissimo viro, & libere quae sibi videntur, & cum auctoritate, domi suae dicenti?

18. Illud enim de statua, inquit Eucrates, quod domesticis omnibus quot noctibus apparet, & pueris, & adolescentibus, & senibus, illud igitur non ex me solo audias, sed ex nostris omnibus. De qua, inquam, statua? Non vidisti, inquit, ingrediens, in aula stans signum pulcherrimum, Demetrii opus statuarum humanarum artificis? Num discobolon, inquam, dicis, incurvantem se ad habitum emittendi jam disci, reflexo vultu ad eam quae discum attulit, paullum submisso genu altero, ut in ipso statim jactu surrecturus una videatur? Non, inquit, illud

ὁ Τυχιάδη. ἦ πῶς ἂν, ἦν δ' ἐγὼ, ἀπιστήσαιμι Εὐκράτει τῷ Δείνωνος, σοφῷ ἀνδρὶ μάλιστα, καὶ ἐλευθερίως τὰ δοκοῦντα [g] οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῷ μετ' ἐξουσίας; Τὸ γοῦν περὶ τοῦ ἀνδριάντος, φησὶν ὁ Εὐκράτης, ἅπασι τοῖς ὑπὸ τὴν οἰκίαν, ὅσαι νύκτες [h] φαινόμενον, καὶ παισὶ, καὶ νεανίαις, καὶ γέρουσι, τοῦτο μὲν παρ' ἐμοῦ μόνον ἀκούσας ἂν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἁπάντων. ποίου, ἦν δ' ἐγὼ, ἀνδριάντος; Οὐχ ἑώρακας, ἔφη, εἰσιὼν ἐν τῇ αὐλῇ ἑστηκότα μάγκαλον ἀνδριάντα, Δημητρίου ἔργον τοῦ ἀνθροποποιοῦ; μῶν [i] τὸ δισκεύοντα, ἦν δ' ἐγὼ, φῄς, τὸ ὑποκεκυφότα καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἀφέσεως, ἀπεσταλμένον εἰς [i] τὸ δισκοφόρον, ὀπρέμα ὀκλάζοντα τῷ ἑτέρῳ, ἐοικότα [k] ξυναναστησομένῳ μέντοι τῆς βολῆς· Οὐκ ἐκεῖνον, ἦ δ' ὅς,

vero suspicarer eum non bene adsecutum *Crozii* manum, Clariss. virum *J. Odé* consului, qui eruditissimo libro de Angelis conscripto, in hac materia est versatissimus : isque mihi indicavit, sine dubio *Psellum* rescribendum, qui de Daemonum operationibus libellum confecit, editum Paris. 1576. & an. 1615. notis illustratum a *Gilberto Gaulmino*, recusumque Graece ac Latine in forma minore. *J.F.R.*

98. Οὐ μὴν γε] Sic supra Δημων. c. 30. f. *M. du S.*

12. Ἐκ τοῦ σταυροῦ] Cave & hoc ad Christianos referas, nondum eo fatuitatis dicam an superstitionis devolutos, ut ligno virtutem tribuerent. Circulatores isti nempe faciebant quod hodieque fere a stultis hominibus fit, qui suspensorum adipi, & cui non rei, virtutem magicam affingunt. Pudet in tanta Christianismi luce hujusmodi etiamnum superstitiones, ab ipsis derisas Ethnicis, apud ipsos Reformatos multis in locis conspici, quas Romanensibus relinqui par erat, inter quos tot Monachis aliisque quaestui sunt. *M. du S.*

21. Φαινομένου] In omnibus Libris erat φαινόμενον. Ego audaciter, quia ita sententia postulabat, mutavi. *M. du S.*

Φαινόμενον] Etsi φαινομένου non improbo, nihil tamen sine auctoritate muto, quia τὸ φαινόμενον quasi substantive, pro *adparitione* acceptum intelligi potest eod. modo, ut *Phaenomena* philosophi ponere solent; & sic τὸ φαινόμενον τοῦ ἀνδριάντος nihil habebit incommodi. *J.F.R.*

26. Δημητρίου] Ἀλωπεκῆθεν oriundus dicitur, infra c. 20. *M. du S.*

28. Τῆς ἀφέσεως] Leg. *Casaub.* ad lib. 1. *Athen.* *J.B.*

29. Τὸν δισκοφόρον] De manu discum gestante & vibratura intellige. De ὀκλάζω vide Zeux. c. 4. *M. du S.*

Εἰς τὸν δισκοφόρον] Fuerint igitur statuae duae, feminae ministrantis discum, & jaculantis viri. Sed non satis placet haec δισκοφόρος, cum ad certamina ejusmodi non admissae videantur mulieres. Itaque cogitabam, an ἡ δισκοφόρος possit esse via & quasi linea, ad quam projiciendus est discus, ut dicatur hic discobolus tanquam metas respicere & superare conari signa aliorum, qui ante ipsum projecere. Putabam ut ἡ λεωφόρος est via, qua commeat ὁ λεώς· sic δισκοφόρος posse vocari viam, & lineam ad quam discus dirigitur. *J.M.G.*

Τὸν δισκοφόρον] Ignoscet Cl. *Gesnerus*, si recte sensisse

e Ἐκωδῶν] Ἐκωνιδῶν *Fl.* f Μάλιστα] Καὶ μάλιστα ἐλευθ. *Fl.* g Οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτ. μ. ἐξ.] Οἱ λέγοντι ἐπ' ἐξουσίας *Fl.* h Φαινόμενον] Sic Edd. omnes. Φαινομένου corrigit *Soulius.* i Τῶν] Sic Edd. omnes. Excepta *Amst.* quae τ. casu magis, quam consilio. k Ξυναναστησομένῳ] Συναναστησομένῳ *Fl.* male.

ἂς, ἐπεὶ τ Μύρωνος ἔργον ἐν ᾧ τοῦτό ἐστιν ὁ δισκοβόλος, ὃν λέγεις· οὐδὲ τ παρ' αὐτόν, φημι, τ ἀναδούμενον τ κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ τ χαλόν· Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο ἔργον. ἀλλὰ τοὺς μὲ ὅτι τὰ δεξιὰ εἰσιόντων, ἄφες, ἐν οἷς καὶ τὰ Κριτίου τοῦ Νησιώτου πλάσματα ἕστηκεν, οἱ τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα εἶδες τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιῤῥέον εἰδὼς προσάγορα, Φαλαντίαν, ἠκίγυμνον τ ἀναβολὴν, ἠκεραωμένον τοῦ πώγωνος τὰς τρίχας ἐνίας, ὀπίσημον τὰς φλέβας, αὐτοανθρώπῳ ὁμοίαν, ἐκεῖνον λέγω, Πέλιχος ὁ Κορινθίων τραλληχὸς εἶναι δοκεῖ.

Νὴ Δί, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδόν τινα ὅτι [a] τὰ δεξιὰ τοῦ Κρόνου, ταινίας καὶ στεφάνους ξηροὺς ἔχοντα, [b] κεχρυσωμένον περὶ ἅλοις τὸ στῆθος. ἐγὼ δὲ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύσωσα, ὁπότε [c] μ' ἰάσατο ἀπὸ τριτάνου τοῦ ἡπιάλου ἀποθνήσκοντα. ἦν γὰρ καὶ ἰατρὸς, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ βέλτιστος οὗτος Πέλιχος; ἔστι, καὶ μὴ σκῶπτε, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης· ἢ σε οὐκ εἰς μακρὰν μέτεισιν ὁ

quandoquidem Myronis operum & ipsum est, discobolus, quem dicis. Neque illud juxta stans dico, illud taenia redimitum caput, pulchrum; istud enim Polycleti opus. Sed omitte, quae sunt ad dextram introeuntium, in quibus Critiae Nesiotae opera stant, Tyrannicidae. Tu vero si quam vidisti statuam ad influentem aquam, ventre prominulo, calvam, seminudam amictu, cujus barbae pilos aliquot ventus videtur jactare, insignes habentem venas, indiscreta hominis similitudine, illam dico: Pelichus Corinthiorum dux videtur.

19. *Per Jovem*, inquam, *vidi quandam ad dextram Saturni, vittas habentem & corollas aridas, cujus pectus bracteis inauratum est. At ego*, inquit Eucrates, *inauravi illa, cum me sanasset, tertium jam febri querquera pereuntem. Fuit nempe medicus etiam optimus ille Pelichus? Est; & noli irridere*, inquit Eucrates, *aut non ita multo post illa te*

a Τὰ] Caret artic. *Fl.* b Κεχρυσωμένον] Sic *P. H. B1. S.* Κεχρισωμ. male *J. Fl. Ald.* c Μ' ἰάσατο] Nihil mutant *Fl. J. Fr. P.* &c.

35. Πολυκλείτου γὰρ] Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ἐξ ὁ Εὐφράνωρ. καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγει θαυμάζω. *V.*

50. Ἡπιάλου] Ἡπιάλος εἶδος πυρετοῦ ἢ περιοδευομένου. *G.*

fisse *Solanum*, dixero; nam intellecto χεῖρα sensus est facilis. Id autem substantivi saepe intelligi, satis ipse novit. Vid. *Bos* de Ell. p. 184. Vel p. 247. Ed. *Schoeng.* *J. F. R.*

32. Μύρωνος — δισκοβ.] Hujus ipsius statuae meminit *Quintilianus* II. 13. *Quid tam distortum & elaboratum, quam est ille* DISCOBOLOS *Myronis?* *M. du S.*

33. Δισκοβόλος] Barbarum hoc foret, si *Th. Magistro* fides, scribenti: ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ὁ δῆ λέγεις, ἀλλὰ δισκευτής. *J. F. R.*

35. Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο] Ubi mentio fit Polycleti, miror veterem Luciani Scholiasten Mf. notare Polycletum fuisse pictorem, non statuarium, itaque se non intelligere, qui in statuariorum numerum referatur a Luciano, nisi forte sit alius Polycletus. Verba enim sunt. Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ἐξ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγεται, θαυμάζω ἢ ὡσπερ ἕτερος ἦν ὁ Πολύκλειτος. Verum quis nescit Polycletum Sicyonium Angeladae discipulum, & ejus Canonem, & tot statuas, quas in coelum extulerunt veteres. Vide *Plin.* XXXIV. c. 8. & de Canone sive norma Polycleti, Galenum de Hippocratis & Platonis decretis, & in primo de temperamentis. Euphranor & pictor & fictor fuit, uti ex eodem *Plinio* constat. vide lib. XXXV, 11. Critiae quoque Plinius meminit. *J. G. G.*

Πολυκλείτου ἐ τοῦτο ἔργον] Statua nimirum illa, de qua in praecedentibus sermo fuit. Ad hunc locum Scholiastes, Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγει θαυμάζω. Insciti[ssi]me quidem hoc, si umquam ab ullo quidpiam, ab Scholiaste scriptum est. Quid? Nonne fictor & revera ἀγαλματοποιὸς fuit Polycletus? *Cicero* certe III. de Oratore, *Una fingendi est ars*, inquit, *in qua praestantes fuerunt Myro, Polycletus, Lysippus.* Idem *Plutarcho* in Sympofio audit Πλάστης. Idem ab eodem hoc Luciano inter πλάστας nobiles memoratur in *Somnio* T. I. §. 9. & in *Sacrificiis* c. 11. Omitto quamplurima ex *Aeliano*, *Plinio*, aliis innumeris, loca, in quibus

re vir ulciſcetur. *Novi ego quid poſſit iſta deriſa a te ſtatua. Aut non putas ejusdem eſſe immittere, quibus velit, querqueras, ſi expellere poteſt? Propitia*, inquam, *ſit & placata virilis adeo ſtatua! quid igitur aliud quoque facientem quicunque in domo eſtis, videtis? Cum primum*, inquit, *nox oritur, deſcendens de ſua baſi, in qua ſtat, domum orbe quodam circumit, & omnes illi occurrunt, nonnunquam etiam cantanti, neque eſt, quem laeſerit: modo opus eſt, ut illi decedatur: ſic praeterit, nulla moleſtia afficiens videntes. Quin etiam lavat ſaepe, & tota nocte ludit, ut ſtrepitus aquae exaudiatur. Vide ergo, dicebam, ne non Pelichus ſit illa ſtatua, ſed Cretenſis Talus, Minois F. Nam & ille aeneus erat Cretae circuitor. Si vero non ex aere, ſed ex ligno factus eſſet, Eucrates; nihil prohiberet non Demetrii eſſe opus, ſed*

ἀνὴρ· οἶδα ἐγὼ ὅσον δύναται ὁ ὑπὲρ τοῦ γελώμενος ἀνδριὰς, ἢ οἴει τὸν νομίζειν τῆς αὐτῆς εἶναι καὶ ἐπιπέμπειν ἡπιάλους, οἷς ἂν ἐθέλῃ, εἴγε καὶ ἀποπέμπειν δυνατὸν αὐτῷ; ἵλεως, ἦν δ' ἐγὼ, ἔστω ὁ ἀνδριὰς, καὶ ἥπιος ὄντως ἀνδρεῖος ὤν, τί δ' ἂν καὶ ἄλλο[d] ποιοῦντα ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ; ἐπειδὰν τάχιστα, ἔφη, νὺξ γένηται, ὁ δὲ καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως, ἐφ' ἧς ἕστηκε, περίεισιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν, καὶ πάντες ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ, ἐνίοτε καὶ ᾄδοντί· καὶ οὐκ ἔστιν ὅντινα ἠδίκησεν, ἐκτρέπεται γὰρ χρὴ μόνον· ὁ δὲ παρέρχεται, μηδὲν ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόντας· καὶ μὴν καὶ λούεται τὰ πολλὰ, καὶ παίζει δι' ὅλης νυκτὸς, ὥστε ἀκούειν τοῦ ὕδατος ῥοφοῦντος. ὅρα τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, μὴ οὐχὶ Πέλιχος ὁ ἀνδριὰς, ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρὴς ὁ [e] τοῦ Μίνω· ἦ. καὶ γὰρ ἐκεῖνος χαλκοῦς τις ἦν, καὶ Κρὴς περίπολος. εἰ δὲ μὴ χαλκοῦς, ὦ Εὐκράτες, ἀλλὰ ξύλου ἐποίησε, σοὶ μὲν αὐτὸν ἐκώλυεν ὁ Δημητρίου ἔργον

d Ποιοῦντα] Bene *Fl. H. P. S.* &c. Ποιοῦντα male *J.* e Τοῦ] Τὸν Exc. Τοῦ *Fl. J.* &c. & L.

bus Statuarius memoratur Polycletus, quaeque, ut & opera ejus ab Auctoribus celebrata, diligenter congeſſit *Junius* in artificum Catalogo. Quid quod & Euphranor non Pictor tantum, ut hic ab Scholiaſte ſtatuitur, verum etiam Fictor fuit; ut ex eodem Catalogo ſtudioſus Lector poſſit diſcere. *J.J.*

Πολυκλείτου] Vid. *Jens.* Et *Davis.* not. ad pag. 4. Tuſc. *M. du S.*

37. Κριτίου] Idem hic Critias cum eo qui Part. c. 9. memoratur. *M. du S.*

40. Φαλαγρίου] Supra T. I. Tim. §. 47. ἀναφαλαντίας, *recalvaſter*, ubi vid. quae Cl. *Hemſterh.* notavit. *J.F.R.*

42. Αὐτοσκλήρου ὁμοίου] Vid. Cl. *Hemſterhuſius* ad T. I. Tim. §. 42. No. 86. ubi αὐτοσκλῆρος occurrit, i.e. *verus & ipſiſſimus boreas*, aliaque obiter indicantur; at cum ibid. promiſit, ſe hic dicturum quid ſit αὐτόσκληρος, nulla tum divinatione praevidit hanc ſibi facultatem ereptum, & ſucceſſorem tam feſtinantem, ipſoque tanto inferiorem datum iri. Quare paucis tantum defungar: omnis ſtatua humana vel levi arte facta ſimilis eſt homini; talem ſi diceret hanc, ὅμοιον ἀνθρώπῳ πλάσμα dixiſſet; at jam vult eam ita referre vivum ac ſpirantem i. e. verum hominem, ut nihil differentiae adpareat, quin ſit *ipſe homo*. Talia autem praeter philoſophorum αὐταρκῆ, αὐτοσοφία etiam aliis frequentantur, ut αὐτόκωπις, quod *Heſych.* adfert, αὐτόλυκος *fur* pecudes lupi inſtar furari ſolitus. Nec refert, num ab avo Ulyſſis *Autolyco* derives, an ab ipſo λύκος, quia & prior ille cognomen inde traxit. *Ovid.* Metam. XI. 313. *Naſcitur Autolycus furtum ingenioſus ad omne: Qui facere adſuerat patriae non degener artis.* *J.F.R.*

43. Πέλιχος] Conſule *Thucyd.* I. 29. ubi ſaniores Codd. ita legunt. *M. du S.*

46. Σκαφάνης] Honor divinus, inquit *Barthius*, 719. *M. du S.*

50. Ἠπιάλης] Vid. *Schol.* adde ſupra eumdem ad *Gall.* c. 9. ibique notata: item *Theogn.* vſ. 574. *J.F.R.*

70. Τάλως] V. Ὄνομ. c. 49. & *Platon.* Minoe verſus fin. p. m. 510. ὁ δὲ Τάλως τρὶς περὶ τὴν ἰπαυτοῦ κατὰ τὰς κώμας φυλάττων τοὺς νόμους ἐν αὐταῖς ἐν χαλκοῖς γραμματείοις ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους, ἅτε χαλκοῦς ἐκλήθη. *Athenaeus*, ex Ibyco, amatorem Rhadamanthi fuiſſe ait, 603. D. *M. du S.*

72. Τῆς Κρήτης περίπολος] Habuimus T. 2. *de Salt.* c. 49. & II. *Ver. Hiſt.* c. 6. *J.F.R.*

73. Χαλκοῦ — ἐποίητο] Sic ſupra Ὑπ. Ἐικ. c. 23. *M. du S.*

83. Κρ-

γον εἶναι, ἀλλὰ τ Δαιδάλου τεχνημάτων. 75 *unum de Daedali artificiis. Nam, ut dix,*
ἀραπετεύει γῶν, ὡς φὴς, ἀπὸ τ [a] βάσεως *fugit de ſua baſi hic quoque.*
ϗ ὗτ.

Ὅρα, ἔφη, ὦ Τυχιάδη, μή σοι μελαμελήσῃ τῦ σκώμματ ὕστερον. οἶδα ἐγὼ, οἷα ἔπαθεν ὁ τὺς ὀβολὺς ὑφελόμθ, ὃς 80 χτ τ νεμηνίαν ἑκάστην τίθεμεν αὐτῷ· πάνδεινα ἐχρῆν, ὁ Ἴων ἔφη, ἱερόσυλόν γε ὄντα. πῶς ὖν αὐτὸν ἀμύναλο, ὦ Εὐκράλες; ἐθέλω γ ἀκῦσαι, εἰ ϗ ὅτι μάλιστα ὑτοσὶ Τυχιάδης ἀπιστήσ. πολλαὶ, ἢ δ' ὃς, ἔκειντο ὀ- 85 βολοὶ [b] πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτῦ, ϗ ἄλλα νομίσμαλα ἔνια [c] ἀργυρᾶ πρὸς τ μηρὸν, κηρῷ κεκολλημθνα, ϗ πέταλα ἐξ ἀργύρυ, εὐχαί τινος, ἢ μισθὸς ὅτι τῇ ἰάσ, ὁπόσοι δ' αὐτὸν ἐπαύσαντο πυρετῷ ἐχόμε- 90 νοι. ἦν δὲ ἡμῖν Λίβυς τις οἰκέτης, κατάρατ ἱπποκόμ. ὗτ ἐπεχείρησε νυκτὸς ὑφελέσθ πάντα ἐκεῖνα, ϗ ὑφείλετο καλαβεβηκότα ἤδη τηρήσας τ ἀνδριάντα. ἐπεὶ δὲ ἐπανελθὼν τάχιστα ἔγνω θεισσυλημθν 95 ὁ Πέλιχ, ὅρα ὅπως ἠμύναλο, ϗ καλεφώρασε τ Λίβυν. δι' ὅλης γ τ νυκτὸς πείνει ἐν κύκλῳ τ αὐλὴν [d] ἄθλι, ἐξελθεῖν ϗ δυνάμθ, ὥσπερ ἐς Λαβύρινθον ἐμπεσών, ἄχρι δὴ καλελήφθη ἔχων τὰ φώγια, γενομθνης [e] τ ἡμέρας. ϗ τότε μὲ-

20. *At tu vide*, inquit, *Tychiade, ne diſti te poſtea poeniteat. Novi ego quid uſu venerit ei qui obolos furatus fuerat, quos ſingulis noviluniis ipſi offerimus. Graviſſima quidem oportuit evenire*, inquit Ion, *ſacrilego. Quomodo igitur ultus eſt illum, Eucrates? volo enim audire, etſi fidem vel maxime hic Tychiades negaturus ſit. Multi*, inquit, *oboli ad pedes illius jacebant, & nummi aliquot alii argentei ad femur ipſius cera agglutinati, & argenti bracteolae, votum cujusdam, aut ſanationis merces eorum, qui per ipſum febri erant liberati. Erat vero nobis ſervus e Libya, ſacer homo, equiſo. Hic auſus eſt noctu ſuffurari omnia illa, & ſuffuratus eſt, obſervato tempore, ubi deſcenderat ſtatua. Cum primum vero rediens cognovit ſe ſpoliatum eſſe Pelichus, vide quomodo ultus ſit Libyn, ac deprehenderit. Tota enim nocte in aula in orbem circumiit infelix, qui exire non poſſet, velut in Labyrinthum delapſus, dum die exorto deprehenderetur cum rebus furtivis. Ac tum quidem deprehenſus plagas accepit non pau-*

a Βάσεως] Στάσεως *Fl.* & marg. *A1.* b Πρὸς] Et ſic *Fl.* cum *J.* ceteriſque. c Ἀργυρᾶ] Omittit *Fl.* d Ἄθλι] Nihil mutare *Fl.* addidit *Solan.* e Τῆς] Abeſt a *Fl.*

75. Ἀλλὰ * τ Δαιδάλου τεχνημάτων] Τοῦτο ἐ μάτην εἶπεν. ἀλλ' ἴσως † πρῶτ Δαίδαλ ἄγαλμα ἀργάσαλο θεσπελίς, τ πρὸ αὐτοῦ πάντων τεχνιτῶν ‡ συμβόλ- λοντα τὸν ποδὶ λεπτολεύτατον, πάρεχε φάμλιν, ὡς § τὰ τῦ Δαιδάλου ἀγάλματα κινῆται αὐτόματα ¶. *V.*

* Τῶν — τεχνημάτων] Τὰ τεχνήματα ante edebatur.
† Πρῶτ] Πάντων eſt in *V.* quo forſan Παντὸς voluit. In Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*
‡ Συμβόλλοντα] Συμβάλλοντα *Kuſterus* legi jubet. *M. du S.*
§ Τὰ] Non aderat in editis. Adjecit *M. du S.*
¶ Idem habet *Palaephatus* de Incredibilibus c. XXII. & *Tzetzes* Chil. I. c. 19. *J. Cler.*

88. Κερῷ] *V. Jani Rutg.* Var. Lect. V. p. 461. *M. du S.*
90. Πυρετῷ ἐχόμθνοι] Πυρετῷ συνέχεσθαι usitate dici, oſtendit Rev. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Luc.* IV. 38. Sed & ἐχόμθν πυρετῷ Lucianum dixiſſe refert. At verbo ſimplici ἔχεσθαι *Hippocrates* ita utitur frequentiſſime, ut ἢν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένων, Sect. IV. aph. 34. & 35. &c. Aliisque locis ab *Foëſio* in Oecon. *Hippocr.* v. ἔχειν indicatis, cum praepoſ. ὑπὸ. Sed & ſine ea, ἀνὴρ τοῦτον ὑπὸ πυρετοῦ ἐχόμενος, idem ex V. Epidem. p. 335. Nolim plura adcumulare in re nimis nota. *J. F. R.*
12. Ἀλωπεκῶθεν] Ut Toξ. c. 27. & Ἐτ. Δ. II. Quod ideo moneo, quia hic prave in omnibus Impreſſis antea ſcriptum erat Ἀλωπεκηθεν, quamvis iidem Libri recte in illis locis habeant. *M. du S.*
Ἀλωπεκῶθεν] Recte *Solan.* reſtituit, quia non ſolum ſic amat ſcribi locis ab eo indicatis, ſed & ap. alios, ut ex

paucas. Non diu vero cum ſupervixiſſet, malus male periit, qui diceret, ſingulis ſe noctibus flagellari, adeo ut vibices etiam poſtridie illius in corpore apparerent. Poſt haec, Tychiade, & Pelichum deride, & me, ut Minois aequalem, delirare puta. Verum, Eucrates, inquam, *quam diu quod aes eſt, aes erit, & opus illud Demetrius Alopecienſis elaboraverit, non Deorum faber, ſed hominum ſtatuarius; nunquam ego ſtatuam Pelichi timuero, quem, neque ſi vivus mihi minatus eſſet, valde metuiſſem.*

21. Poſt haec Antigonus Medicus ait: *Etiam mihi, Eucrates, aeneus Hippocrates eſt, cubitali circiter magnitudine, qui tantum, ubi linum lampadis exſtinctum eſt, totam orbe domum circumit, perſtrepit, pyxides evertit, medicamenta confundit, convertit januam, praeſertim ubi rem ſacram differimus, quam ſingulis annis ei facimus. Poſtulat ergo*, inquam, *modo etiam Hippocrates ſacrificari ſibi, & indignatur, ſi non ſuo tempore opimis epuletur hoſtiis? Quem contentum*

πληγὰς ὀκ ὀλίγας ἔλαβεν ἀλλ᾽· ὁ πολὺν δὲ ὕβριϛὴς χρόνον, κακὸς κακῶς ἀπέθανε, μαστιγούμενος, ὡς ἔλεγε, κατὰ τὴν νύκτα ἑκάστην, ὥστε καὶ μώλωπας ἐς τὸ ἐπιῶσαν φαίνεσθαι [f] αὐτῷ ὅπι τῷ σώματος. πρὸς ταῦτα, ὦ Τυχιάδη, καὶ τὸ Πέλιχον σκῶπτε, καμὲ, ὥσπερ [g] τὸ Μίνω ἡλικιώτην, γελᾶν παίειν ἤδη δοκῶ. ἀλλ᾽, ὦ Εὐκρατες, ἦν δ᾽ ἐγὼ, ἐς᾽ ἂν ὁ χαλκὸς μὴ χαλκὸς, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ [h] Ἀλωπεκῆθεν εἰργασμένος ᾖ, καὶ θεοποιός τις, ἀλλ᾽ ἀνθρωποποιὸς ὤν, πῶς φοβήσομαι τὸν ἀνδριάντα Πέλιχον, ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνυ ἐδεδίειν, ἀπειλοῦντά μοι.

Ἐπὶ τούτοις [i] Ἀντίγονος ὁ ἰατρὸς εἶπε· καὶμοὶ, ὦ Εὐκρατες, Ἱπποκράτης ἔστι χαλκοῦς, ὅσον πηχυαῖος τὸ μέγεθος, ὃς μόνον ἐπειδὰν ὁ [k] Θρυαλλὶς ἀποσβῇ, σείεισι τὴν οἰκίαν ὅλην ἐν κύκλῳ φοφῶν, καὶ τὰς πυξίδας ἀνατρέπων, καὶ τὰ φάρμακα συγχέων, καὶ τὴν θύραν ἐκτρέπων, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τὴν θυσίαν ὑποβαλώμεθα, ἣν κατὰ τὸ ἔτος ἕκαστον αὐτῷ θύομεν. ἀξιοῖ γοῦν, ἦν δ᾽ ἐγὼ, καὶ Ἱπποκράτης ἤδη [l] ὁ ἰατρὸς θύειν αὐτῷ, καὶ ἀγαναχτεῖ, ἂν μὴ κατὰ καιρὸν [m] ἐφ᾽ ἱερῶν τελείων ἐστιαθῇ· ὃν ἔδει ἀγα-

f Αὐτοῦ] Τοῦ marg. *A*1. Forſan τῷ voluit. *g* Τὸν] Ita *Fl. P. H. B*1. *S.* Τῷ *J.* Sed eodem redit. *h* Ἀλωπεκῆθεν] Ἀλωπεκιδῶν Edd. priores. *i* Ἀντίγονος] Ἀντίγωνος male *Fl. k* Θρυαλλὶς] Bene *Fr. S. Amſt.* Θριαλλὶς male cett. *l* Ὁ ἰατρὸς] Non habet *Fl.* Nec opus eſt. *m* Ἐφ᾽] Sic *J. V*2. marg. *A*1. & G. Ἀφ᾽ Edd. cett. demta *Fl.* quae ὑφ᾽.

ex *Alciphr.* demonſtravi ad *Tox.* c. 27. Adde *Suid.* Ἀλωπεκῆθεν quoque ſcribentem. *J. F. R.*

15. Ἐδεδίειν] Lege ἐδεδίειν ἄν. *M. V. La Croze.*

27. Ἀγαναχτεῖ &c.] Scribe ἀγαναχτεῖ ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ᾽ ἱερῶν τελείων ἐστιαθῇ indignatur *niſi ſtato tempore eximiis victimis paſcatur.* Sic ſcribendus Mſ. volente hic locus & vertendus. Vulgo legitur ἀφ᾽ ἱερῶν invito Graecae linguae genio. vertitur ſatis inepte: *niſi in tempore juſtorum ſacrificiorum epulis excipiatur.* Ἱερὰ ſunt victimae, hoſtiae & eorum exta, quae diis adolentur. Τέλεια ἱερὰ ſunt eximiae hoſtiae, quod ἱερὰ ῥέζειν Homero eſt, hoc *Thucydidi* ἱερὰ θύειν, *ſacra facere, victimas caedere.* apud quem etiam legitur ἱερὰ τέλεια. dicuntur & ἱερεῖα, hoſtiae, inde ἱερεῖα ſunt quaevis animalia, quae mactantur. *Polyb.* lib. 2. οἰκεῖα ἱερεῖα caro ſuilla, *Athen.* lib. 1. τροφὴ τῶν νεογνῶν ἱερείων *caro tenerarum pecudum.* Sic & ἱερεύειν & θύειν non tantum eſt ſacrificare, ſed & mactare. ſic & *ſacrificare* apud *Plinium* lib. 28, 19. *J. G. G.*

28. Ἐφ᾽] Sic *Ven.* utraque. Vid. & Τιμ. c. 5. Reliquae ἀφ᾽. niſi quod *Fl.* habet ὑφ᾽. *M. du S.*

Ἐφ᾽ ἱερῶν — ἐστιαθῇ] Facile ſecutus ſum, id quod verum eſt. Quod tamen Cl. *Graev.* dicit ἀφ᾽ invito linguae Graecae genio ſcribi, hoc non plane perſpicio; nam quum recte dicatur λαμβάνειν τῶν ἱερῶν, & ſimilia, quae *Stephan.* notavit; vel abundet interdum ἀπὸ, ut ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, *uno impetu, Thucyd.* VII. c. 71. f. Et ἀφ᾽ ἑνὸς κελεύσματος *Diod. Sic.* III. 15. 67. ubi plura Cl. *Weſſel.* non eſſet adeo contra analogiam ἐστιαθῆναι ἀπὸ ἱερῶν, quando ἀπὸ id ſignificaret, *unde* excipiare; ſed quia ἐδιπνεῖν ἀπὸ τῶν τινος partitivum potius eſt, & ἐφ᾽ hic melius ſatisfacit tempori, totumque ſa-

βυβῶνος δραπετεύοντος, ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ λεγόμενά ἐστι.

Σύ μοι δοκεῖς, ἦ δ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, τὰ τοιαῦτα λέγων, οὐδὲ θεοὺς εἶναι πιστεύειν, εἴγε μὴ οἴει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίγνεσθαι. τοῦτο μέν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ λέγε, ὦ ἄριστε· κωλύει γὰρ οὐδέν, καὶ θεῶν ὄντων, ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω, καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ, καὶ ἃ εὖ ποιοῦσι τοὺς κάμνοντας, ὑπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς, ἀνιστάντες. ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἤπια φάρμακα πάσσοντες, ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οὐ λέοντας καὶ μυγάλας θεραπεύοντες.

Ἕα τοῦτον, ἔφη ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι. ἦν μὲν ἐγὼ μειράκιον ἔτι, ἀμφὶ τὰ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη σχεδόν· ἦλθε δέ τις ἀγγέλλων τῷ πατρὶ, Μίδαν τὸν ἀμπελουργὸν, ἐρρωμένον ἐς τὰ ἄλλα οἰκέτην, καὶ ἐργαλικὸν, ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα, κεῖσθαι ἤδη σεσηπότα τὸ σκέλος. ἀναδοῦντι γὰρ αὐτῷ τὰ κλήματα, καὶ ταῖς χάραξι προσπλέκοντι, προσερπύσαν τὸ θηρίον, δακεῖν κατὰ μέγαν δάκτυλον, καὶ τὸ μὲν φθάσαι, καὶ καταδῦναι αὖθις ἐς [a] τὸν φωλεόν, τὸν

pterea de inguinibus anfugiente ; adhuc quae dicis aniles ſunt fabulae.

10. *Videris tu mihi* , ait Dinomachus, *talia qui dicas , neque Deos credere , ſi quidem non putas fieri poſſe , ut per divina nomina ſanationes contingant. Illud quidem* , inquam, *noli dicere, vir optime. Nihil enim prohibet , etiam ſi Dii ſunt , tamen talia eſſe mendacia. Ego vero & colo Deos , & curationes illorum video , & quae bene faciant laborantibus , quos medicamentorum & medicinae opera reſtituunt. Aeſculapius enim ipſe, ejusque filii , medicamentis bonis miſcendis ſanabant aegrotos , non leonibus muſtelisque abligandis.*

11. *Omitte iſtum* , inquit Ion. *Ego mirabile quiddam vobis enarrabo. Adoleſcentulus eram circa quatuor & decem fere annos. Venit autem aliquis patri nuntians , Midam vinitorem , robuſtum caetera ſervum , & efficacem , pleno foro a ſerpente morſum , jacere jam putreſcente crure. Deliganti enim palmites , & palis applicanti , adrepentem viperam , morſu appetiiſſe pollicem , ac ſubito ſuam rurſus cavernam ſubiiſſe : illum vero plorare ,*

qui

a Τὸν] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Τὸν *J.* & *V2.*

37. Ἧκεν φάρμακα πάσσοντες] *Homer.* Il. Δ. 218. *M. du S.*

45. Ἀμφὶ πλήθουσιν ἀγορὴν] Vertunt *circa forum plenum* Latine valde obſcure. potius dicendum fuiſſet, *circa tempus fori pleni* , quo frequentiſſimum eſt forum, circa meridiem, noſtris mercatoribus **omtrent de Beurstijdt.** *J. G. G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν] Firmant *Graevianam* obſervationem *Kuſterus* ad *Suid.* V. ἀγορᾶς ὥραν. Add. Venerab. *Wolfius* ad *Liban.* Epiſt. 1036. a. No. 4. qui Sophiſta accuratiſſime forte definit tempus , quod hac formula deſignant , Ep. 1084. Καὶ ταῦτα σὺ τετάρτῃ μόνῃ τετέλεσαι σοι τὸ ἡμέρας , λαὸν πλήθουσης ἀγορᾶς εἰς μεσημβρίαν τεθειράν. Eo magis haec nota temporis forte poſita eſt ab auctore , quia verſus meridiem auctocalore irritantur magis , & plus proinde nocent , venenata. Vid. *Plin.* II, 25. ſ. 30. *J. M. G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν] *Thucyd.* (quem confenendum in marg. ſuaſit Cl. *Hemſterh.*) VIII. c. 92. pr. ὁ δὲ τῇ ἀγορᾷ πλήθούσῃ ait , ibique Cl. *Duker.* „ *Suidas:* „ περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην „ καὶ ἑκτὴν τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἡ ἀγορά. Poſtremam „ interpretationem ſecuti Viri doctiſſimi in Luciani „ *Philopſ.* (h. l.) ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν, & in *Philoſtr.* „ vit. *Apollonii* II. 36. Ὀψὲ ἀγορᾶς πληθούσης & VII. 29. „ περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν vertunt: *circa meridiem.* Sed „ *Suidas* ipſe deinde πλήθουσαν ἀγορὰν exponit ὥραν „ τρίτην. Et ſcriptor *Anonymus* apud *Photiorientem* in „ πλήθουσα ἀγορὰ· ὥρα τρίτη ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν „ ἀγοράν. *Herald.* I. Adverſar. 10. Interpretes *Aeliani* ad XII. V. Hiſt. 30. & *Kuhnius* in Indice *Aeliani* „ pluribus offenderunt , his phraſibus deſignari tempus quod eſt inter mane & meridiem , & tempus „ quod πλήθουσης ἀγορᾶς, & περὶ πλήθουσαν ἀγοράν vocant Graeci , a μεσημβρίᾳ diſtingui. Itaque hoc „ recte inchoari poteſt ab hora tertia, quae, ut *Martialis* dicit , cauſſidicos exercere incipiebat ; nec „ *Brodaeus* IV. Miſcell. 33. ſatis adeurate illud cum

„ Gal-

qui periret doloribus. Haec igitur nunciabantur: ac Midam videbamus ipsum in grabato adferri a conservis, totum tumoribus inflatum, luridum, putrescentem jam, quod oculis cerneres, aegre adhuc spirantem. Tristi autem patri amicorum aliquis, qui forte aderat, Bono es animo, inquit, ego enim tibi Babylonium hominem, de Chaldaeis, quos vocant, statim arcesso, qui sanabit hominem. Et ne moras narrandi faciam, venit Babylonius, restituit Midam, carmine quodam ejiciens de corpore venenum, cum alligaret insuper pedi illius lapidem, quem de columella sepulcrali virginis defunctae excíderat. Atque hoc fortassis mediocre videatur: quamquam ipse Midas, sublato in quo portatus fuerat grabato, discedens rus abiit. Tantum carmen illud valuit & ille lapis de sepulcro.

12. At ille alia quoque patravit vere divina. In praedium enim cum abiisset, mane, pronunciatis ex veteri libro sanctis septem nominibus, loco per sulphur & facem tribus circuitibus lustrato, quotquot intra fines illos fuerant serpentes ejecit. Veniebunt igitur velut tracti ad incantationem angues multi & aspides, & viperae, ac cerastae, & jaculi,

δὲ οἰμώζειν, ἀπολλύμενον ὑπ' ἀλγηδόνων. ταῦτά τε ἦν ἀπηγγέλλετο, καὶ τὸν Μίδαν ἐωρῶμεν αὐτὸν ὀπὶ σκίμποδος ἤδη τοῦ θανάτου δοκοῦντα, ὅλον ὠδηκότα, πελιδνὸν, μυδῶντα τὴν ὄψιν, ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημένῳ δὴ τῷ πατρὶ, τῶν φίλων τις [b] παρὼν, Θάρρει, ἔφη, ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα Βαβυλώνιον τῶν Χαλδαίων, οὓς φασιν, αὐτίκα μέτειμι, ὃς [c] ἰάσεται τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ μάτην λέγων, ἦλθεν ὁ Βαβυλώνιος, καὶ ἀνέστησε τὸν Μίδαν, ἐπῳδή τινι ἐξελάσας τὸν ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος, ἔτι καὶ προσαναρτήσας τῷ ποδὶ τεθνηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τῆς στήλης ἐκκόψας. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως μέτριον, καίτοι ὁ Μίδας αὐτὸς ἀράμενος τὸ σκίμποδα, ἐφ' οὗ ἐκεκόμιστο, ὤχετο εἰς τὸν ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἡ ἐπῳδὴ ἐδυνήθη, καὶ ὁ σηλίτης ἐκεῖνος λίθος.

Ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέσια, ὡς ἀληθῶς. εἰς γοῦν τὸν ἀγρὸν ἐλθὼν ἔωθεν, ἐπειπὼν [d] ἱερατικά τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτὰ, θείῳ καὶ δαδὶ καθαγίσας τὸν τόπον, περιελθὼν εἰς τρὶς, ἐξήλασεν ὅσα ἦν ἑρπετὰ ἐντὸς [e] τῶν ὅρων. ἦκον οὖν ὥσπερ ἑλκόμενοι πρὸς τὴν ἐπῳδὴν ὄφεις πολλοὶ, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ ἀκοντίαι,

b Παρὼν] Παρελθὼν Fl. c Ἰάσεται] Ἴασαιτο Fl. Ἰάσαιτο marg. AiW. d Ἱερατικὰ] Ἱερὰ Ven. & marg. Ai. e Τῶν] Omisit articulum Fl.

„ Gallorum hora undecima componit. Adde Kusterum „ ad Suidam in ἀγορᾶς ὥραν." Vid. etiam Cl. Casaub. ad Athen. VI. c. 20. p. m. 292. qui jocum in πλανήτης ἀγορᾶς captatum exponit, & περὶ ἀγορᾶν λυθῆναι refert ad horam decimam, quo desinerent homines esse frequentes in foro. Sed non adeo horam nobis indicare vult Lucianus, quam id actum esse in frequentissimo populi conspectu, ut res coram tot testibus acta eo minus negari queat. *J.F.R.*

46. Ὑπὸ ἰχθύος δηχθέντα — τὸ θηρίον] Cl. Bos ad Act. Ap. p. 90. quem admonitu Cl. Hemsterhusii evolvi, haec Luciani comparat cum verbis Apostoli c. 28. 4. ἰδόντες οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, aliaque similia adfert. Quae non exscribam, quia magis nota. *J.F.R.*

66. Αὐτὸς ἀράμενος] Ut paralyticus in Evangelio. *M.V. La Croze.*

72. Ἱερατικά τινα] Non possum quin adscribam hic, quae in margine veteris Codicis hic sunt adnotata *ἱερατικὰ. οἷα εἰκὸς τὰ τελεστικὰ φησι Ἰουλιανοῦ, ἃ Πρόκλος ὑπομνηματίζει, οἷς ὁ Προκόπιος ἀντιφθέγγεται πάνυ δηλοῖ καὶ γνησίως.* *J.G.G.*

73. Θείῳ & δαδὶ καθαγίσας] Vid. C. Barthii Adversar. L. VII. c. 3. *Alm.* Nimirum sulphur ad fascinationes adhibitum aliquot poëtarum testimoniis ibi docet Barthius. Hodie vero & fures fumum sulphuris adhibent in furandis porcis, qui eo stupefacti obmutescunt, & se quocumque abstrahi patiuntur. Confer Necyom. c. 7. ibique notas 74. & 76. *J.F.R.*

74. Ἐς τρὶς] Vid. de hac locutione Fratris Consultiss. G.O. Reitzii Belg. Graec. p. 464. Adde Theocr. Eid. I. 25. *J.F.R.*

77. Κεράσται] Vid. Διῴ. c. 3. De physalo Rubri maris vide Ælianum de anim. III. 18. qui piscem vocat. De ἀκοντίαις idem VI. 18. *M. du S.*

85. Συμ-

τίαι, φρῦγοί τε, ᾗ φύσαλοι· ἐλείπετο δὲ εἷς δράκων παλαιὸς, ὑπὸ γήρως, οἶμαι, ἐξερπύσαι μὴ δυνάμενος, ὀκνήσας τῇ προστάγματι· ὁ δὲ μάγος, οὐκ ἔφη παρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφεων τὸν νεώτατον χειρολονήσας, πρεσβευτὴν ἔπεμψεν ὅπι τὸν δράκοντα, ᾗ μὴ μικρὸν ἦκε κἀκεῖνος. ἐπεὶ δὲ [a] συνηλίσθησαν, ἐνέφυσησε μὲν αὐτοῖς ὁ Βαβυλώνιος, τὰ δὲ αὐτίκα μάλα καλεκαύθη ἅπαντα ὑπὸ τοῦ φυσήματος, ἡμεῖς δὲ ἐθαυμάζομεν.

Εἰπέ μοι, ὦ Ἴων, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφις, ὁ πρεσβευτὴς ὁ νέος, ἆρα ᾗ ἐχειραγώγει τὸν δράκοντα ἤδη, ὡς φῂς, γεγηρακότα, ἢ σκίπωνα ἔχων ἐκεῖνος, ἐπερηρίζετο; σὺ μὲν παίζεις, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἐγὼ δὲ ᾗ αὐτὸς ἀπιστότερος ὢν σοῦ πάλαι τὰ τοιαῦτα (ὤμην γὰρ οὐδενὶ λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι) ὅμως ὅτε τὸ πρῶτον εἶδον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον (ἐξ Ὑπερβορέων δὲ ἦν ὡς ἔφασκεν) ὑπέπτευσα, ᾗ ἐνικήθην, ὑπὸπολὺ ἀντιχών. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, αὐτὸν ὁρῶντα διὰ τοῦ ἀέρος φερόμενον, ἡμέρας ὔσης, ᾗ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα, ᾗ διὰ πυρὸς διεξιόντα, ᾗ σχολῇ, ᾗ βάδην; σὺ ταῦτα, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδες, τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον, ἢ ὅπι τοῦ

& rubetae ac bufones. Remanſerat draco unus vetulus, qui prae ſenio, arbitror, non poterat erepere, ac propterea dicto audiens non fuerat. At Magus negat omnes adeſſe, atque unum ſerpentium minimum natu electum, legatum mittit ad draconem. Et venit paullo poſt iſte etiam. Cum vero congregati eſſent, afflavit illos Babylonius: at illi confeſtim ab illo ipſo flatu, nobis admirantibus, combuſti ſunt.

13. *Dic mihi, Ion,* dicebam ego, *ſerpens ille legatus, junior, numquid manu ducebat draconem vetulum, ut dicebas? an ille ſcipione nixus ingrediebatur? Tu quidem ludis,* Cleodemus inquit: *ego vero & ipſe magis etiam quam tu incredulus circa talia cum eſſem, (fieri enim nullo modo poſſe putabam, ut ea crederem) tamen, ut primum volantem vidi peregrinum, barbarum, erat autem, ut dictitabat ex Hyperboreis, credidi, & diu reluctatus tandem vinci me paſſus ſum. Quid enim facerem, qui viderem illum, ſudo die, per aërem ferri, ſuper aqua incedere, per ignem transire otioſe & gradatim. Tu haec,* inquam ego, *vidiſti, Hyperboreum hominem ve-*

a Συνηλίσθησαν] Ex emendatione *Solani* Συνηλίθησαν Edd. Nec quidquam variet. ex Codd. notatum invenio. b Αὐτὰ] Αὐτοῖς *Fl.* & marg. *Al.* c Ἂν αὐτὰ πιστ.] Πιστεῦσαι αὐτὰ *Fl.* omiſſo ἂν. Deerant in uno Cod. Coll. Et pro γιγν. πιστ. erat. In margine *Ald. Weſſ.* duo haec adſcripta: δυνατῷ πιστεῦσαι αὐτὰ, additumque: *vel ſic*, λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι ἂν αὐτά.

95. Δυνατὸν πιστεῦσαι] Γρ. δυνατὸν γίγνεσθαι. *G.*

85. Συνηλίσθησαν] Sic emendandum omnino duximus, ut Πιθ. c. 7. Vid. *Kuſt.* Not. ad *Jambl.* No. 58. Incantationibus ſerpentes e latibulis vulgo elicitos tradit *Aelian.* de An. VI. 33. *M. du S.*

Συνηλίσθησαν] Pro correctione *Solani* non ſolum facit, quod & ſupra *de Luct.* §. 7. legas: ἐκεῖθεν συναλισθῆναι πολλοί. Sed quia συνηθροίσθησαν a συναυλίζομαι *commoror* hic ſenſum nullum exhibet. Aliud foret, ſi, quod neſcio, συνηυλίσθησαν daretur a συναυλοῦμαι, ſibilando congrego, vel fiſtula convoco, ut paſtores ſolent congregare oves; tum nihil ſine auctoritate Codd. immutaſſem. *J. F. B.*

95. Γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι] In Collectaneorum *Gal.* uno Codice deerant poſteriores duae voces, & pro γίγνεσθαι, πιστεῦσαι erat. Ego πιστεῦσαι prorſus ejiciendum cenſeo. *M. du S.*

15. Ἐν Γλαυκίου τοῦ Ἀλεξικλέους] Video verti *in Glauciae Alexiclis filio.* At tales hi interpretes debuerunt quoque lectori demonſtrare, quid in eo factum fuerit; quod quidem in hac relatione prorſus nihil dicitur. Quid enim aliud, quam retinuit ſemel conceptum amorem, donec potiretur amato. At haec omnia, quae narrantur, contigerunt in domo Glauciae, ut patet ex duobus locis, vel dum hic adjutor dicit

ſe

volare ; & super aqua incedere ? Ego vero, inquit, calceatum quidem crudo corio, ut plerumque illi calceantur. Nam parva illa quid dicere opus est, quae ostendit, immittendis amoribus, daemonibus evocandis, mortuis veteribus revocandis in vitam, ipsa Hecate manifesto sistenda, ac detrahenda Luna.

14. Ego enim enarrabo vobis, quae vidi ab eo fieri apud Glauciam Alexiclis. Glaucias enim cum patre vix mortuo adiisset hereditatem, amore captus est Chrysidis Demaeneti filiae. Me autem philosophiae tum magistro utebatur : ac nisi amor illum detinuisset, omnia jam Peripateticae scholae placita didicisset, qui duodeviginti annorum adolescens jam analysi uteretur, & acroamaticos de natura libros ad finem usque pertractasset. Attamen consilii circa suum amorem inops, omnia mihi indicat. Ego vero, quod magistrum decebat, Hyperboreum illum magum ad eum deduco, quatuor in praesens minarum mercede interposita ; oportebat enim statim numerare aliquid ad sacrificia : sexdecim vero, si frui daretur Chryside. Ille vero plenam cum servasset Lunam, tum enim plerumque talia sacra peragi

ὕδατος βεβηκότα ; καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, ἐμποδεδεμένον γε καρβατίναις, οἷα μάλιστα ἐκεῖνοι ἐμποδοῦνται. τὰ μὲν γὰρ σμικρὰ ταῦτα, τί χρὴ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπεδείκνυτο, ἐρῶντας ὀπιπέμπων, καὶ δαίμονας ἀνάγων, καὶ νεκροὺς ἐώλους ἀνακαλῶν, καὶ τὴν Ἑκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παριστὰς, καὶ τὴν Σελήνην καθαιρῶν.

Ἐγὼ γὰρ διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ὑπ' αὐτῷ ἐν Γλαυκίᾳ τῷ [d] Ἀλεξικλέους. ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας, τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, ἀπεδήλατο τὴν οὐσίαν, ἠράσθη Χρυσίδος τῆς [e] Δημαινέτου θυγατρός. ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους· καὶ εἴ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνον ἀπησχόλησεν αὐτὸν, ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τῆς Περιπάτου ἠπίστατο· ὃς καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, ἀνέλυε, καὶ τὴν Φυσικὴν ἀκρόασιν μεμελετηκὼς εἰς τέλος· ἀμηχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι, μηνύει μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς ἦν, διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρεον ἐκεῖνον μάγον ἄγω πρὸς αὐτὸν, ὅτι μναῖς τέτταρσι μὲν τὰ παρόντα. (ἔδει γὰρ προτελέσαι τι πρὸς τὰς θυσίας) ἐκκαίδεκα δὲ εἰ τύχοι τῆς Χρυσίδος. ὁ δὲ αὐξομένην τηρήσας τὴν σελήνην (τότε γὰρ ὡς [f] ὀπτοπολοῦσι τὰ τοιαῦτα

[d] Ἀλεξικλέους] Ita Edd. hic, sed paullo post Ἀνεξ— habent. [e] Δημαινέτου] Sic Fl. J. Fr. &c. Δημοινου Schol. [f] Ἐπιτοπολοῦ] Sic J. P. H. S. &c. Ἐπιτολοῦ Fl.

7. Καρβατίναις] Καρβατῖναι τὰ τραχέα ἐκ ποιμενικῶν ἐνδυμάτων, ἃ ἐκ ἀμόλας φασίν. V.

18. Δημαινέτου] Γράφε ἐκ Δημέου. V.

se ἄγων ἐκεῖνον μάγον πρὸς αὐτὸν, & quod tum hic dicitur βάθρον ἐρύσαι ἐκ αἰθρίου τινὸς τῶν οἰκίας nempe ejusdem, vel quod tandem ipsa Chrysis ἐκάστοτε κάντευθεν τὴν θύραν ἐκ ἀσελθοῦσα versata est cum Glaucia. Itaque ἐν Γλαυκίᾳ nunc accipe, ut circa finem harum insaniarum ἐν Ἀμφιλόχῳ, ἐν Εὐκράτει. Praeterea viri docti, qui Lucianum publico dederunt, vereor ut bene contemplati sint libros scriptos, dum eum, quem nunc dicunt filium Ἀλεξικλέους, mox ab Luciano scribi faciunt, quasi patrem habuerit Ἀνεξικλέα ; ex quibus verum eligere sine auctoritate vetustatis nequimus. J. G.

Ἐν Γλαυκίᾳ] Sic infra c. 38. ἐν Ἀμφιλόχῳ, quod videat cui opus est. J. F. R.

Ibid. Ἀνεξικλέους] Aut ita hic, ut infra Ἀνεξ— legendum ; aut illic Ἀλεξ— quod hic in Impr. erat, reponendum. M. du S.

Ἀλεξικλέους] Solan. in nott. nihil definit. In Junt. vero Ἀλεξ— deleto, Ἀνεξ— rescripserat. Ego Ἀλεξικλέα τραγικὸν invenio apud Thucyd. VIII. c. 92. num vero idem sit, de quo hic, non habeo dicere. J. F. R.

23. Ἀσίλου] Optimo sane consilio sic apud veteres comparatum erat, ut priusquam Logicam docerentur, quae maturum jam, certe rerum cognitione instructum, judicium requirit, Physica audirent. Stoici vero non secundo tantum loco, sed tertio & ultimo videntur Logicam docuisse. Vid. Diog. Laërt. p. 173. D. quanquam idem (174. A.) docet alios Stoi-

τοιαῦτα τελεσιεργεῖται) βόθρον τε ὀρυξάμενος ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας, καὶ μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν [a] Ἀναξικλέα τὸν πατέρα τοῦ Γλαυκίου, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶτα· ἠγανάκτει δὲ ὁ γέρων ὅτι τῷ ἐρωτι, καὶ ὠργίζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν. μετὰ δὲ τὴν Ἑκάτην τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον, καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε, πολύμορφόν τι θέαμα, καὶ ἄλλοτε ἀλλοῖόν τι φαινόμενον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικείαν μορφὴν ἐπεδείκνυτο, εἶτα βοῦς ἐγένετο πάγχαλος, εἶτα σκύλαξ ἐφαίνετο. τέλος δὲ ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας, Ἄπιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξέπαλτο, καὶ μὲν μικρὸν δὲ ἐπέσχε κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη, καὶ εἰσελθοῦσα περιβάλλει τὸν Γλαυκίαν, ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα, καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτρυόνων ἠκούσαμεν ᾀδόντων. τότε δὴ ἅτε σελήνη ἀνέπαλτο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ Ἑκάτη ἔδυ κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὰ ἄλλα φάσματα ἠφανίσθη, καὶ ἡ Χρυσίδα ἐξεπέμφθη περὶ αὐτὸ που χεδὸν τὸ λυκαυγές.

Εἰ ταῦτα εἶδες, ὦ Τυχιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπῳδαῖς χρήσιμα. [b] εὖ λέγεις, ἦν δ' ἐγὼ, ὅπιμια mutatione contra auctoritatem Edd. & Noſtrorum Codd. graſſarer. Immo re penitius inſpecta, ſapiſſime perſonarum nomina ſtudio omiſſa ab Auctore video; quia ſponte patet ubi incipiat nova perſona, quando illud *inquam ego, inquit ille*, additur. Ita Cicero e contrario evitaturus illa repetita *inquam* & *inquit*, perſonarum nomina adſcribit, quod diſertis verbis monet de Amicit. c. 1. *Quaſi enim ipſos induxi loquentes, ne*, inquam, *&*, inquit, *ſæpius interponerentur: atque ut tamquam a præſentibus coram haberi ſermo videretur.* Quare terque quaterque infertionem illam marginis *Ald.* indicaſſe contentus, ceteras omitto. F. F. R.

gunturque, foſſa in ſubdiali domus diprèſſa, circa mediam noctem evocavit nobis primo quidem Anaxiclem, patrem Glauciae, ante menſes ſeptem defunctum. Graviter autem ferebat ſenex amorem, atque iraſcebatur: denique vero tamen amare illi permiſit. Poſt vero Hecaten evocavit, quae Cerberum ſecum duceret, & Lunam detraxit, multiforme ſpectaculum, diverſamque prae ſe ſpeciem ferens. Primo quidem muliebrem prae ſe formam gerebat: tum bos fiebat pulcherrima: deinde catella videbatur. Tandem Hyperboreus de luto cum finxiſſet parvulum Cupidinem, Abi, *inquit*, adduc Chryſidem! *Avolat lutum, nec ita multo poſt adſtitit illa pulſans januam: & ingreſſa Glauciam amplectitur, ut quae ad ſummum furorem usque amaret hominem, fuitque cum illo dum gallorum cantum audiremus. Tunc nempe Luna evolavit in caelum, & terram Hecate ſubiit, & reliqua ſpectra evanuere, & emiſimus, circa ipſum fere diluculum, Chryſidem.*

15. *Haec ſi vidiſſes, Tychiade, non amplius fidem negares dicentibus, eſſe multa in incantationibus utilia. Recte*, inquam, *mones. Crede-*

a Ἀναξίκλεια] Sic jam *F. Fl. Fr. P. H. S.* &c. nec quidquam Codd. juvant. b Εὖ λέγεις] Aliam perſonam hic addendam monet marg. *AIW.*

cos primum docuiſſe Logicam, 2. Phyſ. 3. Mor. Phil. *M. du S.*

31. Βόθρον τε ὀρυξάμενον] *Hellod.* lib. 6. *F. B.*

42. Γυναικείαν μορφὴν] Nempe ſpecies humana pertinet ad Dianam, bos eſt Iſis, canis Hecate, quae nomina ad Lunam referri conſtat. *F. M. G.*

49. Ἐμμανέστατα] Supra T. 2. Ἰσ. β. ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα. Infra Ἀποφ. c. 21. ἐπιμανέστερα. *M. du S.*

55. Τὸ λυκαυγές] I. e. τὸ λυκόφως, ex λύχνος ſeu λύχνη utrumque compoſitum λυχόφως, λυκαυγές, pro λυχόφως, λυχαυγές. *F. G.*

58. Εὖ λέγεις] Paruiſſem hic margini *Aldinae*, perſonae novae nomen praemittere jubentis, quam Edd. omiſere; ſed quia idem plus triginta vicibus in uno hoc Dialogo jubet, & conjectura tantum eſt, non Codicis lectio, non tamen ei tribuendum duxi, ut ni-

75. Ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐπίτροπον ἐργάζεται] Interpres, *Is quatuor minarum, tantilli lucri avidus, Glauciam amoris compotem fecerit.* Me-

derem enim, ea si vidissem. Nunc autem vania, puto, parata est, si non ita acute ut vos δόμη, οἶμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδερκεῖν
videre talia possum. Verum enim vero, novi ἔχω· πλὴν ἀλλ' οἶδα γὰρ τ' Χρυσίδα ἣν λέ-
enim Chrysidem, quam dicis, amatricem mu- γους, [c] ἐρᾶστὴν γυναῖκα καὶ πρόχειρον· ἐγὼ
lierem, facilemque & promtam, non video ὁρῶ δὲ τίνος ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτῷ τῷ
quam ob causſam opus habueritis legato ad il- πηλίνῳ πρεσβευτῇ, καὶ μάγῳ τῷ ἐξ Ὑπερ-
lam luteo, aut mago ex Hyperboreis, ipſaque βορέων, καὶ σελήνης αὐτῆς, ἣν εἴκοσι δραχ-
adeo luna; quam viginti drachmis ad ipſos μαῖς ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν.
abducere licebat Hyperboreos. Omnino tali πάνυ γὰρ ἐνδίδωσι πρὸς ταυτὶ τὰ ἐπῳδὴν ἡ
carmini cedit mulier, & contrario ſpectris in- γυνὴ, καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς φάσμασι πέπον-
genio eſt. Nam illa ſi ſtrepitum audiant ae- θεν. ἐκείνα μὲν γὰρ ἢν ψόφον ἀκούσῃ χαλκοῦ,
ris aut ferri, fugiunt; nempe & haec vos di- ἢ σιδήρου πέφευγε. καὶ ταῦτα γὰρ ὑμεῖς φατε.
citis: haec autem argentum ſi qua tinniat, αὐτὴ δὲ ἂν ἀργυρίου του ψοφῇ, ἔρχεται πρὸς
venit ad ſonum. Alioquin ipſum quoque Ma- τ' ἦχον· ἄλλως τε καὶ θαυμάζω αὐτοῦ τοῦ
gum admiror, ſi cum poſſit ipſe amari a di- μάγου, εἰ δυνάμενος αὐτὸς ἐραθῆναι πρὸς
tiſſimis mulieribus, & ſolida ab illis talenta τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν, καὶ τάλαντα
accipere; pro quatuor minis ſordidus homo ὅλα παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐπέρασον ἐργάζεται. [d] γελοῖα ποιεῖς,
Glauciam reddit amabilem. Ridicule facis, inquit Ion, *qui fidem neges omnibus.*

16. *Itaque lubens interrogaverim te, de illis quid ſentias, qui daemoniacos liberant terroribus, aperte adeo ipſa quoque ſpectra excantantes? Et haec me dicere nihil opus eſt: ſed norant omnes Syrum illum e Palaeſtina, talium curationum Sophiſtam: quot ille traditos ſibi*

ἔφη ὁ Ἴων, ἀπιστῶν ἅπασιν.

Ἐγὼ γοῦν ἡδέως ἂν ἐροίμην σε τί περὶ τούτων φῂς, ὅσοι τοὺς δαιμονῶντας ἀπαλλάττουσι τῶν δαιμάτων, ἔτω σαφῶς ἐξαίδοντες καὶ τὰ φάσματα. καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ [e] πάντες ἴσασι τ' Σύρον τ' ἐκ τ' Παλαιστίνης, τ' ὅτι [f] τούτων σοφιστὴν, ὅσους παρειλήφει καὶ ἀπίθανους πρὸς

c Ἐρασ τὴν] Et ſic *Fl.* cum cett. d Γελοῖα] Et hic perſonam inſerendam ait marg. *A1.* e Πάντες] Abeſt a *Fl.* f Τούτων] Τούτῳ *Fl.*

Merae nugae. Ad hiſtoriam de amore Glauciae (qui mimirum Chryſidem quamdam amans, ea potitus dicitur eſſe ope Magi cujusdam, qui jactaret, ſe, ſi vellet, ab ditiſſimis feminis ſollicitatum iri, & integra ab eis talenta accepturum eſſe, ubi tamen quatuor minis Glauciae Chryſidem conciliaſſet) reſpondet Tychiades inter alia, ſe mirari Magum ipſum, quod ille, dum poſſit ipſe ditiſſimarum feminarum amore frui, & inſuper integris talentis ab eis donari, tamen *quatuor minis, lucelli oppido exigui rationem habens, Glaucian reddiderit amabilem*, Chryſidi nempe. *J. J.*

80. Δαιμονῶντας] Vid. *Plut.* Symp. VIII. 5. p. 1257. *M. du S.*

Δαιμονῶντας] *L. Bos* (de quo adeundo Cl. *Hemſt.* in marg. admonuit) in *Evang. Joan.* VII. 20. plura ſimilia adfert, quibus demonſtret δαιμονᾶν & κακοδαιμονῶν profanis ſcriptoribus idem eſſe quod ſacris δαιμόνιον ἔχειν. *J. F. R.*

83. Τὸν Σύρον τ'] Chriſtianum intelligere videtur. *F. G.*

Τὸν Σύρον — τ' — σοφιστὴν] Non dubito quin per Syrum illum e Palaeſtina intellexerit aliquem ex Apoſtolorum diſcipulis Chriſtianum: iis enim, ut Dominus *Chriſtus* praedixerat, ſubjecta erant daemonia, & talia miracula paſſim fiebant in prima illa aetate eccleſiae. *J. P. a G.*

84. Ἐπὶ τούτων σοφιστὴν] Florentinum τούτῳ minus placet. Ἐπὶ enim cum ſecundo caſu hic notat eum qui praeeſt, praepoſitus eſt illi negotio, ut in *Evang. Luc.* XII. 42. ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τ' θεραπείας αὐτοῦ. Ac ſine verbo; ut hic, *Joſeph.* Ant. XII. 1. ὁ ἐπὶ βιβλιοθηκῶν, *Bibliothecarius*. Et apud Noſtrum Τοξ.

πρὸς τὴν σελήνην, καὶ τὸ ὀφθαλμιᾶν διεστραμμένους, καὶ ἀφρῷ πιμπλαμένους τὸ στόμα, ὅμως ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει δεήσεις, ἢν μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. ἐπειδὰν γὰρ ἐπιστῇ κειμένοις, καὶ ἔρηται ὅθεν εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται ἑλληνίζων, ἢ βαρβαρίζων, ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ᾖ, ὅπως τε καὶ ὅθεν ἐπῆλθεν ἐς τὸν ἄνθρωπον· ὁ δὲ ὅρκοις ἐπάγων, εἰ δὲ μὴ πειθοίη, καὶ ἀπειλῶν, ἐξελαύνει τὸν δαίμονα. ἔγωγ' οὖν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα, καὶ καπνώδη τὴν χροιάν. ὦ μέγα, ἦν δ' ἐγώ, τὰ τοιαῦτά σε ὁρᾶν, ὦ Ἴων, φῶτα καὶ αἱ ἰδέαι αὐταὶ φαίνονται, ἃς ὁ πατὴρ ὑμῶν Πλάτων δείκνυσιν, ἀμαυρόν τι θέαμα, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμβλυώττοντας.

[d] Μόνος γὰρ Ἴων, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκασιν, οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐταραττόμην πρὸς αὐτά, νῦν δὲ

cadentes ad Lunam; distorquentes oculos; spuma os repletum habentes, tamen suscitat, & sanos dimittit magna mercede malis liberatos. Cum enim adstat jacentibus, & interrogat, unde intraverint in corpus? ipse quidem tacet aegrotus: respondet vero Graece vel Barbare daemon, tum unde sit ipse, tum quomodo atque unde venerit in hominem: tum iste adjuratione, & si non pareat, minis daemonem expellit. Atque ego vidi etiam exeuntem nigro colore & fumoso. Non erat magnum, inquam, talia te videre, Ion, cui ipsae etiam ideae appareant, quas Plato, pater vester, ostendit, evanidum ac tenue spectaculum, quantum ad nos quicaecutimus.

17. *Nempe solus talia*, Eucrates inquit, *vidit Ion? nonne etiam alii multi inciderunt in daemones, noctu partim, partim interdiu? Ego vero non semel, sed decies millies jam vidi talia. Ac primo quidem ad ea perterrebar;*

a Μὴ πειθοίη] Ἀπειθοίη *Fl.* fine μὴ. · b Οὐ μέγα] Et hic alius personae nomen praemittendum monet marg. *A1.* c Ἃς] Ὅσα *J.* & marg. *A1.* Vulgatum tenet *Fl. Fr. P.* &c. d Μόνος] Hic rursum aliam person. inserit. marg. *A1.*

c. 29. pr. *ὁ ἐπὶ δεσμῶν praefectus carceris*, ubi & alia dedimus. *J. F. R.*

88. Ὁμως ἀνίστησι, καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους, ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν.] Sermo est de Syro quodam (Christiano forte, ut judicat *Palmerius*) qui eos, qui ad Lunam conciderent, oculos distorquentes, & os spuma impleti, tamen erigeret, sanosque ac integros dimitteret, non magna mercede malo isto liberatos. Sic enim suspicor, id potius exigua mercede fuisse praestitum, voluisse Auctorem, quam magna, ut vulgo legitur in Graecis; atque adeo intercidisse σὺν quod facile ex affinitate ultimae in ἀρτίους syllabae potuit evenire. Legendum itaque mea sententia, ἀποπέμπει ἀρτίους, σὺν ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. *J. J.*

Ibid. Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Cave quicquam mutaſſis: genuina enim haec scriptura. Nec de Christianis laborat, qui *gratis* miracula sua edebant. De aliis consule, si lubet *Orig.* c. Cels. p. 53, 2. quo in loco Aegyptios videbis & ipsos talia a se patrata jactasse. *M. du S.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Haec verba faciunt, ut non credam de Christiano Exorcista sermonem esse, quos de Magistri sui voluntate χαρίσματα illa sua etiam gratis dedisse satis constat: nec unquam objecta illis, quod sciam, aut depulsa avaritia. Video, quid in mentem venerit Doctissimo *Jensio*: sed non ausim ei assentiri, cum praesertim ipsa nos Christi & Apostolorum historia doceat, fuisse in Palaestina etiam Exorcistas non Christianos. *J. M. G.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] De phrasi egimus supra I. *Ver. Hist.* c. 19. De re haec tantum habeo monenda: emendationem Cl. *Jensii*, σὺν inserentis, etsi de Christiano sermo non fuerit, nondum improbo; quia fin. cap. proxime praemissi miratur magum exigua quatuor minarum mercede talia facere; idque novo jam exemplo confirmatum ire censeri potest. *J. F. R.*

93. Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Patriam daemonis ipsius linguam intelligit. V. *Bellum*, de op. daemonum, de daemone Armenice loquente. *M. V. La Croze.*

Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Qui nobilissimi *Crozii* notulas descripsit, dilucide *Bellum* auctorem indicavit; cum ve-

bar. *Jam vero ob consuetudinem inusitatum nihil videre mihi videor : & nunc maxime, a quo tempore anulum mihi dedit Arabs, de ferro patibulorum factum, & carmen me multorum nominum docuit : nisi forte nec mihi credis, Tychiade. Et quomodo*, inquam, *non credam Eucrati Dinonis F. sapientissimo viro, & libere quae sibi videntur, & cum auctoritate, domi suae dicenti?*

18. *Illud enim de statua*, inquit Eucrates, *quod domesticis omnibus quot noctibus apparet, & pueris, & adolescentibus, & senibus, illud igitur non ex me solo audias, sed ex nostris omnibus. De qua*, inquam, *statua? Non vidisti*, inquit, *ingrediens, in aula stans signum pulcherrimum, Demetrii opus statuarum humanarum artificis? Num discobolon*, inquam, *dicis, incurvantem se ad habitum emittendi jam disci, reflexo vultu ad eam quae discum attulit, paullum submisso genu altero, ut in ipso statim jactu surrecturus una videatur? Non*, inquit, *illud*

ἔτι τῦ ἔθους, οὐδέν τι παράλογον ὁρᾶν μοι δοκῶ, ἡ νῦν μάλιστα, ἐξ ὅ μοι ὁ δακτύλιον ὁ Ἄραψ ἔδωκε, σιδήρου τοῦ ἐκ τῶν σταυρῶν πεποιημένον, καὶ τὸ ἐπῳδὴν ἐδίδαξε τῶν πολυώνυμον, ἐκτὸς εἰ μὴ καὶμοὶ ἀπιστήσεις, ὦ Τυχιάδη. ἡ πῶς ἂν, ἦν δ' ἐγὼ, ἀπιστήσαιμι Εὐκράτει τῷ Δείνωνος, σοφῷ ἀνδρὶ μάλιστα, καὶ ἐλευθερίως τὰ δοκοῦντα οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῷ μετ' ἐξουσίας;

Τὸ γοῦν περὶ τοῦ ἀνδριάντος, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἅπασι τοῖς ὀπὶ τῆς οἰκίας, ὅσαι νύκτες Φαινόμενον, καὶ παισὶ, καὶ νεανίαις, καὶ γέρουσι, τοῦτο δὲ παρ' ἐμοῦ μόνον ἀκούσας ἂν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἁπάντων. ποίου, ἦν δ' ἐγὼ, ἀνδριάντος; Οὐχ ἑώρακας, ἔφη, εἰσιὼν ἐν τῇ αὐλῇ ἑστηκότα μάγκαλον ἀνδριάντα, Δημητρίου ἔργον τοῦ ἀνθροποποιοῦ; μῶν τὸν δισκεύοντα, ἦν δ' ἐγὼ, φῂς, τὸν ὀπικεκυφότα καὶ τὸ σῶμα τῆς ἀφέσεως, ἀπεσταλμένον εἰς τὸν δισκοφόρον, ὀλίγον ὀκλάζοντα τῷ ἑτέρῳ, ἐοικότα ξυναναστησομένῳ μὲν τῆς βολῆς· οὐκ ἐκεῖνον, ἦ δ' ὃς,

ε Ἐπωδὴν] Ἐπαοιδὴν Fl. f Μάλιστα] Καὶ μάλιστα ἐλευθ. Fl. g Οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτ. μ. ἐξ.] Σοὶ λέγοντι ἐπ' ἐξουσίας Fl. h Φαινόμενον] Sic Edd. omnes. Φαινομένῳ corrigit Soulius. i Τῷ] Sic Edd. omnes. Excepta Amst. quae τὸν. casu magis, quam consilio. k Συναναστησομένῳ] Συναιτησομένῳ Fl. male.

vero suspicarer eum non bene adsecutum *Crozii* manum, Clariss. virum *J. Odé* consului, qui eruditissimo libro de Angelis conscripto, in hac materia est versatissimus : isque mihi indicavit, sine dubio *Psellum* rescribendum, qui de Daemonum operationibus libellum confecit, editum Paris. 1576. & an. 1615. notis illustratum a *Gilberto Gaulminio*, recusumque Graece ac Latine in forma minore. *J.F.R.*

98. Οὐ μέγα] Sic supra Δημων. c. 30. f. *M. du S.*

12. Ἐκ τῶν σταυρῶν] Cave & hoc ad Christianos referas, nondum eo fatuitatis dicam an superstitionis devolutos, ut ligno virtutem tribuerent. Circulatores isti nempe faciebant quod hodieque fere a stultis hominibus fit, qui suspensorum adipi, & cui non rei, virtutem magicam affingunt. Pudet in tanta Christianismi luce hujusmodi etiamnum superstitiones, ab ipsis derisas Ethnicis, apud ipsos Reformatos multis in locis conspici, quas Romanensibus relinqui par erat, inter quos tot Monachis aliisque quaestui sunt. *M. du S.*

21. Φαινομένου] In omnibus Libris erat φαινόμενον. Ego audacter, quia ita sententia postulabat, mutavi. *M. du S.*

Φαινόμενον] Etsi φαινομένῳ non improbe, nihil tamen sine auctoritate muto, quia τὸ φαινόμενον quasi substantive, pro *adparitione* acceptum intelligi potest eod. modo, ut *Phaenomena* philosophi ponere solent; & sic τὸ φαινόμενον τῷ ἀνδριάντι nihil habebit incommodi. *J.F.R.*

26. Δημητρίου] Ἀλωπεκήθεν oriundus dicitur, infra c. 20. *M. du S.*

28. Τῆς ἀφέσεως] Leg. *Casaub.* ad lib. 1. *Athen.* *J.B.*

29. Τὸν δισκοφόρον] De manu discum gestante & vibratura intellige. De ὀκλάζω vide *Zeux.* c. 4. *M. du S.*

Εἰς τὸν δισκοφόρον] Fuerint igitur statuae duae, feminae ministrantis discum, & jaculantis viri. Sed non satis placet haec δισκοφόρος, cum ad certamina ejusmodi non admissae videantur mulieres. Itaque cogitabam, an ἡ δισκοφόρος possit esse via & quasi linea, ad quam projiciendus est discus, ut dicatur hic discobolus tanquam metas respicere & superare conari signa aliorum, qui ante ipsum projecere. Putabam ut ἡ λιθοφόρος est via, qua commeat ὁ λίθος· sic δισκοφόρον posse vocari viam, & lineam ad quam discus dirigitur. *J.M.G.*

Τὸν δισκοφόρον] Ignoscet Cl. *Gesnerus*, si recte sensisse

ἀε, ἐπεὶ τ̃ Μύρωνος ἔργων ἐν ᾧ τοῦτό ἐστιν ὁ δισκοβόλος, ὃν λέγεις· οὐδὲ τ̃ παρ' αὐτόν, φημί, τ̃ ἀναδούμενον τ̃ κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ τ̃ καλόν· Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο ἔργον. ἀλλὰ τοὺς μὲ ὄπι τὰ δεξιὰ εἰσιόντων, ἄφες, ἐν οἷς καὶ τὰ Κριτίου τοῦ Νησιώτου πλάσματα ἕστηκεν, οἱ τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα εἶδες τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιῤῥέον εἰδὼς προγάστορα, φαλαντίαν, ἠμφιγυμνον τ̃ ἀναβολὴν, ἠμπαρθένον τοῦ πώγωνος τὰς τρίχας ἐφίας, ὀπίσημον τὰς φλέβας, αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον, ἐκεῖνον λέγω, Πέλιχος ὁ Κορίνθιος τραπηγὸς εἶναι δοκεῖ.

Νὴ Δί, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδόν τινα ὄπι τὰ δεξιὰ τοῦ Κρόνου, ταινίας καὶ στεφάνους ξηρὸς ἔχοντα, κεχρυσωμένον μετάλλοις τὰ σπλάγχνα. ἐγὼ δὲ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύσωσα, ὁπότε μ' ἰάσατο ὁ τριταῖος τοῦ ἠπιάλου ἀπολλύμενον. ἦν γὰρ καὶ ἰατρὸς, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ βέλτιστος ὅτος Πέλιχος; ἔστι, καὶ μὴ σκῶπτε, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης· ἢ σε οὐκ εἰς μακρὰν μέτεισιν ὁ

quandoquidem Myronis opertum & ipsum est, discobolus, quem dicis. Neque illud juxta stans dico, illud taenia redimitum caput, pulchrum; istud enim Polycleti opus. Sed omitte, quae sunt ad dextram introeuntium, in quibus Critiae Nesiotae opera stant, Tyrannicidae. Tu vero si quam vidisti statuam ad influentem aquam, ventre prominulo, calvam, seminudam amictu, cujus barbae pilos aliquot ventus videtur jactare, insignes habentem venas, indiscreta hominis similitudine, illam dico: Pelichus Corinthiorum dux videtur.

19. *Per Jovem*, inquam, *vidi quandam ad dextram Saturni, vittas habentem & corollas aridas, cujus pectus bracteis inauratum est. At ego*, inquit Eucrates, *inauravi illa, cum me sanasset, tertium jam febri querquera pereuntem. Fuit nempe medicus etiam optimus ille Pelichus? Est; & noli irridere*, inquit Eucrates, *aut non ita multo post ille te*

a Τ̃α] Caret artic. *Fl.* b Κεχρυσωμένον] Sic *P. H. B1. S.* Κεχρισωμ. male *J. Fl. Ald.* c Μ' ἰάσατο] Nihil mutant *Fl. J. Fr. P.* &c.

35. Πολυκλείτου γὰρ] Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ἦστιν ἐ ὁ Εὐφράνωρ. καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰκάσει) Θαυμάζω. *V.*

50. Ἠπιάλου] Ἠπίαλος εἶδος πυρετοῦ ἢ περιοδικοῦ. *G.*

fisse *Solanum*, dixero; nam intellecto χεῖμα sensus est facilis. Id autem substantivi saepe intelligi, satis ipse novit. Vid. *Bos* de Ell. p. 184. Vel p. 247. Ed. *Schoeng.* *J. F. R.*

32. Μύρωνος —— δισκοβ.] Hujus ipsius statuae meminit *Quintilianus* II. 13. *Quid tam distortum & elaboratum, quam est ille DISCOBOLOS Myronis?* *M. du S.*

33. Δισκοβόλος] Barbarum hoc foret, si *Th. Magistro* fides, scribenti: ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ἃ δεῖ λέγειν, ἀλλὰ δισκευτής. *J. F. R.*

35. Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο] Ubi mentio fit Polycleti, miror veterem Luciani Scholiasten Mf. notare Polycletum fuisse pictorem, non statuarium, itaque se non intelligere, qui in statuariorum numerum referatur a Luciano, nisi forte sit alius Polycletus. Verba enim sunt. Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ἦστιν ἐ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰκάσει, Θαυμάζω· ἢ μήπερ ἕτερος ἦν ὁ Πολύκλειτος. Verum quis nescit Polycletum Sicyonium Angeladae discipulum, & ejus Canonem, & tot statuas, quas in coelum extulerunt veteres. Vide *Plin.* XXXIV. c. 8. & de Canone sive norma Polycleti, Galenum de Hippocratis & Platonis decretis, & in primo de temperamentis. Euphranor & pictor & fictor fuit, uti ex eodem *Plinio* constat. vide lib. XXXV, 11. Critiae quoque Plinius meminit. *J. G. G.*

Πολυκλείτου ἐ τοῦτο ἔργον] Statua nimirum illa, de qua in praecedentibus sermo fuit. Ad hunc locum Scholiastes, Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ἦστιν ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰκάσει) Θαυμάζω. Inscitissime quidem hoc, si umquam ab ullo quidpiam, ab Scholiaste scriptum est. Quid? Nonne fictor & revera ἀγαλματοποιὸς fuit Polycletus? *Cicero* certe III. de Oratore, *Una fingendi est ars*, inquit, *in qua praestantes fuerunt Myro, Polycletus, Lysippus.* Idem *Plutarcho* in Sympofio audit Πλάστης. Idem ab eodem hoc Luciano inter πλάστας nobiles memoratur in *Somnio* T. I. §. 9. & in *Sacrificiis* c. 11. Omitto quamplurima ex *Aeliano*, *Plinio*, aliis innumeris, loca, in quibus

re vir ulciſceretur. *Novi ego quid poſſit iſta deriſa a te ſtatua. Aut non putas ejusdem eſſe immittere, quibus velit, querqueras, ſi expellere poteſt? Propitia*, inquam, *ſit & placata virilis adeo ſtatua! quid igitur aliud quoque facientem quicunque in domo eſtis, videtis? Cum primum*, inquit, *nox oritur, deſcendens de ſua baſi, in qua ſtat, domum orbe quodam circumit, & omnes illi occurrunt, nonnunquam etiam cantanti, neque eſt, quem laeſerit: modo opus eſt, ut illi decedatur: ſic praeterit, nulla moleſtia afficiens videntes. Quin etiam lavat ſaepe, & tota nocte ludit, ut ſtrepitus aquae exaudiatur. Vide ergo, dicebam, ne non Pelichus ſit illa ſtatua, ſed Cretenſis Talus, Minois F. Nam & ille aeneus erat Cretae circuitor. Si vero non ex aere, ſed ex ligno factus eſſet, Execrates; nihil prohiberet non Demetrii eſſe opus, ſed*

ἀνὴρ· οἶδα ἐγὼ ὅσον δύναται ὁ τοῦτο γελώμενος ἀνδριάς, ἢ οἴει νομίζειν τῷ αὐτῷ εἶναι καὶ ἐπιπέμπειν ἡπιάλους, οἷς ἂν ἐθέλῃ, εἴγε καὶ ἀπαλλάττειν δυνατὸν αὐτῷ; ἵλεως, ἦν δ' ἐγὼ, ἔστω ὁ ἀνδριὰς, καὶ ἤπιος ὕτως ἀνδρεῖος ὤν, τί δ' ἂν καὶ ἄλλο[d] ποιοῦντα ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ; ἐπειδὰν τάχιστα, ἔφη, νὺξ γένηται, ὁ δὲ καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως, ἐφ' ἧς ἕστηκε, περιέισιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν, καὶ πάντες ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ, ἐνίοτε καὶ ᾄδοντί· καὶ οὐκ ἔστιν ὁντινα ἠδίκησεν, ἐκτρέπεται γὰρ χρὴ μόνον· ὁ δὲ παρέρχεται, μηδὲν ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόντας· καὶ μὴν καὶ λούεται τὰ πολλὰ, καὶ παίζει δὶ ὅλης νυκτὸς, ὥστε ἀκούειν τοῦ ὕδατος ψοφοῦντος. ὅρα τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, μὴ οὐχὶ Πέλιχος ὁ ἀνδριὰς, ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρὴς ὁ [e] τοῦ Μίνω ἦ. καὶ γὰρ ἐκεῖνος χαλκοῦς τις ἦν, περιπολῶν τὴν Κρήτην. εἰ δὲ μὴ χαλκοῦς, ὦ Εὐκράτες, ἀλλὰ ξύλου ἐπεποίητο, οὐδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν ὑπὸ Δημητρίου ἔργον

[d] Ποιοῦντα] Bene *Fl. H. P. S.* &c. Ποιοῦντα male *J.* [e] Τοῦ] Τὸν Exc. Τοῦ *Fl. J.* &c. & *L.*

bus Statuarius memoratur Polycletus, quaeque, ut & opera ejus ab Auctoribus celebrata, diligenter congeſſit *Junius* in artificum Catalogo. Quid quod & Euphranor non Pictor tantum, ut hic ab Scholiaſte ſtatuitur, verum etiam Fictor fuit; ut ex eodem Catalogo ſtudioſus Lector poſſit diſcere. *J. J.*

Παλαμαίτου] Vid. *Jens.* Et *Davis.* not. ad pag. 4. Tuſc. *M. du S.*

37. Κριτίου] Idem hic Critias cum eo qui Ἀστ. c. 9. memoratur. *M. du S.*

40. Φαλαγρίων] Supra T. I. Τίμ. §. 47. ἀναφαλαντίας, *recalvaſter*, ubi vid. quae Cl. *Hemſterh.* notavit. *J. F. R.*

42. Αὐτοσαθρόπου ὄρους] Vid. Cl. *Hemſterhuſius* ad T. I. Tim. §. 42. No. 86. ubi αὐτοσαθρίας occurrit, i. e. *verus & ipſiſſimus boreas*, aliaque obiter indicantur; at cum ibid. promiſit, ſe hic dicturum quid ſit αὐτάνθρωπος, nulla tum divinatione praevidit hanc ſibi facultatem ereptum, & ſucceſſorem tam feſtinantem, ipſoque tanto inferiorem datum iri. Quare paucis tantum defungar: omnis ſtatua humana vel levi arte facta ſimilis eſt homini; talem ſi diceret hanc, ὅμοιον ἀνθρώπῳ πλάσμα dixiſſet; at jam vult eam ita referre vivum ac ſpirantem i. e. verum hominem, ut nihil differentiae adpareat, quin ſit *ipſe homo*. Talia autem praeter philoſopherum αὐταρκῆ, αὐτοσοφία etiam aliis frequentantur, ut αὐτόκωπις, quod *Heſych.* adfert, αὐτόλυκος *fur* pecudes lupi inſtar furari ſolitus. Nec refert, num ab avo Ulyſſis *Autolyco* derives, an ab ipſo λύκῳ, quia & prior ille cognomen inde traxit. *Ovid.* Metam. XI. 313. *Naſcitur Autolycus furtum ingenioſus ad omne: Qui facere adſuerat patriae non degener artis.* *J. F. R.*

43. Πέλιχος] Conſule *Thucyd.* I. 29. ubi ſaniores Codd. ita legunt. *M. du S.*

46. Σταφύλου] Honor divinus, inquit *Barthius*, 719. *M. du S.*

50. Ἠπιάλου] Vid. *Schol.* adde ſupra eumdem ad *Gall.* c. 9. ibique notata: item *Theogn.* vſ. 174. *J. F. R.*

70. Τάλως] V. Ὀρχ. c. 49. & *Platon.* Minoe verſus fin. p. m. 510. ὁ γὰρ Τάλως τρὶς περὶ τὴν ἰσαυτοῦ κατὰ τὰς κώμας φυλάττων τοὺς νόμους οὐ αὐταῖς τοῦ χαλκοῦς γραμματοφύλακας ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους, ἅτε χαλκοῦς ὤν. *Athenaeus*, ex Ibyco, amatorem Rhadamanthi fuiſſe ait, 603. D. *M. du S.*

72. Τῆς Κρήτης περιπόλου] Habuimus T. 2. *de Salt.* c. 49. & II. *Ver. Hiſt.* c. 6. *J. F. R.*

73. Χαλκοῦ — ἐπεποίητο] Sic ſupra Ἰχθ. Ἐξ. c. 23. *M. du S.*

γον εἶναι, ἀλλὰ τῶ Δαιδάλε τεχνημάτων. ὀραπετεύει γῆν, ὡς φὴς, ἀπὸ τῆ [a] βάσεως καὶ ἔτι.

num de Daedali artificiis. Nam, ut ais, fugit de ſua baſi hic quoque.

Ὅρα, ἔφη, ὦ Τυχιάδη, μή σοι μελαμελήσῃ τῷ σκώμματι ὕστερον. οἶδα ἐγὼ, οἷα ἔπαθεν ὁ τὺς ὀβολὺς ὑφελόμενος, ἢς χρὴ μνημόσυνα ἑκάστῃ τίθεμεν αὐτῷ πάνδεινα ἐχρῆν, ὁ Ἴων ἔφη, ἱερόσυλόν γε ὄντα. πῶς ἂν αὐτὸν ἠμύναλο, ὦ Εὐκράτες; ἐθέλω γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἔτοσι Τυχιάδης ἀπιστήσῃ. πολλαὶ, ἢ δ' ὅς, ἔκειντο ὀβολοὶ [b] πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτῦ, καὶ ἄλλα νομίσματα ἔνια [c] ἀργυρᾶ πρὸς τὸ μηρὸν, κηρῷ κεκολλημένα, καὶ πέταλα ἐξ ἀργύρου, εὐχαί τινος, ἢ μισθὸς ὑπὲρ τῆ ἰάσεως, ὁπόσοι δι' αὐτὸν ἐπαύσαντο πυρετῷ ἐχόμενοι. ἦν δὲ ἡμῖν Λίβυς τις οἰκέτης, κατάρατος ἱπποκόμος. ἔτος ἐπεχείρησε νυκτὸς ὑφελέσθαι πάντα ἐκεῖνα, καὶ ὑφείλετο καλαβεβηκότα ἤδη τρήσας τὴν ἀνδριάντα. ἐπεὶ δὲ ἐπανελθὼν τάχιστα ἔγνω ἀπεσυλημένος ὁ Πέλιχος, ὅρα ὅπως ἠμύναλο, καὶ καλέφορασε τὸν Λίβυν. δι' ὅλης γὰρ τῆς νυκτὸς περίει ἐν κύκλῳ τὴν αὐλὴν [d] ἄθλιος, ἐξελθεῖν δὲ δυνάμενος, ὥσπερ ἐς Λαβύρινθον ἐμπεσών, ἄχρι δὴ καλεληφθη ἔχων τὰ φώγια, γενομένης [e] τῆς ἡμέρας. καὶ τότε μὲν

20. *At tu vide*, inquit, *Tychiade, ne dicti te poſtea poeniteat. Novi ego quid uſu venerit ei qui obolos furatus fuerat, quos ſingulis noviluniis ipſi offerimus. Graviſſima quidem oportuit evenire*, inquit Ion, *ſacrilego. Quomodo igitur ultus eſt illum, Eucrates? volo enim audire, etſi fidem vel maxime hic Tychiades negaturus ſit. Multi*, inquit, *oboli ad pedes illius jacebant, & nummi aliquot alii argentei ad femur ipſius cera agglutinati, & argenti bracteolae, votum cujusdam, aut ſanationis merces eorum, qui per ipſum febri erant liberati. Erat vero nobis ſervus e Libya, ſacer homo, equiſo. Hic auſus eſt nocte ſuffurari omnia illa, & ſuffuratus eſt, obſervato tempore, ubi deſcenderat ſtatua. Cum primum vero rediens cognovit ſe ſpoliatum eſſe Pelichus, vide quomodo ultus ſit Libyn, ac deprehenderit. Tota enim nocte in aula in orbem circumiit infelix, qui exire non poſſet, velut in Labyrinthum delapſus, dum die exorto deprehenderetur cum rebus furtivis. Ac tum quidem deprehenſus plagas accepit non pau-*

a Βάσεως] Στάσεως *Fl.* & marg. *A1.* b Πρὸς] Et ſic *Fl.* cum *F.* ceterisque. c Ἀργυρᾶ] Omittit *Fl.* d Ἄθλιος] Nihil mutare *Fl.* addidit *Solan.* e Τῆς] Abeſt a *Fl.*

75. Ἀλλὰ * τῶ Δαιδάλε τεχνημάτων] Τοῦτο εἰ μοιχὸν εἶπεν. ἀπ' ἐκείνη † πρώτου Δαιδάλου ἄγαλμα εἰργάσαλο φευγειλίς, τῶ πρὸ αὐτοῦ πάντων τεχνιτῶν ‡ συμβεβληκότα τὸν ποδὶ λαπιλεύτεως, πάρεχε φήμλιν, ὡς § τὰ τῦ Δαιδάλε ἀγάλματα κινεῖται αὐτόματα ¶. *V.*

* Τῶν —— τεχνημάτων] Τὰ τεχνήματα ante edebatur.
† Πρώτου] Πάντων eſt in *V.* quo forſan Παντὸς volunt. In Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*
‡ Συμβεβληκότα] Συμβεβικότα *Kuſterus* legi jubet. *M. du S.*
§ Τὰ] Non aderat in editis. Adjecit *M. du S.*
¶ Idem habet *Palephatus* de Incredibilibus c. XXII. & *Tzetzes* Chil. I. c. 19. *J. Clav.*

88. Κηρῷ] *V. Jani Rutg.* Var. Lect. V. p. 461. *M. du S.*
90. Πυρετῷ ἐχόμενοι] Πυρετῷ συνέχεσθαι uſitate dici, oſtendit Rev. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Luc.* IV. 38. Sed & ἐχόμενος πυρετῷ Lucianum dixiſſe refert. At verbo ſimplici ἔχεσθαι *Hippocrates* ita utitur frequentiſſime, ut ἢν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένου, Sect. IV. aph. 34. & 35. &c. Aliisque locis ab *Foëſio* in Oecon. *Hippocr.* v. ἔχειν indicatis, cum praepoſ. ὑπὸ. Sed & ſine ea, ἀνὴρ νούσῳ ἔσχετο, idem ex V. Epidem. p. 335. Nolim plura adcumulare in re nimis nota. *J. F. R.*
12. Ἀλωπεκῶθεν] Ut Tex. c. 27. & Er. D. II. Quod ideo moneo, quia hic prave in omnibus Impreſſis antea ſcriptum erat Ἀλωπεκιῶθεν, quamvis iidem Libri recte in illis locis habeant. *M. du S.*
Ἀλωπεκῶθεν] Recte *Solan.* reſtituit, quia non ſolum ſic amat ſcribi locis ab eo indicatis, ſed & ap. alios, ut

ex

paucas. Non diu vero cum ſupervixiſſet, malus male periit, qui diceret, ſingulis ſe noctibus flagellari, adeo ut vibices etiam poſtridie illius in corpore apparerent. Poſt haec, Tychiade, & Pelichum deride, & me, ut Minois aequalem, delirare puta. Verum, Eucrates, inquam, *quam diu quod aes eſt, aes erit, & opus illud Demetrius Alopecienſis elaboraverit, non Deorum faber, ſed hominum ſtatuarius; nunquam ego ſtatuam Pelichi timuero, quem, neque ſi vivus mihi minatus eſſet, valde metuiſſem.*

21. Poſt haec Antigonus Medicus ait: *Etiam mihi, Eucrates, aeneus Hippocrates eſt, cubitali circiter magnitudine, qui tantum, ubi linum lampadis exſtinctum eſt, totam orbe domum circumit, perſtrepit, pyxides evertit, medicamenta confundit, convertit januam, praeſertim ubi rem ſacram differimus, quam ſingulis annis ei facimus. Poſtulat ergo*, inquam, *modo etiam Hippocrates ſacrificari ſibi, & indignatur, ſi non ſuo tempore opimis epuletur hoſtiis? Quem contentum*

πληγὰς οὐκ ὀλίγας ἔλαβεν ἀλύς· ὑ πολὺν δὲ ὕπιβιὺς χρόνον, κακὸς κακῶς ἀπέθανε, μαστιγύμενος, ὡς ἔλεγε, κατ' ἰ νύκλα ἑκάστην, ὥστε κ μώλωπας ἐς τ ἐπιοῦσαν φαίνεσθ[f] αὐτῷ ὑπὸ τῷ σώματος. πρὸς ταῦτα, ὦ Τυχιάδη, κ τ Πέλιχον σκῶπτε, καμὲ, ὥσπερ [g] τ Μίνω ἡλικιώτην, ὡς παίειν ἤδη δοκῇ. ἀλλ', ὦ Εὔκρατες, ἦν δ' ἐγὼ, ἔστ' ἂν ὁ χαλκὸς ᾖ χαλκὸς, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ [h] Ἀλωπεκῆθεν εἰργασμένος ᾖ, ὑ θεοποιός τις, ἀλλ' ἀνθρωποποιὸς ὤν, ὅπως φοβήσομαι τ ἀνδριάντα Πέλιχον, ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνυ ἐδεδίειν, ἀπειλοῦντά μοι.

Ἐπὶ τούτοις [i] Ἀντίγονος ὁ ἰατρὸς εἶπε· καμοὶ, ὦ Εὔκρατες, Ἱπποκράτης ἔστι χαλκοῦς, ὅσον πηχυαῖος τὸ μέγεθος, ὃς μόνον ἐπειδὰν ἡ [k] Θρυαλλὶς ἀποσβῇ, σείεισι τ οἰκίαν ὅλην ἐν κύκλῳ ψοφῶν, κ τὰς πυξίδας ἀνατρέπων, κ τὰ φάρμακα συγχέων, κ τ θύραν σείτρεπων, κ μάλιστα ἐπειδὰν τ θυσίαν ὑφορμώμεθα, ἣν κατὰ τὸ ἔτος ἕκαστον αὐτῷ θύομεν. ἀξιοῖ γοῦν, ἦν δ' ἐγὼ, κ Ἱπποκράτης ἤδη [l] ὁ ἰατρὸς θύειν αὐτῷ, καὶ ἀγαναχτεῖ, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν [m] ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ· ὃν ἔδει ἀγα-

f Αὐτοῦ] Τοῦ marg. *A*1. Forſan τ voluit. *g* Τὸν] Ita *Fl. P. H. B*1. *S.* Τῷ *J.* Sed eodem redit. *h* Ἀλωπεκῆθεν] Ἀλωπεκιῆθεν Edd. priores. *i* Ἀντίγονος] Ἀντίγων male *Fl. k* Θρυαλλὶς] Bene *Fr. S. Amſt.* Θριαλλὶς male cett. *l* Ὁ ἰατρὸς] Non habet *Fl.* Nec opus eſt. *m* Ἐφ'] Sic *J. V*2. marg. *A*1. & G. Ἀφ' Edd. cett. demta *Fl.* quae ὑφ'.

ex *Alciphr.* demonſtravi ad *Tox.* c. 27. Adde *Suid.* Ἀλωπεκῆθεν quoque ſcribentem. *J. F. R.*

15. Ἐδεδίειν] Lege ἰδιδίειν ἄν. *M. V. La Croze.*

27. Ἀγαναχτεῖ &c.] Scribe ἀγαναχτεῖ ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ indignatur *niſi ſtato tempore eximiis victimis paſcatur.* Sic ſcribendus Mſ. volente hic locus & vertendus. Vulgo legitur ἀφ' ἱερῶν invito Graecae linguae genio. vertitur ſatis inepte: *niſi in tempore juſtorum ſacrificiorum epulis excipiatur.* Ἱερὰ ſunt victimae, hoſtiae & eorum exta, quae diis adolentur. Τέλεια ἱερὰ ſunt eximiae hoſtiae, quod ἱερὰ ῥέζειν Homero eſt, hoc *Thucydidi* ἱερὰ θύειν, *ſacra facere, victimas caedere.* apud quem etiam legitur ἱερὰ τέλεια. dicuntur & ἱερεῖα, hoſtiae, inde ἱερεῖα ſunt quaevis animalia, quae mactantur. *Polyb.* lib. 2. οἰκὰ ἱερεῖα caro ſuilla, *Athen.* lib. 1. τροφὴ τ νεογνῶν ἱερείων *caro tenerarum pecudum.* Sic & ἱερεύειν & θύειν non tantum eſt ſacrificare, ſed & mactare. ſic & *ſacrificare* apud *Plinium* lib. 28, 19. *J. G. G.*

28. Ἐφ'] Sic *Ven.* utraque. Vid. & *Tim.* c. 5. Reliquae ἀφ'. niſi quod *Fl.* habet ὑφ'. *M. du S.*

Ἐφ' ἱερῶν — ἑστιαθῇ] Facile ſecutus ſum, id quod verum eſt. Quod tamen Cl. *Graev.* dicit ἀφ' invito linguae Graecae genio ſcribi, hoc non plane perſpicio; nam quum recte dicatur λαμβάνειν τ σῶν θυτικῶν, & ſimilia, quae *Stephan.* notavit; vel abundet interdum ἀπὸ, ut λαμβάνειν μιᾶς ὁρμῆς, *uno impetu, Thucyd.* VII. c. 71. f. Et ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος *Diod. Sic.* III. 15. 67. ubi plura Cl. *Weſſel.* non eſſet adeo contra analogiam ἑστιαθῆναι ἀπὸ ἱερῶν, quando ἀπὸ id ſignificaret, *unde* excipiare; ſed quia θυτικῶν ἀπὸ τ τινος partitivum potius eſt, & ἐφ' hic melius ſatisfacit tempori, totumque ſa-

ἀγαπᾶν, εἴ τις ἐναγίσειεν αὐτῷ, ἢ μελίχραλον ὑποσπείσειεν, ἢ στεφανώσειε τὴν κεφαλήν.

esse decebat, si quis inferias illi mittat; aut libet mulsum, aut caput coronet.

Ἄκουε τοίνυν, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τοῦτο μὲν ὑπὸ μαρτύρων, ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε εἶδον. ἐτύγχανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος ὄν· ἐγὼ δὲ ἀμφὶ τὸν ἀγρὸν μεσούσης τὴν ἡμέρας τρυγῶντας ἀφεὶς τοὺς ἐργάτας, κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπῆειν, μέλαξιν φροντίζων τι, καὶ ἀναστοχαζόμενος. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν· καίγε εἶχα ζῶν Μνάσωνα τὸν υἱόν, ὃν σφόδρα εἰώθει, παίζειν καὶ κυνηγετεῖν εἰς τὸ λάσιον μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν παρελθόντα. τόδ' οὐκ εἶχεν ἔτως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμῶ τινι γενομένῳ, καὶ βοῆς οἵαν ἐκ βροντῆς, γυναῖκα ὁρῶ προσιοῦσαν φοβερὰν, ἡμιπαλαίαν ὑψηλόν τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾷδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ, ὅσον εἰκοσάπηχυ· καὶ τὰ μὲν ἕνερθεν ὀφιόπους ἦν, τὰ δὲ ἄνω γοργόνι ἐμφερὴς τὸ βλέμμα, φημὶ, καὶ τὸ φρικῶδες τῆς προσόψεως, καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας βοστρυχηδὸν περιέκειτο, εἰλουμένους περὶ τὰ αὐχένα καὶ κατὰ τοὺς ὤμους ἑνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως ἔφριξα, ὦ φίλοι, μέλαξιν διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων, ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τὰς ὑπὸ τῷ πήχει τρίχας πᾶσιν, ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου.

22. *Audi ergo*, inquit Eucrates, *idque sub testibus, quod ante quinque annos vidi. Erat tempus anni circa vindemiam: ego vero, relictis in agro circa meridiem operis, solus abii in silvam, cogitans interim aliquid & commentans. Jam in opaco eram, cum primo quidem latratus exoritur canum: & ego arbitrabar Mnasonem filium pro more ludere, & venatus causſa in densam silvae partem progressum. At illud non ita se habebat. Sed post paullo motu quodam terrae facto, & sono qualis est in tonitru, mulierem accedentem video terribilem, dimidii fere stadii altitudine. Habebat vero facem etiam in sinistra, & in dextra gladium, viginti circiter cubitorum. Ac quantum ad inferiora anguipes erat: supra autem Gorgoni similis, vultu inquam, & adspectu horribili: & pro coma dracones erant cincinnorum in modum circumjacentes, & implexi circa collum, quidam etiam in humeris spirarum in modum se volventes.* Hic, *Videte*, inquit, *amici, quam inter narrandum perhorruerim!* & cum his verbis simul ostendit Eucrates omnibus pilos in brachio horrentes a terrore.

Οἱ μὲν ἐν ἀμφὶ τὸν Ἴωνα, καὶ τὸν Δεινόμαχον, καὶ τὸν Κλεόδημον, κεχηνότες ἀτενὲς, προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες, ἑλκόμενοι

23. Ion igitur, & Dinomachus & Cleodemus hiantes atque intenti hominem audiebant, viri senes, qui naso se trahendos prae-

a Ὁ] Ω male *Fl.* b Φρικῶδες] Φρικώδης male *Fl.* c Βοστρ. περ.] Περιέκειτο· βοστρυχηδὸν εἰλ— *Fl.* d Πᾶσιν] Sic Edd. πάσας *Solan.* Sed in nott. mutavit sententiam.

45. Ἡμισταδιαίαν] Πεντήκοντα ὀργυιῶν. *V.*

52. Περιέκειτο] Γράφεται, κατῆτο. *V.*

sacrificium complectitur, id cum Viro Clariſſ. praetuli: ac tricari amplius nolim. *J.F.R.*

53. Ἐστειραμένους] Conf. supra Συγγρ. c. 29. med. Infra Δεψ. c. 6. m. Et Εὐχ. c. 2. f. *M. du S.*

Ἐστειραμένους] Etsi in locis ab *Solano* indicatis non ἐστειρ— sed ἐξεστειρ. legas, tamen ad probandam hanc scripturam & versionem valent; nam a στειρόω *in gyrum contraho*, formatum est, pro quo *Th. Morus* Interpres Parisinae Ed. *sparsis* dedit, quasi ἐσπαρμένους a σπείρω legisset. Sed Cl. *Gesnerus* id sponte ad Graeca rectius composuit. *J.F.R.*

56. Πᾶσιν] De emendatione cogitaram; sed trajectio est, quamvis duriuscula, Luciano tamen familiaris. Neque adhuc dum aderant Eucratis filii. Vid.

c.

praeberent ; & tacite adorabant coloſſum plane improbabilem , mulierem dimidium ſtadium altam , giganteum quoddam terriculamentum. Ego vero interea cogitabam, quales hi homines & verſentur ſapientiae cauſſa cum adoleſcentulis , & multis admirationi ſint , qui tamen ſolo capillitio cano & barba diſtent a puerulis , quibus ipſis caeteroqui facilius mendacio ductari ſe patiantur.

24. Igitur Dinomachus , *Dic mihi*, inquit , *Encrates , canes Deae quanti erant ? Elephantis*, inquit ille, *Indicis altiores , nigri & ipſi , hirſuti , villis ſordidis ac ſqualidis. Ego itaque cum viderem , conſtiti , converſa ad interiorem partem digiti pala anuli , quem Arabs mihi dedit. Hecate vero , cum percuſſiſſet anguino pede ſolum , hiatum effecit maximum , Tartarea magnitudine : tum paullo poſt in illum deſiliens evanuit. Ego ſumto animo , protenſoque capite introſpexi , apprehenſa tamen arbore in proximo enata , ne vertigine oborta praeceps inciderem. Tum vidi , quae ſunt apud inferos omnia , Pyriphlegethontem , lacum , Cerberum , mortuos , adeo quidem , ut quosdam illorum agnoſcerem. Patrem quidem meum accurate noram , iisdem adhuc indutum , in quibus eum ſepeliveramus. Quid vero agebant*, inquit Ion, *animae , mi Encrates ? Quid aliud* , inquit, *quam per gentes & tribus cum amicis & cognatis agunt, accumbentes in aſphodelo ? Contradicant ergo*

Ὁ γῦν Δεινόμαχος, εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐκράτες, οἱ κύνες δὲ τῆς θεοῦ πηλίκοι τὰ μέγεθος ἦσαν ; ἐλεφάντων, ἦ δ' ὅς, ὑψηλότεροι τῶν Ἰνδικῶν, καὶ μέλανες [e] καὶ αὐτοὶ, καὶ λάσιοι, [f] πιναρᾷ καὶ αὐχμώσῃ τῇ λάχνῃ. ἐγὼ μὲν οὖν ἰδὼν ἔστην, ἀναῤῥέψας ἅμα τὴν σφραγῖδα, ἣν μοι ὁ Ἄραψ ἔδωκεν, εἰς τὸ εἴσω τοῦ [g] δακτύλου. ἡ Ἑκάτη δὲ πατάξασα τῷ δρακοντείῳ ποδὶ τὸν ἔδαφος, ἐποίησε χάσμα πάμμεγεθες, ἠλίκον ταρτάρειον τὸ μέγεθος· εἶτα ὤχετο μετ' ὀλίγον ἁλλομένη ἐς [h] τὸ αὐτό· ἐγὼ δὲ θαρσήσας ἐπέκυψα, λαβόμενος δένδρου τινὸς πλησίον πεφυκότος, ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι κεφαλήν· εἶτα εἶδον τὰ ἐν Ἅιδου ἅπαντα, τὸν Πυριφλεγέθοντα, τὴν λίμνην, τὸν Κέρβερον, τοὺς νεκρούς, ὥστε γνωρίζειν ἐνίους αὐτῶν. τὸν γοῦν πατέρα εἶδον ἀκριβῶς αὐτὰ ἐκεῖνα ἔτι ἀμπεχόμενον, ἐν οἷς αὐτὸν καλέσαμεν. τί δὲ ἔπραττον, ὁ Ἴων ἔφη, ὦ Εὐκράτες, αἱ ψυχαί; τί ἄλλο, ἦ δ' ὅς, ἢ κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβουσιν ἐν [i] τοῖς ἀσφοδέλοις κατακείμενοι, ἀντι-

[e] Καὶ αὐτοὶ] Sine καὶ *Fl.* [f] Πιναρᾷ] Bene *V*2. Πιναρῷ reliquae. [g] Δακτύλου] Sic *Fl. B*1. *Ald. H. P. S.* Δακτύλῳ *J.* [h] Τὸ] Deeſt in *Fl.* [i] Τοῖς] Omittit *Fl.*

c. 27. *M. du S.*

Πᾶσιν,] Ego comma adjeci , ut ad ἰδιάζουσι referatur. Trajectiones nonnullas ejusmodi conſtructionis oportuiſſet additas ab eo, qui tam diu in evolvendo Luciano eſt verſatus. Nos dedimus aliquot ſupra, *Paraſit.* §. 16. Addimus hic *Imag.* c. XI. f. ἀλλ' οἷς προεῖπον ἐπαίνοις. *Rhet. Praec.* c. 18. ὅσῳπερ ἐπὶ τὸ ῥῆμα γλίττων ἦλθε. *Bis Accuſ.* 34. πάντα γοῦν μᾶλλον ἂν ἤλπισα τὸν Διάλογον, ἢ τοιαῦτα ἐμοῦ περὶ ἐμοῦ. Plura ex aliis jam addere non vacat. *J. F. R.*

71. Ἐλεφάντων — Ἰνδικῶν] Magnitudine enim Indici Elephanti Africis praeſtant, teſte *Livio* XXXVII. 39. *M. du S.*

73. Πιναρᾷ] Ita *V*2. Reliquae πιναρῷ. *M. du S.*

76. Ἑκάτη] Videnda hic Vita Marini a *Proclo* ſcripta p. 68. φάσματα μὲν Ἑκατικαῖς φωτοειδείαις αὐτοπτούμενα ὁμιλοῦντα. *M. du S.*

89. Κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας] *Homer. Il. B.* 362. *M. du S.*

ἀντιλεγέτωσαν ἢν ἔτι, ἦδ' ὃς ὁ Ἰων, οἱ ἀμφὶ τὸν Ἐπίκουρον τῷ ἱερῷ Πλάτωνι, καὶ τῷ περὶ τῶν ψυχῶν λόγῳ. σὺ δὲ μὴ καὶ τὸν Σωκράτη αὐτὸν, καὶ τὸν Πλάτωνα εἶδες ἐν τοῖς νεκροῖς; τὸν Σωκράτη ἔγωγε, ἦδ' ὃς, οὐδὲ τοῦτον σαφῶς, ἀλλὰ εἰκάζων, ὅτι φαλακρὸς, καὶ προγάστωρ ἦν· τὸν Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα· χρὴ γὰρ, οἶμαι, πρὸς φίλους ἄνδρας τἀληθῆ λέγειν. ἅμα γὰρ ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς ἑώρακα, καὶ τὸ χάσμα συνέμυε, καί τινες τῶν οἰκετῶν ἀναζητοῦντές με, καὶ Πυρρίας οὗτος ἐν αὐτοῖς, ἐπέστησαν [a] ὅπῃ τέλεον μεμυκότος τοῦ χάσματος· εἰπέ, Πυρρία, εἰ ἀληθῆ λέγω; νὴ Δί, ἔφη ὁ Πυρρίας, καὶ ὑλακῆς δὲ ἤκουσα ἅμα διὰ τοῦ χάσματος, καὶ πῦρ τι ὑπολάμπειν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ μοι ἐδόκει. κἀγὼ ἐγέλασα, [b] ἐπιμεμψάμενος τοῦ μάρτυρος τὴν ὑλακὴν καὶ τὸ πῦρ.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, Οὐ καινὰ, εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶδες, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὑπὸ πολλοῦ νοσήσας, τοιόν δέ τι ἐθεασάμην. ἐπεσκόπει δέ με, καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος οὗτος. ἑβδόμη μὲν ἦν ἡμέρα, ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος [c] καύσωνος σφοδρότερος· ἅπαντες δὲ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίας, [d] ἐπικλείσαντες τὰς θύρας, ἔξω περιέμενον. οὕτω γὰρ ἐκέλευσας, ὦ Ἀντίγονε, εἴ πως δυνηθείην εἰς ὕπνον τρέπεσθαι. τότε οὖν ἐφίσταταί [e] μοι νεανίας [f] ἐγρηγορότι

adhuc, inquit Ion, *Epicurei divino Platoni & libro de animis. Tu vero numquid ipſum etiam Socratem & Platonem vidiſti inter mortuos? Socratem equidem*, inquit, *neque hunc dilucide, ſed conjecturam inde faciens, quod calvus erat & ventricoſus. Platonem vero non agnovi: oportet enim, arbitror, vera dicere apud amicos. Simul ergo ut omnia accurate ego vidi, & hiatus clauſus eſt, & quidam ſervorum requirentes me, & in illis hic ipſe Pyrrhias, adſtitere, nondum plane clauſo hiatu. Dic Pyrrhia, utrum verum dicam? Per Jovem*, ait Pyrrhias, *etiam latratum audivi per hiatum, & ignis ſublucere de face mihi videbatur.* Et ego riſi, corollarium addente teſte latratum atque ignem.

25. Cleodemus autem, *Non nova*, inquit, *neque non viſa aliis haec ſpectaſti: cum ipſe quoque non ita pridem aegrotans tale quid viderim. Viſebat me autem & curabat hic Antigonus. Dies erat ſeptimus. Febris talis, ut ipſa ardentiſſima eſſet vehementior. Omnes autem, me ſolo relicto, clauſis foribus extra expectabant: ita enim juſſeras, Antigone, ſi qua poſſem ſomnum capere. Tunc igitur adſtat mihi juvenis vigilanti undique pulcherri-*

a Οὕπω] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Οὔπω *J.* b Ἐμεμιτρήσαντος] Alii ἐπιμαρτυρήσαντος *Coll.* Vulgatam tenent *Fl. J.* &c. c Καύσωνος σφοδ.] Nihil mut. Edd. Καῦσος σφοδρόταθ' θερμότερος G. d Ἐπικλεισάμβοι] Ἐγκλεισ. marg. *A*1. e Μοι] Omittit *Fl.* f Ἐγρηγορότι] Ἐργηγοροῦντι *Fl.*

2. Ἀκριβῶς ἑώρακα] Γράφε, ἱκανῶς * ἑωράκει. *V.*
9. Ἐπιμιτρήσαντος] Ἀντὶ τοῦ προσθέντος. *V.* In *G.* vero Ἐπιμαρτυρήσαντος] Γραι. ἐπιμιτρήσαντος.

* Ἑωράκει] Sic etiam Exc. *G.* Lege ἑωράκειν, vel ἑώρακα. *M. du S.*

93. Ἱερῷ Πλάτωνι] *Plat. π. ψυχ.* *M. du S.*
97. Εἰκάζων] Forſan εἰκάζον. Sed ſi per ellipſin accipias, ut intelligatur εἶδον ex praemiſſo εἶδες, mutatione non opus erit. *J. F. R.*
1. Πρὸς φίλους] *Lucilius: homini amico non eſt mentiri meum. Lact.* VI. 18. *Sed etiam inimico atque ignoto exiſtimabit non eſſe mentiri ſuum.* *M. du S.*
9. Ἐπιμιτρήσαντος] Quid proprie ſignificet, patet ex *Dial. Mort.* V. *Plutonis & Mercur.* §. 1. ἐπὶ τοῖς ἐνυπνίοις ἔτεσιν, ἃ βιοῦναι, ἐπιμετρήσας ἄλλα τοσαῦτα. Hic igitur jocoſe uſurpatum, pro *teſtimonio ſuperfluo admetiris, ſuperaddis*, idque magis placet, quam ἐπιμαρτυρήσαντος. *J. F. R.*
15. Ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος; καύσωνος σφοδρότερος] Bene-

rimus, veſte candida indutus : deinde ſurgere me juſſum deducit per hiatum quendam ad inferos, ut ſtatim conſpectu primo agnoſcerem Tantalum, & Tityum, & Siſyphum. Ac reliqua quid vobis dicam? Cum vero eſſem apud tribunal (aderat autem Aeacus quoque & Charon, & Parcae, & Furiae) aliquis velut rex, Pluto ut mihi videtur, aſſidebat, pronuntians eorum, qui paullo poſt morituri eſſent, nomina, quos ultra diem ipſis dictum in vita manere contigerat. At juvenis me illi ſiſtebat. Sed Pluto indignabundus ad ductorem meum, Nondum, *inquit*, impletum illius filum eſt : abeat igitur. Tu vero jam februm adduc Demylum : jam enim ſupra colum vivit. *Et ego laetus recurrens ipſe quidem jam ſine febri eram, denuntiabam vero omnibus, moriturum mox eſſe Demylum : in vicinia autem noſtra habitabat, aegrotans ipſe quoque, ut nunciabatur. Et paullo poſt audiebamus planctum eorum, qui illum deplorarent.*

26. *Quid mirabile,* ait Antigonus? *Ego enim novi quendam viceſimo die poſt, quam ſepultus fuerat, revixiſſe, qui & ante mortem, & cum rediiſſet in vitam, hominem curaverim. Et quomodo,* inquam, *viginti diebus neque putruit corpus, neque alioquin fame periit? niſi forte tu Epimenidem quendam curaſti.*

τι, πάγκαλον, λευκὸν ἱμάτιον φορεῖ-
βλημένῳ· εἶτα ἀναστήσας, ἄγε δή, τι-
νὸς χάσματος ἐς τὸν Ἅιδην, ὡς αὐτίκα
ἐγνώρισα Τάνταλον ἰδὼν, καὶ Τιτυὸν, καὶ Σί-
συφον. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι;
ἐπεὶ δὲ ἦν τὸ δικαστήριον ἐγενόμην (παρῆν
δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς, καὶ ὁ Χάρων, καὶ αἱ Μοῖραι,
καὶ αἱ Ἐριννύες) ὁ μέν τις ὥσπερ βασιλεὺς
(ὁ Πλούτων μοι δοκεῖ) καθῆστο, ὁπλε-
γόμενος τὰ τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα, ὡς
ἤδη συνημέρους τῆς ζωῆς συνέβαινεν εἶναι· ὁ δὲ
νεανίσκος ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐτῷ· ὁ
δὲ Πλούτων ἠγανάκτησε τότε, καὶ πρὸς τὸν
ἀγαγόντα με, Οὔπω πεπλήρωταί, φη-
σι, τὸ νῆμα αὐτῷ, ὥστε ἀπίτω. σὺ δὲ δὴ
τὸν χαλκέα Δημύλον ἄγε· ὑπὲρ γὰρ τὸν ἄτρα-
κτον ἤδη βιοῖ. κἀγὼ ἄσμενος ἀναδραμὼν,
αὐτὸς μὲν ἤδη ἀπύρετος ἦν, ἀπήγγει-
λον δὲ ἅπασιν, ὡς τεθνήξει Δημύλος. ἐν
γειτόνων δὲ ἡμῖν ᾤκει, νοσῶν τι καὶ αὐτὸς ὡς
ἀπηγγέλλετο. καὶ μὴν μικρὸν ἠκούομεν οἰμω-
γῆς ὀδυρομένων ἐπ' αὐτῷ.

Τί θαυμαστὸν, εἶπεν ὁ Ἀντίγονος; ἐγὼ
γοῦν οἶδα τινὰ μετὰ εἰκοστὴν ἡμέραν, ἢ ἐτάφη,
ἀναστάντα, θεραπεύσας καὶ περὶ τοῦ θανά-
του, καὶ ἐπεὶ ἀνέστη, τὸν ἄνθρωπον. καὶ πῶς, ἦν
δ' ἐγὼ, ἐν εἴκοσιν ἡμέραις ὅτε ἐμύδησε τὸ
σῶμα, ὅτε ἄλλως καὶ λιμῷ διεφθάρη,
εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ γε ἐθεράπευες.

Ἅμα

g Μοι δοκεῖ] Conſtans lectio. h Ἤδη] Deeſt in *Fl.* i Ἀπήγγειλον] Ἀπήγγελλον *Fl.* k Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* l Ἢ] Ἧς *Fl.* ac marg. *A1.* m Ἐθεράπευες] Ἐθεράπευσας marg. *A1.*

nedictus : *Febris, o qualis! incendio certe vehementior.* Mſſ. ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καῦσος σφοδρότατος, θερμότερος. *Febris, tanquam incendium vehementiſſimum, ardentior.* *J.G.G.*

24. Χάσματος] Conf. ſupra *de Luct.* c. 2. *J.F.R.*

30. Δοκεῖ] Mallem δοκεῖν. *M.du S.*

Ibid. Μοι δοκεῖ] Verum eſt, μοι δοκεῖν hic locum habere. Vid. ſupra notata *de Luct.* c. 5. At non plane opus eſt mutatione, quia & μοι δοκεῖ, intellecto ὡς, non incommodum ſenſum exhibet. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπιλεγόμενος] *Th. Mag.* v. ἀναλέγομαι haec eod. modo adfert. In quo tamen male admodum interpunctio facta in Ed. *Blankardi*, dum dedit: Λευκιανὸς σὺν τῷ φιλοψευδὴς ἢ ἀπιστῶν ἐπιλεγόμενος, quaſi ἢ ἀπιστῶν pertineret ad verba Luciani. Quare punctum quod poſt φιλοψευδὴς eſt, poſt ἀπιστῶν collocandum, jam quisque videt, vel me non monente. *J.F.R.*

35. Οὔπω πεπλ. φ. τὸ νῆμα] Divus *Auguſtinus* c. 12. De cura pro mortuis. *Caſarius Monachus* hiſtoriar. memorabil. c. 42. L. XII. *Th.M.*

50. Ἐπιμενίδην] Poëta hic Cretenſis, quem 50. annos perpetuos dormiſſe fama eſt; *Plut.* 1403. f. Vid. *Tim.* c. 4. *M.du S.*

Ἅμα ταῦτα λεγόντων ἡμῶν, ἐπεισῆλθον οἱ τῆ Εὐκράτους υἱοὶ ἐκ τ παλαίστρας· ὁ μὲ ἤδη ἐξ ἐφήβων, ὁ δὲ ἕτερος ἀμφὶ τὰ πενταικαίδεκα ἔτη, καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς, ἐκαθέζοντο ὅπου τ κλίνης αὐτῆ τῷ πατρί· ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίσθη θρόνος. καὶ ὁ Εὐκράτης, ὥσπερ ἀναμνησθεὶς πρὸς τ ὄψιν τ [a] υἱέων, Οὕτως ἀναίμην, ἔφη, τούτων (ὑπεβαλὼν [b] αὐτοῖν τ χεῖρα) [c] ὡς ἀληθῶς, ὦ Τυχιάδη, πρὸς σε ἐρῶ. τ [d] μακαρίτην με γυναῖκα, τ τούτων μητέρα, πάντες ἴσασιν ὅπως ἠγάπησα, ἐδήλωσα δὲ οἷς αὐτὴν ἔπραξα ὐ ζώσαν μόνον, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἀπέθανε, τόν τε κόσμον ἅπαντα συγκαλέσας καὶ τ ἐσθῆτα ἣ ζῶσα ἔχαιρεν. ἑβδόμῃ δὲ μετ τελευτὴν ἡμέρᾳ, ἐγὼ μὲ ἐνταῦθα ἐπὶ τ κλίνης, ὥσπερ νῦν, ἐκείμην πενθημενος τό γε πένθος· ἀνεγίγνωσκον γὰρ τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλάτωνος βιβλίον ἐφ' ἡσυχίας. ἐπεισέρχεται δὲ μέλαξυ ἡ Δημαινέτη αὐτὴ ἐκείνη, καὶ [c] καθέζεται πλησίον, ὥσπερ νῦν Εὐκρατίδης οὗτοσὶ, δείξας τ νεώτερον τ υἱέων· ὁ δὲ αὐτίκα ἔφριξε μάλα παιδικῶς, καὶ πάλαι ἤδη ὠχρὸς ἦν πρὸς τ διήγησιν. ἐγὼ δὲ, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ὡς εἶδον, περιπλακεὶς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀνακα-

27. Haec dum loquimur, superveniunt filii Eucratis *redeuntes* de palaestra, quorum alter jam ex ephebis excessit, alter circa quintum decimum annum est. Hi, cum salutassent nos, assident in lecto apud patrem: mihi vero illata est sella. Et Eucrates, quasi admonitus ad conspectum filiorum, *Ita*, inquit, *hisce fruar*, injecta utrique manu, *ut vera tibi, Tychiade, narrabo. Uxorem meam, nunc felicem, horum matrem, norunt omnes quantum amaverim: declaravi autem iis, quae illius causa feci non viventis modo, sed etiam vita functae, qui mundum illius omnem una cremaverim, & eam, qua viva gaudebat, vestem. Septimo autem a morte illius die, ego hic in lectulo, uti nunc, jacebam, luctus solatia quaerens: silentio enim legebam Platonis de anima librum. Inter haec supervenit Demaeneta ipsa illa, & prope assidet, ut nunc Eucratides hic*, ostendens filium suum juniorem: qui statim puerili more cohorruit, pallidus jam ante ad hanc narrationem. *Ego vero*, pergit Eucrates, *cum viderem, complexus illam cum ejulatu lacrumma-*

a Ὑμῶν] Nihil mut. *F. Fl. Fr. P.* b Αὐτοῦ] Αὐτοῖς *Fl.* c Ὡς] Abest a *Fl.* d Μακαρίτην] Μακαρίτιν *P.* male. e Καθίζεται] Καθίνει marg. *AlW.* An καθίζει; adscripsit *F.F.Wetst.*

58. Υἱῶν] Sic pro υἱῶν etiam paullo post & alibi scriptum invenio. Alios amare υἱῶν, qui dubitat, adeat *Herodian.* III. 14. 17. *Evang. Matth.* XX. 20. *Luc.* I. 16. &c. *F.F.R.*

59. Οὕτως ἀναίμην — τούτων] Formula bene precandi & adfirmandi. *Alciphr.* III. Ep. 19. pr. Κομψικὸς ὢν ἐ φιλέταιρος· ὀναιο σαυτοῦ — *bene tibi sit ex te ipso.* Ubi plura exempla, non omisso hoc Luciani, dedit peritissimus Graeci idiomatis *Berglerus.* Sed in malam partem, per ironiam, idem habuimus T. 2. *Asin.* c. 36. f. ὄναιο τούτων τ καλῶν γάμων. Τούτων autem pertinere ad υἱῶν, monuit Rev. *Fac. Elsn.* in Epist. ad *Philem.* I. 20. ubi legimus Ναὶ ἀδελφὲ, ἐγώ σε ὀναίμην ἐν Κυρίῳ. Ad quae ille alia etiam similia adfert, *Majusque* merito reprehendit; qui illa ex Venerea phrasi, *frui aliquo*, interpretetur. *F.F.R.*

70. Τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλ.] Alio ordine infra *Musc. Enc.* c. 7. *M. du S.*

85. Κυνίδιον — Μιλησιαῶν] Vid. supra T. I. *Mort.* c. 34. Et infra *Symp.* c. 19. *M. du S.*

90. Σανδάλῳ γε χρυσῷ εἰς τὰς πυγὰς — παίοντι] De puerili, item servili & contumeliosa hac solearum ac sandaliorum castigatione veteribus usitatissima, multa habet *Gataker.* in Cinno c. 19. med. *F.F.R.*

95. Ἀρίγνωτον] De hoc nihil invenio. *M. du S.*

1. Πίλαιον] Confer *Symp.* c. 6. ξύφος· αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐ κοπίδα καλοῦσιν. Sed aliud hic est. *M. du S.*

4. Θεὸν λὸν μηχανῆς] Proverb. *F.B.*

Ibid. Ἐπεισκυλισθῶμεν] Ἐπεισκυλισθῶμεν legendum videtur. *F.G.*

Ἐπεισκυλισθῶμεν] Aliter antea hic in omnibus Libris nostris legebatur, nempe ἐπεισκυλισθ—. Sed certa est Cl. *Kusteri* emendatio. Vid. Ἐκκλ. c. 9. ubi recte habet *Fl.* [Lego ἐπεισκυλισθῶμεν, aderat enim invocatus & inexpectatus. *Aristoph.* Thesmoph. vs. 272. εἴθ' τις ὡς τάχιστα μ' ἐπεισκυλισάτω.] *L.K.*

Ἐπει-

mabar. Illa non passa me clamare, sed accusavit, quod reliquis in rebus omnibus sibi gratificatus, alterum sandaliorum, erant autem aurea, non cremaverim: decidisse vero illud dicebat juxta arcam; ac propter hoc nos cum non invenissemus, alterum modo cremaveramus. Adhuc loquentibus nobis, exsecrabilis quaedam sub lecto canicula Melitensis latravit; ad quem illa latratum evanuit. Sandalium tamen, sub arca repertum, postridie ejus diei crematum est.

κύσας· ἡ δὲ οὐκ εἶα βοᾶν, ἀλλ' ἠτιᾶτο με ὅτι τὰ ἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ, θάτερον τοῖν σανδάλοιν χρυσοῖν ὄντοιν, οὐ καλλακύσαιμι. εἶναι δὲ αὐτὸ, ἔφασκε, παραπεσὸν ἔπὸ τῇ κιβωτῷ, καὶ διὰ τοῦτο ἡμεῖς οὐχ εὑρόντες, θάτερον μόνον ἐκαύσαμεν. ἔτι δὲ ἡμῶν διαλεγομένων, κατάρατόν τι κυνίδιον ὑπὸ τῇ κλίνῃ ὂν, Μελιταῖον, ὑλάκτησεν· ἡ δὲ ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακήν. τὸ μέντοι σανδάλιον εὑρέθη ὑπὸ τῇ κιβωτῷ· καὶ καλεκαύθη ὕστερον.

28. *Adhuc ne fidem negare talibus, Tychiade, aequum censes, manifestis adeo, & quae singulis diebus appareant? Non per Jovem*, inquam: *quandoquidem digni fuerint, quorum aureo stimulo nates, puerulorum instar, caedantur, si qui recusent credere, & impudenter adeo veris repugnent.*

Ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις, ὦ Τυχιάδη, ἄξιον ἐναργέσιν οὖσι, καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην φαινομένοις; μὰ Δί', ἦν δ' ἐγὼ· ἐπεὶ σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς, ὥσπερ τὰ παιδία, παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες, καὶ ὕτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

29. Inter haec Pythagoricus Arignotus intravit, comatus, vultu venerabili: nosti illum sapientiae causa celebrem, divini cognomine insignem. Atque ego illo conspecto respirabam, illud ipsum venire mihi ratus, securim contra mendacia. *Os enim*, cogitabam, *istis hic obturabit vir sapiens, prodigiosa adeo narrantibus.* Et, quod est in proverbio, e machina Deum advocatum

Ἐπὶ τούτοις, ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σεμνὸς ἀπὸ τοῦ προσώπου, οἶδα τὸν ἀοίδιμον ὅτι τῇ σοφίᾳ, τὸν ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. κἀγὼ ἅμα, ὡς εἶδον αὐτὸν, ἀνέπνευσα, τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν μοι νομίσας, τὸ ἐλεγχεῖν τινα τῶν ψευσμάτων. ὑπῃσχόμεθα γὰρ αὐτοῖς, ἔλεγον, ὁ σοφὸς ἀνὴρ, ὕτω τερατία διεξιόντας· καὶ τὸ τοῦ λόγου, θεὸν ἀπὸ μηχανῆς [f] ἐπεισκληθῆναί μοι τοῦτον

[f] Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι *Kuſt.* recte; ſed non additurit Codd.

4. * Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Ἐπὶ τὸ θεάτρων, ὑπίκα † τὸ παράδεξον ἐπιτελεῖσθαι ἐδει, καὶ πλέον ‡ ἔχειν πίστεως, ἄνωθεν ἐκ τῆς παρ' ἑκάτερα § μέσης τοῦ θεάτρου θύρας, αὗται δὲ πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου πλάγιαι ἀνοίγονται, ἃ δὴ ἡ σκηὴ ἐς τὸ προσκήνιον δὺο μηχανῶν δύο μετεωριζομένων ἢ ἐξ ἑκατέρων θεοὺς ἐς ἥρωας ἐπιφανεῖς παρεσκεύαζε, ὥσπερ λύσεις φάσεως ἢ ἀμηχανίων, καὶ τοῦτο παραδηλοῦται, ὡς ὑ χὴ ἀπιστεῖν τοῖς δραμένοις, ἐπεὶ θεὸς πάρεστι τῷ ἔργῳ, ὃ μηδὲν ἀδύνατον ἐκτελεῖν· ὃν τοῦτο δὲ ἐπὶ πάντων τῶν παρὰ § προσδοκίαν ἐκ συμφόρητος τινὶ συμβαινόντων ἐπιφέρεται τὸ ὦ μηχανῆς θεός. C.

* Θεὸν ἀπὸ] Ad alia verba ante relatum hoc ſcholion jam in ſedem ſuam retractum eſt.

† Τὸ παράδεξον] Lege τι. In C. enim eſt [παραδέξον quid.] Niſi malis παρὰ δόξαν τι. *M. du S.*

‡ Ἔχειν πίστεως] Lacuna pro his erat in Edd. in V. & G. quam ex C. ſupplevit *Solan.* Addiditque: „ Eaedem in Exc. „ G. quae in V. reperiuntur lacunae. Sed ſcholion extat integrum in C. unde ſupplevimus." Sexdecim quippe lacunis hiabant edita, quas jam impletas non indicabimus cum lectoris taedio. Ἔχειν legit Cl. *J. J. Weiſſ.* *J. F. R.*

§ Προσδοκίαν] Sic V. προσδοκίας Exc. *G.*

Ἐπεισκληθῆναί μοι] Nihil equidem abſurdi video in vulgata lectione. Quid enim prohibet, quo minus ab ipſa Fortuna advocatus veniſſe dicatur Arignotus? Sed non diſſimulanda tamen oppido elegans doctiſſimi *Kuſteri* conjectura, qui ad *Ariſtoph. Θεσμοφ.* 774. ſuſpicatur legendum ἐπεισκυκληθῆναι. Probaverat jam ad vſ. 102. εἰσκυκλεῖν eſſe theatralis machinationis verbum, qua θεοὶ ἀπὸ μηχανῆς, in ſcenam deſcendentes de caelo Dii, repraeſentantur. Quod ſi admittamus; ita hic locus interpretandus fuerit, *tanquam Deum e ma-*

τον ὦμην [a] ἀπὸ τ τύχης. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐκαθέζετο, ὑπερφάντ@ αὐτῷ τῶ Κλεοδήμῳ, πρῶτα μὲ φησὶ τ νόσον ἤρετο· κ ὡς ῥᾷον ἤδη ἔχειν ἤκουσε φησὶ τῶ Εὐκράτους, Τί δὲ, ἔφη, πρὸς [b] ἀλλήλους [c] ἐφιλοσοφεῖτε; μέλαξὺ γ' εἰσιὼν [d] ἐπήκουσα. κ μοι δοκεῖτε εἰς καλὸν ἀφατεθήσεσθ τ ἀφατριβήν. τί δ' ἄλλο, εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τοῦτο τ ἀδαμάντινον πείθομεν (δείξας ἐμὲ) ἡγεῖσθ δαίμονάς τινας εἶναι, κ Φαντάσματα, κ νεκρῶν ψυχὰς περιπολεῖν ὑπὲρ γῆς, κ φαίνεσθ οἷς ἂν ἐθέλωσιν; ἐγὼ μὲ οὖν ἠρυθρίασα, κ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεὶς τ Ἀρίγνωτον. ὁ δὲ, ὅρα, ἔφη, ὦ Εὐκράτες, μὴ τῦτο φησὶ Τυχιάδης, τὰς τ βιαίως ἀποθανόντων μόνας ψυχὰς περινοστεῖν, οἷον εἴ τις ἀπήγξατο, ἢ ἀπετμήθη τ κεφαλὴν, ἢ ἀνεσκολοπίσθη, ἢ ἄλλῳ γέ τῳ τρόπῳ τοιούτῳ ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ βίου, τὰς δὲ τ κτ' μοῖραν ἀποθανόντων οὐκέτι; ἦν γοῦν τῦτο λέγῃ, εὖ φέρω ἀποδεξόμενα φησί. μὰ Δί', ἦ δ' ὃς ὁ Δεινόμαχ@, ἀλλ' οὐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα, οὐδὲ συνεστῶτα ὁρᾶσθ οἴεμαι.

Πῶς λέγεις, ἦ δ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτ@, δριμὺ ἀπιδὼν εἰς ἐμέ. οὐδέν σοι τούτων γίγνεσθ δοκεῖ, κ ταῦτα πάντων, ὡς εἰπεῖν, ὁρώντων; [e] ἀπολελόγησθε, ἦν δ' ἐγὼ, ὑπὲρ ἐμοῦ, εἰ μὴ πιστεύω, διότι μηδὲ ὁρῶ μόν@ τ ἄλλων· εἰ δὲ ἑώρων, κ ἐπίστευον ἂν δηλαδὴ ὥσπερ ὑμεῖς. ἀλλὰ, ἦ δ' ὃς, ἦν ποτε εἰς Κόρινθον ἔλθῃς, [f] ἐρῦ ἔνθα ἔστιν ἡ Εὐβατίδου οἰκία, κ ἐπειδάν σοι δειχθῇ φησὶ τὸ [g] Κράνειον, παρελθὼν εἰς ταὐτὸ λέγε

mihi hunc a Fortuna putabam. Ille vero cum assedisset, assurgente illi Cleodemo, primo quidem percontari de morbo, & cum mollius jam habere, ab Eucrate audisset, *Ecquid vero*, inquit, *inter vos philosophabamini? dum enim intro, audivi: & videtur mihi, bene vos esse disputationem collocaturos. Quid vero aliud*, inquit Eucrates, *quam adamantino huic*, me autem ostendebat, *persuadere studemus, uti putet daemones quosdam esse, & spectra, & vita functorum animas vagari in terra, & quibus velint apparere.* Igitur erubui equidem, & vultum Arignoti verecundia dejecit. *Atque is, vide*, inquit, *Eucrates, num hoc dicat Tychiades, solas eorum, qui violenta morte perierunt, animas oberrare, ut si quis se suspenderit, aut capite truncatus, aut palo fixus, aut alia qua simili ratione de vita egressus sit; fato autem suo mortuorum non item? Hoc enim si dicat, non plane rejicienda dixerit. Non ita est, per Jovem*, respondebat Dinomachus, *sed plane non esse talia, neque consistere ita, ut videri possint, arbitratur.*

30. *Quid ais?* inquit Arignotus, tormovum me intuens: *nihil tibi horum videtur fieri, idque, cum omnes, pene dixero, videant? Jam caussam pro me dixistis*, inquam, *si non credo, quia solus inter alios non video: si vero vidissem, crederem nimirum, uti vos. Verum*, dicebat ille, *si quando Corinthum veneris, interroga, ubi sit Eubatidae domus: & cum ostensa tibi fuerit, ad Craneum, ingres-*

a Ἀπὸ] Et sic *Fl.* b Ἀλλήλους] Αὐτοὺς marg. *A1.* cum *Fl.* c Ἐφιλοσοφεῖτε] Admisi ex *Fl.* Φιλοσοφεῖτε cett. d Ἐπήκουσα] Sic Edd. Ὑπηκ. vult *Solan.* e Ἀπολελόγησθε] Ἀπολογήσομαι L. Ἀπολογῆ *Fl.* ac marg. *A1.* Vulgatum servant cett. f Ἐρῦ] Ἔρυ, accentu mutato marg. *A1.* g Κράνειον] Ita *Fl. Fr. J. B1. H. Ald. S.* Κράνιον P.

machina in hanc scenam a Fortuna demissum. Si unus codex addiceret in verbo paullo reconditiore, & captum librariorum superante, non dubitarem sic, ut jubet *Kusterus*, reponere. *J. M. G.*

11. Ἐπήκουσα] Forsan ὑπήκουσα legendum, adscripserat *Solan.* Nescio num ex suo ingenio, an monitu alterius. Verum quia supra c. 6. versus fin. etiam habuimus, τί μέλλεις ἰὼν ὑπήκουον; nihil hic quoque mutare consultius fuerit. Adde & *Prometh.* T. I. §. 20. μὴ & ὁ Ζεὺς ταῦτα ὑπήκουσέ σου. Ac *de Salt.* c. 64. μὴ ὑπακούσῃς τ ὠδυμιῶν. Et jam tanto minus de mutatione sollicitus erit. *J. F. R.*

27. Συνεστῶτα ὁρᾶσθαι] Συνεῖναι etiam deinde c. 32. med. sic accipitur, ut significet idem fere quod ὑφεστηκέναι,

greſſus in eam dic ad janitorem Tibium, velle ze videre unde daemonem Pythagoricus Arignotus, effoſſo loco, exegerit, & habitabilem ab eo inde tempore domum praeſtiterit?

31. Quid vero hoc erat? o Arignote, interrogabat Eucrates. Deſerta fuerat, inquit, diu propter terrores. Si quis vero immigraret, mox perculſus fugiebat, a terribili & tumultuoſo ſpectro ejectus. Ergo jam collabi domus, & deſluere tectum; nec omnino quisquam erat, qui auderet in illam ingredi. At ego his auditis, ſumo mecum libros, ſunt autem mihi Aegyptii plures de talibus; ingredior domum circa primam quietem, dehortante meo hoſpite, ac tantum non manum injiciente, cum quorſum irem audiſſet, in praeſentem, ut ipſe putabat, perniciem. Ego vero ſumta lucerna ingredior ſolus, & in maximo conclavi depoſito lumine, lego tacite, humi ſedens. Adeſt daemon, ad unum ſe de multis venire putans, & futurum ſperans, ut me quoque ſicut reliquos perterreat, ſqualidus, comatus, caligine nigrior: atque adſtans tentat ab omni parte me invadere, ſi forte poſſet vincere: & nunc quidem canis, nunc taurus fit, aut leo. Ego vero depromta allocutione maxime horribili, Aegyptiorum ſermone uſus, incantando illum adegi in angulum quendam tenebricoſi conclavis. Animadverſo autem ubi ſubierat, reliquum noctis dormivi. Mane, cum deſperaſſent omnes, & mortuum me in-

πρὸς τ Θυρωρὸν Τίβιον, ὡς ἐθέλοις ἰδεῖν ὅθεν
40 τ δαίμονα ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτ[h] ἀνορύξας ἀπήλασε, κ πρὸς τὸ λοιπὸν οἰκείαν τ οἰκίαν ἐποίησε.

Τί δὲ τοῦτο ἦν, ὦ Ἀρίγνωτε; ἤρετο ὁ Εὐκράτης. ἀοίκητον ἦν, ἔφη, ὡς ἐκ πολλοῦ
45 χρόνου δείματον. εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγεὶς ἔφευγεν, ἐκδιωχθεὶς ὑπό τινος φοβερᾶς κ ταραχώδους φάσματος. συνέπιπτεν ἤδη, κ ἡ στέγη κατέῤῥει. κ ὅλως οὐδεὶς ἦν ὁ θαῤῥήσων παρελθεῖν εἰς αὐτό. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσα, τὰς βίβλους
50 λαβὼν (εἰσὶ δέ μοι Αἰγύπτιαι μάλα πολλαὶ περὶ τ τοιούτων) ἦκον εἰς τ οἰκίαν περὶ πρῶτον ὕπνον, παροτρέποντος τοῦ ξένου, κ μόνον οὐκ ἐπιλαμβανομένου, ἐπεὶ ἔμαθεν οἷ βαδίζοιμι, εἰς πρᾶγμα κακόν, ὡς ᾤετο. ἐγὼ
55 δὲ λύχνον λαβὼν, μόνος εἰσέρχομαι. κ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καθεσθεὶς τὸ φῶς, ἀνεγίγνωσκον ἡσυχῇ, καμαὶ καθεζόμενος. ἐφίσταται δὲ ὁ δαίμων, ἐπὶ τινὰ τ πολλῶν ἥκειν νομίζων, κ δεδίξεσθαι κἀμὲ ἐλπίζων, ὥσπερ
60 τοὺς ἄλλους, αὐχμηρὸς, [k] κ κομήτης, κ μελάντερος τοῦ ζόφου. κ ὁ μὲν ἐπιὼν ἐπειρᾶτό μου πανταχόθεν προσβάλλων, εἴ πόθεν κρατήσειε, κ ἄρτι μὲν κύων, ἄρτι δὲ ταῦρος γιγνόμενος ἢ λέων. ἐγὼ δὲ προχειρισάμενος τ Φρικωδέστατόν τι ἐπῤῥῆσιν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ,
65 συνήλασα καταδιώξας αὐτὸν εἰς τινὰ γωνίαν σκοτεινοῦ οἰκήματος. ἰδὼν δὲ αὐτὸν, οἱ κατέδυ, τὸ λοιπὸν ἀνεπαυόμην· ἑωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων, κ νεκρὸν εὑρήσειν με οἰομένων, καθάπερ

b Ἀνορύξας] Recepi ex L. marg. *A1. Fl.* & *S.* Ἀνοίξας *Ald. J. H. P.* &c. i Μόνον οὐκ] Sic *J.* & marg. *A1.* Μονονὸ *Fl. P. H. S. Ald. B1. Fr.* k Καὶ] Abeſt ab *Fl.*

νάμει, φόβου ἴχνος. Nimirum συνίστασθαι vel συνίστης, quidquid poteſt cum aliis ſtare, quidquid nec ſibi nec aliis repugnat, non involvit, ut ajunt, contradictionem, vel implicat. Obſervata *Budaeo* verbi notio, ſed exemplis, quod ſciam, nondum firmata. *J. M. G.*

38. Κράσιμον] Sic ſcribitur etiam N. Δ. I. ubi vid. not. *M. du S.*

Κράσιμον] Hoc praeferendum eſſe vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 3. & ultimum ibid. *J. F. R.*

39. Τίβιον] Vid. ſupra T. I. Τιμ. c. 14. (jam c. 22.) *M. du S.*

40. Ἀνορύξας] L. *Fl.* & *S.* cum *A.* Reliquae ἀνοίξας, abſurde. *M. du S.*

44. Ἀοίκητον ἦν, ἔφη, ὡς ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δείματος] *C. Plinius* epiſt. XXVII. L. VII. Scriptor vitae S. Germani Antiſiodorenſis Epiſcopi c. XVII. *D. Antoninus* Archiepiſc. Florentin. T. II. c. IX. Tit. XII. paragr. VIII. *Th. M.*

πρὸς τὰς ἄλλας, προσελθὼν ἀπροσδόκητος ἅπασι, [a] πρόειμι τῷ Εὐβατίδῃ, ἀναγελιζόμενος αὐτῷ, ὅτι καθαρὰν [b] αὐτῷ καὶ ἀδείμαντον ἤδη ἐξ ἡμῶν οἰκίαν οἰκεῖν. καὶ παραλαβὼν αὐτόν τε, καὶ τῶν ἄλλων πολλοὺς (ἐπετύγχανον γὰρ τῇ παρόδῳ ἕνεκα) ἐκέλευον ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν καταδυόμενον τὸν δαίμονα ἑωράκειν, σκάπτειν, λαβόντας δικέλλας καὶ σκαφεῖα· καὶ ἐπειδὴ ἐποίησαν, εὑρέθη ὡς ἐπ' ὀργυιὰν καταορυγμένος τις νεκρὸς ἕωλος, μόνα τὰ ὀστᾶ ἔχων σχῆμα συγκείμενα. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐθάψαμεν ἀνορύξαντες, ἡ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐπαύσατο ἐνοχλουμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων.

ventum iri putarent, uti reliquos, progressus praeter spem omnium, accedo ad Eubatidem, bonum ipsi nuncium allaturus, puram & motus expertem domum habitare illi in posterum licere. Atque assumtis cum ipso tum aliis pluribus, sequebantur enim rei miraculo moti, deductisque ad ipsum locum, ubi subire daemonem videram, jussi rastris & ligonibus humum fodi. Quo facto inventum est ad passus altitudinem defossum cadaver antiquum, cujus sola ossa sua figura composita jacerent. Hoc igitur effossum sepelivimus. Caeterum domus ab eo inde tempore infesta spectris esse desiit.

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀρίγνωτος, ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, εἷς οὐκ ἦν ἔτι τῶν παρόντων, ὃς οὐχὶ κατεγίγνωσκέ μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, τοῖς τοιούτοις ἀπιστοῦντος, καὶ ταῦτα Ἀριγνώτου λέγοντος. ἐγὼ δὲ ὅμως οὐδὲν τρέσας οὔτε τὴν κόμην, οὔτε τὴν δόξαν τὴν περὶ αὐτοῦ, Τί τοῦτ', ἔφην, ὦ Ἀρίγνωτε, καὶ σὺ τοιοῦτος ἦσθα, ἡ μόνη ἐλπὶς τῆς ἀληθείας, καπνοῦ μεστὸς καὶ ἐνυαλμάτων; τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκεῖνο, Ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφηνας. σὺ δὲ, ἦ δ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, εἰ μήτε ἐμοὶ πιστεύσεις λέγοντι, μήτε Δεινομάχῳ, ἢ Κλεοδήμῳ τούτῳ, μήτε αὐτῷ Εὐκράτει, φέρε,

32. Haec cum dixisset Arignotus divina vir sapientia & venerabilis omnibus; nemo jam erat praesentium, quin magnae me accusaret amentiae, qui fidem talibus non haberem, idque ipso dicente Arignoto. Ego vero nihil trepidans, neque ob comam, neque ob opinionem de viro, *Quid istuc*, inquam, *Arignote, tune etiam talis es, sola spes veritatis, idem tamen fumi & spectrorum plenus? Ergo tu nobis, qui thesaurus eras, ut est in proverbio, carbones appares? Tu vero*, inquit Arignotus, *si neque mihi credis dicenti, neque Dinomacho, aut huic Cleodemo, neque ipsi Eucrati; age dic, ecquem fide di-*

a Πρόειμι] Προσέρχομαι marg. *A*1. Sed glossa est. b Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.*

81. Ἕωλον] Τὸ ἕωλον λειμβάνει ὁ ἐπὶ τοῦ χθιζινοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη διαφθαρτοῦ. *V.*

73. Καθαρὰν] *Diod. Sic.* 2. c. 39. pr. καθαρὰν ποιῆσαι τὴν θυσίαν γῆν τε καὶ θάλατταν. *Plutarch.* Thes. p. m. 3. C. ἐδεῖτο μὴ καθαρὸν εἶναι τὸν κίνδυνον ὑπὸ λῃστῶν. Ibid. p. seq. A. καθαίρειν γῆν καὶ θάλατταν. *J.F.R.*

86. Δαιμόνιον τὴν σοφίαν] Facete ludit in duplici significatu; quum & pro *valde sapiens*, & quasi pro eo qui in spectrorum negotio callidus est, accipi queat. Sic δαιμονίως ἐκπέμπειν, *misere*, i. e. *valde cupiens*, *Aristoph.* Plut. vs. 675. Adde *Aelian.* V.H. II. 4. ἐσπουδακὼς δαιμονίως. Et *Spanh.* ad *Aristoph.* l. d. *J.F.R.*

5. Μῆμον] V. *Diog. Laert.* p. 246. F. & *Hesych.* v. σοφῶν. Sed pro ὦγε hic apud Nostrum lege ὦστε. *M. du S.*

9. Στιλπόμενοι τοιχωρύχοις] Ad ista verba στιλπόμενοι τοιχωρύχοις ἐοικότες μελαίνῃ, notat antiquus Scholiastes ineditus, veteres solitos cadavera nigrae vesti infuere. Ὅτι, inquit, τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφέννυσαν. & ad sequentia, μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς haec adjecit ὅτι ἐν τοῖς ψυχὰς θνητὰς φασὶ εἶναι, ἀσπερ ἐν τοῖς σώμασι. *J.G.G.*

10. Καὶ προσωπεῖα ἐς τὰ κράνια μιμουμένους] In *Salmuriensi* editione simul & in hac ipsa vitiose edi video in Latinis *ac personis in capitis adfictis*, ignorans utrum sic praeses ejus & editionis & versionis de industria scripserit ac interpolare voluerit *Th. Mori* versionem, an eam ipsam retinere, quae est *in capita*, ut sit typorum error. Certe neutrum placet. Neque enim Graeca id modo volunt, adsumsisse eos personas vel

digniorem putas contraria nobis dicentem? Per Jovem, inquam, *admirabilem virum, Abderitanum illum Democritum, qui nempe adeo certus erat, nihil horum consistere posse, ut cum inclusisset se in monumentum extra portas, ibique perpetuo scriberet & commentaretur nocte atque interdiu; adolescentulis quibusdam ludificari illum & perterrere volentibus, quod mortuorum instar nigra veste ornati, & personis ad craniorum similitudinem effictis, illum circumstarent, crebris passibus exsultantes: nihil ipse hanc illorum assimulationem metuerit, nec omnino ad illos respexerit, sed inter scribendum illud solum dixerit*, Desinite ludere! *Adeo firmiter credebat, nihil amplius esse animas, cum sint extra corpora. Hoc ais*, inquit Eucrates, *amentem hominem etiam Democritum fuisse, si quidem ita statuit.*

εἰπὲ, τίνα καὶ τοιούτων ἀξιοπιστότερον ἡγῇ τἀναντία ἡμῖν λέγοντα; νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, μάλα θαυμαστὸν ἄνδρα τὸν Ἀβδηρίτην ἐκεῖνον Δημόκριτον, ὃς ἔτως ἄρα ἐπέπειστο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συζῆναι τοιοῦτον· ἄσγε, ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐς μνῆμα ἔξω πυλῶν, ἐνταῦθα διετέλει γράφων καὶ συντάττων, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν· καί τινες τῶν νεανίσκων, ἐρεθιζειν βουλόμενοι αὐτὸν, καὶ δυματῶν, σκιλάμβοι νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, καὶ προσωπείοις ἐς τὰ κρανία μεμιμημένοις περιστάντες αὐτὸν, περιεχόρευον ἔξω πυκνῇ τῇ βάσει ἀναπηδῶντες· ὁ δὲ ἔτε ἔδεισε τὴν προσποίησιν αὐτῶν, ἔτε ὅλως ἀνέβλεψε πρὸς αὐτούς· ἀλλὰ μέλανι γράφων, Παύσασθε, ἔφη, παίζοντες· ἔτω βεβαίως ὑπέλαβε μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἔτι, ἔξω γενομένας τῶν σωμάτων. τοῦτο φὴς, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἀνόητόν τινα ἄνδρα καὶ τὸν Δημόκριτον γενέσθαι, εἴ γε ἔτως ἐγίγνωσκεν.

33. *Ego autem vobis etiam aliud quid enarrabo, quod mihi ipsi venit, non auditum ab alio. Fortasse enim tu quoque, Tychiade, audiens vi quadam ad narrationis veritatem adigaris. Cum in Aegypto viverem juvenis adhuc, doctrinae caussa eo missus a patre, cupido incessit animum, Copsum inde adverso*

Ἐγὼ δὲ ὑμῖν καὶ ἄλλο διηγήσομαι, αὐτὸς παθὼν, οὐ παρ' ἄλλου ἀκούσας. τάχα γὰρ ἂν καὶ σὺ, ὦ Τυχιάδη, ἀκούων, προσβαθείης πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ διηγήματος. ὁπότε γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον, ἔτι νέος ὤν, ἔκπεμφθεὶς ὑπὸ πατρὸς ἐπὶ παιδείας προφάσει ἀποταλείς, ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀνα-

e Ὅσγε] Sic Edd. Lege ἄντε. *d* Αὐτῷ] Αὐτὸν male *F.* sola. *e* Ἀνέβλεψε] Hoc recepi ex *Fl.* idque etiam adpictum marg. *A1.* Ἐνέβλεψε vulgo. *f* Τάχα] Sic *Fl. Md. Fr. B1.* & 2. *H. S.* recte. Ταχὺ *F. V2.* & *L.* cum marg. *A1.*

9. Ἐσθῆτι μελαίνῃ] Ὅτι τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφίεσσαν. *V.*

27. Ἐς Κοπτὸν] Κοπτὸς πόλις Αἰγύπτου, ἐς ἣν φασι τὴν Ἶσιν ἀφικομένην Ὄσιριν τὸν ἀνεζητῶν μαθοῦσαν δὲ αὐτὸν διεσπαρκέναι, τὸν κέμβω * τὸν ἑαυτῆς ἐκκόψαι, παρ' ὃ & Κοπτὸς ὀνομάσθη ἡ πόλις. ἰδιάκυλο δὲ & ὁ πλόκαμος τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι, ἄκριόν τι τριχῶν πλέθος, ὅσον ἐξ ἀνθρώπου κεφαλῆς ἀκμάσαι. † *V.*

* Τὸν ἑαυτῆς] Alterum hoc τὸν in editis non comparens inseruit *M. du S.*

† A Graecalis hoc fictum, qui prius debuissent offendere, Isidem Graece locutam. Sed solent etiam barbarorum nominum etymologias Graecas tradere. *J. Cler.*

vel larvas in capita, sed clare sumpsisse larvas tales, quae in speciem simul & formam cranii vel calvariae, vel diu mortui capitis fictae essent. *J. G.*

22. Τάχα] L. & *Ven.* utraque ταχὺ, quod non placet. *M. du S.*

27. Κοπτὸν] Hinc *Coptica* lingua. Inde terrestri jam itinere Thebas petunt, ubi Memnonis statuam fuisse diximus ad Τοξ. c. 27. V. *Plut.* de Iside p. 356. *Spanh.* *M. du S.*

ἀναπλεύσας, ἐκεῖθεν ὅθι τ' Μέμνονα ἐλθὼν, ἀκοῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα, πρὸς ἀνίσχοντα τ' ἥλιον. ἐκείνης μὲν οὖν ἤκουσα, οὐκ ἐξ τοῦτο κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνὴν, ἀλλά μοι καὶ ἔχρησεν ὁ Μέμνων αὐτὸς, ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτά. καὶ εἰ γε μὴ περιττὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν εἶπον τὰ ἔπη.

Κατὰ δὲ τ' ἀνάπλουν ἔτυχεν ἡμῖν συμπλέων Μεμφίτης ἀνὴρ τ' [a] ἱερῶν γραμματέων, θαυμάσιος τ' σοφίαν, καὶ τ' παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τ' [b] Αἰγύπτιον. ἐλέγετο δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπὸ γῆς ὠκηκέναι, μαγεύειν παιδευόμενος ὑπὸ τ' Ἴσιδος. Παγκράτιον, ἔφη, λέγεις, ὁ Ἀρίγνωτος, ἐμὸν διδάσκαλον, ἱερὸν ἄνδρα ἐξυρημένον, [c] ἐν ὀθονίοις, νοήμονα, [d] καθαρῶς ἑλληνίζοντα, ὀπιμήκη, σιμὸν, [e] πρόχειλον, ὑπόλεπτον τὰ σκέλη. αὐτὸν, ἦδ' ὅς, ἐκεῖνον τ' Παγκράτιον· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἠγνόουν ὅστις ἦν· ἐπεὶ δὲ ἑώρων αὐτὸν, εἴποτε ὁρμίσαιμεν τὸ πλοῖον, ἄλλά τε πολλὰ τεράστια ἐργαζόμενον, καὶ δὴ καὶ ὅτι κροκοδείλων ὀχούμενον, καὶ συννέοντα τοῖς

fluminе petere, ad Memnonem audiendum, mirabiles illos ſonos orienᵗe ſole edentem. Atque illius quidem audivi non, ut vulgus, vocem nullius ſenſus: ſed oraculum mihi ipſe aperto ore Memnon reddidit verſibus ſeptem: ac niſi ſupervacaneum eſſet, ipſos vobis recitarem verſus.

34. *In reditu autem navigabat forte nobiscum homo Memphiticus, de ſacris ſcribis unus, ſapientia admirabili, & doctrinae omnis Aegyptiae conſultus. Dicebatur autem tres & viginti annos in adytis ſub terra habitaſſe, Magicis artibus dum inſtruitur ab Iſide. Pancraten dicis*, inquit Arignotus, *meum praeceptorem, virum divinum, raſum, linea indutum, cogitabundum, pure loquentem Graece, procerum, ſimum, labioſum, extenuatis cruribus. Ipſum illum*, inquit, *Pancratem. Ac primo quidem, quis eſſet, ignorabam. Cum vero viderem illum, ſi quando appelleremus navigium, cum alia multa prodigioſe facere, tum inequitare Crocodilis, & natare inter belluas, has vero illi ſub-*

a Ἱερῶν γραμματέων] Ita *J. Ald. H. P. B1. Fr. S.* Ἱερῶν γραμμάτων G. Ἱερογραμματέων *Fl.* b Αἰγύπτιον] Nil mutare *Fl. Fr.* addit *Solen.* Sed volens legi Αἰγυπτίων fruſtra. c Ἐν ὀθονίοις] Ἀεὶ pro his duobus verbis habet *Fl.* ſcribens ἐξυρημένον ἀεὶ νοήμονα. εὖ καθαρῶς ἰλλ. &c. d Καθαρῶς] Οὐ καθαρῶς *Fl.* e Πρόχειλον] Πρόχειλῆ *Fl.*

28. *Μέμνονα* —— *ἠχοῦντα*] Cl. *Hemſt.* adſcripſerat: vid. *Strab.* XVII. p. 1170. ubi *Caſaub.* utitur hoc loco. Verba autem *Strabonis* ſunt: τὸ Μεμνόνιον —— Πιπτόντων δ' ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἑκάστην ψόφος —— ἀκουσθῆναι. Ad quae laudatus *Caſaub.*: „ *Plinius* ait quotidiano ſolis „ ortu contactum radiis crepare Lib. XXXVI. c. 7. „ & ita *Corn.* quoque *Tacitus* L. ſecundo c. 61. Annal. referens viſam fuiſſe Germanico hanc Memnonis faxeam effigiem (meminit & *Euſebius* in Chro- „nicis, & *Dionyſ. Periegeta* vſ. 250. Vid. omnino Lucianum *Ἀπίωνα*" p. 349. T. 2. Ed. *Amſt.*) Adde *Scalig.* Animadv. ad *Euſeb.* p. 25. Meminit & *Juvenal.* Sat. XIV. 5. *Dimidio Magicae reſonant ubi Memnone chordae*, ubi vet. Scholiaſt. ait: Memnonis ex aere ſtatua, citharam tenens, certis horis canebat. Hanc Cimbyſes Rex juſſit aperiri, exiſtimans Mechanici aliquid eſſe quod intra ſtatuam lateret: nihilominus tamen aperta ſtatua, quae erat magice conſecrata, horis ſtatutis ſonum reddidit. Ideo *dimidio* dixit, id eſt aperto & diviſo. *J. F. R.*

32. Ἀνοίξας τὸ στόμα τὸ ἔπεσιν ἑπτὰ] Prorſus eadem locutio eſt in *Evang. Matth.* XIII. 35. ἀνοίξω τὸ στόμα μου ἐν παραβολαῖς. Et ad idem *Evang.* V. 2. ubi ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, Rever. *J. Elſner.* phraſin ἀνοίγειν τὸ στόμα firmat ex *Æſchylo* aliisque. De pleonaſmo autem τὸ οὐ, vid. ſupra T. I. ad *Herod.* c. 5. Adde huc propius convenientem *Long. Paſt.* 2. p. 81. στόμαχος οὐ στόμασι παιδὸς ἐμπιεσμένη. Et *Alciphr.* I. 31. p. 138. ἀμυνεῖται αὐτὰς, οὐκ οὐ στόμασιν, οὐδ' οὐ βλε-

ſubmittere, & adulari caudis; divinum quendam hominem eſſe agnovi: & cum paullatim blanditiis ad illius amicitiam adſpirarem, opinione celerius ſodalis ipſius ac familiaris factus ſum. Itaque omnia mihi impertivit arcana, & tandem perſuaſit mihi, ut, ſervis omnibus Memphi relictis, ſolus ipſe ſe ſequerer, neque enim defuturos miniſtros. Ac poſtea ita viximus.

θηρίοις, τὰ δὲ ἱερογραμματικὰ, καὶ σαίνοντα ταῖς θύραις, ἔγνων ἱερόν τινα ἄνθρωπον ὄντα, καὶ κατὰ μικρὸν φιλοφρονούμενος, ἔλαθον ἑταῖρος αὐτῷ, καὶ συνήθης γενόμενος. ὥστε πάντων ἐκοινώνει μοι τῶν ἀπορρήτων· καὶ τέλος πείθει με, τοὺς μὲν οἰκέτας ἅπαντας ἐν τῇ Μέμφιδι καταλιπεῖν, αὐτὸν δὲ μόνον ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ γὰρ ἀπορήσειν ἡμᾶς τῶν διακονησομένων. καὶ τὸ μὲν τοῦτο οὕτω ἐποιοῦμεν.

35. *Quoties in ſtabulum quoddam veneramus, ſumtum ille vir vectem de janua, aut ſcopas, aut piſtillum, veſtibus induebat, & carmine quodam pronuntiato, ut incederet efficiebat, ut aliis omnibus homo eſſe videretur: isque abiens & aquam hauriebat, & obſonabat, parabatque, omnibusque in rebus dextre operam nobis dabat, miniſtrabatque. Tum ubi ſatis miniſterio illius uſus eſſet, rurſus ſcopas ſcopas, aut piſtillum piſtillum, carmine alio pronunciato reddidit. Hoc ego maximo ſtudio non potui tamen impetrare ab eo uti diſcerem, illo enim invidebat, licet ad alia eſſet*

Ἐπειδὴ δὲ ἤλθομεν εἴς τι καταγώγιον, λαβὼν ὁ ἀνὴρ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας, ἢ τὸ κόρηθρον, ἢ καὶ τὸ ὕπερον, ἐνδὺς ἱματίοις, ἐπειπών τινα ἐπῳδὴν ἐποίει βαδίζειν, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρωπον εἶναι δοκοῦντα· τὸ δὲ ἀπελθὼν ὕδωρ τε ἀπήντλει, καὶ ὀψώνει, καὶ ἐσκεύαζε, καὶ εἰς πάντα δεξιῶς ὑπηρέτει καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. εἶτα δὲ ἐπειδὴ ἄλις ἔχοι τῆς θεραπείας, αὖθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον, ἢ ὕπερον τὸ ὕπερον, ἄλλην ἐπῳδὴν ἐπειπών, ἐποίει ἄν. τοῦτο ἐγὼ πάνυ ἐσπουδακὼς, οὐκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ' αὐτοῦ, ἐβάσκαινε γὰρ ἐμοὶ αὐτοῦ, καίτοι πρὸς

f Ὑπηρέτει] Ὑπηρέτησεν *Th. Mag.* g Αὐτοῦ] Non adeſt in *Fl.*

βλασφημίας. Permulta alia non abſimilia adferre liceret, ut ex *Homer.* Batrach. ante med. Κουρήσασθαι δὲ οὔτοτε δυνάλιοισι. *Diod. Sic.* V. c. 57. pr. οἱ παιδικῆς ἀπέχεται. Vel IV. 78. pr. ἐν ὑπερῴᾳ τῆς τέχνης θαυμαζόμενος Δαίδαλος. Item ex Noſtro, *Phalar.* I. c. 5. ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν, ubi & alia jam dedi; nec non *Amor.* 29. pr. ἐν ὕμνοις ὑποδάκνειν. *Timon.* c. 15. ἐν θύραις καθαλλίειν. *Evang. Matth.* V. 13. ἐν τίνι ἁλισθήσεται; ſed ſatis eſto. *J.E.R.*

36 Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν ἱερῶν γραμματίων, θαυμάσιος τὴν σοφίαν] *Memphiticus vir, quidam ex ſacris illis ſcribis, mirabili ſapientia.* Sic *Benedictus.* Meminit & alibi ſcribarum Aegyptiorum, in libello de ſacrificiis, ubi cum Prophetis eos conjungit, & *Appul.* Metam. 11. *Tunc ex his unus, quem cuncti Grammatea dicebant, pro foribus aſſiſtens, coetu paſtophorerum, quod ſacroſancti collegii nomen eſt, velut in concionem vocato,* ut fuerint inter ſacerdotes Aegyptios, qui reconditam illorum ſapientiam docebant, aliisque muneribus ſacris fungebantur. Sic & in libro de *Macrobiis* cap. 4. recenſet inter longaevos Aegyptios ἱερογραμματεῖς. Nec repudio lectionem editam. In Florentina tamen legitur ἱερογραμματέων, ſed in Mſ. ἱερῶν γραμμάτων, quod non puto faſtidiendum eſſe, ut ſit τὴν ἱερῶν γραμμάτων σοφίαν θαυμάσιος. admirabili ſacrarum litterarum ſapientia praeditus. ſacras litteras vocabat illam myſticam Aegyptiorum ſapientiam, quae non niſi initiatis tradebatur, & circumſectis, magiam ſcilicet, & litteras Hieroglyphicas, de quibus tam multa apud *Herodotum*, *Diodorum Siculum*, *Clementem Alexandrinum* aliosque habentur. *J.G.G.*

Ibid. Ἱερῶν γραμματίων] Infra *Macrob.* c. 4. pr. ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς. Adde & ſupra *Vit. Auct.* c. 14. Quare & hic rectius γραμματίων, quam γραμμάτων. Intelligi autem ſic vel τις, in vulgus notum, & monuimus alibi, ex *Ariſtoph.* Plur. οἱ γὰρ τῶν φίλων, aliisque. *J.F.R.*

38. Αἰγύπτιον] Mallem Αἰγυπτίων. *M. du S.*

Αἰγύπτιον] Non modo ſic *Fl.* & *Fr.* Sed & *J.H.P. B1.* &c. Et recte, nec opus Αἰγυπτίων legere; quia παιδικὸν Αἰγύπτιος bene connectitur. *J.F.R.*

39. Λάθοις] Conf. ſupra Ἀλιεύ. c. 18. *M. du S.*

67. Δεξιῶς ὑπηρέτει καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν] *Th. Mag.* ſic: ΔΙΑΚΟΝΟΥΜΑΙ καὶ ὑπηρετῶ. Λυκιανὸς ἐν τῷ Φιλοψευδεῖ, ἢ ἀπιστῶν δεξιῶς ὑπηρέτησεν καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. *J.F.R.*

πρὸς τὰ ἄλλα προχειρότατος ὤν. μιᾷ δὲ τοῖς ἡμέρᾳ λαθὼν, ἐπήκουσα [a] τῆς ἐπῳδῆς, ἦν δὲ τρισύλλαβος, χαλδὴν ἐν σκότει τινὶ ἑστώς. ᾠχετο δὲ ὁ μὲν ἐς τὴν ἀγοράν, ἐντειλάμενος τῷ ὑπέρῳ ἃ [b] ἔδει ποιεῖν.

Ἐγὼ δὲ, ἐς τὴν ὑστεραίαν ἐκείνου τι χρὴ ἀγορὰν πραγματευομένου, λαβὼν τὸ ὑπερον, κατασκευάσας, ὁμοίως ἐπιπὼν τὰς συλλαβὰς, [c] ἐκέλευον ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμπλησάμενος τὴν ἀμφορέα ἐκόμιζε, Πέπαυσο, ἔφην, ὦ μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἴοθι αὖθις ὕπερον. τὸ δὲ ἐκέτι μοι πείθεσθαι ἤθελεν, ἀλλ' ὑδροφόρει ἀεὶ, ἄχρι δὴ ἐνέπλησεν ἡμῖν ὕδατος τὴν οἰκίαν [d] ἐπαύλεων. ἐγὼ δὲ ἀμηχανῶν τῷ πράγματι (ἐδεδίειν γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀγανακτήσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο) ἀξίνην λαβὼν, ἀγκόπλω τὸ ὕπερον εἰς δύο μέρη· τὰ δὲ, [e] ἑκάτερον τὸ μέρος, [f] ἀμφορέα λαβόντα ὑδροφόρει, ὡς ἀνθ' ἑνὸς δύο μοι ἐγένοντο οἱ ἀγωγοί. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Παγκράτης ἐφίστατο, καὶ συνεὶς τὸ γενόμενον, ἐκεῖνα μὲν αὖθις ἐποίησε ξύλα, ὥσπερ ἦν πρὸ τῆς [g] ἐπῳδῆς· αὐτὸς δὲ ἀπολιπών με λαθὼν, οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανὴς ᾠχετο ἀπιών. νῦν δὴ, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, οἶσθα καὶ ἐκεῖνο ἄνθρωπον ποιεῖν ἐκ τοῦ ὑπέρου; νὴ Δί', ἦ δ' ὅς, ἐξ ἡμισείας γε· ἐκέτι γὰρ εἰς τὸ ἀρχαῖον οἷόν τέ μοι ἄγειν αὐτὸ, ἦν ἅπαξ γένηται ὑδροφόρον, ἀλλὰ διήκει

promtissimus. *At* certo tandem die clanculum sublegi incantationem, erat vero trium syllabarum, prope adstans in angulo tenebricoso. Atque ille in forum abiit, cum praecepisset pistillo, quid facto opus esset.

36. *Ego vero postridie illius diei, ipso aliquid in foro negotii habente, sumto pistillum, exornatumque, dictis similiter syllabis, aquam afferre jubeo. Cum vero plenam amphoram attulisset;* desine, *inquam*, nec amplius adfer aquam, sed rursus esto pistillus. *At ille non amplius parere mihi voluit, verum adferre aquam perrexit, donec aqua hauriendâ domum oppleviſſet. Ego consilii inops (metuebam enim, ne aegre ferret rediens Pancrates, quod etiam factum est) securi arrepta bifariam pistillum disseco. Sed utraque illa pars, captis amphoris, aquam ferebat, ac pro uno duo mihi jam erant ministri. Inter haec adest etiam Pancrates, intellectoque quid actum esset, illos iterum ligna fecit, ut ante incantationem fuerant; ipse vero clam me relicto, subduxit se nescio quorsum, & conspici desiit. Nunc igitur*, inquit Dinomachus, *adhuc illud nosti certe, hominem facere ex pistillo? Per Jovem*, inquit, *ex dimidia quidem parte. Nec enim licet mihi in pristinam eum formam reducere, cum semel factus est aqua-*

a Τῆς ἐπῳδῆς] Τὴν ἐπῳδὴν Fl. b Ἃ ἔδει] Sic P. S. Ἅδει Fl. f. Ald. H. &c. Lege igitur ἅδει. c Ἐκέλευον] Ita Fl. Ald. P. S. aliaeque. Ἐκέλευσα f. d Ἐπαύλεων] Ἀπαυλεῖν male Fl. e Ἑκάτερον] Ἑκάτερα marg. A1. f Ἀμφορέα] Ἀμφορεῖς Fl. g Ἐπῳδῆς] Ἐπωιδῆς marg. A1.

76. Ἐν σκοτεινῷ ὑποστὰς] Sic & Tz. Mag. v. ὑφίστασθαι. M. du S.

31. Ἀλλὰ δοῦναι ἱερῶν ἐπικλυσθῆναι τὴν οἰκίαν ἰκανταλαμβάνοντα] Et quae venustas in hoc Luciani ἐπιμυθίῳ, quod tamen nunquam his narrationibus nisi venustissimum subjicit, residebit, si claudatur domus aquâ referta? Immo an claudi potest? Periit omne auctoris ingenium, quod restitues scribendo ἐπικλυσθῆναι, sed, inquit, oportebit domum horum aquariorum hausta refertam mergi & inundari. Res ipsa dictat. J. G.

Ἀλλὰ δοῦναι ἱερῶν ἐπικλυσθῆναι τὴν οἰκίαν ἰκανταλαμβάνοντα] Certissima est meo judicio, Eruditissimi Gronovii mei emendatio, rescribentis ἐπικλυσθῆναι. Id namque verbi hic requiritur. Noster in Timone T. I. §. 18. φάσκει βυλόμενος τὴν ἀγορὰν, μὴ ὑπὸ τῶν ἀλιτηρίων οἰκιῶν, ἐπικλύσαι αὐτήν. J. F.

4. Ἐπικλυσθῆναι] Secuti sumus Emendationem Cl. Gronovii omnino necessariam. M. du S.

Ἐπικλυσθῆναι] Sic legendum etiam probe monuit Cl. Wess. ad Diod. Sic. IV. c. 51. No. 39. Quare tot Viris eruditis consentientibus ita edere, non exspectata Codd. auctoritate, nullus haesitavi. J. F. R.

24. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲ ὁ Δημόκλεια τινα λιθὸν ἔχοντα, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἶναι ἐκτυπώσας τὸ σφραγίδος, καὶ ὅτι

aquarius: ſed eluceretur nobis illo ſemper hauriente domus.

37. *Non definitis*, inquam, *talia portenta loqui ſenes viri? Sin minus, at certe horum adoleſcentulorum cauſſa in aliud tempus differte incredibiles iſtas horribilesque narrationes, ne ſenſim impleantur terroribus, & abſurdis fabulis. Parcere igitur illis oportet, neque adſuefacere talibus audiendis, quae per totam vitam turbabunt illos retenta animo, & ad unumquemque ſtrepitum meticuloſos facient, variaque ſuperſtitione implebunt.*

38. *Recte me mones*, inquit Eucrates, *ſuperſtitionem dum nominas. Quid enim, Tychiade, de talibus tibi videtur, de oraculis dico, & divinis vocibus, & quae a Deo agitati quidam proclamant, aut audiuntur ex adytis, aut virgo verſibus devincta loquens futura ſignificat? Nimirum etiam talibus fidem negabis? Ego vero, eſſe mihi ſacrum quendam anulum, cujus ſigillum Pythii Apollinis imaginem exprimat, eumque Apollinem loqui mecum, non dico, ne tibi incredibilia de me ipſe gloriari videar. Quae vero in Amphilochi templo audivi, in Mallo, Heroë praeterea mecum loquente, & de rebus mihi meis conſulente, quaeque ipſe vidi, dicere vobis volo:*

ἡμῖν [h] ἐπικλυσθῆναι ἢ οἰκίαν ἐπαύλιον ἐμπλησθῆναι.

Οὐ παύεσθε, ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτα τερατολογοῦντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ κἂν τῶν μειρακίων τούτων ἕνεκα εἰς ἄλλον χρόνον ἐπιβάλλεσθε τὰς ἀπιθάνους διηγήσεις, μήπως λάθωσιν ἡμῖν ἐμπλησθέντες δεισμάτων, καὶ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. Φείδεσθαι οὖν χρὴ αὐτῶν, μηδὲ τοιαῦτα ἐθίζειν ἀκούειν, ἃ καὶ παντὸς τοῦ βίου ἐνοχλήσει συνόντα, καὶ δεισιδαίμονας ποιήσει, ποικίλης τε δεισιδαιμονίας ἐμπιπλάντα.

Εὖγε ὑπέμνησας, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, εἰπὼν τὴν δεισιδαιμονίαν. τί γάρ σοι, ὦ Τυχιάδη, περὶ τῶν τοιούτων δοκεῖ, λέγω δὴ χρησμῶν, καὶ θεσφάτων, καὶ ὅσα θεοφορούμενοί τινες ἀναβοῶσιν, ἢ ἐξ ἀδύτων ἀκούεται, ἢ παρθένου ἐμμέτρα φθεγγομένη, προθεσπίζει τὰ μέλλοντα; ἢ δηλαδὴ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσεις; ἐγὼ δὲ ὅτι μὲ καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα [i] ἐκτυπώσης τὴν σφραγίδος, καὶ ἔστι ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, ἃ λέγω, μή σοι [k] ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι· ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχου τε ἤκουσα ἐν Μαλλῷ, τοῦ Ἥρωος ξυμδιαλεχθέντος μοι, καὶ συμβουλεύσαντος ὑπὲρ ἐμοῦ, καὶ ἃ εἶδον αὐτὸς, ἐθέλω ὑμῖν εἰπεῖν.

h Ἐπικλυσθῆναι] Ἐπικλυσθῆναι Edd. priores. i Ἐκτυπώσης τὴν σφραγίδος] Ἐκτυπῶσαι τὴν σφραγίδα Fl. k Ἄπιστα] Ἀπιστοῦντι G. & L. Nihil mutant Edd.

24. Ἐν Μαλλῷ] Ἀμφίλοχος θεσπίζει περὶ τῶν μελλόντων ἐν Μαλλῷ. V.

* Θεσπίζω] Ἀμφιλοχίᾳ τι σπίζω antea lectum miſere. J. F. R.

ὃ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, ἃ λέγω, μή σοι ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι] Benedictus: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſigillum exprimit Apollinis Pythii imaginem, nec mecum loqui Apollinem, ne videar ad gloriam meam res incredibiles narrare.* Pro ἄπιστα Mſ. ἀπιστοῦντι ſcribit. Sic autem interpretare hunc locum: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſignum Apollinis Pythii imaginem exprimat, qui Apollo mecum loquatur, ne tibi, qui haec non credis, videar de me ipſo elate loqui, ne tibi videar me oſtentare, & jactare.* J. G. G.

29. Ἀμφιλόχου] V. Ἀλεξ. c. 19. & not. &c. 29. & Paſſ. Att. p. 33. Orig. c. Celſ. 131. B. M. du S.

Ibid. Ἐν Ἀμφιλόχου] Scil. οἴκῳ. Dictum ſatis ante. Sic ſupra c. 14. ἐν Γλαυκίου. Vid. Bos de Ellipſ. J. F. R.

30. Ὑπερδιαλεχθέντος] Mira vox & mihi ſuſpecta. M. du S.

35. Τὸ

πεῖν. εἶτα ἐξῆς δ' ἐν Περγάμῳ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐν Πατάροις. ὁπότε γὰρ ἐξ Αἰγύπτου ἐπανήκειν οἴκαδε, ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ τοῦτο μαντεῖον ὑπερφανέστατόν τε, καὶ ἀληθέστατον εἶναι, καὶ χρᾶν ἐναργῶς πρὸς ἕπερ ἂν ἀποκρινόμενον, οἷς ἂν ἐγγράψας τις εἰς τὸ γραμματεῖον δοίη τῷ προφήτῃ, καλῶς ἂν ἔχειν ἡγησάμην ἐν τῷ πλῷ πειρᾶσαι τοῦ χρηστηρίου, καί τι περὶ μελλόντων συμβουλεύσασθαι τῷ θεῷ.

Ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος, ἰδὼν [a] οἱ τὸ πρᾶγμα προχωρήσειν ἔμελλε, καὶ ὡς ὑ περὶ μικρᾶς ἐνήρχετο ἡ περὶ τὰ χρηστήρια τραγῳδίας, ὑ [b] δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν, ἀπολιπὼν αὐτὸν ἔτι πλαπλεόντα ἐξ Αἰγύπτου εἰς Μαλλὸν (καὶ γὰρ [c] συνίην ὅτι μοι ἄχθοντο παρόντι, καθάπερ ἀντισοφιστῇ τῶν ψευσμάτων) Ἀλλ' ἐγὼ ἄπειμι, ἔφην, Λεόντιχον ζητήσων· δέομαι γὰρ αὐτῷ τι συγγενέσθαι. ὑμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐχ ἱκανὰ [d] ἡγεῖσθε τὰ ἀνθρώπινα εἶναι, καὶ αὐτοὺς ἤδη τοὺς θεοὺς καλεῖτε συνεπιλημψομένους ὑμῖν τῶν μυθολογημένων· καὶ ἅμα λέγων, ἐξῄειν. οἱ δὲ ἄσμενοι ἐλευθερίας λαβόμενοι, εἰστίων, ὡς τὸ εἰκὸς,

tum deinceps, quae Pergami vidi, & audivi Pataris. Cum enim ex Aegypto domum redirem, audito, illud Malli oraculum illustrissimum esse verissimumque, & dilucida fundere oracula, dum ad verbum respondeat his, quae in tabellis scripta Prophetae tradat aliquis; optimum factu putabam, ut obiter tentarem oraculum, & de futuris aliquid deliberarem cum Deo.

39. Haec adhuc dicente Eucrate, cum viderem quorsum res evaderet, utque inciperet non parvam illam oraculorum tragoediam; ratus, non decere me solùm contradicere omnibus, relinquens illum navigantem adhuc ex Aegypto versus Mallum, (etenim sentiebam illos praesentiam meam gravari, ut qui contra illorum mendacia disputarem) *Ego vero*, inquam, *discedo requisiturus Leontichum: etenim illo mihi convento opus est. Vos vero, quandoquidem satis vobis non esse humana putatis, ipsos jam vocate Deos, fabulosarum disputationum vestrarum adjutores:* & cum dicto exivi. Illi vero libertatem eam lubenter arripientes, tanquam epulis, credibile est, se tractarunt invicem

&

a Οἱ] *Οἱ F.* male. b Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Pro his tribus δοκιμάσας tantum *Fl.* Οὐ δοκιμάσας μόνος ἀντιλέγειν marg. *Ald.* sine dubio ex *Fl.* c Συνίην] Sic & *Fl.* cum cett. Anne *συνίων*; d Ἡγεῖσθε] Ἡγεῖσθ *Fl.* male.

35. Τὸ ἐν Μαλλῷ — ἀληθές.] Huc facit *Pausaniae* locus (p. 33. in Att.) ἀψευδέστατον τῶν ἐμοῦ &c. De Alexandri Abonoteichitae Oraculo nihil habet, quia homo tum potentior erat, quam ut eum tangere Lucianus auderet. Maluit itaque silentio rem totam involvere. *M. du S.*

38. Ἐγγράψας] Quod Alexander Pseudomantis imitatus est. V. Ἀλεξ. c. 19. A Jove Heliopolitano etiam factitatum tradit *Macrob.* I. 23. *M. du S.*

46. Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Florentinae lectio concinnior & facilior est vulgata, quae satis intricata tribus infinitis δοκεῖν δεῖν ἀντιλέγειν, tamen sic resolvi potest: οἰηθεὶς ὑ δεῖν δοκεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν *Existimans non oportere videri velle, (vel speciem praebere) ac si solus contradicerem omnibus.* Mallem tamen ejecto alterutro vel δοκεῖν vel δεῖν, stilum concinniorem reddere, vel Florentinae lectionem cum vulgata commiscendo scribere: ὑ δοκιμάσας δεῖν μόνος &c. Duplex infinitivus nihil habet incommodi, vid. supra c. 7. χρῆναι εἶναι. Cl. *J. J. Wetsten.* malin ἀντιλέγων. *J. F. R.*

67. ΦΙΛ.] Continuabantur haec antea in plerisque Impr. ego distinxi, suadente *Fl.* Ed. lacuna, *Ba.* & *S.* *M. du S.*

ΦΙΛ.] Interpres *Thomae Morus* latinae versioni personam *PHIL.* & mox *TYCH.* inseruerat, etsi in Graecis aberat. Necessitate igitur postulante etiam Graecis inserui, & ἀπέλαυσε quoque dedissem, si vel nulla Ed. praeisset. *J. F. R.*

68. Ἀπέλαυσε] Ita *Fl.* Ed. recte. In reliquis ἀπήλαυσε. *M. du S.*

69. Λυττῶν] Λυσσῶν supra *Nigr.* in fin. οὐκ αὐτοὶ μόνοι λυσσῶσιν. At λυττώντων κυνῶν contra rursus *Dial. Mort.* XVII. ad f. Sed eodem redire, quis nescit? *J. F. R.*

77. ΤΥΧ.] Et hic priore mutata, iterum nova reponenda fuit persona. *M. du S.*

80. Οὐ-

& ingurgitarunt mendaciis. Talibus tibi, Philocles, apud Eucratem auditis venio, ut qui muſtum biberunt ventre inflato, vomitorii indigens. Lubens autem alicunde & magno emerim medicamentum oblivionem inducens eorum quae audivi, ne quid mali mihi faciat in me reſidens illorum memoria. Portenta enim, & Daemones, & Hecatas videre mihi videor.

αὐτὸς, καὶ ἐνεφορῆντο τῶν ψευσμάτων. τοιαῦτά σοι, ὦ Φιλόκλεις, παρὰ Εὐκράτει ἀκούσας ἥκω, νὴ τὰ Δία, ὥσπερ οἱ τὸν γλεύκους πιόντες, ἐμπεφυσημένον τὴν γαστέρα, ἐμέτου δεόμενον. ἡδέως δ' ἄν ποθεν ὅπῃ πολλῷ ἐπριάμην ληθεδανόν τι φάρμακον, ὥν ἤκουσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικιδρύσασα. τέρατα γὰρ, καὶ δαίμονας, καὶ Ἑκάτας ὁρᾶν μοι δοκῶ.

40. PHIL. Ipſe etiam ego, Tychiade, tale quid de narratione tua abſtuli. Dicunt certe, non ſolum inſanire & aquam metuere, quos canes rabioſi momorderint; ſed etiam, ſi quem homo morſus mordeat, eandem quam canis, vim habere illum morſum, eademque illum quoque metuere. Et tu igitur morſus in Eucratis domo a multis mendaciis, mihi videris aliquid illius morſus impertiiſſe, ita daemonibus mihi mentem oppleviſti. TYCH. Sed bono ſimus animo, amice, magnum talibus noxis depellendis remedium habentes, veritatem, & rectam in omnibus rationem, qua uſos nos de vanis hiſce atque inanibus mendaciis nullum turbabit.

ᵉ ΦΙΛ. Καὶ αὐτὸς, ὦ Τυχιάδη, τοιοῦτόν τι ᶠ ἀπέλαυσα τῆς διηγήσεως. φασὶ γέ τοι μὴ μόνον λυττᾶν, καὶ τὸ ὕδωρ φοβεῖσθαι, ὁπόσους ἂν οἱ λυττῶντες κύνες δάκωσιν, ἀλλὰ κἂν τινα ὁ δηχθεὶς ἄνθρωπον δάκῃ, ἴσα τῷ κυνὶ δύνασθαι τὸ δῆγμα· καὶ τὰ αὐτὰ καὶκεῖνον φοβεῖται. καὶ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτους δηχθεὶς ὑπὸ πολλῶν ψευσμάτων, μεταδεδωκέναι καὶμοί τοῦ δήγματος. ὅτῳ δαιμόνων μοι τὴν ψυχὴν ἐνέπλησας. ᵍ ΤΥΧ. Ἀλλὰ θαῤῥῶμεν, ὦ φιλότης, μέγα τοιούτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸν ὀρθὸν ἅπασι λόγον. ᾧ χρωμένους ἡμᾶς, ʰ οὐδὲν οὐ μὴ ταράξῃ τῶν κενῶν καὶ ματαίων τούτων ψευσμάτων.

ᵉ ΦΙΛ.] Perſona haec omiſſa erat in Edd. At in *Fl.* deſignabatur lacuna, ut ſolet. ᶠ Ἀπέλαυσα] Reſtitui ex *Fl.* quod marg. *A1W.* etiam adſcivit. Ἀπήλαυσα cett. male. ᵍ ΤΥΧ.] Et haec perſona aberat tam ab Edd. cett. quam *Fl.* ʰ Οὐδὲν οὐ] Μηδὲν ſine οὐ *Fl.*

80. *Οὐδὲν οὐ μὴ*] Nondum adſentior Florentinae. Triplex enim illa negatio intenſiſſime negat. Vid. modo ſupra *Rhet. Praec.* c. 20. οὐκ ἔξεστιν ὅπως ἀπιστήσεις μὴ οὐχὶ — ἀγνοεῖν ὑμᾶς ἐστί, ibique notata. *J. F. R.*

ΙΠΠΙΑΣ, Η ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ. HIPPIAS, SEU BALNEUM.

Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι μὴ λόγους μόνον δεξιοὺς παρέχοιντο ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἑκάστων, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίοις τοὺς τῶν λόγων ὑποσχέσεις βεβαιώσαιντο. καὶ γὰρ τῶν ἰατρῶν ὄγε ἂν ἔχων ὑπὲρ τῆς τέχνης εἰπεῖν δυναμένους μελετελεῖται νοσῶν, ἀλλὰ τοὺς πράξαί τι κατ' αὐτὴν μεμελετηκότας. ἀμείνων δὲ καὶ μουσικὸς, οἶμαι, τῷ διακρίνειν ῥυθμοὺς καὶ ἁρμονίας βεβαμένος, ὁ καὶ ψάλαι καὶ κιθαρίσαι αὐτὸς δυνάμενος. τί γὰρ ἄν σοι τῶν πραληγῶν λέγοιμι τοὺς εἰκότως δεῖσθαι κριθέντας, ὅτι οὐ τάττειν μόνον καὶ ὠφελεῖν ἦσαν ἀγαθοὶ, ἀλλὰ καὶ προμάχεσθαι τῶν ἄλλων, καὶ χειρὸς ἔργα βεβαιοῦσθαι; οἷον [a] τῶν πάλαι μὲν Ἀ-

1 ERuditorum ex numero illos maxime laudandos ajo equidem, quotquot non disputationes modo acutas de negotio unoquoque attulerunt, sed operibus similibus firmarunt promissiones verborum. Etenim de medicis, si quis sapiat aegrotus non eos arcesset, qui optime dicere de arte possunt, sed qui ad faciendum ex arte exercitatione se paraverint. Melior etiam musicus, arbitror, eo, qui numeros & harmonias norit discernere, ille fuerit, qui cantare etiam & citharam pulsare ipse possit. Quid enim duces tibi narrem, qui merito suo optimi judicati sunt, non in ordinanda modo acie & adhortandis *militibus* praestantes, sed etiam ut in prima acie pugnarent & manu rem gererent? qualem ex

a Τῶν] Omisit *Fl.*

1. Τῶν σοφῶν ἐκείνους] Οὕτω Φωκυλίδης φησὶ, Τὸν σοφὸν σοφὸς εἶδέναι, τέχνης δ' ὁμότεχνος. *V.*

ΙΠΠΙΑΣ Η ΒΑΛΝ.] Προσλαλιὰ, ut aliæ nonnullæ, de quibus ante dixi. *Th. M.*

ΙΠΠΙΑΣ] Cl. *Olearius* eundem censet cum Platonico illo decantatissimo, ad *Philostr.* p. 495. Sed vide c. 3. unde longe alium multoque recentiorem esse luculenter patet. Sophista ille merus, (& ita audit eo ipso in loco) hic mathematicus summus, non oratione tantum, sed opere ipso probatissimus, in Geometria, Mechanica, Musica, Astronomia summus. Quod autem ibi Vir Eruditissimus de rebus ab eo Olympiae factis testem Nostrum adducere videtur, μνημονικὸν σφάλμα est. nisi forsan respiciat Ἡρ. c. 3. ubi primus inter eos numeratur, qui Olympiae declamando inclaruerunt *M. du S.*

14. Ἀγαθοὶ] Ἀγαθός τι ποιεῖν, *aptus ad aliquid praestandum*, esse Graecissimum usitatissimum, ut *Ælian.* V. H. I. 10. Κρῆτες τοξεύειν ἀγαθοὶ, eo minus opus est dici, quo pluribus potest. Vid. *Homer.* sexcentis locis ἀγαθὸς βοὴν exhibentem, & Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graec. Lit. A. *J. F. R.*

16. Τῶν πάλαι] Male omissum in *Fl.* articulum quisque fatebitur, qui mox τῶν κάτω adspexerit, noveritque τοὺς πάλαι significare *antiquos*, quod vel ex Syntaxi sciunt pueri. Sic supra *de Gymn.* c. 21. τῶν ὕστερον *posterorum*. Quare in re tritissima plura adferendo Lectori gravis non ero. *J. F. R.*

19. Οὐ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βιλόμενος] *Non quod aliter historiam edere velim.* Sic Salmuriensis. Sed per Musas! cui bono hic illud *aliter?* Immo, *non quod temere* & futiliter *historiae narratione me ostentare velo. J. G.*

28. Καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον τὸν μὲν Πτολεμαίου χειρωσάμενον, καὶ τὸν Μέμφιν] Sostratus ille Cnidius fuit celeberrimus ille Architectus, qui turrim in Pharo insula aedificavit, de quo *Strabo* L. XVII. *Plin.* L. XXXVI. c. 12. Ipse vero Noster Lucianus supra, Lib. *Quom. Hist. Scrib.* Sed quod ait hoc loco Lucianus de Ptolemæo & Memphi capta per Nili diversionem, exspecto, qui hoc me doceat: nullibi enim unquam legi hanc historiam, & quis fuerit ille Ptolemæus, omnino me latet, & de ea Memphis rebellione silent historiæ. Tentabam me extricare legendo: τῷ μὲν Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον τὸν Μέμφιν, id est, *qui Ptolemaeo subjecit Memphin.* Nam Ptolemæus Philadelphus, cujus tempore vixit ille Sostratus, & quo imperante & sumptus suppeditante extruxit illam celebrem turrim in Pharo insula, inter amicos habuit illum Sostratum Cnidium, nec unquam, quod sciam, nec ab illo nec ab alio captus est. De Ptolemæo Cerauno dicto incidit mihi quædam suspicio hæc intelligenda esse, sed sine auctoritate. Nam Ptolemæus ille Ceraunus dictus vir præceps fuit, & ad audacia facinora promptus, &

ex antiquis Agamemnonem atque Achillem, sequioris autem aetatis Alexandrum & Pyrrhum fuisse cognovimus.

γαμέμνονα καὶ Ἀχιλλέα, τὸν δὲ τοῦ Ἀλέξανδρον καὶ Πύρρον ἴσμεν γεγονότας.

2. Quorsum vero ista dixi? Non enim temere illorum mentionem feci, ut historiae peritum me ostenderem, sed hoc *ut ostenderem*, etiam inter mechanicos admiratione dignos esse, quotquot inspectione & scientia clari, tamen etiam monumenta artis & opera posteris reliquere. Quandoquidem sola in disputatione exercitati, sophistae potius quam sapientes dici meruerint. Talem audimus Archimedem fuisse, & Cnidium Sostratum, quorum hic Ptolemaeum subegerit atque Memphin, sine obsidione, aversione sola ac dispersione fluvii: ille vero triremes hostium arte sua combus-

Πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφην; ὑ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος, ἐπεμνήσθην αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι [b] ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ λαμπροὶ γενόμενοι, καὶ μνημόσυνα ὅμως τέχνης, καὶ πράγματα τοῖς μετ' αὐτοὺς κατέλιπον. ἐπεὶ οἵ γε τοῖς λόγοις μόνοις ἐγγεγυμνασμένοι, σοφισταὶ ἂν εἰκότως μᾶλλον, ἢ σοφοὶ καλοῖντο. τοιοῦτον ἀκούομεν τὸν Ἀρχιμήδην γενέσθαι, καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον· τὸν μὲν [c] Πτολεμαῖον χειρωσάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν, ἄνευ πολιορκίας, ἀποστροφῇ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ποταμοῦ· τὰς δὲ τῶν πολεμίων τριήρεις [d] καταφλέξαντα τῇ τέχνῃ. καὶ θα-

[b] Ἐπὶ] Ἐν *Fl.* [c] Πτολεμαίων] Sic Edd. omnes, praeter *J.* quae Πτολεμαίων. [d] Καταφλέξαντα] Nihil abit *Fl.* nec *W.* id est *Wechelianae* Ed. aliquot Dialogorum.

31. Καταφλέξαντα] Ὁ Ἀρχιμήδης ἐν Σικελίᾳ ὢν κατασκευάσειε ἐκ χαλκοῦ πυρφόρα κάτοπτρα, ἅπερ ἀπημάρυσεν ἀντικρὺ τοῦ ἐναντίου πόλει μήκιστον εἶτ' ἀναπλάσσοντες τοῦ ἡλίου, καὶ προσβαλόντος τοῖς κατόπτροις τὰς ἀκτῖνας ἀνταναβλυσμένας πρὸς τὸν πόλον, ἐξάλθοι ἐξ αὐτῶν πῦρ, καὶ ἴφθειρε τὰς ναῦς ἁπάσας τῶν ἐναντίων. *V.*

* Καὶ] Τῇ legebatur in Edd. Mutavit *M. du S.*

& qui, cum natu major filiorum Ptolemaei I. Soteris dicti esset, a minore natu Philadelpho supplantatus fuerat patre communi favente Philadelpho, non dubito, quin omnia tentaverit, ut Philadelphum expelleret. Itaque suspicor eum Memphin occupasse, in qua obsessus a fratre jam regnante fuit, & captus. Sed tamen, si captus fuit, credendum est patre adhuc vivente Ptolemaeo Sotere seu Lagi dicto, id accidisse, scilicet jam privato, & regnante Philadelpho, cui regnum reliquerat. Nam si patre jam mortuo rebellasset & captus fuisset, non est credibile Philadelphum eum vivum dimisisse, qui post patris mortem duos fratres Leontiscum & Argaeum (quorum hic ultimus ex eadem matre Berenice natus erat) occidi curavit, non tam praecipitis audaciae Viros, nec tanta injuria affectos. Si conjecturae credendum est, ista haec mea non est sine verisimilitudine. Si quis super hoc loco certiora docuerit, gratias agam lubentissime. *J. P. a G.*

29. Τὸν μὲν Πτολεμαίῳ] Donec lux major affulgeat, Πτολεμαίου legendum censeo, non ut in libris est, Πτολεμαῖον. Narrat *Pausanias* in Att. sub Philadelpho defecisse Gallos mercenarios, & ab eo in Insula Nili fame consumptos. Vide an inde aliquid elici possit, quo hujus facti pateat veritas. *M. du S.*

32. Τριήρεις] *Combustas* ab Archimede hostium naves, nec *Plutarchus* in Marcello, nec *Livius* auctores sunt, qui tamen praeclara ejus facta data opera memorantes haud temere quicquam omissuri censendi sunt. Mendum esse hic in κ— suspicor. Ut ut sit, extare *Venetiis* audivi instrumentum ustorium ad quingentos usque passus vim suam exerens. Sed an veteribus speculi ustorii usus jam cognitus fuerit, ego sane ignorare me non invitus fateor; quanquam nuper concionatorem audierim, non infimi inter Gallos nostros nominis, de speculo ustorio locum *S.* scripturae, qui excidit, intelligentem. Eo tamen non incommode referri posse videtur, quod alicubi apud *Aristophanis* Scholiastam de lapide φιγγίτῃ legere me memini, qua de re ad Ἀλεξ. c. 21. dictum est. *Lactantius* autem diserte ait lib. de ira Dei c. 10. p. m. 630. C. *orbem vitreum plenum aqua si tenueris in sole, de lumine, quod ab aqua refulget, ignis accenditur, etiam in durissimo frigore.* *M. du S.*

Τριήρεις καταφλέξαντα] De Archimede hoc puto primus omnium Lucianus dixit. *M. V. La Croze.* Mirandis ab se inventis machinis hostium naves repulisse atque demersisse narratur a *Plutarch.* in Marcello pluribus in locis. Ita ut *Marcellus* eum Geometricum Briarea vocarit, contra quem frustra Romani fabri machinas suas adhibuerint. *J. F. R.*

Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐτῶν, ἐπισχόμενος Κροίσῳ ἄβροχον διαβιβάσειν τὸν στρατὸν, ἐπινοίᾳ κατόπιν τῆς στρατοπέδου μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἅλυν ἐξήγαγεν, ὁ μηχανικὸς οὗτος γενόμενος, σοφὸς δὲ καὶ ἐπινοῆσαι, καὶ συνεῖναι πιθανώτατος. τὸ μὲν γὰρ τοῦ Ἐπειοῦ πάνυ ἀρχαῖον, ὃς ὁ μόνον τεχνήσασθαι τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν ἵππον, ἀλλὰ καὶ συγκαλασθῆναι αὐτοῖς ἐς αὐτὸν λέγεται.

ferit. Atque ante hos Milesius Thales, cum promisisset Croeso, se siccum trajecturum exercitum, commento quodam a tergo castrorum intra unam noctem circumduxit Halyn; non quod ipse machinandi artifex esset, sed homo acutus ad inveniendum, & in sermone vehementer probabilis. Nam illud de Epeo antiquum nimis, qui non tantum machinatus esse Achivis equum, sed etiam cum reliquis descendisse in illum dicitur.

Ἐν δὴ τούτοις καὶ Ἱππίου τινὸς τοῦ καθ' ἡμᾶς, μεμνῆσθαι ἄξιον ἀνδρὸς, λόγοις μὲν παρ' ὧν τινα βούλοι τῶν πρὸ αὐτοῦ γεγυμνασμένου, καὶ συνεῖναί τε ὀξέως, καὶ ἑρμηνεῦσαι σαφεστάτου, τὰ δὲ ἔργα πολὺ τῶν λόγων ἀμείνω παρεχομένου, καὶ τῆς τέχνης ὑποθέσεσιν ἀποπληροῦντος, οὐκ ἐν τοιαύταις μὲν ὑποθέσεσιν, ἐν αἷς οἱ πρὸ αὐτοῦ γενέσθαι ἠτύχησαν, κατὰ δὲ τὸ γεωμέτρικὸν λόγον,

3. In his vero Hippiae quoque hujus, qui nostra aetate fuit, mentionem injicere aequum est, viri literarum exercitatione cuivis antiquorum comparandi, in disputando acuti, disertissimi in explicando, opera autem verbis multo meliora praestantis, & artis suae professionem implentis, non in argumentis *modo* talibus, in quibus bona quadam fortuna superiores jam versati sunt; sed, ex Geometrico proverbio, in da-

a. Ἠτύχησαν] Εὐτύχησαν *Fl.*

33. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλ. &c.] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum: idem *Laërtius* in vita Thaletis. Sed Cl. *Gesn.* locum jam indicavit, addam tantum verba *Diogenis.* Κροίσου, ᾧ ἐπ' Ἅλυν ὑποσχόμενος ἄνευ γεφύρας περάσειν, τὸ ῥεῖθρον παρατρέψαντα. *J. F. R.*

34. Ἄβροχον διαβιβάσειν] (Ante narrat *Herodotus* I, 75. & ita ut fidem se adjungere narrationi diserte neget: asseverate, ut videtur, *Apollodorus* apud *Diogenem Laërtium* I, 38. plane sine ulla dubitatione Schol. ad *Aristoph.* Nub. 180. Illud κατόπιν nostri disserte, ut solet, explicat Herodotus, ἄνωθεν τῆς στρατιῆς ἀρξάμενον, διώρυχα βαθὺν ὀρύσσων, ἀγκύλην μυησάμενος, ὁκως ἂν τὸ στρατόπεδον ἱδρυμένον κατὰ νώτου λάβοι, κ. τ. λ. Etiam illud observandum. Qui narrabant *Herodoti* aetate, ii 1.) non dicebant ἄβροχον traductum exercitum, sed divisum in duo brachia Halyn ob ipsam illam divisionem utrinque vadosum factum, ut pedibus transiri posset: 2.) nec dicebant, una nocte id opus effectum esse. Et tamen Herodotum patrem fabularum vulgo appellamus: & noster dedit praecepta scribendae historiae. Cautius paullo ante de Archimede, cui incendia modo navium, non specula tribuat. *J. M. G.*

36. Οὐ μηχανικὸς] Atqui Mechanicum hinc probat *Aristoph.* Scholiastes. Sed hoc vult Lucianus, non eam fuisse Thaleti artem, sed virum industrium & sagacem, ingenii felicitate id assecutum quod earum rerum artifices non viderant. Narrat etiam Herodotus. *M. du S.*

42. Ἰππίου] Nemone de hoc quicquam? Conf. *Voss.* de Mathem. Caeterum cave hunc cum Platonis Hippia confundas; quod miror a viro doctissimo factum in Catalogo Philosophorum. Hic enim Luciani aetate vixit, uti hoc ipso in loco vides, τοῦ καθ' ἡμᾶς. *M. du S.*

48. Οὐκ ἐν τοιαύταις — συνεναμένοις] Spuria haec videntur & insititia. *F. G.*

49. Ὑποχέσεσιν] Repetiit, puto, librarius improvide vocem, quae paullo ante adfuerat: legendumque ὑποθέσεσιν, ut non ita multo post, κοινὰ γὰρ ἡ ὑπόθεσις. Est duplex genus artificum. Alii, & major quidem pars, ad imitationem tota conversa, quae ab aliis elaborata sunt, quae magister ostendit, ea satis feliciter imitatione adsequuntur: sed nihil novi ipsi inveniunt, quoties non est, quod imitentur; tanquam deprehensi, haereant. Talis non est Hippias: non expectat exempla aliena: ipse sibi & aliis exemplum est. Non tantum designatam omnibus lineis figuram describere & transferre puerili industria potest, sed in data quacunque linea, ex praeceptis artis, quodcumque triangulum postulatum fuerit, construere. *J. M. G.*

50. Ἠτύχησαν] Etsi Florentinae scripturam probo, quod augmentum saepissime omitti soleat, secutus tamen sum numerum majorem illarum quae πότ— habent. Vid. supra dicta ad *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 3. & c. 19. f. ubi ὠδυσάμην. Item *Amor.* c. 6. pr. ubi & ὑπρίσιος, non ὑσ— adde dicta ad *Gall.* c. 3. f. Ita ὑλόγησε in *Evang. Matth.* XIV. 19. Et *Luc.* II. 28. atque ubivis. Εὐφράνθη *Act.* II. 26. ac passim. *J. F. R. Ibid.*

data quaecumque recta triangulum accurate conſtruentis. Atqui reliquorum unusquisque, ſi in uno quodam artis opere, ſibi deſumto, bene rem geſſiſſet, tamen eſſe aliquid viſus eſt: hunc vero & mechanicorum principem, & geometrarum, & harmonicorum, muſicorumque eſſe apparet: & tamen unumquodque horum adeo perfecte *in ſe* eſſe oſtendit, quaſi illud ipſum unum modo ſciret. Scientiam de radiis & refractionibus & ſpeculis, inſuper etiam Aſtronomiam, in qua effecit ut pueri viderentur ſuperiores, laudare, non parvi temporis fuerit.

4. Quae vero illius opera nuper cum ſtupore viderim, enarrare non pigrabor. Argumentum quidem commune, & in vita noſtra ſatis frequens balnei aedificatio, at ingenium, & intelligentia in re ita vulgari admirabilis. Locus erat non aequabilis planitiei, ſed acclivis admodum & erectus, quem cum accepiſſet ab una parte vehemen-

ὅπῃ δ' ἀθείσης, φασὶν, εὐθείας τὸ τρίγωνον ἀκριβῶς [b] συνιστᾶμεν. καίτοι τό γε ἄλλων ἕκαστον ἔν τι τῆς ἐπιστήμης ἔργον ἀποτεμόμενον, ἐν ἐκείνῳ εὐδοκιμήσας, εἶναί τις ὅμως ἔδοξεν. ὁ δὲ μηχανικῶν τε ὢν τὰ πρῶτα, καὶ γεωμέτρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν, καὶ μουσικῶν φαίνεται· καὶ ὅμως ἕκαστον τούτων ὅτως ἐντελῶς δείκνυσιν, ὡς ἐν αὐτὸ μόνον ἐπιστάμενον. τὰ μὲν γὰρ περὶ ἀκτίνων καὶ ἀνακλάσεων, καὶ κατόπτρων θεωρίαν, ἔτι δὲ καὶ ἀστρονομίαν, ἐν ᾗ παῖδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν εἴη ἐπαινεῖν.

Ἃ δὲ ἔναγχος ἰδὼν αὐτοῦ τὰ ἔργα κατεπλάγην, οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν. καινὴ μὲν γὰρ ἡ κατάθεσις, καὶ τῷ καθ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλὴ, βαλανείου καλασκευή· θαυμαστὴ δὲ, καὶ ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ [c] σύνεσις θαυμαστή. Τόπος μὲν ἦν οὐκ ὀπίπεδος, ἀλλὰ πάνυ προσάντης, καὶ ὀρθὸς, ὃν παλαιῶν τις

δά-

b Συνιστᾶμεν] Et ſic *Fl.* cum *W.* ceterisque. *c* Σύνεσις] Σύντεσις male *Fl.* cum marg. *Aii*

66. Περίνοια] Τέχνη μηχανική. *V.*

Ibid. Κατὰ δὲ] Matheſin minime cultam fuiſſe a Luciano, alibi docuimus. V. Πτα. c. 5. & Ἐρω. c. 74. Hic autem vides & iniquum rerum earum aeſtimatorem & imperitum, ut qui primum omnium geometriae problema quaſi ſummum artis culmen afferat: quaſi quis dicat litterarum decus ſummum in eo verſari, ut quis elementum primum a ſcite pringat, niſi forſan Scholium inſulſum textui Luciani intruſum eſt. Certe niſi aliunde conſtaret hiſce in rebus Luciani & imperitia & iniquitas, ut ab eo haec profecta crederem, a me impetrare non poſſem. Ex his autem verbis ut aliquis ſenſus exprimatur, primo dele illud δὲ, deinde lege συνιστάμενοι. *M. du S.*

51. Ἐπὶ δ' ἀθείσης, φασὶν, εὐθείας] Proverbiale fuiſſe videtur. *F. G.*

55. Ὁ δὲ μηχανικῶν — καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν & μουσικῶν &c.] De admiranda Hippiae peritia in artibus ac ſcientiis vid. *Philoſtr.* L. I. Vit. Soph. XI. ibique *Olearium*, qui ex Platone, & Luciano plura de eodem adfert, arteque ſibi memoriam comparaſſe docet, ita ut quinquaginta vocabula ſemel audita eodem ordine recitare poſſet, eſſeque inſigne memoriae argumentum, quod omnes fere artes percalluerit, oſtenderitque in Olympiis annulum, ſigillum, ſtrigilem, vaſculum unguentarium, ſoccos, pallium, interulam, cingulum, propriis manibus confecta, ex *Plat.* in Hippia majore p. 97. Cetera vid. ibid. & lege *Philoſtratum* opificia artesque ejus enumerantem. Verum magis ſtupenda, de memoria non arte parata, ſed a natura donata, legi quondam, ni fallor, in Epiſt. *Mureti*, de puero qui aliquot centena vocabulorum, peregrina, cujuscumque linguae, vel nihil etiam ſignificantia ſemel audita potuerit recitare eodem ordine, dein retro, denique per ſaltus, ut tertium, ſextum, nonum, & quomodocumque jusſeris. De arte autem mnemonica, de qua *Lamb. Th. Schenkelius* ac *Bruno* in Idea hiſt. univerſalis aliique egere, nihil addam, quia ad delirium ſectatores ſuos adegit. *J. F. R.*

69. Ὃν παραλαβὼν κατὰ θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινὸν] Reddunt interpretes, *quem ex utraque parte mirum in modum humilem accipimus*, ut apparet, non animadvertentes, quemadmodum ipſi evertant proſſus hanc ſuam narrationem. Si enim fuit talis, hoc eſt, ex utraque parte humilis, quomodo fuit acclivis? Utique ſic debuiſſet addere auctor acclivem fuiſſe in medio. Sed clarius ſe deſtruunt per ea, quae mox ſequuntur, quum ſtatuunt eum locum talem fuiſſe alteri aequatum: Cui illi alteri? an loco? non certe, nec enim plures loci agnoſcuntur, ſed unius modo facies deſcribitur. Quid quod in fine hujus ipſius paginae ἑκατέρωθεν interpretantur *ex utraque parte*, & recte. Nempe κατὰ θάτερα eſt in alteram partem. Na-

θάτερα εἰς ὑποβολὴν ταπεινὸν, ἰσάπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτῃ ἅπαντι τῷ ἔργῳ [a] βαλλόμενον, καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶ ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενον, [b] ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτόμοις, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν συνεχομένοις τὸ ἄλσος κραλυνάμενον· τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα τῷ τε τοῦ τόπου μεγέθει σύμμετρα, καὶ τῷ εὐλόγῳ [c] τῆ καθασκευῆς ἁρμοδιώτατα, καὶ τῆ τῶν φώτων λόγον φυλάττοντα.

ter humilem, solo alterius aequavit, subjecta toti operi firmissima crepidine, eorumque quae imponenda erant securitate, positis rite fundamentis, stabilita. Altitudinibus autem *montium* praeruptis valde, & ad securitatem continuis, totum opus roboravit. Quae porro inaedificavit, ea cum ad loci magnitudinem congruunt, tum propter observatam in tota structura proportionem, maxime sunt concinna, & respondentem sibi fenestrarum rationem servant.

Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς, ἀναβάσεις πλατείας ἔχων, ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος πρὸς τὴν τῶ ἀνιόντων εὐμάρειαν. εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται κοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων ἀκολουθοις καὶ ὑπηρέταις διατριβήν· ἐν δεξιᾷ δὲ τῆ ἐς τρυφὴν παρεσκευασμένων οἰκημάτων. βαλανείῳ δ' ἂν καὶ ταῦτα πρεπωδέστατα, χαρίσεται, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμενα ὑποχωρήσεις· εἶτ' ἐχό-

5. Vestibulum altum, gradus ad ascendendos latos habens, supinum magis quam arduum, ad ascendentium commoditatem. Per hoc qui ingressus fuerit, eum excipit Oecus communis, bene magnus, ubi morari commode pedissequi & ministri possint, situs ad sinistram paratorum ad delicias cubiculorum: balneo enim etiam haec pulchre conveniunt, secessus jucundi & multo lumine collustrati. Tum continens illis oecus,

a Βαλλόμενον] Βαλόμενον *Fl.* b Ὕψεσι] Ἄψεσι *Pell.* c Τῆς] Καὶ τῆ *Fl.*

ctus locum ab uno latere perquam humilem ac declivem, eum alteri lateri æquavit aggerando. In sequentibus Latine reddendis difficilior ratio est. Dicit Lucianus ample satis, Κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτῃ ἅπαντι τῷ ἔργῳ βαλόμενον, καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶ ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενον. Id describendi genus quum Salmurii proximum tautologiæ existimaretur, vide qui compegerit & contraxerit sua, *posito operi firmissimo fundamento, quo superstructi adificii certitudinem confirmaret.* At religiosior in his Opiopœus æquare voluit Græca, *firmamentumque munitissimum omni futuro operi subjiciens, fundamentorum positione substruendi adificii certitudinem confirmavit.* Sed nos liquido & merito censemus hos floccifaciendos. Locus hic balneis fabricandis electus videtur fuisse prope rivum aut fontem, ad quem spectans alterum latus fuit declive, ut solet. Hunc locum adeptus Hippias planavit, *crepidinem* (vel marginem ripæ, qui extollendus erat) *quidem firmissimam omni operi ponens, & fundamentorum positione stabiliens securitatem imponenda adificationis.* Crepidinis firmitas vel maxime requirebatur, ne deinde pressa ventrem faceret & extrinsecus paulatim cedens ruinam toti operi afferret. *J.G.*

70. Θάτερα — θ.] Alterum alteri aequavit. *M. du S.*

74. Ὕψεσι — κραλυνάμενον] Et hæc inutitia videntur. *F.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀπότ.] Non accipio haec de tectorum fastigiis; de quibus si hic diceret, importunus mihi videretur: sed de montium jugis circumpositis, quae portu quasi quodam facto tutum a ventis undique praestarent balneum. Laudatur hic prudentia Hippiae in eligendo loco, & quatenus opus erat, accommodando. *J.M.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀπότ.] Adscripserat *Solan.* conferend. Διπσγρ. p. 236. Id est Διπσγρ. s. *Bis Accus.* c. 33. Ibi vero legas: κατὰ τὴν ἀψῖδα πεπόμφαν, quod non video quid huc faciat, nec quidquam juvare ad emendationem arbitror, nisi pro ἀποτόμους quoque aliud adjectivum substitueris. Nam etsi ὕψεσι — κραλυνάμενον non intelligo, & ἀψῖσι hac ratione melius conveniret, non tamen adsequor quid ἀποτόμους, proprium celsi ac praerupti epitheton tum faciat. Quare in Cl. *Gesneri* expositione adquiescemus, donec meliores Codd. nacti verum apertius videamus. At si, quod jam suspicor, ἀψῖδες substructiones, sive murorum projectiones, magnis aedificiis sustinendis extrorsum adjectae, quas *contreforten* adpellamus, significent, belle procedet ἄψῖσι ἀποτόμοις. *J.F.R.*

80. Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς] Consuetudo fere & sensus communis virorum insignium tutos ab reprehensione facit hos interpretes, dum πυλῶνα vertunt *vestibulum*: ita ubique id fieri deprehendo. Sed quæ similitudo Græci πυλῶνος ad Romanum vestibulum? & maxime hujus, qui dicitur fuisse ὑψηλὸς, & ἀναβάσεις ἔχων, & ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος, quæ omnia ab Romano vestibulo sunt alieniſſima. Res ipsa clamat. Sequentia sic distinguenda sunt, εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται κοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων ἀκολουθοις καὶ ὑπηρέταις διατριβήν· ἐν δεξιᾷ δὲ τῆ ἐς τρυφὴν παρεσκευ-

cus, ſupervacaneus ille quidem quantum ad balneum, at neceſſarius, quatenus beatis hominibus recipiendis deſtinatum eſt. Poſt hunc ab utraque parte, quae ſufficiant exuere ſe volentibus, ſpoliaria; & medius *inter ea* oecus altiſſimus & *multa* luce laetiſſimus, aquae frigidae deſcenſiones habens tres, Lacedaemonio lapide exornatas. Statuae in illo de candido lapide vetuſti operis Hygeae una, altera Aeſculapii.

6. Progreſſos excipit oecus leniter tepidus, calore non moleſto occurrens, longus, utrinque rotundus: poſt quem in dextra parte hilaris admodum oecus ungendi facultatem comiter praebens, januas utrinque habens Phrygio lapide politas, intrantes de palaeſtra recipiens. Tum poſt hunc oecus

μὲν αὐτῶν οἶκος, τὸ δὲ ἕτερον ὡς πρὸς τὸ λουτρὸν, ἀναγκαῖος δὲ ὡς πρὸς τὴν τῶν εὐδαιμόνων ὑποδοχήν. μετὰ δὲ τοῦτον ἑκατέρωθεν ἀφαρκεῖς τοῖς ἀποδυομένοις ἀποθέσεις, καὶ μέσος οἶκος ὑψηλὸς τὰ ὑψηλότατα, καὶ [d] φωτὶ φαιδρότατος, ψυχρὸν ὕδατος ἔχων τρεῖς κολυμβήθρας, λακαίνῃ λίθῳ [e] κεκοσμημένους, καὶ εἰκόνες ἐν αὐτῷ λίθου λευκοῦ τῆς ἀρχαίας ἐργασίας, ἡ μὲν Ὑγείας, ἡ δὲ Ἀσκληπιοῦ.

Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται ἠρέμα χλιαινόμενος οἶκος, οὐκ ἀπηνεῖ τῇ θέρμῃ προαπαντῶν, ὀπτιμήκης, ἀμφιστρόγγυλος, μεθ' ὃν ἐν δεξιᾷ οἶκος, εὖ μάλα φαιδρὸς, ἀλείψασθαι προσηνῶς παρεχόμενος, ἑκατέρωθεν εἰσόδους ἔχων, Φρυγίῳ λίθῳ κεκαλλωπισμένας, τοὺς ἀπὸ παλαίστρας εἰσιόντας δεχόμενος. εἶτ' ὀπὶ τούτῳ ἄλλος οἶκος,

d Φωτὶ] Bene *H. P. S.* male Φοτὶ *Fl. Fr. J. W.* *e* Κεκοσμημένους] Reſtitui ex *Fl. J. Ald. 3.* Κεκομισμένους male *W. P.* Κεκομισμένους *H1.* & 2. Unde κεκομισμένους deinde natum videtur.

σκιδασμένων οἰκημάτων (βαλανεῖα δὴ ἴσως ἐν ᾧ ταῦτα πρεπωδέστατα) χαρίσεται ὁ φωτὶ πολλῷ καλλαμπόμενος ὑποχωρήσις. Et verte; *ad laevam vero conclavium ad delicias comparatorum (quippe & hac balneo aptiſſima) venuſti & multa luce fulgentes receſſus.* Vulgo enim vides arenas ſine calce. Et ſicut nunc οἰκήματα non vertimus *ædiculas*, (ut inepte interpretes, & jam alibi monere debuimus) ſed *conclavia*; ſic quoque οἶκος, quae vox frequenter ab Luciano in hac deſcriptione uſurpatur, non *domus* aut *habitatio* verti debuit (& quaeſo quot ab illis domus hic ſupponuntur?) ſed cubiculum aut conclave, aut *aedes*, ut eam vocem in iſta ſignificatione propriam ſibi vindicarunt Latini architecti, quod & ipſum paſſim non obſervatur. Denique quum dicit εἰκόνες λίθου λευκοῦ utique non ſufficit, ſi cum Salmurienſi reddas *marmoreae imagines* (an credidit marmor non eſſe niſi candidum?) ſed potius cum Opſopoeo *ex albo lapide*. *J. G.*

82. Εἰσιόντα δὲ τοῦτον] Intellige ἄνθρωπον. Ἄνθρωπον εἰσιόντα τοῦτον τὸν πυλῶνα ἐνδέχεται οἶκος. &c. *F. G.*

83. Οἶκος] *Oecos Plinius* etiam & *Vitruvius* vocant. Vid. *Caſaub.* ad Theophr. Char. p. 224. *M. du S.*

84. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ] Oecus ille, (vid. noſter περὶ τὸν οἶκον) atrium illud magnum & commune, ita conſtitutum eſt, ut ſiniſtrum ſit conclavium, ſive quod eodem redit, ad dextram ingredientium per veſtibulum habeat conclavia illa voluptuaria. De his conclavibus primo dicit auctor, ea decere balneum, deinde laudat a jucunditate & multa luce. Nempe eadem ſunt, niſi fallor, οἰκήματα & ὑποχωρήσεις, quae non recte diſtinxit doctiſſimus *Gronovius*, bene alioqui de hoc loco meritus. *J. M. G.*

85. Τῶν ἐς] Aut hic aliquid deeſt, aut legendum τὰ ἐς τρυφὴν παρεσκευασμένα οἰκήματα. *F. G.*

Τῶν ἐς] Addentior *Gujeto*, aut ex praemiſſo iterum intelligendum ἔχων ἀφαρκτίδιον, quo facto, vulgatum nondum rejicio, meliorem tamen lectionem quaero, quia ἀφαρκτίδιον non ſatis convenit alteri huic membro. *J. F. R.*

97. Τῆς ἀρχαίας ἐργασίας] Sic ſupra Pict. c. 9. *M. du S.*

99. Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται] Cum videatur non continuare deſcriptionem oeci, in quo adhuc verſatus eſt, ſed ad novum membrum transire; velim legeretur in libro bono ἐξελθόντας. *Exeuntes* ex oeco adhuc deſcripto *excipit* &c. Si hoc non placeat, certe εἰσελθόντας ſignificare debet, *progreſſos* ad interiora: & hoc ſecuti ſumus. *J. M. G.*

Εἰσελθόντας] Nihil varietatis invenio; nam ſi ἐξελθόντας reperirem, lubentiſſime id cum *Geſnero* reciperem; quod enim paullo ante dixit εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐνδέχεται, alia ratio eſt. *J. F. R.*

7. Ἐπὶ τούτῳ] *Supra hanc. Poſt. F. G.* I. e. *Benedictus* dederat: *ſupra hanc*, quod Noſter recte corrigit, *poſt hanc*; ſive quae deinceps ſequitur. Nam ἐπὶ cum caſu dandi ſaepiſſime τὸ ſequens notare qui neſcit, adeat *Homer.* Il. H. 163.–64. 65. ubi vel quater ita poſitum eſt, Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ἄρτο — Τοῖσι δ' ἐπ' Αἰαίης — Τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενῆος — Et 367. Τοῖσι δ' ἐπ'

Lu-

κῶ, οἴκων ἁπάντων κάλλιστος, στῆναί τε καὶ ἐγκαθέζεσθαι προσηνέστατος, καὶ ἐμβραδῦναι ἀβλαβέστατος, καὶ ἐγκυλίσασθαι ὠφελιμώτατος, Φρυγίῳ καὶ αὐτὸς εἰς ὀροφὴν ἄκραν ἀποστίλβων. ἐξῆς δὲ ὁ θερμὸς ὑποδέχεται λιθοκόλλητος, Νομάδι λίθῳ ἁρμοκολλημένος. ὁ δὲ ἔνδον οἶκος κάλλιστος, φωτός τε πολλοῦ ἀνάμεστος, καὶ ὡς πορφύρα διηνθισμένος.

alius, oecorum omnium pulcherrimus, ad ſtationes ac ſeſſiones jucundiſſimus, ad commorandum minime noxius, ad volutationes commodiſſimus, Phrygio lapide & ipſe ad ſummum usque tectum fulgens. Deinde tranſitus excipit calidus, Numidico lapide incruſtatus. Interior deinde oecus pulcherrimus, luce multa plenus, & purpurae inſtar floridus.

Τρεῖς καὶ ἕτερος θερμὰς πυέλους παρέχεται λουσαμένῳ δέ, ἔνεστί σοι μὴ τ' αὐτ' αὖ οἴκων αὖθις ἐπανιέναι, ἀλλὰ ταχεῖαν τ' ὀπὶ τὸ ψυχρὸν, δι' ἠρέμα θερμοῦ οἰκήματος, καὶ ταῦτα πάντα τοῦ φωτὶ μεγάλῳ, καὶ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρᾳ· ὕψη πρὸς τούτοις ἀνάλογα, καὶ πλάτη τοῖς μήκεσι σύμμετρα, καὶ παντάχοῦ πολλὴ Χάρις καὶ Ἀφροδίτη ἐπανθεῖ. κατ' γὰρ τ' καλὸν Πίνδαρον, [a] Ἀρχομένους ἔργου, πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές. τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τ' [b] αὐγῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, καὶ τ' [c] Φωταγωγῶν μεμηχανημένου. ὁ γὰρ σοφὸς ὡς

7. Tria hic labra calida praebet. Cum vero laveris, licet tibi non per eosdem redire oecos, ſed celeri via ad frigidam per conclave mediocriter calidum, idque in multa luce, & multo intus die. Ad haec altitudines congruentes, & latitudines longitudinibus pro portione reſpondentes, & multa ubique Gratia atque Venus enitet. Etenim ex praeclari Pindari praecepto, *Qui opus incipiunt, faciem ponant e longinquo fulgentem.* Haec autem contigerit maxime, e ſplendore, & luce, & feneſtris, ſi quis machinetur. Sapiens enim vere Hip-

a Ἀρχομένους] Ἀρχεμένου marg. *AldW.* Ἀρχομένου voluit. b Αὐγῆς] Reſtitui ex L. & *Fl.* Αὐτῆς Edd. cett. c Φωταγωγῶν] Φωτων. male *S. A.* Recte *Fl. J. P.* &c.

Ἐφόπτυλος — Addatque notata ad Noſtri *Aſin.* c. XI. *J. F. R.*

10. Ἐγκυλίσασθαι] Non jacebant tantum nudi, ſed & volutabantur. Nunc etiam in oriente a balnei miniſtro artus fricantur, extenduntur, premuntur, & quaſſantur. Quod ab eruditiſſ. Syro Theochari Dadichi nunc Hagae comitum (ann. MDCCXXII. deſinente) ſitim orbis viſendi explente; a quo viro aliquando, ſi Deus vitam & poſt labores tot itinerum ſtudiorumque exantlatos requiem conceſſerit, magna orbi literato & curioſa exſpectanda ſunt, quibus & veterum ſcriptis lux magna accedat, & artes hiſtoriaque recentiorum ſeculorum excolantur. *M. du S.*

13. Νομάδι λίθῳ ἁρμοκολλημένος] Sic vertit Obſopoeus: *Nomadio lapide conagmentatus.* De Nomade lapide in Latinis auctoribus nihil legi. *Numidico lapide* debebat credo vertere; nam Numidae dicuntur Graece Νομάδες. Tum ἁρμοκολλημένος male vertitur *extructus*, melius, ſi incruſtatus dixiſſet. *J. P. a G.*

17. Πινδάρου] Conf. ſupra Ἰσ. β. c. XI. f. *M. du S.*

26. Ἀρχομένους ἔργου] *Pindar.* Ol. VI. 4. *M. du S.* Ubi in Ed. *Steph.* lego — ἀρχομένου δ' ἔργου &c. quod idcirco addo, ut adpareat non male marginem *Ald. Weſſelingi* habere ἀρχομένου, modo jam addas δ', ex quo male picto, in Luciani quodam Codice, vulgatum ἀρχομένους forſan eſt natum. Nec alienum eſt ἀρχομένου ſic abſolute poni, ut ἄρχει ἐνιαυτοῦ. *Annus incipitur*, vel *incipit ſe.* Vel ἀπὸ νυκτὸς ἀρχομένης, *ab incipiente usque nocte*, ſive *prima de nocte*, ut (monente *Steph.*) interpretatur *Cicero.* Cui addo *Theogn.* vſ. 586. Πολὺ χρήσιμον μᾶλλον, πράγματος ἀρχομένου. Sed quia accuſandi caſus ad χρὴ relatus, non eſt abſurdus, nihil ſine auctoritate Lucianeorum Codicum immutarim. *J. F. R.*

27. Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τ' αὐτῆς μάλιστα] Cur ſic potiſſimum loquatur auctor, & non maluerit ἐκ τοῦ αὐτοῦ, plane non capio, quum nihil vel praecedat, vel ſequatur, unde iſtud fœmininum dependeat. Sed eſt vitium, legendumque ἐκ τ' αὐγῆς, orto errore, ut videtur, ex codice majuſculis literis ſcripto, & illic confuſo charactere T & Γ. *J. G.*

Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τ' αὐτῆς μάλ.] Ubi legitur, τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τ' αὐτῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, ſagaciſſime pro αὐτῆς vidit Cl. *Gronovius* corrigendum eſſe αὐγῆς. Utique αὐγῆς clare habet editio Florentina. Sequitur continuo, καὶ τ' Φωταγωγῶν; corrige Φωταγωγῶν, ut iti-

Hippias oecum frigidarium fecit, ut in bo-
ream procurrat, nec meridiani tamen aëris
expertem: eos autem qui tepore multo in-
digent, noto & euro atque zephyro fub-
jecit.

8. Quid deinde tibi dicam Palaeſtras, &
communes eorum, qui veſtes cuſtodiunt,
commorationes, celerem habentes ad lavacra
nec per ambages tranſitum, utilitatis pariter
cauſſa & ſalubritatis? Et ne putet aliquis,
parvum me opus oratione exornandum ſuſ-
cepiſſe. In communibus enim excogitare
nova pulchritudinis ſpecimina, non parvae
ſapientiae eſſe arbitror equidem. Quale ſa-
ne hoc quoque opus nobis admirabilis ille
Hippias eduxit, quod omnes habeat virtu-
tes balnei, utilitatem, opportunitatem, cla-
ritatem, proportionem; quod loci ingenio
accommodatum ſit, quod uſum ſui ſecu-
rum praebeat: ſellarum familiaricarum duo-

ἀληθῶς Ἱππίας τ̀ μ̀ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς [d] βορρᾶν προκεχωρηκότα ἐπεῖδεν, οὐκ ἄμοιρον ὑδὲ τ̃ μεσημβρινῦ ἀέρ⊙· τὺς δὲ πολλ̃ τ̃ θάλπυς δεομένυς, νότῳ, καὶ εὔρῳ, κ̀ ζεφύρῳ ὑπέθηκε.

Τί ἄν σοι [e] τὸ ὅτι τύτῳ λέγοιμι παλαίστρας, κ̀ τὰς κοινὰς τ̃ ἱματιοφυλακούντων καλασκευὰς, τάχειαν τ̃ ὅτι τὸ λυτρὸν, κ̀ μὴ μ̃ μακρ̃ τ̃ ὁδὸν ἐχύσας, τ̃ χρησίμυ τε κ̀ ἀβλαβ̃ς ἕνεκα; κ̀ μή με [f] πολλάβῃ τις μικρὸν ἔργον προθέμενον, κοσμεῖν τῷ λόγῳ προαιρεῖσθ. τὸ γ̀ ἐν τοῖς κοινοῖς, καὶ ὑπονοῆσαι κάλλυς δείγματα, κ̀ μικρᾶς σοφίας ἔγωγε τίθεμαι, οἷον κ̀ τόδε τὸ ἔργον ὁ θαυμάσι⊙ ἡμῖν Ἱππίας ἐπεδείξατο, [g] πάσας ἔχον τὰς βαλανείυ χρετὰς, τὸ χρήσιμον, τὸ εὔκαιρον, τὸ εὐφεγγὲς, τὸ σύμμετρον, τὸ τῷ τόπῳ ἡρμοσμένον, τὸ τ̃ χρείαν ἀσφαλ̃ παρεχόμενον· κ̀ προσέτι τ̃ ἄλλῃ ξενοίᾳ κεχοσμημένον, [h] ἀφόδων μ̃ ἀναγκαίων δυσὶν ἀναχωρήσε-

d Βορρ̃ν] Βορ̃ν Edd. priores male. *e* Τὸ] Omittit *Fl.* & merito. *f* Πάσας] Πᾶσας male *F.* *g* Ἀφόδων] Sic dedi ex *Fl.* & Schol. Ἀμφόδων Edd. cett. *h* Δυσὶν] Sic recte L. *B1. P.* Δυσὶν *Fl, F. V2. H. Fr. S.*

50. Ἀφόδων] Ἀφοδ⊙ ὁ ἀπόστατ⊙. *V.*

itidem recte Florentina. Poſt paullo, τ̀ μ̀ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς βορ̃ν προκεχωρηκότα ἐπαίσιον. repone βορέαν (vel βορρ̃ν, ſiquidem & βορρ̃ς dicitur) *fecit conclave frigori excipiendo aptum, in borean ſpectans.* Quod hic εἰς βορέαν προχωρεῖν, id infra in *De Syria Dea* c. 28. εἰς ἄντρον βορέιν ἀπικεῖσθ dicitur. *F.F.*

Ibid. Τ̃ς αὐτ̃ς] Lege τ̃ αὐγ̃ς. *F.G.*

28. Φιλαγωγῶν] Quod Cl. *Fenſ.* monet ſic ſcribendum, id praeter *Fl.* etiam recte habebat *F. H. P.* aliaeque. *F.F.R.*

31. Βορέαν] Cl. *Fenſ.* Prave antea in omnibus βορ̃ν legebatur. *M.du S.*

Βορρ̃ν] Non potui quin hoc invitis Edd. mutarem. Βορὰ enim eſca eſt, *Long. Paſt.* 2. p. 74. ἀλλ' ὑμ̃ς βορ̃ν ἰχθύων θήσω. Vel *opſonia*, ut vertit Cl. *Hemſt.* T. I. *Tim.* c. 8. med. *F.F.R.*

Ibid. Οὐκ ἄμοιρον ὑδὲ τ̃ μεσημβρ.] Ut nempe non quieſcens aër eſſet, ſed copioſe a Septentrionibus adfluens, anguſtum verſus meridiem exitum haberet, eaque ratione ventilatus eſſet ſalubrior. *F.M.G.*

50. Ἀμφόδων] *Fl.* Ed. & Schol. ἀφόδων. Mox L. & *B2.* δυσὶν pro corrupto ceterorum δυσί. *M. du S.*

Ἀφόδων μ̃ ἀναγκαίων] Non tam Scholiaſtae auctoritas me movet, quamquam illa quoque, ut legendum ſine dubio putem ἀφόδων μ̃ ἀναγκαίων δυσὶν ἀναχωρήσεων· quam attentior loci ipſius atque rei conſideratio. *Bivium*, quod adhuc dederunt, plane ἀπροσδιόνυσον. *Circuitus* forte poſſit applicari ad balneum: ſed repugnat quod ἀναγκαῖαι vocantur, quod ἀναχωρήσεις. Architecti laus non minima (*Cic.* de nat. Deor. 2, 56.) *avertere ab oculis & naribus dominorum, ea quae profluentia neceſſario tetri aliquid eſſent habitura.* Sed res eſt manifeſta, & quae ſubolere unicuique poteſt. Nec minus δυσὶν legendum eſſe, non δυσὶ, quod libros occupavit. *F.M.G.*

Ἀμφόδων] Ego cum Schol. ἀφόδων legendum cenſeo; qui recte de ſeceſſibus ad exonerandam alvum interpretatur, idque ſuadet additum ἀναγκαίων. quo tamquam honeſtiore vocabulo, ſignificari ſolere alvi dejectionem, notum arbitror ex *Epict.* Sent. 88. p. 134. καί τι τ̃ ἀναγκαίων ποιήσαιμι, λυπήσειν ἐκεῖνα τὰ μέρη. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 297. pr. χρεῖα ἀναγκαῖα, ubi Cl. *Weſſ.* & illa Epicteti addidit. *F.F.R.*

51. Ἐξέ-

σιον, ἐξόδους τε πολλαῖς τεθυρωμένον. [a] ὡρᾶν δὲ διττὰς δηλώσεις, ἥ μὲν δι' ὕδατος καὶ μυκήματος, ἡ δὲ δι' ἡλίου ἐπιδεικνύμενον. ταῦτα ἰδόντα μὴ ἀποδῦναι τὴν πρέπουσα ἔπαινον τῷ ἔργῳ, οὐκ ἀνοήτου μόνον, [b] ἀλλὰ καὶ ἀχαρίστου, μᾶλλον δὲ βασκάνου [c] μοι εἶναι ἔδοξεν. ἐγὼ μὲν οὖν εἰς δύναμιν καὶ τὸ ἔργον, καὶ τὸν τεχνίτην, καὶ δημιουργὸν ἠμειψάμην τῷ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸς πολλάκις καὶ λούσασθαί πού με, πολλοὺς οἶδα [d] καὶ ἄλλους ἕξοντας τοὺς κοινωνήσοντάς μοι τῶν ἐπαίνων.

bus feceſſibus, & januis pluribus, apertum horarum gemina indicia, alterum per aquam & mugitum, alterum per ſolem, exhibens. Haec ſi quis viderit, neque dignam operis laudem tribuerit, ille non ſtupidus modo, ſed ingratus etiam, vel invidus potius mihi videatur. Ego proinde pro viribus & opus, & artificem, atque auctorem muneris oratione remuneratus ſum. Si vero fortuna praebuerit, ut etiam lavare quandoque hic poſſim, multos novi & alios in partem laudum mearum venturos.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

PRAEFATIO, SEU BACCHUS.

ΟΤε ὁ Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλαυνε (κωλύει γὰρ οἶδεν, οἶμαι, κἀμὲ

CUm exercitum contra Indos duceret Bacchus, nihil enim, opinor, prohibet

[a] Ὡρῶν] Bene *W. P.* Ὁρῶν male cett. [b] Ἀλλὰ καὶ ἀχαρ. &c.] Ἀλλὰ καὶ βασκάνου καὶ ἀχαρίστου μοι μᾶλλον marg. *A1.* [c] Μοι] Μὰ male *J.* [d] Καὶ ἄλλους] Omiſit *Fl.* ΠΡΟΣΑΛΛΙΑ] Sic Edd. Προλαλιὰ *Schol.* Index. *H.* & *Wech.* Ἡ] Sic *Fl.* &c. Ὁ *Schol.*

51. Ἐξόδους τε πολλαῖς τεθυρωμένον] Non notant haec verba, ut credidit Benedictus, *multis januarum egreſſibus munitum* (& quaeſo quid eſt *munire egreſſibus januarum?*) ſed ut recte Opſopoeus, *multarumque januarum egreſſibus patens.* *J.G.*

Ibid. Τεθυρωμένον] *Pervium. F.G.* Bene; nam θυρόω eſt *januam* vel *januas facio*, *Ariſtoph.* Av. 614. — ἐδεῖ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις. *J.F.R.*

52. Ὁρῶν] Corrige ὡρῶν. *F.G.* Idem Cl. *Jenſ.* quoque monet in Lect. Lucian. p. 362. Et vel ſine librorum auctoritate ſic edi curaſſem, adeo res eſt manifeſta. *J.F.R.*

Ὡρῶν — μυκήματος] Non igitur ſimplex clepſydra hic indicatur, ſed operoſior & magis artificioſa machinatio Cteſibiana, de quo genere *Vitruvius* 9, 9. ubi inter *multa deliciarum genera etiam horologiorum ex aqua comparationes* memorat, in quibus praeter caetera etiam *buccinae canunt*, qui eſt ipſe μυκήματος, bubulae vocis imitatio. *J. M.G.*

Ibid. Δι' ὕδατος καὶ μυκήματος] Qua ratione haec horologia aquatica fuerint conſtructa, ut murmure ac ſonitu ſimul horas indicarent, adcurate exponere nequeo, nec feſtinatio ſinit addere aut examinare quae ſuper his adnotavi. Quare videat curioſus Lector *Pancirol.* memorab. ab *H. Salmuth* converſa, T. 2. Tit. X. de *horologiis*, figurasque clepſydrarum antiquarum ap. *Peraltium* in *Vitruv.* Gallico. Item *Caſaub.* ad Athen. IV. c. 17. p. 294. *Philip. Carol.* animadv. 2. in *A. Gell.* III. c. 3. *Salmaſ.* ad Solin. a p. 447. ad 458. atque alibi; aliosque quos indicat *Pinellus* in additamentis Tom. IX. Theſauri *Graev.* inſertis p. 514. f. & ſeq. De horolog. Solari Romae in foro, *Memoir. de Literat.* T. II. p. 271. ac *Bargaeum* de obeliſcis, Theſ. *Graev.* T. IV. p. 1905. & potiſſimum p. 1922. Et Interpretes *Petron.* ad Sat. 26. fin. & 71. fin. Ut alios omittam. Sonitum etiam excitatum fuiſſe a calculo ſingulis horis in pelvim decidente, cum *Pancirollo* Tit. X. de horologiis, probabile credo. *J.F.R.*

60. Πολλοὺς δ' ἄλλους] Male poſteriora in *Fl.* eſſe omiſſa, teſtatur Luciani conſuetudo. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 19. ubi & καὶ ante ἄλλο. Τί δῆτα δ' ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε; ſed πολλοὺς δ' ἄλλους plane uti hic, in *Rhet. Praec.* c. 11. ipſo init. ac ſaepe alibi. Item in *Tab. Cebet.* ſtatim in pr. ἐκ μὲν πολλὰ μὲν δ' ἄλλα ἀναθήματα ἰδιωτῶν. *J.F.R.*

9. Ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς] Etſi περὶ quod *Solan.* vult, uſitatius: tamen ὑπὲρ verum credo, quod reliquorum ὑπὸ idem ſuadeat, & περὶ longius a literarum ductu recedit, quod potius cum παρὰ confundi amat. Sed recte ὑπὲρ pro περὶ uſurpari, adeoque & hoc nomine nihil opus eſſe correctione, vid. ſupra dicta ad *Gall.* c. 18. med. Quin & *Homer.* ὑπὲρ cum accuſ. pro περὶ. Il. Z. 524. — Οὐ' ὑπὲρ σέθεν αἰσχε' ἀκούω. *quando de te probra audio.* Sed praeter exempla ad *Gall.* l. d. adle-

bet etiam Bacchicam vobis fabulam enarrare; ita ajunt contemta esse ab illis hominibus ipsius principia, ut adventantem deriderent, vel potius ipsius audaciae miserentur, qui statim ab elephantis conculcandus esset, si aciem contra auderet instruere. Audierant enim, puto, exploratores absurda quaedam de illius exercitu narrare, Phalangem ipsius & ordines esse mulieres insanas & furentes, hedera coronatas, praecinctas hinnulorum pellibus, hastis quibusdam parvis instructas, sine ferro, hedera ornatis & ipsis, levibusque parmulis, bombos, si quis modo attingeret, reddentibus; nempe clypeis assimulabant etiam tympana: paucos autem quosdam inter eos versari rusticos juvenes, nudos, saltantes cordacem, qui caudas haberent, cornutos *cornicul*is, qualia recens natis haedis subnascuntur.

μῦθον ὑμῖν διηγήσασθαι Βακχικὸν) Φασὶν οὕτω καταφρονῆσαι αὐτῆς τὰ πρῶτα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ, ὥστε καταγελᾶν ὀπίσω τοῦ, μᾶλλον δὲ ἐλεεῖν ἢ τόλμαν, [a] ὡς αὐτίκα μάλα [b] συμπαληθησομένου τοῦ ἐλεφάντων, εἰ ἀντιτάξαιτο. ἤκουον γάρ, οἶμαι, τῶν σκοπῶν ἀλλόκοτα [c] ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς αὐτῆς ἀγγελλόντων, ὡς ἡ μὲν φάλαγξ αὐτῷ καὶ οἱ λόχοι γυναῖκες εἶεν ἔκφρονες καὶ μεμηνυῖαι, κιττῷ ἐστεμμέναι, νεβρίδας ἐνημμέναι, δόρατά τινα μικρὰ ἔχουσαι, ἀσίδηρα, κισσοποίητα καὶ ταῦτα, καὶ τινα πελτάρια κῦφα, βομβοῦντα, εἴ τις μόνον προσάψαιτο (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα) ὀλίγους δέ τινας ἀγροίκους νεανίσκους ἐνεῖναι γυμνούς, κόρδακα ὀρχουμένους, ἐρὰς ἐχούσας, [d] κεράστας, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις ἐπιφύεται.

Καὶ

a Ὡς] Abest a *Fl.* b Συμπαληθησομένου] Sic recte *Fl. Fr. B2. P. S.* Συμπατηθησομένου *J.* c Ὑπὲρ] Hoc dedi ex *J.* & *L.* Ὑπὸ *Fl. Ald. H. P. S.* &c. male. Περὶ vult *Solan.* d Κεράστας] Καὶ κέρατα *Marc.* & *L.* In vulgatis consipirant Edd.

9. * Σκοπῶν] Τῶν κατασκόπων. *G.*
17. Ἀγροίκους νεν.] Ed. Σατύρων. *G.*

18. † Κέρδακα] Ed. ἐκπρεπεῖς & αἰχμὰς ὀρχήσεως ἐμπλησίας ‡ τῇ συρίγγι. *V.*

* Titulus horum scholior. in Editis erat Προλαλιὰ ὁ Διόνυσος. In C. vero Προσλαλιὰ ὁ Διόνυσος. *J. F. R.*
† Κέρδακα] Κέρδακος Edita male, quod ad Lucianum accommodavi. *J. F. R.*

‡ Τῇ συρίγγι] Ita ex C. correctum, quum in Editis esset συρίγγιος, & sine articulo. In eodem C. autem additur: ὃ φασιν ἰδιωτικῶς κάρυκα. *J. F. R.*

legata, non longe quoque abit hoc *Epicteti* p. 149. Ed. Rel. ἀμείνων ὑπὲρ ὑμῶν βουλεύει, quod etsi *super nobis consuluit* recte ad verbum reddas, tamen revera ὑπὲρ in talibus significat, id quod ad nos spectat, & ita eumd. sensum haec Luciani admittunt. *J. F. R.*

14. Ἀσίδηρα] Contra *Diod. Sicul.* III. c. 64. ait ferrum latuisse sub hedera. Sed quis in hujusmodi fabulis consensum requirat? *J. F. R.*

16. Ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον] Interpositio (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον ἐ τὰ τύμπανα.) *Th. M.*

17. Νεανίσκους] Τοὺς Σατύρους. *Satyros.* *F. G.*

18. Οἷρις ἴχουσας κεράστας] Οἷρις ἴχουσας ἐ κέρατα. *Th. M.*

19. Κεράστας] In *L.* καὶ κέρατα, uti volebat vir Clarissimus; sed ego vulgatam genuinam puto; sic enim irerum infra Ἕρμ. c. 4. f. de iisdem Satyris κεράστας οἷα τοὺς ἄρτι γεννηθέντων ἐρίφους τὰ κέρατα ὑποφύεται. Sic autem loqui amat Noster. Vide Δεῖπν. c. 3. ὑμενόπτερον δὲ, οἷα ταῖς — νυκτερίσι τὰ πτερά. *M. du S.*

Κεράστας, οἷα] Vereor, ut vera sit, quam *Marcilius* hic ex librone an ex ingenio? profert, lectio, καὶ κέρατα & ob id ipsum vereor, quia nimis facilis est, quam nemo librarius in alteram, quae libros obtinet, mutaturus fuerat. Κεράστας jungendum cum accusativis reliquis: οἷα per synesin s. syllepsin dicere malis aut ellipsin adeo (omnia enim ista nomina huic figurae accommodari videas) refertur ad κέρατα quae in κεράστας latent: id qui concoquere non poterant, mutationem susceperunt. *J. M. G.*

Κεράστας οἷα] Optime judicat Cl. *Gesn.* sanum esse vulgatum; tacite enim respicitur ad κέρατα intellectum, qualibus gaudent Graeci pariter ac Latini. *Cic.* vel durius *ad Fam.* XII. 1. *Ut ego quidem & urbi & otio diffiderem urbano; sed ita* COMPRESSA EST, *ut videamur — tuti futuri.* Ubi post *compressa est* intelligitur turba vel seditio, cujus tamen nulla praecessit nec sequitur expressa mentio. *Philostr.* I. XXV. p. 536. pr. Πατρὶς Ἡράκλεια — ἐκπεσόντες. Noster *Tim.* c. 9. ad Ἀτλαντίδα refert αὐτοῖς. Adde *Hemst.* ad *Nigr.* c. 1. pr. Nos ad 2. *Ver. Hist.* c. 37. No. 97. ubi πλοῖα κολαπτόντα sequente αὐτῶν. *Pro Imag.* c. 9. Et Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. 93. No. 4. & XI. 25. No. 65. Ac mi-

Καὶ ἡ μὲν στρατιὰ αὐτῷ, ἐφ' ἅρματος ὀχείας παρδάλεων ὑπεζευγμένων, ἀγένειον ἀκριβῶς, οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χνοῶντα τὴν παρειὰν, κεράσφορον, βότρυσιν ἐστεφανωμένον, μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, καὶ χρυσῇ ἐμβάδι. ὑποστρατηγεῖν δὲ δύο, ἕνα μὲν τινα [a] βραχὺν πρεσβύτην, ὑσπάχυν, προγάστορα, ῥινόσιμον, ὦτα μεγάλα ὄρθια ἔχοντα, ὑποτρόμου, νάρθηκι ἐπερειδόμενον, ἐπ' ὄνου τὰ πολλὰ ἱππεύοντα, ἐν [b] χροκωτῷ, καὶ τοῦτον πάνυ [c] πιθανόν τινα συνταγματάρχην αὐτῷ. ἕτερον δὲ τεράστιον ἄνθρωπον, τράγῳ τὰ νέρθεν ἐοικότα, κομήτην τὰ σκέλη, κέρατα ἔχοντα, βαθυπώγωνα, ὀργίλον καὶ θυμικόν, θατέρᾳ μὲν σύριγγα φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύλην ἐπηρμένον, καὶ περισκιρτῶντα ὅλον τὸ στρατόπεδον. καὶ τὰ γύναια δὲ φοβερᾶς αὐτὸν, καὶ σείειν ἠνεμαμένας τὰς κόμας, ἀπότε προσίοι, καὶ βοᾶν, [d] εὖ οἰ-

2. Ac ducem quidem ipsum curru vehi junctis pardalibus, plane imberbem, ne parva quidem lanugine vestitum genas, cornutum, coronatum uvis, mitra revinctum comas, amictum purpura, & auro calceatum: duces sub ipso duos, unum brevem, senem, crassiusculum, ventricosum, simum naribus, auribus longis & erectis, tremulum, innixum baculo, asino vectum plerumque, crocota indutum, atque adeo congruentem plane agminis sub illo ductorem; alterum porro prodigiosum hominem, capro inferiori parte similem, cruribus hirsutis, cornutum, barba prolixa, iracundum & vehementem, qui altera manu ferat fistulam, dextra vero baculum incurvum intentans, exercitum totum circumsaltet: territas autem ab illo mulierculas, jactare permissos ventis capillos ad illius adventum, & clamare Evoe; suspicari autem, hac

a Βραχὺν] Sic *Fl. Ald. V2. Fr. H. Bt. P. S.* Τραχὺν *J.* & marg. *A1.* b Κροκωτῷ] Recte *S.* sola. Κροκοτῷ media correpta cett. omnes male. c Πιθανὸν] Constans lectio. Ἀπιθανὸν vult *Solan.* d Εὖ οἱ] Sic *J. Ald. S. Bt.* Εὐοῖ *Wech.* Εὖ αἱ. *El.* Εὖ οἱ *P. H.*

25. Μίτρᾳ] Μίτρα ἡ ἐπὶ μετώπῳ ἄκρῳ χρυσοῦν ἔχουσα ψήλιον, ἀρχῆς ἂν εἴη & βασιλείας σύμβολον. *V.*
27. Τρ. πρεσβύτην] * Εἰδῶ Ἰκαρίου. *V.*
28. Προγάστορα] Μεγαλοκοίλιον. *V.*
32. Ἕτερον δὲ τεράστιον] Εἰδῶ Παιός. *V.*

* Εἰδῶ Ἰκαρίου] Sic V. prave. Quem enim Icarium somniavit, is Silenus est. Vide & Scholion 2. ubi veram & genuinam scripturam habemus; & 9. ubi Scholiasten errasse patebit. *M. du S.*

rare *Stephanum* & *Rhodom.* talia corrigentes. *J. F. R.*

25. Μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον ἐν πορφυρίδι] Fieri non potuit, quin dum hæc sic junguntur ab interpretibus, in iis intelligendis errarent. Et tamen quam ingenioſe ista verterunt *mitra purpurea comam revinctum?* Sed duo prædicantur ab auctore, cujus verba sic distingue ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, & verte *mitra comam revinctum, purpurea in veste.* *J. G.*

Ibid. Ἐν πορφυρίδι] Interpres: *mitra purpurea comam revinctum.* Verte: *in veste purpurea & aureo cothurno.* *F. G.*

27. Βραχὺν πρεσβύτην] Sileni imaginem & descriptiones persequitur, neque hoc loco praetermisso *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. 3, 18. *J. M. G.*

Βραχὺν] Ne suspicere τραχὺν melius esse, quod barbarus senex intelligatur; nam id paullo post sequitur. Et quis demum ignorat brevitatem corporis in bello contemtui haberi solitam, qui *Tacitum*, *Curtium* ac *Caesarem* legerit; quare unum hoc tantum ex *Caes.* 2. B. *Gall.* c. 30. adferam: *quibus viribus, praesertim homines tantulae staturae (nam plerisque hominibus Gallis, prae magnitudine corporum suorum,* brevitas *nostra contemptui est) tanti oneris turrim in muros sese collocare confiderent?* Ubi & Graecus Interpres priora reddidit: ἄλλως τε βραχύτελοι ὄντες. Sic τῷ βραχὺ *Thucyd.* VII. c. 29. *J. F. R.*

Ibid. Πρεσβύτην] Σειληνὸν. *F. G.*

28. Ὦτα μεγάλα &c.] Cauda non instruxit hunc Bacchi nutritorem Lucianus, quod tamen facit *Diod. Sic.* III. c. 71. ubi id observat *Wess.* eumque rarius conspici in nummis & gemmis, ait. Sed si hoc tanti est, adderem, conspici in marmoribus; At quum plurimum asino insideat, cauda non adparet. Ceteram formae Sileni, Panis ac Satyrorum descriptionem vid. etiam infra *Deor. Conc.* c. 4. & 5. Et supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. *J. F. R.*

32. Ἄπι-

hac voce appellari ab illis dominum. Greges porro jam direptos a mulieribus, & dilaceratas vivas adhuc pecudes; esse enim illas crudivoras.

[c] τοῦτο δ' εἰκάζειν καλεῖας αὐτῷ † δεσπότιν· τὰς δ' ἐν ποίμνας, διηρπάας ἤδη ὑπὸ τ γυναικῶν, ᾗ διεσπᾶας ἔτι ζῶντα τὰ θρέμματα· ὠμοφάγους γὰρ τινας αὐτὰς εἶναι.

3. Audientes ista Indi & rex illorum, ridebant, ut probabile est, neque contra educere exercitum, aut aciem struere, operae pretium censebant. Sed, (si modo *omnino educere contra eos placeat*) mulieres iis immittere, si prope venissent; ipsis autem *viris* etiam vincere indecorum videbatur, & interficere mulieres furentes, & mitratum muliebriter ducem, & ebrium parvum seniculum, & alium semimilitem, & saltatores nudos, omnes ridiculos. Cum vero nunciaretur jam igne vastare regionem Deus, & cum ipsis hominibus cremare urbes, & silvas incendere, & Indiam universam brevi tempore implere incendiis (nam Bacchi arma ignis, patrius illi & de fulmine) hic

Ταῦτα οἱ Ἰνδοὶ ᾗ ὁ βασιλεὺς αὐτῷ ἀκούοντες, ἐγέλων ὡς τὸ εἰκὸς, ᾗ εἰ δ' ἀντεπεξάγειν, ἢ ὅλως τάξεας ἤξιουν· ἀλλ' εἴπερ ἄρα τὰς γυναῖκας ἐπαφῆσειν αὐτοῖς, ὁπόσι πλησίον γένοιντο, σφίσι δὲ ᾗ νικᾶν αἰσχρὸν ἐδόκει, ᾗ φονεύειν γύναια μεμηνότα, ᾗ [f] θηλύμιτρην ἄρχοντα, ᾗ μεθύοντα σμικρὸν γεγόντιον, ᾗ ἡμιστρατιώτην ἄλλον, ᾗ γυμνήτας ὀρχηστὰς, πάντας γελοίους. ἐπεὶ δὲ [g] ἠγγέλλετο πυρπολῶν ὁ θεὸς ἤδη τ χώραν, ᾗ πόλεις αὐτάνδρους καλαφλέγων, ᾗ ἀνάπλεων τὰς ὕλας, ᾗ ἐν βραχεῖ πᾶσαν τ Ἰνδικὴν [h] πυρὸς ἐμπεπληκὼς (ὅπλον γάρ τοι Διονυσιακὸν τὸ πῦρ πατρῷον αὐτῷ, ἀπὸ κεραυνοῦ) ἐνταῦθα ἤδη σπουδὴ ἀνελαμ-

[c] Τοῦτο] Τοῦτον *Pell.* [f] Θηλύμιτρην] Nil mut. Edd. Sic *Fl. W. P.* &c. Φλογὸς *J.* & *L.* [g] Ἠγγέλλετο] Ἤγετο *Fl.* & marg. *AldW.* [h] Πυρὸς]!

32. Ἀπιθανὸν] In omnibus libris nostris antea legebatur πιθανὸν, nullo aut absurdo sensu. Certissima est emendatio haec nostra; nihil enim tali legato *absurdius.* *M. du S.*

Πιθανὸν] Lubens dedissem ἀπιθανὸν, si ullus Cod. aut Ed. praeiret. Jam potest ironice intelligi, etsi paullo aegrius ita accipiam, quia primarium ducem aperte contemtum inducit, adeoque & alterum serio despectum proponi verisimile est. *J. F. R.*

Ibid. Ἕτερον δὲ] Τὸν Πάνα. *F. G.*

33. Τεράστιον ἄνθρωπον] Sic infra Ἐκκλ. c. 5. γελοίους θεοὺς & τερατίας. *M. du S.*

34. Κέρατα] Cornua Pani ab antiquis afficta putat *Polyaenus*, quia is cornuum in exercitu inventor Strat. I. p. 9. *M. du S.*

Κέρατα ἴσχοντα] De Baccho cornuto vid. *Diod. Sic.* L. III. aliquoties. *J. F. R.*

37. Ὀργίλον] Sic de eodem Pane *Theocr.* I, 17. ἐντί γε πικρὸς Καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται. *J. M. G.*

40. Εἰσὶ — διστέγων] Omissa viris summis *Bochart* atque Huetio observatio, quam aeque facile ipsis fuisset exornare, ac reliquas conjecturas, quas proponunt, ille in Canaan I, 18. hic Demonstr. Evang. Prop. 4. 4, 3. Nempe ipsum nomen יהוה hic latere, dicerent, tetragrammatum & ipsum, solis vocalibus & spiritibus constans, cui respondet apud septuaginta interpretes κύριος. Qui diviserunt hanc vocem & ὦ οἱ vel ὦ οἱ scripsere, quod factum video in editis, qui mihi patent, omnibus; illi votum forte, *Bene illi!* interpretati sunt, qua ratione cum nobili illo יהושע [יְהוֹשֻׁעַ] — conveniret, quod in Judaica illa thyriophoria (Βακχεῖον & hanc vocat *Plutarchus* Sympos. 4, 5.) ingeminatum novimus. *J. M. G.*

Εὖ· οἱ] Vid. *Redi* in notis ad Dithyramb. p. 171. *M. V. La Croze.*

36. Τοῦτο δὲ εἰκάζειν καλεῖας αὐτῶν † δεσπότιν] Miror, cur vertant, *quo nomine earum dominum vocari conjice*, quum non moneat vel jubeat auctor, sed narret speculatores conjicere ita vocari earum dominum. *J. G.*

48. Ἀλλ' εἴπερ] Ἀλλ' ὅπερ. *F. G.*

52. Θηλύμιτρην] Hinc emendandus *Suidas*, apud quem suo ordine Θηλύμιτρις legendum, pro Θηλύμιτρης: Confer Ἐκκλ. c. 4. *M. du S.*

Θηλύμιτρην] Mitram ut effeminatum quid Rex Jarbas quoque exprobrat Aeneae ap. *Virg.* Aen. IV. 215. *Et nunc ille Paris cum semiviro comitatus Maeonia mentum mitra subnixus* — *J. F. R.*

λάμβανον τὰ ὅπλα, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ὁπλισάζαντες, καὶ ἐγχαλινώσαντες, καὶ τοὺς πύργους ἀναθέμενοι, ἐπ' αὐτοὺς ἀντεπεξήεσαν, καταφρονοῦντες μὲν καὶ τότε, ὀργιζόμενοι δὲ ὅμως, καὶ συνερίψαι σπεύδοντες αὐτῷ τραλοπέδῳ τὸν ἀγένειον ἐκεῖνον τραγηλάτην.

Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο, καὶ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲν Ἰνδοὶ [a] προτάξαντες τοὺς ἐλέφαντας, ἐπῆγον τὴν φάλαγγα, ὁ Διόνυσος δὲ τὸ μέσον μὲν αὐτὸς εἶχε, τοῦ κέρως δὲ [b] αὐτῷ τοῦ δεξιοῦ μὲν ὁ Σειληνὸς, τοῦ εὐωνύμου δὲ ὁ Πάν, ἡγοῦντο· λοχαγοὶ δὲ καὶ ταξίαρχοι Σάτυροι ἐγκαθειστήκεισαν. καὶ τὸ μὲν σύνθημα ἦν ἅπασι τὸ, [c] εὖ οἱ. εὐθὺς δὲ τὰ τύμπανα ἐπαλαγεῖτο, καὶ τὰ κύμβαλα τὸ πολεμικὸν [d] ἐσήμαινε, καὶ τῶν Σατύρων τις λαβὼν τὸ κέρας ἐπήυλει τὸ Ὄρθιον, καὶ ὁ τοῦ Σειληνοῦ ὄνος ἐνυάλιόν τι ἐγκήκαλο, καὶ αἱ Μαινάδες σὺν ὀλολυγῇ ἐνεπήδησαν αὐτοῖς, δράκοντας ὑπεζωσμέναι, καὶ τῶν θύρσων ἄκρων ἀπογυμνοῦσαι τὸν σίδηρον. οἱ Ἰνδοὶ δὲ καὶ ἐλέφαντες αὐτῷ αὐτίκα

jam festinanter sumere arma, & ornatis elephantis, atque frenatis, impositisque in illos turribus, contra illos educere, contemnentes illi quidem tum quoque, sed irati tamen, & atterere festinantes suo cum exercitu imberbem istum imperatorem.

4. Cum vero prope & in conspectum veniissent, Indi constitutis in prima acie elephantis, phalangem inducunt. At Bacchus mediam ipse tenet aciem, dextrum illius cornu Silenus ducit, Pan sinistrum: ordinum vero & agminum ductores constituti Satyri: tessera omnibus illud Evoe. Simul pulsantur tympana, & classicum cymbala sonant, ac Satyrorum aliquis cornu sumto incinit orthium, & Sileni asinus Martium quiddam rudit, & insultant illis cum ululatu Maenades, succinctae draconibus, & de summis thyrsis ferrum nudantes. At Indi & illorum elephantes, inclina-

a Προτάξαντες] Ita dedi ex *J. H. Ald. B1.* & *S.* Προστάξαντες *Fl. P.* quod & adscripsit. marg. *A1.* b Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* & marg. *A1.* sine dubio ex eadem. c Εὖ οἱ] Sic jam & *P.* quae ante οὖ οἱ habebat. Εὖ οἱ *J.* etiam & *W.* aliaeque. Εὐοῖ. *Fl.* d Ἐσήμαινε] Ita *Fl. Fr. J. Wech. P.* &c. Ἐσήμηνε vult *Solan.*

61. Ἐπισάξαντες] * Στρώσαντες. *V.* Σάγμα τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον σαρμαρίον. *G.*

71. † Σειληνὸς] Ἄνω τοὺς ὑποστρατηγοὺς, ὅσον λόγῳ τῷ ᾠδῇ ‡ εἰκάσαι τὴν Ἰκαρίου ἰδιωτείαν Ε τὴν Πάνα· ἐνταῦθα ὀνομασὶ τὸν Σειληνὸν παρισᾶ. καινὸν τοῦτο, εἰ μήπω ταὐτὸν αὐτοῖς τὸν Σειληνὸν τῷ Ἰκαρίῳ (cur de Icario somniaret, nihil erat: quod & ipse sui Interpres optimus Lucianus hic ostendit. *M. du S.*)

* Στρώσαντες] Τρώσαντες Edit. *Cler.* Mutavit *M. du S.*

† Σειληνὸς] Ad alia verba relatum hoc scholion huc recte retraxit *M. du S.*

‡ Εἰκάσαι] Εἰκάθαι legebatur, quod correxit *M. du S.*

62. Ἐγχαλινώσαντες] Absurda haec omnino; nec cum haec scriberet, aut Elephantem viderat, aut usum rationemve regendi fando audiverat. *M. du S.*

75. Τύμπανα ἐπαλαγεῖτο] Alibi πλαταγῶ dicitur, vid. *Lampe* de cymbalis vett. c. 9. L. I. p. 48. seqq. Sed alias non utebantur veteres tympanis in bello; verum quia adparatus est Bacchicus, etiam Bacchica instrumenta ad pugnam adhibentur, cymbalis enim ac tympanis in festo Cybeles & Bacchi utebantur; & sic *Terentius* ridiculam aedium expugnationem describens coquum cum peniculo etiam inducit. *J. F. R.*

77. Τὸ Ὄρθιον] Conf. supra notata ad *Bis Accus.* c. XI. ubi *Pell.* τὸ ὄρθιον volebat, quod νόμῳ intelligatur; sed quia & μέλῳ potest intelligi, & saepius neutro gen. ab Nostro ponitur ὄρθιον, nihil mutandum. *J. F. R.*

78. Σειληνοῦ] Quamquam haec ad risum movendum comparata leviore cura sint tractanda; vid. tamen *Plut.* 646. 2. σάλπιγξιν ἢ χρῶνται τὸ παράπαν, ὡς ὄνου φθεγξαμένου ἐμφρίξ. *M. du S.*

95. Οἰόμενοι — ἀκούσεσθαι] Quae ista est connexio: *dum putant a nobis audiri ridicula, talia credunt* quis, inquam, sic loquitur de una quadam re, *dum putant, credunt?* Corrupta haec esse, mihi non est dubium, ac leniissima mutatione unius prope apicis posse restitui, ἀκούσεσθαι *dum audiunt* ex aliis, ut illi Indi ex suis exploratoribus, *credunt*. Quae audiunt, ab invidis forte sparsa, iis nimis temere assentiuntur. Audacter recipi inter indubia Luciani verba suaderem, si praesto esset vel libri unius auctoritas, vel succurreret saltem, Lucianum aut alium bonum scriptorem verbo

nato ſtatim agmine, ſine more & modo fugiunt, nec intra teli jactum venire auſi, ac tandem vi ſuperati captique abducuntur ab his, quos modo deriſerant, experimento docti, non eſſe ex prima fama deridendos externos exercitus.

ἐκκλίναντες, σὺν ὑδεν κόσμῳ ἔφευγον, ὑδ' ἐντὸς βέλους γενέσθαι τολμήσαντες, ὑ τέλος κρατηθέντες ἑαλώκεσαν, ὑ αἰσχυνόμενοι ἀπήγοντο ὑπὸ τῶν τέως καταγελωμένων, ἔργῳ μαθόντες ὡς οὐκ ἐχρῆν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκοῆς καταφρονεῖν ξένων στρατοπέδων.

5. Verum enim vero, *Quid ad Bacchum iſte Bacchus?* aliquis forte dixerit. Quod mihi videtur, (& per ego vos Gratias oro, ne me fanatico furore agi aut plane ebrium eſſe putetis, ſi me cum Diis comparem) ſimili ratione quosdam, atque Indos illos, ad novitatem diſputationum affectos eſſe, ut ad mearum quoque. Nam cum audiunt Satyrica, & ridicula quaedam, & plane Comica a nobis recitari, talia *ea eſſe* credunt, neſcio qua de me ſententia imbuti. Ac partim quidem eorum plane non veniunt, quaſi non oporteat deſcendentes de elephantibus aures praebere comiſſationibus muliebribus, & Satyricis ſaltationibus: alii vero cum ad tale quid veniant, invento pro hedera ferro, neque ſic redire audent, ino-

Πρὸς δὲ τί πρὸς τὸν [e] Διόνυσον οὗτος ὁ Διόνυσος; εἴποι τις ἄν. ὅτι μοι δοκῶσι (χάριν πρὸς Χαρίτων, μή με κατακαυσάντων, ἢ τελέως μεθύειν ὑπολάβητε, εἰ ταῦτα εἰκάζω τοῖς θεοῖς) ὅμοιόν τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τὰς καινὰς τῶν λόγων τοῖς Ἰνδοῖς ἐκείνοις, οἷον ὑ πρὸς τὰς ἐμάς. οἰόμενοι γὰρ Σατυρικά, ὑ γελοῖά τινα, ὑ κωμῳδῆ κωμικὰ πάντ' ἡμᾶς [f] ἀκούειν, τοιαῦτα περιτετυχασιν, οὐκ οἶδ' ὅ, τι δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ. οἱ μὲν ὑδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται, ὡς ὑδὲν δέον παρέχειν τὰ ὦτα κώμοις γυναικείοις, ὑ σειρτήμασι Σατυρικοῖς, καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων· οἱ δὲ ὡς ἐπὶ τοιοῦτό τι ἥκοντες, ἀντὶ τοῦ κιττοῦ σίδηρον εὑρόντες, ὑδ' ὧδε ἐπαινεῖν τολμῶσι τῷ προσδέξῃ τοῦ πρά-

e Διόνυσον] *Λόγον Fl.* Sed ex gloſſa natum. f Ἀκούειν] Ἀκούεσθαι *Fl.* quod *Solan.* recipi voluit.

91. Καρυσαντίων] *Μαίνεσθαι. V.*

bo ἀΐσομαι, pro αἴω, quod ipſum poëticum eſt, uſum eſſe. Sed ideo non damno conjecturam; cum facile obſervationem eorum qui Lexicis ſcribendis poliendisve operam dedere, & meam, qui pauca nimis adnotare conſuevi, fugerit. Praeſto etiam cauſſa eſt, ob quam verbo alio quam ἀκούω uſus eſſe poteſt Lucianus; quia ſtatim ſequitur ἀκούειν. Ipſa deinde raritas verbi fecit, ut in αἴσθομαι mutaretur. *J. M. G.*

97. Ἀκούειν] Ego vulgatum ſervo; nec enim Florentina ſemper ſupra ceteras ſapit, ſed infra *Muſc. Exc.* c. 6. vel male, patente ipſo *Solano*, λοιπορούντων habet, pro λυπηρούντων. Nexus autem ipſe ſatis docet ἀκούειν bene procedere. Sed αἴσθομαι ſuſpectum. *J. F. R.*

98. Οὐκ οἶδ' ὅτι δόξαν] Leviculum eſt mendum, cui ſimilia jam in ſuperioribus notavimus. Inde tamen factum, ut Interpres quoque parem dederit verſionem, hoc eſt, mendoſam. Vertit ille, *neſcio, quod ita illis de me viſum eſſet.* Sed reſcribendum οὐκ οἶδ' ὅ, τι, &c. ac vertendum, *Neſcio quid illis de me viſum fuerit*, Neſcio quid illi de me ſenſerint, opinati ſint. *J. J.*

99. Οἱ μὲν ὑδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται] Interpretes, *alii ne principium quidem attingunt*; qui ſi eſſet Lucianli ſenſus, ſaltem ſcripſiſſet ἐς τὴν ἀρχήν. Sed innuit *alii omnino non veniunt*. Et ſic rectius attenderunt in Fugitivis cap. 15. Ἀρχὴν μὲν μηδὲ ἅψασθαι μόνον. Et in Sympoſio c. 28. fin. Ὅτι ὑδὲ τὴν ἀρχὴν πυθοῦ ἔφη. *J. G.*

2. Καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφ.] Cum alluſione ad Indos intelligit ſuperbo quodam faſtidio quosdam venire nolle ad audiendas ſuas recitationes vel declamationes. *J. M. G.*

5. Ἐπαινῶν τολμῶσι] Non eſt hic ſermo de laudibus ac plauſu, ſed ſimpliciter de audiendi ſtudio. Videtur ſenex Lucianus forte ad primam fortunam Rhetoris, ex procuratore partis Aegypti, relapſus, (quod idem ſuadet proxima praefatio ſ. Hercules) denuo ſtudia audientium hac praefatione excitare voluiſſe. Queritur, quosdam, audito, ludicra a ſe dici, plane non venire: alios, qui ludicra audiendi conſilio veniant, feriis praeter ſpem turbatos, non audere ſ. . . quid expectamus? *laudare ne* an *redire? Redire* profecto, niſi vehementer me fallit animus. Illud unum agit hic, ut inauditum ſe contemni deprecetur. Legendum ex-

πράγματ@ τεθορυβημένοι· ἀλλὰ θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἢν καὶ νῦν ὡς πρότερόν πού τ᾽ [a]τελετὴν ἐθελήσωσιν ὁπιδεῖν πολλάκις, καὶ ἀναμνησθῶσιν οἱ παλαιοὶ συμπόται [b]κώμων κοινῶν τῆς τότε ὥρας, καὶ μὴ καταφρονήσωσι τῶν Σατύρων καὶ Σειληνῶν, πίωσι δὲ ἐς κόρον τοῦ κρατῆρ@ τούτου, [c]ἐκβακχεύσειν καὶ αὐτούς, καὶ πολλάκις μεθ᾽ ἡμῶν ἐρεῖν τὸ, [d]εὖ οἱ.

pinata re perturbati. Verum audacter illis denuntio, si hanc etiam, ut prius olim, cerimoniam inspicere voluerint saepius antiqui nostri convivae, & recordati fuerint commissationum illius temporis communium, neque contemserint Satyros ac Silenos, biberintque ad satietatem de hoc cratere; futurum, ut ipsi quoque occupentur Baccho, & saepe nobiscum Evoe illud ingeminent.

Οὗτοι μὲν οὖν (ἐλεύθερον γὰρ ἀκοὴ) ποιείτων ὅ, τι καὶ φίλον. ἐγὼ δὲ, ἐπειδήπερ ἔτι ἐν Ἰνδοῖς ἐσμεν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν διηγήσασθαί τι τῶν ἐκεῖθεν, [e]οὐκ ἀπροσδιόνυσον οὐδ᾽ αὐτὸ, οὐδ᾽ ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον. Ἐν Ἰνδοῖς τοῖς Μαχλαίοις, οἱ τὰ λαιὰ τοῦ Ἰνδοῦ πόλαμοῦ, εἰ χρὴ ῥᾳθυμοῦντας βλέπεις, ἀπονεμόμενοι, μέχρι πρὸς τὸν Ὠκεανὸν καθήκουσι· πολὺ τούτοις ἄλσ@ ἔστιν ἐν περιφράκτῳ, οὐ πάνυ μεγάλῳ χωρίῳ, συνηρεφεῖ δέ. κιττὸς γὰρ πολὺς, καὶ ἄμπελοι, σύσκιον αὐτὸ ἀκριβῶς ποιοῦσιν. ἐνταῦθα πηγαί εἰσι τρεῖς καλλίστου καὶ [f]διειδεστάτου ὕδατ@, ἡ μὲν Σατύρου, ἡ δὲ Πανὸς, ἡ δὲ Σειληνοῦ. καὶ εἰσέρχον@ εἰς αὐτὸ [g]οἱ Ἰνδοὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἑορτάζοντες τῷ θεῷ· καὶ πίνουσι τῶν πηγῶν οὐχ ἁπασῶν ἅπαντες, ἀλλὰ καθ᾽ ἡλικίαν, τὰ μὲν μειράκια τῆς τῶν Σατύρων· οἱ ἄνδρες δὲ τῆς Πανικῆς· τῆς δὲ τοῦ Σειληνοῦ οἱ κατ᾽ ἐμέ.

6. Atque hi quidem, liberum enim audire, faciant, quidquid placuerit. Ego vero, quando adhuc inter Indos versamur, volo etiam aliud vobis de illis rebus enarrare, nec ipsum abhorrens a Baccho, nec ab instituto nostro alienum. Apud Indos Machlaeos, qui ad sinistra Indi amnis, si secundum flumen respicias, pascentes ad Oceanum usque perveniunt: apud hos *igitur* nemus est in consepto, regione non admodum magna, sed opaca, hedera enim multa & vites plane illam inumbrant. Hic fontes sunt tres, pulcherrimae & pellucidissimae aquae, Satyri unus, alter Panis, tertius Sileni. Intrant illud nemus Indi quotannis semel, sacrum facientes Deo, bibuntque de fontibus non omnibus omnes, sed pro *diversa* aetate, adolescentes nimirum de Satyrorum fonte, de Panico viri, de Sileni autem mei aequales.

7. Quae

a Τελετὴν] Benc Fl. Fr. Wech. P. &c. Τελευτὴν male J. b Κώμων] Κόμων male J. sola. c Ἐκβακχεύσειν] Ἐμβακχεύσειν male Fl. d Εὖ οἱ] Εὐοὶ rursus Fl. Εὖ οἱ P. e Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Restitutum ex L. & B. Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον cett. f Διειδεστάτου] Διειδεστάτου male Bz. Recte cett. g Οἱ] Male abest ab J.

6. Τεθορυβημένοι] Ἐκπλαγέντες. V.

go pro ἐπαινεῖν levi discrimine ἐπανιέναι vel ἐπανιέναι. Infiniti enim circumflexi, quale esset ἐπανιεῖν, quod vix apice distaret ab ἐπαινεῖν, exemplum desidero. Certe sine fraude fuerit interpretationem dedisse, quae non ex ἐπαινέω, sed ex ἐπάνειμι tracta sit. Reditum hic peti, ex frequentiore reditu demum laudem sperari, sequentia satis declarant. J. M. G.

18. Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Οὐκ ἀπροσδιόνυσον hic omnino legendum videtur. F. G.

Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Ita ut ego ante conjeceram, Cod. L. & Bas. Reliquae corrupte οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον. M. du S.

Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Miror, qui sustinere se ita diu potuerit tam absurda lectio & ἀπροσδιόνυσον. Ausim ego vel contra omnes libros restituere, quod vix dubito quin in aliquo supersit, ἀπροσδιόνυσον. Verbum jam *Ciceronis* aetate (vid. Att. 16, 13.) ne de Athenaeo dicamus, notam adagii habebat: hic unice convenit, cum quae sequitur narratio, non minus, quam quae praecessit, ad Bacchi Comites & opera pertineat. J. M. G.

19. Οὐδ᾽ ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον τοῦ Ἰνδ.] Οὐδ᾽ ὧν ποιοῦσιν ἀλλ. τοῦ Ἰνδ. Pateſcit narratione sequenti. Th. M.

Ibid. Ἐν Ἰνδοῖς] Conf. Cl. Hemsterh. T. I. ad Nigr. §. 5.

7. Quae igitur adoleſcentulis, cum biberunt, eveniant, aut quae viri audeant occupati a Baccho, longum fuerit dicere. Sed quae ſenes faciant aqua illa ebrii, narrare haud alienum. Cum bibit ſenex, & occupavit illum Silenus, primo aliquamdiu mutus eſt, & crapula laboranti atque bene madido ſimilis. Deinde ſubito vox ſplendida, & loquela vehemens, & ſpiritus modulatus illi contingit, & eſt ex plane muto loquaciſſimus, quem nec ore obturando ad quietem redigas, ne perpetuo loquatur, & longos ſermones continuet: prudentia tamen omnia, & decentia, &, ad Homerici illius oratoris exemplum, *nivibus ſimilia hibernis*, proferunt. Neque ſatis fuerit cycnis illos propter aetatem comparare, ſed cicadarum more confertum quiddam & volubile ad ſeram usque veſperam perpetuant. Inde autem, jam dimiſſa ebrietate, tacent, & ad priſtinam rationem redeunt. Verum, quod maxime admirabile eſt, nondum dixi. Si enim ſenex imperfectam abrumpat, quam explicare coepit, orationem, occidente ſole impeditus illam ad finem ſuum perducere: altero anno bibens rurſus illa adnectit, quae ſuperiore anno dicentem deſtituerat ebrietas.

Ἃ μὲν ὖν πάσχουσιν οἱ παῖδες ἐπειδὰν πίωσιν, ἢ οἷα οἱ ἄνδρες τολμῶσι καλεχόμενοι τῷ Πανὶ, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. ἃ δ' οἱ γέροντες ποιοῦσιν, ὅταν μεθυσθῶσι τὸ ὕδατος, οὐκ ἀλλότριον εἰπεῖν· ἐπειδὰν πίῃ ὁ γέρων, ἡ κατάσχῃ αὐτὸν ὁ Σειληνὸς, αὐτίκα ἐπιπολὺ ἄφωνός ἐστι, καὶ [h] καρηβαρῆσαι καὶ βεβαπισμένῳ ἔοικεν, εἶτα ἄφνω φωνή τε λαμπρὰ, καὶ θέγμα τορὸν, καὶ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίνεται αὐτῷ, καὶ λαλίστατος ἐξ ἀφωνοτάτου ἐστὶν· εἰ δ' ἂν ἐπισομίσας παύσειας αὐτὸν μὴ ἐκὶ συνεχῆ λαλεῖν, καὶ ῥήσεις μακρὰς συνείρειν. συνετὰ μὲν τοῖνυν πάντα καὶ κόσμια, καὶ κατὰ τὸν Ὁμήρου ἐκεῖνον ῥήτορα, νιφάδεσσι γὰρ ἐοικότα χειμερίῃσι διεξέρχονται. εἰ δ' ἀποχρήσει σοι κύκνοις κατὰ τὴν ἡλικίαν εἰκάσαι αὐτὼς, ἀλλὰ τεττιγωδές τι πυκνὸν καὶ ἀπίτροχον συνάπτουσιν ἄχρι βαθείας ἑσπέρας. τέως μὲν οὖν ἤδη ἀφεθείσης αὐτοῖς τῆς μέθης σιωπῶσι, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀναστρέχουσι. τὸ μὲν οὖν δοκοῦν ἀξιολογώτατον εἰπεῖν οὔπω εἶπον. ἦν γὰρ ἀτελὴς ὁ γέρων μέλαξυ καλαλίπῃ ὃν διεξίει [i] τὸν λόγον, [k] δύντος ἡλίου κωλυθεὶς ἐπὶ πέρας αὐτὸν [l] ἐπεξελθεῖν, ἐς νέωτα πιὼν αὖθις ἐκεῖνα συνάπτει, ἃ πέρυσι λέγων ἐπαύσατο.

8. Iſta Momi illius exemplo in me ipſum

Ταῦτά μοι κατὰ τὸν Μῶμον εἰς ἐμαυτὸν ἀπε-

h Καρηβαρῶντι] Καρηβαρῶντι *Fl.* *i* Τὸν] Deeſt in *Fl.* *k* Δύντος] Recte *Fl. J. W. P.* Δύοντος Cod. *Abb.* *l* Ἐπιξελθεῖν] Ἐξελθεῖν *Fl.* ſola.

57. * Δύοντος ἡλίου] Πάνυ ψευδῆ ἐστὶ σὺ ὅτι (lege ὁ) ψευδομένους ἄνω ἐστὶ κάτω ἀμφίφρων. *G.* (In Cod. *Abb.* δύνοντος erat, quod non placet. *M. du S.*)

* Δύοντος] In Luciano Δύντος. Sed quia & Δύοντος recte dicitur, nihil mutavi; nam forſan ita in ſuo Cod. legit Scholiaſtes. Ex errore autem Cod. *Abb.* qui Δύνοντος fecit, adparet eum Δύντος quoque voluiſſe. *J. F. R.*

5. No. 94. ubi pauca quaedam de Bacchi expeditione ad Indos exorſus, plura hic dicere minabatur; ſed quae ille Vir acturus erat, ego non attingam. Poteſt interim curioſis adiri *Diod. Sic.* non uno loco. *J. F. R.*

20. Τοῖς Μαχλαίοις] Ignorabile nomen Geographis: non puto tamen a Noſtro confictum. *J. M. G.*

42. Τορὸν] *Perſant. F. G.* Conf. ſupra *Gall.* ſub init. Ἀμφίτορον eod. modo. *J. F. R.*

45. Αὐτὸν] Sic omnes libri. Recte olim legendum putabam αὐτῶ, ſed nunc ita alibi etiam a Noſtro uſurpari animadverto, ut in libris legitur. Vid. Z. τρ. c. 17. *M. du S.*

48. Νιφάδεσσι] *Hom.* Il. Γ. 222. *M. du S.*

51. Τεττιγῶδές τι &c.] *Hom.* Il. Γ. 151. *M. du S.*

Τεττιγῶδες] Quales Ucalegon & Antenor *Homer.* Il. Γ, 151. Ἀγορηταὶ ἠδὲ μέτριοι τεττίγεσσιν ἐοικότες κ. τ. λ. *J. M. G.*

ἀπεσκώφθω, ἦ, μὰ τ' Δία, οὐδ' ἂν ἔτι ἐπαγάγοιμι τὸ ἐπιμύθιον. ὁρᾶτε γὰρ ἤδη καθότι τῷ μύθῳ ἔοικα. ὥστε ἢν μέν τι παραιώμεθα, ἡ μέθη αἰτία· εἰ δὲ φρονιμώτερα δόξει τὰ λεγόμενα, ὁ Σειληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

dicta sunto, nec ego, ita me Jupiter, quorsum pertineat fabula adjunxero: jam enim videtis qua in re similis illi sim. Itaque si quid deliremus, caussa ebrietas: si prudentia quae diximus videantur, Silenus erat propitius.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κελτοὶ Ὄγμιον ὀνομάζουσι φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ· τὸ δὲ εἶδος τῇ θεῷ, πάνυ ἀλλόκοτον γράφουσι. γέρων ἐστὶν αὐτοῖς ἐς τὸ ἔσχατον, ἀναφαλαντίας, πολιὸς ἀκριβῶς, ὅσαι λοιπαὶ τριχῶν, ῥυτὸς τὸ δέρμα, καὶ ἀπηκισμένος ἐς τὸ μελάντατον, οἷοί εἰσιν οἱ θαλαττουργοὶ γέροντες· μᾶλλον δὲ Χάρωνα, ἢ Ἰαπετόν τινα τῶν Ὑποταρταρίων, καὶ πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἂν εἰκάσειας. ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὤν, ἔχει ὅμως τὴν σκευὴν τοῦ Ἡρακλέους. καὶ γὰρ τὴν διφθέραν [a] ἐνήπται τοῦ λέοντος, καὶ τὸ ῥόπαλον ἔχει ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ τὴν γωρυτὸν παρήρτηται, καὶ τὸ τόξον ἐντεταμένον ἡ ἀριστερὰ προδείκνυσι, καὶ ὅλως Ἡρακλῆς ἐστί.

PRAEFATIO, SEU HERCULES.

HErculem Galli Ogmium sua voce appellant: sed figuram Dei plane monstrosam pingunt. Ultimae aetatis senex illis est, recalvus, plane canis qui supersunt capillis, rugosa cute, & ad nigerrimum colorem peruſtus, quales sunt senes, qui in mari opus faciunt. Potius Charontem quendam aut Japetum de tartareis specubus, & omnia potius quam Herculem, esse suspiceris. Verum talis cum sit, habet tamen paratum Herculis. Etenim pellem leonis suspensam gerit, & clavam dextra praefert, & pharetra appensa, & intentum arcum sinistra ostendit: atque in universum est Hercules.

2. Ita-

ΗΡΩΣΛΑΛΙΑ] Προλαλιὰ *Schol.* Prius Edd. Η] Ὁ *Schol.* Vulgatum servant *Fl. J. W. P.* &c. a Ἐνῆπται] Ἐνεῖται G. Vulgatam tenaciter servant Edd.

1. Ὄγμιον] Haec vox Graeca est, contra quam multi censent, ab ὄγμος *sulco*; sic *Aelian.* V. H. L. IV. c. 8. p. 320. τ' Ὤχου οἱ Αἰγύπτιοι τῇ ἐπιχωρίᾳ φωνῇ ὄγον ἐκάλουν. *M. V. La Croze.*

Ὄγμιον] *Coel. Rhodig.* L. VI. p. 278. haec omnia ad verbum descripsit, addita hic illic de suo vocula. Plusaque de variis Herculis nominibus praemisit. *J. F. R.*

3. Εἶδος —— γράφουσι] Hanc imaginem non ad solius vim eloquentiae, sed ad hanc, & ad rem militarem simul repraesentandam referunt auctores historiae literariae Galliae *Benedictini* 1, 1. p. 7. & commode huc referunt locum ex *Catonis originum* secundo, laudatum Charisio l. 2. p. 181. extr. Putsch. *Pleraque Gallia duas res industriosissime persequitur, rem militarem, & argute loqui.* *J. M. G.*

9. Πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρ.] Sic supra *Deor. Dial.* XVIII. 1. καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον ἔοικως ἢ σοί. *J. F. R.*

12. Καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνῆπται τὴν τοῦ λέοντος] *Ut qui leonis exuviis sit indutus*, bene interpres. Nec rejicio hanc scripturam. nam & sic alibi loquitur Lucianus. Non frustra tamen in antiquo codice Mſ. legitur *ἐνεῖται*. Nam sicut apud Homerum est ἕστο *indutus est*, sic & *ἐνεῖται* hic accepit, si hæc ejus manus est, Lucianus. Nam Poëticis verbis saepe, sed suo loco, uti hunc scriptorem nemini latet. *J. G. G.*

15. Ὅλως Ἡρακλῆς] *Junt.* καὶ ὅλως, Ἡρακλῆς ἐστι. At supra *Dial. Mort.* XVI. §. 1. ὅλως Ἡρακλῆς ἐστι, & *Necyom.* 1. Μανίτους ὅλως. Adeoque & hic suspicari liceret

2. Itaque ſuſpicabar, ut contumelia afficerent Graecorum Deos, talia Gallos in figuram Herculis deſignaſſe, quem tali pictura ulciſci vellent, qui ſuam quondam regionem invaſerit, ac praedas ibi egerit, cum quaerens Geryonis greges multas per occidentem gentes percurreret.

3. Verum quod inſolentiſſimum in illa pictura, nondum dixi. Nempe ſenex ille Hercules, hominum magnam multitudinem trahit, auribus omnes revinctos. Vincula autem illi ſunt tenues catenae, ex auro atque electro elaboratae, monilibus pulcherrimis ſimiles. Et tamen ab infirmis adeo *catellis* tracti, neque fugam moliuntur, cum poſſint facile, neque omnino contra tendunt, aut obnituntur pedibus, reſupinati in contrariam ei qua ducuntur partem: ſed ſequuntur hilares, & gaudentes, & ductorem ſuum laudant, atque urgent omnes, & dum praevenire ſtudent, laxant vinculum, quaſi aegre laturi, ſi ſolvantur. Quod vero omnium maxime portentoſum mihi videtur, non pigrabor ipſum quoque dicere. Cum non haberet pictor unde principia catenae ſuſpenderet, quippe cum dextra clavam, arcum vero ſiniſtra haberet: perfora-

[b] Ταῦτά γε ὤμην ἔγωγε ἐφ' ὑβρεῖ τῇ [c] Ἑλληνίων θεῶν τοιαῦτα ἀμύνεσθαι τοὺς Κελτοὺς ἐς τὴν μορφὴν τοῦ Ἡρακλέους, ἀμυνομένους αὐτὸν τῇ τοιαύτῃ γραφῇ, ὅτι τὴν χώραν ποτὲ αὐτῶν ἐπῆλθε [d] λείαν ἐλαύνων, ὁπότε τὰς Γηρυόνου ἀγέλας ζητῶν, κατέδραμε τὰ πολλὰ, τῆς ἑσπερίων γενῶν.

Καίτοι τὸ πάνδοξόταλον οὐδέπω ἔφην εἰκόνος. ὁ γὰρ δὴ γέρων Ἡρακλῆς ἑκεῖνος ἀνθρώπων πάμπολύ τι πλῆθος ἕλκει ἐκ τῶν ὤτων ἁπάντας δεδεμένους. δεσμὰ δέ εἰσιν οἱ σειραὶ λεπταὶ χρυσοῦ καὶ ἠλέκτρου εἰργασμέναι, ὅρμοις ἐοικυῖαι τοῖς καλλίστοις. καὶ ὅμως ἀφ' ὅτου ἀσθενῶν ἀγόμενοι, ὅτε δρασμὸν βουλεύσει, δυνάμενοι ἐν εὐμαρῶς, ὅτε ὅλως ἀντιλείνουσιν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερείδουσι, πρὸς τὸ ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες, ἀλλὰ φαιδροὶ ἕπονται καὶ γεγηθότες, καὶ τὴν ἄγοντα ἐπαινοῦντες ἐπειγόμενοι ἅπαντες, καὶ τῷ φθάνειν ἐθέλοντες τὸν δεσμὸν ἐπιχαλῶντες, ἐοικότες ἀχθεσθησομένοις, εἰ λυθήσονται. ὁ δὲ πάντων ἀτοπώτατον εἶναί μοι ἔδοξεν, οὐκ ὀκνήσω καὶ τοῦτο εἰπεῖν. ὁ γὰρ ἔχων ὁ ζωγράφος ὅθεν ἐξάψῃ ταῖς σειραῖς τὰς τῶν δεσμῶν ἀρχὰς, ἅτε τὴν δεξιᾶς μὲν ἤδη τὸ ῥόπαλον, τὴν λαιᾶς δὲ τὸ τόξον ἐχούσης, τρυπήσας τῷ θεῷ

[b] Ταῦτά γε] Haec priori §. connectere malit Cl. *J. J. Weſſenius.* [c] Ἑλλήνων] Sic & *Fl.* cum *J. Fr. W. P.* &c. [d] Λείαν] Λίαν male *Wech.*

17. [*] Ταῦτά γε] Ἀντὶ τοῦ κατὰ ταῦτα. *V.*

[*] Titulus horum Scholior. in V. erat Ἡρακλέους, ὁ Ἕλλην. in C. ἀριστερὰ τοῦ Ἡρακλέους. *J. F. R.*

ret ὅλῳ ſcribendum. Sed adeo indifferens eſt, & utrumque ſanum, ut quidnam praeferendum, non liqueat. *Liban.* Ep. 113. pr. χαίρει γὰρ ἑτῷ καλούμενος, pro ἑνὶ, quod non prorſus immerito ibi malit *Wolf.* Sed notum eſt, modo adjectivis, modo adverbiis uti Graecos aeque ac Latinos, in hujusmodi locutt. Sic infra *Adv. Indoct.* c. 9. ὅλῳ θεσπεσιωτέρῳ, ubi multae Edd. ὅλως. Adde ſupra *Philopſ.* c. 6. ubi στρυλιγγώσας pro στρυλιγγίῳ, ſi proba lectio. qua occaſione tamen plura dedimus. Sed potius adi *Hermot.* §. 2. ubi ſtrictiſſime in ὅλῳ & ὅλως variatur, & utrumque probum eſſe Cl. *Jenſ.* No. 54. docet. *J. F. R.*

17. Ἑλλήνων] Miror nullam Ed. habere Ἑλληνικῶν, non quod ſic velim, ſed quia facilis eſt aberratio. At vulgatum recte habet. *Aelian.* V. H. XII. 1. ante med. Θεοὺς πάντας ἐκάλει Ἕλληνας ὁ Ἑλευθερεὺς τοὺς αὐτοῦ. atque alibi; quare plura non addam, niſi quod & Ἑλληνίῳ Zeus erat. V. *Ariſtoph.* Eq. 1250. *J. F. R.*

41. Ταῖς σειραῖς] Obſcura conſtructionis ratio, propter quam aliquando optabam legi τῶν σειρῶν. Sed plurali numero ante extulit: & poteſt Dativus hic intelligi poſitus pro Genitivo. Certe non opus eſſe putabam, interpretationem ad hanc difficultatem accommodari. *J. M. G.*

θεᾶ τ γλῶτταν ἄκραν, ἐξ ἐκείνης ἑλκομένους αὐτὺς ἐποίησε, κ ἐπέστραπταί γε εἰς τὺς ἀγομένους μειδιῶν.

ta Dei lingua extrema, tractos ex illa fecit; & retorquet *Hercules* ad illos, qui ducuntur, vultum subridentem.

Ταῦτ' ἐγὼ μ ὅπ πολὺ εἰστήκειν ὁρῶν, κ θαυμάζων, κ ἀπορῶν, κ ἀγανακτῶν· Κελτὸς δέ τις παρεστὼς ὐκ ἀπαίδευτος τὰ ἡμέτερα, ὡς ἔδειξεν, ἀκριβῶς Ἑλλάδα φωνὴν ἀφιείς, φιλόσοφος, οἶμαι, τὰ ὀπίχωρια, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ ξένε, λύσω τ γραφῆς τὸ αἴνιγμα, πάνυ γ παραπεμφθεὶς ἔοικας πρὸς αὐτμή. τ λόγον ἡμεῖς οἱ Κελτοὶ, ὐχ ὥσπρ ὑμεῖς οἱ Ἕλληνες, [a] Ἑρμῆν οἰόμεθα εἶναι, ἀλλ' Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, ὅτι πολὺ τῦ Ἑρμῦ ἰσχυρότερος ὅτος. εἰ δὲ γέρων πεποίηται, μὴ θαυμάσῃς· μόνος γ ὁ λόγος ἐν γήρᾳ φιλεῖ τελῆ ὀπιδείκνυσθαι τ ἀκμὴν, εἴγε ἀληθῆ ὑμῶν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν,

Suspensa incerto est juvenum sententia motu:

Dicit senex meliora junioribus.

Ὅπι μ αἱ τ ὁπλοτέρων φρένες ἠερέθονται.

Τὸ δὲ γῆρας

Ἔχει τι λέξαι τ νέων σοφώτερον.

Οὕτω γέ τοι κ τῦ Νέστορος ὑμῖν ἀπορρεῖ ἐκ τ γλώττης τὸ μέλι, κ οἱ ἀγορηταὶ τ Τρώων τ ὅπα τ λειριόεσσαν ἀφιᾶσιν εὐανθῆ τινα. λείρια γ καλεῖται, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἄνθη.

Ita quidem etiam Nestoris apud vos lingua mel defluit. Et concionatores Trojanorum vocem emittunt liliaceam, *hoc est* floridam; (florum instar suavem) flores *enim*, *si recte memini*, *sunt* lilia.

Ὥστε εἰ τ ὤτων ἐκδεδεμένους τὺς ἀνθρώπους πρὸς τ γλῶτταν ὁ γέρων ὅτος Ἡρακλῆς [b] ὁ λόγος ἕλκοι, μηδὲ τῦτο θαυμάσῃς, εἰδὼς τ τῶν ὤτων κ γλώττης συγγένειαν· οὐδ' ὕβρις εἰς αὐτὸν, εἰ ταύτῃ τέτρυ-

5. *Itaque* neque illud mireris, *si auribus revinctos hic Hercules, h. e. eloquentia trahit, qui noris illam aurium atque linguae cognationem. Neque vero contumelia in ipsum est, hac parte perforatum esse. Memini enim,* per-

a Ἑρμῆν] Et sic *Fl.* cum cett. b Ὁ λόγος] Ὁ λόγις conjicit Cl. *F. J. Weisteinius.*

63. Τὸ δὲ γῆρας] Εὐριπίδης. *V.*

62. Ὅπι μ &c.] *Homer.* Il. Γ. 108. *M. du S.*

63. Τὸ δὲ γῆρας ἔχει] *Eurip.* Phoen. 533. *M. du S.* Immo, si Τὸ δὲ γῆρας abscideris, quod male in unum versum compactum est in *P.* in aliis plane non distinctum; tum senarius erit Euripideus, ut jam edi curavimus. *F. F. R.*

65. Νέστορος — γλώττης] *Hom.* Il. A. 249. Et quod sequitur vid. Γ. 152. *M. du S.*

67. Λειριόεσσαν] Respicit ad Il. Γ, 152. ubi, quod ad finem praecedentis opusculi jam vidimus, laudantur Ucalegon & Antenor senes, comparanturque cicadis, οἵ τε καθ' ὕλην Δένδρῳ ἐφεζόμεναι ὄπα λιγυόσσην ἱεῖσι. Proxime itaque cicadis tribuit λιγυόσσην vocem. Non puto autem generatim ἄνθος esse λείριον, sed ut recte hic *Eustathius*, εἶδος ἄνθους, & speciatim *lilium*. *F. M. G.*

74. Ταύτῃ] I. e. *hac parte*, scil. τῇ γλώττῃ. *F. G.*

77. Τοῖς γὰρ λάλοισιν &c.] Τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου Ἡ γλ-

&c.

pergebat, *etiam quorundam de comoedia jam-borum, quos a vobis didici,*

Extrema enim loquacibus
Pertusa lingua est omnibus foramine.

6. *In universum autem putamus, oratione Herculem perfecisse omnia, sapientem virum, & eloquentiae viribus pleraque expugnasse. Et tela ipsius orationes puto sunt, acutae, collineantes ad scopum, celeres, quibusque vulnerentur animi. Alata nempe verba vos quoque esse dicitis.* Haec *tum* Gallus.

7. Mihi vero, cum apud me considerarem, deceretne huc me progredi, hoc aetatis hominem, quique hoc declamandi genus olim desiissem, & rursus de me calculum dare tot judicibus; opportune in mentem venit ejus imaginis memoria. Ante enim metuebam, ne cui vestrum viderer plane adolescentuli more istuc facere, & praeter aetatem juvenari; ac deinde Homericus aliquis juvenis increparet mihi illud,

Jam periit tua vis, gravis arripuitque senectus,
Invalidusque tibi famulus, tardique caballi,

In pedes hoc *ultimum* jaciens. Sed ubi recordor senis illius Herculis, ad agenda omnia provehor, nec me pudet talium ausorum, qui imaginis propositae aequalis sim.

75 πῃ). μέμνημαι γὼν ἔφη ϗ κωμικῶν τινων ἰαμβείων, παρ' ὑμῶν μαθών,

Τοῖς γὰρ λάλοις
Ἐξ ἄκρου ἡ γλῶττα πᾶσίν [e] ἐστιν τετρυπημένη.

80 Τὸ δ' ὅλον ϗ αὐτὸν ἡμεῖς † Ἡρακλέα λόγῳ τὰ πάντα ἡγούμεθα ἐξεργάσασθαι, σοφὸν γενόμενον, ϗ πεῖσαι τὰ πλεῖστα βιάσασθαι. ϗ τά γε βέλη αὐτῷ οἱ λόγοι εἰσὶν, οἶμαι, ὀξεῖς, ϗ εὔστοχοι, ϗ ταχεῖς, ϗ τὰς ψυχὰς τιτρώσκοντες· πτερόεντα γὼν τὰ ἔπη ϗ ὑμεῖς φατε εἶναι. τοσαῦτα μὲν ὁ Κελτός.

Ἐμοὶ δὲ ἡνίκα πρῶτον δεῦρο παρόδου ταύτης ἐσκοπούμην πρὸς ἐμαυτὸν, εἴ μοι καλῶς ἔχοι, τηλικῶδε ὄντι ϗ πάλαι τὸ ὀπαδείξεων πεπαυμένῳ, αὖθις ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ψῆφον διδόναι τοσούτοις δικασταῖς, χρόνον ἐπῆλθεν ἀναμνησθῆναι τῆς εἰκόνος. τέως μὲν γὰρ ἐδεδίειν, μή τινι ὑμῶν δόξαιμι κομιδῇ μειρακιώδη ταῦτα ποιεῖν, ϗ παρ' ἡλικίαν νεανιεύεσθαι· κατά τις Ὁμηρικὸς νεανίσκος ἐπιπλήξει μοι, εἰπὼν τὸ,

Σὴ δὲ βίη λέλυται. ϗ,
Χαλεπὸν γῆρας καλείληφέ σε,
Ἠπεδανὸς δὲ νύτοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·

ἐς τοὺς πόδας τοῦτο ἀποσκώπτων. ἀλλ' ὅταν ἀναμνησθῶ τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἡρακλέους, πάντα ποιεῖν προάγομαι, ϗ οὐκ αἰδοῦμαι τοιαῦτα τολμᾶν, ἡλικιώτης ὢν τῆς εἰκόνος. Ὥστε

[e] Ἐστιν] Ἐσι melius legas.

&c. *Casaub.* ad Theophr. Char. 203. *M. du S.*

Τοῖς γὰρ λάλοις] Facile suis pedibus restitues laborantes versiculos, si ita legas

— — τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶττα πᾶσιν ἐσι τετρυπημένη.

J. M. G.

78. Ἡ γλῶττα — τετρυπημένη] Senarius cum dimidio, sic forte legendus:

Τοῖς λάλοις
Γὰρ ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶσσα πᾶσίν ἐσι τετρυπημένη.

E. G.

88. Παρόδου] Conf. supra *Alex.* c. 48. παρόδων. *M. du S.* Πάροδον etiam esse aditum, vid. *Diod. Sic.* III. c. 20. & XI. c. 12. pr. *J. F. R.*

97. Ἐπιπλήξει] Non ausim damnare hic futurum indicativi: sed melius cohaeret cum superioribus, & verbo δέξαιμι, aoristus optativi ἐπιπλήξαι. Versus ex Il. Θ, 103. seq. laudasse videtur ex memoria; prioris enim hemistichium posterius apud *Homerum* ita se habet, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ἐπέχει. Usus sum horum versiculorum versione *Obsopoeiana*, qua meliorem a me dari posse desperabam. *J. M. G.*

98. Σὴ δὲ βίη λέλυται &c.] *Hom.* Il. Θ, 103. *M. du S.*

Ὥστε ἰσχὺς μὲν καὶ τάχος, καὶ κάλλος, καὶ ὅσα σώματος ἀγαθὰ χαίρετω, χαίρει δὲ ὁ ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήϊε ποιητὰ, εἰσιδών με ὑποπόλιον γένειον, [a] χρυσοφαέννων εἰ βέλοι πτερύγων, ἢ ἀετοῖς ὠκυπετέσθω, καὶ ὁ Ἱπποκλείδης οὐ φροντιεῖ. τῷ λόγῳ δὲ νῦν ἂν μάλιστα ἀνθεῖν, καὶ ἀθεῖν, καὶ ἀκμάζειν καθ' ὥραν εἴη, καὶ ἕλκειν τὰ ὦτων, ὅσους ἂν πλείστους δύνηται, καὶ [b] τοξεύειν πολλάκις, ὡς οὐδέν γε δέος, μὴ κενωθεὶς λάθοι ὁ γαυρὸς αὐτῷ. ὁρᾷς ὅπως ὠκυμυθοῦμαι τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ γῆρας τὸ ἐμαυτοῦ. καὶ δι' τοῦτο ἐτόλμησα, πάλαι νενεωλκημένον τὸ ἀκάτιον καθασπάσας, καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπισκευάσας, αὖθις ἀφεῖναι ἐς μέσον τὸ πέλαγος. εἴη δ', ὦ θεοὶ, καὶ τὰ πρὸς ὑμᾶς ἐμπνεῦσαι δεξιὰ, ὡς νῦν γε μάλιστα πλησιστίου τε, καὶ εὐδιᾶς, καὶ ἑταίρου ἀνέμου δέο-

8. Itaque robur, & celeritas, & pulchritudo, & quaecumque corporis bona sunt, valeant: ac tuus, Teie Poëta, Cupido, *intuens me, sensim canente mento, auratis vectus*, si voluerit, *alis*, aut *aquilis praetervolato*: ac *non curabit Hippoclides*. At dicendi facultate vel maxime rejuvenescere, & florere, & vigere tempestivum fuerit, & auribus trahere, quam *fieri* possit, plurimos, & sagittas emittere saepius, cum metus non sit, ne imprudenti vacua fiat pharetra. Vides, quomodo meam ipse aetatem senectutemque consoler. Et hac ipsa causa ausus sum subductum olim navigiolum iterum deducere, & pro copia instructum, in medium mare dimittere. Adspiret modo a vobis, Dii, dextra aura! Nunc enim vel maxime implente vela, & bono, & secundo vento indigemus, ut, si quidem

a Χρυσοφαέννων] Χρυσοφαέων *Fl.* Idem adscriptum margini *Ald.* b Τοξεύειν] Τοξεύει *Fl.*

9. Ὦ Τήϊε ποιητὰ] Τὸν Ἀνακρέοντα λέγει ἢ λυρικόν. *V.*

12. Ἱπποκλείδης] Παροιμία ἐ φροντὶς * Ἱπποκλείδῃ, ἐπὶ τῶ μὴ πάνυ σπουδαίων ὑμῶν λεγομένη, ἀλλὰ κατὰ τὸ εὐκαλαφρόντων μετακιμιζομένων. *V.*

* Ἱπποκλείδῃ] In V. Ἱπποκλείδε prave; sed in Impressis recte emendatum est. *M. du S.*

9. Εἰσιδών μου] An εἰσιδών μου ὑποπόλιον γένειον. Vel sic potius; εἰσιδών μου ὑποπόλιον ita ut τὸ γένειον, quod glossema videtur, ejiciatur. Sed ἐπίχω. Lectio certe vulgata non placet. *F.G.*

Εἰσιδών μου] Si τὸ γένειον legeretur, forsan non quaesisset mutationem *Gujetus*, planior enim foret sententia, κατὰ synecdochen intelligi. Verum anne eod. modo construi poterit absente articulo? quem tamen facile admitterem si alicubi invenirem. *J.F.R.*

10. Χρυσοφαέννων] Senarius ex *Anacreonte* aut alio quodam poëta. χρυσῷ φαεινῶν εἰ βεβούλη πτερῶν. Sed a Luciano interpolatus videtur. *F.G.*

Χρυσοφαέννων] *Anacreontis* esse satis indicat, cum Tejum poëtam vocat, sed nullibi apud eum in iis, quae supersunt, reperio. Vid. *Emr.* (p. 230. A. B.) *Hipp.* 1276. de cupidine dictum χρυσοφαής. *M. du S.*

Χρυσοφαέννων — πτερύγων] Non apparet, quomodo hic locus sit genitivo. Fuit, credo, apud *Anacreontem* πτερύγοιν χρυσοφαέννοιν, sic enim respondet dativus dativo ἀετοῖς. *J.M.G.*

Χρυσοφαέννων] Non legitur in carminibus *Anacreontis*, sed ad fragmenta ejus retulit doctiss. Anacreontis Editor *J.C. de Pauw*, legendumque suspicatur χρυσοφαίνοις πτέροις, quod & ego malim, ac reciperem, si libri addicerent. vel potius χρυσοφαέννοιν cum Cl. *Gesnero*. Sed quod addit ἢ ex Ionismo oriri potuisse: pro ἀέρι, nempe aliquem notasse ἠέρι, adeoque pro ἢ ἀετοῖς quoque legendum ἀέρι, nondum video. Florentinae χρυσοφαέων modo vox proba sit, aptius ad senarium foret, si certum esset versum referri ab Luciano, quod minus credibile, quia nimia de suo intermiscet. *J.F.R.*

17. Αὐτῷ] Τῷ λόγῳ scilicet. *F.G.*

27. Οἷον ὅτε] *Homer.* Odyss. Σ. 73. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ. Η ΤΩΝ ΚΥΚ.] Praefatiuncula est orationis alicujus habitae a Luciano in judicio, priusquam rhetoris sive causidici personam deposita, induisset sophisticam. De qua versione pallii narrat historiam ipse in his accusato. Propterea que orationem illam ipsam suppressit, ne inter declamationes & dialogos illa exstaret, quasi inter aviculas noctua, & pristinae causidicinae vestigium. Dicta vero illa apud Praesidem provinciae causa videtur, & concilium ejus coronamque populi circumstantis. Atque inde in numeris personarum evariatio illa in fine praefationis, eum modo ut multos, modo ut unum adfatur. Multos ut ὑμεῖς ἐλπίσαντες, ὁρᾶτε &c. unum ut ὅρᾳς ὅρα &c. ἐλπίσας &c. σαυτόν. Judicialem vero distinctionem fuisse etiam illud arguit ἤδη δ' ἂν σοι προλέγω ἐκχέας τὸ ὕδωρ. &c. Respicit nempe ad clepsydram. Signanter ve-

dem digni videamur, etiam nobis Homeri-
cum illud inclamet aliquis,

Quod femur e pannis senior tam vilibus effert!

25 μεθα, ἵνα, εἰ ἄξιοι φαινοίμεθα, ϗ [c] ἡμῖν τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο [d] ἐπιφθέγξηταί τις,

Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυνίδα φαίνει.

DE ELECTRO, SEU CYCNIS.

DE electro nimirum nobis etiam fabula persuasit, populos ad Eridanum flumen eam stillare lacrimam, quae deplorent Phaëthontem, & sorores quidem esse populos illas Phaëthontis, deinde dum defient adolescentulum mutatas esse in arbores, & stillare adhuc de illis lacrimam, nimirum electrum. Talia nempe ipse quoque cum audissem poëtis canentibus, sperabam, si quando essem ad Eridanum, me subiturum

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΥ, Η ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ.

1 ΗΛέκτρου περὶ ϗ [c] ἡμᾶς δηλαδὴ ὁ μῦθος πέπεικεν, αἰγείρους ὀπὶ τῷ Ἠριδανῷ πολλῷ δακρύειν αὐτὸ, θρηνήσας τ' Φαέθοντα, ϗ ἀδελφάς γε εἶναι τὰς αἰγείρους ἐκείνας τοῦ Φαέθοντος, εἶτα ὀδυρομένας τὸ μειράκιον, ἀλλαγῆναι ἐς τὰ δένδρα, ϗ ἀποτάζειν ἔτι αὐτοῖς δάκρυον δῆθεν τὸ ἤλεκτρον. τοιαῦτα γὰρ ἀμέλγ ϗ αὐτὸς ἀκούων τ' ποιητῶν ᾀδόντων ἤλπιζον, εἴ ποτε γενοίμην ὀπὶ τῷ Ἠριδανῷ, ὑπελθὼν μίαν τῶν αἰ-

c Ἡμῖν] Ὑμῖν male *Fl.* *d* Ἐπιφθέγξηται] Ἐπιφθέγξοιτό *Pl.* *e* Ἡμᾶς] Rescripsi ex *J.* marg. *A1.* & *V2.* Ὑμᾶς cett. male cum *Ald.* & *Fl.*

27. Ἐπιγυνίδα] Ἐπιγυνὶς ἡ ἐπιστραφεῖσα δὲ πάλιν αὐτὴ τῷ γόνατι. *G.*

vero, non dixit ἰσχίας. Sed ἰσχίας. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ.] Nescio quid in mentem fuerit viro docto cum ista scriberet. Est προσλαλιὰ caeteris similis, tota Sophistica. Illud de clepsydra infra videbimus. *J. M. G.*

1. Ἠλέκτρου] Vid. *Herod.* III. p. 128. f. & *Plin.* XXXVII. *M. du S.*

Ἠλέκτρου] Vid. si lubet, *Olear.* ad *Philostr.* Icon. I. p. 780. *J. F. R.*

Ibid. Ἡμᾶς] Ita L. & *Ven.* utraque, recte. In reliquis ὑμᾶς. *M. du S.*

Ἡμᾶς] Etsi ὑμᾶς quoque *Paris.* tamen ejus Interpres *Obsop. nobis fidem fecit* dederat. Et sic solet in hoc pronomine sequi quod verum existimat, licet Graeca aliter edantur, quod non ubique repetemus. *J. F. R.*

7. Καὶ ἀποτάζειν — δάκρυον] Conf. supr. *Deor. Dial.* XXV. f. *M. du S.* Sed ibi legas, ἤλεκτρον ἐκ' αὐτοῖς δακρύουσι. Re quidem eodem redeunte; nihil tamen ad verba probanda faciente; nam suspicio hic possit esse, δάκρυα legendum, quum & mox bis ter plur. numero efferatur; sed nihil opus est; nam *electrum* ipsum vocatur δάκρυον, eodem modo, ut alibi *gummi* audit. Magis, si quid mutandum, ferret animus legere τοῦτων δακρύων, ut constructio invertatur, & ἤλεκτρον fiat nominativus, plane ut infra c. 6. med. οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτοὺς ἀποτάζει τὸ λόγου. *J. F. R.*

10. Ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ] Culpa tua factum est, Luciane, ut tua te spes falleret. Legisses *Plinium* 37, 3. & alia te docuisset. Quin tuum consuluisses *Herodotum*, qui 3, 115. jam manuerat, esse qui dicant, Ἠριδανὸν ποταμὸν πρὸς βαρβάρων πεπαμὸν, ἐκδιδόντα ἐς τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς βορέην ἄνεμον (loquitur autem de extremis Europae) ἀπὸ τοῦ τὸ Ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστὶ κτλ. Probabile est in illa vicinia litorum Prussicorum, ubi invenitur hodieque succinum, fuisse appellationem, quae ob similitudinem qualemcumque soni locum narrationi de *Eridano* faceret. Ac memini me legere *Radaunae* vel simile nomen, quod jam quaerere non vacat. Caeterum in Eridani arenis inveniri ἤλεκτρον αὐτόματον, ita simpliciter dicit *Pausanias* Eliac. I. p. 159, 39. ut videri possit ipse quoque hujus erroris, cujus se accusat Lucianus, non immunis fuisse. Quod ut fatemur, sic depellendam censuimus injuriam, qua affecit illum Gallicus interpres, cum e Latina versione, male intellecta, illum confudisse insimulat electrum s. succinum gemmam, cum electro metallo facticio. Vid. *Act. Erud. Lipsi.* 1733, p. 109. seqq. *J. M. G.*

15. Ἠὼν]

αἰγείρων, ἐκπετάσας τὸ πρόκόλπιον, ὑποδέξεσθαι τῶν δακρύων ὀλίγα, ὡς ἤλεκτρον ἔχοιμι.

Καὶ δὴ ὁ πρὸ πολλοῦ, κατ' ἄλλο μέν[1] τι χρέος, [a] ἦκον δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, ᾗ ἔδει γὰρ ἀναπλεῖν κατὰ τὸν Ἠριδανὸν, οὔτ' αἰγείρους εἶδον, πάνυ περισκοπῶν, οὔτε τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τοὔνομα τῆς Φαέθοντος ἤδεσαν οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητοῦντος γάρ μου καὶ ἀνακρινομένου, πότε δὴ ἐπὶ τὰς αἰγείρους ἀφιξόμεθα, τὰς τὸ ἤλεκτρον [b] ἐκδιδούσας; ἐγέλων οἱ ναῦται, καὶ ἠξίουν σαφέστερον λέγειν ὅ, τι καὶ θέλοιμι· κἀγὼ τὸν μῦθον διηγούμην αὐτοῖς, Φαέθοντα γενέσθαι Ἡλίου παῖδα, καὶ τοῦτον ἐς ἡλικίαν ἐλθόντα, αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς ἐλάσαι τὸ ἅρμα, ὡς ποιήσειε καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν τὸν δὲ δοῦναι, τὸν δὲ ἀπολέσαι ἐκδιφρευθέντα· καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ πενθούσας ἐνταῦθά που, ἔφην, παρ' [c] ἡμῖν, ἵνα δὴ καὶ κατέπεσεν ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ, αἰγείρους γενέσθαι, καὶ δακρύειν ἐπ' αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον.

Τίς ταῦτά σοι, ἔφασκον, διηγήσαλο ἀπατεὼν καὶ ψευδολόγος ἄνθρωπος; ἡμεῖς δὲ οὔτε ἡνιόχόν τινα ἐκπίπτοντα εἴδομεν, οὔτε τὰς αἰγείρους, ἃς φὴς, ἔχομεν. εἰ δὲ ἦν τι τοιοῦτον, οἴει ἡμᾶς δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα ἐρέσσειν ἂν, ἢ ἕλκειν τὰ πλοῖα πρὸς ἐναντίον τὸ ὕδωρ, οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας τὰ αἰγείρων τὰ δάκρυα; τοῦτο λεχθὲν ὑμῖν μέτριως καθίκετο· καὶ ἐσιώπησα βαρυχυνθείς, ὅτι

populorum unam, & expanſo ſinu excepturum paucas lacrimas, ut electrum habeam.

2. Et ſane non ita diu eſt, cum alterius quidem rei cauſſa, ſed veni tamen in loca illa: oportebat enim adverſo Eridano navigare. ſed nec populos vidi, diligenter licet circumſpiciens, neque electrum. quin neque nomen Phaëthontis noverant incolae. Requirente enim me atque interrogante, quando veniremus ad populos, electrum reddentes? ridebant nautae, poſtulabantque, uti clarius, quid mihi vellem, dicerem. Hic ego fabulam ipſis enarro, Phaëthontem fuiſſe Solis filium, & hunc, adultus cum eſſet, petiiſſe a patre currus ipſius agendi facultatem, ut & ipſe diem unum faceret: illum dediſſe, hunc excuſſum curru periiſſe, & ſorores ipſius dum lugerent hic circiter, dicebam, apud nos, ubi etiam cecidit, apud Eridanum, populos factas eſſe, & lacrimari propter eum ſuccina.

3. *Quis haec tibi*, dicebant, *narravit impoſtor & mendax homo? Nos vero neque aurigam quemquam excidere vidimus, neque habemus, quas, ais populos. Si vero quid eſſet tale, putasne nos duorum obolorum cauſſa remigaturos, aut tracturos adverſo flumine navigia, cum divitibus nobis eſſe liceret, legendis populorum lacrimis?* Hic ſermo non mediocriter me momordit. Et tacui cum pude-

a Ἦκον] Nihil mut. Edd. Ἦκων vult *Solan.* b Ἐκδιδούσας] Omittit *Fl.* c Ἡμῶν] Reſtitut. ex L. & *Venet.* Ὑμῶν cett.

15. Ἦκον] In omnibus libris noſtris antea ἦκων legebatur. Ego ſic neceſſario mutandum duxi. *M. du S.*

17. Αἰγείρους] *Populos nigras* etiam recte vertitur in *Diod. Sic.* V. c. 23. in quas illas mutatas is quoque refert, totamque fabulam enarrat, quam tamen & ipſe contemnit. *J. F. R.*

21. Ἐκδιδούσας] Male *Fl.* hoc omittere adpinxerat *Soulius* noſter. At quis dixerit adeo male omiſſum? nam quia ſatis ante jam dixerat has arbores electrum δακρύειν, & ἀποστάζειν, forſan id jam per ellipſin vult intelligi, aut ἐχούσας tacite ſupplendum, quod frequentiſſime omitti, abunde oſtenſum ſupra. Vid. *Gall.* c. 14. ὁ τὰ ποιμὰ, *Bis Accuſ.* c. 9. & 20. ὁ τὰ ποικίλα, notasque ad *Mort. Dial.* X. §. 4. *J. F. R.*

30. Ἡμῶν] Ita L. & *Ven.* utraque optime. Vid. notam noſtram ad §. 1. in reliquis ὑμῶν. *M. du S.*

39. Οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας] Tranſitus ille ab dativo ad accuſ. etiam eſt in *Diod. Sic.* XI. c. 9. p. 410. f. Τούτοις παρήγγειλε ταχέως ἀριστοποιεῖσθαι, ὡς ἐπ' ἄλλ' ἐκπλεοῦντας, quod fruſtra ſuſpectum eſſe *Stephano* & *Rhodomano* docet *Weſſel.* ex *Plutarch.* Apopht. p. 225. iisdem plane verbis utente. Addo *Thucyd.* IV. c. 2.

Ei-

deret me, cui re vera accidiſſet quod puero, ut poëtis crederem improbabilia adeo mentientibus, ut ſanum nihil illis placeat. Una igitur hac ſpe non parva falſus, aegre ferebam quaſi ex ipſis manibus electrum perdidiſſem, qui jam imaginatus fueram, ad quot res & quomodo illo uſurus eſſem.

παιδίε τινὸς ὡς ἀληθῶς ἔργον ἐπεπόνθειν, πιστεύσας τοῖς ποιηταῖς ἀπίθανα ὕτω ψευδομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιὲς δρέσκεα αὐτοῖς. μιᾶς δὲ δὴ ταύτης ἐλπίδος ὑ μικρᾶς ἐψευσμένος ἠνιώμην, καθάπερ ἐκ τῶν χειρῶν τὸ ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς· ὅσγε ἤδη ἀνέπλαττον ὅσα ἢ οἷα χρήσομαι αὐτῷ.

4. Illud tamen, & quidem certo, putabam me apud illos reperturum, cycnos multos canentes in ripis fluvii: ac rurſus interrogabam nautas (nam adhuc adverſo flumine navigabamus) *Verum cycni certe quando nobis modulatum illud carmen canunt adſtantes hinc & hinc fluvio? Ajunt enim illos Apollinis comites, homines canendi peritos, hic aliquando in volucres abiiſſe, & propterea adhuc canere, non oblitos Muſicae.*

Ἐκεῖνο δὲ ἢ πάνυ [d] ἀληθῶς ἄμην εὑρήσειν παρ' αὐτοῖς, κύκνους πολλοὺς ᾄδοντας ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τῦ ποταμῦ. καὶ [e] αὖθις ἠρώτων τὸς ναύτας (ἀνεπλέομεν γὰρ ἔτι) Ἀλλ' οἵ γε κύκνοι, πρὸς [f] ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο [g] ᾄδουσιν ἐφεζῶτες τῷ ποταμῷ, ἔνθεν ἢ ἔνθεν; Φασὶ γὰρ Ἀπόλλωνος παρέδρους αὐτὸς ὄντας, ὠδικὸς ἀνθρώπους, ἐνταῦθά πῃ ἐς τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν, καὶ ἔτι τῦτο ᾄδειν ἔτι, οὐκ ἐκλαθομένους τῆς μουσικῆς.

5. At illi cum riſu, *Tu homo*, inquiunt, *non deſines hodie mentiri de regione noſtra atque fluvio? Nos vero ſemper navigantes, & a pueris inde fere opus facientes in Eridano, paucos quidem cycnos interdum videmus in paluſtribus ripis fluminis, & crocitant hi quidam plane alienum a Muſis, & imbecillum, adeo ut corvi vel graculi Sirenes ſint ad illos. Canentes autem ſuaviter, atque ut tu ais, ne per ſomnium quidem audivimus. Itaque mirari ſubit unde iſta de nobis ad vos perve-nerint.*

Οἱ δὲ σὺν γέλωτι, Σὺ, ἔφησαν, ὦ ἄνθρωπε, ἀ πάυσῃ τήμερον καλὰ ψευδόμενος τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ τὸν ποταμόν; ἡμεῖς δὲ ἀεὶ πλέοντες, ἢ σχεδὸν ἐκ παίδων ἐργαζόμενοι ἐν τῷ Ἠριδανῷ, ὀλίγους μὲ κύκνους ἐνίοτε ὁρῶμεν ἐν τοῖς ἕλεσι τῦ ποταμῦ, ἢ κράζουσιν ὕτοι πάνυ ἄμουσον ἢ ἀσθενές, ὡς τὺς κόρακας ἢ τὺς κολοιὺς Σειρῆνας [h] μὲ εἶναι πρὸς αὐτύς· ᾀδόντων δὲ ἡδὺ, ἢ οἷον σὺ φὴς, οὐδ' ὅναρ ἀκηκόαμεν, ὥστε θαυμάζομεν πόθεν ταῦτα εἰς ὑμᾶς ἀφίκετο περὶ ἡμῶν.

Πολ-

[d] Ἀληθῶς] Ἀληθὴς *Fl.* [e] Αὖθις] Bene *Fl. Fr. W. P.* Αὖτις male *J.* [f] Ἡμῶν] Recte *L.* & *J.* Ὑμῶν *Fl.* cum cett. male. [g] Ἄδουσιν] *Fl.* ᾄδουσιν ſine puncto ſubſcripto. [h] Μὲν] Non habet *Fl.*

Ἔστω δὴ τοῦτος — Δημοσθένεις ἐπιμελησόμεθα. Ubi *Duker.* ex *Ariſtoph.* Eq. 1391. σὺ Δημόδημος — ὦναι λαβόντα, tum & hoc Luciani adfert. Sed, ut verum fatear, non eſt ſemper ejusmodi diſſimilis caſus anomalus, quando duo verba adſunt, quae diverſum caſum admittunt; ita ὡς hic regitur ab ἔχειν, & ἀναλίσκοντας ab infinito πλυτεῖν, propter conjunctionem omiſſam, i. e. ὡς ἀναλίσκοντις πλυτοῦσι. Idque patet itidem ex hoc *Lyſiae* pro Corinth. Sociis, p. Ed. *Lond.* 28. Ἄξιον δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ κοινὸν μισεῖσθαι, ὑμᾶς μὲ ὃτι τοῖς ἐχθροῖς, λέγοντας δ' ὃτι τοῖς τῦ ἀγαθῦ μισθοῖς, τιμᾶντας &c. Merentur interim talia obſerva-

Tom. III. M ri,

ri, quia & continuatur alias dativus praemiſſus, ut ead. Orat. p. ſeq. Μόνοις δ' αὐτοῖς οὐκ ἔξεγένετο ὑπ' ἀμαρτημάτων μεθύσαις περὶ τῦ λοιπῦ ἄρτιον βεβιῶσθαι. *J. F. R.*

55. Ἀπόλλωνος παρέδρους] Cygnorum fabulam vulgo aliter narrant; prae luctu enim Phaëthontis mutatos ferunt. Vid. *Ovid.* Met. II. 367. & *Virgil.* Æn. X. 186. vid. *Plat.* Phaed. p. 389. g. & *Stob.* ſerm. CXIX. p. 607. *Cic.* Tuſc. I. 30. & *Davis.* not. *M. du S.*

56. Παιδίε] Addendi hi παίδες illis, quos magna diligentia, nec ſine felicis ingenii ſpeciminibus collegit Doctiſſ. *Ge. Arnaldus*, ſorte cap. 5. aut 25. *J. M. G.*

72. Ἐπ]

Πολλὰ τοιαῦτα ἐξαπαλῆσθαι [a] ἔστι, πιστεύοντας τοῖς πρὸς τὸ μεῖζον ἅπαντα ἐξηγουμένοις. ὥστε κἀγὼ νῦν δέδια ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, μὴ ὑμεῖς ἄρτι ἀφιγμένοι, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀκροασάμενοι ἡμῶν, ἤλεκτρά τινα καὶ κύκνους ἐλπίσαντες εὑρήσειν παρ' ἡμῖν, ἔπειτα μετ' ὀλίγον ἀπέλθητε καταγελῶντες τῶν ὑποσχομένων ὑμῖν, τοιαῦτα πολλὰ κειμήλια ἐνεῖναι τοῖς λόγοις. ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ τοιαῦτα μεγαλαυχουμένου πρὸς τῶν ἐμῶν ὅτε ὑμεῖς, ὅτε ἄλλον πω ἀκήκοεν, οὐδ' ἂν ἀκούσειέ ποτε. ἄλλοις μὲν γὰρ οὐκ ὀλίγοις [b] ἐντύχοις ἂν Ἠριδανοῖς τισι, καὶ οἷς οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποτάζει τῶν λόγων, πολὺ τῶν κύκνων τῶν ποιητικῶν λιγυροτέροις. τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖόν ἐστιν ἁπλοϊκὸν καὶ [c] ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ προσέστιν. ὥστε ὅρα μὴ τοιοῦτό τι πάθῃς μεῖζω περὶ ἡμῶν ἐλπίσας, οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τὰ ἐν τῷ ὕδατι ὁρῶντες· οἰόμενοι γὰρ τηλικαῦτα εἶναι αὐτὰ οἷα διεφαίνετο

6. Multum decipi in talibus potest, si quis credat iis, qui in majus extollunt narrando omnia. Itaque ego etiam pro me nunc sum solicitus, ne qui modo venistis & jam primum nos auditis, electra quaedam & cycnos invenire apud nos cum speraretis, discedatis paullo post irridentes illos, qui pretiosa id genus multa inesse nostris in orationibus, vobis fuerant polliciti. At ego testor, talia me de meis rebus gloriantem neque vos, neque alium quemquam unquam audivisse, neque auditurum unquam esse. Alios quidem invenias non paucos, Eridanos quosdam, quibus non electrum, sed aurum ipsum orationis stillat, multum poëticis cycnis modulatiores. Ego vero qualis sim jam videtis, simplex, literarum expers; neque cantus adest. Igitur vide, si quis majora de nobis speras, ne tibi accidat, quod his, qui aquis submersa vident. Arbitrati enim, tanta esse illa, quanta desuper adspicientibus videbantur,

a Ἔστι] Ἔστι L. b Ἐντύχοις ἄν] Ἐντύχῃς sine ἄν Fl. c Ἄμουσον] Sic G. L. marg. A1. & J. Ἀμοῦσον Ff. Wech. P. &c.

80. Ἀλλὰ μαρτύρομαι] Ἀντὶ τοῦ βεβαιοῦμαι V. (Notat doctissimus emendator. habet C.)

72. Ἔστι] Recte habere vulgatum, vix operae erit multis docere, adeo id est frequens. Noster supra Parasit. §. 17. ἔστι γὰρ αὐλεῖν ὅτε Ἀριστοφ. Plut. 348. ἔστι γάρ τις ἐν κινδύνῳ σὺ τῷ πράγματι, ubi Illustr. Spanh. ex Demosth. aliisque idem adfert, quem etiam ad partes vocat Rev. J. Elsn. ad Galat. III. 28. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος — οὐκ ἔνι δοῦλος &c. Adde Theogn. vs. 1000. — οὐ προμάχονται ἔνι, & frequenter alibi. Ita ἔνι pro ἔστι vel ἔξεστι Ael. V. H. XII. 21. Item Diod. Sic. Athen. & Plato, quos adlegat Cl. Periz. in Addend. ad Ael. p. 981. Ed. minor. J. F. R.

87. Τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖόν ἁπλοϊκὸν & ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ προσέστιν] Mea vero dicendi ratio quam sit simplex, & a fabulis aliena, videtis, neque ipsi insit modulatio. Haec est versio Salmuriensis. Sed in Mf. est ἄμουσον pro ἄμουσον, quod magis probo, & verto: mea videtis oratio quam sit simplex & inerudita, sic sua ipse per modestiam elevat, & quam nihil in ipsa sit canori. Sic enim recte verti puto ᾠδή. Ut Crassus apud Cic. III. de orat. de C. Carbone: Profitens quiddam habuit Carbo, & canorum. Et Gellius de eodem in Bruto de claris oratoribus: L. Gellius qui se illi contubernalem, in consulatu fuisse narrabat, canorum oratorem, & volubilem, &c. fuisse dicebat. Ubi volubilis est, cui facile profluit oratio. Plutarchus de auditione, sic circumscribit, τὴν φωνὴν ἡμερωτέραις τισὶ & μαλακώτησι & ἡδέσμασιν ἰφθόγγοις. Vocem accuratis quibusdam sonis ac mollitie & modulationibus edulcare. Μέλη pertinent ad poëtas, non ad oratores. Quoniam tamen Sophistae suis orationibus adspergebant fabulas, non contendam, si quis pro vulgata stet acutius. J. G. G.

93. Σκιαῖς — αὐγὴν] Non satis opticarum rationum, etiam in quantum illa aetate erant cognitae, peritum fuisse nostrum, non negaverim. Sed nec obesse illi debet usus horum nominum. Nempe σκιὰ est species in oculos incurrens, praesertim, cui nihil solidi subest, ut illa εἴδωλα tum Opticorum, tum quae apud manes, quas Latine umbras vocari, notum est: αὐγὴ sunt radii varie reflexi & refracti, quibus augetur illa umbra, illa species. Sic posuit αὐγὰς Euclides, vel quisquis est, in principio Opticorum: εἴδωλον autem & ἰμφασιν hic pariter & Heliodorus Larissaeus dicunt eam, quae hic σκιὰ est. Plin. 36, 26. f. 67. ima-

rur, dilatata a radiis umbra ; cum extracta multo minora deprehendunt, indignantur. Jam igitur tibi praedico, effusa aqua, & detegens me, ne quid magni te hausturum speres, aut spei *vanae* culpam in te ipse conferas.

αὐτοῖς ἄνωθεν, εὐρυπομφὴς δὲ σκιὰς πρὸς τὴν αὐγήν, ἐπειδὰν ἀναστάσωσι, πολλῷ μικρότερα εὑρίσκοντες, ἀνιῶνται· ἤδη σοι προλέγω, ἐκχέας τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποκαλύψας τἀμά, μηδὲν μέγα προσδοκήσῃς ἀνιμήσεσθαι, μηδὲ σαυτὸν αἰτιάσῃ τὴν ἐλπίδα.

MUSCAE ENCOMIUM.

ΜΥΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

NOn est minima volucrium musca, in quantum culicibus diversi generis, & minoribus etiam insectis comparatur : sed tantum istaec magnitudine superat, quantum ipsa ape minor est. Pennata est non eadem ratione, qua aliae volucres, ut plumis toto corpore velut comata sit, majores autem pennas habeat in, alis ; worum instar locustarum,

1 Ἡ Μυῖα ἔστι μὲν [d] οὐ τὸ σμικρότατον τῶν ὀρνέων, ὅσον ἐμπίσι, καὶ κώνωψι, καὶ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις τοῦ μελιττίου· ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκείνων μεγέθει προέχει, ὅσον αὐτὴ μελίττης ἀπολείπεται. ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ [e] αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἁπανταχόθεν κομᾶν τῷ σώματι, τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀκρίδας,

[d] Οὐ πω] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. Οὔτω *L.* [e] Τὰ] Omisit *J.* Non item *Fl.* aliaeque.

2. Ἐμπίσι] * Ἕτερον κώνωψ ἰμπίδος. καίτοι Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς τ' αὐτὸν φησὶ † κώνωπα καὶ ἰμπίδα, ὃ Μυρίλλας. *V.* (Οἷον πῶλι τὸν γνάφαλλον ἴχειν τοὺς ἰμπίδας κατὰ τὸ σῶμ' ἄδην ἢ κατ' ἀροτρίγιον. *G.*) In V. altero legitur sic : Ἐμπίσι] Ἐμπὶς ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κώνωψ. ὁ δὲ κώνωψ εἶδος ζωΐου.

* Ἕτερον] Ἕτερος C. Sed vulgatum praestat. *J. F. R.*

† Κώνωπα] Κώνωπας καὶ ἰμπίδας Edita. Mutavit *M. du S.*

imaginem, quam reddit Obsidianus lapis, *umbram* vocat, & magis diserte *Isidor.* Orig. 16, 4. *imaginum umbras.* *J. M. G.*

96. Ἐκχέας τὸ ὕδωρ] Nihil minus quam ad judicialem clepsydram hoc pertinet, quod cum putaret *Marsilius*, profecto dormitarit necesse est. Dixerat, quae sub aqua sint, ea apparere majora : ac simili ratione judicare quosdam de opetibus ingenii. Jam subjicit, se hac ingenua de se professione, velut aquam illam effundere, quae hominum judiciis officere posset, & nudum se praebere spectandum. *J. M. G.*

2. Ἐμπίσι καὶ κώνωψι] Non inveniebam diversa nomina horum insectorum. Utrumque culicis genus esse video. *Muscellas*, quod dederunt interpretes, vel *musculas*, quo nomine Augustinus κόνιφας Aegyptiorum reddit, muscis adscribendas ; *tabanos*, *asilos*, *oestros*, muscarum genera ipsa quoque esse, putabam. Igitur contentus fui *culicum genera* indiscretim dicere. Caeterum magnificentius aliquanto encomium futurum erat, si nostri aevi praesidiis, & *Leeuwenhoeckio* aliquo vel *Reaumurio* praemonstratore usus esset Lucianus, v. g. in oculorum numero & admirabili structura, in proboscide. *J. M. G.*

5. Ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἁπανταχόθεν κομᾶν τῷ σώματι· τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι] Non accuratus satis fuit Interpres in hisce vertendis hoc modo : *est autem alata non eo modo quo ceterae volucres, quarum aliae pennas in toto habent corpore, aliae pernicibus alis utuntur.* Posteriorum verborum hic est sensus : *ut aliis pennis ab omni parte ornatum habeat corpus, aliis in volando utatur.* Ita *L. Bos*, in schedis Mss. Plura in Obs. Crit. p. 64. f. & 65. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὰ αὐτὰ] Male *Fl.* omisisse τὰ, patet ex c. 3. ubi & ipsa cum cett. κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις. *J. F. R.*

6. Ὡς τοῖς μὲν — χρῆσθαι] Haec infititia videntur. *F. G.* Mox pro *pennas* esse vertendum *plumas* monuit Idem. *J. F. R.*

8. Κατὰ τὰς ἀκρίδας] Confer Nostrum infra Διψ. c. 3. *L. K.*

ϗ τέτιγας, ϗ μελίττας, ἔστι [a] μὲν ὑμενόπτερον, τοσοῦτον ἁπαλώτερα ἔχουσα τὰ πτερὰ, ὅσον τῆς Ἑλληνικῆς ἐσθῆτος ἡ Ἰνδικὴ λεπτοτέρα, ϗ μαλακωτέρα· ϗ μὴν [b] δύνασθαι τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτὸν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς ἥλιον, ἐκπερῶσιν).

& cicadarum, apiumque; pinnas habet membrana, tanto quidem molliores alis aliis, quanto Graeca veſte Indica eſt tenuior & delicatior. Et ſane floreos pavonum inſtar colores habet, ſi quis intente illam reſpiciat, cum expanſis ad ſolem pennis volatum meditatur.

Ἡ δὲ πτῆσις οὔτε τὰς νυκτερίδας εἰρεσίᾳ συνεχεῖ τῶν πτερῶν, οὔτε τὰς ἀκρίδας μετὰ πτήματος, οὐδὲ ὡς οἱ σφῆκες μετὰ ῥοιζήματος, ἀλλ' εὐκαμπὴς πρὸς ὅ, τι ἂν μέρος ὁρμήσῃ τοῦ ἀέρος. ϗ μὴν κἀκεῖνο πρόσεστιν αὐτῇ, τὸ μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ᾠδῆς πέτεσθαι, οὐκ [c] ἀπηνῆ οἷα κεντόπων, ϗ ἐμπίδων, οὐδὲ τὸ βαρύβρεμον τῶν μελιττῶν, ἢ τῶν σφηκιῶν τὸ φοβερὸν, ϗ ἀπειλητικὸν ἐνδεικνυμένης· ἀλλὰ τοσοῦτόν ἐστι λιγυρώτερα, ὅσον σάλπιγγος ϗ κυμβάλων αὐλοὶ μελιχρότεροι.

2. Volatus illius eſt non qualis veſpertilionum in perpetuo alarum remigio, neque locuſtarum inſtar cum ſaltu *conjunctus*, neque cum perſtrepero impetu, ut veſparum, ſed flexilis in quamcumque partem aëris tendat. Etiam hoc illi ineſt, quod non ſilentio, verum cum cantu quodam volat, non infeſto, qualis eſt culicum, neque graves fremitus apum, aut terribiles minasque veſparum imitante, ſed in tantum eſt modulatior, quantum tuba atque cymbalis tibiae ſunt placidiores.

Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἡ μὲν κεφαλὴ λεπτοτάτῃ τῷ αὐχένι συνέχεται, ϗ ἔστιν εὐπεριάγωγον, εὐσύμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων· ὀφθαλμοὶ δὲ προπαγεῖς, πολὺ τοῦ κέρατος ἔχοντες στέρνον εὐπαγές· ϗ ἐκπεφύκασιν αὐτῇ οἱ πόδες, εὐ ἴσχει τοὺς σφῆκας πάνυ ἐσφιγ-

3. Quantum ad reliquum corpus, caput tenuiſſimo canali continetur cervicibus, & circumactu eſt facile, non adnatum quale locuſtarum: oculi autem ſolide eminentes multum habentes de cornu: pectus compactum, e quo enati pedes non omnino ut in

a Μὲν] Non comparet in *Fl.* b Δύνασθαι] Δύνανται *Wech.* c Ἀπηνῆ] Sic Edd. conſtanter. Ἀπηνεῖς vult *Solan.*

9. Μελίττας] (Dele punctum) *Kuſt.* Non hoc tantum, ſed dele etiam μὲν cum *Fl.* quod in reliquis odioſe occurrit, & ſenſum perturbat. *M. du S.*

Ibid. Ἔστι μὲν] Recte abeſſe μὲν in *Fl.* adlevit *Solan.* idque in *J.* delerat. Ego etſi abeſſe poſſe credo, nondum tamen deleo, quum in al. Codd. non deleatur, atque & alibi implendae orationis gratia abundet, & vel hic durior ſit pronuntiatio, ſi μὲν deleas. Abundat ſimiliter μὲν ap. *Long. Paſt.* IV. p. 147. (vere 139.) Ed. *Moll.* Λίγει δ' ἄρρεν μὲν παιδίον ὑπάνυμον, ϗ θυγάτριον γενόμενον δύπτερον. Neque opus eſſe ut δὲ ſemper ſequatur, patet etiam ex *Ariſtoph.* Pl. 58. Ἐγὼ μὲν οὖν μούσῃσιν λέγω σοι — vid. reliqua. Non diſſimile etiam eſt hoc *Diod. Sic.* XI. c. 39. τοὺς λόγῳ μὲν συμβουλεύσοντας κατὰ τὸ παρὸν μὴ τυγχάνειν τῶν μόνων &c. ubi δὲ quoque non ſequitur, niſi poſt aliquot periodos, nec ad illud μὲν pertinens. Nec Apoſtoli in *Act.* c. XXVII. 21. Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, ubi nec adverſativa ſequitur, ſed tacite intelligitur, in oppoſito verbo παρῆν mox adjuncto. *Herodian.* L. 4. 2. Ἄρρωστος μὲν ὑπῆν — θνητὸς δὲν ἐδόκει, & ſic bis ter alibi. Interdum etiam ſimpliciter μὲν pro adſeverationis nota poni, notum arbitror ex *Ael.* V. H. IV. 10. ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. Quin & μὲν praemiſſo μὲν habuimus haud ſemel, ut *Paraſ.* c. 15. & 21. Nec tamen adeo abundare hic videtur, quia augeat aliquantum, ut Latinum *vel*, quando dicimus, ille *vel major* eſt, *vel centies*, & ſimil. Ita & ap. eosdem τὸ *quidem* nullo ſequente *ſed* adhiberi, hodie vix quemquam fugit, licet id male negarit *Sanctius* L. III. p. 514. f. quem permultis teſtimoniis probe refutavit Cl. *Perizon.* *J. F. R.*

22. Ἀπηνῆ] Sic neceſſario corrigendum fuit, propter ſequens εἰσ. legebatur enim in omnibus ἀπηνῶς. *M. du S.*

30. Οἱ συμπεφυκότες ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων] Vertunt *non cervici affixum, ut eſt locuſtarum*; quod unde potuerunt effingere? De cervice nihil eſt in Luciano. Et qualis qua-

in vespis adstricti. Alvus munita ipsa quoque est, thoraci similis, zonas latas & squamas habens. Ulciscitur se non circa noviſſimam alvi partem, uti vespa, & apis, sed ore ac proboscide, qua eo modo quo elephanti instructa & ante se pascitur, & comprehendit, & adhaerescens continet, quum acetabulo extrema parte sit similis. Ex illa vero dens emicat, quo ubi pupugit, potat sanguinem. Nam bibit quidem lactem quoque: sed suavis illi etiam sanguis, cum dolore non magno eorum, qui punguntur. Sex pedes cum habeat, quatuor solis incedit, anterioribus autem duobus, velut manibus utitur. Videas igitur illam quadrupedem ingredi, ferentem manibus sublatum esculentum quiddam humano plane more, atque ut nos.

4. Nascitur non statim talis, sed vermis primum, sive ex hominibus, sive animalibus aliis demortuis. Deinde paullatim & pedes profert, & pinnas gignit & ex repente fit volucris: fit etiam gravida & vermiculum parit, muscam paullo post futurum. Cum autem nutriatur cum hominibus, eo-

μένοι. ἡ γαστὴρ δὲ ὀχύρωται ἡ αὐτὴ, ἡ θώρακι ἔοικε ζώνας πλατείας, καὶ φολίδας ἔχουσα. ἀμύνεται μὴν τοῖς ὀπίσω τὸ ὀξύπυγιον οὐ σφῆξι, ἡ μέλιτται, ἀλλὰ τῷ στόματι, ἡ τῇ προβοσκίδι, ἣν καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασι ἡ αὐτὴ ἔχουσα προτείνει τε ἡ ὑπολαμβάνει, ἡ προσφῦσα κατέχει, κοτυληδόνι καὶ τὸ ἄκρον ὁμοιοῦσα, ἐκ δὲ αὐτῆς ὀδὼς προκύπτει, ᾧ κεντῆσαν πίνει τὸ αἷμα, πίνει μὲν καὶ γάλακτος, ἡδὺ δὲ αὐτῇ ἡ τὸ αἷμα, οὐ μετὰ μεγάλης ὀδύνης τῶν κεντηθέντων. ἑξάπους δὲ οὖσα, τοῖς μὲν τέτταρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυσὶ ἡ ὅσα χερσὶ χρῆται. ἴδοις ἂν ὑπ' αὐτῷ ὅτι τεττάρων βεβηκυῖαν, ἔχουσάν τι ἐν ταῖν χερσὶν μετέωρον ἐδώδιμον ἀνθρωπίνως πάνυ, ἡ καθ' ἡμᾶς.

Γίγνεται δὲ οὐκ εὐθὺς τοιαύτη, ἀλλὰ σκώληξ τὸ πρῶτον ἤτοι ἐξ ἀνθρώπων, ἢ ἄλλων ζώων ἀποθανόντων· εἶτα κατ' ὀλίγον πόδας τε ἐκφέρει, ἡ φύει τὰ πτερὰ, ἡ ἐξ ἑρπετοῦ ὄρνεον γίγνεται, ἡ κυοφορεῖ δὲ, ἡ ἀποτίκτει σκώληκα μικρὸν τὴν μυῖαν ὕστερον. σύντροφος δὲ ἀνθρώποις ὑπάρχουσα, ἡ

d Προτρεμαίου] Προτρεμίου *Wech.* male. e Ὀδὼς] Ὀδὼς adspirate *Bl.*

40. Κοτυληδόνι] Κοτυληδόνος *al* τῇ πολύποδος πλευτάνῳ. *V.*

quaeso cervix locustarum? Certe Lucianus ullam esse prorsus per has voces negat, quas verti debent, *non agnata* reliquo corpori, *ut est locustarum*, non est continuus tractus corporis a capite ad caudam, ut in locustis, sed post caput est velut intervallum, ita tamen, ut tenui fauce caput reliquo corpori annectatur, & sic possit converti alia parte corporis immota & quieta. Paulo post etiam potuit vocem φολίδας lenius interpretari, quam per vocem *cortices*, praecipue quum loricas squammatas dixerint, & laminas ex ferro in eis agnoverint. Tum & ὃ κατὰ τὸ ὀξύπυγιον reddidit inscite, *non aculeo*, quasi vocis hujus significatio & discrimen, quod inter muscam & alia insecta notat auctor, respiceret formam, & non potius locum ubi situs ejus, in extrema nempe parte diversa, quam est in vespis & apibus. *J. G.*

42. Ὀδὼς] Florentinam recte ὀδὼς habere adpinxit *Solan.* nescio quare; nam si dentis significatum retinere voluit, cur scripturam ap. omnes receptam non-

varemus? Et quum dentes etiam vocentur aculei furcarum, quae ideo *tridentes* ac *bidentes* audiunt, nec τρίδους de fuscina Neptuni Graecis iguotum: item pinnae rastrorum, dentes vocantur, quid obstat quo minus & proboscidem muscae aculeatam dentis nomine insigniret Noster? Ita & vertebram primam colli ὀδόντα vocari *Hippocrati*, monet *Poll.* L. 2. S. 131. quem tamen refellit *Foës.* in Oecon. Hipp. secundam Hippocrati hoc nomine insigniri docens; sed nihil hic refert, dum a similitudine dentis canini aculeati tamen traxisse nomen fatetur. Et quamquam ὀδόντα quoque adspirate habet Mſ. unum *Pollucis*, Editores id recte spreverunt. Ap. LXX. 1. *Sam.* 13. 21. ὀδόντες adhibentur de dentibus *falcium*; (nam dentatae falces veterum) aut de furcis, ut alii vertertunt, (*Lutherus* omiſit) Nostri *limas dentatas* dedere ex Hebraeo, quam recte, non inquiro. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀποτίκτει σκώληκα] Non satis ex fide historiae. *Th. M.*

καὶ ὁμοδίαιτος, καὶ ὁμοτράπεζος ἁπάντων γεύεται πλὴν ἐλαίου. Θάνατος γὰρ αὐτῇ τοῦτο πίειν· καὶ μόνοι ἀκύμορος ἔσα (πάνυ δὲ ἐς στενὸν ὁ βίος αὐτῆς συμμεμέτρηται) τῷ φωτὶ χαίρει μάλιστα, καὶ τούτῳ πολιτεύεται. νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ ὅτε πέτεται, ὅτε ᾄδει ἀλλ' ὑπέπτηχε, καὶ ἀτρεμεῖ.

rumque contubernio & mensa utitur, omnia gustat praeter oleum, quippe quod bibisse illi mors est. Verum brevis aevi cum sit, omnino enim arctis vita illius terminis circumscripta est; luce gaudet maxime, & in ea versatur: noctu autem quietem agit, & neque volat, neque canit, sed contrahit se & nusquam movet.

Σύνεσιν δὲ καὶ μικρὰν αὐτῆς εἰπεῖν ἔχω, ὁπόταν τὸ ἐπίβουλον καὶ πολέμιον αὐτῇ τὸ ἀράχνιον ὑφαιδράσκῃ· λοχῶντά τε γὰρ ἐπιτηρεῖ, καὶ ἀντίον αὐτῷ ὁρᾷ, ἐκκλίνουσα τὴν ὁρμὴν ὡς μὴ ἁλίσκοιτο σαγηνευθεῖσα, καὶ περιπεσοῦσα ταῖς τοῦ θηρίου πλεκτάναις. τὴν γὰρ ἀνδρίαν καὶ τὴν [a] ἀλκὴν αὐτῆς, οὐχ ἡμᾶς χρὴ λέγειν, ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος· τὸ γὰρ ἄριστον τῶν ἡρώων ἐπαινέσαι ζητῶν, οὐ λέοντι, ἢ παρδάλει, ἢ υἱῷ τὴν ἀλκὴν αὐτοῦ εἰκάζει, ἀλλὰ

5. Prudentiam illius non parvam in eo dico *inesse*, cum insidiatorem & hostem suum araneum effugiat. Insidiantem enim observat, & contra intuetur, devitans impetum, ne reti illius capiatur, & in cirros bestiae incidat. Fortitudinem illius & robur nos dicere nihil attinet, sed poëtarum magniloquentissimum. Nam laudare studens Heroum praestantissimum, non leoni, aut pardali, aut apro robur illius comparat, sed

a Ἀλκὴν] Alii ἰχὼν, ajunt *Coll.* In nostris nihil varietatis est.

71. Ἰχὼν] Γρ. ἀλκήν. *G.*

62. Πολιτεύεται] Vertunt, *obversatur*. Verte, *negotiatur*. *F.G.* Idem addit ὑπέπτηχε *subsidit* esse vertendum, ac dein pro *contrahit se*, *subsidentes*. *J.F.R.*

63. Νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ ὅτε πέτεται, ὅτε ᾄδει] Pugnat secum ipse fine encomii, nam cis pauca dicturus est, eam πᾶσι τοῖς κωμωμένοις τὸ ὕπνου φθορεῖ, &c. nempe quia turbat eis somnum morsu & cantu. Sed dici potest, generatim accepto muscae nomine, & muscas & culices contineri, & somni turbationem referri ad culices, noctis quietem ad muscas alias. *Th.M.*

64. Ἀσημοῖ] Supra T. I. *Prometh.* §. 7. (jam §. 11.) *M.du S.*

71. Ἀνδρίαν] Si *Rhodomanno* credimus in addend. ad *Diod. Sic.* ἀνδρεία semper scribendum, & sic *Diod. Sic.* XI. c. 4. Sed quum ibid. c. 6. bis legatur ἀνδρίαν, atque alibi frequenter, nihil & hic in orthographia mutandum. Ἀνδρεία *Herodianus* ubique, item *si* LXX. *Aelian. Epist. Thucyd.* etiam plerumque; sed & ἀνδρία idem III. c. 82. Ac Noster T. II. *de Salt.* c. 12. ubi ἀνδρίας quoque ex Edd. optimis servavimus. Ut igitur frustra Rhodomanus contendit ἀνδρεία semper scribendum, ita jam minus etiam certam habeo observationem *Stephani* contrariam docentis; sed utrumque inveniri in editis libris video; ἀνδρία tamen multo frequentius. *J.F.R.*

72. Ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος] Ὑποσύλιον fuisset enim ἄλλα τὸ μεγαλοφωνότατον τῶν ποιητῶν ὁ Ὅμηρος τὸ γὰρ &c. Ὀλίσθημα stili properantis. *Th.M.*

Ἀλλ' ὁ] Vid. *Mirtilii* notam, cui subscribo, quamquam delendo sequens γὰρ consuli sententiae possit. *M.du S.*

73. Τὸν γὰρ ἄριστον] Atqui Menelaum ibi laudat *Homerus*, ne cum Luciano erres, non Achillem; quod Clar. *Barnesium*, ibi de Luciano aliquid monentem fugit. Turbatque is nonnihil, dum tragici c. 11. allata verba pro his affert, & apponit ad rem quidem suam ibi facientia, sed minime indicantia ad hunc Homeri locum a Luciano allusum. *M.du S.*

76. Τῷ θώρηκι ἐμπρέπων] *Hom.* Il. P. 570. *M.du S.*

77. Οὐδὲ γὰρ θρασὺν, οὐδὲ θώρηκα] Firmat itaque etiam Lucianus discrimen inter θρασὺν & θώρηκα, idque ait antiquissimum esse, & *Homero* jam observatum Il. P. 570. ubi Menelao Minerva μυῖαν θώρηκι ἐοικυῖαν ἴθυνον, κ. τ. λ. quam accurate, non dixerim. Certe ad Euripidis Alcest. in 604. observat *Barnesius*, non nimis religiose id esse poëtis notatum, defenditque poëtam suum contra reprehensionem veteris scholiastae ad *Medeae* vs. 489. ubi θώρηκα vocatur πυράγκωμα ἐ ψυχῆς μὴ λογισμοῦ, θρασὺν δὲ ἀλόγιστον τόλμαν. His similia *Buttmann.* ad Il. Σ, 3. ubi Diomedi Minerva δῶκε μένος καὶ θάρσος. it. ad Od. Ε. p. 547, 28. *Buttm.* & *Pollux* 3, 135. atque alii memorant. Cumque θώρηκα sit pla-

sed audaciae muscae, & intrepidis illius improbisque conatibus. Neque enim audaciam ait illi inesse, sed fortitudinem. Nam etiam repulsa, ait, tamen non desistit, sed morsum appetit. Ita autem omnino laudat atque amplectitur muscam, ut non semel, neque paucis mentionem illius injiciat, sed saepe: adeo commemoratione illius ornantur versiculi. Nunc enim gregarium illius ad lac volatum enarrat; nunc Minervam, cum defendit a Menelao telum, ne in vitalia illius labatur, comparans matri dormientem infantem suum curanti, muscam rursus comparationis inducit. Quin etiam appellatione pulcherrima eas ornavit, dum *frequentes* dixit, & turbam illarum vocavit *gentes*.

6. Adeo autem robusta est, ut morsu

[b] τῷ θάρσει τ μυίας, ἢ τῶν ἀτρέστων, ἢ λιπαρεῖ τ ἐπιχειρήσεως· οὐδὲ γὰρ θράσος, ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι. ἢ γὰρ εἰργομένη, φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίστα, ἀλλ' ἐφίεται τῆ δήγματος. οὕτω δὲ πάνυ ἐπαινεῖ ἢ ἀσπάζεται τ μυῖαν, ὥστε οὐχ ἅπαξ, οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέρεσι αὐτῆς, ἀλλὰ πολλάκις, οὕτω κοσμεῖ τὰ ἔπη μνημονευομένη, ἄρτι μὲν γὰρ τ ἀγελαίαν τροφὴν αὐτῆς ἐπὶ τὸ γάλα διέρχεται, ἄρτι δὲ τ Ἀθηνᾶν ὁπότε τῷ Μενέλεω τὸ βέλος [c] ἀποκρούεται, ὡς μὴ ἐπὶ τὰ χειριώταλα ἐμπέσοι, εἰκάζων μητρὶ κηδομένῃ κοιμωμένῳ αὐτῆ τῷ βρέφει, τ μυῖαν αὖθις ἐπεισάγει τῷ παιδείγματι. καὶ μὴν ἢ ἐπιθέτῳ καλλίστῳ αὐτὰς ἐκόσμησεν, ἀδινὰς προσειπὼν, ἢ τ ἀγέλην αὐτῆς ἔθνη καλῶν.

Οὕτω δὲ ἰσχυρά ἐστιν, ὥστ' ὁπόταν τι δά-

[b] τῷ] Τὸ male *Ald.* [c] Ἀπομρούεται] Ἀπομράσσει *Fl.* male, ex qua tamen idem adscriptum marg. *Ai.*

plane idem, quod θάρσος, huc pertinet etiam auctor περὶ ἑρμηνείας, vulgo *Demetrius Phal.* s. 114. ubi παραίνεσιν, ait, φωνὰ τινα δεινὰς τινὶν εἶναι· θάρσος δὲ τὸ μὲν θράσος. ἡ δὲ αἰσχύνη τῇ αἰδοῖ. Observavit hoc discrimen *Thucydides*, qui 1, 121. θράσει ἄκρῳ ἐπαίρεσθαι dicat, *fallaci audacia*, & nobile illud 2, 40. ἀφοβίᾳ μὲ θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνου φέρει· contra ea 6, 68. θάρσος δοκεῖν de honesta fiducia. Observavit *Aristophanes*, &, puto, ut quisque est accuratissimus. Ista paullo copiosius non ad lucem modo Luciani, sed ad emendandum *Plutarchum*, apud quem in comparatione Periclis & Fabii Maximi prope finem sic legitur, in ipsa quoque splendidissima Briani editione p. 414. Μία γὰρ ὡς ἔοικεν ἀπειρία ἐ θράσος γυναῖ, ἢ θράσος ἀφαιρεῖται. Nulla ratione dubito, quin legendum sit, ἢ θάρσος ἀφαιρεῖται. Pulchre sententiam expressit interpres, *Una temeritatem gignit, & eripit audaciam imperitia.* Eadem plane sententia, cum *Hippocrate* in Νόμῳ extr. ἡ ἀπειρίη, inquit, κακὸς δηνοφρὶς — διειλίης τι ἐ θρασυπρόσωπος τιθήνη. Sic praeclare nuper *Ven. Wolfius* apud *Libr.* ep. 1036, b. No. 4. in varietate librorum, θράσος τῷ θάρσει praetulit. Ne quid superesse apud Plutarchum dubitationis, ponamus unum alterumque locum ex ipsa vita Fabii. De Minucio ejusque insolentia ait p. 321. extr. *H. Steph.* ὁ δὲ μᾶλλον εἰς φρόνημα ἐ θράσος ἀναιμώδος. De eodem p. 325. post med. αὐτὸν τε μεγαλαυχίας ἀμύητον, ἢ θράσει τὸ τραπεζιτικὸν ὑμνοπλάστην. Denique p. 328. extr. αὐτοῦ τε τῷ Μινουκίῳ τὸ θράσος ἀπεπαύσατο. Contra de vera fortitudine p. 332. extr. τοῦτο τοῖς Καρχηδονίοις ἰδίοις θάρρος παρῆτο. Sed nimium forte diligentiae in re non dubia. *J. M. G.*

Ibid. Θράσος ἀλλὰ θάρσος] Vid. *Diod. Sic.* V. c. 29. ubi Cl. *Wessel.* etiam profert distinguentem inter θράσος & θάρσος *Gregor. Naz.* Or. IV. p. 113. qui ait: ὅτι θάρσος ἐ θράσος, καὶ ὅτι τοῖς ὁπλίταις πλησιάζοι, πλεῖστον ἀπέλιπεν τῇ δυνάμει κεχώρισται. — τὸ μὲ γὰ τῶν τολμητίων θαῤῥεῖν ἀνθρώπως ἐστίν. — ὁ δὲ πλείων ὁ κίνδυνος ὁμόσε χωρεῖν ἐ ἀθίζειν. — θράσος. Sed quia Cl. *Gesner.* hoc diligenter egit, plura non addo. *J. F. P.*

81. Οὐκ ἄπαξ — μίμνει &c.] Il. B. 469. Π. 641. Δ. 130. *M. du S.*

91. Ἀδινὰς προσειπὼν] *Hom.* Il. B. 469. *M. du S.*

Ἀδινὰς προσειπὼν] Vaga admodum est notio hujus epitheti. *Eustath.* Od. Υ, 326. p. 817, 35. *Basil.* ad verba poëtae Σειρῆνα ἀδινάων, Ἔνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀδινάων ἀντὶ τῦ ἀδιφόνων, ἀδιακῶς. παρὰ τὸ ἄδιν, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἰδέ. πίπτει γάρ φασι τὸ ἀδινὸν σημαίνον. ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ μελισσάων ἀδινάων. οἰκτρὸν, ὡς ἐν τῷ ἀδινὸν φοιτήσας ἴλλος, ἤγειρε δὲ γλυκὺ, ὡς ἐν τῷ σειρήνων ἀδινάων πυκνὸν ἐ ἰχνὸν, οἷοι ἀμφ' ἀδινὸν κῦρ. ἢ ἄμφω, ὡς ἐν τῷ ἀδινὰς ἀναπέμπειν φύσηνόν τι. Inter haec ipse *Eustathius* ad locum, quem tractat Lucianus, nempe Il. B, 469. p. 194. 48. *Basil.* eligit ἢ τὰς λαπτὰς, ἢ τὰς πυκνὰς ἐ ἀθρόως πεφορήσας. Posterior intellectus ad Luciani mentem aptior: nisi tamen malis *canoras*, quod praeferrem, nisi de fortitudinis laude ageretur, cujus etiam est densare ordines. *J. M. G.*

5. Ἀπο-

δάκνῃ, τίλρώσκῃ οὐκ ἀνθρώπου δέρμα μόνον, ἀλλὰ καὶ βοὸς, καὶ ἵππου, καὶ ἐλέφαντα λυπεῖ ἐς τὰς ῥυτίδας αὐτοῦ παρεισδυομένη, καὶ τῇ αὐτῆς προνομαίᾳ κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους ἀμύσσουσα. μίξεως δὲ καὶ Ἀφροδισίων, καὶ γάμων πολλή τις αὐταῖς ἡ ἐλευθερία· καὶ ἡ ἄρρην δὲ κατὰ τοὺς ἀλεκτρυόνας ὄπιθας εὐθὺς ἀπεπήδησεν, ἀλλ' ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ὄπιπολύ· καὶ ἐκείνη φέρει τὸ συμπέτορον τὸ ἐναέριον ἐκείνην μίξιν τῇ πτήσει μὴ διαφθείρουσαι. ἀποτμηθεῖσα δὲ τὴν κεφαλὴν μυῖα, ἐπιπολὺ ζῇ τῷ ἄλλῳ σώματι, καὶ ἔμπνους ἐστίν.

vulneret non hominis modo cutem, sed bovis etiam & equi. Quin elephantem dolore afficit intra rugas illius dum repit, & sua proboscide proportione magnitudinis suae fauciat. Coitus, & Veneris, & nuptiarum multa illis est libertas: ac mas non, ut in genere gallinaceo, cum inscendit, statim iterum desilit; sed diu inequitat feminae, atque illa fert sponsum, volantque una, neque illum in aëre coitum volatu disturbant. Praecisо capite musca diu vivit corpore reliquo, & spirat.

Ὃ δὲ μέγιστον ἐν τῇ φύσει αὐτῶν ὑπάρχει, τοῦτο δὴ βούλομαι εἰπεῖν. καί μοι δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον [a] αὐτὸ παριδεῖν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς καὶ ἀθανασίας [b] αὐτῆς λόγῳ. ἀποθανοῦσα γὰρ μυῖα τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίσταται, καὶ παλιγγενεσία τις αὐτῇ, καὶ βίος ἄλλος ἐξ ὑπαρχῆς γίγνεται· ὡς ἀκριβῶς πεπεῖσθαι πάντας, ὅτι καὶ ἐκείνων ἀθάνατός ἐστιν ἡ ψυχὴ, εἴγε καὶ ἀπελθοῦσα ἐπανέρχεται πάλιν, καὶ γνωρίζει, καὶ ἐπανίστησι τὸ σῶμα, καὶ πέτεται τὸ μυῖαν ποιεῖ· καὶ [c] ἐπαληθεύει τὸ περὶ Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομενίου μῦθον, ὅτι πολλάκις [d] ἀφεῖσα αὐτὸν ἡ ψυχὴ ἀπεδήμει καθ' ἑαυτοῦ· εἶτα ἐπανελθοῦσα ἐπλήρου αἴθις τὸ σῶμα, καὶ ἀνίστα τὸν Ἑρμότιμον.

7. Quod autem maximum in natura illarum est, hoc jam volo dicere. Ac videtur mihi solum illud Plato praetervidisse in suo de anima illiusque immortalitate libro. Mortua enim musca insperso cinere refurgit, & instaurata illi nativitas, atque alia de novo vita, contingit, adeo ut plane persuasum esse debeat, illarum quoque immortalem esse animam, siquidem etiam cum discesserit, redit, & agnoscit & suscitat corpus, &, ut volet musca, efficit, & fidem conciliat illi de Clazomenio Hermotimo fabulae, animam illius saepe, ipso relicto, pro se peregrinatam: deinde reducem impleviſſe corpus, suscitasse Hermotimum.

8. Jam

a Αὐτὸ] Αὐτῷ male *Fl.* b Αὐτῆς] Αὐτοῦ *Fl.* recte, adjecit *Solan.* At nec vulgatum improbo. c Ἐπαληθεύει] Ἐπαληθεύων male *Fl.* d Ἀφεῖσα] Sic *Fl. Ald. H. Bs. P. S.* Ἀφεῖσα *J.* & marg. *Ald.*

15. Ἀθάνατον] Ἐμψ. ἐς μυίας, βυμολόχ. *G.*

18. Πέτεσθαι τὸν μυῖαν ποιεῖ] Ὥσπερ ἡ * περὶ τῶν τοῖς ἐχινομύσοις περιφερομένη μυῖα σὺν ἀφίσει τῷ δίχματος λαπαμῶς, ὅταν δὴ ἐ πότὲ σὺν ἀσπίδι, βυμολόχε, ἀδίκοτε τὸ φλαμφῶ ἐ λοσπάσεται ἐς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' † ἐς μυίας. *V.*

* Περὶ τῶ] Lege ὑπὸ σῦ, vel simile quid. *M. du S.* † Ἐς μυίας] Quid excidерit facile ex scholio praemisso perspicies. *M. du S.*

5. Ἀποτμηθεῖσα] Papilionem memini capite amputato ultra septiduum vitae signa dedisse, motis cum tangebatur, alis pedibusque humo firmiter haerentem. Adde quae *Aelianus* de testudinis marinae capite similia profert de anim. IV. 28. *M. du S.*

12. Τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίσταται] Narravit etiam *Aetius* de Anim. L. 2. 29. Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς ὕδωρ, καὶ ἀποθανοῦσα (malim καὶ ἀποθ. καὶ) ζώνη ἐπὶ θραυσθέντος — καὶ ἀλλὰ τοῦτα λέγουσι). εἰ δὲ κόνεις ἔβαλες ἐπ' αὐτὴν, καὶ τέφραν ἐπεπάσω, καὶ καλάβησας οὐ μὴν ἀνέβη, ἀναβιώσεις τὴν μυῖαν. Cretae insperſionе idem fieri, omnes norunt, quo citius humor exsiccetur; alioqui & sine hac insperſione id contingit ad solem & fornacem. Sed forsi. & τὸ πάλιν legendum. Nisi ex *Geneſ.* 23. 4. prius probes. *J. F. R.*

13. Παλιγγενεσία] Vocabulum hoc in Epist. ad *Tit.* III. 5. occurrens, hoc Luciani alioque *Joſephi* testi-

8. Jam ipſa muſca vacua opere & ſolum alieno labore partis fruitur, ac plena illi ubique menſa. Nam & caprae illi mulgentur, & non minus muſcis quam hominibus laborat apis: & coqui huic condiunt opſonia, & regibus ipſis praeguſtat, menſisque inambulans cum illis epulatur, & una fruitur omnibus.

c Ἄργὸς δὲ αὐτὴ ϗ ἄνετος ὖσα, τὰ ἐκ τῶν ἄλλων πονήματα καρπᾶται, ϗ πλήρης αὐτῇ παντὸς τράπεζα. ϗ γὰρ αἶγες αὐτῇ ἀμέλγονται, ϗ ἡ μέλιττα οὐχ ἥκιστα μυίαις f ἢ ἀνθρώποις ἐργάζεται, ϗ g οἱ ὀψοποιοὶ ταύτῃ τὰ ὄψα ἡδύνουσι, ϗ βασιλέων αὐτὴ προγεύεται, ϗ ταῖς τραπέζαις ἐμπεριπατοῦσα συνεστιᾶται αὐτοῖς, ϗ συναπολαύει πάντων.

9. Pullitiem vero ſuam aut nidum non uno loco conſtituit, ſed volatum erraticum Scytharum more ſuſcipiens, ubicumque a nocte deprehenditur, ibi & larem ſibi & cubile facit. Verum noctu, uti dixi, nihil agit, neque occulte cupit agere quidquam; neque putat quidquam ſe turpe facere, quod in luce factum pudori eſſe ſibi debeat.

Νεοττιὰν δὲ ἢ καλιὰν οὐκ ἐνὶ τόπῳ καλεσήσαλο, ἀλλὰ πλάνητα τ' ὀπῆσιν χτᾶται Σκύθας ἐπαμπρημώμη, ὅπου ἂν τύχῃ ὑπὸ τ νυκτὸς καλαληφθεῖσα, ἐκεῖ ϗ ἑστίαν ϗ εὐνὴν ποιεῖται. ὑπὸ σκότῳ μὲντοι, ὡς ἔφην, οὐδὲν ἐργάζεται, οὔτε ἀξιοῖ λανθάνειν τι πράττουσα, οὐδὲ ἡγεῖταί τι αἰσχρὸν ποιεῖν, ὃ ἐν φωτὶ h δράσμον αἰσχυνεῖ αὐτήν.

10. Fertur etiam fabula, mulierem quandam, Muſcam, olim fuiſſe, pulcherrimam, loquacem vero eandem atque argutam, & cantus amantem; rivalem autem Lunae in amando Endymione fuiſſe. Deinde cum dormientem adoleſcentem ſubinde ludibriis ſuis, & cantionibus, & comiſſationibus, excitaret, aegre tuliſſe illum; iratam vero Lunam in hoc illam *animal* mutaſſe: atque ideo omnibus illam nunc invidere ſomno,

Φησὶ δὲ ὁ μῦθος ϗ ἄνθρωπόν τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι πάνυ καλὴν, λάλον μέντοι γε ϗ σωμύλην, ϗ ᾠδικὴν, ϗ ἀντεραστὴναί γε τῇ Σελήνῃ τοῦ αὐτοῦ ἀμφοτέρας τοῦ Ἐνδυμίωνος. εἶτ' ἐπειδὴ κοιμώμενον τὸ μειράκιον συνεχῶς ἐπήγειρεν ἐρεθίζουσα, ϗ ᾄδουσα, ϗ κωμάζουσα ἐπ' αὐτὸν, τ μὲ ἀγανακτῆσαι, τ δὲ Σελήνην ὀργισθεῖσαν, εἰς τοῦτο τ Μυῖαν μεταβαλεῖν· ϗ διὰ τοῦτο πᾶσι νῦν τοῖς κοιμωμένοις αὐτὴν τοῦ ὕπνου φθονεῖν, μεμνημένην ἔτι τῆς Ἐν-

e Ἄργὸς] Sic Edd. & *Th. Mag.* f Ἢ] Ita dedit *Solan.* Καὶ Edd. priores. g Οἱ] Abeſt a *Fl.* h Δράσμον] Forſan ὀράσμον, adpinxit *Solan.*

46. Ἐρεθιζουσα] Ἡ φλυαρία, ὡσπερ τὸ ὕφω ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχειν. *V.*

monio probantem vid. *J. Elſnerum* in Obſ. Phil. ad N. T. T. 2. p. 327. Adderem, ſi quid opus, *Long. Paſt.* III. p. 94. Ἐκ θυέτου καλυψοῦσα. *J. F. R.*

19. Ἐμμετίμου] De eo *Plin.* VII. 52. & *Plut.* 1051, 2. ubi corrupte *Hermodorus* pro *Hermotimo* legitur. Hiſtoriam habet *Apollonius Dyſcolus* c. 3. & *Orig.* c. Celſ. p. 129. f. *M. du S.*

Ἐμμετίμου τοῦ Κλαζομ.] De hoc, & aliis, qui revixiſſe narrantur apud antiquos, quaerere volentem juvabunt, quae ad *Plin.* 7, 52. ſ. 53. dedit Harduinus: copioſe in primis id jam egit *Huetius* demonſtr. Evang. Prop. 9. c. 142. *J. M. G.*

28. Ἡ ἀνθρώποις] Antea in omnibus legebatur καὶ; quod cum ferri non poſſet, mutavi. *M. du S.*

35. Ἐπαμπρημώμη] An ἐπαμπρημώμη, ſublato altero μ; certe ſic debet, ſi ab πίμπρω compoſitum eſt; ita τοὺς ἐξεμπύους ab ἐξεμπίμπρω extollo, ap. LXX. in *Syr.* XVI. 10. & ἐκπεμπόμενος elatus *Diod. Sic.* 2. c. 34. p. 147. f. & I. *Maccab.* 8. 5. Contra ἀφεμπόμενοι ab ἀφαμπίω, in I. *Reg.* V. 4. Et ἀφεμπομένου. *Eſai.* XVI. 2. Quid multis? ſimplex αἴρομαι facit ἔρμαι, vid. *Herodian.* V. 5. 3. & VIII. 7. 6. Sed αἴρω, ἦρμαι, ἔρμαι, vid. *Ælian.* VI. 1. Ceterum ἐπαναμπίσχ φιλίαν habuimus etiam in *Tox.* c. 8. at hoc aliud quid eſt. *J. F. R.*

43. Ἀντιμαθῆναι] Include κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας parentheſi, ut aliquatenus ſenſui conſulas. *M. du S.*

59. Ποιή-

Ἐνδυμίωνος, καὶ μάλιστα τοῖς νέοις, καὶ ἀπαλοῖς· καὶ τὸ δῆγμα δὲ αὐτὸ, καὶ ἡ τοῦ αἵματος ἐπιθυμία, οὐκ ἀγριότητος, ἀλλ' ἔρωτός ἐστι σημεῖον καὶ φιλανθρωπίας. ὡς γοῦν δυνατὸν ἀπολαύει, καὶ τοῦ κάλλους τι ἀπαναίζεται.

Endymionis nimirum memorem, maxime vero junioribus, tenerioribusque. Morsus autem ipse, & illa sanguinis cupiditas, non feritatis signum, sed amoris est, atque humanitatis. Quantum enim potest fruitur, & de pulchritudine decerpit aliquid.

Ἐγένετο δὲ καὶ τὸ παλαιὸς καὶ γυνή τις ὁμώνυμος αὐτῇ, ποιήτρια, πάνυ καλὴ καὶ σοφή· καὶ ἄλλη ἑταῖρα τῶν Ἀθηνῶν ἐπιφανὴς, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη, Ἡ Μυῖα ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας· οὕτως οὐδὲ ἡ κωμικὴ χάρις ἀπηξίωσεν, οὐδὲ ἀπέκλεισε τῆς σκηνῆς τὸ τῆς μυίας ὄνομα, οὐδ' οἱ γονεῖς ἠδοῦντο τὰς θυγατέρας οὕτω καλοῦντες. ἡ μὲν οὖν τραγῳδία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας, ὡς ἐν τούτοις,

Δεινόν γε τὴν μὲ μυῖαν ἀλκίμῳ δορὶ
Πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματ', ὡς πληθὴ φόνου.

Ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.

Πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν καὶ περὶ μυίας τῆς Πυθαγορικῆς, εἰ μὴ γνώριμος ἦν ἅπασιν ἡ κατ' αὐτὴν ἱστορία.

11. Fuit autem apud antiquos etiam mulier quaedam illi cognominis Poëtria, pulchra sane, & docta; & alia nobilis apud Athenienses meretrix, de qua Comicus poëta dixit, *Istaec momordit Musca ad usque cor viri.* Ita neque Comica venustas dedignata est, aut scena excluſit nomen muscae, neque puduit parentes ita vocare filias. Quin tragoedia multa cum laude muscae memoriam usurpat, ut in illis

Proh dedecus, si musca forti robore
Corpus virorum amore caedis insilit:
Armatus hastam sed veretur hosticam.

Multa haberem dicere de Musca (Myia) etiam Pythagorica, nisi nota omnibus esset illius historia.

Γίγνονται δὲ καὶ μέγιστάί τινες μυῖαι, ἃς στρατιώτιδας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ κύνας, τραχύταται τὸ βόμβου, καὶ τὸ ὠκυπτῆσαι. αἵγε καὶ μακροβιώτατοί εἰσι, καὶ τοῦ χειμῶνος ὅλου ἄσιτοι διαχαρίεσσιν, ὑπέπτηχυῖαι τοῖς ὀρόφοις μάλιστα. ἐφ' ὧν

12. Nascuntur etiam maximae quaedam muscae, *militares* vulgo vocant, alii vero *canes*, bombo asperrimo, velociſſimo volatu, quae etiam longaevae admodum sunt, & tota hieme sine cibo durant, lacunaribus se insinuantes maxime, in quibus illud prae-

71. Ταρβεῖν] Φοβεῖσθαι. V.

59. Ποιήτρια] De Myia poëtria & hoc ipso loco Luciani vid. *Olear.* Diſſ. de poëtriis Graecis §. 48. p. 166. editionis, quam debemus elegantissimi atque honestissimi ingenii, doctrinae autem solidae, viro, *Joh. Christ. Wolfio*, qui etiam cum *Menagii* libello de mulieribus Philosophis Muscae Pythagoricae vitam reddidit, non ille quidem *cineribus adsperſis*, quod de vulgaribus muscis Lucianus modo dicebat, sed sale candido atque puro. Caeterum versiculus comici ita legendus est,

Ἡ Μυῖ' ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι καρδίας.

J. M. G.

68. Δεινόν] *Euripidem* haec sapere videntur. *M. du S.*

72. Μυῖας τῆς Πυθαγορικῆς] Pythagorae hanc filia, de qua consule *Menag.* de mul. Phil. & *Phot.* Cod. CCXLIX. meminit *Jamblichus* in catalogo pag. 218. C. Milonis uxor. *Porphyr.* etiam No. 4. & *Anonym.* No. 2. Miror a Luciano omissum quod de muscis Pisatidibus ab *Aeliano* traditur de anim. V. 17. supra foeminas enim ille intelligentes facit. *M. du S.*

83. Ἐν τῷ μέρει] Pro *vicissim*, saepe utitur Noster, vid. ad *Gymn.* c. 19. Adde notam *Hemst.* p. 45. Edit. Luciani minoris. qui & aliorum testimonia addidit; nam non inseruit eadem huic Ed. Vid. tamen *Dial. Mort.* XII. 1. ἐκεῖνοι τὸ μέρει ἑκάτερος ἐτάφη. *J. F. R.*

15. Τοὺς σίτους] Εἰ μὴ τις Ἀγαθοκράτης ὁ καλλικέφαλος αὐτὸς τεκμαίρεσθαι, καὶ συμβούλους τοὺς σίτους ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν ὧν ἀγα-

praesertim mirabile est, quod utrumque & marium opus & feminarum peragunt, mutuo se inscendentes, ut Veneris ille & Mercurii *Hermaphroditus* filius, mixta natura, pulchritudine duplici. Multa cum supersint quae dicam, desinam, ne, quod est in proverbio, *elephantem facere ex musca* videar.

καὶ κεῖνο θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφότερα τὰ θηλειῶν καὶ τὰ ἀρρένων δρῶσι, [a] βαίνοντες ἐν τῷ μέρει, καὶ τὴν Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης παῖδα τὸ μικτὸν τῆς Φύσιν, καὶ διττὸν τὸ κάλλος. πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω καὶ παροιμίαν, Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

ADVERSUS INDOCTUM, ET LIBROS MULTOS EMENTEM.

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΩΝΟΥΜΕΝΟΝ.

QUin contrarium est consilio tuo, quod nunc facis. Putas enim, in doctrina te ipsum quoque visum iri esse aliquid, si studiose pulcherrimos quosque libros coëmas. At illud nequiter tibi evenit, & ipsum valet quodammodo ad convincendam ignorantiam tuam. In primis vero, *quod* nec emis optimos, sed credis temere laudantibus: & Mercurio immolant te invento, qui talia mentiuntur de libris, ac thesaurus paratus es eorum mangonibus. Aut unde tu dignoscere posses, qui sint veteres & multi pretii, qui autem viles & temere futiles: nisi ex eo, quod exesi & pertusi sunt, judices, & consiliarias ad hanc inquisitionem tineas adhibeas? Quan-

1 ΚΑὶ μὴν ἐναντίον ἐστὶν ᾧ ἐθέλεις, ἃ νῦν ποιεῖς. οἴει γὰρ ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτὸς εἶναί τις δόξειν, σπουδῇ συνωνούμενος τὰ κάλλιστα τῶν βιβλίων. τὸ δέ σοι πρὸ τὰ κάτω χωρεῖ, καὶ ἔλεγχος γίγνεται τῆς ἀπαιδευσίας πως τοῦτο. μάλιστα δὲ οὐδὲ τὰ κάλλιστα ὠνῇ, ἀλλὰ πιστεύεις τοῖς ὡς ἔτυχεν ἐπαινοῦσι, καὶ Ἑρμαιον εἰ τοιαῦτα ψευδομένων τοῖς βιβλίοις, καὶ 10 θησαυρὸς ἕτοιμος τοῖς καπήλοις αὐτοῖς. ἢ πόθεν γάρ σοι διαγιγνῶναι δυνατὸν, τίνα μὲν παλαιὰ, καὶ πολλοῦ ἄξια, τίνα δὲ φαῦλα, καὶ ἄλλως σαπρὰ, εἰ μὴ τῷ διαβεβρωκέναι, καὶ καταπεπόφθαι αὐτὰ τερμαίροις, καὶ συμβούλοις τοὺς [b] σέας ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν πρόσ-

[a] Βαίνοντες] Καὶ βαίνοντες marg. *AIW.* ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔ.] Πρὸς τὸν ἀπ— *Schol.* Non habent artic. *Fl. Fr. J. H. P. B.* &c. [b] Σέας] Conf. *Th. Mag.* h. v. Σῆς marg. *AIW.*

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ] Ὡς ὕστατα εἰκάσαι βιβλίον, αὐτήσας τινὰ, Λυκιανὲ, καὶ μὴ λαβὼν, καλῷ τούτῳ δικαιώματι δι' αἰῶνος * ἡμείψω αὐτόν. *V.*

15. Καὶ συμβούλους τοὺς σέας] Ἀπὸ εἰδυίας τὸ σὺς, σημαίνει δὲ τοὺς † σῆτας. *V.*

* Ἡμείψω] Ita emendarat *Solan.* non addens unde, cum editum esset ἀμείψω. Obsecundavi tamen, ut fieret secund. pers. ab ἡμείψαμην. *J. F. R.*

† Σῆτας] Ζῆτας misere edita.

προσλαμβάνεις; Benedictus: *Nisi inde conjicias quod vetusti sint ac mutili: tineasque his dijudicandis in consilium adhibeas?* Miror hoc vitii tolerari in omnibus editionibus. Atqui σέας non sunt *tineae*, sed σῆτες. Nam quod nonnulli ajunt σὶς quoque inveniri, saltem in casibus obliquis, falluntur, & videntur hoc loco corrupto esse decepti. Glossae veteres: Σής, ἡ σῆψις, *haec tinea, robigo.* In addendis adjecerat *J. G. G.*

Ibid. Σέας] Occurrit σέων gen. plur. apud *Aristoph.* in Lysistr. vs. 731. ubi σητῶν per versum stare non potest. *L. K.*

* Παραλαμβάνεις; ἐπεὶ τῇ ἀκριβεῖ, ἢ τῇ ἀσφαλεῖ ἐν αὐτοῖς, τίς, ἢ ποία ἀμάγνωσις;

Ἵνα δέ σοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κεχρικέναι, ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος, ἢ ὁ ἀοίδιμος Ἀτθικὸς σὺν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράψαιεν, σοὶ τί ὄφελος, ὦ θαυμάσιε, τῇ κτήματος, ὅτε εἰδότι τὸ κάλλος αὐτοῦ, ὅτε χρησαμένῳ ποτὲ ἥδιον μᾶλλον, ἢ τυφλὸς ἄν τις ἀπολαύσειε κάλλους παιδικῶν; σὺ δὲ ἀνεωγμένοις μὲν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾷς τὰ βιβλία, καὶ, νὴ Δία, καλακόρως, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἕνια πάνυ ἐπιτρέχων, φθάνοντος τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ στόμα. ἰδέπω δὲ τοῦτό μοι ἱκανόν, ἢν μὴ εἰδῇς τὴν ἀρετὴν, καὶ κακίαν ἑκάστου τῶν ἐγγεγραμμένων, καὶ συνίῃς ὅστις μὲν ὁ νοῦς σύμπασι, τίς δὲ ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων, ὅσα τε πρὸς τὸν ὀρθὸν κανόνα

doquidem curae exquisitae, & certae fidei, quae aut qualis a te proficiscatur dijudicatio?

2. Ut autem tibi dem, ipsa illa te judicare posse, quae Callinus pulchre, aut celebris ille Atticus summa cura scripserint: quid tibi prodest, mirabilis homo, eorum possessio, qui nec pulchritudinem illarum noris, neque unquam illis usurus sis, non magis quam caecus forma fruatur amorum suorum? Tu vero apertis quidem oculis inspicis libros, & sane ad satietatem; alios etiam cursim oculo os praeveniente perlegis. Illud vero mihi nondum satis est, nisi virtutem etiam vitiumque uniuscujusque eorum, quae scripta sunt agnoscas, atque intelligas, quae sit sententia universis, quis ordo verborum, quae ad rectam regulam scri-

a Παραλαμβάνεις] Et sic *Th. Mag.* cum Edd.

19. Κεκριμένως] Κεκριμένα. *G.*

20. Ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος] Καλλιγράφοι ἔστω γεγόνασιν ἄριστοι. *V.*

29. Φθάνοντος] *Προλαμβάνοντος. *V.*

* Προλαμβ.] Προσλαμβ. Edita. Bene correxit *M. du S.*

Τοὺς σῆας] Parvula vox, parvuli animalis nomen, offendit hic magnum *Graevium*: & ostenderat se eam ignorare etiam *Bisetus* ad *Aristoph.* Lysistr. 731. ubi sunt ἤρια ἰσὸν τῷ σῆν καλλικοτταρίῳ, quo ipso verbo etiam Lucianus hic utitur. Reduxit utrumque in viam Doct. *Kusterus* ad l. c. *Bisetus* hic post Schol. *Hesiodi* Ἔργ. 420. collegit vermiculos varii generis, monosyllabos plerosque, suae quemque materiae hostes & destructores. Nempe lanas & vestes perdit σής, δρῦ ligna, cornua κήν, vineas ἶξ, τρὼξ legumina, ficus ψήν. Omissa θρὶψ lignis infesta, σκὼλ carnium vivarum pernicies, haec credo, quod non insectum, sed major serpens. *J. M. G.*

16. Παραλαμβάνεις] Παραλαμβάνοις. *F. G.* Adscisceem, si vel una Ed. praeiret. *J. F. R.*

20. Καλλῖνος] Nobiles illius aetatis librarii; certe ut vivorum meminisse videtur. De alio Callino legimus apud *Diog. Laërt.* in *Theophrast.* p. 126. E. & Lycone p. 131. B. *M. du S.*

21. Ἀτθικὸς] Conf. infr. c. 24. Supra Συνδ. c. 7. *M. du S.*

38. Κλῶνα] Vide *Hesiodum* Θεογ. 30. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος] *Hesiodus* Theog. vs. 29. seq. ad quem locum cum in Rhetorum magistro, non procul ab initio, respicit, tum infra in disput. cum Hesiodo princ. *J. M. G.*

41. Οὐδὲ λέγεσθαι τοιαύτας] Τὰς αὐτὰς. sic paullo ante καὶ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῶν εἰδέναι. *Th. M.*

Ibid. Ἡμῶν οἱ ποιηταί] Forsan ἢ μὰν. *Hesych.* ἢ μήν, ὄντως δή. Ita legisse Interpres videtur. *F. G.*

Ἡμῶν οἱ ποιηταί] Τὸ ἡμῶν hic locum habere non videtur. An legendum ἢ μὰν id est *revera, omnino. Hesychius*: ἢ μήν, ὄντως. *AE. M.*

Ἡμῶν οἱ ποιηταί] Tuetur vulgatum Cl. *Jensius* in Lect. Lucian. p. 62. contra *Menagium*, (cui semper concinit *Gujetus*) qui ἢ μὰν hic corrigit: exemplaque similia ex Nostri *Necyom. Contempl.* & *Sacrif. Jens.* adfert, aliosque pronominum pleonasmos producit, de quibus quum abunde viderimus alibi, & res sit notissima, hic nihil repetemus. Et video pleraque *Jensii* jam inserta T. I. hujus Ed. p. 168. No. 53. *J. F. R.*

42. Σοὶ δὲ μεμνῆσθαι] Σοὶ δὲ μεμνῆσθαι. *Th. M.*

46. Πρὸς τὴν Λιβανίτιδος] Jurat Numen ei, quem hic lacerat, familiare, Venerem, & simul summa illius, quae deinde objecturus est, scelera complectitur, ut cum in *Pseudologista* c. p. 438. pr. per πάνδημον, & γοητυλλίδα & πυθῶνα, inimicum obtestatur. Nimirum vix dubito, quin *Libanitis*, quod nondum alias inveni nomen, a loco sui cultus dicta sit Venus illa, *Aphacitidis* appellatione decantata ante, quam illius templum, in Libano monte positum, everteret Constantinus M. Locus classicus est *Eusebii* de Vita Constant.

ſcriptor exegerit, quae ſubleſtae fidei, parum genuina, adulterata.

3. Quid igitur ais? haeceſne etiam, licet non didiceris, tamen nobis ſcire? Unde? niſi forte a muſis lauri ramum, ut ille paſtor, accepiſti. Nam Heliconem, ubi commorari Deae dicuntur, nec audiſti, puto, unquam, neque ibi puerili aetate moratus es. Tibi ne meminiſſe quidem Muſarum fas eſt. Illae enim paſtori apparere non ſunt dedignatae, duro homini & hirſuto, & multum in corpore ſolem prae ſe ferenti. Tali vero, qualis tu es, homini (&, per ego te Libanitidem, permitte in praeſens, ne diſerte dicam omnia) ne prope quidem venire, bene novi, unquam dignentur: ſed pro lauro, murtea virga, aut malvae foliis, flagellatum relinquant, ne vel Holmeum, vel Hippocrenen polluant,

τῷ συγγραφεῖ ἀπηκριβῶ), καὶ ὅσα κίβδηλα 35καὶ νόθα, καὶ [b] παρακεκομμένα.

Τί οὖν φὴς, καὶ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῖν εἰδέναι; πόθεν εἰ μή πού γε παρὰ τῶν Μουσῶν λῶνα δάφνης, καθάπερ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος, λαβών; Ἑλικῶνα μὲν γὰρ, ἵνα διατρίβειν αἱ θεαὶ λέγονται, οὐδὲ ἀκήκοας, οἶμαί, πώποτε, οὐδὲ διατριβὰς [c] τοιαύτας [d] ἡμῖν ἐν παισὶν ἐποιοῦ· σοὶ δὲ μεμνῆσθαι Μουσῶν ἀνόσιον. ἐκεῖναι γὰρ τῷ ποιμένι μὲν οὐκ ἂν ὤκνησαν φανῆναι σκληρῷ ἀνδρὶ, καὶ δασεῖ, καὶ πολὺν τὸν ἥλιον ὅτι τῷ σώματι ἐμφαίνοντι, οἵῳ δέ σοί, καί μοι, πρὸς τῆς Λιβανίτιδος, ἄφες ἐν τῷ παρόντι τὸ μὴ σύμπαντα σαφῶς εἰπεῖν, οὐδὲ ἐγγὺς γενέσθαι ποτ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι καταξίωσαν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς δάφνης μυρρίνῃ ἂν ἢ καὶ μαλάχης φύλλοις μαστιγῶσαι, ἀπήλλαξαν ἂν τοιούτων, ὡς μὴ μιᾶναι μήτε τὸν [e] Ὁλμειὸν, μήτε τὸν τῆς ἵππου κρήνην, ἅπερ

b Παρακεκομμένα] Et ſic *Coll.* cum Edd. *c* Τοιαύτας] Nil mut. *Rl. Fr. J. P.* &c. Τὰς αὐτὰς *Marcil.* *d* Ἡμῖν] Ἐν μὲν *Menag.* Nihil abit a vulg. *Fl.* *e* Ὁλμειὸν] Spir. leni *J. Fl.* & *Heſiod.* Sine ſpir. *Ald. P. S.* &c. Adſpirate *Geſn.* & *Strab.*

39. Ἑλικῶνα μὲν] Ὁρᾷς ὅτι καὶ Μούσαις διατρίβειν λέγονται. *V.*

46. † Λίβανι.] Ἔοικε σύ γε εἶναι ὁ βιβλιοκάπηλος ἄτης καὶ δαιμοσκηπὸς, ὅστις λάθρᾳ τὴν Λιβανίτιδα ‡ εἰκάσαι. *V.*

52. § Ὁλμειὸν] Ποταμοί εἰσιν ἄτοποι πρὸς αὐτῇ τῇ κορυφῇ τῆς Ἑλικῶνος· ὁ δὲ Ἑλικὼν, ὄρος ἐστὶ Βοιώτιον, ὃ πρὸς τοὺς πρόποδας Θεσπιαὶ πόλις κατώκηται, ἐν ᾗ ὁ Ἔρως, ὡς Ἀλκαμένης ἐξείργασται, θαυμάσιόν τι ἔργον ἰδεῖν. περὶ τὸν Ἑλικῶνα δὲ φησι καὶ Ἡσίοδος νέμων τὰς Μούσας ἰδεῖν, καὶ τὴν ποιητικὴν σοφίαν λαβεῖν. *V.*

† Λίβαν.] Huc retulit hoc Schol. *Salm.* quum ante ad alia verba referretur.

‡ Εἰκάσαι] Εἶναι ante vulgatum fuit.

§ Ὁλμειὸν] Μυρίνῃ ἄν. Ed. *Cler.* Et mox ἐξείργασται, item τῆς Ἑλικῶνος. Quae monente *Solano* facile correxi, nec librorum fidem exſpectare neceſſe habui. *J. F. R.*

ſtant. 3, 53: de quo ponamus quaedam, unde & Libanitidis nomen intelligatur, & quantum in hac jurandi formula amaritudinis inſit. Erat ergo Ἄλσος ἐν τύμβῳ — αἰάχυτ' ἄλσεα δαίμονι Ἀφροδίτης, ὃν ἀκαμαντίας μοῖρα τῇ Λιβάνου ἐν ἀφάκοις ἱδρυμένον. Σχολή τις ἦν αὐτῇ κακοεργίας πᾶσιν ἀκολάστοις, πολλῇ τε ῥᾳστώνῃ (ſic Ro. *Steph.* Sed malim πολλή τε ῥᾳστώνη, ut referatur ad σχολὴ) διαφθορὰν τὸ σῶμα. Γύναιός γοῦν τινος ἄνδρες ὄντες ἄνδρες, τὸ σεμνὸν τῆς φύσεως ἀπαρνησάμενοι, θηλείᾳ τόσῳ τὸν δαίμονα ἐλεοῦντο. Γυναικῶν δ' αὖ παράνομοι ὁμιλίαι, κλοπίμαιά τε ὁμοιλίαι, ἄῤῥητοί τε ἐπίῤῥητοι πράξεις, ὡς ἐν ἀνόμῳ ἐκπεφύτῃ χώρῳ κατὰ τάδε τῆς νέας ἐπιχειροῦντο. ἴφορός τε ἐδὼς ἦν τῆς πραττομένων, τῷ μηδένα σεμνῶν ἀνδρῶν αὐτόθι τολμᾶν παρεῖναι. Reliqua de hoc templo *Bochartus* Chanaan. 2, 14. Videtur idem eſſe, de quo in libello de *Dea Syr.* c. p. 659. extr. *J. M. G.*

Ibid. Λιβανίτιδος] Venus, *M. du G.*

Λιβανίτιδος] An Veneris? F. G. Quidni? *J. F. R.*

49. Μυρίνῃ] An μυρίκῃ; F. G. Non male, ut ludibrii cauſſa major ſit oppoſitio inter laurum & vilem myricam atque malvam, quam quae jam eſt inter laurum & myrtum. *J. F. R.*

50. Μαλάχης φύλλοις] Nempe ferulacei generis eſt malva, de qua *Plin.* 19, 4. f. 22. *in Arabia ſeptimo menſe arboreſcere* baculorumque uſum *praebere extemplo*, ex *Theophr.* hiſt. pl. 1, 5. Itaque adhibet ad eam rem noſter etiam Δρακτ. extr. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπήλλαξαν] Forſan ἀπήλασαν. F. G.

52. Ὁλμειὸν] De his fontibus *Heſiod.* Θ. 6. *M. du S.*

Ibid. Τὸν Ὁλμειὸν] Cum nullius fontis hujus & rivi mentionem fecerit Cellarius, juvat annotare eum ab *Heſiodo* Theogon. vſ. 5. & 6. jungi cum Hippocrene & Permeſſo. Etymon ex oriente arceſſit laudatus modo *Bochartus* Chanaan. 1, 16. *Strabo* lib. 9. p. 281. pr.

ῳ ἢ ποιμνίοις διψῶσιν, ἢ [a] ποιμένων φόμασι καθαροῖς πότιμα. καίτοι εἰ δὲ εἰ πάνυ ἀναίσχυντος εἶ, καὶ ἀνδρεῖος τὰ τοιαῦτα, τολμήσειας ἂν ποτε εἰπεῖν ὡς ἐπαιδεύθης, ἢ ἐμέλησέ σοι πώποτε τὸ ἐν χρῷ πρὸς τὰ βιβλία συνουσίας, ἢ ὡς διδασκάλος σοι ὁ δεῖνα, [b] ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας.

Ἀλλ' ἐνὶ [c] τούτῳ μόνῳ πάντα ἐκεῖνα ἀναδραμεῖσθαι νῦν ἐλπίζεις, [d] τῷ κτᾶσθαι πολλὰ βιβλία. [e] καίτοι δὴ ταῦτα ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ τοῦ Θουκυδίδου, ὅσα πρὸς τοῦ Δημοσθένους, καὶ αὐτὰ ὀκτάκις μεμελανγραμμένα εὑρέθη καλῶς. εἰ ἅπαντα ἐκεῖνα [f] κτήσῃ, ὅσα ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν εἰς Ἰταλίαν ἐξέπεμψε, τί ἂν ἐκ τούτου πλέον εἰς παιδείαν κτήσαιο; καὶν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ ὀπισθεν, ἢ ξυγκολλήσας, καὶ περιβαλλόμενος περιοστῇς; πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος, ἡ παροιμία φησὶ, καὶν χρύσεα ἔχῃ σύμβολα. καὶ σὺ τοίνυν βιβλίον μὲν ἔχεις ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἀεί· τῶν δὲ ἀναγιγνωσκομένων οἶδα οὐδὲν, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα. ὡς εἴγε τὸ κεκτῆσθαι [g] τὰ βιβλία, καὶ πεπαιδευμένον ἀπέφαινε τὸν ἔχοντα

fontes gregibus sitientibus alioquin, & pur oris pastoribus opportunos. Verum quantumcumque impudens sis, & eatenus virilis, non tamen audebis unquam dicere, te eruditum esse, aut unquam curae tibi fuisse arctiorem cum libris consuetudinem, aut hunc magistrum tuum fuisse, aut illum condiscipulum.

4. Sed uno hoc solo omnia te illa jam emensurum speras, multis libris comparandis. Hactenus sane habe tibi collecta illa Demosthenis *exemplaria*, quae sua manu scripsit orator, & illa Thucydidis, quae a Demosthene & ipsa octies descripta pulchre inventa sunt. Si omnia illa habeas, quae Sulla Athenis misit in Italiam: quae tandem ea ex re ad eruditionem tibi fiat accessio? etsi substratis tibi indormias, aut ea tibi agglutinata vel vestis instar circumposita circumferas. *Simia enim simia est*, ait proverbium, *etiam si aurea gestet crepundia.* Etiam tu igitur librum quidem habes in manu, & legis semper: eorum vero quae legis nescis nihil, sed asinus lyram audis movens auriculas. Nam si eruditum redderet dominum librorum possessio, quantivis certe

a Ποιμένων] Rescripsi ex L. *V2. S.* Ποιμαίνων enim cett. male. b Ἢ τῷ] Ἢ σὺ τῷ *Th. Mag.* melius. c Τούτῳ] Τοῦτο male *Fl.* d Τῷ] Τὸ male *Fl.* e Καὶτοι] Καὶ *Graev.* Κᾶτα *Fl.* In vulgato conspirant cett. mox ἴχε recte *Fl. J. H. S.* εἶχε *P.* f Κτήσῃ] Omisit *Fl.* g Τὰ] Abest a *Fl.*

70. Κἂν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ] Οὕτω γάρ φασι τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον ἐπικοιμᾶσθαι τοῖς Ὁμήρου ποιήμασιν. *V.*

ὁ Περμησσὸς ᾧ ὁ Ὀλμειὸς σὺν τῇ Ἑλικῶνι συμβάλλουσιν ἀλλήλοις εἰς τὴν αὐτὴν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν Κωπαΐδα τῇ Ἁλιάρτῳ πλησίον. *J. M. G.*

57. Ἐν χρῷ πρὸς] A coitu metaphora. *F. G.*
Ἐν χρῷ] Supra Ζεύξ. c. 6. f. &c. *M. du S.*

59. Ἢ τοῦ δεῖνι ξυνεφοίτας] Ἢ σὺ τοῦ δεῖνι ξ. *Th. M.*

62. Κατὰ δὴ ταῦτα, ἴχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε] Vertunt: *si hoc es animo, age conquire quaecunque Demosthenes orator propria manu scripsit.* Num κατὰ δὴ ταῦτα est Graecis, *si hoc es animo?* Videtur scribendum: καὶ δὴ ταῦτα ἴχε, *Habe sane ista, conquisitis quaecunque Demosthenes propria manu scripsit.* Haec in addendis supplevit *J. G. G.*

66. Αὐτὰ ὀκτάκις] Thucydidis historia a Demosthene octies descripta. *F. G.*

68. Σύλλας] Vid. supra Ζεύξ. c. 3. & quae ibi de statuis a Sulla Romam missis annotata sunt. *Plutarchus* de libris de quibus & hic Noster; sed Plutarchus rem tantam non satis docere videtur in *Imperatoris hujus vita*; cum enim narrasset Apelliconis Teii bibliothecam ab eo Athenis repositam missis aliis, ait tantum *Aristotelis* & *Theophrasti* opera in ea fuisse multa ea aetate non satis nota, quae Romam ab eo translata & a Tyrannione grammatico compilata, ex iisque codicibus a Tyrannione comparatis deinde Rhodium Andronicum catalogos, qui Plutarchi aetate circumferebantur, concinnasse. p. 856. A. *M. du S.*
Ibid.

te illa possessio pretii esset, & vestrum solorum qui estis divites; si nempe velut de foro liceret emere, atque pauperes nos superare. Quis vero cum mercatoribus, ac bibliopolis de eruditione contenderet, tot libros habentibus vendentibusque? Verum si volueris examinare; videbis, neque illos multum quam tu es eruditione praestantiores, sed lingua barbaros, velut te, & quantum ad cognitionem nihil intelligentes; quales esse credibile est, qui nihil vel turpium vel honestorum perspiciunt. Quamquam tu duos forte aut tres *libros* ab illis ipsis emtos habes: at illi die pariter ac noctu manibus illos tractant.

5. Cujus igitur boni causa illos emis, nisi ipsas quoque librorum capsas eruditas esse putas, quae tot veterum virorum scripta contineant? Ac mihi responde sodes: vel potius, cum hoc non possis, annue certe aut renue ad ea quae interrogabo. Si quis tibiarum inflandarum ignarus, Timothei tibias emat aut Ismeniae, quas hic septem talentis emit Corinthi; numquid propter ea tibiis etiam poterit canere? an nihil ipsi possessio profuerit, qui ex arte illis uti non possit? Recte tu quidem renuis. Ne-

τα, πολλῶ ἂν ὡς ἀληθῶς τὸ κτῆμα ἦν ἄξιον, ᾧ μόνον ὑμῖν τ πλουσίων, εἰ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἦν πρίασθαι, τὰς πένητας ἡμᾶς ὑπερβάλλοιλας. τις δὲ τοῖς ἐμπόροις, καὶ τοῖς βιβλιοκαπήλοις ἤρισεν ἂν περὶ παιδείας, τοσαῦτα βιβλία ἔχουσι καὶ πωλοῦσιν; ἀλλ' εἴγε διελέγχειν [b] ἐθέλοις, ὄψει μηδ' ἐκείνους πολύ σε τὰ εἰς παιδείαν ἀμείνους, ἀλλὰ βαρβάρους μὲ τ φωνὴν, ὥσπερ σὺ, ἀξυνέτους δὲ τῇ γνώσει, οἵους εἰκὸς εἶναι τοὺς μηδὲν τ καλῶν καὶ αἰσχρῶν καθεωρακότας. καίτοι σὺ μὲ δύο ἢ τρία παρ' αὐτῶν ἐκείνων πριάμενος ἔχεις· οἱ δὲ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἁψὲ χειρὸς ἔχουσιν αὐτά.

Τίνος οὖν ἀγαθῆ ὠνῇ ταῦτα, εἰ καὶ μὴ τὰς ἀποθήκας αὐτὰς τ βιβλίων ἡγῇ πεπαιδεῦσθαι, τοσαῦτα περιεχούσας παλαιῶν ἀνδρῶν ξυγγράμματα; καί μοι, εἰ δοκεῖ, ἀπόκριναι· μᾶλλον δὲ ἐπεὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον, ὀπίνευσον γοῦν, ἢ ἀνάνευσον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. εἴ τις αὐλεῖν μὴ ἐπίσταμενος, κτήσαιτο τοὺς Τιμοθέου αὐλοὺς, ἢ τοὺς Ἰσμηνίου, οὓς ἑπτὰ ταλάντων ὁ Ἰσμηνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίατο, ἆρα διὰ τοῦτο καὶ αὐλεῖν δύναιτο; ἢ οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τοῦ κτήματος, οὐκ ἐπισταμένῳ χρήσασθαι τῇ τ τέχνῃ; εὖγε ἀνέ-

b Ἐθέλοις] Ἐθέλοις *Fl.* minus recte.

93. Ἀγαθοῦ ὠνῇ ταῦτα] Προσυπακουέον τὸ χάριν ἢ ἕνεκεν, ἵν' ᾖ τίνος ἂν ἀγαθοῦ χάριν, ἢ ἕνεκεν. *V.*

1. * Ἰσμηνίου] Ἰσμηνίας ἔστω καλούμενος ὁ αὐτὸς Κορίνθιος. καὶ αὐτὸς ἐλπίσας διὰ τ ὁμωνυμίας, εἰ ὁ τοὺς αὐλοὺς κτησαίλο Ἰσμηνίου, τοὺς αὐτοπρόσωπος ἴσως Ἰσμηνίας. ἐοίκασι μὲ, ἐ μέντοι ὁ πλέον τοῦ †ἐλπίσαι τετύχηκεν. *V.*

* Ἰσμηνίου] Ad Lucian. adcommodavi, cum ante ederetur Ὁ Ἰσμηνίας. *J. F. R.*

† Ἐλπίσαι] Ita ex C. rescripsit *Solan.* In Editis erat ἀπελπίσαι. In V. ἠπιλπίσαι.

Ibid. Ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν] Narrat *Plutarchus* in Sulla p. 856. *H. Steph.* Nimirum Apellicon Teii bibliothecam Romam deportavit: in quibus Aristotelis praesertim atque *Theophrasti* scripta. V. *Fabric.* Bibl. Gr. 3. 6. p. 175. seq. *J. M. G.*

72. Πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος] Proverb. *J. B.*

92. Διὰ χειρὸς] Conf. supra, si tanti est, T. I. *Nigr.* §. 2. p. 40. ibique *Hemsterh.* ex *Alciphr.* Ἁψὲ χειρὸς adferentem. Adderem Nostrum infra *Pseudol.* c. 24. f. ἂς ἁψὲ χειρὸς ἔχεις, nisi rem notam scirem. *Long. Past.* I. p. 19. Ἁψὲ χειρῶν ἐπιβίσθαι τῇ Χλόῃ. *Æl.* V. H. VII. I. Ἁψὲ χειρὸς ἑ γνώρους ἔχουσα πάντα. *J. F. R.*

1. Ἰσμηνίου] Dives is Thebanus, musices cultor. Vid. *Plat.* Παλ. A. 5. Ed. *Ald.* & *Plutarchus* passim. Fuit & ejusdem nominis tibicen clarus. *Plut.* 595. 2. 839. f. 925. f. 1123. f. *Diog. Laërt.* p. 193. f. sed is ab hoc diversus. Vid. *Xen.* pag. 294, 13. & 326. & seqq. *Citharam* non *tibiam* vocat alicubi Vir doctissimus (*Spanh.* p. 4.) Conf. supra Ἀμωμ. c. 1. *M. du S.*

6. Ὀλύμ-

ἀνένευσας, ἆδε γ᾽ ἂν τὸν Μαρσύου ἢ Ὀλύμπου κλησάμενον, αὐλήσειεν ἂν μὴ μαθών. τί δ᾽ εἴ τις τὸν Ἡρακλέους τὰ τόξα κτήσαιτο, μὴ φιλοκτήτης ὤν, ὡς δύναιτ᾽ ἂν ἐντείνασθαί τε αὐτὰ, καὶ [a] ἐπὶ σκοπὸν τοξεῦσαι, τί σοι καὶ δοκεῖ; ἆρ᾽ ἂν [b] ἐπιδείξασθαί τι ἔργον τοξότου ἄξιον; ἀνένευσας καὶ τοῦτο. κατὰ ταῦτα δὴ καὶ ὁ κυβερνᾶν οὐκ εἰδὼς, καὶ ἱππεύειν μὴ μεμελέτηκὼς, εἰ ὁ μὲν ναῦν καλλίστην ἁρμόσαιτο τοῖς ἅπασι, καὶ εἰς κάλλος καὶ εἰς ἀσφάλειαν κάλλιστα ἐξειργασμένην, ὁ δὲ ἵππον κτήσαιτο Μῆδον, ἢ κενταυρίδην, ἢ [c] κοππαφόρον, ἐλέγχοιτο ἂν, οἶμαι, ἑκάτερος οὐκ εἰδὼς ὅ, τι χρήσαιτο ἑκατέρῳ. [d] ἐπινεύεις καὶ τοῦτο; πείθου δή, καὶ τοῦτό μοι ἐπίνευσον, εἴ τις ὥσπερ σὺ ἀπαίδευτος ὢν ὠνοῖτο πολλὰ βιβλία, καὶ σκώμματα ἔστιν εἰς ἀπαιδευσίαν καθ᾽ ἑαυτὸν ἐκφέρῃ; τί ὀκνεῖς καὶ τοῦτο ἐπινεύειν; ἔλεγχος γάρ, οἶμαι, σαφὴς ἔστιν, καὶ τὸ ὁρώμενον

que enim si vel Marsyae aut Olympi *tibias* quis possideat, canat, nisi didicerit. Quid vero si quis Herculis cum arcu sagittas habens, ipse non sit Philoctetes, qui possit contendere, & collineare ad metam; quid hic tibi videtur? an perfecturus opus sagittatore dignum? Renuis hoc quoque. Eadem ratione qui gubernare nescit, & equestrem rationem non exercuit, si iste quidem pulcherrimam navem accipiat rebus omnibus ad decus pariter ac firmitatem elaboratam pulcherrime; hic vero equum emat Medicum, aut centauri de stirpe, aut coppa insignem: deprehendatur, puto, uterque; qui neutra re recte uti possint. Annuis etiam hoc? Crede ergo, & hoc etiam mihi annue, si quis, qualis tu, indoctus homo, multos emat libros; nonne dicteria hic in ruditatem suam contra se ipsum *elicit*, & publicat? Quid annuere hic etiam cunctaris? Clarum enim istud est argumentum, videntiumque unusquisque statim

a Ἐπὶ σκοπόν] Ἐπίσκοπα marg. *A*1. b Ἐπιδείξασθαι] Constanter ita legi addit *Solan.* c Κοππαφόρον] Ex emend. *Solan.* Κοππαφόρον *Fl. P. H.* marg. *A*1. Καππαφόρον *J. B*1. *S.* &c. d Ἐπινεύεις] Sic *Fl. Fr. B*1. *P. H. S.* Ἐπινεύσεις *J.* & marg. *A*1.

17. * Κενταυρίδην ἢ κοππαφόρον] Ἐπίσημον τοῦτο τὸ ἵππων ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἐγκαιόμενον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ὅτων ὅτοι οἱ ἵπποι τὸ γένος, ὡς ἐπὶ τοῦ μηροῦ τὸ Δῆλτα τὸν † κάππα τὸ στοιχεῖον, ἢ ‡ σίγμα, ἀφ᾽ ὧν ἐκ παρονομάζοιτο καὶ τὸ κάππα κοππατίαι, καὶ ἀπὸ τοῦ § σίγμα σαμφόραι. Μῆδος δὲ ἵππος ὁ Νισαῖος· ἡ Νίσα δὲ πόλις Μηδίας, ἔνθα αἱ βασιλικαὶ ἱπποφορβίδες νεμόμεναι τοῖς Μήδων βασιλεῦσιν ἵππους ἔτρεφον γυναίους· κενταυρίδαι δὲ ἵπποι, οἱ ἀπὸ ¶ Λαρίσης τῆς Θετταλίας, τάχα ἀπὸ τῶν Κενταύρων ὀνόμασται. *V.*

* Κενταυρ.] Et hoc ad alia verba relatum erat.
† Κάππα] Lege κόππα, utroque loco. *M. du S.*
‡ Σίγμα] Lege Σάμπι. *M. du S.*
§ Σίγμα σαμφόραι] Pro σίγμα iterum σάμπι legendum monet *Solan.* nil tamen mutavit; sed σαμφόραι in textum recepit ex C. cum σαμφόραι tantum editum esset. in V. vero ϡ. (pro ϡ) mox etiam Νισαῖος pro Νισαῖος, item Νῖσα pro Νίσα, ac *Medias* pro *Mediae* legebatur, quod eodem duce mutavi. *J. F. R.*
¶ Λαρίσης] Λαρίσσα V.

6. Ὀλύμπου] Vid. *Plut.* de Muf. 1075... Marsyae hic discipulus, qui musicae sacrorum Graeciae fere omnium auctor, in quam primus musicam *Canonicam* invexit. De hujusce Olympi calamo seu tibia vid. *Eur.* Ἰφ. A. p. 267. B. Utriusque meminit *Basilius* de Leg. Graec. lib. (*Grot.* ed. 99.) *Philostr.* 574. Μαρσύας ἢ Ὀλύμπου, καὶ Ὀλύμπου τοῦ αὐλητοῦ. *M. du S.*

12. Κατὰ ταῦτα] Nihil mutare *Fl.* adscripsit *Solan.* An τ᾽αὐτὰ maluit? Conf. mox ad c. 7. ubi id potius requirerem, quam hic. *J. F. R.*

17. Ἵππον — Μῆδον, ἢ Κενταυρίδην, ἢ Καππαφόρον] Per equum Centauridem intelligit credo Thessalum: nam & equi Thessali olim in pretio, & Centauri Pelium Thessaliae montem & loca vicina habitabant. Cappophorum vero intelligit, cui insita erat nota K. talis *Aristophanes* Κοππατίας vocabat in Nebulis, ad quem locum vide Scholiasten. *J. P.* a *G.*

18. Κοππαφόρον] Omnes quos vidi libri Καππαφόρον, nisi quod *Fl. P.* forte κοππόφορον. Ego cur mutaverim, audi. quia apud *Aristophanem* & *Philostratum* p. 334. etiam de equo, cui Κοππατίας nomen est, legimus ipso fere *Nubium* initio; ubi Scholiastes, quamquam depravatissimus, inde dictos docet, quia signum *Coppa* gerebant; qua figura apud Graecos nonagenarius numerus signabatur. Ea autem figura erat P. inversum in hunc modum [q.] rem totam egregie enucleavit Doctissimus *Scaliger* in ea, quam de *litteris Ionicis* operi suo ad *Eusebii* Chron. inseruit *dissertatione*, posfter.

tim illud, quod maxime in promtu esse solet, subjicit, *Quid commune cani & baluco?*

6. Et fuit non ita pridem in Asia aliquis vir dives, calamitate quadam utroque pede truncatus, qui ex frigore, puto, sphacelo essent corrupti, cum per nivem iter ei faciendum fuisset. Huic ergo miserabilis ille casus obvenit: quod infortunium uti consolaretur, ligneos sibi pedes fecerat: iisque subligatis, servis simul innixus, incedebat. At hoc factitabat ridicule, quod crepidas semper pulcherrimas emebat, recenti opere, & multum sibi negotii circa illas habebat, ut quam pulcherrimis semper calceis ornata haberet ligna illa, hoc est, suos pedes. Non igitur eadem tu facis? mentem qui habeas claudam & ficulneam, aureos vero tibi cothurnos compares, in quibus vix rectis pedibus aliquis incedat.

των ἑκατὸν εὐθὺς τὸ προχειρότατον ἐκεῖνο ἐπιφθέγξεται, τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλαντίῳ; [e]Καί ἐγένετό τις πρὸ πολλοῦ ἐν Ἀσίᾳ πλούσιος ἀνὴρ, ἐκ συμφορᾶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας, ἀπὸ κρύους, οἶμαι, ἀποσαπέντας, ἐπειδὴ πόλεμος χιόνα ὁδοιπορῆσαι ξυνέβη αὐτῷ. ἵνα τοίνυν τοῦτο μὴ ἐλεεινὸν ἐπεπόνθει, καὶ θεραπεύων τὴν δυστυχίαν ξυλίνους πόδας ἐποιήσατο, καὶ κατὰ τούτων βαδίζων, ἐπισκευαζόμενος ἅμα τοῖς οἰκέταις· ἐγὼ δὲ γελοῖον ἐποίει, κρηπίδας μὲν καλλίστας ἐωνεῖτο νεοτμήτους ἀεί, καὶ τὴν πλείστην πραγματείαν περὶ ταύτας εἶχεν, ὡς καλλίστοις ταῖς ὑποδήμασι κεκοσμημένα εἴη αὐτῷ τὰ ξύλα, οἱ πόδες δή. ἐ ταῦτα ἔστι καὶ σὺ ποιεῖς; χαλκῆν μὲν ἔχων καὶ συκίνην τὴν γνώμην, ἀγαθὸν δὲ [f]χρυσᾶς ἐμβάτας, οἷς μόλις ἄν τις καὶ ὀρθοῖς ποσὶν ἐμπεριπατήσειεν.

Ἐπεὶ

e Καὶ] Nil mut. Edd. Καίτοι vult *Marcil.* f Χρυσᾶς ἐμβάτας] Legend. χρυσᾶς ἐμβάδας addit *Solan.*

ster. edit. p. 110. quam omnino consule. Quam in rem ut & ego aliquid de meo amplius conferam, accipe simul figurae illius descriptionem, si ulla, liquidissimam a *Quintiliano* exhibitam, & eadem opera in ejus textu non poenitendam emendationem. Is itaque lib. I. c. 4. *Inst. de litteris redundantibus* agens sic scribit. *Et* K. *quae & ipsa quorundam nominum nota est, &* Q. *cui similis effectus speciesque, nisi quod paulum a nostris obliquatur,* Κόππα *apud Graecos, nunc tantum in numero manet.* Hic si COPPA legas pro ΚΑΠΠΑ quod tamen omnes libri, quos quidem viderim, praeferunt, tam impressi quam Mss. habebis & mentem *Quintiliani*, & id quod volumus, hujus signi imaginem speciemque, quam limpidissime potuit descriptam, cum doceat *Coppa* Graecorum Romano Q simile, nisi quod a suis obliquetur, id est, pro recta linea, qua Graeci efformabant [q] Romanos curva uti [Q] unde liquido conficitur idem ab eo signum describi, quod Scholiastes *Aristophanis* optime etiam per P. inversum designavit, hanc nempe formam, q. Ne ultra te morer, duo haec observes velim; figuram litterae Latinae Q. antiquis illis temporibus a dextro latere caudam gestasse, quam nos fere scribentes a sinistro ducere incipimus. Deinde male & jam a prisco more longe diverso, istud ἐπίσημον in Graecis nostris libris pingi; cum vera forma ea sit, quam *Scaliger* primus restituendam docuit, nempe inversum Rho, P. seu circulus a cujus latere intuenti dextro ducitur, inferne recta linea tangens q, minusculo nostro q prorsus simile, in nummis tamen varia est hujus Epi-

semi, literae etiam aliquando forma. Adi *Spanhem.* de usu & praest. numism. apud quem tres hae occurrunt Ϙ. Ϙ. Ϥ. Pro K in aliquot nummis invenitur (p. 92. 95.) deinde pro numero XC. (p. 92. & 97.) Hactenus de *Coppa*. Equorum autem femori inurebatur: vid. *Anacr.* Ed. *Steph.* p. 73.

Ἐν ἰσχίῳ μὲ ἵππου
Πυρὸς χαράγμ' ἔχουσι.

V. Ἀναϐ. c. 47. πιθηκοφόρους. *M. du S.*

28. Καὶ ἐγένετό τις πρὸ πολλοῦ] Καί τοι ἐγένετό τις πρὸ π. *Th. M.*

Καὶ ἐγένετο] Tollendum censeo illud καί, odiose hic, ut puto, initio sententiae affixum. V. *Plut.* 1216. C. & 1239. C. *M. du S.*

37. Νεοτμήτους] Non ausim damnare nomen, quod libri tuentur & analogia, cum praesertim τίμνειν esse proprium hac in re verbum σκυλοτόμοι doceant. Venit tamen in mentem, an non posuerit Lucianus verbum paullo generalius, νεοκμήτους. Certe Latine non ausus sum dicere crepidas *recens scissas*, cum a *suendo* potius *sutores* dicti sint, quam a *scindendo*. *J. M. G.*

41. Οὐ ταῦτα] Et ita habere *Fl.* adlevit *Solan.* Quare? quia forsan τἀυτὰ quaesivit, quod non improbarem, si alicubi invenirem, sed est ταῦτα etiam in cett. Conf. modo c. 5. ubi eadem suspicio. *J. F. R.*

42. Συκίνην] Proverbium est, de quo *Erasm.* adagio *siculnus*. *G. C.* Conf. supra *Alex.* c. 47. Infra *Peregr.* c. 24. *J. F. R.*

43. Χρυσᾶς ἐμβάτας] Misere aberratum est supra in

Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις ἡ † Ὁμηρον ἐπίῃ πολλάκις, ἀναγνώτω σοί τις αὐτῷ λαβὼν † βίβλον † Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐξετάζειν· ἔδοξε γὰρ αὐτῷ σοί. πυνθάνῃ δέ τις αὐτῷ δημηγορῶν παγγέλωτος ἄνθρωπος, ἀλλόκοτος τὸ σῶμα καὶ λελωβημένος. ἐκεῖνος τοίνυν [a] ὁ Θερσίτης ὁ τοιοῦτος, εἰ λάβοι † Ἀχιλλέως πανοπλίαν, οἴει ὅτι αὐτίκα ἅμα τοῦτο καλὸς ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ ὑπερπηδήσειε μὲν † σάλαμον, ἐπιβολώσει δὲ αὐτῷ τὸ ῥεῖθρον τῷ φόνῳ † Φρυγῶν, ἀποκτενεῖ δὲ † Ἕκτορα, καὶ πρὸ αὐτοῦ † Λυκάονα, καὶ † Ἀστεροπαῖον, μηδὲ φέρειν ὅπλα δυνάμενος; οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι χωλεύων ὑπὸ τῷ ἀσπίδι, καὶ ὅτι φόβα καταπίπτων ὑπὸ τοῦ βάρους, καὶ ὑπὸ τῷ κράνει, ὁπόταν ἀναπνεύσειε, δεινὸν τὸν [b] αὐτοῦ ὀφθαλμὸν, καὶ † θώρακα ἐπαίρων τῷ τῦ μεταφρένῳ κυρτώματι, καὶ τὰς κνημῖδας ἐπισυρόμενος, καὶ ὅλως αἰσχύνων ἀμφοτέρους, καὶ † δημιουργὸν αὐτοῦ, καὶ † δε-

7. Quandoquidem vero inter alios Homerum etiam emisti saepe, capiat aliquis & legat tibi secundum Iliadis librum, cujus reliqua examinare noli; nihil enim eorum ad te. Fingitur autem ab illo concionari ridiculus undique homo, distorto corpore atque debili. Ille ergo Therſites, talis, Achillis arma si capiat, putasne illum propterea statim & pulchrum simul & fortem futurum, & trajecti saltu fluminis aquas Phrygum caede infecturum? interfecturumque Hectorem, atque ante illum Lycaonem & Asteropaeum, qui neque humeris ferre fraxineam illam *Achillis hastam* possit? Non sane dixeris. Sed risum quoque debeat, claudicans sub scuto, & praegravitate pronus prolabens, ac sub galea, si quando suspiciat, strabos illos oculos ostendens, & illa dorsi curvitate thoracem elevans, trahensque ocreas, qua re pudorem & artifici & domino armorum objiciat. Idem

a Ὁ Θερσίτης] Non comparet in *Fl.* b Αὐτοῦ] Αὐτῷ marg. *As.*

54. Καὶ * ὑπερπηδήσει] μὲ † σάλαμον] Ταῦτα πάντα λέγει Ὅμηρος † Ἀχιλλέα ποιῶν. *V.*

* Ὑπερπηδήσειεν] Ὑπερπηδήσειε Edita, mutavit *M. du S.*

T. 2. *Jov. Trag.* c. 41. tam in textu Luciani, ubi p. 688. τοὺς ἰμβάδας ex *P.* editum, quum *F. B. H. S.* ut jam video, recte *ἰμβάτας* habent; quam in nota ad *Schol.* ubi & *al* male exaratum pro *οἱ ἰμβάται*. In differentia τῶ *ἰμβάδες* & *ἰμβάται*, misere quoque sibi contradicunt Lexicogr. & Grammatici, sed genus tamen est certum; nam *ἡ ἰμβάς* dicendum, *ὁ ἰμβάτης*. *Ammonius* p. 49. Ἐμβάδες, ait, *κωμικὰ ὑποδήματα ἰμβάτα* (immo *ἰμβάται*) *δὲ τὰ τραγικά*. Idem ait *Th. Mag. Budaeus* contra *ἰμβᾶς calceamentum tragic. ἰμβᾶται comica. Stephanus*, idem *ἰμβάδες* quod *ἰμβάται*, ait, ex Luciani *Gall.* (c. 26. f.) *Pollux* vero a se ipso dissentit, L. IV. c. 18. seg. 115. scribens: Κόθορνοι μὲν τὰ τραγικὰ & *ἰμβάδες*. Ἐμβάται δὲ τὰ κωμικά. Et VII. f. 91. Ἐμβάται δὲ, ὅταμα τοῖς κωμικοῖς ὑποδήμασιν. Sed ibid. f. 85. Ἐμβάδες, αὐτιλὶς μὲν ὑποδήμα — κόθορνοις ταπεινοῖς ἔοικε. Cl. *Hemsterh.* rem non expedivit ad T. I. *Necyom.* c. 16. f. ubi καταβᾶς ἀπὸ † *ἰμβατῶν* habemus, dum ad *Spanh.* nos ablegat. Nam is ad *Aristoph.* Plut. 759. eumdem Luciani ex *Necyom.* locum adlegat acsi *ἰμβάδες* legeretur, aeque ac in *Gall.* c. 26. f. dum tamen, ut modo vidimus, ipso volente Cl. *Hemsterh. ἰμβατῶν* ibi editum, inque eo Edd. vett. illic consentire video, veluti in *ἰμβάδων* consentiunt in altero loco, ubi tamen diserte de tragicis agit. At quia infra *Epist. Sat.* §. 19. *τραγικαὶ ἰμβάται* aeque ac in *Necyom.* l. d. Item *Jov. Trag.* sic quoque ex consensu Edd. optimar. legendum est; potius & in *Gall.* c. 26. f. forsan *ἰμβατῶν* jam corrigendum, etsi ibi Edd. *ἰμβάδων* praeferunt. Tumque non male *Solanus* conjecerit, hoc loco pro *χρυσοῦς ἰμβάτας*, legendum *χρυσᾶς ἰμβάδας*, quod calceos humiliores designet, non plane tragicos. Sic supra *Bacch.* §. 2. *χρυσῇ ἰμβάδι*. *Rhet. Praec.* c. 15. *ἰμβᾶς Σικυωνίας*. *Aristoph.* Plut. 759. *ἰμβᾶς γεγόνων*. ubi *Spanhem.* eo usque recte consulitur, quo exempla alia tria ex *Aristoph.* adfert, ubi *ἰμβᾶς* de so-

loa

Idem vero tibi quoque usu venire non vides, cum librum in manu habes pulcherrimum, pelle purpurea, aureo umbilico, ornatum; legis autem ita ut pronuntiatione barbara illum deformes atque distorqueas, deridentibus eruditis, laudantibus autem, qui tecum sunt, adulatoribus, qui tamen & ipsi ad se invicem conversi frequenter ridēnt?

8. Volo tibi etiam narrare aliquid Pythone factum. Tarentinus quidam, Evangelus nomine, domi non ignobilis, animum adjecerat ad victoriam Pythiorum. Ac nudorum illud certamen statim supra se esse videbat, qui neque ad robur neque ad celeritatem natura aptus esset: cithara vero & cantu facile se victurum, persuaderi sibi a sacerrimis hominibus, familiaribus suis, passus fuerat, laudantibus, clamantibus, quoties vel minimum ille chordas attingeret. Venit ergo Delphos, cum cetera splendidus, tum quod intextam auro vestem sibi fecerat, & coronam ex aurea lauro pulcherrimam, ut pro fructu lauri sma-

σπόδιλα. τὸ αὐτὸ δὴ καὶ σὺ πάσχων, οὐχ ὁρᾷς ὁπόταν τὸ βιβλίον ἐν τῇ χειρὶ ἔχῃς πάγκαλον, [c] πορφυρᾶν μὲν ἔχον τὴν διφθέραν, χρυσοῦν δὲ τὸ ὀμφαλόν, ἀναγιγνώσκεις δὲ αὐτὸ βαρβαρίζων, καὶ καλαισχύνων, καὶ διαστρέφων, ὑπὸ μὲν τῶν πεπαιδευμένων καταγελώμενος, ὑπὸ δὲ τῶν ξυνόντων σοι σχολάζων ἐπαινούμενος. οἱ καὶ αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπιστρεφόμενοι, γελῶσι τὰ πολλά.

Θέλω δέ σοι διηγήσασθαί τι Πυθοῖ γενόμενον. Ταραντῖνος, Εὐάγγελος τὄνομα, τὴν σὴν ἀφασίαν ἐν τῷ Τάραντι, ἐπεθύμησε νικῆσαι Πύθια. τὰ μὲν οὖν τῆς γυμνῆς ἀγωνίας αὐτίκα ἐδόκει αὐτῷ ἀδύνατον εἶναι, μήτε πρὸς ἰσχύν, μήτε πρὸς ἀκύτητα ἐν πεφυκότι· κιθάρᾳ δὲ καὶ ᾠδῇ, ῥᾳδίως κρατήσων ἐπείθη ὑπὸ τῶν καλαράτων ἀνθρώπων, οὓς εἶχε περὶ αὐτὸν, ἐπαινέντων, καὶ βοώντων, ὁπότε καὶ τὸ σμικρότατον ἐκεῖνος ἀναψήσαιτο. ἦλθεν οὖν εἰς τοὺς Δελφοὺς τά τε ἄλλα λαμπρὸς, καὶ δὴ καὶ ἐσθῆτα χρυσόπαστον ποιησάμενος, καὶ στέφανον δάφνης χρυσῆς κάλλιστον, ὃς ἀντὶ καρπῶν τὰς δάφνης σμαράγ-

c Πορφυρᾶν] Sic emendavit *Solan.* Πορφυρᾶ Edd. vulgo.

lea calceove senum adhibetur. Sed spatii angustia non sinit haec fusius exponere; alioqui pluribus traderem, τὸ ἰμβάτης generalius esse, τὸ ἰμβάτης tragicis cothurnis magis proprium, & *Ammonium* adeo melius sensisse, quam *Pollucem*. *J.F.R.*

47. Βῆτα — ἰωνικῶς.] Hinc usu receptam jamtum fuisse eam rationem constat, qua nos hodieque in dividendis *Homeri* carminibus utimur. *M. du S.*

Βῆτα τ' Ἰλιάδ.] Si certa est scriptura, patet hinc non solum libros Homericos jam tempore Luciani sic divisos, sed literas illas adpositas non mere numerales fuisse, verum elementarias. Et ita ap. *Eustath.* ad Il. A. Nota 1. διὸ καὶ τὰ εἴκοσι τίσσαρα κεφάλαια τῆς Ὁμηρικῆς ποιήσεως — τὰ μὲν ἄλφα καὶ βῆτα καὶ γάμμα ὀνομάζουσι, καὶ τὰ ἑξῆς, ἀπὸ τῶν γραμμάτων καλοῦντες). atque apud alios Schol. non semel Ἰλ. ἄλφα, βῆτα, &c. plene legitur. Non tamen ab ipso *Homero* profectam divisionem, satis norunt eruditi. A Grammaticis Homero posterioribus ortam monet Cl. *Dubner.* in Latin. Vet. Jurisc. p. 203. Vulgo *Aristarcho* tribuitur, vid. quos ille adlegat *Casaub.* & *Fabric.* *J.F.R.*

49. Δημογερόντων, παγγίλοιες] *Hom.* Il. B. 212. *M. du S.*

54. Ὑπερηνορέοντας] *Hom.* Il. Φ. 268. *M. du S.*

57. Ἕκτορα, — Λυκ. — Ἀχ.] *Hom.* Il. Φ. 34. & seqq. it. 179. *M. du S.*

60. Γέλοῖα ἂν ἐφλυκτιῶνται] Supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. §. 2. f. καὶ γέλοῖα ἐφλύουσι παρὰ πᾶσιν. Ac *Dial. Mort.* XV. f. Item *Bis Accus.* c. 15. Et persaepe alibi. *Dion. Hal.* VII. p. m. 473. μὴ ἐ γέλοῖα ἔρλῃ. *Aristoph.* Nub. 1031. καὶ μὰ γέλοντ' ἐφλύοντες. *J.F.R.*

70. Πορφυρᾶν — διφθέραν &c.] Supra Συγγρ. c. 19. *M. du S.*

77. Πυθοῖ] Πυθοῖ & Πυθοῖσι non esse adverbia, uti vulgus Grammaticorum statuit, sed ablativos obsoletorum nominum Πυθὼ & Πυθοῖ, quae in tertio & sexto casu habent οῖ, contracte οῖ, ut Λυδοῖ, αἰδοῖ, atque in illis intelligi σύν, contendit *L. Bos* de Ellipsi p. 282. & seq. ubi plura ex aliis exempla, & hoc Luciani quoque adfert. Adscripserat *Hemsterh.* adnotaveratque simul, quod versum erat *in Pythis*, reddendum, *Delphis*. *J.F.R.*

78. Βοώντων] Similem Histor. vid. apud *Cic.* ad Heren. IV. 47. *M. du S.*

γάγδυς εἶναι ἰσομεγέθεις τῷ καρπῷ. Ἦ μέν γε κιθάραν αὐτὴν, ὑπερφυές τι χρῆμα εἰς κάλλος, καὶ πολυτέλειαν χρυσῷ μὲν τῇ ἀκηράτῳ πᾶσαν, σφραγῖσι δὲ [a] καὶ λίθοις ποικίλοις κεκαλλωπισμένην, Μουσῶν μέλα-95 ξιν, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ὀρφέως ἐντετορευμένων· θαῦμα μέγα τοῖς ὁρῶσιν.

Ἐπεὶ δ' ἦν πόλε καὶ ἦλθεν ἡ τῶν ἀγώνων ἡμέρα, τρεῖς μὲν ἦσαν· ἔλαχε δὲ μέσος αὐτοῖς ὁ Εὐάγγελος ᾄδειν, καὶ μετὰ Θέσπιν τὸν Θηβαῖον ὁ Φαύλλος ἀγωνισάμενον. εἰσέρχεται οὖν [b] ὅλος περιλαμπόμενος τῷ χρυσῷ, καὶ τοῖς σμαράγδοις, καὶ βηρύλλοις, καὶ ὑακίνθοις· καὶ ἡ πορφύρα δὲ ἐνέπρεπε τῇ ἐσθῆτι, ἡ μιγεῖσα τῷ χρυσῷ διεφαίνετο. τούτοις ἅπασι προεκπλήξας τὸ θέατρον, καὶ θαυμαστὴν ἐλπίδα ἐμπλήσας τοὺς θεατὰς, ἐπειδὴ πόλε καὶ ᾖσαι καὶ κιθαρίσαι πάντως ἔδει, ἀναχρεῖ μὲν ἀνάρμοστόν τι, καὶ ἀσύντακτον, ἀπορρήγνυσι δὲ τρεῖς ἅμα χορδὰς, σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐμπεσὼν τῇ κιθάρᾳ, ᾄδειν δὲ ἄρχεται πόρρωθέν τι, καὶ λεπτὸν, ὥστε γέλωτα μὲν πάντων γενέσθαι τοῦ θεάτρου· τοὺς ἀθλοθέτας δὲ ἀγανακτήσαντας ὅτι τῇ τόλμῃ, μαστιγώσαντας αὐτὸν, ἐκβαλεῖν τοῦ θεάτρου. ὅτε δὴ καὶ γελοιότατος ὤφθη δακρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος, καὶ ὑπὸ τῶν μαστιγοφόρων συρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ σκέλη καθημαλωμένος ἐκ τῶν μαστίγων, καὶ συλλέγων

ragdi essent aequali fructus illius magnitudine. Citharam autem ipsam *fecerat* admirandum opus, pulchritudine & pretio, ex auro totam solido, sigillisque & gemmis variis ornatam, cum Musae inter alia & Apollo & Orpheus insculpti essent: ingens videntibus miraculum.

9. Cum vero tandem aliquando venisset dies certaminis, tres erant, quorum media canendi sors exiit Evangelo, & quidem post Thebanum Thespin, qui non male certaverat. Ingreditur ergo, auro relucens totus, & Smaragdis, & Beryllis, atque Hyacinthis. Decora quoque vestimenti purpura, inter aurum interlucens. His omnibus cum ante perculisset theatrum, & admirabili expectatione spectatores implevisset, ac tandem canere etiam & citharam pulsare omnino oporteret: pulsare incipit inconcinnum quiddam & incongruum; abrumpit autem chordas simul tres, vehementius justo in citharam dum irruit; incipitque cantare adeo alienum quiddam a Musis atque extenuatum, ut risus spectatorum omnium cooriretur, praesides autem certaminis indigne ferentes hominis audaciam, flagris caesum theatro ejicerent. Quo quidem tempore maxime ridiculus visus est aureus ille Evangelus, qui ploraret tractus a virgatoribus per mediam scenam, cruenta a flagellis crura habens, humi colligens si-

gi-

a Καὶ] Omisit *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως *J.* & *V*2. Prius reliquae.

94. Σφραγῖσι] Conf. fin. c. seq. Et *Tragop.* vs. 79. Et *Ovid.* Met. XI. 167. *M. du S.*

2. Εἰσέρχεται — ὅλος] Nihil referre, ὅλος ne an ὅλως recipias, vid. supra hoc Tom. *Herc.* c. 1. ὅλως Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

30. Κατὰ τὸν νόμον τὸν τίχνης] Vide haec copiose illustrantem *Gataker.* in Cinno p. 246. Ed. minor. P. 303. Ed. major. *J. F. R.*

33. Σφραγῖσιν] I. e. *gemmis.* *F. G.*

37. Ὤνητο] Ὠνήσω legisse videtur Interpres. *F. G.*

40. Περὶ πόδα] *Hesych.* ἔτνος ἐκέλευε τὸ ἀμφόζω, μετα-

ταφόρους καὶ τὸν συμμόστρον τοῖς ποσὶν ἐκκαθαίροντα ἢ ἀκριβῶς. *J. M. G.*

45. Θρᾷττα] *Thracias*, quas depingit *Ovid.* 2. Metam. *G. C.*

47. Εἰς τὸν Ἔβρον ἐμπεσοῦσαν ἐρυθρότητα εἰς τὸ μέλαν πόντου] Exhibuit quoque interpres *in nigrum pontum*, nec intercedo, quo minus ab poëta aliquo sic scriptum credatur. Sed Lucianum nunc simpliciter narrantem non respexisse opinor ad talem quandam imitationem, & intellexisse Melan finum; ut illam maris partem appellari novimus ab ingrediente eam *Mela* fluvio. Vide Geographos. *J. G.*

48 Μέ-

gilla citharae, quae exciderant scilicet cum vapularet una cum ipso etiam cithara.

10. Parvo autem post illum intervallo, Eumelus aliquis intrat Eliensis, citharam habens veterem, cujus lignei essent verticilli, vestem vero vix cum ipsa corona drachmis decem dignam. At hic, qui dextre cantasset, & lege artis tractasset citharam, vicit, & praeconio ornatus est, & derisit Evangelum, frustra sibi placentem cithara illa sua & sigillis, ac dixisse illi fertur, *Tu quidem, Evangele, aurea lauro cinctus es, quippe dives: ego vero pauperculus Delphica. Ceterum illum solum tui apparatus fructum tibi habe, quod, neque miserante quoquam te victum, hinc discedis, sed exosus omnibus propter artis illam expertem atque supervacuam luxuriem.* Apprime tibi Evangelus ille congruit, quatenus plane non curas risum spectatorum.

11. Neque vero intempestivum fuerit Lesbiam tibi fabulam enarrare, antiquam. Cum Orpheum Thressae mulieres discerpsissent, caput illius una cum lyra in Hebrum delapsum in sinum Melana delatum esse, ajunt; atque innatasse caput lyrae, canens, ut ferunt, threnum de Orpheo, cui lyra, ventis chordas impellentibus, succ-

χαμόθεν τ̃ κιθάρας τὰς σφραγίδας (ἐξεπεπτώκεισαν γ̃, καὶ κεῖνης [c] ξυμμαστιγωμένης αὐτῷ.)

Μικρὸν δὲ ὕστερον μετ' αὐτὸν Εὔμηλός τις Ἠλεῖος εἰσέρχεται, κιθάραν μὲν παλαιὰν ἔχων, ξυλίνους δὲ [d] κόλλοπας ἐπικειμένην· ἐσθῆτα δὲ ἡ μόγις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἀξίαν· ἀλλ' οὗτός γε ἅσας δεξιῶς, καὶ κιθαρίσας κατὰ τ̃ νόμον τ̃ τέχνης, ἐκράτησε, καὶ ἀνεκηρύχθη, καὶ τῶ Εὐαγγέλιον καταγέλα, μάτην ἐμπομπεύσαντος τῇ κιθάρᾳ, καὶ ταῖς σφραγῖσιν ἐκείναις. καὶ εἰπεῖν γε λέγεται πρὸς αὐτὸν· ὦ Εὐάγγελε, σὺ μὲν χρυσῆν δάφνην περίκεισαι, πλουτεῖς γάρ, ἐγὼ δὲ ὁ πένης τ̃ Δελφικὴν· πλὴν τοῦτό γε μόνον ὄνησο τ̃ σκευῆς, ὅτι μηδ' ἐλεούμενος ὑπὸ τῆς ἥττης ἀπέρχῃ, ἀλλὰ μισούμενος πρόσεστι δὲ τ̃ ἀτεχνόν σε ταύτῃ καὶ ἐσθῆτι τρυφήν. [e] ἐκεῖ πόδα δή σοι καὶ Εὐάγγελον ἔστω, παρ' ὅσον σοί γε ἐδόκει ἀλίγον μέλειν τῆς γέλωτος τ̃ θεατ̃.

Οὐκ ἄκαιρον δ' ἂν γένοιτο, καὶ Λέσβιον μῦθόν τινα διηγήσασθαί σοι πάλαι γενόμενον. Ὅτε τ̃ Ὀρφέα διεσπάσαντο αἱ Θρᾷτται, φασὶ, τ̃ κεφαλὴν αὐτῆς σὺν τῇ λύρᾳ [f] εἰς τ̃ Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν, ἐμβληθῆναι εἰς τ̃ μέλανα πόντον, καὶ ἐπιπλεῖν γε τ̃ κεφαλὴν τῇ λύρᾳ, τ̃ μὲν ᾄδουσαν θρηνόν τινα [g] ὑπὲρ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος, τ̃ λύραν δὲ αὐτῷ ὑπηχεῖν τ̃ ἀνέμων ἐμπιπτόντων

ταῖς

[e] Ξυμμαστιγωμένης] Συμμαστιγωμ. male *B1*. [d] Κόλλοπας] Recte Edd. praeter *J*. & *V2*. quae κόλλοπες. [e] Περὶ] Ita bene *Ald J. H. P B1. S.* Παρὰ *Fl.* L. & marg. *A1*. [f] Εἰς τ̃ Ἕβρον] Haec & seqq. a λύρᾳ ad λύρᾳ desunt in *Fl.* [g] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ λόγῳ marg. *A1*.

27. Κόλλοπας ἐπικειμένην] Κόλλοπες οἱ περικαλίσκοι τ̃ κιθάρας, ὧν ἐκδέδυν) αἱ νόμφαι. *V*.

37. Ὠνήσω] Γρ. Ὤνησο. *G*.

40. Περὶ πόδα δή σοι] Περὶ πόδα, ἀντὶ τῦ κατὰ πόδα, πλησίον, ἐγγύς. ἢ ἀληθέστερον ἰητέον, περὶ πόδα αὐτῇ [h] παλαιστροκομούσῃ· ἐπεὶ ἐν τῷ παρ' ἡμῶν εὐπαλαιφρόσυλα περὶ τοὺς πόδας ῥίπτει). *V*. (Ῥιπτοῦσα C. Ῥιπτεῖται V.)

[h] Παλαιστροκομούσῃ] Sic dedit *Solan.* pro vulgato παλαιστροκομοῦσα, & παρ' ἡμῶν, pro edito παρ' ὑμῶν.

48. Μέλανα πόντον] Mare nigrum Luciano notum. Sed de Propontide hic intelligendum videtur. *F.G.*

Μέλανα πόντον] Quando ita appellari mare hoc coeperit, alii doceant. *M. du S.*

ταῖς χορδαῖς ᾠδὴν προσενεχθῆναι τῇ Λέσβῳ· κἀκείνους ἀνελομένους τὴν κεφαλὴν καθαθάψαι, ἵναπερ νῦν τὸ Βακχεῖον αὐτοῖς ἐστί· τὴν λύραν δὲ ἀναθεῖναι εἰς τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερὸν, ἣ δὴ πολύ γε σώζεται αὐτόθι.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον Νέανθον τὸν Πιττακοῦ τοῦ τυράννου παῖδα τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ τῆς λύρας πυνθανόμενον, ὡς ἐκήλει τὰ θηρία, καὶ φυτὰ, καὶ λίθους, ἐμελῴδει δὲ καὶ μετὰ τὸν Ὀρφέως συμφορὰν μηδενὸς ἁπτομένου, πρὸς ἔρωτα τοῦ κτήματος ἐμπεσεῖν, καὶ διαφθεῖραι τὸν ἱερέα μεγάλοις χρήμασι, πεῖσαι δ' αὐτὸν καὶ ἑτέραν ὁμοίαν λύραν, δοῦναι αὐτῷ τοῦ Ὀρφέως· λαβόντα δὲ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τῇ πόλει χρῆσθαι, οὐκ ἀσφαλὲς οἰόμενον εἶναι· νύκτωρ δὲ ὑπὸ κόλπου ἔχοντα, μόνον προελθεῖν εἰς τὸ προάστειον, καὶ προχειρισάμενον κρούειν καὶ συνταράττειν τὰς χορδὰς, ἄτεχνον καὶ ἄμουσον νεανίσκον, ἐλπίζοντα μέλη τινὰ θεοπρεπῆ ὑπηχήσειν τὴν λύραν, ὑφ' ὧν πάντας καταθέλξειν, καὶ κηλήσειν, καὶ μακάριον ἔσεσθαι, κληρονομήσοντα τοῦ Ὀρφέως μουσικῆς· ἄχρι δὴ ξυνελθόντας τοὺς κώμους

cinuerit, & sic cum cantu appulsam Lesbo: illosque sublatum caput sepeliisse, ubi nunc Baccheum illis est, lyram vero Apollinis in templo dedicasse, ubi diu servata sit.

12. Interjecto tempore Neanthum Pittaci tyranni filium, qui istaec de lyra audisset, ut animalia, & plantas, & saxa demulserit, ac post Orphei mortem, nemine illam tractante cecinerit, in cupiditatem illius habendae incidisse, corruptoque magna vi pecuniae sacerdoti persuasisse, ut subjecta alia simili, Orphei sibi lyram daret. Cum vero accepisset, interdiu quidem in urbe ea uti non satis tutum putasse; noctu vero illa sinu condita solum progressum esse in locum suburbanum, eaque depromta, pulsasse & perturbasse fides adolescentem artis & Musarum expertem, qui speraret, carmina quaedam divina reddituram esse lyram, quibus delinire omnes ac mulcere cum posset, beatum se fore Musicae Orphei heredem; donec convenientes ad so-

nuna

a Πυθαγόρου] Ita *Fl. Bl. H.* &c. Πυθαγόρου *J.* & *Fr.* Forsan πυθόμενον voluere.

74. Κληρονομήσοντα] Κληρονομῶ σε Ἀττικῶς. *V.*

58. Νέανθον] De hoc Polltianus *in Nutritia. M. du S.*

74. Κληρονομήσοντα τ' &c.] Attice cum genitivo ait Schol. bene. Ita & supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 20. Verum & cum accusandi casu *Alciphr.* I. Ep. 39. p. 192. f. ἔτυχον τῆς πλουσίου κατηφείας τὸν μισήσαντα. *J. F. R.*

83. Τῶν ἄλλων βαρβίτων] Hinc videtur colligi posse, lyram & barbiton idem fuisse. *Longol.*

88. Τρισχιλίων δραχμῶν] A solo Luciano hoc memoratur; sed facile fidem facit. Quoniam autem de lucerna fictili venerandi senis sermo incidit, operae pretium est ex ipso Epicteto apud *Arrianum* p. m. 72. B. cur fictili ea usus sit, audire. *Ego*, inquit, *nuper cum apud Lares ferream haberem lucernam, audito strepitu sublatam accurrens mimaduerti. Rem deinde reputans, furtique causſam satis obuiam; cras*, inquam, *fictilem invenies.* At, o bone, quam tu tam vilem comparabas, ut qui furaretur neminem inventum iri putares, inventus est eo usque fatuus, ut ter mille drachmis emeret. Libros Pythagoricos a Platone; Speusippi Philosophi ab Aristotele, immenso pretio emtos narrat *A. Gellius* III. 17. Sed horum alia prorsus ratio est. *M. du S.*

90. Τῶν τοιούτων] Subaudi τὸ διά. *F. G.*

93. Τοῦ δαιμονίου ἐκείνου γέροντος] Serio Epictetum laudat: neque enim semper ridet Lucianus, neque omnia. Qui si Socratem ipsum aliquando inclementius tractarit, suspiciebat tamen. Senem fuisse docent & alii Scriptores, & ipse apud *Arrianum* p. 66. A. *Aul. Gell.* II. 18. *De Epicteto autem Philosopho nobili — recentior est memoria, quam ut scribi quasi obliteratum debuerit.* Ad *M. Aurelii* usque tempora vitam produxisse, auctor est *Suidas.* *M. du S.*

94. Χθὲς] Paulo post Peregrini mortem itaque haec scripta sunt. Vid. Περιγρ. c. 36. *M. du S.*

Ibid. Πρωΐτερος] I. e. Peregrini. *F. G.*

98. Τιγιάται τῇ Καλυδωνίᾳ] Memorat inter ἀναθήματα ejus verbis etiam *Pausan.* Arcad. p. 275, 38. *Wech.*

Ἐπὶ

tum canes, multos autem ibi fuisse, miserum laniaverint. Hactenus ergo Orphei simile fatum habuisse, ut solos in se convocaret canes. Ubi illud quidem manifestissime apparuit, non lyram fuisse, quae demulserit, sed artem & cantum, quae solis eximiis Orpheo a matre contigerant. Caeterum lyra supellex erat non melior barbitis aliis.

13. Et quid Orphea tibi aut Neanthum narro, cum nostra aetate fuerit, & forte adhuc sit, qui Epicteti Stoici lucernam fictilem tribus drachmarum millibus emerit? Sperabat, puto, ille etiam, si noctu ad illam lucernam legeret, continuo sapientiam Epicteti adstituram sibi per quietem, seque similem seni admirabili futurum.

14. Heri vero & nudius tertius alius quis Cynici Protei baculum, quem deposuerat, cum in ignem desiliret, talento ipse quoque emit, & habet pignus illud atque ostentat, ut Tegeatae Calydonii *apri* exuvias, & Geryonis ossa Thebani,

τὸν Ὀρφέα τὸν ἦχον (πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόθι) διασπάσαι αὐτόν· ὡς τοῦτο γοῦν ὅμοιον τῷ Ὀρφεῖ παθεῖν, ἢ μόνος [b] ἐφ' ἑαυτὸν ξυγκαλέσαι τοὺς κύνας. ὅτι δὲ καὶ σαφέστατα ἄφθη, ὡς οὐχ ἡ λύρα θέλγουσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ ᾠδή, ἃ μόνα ἐξαίρετα τῷ Ὀρφεῖ παρὰ τῆς μητρὸς ὑπῆρχεν. ἡ λύρα δὲ ἄλλως κτῆμα ἦν οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων βαρβίτων.

Καὶ τί σοι τὸν Ὀρφέα, ἢ τὸν Νέανθον λέγω, ὅπου καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγένετό τις, καὶ ἔτι ἔστιν, οἶμαι, ὃς τὸν Ἐπικτήτου λύχνιον τὸν Στωϊκὸν, κεραμεοῦν ὄντα, τριακοσίων δραχμῶν ἐπρίατο; ἤλπιζε γάρ, οἶμαι, κἀκεῖνον, εἰ τὴν νύκτα ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγιγνώσκοι, αὐτίκα μάλα καὶ τὸν Ἐπικτήτου σοφίαν ὄναρ ὀπτήσεσθαι, καὶ ὅμοιον ἔσεσθαι τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι.

Χθὲς δὲ καὶ πρώην ἄλλος τις τὸν Πρωτέως τοῦ Κυνικοῦ βακτηρίαν, ἣν καταθέμενος ἅλατο εἰς τὸ πῦρ, ταλάντου κἀκεῖνον ἐπρίατο, καὶ ἔχει μὲν τὸ λειμήλιον τοῦτο καὶ δείκνυσιν, ὡς Τεγεᾶται τὴν Καλυδωνίου τὸ δέρμα, καὶ Θηβαῖοι τὰ ὀστᾶ τοῦ [c] Γηρυόνου,

[b] Ἐφ'] Ὑφ' male *Fl.* [c] Γηρυόνου] Sic *Fl. Fr. Ald. J. Ha.* 1. & 2. *Bl. F. S. Amst.*

77. Διασπάσαι αὐτὸν] Καὶ καλοῦσι τοῦτο τὸν *κυνῶν διασπασμόν. V.*

82. †Περὶ τῆς μητρὸς] Καλλιόπης φησὶ τὸν Μούσης μυθεύσει γενέσθαι τοῦτον. *V.*

94. Καὶ πρώην] Δέγονται δ' ἄρα πρώην, ὡς ἐγράψατο ὁ Πλουσιαρχος. *V.*

Ibid. Πρωτέως] Περὶ τοῦ Περεγρίνου λέγει. *V.*

* Κυνῶν] Ita merito emendarat *Solan.* cum legeretur Κυκῶν.

† Περὶ τῆς μητ.] Ante ad verba ἃ μόνα ἐξαίρετα male referebamus hoc Schol. & schol. sequens, ad Ἐκείνῳ γέροντι.

"Ἐφη δέ, inquit, τὸ ὄστεον ὡς τοῦ Καλυδωνίου δοκοῦσιν· ἀπὸ δὲ τοῦ χρόνου ὁ μὲν πόνος ἦν παμπάλαιος ἤδη ψιλός. *J. M. G.*

99. Τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου] An factum de Geryonis ossibus, quod Sanctorum reliquiis contigisse cum admiratione legimus, ut vel multiplicatae sint, vel translatae? *Pausanias* enim in Atticis p. 34. 20. in Lydiae urbe non magna, Τμώλου δήμοις, inventa, narrat, post nudatum a tempestatibus collem, ὀστᾶ τὰ χῆτος εἶναι ἐς μέγεθος ὡς ἐπὶ μάλιστα ἀνθρώπου· ἐπὶ δὲ τοῖς ὀστοῖς ἄσπις ἦν ἰδεῖν. (conformatio suasit humana esse, magnitudo elephantum potius aut cetum suasisset) Λύσιππος δὲ λύγδου λίθου ἐς τοὺς πολλοὺς, Γηρυόνου τοῦ χρυσόγου δοκεῖ μοι τὰ τοιαῦτα κ. τ. λ. Dicemusne lacunam esse post Θηβαῖοι, aut post ὀστᾶ adeo. Sed hariolari nolo. Magnam vim ejusmodi reliquiarum, (κειμήλια, θησαύρισμα, ἀναθήματα pro diverso respectu vocant Graeci) breviter indicat Ex. *Spanhemius* in ipso ingressu magni operis p. 3. *J. M. G.*

Ibid. Γηρυόνου] Γηρυόνου differte scripsit Cl. *Gesn.* in nota sua; an quia Latini amant *Geryon*, *onis*? Dubito tamen num & sic in Luciano corrigi velit, quum etiam Γηρυόνου in *H2.* qua utebatur, intactum reliquit. Et cum nihil varietatis notatum reperirem, Edd. decem evolvi, easque in Γηρυόνου consentire deprehendi, nempe ab recto Γηρυόνης, quam formationem esse usitatissimam, vel ex *Lydii* Lex. poët. notum, qui id vel quater ex *Peleph.* & Γηρυονῆα a Γηρυονεύς ex aliis profert. Addo *Conon.* Apollodoro adnexum p. m. 247. τῆ Γηρυό-

καὶ Μεμφῖται τὸ Ἴσιδος τοὺς πλοκάμους. αὐτὸς δὲ ὁ τῶν θαυμαστῶν κτήματος δεσπότης, καὶ αὐτόν σε τῇ ἀπαιδευσίᾳ καὶ βδελυρίᾳ ὑπερήκοντισεν. ὁρᾷς ὅπως κακοδαιμόνως ἀφίξεισαι, βακλιρίας εἰς τὴν κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δεόμενος.

Λέγεται γὰρ καὶ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιῆσαι φαύλως πάνυ, καὶ γελοίως, ὥστε τὸν Φιλόξενον πολλάκις δι' αὐτὴν εἰς τὰς λαλομίας ἐμπεσεῖν, ὑπὸ δυνάμενον κατέχειν τὸν γέλωτα. οὕτως τοίνυν πυθόμενος ὡς [a] ἐγελᾶται, τὸ Αἰσχύλου συγγίον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπουδῇ κτησάμενος αὐτό, ὤφελε ἔνθεν ἔστα, καὶ κάτοχος ἐκ τοῦ συγγίου, ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν· οἷον κἀκεῖνο τὸ Δωρικόν, ἦκεν ἡ Διονυσίου γυνὴ, καὶ πάλιν· οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα. καὶ τοῦτο γὰρ ἐκ τοῦ συ-

& Memphitae cincinnos Iſidis. Ipſe vero admirabilis rei dominus, vel ipſum te inſcitia atque impuritate vicerit. Vide quam infeliciter te habeas, baculo in caput (*inſcuſſo*) revera indigens.

15. Dicitur etiam Dionyſius tyrannus ſcripſiſſe tragoediam, male ſane & ridicule, adeo ut ſaepe propter eam in Lautumias inciderit Philoxenus, qui riſum continere non poſſet. Hic ergo derideri ſe audiens, pugillares Aeſchyli, in quibus ille ſcribere ſolitus fuerat, ſtudioſe emit, futurum ratus, ut divino quodam ad poëticen ſtudio inde animaretur. Verum enim vero in illis ipſis *tabellis* longe etiam magis ridicula ſcripſit, quale illud Doricum, *Advenit Dionyſii mulier*: & illud, *Hei conjugem quam commodam deperdidi*: nam iſtuc etiam de pu-

[a] Ἐγελᾶται] Hoc pertinaciter ſervant Edd. Ἠγέλασται adſcript. marg. *J.*

ρούντος ἐξεκαλλίζε ὅσαι βόες. Et *Ptol. Hephaeſt.* p. 310. f. Ἥρα συμμαχοῦσα τῷ Γηρυόνῃ. *Parth. Nic.* c. 30. τὰς Γηρυόνου βοῦς. Nec aliter *Suidas*, nec *Ariſtoph.* quem vid. Acharn. vſ. 1081. Ideoque jam nulla mendi ſuſpicio: nec ſcio ubi Γηρύων aut Γήρυος inveniatur. *J.F.R.*

7. Λέγεται — Διονύσιον] Ut Latini verbis paſſivis impersonal. poſitis nominativum addere magis amant, ita contra Graeci accuſativum iis frequentius adjungunt. *Diod. Sic.* I. c. 95. pr. Λέγεται πρεσβεῦσαι Ἀμασιν τὸν Βασιλέα. Ib. med. λέγεται τὸν Ἄφριν παῖσαι — ἐπιτῶναι. L. 2. c. 21. λέγεται τὸν Μίμνουσαν, & millies ap. eumdem deinde. *Parth. Nic.* c. 30. Λέγεται δὲ τὸν Ἡρακλέα — ἀφικέσθαι. Et c. 31. Λέγεται δὲ τὸν Διομήδην. Item c. 36. Λέγεται δὲ τὸν Ῥῆσον ἔτι. *Aeſop.* f. 86. Λέγεται ταῦτα. *Arrian.* Exp. Al. in praef. λέγεται Φίλιππον μὲν τελευτῆσαι, ubi Cl. *Gronov.* ſex, ſeptem alia ſimil. ex *Æl.* & *Xen.* Interdum tamen & nominativum reperias, ut *Diog. Laërt.* T. 2. p. 582. Λέγεται ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι. *Diod. Sic.* V. c. 55. Λέγεται δ' ὅτι τῶν γόητες γεγενῆσθαι. Mox ibid. Ζεὺς λέγεται ἐμπεδῆσαι. *J.F.R.*

Ibid. Διονύσιον] Meminit *Cic.* ad Att. L. IX. unde proverbium factum eſt: Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ. *G.C.*

Διονύσιον] Dionyſius tyrannus. *F.G.*

Διονύσιον] *Seniorem* intelligit, qui tragoedias & comoedias edidit. Vid. *Plut.* 838. 2. 1276. 1532, 1. De tragoediis ejus vide *Suid.* & *Plut.* Timol. 442. 2. & 602. f. ubi fragmentum hoc etiam habet, ἢ ὁ Τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ὕφυ, quod apud *Stobaeum* etiam reperitur, *Grot.* Flor. 187. B. adde *Philoſtr.* p. 499. *M. du S.*

Διονύσιον τραγῳδίαν ποιῆσαι φαύλως] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum *Daviſ.* ad *Cic.* Tuſc. Diſp. V. p. 350. Ed. 2. Ibi Cicero de eodem Dionyſio tyranno: *muſicorum vero perſtudioſo poëtae etiam tragico quam bono, nihil ad rem.* Daviſ. autem: „ *Themiſt.* Or. IX. p. 126. Τραγῳδίας δὲ, inquit, ἱκανῶς γράφειν, καὶ Διονύσιος „ ὁ Τυραννος ἱκανὸς ἦν. De poëtica ejus facultate non „ tam bene ſentiunt reliqui, & in horum ſententia „ fuiſſe ſe non obſcure docet *Tullius*. *Ammian. Marcel.* L. XV. c. 5. *Legimus Dionyſium intentaſſe Poëtae Philoxeno mortem, cum eum recitantem* proprios „ verſus abſurdos & inconcinnos, *laudantibus cunctis, ſolus audiret immobilis.* Dein additis etiam his „ Luciani, pergit: alia de Philoxeno in lapicidinas conjecto teſtimonia corraſit *Jac. Perizon.* ad *Ælian.* V. „ H. L. X. c. 9. At de Dionyſii tragoediis vide *Scheffer.* „ *ferum* & *Kuhnium* ad L. XIII. c. 18. Haec *Daviſii* „ adſcribere non piguit. *J.F.R.*

8. Τὸν Φιλόξενον] Nota Philoxeni hiſtoria diſertiſſime enarrata a *Diodor. Sic.* l. 15. poſt pr. brevius a *Stobaeo* Serm. 13. περὶ παῤῥησίας. Tangit *Cic.* ad Att. 4, 6. med. Aliam cauſſam conjecti a Dionyſio in Lautumias Philoxeni, corruptam nempe ab illo Galateam, tyranni pellicem, indicat *Athenaeus* L. I. p. 6. F. & Schol. *Ariſtoph.* ad Plut. 290. Tragoedia ſunt Dionyſii nomina, & quae ad hoc argumentum alia pertinent, vid. apud *Fabric.* B. G. 2, 19. p. 675. in quo Catalogo Tragicorum etiam Philoxenus illuſtratur p. 686. Add. Viri docti ad *Aelian.* V. H. 10, 9. & 12, 44. *J.M.G.*

10. Οἱ δυνάμενοι κατ. τὸν γέλωτα] Aliam cauſſam aſſignat

pugillaribus : & illud , *Stulti sibi illudunt enim mortalium.* Atque hoc quidem apte dictum in te videri poteſt a Dionyſio , ac propter hoc carmen inaurare decebat illos pugillares.

16. Qua enim ipſe ſpe de libris concepta, eos volvis ſemper , & glutinas , & circumcidis , & croco cedroque inungis , & pelles circumdas , & apponis umbilicos , tanquam fructum aliquem illorum capturus ? Nempe melior omnino jam ipſa illa emtione factus es , qui ſic dicas , *ut libri praecipiunt ?* Quin piſcibus magis mutus es. Vivis autem ut neque dicere honeſtum ſit , ſed *immane* , ut in proverbio eſt , *odium* omnium ſuſtines propter impuritatem. Itaque ſi talem libri efficerent , curriculo quam longiſſime fugiendum ab illis erat.

ξίᾳ, καὶ τὸ, αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτοί. τοῦτο μὲν γε πρὸς σὲ μάλιστα εὐστόχως ἂν εἰρημένον εἴη, [b] ἢ τῷ Διονυσίῳ. καὶ διὰ τοῦτο χρυσῶσαι αὐτῷ ἔδει ἐκεῖνο τὸ πυξίον.

Τίνα γὰρ ἐλπίδα καὶ αὐτὸς ἔχων εἰς τὰ βιβλία, καὶ [c] ἀνελίττεις ἀεὶ, καὶ διαχολλᾷς, καὶ ξεικόπεις, καὶ ἀλείφεις τῷ κρόκῳ, καὶ τῇ κέδρῳ, καὶ διφθέρας περιβάλλεις, καὶ ὀμφαλοὺς [d] ἐντίθεις, ὡς δή τι ἀπολαύσων αὐτῆς ; πάνυ γοῦν ἤδη βελτίων γεγένησαι διὰ τὴν ὠνήν, ὃς τοιαῦτα μὲν φθέγγῃ· μᾶλλον δὲ τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος εἶ, βιοῖς δὲ, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν· μῖσος δὲ ἄγριον, [e] φασι, καὶ πάντων ἔχεις ὅτι τῇ βδελυρίᾳ· ὡς εἰ τοιοῦτος ἀπειργάζετο τὰ βιβλία, φυγῇ φευκτέον ἂν ἦν ὁτιποῤῥωτάτω ἀπ' αὐτῆς.

Δυοῖν

b [b] Ἢ] ἢ delet *Geſn.* *c* Ἀνελίττεις] Et hoc Edd. conſtanter. Ἀνατυλίττεις *Graev.* & marg. *AiW.* *d* Ἐντίθεις] Ἐντίθης vult *Guiet.* *e* Φασι] Sic *J. P.* aliaeque. Φασὶ *Fl.*

32. Ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν] Καινοπρεπὲς ἐστὶ τοῦτο, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν· τὸ γὰρ κοινὸν ὡς οὐδὲ καλὸν εἰπεῖν. *V.*

ſignat *Plut.* 595. f. Tragoedia nempe Tyranni ei ut emendaret data , a principio ad finem ab eo eſt obliterata. *M. du S.*

11. Ἐγλιλᾶται] Lege ἠγλίλαι & vid. Παραστ. c. 40. vel potius ἰγλιᾶτο, ut *Diog. Laërt.* p. 159. F, quamvis de alio illic ſermo. De hac veterum curioſitate vid. *Spanh.* p. 4. ed. ult. Adde his ob ſimilitudinem *Silii Italici* factum , qui in *Virgilii* monumento decubuiſſe fertur, quaſi eodem afflatu inſpirandus. Narrat *Jacob. Pontanus* 281. Philoc. *M. du S.*

16. Δωριὸν] Ubinam hoc Doricum invenies? Corruptum cenſeo ; necdum quid reponam ſatis video. Aliquid tamen habeo quod afferam. Fuit altera Dionyſii uxor nomine Doris ; v. *Ælian.* V. H. IX. 8. & XIII. 10. *Val. Maxim.* IX. 14. de qua haud dubie hic ſermo eſt. Adde *Cic.* Tuſc. V. Locra erat, Xeneti viri civium ſuorum nobiliſſimi filia. ſed ibi Loris dicitur. Vid. not. ad *Cornel. Nep.* in Dione. *M. du S.*

Ibid. Ἦκεν ὁ Διονύσιος] Non puto, ridiculum quaerendum eſſe in his verſiculis , prout hic recitantur, in quibus humile quiddam forte videas , & minime Tragicum ; ridiculum neſcio an quis hodie obſervet? ſed citari arbitror carminum principia eorum , quae miſerum poëtam praeter caetera declarent. *J. M. G.*

20. Μάλιστα σὺς. — ἢ τῆς Διον.] Aut μᾶλλον ſcribi debuit, aut σὺ σοχώτερον. *M. du S.*

25. Καὶ ἀνελίττεις] Haec omnia *Perſ.* ejusque Interpretes ad Sat. 3. *J. B.*

Καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ] Perinde quidem eſt ſive legas, ut in editis habetur καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ, ſive , ut in Mſ. extat, καὶ ἀνατυλίττεις ἀεὶ. Utrumque enim ſignificat *libros , verſus , evolvis* , utrumque verbum hunc apud ſcriptorem alibi quoque occurrit in hac notione. ſed cum ἀνατυλίττειν , quod hic codex vetuſtus prae ſe fert, ſit verbum rarius , credibile eſt librarios pro eo ſubſtituiſſe notius & tritius. Proprie ἀνατυλίττειν dicitur de voluminibus, quae evolvuntur. In ſequentibus mox ineptiſſime vertitur , καὶ διαχολλᾷς [e] ξεικόπτεις, *coagmentas , ſpolias* , cum vertendum ſit *conglutinas* , *circumcidis*. Chartae enim glutine jungebantur , deinde frontes librorum circumcidebantur, capiti vero voluminis adglutinabatur membrana purpurea, cui plerumque litteris aureis index libri inſcribebatur, ut erudite docuit maximus vir *Iſaacus Voſſius* ad Catullum pag. 52. vide quae ibi notavit, quae maxime faciunt huic loco illuſtrando. *J. G. G.*

Ibid. Καὶ διαχολλᾷς, καὶ ξεικόπτεις] I. e. recidis. *tu le rognes.* *F. G.*

28. Ἐντίθεις] Ἐντίθης. *F. G.* Ni Atticum foret εἰς pro ης, ut c. 19. f. περιτίθεις. *J. F. R.*

31. Τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἰχθύων ἀφωνότερος] Supra Z. Tp. c. 35. Ἀλκιτ. c. 1. *M. du S.*

Δυοῖν δὲ ὄντοιν, ἄττ' ἂν τῶν παλαιῶν τις κτήσαιτο, λέγειν τε δύνασθαι, καὶ πράττειν τὰ δέοντα ζήλῳ τῶν ἀρίστων, καὶ φυγῇ τῶν χειρόνων· ὅταν μήτε ἐκεῖνα, μήτε ταῦτα φαίνηταί τις παρ' αὐτῶν ὠφελούμενος, τί ἄλλο ἢ τοῖς μυσὶ παρατριβὰς φυεῖται, καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις, καὶ πληγὰς ὡς ἀμελοῦσι τοῖς οἰκέταις;

17. Cum vero duo fere sint, quae a veteribus parare sibi possit aliquis, ut & dicere possit & facere quae oportet, optimorum aemulatione, & fuga deteriorum: si neque istuc neque hoc utilitatis percepisse aliquem inde appareat; quid aliud quam exercitationes muribus parabit, aut habitacula blattis, aut servis plagas tanquam istorum negligentibus?

Πῶς δὲ οὐ καὶκεῖνο αἰσχρόν, εἴ τις ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντά σε βιβλίον ἰδὼν (ἀεὶ δέ τι πάντως ἔχεις) ἔροιτο ὅ τινος, ἢ ῥήτορος, ἢ ξυγγραφέως, ἢ ποιητοῦ ἐστί; σὺ δὲ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς εἰδὼς, πράως εἴποις τοῦτό γε· εἶτα ὡς φιλεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν ξυνουσίᾳ προχωρεῖν ἐς μῆκος λόγων, ὁ μὲν ἐπαινοῖ τι, ἢ αἰτιῶτο τῶν ἐγγεγραμμένων, σὺ δὲ ἀπορήσεις, καὶ μηδὲν ἔχοις εἰπεῖν, οὐκ εὔξῃ[a] τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν καθ' σεαυτοῦ, ὡς ὁ Βελλεροφόντης ἀφιφέρων τὸ βιβλίον;

18. Quomodo vero turpe esse illud negabis, si quis te videns in manu librum habere, semper autem omnino habes aliquem, interroget, cujus aut oratoris, aut historici, aut poëtae sit? tu vero, qui ex titulo noris, placide illud certe respondeas: deinde vero, ut solent talia in consuetudine familiari ad longos sermones procedere, ille laudet aliquid aut vituperet de his, quae ibi scripta sunt; tu vero consilii inops non habeas quod dicas: non tibi tum dehiscere tellurem optabis, qui librum eo modo, ut *literas* Bellerophontes circumferas?

Δημήτριος δὲ ὁ Κυνικὸς, ἰδὼν ἐν Κορίνθῳ ἀπαίδευτόν τινα βιβλίον καλλίστου ἀναγιγνώσκοντα, τὰς [b] Βάκχας, οἶμαι, τοῦ Εὐριπίδου, καὶ τὸ ἄγγελον δὲ ἦν τὰ διηγούμενον τὰ τοῦ Πενθέως πάθη, καὶ τὸ τῆς Ἀγαυῆς ἔργον, ἁρπάσας διέσπασεν αὐτὸ, εἰπὼν, Ἀμεινόν ἐστι τῷ Πενθεῖ ἅπαξ σπαραχθῆναι ὑπ' ἐμοῦ, ἢ ἐκεῖνα σοῦ πολλάκις. ζητοῦν

19. Cynicus Demetrius cum videret Corinthi indoctum quendam, qui librum legeret pulcherrimum, Bacchas, puto, Euripidis, esset autem *in ea parte fabulae* ubi nuncius Penthei factum enarrat, & opus Agavae: raptum *librum* discerpsit, dicens, *Melius est Pentheo semel a me lacerari, quam a te saepe.* Diu autem multum apud me quae-

a Τότε &c.] Τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε *Coll.* b Βάκχας] Βάκτας *Fl.* male, quod tamen & adscriptum marg. *Al.*

43. Καὶ ταῖς τιλφαις οἰκήσεις] Τίλφη ζωύφιόν τι τοῖς βιβλίοις ὡς ἐπίπαν ἐντίκτουσα σκώληκας, * ἐπιμήκη κεφαλὴν ἔχον, ὡς ἐν μικρῷ κατιδεῖν, λεπτὸν ἢ πίλιον εἴ τις † τοῦτο ‡ ἐγχρίψαιτο, κοντοστὸν § ἀποβάλλον. *V.*

53. Οὐκ εὔξῃ τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε] *G.*

* Ἐπιμήκη] Ἐπίμηκες dederat *Solan.* non adjiciens unde. Ideo non satis cautus cur vulgatum desererem videns, non obsecutus sum, nec enim comma addiderat: at si post ἐπίμηκες distinguas, construasque ζωύφιόν ἐστι μικρὰ ἔχον, *Solani* conjectura non displicebit; non tamen certum erit, Scholiasten sic dedisse. *J. F. R.*

† Τοῦτο] Sic *Solan.* pro vulgato τοῦτο, quod ei facilius dedi, quia ex C. est, etsi neque οὐδέποτε vulgatum ab Scholiaste profectum. *J. F. R.*

‡ Ἐγχρίψαιτο] Legendum existimo ἐγχρίμψαιτο. *J. F. R.*

§ Ἀποβάλλον] Exc. *G.* eadem, nisi quod habent ἀποβάλλον. C. etiam, nisi quod τοῦτο pro τοῦτο quod in reliquis est. Sed legendum κοντιόν, non πίλιον. *M. du S.*

43. Τίλφαις] Lege σίλφαις, ut Ἀλ. c. 31. mutare tamen nolui, quia sic etiam usurpari notat Scholiastes ad illum locum. *M. du S.*

53. Χανεῖν σοι] *Hom.* Il. Θ. 150. *M. du S.*

56. Δημήτριος] Vide Ὀρχ. c. 63. Δημων. 1. c. 3. & Τοξ. c. 27. *M. du S.*

Δημήτριος] De hoc aliisque XX. Demetriis vid. *Philostr.* IV. 25. notasque *Olear.* p. 163. b. 1. *J. F. R.*

58. Τὰς Βάκχας] *Eur.* Bacch. 1041. Quae fabula etiamnum extat. In *Fl.* βάκτας, prave. *M. du S.*

64. Τήμερον] *Usque ad hanc diem.* *F. G.*

73. Μὴ] Lege πῶς *M. du S.*

76. Κα-

quaerens, hodie nondum reperire possum, cujus rei caussa tantum studii in emendis libris colloces. Utilitatis enim aut usus cujusquam ex illis percipiendi caussa *fieri*, nemo putaverit qui vel minimam tui notitiam habuerit; non magis, quam calvus pectinem emerit, aut speculum caecus, aut surdus tibicinem, aut pellicem castratus, aut mediterraneus remum, aut aratrum gubernator. Verum ostentationem forte divitiarum ea res habet? & hoc vis declarari omnibus, te in ea etiam, quae nullam tibi utilitatem adferant, tamen de multa illa affluentia aliquid impendere? Verum enim vero, quantum ego etiam, Syrus homo, scire potui, nisi te ipse in illas senis istius tabulas per fraudem inscripsisses, jam perisses fame, & auctionem librorum tuorum proposuisses.

20. Relinquitur nempe illud te inductum ab adulatoribus, uti credas, non modo pulchrum te esse atque amabilem; sed doctum atque oratorem, & historicum, qualis nemo alius, libros emere ideo, ut laudes illorum asseras. Ajunt vero te illis recitare in conviviis, atque illos terrestrium ranarum instar prae siti clamare, aut non bibere, nisi dirumpantur clamoribus. Nescio enim quomodo opportunus es, qui naso ducaris, & credas illis omnia; qui aliquando illud etiam persuaderi tibi passus sis, regi te cuidam similem vultu esse, sic-

δὲ ἀεὶ πρὸς ἐμαυτὸν, ἕπω γὰ τήμερον εὑρεῖν δεδύνημαι τίνος ἕνεκα τ σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τ ὠνὴν τ βιβλίων· ὠφελείας μὲ γ', ἢ χρείας τ ἀπ' αὐτ, οὐδ' ἂν οἰηθείη τις τ ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδότων. εἰ μᾶλλον, ἢ φαλακρὸς ἂν τις πρίαιτο κτένιον, ἢ κάτοπτρον ὁ τυφλὸς, ἢ ὁ κωφὸς αὐλητρίδα, ἢ παλλακὴν ὁ εὐνοῦχος, ἢ ὁ ἠπειρώτης κώπην, ἢ ὁ κυβερνήτης ἄρότρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδειξιν πλούτου σοι τὸ πρᾶγμα ἔχει, καὶ βούλῃ τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι καὶ εἰς τὰ μηδέν σοι χρήσιμα, ὅμως ἐκ πολλῆς τ οὐσίας ἀναλίσκεις; καὶ μὴν ὅσα γε Σύρον ὄντα εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος ἐκείνου ληθήκαις παρενέγραψας, ἀπολώλεις ἂν ἔτι λιμῷ ἤδη, καὶ ἀγορὰν προὔτίθεις τ βιβλίων.

Λοιπὸν οὖν ἐ δὴ ἐκεῖνο πεπεισμένον ἔτι τ κολάκων, ὡς οὐ μόνον καλὸς εἶ, καὶ ἐράσμιος, ἀλλὰ σοφὸς, καὶ ῥήτωρ, καὶ συγγραφεὺς, οἷος οὐκ ἕτερος, ὠνεῖσθαι τὰ βιβλία, ὡς ἀληθεύοντας τοὺς ἐπαίνους αὐτοῦ. φασὶ δέ σε καὶ λόγους ἐπιδείκνυσθαι αὐτοῖς ἐπὶ δείπνῳ, κἀκείνους χερσαίων βατράχων δίκην διῳῶντας, ἐκκεκραγέναι, ἢ μὴ πίνειν, ἢν μὴ ἀῤῥαγῶσι βοῶντες. καὶ γὰ οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾴστος εἶ τ ῥινὸς ἕλκεσθαι, καὶ πιστεύεις αὐτοῖς ἅπαντα, ὅς ποτε κἀκείνο ἐπείσθης, ὡς βασιλεῖ τινι ὁμοιώθης τ ὄψιν,

c Κτένιον] Κτένας *Fl.* *d* Κἀμοὶ] Non habet *Fl.* *e* Δὴ] Restitui ex L. & *Fl.* Δεῖ Edd. cett. male. *f* Εἶ] Εἶναι *Fl.* & marg. *A1.* *g* Οὐχ ἕτερος] Sic pleraeque recte. Οὐδέτερος Schol. Οὐδ' ἕτερος *Fl.* *h* Ὡς ἀληθεύοντας] Ὡς εἰ ἀληθεύοντας marg. *A1.* *i* Ἐκκεκραγέναι] Κεκραγέναι *Fl.* *k* Ὡμοιώθης] Ὡμοιωθεὶς *Fl.*

84. Οὐδέτερος ἀπῆλθε τὰ βιβλία] Τὸ οὐδέτερος ἐπὶ δύο λαμβάνει· πῶς οὖν τοῦτο; εἰ μήπω ἔσφαλται τὰ τ γραφῆς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἕκ ἕτερος, γέγραπται οὐδέτερος, ἢ ἐκπέπλευκε τὸ Ε τῆ συνθέσει. *V.* Exstat etiam in C.

76. Κἀμοὶ Σύρον ὄντα] Syrus ergo & ille indoctus. *M. du S.*

88. Ἐκκεκραγέναι] Delerat ὦν *Solanus*, praeeunte *Fl.* Facerem idem, si plures addicerent, etsi posses ἐγκεκραγέναι conjicere, quod similia frequentet Noster, ut ἐμβοᾶν, ἐμφαγῶν &cc. Sed quia supra de *Merced. Cond.* §. 28. quoque χερσαίοις βατράχοις δίκην διῳῶντα κεκραγέναι, neque compositum ἐκκεκραγέναι in Nostro observavi, *Solano* adsentior. *J. F. R.*

Ibid. Ἢ μὴ] Καὶ μὴ. *F. G.* Probo; sed ne sine auctoritate librorum grassari videar, vulgatum exhibui. *J. F. R.*

92. Βασιλεῖ τινι] *M. Aurelio*; *erudituum* enim paulo post dicit c. 22. Sapientem etiam &cc. quod & a Scholiaste probe fuerat animadversum, quem vide a me emendatum. Praeterea post Peregrini mortem scripta; vide supra. *M. du S.*

ὄψιν, καθάπερ ὁ ψευδαλέξανδρος, καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς, καὶ ὁ κατὰ τοὺς προπάτορας ἡμῶν ψευδονέρων, καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος τεταγμένων.

Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τοῦτο ἔπαθες, ἀνόητος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπος, καὶ προϊὼν ἐξυπτιάζων, καὶ μιμούμενος βάδισμα, καὶ σχῆμα, καὶ βλέμμα ἐκείνου, ᾧ σαυτὸν εἰκάζων ἔχαιρες, ὅπου καὶ Πύρρον φασὶ τὸν Ἠπειρώτην τὰ ἄλλα θαυμαστὸν ἄνδρα, ὕστερον ὑπὸ κολάκων ὀπὶ τῷ ὁμοίῳ ποτὲ διαφθαρῆναι, ὡς πιστεύειν ὅτι ὅμοιος ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐκείνῳ; καίτοι [a] τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· διὰ δὲ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἦν· εἶδον γὰρ καὶ τὸν Πύρρου εἰκόνα, καὶ ὅμως ἐπείσθη ἐκμεμάχθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν μορφήν. ἀλλ' ἕνεκά μοι δὴ τούτων ὕβρισταί μοι εἰς τὸν Πύρρον, ὅτι σε εἴκασα κατὰ τοῦτο αὐτῷ. τὸ

ut commenticius ille Alexander, & fullo ille Pseudo-Philippus, & qui proavorum nostrorum memoria fuit, simulatus Nero, & si quis alius praefixam suo nomini mendacii notam gerit.

21. Et quid mirum, si hoc tibi usu venit, dementi atque indocto homini, si processisti supina cervice, incessum imitatus & habitum & vultum illius, cui assimilare te gaudebas; cum etiam Pyrrhum narrent Epirotam, admirabilem alioquin virum, adeo quondam ab adulatoribus, quantum ad similitudinis judicium, corruptum, ut Alexandro se illi similem putaret: cum tamen ea res, quantum Musicorum illud summum intervallum, distaret. Vidi enim Pyrrhi etiam imaginem. Et tamen putabat *in se* expressam Alexandri formam. Sed hactenus in Pyrrhum fui injurius, quod te illi, quantum ad hanc rem, com-

a Τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· διὰ δὲ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἦν] Sic redditum Luciano ex L. & *V2.* quae διὰ δὲ τοῦτο tantum omisit. Cett. male: τῶν Μουσῶν τοῦτο, διὰ πάντων.

6. Καίτοι τὸ τῶν * Μουσῶν] Αἰτιᾶται τὴν ὁμοιότητα τῆς παροιμίας τῆς διαφωνούσης χωρὶς τὰ Μουσῶν ἢ Φρυγῶν ὁρίσματα *V.*

* Μουσῶν] Ex interpretatione falsa vides corruptum etiam fuisse Luciani Codicem, quo Scholiasta utebatur. Ideoque ad Luciani textum nunc emendatum id accommodare non licuit. Vid. notas. *J.F.R.*

93. Ὁ ψευδαλέξανδρος] Ille *sortis extremae juvenis, qui Syriae regnum velut paternum* (Antiochi Epiphanis filium mentitus) *armis repeteret* a Demetrio Sotere. Vid. *Justin.* 35; 1, 6. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς] *Ammian.* L. XIV. c. 19. etiam hunc Pseudophilippum in fullonio natum testatur: *Haec*, inquit, *fortuna mutabilis & inconstans fecit Agathoclem Siculum ex figulo regem, & Dionysium gentium quondam terrorem, Corinthi literario ludo praefecit. Haec Adramyttenum Andriscum in fullonio natum, ad Pseudophilippi nomen evexit.* L. Bos.

Ibid. ψευδοφίλιππος] Andriscus ille, *vir ultimae sortis* apud Flor. 2, 14, 3. sive *stirpis.* Vell. Pat. 1, 11, 1. qui quod vulgo *ex similitudine Philippi* (Persei Macedoniae Regis filii) *Pseudophilippus vocabatur, regiam formam, regium nomen animo quoque regio implevit.* In *fullonio natum* etiam *Ammianus Marcellinus* dicit 14, 11. *J.M.G.*

95. Ψευδονέρων] De Pseudoneronibus tribus vid. *Casaubonus* ad *Suetonii* Neronem extremum. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος τεταγμένων] Benedictus, *qui mendacio subditi sunt.* Cedo, quos tales intelligam. Quin etiam quum conditionem hujusmodi innuit auctor, usurpat casum tertium; ut in principio Fugitivorum. ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι. Et rursus: Κράτιστα ἐπιγραφομένων ἐστὶ τοῦ νυνὶ τεταγμένων. In Reviviscentibus. οἱ δὲ ὑπὸ τὴν ἐναντίαν τύχην τεταγμένοι. Anastasius apud Basileenses, *& si qui alii hoc modo mentiti sunt*, sententiam, ut videtur, non voces crassius considerans. Puto velle auctorem, *& si quis alius eorum, qui post vocem* ψεῦδος *nomen positum habent.* Tales enim sunt illi, qui praecedunt Pseudonero & Pseudophilippis. Similiter lusit in citato loco ex Reviviscentibus in verbo multis praepositio φίλος. *J.G.*

96. Ὑπὸ τὸ ψεῦδος τεταγμένων] I. e. vocem ψεῦδος nomini proprio praepositum habentium, quales sunt isti, ψευδαλέξανδρος, ψευδοφίλιππος, & sim. *F.G.* Nam *Bened.* dederat, *qui mendacio subditi sunt. Anastasius: si qui alii mentiti sunt.* *J.F.R.*

6. Μουσικῶν τοῦτο· διὰ δὲ τοῦτο πάντων] Emendationem hanc nostram firmat L. proxime etiam accedit *V2.* in qua tantum desideratur διὰ, in aliis depravate prorsus legitur Μουσῶν τοῦτο διὰ πάντων. Confer ἀ. μισ. c. 11. si forte adhuc dubites: vide etiam, si lubet, *Plut.* 212. 2. ubi Μουσῶν ἢ Φρυγῶν ὁρίσματα. Proverbium quidem est, de rebus a se invicem discretis. Ita ut edidimus, emendasse etiam in suo codice Cel. *Kuster-*

rum.

comparavi. Quod autem sequitur, etiam sibi maxime conveniret. Cum enim ita animum induxisset Pyrrhus, eaque de se ipse crederet; nemo erat, quin accederet illius sententiae, & in societatem hujus morbi veniret, donec quaedam Larissae anus peregrina, verum dicendo, ista ipsum pituita liberavit. Pyrrhus enim postquam ostendisset illi imaginem Philippi, & Perdiccae, & Alexandri, & Cassandri, aliorumque regum, interrogabat, *cui ipse similis esset?* persuasum omnino habens venturam ad Alexandrum. At illa diu cunctata *Batrachioni*, inquit, *coquo*. Etenim erat aliquis in urbe Larissa Batrachion nomine, coquus, Pyrrho similis.

22. Tu sane cui de cinaedis illis, saltatorum libidini servientibus, similis sis, non equidem dixerim: te vero furorem robustum nunc adhuc furere videri omnibus ista

δὲ ἀπὸ τούτου, ᾧ πάνυ σοι πρέπον ἂν εἴη· ἐπεὶ γὰρ οὕτω διέκειτο ὁ Πύρρος, καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο, οὐδεὶς ὅστις οὐ ξυνετίθετο, καὶ ξυνέπαιζεν αὐτῷ, ἄχρι δή τις ἐν Λαρίσῃ πρεσβύτις ξένη αὐτῷ τἀληθὲς εἰποῦσα ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος ἐπιδείξας αὐτῇ εἰκόνα Φιλίππου, καὶ Περδίκκου, καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ Κασσάνδρου, καὶ ἄλλων βασιλέων ἤρετο τίνι ὅμοιος εἴη, πάνυ πεπεισμένος ὅτι τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἤξειν αὐτίκα· ἡ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισχοῦσα, Βατραχίωνι, ἔφη, τῷ μαγείρῳ· καὶ γὰρ ἦν τις ἐν τῇ πόλει Λαρίσῃ, Βατραχίων [b] ὄνομα, μάγειρος τῷ Πύρρῳ ὅμοιος.

Καὶ σὺ δὴ ᾧ τινι μὲν τῶν τοῖς ὀρχηστοῖς συόντων κιναίδων ἔοικας, οὐκ ἂν εἴποιμι· ὅτι δὲ μανίαν ἐρρωμένην ἔτι καὶ νῦν μαίνεσθαι δοκεῖς ἅπασιν, ἐπ' ἐκείνῃ τῇ εἰκόνι πάνυ σα-

[b] Ὄνομα] Abest a *Fl.* Adest in cett. Forsan τὄνομα adscript. marg. *F.*

rum video, qui proverbium de re, quae alteri, e diametro, ut ajunt, opposita est, dici notat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν Μυσῶν τοῦτο] Quae Scholiasta de Mysorum & Phrygum terminis dicit, declarari possunt e *Strabone* Lib. 13. p. 432, 33. τὰ δὲ ἔθνη ἐπὶ τὰ ἑῷα μέρη τοῖς τέλοις τούτοις ἐμπλοκὴν ἔχει μίχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ, καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν ἀνεπίκριτα εἶναι παραπίπτοντα εἰς ἄλληλα κ. τ. λ. ubi apparet, de rebus parum distinctis & ad discernendum difficilibus, dici potuisse illud proverbium. At noster de maxima & in sensus facile incurrente dissimilitudine hic agit. Deinde quis putet Lucianum scriptorem si quis alius disertum, & verborum minime parcum, quin περίεργον potius quam obscurum, ita abrupte ad illud proverbium alluturum fuisse? Quid ergo? corruptum jam olim putamus locum e compendio scribendi, pro μυσῶν legendum μυστικῶν. Nam illud alterum, quod ἀφ' πάντων dictum putamus, pro vulgatiore ἀφ' πασῶν, non habebit difficultatem, arbitror; cum etiam ἀφ' παντὸς (intell. ἀφαγήματος) dici observaverimus ab *Hippocr.* de diaeta 1, 9, 17. *J. M. G.*

Τῶν Μυστικῶν τοῦτο δὴς δὶς πασῶν] Vulgatum τῶν Μυσῶν &c. non esse sanum, *Gujetus* quoque animadverterat, non vero qui sanandum. Sed jam inventa veritate ab *Solan.* & *Gesner.* aliis conjecturis non indigemus. Cumque & Cl. *Wessel.* in Observ. p. 35. eodem modo emendandum viderit, ὄμμασι forem, si his viris non auscultarem. Habuimus id proverbii supra in de *Merced. Cond.* T. I. p. 719. ubi ad *Ptolem. Hermon.* remisi. Item in *Prometh.* c. 6. p. 34. T. I. Et in *Quom. Hist.* c. 7. T. 2. Et expositum est de summa distantia, maximaque differentia. *J. F. R.*

8. Τῷ Πύρρῳ] Pyrrhus Alexandro similis. *F. G.*

17. Ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης] *Obesae naris*, itemque contra ea *emunctae naris* homines, simili translatione dicunt Latini. Sed κόρυζαν satis ad verbum reddere num liceat, dubito. Frequentissime ludunt in hoc verbo Graeci ad infantiam exprobrandam & ἀβελτερίαν. Antiquissimam esse eam rationem, ostendit *Plato*, apud quem de rep. 1. p. 416. C. Thrasymachus Socratem sic superbe tractat, Τίθή σοι ἐστί; cum respondisset Socrates τί δή; ὅτι τοι σὲ, inquit, κορυζῶντα ἐᾷ περιορᾷ, καὶ οὐκ ἀπομύττει δήπουθεν. Sed haec copiosissime jam olim & magno apparatu Cl. *Hemsterhusius* in dialogis nostri selectis p. 25. *J. M. G.*

Ibid. Κορύζης] Supra T. I. *Dial. Mort.* XX. §. 4. κεφαλῆς, καὶ τύφου, καὶ πολλῆς κορύζης. Et *Dial.* IV. §. 2. κορύζης μὲν τὴν ῥῖνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὄντα. Ubi *Hemsterh.* hoc paucis exponit, promittens se opportuniore loco plura daturum; unde conjicio eum h. l. id acturum fuisse; quum loco priore non repetierit quae super κορύζῃ copiose dedit in Ed. Dialogor. Luciani minore, p. notar. 24—30. At quum & alibi similes minoris Edit. observationes non recudi in hacce curarit, nolim jam istam notam tam longam huc inserere, quia praescriptum foliorum numerum excedere non licet, & altera editio plurimorum in manibus versatur. Hoc solum repetam, prae aliis Lucianum κορύζῃ pro *stultitia* frequenter uti, ut praeter superiora,

σαφῶς οἶδα. ἔχειν θαυμαστὸν, εἰ ἀπίθανον ὕτω ζωγράφον ὂν, καὶ τοῖς πεπαιδευμένοις ἐξομοιοῦσθαι ἐθέλεις, πιστεύων τοῖς τὰ τοιαῦτά σε ἐπαινοῦσι. καὶ τί ταῦτα λήρει; πρόδηλον γὰρ ἡ αἰτία τοῦ περὶ τὰ [a] τοιαῦτα βιβλία σπουδῆς, εἰ καὶ ὑπὸ ναθείας ἐγὼ μὴ πάλαι καλεῖδον. σοφὸν γὰρ, ὡς γοῦν οἴει, τοῦτ' ἐπινενόηκας, καὶ ἐλπίδας ἐμικρὰς ἔχεις περὶ τοῦ πράγματος, εἰ βασιλεὺς μάθοι ταῦτα σοφὸς ἀνὴρ, καὶ παιδείαν μάλιστα τιμῶν· εἰ δὲ ταῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνος ἀκούσειεν, ὡς ὠνῇ βιβλία, καὶ ξυνάγεις πολλὰ, πάντα ἐν βραχεῖ παρ' αὐτοῦ ἔσεσθαί σοι νομίζεις.

Ἀλλ', ὦ καλαπύγων, οἴει τοσοῦτον μανδραγόραν καλαχεχύσθαι αὐτοῦ, ὡς ταῦτα μὲν ἀκούειν, ἐκεῖνα δὲ μὴ εἰδέναι, οἵος μόνον σε ὁ μεθ' ἡμέραν βίος, οἷοι δέ σοι πότοι, ὁποῖαι δὲ νύκτες, καὶ οἵοις καὶ ἡλίκοις ξυγκαθεύδεις; Οὐκ οἶδα ὡς ὦτα καὶ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλέως; τὰ δὲ σὰ ὕτω σαφῆ ἐστιν, ὡς καὶ τυφλοῖς εἶναι καὶ κωφοῖς γνώριμα· εἰ γὰρ καὶ φθέγξαιο μόνον, εἰ γὰρ [h] καὶ λεόμενος ἀποδύσαιο, μᾶλλον δὲ μὴ ἀποδύσῃ, εἰ [c] δοκεῖ, οἱ δ' οἰκέται μόνον ἢν ἀποδύσωνταί σε, τί οἴει, μὴ αὐτίκα ἔσεσθαι πάντα σε πρόδηλα τὰ τῆς νυκτὸς ἀπόρρητα; εἰπὲ γοῦν μοι καὶ τόδε, εἰ Βάσσος ὁ ὑμέτερος ἐκεῖνος

de imagine, illud plane scio. Itaque admirandum est, te malum adeo pictorem eruditis videri velle similem, & his fidem habere, qui eo te nomine laudant. Et quid ista nugor? Manifesta enim caussa tui circa tales libros studii, licet ego prae tarditate non olim perspexerim. Sapiens enim, ut quidem putas, hoc tuum commentum est, & spes non parvas ea de re concepisti, si Imperator ista audiat, vir sapiens, & in honore habens eruditionem maximo. Si vero ista de te ille audiat, ut emas libros & conducas multos, brevi te tempore ab ipso impetraturum speras omnia.

23. Sed putasne, impudice, tam copiose illum mandragora perfusum, ut haec quidem audiat, nesciat vero idem, qualis sit diurna vita tua, quales tuae potationes, quae noctes, cum qualibus & cujus aetatis hominibus cubes? nescis multas esse aures, oculos regis multos? Tua autem *facta* ita sunt aperta, ut caecis etiam atque surdis innotuerint. Si enim vocem modo mittas, si enim exuaris in balneo; quin, ne exuaris ipse, si videtur, si servi modo tui exuantur: quid putas? nonne statim manifesta futura tuarum secreta noctium? Dic igitur mihi hoc etiam, si vester ille, Bassus, Sophi-

a Τοιαῦτα] Et hoc omittit *Fl.* b Καὶ] Neglexit *Fl.* c Δοκεῖ] Δοκεῖ *J.* sola.

39. * Σοφὸς ἀνὴρ] Κατὰ † Μάρκον γὰρ οὕτω ὁ Λουκιανὸς ἦν. *V.*

* Σοφὸς ἀνὴρ] Σοφὸν γὰρ edebatur, quod ad Lucian. aptavit *M. du S.*

† Μάρκον] Μικρὸν Edita ridicule; sed & sic V. Recte Μάρκου C. & G.

de *Mort. Peregr.* sub init. & in *Navig.* §. 45. &c. *J. F. R.*

38. Εἰ βασιλεὺς μάθοι] Marcus Antoninus Philosophus. *F. G.*

57. Βάσσος] De quodam Basso legimus apud *Philostratum* p. 166. & ad quem Apollonii Epistolae extant XXXVI. & XXXVII. & apud *Suidam*, sed alius is videtur ab eo, qui hic notatur, de hoc vid. *Ovid.* Trist. II. 417. *M. du S.*

Βάσσος] Variorum quidem Bassorum meminit *Tacit.* nullius, quem hujus Sophistae nomine insignire queam; fuit & Bassus Neronis tempore, homo dicacissimus, qui *Asinus albus* vocabatur, ut refert *Quintil.* L. VI. c. 3. p. 545. *Asinumque* ob ineptias, *album* ob jucunditatem dictum vult *Turneb.* At *Burman.* ob stuporem vel magnas aures, & colorem cutis. Hunc designari non ineptum foret, si tempus conveniret. *J. F. R.*

58. Βάτταλος] De hoc apud auctores ambigitur, aliis *Tibicinem*, *Poëtam* aliis facientibus. Vid. *Plut.* v. De-

phista, & Batalus tibicen, & cinaedus Sybaritanus Hemitheon, qui nobiles illas leges vobis scripsit, quomodo furere, velli, pati & agere ista deceat; si, inquam, illorum aliquis leonina pelle indutus, cum fusti ambulet; quid visum iri putas spectantibus? Herculemne illum esse? Non, si totas etiam ollas lippiant. Sexcenta enim sunt, quae testimonium adversus illum habitum perhibeant, incessus, conjectus oculorum, & vox, & cervix infracta, & cerussa, & mastiche, & fucus, quibus vos ornamini. Et omnino facilius, quod est in proverbio, quinque sub axilla elephantos tegas, quam unum cinaedum. Tum leonina talem non tegat: tu vero speras futurum, uti libro tectus delitescas? Sed fieri id quidem non potest. Prodent enim te ac detegent reliqua indicia vestra.

24. Quod caput est, ignorare mihi videris, bonas spes non a bibliopolis esse petendas, sed a se ipso unicuique, atque a quotidiana vita sua, sumendas. Tu vero putas advocatum tibi communem testemque futurum Atticum, & Callinum librarios? Non, sed crudeles quosdam homines, qui te obterent, ubi Dis visum erit,

σοφιστὴς, ϗ Βάταλος ὁ αὐλητὴς, ἢ ὁ κίναιδος Ἡμιθέων ὁ Συβαρίτης, ὃς τὺς θαυμασιὺς ὑμῖν νόμους συνέγραψεν, ὡς χρὴ μαίνεσθαι, ϗ ὠδυτίλλεσθαι, ϗ πάσχειν, ϗ ποιεῖν ἐκεῖνα, εἰ τύτων τις νυνὶ λεοντῆν περιβαλλόμενος, ϗ ῥόπαλον ἔχων βαδίζοι, τί οἴει φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν; Ἡρακλέα εἶναι αὐτόν; Οὐκ εἴ γε ϗ χύτραις λημῶντες τυγχάνοιεν. μυρία γὰρ ἔστι τὰ ἀντιμαρτυροῦντα τῷ σχήματι, βάδισμα, ϗ βλέμμα, ϗ φωνὴ, ϗ τράχηλος ὑπεκλασμένος, ϗ ψιμύθιον, ϗ μαστίχη, ϗ φῦκος, οἷς σὺ κοσμεῖσθε, ϗ ὅλως, κἂν τὴν παροιμίαν θᾶττον ἂν πέντε ἐλέφαντας ὑπὸ μάλης κρύψειας, ἢ ἕνα κίναιδον. εἶτα ἡ λεοντῆ μὲν τοιοῦτον οὐκ ἂν ἔκρυψε, σὺ δ' οἴει λήσειν σκεπόμενος βιβλίῳ; ἀλλ' ὐ δυνατόν. προδώσει γάρ σε, ϗ ἀποκαλύψει τὰ ἄλλα ὑμῶν γνωρίσματα.

Τὸ δ' ὅλον ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ὐ παρὰ τῶν βιβλιοπωλῶν δεῖ ζητεῖν, ἀλλὰ παρ' αὐτῶ, ϗ τῆ καθ' ἡμέραν βίᾳ λαμβάνειν. σὺ δ' οἴει συνήγορον ἕξειν ϗ μάρτυρα ἔσεσθαί σοι τὸν Ἀττικὸν, ϗ Καλλίνον τὺς βιβλιογράφους; Οὐκ ἀλλ' ὠμύς τινας ἀνθρώπυς ἐπιτρίψοντάς σε, ἢν οἱ θεοὶ ἐθέλωσι, ϗ πρὸς ἕκατον πενίας ξυνε-

d Σκεπόμενος] Σκεπτόμενος male *Fl.* e Οὐκ] Omittit *Fl.* f Ἐπιτρίψοντάς] Ἐπιτρίψοντά *Fl.*

65. Οὐχί γε χύτραις λημῶντες] Χύτραις λημῶντες, ἀντὶ τῶ χύτραις ἴσως ἀξιφίλοις λήμης. *V.*

Demosth. 1554. I. qui monet ita dictum ab obscaenitate Demosthenem. *Libanius* in *vita Demosth.* Tibicinem Ephesium fuisse ait supra modum mollem, a quo deinde molles omnes B. dicti sint. Consule etiam *Suidam*, & in eum Eruditissimi editoris notam. Ipse Demosth. ejus opprobrii meminit. p. m. 179. B. C. Poëtam mollem facit *Jos. Barberius* AG.X.823. Vid. etiam *Brodaeum* Miscell. I. 20. *M. du S.*

59. Ἡμιθέων] *Ovid.* Trist. II. *Ep. ad Aug. Nec qui composuit nuper Sybaritida fugit.* Hujus, ut videtur, auctor Hemitheon. Alludit *Philo Hebraeus* in vita Mosis; *Comoedias*, inquit, & *Sybariticas nequitias componentes. Mart.* etiam XII. Thes. Crit. *Grut.* p. 27. 1. *Lil. Gyrald.* p. 482. *M. du S.*

65. Χύτραις λημῶντες] Comicus in Nub. p. 144. εἰ μὴ λημᾶς κολοκύνταις. Ad quae verba vetus Schol. Ὁ δὲ Λυκιανὸς ἐν τῷ πρὸς ἀπαίδευτον ϵ πολλὰ βιβλία ἀναγίνωσκον, οὐκ ἄκριτον εἶχεν ἐκεῖ χύτραις λημῶντες. *Hesych.* Κρονικαὶ λῆμαι, παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν χύτραις λημᾶν, ϗ κολοκύνταις ἐπὶ τῶ ἀμβλυττόντων. *L. Bos.*

Χύτραις λημῶντες] V. Scholiast. *Aristoph.* Nεφ. ad v. 326. p. 144. & *Hesych.* Κρονικαὶ λῆμαι. *M. du S.*

66. Μυρία γὰρ] Sic *de Calum.* c. 10. & 29. Sic apud *Aristen.* Epist. 19. lib. 2. *J. B.*

69. Μαστίχη] Ad depilanda corpora adhibebant molles isti; quod & hodieque factitant Asiatici. Vide supra notam ad Mus. c. 33. *M. du S.*

81. Ἀττικὸν ϵ Καλλῖνον] Supra cap. 2. pr. *M. du S.*

91. Κα-

ξυνελάσοιλας· δέον ἔτι νῦν [a] σωφρονήσαιλα ἀποδόλ μού τινι τ πεπαιδευμένων τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ σὺν αὐτοῖς τ [b] νεόκλιτον ταύτῃ οἰκίαν· ἀποδοῦναι δὲ τοῖς ἀνδραποδοκαπήλοις μέρος γοῦν ἀπὸ πολλῶν τῶν ὀφειλομένων.

Καὶ γὰ καίτοι σὲ δύο ταῦτα δεινῶς ἐσπούδασας, βιβλίων τε τ πολυτελῶν κτῆσιν, καὶ μειρακίων τ ἐξώρων, καὶ ἤδη καρτερῶν ὠνὴν, καὶ τὸ πρᾶγμά σοι πάνυ σπουδάζεται, καὶ θηρεύεται. ἀδύνατον δὲ πένητα ὄντα, πρὸς ἄμφω ἀγωνιᾶν. σκόπει τοίνυν ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλή. ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον τ μηδὲν προσηκόντων, τ ἑτέραν νόσον θεραπεύειν, καὶ τοὺς ὑπηρέτας ἐκείνους ὠνῇ δ' ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τ οἴκοθεν, μέλας ἕλλοι τινας τ ἐλευθέρων, οἷς [c] οὐδ' ἀκίνδυνον ἀπελθεῖν, ἢν μὴ λάθωσιν, ἅπαντα ἐξαγορεῦσαι τὰ πραχθέντα ὑμῖν μέχ τ πότου, οἷα καὶ πρώην αἴσχιστα δὲ σοῦ διηγεῖτο ἐξελθὼν ὁ πόρνος, ἔτι καὶ [d] δείγματα ἐπιδεικνύς. ἀλλ' ἔγωγε καὶ μάρτυρας ἂν παρασχοίμην τοὺς

& ad extremum paupertatis adigent : qui debebas vel nunc ad ſanitatem revocatus vendere eruditorum alicui libros iſtos, & cum his recens aedificatam illam domum, ac reddere mangonibus partem certe de multis, quae illis debentur.

25. Etenim in duobus iſtis ſtudioſiſſime elaboraſti, in libris magni pretii exquirendis & in adoleſcentulis exoletis, jamque robuſtis coëmendis : eamque rem calide admodum tractas & venaris. Fieri autem non poteſt, ut homo pauper utrique *ſtudio* par ſis. Vide ergo quam divina res ſit conſilium. Cenſeo enim te relictis, quae nihil ad te pertinent, alteri tantum morbo vacare, & illius miniſtros pretio emere, ne deficientibus ſervis, liberos homines arceſſas, quibus nempe non *aeque ac ſervis* periculoſum, niſi acceperint *quantum volunt*, eliminare omnia quae poſt compotationem a vobis fiunt. Qualia nuper turpiſſima de te ſcortum illud effutiebat, qui ipſa indicia *ſceleris* oſtenderet. Ac poſſum ego teſtes etiam praebere, qui tum aderant, quam indi-

a Σωφρονήσαιλα] Ita dedit *Solan.* ex *Fl.* Habet & *S.* Σωφρονίσαιλα *Bi. F. P.* Σωφονίσαιλα *H.* b Νέοκτιςον] Νέοκτηλον *Fl.* ſola. c Οὐδ'] Deeſt in *Fl.* d Δείγματα] Conſtans lect. Δήγματα *Marcil.*

91. Καίτοι σὲ] Non liquet. *M. du S.* In marg. *Junt.* notarat Idem, nihil variare Edd. Sed in phraſi καὶ γὰ καίτοι nihil eſt vitii; tam ſaepe enim habuimus illud καὶ γὰ καὶ, ut neque repetere velim, neque credere poſſim ad id haeſiſſe *Solanum*; verum aliud in ſenſu quaeſivit vitium; nam vel καίτοι, vel ſequens ταῦτα melius abeſſet. Scio quidem αὐτὸς ἐκεῖνος haud infrequens eſſe, ut *Ælian.* V. H. IV. 9. ἀλλ' ἐγώ, φησιν, αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι. *Herodian.* III. 13. 7. αὐτὴν τε ἐκείνην ἔτ ἀδελφὸν αὐτῆς. *Ariſtot.* de Gen. Animal. III. 6. pr. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖ & ſimilia Noſtro etiam familiaria, vid. ad *Abdic.* c. 6. Habeoque in promptu multos pleonaſmos, veluti hoc *Lyſiae* in Ἀπολ. δωροδοκ. p. 378. Ed. *Lond.* ἢ τ ἰδίων τ ὑμετέρων αὐτῶν, aliaque partim exhibita ad *Gall.* c. 20. *Icar.* c. 1. atque alibi, partim alia occaſione expromenda; non tamen ad verbum huic loco reſpondentia. Sed & prope accedentia adferuntur a Viris doctis ad *Dial. Mar.* III. §. 1. p. 296. T. I. nec tamen mihi ſatisfacio; quare pro ταῦτα leviſſima mutatione legerim τἀυτὰ, tumque τἀυτὰ ἐκεῖνα idem erit quod αὐτὰ ἐκεῖνα, *illa ipſa*, ſ. *eadem illa*; nam qui oppoſita illa pronomina eodem ſpiritu jungantur, nondum capio, dum ταῦτα ἐκεῖνα idem ſonat atque : *haec illa*, & ſi δύο accedit, erit : *illa haec duo*, quod dici poſſe, nondum obſervavi. At ſi oratio poſſit fieri bimembris, & conſtrui, καὶ γὰ καίτοι δυοῖν ἐστούδακας, *& in iſta valide incubuiſti, περὶ δύο ταῦτα, circa haec duo*, ſalva res foret. At vix patiuntur ſequentia. *J. F. R.*

93. Ἐξώρων] *Validos* dederant, cum ſit *exoletos*. Vid. *Suid.* Et *Philoſtr.* Ep. 14. Οἱ ἱππικοὶ τ ποιητῶν ἀγαθὴν ἀκρόασιν ἐξώρους. i. e. *ſenioribus, quam ut amatoria exerceant.* Generaliter enim ſignif. aetatem juſtam egreſſos, quod ſatis jam docuit *Steph.* *J. F. R.*

96. Ἱερὸν χρῆμα συμβουλή] Supra *Rhet. Praec.* §. 1. habuimus : Ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβουλὴν ἔσαν. *J. F. R.*

97. Ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον] Longe hic a ſententia Luciani Latinus interpres. Locus enim hic totus ſic Latinus fieri debuit, *auctor enim tibi ſum, ut omiſſis quae nihil ad te attinent*, nempe librorum emptione, *alterum illum morbum tuum cures, & miniſtros illos*, nempe libidinis tuae, *dimittas, qui liberi ſunt, cum verna tibi non deſint, quibus, ſi fugerint, non ſit tutum, eliminare omnia quae poſt epulas & vinum agitis vos, etſi a te nihil acceperint.* Quare non tutum vernis potius quam liberis, aperta res. *Th. M.*

99. Τοὺς

digne tulerim, & tantum non plagis hominem mulcaverim, tuam vicem nimirum iratus. Praesertim cum alium quoque testem advocaret similium, & alium, eadem multis verbis enarrantes. Ad haec igitur, vir bone, repone tibi pecuniam, & serva, ut domi & secure talia facere & pati possis. Ut enim plane non amplius facias, quis ita in aliam te sententiam transducat? Nec enim canis desinat temere, corium semel docta rodere.

26. At alterum facile, ut libros non amplius emas. Satis eruditus es: satis tibi sapientiae: tantum non supremis in labiis habes antiqua omnia. Historiam nosti omnem: artes omnes dicendi, & elegantias, & vitia, & Atticorum nominum usum. Omnino sapiens quiddam, & summum in eruditione, librorum ista multitudine factus es. Nihil enim prohibet, quo minus ego quoque tempus in te *illudendo* fallam, quandoquidem imponi tibi gaudes.

27. Lubens autem te interrogem, tot li-

τότε παρόντας, ὡς ἠγανάκλησα, καὶ ὀλίγου πληγὰς ἐνέτριψα αὐτῷ, χαλεπαίνων ὑπὲρ σοῦ. καὶ μάλιστ' ὅτε καὶ ἄλλον ἐπεκαλέσατο μάρτυρα τῶν ὁμοίων, καὶ ἄλλον, ταὐτὰ καὶ [e] λόγοις διηγεμένους. πρὸς δὴ τοῦτα, ὦ γαθὲ, ταμιεύου τὰργύριον, καὶ φύλαττε, ὡς οἶσθα καὶ χρὴ τὴν πολλὴν ἀσφάλειαν ταῦτα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔχῃς. ὥστε μὴ γὰρ μηκέτι ἐργάζεσθαι, τίς ἂν μεταπείσειέ σε; οὐδὲ γὰρ κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν, σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα.

Τὸ δ' ἕτερον ῥᾴδιον, τὸ μηκέτι ὠνεῖσθαι βιβλία. ἱκανῶς πεπαίδευσαι, ἄλις σοι τῆς σοφίας, μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα, πᾶσαν μὲν ἱστορίαν οἶσθα, πάσας δὲ λόγων τέχνας, καὶ κάλλη αὐτῶν, καὶ κακίας, καὶ ὀνομάτων χρῆσιν τὴν Ἀττικῶν· πάνυ σοφόν τι χρῆμα καὶ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γεγένησαι, ἀφ' τοῦ πλήθους τῶν βιβλίων· κωλύει γὰρ οὐδὲν καὶμέ σοι ἐνδιατρίβειν, ἐπειδὴ χαίρεις ἐξαπατώμενος.

Ἡδέως δ' ἂν καὶ ἐροίμην σε, τὰ τοσαῦτα βι-

e Λόγοις] Sic Edd. omn. *Λοιποῖς Marcil.*

99. Τοὺς ὑπηρέτας] Sensum ex verbis Graecis ut nunc quidem se habent, haud facile elicias. Ego corruptissima existimo, sed absque Mss. Codd. ope quid reponam nondum satis video. *M. du S.*

Ibid. Ὧν᾽ δ᾽ ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τῶν αἰκοδιν] Ut cis pauca, καὶ φύλαττε ὡς οἶσθα. *Th. M.*

Ὧν᾽ δ᾽ ὅμως] Locus difficilis, quem interpretando magis obscuravit *Marcilius*. Nempe corruptum esse illud indicat, quod infinitum, postulante constructione, non sequitur. Ait, ἐξῆν σε ἀφίεμεν — θεραπαινίδων, καὶ τοὺς ὑπηρέτας — quid expectamus? non profecto ὧν δή, sed ὧνπερ, nec ὅμως, sed ὅπως. Blandissimam esse, utramque emendationem agnoscet, qui manus librariorum non ignorat. Denique ὧν mutandum censeo in ὧν. Non mirum, plura in uno loco esse corrupta. Cum enim semel in illo ὧνπερ peccatum esset, nube objecta loco alioquin claro, reliquis quoque corrumpendis nata opportunitas. Sententiam huic loco aptissimam esse, quam in versione expressimus, nemo in dubium vocabit, arbitror. Suadet, ut servis ad malam libidinem abutatur potius, quam liberis; illos obnoxios, hos sine suo periculo enuntiare turpitudinem illius posse. Hoc satis declarant, quae sequuntur. *J. M. G.*

1. Μιλησίλλου] Μιλησίλλῳ forsan legendum. Sed locus mendosus videtur. *F. G.*

Μιλησίλλου] Ante hanc vocem excidisse puto μοιχὸν. *M. du S.*

3. Λάβωσιν] Subaudi τὶ, δῶρα, aut quid simile. *F. G.*

6. Ἔτι δὲ διήγματα ἐπιδιωκὼς] Ἔτι δὲ διηγήματα ἐπ. Morsiunculas nempe amatorias. *Th. M.*

11. Ταῦτα δὲ λόγοις διηγεμένους] Ταῦτα δὲ λοιποῖς. *Th. M.*

16. Οὐδὲ γὰρ κύων &c.] Utitur & *Alciphr.* III. Ep. 47. fin. verborum ordine aliter collocato. ὅτε γὰρ κύων σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα τὸ τέγος ἐπιλείπει, ubi peritiss. *Bergler.* & haec Luciani addit, cetera ad *Erasmum* remittens. *J. F. R.*

17. Σκυτοτραγεῖν] Proverbium hoc expressit *Horat.* Sat. 5. L. II. vs. 8.

Ut canis a corio numquam abstinebitur uncto.

M. du S.

27. Ἐνδιατρίβειν] Sumitur hic pro *celebrare, virtutes laudare*, uti Οἰν. c. 2. aut potius *palpare*, ut Ἀλεξ. c. 33. *M. du S.*

βιβλία ἔχων, τί μάλιστα ἀναγιγνώσκεις; αὐτῷ; τὰ Πλάτωνος; τὰ Ἀντισθένους; τὰ Ἀντιλόχου; τὰ Ἱππώνακτος; ἢ τούτων μὲν ὑπερφρονεῖς, ῥήτορες δὲ μάλιστά σοι τούτων ἀπὸ χειρός; εἰπέ μοι, καὶ Αἰσχίνου ἢ κατὰ Τιμάρχου λόγον ἀναγιγνώσκεις; ἢ ἐκεῖνά γε πάντα οἶδα, καὶ γιγνώσκεις αὐτῶν ἕκαστον; τὸ δὲ Ἀριστοφάνην καὶ τὸν Εὔπολιν ὑπεδέδυκας; ἀνέγνως καὶ τὰς Βάπτας τὸ δρᾶμα ὅλον; εἶτ' οὐδέν σε τἀκεῖ καθίκετο, οὐδ' ἠρυθρίασας γνωρίσας αὐτά; τοῦτο γοῦν καὶ μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις, τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων [a] ἅπτῃ τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις; πότε δὲ ἀναγιγνώσκεις; μεθ' ἡμέραν; ἀλλ' οὐδεὶς ἑώρακε ποιοῦντα τοῦτο; ἀλλὰ νύκτωρ; πότερον [b] ὑπτιαλμῷ ἤδη ἐκείνοις; ἢ πρὸ τοῦ λόγων, ἀλλὰ καὶ πρὸ σκότους, μηκέτι μὴ τολμήσοις τοιοῦτο μηδέν.

obros cum habeas, quem potissimum inter eos legas? Platonisne, an Antisthenis, Antilochi, an Hipponactis? An hos quidem contemnis, sed oratores potius quam illi in manibus tibi sunt? Dic mihi, an Aeschinis etiam contra Timarchum orationem legis? An illa quidem nosti omnia, & unumquodque illorum agnoscis? Aristophanem & Eupolin egisti? legisti etiam fabulam totam Baptas? Tum nihil ea, quae ibi sunt, te movere, neque *in te* agnoscens illa erubuisti? Itaque vel maxime illud admiretur aliquis, quo tandem animo libros attingas? quibus illos evolvas manibus? quando illos legas? Interdiu? At nemo te vidit hoc facere? Sed noctu? utrum, cum jam istis intentus es? An ante studia, immo ante tenebras, nihil quidquam istorum audes?

28. Quin

a Ἄπτει] Ἅπτει Fl. & L. male. prius *Ald. J.* &c. Ἅπτῃ vult *Solan.* b Ἐπιτελαμῶνος] Ἐπιστωμίου *Fl.* sola, quod & adscivit marg. *A1.*

31. Ἀντισθένους] Periere haec omnia, non mala tamen, si rite hic cum Platonicis recensentur. *M. du S.*

32. Ἀντιλόχου] Forsan Ἀρχιλόχου. *F.G.* Idem adscripserat etiam *La Croze.*

34. Αἰσχίνου] Supra *de Merced.* c. 7. pr. *J.F.R.*

35. Τιμάρχου] Τῷ κατηγόρῳ scil. *F.G.*

Ibid. Κατὰ Τιμάρχου] Haec oratio hodieque extat. *M. du S.*

38. Ὑποδιδύκας] Cum omnium, qui modo laudabantur, auctorum commemoratio acerbum quid habeat, ut qui aspere invecti sint in ea flagitia, quae Indocto bibliothecae possessori objicit Lucianus; tum in *Aristophanis* atque Eupolidis comoediis utitur vocabulo ὑποδιδύσκειν, puto ut indicet, eum personas turpes V.G. Hyperboli, & similium *subiisse*, & histrionis instar *egisse*: quem intellectum verbi hic tanto magis adnotandum putavi, quod adhuc nondum mihi observatus est. *J.M.G.*

Ibid. Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας esse nomen hujus comoediae evincit Platonius ille, cujus περὶ διαφορᾶς κωμῳδιῶν libellus *Aristophani* praefigi solet, post princ. Ἴσμεν γοῦν τὸν Εὔπολιν, ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας, ἀποπνιγέντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπ' ἐκείνων, εἰς ἃς καθῆκε τοὺς Βάπτας: & magis etiam *Juvenalis* 2, 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotyto.* Vetus Scholiastes ad h. l. supplet Platonii narrationem, & dubitationem, si qua esse poterat, eximit, simulque Lucianum unice declarat: Baptae *titulus libri, quo impudici describuntur ab Eupolide, qui inducit viros Athenienses ad imitationem feminarum saltantes, lassare psaltriam.* Baptae ergo *molles, quo titulo Eupolis comoedium scripsit, ob quam ab Alcibiade, quem inprimis perstrinxerat, necatus est.* An hi βάπται gestarunt βαπτά; de quibus Cl. *Hemsterh.* ad *Nigrin.* c. 40. *J.M.G.*

Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας legend. videtur. Βάπται Eupolidis drama, in quo Βαπτῶν τῶν Κοτυττοῖς sacerdotum libidinem exagitat. *Juven. F.G.* Recte conjicit *Gujet.* nam Baptae sacerdotes mares erant Deae Cotyttus, cui nocturnis & impudicis saltationibus sacra faciebant. *Juvenal.* Sat. 2. vs. 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotyto,* ubi vid. Interprett. quos non exscribo. Et quamvis *molles* eo nomine etiam insigniantur, adeoque per jocum femineus articulus addi posse videatur, tamen id hic locum habere nequit, ubi titulus dramatis ipse indicatur. *J.F.R.*

41. Τόν ἀπὸ ψυχῆς ἔχων, ἅπτει τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις] Ridiculissime Latinus interpres, *quali animo, qualibus manibus libros verses.* Non intellecta locutione Attica, ἀπὸ ψυχῆς ἔχειν, ut ἀπὸ θυμοῦ ἔχειν, *aversari, avoir a contre coeur.* Hoc dicit Lucianus, *quem tu mollium tuorum aversatus, libros adtingis, aut quibus eos manibus evolvis?* Perinde ut si diceret, molles tui tibi tam προσθύμιοι, tam προσκάρδιοι, manus tuae tam rebus obscoenis occupatae, ut libris vacare nullo modo possis. Hæc intelligi non magni refert, sed neque ubi maxime βιωφελὴς Lucianus,

28. Quin tu relinquis libros & tuam ſolum rem agis! Quamquam nec iſtuc amplius oportebat, ſed Euripidis illam Phaedram revereri, indignantem pro mulieribus ac dicentem:

Tenebras nec horret ulla lecti conſcias,
Vocemque, ſi gravis prorumpat, parietum.

Sin omnino perſeverare in morbo *tibi* decretum eſt, abi, eme libros, & domi concluſos tibi habe, & fruere gloria poſſeſſionis. Satis tibi hoc quoque. Sed noli unquam illos attingere, nec lege, nec linguae *iſti tuae* veterum virorum orationes & poëmata ſubjicito, quae nihil tibi mali fecerint. Novi equidem fruſtra me iſta nugatum eſſe, meque Aethiopem, quod eſt in proverbio, lavare conatum eſſe. Etenim tu emes, & nihil uteris, & derideberes ab eru-

Ἄφες [c] δὲ τὰ βιβλία, καὶ μόνα ἐργάζου τὰ σαυτοῦ. καίτοι ἐχρῆν μηκέτι μηδ' ἐκεῖνα, αἰδεσθῆναι δὲ τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν, καὶ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν ἀγανακτοῦσαν, καὶ λέγουσαν,

Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι συνεργάτιν,
Τέρεμνά τ' οἴκων μήποτε φθογγὴν ἀφῇ.

Εἰ δὲ πάντως ἐμμένειν τῇ ὁμοίᾳ νόσῳ διέγνωσται, [d] ἴθι, ἀπελθὲ μὲν βιβλία, καὶ [e] οἴκοι κλαλαχλείσας ἔχε, καὶ καρποῦ τὴν δόξαν τῶν κτημάτων. ἱκανόν σοι καὶ τοῦτο· προσάψῃ δὲ μηδέποτε, μηδὲ ἀναγνῶς, μηδὲ ὑπαγάγῃς τῇ γλώττῃ παλαιῶν ἀνδρῶν λόγους, καὶ ποιήματα, μηδέν σε δεινόν εἰργασμένα. οἶδα ὡς μάτην ταῦτά μοι λελήρηκε, καὶ, κατὰ τὴν παροιμίαν, Αἰθίοπα σμήχειν ὀπτχειρῶ· σὺ γὰρ ὠνήσῃ, καὶ χρήσῃ ἐς οὐδέν, καὶ καταγελασθήσῃ πρὸς τῶν πεπαιδευμένων, οἷς ἐπὸ-

χρῃ

[c] Ἄφες] Sic Edd. omn. Ἀφὲς vult *Marcil.* [d] Ἴθι] Bene *Fl. Fr. H. P.* aliaeque. Ἴσθι male *J.* [e] Οἴκοι] Οἶκον *Fl.*

nus, interpretes Latini magnopere aliquid intellexere. *Th. M.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Pro τίνα βούλῃ ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων, ἄπτῃ τούτων. Nam & ἄπτῃ pro ἄπτεις legendum. *F. G.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Etiam hic infeliciter rem ceſſiſſe arbitror *Marcilio.* Vult ſine dubio hic dicere Lucianus *quo animo, qua mente?* Sed nimirum non ſcripſiſſe videtur τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων. verum τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχων, vel τί ποτε ψυχῆς ἴσχων. Lyſias in narratione, quam refert in ipſius vita Halicarnaſſenſis Dionyſius, ex perſona mulieris pro filiis ſuis, contra ſuum patrem, agentis, interrogat, τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχων ἀξιοῖ περὶ τῶν παίδων τοιαύτην γνώμην χρῆσθαι; *quo tandem animo?* Vid. p. 193. extr. *Ald.* *J. M. G.*

42. Ἄπτῃ] Sic emendare neceſſe duximus pro vulgato ἄπτεις, quod ferri non poterat. In *Fl.* quidem & L. ἄπτει. ſed quid hoc ad rem, quaeſo? Contra aptiſſimum eſt illud ἄπτῃ, facillimusque librariorum lapſus, qui ἄπτει inde fecerant; quod tot Editorum diligentiam fugiſſe miror; cum ſtatim recte ἀνελίττεται eodem halitu ſequatur. Ut enim ἄπτεις, quod unum reſtat, ſcripſerit, a me impetrare non poſſum, ut credam. *M. du S.*

Ἄπτει] Delerat poſteriorem ſyllabam *Solan.* & ἄπτῃ ſua auctoritate dederat. Fateor ſenſus perſpicuitati ita conſuli; verum quia ex ſeq. ἀνελίττεις facile intelligitur, etiam ſecundam perſ. requiri, eaque Atticis ſaepe formatur in ει pro η, nihil mutem; nam ut βούλομαι, οἴομαι, ὄψομαι fere perpetuo faciunt βούλει, οἶει, ὄψει pro ὄψῃ, in ſecunda ſing. forſan & ἅπτομαι, ἅπτει formavit Noſter. In multis enim aliis quoque verbis id obtinere, ut ἐπιτυθάνει *ſciſcitaris* ap. *Ariſtoph.* Plut. 60. Item τύπτει, ψιθύρει ac permulta ſimilia, vide larga manu indicata ap. Cl. *Maittair.* de Dial. p. 63. Et licet *Suid.* ad recentiores Atticos haec referat, tamen hoc ipſum ἅπτει quod hic occurrit, indicat ab iis uſurpatum, dum ait: ἅπτει, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ τῷ ἐνεστῶτι χρόνου διὰ τοῦ ει γράφουσι τῶν παλαιῶν Ἀττικῶν ἐστιν. *J. F. R.*

46. Ἡδη ἐκείνοις] Libidinibus illis probroſis. *F. G.*

47. Τῶν λόγων] Quid eſt? *F. G.*

Ibid. Λόγων] Mallem, ſi per Codd. liceret, ἔργων. Quorſum enim illud λόγων, niſi cum *Fl.* pro ἐπιτεταμένῳ, ἐπιτεθυμμένῳ legas? quod ferri hic non poſſe ego quidem exiſtimo. *M. du S.*

Ibid. Μανίαι μὲν — μανῆναι] De triplici illa negatione vid. ſupra *Philopſ.* c. ult. ἐάν τι μὴ παράξῃ. Et T. I. *de Merced. Cond.* §. 4. No. 33. Item *Reviv.* c. 18. Οὐδὲν ἂν μὴ γένηται ἄδικον. *J. F. R.*

49. Ἄφες δὲ τὰ βιβλία] Ἄφες δή. *Th. M.*

51. Τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν] Cum nondum ſatis probatum ſit, fuiſſe fabulam Euripidis hoc nomine, de quo vid. *Barneſius*; hic autem locus ſit in Hippolyto vſ. 418. & ibi ex perſona Phaedrae proferature nolim Luciani verba ſic accipere, quaſi is Phaedram, fabulae Euripideae nomen, laudare voluerit. *J. M. G.*

54. Οὐδὲ σκότον] *Eurip.* Hipp. 417. *M. du S.*

57. Ἴθι] Conf. ſupra Παρ. c. 10. *M. du S.*

61. Τῇ γλώττῃ] Lingua, ſupple impura, a fellatione ſcil. *F. G.*

64. Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ] Paroemiogr. *J. B.*

χρη ὠφελῆσαι, οὐκ ἐκ τῆς κάλλους τῶν βιβλίων, οὐδ' ἐκ τοῦ πολυτελείας αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τοῦ φωνῆς καὶ τοῦ γνώμης τῶν γεγραφότων.

ditis, quibus utilitatem percipere satis est; non e pulchritudine librorum, neque ex magno illorum pretio, sed e sermone & sententia auctorum.

Σὺ δὲ οἴει θεραπεύειν τὴν ἀπαιδευσίαν, καὶ ὑπικαλύψειν τῇ δόξῃ ταύτῃ, καὶ ἐκπλήξειν τῷ πλήθει τῶν βιβλίων, οὐκ εἰδὼς ὅτι καὶ οἱ ἀμαθέστατοι τῶν ἰατρῶν τὸ αὐτό σοι ποιοῦσιν, ἐλεφαντίνους κάρυκας, καὶ σικυίας ἀργυρᾶς ποιούμενοι, καὶ σμίλας χρυσοκολλήτους· ὁπόταν δὲ καὶ χρήσασθαι τούτοις δέῃ, οἱ μὲν οὐδὲ ὅπως χρὴ μεταχειρίσασθαι αὐτὰ, φασί. παρελθὼν δέ τις εἰς τὸ μέσον τῶν μεμαθηκότων, φλεβότομον εὖ μάλα ἠκονημένον ἔχων, ᾧ τἄλλα μὲν, ἀπήλλαξε τοῦ ἀδύνης τὸ νοσοῦντα. ἵνα δὲ καὶ γελοιοτέρῳ τινὶ τὰ σὰ εἰκάσω, τοὺς κυρέας τούτους ὑπίσχεσθαι, καὶ ὄψει τοὺς μὲν τεχνίτας αὐτῶν, ξυρὸν καὶ [a] μαχαιρίδας, καὶ κάτοπτρον σύμμετρον ἔχοντας· τοὺς δὲ ἀμαθεῖς καὶ ἰδιώτας πολλῷ μαχαιριδίων προϊσθέντας, καὶ κάτοπτρα μεγάλα, ὃ μὴν λήσειν γε ἅπαντα ταῦτα οὐδὲν εἰδότας. ἀλλὰ τὸ γελοιότατον ἐκεῖνο πάσχουσιν, ὅτι χείρονες μὲν οἱ πολλοὶ καὶ τοῖς γείτοσιν αὐτῶν, πρὸς δὲ τὰ

29. Tu vero putas curari a te posse insciti am tegique ista opinione, percellique *posse homines* librorum multitudine, ignarus, idem, quod tu, facere etiam imperitissimos quosque medicos, qui eburneas medicamentorum capsulas, & cucurbitas argenteas sibi faciunt, & scalpra auro ferruminata: cum vero iis utendum est illi, neque quomodo tractanda sint, norunt. At progressus in medium aliquis eorum, qui didicere, scalpellum habens probe acutum, de caetero rubigine obsitum, dolore aegrum liberat. Ut vero ridiculae magis rei tuam rationem comparem, tonsores mihi istos considera, & videbis, eos, qui sunt in illo genere artifices, novaculam, & cultellos, & speculum modicum habere; imperitos autem atque indoctos multitudinem cultellorum exponere, & specula magna: nec tamen propterea obscurum esse, illos nihil scire. Sed illud ipsis usu venit, quod oppido ridiculum est, ut vulgo quidem homines apud vicinos illorum tondendos se curent,

a Μαχαιρίδας] Μαχαιρίδων marg. *AIW.*

Λοιδορεῖσθαι συμβαίνει] In Schotti *Adagio* legendum ἀνόητον. *M. du S.*

84. Μαχαιρίδας] Conf. supra Ἀνάχ. c. 45. *M. du S.*

96. Τὸ τοῦ κυνὸς] Supra idem Τιμ. c. 9. (jam §. 14.) nota Æsopi fabula. *M. du S.*

3. Λύθις ἀκούσῃ πολλάκις] Ubinam? nisi forsan λύπῃ. eundem spectat. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ] Huic libello *Th. Mag.* titulum fecit περὶ ἀγνοίας. V. μὴ. *M. du S.*

ΔΙΑΒΟΛΗ] Haesi aliquantum in hac voce, utrum possit retineri pervulgatus titulus, *non credendum Calumniae.* Sed cum *calumnia* semper falsa sit, cui proinde non modo non temere, sed nunquam sit credendum; ac praeterea latius multo pateat quam διαβολὴ, & ad omne genus *cavillationum*, *pravarumque interpretationum* referatur: in titulo malui illud ponere, quod Apellis historia, & definitio auctoris, ac tota disputatio maxime postulare videbatur. In contexto tamen orationis non abstinui interdum *calumniae* appellatione, quoties ea videbatur commodior. Nempe hic etiam experimur, quod singulis paginis, non satis sibi respondere voces singulas binarum linguarum; non esse temere nomina plane synonyma. *J. M. G.*

1. Δεινόν γε ἡ ἄγνοια] Ita ferme *Plato* in Philebo. Οὔκουν τὴν ἄγνοιαν πᾶσιν ὅτι κακὸν φῶμεν; *Nonne igitur ignorantiam dicemus omnibus esse malum?* & huc forsan respiciens noster interpres vertit: *mala res est ignorantia:* sed vim vocis δεινὸν non satis expressit, quae diritatem innuit. malim igitur vertere, *Dira res est ignorantia.* Est enim ab illo Graeco hoc Latinum vocabulum derivatum, ν in r mutato. *J. T.*

2. Ὥσπερ ἀχλύν τινα] Atque haec est ratio, cur anima nostra (aut eorum saltem, qui non penitus obbrutuerunt) quae lumen est, ut Philosophi voluere, ignorantiam non secus horreat, atque corpus mortem. Sunt enim lux & tenebrae ita inter se oppositae, ut altera alteram destruat, atque dissolvat. Hinc *Plutarchus* Graecos veteres hominem φῶτα, id est, lumen, dixisse existimat, ὅτι τῷ γινώσκεσθαι, καὶ γινώσκειν ἀπὸ τοῦ διὰ συγγένειαν ἧττον ἰσχυρὸς ἐμπίπτειν αὐτήν τε τὴν ψυχὴν ὄντως τοῦ φιλοσόφου φῶς εἶναι τῇ οὐσίᾳ νομίζουσι, ἄλλως τε χρώμενοι τεκμηρίοις, καὶ ὅτι τοῦ ὄντως μάλιστα τὴν μὲ ἄγνοιαν ἡ ψυχὴ δυσανασχετεῖ, καὶ πᾶν τὸ ἀφεγγὲς ἐκφεύγει, καὶ

rent, ad illorum vero ſpecula accedentes; diſponant comas.

30. Quare tu quoque alii roganti commodare poſſis libros, ipſe uti illis nequeas. Quamquam librum nemini unquam commodaſti, ſed facis quod canis incumbens praeſepio; quae nec ipſa edit de hordeo, neque equum edere, qui poteſt, patitur. Haec in praeſens de ſolis libris libere apud te diſputo: de aliis quae deſpuenda & flagitioſa facis, ſaepe in poſterum audies.

ἐκείνων κάτοπτρα προσελθόντες, τὰς κόμας εὐθετίζουσι.

Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι χρήσεως τὰ βιβλία· χρήσασθαι δὲ αὐτὸς οὐκ ἂν 95 δύναιο. καίτοι οὐδὲ ἔχρησας οὐδενὶ βιβλίον πώποτε, ἀλλὰ τὸ τοῦ κυνὸς ποιεῖς, ὃς ἐν τῇ φάτνῃ [b] καλαχυμβᾷ, ἢ οὔτε αὐτὴ τὰ κριθῶν ἐσθίει, οὔτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει. ταῦτα, τόγε νῦν εἶναι, ὑπὲρ 1 μόνων τῶν βιβλίων παῤῥησιάζομαι πρὸς σέ, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὅσα κατάπυστα καὶ ἐπονείδιστα ποιεῖς, αἴθις ἀκούσῃ πολλάκις.

NON TEMERE CREDENDUM ESSE DELATIONI.

GRave ſane malum ignorantia, & incommodorum plurium cauſſa hominibus, quae velut caliginem quandam rebus offundat, & obſcuret verum, & umbram vitae uniuscujusque objiciat. Per tenebras enim oberrantibus ſimiles ſumus o-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛΗι.

1 ΔΕινόν γε ἡ ἄγνοια, καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις αἰτία, ὥσπερ ἀχλύν τινα καλαχέουσα τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀμαυροῦσα, καὶ τὴν ἑκάστου βίον ὀπισκιάζουσα. ἐν σκότῳ γοῦν πλανωμένοις πάντες ἐοίκα-

[b] Καλαχυμβᾷ] Κυμβᾷ *Fl.* ΔΙΑΒΟΛΗι] Bene ſic *Fl.* Διαβολῇ etiam *Bz.S.* ΔΙΑΒΟΛΗ male *J.P.H. Mld. Er.*

93. Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι] Καλῶς ἂν εἶχε τῷ δυσχερεστάτῳ τούτῳ μισανθρώπῳ, μὴ παθ' ὃν τὸ βιβλίον, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν βιβλιοθήκην προῖκα Λυκιανῷ τῷ παρόντι ἐκδοῦναι, ἢ τοιούτῳ σφηκίαν καθ' ἑαυτοῦ κινῆσαι ἐνὸς

* Ἐγκρατῆσαι] V. Codicis compendium obſcurum eſt. Forſan ἐγκρατίσαντα. *M. du S.*

† Ἐπιλυγάζουσα] In V. referebatur ad verba ἐν σκότῳ. Ex C. vero ἐπισκιάζουσα] repoſuerat *M. du S.* Sed addidit legendum ἐπιλυγάζουσα] „ Nam C. ἐπισκιάζουσα] γράφεται, ἐπιλυ„ γάζουσα. Deinde ex Cod. D. Marci, qui fuit Georgii Antonii Veſpucii, huic ſcholio praemittitur vox ἐπιλυγάζουσα. „ Unde etiam ἰλύγι repoſuimus, pro eo quod legebatur in „ V. & Impr. ἔγκυα". Ego recepi illud ἐπιλ—— etſi cum textu Luciani non convenit; ſed ſenſus Scholii neceſſario ſic poſtulabat; quid enim eſſet ἐπισκιάζουσα ponitur pro ἐπισκιάζουσα? *J. F. R.*

*ἐγκρατῆσαι βιβλίῳ. V.

4. † Ἐπιλυγάζουσα] Αὐτὶ τῦ ἐπισκιάζουσα C ἐπικρύπτουσα C ἐπισκοτίζουσα. ἰλύγι δὲ ἡ νῦξ λέγεται. *V.*

ταράττει) τὸ συγγενὲς, φύσει C ἐπιψίας ὄντα πλέον πρὸς αὐτόν. *Quod unicuique noſtrum ob cognationem cum lumine acris eſt inſitus amor cognoſcendi & innotuſcendi. Ipſam vero animam nonnulli Philoſopherum LUMEN ſuapte natura eſſe ſtatuunt, cum aliis utentes argumentis, tum quod nullam rem anima magis averſetur, quam ignorantiam; & omnia lucis expertia vitet, tenebrisque turbetur, eas metuat, ac ſuſpectas habeat.* Familiaris eſt autem illa ignorantiae cum tenebris & caligine comparatio. Sic *Lucretius* lib. II.

O miſeras hominum mentes! o pectora caeca!
Qualibus in tenebris vitae, quantisque periclis,
Degitur hoc aevi quodcunque eſt!

Phaedrus f. XI. l. III. de Auguſto:

Qui poſtquam tenebras diſpulit calumniae.

Cicero lib. I. Tuſc. Qu. c. 26. *Philoſophia ab animo, tamquam ab oculis, caliginem diſpulit.* *J. T.*

χαμεν, μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὅμοια πεπόν-
θαμεν, τῷ μὴ προσπαίοντες ἀλόγως, [a] τὸ
δὲ ὑπερβαίνοντες οὐδὲν δέον, καὶ τὸ μὴ πλη-
σίον [b] καὶ ὑπὸ ποδὸς οὐχ ὁρῶντες, τὸ δὲ
πόρρω [c] καὶ πάμπολυ διεστηκὸς, ὡς [d] ἐνο-
χλεῖν δεδιότες. καὶ ὅλως ἐφ' ἑκάστῳ τῶν
πραττομένων οὐ παραλείπομεν τὰ πολλὰ
ἁλισταίνοντες. τοιγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς
[e] τραγῳδιοδιδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ
δράματα τὸ [f] τοιοῦτον παρέσχηται, τοὺς
Λαβδακίδας, καὶ τοὺς Πελοπίδας, καὶ τὰ
τούτοις ὅμοια πλήσια. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα
τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαινόντων κακῶν [g] εὕροι
τις ἂν ὑπὸ τῆς ἀγνοίας, καθάπερ ὑπὸ
τραγικοῦ [h] δαίμονός τινος κεχορηγημένα.
λέγω δὴ καὶ ἐς τὰ ἄλλα μὴ ἀποβλέπων,
μάλιστα δὲ εἰς τὰς ὑπὸ ἀληθεῖς καὶ τῶν
συνήθων καὶ φίλων διαβολάς. ὑφ' ὧν ἤδη καὶ
οἶκοι ἀνάστατοι γεγόνασι, καὶ πόλεις ὅλαι ἤρθη

mnes ; potius autem caecorum more affecti
partim offendimus praeter rationem, par-
tim ultra quam par est progredimur, non
videntes quod ante pedes est ; quod vero
procul est, & longe distat, tanquam mo-
lestum quiddam metuentes. Atque in uni-
versum, in unoquoque negotio labi mul-
tum non intermittimus ; licet infinita jam
tragoediarum scriptoribus scribendarum fa-
bularum argumenta haec res praebuerit,
Labdaci Pelopisque progeniem, & horum
similia. Pleraque enim fere, quae in sce-
nam ascendunt, mala inveniat aliquis ab
ignorantia, velut a tragico quodam daemo-
one, subministrata. Dico autem istuc cum
ad alia respiciens, tum maxime ad alienas a
vero contra familiares atque amicos delatio-
nes : quarum opera jam & eversae domus
sunt, & urbes vastatae funditus, patresque
in

a Τὸ δὴ] Ita *J. V2.* L. & Mf. *Bar.* Τῷδε Edd. cett. b Καὶ] Abest in B. c Καὶ] Iterum abest in B. d Ἐνοχλοῦν] Ἐνοχλοῦντες B. male. e Τραγῳδιοδ.] Τραγῳδιδασκάλοις B. male. f Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. g Εὕροι] Εὕρῃ *Fl.* h Δαίμονός τινος] Τινος δαίμονος B.

6. Μᾶλλον δὲ τυφλοῖς] Ita paulo ante Lucretius : *ô pectora caeca!* sic *Plato* τοῖς ἀγνοοῦσι κακὸν εἶναι dixit τὴν ἄγνοιαν, ὥσπερ τὴν τυφλότητα μὴ βλέπουσι; teste *Plutarcho* in Lysandro. Id est, *ignorantiam, ignorantibus haud minus esse malum, quam caecitatem non videntibus.* *J.T.*

7. Τοῦ δὴ] Forsan τὸ δὴ. *F.G.*

Τὸ δὴ] Sic *Ven.* utraque, Mf. Ox. & L. In Impr. reliquis τοῦ δή. *M.du S.*

8. Τὸ μὴ πλησίον] *Tertullianus:* in Apologetico: *Sed caecitatis duae species facile concurrunt, ut, qui non vident quae sunt, videre videantur, quae non sunt.* *J.T.*

10. Ὡς ἐνοχλοῦν διδιότες] *Lucretius* l. II. & VI.

Nam veluti pueri trepidant, atque omnia caecis
In tenebris metuunt : sic nos in luce timemus
Interdum, nihilo quae sunt metuenda magis, quam
Quae pueri in tenebris pavitant, finguntque futura.
J.T.

15. Τοὺς Λαβδακίδας] Notissima fabula est, e Mythologis & Poëtis, Oedipi patrem per ignorantiam interficientis, matremque ducentis uxorem : filiorum item ad Thebas mutuis vulneribus concidentium. *J.T.*

16. Τοὺς Πελοπίδας] Atrea & Thyesten, eorumque filios. Adeantur Tragici Graeci & Latini, apud quos haec fusius. *J.T.*

Ibid. Πελοπίδας] Non repeterem, recte *Tollium* dicere, Atrea & Thyesten intelligi, i. e. Pelopis filios, Tantali Nepotes ; nisi viderem aberrasse Doct. *J. C. Schroderum*, qui in Epistt. *Cic.* selectt. L. 2. Ep. 32. verba *Ciceronis* ad eosdem spectantia, quando ait : *ut ibi esses, ubi nec Pelopidarum*, ad Ducem Pelopidam Thebanum, de quo *C. Nepos* male refert. *J.F.R.*

23. Καὶ οἶκοι ἀνάστατοι] Ita fere & *Photius*, in praestantissima illa ad Michaëlem Bulgariae Principem epistola : χείλη δὲ, inquit, κατήγορα, καὶ συκοφαντίας λυμεῶνα· πολλάκις γὰ παῖδας κατὰ πατέρων, καὶ πατέρας ἐξέμηνε κατὰ παίδων, καὶ βίᾳ ἔχισε συζυγίας, καὶ συγγενεῖς ἐκπύστους ἐκαν' ἀλλήλων· καὶ τί λέγω ; πόλεις ὅλας, καὶ οἰκίας ἀνέτρεψε μία φωνὴ συκοφάντου. *Labia accusatoria & Sycophantica aspernere : nam non raro & liberos furere in parentes, & parentes in liberos adegerunt, vitae vincula & connexiones disruperunt, & in se invicem consanguineos concitarunt. Quid autem illa minora commemoro? vel unica Sycophantae vox civitates & domos integras subvertit saepe.* Qui locus hinc desumtus esse videtur ; ita omnia quadrant. Nec multum diversa sunt, quae apud *Themistium* in Orat. III. leguntur : διαβολὴ δὲ χαλεπὸν μέν, inquit, ἀπαλλαχοῦ ἐ πολεμοποιὸν, ὃ ἀντικαμεῖται, καὶ πρὸς παῖδα πατρὶ, καὶ πρὸς ἀδελφὸν ἀδελφῷ, καὶ τὸ δῆμον ἐκάστης ἐ ὁ Ἱππόλυτος. *Calumnia porro ubique permolesta est, rixasque & contentiones ubique provocat, quocunque se insinuaverit : ac cum patre filium, cum fratre fratrem commit-*

in furorem acti contra liberos, & contra fratres germani, & liberi adversus parentes, & contra amatores suos amasii. Multae vero etiam amicitiae resciſſae, & confuſae domus ſunt ab illa calumniarum probabili ſpecie.

2. Ut igitur quam minime in illas incidamus, hoc libello quaſi in tabula quadam oſtendere volo, quale quid ſit delatio, unde incipiat, quid efficiat. Quin Apelles Epheſius olim imaginem illam occupavit. Nam ipſe quoque delatus fuerat apud Ptolemaeum, ut qui conjurationis illius, quam Tyri conflaverat Theodotas, ſocius fuiſſet. At neque Tyrum unquam viderat Apelles, neque, quis eſſet Theodotas, noverat, niſi quatenus audierat Ptolemaei quendam Legatum eſſe, cui Phoenice commiſſa eſſet. Interim tamen aemulorum aliquis, Antiphi-

ἀπολώλασι, πατέρες τε καὶ παίδων ἐξεμάνησαν, καὶ ἀδελφοὶ καὶ ὁμογενῶν, καὶ παῖδες καὶ γεναμβύων, καὶ ἐραταὶ καὶ ἐρωμβύων. πολλαὶ δὲ [i] καὶ φιλίαι συνεκόπησαν, καὶ οἶκοι συνεχύθησαν ὑπὸ καὶ τὰς ἀφορολὰς πιθανότητος.

Ἵν' οὖν ὡς ἥκιστα [k] ἐμπίπτωμεν αὐταῖς, ὑποδεῖξαι βύλομαι τῷ λόγῳ, καθάπερ ὅτι τινος γραφῆς, ὁποῖόν τί ἐστιν ἡ ἀφορολὴ, καὶ πόθεν [l] ἄρχεται, καὶ ὁποῖα ἐξεργάζεται. μᾶλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος πάλαι ταύτην πρέβλαβε τὴν εἰκόνα. καὶ γὰρ αὖ καὶ ὅτος ἀφορολήθεὶς πρὸς [m] Πτολεμαῖον, ὡς μεμεχηκὼς Θεοδότᾳ τῇ συνωμοσίας ἐν Τύρῳ· ὁ δὲ Ἀπελλῆς οὐκ ἑωράκει ποτὲ τὴν Τύρον, οὐδὲ τὸν Θεοδότην, ὅστις ἦν, ἐγίγνωσκεν, ἢ καθόσον ἤκουε [n] Πτολεμαίου τινὰ ὕπαρχον εἶναι, τὰ καὶ τὸν Φοινίκην ἐπιτέτραμμένον· ἀλλ' ὅμως τὸν ἀντιτέχνων τις Ἀν-

i Καὶ] Omittit B. & mox iterum. *k* Πεμπίπτωμεν] Admiſi ex *Fl. J.* Πεμπέσωμεν vulgo cum CB. *l* Ἄρχεται] Ἔρχεται male B. & marg. *AlW.* *m* Πτολεμαῖον] Πτολεμαίῳ B. *n* Πτολεμαίου] Πτολεμαῖον B.

42. Ἐπιτετραμμένον] *Alii τὸν ἐπιτροπεύοντα τῶν κατὰ Φοινίκην χώραν. V.*

mitit: a qua illa eſt de Hippolyto Tragoedia excitata. Praeclare igitur *Menander*: ψεύδους ἀφορολὴ τὸν βίον λυμαίνεται. *Mendacii calumnia vitam labefactat.* Exemplum praeter cetera egregium eſt apud *Phaedrum* fab. 2. lib. v. ut ne quid de Philippis dicam Macedoniae regibus, quorum alterius F. Alexandro exilii, alterius Demetrio necis cauſa fuit. Sed & ipſe Alexander vel ſolus poſſit ſufficere, ut, quantum mali mortalibus adferat calumnia, oſtendatur. *J. T.*

32. Καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς] Velut in tabella. Sic *Velleius* lib. 11. *Nos memores profeſſionis univerſam imaginem principatus ejus oculis animisque ſubjecimus.* Ubi *& animisque* ab aliena manu, adeoque inducendum videri poſſit; neque eſt tamen. *Ita* ἀφορολὴ δοκῶ. *J. T.*

35. Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος] Ad diſtinctionem iſtius Apellis, qui ſub Alexandro & Ptolemaeo Lagi vixit, maximi nominis & artis, Coi patria. Hic autem patria Colophonius, verum θέσει, id eſt adoptione, fuit Epheſius, teſte *Suida*, Pamphili Amphipolitae diſcipulus. *J. T.*

37. Πρὸς Πτολεμαῖον] Φιλοπάτορα, Evergetae filium, qui quartus Ptolemaeorum Ægypti Rex fuit, *Gallus* dictus: uti ex Excerptis Chronici *Caſauboniani*, *Scaliger* in notis ad *Euſebium* docet. citat idem ibidem Etymologicon: ubi quum locus mihi videatur parum emendatus, una eum opera reſtituam: Γάλλος, inquit, ὁ φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος, ἀφ' οὗ τὸ φύλλα κισσοῦ καλεῖσθαι, ὡς οἱ Γάλλοι· διὸ καὶ τοὺς Διονυσιακοὺς τελετοὺς κισσῷ ἐστεφανοῦντο. Addit Scaliger: *& Gallos Magnae Matris foliis hederae, & Ptolemaeum quoque compunctum fuiſſe, hoc eſt, ſtigmata foliorum hederae inuſta ipſe fuiſſe.* Fateor me numquam tale quid de Gallis legiſſe: nec video quomodo aliquis foliis compungi poſſit, aut quomodo foliorum ſtigmata alicui inuri queant: niſi pejore, quam peſſimi στιγματίαι, conditione futuri ſint. Lego igitur, φύλλοις κισσοῦ καλεῖσθαι. Et hoc liquet e ſequenti voce ἐστεφανοῦντο. Nam, ſi vera erit futura ratio, illic quoque ἐστίζοντο legendum erit. *J. T.*

38. Ὡς μεμηχανὼς Θεοδότᾳ τῇ συνωμοσίας] Quem hic vocat bis Θεοδότην; *Polybius* ſemper Θεοδότου vocat, Ætolum praecipitis audaciae virum, eum vide libro 5. hiſtoriarum. *Palm.* *Theodotus* Polybio vocatur, qui hanc hiſtoriam lib. v. fuſe narrat. *J. T.*

Ibid. Θεοδότῳ] Aetolus qui a Ptolemaeo Philopatore deficiens Tyrum Antiocho prodidit, hiſtoriam habes apud *Polybium* L. V. p. 404. & ſeqq. Vide etiam *Prideaux* p. II. L. II. p. Angl. 100. Gall. T. III. p. 164. & ſeqq. *M. du S.*

39. Ἐν Τύρῳ] Quam per Panaetolum Theodotus occupaverat. *J. T.*

44. Ἀν-

Ἀντίφιλος τοὔνομα, ὑπὸ φθόνου δηλαδὴ τῆς παρὰ βασιλεῖ τιμῆς, καὶ τῆς τοῦ τέχνην ζηλοτυπίας, καταείπεν αὐτοῦ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον, ὡς εἴη κεκοινωνηκὼς τῶν ὅλων, καὶ ὡς θεάσαιτό τις αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ συνεστιώμενον Θεοδότᾳ; καὶ παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς τὸ ὦς αὐτὸ κεκοινολογημένον· καὶ τέλος ἀπέφηνε τὴν Τύρου ἀπόστασιν, καὶ τὴν Πηλουσίου κατάληψιν ἐκ τῆς Ἀπελλοῦ συμβουλῆς γεγονέναι.

lus nomine, qui invideret illi honorem, quo apud regem erat, & artis obtrectatione, illum Ptolemaeo detulerat, quasi omnium esset conscius, &, esse qui illum viderit in Phoenice coenantem cum Theodota, & quam diu duraret convivium, caput cum ipso conferentem. Breviter, defeciſſe Tyrum & Peluſium captam de Apellis consilio, indicavit.

Ὁ δὲ Πτολεμαῖος ὡς ἂν [b] κάρτα, καὶ τἄλλ' ὑπάνου φρενήρης τις ὤν, ἀλλ' ἐν

3. Ptolemaeus, vir alioquin etiam non admodum prudens, sed adulationi innutritus

[a] Καὶ παρ'] Haec & seqq. octo verba a καὶ ad καὶ omisit B. Sed margini inferiori adscripta sunt. [b] Κάρτα, καὶ τἄλλ' ὑπάνου] Κατα ἄλλ' ὑπάνου Cod. B. Κάρτα ἀλλ' ὑπάντα Graev. In vulgato consentiunt Edd.

47. *Τῶν ὅλων] Δηλονότι πραγμάτων τῶν ἐπαναστάσεως τῆς Θεοδότης. V.

53. Κάρτα] Σημειοῦ πῶς τὸ κάρτα κεῖται. V. (Sed in V. altero: Κάρτα] λέγεται λίαν, μεγάλως.

54. Φρενήρης] Ὁ φρονιμος. V.

* Τῶν ὅλων] Antea ad κεκοινωνηκὼς relatum legebatur, & seq. Scholion κάρτα ad ὑπάνου φρενήρης τις ὤν. utrumque absurde. Quare id sequi, detecto errore, non potui. In V. altero ptius refertur ad Θεοδότης. J.F.R.

44. Ἀντίφιλος] Non ignobilis pictor. Meminit ejus *Plinius* lib. XXV. cap. x. opera ejus aliquot recensent perquam eximia. J.T.

49. Παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον] Neglexit hæc interpres. Verte: *toto cœnæ tempore.* J.T.

Ibid. Πρὸς τὸ ὡς αὐτῷ κεκοινολογούμενον] Probabile sit mendacium oportet. ergo a consuetudine eorum, qui, quæ alios nescire volunt secreta, in aurem dicunt, desumta similitudo veri, quæ calumnia exornaretur. Noster in Gallo, de regum curis: λυπεῖ δ' ἄλλον Δίαν πρὸς ὡς τινι τῶν Συρακουσίων κεκοινολογούμενον. *Alium Dio angit, cum Syracusanorum quibusdam in aurem consilia communicans.* Sic *Homerus:*

Ἀγχι χὰρ κεφαλῆφι, ἵνα μὴ πυθοίατο ἄλλοι.
Prope admovens caput, ne alii audirent.

Plura collegit *Erasmus* in Adagiis, qui respici poterit. J.T.

51. Πηλουσίου κατάληψιν] Non Peluſii, sed Ptolemaidis: ut ex *Polybio* constat. nam Peluſii castrametatum Ptolemæum refert Polybius, cum adversus Antiochum proficiscereturr. J.T.

53. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν κάρτα ἐν τἄλλ' ὑπάνου φρενήρης τις ὤν] Salmurienſis: *Tum Ptolemaeus ut qui praeter cetera non esset admodum prudens.* In hac versione κάρτα omittitur, inepte, etiam si *Φρενήρης prudens* exponas, opponuntur κάρτα & ὑπάνου, ineptius interponitur & sine sententia καὶ τἄλλα. Locus laborat, cui suffragante Mſ. sic sanitatem reddes: ὡς ἂν κάρτα ἀλλ' ὑπάντα φρενήρης τις ὤν. *qui quidem valde, sed non in omnibus desipiebat.* Nam φρενήρης etiam est παράφρων, ut *Suidas* ostendit, frustra repugnante *Stephano*, quum & hic locus Suidae & Etymologici magis sententiam firmet. Nam si hic φρενήρης est prudens, quam quaeso sententiam ex Graecis verbis conficias? Quid enim est? *qui quidem sumopere, & in aliis non omnino, aut non valde prudens erat.* Sic neminem sanum loqui, nec sanus juret Orestes. Vides igitur recte locum inquinatissimum esse purgatum, & φρενήρης esse *imprudens.* J.G.G.

Ibid. Ὡς ἂν — φρενήρης] Primo illud festinanter nimis affirmat vir magnus, φρενήρη etiam esse *imprudentem.* Apud *Suidam*, ubi etiam παράφρων esse dicitur, manifestus error est, forte nec ipsi auctori tribuendus, qui παράφρων voluit. Certe exempla Agathiae potius ad oppositum intellectum pertinere, praeclare vidit *Kusterus.* Quatuor locis *Homeri* (quae facile Index dabit) *Eustathius*, ita explicat, ut ἀμφότερα τὰς φρένας, ἀντίφρονα dicat. Quatuor locis sic utitur *Herodotus*, nempe 3, 30. & 35. 5, 42. & 9, 54. Sic Scholiastae *Eurip.* ad Heracl. 151. φρενήρης est ἀντίφρων, ἀρτίας φρένας ἔχων, φρένας ἀμφαμένος. Sic ipsum hunc locum Luciani interpretatur *Schol.* φρένιμος. Atque ad *Herodoti* locum aliquem respici hic etiam a Luciano, suadet etiam illud Ionicum & Herodoteum κάρτα. Quare optabam illum ipsum locum invenire, sperabamque inde aliquid ad hunc, quem tractamus, emendandum praesidii. Sed non licebat tantum ab aliis decerpere, ut totum legerem *Herodotum.* Itaque proponere interim placet conjecturam, quam forte serius ocius vel firmabit locus iste, vel nihili esse ostendet. Nempe appositum aliquem puto glossam τοῦ κάρτα, vocabulum πάνυ. Posteriorum aliquis eam forte assumsit, & eadem ordinem verborum aliquantum turbavit, sic restituendum, ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν ἐν τἄλλα

tus tyrannicae; adeo ad absurdam calumniam exarsit & perturbatus est, ut nihil eorum, quae in mentem venire debebant, reputans, neque, aemulum esse delatorem, neque, minorem esse pictorem, quam qui tantam proditionem sustinere posset, eum praesertim, qui beneficio illius affectus, & omnibus artis ejusdem hominibus praelatus esset; quin neque explorato ante, navigassetne omnino Tyrum Apelles? furere statim vellet, & clamore impleret regiam, in-

55 σχολαχείᾳ δεσποτικῇ τεθραμμένος, ὥστε ἐξεκαύθη καὶ συνελαράχθη πρὸς τὴν παράδοξον ταύτης διαβολῆς, ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων [c] λογισάμενος, μηδ' ὅτι ἀντίτεχνος ἦν ὁ Ἀπελλῆς, μηδ' ὅτι μικρότερος ἢ κατὰ 60 [d] τοιαύτην προδοσίαν ζωγράφος· καὶ ταῦτα, εὖ πεπονθὼς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ [e] παρ' ὀντινοῦν τῶν ὁμοτέχνων τετιμημένος, ἀλλ' ὑδὲ τὸ παράπαν, [f] ὡς εἰ ἐξέπλευσεν Ἀπελλῆς εἰς Τύρον, ἐξετάσας, εὐθὺς [g] ἔαδε μηνίειν, καὶ βοῆς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια, τὴν ἀχά-

65

c Λογισάμενος] Συλλογισάμενος B. d Τοιαύτην] Τηλικαύτην idem Cod. B. e Παρ' ὀντινοῦν] Παρά τιν ἄν, B. f Ὡς εἰ] Nil variat *Fl.* &c. g Ἔαδε] Ἔαδε adspirat *Schol.* Non Edd. nostrae.

64. Ἔαδε] Ἀντὶ τοῦ †ἤρεσκεν. *V.*

†Ἤρεσκεν] Ἦρεν edita. Ἤρεσκε C. & V. unde ἤρεσκεν dedit *M. du S.*

λα ὁ κάρτα φρενήρης τις ὢν κ. τ. λ. Sic certe converti, eaque Interpretatione sententiam auctoris reddi, persuasum habeo. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ τἄλλα] Ante has voces antea legebatur κάρτα in omnibus Impressis: sed in O. evanidis quidem litteris extat tantum κα τα ἄλλ', unde conjicio fuisse tantum καὶ τὰ ἄλλ', quod, missio odioso illo κάρτα, sequutus sum. Φρενήρης enim apud *M. Aur.* IX. 51. significat *prudentem*. Apud *Plutarchum* etiam in Alex. 487. a. sic autem satis consultum esse hujus loci sanitati, exulare tantum jusso κάρτα, existimo. V. *Exc.* Ἀλκ. p. 261. A. *M. du S.*

Ibid. Κάρτα, καὶ τ' ἄλλ' ὁ πάνυ] Κάρτα delerat *Solan.* in *Junt.* adscripseratque: „ Cod. B. κα τα ἄλλ' ὁ πά-„ νυ. Unde conjicio fuisse tantum, καὶ τὰ ἄλλ' ὁ πά-„ νυ. Sed adeo evanida erat ejus loci scriptura, ut le-„ gere non valerem, an κάρτα vel καὶ τὰ scriptum es-„ set. Ego igitur in lectione tam incerta vulgatam retinere satis habui. *J. F. R.*

54. Οὐ πάνυ φρενήρης] Fatuitatem ejus, & socordiam, vitamque luxui, compotationibus, & insanis amoribus deditam cognosces e *Polybio* lib. v. Historiarum, apud quem & aliud calumniae in Cleomenem, & stultitiae regis exemplum invenias. Item ex *Justino* lib. XXX. cap. 1. nec non *Plutarcho* in vita Cleomenis. Pro *praeter caetera*, verterim *alias*. *J. T.*

Ibid. Ἐν σχολαιείᾳ δεσποτικῇ] Quippe rex, & regis filius. Vide quae infra ad cap. VII. (nobis c. 10.) notavimus. *J. T.*

55. Τεθραμμένος] *Fractus* verterat Interpres *Parisinae*, quasi legerit τετριμμένος. Sed potius errante oculo sic vidit; nam inepta foret illa lectio. *J. F. R.*

56. Τῆς παραδόξου ταύτης διαβολῆς] Malim, *minimeque verisimili ista calumnia*. *J. T.*

57. Ὡς μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενος] *Ut nihil eorum, quae reputare aequum fuerat, animo perpendens, non, quod aemulus illius esset auctor calumniae; non, quod ea proditio supra pictoris fortunam esset: non, quod & magnis a se beneficiis, & supra ceteros artis emulos honoribus auctus esset, &c.* *J. T.*

Ὡς μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενος] *Quoniam nihil rationis est, ubi semel affectus inductus est, jusque illi aliquod voluntate nostra datum est:* teste *Seneca* lib. 1. de ira cap. VIII. *J. T.*

58. Ὅτι ἀντίτεχνος] Acrius namque urit invidia eandem artem profitentes. Notum illud *Hesiodium*:

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Et figulus figulo invidet, & cantor cantori.

Themist. Orat. III. σφαλερὰ γὰρ ἡ ὁμοιότης ἔρωτα ἐντιθεῖσα τῶν αὐτῶν ἐπαίνων ἐρίμια ἀντιπαροξύνειν εἰς ἁμιλλαν. *Periculosa enim res est similitudo, facileque, dum eamdem laudum amorem occulte animis inserit, ad certamen & contentionem impellit.* *J. T.*

59. Ὅτι μικρότερος] Quid enim pictori cum re militari, praesertim tanti momenti, & periculi? tantam igitur caliginem hominum oculis ignorantia offundit, ut nihil plane cernant, sed velut in densissimis tenebris oberrent. *J. T.*

61. Εὖ πεπονθὼς] Quippe minime erat verisimile, ipsum in regem tam bene de se meritum eam fraudem, ac tantum scelus esse machinatum. Sed hoc dispicere irato regi non licebat. *J. T.*

63. Ὡς εἰ] Redundat ὡς in omnibus nostris libris. Vox ἔαδε, quae mox sequitur, mihi valde suspecta est. *M. du S.*

Ὡς εἰ ἐξέπλ.] Παρέλκειν videtur ἡ ὡς. *J. M. G.*

64. Εὐθὺς ἔαδε μηνίειν] Ex aliquo Poëta senarii dimidium videtur. *F. G.*

Ibid. Ἔαδε μηνίειν] Ῥῆσις videtur e Dorico poëta sumta. *J. M. G.*

ἀχάριστον κεκραγὼς, καὶ ἐπίβουλον, καὶ συνωμότην. καί εἴγε μὴ τῶν συνειλημμένων τις, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, καὶ ἔλεον Ἀπελλοῦ καταλεήσας, ἔφη μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι ἀνθρώπου, ἀπετέτμητο ἂν ἐπὶ κεφαλὴν, καὶ συμπολελαύκει τῶν ἐν Τύρῳ κακῶν, εἰδὼς αὐτὸς αἴτιος γεγονώς.

gratum clamans, & insidiatorem, & conjuratum. Et nisi comprehensorum aliquis, indigne ferens illam Antiphili impudentiam, & miseri Apellis misericordia motus, dixisset, nihil quidquam caussae ipsi secum fuisse, capite plexus Tyriorum mala ipse luisset innocens.

Ὁ μὲν οὖν Πτολεμαῖος οὕτω [a] λέγεται [b] μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὥστε τὸν μὲν Ἀπελλῆν ἑκατὸν ταλάντοις ἐδωρήσασθαι· τὸν δὲ Ἀντίφιλον δουλεύειν αὐτῷ [c] παραδέδωκεν. ὁ δὲ Ἀπελλῆς, ὢν παρεκινδύνευσε μεμνημένος, τοιᾷδέ τινι εἰκόνι ἠμύνατο τὴν ἀβουλίαν.

4. Ptolemaeus itaque adeo dicitur actorum poenitentia tactus esse, ut centum talentis donaret Apellem, & in servitutem illi Antiphilum traderet. Apelles autem periculi sui memor tali pictura delationem illam ultus est.

5. Ad

a Λέγεται] An ἦρχετο? *Coll.* b Μεταγνῶναι] Μετάγνωσιν G. B. & marg. A1. c Παραδέδωκεν] Παραδέδωκε B.

Ibid. Μηνίων] Male hæc interpres verterat. quare nonnulla immutavi. *J.T.*

74. Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] *Isocrates* in Orat. de Permutatione, loquens de Athenienſibus: *Οἶμαι δ' ὑμᾶς σὺν ἀγνοεῖν, ὅτι τὴν πόλιν πολλάκις ὕστερον ἤδη μετεμέλησε τῶν κρίσεων τῶν μετ' ὀργῆς, καὶ μὴ μετ' ἐλέγχου γενομένων, ὥστε καὶ πολὺν χρόνον ἀξιοῦσα, πικρὰν μὲν τῶν ἐξαπατησάντων δίκην λαβεῖν ἐπιθύμησε· τοὺς δὲ ἀξιοπίστους ἐθέλειν ἂν εἶδεν ἄμεινον ἢ πρότερον πράττοντας. Arbitror autem vos non ignorare, noſtram urbem ſaepe pœnituiſſe judiciorum, quæ per iracundiam potius, quam re examinata facta fuerunt; adeo ut paulo poſt & impoſtores punire deſideraverit, &, calumniis oppreſſos rebus uti ſecundioribus quam priùs, optaverit.* Longe aliter atque Piſo apud *Senecam* de Ira lib. I. cap. XVI. qui non modo falſo accuſatum militem, ac ſi commilitonem, qui deſiderabatur, occidiſſet; illoque in ipſo ſupplicii articulo reverſo, innoxium deprehenſum, duci juſſit, ſed & ipſum commilitonem, ut & centurionem, qui primum illum a ſupplicio ad Piſonem reduxerat, capitali pœna affecit. *J.T.*

Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] Parum refert, utrum legas, quod editi prae ſe ferunt, ὕστερον λέγεται μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere poenituiſſe eorum quae egerat*; an quod in Mſ. eſt, ὕστερον λέγεται μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere puduiſſe factorum.* nec tamen codicis antiqui ſcripturam teſtatam feciſſe lectoribus poenitet. *J.G.G.*

75. Μεταγνῶναι] *Tanta ſubiſſe regum poenitentia dicitur.* *J.T.*

Μεταγνῶναι] Mſ. Ox. etiam μεταγνῶναι. ſed nihil muto; proba enim eſt & hic apriſſima vulgata. *M. du S.*

78. Ὧν παρεκινδύνευσε] *Aditi periculi memor.* *J.T.*

82. Τοῦ τοῦ Μίδου] Aures Midæ etiam adagio notatæ ſunt. Perſius:

Auriculas aſini Midæ rex habet.

Fabulam habes apud *Ovid.* in Metamorph. XI. fab. IV.

— Nec Delius aures
Humanam ſtolidas patitur retinere figuram:
Sed trahit in ſpatium, villisque nigentibus implet,
Inſtabilesque illas facit, & dat poſſe moveri.
Cetera ſunt hominis; partem damnatur in unam:
Induiturque aures lente gradientis aſelli.

Alii ad regum aures hujus fabellæ referunt originem: qui per exploratores ſuos etiam procul audiant. Sunt autem aſini acriore hoc ſenſu quam cetera animalia prædíti. Unde Apulejus, *quanquam graviter ſuccenſens errori Fotidis, iſto tamen vel unico ſolatio arumnabilis deformitatis ſuae recreabatur, quod auribus grandiſſimis praeditus cuncta longule etiam diſſita facillime ſentiebat*; lib. IX. Mileſiacorum. *J.T.*

85. Ἄγνοια] De qua in initio hujus libelli plura. *J.T.*

86. Ὑπόληψις] *Arnobius* lib. II. adv. gentes: *quid eſt autem ſuſpicio, niſi opinatio rerum incerta, & in nil expoſitum jaculatio mentis illata? Ergo, qui ſuſpicatur, non tenet, nec in lumine poſitus cognitionis incedit.* *J.T.*

88. Ὑπόθερμον] Qualis iratorum ſolet eſſe vultus: quibus *flagrant & micant oculi, multus toto ore rubor, exaeſtuante ab imis praecordiis ſanguine*; ut eſt apud *Senecam* lib. I. de Ira, cap. I. *Nilus Monachus* in Narrationibus: ὑπόθερμοι, καὶ τὸ βλέμμα πυρῶδες πλαγίως ὑπελίττοντες. *Ira accenſi, & micantes oculos obliqueque volventes.* *J.T.*

Ibid. Καὶ συγκεκινημένον] *Et commotæ.* *J.T.*

89. Τῶν λύττων] *Prudentius* in Pſychomachia, de irae

ſan-

ξ. Ad dextram vir ſedet, ingentes aures habens, parum abeſt quin Midae auriculis ſimiles, protendens manum e longinquo adhuc accedenti Delationi. Circa illum vero ſtant mulieres duae, Ignorantia, ut mihi videtur, & Suſpicio. Accedit ab altera parte Delatio, pulcherrima ultra fidem muliercula, ſed calidiuſcula, & emota, ut quae furorem atque iram oſtendat, ſiniſtra manu accenſam facem geſtans, altera juvenem quendam trahens capillis, manus caelo tendentem, teſtantemque Deos. Praecedit vir pallidus & deformis, acutum

Ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὦτα μεμεγεθημένα ἔχων, μικρῷ δεῖν τοῖς τοῦ Μίδου προσεοικότα, τὴν χεῖρα προτείνων πόρρωθεν ἔτι προσιόντι τῇ Διαβολῇ. παρὶ δὲ αὐτὸν ἑστᾶσι δύο γυναῖκες, ἄγνοιά μοι δοκεῖ, καὶ ὑπόληψις· ἑτέρωθεν δὲ προσέρχεται ἡ Διαβολή, γύναιον εὖ μάλα εὐπρεπὲς, ὑπόθερμον δὲ καὶ παρακεκινημένον, οἷον δὴ τὴν λύπην, καὶ τὴν ὀργὴν δεικνύουσα, τῇ μὲν ἀριστερᾷ δᾷδα καιομένην ἔχουσα, τῇ ἑτέρᾳ δὲ νεανίαν τινὰ τῶν τριχῶν σύρουσα, τὰς χεῖρας ὀρέγοντα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς. ἡγεῖται δὲ ἀνὴρ ὠχρὸς, καὶ ἄμορφ-

d Δὴ] Διὰ B.

81. Ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα μεμεγέθη ἔχων] Περιεργότερον τῷ Μίδᾳ τῇ ἀρχῇ κεχρημένου, καὶ ὑπὲρ τὸ πάντα μακρὰ ὦτα πολλοῖς ἔχουσι κατὰ πάσης τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ἐμυθολόγησάν τινες τῶν ἀρχομένων, ὡς ὄνου ἔχει ὁ Μίδας ὦτα· ἢ ὅτι μακρὰ ὦτα ἔχει. Διὸ καὶ τὰ μάλιστα γυόμενα ἀκούει. ἢ ὅτι καὶ ὁ ὄνος τὸ ζῶον ὦτας ὑπέχει, ὡς καὶ τὸν λανθάνοντα ψόφον αἰσθάνεσθαι. *γ.

Ibid. Τὰ ὦτα — τοῦ Μίδου] Midas aures habuiſſe aſelli dicitur, quod ut longas manus reges habere dicuntur, ſic & longas aures. Vel quod &c. Ita habent C. & G. Multas aures oculosque regibus tribuit *Xenoph.* Cyr. VIII. p. 144. Ed. *Baſ.* J.F.R.

* Similia legas apud laudatum jam Palaephatum. J. Cler.

Sanguinea intorquens ſuffuſo lumina felle. J.T.

Ibid. Τῇ μὲν ἀριστερᾷ] Huc mihi facere videntur illa Cypriani de Zelo & Livore: *Hinc vultus minax, torvus aſpectus, pallor in facie, in labiis tremor, ſtridor in dentibus, verba rabida, effrenata convicia, manus ad caedis violentiam promta, etiamſi gladio interim vacua, odio tamen furioſa mentis armata.* J.T.

90. Δᾷδα καιομένην] Non ſecus ac furiae ſolent. Queis in irritandis inflammandisque credulorum aut iratorum hominum animis perquam ſimilis eſt. *Apulejus* de Pſyches ſororibus Cupidinem calumniantibus: *Tali*, inquit, *verborum incendio flammata viſcera ſororis jam prorſus ardentis deferentes, ipſa* &c. *protinus peraici ſe fuga properiunt.* *Phaedrus* l. III. *Incenſus ille falſo uxoris crimine.* J.T.

91. Τῶν τριχῶν σύρουσα] *Apulejus* lib. VI. *Et audaciter in capillos ejus immiſſa manu, trahebat eam nequaquam renitentem*; de Conſuetudine Pſychen ad Venerem pertrahente. *Ariſtaenetus* lib. II. epiſt. 7. Καὶ ζηλοτυποῦσα τὸν παιδίσκην τοὺς νόμους ἐξείλκυεν. J.T.

Ibid. Τὰς χεῖρας ὀρέγοντα] Uti in indignatione fieri amat, ubi vis atque injuria plus, quam jus & aequum valent. Sic apud *Dion. Halicarn.* l. XI. Antiq. Rom. cum Appius Claudius Virginii filiam clienti ſuo addixiſſet, ὅσοι μὲν ἦσαν ἀκέραιοι, καὶ τὰ δίκαια λεγόντων παράκλησιν, τὰς χεῖρας ἀφαλεῖς εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνίσχοντον ὀδυρμῷ καὶ ἀγανακτήσει μεμιγμένῳ κραυγήν. *Quotquot erant integris judiciis & juſta cauſa advocati, ſublatis in caelum manibus mixtum ploratu & indignatione clamorem ſuſtulerunt.* Sic *Juſtinus* lib. XIX. cap. 3. *Ipſe quoque* (Imilco) *manus ad caelum tendens, nunc ſortem ſuam, nunc publicam fortunam deflet; nunc Deos accuſat, qui tanta belli decora, & tot ornamenta victoriarum, quae ipſi dederant, abſtulerint.* J.T.

92. Καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς] Sic ſolent homines teſtes Deos invocare, quum nullum adverſus mendacium in innocentia praeſidium eſt. J.T.

93. Ἀνὴρ ὠχρὸς καὶ ἄμορφος &c.] Deſcribitur eleganter ab *Ovidio* in Metamorph. ſub feminae habitu, quod Latinis femineo genere *Invidia* dicatur, uti contra Graecis maſculino φθόνος; ſicut & *Livor* Latinis:

Pallor in ore ſedet, macies in corpore toto.
Nusquam recta acies: livent rubigine dentes:
Pectore fella virent; lingua eſt ſuffuſa veneno, &c.

Syneſius in I. de providentia, ubi de invidia Typhonis agit: ὡς ἤδη τὸ πρᾶγμα παροιμίαν εἶναι, καὶ ἐρώτημα πρὸς τοὺς ἀχθομένους, μή τι τῷ ἀδελφῷ σου καλόν; *ita ut jam res in proverbium abiret, & haec familiaris eſſet ad pallentes interrogatio, Numquid fratri tuo boni evenit?* Ideo autem macies in corpore, quia

Τήκει δὲ φθονερῶν ὁμιλία, καὶ πραδίην.
Contabeſcere facit invidentium & oculos, & cor.

Uti eſt apud poëtam Graecum in *Anthol.* lib. I. c. 83. *Quid infelici viro praeſtat invidia*, inquit Auguſtinus ſerm.

ἄμορφος, ὀξὺ δεδορκὼς, καὶ ἐοικὼς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς καλεσκληκόσι. τοῦτον [a] γοῦν φθόνον εἶναι τὸ φθόνον ἄν τις εἰκάσειε. καὶ μὴν καὶ ἄλλαι τινὲς δύο [b] παρομαρτοῦσαι, προτρέπουσαι, καὶ περιστέλλουσαι, καὶ καλλωπίζουσαι τὴν ἀλαζονείαν. ὡς δέ μοι καὶ ταύτας ἐμήνυσεν ὁ ἐξηγητὴς τῆς εἰκόνος, ἡ μὲν Ἐπιβουλή [c] τις ἦν, ἡ δὲ Ἀπάτη· κατόπιν δὲ ἠκολούθει πάνυ πενθικῶς τις ἐσκευασμένη, μελανείμων, καὶ καλλιπαραγμένη, Μετάνοια [d] δὲ καὶ αὐτὴ ἐλέγετο. ἐπιστρέφετο γοῦν ἐς τοὐπίσω δακρύουσα, καὶ μετ' αἰδοῦς πάνυ τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέβλεπεν. οὕτω μὲν ὁ Ἀπελλῆς καὶ ἑαυτοῦ κίνδυνον ὑπὸ τῆς γραφῆς ἐμιμήσατο.

cernens, similis eis, qui a magno morbo exaruerunt. Hunc Livorem esse facile aliquis conjecerit. Verum aliae quoque duae sequuntur hortantes, & componentes, ornantesque Delationem. Ut vero mihi illas quoque indicavit Mystagogus *atque interpres* imaginis, altera quidem Insidiarum quaedam erat, altera Fallacia. A tergo sequebatur lugubri quaedam habitu, pullata, lacera: Poenitentia haec dicebatur. Respiciebat enim retrorsum lacrumans, & cum pudore omnino intuebatur accedentem Veritatem. Atque ita suum periculum pictura expressit Apelles.

6. Age

a Γοῦν] Abest a B. b Παρομαρτοῦσαι] Παρομαρτοῦσαι male B. c Τις] Adest in *Fl. Fr. J. P.* &c. d Δὲ] Non habet CB.

97. Δύο μαρτυροῦσαι] Γράφε] * ὀμαρτοῦσαι. *V.*
99. Ὁ ἐξηγητὴς] Ἀντὶ τοῦ ὁ ἑρμηνεύς. *V.*
3. Μελανείμων] Ἢ μετάνοια μελανείμων. *V.*

* Ὀμαρτοῦσαι] Ὁ παρτοῦσαι misere edita, & pro δύο μαρτυροῦσαι etiam δύο παρτοῦσαι. utrumque emendante *M. du S.*

serm. 83. de Tempore, *quem in secretis conscientiae quibusdam angulis livor ipse discerpit, & alienam felicitatem tormentum illius facit, quam inquam mercedem ex odio suo recipiet, nisi horribiles animae tenebras, & confusa mentis horrorem, qui vultu semper animoque moerente voto, quo vult alii nocere, se cruciat: quem saevissimis exagitatum stimulis ab omni consilio, ac mentis sobrietate deturbat? quod malum laedit parum aliquid etiam eos, in quos intenditur, gravius tamen, & perniciosius, eos prius, a quibus procedit, affligit. Sicut enim aerugo ferrum, ita invidia illam ipsam animam, in qua est, interimit & consumit. Horatius* l. I. Epist. 2. *Invidus alterius macrescit rebus opimis.* J. T.

94. Ὀξὺ δεδορκὼς] Ut enim paulo post dicit Auctor, invidi πάντες ἀλλήλους ὀξὺ δεδορκασι. *Invicem sese acute intuentur*: ut scilicet vitia aliqua in adversariis deprehendant. *Themistius* Orat. I. ὡς ὑδὲν ἄρα ἄλλο χαλεπώτερον τίκτει ψυχῇ νόσημα φθόνου τε καὶ βασκανίας· καὶ μᾶλλον ὅσῳπερ ὁ νοσῶν ὀξύτερον βλέπει μὴ τὰ πρὸς αὐτὸν μόνον, καὶ τὰ ἐγγὺς, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρω, καὶ τὰ μακρὰν ἀφεστῶτα. *Adeo nullus morbus invidia ac livore molestior gignitur: eoque magis, quo qui eo laborat, acutius pervidet; non ea tantum, quae juxta se atque in proximo sita sunt; verum etiam quae longinqua sunt, & magno a se intervallo semota. Plutarchus* lib. de Securitate: τί τ' ἄλλότριον ἄνθρωπος βασκανώτατος κακὸν ὀξυδορκεῖς, τὸ δ' ἴδιον οὐ διαβλέπεις: *Quid alienum malum homo invidentissime acute intueris, tuum vero pervides?* J. T.

96. Τὸν φθόνον] Recte sane livor calumniae comes additur, *Hesiodus* in Operib.

Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ἀιζυροῖσιν ἔπασιν
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσει συγερώπης.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur
invisо vultu.

J. T.

99. Ὁ ἐξηγητὴς τῆς εἰκόνος] Περιηγηταὶ proprie sunt illi, qui hospites ad perlustranda urbis praecipua loca & monumenta circumducunt, iisque singula exponunt. Hinc per translationem de explanatoribus & interpretibus ea vox usurpatur. Familiare autem fuit istiusmodi tabellis vitam humanam describere, iisque interpretandis senem aliquem addere, aut affingere enarratorem. Ut in Tabula Cebetis factum, & in illa Herculis Prodicii fabula: quam aliquantulum immutans Themistius haud aliter Simulationem, & eodem ferme comitatu suffultam subnixamque descripsit, atque hic noster Calumniam. Nam & ipsa fucati medicamentis candoris & ruboris, pigmentisque aliis exornata, comtaque eleganter, fraudem & insidias, dolum & perjurium, & emissariam adulationem secum trahit, quas tandem tristis ac demissa consequitur poenitentia. Locus est in extrema oratione tertia perquam elegans, lectuque dignissimus. J. T.

1. Περιηγητὴς] Conf. supra *Dial. Mort.* XX. pr. ἐξηγήσαί μοι τὰ ἐν ᾅδου πάντα. Et infra *Navig.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Τις]

6. Age vero nos etiam, si videtur, secundum Ephesii pictoris artem ea, quae insunt delationi, persequamur, cum fine quodam illam ante descripserimus. Est ergo delatio accusatio quaedam, absente altera parte facta, ignota accusato, uni parti, nemine contradicente, credita. Hoc argumentum erit nostrae disputationis. Cum vero tres sint, velut in comoediis personae, delatoris, ejus, quem defert, & illius, apud quem delatio instituitur; singulatim eas inspiciamus, qualia ab iis fieri verisimile sit.

Φέρε δὲ καὶ ἡμεῖς, εἰ δοκεῖ, κατὰ τὴν Ἐφεσίαν ζωγράφου τέχνην, διέλθωμεν τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ, πρότερόν γε ὅρῳ τινὶ προγράψαντες αὐτήν. ἔστω δὴ ἂν ἡμῖν ἡ εἰκὼν γενήσεται. Ἔστι τοίνυν διαβολὴ κατηγορία ἰσχνὴ, ἐξ ἐρημίας γιγνομένη, καὶ κατηγορουμένου λεληθυῖα, ἐκ τοῦ μονομερῶς ἀνακρινόμενος πιστευομένη. τοιαύτη μὲν ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου. τριῶν δ' ὄντων προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τοῦ διαβάλλοντος, καὶ τοῦ διαβαλλομένου, καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ διαβολὴ γίγνεται, καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἐπισκοπήσωμεν, οἷα εἰκὸς εἶναι τὰ γιγνόμενα.

Πρῶ-

e Γενήσεται] Γένηται B. In vulgato consentiunt Edd. f Τὸν κατηγορούμενον] Τοῦ κατηγορουμένου B.

Ibid. Τις] Redundare videtur post ἐπιβουλὴ. *M. du S.*

4. Μετάνοια] *Nam judicia festinata*, inquit *Sarisberiensis* in Policratico, cap. XII. lib. v. *pœnitentiam pariunt.* Vel ut in *Anthologia* l. I. c. 88. Lucianus:

Ἡ βραδύπους βουλὴ μοῦνον ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰεὶ ἰφιλκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Id. est,

Lento incedens pede consultatio multo præstat. Sed festinans
Semper pœnitentiam secum trahit.

P. Syrus,

Ad pœnitendum properat, cito qui judicat. *J. T.*

5. Ἐπεστρέφετο γοῦν] *Quæ convertens retro vultum, flens, & pudore suffusa, accedentem veritatem respectabat.* *J. T.*

6. Τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν] Præclare hoc Apelles. Namque, utut oppressa aliquamdiu, emergit tandem victrix veritas, & mendaciorum nebulas sua luce dissipat. O *magna vis veritatis*, (exclamat disertissimus Romuli nepotum) *quæ se contra hominum ingenia, calliditatem, sollertiam, contraque fictas omnium insidias facile per se ipsa defendat!* Ita enim leg. uberius aliquanto *Polybius* lib. XIII. Καί μοι δοκεῖ μιγίστῳ θεῶν τοῖς ἀνθρώποις ἡ φύσις ἀποδεῖξαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ μιγίστῳ αὐτῇ προδεῖναι δύναμιν· πάντων γοῦν αὐτὴν καταγωνιζομένων, ἐνίοτε δὲ καὶ πασῶν τῶν πιθανοτήτων μὴ τῷ ψεύδει ταττομένων, ὅτι οὐδ' ὅπως αὐτῇ δι' αὐτῆς εἰς τὰς ψυχὰς εἰσδύῃ τῶν ἀνθρώπων· καὶ ποτὲ μὲν ἀθρόαν διάκρισιν ποιοῦσα τὴν αὐτῆς δύναμιν, ποτὲ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισκοτιζεῖται, τέλος αὐτὴ δι' ἑαυτῆς ἐπικρατεῖ, καὶ καταγωνίζεται τὸ ψεῦδος. *Equidem existimo Naturam mortalibus Veritatem constituisse Deam maximam, maximamque illi vim attribuisse. Nam hæc cum ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunquam verisimiles conjecturæ a mendacio fient: ipsa per se nescio quomodo in animos hominum se insinuat, & modo repente illam suam vim exserit: modo, tenebris obtecta longo tempore, ad extremum suapte vi ipsa vincit, obtinetque, & de mendacio triumphat.* Ad hoc exemplum, apud *Apulejum* lib. X. Miletiacor. quum novercæ scelus privignum falso insimulantis patefactum esset, *procedit in medium nuda veritas*, victrix scilicet intentatæ calumniæ. *J. T.*

11. Τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ] Clarius aliquanto vertere potuisset interpres; *quæ in calumnia spectanda sunt:* vel, *quæ calumniæ adsunt.* *J. T.*

14. Γενήσεται] Excidit hic haud dubie aliqua vox, quam absque Mss. Codd. ope inserere ex conjectura non ausim. *M. du S.*

18. Τριῶν δ' ὄντων] Recte. Duo scilicet injuria afficientes, tertius autem, qui injuria afficitur, ut ait apud *Herodotum* lib. VII. c. 10. ad Xerxem Artabanus: Διαβολὴ γάρ ἐστι, inquit, διωτάδελφον· ἐν τοῖ δύο μέν εἰσι οἱ ἀδικέοντες, εἷς δὲ ὁ ἀδικεόμενος· ὁ μὲν δὴ διαβάλλων ἀδικέει· ὁ παρεὼν κατηγορέων· ὁ δὲ ἀδικέει ἀνακρινόμενος, πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐκμαθεῖν· ὁ δὲ δὴ ἀπεὼν τοῦ λόγου τάδε ἐν αὐτοῖσι ἀδικέεται, διαβληθείς τε ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, καὶ νομισθεὶς πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι. *Calumnia res est omnium pessima: in qua duo sunt, qui injuriam faciant; unus, cui fiat injuria. Nam qui calumniatur, ea de causa injurius est, quod absentem accusat: at qui calumniam audit, quia illi credit, priusquam rem certo cognoverit, atque explaraverit. Contra, qui absens accusatur, injuria afficitur, tum quod ab altero falso accusatur, tum quod ab altero vir malus esse judicatur.* *J. T.*

19. Καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις] Unde apud *Horatium* in Arte:

— *Nec quarta loqui persona laboret.* *J. T.*

Πρῶτον μὲν δὴ, εἰ δοκεῖ, τὸν προαγάγωμεν τῆς προλαγωνιστὴν τῆς δράματος, λέγω δὲ τὸν ποιητὴν τοῦ Διαβολῆς. ὅτι δὲ δὴ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ ἀγαθὸς ἄνθρωπός ἐστι, πᾶσιν, οἶμαι, γνώριμον. οὐδεὶς γὰρ, ὢν ἀγαθὸς, κακῶν αἴτιος γένοιτο τῷ πλησίον. ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν εὖ ποιοῦσιν αὐτοὶ τοὺς φίλους, οὐκ ἀφ' ὧν τοὺς ἄλλους [a] ἀδικοῦντες αἰτιῶνται, καὶ μισείας περισκευάζουσιν, εὐδοκιμεῖν, δόξαν εὐνοίας [b] προσλαβόντες.

Ἔπειτα δὲ ὡς ἄδικος ὁ τοιοῦτος, καὶ παράνομός ἐστι, καὶ ἀσεβὴς, καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειε τὴν μὲν ἰσότητα ἐν ἅπασι, καὶ τὸ μηδὲν πλέον, δικαιοσύνης ἔργα

7. Ac primo quidem, si videtur, inducamus primarum partium actorem, ipsum dico auctorem calumniae. Hunc sane virum bonum non esse, omnibus puto, manifestum est. Neque enim bonus quisquam malorum auctor alteri fuerit. At est bonorum virorum, suis in amicos benefactis, non accusandis aliorum injuriis, conciliandaque illis invidia, bene audire, & benivolentiae sibi parare opinionem.

8. Tum vero quam injustus sit talis homo, & iniquus, & impius, & noxius illis, qui se utuntur, discere facile est. Quis enim eat inficias, aequalitatem in unaquaque re, & nihil plus *sibi arrogandi moderationem*, justitiae munera esse; sed inaequa-

a Ἀδικοῦντες] Recepi ex B. Cod. & *Fl.* Ἀδικοῦντας Edd. cett. b Προσλαβόντες] Et hoc ex B. & *Fl.* restitutum, pro vulgato προσλαβόντας.

24. Τὸν προλαγωνιστὴν τῆς δράματος] Προλαγωνιστὴς in fabula dicebatur, qui plurima recitabat: sive, qui *primas partes agebat*, ut in Phormionis prologo *Terentius* loquitur: *Quia primas partes qui aget, is erit Phormio Parasitus, per quem res geretur maxime.* Huic proximus vocabatur δευτεραγωνιστὴς; tertiarum vero partium τριταγωνιστὴς; quod Æschini quondam a Demosthene objectum fuit convicium. Erat autem τῆς προλαγωνιστοῦ, clariore voce uti: sic ut ceteri, etiamsi clarius possent, tamen vocem suam summitterent, ut ille princeps quam maxime excelleret. Ita *Cicero* in Verrinis. *J.T.*

28. Οὐδεὶς γὰρ ἂν ἀγαθὸς] *Cicero* l. I. de offic. cap. 7. *In justitia virtutis est splendor maximus, ex qua viri boni nominantur.* Hujus *primum munus est, ut ne cui quis noceat, nisi lacessitus. Plato* in Gorgia: Οὐδεὶς γὰρ ἂν χρηστὸς μὴ ἀδικοῦντ' ἄνθρωπον εἰκάσοι. *Nemo namque bonus hominem, a quo nullam acceperit injuriam, accuset.* *J.T.*

31. Ἀδικοῦντες — προσλαβόντας] Ita *Bar.* & *Fl.* In reliquis ἀδικοῦντας & προσλαβόντας, prave. *M. du S.*

Ἀδικοῦντες] Non obsecundassem *Solano* vulgatum ἀδικοῦντας rejicienti, quia in se spectatum, tolerabile erat; at quia mox εὐνοίας προσλαβόντας absurdum erat, & ad ἄλλους nullo modo referendum, sed ad αὐτοὶ, scil. ἄνδρες ἀγαθοὶ, ideo non amplius haesitavi etiam prius ex iisdem fontibus corrigere. *J.F.R.*

34. Ἄδικος ὁ τοιοῦτος] *Isocrates* in Oratione de Permutatione: Οὐ θαυμάζω δ' ὅστις ἐστὶ μοχθηρὸς πανταχοῦ διαβολή· τί γὰρ ἂν γένοιτο ταύτης κακουργότερον; ἣ ποιεῖ τοὺς μὲν ψευδομένους εὐδοκιμεῖν, τοὺς δὲ μηδὲν ἀδικοῦντας δοκεῖν ἀδικεῖν, τοὺς δὲ δικαίους ἐπιφθονεῖν· ὅλως δὲ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀφανίζει, ψευδῆ δὲ δόξαν παρέστησε τοῖς ἀκούουσιν, ὧν ἐν τύχῃ δ' ἐπέλθοιεν, ἀδίκως ἀπόλλυσιν; *Non miror illos, qui dicunt summum malum esse calumniam, quid enim ea fieri posse maleficentius? qua facit, ut de mentientibus bene existimetur; ut plane innocentes injurii esse videantur; ut judices pejerent: qua denique veritatis lucem extinguit, & caligine mendaciorum auditoribus involutis quemvis civium per injuriam interficit?* *J.T.*

35. Καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος] *Themistius* Orat. III. καὶ ἅμα ἀδικεῖ ἀμφοτέρους, ὅτι ἐπιβουλεύει, καὶ ὃν ἐξαπατᾷ· δ' μὲν ὅτι πάσχει ὑπὲρ δίκην, δὲ ὅτι ἐργάζεται ἀναγκάζει. *Et ex aequo utrumque laedit, tam eum, cui insidias molitur, quam qui ab eo decipitur: illum quod inique perpeti aliquid cogitur: hunc, quod inferre eam ipsam injuriam compellit.* *J.T.*

37. Τὴν μὲν ἰσότητα] Eam initium esse justitiae statuebat Pythagoras. Vide *Jamblichum* cap. 30. *Cicero* lib. II. de offic. cap. 12. *Jus enim semper quaesitum est aequabile. Neque enim aliter esset jus.* *J.T.*

38. Καὶ τὸ μηδὲν πλέον] Malim, *nec plura sibi appetere.* *J.T.*

Ibid. Τὸ μηδὲν πλέον] Definitur enim justitia, *quae suum cuique distribuit*, apud *Ciceronem* lib. III. de Natura Deor. cap. 15. *J.T.*

43. Ἀποφράττων] Mutant Commentatores interdum in ἐπιφράττων. Conf. mox ἀποφράξαντες — τὰ ὦτα, & *Themist.* ἀποτειχίσιον, ἀπαρσίον, ἀπολαύειν in not. *Toll.* adlegatum. Item Nostr. infra *Pseudol.* c. 27. ἀπόφραξί σοι τὰ τόμια. Ne plura. *J.F.R.*

48. Βραχεῖαν ποιησάμενος] *Demosthenes*, in initio Orat. de Corona, rogat Deos, ut judicibus eam mentem dent, ut non adversarium suum, sed leges & *jusjurandum* in consilium adhibeant, ἐν ᾧ πρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλ-

aequalitatem, & plus *sibi sumendi audaciam* injustitiae? At qui delatione clanculum utitur contra absentes, quomodo non plus justo, totum nempe auditorem, sibi vindicat? cujus aures occupet, atque obturet, & alteri orationi plane reddat impervias, quippe ante jam a delatione oppletas? Extremae id quidem injuriae, ut optimi etiam Legislatorum dixerint, uti Solon & Draco, qui juris jurandi religione obstrinxerint judices, ad similiter utrosque audiendos, aequalemque his qui judicantur tribuendam benivolentiam, donec comparata alterius causa, vel deterior altera vel melior appareat. Ante vero quam comparata esset cri-

εἶναι· τὸ δὲ ἄνισόν τε καὶ πλεονεκτικὸν, ἀδικίας; ὁ δὲ τῇ ἀγροικίᾳ καὶ τῷ ἀπόντων λάθρα κρώμενος, πῶς οὐ πλεονέκτης ἐστὶν ὅλον τὸν ἀκροατὴν σφετερίζόμενος, καὶ προκαταλαμβάνων αὐτῷ τὰ ὦτα, καὶ ἀποφράττων, καὶ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβατα, καταπεπλησμένα; ἐσχάτης ἀδικίας τὸ τοιοῦτον, ὡς φαίεν ἂν καὶ οἱ ἄριστοι τῶν νομοθετῶν, οἷον ὁ Σόλων, καὶ ὁ Δράκων, ἔνορκον ποιησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τῇ εὐνοίαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν, ἄχρις ἂν ὁ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παρατεθεὶς, θατέρου χείρων ἢ ἀμείνων φανῇ. πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι τὸ ἀπο-

ἄλλοις δικαίοις ἐ τοῦτο γεγραπται; τὸ ἰσοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, *in quo praeter cetera, qua aequa forent, & illud adscriptum; ut utramque partem pari benevolentia audirent.* Qui & rationem paulo post subjungit, cur a judicibus legislator jusjurandum praestari voluerit, videns scilicet, ὅτι τὰς αἰτίας ἐ τὰς ἀληθείας, αἷς ἐν τῷ πρότερον λόγῳ ὁ διώκων ἐχρῆτο, σὺν ὕβρει τοῦ φεύγοντος παρελθὼν, εἰ μὴ τὸν δικαζόντων ἕκαστον ὁμῶν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν ἀληθῆ φυλάττων, καὶ τὰ τῷ λέγοντι ὕστερον δίκαια εὐνοϊκῶς προσδέξῃ, καὶ παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, ὕστω τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. *Fieri non posse, ut reus criminationes & calumnias adversarii, quibus, quod prior verba faciat, pravalet, superet; nisi vestrum quisque, qui judicaturi sedetis, pietatis erga Deum memores, & rei posteriore loco dicentis rationes benivolis auribus accipiat, & se ipsum aequum, & utrique parti communem auditorem exhibens, ita tandem de tota re sententiam ferat.* Senior ille e curia apud *Apulejum* lib. X. Miles. Nec patiar falsis criminibus petito reo manifestum homicidium perpetrari: nec vos, qui jurejurando adstricti judicatis, inductos servuli mendacio pejerare. Solebant autem Judices Athenis id jusjurandum quotannis repetere, quo sanctius judicarent. *Isocrates* in Orat. de permutatione: ἀλλ' ὀμόσαι μὲν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, ἢ μὴν ἰσοίους ἀκροᾶσθαι τῶν καλῶς λεγομένων, καὶ τῶν ἀδίκως ἐξελέγχειν. *Quum quotannis juretis, vos eadem aequitate audituros tam reos, quam accusatores.* Unde & *Plato* lib. XII. de leg. Νόμῳ δὲ κεῖσθω, δικάσειν μὲν ὀμόσαντας δικάζειν μέλλοντας. *Lex autem sit constituta, ut judex de re quapiam cogniturus prius jusjurandum det.* Nec aliter Christiani. *Sarisberiensis* in Policratico lib. V. cap. 12. *Et quidem judices sacramento legibus allegantur jurati, quia omni modo judicium cum veritate & legum observatione disponent. Ipso quoque jure cautum est, ut sacrorum Evangeliorum scriptura terribiles ante sedem judicialem deponantur, ibique ab initio litium ad*

finem usque permaneant, nec amoveantur nisi sententia recitata: quo totius consistorii lassitudo, Dei ipsius repleta praesentia, omnibus ad sacrosanctas scripturas metum incutiat & reverentiam; & ab inquisitione veritatis omnis iniquitas propulsetur. Vide *Rittershus.* ad tit. Instit. de Oblig. Salvian. epist. 4. & de illis *A. Gell.* lib. 14. cap. 2. *J. T.*

Ἔνορκον] Extat ea de re locus apud *Demosth.* de Cor. ipso initio disertissimus, is nempe, quem *Tollius* exhibet. *M. du S.*

49. Ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι] *Aristophanes:*

Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, σὺν ἂν δικάσῃς.
Priusquam utramque audieris partem, ne pronuncies.

Item Euripides:

Τίς ἂν δίκαιον κρίναιεν, ἢ γνοίη λόγον,
Πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
Quis autem litem dijudicet, aut sermonem cognoscat,
Qui non prius utrinsque partis clare perceperit verbat

Seneca Medea, v. 199.

Qui statuit aliquid parte inaudita altera,
Aequum licet statuerit, haud aequus fuit.

Unde Magistratus apud *Apulejum* l. X. *partim decuriones deprecari, partim populareis compescere, ut vite & more majorum judicio reddito, & utrimque secus allegationibus examinatis, civiliter sententia promeretur: nec ad instar barbarica feritatis, vel tyrannicae impotentia, damnaretur aliquis inauditus; & in pace placido tam dirum saeculo prederetur exemplum.* P. Syrus:

In judicando semper criminosa est coleritas.
J. T.

53. Πρὶν δ' γε ἀντεξετάσαι] *Menander:*

Ὁ προκαλαγωνίσασθαι δὲ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,

Αἰ-

ἀπολογίαν τῇ καθηγορίᾳ, παντελῶς ἀσεβῆ καὶ ἀνόσιον ἡγήσαντο ἔσεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ γὰρ ἂν καὶ αὐτοὺς ἀγανακτῆσαι τοὺς θεοὺς εἴποιμεν, εἰ τῷ [a] μὲν καθηγόρῳ μετ' ἀδείας ἃ θέλει λέγειν ἐπιτρέποιμεν, ἀποφράξαντες δὲ τῷ καθηγορουμένῳ τὰ ὦτα, ἢ τῷ στόματι σιωπῶντες, καταψηφιζοίμεθα τῷ προτέρῳ λόγῳ κεχειρωμένοι. ὥστε οὐκ ἐκ τοῦ δικαίου, οὐδὲ τοῦ νόμιμου, οὐδὲ τοῦ ὅρκου τοῦ δικαστικοῦ, φαίη τις ἂν γίγνεσθαι τὰς ἀμφιβολίας. εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται, παραιτούμενοι οὕτω δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις, ποιητικῶς μοι δοκῶ τὸν ἄριστον [b] ἐπαμini defensio, impium plane & profanum fore judicium arbitrati sunt. Etenim ipsos quoque indignari Deos dixerimus, si accusatori sine metu dicere permittamus, quae velit, obturatis vero defendenti auribus, vel ipso oris silentio calculum contra alterum, priore oratione subacti feramus. Igitur non ex justo, neque ex lege, neque ex judicialis jurisjurandi religione, delationes fieri aliquis dixerit. Si cui vero non satis digni fide videantur legislatores, cum jubent sic justa & in neutram partem propensa judicia facere; Poëta optimus inducendus

a Μὲν] Non habet B. b Ἐπαγαγῶν] Ἐπαγεῖν B.

65. Δικαίας ἐ ἀμερεῖς] Ἀντὶ τοῦ μηδὲν μᾶλλον καθειλημμένους. V. Ἤτοι μὴ ἐτεροφρίπτεις. G.

Αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῷ.
Qui prius damnat, quam causam recte cognoverit,
Is homo improbus est, ut qui temere crediderit.
J.T.

57. Εἰ τῷ μὲν κατηγόρῳ] Egregium est Juliani Imperatoris responsum apud *Ammianum Marcellin.* lib. XVIII. *Numerium*, inquit auctor, *Narbonensis paulo ante rectorem, accusatum ut furem, inusitato censorio rigore pro tribunali palam admissis volentibus audiebat: qui cum inficiatione defenderet objecta, nec posset in quoquam confutari, Delphidius orator acerrimus, vehementer impugnans, documentorum inopia percitus, exclamavit: Ecquis, florentissime Caesar, nocens esse poterit usque, si negare sufficerit? Circa quem Julianus: Ecquis, ait, innocens esse poterit, si accusasse sufficiet?* J.T.

58. Ἀποφράξαντες δὲ τὰ ὦτα] Contra Alexander M. apud *Plutarchum* in ejus vita: λέγεται δὲ καὶ τὰς δίκας ἀφεμένων ἐν ἀρχῇ τοὺς θανάτους, τὴν χεῖρα τοῦ ὠτὸν τῷ ἑτέρῳ προστιθέναι, τῷ κατηγόρῳ λέγοντι, ὅπως τοῦ κινδυνεύοντος καθαρὸν φυλάττῃ καὶ ἀδιάβλητον. *Jam initio, quum judicia capitalia disceptaret, fama tenet, manum eum alteri auri, dum diceret accusator, admovere solitum, reo ut alteram integram & intactam servaret a calumniis.* A qua tamen consuetudine postea desciviit. J.T.

63. Εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι] Hic non tam *fide dignos*, ut interpres voluit, quam *auctoritate pollentes*, quibus obtemperandum sit, τὸ ἀξιόπιστος significat. Latini *idoneos auctores* dicerent. J.T.

66. Ποιητῶν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον] Paulo ante eadem ferme haec verba ex *Aristophane* citavimus, qui ea ab *Homero* accepit. J.T.

69. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκλω δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Excidit particula ἄν. Sic enim integrum memini me (locus nunc non succurrit) hunc versum legere,

Μήτε δίκλω δικάσῃς πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

Corruptius hoc habet editio Florentina, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσεις. Porro praecipuum, quod observare soleant Calumniatores, illud esse Noster ait, quod ubi in quempiam amici sui odium velint concitare, ea fingant, quae probe norint abhorrere a mente & inclinatione audientis. Puta, si quis sit pietati summopere addictus, ut tum eum, quem calumniari velint, dicant Atheum, & pietati infestum: quo ita exacerbent audientis animum, ut nullam amici sui defensionem auribus velit admittere; inopinato crimine tamquam vero praeoccupatus. Haec ultima Graece ita effert c. 15. (praecedit autem ὥστε) ἀλλὰ καὶ θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι, τῷ τοιούτῳ τὴν ἀκρόασιν (dictae calumniae) ὡς ἀληθεῖ προκαθειλημμένον. Cur hic haesitet *Tollius* pag. 417. edit. *Amst.* nihil caussae. Τὸ, ἀληθεῖ eodem, quo praecedens παραδόξῳ, modo se habet; satisque sensus patet; eumque recte interpretatus est Interpres. J.T.

Ibid. Μήτε δίκλω δικ.] Haec verba apud *Platonem* eadem prorsus leguntur in Demodoco suspecto. 737. C. apud *Plutarchum* etiam 1901, 2. Extant etiam, sed paulo aliter, apud *Aristophanem* in Vesp. 484. AB. ἵνα σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς εἰκῆ ἂν δικάσαις; sunt etiam qui *Hesiodo* tribuant. V. *Muret.* Var. lect. VII. 18. *Eur.* paulo aliter idem effert. Ἡρ. p. 590. C. Vid. & *Demosth.* de Cor. ipso initio ex quo patet jurejurando adstrictos judices τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ex quo autem Poëta habeat, incertum esset, nisi Scholiastes Phocylideum esse doceret: nam quod in Phocylide hodierno non reperitur; cum genuinus non sit, movere nos non debet. Pro ea sententia Christianam hanc personatus hic Phocylides sup-

dus orationi videtur, qui praeclare de his pronuntiavit, vel legem tulit potius. Ait autem, *Judicium cave ferre, prius quam dixit uterque.* Noverat enim, puto, ille etiam, cum multa sint injusta in vita facinora, nullum inveniri posse deterius nec injustius, quam si sine judicio, & indicta caussa quidam damnentur, quod omni studio delator conatur efficere, indemnatum objiciens eum, quem petit calumnia, irae audientis, & clandestina accusatione caussae dicendae facultatem illi intercipiens.

9. Etenim fiduciae in dicendo expers &

γαγεῖν τῷ λόγῳ, εὖ μάλα καὶ τοῦτον ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. Φησὶ δέ, Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν [c] ἀμφοῖν μῦθον [d] ἀκούσῃς. ἱππίατρο γὰρ, οἶμαι, καὶ οὗτος, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἀδικημάτων, οὐδὲν ἂν τις εὕροι χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον, ἢ [e] ἀκρίτους τινὰς, καὶ ἀμοίρους λόγων καταδεδικάζ. ὅσῳ ἐξ ἅπαντος ὁ ἀλαζὼν ἐπιχειρεῖ ποιεῖν, ἀκρίτου ὑπάγων τὸν ἀλαζονευόμενον τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ, καὶ τὴν ἀπολογίαν τῷ λαθραίῳ καὶ καταγορίας ἀφαιρούμενος.

Καὶ γὰρ ἀπαρρησίας ἐστὶ καὶ δειλὸς ἅπας ὁ τοιοῦ-

c Ἀμφοῖν] Ἀμφω B. Cod. *Schol.* & *Fl.* d Ἀκούσῃς] Ἀκούσας *Fl.* e Ἀκρίτους] Ἀμυήτους B.

69. Φησὶ δὲ] Φωκυλίδης. *V.* Τὸν Φωκυλίδου ποιητήν μοι δοκεῖ. C.

Ibid. Ἀμφω μῦθον ἀκούσῃς] Ἀττικὸς σολοικισμός. *V.*

Πλούταρχος ἐν τῷ περὶ Στωϊκῶν ἐναντιωμάτων (p. m. 1901.) πρὸς τὸ εἰπόντα. μηδὲν (*Plut.* μηδὲ) δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων (*Plut.* τοιοῦτο inserit) τινὶ λόγῳ χρώμενος. εἶτε ἀπέδειξεν ὁ πρότερος εἰπὼν, ἐᾶν ἀκυρίων τὸν δεύτερον λέγοντος πάρεστι γὰρ ἔχειν τὸ ζητούμενον. εἶτ' οὖν ἀπέδειξεν, ὅμοιον γὰρ ὡς [εἰ] μηδὲν ὑπήκουσε κλαθεὶς, ἢ ὑπακούσας ἐτυφλώσεν. ἤτοι (δὲ *Plut.*) ἀπέδειξεν ἢ οὔ. (*Plut.* οὖν ἀπέδειξεν.) οὖν ἄκυρόν ἐστι τὸν δεύτερον λέγοντος. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἐρωτήσας αὐτὸς ἀντέγραφε (Pl. ἀντέγραψε) μὲν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν. ἔλυε δὲ σοφίσματα, καὶ τὴν διαλεκτικὴν, ὡς τοῦτο ποιοῦν δυναμένην, πείθειν παραλαμβάνοντα τοὺς μαθητάς. κρίνει ἀπέδειξε (Pl. ἢ ἀπέδειξε Πλάτων) ἢ οὐκ ἀπέδειξε τὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ. κατ' ἀνάγκην ἂν ἀναγκαῖον ἀντιγράφειν, ἀλλὰ πάντως σκεπτέον. *G.*

76. Ἰπώγων] Ἰτοφάνων. *G.*

Ibid. Τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ] Αὐτό που τὸ ὦ φάσκειν, Δημιανέ. *V.*

suppoſuit; vſ. 8. ἀδίκως γὰρ κρῖνε πρόσωπον [Ἦν σὺ κακὸς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει.] *M. du S.*

Ibid. Πρὶν ἀμφοῖν] Nondum cum Cl. *Jenſio* ἂν infero; nam vel ſine eo verſus conſtat, quum πρὶν etiam ſit ſyllaba longa ap. *Homer.* Il. B. 348. Πρὶν Ἄργος δ' ἰέναι — Et Z. 81. Πάντη ἐπιχορόουσι, πρὶν αὖτ' ἐς χεῖρας γυναικῶν Etſi brevis quoque B. 413. Μὴ πρὶν ἐπ' ἠῶ ἠέλιον δῦναι — Et ap. *Theogn.* vſ. 957. ubi & ἂν additur: Μή ποτ' ἐπαινήσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφῶς. Tamen quia *Plutarchus* loco ſcholiis hic inſerto, qui in Ed. *Fr.* eſt p. 1034. E. non addit ἂν, etiam ego non ingero. *Solanus* noſter in *Juntina* ἂν quoque inſeruerat, adleveratque ex ſcholiaſta, *Phocylidis* eſſe; ſed cum non inveniatur in ejus editis carminibus; quis dixerit quid is reliquerit? At quia in *Ariſtoph.* tamen additur, liberum eſto legentis arbitrium in re nullius momenti. Sed ἄμφω forſan non contemnendum. *J. F. R.*

72. Χεῖρον οὐδὲν ἀδικώτερον] Cleanthus apud *Stobaeum* Serm. XL.

Κακοεργότερον οὐδὲν ἀλαζόνος ἔστι που,
Ἀλήθειαν δ' ἀπατήσασα τὴν πιστευομένην,
Μῖσος ἀναπλάττει πρὸς τὸν οὐδὲν αἴτιον.
Nihil fere tam eſt malignum, quam calumnia.
Haec enim ubi clam aliquem a ſe perſuaſum decepit,
Odium excitat adverſum eum, qui nihil eſt commeritus.
J. T.

73. Ἢ ἀκρίτους τινὰς] *Seneca* de Ira lib. II. cap. 29. *De parvula ſumma judicaturo tibi res ſine teſto non probaretur; teſtis ſine jurejurando non valeret. Utrique parti dare advocationem, dares tempus, ne ſemel audires. Magis enim veritas elucet, quo ſaepius ad manum venit. Amicum condemnas de praeſentibus, antequam audias, antequam interroges? illi, antequam accuſatorem ſuum noſſe licet, aut crimen, iraſceris?* Menander:

Ὁ προκαλαγινώσκων δὲ, πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,
Αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.
J. T.

79. Ἀνυφίσεως] Idem *Seneca* ibidem: *Hic ipſe, qui ad te detulit, deſinet dicere, ſi probare debuerit. Non eſt, inquit, quod me protrahas: ego productus negabo: alioqui nihil unquam tibi dicam. Eodem tempore & inſtigat, & ipſe ſe certamini & pugnae ſubtrahit. Quis dicere tibi niſi clam non vult, pone non dicit.* Verumtamen ubi deprehenſi jubentur incoram accuſare, ab impudentia audaciam mutuantur. Uti Apelles fecit, cum a Philippo delatos falſo Aratos cogeretur praeſentes arguere. Hiſtoria eſt apud *Polyb.* lib. IV. *J. T.*

τοιοῦτος ἄνθρωπος, οὐδὲν ἐς [a] τὸ ἐμφανὲς ἄγων, ἀλλ' ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφανοῦς πόθεν τοξεύων, ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι δυνατὸν εἶναι, μηδὲ ἀνταγωνίσασθαι, ἀλλ' ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ πολέμου διαφθείρεσθαι. ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον, τοῦ μηδὲν ὑγιὲς τοὺς διαβάλλοντας λέγειν. ἐπεὶ εἴ τις γε ταληθῆ καλήγορῶν ἑαυτῷ συνεπίστασθαι, οἶμαι, καὶ εἰς τὸ φανερὸν [b] διελέγχει, καὶ διευθύνει, καὶ ἀντεξετάζει τῷ λόγῳ· ὥσπερ οὐδεὶς ἂν ἐκ τοῦ προφανοῦς νικᾶν δυνάμενος, ἐνέδρᾳ ποτὲ καὶ ἀπάτῃ χρήσαιτο κατὰ τῶν πολεμίων.

Ἴδοι δ' ἂν τις τοὺς τοιούτους μάλιστα ἐν τε βασιλέων αὐλαῖς, καὶ περὶ τὰς τῶν δυ-

meticulosus unusquisque hujus farinae homo nihil aperte molitur, sed, instar collocatorum in insidiis, ex obscuro alicunde jaculatur, ut neque contra consistendi in acie facultas sit, neque repugnandi; sed inopia consilii & belli ignorantia pereundum: quod quidem maximo est indicio, sani nihil a delatoribus proferri. Si quis enim vera a se accusari, sibi conscius sit, ille, puto, etiam aperte convincit, & ad rationem dicendam vocat, & oratione contra contendit: quemadmodum nemo, qui aperto Marte se vincere posse speret, insidiis unquam & fraude contra hostes temere utatur.

10. Videas vero tales maxime in Regum aulis, & principum atque potentium virorum

[a] Τὸ ἐμφανὲς] Τὰμφανὲς B. magis Attice. [b] Διελέγχει] Ἐλέγχει B.

81. Ἐξ ἀφανοῦς] *Alcaeus*: τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος. *Obscura quivis comitatur dolus.* *J.T.*

82. Τοξεύων] Ut Nisus apud *Virgilium* lib. VII. Æn. Unde

Sævit atrox Volscens, nec teli conspicit usquam
Auctorem, nec quo se ardens immittere possit.
J.T.

Ibid. Ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι] Verte: *ut nec ex adverso consistere, nec repugnare detur.* *J.T.*

85. Ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον] Ita & Cassander Alexandro nimium facili ad credendas de patre ejus Antipatro calumnias respondit, τοῦτο αὐτὸ σημεῖον εἶναι τῆς συκοφαντίας, ὅτι μακρὰν ἥκουσι τῆς ἐλέγχου, *esse id ipsum calumniae indicium, quod procul probationibus venissent:* ut est apud Plutarchum in ejus vita. *J.T.*

88. Εἰς τὸ φανερὸν διελέγχει] *Cicero* pro Cælio, cap. 3. *Accusatio crimen desiderat, rem ut definiat, hominem ut notet, argumento probet, teste confirmet.* *J.T.*

89. Διευθύνει & ἀντεξετάζει] Potius, *persequitur, seque adversarium professus rem judicio committit*: vel, *judicio cum eo experitur.* *J.T.*

90. Ὥσπερ οὐδεὶς ἄν] Nobile est Alexandri M. ad Parmenionem & Polysperchontem responsum apud *Curtium*, lib. IV. cap. 13. nam cum Parmenio furto, non prælio opus esse censeret, assentiente præ ceteris Polysperchonte, *Latrunculorum*, inquit, *& furum ista solertia est*, &c. *J.T.*

Ὥσπερ οὐδεὶς ἄν] Melius, ni fallor, vertisset interpres: *uti neminem tam ignavi abjectique animi reperias, qui, quum hostem aperto marte vincere possit, dolo eum ac insidiis circumvenire malit.* *J.T.*

91. Ἐνέδρᾳ ποτὲ] *Q. Calaber.* l. III. v. 76.

Κρύβδα δ' ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι.

Clanculum autem imbelles semper praestantioribus insidiantur. *J.T.*

93. Ἔν τι βασιλέων αὐλαῖς] *Sarisberiensis* in Policratico lib. VII. cap. 24. *Ceterum detractores & invidos sic in curia videbis abundare, ac si in eam, quasi totius orbis sentinam, confluxerint.* De adulatoribus autem *Plutarch.* in libello, de discrimine amici & adulatoris ita loquitur: Ὅτι δὲ ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἱπποτροφίαν φησὶν οὐ λιπόβιον ἐπαθλον, ἀλλ' ἀφύσσειν πυροφόροις, ὅταν τὸν καλαμίτην ἐρῶμεν οὐ πίνοντα, οὐδὲ ἀδίκοις, οὐδὲ ἀδυνάτοις ἀκολουθοῦντα, ἀλλ' εἶναι τὸ & πραγμάτων μεγάλων ἀλίθημα & νόσημα γυναῖκα, πολλάκις δὲ & βασιλείας καὶ ἡγεμονίας ἀνατρέπουσαν. *Atque ut Simonides ait, equus alendi studium non lecythos comitari, sed agros frugiferos: ita videmus adulatores non pauperibus se adjungere, aut ingloriis & plebeiis, sed magnarum familiarum rerumque amplarum ruinam hanc morbumque esse, qui saepe etiam regna imperiaque subvertat.* Plato in epist. ad Dionysium: Ἐόρων γάρ & τότε, καὶ νῦν ὁρῶ, τοὺς μεγάλας οὐσίας, καὶ οἰκέτας, καὶ τὰ ἰδιωτῶν, καὶ τὰ μοναρχῶν, χαλεπὸν ὥσπερ ἂν μιζύας ὄσι, τοσούτῳ πλείους & μείζους τοὺς ἀβασάνους, καὶ πρὸς ἡδονὰς μὲν αἰχμῆς βλάβους ὁμιλοῦντας τροφούσας, & πολλοῦ ἄξιον μιζύων γυναῖκ πλοῦτος τι & ἀπ' ἄλλης ἐξουσίας δύναμις. *Videbam id temporis, & adhuc video, magnas & immensas opes tum privatorum hominum, tum monarcharum, quo fuerint abundantiores, eo plures majoresque calumniatores alere, quique cum turpi damno ad gratiam loquuntur: quo nihil deterius divitiis, aliaeque potentiae generant.* Q. Curtius adulationem *perpetuum malum regum* vocat, *quorum opes saepius assentatio, quam hostis everterit:* lib. VIII. cap. 5. Unde *Galenus* de Dignotione & Curat. proprior. affectuum, virum veridicum explorare docens: Καὶ πρῶτον, inquit, ἴσμεν ἴδιόν τινα τῶν

rum amicitiis florere, ubi invidia multa, suspiciones sexcentae, adulationumque & delationum argumenta quam plurima. Ubi enim spes semper majores, ibi etiam graviores invidiae, & odia periculosiora, & maleficentiores obtrectationes. Quare intentis se invicem speculantur oculis, & tanquam gladiatores observant, si quam nudam corporis partem conspiciant, dumque unusquisque primus esse cupit, detrudit & cubito dimovet alterum, eumque qui ante se est, si possit, detrahit & supplantat. Hic vir bonus statim videlicet eversus trahitur,

95 χόντων καὶ δυναστευόντων φιλίας εὐδοκιμοῦντας, ἔνθα πολὺς μὲν ὁ φθόνος, μυρίαι δὲ ὑποψίαι, πάμπολλαι δὲ κολακειῶν καὶ διαβολῶν ὑποθέσεις. ὅπου γὰρ ἀεὶ μείζους [c] ἐλπίδες, ἐνταῦθα καὶ οἱ φθόνοι χαλεποὶ Ιτεροι, καὶ τὰ μίση ὀπισφαλέστερα, καὶ ζηλοτυπίαι κακοηθέστεραι. πάντες οὖν ἀλλήλους ὀξὺ δεδόρκασι, καὶ ὥσπερ οἱ μονομαχοῦντες ὀπτηρεῦσιν, εἴ πῃ τι γυμνωθὲν μέρος θεάσαιντο τοῦ σώματος. καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος, παρωθεῖται, καὶ παραγκωνίζει [d] τὸν πλησίον, καὶ τὸν πρὸ [e] αὐτοῦ εἰ δύναιτο, ὑποσπᾷ, καὶ ὑποσκελίζει. ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς ἀτεχνῶς ἀν-

[c] Ἐλπίδες] Deest in B. [d] Πλησίον] Πέλας *marg.* A1. [e] Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B.

9. Ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς] Οὕτω τοῦτο ἔστιν ἀληθέστατον. *V.*

Similiter fere *Virgil.* de Darete l. V. Æneidos:

Ille, velut celsam oppugnat qui molibus urbem,
Aut montana sedet circum castella sub armis,
Nunc hos, nunc illos aditus, omnemque pererrat
Arte locum, & variis assultibus irritus urget.

J. T.

ἡ πλησίον τι ἢ πολὺ διαφέρον, ἢ ἐν τοῖς τῶν μοναρχῶν οἰκίαις ἀπίστοις συνοχαῖς, γνησιωτέρῳ ἀκροάσει τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἀληθινὸν ἄκουε· ταῖς δὲ τοιαύταις κολακείαις ἕπεται καὶ τὸ ψεύδεσθαι. Ac primum quidem, si eum videris divitum domos aut potentium, sive etiam regum, frequentantem, certo tibi persuadeas velim, frustra rumorem illum ad aures tuas accidisse, qui de ejus integritate in dicendo verum ferebatur. Hujusmodi enim adulationibus mentiri cognatum est. J. T.

1. Ζηλοτυπίαι κακοηθέστεραι] Sed nulla versutior aut fraudulentior supplantandi calumniandique ratio, quam laudando. Nam & hanc invidia reperit aulicorum. Καινὸς δὴ δή τις, inquit *Polyb.* IV. ὕστερος εὑρηται τρόπος διαβολῆς, τὸ μὴ ψέγεσθαι, ἀλλ' ἐπαινεῖσθαι λυμαίνεσθαι τοὺς πέλας εὑρηται δὲ μάλιστα ἐν τοῖς τῶν μοναρχιῶν συναστρέμμασι, καὶ βασιλείαις, καὶ δόλος ἐστὶ περὶ τὰς αὐλὰς διατρίβοντων, καὶ τοῦτων πρὸς ἀλλήλους ζηλοτυπίας καὶ πλεονεξίας. *Novus enimvero calumniandi modus hic est inventus, cum non obtrectando, sed laudando alicui nocetur. Quæ malignitas, invidia, & fraus ab illis primo fuit excogitata, qui in aulis principum vitam degunt: ea est illorum hominum amulatio inter ipsos, ea avaritia.* Quare jure *Tacitus* in Agricolæ vita *pessimum genus* vocat *inimicorum, laudantes.* J. T.

4. Ἐπιτροπῶν εἴ πῃ] *Homerus* de Achille cum Hectore pugnante, Il. X. v. 319.

Ὡς εἰπὼν ἀσπίλαμπτ' ὠμοῖν ὦν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Βεβροτόων χρόα καλὸν, ἴδη ἔνθα μάλιστα, &c.
Sic ex cuspide fulgor splendebat bene acuta, quam Achilles
Vibrabat dextera, cogitans malum Hectori divino.
Inspiciens corpus pulchrum, ubi cederet maxime.

Similiter fere *Virgil.* de Darete l. V. Æneidos:

Ille, velut celsam oppugnat qui molibus urbem,
Aut montana sedet circum castella sub armis,
Nunc hos, nunc illos aditus, omnemque pererrat
Arte locum, & variis assultibus irritus urget.

J. T.

5. Καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος] *Seneca* lib. III. de Ira, cap. 31. *Nulli ad aliena respicienti sua placent. Inde diis quoque irascimur, quod aliquis nos antecedat, obliti quantum hominum retro sit; & paucis invidentes quantum a tergo sequatur ingentis invidentia.* J. T.

7. Παραγκωνίζεται] *Alciphr.* I. p. 26. παραγκωνίσασθαι τοὺς ἀντιρρέπειν βουλόμενους, ubi *Bergl.* idem verbum ex *Heliod.* & hoc Luciani loco adfert. J. F. R.

9. Ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς] *Plutarch.* de discrim. amici & adulatoris: ὥστε δὴ τοὺς ἀληθινοὺς ἀποσοβεῖ φίλους, καὶ σὺν αὐτῷ πλησιάζειν ἐᾷ δὴ μὴ δύνηται, φυσηθεὶς μὲ ὑποσαίνει, καὶ καθίστησι, καὶ τέθηπεν, ὡς ἀμείνονας, λάθρα δ' ὑφίησί τινας ἐν ὑποστείσει διαβολὰς κρυφίῳ δὲ λόγῳ κίνσαντος ἔλκος, κἂν μὴ παιδιαῖς ὠθῇς ἐξεργάσηται, τὸ τῆς Μηδὶ φυλάττειν μεμνημένος ἦν δὲ ὁ Μηδὶος τῷ περὶ τὸν Ἀλέξανδρον χορῷ τῶν παλαίων εἷς ἔξαρχος, καὶ σοφιστὴς κοινωφελὴς ἐπὶ τοὺς ἀρίστους συντίλαγμος. ἐπιλάθῃ δὲ Θεμιστοκλέους ἀπτεται καὶ διὰ τῶν διαβολῶν, διδάσκων, ὅτι κἂν διρκαίσῃ τὸ ἕλκος ὁ διδηγμός, ἡ ὕλη μίσει τὸν διαβολῆς· τούτοις μέντοι τοῖς ὕλαις, μᾶλλον δὲ γαγγραίναις καὶ καρκινώμασι διαβρωθεὶς Ἀλέξανδρος ἀπώλετο καὶ Καλλισθένη, καὶ Παρμενίωνα, καὶ Φιλώτας, &c. *Adulator autem veros amicos arcet, neque appropinquare sinit: aut, si hoc non potest, palam quidem eos demulcet, colitque, & admiratur, ut meliores: clanculum autem submittit aliquas & spargit calumnias. Ubi autem occultus sermo ulceris prurigo*

εὐθὺς ἀνατέτραπται, ἢ καταισύρεται, ἢ τὸ τελευταῖον ἀτίμως ἐξέωσται. ὁ δὲ κολακευτικώτερος, ἢ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείας πανουργότερος, εὐδοκιμεῖ. καὶ ὅλως [a] ὁ φθάσας κρατεῖ. τὰ γὰρ τῷ Ὁμήρῳ πάνυ ἐπαληθεύουσιν, ὅτι

Ἔνυὼς ἐνυάλιος, καὶ [b] τ' κτανέοντα κατέκτα.

τοιγαροῦν ὡς ἐν τοῖς μικροῖς τῷ ἀγῶνι ὄντι; ποικίλας κατ' ἀλλήλων ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν, ὧν ταχίστη καὶ ἐπισφαλεστάτη ἐστὶν ἡ διαβολή· ἡ μὲ ἀρχὴν ἀπὸ φθόνου [c] ἡμισυείληπτον λαμβάνουσα· οἰκτρότερα δὲ, καὶ τραγικὰ ἐπάγουσα τὰ τέλη, καὶ πολλῶν συμφορῶν ἀνάπλεα.

Οὐ μέντοι μικρὸν, οὐδὲ ἁπλοῦν ἐστι τοῦτο, ὃς ἄν τις ὑποπτεύσαι, ἀλλὰ πολλῆς μὲ

expelliturque eandem cum ignominia: floret contra ea, qui plus adulando valet, & ad malas id genus artes est probabilior. In universum vincit, qui alterum occupat, veraque deprehenduntur Homerica illa:

Nam communis amat caedentem caedere Mavors.

Igitur cum de rebus non parvis certamen sit, varia comminiscuntur contra se invicem compendia, quorum celerrimum & periculosissimum est delatio, quae initium sumit ab invidia bonae aliquid spei reliquum habente, sed miseriores longe tragicosque exitus, & multis refertos calamitatibus inferens.

11. Verum enim vero non parvum, neque simplex quiddam hoc est, ut suspicetur

a Ὁ] Artic. addunt *F.* & *Vr.* Omittunt B. Cod. & Edd. *Fl. Fr. P. S.* &c. b Τὸν] Τι *Homer.* c Ἡμισυείληπτον] Nil mut. Edd. neque Cod. B. ἡ μισοπονηρία ἡ ἐλπίς forsan legend. adpinxit aliquis margini.

tum exeruit, si non statim rem perfecit, memoria tamen tenet atque observat Medii dictum. Fuit is Medius chori adulatorum, qui Alexandrum cingebat, veluti princeps, & calumniatorum summus, praestantissimis imminens. Jubebat autem suos audacter calumnias jacere, iisque mordere alios: docens, tametsi admorsus ulcus sanarit, tamen calumniae cicatricem manserum. His quidem cicatricibus, ac vomicis, aut gangraenis potius & cancris corrosus Alexander Callisthenem perdidit, & Parmenionem & Philotam, &c. Cujus quidem Philotae historiam ab aemulo Cratero per calumniam subversi operae pretium est legisse apud *Curtium* lib. VI. cap. 8. quae mirum in modum hæc, & sequentia illustrat. *F. T.*

13. Εὐδοκιμεῖ, ἢ ὅλως φθάσας κρατεῖ] Haec ita potius interpretarer: *primas tenet, & illum denique praevertens superat: quandoquidem exemplo suo hujus Homerici dicti veritatem confirmat.*

Mars dubius saepe & victorem stravit ovantem.

F. T.

14. Ὁ φθάσας] *Ven.* utraque agnoscunt hunc articulum; reliquae respuunt. *M. du S.*

Ibid. Τὸ γὰρ τῷ Ὁμήρῳ] Sic fere in Ep. ad *Roman.* 2. 14. Ὅταν — τὰ τοῦ νόμου ποιῇ. quibus verbis *Elsner.* haec Luciani aliaque similia addit. *F. F. R.*

16. Ἔνυὼς ἐνυάλιος] Hectoris verba sunt *Iliad.* Σ. v. 309. *Livius* lib. XXVIII. cap. 19. *ubi Mars communis & victum saepe erigeret, & affligeret victorem. Propert.* II. 27. *Cum Mavors dubias miscet utrimque manus. Ovid.* I. Amor. el. 9. *Mars dubius*, &c. *F. T.*

Ἔνυὼς ἐνυάλιος] *Hom.* Il. Σ. 309. *M. du S.*

Ibid. Τὸν κτανέ.] Adscripserat *Solan.* τι in *Homero* esse pro τὸν, recte; sed quod etiam adleverat *B.* i. e. Basilienses, sic habere, erravit; nam utraque *Bas.* aeque τ' habet, ac reliquae. Forsan Codicem B. significare voluit, quod credo, non tamen recipio, quia etiam τ' in ipso Homero legi potest. *F. F. R.*

19. Ποικίλας — ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν] Unde invidiam πολυμήχανον & πάντολμον δημόν *Photius* vocat, epist. prima, commate ιϛ'. *F. T.*

22. Ἡμισυείληπτον] Scriptum fuisse ἡ μισοπονηρία ἡ ἐλπίς, minime dubito. Vulgatam tamen tuentur omnes libri & ipse Codex Ox. *M. du S.*

26. Ἀλλὰ πολλῆς μὲ τίχνης] Vere. nam, ut ait *Plautus* Captiv. II. 1.

Doli non doli sunt, nisi astu colas:
Sed malum maximum, si id palam provenit.

F. T.

30. Οὐδ' ἂν κατίχνοις] *Cicero* pro Cluentio, cap. 65. *Hoc uno modo saepe multorum improbitate depresso veritas emergit, & innocentia defensio intercluso respirat: quod aut ii, qui ad fraudem callidi sunt, non tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia, atque projecta est, a consiliis malitiae deseruntur. Quod si aut considens astutia, aut callida esset audacia, vix ullo resisti modo posset.* *F. T.*

35. Ὁ τιμώμενος] *Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, cap. 24. *Ubique tamen, qui illustrioribus claresunt meritis, acrius invidiae toxicato dente roduntur. Vellejus Paterc.* lib. II. c. 40. *Numquam eminentia invidia carent.*

tur aliquis, sed arte multa, nec ingenio pauco, exquisitaque cura indigens. Neque enim tantum noceret delatio, nisi probabili quadam ratione fieret: neque valeret aliquid, contra valentiorem omnibus veritatem, nisi allectamenti plurimum, & probabilitatis, & sexcenta alia ad audientes machinaretur.

12. Defertur ergo ut plurimum ille, qui maximo in honore est, atque ob id ipsum eorum, quos post se reliquit, invidiae expositus. In hunc enim tela omnes dirigunt, tanquam obstaculum quoddam atque impedimentum ipsum intuentes, dum putat unusquisque, primum se se futurum, expugnato illo principe, & de amicitia regis amoto. Quale quid in gymnico etiam certamine fit in cursoribus. Nam ibi quoque bonus cursor, ubi primum decidit repagu-

τέχνης, οὐκ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκριβῶς δέ τινος ἐπιμελείας δέομενον. εἰ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἔβλαπτεν ἡ διαβολή, εἰ μὴ πιθανόν τινα τρόπον ἐγίγνετο. εἰδ' ἂν κατίσχυσε πάντων ἰσχυροτέραν ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ πιθανὸν, καὶ μυρία ἄλλα παρεσκεύαστο κατ' ἀκροατῶν.

Διαβάλλεται μὲν οὖν ὡς τὸ πολὺ μάλιστα ὁ τιμώμενος, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ὑπολειπομένοις αὐτοῦ ὀπίσθιος· ἅπασι γὰρ τῷ δ' ἐπιτοξάζονται, καθάπερ τι κώλυμα καὶ ἐμπόδιον προορώμενοι. καὶ ἕκαστος οἴεται πρῶτος αὐτὸς ἔσεσθαι, τὸ κορυφαῖον ἐκεῖνον ἐκπολιορκήσας, καὶ τὴν φιλίας ἀποσκευασάμενος. οἷόν τι καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ἐκ τῶν δρομέων γίγνεται. κἀκεῖ γὰρ ὁ μὲν ἀγαθὸς δραμὼν, τὴν ὕσπληγγα εὐθὺς καλα-

d Κατίσχυσε] Κατίσχυε *Coll.* & Schol. e Ὑπὸ] Ἐπὶ Edd. priores, & B.

30. Κατίσχυε] Καθαδικάσαι. *G.*
43. Τῆς ὕσπληγγος] Καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ σ. ο. ε. γ. λ. φ. ἐνταῦθα μὲ τὴν ἀφετηρίαν σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ φραγέλλιον, καὶ βούκεντρον, καὶ μύωπα. *G.*

vent. Livius lib. XLV. cap. 35. de Paulo Macedonico, cui triumphus negabatur: *Intacta invidia media sunt; ad summa fere tendit.* Apollodorus Comicus:

Πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται.
Nam rebus obstat praelustribus invidia.

Cyprianus de Zelo & Livore: *Quanto ille, cui invidetur, successu meliore profecerit, tanto invidus in majus incendium livoris ignibus inardescit.* Philo περὶ Ἰωσήφ· φθόνος δὲ ἀεὶ ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις ἀντίπαλος. *Invidia semper magna felicitatis adversaria est. Lucret.* lib. III.

Consimili ratione ab eodem saepe timore
Macerat invidia, ante oculos illum esse potentem,
Illum adspectari, clarus qui incedit honore:
Ipsi se in tenebris volvi, caenoque queruntur.

Infinita porro sunt, quae in hanc sententiam cum apud Graecos, tum apud Latinos Scriptores belle dicta reperias. *J. T.*

Ibid. Τῶν ὑπολειπομένων] *Nam qui invidet, minor est*, ut ait *Plinius* lib. VI. epist. 17. Et, secundum *Plautum* in Captiv. Act. III. Sc. 4.

Est miserorum, ut malevolentes sint, atque invideant bonis. *J. T.*

Τῶν ὑπολειπομένων] Melius, dignatione inferioribus. *J. T.*

37. Τῷ δ' ἐπιτοξάζονται] Ita recte pleraeque editiones. uti est apud *Homerum* Il. Γ. O. tamen & *Fl.* τόν δι, prave. *M. du S.*

39. Τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον] Verto, *modo principem illum & in fastigio dignationis collocatum, expugnaverit, ac de illo amicitia gradu deturbaverit.* *J. T.*

41. Καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς] *Pindarus* Isthm. Carm. IV.

Ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας
Καὶ μεγαλοπόνων,
Πρὶν τέλος ἄκρον ἐκεῖν.
Τῶν τε γὰρ ἀνδρῶν χερείονα
Ἔσφαλεν τίχνα καλαμάρψασα.

Id est,

Est tamen incertitudo fortunae etiam pugnantium, priusquam ad finem summum veniant. Horum enim dat finem, & virorum deteriorum ars corripiens praestantiorem supplantat. *J. T.*

42. Ὑπὸ] In omnibus Impressis & Mss. ἐπὶ, quod ego mutare non sum cunctatus. *M. du S.*

Ἐπὶ τῶν δρομέων] Non sustinui vulgatum ἐπὶ repetere, quod ex praemisso ἐπὶ, & scribendi compendio natum locum hic habere nequit. Quare audaciae veniam dabit ipsa necessitas. *J. F. R.*

43. Τῆς ὕσπληγγος] Ὕσπληγξ sive βαλ-

καλαπεσούσης, μόνον τῷ πρόσω ἐφιέμενος, καὶ τὴν διάνοιαν ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα, καὶ τοῖς ποσὶ τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχων, τῷ πλησίον οὐδὲν κακουργεῖ, οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς πολυπραγμονεῖ. ὁ δὲ κακὸς ἐκεῖνος, καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς, ἀπογνοὺς τὸ ἐκ τοῦ τάχους ἐλπίδα, ὅπῃ τὴν κατόλεχίαν ἐτράπελο· καὶ τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος σκοπεῖ, ὅπως τὸ τρέχοντα ἐπισχὼν, [b] ἢ ἐμποδίσας, ἐπιστομεῖ, ὡς, εἰ τοῦτο ἁμάρτοι, οὐκ ἂν ποτε νικῆσαι δυνάμενος. [c] ὁμοίως δὲ τούτοις, κἀν ταῖς φιλίαις τῶν [d] εὐδαιμόνων γίγνεται· ὁ γὰρ προέχων, αὐτίκα ἐπιβουλεύεται· καὶ ἀφύλακτος ἐν μέσῳ

lum, solum anteriora petens; & ad metam intendens animum, suisque in pedibus spem victoriae reponens, nihil mali infert alii, neque quidquam adversus certatores machinatur. At ille malus, abjecta spe celeritatis, ad malas artes conversus, illud solum omnino spectat, quomodo retentum impeditumve illum cursorem sufflaminet, ut qui, si hoc non succedat, vincere nunquam possit. Simile quid hisce in amicitiis beatorum solet evenire. Qui enim primas tenet, insidiantibus statim expositus est, & si incautus deprehendatur inter medios inimicos,

a Καὶ] Recte *J. S.* Κἂν male P. Καὶ etiam male Cod. B. b Ἢ] Καὶ B. c Ὁμοίως] Ὅμοιος male *Fl.* d Εὐδαιμ. γίγνεται] Εὐδαιμόνων τούτων γίγν. B.

βαλεῖς, item γραμμὴ Polluci, repagula, quae Latini *Carceres* vocabant, quibus apertis, non *fractis*, ut interpres habet, emittebantur currus. Videtur hic extentus funis fuisse, quo velut repagulo cursores continebantur; eoque remisso procurrebant. *J.T.*

Τῆς ὑστλιγγος — καλαπεσούσης] Constat jam satis, docente praesertim *Salmasio* Plin. exercit. p. 648. ὑστλιγξ esse *repagulum*, vectim transversum, qui aequaret vel equos vel cursores, jam in linea stantes, ac paratos ad cursum. Haec ὑστλιγξ subito utrinque lapsata decidebat in subjectam γραμμὴν, βαλεῖδα, lineam cavatam, ad cujus modulum ita attemperate facta erat, ut decidens illam cavitatem impleret, & reliquo solo aequaret. Unice huc facit *Statii* locus Theb. 6, 593.

Ut ruit, atque aequum submisit regula limen,
Corripuere leves spatium.

ad quem caeteros laudat *Barthius*. Differtus etiam *Harpocrationis* locus in βαλεῖς. Haec faciunt etiam ad similem locum nostri, supra *Timon.* c. 20. *J.M.G.*

44. Μόνον τῷ πρόσω] Interpres vertit *primas affectare*, ac si τὰ πρωτεῖα legeretur. Τῷ πρόσω ἐφιέμενος, est: *tota mente intentus in spatium, quod cursu conficiendum restat, quo id absolvat.* Nemo hunc locum melius interpretabitur, quam *Virgil.* lib. V. Aeneidos:

— — Signoque repente
Corripiunt spatia audito, limenque relinquunt
Effusi, nimbo similes: simul ultima signant.

Quod ad verbum est, τὴν διάνοιαν ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα. *J.T.*

47. Οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστάς] Οὐδέ τι κατὰ τῶν ἀνταγωνιστῶν legendum videtur. *F.G.*

49. Καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς] *Cicero* Philippica X. cap. 1. *Declarasti enim verum esse id, quod ego semper sensi, Neminem alterius, qui sua consideret, virtuti invidere.* *J.T.*

53. Ἐπιστομεῖ] An in os cadere faciat? Supra *pro Imag.* c. 10. μὴ δὲ ἐκεῖνο τὸ πάθος ὅτου τὸ ἀνάθημα, μὴ ἐπιστομίσῃ μοί φησιν ἱμπεπτωκυῖαν. *F.G.* Alias esse *os obturo*, nisi notum, vid. notata ad l. d. & *Jov. Trag.* c. 35. ac *Liban.* Ep. 12. f. *J.F.R.*

56. Ὁ γὰρ προέχων] Pessime interpres exposuit, *qui prominet.* Repone, *qui ceteris antistat*: ut apud Catullum:

Veranni, omnibus e meis amicis
Antistans mihi millibus trecentis.

J.T.

57. Καὶ ἀφύλακτος] Cyprianus de simplicitate Praelatorum: *Facilior cautio est, ubi manifesta formido est; & ad certamen animus ante praestruitur, quando se adversarius confitetur.* Verum, ut bene Seneca, *Professa perdunt odia vindictae locum.* *J.T.*

Ibid. Ἐν μέσῳ λαφθείς] Non satisfacit mihi interpres. Malim, *circumventus rapitur.* Eleganter Ausonius in Cupidine Crucifixo locum hunc illustrat:

— Hostemque unum loca non sua nactum
Facta nube premunt. Trepidantem, & cassa parantem
Suffugia, in cautum media traxere caterva.
Eligitur moesto, &c.

Contra apud *Ciceronem* pro Cluentio c. 65. *Innocentia defensio saepe multorum improbitate intercluſa respirat.* *J.T.*

64. Ἢ ἐὰν ἀκόντιον] Sic *Ven.* utraque: reliqui Impressi & Cod. Ox. μηδὲ vel μὴ δ'. *M. du S.*

Ibid. Μηδὲ ἀκόντιον] Lege ἤδη, i. e. ἤ. Τὸ μηδὲ hic locum non habet. *F.G.* Adeo placet, ut putem in con-

cos, abripitur. At isti amantur & videntur amici ob id ipsum, quod laedere visi sunt alios.

13. Fidem autem delationi non temere excogitant, sed in eo omni elaborant studio, veriti, ne quid absonum affingant aut alienum. Quare plerumque iis, quae insunt huic, quem calumniari volunt, in pejorem partem detortis, crimina faciunt non improbabilia: medicum, ut hoc utar, calumniantur venefícum, divitem vero tanquam dominationis appetentem; ministrum denique dominationis *suspectum* proditionis *faciunt*.

ληφθεὶς τῆς δυσμενῶν, ἀνηρπάσθη· οἱ δὲ ἀγαπῶνται, καὶ [e] φίλοι δοκοῦσιν, ἐξ ὧν ἄλλους βλάπτειν ἔδοξαν.

Τό, τε ἀξιόπιστον τῆς ψεύδους οὐχ ὡς ἔτυχεν ἐπινοοῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸ πᾶν αὐτοῖς ὅτιν ἔργον, δεδοικότι τι [f] προσάψαι ἀπρεπὲς, [g] ἢ καὶ ἀλλότριον. ὡς γοῦν ὅτι πολὺ τὰ προσόντα τῷ ψευδαλλομένῳ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες, οὐκ ἀπιθάνως ποιοῦσι τὰς κατηγορίας, οἷον τὸν μὲν ἰατρὸν ψευδάλλυσιν ὡς φαρμακέα, τὸν πλούσιον δὲ ὡς τύραννον, τὸν τυραννικὸν δὲ ὡς προδοτικόν.

Ενίο-

[e] Φίλοι] Φίλων B. cetera desunt usque ad ἀξιόπιστον, ex quo πίστων tantum adscivit. [f] Προσάψαι] Προσάψασθαι B. [g] Ἢ καὶ] Recepi ex marg. *A1.* & *Va.* & *J. Mad. P. S Amst. Mu. Fl. Ald. Fr. H.* aeque male. *Mad.* B.

contextum recipiendum. *J. F. B.*

65. Τὰ προσόντα] Hic sunt vel fortunae, vel ingenii, vel quaecunque alia bona, commoda, conditio: quae alicui adsunt, quibusve conspicuus est. *J. T.*

66. Πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες] *Basilius Magnus* de Invidia: Δεινὸν δὲ ταῖς εἰς τὸ χεῖρον ἀεὶ τροπαῖς τὸ ἐκπεσεῖν διαπύσαι, καὶ οὐκ ἐγίνετο πολλὰς τὸν ἀρετὴν διαβαλεῖν. *Improbum autem est, in pejus deflectendo, quod laudabile est, culpare, & e malitia vicinia virtutem criminari.* *Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, capite 24. de calumnia loquens: *Et nunc quidem*, inquit, *bona aliena pervertit, nunc minuit: mala autem fingit, quae non sunt; aut magnificat, & extollit, si qua sunt.* Contra ea *Quintilianus* lib. II. cap. 12. *Est praeterea quaedam virtutum vitiorumque vicinia, qua maledicus pro libero, temerarius pro forti, effusus pro copioso accipitur.* Sic & in amore, & in amicitia vitia proximarum virtutum appellationibus velantur. *Lucretius* lib. IV.

Nigra mulier est, immunda & fœtida ulcere multo.
Cæsia pumilio, nervosa & lignea mulier, &c.

Et apud *Theocritum* Battus Idyl. X.

Βομβύκινα χαρίεσσα, Σύραν καλέουσι τὸ πάντες,
Ἰκτῖν', ἀλλ' ἐγὼ δὲ μόνᾳ μελίχλωρον.
O Bombyce venusta, omnes te Syram vocant,
Tenuem, sole adustam: ego vero solus flavam melli instar.

Est item apud *Aristaenetum* illius vitiorum in melius interpretationis amatorium exemplum, lib. I. epist. 28. Καὶ ὁ μὲν τις τὴν νύμφην, ὅτι σιμὴ, λιπόχρως παρὰ τοὺς καλοὺς ἐπαινεῖται· τῇ δὲ τὸ γρυπὸν βασιλικὸν ἔφης· τὸ δὲ λιπὸ μέσον τούτων ἐμοὶ ἐπιστρέφεται ἔχειν μέλαινας δὲ ἀφροδίτας ἐνομάζεις, λάδινον δὲ θεῶν παῖδας προσείρηκας· μελιχρότης δὲ οὐκ ἔτερόν τινος, ἀλλ' ἢ πάμπαν ἄδικα. Ubi nisi & in Platone ita legeretur, & a Plutarcho in προστόλωμα mutatum esset, χρῶμα pro πάμπαν legerem. Neque vel ita tamen Platonis mihi locus sanus esse videtur. Μελαγχλόους δὲ ἐν τύποις οὐκ τινὸς ἄλλου ποιήματος, ἢ ἱματίου ὑποκορίζομένου τι ἐν ὑγρᾷ φύσει τὸ ἐρυθρόν, ὧν ἐπὶ ὄψει. Lege, μελαγχλόους, (sive μελίχρους, ut alii malunt) δὲ ἐν τύποις οὐδὲ ἀλλ' ἢ χρῶμα εἶναι ἱματίου &c. ad plures illi sermo institutus est, hic ut τὸ εἶδος vitiosum esse, quivis facile deprehendat. Ceterae mendae manifestae sunt. Posset autem τὸ πάμπαν fácies verti: nisi quis προστόλωμα cum Plutarcho malit: cujus vocis vim *Cicero* pluribus explicat, lib. II. de Oratore cap. XIV. *ut cum in sole ambulem, etiamsi aliam ob causam ambulem, fieri natura tamen, ut colorer.* De Amicitia locus est eximius, sed prolixior, apud *Horatium* lib. I. Sat. 3. ubi tandem livorem nostrum, & animi aeruginem perstringit, dicens:

At nos virtutes ipsas invertimus; atque
Sincerum cupimus vas incrustare. probus quis
Nobiscum vivit? multum demissus homo. *illi*
Tardo *cognomen* pingui damus. *pro* bene sano,
At non incauto, fictum, astutumque *vocamus*, &c.

Plura ad Lucret. & Horatium *Lambinus* congessit, quae describere nolo, ne alienae fructum diligentiae videar velle intercipere. *J. T.*

69. Τὸν τυραννικὸν] Malim, *tyrannidis*, vel *tyrannicum ministrum*, quam *tyrannum*, vertere. *J. T.*

Τὸν τυραννικὸν] Mutuo se explicant ὁ βασιλικὸς apud *Joannem* Evangelistam 4, 46. & hic noster τυραννικός. Non est tyrannus ipse ὁ τυραννικὸς, sed minister tyrannidis, humilis apud tyrannum, ad opprimendos cives operam suam illi commodans, certe pollicens, atque opportunus ob id ipsum suspicioni, illum adeo sedulo agere omnia, uti proditionis consilium tegat:

ut

Ἐνίοτε μέντοι καὶ ὁ ἀκροώμενος αὐτὸς ἐπικοσμεῖ τὰς διαβολὰς. καὶ πρὸς τὰ ἐκείνου τρόπον οἱ κακοήθεις αὐτοὶ ἁρμοζόμενοι, εὐστοχοῦσιν. ἦν μὲ γὰρ ζηλότυπον αὐτὸν ὄντα ἴδωσι, Διένευσέ, [a] φασι, τῇ γυναικί σου κρυφὴ τὸ δεῖπνον, καὶ ἀπιδὼν ἐς αὐτὴν, [b] ἀπεστέναξε. καὶ ἡ Στρατονίκη πρὸς αὐτὸν ἐ μάλα [c] ἀηδῶς, καὶ ὅλως ἐρωτικήν· καί τινες καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἱ διαβολαί. ἦν δὲ ποιητικὸς ᾖ, καὶ ὅτι [d] τούτῳ μέγα φρονῇ, μὰ Δί', ἐκέλευσέ σε Φιλόξενον τὰ ἔπη, καὶ διέσυρε, καὶ ἄμελπα εἶπεν αὐτὰ, καὶ κακοσύνθετα. πρὸς δὲ τὴν εὐσέβειαν, καὶ φιλόθεον, ἄθεον καὶ ἀνόσιον ὁ φίλον διαβάλλει, καὶ ὡς τὸ θεῖον παροιδοῦμεν, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀγνοοῦμεν. ὁ δὲ

14. Interdum vero ipse, qui audit, diversam calumniandi rationem subjicit, ut maligni, ad ipsius se mores dum componunt, scopum feriant. Si enim Zelotypum esse videant, *In coena*, inquiunt, *innuit uxori tuae, & intuitus eam ingemuit: vicissim ad illum Stratonice respexit non sane injucunde, & vultu omnino amatorio.* Et *praesto sunt*, quaedam etiam aliae de ipsius adulteriis calumniae. Si vero valeat poëtica facultate, eaque in re sibi placeat, *Per Jovem*, ait, *risit versus tuos Philoxenus, & traduxit, & immodulatos esse dixit, & male compositos.* Apud religiosum autem atque pium, pro atheo & profano amicus defertur, qui Deum respuat, & neget providen-

a Φασι] Sic restituit *Solan.* Vulgo φησι. In B. erat φῆ per compend. pro φασι. b Ἀπεστέναξε] Sic Edd. Ἐξέναξε B. Forsan ὑπεστέναξε. c Ἀηδῶς] Sic B. Cod. ut *Toll.* voluit. Ἀηδὲς Edd. d Τούτῳ] Τοῦτο per compend. B.

77. Καὶ Στρατονίκη] Τὴν Σελεύκου Στρατονίκην λέγει, ἣν ὁ υἱὸς * Σελεύκου Ἀντίοχος † ἐρασθεὶς πείθει τὸν πατέρα ‡ ταύτην ἀπενέγκασθαι τῷ υἱῷ· πείθει δὲ νόσῳ ἁλοὺς καὶ § εἰς αὐτὸ γενόμενος τὸ θανεῖν ἀφ' ἧς τὴν Στρατονίκην ἔρωτα. ὁ δὲ ἀμηχανίᾳ δὴ τῷ πατρὶ γενόμενος Σελεύκου, ἀφ' ἧς τὸν Ἀντίοχον, εἶτα σοφίᾳ ¶ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ γνωσθέντος τοῦ παραπτώματος τὴν νόσον τοῦ ἔρωτος, ὑπέξησε ταύτης ὁ πατὴρ τῷ υἱῷ. *V.*

* Σελεύκου] Καὶ Σελεύκου C. Sed errat Scholiastes; mater enim non erat. Pro καὶ ergo legendum τοῦ. *M. du S.*

† Ἐρασθεὶς] In C. ἐράσθη . . . ὡς νοσήσας καὶ θανεῖν αἱτησάμενον τῷ πατρὶ.

‡ Ταύτης ἀπαγαγέσθαι] C. D. male αὐτὴ παραχωρῆσαι. *M. du S.* In editis male etiam legebatur παραχωρησάσθαι. *J. F. R.*

§ Εἰς αὐτὸ γενόμενος —] C. D. male πρὸς αὐτῷ γ. τοῦ θανεῖν διὰ τὸν πρός. *M. du S.*

¶ Ἐρασιστρ.] Omissum erat in editis: addidit *M. du S.*

ut ille Callicrates, qui dum se τυραννικὸν simulat apud Dionem Syracusanum, illum evertit. Vid. *Nepos* 10, 8. *J. M. G.*

75. Φασί] In omnibus libris nostris φησὶ, quamvis vertant, *inquiunt*, ego mutavi. *M. du S.*

77. Ἡ Στρατονίκη] Allusit partim ad historiam Antiochi Seleuci R. filii, qui novercæ amore flagrans ope Medici voti compos fuit factus: partim ad calumniam, qua Combabus fuit impugnatus apud eundem Seleucum, ac si Stratonices manifestarius adulter esset. Utramque noster fuse exponit in libello de Dea Syria: illam *Plutarchus* in vita Demetrii Poliorcetæ: quam breviter item noster attigit in Icaromenippo: Σελεύκου δὲ Ἀντίοχον ἑώρων Στρατονίκην διανοούμενα λάθρα τῇ μητρυιᾷ. *Seleuci autem filium Antiochum videbam clam Stratonicen novercam innuentem.* Ex hac historia effictam habes narratiunculam apud *Aristaenetum* lib. I. epist. XIII. Reposui autem, ejecta *uxoris* voce, nomen proprium, in quo ad historiam respicitur, quam exposuimus. Mox legam ἀηδῶς. Interpres non nimis bene vertit. *J. T.*

Ibid. Στρατονίκη] Adversantur haec fidei historiae; nemo enim vel tantillum Antiochi amorem subodoratus erat; quem ars Herasistrati sola detexit: sed & alibi noster in eundem incidit errorem. V. Ἰναρ. c. 15. *M. du S.*

78. Ἀηδῶς] Mss. Ox. uti conjecerat *Tollius*. In reliquis ἀηδὲς. *M. du S.*

Ἀηδῶς] Cl. *Jens.* ad *Hermot.* sub init. vulgatam contra *Toll.* defendit, & potest mihi etiam ea ratione defendi, quod εἶχε intelligi queat, vel aliud verbum, quale Cl. *Gesner.* addit. Verum quando Cod. bonae notae habemus conjecturae *Tollianae* faventem, & melius procedit oratio, id recepi. *J. F. R.*

79. Ἐρασικῇ] Ἐρασικῆς. *F. G.*

81. Μὰ Δί'] *Th. Mag.* v. Μὰ haec adferens observat rarissime adfirmare τὸ μὰ. Sed vid. supra ad *Icarom.* c. 14. notata. *J. F. R.*

82. Φιλόξενον] Nobilis poëta Lyricus, qui cum Dionysii tyranni carmina liberius damnavet, ab eo in Latumias detrusus est: unde Tarentum aufugiens Dionysio revocanti epistolam misit una litera O, id est ου, no-

dentiam. Alter autem audiens, oestro ſtatim in aure percuſſus, incenditur, ut facile eſt ad intelligendum, & averſatur amicum, non expectata accurata demonſtratione.

15. Talia enim omnino excogitantque & dicunt, quibus maxime norunt ad iram provocari audientem. Cumque ſciant, ubi quisque vulneri maxime ſit opportunus, eo collineant, & feriunt: adeo ut praeſenti ira turbatus, non amplius veritati inquirendae vacet; ſed etiam ſi cauſſam dicere velit aliquis, non admittat, qui nec opinata auditione, tanquam vera, jam ante occupatus ſit.

16. Efficaciſſimum enim profecto genus

ἀκούσας, εὐθὺς μύωπι λάβῃ τῆς ὠτὸς τυπεὶς, λαμπρύνεται ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ ἀπέστραπται τὸν φίλον, ὑπομείνας τὸν ἀκριβῆ ἔλεγχον.

Ὅλως γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐπινοοῦσι καὶ λέγουσιν, ἃ μάλιστα ἴσασιν ἐς ὀργὴν δυνάμενα προκαλέσασθαι τὸν ἀκροώμενον· καὶ ἔνθα [c] πρωτός ἐστιν ἕκαστος ἐπισάμενοι, ἐπ' [f] ἐκεῖνο τοξεύουσι, καὶ ἀκοντίζουσιν ἐς [g] αὐτό, ὥστε τῇ παραυτίκα ὀργῇ τεθαραγμένον, μηκέτι σχολὴν ἄγειν τῇ ἐξετάσει τῆς ἀληθείας· ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι τῷ ἀδοκήτῳ τῆς ἀκροάσεως, ὡς [h] ἀληθεῖ προκαλειλημμένου.

Ἀνυσιμώταλον γὰρ [i] ὂν τὸ εἶδος τῆς δια-

βο-

[e] Πρωτός] Ex emendatione *Toll.* quam recepit etiam *A.* Πρῶτός Edd. vulgo male. [f] Ἐκεῖνο] Recte ſic Ed. *Toll.* & *A.* Ἐκεῖνον male cett. [g] Αὐτὸ] Bene ſic *Pell.* Αὐτὸν Edd. male, ne *Tolliana* quidem excepta. [h] Ἀληθῆ] Ἀληθῆ *Fl.* ἀληθίᾳ *Toll.* [i] Ὄν] Omittit B. Ὄντως vult *Jenſ.*

2. Ἀνυσιμώτατον] Δυνάμενον ἀνῦσαι. *G.*

notatam, plura *Suidas*. Meminit & *Plutarchus* de fortuna Alexandri, Orat. II. in initio. *J.T.*

Ibid. Καὶ ἄμετρα] *Hiulca*, interpres. Rectius, *immodulata*, ut *Horatius* in Arte:

Non quivis videt immodulata poëmata judex.

J.T.

84. Ὁ φίλος λαμβάνει] Hæc ad Lucianum ipſum ſpectare videntur impietatis accuſatum. *M.V. La Croz.*

86. Ὁ δὲ ἀκούσας] Verte: *quo ille*, ſc. amicus, *audito, ſtatim velut œſtro percitis auribus, uti par eſt, inflammatur, & moram accuratæ inquiſitionis non ferens, averſatur amicum, repellitque. Plane enim iſtiusmodi mendacia confingunt, quæ: maxime norunt audientis animum ad iram poſſe provocari.* *J.T.*

93. Καὶ ἔνθα πρωτός ἐστιν] Sic Alexander Parmenionis auctoritatem moleſte ferens, a Cratero in Philotam, invidioſa illius & ſuſpicioſa commemoratione accenditur: *Curtius* l. VI. cap. 8. Sic Nero a Capitone Coſſutiano in Thraſeam inflammatus, quod non adfuiſſet in Poppeæ Sabinæ conſecratione, quam Nero præ ceteris dilexerat: *Tacitus* lib. XVI. cap. 22. Sic apud Phædrum libertus ille,

Adjecit id, quod ſentiebat maxime
Dolituram amanti.

Ceterum exemplorum ὅσα κόνις. Benedictus male legit πρῶτος, pro πρωτὸς, vertitque *& qua parte præſtat.* nos emendavimus & contextum, & interpreta-

tionem, vertentes, *& qua quisque parte maxime vulneri patet.* *J.T.*

Ibid. Πρωτός] Certa eſt *Tollii* haec emendatio. Quid enim eſt, quod ante eum in omnibus Impr. & O. Mſ. legebatur πρῶτος? *M. du S.*

94. Ἐπ' ἐκεῖνον] Ἐπ' ἐκεῖνο Interpres legiſſe videtur. *F.G.*

95. Ἐς αὐτὸν] Gloſſema videtur. *F.G.*

97. Μηκέτι σχολὴν ἄγειν] Verterim: *indaganda, ſeu perſcrutanda, veritati non modo non vacet: verum etiam, ſi quis objectum crimen diluere voluerit, non admittat defenſionem, inſolentia auditæ criminationis, tamquam veritate præoccupatus.* *J.T.*

99. Ὡς ἀληθεῖ] Niſi ἀληθεῖ hic neutro genere accipitur pro ſubſtantivo, legendum hic vel ἀληθείᾳ, quod malim; vel ἀληθοῦς, ut ad ἀκροάσεως referatur. *J.T.*

1. Ἀληθεῖ] Neſcio quid *Tollius* haeſitarit; ἀληθεῖ enim certe neutrum eſt, & ſanum, ac de mutatione ne cogitandum quidem. Vid. paullo ſupra notam *Jenſii.* *J.F.R.*

2. Ἀνυσιμώταλον γὰρ ὄν] Atticiſmus, pro ἀνυσιμώταλον γάρ ἐστι. Sic *Homer.* Iliad. Θ. v. 306.

Μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν.

Pro βρίθεται. Pro ἐκεῖσε malim, ἔνθα ποτε. *J.T.*

Ἀνυσιμώταλον γὰρ ὂν τὸ εἶδος τῆς διαβολῆς, τὸ ὑπεναντίον τῆς τῦ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, ὁπόταν ὁ διαβαλλόμενος τῷ Διονύσῳ ἐπιπλήττῃ, ἐγίνετό τις, &c.] Peſſime, niſi ve-

βολῆς, [a] τὸ ὑπεναντίον τῆ ἀκροατοῦ ἐπιθυμίας, [b] ὁπότε καὶ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, ὃς διέβαλε τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον, ὅτι ὕδωρ τε πίνει, καὶ μόνος τῶν ἄλλων γυναικεῖα οὐκ ἐνεδύσατο ἐν τοῖς Διονυσίοις. καὶ εἰ γε μὴ [c] κληθεὶς ἔωθεν ἔπινέ τε πάντων ὁρώντων,

calumniae, quod contrarium est audientis cupiditati: cum etiam apud Ptolemaeum illum qui Dionysus appellatus est, fuerit, qui deferret Platonicum Demetrium, quod aquam biberet, & solus muliebrem vestem non indueret Dionysiis. Et nisi ille vocatus postridie bibisset in conspectu omnium, &

a Τὸ ὑπεναντίον] Τῷ ὑπεναντίῳ B. b Ὁπότε] Ὡς ποῦ vult *Toll.* Sed nil mut. Edd. nec B. c Κληθεὶς] Recte BC. *Fl. Fr. P.* &c. Κλητὸς male *F.* cum *V2.*

hementer me animus fallit, haec sese habent. Luxata est plane oratio, & male conjuncta, quae omnino est dividenda. Primo pro ὃν τὸ, scripsisse Lucianum existimo ὄντως. Dein post ἐπιθυμίας ponenda τελείαν στιγμήν, nec aliter vidisse Florentinos; recte. Quae sequitur, est nova historia. Primum horum verborum membrum pertinet ad superius memorata, quemadmodum nimirum quis apud muliebriter pium accusatus, licet falsissime, impietatis, nullius veniae, immo ne defensionis quidem locum obtinere queat. *Revera enim* (addit Lucianus pro caussa) *haec est efficacissima calumniae species, quae alienum quid ab animi affectione audientis contineat. Quin etiam cum apud Ptolemaeum*, &c. *F. F.*

Ἀνοσιωτάτου γὰρ] Facile probaverim emendationem doctissimi *Fensii*. Sed in eo aliter mihi videtur, quod illud ὁπότε καὶ τῷ Πτολεμαίῳ κ. τ. λ. sejungit a praecedentibus, & interpretatur, *Quin etiam cum apud Ptolemaeum*. Immo, quod ipsa etiam relativa particula ὁπότε indicat, artissime ista connexa sunt. Exemplum subjicitur illius observationis, quod dixerat τὸ παράδοξον τῆς ἀπροάτου movere beatulos illos, τὸ ὑπεναντίον τῆς ἐπιθυμίας. Nempe quod vehementer optant homines, illud facile credunt, V. G. amari se: at cum semel adversantis huic persuasioni suspicionis, paradoxae initio, scintilla in animum incidit; ilicet ardent toti, a zelotypia in furorem ruunt. Sic Ptolemaei ἐπιθυμία est, Bacchum videri: hinc facile credit, bacchaturos in suam gratiam suos amicos. Παράδοξον est, Demetrium huic cupiditati regis adversari, in ea re, quam cordi adeo regi esse norit. Sed cum illud παράδοξον, illud ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίᾳ, semel percussit aliqua fidei specie animum: actum est, periit Demetrius, nisi praesenti & extemporali remedio sibi succurrat. Huc etiam alterum de Alexandro & Hephaestione exemplum convenit. *F. M. G.*

Ibid. Τὸ εἰδὸς] Impressi omnes ὃν τὸ εἰδὸς. Cl. *Fensius* ὄντως scribendum putat; deinde post ἐπιθυμίας ponendam τελείαν στιγμήν. Ox. Cod. ὃν non agnoscit, recte. *M. du S.*

Ibid. Ὃν] *Solanus* ὃν delerat: ego certe non intruderem, si & in cett. abesset. At nondum rejicio, cum probabile non sit Librarios id quod difficilius est tam diligenter ingessisse; nam neque insolitus est Atticismus, sive πλεονάζειν putes, sive participium pro ἐὼν positum accipias, (cujus exempla satis dedimus alibi) adde *Herodian.* III. 12. 2. εἶδος δὲ ἀδύνατον ὃν Μακεδονικῆς βασιλείας. Sed vel magis abundat verbum εἶναι ibid. V. 8. 8. εἶδεν ὂν ἔσεσθαι αὐτὴν ἐλεύθερον, quod *Steph.* expungendum censet, vel mutand. in ὂν ἤ. At forsan eodem modo hic in Luciano abundat ὃν atque infra *Pseudol.* c. 6. ἡ ἀναισχυντία ἦσαν, quod ibi expositum vide; aliaque etiam de abundante verbo ἦναι addita. Conf. mox c. 20. ἐγὼ — ἀδελφή τις ἦσα. *F. F. R.*

4. Πτολεμαίῳ] Δ. Νῷ v. not. *Toll.* & *Herodian.* I. qui Antigoni etiam meminit Bacchum imitantis. Adde de hoc cognomento *Spanh.* 435. qui ex *Euseb.* Chron. confirmat. 61. 73. 194. Diserte apud *Clem. Alex.* IV. Ptolemaeorum dicitur, p. 22. A. ubi plures memorantur Reges deorum nomina usurpantes. At neque *quartus* neque *undecimus*, sed *decimus* erat. Vid. Tabulam Chronol. Cl. *Humphr. Prideaux.* Idem enim est cum *Aulete*, cui successit Cleopatra Regum Ægypti ultima, primo tamen una cum Fratre regnans. Nisi forte hic Διόνυσος Νῷ ideo Νῷ dicatur, quia jam ante eum alius, nempe quartus ille, Διόνυσος dictus fuerit, qua de re nunc inquirere non vacat. Certe uterque Bacchi nomine non indignus, si id nominis non ab Ethnicis Bacchum ut numen colentibus, sed a nobis esset inditum, qui execramur. *M. du S.*

5. Τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι] Qui undecimus fuit Ptolemaeorum. *F. T.*

6. Τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον] Cujus & Antoninus Imp. meminit lib. VIII. cap. 22. adeatur Jonsius in Histor. Philosophica. *F. T.*

Ibid. Πλατ. Δημήτρ.] Quis ille Platonicus Demetrius, de quo nihil Diogenes? Adi *Tollium*. *M. du S.*

7. Γυναικεῖα] De eo more multa apud *Euripidem* in Bacchis p. 545. & seq. *M. du S.*

9. Ἕωθεν ἔπινε] Quo nihil viro gravi turpius, nisi eum res poscit, aut jubet valetudo: antiquis autem tam rarum & insuetum, ut etiam Apostolos illud diei tempus ab ebrietatis potuerit suspicione vindicare. Res igitur erat extremae luxuriae, quam & feminae adamabant nequiores. *Apulejus* lib. IX. *Quanto me felicior Daphne vicina, quae mero & prandio matutino saucia cum suis adulteris voluptatur.* Idem eodem libro: *matutino mero, & continuo stupro corpus emancipavit.* *F. T.*

10. Παραδιυλίδιον] *Pollux* lib. VII. cap. 17. καὶ μὴν τόγε παραδιυλίδιον λέγουσιν ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπομεσημβρίαν ἀπὸ τοῦ Παρα-

& Tarentinula indutus saltasset cum cymbalis; perierat homo, qui non delectaretur vita regis, sed aemulatione quadam ductus sententiis, vitae, luxuriae, Ptolemaei contradiceret.

17. Apud Alexandrum vero maximum omnium crimen dictum esset, si quis neque

10 καὶ λαβὼν [d] ταραντινίδιον, ἐκυμβάλισέ [e] τε καὶ προσωρχήσατο, ἀπολώλει ἄν, ὡς ἐκ ἠδόμην τῷ βίῳ τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἀντισοφιστὴς ἦν, καὶ ἀντίτεχνος ὁ Πτολεμαίου τρυφῆς.

15 Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, μεγίστη [f] τότε ἐν ἁπασιν ἀγχόλη λέγοιτο, εἴ τις μὴ

[d] Ταραντινίδιον] Ταραντινίδιον male B. [e] Τε] Omittit B. [f] Τότε ἐν ἁπ.] Ποτὲ πασῶν ἀν B. Ἀν ποτὲ ἁπ. *Ed.* Vulgatum tenent cett.

10. Ταραντινίδιον] Θέριστρον λεπτὸν ἐκ διαφανοῦς ἱμάτιον ἢ πάντως πορφυροῦν. *V.*

Ταραντίνων χρίσεως ἐκ τρυφῆς. Est autem pellucida vestis, Tarantinidion, ita a Tarentinorum usu luxuque appellata. Hesychius: *Ταραντινὸν*, sive, ut alii legunt, *ταραντινίδιον, ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτὸν, πρόστιν ἔχον οὐ τῆς ἰνὸς μόνης. Tarantinidium, vestimentum muliebre tenue, fimbrias, seu villos habens ab una parte.* Utebantur eo plerumque meretrices. Lucian. in *Dial. Meretr.* VII. *Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὖσα ἀλλόκοτον, οὐχ ἁρμόν, ἢ ταραντινίδιον ἔχουσα.* Apud *Pollucem* cap. XIII. lib. VII. fragmentum est veteris poëtae, *Παρθένον δ' ἐνδεδυκυῖαν, φορᾶν πρόστιν ἐκ, καὶ γυναικείαν στολήν. Virgo esse videtur, gerens fimbriatas vestes, & muliebrem stolam.* Muliebri autem veste Bacchus amictebatur. Vide Senecam. Et Tragoedi, omnesque Dionysiaci artifices, quorum nota *Syrmata.* Apud eundem *Pollucem*, *Λαβὼν χιτῶνά τις βυσσῶνα, διονυσιακὸς, ποδήρης.* Et apud *Hesych. βυσσῶναι χιτῶνες, ὡς ἐφορμεῖ καὶ Θρᾴκιαι βάκχαι.* Hinc & Bacchus *βυσσαρεὺς* dictus. Commentator vetus *Horat.* l. I. Od. XVIII. Bassareus *dictus est liber pater a genere vestis Bacchanum:* unde *& Bacchae* Bassarides *dictae Pers.* Bassaris *& Lyncem.* Bassaris *enim genus vestis est, ad pedes usque demissa, dicta a* Bassara, *loco Lydiae*, ubi fit. Ubi *Bassara* pro *Bassaris* legendum videtur. Verum Etymologici auctor & in etymologia, & in ipsa nominis denotatione variat. Quamquam etiam *Bassaris* apud Persii Scholiasten inveni, ad Sat. I. v. 101. *Bassarides*, inquit, *Baccha. Quibusdam videtur a genere vestis, qua Liber pater utitur, demissa ad talos, quam Thraces* Bassarin. *Quidam a vulpibus, quarum pellibus Baccha succingebantur. Vulpes Thraces* Bassares *dicunt.* *J. T.*

Ibid. Ἐκυμβάλισέ τε] Cymbala namque cum saltatione jungebantur in Deorum effeminato cultu: praesertim in festis Bacchi, Herculis, & Matris Deûm Cybeles. *Justinus* de Ptolemaeo Philopatore, lib. XXX. *adduntur instrumenta luxuria, tympana & crepundia;* sive, ut alii malunt, *crepitacula.* Ubi tamen τὸ *crepundia* ab interprete esse censuerim. Nam de eodem loquens *Plutarch.* tympani tantum meminit. Sed, uti dixi, & cymbala in ejusmodi festis solemnia fuere. *Apulejus* de Gallis Cybeles, lib. VIII. Milesi. *Qui per plateas & oppida cymbalis & crotalis personantes, Deamque Syrim circumferentes mendicare compellunt.* *Lucretius* lib. III.

Tympana tenta tonant palmis, & cymbala circum
Concava, raucisonoque minantur cornua cantu.
Et Phrygio stimulat numero cava tibia mentis.

Erant autem ea vel ex ære, vel e buxo, quae mutuo collisu non ingratum sonum edebant. *Ausonius* in Epist. ad Paulinum XXV.

Cymbala dant flictu sonitum: dant pulpita saltu
Icta pedum: tentis reboant cava tympana tergis.

Propert. lib. III. el. XVI. ad Bacchum:

Levis odorato cervix manabit olivo,
Et series nudos veste fluente pedes.
Molliaque Dircaea pulsabunt tympana Thebe;
Capripedes calamo Panes hiante canent.
Vertice turrigero juncta Dea magna Cybelle
Fundet ad Idaeos cymbala rauca choros.

Anthol. lib. IV. de Herc. & Baccho:

Ἀμφοῖν δὲ στῆλαι σωτήριοι· ἥκλασε δ' ἔγκλας
Νικηφόρος, λεοντῆ, κύμβαλα δὲ, πλαταγή.
Sudorumque pares meta, paria arma: leonis
Exuvia, bimnulens, cymbala cum strepitu.

Eleganter ad rem *Tertullian.* de Pallio: *At quin alias & ferientus & crepidam aratus incessit, & ut digne quidem Bacchantibus indumentis aliquid subtimniret, cymbalo incessit.* *J. T.*

12. Ἀντισοφιστὴς] Exprobrator. *Lactant.* lib. V. cap. 6. *Et quoniam mores ac vitia regis imitari genus obsequii judicatur, abjecerunt omnes pietatem; ne exprobrare regi scelus viderentur, si aliter viverent.* Vid. *Tacit.* XVI. 22. Et *Lactant.* l. V. cap. 9. p. 482. *Isocr.* p. 10. *J. T.*

15. Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ] Malim ita vertere: *Ita & apud Alexandrum haec omnium maxime valebat calumnia, si quis neque colere ut Deum, neque adorare vello Hephaestionem deferebatur.* *J. T.*

μὴ σέβειν, μηδὲ προσκυνεῖν τὸ Ἡφαιστίωνα. ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανεν Ἡφαιστίων, ὑπὸ τῷ ἔρωτι Ἀλέξανδρος ἐβουλήθη προσθεῖναι καὶ τοῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ, καὶ θεὸν χειροτονῆσαι τὸν τελευτηκότα. εὐθὺς οὖν νεώς τε [a] ἀνέστησαν αἱ πόλεις, καὶ τεμένη καθιδρύετο, καὶ βωμοὶ, καὶ θυσίαι, καὶ ἑορταὶ τῷ καινῷ τούτῳ θεῷ ἐπετελοῦντο, καὶ ὁ μέγιστος [b] ὅρκος ἦν ἅπασιν, Ἡφαιστίων. εἰ δέ τις ἢ μειδιάσειε πρὸς τὰ γιγνόμενα, ἢ μὴ φαίνοιτο πάνυ εὐσεβῶν, θάνατος ἐπέκειτο ἡ ζημία. ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ κόλακες τὴν μειρακιώδη ταύτην τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν, [c] προσεξέκαιον εὐθὺς, καὶ ἀνεζωπύρουν, ὀνείρατα διηγούμενοι τοῦ Ἡφαιστίωνος, ἐπιφανείας τινὰς, καὶ ἰάματα προσάπτοντες αὐτῷ, καὶ μαντείας ἐπιφημίζοντες. καὶ τέ-

colendum sibi neque adorandum sumsisset Hephaestionem. Cum enim decessisset Hephaestion, prae amore illius Alexander reliquae suae hoc etiam adstruere magnificentiae voluit, & Deum suo suffragio facere defunctum. Statim ergo & templa excitare urbes, & loca consecrari & arae, atque sacrificia, festique dies novo Deo pararī, sanctissimumque omnibus jusjurandum esse Hephaestion. Si quis vero subrideret ad ista, aut non satis religiosus esse videretur; mortis illi poena erat proposita. Excipientes porro puerilem hanc Alexandri cupiditatem adulatores, magis statim eam incenderunt, excitaruntque, qui immissa sibi ab Hephaestione insomnia narrarent, praesentiamque sibi illius oblatam, & sanationes quasdam illi tribuerent, vulgarentque edita ab illo oracula. Tandem sacrificarunt velut As-

a Ἀνέστησαν] Ἀνήσασαν marg. *A1*. b Ὅρκος ἦν ἅπασιν] Ἅπασιν ἦν ὁ ὅρκος B. c Προσεξέκαιον] Ἐξέκαιον male B.

28. Ὑπολαμβάνοντες] Αὐτὸ τοῦ * προλαμβάνοντες. *V.*

29. Τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προσεξέκαιον] Ὡς ὁ Μάγιστρος † Συλεχάκας ‡ λέγεται Λέοντα τὸν βασιλέα ὅτι ἐξεβάκχευσε περὶ Θεοφάνους πολλὰς ἐν τετραετίᾳ διελθὼν ἐνιαυτούς, § ἄτε καὶ ἄκρη, ἵνα μόνον εὐδοκιμοίη ψευδόμενος. *V.*

* Προλαμβάνοντες] Recepi ex C. Προσλαμβ—— *V.*

† Συλεχάκας] C. D. male Συλοκάκας λ. ὅτι τὰ τ. β. διελθὼν χρόνους. *M. du S.*

‡ Magistri fuit summa dignitas in aula Constantinopolitana, de qua vide *Meursium* in Lexico Graeco barbaro. Quis autem hic Leo intelligatur, Thrax, Isauricus, vel Coprony-mi filius, quaerent quibus per otium licebit. Interea hinc liquet, Scholiastam nostrum saltem ante 1229. annos non vixisse, quandoquidem tum regnare coepit Leo Thrax. *J. Cler.*

§ Ἄτε καὶ ἄκρη] Exc. *G.* ἄτε καὶ ἄκυρ. Barbare. Sed tamen genuinam puto esse scripturam. In C. ἄτε καὶ ἄκρα, ut in V. *M. du S.*

19. Ἐβουλήθη προσθεῖναι ἐπὶ τούτῳ τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ] Praecessit Melanchthon in vertendo *ad reliquam funeris magnificentiam additum voluit*. Et sequitur prompte Benedictus verba haec ipsa sic exprimens, quod miror ab aliis, qui hunc dialogum & versionem ejus tam accurate exegerunt, pro bono acceptum, quum nulla prorsus in Graecis fiat mentio illius funeris. Quin etiam μεγαλουργία non patitur, ut de impensa pecuniaria intelligatur, Graecis ad eam exprimendam alia voce utentibus. Immo nec consideratio magnificentiae funeris potest hic locum habere. Majora desiderantur, quae habebis, si recte vertas mecum *ad reliquam rerum suarum magnitudinem addi voluit, ut & Deum crearet eum, qui erat mortuus*. Inter alia ingentia acta sua referri voluit, ipsum ex mortuo fecisse Deum. *J. G.*

20. Καὶ θεὸν χειροτονῆσαι] Pluribus haec Arrianus, Curtius, Plutarchus in vita Alex. M. *J. T.*

24. Καὶ ὁ μέγιστος ὅρκος] De Caligula *Suetonius* refert, eum inter cetera amoris erga Drusillam documenta nunquam deinceps nisi *per numen Drusillae* dejerasse. Idem in morte Julii Caesaris narrat, controversias quasdam a plebe *interposito per Caesarem jurejurando* distractas: & Claudium Imp. *jusjurandum* sibi *neque sanctius, neque crebrius* instituisse, quam *per Augustum*: quin & violata perjurio numina ista gravius vindicata, quam si quis per ipsum Jovis numen, aut majorum gentium Deos pejeraret. Sicut vere dixerit *Tertullianus* in Apologetico: *Citius denique apud vos per omnes Deos, quam per unum genium Caesaris pejeratur*. *J. T.*

31. Ὀνείρατα] Id enim inter divinitatis signa. Unde & aegrotantes, & futura praenoscere cupientes, in Deûm, Aesculapii praecipue, & Serapidis, nec non Apollinis, sese templa conferebant, per somnium illorum voluntatem, responsave expiscaturi. *J. T.*

32. Ἐπιφανείας] Illustravit hanc vocem, locumque Luciani, Vir illustris *Ez. Spanhemius* in V. Dissertatione de re Nummaria: quod opus a me juventuti nunquam non erit commendatissimum. *J. T.*

33. Μαντείας] Et oracula ad auctoritatem novo Deo conciliandam efficta. Aemulatus est in Antinoo Hadria-

Assessori Depulsorique malorum Deo. His audiendis delectari Alexander, ac tandem credere, & placere sibi, qui non Dei modo filius esset, sed facere etiam posset Deos. Quot ergo amicis Alexandri putamus eo tempore, male expetiisse Hephaestionis divinitatem? cum deferrentur, ut qui non colerent communem omnium Deum, ejiciendi ea caussa, atque benivolentia regis excidentes.

18. Tum etiam Agathocles Samius qui ordines duxerat apud Alexandrum, & in honore fuerat, parum abfuit quin cum leone concluderetur, delatus nempe, ut qui sepulcrum Hephaestionis praeteriens flevisset. Verum succurrisse illi dicitur Perdiccas, dejerans per omnes Deos, ipsumque

λῳ ἔθυον παρέδρῳ, καὶ ἀλεξικάκῳ θεῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἥδετό τε ἀκούων, καὶ τὰ τελευταῖα ἐπίστευε, καὶ μέγα [d] ἐφρόνει, ὡσανεὶ ὁ θεῶν παῖς ὢν μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοὺς ποιεῖν δυνάμενος. [e] πόσους τοίνυν [f] οἰόμεθα τῶν Ἀλεξάνδρου φίλων [g] ἀφ' ἧς χρὴν ἐκεῖνον ἀπολαῦσαι τῆς Ἡφαιστίωνος θειότητος; ἀφελομένους, ὡς ἐπιμῶσι τὸ κοινὸν ἁπάντων θεὸν, καὶ ἀφ' τούτου ἐξελαθέντας, καὶ τῆς βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσόντας.

[h] Τότε καὶ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμιος ταξιάρχων παρ' Ἀλεξάνδρου, καὶ τιμώμενος παρ' αὐτῷ, μικρῷ δεῖν συγκαλείρχθη λέοντι, ἀφελομένης ὅτι δακρύσειε παρὰ τὸν Ἡφαιστίωνος τάφον. ἀλλ' ἐκεῖνῳ μὲ λέγεται βοηθῆσαι Περδίκκας, ἐπομοσάμενος καὶ πάντων [i] τῶν θεῶν, καὶ καὶ Ἡφαιστίωνος,

d Ἐφρόνει] Εὐφρόνει male *P.* *e* Πόσους] Ὅσους B. *f* Οἰόμεθα] Οἶει B. *g* Παρὰ] Et sic *El.* cum cett. *h* Τότε] Ὅτε B. recte, ait *Solan.* *i* Τῶν] Sine articulo B.

drianus, quem non secus ipse, ac Hephæstionem Alexander, dilexerat. *Spartianus* in ejus vita: *Et Graeci quidem volente Hadriano eum consecraverunt, oracula per eum dari asserentes, quae Hadrianus ipse composuisse jactatur.* *J.T.*

34. Παρέδρῳ] *Servius* in VII. Æneid. *Revera Virbius est numen conjunctum Dianae, ut matri Deûm Attis, Minervae Erichthonius, Veneri Adonis.* Id est πάρεδροι. Πάρεδροι etiam σύνθρονοι dicti, teste *Hesychio*, quamquam viri docti τοὺς παρέδρους τοῖς συνθρόνοις inferiores existimant, & ordine, & dignatione.. quin & Gallus sese apud nostrum in dialogo sui nominis πάρεδρον Ἑρμοῦ jactat. *J.T.*

Παρέδρῳ] *Ælianus* de Demade V. 12. ἐψηφίσαλο θεὸν τὸν Ἀλέξανδρον τρισκαιδέκαλον, id est πάρεδρον τῶν δώδεκα θεῶν. Συνθρόνους etiam vocabant; *Salmasius.* Unicuique Deorum suos tribuebant παρέδρους. Matri Deûm Idaeos Dactylos, Æsculapio Ὑγείαν, Ἰασὼ & Τελεσφόρον. Et sic aliis alios assessores. *M. du S.*

Παρέδρῳ ϵ ἀλεξικάκῳ] Πάρεδρον hic esse praesentem auxilio, & tanquam *assidentem mortalibus aegris* Deum vel Heroëm, recte monuit Vir doctus *Ger. d'Arnaud* de Diis παρέδροις c. 27. cujus observatis adjiciendum, quod *Salmas.* docuit Exerc. *Plin.* p. 248, b, B. ex Justino M. & Eusebio, jungi etiam solere πάρεδρους & ἐπιπρόπομπους δαίμονας. Ἐπιφάνειαν etiam de somniis dici, ibidem monet vir summus. Verum de hac quidem omnia jam laudatus *Tollio*, *Spanhem.* diss. 7. divini operis p. 425. seq. *J.M.G.*

Ibid. Ἀλεξικάκῳ] Quod Herculi, quem æmulabatur Alexander, cognomen datum in Deorum numerum cooptato. Fuit item Apollinis cognomen, de quo videndus *Pausanias* in Atticis, pag. 71. *J.T.*

36. Ἐπίστευε] *Juvenal.* Sat. IV.

— *Quid apertius? Et tamen illi*
Surgebant crista. Nihil est, quod credere de se
Non possit, cum laudatur dis aequa potestas.
J.T.

41. Τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν] Erant enim & peculiares vel populis, vel familiis, seu gentibus Dii; *Auson.* in Cæsaribus:

Æneadum generis qui sextus & ultimus heros,
Pollux, & clausit Julia sacra Nero.

Inprimis heroes in Deûm numerum relati; ut populo Romano Quirinus. Ceterum, qui plura Deorum nomina dederat, uni tantum culta vel cognita populo, legat cap. XXIV. *Apologetici Tertulliani*, & lib. IV. *Augustini* de Civitate Dei, cap. 8. & passim. *Sermon.* VIII. *Theodoreti* ad infideles Græcos, &c. *J.T.*

44. Ταξιαρχῶν] Verte; *Ordinum ductor, quique magno apud Alexandrum in honore erat.* *J.T.*

46. Συγκατείρχθη λέοντι] Alludit ad historiam Lysimachi, quem Alexander Leoni objecerat. *J.T.*

49. Ἐπομοσάμενος] Eodem ferme dolo, quo Julius Proculus usus, interfecto, seu discerpto a Patribus Romulo, quo desiderium plebis leniret. Adi *Livium* lib. I. & Florum, cap. 1. *J.T.*

κῶ, ὅτι δὴ κυνηγετῆντι οἱ, Φανέντα ἐπαρ-
γῆ τ' θεὸν ἐπισκῆψαι εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ,
Φείσασθ' Ἀγαθοκλέους. ὁ γὰρ ὡς ἀπιστοῦντα,
οὐδὲ ὡς ὄντι νεκρῷ δακρύσαι, ἀλλὰ τὸ πάλαι
συνηθείας [a] μνημονεύσαντα.

55 fleviſſe.

Ἡ γοῦν κολακεία καὶ ἡ ἀλαζονὴ τότε μάλιστα χώραν ἔσχε πρὸς τὸ Ἀλεξάνδρου πάθος συντιθεμένη. καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ οὐκ ὄντι τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἀπόκρημνα, καὶ ἀσφαλῆ τοῦ τείχους προσίασιν οἱ πολέμιοι, ἀλλ' [b] ἐν ᾗ ἀφύλακτόν τι μέρος ἢ σαθρὸν [c] αἴσθωνται, ἢ ταπεινὸν, ὅτι τοῦτο πάσῃ δυνάμει χωροῦσιν, ὡς ῥᾷστα παρεισδῦναι καὶ ἑλεῖν δυνάμενοι· οὕτω καὶ οἱ ἀλαζόνες, ὅ, τι ἂν ἀσθενὲς ἴδωσι τῆς ψυχῆς καὶ ὑποσαθρον, καὶ εὐεπίβολον, τοῦτῳ προσβάλλουσι, καὶ προσάγουσι τὰς μηχανὰς· καὶ τέλος ἐκπολιορκοῦσι, μηδενὸς ἀντιλασομένου, [d] μηδὲ τὴν [e] ἔφοδον αἰσθομένου. εἶτ' ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται, πυρ-
πολοῦσι πάντα, καὶ καίουσι, καὶ σφάττουσι,

19. Adulatio igitur atque calumnia tum maxime locum invenere apud Alexandrum, cum ad illius ſe affectionem animi componerent. Quemadmodum enim in obſidione non ad excelſa, & praeruptа, & tuta murorum accedunt hoſtes, ſed ſi qua incuſtoditam partem aliquam corruptamve animadvertunt, aut humilem; hanc viribus omnibus invadunt, ubi nempe facillime ſubire, & capere urbem poſſint: ſic delatores quamcumque imbecillam viderint animi, vitioſamque partem, & ſuperatu facilem, hanc oppugnant, huic machinas adhibent, & expugnant denique, cum objiciat ſe nemo, quin oppugnationem neque ſentiat. Deinde cum ſemel ſunt intra moenia, igne vaſtant omnia, urunt, caeduntque & abigunt,

a Μνημονεύσαντα] Μνημονεύσαντα B. & Fl. b Ἐν] Etiam adeſt in Fl. c Αἴσθωνται] Αἰσθωνται B. d Μηδὲ] Μὴ δὲ Edd. vett. ut ſemper. e Αἰσθομένου] Et ſic Fl. B1. P. &c. An αἰσθωμένου; adſcripſit Solan.

51. Ὅτι δὴ] Legebam initio, ὅτι δῆθ. verum τὸ ὅτι eleganter ſaepe παρέλκει. J.T.

58. Καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ] Eadem in Halieuticis ſimilitudine uſus eſt Oppianus lib. V.

Ὡς δ' ὅτε δυσμενέων βριμὸς λόχος ἀντιόωσι
Λάθρῃ ἐμπελάσῃ μεσάτῳ ἐπὶ νύκτα δοκώσας,
Εὐδούσας δὲ κίχησι φυλακτῆρας πρὸ πυλάων
Ἄρεϊ σύμπονον ὕπνον, ἐνιπλήξας δ' ἐδάμασσεν.
Ἔνθεν ἅπιτ' ἄκρῳ τε πόλιν, καὶ τύρσιν ἐπ' αὐτὴν
Θαρσαλέοι σπεύδουσι, πυρὸς βέλος, ἄρσεν ἄτλῳ,
Δαλὸν ἐϋδμήτων μιγάροιν αἰζηρὰ φέρουσες
Ὡς τότε &c.

Ac veluti inſidiae media ſub nocte propinquant
Hoſtibus occulto, & curis ſomnisque ſolutas
Excubias arcis nactae ſub Marte quieto,
Cadunt; & ſternunt cuſtodum corpora paſſim:
Hinc propere vadunt ſumma ad veſtigia muri,
Audacesque locant flammas in arce micantes,
Urbis caſurae ſignum, torremque ferentes,
Qui ſit robuſtus jam prenſa malleus arcis:
Sic tunc &c.

Ut & *Apulejus* ex parte lib. V. Metam. *Tunc nocte jam portis patentibus nudatum ſororis animum facinoroſa mulieres, omiſſis tecta machina latibulis, deſtrictis gladiis fraudium ſimplicis puellae paventes cogitationes invadunt.* J.T.

61. Ἀλλ' οὐ ᾗ] Non ſatis placere mihi fateor hoc οὐ ᾗ. Poſſis quidem intelligere χώρα· ſed uſum formulae hujus deſidero: ac malim legi ἀλλ' ἴσθι, vel, quod magis probo, ᾗ ἂν vel εἴ πῃ, quod forte omnium proxime ad ſcripturam receptam accedit, ἀφύλακτόν τι μέρος κ. τ. λ. & ſic interpretatus ſum. J.M.G.

65. Ὅτι ἂν ἀσθενὲς] *Themiſtius* Orat. III. Καὶ ὅταν ἂν αἴσθηται αὐτὴν ὑπραγοῦσαν, ἡρέμα εἰσοικισαμένη κατὰ σμικρὸν ὑποφύεται τὴν ἔλεγχιν τοῦ ἀφράκτου τε καὶ ἀσθενοῦς. *Quae ubi ad votum ſuccedere ſibi conatus ſuos ſenſerit, perblande irrepens paulatim eum ſubruit, & ſcrutatur, qua parte minime munitus, ac minime valens eſt.* J.T.

67. Καὶ προσάγουσι τὰς μηχανὰς] *Eique ſuas machinas admovent.* J.T.

76. Προσλιπάρησις] Non eſt *obſecratio*, uti reddidit interpres: ſed eſt *aſſiduitas* in calumniando; aut ſi ita mavis, in aſſentando ſimul & calumniando, qua quaſi obtunditur ille, quem in amicum veterem volunt concitare. J.T.

78. Συγγενὴς] Πρόδρομον ὑποκρίσεως vocat Themiſtius, *emiſſarium ſimulationis.* J.T.

82. Διατριβῆς] Et hic ſecutus ſum Ed. J. quod enim

gunt ; qualia nempe victo animo & in servitutem redacto, fieri probabile est.

20. Machinae autem illis contra absentem fraus, & mendacium, & perjurium, & improba assiduitas, & impudentia & sexcenta alia maleficia. Maxima autem omnium adulatio est, cognata vel soror potius delationis. Nemo enim tam generosus est, & adamantino muro sic munitum pectus habet, quin concedat adulationis calumniis: cum praesertim velut cuniculis quibusdam fundamenta subruat delatio.

21. Et extra quidem sunt ista. Intus vero proditiones multae *hostem* adjuvant, quae manum praebent, & portas aperiunt, & omni modo expugnationi audientis favent. Primo quidem novitatis amor, qui natura inest omnibus hominibus; & illud celere eorum, quae vix attigimus, fastidium: tum quod mirabiles auditiones sectamur. Gaudemus enim, nescio quomodo, universi

ϗ ἐξελαύνεσιν, οἷα εἰκὸς ἀλισκομένης ψυχῆς, ϗ ἐξανδραποδισμένης ἔργα εἶναι.

Μηχανήματα δὲ αὐτοῖς κατὰ τοῦ [f] ἀπόντος ἥτε ἀπάτη, ϗ τὸ ψεῦδος, ϗ ἡ ἐπιορκία, ϗ προσλιπάρησις, ϗ ἀναισχυντία, ϗ ἄλλα μυρία ῥαδιουργήματα· ἡ δὲ μεγίστη πασῶν ἡ κολακεία ὄνομα, συγγενὴς, μᾶλλον δὲ ἀδελφή τις οὖσα τῆς ἀλαζονείας. οὐδεὶς οὕτω γενναῖος ὀνομάζεται, ϗ ἀδαμάντινον τεῖχος τὴν ψυχὴν προβεβλημένος, ὃς οὐκ ἂν ἐνδοίη πρὸς τὰς τῆς κολακείας [g] ἀλαζονείας ϗ ταύτας ὑποκρούσεις, ϗ τὰς θεμελίους ὑφαιρήσεις τῆς ἀλαζονείας.

Καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς ταῦτα. ἔνδοθεν δὲ πολλαὶ προδοσίαι συναγωνίζονται, τὰς χεῖρας ὀρέγουσαι, ϗ τὰς πύλας ἀναπετῶσαι, ϗ πάντα τρόπον τῇ ἁλώσει τοῦ ἀκούοντος συμπροθυμούμεναι. πρῶτον μὲν τὸ φιλόκαινον, ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, ϗ τὸ [h] ἀψίκορον. ἔπειτα δὲ τὸ πρὸς τὰ παράδοξα τῶν ἀκουσμάτων ἐπόμενον. ϗ γὰρ οἶδ' ὅτως ἥδομεθα πάντες [i] λαθρηδὰ, ϗ πρὸς

f Ἀπόντος] Sic *Fl. Fr. H. P.* &c. & B. Ἀποντος *J.* & *V2. g* Ἀλαζονείας] Sic B. cum *Fl. Fr. H. V2.* &c. Ἀπατεῶνας *J.* sola, & marg. *A1. h* Ἀψίκορον] Sic *J. Ald. Fr. H. S.* Adspirate *Fl. B. P. i* Λαθρηδὰ] Constans lectio, ait *Solan. Ald.* 2. tamen aliter, v. not. *Gesn.*

91. Τὸ ἀψίκορον] Παρὰ ἔψ, ὃ σημαίνει τὸ εὐθύς, ϗ τὸ κόρος, ὁ εὐθὺς κόρος λαμβάνων, ϗ ταχέως πληρούμενος. καινοπρεπὲς τὸ χῆμα· * οὐκ οἶδα δ' ὅπως τὸ κοινὸν ἐναθυμιληθέν. *V.*

92. Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως] Καινοπρεπὲς τὸ χῆμα. οὐκ οἶδα δ' ὅπως τὸ κοινὸν ἐναθυμιληθέν. *V.* alter. (In Ed. ad Λαθρηδὰ relatum, & post χῆμα omnia omissa.)

* Οὐκ οἶδα] In C. hic novum scholion constitutum, quod jam supra alicubi habuimus. In Editis vero ita omissum implevit aliaque menda correxit *M. du S.*

nim in aliis erat ἀλαζονείας, ferri nequaquam potest, cum statim sequatur ϗ ταῦτα θεμελίους ὑφαιροῦσα τῆς ἀλαζονείας. *M. du S.*

89. Τὸ φιλόκαινον] *Plin.* lib. XII. Nat. Hist. cap. 1. *Est natura hominum novitatis avida. Plin.* Junior lib. VIII. epist. XVIII. *aures hominum novitate laetantur.* Hinc *Homerus:*

Τὼ δ' ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπιπλείστην ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.

J. T.

91. Τὸ ἀψίκορον] *Propert.* lib. II. eleg. 33.

Elevat assidues copia longa viros.

Monetque *Isocrates* ad evitandam illam satietatem, τὰς ἐντεύξεις μὴ πυκνὰς ποιεῖν τοῖς αὐτοῖς. *ne saepius eosdem alloquamur*, in orat. ad Demonicum. Eximium hac de re praeceptum est apud *Ciceronem* de amicitia cap. 19. *Non enim*, inquit, *amicitiarum esse debent, sicut aliarum rerum, satietates. Veterrima quaeque, ut ea vina, quae vetustatem ferunt, esse debent suavissima: verumque illud est, quod dicitur, multos modios salis simul edendos esse, ut amicitia munus expletum sit, novitates autem, si spem afferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat, non sunt illa quidem repudianda: vetustas tamen suo loco conservanda est. J. T.*

93. Λαθρηδὰ ϗ πρὸς τὰς λεγομένας] Locus depravatus. *F. G.*

Λαθρηδὰ ἐς πρὸς τὸ ὡς λεγόμενα ϗ μετὰ ὑποσοίας ἀκ.] Ita locum hunc fere conclamatum refinxi faustis, ni vehementer divinatio me fallit, avibus. Vide quid in

[a] πρὸς τὰς λεγομένας καὶ μεταξὺ ὑπονοίας [b] ἀκούοντες. οἶδα γάρ τινας ὅτως ἡδέως παραγαλιζομένους τὰ ὦτα ὑπὸ τῆς [c] ἀβελῶν, ὥσπερ τοῖς πτεροῖς κνωμένους.

Ἐπειδὰν τοίνυν ὑπὸ τούτων ἁπάντων συμμαχούμενοι προσπέσωσι, καὶ κράτος αἱρήσουσιν, οἶμαι, καὶ οὐδὲ δυσχερὴς ἡ νίκη γένοιτο, μηδενὸς ἀντιπαρατασσομένου, μηδὲ ἀμυνομένου τὰς προσβολάς. ἀλλὰ τῷ μὲ ἀκούοντι ἑκόντι ἑαυτὸν ἐνδιδόντι· τῷ δὲ ἀβασκαλλομένῳ δὲ τ' ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντι. ὥσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ πόλεως ἁλούσης, καθεύδοντες οἱ ἀβασκαλλόμενοι φονεύονται.

audire, quae clanculum atque ad aurem dicuntur, & plena sunt suspicionum. Novi enim quosdam, quorum aures non minus suaviter titillantur a calumniis, quam si plumis tangerentur.

22. Cum igitur tantis undique auxiliis Inixi ingruunt, vi vincunt, puto, nec difficilis victoria fuerit, cum nemo stet in contraria acie, nec impetum repellat; sed ille qui audit sua se sponte dedat; qui vero petitur, ignoret insidias. Velut enim capta noctu urbe, dormientes caeduntur quos petit delatio.

23. Et

a Πρὸς τὰς &c.] Sic Edd. omn. & B. Πρὸς τὸ ἓν λεγόμενα καὶ μεταξὺ vult *Solan.* ac *Gesn.* optime. b Ἀκούοντες] Ἀκοὰς *Ald.* 2. c Τοὺς] Τοῖς B.

in omnibus nostris libris antea fuerit. *ὡ. γ. ὁ. ὁ. ἡδόμεθα πάντες λαθραῖα καὶ πρὸς τὰς λεγομένας & μεταξὺ ὑπονοίας ἀκούοντες.* Nullo prorsus sensu. Qui ad id Viri docti? quid *Tollius?* Conatus est quidem emendare; eo usque laudem meritus est; sed friget ejus emendatio. Nostra scribentis mentem ipsam jam liquido praestat. Nec ullus jam scrupulus, pauculis tantum litteris mutatis, supereſt. Quod jam Lucianus dicit, nemo est, qui non a se dictum, aut scriptum hoc in loco credat aut velit, quod certae emendationis signum est. Haec autem cum scriberet Lucianus, ob oculos hunc *Demosthenis* l. habuisse videtur, *π. στεφ.* circa initium p. Ed. *Wolf.* 473. *φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τὸ μὴ λοιδορίαν & τὴν καλουμένην ἀκούειν ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς ἄχθεσθαι. Tacit.* Hist. I. 1. *Obtrectatio & livor pronis auribus accipiuntur.* M. du S.

Ibid. Καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Hunc locum esse corruptum ipsa insignis varietas indicat. *Ald.* 2. sic, *ἡδόμεθα πάντες, λαθραῖα καὶ πρὸς τὰς λαθραῖα λεγομένας καὶ μεταξὺ ὑπονοίας ἀκούς.* Hanc lectionem exhibet etiam *Jo. Caselius*, qui separatim hunc libellum dedit Helmstadii 1594. 4. Vertit autem anno proximo sic: *Nescio enim qui fiat, ut omnes clandestinis sermonibus capiamur, & avide arripiamus, quaecunque suspicionum plena ab aliis insusurrantur.* Melanchthon transtulerat, *Nescio enim, qui fit, ut omnes amore sui immodico admiratio furtim rapiat, & suspicionibus illectet.* Benedictus: *Nescio quo pacto gaudemus omnes clanculum, cum plenas suspicione delationes accipimus.* Scilicet certi quid negat contextum Graecae orationis. Varietas illa orta, nisi fallor, ex quo τὸ ἓς vel τ' ἓς adeo obscure scriptum, transiit in τὰς. Nempe dedisse puto, vel ita, vel non multo aliter, Lucianum *Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες λαθραῖα καὶ πρὸς τ' ἓς λεγόμενα, καὶ μεταξὺ ὑπονοίας ἀκούοντες.* J. M. G.

94. Πρὸς τὰς λεγομένας & μεταξὺ] Vix mihi tempero, quin *Solani* emendationem in contextum recipiam; ac miror cur ad confirmandam suam sententiam non addiderit idem occurrere supra c. 2. *καὶ παρ' ὅλον τὸ διάλογον πρὸς τὸ ἓς αὐτῷ κοινολογούμενον.* Cumque Cl. *Gesnero* eadem emendatio in mentem venerit, iste consensus magnum veritatis indicium. Proinde igitur habeat Lector, ac si πρὸς τὸ ἓς λεγόμενα & μεταξὺ edi curassem, quamquam corruptam lectionem propter nonnullos retinui, quia in tribus verbis aliquid mutandum erat; quod me tamen non moraretur; nam cum τὸ ἓς vel τὰς semel transisset in τὰς, quid mirum, sequentes Librarios etiam genus adjectivorum ad id adcommodando corrupisse? J. F. R.

Ibid. Μεταξὺ ὑπονοίας] Gnome Gr.

Ὑπόνοια δεινὸν ἰσχύει ἀνθρώποις κακόν.
Suspicio grave est hominibus malum.

Vide quae ad cap. 111. P. Syrus:

Ad tristem partem strenua est suspicio.

J. T.

Ibid. Ὑπονοίας] Recte igitur *Seneca* in irae devitatione monet *tollendam ex animo suspicionem & conjecturam, fallacissima irritamenta*; lib. II. de Ira, cap. XXIV. Idem lib. III. cap. XXX. *Taurum color rubicundus excitat: ad umbram aspis exsurgit: ursos leonesque mappa proritat. Omnia, quae natura fera ac rabida sunt, consternantur ad vana. Idem inquietis & stolidis ingeniis evenit; rerum suspicione feriuntur.* Ausonius in epist. ad Paulinum:

Nec quae compositis male suada & credula causis
Concinnat verisimilis suspicio culpas.

Ita

23. Et quod omnium miserrimum est, hic quidem, rerum omnium ignarus, accedit ad amicum hilaris, ut qui nullius mali sibi sit conscius, & consueta loquiturque ac facit, undique insidiis circumventus miser. Alter vero, si quid generosi pectoris habeat ac liberalitatis, & fiduciae, statim erumpit iram, & impetum animi effundit, tandemque admissa defensione intelligit, se frustra contra amicum incitatum fuisse.

Καὶ τὸ πάντων οἰκτιστον, ὁ μὲ οὐκ εἰδὼς τὰ γεγενημένα, προσέρχε) τῷ φίλῳ Φαιδρὸς, ἅτε μηδὲν φαῦλον ἑαυτῷ [d] συνεπιστάμεν@, καὶ τὰ συνήθη λέγῃ, καὶ ποιεῖ, παντὶ τρόπῳ ὁ ἄθλι@ [e] ἐνηδρευμέν@. ὁ δὲ, ἢν μὲ [f] ἔχῃ τι γενναῖον, καὶ ἐλεύθερον, καὶ παρρησιαστικὸν, εὐθὺς [g] ἐξέρρηξε τ' ὀργὴν, καὶ τ' θυμὸν ἐξέχεε, καὶ τέλ@, [h] ἀπολογίαν προαισθόμεν@, ἔγνω μάτ[ι]ν καὶ τῦ φίλυ [i] παροξυμέν@.

24. Si vero minus generosus sit atque humilior, admittit ille quidem, & summis labris arridet; sed idem odit, & clanculum frendit dentibus, &, ut ait poëta, iram te-

Ἢν δὲ ἀγενέστερ@ καὶ ταπεινότερ@, προσίεται μὲ καὶ προσμειδιᾷ τοῖς χείλεσιν ἄκροις, μισεῖ δὲ, καὶ λάθρα τὺς ὀδόντας ἀλαπρίει, καὶ, ὡς ὁ ποιητὴς φησι, θυσθο-

[d] Συνεπιστάμεν@] Ἐφιστάμεν@ B. [e] Ἐνηδρευμέν@] Ita Edd. & B. Ἐνεδρευόμεν@ V2. [f] Ἔχῃ] Ἔχει B. [g] Ἐξέρρηξε] Διέρρηξε Coll. [h] Προαισθόμεν@] Nil mut. Edd. nec B. An προσισόμεν@; marg. J. [i] Παροξυμέν@] Παροξυμμέν@ B. Nil mut. Edd.

12. Τὰ συνήθη] Πίστευε τοῦτο ἐγὼ, ὦ θεία δίκη, καὶ πίστα, εἰ καὶ μὴ, πρὸς βραχὺ, νικᾶσα Ἀλήθεια. G.

Ita enim illic legendum: non, *male suada credula causis*, uti partim Cel. *Graev.* vidit, partim nos emendandum judicamus. *Composita causa* sunt fictæ calumniæ. Sic *Phædr.* f. 1.

Qui fictis causis innocentes opprimunt.

Hic autem lubens legam; ἢ οἱ πίστις πρὸς τὰς λαθροδήκτους λογοφόβους, καὶ μ. ἐπ. λ. βολάς. J. T.

6. Τὴν ἐπίβουλον ἀγνοοῦντ@] Egregie *Cicero* Verrina II. cap. 15. *Eum qui palam est adversarius, facile cavendo vitare possis: hoc vero occultum, intestinum, ac domesticum malum non modo non existit, verum etiam opprimit, antequam perspicere atque explorare potueris.* Facete Hispani,

Del agua mansa me guarde Dios, que
de la brava me guardaré.
Id est,
A flumine leni ac placido me Deus tutum praestet:
A torrente facile me ipse tutabor.

J. T.

15. Ἐξέρρηξε τὴν ὀργὴν] *Seneca* de Ira l. II. cap. 29. *Quid est iniquius, quam secreto credere, palam irasci?* J. T.

17. Προσίεμ@] In omnibus libris nostris hic legebatur antea προαισθόμ@, quo quid absurdius dici potest? Immo vero προσίεμ@, ut c. 15. & 25. *M. du S.*

Προαισθόμ@] Si *praesentit*, *praecipit*, cur adjicitur τέλ@; Suspicor scripsisse Lucianum προσιέμενος, *admittens*, vel si quod verbum ejusdem potestatis pro-

pius ad literas verbi προαισθόμ@ accedit. J. M. G.

Προαισθόμ@] Et hic *Solani* emendationem recipiendam duco; verum quia & aliud verbum effingi potest, quod satisfaciat, vitiosam lectionem exhibeo, donec Codd. subsidio veniant. J. F. R.

20. Τοῖς χείλεσιν ἄκροις] Hoc est, non ex animo. Sic *summis labiis hospitem invitare*, dixit *Hieronymus*. Noster autem, ἀπ' ἄκρυ χείλυς φιλοσοφῶν, in *Apologia* & in *Dialog. Meretr.* ἀπ' ἄκρυ τῦ χείλυς τοὺς ὅρκυς ἔχειν. plura *Erasm.* in Adagiis. J. T.

22. Ὡς ὁ ποιητὴς φησι] *Homer.* Ὀδυσσ. ε.

Ἐσθλὰ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεύων.
Bona praedicantes, mala autem in pectoribus occultabant loquentes.

& Ὀδυσσ. θ. in adult. Martis & Ven. de Vulcano: κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων. Est & apud *Hesiod.* δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων. *Dolum mente occultans. Hesych.* βυσσοδομεύει, ἐνθυμεῖται, μηχανᾶται, ἀπορρήτως βυλεύ), καὶ ἐκ βάθυς. Noster in Philopatride, c. 1. μύχιον δὲ βυσσοδομεύεις, ἄνω ἐκ κάτω ἀνατρέπων, περιπλεόφρον ἰοπλοκάς. J. T.

Ibid. Βυσσοδομεύει τὴν ὀργὴν] Namque, ut in Medea *Seneca*,

Ira quae tegitur, nocet:
Professa perdunt odia vindictae locum.

J. T.

Βυσσοδομεύει] Utitur hoc verbo *Hesiodus*, ἀ. 3. δόλον φρεσὶ —— ων. Utitur etiam *Homer.* Od. Δ. 676. & alibi. Sed apud neutrum tota occurrit phrasis. *M. du S.*

δομεύει ἡ ὀργήν. ἐγὼ δὲ οὐδὲν οἶμαι ἀδικώτερον, οὐδὲ δολοπρεπέστερον, ἐνδακόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν τὴν χολήν, καὶ τὸ μῖσος [a] ἐν αὐτῷ κατάκλειστον αὔξειν, ἕτερα μὲν κεύθοντα ἐνὶ φρεσίν, ἄλλα δὲ λέγοντα, καὶ [b] ὑποκρινόμενον ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ, μάλα δεξιάν τινα καὶ [c] πάνθους γέμουσαν τραγῳδίαν. μάλιστα δὲ τοῦτο

net alta mente repoſtam. Qua ſane re nihil equidem injuſtius eſſe arbitror, aut ſervilius; commorſo labio, clanculum alere bilem, & concluſum intra ſe augere odium, aliud ſub pectore tectum habere, aliud vero dicere, atque ſimulare, ſub hilari & comica perſona, triſtem plenamque tragoediam. Maxi-

a Ἐν αὐτῷ] Ἑαυτῷ ſine ὲν Fl. b Ὑποκρινόμενον] Recepi ex V2. & B. & marg. A1. Ὑποκρινόμενον Edd. cett. c Πάνθους] Reſtitui ex J. Omiſſum enim in cett. & B.

23. Ἀδικώτερον] Cæcilius apud *A. Gellium* lib. XV. cap. 9.

Nam ii ſunt inimici peſſimi, fronte hilari,
Corde triſti: quos neque ut apprehendas, neque ut
mittas, ſcias. J.T.

24. Ἐνδακόντα τὸ χεῖλος] More indignantium. Vide *Eraſm.* in Adag. *Mordere Labium.* J.T.

26. Ἕτερα μὲν κεύθοντα] Achillis verba ſunt apud *Homerum* Iliad. I.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅστις ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Ille mihi inviſus, non ſecus ac inferni portæ,
Qui aliud in animo verſat, aliud autem loquitur.

Hinc *Phocylides:*

Μηδ' ἕτερον κεύθειν κραδίῃ νόον, ἀλλ' ἀγορεύειν.
Neque aliam occultes in corde ſententiam, alia prolo-
quens.

Et tamen, ut *P. Syrus* ait:

Homo ſemper in os fert aliud, aliud cogitat. J.T.

Ἕτερα μὲν κεύθοντα] *Iliad.* I. 312. M. du S.

28. Καὶ ὑποκινούμενον] Non cepit hæc interpres. Repone igitur; *& hilari mimicoque vultu triſtia & tragica conſilia verſat.* Lege autem cum Cel. *Graevio* ὑποκρινούμενον. mox lego: κωμῳδὸν γέμουσαν. *Val. Flaccus:*

Fingit placidis fera pectora dictis. J.T.

Ibid. Ὑποκινούμενον ἱλαρῷ & κωμικῷ προσώπῳ μάλα δεξιάν τινα & γέμουσαν τραγῳδίαν] Salmurienſis interpolator: *plenam affectibus tragoediam in ſe commovet.* Quanto rectius & elegantius Philippus Melanchthon: *agitque laeta & comica facie tragoediam meram, & nihil non triſte patientem.* Sed tamen δεξιάν non eſt *triſte patiens*, ſed potius cum de homine loquuntur, eſt graviter commotus, & affectus. Περιπαθὴς ὁ τοῖς ἄψοις apud *Athenaeum* lib. 1. Dipnoſoph. eſt qui obſcœniis valde movetur & delectatur, obſceniorum valde cupidus. δεξιὰ τραγῳδία eſt tragoedia acerba in eum, de quo agitur. ὑποκινουμένῳ τραγῳδίαν, Græcis eſt inſolens loquendi genus. Sed ſcribendum ſine dubio & mora, ut olim conjeceram, & nunc in Mſ. meam conjecturam veram eſſe deprehendi, ὑποκρινόμενον τραγῳδίαν *tragoediam agendam.* ὑποκρίνομαι eſt propriam hiſtrionum fabulam agentium in ſcena, unde ὑποκριτὴς eſt hiſtrio. In *Pſeudologiſta* cap. 19. κἀκεῖνα μέμνηται ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ὑπεκρίνου, τοῖς ὀρχηταῖς ὑποκρινόμενος, καὶ συνταγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. Salmurienſis: *Ea etiam meminerunt, ut eſt conſentaneum, quae in theatro juvenis agebas, cum ſaltatoribus reſpondebas, atque una chori dux eſſe cupiebas.* Ultima verba non recte vertuntur. ὑποκρίνομαι non eſt *reſpondere*, ſed eſt hoc loco *ſecundas agere* ſeu *facere.* ſic interpretandum, *cum hiſtrionibus ſecundas faceres, & gregis dux eſſe cuperes.* Plautus Aſin. II, 1. *Jam nunc ſecundas mihi facis.* Proprie autem *grex* de hiſtrionibus. *Petron.*

Grex agit in ſcena mimum, pater ille vocatur;
Filius hic, nomen divitis ille tenet.

Grex Romanus in antiqua inſcriptione de pantomimis. Ὀρχησταὶ autem dicebantur pantomimi, ut *cantores* hiſtriones. Nondum tamen locus eſt ab omni mendo purgatus. Quid enim γέμουσα *plena tragoedia?* Cujus rei erat plena? Excidit vocula. Credo Lucianum ſcripſiſſe γέμουσαν μέσης *plenam odii.* Et ſic totum locum vertendum, *agentem ſub perſona laeta & comica tragoediam valde aſperam & plenam odii. aſpera tragoedia* ut apud Sueton. in Auguſto: *aſperrimae litterae.* ſed *ſub perſona*, ut apud Mimum Syrum:

Haeredis fletus ſub perſona riſus eſt.

Clariſſimus Vir *Jacob. Tollius*, conjecit legendum eſſe κακῶν γέμουσαν. quod non improbo. J.G.G.

Ὑποκινούμενον] Mſ. Gr. & V2. In reliquis prave ὑποκινούμενον. M. du S.

Ὑποκινούμενον — προσώπῳ] Favet *Graevio* etiam Caſeliana lectio ὑποκρινούμενον. Ac de ſententia nullum eſt dubium. Illud non auſim negare, ὑποκινεῖσθαι forte ipſum quoque aptum huic rei verbum, cui tanquam rarieri ſubſtituerit aliquis alterum ſolenne. Κα-

κῶν-

Maximè verò ita afficiuntur, cum delator qui olim amicus videtur fuisse ejus quem defert, tamen hoc facit. Tum enim neque vocem audire amplius volunt eorum, quos calumnia petiit, dum causſam dicunt: quod fide dignam accusationem ex longa, quam putant, amicitia praesumunt, neque hoc cogitant, multas saepe inter amicissi-

πάσχουσιν, ἐπειδὰν πάλαι φίλος ὁ ἐνδιαβάλλων δοκῶν εἶναι τῷ ἐνδιαβαλλομένῳ, ποιῆται ὁμοίως. τότε γὰρ [d] οὔτε φωνὴν ἀκούειν ἔτι θέλουσι τῶν διαβαλλομένων, ἢ τῶν ἀπολογουμένων, τὸ ἀξιόπιστον τῆς κατηγορίας ἐκ τῆς πάλαι δοκούσης φιλίας προειληφότες· οὐδὲ τοῦτο λογιζόμενοι, ὅτι πολλαὶ πολλάκις ἐν τοῖς φιλτάτοις μίσους ὑποπίπτου-

σιν

[d] Οὔτε] Οὐδὲ marg. *Al.*

37. Ὅτι πολλάκις] Οἷον ἐδεῖ πεῖν, Λυκιακὶ, κατὰ τὴ κωμῳδίας, ὥσπερ *ἀκριτίας ἐ μύρι ὧδε πᾶσιν ὑποκειται τῶν ἀληθινῶν. *V.*

* Ἀκριτίας καὶ] In editis fuit ἀκαδέμητα, quod emendavit *Salm.* addens: C. D. ἀκριτίας καὶ, & sic V. quo nomine unguentum aliquod haud dubie designare voluit. Certe sic tacite mutare, & ἀκαδέμητα edere, ut in Impr. factum est, non decet.

πῴδαις certe ad saltantes referri; nemo, puto, dubitat. Sic *Aristoph.* Nub. 296. Μέγα γάρ τι δῶν νεφέλαι σεμνὸν ἀοιδαῖς, loqui videtur de modulato ingressu & saltatione, id est choro, nubium. Jam ὑποκινῶδαι ἱλαρῷ προσώπῳ τραγῳδίαν videtur idem significare quod κινεῖδ ὑπὸ προσώπῳ τραγῳδίαν, motus tragicos edere sub persona ridente. Τραγῳδίαν γέμουσαν simpliciter verti *plenam*, quod probabilis videretur *Groneviana* interpretatio, licet quibus argumentis atque exemplis usus est vir doctissimus, de illis non idem per omnia existimem. *J. M. G.*

Ὑποκρινόμενον] Hoc recepi, quia verissime respondet κωμικῷ προσώπῳ; nam comoedorum propria hypocrisis, cujus mentio etiam hoc *Dial.* frequens. Cl. *Gesner.* vulgatum ὑποκινούμενον verterat, *agere*: Ego *simulare* reposui. *J. F. R.*

Ibid. Ἱλαρῷ ἐ κωμικῷ] *Claudianus* in 1. Cons. Stiliconis lib. II. v. 34.

Invisos odisse palam; non virus in alto
Condere; non laetam speciem praetendere fraudi:
Sed certum mentique parem componere vultum.
J. T.

29. Παρακαλῶ τινα ἐ γέμουσαν τραγῳδίων] Quum simpliciter & pari vocum ordine reddidisset Melanchthon *agitque laeta & comica facie tragoediam nonnam & nihil non triste patientem*: Benedictus illud nudum γέμουσαν gravatus *plenam affectibus tragoediam* dedit, abolito modo, quo per copulativam se extendit Lucianus. Id exemplum video placere aliis, qui putant supplendam orationem, ut legatur καλῶν γέμουσαν. Quod omnino nequeo probare, etsi videatur prima fronte blandiri. Nam quum dicit Lucianus τὴ γέμουσαν τραγῳδίαν, simul tacite intelligit *plenam* eorum casuum, qui solent esse propriè tragoediarum. Quod ipsum solent saepe omittere. Sic paulo ante dixit μεστὰς ὑποψίας, non addito quibus rebus essent repletae. Sic in Symposio. οἱ σοφοὶ δὲ ἐπῄνουν, καὶ ἐλεγχόμενον καὶ ἀπαιδευσίαν ἐ ἀκαιρίαν ἐλέγχοντα. Utique nec hic speciatim quidquam addit. Quin etiam *Polybius* libro I. de praelio ad Ægates dicit, nunc πρὸς Ἄννωνα ποιοῦμαι τὸν λόγον ἐ πρὸς αὐτὰς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις καὶ προσῆκε μόνον τὸν στόλον, nunc εἰ μὲ γὰρ οἷός γέμουσι διαχρῆσθαι δίκωλοι πρὸς κύδωνος. Idem fit apud Græcos in aliis verbis. *J. G.*

Ibid. Πῴδαις] Sic *Ven.* utraque; in reliquis omnibus omissum, tam Mss. quam impressis. Sed genuina omnino scriptura, ut Συγγ. c. 31. Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 301. B. ὁ δίκαιος ἀτυραννότατος. ὁ δ ἄδικος πλείστης ταραχῆς γέμων. Cl. *Bentleius* reposuit, & pro γέμουσαν, σύσσωμον, aut tale quid reponit. *M. du S.*

30. Γέμουσαν] Lege σύσσωμον. *F. G.*

Ibid. Μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσι] Verte: *Hoc autem tum illis maxime evenit, cum hic, qui calumniam struit, illi, qui calumniae appetitur, antehac amicus esse visus, eodem modo facit.* *J. T.*

31. Ἐπειδὰν πάλαι φίλος] *Palladas* lib. I. Anthol. cap. 42.

Οὐχ ὕτω βλάπτει μισῶν ὁ λέγων ἀναφανδὸν,
Ὅσπερ ὁ τὸν παθεῖν ψευδόμενος φιλίαν.
Τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες ἐκτρεπόμεσθα.
Τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν ἀ προφυλασσόμεθα.
Ἔχθιον ἐχθὲ πάντων κρίνω βαρὺ, ἢ πονε λάθρῃ
Τὸν λύκον ἐ φιλίας εἶχεν ἀδικῶ.

Non ita nocet, qui odium suum pro se fert,
Atque ille, qui sinceram simulat amicitiam.
Nam inimicum praescientes evitamus.
At ab eo, qui se amicum professus, nobis non cavemus.
Illum ego gravem judico inimicum, qui clanculum
Per amicitiae fidem injuriam facit.
J. T.

33. Παῦσαι ὁμοίως] Interpretatus sum, quasi legeretur ὁμῶς, quod placuit etiam Caselio. *J. M. G.*

Ibid. Τόνε γὰρ ὕτε φωνὴ] *Seneca* de Ira lib. I. cap. 7. *Commovea enim semel & concussa mens ei servit, a quo impellitur.* *J. T.*

σιν αἰτίαι, τὰς ἄλλας λανθάνουσαι. ἢ ἐνίοτε οἷς αὐτός τις ἔνοχός ἐστι, ταυτὶ φθάσας καληγόρησε τῶ πλησίον; ἐκφυγεῖν οὕτω πειρώμενος τ' Διαβολήν. ἢ ὅλως, ἐχθρὸν μὲ οὐδεὶς ἂν τολμήσειε Διαβάλλειν· ἀπίστου γὰρ [a] αὐτόθι ἡ καληγορία, πρόδηλον ἔχουσα τ' αἰτίαν· τοῖς δοκοῦσι δὲ μάλιστα φίλοις ἐπιχειροῦσι, τ' πρὸς τὰς ἀκούοντας εὔνοιαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι οὐδὲ τ' οἰκειοτάτων ἀπέχονται.

Εἰσὶ δέ τινες, οἳ καὶν μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως Διαβεβλημένους παρ' αὐτοῖς τοὺς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης, ὧν ἐπέτυχον, [b] οὐδ' ἔτι προσίενται, οὐδὲ [c] προσβλέπειν τολμῶσιν [d] αὐτοὺς, ὥσπερ ἠδικημένοι, ὅτι μηδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνωσαν.

Τοιγαροῦν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήσθη τὸ οὕτω ῥᾳδίως καὶ ἀνεξετάστως πεπιστευμένων Διαβολῶν. ἡ μὲν γὰρ Ἀντεια,

mos cauſſas odii incidere; quae fugiant allios. Nonnunquam etiam, quorum aliquis ipſe reus eſt, eorum accuſare occupat alium, effugere ita criminationem tentans. Atque in univerſum inimicum criminari nemo auſit. Fidem enim ſtatim amittit delatio, quae cauſſam manifeſtam habeat. Sed illos aggrediuntur, qui maxime videntur amici, qua re ſuam adverſus audientes benivolentiam oſtentatum eunt, qui ipſorum utilitatis cauſſa ne familiariſſimis quidem parcant.

25. Sunt vero qui etiam cum deinde dicerunt, injuria delatos apud ſe amicos, tamen verecundia quadam fidei temere habitae, neque admittere quidquam *excuſationis*, nec adſpicere illos audent, tanquam injuria affecti *eo ipſo*, quod nihil injuſte egiſſe illos deprehenderunt.

26. Itaque malis multis impleta eſt vita, a creditis ita temere & ſine examine delationibus. Antia enim,

Ant

a Αὐτόθι] Sic Edd. fere omnes & B. Αὐτόθεν *F.* & *V*2. ac marg. *A*1. b Οὐδ' ἔτι] Ex emendat. *Solan.* Οὐδέ τι Edd. priores. c Προσβλέπειν τολμῶσιν] Ita *Solan.* reſcripſit ex B. Vulgo inverſe: τολμῶσι προσβλέπειν. d Αὐτοὺς] Αὐτοῖς male *Fl.*

40. Οἷς αὐτὸς] Εἰς τ' Ἰασονίδην αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ. *V.* * Οὐ κακῶς σοι δοκεῖ, ὦ † ἑρμηνεῦ· ἡ γὰρ εἰς Ἰασονίδην ὁ λόγος αἰνίττεται, ἀλλ' εἰς Βελλεροφόντην, ὃς ἐ αὐτὸς παρόμοιον αὐτοῦ πέπονθεν εἰς τὴν τῦ Προίτυ γυναῖκα Ἀντειαν, ὡς φησιν Ὅμηρος ζ ‡, καὶ τὴν χίμαιραν ἀντιγράφει αὐτὸς. ἡ πολὺ δὲ τὸ ἐν μέσῳ Διάφορον. *V.*

* Οὐ κακῶς] Novum Scholium eſt; ſed ad eadem verba relatum. *M. du S* Καλῶς legend. probe monet Cl. *Wetſtenius.*

† Ἑρμηνεῦ] Ὡρωμενεῦ edita, ad quae haec nota addita: ſic clare legitur in Mſ. Videtur hoc ſcholion alterius eſſe Grammatici, qui auctori praecedentis ſcholii contradicat. Quid ſit ὡρωμενεῦ plane ignoro; niſi forte legendum ſit ἑρμηνεῦ, i. *interpres*, quo nomine praecedentem Scholiaſtam appellaret hujus ſcholii auctor. *J. Cler.* Immo ἑρμηνεῦ legitur, ε & ρ ita conjunctis, ut facile εἰς credas, non ἐρ. expreſſum. *M. du S.*

‡ ZJ ἡ V. male. (vid. Il. Z. 164.) *M. du S.*

40. Αὐτός τις ἔνοχος] Sic apud *Senecam* in Hippolyto v. 720.

Regeramus ipſi crimen, atque ultro impiam
Venerem arguamus. Scelere vincendum eſt ſcelus.
Tutiſſimum eſt inferre, cum timeas, gradum.

Ita & Antoninus Caracalla, quum Getam fratrem obtruncaſſet, per totam regiam currens, clamabat μέγαν κίνδυνον ἐκπεφεύγέναι, μόλις τε σωθῆναι. *Magnum ſe effugiſſe periculum, vixque evaſiſſe incolumem*, parricidio immanem ſuperaddens calumniam, ut eſt apud *Herodian.* lib. IV. cap. 4. Sic Jugurtha, cum Hiempſalem interfici curaſſet, & Atherbalem bello invaſiſſet, ſcelere velabat ſcelus, mentitus, *Hiempſalem ob ſaevitiam ſuam ab Numidis interfectum: Atherbalem ultro bellum inferentem, poſtquam ſuperatus ſit, queri, quod injuriam facere nequiſſet*; teſte *Salluſtio* cap. xv. belli Jugurth. *J. T.*

46. Τῶν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὐνοιαν] *Themiſtius* Oratione III. Φύονται δέ τινες ἐ ἐν ἀνθρώποις ἀλώπηκες, μᾶλλον δὲ ἀνθρώποις σμικρά τε καὶ ἀπολεύθερα, τὰς ἀλώπηκας ὀπισθεν ἑλκόμενα· οἱ δὲ αὐτῶν οὐκ ἀλώπηκας, ἀλλὰ δράκοντας ἰῦ χαλεποῦ ἐ ἀτόπου μισοὺς ὑπάρχοντας, καὶ κρυπτομένους εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας ὑποκριτάσμασιν, ὧς ἀπιλαύσουσι χρεὼν καὶ λυσσοδοῦς πορρωτάτω. *Exiſtunt autem etiam inter homines Vulpecula quaedam, ſive homuncione potius exigui & illiberales, pone vulpes ſecum attrahentes: alii vero non vulpes, ſed ſerpentes difficilis & horribilis veneni plenos, adrepentes, & benevolentiae & humanitatis involucris obtectos, qui longiſſime abigendi & expellendi ſunt.* Ita apud Synefium Typhonis uxor ad uxorem praefecti peregrinae militiae ventitans, & per calumniam Oſiridi necem ſtruens, eorum

Aut morere, inquit, *o Proete, aut interfice Bellerophontem*
Qui noſtrum invitae voluit conſcendere lectum:

cum tamen ipſa prius pudore illius tentato repulſam tuliſſet. Et parum abfuit quin in certamine cum chimaera periret juvenis, qui hanc mercedem retulit ſuae temperantiae, & pudoris adverſus hoſpitem, ut libidinoſae mulieris inſidiis peteretur. Phaedra autem ipſa quoque ſimilia cum detuliſſet contra ſuum privignum, effecit ut exſecrabilis fieret patri, nihil, Dii boni! nihil nefandum cum patraſſet.

27. *Sane quam!* dicet aliquis. *Sed fide dignus nonnunquam eſt delator, qui juſtus caetera & prudens eſſe videatur: & oportebat rationem illius habere, qui nunquam tale maleficium commiſerit.* Numquid ergo eſt aliquis Ariſtide juſtior? Sed tamen ille etiam coivit

Τεθναίης, φησὶν, ὦ Προῖτε, ἢ [e]κάκλαγε Βελλεροφόντιλω,
Ὅς μ' ἔθελεν Φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ·

αὐτὴ πρότερα ἐπιχειρήσασα, καὶ ὑποφθεῖσα. καὶ μικρῦ ὁ νεανίας ἐν τῇ πρὸς Χίμαιραν συμπλοκῇ διεφθάρη, ἐπιτίμιον σωφροσύνης ὑποσχὼν, καὶ ὃ πρὸς τὸν ξένον αἰδοῦς ὑπὲρ [f]μάχλης γυναικὸς ἐπιβεβλευμένου. ἡ δὲ Φαίδρα, καίπερ τὰ ὅμοια καλειπῦσα τῇ προγόνῳ, ἐπάραλον ἐποίησε τὸν Ἱππόλυτον γενέᾳ τῷ πατρὸς, οὐδὲν, ὦ θεοὶ, οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον.

Ναὶ, φήσῃ τις. ἀλλ' ἀξιόπιστός ἐστιν ἐνίοτε ὁ διαβάλλων ἀνὴρ, τότε ἄλλα δίκαιος, καὶ συνετὸς εἶναι δοκῶν, καὶ [g]ἐχρῆν προσέχειν αὐτῷ, ὅτε μηδὲν ἂν [h]τοιοῦτο κακουργήσαντι. ἆρ' ἐν τῇ Ἀριστείδου ἔστι τις δικαιότερος; ἀλλ' ὅμως καίπερ συνέσῃ ὅτι

[e] Κάκλαγε] Al. male κάτθανε *Coll.* [f] Μάχλης] Μάχλης *Th. Mag.* [g] Ἐχρῆν] Χρὴν B. [h] Τοιοῦτο] Τοιοῦτον B.

58. Κάτθανε] Fort. κάκταν. *G.*

rum ſeſe fingit miſereri, quibus cum liberis & uxoribus certa immineret ab Oſiride pernicies; καὶ ἅμα ἐδάκρυσεν ὡς ὑπογυιαίζουσα τὰ παιδάρια, εὐνοιαν οὐκ ἐπιτηδείου προσποιουμένη. *Simulque ejus complexa tenellos liberos lacrumari coepit, benivolentiam hac commiſeratione aſſimulans.* *J.T.*

47. Ἐπὶ τοῦ ἰσχύειν συμφέροντι] *Cicero* l. I. de Offic. cap. 13. *Totius autem injuſtitiae nulla capitalior eſt, quam eorum, qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni eſſe videantur.* *Origines* lib. VI. contra Celſum: Τότε μάλιστα τὸ φαῦλον ἐν τῇ χύσει τῆς κακίας, καὶ τῇ ἀκράτῳ αὐτῆς ὕλῃ χαρακτηρίζεται, ὅτε ὑποκρίνεται τὸ χρηστὸν. *Tum maxime nequitia ad cumulum & culmen improbitatis perveniſſe notatur, cum ſpeciem ſibi virtutis induit.* P. Syrus:

Malus bonum ubi ſe ſimulat, tunc eſt peſſimus.
J.T.

52. Οὐδ' ὅτι] In omnibus antea οὐδέ τι corrupte. Statim etiam ex Mſ. Ox. ordinem vulgatum Impreſſorum mutavimus, in quibus prave legebatur τολμῶσι προσλάτειν. *M. du S.*

58. Τεθναίης] *Homer.* Il. Z. 164. *M. du S.*

60. Ἔθελε] Corrige ἔθελεν. F.G. Neceſſario, ideoque vel ſine auctoritate alia parui. *J.F.R.*

Ἔθελεν] Ita apud *Homerum* legitur, melius quam ut in libris noſtris eſt ἔθελε. *M. du S.*

62. Αὐτὴ πρότερα ἐπιχειρ.] Nota Hippodamiae & Myrtili fabula; notiſſima Fauſtae & Criſpi Caeſaris; minus celebris illa Damaſippes & Hebri apud Plutarchum de flumin. eſt & aliud novercae privignum in amore immorigerum ad patrem deferentis exemplum apud *Heliodorum* in Aethiopicis, ut & apud *Apuleium* lib. X. Mileſiacor. Plura exempla *Mureſius* congeſſit cap. XII. lib. I. Var. Lect. *J.T.*

64. Ἐπιτίμιον] Conf. T. I. Μισ. c. 4. T. II. Ὀρχ. c. 4. Et Τοξ. c. 10. f. *M. du S.*

66. Μάχλης] *Thomas Magiſter* μάχλης in ſuo codice videtur legiſſe. Sic iterum uſurpat Noſter Ὀρ. c. 4. *M. du S.*

Μάχλης] Pro vulgato facit, quod & ſupra, Ἀσὶν. c. 4. habuimus μάγος γάρ ἐστι δῶν ὁ μάχλος. quae & hic nihil mutaverim. *J.F.R.*

70. Οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον] Unde ipſa Phaedra apud *Senecam:*

— *Falſa memoravi; & nefas,*
Quod ipſa demens pectore inſano hauſeram.
Mentita finxi. Vana puniſti, pater:
Juvenisque caſtus crimine inceſto jacet,
Pudicus, inſons.
J.T.

76. Ἀλλ' ὅμως καίπερ] Unde hoc Lucianus acceperit, neſcio. *Plutarchus* certe, in Ariſtidis vita, ne-

ὅτι τὸ Θεμιστοκλέα, καὶ συμπαρώξυνε τὸ δῆμον, ἧς [a] φησιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκινημένος. δίκαιος μὲν γὰρ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἀριστείδης, ἄνθρωπος δὲ καὶ αὐτὸς ἦν, καὶ [b] χολὴν εἶχε, καὶ ἠγάπα [c] τινάς, καὶ ἐμίσει.

contra Themiſtoclem; & concitavit tuba populum, eodem *nempe*, ajunt, quo iſte civilis ambitionis pruritu ſolicitatus. Scilicet juſtus, ſi cum aliis comparetur, Ariſtides: at homo erat ipſe quoque, & bilem habebat, & amabat quosdam atque oderat.

Καὶ εἴγε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τῶ Παλαμήδους λόγος, [d] ὁ συνετώτατος τῶν Ἀχαιῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄριστος, τὴν ἐπιβουλὴν καὶ ἀνέδραν ὑπὸ φθόνου φαίνεται συνεστηκυῖαν ἀνδρὸς ὁμαίμου, καὶ φίλου, καὶ ὅτι τὸν αὐτὸν κίνδυνον ἐκπεπλευκότος· ὥστε ἔμφυτον ἅπασιν ἀνθρώποις τὸ περὶ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία.

28. Et, ſi vera eſt illa de Palamede narratio, Graecorum ille prudentiſſimus, & aliis rebus optimus, machinationem illam atque inſidias invidia compoſuiſſe deprehenditur contra virum conſanguineum, & amicum, & qui ad ejusdem ſocietatem periculi una navigaverat. Adeo inſitum eſt hominibus omnibus in tali re peccare.

29. Quid

a Φησιν] Vulgo male *φασι*, ſed φ̄ per compend. B. Fl. Fr. b Χολὴν] Bene ſic P. A. χολῶν male S. Fl. B1. & 2. χολᾶν Ald. Fr. & H. ſine puncto ſubſcripto, item B. c Τινὰς] Τινὰ Fl. & B. d Ὁ] Sine artic. B.

78. Φιλοτιμίας ὑποκεκινημένος] Τὸ λόγιον τοῦτο ταὐτὸν δηλοῖ κεκινημένος ἀντὶ τοῦ λίαν ταύτην λίαν φθονούμενον αὐτῷ. ἐχθρὸς δὲ ἦν * καὶ Θεμιστοκλέης Ἀριστείδης. διὸ ἐν αὐτῷ προσθέντες περιφθὰς Ἀριστείδης, βοῦλα, φησὶ, ἐκ τῶν † ὁρίων, Θεμιστόκλεες, τὸν ἔχθρον λοιδόρημα, ἂν γὰρ δικῇ, πάλιν αὐτὸν ἐπαινέντες ‡ ἀναλήψεσθε. V.

* Δὲ Θεμιστ.] C. Θεμιστοκλῆς δὲ Ἀριστέδη δὲ. At in C. D. M. eodem quo in Ed. A. modo legitur, niſi quod δὲ recte habet, non δὲ, ut illa. M. du S.

† Ὁρίων] Nullo ſenſu hic antea legebatur ἰχθρῶν. Vox quam repoſui ex C. eſt, & V. ipſo. M. du S. Fors ὅρων.

‡ Ἀναλήψεσθε] Ἀναλεψ. editum antea. Emendavit M. du S.

gat ab eo Themiſtoclem vel dicto, vel facto læſum. J. T.

78. [e] Ἧς φασιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας] [f] Ἧς φασιν ἐκεῖνος εἶχε πολιτικῆς φιλοτιμίας. Th. M.

[e] Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Vertendum fuerat: *ejusdem, cujus ille, ut ferunt, popularis gloria cupidus: vel eadem, qua ille, ut ajunt, ambitione populari flagrans.* J. T.

[f] Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Poſt inventum *φασιν*, quod jam ad ἐκεῖνος referendum, commate quod ante & poſt *φασιν* in plerisque erat, ſublato, nihil opus eſt *Marciliana* τῇ εἶχε inverſione, *Aldina* & *H.* uno tenore ἧς *φασιν* ἐκεῖνος π. φ. ὁ. quo facilius medicinam admittunt. J. F. R.

[g] Ἧς φασιν ἐκεῖνος &c.] An ſic leg. videtur: Ὡς φασιν, ὑπὸ πολ. φιλ. κεκινημένος. Vel ſic: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑπὸ κεκινημένος. Sic *Electr.* 1. ἰλίκτρα πᾶμ. F. G. Sed dein vidit vulgatam ſanam eſſe, addens: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκινημένος. Sic infra: τὸν δὲ τῶν ἱρέων διολοδύνασεν τὸ καμάτου. Plura adderem, ſi ſpatium daretur. J. F. R.

Ibid. Φησιν ἐκεῖνος] Legebatur antea *φασιν*, ἐκεῖνος in Impr. & Mſ. Ox. ſed verba haec, cum Luciani non ſint, ſed ſcriptoris Anonymi, ita reſcribendum fuit. De horum autem inimicitia *Polyaen.* Strat. I. p. 45. M. du S.

79. Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους] *Ad alios comparatus.* J. T.

81. Χολὴν εἶχε] An χολὴν εἶχε; F. G.

83. Εἴγε ἀληθὴς ἐστιν ὁ περὶ τῶ Παλαμήδους λόγος] In dubium etiam vocat *Strabo* VIII. p. 368. D. quia de eo ſilet *Homerus*: cui objectioni quid reſpondeatur, apud *Philoſtratum*, docebit te Caſaubonus in nota; nempe factum id ab Homero, ut honori Ulyſſis, cujus fraude perierat Palamedes, conſuleretur. M. du S.

84. Ὁ συνετώτατος] Qui tamen ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα. *Noverat mendacia multa dicere veris ſimilia*, ut ait Poëta. Fecit autem has inſidias Palamedi, adjuvante Diomede. *Dictys Cretenſis* lib. II. *Per idem tempus Diomedes & Ulyſſes conſilium de interficiendo Palamede ineunt, more ingenii humani, quod imbecillum adverſum dolores animi, & invidia plenum, anteiri ſe a meliore haud facile patitur. Apulejus* lib. X. Mileſ. *Vel cum falſis inſimulationibus eruditione doctrinaque praepollens Palamedes proditionis damnatur.* J. T.

Ὁ συνετώτ.] Ulyſſes. Hiſtoriam hanc tangit etiam *Polyaen.* in Prooem. L. I. M. du S.

87. Ὁμαίμου] Quomodo conſanguinei Palamedes & Ulyſſes, alii docebunt, ego ignoro. M. du S.

Ibid. Ἐπὶ τὸν αὐτὸν κίνδυνον] *In eandem expeditionem profecto.* vel: *ejusdem expeditionis ac periculorum ſocio.* J. T.

88. Ἔμφυτον — τὸ ἁμαρτία] Ita ex *Polyb.* τὸν ἔμφυτον ἀδικίαν, ut ex *Alciphr.* τὴν ἔμφυτον ἁμαρτίαν adfert Rev. J. *Elſn.* ad Ep. Divi *Jacobi* I. 21. ubi τὸ ἔμφυτον λόγ

29. Quid enim de Socrate dicamus, injuſte delato apud Athenienſes pro impio atque inſidiatore? vel de Themiſtocle aut Miltiade, poſt tantas victorias proditionis Graeciae ſuſpectos? Infinita enim numero ſunt exempla, & pleraque fere jam cognita.

30. Quid ergo facere par eſt prudentem, cum de *alienis* virtute aut veritate diſceptat? Quod, puto, Homerus etiam fabula de Sirenibus obſcure ſignificavit, praeternavigare jubens pernicioſas illas auditionum voluptates, & obturare aures, nec ita temere illas pandere iis qui perturbatione quadam

Τί γὰρ ἄν τις ἢ τὸν Σωκράτην λέγοι, τὸν ἀδίκως πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαβεβλημένον ὡς ἀσεβῆ καὶ ὀπίθουλον; ἢ τὸν Θεμιστοκλέα, ἢ τὸν Μιλτιάδην τοὺς μὴ τηλικαύτας νίκας ὑπὲρ προδοσίας τῆς Ἑλλάδος ὑπόπτους γενομένους; μυρία γὰρ τὰ παραδείγματα, καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα ἤδη γνώριμα.

Τί οὖν χρὴ ποιεῖν τὸν γε νῦν [e] ἔχοντα, ἢ ζητῆς, ἢ ἀληθείας ἀμφισβητοῦντα; ὅπερ, οἶμαι, καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ ἠνίξατο, παραπλεῖν κελεύσας τὰς ὀλεθρίους ταύτας τῶν ἀκουσμάτων ἡδονὰς, καὶ ἀποφράττειν τὰ ὦτα, καὶ μὴ ἀνεῴγειν αὐτὰ ἀναπεπταμένοις τοῖς [f] πάθεσι προσιοῦσιν,

ἀλλ'

e Ἔχοντα] Et hoc & ἀμφισβητοῦντα, eſſe in omn. Edd. ac B. adlevit *Solan.* f Πάθεσι] Πάθεις male *Fl.*

1. Ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ ἠνίξατο] Οἰκεῖον τὸ τῆς Ὀδυσσείας περὶ Σειρήνας ἀλληγορικῶς λέγεται· ὃ μὴν αἰνίλλων pluribus illuſtrat, non omiſſo etiam hoc Luciani teſtimonio. *J.F.R.*

92. Ἀδίκως] Neglexit vertere interpres: *immerito, injuria.* *J.T.*

93. Ὡς ἀσεβῆ] Quod per hircum, canem, gallum, quercum juraret. Sed nota ſatis haec ſunt, nec indigent explanatore. At, ſicubi pernicentia locum habuit, ſicubi ſera licet in ira locum ſucceſſit, in hujus ſanctiſſimi viri damnatione ſe totam oſtendit. Non enim haec tantum reſciſſa eſt, ſed & illius damnati ſunt ab Athenienſibus accuſatores, ipſiusque imago aurea in templo collocata. Vide quae *Plutarchus* in libello de odio & invidia, nec non *Tertullianus* in Apologetico. *J.T.*

Ibid. Ἐπίθουλον] Hoc vult, accuſatum eſſe *corruptae ab eo juventutis.* *M.du S.*

98. Τί οὖν χρὴν ποιεῖν] Legendum puto χρῆν, quod etiam dedit *Caſelius*, & interpretes. *J.M.G.*

Ibid. Χρὴ ποιεῖν] Adſcripſerat Vir Doct. χρῆν legendum; (forſ. pro ἐχρῆν) *Gaſnerus* vero χρὴ adpoſuit legendum, non male. Ego tamen nihil mutem; nam alterum horum infinitivorum pendere queat a praemiſſo τις λέγοι. Ni malis χρὴ ἐ ποιεῖ. Vid. *Nav.* c. 1. *J.F.R.*

99. Ἀμφισβητοῦντα] Corruptum hunc locum cenſeo. Mihi certe, quid velit, non liquet. *M.du S.*

1. Ὅμηρος — περὶ Σειρήνων] Odyſſ. M. *M.du S.*

4. Ἀποφράττειν τὰ ὦτα] *Themiſtius* Orat. III. Ἀποτειχιστέον ἐν αὐτῷ, καὶ ἀπαρρητέον τῇ ἀκοῇ, ἔχουσι δὲ ταῖς ἔξωθεν οἰκοδομημάτων τὸ φυλακτήριον ὅτι πόρρωθεν αὐτῆς ἀφιστάναι τὰς ἐπιβουλάς. καὶ ῥᾴδιόν γε ἀπολειπειν προσιοῦσαν, καὶ ἀπωθεῖν· εἰ δὲ ἔνδον τι λάθοι παρεισδῦσα, μὴ τοῦτο καλεπαίνειν ἐπιδεικνύμενον, μηδὲ ἐντὸς ἔχειν ἐργαζόμενον, (Lego, ἐπιλανθανόμενον) ἀλλ' εἰς φανερὸν προάγειν, καὶ διελέγχειν ἔψει μὲν ἐλεγχόμενα εὐθέως, καὶ ἀνιχνεύοντα, καὶ βασανίζοντα, καὶ σὺν ἔχουσαν, ὅ, τι χρησίμου. καὶ εἰ τοῦτο ἐπομένοις ἄπαξ, ἐ μηπόθι ἐνοχλήσει λοιπὸν, ἀλλ' οὐδ' ἂν λοιπαίνοιτο· ἢν δὲ προσίλθοι πλησίον ὅσον οἱ αὐτῆς ἔνδοθεν ἥδεσθαί τι προσιούσῃ, καὶ τὸ θυρίον τύπτειν ἀνοίξασα, ὅτου θᾶκα ἀπολαύσουσι φιλανθρωπίας ἰδίσας· καὶ τὸν αὐτῆς, καὶ ὑδὲ ἀμφίσοι τὸ μιαιφόνον, &c. *Obſtruendus igitur illi eſt, atque incredulitate prohibendus aditus, valida in auribus noſtris arce conſtructa, ut procul illius impetus arceantur. Atque ut maxime in ipſo acceſſu rejiciendus ac propulſandus ſit, tamen ſi forte clam in interiora penetraverit, cave illam exceptam occultes, aut intra aedes tuas admittere procures, ſed in apertum illico profer, ac redargue. Videbis enim illam ſubita vertigine correptam, ac tergiverſantem, & verbis haſitantem, ac prorſus attonitam. Quod ſi ſemel perpeſſa fuerit, in poſterum moleſta eſſe deſinet, ſed ne tentabit quidem, nec propius accedet. Quicunque vero accedente illa ſtolidi atque ineptè homines gaudent, benigneque ſuas illi fores aperiunt, fructum humanitatis ſuae minime ferunt. de poteſtate enim ab ea dejiciuntur, ut nihil ab furioſis diſſideant,* &c. P. Syrus in mimis:

Difficilem oportet aurem habere ad crimina.

Nilus Epiſc. in Admonitionibus: Ἀσφαλίζου τὴν ἀκοὴν, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς· δι' αὐτῶν γὰρ τὰ βέλη καιρίως ἐφίενται. *Muni auditum & oculos: per ipſa enim omnia tela malitia ingrediuntur.* *J.T.*

ἀλλ' ὀπισήσαιλα ἀκριβῆ θυρωρὸν τ λογισμὸν ἅπασι τοῖς λεγομένοις, τὰ μὲ ἄξια προσίεσθαι καὶ παραβάλλεσθαι, τὰ φαῦλα δὲ ἀποκλείειν καὶ ἀπωθεῖν. καὶ γὰρ ἂν εἴη γελοῖον, τ μὲ οἰκίας θυρωρὸς [a] καθιστάναι, τὰ δὲ ὦτα καὶ τ διάνοιαν ἀνεῳγμένα ἐᾶν.

Ἐπειδὰν [b] τοίνυν τοιαῦτα προσίη τις λέγων, αὐτὸ ἐφ' [c] αὑτῷ χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν· μήτε ἡλικίαν τῷ λέγοντι ὁρῶντα, μήτε τ ἄλλον βίον, μήτε τ ἐν τοῖς λόγοις ἀγχίνοιαν. ὅσῳ γὰρ τις πιθανώτερος, τοσούτῳ [d] ἐπιμελεστέρας δεῖται τ ἐξετάσεως. καὶ δεῖ τοίνυν [e] πιστεύειν ἀλλοτρίᾳ κρίσει, μᾶλλον δὲ [f] μίσει τῷ καλήγοροῦντι, ἀλλ' ἑαυτῷ τ ἐξέτασιν φυλακτέον, τ ἀληθείας ἀποδόντα καὶ τῷ διαβάλλοντι τ φθόνον, καὶ ἐν φανερῷ ποιησάμενον τ ἔλεγχον τ ἑκατέρου διανοίας, καὶ [g] μισεῖν ὕστερον, καὶ ἀγαπᾶν τ δεδοκιμασμένον. πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐκ τ πρώτης

dam sunt occupati: sed apponere curiosi janitoris instar rectam rationem his quae dicuntur omnibus, quae admittat digna *admissione*, atque adsumat, mala autem excludat repellatque. Ridiculum enim fuerit, domus quidem janitores constituere, aures autem ac mentem apertas sinere.

31. Cum igitur dicens talia aliquis accesserit, ipsum per se explorare negotium oportet, neque aetate considerata dicentis, neque vita alia, neque ea, quae in sermonibus illius forte inest, solertia. Quo enim quis probabilior est, eo curiosiore exploratione opus habet. Non oportet igitur credere alieno judicio, vel odio potius accusantis, sed examen veritatis sibi servare, suamque sibi invidiam delatori reddere, & qua quisque mente sit in claram lucem protrahere, ac sic demum vel amare vel odisse, prout quemque probaveris. Prius autem hoc facere prima permotum delatio-

a Καθιστάναι] Καθιστάναι Fl. & B. b Τοίνυν] Omisit B. c Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B. d Ἐπιμελεστέρας] Ἐπιμελέστερον B. e Πιστεύειν] Neglexit B. f Μίσει] Μίσους B. g Μισεῖν] Μίσους iterum B.

7. Τὰ μὲ ἄξια προσίεσθαι] *Photius* epist. 1. sectione λή: ἔχει τὰ ὦτα τοῖς μὲ ἀδικουμένοις ἀνεῳγμένα, πρὸς δὲ τὰς τ ἀδικούντων εἰσαγωγὰς ἐπὶ πιθανολογίᾳ ἀπεκκλεισμένα. *Aures praebe patulas injuria affectis; clausas contra ad afficientium injuria lenocinia, & probabiles inductiones.* J.T.

8. Παραβάλλεσθαι] Leg. περιβάλλεσθαι, i. e. *amplecti, colligere.* πλοῦτον περιβάλλεσθαι *Polybius.* F.G.

13. Αὐτὸ ἐφ' αὑτοῦ] Interpres, *rem ipsam apud te.* malim: *rem ipsam per se expendas.* J.T.

Ibid. Χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν] *Phaedrus* fab. XI. lib. III.

Quod si damnanda perscrutatus crimina
Paterfamilias esset; si mendacium
Subtiliter limasset a radicibus,
Non evertisset scelere funesto domum.
Ergo exploranda veritas multum prius;
Quam stulta prave judices sententia.

Et mox:

Nil spernat auris, nec tamen credat statim.
Quandoquidem & illi peccant, quos minime putes,
Et, qui non peccant, impugnantur fraudibus.
Hoc admonere simplices etiam potest,
Opinione alterius nequid ponderent,
Ambitio namque dissidens mortalium
Aut gratia subscribit, aut odio suo.
Erit ille notus, quem per te cognoveris.

Sic Aratus senior Philippum Regem Maced. monet, μηδενὶ τ λεγομένων εὐθέως μηδ' ἀκρίτως μηδὲν πιστεύειν. ὅταν δὲ κατὰ τινὸς τ φίλων ὁ συμμάχων προσπίπτῃ τις αὐτῷ λόγος, τ ἀκριβέστερον ἔλεγχον ποιεῖσθαι, πρὶν ἢ δέξασθαι τὴν διαβολήν. καὶ γὰρ βασιλικὸν εἶναι τὸ τοιοῦτο, καὶ πρὸς πᾶν συμφέρον. *Ne quicquam temere, aut inconsiderate eorum, qua audiverit, credat: tum vero quoties aut amici, aut socii accusatio aliqua delata fuerit, diligentissime ut omnia prius inquirat, quam accusationi fidem habeat. nam & regium hoc esse, & ad omnia conducibile. Polybius* lib. IV. *Justinus Martyr.* Paraenet. 1. ad Graecos: Ἡ δὲ τ χρημάτων ἀκριβὴς ἐξέτασις, καὶ τὰ δίκαια καλῶς ἔχειν ποιοῦσα ἀλλοιότερα διέκρινεν, ἀκριβεστέρᾳ πείρᾳ τἀληθὲς βασανίσασα. *Accurata namque rerum inquisitio etiam ea, qua antea bene se habere videbantur, sape aliter affecta esse ostendit, accuratiore experimento veritate indagata, exploratoque.* J.T.

22. Τὸν φθόνον] An λόγον. I.e. *dicendi facultatem.* F.G.

26. Κεκινημένον] Forte κεκινημένον εἶναι. Sic Interpres legisse videtur. F.G.

29. Ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν] Haec omissa sunt ab interprete. Id est, *ut in initio diximus.* J.T.

tione ; quam puerile eſt , bone Hercules! & humile , & non minime inter omnia inhoneſtum.

32. At harum rerum omnium cauſſa , quam principio dicebamus , ignorantia , & quod mores uniuscujusque in obſcuro ſunt. Quae cum ita ſint , utinam Deorum aliquis vitas noſtras aperiat ! iret ſane fuga praeceps in barathrum delatio , locum nempe , rebus a veritate colluſtratis , non jam habitura.

ἀφροδολῆς κεκιτμένον, Ἡράκλεις, ὡς μειρακιῶδες, καὶ ταπεινὸν, καὶ πάντων [h] οὐχ ἥκιστα ἄδικον.

Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια, καὶ τὸ ἐν σκότῳ τῶν εἶναι τὰ ἑκάστου τρόπον. ὡς εἴγε θεῶν τις ἀποκαλύψειεν ἤδη τοὺς βίους, οἴχοιτο ἂν φεύγουσα [i] εἰς τὸ βάραθρον ἡ ἀφροδολὴ, χώραν οὐκ ἔχουσα, ὡς ἂν πεφωλισμένον τὰ πραγμάτων ἀπὸ τῆς ἀληθείας.

PSEUDOLOGISTA. *SIVE DE DIE NEFASTO. CONTRA TIMARCHUM.*

VErum enim vero ignotum tibi fuiſſe nomen Apophras, unicuique manife-

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΣΤΗΣ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

1 ΑΛΛ' ὅτι μὲ ἠγνόεις τοὔνομα ἡ Ἀποφράδα, παντί που δῆλον. πῶς γὰρ ἂν

[h] Οὐχ] Non comparet in B. [i] Ἐς] Καὶ ἐς B. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] *Junt.* & *Va.* ſolae & *Schol.* hoc addunt. Cett. non habent, nec M.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] Ἀποφράδες ἡμέρας, καὶ ἀποφράδες * ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς συμφορωτάτας. παρῆχθη δὲ ἡ λέξις ἀπὸ ἱστορίας τοιᾶσδε. ἦσάν τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς κακοῦργους καθαιρεῖν ζωμένους ἔξω φέρειν τῆς πόλεως, καὶ διδόναι αὐτοῖς τὴν ἀσύλιαν δίκην ἐξηγοῦν γοῦν † αὐτοὺς λιθοβολοῦντων τῶν συμφορωτάτων πυλῶν, καὶ ὅθεν λιθοβολοῦσι τοῖς ἄλλοις πολίταις, ἅς τινας ἐκάλουν ἀποφράδας. *V.* Romanis dicebatur porta ſcelerata & ſcelerata via. *G.*

* Ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς σ.] Exc. *G.* ἀθρόους π. τὰς συμφορωτάτας. Etiam C. niſi quod ἄνδρας habet. *M. de S.*

† Αὐτοὺς] Αὐτῶν edita. Emendavit *Mdn.S.*

34. Ὡς ἂν πεφορτισμένον] Menti namque , (ut ait *Cicero* lib. II. Academ. Qu. cap. 10.) *nihil eſt veritatis luce dulcius.* *J.T.*

ΨΕΥΔΟΛ. &c.] Scriptus in Polyeuctum Sophiſtam. L. *Suidas* in ἰσόχρονος, & in Πολύευκτος. *Th.M.*

ΨΕΥΔΟΛ.] Quod titulo adjicit liber *Voſſianus* verba κατὰ Τιμάρχου, non eſt temere. Reſpicit enim illa, c. 27. Ἀθηναῖοι γράμματος ἑνὸς προσθήκῃ τιμήσαντές σε Ἀντίμαχον ἀνόμαζον, ubi vid. not. ſed quod *Marcilius* Polyeuctum eſſe, qui hic laceratur, pronunciat, in eo fefellit eum attentio. Polyeuctum aliquem ſuae aetatis hominem, (καθ' ἡμᾶς) ἀποφράδα, Luciani forte exemplo, ibi *Suidas* appellat. Neque video quid impediat, quo minus intelligatur ille Polyeuctus, qui Conſtantinopolitanus Patriarcha fuit ab A. C. 956. ad 970. Accuratiſſime ſane cum aetate *Suidae* a *Kuſtero* conſtituta convenit. Interim *Marcilius* in errorem etiam, parvum illum quidem, & ingentibus meritis redemtum, induxit *Fabricium* B. G. Vol. 9. p. 773. qui etiam p. 709. eadem forte ratione impulſus , negat credibile eſſe , Polyeuctum *Suidae* eſſe Conſtantinopolitanum illum Patriarcham. *J. M.G.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Haec verba in ſolis *Venetis* extant; niſi quod ſcholia etiam agnoſcunt ; v. c. 27. *Marcilius* de alio cogitavit in quem haec tam acerba quadrarent. *M. de S.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Nolui omittere, licet in omnibus fere abſit, ſuſpicioque ſit , Editorem *Juntinae* id adjeciſſe ex cap. 27. ubi ipſe ſignificat in quem haec direxerit; quod etiam animadverterat Cl. *La Croze*, notae *Marcilianae* adſcribens: Immo in Timarchum, ut ipſe infra p. 446. Ed. *Graev.* *J.F.R.*

1. Ἀποφράδα] Apophradis vocabulum in uſu eſſe probat. Heniochus enim Comicus fabulam conſcripſit, cui titulus eſt ἀποφράς. i. dies inauſpicatus. Olim vocabantur inauſpicati , quibus publica non licebat agere. Ἄνθρωπος ἀποφρὰς ἐς βλάπτειν ἀπιστίαν. *G.C.*

ἀν ἠτιᾶ βάρβαρον εἶναί με τ φωνὴν ἐπ' αὐτῷ εἰπόντα [a] ὑπὲρ σῦ, ὡς ἀποφράδι ὅμοιος εἴης; ([b] τ γὰρ τρόπον σε, νὴ Δία, μέμνημαι, εἰκάσας τῇ τοιαύτῃ ἡμέρᾳ) εἰ μὴ ϗ παντάπασιν ἀνήκοος ἦθα τῦ ὀνόματος; ἐγὼ δὲ τ μὲ ἀποφράδα, ὅ, τι ϗ βούλει εἶναι, διδάξω σε μικρὸν ὕστερον· τὸ δὲ τῦ Ἀρχιλόχυ ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέτιγα τῦ πτερῦ συνείληφας. εἶπες τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον, ϗ παῤῥησίᾳ συνόντα, μηδὲν ὀκνῦντα ὀνειδίζειν, εἰ ϗ [c] ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλε τὸς [d] ἐμπεσόντας εἰς τὴν [e] χολὴν τ ἰάμβων αὐτῦ. ἐκεῖνος τοίνυν πρός τινος τ τοιούτων ἀκούσας κακῶς, Τέτιγα, ἔφη, τ ἄνδρα εἰληφέναι τῦ πτερῦ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέτιγι ὁ Ἀρχίλοχος, φύσει μὲ λάλῳ ὄντι ϗ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης· ὁπόταν δὲ ϗ τῦ πτερῦ λαβῇ, γεγωνότερον βοῶντα. ϗ σὺ δή, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις [f] ὅπ-

stum. Quî enim accuſares me hoc ipſo nomine barbariei circa linguam, qui dixerim, eſſe te Apophradi, *hoc eſt atro diei* ſimilem? (Memini enim profecto tuos me mores tali diei aſſimilare) ſi omnino nomen illud intelligeres? Ego vero, Apophras quid ſibi velit, paullo poſt te docebo. Jam vero illud tibi Archilochi dicam, *Cicadam alis prehendiſti!* ſi quidem jamborum quendam poëtam noſti Archilochum, Parium genere, virum omnino liberum, & fiducia quadam uti ſolitum, nec cunctantem maledicere, ſi vel maxime laeſurus videretur eos, qui in bilem jamborum ſuorum incidiſſent. Hic igitur, cum male ipſi a quodam ex illo genere dictum eſſet, dicebat, alis prehenſam ab eo eſſe cicadam, ipſum ſe cicadae comparans Archilochus, ſtrepero natura ſua, etiam nemine cogente, *animali*, ſi vero etiam ala prehendatur, clamanti ſonantius. *Sic tu*, inquiebat, *infelix, quid tibi vis, cum loquacem in te poëtam concitas,* oc-

a Ὑπὲρ] Περὶ *Fl.* Et marg. *A1.* ex eadem, credo. b Τὸν γὰρ τρόπον] Reſtitui ex W. *Fl. B1.* Τῶν γ' τρόπων enim *Ald. H. P. S.* &c. minus recte. c Ὅτι μάλιστα] Sic *P. J.* Ὁτιμάλιστα junctim *Fl. H. S.* d Περιπεσόντας] Περιπεσοῦς *Menag.* & *Gujet.* conjiciunt. Nihil mut. Edd. nec M. e Χολῇ] Recte W. & *Schol.* ut voluit *Palm.* ac res ipſa clamat. Σχολῇ Edd. miſere. f Ἐπὶ σεαυτὸν] Ἐαυτῷ ſine ἐπὶ *Fl.* quod etiam adſcivit marg. *A1.*

22. Γεγωνότερον] Τραυότερον. *V.*

3. Ἐπ' αὐτῷ] Gloſſema videtur. *F.G.*
Ἐπ' αὐτῷ αὐτοῦτο] Sententia manifeſta. Sed aliine etiam ita, pro ἐπ' αὐτῷ ὅτι εἶπον; *J.M.G.*
5. Τῶν γὰρ τρόπων] Lege τ γὰρ τρόπον. *F.G.*
Τὸν γὰρ τρόπον] Sic recte W. *Fl.* & *B2.* In reliquis prave legebatur τ γὰρ τρόπων. *M. du S.*
Τῶν γὰρ τρόπων σε] Aut legendum videtur τ τρόπον σε, aut τ τρόπων (ἴσιμα) σε κ. τ. λ. Certe accuſativus, ad εἰκάσας qui referatur, requiritur. *J.M.G.*
9. Βούλεται εἶναι] De hac phraſi cum Belgiciſmo conveniente, frater Conſult. *G.O. Reitz.* in Belg. Graeciſſ. agens p. 447. Noſtrum adlegat in *Prometh.* T. I. c. 2. dicentem, ϗ ἔδγε σοι τοῦτο βούλεσθαι εἶναι ὁ Προμηθεύς. Sed vid. ibi notam Cl. *Hemſterh.* ac rurſus fratrem eumdem in Θέλω. p. 484. plura adferentem; addo tantum *Herodot.* Eut. p. m. 105, τόδε ἐστὶ τοῦτο βούλεται λέγειν. *J.F.R.*
11. Τέττιγα] Proverb. *J.B.*
16. Περιπεσόντας] *Jambl.* N. 184. περιπεσόντων τι αὐτὸν

ἀκούσαντι γενόμενον τῷ ἱστορικῷ τ φθειριάσεως πάθει. & iterum n. 252. vid. *Suid.* Πολυείδης υἱὸς Μίνωος & Τίμαρχος, & *Athen.* *M. du S.*
Ibid. Χολῇ] Ita W. Mſ. Hipponactis χωλοὶ ἴαμβοι ab antiquis memorantur; unde ſubierat fortaſſe hic a Luciano nominatos; at nunc Luciani acumine res indigna videtur. In omnibus Impreſſis prave ante hoc ſcriptum eſt χολῇ. *M. du S.*
22. Γεγωνότερον] Conf. ſupra *Gall.* c. 1. *J.F.R.*
27. Ταῦτά σοι] An τάυτα? *F.G.* Bene, & quia tam levis eſt mutatio, ſic edi curavi. *J.F.R.*
29. Πόθεν;] Forſan Πόθεν γ' quaeſivit *Selan.* Nec a deo immerito. Vid. de hac formula *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 23. p. 92. Et *Hemſterh.* T. I. *Tim.* §. 2. & 8. Nihil hic tamen adderem; nam & ſic infra, c. 29. πόθεν; τίς ἔτως εὐ λόγους μιγαλότολμος; *J.F.R.*
Ibid. Ποθεῦ γὲ δή] Hujus phraſeos exempla compluria adfert Clar. *J. Taylor* in nota 2. ad *Lyſiae* Orat. adverſ. delationem, p. 405. & recte quidem exponit eam

occasiones & argumenta jambis quaerentem?

2. Haec ipse quoque tibi comminor, non profecto, quasi Archilocho me comparem. Unde enim? multum sane ab eo absum: sed quod novi sexcenta tua facinora jambis digna, quibus ne ipse quidem sufficere mihi Archilochus videtur, etiam si Simonidem & Hipponactem advocet, ut secum vel unum eorum, quae tibi insunt, malorum carmine describant: adeo tu pueros in omni impuritate ut videantur effecisti Orodoecides, & Lycambûs, & Bupalûs, jamborum illorum argumenta. Ac videtur Deorum aliquis in labia tum adduxisse tibi risum de dicta *a me* Apophrade, ut ipse quidem manifestius quam Scythae ruditatis omnium rerum convincereris, qui communia ista & quae ante pedes sunt ignores; occasionemque & principium praeberes contra te scribendi viro libero, quique te domo inde accurate novit, neque metuat quidquam, quo minus omnia proferat, vel praeconio vulget potius, quaecumque, prae-

2 σεαυτὸν, αἰτίας ζητοῦντα, καὶ ὑποθέσεως τοῖς ἰάμβοις;

g Ταῦτά σοι γὲ αὐτὸς ἀπειλῶ, ὦ, μὰ Δία, τῷ Ἀρχιλόχῳ εἰκάζων ἐμαυτόν h πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δέω· σοὶ δὲ μυρίας ὀσουσιδὴς ἰάμβων ἄξια βεβιωμένα, πρὸς ἃ μοι δοκεῖ οὐδ' ἂν ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς ἀρκέσαι, προσπαρακαλέσας καὶ Σιμωνίδην, καὶ Ἱππώνακτα συμποιεῖν μετ' αὐτοῦ κἄν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν. οὕτω σύ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν πᾶσι βδελυρίᾳ, i Ὀροδοικίδην, καὶ Λυκάμβην, καὶ k Βύπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους. καὶ ἔοικε θεῶν τις ὅτι χεῖλος ἀγαγεῖν σοι τότε τὸ γέλως ὅτι τῇ Ἀποφράδι λεχθείσῃ, ὡς αὐτὸς μὲ Σκυθῶν καλαφανέστερος γένοιο, κομιδῇ ἀπαίδευτος ὤν, καὶ τὰ κοινὰ ταῦτα, καὶ τὰ ἐν ποσὶν ἀγνοῶν, δέχειν δὲ εὔλογον ἔλεγχος τὸ κατὰ σοῦ λόγων ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ, καὶ ὁπόθεν σε ἀκριβῶς εἰδότι, καὶ μηδὲν l ὑποστελλομένῳ τὸ μὴ οὐχὶ πάντα ἐξενεγκεῖν· μᾶλλον δὲ κηρύξαι ἃ πράττεις νύκτως καὶ μεθ' ἡμέ-

g Ταῦτά] Ταῦτα Edd. priores. h Πόθεν;] Nihil mut. Edd. nec M. i Ὀροδοικίδην] Ὀροικίδην M. Ὀροδαικίδην W. Vulgatum tenent Edd. k Βούπαλον] Βυπίλον male M. l Ὑποστελλομένῳ] Ὑποστελομένῳ M.

eam significare, *longe absum*, veluti contra, ὀλίγου δεῖν λέγων. *Parum abest quin dicam.* Verum frustra mihi videtur haerere in verbis *Lysiae*, quibus is orationem orditur, dicens: Πολλοῦ δεῖν χάριν ἔχειν, ὦ βουλή, τῷ κατηγόρῳ. Quae verba certe ibi significare debent: *Plurimas gratias debeo accusatori*; (quod scilicet diu optatam occasionem praebuerit, meae vitae rationes exponendi) ut bene vidit ipse: quando autem addit: „ sed profecto πολλοῦ δεῖν & δεῖν tam est huic „ sententiae adversum, quam quod maxime", videtur non adtendisse eodem redire, si negative ad Graeca reddideris: *Non satis possum gratias habere adversario*, quo facto, nihil contrarii video. Nam qui profitetur, se multum abesse, non necessario dicit, se alienum esse ab illa re agenda, vel se nolle facere, verum, se *imparem*, sive, *non sufficientem* declarat: adeoque cum se numquam sufficientes gratias habere posse adversario declarat, eo ipso fatetur, se maximas ei debere. *J.F.R.*

32. Σιμωνίδην] A Ceïo hic diversus. *M. du S.*

33. Ἱππώνακτα] Hic in pictorem quendam tam atrociter scripserat, ut suspendio vitam finiverit. *M. du S.*

36. Ὀροδοικίδην] *Horat.* Epod. VI.

Qualis Lycambae spretis infido genus,
Aut acer hostis Bupalo.

Ubi quod de Bupalo habet, ad Hipponactem pertinet, cujus in eum Jambos nominat Tzetzes, non ad hunc. Vid. etiam *Orig.* c. Cels. 74. f. (ubi in margine perperam legitur Λυκάμβαιλα, laudato etiam Luciano) *H. Steph.* Lyr. 144. C. & Marm. Ox. 209. In W. scribitur Ὀροδοικίδιον. In *Fl.* ἰροκίδην. *M. du S.*

37. Τοὺς ἐκείνων ἰάμβους] Jamborum illorum caussam, i.e. qui malitia sua jambos illorum provocarunt. Τὸ ὑποκείμενον, objectum. *F.G.*

40. Σκυθῶν] Ridicule, lege σκυτέων. Vult enim dicere Lucianus, Pseudologistam ignorare etiam ea quae vel vilissimi opifices sciant; quod clare patet ex cap. seq. *L.K.*

41. Τὰ ἐν ποσὶν] Eadem phrasis supra T. 2. in *Quom. Hist.* c. 2. Et T. I. *Nigr.* c. 7. Item ap. *Long. Past.* I. p. 14. & II. p. 64. *J.F.R.*

43. Οἰκοθεν] Populares ergo erant. Vid. not. ad c. 10. *M. du S.*

ἡμέραν ἔτι καὶ νῦν, ἅπερ πολλοῖς τοῖς πρὶν ἐκείνοις.

ter multa illa antiqua, nunc etiam nocte atque interdiu perpetras.

[a] Καίτοι μάταιον ἴσως, καὶ περιττόν, ἐν παιδείας νόμῳ παῤῥησιάζεσθαι πρὸς σέ. ὅτῳ γὰρ ἂν αὐτὸς πόλει βελτίων γένοιο πρὸς τὴν ἐπιτίμησιν, ἢ μᾶλλον ἢ καθαρὸς μέλαπτειδείη ἂν, μηκέτι τοιαῦτα κυλινδεῖν, ἅπαξ αὐτοῖς συνήθης γενόμενος. ἔστ' εἶναί τινα νομίζω τὰ ἀγνοοῦντα ἔτι τὰ σὲ σοὶ σὲ τολμώμενα, καὶ ἃ γέρων ἄνθρωπος ἐς [b] ἑαυτὸν προσημείῃς. [c] οὐχ οὕτως ἀσφαλὴς, οὐδὲ ἀφανὴς βδελυρὸς εἶ· οὐδὲ δεῖ τινος τῷ ἀποδύσοντος τὴν λεοντῆν, ὡς φανερὸς γένοιο, καθηλίου ὢν, εἰ μή τις ἄρα ἐξ Ὑπερβορέων ἄρτι ἐς ἡμᾶς ἥκοι, ἢ ἐς τοσοῦτον Κυμαῖος εἴη, ὡς μὴ ἰδὼν, εὐθὺς εἰδέναι ὄνον ἁπάντων ὑβριστότατόν σε ὄντα, μὴ θεὶ μείνας ὀγκωμένην προσέτι ἀκοῦσαι. ὅτω πάλαι καὶ πρὸς ἐμὲ, καὶ σοὶ πᾶσι καὶ πολλάκις κεκήρυκται τὰ σὰ, καὶ δόξαν οὐ μικρὰν ἔχεις ἐπ' αὐτοῖς ὑπὲρ τὴν Ἀριφράδην, ὑπὲρ τὴν Συβαρίτιδα Μίσθωνα, ὑπὲρ τὸν Χῖον

3. Quamquam vanum fortasse & supervacuum fuerit, libertate illa, quae eruditos decet, apud te uti: neque enim ipse unquam a reprehensione fias melior, non magis quam scarabaeus dedisset volvere talia, cum semel iis assueverit; neque puto quemquam esse, qui adhuc ignoret, quae audeas, quaeque senex homo in te ipsum designes. Non ita securus, non ita obscure impurus es: neque opus est, qui leoninam tibi detrahat, ut appareat te asinum esse, nisi quis forte ab Hyperboreis inde modo ad nos venerit, aut adeo sit Cumanus, ut non ad primum statim conspectum cognoscat, asinorum te omnium esse insolentissimum, neque exspectet, dum rudentem etiam audiat, adeo olim & a me, & apud omnes, & saepe, tua vita praeconio vulgata est; & famam eo nomine non parvam habes supra Ariphradem, supra Sybaritam Misthonem, supra Chium illum Bastam, il-

a Καίτοι] Καὶτοι male *F.* b Ἑαυτὸν] Et sic *Fl.* cum cett. c Οὐχ οὕτως ἀσφαλὴς] Nihil mut. Edd. nec M. d Μίσθωνα] Sic Edd. & M. Forſ. Ἡμιθίωνα.

67. Τὸν Ἀριφράδην] Ἀριφράδης οὕτω λοιδορεῖται ἀεὶ γυναιξὶ σιωπῶν, κιθαρῳδὸς δὲ ἦν Ἀριστοφάνης. Ἀριφράδης ἐστὶ μὲν ποιητὴς, ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ βούλεται ἔστι δ' ὅ μόνον ποιητὴς, ὃ δὴ οὐδ' ἂν ἡθέλησεν εἶναι [*] παντάπασιν, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι τῶν δὲ αὐτῷ γλαῦκας [†] αἰσχρῶς ἤδον. τυτθὸς τὸ αἰδοῖον τῷ ἀνθρώπῳ οὐ τὸ στόμα. Ἀριφράδης γε Πολέμωνος οὐ Οἰσύνιος [‡] ἀρρητοποιεῖ. καὶ πολυμήχανα οὐ αὐτὴ κωμῳδεῖται ἐπ' αἰσχρότητι. εἴ τις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα καὶ σοφὸν φυλάττει, μισεῖ σὰ τῷ αὐτοῦ § πίνει ποτηρίῳ, καὶ αὖθις. Ἀριφράδης παῦσαι λαῷν. *V.*

* Παντάπασιν] Exc. *G.* Παντο νῦ.
† Αἰσχρῶς ἤδον] Exc. *G.* αἰσχρὰ ἴδιον.
‡ Ἀρρητοποιεῖ] Lege ἀ—οῖ. *M. du S.*
§ Πίνει] Exc. *G.* αἰσιον.

48. Ἐκείνους] Rebus turpibus. *F.G.*

52. Οὐ μᾶλλον ἢ κάνθαρος] Impurum animal, & turpitudinis, quam inimico objicit Lucianus, symbolum. *Arist.* Hist. anim. 5, 19. Οἱ κάνθαροι ὑπ' κυλίουσι κόπρον, εἰς τοῦτο φωλεύουσί τε τὸ χειμῶνα, καὶ ἐντίκτουσι σκώληκας, ἐξ ὧν γίνονται κάνθαροι. Disertius etiam *Aelian.* Hist. Anim. 10, 15. Ὁ κάνθαρος ἄβολον ζῷον ἐστι. σπείρει δὲ εἰς τὴν σφαῖραν, ἣν κυλίει. ἐκτὸς δὲ εἰκοσιν ἡμερῶν τοῦτο ἐράσας, καὶ θάλψας αὐτὸν, εἶτα μίγνυται τῇ ἐπὶ ταύτῃ, προάγει τὸ ποιητόν. Quo loco recte utuntur viri docti ad interpretandum illud *Ausonii* Epigr. 70, 7. *Perversae Veneris* &c. per μεταμψύχωσιν

Non taurus, non malus erit, non hippocamelus,
Non caper, aut aries, sed scarabaeus erit.

J.M.G.

57. Οὐχ οὕτως ἀσφαλὴς] Οὕτως ἀσφαλὴς, delata negatione. *Th.M.*

Ibid. Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς omnino legendum videtur. Supra pluribus locis idem error sublatus. *F.G.*

Ἀσαφὴς] *Menagii* emendationem in textum recepi. Mſ. tamen cum Impreſſ. omnibus ἀσφαλὴς. *M. du S.*

Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς memini jubere legere *Gujetum*, dum ad *Jov. Trag.* c. 28. ἀσφαλῶς ἀληθῶντων ſimiliter in ἀσαφῶς mutaret. *Solan.* quoque ἀσαφὴς praefert, me hic non refragante, ſed ſine auctoritate nihil mutante. *J.F.R.*

59. Τὴν λεοντῆν] Conf. ſupra, Ἀναξ. c. 32. *M. du S.*

61. Κυμαῖος] I. e. ὁ Κύμης ἢ Αἰολίδος. Vid. *Eraſm.* in proverb. *Sero ſapiunt Cumani.* *F.G.*

Κυμαῖος] Vid. Ἀναξ. c. 32. & Δραπ. c. 13. In Æ-

ſop.

illum similibus in rebus doctum. Dicendum tamen, licet obsoleta dicere videar, ne reprehendar, qui solus ea ignorem.

4. Vel potius advocandus erit Menandri prologorum unus, Elenchus, amicus Veritati & Libertati in dicendo Deus, non obscurissimus eorum, qui in scenam prodeunt, solis vobis inimicus, qui linguam ipsius timetis, qui & novit omnia, & diserte, quae de vobis novit, eloquatur. Lepidum sane fuerit, si velit ille ad nos accedere, & enarrare spectatoribus totam fabulae rationem. Age igitur, Prologorum atque Geniorum optime, Elenche, vide ut diserte auditores edoceas, quam non temere, neque animo ad inimicitias prono, neque illotis, quod ajunt, pedibus ad hanc disputationem devenerimus, sed cum propriam injuriam ulciscentes, tum communi quodam odio hominem impuritatis caussa persequentes. Haec sola ubi dixeris, & aperte exposueris, propitius e vestigio discedere hinc poteris, & reliqua nobis permit-

ἐκεῖνον [e] Βάσαν, τ' ὅτι τοῖς ὁμοίοις σοφόν. ὀρητέον δὲ ὅμως, εἰ χ' ἑωλα δόξω λέγειν, ὡς μὴ αἰτίαν ἔχοιμι μόνος αὐτὰ ἀγνοεῖν.

Μᾶλλον δὲ προκλητέος ἡμῖν τ' Μενάνδρου προλόγων εἷς, ὁ ἔλεγχος, φίλος ἀληθείᾳ χ' παῤῥησίᾳ θεὸς, οὐχ ὁ ἀσημότατος τ' ὅτι τ' σκηνὴν ἀναβαινόντων, μόνοις ὑμῖν ἐχθρὸς τοῖς δεδιόσι τ' γλῶτταν αὐτῦ, πάντα χ' εἰδότος, χ' σαφῶς διεξιόντος, ὁπόσα ὑμῖν σύνοιδε. χάριεν γᾶν τῦτο γένοιτ' ἂν, εἰ ἐθελήσειεν ἡμῖν προεισελθὼν ὅτος διηγήσασθαι τοῖς θεαταῖς σύμπαντα τῦ δράματος τ' λόγον. Ἄγε τοίνυν, ὦ προλόγων χ' δαιμόνων ἄριστε Ἔλεγχε, ὅρα ὅπως σαφῶς προδιδάξεις τὺς ἀκούοντας, ὡς ὐ μάτην, ὐδὲ φιλαπεχθημόνως, ὐδ' ἀνίπποις ποσὶ, χτ' τ' παροιμίαν, ὅτι τὸν δὲ τ' λόγον ἀπηντήκαμεν, ἀλλὰ χρὴ ἴδιόν τι ἀμυνόμενοι, χ' τὰ κοινὰ μισοῦντες τ' ἄνθρωπον ὅτι τῇ βδελυρίᾳ. ταῦτα μόνα εἰπὼν, χ' σαφῶς προδιηγησάμενος, ἵλεως ἄπιθι ἐκποδὼν, τὰ δὲ ἄλλα, ἡμῖν [f] κατάλει-

[e] Βάσαν] Et hoc Edd. atque M. Βάσσον adscripsit *Solan.* [f] Κατάλειπε] Recepi ex W. Κατάλιπε Edd. priores.

85. Ἀνίπποις ποσὶν] Ἀνίπποις ποσὶ, αὐτὶ τῦ ¶ ἀντιπάλοις, χ' χαρίς τινος ὑποκρούσεως. παροιμία ἐπὶ τ' ἀσυμφώνως ἐπὶ τοὺς ἔργα χ' πράξεις ἀφιεμένους. *V.*

88. Βδελυρίᾳ] Λιχνοτοκίᾳ. *V.*

¶ Ἀντιπάλοις] Lege ἀντιπάλοις. *M. du S.*

sop. quae hodie circumferuntur *fabulis*, Cumarum nulla mentio. Vid. Delect. fab. 123. & 157. *M. du S.*

65. Πρὸς ἱμοῦ] Quos nunc extantes libellos innuat, primo quidem ambigebam. Nunc ad *Rhetorem* suum respicere video. Sophistes enim hic audit c. 5. & 8. *Celebris Sophista* c. 9. *Rhetor & Sophista* c. 19. *M. du S.*

67. Ἀμφράδων] Impurus hic, teste *Aristophane* in Equit. & Lesbiorum morbo, quem adinvenisse videtur, infamis. V. p. 359. *M. du S.*

68. Μίσθωνα] Vid. not. ad *Ovid.* Trist. II. 417. & Ἀπατ. c. 23. *M. du S.*

69. Βάσσων] De hoc nihil invenio. Vide an non potius legendum sit Βάσσον, de quo ad Ἀπατ. c. 23. *M. du S.*

73. Προλόγων εἷς ὁ Ἔλεγχος] Sine dubio est, hic non indicari Comoediae nomen, non laudari versus ipsius Menandri, recte (quantum ad caussam, demta verborum asperitate) eo nomine reprehensum *Joh. Clericum* a Philel. Lipsc. ad Menandri reliqu. hoc tit. Porro Elenchi, h. e. *convitiatoris*, personam jam adhibuit noster in fine *Piscatoris* c. 48. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγχος] Μενάνδρου προλόγος. *F. G.*

Ἔλεγχος] Hinc in nupera fragmentorum Menandreorum editione p. 58. fragmentum hoc concinnatum est.

Ἔλεγχος γὰρ θεὸς
Τῇ παῤῥησίᾳ, τῇ τ' Ἀληθείᾳ φίλος.

totque fabulae, si diis placet, nomen ΕΛΕΓΧΟΣ inditum. Parum feliciter utrumque, ut ab illius editionis censore Anonymo jam observatum est p. 26. sed ante Cl. *Clericum*, *Menagius*, ut in not. edit. *Amstel.* videre est. senarium esse pronunciarat, φίλος Ἀληθείᾳ & παῤῥησίᾳ θεὸς. *M. du S.*

Ibid. Φίλος ἀληθείᾳ & παῤῥησίᾳ θεὸς] Senarius. *F. G.*

85. Ἀνίπποις ποσὶ] Habuimus supra *Dem.* c. 4. Et *Rhet. Praec.* c. 14. *J. F. R.*

90. Ἐκποδὼν] Conf. supra *pro Imag.* c. postremo. *J. F. R.*

λειπε· μιμησόμεθα γάρ σε, ἢ διελέγξομεν τὰ πολλὰ, ὡς παῤῥησίας τε καὶ ἀληθείας ἕνεκα, [a] μηδένα αἰτιάσασθαί σε. μήτε δὴ ἐμὲ πρὸς αὐτοὺς ἐπαινέσῃς, ὦ φίλταλε Ἔλεγχε, μήτε τὰ ἐκείνῳ προσόντα προεκχέῃς αὔτως· ἀ γὰρ ἄξιον θεῷ ὄντι ὅτι [b] τόμα σοι ἐλθεῖν τὰς περὶ τῶν ἔτω καλαπτύστων λόγους.

Ὁ γὰρ σοφιστὴς ὅτι εἶναι λέγων, ὁ πρόλογος ἤδη φησὶ ταῦτα, ἐς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἦκε, λόγον τινὰ πρὸ πολλοῦ συγγεγραμμένον ἐπιδειξόμενος τοῖς πανηγυριστῆς. ἦν δὲ ὑπόθεσις τῷ συγγράμματι, ὁ Πυθαγόρας κωλυόμενός τινος Ἀθηναίων, οἶμαι, μετέχειν τῶν [c] ἐν Ἐλευσῖνι τελετῆς, ὡς βάρβαρος, ὅτι ἔλεγεν αὐτὸς ὁ

tere. Te enim imitabimur, & convincemus *tum* in plerisque, ut libertatis veritatisque *neglectae* nemo te accusare possit. Neque vero me laudaveris apud illos, Elenche carissime, neque isti quae insunt, temere effundas. Neque enim dignum fuerit, tibi, qui Deus es, in os venire sermones de rebus adeo despuendis.

4. *Nimirum iste, qui Sophistam se esse* Iait, ista jam loquitur Prologus, *Olympiam venit aliquando, orationem olim conscriptam habiturus in panegyri. Erat autem argumentum libelli, Pythagoras prohibitus ab aliquo, Athenienſium puto, Sacris Eleusiniis interesse, tanquam Barbarus, quod ipse dictitaverat* Py-

a Μηδένα αἰτιάσ. σε] Nil mutare Edd. nec M. addit *Solan.* b Στόμα] Recte sic M. *Fl. H. P. S.* &c. Στόματος *J.* & marg. *A1.* c Ἐν] Neglexit praepos. W.

96. Αὐτοὺς] Ματείους. *V.* 99. Ὁ γὰρ σοφιστὴς] * Τίμαρχος. *V.*

* Τίμαρχος] Lege Ἀτίμαρχος, quamvis etiam in C. reperiatur Τ—— *M. du S.*

93. Αἰτιασ. σε] Sic libri omnes impressi & Mſ. M. ideo autem repetit, ne de se intelligatur dictum. *M. du S.*

Αἰτιάσεσθαί σε] Obscuriusculum facit locum actio comica. *Nemo te, Elenche, accusabit veritatis & libertatis causſa*, h. e. nemo meam narrationem, qua in pudorem dare inimicum, & turpitudinis convincere studebo, ut parum veram, vel ut parum liberam accusabit. Ita, quae sequuntur, intelligenda: *non laudabis me, Elenche*, h. e. non admiscebo ego quidquam meae laudi. Ut res ipsa lectori festinanti fieret manifestior, ipsam Elenchi prosopopoeian Prologi instar argumentum & occasionem dramatis, ut ille apud Menandrum, narrantis, alio genere typorum curamus, in Latina interpretatione exprimi. *J. M. G.*

94. Πρὸς αὐτοὺς] Scil. τοὺς ἀκροατάς. *F. G.*

2. Λόγον τινὰ — ἐπιδ. τοῖς πανηγ.] Mos ea aetate frequens, cujus originem apud nostrum in *Herod.* habes. cap. 1. *Philostratus* passim meminit in vitis Sophistarum & Apoll. vita. *M. du S.*

10. Τὸν Αἰσχίνου καλοῦν] Conf. Ἀπολ. μισθ. c. 4. *M. du S.*

12. Ἔωλα] I. e. *Vetera, meditata. F. G.* Conf. supra *Bis Accus.* c. 25. μὴ ἴωλον εἶναι τὴν κρίσιν. Et *Schol.* ib. No. 6. ἰώλους ὄρτυγας exponentem χθιζινούς. *J. F. R.*

15. Αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις] Sicut ille apud *Plinium* ep. 2, 3, 1. *Isaeus*, qui & ipse *poscebas controversias plures, electionem auditoribus permittebat. Poscebat*, inquam, non *ponebat*; quam sententiam nostram contra illustrem *Cuperum* nuper ibi defensam, mirifice confirmat hic locus, de quo in mentem tum nobis non veniebat. Nempe poscebant Sophistae plures controversias aut ὑποθέσεις, argumenta declamationum; & inter illas deinde optionem quoque auditoribus permittebant. Quidam forte bona fide. Hic noster quidem fraude usus, quae hic describitur. *J. M. G.*

18. Καὶ συνέστησε τὸ διάστημα ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκεῖνον λόγου] Quum nihil haberet τοῦ quo referretur, omnino censebam scribendum τὸν, λόγον nimirum, quod perspicuum est. Sed non dissimulanda est scriptura Florentinae editionis, Καὶ συνέστησε τὸ διάστημα ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκείνου λόγου. In quibus verbis profecto nihil est, quod non probes; & ἐκείνου potest ἐμφάσεως causſa esse additum, quemadmodum notum est, hanc vocem de magnis & admiratione dignis viris sic adhiberi. Sed si locum ipsum, & praecedentia praesertim, inspicias, forte vulgatiorem scripturam, pro τοῦ lecto τὸν, praeferas, quum ἐκείνου λόγου sic necessario videatur debuisse dici, quandoquidem spectat singularem quamdam de Pythagora historiam, cujus mentio supra fuerat facta. *J. J.*

Ibid. Τὸν] Ed. *Fl.* τοῦ ἐκείνου λόγου. Reliquae τὸν — ἐκείνου λόγου. Si *Fl.* sequaris, ἐκείνου non Pythagoram, sed stolidum illum oratorem notabit. Sed magis placet W. in quo τὸν — ἐκείνου λόγου. *M. du S.*

20. Ἀπέδωκε δὲ τῇ ὑστεραίᾳ] Ita egit hic Sophi-

sta,

Pythagoras, se quondam Euphorbum fuisse. Erat porro oratio illa ad Aesopicae corniculae instar consarcinata ex multis pennis alienis. Cum autem vellet non antiqua videri dicere, sed velut ex tempore proponere quae de libro edidicerat: rogat sodalium aliquem (erat ille Patrensis, in caussis multum versatus homo) eum argumenta poscaret dicendi, Pythagoram ut ipse deligeret. Idque facit homo, ac persuadet theatro, ut audire vellent homines illam pro Pythagora orationem.

Πυθαγόρας πρὸ τούτου ποτὲ, ἢ Εὔφορβος γεγονέναι. ἐτύγχανε δὲ ὁ λόγος [d] αὐτῷ ἐκ τῆς Αἰσώπου κολοιὸν, συμφορητὸς ὢν ἐκ [a] ποικίλων ἀλλοτρίων πτερῶν. βουλόμενος δὴ μὴ ἔωλα δόξαι λέγειν, ἀλλ' [f] αὐτοσχεδιάζειν τὰ ἐκ τῆς βιβλίου, δεῖται τῶν συνήθων τινός (ἦν δὲ ἐκ Πατρῶν ἐκεῖνος, ἀμφὶ δίκας ἔχων τὰ πολλὰ) ἐπειδὰν αἰτήσῃ τινὰς [g] ὑποθέσεις τοῖς λόγοις, τὸν Πυθαγόραν αὐτῷ προελέσθαι. ἢ ὅπως ἀνὴρ ἐποίησε, ἢ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκούειν [g] τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκείνου λόγου.

5. Postea iste in actione valde improbabilis, qui connecteret orationem, qualem videri necesse est a longo inde tempore commentatam & meditatam, etsi quam maxime praesens hominis impudentia pro illo pugnaret, & manum

Ἦν δὲ τὸ ἐπὶ τούτῳ, ὁ μὲν πάνυ ἀπίθανος ἐν τῇ ὑποκρίσει, συνείρων οἷον εἰκὸς ἐκ πολλοῦ ἐσκεμμένα, ἢ μεμελετημένα, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἡ ἀναισχυντία ἅπασα ἐπήμυνε, ἢ χεῖ-

d Αὐτῷ] Sic W. F. & marg. A1. Αὐτοῦ H. P. S. Fl. Br. Ald. Fr. e Ποικίλων] Ποικίλλων F. & Ald. f Αὐτοσχεδιάζειν] Σχεδιάζειν Schol. & Coll. g Τῶν] Receptum ex W. Τῶν Edd. pessime, quum tamen λόγου mox haberent. Τῶν — ἐκείνου λόγου Fl. Ἐκείνου Edd. cett. & M.

13. Σχεδιάζειν] Ἤτοι σχέδια λέγειν, τὰ μὴ μετὰ συνέσεως γινόμενα. V.

23. Ἐπήμυνε] †Ἐπεβοήθει. C.

† Ἐπεβοήθει] Recepi ex C. Ἐπιβάντες V. & edita. Ἐπιβάντες Exc. G. quod propius accedit ad C.

sta, ut actio ipsa fidem sibi derogaret extemporalitatis: quod diversis modis accidere posse constat. V. G. recitabat, ut adolescentuli cum pensa reddunt: aberat ille aestus, illa solicitudo, illa vicissim quarundam rerum incuria, extemporalis orationis comites: plena omnia testimoniis, argutiis, sententiolis &c. Porro illud *connectere*, quo reddidimus τὸ συνείρειν, debemus *Quintiliano*. 10, 3, 20. *J. M. G.*

23. Ὅτι μάλιστα] Forsan μαγίστη. F. G. Non reprehendo. Sed nec vulgatum damnare ausim: nam licet ὅτι sic per pleonasmum amet adjectivis addi, ut ὅτι πλεῖστος χρυσὸς Aesop. fab. 128. ὅτι μαγίστη φωνὴ apud Noſtr. c. 6. & 15. ubi nos vide; & *Thucyd.* VII. c. 69. vſ. 62. ὅτου ὁτιμαγίστη ὠφέλεια γίνοιτο. tamen & adverbia ſaepe pro adjectivis poni, non ſolum in tritiſſimis illis locutionibus ὁ πάλαι λόγος, ὁ περὶ ἀστοχίας, ſed & in aliis, ſatis jam ſaepe indicatum. Ὅτι μάλιστα quoque conjungi, notum arbitror, ut ſupra c. 1. & ap. *Thucyd.* V. c. 36. ὁτιμάλιστα una voce exaratur. Et ibid. c. 46. vſ. 13. ὅτι τάχιστα εὔπορον εἶναι ἀλεξανδρεῖσιν. Quae tamen non ita ſimilia fateor, ut nihil regeri poſſit. *J. F. R.*

Ibid. Ἡ ἀναισχυντία ἅπασα] Locus mihi, & Cl. *Kuſtero* ſuſpectus. *M. du S.*

Ἡ ἀναισχυντία ἅπασα] Niſi aliud quid hic deſit, V. G. nomen παράκλητος, συνήγορος, vel tale quiddam; certe excidiſſe puto ſyllabam, ſ. praepoſitionem participio praemiſſam, legendumque παροῦσα, atque ita interpretatus ſum. *J. M. G.*

Ἡ ἀναισχυντία ἅπασα] Etſi Cl. *Geſn.* non male παροῦσα conjicit, & ego quoque vellem in aliquo libro ſic invenire, nondum tamen vulgatum muto; quia poteſt pleonaſmus eſſe, ut ſupra *de Calum.* c. 16. ubi τὸ ἅπαν etiam abundare vidimus. Adde ἅπας abundans ap. *Alciphr.* Ep. 1. p. 1. χρυσὸν ἁπᾶν ἡ θάλασσα τὸ πάμπαν εἶναι τὴν γαλήνην ἰσόρροπον. ubi *Bergl.* plura ſimilia. Adde etiam *Long. Paſt.* I. p. 18. ἄνθρωπον ἅπαντα εἶναι ἄθλιον. Noſtrumque infra hoc *Dial.* c. 25. σοφιστὴν εἶναι ἁπλῶς ἀκούσαντα. Omitto quae ſatis multa de hoc pleonaſmo notata ſervo. Sufficient, ſi addas duo ilia, quae Cl. *Hemſt.* T. I. *Jud. Voc.* p. 98. dedit, ubi Noſter. ὁ δὲ σαυρὸς εἶναι τοῦτο τοῦτο μὲν ἀδημιούργητον. Sed ſi haec non eſſe prorſus ſimilia huic ἅπαν, dixeris, ſuperius ἅπαν tamen *in Calumn.* vel eod. modo abundabat, vel videndum, an τὸ ἅπαν, hic non efficax plane ſit, pro *vera*, uti ex *Demoſth.* ἡ ἅπασα ἀρχὴ, *verus principatus*, & οὐκ ἅπαν, *falſus*, ab Lexicogr. adfertur, quodque aliis etiam auctoritatibus firmare poſſem, ſi liceret plura commentari. *J. F. R.*

35. Λό-

χεῖρα ὤρεγε, καὶ συνηγωνίζετο αὐτῷ. γέλως δὲ πολὺς ἐπὶ τῶν ἀκουόντων. καὶ οἱ μέν, εἰς τὸν Πατρέα ἐκεῖνον μεταξὺ ἀποβλέποντες, ὑπεδήλουν ὡς ὁ λέληθε συμπράξας αὐτῷ τὴν ῥᾳδιουργίαν, οἱ δὲ καὶ αὐτὰ γνωρίζοντες τὰ λεγόμενα, πᾶσ' ὅλην τὴν ἀκρόασιν διετέλεσαν, ἓν τοῦτο μόνον ἔργον ἔχοντες ἀλλήλων πειρώμενοι, ὅπως μνήμης [a] ἔχωσι πρὸς τὸ διαγιγνώσκειν, ὅτου ἕκαστον ἦν τῶν ὀλίγον πρὸ ἡμῶν εὐδοκιμησάντων ἐπὶ ταῖς καλουμέναις μελέταις σοφιστῶν.

illi porrigeret & certamen illius adjuvaret. Risus interim multus apud auditores, cum alii in Patrensem illum intuentes, subindicarent, auxilium istius impostura ab illo praestitum non latere: alii vero qui agnoscerent quae dicebantur, toto quo audiebant tempore illud unum agebant, ut alter alterius memoriam tentaret in agnoscendo cujus esset unumquodque eorum Sophistarum, qui paullo ante nostram aetatem in declamationibus floruerunt.

Ἐν δὲ τούτοις ἅπασι καὶ ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας ἦν ἐν τοῖς γελῶσι καὶ αὐτός. τί δ' οὐκ ἔμελλε γελᾶν ἐφ' ὕτῳ σαφανεῖ, καὶ ἀπιθάνῳ, καὶ ἀναισχύντῳ τολμήματι; καί πως (ἔστι δὲ [b] ἀκρατὴς γέλωτος) ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐντρέψας εἰς μέλος, ὡς ᾤετο, θρηνόν τινα ἐπῳδὴν τῷ Πυθαγόρᾳ, ὁ δὲ τοῦτο δὲ τὸ τοῦ λόγου, ὄνον κιθαρίζειν [c] σπεύδοντα ὁρῶν, ἀνεκάγχασε μάλα ἠδὺ ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμός· ὁ δὲ εἰδὼν ὑπέστραφείς. τοῦτο [d] ἐξεπολέμωσε τότε αὐτοὺς ἀναγχος.

6. Inter hos autem omnes, qui riderent, ipse quoque fuit, qui hunc libellum scripsit. Quî enim non rideret ausô tam manifesto, & improbabili atque impudenti? Qui, inquam? Est autem alioqui risus impotens. Atque ille quidem inflexa ad modulationem voce, threnum quendam, uti putabat, accinebat Pythagorae: at hic poëta meus, in suaves cachinnos solvi, asinum videns citharam tractare conantem. Verum iste conversus hoc observat. Hoc illos tum nuper inimicos reddidit.

Ἐνθέν δὲ ἦν μὲν ἡ τοῦ ἔτους ἀρχὴ, μᾶλλον δὲ ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη, ἐν ᾗ οἱ Ῥωμαῖοι, καθ' τι ἀρχαῖον, εὔχονταί τε αὐτοὶ ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ ἔτους εὐχάς τι-

7. Deinde fuit principium anni, vel potius dies a magnis illis Kalendis tertius, quo Romani prisco quodam more, & ipsi vota quaedam

a Ἔχωσι] Ἔχωσι *Fl.* Nihil a vulgata abit M. b Ἀκρατὴς] Ἀκρατὴς male *Coll.* Vulgatum tuetur M. c Πειράμενον] Recte M. *Fl. P.* &c. Πειρώμενον male *J. Ald.* d Ἐξεπολέμωσε] Ἐξεπολέμωσε male *Coll.* Vulgatum servant M. & *Fl.*

35. Ὁ τὸν λόγον] Αυκιανός. *G.*

39. Ἀκρατὴς γέλωτος] Γέλως γὰρ ἦν ὅλον τὸ σύγγραμμα. *G.*

45. Ἐξεπολέμωσε. Πολεμίους ἐποίησε. (ἴσως ἐξεπολέμωσε) *G.*

35. Λόγον τόνδε συγγράψας] Lucianus scilicet. *F. G.*

39. Καί πως] Quo πως illud referri debeat, incertum est. *M. du S.*

43. Ὁ ποιητὴς οὗτος] I. e. Lucianus, cujus ego sum prologus. *F. G.*

Ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμὸς] Hic est ipse Lucianus ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας, ut modo dicebat. Loquitur enim Prologus dramatis Elenchus, qui Lucianum *poëtam suum* vocat, ut Terentiani v. g. prologi Terentium. *J. M. G.*

45. Ἐξεπολέμωσε] V. *Th. Mag.* v. πεπολεμωμένος, ait: πεπολέμωμαι), ὁ εἰς ἔχθραν πραχθείς τινι, καὶ πολέμιος γενόμενος. ἐξεπολέμωσε δὲ, ὁ πολεμίους τινὰ ἑτέρῳ ποιήσας. πεπολέμηται δὲ ὁ πολεμηθείς. *J. F. R.*

48. Ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη] Romano stilo III Non. Jan. solennis ille *Votorum* dies, *Vota* etiam s. Βῶτα dictus in antiquis monumentis. Quae dici possunt ea de re, occupavit omnia, nec ipsum hunc locum praetermisit, felix diligentia *Exech. Spanhemii* ad *Julian.* Orat. I. p. 276. seq. Caeterum quod hic ipse dies quoque *ἱερομηνία* vocatur, nihil insoliti. Vid. quae in fine *Icaromen.* ea de re annotavimus. *J. M. G.*

48. Τρί-

dam pro toto anno, & sacra faciunt, a Numa rege praescripta, credunteque, Deos illo maxime die operam dare precantibus. Hoc igitur festo die atque sacro, is qui riserat Olympiae insiticium illum Pythagoram, cum videret accedere conspuendum istum atque superbum alienae orationis histrionem, cujus etiam mores accurate nosset, & reliquam vitae istius libidinem atque impuritatem, quaeque facere diceretur, & in quibus deprehensus fuerat, Suadeo, inquit ad sodalium quendam, devitemus infelicis occursus hoc spectaculum, qui sua praesentia jucundissimum nobis diem atrum (Apophrada) videtur facturus. Hoc ipsum nomen Apophrada *audiens Sophista, tanquam peregrinum & alienum Graecis nomen statim risit, & prioris illius risus nomine virum ulius est, ut quidem sibi videbatur, & apud omnes usurpabat hoc ipsum,* Apophras! Quid vero id rei est? fructus ne aliquis? an herba quaedam? an vas? an esculentorum quiddam vel poculentorum est *Apophras?* Equidem nec audivi unquam, neque intelligebam unquam, quid sibi velit.

9. *Talia iste contra hunc meum se disputare opinabatur, multumque* Apophradi *risum conflabat, ignarus nempe, ultimum se hoc ru-*

ναις, ϗ [e] θύσι, Νυμᾶ τῦ βασιλέως καλαγησαμβύε τὰς ἱερουργίας αὐτοῖς, ϗ πεπιστεύκασι τὺς θεὺς ἐν ἐκείνῃ μάλιστα τῇ ἡμέρᾳ χρηματίζειν τοῖς εὐχομβύοις. ἐν τοιαύτῃ τοίνυν ἑορτῇ ϗ ἱερομηνίᾳ ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος [f] ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ, ἰδὼν προσιόντα τ' κατάπτυστον, ϗ ἀλαζόνα, τ' τ' ἀλλοτρίων λόγων ὑποκριτὴν (ἐτύγχανε δὲ ϗ τ' τρόπον ἀκριβῶς εἰδὼς αὐτῦ, ϗ τ' ἄλλην ἀσέλγειαν, ϗ μιαρίαν τῦ βίυ, ϗ ἃ ποιεῖν ἐλέγετο, ϗ ἃ ποιῶν κατείληπτο) Ὥρα ἡμῖν, ἔφη πρός τινα τ' ἑταίρων, ἐκτρέπεσθαι τὸ δυσάντητον τῦτο θέαμα, ὃς φανεὶς ἔοικε τ' ἡδίστην ἡμέραν ἀποφράδα ἡμῖν ποιήσειν. [g] τῦτ' ἀκύσας ὁ σοφιστὴς τ' Ἀποφράδα, ὥς τι ξένον ϗ ἀλλότριον τ' Ἑλλήνων ὄνομα, ἐγέλα εὐθὺς, ϗ τ' ἄνδρα τῦ πάλαι ἐκείνυ γέλωτος ἠμύνετο, ὡς γῆν ᾤετο, ϗ πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, Ἀποφράς, τί [h] δὲ τῦτό ἐστι; καρπός τις, ἢ βοτάνη τις, ἢ σκεῦός; ἆρα τ' ἐσθιομένων ἢ πινομένων τί ἐστιν Ἀποφράς; ἐγὼ μὲν ὅτε ἤκυσα πώποτε, οὔτ' ἂν συνίην ποτὲ ὅ, τι ϗ [i] λέγει.

Ταῦθ' ὁ μὲν ᾤετο χτ' τῦτυ διεξιέναι, ϗ πολὺν ἐπῆγε τῇ Ἀποφράδι τ' [k] γέλων. ἐλελήθει δὲ [l] καθ' αὐτῦ τὸ ὕστατον τεκμήριον ἀπαι-

e Θύσι Νυμᾶ] Θύσιν ἅμα W. male. f Ἐπὶ] Ita dedit *Solan.* ex *Graev.* Ἐπὶ etiam marg. *A1.* Ὑπὸ Edd. & M. g Τῦτ'] Ταῦτ' marg. *A1.* h Δὲ] Δαὶ W. solus. i Λέγυ] Ita dedit *Solan.* ex W. Λέγοι Edd. priores. k Γέλων] Constare lectionem notat *Solan.* l Καθ' αὐτῦ] Sic dedi ex *P.* Κατ' αὐτῦ cett. & M.

77. Ὕστατον τὸ μύγυ] Euripides: οἱ δ', ὡς τάχιστ' ἤκυσαν ἑστάτων ὅπα, ἤτοι τὸ ὑπερίχυσαν, τὴν βασιλικήν. *G.*

48. Τρίτῃ] *Plutarchus* initio vitae *Ciceronis* p. 1578. f. ἡμέρᾳ τρίτῃ τ' νέων Καλανδῶν ὃν ἡ τὸν οἱ ἀρχαῖοι τύχον) ϗ θύσιν ὑπὲρ τῦ ἐγχωρίυ. V. *Schot.* Obs. 245. *Fab.* Mag. Rom. 198. *Herodian.* I. f. anni ineuntis diem primum ἱερομηνίαν vocat, ubi III. *Non.* accipit Lipsius, quod non probo, vid. *Lips.* excurs. ad *Tac.* Ann. XVI. AB. Ubi virum summa & eruditione, & industria conspicuum miror hunc Luciani locum fugisse, eo magis, quia nulli eorum quos laudat, scriptorum, hujus moris origo prima, a Luciano hic addita traditur. Vide *Strenarum orig.* *M. du S.*

55. Ὁ τότε γελάσας] Lucianus. *F.G.*

Ὁ τότε γελάσας ὁ Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ] *Is qui tunc in Olympia risit super supposititio Pythagora.* Vulgati ὑπὸ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ sub *supposititio isto Pythagora*, inquiunt interpretes, quod quid sibi velit, nemo dixerit. *F.G.G.*

56. Ὑπὸ τῷ] Forte ἐπὶ. Sic autem distinguendum. ὁ τότε γελάσας ὁ Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθ. &c. I. e. *super Pythagora. F.G.* Recte, ideoque ἐπὶ recepi, & comma post ἐκεῖνος sustuli. *F.F.R.*

77. Καθ' αὐτῦ] In omnibus libris nostris κατ' αὐτῦ. *M du S.*

ἀπαιδευσίας ἐκφέρων, ἐπὶ τούτῳ [a] τόνδε τὸν λόγον συνέγραψεν, ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν, ὡς δείξειε τὸν ἀοίδιμον σοφιστὴν τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων ἀγνοοῦντα, καὶ ὁπόσα καὶ οἱ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν καπηλείων εἰδείεν. ταῦτα μὲν ὁ ἔλεγχος.

ditatis contra se indicium proferre. Hac igitur causſa hunc libellum conſcripſit ille Poëta meus, *qui me ad vos praemiſit, ut oſtendat nobilem Sophiſtam communia Graecorum ignorare, quaeque de officinis etiam & cauponis homines norunt.* Iſta quidem Elenchus.

Ἐγὼ δὲ (ἤδη γὰρ αὐτὸς παρείληφα τὸ δράματος τὰ λοιπὰ) δίκαιος ἂν εἴην, τὰ ἐκ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἤδη λέγειν, οἷα μέν σε τὰ ἐν τῇ πατρίδι, οἷα δὲ τὰ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, οἷα δὲ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, οἷα δὲ τὰ ἐν Φοινίκῃ, καὶ Συρίᾳ, εἶτα ἐξῆς τὰ ἐν Ἑλλάδι, καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν, ἄνθρ κεφαλαιωδέστατα τῆς ἀπονοίας τῆς σῆς, καὶ κορυφὴ, καὶ κορωνὶς τοῦ τρόπου. ἐπεὶ γοῦν κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἰλιεὺς ὢν, τραγῳδοὺς ἐμισθώσω, χαιρὸς ἤδη σοι ἀκούειν τὰ σαυτοῦ κακά.

10. Ego vero (jam enim ipſe ſuſcepi quod reliquum eſt fabulae) jure meo jam poſſem, iſta *velut* e Delphico tripode dicere, quid in patria egeris, quid in Palaeſtina, quid in Aegypto, quid in Phoenice & Syria, quid deinde in Graecia & Italia: ac ſuper omnia, quae nunc Epheſi, quae quidem maxime capitalia & faſtigium amentiae tuae & *impoſita* moribus tuis coronis. Cum enim, quod eſt in proverbio, *Ilienſis ipſe tragoedos conduxeris*; jam decebat tua te mala audire.

Μᾶλλον δὲ ταῦτα μὲν μηδέπω· δεῖ

11. Sed potius iſta nondum: de *Apophra-*

[a] Τόνδε τὸν λόγον] Τὸν λόγον τόνδε W.

86. Ἐκ τοῦ Δελφικοῦ] Ὡς κεκρυμμένα μὲν, ἀληθῆ δὲ. G. (Corrupte ſcriptum erat κεκριμένα)

79. Συνέγραψεν, ἐμὲ] Legendum videtur συνέγραψεν ὁ ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν. *F. G.*

81. Καὶ ὁπόσα καὶ] Forſan καὶ ὁπόσα ἂν ἢ οἱ ἐπὶ τῶν, &c. *F. G.*

87. Πατρίδι] Infra c. 19. καλλίστῃ μητρὶ τῶν Φοινίκῃ ἁπασῶν vocat. Vide etiam Ἀπολογ. c. 19. *M. du S.*

90. Ἐφέσῳ νῦν] Hinc eſt quod Epheſi hunc libellum ſcriptum fuiſſe colligo; vid. etiam c. 22. *M. du S.*

93. Ἰλιεὺς ὢν τραγῳδοὺς] Proverb. pag. 892. *J. B.*

Ἰλιεὺς] Vid. Ἀπολ. c. 38. *Polyaen.* Strat. III. p. 229. Ilienſium meminit. *M. du S.*

96. Εἰπὲ γάρ μοι πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδος, καὶ Κυβέβης] Benedictus: *Dic mihi per Pandemum, & Genetyllidem, & Cybiben*, abſurde. Recte vidit *Palmerius* πάνδημον eſſe Veneris epitheton, nimirum eſt quae Lucretio dicitur *Vulgivaga Venus*. Hinc & in Mſ. legitur πρὸς τὴν Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδων. ſic ſane & *Ariſtoph.* in Θεσμοφοριαζούσαις.

Ὡς ἡδὺ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες,
Καὶ θηλυθριῶδες, καὶ κατιγλωττισμένον.

Quam ſuavis cantilena, o venerandae Genetyllides, & effoeminata & laſciva. Sed tamen Γενετυλλὶς etiam legitur apud eundem in Nubibus:

Ἦ δ' αὖ μύρα, κρόκα καὶ λαγλωττισμάτων,
Δαπάνης, λαφυγμοῦ, καλιάδος, Γενετυλλίδος ſc. ὄζει.

Haec vero unguentum, crocum obſcoena baſia.
Et ſumtus, & Crapulam, & Venerem, & Genetyllidem olet.

Dicuntur eſſe dii ſive Deae praeſides generationis. Vide antiqua ſcholia. Recte vero κυβέβη docti viri emendarunt. Non eſt Venus ſed magna mater, Cybele, quae & Graecis & Latinis *Cybebe* dicitur. Nam & in inſcriptionibus, & in antiquis membranis ſic appellatur, ut apud Phaedrum in codice Remenſi, ut olim mihi oſtendit vir dignitate & doctrina praecellens *Marquardus Gudius*, qui Regi Daniae eſt a conſiliis. Is etiam ubicunque *Cybele* legatur apud Poëtas ſecunda longa, aut *Cybelle* corrupte, libris antiquis auctoribus, reſcribendum affirmat *Cybebe*, aut *Cubebe*, quod veriſſimum, & in Prudentio jam emendavit *Nicolaus Heinſius*. Illius autem hic meminit propter ejus amorem erga Attin, & quia laſciviſſima fertur fuiſſe, ut ipſe Lucianus in dialogis Deorum indicavit. *J. G. G.*

Ibid. Πανδήμου] *Xenophontem* audi συμπος. p. St. Ed. 522. L. g. — Εἰ μὲν ἓν μία ἐστὶν Ἀφροδίτη, ἡ δίκαιαι, Οὐρανία τε καὶ Πάνδημος, οὐκ οἶδα — ὅτιγε μέντοι χωρὶς ἑκατέρα βωμοί τε εἰσὶ καὶ ναοὶ καὶ θυσίαι, τῇ μὲν Πανδήμῳ ῥᾳδιουργότεραι, τῇ δ' Οὐρανίᾳ ἁγνότεραι, οἶδα. De cujus templo Athenis vide *Athen.* XIII. p. 569. Confer & Noſtrum, Ἑτ. Δ. VII. & Δημοσθ. c. 13. *M. du S.*

97. Πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλ.] Eandem vim habet haec

phrade autem prius. Nam dic mihi, per ego te Vulgivagam, & Genetriculam, & Cybeben oro, quare tibi reprehenſione aut riſu dignum *Apophradis* nomen viſum eſt? Ita ſane. Nec enim erat Graecorum proprium; ſed alicunde quaſi comiſſatum venit illis a Celtarum, aut Thraeum, aut Scytharum colluvie. Tu vero (noſti enim Athenienſium omnia) ſtatim hoc excluſiſti, & praeconio de Graeco *ſolo* ejeciſti. Hinc riſus, quod barbare loquor, & peregrinum in morem, & terminos Atticos egredior. Verum enim vero quod aliud ita Athenienſibus patrium ſit, atque hoc nomen, qui magis quam tu norunt talia, dixerint: adeo ut citius Erechtheum & Cecropem peregrinos atque advenas eſſe Athenis oſtendas, quam *Apophrada* demonſtres non domeſticam eſſe indigenamque Atticae.

δὲ τ' Ἀποφράδα πρότερον. εἰπὲ γάρ μοι πρὸς [b] Παυδήμου, καὶ [c] Γενετυλλίδα, καὶ [d] Κυβήβης, τῆ σοι μεμπτὸν, καὶ γέλωτος ἄξιον τὄνομα εἶναι ἔδοξεν ἡ Ἀποφράς; νὴ Δί', ἐπεὶ γ' ἦν τῶν Ἑλλήνων ἴδιον, ἀλλὰ πόθεν [e] ἐπεισκωμάσαν αὐτοῖς ἀπὸ τ' πρὸς Κελτοὺς ἢ Θρᾴκας, ἢ Σκύθας, ὀπιμιξίας. σὺ δὲ (ἅπαντα γὰρ οἶσθα τὰ τ' Ἀθηναίων) ἐξέκλεισας τοῦτο εὐθὺς, καὶ ἐξεκήρυξας τῆ Ἑλληνικῆ. καὶ ὁ γέλως ὅτι τοῦτο, ὅτι βαρβαρίζω, καὶ ξενίζω, καὶ ὑπερβαίνω τοὺς ὅρους τοὺς Ἀττικούς. καὶ μὴν τί ἄλλο ἔστως Ἀθηναίοις ὀπιχώριον, ὡς τοῦτο τὄνομα, φαίης ἂν οἵγε σοῦ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα εἰδότες; ὥστε θᾶττον ἂν Ἐρεχθέα, καὶ τ' Κέκροπα, ξένους ἀποφήναις, καὶ ἐπήλυδας εἶναι τῶν Ἀθηνῶν, ἢ τ' Ἀποφράδα δείξειας οὐκ οἰκείαν καὶ αὐτόχθονα τ' Ἀττικῆς.

Παλ-

b Παυδήμου] Τῆς addit *Solan.* non dicens unde. *c* Γενετυλλίδα] Γενετυλλίδων male *J.* & marg. *Al.* *d* Κυβήβης] Recte fic *J.* Κυβίβης male Edd. cett. & M. *e* Ἐπεισκωμάσαν] Nil mut. Edd. & M.

97. Καὶ Γενετυλλίδων] Εἰς ἀφροδίσια σκῶψαι βουλόμενος τ' καποδαίμονα τοιοῦτοι, τοῖς τοιούτοις αὐτὸν ὁμοίωσιν ὀρκοῦσαι διήγουσιν, ἃ προδήλως τ' αἰχρᾶς Ἀφροδίτης εἰσὶν ἐπίθετα. *V.*

Γενετυλλὶς δαίμων ἀφ' ἧς τὴν Ἀφροδίτην γενέσεως αἰτίας. ob quod & appellata ſic. οἱ δὲ περὶ τὴν Ἄρτεμιν φασιν τ' τοκετῶν ἐφόρους. καὶ πάλιν ἀφ' ἧς τὴν γένεσιν. *Ariſtoph.* ἀφ' τὸ μιλᾶν, ὃ πότνια Γενετυλλίδες, καὶ θηλυδριῶδες & καλλιγλωττισμόν, καὶ μανδαλωτόν. Γενέτυλλις, ἤτοι ἡ Ἀφροδίτη, ὡς γενέσεως αἰτία. *G.*

12. Ἐπήλυδας] Ἐῶνς, ἐποίκους. *G.*

haec obteſtatio, ſeu adjurationem malis, quam in libello *contra Indoctum* c. 3. illa *Libaniſtidis* mentio. Videtur autem etiam Γενετυλλὶς parum honeſta jam *Ariſtophanis* aetate fuiſſe, cujus loca jam laudata *Graevio*. Hanc ipſam ob cauſſam auſus ſum non *Genetricem* hic reddere, quod honeſtum Romae, ac tantum non ſeverum numen eſt, ſed *Genetriculam*. *J. M. G.*

Πρὸς Παυδήμου] Non ſatis video cur articulum neceſſario inſertum velit *Solan.* Nam in his formulis articulus frequentius omitti amat, ut ſupra *Bacch.* c. 5. πρὸς Χαρίτων. infra c. 16. πρὸς Ἀδώνιδος, quae adſeveratio eadem eſt, atque hic. Dein c. 26. pr. Πρὸς θεῶν. item c. 28. πρὸς θεῶν εἰπέ μοι. & c. 31. f. πρὸς Διός. Ac *Diſp.* c. 9. πρὸς Φιλίου. Et crebro alibi. Verum & addi interdum articulum, quis inficiabitur? nam & paullo ſupra, *Adv. Indoct.* c. 3. Πρὸς τ' Λιβανίστιδος. Sed ideo non inſerendus, ubi ab Libris abeſt. *J. F. R.*

Ibid. Γενετυλλίδος] In *J.* uti in Mſſ. Gr. Γενετυλλίδων. quam ſcripturam ſciolus aliquis invexerit, qui cum Ἔρωτ. c. 42. Γενετυλλίδες plurali numero legiſſet, & hic ita legendum eſſe credidit: ſed longe alia ratio eſt; ſervandaque omnino vulgata, quamvis *Pauſanias* etiam plurali numero habeat p. 2. 3. *M. du S.*

98. Κυβίβης] Corrige Κυβίβης. *Heſych.* Κυβίβη, ἡ μήτηρ τ' θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη. Depravate apud *Heſych.* Κυβήκη legitur, pro Κυβίβη. *Suid. Euſt.* *F. G.*

Κυβίβης] Conf. infra Τραγοπ. vſ. 30. *M. du S.*

99. Νὴ Δία] Ἀποσιώπησις hic noranda eſt. *M. du S.*

5. Ἑλληνικοῦ] Ἔθους aut ſimile quid ſubaudiitur. *F. G.*

13. Ἀποφράδα] Ad hoc verbum *J. Brod.* Miſc. p. 2. c. 17. p. m. 498. haec commentatur: Notatus eſt, (aiſ) a quodam Lucianus, ut ex ejus ſcriptis cognoſcimus, quod vocem hanc ἀποφράς, perinde ac barbaram uſurpaſſet: quam vel uno hoc argumento ἑλληνικωτάτην probare poſſem, quod eam *Plato* νόμων ζ. in ore habuerit: ὁπόταν ἡμῖν μὴ καθαρά τινες, ἀλλ' ἀποφράδες ὦσι. *Plutarch.* ὃν ἐν ἴσῃ ἡμέρᾳ ἀγνισθέντα προσθέμενος, ἵνα & ταύτην ἐξ ἀποφράδος & σκυθρωπῆς ἱλαρὰν, καὶ προσφιλῆ Ῥωμαίοις ποιήσωμεν. *Dionyſ. Halic.* Τῶν δὲ ἡμέραν ἐκείνην, ἐν ᾗ τὸ πάθος ἐγένετο, μιαινόντων τε & ἀποφράδα τίθεται. Id eſt atram, inauſpicatam & neſtam. Dicitur & ἀποφὰς ἀφθογγος, meo judicio parum ſcite. *Aul. Gell.* L. IV. c. 19. *Religioſi dies dicun-*

Πολλὰ μὲ γάρ ἐστιν, ἃ ἡ αὐτοὶ κατὰ ταὐτὰ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομάζουσιν, ἀποφράδα δὲ μόνοι ἐκεῖνοι τὴν μιαρὰν, καὶ ἀπευκτὴν, καὶ ἀπαίσιον, καὶ ἄπρακτον, καὶ σοὶ ὁμοίαν ἡμέραν. ἰδοὺ καὶ μεμάθηκας ἤδη ὁδῷ παρεργον, τί βούλεται αὐτοῖς ἡ ἀποφρὰς ἡμέρα, ὅταν μήτε αἱ ἀρχαὶ χρηματίζωσι, μήτε εἰσαγώγιμοι αἱ δίκαι ὦσι, μήτε τὰ ἱερὰ ἱερουργῆται, μήθ' ὅλως τι τῶν αἰσίων τελῆται, αὕτη ἀποφρὰς ἡμέρα.

12. Multa enim sunt, quae ipsi eodem modo, ac reliqui homines, appellant. *Apophrada* autem soli isti, atrum, & abominandum, & infaustum, & inauspicatum, & similem tibi diem. Ecce jam obiter didicisti, quid sibi velit apud illos dies *Apophras*: cum neque magistratus sui copiam faciunt, neque in jure aliquis conveniri potest, neque sacra peraguntur, neque omnino rerum, quas faustas esse volumus, quidquam peragitur: illa dies *Apophras* est.

Ἐνομίσθη δὲ τοῦτο ἄλλοις ἐπ' ἄλλαις αἰτίαις, ἢ γὰρ ἂν ἡττηθέντες μάχαις μεγάλαις, ἔπειτα ἔταξαν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰ τοιαῦτα ἐπεπόνθεισαν, ἀπράκτους καὶ ἀκύρους τῶν ἐννόμων πράξεων εἶναι, ἢ χμὴ, νὴ Δία. καίτοι ἄκαιρον ἴσως, καὶ ἔξωρόν γε ἤδη, γέροντα ἄνδρα μελαπαιδεύειν, καὶ ἀναδιδάσκειν τὰ τοιαῦτα, μηδὲ τὰ πρὸ τούτων εἰδότα. πάνυ γοῦν τοῦτ' ἐστὶ τὸ λοιπὸν, καὶ ἐκμάθῃς αὐτὸ, πᾶν ἡμῖν εἰδὼς ἔσῃ. πόθεν γὰρ, ὦ οὗτος; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα [a] κἂν ἀγνοῆσαι συγγνώμη, ὁπόσα ἔξω τοῦ πολλοῦ πάτου, καὶ ἄδηλα τοῖς ἰδιώταις· ἡ ἀποφράδα δὲ, οὐδὲ βεληθεὶς ἄν, ἄλλως εἴποις. ἓν γὰρ τοῦτο καὶ μόνον ἁπάντων τοὔνομα ἔστω, [b] φησί τις.

13. Illud vero aliis aliisque de caussis receptum est. Aut enim magnis superati praeliis, deinde dies hosce, quibus talia illis evenerant, nefastos esse constituerunt, quibus nihil legitimae actionis, ita quidem ut ratum deinde esset, posset suscipi: aut etiam per Jovem . . . . Quamquam intempestivum forte, & serum nimis jam, aliter instituere senem hominem, ac de novo docere talia, qui neque ea, quae praecedunt, noverit. Nimirum, *dicas forte*, hoc est *solum* reliquum: & hoc si discas, futurum ut omnia deinde noveris. Unde enim, mi homo? Reliqua enim si ignores, condonandum fuerit, quae extra communem *quasi* viam; & plebejis incognita: sed *apophrada*, ne si velis quidem, aliter dixeris. Unum nempe hoc & solum omnium nomen hoc esto, dicit *forte* aliquis.

Ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὀνομάτων τὰ μὲ

14. Sed de veteribus quoque nominibus alia

a Κἂν] Καὶ Fl. b Φησί] Nil mut. Edd. & M. Leg. φήσει.

tur tristi omine infames, impeditique, in quibus & res divinas facere, & rem quampiam novam exordiri temperandum est. Ego, pace Gellii, fastos dies voco, quibus fari licet praetori tria verba solemnia: *Do, dico, addico*: quorum primum ad actiones, quibus rem dari petimus: secundum ad facta vel rei vindicationem; postremum ad exsecutiones pertinet, sicut & *adjudico*. His contrarios *nefastos* recte Latineque nominari pugno. Ovid. *Ille nefastus erit, per quem tria verba silentur*. Horat. *Ille & nefasto te posuit die*. Varro: *vocantur dies nefasti per quos dies nefas fari praetorem, do, dico, addico*. &c. (*Horatii* ille locus est 2. Od. 13. 1. *Ovidii* 1. Fast. 47. Sed haec posteriora jam pueri sciunt. Addidi tamen, quia *Brodaeus* commentator primus Luciani dixit, & illo tempore nondum cuilibet nota erant. *J.F.R.*

30. Νὴ Δία] Hic aliquid desiderari videtur. *F.G.* Desideratur quidem; sed studio omissum, ἀποσιώπησις enim est. Et in marg. Parisinae additum: *Praecisio.* *J.F.R.*

Ibid. Ἔξωρον] Idem quod ἀφῆλιξ, de quo v. c. 15. *J.F.R.*

35. Κἂν ἀγνοῆσαι] Κἂν ἀγνοήσαις legendum videtur. *F.G.* Non male; sed non plane necessarium, si comma, quod feci, auferatur, ut constituatur συγγνώμη τῷ ἀγνοῆσαι. *J.F.R.*

39. Τοὔνομα] Post τὸ, τοὔνομα, τελεία στιγμὴ ponenda videtur. *F.G.*

40. Φησί τις] Ita emendandum fuit, pro φησί, quod in omnibus libris nostris est, etiam in M. *M. du S.*

Φησί] Φήσει *Solan.* edi voluit. Facerem, si auctoritas librorum accederet. Interea cum eo sentio, cum li-

alia dicenda sunt, alia minus: quae nimirum non usitata vulgo, ne perturbemus audientes, auresque eorum quibuscum versamur, vulneremus. Ego vero, bone vir, peccaveram, si ad te ista de te dixissem; oportebat enim, oportebat aut Paphlagonum, aut Cappadocum, aut Bactrianorum vernacula tecum agere, ut intelligeres, quae dicerentur, & auditu tibi essent jucunda. Sed apud Graecos reliquos Graeca, puto, lingua utendum est. Deinde cum Attici etiam diversis temporibus multa in lingua sua mutaverint, hoc inter praecipua nomen remansit, ita semper dictum, & ab omnibus.

15. Dicerem etiam eos, qui ante nos hoc nomine usi sunt, nisi & ea ratione te perturbaturus essem, peregrina tibi & incognita poëtarum, ac rhetorum, & historicorum nomina recensendo. Potius nec ego tibi, qui dixerint, nominabo. Omnes enim norunt. At tu mihi unum si ostenderis antiquorum non usum eo nomine, aureus, ajunt, stabis Olympiae. Etsi, quisquam senex & devexa aetate haec talia ignorat, idem mihi videtur ignorare, Athenas urbem esse in Attica, & in Isthmo Corinthum, & Spartam in Peloponneso.

16. Reliquum illud forte tibi fuerit, uti

λεκτέα, τὰ δ' ὄ, ὁπόσα αὐτῷ μὴ συνήθη τοῖς πολλοῖς, ὡς μὴ ταράττοιμεν τὰς ἀκοὰς, καὶ τιμρώσκοιμεν τ συνόντων τὰ ὦτα. ἐγὼ δὲ, ὦ βέλτιστε, πρὸς μ σὲ ἴσως ταῦτα εἰ σῦ εἰπὼν, ἥμαρτον, ἐχρῆν γ, ἐχρῆν ἢ κτ' τὰ Παφλαγόνων, ἢ Καππαδοκῶν, ἢ Βακτρίων πάτρια διαλέγεσθαί σοι, [c] ἕως ἐκμάθῃς τὰ λεγόμενα, καὶ σοὶ ἀκοὴν ἡδέα· τοῖς δ' ἄλλοις Ἕλλησιν, οἶμαι, καθ' Ἑλλάδα γλῶτταν συνεῖναι χρή. εἶτα καὶ τῶν Ἀττικῶν κτ' χρόνους τινὰς πολλὰ ἐντρεψάντων τ αὐτῶν φωνῆς, τοῦτο ἐν τοῖς μάλιστα τοῦνομα διετέλεσεν, ὅτως ἀεὶ, καὶ πρὸς ἁπάντων αὐτῶν λεγόμενον.

Εἶπον ἂν καὶ τοὺς πρὸ ἡμῶν κεχρημένους τῷ ὀνόματι, εἰ μὴ καὶ ταύτῃ σε διαταράξειν ἔμελλον, ξένα σοι καὶ ἄγνωστα ποιητῶν, καὶ ῥητόρων, καὶ συγγραφέων ὀνόματα [d] διεξιών. μᾶλλον δὲ οὐδ' ἐγώ σοι τοὺς εἰπόντας ἐρῶ. πάντες γ ἴσασιν. ἀλλά σύ μοι ἕνα τ πάλαι δείξας καὶ κεχρημένον τῷ ὀνόματι, Χρυσοῦς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ [e] στάθητι. καίτοι, ὅστις γέρων ὢν, καὶ ἀφηλιξ, τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖ, δοκεῖ μοι ὅτι καὶ Ἀθῆναι πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ Κόρινθος ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ, καὶ Σπάρτη ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, μὴ εἰδέναι.

Λοιπὸν ἴσως ἐκεῖνό σοι λέγειν, ὡς τὸ μ ὄνο-

[c] Ἕως] Sic Edd. & M. Ὡς emendat *Solan.* [d] Διεξιών] Bene sic plurimae. Διεξιὼν *J.* [e] Στάθητι] Στάχυον *W.* male.

64. Ἀφῆλιξ] *Proverb. V.*

librorum vulgo scribo. *J. F. R.*

42. Οὐ, ὁπόσα] Cur sequente vocali adspirata, non scriptum est ὅχ; vid. Codd. vett. *F. G.*

Οὐ, ὁπόσα] Nihil varietatis reperio. Sed quia periodus claudítur, vel saltem vox quiescit post οὐ, & vel punctum minus potuisset poni, ideo non opus erat οὔχ scribere, quia sic adspiratio sequens non conjungitur cum οὐ. *J. F. R.*

48. Ὡς] In omnibus libris nostris ἴως, quod cum ferri non posset, ego mutavi. *M. du S.*

51. Συνῆσθαι] A σύνειμι, unde συνουσία, non a συνίημι, συνῆκα &c. *conversor, conversatio.* *F. G.*

52. Ἐντρεψάντων] Sic T. II. *Quom. Hist.* c. 15. οὐ ὀλίγον ἐντρέψας. *M. du S.*

53. Ἐν τοῖς μάλιστα] Supra T. II. *Gall.* c. 24. πάλαι δ' πόλεων τὸ ταῖς μάλιστα. Vid. de hac phrasi Cl. *Hemsterh.* T. I. p. 3. τὸ τοῖς μάλιστα ὠδύνιμον. *J. F. R.*

62. Χρυσοῦς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ στάθητι] Proverb. *J. B.*

Χρυσοῦς] Virg. *Et eris mihi magnus Apollo. M. du S.*

Χρυσοῦς &c.] Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. ep. 30. f. Nam habuimus crebro, ut plura addere nolim. *J. F. R.*

64. Ἀφῆλιξ] *Alciphr.* I. Ep. 6. etiam comparativo utitur scribens: ἀλλ' ὡς ἀφηλικίστερον, καὶ γναμψάλαν συνών. *J. F. R.*

ὄνομα ἤδεις, ἡ δὲ χρῆσιν αὐτῆ ἄκαιρον ἠτιάσω· φέρε δὴ κἀγὼ ὑπὲρ τούτου πρὸς σὲ ἀπολογήσομαι τὰ εἰκότα, σὺ δὲ πρόσεχε τὸν νοῦν, εἰ μὴ πάνυ ὀλίγου σοι μέλῃ τοῦ μηδὲν εἰδέναι. [a] εἰ οἱ πάλαι πολλὰ τοιαῦτα πρὸ ἡμῶν ἀπέρριψαν ἐς τοὺς σοὶ ὁμοίους ἕκαστοι τοῦ τότε· ἦσαν γὰρ κἀκεῖνοι τότε, ὡς τὸ εἰκὸς, βδελυροί τινες ἐς τὰ ἤθη, καὶ μιαροὶ, καὶ κακοήθεις τὸν τρόπον. καὶ ὁ μὲν Κόθορνόν τινα εἶπεν, εἰκάσας αὐτοῦ τὸν βίον, ἀμφίβολον ὄντα τοῖς τοιούτοις ὑποδήμασιν· ὁ δὲ Λυπάν, ὅτι τὰς ἐκκλησίας θορυβώδης ῥήτωρ ὢν, ἐπετάραττεν· ὁ δὲ Ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καθεῖτο ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε, καὶ διεγέλα, καὶ παιδιὰν ἐποιεῖτο τὴν σπουδὴν τοῦ δήμου· [b] μὴ δῶς οὖν καμοὶ, πρὸς Ἀδώνιδος, εἰκάσαι

dicas, nomen quidem te sciviſſe, ſed uſum intempeſtivum a te eſſe reprehenſum. Age igitur, pro hoc etiam, ut par eſt, cauſſam dicam, tu vero animum adverte, ſi non nimis parum tua referre putas, nihil ſcire. Si antiqui multa id genus antè nos jecerunt in tui ſimiles ſuae quisque aetatis: (fuerunt enim tum quoque, ut vero ſimile eſt, abominandi quidam moribus, & impuri, & malefica vita) & alius Cothurnum quendam appellavit, vitam illius depingens, quae talibus calceamentis comparari poſſet; alius Rabiem, quod conciones tumultuoſus orator perturbaret; alius ſeptimum, quod ut pueri ſeptimis *cujusque menſis* diebus, ſic ille in concionibus luderet, rideretque, ac ludibrio ſibi ſeriam rem populi haberet: nonne igitur mihi etiam hoc, per Adonidem, dederis, uti comparem hominem undi-

a Εἰ] Deeſt in *Fl.* & W. b Μὴ] Delet *Marcil.* adeſt in Edd. & M.

71. Ἠτιάσω] Ἐμέμφε. *V.*

77. Βδελυροὶ] Αἰχροποιοί. *G.*

78. Κόθορνον] Theramenem ita dictum fuiſſe veterum multi prodidere. V. *Suid.* & ſupra Ἔρωτ. c. 50. *M. du S.*

Κόθορνον] *Pollux* 7, 90. ſeq. inter genera calceorum, ὁ δὲ κόθορνος ἑκάτερος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. εἶδος δὲ τὸν Θηραμένειον κόθορνον ἐκάλουν, ἀφ' οὗ περὶ τὴν πολιτείαν ἀμφοτεριζόμενον. *J. M. G.*

80. Λυπάλιον] An Λυσίαν; quaſi δυσκαὶ ἄνεμον. Placet. *F. G.*

Λυπάλιον] Quo hic reſpexerit, ut & in ſequenti exemplo, ignoratur. Legimus apud *Ælianum* de Deotimo Athenienſi, qui χώρᾳ etiam audiebat. V. H. II. 41. *M. du S.*

Λυπάλιον] Quid rei aut vocis aut formae ſit λυπάν, neſcio an aliquis temere dixerit. Illud ſatis docet orationis tenor, poſtulari primo nomen appellativum rei, non hominis; deinde tale nomen, quod ad ſignificandum hominem *turbulentum in concionibus* aptum ſit. Dum quis melius quid vel ex libris vel ex ingenio proferat, ſuſpicari licebit, fuiſſe a Luciani manu λύσσαν. Qui ad luxuriem librariorum circa ductus geminati ſigma & caſus in αν attendit, ei non improbabilis, puto, hac parte conjectura noſtra videbitur, quam reſpectu ipſius rei commendat ſimilitudo, quae intercedit, inter illud furoris genus, quod λύσσαν Graeci vocant, quod nempe levi morſus aut ſalivae contagio communicatur ac transfunditur; atque inter ſeditioſos demagogi alicujus aut tribuni *furores*, quibus implere & quaſi inficere velut contagione quadam alios ſolent. Vid. inſignis locus ſupra *Nigrin.* c. 38. it. alius in fine *Philopſeudis*, & tertius in *Philopatr.* c. 22. *J. M. G.*

82. Ὁ δὲ ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες οἱ τοῖς ἑβδόμαις, καθεῖτο ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε] Interpres: *Rurſus alius Hebdomam, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ille etiam in concionibus luderet.* Hac ſeptimae dies non ſunt ſabbata, quorum *Sueton.* in Tib. meminit: *Diogenes Grammaticus diſputare ſabbatis Rhodi ſolitus, venientem, ut ſe extra ordinem audiret, non admiſerat: ac per ſervulum ſuum in ſeptimum diem diſtulerat*, ut exiſtimat vir magnus. ſed ſeptimos dies cujuscunque menſis, quos hebdomades lunae dixit *Gellius* XV, 2. Illi dies ſacri erant Apollini, quia ſeptima luna Thurgalionis natus erat, ut conſtat ex *Heſiodo* in ἔργοις ϵ ἡμέραις, v. 770. Vide ibi Proclum Convivia tum agitabant, & pueri ludebant. Septimus quoque dies poſt recens natum infantem a patribus familias celebrabatur, quippe quo nomen ei imponebatur, quamvis hoc alii decima facerent. Vide *Harpocrationem* in ἑβδομευόμενον. Sed haec ſeptima dies huc non pertinet, ſed illa ſeptima menſis. De qua vide viros doctiſſimum *Meurſium* Graecia feriata in ἑβδόμη, & *Seldenum* de jure naturae & gentium III, 17. *J. G. G.*

Ibid. Ἑβδόμην] Fruſtra ſunt, qui ex hoc Luciani loco, aliisve ſimilibus, morem per ſeptimanas numerandi elicere conantur. Septimus enim hic dies, menſis ſeptimus eſt, ut ex *Gellio* patet L. XV. c. 2. Apol-

dique malum, flagitio omni innutritum, inauſpicato diei atque infauſto.

17. Nos etiam claudos dextro pede averſamur, & maxime ſi mane illos videamus: & ſi quis aut exſectum videat aut caſtratum, aut ſimiam, ad primum domo egreſſum, in ſua veſtigia reverſus redit, auguratus non bonas ſibi futuras illius diei actiones, poſt malum illud atque obſcenum primum omen. In principio vero, atque in foribus, primoque egreſſu, ſummoque velut mane totius anni, ſi quis videat cinaedum, facientem infanda patientemque, notabilem hac ipſa re, ruptumque & vietum, & tantum non nomine ſuorum operum appellatum, impoſtorem, praeſtigiatorem, perjurum, perniciem, παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἀπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ καὶ ἀπαισίῳ;

Ἡμεῖς δὲ τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ ἐκτρεπόμεθα, καὶ μάλιστα εἰ ἔωθεν ἴδοιμεν αὐτούς. κἂν εἴ τις βάκηλον ἢ εὐνοῦχον ἴδοι, ἢ πίθηκον, εὐθὺς ἐξιὼν τῆς οἰκίας, ὅπη πόδα ἀναστρέφει, καὶ ἐπανέρχεται, οὐκ ἀγαθὰς μαντευόμενος τὰς ἐφημέρους ἐκείνας πράξεις ἔσεσθαι αὐτῷ, ἅτε πονηρῷ τῷ πρώτῳ καὶ δυσφήμῳ κλαδονίσματι. ἐν ἀρχῇ δὲ, καὶ ἐν θύραις, καὶ ὅπι τῇ πρώτῃ ἐξόδῳ, καὶ ἔωθεν τοῦ ἅπαντος ἔτους, εἴ τις ἴδοι κίναιδον, καὶ ἀπόρρητα ποιοῦντα, καὶ πάσχοντα, ὀπίσθιον ἐπὶ [c] τούτῳ, καὶ ἀπερρωγότα, καὶ μονοῦχὶ τοὔνομα τῶν ἔργων αὐτῶν ὀνομαζόμενον, ἀπατεῶνα, γόητα, ἐπίορκον, ὄλεθρον, κύ-

[c] Τούτῳ] Τούτου W.

pollini ſacer; (v. *Graev.* not. ad Heſ. *ἔργ.* 770.) non in orbem recurrens ſeptimus quisque. Quod eo magis monitum oportuit, quia ſummo viro *H. Grotio* fraudi fuiſſe video. Adde *Plut.* Συμπ. VIII. 1. 1277, 2. Et 1467. f. *Meurſ.* Gr. fer. in ἑβδόμῃ. Et *Spanh.* 657. Et Noſtr. Δικ. c. 12. *M. du S.*

85. Μὴ δῶς ὦν κἀμοὶ] Δῶς ὦν κἀμοὶ, extrita negatione. *Th. M.*

Μὴ δῶς &c.] *Non dederis?* &c. interrogative. *F.G.* Bene, & ſecutus ſum; adeoque μὴ jam ſervandum. *J.F.R.*

Μὴ δῶς ὦν κἀμοὶ πρὸς Ἀδώνιδα εἰκάσαι παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἀπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ καὶ ἀπαισίῳ] Vindicanda eſt prima hujus orationis vocula μὴ, quam exteri jubet *Marcilius*. Etenim ſi recte attendatur, adeo ea non exterenda eſt, ut ſi abeſſet, inculcanda neceſſario foret, ad fulciendum ſenſum. Diſputat Lucianus contra eum, a quo accuſatus fuerat, inepte & barbare locutus eſſe, qui ipſum appellaſſet ἀνόσιον. Poſt multa tamdem dicta, ita pergit pag. praecedenti, D. *Tu vero animum adverte (niſi plane non curae tibi ſit, ignorantem eſſe) ſi veteres ante nos in eos, qui tibi ſimiles tum erant, talia multa, quale eſt* ἀνόσιον, *jactarunt (erant enim etiam tum, ut verosimile eſt, aliqui abominandis moribus, peſſima & ſiniſtra indole; atque alius quidem dixit quempiam Cothurnum, vitam ejus ambiguam comparans his calceamentis; alius vero dixit alium Lypaëa, quod orator tumultuoſus conciones ſoleret turbare: alius dixit alium Hebdomen, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ipſe etiam in concionibus luderet & rideret, ſeriumque populi ſtudium in ludum verteret) nonne itaque, per Adonin, & mihi conceſſeris, hominem, omni malitiae adſuetum, comparare diei atro ac inauſpicato?* Operae fuit, totam hanc periodon ponere, ut ei univerſae lux accederet, quam non nimia interpretum diligentia offuſcarat. Duae, quarum notas inſerui, parentheſes inſunt, & eis conſideratis, ſenſus eſt planiſſimus. Liquet quoque, per ſignum interrogandi hanc orationem claudendam eſſe; quod & in Graecis fieri debet; idque diligenter obſervatum eſſe video a Florentinis. *J.J.*

86. Πρὸς Ἀδώνιδα] Similis obteſtatio iis, quas per Πάνδημον & Genetyllida conceptas, itemque per Libanitida, jam vidimus hic c. XI. *J.M.G.*

89. Τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Intell. ποδί. *Plin.* 28, 3. *f.* 7. *Deſpuimus comitiales morbos, hoc eſt contagia regerimus. Simili modo & faſcinationes repercutimus, &* dextrae clauditatis occurſum. *J.M.G.*

Ibid. Χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Sic libri omnes noſtri; haud ſane commode. *M. du S.*

Ibid. Τῷ δεξιῷ] An a dextra vel ad dextram, intellecto converſi, an dexteritate? Ἐπίκω. *F.G.*

91. Ἢ εὐνοῦχον ἴδοι] Vid. ſupra *Eun.* c. 6. *M. du S.* Adde *Brod.* Miſcel. P. 2. p. 509. qui veterum de hac ſuperſtitione teſtimonia, Chryſoſtomi, Luciani, Appiani, Plutarchi, Senecae, Xenophontis, Juvenalis, Suetonii, ac Ciceronis, profert. *J.F.R.*

96. Κλαδονίσματι] Nihil hic varietatis invenio. At ſupra *Amor.* c. 39. in δυσκλαδονίσμῳ fluctuabat ſcriptura, quam ad hanc adcommodavi, quia & conſtans, & cum *Suida* aliisque convenit. *J.F.R.*

98. Τοῦ ἅπαντος ἔτους] Subaudi τὸ, ἄλλο, i. e. ἄλλο παντὸς ἔτους. *F.G.*

4. Κύ-

κύφωνα, βάραθρον, μὴ φύγῃ, μηδ' εἰκάσῃ τοῦτον ἀποφράδι ἡμέρᾳ;

carcerem, barathrum, non fugiat? non atro hunc diei comparet?

Ἀλλ' οὐχὶ σὺ τοιοῦτος; οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο, εἰ ἐγὼ τὴν ἀνδρίαν οἶδα τὴν σὴν, ὅσγε καὶ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τούτῳ μοι δοκεῖς, ὅτι μὴ ἀπόλλυταί σοι ἡ δόξα τῶν ἔργων, ἀλλὰ πᾶσι δῆλος εἶ καὶ περιβόητος. εἰ δὲ καὶ ὁμόσε χωρήσειας, καὶ ἀρνήσαιο μὴ τοιοῦτος εἶναι, τίσι πίστὰ ἐρεῖς; τοῖς πολίταις τοῖς σοῖς (ἐκεῖθεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον) ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖνοι τὰς πρώτας σου [a] τροφὰς, καὶ ὡς ἑαυτὸν [b] σεαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ προλιώτῃ, συμπεριεφθείρου πάντα ὑπηρετῶν, ἄχρι δή σε τὸ τῆς λόγου τοῦτο, ῥάκος πολυχειδὲς ἐργασάμενον, ἐξέωσε.

18. Verum nonne talis tu es? Non negaveris, si fortitudinem tuam novi, qui etiam multum tibi ea in re placere videaris, quod non periit tibi fama operum, sed manifestus es omnibus & famosus. Si vero manum conferere velis ac negare te talem esse: quibus fidem dictorum facies? civibusne tuis? inde enim incipere aequum est. Sed norunt illi prima tua alimenta, & quomodo deditus tua voluntate perdito illi militi cum illo corruptus fueris, in omnibus ei subserviens, donec te lacerum, quod ajunt, pannum cum effecisset, exegit.

Κἀκεῖνα [c] μέμνηνται, ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ἐνεανιεύου, τοῖς ὀρχησταῖς ὑποκρινόμενος, καὶ συνταγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. οὐδεὶς γὰρ πρὸ σοῦ ἂν εἰσῆλθεν εἰς τὸ θέατρον, οὐδ' ἂν ἐμήνυσεν, ὅ, τι τὄνομα τῷ δράματι· ἀλλὰ σὺ κοσμίως πάνυ, χρυσᾶς ἐμβάδας ἔχων, καὶ ἐσθῆτα τυραννικὴν, προ-

19. Etiam illa meminerunt, ut probabile est, quomodo in scena adolescentem te validum ostenderis, cum saltatoribus accommodares operam tuam, & dux gregis esse postulares. Nemo enim te prius in theatrum prodibat, neque quod nomen esset fabulae indicabat. Sed tu decenti habitu, aureis indutus calceis, vesteque tyrannica prae-

a Τροφὰς] Nil mut. Edd. nec M. Τροφὰς C. b Σεαυτὸν] Ταυτὸν W. c Μέμνηται] Bene Edd. longe plurimae & M. Μέμνηται male Va. ait Solan. sed fluctuante scriptura.

4. Κύφωνα] Κύφωνες ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τραχήλους τῶν καλαδίκων, ἵνα μὴ κύπτωσιν (1) ἀνακύψωσι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, ὦ τύμπανα, ὦ κύφωνες, οὐκ ἀρίζετε; κύφων δέ ἐστι δίσμος ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιὸν, οἱ δὲ (2) καλοιὸν ὀνομάζουσιν. ἔνθεν ὁ ποιητὴς ἄνθρωπον κύφων τεθραμμένον ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ (3) κυφωνισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. (4) Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δισμίους κύπτειν. ἐὰν δέ τις θρασυνόμενος τὰ οὐ τῷ νόμῳ παρ' ἑαυτὸν (5) ποιήσηται, διδόσθω τοῖς κύφωσι πρὸς τῷ ἀρχείῳ ἡμερῶν ν'. ἐπιρρεόμενος μίλιτι γυμνὸς ὁ γέλωτος, ἵνα ᾖ μελίτειος καὶ μυίαις δίκτυον. (6) τῷ δὲ χρόνῳ διελθόντος κατὰ κριμάτων ἀθῶος εἶναι, τολμᾷ γυμνασιαρχεῖν (7) περιβάλλεται. V.

20. (8) Νεανιεύεσθαι] Νέος ἔργα ποιεῖ, κομπάζεται, καινὰ (9) τολμᾷ, ἐγκαυχᾶται. V.

(1) Erat in Mf. prima duntaxat hujus vocis syllaba, sed reliquas ex *Suida* supplevimus, indidemque quaedam in sequentibus manifesto corrupta emendavimus: utrobique enim res iisdem verbis exprimebatur, exceptis pauculis, ut ex collatione satis liquebit. Superiora etiam de Ariphrade ex *Suida* emendata. *J. Cler.*

(2) Καλοιὸν] Exc. *G.* κλοιὸν, οἱ δὲ καλοὶ. C. κλοιὸν, οἱ δὲ καλοὶ.

(3) Κυφωνισμὸς] Exc. *G.* κυφωτισμὸς. Lege κυφωνισμός. C. κυφατισμός.

(4) Ἀρχ. δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλ.] Κύφων δυσχερὴς καὶ ὀλέθριος καὶ ἀστηρός.

(5) Ποιήσηται] Ποιήσεται Edita, mutavit *T. H.*

(6) Τῷ δὲ χρόνῳ] In Exc. *G.* Τὸν δὲ χρόνον δια—— καὶ κριμάτων. nisi quod pro voce ultima legit κριμιὸν, mendose τ. δ. χ. διελθόντος, *n. n.* C.

(7) Περιβάλλεται] Περιβάλλεται edita. Mutavit *M. du S.* Περιβάλλονται emendarat *T. H.*

(8) Νεανιεύεται] Νεανιεύεται edita; sed ex mendosa Codicis scriptura.

(9) Τολμᾷ] Ita dedit *Solan.* pro vulgato τολμᾶν.

4. Κύφωνα] Κύφων κυρίως est κυρτὸς seu τὸ κυρτὸν. a κύφω κυφὸς, κύφων, &c. Κύφων ab Etym. exponitur κύρτωμα. Ponitur pro catasta, seu numella, aut collari aliove instrumento, quo vinciebantur nocentes, aut etiam torquebantur. Hic μιλαφορικῶς de scelerato dicitur & malefico; sic Latine *carcer*, *crux*, *scelus*, & sim. *F. G.*

Κύφωνα] De propria vocis significatione, in quantum

praemittebare, benevolentiam petiturus a theatro, coronas ferens, discedens cum plausu, jam tum honoratus ab illis; sed modo orator ac Sophista. Itaque cum audient quondam talia de te illi, illud sane quod est in Tragoedia, duo sibi soles videre videbuntur ac Thebas duplices: atque in promtu statim erit omnibus, *Istene? qui tum? post ista?* Itaque ipse, prudenti sane consilio, omnino non accedis ad illos, neque in ista regione versaris, sed sponte exulas e patria, nec mala per hiemem, neque gravi per aestatem, sed pulcherrima & maxima earum quae in Phoenice sunt omnium. Nempe redargui, & versari cum scientibus & recordantibus antiquorum illorum, vere tibi suspendium est. Verum quid ita deliro? Quem enim tu verereris? Quid ultimorum turpe putares? Audio vero etiam possessiones apud illos magnas tibi esse, miseram illam turriculam adeo, ut Sinopensis

εισεπέμπετο, εὐμθήσειαν αἰτήσων παρὰ τῦ θεάτρυ, στεφάνυς κομίζων, καὶ κρότῳ ἀπιὼν, ἤδη τιμώμενος πρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ νῦν ῥήτωρ ἐ σοφιστὴς. καὶ ἆρα τῦτο ὃν πύθωνται πόλε τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σῦ ἐκεῖνοι, τῦτο δὲ τὸ ἐκ τ τραγωδίας, δύο μὲ ἡλίυς ὁρᾶν δοκῦσι, διττὰς δὲ Θήβας. καὶ πρόχειρον ἅπασιν εὐθὺς τὸ, Ἐκεῖνος, ὁ τότε, ἐ μετ' ἐκεῖνα. τοιγάρτοι ἐ αὐτὸς εῦ ποιῶν, ὄκ ἐπιβαίνεις τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐπιχωριάζεις αὐτοῖς, ἀλλὰ φεύγεις ἐκὼν πατρίδα, ὅτε χεῖμα κακὸν, ὅτε θέρος [d] δριγαλέον, ἀλλὰ καλλίστην ἐ μεγίστην τ ἐν Φοινίκῃ ἁπασῶν. τὸ γὰρ ἐλέγχεσθαι, ἐ τοῖς εἰδόσι ἐ μεμνημένοις τ πάλαι ἐκείνων συνεῖναι, βρόχος ὡς ἀληθῶς ἐστί σοι. καίτοι τί ταῦτα ληρῶ; τίνα γὰρ ἂν αἰδεσθείης σύ; τί δ' ἂν αἰσχρὸν ἡγήσαιο τ ὑστάτων; πυνθάνομαι δὲ ἐ κτήματα εἶναί σοι μεγάλα παρ' αὐτοῖς, τὸ δύστηνον ἐκεῖνο πυργίον, ὡς τ τῦ [e] Σινωπέως πίθον,

[d] Ἀργαλέου] Ἀργαλέου W. Nil abit a vulgato *Fl.* [e] Σινωπέως] Consentiunt Edd. & M.

46. Τῦ Σινωπέως] Διογένυς. *V.*

tum notat lignum, cui collum inseritur, ut κύπτειν cogatur, qui ita vinctus est, plura *Salmas.* de Mod. Usur. p. 814. seq. *J.M.G.*

15. Ὀλέθρῳ] Barbaro. *M.V.La Croze.*

Ὀλέθρῳ ἰχθύι] Cur *Gujetus* jam non corrigit ὀλεθρίῳ? ut supra fecit T. 2. *Alex.* c. 11. ubi pro ὄλεθροι ἰχθῦσι Παφλαγόνες malit ὀλέθριοι. An quia ibi pluralis intolerabilior erat, quam hic singularis? At substantivum hic ab Luciano adhibitum, non modo ex praemisso ὄλεθρον, κίφωνα, patet; sed & alibi sic solet, ut *de Salt.* c. 5. ὀλέθρου τινὶ ἀνθρώπῳ. *Jov. Trag.* c. 43. ὁ Σαρδανὸς ἰχθῦς ὄλεθρος. Ac *Paras.* c. 42. Et quis nescit substantiva ejusmodi efficaciter adhiberi pro adjectivis, ut *postis* pro homine pestilente *Act. Apost.* XXIV. 5. εὑρόντες γὰρ τ ἄνδρα τῦτον λοιμὸν. Et sexcenta similia. *J.F.R.*

16. Συμπεριφθείρει] Scholium ad hanc vocem habet *Constantinus* in Lexico pro συμπεριπίπτεις αὐτῷ μὴ φθορᾶς ἐ μιαρᾶς ἀφηγυῆς. Ego tamen συμπεριφθείρῃ legendum censeo. *M.du S.*

18. Ῥάκος πολυχειρὶς ἐργασάμενος] Proverb. *J.B.*

Ῥάκος πολυχειρὶς] Conf. supra T. I. *Tim.* c. 32. ἀπόδῦ πάλιν ἐμοὶ ῥάκος ἤδη γεγενημένον. De homine voluptatibus corrupto & ad nihil amplius apto, de qua proverbiali locutione vid. plura l. c. in nott. Cl. *Hemsterhusii* No. 38. *J.F.R.*

19. Μέμφηται] Sic necessario scribendum, non μέμφεται, quia non ad ἰχθῦσι, sed ad πολίταις pertinet, de quibus ἔασιν plur. num. jam dixit. *J.F.R.*

30. Τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ] *Talia de te*, te rhetorem esse & Sophistam scilicet. *F.G.*

31. Δύο μὲ ἡλίυς] Ex *Euripide* Baccho 915. unde & *Virg.* Aen. IV. 470.

Et solem geminum, & duplices se ostendere Thebas.

Adde *Plut.* T. II. p. 1083. E. Ed. Gr. *L.Xyl. M.du S.*

Δύο μὲ ἡλίυς ὁρᾶν] Pentheus furens apud *Eurip.* Bacchis 916. seq. Καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲ ἡλίυς δοκῶ, Διττὰς δὲ Θήβας κ. τ. λ. quod imitatus *Virg.* Aeneid. 4. 469. ubi reliquas imitationes dedit Lacerda. Add. *Ovid.* Artis 3, 764. ubi de ebrietate. Furiosos & ebrios hac in re jungit *Lactant.* de Opif. Dei 9, 1. *J.M.G.*

37. Πατρίδα] Phoenicius ergo hic, uti & *Indoctus*; de quo ad cap. 19. illius opusculi dictum est. *M.du S.*

Ibid. Χεῖμα κακὸν] *Hesiod.* Ἔργ. 638. *M.du S.*

Χεῖμα κακὸν] Alludit ad *Hesiodi* Ἔργ. 640. qui patrem suum habitasse dicit, οὐχρῇ ἐνὶ κώμῃ, Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδὲ ποτ' ἐσθλῇ. *J.M.G.*

38. Καλλίστην ἐ μεγίστην] Ἀντιόχειαν scilicet. *F.G.*

τ Διὸς αὐλὴν εἶναι πρὸς αὐτό. τοὺς μὲν δὴ πολίτας εὐδαμῆ εὐδαμῶς μελαπείσειας ἂν, μὴ οὐχὶ τ ἁπάντων βδελυρώτατόν σε ἡγεῖσθαι, ὀνειδος κοινὸν ἁπάσῃ τῇ πόλει.

dolium cum illa comparatum Jovis aula esse videatur. Civibus ergo tuis nulla unquam ratione persuadeas, quo minus omnium te putent impurissimum, commune totius civitatis opprobrium.

Τάχα δ' ἂν τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ Συρίᾳ προσλάβοις ὁμοψήφους, εἰ λέγοις μηδὲν πονηρὸν μηδὲ ἐπαίτιον βεβιῶσθαί σοι. Ἡράκλεις, ἡ μὲν Ἀντιόχεια καὶ τοῦργον αὐτὸ εἶδεν, ὅτε τ Ταρσόθεν ἥκοντα ἐκεῖνον νεανίσκον ἀπαγαγών. ἀλλὰ καὶ [a] ἀναδέρειν αὐτὰ, αἰσχρὸν ἴσως ἐμοί. πλὴν ἀλλὰ ἴσασί γε, καὶ μέμνηνται οἱ τότε ὑμῖν ἐπιστάντες, καὶ σὲ μὲν ἐς γόνυ συγκαθήμενον ἰδόντες, ἐκεῖνον δὲ, οἶδα [b] ὅ, τι καὶ ποιοῦντα, εἰ μὴ παντάπασιν ἐπιλήσμων τις εἶ.

20. Fortasse autem reliquorum in Syria suffragia feras, si dicas, nihil tibi malum neque obnoxium patratum esse? At Hercule ipsum opus vidit Antiochia, cum venientem illum e Tarso adolescentem abduxisti. . . . Verum etiam detegere ista turpe forte mihi fuerit. Interim norunt & meminere, qui tum adstiterunt, ac te conquinisscentem viderunt, illum autem, facientem illud, quod tu nosti, nisi omnino oblivioſus es.

Ἀλλ' οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἴσως ἀγνοοῦσί σε, οἳ μὴ τοὺς ἐν Συρίᾳ θαυμαστοὺς ἄθλους ἐκείνους ὑποδεξάμενοι φεύγοντα, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπὸ τ ἱματιοκαπήλων διωκόμενον, παρ' ὧν ἐσθῆτας πολυτελεῖς πριάμενος, ἐφόδια εἶχες. ἀλλ' οὐκ ἐλάττω σοι ἡ Ἀλεξάνδρεια σύνοιδεν, οὐδὲ, μὰ Δί', ἐχρῆν δευτέραν τ Ἀντιοχείας κεκρίσθαι αὐτήν· ἀλλ' ἥτε ἀκολασία γυμνοτέρα, καὶ ἡ αἰσχρουργία σοι ἐκεῖ ὑπερανεστέρα, καὶ τύφος ὑπὲρ τούτοις μεῖζον, καὶ ὑπὲρ πᾶσιν ἀκάλυπτος ἡ κεφαλή· εἷς μόνος ἂν ὑπέστευσέ σοι ἐξάρνῳ γιγνομένῳ μηδὲν τοιοῦτον [c] ἐργάσασθαι, [d] καὶ

21. Sed Aegyptii forte te ignorant, qui post praeclara illa in Syria certamina fugientem ob ea, quae dixi te, receperunt, cum vestiarii te mercatores persequerentur, a quibus emtas vestes pretiosas habebas pro viatico. Sed nec minorum tibi Alexandria conscia est, nec oportebat, ita me Jupiter, illam Antiochia inferiorem judicari. Verum libido magis nuda, & turpitudo flagitiorum furiosa magis, & major propter ista celebritas, & super omnia caput apertum. Unus solus neganti tibi credidit, nihil te tale fecisse; & auxilio tibi fuit,

a Ἀναδέρειν] Sic Edd. & M. b Ὅ, τι] Recte sic W. P. Ὅτι male pleraeque. c Ἐργάσασθαι] Εἰργάσθαι marg. A1. d Καὶ βοηθὸς] Τῆς male Amst. sola. Καὶ cum cett. etiam M.

56. Ἀπαγαγών] Verbum de industria suppressum videtur propter rei turpitudinem. F.G.

Ἀπαγαγών] Conf. supra Bis Accus. c. 16. Et Fugit. ad T. I. Tim. §. 16. No. 84. J.F.R.

59. Ἐς γόνυ συγκαθήμενον] I. e. ἐς τὰ γόνατα. Infra: ἐν γόνασι καθήμενον dixit. F.G.

Ibid. Ἐκεῖνον δὲ, οἶδα ὅτι & ποιοῦντα] Legendum & hic ὅ, τι. J.J.

71. Ἐπιμανεστέρα] (An forte ἐπιφανεστέρα? nam altera vox est insolens.) Kust. Ἐπιμανῆς habes Is. β. 25. ἐμμανέστατα autem Philop. c. 14. Quare non est sollicitanda haec scriptura. Certe consentiunt Codices, & aptissima est vox. M. du S.

Ἐπιμανέστερα] Cum praecedat γυμνοτέρα ἀκολασία, sequatur τύφωμα μεῖζον, & ἀκάλυπτος κεφαλή. credibile mihi fit non ἐπιμανεστέρα legendum, sed ἐπιφανεστέρα. Caeterum ἀκάλυπτος κεφαλὴ refero ad notum morem obnubendi in turpitudine & pudore caput. Vid. interpretes Petronianos ad illud c. 7. operui caput. J.M.G.

74. Τῆς βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος] Καὶ βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τέλειος. Illud autem εἷς μόνος ἂν ὑπέστευσέ σοι &c. accipe cum ironia. Unus ille solus, qui contra tibi unguis in ulcere, cujus tu domui. Th.M.

75. Μισθοδότης] Quaestorne an tantum, qui mercede nefas hoc emerit? Posterius verum esse existimo; nec ubi pro quaestore sumatur, reperio. M. du S.

87. Καθάρσιον] Supra Amor. c. 3. & 29. M. du S.

91. Καὶ

fuit, ultimus; qui te conduxit, vir inter principes Romanorum. Nomen ipsum tacere mihi permittes, idque cum sciant omnes, quem designem. Ille igitur quot alias res sustinuerit in *tua* consuetudine a te perpetratas, quid attinet dicere? Sed cum deprehendisset te pueri pocillatoris Oenopionis in genibus jacentem, quid putas? crediditne tibi, te non esse talem? ipsum opus cum videret? Non: nisi caecus omnino fuit. Verum indicavit nempe sententiam suam, qui statim domo te ejiceret, & purgamina quaedam, ut ajunt, post excessum tuum circumferret.

22. Ergo Achaia quidem & omnis Italia tuorum plena facinorum, & partae inde famae. Ac fruaris, opto, ista gloria. Itaque ad eos, qui mirantur, quae nunc fiunt Ephesi, illud equidem dico, quod est verissimum, quam non admiraturi tum essent, si priora tua nossent? Verum etiam novum quiddam hic, circa mulieres, addidicisti.

23. Nonne ergo tali homini convenit, dic mihi, *Apophrada* vocari. Sed quid, per Jovem, etiam osculum offerre nobis adhuc audes post isthaec facinora? hoc enim facis contumeliosissime, & illis maxime, quibus minime oportebat, tuis sodali-

βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος μισοδότης ἀνὴρ ἐν τοῖς πρώτοις Ῥωμαίων. τὸ μὲν ὄνομα δὲ αὐτὸ δώσεις ἀποσιωπῆσαί μοι, καὶ ταῦτα πρὸς πάντας εἰδότας, ὃν λέγω ἐκεῖνον· τοίνυν τὰ μὲν ἄλλα ὁπόσα ἔτλη ἐν τῇ συνουσίᾳ τολμηθέντα ὑπὸ σοῦ, τί χρὴ λέγειν; ἀλλ' ἡνίκα σε κατέλαβε τοῦ μειρακίου τοῦ οἰνοχόου τοῦ [c] Οἰνοπίωνος ἐν γόνασι κείμενον, τί οἴει; ὑπέστευσεν ἂν σοι μὴ εἶναι τοιοῦτον, αὐτὸ τὸ ἔργον ὁρῶν; οὐκ, εἴγε μὴ παντάπασι τυφλὸς ἦν, ἀλλ' ἐδήλωσε τὴν γνώμην, αὐτίκα ἐξελάσας σὲ οἰκίας, καὶ καθάρσιόν γε, ὡς φασι, περιενεγκὼν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐξόδου.

Ἀχαία μὲν δὴ καὶ Ἰταλία πᾶσα ἐμπέπλησται τῶν σῶν ἔργων, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς δόξης, καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας. ὥστε πρὸς τοὺς θαυμάζοντας ἔγωγε τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν πραττόμενα ὑπὸ σοῦ, ἐκεῖνο λέγω, ὅτι ἀληθέστατον, [f] πῶς οὐκ ἂν ἐθαύμαζον, εἰ τὰ πρῶτά σου ἤδεισαν; καίτοι καινόν τι ἐνταῦθα καὶ τὸ πρὸς τὰς γυναῖκας προσέμαθες.

Οὐ [g] περὶ πόδα οὖν τῷ τοιούτῳ, εἰπέ μοι ἀποφράδα ὀνομάζεσθαι; ἀλλὰ τί, πρὸς Διός, καὶ φιλῆσαι τῷ στόματι προσέτι [h] ἀξιώσεις ἡμᾶς ἐπ' ἐκείνοις τοῖς ἔργοις; τοῦτο γοῦν τὸ ὑβριστότατον ποιεῖς, καὶ μάλιστα πρὸς οὓς ἧκιστα ἐχρῆν, καὶ τὰς ὁμιλητὰς,

e Οἰνοπίων] Οἰνοπίων penultima brevi W. *f* Πῶς] Ὡς L. & *Fl.* Nil mut. cett. & Exc. *g* Περὶ] Παρὰ *Schol. Fl.* & *Coll.* Vulgatum tuetur M, qui & mox οὖν cum cett. *h* Ἀξιώσεις] Ἀξιώσῃς W. *Fl.* & marg. *A1.*

97. Παρὰ πόδα] Ἐγγὺς, πλησίον. *G.*

91. Καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας] *Grand bien te fasse.* F.G. Conf. supra *Philops.* c. 27. *J.F.R.*

92. Ἐν Ἐφέσῳ] Ubi & hoc scriptum oportet; quod superius jam ad cap. 10. annotatum est. *M. du S.*

95. Πρῶτά σου ἤδεισαν] Interpres σὺν ἤδεισαν legisse videtur. An legendum: πῶς ἂν οὐκ ἐθαύμαζον &c. F.G.

Πρῶτά σου] *Non nossent* Bened. dederat. *Nossent* Micyllus. Lectio quidem *Quieti* adjuvatur signo etiam interrogandi addito. Potest interim & σὺν ita accipi, quasi: *quomodo non mirarentur, si priora nossent?* (Et in interrogatione σὺν interdum additur, sensu eodem manente ac si omitteretur. Exempla dedi in libro *de Ambiguis*) sed vulgata hic tamen rectius exponitur, *qui fieri posset, ut non admirarentur*, ut ap. *Herodian.* III. 6. 14. πῶς ἔχει νῦν, καὶ προσλαβούσης ἡμῖν τοσαύτης συμμαχίας δυνάμεως, — ῥᾴστα πραττόμενα. *quis dubitet, quin nunc tantarum accessione virium — facile profligaturi sitis?* Nec ibi potest abesse negativa, neque in vulgato illo τις σὺν ἂν ἀγνοήσειε τὸ ἀρετῆς; quare neque hic in Luciano quidquam mutaverim. *J.F.R.*

97. Περὶ πόδα] Hoc verum esse, vid. ad *Asin.* c. 20. Etsi & alibi cum παρὰ confunditur in Edd. ut ibi indicatum. *J.F.R.*

τὰς, οἷς ἱκανὰ ἦν ἐκεῖνα μόνα τὰ κακὰ τῆ σῆ στόματος ἀπολαύειν, τὸ βάρβαρον τ' ὀνομάτων, τὸ τραχὺ τ' φωνῆς, τὸ ἄκριτον, τὸ ἄτακτον, τὸ πάντη ἄμουσον, καὶ τὰ τοιαῦτα· φιλῆσαι δέ σε ὅπη τύτοις μὴ γένοιτο, ὦ ἀλεξίκακε· ἀσπίδα μᾶλλον ἢ ἔχιδναν φιλῆσαι ἄμεινον, δῆγμα ἐκεῖ τὸ κινδύνευμα, καὶ ἄλγημα, καὶ ὁ ἰατρὸς εἰσκληθεὶς, ἐπήμυνεν· ἀπὸ δὲ τῆ σῆ φιλήματος, καὶ τῆ ἰῆ ἐκείνη, τίς ἂν ἢ ἱεροῖς ἢ βωμοῖς προσέλθοι; τίς δ' ἂν θεὸς ἐπακούσειεν ἔτι εὐχομένῳ; πόσων περιῤῥαντηρίων, πόσων ποταμῶν δεῖ;

bus, quos satis erat illa sola oris tui mala exhaurire, nomina barbara, vocem asperam, nihil discretum, nihil ordinatum, a musis aliena omnia, & quae his similia sunt. Osculum autem te ferre insuper, absit, Depulsor malorum! natricem aut viperam osculari potius est. Morsus hic periculum, & dolor, quem advocatus depellit medicus. A tuo vero osculo, & isto veneno, quis ad templa accedat vel altaria? Quis Deus amplius precantem exaudiat? quot adspersionibus, quot fluminibus opus erit?

Καὶ τοιῆτος αὐτὸς ὢν, καὶ λαλαγέλας τ' ἄλλων ἐπ' ὀνόμασι, καὶ ῥήμασιν, ἔργα τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἐργαζόμενος. καίτοι ἐγὼ μὲ ἀποφράδα μὴ εἰδὼς, ἠχυνόμην ἂν μᾶλλον, ἢ ὅπως εἰπὼν ἐρυθριάσειν ἂν· σὲ δὲ ὐδεὶς ἠτιάσατο ἡμῶν βρωμολόγως λέγοντα, καὶ τροπομαθλήσας, καὶ ῥησιμελρεῖν, καὶ [a] Ἀθηνιᾶν, [a] τὸ Ἀθηνῶν ὀπιθυμῶ, καὶ [b] ἀνθοκραλεῖν, καὶ [c] σφενδικίζειν, καὶ χειροβλημαῶζ. κακὸν κακῶς σε ὁ λόγιος Ἑρμῆς

24. Ac talis ipse cum esses, risisti alios de nominibus ac verbis, facinora talia ac tanta perpetrans? Verum ego si nescissem *Apophrada*, pudore afficerer potius, tantum abest, ut me usum eo nomine, negem: at te nemo nostrum adhuc accusavit, cum *verbicrepos* diceres, & *morefutiles*, & *vocimetiri*, & *Athenurio* h. e. Athenas cupio, & *floriporentem esse*, & σφενδικίζειν, & χειροβλημαῶζ. Male te malum hominem dicendi

a Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθ.] Absunt a *Fl.* b Ἀνθοκραλεῖν] Sic *J. Bl. P. H. S.* &c. Ἀνθοκρατῶ *Fl.* ex qua se id quoque adscivisse notat marg. *Al.* Ἀνθοκρατῶ W. c Σφενδικίζειν] Σφενδικίζειν *Fl.* Vulgato favet M.

4. Τὸ καιὸν ἀπολαύειν] De hoc verbo in bon. & mal. partem valente vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* c. 30. p. 70. 71. Item ad *Tim.* c. 2. p. 201. Ac *Solani* notam ibi praemissam, vel potius *Jensii*, qui etsi refutatur ab *Hemsterhusio*, habet tamen exempla quaedam haud inepta. Adde *Philops.* T. 2. c. 40. ubi ἀπέλαυσα per *abstuli* recte *Gesnerus* reddit; quum & ibi in mal. partem valeat. *J. F. R.*

22. Βρωμολόγως] Forsan βρομολόγως. βρόμος *sonitus*, *fragor*. *F. G.*

Βρωμολόγως] Tenui hanc in interpretando rationem, ut quae verba sola compositionis insolentia peccare viderentur, ea similibus, quoad possem Latinis redderem; ultima vero, quae plane barbara sunt, Graece scripta apponerem. Nempe pro σφενδικίζειν *funda emittere*, σφενδικίζειν dixerat homo, quasi esset nomen σφενδίξ, & χειροβλημαῶζ voluit esse *manus projicere*, quod formavit contra omnem analogiam ex βέβλημαι. Caeterum observo, verborum quae hic reprehenduntur, nullum apud *Pollucem* esse, quem alias fugillari a Luciano, falso id quidem, creditum est. Vid. ad *Lexiphanem*. *J. M. G.*

23. Τροπομαθλήσας] Μάθλη *lorum*, *flagrum*. *F. G.*

24. Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Glossema videtur. *F. G.*

Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Omisit *Fl.* & sane Scholium sapit. Agnoscit tamen Codex M. cum Impr. omnibus. *M. du S.*

25. Χειροβλημαῶζ] Φηλαφῶν. χειροτρίβων. *F. G.*

26. Ὁ λόγιος Ἑρμῆς] Habuimus non semel. Sed videri etiam potest Rev. *J. Elsn.* ad *Act. Apost.* XIV. 12. *J. F. R.*

28. Τῶν ἰαλέμων] V. *Zenob.* IV. 39. & Pantin. *ad Apostol. adag.* X. 39. *Menandr.* Fr. p. 84. No. 3. εἰς τοὺς ἰαλέμους δὲ τοῦτον ἐγγράφω. *M. du S.*

Τῶν ἰαλέμων] Jalemum frigidum fuisse poëtam, facile credimus *Hesychio*, *Eustath.* ad Il. Z. p. 494, 43. *Bas.* atque adeo Ἰαλέμων ψυχρότερος, quod refertur etiam ab Apostolio 10, 39. Sed luctus etiam, θρῆνος, πένθος notionem illi nomini adjunctam negari non potest. Vid. *Eurip.* Orest. 1391. Supplic. 281. Troad. 600. it. *Eustath.* ad Il. Σ. p. 1223, 8. & Apostolius l. c. itemque 6, 54. Quare facile condono *Joh. Clerico*, etsi forte verum non vidit, cum ad *Menandr.* p. 85. putavit Ἰαλέμους in fragmento Comici esse *frigidos* i. e. lu-

di arbiter Mercurius ipsis tuis cum verbis conterat. Ubi enim librorum ista invenis? In angulo forte Ialemorum poëtarum cujusdam defossa, rubiginis & aranearum plena, aut forte de Philaenidis tabulis, quas prae manu habes; te tamen ac tuo ore dignissima.

25. Cum vero in mentionem oris incidi, quid dicas, si tecum in jus vocato lingua (ita enim ponamus) injuriae, aut minimum contumeliae agat, dicens, *Ego te, ingrate, pauperem & omnium inopem cum accepissem, & victus indigum, primo in theatris ut flo-reres effeci, quae modo Ninum te, modo Me-tiochum, & paullo deinde post Achillem constituerim. Postea syllabas colligere docentem pueros diu alui. Jam vero, alienas agens orationes, Sophista ut videreris, effeci, glo-riamque tibi, quae nihil ad te pertineat conciliavi. Quid igitur tantum habes, quod mihi objicias, quod ita mecum agis, & imperia*

ἐπιτρίψειεν, αὐτοῖς λόγοις. σὺ γὰρ ταῦτα τῶν βιβλίων εὑρίσκεις; ἐν γωνίᾳ που τάχα τῶν ἰαλέμων τινὸς ποιητῶν καλορωρυγμένα, εὐρωτῶντα καὶ ἀράχνια μεστὰ, ἅττα ἐκ τῶν Φιλαινίδων δέλτων, ἃς ἀρτίως χειρὸς ἔχεις· σὺ μὲν οὖν, καὶ τῷ σῷ στόματι ἄξια.

[d] Ἐπεὶ δὲ τῷ στόματι ἐμνήσθην, τί φαίης ἂν, εἴ σε ἡ γλῶττα [e] εἰς δικαστήριον προκαλεσαμένη (θῶμεν γὰρ ὕττως) ἀδικήματος, ἢ, τὸ μειρακιωτάτου, ὕβρεως διώκοι, λέγουσα; Ἐγώ σε, ὦ ἀχάριστε, πένητα καὶ ἄπορον παραλαβοῦσα, καὶ βίου δεόμενον, τὰ μὲν πρῶτα ἐν τοῖς θεάτροις εὐδοκιμεῖν ἐποίησα, νῦν μὲν Νῖνον, νῦν δὲ [f] Μητίοχον, εἶτα μετ' μικρὸν Ἀχιλλέα τιθεῖσα, μετὰ ταῦτα δὲ, παῖδας συλλαβίζειν διδάσκαλα, μακρῷ χρόνῳ ἔθρεψα, ἤδη δὲ καὶ τὰς ἀλλοτρίας ταύτας λόγους ὑποκρινόμενον, σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα, καὶ τὴν μηδὲν προσήκουσαν δόξαν περιῆψα τί τοίνυν τηλικοῦτον ἔχων ἐγκαλεῖν, τοιαῦτά με λοιδορεῖς, καὶ ἐπιτάττεις ἐπιτάγματα αἰσχί-

[d] Ἐπεὶ] Bene M. & Edd. plurimae. Ἐπὶ male *J.* [e] Εἰς] Ἐς W. [f] Μητίοχον] Sic M. & Edd. excepta *Fl.* quae *Μητίχον*, cum marg. *A1.*

lugendos, quia mortui nimirum. *J.M.G.*

29. Ἰαλέμων] Κακοδαιμόνων, δυστήνων, ἀθλίων, ἀδίκως ἀξίων. *Hesych.* *F.G.*

Ἰαλέμων] In Parisina Ἰαλέμων erat majusculo I exaratum, ut nomen proprium, atque ita etiam conversum: *Jalemo frigidioribus.* Adlusione facta ad Proverb. *Jalemo frigidior.* Sed cum transierit in adjectivum, servo ceterarum Edd. morem, etsi ab *Jalemo* Calliopes filio poëta ineptissimo, ortum traxisse videtur. *J.F.R.*

30. Φιλαινίδων] Τῆς ἑταίρας. *F.G.*

Φιλαινίδων] V. Ἔρωτ. c. 28. *M.du S.*

35. Ἀδικήματος] Subaudi ὕβρεως. *F.G.*

Ἀδικήματος ἢ τὸ μητριάσθαι ὕβρεως] Si haec vera est lectio, oportet ἀδίκημα etiam speciale, & gravis quidem criminis, nomen fuisse, forte *impietatis*, ut in illa Socratis accusatione, ἀδικεῖ ὁ Σωκράτης κ. τ. λ. cujus respectu ὕβρις possit μητριάσθαι videri. Lingua, res sancta ac divina, turpissime profanata &c. Alioquin transpositione levi ita concinnari possit hic locus, ut nihil, quod offendere quemquam possit, relinquatur, ὕβρεως, ἢ τὸ μητριάσθαι, ἀδικήματος, δίκης. Caeterum ὕβρις ad impudicas praesertim & Venereas contumelias pertinere, monuerat *Casaub.* ad Athen. 6, 19. & pluribus docuit *Dan. Heins.* ad *Hesiod.* p. 210. seq. ubi etiam ἀδικίαν ead. ratione dictam observat. *J.M.G.*

40. Μητίοχον] Forsan Ἀντίοχον. Immo vero erat Athenis τὸ Μητίχου tribunal; de quo consule *Potterum.* Fuit & Metiochus Miltiadis filius, de quo hic locus intelligi non potest. *Fl.* Ed. Μητίχον. M. cum reliquis Impr. facit. Mihi quid decernam N. L. *M.du S.*

Μητίοχον] Ἀντίοχον. *M.V.La Croze.*

45. Εἶναι δοκεῖν] De εἶναι abundante dictum paullo supra ad c. 6. ad ἀναιρεῖται ὄσα. De duplici infinitivo ad *Philops.* c. 7. & 39. Item *Hipp.* c. 1. pr. δεῖν ἐπαινεῖν. *J.F.R.*

47. Τοιαῦτά με λοιδορεῖς] Eandem quam hic noster, turpitudinem tangit & *Lactantius* V. 9. cum de iis loquitur, *qui sanctissimam quoque sui corporis partem contra fas omne polluant & profanent.* Rursus L. VI. 23. *Quid dicam de iis, qui abominandam, non libidinem, sed insaniam potius exercent? Piget dicere: sed quid his fore credamus, quos non piget facere? Et tamen dicendum est, quia fit. De istis loquor, quorum teterrima libido & exsecrabilis furor, ne capiti quidem parcit. Quibus hoc verbis, aut qua indignatione tantum-*

χιστα, ἢ ὑπουργίας καλαπτύστους; οὐχ ἱκανά μοι τὰ ὅπου τῆ ἡμέρας ἔργα, ψεύδεσθαι, ἢ ἐπιορκεῖν, ἢ τὰς τοσαύτας ὕβλυς ἢ λήρους ἀφυλλεῖν, μᾶλλον δὲ τὰ βόρβορον τῶν λόγων ἐκείνων ἐμεῖν; ἀλλ' οὐδὲ νυκτὸς τὴ κακοδαίμονα σχολὴν ἄγειν ἐᾷς· ἀλλὰ μόνη σοι πάντα ποιῶ, ἢ πατοῦμαι, ἢ [a] μαίνομαι, ἢ [b] ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας, ἢ ὥσπερ ἀλλοτρίαν ὑβρίζεις, ἢ ἐπικλύζεις τοσούτοις κακοῖς. λαλεῖν μοι ἔργον ὀξὺ μόνον· τὰ δὲ τοιαῦτα ποιεῖν ἢ πάσχειν, ἄλλοις μέρεσι προσήκει. ὡς ὤφελε καμέ τις, ὥσπερ τὴν Φιλομήλας, ἐκτεμεῖν. μακαριώτεραι γοῦν μοι αἱ γλῶτται τῶν τὰ τέκνα καταδηδοκότων.

Πρὸς θεῶν, ἢν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, ἰδίαν αὐτῇ φωνὴν λαβοῦσα, ἢ τὸν πώγωνα συνήγορον ἐπικαλεσαμένη, τί ἂν ἀποκρίναιο αὐτῇ; ἐκεῖνα δηλονότι, ἃ ἢ πρὸς τὸν Γλαῦκον ἔναγχος εἴρηταί σοι, ὅτι πεπραγμένῳ ἤδη τῷ ἔργῳ αἰτιώμενον, ὡς ὅτι τοῦτῳ ἐνδοξος ἐν βραχεῖ, ἢ γνώριμος ἅπασι γεγένησαι. πόθεν ἂν οὕτω πεισθόντος ὅτι τοῖς λόγοις γενόμενος; ἀγαπητὸν δὲ ὁπωσοῦν κλεινὸν ἢ ὀνομαστὸν εἶναι; εἶτα καταρι-

mihi imperas ſpurciſſima, ac deſpuenda miniſteria? Nonne ſatis mihi erant diurna illa opera, mentiri, pejerare, tot nugas & deliramenta exhaurire, vel potius coenum orationum illarum vomere? At tu neque noctibus infelicem me otioſam eſſe pateris: ſed ſola tibi facio omnia & conculcor, & inſanio. Et pro eo quod lingua nata ſum, ut manu uti me decreviſti: meque tanquam alienam contumelioſe tractas, & tot malis obruis. Loqui meum opus unicum eſt: iſta vero talia & facere ac pati aliis membris a natura injunctum eſt. Itaque utinam me quoque aliquis, ut illam Philomelae exſecet! Beatiores enim me ſunt linguae eorum, qui ſuos ipſi pueros devorarunt.

26. Per Deos! ſi iſta dicat ſuum ſibi ſermonem ſumens lingua, & advocatam ſibi adſciſcat barbam tuam, quid illi reſpondeas? Illa nempe, quae etiam ad Glaucum nuper a te dicta ſunt, de perpetrato jam facinore expoſtulantem, te hac ipſa re nobilem brevi tempore & conſpicuum omnibus factum. Unde enim tantum celebritatis dicendo conſecutus eſſes? Optabile autem eſt, quacumque demum ratione celebrem eſſe atque nobilem. Tum enumera-

res

a Μαίνομαι] Bene *S.* & *A.* ſolae. *Μαίνομαι* male *J. H P. B1. Fr. Fl. Ald.* b Ἀντὶ] Nil mut. Edd. nec M. Ἂν τὸ; vult *Gron.*

nefas proſequar. vincit officium linguae ſceleris magnitudo. *M. du S.*

Τοιαῦτά μοι λέγοντος] Vid. ſupra T. I. *Nigr.* c. ult. τῷ αὐτὸ τοῦτο λέγοντι, notamque Cl. *Hemſterh.* 45. Et Noſtrum in locis ibid. ab *Solano* indicatis, qui fruſtra δακοῦσι ibi tentat, quum & eod. modo duplici accuſ. jungat Noſter *Gymn.* c. 6. ſcribens ἐμὲ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι λέγοιεν, ubi alia quoque ſimilia dedi. *J. F. R.*

52. Διαντλεῖν] An *exſequi?* *F. G.*

55. Μαίνομαι] Excidiſſe in Edd. prius ι. errore typogr. facile quidem divinaveris; mirere tamen, qui tam diligenter propagetur error, etiam in iis Edd. ubi Latina verſio habet *contaminor*; nam nemo, credo, *μαίνομαι furo* hic volet legere, quando πατοῦμαι praemittitur, furentes enim ſe non ita conculcari ſinunt. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας] An haec paria eſſe poſſunt illis, quae apponuntur ab Micyllo & Benedicto *ac lingua perinde ut manu uti decrevisti?* Certe ſic illi penitus omittunt voculam ἀντὶ. Quae quidem ſane perincommoda eſt, niſi bene inſpexeris. Legendum enim ἢ ἂν τί γλώσσης ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας; Eſt enim exprobratio per interrogationem excitatior, *& quid lingua aeque ut manu uti decrevisti?* *J. G.*

Ibid. Ἀντὶ γλώσσης] Verſionem *Benedictii* caſtigat Cl. *Gron.* Sed & ipſe alium errorem committit, vertens: *quid lingua aeque ut manu uti decr.* An γλώσσης & χειρὶ igitur jungenda, & ad idem verbum χρῆσθαι referenda? Quin γλώσσῃ ſaltem etiam tum ſcribendum fuerat, ubi ἀντὶ mutaveris. At nihil opus erit, modo lectionem *Gronovianam* reddas: *Et quae pars linguae eſt, quae ceu manu uti decreveris?* At vereor ut acutioribus adrideat iſta & verſio & emendatio. Mihi certe difficultas quaedam reſtare videtur, quam tollere in re tam turpi non laboro. *J. F. R.*

71. Πόθεν ἂν] Mallem πόθεν γὰρ. *F. G.* Propius ad literas accederet, ſi πόθεν ἂν legas. *J. F. R.*

73. Καταριθμήσειν αὐτῇ] Καταριθμήσειν αὐτὴ, ſubaudito

des illi multas illas tuas appellationes, quas per gentes accepisti. Qua in re miror, te Apophrade audita indignatum esse, illis autem nominibus non fuisse offensum.

27. In Syria rhododaphne vocatus es: qua vero causa, ita me Pallas amet! enarrare pudet; itaque quantum ad me, obscurum porro sit: in Palaestina vero sepes, propter barbae spinas arbitror, quae interea pungeret, tum enim adhuc eam radebas: in Aegypto angina, quod manifestum est; parum enim abfuisse ajunt, quin suffocarere, cum in nautam quendam, de iis qui trium velorum naves habent, incidisses, qui irruens ipsum tibi os obturaverit. Athenienses quidem, viri optimi, nulla circuitione usi, sed unius te literae additione honorantes Atimarchum (*principem infamium*) appellabant: oportebat enim illo etiam amplius quiddam tibi inesse. In Italia autem vah! Heroicum illud cognomen adeptus es, Cyclops, cum supra veterem illum apparatum, ad Homericae fabulae imitationem peragere impuritatem velles. Atque ipse quidem jacebas ebrius jam, poculum illud manu tenens libidinans Polyphemus. Ado-

Θιμήσειν αὐτῇ τὰς πολλάς σου προσηγορίας, ὁπόσας κτλ. ἔθνη προσείληφας, ὃ ἐγὼ θαυμάζω, ὅτι τὴν μὲν Ἀποφράδα ἐδυσχέρανας ἀκούσας, ἐπ' ἐκείνοις δὲ τοῖς ὀνόμασιν οὐκ ἠγανάκτεις.

Ἐν Συρίᾳ μὲν ῥοδοδάφνη κληθείς, ἐφ' ᾧ δὲ, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, αἰσχύνομαι διηγεῖσθαι· ὥστε τόγε ἐπ' ἐμοὶ, ὀσαφὲς ἔτι ἔστω. ἐν Παλαιστίνῃ δὲ, φραγμὸς ἐς τὰς ἀκάνθας τῶν γενείων, οἶμαι, ὅτι ἔνυσσε μελαξύ· ἔτι γὰρ ἔξυρες αὐτόν. ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνάγχη, προδηλον τοῦτο· μικρῷ γοῦν φασιν ἀποπνιγῆναί σε ναύτῃ τινὶ τῶν τριαρμένων ἐντυχόντα, ὃς ἐμπεσὼν ἀπέφραξέ σοι τὸ στόμα. Ἀθηναῖοι μὲν γοῦν βέλτιστοι, αἰνιγματῶδες ἔδειν, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προσθήκῃ τιμήσαντές σε, Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ καὶ κείνῳ τι θειοτέρου προσεῖναί σοι. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ, βαβαὶ, ἡρωϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεκλήθης, ὁ Κύκλωψ, ἐπειδὴ σὺ γε πρὸς ἀρχαίαν ἀφορμὴν παρ' αὐτὰ τὰ τοῦ Ὁμήρου ῥαψῳδῆσαι, καὶ σὺ τὴν αἰσχρουργίαν ἐπεθύμησας. καὶ αὐτὸς μὲν ἔκειτο μεθύων ἤδη, κισσύβιον ἔχων ἐν τῇ χειρὶ βινηθιῶν Πολύφημος, νεανίας

97. Βινητιῶν] Συνουσιάζων.

dito ἡ γλῶσσα. Sic autem cum superioribus' connectitur: πρὸς θεῶν, ὦ λέγη ταῦτα ἡ γλῶττα, &c. εἶτα καλαριθμήσειεν αὐτὴ τὰς πολλὰς προσηγορίας, &c. Καλαριθμήσειεν omnino legendum videtur pro καλαριθμήσεις. *F.G.*

Καλαριθμήσειν] Non apparet, unde hoc infinitum, pendeat. Connexa est oratio cum illo τί ἂν λέγοιμι; Itaque suspicor καλαριθμήσεις vel καλαριθμήσας. *J.M.G.*

84. Ἔξυρες] Quia deinde barbam promisit; vide & c. 31. *M. du S.*

90. Ἀτίμαρχον] Nomen ergo *TIMARCHUS*; mirarique subit cur mutatum iverint, cum famosus Aeschinis *Timarchus*, qui vitam tandem laqueo finivit, satis notus esset. Vid. *Plut.* 1545. *M. du S.*

Ibid. Καινοῦν τι θειοτέρου] Athenienses (dicit ad Timarchum) literae unius appositione te honorantes Atimarchum appellarunt; εἶδει δὲ καινοῦν τι θειοτέρου προσεῖναί σοι. h. e. *nam & illo amplius quid habere debebas.* obscurius Interp. *Nam hoc tibi illo insignius decebat esse.* Nihil aliud vult Auctor, quam, non satis erat, appellari te Timarchum; sed nomen tuum augeri debebat una litera, ut Ἀτίμαρχος appellareris. q. d. ἀτίμων ἄρχος. *H.V.*

Καινοῦν τι θειοτέρου] Ambigua oratio, non satis clarum, quo referatur καινοῦν. Nihil mihi videtur magis convenire, quam ut dicamus comparari hic inimicum Luciani cum Timarcho illo, contra quem habita exstat *Aeschinis* oratio, qua eadem fere illi, quae hic nostro objiciuntur, summa praesertim perversae libidinis impuritas. Dicit igitur, in mentem veniisse Athenienſibus, cum spurcissimum hunc mortalem viderent, sui Timarchi illius antiqui: sed cum vellent indicare, hunc illo multum esse pestilentiorem, non Timarchum vocasse, sed aucto aliquantum nomine Atimarchum, ut simul κάστωρ τῶν ἀτίμων πρῶτον dicerent. Utrum autem nomen verum hujus hominis fuerit Timarchus, quod indicat *Vossiani* codicis inscriptio; an ex hoc ipso loco tracta suspicio ejus, qui illum titulum posuit; non facile dixerim: nisi quod melius apparet ratio auctoris nostri, si re vera Timarchus appellatus est, quem lacerat. *J.M.G.*

2. Κοι-

νίας δὲ ἐπώμοτος, ὀρθὸν ἔχων τὸ μοχλὸν, εὖ μάλα ἠκονημένον, ὅπως σέ τις Ὀδυσεὺς ἐπήει, ὡς ἐκκόψων τὸ ὀφθαλμόν·

Καὶκείνῳ μὲ ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.

Αἰχμὴ δ' ἐξελύθη ὥθεϊ νείατον ἀνθερεῶνα.

καὶ γὰρ εἰδὲν ἄτοπον ὑπὲρ σοῦ λέγοντα ψυχρολογεῖν· σὺ δὲ ὁ Κύκλωψ, ἀναπετάσας τὸ στόμα, καὶ ὡς ἔνι πλατύταλον κεχηνὼς, ἠνείχου τυφλούμενος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ γνάθου. μᾶλλον δὲ, ὥσπερ ἡ Χαρύβδις, αὐτοῖς ναύταις, καὶ πηδαλίοις, καὶ ἱστίοις, ὅλον ζητοῦσα καλαπιεῖν τὸν Οὖτιν. καὶ ταῦτα ἑώρων καὶ ἄλλοι παρόντες. εἶτά σοι ἐς τὴν ὑστεραίαν μία ἦν ἀπολογία, ἡ μέθη, καὶ εἰς τὸ ἄκρατον ἐνέφευγες.

Τοιούτοις δὴ καὶ τοσούτοις ὀνόμασι πλουτοῦσ, αἰσχύνῃ τὴν Ἀποφράδα; πρὸς θεῶν εἰπέ μοι τί πάσχεις, ἐπειδὰν καὶκείνα λέγωσιν οἱ πολλοὶ, λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν; ἆρα καὶ ταῦτα ὥσπερ τὴν Ἀποφράδα ἀγνοεῖς, καὶ εἴει τάχα πού ἐπαινεῖ πρὸς αὐτοῦ; ἢ

leſcens vero mercede conductus, rectum geſtans vectem probe acutum, te velut Ulyſſes aliquis invaſit, ut exterebraturus oculum:

Hinc at aberravit: aliorſum vertitur haſta,
Cuſpisque ad menti extremas effunditur oras.

Nec enim abſurdum eſt, de te qui dicat, frigide dicere. Tu vero Cyclops, aperto ore & quam poteras latiſſime hians, buccas tibi ab illo excoecari patiebaris, vel potius ut Charybdis, ipſis cum nautis & gubernaculis ac velis, totum glutire Utin cupiens. Atque haec alii quoque videbant praeſentes. Deinde poſtridie illius diei ſola tibi pro defenſione ebrietas, confugiebasque ad merum.

28. His ergo talibus ac tantis cum nominibus abundes, *Apophradis* te pudet? Per Deos dic mihi, quid tibi eſt animi, cum etiam illa vulgus ait, Lesbio te & Phoenicio morbo laborare? Numquid iſta quoque, ut *Apophrada* ignoras, & putas forte illis te laudari? An iſta quidem, ut familia-

a Παραὶ] Sic dedi ex M. & *Homer.* Παρὰ Edd. Luciani. b Ἐξελύθη] Sic Edd. & M. Ἐξεχύθη *Hom.* v. not. Ἐξιστύθη marg. *A*1. male duplicato σ. c Λέγωσιν] Λίγωσιν W. quod verum credo.

2. Καὶκείνῳ] Parodia eſt ex variis *Homeri* locis concinnata. Vid. Iliad. N. 605. Λ. 233. & E. 293. *M. du S.*

Καὶκείνῳ μὲ ἄμαρτε] *Homer.* Il. Λ, 233.

Ἀτρεΐδης μὲ ὤμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἴτραπεν ἔγχος

Il. E, 293.

Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη ὥθεϊ νείατον ἀνθερεῶνα.

Verſus ſublimitate & magnitudine rerum, de quibus agitur, digni, dum ad rem ita ſpurcam ac deſpuendam adhibentur, ψυχρολογίᾳ inde oritur, quae nihil aliud eſt, quam μέγεθος διημαρτημένον, grandia ad ſpeciem verba intempeſtive rebus adhibita futilibus. Vid. *Demetrius* de Eloc. §. 114. Sed nimirum ψυχρολογίᾳ eo ipſo eſſe ratione ipſius Luciani deſinit, quod committitur a ſciente & volente. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ δὲ] Conf. infra *Lapith.* c. 44. *J. F. R.*

4. Ἐξελύθη] Ac in *Homer.* Il. E. l. d. legas ἐξεχύθη, quod verum eſſe, *Scholiaſt.* Homeri probat, qui id interpretatur ἐξώρμησε, ὄλισθε. Nam ſi ἐξελύθη invenisſet, non, credo, expoſuiſſet id eodem verbo. Sed quum in nonnullis *Homeri* libris ἐξεστύθη legatur, vide an hoc magis placeat; nam & ſic alibi ſolet, ut Il. O. 542. Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διίστυτο μαιμώωσα. Verum quando nec ἐξελύθη abſurdum eſt, quid prohibet hoc ſervaſſe? *J. F. R.*

6. Ψυχρολογεῖν] An αἰσχρολογεῖν? Τὸ ψυχρολογεῖν hic non placet. *F. G.*

19. Λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν] *Heſych.* in voce σκόλαξ. Σκόλαξ χῆμα ἀφροδισιακὸν ὡς τὸ τὴν φοινικίζοντων. *Gal.* ἀλλὰ καὶ τὴν αἰσχρεργῶν μᾶλλον βδελυττόμεθα τοὺς φοινικίζοντας τὴν λεσβιάζοντων. *Eraſm.* in Chiliadib. pro *phoeniciſſare*, memoria lapſus, *plicidiſſare*, & φικιδίζειν pro φοινικίζειν ſcribit. Ortum autem eſt adagium a ſpurciſſima Phoenicum libidine, quam Graeci merito ἄῤῥητον μίξιν nominant. *Plutarch.* in vita Caeſaris: ἐδόκει γὰρ αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ μίγνυσθαι τὴν ἄῤῥητον μίξιν. Haec in Miſcel. Crit. P. 2. p. 482. *J. Br.*

Ibid. Φοινικίζειν] Vid. *Cogn.* 633. T. III. *M. du S.*

Φοινικίζειν] Quod *Cognatum* adlegat *Solanus*, ſpectat Edit. *Baſil.* an. 1619. cui notae *Cognati* & *Sambuci* adnexae; ſed cum ex *Cognato* ſelectum tantum iniit

Pa-

liaria tibi, nosti, *Apophrada* autem solam ut ignotam respuis, & tuorum catalogo nominum excludis? Haec cum ita sint, non leves nobis poenas luis, sed ad Gynaeconitidem usque celebraris. Nuper enim cum nuptias quasdam Cyzici ambire auderes, bene edocta de omnibus optima illa mulier, *Non admiserim*, inquit, *virum, qui virum ipse quaerat.*

29. Deinde cum hic loci sint res tuae, nomina curas, & rides, & despuis alios? Merito sane. Nec enim, qualia tu, dicere omnes possumus. Unde? Quis ita audax in verbis, ut *contra tres moechos* pro gladio *tridentem* poscat? aut ut Theopompum de Tricarano judicantem dicat, *tricuspide oratione destruxisse eminentes urbes*: & rursus, *extridentasse illum* (tridente illo expugnasse) *Graeciam*, & esse *in dicendo Cerberum*? Nuper quidem etiam *accensa lucerna quaerebas* fratrem quendam, puto, perditum: & sexcenta alia, quorum neque meminisse operae

ταῦτα ἢ ἀφ' τὸ σύντροφον οἶδα, ἢ ἀπο-
φράδα δὲ ὡς ἀγνῶτα μόνην ἀτιμάζεις, ἢ
ἀποκλείεις τῶ καλαλόγω τ' ὀνομάτων; τα-
γαρῆν ἢ μεμπτὰς ἡμῖν τίνεις τὰς δίκας,
ἀλλὰ μέχρι ἢ τ' γυναικωνίτιδος θεᾶσθε
τ' εἶ. πρώην γῆν ἐπιδὴ τινα γάμον ἐν
Κυζίκῳ μνᾶς ἐτόλμησας, εὖ μάλα ἐκ-
πεπυσμένη πάντα ἡ βελτίστη ἐκείνη γυνὴ,
Οὐκ ἂν προσείμην, ἔφη, ἄνδρα, ἢ αὐτὸν
ἀνδρὸς δεόμενον.

Εἶτα ἐν τοιούτοις ὄντι σοι, ὀνομάτων μέ-
λει, ἢ γελᾶς, ἢ τ' ἄλλων καλαπτύεις;
εἰκότως. ἢ γὰρ ἂν ἅπαντες ὁμοιά σοι λέγειν
δυναίμεθα. πόθεν; τίς ὕτως ἐν λόγοις με-
γαλόταλμος, ὡς ὅτι μὰ τὺς τρεῖς μοιχὺς,
ἀντὶ ξίφους, τρίαιναν αἰτεῖν; τ' δὲ Θεόπομ-
πον ὅτι τῷ Τριπαράνῳ κρίνοντα φάναι,
τριγλώχινι λόγῳ καθηρηκέναι αὐτὸν τὰς
πρωχούσας πόλεις; ἢ πάλιν, ἐκλιαινῶσαι
αὐτὸν τ' Ἑλλάδα, ἢ εἶναι Κέρβερον ἐν τοῖς
λόγοις; πρώην γὰρ ἢ λύχνον ἅψας ἐζήτεις
ἀδελφόν τινα, οἶμαι, ἀπολωλότα· ἢ ἄλ-
λα μυρία, ὧν οὐδὲ μεμνῆσθαι ἄξιον, ἢ μόνα
ἐκεί-

38. Τριπαράνῳ] Τριπάρου· φροὺρίου ἐστὶ τ' Ἀργείας ὕστω λεγόμενον. *V.*

39. Τριγλώχινι] Τριγλώχινα τάξα, τρίγωνα. *V.*

Paris. eamque secutus *Graev.* plurima omittentes, possem haec addere; verum in re tam turpi nolim. *J. F. R.*

35. Πόθεν;] Item γὰρ suppressum, ut supra c. 2. *J. F. R.*

36. Ἐπὶ — τρεῖς μοιχούς] Nempe in declamatione finxerat, a marito tres uxoris suae moechos deprehensos: maritum poscere non gladium, sed ita magnum tridentem, uti tres uno ictu possit confodere. *J. M. G.*

37. Θεόπομπον] V. *Dem.* c. 32. Tricaranum urbs, cujus meminit *Dem.* 43. A. *M. du S.*

Ibid. Τὸν δὲ Θεόπομπον] Locus obscurus, cui tamen si non plenam lucem adferre, at tenebrarum aliquid discutere forte licebit. Theopompus hic esse videtur nobilis historicus Chius, qui Macedonicis temporibus Philippi, Alexandri, Ptolemaei vixit, & rebus gerendis interfuit. Hujus libros historiarum LIII. legit *Photius* Cod. 176. quinque jam tum ait fuisse perditos: multas ibi παραδόξους παιδοτριβὰς ἱστορίας idem commemorat. Reliqua *Fabric.* B. G. vol. 9. p. 434. seq. Add. Viri docti ad *Longin.* 42, 3. Huc praesertim facit, quod *Stephanus* in Τριπάρωνα, quod φρούριον esse ait τ' Φλιασίας, laudat Θεόπομπον πολλαχοῦ πάμπτην. Videtur ergo in illo libro, (quo suae aetatis historiam tractavit, cum a fine *Thucydidis* incepisset) commemorasse actionem aliquam suam Theopompus, qua de Tricarano (quasi tu *Tricipitem* dicas, quorsum & *tridens* deinde & *Cerberus* refertur) judicaverit: hanc porro illius actionem laudasse inimicus Luciani iis verbis, quorum ipsa eum τρίαινα modo commemorata admonere potuit: nam τριγλωχὶν & τρίαινα ejusdem significationis sunt: & ad tridentem illum piscatorium pertinent, quo majores pisces percutiunt; a quo etiam fictum est illud ἐκτριαινῶσαι h. e. τριαίνα ἐκπολιορκεῖν, quod nos, ut id genus alia quaedam, ad verbum ideo reddidimus, ut etiam Graeci sermonis non satis periti, quid reprehendatur sentire melius possint. *J. M. G.*

42. Λύχνον ἅψας] Alludere videtur ad Diogenis historiam. *F. G.*

43. Ἀδελφόν τινα] An fratrem, i. e. amasium? *Petronius.* *F. G.*

ἐκείνῳ, ὅσῳ οἱ ἀκούσαντες ἀπεμνημόνευον. πλούσιός τις, οἶμαι, καὶ δύο πένητες ἦσαν ἐχθροί. εἶτα μέλλοντι σοὶ τῷ πλουσίῳ λέγειν, Ἀπέκτεινεν, ἔφης, θάτερον τῶν πενήτων· γελασάντων δὲ, ὡς τὸ εἰκὸς, τῶν παρόντων, ἐπανορθούμενος δὴ σὺ, καὶ ἀναθεὶς τὸ διημαρτημένον, Οὐμενοῦν, ἔφης, ἀλλὰ ἄτερον αὐτὸς ἀπέκτεινεν. ἐῶ τὰ δεχαῖα, τὸ τριῶν μηνοῖν, καὶ τὸ ἀνηνεμία, καὶ τὸ πέταμαι, καὶ τὸ [a] ἐκχύνειν, καὶ ὅσα ἄλλα καλὰ τοῖς σοῖς λόγοις ἐπανθεῖ.

pretium est, praeterquam istius solius, quod auditores referebant. *Dives aliquis*, puto, *& duo pauperes inimici erant.* Deinde, cum de divite diceres, *Interfecit*, ajebas, θάτερον *pauperum* (alterum, τὸν ἕτερον) Ridentibus autem, ut facile est ad credendum, qui aderant, emendaturus peccatum tuum, & repositurus in quo peccatum erat, *Non ita volebam*, dicebas, *sed interfecit ἄτερον.* Omitto antiqua illa τριῶν μηνοῖν, (*trium duorum mensium*) & ἀνηνεμία (pro νηνεμία tranquillitas a ventis) & illud πέταμαι (*volo*) & ἐκχύνειν, (*effundere*) & quae alia pulchra tuis in orationibus efflorescunt.

Ἃ μὲν γὰρ ἐγὼ τὴν πενίας ἐλαυνόμενος ποιεῖς, Ἀδράστεια φίλη, οὐκ ἂν τινι ὀνειδίσαιμι. συγγνωστὰ γὰρ, εἴ τις λιμῷ πιεζόμενος, παρακαταθήκας παρ' ἀνδρὸς πολίτου λαβὼν, εἶτα ὀπτόρκησεν, ἢ μὴν μὴ παρειληφέναι· ἢ εἴ τις ἀναισχύντως αἰτεῖ,

30. Quae enim paupertate stimulante facis, illa ego, o save Adrastea! nemini exprobraverim. Ignoscendum enim, si quis fame subactus depositum a cive acceptum, deinde perjurio interposito abneget; aut si quis impudenter roget, vel mendicet potius,

a Ἐκχύνειν] Ἐκχύναι *Coll.* Vulgatum tenet *Fl.* & M.

48. Θάτερον] Καλῶς τὸ θάτερον εἶπε. *V.*

Θάτερον τῶν πενήτων] Καλῶς γὰρ τὸ θάτερον εἶπεν, ἐπεὶ μηδὲ ἡ οὐσία θατέρου, ἀλλ' ἑτέρου λαβὼν γὰρ τὸν ἕτερον (1) συναλιφθὲν ἄτερον λέγεται, καὶ ἄτερον ἡ αἰτιατική. ἀεὶ γὰρ αὐτὴ τῇ οὐσίᾳ ἀκολουθεῖ. τὸ δὲ τριῶν μηνοῖν, προδήλως βάρβαρον δίκην τοῦ τριῶν ἐπαγόμενον. ἀσαφὲς δυσφημον δὲ τὸ ἀνηνεμία. τίς γὰρ χρεία τοῦ σεμνικοῦ, μηδὲν πλέον τοῦ (2) νὴ δηλοῦντος; τὸ δέ τοι ἐκχύνειν, καὶ ἀδιόρθωτον. ὅτι γὰρ μὲν ἐπίσταται ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις, χύνω δὲ ἐδόκει ἐγκεκρίσθαι τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ, ὥσπερ καὶ τὸ πέταμαι. ἐγὼ γὰρ ἵστημι, πέτημι, ἀλλὰ πέτω βαρύτονον, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη. ἔστι δὲ ἡ (3) μετοχὴ πετόμενος, ὡς ἐν Πλάτωνος Εὐθύφρονι, τί δαὶ πετόμενον τινὰ διώκεις; πέταμαι δὲ, ἐδάμως, ἀλλ' ἡ ἄρα ἵπταμαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπταμαι, ὡς ἐν ἀπὸ τοῦ ἵστημι λεχθείη ἂν ἵσαμαι. *V.* alter.

53. Τὸ τριῶν μηνοῖν] Τριῶν μηνοῖν προδήλως βάρβαρον. (4) δοῦκοῦν τοῦ τριῶν ἐπαγομένου· ὥσπερ πάλιν δύσφημον ἐν τὸ ἀνηνεμία. τίς γὰρ χρεία τοῦ σεμνικοῦ μηδὲν πλέον τοῦ (5) νὴ δηλοῦντος; τὸ δέ τοι ἐκχύνειν ἐν ἀδιόρθωτον, (6) χύνω γὰρ οὐκ ἐπίσταται ἡ (7) Ἑλληνίζουσα χρῆσις. ὥσπερ καὶ τὸ πέταμαι· ἐγὼ γὰρ ἵστημι, πέτημι, ἐνῶ πέταμαι, ὡς ἵστημι ἵσαμαι, ἀλλὰ πέτω, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη, ἔστι δὲ ἡ μετοχὴ ὁ πετόμενος ὡς ἐν Εὐθύφρονι Πλάτων, (8) τί δαί; πετόμενον τινα διώκεις; ἐγὼ μὲν πέταμαι. ἀλλ' ἡ ἄρα ἵπταμαι ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι ἀφαιπλασίως τοῦ ἵσταμαι. *V.*

54. Ἐκχύνειν] Καὶ ἀδιόρθωτον· χύνω (sic scriptum erat) γὰρ οὐκ ἐπίσταται ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις· χύνω δὲ ἐδόκει ἐγκεκρίσθαι τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ. *G.*

58. Ἀδράστεια] Δαίμονα εἶναι λέγουσι ταύτην τοῖς πάνυ μεγάλα ἐγκεκυκλωμένοις ὑποτιμωμένην. *V.*

(1) Συναλιφθὲν] Συλληφθὲν. C.

(2) Νὴ] In Schol. seq. legitur μὰ in Impr. & V. Sed legendum νὴ, quod in compositione privationem notat. Immo sic ibi C. & G. Cod. V. v. tantum habebat, ex quo τῶν in Impr. factum est. *M. du S.*

(3) Μετοχὴ] Μετοχὲ V. quod in Impr. recte mutatum est ex Scholio sequenti. *M. du S.*

(4) Δοῦκοῦν] Sic etiam C. Lege tamen δοῦκῶ. *M. du S.* (vel τῷ pro τῶ.)

(5) Νὴ] Μὰ edita. Νὴ C. recte. Vid. Schol. praecedens. *M. du S.*

(6) Χύνω γὰρ οὐκ] Ἐπεὶ χύνω μὲν M. ut Scholio praecedenti editum est.

(7) Ἑλληνίζουσα] Ita dedit *Sol.* pro vulgato Ἑλληνικὴ. *J. F. R.*

(8) Τί δαί;] Sic rescriptum ex M. Τί δὴ Edita.

48. Θάτερον τῶν πενήτων] Abrupta nimis & ex parte falsa sunt, quae hic Scholiasta habet. Juvat itaque e *Thoma Magistro* regulam Atticorum hic ponere. Articulus cum pronomine ἕτερος coalescit hac lege, ut vocalis articuli quaecumque, & prima ε, contrahantur in α· τ vero articuli, ob adspiratam ε transeat in θ. Haec quoties articulus in vocalem exit. Sed ubi in ν vel σ, non fit crasis, verum integre declinatur. Dicitur ergo, ἄτερος, ἀτέρα, θάτερον, θατέρω, τὰ ἀτέρε, θατέρῳ, τὸ ἕτερον, ἄτερου, τῶ ἀτέρω κ. τ. λ. Hinc apparet, quam infeliciter errorem suum Sophista emendaverit. *J. M. G.*

tius; & ſpoliet alios veſtibus, & telonium *humile* exerceat. Non dico ſane talia. Nulla eſt invidia paupertatem omni ope depellere. At illud jam ferri non poteſt, pauperem te hominem in ſolas id genus libidines effundere impudentiae tuae lucra. Verum ſi quid etiam laudare mihi permittis, illud urbane admodum a te factum eſt, cum Tiſiae artem, noſti quomodo, bis Coracis (*corvi*) opus ipſe feciſti, triginta aureis illum imprudentem ſenem emungens: at ille propter Tiſiam pro libro quinquaginta & ſeptingentas *drachmas* aſtu circumventus exſolvit.

31. Multa cum dicenda adhuc habeam, reliqua tibi remitto lubens. Illud vero ſolum adjicio. Age iſtaec ut lubitum fuerit, ne deſine ebrios in te ipſum furores exercere. At illud, *quod dicere nolo*, ne

μᾶλλον δὲ προσαιτεῖ, καὶ λωποδυτεῖ, καὶ τελωνεῖ. [b] εἰ δὴ λέγω ταῦτα. Φθόνος μὲν οὐδεὶς ἐξ ἅπαντος ἀμύναν τὴν πενίαν ἔχειν δὲ ἐκέτι φορητὸν, πένητά σε ὄντα, ἐς μόνας τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἐκχεῖν τὰ ἐκ τῆς ἀναισχυντίας περιγιγνόμενα. πλὴν εἴ γέ τι καὶ [c] ἐπαινέσαι μοι δώσεις πάνυ ἀσφαλῶς ἐκεῖνο σὺ πεπραγμένον, ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ [d] δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας, ἐξαρπάσας τῷ ἀνόητῳ ἐκείνῳ πρεσβύτῃ χρυσοῦς τριακοσίους· ὃ δὲ ἀντὶ τοῦ Τισίαν, ἀντὶ τοῦ βιβλίου, πεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίας ἐξέτισε· καλασοφιστεύς.

Πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, τὰ μὲν ἄλλα ἐκὼν ἀφίημί σοι. ἐκεῖνο δὲ μόνον προσλέγω, πράττε μὴ ταῦτα, ὅπως σοι φίλον, καὶ μὴ παύσαιο τὰ τοιαῦτα ἐς ἑαυτὸν παροινῶν, ἐκεῖ-

b Οὐ δή] Sic Edd. & M. Forſ. εἰ δή, adlevit *Solan.* *c* Ἐπαινέσαι μοι] marg. *M.* 1. *Ven.* 2. & *F.* Ἐπαινέσαιμι, ſine μοι ſed reliquae quod edidimus, cum M. *d* Δισκόρακος] Δυσκόρακος W. *Fl. B.* 1. & 2. Δισκ. cett.

63. Προσαιτεῖ] Πολλὰ αὐτῷ. *G.*

70. Τισίᾳ] Τισίᾳ λέγω τῷ Κόρακος τῷ Σικελῷ μαθητοῦ. τάχα γάρ τι ταυτὸν ἐ αὐτὸς καλασοφισάμενος τῶν προσούτλων εἰργάσατο. *V.* Eadem habet *V.* alter, niſi quod pro λέγω τῷ Κόρακος, ſcribat: Τούτῳ λέγω τῷ Καρ. &c. & pro τάχα, τάχα, (ſed cui bono, corrupta repetere?)

54. Πέταμαι] Τὸ πέταμαι, *volo*, rectum eſt & uſitatum; ſed pro πετάσμαι inuſitatum videtur. *F.G.*

Ibid. Ἐκχύσειν] Τὸ ἐκχύσειν inuſitatum fuiſſe notandum. Ἐκχεῖν uſitatum. *F.G.*

64. Οὐ δή] Aut ἐὰν δή legendum, aut ἐ δή, quod in Impr. aliquot & M. neglectum eſt. *M. du S.*

70. Ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος] An legendum, ὁπότε τῷ Τ. τὴν τέχνην εἰδώς, τὸ Δ. &c. *F.G.*

Ὁπότε τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας] Tiſiae ars eſt Sophiſtice. Fuit enim Tiſias inter primos Sophiſtas, quem *Ariſtotel.* περὶ ἐλέγχων σοφιστικῶν cap. ult. cum dixiſſet omne omnis artis principium eſſe tenue ac difficile, ſed illo reperto, facile poſtea creſcere & augeri, quod & factum ſit in orationibus politicis, Τισίας μὲν μὴ τοὺς πρώτους, Θρασύμαχος δὲ μὴ Θεισίαν, Θεόδωρος δὲ μὴ τούτων. *Tiſias quidem poſt primos* ſc. *Sophiſtas*, *Thraſymachus autem poſt Tiſiam*, *Theodorus autem poſt hunc.* *J.G.G.*

Ibid. Τισίᾳ] Adde *Quintil.* II. 17. p. 111, 1. & III. 1, p. 125. f. *Iſocr.* p. 525. & *Plut.* Alcib. Corax Tiſias. *Cic.* de Or. I. 2. & in Brut. 12. in W. *Fl.* & *B.* δισκ—— quod minime ſpernendum, quamvis (verum & genuinum putem δισκ——, ut alium illum nequitia antecedebat Timarchus. *M. du S.*

Ibid. Τῷ Τισίᾳ τὴν τέχνην] Narrat intelligentibus, & ſcientibus aliunde hiſtoriam, quam nobis divinare difficile, ac ne tanti quidem, eſt. Modo hoc meminerint, qui acumen Luciani volunt aſſequi, *primo* fraudem commiſſam, circa Artem, h. e. librum de inſtitutione Rhetorica Tiſiae illius Siculi, qui diſcipulus fuit Coracis: *deinde* Coracem, κόρακα, eſſe *corvum* Graecis furax, ut notum, animal; cum itaque δὶς κόραξ vocat Lucianus inimicum ſuum, *bis-furem* appellare: *tertio* luſum verborum eſſe in τισίας & ἐξέτισε. *J.M.G.*

73. Χρυσοῦς τριακοσίους] Eadem ſumma in drachmis enunciata πεντήκοντα ἑ ἑπτακοσίας aequat. Inſignis locus ad confirmandam auri & argenti comparationem: nempe *aureus* Romanus continebat *drachmas* XXV., quod etiam docet Zonaras apud *Gronov.* 2, 8. p. 109. *J.M.G.*

ἐκεῖνο δὲ μηκέτι, ἄπαγε. οὐ γὰρ ὅσιον οὐδὲ ἐφ' αὐτὴν ἑστίαν τοὺς ταῦτα μεμηθότας καλεῖν, οὐδὲ φιλοφροσύνας προπίνειν, οὐδὲ ἅψασθαι τῆς αὐτῆς ἄπιδος. ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνο ἔστω τὸ ἐπὶ τοῖς λόγοις, φιλήματα· καὶ ταῦτα πρὸς τοὺς ὑπὸ πολλῆς ἀποφράδος σοι ἐργασαμένους τὸ στόμα, κἀπειδήπερ ἄπαξ φιλικῆς ὁμιλήσεως ἠρξάμην, καὶκεῖνα, εἰ δοκεῖ, ἄφελε, τὸ μύρῳ χρίεσθαι τὰς πολιὰς, καὶ τὸ σπιττᾶσθαι μόνα ἐκεῖνα. εἰ γὰρ νόσος τις ἐπείγει, ἅπαν τὸ σῶμα θεραπευτέον· εἰ δὲ μηδὲν νοσεῖς τοιοῦτον, τί σοι βούλεται καθαρὰ, καὶ λεῖα, καὶ ὀλιθηρὰ ἐργάζεσθαι, ἃ μηδὲ ὁρᾶσθαι θέμις; ἐκεῖνό σοι μόνον σοφὸν, αἱ πολιαὶ, καὶ τὸ μηκέτι μελαίνεσθαι, ὡς προκάλυμμα εἶεν τῆς βδελυρίας. φείδου δὴ αὐτῶν πρὸς Διὸς, καὶν τούτῳ, καὶ μάλιστα τῷ πώγωνι αὐτῷ, μηδὲ μιάνῃς ἔτι, μηδὲ ὑβρίσῃς· εἰ δὲ μὴ, ἐν νυκτί γε, καὶ σὺν σκότῳ. τὸ δὲ μεθ' ἡμέραν, ἄπαγε, κομιδῇ ἄγριον καὶ θηριῶδες.

amplius. Apage. Neque enim fas eſt ad eandem menſam vocare, qui ita ſe inſtituunt, & amicitiae illis poculum propinare, & eosdem attingere cibos. Verùm nec illud fiat *quod* poſt ſermones *ſolet*; oſcula: eaque apud illos, qui paullo ante ipſum tibi os ut *Apophras* (*obſcenum*, *deteſtabile*) fieret, effecere. Et quando ſemel amice te cohortari coepi, etiam illa, ſi videtur, auſer, ut unguento ungas canos, ac vellas iſta ſola. Si quis enim morbus urget, totum corpus curandum eſt: ſin tale nihil aegrotas, quid ſibi vult quod pura, & levia, & lubrica facis, quae nec videri fas eſt? Illud ſolum in te ſapiens, cani, & quod non amplius niger es. Itaque velum ſit *patere* tuae impuritatis. Parce ſane illis, per Jovem, vel hactenus, & in primis barbae ipſi, nec amplius illam pollue, vel contumelioſe tracta. Si vero minus *hoc potes*, certe noctu & in tenebris *fac quae facis*: interdiu enim, apage, nimis ferum & belluinum eſt.

32. Vi-

90. Μόνα ἐκεῖνα] Barbam ergo promittebat. Vid. cap. 27. *M. du S.*

3. Ἀκίνητον τὴν Καμαρίναν ἐᾶν] Proverb. *J. B.*

6. Ὡς τό γε ἐμοὶ] Pro κατὰ τὸ ἐμοὶ μέρος. *De ma part, quant à moi.* *F. G.*

8. Τὴν ἄμαξαν ἐπιστρέφειν] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ὦ παιπάλημα, καὶ κύναιδος] Irridet ſtultitiam hominis, qui aſtutus ſibi videretur, nominibus Atticis ab *Ariſtophane* repetitis, qui Ὄρν. 489. ſeq. in deſcriptione magni rhetoris haec ita jungit, συνιόντα τὸν κύναδον, σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον qua notione etiam παιπάλημ dixerat Νεφ. 259. Nempe παιπάλημα pollen eſt: eo nomine ſubtilitatem quandam a tritura fori & uſu rerum ortam indicant: qua re etiam nomen Latinum, ut *Friſobilinus* in Nubibus, ſervavi. Κύναδος vulpes eſt. Nempe κύναδος legendum, non κίναιδος, ex ipſo vocum Atticarum connubio jam ſuſpicaretur aliquis. Sed inſuper τὸ κίναδος & caſus prodit, & praeſertim illud, quod ignotum aeque ac παιπάλημα imperito Sophiſtae nomen dicit: κύναδος autem nimis quam notum omnibus: hinc etiam factum ut librarius illud ignotiori ſubſtitueret: cum praeſertim *operum* inimici ſui *nomina* ea paullo poſt appellet auctor: quae res etiam Scholiaſten videtur moviſſe, ut retineret κίναιδος, & παιπάλημα etiam ad obſcenum ſenſum traheret. Nos non tam ſententia hujus loci detinuit, quam ea moleſtia, quod non occurreret Latinum, idque abſtruſius paullo nomen, quod τῷ κύναδος ſatis reſponderet. *Cercops* veniebat in mentem: ſed nimis videbatur vel ambiguum vel incertum. Itaque *vulpem* retinui. *J. M. G.*

9. Κίναιδος] Forſan κύναδος. i. e. bellua. *Heſych.* κύναδος, θηρίον, ἄφις. *Suid.* Κύναδος πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι. ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. κακοήθης ὡς ἀλώπηξ, &c. *F. G.*

Κίναιδος] Conjecturam *Gujeti* juvat *Alciphr.* III. Ep. 28. Ubi ancilla Heri graveolentis amores deteſtata ait: ἐγώ σε, ὦ Γύσιλλε, φυγᾶς, τοῦτο μὲν βδελυττομένη τὸ βάρος τῆς σώματος, καὶ ἄσπερ τι κύναδος ἐκτετραμένη, quae *Bergl.* vertit *velut aliquam tetram belluam averſans.* Et ap. *Ariſtoph.* frequenter inter convicia numeratur κύναδος. Quod etſi & ibi *Scholiaſt.* eodem modo exponit quo *Suid.* tamen pro ἀλώπεκι potiſſimum eidem ponitur. Sed & Lucianum dediſſe κύναδος, quia generale hoc veteratorum, & ſcortatorum opprobrium, non abſimile vero eſt: neque ideo ajo κίναιδος illico proſcribendum eſſe; verum id forſan a recentioribus ſcribis profectum, qui hoc aptius putarent, quod cum Latino hinc formato *cinaedus* conveniens, melius intelligerent. *J. F. R.*

12. Παιπάλημα] *Heſych.* Παιπάλημα, πανοῦργον ἢ κακίαν. *F. G.*

13. Κίναιδος] Forſan Κύναδος. *F. G.*

18. Εὐριπίδης] *Eurip.* Bacch. vſ. 385. *M. du S.*

Εὐριπίδης] Hodie ſic legitur *Bacch.* 385. ſeq. Ἀχαλίνων στομάτων, Ἀνόμου τ' ἀφροσύνας, Τὸ τέλος δυσυχία.

Et

32. Vides ; quanto melius tibi fuiſſet non moviſſe Camarinam, nec deriſiſſe *Apophrada*, quae tibi, *apophrada*, *deteſtabilemque* totam vitam reddet? Aut deeſt forte adhuc *ad eam rem* aliquid ? Quantum in me eſt, nunquam deficiet. Nondum enim ſcis, quam totum in te plauſtrum attraxeris, qui deberes, o pollen, o vulpes, metu trepidare, ſi quis vir hirſutus, &, ut veteres dicebant, nigro podice, vel torvum te intueretur ? Forte jam haec etiam ridebis, cum illud *pollen* & illud *vulpes* tanquam aenigmata quaedam & griphos audieris. Incognita enim tibi ſunt operum tuorum nomina. Itaque haec etiam licet calumnieris, niſi jam tripli aut quadrupli poenas tibi dedit Apophras. Tibi nimirum imputabis omnia. Ut enim praeclarus Euripides docere ſolet, *Effrenis oris, & ſtuporis impii ſolet eſſe finis infortunium.*

Ὁρᾷς, ὡς ἄμεινον ἦν σοι ἀχίνηλον † Καμαρίναν ἐᾶν, μηδὲ καλαγελᾶν † ἀποφράδα, ἣ σοι ἀποφράδα † βίον ὅλον ἐργάσεται; ἢ ἔτι προσδεῖ τινος, ὡς τό γε ἐμὸν οὔποτ' ἐλλείψει; εὐέπω γοῦν οἶδα ὡς ὅλην † ἅμαξαν ἐπεσπάσω, δέον, ὦ παππάλημα, καὶ [a] κίναιδος, ἐκπτήσσειν εἴ τις ἀνὴρ δασὺς, καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον, μελάμπυγος, ὀρθὸν μόνον εἰς σε ἀποβλέψειεν. ἴσως ἤδη καὶ ταῦτα γελάσῃ, τὸ παππάλημα, καὶ τὸ κίναιδος, ὥσπερ τινὰ αἰνίγματα, καὶ γρίφους ἀκούσας. ἄγνωστα γάρ σοι † σῶν ἔργων τὰ ὀνόματα. ὥστε ὥρα ἤδη καὶ ταῦτα συκοφαντεῖν, εἰ μὴ τριπλῆ καὶ τετραπλῆ σοι ἡ ἀποφρὰς ἐκτέτικεν. αἰτιῶ δ' ἐν σεαυτὸν ἐπὶ πᾶσιν. ὡς γὰρ ὁ καλὸς Εὐριπίδης λέγειν εἴωθεν, Ἀχαλίνων στομάτων, καὶ ἀφροσύνης, καὶ ἀνομίας τὸ τέλος δυστυχία γίγνεται.

a Κίναιδος] Sic & M. cum Edd.

3. Τὴν Καμαρίναν] Λίμνην φασὶ τὴν Καμαρίνην πόλει ἐξεκαιομένην, ὑφ' ὑμένων αὐτῆς ἣν βυλομένους Καμαριναίους μολυνθῆναι, ἔχρησεν ὁ Θεὸς, μὴ κινεῖ Καμαρίνην. Οἱ δὲ τοῦ Θεοῦ παροινοῦντος ἐβλάβησαν, ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τῷ καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιοῦσι μαλλόντων. τοὺς δέ φασι φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν Καμάρῳ, ἢ τοὺς κλάδους ἀλφιτοπώλας ἀνθίστασθαι ὄζειν. *V.*

8. Παιπάλημα] Παιπάλημα ὁ παιοῦργος ἄνθρωπος. * ὁ ἀσπαρὶ ἄλαπον τοῖς κακοῖς † συναλλοσυμένος, καὶ συστέλλομένος. τὸν δὲ τοῦτο βούλεται δηλοῦν, ἀλλὰ † ὑπὸ ἀνυδότου μυσαρίας ἀσπερ ἄλαπον ‡ ἀλφιτοτριμμένον. Κίναιδος δὲ ὅ τι ποιῶν, ὅ τι πάσχων, ὅθεν τὸ τὴν αἰδῶ κινεῖν. *V.* (Eadem in *V.* altero ; ſed ante βούλεται inſerit: τοῦ γλωσσαλγοῦ, & pro πάσχων habet παθὼν. At πάσχειν etiam in G. V. & M.)

* Ὁ ἀσπαρὶ] Ὡς σπαρὶ Edita : ex *Voſſ.* utroque mutavit *M. du S.*

† Συναλλοσυμένος] Sic V. & M. Συναλλυσυμένος Exc. *G.*

‡ Διατετριμμένον] Διατεθριμμένον Exc. G. V. M.

Et ſic laudatur etiam ſupra Ἀλκ. c. 3. *J. M. G.*

19. Ἀχαλίνων] *Gell.* I. 15. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ.

DE OECO.

Εἶτα Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύδνῳ λοῦσαι, καλόν τε καὶ διαυγῆ τὸν ποταμὸν ἰδὼν, καὶ ἀσφαλῶς βαθὺν, καὶ προσηνῶς ὀξὺν, καὶ νήξασθαι ἡδὺν, καὶ θέρους ὥρᾳ ψυχρὸν, ὥστε καὶ ὑπὲρ προδήλου τῆς νόσου, ἣν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκεῖ μοι οὐκ ἂν τοῦ λουτροῦ ἀποσχέσθαι. οἶκον δέ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, καὶ φωτὶ φαιδρότατον, καὶ χρυσῷ στιλπνότατον, καὶ γραφαῖς ἀνθηρότατον, οὐκ ἂν ὑπομείνειε λόγους ἐν αὐτῷ διαθέσθαι, εἰ τύχοι καὶ τοῦτο διατρίβων, καὶ ἐνευδοκιμῆσαι, καὶ ἐλλαμπρύνασθαι, καὶ βοῆς ἐμπλῆσαι, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ κάλλους αὐτοῦ γενέσθαι, ἀλλὰ περισκοπήσας ἀκριβῶς, καὶ θαυμάσας μόνον, ἄπεισι, κωφὸν αὐτὸν καὶ ἄλογον καταλιπών, μήτε προσειπών, μήτε προσομιλήσας, ὥσπερ τις ἄναυδος, ἢ φθόνῳ σιωπᾶν ἐγνωκώς;

1 ERgo Alexander lavare in Cydno cupiit, cum pulchrum videret & pellucidum amnem, & ſine periculo profundum, & blande celerem, & ad natandum jucundum, & frigidum aeſtate; adeo ut videatur mihi ne praeſenti quidem morbi, quem inde nactus eſt, periculo a lavandi voluptate revocari potuiſſe: Oecum autem aliquis conſpicatus magnitudine ingentem, & ſpecie pulcherrimum, & luce multa hilarem, & fulgentem ab auro, & picturis floridum; non concupiſcat orationem (ſi haec forte illius ſit profeſſio) in eo habere, & in illo probari, & claritatem ſibi in eo parare, & clamoribus eum implere, & quantum licet, & ipſe pars illius pulchritudinis fieri? ſed perſpectis cum cura omnibus, & admiratus ſolum, abeat, ſurdum relinquens & orationis *ſuae* expertem, nec allocutus eum, neque ſermone cum illo habito, ut mutus aliquis, aut qui invidia tacere decreverit?

Ἡράκλεις, ὑ φιλοκάλου τινὸς, οὐδὲ περὶ τὰ εὐμορφότατα ἐρωτικῶς τὸ ἔργον, ἀγροικία δὲ πολλὴ, καὶ ἀπειροκαλία, καὶ προσέτι γε ἀμουσία, τὸ ἡδίστων αὐτὸν ἀπαξιῶν, καὶ τὸ καλλίστων ἀποζευγνύναι, καὶ μὴ συνιέναι ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς περὶ τὰ θεάματα νόμος ἰδιώταις τε καὶ πεπαιδευμένοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲ ἀπόχρη τὸ κοινὸν τοῦτο ἰδεῖν μόνον, καὶ περιβλέψαι, καὶ τῷ ὀφθαλμῷ περιενεγκεῖν, καὶ πρὸς τὴν ὀροφὴν ἀνακύψαι, καὶ τὴν χεῖρα ὑπεῖσαι, καὶ καθ' ἡσυχίαν ἀθῆναι,

2. Non elegantis iſtuc, Hercules, neque amore pulcherrimorum capti fuerit, ſed ruſticitas multa, & ſtupor quidam circa pulchra, ipſasque inſuper muſas, rebus jucundiſſimis ſe indignum judicare, & alienum oſtendere a rebus pulcherrimis, nec intelligere, non eandem circa ſpectacula legem eſſe imperitis literarum, atque eruditis hominibus: cum illis ſufficiat commune illud, videre ſolum, & circumſpicere, & circumferre oculos, & ad lacunar ſuſpicere, & movere *ab admiratione* manum, & tacite oblectari prae metu, ut quidquam di-

1. Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν] Ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ τῷ Κύδνῳ λουσάμενος, ὑ μικρὸς ἡρέθησεν, ὡς φησιν Ἀρριανός. Στράβων δὲ ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ Κύδνου, ὅτι διὰ ψυχρότητα τὰ * πλατυνδρούντα † ζώων ἴσται ἐμβαίνοντα τοῦ † ῥεύματος τούτου ὑγχροΐζοντα. V. (Sed & tu lege Q. *Curtium* ſuper hoc. C.)

* Πλατυπυρῶντα] Sic V. C. & G. In Impreſſ. erat σκληρυπυρῶντα, uti apud *Strab.* XIV. p. 693. C. in Ed. Caſauboni editum eſt; cujus vide notas p. 241. emendationem ſuam firmantes. *M. du S.*

† Ῥεύματος] Ῥεύματι male edita, quod emendare non dubitavi. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Προσλαλιά. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Non totam *domum* eſſe, quae hic

dignum iis quae ſpectantur proferre poſſint. Qui vero eruditus pulchrarum rerum ſpectator eſt, non, puto, ſatis habeat oculis tantum fructum illius jucunditatis percipere, neque ſuſtineat mutus pulchri ſpectator eſſe: ſed tentabit, quantum poteſt immorari ſpectaculo, & oratione illud *quaſi* penſare.

δέει τῦ μὴ ἂν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τ βλεπομένων εἰπεῖν· ὅστις δὲ μὴ παιδείας ὁρᾷ τὰ καλὰ, οὐκ ἂν, οἶμαι, ἀγαπήσειεν, ὄψεως μόνῃ καρπωσάμενος τὸ τερπνὸν, ὑδ' ἂν ἐπομεῖναι ἄφωνος θεατὴς τῦ κάλλους γενέσθαι. πειράσε δὲ, ὡς οἷόν τε, καὶ ἐνδιατρίψαι, καὶ λόγῳ ἀμείψασθαι τ θέαν.

3. Pretium vero illud non laus modo conclavis. Hoc forte inſulanum illum adoleſcentulum decuerit, ut admiratione domus Menelai percellatur, & cum caeleſtium rerum pulchritudine ebur atque aurum illius comparet, ut qui nihil in terra pulchrum aliud viderit. Sed ipſum illud dicere in eo, & convocatis praeſtantiſſimis hominibus, orationis facultatem oſtendere, id ipſum, inquam, pars forte laudis fuerit. Ac res meo judicio jucundiſſima, pulcherrimus oecus ad accipiendam orationem apertus, laude & faventium vocibus plenus, placide & ipſe antrorum inſtar reſonans, & ſubſequens quae dicuntur, & ultima vocis protendens, extremisque orationis immorans, vel potius ut docilis auditor memorans quae dicta ſunt, laudansque dicentem, & aliquid non alienum a Muſis reddens. Quale quiddam excelſis rupibus accidit, quae tibiarum paſtoriciarum cantum reſonant, redeunte per repercuſſionem voce, & in ſe ipſam revertente. Imperiti autem putant, virginem quandam eſſe, quae canentibus reſpondeat clamantibusve, in mediis alicubi praeruptis habitantem, & intus loquentem e rupibus.

Ἡ δὲ ἀμοιβὴ, οὐκ ἔπαινος τῦ οἴκου μόνον (τῦτο μὲ γὰρ ἴσως ἐκείνῳ τῷ νησιώτῃ μειρακίῳ ἔπρεπε, τ Μενέλεω οἰκίαν ἐκπεπλῆχθαι, καὶ πρὸς τὰ ἐν ὑραν῵ καλὰ, τ ἐλέφανλα καὶ τ χρυσὸν αὐτῆς ἀπειχάζειν, ἅτε μηδὲν ἐν γῇ καλόν τι ἄλλο ἑωρακότι) ἀλλὰ καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ τὺς βελτίσυς συγκαλέσανλα λόγων ὑπόδειξιν ποιήσασθαι, μέρος τῦ ἐπαίνυ καὶ τῦτο γένοιλο ἄν. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑφηδιςον, οἶμαι, οἴκων ὁ κάλλις ἐς ὑποδοχὴν λόγων ἀνεπεπαμένος, καὶ ἐπαίνυ καὶ εὐφημίας μεςὸς ὤν, ἠρέμα καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄντρα συνεπηχῶν, καὶ τοῖς λεγομένοις παρακολυθῶν, καὶ παρατείνων τὰ τελευταῖα τ φωνῆς, καὶ τοῖς ὑςάτοις τ λόγων ἐμβραδύνων, μᾶλλον δὲ ὡς ἄν τις εὐμαθὴς ἀκροατὴς ἀμνημονεύων τὰ εἰρημένα, καὶ τ λέγονλα ἐπαινῶν, καὶ ἀντίδοσιν οὐκ ἄμεσον ποιούμενος πρὸς αὐτά· οἷόν τι πάσχυσι πρὸς τὰ αὐλήμαλα τ ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλῶσαι, τ φωνῆς ἐπανιούσης καὶ τὸ ἀντίτυπον, καὶ πρὸς αὐτὸ ἀναστρεφούσης· οἱ δὲ ἰδιῶται νομίζυσι παρθένον τινὰ εἶναι τ ἀμειβομένην τὺς ᾄδοντας, ἢ βοῶντας, ἐν μέσοις πυ τοῖς χρημνοῖς καθοικῆσαι, καὶ λαλῆσαι ἐκ τ πέτρων ἔνδοθεν.

Ἔμοι

hic laudatur, i. e. *aedes* plurium conclavium; ſed eam quae proprie οἶκος vocatur, nomine etiam Latinis retento, *oecus*; tota deſcriptio loquitur. Conf. *Gronov.* ad Hippiam c. *J.M.G.*

5. Νέσῳ ἢ ἰόσῃσιν] Ita & *Ariſtoph.* Av. vſ. 31. Νέσου νοσῶμεν. De repetitione hujusmodi verbi cognati conf. ſupra *Alex.* c. 32. *Gall.* c. 5. & alibi. Nam adeo eſt frequens, ut pluribus non opus ſit. *J.F.R.*

30. Καθ' ἡσυχίαν ἐδίδυσι] Reſpondet Gallicum proverb. *Les plus grandes paſſions ſont muettes.* *J.F.R.*

36. Ἐνδιατρίψαι] Plus eſt, quam ſolo viſu immorari; ſed quaſi non poſſe ſatiari admirando atque laudando. Conf. ſupra *Adv. Ind.* c. 26. & *Alex.* c. 33. f. *J.F.R.*

39. Νησιώτῃ μειρακίῳ] *Hom.* Od. Δ. 71. *M. du S.*

59. Πρὸς αὐτὸν] Lege αὐτῶ. *E.G.* Id ut fieret, curavi. *J.F.R.*

[a] Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ καὶ συνεξαίρεσθαι οἴκῳ πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη, καὶ πρὸς τοὺς λόγους ἐπεγείρεσθαι, καθάπέρ τι καὶ ὑποβαλλούσης τῆς θέας. ἡδὺ γὰρ εἰσρεῖ τι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ὅπη καὶ ψυχὴν καλόν. εἶτα πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν ἐκπέμπει τοὺς λόγους. ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ πιστεύομεν, ἐκ τοῦ ὄψιν τῶν ὅπλων ἐπιτεῖναι κατὰ τῶν Φρυγῶν τὴν ὁρμὴν, καὶ ἐπειδὴ ἐνέδυ αὐτὰ πειρώμενον, ἐπαρθῆναι καὶ πτερωθῆναι πρὸς τὸν πολέμου ἐπιθυμίαν· λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων; καίτοι Σωκράτει μὲ ἀπέχρησε πλάτανος εὐφυὴς, καὶ πόα εὐθαλὴς, καὶ πηγὴ διαυγὴς, μικρὸν ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ· κἀνταῦθα καθεζόμενον, Φαίδρου τὲ τὸν Μυρρινουσίου καλειρωνεύετο, καὶ τὸν Λυσίου τοῦ Κεφάλου λόγον διήλεγχε, καὶ τὰς Μούσας ἐκάλει, καὶ ὑπίσχνευεν ἥξειν αὐτὰς ἐπὶ τὴν ἐρημίαν, συμπεριληψόμενάς τὸν περὶ τοῦ ἔρωτος λόγον. καὶ οὐκ ἠκύνησε γέρων ἄνθρωπος, παρθένους καλῶν παρθένους, [b] συνεσομένας τὰ παιδερασικά. ἐς δὲ τόπον καλὸν χωρίον, οὐκ ἂν οἰώμεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἐλθεῖν;

Καὶ μὴν οὐ κατά γε σκιὰν μόνην, οὐδὲ τὴν πλατάνου κάλλος, ἡ εὐδοκιμεῖ, οὐδ' ὅλως

65. Videtur enim mihi, cum pretioso conclavi efferri etiam animus dicentis & ad orandum excitari, quasi subjiciente aliquid spectaculo. Fere enim per oculos pulchrum quiddam in ipsum etiam animum influit, quod exornatam ad illud *exemplum* orationem deinde emittit. Nisi credimus, Achilli ab ipso conspectu armorum auctum esse impetum contra Phryges, & cum tentandi caussa illa induissent, elatum esse & quasi alatum ad belli cupiditatem; dicendi autem studium non intendi ad pulchritudines locorum? Verum Socrati satis ad hoc erat platanus bene nata, & herba florida, & fons pellucidus parum *distans* ab Iliisso: atque ibi assidens Phaedrum Myrrhinusium dissimulatae sermonibus sapientiae lusit, & Lysiae Cephali F. orationem redarguit, & Musas vocavit, ratus, in illud desertum venturas, adjuturasque illam de amore disputationem. Nec puduit hominem senem vocare virgines, audituras de puerorum amore sermones: in locum autem adeo pulchrum non putemus etiam non vocatas illas venire?

5. Atqui non umbram modo habet, aut platani pulchritudinem, hoc diversorium, etiam

[a] Ἐμοὶ] Rescripsi ex *Fl. L.* marg. *A1.* & *V2.* Ὅ μοι Edd. vulgo. Ὁμοίως *Pell.* [b] Συνεσομένας] Sic *Fl. Fr, R. M. S. B1.* & 2. Συνεψομένας *J.* & *V2.* Συνεσομένας *Pell.* Forsi. συνεψ— adlevit *Solan.*

65. Ὅ μοι γοῦν] In omnibus, praeter Florentinam, editionibus sine ullo sensu legas, Ὅ μοι γοῦν δοκεῖ ἐ ξυνεξαίρεσθαι οἴκῳ πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη. At plane sicut conjeceram, in antiquissima illa editione legitur, ἐμοί γ' ἂν δοκεῖ &c. *J.J.*

Ἐμοὶ] Antea legebatur ὅ μοι in omnibus Impr. exceptis *Fl.* & *V2.* In L. etiam recte ἔμοι. *M. du S.*

Ὅ μοι] Ἐμοὶ legendum videtur. *F.G.* Omnino. Ideoque sic jam dedi. *J.F.R.*

70. Πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν] Lege πρὸς αὐτὸ κοσμήσασα. Infra: λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων. *F.G.* Vellem libri addicerent, & prompte reciperem. Sed vel sine iis ita legendum. *J.F.R.*

71. Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] *Hom.* Il. T. 16. & 365. *M. du S.*

Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] Il. T, 15. Attulerat Thetis arma filio suo. Reliqui fulgorem eorum ferre non possunt. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς.

Ὡς εἰπὼν, ὃς μὲν μετέλλετο ἴδεν χάλκον, ὃν δέ οἱ ἔσχε

Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, αἰεὶ σέλας, ἠΰτε πυρός. *J.M.G.*

77. Πλάτανος εὐφυὴς] Haec de platano, de Iliisso, de musis &c. omnia pertinent ad Platonis Phaedrum, in principio cum totius dialogi, tum ipsius disputationis Socraticae, quae Lysiae opposita est. *J.M.G.*

83. Συμπεριληψόμενάς] Lege συνεπιληψομένας. *F.G.*

86. Συνεψομένας] Impr. plerique συνεσομένας. Ad veram & genuinam Luciani vocem magis accedit scriptura *Fl.* & *V2.* quam secutus sum. Ab ejus enim manu credo fuisse συνεψομένας. *M. du S.*

Συνεσομένας τὰ παιδερασικά] Legendumne συνεσομένας, an συνίημι potest etiam esse futurum medium συνίσομαι; illud enim puto certum, ad hanc originem atque intellectum pertinere. *J.M.G.*

Συνεσομένας] Συνεσομένας a συνίημι legendum videtur. *F.G.* Recte; nam licet Cl. *Gesn.* & συνεσομένας a συνίημι forte formari posse suspicetur, malim tamen, vi-

etiam si relicta ista ad Iliſſum, illam Regis auream dicas. Istius enim in solo pretio inerat miraculum: ars vero, aut pulchritudo, aut delectatio, aut commensurata proportio, non una elaborata aut permixta auro erat: sed barbaricum spectaculum, divitiae solum, quibus inviderent spectantes, beati possidentes judicarentur. Laus autem inerat nusquam. Neque enim pulchra curabant Arsacidae, neque ad delectationem hominum visui exponere sua solebant, neque curabant, laudaturine essent spectatores; sed id solum, ut percellerentur. Neque enim elegantiarum, sed divitiarum studiosi sunt barbari.

6. Hujus autem pulchritudo oeci non ad barbaricos oculos *exacta est*, neque ad Persicam superbiam, aut jactationem regiam, neque pauperem solum sed ingeniosum spectatorem postulat, cui non in solis oculis sit judicium, sed ratiocinatio etiam dicta consequatur. Quod enim pulcherrimam diei partem spectat (est autem pulcherrima, & amabilissima pars principium) & tollentem statim caput solem excipit; quod valvis apertis luce ad satietatem repletur; quo positu templa faciebant antiqui: quod longi-

ἀν ἢ ὅτι τῷ Ἰλιακῷ καλαλιπὼν, ἢ βασιλέως λέγης ἢ χρυσῆν. ἐκείνης μὲν γὰρ ἐν τῇ πολυτελείᾳ μόνῃ τὸ θαῦμα· τέχνη δὲ, ἢ κάλλος, ἢ τέρψις, ἢ τὸ σύμμετρον, ἢ τὸ εὔρυθμον, οὐ συνείργαστο, οὐδὲ καλαμέμικτο τῷ χρυσῷ, ἀλλ' ἦν βαρβαρικὸν τὸ θέαμα, πλοῦτος μόνον, καὶ φθόνος τῶν ἰδόντων, καὶ εὐδαιμονισμὸς τῶν ἐχόντων. ἔπαινος δὲ οὐδαμοῦ πρόσην· [c] οὐδὲ γὰρ [d] ἔμελε τοῖς Ἀρσακίδαις τῶν καλῶν, οὐδὲ πρὸς τὸ τερπνὸν ἐποιοῦντο τὰς ἐπιδείξεις, οὐδὲ ἐφρόντιζον, εἰ ἐπαινέσονται οἱ θεαταί, ἀλλ' ὅπως ἐκπλάγήσονται. οὐ φιλόκαλοι γὰρ, ἀλλὰ φιλόπλουτοί εἰσιν οἱ βάρβαροι.

Τούτου δὲ τοῦ οἴκου τὸ κάλλος, οὐ χὶ βαρβαρικούς τινας ὀφθαλμοὺς, οὐδὲ χὶ Περσικὴν [e] ἀλαζονίαν, ἢ βασιλικὴν μεγαλαυχίαν, οὐδὲ πένητος μόνον, ἀλλὰ εὐφυοῦς θεατοῦ δεόμενον, καὶ ὅτῳ μὴ ἐν τῇ ὄψει ἡ κρίσις, ἀλλά τις καὶ λογισμὸς ἐπακολουθεῖ τοῖς λεγομένοις. τὸ μὲν γὰρ τῆς ἡμέρας πρὸς τὸ κάλλιστον ἐπιβλέπειν (κάλλιστον δὲ αὐτῆς καὶ τιθεινότατον ἡ ἀρχὴ) καὶ τὸν ἥλιον ὑποδεχομένοις [f] ὑπερύφαλα εὐθὺς ὑποδέχεσθαι, καὶ τοῦ φωτὸς ἐμπίπλασθαι ἐς κόρον, ἀναπεπταμένων τῶν θυρῶν, καθ' ὃ καὶ τὰ ἱερὰ βλέπουσα ἐποίουν

c Οὐδὲ] Οὐδὲν *Pell.* d Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* Ἔμελλε cett. e Ἀλαζονίαν] Et sic *Fl.* cum cett. f Ὑπερυφάλοις] Ὑπερυφάλοις *Fl.*

99. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Ἀρσακίδας τοὺς τῶν Περσῶν φασι βασιλεῖς, ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ παλαιοτάτου τῆς γενεᾶς ἡλικίας. *V.*

παλαιοτάτου] Παλαιστάτου. *V.*

vitandae ambiguitatis ergo, consueto more ν adhibere; maxime cum & sic habeat *Pell.* Verum quia alii aliud suppeditant, vulgatum exhibeo. *J. F. R.*

91. Βασιλέως] Quam regiam designet, invenire non possum, cum Arsacidarum mox meminerit. *M. du S.*

Ibid. Τὸν βασιλέως — τὸν χρυσοῦν] Haec est illa aurea platanus, quam cum vite ejus generis Dario, Xerxis patri, donarat Pythius Lydus. *Herod.* 7, 27. Bithynum pro Lydo facit *Plin.* 33, 10. f. 47. ubi reliquos qui hujus utriusque muneris mentionem fecere, laudat *Harduinus.* *J. M. G.*

99. Ἔμελλε] Sic *S.* & *A.* recte. In reliquis ἔμελλε, Saepissime in hac voce peccatur. *M. du S.*

Ibid. Ἀρσακίδαις] De his vide *Tacit.* An. II. 1. & enarratores. *M. du S.*

Ibid. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Anachronismus ingens. Neque enim Darius, cui oblata illa platanus, Arsacides. *J. M. G.*

8. Ἀλαζονίαν] Forsan ἀλαζονίαν quaesivit *Solan.* haud immerito. Nam sic scribi amat. At quia scribae υ & ι saepe promiscue in aliis exarant, nihil mutare sustinui. *J. F. R.*

14. Ἡ ἀρχὴ] Oriens. *F. G.* Quid mirum, quando ἀρχὴ intelligitur, quod est praemissum? *J. F. R.*

17. Τῶν θυρῶν] An θυρίδων; *F. G.*

ἐποίησαν αἱ θάλαμοι, καὶ τὸ τῆς μήκους πρὸς τὸ πλάτος, καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὕψος εὔρυθμον, καὶ τὰ θυλαγωγῶν τὸ [a] ἐλεύθερον, καὶ πρὸς ὥραν ἑκάστην [b] εὔτοχον, πῶς οὐχ ἁδέα ταῦτα πάντα, καὶ ἐπαίνων ἄξια;

Ἔτι δὲ θαυμάσειεν ἄν τις καὶ τὸ ὀροφῆς ἐν τῷ εὐμόρφῳ τὸ ἀπέριττον, [c] καὶ τῷ εὐκόσμῳ τὸ ἀνεπίληπτον, καὶ τὸ τῆς χρυσῆς ἐς τὸ εὐπρεπὲς σύμμετρον, ἀλλὰ μὴ [d] περὶ τὰς χρείας ὀλίφθονον, ἀλλ' ὁπόσον ἂν καὶ γυναικὶ σώφρονι καὶ καλῇ ἐρεθίσῃ ὀλισθηρότερον ἐργάσασθαι τὸ κάλλος, ἢ περὶ τῇ δειρῇ λεπτός τις ὅρμος, ἢ περὶ τῷ δακτύλῳ σφενδόνη εὔφορος, ἢ ἐν τοῖν ὠτοιν ἐλλόβια, ἢ πόρπη τις, ἢ ταινία τὸ ἄφετον τῆς κόμης συνδέουσα, τοσοῦτον τῇ εὐμορφίᾳ προστιθεῖσα, ὅσον τῇ ἐσθῆτι ἡ πορφύρα· αἱ δέ γε ἑταῖραι, καὶ μάλιστα αἱ ἀμορφότεραι αὐτῶν, καὶ τὴν ἐσθῆτα ὅλην πορφυρᾶν, καὶ τὴν δειρὴν χρυσῆν πεποίησθαι, τῷ πολυτελεῖ θηρώμεναι τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ τὸ ἐνδέον τῷ καλῷ, προστέσι τοῖς ἔξωθεν τερπνοῖς ἀναμυθούμεναι. [e] ἡγοῦν γὰρ καὶ τὴν ὠλένην αὐτῶν [f] γλαφυροτέραν [g] φαίνεσθαι, συναπολάμπουσαν τῷ χρυσῷ, καὶ τοῦ ποδὸς τὸ μὴ εὐπερίγραφον, λήθειν ὑπὸ χρυσῷ σανδάλῳ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐρασμιώτερον γενήσεσθαι, τῷ φαιδροτάτῳ συνορώμενον. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν οὕτως, ἡ δέ γε σώφρων γυνὴ χρυσῷ μὲν τὰ ἐρεθίσματα, καὶ μόνον τὰ ἀναγκαῖα προσχρῆται, τὸ δ' αὐτῆς κάλλος, οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο, οἶμαι, καὶ γυμνὸν δεικνύουσα.

tudo latitudini & utrisque altitudo decora proportione respondet: quod feneſtrae sunt oliberae, & ad unamquamque partem anni recte disposita: quî non jucunda haec omnia & digna laudibus?

7. Insuper admiretur aliquis, quod in formoso lacunari nihil superfluum, in ornato nihil quod reprehendi possit, illa auri decora & commensurata distinctio, nihil habens in usu invidiosum; sed quantum etiam in muliere pudica & pulchra ad formam insigniorem reddendam sufficiat, aut tenue circa collum monile, aut in digito anulus habilis, aut inaures in auribus, aut fibula quaedam, aut cohibens comam fluctuantem taenia, quae tantum addat formae, quantum vesti purpura. At meretrices, praesertim si qua est deformior, & vestem totam purpuream, & collum sibi faciunt aureum, ipso pretio venantes illecebras, & quod pulchritudini deest, extra apponendis, quae aliquam suavitatem habent, solantes. Putant enim, & brachium sibi candidius visum iri, aurum si una refulgeat; & pes quod minus circumscripte formosus est, illud occultatum iri sub aureo sandalio; ipsam faciem visum iri amabiliorem, si una cum eo, quod splendidissimum est, adspiciatur. Atque istae quidem hoc modo. Verum modesta mulier auro, quantum satis est, & ad necessaria tantum utitur: suam vero pulchritudinem neque nudam ostendere erubescat.

8. Igi-

a Ἐλεύθερον] Forsan αἴθριον adpictum margini *J.* b Εὔτοχον] Recepi ex *J.* marg. *A1*, & L. Εὖ ἴσχον Edd. vulgo. c Καὶ τῷ] Nihil variant Edd. d Περὶ] Et sic *Fl.* cum reliquis. e Ἡγοῦνται] Ἡγοῦν male *Coll.* f Αὐτῶν] Αὐταῖς *Fl.* g Φαίνεσθαι] Ἔσεσθαι *Coll.* Vulgatum firmant *Fl. Fr. J. P.* &c.

40. Ἡγοῦν γὰρ ἐ τὴν ὠλένην αὐταῖς γλαφυροτέραν ἔσεσθαι σ. τ. χ. κ. τ. *G.*

26. Περὶ τὰς χρείας] Non damno penitus hanc lectionem: sed magis placeret, si reperiatur in libro bono ὧδε· *praeter usus necessarios, certe decoros.* *J.M.G.*

31. Εὔφορον] I. e. modicus, levis, non gravitate incommodus annulus. *F.G.*

34. Ἡ πορφύρα] Ἡ πέρυσι πορφύρα scil. *F.G.*

47. Τὰ ἀναγκαῖα] Subaudi κατὰ. *F.G.*

56. Διαλείμματον] Lege ἀμελίμματον. *F.G.* Non video quare. *J.F.R.*

69. Ὑφέ-

8. Igitur lacunar oeci hujus, vel caput potius, formosum quidem per se quoque, auro eatenus ornatum est, quatenus etiam caelum noctu a stellis per intervalla collastratum, & ignibus per interstitia quaedam a se remotis floret. Si vero totum esset ignis, non pulchrum nobis, sed terribile videatur. Videat autem hic aliquis neque otiosum aurum, neque solius delectationis caussa reliquo ornatui adspersum; verum splendore etiam quodam jucundo relucet, totique domui rutilum quendam colorem adjicit. Cum enim incidens lumen attigit aurum, permistumque illi est, commune quiddam refulgent, ac duplicem ruboris serenitatem reddunt.

Καὶ τοίνυν ἡ τῇδε τῇ οἴκῳ ὀροφὴ, μᾶλλον δὲ κεφαλὴ, εὐπρόσωπός γε καὶ καθ' ἑαυτὴν, τῷ χρυσῷ δὲ εἰς τοσοῦτον κεκόσμηται, ἐς ὅσον ὁ οὐρανὸς ἐν νυκτὶ ὑπὸ τῶν ἀστέρων ἐκ διαστημάτων διειλαμπόμενος, καὶ ἐκ διαλειμμάτων ἀνθῶν τῷ πυρί. εἰ δέ γε πᾶν ἦν τὸ πᾶν, οὐ καλὸς ἂν, ἀλλὰ φοβερὸς ἡμῖν ἔδοξεν. ἴδοι δ' ἄν τις οὐδ' ἐργὸν ἐνταῦθα τὸ χρυσοῦν, οὐδὲ μόνον τῇ τέρψει ποιητικὸν εἶνεκα τῷ λοιπῷ κόσμῳ συνεσταρμένον, ἀλλὰ καὶ αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἐπιλάμπει, καὶ τὸ οἶκον ὅλον ἐπιχρώννυσι τῷ ἐρυθήματι. ὁπόταν γὰρ τὸ φῶς προσπεσὸν ἐφάψηται, καὶ ἀναμιχθῇ τῷ χρυσῷ, κοινόν τι ἀπαστράπτουσι, καὶ διπλασίαν τῇ ἐρυθήματος ἐκφαίνουσι τὴν αἰθρίαν.

9. Excelsa ergo oeci & fastigio proxima talia sunt, Homero quodam laudatore indigentia, qui illam aut alte-fastigiatam, ut Helenae thalamum, aut splendidam, ut Olympum, forte dicturus esset. Ornatum vero reliquum, & picturas parietum, & colorum pulchritudinem, & evidentiam uniuscujusque, accurationemque, & veritatem, adspectui veris, & prato florido comparare rectum fuerit: nisi quod ista deflorent, marcescuntque, & mutantur, ac pulchritudinem amittunt; hoc vero perpetuum ver, & nunquam marcescens pratum, & flos aeternus, quem solus attingat visus, & spectaculi illam suavitatem demetat.

Τὰ μὲν δὴ ὑψηλὰ καὶ κορυφαῖα τῇ οἴκῳ τοιάδε, Ὁμήρου τινὸς δεόμενα ἐπαινέτου, ἵνα αὐτὸν ἡ ὑψόροφον, ὡς τὸν Ἑλένης θάλαμον, ἢ αἰγλήεντα, ὡς τὸν Ὄλυμπον, εἴποι. τὸν δὲ ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα, καὶ τὸν χρωμάτων τὰ κάλλη, καὶ τὸ ἐναργὲς ἑκάστου, καὶ τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἀληθὲς, ἔαρι ὄψει καὶ λειμῶνι δὲ εὐανθεῖ καλῶς ἂν ἔχοι παραβαλεῖν· πλὴν παρ' ὅσον ἐκεῖνα μὲν ἀπανθεῖ, καὶ μαραίνεται, καὶ ἀλλάττεται, καὶ ἀπολλύει τὸ κάλλος, τοῦτο δὲ τὸ ἔαρ ἀίδιον, καὶ ὁ λειμὼν ἀμάραντος, καὶ τὸ ἄνθος ἀθάνατον, ἅτε μόνης τῆς ὄψεως θιγγάνοντος, καὶ δρεπομένης τὸ ἡδὺ τῆς [h] δρεπομένου.

10. Haec igitur tanta ac talia quis non

Τὰ δὴ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα, τίς οὐκ ἂν

[h] Δρεπομένου] Δρεπομένου *Marcil.* Nil mut. Edd. nec Codd. Leg. tamen βλεπομένου.

71. Καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα] Τὰς γραφὰς φησὶν, * ἤτοι τὰς ζωγραφίας, ὑφ' αἷς ἀνθῶν καὶ φυτῶν μιμήματα εἴργασται, καὶ εἴ τι τοιοῦτο ἄλλο. *V.*

* Ἤτοι] In editis εἴ τι. Correxit *M. du S.*

69. Ὑψόροφον] *Homer.* Od. Δ. 121. Et mox αἰγλήεντα, v. Iliad. A. 532. *M. du S.*

80. Τῶν δρεπομένων] Δρεπομένου. *Th. M.* *Ibid.* Τὸ ἡδὺ τῆς δρεπομένου] Legendum videtur βλεπομένου quod inter dictantem & excipientem facillime in δρεπομένου mutari potuit. Eandem vim habet δρεπομένου *Marcilii*; quod probo, si est ex libro: conjecturam non temere receperim; cum δρεπόμενος vix aliter quam apud poëtas, & significatione activa legere meminerim. *J. M. G.*

ἀν ἡδεῖη βλέπων, ἢ τίς οὐκ ἂν προθυμηθείη καὶ πρὸς ἃ δύναμιν ἐν αὐτοῖς λέγειν, εἰδὼς αἴσχιστον ὂν ἀπολειφθῆναι τῶν ὁρωμένων; ἐπαγωγότατον γάρ [a] τι ἡ ὄψις τῶν καλῶν, οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππου [b] ἥδιον ἂν, οἶμαι, δράμοι καὶ πραεῖς ποιεῖν, καὶ μαλακῇ, προσηνῶς δεχομένῃ βάσιν, καὶ ἠρέμα ὑπείκοντα τῷ ποδὶ, καὶ μὴ ἀντιλυποῦντα τῇ ὁπλῇ. ἅπασι γὰρ τότε χρῆται τῷ δρόμῳ [c] καὶ ὅλον ἐπιδιδοὺς ἑαυτὸν τῷ τάχει, ἁμιλλᾶται καὶ πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ κάλλος.

Ὁ δὲ ταὼς, ἦρος δεχομένου, πρὸς λειμῶνά τινα ἐλθὼν, ὁπότε καὶ τὰ ἄνθη πρόεισιν, ἐ ποθεινότερα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἂν εἴποι τις ἀνθηρότερα, καὶ τὰς βαφὰς καθαρώτερα, τότε καὶ ὅτι ἐκπετάσας τὰ πτερὰ, καὶ ἀναδείξας τῷ ἡλίῳ, καὶ τὴν ἰρὰν ἐπάρας, καὶ πάντοθεν αὐτῷ δείξησας, ἐπιδείκνυται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν, ὥσπερ αὐτὸν προκαλούμενος τοῦ λειμῶνος ἐς τὴν ἄμιλλαν. ἐπιστρέφει γοῦν ἑαυτὸν, καὶ περιάγει, καὶ [d] ἐκπομπεύει τῷ κάλλει. ὅτε δὴ καὶ θαυμασιώτερος φαίνεται πρὸς τὴν αὐγὴν, ἀλλαττομένων αὐτῷ τῶν χρωμάτων, καὶ μεταβαινόντων ἠρέμα, καὶ πρὸς ἕτερον εὐμορφίας εἶδος τρεπομένων. πάσχει δὲ αὐτὸ μάλιστα ὅπερ τὸ κύκλον, ὃς ἐπ' ἄκροις ἔχει τοῖς πτεροῖς, ἰριδός τινος ἕκαστον περιθέοντος. ὁ μὲν τέως χαλκοῦς ἦν, τοῦτο ἐγκλίναντος ὀλίγον, χρυσοῦς ὤφθη, καὶ

cum voluptate videat? aut quis non cupiat, etiam praeter vires, inter haec verba facere? qui sciat turpissimum esse non paria facere his quae videmus. Est enim res illecebrarum plena pulchrarum rerum adspectus, non in hominibus modo, sed equus etiam lubentius, puto, decurrat per pronum campum ac mollem, placide accipientem gressus, & molliter pedi cedentem, nec repellentem ungulas. Omnibus enim tum utitur viribus ad currendum, totumque se celeritati impendit, eaque cum campi pulchritudine certat.

11. Ac pavo sub veris initia in campum veniens, cum flores etiam prodeunt non desiderabiliores tantum, verum etiam, ut dicat aliquis, floridiores, coloribusque purioribus; ipse quoque passis pennis ac soli ostensis, elata cauda & in orbem circa se erecta, suos itidem flores exponit, suarumque ver pennarum, prato velut ad certamen ipsum provocante. Convertit se itaque & circumagit, & pulchritudinis suae quandam velut pompam agit: ubi sane admirabilior etiam videtur, mutantibus subinde ad lucem coloribus, & sensim *in alios* transeuntibus, atque in aliam se pulchritudinis speciem vertentibus. Maxime hoc illi accidit in illis orbibus, quos in extremis habet pennis, quorum unumquemque velut iris quaedam circuit. Quod enim modo aes erat, hoc, modice illo inclinante, aurum videtur: atque ille caeruleus ad solem splen-

a Τι] Τοι *Fl.* & marg. *A1.* b Ἥδιον] Recepi ex L. & *S.* Ἴδιον Edd. cett. c Καὶ ὅλον] Ὀλίγον δὲ *Fl.* Al. ὀργίλον. al. ὀλίγον. *Coll.* Sed nostrae Edd. in vulgato consentiunt. d Ἐκπομπεύει] Ἐμπομπεύει *N.* & marg. *A1.*

92. Καὶ ὀργίλον ἰριδοῦς ἑ.] Γραι. καὶ ὀλίγον. *G.*

9. Μεταβαινόντων] Μεταβαλλόντων forsan legendum. *F.G.*

20. Ὅτι] Mallem ὥστε. *M. du S.*

24. Ἀποστάσει] Ἀποστᾶσι legendum videtur. τὸ ἀποστάσει hic locum habere non videtur. *F.G.*

Ἀποστάσει] Errat *Gujetus*; offenderunt ad id verbum etiam Cl. *Graev.* ac *Gron.* Vid. T. 2. *Icarom.* c. XI. πάμπολυ τῶν πηῶν ἀποστάσας, ubi ἀποστᾶν pro *recedere, abire* recte defenditur ab Clar. *Jens.* adde & a nobis ibi indicatam Cl. *Hemsterh.* notam ad *Deor. Dial.* XX. No. 63. aliaque. *J.F.R.*

28. Καὶ τούτων — θαυμασιώσας] Haec insititia videntur & spuria. *F.G.*

33. Ἴσης] V. *Xen. Anab.* III. p. 457. Ed. *Steph.* χρῆ-

ſplendor ſi inumbretur, viridem lucem ſpargit: ita alium atque alium ornatum pennae illius ad lucem induunt.

12. Quin ipſum etiam mare habere, quo nos alliciat, & cupidine quadam, cum tranquillum eſt, ad ſe trahat, vel me tacente noſtis; cum etiam ſi aliquis plane mediterraneus ſit & navigandi imperitus, tamen & ipſe conſcendere navim velit, & circumnavigare, & multum diſcedere de terra, idque in primis ſi videat ab aura ſecunda leniter inflari vela, navim autem blando levique motu per ſummos labi fluctus.

13. Itaque hujus etiam pulchritudo oeci apta eſt, quae impellat ad dicendum, & dicentem excitet, & plauſum illi omni ratione paret. Equidem his ipſis moveor, & jam ſum motus, & in oecum dicendi cauſſa ingreſſus ſum, tanquam ab iynge quadam aut Sirene tractus a pulchritudine, ſpe non parva fretus, etiamſi ad hunc diem informis noſtra fuit oratio, pulchram viſum iri, velut veſte honeſta ornatam.

14. Verum enim vero etiam alia non ignava oratio, ſed generoſa, ut videri vult, cum inter dicendum me interpellavit & abrumpere dictionem conata eſt, tum poſtquam deſii, non vera, ait, me dixiſſe, ſed mirari ſe, ſi aptiorem eſſe ad edenda eloquentiae ſpecimina dicam pulchritudinem

τὸ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ κυανανγὲς, εἰ σκιαθείη, χλοαυγὲς ὄψιν, ἕτω μεταχοσμεῖται πρὸς τὸ φῶς ἡ ποτέρωσις.

Ὅτι μὲ γὰρ ἡ θάλαττα ἱκανὴ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἐπισπάσασθαι ἐν γαλήνῃ φανεῖσα, ἴστε, καὶ μὴ εἴπω ὅστις, εἰ καὶ παντάπασιν ἠπειρώτης καὶ ἀπειρόπλους τις εἴη, πάντως ἂν ἐθελήσειε καὶ αὐτὸς ἐμβῆναι, καὶ περιπλεῦσαι, καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποστάσαι, καὶ μάλιστα εἰ βλέποι τὴν αὔραν κύφως ἐπυριάζουσαν τὸ ἱστίον, τὴν δὲ ναῦν προσηνῶς τε καὶ λείως ἐπ' ἄκρων ἠρέμα φολιαθαίνουσαν τὰ κυμάτων.

Καὶ τοίνυν καὶ τῇδε τῇ οἰκίᾳ τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ παφορμῆσαι ἐς λόγους, καὶ λέγοντα ἐπεγεῖραι, καὶ πάντα τρόπον εὐδοκιμῆσαι παρασκευάσαι. ἐγὼ μὲ δὴ τούτοις πείθομαι, καὶ ἤδη πέπεισμαι, καὶ ἐς τὸ οἶκον ὑπὸ λόγοις παρελήλυθα, ὥσπερ ὑπὸ ἴυγγος τινὸς ἢ Σειρῆνος τῷ κάλλει ἑλκόμενος, ἐλπίδα μικρὰν ἔχων, εἰ καὶ τέως ἡμῖν ἄμορφοι ἦσαν οἱ λόγοι, καλὸς αὐτοὺς φανεῖσθαι, καθάπερ ἐσθῆτι καλῇ κεκοσμημένους.

Ἕτερός δέ τις οὐκ ἀγεννὴς λόγος, ἀλλὰ καὶ πάνυ γενναῖος, ὡς φησι, καὶ μεταξύ μου λέγοντος ὑπέκρυσε, καὶ διακόπτειν ἐπειράτο τὴν ῥῆσιν. καὶ ἐπειδὴ πέπαυμαι, οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγειν φησί με, ἀλλὰ θαυμάζειν, εἰ φάσκοιμι ἐπιδεέστερον εἶναι πρὸς λόγων ἐπίδειξιν οἶκος κάλλος, γρα-

ο Ὡς τι] Ex emendatione *Solan.* Ὅτι Edd. priores. *Marc.* Nil mut. Edd.

p Διολισθάνουσαν τὰ κυμάτων] Ὡς καινά τε καὶ παραδείξεις. *Lucianus V.*

q Ἀπὸ ἴυγγος] Ex Theocrito; ἴυγξ ἕλκει τὺ τῶνδε ἐμὸν πόσιν ἐς δόμον τὸν ἀνδρός. *G.*

f Πέπεισμαι] Πέπυσμαι male *Fl.* g Ὡς] Ὅς vult *Gymn.* c. 28. Verum recte eſſe in textu Luciani, nemo dubitet. Vid. *Contempl.* c. 1. *J. F. R.*

* Διολισθάνουσαν] Sic erat in Editis *Schol.* at in textu Lucian. διολισθαίνουσαν. Sed ita variatur & alias in hoc verbo. Conf. χρῆσόν μοι τὸν ἴυγγα, ἴυγξ. Scholiaſtes *Theocriti* filiam Ἡχοῦς facit. Alius ibidem Πειθοῦς. ad Id. II. *M. du S.*

Ibid. Ἀπὸ ἴυγγος] Mirum, ni ὑπὸ hic legendum. Etſi memini ſupra dicta ad T. I. *Tim.* p. 103. 104. Et *Gymn.* c. 20. No. 51. ubi vidimus ἀπὸ ſaepe poni ubi ὑπὸ locum potius haberet. At quia ideo differentia non tollenda inter has praepoſitt. & facillima ſcribarum ac typothetarum in his eſt aberratio, ſuſpicio non eſt diſſimulanda, & hic ὑπὸ praeſtare. *J. F. R.*

39. Ὡς φησι] Ὅς φησι. *Th. M.*

Ὡς φησι] *Ut ait.* Immo, *ut ait ipſe.* *F. G.*

γραφῇ ἢ χρυσῷ κεκοσμημένον. αὐτὸ γὰρ τοὐναντίον ἀποβαίνειν. μᾶλλον δέ, εἰ δοκεῖ, αὐτὸς παρελθὼν ὁ λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καθάπερ ἐν δικασταῖς ὑμῖν, εἰπάτω, ὅπῃ λυσιτελέστερον ἡγεῖται τῷ λέγοντι εὐτέλειαν οἴκου καὶ ἀμορφίαν. ἐμοῦ μὲν ἀκηκόατε ἤδη λέγοντος, ὥστε οὐδὲν δέομαι δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ εἰπεῖν. ὁ δὲ παρελθὼν ἤδη λεγέτω, κἀγὼ σιωπήσομαι, καὶ πρὸς ὀλίγον αὐτῷ μεταστήσομαι.

ecci pictura & auro ornatam. Contrarium enim quodammodo evenire. Quin, si videtur, ipsa in medium progressa oratio pro se apud vos, tanquam judices, dicat, quare commodiorem esse putet dicenti vilitatem loci atque deformitatem. Me quidem orantem jam audistis: ergo non opus est, me bis de eadem re verba facere. Ista vero jam progressa in medium dicat, tacebo interim ego, & paullulum illi decedam.

Ἄνδρες τοίνυν δικασταί, φησὶν ὁ λόγος, ὁ μὲν προειπὼν ῥήτωρ, πολλὰ καὶ μεγάλα τόνδε τὸν οἶκον ἐπῄνεσε, καὶ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ ἐκόσμησεν· ἐγὼ δὲ τοσοῦτον δέω ψόγον αὐτοῦ διεξελεύσεσθαι, ὥστε καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνου παραλελειμμένα προσθήσειν μοι δοκῶ. ὅσῳ γὰρ ἂν ἡμῖν καλλίων φαίνηται, τοσούτῳ δὲ [a] ὑπεναντίως τῇ τοῦ λέγοντος χρείᾳ δειχθήσεται. καὶ πρῶτόν γε ἐπειδὴ γυναικῶν, καὶ κόσμου, καὶ χρυσοῦ ἐκείνου ἐμνημόνευσε, καὶ μοὶ ἐπιτρέψατε χρήσασθαι τῷ παραδείγματι. φημὶ γὰρ ἔγωγε καὶ γυναιξὶ καλαῖς οὐχ ὅπως συλλαμβάνειν ἐς τὸ εὐμορφότερον, ἀλλὰ καὶ ἐναντιοῦσθαι τὸν κόσμον τὸν πολύν, ὁπόταν τις ἐντυγχανόντων ἕκαστος ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ, καὶ τῶν λίθων τῶν πολυτελῶν ἐκπλαγείς, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ [b] χρόαν, ἢ βλέμμα, ἢ δειρήν, ἢ πῆχυν, ἢ δάκτυλον, ὁ δὲ ταῦτ' ἀφείς, ἐς τὸν σαρδόνυχα, ἢ [c] τὸ σμάραγδον, ἢ τὸν ὅρμον, ἢ τὸ φέλλιον ἀποβλέπει, ὥστε ἄχθοιτο ἂν εἰκότως παρορωμένη, καὶ τὴν

15. Sic igitur oratio: *Qui modo dixit orator, Judices, multis & magno opere laudavit hunc oecum, suaque illum oratione ornavit. Ego vero tantum abest, ut reprehensionem illius velim dicere, ut etiam praetermissa ab illo additurus mihi videar. Quo enim ille vobis pulchrior videbitur, tanto magis contrarius dicentis usui ostendetur. Ac primum quandoquidem mulierum, & mundi & auri mentionem iste fecit, etiam mihi, ut ea similitudine utar, permittite. Ajo enim ego pulchris etiam mulieribus non modo nihil ad hoc, ut formosiores videantur, conferre, sed contrarium etiam esse mundum copiosum, cum videntium unusquisque ab auro & lapidibus pretiosis perculsus, pro eo quod laudare debebat aut colorem, aut oculorum conjectum, aut collum, aut brachium, aut digitum; relictis hisce ad Sardam aut Smaragdum, aut monile, aut armillam respicit; adeo ut illa habeat, quod indigne ferat, se propter mundum*

a Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίῳ *Pell.* b Χρόαν] Χρὼν male *Fl.* c Τὸν] Τὼν L. & *Fl.*

54. Μεταστήσομαι] *Migrabo, secedam, ipsi locum dabo secedens.* F.G.

Μεταστήσομαι] Olim notavi ad hunc locum, non satis notam fuisse hanc significationem verbi docto Athenaei interpreti, qui 12, 5. p. 523, B. μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσι reddiderit *ad praestantiores commigrare*, cum deberet, *cedere fortioribus*. Sed quis finis fuerit, si quis castigare velit optimorum etiam interpretum peccata? quot adnotationes in Lucianum scribendae essent? Caveamus nobis eo diligentius, in simili stadio qui decurrimus. *J.M.G.*

58. Ψόγον αὐτοῦ] Τῆ οἴκῳ scil. F.G.

59. Ὑπ' ἐκείνου] Τῆ ῥήτορος προειπόντος. F.G.

62. Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίῳ legit Interpres. F.G.

73. Ἐς τὸν Σαρδόνυχα] Σάρδιον λίθον. *Sardam* Plinio. *corneolam vulgo. corgnivola* Italice. Σαρδὼν, σάρδιος λίθος, σάρδινος, & Sarda, πᾶσα τὸν Σαρδὼν ὕλην omnia, ut & Σαρδόνυξ, seu Σαρδόνυξ. F.G.

Ibid. Τὸν Σμάραγδον] Τὸν Σμ. *P. H.* & *J.* plene. τὸν aliae per compendium, quod facile permutatur cum τὼν. Sed τὼν pleniſſime *Fl.* ſine compendio. At genus nondum muto, quia & Latinis ſaepe maſcul. eſt. Vid. Cl.

dum praetervideri, non habentibus otium ad eam laudandam spectatoribus, sed obiter tantum ad ipsam respicientibus.

16. *Quod quidem necessario etiam accidere arbitror illi, qui inter opera adeo pulchra dicendi facultatem velit ostendere. Delitescit enim quidquid dicitur in magna vi rerum pulcherrarum, & obscuratur, atque una abripitur, quasi lucernam quis magnum in incendium injiciat, aut formicam in elephanto vel camelo ostendat. Hoc ergo cavendum dicenti. Ad haec vox etiam ipsa confunditur, in vocali adeo & sonoro oeco dicentis. Resonat enim, & reclamat & contra dicit, aut potius occultat clamorem, quale quid etiam tuba facit tibiae, si una canant, aut celeusma canentibus mare, si per fluctus illum sonum accinere remigio velint. Vincit nimirum sonus magnus, & ad silentium illum qui minor est redigit.*

17. *Quin illud ipsum, quod dicebat adversarius, excitari a pulchro oeco dicentem, & alacriorem reddi, illius, mea quidem sententia, fit contrarium. Percellit enim ac terret, & cogitationem perturbat, facitque timidiorem; dum cogitat, omnium turpissimum esse, si in loco formoso habita non similis ei videatur oratio. Sic enim manifestissime aliquis deprehendatur. Velut si quis armis indutus pulcherrimis deinde fugiat ante alios, cujus nempe ignavia ipsis ab armis fiat apertior. Hoc ipsum perpendens*

χάσμον, οὐκ ἀγόντων σχολὴν ἐπαινεῖν αὐτὴν τῷ θεατῇ, ἀλλὰ παρεργον αὐτῆς ποιουμένων τὴν θέαν.

Ὅσῳ ἀνάγκη, οἶμαι, παθεῖν καὶ τὸν ἐν οὕτω καλοῖς ἔργοις λόγους δεικνύοντα. λανθάνει γὰρ ἐν τῷ μεγέθει τῶν καλῶν τὸ λεχθὲν, καὶ ἀμαυροῦται, καὶ συναρπάζεται. καθάπερ εἰ λύχνον τις εἰς πυρκαϊὰν μεγάλην φέρων ἐμβάλοι, ἢ μύρμηκα ἐπ' ἐλέφαντος ἢ καμήλου δεικνύοι. τοῦτο γοῦν φυλακτέον τῷ λέγοντι. καὶ προσέτι [d] γε μὴν καὶ τὴν φωνὴν αὐτὴν ἐπιφαράττεται, ἐν ὕψει εὐφώνῳ καὶ ἠχήεντι οἴκῳ λέγων. ἀντιφθέγγεται γὰρ, καὶ ἀντιφωνεῖ, καὶ ἀντιλέγει, μᾶλλον δὲ ἐπικαλύπτει τὸν βοὴν, οἷόν τι καὶ σάλπιγξ θρᾷττ αὐλὸν, εἰ συναυλοῖεν, ἢ τοὺς κελευστὰς ἡ θάλαττα, ὁπόταν πρὸς κύματος ἦχον ἐπᾴδειν τῇ εἰρεσίᾳ θέλωσιν. ἐπισχραττει γὰρ ἡ μεγαλοφωνία, καὶ καθαιρεῖ τὰ ἧττον.

Καὶ μὴν καὶκεῖνο, ὅπερ ἔφη ὁ ἀντίδικος, ὡς ἄρα ἐπεγείρει ὁ καλὸς οἶκος τὸν λέγοντα, καὶ προθυμότερον παρασκευάζει· ἐμοὶ δοκεῖ, τὸ ἐναντίον [e] ποιεῖ. ἐκπλήττει γὰρ, καὶ φοβεῖ, καὶ τὸν λογισμὸν ἀταράττει, καὶ δειλότερον ἐργάζεται ἐνθυμούμενον ὡς ἁπάντων ὄντων αἴσχιστον ἐν εὐμόρφῳ χωρίῳ μὴ ὁμοίους φαίνεσθαι τοὺς λόγους. ἐλέγχων γὰρ ἔτος γε μάλιστα φανερώτατος, ὥσπερ ἂν εἴ τις παντοπλίαν καλὴν ἐνδὺς, ἔπειτα φεύγοι πρὸ τῶν ἄλλων, ἐπισημότερος ὢν δειλὸς ὑπὸ τῶν ὅπλων. τοῦτο δέ μοι δοκεῖ λογισάμενος καὶ

[d] Γε] Omittit *Fl.* [e] Ποιεῖ] Rescripsi ex *B2.* ac *Pell.* quum Edd. cett. ποιεῖν haberent.

Cl. *Burm.* ad *Ovid.* 2. Met. 24. Inveniri etiam ζωάγγελος, vid. supr. T. I. *Jud. Voc.* c. 9. p. 90. Veluti & *Burm. xmaragdi* edidit, vide ibid. ab Cl. *Hemst.* notatum, cui tamen adsentior, euphoniam cum *Priscian* servandam, neque consonantes hic tripli candidas. *J. F. B.*

98. Ἐμοὶ δοκεῖν — ποιεῖν] Vitiose quoque scribitur, ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον ποιεῖν. ἐκπλήττει γὰρ, καὶ φοβεῖ, καὶ τὸν λογισμὸν ἀταράττει. Vel δοκεῖ, vel ποιεῖ legendum omnino: potius ποιεῖ. Domum nimirum, quae ad artem exactissime exstructa sit, largam eloquenti spectatori praebere laudandi materiam, & admirationem suam eleganti oratione exponendi, dixerat alius quis: at hic, *Ut mihi videtur*, inquit, *contrarium facit* istiusmodi domus. *Percellit enim & terret, ac mentem conturbat*, &c. *J. F.*

99. Ποιεῖ] Ποιεῖν omnes fere libri nostri, sed ita emendarat jam *B2.* *M. du S.*

Ibid. Ἐκπλήττει] Subaudi τὸν λέγοντα. *F. G.*

καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος, εὐμορφίας ἐλάχιστον φροντίσαι, μᾶλλον δὲ καὶ παῖδα λῶς αἰδρὶ φωτὶ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι, ἵνα αὐτῦ τῦ λόγου τὸ κάλλος, ἐκ τῦ πρὸς τὸ ἀμορφότερον ἐξετάσεως. ἄλλως τε ἀνάγκη πᾶσα καὶ τῦ λέγοντος αὐτῦ τὴν διάνοιαν ἀχολεῖσθαι καὶ τὴν θέαν, καὶ τῦ φροντίδος τὸ ἀκριβὲς ἐκλύειν, τῦ ὄψεως ἐπικρατησης, καὶ πρὸς αὐτὴν καλύσης, καὶ τῷ λόγῳ προσέχειν οὐκ ἐάσης. ὥστε τίς μηχανὴ μὴ ὐχὶ πάντως ἔλαττον ἐρεῖν αὐτὸν, τῦ ψυχῆς διατριβούσης περὶ τὰ τῶν ὁρωμένων ἔπαινον;

Ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ οἱ παρόντες αὐτοὶ, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρειλημμένοι, ἐπειδὰν εἰς [a] τὴν τοιῦτον οἶκον παρέλθωσιν, αὐτὶ ἀκροατῶν θεαταὶ καθίστανται. καὶ ὐχ οὕτω Δημοδόκος, ἢ Φήμιος, ἢ Θάμυρις, ἢ Ἀμφίων, ἢ Ὀρφεύς τις λέγων ὤν, ὥστε ἀποσπάσαι τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἀπὸ τῦ θέας. ἀλλ' ἓν ἕκαστος, ἐπειδὰν μόνον ὑπέλθῃ τὴν ὐδὸν, ἀθρόῳ τῷ κάλλει περιχυθεὶς, λόγων μὲ ἐκείνων, ἢ ἀκροάσεως, ἀλλ' ὐδὲ τῦ ἤχου αἴσθησιν ἔοικεν. [b] ὅλος δὲ πρὸς τοῖς ὁρωμένοις ὤν, εἰ μὴ τύχοι τις παίδων τυφλὸς ὢν, ἢ ἐν νυκτὶ, ὥσπερ ἡ ἐξ Ἀρείυ πάγυ βυλὴ, ποιοῖτο τὴν ἀκρόασιν.

Ὅτι γὰρ οὐκ ἀξιόμαχον λόγων ἰσχὺς ὄψει ἀνταγωνίσασθαι, καὶ ὁ Σειρήνων μῦθος

Homericus ille orator videtur minimam curam habuisse pulchritudinis; potius imperito omnium homini se assimilasse, ut ipsius pulchritudo orationis tanto admirabilior ex ipsa ad illam deformitatem comparatione appareret. Alioqui necesse est, ipsum dicentis animum occupari in spectaculo, & exquisitam illam curam remittere, cum vincat illa species & ad se vocet, atque attendere ad orationem non patiatur. Quomodo ergo fieri potest, ut non omnino dicat deterius, occupato circa laudem eorum, quae videntur, animo?

18. *Omitto dicere, quod ipsi etiam praesentes & ad audiendum assumti, cum intrant in talem oecum, spectatores fiunt pro auditoribus. Neque quisquam ita vel Demodocus est, vel Phemius in dicendo, vel Thamyris, vel Amphion, vel Orpheus adeo, qui abstrahere mentem illorum a spectaculo possit: verum unusquisque transmisso solum limine, conferta illa pulchritudine circumfusus, orationem illam, sive auditionem, nec omnino audire videtur: sed totus est in his, quae videntur, nisi quis forte plane caecus sit, aut noctu, ut illud Areopagitarum consilium, audiat.*

19. *Neque enim satis valere vim verborum, quoties cum visu pugnandum est; Sirenum*

a Τὴν] Omittit art. *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως marg. *A*.

9. Καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος] * Εἰς Πάρ. Ἀλεξανδρον, ὡς φησιν Ὅμηρος, Ἀλέξανδρον θεοειδῆ, ὁ λόγος φησί. *V.*

26. Δημοδόκος, καὶ Φήμ.] Ὀνόματα μουσικῶν τινα ἢ μελῳδῶν. *G.*

* Errat *Scholiast.* nisi ad fugientem, de quo paulo ante dixerat, refertur. Heic enim de Ulysse sermo est. Vide l. c. in nott. *M. du S.*

9. Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Ulysses. *F. G.*
Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Nimis pulchri, nimis divini sunt versus de Ulysse *Homeri* Il. Γ, 217.

Στάσκεν, ὐπαὶ δὲ ἴδοντο κατὰ χθονὸς ὄμματα κάλα,
Σκῆπτρον δ' ὔτ' ἐπίσω ὔτε πρόσσω ἐνόησεν,
Ἀλλ' ἀτιμφὶς ἔχοντο, ἀίδρι φωτὶ ἐοικώς.
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα μυρίνησι, ἄφρονα δ' αὔτως,
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλων ἐκ στήθεος ἧκε,

Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσι,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

Totos adscripsi, cum quod nimis mihi videntur amabiles, quos proinde dimittere statim quin lectori commendarem, non potui; tum propter ultimum praesertim versum, qui plane sententiam, quae hic proponitur confirmat: *Loquente Ulysse, nemo amplius speciem*

mum etiam fabula ; cum altera Gorgonum composita, deceat. Nam illae quidem praeternavigantes mulcebant, canendo & adulando carminibus, detinebantque appulsos, & mora omnino quadam opus illarum indigebat. Et aliquando aliquis praeternavigavit, & inaudita praetermisit illorum carmina. At Gorgonum pulchritudo, quae esset violentissima, & ad principes animae partes pertineret, statim videntes extra se rapiebat, faciebatque mutos: ut vero vult fabula, ac dicitur, lapidei prae admiratione facti sunt. Igitur & quae de pavone paullo ante ad vos iste dixit, ea pro me dicta arbitror. Etenim illius quoque quod delectat in specie inest, non in voce. Et si quis juxta collocatos hinc luscinium & cygnum canere jubeat, hinc inter ipsum cantum tacentem ostendat pavonem ; novi ego transituram ad hunc mentem, longum valere jussis illorum cantibus: adeo invictum quid esse videtur ea, quae per visum voluptas contingit.

20. *Et ego, si vultis, testem ad vos allegabo virum sapientem, qui statim testimonium mihi perhibebit, multo, quae videntur, his quae auditu percipiuntur esse validiora. Et mihi tu jam, praeco, huc voca ipsum Herodotum Lyxi F. Halicarnasseo. Et quando,*

τεθεὶς, τῷ ὄντι Γοργόνων διδάξειεν ἂν ἐκεῖναι μὴ [c] ἐκήλουν τὰς παρπλέοντας, μελῳδοῦσαι, καὶ κολακεύουσαι τοῖς ᾄσμασι, καὶ καταπλεύσαντας ἐπιπολὺ κατεῖχον, καὶ ὅλως τὸ ἔργον αὐτῶν ἐδεῖτό τινος ἀγατριβοῦς· καί τις αὐτὰς καὶ παρέπλευσε, καὶ τῶν μέλους παρήκουσε. τὸ δὲ τῶν Γοργόνων κάλλος, ἅτε βιαιότατόν τε ὂν, καὶ τοῖς χαριστάτοις τῆς ψυχῆς ὁμιλοῦν, εὐθὺς ἐξίστη τοὺς ἰδόντας, καὶ ἀφώνους ἐποίει· ὡς δὲ ὁ μῦθος βούλεται, καὶ λέγεται, λίθινοι ἐγίγνοντο ἀπὸ τοῦ θαύματος. ὥστε καὶ ὃν ὑπὲρ τοῦ ταὼ λόγον εἶπε πρὸς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπροσθεν, ὑπὲρ ἐμαυτοῦ εἰρῆσθαι νομίζω. καὶ γὰρ ἐκείνου ἐν τῇ ὄψει, οὐκ ἐν τῇ φωνῇ τὸ τερπνόν. καὶ εἴ γε τις παρεστήσαιμεν ἢ ἀηδόνα ἢ κύκνον, ᾄδειν κελεύοι, μέλαξυ δὲ ἀηδόνων παραδείξειε τὸν ταὼ σιωπῶντα, εὖ οἶδ' ὅτι ἐπ' ἐκεῖνον μεταβήσεται ἡ ψυχὴ, [d] μακρὰ χαίρειν φράσασα τοῖς ἐκείνων ᾄσμασιν. ὥστε ἄμαχόν τι ἔοικεν εἶναι ἡ δι' ὄψεως ἡδονή.

Καὶ ἔγωγε, εἰ βούλεσθε, μάρτυρα ὑμῖν παραστήσομαι σοφὸν ἄνδρα, ὃς αὐτίκα μοι μαρτυρήσει, ὡς πολὺ ἐπικρατέστερά ἐστι τὰ ἀκουόμενα τῶν ὁρωμένων. καί μοι σὺ ἤδη, ὁ κήρυξ, πρόσκαλει αὐτὸν Ἡρόδοτον τὸν [e] Λύξου Ἁλικαρνασσέα· καλῶς ποιῶν ὑπή-

[c] Ἐκήλουν] Ἐτύλων marg. *A1.* & *Fl.* [d] Μακρὰ] Sic *J. P. H.* &c. Μακρὸν *Fl.* [e] Λύξου] Et sic *Fl.* cum cett. Ξύλου vult *Gron.*

38. Τῶν Γοργῶν κάλλος] Ὅτι αἱ Γοργόνες κάλλει ἐξαίσιον εἶχον ὥστε ἐκπλήττειν τοὺς ἀνθρώπους. *V.*

tiam illam & habitum cogitat : toti sunt in verborum ipsius consideratione. *J. M. G.*

11. Αἴθρης φωτὶ] *Hom.* Γ. 216. *M. du S.*

17. Ἡρὸς αὐτῷ] Αὐτῷ. *F. G.* Itaque sic edidi invitis Edd. *J. F. R.*

21. Ἔστιν] Minus commode dictum ; nam is agit quod in rem est, maxime, qui dicturus laudem de laude cogitat, in eoque totus est ; pro ἔστιν ergo dicere debuit θαῦμα vel tale quid. *M. du S.*

26. Ἀμφιθαλὴς] De hoc & sequente *Suidas* in ἀμφιθαλὴς. Hunc Agamemnon apud uxorem, Phernicum Ulisses apud Penelopen reliquerat. *M. du S.*

31. Ἀλλ' — ἴσασιν] E Poëta quopiam sumpta videntur. *F, G.*

Ἀλλ' ἤδη &c.] *Hom.* Il. Φ. 430. *M. du S.*

64. Λύξου] *Ursinus* apud *Gronovium* AG. II. 71. monet Herodoti Patrem *Xylum* nominatum, non *Lyxum*, quod ex epigrammate apud *Steph. Byz.* V. Θάρσις conficit. Illud enim epigramma integrum de vetere libro Tzetzae descriptisse se testatur, qui *Xylum* nominandum doceat, adductis multorum testimoniis, & imprimis Zenonis auctoritate, a qua id accepisse se Tzetzes scribit. Unde & Lucianum emendare jubent. *M. du S.*

ὑπήκουσε, μαρτυρείτω παρελθὼν, ἀναδέξα-
σθε δὲ αὐτὸν, Ἰαστὶ πρὸς ὑμᾶς λέγοντα,
ὥσπερ αὐτῷ ἔθος. Ἀληθέα τάδε ὁ λόγος
ὑμῖν, ἄνδρες δικασταὶ, μυθεῖται, καὶ οἱ πείθεσθε
ὅσα ἂν λέγῃ τυτέων πέρι, ὄψιν ἀκοῆς προ-
τιμέων. ὦτα γὰρ τυγχάνει ἐόντα ἀπιστότε-
ρα ὀφθαλμῶν. ἀκούετε τῦ μάρτυρος, ἃ
φησιν, ὡς τὰ πρῶτα τῇ ὄψει ἀποδέδωκεν;
εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ ἔπεα πτερόεντά ἐστι, καὶ
οἴχεται ἅμα τῷ προελθεῖν ἀποπτάμενα· ἡ
δὲ τῶν ὁρωμένων τέρψις, ἀεὶ παρεστῶσα, καὶ
ἐνδιαμένουσα, πάντως τῷ θεατῇ ὑπάρ-
χεται.

Πῶς οὖν ὁ χαλεπὸς τῷ λέγοντι ἀνταγω-
νιστὴς, οἶκος οὕτω καλὸς, καὶ ἐπιβλεπτος
ὤν; μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον οὐδέπω φημί·
ὑμεῖς γὰρ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ, καὶ μέλαξυ λε-
γόντων [a] ἡμῶν, ἐς τὴν ὀροφὴν ἀπεβλέπετε, καὶ τὺς τοίχυς [b] ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γρα-
φὰς [c] ἐξητάζετε, πρὸς ἑκάστην ἀποτρε-
φόμενοι. καὶ μηδὲν αἰσχυνθῆτε· συγγνώμη γὰρ,
εἴ τι ἀνθρώπινον πεπόνθατε, ἄλλως τε, καὶ
πρὸς οὕτω καλὰς καὶ ποικίλας τὰς ὑποθέ-
σεις. τὴν μὲν τέχνης τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὴν ἱστορίας
μετὰ τῆς ἀρχαίης τὸ [d] ὠφέλιμον, ἐπαγωγὸν
ὡς ἀληθῶς, καὶ πεπαιδευμένων θεατῶν δέο-
μενον. καὶ ἵνα μὴ πάντα ἐκεῖσε ἀποβλέπητε,
ἡμᾶς ἀπολιπόντες, φέρε, ὡς οἷόν τε [e] γρά-
ψωμαι αὐτὰ ὑμῖν τῷ λόγῳ. ἡδήσεσθε γὰρ,

praeclare ille quidem, obſecutus eſt, in me-
dium progreſſus jam dicat teſtimonium. Pa-
tiemini autem illum Ionice vobiſcum pro more
ſuo loqui: Vera iſta haec oratio apud vos,
judices, loquitur, & credite illi, quae in
hanc ſententiam dixerit, viſum eſſe praefe-
rendum auditui, aures enim oculis fere ſunt
infideliores. *Auditis teſtem, quae dicat, ut*
primas tribuat viſui. Merito ſane. Verba
enim alata ſunt & abeunt, & ſimul dum pro-
deunt, avolant. Verum delectatio ex his, quae
videntur, adſtans ſemper ac manens, ſubit
omnino ſpectatorem.

Quî igitur non validus dicenti adver-
ſarius ſit oecus adeo pulcher, adeo ſpectabilis?
Quin quod maximum eſt nondum dico. Vos
enim ipſi, judices, dum nos dicimus, lacuna-
nar reſpiciebatis, muros admirabamini, pi-
cturas examinabatis converſi ad ſingulas. Nec
eſt, quod vos pudeat. Ignoſcendum enim, ſi
quid humani vobis acciderit: praeſertim in
argumentis ita pulchris ita variis. Ars enim
exquiſita, & hiſtoriae cum antiquitate utili-
tas, illecebras habent vere, & eruditis ſpe-
ctatoribus indigent. Et ne omnino relictis no-
bis eo reſpiciatis, age, quantum ejus fieri po-
teſt, verbis illa vobis depingam. Delectabi-
mini

a Ἡμῶν] Reſtitui ex *F. S. Fr.* nam ὑμῶν *Bi. Fl. P. H.* aliaeque male. b Ἐθαυμάζετε] Sic Edd. omn. recte. c Ἐξετάζετε] Ita erat in *Fr. Fl. P. Bi. H. S.* Ἐξιτάζιτε *F.* d Ὠφέλιμον] Bene *Fl. Fr. P. S. Amſt.* Ὠφέλημον male. *F. H.* &c. e Γράψωμαι] Et ſic *Fl.*

71. Ὦτα γὰρ &c.] *Herodot.* I. 8. p. 3. *M. du S.*
74. Ἔπεα πτερόεντα] *Homer.* paſſim. *M. du S.*
Ἔπεα πτερόεντα] Cur verba alata vocentur hanc rationem reddit *Julian.* in Epiſtt. ad Eugen. p. 141. Collectionis Epiſtt. Graecanic. πάντες μὲν οὖν Ὁμηρικὰ — πτερόεντα ὀνομάζει, διότι δύνανται παιδαγωγοῦ φοιτᾶν, ἅτε οἱ ταχύτατοι τῶν ὀρνίθων, ἢ ἀπὸ ἰδίλωσιν, ἄτυπτος. Non addam quae Scholiaſt. *Hom.* atque *Euſtath.* habent. *F. F. R.*
83. Ἡμῶν] Ὑμῶν eſſe ſphalma typogr. ſuſpicor ex P. quae *nos dicimus* tamen exhibuit in Latinis, etſi ὑμῶν Graece exhiberet. *F. F. R.*
Ibid. Ἀποβλέπητε, καὶ τὺς τοίχυς ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς ἐξετάζετε] Male profecto *Murcilius* corrigit θαυμάζετε; quod per ſe, ut cuivis facile pateat, redarguitur. *Nam vos ipſi, judices, interea dum nos dicebamus, ad tectum ſuſpiciebatis, parietes mirabamini, picturasque examinabatis.* *F. F.*
84. Ἐθαυμάζετε] Θαυμάζετε. *Th. M.* Male, ut *Fenſ.* recte ſentit; nam praeterita imperfecta & praecedunt, & ſequuntur, & narrat quid factum ſit, fierique ſoleat. *F. F. R.*
93. Γράψωμαι] Lege Γράψομαι. *F. G.* Recte, & parum aberat, quin invitis Edd. ita dediſſem, licet ſciam aor. ſubjunct. habere vim futuri. *F. F. R.*
1. Σχημάτων τε τύπε] Σχ. τε τύπε. *Th. M.* Ego in-

mini enim, puto, iis audiendis, quae ſpectantibus admirationi ſunt. Ac forte illo ipſo nomine me laudabitis, & adverſario praeponetis, ut qui & ipſe oſtendam oecum, & voluptatem vobis geminem. Difficultatem autem incepti mei videte, qui audeam ſine coloribus, & figuris, & loco, tot imagines conſtituere. Tenuis nempe eſt verborum pictura.

22. *Igitur ad dextram intranti Argolicae fabulae Aethiopicus affectus permixtus eſt. Perſeus cetum interficit, & liberat Andromedan, uxorem paullo poſt ſibi habiturus, abitque illam ducens. Agit hoc obiter in ſuo ad Gorgonas volatu. In brevi autem tabella multa expreſſit artifex; pudorem virginis ac metum: inſpicit enim pugnam deſuper e ſcopulo: & auſum juvenis amatorium; & difficilem oppugnatu ſpeciem belluae. Atque haec quidem irruit ſpinis horrens, ac terribilis rictu: Perſeus autem laeva Gorgonem objicit; dextra ferit gladio, & qua parte vidit Meduſam cetus, jam lapis eſt; qua adhuc vivit, falce caeditur.*

23. *Deinde poſt hanc imaginem, alia tabula picta eſt plena juſtitiae, cujus animale exemplum ab Euripide vel Sophocle ſumſiſſe pictor videtur, qui ſimilem & ipſi pinxerunt imaginem: Juvenes duo ſodales Pylades Pho-*

οἶμαι, ἀκροᾶσεις, ἃ καὶ ὁρῶντες θαυμάζετε. καὶ ἴσως ἄν με καὶ δι' αὐτὸ [f] ἐπαινέσαιτε, καὶ τῇ ἀντιθέσει προλιμήσαιτε, [g] ὡς καὶ αὐτὸν ἐπιδείξαιτα, καὶ διπλασιάσαντα ὑμῖν [h] ἡδονήν. τὸ χαλεπὸν δὲ τῷ τολμήματι ὁρᾶτε, ἄνευ χρωμάτων, καὶ σχημάτων καὶ τόπου, συστήσασθαι τοσαύτας εἰκόνας· ψιλὴ γάρ τις ἡ γραφὴ τῶν [h] λόγων.

Ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσιόντι, Ἀργολικῷ μύθῳ ἀναμέμικται πάθος Αἰθιοπικὸν, ὁ Περσεὺς τὸ κῆτος φονεύει, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν καθαιρεῖ, καὶ μέλλει μικρὸν γαμήσειν, καὶ ἄπεισιν, αὐτὴν ἄγων· πάρεργον τοῦτο δὲ ἐπὶ Γοργόνας πτήσεως· ἐν βραχεῖ δὲ πολλὰ ὁ τεχνίτης ἐμιμήσατο, αἰδῶ παρθένου, καὶ φόβον· ἐπισκοπεῖ γὰρ [i] τὴν μάχην ἄνωθεν ἐκ πέτρας, καὶ νεανίου τόλμαν ἐρωτικὴν, καὶ θηρίου ὄψιν ἀπρόσμαχον· καὶ τὸ μὲν ἔπεισι πεφρικὸς ταῖς ἀκάνθαις, καὶ δεδιττόμενον τῷ χάσματι· καὶ ὁ Περσεὺς δὲ τῇ λαιᾷ μὲν προδείκνυσι τὴν Γοργόνα· τῇ δεξιᾷ δὲ καθικνεῖται τῷ ξίφει. καὶ τὸ μὲν ὅσον τοῦ κήτους εἶδε τὴν Μέδουσαν, ἤδη λίθος ἐστὶ· τὸ δ' ὅσον ἔμψυχον μένει, τῇ ἅρπῃ κόπτεται.

Ἔξης δὲ μετὰ τοῦτο τὴν εἰκόνα, ἕτερον [k] γράμμα γέγραπται δικαιότατον, ὃ τὸ ἐχέτυπον ὁ γραφεὺς παρ' Εὐριπίδου ἢ Σοφοκλέους δοκεῖ μοι λαβεῖν. [l] ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίαν [m] ἔγραψαν τὴν εἰκόνα, τὸν νεανίαν τὸν ἑταί-

ρων,

f Ἐπαινέσαιτε] Ἐπαινέσητε *Fl.* & προτιμήσητε. *g* Ὡς καὶ] Ὡς μὲν καὶ *Fl.* *h* Λόγων] Λόγον *Ald.* male. *i* Τὴν] Articulo caret *Fl.* *k* Γράμμα] Δράμα *Fl.* quod verum credo. *l* Ἐκεῖνοι] Sic Edd. ἐκείνου vult *Solan.* *m* Ἔγραψαν τὴν] Sic dedi ex *Fl.* ἐγραψάτην cett.

τέτυ Edd. conſentire video, neque ex Codd. quidquam varietatis notatum reperio. *J. F. R.*

5. Αἰθιοπικὸν] Cepheus, Caſſiope, & Andromede Aethiopes. *F. G.*

8. Πάρεργον τοῦτο δ' ἐπὶ Γοργόνας πτήσεως] Benedictus, *atque ut extra inſtitutum, volatus ad Gorgonas.* An credimus ſic inſignem virum diſtinxiſſe? Verius crediderim ortum errorem ab typis, & continuo ductu expreſſiſſe ſententiam, quam largius ediderat Mycillus, *atque hoc parergon quoddam, ſive extra propoſitam rem additum fuit ad eum, quo ad Gorgonas abiit volatum.* Ex Benedicto oportet certe tolli abſurda commatis diſtinctio, ut *volatus* ſit genitivo caſu. *J. G.*

23. Ἐκεῖνοι] Verbum in Duali numero poſitum in omnibus, excepta *Fl.* quae ἔγραψαν τὴν habet, hoc etiam pronomen in duali eſſe cum poſtularet, in omnibus libris noſtris antea legebatur tamen ἐκεῖνοι. *M. du S.*

Ἐκεῖνοι —— ἔγραψαν τὴν] *Fl.* lectionem veram arbitror, quam exhibeo; nam ſi ἐγραψάτην cum cett. legis, ἐκεῖνοι cum *Solano* in ἐκείνω mutandum fuiſſet; licet mox ἄμφω φονεύσαντε recte legatur; dualis enim nominis recte admittit pluralem verbi, non viciſſim. Etſi αἱ χῆρες ἐξίδον *Hom.* Il. Θ. 73. Melius ergo erat lectionem bonam ſequi, quae a *Fl.* ſuppeditatur, quam cor-

ξω, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης, δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθόντε, φονεύουσιν ἄμφω τ' Αἴγισθον. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα ἤδη ἀνῃρῆ), καὶ ἐπ' εὐνῆς τινὸς ἡμίγυμνος πρόκειῆ), καὶ θεραπεία πᾶσα, ἐκπεπληγμένοι τὸ ἔργον, οἱ μὲ ὥσπερ βοῶσιν, οἱ δέ τινες, ὅπῃ φύγωσι, βουλεύονται. σεμνὸν δέ τι ὁ γραφεὺς ἐπενόησε, τὸ μὲ ἀσεβὲς τ' ὀπτχωρήσεως δείξας μόνον, καὶ ὡς ἤδη πεπραγμένον παραδραμών, ἐμβραδύνοντας δὲ τοὺς νεανίσκους ἐργασάμενος τῷ τοῦ μοιχοῦ φόνῳ.

censis atque Oreſtes, qui jam putabantur eſſe mortui, atque ſic latentes, in regium intrant, interficiuntque ambo Aegiſthum. Clytaemneſtra vero jam occiſa in cubili quodam ſeminuda jacet, ac miniſterium omne circumſtat, conſternati facinore, alii clamant, alii quorſum fugiant, circumſpiciunt. Speciose illud commentus eſt pictor, cum impium quod fuit in hoc facinore oſtendit modo, & tanquam perpetratum jam praetercucurrit: ſed immorantes pinxit juvenes in caede adulteri.

Μετὰ δὲ τοῦτο θεός ἐστιν εὔμορφος, καὶ μειράκιον ὡραῖον, ἐρωτική τις παιδιά· ὁ Βράγχος ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ἀνέχει λαγών, καὶ προσπαίζει τ' κύνα. ὁ δὲ πηδῆ-

24. Poſt haec vero formoſus Deus eſt, & adoleſcentulus pulcher, luſus quidam amatorius. Branchus in petra ſedens, leporem retinet, & alludit cani: hic vero aſſilientis ad ipſum

a Δοκοῦντε] Δοκοῦντι Edd. priores male.

corrigendo aliam formare. Et licet alias permutationes dualis ac pluralis non ſemel viderimus, hic minus tamen convenit ἐκεῖνοι. *J.F.R.*

26. Δοκοῦντε] Δοκοῦντι legendum omnino videtur: totus autem locus ſic corrigendus, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τε ἐς βασίλεια παρελθόντε φονεύουσιν ἄμφω. &c. *F.G.*

Ibid. Λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθ.] Verti ac ſi legeretur καὶ παρελθόντε τε λαθόντε εἰς τὰ βασίλεια. Caſus ſimiles fecerunt, opinor, ut λαθόντε praeponeretur, inde reliqua confuſio. *J.M.G.*

38. Ὁ Βράγχος] Branchus Apollinis Amaſius, alias filius. *F.G.*

48. Τὸ δ' ἔργον] Corruptus hic locus eſt; quem, ſi pro ὡς, legas ὃ μὴ vel ſimile quid, forſan ſanitati reſtitues. Ulterius abſque Mſſ. ope mihi progredi non licet. *Fl.* τὸ δ' ἔργον οὐχ ὅπως σκέπων ἀπ' ἐπὶ &c. Unde nondum, quid ſcripſerit Lucianus, ſatis patet. Quin & ante haec verba pro τόλμας, ego τὸ μὴ ſcriptum fuiſſe non dubito. Totum refingant quibus meliores obtigerint Codices, aut felicior erit conjiciendi facultas. *M. du S.*

49. Οὐχ ὁρᾷς ὡς ἐπὶ τ' ἀετῷ] Qui non ignorat hiſtoriam facti, ille hic aliquid deeſſe ſentit. Pherecydes apud *Schol. Apollo.* Argon. 4, 1515. de Mercurio & Minerva, Perſei in hoc facto adjutoribus, ἐστράφθησαν αὐτῷ ὕπτιοι οἱ θεοὶ, ὅπως χρὴ τὴν ἀσφαλῆ ἀστερωπὸν ἀπεσκοπημένον· καὶ διικνύουσι ἐν τῷ κατόπτρῳ (ipſo nimirum clypeo politiſſimo) τὴν Μέδουσαν κ. τ. λ. Ipſe Perſeus narrat apud *Ovid.* Met. 4, 781.

*Se tamen horrendae clypei, quod laeva gerebat
Aere repercuſſo formam adſpexiſſe Meduſae* &c.

Itaque omiſſam apparet particulam exceptivam, quae hoc forte modo expleri poterit, οὐχ ὁρᾷς ὡς, ἢ μὴ ἐπὶ τ' ἀετῷ. Atque ita interpretatus ſum. *J.M.G.*

51. Τὸ πρόσωπον] Τῷ λαπάθῃσιν ſcil. *F.G.*

52. Ἄνω τ' ἀντίθυρ] Leg. videtur τ' ἀντιθύρᾳ, ſeu potius τῷ ἀντιθύρῳ. ἀντίθυρος illuſtrationis pro ἀντίθυρος τοῖχος. Infra p. 848. (Ed. Bened.) ἐς δὲ τ' ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πλαθύς. &c. vide locum. *F.G.*

Ἄνω τ' ἀντίθυρ, Ἀθηνᾶς ναὸς μεσαίτατος] Sane quidem poſt vocem tertiam video in editionibus poni parvam diſtinctionem, non ſecus acſi inde ſupponere deberemus viros doctos, qui vel ediderunt vel interpretati ſunt, in Graeco ſermone agnoviſſe ἡ ἀντίθυρ, cujus ſecunda inclinatio foret τ' ἀντίθυρ. Sed nunquam eo vecordiae progredi potui, credens illos ſatis bene voces Luciani conſideraviſſe. Itaque quum puer eſſem, inſiſtens illorum veſtigiis cenſui ſcripſiſſe auctorem ἄνω τις ἀντίθυρ Ἀθηνᾶς ναὸς, *in mediis parietis ſuperiore parte obverſum oſtio templum Minervae poſitum eſt.* Neque hujus cogitationis nunc poenitet, eo magis quod hunc locum videam ab viro doctiſſimo infra *Symp.* c. 8. ſic tractari, quaſi vel ἄνω τ' ἀντίθυρ aut potius τῷ ἀντίθυρ legendum eſſet: quorum utrumque non eſt immune vitii; quum nec prius bonam efficiat ſententiam aut ſyntaxin, nec etiam poſterius, quum ſi μέσος fuerit ἀντίθυρος, non fuerit neceſſe id rurſus exprimi; ſed recte dicit in medio pariete fuiſſe ἄνω aedem Minervae ἀντίθυρον. Quin etiam quum illic ſcribit Lucianus ἐς δὲ τ' ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πλαθύς, non debet ſupponi ellipſis pro ἀντίθυρον τοῖχον, qui nullus illic legitur, ſed ἐς δὲ τ' ἀντίθυρον ſcilicet πλαθύν, qualem alium ad dexteram ingredientibus praeceſſiſſe illic manifeſte legimus. *J.G.*

Ἄνω

ipſum in altum ſpeciem habet. Atque adſtans Apollo ſubridet delectatus utroque, & puero ludente, & tentante capturam cane.

σομβῶν ἔοικεν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὕψος· καὶ Ἀπόλλων παρεστὼς μειδιᾷ, τερπόμενος ἀμφοῖν, καὶ τῷ παιδὶ παίζοντι, καὶ πειρωμένῳ τῆς κυνός.

25. *Poſt iſta iterum Perſeus, auſus illa, quae ante cetum geſta ſunt, & Meduſa cui caput praeciditur, tegensque Perſeum Minerva. At ille peregit facinus, ut opus ipſe ſuum non videret, praeterquam Gorgonis in clypeo ſuo imaginem: noverat nimirum quanti conſtaret directo viſu illam adſpexiſſe.*

Ἐπὶ δὲ τούτοις ὁ Περσεὺς πάλιν τὰ πρὸ τοῦ κήτους ἐκεῖνα τολμᾷ, καὶ ἡ Μέδουσα τεμνομένη τὴν κεφαλὴν, καὶ Ἀθηνᾶ σκέπουσα τὸν Περσέα· ὁ δὲ τὸ μὲν τόλμαν εἴργασται, τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἑώρακέ πω, [b] ἀλλ' ὅτι τὴν ἀσπίδα, τὴν Γοργόνα τὴν εἰκόνα. οἶδε γὰρ τὸ πρόσιμον τὴν ἀληθῆς ὄψεως.

26. *In medio pariete, ſuperne, e regione januae aedicula Minervae facta eſt. Dea e candido marmore: habitus non bellicus; ſed qualis fuerit pacem agente Dea bellica.*

Κατὰ δὲ τὴν μέσον τοῖχον, ἄνω [c] τὴν ἀντίθυρον, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται, ὁ θεὸς λίθου λευκοῦ, τὸ σχῆμα οὐ πολεμιστήριον, ἀλλ' οἷον ἂν γένοιτο εἰρήνην ἀγούσης θεοῦ πολεμικῆς.

Εἶ-

b Ἀλλ'] Inſerui ex *Fl.* omiſſum erat in cett. Sed pro *ἑώρακέ πω* eadem *Fl.* habet *ἑώρα πώποτε*, quod etiam adſcivit marg. *A1.* At nihili eſt. Pro *πω B1.* & 2. *ποτε.* c Τὴν *ἀντίθυρον*] Nihil mut. Edd. & *Coll.*

52. * Τῆς *ἀντίθυρος*] Ὡς λαὸ τ᾽ αἰθαίης † ἡ *ἀντίθυρ. V.*

* Τῆς *ἀντίθυρος*] Ἀντίθυρε male V.
† Ἡ *ἀντίθυρ*] In Impreſſis ὁ *ἀντίθυρος*, quod plane abſurdum. Sed in V. C. & G. *ἀντίθυρ*, quod rem totam aperit. Τῆς *ἀντίθυρος*, inquit, a nominativo ὁ *ἀντίθυρ*, ut *σφὼϊ* a *σφῶϊν*. *M. du S.*

Ἄνω τῆς *ἀντίθυρος*] Huc usque de parietis dextri imaginibus a c. 21. pergit nunc ad cubiculi latus intrantibus adversum, & quod supra januam priori oppositam erat, describit. Vide autem Ἀλεξ. c. 6. & Συμπ. c. 8. ubi priore in loco videbis τὸ *ἀντίθυρον* in omnibus libris Nostris scriptum inveniri; in posteriori autem in Mſ. O. solo; at reliquos prae se ferre τὴν *ἀντίθυρον*; quod mutavimus. Fateor tamen eo inclinare animum, ut putem hic τὴν *ἀντίθυρον* scriptum fuisse; sicuti ὁ ὠθίθυρος Plut. 1096, 1. est posticum. Cum enim neutro genere usurpatur, subauditur semper τεῖχος. *M. du S.*

Ἄνω τῆς *ἀντίθυρος* Ἀθηνᾶς ναὸς] Sine ulla dubitatione recipienda conjectura *Gronovii*. Ἀντίθυρος ναὸς Ἀθηνᾶς est aedicula Minervae, in medio pariete, ex adverso januae, ad symmetriam nimirum obtinendam, posita. Ναὸς vel νηὸς non semper esse justum templum & aedem, sed machinationem augustam, recipiendo signo Dei alicujus factam, cum viri docti, *Pricaeus* praesertim, ad Actuum Apostolicorum 19, 24. ostenderunt, tum luculenter ipse Lucianus docet supra *Amor.* c. 13. f. ubi ἀμφίθυρος, quemadmodum hic *ἀντίθυρος*, Veneris νηὸς describitur. *Aediculam* e Plinii narratione ibi reddidimus: qui etiam alias illa appellatione utitur. V. G. de *Lysiae opere quodam, quod in Palatio super aream Divus Augustus dicavit in aedicula columnis adornata* lib. 36, 5. f. 4, 10. Add. 36, 13. f. 19, 2. Non dubito quin illa opera altaribus Christianorum superposita, ubi intra thecas quasdam & valvas vel signa Divorum, vel reliquiae asservantur; itemque illa quae vocantur *tabernacula*, structurae interdum insignes & magni operis, ab ναοῖς hisce gentilium originem duxerint. *J. M. G.*

Ἄνω τῆς *ἀντίθυρος*] Τῆ *ἀντίθυρε Solan.* Τῆς pro τῆς *Gron.* ac *Geſn.* quibus adsentior, cum emendatio sit facilior. Edi tamen passus sum vulgatum, quum & alii conjicere queant, articuli tranipositione haec sanari posse, legendo *ἀντίθυρος* τὴν Ἀθηνᾶς. Nisi vel sine transpositione ita construere velis (quod tamen durius) Neutro gen. τὸ *ἀντίθυρον* habuimus supra, T. 2. *Alex.* c. 16. ubi *Soulius* noster animadvertit, hic loci idem feminino genere occurrere. Sed qui τῆς ad nominativum *ἀντίθυρος* pertinere poterit? Masculi. genere, & usuatiore, legitur infra *Sympoſ.* c. 8. ὡς δὴ τὸν *ἀντίθυρον*. Sed & pro ἄνω *ἀντὶ* legat quis, qui versionem priscinam eo tendere viderit, quae dedit: *In medio aversae pariete, ex adverso januae Minervae aedicula quaedam est.* At quorsum tot conjecturas? Cedamus *Gronovio*, donec Mſſ. emendatiores nanciscamur. *J. Fr.*

Εἶτα μὴ ταύτῃ ἄλλη Ἀθηνᾶ, ὑ λίθῳ αὕτη γε, ἀλλὰ γραφὴ [a] πάλιν. Ἥφαιστος αὐτίκα διώκει ἐρῶν, ἡ δὲ φεύγει· καὶ ἐκ διώξεως Ἐριχθόνιος γίγνεται.

27. *Tum post hanc Minerva alia, non marmor illa quidem, sed pictura rursus. Persequitur illam Vulcanus amator, illa se subducit, atque ex illa persecutione nascitur Erichthonius.*

Ταύτην ἑπεται παλαιά τις ἄλλη γραφή. Ὠρίων φέρει τὴν Κηδαλίωνα, τυφλὸς ὤν. ὁ δὲ αὐτῷ σημαίνει τὴν πρὸς τὸ φῶς ὁδόν, ἐποχούμενος.

28. *Hanc sequitur vetus quaedam alia pictura. Caecus Orion fert Cedalionem, hic vero insidens illi viam ad lucem monstrat.*

Καὶ ὁ Ἥλιος φανεὶς, ἰᾶται τὴν πήρωσιν, καὶ ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν ἐπισκοπεῖ τὸ ἔργον.

29. *Oriensque Sol caecitati illius medetur. Ac Vulcanus e Lemno rem inspicit.*

Ὀδυσσεὺς τὸ μὲν τοῦτο δῆθεν μεμηνὼς, [b] ὅτε συστρατεύειν τοῖς Ἀτρείδαις μὴ θέλων· πάρεισι δὲ οἱ πρέσβεις ἤδη καλοῦντες. καὶ τὰ μὲν τῆς ὑποκρίσεως, πιθανὰ πάντα, ἡ ἀπήνη, τὸ τῆς ὑπεζευγμένων ἀσύμφωνον, ἄγνοια τῶν δρωμένων· ἐλέγχεται δὲ ὅμως τῷ βρέφει. Παλαμήδης γὰρ ὁ τοῦ Ναυπλίου, συνεὶς τὸ γιγνόμενον, ἁρπάσας τὸν Τηλέμαχον, ἀπειλεῖ φονεύσειν, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, καὶ πρὸς τὴν τῆς μανίας ὑπόκρισιν, ὀργὴν καὶ θυμὸν ἀνθυποκρίνεται. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν φόβον τοῦτον σωφρονεῖ, καὶ πατὴρ γίγνεται, καὶ λύει τὴν ὑπόκρισιν.

30. *Ulysses post ista, nempe furens, ut qui expeditionem suscipere cum Atridis nolit. Adsunt autem legati jam vocantes. Et simulatio ipsius satis illa quidem probabilis: currus, discrepantia jumentorum, eorum quae agerentur ignorantia. At deprehenditur tamen in puero. Palamedes enim Nauplii F. intelligens quid ageretur, raptum Telemachum interfecturum se minatur, stricto jam gladio, & adversus furoris simulationem iram & ipse vicissim simulat. At Ulysses ab hoc metu respicit, & fit pater, & simulationem solvit.*

31. *Ul-*

[a] Πάλιν] Interpunctio *Gesneri*. Ante edebatur: ἀλλὰ γραφή. πάλιν Ἥφ—. [b] Ὅτε — θέλων] Ὅτι — θέλει *Pell.* In vulgato consentiunt *F. Ald. Bt. Fl. Fr. H. P. S.* πότε *B2.*

58. Πάλιν] Aut tertia est Minerva, aut surreptitium est istud πάλιν. *M. du S.*

Ibid. Γραφὴ πάλιν. Ἥφαιστος] Sic interpungendum. πάλιν indicat, seriem picturarum interceptam ab aedicula Minervae rursus continuari. *J. M. G.*

60. Καὶ ἐκ διώξεως] Fabulam habes apud *Lactantium* I. 17. cujus haec extrema verba sunt: *In illa*, inquit, *colluctatione, Vulcanum profudisse aiunt semen, unde sit Erichthonius natus.* Ad quem locum *Lindenbrogius* Luciani *Philopseuden* pro hoc opusculo adfert; quod ideo moneo, ne frustra illud evolvas; nam ibi quidem cap. 3. *e terra natus Erichthonius* dicitur, sed nihil aliud. Confer etiam Ὀρχ. c. 39. ubi tangitur fabula, non ut hic, narratur. *M. du S.*

62. Ὠρίων φησὶ τὴν Κηδαλίωνα] Quia haec fabula non est vulgo nota, non erit, credo, ingratum meo lectori, si aliquid de ea dixero. Orion ab Oenopione, qui in Chio regnabat, excaecatus & in littus maris expositus, Cedaliona puerum fabrum rapuit, & humeris impositio eo ductore usus est, ut ad orientem solem ab eo duceretur, ubi solis calore visum recepit. Naxius autem fuit, & ei Junó Vulcanum tradidit, ut fabrilem artem eum doceret. De eo *Eustathius* ad Iliad. Ζ, & *Apollodor.* L. I. qui tamen eum non nominat, sed hanc historiam narrat. *J. P. a G.*

66. Ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν] Fuerit itaque pictura talis, ut e Lemno, sua officina, prospiciens Vulcanus oculis prosequi videretur Orionem. Cur autem hoc quod Orion agit, *Vulcanus inspexerit*, Hyginus explicat poët. astron. 2, 34. Excaecatus ob vitiatam Meropen & de insula Chio ejectus, *existimatur Lemnum ad Vulcanum perveniisse, & ab eo quendam ducem, Cedalionem nomine accepisse* &c. *J. M. G.*

68. Ὅτε συστρατ. — μὴ θέλων] Legendum est, nisi vehementer fallor, ἅτε μὴ θέλων. *J. M. G.*

Ὅτε] Ἅτε legendum videtur. *F. G.* Recte, cumque Cl. *Gesn.* idem divinarit, cui multum tribuo, id potius habeo, quam *Pelleti* ὅτι θέλει. *J. F. R.*

71. Ὑπεζευγμένων] Subaudi ζώων, βοῶν, aut fim. *F. G.*

75. Πρόκωπον] Πρόκωπος idem est quod πρόσκωπος Grammaticis; sed τὸ πρόσκωπος magis placet. *F. G.*

Πρόκωπον] Cur *Gujet.* πρόσκωπον malit, non intelligo.

31. *Ultima Medea picta est zelotypia inflammata, pueros duos torvum adspiciens, & dirum quiddam animo agitans. Jam enim habet gladium. At miselli sedent ridentes, futurorum ignari, idque cum in manu videant gladium.*

Ὑστάτη δὲ ἡ Μήδεια γέγραπται, τῷ ζήλῳ ἀγριαίνουσα, τοὺς παῖδας ὑποβλέπουσα, καί τι δεινὸν ἐννοοῦσα· ἔχει γὰρ ἤδη τὸ ξίφος, τῶ δ' ἀθλίω καθῆσθον γελῶντε, μηδὲν τῶν μελλόντων εἰδότε, καὶ ταῦτα ὁρῶντε τὸ ξίφος ἐν ταῖν χεροῖν.

32. *Haec omnia, judices, nonne, ut abducant auditorem, videtis, & ad spectaculum avertant, solumque eum qui dicit relinquant? Atque ego ista persecutus sum, non ut adversarium meum, audacem rati ac temerarium, qui difficilibus adeo rebus volens ipse se ingesserit, damnatum habeatis odio, atque in ipsa oratione destituatis: sed uti potius adjuvetis ipsi certamen, & connitentes, quantum ejus fieri potest, verba illius audiatis, perpensa nimirum operis difficultate. Vix enim vel sic potuerit, etiam si non judicibus vobis sed sociis utatur, non usquequaque indignus magnifico isto oeco putari. Quod vero pro adversario ista peto, nolite mirari; Ob amorem enim hujus oeci, quisquis est, qui in eo dicit, velim probari.*

Ταῦτα πάντα, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐχ ὁρᾶτε ὅπως ἀπάγει με τῆς ἀκροατοῦ, καὶ πρὸς τὴν θέαν ἀποστρέφει, μόνον δὲ καταλείπει τὸν λέγοντα; καὶ ἐγωγε διεξῆλθον αὐτὰ, οὐχ ἵνα τὸν ἀντίδικον τολμηρὸν ὑπολαβόντες, καὶ θρασὺν, εἰ τοῖς οὕτω δυσκόλοις ἑαυτὸν ἐκὼν φέρων ἐπέβαλε, καταγνῶτε, καὶ μισήσητε, καὶ ὅτι τῶν λόγων ἐγκαταλίπητε, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον αὐτῷ συναγωνίσησθε, καὶ ὡς οἷόν τε καταμύοντες, ἀκούητε τῶν λεγομένων, λογιζόμενοι τοῦ πράγματος τὴν δυσχέρειαν. μόλις γὰρ ἂν οὕτω δυνηθείη ὁ δικαστὴς, ἀλλὰ συναγωνιστῆς ὑμῖν χρησάμενος, μὴ πάντα πάσιν ἀνάξιος τῆς οἰκίας νομισθῆναι. εἰ δὲ ὑπὲρ ἀντιδίκου ταῦτα δέομαι, μὴ θαυμάσητε· ὑπὸ γὰρ τοῦ τὸν οἶκον φιλεῖν, καὶ τὸν ἐν αὐτῷ λέγοντα, ὅστις ἂν ᾖ, βουλοίμην ἂν εὐδοκιμεῖν.

go; πρόκυπτος enim *remex* est, ὁ πρὸς κώπην. *Thucyd.* I. c. 10. *Long. Past.* II. p. 41. ναῦν μικρὰν καθελκύσαντες, καὶ οἰκέτας προσκώπους καθίσαντες, ubi frustra *Mollius* conjicit προκώπους forsan legendum. Noster T. I. *Contempl.* §. 1. ἀντλεῖν ἐπίλοιπα ἢ πρόκυπτον ἰδεῖν ibid. §. 7. ναύτης ἀεὶ ἐ πρόκυπτος ἄν. Quum πρόκυπτος sit, *prompius, strictius, nudus*; ut notum ex *Herodian.* VII. 6. 19. προβαλόντες τὰ ξιφίδια — φοινόεντα, ἔχοντές τε αὐτὰ πρόκυπτα, προτείνοντες. Ibid. c. 5. 10. ἔχων πρόκυπτον τὴν δεξιὰν. *manu capulo admota.* Quinam vero Grammatici idem esse dicant, πρόκυπτος & πρόκυπος, nescio; nisi quod male ap. *Poll.* I. S. 95. πρόκυπος *remex* legas, ubi πρόκυπτος recte corrigunt Commentt. *J. F. B.*

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ. LONGAEVI.

Ὄναρ τί τοῦτο, λαμπρότατε Κυϊντίλλε, [a] κελευσθεὶς [b] προσφέρω σοι δῶρον, τοὺς μακροβίους, πάλαι μὲ τὸ ὄναρ ἰδών, καὶ ἱστορήσας τοῖς φίλοις, ὅτε ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ σου παιδὶ τὄνομα· συμβαλεῖν δὲ οὐκ ἔχων, τίνας ὁ θεὸς κελεύει μοι προσφέρειν σοι τοὺς μακροβίους, τότε μὲ [c] ηὐξάμην τοῖς θεοῖς [d] ὅπως μήκιστον ὑμᾶς βιῶναι, σέ τε αὐτὸν, καὶ παῖδας τοὺς σούς· τοῦτο συμφέρειν νομίζων καὶ σύμπαντι μὲ τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸ δὲ τῶν ἁπάντων αὐτῷ τε ἐμοὶ, καὶ [e] πᾶσι τοῖς ἐμοῖς. καὶ γὰρ καί μοί τι ἀγαθὸν ἐδόκει προσημαίνειν ὁ θεός.

SOmnio monitus hoc facere, o Quintille clariſſime, munus ad te defero Longaevos: *ſomnio*, *inquam*, quod olim vidi, cum nomen poneres filio tuo ſecundo, ac narravi amicis. Sed quod conjicere non poſſem, quosnam Longaevos tibi offerri Deus juberet: tum quidem vota Diis nuncupavi, ut quam longiſſime & tu vivas & tui filii; utile id eſſe ratus cum univerſo hominum generi, tum praeter caeteros & ipſi mihi & meis omnibus: etenim mihi quoque bonum quiddam praeſignificare videbatur Deus.

2. Re

a Κελευσθεὶς] Κελευθεὶς *Fl.* b Προσφέρω σοι] Bene *P. B. J.* &c. Προσφέρωσι *H.* c Ηὐξάμην] Sic pleraeque. Εὐξάμην *Fl.* d Ὅπως μήκιστον] Sic *Fl.* & *B*1. 2, 3. Ὅπως μήκιστον *J.* Ὅπως μήκιστον junctim aliae. e Πᾶσι] Nil mut. Edd. neque Codd.

5. Συμβαλεῖν] Διαφέρειν, νοῆσαι. *V.*

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ] Ante mortuum Demonactem ſcriptus videtur hic liber, quem, quo erat in eum favore, catalogo longaevorum non annumerare nefas duxiſſet. De eodem argumento ſcripſit etiam *Phlegon*, cujus liber extat. vide etiam Laevinum Lemnium *de occult. nat. mir.* & Merc. *Hiſt.* 1696. p. 317. & ſeqq. & alibi paſſim. *M. du S.*

1. Ὄναρ τι] Ex ipſa ſomnii commemoratione conjicit *Joh. Clericus* Bibl. Anc. & Mod. T. 22. p. 226. auctorem non eſſe Lucianum; ſed forte Ariſtidem, cujus ſuperſtitio nota eſt. Argumentum nimis imbecillum, quod vel ipſo primo libellorum Luciani refutetur. Caeterum legendum puto non ὄναρ τι, quod libros occupavit; ſed ὀνείρατι. *J. M. G.*

Ὄναρ] Pro κατ' ὄναρ, *per ſomnium*, frequens aliis, frequens Noſtro. T. I. *Tim.* §. 20. f. ὅτι μὴ ὄναρ πλουτοῦσι. T. 2. *Gall.* c. 1. f. ὅρα ὅπως μὴ, ὄναρ πλουτῶν, λιμώττῃς ἀνιγρόμβρῳ. & vel centies alibi. Probe ſcivit hoc vir Doctiſſ. probe etiam meminit; quare igitur ὀνείρατι malit, neſcio; niſi quod τι forſan alibi non addat Noſter. De accentu V. Κυϊντ. vid. fin. huj. *Dial. J. F. R.*

Ὄναρ] In marg. verſionis *Geſnerianae* moneor, ut notas Clar. *J. Henr. Maji* inſeram, quas ille in *Diſſert.* ſuper hoc Luciani libello, Gieſſae Ao. 1724. defendente Doct. *J. Herm. Bennero*, nunc ibid. Profeſſore Clariſſ. edidit. Sed cum Bibliopolae ſerio monuere, curarem, ne ultra tertium tomum haec editio excurreret; ut utriusque petitioni aliquid dem, potiſſima ſaltem indicando, vel excerpendo, inſeram. Ὄναρ igitur *Majus* hic notat de *vero*, ὑπνίου de falſo dici, ex *Macrob.* ad Somn. Scip. I. 3. *Suid. Heliod.* & *Artemid.* Id vero diſcrimen haud eſſe perpetuum, ex *Luciani Somn.* aliisque recte probat. Deſn phraſin ὄναρ κελευσθεὶς pro κατ' ὄναρ Noſtro adſerit ex *Pſeudom. Gall. Chronoſol. Theophyl. Ælian.* & *Acb. Tat. J. F. R.*

Ibid. Κυϊντίλλε] [Altercatio fuit inter Herodem Aticum & Quintillios fratres tum Graeciae praefectos (*Philoſtr.* p. 548. & 559.) ea autem coepta eſt circa annum Chr. CLXXI. Pythiasque CLXXXIX. eo anno celebrata; ſiquidem, referente *Philoſtrato* p. 545. l. c. nonnulli dicebant initium illius altercationis fuiſſe Pythiorum ſolemne, quod diverſo judicio concentum muſicum auſcultaſſent. Id enim Pythium ſolemne ad annum CLXXV, quo ſubſequens ſolemne CXC. celebratum, referri nequit; uti ex ſequentibus liquebit. *Philoſtratus* enim veram altercationis hujus cauſam enarrans ibi ſcribit, Herodem tyrannidis apud Imperatorem, Quintilliorum literis accuſatum: poſtea ipſum atque adverſarios Imperatorem, tum in Pannonia bellum gerentem, & Sirmii degentem, adiiſſe; atque coram eo cauſſam egiſſe (558. A.) vivente adhuc *M. Aurelii* uxore, ac filiola adhuc balbutiente, (& modo trienni p. 561.) 558. D. Jam vero Fauſtina A. C. CLXXV. ſub hiemem obiit; atque paulo poſt Marcus epiſtolam ad Herodem ſcripſit, in qua cum de belli hibernis verba feciſſet, in quibus tum erat, & uxorem defleviſſet *recens mortuam*, addebat ἀπολογίαν pro judicio, quod ante adverſus eum in Pannonia

2. Re autem mecum conſiderata, in cogitationem veni, vero eſſe ſimile, Deos, quum viro doctrinae ſtudiis operato haec imperent, jubere, de arte tibi *mea* aliquid ut offeram. Hunc igitur auſpicatiſſimum ratus nataliciorum tuorum diem, dono tibi eos, qui ad longam ſenectutem perveniſſe, cum ſana mente & corpore integro, memorantur. Etenim duplex quaedam tibi utilitas ex hoc libello naſcatur: hinc animus alacris & bona ſpes, fieri poſſe ut ipſe quoque vivas quam diutiſſime, hinc quaedam *petita* ab exemplis diſciplina, ſi cognoſcas, ut quique maxime & corporis ſui & animi curam geſſerit, ita ad longiſſimam ſenectutem, cum valetudine integra, perveniſſe.

Σκεπτόμενος δὲ κατ' ἐμαυτὸν, εἰς σύνοιαν ἦλθον, εἰκὸς εἶναι τοὺς θεοὺς, ἀνδρὶ τὰς παιδείας ἔχοντι ταῦτα προστάττοντας, κελεύειν τί προσφέρειν σοι τῶν ἀπὸ τῆς τέχνης. ταύτην οὖν αἰσιωτάτην νομίζων τὴν γε τῶν γενεθλίων ἡμέραν, δίδωμί σοι τοὺς ἱσοημέρους εἰς μακρὸν γῆρας ἀφικέσθαι ἐν ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ, καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ σώματι. καὶ ἡδὺ ἂν καὶ ὄφελος γένοιτό τί σοι ἐκ τοῦ συγγράμματος διπλοῦν. τὸ μὲν εὐθυμία τις, καὶ ἐλπὶς ἀγαθὴ, καὶ αὐτὸν [f] ἐπιμήκιστον δύνασθαι βιῶναι. τὸ δὲ διδασκαλία τις ἐκ παραδειγμάτων, εἰ ἐπιγνοίης ὅτι οἱ μάλιστα ἑαυτοῦ ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι κατά τε σῶμα, καὶ κατὰ ψυχὴν, οὗτοι δὲ εἰς μακρότατον γῆρας ἦλθον, σὺν ὑγείᾳ παντελεῖ.

Né-

[f] Ἐπιμήκιστον] Sic pleraeque. Ἐπὶ μήκιστον Fl. B1. ac 2.

nia tulerat (p. 562. coll. cum 560. D.) *J. Maſſon.* Exc. ined.] Graeciae Praefecti erant ſub *M. Aurelio* Clariſſimi fratres *Quintillii*, quorum inter ceteros meminit *Lamprid.* in Commodo c. 4. quem vide, & in eum *Caſaub.* not. De fratre tam Charo nihil habere Lucianum, miror. Horum alter conſul fuit Anno C. 177. alter 180. Prior etiam anno 159. V. etiam *Dion. Caſſ.* L. LXXII. p. 819. & not. ad *Philoſtr.* l. c. Κωττίλλιος vulgo ſcribitur. Ed. poſtrema ex Mſ. Κωϊντίλιος habet. *Cardianum* & *Maximum Dio* nominat l. c. Pro Cardiano *Wottonus* p. 251. *Sext. Q.* Condianum vocari debere docet. *M. du S.*

Κωϊντίου] De hujus nominis formatione plura *Majus* & *Bennerus* Diſſ. dicta, qui demonſtrant *Quintillus* & *Quintilius* non diſcrepare; ſed quia nimis multa, & *Solanus* potiſſima jam dixit, non infero. *J. F. R.*

2. Προσφέρωσι δῶρον] Προσφέρω σοι δῶρον. *Th. M.*

Προσφέρωσι δῶρον] Libros etiam diebus natal. aliaque occaſione donari ſolitos, ex Lucian. Cronoſ. *Iſocr.* ad Demon. obſervat Cl. *Majus*. *J. F. R.*

3. Ὅταν ἴδῃ] Sic *Alciphr.* III. Ep. 10. *Theophr.* char. c. 3. & 16. Et Latini: *Somnium videre*. *J. H. Majus.*

4. Ἐτέθεισο τῷ δεκάτῳ] Nominalibus filii tui ſecundo geniti. *F. G.* Vid. *Elſn.* ad Evang. *S. Luc.* I. 62. *J. F. R.*

5. Συμβαλεῖν] *Divinando adſequi*. De qua ſignif. leg. Cl. *Jac. Elſn.* ad Evang. *Luc.* 2. 19. qui nec praeſentem Auctoris locum indictum praetermiſit. *J. H. Maj.*

6. Ὁ θεὸς] *Homer.* Il. A. 63. — καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Et ex illo *Plin.* I. Ep. 18. *Syneſ.* initio Lib. de Inſomniis. *J. H. Majus.*

12. Πᾶσι] Utique ſcriptum hoc circa *M. Aurelii* extrema neceſſe eſt. Vid. not. ad Ἀλεξ. c. 56. *M. du S.*

17. Ἀπὸ τῆς τέχνης] Scil. *litterarum*, ut recte appinxit *Ant. Aemilius* Aquenſis in nott. Mſſ. & res clamat ipſa. *J. H. Majus.*

20. Ἐν ὑγιαν. τῇ ψυχῇ] *Juven.* X. 356. *Orandum eſt; ut ſit mens ſana in corpore ſano.* *M. du S.*

24. Αὐτὸν] Ita dedi pro vulgato αὑτὸν, quod ut ſaepiſſime feci, ita ne monerem quidem; niſi Cl. *Majus* id animadverti juſſiſſet, qui de αὐτὸν pro ἑαυτὸν ſuadet videndum *Euſtath.* ad Il. E. p. 522. Ed. Roman. & Cl. *Hemſterhuis* ad Dial. Luciani p. 23. ubi indicat, nihil hoc leviculo errore in Luciano aliisque frequentius. *J. F. R.*

Ibid. Ἐπιμήκιστον] Cl. *Majus* in Diſſert. ſuper hoc *Dial.* duplici nomine reprehendit *Stephanum*, quod ἐπὶ μήκιστον rectius diſcretim ſcribi, & χρόνον intelligi conjiciat. Ego, etſi μήκιστον adverbii vice fungi, *Majo* concedam, immeritam tamen alteram cenſuram exiſtimo. Nam licet & alia ſic juncta invenias, ut ἐπιδιώκειν & ſimilia; eadem tamen in Edd. vetuſtiſſimis disjuncta reperias, ut jam notavimus in variantt. lectt. & in ἐπὶ ποδῶν, quod & ἐπιποδῶν ſcribitur, non ſemel vidimus. Talia connectuntur, ſeparantur, pro arbitrio deſcribentis, & de his litigare non majoris eſt momenti, quam ſi ambigas *priusquam*, *antequam*, *quomodo*, & ſexcenta ſimil. junctim an ſeparatim ſint exaranda. Quod vero *Majus* pro argumento adſumat, etiam *Amſtelodamenſ.* edit. ἐπιμήκιστον jungere, id nihil omnino ad rem facit, ex hac enim omnium vitioſiſſima & noviſſima, de vetere orthographia nihil recte concluditur. Nobis placeret analogiam ſequi, & *Fl.* lectionem ſervare, niſi jam alibi ἐπιμήκιστον edi paſſi ſimus. Vid. *Gymn.* c. 26. pr. & recte notantem *Hemſterh.* ad *Dial. Mort.* VI. 5. quo vetuſtiores ſint membranae, eo magis talia ſeparare; ſed nihil referre, utrovis more ſcribas. Ita & ὅτιμάλιστα & ὅτι μάλιστα pro-

Νέστορα μὲν ἐν τ σοφώταλον τ Ἀχαιῶν ὅτι τρεῖς ωβιοτεῖναι γενεὰς Ὅμηρος λέγει, ὃν συνίστησιν ἡμῖν γεγυμνασμένον ἄριστα καὶ ψυχῇ καὶ σώματι. καὶ Τειρεσίαν δὲ τ μάντιν ἡ τραγῳδία μέχρις ἓξ γενεῶν ωβιοτεῖναι λέγει. εὐθανὸν δ' ἂν εἴη ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον, [a] καὶ καθαρωτέρᾳ διαίτῃ χρώμενον τ Τειρεσίαν, [b] ὅτι μήκιστον βιῶναι.

Καὶ γένη δὲ ὅλα μακρόβια ἱστορεῖται διὰ τ δίαιταν, ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίων δὲ καὶ Ἀράβων οἱ ἐξηγηταὶ τ μύθων· Ἰνδῶν δὲ, οἱ καλούμενοι Βραχμᾶνες, ἄνδρες ἀκριβῶς φιλοσοφίᾳ σχολάζοντες, καὶ οἱ καλούμενοι δὲ μάγοι, γένος τοῦτο μαντικὸν, καὶ θεοῖς ἀνακείμενον, ὡς δή τε Πέρσαις, καὶ Πάρθοις, καὶ Βάκτροις, καὶ Χωρασμίοις, καὶ Ἀρείοις, καὶ Σάκαις, καὶ Μήδοις, καὶ ὡς δὴ πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐρρωμένοι τέ εἰσι, καὶ πολυχρόνιοι, διὰ τὸ μαγεύειν διαιτώμενοι καὶ αὐτοὶ ἀκριβέστερον.

3. Itaque Neſtorem, Achivorum ſapientiſſimum, ad tria ſaecula extendiſſe *aetatem*, Homerus narrat, quem proponit nobis corpore pariter atque animo exercitatum optime: Tireſiam vero vatem ad ſex usque ſaecula produxiſſe *vitam* ait Tragoedia. Probabile autem fuerit, virum Diis dicatum, & puriore uſum victu, Tireſiam, viviſſe longiſſime.

4. Commemorantur autem genera quoque hominum integra longaeva propter victus rationem fuiſſe, ut Aegyptiorum, qui ſacri ſcribae vocantur; Aſſyriorum autem & Arabum, qui interpretes fabularum; Indorumque, qui vocantur Brachmanes, viri in ſolidum vacantes philoſophiae; & qui dicuntur magi, genus hominum fatidicum & dicatum Diis, apud Perſas, & Parthos, & Bactros, Choramiosque, & Arios, atque Sacas, & Medos, Barbaros denique multos alios, valentes ſunt ac longaevi, cum ob magiae exercitium exquiſitiore vivendi ratione ipſi quoque utantur.

5. Jam

a Καὶ] Omittit *Fl.* & punctum poſt ἀνακείμενον ponit. b Ἐκὶ μήκιστον] *Fl.* & *Br.* diſpeſcunt.

promiſcue invenimus, aliaque de quibus in praefatione forſan monebimus. *J.F.R.*

31. Ὅμηρος λέγει] Il. A. 250. *M. du S.* Addit Od. Γ. 245. *Majus*, & *Martial.* VIII. 6. *Gell.* XIX. 7. *Ovid.* Met. XII. *J.F.R.*

34. Ἐξ γενεῶν] V. *Spanh.* ad Callim. p. 638. *M. du S.* Ἐξ γενεῶν] Sex, ſeptem, immo novem duraſſe aetates Tireſiam, fabulae volunt. Lege *Phleg. Trallian.* c. 4. *Iſ. Tzetz.* ad *Lycophr.* p. 76. *Barneſ.* ad Eurip. Bacch. 175. *Barth.* ad Stat. Theb. IV. p. 1066. De varia notione vocabuli γενεᾶς vid. *J. Alb. Fabric.* Bibl. Gr. I. c. 30. §. 25. *Schmid.* ad *Matth.* XI. 16. *Euſtath.* Il. A. p. 97. & *Cenſorin.* c. 5. *J.H. Majus.*

35. Θεοῖς ἀνακείμενον] Verte: *religioſum, Diis devotum*, auctoritate *Pollucis* I. ſ. 20. Unde ſimul conſtat, quare ſtatim Noſter de magis ſcribat: γένος — θεοῖς ἀνακείμενον. *J.H. Majus.*

40. Ἱερογραμματεῖς] Vid. Cl. *H. Steph.* ad *Diod. Sic.* I. c. 16. No. 26. Et Conſultiſſ. *Trotz.* Diſſert. de ſcribis, *Huzoni* de prim. ſcrib. orig. adnexam. Multa quoque Cl. *Majus* in diſſert. ſaepe dicta hic adfert ex *J. Gul. Steinheilii* nott. Mſſ. ad *Heliod.* II. 28. p. 109. Magicasque in horum libris diſciplinas traditas fuiſſe, item de arte conjectandi atque amuletis. Sed nimia quam ut inſerantur. *J.F.R.*

Ibid. Ἀσσυρ. δὲ καὶ Ἀρ. οἱ ἐξηγηταὶ τ μύθων] Hi enim aeque ac Chananaei & Idumaei, fabulatores nuncupantur, quod parabolice ſolerent diſputare, ut ex *Theodoreto* in Baruchi c. 3. notat *Bern. Aldrete* in *Antiguedades de Eſpanna* &c. qui h. l. Luciani proferens ἐξηγητὰς *doctores, commentatores, gloſſularios* exponit; qua ratione opus haud eſt receptam ſollicitare lectionem, & pro μύθων ſubſtituere μυστηρίων, cum *J. Clerico* comment. ad *Geneſ.* V. 27. p. 46. in primis cum conſtet, ipſa rerum & naturalium & ſacrarum myſteria fabulis cooperta fuiſſe ap. Orientales. *J.H. Majus.*

42. Βραχμᾶνες] Centum annos vivere modicum eos putaſſe, ex *Ambroſ.* p. 59. Centum quinquaginta ordinarium, ex *Palladio* de Gentib. Ind. & Brachmanib. p. 3. probat Cl. *J.H. Majus.* *J.F.R.*

43. Μάγοι] Magorum Aegypti longaevorum meminit *Iſocr.* Buſir. p. 534. & Phoeniciae in *Olympiodori vita* Platonis p. 587. Adde *Plin.* hiſt. nat. XXV. 2. Haec ex *Majo*, cetera omitto. *J.F.R.*

50. Ἔθνη ὅλα μακρόβια] Sic *Homeritae* μακρόβιοι dicti ap. *Phot.* cod. 64. p. 38. *Hyperborei*, teſte *Plinio* IV. 12. *Numidae*, fide *Appian.* p. 64. *Arcadum* Reges. vid. *Cenſor.* c. 5. *Serv.* ad Æn. VIII. *Britanni* ſenium anno CXX. inchoantes, *Plut.* de placit. philoſ. V. 30. *Cyrnaei*, *Steph. Byz.* in Κύρνος, aliique ap. *Gurtler.* origg. mundi I. c. 20. S. 7. *Eſſeni* olim inter Judaeos, quos ob frugalem vitam centeſimum ut plurimum annum exceſſiſſe ſcribit *Joſephus* de bello Jud. L. 2. p. 729. Ed. *Gr. Baſ.* fuitque illis potus ὕδωρ καθαρτικὸν, ſe-

5. Jam vero gentes etiam totae diutiſſime vivunt, ut Seres referunt, ad trecentos usque annos vitam proferre, cujus longae ſenectutis cauſſam alii aëri, terrae alii imputant, alii vero etiam rationi victus; aquam enim bibere univerſam gentem, ajunt. Athores etiam ad triginta & centum annos vivere literis proditum eſt; & Chaldaeos ſupra centum annos fertur vivere, hos etiam pane hordeaceo uti, acuti viſus remedio: quibus nempe dicant ob talem victum reliquos etiam ſenſus ſupra reliquos homines vigere.

6. Sed haec de longaevis & generibus hominum & gentibus, quos longiſſimo durare tempore ajunt, partim propter terram & aërem, partim propter rationem victus, partim propter utrumque. Aequum autem eſt, ut facilem tibi ſpem injiciam, narrando, in omni ſolo, in aëre omni, lon-

Ἤδη δὲ καὶ ἔθνη ὅλα μακροβιώτατα, ὥσπερ Σῆρας μὲν ἱστορεῖσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν. οἱ μὲν τῷ ἀέρι, οἱ δὲ τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τῆς μακρᾶς γήρως προστιθέντες, οἱ δὲ καὶ τῇ ἀφαίτῃ. ὑδροποτεῖν γὰρ φασι τὸ [c] ἔθνος τοῦτο σύμπαν. καὶ Ἄθωτας δὲ μέχρι τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν βιῶν ἱστόρηται, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιῶν λέγουσι. τούτους μὲν καὶ κριθίνῳ ἄρτῳ χρωμένους, ὡς ὀξυωπίας τοῦτο φάρμακον· οἷς γε φασὶ καὶ ἀφαιρεθεῖσι τοιούτῳ διαιταν, καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐρρωμένας εἶναι.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περί τε τῶν μακροβίων γενῶν, καὶ τῶν ἐθνῶν, ἃ τινά φασιν ὡς ὀλιγίστου ἀφαιρεῖσθαι χρόνου. οἱ μὲν ἀφὸ τῆς γῆν, καὶ τὸν ἀέρα, οἱ δὲ ἀφὸ τῆς διαιταν, οἱ δὲ καὶ ἀμφω. ἐγὼ δ' ἂν σοι δικαίως τὴν ἐλπίδα ῥᾳδίως παράσχοιμι, ἱστορήσας ὅτι καὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πάντα ἀέρα, μακρόβιον

c "Εθνος] Sic *Fl.* &c. praeter *J.* quae γένος cum *Graev.* Γένος etiam marg. *AIW.*

ſecundum *Philonem Judaeum* de vit. contempl. p. 894. quod mox Noſter de Seribus etiam refert. Excerpſi ex Differt. Cl. *Maji*, nonnulla omittens. *J. F. R.*

51. Σῆρας] De his dicenda praeripuit *G. H. Urſinus* Differt. miſcellaneis paternis adnexa, p. 360. ſeqq. *J. H. Majus.*

Ibid. Τριακοσίων] Geographus Graecus incertus in Antiq. orb. deſcript. ita de Seribus p. 4. Διαιτῶνται δὲ παίλλοις ἑκατὸν δύο ἐτῶν, καὶ ἑκατὸν εἴκοσι ἐτῶν. *J. H. Majus.*

52. Οἱ μὲν τῷ ἀέρι &c.] Vid. *Amm. Marcel.* L. XVI. & XXVII. Addatur *Hippocratis* Liber de aëre, aquis & locis, & *H. Meibomii* epiſt. de Longaevis ad Sereniſſ. ducem *Auguſtum* Brunſvic. *J. H. Majus.*

54. Ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ ἔθνος] Mſ. γένος ut paulo ante γῆν ὅλα μακρόβια. totae gentes. Sic apud Latinos *genus* frequenter pro populo. *Velox genus* apud Florum de Gallis, & alibi, quin & interdum accipitur pro genere humano, ut docti viri ad *Senecam* Tragicum notarunt. *J. G. G.*

Ὑδροποτεῖν] Theae uſum huic genti hodieque familiarem reſpexiſſe videtur; quamvis non invitus conceſſerim, hac voce vulgo abſtinentiam a vino tantum deſignari. *M. du S.*

55. Καὶ Ἄθωτας] *Plin.* VII. 2. eos qui in Atho monte habitant, centenis quadragenis vivere, teſtis eſt. Mirum, ſi Noſter hic in mendo non jacet, ac pro Ἄθωτας, legendum Ἀβδήρους. Ita enim *Steph. Byzant.* in Ἄβδηρα. τὸ τοπικὸν Ἄβδηρος, χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἀβδήρους τοὺς ἐνοικοῦντας. *J. H. Majus.* Cetera omittere cogor. *J. F. R.*

57. Χαλδαίους] Ecce, quam adcurate magos a Chaldaeis ſejungat, quod & *Strabo* XVI. p. 723. & *Curt.* V. 1. fecere; illi enim ſacris operabantur, *aruſpicum fratres* ideo ab *Arnobio* L. IV. p. 134. dicti: hi aſtrologiae vacabant. V. *Th. Gale* ad *Jamblich.* de myſt. p. 287. & *Cleric.* indice ad *Stanl.* Hiſt. Philoſ. Orient. voce *Magus*. *J. H. Majus.*

59. Ὀξυωπίας — φάρμακον] Vir inſignis *J. Clericus* art. crit. part. 2. ſ. 1. c. 12. §. 9. ambiguam hanc ait conſtructionem, quia ſignificat *medicamentum, quo perſpicaciores fiant*, non quo dematur perſpicacia; recte quidem, ſed mens Noſtri ex ſeqq. ſatis perſpicitur, & eod. modo *Diod. Sic.* ἀπωτάτω φάρμακον nominat L. I. c. 25. *J. H. Maj.* Omitto quae addidit de medio voc. φάρμακον ſignificatu, ſatis noto; ſed ad conſtructionem reciprocam nihil facientes, quae in genitivo potius latet, de cujus conſtructione ambigua ſatis egi in libello *de Ambigg.* ut: *caedes, vulnus illius*, in utramque partem, &c. Adde hic potius *Diod. Sic.* 3. c. 3. ſ. καὶ τὴν Αἰγυπτίων ἀποικίαν. quod & ibi plane oppoſito more, quam alias exponendum, nempe *coloniae in Aegyptum deductae*. *J. F. R.*

βιοι γεγόνασιν ἄνδρες, οἱ γυμνασίοις τοῖς [a] καθήκουσι, καὶ ἀφθίτῳ τῇ ὑπερτελεστάτῃ πρὸς ὑγίειαν χρώμενοι.

Διαίρεσιν δὲ τῷ λόγῳ ποιήσομαι τὴν πρώτην κατά γε τὰ ὑπερτελεύταια τῶν ἀνδρῶν· καὶ πρῶτον γέ σοι τοὺς βασιλικοὺς [b] στρατηγικοὺς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν ἕνα [c] καὶ εὐσεβεστάτη μεγάλῃ θειοτάτῃ αὐτοκράτορος τύχη εἰς τὴν τελεωτάτην ἀγαγοῦσα τάξιν, εὐεργέτηκε τὰ μέγιστα τὴν οἰκουμένην ἑαυτῇ· ὅτῳ κἀν ἀπιδὼν καὶ σὺ, τὸν μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον τὴν ἕξεως καὶ τὴν τύχης, ἑτοιμότερον ἐλπίσειας ἥξειν ὑγιεινὸν, καὶ μακρὸν, καὶ ἅμα ζηλώσας, ἐργάσαιο σεαυτῷ τὴν ἀφθίτην μέγιστόν τε ἅμα καὶ ὑγιεινότατον βίον.

Πομπίλιος Νομᾶς ὁ εὐδαιμονέστατος τῶν Ῥωμαίων βασιλέων, καὶ μάλιστα περὶ τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν ἀσχοληθείς, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη βιώσας, ἐπὶ τοσοῦτον ἐκράτησε τῆς ἀρχῆς.

7. Distribuam vero orationem primo pro vitae generibus virorum, & initio quidem regii fastigii viros, aut exercituum duces, commemorabo (quorum uno etiam pia magni augustique Imperatoris nostri Fortuna in supremum ordinem evecto, maximum beneficium suo terrarum orbi tribuit). Sic 8 enim respiciens tu quoque ad longaevorum similes habitus ac fortunas, senectutem sanam longamque speraveris facilius; simulque aemulatus eos, longissimam pariter atque saluberrimam tibi vitam *eadem servata* victus ratione paraveris.

8. Pompilius Numa felicissimus Romanorum regum, & maxime circa Deorum cultum occupatus, supra octoginta annos vi-

a Καθήκουσι] Προσήκουσι marg. *A*1. b Στρατηγικοὺς] Στρατιωτικοὺς *Marcil.* Nil mut. Edd. c Καὶ] Ἢ *Mars.* καὶ postea posito. Non addicunt libri.

73. Τῷ πρώτῳ] *Aemil.* in nott. Mss. τὸ πρώτον hic adverbii more accipiendum recte docet &c. *J. H. Maj.*

75. Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατηγικοὺς ἄνδρας] Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ἀνδ. *Th. M.*

Ibid. Βασιλικοὺς] Eos Noster innuit, qui aut regio sanguine orti, aut regiam dignitatem adepti fuere. Sic *de Salt.* c. 64. βασιλικὴς τις ὥρμηται. Vid. *Raphel.* ex *Polyb.* ad *Joan.* IV. 46. & *Perizon.* ad *Aelian.* II. 20. p. 100. *J. H. Maj.* Adde notam *L. Bos* ad *Salt.* l. d. *J. F. R.*

76. Ὧν ἵνα καὶ εὐσεβεστάτη] Ὧν ἵνα ἡ εὐσεβεστάτη καὶ μεγ. *Th. M.*

Ὧν ἵνα] Vixit *M. Aurelius*, de quo haud dubie hic sermo est, annos LIX. cum haec scriberet Lucianus, annum agebat circiter. . . *M. du S.*

Ὧν ἵνα] Quis ille *unus*? Neglectum hoc a commentatoribus. Forte *Avidius Cassius* erit strenuus sub M. Antonino Philosopho belli dux. Vel potius *Claudius Pompejanus* gener M. Antonini, qui πρωτοστάτης vocatur ab *Herodiano* I. 6. addente, ejus dicta ipsum Commodum reveritum fuisse. Et haec vivente ac florente adhuc illo *uno* scripta sunt, quem divellit ab Imperatore Noster, ejusque favore ad supremam dignitatem evectum fuisse scribit. (Cetera quae *Majus* ex *Steinheilo* suo inseruit, addere non licet.) *J. H. Maj.*

Ibid. Καὶ εὐσεβεστάτη] Mallem cum *Marcil.* ἡ εὐσεβεστάτη τύχη, *benignissimam* fortunam, quia εὐσεβὴς quandoque *benignum*, *clementem*, denotat. v. *G. Cuper.* append. ad *Hem.* apotheosin p. 286. f. Nisi potius legend. ὧν ἵνα ἡ εὐσεβεστάτη ἡ μεγάλη. Porro αὐτοκράτορος τύχη est periphrasis pro *imperator fortunatissimus.* Vid. *Vechn.* Hellenolex. L. 2. c. 8. *Sciopp.* ad carm. *Priap* p. 39. *Phil. Carolum* ad Gell. p. 355. *Muretum* var. lect. III. 4. *J. H. Maj.* Sed quid si solo καὶ transposito sanetur locus? *J. F. R.*

77. Εὐσεβεστάτη μεγάλη] Potest fieri ut hoc nomen speciatim ad *Antoninum Pium* respiciat. Nihil tamen prohibet, quin hic periphrasin esse dicamus tralaticii tituli, *Pius*, *Felix*, *Augustus.* Nam cum μεγάλη τύχη ei tribuitur, potest quidem locum habere illa itidem usitata ratio, qua Fortunam Imperatoris pro ipso Imperatore poni constat; sed neque est, quod impediat, quin ad illam Felicis appellationem referatur. Θειότατον, de vivo acceptum, respondere Augusto, non est dubitandum. Nempe non versamur hic in Plutarcho aliquo aut Dione, qui Romanarum rerum, quas accurate norunt, servant etiam certa nomina: sed in Sophista, quem alias quoque multum sibi indulgere in his novimus, qui ἔρμαιον dicat Praesidem provinciae, qui πατρίδων μεγάλων Kalendas Januarias &c. Verbo, qui non Graecis commendare Romana, sed Romanis Graeca studeat. *J. M. G.*

81. Ἕξεως] *Habitudo corporis* hic videtur notari, dicit *Aemil* in not. Mss. nec repugnamus. *J. H. Majus.*

86. Ὁ εὐδαιμονέστατος] Nullum enim bellum gessit, con-

vixiſſe memoratur. Servius Tullius, rex & ipſe Romanorum ſupra octoginta itidem vixiſſe refertur. Tarquinius vero ultimus Romanorum rex, exul Cumis cum ageret, ultra nonageſimum annum firmiſſima valitudine dicitur perveniſſe.

9. Hi Romanorum reges, quibus adjungam reliquos etiam reges longam ſenectutem adeptos, & unius cujusque ſtudia. In fine autem Romanos adſcribam reliquos, qui ad longiſſimam ſenectutem pervenere, additis etiam, qui in reliqua Italia diutiſſime vixerunt. Digna enim literis ratio refutandi eos, qui iſtum aërem criminantur, hiſtoria. Quo meliorem nos quoque ſpem habemus, rata futura vota noſtra, ut in longiſſimamque & pinguem ſenectutem per-

κοσία ἔτη βεβιωκέναι ἱστορεῖται. Σέρβιος δὲ Τύλλιος Ῥωμαίων καὶ ὅτος βασιλεὺς, ὑπὲρ τὰ ὀγδήκοντα ἔτη καὶ αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ῥωμαίων βασιλεὺς, φυγαδευθεὶς, καὶ ὢν Κύμης ἀφεστρίβων, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγε[95] τερόταλα βιῶσαι.

Οὗτοι μὲν ὧν Ῥωμαίων βασιλεῖς, οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλέας, τοὺς εἰς μακρὸν γῆρας [d] ἀφικομένους, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἑκάστου. ἐπὶ τέλει δέ σοι καὶ τοὺς λοιποὺς Ῥωμαίων, τοὺς εἰς μήκιστον γῆρας ἀφικομένους προσαναγράψω, προθεὶς ἅμα καὶ τοὺς κατ' τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ἐπὶ πλεῖστον βιώσαντας. ἀξιόλογος γὰρ ἔλεγχος ἡ ἱστορία τῶν ἀφαβάλλειν πειρωμένων τὸν ἐνταῦθα ἀέρα, ὥστε καὶ ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας, τελείους ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἔσεσθαι πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρόν, τὸν πάσης

d Ἀφικομένους] Καὶ μετ' αὐτοὺς inſerit *Fl.*

91. Αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται] Ἀντὶ τοῦ βιῶσαι. Participium pro infinitivo. *G.*

contentus domi res ſuas agere, & ſacra in ordinem cogere. *J. H. Majus.*

88. Ὀγδήκοντα] Conſentit *Plutarch.* in vita ejus p. 74. Tres & quadraginta annos regnaſſe, vult *Livius* I. 21. ac *Eutrop.* I. 2. Quadraginta vero & unum, *Paullus Diac.* I. pag. 42. & *Caſſiod.* in Chronico, p. 1322. *J. H. Majus.*

89. Σέρβιος δὲ Τύλλιος] Collige annos vitae ex imperii. *Dion. Halic.* IV. p. 242. quadraginta annis circumſcribit magiſtratum ejus. *Liv.* I. 48. adjicit quatuor annos cum *Eutr.* I. 6. & *Sext. Ruſo* Breviar. p. 3. Ex quibus emendandi *Paulus Aquilegienſis* diaconus L. I. p. 44. Et *Caſſiod.* l. d. annos 33. tantum tribuentes. *J. H. Majus.*

94. Ἐνενήκοντα] Conſentit *Dion. Halic.* VI. p. 358. *J. H. Majus.*

98. Καὶ τὰ ἑξῆς. ἐν.] Excidit hic pars magna ſententiae. *Fl.* quidem habet aliquid; ſcilicet καὶ μετ' αὐτοὺς, ſed nondum ſic expletur lacuna. *M. du S.*

5. Τὸν ἐνταῦθα ἀέρα] Hinc colligere licet, ſcriptum hoc Romae. *M. du S.*

Ibid. Ἐνταῦθα ἀέρα] De Romani coeli qualitatibus ſcripſerunt *Jo. Baptiſta Donus*, *Marcilius*, *Cognatus*, *Alex. Petronius*, & noſtra memoria *Jo. Maria Lancisius* in ampla Diſſert. edita Rom. 1711. qua ſalubritatem aëris iſtius adſtruit. *J. H. Majus.*

7. Τελείους — εὐχὰς] Curavimus excudi τελείας, ait *Majus.* Ego nondum. Vid. *ἀναγωμὰς τροφῆς*, item *γυμνασίου σύνοδοι*, & ſimilia defenſa T. 2. *Amor.* c. 27. *J. F. R.*

8. Πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε, καὶ λιπαρὸν τὸν πάσης γῆς, καὶ θαλάττης δυσκίνητον, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ εὐκυμάνῳ βασιλεύσαντα ὕδῃ, καὶ γήρᾳ] Sic diſtinxit Benedictus, addita ineptiſſima verſione, *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuo ſolo regnantem & ſeneſcentem aſſequuti.* Quid enim? an Lucianus, terſus ille & liquidus, dicit ſenectutem dominantem terra marique? Porro cur jam in ſuo ſolo regnat? an etiam ante regnavit in alieno? Nihilo melius prior Obſopoeus & *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuis locis regnantem & ſeneſcentem conſequamur.* Fatue de ſe vel aſſequutis vel conſequentibus loquuntur uterque. Verte, ut clare ſonant verba, & ratio inculcat: *quo ad longiſſimam ac plenam ſenectutem veniat terra univerſa ac maris dominus, orbi ſuo imperans nunc jam ſenex.* Hoc enim intelligit votum, ut princeps, qui jam erat ſenex, maturam quoque adepturus eſſet ſenectutem. *J. G.*

Ibid. Λιπαρὸν, &c.] Ita hunc locum per inciſa diviſimus (uti & ego jam feci) qui ſine ſenſu vertebatur: vidit aliquid *Fuc.* *Gronov.* in totam vero textus diſpoſitio-

σης γῆς καὶ θαλάττης δεσπότιν, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτῆ οἰκουμένῃ βασιλεύσαντα ἤδη, καὶ γέροντα.

veniat terrae totius atque maris dominus, qui jam senex suum terrarum orbem regit.

Ἀργανθώνιος μὲν οὖν [a] Ταρτησσίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς, καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν μυθῶδες τισὶ δοκεῖ· Ἀγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος, ἔτη ἐνενηκοντάπεντε τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν· Ἱέρων δὲ ὁ Συρακουσίων τύραννος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτη γενόμενος, ἐτελεύτα νοσῶν, βασιλεύσας ἑβδομήκοντα ἔτη, ὥσπερ Δημήτριός τε ὁ [b] Καλατιανὸς, καὶ ἄλλοι λέγουσιν. [c] Ἀντέας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς,

10. Arganthonius ergo Tarteſſiorum rex quinquaginta & centum annos vixiſſe dicitur, ut volunt Herodotus hiſtoricus, & poëta Anacreon. Verum iſtâ quibusdam videtur fabula. Agathocles autem Siciliae tyrannus *cum eſſet* annorum quinque & nonaginta, mortuus eſt, ſicut Democharis ac Timaeus tradunt. Hiero Syracuſanorum tyrannus, duo & nonaginta annos natus morbo finiit vitam, cum ſeptuaginta annos regnaſſet, ut Calatianus Demetrius & alii perhibent. Anteas Scytharum rex, pugnans con-

a Ταρτησσίων] Ταρτησίων Edd. priores. *b* Καλατιανὸς] Ex emendat. *Seldn.* & *Gujeti.* Καλλατιανὸς Edd. priores. *c* Ἀντέας] Ἀτέας *F.* ſola, & marg. *A1.* quod verum credo.

ſitionem non penetravit, vidit quoque *Æmil.* in Mſ. monens: refer ad ἐλπίδας vel οὐσίας. πρὸς τὸ ἀφικέσθαι τὴν δεσπότιν αὐτῆς μοῖραν. Ceterum phraſis λευκὸν γῆρας Homerica eſt, quam illuſtrat *Euſtath.* ad Odyſſ. Λ. p. 1676. *J. H. Majus.*

9. Δεσπότιν] *M. Aurelium* jam ſenem, paucos ante mortem annos, cum ad ſexageſimum vix perveniſſe tradatur. *M. du S.*

10. Ἑαυτῆ οἰκουμένῃ] Roman. denotat orbem, qui ſic paſſim vocatur ab Hiſtoricis, *Polyb.* VI. 48. *Zoſim.* II. 7. *Herodian.* V. 2. ab Oratoribus, *Libanio* Or. fun. in *Julian.* p. 290. & 366. *Athenag.* in Legatione pro Chriſtianis ſub init. ac p. 14. Adde Commentt. ad *S. Lucae* II. 1. Noſter paullo ante: τὸν αὐτοκράτορα οἰκουμένης. Imperatorem vero innuit *M. Ant.* Philoſ. ſub cujus imperio extremo ſcripſiſſe videtur hunc tractatum, eoque γέροντα eum adpellat &c. *J. H. Majus.*

12. Ἀργανθώνιος] *Herod.* I. p. 42. *M. du S.*

Ibid. Ταρτησσίων] Ita ex *Herodoto* emendandum fuit, pro Ταρτησίων, quod in omnibus Impreſſis reperio. *M. du S.*

Ταρτησσίων] Sic ſcribendum etiam probavit Cl. *Majus.* Ex *Plin.* III. 1. Ex *Steph. Byz. Arrian. Strab.* & *Appian. Al.* cui addit de ipſa Tarteſſo fuſe differentem *Aldrete*, L. III. c. 12. *Del Origen, y principio de la lengua Caſtillana.* *J. H. Majus.*

13. Πεντήκοντα] Atqui *Herodotus*, quem auctorem adducit, CXX. tantum annos in Impreſſis hodiernis ait vixiſſe. *Anacreon* vero in fragm. CL. ei annos tribuit; *Val. Maxim.* VIII. 14. Octoginta annis patriam rexiſſe ait, cum ad imperium ſexaginta annos natus acceſſiſſet. Cujus rei certos eſſe auctores ait. Afinium tamen Pollionem affert, qui eum CXXX. tantum annos impleviſſe commemorat. *M. du S.*

14. Ὡς Ἡρόδοτος] Sed qui CXX. annis vitam Arganthonii metitur, L. I. S. 163. ex quo *Cic.* de Senect. & *Valer. Max.* VIII. eundem annor. numerum 120. repetunt. *Bentley.*

15. Ἀνακρέων] Teſtes adducit non exempla, ne erres; quippe qui hic de regibus agat, non hiſtoricis aut poëtis. De Herodoti loco jam dictum eſt. Extat Anacreontis fragmentum Ed. *Steph.* p. 77. B. C. ubi CL. numerus reperitur. *M. du S.*

17. Ἀνακρέων] Od. 68. Adde *Strab.* & *Plin.* qui eundem annor. numerum tuentur. *Aſin. Pollio* centum & triginta annos ei tribuit. *Bentley.* Plura *Majus* ex *Phleg. Trall.* c. 4. additque: ipſum *Arganthonii* nomen habere quid ominis alludens ad עיר עזרא, quod ſonat πολυχρόνιον, ex *Sam. Boch.* Geogr. Sacr. part. 2. L. I. c. 34. Adſcripſit *Bentley.* Trecentos ei aſſignat *Sil. Ital.* 3. 396. *Vinetus* malit ter quinos, ut ita Silio cum Anacreonte conveniat. *J. F. R.*

16. Ἀγαθοκλῆς] Senem vocat *Juſtin.* 23. 2. *Ael.* V. H. XI. 4. Non niſi 72. annos vixiſſe contendit *Diod. Sic.* in eclogis lib. XXI. *J. H. Majus.*

18. Δημοχάρης] Vid. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. I. 11. p. 68. *Perizon.* ad *Aelian.* III. 7. *Meurſ.* Biblioth. Att. T. X. Theſaur. Ant. Gr. *Gronov.* col. 1479. *J. H. Majus.*

Ibid. Τίμαιος] Meminit Noſter iterum infra, & *Schol.* ad Aſin. ac *Polyb.* XV. 33. p. 1003. Tauromeni in Sicilia natus, ſcripſit Athenis, *Plut.* de exſilio. p. 605. Vid. omnino *Diod. Sic.* princ. L. V. Sed quid in eo laudandum, quid reprehendendum, vid. *Longin.* de ſublim. S. IV. Conſule & *Voſſ.* & *Meurſ.* ad *Heſych.* Miles. p. 203.—4. *J. H. Majus.*

19. Ἱέρων] Nonageſimo obiiſſe anno teſtatur *Liv.* XXIV. 4. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

22. Δημήτριος — Καλατιανὸς] Mendum eſt in nomi-

contra Philippum circa Istrum flumen cecidit, supra nonaginta annos natus. Bardylis rex Illyriorum ex equo dicitur pugnasse in bello contra Philippum, annos natus nonaginta. Teres Odrysarum rex, ut refert Theopompus, duorum & nonaginta annorum *cum esset*, obiit.

μαχόμενος πρὸς Φίλιππον περὶ τὸ Ἴστρον ποταμὸν, ἔπεσεν ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς. [d] Βάρδυλις δὲ ὁ Ἰλλυριῶν βασιλεὺς, ἀφ' ἵππου λέγεται μάχεσθαι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη. Τήρης δὲ [e] Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, καθά φησι Θεόπομπος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτη περιὼν ἐτελεύτησεν.

11. Antigonus Philippi F. Cocles, rex Macedonum, in Phrygia pugnans cum Seleuco & Lysimacho, vulneribus multis confectus cecidit, annorum cum esset unius & octoginta, ut narrat, qui expeditionis illius socius fuit, Hieronymus. Etiam Ly-

Ἀντίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος, βασιλεύων Μακεδόνων, περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ καὶ Λυσιμάχῳ, τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν, ἐτελεύτησεν ἐτῶν ἐνὸς καὶ ὀγδοήκοντα, ὅστις ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ. καὶ Λυσί-

d Βάρδυλις] Sic omnes, praeter *J.* quae Βαρδύλλιος. quod etiam adscript. marg. *A1. Vs.* Βάρδυλος. e Ὀδρυσῶν] Ita marg. *A1. G. V2.* & *J.* Ὁ ὀδρυσῶν reliquae.

28. Ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Τελεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ Ἕλλην ἐτί. τελεῖ εἰς τοὺς ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ ἀνὴρ ἐστι. τελεῖ * δὲ εἰς ἐνενήκοντα ἔτη, ἀντὶ τοῦ ἐνενήκοντα ἐτῶν ἐστι. ἔτως γάρ φασιν οἱ Ἀττικοί. *V.*

* δὲ] Non aderat in Editis. Addidit *M. du S.*

mine hujus Demetrii: nullibi enim de Callista urbe, nec de historico illo Callistiano mentio facta est. Lege confidenter Καλατιανὸς, de quo *Dion. Halic.* περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, *Diog. Laërt.* in Demetrio, ubi ait eum scripsisse de Asia & Europa, L. 20. *Theocriti* Schol. ad Idyll. 1. ubi eum de Siciliae rebus scripsisse patet, alii plures. Calatis vero seu Calatia (nam utrumque invenitur) urbs fuit Thraciae ad Pontum Euxinum, de qua Scylax, Diodor. Strabo, Memnon, *Steph.* & alii. *J. P. a G.* Corrigendum Καλατιανός. Vide nos ad *Laërt.* *AE. M.*

Ibid. Καλατιανὸς] Variant hic emendatorum sententiae. *Vossius* Καλαττιανὸς legit, de Hist. Gr. 552. vide eundem de Poëtis Gr. ubi Καλαττιανὸς, monente *J. de la Faye*, legitur. Et omnino apud *Diog. Laërt.* in Edd. *Steph.* ita scribitur. Vide *Men.* not. p. 131. & p. 13. A. B. Quod & sequuti sumus. In libris enim nostris omnibus hic legebatur Καλλιανός. De eo *Diog. Laërt.* p. 134. D. Vid. *Dion. Hal. π. συνθ.* Et *Steph. Byzant.* in Ἀττικιανή. *M. du S.*

23. Ἀτίας] Ἀτίας nondum ausus sum edere, etsi omnino sic legend. credo cum doctiss. *Steinheil* id etiam in Dissert. *Maji* probante ex *Plut.* Apopht. p. 128. & *de fort. Alex. serm.* p. 248. ac *Justin.* 3. 2. eundemque esse cujus epistolam satis Laconicam profert *Clem. Alex.* L. V. p. 561. licet Ἀτείας ibi vocetur; nam & ibi quidam Codd. Ἀττίας habent, ut monet Ed. Oxon. *J. F. R.*

26. Βάρδυλις] Ita plerique Impressi. *J.* Βαρδύλλιος. *V2.* Βάρδυλος. *M. du S.*

Βάρδυλις] Geminato λ. *Plut.* Vit. Pyrrh. p. 387. & in *Hellad.* Chrestom. col. 955. Βράδυλλις, quod tamen in Βάρδυλλις mutandum. *J. H. Majus.*

28. Εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Hoc est *nonagenarius*, ut recte Scholiasta, & locutio τελῶ εἰς ἄνδρας, quam adfert, exstat ap. Nostrum in *Fugit.* c. 12. *J. H. Maj.* Adde T. I. *Tim.* §. 20. τελῶ ἀντὶ τοῦ τέρμα. *J. F. R.*

29. Τήρης δὲ ὁ Δρυσῶν] Ὀδρυσῶν. *Th. M.*

Ibid. Ὀδρυσῶν] Uti legendum censuerant viri doctissimi Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, sic legitur in Mss. ut tam foeda menda diutius non sit toleranda. *J. G. G.*

Ὀδρυσῶν] Ita recte in *Veneta* utraque legitur, ut Ἐτ. A. IX. In reliquis prave ὁ Δρυσῶν. *M. du S.*

Ὀδρυσῶν] Firmat hanc lect. etiam *Majus*, Odrysarumque regem *Teren* nominari a *Xenoph.* Cyr. VII. p. 411. ἀλλὰ Τήρης τῆ Ὀδρύσαι ἀρχαῖός τινός. Firmavit *Palm.* ex *Thucyd.* L. 2. ac *Menag.* ad *Diog. Laërt.* L. 2. Ed. I. p. 62. E. Conjecerat etiam *Gujetus.* *J. F. R.*

30. Θεόπομπος] De hoc historico vid. commentt. ad *Longini* Sect. 43. *Meurs.* ad *Hesych.* Miles. p. 185. *Periz.* ad Æl. III. 18. p. 223. *Voss.* de Hist. Gr. I. 7. De ejus opere Θαυμάσια inscripto *Maussac.* Diss. Crit. p. 387. *J. H. Majus.*

32. Ἀντίγονος — μονοφθ.] Unde & Cyclops cognominatus fuit. *Cael. Rhodig.* ant. Lectt. XXI. 38. p. 838. *J. H. Majus.*

37. Ἱερώνυμος] Et miles, & legatus, & historicus fuit *Diod. Sic.* XVIII. p. 650. Antigoni legatum ad Eumenem fuisse discimus ex *Plut.* Eum. p. 590. Scripsisse de successionibus tradit *Joseph.* I. Adv. Apion. p.

σίμαχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ, [a] ἔτος ὀγδοηκοστὸν τελῶν, ὡς ὁ αὐτὸς φησιν Ἱερώνυμος. Ἀντίγονος δὲ, υἱὸς μὲν ἦν Δημητρίου, υἱωνὸς δὲ Ἀντιγόνου τοῦ μονοφθάλμου, ἔτος τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη, ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς [b] Μήδιός τε ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου μέγιστον δυνηθεὶς, καὶ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη ἔτος ζήσας, ἐτελεύτα τὸν βίον.

simachus Macedonum rex in praelio contra Seleucum periit annum agens octogesimum, ut idem ait Hieronymus. Antigonus filius Demetrii, Antigoni Coclitis nepos, quatuor & quadraginta annos imperavit Macedonibus, vixit autem octoginta, ut Medius refert, & scriptores alii. Sic etiam Antipater Iolai F. potentissimus vir, aliquot Macedoniae regum tutor, cum supra octoginta annos vixisset, vitam finiit.

Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου, ὁ τὸν καθ' ἑαυτὸν εὐδαιμονέστατος βασιλέων, Αἰγύπτου μὲν ἐβασίλευσε, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη, ζῶν δὲ παρέδωκε τὴν ἀρχὴν πρὸ [c] δυοῖν ἐτοῖν τὸν τελευτῆς τῷ Πτολεμαίῳ τῷ υἱῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ ἐπίκλησιν, ὅστις [d] δεδέξατο τὴν πατρῴαν βασιλείαν. ἀδελφῶν δὲ [e] Φιλέταιρος, πρῶτος μὲν ἐκτήσατο τὴν

12. Ptolemaeus Lagi, regum suae aetatis felicissimus, Aegypti regnum tenuit ad quartum & octogesimum vitae annum: idque duobus ante mortem annis tradidit Ptolemaeo filio, qui Philadelphi cognomen habuit, qui *solus* fratrum in paterno regno successit. Philetaerus, eunuchus, primus Per-

a Ἔτος] Εἰς ἔτος *Pell.* b Μήδιος] Sic omnes libri nostri. c Δυοῖν] Δύο *Fl.* d Δεδέξατο] Διδέξατο male *P.* e Φιλέταιρος] Ex emend. necessaria; nam Edd. priores: *βασιλέων ἀδελφῶν. Φιλαιτήρου δὲ, πρ.*

1050. centum & XL. annos a tergo posuisse Noster infra innuit. *J. H. Majus.* Immo de *successoribus* Alex. M. περὶ τῆς διαδοχῆς. Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I, 11. I. *J. M. G.*

Ibid. Λυσίμαχος — ἔτος ὀγδοηκοστὸν] *Justinus* XVII. 1. *quatuor* & LXX. tribuit. LXX. tantum *App. Alex.* in Syr. p. 209. *J. H. Majus.*

45. Μήδιος] Scias, Medium notari Larissaeum, historicum, & cum Alex. M. militantem. *Strab.* XI. p. 509. Ἀντιγόνου φίλον *Plut.* in Demetr. p. 896. *J. H. Majus.*

46. Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου] Probo magis Opsopoeum vertentem *Antipater patre Iolao genitus*, quam Benedictum posteriora omittentem, ut apparet, quia & filium Antipatri Iollam vel Iolaum in historia Macedonica audierat. Nam licet id ita sit, & habuerit eo nomine filium, utique & potuit patrem eo nomine habuisse, quod in ejus nepote, filio suo renovavit. *J. G.*

53. Ζῶν δὲ] Idem asserit & *Plut.* 607, 2. sed de duobus Luciani annis, ad rem suam non facientibus, nihil habet. Quod ideo observo, quia, ni me memoria fallit, id inter eos qui de versione LXX. Interpretum litigant, controverti vidi. *M. du S.*

Ibid. Δυοῖν] Non sperno *Fl.* lectionem; nam δύο saepe indeclinabile est, ut T. 2. *Asin.* c. 9. δύο μηνῶν στάσεως. At si quis hoc aliter construendum velit, videat *Aesop* fab. 145. ἀλεκτόρων δύο μαχομένων. *Long. Past.* I. p. 33. δύο βοῶν, δύο κεράτων, ταῖς δύο χερσὶ λαβόμενος. Noster rursus *Alex.* c. 53. εἰς δύο βιβλίους. & 55. στρατιώτας δύο. 2. *Ver. Hist.* c. 37. δύο πληρωμάτων. Iterum *Asin.* 12. δύο χάνδρις λαβοῦσα. *J. F. R.*

56. Ἀδελφῶν δὲ Φιλέταιρος] Vide *Spanh.* 511. qui recte emendat. Prave enim antea in omnibus nostris libris legebatur Ἀδελφῶν. Φιλαίτηρος δὲ, duplici, ut vides, mendo. *M. du S.*

Ibid. Φιλαίτηρος] Quod si Illustr. *Spanh.* de Us. & praest. num. Diss. VIII. p. 511. ed. *Lond.* vel maxime non monuisset, mutandum hoc nominis in φιλέταιρος, tamen hoc ex *Strab.* XIII. p. 595. *Appian.* de bell. Syr. p. 209. aliisque constaret. *J. H. Majus.* Idem jam vidit *Almelov.* in Ed. *Amst.* eundem advocans *Spanh.* Adde supra scholion secundum ad *Tox.* & *Thucyd.* III. c. 82. No. 48. ubi recte editum Φιλέταιρος, licet tres Codd. habeant Φιλαίτηρος. *J. F. R.*

57. Περὶ Πέργαμον ἀρχὴν] Ἡ περὶ Πέργαμον ἀρχὴ est ipsum imperium Pergamenum. Sic τὰ περὶ τὸ ἱερὸν, *templum*, in *Heliod.* VII. 11. p. 320. τὰ περὶ τὴν χώραν *regio*, ap. *Isocr.* in Areop. ab init. &c. *J. H. Maj.*

60. Ἄτταλος] De variis Pergamenor. regibus Attali nomen gerentibus, vid. magnum *Scalig.* can. Isag. XIII. p. 320. 321. & Cl. *Cellar.* hist. antiq. p. 50. seq.

Pergami imperium peperit pariter ac tenuit, annos natus octoginta vitam cum morte commutavit. Attalus is, qui Philadelphi cognomen habuit, Pergamenorum & ipse rex, ad quem etiam Scipio ille Dux Romanus venit, annorum octoginta duorum cum esset, e vita discessit.

Πέργαμον ἄρχην, καὶ κατέσχεν, ἐτῶν ὧν. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος. Ἄτταλος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Φιλάδελφος, τῶν Περγαμηνῶν καὶ αὐτὸς βασιλεύων, πρὸς ὃν καὶ Σκηπίων ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀφίκετο, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐξέλιπε τὸν βίον.

13. Mithridates Ponti rex, cognomine Conditor, Antigonum Coclitem fugiens in Ponto mortuus est, cum vixisset quatuor & octoginta annos, ut refert Hieronymus, & scriptores alii. Ariarathes Cappadocum rex, duo & octoginta vixit annos, ut narrat Hieronymus. Poterat forte diutius superstes esse: sed captus in praelio contra Perdiccam, & in crucem actus est.

Μιθριδάτης δὲ ὁ Πόντου βασιλεὺς, ὁ προσαγορευθεὶς Κτίστης, Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, εἰς Πόντον ἐτελεύτησε, βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. Ἀριαράθης δὲ ὁ Καππαδοκῶν βασιλεὺς, δύο μὲν καὶ ὀγδοήκοντα ἔζησεν ἔτη, ὡς Ἱερώνυμος ἱστορεῖ· ἐδυνήθη δὲ ἴσως καὶ εἰς πλέον μακρογενέσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περδίκκαν μάχῃ ζωγρηθεὶς, ἀνεσκολοπίσθη.

14. Cyrus, Persarum rex, antiquus ille, ut indicant Persarum atque Assyriorum

Κῦρος δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὁ παλαιὸς, ὡς δηλοῦσιν οἱ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων λόγοι,

59. Κατίστρεψε] Ἐτελεύτησε. *V.*

seq. *J. H. Majus.*

Ἄτταλος δὲ — Φιλάδελφος] Non confundendum hunc, quod factum a *Scaligero*, cum Philometore Attalo Eumenis filio, cujus hic Philadelphus frater fuit, ostendit *Spanhem.* Diss. 8. p. 512. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάδελ.] Vide eundem *Spanh.* 512. *M. du S.*

66. Κτίστης] Vide *Spanh.* 479. *M. du S.*

Κτίστης] Hunc titulum egregie illustravit laudatus modo *Spanh.* diss. 9. p. 561. seq. *J. M. G.*

Ibid. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, εἰς Πόντον ἐτελεύτησε, βιώσας] Sic distinguunt viri docti, & ad hunc distinctionis canonem formant quoque versionem, quasi Lucianus annotari vellet eum in Ponto mortuum fuisse, quod mihi ab hoc sermone alienum videtur, & distinguendum esse φεύγων εἰς Πόντον, ἐτελεύτησε βιώσας &c. *Antigonum Coclitem fugiens in Pontum, mortuus est.* Quam fugae viam quum adnotat, tacite dat intelligendum, qua occasione regni Pontici conditor exstiterit. Et sane sic loquitur rursus auctor in *Navigio*: Προϊόντων δὲ ἤδη τὸν εἰς Κρήτην λόγον ἐπὶ ὀρεινῆς. Et alibi plura de hac constructione dicentur, quum persuaserint sibi viri docti debere hanc poni in quarto casu, sed temere. *J. G.*

67. Φεύγων εἰς Πόντον] Haec jungere & interpretari *fugiens in Pontum*, suasit *Gronov.* non satis recte, cum Graeca vix eum sensum patiantur. Nec juvat virum doctum loc. ex Nostro, ubi προϊόντων δὲ ἤδη τὸν εἰς Κρήτην. Ibi enim ne verbum quidem φεύγω occurrit, & reticetur ὁδὸν, & syntaxis tota alia est, & haec verborum mens: *procedamus via ad Corinthum ducente*, quo pacto bene εἰς cum genit. effertur; at nostrae constructionis alia est necessitudo, ac φεύγειν cum εἰς, quando motum ad locum involvit, post se habet accusandi casum. Sic εἰς τὸ ὄρη ἀναφεύγειν in *Arr.* ἀναβάσει L. III. p. 201. & *S. Matth.* XXIV. 16. quod alias & εἰς & πρὸς τὰ ὄρη φεύγειν dicitur. De ipsa Mithridatis fuga videndus *Appian. Al.* l. c. p. 303. *J. H. Maj.* At possem pro *Gron.* alia adferre, ut *Thucyd.* V. c. 54. ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. *Domum abierunt*, & c. 55. διελύθησαν ἐπ' οἴκου, aliaque, si opus foret hic ita construere; jam nolim. *J. F. R.*

74. Ἀνεσκολοπίσθη] Creberrime hoc verbo uti Lucianum, in *Jud. Voc.* in *Tim. Contempl. Jov. Conf. Jov. Trag. Philops.* Ac *de mort. Per.* idemque esse quod ἐκρέμασε, ostendit *J. H. Maj.* quum *Appian* p. 302. in eadem historia vice ejus ponat ἐκρέμασε, quod idem valere monstrat *Lips.* de cruce I. 4. p. 16. 17. Conf. *Jov. Conf.* c. 16. ubi *Gesn.* id reddidit *in palum agi.* *J. F. R.*

76. Κῦρος] Obiit μάλα πρεσβύτης, dixit *Xenoph.* Cyrop. VIII. p. 233. Verum de ejus morte varia narrant scriptores. Adi *Cellar.* Hist. antiq. p. 14. *J. H. Majus.*

ὅροι, οἷς ϗ Ὀνησίκριτος ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου συγγράψας, συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατοντούτης γενόμενος ἐζήτει μὲν ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων· μαθὼν δὲ τοὺς πλείστους διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ υἱέος, ϗ φάσκοντος Καμβύσου κατ' πρόσταγμα τὸ ἐκείνου ταῦτα πεποιηκέναι, τὸ μὲν τι πρὸς ἠμότητα τοῦ υἱοῦ λαβληθεὶς, τὸ δέ τι, ὡς παρομοῦντα αὐτὸν αἰτιασάμενος, ἀθυμήσας ἐτελεύτα τὸν βίον.

cippi, quibus etiam Oneſicritus, vitae Alexandri ſcriptor, conſentire videtur, centotum annorum cum eſſet, amicorum unumquemque requiſivit. Comperto autem, plerosque interfectos a Cambyſe filio ſuo, qui ipſius ſe imperio feciſſe diceret, contriſtatus partim, quod male audiret propter crudelitatem filii, partim, quod facinora ipſius coarguiſſet, vitam finiit.

Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ἐπικληθεὶς, ἐφ' ὃν Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρατεύσατο, βασιλεύων ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε νοσῶν, ἐξ ϗ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος· ὡς δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων ϗ ἐνενήκοντα. Ἀρταξέρξης, ἕτερος Περσῶν βασιλεὺς, ὃν φησιν ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἑαυτοῦ Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία ϗ ἐνενήκοντα βιὺς, ἐπιβουλῇ τοῦ ἀδελφοῦ [b] Γωσίθρου

15. Artaxerxes Memorioſi cognomine notus, contra quem Cyrus frater expeditionem moverat, regnans in Perſis, morbo finiit annos natus ſex & octoginta: ut vero Dino prodidit, quatuor & nonaginta. Artaxerxes Perſarum rex alius, quem patrum ſuorum aetate regnaſſe dicit Iſidorus Characenus hiſtoricus, tres & nonaginta annos cum vixiſſet, inſidiis fratris ſui Goſithris

a Παρομοῦντα] Παρανοοῦντα Fl. b Γωσίθρου] Γωσθρυ J. cum P2.

78. Ὅροι] Quid hoc ſit, haud facile credo adſtruent, qui hic ad *Cippos* confugiunt. Ego, ſi ſcriptura haec genuina ſit, malo *Chronologiam* intelligere, quam *Cippos*. *M. du S.*

Ὅροι] *Ant. Æmil.* in notr. Mſſ. *Ipſi cippi, qui limites deſignabant, hic intelliguntur.* Tu vero lapides aut columnas intellige, λίθους, στήλας, exponente *Jul. Polluce* III. S. 85. Nam his, aeque ut tabulis aeneis, inventa artium, resque notatu dignas inſcribebant veteres Babylonii, Aegyptii, Graeci, Romani; vid. *Holſtenium* ad Porphyr. de vit. Pythag. p. 5. ſeq. *Reineſ.* var. lectr. I. 22. p. 97. *Huet.* demonſtr. Evang. prop. IV. c. 2. §. 14. *Marſh.* can. chron. ad ſecul. XV. p. 418. *Fabric.* Bibl. Gr. I. 11. p. 73. &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Ὀνησίκριτος] Hujus hiſtoria extabat, ut vides, Luciani aetate, ex qua confirmatur Xenophontis de morte Cyri narratio a vulgari tantopere abhorrens, quae a Tomyri obtruncatum tradit. De hoc ſupra ad Συγγρ. c. 40. & infra Περ. c. 25. *M. du S.*

Ὀνησίκριτος] Philoſophus fuit ex Diog. Cynici contubernio, *Plut.* in Alex. p. 701. etiam hiſtoricus, ibid. p. 691. nec non gubernator naviculae, oſtendente *J. Gron.* ad Arr. VI. 2. p. 237. *J. H. Maj.* De Oneſicrito Aeginenſi vid. *Laërt.* 6, 75. & de hoc noſtro (niſi idem eſt) Aſtypalenſi, *Menag.* ad *Laërt.* 6, 84. In ignem ſe conjeciſſe & periiſſe docet Lucian. *Mort. Peregr.* *Benner.*

91. Δείνων] Scripſerat hic *Perſica*; eique plurimum ſeſe de Perſicis rebus credere ait *Corn. Nepos* in Cononе. Meminerunt *Athenaeus* & *Diog. Laërt.* *Muret.* Var. Lect. XI. 14. Addit etiam his *Ciceronem* a ſe ex Mſ. codice emendatum de Divin. I. p. m. 228. A. recte, ut mihi quidem videtur. V. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. & *Periz.* ad *Ælian.* VII. 1. *M. du S.*

94. Ἰσίδωρος ὁ Χαρακ.] Accuratiſſime de hoc agit *Dodwell.* peculiari Diſſert. inſerta T. 2. Geogr. minor. cura *Hudſoni* editorum. *J. H. Majus.*

97. Σισυφολίθης] Quod de hoc Parthorum rege, & ſtatim de *Mnaſcire* habet Noſter, alibi vix reperias, immo vix nomina eorum deprehenduntur. Adeo verum eſt quod *Scalig.* can. Iſag. l. 3. p. 316. pronunciat, multa ex ingenio divinare *Onuſr. Panvinium* in texenda Parthor. regum ſucceſſione, quam ſatis exploratam non habemus &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Παρθυαίων] Breviter *Suid.* Παρθυαῖοι, ἀπὸ τόπου. Plenius *Steph. Byz.* Παρθυαῖοι ἔθνος πάλαι μὲν Σκυθικὸν, ὕστερον δὲ φυγὸν ἢ μεθιστάμενον ἐπὶ Μήδους &c. Mox ait: *Parthyaeos* a Parthis alios haud eſſe, quod uberius probat *Salmaſ.* ad Solin. p. 1196. ſaepe Παρθυαῖοι ap. *Arrian.* Exp. Al. M. p. 179. 205. 207. 208. & ſeqq. itemque p. 352. ed. *Blancard.* *J. H. Majus.*

99. Ἀπὸ Σαγαρτίων] Si non poenitet conjecturarum in re obſcura, cogitemus, an non huic populo nomen fecerint forte Graeci σαγανεύειν, qui *in Sarracis* ſ. plauſtris *pernoctare*, & habitare adeo atque vivere, ſolent. Fuerint itaque τῶν ἁμαξοβίων cognati. Barbarum plauſtrum *Sarracum*, cujus hunc tulem uſum oſtendit *Scheffer.* 2, 31. Firmat praeſertim de Alanis, quo

sithris periit. Sinarthocles Parthorum rex, annum jam agens octogesimum, ab Sacauracis Scythis reductus, regnare coepit, regnavitque annos septem. Tigranes Armeniorum rex, quicum Lucullus bellum gessit, quinque & octoginta annos natus fuit, cum morbo decederet.

16. Hyspasines, Characis, & locorum Erythraeo mari vicinorum rex, quinto & octogesimo anno ex morbo decessit. Teraeus, tertius ab Hyspasine rex duo & nonaginta annos cum vixisset, morbo finiit. Artabazus a Teraeo septimus qui Characenum regnavit, sexto & octogesimo anno deductus a Parthis, regnum tenuit. Et Mnascires rex Parthorum sex & nonaginta annis vixit.

17. Massinissa Maurorum rex nonaginta

ἐδολοφονήθη. Σινάρθοκλῆς δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς, ἔτ[ῶν] ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονὼς, ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καλαχθεὶς, βασιλεύειν ἤρξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτά. Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν [c] Λεύκυλλ[ος] ἐπολέμησε, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτα νόσῳ.

[d] Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χάραξ[ος], καὶ τῶν κατ' Ἐρυθρὰν τόπων βασιλεὺς, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν νοσήσας ἐτελεύτησε. [e] Τήρα[ος] δὲ ὁ μὲν Ὑσπασίνην τρίτ[ος] βασιλεύσας, δύο καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ἐτελεύτα νόσῳ. Ἀρτάβαζ[ος] δὲ ὁ [f] Τήραιον ἕβδομ[ος] βασιλεύσας Χάραξ[ος], ἕξ καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν καλαχθεὶς ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. καὶ Μνασκίρης δὲ βασιλεὺς Παρθυαίων ἓξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη.

Μασσινισσᾶς δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς, ἐνε-

c Λεύκυλλ[ος]] *Λεύκολλ[ος] Fl. Λούκολλ[ος] Fr.* Nil mut. cett. *d* Ὑσπασίνης] Σπασίνης, & paullo post Σπασίνην rursus *P.* Recte cett. Ὑσπ—. *e* Τήρα[ος]] Τήρι[ος] male *Amst.* *f* Τήραιον] Sic *Amst. Fr. B1. P. S. H.* Τήραιον *Fl.* Γήραιον *J. Ald. V2.*

12. Καλαχθεὶς] Συνοδεχθεὶς *V.* Καλωνλεύσας *C.*

quo nomine fere totam illam Scytharum barbariam comprehendit, *Ammian. Marcell.* 31, 2. p. 671. seq. *Gron.* Sed est etiam *Saraca* Sarmatiae Asiaticae civitas, ab eadem forte origine dicta, e Ptolemaeo apud *Cellarium* p. 756. *J. M. G.*

Ibid. Σακαυράκων] Rara aut nulla hujus populi Scythici alibi mentio. Sed *multitudo Scyth. popular. innumera*, ut ait *Plin.* VI. 17. Sin vero medica manu indiget locus, forsan legas Σακῶν ϵ' Ἀμύκων, vel uno nomine Χαυρανῶν. Vel, ut *Steinbell.* Σακαυκάλων, de quibus *Strab.* L. XI. p. 593. *J. H. Majus.*

Ibid. Καλαχθεὶς] *Marini* vita Procli. *M. du S.*

Καλαχθεὶς] Quid sibi velit hoc verbum, in ipsius historiae obscuritate, incertum est. Videtur tamen notare *reditum ab exilio.* Notum est saepe exulare, qui propter spem imperii suspecti aut exosi sunt imperantibus. Puto igitur hunc Parthorum regem exulasse apud Scythas; ut paullo post Artabazum Characenum regulum apud Parthos; utrumque suorum hospitum opera in regnum patrium deductum. *J. M. G.*

5. Ὑσπασίνης] *Leopard.* p. 153. Σπ— legere jubet. *M. du S.*

Ὑσπασίνης] Non ausim damnare diversam Orthographian nominis Barbari. Cui ignotum, *Hispaniae, Spaniae, Espagnae* idem nomen? Quot verbis ab *Sp, Sb, Sch*, incipientibus *I* suum praeposuere Itali? Itaque servet per nos *Hyspasines* spiritum illum suum barbarum, quem Graeci primo per ὑ expressere; alii deinde omiserunt propter asperitatem, quale quiddam in *Hlodovaeo, Chlodovaeo, Ludovico*, factum novimus. *J. M. G.*

Ὑσπασίνης] Sic etiam, pro vulg. Σπασίνης legendum, permultis vincit *Majus* in Dissert. saepe laudata. *Menag.* vero in Ed. *Amst.* addiderat: Χάραξ Πασίνου. Ptolemaeo Susianae oppidum ad Sinum Arabicum, inter Tigrim & Rubaeum flumina situm. Male Interpres, *Characus.* De Isidoro Characeno mox sermo erit. *J. F. R.*

6. Ἐρυθρὰν] Recte docere *Reland.* Miscel. part. I. Diss. 2. & Arabicum sinum ita nominari, & vastum id mare, quod Arabiam, Persiam, Indiam, totamque Asiam alluit. Et sinum Persicum, cui *Charax* includebatur, esse maris rubri sinum, contendit *J. H. Majus.*

10. Ἀρτάβαζ[ος]] Qui XCV. annum agens tradidit se Alexandro M. *Curt.* VI. 5. *J. H. Majus.*

15. Μασσανισσᾶς] *Valerius Maximus* ad centesimum usque deducit. V. 2. alibi tantum nonagenarii modum excessisse ait, VIII. 14. *M. du S.*

Μασσανάσσης scribitur ap. *Appian.* in Pun. saepissime, & Μασσανάσσης ap. *Suid. Plin.* inter longaevos enumerat, quia LX. annis imperio praefue-

ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. Ἀσανδρος δὲ ὁ ὑπὸ τῦ θεῦ Σεβαστῦ ἀντὶ ἐθνάρχυ, βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρυ, ἐπὶ ἔτη ὢν ἐνενήκοντα, ἱππομάχων καὶ πεζομάχων ἀδενὸς ἥττων ἐφάνη· ὡς δὲ εἶδε τοὺς [a] ὑπὸ τῇ μάχῃ Σκριβωνίῳ προσιθεμένους, ἀποχόμενος σιτίων, ἐτελεύτησε, βιὺς ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα. Γόαισος δὲ, ὡς φησιν Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς, ὅτι τ ἑαυτῦ ἡλικίας [b] Ὁμανῶν τ θεριλοφόρυ βασιλεύσας, πενθεκαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονὼς ἔτη, ἐτελεύτησε νόσῳ. Βασιλέας μὲν οὖν τοσούτους ἱστορήκασι μακροβίους οἱ πρὸ ἡμῶν.

annos implevit. Aſander ille, qui a Divo Auguſto pro Ethnarcha rex Boſpori renunciatus fuerat, circa annum nonageſimum nullo neque equite neque milite deterior viſus eſt. Cum vero videret ſuos cives ad Scribonii ſe partes conferre, inedia de vita exiit, quam ad tres & nonaginta annos produxerat. Goaeſus, auctore Iſidoro Characeno, ipſius aequali, Omanorum in turifera regione rex, quindecim ſupra centum annos cum haberet, e morbo obiit. Tot reges longaevos nobis tradiderunt, qui ante nos ſcripſere.

Ἐπεὶ δὲ καὶ φιλόσοφοι, καὶ πάντες οἱ ἀεὶ

18. Quando vero etiam Philoſophi, & omni-

a Ὑπὸ τῇ μάχῃ] Et ſic *Fl.* b Ὁμανῶν] Ex emendat. *Kuſt.* Ὁ Μάνων Edd. priores.

fuerit. Per XC. an. mundi incolam cum Noſtro facit *Appian.* p. 107. Et *Suid.* Majorem XC. annis epit. *Liv.* L. Vid. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

16. Ἀσανδρ] *Spanhem.* 488. *M. du S.*

17. Θεοῦ Σεβαστοῦ] Multa hic *Majus* de nefanda illa adulatione Auguſtos *Dei* titulo ornandi in inſcriptt. & ſermone etiam, dum viverent; ſed quae exſcribere non licet. Adde mox c. 21. *J. F. R.*

20. Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] An ſic legendum. ὡς δὲ εἶδε τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τὴν μάχην Σκριβ. &c. *F. G.*

Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ &c.] Verti debebat: *ut autem vidit eos, qui ſub ipſum pugnae tempus ad Scribonium deficiebant.* Ea hiſtoria extat ap. *Di. Caſſ.* L. 54. Scribonius qui ſe a Mithridate ortum gloriabatur, regnum Boſpori adfectavit, & ut ex hoc loco colligitur, defectione militum ad anguſtias maximas redactus Aſander rex Boſpori inedia mortem ſibi conſciſcit, in cujus locum regnavit Scribonius, qui expeditionis ſuae & regni affectati Auguſtum auctorem mentiebatur. Sed paullo poſt a Boſporanis ipſis, qui dolum deprehenderant, caeſus eſt; & in ejus locum regnavit Polemo, quem Vipſanius Agrippa contra Scribonium adornaverat. *J. P. a G.*

Ibid Τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] Non puto Graece dici poſſe τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ *milites in procinctu ſtantes*, vel *praelium jam ingreſſos*, quod poſtulat *Palmeriana* interpretatio: neque, quod *Spanhemio* placebat, Diſſ. 8. p. 488. *rem militarem Scribonio creditam.* Neque bene junguntur iſta, *cum videret milites in praelio a ſe deficere; inedia vitam finivit.* Bene jungas, *manus ſibi intulit*, vel aliud celeris mortis genus. Auſim confirmare, neque hic de fortuna unius praelii ſermonem eſſe: neque oſtendi poſſe, qui ſic vel *aciem*, vel *rem militarem* deſcripſerit, οἱ ὑπὸ τῇ μάχῃ. Quid ſi igitur pro μάχῃ, quod profecto huc non convenit, legamus ἀρχῇ; Angebat ſenem τοὺς ὑπὸ τῇ ἀρχῇ *cives ſuos, imperio ſuo ſubjectos*, paullatim ſe conferre ad Scribonium, ventoſum hominem, & ementitis Auguſti promiſſis homines, forte ipſam quoque conjugem Aſandri, Dynamin, ſollicitantem, quod facile colligas e *Dionis* verbis lib. 54. p. 538. B. Sic certe poſuiſſe in translatione, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

23. Γόαισος δὲ, ὡς φησιν Ἰσίδωρος] Iſidorus hiſtoricus, ut occupavit *Benedict.* vocatur Characenus, quia Charace oriundus fuit: ſed deinde, mea ex ſententia, ſcribendum Ὁμάνων, ita ut *Goaeſus Omanorum*, qui regionem Thuriferam (hoc additur, ut ab aliis ejusdem nominis populis diſtinguantur, quomodo & *Plin. Canam thuriferae regionis* dixit) inhabitans fuerit rex: totusque locus ita vertendus ſit: *Goaeſus vero, Iſidori Characeni, ut ipſe narrat, tempore Omanorum, qui regionem Thuriferam colunt, rex.* Sic ſenſus clariſſimus, qui alioqui nullus. *G. Cuper.* Obſ. L. 4. c. 18. *Almel.*

25. Ὁμανῶν] In Impreſſis ὁ Μάνων, *Kuſterus* Ὁμανῶν reponit Omanenſium, & adire jubet *Steph. Byzant.* V. Ὄμανα, quod ego ſequutus ſum. *M. du S.*

Ὁ Μάνων] An legendum Ὁμάνων plur. genitivo? *AE. M.* Idem habet *Gujet.* in notis Mſſ. *J. F. R.*

27. Βασιλέας] Atticos antiquos eos caſus nominum in ευς non contraxiſſe, nimis multis hic probat Cl. *Majus.* Adde Cl. *Graev.* ad Soloec. c. 8. ubi ἀττικῶς ſolocciſmus pronuntiatur. *J. F. R.*

29. Πάντες οἱ περὶ π. ἴχνεσι] Nimis aperte falſum, *omnes* literarum ſtudioſos longaevos fuiſſe. Suſpicor itaque legendum πάντως, quo adverbio oſtendat auctor, non philoſophos modo arctiore appellatione ita dictos, verum *omnino*; vel *in univerſum* homines literatos, ſe commemoraturum. Si tamen mutare quis quid dubitet; poteſt πάντας ſumere πανταχοῦ, ut πᾶσαν νόσον ſanaſſe Dominus noſter dicitur *Matthaei* IV, 23. &c. *J. M. G.*

32. Ἰσ-

omnino literarum cultores, qui curam & ipſi ſui ipſorum *exquiſitiorem* habent, ad longam ſenectutem pervenere; ſcribamus etiam de his quotquot in literarum monumenta relati ſunt, & primos quidem Philoſophos. Democritus Abderitanus, annos natus quatuor ſupra centum, abſtinens a cibo vitam finiit. Xenophilus muſicus, eminens, ut ait Ariſtoxenus, philoſophia Pythagorae, ſupra quinque & centum annos Athenis vixit. Solon, & Thales, & Pittacus, qui de ſeptem illis qui ſapientes vocantur, fuere, centum quisque annos vixerunt.

19. Zeno, Stoicae philoſophiae princeps, octo & nonaginta, quem ajunt, cum

παιδείαν ἔχοντες, ἐπιμέλειάν πως ἣ ὕστα ποιούμενοι ἑαυτῶν, εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθον, c ἀναγράψωμεν ἢ τούτων τὰς ἱστορημένας, ἢ πρώτους γε φιλοσόφους. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδηρίτης, ἐτῶν γεγονὼς τεσσάρων ἢ ἑκατόν, ἀποχόμενος τροφῆς ἐτελεύτα. Ξενόφιλος δὲ ὁ μουσικὸς, ὥς φησιν Ἀριστόξενος, προσχὼν τῇ Πυθαγόρου φιλοσοφίᾳ, ὑπὲρ τὰ πέντε καὶ ἑκατὸν ἔτη Ἀθήνησιν ἐβίωσε. Σόλων δὲ, καὶ Θαλῆς, καὶ Πιττακὸς, οἵ τινες τῶν λεγομένων ἑπτὰ σοφῶν ἐγένοντο, ἑκατὸν ἕκαστος ἔζησεν ἔτη.

Ζήνων δὲ ὁ τῆς Στωϊκῆς φιλοσοφίας ἀρχηγὸς, ὀκτὼ καὶ ἐνενήκοντα, ὃν φασιν εἰσερχό-

c Ἀναγράψωμεν] Ἀναγράψομεν marg. *AIW.*

32. Ἱστορημένους] Audis profitentem ſe dicturum de philoſophis *Longaevis ἱστορημένους*, quod hic ideo de iis intelligo, qui ex hiſtoria jam noti erant, quia Demonactis, quem mirabatur Lucianus, nulla mentio, cum tamen ad centelimum ferme annum vitam produxerit. *Δημων.* c. 63. Immo in vivis adhuc, cum haec a Luciano ſcriberentur, fuiſſe exiſtimo. *M. du S.*

Ἱστορημένους] Ἱστορούμ— ſcripſ. *Solan.* neſcio num caſu an de induſtria. *J. F. R.*

33. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβ.] Qui omnia ridebat, quemque Noſter viciſſim ridet in *Vit. Auct.* c. 13. quem toties laudat *Ælian.* & V. H. IV. 20. & de an. XII. c. 16. 17. 18. 19. 20. ejus abſque dubio ſcriptum περὶ φύσεως in animo habens. Ab Hippocrate liberatum inſania, relatum in fabulas a *V. C. Heumanno*, in Act. Philoſ. part. IV. p. 670. *J. H. Majus.*

34. Τεσσάρων ἐ ἑκατ.] Alia de hujus morte fama eſt apud *Diog. Laërt.* p. 248. B. apud quem etiam mendum eſſe in numeris, ubi ϙθ', pro ϙδ', legitur, monuit *Meurſius*, qui obſervat corruptum etiam *Diodorum*, cum annos tantum XC. eidem Democrito tribuit L. XIV. Et male referri in *Chron. Alex.* ad Ol. CV. annum ſecundum, vid. *Lactant.* p. 298. *M. du S.*

36. Ξενόφιλος — πέντε ἐ ἑκατὸν] Et quidem ſine ullo corporis incommodo: quod ſolitarium eſſe, & id ſolitarium reperiri exemplum, ait *Plin.* *AE. M.*

Ξενόφιλος — πέντε ἐ ἑκατὸν] Idem de eo tradit *Val. Max.* VIII. 14. eundemque Ariſtoxenum auctorem affert, de quo vide *Ciceronem* Tuſc. I. 10. & in eum emend. Cl. *Bentleji*, cui illuſtrandae miror non eſſe additam ſcriptoris aetatem. Vixit autem circa Olymp. CXII. In Pythagoraeorum indice comparet, quem ab *Jamblicho* concinnatum habemus, & inter Cyzicenos recenſetur. p. Ed. *Kuſt.* 218. cum alibi, No. 251. Chalcidenſem dixiſſet. Quin ipſe Pythagoras CIV. annos vixiſſe traditur. Vide *Phot.* Cod. CCXLIX. *M. du S.*

Ξενόφιλος] Praeter *Val. Max.* VIII. 13. Vid. *Plin.* VII. 50. & *Ælian.* de an. II. 11. p. 87. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἀριστόξενος] Muſicus & hiſtoricus, de quo, ut alios taceam, videndus eſt *Ritterſh.* ad *Malchi* vit. Pythag. p. 5. *J. H. Majus.*

39. Σόλων] LXXX. tantum tribuunt *Diogen. Laërt.* p. 15. E. & *Suidas.* *M. du S.*

Σόλων] *Meurſii* conſule libellum de Solone, ubi c. 30. de longa ejus vita, cumulatis veterum teſtimoniis diſſerit. *J. H. Majus.*

Ibid. Θαλῆς] LXXVII. vel XC. tribuit *Diogenes* p. 9. E. haud plures. *M. du S.*

Θαλῆς] Conſpirat cum Luciano *Syncellus* in Chronico. Verum *Apollod.* anno LXXVIII. & Soſicrates nonageſimo ad plures eum abiiſſe volunt ap. *Laërt.* I. 38. Attigiſſe annum XCII. contendit *Stanl.* in Solone c. 12. *J. H. Majus.*

Ibid. Πιττακὸς] Non ultra LXXX. concedit *Suidas.* Ultra LXX. *Laërt.* I. 79. *M. du S.*

40. Κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν] Itaque de iſtis ſapientibus dubitaſſe videtur Noſter. Nec paria de numero, nomine arteque illorum tradunt auct. v. *Phil. Carol.* ad *A. Gell.* p. 27. ſ. *Larraeus* in hiſt. VII. Graec. ſapientum, Gallice edita 1713. pr. part. I. *J. H. Majus.*

42. Ζήνων] Conſentit *Laërt.* VII. 28. quamvis aliter Perſaeum exiſtimare indicet, quem proinde confutavit *Stanlej.* *J. H. Majus.*

43. Ὀκτὼ ἐ ἐνενήκοντα] *Diog. Laërt.* eundem numerum agnoſcit p. 171. B. Quamquam & alium auctorem adducit LXXII. tribuentem. *M. du S.*

Ibid. Εἰσερχόμενον] Aliquantulum diſcrepat *Diog. Laërt.* loc. cit. e ſchola enim prodeunti id accidiſſe, ait, exclamaſſeque ex fabula *Niobe*, ἔρχομαι τί μάθοις ſed idem in Epigrammate F. eodem modo mortem ejus tradi ait, quo a Luciano hic narratur, niſi quod de concione nihil habet. *M. du S.*

χόμενον εἰς τ' ἐκκλησίαν, ϗ προσπαίσαντα, ἀναφθέγξασθ', τί με βοᾷς; ϗ ὑποστρέψαντα οἴκαδε, ϗ ἀποχόμενον τροφῆς, τελευτῆσαι τ' βίον. Κλεάνθης δὲ ὁ Ζηνωνος μαθητὴς, ϗ διάδοχος, ἐννέα ϗ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονὼς ἔτη, [a] φῦμα ἔσχεν ὑπὸ τῷ χείλει, ϗ ἀποκαρτερῶν, ἐπελθόντων αὐτῷ παρ' ἑταίρων τινῶν γραμμάτων, προσενεγκάμενος τροφὴν, ϗ πράξας ἃ ἐβούλοντο οἱ φίλοι, ἀποχόμενος αὖθις τροφῆς, ἐξέλιπε τ' βίον.

in concionem prodiret, & *lapsus* offenderet, exclamasse, *Quid me vocas?* (o terra!) reversumque domum, inedia vitam finiisse. Cleanthes autem discipulus Zenonis & successor novem & nonaginta annos natus, tuber in labio nactus est, jam suscepto moriendi consilio, cum supervenirent ipsi a sodalibus quibusdam literae, cibo assumto perfecit, quae rogaverant amici, tum denuo a cibis se abstinens de vita exiit.

Ξενοφάνης δὲ ὁ [b] Δεξίνου μὲ υἱὸς, Ἀρχελάου δὲ τοῦ Φυσικοῦ μαθητὴς, ἐβίωσεν ἔτη ἓν ϗ ἐνενήκοντα. Ξενοκράτης δὲ Πλάτωνος μαθητὴς γενόμενος, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα. Καρνεάδης δὲ ὁ τ νεωτέρας Ἀκαδημίας ἀρχηγὸς, ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. Χρύσιππος ἓν ϗ ὀγδοήκοντα. Διογένης δὲ ὁ Σελευκεὺς ἀπὸ Τίγριδος, Στωϊκὸς φι-

20. Xenophanes Dexini filius, Archelai Physici discipulus, annos vixit nonaginta unum. Xenocrates Platonis auditor, quatuor & octoginta: Carneades, junioris Academiae princeps, annos quinque & octoginta: Chrysippus unum & octoginta: Diogenes Seleucensis ad Tigrim, Stoicus phi-

a Φῦμα] Φόμα Edd. vulgo. b Δεξίνου] Δεξίου *Diog. Laërt.* & *Clem. Alex.*

49. Φῦμα] Φυφάκιον, *ψάμα. *V.*
50. Καὶ ἀποκαρτερῶν] Ἐαυτὸν λιμῷ † ἡ ἀγχόνῃ ἐξήγαγεν. *V.*
62. Ὁ Σελευκεὺς] Ἐπὶ δὲ Σελεύκειαν ϗ ἐπὶ Τίγριδι τῷ ποταμῷ. *V.*

* Ψάμα] Ψάμα edita. Emendavit *M. du S.*
† Ἡ ἀγχόνῃ] Absurde hoc additur. Exstat tamen etiam in C.

48. Ἔτεσι] LXXX. tantum tribuit *Diog. Laërt.* p. 206. F. mortemque aliter narrat. *Valer. Max.* VIII, 7. eundem cum nostro numerum annorum tradit. *M. du S.*

50. Ἀποκαρτερῶν] Quod *Schol.* & *Suid.* de laqueo dicunt, in dubium merito vocat *H. Steph.* Thes. T. 2. 1598. Exstabat titulo ἀποκαρτερῶντος olim *Philemonis* comoedia, v. ejus fragm. p. 292. Utitur & *Polyaen.* VIII. 32. p. 769. Περσὶς — ἀποκαρτερεῖν ἐπειρᾶτο, vertente *Vultejo*; *Persis — inedia vitam finire conabatur.* Eod. sensu est ap. *Diomem* p. 440. διέφθειρεν ἑαυτὸν ἀποκαρτερήσασα. *J. H. Majus.*

54. Ἐξέλιπε τ' βίον] Sic plene supra c. 12. f. Et infra de *Isocr. Alcipho.* III. ep. 28. Nonnumquam reticetur βίον, *Dion. Hal.* IV. p. 238. *Arrian.* Exp. Al. VI. 25. *Zosim.* I. 70. *J. H. Majus.*

55. Ξενοφάνης δὲ ὁ Δεξίνου] Vid. *Diog. Laërt.* p. 241. & *Clem. Alex.* apud quos Δεξίου dicitur pater vel Ὀρθομένης. *M. du S.*

Ξενοφάνης] C. amplius annis vixisse quorundam auctoritate nixus arbitratur *Fabric.* Bibl. Gr. II. 23. p. 757. qui tamen in nott. ad *Sext. Emp.* I. 12. p. 270. XC. amplius annos ex mente *Laërt.* & Luciani eidem tribuit. *J. H. Maj.* Sed in nott. ad *Sext. Emp.* I. p. 58. ait: „ Lucian. in *Macrob.* annos ei tribuit unum „ & nonaginta. At hoc refellit ipse Xenophanes „ XCII. aetatis suae annum commemorans in versi„ bus quos servavit *Laërt.* IX. 19. Itaque in Codd. „ Luciani forte perperam scriptum a Librariis ϡά pro ϟά. *J. F. R.*

Ibid. Δεξίνου] Δεξίου scriptum est ap. *Laërt. A. E. M.* Vid. *Diog. Laërt.* in vita Xenophanis, & in eam Commentator eruditissimus *Aegid. Menag.* *Alm.*

Ibid. Ἀρχελάου] Sunt qui nullum ei fuisse praeceptorem tradant, qui concedunt, a Botone Atheniensi doctum volunt. *Diog. Laërt.* ib. D. *M. du S.*

57. Ἐν ϙ ἐνιαυτ.] *Censorinus* de die natali ultra centesimum vitam produxisse tradit; [Certe Xenophanes ipse in versibus apud *Laërtium* ib. E. ait se vixisse LXVII. & XXV. hoc est XCII. *J. de la Faye.*] Consule *Scalig.* ad *Euseb.* Chron. *M. du S.*

Ibid. Ξενοκράτης] *Diog. Laërt.* LXXXII. tribuit Xenocrati L. IV. p. 99. E. *Meursius* neutrum probat, quem consule de Arch. Ath. IV. c. 12. 113. & 167. Is enim

philoſophus ; octo & octoginta : Poſidonius Apameenſis Syriae , lege autem Rhodius , Philoſophus , & idem Hiſtoricus, quatuor & octoginta: Critolaus Peripateticus, ſupra duos & octoginta.

λόσοφος, ὀκτὼ καὶ ὀγδήκοντα. Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς ἡ Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος, φιλόσοφός τε ἅμα, καὶ ἱστορίας συγγραφεὺς, τέσσαρα καὶ ὀγδήκοντα. Κριτόλαος ὁ Περιπατητικὸς, ὑπὲρ δύο καὶ ὀγδήκοντα.

21. Plato Divinus , unum & octoginta. Athenodorus Sandonis F. Tarſenſis , Stoicus , qui Divi quoque Caeſaris Auguſti praeceptor fuit, a quo etiam tributis levata eſt Tarſenſium civitas , duo & octoginta annos natus in patria mortuus eſt , cui honorem quotannis habet Tarſenſium populus , tanquam Heroi. Neſtor Stoicus e Tarſo Caeſaris Tiberii praeceptor , annos duo & nonaginta: Xenophon Grylli F. ſupra nonaginta vixit annos.

Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος, ἓν καὶ ὀγδήκοντα. Ἀθηνόδωρος, Σάνδωνος, Ταρσεὺς, Στωϊκὸς, ὃς καὶ διδάσκαλος ἐγένετο Καίσαρος Σεβαστῷ θεῷ, ὑφ' ᾧ ἡ Ταρσέων πόλις καὶ φόρων ἐκυφίσθη, δύο καὶ ὀγδήκοντα ἔτη βιὺς, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τιμὰς ὁ Ταρσέων δῆμος αὐτῷ κατ' ἔτος ἕκαστον ἀπονέμει ὡς ἥρωϊ. Νέστωρ δὲ Στωϊκὸς ἀπὸ Ταρσοῦ, διδάσκαλος Καίσαρος Τιβερίου, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα. Ξενοφῶν δὲ ὁ Γρύλλου, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη.

22. Hi philoſophi nobiles. Inter Hiſto-

Οὗτοι μὲ φιλοσόφων οἱ ἔνδοξοι, συγγρα-

φέων

enim CIII. viviſſe contendit. *M. du S.*

59. Καρνεάδης] Eundem annorum numerum & *D. Laërt.* habet in ejus vita ; p. 112. E. apud *Ciceronem* & *Val. Max.* VIII. 7. ampliatum ferunt ad XC. usque. *M. du S.*

61. Χρύσιππος] LXXIII. Apud *Diog. Laërt.* p. 209. A. Octogeſimo anno relictam ab eo Logicam , quam ante quadrageſimum inchoaſſet. *Valer. Maxim.* tradit. VIII. 7. *M. du S.*

Ibid. Διογένης δὲ ὁ Σελλέυς.] Babylonium vocat *Diog. Laërt.* p. 157. C. ſed de aetate, cum de eo obiter tantum dicat , tacet. *Diogenes* autem Sinopenſis nonagenarius prope deceſſit ; vide eundem p. 156. A. quod miror a Luciano praetermiſſum. *M. du S.*

Διογένης ὁ Σελ.] *Fabr.* Bibl. Gr. III. 15. p. 402. De memorabili ejus ſenecta nihil aſſervatum eſt in antiquis, qui ad nos pervenerunt, auctoribus. *J. H. Maj.*

63. Ποσειδώνιος] *Strabo* XIV. De aetate ſilent. ſed fuit is Ciceronis & Pompeji M. Magiſter, quem cum Alexandrino confundit *Suidas* , vid. *Voſſ.* I. 24. Fuit etiam alius Poſidonius Stoicus Alexandrinus Zenonis diſcipulus, de quo *Diog. Laërt.* p. 173. *M. du S.*

Ποσειδώνιος] Conſulendos de Poſidonio, patria Syro, ex Apamea , ſed Rhodio habito dictoque, quia Rhodi & philoſophiam profeſſus eſt Stoicam , & Remp. rexit, magno numero indicabit *Fabric.* d. l. p. 409. *J. H. Majus.*

66. Κριτόλαος] De quo Plutarchus , Cicero , Clemens Alexandrinus , & S. Empiricus. *M. du S.*

Κριτόλαος] V. eumd. *Fabric.* L. III. 11. p. 294. & *Perizon.* ad *Ælian.* III. 17. p. 210. *J. H. Majus.*

69. Πλάτων] Hinc luſus de quadrato numeri novenarii apud *Diog. Laërt.* p. 70. C. *M. du S.*

70. Ἀθηνόδωρος, Σάνδ.] Male Interpres , *Athenodorus Santonius.* Verte, *Sandonis filius* , & vid. nos ad *Laërt.* p. 15. *AE. M.*

Ἀθηνόδωρος] De hoc apud *Suetonium* nihil. Sandonis filium vertendum eſſe monuit *Menagius* ad *Laërt.* XV. I. Apud *Clem. Alex.* p. 20. A. ὁ τοῦ Σάνδωνος dicitur. Meminit hujus etiam *Plut.* Publicol. . ubi prave Σάνδων legitur pro Σάνδωνος. De ſeceſſu hujus in patriam locus eſt *Dion. Chryſoſt.* illuſtris ſane ; in Or. ad Tarſ. fol. Ald. Ed. 274. *M. du S.*

Ἀθηνόδ. Σάνδ. Ταρσ. Στ.] Cuncta ap. *Strab.* XIV. p. 641. *J. H. Majus.*

76. Νέστωρ] Cujus meminit *Strabo*, l. d. *J. H. Majus.*

78. Ξενοφῶν] Aetatis non meminit *Diog. Laërt.* mortuum tantum dicit anno primo Ol. CV. Haec autem Luciani verba omnes rationes *Caſauboni* ad Athen. V. 17. conturbant, Xenophontemque a calumniis Athenaei abunde vindicant , ſi *Caſauboni* emendationem admittas. *M. du S.*

Ξενοφῶν] Noſtrum ſequitur, quod ad aetatis annos, *Stanlej.* ac *Fabr.* Bibl. Gr. III. 4. p. 71. A *Diod. Sic.* XV. p. 497. ἰσχυνόγνως vocatur. *J. H. Majus.*

80. Οὗτοι μὲ φιλοσόφων] Omiſit inter alios philoſophos Theophraſtum, qui teſte *Hieronymo* Ep. ad Nepot. ultra ſeptem & centum annos vixit. Quamquam & aliter *Diog. Laërt.* tradit , qui LXXXV. annos ei aſſignat. ſed optime conjecit *Caſaubonus* pro οὸ' ſcrib. ϱϵ'. ad *Theophr.* Char. p. m. 97. Conſule *Cenſorinum* , qui plerosque longaevos Philoſophos (de die natali c. 15.) nominat. *M. du S.*

Φέων δὲ Κτησίβιος μ̄, ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν ἐν Περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἱερώνυμος δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος, καὶ πολλοὺς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα, ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατόν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζει γε τὸν ἄνδρα, ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ πᾶσι τοῖς αἰθητηρίοις μηδενὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἐλλιπῆ. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος, ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. καὶ Φερεκύδης ὁ [a] Σύριος, ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. Τίμαιος ὁ Ταυρομενείτης, ἓξ καὶ ἐνενήκοντα. Ἀριστόβουλος δὲ ὁ Κασανδρεὺς, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι· τὴν ἱστορίαν δὲ τέταρτον καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτος γεγονὼς ἤρξατο συγγράφειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τῆς πραγμα-

ricos Cteſibius centum viginti quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor eſt in Chronicis Apollodorus. Hieronymus in bellis verſatus, multos labores perpeſſus & vulnera, annos vixit quatuor ſupra centum, ut ait Agatharchides nona hiſtoriarum Aſiae, atque admiratur virum, qui ad ultimum vitae diem aptus fuerit conſuetudini hominum, nec in ullius ſenſus uſu aut ſanitate quidquam deſideraverit. Hellanicus Lesbius octoginta & quinque, & Pherecydes Syrus ſimiliter octoginta & quinque. Timaeus Tauromenites ſex & nonaginta: Ariſtobulus Caſſandrinus ſupra nonaginta annos dicitur vixiſſe: hiſtoriam autem quatuor & octoginta annos natus coepit ſcribere, ut ipſe refert in principio ope-

[a] Σύριος] Σύριος vult *Daviſ.* & *Gujet.* in nott. Mſſ. Nihil mut. libri noſtri. Λέριος *Majus.*

81. Κτησίβιος] Ex *Phlegonte Tralliano* patet, hic legi debere ἑκατὸν τεσσάρων, omiſſo εἴκοσιν, p. 167. (A. G. VIII. 2730.) *M. du S.*

Κτησίβιος &c.] Nemo omnium ex longaevis a Noſtro recenſitis, (ſi Neſtorem, Arganthonium, ac Tireſiam, ad fabulis conſecrata ſaecula pertinentes demas) vivendo Cteſibium ſuperavit, qui ultra CXX. annos ſuperſtes fuit. Eſtque is terminus vitae longiſſimus. *Pollio* in vita D. Claudii poſt init. *Moſen ſolum* CXXV. *an. vixiſſe: qui cum quereretur, quod juvenis interiret, reſponſum ei, neminem plus eſſe victurum.* Adde *Lactant.* Inſt. 2. 12. f. *Serv.* ad Æn. IV. 653. *Auſon.* in Gripho, & in idyllio de aetatibus animalium, item Solonis & Mimnermi verſus ap. *Laërt.* I. 60. At vero haec felicitas non contigit *Cteſibio*, nec ſupergreſſus eſt CIV. annos. Diſerte *Phleg. Trallian.* c. 2. de Longaevis: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος, ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὃν ἐν Περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ὁ τοῖς χρονικοῖς διδάσκων. Ad quae *Meurſ.* „ Uterque „ ecce *Apollodorum* auctorem laudat; ergo mendum „ in alterutro. Ac Phlegontem quidem noſtrum lem„ ma capitis tuetur: οἱ δὲ ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν μέχρι „ ἑκατὸν δέκα ἀπογραψάμενοι. itaque ſine ullo dubio „ corrigendus Lucianus, ſcribendumque: ἑκατὸν τεσ„ σάρων ἐτῶν." De Apollodori χρονικῶν libris evolve *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 668. *J. H. Majus.*

84. Ἱερώνυμος] Conf. ſupra c. XI. Nunc *Phlegontem* addo l. c. ſcribentem: Ἱερώνυμος ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς μὲν χρόνους ὢν ταῖς στρατείαις ἀνατλήσας, πλείστοις δὲ τραύμασιν ὢν πολέμοις ἐμπεσὼν ἐτελεύτησεν, βιώσας ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὡς φησιν Ἀγαθαρχίδης ὢν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν, de quo Agatharchidis opere vid. Bibl. Gr. *Fabric.* III. 8. p. 207. ſeq. *J. H. Majus.*

92. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος] Ab *Agathemere* Geogr. I. pag. 2. ἀνὴρ πολυίστωρ vocatur; & talem fuiſſe, conjicimus ex innumeris ejus ſcriptis, quae ubivis laudantur, de quibus fuſe *Voſſ.* de Hiſt. Gr. IV. 5. in compendio autem *Wilhelmus Worth* in Tatiani orationem ad Graecos, pag. 5. *J. H. Majus.*

93. Φερεκύδης] *Voſſius* confundi hic duos Pherecydas a Luciano contendit. Unicum ſtatuit *G. Worth.* ad Tatian. 14. Vid. *Salmaſ.* in Solinum 841. Ed. Par. *Diog. Laërt.* I. S. 119. p. 31. & *Fabricius* in Bibl. Gr. 779. Pythagorae praeceptor. *Lactant.* VII. 7. & 8. *Porphyr.* Vit. Pyth. No. 1. & not. *Diog. Laërt.* p. 214. 6. & 31. *Plut.* 1539. f. rem aliter narrat. Adde Cl. *Daviſium* ad Tuſc. I. c. 16. cum add. Et *Bentl.* emend. uterque Σύριος legi debere contendit. *M. du S.*

Φερεκύδης ὁ Σύριος] Vid. *Meurſ.* ad *Heſych.* p. 212. & ad *Hellad.* Chreſtom. 969. Unde conjici poteſt pro Σύριος vel Σύριος (nam utrumque occurrit) in textu noſtro legi poſſe Λέριος. *J. H. Majus.*

96. Κασανδρεὺς] Omnino ſcribendum Κασσανδρεὺς, quamvis vulgata lectio *Aldinam* quoque edit. occuparit. De Ariſtobulo illo vid. *Voſſ.* I. 10. p. 54. 55. Et *Fabric.* Bibl. Gr. III. 8. p. 210. *J. H. Maj.* Nihil re-

pu-

operis. Polybius Lycortae F. Megalopolitanus rure rediens ex equo cecidit, unde morbum nactus diem obiit annorum cum eſſet duorum & octoginta. Hypſicrates Amiſenus ſcriptor, multiplici doctrina eruditus, *vixit* annos duo & nonaginta.

23. Inter Oratores Gorgias, quem Sophiſtam quidam nominant, annos octo & centum. Abſtinentia vero cibi finiit: quem ajunt interrogatum de cauſſa longae ſenectutis, & omnibus ſenſibus ſanae, reſpondiſſe, quod nunquam ab aliorum ſe conviviis paſſus ſit auferri. Iſocrates ſex & nonaginta annorum cum eſſet, Panegyricam orationem ſcripſit: circa annum vero undecenteſimum, audito, Athenienſes a Philippo pugna ad Chaeroneam victos, lamentabili

Ιτείας λέγ. Πολύβιος δὲ ὁ Λυκόρτα, Μεγαλοπολίτης, ἀγρόθεν ἀνελθὼν, ἀφ' ἵππου κατέπεσε, ᾗ ἐκ τούτου νοσήσας, ἀπέθανεν ἐτῶν δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Ὑψικράτης δὲ ὁ [b] Ἀμισηνὸς συγγραφεὺς, ἀφ' πολλῶν μαθημάτων γενόμενος, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα.

Ῥητόρων δὲ Γοργίας, ὃν τινες σοφιστὴν καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. τροφῆς δὲ ἀποχόμενος, ἐτελεύτησεν· ὃν φασιν ἐρωτηθέντα τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ [c] γήρως, καὶ ὑγιεινοῦ ἐν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, εἰπεῖν, ἀφ' τὸ μηδέποτε συμπεριενεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχίαις. Ἰσοκράτης ἐνενήκοντα καὶ ἐξ ἐτῶν γεγονὼς, τὸν παναγυρικὸν ἔγραφε λόγον· περὶ ἔτη δὲ ἐνὸς δεόντα ἑκατὸν γεγονὼς, ὡς ἤκουσε Ἀθηναίους ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν μάχῃ νενικημένους, πο-

[b] Ἀμισηνὸς] Ἐμισ— conjicit *Bochart.* Nil a vulgato abit *Fl.* [c] Γήρως] Γήρους *Fl.*

pugno; at nihil muto, quia & Καστάνδρεια ap. Noſtrum ſupra *Imag.* c. 7. & alibi, item Καστάνδρου uno σ. ap. *Diod. Sic.* p. 297. Ed. *Boſ.* ac ſaepe alibi. Licet Κασσάνδρη *Homer.* ubique. item *Apollod.* XIII. p. 210. &c. *J.F.R.*

1. Πολύβιος] *Voſſ.* prae aliis adeundus I. 29. ubi hoc confirmatur. *J.H Majus.*

5. Ἀμισηνὸς] Phoenicii Hypſicratis meminit *Tatianus* p. 128. Quem res Phoenicum lingua Ph. ſcripſiſſe narrat. Unde conjicit *Bochartus*, legendum hic Ἐμισηνός. vid. Geogr. S. p. 862. A. cum *Emiſa* urbs ſit Phoenices notiſſima. *M.du S.*

8. Γοργίας] Novem & centum tribuunt *Quintilianus* III. 1. p. 125. C. & *Suidas*. *Cenſorinus* cum noſtro CVIII. (de die nat.) add. *Val. Max.* VIII. 14. CV. *Pauſan.* Ed. poſter. c. 17. *M.du S.*

Γοργίας] Vid. *Philoſtr.* in vitis Sophiſtar. I. 29. & *Olear.* p. 494. a. *J.F.R.*

9. Ἔτη] Octavum & nonageſimum impleviſſe annum, a *Quintiliano* dicitur III. 1. p. 126. B. *Suidas* ad CVI. usque perveniſſe ait. *Philoſtratus* fere centenarium obiiſſe p. 506. *Pauſanias* XCVIII. Att. I. qui & cetera confirmat. *M.du S.*

Ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ] Inter ſenes collocatur ab *Ælian.* II. 35. *Fulgentio* p. 171. *Cic.* in Cat. Maj. p. 156. CV. an. ei adſignat *Pauſan.* Eliac. poſter. c. 17. f. CVII. autem *Cic.* l. d. p. 152. & *Val. Max.* VIII. 13. CVIII. *Cenſorin.* c. 4. *Plin.* VII. 48. *Philoſtr.* p. 494. Novem ſupra centum, *Suid.* v. Γοργίας, & *Quintil.* Inſt. III. 1. *J.H. Majus.*

14. Ἐνενήκοντα ἓξ.] Diſcrepat *Valer. Max.* qui L. VIII. c. 7. ita ſcribit: [Iſocrates nobiliſſimum librum, qui inſcribitur παναθηναϊκὸς, quartum & octogeſimum agens, ita ut ipſe ſignificat, compoſuit . . . neque hoc ſtylo terminos vitae ſuae clauſit: namque admirationis ejus fructum quinquennio percepit.] Sed ibi error eſt in numeris, *nonageſimum* enim pro *octogeſimo* legendum eſſe, ex ipſo Iſocrate patet; quam veram eſſe ſcripturam *Ciceronis* de eo locus confirmat, de ſenectute. Quid ergo Luciano in mentem venit, ut XCVI. diceret, quem ipſe *Iſocrates* diſerte XCIV. edidit? Dicam. Ex initio ejus libri XCIV. inceptum, ex fine autem ejusdem poſt exactum XCVI. editum eſſe, conſtat. *M. du S.*

Ibid. Ἰσοκράτης &c.] Adi *Photium* Cod. CCLX. p. 793. *Longinum* p. 12. *Voſſ.* de imit. Poët. p. 96. *Perizon.* ad *Ælian.* XIII. 11. *J.H.Majus.*

16. Ἑνὸς δεόντα ἑκατὸν] Ultra XC. annos vixiſſe haud dubitandum. Quum enim nonageſimum ageret annum interrogatus ut viveret? dixiſſe fertur, *veluti ille, qui jam nonagenarius mortem judicaret malorum extremum*, referente *Stob.* Serm. CXIV. fol. 108. annos XCVIII. ei adſcribit *Plut.* vit. decem orator. p. 837. Junge *Philoſtr.* vit. Soph. I. 17. p. 506. ἀπίθανα — ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, & *Tollium* dicto libro, p. 152. Solus *Suidas* CVI. annos ei tribuit, quem cum ſecutus fuiſſet *Dan. Neſſelius*, cenſuram experiri debuit Cl. *Reimmanni* in diſſert. praeliminari ad Commentarios *Lambecii* contractos p. 97. *J.H.Majus.*

ποτνιώμην, τ Εὐριπίδειον στίχον προσηνέγκαλο, εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων·

Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμου ἐκλιπών.

ᾗ ἐπειπὼν ὡς δουλεύσῃ ἡ Ἑλλὰς, ἐξέλιπε τ βίον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ῥήτωρ, θεῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ διδάσκαλος γενόμενος, ᾗ σὺν Ἀθηνοδώρῳ τῷ Ταρσεῖ φιλοσόφῳ παιδεύσας αὐτὸν, ἔζησε a τὰ τὰ τῷ Ἀθηνοδώρῳ, ἔτη ὀγδοήκοντα δύο. Ποτάμων δὲ οὐκ ἀδοξος ῥήτωρ, ἔτη ἐνενήκοντα.

Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιὸς, ῥᾶγα σταφυλῆς καταπιὼν, ἀπεπνίγη, πέντε καὶ ἐνενήκοντα ζήσας ἔτη. ὃς ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ὑπὲρ τέλει τοῦ βίου φρενοίας κριθεὶς, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίποδα τ ὑπὲρ Κολωνῷ, ὑποδεικνύμενος, ᾗ τῷ δράματος, ὅπως τ νοῦν ὑγιαίνει· ὡς τὸν

voce Euripidis versiculum protulit, quem ad se referebat,

Quondam Sidonis urbe Cadmus excitus:

Cumque subjecisset, servituram esse Graeciam, e vita discessit. Apollodorus Pergamenus rhetor Augusti Caesaris praeceptor, qui cum Athenodoro Tarsensi philosopho illum instituerat, sicut Athenodorus annos vixit octoginta duos: Potamo rhetor non ignobilis annos nonaginta.

24. Sophocles Tragicus poëta, glutito uvae acino suffocatus est, quinque & nonaginta annos cum vixisset. Hic ab Iophonte filio sub finem vitae accusatus dementiae, recitavit judicibus Oedipum in Colono, ostendens illa fabula, quam sibi mente constaret, adeo ut judices ipsum qui-

a Τὰ τὰ] Sic *Fl.* Ταυτὰ *J. P.* aliaeque.

19. Ποτνιώμην] Ἀνιάμην, ποτνιῶμαι τὸ δυσφορῶ, ᾗ τὸ μετ' ὀνοπαθείας ἱκετεύω. *V.*

19. Εὐριπίδειον] Versus hic etiam adducitur ab *Aristoph.* Ran. vs. 1255. *Hesych.* v. γλυκερῷ. & *Plut.* T. II. p. 837. E. *Kust.* Quatridui inedia vitam hac clade perculsum finiisse, tradit *Plutarchus* in vita ejus. idemque non hunc versum tantum Euripidis ab eo tum prolatum, sed & duo alia fabularum ejusdem initia p. Ed. *Steph.* 1539. Extat inter *Euripidis fragmenta* in Phryx. vs. 1. Habetur etiam apud *Plut.* 1539. f. qui haec paulo aliter narrat. Adi etiam *Dionys. M. du S.*

21. Σιδώνιον] Legitur στίχος ille Euripideus in fragm. fabulae, cui nomen *Phrixus*, p. 503. Ed. *Barnes.* addantur ejusd. Bacch. 170. *J. H. Majus.*

23. Ἀπολλόδωρος] Vid. *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 670. *J. H. Majus.*

28. Ποτάμων] Multa scripsit, etiam περὶ τελειᾶς ῥητορος. Vid. *Suid. Hesychium Milesium* & *Senec.* Suasor. 2. p. 656. qui *magni nominis declamatorem* appellat. Cave misceas illum cum Potamone Alexandrino philosopho, de quo in Act. philos. *Heumannianis* part. 2. p. 330. & part. 5. p. 848. seqq. *J. H. Majus.*

30. Σοφοκλῆς — π. Ϛ ιδ'.] Vid. *Marm.* Ox. 150. n. 78. ubi XCI. tantum tribuuntur. Sed pro I. legendum videtur Π. Cujus latere uno obliterato, facile ex quinario unitas facta est. V. *Plut.* 1405. 2. f. *Scaliger* Diodorum secutus, XC. solum tribuit not. ad *Euseb.* Chron. 108. b. Hoc modo observari velim ex *Plut.* L. c. LV. egisse annum Sophoclem, cum mortuus est Herodotus. *Val. Max.* VIII. 7. prope centesimum attigisse tradit; vid. *fragm. Solonis* apud *Groz.* Flor. p. 399. *M. du S.*

Σοφοκλῆς — ῥᾶγα σταφυλῆς] *Anthol.* III. 25. p. 396. Ἐσθίοντος γηραιὸν Σοφοκλῆ, ἀθλον ἀοιδῶν, Οἰνωπὸν Βακχᾶ βότρυν ἐρυθρομέλαν. Alii aliter narrant, & mortuum gaudio, ob victoriam Tragicam. *J. H. Majus.*

31. Πέντε ϵ ἐνενήκοντα] Annorum hunc numerum firmat *Faber* in vitt. poët. Graec. T. X. Thes. *Gron.* col. 775. *J. H. Majus.*

32. Οὗτος (Σοφοκλῆς) ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ &c.] Hujus Iophontis meminit Comicus in *Ran.* p. 214. (i. e. vers. 73.) ubi Bacchus, δίκαιος ποιητοῦ δεξιοῦ. Οὐ μὰ γὰ οὐκ ἔτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί. Ad quae Hercules: Τί δ' οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; illustrare possunt hunc Luciani locum, quae Scholiastes vetus ibi habet de Iophonte: Ἰοφῶν, inquit, υἱὸς ἦν Σοφοκλέους οὐ Νικοστράτης, ὃς δόκησιν παρεῖχεν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῆτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις. εἰσήγαγε δέ ποτε Σοφοκλῆς εἰς δράματα τὸν Ἰοφῶντα φρονοῦντα, ᾗ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως διαφθορέντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπιστώσαντο. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν· Εἰ μὲν εἶμι Σοφοκλῆς, ὁ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἶμι. ᾗ τότε τ Οἰδίποδα παρεγράψατο. *L. Bos.*

Οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος &c.] Conf. *Cic.* de Senect. p. 155. *Val. Max.* III. 7. & IX. 12. *Camerar.* prolegom. ad Sophocl. p. 16. & in commentar. ad ejusd. Oed. Colon. p. 352. *J. H. Majus.*

34. Οἰδίπου τ ἐπὶ Κολωνῷ] Quae etiamnum superstes

quidem vehementer admirarentur, filii autem furorem damnarent.

25. Cratinus Comicus poëta ſeptem ſupra nonaginta annis vixit, cumque verſus finem vitae Pytinen docuiſſet, viciſſetque, non ita multo poſt obiit. Etiam Philemon Comicus, non minus quam Cratinus, ſeptem & nonaginta annos natus, decumbebat quieſcens in lectulo. Cum vero videret aſinum paratas ſibi ficus devorantem, in cachinnos effunditur; vocatoque ſervo cum multo *itidem* confertoque riſu imperat, ut aſino etiam merum ſorbendum addat: atque ipſum per riſum intercluſo ſpiritu moritur. Etiam Epicharmus Comicus ſeptem & nonaginta annos dicitur vixiſſe.

26. Anacreon canticorum poëta vixit

δικαστὰς, ἢ μὴ ὑφθαυμάσαι, καλαφησίσας δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ μανίαν.

Κρατῖνος δὲ ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐβίωσε, καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου διδάξας τὴν Πυτίνην, καὶ νικήσας, μετ' ὀλίγον ἐτελεύτα. καὶ Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς, ὁμοίως τῷ Κρατίνῳ, [c] ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα ἔτη βιὺς, κατέκειτο μὲν ὀπὶ κλίνης ἠρεμῶν, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ [d] παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα καταθοίνια, ὥρμησε μὲν εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τὸν οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλωτι εἰπὼν προσδοῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτου ῥοφεῖν, ἀποπνιγεὶς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἀπέθανε. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς, καὶ αὐτὸς ἐνενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη λέγεται βιῶναι.

Ἀνακρέων δὲ ὁ τῶν μελῶν ποιητὴς, ἔζησεν ἔτη

b Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* c Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* d Παρεσκευασμένα] Sic B1. & 2. Παρέσκευασμ— ceterae.

ſtes eſt. *M. du S.*

37. Ὑπερθαυμάσαι] Fruſtra id verbum quaeras in Lexicis, & tamen ſumtum illud eſt ex hominum doctorum ſermonibus. Utitur eo Noſter in *Zeux.* c. 3. f. *Ver. Hiſt.* I. c. 34. pr. Pro *Imag.* c. 18. f. *Polyaen.* VIII. 8. p. 708. *Achill. Tat.* VIII. p. 503. *Heliod.* VII. 15. p. 331. *J. H. Majus.*

38. Μανίαν] *Camerarius* in Sophocl. f. 40. hoc rejicit, vid. *Val. Max.* VIII. 7. *M. du S.*

39. Κρατῖνος] Vid. *Meurſ.* Bibl. Attic. II. col. 1471. *J. H. Majus.*

40. Ἑπτὰ] Eundem ferme numerum habet *Suidas*, nempe XCVI. ſed idem addit, ab aliis CI. ei tradi. *M. du S.*

43. Φιλήμων] Vixiſſe annos XCIV. *Suid.* ait, & riſu ſuffocatum obiiſſe, & mortuum in lectulo jacentem fuiſſe repertum. Poſterius confirmat *Apul.* florid. XVI. quamvis de mortis genere variet. In ſcena certantem clauſiſſe diem ultimum refert *Plut.* tractatu an ſeni ſit gerenda Reſp. p. 785. *J. H. Majus.*

46. Παρεσκευασμένα] Perperam in omnibus aliis editionibus legitur, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατοθοίνια. Recte Baſileenſis παρεσκευασμένα. *J. F.*

Παρεσκευασμένα] Corruptiſſime omnes, praeter *B.* habere παρεσκ— adpinxerat etiam *Solan.* Parui igitur, quia facilis in eo librariorum aut editorum aberratio: at ſi integra augmenti ſyllaba abjecta fuiſſet, nihil mutaſſem; exempla enim tam indubitata & crebra dedimus jam terque quaterque, vid. Indicem, tit. *augmentum.* *J. F. R.*

49. Ἀκράτου] *Tan. Faber* & *Kemettus* nolunt hic Luciano fidem haberi; quorum ego rationem non aſſequor. Non ignoro tamen aliter etiam ab aliis narrari ejus mortem. Vide Teſtimonia de *Philemone* fragmentis ejus, quae nuper prodierunt, praemiſſa. *Val. Max.* eodem, quo Noſter, modo mortem ejus tradit IX. 12. *M. du S.*

51. Ἐπίχαρμος] XC. tribuit *Diog. Laërt.* p. 232. F. *M. du S.*

Ἐπίχαρμος] *Aeliano* V. H. 2. 34. πάνυ σφόδρα πρεσβύτης audit. *Laërt.* VIII. 78. annos XC. ei tribuit. Comoedias illius percenſet & *Meurſ.* ad *Hellad.* Chreſtom. col. 973. ſeqq. *J. H. Majus.*

54. Ἀνακρέων] Veterum recentiorumque teſtimonia de numero annor. morteque ejus, congeſſit praeſtantiſſ. *J. Barneſ.* in ejus vita §. XL. *J. H. Majus.*

Ibid. Μελῶν] Τὰ μέλη ſpeciatim aliquando notant Lyricum carmen, ut in *Arrian.* Exp. Alex. I. c. 12. ἔστ' ἂν καλαλογάδην, ἔστι τις ὁ μέτρα ἐποίησεν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέλους ἤδη Ἀλέξανδρος. Conjunctim μέλος ἐν τῇ λύρᾳ dixit *Himerius* init. Orat. εἰς βασιλέα, in catalogo *Uffenbachiano*, part. 2. col. 631. & ibid. col. 633. μέλος Τῶον, carmen eſt Anacreonticum, ſive Lyricum. De Anacreonte *Julian.* Miſopog. ipſo exordio: Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλὰ ἐκοσμήθη μέλη σεμνὰ & χαρίεντα. Thaletem ποιητὴν λυρικῶν μελῶν nuncupat *Plutarch.* vit. Lycurg. p. 41. Unde μελοποιὸς Lyricus, quomodo ſupra Noſter Sect. IX. p. 26. ipſum Anacreontem & ſtatim adpellat Steſichorum, quem alii

ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ Στησίχορος δὲ ὁ μελοποιὸς, [a] ταὐτά. Σιμωνίδης δὲ ὁ Κεῖος, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα.

Γραμματικῶν δὲ, Ἐρατοσθένης ὁ Ἀγλαοῦ Κυρηναῖος, ὃν οὐ μόνον γραμματικὸν, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἄν τις ὀνομάσειε, καὶ φιλόσοφον, καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα οὗτος ἔζησεν ἔτη.

Καὶ Λυκοῦργος δὲ ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσαι ἱστορεῖται.

Τοσούτους ἐδυνήθημεν βασιλέας, καὶ πεπαιδευμένους, ἀθροῖσαι· ἐπεὶ δὲ ὑπερχόμην καὶ Ῥωμαίων τινὰς, καὶ τῶν ἐν Ἰταλίαν οἰκησάντων μακροβίων ἀναγράψαι, τούτους σοι, θεῶν βουλομένων, ἱερώτατε Κοϊντίλλε, ἐν ἄλλῳ δηλώσομεν λόγῳ.

annos quinque & octoginta; & Stesichorus melicus totidem: Simonides autem Ceus supra nonaginta.

27. Inter Grammaticos Eratosthenes Aglai F. Cyrenaeus, quem non Grammaticum solum, sed etiam poëtam aliquis nominaverit, & Philosophum, & Geometram; duo & octoginta hic vixit annos.

28. Lycurgus Lacedaemoniorum legislator quinque & octoginta annos vixisse narratur.

29. Tot potuimus reges & eruditos homines colligere. Cum vero promiserim etiam Romanorum quosdam, & Italicorum longaevorum referre, eos tibi, Diis volentibus, Quintille sanctissime, alio libello indicabimus.

PA-

a Ταὐτὰ Bene F. Ταυτὰ cett.

λυρικὸν vocitant. Adde de hoc τῶν μελῶν significatu Cl. *Perizon.* ad *Æ ianí* IV. 26. p. 359. *J. H. Majus.*

55. Στησίχορος] Vid. de eo commentt. ad *Longin.* Sect. 13. *Meurs.* ad *Hesych.* Milet. p. 193. seqq. *Voss.* de poët. Graec. *J. H. Majus.*

56. Σιμωνίδης] Vide *Marm.* Ox. p. 168. Ep. 68. ubi XC. tribuuntur. *Suidas* LXXXIX. Ceium fuisse docent etiam *Strabo* X. & *Suidas*, & ipse Simonides apud *Steph.* Lyr. p. 149. b. B. *Eusebius* inconstans esse videtur vid. *Val. Max.* *M. du S.*

Σιμωνίδης] Octogesimo anno docuit adhuc carmina, & in eorum certamina descendit, *Val. Max.* VIII. 7. teste. Attigisse annum LXXXIX. scribit *Suidas.* *J. H. Majus.*

58. Ἐρατοσθένης] Praefuit hic Bibliothecae Alexandrinae post Zenodotum, unde & *Beta* audit, sive *secundus* vid. *Prideaux.* an. ante Chr. 239. Longaevorum exempla haec addenda suppeditat *J. de la Faye. Andreas Alciat.* Hist. med. col. 51. narrat se *in Verbani pago Malcorabia fabrum vixisse* CXVI. *annos agentem, non integris solum sensibus, sed & tam vegetum, ut ferream quadrupedi soleam parvo negotio apponeret; cujus rei etiam universa illa regio*, inquit, *testis est.* Johannes de temporibus, qui Carolo Magno militasse dicitur, & CCCLX. annos vixisse, anno Chr. 1139. obiisse traditur. Addi meretur qui hoc ipso mense Febr. (dum notas hasce tandem aliquando edendas relego, decessit an. MDCCXXIII.) *Joh. Ernestus Scholtz* eques, qui olim sub Carolo Gustavo Sueciae Rege inter ejus Praetorianos militavit, is in Saxonia natus Martii XII. anni 1608. Risvici prope Hagam comitum degens, ad extremum usque prospera usus valetudine, die quaque dominica pedes Hagam, ubi haec scribo, veniebat & remeabat, ut sacris interesset more Lutheri reformatorum. Ultra L annos rude donatus & stipendio publico gaudens ad CXIV. usque annum vitam produxit. *M. du S.*

Ἐρατοσθένης] Pretium operae erit *Censorinum* adire, qui c. 4. & hujus aetatem, & aliorum quorundam a Luciano hactenus expositorum enarrat. *J. H. Majus.*

59. Οὐ μόνον γραμμ. &c.] Ex vero hoc ipsum elogio ornari constabit evolventibus testimonia, quae virorum doctissimum — insignis ille *Fabric.* Bibl. Gr. III. 18. p. 471. seq. plena manu collecta subministrat. *J. H. Majus.*

63. Λυκοῦργος] Ne mirere, hunc ultimum inter doctos Graecos hic obtinere locum. Ipse enim Lycurg. *Strabone* teste X. 464. cum *Homero* in Chio insula congressus est, ejus certe poëmata descripsit, ac primus vulgavit integra, ut *Plut.* in ejus vita, & *Heraclid. Pont.* libello de politiis Graecor. post init. memoriae produnt. Spartanis per XLII. annos praefuit, secundum *Suid.* T. 2. p. 472. Vitae annos *Plutarchus* non exprimit, refert tamen obiisse ea aetate, *qua & vivere & quiescere volentibus maturum est.* *J. H. Maj.*

70. Θεῶν βουλομένων] *Xenoph.* frequenter usurpavit hanc formulam, indicante Cl. *Raphel.* ad Ep. S. Jacobi IV. 25. Item *Lucian.* Tim. *Heliod.* VI. 282. & VII. 5. p. 306. Plura *Grot.* ad I. Corinth. XVI. 7. *Rittersh.* ad Salv. Massil. p. 262. & in sacr. lect. I. c. 1. p. 5. ac *Brisson.* form. I. p. 69. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἱερώτατε] Ἱερὸν etiam significare *sanctum*, hic probat Cl. *Majus* ex Inscript. Grut. col. 680. 660. & 1027. Concedit tamen, hic reddi posse: *maxime Quintille*, cum omne praeclarum quandoque vocetur ἱερὸν. Vid. *Schol. minora* ad *Hom.* Il. A. 366. Auctor Etymol.

PATRIAE ENCOMIUM. ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Sua cuique patria nihil esse dulcius, olim illud quidem tritum est. Numquid autem dulcius quidem nihil; sed *tamen* augustius aliud quid est ac divinius? Quin quaecumque augusta & divina putant homines, eorum caussa & magistra patria est, quae genuerit ea, nutriverit, instituerit. Itaque magnitudines urbium & claritates, & sumtus aedificiorum, multi admirantur, patrias vero amant universi. Atque in tantum se errorem abduci nemo passus est eorum etiam, qui valde spectaculorum voluptatibus deliniuntur, ut propter excellentiam spectaculorum apud alios, suae patriae oblivionem caperet.

2. Ac si quis beatae se civitatis civem esse gloriatur, ille, quis honos habendus sit patriae, ignorare mihi videtur, manifestumque est, aegre fuisse laturum, si mediocrem magis patriam sortitus esset. At mihi ipsum nomen honorare patriae dulcius est. Ipsas enim comparare urbes si quis ve-

1 Ὅτι μὲν ὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος φθάνει προσεθρυλλημένον. ἆρ' οὖν ἥδιον μὲν ὐδὲν, σεμνότερον δέ τι καὶ θειότερον ἄλλο; [a] καὶ μὴν ὅσα σεμνὰ καὶ θεῖα νομίζουσιν ἄνθρωποι, τούτων πατρὶς αἰτία, καὶ διδάσκαλος γεννησαμένη, καὶ [b] ἀναθρεψαμένη, καὶ παιδευσαμένη. [c] πόλεων μὲν οὖν μεγέθη, καὶ λαμπρότητας, καὶ πολυτελείας κατασκευῶν, θαυμάζουσι πολλοὶ, [d] πατρίδας δὲ φέρουσι πάντες· καὶ τοσοῦτον ὐδεὶς ἐξηπατήθη πω [e] καὶ πάνυ κεκραμένων ὑπὸ τοῦ καὶ θέαν ἡδονῆς, ὡς ὑπὸ τοῦ ὑπερβολῆς τοῦ παρ' ἄλλοις θαυμάτων λήθην ποιήσασθαι τοῦ πατρίδος.

5 Ὅστις μὲν οὖν σεμνύνεται πολίτης ὢν εὐδαίμονος πόλεως, ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τίνα χρὴ τιμὴν ὑπονέμειν τῇ πατρίδι· καὶ ὁ τοιοῦτος, δῆλός ἐστιν ἀχθόμενος ἂν, εἰ μέτριωτέρας ἔλαχε τὴν πατρίδος. ἐμοὶ δὲ ἥδιον αὐτὸ τιμᾶν τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα. πόλεις μὲν γὰρ πα-

a Καὶ μὴν] Ἀλλὰ μὴν *Marcil.* Non addicunt Edd. b Ἀναθρεψαμένη] Sic *Fl.* & pleraeque. Ἀνατρ— *F.* c Πόλεων] Et hoc est in *Fl. H. P. B. S.* Πόλεις *F.* d Πατρίδας] Πατρίδος *F.* sola. e Καὶ] Omittit *Fl.*

1. Ὅτι μὲν ὐδὲν] Τὸ πικρὸν ἀναπέδοτον ἂν ἐσφάλθαι δοκῶ. *G.* Errat. Nam est pleonasm. notus. V. ad *Musc. Enc.* c. 1. *F. F. R.*

mol. in ἱρὸν ἰχθῦν, ac *Fuchs.* ad Nic. Myrepsium de antidot. Sect. I. c. 208. Contraxi ex diss. *Maji. F. F. R.*

Ibid. Κυνισκὰ] Hoc accentu Edd. omnes etiam supra, initio hujus *Dial.* Et sic Περίλλος ap. *Suid.* & *Harpocrat.* Mallem tamen Κυνίτιλλος, ut Πίμιλλος ap. *Plutarch.* recte, de fortuna Rom. p. m. 315. med. *F. F. R.*

Ibid. Ἐν ἄλλῳ — λόγῳ] Iste liber vel periit, vel a Luciano non est scriptus, ut rectissime censet Cl. *Fabric.* Bibl. Gr. IV. part. I. c. 16. p. 497. Quem defectum ex parte supplere potest *Phlegon Trallianus*, qui potissimum μακροβίους Romanos recensuit, nec non *Plin.* VII. 48. & *Val. Max.* VIII. 7. ac 13. Ex recentioribus *Zwingerus* in theatro vitae humanae, vol. XVII. L. 2. p. 2455. seqq. & *Jul. Barbaranus* in officina, sive promtuario rerum electarum T. I. tit. 22. p. 297. ff. Ed. *Venet.* An. 1569. *F. H Majus.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ] Vid. etiam *Eur. Phoen.* 409. *M. duS.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚ.] Antiquiorem Luciano hunc esse Dialogum existimat *Huet.* in praep. Evang. prop. IV, 51. p. 94. (monente Cl. *F. H. Majo*; in dissert. ad Luciani *Macrob.*) Additque consulendum etiam Athenagoram in extremo legationis pro Christianis. *F. F. R.*

1. Οὐδὲν γλύκιον] *Hom.* Od. I. 28. 34. In posteriore cujus versu etiam est ἧς πατρίδος, ne putes γῆς forsan in Luciano legendum. *F. F. R.*

3. Θειότερον ἄλλο; μὴν ὅσα] Καὶ θειότερον ἄλλο; ἀλλὰ μὴν ὅσα. *Th. M.*

9. Πατρίδας δὲ φέρουσι] Etsi *Juntinae* lectio eo blandiatur, quod singularem exhibeat, quali in hoc Encomio plurimum utitur; non tamen recedo ab vulgata, quia τῷ φέρω accusandi casum addere amat. Sic mox infra c. 10. ὄνομα φέρουσι. Nec a plurali abstinuit c. 5. bis, item 10. atque alibi, nec pluralis insuitatus aliis, ut *Diod. Sic.* XI. c. 5. *Herodian.* VII. 6. 7. &c. quare non auscultandum *Juntinae*. *F. F. R.*

προβαλεῖν [a] πειρωμένῳ, προσηκε μέγεθος ἐξετάζειν, καὶ κάλλος, καὶ τὴν τῶν ὠνίων ἀφθονίαν. ὅπου δ' αἵρεσις ἐστὶ πόλεων, οὐδεὶς ἂν ἕλοιτο λαμπροτέραν, ἐάσας τὴν πατρίδα, ἀλλ' εὔξαιτο μὲν ἂν εἶναι καὶ τὴν πατρίδα ταῖς εὐδαίμοσι προσπλησίαν, ἕλοιτο δ' ἂν τὴν ὁποιανοῦν.

Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οἱ δίκαιοι τῶν παίδων πράττουσι, καὶ οἱ χρηστοὶ τῶν πατέρων. οὔτε γὰρ νέος καλὸς κἀγαθὸς, ἄλλον ἂν προτιμήσαι τοῦ πατρὸς, οὔτε πατὴρ καλαμελήσας τοῦ παιδὸς, ἕτερον ἂν σπέρξαι νέον, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε οἱ πατέρες νικῶμεν, προσνέμουσι τοῖς παισὶν, ὥστε καὶ κάλλιστοι, καὶ μέγιστοι, καὶ τοῖς πᾶσιν ἄριστα φαίνονται κεκοσμημένοι οἱ παῖδες αὐτοῖς. ὅστις δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι δικαστὴς πρὸς τὸν υἱὸν, ὁ δοκεῖ μοι πατρὸς ὀφθαλμοὺς ἔχειν.

[b] Πατρίδος τοίνυν τὸ ὄνομα, πρῶτον, καὶ οἰκειότατον πάντων· οὐδὲν γάρ ἐστιν, ὅτι τοῦ πατρὸς οἰκειότερον. εἰ δέ τις ἀπονέμει τῷ πατρὶ τὴν δικαίαν τιμὴν, ὥσπερ καὶ ὁ νόμος, καὶ ἡ Φύσις κελεύει, προσηκόντως ἂν τὴν πατρίδα προλιμήσαι. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὸς τῆς πατρίδος κτῆμα, καὶ ὁ τοῦ πατρὸς πατὴρ, καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκεῖοι πάντες ἀνωτέρω, καὶ μέχρι θεῶν πατρώων πρόεισιν ἀναβιβάζόμενον τὸ ὄνομα.

Χαίρουσι καὶ θεοὶ πατρίοις, καὶ πάντα μᾶλλον, ὡς εἰκὸς, ἐφορῶσι τὰ τῶν ἀνθρώπων, αὐτοῖς ἡγεμόσι κτήματα πᾶσαν γῆν, καὶ θάλασσαν· ἐφ' ἧς δὲ ἕκαστος αὐτοῖς ἐγένετο, προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πόλεων. καὶ πόλεις σεμνότεραι θεῶν πατρίδες, καὶ νῆσοι

lit, conveniens est, ut magnitudinem exigat, & pulchritudinem, & rerum venalium abundantiam: at de optione urbium ubi agitur, nemo sane, relicta sua patria, splendidiorem elegerit: sed optaverit ille quidem esse suam patriam beatis illis proximam; caeterum ipsam qualiscumque demum sit, praetulerit.

3. Idem nempe liberi faciunt, si sunt justi, ac boni parentes. Neque enim honestus bonusque juvenis alium quemcumque patri praetulerit; neque suo neglecto filio pater juvenem alium complectatur. Sed tantum *amore* victi patres ex se natis tribuunt, ut & pulcherrimi, & maximi, & rebus omnibus ornatissimi, sui illis liberi videantur. Si quis vero talis non est filii sui judex, ille non patris mihi oculos videtur habere.

4. Ergo nomen patriae primum omnium & familiarissimum: neque enim patre quidquam familiarius. Si quis vero justum suo patri honorem habet, quod lex pariter ac natura praecipit, convenienter ille patriam praetulerit: quando ipse quoque pater res patriae est, & patris pater, & qui propter hosce ad nos pertinent sursum omnes: atque ad patrios usque deos retro ascendens illud nomen progreditur.

5. Gaudent ipsi quoque *suis* Dii patriis; & cum omnia inspiciant humana, ut credere fas est, qui suae ditionis & terram & mare esse arbitrentur: tum in qua quisque illorum natus est, eam urbibus praefert aliis omnibus. *Itaque* & urbes augustiores, quae Deorum patriae sunt, & diviniores in-

a Προβαλεῖν πειρωμένῳ] Προβαλεῖν πειρωμένων *Fl.* b Πατρίδος] Πατρίδος male *F.*

33. Νικῶμεν] Subaudi τῇ σφαγῇ. *F.G.*

71. Διὰ τὴν πατρίδα] Vulgatum non contemno, quia non modo διὰ cum genit. etiam causam instrumentumve notat, ut *Herodian.* I. 3. 5. ὕδρευσις τε ἐβίαι, δι' ἧν τὴν ἐκείνου ἀρχὴν κατήχθησαν. *Ptolem.* Harm. c. 3. pr. δι' ἣν ἡ πλαγή. *per quem percussio facta.* Sed quia locum potissimum hic significari credo, ubi didicerit, i. e. *in patria*, quod exemplis haud indiget: ideoque Florent. lectionem non recepi, etsi & illa defendi potest, διὰ τὴν πατρίδα exponendo *patriae beneficio, ope*, ut *Long. Past.* 2. p. 48. f. διὰ τοῦτον ἐκ πολλοὶ ῥέουσι. I. e. *per hunc Cupidinem flumina fluunt.* sive, ille auctor est. Idem 2. 77. διὰ τὰς Νύμφας ἔζησε. *Nympharum beneficio vixisset.* Atticis autem frequens esse διὰ accusativum

insulae, in quibus natales celebrantur Deorum. Sacra quippe ea demum grata Diis putantur, quae in domestica illis loca delatus quisque peregerit. Si vero Diis carum est nomen patriae; quid ni multo magis hominibus?

6. Etenim vidit solem primum e sua quisque patria: ut hic quoque Deus, licet communis sit, patrius ille tamen unicuique videatur ideo, quod primum ex illo *sibi* loco conspectus sit. Et vocem mittere ibi auspicatus est, patria loqui lingua cum disceret; & Deos agnovit. Talem vero si quis patriam sortitus est, ut alia quoque ad majorum rerum institutionem opus habuerit: habeat ille sane hujus etiam institutionis patriae gratiam. Neque enim vel nomen illius *alterius* urbis sciviſſet, nisi patriae beneficio, urbem *ejusmodi* esse didicisset.

7. Caeterum eruditionem, puto, doctrinamque omnem colligunt homines, ut ea se utiliores praestent *suis quique* patriis. Opes sibi parant iidem ambitione quadam ad publicas patriae impensas. Idque merito, arbitror. Oportet enim non ingratos esse, qui maximis affecti sunt beneficiis. Verum si quis singulis etiam gratiam, prout justum est, refert obligatus beneficio, multo magis patriae rependere justa convenit. Etenim malae tractationis parentum leges sunt in civitatibus: communem autem parentem putare patriam convenit, & praemia pro alimentis, ipsaque adeo legum cognitione, rependere.

55 θειότεραι, παρ' αἷς ὑμνεῖται γένεσις θεῶν. ἱερὰ γῆν κεχαρισμένα ταῦτα νομίζε τοῖς θεοῖς, ἐπειδὰν εἰς τοὺς οἰκείους ἕκας ἀφικόμεν ἱερυργῆ τόπους. εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τ πατρίδ ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις 60 πολύ γε μᾶλλον;

Καὶ γὰ εἶδε τ ἥλιον πρῶτον ἕκας ἀπὸ τ πατρίδ· ὡς ἀ τοῦτον τ θεὸν, εἰ ἀ κοινός ἐστιν, ἀλλ' ὃν ἑκάστῳ νομίζε πατρῷον, ἀφ' τ πρώτου ἀπὸ τοῦ τόπου 65 θέαν· ἀ φωνῆς ἐνταῦθα ἤρξατο, ἐπιχώρια [c] πρῶτα λαλεῖν μανθάνων, ἀ θεοὺς ἐγνώρισεν. εἰ δέ τις τοιαύτης ἔλαχε πατρίδ, ὡς ἑτέρας δεηθῆναι πρὸς τ τ μειζόνων παιδείαν, ἀλλ' ὃν ἐχέτω ἀ τούτων τ παιδευ- 70 μάτων τῇ πατρίδι τ χάριν· ὁ γὰ ἂν ἐγνώρισεν οὐδὲ πόλεως ὄνομα, μὴ ἀφ' [d] τ πατρίδ, πόλιν εἶναι μαθών.

Πάντα δὲ, οἶμαι, παιδεύματα ἀ μαθήματα συλλέγουσιν ἄνθρωποι, χρησιμωτέρους 75 αὑτοὺς ἀπὸ τούτων ταῖς πατρίσι παρασκευάζοντες. κτῶν δὲ ἀ χρήματα, φιλοτιμίας ἕνεκεν τ εἰς τὰ κοινὰ τ πατρίδ δαπανήματα. καὶ εἰκότως, οἶμαι· δεῖ γὰ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι τοὺς τ μεγίστων τυχόν- 80 τας εὐεργεσιῶν. ἀλλ' εἰ καὶ τοῖς καθ' ἕνα τις [e] ἀπονέμοι χάριν, ὥσπ ἐστὶ δίκαιον, ἐπειδὰν εὖ πάθῃ πρός τινος, πολὺ μᾶλλον προσήκει τ πατρίδα τοῖς καθήκουσιν ἀμείβεα. κακώσεως μὲ γὰ γονέων εἰσὶ νόμοι 85 παρὰ ταῖς πόλεσι· κοινὴν δὲ προσήκει πάντων μητέρα τ πατρίδα νομίζειν, καὶ χαριστήρια τροφῶν ἀποδιδόναι, ἀ τ τῶν νόμων αὐτῶν γνώσεως.

Ὤφθη

c Πρῶτα] Πρῶτον *Fl.* d Τῆς πατρίδ] Τῶν πατρίδων *Fl.* e Ἀπονέμοι] Ἀπονέμει *Fl.*

tivum etiam pro genitivo addere, vid. apud *Kuster.* ad *Aristoph.* Plut. 93. 130. & 143. *Δίδωσιν αὐτῷ. Per me* (Plutum) *ei sacrificant.* Ac plura de illa permutatione, in Observatt. *Eckhardi*, ad ejusd. *Plut.* p. 12. & 13. *J. F. R.*

84. *Κακώσεως — γονέων*] Conf. T. 2. *Bis Accus.* c. 29. ubi de injuria quam uxor a marito passa est. Hic vero constructio illa cum genitivo in se spectata est ambigua, vel reciproca, potestque tam significare injurias a parentibus commissas, quam quas illi patiuntur. Sed si nexum spectes, posterius significari, patebit. *J. F. R.*

r. Ἀ-

Ὤφθη δὲ ὑδεὶς ὕτως ἀμνήμων τ πατρίδ, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλῃ γενόμν, ἀμελεῖν. ἀλλ' οἵ τε κακοπραγοῦντες ἐν ταῖς ἀποδημίαις, συνεχῶς ἀναχαλῶσιν ὡς μέγιστον τ ἀγαθῶν ἡ πατρίς· οἵ τε εὐδαιμονοῦντες, ἂν καὶ τὰ ἄλλα εὖ πράττωσι, τοῦτο γοῦν αὐτοῖς μέγιστον ἐνδεῖν νομίζουσι, τὸ μὴ τ πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν. ὅνειδ γὰ τὸ τ ξενιτείας· καὶ τοὺς τ ἀποδημίας χρόνον λαμπρὸν γενομένους, ἢ ἀφ' χρημάτων κτῆσιν, ἢ ἀφ' τιμῆς δόξαν, ἢ ἀφ' παιδείας μαρτυρίαν, ἢ δι' ἀνδρίας ἔπαινον, ἔστιν ἰδεῖν ἐς τ πατρίδα πάντας ἐπειγομένους, ὡς οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις βελτίοσιν ἐπιδειξομένους τὰ αὐτῶν καλά. καὶ τοσούτῳ γε μᾶλλον ἕκαστ σπεύδει λαβέσθαι τ πατρίδ, ὅσῳπερ ἂν φαίνηται μειζόνων παρ' ἄλλοις ἠξιωμένῳ. πρεπωδεστάτη μὲν οὖν καὶ νέοις πατρίς.

Τοῖς δὲ ἤδη γεγηρακόσιν, ὅσῳ πλέον τοῦ φρονεῖν ἢ τοῖς νέοις μέτεστι, τοσούτῳ καὶ πλείων ἐγγίνεται πόθ ὁ τ πατρίδ. ἕκαστ γοῦν τ γεγηρακότων, καὶ σπεύδει καὶ εὔχεται καλαλῦσαι τ βίον ὅπι τ πατρίδ, ἵν', ὅθεν ἤρξατο βιῶν, ἐνταῦθα πάλιν καὶ τὸ σῶμα προσκατάθηται τῇ θρεψαμένῃ γῇ, καὶ τ πατρῴων κοινωνήσῃ τάφων. δεινὸν γὰρ ἑκάστῳ δοκεῖ ξενίας ἁλίσκεσθαι, καὶ μὴ θάνατον ἐν ἀλλοτρίᾳ κεῖσθαι γῇ.

8. Visus autem est nemo adeo immemor patriae, qui in alia civitate constitutus illius curam abjiciat. Sed cum ii quibus adversa in peregrinatione obveniunt, perpetuo in animum revocent, maximum bonorum esse patriam, tum quibus secunda sunt omnia, quantumvis reliquis rebus felices, tamen hoc sibi maximum putant deesse, quod patriam non inhabitant, sed peregrinantur. Ipsa enim crimen *habet* peregrinitas. Ac videre licet ipsos, qui peregrinationis suae tempore, vel bonorum possessione vel honorum gloria, vel eruditionis testimonio, vel laude fortitudinis, illustrati sunt, in patriam tamen festinare omnes; ut qui inter meliores sua ostendere bona non possint. Ac tanto magis festinat unusquisque ad suam complectendam patriam, quo majoribus rebus dignati ipsum sunt alii. Igitur junioribus etiam amabilis est patria.

9. His vero qui pervenere ad senectutem, quanto major quam juvenibus prudentiae portio obtigit, tanto etiam vehementius inest patriae desiderium. Senum enim unusquisque in patria finire vitam & studet & optat, ut unde coepit vivere, ibi rursus & altrici terrae corpus commendet, & majorum suorum monumentis inferatur. Durum enim unicuique videtur, peregrinitatis damnari in terra aliena jacenti.

10. Quan-

1. Ἀνδρίας] Sic etiam scribitur supra *Muse.* c. 5. atque alibi apud Nostrum, item *Diod. Sic.* ut ibi, ni fallor, indico. Aliis ἀνδρεία, ut *Herodian.* plurimis locis, ac *Thucyd.* 2. c. 39. f. ubi tamen Cod. unus ἀνδρίας etiam. Sed ἀνδρίας frequentius eidem; licet III. c. 82. ἀνδρία vicissim in textu, ubi Cod. quidam ἀνδρεία. *J.F.R.*

17. Ξενίας ἁλίσκεσθαι] Subaudi αἰτίαν, κρίσει. *F.G.*

32. Ἀλλὰ καὶ — ἀνειμένους — ἐπαινοῦσι] Haec subditicia videntur. *F.G.*

33. Πεδίοις ἀνειμένοις] Nescio cur *interquiescentes agros* dederint interpretes. Certe ea laus non est regionis; major virtus irrequieta fertilitas. Itaque *laxos* & quasi effusos, id est, ampliſſimos campos intelligere malui. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνειμένους] Ἀνειμένη γῆ, terra inculta, pascua Diis consecrata. *F.G.*

36. Τὴν δὲ ἱππότροφον ὑπερφρονοῦντες, καὶ κυρτότροφον ἐπαινοῦντες] Adscribam verba *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. pessime, ait, haec translata, *sed equorum juvenumque altricem suspicientes laudant.* Sensus enim est: *Spernunt autem equorum altricem* (regionem) *juvenumque altricem laudant.* Oppositа sunt ὑπερφρονεῖν & ἐπαινεῖν, quae Interpres pro Synonymis sumsit. ὑπερφρονεῖν est *contemnere*, ὑπερηφανεῖν. Similiter oppositae sunt regiones ἱππότροφος & κυρτότροφος. & dum dicit auctor ἱππότροφος, respicit ad ea quae paullo ante dixerat, σεμνυνομένους πεδίοις ἀνειμένοις. Sunt autem πεδία ἀνειμένα, *campi patentes*, equis pascendis habiles, non vero *agri interquiescentes*, uti vertit Interpres. Haec ille. Quibus addo; illud καὶ non suspectum fore, si pro ἐπαινοῦσι legas ἐπαινοῦντες. Nam καὶ sic positum inter duo

10. Quantum porro benevolentiae in patriam germanis vere civibus insit, ex indigenis aliquis intelligat. Nam advenae, velut spurii, migrationes facile suscipiunt, qui neque intelligant nomen patriae, neque ament; sed, necessariarum rerum copiam praesto sibi ubique futuram rati, mensuram voluptatis in ventris voluptatibus collocent. Quibus vero parens etiam est patria, hi amant in qua nati sunt & alibi terram, licet parvam habeant, licet asperam, & tenuem: & licet non habeant quam terrae virtutem commendent, laudes certe non desunt illis, quibus ornent patriam. Verum etsi videant gloriantes alios campis laxis, pratisque vario plantarum genere distinctis; ipsi tamen patriae laudum non obliviscuntur, despectaque equorum altrice terra, laudant suae nutriculam pueritiae.

11. Ac festinat in patriam aliquis insulanus etiam, etiam cum felicem apud alios vitam licet agere, nec oblatam sibi immortalitatem admittit, sepeliri praeoptans in patria, fumusque patriae igni apud alios ei clarior videbitur.

12. Adeo autem carum super omnia videtur patria, ut, qui ubique fuere legum

Ὅσον δὲ ἡ εὐνοίας ἡ πρὸς τὰς πατρίδας ὁμέτεχι τοῖς ὡς ἀληθῶς γνησίοις πολίταις, μάθοι τις ἐκ τῶν αὐτοχθόνων. οἱ μὲν γὰρ ἐπήλυδες, καθάπερ νόθοι, ῥαδίας ποιοῦνται τὰς μεταναστάσεις, τὸ μὴ ἡ πατρίδος ὄνομα μήτε [a] εἰδότες, μήτε στέργοντες· ἡγούμενοι δ' [b] ἀπαλλαχῆ τῶν ἐπιτηδείων εὐπορήσειν, μέτρον εὐδαιμονίας τὰς ἡ γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι. οἷς δὲ μήτηρ ἡ πατρὶς, ἀγαπῶσι τὴν γῆν, ἐφ' ἧς ἐγένοντο, καὶ ἐτράφησαν, καὶν ὀλίγην ἔχωσι, καὶν τραχεῖαν, καὶ λεπτόγεων· καὶν ἐπορῶσι τῆς γῆς ἐπαινέσαι τὰ ἀρετιὼ, τά γε ὑπὲρ τὴν πατρίδα οὐκ ἀπορήσουσιν ἐγκωμίων. ἀλλὰ καὶν ἴδωσιν ἑτέρους σεμνυνομένους, πεδίοις ἀνειμένοις, καὶ λειμῶσι φυτοῖς παντοδαποῖς [c] διειλημμένους, καὶ αὐτοὶ τὴν πατρίδα ἐγκωμίων οὐκ ἀπολαυθάνονται· τὰ δὲ ἱππόβοτον ὑφορῶντες, καὶ κυροτρόφον ἐπαινοῦσι.

Καὶ σπεύδει τις ἐς τὴν πατρίδα, καὶν νησιώτης ἢ· καὶν παρ' ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνηται, καὶ διδομένην ἀθανασίαν ὑ προσήσεται, πρετιμᾷ τὸ ὑπὲ ἡ πατρίδος τάφον· καὶ ὁ ἡ πατρίδος αὐτῷ καπνὸς λαμπρότερος ὀφθήσεται τοῦ παρ' ἄλλοις πυρός.

Οὕτω δὲ ἄρα τίμιον εἶναι δοκεῖ [d] πᾶσιν ἡ πατρίς· ὥστε καὶ τοὺς πανταχῆ νομο-

a Εἰδότες] Ἰδόντες *Fl.* b Ἀπαλλαχῆ] Ἀπαλλαχοῦ marg. *A1.* c Διειλημμένους] Nihil variant Edd. d Παρὰ] Restitui ex *Fl.* & *Venet.* utraque. Περὶ male cett. Ἐπὶ *S.* & *Amst.*

38. Σπεύδει] De Ulysse. *G.*

duo opposita pro *adversativa* valet. *Demosth.* Init. Or. pr. Coron. τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα καλῶς θεῶν. Quin & in aliis locutionibus recte *sed* vertitur. *Long. Past.* III. p. 87. πεῖσον — μηδὲν αὐτῶν μέγα, καὶ γαμεῖν πάντας. *Persuade* — *te nihil magni petere, SED ducere velle.* Conf. eumd. L. 2. p. 42. notasque *Mollii* p. 50. a. Sed quia Cl. *Gesneri* emendatio aeque est facilis, ei cedo. *J.F.R.*

37. Καὶ κυροτρόφον] *Homer.* Od. Δ. 601. & I. 27. *M.du S.*

Καὶ κυροτρόφον ἐπαινοῦσι] Legendum τὴν κυροτρόφον. Opponuntur enim sibi ἱπποτρόφος & κυροτρόφος illud Argorum epitheton, & aliarum urbium, quae latos ac laetos campos habent: hoc Ithacae, quae ab Ulysse suo vocatur *Od.* I, 27. Τραχεῖ' ἀλλ' ἀγαθὴ κυροτρόφος. *J.M.G.*

38. Καὶ σπεύδει] *Hom.* Od. E. 219. *M.du S.*

42. Καπνὸς] Quo respexerit, satis indicat locus *Homeri* Odyss. A. 58. *Clementis Alex.* locus est huc apprime faciens πρετρ. p. m. 32. B. οἱ δὲ ἄλλοι ὥσπερ φυτόν τῷ κόσμῳ, οἷα φύσιά τινα ἐνάλιος πέτρας ἀθανασίας ὀλιγωροῦσιν, καθάπερ ὁ Ἰθακήσιος γεωργὸς ὁ τῆς ἀληθείας ὁ τῆς ἐν ἡμῖν πατρίδος, πρὸς δὲ τὸ ὄντως ἱμειρόμενος φυτοῦ, ἀλλὰ τῦ καπνοῦ. Alludunt & alii ad hunc *Homeri* locum, *Ovid.* de Ponto I. & *Philostratus* 786. *M.du S.*

μαθέτας ἴδοι τίς ἂν ὑπὲ τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ὡς χαλεπωτάτῳ ὑπιδεδληκότας τ̃ Φυγὴν τιμωρίαν. ἢ οὐχ οἱ νομοθέται μὴ ὕτως ἔχουσιν, οἱ δὲ πιστευόμενοι τὰς στρατηγίας ἑτέρως, ἀλλ' ἐν ταῖς μάχαις τὸ μέγιστον ὑπὲ τ̃ παραγγελμάτων τοῖς παρατεθομένοις, ὡς ὑπὲρ πατρίδ[a] αὐτοῖς ὁ πόλεμ[o]. καὶ ἀδεὲς ὅστις ἂν [b] ἀκούσας τοῦτο, κακὸς εἶναι [c] θέλῃ. ποιεῖ γὰρ ἡ τ̃ δειλὸν ἀνδρεῖον τὸ τ̃ πατρίδ[o] ὄνομα.

latores, eos videas maximis quibusque criminibus gravissimam imposuisse poenam; exilium. Nec vero legum modo latores ita sunt sententia; aliter animatis exercituum ducibus: quin sub ipsa praelia ad eos, qui stant jam in acie, maximum illud adhortamentum est, bellum ipsis esse pro patria: neque quisquam est, qui hoc audito ignavus esse velit: virtutem enim timido etiam addit nomen patriae.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨΑΔΩΝ.

Τ̃ς Λιβύης τὰ νότια ψάμμ[o] ὑπὲ βαθεῖα, ἡ γῆ ἀφηκεκαυμένη, ἔρημ[o] ὑπὲ πολὺ, ἀκριβῶς ἄκαρπ[o], [d] πεδίνη ἅπασα, ἡ χλόην, ἡ πόαν, ἡ φυτὸν, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα, ἢ εἴπερ ἄρα ἐν κοίλοις συνεστηκὸς ὑετῶ ὀλίγω λείψανον, πικρὸν ἡ τοῦτο, ἡ δυσῶδες, οὐδὲ πάνυ διψῶντι ἀνθρώπῳ πότιμον. ἀοίκητ[o] γοῦν ὑπὲ ἀφ' ταῦτα. ἢ πῶς γὰρ ἂν οἰκοῖτο, ἀήμερ[o] ὕτω, ἡ ξηρὰ, ἡ ἄφορ[o] οὖσα, ἡ πολλῷ τῷ αὐχμῷ πιεζομένη; ἡ τὸ θάλπ[o] [e] δὲ αὐτὸ, ἡ ὁ ἀὴρ, κομιδῇ πυρώδης, ἡ φλογερὸς ὤν, ἡ ἡ ψάμμ[o] ὑπερζέουσα, πανταχῶς ἄβατον τ̃ χώραν τίθησι.

Γαράμαντες μόνοι πρόσοικοι ὄντες, εὐζωνοι καὶ κοῦφοι ἔθν[o], ἄνθρωποι σκηνῖται,

1 QUae ad austrum spectant Libyae, arena sunt profunda, adusta tellus, deserta majorem partem, infecunda plane, universa campestris, quae non herbam, non gramen, non plantam, non aquam habeat; aut si quae etiam consistentes locis cavis pluviarum tenues reliquiae, crassum & hoc atque odoris mali, nec sitienti licet homini potabile. Ergo propter ista inhabitabilis est: aut quomodo habitetur, quae immanis adeo atque arida sit & sterilis, multoque squalore obsita? cum vapor ipse & aër igneus vehementer atque aestuosus sit, & arena servidissima, inviam omnino regionem reddit.

2. Garamantes soli accolae, gens succincta & levis, in tabernaculis vivere soliti ho-

a Αὐτοῖς] Bene sic Fl. P. aliaeque. Αὐτῆς male J. b Ἀκούσας] Ἀκούσῃ Fl. Forsan melius, etsi vulgatum non malum. c Θέλῃ] Θέλει Fl. d Πεδίνη] Πεδίνη W. Cod. e Δὲ] Additum ex W. & Fl. Aberat ab cett. Edd.

53. Ἀκούσας] Non improbo vulgatum, quod sensum quidem commodum sic exhibet, ὑδὲς, scil. ἐστὶ, ὅς τις ἂν ἀκούσας — θέλῃ. Sed nec Florentina lectio displicet. Quum vero utrumque bonum, numerum sequimur majorem. J. F. R.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨ.] Προσλαλιὰ περὶ τ̃ διψάδων. Th. M.

3. Ἀκριβῶς ἄκαρπ[o] &c.] Sterilitatem Lybiae eodem modo describit Diod. Sic. L. III. c. 50. pr. nisi quod nitrum ibi provenire dicat, quod tamen suspectum, neque constantis lectionis est. Vid. Commentatores id varie illic tentantes. J. F. R.

19. Ὑσπλῆ τ̃ θεὸς] Nota phrasin poëticam: ὗν μὲν ὁ Ζεὺς &c. F. G.

22. Βατὰ] Mallem βατὸς, ut ad ψάμμ[o] vel χώρα referatur. si vero, quod in omnibus libris est, βατὰ retineas, ad τ̃ Λιβύης τὰ νότια referendum, quod valde remotum. Supra p. τ̃ χώραν τίθησι. c. 1. & mox ἡ ψάμμ[o] δύσβατ[o]. M. du S.

37. Αὐτῶ-

homines, venatu viventes plerumque; hi igitur per venatus causſam irruunt interdum circa ipſam brumam, obſervato tempore maxime pluvio, cum ardoris major pars exſtincta eſt, & conſperſa arena, itineris copia utcumque contingit. Venatus autem eſt aſinorum agreſtium & marinorum paſſerum, ingentium illorum, qui humo tollere ſe non poſſunt, & ſimiorum maxime, & interdum elephantorum. Haec enim ſola durant ad ſitim, & vexationem a multo acutoque ſole ſuſtinent. Et tamen Garamantes conſumtis cibariis, quibuscum venerant, celeriter revertuntur, veriti, ne ſibi accenſa rurſus arena tranſitum vel difficilem reddat, vel plane neget, ac deinde velut intra retia deprehenſi cum captura ipſi ſua pereant. Neque enim ulla ſupereſt effugiendi ratio, ubi ſol ſurſum tracto humore, exſiccataque celeriter regione, vehementer exarſit, radios jaculatus fortiores, tanquam ab ipſo humore acutos, qui alimentum igni praeſtet.

3. Quamquam iſta quae adhuc commemoravi omnia, vapor, ſitis, ſolitudo, inopia copiarum terreſtrium, minus vobis difficilia videbuntur eo, quod jam dicam: & propter hoc fugienda omnino iſta regio. Serpentes nempe varii, magnitudine ingentes, plurimi numero, formis peregrini, veneno *armati* invicto, terram paſcuntur;

ἀπὸ θήρας τὰ πολλὰ ζῶντες, ἐνίοτε ὅτοι ἐσφάλλωσι, [f] θηρεύοντες ἀμφὶ τροπὰς τὰς χειμερινὰς, μάλιστα [g] ὕσαντα τὸν θέρος τηροῦντες, ὁπότε τὸ πολὺ τῷ καύματι σβεσθείη, καὶ ἡ ψάμμος νοτιοθείη, καὶ ἀμηγέπη [h] βατὰ γένοιτο. ἡ θήρα δέ ἐστιν ὄνων τε τῶν ἀγρίων, καὶ τραγῶν τῶν μεγάλων [i] καμαιπετῶν, καὶ πιθήκων μάλιστα, καὶ ἐλεφάντων ἐνίοτε. ταῦτα γὰρ μόνα [k] ἀφαρκεῖ πρὸς τὸ δίψος, καὶ ἀνέχει ὅπου πολὺ ταλαιπωρούμενα ὑπὸ πολλῷ καὶ ὀξεῖ τῷ ἡλίῳ. καίτοι ὅμως οἱ Γαράμαντες ἐπειδὰν τὰ σιτία καταναλώσωσιν, ἃ φ' ἕκοντες ἀφίκοντο, ἀπελαύνουσιν εὐθὺς ὀπίσω, δεδιότες μὴ [l] σφίσιν ἡ ψάμμος ἀναφλεγεῖσα δύσβατος καὶ ἄπορος γένηται, εἶτα ὥσπερ ἐντὸς δικτύων ληφθέντες, καὶ αὐτοὶ ἀπόλωνται μὲν ἅμα ἄγραι. [m] ἄφυκτα γάρ ἐστιν, ἢν ὁ ἥλιος ἀναστάσας τὴν ἰκμάδα, καὶ τάχιστα ξηράνας τὴν χώραν, ὑφλέξῃ, ἀκμαιοτέραν τὴν ἀκτῖνα προσβαλών, ἅτε πρὸς τὴν νοτίδα προσπεσούσαν· τροφὴ γὰρ αὕτη τῷ πυρί.

Καίτοι ταῦτα πάντα ὁπόσα εἶπον, τὸ θάλπος, τὸ δίψος, ἡ ἐρημία, τὸ μηδὲν ἔχειν ἐκ τῆς γῆς λαβεῖν, ἧττον ὑμῖν δυσχερῆ εἶναι δόξει τῶν λεχθησομένων· καὶ [n] διὰ τοῦτο φευκτέα πάντως ἡ χώρα ἐκείνη. ἑρπετὰ γὰρ ποικίλα, μεγέθει τε μέγιστα, καὶ πλήθει πάμπολλα, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτα, καὶ τὸν ἰὸν ἄμαχα, θανάσιμα τὴν γῆν.

f Θηρεύοντες] Θηράσαντες *Fl.* g Ὕσαντα] Sic *Fl.* cum cett. Ὑσθέντα *J.* & marg. *Ar.* h Βατὰ] Forſan βατὸς. At nil mut. Edd. nec M. Βατὴ conjicit *Gujet.* i Καμαιπετῶν] Καμπαὶ τούτων W. & *Fl.* k Διαρκεῖ] Διαρκῆ *Fl.* l Σφίσιν] Σφὶν W. m Ἄφυκτα] Nil mut. Edd. & M. n Διὰ τοῦτο] Διὰ τὸ *Fl.*

38. Τροφὴ] Ὥσπερ γὰρ τὶς τροφὴ ἐστὶ τῷ θερμῷ ἐστὶ τῷ ψυχρῷ τὸ ὑγρόν. ἀλλὰ τῷ ψυχρῷ μᾶλλον κρατύνεται ἐστὶ ἐπιδίδωσι· τῷ δὲ θερμῷ μαραίνεται τε καὶ ἀφανίζει συναναιροῦσα τὸ ὃς ἐφ' ἑαυτῇ τὸ θερμόν. διὸ γὰρ πρὸς ὀλίγον αὐτὴ μὲ ἡ ὑγρότης ὀλιγομοίη ἀκμάζειν ὑπολύουσιν, ὡς οἷα τρέφουσα τῷ θερμῷ. τέλος δὲ ἐκπιμαζομένη καὶ πρὸς τὸ μὴ εἶναι χωροῦσα, ὥσπερι παραβραύει καὶ ἀφανίζειν ποιεῖ ἐστὶ αὐτὸ τὸ θερμόν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο πάσχει δοκεῖ. ἄτοπον τ' ἤδη κεκρατηκέναι τῶν ἐνίκμων τόπων. M.

37. Ἀκτῖνα — διαπεπυρωμένην] Mirum dicendi genus, *acui ab humore ſolis radios.* Sed, ſi tollas metaphoram, illud relinquitur, intenſiorem ſentiri aeſtum poſt pluviam, ſive quod defecerunt, per ipſum refrigerationis tempus, corpora, aeſtum ferre: ſive quod vapores copioſius ſane, quam de ſiccis arenis, ſurgentes, ſulphurei praeſertim, magis angunt praecordia. *J. M. G.*

γῆν. τὰ μὲν ϛαφρύχια, φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμυ· τὰ δὲ ἄνω ὀπιπολάζοντα, φύσαλλοι, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ βυπρήσεις, καὶ ἀκοντίαι, καὶ [a] ἀμφίσβαιναι, καὶ δράκοντες, καὶ σκορπίων γένος διττὸν, τὸ μὲν ἕτερον ὀπίγειόν [b] τε καὶ πεζὸν, ὑπέρμεγα, καὶ πολυσφόνδυλον, θάτερον δὲ ἐναέριον, καὶ πτηνὸν, ὑμενόπτερον δὲ οἷα ταῖς [c] ἀκρίσι, καὶ τέττιξι, καὶ νυκτερίσι τὰ πτερά. τοιαῦτα ὄρνεα πολλὰ [d] ὀπιπτόμενα, οὐκ εὐπρόσιτον ἀπεργάζεται [11] τὴν Λιβύην ἐκείνην.

partim ſubmerſi, nido in arenae receſſibus defoſſo; alii in ſummo verſantur, bufones, & aſpides, & viperae, & ceraſtae, & bupreſtae, & jaculi, & amphisbaenae, & dracones, & ſcorpionum genus duplex, terreſtre alterum, pedeſtre, ingens, vertebras (*in cauda*) habens plures; aërium alterum & volucre, membranaceis quidem alis, quales ſunt locuſtis, & cicadis & veſpertilionibus alae. Id genus volucres oberrantes multae difficilem acceſſu reddunt illam Libyam.

Τὸ δὲ δὴ πάντων ἑρπετῶν δεινόταλον, ὧν ἡ ψάμμος τρέφει, ἡ δίψας ἐστὶν, ὄφις ἐς πάνυ μέγας, ἐχίδνῃ ὅμοιος, τὸ δῆγμα βίαιος, τὴν ἰὸν [e] ταχὺς, ὀδύνας μὲν [f] ἀλήκτους ἐπάγων εὐθύς· ἐκκαίει τε γὰρ, καὶ σήπει, καὶ πίμπρασθαι ποιεῖ, καὶ βοᾶσιν, ὥσπερ οἱ ἐν [g] πυρὶ κείμενοι. τὸ δὲ μάλιϛα καλαπονῆν, καὶ καλατρύχον αὐτὸς, ἐκεῖνό ἐστιν, ὁμώνυμον πάθος τῷ ἑρπετῷ. διψῶ-

4. Beſtiarum vero, quas ea nutrit arena, importuniſſima eſt dipſas, ſerpens non ita magnus, viperae ſimilis, morſu violento, veneno craſſo, immedicabiles ſtatim dolores adferens. Nam exurit, & putredinem inducit, & ut ardeant *morſi* efficit. Itaque clamant, ut qui in igni jaceant. Quae autem maxime illos conficit atque atterit, illa eſt affectio, a qua nomen accepit be-

a Ἀμφίσβαιναι] Ἀμφίσσαιναι W. b Τε] Τι W. c Ἀκρίσι] Ex emendatione *Soulii*, Ἰκτῖσι Edd. & M. d Ἐπιπτόμενα] Bene *S.* Ἐπιστάμενα Edd. illa priores. e Ταχὺς] Sic Edd. omn. & M. ταχὺς. *Solan.* f Ἀλήκτους] Ἀλέκτους W. ſed ſupra eſt ἡ. g Πυρὶ] Πυρᾷ W. L. Ἐν πυρᾷ *Fl.*

47. Φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμυ] Credo, hic eſt ille apud *Lucanum* 9, 715. *Concolor exuſtis atque indiſcretus arenis Ammodytes*, quem in Hammoditen quaſi poſtliminio mutatum nuper nolim. Eſt omnino *Troglodytis* analogus *Ammodytes*, ὑποδὺς τὴν ἄμμον. Quod ὀδύτω dicas, poſteriore parte compoſiti, quaſi *viatorem arenae*, nimis generale eſt, & omnibus commune harum regionum ſerpentibus. *J.M.G.*

50. Βυπρήσεις] Βέπρησις eſt animalculum ex canthazidum genere, ſic dictum, quod in herba a bobus devoratum eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat. *Nicand. Plin.* *F.G.*

55. Ἰκτῖσι] Notandum eſt ἰκτίδας ſeu viverras abſurde poni inter animalia. Itaque pro ταῖς ἰκτῖσι καὶ τίττιξι, i. e. *viverris & cicadis*, omnino legendum ταῖς ἀκρῖσι & τίττιξι, *locuſtis & cicadis*, quod miror vidiſſe neminem. *Bochartus* de Animal. Sacr. ſcript. part. 2. L. IV. c. 29. *Almel.*

Ἰκτῖσι, καὶ τίττιξι] Si ἰκτὶς non alius animalis quam viverrae nomen eſt; non poteſt profecto hic locum habere. *Bochart.* ſummi ſane viri, ἀκρῖσι, nimis a ſcriptura & ſono vocis ἰκτῖσι recedit. Spem inveniendi melius quiddam videtur prope intercipere *Plinius* 20. 61. ſ. 81. *Veſpertilioni membranaceae pinnae uni.* Sed ſcilicet conferendus etiam eſt alter locus II, 39. ſ. 94. *Membranis volant* (i. e. ὑμενόπτερα ſunt) *fragilibus inſecta, humentibus hirundines in mari, ſiccis inter tecta veſpertilio.* Nimirum *hirundines* illae *in mari*, & *piſces* alii plures volant & ipſi: vid. *Aelian.* de Animal. 9, 52. Πέτονται ἰχθύες ὅταν διώκωσι, καὶ ἐξάλλονται ἀπὸ θαλάττης, αἵ τε τἀθυῖδες καὶ οἱ λίβακες οἱ θαλάττιοι, καὶ ἡ χελιδὼν ἡ πελαγία κ. τ. λ. Quae cum ita ſint, puto Lucianum dediſſe τοῖς ἰχθῦσι, καὶ τίττιξι ἐν νυκτερίσι. Corruptio contigiſſe potuit inter dictantem, qui adſpiratas tenuius juſto pronuntiaret, & exeipientem. Tolle enim adſpiratas, & υ pronuntia exilius, ut ſolent Jotaciſtae, & pro ἰχθῦσι exiſtet ἰκτῖσι. Ita in Ἑταιρ. VII. poſt med. ἀκριμύκτισας legitur, quod ἀκριμύχθισας fuiſſe, non ſine cauſſa ſuſpicatur V. C. *Jenſius.* *J.M.G.*

Ἰκτῖσι] *Viverris* Bened. verte *milvis*. *F.G.* Certe ridiculum erat viverris alas tribuere. Sed nec milvorum alae hic conveniunt; vid. notam noſtram ſeq. *J.F.R.*

Ἀκρῖσι] (*Bochartus* recte emendat ἀκρῖσι. vide omnino noſtrum ſupra Mus. C. 1. *Kuſt.*) In omnibus Impr. & ipſo M. legebatur ἰκτῖσι. *M. du S.*

Ἀκρῖσι] Dedi hoc *Solano*, & conſuetudini ἀκρῖσι ac τίττιξι conjungendi; nam ut ἰχθῦσι non poſſim recipere.

bestia. Sitiunt nempe supra modum: quodque maxime mirum est, quo plus biberint, tanto magis potum appetunt, multoque magis intenditur eorum bibendi cupiditas: nec unquam sitim exstinxeris, neque si Nilum ipsum, totumve Istrum ebibendum iis praebeas; sed ipsa illa irrigatione morbum accendas, velut si quis oleo exstinguere ignem tentet.

5. Ajunt medicorum filii istam esse caussam, Venenum illud crassum potu deinde dilutum, moveri celerius, quippe quod liquidius sic fiat, & diffundatur maxime.

6. Equidem neminem vidi, cui hoc acciderit, neque, Di boni! videam hominem talibus cruciatum suppliciis. Sed, bono consilio, pedem nunquam omnino intuli in Libyam. Sed Epigramma audivi, quod in ipso se legisse cippo viri hoc modo defuncti sodalium aliquis mihi dixit, qui e Libya, sic narrabat, dum Aegyptum transit, iterque facit ad Syrtim majorem,

σι γὰ εἰς ὑδροκολήν· καὶ τὸ παραδοξότατον, ὅσῳπερ ἂν πίνωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ ποτοῦ. καὶ ἡ ἐπιθυμία πολὺ πλέον ἐπιτείνεται αὐτοῖς. οὐδ' ἂν σβέσειάς ποτε τὸ δίψος, οὐδ' ἢν τὸν Νεῖλον αὐτὸν, ἢ τὸν Ἴστρον ὅλον ἐκπιεῖν παράσχῃς, ἀλλὰ προσεκκαύσεις ἐπάρδων τὸ νόσον, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐλαίῳ καίοντι χαλασθεννύοι.

Λέγουσιν ἰατρῶν παῖδες ἐκείνην τὴν αἰτίαν εἶναι, ταχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, [h] ἐπειλα δευόμενον τῷ ποτῷ, ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον, ὡς τὸ εἰκὸς, καθιστάμενον, καὶ ὅπλειστον διαχεόμενον.

Ἐγὼ μὲν οὐδένα τοῦτο πεπονθότα εἶδον· μηδὲ, ὦ θεοὶ, ἴδοιμι οὕτω κολαζόμενον ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπέβην τῆς Λιβύης τὸ παράπαν, εὖ ποιῶν. Ἐπίγραμμα δέ τι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἑταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς ὅτι τῆλης ἀνεγνωκέναι, ἀνδρὸς ὅτου ξυποθανόντος, [i] ὃς ἐκ Λιβύης, ἔφη, ἀπιὼν εἰς Αἴγυπτον, παρὰ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐποι-

[h] Ἔπειλα δδύόμδυον] Ἐπιδιψιλδύόμδυον marg. A1. L. & G. Vulgatum servant Edd. & M. [i] Ὅς] Sic Edd. omn. In M. omiss. sed ὡς supra scriptum a recentiore manu.

pere, suadet tam articulus ταῖς, jam recte respondens tribus femininis; quam quod sequitur, his avibus infestam Lybiam; quod de *piscibus* minime praedicari potest. *J.F.R.*

62. Ταχὺς] Quid hoc sit, quave ratione cum sequentibus conciliari possit, medicis quorum ea est provincia, inquirendum relinquo. Ego interim lego ταχὺς; nec me movet quod mox c. 5. diserte ταχὺν dicat; ibi enim alia ratio est. Hic celeritatem, illic naturam veneni notat. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἰὸν ταχὺν] Etsi c. seq. ταχὺν τὸν ἰὸν ὄντα omnino recte legitur, quod expressis verbis addit, id potu dilui, & ταχὺς etiam aliter defendi potest, ut exponatur *tumens veneno*, veluti *Ovid.* de *Pythone* serpente III. Met. 33. — *corpus sumet omne veneno*; tamen ταχὺς hic praeferrem, propter adjuncta βιαιότατος, & ὠδὺς, inter quae ταχὺς positum languet. Nihil tamen contra libros ausus sum, ut *Solanus* π. jam delerit. *J.F.R.*

64. Πίμπραται ποσὶ] Conf. Rev. *Jac. Elsn.* ad *Act. Ap.* XXVIII. 16. Et Cl. *L. Bos* ad eadem Acta, p. 90. *J.F.R.*

77. Ταχὺν τὸν ἰὸν ὄντα] De dipsadibus, caussam inextinguibilis sitis esse, quae ex morsu dipsadis oriatur, ait Lucianus ex sententia medicorum, ταχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, ἔπειλα δευόμενον τοῦ ποτοῦ ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον ὡς τὸ εἰκὸς καθιστάμενον, καὶ ἐπὶ πλεῖστον διαχεόμενον. *Quod crassum cum sit venenum, quando postea potu madefit, celeriter movetur, humidius, ut vero simile est, redditum, & latissime diffusum.* sic interpres, nec male. Sed pro ἔπειλα δευόμενον, elegantius vetus codex, ἐπιδιψιλαδόμενον ποτῷ, *abundanter potu irrigatum.* Nam ἐπιδιψιλεύω est largiter & copiose praebeo. *J.G.G.*

86. Ἐπὶ τήλης] Columna sive basis cui affixa statua: in basi planicies apta inscriptioni quam planiciem *Strabo* lib. 14. vocat τὸ πλατὺ τῆς βάσεως. Tangit *Theophr.* Char. περὶ μικροφιλοτιμίας. *J.B.*

87. Ὡς ὁπὸ Λιβύης] In M. omissum prius fuerat, sed additum est ὡς a recentiore manu, quod & Impr. omnes praeferunt. Corrupte omnino; nam de *sodali Luciani* sermo est, non de *viro morsu dipsadis confecto.* unde ego ὡς reponendum duxi. *M. du S.*

Ὅς ὁπὸ Λιβύης] Recepissem ὡς vel contra libros, si summa necessitas id postularet; at quum ὡς sic satis commode intelligi queat, non statim cum *Soulio* ὡς rescripsi sine auctoritate; sed quum nonnulli mox etiam ποσὶν habeant, suspicio tamen subest eosdem & ὡς voluisse; quod si itaque ποσὶν adripias, tum ὡς quoque necessario recipiendum erit. *J.F.R.*

[a] ἐποιεῖτο τὴν πορείαν· οὐ γὰρ εἶναι ἄλλως. ἔνθα δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν, ὡς δοκεῖ τῇ νήσῳ, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλύσμαλι, καὶ στήλην ἐφεστάναι, δηλοῦσαν τὸν ὀλέθρου τὸν τρόπον. κεκολάφθαι γὰρ ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μυός τινα, οἷον τὸν Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, καὶ ἀρυόμενον τοῦ ὕδατος, ὡς οἱ [b] δῆθεν τὸ θηρίον [c] δὲ, τὸν δίψαδα, ἐμπεφυκὸς αὐτῷ [d] περισπειρᾶται τοῖς ποσὶ, καί τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καταχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. πλησίον δὲ [e] ὠὰ κεῖσθαι οἷα τῶν στρουθῶν ἐκείνων, οὓς ἔφην θηρᾶν τοὺς Γαραμάντας. γεγράφθαι δὲ πρὸς τῷ πίνακι καὶ ἐπίγραμμα, οὐ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἰθοπα ἶδε
Μηδαμὰ [f] κοιμίσαι δίψαλέην ὀδύνην.
Καὶ Δαναοῖο κόρας [g] τοῖον πίθον οὐκ ἀναπλῆσαι,
Αἰὲν ἐπαντλεύσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

ἔτι καὶ ἄλλα ἔπη τέτταρά ὅσα περὶ τῶν ὠῶν, καὶ ὡς ἀναιρούμενα αὐτὰ, ἐδήχθη. ἀλλ' οὐκ ἔτι μέμνημαι ἐκείνων.

Συλλέγουσι δὲ ἄρα τὰ ὠὰ, καὶ ἐσπυδάκασι περὶ αὐτὰ οἱ βέλοικοι, οὐχ ὡς φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶνται κενώσαντες, καὶ ἐκπώματα ποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν.

(neque enim posse aliter) ibi in monumentum incidit, ad oram maris, in ipso litore: hic adstare, ait, columellam, quae rationem interitus declaret. Insculptum enim in illa hominem, qualem pingunt Tantalum stantem in litore, haurientemque de aqua, bibendi nempe gratia. Bestiam vero dipsada adhaerescentem ac pedi implexam, & mulieres quasdam, aquam adferentes simul multas, ea hominem perfundere. In proximo autem ova jacere, qualia illorum struthiocamelorum, quos venantur, ut dixi, Garamantes. Adscriptum autem esse epigramma . . nihil vero prohibet ipsum recitare,

Fallor, an haec talis de nigro accensa veneno,
Tantale, vexavit te sine fine sitis.
Tale olim, proles Danai numerosa, replere
Frustrato te hausta vas voluisse, reor.

Adhuc alii versiculi quatuor sunt de ovis, & ut, dum tollit illa, morsus sit; sed eorum non amplius memini.

7. Colligunt nimirum ova illa accolae non cibi modo caussa, sed evacuatis etiam sutuntur in supellectile, & pocula sibi inde faciunt, cum fingere de luto non possint, quod

[a] Ἐποιεῖτο] Ποιεῖται W. &c. *Fl.* idque etiam adscriptum marg. *Ar.* [b] Δῆθεν] Δὴ marg. *Ar.* [c] Δὲ] Δὴ W. [d] Περισπειρᾶται] Sic *J. Ald. Fr. B. H. P. S.* Περισπείρεται *Fl.* [e] Ὠὰ] W. ὠὰ cum puncto subscripto, & sic semper. [f] Κοιμίσαι] Κοιμῆσαι W. Vulgatae favent *J. Fl.* [g] Τοῖον πίθον] W. aliter, vid. notas.

89. Οὐ γὰρ εἶναι] I. e. ἔξεσθαι, licere. *F.G.*

97. Περισπειρᾶσθαι] Περισπειρᾶσθαι augmento deleto dederat in *J. Solan.* & sic etiam scribit *Steph.* hunc Luciani locum adferens; unde tamen minime conficio, *Stephanum* quoque ita corrigere; quia forsan praesenti infin. usus est ad phrasin indicandam, non ipsa Luciani verba; nam ne Dialogum quidem addit. Quare, quum praeteritum infinitivi hic nihil habet absurdi, quandoquidem & κεκολάφθαι praecessit, & mox γεγράφθαι etiam sequitur, ego nihil mutaverim. Sic vero praeteritum verbi σπειράω formari, vid. infra *Navig.* c. 2. f. ubi συνεσπειραμένον, & supra *Philopsf.* c. 22. ἐσπειραμένον. *J.F.R.*

4. Τοῖα] Interpres dum legit υἱοῦ pro ἰοῦ. nescio quem patrem Tantali facit. Rectius *Tantalus hoc patitur nigri pravitate veneni.* *J.B.* Versus *Bourdelotii* in *pravitate* claudicat. *J.F.R.*

7. Τοῖον πίθον] W. Τὰς τὸν πίθον οὐκ ἀναπλήσειν ἐπιστάλοῦσαι (sed exstitit puto in Mss. ἐπαντλούσας: nam alia manus jota fecit, extrita alia litera) Haec in ferculo literario *J. Jens.* *J.F.R.*

28. Νίκανδρον] Hujus opera ad nostram usque aetatem pervenerunt. *M. du S.*

Ibid. Πρὸς Νίκανδρον] Cujus versiculi in Theriacis a 339. inde conferri cum hoc libello merentur, ut & *Lucani* 9, 738. seqq. Pluscula sane sunt, de quibus nec inter poëtas, nec ipsis cum nostro satis convenit. *J.M.G.*

31. Φύσεις] Sic *Polyaen.* plur. num. Strat. IV. p. 267. B. W. tamen φύσιν habet. *M. du S.* Ac *Diod. Sic.* centies.

quod nova arena illorum solum est. Si vero satis magna inveniantur, etiam pilei ex unoquoque ovo bini parantur. Dimidiatum enim ovum unumquodque capiti cum sufficiat, pileus est.

8. Ibi ergo insidiantur apud ova Dipsades: & cum accedit homo, prorepentes de arena, mordent miserum: at illi eveniunt illa quae paullo ante dicta sunt, ut bibat semper, & magis sitiat, & nunquam satietur.

9. Haec, ita me Jupiter, non contendendi quodam adversus Nicandrum Poëtam studio a me dicta sunt, neque uti vos cognoscerotis, non nihil me curae in discendis serpentium Libycorum ingeniis posuisse. Ista enim Medicorum magis laus fuerit, quibus scire talia necesse est, ut etiam depellere illa ex arte possint. Verum ego mihi videor, ac, per ego vos amicitiae praesidem *Jovem rogo*, nolite offendi transsumta a bestiis imagine, similiter erga vos affectus, atque illi a dipsade morsi ad potum affecti sunt. Quo frequentius enim prodeo in conspectum vestrum, tanto magis ejus rei sum cupidus, sitisque me urit, quae reprimi nullo modo potest, nec unquam illo satiari potu mihi posse videor. Nec injuria.

εἰ γὰρ ἔχουσι κεραμεύειν, ἆρα τὸ ψάμμον εἶναι ἡ γῆ. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὑρεθείη, καὶ ὅλα γίγνοιτο) δύο ἐκ τοῦ ὠοῦ ἑκάστου· τὸ γὰρ ἡμίτομον ἑκάτερον ἐποχρῶν τῇ κεφαλῇ, πῖλός ἐστιν.

Ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ Διψάδες πρὸς τὰ ὠά, καὶ ἐπειδὰν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τῆς ψάμμου ἐξερπύσασαι, δάκνουσι τὸν κακοδαίμονα· ὁ δὲ πάσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν εἰρημένα, πίνων ἀεί, καὶ μᾶλλον διψῶν, καὶ πιμπλάμενος ἀδέπτου.

Ταῦτα ἐγώ, μὰ Δία, πρὸς Νίκανδρον τὸν ποιητὴν φιλοτιμούμενος διεξῆλθον, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς μάθοιτε ὡς οὐκ ἀμελὲς γεγένηταί μοι, Φύσεις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν εἰδέναι, ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαινος εἴη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ μὴ τέχνης ἔχοιεν. ἀλλά μοι δοκῶ (καὶ πρὸς Φιλίου μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν) ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνα πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέντες ὑπὸ τῆς Διψάδος. ὅσῳ γὰρ ἂν θᾶττον παρίω εἰς ὑμᾶς, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγομαι τοῦ πράγματος, καὶ τὸ δίψος ἄκρατον ὑπεκκαίεταί μοι, καὶ ἔοικα οὐδ' ἐμπλήσεσθαί ποτε τοῦ τοιούτου ποτοῦ, καὶ μάλα εἰκότως. πῶς γὰρ ἂν ὕστερον δίκη-

---

19. Πῖλοι] Εἶδον τοιαῦτα, καὶ ἐν ψάλλῃ τὸ λεγόμενον. M.

31. Φύσεις] Δύνανται * καὶ ὕστερος εἶναι, ἢ ὕστερος· ὡς οὐκ ἀμελὲς πρὸς τὸ εἰδέναι τὰ φύσεις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν γενόμενά μοι. δηχθέντων δέ. M.

34. Ἀλλά μοι δοκῶ, καὶ πρὸς Φιλίου μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν, ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς] Benedictus: *Ac mihi videor, per Phidiam, ne hanc imaginem ferinam inique animo feratis, eodem modo erga vos affici.* Quid hic Phidias? Quis unquam per istum statuarium juravit? Mſ. optime & certissime πρὸς Φιλίου, per Deum amicitiae & amoris praesidem. Ostensurus magnitudinem sui erga eos studii per Φιλίου Ζῆνα, cujus & alibi meminit, jurat, se illorum majore indies flagrare studio, quo saepius eos videat, eo saepius videre desideret. vide *Suidam* in Φίλιος. At εἰκὼν θηριώδης est similitudo a feris sumpta. J.G.G.

35. Φιλίου] Sic praeter Mſ. Gr. L. & *Veneta* secunda. In M. & reliquis Edd. prave legitur Φειδίου, nisi quod in J. est Φιλίου. M. du S.

41. Ἄκρατον] Ἄκριτον habent C. Grm. ἄκριτον. G.

* Quae his uncinulis inclusa sunt ad compendia codicis quam proxime potui accommodavi: nec quid sibi velint satis ullioquor. M. du S

Pro priore ὕστερος legit φίσεως. J. J. Weitbm.

ties. J. F. R.

a. Ἡσίο-

---

b Φύσεις] Φύσιν W. Vulgatum tenet *Fl.* cum cett. M. male. *k* Δυσχεράνητε] Sic Edd. recte cum M. Δυσχέρητε male *V*1. & 2. *l* Ἄκρατον] Bene M. *Fl.* &c. Alii ἄκριτον, ajunt *Coll.*

διειδεῖ τε καὶ καθαρῷ ὕδατι ἐντύχωμι; ὥστε σύγγνωτε, εἰ δηχθεὶς καὶ αὐτὸς τ ψυχὴν ἡδίστῳ τούτῳ καὶ ὑγιεινοτάτῳ τῷ δήγματι, ἐμφορεῦμαι χανδὸν, ὑποθεὶς τῷ κρουνῷ τ κεφαλήν· εἶη μόνον μὴ ὀπιλείπειν τὰ παρ' [a] ὑμῶν ὀπορρέοντα, μηδὲ κυθεῖσαν τ σπουδὴν τ ἀκροάσεως, κεχηνότα ἔτι καὶ διψῶντα [b] καταλείπειν· ὡς δίψυς γε ἕνεκα τοῦ μὴ πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲν ἂν ἐκώλυε πίνειν ἀεί. καίτοι γ' τ σοφὸν Πλάτωνα, Κόρον οὐδεὶς τ καλῶν.

Ubi enim in aquam pellucidam adeo & puram incidam? Itaque ignoscite, si morsus & ipse in animo meo morsum istum suavissimum saluberrimumque, pleno me hausto, caput salienti supponens, ingurgitem. Modo illud mihi contingat, ne, quae a vobis adfluunt, deficiant, nec exhaustum vestrum audiendi studium hiantem me & sitientem desituat. Quantum quidem ad meam vestri sitim attinet, nihil obstat, quo minus semper bibam. Platone enim auctore sapientissimo, Pulchrorum nulla satietas.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

Ἀλλὰ ποιητὴν μὲ ἄριστον εἶναί σε, Ἡσίοδε, καὶ τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβεῖν μετὰ τ δάφνης αὐτός τε δεικνύεις ἐν οἷς ποιεῖς, ἔνθεα γάρ, καὶ σεμνὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν οὕτως ἔχειν· ἐκεῖνο δὲ ἀπορῆσαι ἄξιον, τί δήποτε προειπὼν ὑπὲρ σαυτοῦ, ὡς ἀρα τοῦτο λάβοις τ θεσπέσιον ἐκείνην ᾠδὴν παρὰ τ θεῶν, ὅπως κλείοις καὶ ὑμνοίης τὰ παρελημλυθότα, καὶ θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα, θάτερον μὲν καὶ πάνυ ἐντελῶς ἐξενήνο-

VErum enimvero poëtam quidem optimum esse te, Hesiode, idque a Musis te una cum lauro accepisse, ipse quoque tuis in carminibus ostendis: divina enim omnia atque augusta: & nos, ita rem se habere, credimus. De illo vero disceptare fas fuerit, quid tandem sit, quod cum de te ipso praedixisses, hanc te ob caussam divinum illud a Dis carmen accepisse, uti celebrares cantaresque praeterita, ac divinares futura; alterum quidem, idque perfecte omnino perfecisti, Deorum ge-

a Ὑμῶν] Sic *Fl. H. P. B.* &c. Ἡμῶν male *J.* & *V2.* b Καταλείπειν] Rescriptum ex W. Καταλιπεῖν Edd.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ] Διάλογος *Fl.* & *Schol.* Vulgatum tenet ceteras & *Coll.*

ΗΣΙΟΔΟΝ] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τ τῶ Λυκιανοῦ ἰδέας καὶ ἀγχινοίας. *G.*

2. Ἡσίοδε] *Hesiod.* Theog. 30. *M. du S.*

3. Μετὰ τ δάφνης] Vid. *Hesiod.* Theogn. p. 30. & seqq. de qua tamen, an Hesiodea sit, fuere, qui dubitarent. (*Paus.* IX. p. 581.) sed genuinam probat Cl. *Clericus* ex *Herad.* II. 53. quem vide ad titulum operis, & vs. 211. *M. du S.*

8. Κλείοις] Hinc patet Lucianum legisse κλείοιμι pro κλύοιμι vid. vs. 105. Totum autem versum ut nothum, nulla ratione reddita, respuit *Gujetus. M. du S.*

Ibid. Ὅπως κλείοις] Apud *Hesiodum* legitur κλύειν, suadente etiam metri ratione. Sed praestat totum locum apponere Theog. 30. seq.

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
Δρέψασαι θητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θείην, ὥστε κλύοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα
Καί μι κέλονθ' ὑμνεῖν κ. τ. λ.

J. M. G.

4. Ἔνθεα] Θεῖα πνεύματος πανσόφου. *V.*

23. Τήλεφον] Quis unquam fando audivit Telephum inter *vates* habitum? Corrupta itaque haec vox. sed quid reponendum sit, non aeque proclive est divinare. De *Polyido* vel ex Nostro constat vaticinatum esse; vide

generationibus enarrandis, usque ad prima illa Chaos, Tellurem, Caelum, & Amorem: insuper etiam mulierum *commemorandis* virtutibus, & praeceptis agriculturae, & quae de Pleiadibus, ac de temporibus arandi, messis, navigationis, reliquarumque rerum omnium, *dici possunt*: alterum vero, quod multo utilius futurum erat vitae, & Deorum muneribus magis simile, dico autem futurarum rerum praedictionem, plane non ostendisti, sed parte illa simpliciter oblivioni tradita, nusquam tua in poësi vel Calchantem, vel Telephum, vel Polyïdum, vel Phineum adeo imitatus es, qui non consecuti illud a Musis, tamen divinarunt, nec oracula reddere consulentibus dedignati sunt.

2. Itaque trium horum criminum in uno adhaerescas omnino necesse est. Aut enim, quantumvis id dictu amarum sit, mentitus es, cum non promiserint tibi Musae futura praedicendi facultatem: aut illae dederunt, sicut fuere pollicitae, at tu prae invidia occultas, in sinuque *absconditum* servas munus, non impertiens illud indigentibus: aut scripta quidem tibi sunt etiam in hoc genere multa; tu vero nondum ea saeculo tradidisti, cum usum eorum ad nescio quod aliud tempus reponas. Illud enim neque ausim dicere, Musas, duo tibi praestare

χας· θεῶν τε [a] γενέσεις διηγήμενον ἄχρι
καὶ τῶν πρώτων ἐκείνων, χάους, καὶ γῆς, καὶ
ἔρωτος· ἔτι δὲ γυναικῶν ἀρετὰς, καὶ ὑφηνέσεις γεωργικάς· καὶ ὅσα
περὶ Πλειάδων, καὶ ὅσα περὶ καιρῶν ἀρότου,
καὶ ἀμήτου, καὶ πλοῦ, καὶ ὅλως τῶν ἄλλων
ἁπάντων. Θάτερον δὲ, καὶ ὁ χρησιμώτερον
ἦν τῷ βίῳ πολλαπλοῦν, καὶ θεῶν δωρεαῖς
μᾶλλον ἐοικὸς, λέγω δὲ τῶν μελλόντων
προαγόρευσιν, οὐδὲ τὴν ἐχὴν ἐξαπέφηνας,
ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο πᾶν λήθῃ παραδέδωκας, οὐδαμοῦ τοιήσεως ἢ τοῦ Κάλχαντα, ἢ τὸν Τήλεφον, ἢ τὸν [b] Πολυΐδον, ἢ καὶ
Φινέα μεμησάμενος, οἳ μηδὲ παρὰ Μουσῶν
τούτου τυχόντες, ὅμως προεθέσπιζον, καὶ
οὐκ ἄκριτον χρᾶν τοῖς δεομένοις.

Ὡς ἀνάγκη σοι τῶν τριῶν τούτων αἰτιῶν
μιᾷ γε πάντως ἐνέχεσθαι. ἢ γὰρ ἐψεύσω, εἰ
καὶ σμικρὸν εἰπεῖν, [c οὐχ] ὡς ἐπισχομένων
σοι τῶν Μουσῶν καὶ τὰ μέλλοντα προλέγειν δύναται· ἢ αἱ μὲν ἔδοσαν ὥσπερ ὑπέσχοντο, σὺ
δὲ ἐπὶ φθόνῳ ἀποκρύπτεις, καὶ ἐπὶ κόλπου φυλάττεις τὴν δωρεὰν, οὐ μεταδιδοὺς αὐτῆς τοῖς δεομένοις· ἢ γέγραπταί μοί σοι καὶ
τὰ τοιαῦτα πολλὰ, οὐδέπω δὲ αὐτὰ τῷ
βίῳ παραδέδωκας, οὐκ οἶδα εἰς ὅν χρόνον
τινὰ ἄλλον ταμιευόμενος τὴν χρῆσιν αὐτῶν.
ἐκεῖνο μὲν γὰρ οὐδὲ τολμήσαιμ' ἂν εἰπεῖν, ὡς
αἱ Μοῦσαι δύο σοι παρέζειν ἐπισχόμεναι,

τὸ

a Γενέσεις] Γένεσιν W. Vulgatae adsentitur *Fl.* b Πολυΐδον] Πολύιδον W. male. c Οὐχ ὡς] Sic Edd. Οὐκ pejus *P. H.* In W. abest οὐχ.

36. Εἰς ὃν καιρόν τινα] Ὑπέφυσεν τῷ εἰς ὅντινα ἄλλον καιρὸν, ἵνα ἀβεπαλλῇ τὸν λόγου νοῦσον, ὡς ἐν τῷ, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο. ὁπόταν οἱ ῥήτορες εἰ καὶ μὴ δι' ἓν ἄλλο ὑπερθέντες εἶπωσιν, εἶτι χρὴ Ἑρμογένει πιστεύειν. *V.*

de Ὀρχ. c. 49. De *Phineo* narrant etiam Poëtae in caecitatis solatium concessam ei fuisse divinandi peritiam. *M. du S.*

Ibid. Πολυΐδον] Conf. supra *de Salt.* c. 49. ubi quoque sic scribitur. *J. F. R.*

29. Ὡς ἐπισχομένων] Locus corruptus in Impr. οὐχ ὡς . . . In W. deest οὐχ, & a recentiore manu super inductum ὡς. Donec aliquid melius inveniatur, dele illud οὐχ. *M. du S.*

Ibid. Οὐχ ὡς ἐπισχομένων] Aut abundare ὑ ὡς videtur, aut deficere post ὡς verbum εἶπως vel simile. *J. M. G.*

Οὐχ ὡς] Si οὐχ deleas, salvum erit ὡς, quod saepissime πλεονάζειν, ac vel vehementius adfirmare, satis notum. At si tamen aliqua ratio habenda particulae οὐχ vel ὡς, lege ὥστε, & sic forsan adparebit, unde ὡς natum sit. Interim ut medicinae certiori locus relinquatur, servavi suspectam lectionem, sed uncis secluso negationem. *J. F. R.*

32. Ὑπὸ κόλπου] Et sic esse in *Fl.* aliisque, adscripserat *Solan.* Sed bene habet vulgatum, etsi ὑπὸ κόλπου frequentius alibi, ut *Alex.* c. 26. & 39. p. med. ac *Hermot.* c. 37. med, & 81. a. m. Nec non *Adv. Indoct.*

τὸ μὲ ἔδοσαν, ἐξ ἡμισείας δὲ ἀνεκαλέσαντο ἢ ὑποσχέσιν. λέγω δὲ ἢ τῶν μελλόντων γνῶσιν. ἢ ταῦτα πρότερον αὐτῷ ἐν τοῖς ἔπεσι [a] ὑπεσχημένοι.

Ταῦτα οὖν ὦ Ἡσίοδε τίνος ἄλλου, Ἡσίοδε, ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ μάθοι τις ἄν; [b] πρέπον ἦν ἂν, ὥσπερ οἱ θεοὶ δοτῆρες ἑάων εἰσὶν, οὕτω δὲ καὶ [c] ὑμῖν τοῖς φίλοις καὶ μαθηταῖς αὐτῶν, μὴ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖσθαι δὲ ὧν [d] ἴσε, καὶ λύειν ἡμῖν τὰς ἀπορίας.

ΗΣΙΟΔ. Ἐνῆν μὲν μοι, ὦ βέλτιστε, ῥᾳδίαν ἀποκρίσιν ἀποκρίνεσθαί σοι περὶ ἁπάντων, ὅτι μηδέν ὅστι τῶν ἐξαμφισβητουμένων ὑπ' ἐμοῦ, ἴδιον ἐμὸν, ἀλλὰ τῶν Μουσῶν. καὶ ἔχρην σε παρ' ἐκείνων τὸν λογισμὸν τῶν τε εἰρημένων καὶ τῶν παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ ὧν ἰδίᾳ ἠπιστάμην, λέγω δὲ τοῦ νέμειν, καὶ ποιμαίνειν, καὶ ἐξελαύνειν, καὶ βάλλειν, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα ποιμένων

pollicitas, alterum quidem dediſſe, ex dimidia vero parte promiſſionem ſuam, de futurorum cognitione loquor, revocaſſe; cum tamen prius illam in verſu pollicitae eſſent.

3. Iſta ergo numquid ab alio, Heſiode, quam ab ipſo te, aliquis poteſt diſcere? Decuerit enim, quemadmodum ipſi Dii bonorum ſunt auctores; ita etiam vos illorum amicos atque diſcipulos, cum veritate omni, quae noſtis enarrare, & ſi qua nobis videntur dubia, ea reſolvere.

4. HES. Licebat mihi, vir optime, facili reſponſione defungi de omnibus, nihil eſſe eorum carminum, quae a me confiata ſunt, mihi proprium, ſed Muſarum: ab his proinde rationem dictorum pariter & praetermiſſorum eſſe poſcendam: me vero de his, quae per me ſciebam, de paſcendo, inquam, curandoque grege, & exigendo, & mulgendo, reliquisque, quae paſtorum ope-

a Ὑπεχημένοι] Nil mut. Pl. Ald. Ὑποχόθμοι Pell. b Πρέπον] Πρέποι W. c Ἡμῖν] Sic S. A. M. Cett. ἡμῶν, male. d Ἴσε] Ἴσθι B1. Ἴσθι adpictum ejus margini.

50. Ἐνῆν μέν μοι] Δυνατὸν ἦν. V.

* Ἀμολγῶν] Ἀρμεγίων C.

58. Καὶ βάλλειν] Ἀμίλγειν. καὶ βάλλειν τὸ * ἀμολγεῖν. V.

doct. c. 12. Sed *Piſcat.* c. 36. etiam ut hic, ὑπὸ κόλπου ἔχων. Item infra *Navig.* c. 20. Θησεὺς ὑπὸ τῶν Ἑρμοῦ. *Alciphr.* l. Ep. 38. p. 176. ὑπὸ τῶν μῶν ἀγάπα κομιμένη χλανίσκιον. *Herodian.* III. 5. 11. μή τις ξίφος φέροι ὑπὸ κόλπου. *J.F.R.*

46. Δοτῆρες ἑάων] *Heſiod.* Theog. 46. 633. *M. du S.*

Δοτῆρες ἑάων] Δοτῆρες eſt *Theogoni.* 46. & *Homer.* Od. Θ, 325. Meminerimus ſubtilis doctrinae *Dan. Heinſii*; qui in Heſiodi opp. & dies c. 15. p. 154. *Artem*, inquit, *tradidit ipſis Prometheus. Ita dicuntur proprie in veteri Theologia Dii ſinguli, cum dona ſua largiuntur, quae alio nomine ἑὰ* (id ipſum nempe eſt *ſua*) *dicuntur, & ipſi δοτῆρες ἑάων.* Non excogitaſſe hoc videtur *Heinſius*. Sic enim *Euſtathius* ad Il. Ω, 528. Ἔστιν ἃ γένος ὑδατόεν ἡ λίμνη (ἑάων) εἶναι ὡς ἀπὸ τοῦ ἑὸν, τὸ ἴδιον. *J.M.G.*

47. Ἡμῶν τοῖς φίλοις] *Salm.* editor recte emendavit quod in Impr. ante eum erat, ἡμῶν. M. ὁμῶν, optime. *M. du S.*

63. Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω — ἀσυνολογίας] Haec verba non agnoſcit Interpres, vel, quod potius credo, eo quod illa non intellexerit, de induſtria ſuppreſſit. Sed procul dubio legendum eſt ἀπολογίας. *J.P.a G.*

Ibid. Οὐκ ἀπορήσω &c.] *Palmerius* conjecit legendum eſſe οὐκ ἀπορήσω πρός σε ποιμενικῆς ἀπολογίας. ſic editio Florentina: male in Mſ. & editis ἀσυνολογίας, ut recte doctiſſimus *Palmerius* vidit. *J.G.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐ ποιμενικῆς ἀσυνολογίας] Recte aggreſſus eſt hunc locum *Palmerius*; ſed an procul dubio tetigerit verum, quod putat, valde ambigo. Negari enim nequit, quin ad vulgatam ſcripturam propius accedat αἰτιολογίαν, quomodo ipſe diu eſt quum corrigendum ſuſpicatus fui, quam ἀπολογίαν, quod ille ſupponebat. Quin & ſignificatio vocis meae huc melius convenit, ſi modo examines, & ejus efficaciam ex Quintiliano huc compares. *J.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐ ποιμενικῆς ἀσυνολογίας] Jure ad hoc ἀσυνολογίας offenderunt Eruditi, quorum *Palmerius* conjecerat legendum ἀπολογίας, veram profecto aſſecutus ſcripturam. Prorſus enim ita habet editio Florentina. *J.F.*

64. Ἀσυνολογίας] Ἀπολογίας legendum videtur. Infra c. ult. ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μωρίας ὄφης. *F.G.*

Ἀπολογίας] Ex W. & Ed. Fl. uti legendum conjecerat *Palmerius*. In reliquis ἀσυνολογίας. Confer tamen

opera ſunt ac diſciplina, cauſſam dicere merito: Deas quidem ſua munera, quibuscumque voluerint, & in quantum decere putent, impertiri.

5. Interim tamen neque poëtica mihi apud te defenſio defuerit. Neque enim, puto, decet, a poëtis tenuiter nimis & minuto ſtudio repoſcere, ſyllabarum tenus omnium, perfecta omnino quae dixere, & ſi quid in ipſo poëſeos curſu non animadverſum effluat, acerbe illud exigere; verum ſcire, multa nos & modulorum cauſſa & ſoni inculcare. Quaedam autem carmen ipſum ſaepe, utpote levia *ac polita*, neſcio quomodo adſumit. At tu maximo nos noſtro bono is privatum, libertatem dico, & in fingendo poteſtatem. Et reliqua in poëſi pulchra non vides; ſed ramenta quaedam & ἔργα, καὶ μαθήματα; δίκαιος ἂν εἴην ἀπομερίτου ἀπολογείας. αἱ θεαὶ δὲ τὰς αὑτῶν δωρεὰς, οἷς τε ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἐφ' ὅσον ἂν οἴωνται καλῶς ἔχειν, μεταδιδόασιν.

Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω πρὸς σὲ καὶ ποιητικῆς [c] ἀπολογίας· εὖ γὰρ, οἶμαι, χρὴ καὶ τὸν ποιητὴν ἐς τὸ λεπτότατον ἀκριβολογεῖσθαι, ἀπαιτεῖν τε [f] τὴν συλλαβὴν ἑκάστην ἐντελῆ πάντως τὰ εἰρημένα, κἂν εἴ τι ἐν τῷ τῆς ποιήσεως δρόμῳ παρῤῥυὲν λάθῃ, πικρῶς τοῦτο ἐξετάζειν, ἀλλ' εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμεῖς, καὶ τὰ μέτρων ἕνεκα, καὶ τὰ εὐφωνίας, ἐπεμβάλλομεν. τὰ δὲ καὶ τὸ ἐπ' αὐτὸ πολλάκις λεῖα ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως παρορᾷ. σὺ δὲ τὸ μέγιστον ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν, ἀφαιρῇ ἡμᾶς, λέγω δὲ τὴν [g] ἐλευθερίαν, καὶ τὸ ἐν τῷ ποιεῖν ἐξουσίαν· καὶ τὰ μὲν ἄλλα, οὐχ ὁρᾷς ὅσα τῆς ποιήσεως καλά. [g] σκινδαλάμους δὲ, καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκ-

a Ἀπολογίας] Reſtitui ex W. marg. *Al.* & *Fl.* Ἀτοπολογίας male G. & Edd. vulgo. f Τὴν] Omittit *Fl.* g Σκινδαλάμους] Sic Edd. omnes & M. Σκινδάλμους corrigit *Solan.* aliique.

77. Σκινδαλάμους] Σκινδάλμους τὰς τῶν καλάμων λύσεις ἢ σκόλοπας, ἢ ἐπεξεργασίας τῶν ἀκμῶν. σκινδάλαμοῦσθαι. †τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν εὐθύνας ἐχόντων ‡ σκινδαλάμους τὸν λιπτολογίας. Ἀριστοφάνης δὲ τὸ νηφάλιος, λόγων ἀκμῶν σκινδάλαμους μαθήσομαι. *V.*

† Videtur hic omiſſum quod erat apud *Suidam*: ἐπὶ τῶν πλαγίων παροξύνεται. *J. Cler.* Quod etiam agnoſcunt C. G. *M. du S.*

‡ Σκινδαλάμους] Exc. G. σκινδαλμούς. In C. vero uti & hic ſcribitur.

men cum Ἀνακ. c. 3. ubi ἀντιλογίας ſcribitur. *Kuſterus* αἰτιολογίας *Gronovii* probat. *M. du S.*

68. Παραῤῥυὲν λάθῃ] Cl. *Hemſt.* margini adleverat videnda. *L. Bos* ad N. T. p. 273. Is igitur ad *Hebr.* 2. 1. ubi legas: μήποτε παραῤῥυῶμεν, docet id reddi non poſſe *perfluere*, quod de garrulis dicitur, & quod verbo λαῤῥῶ vel λαῤῥυῶ exprimi ſolet, ut *Plutarch.* habet de Garrul. p. 502. Dein ex hoc Luciani loco, εἴ τι — παρῤῥυὲν λάθῃ. i. e. *Si quid in poëſeos curſu per imprudentiam omiſſum fuerit*, aliisque, monet, idem eſſe quod ἁμαρτὼν & παραπαίσας, oppoſitum τῷ προσέχειν. idque ap. LXX. *Proverb.* III. 21. opponi τῷ τηρεῖν, ubi legimus: υἱὲ, μὴ παῤῥυῇς, τήρησον τὴν ἐμὴν βουλήν. Haec per compendium. *J. F. R.*

77. Σκινδαλάμους] Alias σκινδάλμους. *F. G.*

Σκινδάλμους] Antea ſcribebatur σκινδαλάμους. Ut emendationis ratio pateat, adi *Ariſtoph.* Nub. p. 130. E. & *Ran.* 250. D. *M. du S.*

Σκινδαλάμους] Σκινδαλμοὺς vocat *Ariſtoph.* Νεφ. 130. ubi docet Schol. proprie ſic dici τὰ λιπτότατα τῶν ξύλων καὶ τὰ τῶν καλάμων ξύσματα. Utitur etiam Βατραχ. 835. eadem orthographia & notione, pro ſubtilibus nugis. Poterat itaque alicui videri, forte hic etiam σκινδαλμοὺς eſſe reſtituendos. Verum non modo utriusque formae mentionem facit *Heſychius*: ſed eſt etiam, quod huc forte pertineat, in *Schol.* ad Νεφ. l. c. Τοῦτο δὲ (loquitur de nomine σκινδαλμὸς) ἐπὶ τῶν εὐθύνας ἐχόντων, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. Haec ad verbum ſignificant, dici σκινδαμοὺς & σκινδαλμοὺς ſed σκινδάλμους κ. τ. λ. Verum poteſt fieri ut de σκινδάλαμος & σκινδαλμὸς aliquid dicere voluerit *Scholiaſtes*, quod vel ipſe male explicaverit, vel corruperit alius. Caeterum eadem leguntur apud *Suidam* h. v. *J. M. G.*

Σκινδαλάμους] *Solani* emendationi adverſatur ſcriptura Scholiaſtae. Sed ſi & *Ariſtoph.* & ejus *Schol.* ad Nub. vſ. 130. inſpicias, videbis in *Ariſtoph.* σκινδαλμοὺς quidem ob metrum recte legi, omiſſo altero α. Verum *Biſetus* indicat ap. *Suid.* etiam σκινδάλαμοι legi; quod pro vulgata facit. *Heſych.* triplicem ſcriptu-

ἐκλέγεις, ϗ λαβὰς τῆ συκοφαντίᾳ ζητεῖς. ἀλλ' ὐ μόνος ταῦτα σὺ, ὐδὲ κατ' ἐμὲ μόνε, ἀλλὰ πολλοὶ ϗ ἄλλοι τὰ τῶ ὁμοτέχνε τῶ ἐμῶ Ὁμήρε καλακνίζεσι, λεπτὰ ὕτω κομιδῆ, ϗ μάλιστα μικρὰ ἄθλα διεξιόντες.

spinas eligis, ansasque quaeris calumniae? Neque vero solus tu talia, neque contra me solum, sed multi etiam alii *sunt*, *qui* Homeri, eandem artem professi, carmina vellicant, ita minuta omnino & valde exigua disputantes.

Εἰ δὲ ϗ χρὴ ὁμόσε χωρήσαντα τῆ αἰτίᾳ ϗ ὀρθοτάτῳ ἀπολογίαν ἀπολογήσασθαι, ἀνάγνωθι, ὦ ὗτος, τὰ ἔργα με, ϗ τὰς ἡμέρας. εἴσῃ γὰρ ὅσα ἐν τῷ ποιήματι τύτῳ, μαντικῶς ἅμα ϗ προφητικῶς προτεθέσπισταί μοι, τὰς ἀποβάσεις προδηλοῦντα τ γε ὀρθῶς ϗ κατ' καιρὸν πραττομένων, ϗ τ παραλελειμμένων τὰς ζημίας. ϗ τὸ,

6. Si vero opus est cominus congredi cum crimine, & eam dicere caussam quae verissima est, lege, tu homo, Opera mea ac dies. Intelliges enim, quot res in illo carmine, divine & tanquam a vate praedictae a me sint, quae exitus praesignificent cum eorum, quae recte & suo tempore peraguntur, tum illorum quae praetermissa sunt, noxas. Jam illud:

Οἴσεις δ' ἐν Φορμῷ, παῦροι δέ σε θηήσονται,

Corbe feres raro, *rarus tibi* & accolà *plaudet*:

ϗ πάλιν, ὅσα ἀγαθὰ θείεται τοῖς ὀρθῶς γεωργοῦσι, [a] χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο.

& rursus, quae bona recte colentibus agrum superfutura sint, utilissima vitae divinatio jure habeatur.

ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ὖν, ὦ θαυμασὲ Ἡσίοδε, ϗ πάνυ ποιμενικὸν [b] εἰρῆσθαί σοι, ϗ ἐπαληθεύειν ἔοικας τ τῶν Μουσῶν [c] ὀλίγου, αὐτὸς ὐδ' ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τ ἐπῶν δυνάμενος· ἡμεῖς δὲ, ὐ ταύτην τ μαντικὴν παρὰ σοῦ ϗ τῶν Μουσῶν [d] ἐμείμνωμεν. ἐπεὶ τά γε τοιαῦτα πολὺ μαντικώτεροι

7. LYC. Istuc quidem, vir admirabilis Hesiode, plane pro pastore a te dictum est, videresque confirmare illum Musarum adflatum, qui neque caussam dicere pro versibus possis. At non istam nos quidem divinationem a te ac Musis expectabamus: cum ad talia multo vobis diviniores sint rusti-

a Χρησιμ. — ΛΥΚ. Τοῦτο] Sic etiam M. cum Edd. *Gronovius* ΛΥΚ. transponit. b Εἰρῆσθαι] Εἰρῆσθαι *Fl.* Sed vulgatum praestat. c Ἐπαληθεύειν] Ἐπιθύειν *Fl.* male. Id tamen & adscriptum marg. *Alw.* d Παρὰ σοῦ ϗ τῶν Μουσῶν ἐμείμνωμεν] Παρὰ σοῦ ϗ τῶν Μουσῶν ἐμείμνωμεν *Fl.* male.

81. Καλακνίζεσι] Κνιτῶσι. *V.* Καλατόμουσι, παίλακοῦσι. *C.*

82. Ἄνευ] Τινά. ἢ ἄτερ. ἢ ἀθρήσιμα. ἢ ὀλίγα. *G.*

92. Φορμῷ] Φορμὸς, πραπαλυμμένον ἢ πλεκτὸν. ἀγχῶνος ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ εἰώθασιν ἐρίδας κομίζειν. *G.*

98. Καὶ πάνυ ποιμενικὸν εἰρῆσθαί σοι] Ἀντὶ τοῦ ἁπλούστατον ϗ κατὰ ποιμενικὸν εἰρῆσθαι. *V.*

ram adfert, dicens: Σκινδάλαμος, σκίλψ, τινὲς δὲ λέγε τῶ χ. χινδάλαμος (χνδάλαμος Ed. *Hag.* male, credo) ἄλλοι σκινδαλμός. Quare nil hic mutavi, etsi σκινδαλμοὺς usitatius. Habet nonnihil de hoc vocabulo *L. Bos* Obs. Crit. p. 186. Sed orthographiam etiam in medio relinquit. *J. F. R.*

79. Ἀλλ' ὐ μόνος ταῦτα σὺ] Ἀλλ' ὐ μόνος ταῦτα σύ. *Th. M.* Οὐ jam erat in Edd. nostris. *J. F. R.*

86. Ἔργα με ϗ τὰς ἡμ.] Antiquus ergo hic titulus. *M. du S.*

92. Οἴσεις &c.] *Hesiodi* Ἔργ. 480. *M. du S.*

95. Χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ὖν &c.] Sic procedit is locus in editionibus. Sed quid priora verba faciant ad praecedentem periodum, haud facile quis dixerit. Necessum est omnino, ut persona Luciani his omnibus praeponatur, quippe cujus manifeste apparet has voces esse, qui vult concedere vaticinationem esse utilissimam hominibus, sed longe contendit ab ea abesse Hesiodum, quum pastoralia quaedam monita conscriberet. Sic igitur posthac mutandae editiones. ΛΥΚ. χρησιμωτάτη ἐν τ. β. μ. νομίζοιτο. τοῦτο μὲν ὖν &c. Paulo ante etiam interpres vocem προδηλοῦντα vitiose accepit pro singulari accusativo *quum praesignificavi*, quae tamen est

ſtici ; & optime nobis de illis rebus vaticinentur , ſi pluat Deus , florentes futuros eſſe manipulos : (*meſſem copioſam*) ſi vero aeſtus invaleſcat, ſitiantque arva, fieri non poſſe , quin fames ſitim illorum conſequatur : nec oportere media aeſtate arare , alioquin nihil inde utilitatis exoriturum , fuſis fruſtra feminibus ; neque metendum ſpicam adhuc viridem , alioquin vanum inventum iri fructum. Neque ſane divinatione ad illud opus eſt, niſi obruas ſemina, & ligone armatus ſervus terram iis inducat, devoraturas aves, omnemque ſpem aeſtatis interceptam devoraturas.

8. Talia enim ſi quis praecepta dicat aut monita, non peccaverit; a divinatione autem multum abeſſe mihi hoc opus videtur, cujus ſit obſcura & nusquam nullo modo manifeſta ante cognoſcere. Quale eſt illud cum Minoi praedictum eſt, in dolio mellis ſuffocatum iri illius filium , & cum praeſignificata Achivis cauſſa irarum Apollinis, itemque anno decimo captum iri Ilium. Haec enim ſunt divinatio. Alioqui ſi iſta quoque *ſuperiora* ad divinationem aliquis re-

ε ὑμῖν οἱ γεωργοὶ, ϗ ἄριστα μαντεύσαιντ' ἂν ἡμῖν περὶ αὐτῶν, ὅτι ὕσαντος μὲ τοῦ Διὸς, εὐθαλῆ ἔσται τὰ δράγματα· ἢν δὲ αὐχμὸς f ἐπιλάβῃ, ϗ g διψήσωσιν αἱ ἄρουραι, ἀδημία μηχανὴ μὴ οὐχὶ λιμὸν ἑπακολουθῆσαι τῷ δίψει αὐτῶν. ϗ ὅτι ὑ μεσοῦντος θέρους χρὴ ἀρᾶν, ἢ οὐκ ἄν τι ὄφελος γένοιτο, εἰκῆ ἐγχυθέντων τῶν σπερμάτων· ὑδὲ ἀμᾶν χλωρὸν ἔτι τὸν στάχυν, ἢ κενὸν εὑρεθήσεσθαι τὸν καρπόν. ὑ μὴν ὑδ' ἐκείνο μαντείας δεῖται, ὡς ἢν μὴ καλύψῃς τὰ σπέρματα, ϗ θεράπων μακέλλην ἔχων ὀπιφοροίη τὴν γῆν αὐτοῖς, καλαπτήσεσθαι τὰ ὄρνεα, ϗ προκαλεδεῖται τὴν ἄπασαν τοῦ Διὸς ἐλπίδα.

Τὰ γὼ τοιαῦτα ὑποθήκεις μὲ, ϗ νουθέτησας λέγων, οὐκ ἄν τις ἁμαρτάνοι. μαντικῆς δὲ πάμπολυ ἀποδεῖν μοι δοκεῖ, ἧς τὸ ἔργον τὰ ἄδηλα, ϗ ὑδαμῆ ὑδαμῶς φανερὰ προγιγνώσκειν· ὥσωερ τὸ τῷ Μίνῳ προειπεῖν, ὅτι ἐν τῷ τοῦ μέλιτος πίθῳ ὁ παῖς h ἔσται i αὐτῷ k ἀποπεπνιγμένος, ϗ τὸ τοῖς Ἀχαιοῖς προμηνύσαι τὴν Ἀπόλλωνος ὀργῆς τὴν αἰτίαν, ϗ τῷ δεκάτῳ ἔτει ἁλῶσεσθαι τὸ Ἴλιον. ταῦτα γὼ ἡ μαντικὴ, εἰπεῖν ϗ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ

ε ε Ὑμῶν] Recte M. Fl. H. Fr. P. Ἡμῶν male F. f Ἐπιλάβῃ] Λάβῃ W. g Διψήσωσιν] Sic & Fl. cum cett. Διψήσουσιν W. h Ἔσαι] Recepi ex L. & W. in quo ἔσαι tamen ab altera manu, cum ἐσω ante legeretur, quod & Edd. obſidet. i Αὐτῷ] Αὐτοῦ Fl. k Ἀποπεπνιγμένος] Sic reſcriptum ex W. & Fl. Ἀποπνιγόμενος Edd. cett.

eſt pluralis & referenda ad ὕσω. Opſopoeus ad ipſum poema qui retulit *poëmate ſucceſſus manifeſtante laborum.* *J.G.*

Χρησιμοσύνης]. Nihil mutandum eſſe circa interpunctionem hujus loci, ſatis, puto, interpretatio noſtra oſtendit. *J.M.G.*

14. Κενὸν εὑρεθ. τὸν καρπόν] Poſſit aliquis ſuſpicari κενὸν (τὸν στάχυν) τοῦ καρποῦ, quod ſane ex libro allatum non reſpuerim. Sed nec alterum damnaverim : κενὸς καρπὸς vanus, inanis, qui ſpeciem quidem habet, ſed ob mollitiem & teneritatem paullo poſt exareſcens & corrugatus nihil relinquit praeter cuticulam. *J.M.G.*

24. Μίνῳ] Fabulam hanc alibi me legere non memini. Confer Ὀρχ. c. 49. unde conjecturam facere licet, praedictum hoc Minoï a Polyido. *M. du S.*

26. Ἔσαι αὐτῷ ἀποπεπνιγμένος]. Ἔσαι invenitur in W. & L. pro quo in Impr. eſt ἔσιν. Ἀποπεπνιγμένος vero in W. & Fl. melius quam ut in Impr. ἀποπνιγόμενος. *M. du S.*

27. Ἀπόλλωνος ὀργῆς] *Hom.* Il. A. 93. Et ad ſtatim ſequentia conf. Il. B. 300. 332. *M. du S.*

30. Ἐπεὶ ϗ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ ἂν φλαῦρος κρίνοι μάντις λόγων] Unde potuit Benedictus venire ad talem verſionem *quae ſi quis illi adſcripſerit, neque me vatem dixerit ?* Eſt enim praeterquam inepta, tum plane contraria ſenſui auctoris, quem longe melius expreſſit Opſopoeus. *At ſi quis & ea quae tu jactas, illi adſcribere voluerit, & ille me quoque vatem rectiſſime dicere poterit.* Eſt enim omnino haec vis ejus loquutionis, ut ipſe novit, unde in principio Fugitivorum illa οὐκ ἂν φλαῦρος ϗ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκωμιάζων vertit, *facere non poteris, quin Empedocleon ante*

οὐκ ἀνφθάνοι καμὲ μάντιν λέγων. προερῶ γὰρ, ἢ προθεσπιῶ, ἢ ἄνευ Καστα̃λίας, ἢ δάφνης, καὶ τρίποδος Δελφικῆ, ὅτι ἂν γυμνὸς τῆς χρύας θεινοσῇ τις, ὕοντος προσέτι ἢ χαλαζῶντος τῷ θεῷ, ἠπία-λος ἢ μικρὸς ἐπιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ· ἢ τὸ ἔτι γε τούτου μαλλικώτερον, ὅτι ἢ θέρμη μὴ ταῦτα, ὡς τὸ εἰκὸς, ἐπιγενήσεται, ἢ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ὧν γελοῖον ἂν εἴη μεμνῆσθαι.

Ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας ἢ μαντείας ἄφες· ἐκεῖνο δὲ ὃ εἴρηκας ἐν ἀρχῇ, ἴσως πρέπει δέχεσθαι ἄξιον, ὡς οὐδὲν [a] ἥδεις τῶν λεγομένων, ἀλλά τις ἔμπνοια δαιμονίου ἐνεποίει σοι τὰ μέτρα, ἢ πάνυ οὐδὲ ἐκείνη βέβαιος οὖσα. ἢ γὰρ ἂν τὰ μὲ ἐπετέλει τῶν [b] ὑπεσχημένων, τάδ' ἀτελῆ ἀπελίμπανεν. *

ferat, effugere non poterit, quin me quoque vatem dicat. Praedicam enim ac divinabo, idque sine Castalia, & lauru & tripode Delphico, si quis nudus in frigore obambulet, pluvias insuper aut grandines fundente Deo, hunc talem rigor cum tremore non parvus invadet: & quod magis adhuc divinum est, etiam calor postea, ut probabile est, superveniet, & multa in hoc genere, quorum meminisse ridiculum fuerit.

9. Itaque hoc genus defensionis & divinationum omitte. Illud vero, quod initio dicebas, forte dignum fuerit quod recipiatur, nihil te sciviſse eorum quae diceres, sed afflatu quodam divino subjecta tibi carmina, quamquam ne illud quidem satis firmum est: neque enim ille alia quidem promissorum impleturus erat, alia vero imperfecta relicturus.

NA-

a Ἥδεις] Ἤδεισθα W. & Fl. b Ὑπεσχημένων] Ὑπεσχημένων W.

35. Ἠπίαλος] Ῥιγεπύρετος. V.

ipsum crimineris. Et rursus ibid. c. 26. ἵνα οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων, *ne igitur praeconium enunciare cunctaris.* In Sympoſio c. 2. ἵνα οὐκ ἂν φθάνοις ἐστιῶν ἡμᾶς, *Itaque omnino nos excipies.* *J.G.*

31. Οὐκ ἂν φθάνοι] *Non effugiet me vatem dicere.* i.e. *quin me vatem dicat.* *F.G.*

44. Ἥδεις] In W. & Fl. ἤδεισθα. quod obſervatu dignum eſt. *M.du S.*

48. *] Si quis illam de divinandi facultate Heſiodi diſputationem, an fabellam? tractare velit; illi excutiendus ante omnia fuerit locus *Pauſaniae* Boeot. p. 306, 7. *Wechel.* Οἱ δὲ αὐτοὶ τοῦτοι (Heliconis incolae) λέγουσι καὶ ὡς μαλλικὴν Ἡσίοδον διδαχθεὶς ὑπὸ Ἀκαμάντων τῶν ἔστιν ἴσην μαλλικὰ, ὁπόσα τε ἐπιλελήσμεθα καὶ ἡμεῖς, οὐ ἐξηγήσας ἐπὶ τέρασιν. De his aliquid nos docuiſſes, Lycine. *J.M.G.*

5. Ἀπιόναι ἀφὶ τοῦτο ὕστω] Aut ut ſcimus interpungendum, aut ἀφὶ τοῦτο prorſus exterminandum fuit. In *Ven.* 2. pro ἀπιόναι, παρίναι eſt. *M.du S.*

Ibid. Διὰ τοῦτο ὕστω] Sic legendum & diſtinguendum videtur: ἀφὶ τί ὕστω φιλοθεάμων σύγε ἐ ἄοκτος τὰ τοιαῦτα; *F.G.*

Διὰ τοῦτο] Haec verba ſuperioribus eſſe adjungenda; nec, ut adhuc factum eſt, trahenda ad membrum ſequens, apertum, niſi fallor, noſtra facit interpretatio. *J.M.G.*

7. Ἔδει ἐ ποιεῖν] Etſi commode abeſſe poteſt καὶ, minime tamen id cum Ox. omitto, quia ita ſaepiſſime abundat ap. Noſtrum. Supra *Pſeudol.* c. 8. f. ὅτ' ἂν συνίῃ ποτὶ ὅ, τι καὶ λέγει. Ibid. c. 20. f. οἶδα ὅ, τι καὶ ποιοῦντα. Plura jam notata vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 60. Adde *ibid.* c. 46. Et *Paraſ.* c. 51. f. Item *Long. Paſt.* III. 106. καὶ ἐζητεῖτο καὶ αὐτοὶ, *Aelian.* V. H. I. 2. *Phalar.* Ep. 8. δίδυς ἐγχωρεῖν — ᾗ τάχα ἂν καὶ ἐκείθεν. Et alia quae Cl. *Hemſterh.* jam dedit T. I. *Somn.* c. 7. ubi καὶ τὸν Διὸν ἀμφοτέρων καὶ μάλα εὐδοκιμοῦντα δι' ἡμῶν. Et ſic virorum doctorum conjecturae facile cum ſcriptura vulgata conciliarentur, ſi de *Calumn.* c. 30. pr. pro Τί ἂν χρῆναι ποιεῖν; legas, Τί ἂν χρὴ καὶ ποιεῖν; modo mutatione ibi opus fuerit. *J.F.R.*

10. Ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιτηγωγῶν] Ex Ægypto & tota Africa Romam frumentum advehebant. Inde Λιβὺς πυροφόρος *Pindar.* Iſthm. Odyſſ. 1. *Rutilius* Itiner. lib. 1.

Quin & fecundas tibi conferat Africa meſſes.

Sic Africa cum ſpicis. *Claudian.* lib. 2. de laudib. Stilic. Ex aliis etiam provinciis, e Sicilia, Gallia Narbonenſi. *J.B.*

11. Σιτηγωγῶν] Vid. cap. 13. & vitam Commodi a *Wottone* Anglice ſcriptam, 211. ubi de claſſe frumentariarum navium plura. *M.du S.*

15. Εἵπετο μετ' ἐμοῦ] Phraſis *Ariſtophanis* Pl. 824. Ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον. Ubi *Girard.* exiſtimat ſervum tamen non reſpici, ſed filium, quia de ſervo dixiſſet ἵπου μοι. *ſequere me, non mecum.* Sed vellem hanc differentiam exemplis probaſſet, cui quidem favet

NAVIGIUM, SEU VOTA.

ΠΛΟΙΟΝ, Η ΕΥΧΑΙ.

LYCINUS, TIMOLAUS, SAMIPPUS, ET ADIMANTUS.

ΛΥΚΙΝΟΣ, ΤΙΜΟΛΑΟΣ, ΣΑΜΙΠΠΟΣ, ΚΑΙ ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ.

L Y C.

NOnne dicebam ego, facilius posse fieri, ut vultures effugiat jacens in propatulo antiquum cadaver, quam Timolao mirabilis spectaculi aliquid *subducatur*, etsi uno spiritu Corinthum abire curriculo propter illud oporteat; adeo tu spectaculorum avidus, & impiger ad talia. T I M. Quid enim agendum erat, Lycine, homini otioso, qui audisset, ingentem adeo, vel immensam potius navem in Piraeeo appulsam, de illarum numero unam, quae amomam ex Aegypto in Italiam advehunt. Puto autem vos quoque, te, *inquam*, & Samippum hunc, non alia, quam spectandae hujus navis causa ex urbe venire. L Y C. Sic est, per Jovem. Etiam Adimantus nos sequebatur Myrrhinusius. Verum ubi ille nunc sit, nescio, in spectatorum turba errore quodam a nobis distractus: ad navim quidem usque una venimus: cumque in illam ascenderemus, tu quidem, puto, Samippe, praecedebas: post te erat Adimantus, tum ego post illum utraque illum manu tenens, quippe ille me per totum ponticulum manu prehensum ducebat calceatum discalceatus ipse. Abhinc autem illum non

Λ Υ Κ.

1 Οὐκ [a] ἐγὼ ἔλεγον ὅτι θᾶττον τὰς γύπας ἔωλος νεκρὸς ἐν φανερῷ κείμενος, ἢ θέαμά τι τῶν ἀξιοθέων Τιμόλαον λαθάβοι, καὶ [b] εἰς Κόρινθον δέοι ἀπνευστὶ 5θέοντα [c] ἀπιέναι διὰ τοῦτο; ὕτω φιλοθεάμων σύ γε καὶ ἄσχολος τὰ τοιαῦτα. T I M. Τί γὰρ ἔδει [d] χρῆν ποιεῖν, ὦ Λυκῖνε, σχολὴν ἄγοντα, πυθόμενον ὅτως ἐσπλεύσειεν ναῦς, ἢ πέρα τοῦ μέτρου ἐς τὸν Πειραιᾶ 10καλαπεπλευκέναι, μίαν τῶν ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν; οἶμαι δὲ καὶ σφῶ, [e] σέ τε καὶ Σάμιππον τουτονί, μὴ κατ' ἄλλο τι ἐξ ἄστεος ἥκειν, ἢ ὀψομένους τὸ [f] πλοῖον. Λ Υ Κ. Νὴ Δία, ἦ Ἀδείμαντος [g] ὁ Μυρρινούσιος εἵπετο μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' οὐκ οἶδ' [h] ὅπου νῦν ἐκεῖνός ἐστιν, ἀποπλανηθεὶς ἐν τῷ πλήθει τῶν θεατῶν. ἄχρι μὲν γὰρ ἐς νεὼς ἅμα ἤλθομεν, ἦ ἀνιόντες ἐς αὐτὴν, σὺ μὲν, οἶμαι, Σάμιππε, προῄεις· 20μοῦ σὲ δὲ [i] ὁ Ἀδείμαντος ἦν εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκεῖνον ἐχόμενος αὐτῷ ἀμφοτέραις καὶ με διὰ τοῦ ὅλης παρέπεμψε χειραγωγῶν, [j] ὑποδεδεμένον, [k] ἀνυπόδητος αὐτὸς ὤν. τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οὐκ ἔτι αὖ-

a Ἐγὼ λεγον] Sic etiam *Fl.* cum *J. B. P. H.* *b* Εἰς] Ἐς O. *c* Ἀπιέναι] Sic *Fl. B1. P.* &c. Παριέναι *J.* cum *V2.* *d* Καὶ] Omittit *J.* *e* Σέ τε] Σφᾶς ἔτι O. *f* Πλοῖον] Πλοῖον male *J.* sola. *g* Ὁ] Abest artic. in O. *h* Ὅπου] Ὅπου *Fl.* *i* Ὁ] Sine artic. O. & *Fl.* *k* Ἀνυπόδητος] Nil mut. Edd: nec O.

1. Οὐκ ἐγὼ ἔλεγον] Κρᾶσις τοῦ ω καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ω τῶν ἐγὼ καὶ τοῦ ἔλεγον. *V.*

vet *Hom. Il. K.* 516. Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μὲν Τυδείδην υἱὸν ἔπεσιν. At nihil certi inde conficias; quum ἀκολουθεῖ μοὶ ἡμῶν, in *Evang. Luc.* IX. 49. Et ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ & αὐτῶν in *Apocal.* VI. 8. item XIV. 13. quoque legas eodem sensu quo ἀκολουθῶ τινι in eadem Apocal. plus decies occurrit. Exempla alia ex Lexico gr. ubi ἔπεσθ μὲν τινὲς pro τινὶ, jam dedit Cl. Bos ad *Evang. Luc.* l. d. *J. F. R.*

22. Καί μοι] Pro ὡς μοι usurpari, pluribus monet Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Luc.* XV. 15. *J. F. R.*

23. Ἀνυπόδητος] Alibi ἀνυπόδητος penult. brevi. Vid. ad *Asin.* c. 16. ubi utrumque probatur. *J. F. R.*

29. Θαυ-

αὐτὸν εἶδον, ὅτε ἔνδον ὅτε ἐπεὶ [a] καλλελη-
λύθειμεν.

ΣΑΜ. [b] Οἶδα, ὦ Λυκῖνε, ὅπου ἡμᾶς ἀπέλειπεν, ὁπότε, οἶμαι, τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο μειράκιον ἐκ τῆς Θαλάμης προῆλθε, τὴν καθαρὰν ὀθόνην ἐνδεδυκὸς, ἀναδεδεμένον εἰς τὸ ὀπίσω τῆς κόμης, ἐπ' ἀμφότερα τοῦ μετώπου ἀπηγμένην. εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδείμαντον οἶδα, οἶμαι, γλαφυρὸν οὕτω [c] ἐκεῖνον θέαμα ἰδὼν, [d] μακρὰ χαίρειν φράσας [e] τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ, [f] περιηγμένῳ τὸ πλοῖον, παρέστηκε δακρύων, ὥσπερ εἰώθει ταχύδακρυς ὢν ὁ ἀνὴρ εἰς τὰ ἐρωτικά. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ὁ πάνυ καλὸς, ὦ Σάμιππε, ὁ μειραχίσκος ἔδοξέ μοι, ὡς ἐν τῷ Ἀδείμαντον ἐκπλῆξαι, ᾧ τοσοῦτοι Ἀθήνησι καλοὶ ἔπονται, πάντες ἐλεύθεροι, γωμύλοι τὸ φθέγμα, παλαίστρας ἀποπνέοντες, οἷς καὶ τὸ δακρύσαι οὐκ ἀγενές· οὗτος δὲ πρὸς τῷ μελάγχρως εἶναι, καὶ πρόχειλός

vidi, neque intus, neque postquam descendimus.

2. SAM. Nosti, Lycine, ubi nos reliquerit? puto *ego ibi*, ubi formosus ille puer de diaeta progrediebatur, ille puro linteo indutus, retro comam revinctus, utrinque a fronte abductam. Si ergo Adimantum ego novi, puto *hominem* eleganti adeo spectaculo viso, longum valere jusso naupego Aegyptio, qui monstrabat navim, adstitisse lacrimantem, ut solet. Facilis enim vir est, ubi amat, ad lacrimas. LYC. Quin non admodum pulcher mihi, Samippe, puer videbatur, ut Adimantum etiam percelleret, quem tot Athenis formosi sectantur, liberi omnes, jucundi sermonis, olentes palaestram, apud quos forte lacrimari etiam non ignavum fuerit. At iste, praeterquam quod niger, labiosus etiam est,

a Καλλελήλυθειμεν] Κατελήλυθαμεν O. b Οἶδα] Οἶσθ' ὦν O. c Ἐκεῖνον θέαμα] Θέαμα ἐκεῖνο O. d Μακρὰ] Μακρὰν Fl. e Τῷ Αἰγυπτίῳ] Τῶν Αἰγυπτίων O. f Περιηγμένῳ] Περιηγμένου male O.

29. Θαλάμης] Θαλάμη ἢ θάλαμος, οἶκος ἢ κοιτών. V.

30. * Ἐνδεδυκὸς] Σημεῖον τὸ ἐνδεδυκὸς, ἀντὶ τοῦ ἐνδεδυμένον. V.

* Ἐνδεδυκὸς] Mendosa scriptura scholio huic ansam, sat & multis aliis, dedit. M. du S.

29. Θαλάμης] De navis cubiculo dictum vides, cui proximi remiges Θαλάμιοι audiebant; consule *Poll.* & *Baif.* 140. M. du S.

34. Μακρὰ χαίρειν] Nondum probo illud μακρόν. Vid. supra T. 2. p. 820. *Bis Accus.* c. 21. ibique adlegata. Adde *Rhet. Praec.* c. 10. ubi praeter cetera jam indicata, recte etiam μακρὰ χαίρειν legitur. J. F. R.

35. Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] Benedictus *navim circumagenti*. Quod quis intelligat? & quanto melior Micyllus, *per navigium circumcirca prarunte*. J. G. Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] (Similis phrasis supra Διωξ. c. 5. περιηγμένης τῆς εἰκόνος, ubi vide *Tollium*. *Kust.*) vid. N. Δ. XX. ipso initio. M. du S.

46. Ἐπισεσυρμένον] Puto hunc locum illustrari posse ex *Philopatride* c. 16. ubi junguntur ὑπόπτιλα μύξιον, & ὀχρίμπτιλα ἐπισεσυρμένον. Sine dubio ibi significat, *de imo pulmone tractam pituitam emoliri*: itaque hic etiam ad *vocem ex imo quasi recessu attractam & prolatam* refero. Illud quidem video, tarditatis aut languoris motionem plane huc non convenire; quid enim sibi vellet τὸ ἐπίτροχον; Neque tamen *confusionis* notionem ausim excludere, cum videam in Ἔτυμ. X. p. 540. ἐπισεσυρμένα γράμματα, per festinationem varie tractas & sibi permistas. J. M. G.

49. Σεσισυρμένος] Conf. supra hoc Tom. ad *Dipsad.* c. 6. J. F. R.

50. Ἐλεύθερον] Sic omnino legendum, non ut in omnibus libris nostris erat, ἐλεύθριον. De coma Athenienſium. M. du S.

54. Ἐν Παλλάδι] Gr. ἔμπαλιν. F. G. Ἔμπαλιν ἦ] Genuina haec scriptura, quam *Ven.* Edd. debemus. Reliquae depravatissime ἐν Παλλάδι, quod & Interpreti & *Bourdelotio* fraudi fuit. De Pallene vid. *Polyaen.* Strat. VII. p. 537. Apud veteres autem illos Athenienses senes comam alebant, & ornabant, quod locus *Thucydidis* a Nostro indicatus docet τοὺς οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τὸ εὐθυμούμενον, ἅμα τὸ ἀφροδίσιον, ἢ πολὺς χρόνος ἐπιμὴ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπιστέλλειν φορεῖντας, καὶ χρυσῶν τεττίγων ὡς ἦρσι κρωβύλον ἀναδούμενοι τὲ ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν, ἀφ' οὗ καὶ οἱ Ἰάονες τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἔτι πολὺ μᾶλλον ἡ σκιὴ κάτοχοι. Quo in loco *Stephanus* ἐμπαλιν conjunctim legere jubet, ut apud *Suidam* legitur, & Etym. m. auctorem; quod etiam Clarissimo *Hudsonio* placet, & confirmari jucun-

est, & tenui nimis crure, & tractum quiddam *de imo gutture*, continuatumque nimis & volubile loquitur, Graece ille quidem, sed *ita ut* patrium quiddam sibilo atque tenore vocis *prodat*. Coma vero, & actus ille retro tortusque in spiram cincinnus, non liberalem esse indicat.

3. TIM. Quin illud nobilitatis Aegyptiae signum est, coma, Lycine. Omnes quippe apud illos ingenui eas implectunt, usque dum pubertatem attigerint. Contra ea majores nostri: quibus pulchrum visum est, comam alere seniores, revinctam in cincinnum aurea cicada comprehensum. SAM. Bene *facis*, Timolaë, quod Thucydidis nos scriptorum admones, quae in prooemio dixit de veteri luxu nostro, *ubi* & de Ionibus, quandó, qui tum erant, una inde deducti sunt.

4. LYC. Verum, Samippe, jam recor-

45 ἐστι, καὶ λεπτὸς ἄγαν τῶν σκελῶν, καὶ ἐφθέγξετο ὀπισθοσυρμένον τι, καὶ συνεχὲς, καὶ ὀπίτροχον, Ἑλληνιστὶ μὲν, ἐς τὸ πάτριον δὲ τῷ ψόφῳ, καὶ τῷ τῆ φωνῆς τόνῳ. ἡ κόμη δὲ, καὶ ἐς τὐπίσω ὁ πλόκαμος συνεσπειρόμενος, οὐκ ἐλευθέριόν φησιν αὐτὸν εἶναι.

50

ΤΙΜ. Τοῦτο μὲν εὐγενείας, ὦ Λυκῖνε, σημεῖόν ἐστιν [g] Αἰγυπτίας, ἡ κόμη. ἅπαντες γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐλεύθεροι [h] παῖδες ἀναπλέκονται, ἕς τε πρὸς τὸ ἐφηβικόν· [i] ἔμπαλιν δὲ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἷς ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶν τὺς γέροντας, ἀναδεμένους [k] κρώβυλον ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀνειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε, ὦ Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀναμιμνήσκεις τῶν Θουκυδίδου συγγραμμάτων, ἃ ἐν τῷ προοιμίῳ περὶ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆς εἶπεν ἐν τοῖς Ἴωσιν, ὁπότε οἱ τότε συναπῳκίσθησαν.

55

60

ΛΥΚ. Ἀτὰρ, ὦ Σάμιππε, νῦν ἀνεμνή-

g Αἰγυπτίας] Αἰγυπτιακῆς O. h Παῖδες] Non est in *Fl.* i Ἔμπαλιν ἡ] Recepi ex *F. V2.* & marg. *Ar.* Ἐν Παλλήνῃ οἱ cett. misere. k Κρώβυλον] Recte O. Schol. *Fl. V2.* Κρώβυλλον cett. l ΛΥΚ.] Sic *Solan.* dedit cum TIM. ante ederetur.

49. Σπειρομμένον] Σπειραμμένον. *G.*
56. Κρώβυλον] Κρώβυλον εἰδος πλέγματος τῆς τριχῶν, λάβη ἱκανὴ εἰς ὀξὺ καλαλλῆγον. *V.* (Εἶδος ἱματισμοῦ. *Thucyd.* in I. *Suidas.* C.)

lenter potest ex *Clem. Alex.* p. m. 58. A. Ubi ad hunc Thucydidis locum palam alludit. Praeter Thucydidem cum Scholiis vid. etiam *Eustath.* ad *Homer.* Il. Γ. De cicadis istis, & *Meurs.* lect. Att. I. 1. & de fort. Athen. p. 6. *Philostr.* 837. *M. du S.*

Ἔμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν] Si dicam ita emendandum hunc locum necessario; importunam hic esse Pallenen tum Thraciam, tum eam, quae fuit pagus Atticae; laborare constructionem; pessime interpunctum esse: vera dicam equidem, sed idem verear, ne nimium audax videar. Itaque vehementer delectatus sum, cum ipsum illud ἔμπαλιν reperirem in Aldi editione 1522. ubi caeteroquin aeque imperite interpunctum est, ut appareat, non esse a correctore, sed sumtum ab archetypo. Nempe sic optime sibi constant omnia. Apud Aegyptios comas implexas habent ingenui ad pubertatem; contra ea apud Athenienses antiquos id faciebant senum lautiores. Res manifesta nimis. Itaque nihil opus est, quam ut adscribamus verba, ad quae hic respicitur *Thucydidis* I, 6. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς (de Athenensibus loquitur) τὰ εὐδαιμόνων, καὶ τὸ ἁβρόβιοτον, ἔτι πολὺς χρόνος ἐπὶ δὴ χιτῶνας τε λινοῦς (observa hoc quoque Aegyptium) ἐπαύσαντο φορεῖν, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τὰ ἐν κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' οὗ δὲ καὶ Ἴωνων τοῖς πρεσβυτέροις κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὕτη ἡ σκευὴ κατέσχε. Haec ultima de Ionibus etiam utcumque illustrant obscura sane Luciani verba, ὁ τοῖς Ἴωσιν, quorum an vera sit lectio, an ego sententiam assecutus sim, asseverare nolim dicere. Iones antiquam Athenienssium coloniam esse constat, vel ex ipso Thucydidis loco. *J. M. G.*

56. Κρώβυλλον] Crobylus crinium plexus in acumen definens, de quo *Thucydides* in primo. *Plutarch.* in libello de tacente Pythia. *Tertull.* Lib. de velandis virginibus. De cicada Athenienssium *Greg. Nazianzen.*

Κεκροπίδαι τέττιγα πλόκων ὑπὸ μίτρα γαίης
Γηγενέες. —

G C.

Κρώβυλλον ὑπὸ τέττιγι] Legend. Interpr. *Aristophan.* ad Nub. *Tzetz.* histor. 301. Chil. 10. *J. B.*

Κρώβυλλον] Κρώβυλον seu κρωβύλον legendum. *F. G.*

63. ΛΥΚ.] Luciano haec, non Timolao, cui vulgo tribuuntur, conveniunt. *M. du S.*

μνήσθην ὁπόθεν ἡμῖν ἀπελείφθη Ἀδείμαντος, ὅτε δὴ τὸ ἱστὸν ὑπιόλὺ ἐς ἡμεν ἀναβλέποντες, ἀριθμοῦντες τῶν βυρσῶν τὰς ὑπιόλας, καὶ θαυμάζοντες ἀνιόντα τὸ ναύτιον ἀμφὶ τὸ κάλων, εἶτα ὑπὲρ τὸ κεραίας ἄνω ἀσφαλῶς ἀμαθέοντα, τῶν κεραιάκων ἐπειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε λέγεις. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς ἐνταῦθα; καραδοκεῖν αὐτὸν, ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον; ΤΙΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προίωμεν. εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκεῖνον ἀποσοβῆντα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὑρεῖν ἐδύναλο· εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οἶδε τὴν ὁδὸν Ἀδείμαντος, καὶ δέος ἐδὲν, μὴ ἀπολειφθεὶς ἡμῶν ἀποδυσκοληθῇ. ΛΥΚ. Ὁρᾶτε μὴ σκαιὸν ᾖ, φίλον ἀπολιπόντας αὐτὸν ἀπιέναι· βαδίζωμεν δ' ὅμως, εἰ καὶ Σαμίπ-

dor, ubi relictus nobis sit Adimantus, cum ad malum staremus multum suspicientes numerantesque conjectus *telorum* in coriis, atque admirantes ascendentem per rudentes nautam, deinde per antennam in alto prehensis ceruchis transcurrentem. SAM. Recte istuc dicis. Quid ergo hic nobis faciendum est? expectandusne est, an vis in navem ego redeam? TIM. Nequaquam: sed pergamus. Credibile enim est illum per tumultuariam festinationem praeteriisse jam nos in urbem, cum non amplius invenire nos posset. Sin minus; at novit certe viam Adimantus, nec metus est, ne relictus a nobis in devium errorem incidat. LYC. Videte, ne siniſtrum sit, nos relicto amico abire. Abeamus tamen, si idem etiam

a Ἐπειλημμένον] Recte sic *B. S.* & marg. *A1.* Ἐπειλημμένον male cett. Ἀπειλημ— *Fl.*

69. Τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον] Τὰ νῦν * κάρια λεγόμενα ὠδὴ τοῖς ναυτικοῖς, ἃ δὲ κρίκους καλοῦσιν οἱ παλαιοί. *V.*

* Κάρια] C. Κάρυα. quod & adscripsit *Vossius*, citato etiam Apollod. in Poliorc. teste *Gronovio*. *M. du S.* Immo κάρυα sine dubio hic legendum. *J. F. R.*

66. Τῶν βυρσῶν τὰς ὑπιόλας] Quo instructior navis, tanto plures habuit pelles & coria ad usum, quem Pollucis verbis licet describere I, 120. Τὰ δὲ ὅπλα τῶν νεῶν διφθέραι — πρὸς τὰς ὑπιόλας (contra tela varia) ἀντισοφίζοντο, βύρσας προσηλοῦντες πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, ὅπως ὁ σίδηρος ὀλισθάνῃ πρὸς τὸ ἀντίτυπον ἀντιλαβὴν οὐκ ἔχων. Irritum cadit & aberrat a destinatione ferrum, cum irruit in oppositum sibi quiddam, quod contra niti non potest, sed cedit, vimque adeo teli illati frangit. Interim videri & numerari in coriis istis possunt *ai* ὑπιόλαι vestigia impetuum, ipsique adeo ictus, ut in scuto scilicet vestigia, quae in iis haesere, telorum. Quod si cui nimis hoc durum videatur, praesertim in navi στιταγωγῷ, non bellica: ille ὑπιόλας, per nos licet, intelligat simpliciter injectiones vel impositiones coriorum, ipsaque adeo injecta & affixa ad navim tuendam coria. Sic accepisse *Micyllum* video. Sed neque dissimulanda *Schefferi* sententia de mil. nav. 2, 5. p. 141. qui intelligit ipsa vela e pluribus pellibus consuta, quibus proinde numerandis magnitudo navis aestimaretur. Eligat, quod quisque voluerit. Me praesertim movit solennis illa in nautica re τὰ ὑπιόλης & ὑμόλης significatio, quam illustrat etiam *Scheffer.* p. 235. *J. M. G.*

69. Τῶν κεροιάκων] Hic certe κεραίαις non sunt extrema s. cornua antennarum, ut interpretantur cum *Micyllo* in Lexicis; nisi putamus posse aliquem percurrere ipsas antennas, & eadem earum extrema comprehendere: quasi tu dicas funambulum extrema ejus funis per quem currit, manibus tenere. Sed sunt ii quos etiam *Lucanus* 8, 177. & 10, 495. Graeca voce *ceruchos* vocavit; rudentes, quibus ab utroque suo cornu suspensa antenna libratur & ad malum alligatur: quod videre licet apud *Scheffernm* de mil. nav. lib. 2, 5. p. 145. itemque p. 168. Neque vero notatio vocis repugnat huic significationi, neque enim ipsa tantum extrema s. cornua antennarum sunt αἴαξ quidam, clavus, s. gubernaculum: verum vel maxime ille transversus funis ad utrumque cornu alligatus duobus extremis, media autem parte sic adnexus ad malum, ut triangulum efficiatur, cujus basis sit in ipsa antenna, angulus autem vehementer obtusus, unde brevissimum perpendiculum demitti queat, ad malum. Quae quidem luculenter omnia ἀφγραφὴ *Scheffericana* ostendit. *J. M. G.*

74. Ἀποσοβοῦντα] Subaudi τὰς χεῖρας, i. e. σπεύδοντα. Sic φεύγειν παρασπάσαντα, scil. τὰς χεῖρας. *Casaub.* ad Char. Theophr. *F. G.*

Ἀποσοβοῦντα] Hic locus ostendit, apud *Suidam* non male legi ἀποτρέχοντα, ubi ἀποσοβῶμαι exponit; quamquam aliter Doctissimus editor sentiat. *M. du S.*

Ἀποσοβοῦντα] Non video quid hic χεῖρας intelligi opus sit, etsi id in σοβεῖν, & in παρασπᾶν interdum lateat. Nam ἀποσοβεῖν sic, pro *facessere*, *abire*, non in-

fre-

eciam Samippo videatur. SAM. Omnino ita videtur, si qua apertam adhuc Palaestram inveniamus.

5. Verum, ut interim aliquid loquamur, quanta haec navis! centum & viginti cubitorum longitudinem esse dicebat Naupegus, latitudinem autem supra quartam hujus partem; ac de constrato navis in fundum, ubi profundissima est, ad sentinam, undetriginta. Caeterum quantus est malus! quantam vero sustinet antennam, quanto opus habet & continetur protono! Ut vero puppis adsurgit sensim incurva, cui chenisco impositus est aureus; ab altera parte justa proportione prora extollitur in adversum porrecta, habens ab utraque parte cognominem navis Deam Isidem.

πῳ τοῦτο δοκεῖ. ΣΑΜ. Καὶ μάλα δοκεῖ; ἢν πως ἀνεῳγυῖαν τ' παλαίστραν ἔτι καλαλάβωμεν.

Ἀλλὰ μέλαξὺ [b] τ' λόγων, ἡλίκη ναῦς, 5εἴκοσι καὶ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγεν ὁ ναυπηγὸς τὸ μῆκος, εὖρος δὲ ὑπὲρ τὸ τέταρτον μάλιστα τούτου· καὶ ἀπὸ τῆς καλαστρώματος ἐς τ' σωθμόν, ἢ βαθύταλον κεῖ [c] τ' ἄντλον, ἐννέα πρὸς τοῖς εἴκοσι. τὰ δ' ἄλλα 90ἡλίκος μὲν ὁ ἱστὸς, ὅσην δὲ ἀνέχει τ' κεραίαν, οἵῳ δὲ [d] προτόνῳ συνέχεται, ὡς δὲ ἡ πρύμνα μὲν ἐπανέστηκεν ἠρέμα καμπύλη, χρυσῆν [e] χηνίσκον ὀπίσειμμένη, καλαύλιχρὺ δὲ ἀνάλογον [f] ἡ πρῶρα ὑπῆρέθηκεν, ἐς 95τὸ πρόσω ἀπομηκυνομένη, τ' ἐπώνυμον τ' νεὼς θεὸν ἔχουσα τ' Ἶσιν ἑκατέρωθεν.

[b] Τῶν] Sine artic. O. & *Fl.* [c] Τὸν ἄντλον] Recte *Fl. P.* aliaeque: Τὸ ἄντλον *J.* [d] Προτόνῳ συνέχεται] Vulgo προτόνῳ κέχρηται, καὶ συνέχεται. Nos medias duas voces cum *Solan.* duce O. & *Fl.* delevimus. [e] Χηνίσκον] Sic O. Χοινίσκον Edd. hac priores. [f] Ἡ πρῶρα] Omissa in O.

frequens. Vid. supra ad pr. *Imag.* c. ult. Adde *Long. Past.* I. p. 73. f. Ed. *Moll.* ὁρᾷ τ' Δάφνιν ἀναπεθειμένον ἐπὶ τοὺς ὤμους τὴν ἄγραν, καὶ ἀποσοβῶν ἐγγυτάτω, quod recte ibi conversum: *citato abire gradu decreverat. Mollius* id rarum ait, & ex *Suid.* tantum addit: καὶ ἀποσοβῶμεν Μάνιον. Adde nostrum infra *Sympos.* & *Thom. Mag.* tria haec Luciani testimonia adferentem, exponentemque ἀποσοβῶ — διώκω, ἀπείλω, ἀπέχομαι. Sed & σοβεῖτε παῖς τοὺς πατρίους συχνοὺς, *properat puer* &c. aliaque de ἀποσοβοῦσι κύλικας habet *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 87. *J.F.R.*

85. Εἴκοσι δ' ἑκατὸν] *Plut. Dem.* navem memorat CCLXX. &c. (*Baif.* 42.) de qua & *Athen.* V. *M. du S.*

Ibid. Ἔλεγεν] Ἔλαχεν corrigit Rev. *Hasaeus* in nov. Thes. Theol. Philol. T. 2. p. 718. col. 2. (quod mihi humanissime indicavit Clar. Noster *Jac. Ode*) ac plane persuadet; quia navis faber haec Luciano enarrare non potuit, cum navis haec esset Athenis, illa in Aegypto sit fabricata; nec Lucianus cum ναυπηγῷ sed cum ναυκλήρῳ & *nautis* sermocinetur, ut patet deinde. Jam igitur vertendum: *sed interea, dum sermones caedimus, quanta navis? Longitudinem constituit* (tribuit, dedit) *navis fabricator viginti & centum cubitorum* &c. Parisinae Interpres *Micyllus* verba illa: *ajebat navis fabricator*, plane omisit, forsan quia sensum non inesse vidit. *J.F.R.*

91. Προτόνῳ] Mirum sane tantae navis malum ita aptatum, ut demitti & restitui posset; sed non aliter veteres. *M. du S.*

Ibid. Συνέχεται] In plerisque Impr. ante hanc vocem legitur κέχρηται καὶ. Sed neque Ox. nec *Fl.* agnoscunt. *M. du S.*

93. Χρυσοῦν χοινίσκον] Sic omnes omnino editiones, legendum tamen est χηνίσκον. De chenisco multa *Colvius* ad Apul. *J.B.*

Ibid. Χηνίσκον] Pro χοινίσκον, quod plerique Impr. praeferunt, facere videtur, quod frumentariae navis aptum esset insigne. Sed Ox. Cod. χηνίσκον agnoscit, uti emendare jusserant bene multi. Vid. *Salmas.* 404. C. *Plin.* Exerc. *M. du S.*

Χηνίσκον] Invitis Edd. sic dudum edi volui; hae enim male, χοινίσκον, cum versiones tamen recte: *anserculum.* Qui dubitat, conferat modo supra, 2. *Ver. Hist.* c. 41. Viderat jam *Brod.* vulgatam sic corrigendam, Thes. Crit. part. 2. p. 457. Jam vero, quum & χηνίσκον in Ox. reperiatur, nullus haesitationi amplius locus. *Gujetus* adscripserat: i. e. ἢ ἐπέκειται χρυσοῦς χηνίσκος. Sed de illa constructione nemo ambigit. *J.F.R.*

95. Τὸν ἐπώνυμον τ' νεὼς] In hac navi & tutela & παράσημον videtur fuisse Isis, quae duo alias distinguuntur. Vid. *Salmas.* Exerc. Plin. p. 403. & de tutelis navium collecta a *Meursio* ad Lycophr. p. 131. seq. Sed omnium disertissime *Scheffer.* de mil. nav. 3, 1. qui neque hunc locum praetermittit p. 175. pr. *J.M.G.*

96. Ἔχουσα] Non agnoscit Ox. Cod. voces ἡ πρῶρα, quae in Impr. omnibus cernuntur; sed abesse sine sententiae damno non possunt; unde conficitur, in prora quandoque signum navis fuisse, & quidem ita positum, ut aut duplex esset, aut ita emineret, ut utrinque facile agnosci posset; quod vulgari ea de re sen-

ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τοῦ ἱστίου τὸ [a] παράσημον πυρωγὲς, [b] καὶ πρὸ τούτων αἱ ἄγκυραι, καὶ στροφεῖα, καὶ περιαγωγεῖς, καὶ αἱ μετὰ τοῦτο πρύμναι οἰκήσεις, θαυμάσια πάντα μοι ἔδοξε.

Καὶ τὸ τῶν νεῶν πλῆθος στρατοπέδῳ ἄν τις εἰκάσειεν. ἐλέγετο δὲ καὶ τοσοῦτον ἄγειν σῖτον, ὡς ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν. κἀκεῖνα πάντα μικρός τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη ἔσωζεν, ὑπὸ λεπτῇ κάμακι τὰ τηλικαῦτα πηδάλια περιστρέφων. ἐδείχθη γάρ μοι ἀναφαλαντίας ἕλος, [c] Ἥρων, οἶμαι, τὸνομα. ΤΙΜ. Θαυμάσιος τὴν τέχνην, ὡς ἔφασκον οἱ ἐμπλέοντες, καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτέα.

Ἠκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο [d] κατήγαγε τὸ

Ornatus enim reliquus, picturae, & supparum veli colore flammeo, & ante istaec ancorae, & versoria, & circumactoria, & illae ad puppim habitationes, admirabilia mihi videbantur omnia;

6. Et nautarum multitudinem exercitui aliquis comparaverit. Dicebatur vero tantam etiam frumenti vim vehere, quae omnibus Atticae incolis ad annua alimenta sufficeret. Atque haec omnia parvus aliquis homuncio, jam senex, servabat, parva pertica tantae molis gubernacula torquens. Ostensus enim mihi est recalvaster aliquis, *caetera* crispus, Heron nomine, arbitror. TIM. Admirabilis artis nomine, ut vectores dicebant, & doctus *circa* maritima supra Proteum.

7. Audistis autem, quomodo huc deduxerit

a Παράσημον] Sic *Fl.* & *Schol.* Παράσιον Edd. O. & Ex. Πράσιον B2. Ἴσως παράσημον adscript. B1. Καρχήσιον L. b Καὶ πρὸ] Abest καὶ ab O. c Ἥρων] In O. ἥρων. d Κατήγαγε] Κατήγαγον *Fl.* & marg. A1.

98. Τοῦ ἱστοῦ τὸ [*] ΦΑΣΗΓΟΣΙΟΝ] Τὸ καρχήσιον. *V.*

[*] Παράσιον] Sic etiam legitur in Exc. *G.*

8. Κάμακι] Κάμακι, χάρακι· ἀφλοῦ ξύλου. λέγεται θηλυκῶς. *V.*

sententiae adversatur. Vid. omnino *Virg.* Æn. X. 156.

— — — *Aeneia puppis*
Prima tenet, rostro Phrygios subjuncta leones;
Imminet Ida super profugis gratissima Teucris.

M. du S.

97. Ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τοῦ ἱστίου παράσιον πυρωγὲς] Salmuriensis, *Cetera enim ornamenta, picturae, veli parasium flammeum.* Quid παράσιον Graecis, Latinis *parasium* sit, quaerant quibus libet horas bonas perdere. Ego ex Florentina editione rescribendum censeo τοῦ ἱστίου καρχήσιον πυρωγές. Nam καρχήσιον fuit summa pars mali, per quam funes traducuntur teste *Servio.* Paullo post in hoc ipso dialogo: κἀγώ τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπιπολάζοντα τῷ καρχησίῳ, *Stellam quandam splendidam, Dioscurorum videlicet alterum, in carchesio consedisse.* vide *Polluc.* l. 9. *Macrob.* lib. 10. *Navalis mali partem inferiorem pernam vocari. At circa mediam ferme partem* τράχηλον *dici, summam vero partem carchesium nominari.* De τὸ πτίσμα & καρχήσιον idem notavit Pollux, sed de carchesio addit, illud aliter etiam dici ἔλαφον, & θυράσιον. Fuerant autem carchesia picta & minio illita, ut flammei essent splendoris. *Apul.* XI. Metam. *Malus insurgit, pinus rotunda, splendore sublimis, insignis, carchesio conspicua.* Sic edit. veteres. Sed recentiores: *splendore sublimis, insigni carchesio conspicua.* sed quid splendor facit ad sublimitatem? Puto legendum: *splendore sublimi insignis, carchesio conspicua.* h. e. qui malus in sublimitate, seu in cacumine splendet, conspicuum carchesium ferens. Catullus:

Lucida qua splendent summi carchesia mali.

J. G. G.

Ibid. Αἱ γραφαὶ] Adscripsit Cl. *Hemsterh.* vid. *Dukerum* ad *Thucyd.* p. 397. No. 48. Sed nihil aliud ibi agitur, quam quod Scholiast. Thucydideum σημείοις interpretetur παλαγραφίαις τε τριήρων, quod ex hoc Luciani loco confirmari, sed & de παρασήμοις ac tutelis navium cogitari possit. *J. F. R.*

98. Ἰστὸς τὸ ΦΑΣΗΓΟΣΙΟΝ] Nomen ignorabile nobis φασήγιον, nescio an satis cognitum *Scheffero*, qui *Parasiam* appellat de Mil. Nav. 3, 1. p. 170. ac 175. quod alias παράσημον est. Sed licet ipsum nomen ignoremus, res tamen non videbatur plane obscura. Παράσιον ergo puto illud esse quod alias vocatur σιφάριον, supparum, velum minus, splendidi coloris, majori impositum, quo in portum Puteolanum invehentibus uti licebat solis navibus, ut haec est, Alexandrinis. *Seneca* ep. 77. pr. *Subito hodie nobis Alexandrinae naves apparuerunt — Omnis in pilis Puteolorum turba consistit, & ex ipso genere velorum Alexandrinas, quamvis in magna turba navium intelligit. Solis enim li-*

xerit navem, quae illis inter navigandum accideriut, & quomodo ſtella ipſos ſervarit. LYC. Non, Timolae, ſed jam libenter ex te audiverimus. TIM. Nauclerus ipſe mihi narrabat, vir bonus, & conſuetudini aptus. Dicebat autem, cum ſolviſſent e Pharo vento non valde vehementi, ſeptimo die vidiſſe Acamantem: tum reflante Zephyro obliquos Sidonem usque eſſe delatos. Inde autem magna tempeſtate die decimo per Aulonem veniſſe ad Chelidoneas. Hic vero parum abfuiſſe quin ſubmerſi omnes perirent.

8. Novi autem, cum ipſe aliquando Chelidoneas circumnavigaverim, quantus ibi locorum fluctus ſurgat, & maxime ſpirante Africo, cum Notum etiam aſſumſit.

σωλοῖον, οἷα ἔπαθον πλέοντες, ἢ ὡς ὁ ἀστὴρ αὐτοὺς [e] ἔσωσεν; ΛΥΚ. Οὐκ, ὦ Τιμόλαε, ἀλλὰ νῦν ἡδέως [f] δ' ἂν ἀκούσαιμεν. ΤΙΜ. Ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι, χρηστὸς ἀνὴρ, καὶ προσομιλῆσαι δεξιός. ἔφη δὲ ἀπὸ τοῦ Φάρου ἀπάραντας ἐπὶ πάνυ βιαίῳ πνεύματι, ἑβδομαίους ἰδεῖν τὸν Ἀκάμαντα· εἶτα ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος, ἀπενεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιδῶνος· ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ δεκάτῃ ὕστερον Χελιδονέας παρὰ τὴν Αὐλῶνος ἐλθεῖν· ἔνθα δὴ [g] παρὰ μικρὸν καταδυῆναι ἅπαντας.

Οἶδα δέ ποτε καὶ αὐτὸς πλεύσας Χελιδονέας, ἠλίκον ἐν τῷ τόπῳ ἀίσσεται τὸ κῦμα, καὶ μάλιστα περὶ τὴν Λίβα, ὁπόταν ἐπιλάβῃ καὶ τοῦ Νότου. [h] κατ' ἐκεῖνο γὰρ δὴ

e Ἔσωσεν] Ἔσπασεν O. Ἔσωζεν *B1.* & a. f Δ'] Abeſt ab O. g Παρὰ] Recepi ex O. *Fl. J.* & *V2.* Περὶ cett. male, quod *Guiet.* etiam correxit. h Κατ'] Et hoc receptum ex *Fl.* & L. pro μετ' quod eſt in Edd. cett. Reſtituta lectio etiam eſt in marg. *A1.*

licet ſupparum *intendere*, *quod in alto omnes habent naves. Nulla enim res aeque adjuvat curſum, quam ſummae pars veli; illinc maxime navis urgetur — cum intravere Capreas — ceterae velo jubentur eſſe contentae*: ſupparum *Alexandrinarum inſigne eſt.* Convenit color ſuppari: Seneca Medea vſ. 325. *Albo rubicunda tremunt ſupparа velo.* Convenit ſitus in ipſo velo, quod declarat idem locus *Senecae*, & ille alter *Lucani* 5, 429. *Summaque pandens Supparа velorum*, ut hic ἰσίῳ τὸ παράσημον. Videtur autem velo ita fuiſſe impoſitum, ut antennam communem haberet, *pede* autem, h. e. extremo ſ. angulo *uno*, ſuperius ad malum alligaretur. Suadet hoc non iſta modo perpetua cum velo ſocietas, (quin *ſummam partem veli* videtur appellare *Seneca* l. c.) ſed illud quoque, quod *Iſidorus* etym. 19, 3. *unum illi pedem* diſerte tribuit, & Scholiaſtes ad *Lucani* l. c. deſcribit ſuppara, *vela minora in modum deltae literae.* Hinc judicabunt viri maritimi, in quantum conveniat *ſupparis* cum *Topxeilem.* Unum illud addo, ex hoc ipſo forte loco hauſiſſe *Scheffervum*, ut *Paraſiam* pro παρασήμῳ diceret, quod acciperet aliquam ſpeciem, ſi in *ſupparo*, ut hodie in vexillis ſ. *vlaggis* inſigne quoddam, unde noſci poſſet navis, intextum pictumve fuiſſe, conſtaret. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ παράσημον] Cl. *Haſaeus* Theſ. Theol. Phil. T. 2. p. 719. Clar. *Graevium* reprehendit, qui Florentinae καρχήσιον amplectatur; cum id fit gloſſema vocum τῷ ἰσίῳ παράσημον, nec facile dici ἰσίῳ καρχήσιον, ſed ſolum καρχήσιον, ut Lucian. ipſe mox dicat, & nusquam ſit in navi καρχήσιον, niſi ἐν τῷ ἰσίῳ. Adeoque pro vulgato παράσημον, docet legendum τὸ παράσημον, intellecto μέρος, i. e. *verſatilem mali partem*, verbaque Luciani eſſe periphraſin τῆ καρχησίω, ut *Scholiaſt.* bene ceperit. Quare de ſcriptura *Haſaeo* aſſentior, qui eam ex ingenio vidit, licet deceptus fuerit a Cl. *Graev.* plane aberrante, in prodenda *Fl.* ſcriptura, quae non καρχήσιον, ſed παράσημον, aeque ac *Schol.* omnino habet, quod recepi. Plura de navibus Alexandrinis earumque magnitudine & partibus vid. ap. laudatum *Haſaeum* l. d. *J. F. R.*

99. Στροφίδα] Nolunt grammatici hanc vocem de Cylindris uſurpari, quorum ope Anchorarum funes, & ipſa demum Anchora tollitur; ego tamen qua ratione de alia re hic uſurpetur, non video. *M. du S.*

3. Στρωματίδην ἂν τις εἰκάσειεν] Nihili ergo eſt ſcrupulus, quem mihi movebant nuper ad *Plinii* Paneg. 31, 2. homines CCLXXVI. in una navi frumentaria. Potuit ergo etiam cum tanto hominum numero Alexandrina Paulli navis fuiſſe σιτηγωγός. *J. M. G.*

8. Πυθέαν] Plur. num. Conf. ſupra *Toxar.* c. 6. *J. F. R.*

21. Ἀκάμαντα] Cypri promontorium. *Ptol. Ortel.* *F. G.*

Ἀκάμαντα] Mons & promontorium Cypri Occidentale, quod nunc Italis nautis *Capo di San Piphano* dicitur, quod a dextris videtur iis, qui ab Alexandria vel Ægypto verſus Rhodum & Aſiam tendunt. *J. P. a G.*

24. Χελιδονέας] Χελιδονίας πέτρας *Steph.* vocat. *F. G.*

30. Κατ'] Sic L. & *Fl.* optime. In reliquis Impr. μετ'. *M. du S.*

δὴ συμβαίνῃ μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τῆς Λυκιακῆς θαλάσσης· καὶ ὁ κλύδων ἅτε ἀπὸ πολλῶν ῥευμάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ κιζόμενος. (a ἀπόξυροι δέ εἰσι πέτραι, καὶ ὀξεῖαι, προσαθηγόμεναι τῷ κλύσματι,) καὶ φοβερωτάτῳ ποιεῖ τὸν b κυμαλωγὴν, καὶ τὸν ἦχον μέγαν. καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεθες τῷ σκοπέλῳ.

Post hoc enim evenire solet, ut a Lycio mari dividatur Pamphylium: fluctusque, utpote ab undis pluribus circa ipsum scissus promontorium, (sunt autem petrae abruptae & ab alludentibus aquis acutae) terribili cum sonitu frangitur: atque ipsi saepe scopulo magnitudine aequalis est.

Τοιαῦτα καὶ σφᾶς καλαλαβεῖν ἔφασκεν ὁ ναύκληρος, ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης, καὶ ζόφου ἀκριβοῦς· ἀλλὰ πρὸς τὸν οἰμωγὴν αὐτῶν ἐπικλασθέντας τοὺς θεοὺς, φῶς τε ἀναδεῖξαι ἀπὸ τῆς Λυκίας, ὡς γνωρίσαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, καὶ καλευθῦναι τὴν ναῦν ὀπὶ τὰ λαιὰ c ἐς τὸ πέλαγος, ἤδη τῷ χρημνῷ προσφερομένην. τὸν τε οὖν ἄπαξ τὸν ὀρθῆς ἐκπεσόντας, καὶ τῆς Αἰγαίου πλεύσαντας, ἑβδομηκοστῇ ἀπ' Αἰγύπτου ἡμέρᾳ πρὸς ἀντίους τοὺς d Ἐτησίας πλαγιάζοντας, ἐς Πειραιᾶ ἐλθεῖν καθορμίσασθαι, τοσοῦτον ἀποσυρέντας ἐς τὸ κάτω, ὡς ἐᾶσαι τὴν Κρήτην δεξιὰν λαβόντας, ὑπερ τὴν e Μαλέαν πλεύσαντας, ἤδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. ΛΥΚ. Νὴ Δία, θαυμάσιόν f τινα φῆς κυβερνήτην τὸν Ἥρωνα, ἢ

9. Ab his se etiam deprehensos nauclerus dicebat, cum nox adhuc esset & merae tenebrae. Sed ad ipsorum ploratum fractos *misericordia* Deos, cum ignem ostendisse de Lycia, ut oram illam agnoscerent, lucidamque stellam quandam, Dioscurorum alterum, insedidisse carchesio, ac direxisse navim sinistrorsum in mare, cum jam jam ferretur ad scopulum. Inde, cum recta via semel excidissent, transnavigato Aegeo, septuagesimo ab Aegypto die, obliquo ad tenentes sibi adversum Etesias cursu, in Piraeeum heri appulisse, tantum ad inferiora detractos, quos oportuerit dextram legentes Cretam, Malea superato, jam esse in Italia.

LYC. Admirabilem, ita me Jupiter, mihi gubernatorem narras Heronem, aut aequa-

a Ἀπόξυροι] Ἀπόξηροι O. & *Fl.* solemni scribarum errore. b Κυμαλωγὴν] Al. κυμαγωγὴν *Coll.* At Nostrae Edd. in vulgato conspirant. c Ἐς τὸ πέλαγος] Omissa in O. d Ἐτησίας] Sic *F. P. H. S.* Ἐτησίους O. & *Fl.* e Μαλέαν] Sic O. *Fl. P.*, & marg. *A1.* Μαλέα *F. Ald. H. Fr. B1. S.* In articulo autem masc. *Fl.* consentit. f Τινα] Τι O.

36. Κυμαλωγὴν] Γραι. κυμαγωγήν. *G.*

34. Ἀπόξυροι] Conf. supra T. I. *Prometh.* sub init. ubi ἀποτομοί τε — πέτραι Edd. Ἀπόξυροι vero Codd. A. P. L. quam varietatem Cl. *Hemsterh.* non retulit in suum locum; quia in nota *Solani* indicatur, qui addit etiam ἀπόξυροι esse in *Rhet.* c. 7. *J.F.R.*

44. Διοσκούρων — ἐπικαθίσαι] Et supra hoc ridens narraverat, *pro Merced.* c. 1. *J.F.R.*

54. Τὸν Μαλέαν] In Impr. ferme omnibus erat τὴν Μαλέα. In O. vero, & *Fl.* τὸ Μαλέαν, quod secuti sumus. *M. du S.*

Ibid. Μαλέαν] *Gujet.* Μαλέα legens adscripsit esse ab ὁ Μαλεύς. Ego Μαλέαν cum *Thucyd.* III. 4. & 6. servavi, quod indicat *Casaub.* ad *Strab.* XIII. 916. Apud *Strab.* Μαλέαν frequenter, interdum & Μαλέαν. *J.F.R.*

56. Ἢ τῆς Νηρέως ἁλ.] Mentem Luciani hic non satis assequor, aut cur Nereum hic adsciscat. *M. du S.*

61. Ἐμβοήσωμεν] Ex Cod. Ox. qui ἐμβοήσομεν praefert, cum prave, in omnibus Impr. sit ἐκβοήσωμεν. Vid. Ἔκθεσιν. c. 21. & περὶ θυσ. c. 15. *M. du S.*

Ἐμβοήσωμεν] In O. quidem ἐμβοήσομεν, penultima brevi. Verum ideo non haesitavi ἐμβ. saltem pro ἐκβ. inde arripere, quia *inclamare* hic postulatur, non *exclamare*, idque firmatur etiam locis Nostri ab *Solutō* indicatis, quibus adde mox c. 11. ἐμβοῶσι. *J.F.R.*

63. Ἡ δυσχερείας] Infra *Philopatr.* c. δυσχερείας καθ' ἡμῶν,

qualem Nerei, qui tantum de via aberraverit.

10. Sed quid istuc? Nonne iste Adimantus est? TIM. Omnino ipse est Adimantus, inclamemus igitur. Adimante, te volo, Myrrhinusium, Strobichi filium. LYC. Alterutrum horum, aut iratus nobis est, aut aurium usum amisit. Adimantus enim est, non alius. Satis jam clare video: & vestimentum ipsius est, & incessus, & brevis ad ipsam cutem tonsura. Acceleremus tamen gradum, ut ipsum adsequamur.

11. Nisi veste te prehensum advertamus, Adimante, non exaudies nos inclamantes; sed videris etiam profundae cogitationi immersus, non parvum neque contemtibile negotium animo agitare ac revolvere. ADIM. Nihil, Lycine, siniſtrum: sed nova me inter eundum cogitatio subiens, ut inaudi-tam praetermitterem vestram vocem effecit, qui defixum totum in illa animum haberem. LYC. Quaenam est illa? Ne enim cunctaris dicere, nisi est de valde secretis. Quamquam initiati, ut nosti, sumus, ac celare *commissa* didicimus. ADIM. Sed pudet me nimirum apud vos dicere, adeo pue-

τῦ Νηρέως ἁλικιώτλω, ὃς τοσῦτον ἀπεσφάλη τ ὁδῦ.

Ἀλλὰ τί τῦτο; Οὐκ Ἀδείμαντος ἐκεῖνός ἐστι; TIM. Πάνυ μὲν οὖν Ἀδείμαντ© αὐτός. g ἐμβοήσωμεν οὖν· Ἀδείμαντε, σέ φημι τ h Μυῤῥινῦσιον, τ i Στροβίχυ. ΛΥΚ. k Δυοῖν θάτερον, ἢ δυχεραίνῃ καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωται· Ἀδείμαντ© γ', οὐκ ἄλλ© τίς ἐστι, πάνυ ἤδη σαφῶς ὁρῶ, ἐ θοιμάτιον αὐτῦ, ἐ τὸ βάδισμα ἐκεῖνο, ἐ ἐν χρῷ l ἡ κυρά. ὀπιτείνωμεν δὲ ὅμως τ θᾶττον, ὡς καλαλάβωμεν αὐτόν.

Ἢν μὴ τῇ ἱματίῳ λαβόμθοί σε ἐπιστρέψωμεν, ὦ Ἀδείμαντε, οὐχ ὑπακούσεις ἡμῖν m ἐμβοῶσιν; ἀλλὰ ἐ φροντίζοντί ἔοικας ὅτι συνοίας τινὸς, ἐ μικρὸν οὐδ' εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα, ὡς δοκεῖς, ἀνακυκλῶν. ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ Λυκῖνε, χαλεπὸν, ἀλλά με καινή τις ἔννοια μεταξὺ βαδίζοντα ὑπελθοῦσα, τοῦ μὴ οὐ διακοῦσαι ὑμῶν ἐποίησεν, ἀτενὲς πρὸς αὐτῷ ἅπαντι n τῷ λογισμῷ ἀποβλέποντα. ΛΥΚ. Τίς αὕτη; μὴ γὰ ὀκνήσῃς εἰπεῖν, εἰ μή τις ἐστὶ τ πάνυ ἀπορρήτων. χαίτοι ἐτελέσθημεν, ὡς οἶσθα, καὶ o σιγᾶν μεμαθήκαμεν. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' αἰσχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς· οὕτω γὰρ

g Ἐμβοήσωμεν] Recepi ex O. Ἐμβ— Edd. h Μυῤῥινούσιον] Μυρσινούσιον O. i Στροβίχυ] Στρομβίχυ O. Στροβίχυ *Fl.* & *Fr.* k Δυοῖν] Δυοῖν *Fl.* magis Attice. Sed parvi refert. l Ἡ] Omittit *H2.* m Ἐμβοῶσιν] Βοῶσιν sola *J.* n Τῷ] Omittit O. o Σιγᾶν] Σίγ' ἂν male O. pro σιγᾶν. In vulgato consentiunt Edd.

80. Ἐτελέσθημεν] Ὡς * μόνον ἀπορρήτων ὄντ© † τῷ τὰ μυστήρια ἀμυήτῳ ἐξεπεῖν. τοῦτο ὃν αὐτοῦ ἀπεκλείοντ©, ‡ φησὶν ὡς οὔπω ἐξὸν σοι ἐθὲν πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἀπόῤῥητον, εἰ-

* Μόνον] Μόνα antea edebatur, & mox *μυστήρια* male pro *μυστήρια*. *J. F. R.*

† Τῷ] Τῖ V.

‡ Φησὶν] Φασὶν edita. Emendavit *M. du S.*

γε € ἐ δεῖ § τοῖς ἄλλοις ἀπορρήτειν, οὐ ἀκινδύνῳ σοι τὸ πρὸς ἡμᾶς ἐναφίειν καθίσταται, μεμνήμεθα γὰ € αὐτοὶ, ἐ τοῦτο δὴ τὸ τ τραγῳδῶν πρὸς οἰκεῖον χορὸν ἰρεῖς. *V.*

§ Τοῖς ἄλλοις] Τὰς ἄλλας ἀπ. ἐν ἀκινδύνῳ σοι habent V. C. D. M. Quare posteriora inde adscivi, quum ante ederetur ἀκινδυνῶσαι. Sed pro ἐ δεῖ leg. ἃ δεῖ, & pro τὰ l. αὐτὰ. *J. F. R.*

ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωται. *J. F. R.*

66. Ἐκεῖνε] Glossema videtur. *F. G.* Optime. Ejiciendum ergo. *J. F. R.*

67. Ἐν χρῷ ἡ κυρά] Vid. notam ad B. πρ. c. 20. *M. du S.*

71. Ἐμβοῶσιν] Quod *J.* praefixum ἐμ. omisit, operarum tantum culpam non Editoris, credo, quia βοῶσιν novum ibi versum inchoat. *J. F. R.*

72. Οὐ μικρὸν — ἀνακυκλῶν] Eadem phrasis totidem verbis infra *Philopatr.* c. 2. Sic ἀνακυκλῶν πρὸς ἑαυτὸν τὰ ὑπηλθότα. T. I. *Nigrin.* §. 6. f. *J. F. R.*

80. Ἐτελέσθημεν] Initiatus ergo Lucianus; nam etsi jocetur, hoc veri subesse oportet. *M. du S.*

81. Στίγειν] Mſ. Ox. σίγ' ἂν, pro σιγᾶν. Sed nihil mutato opus est. *M. du S.*

γὰ μειραχιῶδες ὑμῖν [a] δόξει τὸ φρόντισμα. ΛΥΚ. [b] Μῶν ἐρωτικόν τί ἐστιν; οὐδὲ γὰ οὐδὲ τοῦτο ἀμυήτοις ἡμῖν ἐξαγορεύσεις, ἀλλ' ὡς καὶ λαμπρᾷ τῇ δᾳδὶ τὰ αὐτοῖς τελεσμένοις.

ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ θαυμάσιε, τοιοῦτον, ἀλλά τινα πλοῦτον ἐμαυτῷ ἀνεπλαττόμην, ἣν κενὴν μακαρίαν [c] οἱ πολλοὶ καλοῦσι· καὶ μοι ἐν ἀκμῇ τῆς εὐσεβείας καὶ τρυφῆς ἐπέστητε. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὸ προχειρότατον τοῦτο, κοινὸς [d] Ἑρμᾶς, φασὶ καὶ ἐς μέσον καταθεὶς φέρων τὸν πλοῦτον· ἄξιον γὰ ἀπολαῦσαι τὸ μέρος φίλους ὄντας, τοῦ Ἀδειμάντου τρυφῆς. ΑΔΕΙΜ. Ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ ἐς τὴν ναῦν ἐπιβάσῃ, ἐπεί σε, ὦ Λυκῖνε, κατέστησα ἐς τὸ ἀσφαλές. ἐπιμετρούντος γάρ μου τὸ ἀγκύρας τὸ [e] μέγεθος, οὐκ οἶδ' ὅπου ὑμεῖς ἀπέστητε.

Ἰδὼν δ' ὅμως τὰ πάντα, ἠρόμην τινὰ τῶν ναυτῶν ὁπόσην [f] ἀποφέρει ἡ ναῦς τῷ δεσπότῃ ὡς ἐπιτοπολὺ κατ' ἔτος ἑκάστου τὴν μισθοφορίαν. ὁ δέ μοι, Δώδεκα, ἔφη, Ἀττικὰ τάλαντα, εἰ πρὸς τὰλάχιστόν τις λογίζοιτο. τοιντεῦθεν ὢν ἐπανιὼν, ἐλογιζόμην, εἴ τις θεῶν τὴν ναῦν ἄφνω ἐμὴν ποιήσειεν εἶναι, οἷον ἂν ὡς εὐδαίμονα βίον ἐβίωσα, εὖ ποιῶν τοὺς φίλους, καὶ ἐπιπλέων ἐνίοτε μὲν αὐτὸς, ἐνίοτε δὲ οἰκέτας ἐκπέμπων· εἶτα

rilis vobis videbitur cogitatio. LYC. Numquid amatorium quid est? neque enim hoc etiam profanis nobis enarraveris, sed *hominibus* ad claram facem ipsis quoque initiatis.

12. ADIM. Nihil tale, o noster. Sed divitias mihi quasdam ipse fingebam animo, quam ficticiam Beatam *insulam* omnes vocant; vosque in ipso mihi divitiarum & voluptatis fastigio superveniistis. LYC. Itaque illud *hic valeat* expeditissimum, communis esto Mercurius! ajunt: atque in medium allatas depone divitias: aequum enim est, in partem venire nos, qui amici sumus, voluptatum Adimanti. ADIM. A vobis quidem relictus sum in primo statim in navim ingressu, cum te, Lycine, in tuto collocassem. Dimetiente enim me amicorae magnitudinem, vos nescio quo discesseratis.

13. Tamen visis omnibus, quaerebam ex nautarum aliquo, *Quantum plerumque mercedis domino singulis annis ea navis referat?* At ille, *Duodecim*, inquit, *talenta Attica, si quis quod minimum est computet.* Hinc ergo rediens ita cogitabam, *Si quis Deorum, hanc navem subito, ut mea sit, faciat; quam ego, quam felicem vitam agam! bene faciens amicis, interdum ipse navigans, emittens non nunquam servos.* Deinde de duo-

a Δόξει] Δόξῃ O. b Μῶν ἐρωτικόν] Τῶν ἐρωτικῶν O. c Οἱ πολλοὶ] Οἱ παλαιοὶ marg. *Alw.* Idque placet. d Ἑρμᾶς] Nil var. Edd. e Μέγεθος] Πάχος O. & *Fl.* f Ἀποφέρει] Deest in O.

90. Κενὴν μακαρίαν] Τὰ πρὸς μακαρίαν εὐημερίαν τύπτοντα, εἴτε ἐγρηγορόντων * εὐθυμία, εἴτε εὐπαθειῶντων ἐνύπνια, κενὴν μακαρίαν οἱ παλαιοὶ κατεφήμισαν. *V.*

7. Πρὸς τὰλάχιστόν τις λογίζοιτο] † Ναύλια. *V.*

* Εὐθυμία] Ἐνθύμιον legend. Cl. *Wolfius.* bene monuit. *J. F. R.* † Ναύλια] Quid respiciat, incertum. *M. du S.*

93. Κοινὸς Ἑρμᾶς] *Phrynus.* cap. de Mercer. *Theoph.* Charact. 24. Latini *in commune. Seneca* Epistola 120. *Quoties aliquid inveni, non exspecto donec dicas in commune, ipse mihi dico.* *J. B.*

Κοινὸς Ἑρμᾶς] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 250. *M. du S.*

Ibid. Ἑρμᾶς] Nil quoque Codd. variare video. Alias Ἑρμῆς postularetur. *Casaub.* ad Theoph. l. d. explicat quidem proverbium; sed haec Luciani adlegans Ἑρμᾶς quoque scribit. Ego, etsi Doricum est Ἑρμᾶς, nihil muto, quia ex nautarum pronuntiatione sic dedisse videtur. *J. F. R.*

6. Δώδεκα — Ἀττ. τάλ.] Ultra duo millia librarum Anglicanarum, nempe 2335. *M. du S.*

7. Εἰ πρὸς τὰλάχιστόν τις λογίζοιτο] Benedictus, *si quis ad minima usque supputarit.* Ergo putavit ille maxi-

duodecim illis talentis domum jam aedificabam loco opportuno, paullo supra Poecilen, relicta illa ad Ilissum paterna: & servos emebam, & vestes, currusque, & equos. Jamque & navigabam felixque praedicabar a vectoribus omnibus, metuendus nautis, ac tantum non rex *ab illis* habitus. Verum adhuc componenti mihi rem navalem, & in portum prospectanti e longinquo, *tuo*, Lycine, adventu demersisti divitias, evertisti, dum bene & secundo votorum flatu fertur navigium.

14. LYC. Igitur, vir fortis, prehensum me ad Imperatorem abducito, ut piratam aliquem, aut perniciem navium, qui tanti tibi naufragii caussa fuerim, idque in terra, ipsaque inter Piraeea atque urbem via. Sed vide, quomodo casum tuum solaturus sim. Habe enim tibi, ecce, quinque, si volueris, pulchriora majoraque Aegyptio illo, navigia, & quod maximum est, quae mergi non possint: ac celeriter tibi, quinquies singulis annis, frumenta unumquodque advehat: te vero, naucleroum praestantissime, intolerabilem nobis tum futurum apparet. Qui enim modo unius hujusce navigii dominus cum esses, inclamantes non audieris, si quinque possideas, praeter hanc, trium omnes velorum, quae perire non possint, nec respicies ni-

ἐκ τ̃ δώδεκα ἐκείνων ταλάντων, οἰκίαν τε ἤδη ᾠκοδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ τ̃ ποικίλην, † ἣν δὴ † Ἰλισσὸν ἐκείνην † πατρῴαν [g] ἀφεὶς, καὶ οἰκέτας ὠνούμην καὶ ἐσθῆτας, καὶ ζεύγη, καὶ ἵππους. νυνὶ δὲ [h] ἤδη καὶ ἔπλεον, ὑφ' ἁπάντων εὐδαιμονιζόμενος † ἐπιβατ̃ῶν, φοβερὸς τοῖς ναύταις, οὐ μονονυχὶ βασιλεὺς νομιζόμενος. ἔτι δέ μοι τὰ χθ' † ναῦν εὐθετίζοντι, καὶ ἐς λιμένα πόρρωθεν ἀποβλέποντι, ἐπιστὰς, ὦ Λυκῖνε, κατέδυσας † πλ̃ῆτον, καὶ ἀνέτρεψας εὖ φερόμενον τὸ σκάφος [i] ἱρίῳ † εὐχῆς [k] τ̃ῷ πνεύματι.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ γενναῖε, λαβόμενός μου, ἄπαγε πρὸς † στρατηγὸν, ὡς τινα [l] πειρατὴν, ἢ κλοποποιὸν ἤν, ὃς τηλικοῦτον ναυάγιον εἴργασμαι, καὶ ταῦτα ἐν γῇ χθ' † ἐκ Πειραιῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλ' ὅρα ὅπως μὴ δώσω σοι δίκην τὸ πταῖσμα. πέντε γὰρ, εἰ βούλει, καλλίω καὶ μείζω τ̃ῶν Αἰγυπτίων [m] πλοῖα ἤδη ἔχω, καὶ τὸ μέγιστον, οὐδὲ καταδῦναι δυνάμενα. καὶ τάχα σοι πεντάκις ἐξ Αἰγύπτου κατ' ἔτος ἕκαστον [n] σιταγωγείτω σιταγωγίαν, [o] εἰ καὶ, ὦ ναυκλήρων ἄριστε, δῆλος εἶ ἀφορητος ἡμῖν τότε γενησόμενος. [p] ὡς γὰρ ἔτι ἑνὸς πλοίου τουτουὶ δεσπότης ὤν, παρήκουες βοώντων, εἰ πέντε κτήσαιο πρὸς τούτῳ τριάρμενα πάντα, καὶ ἀνώλεθρα, οὐδὲ ὄψει δηλαδὴ τοὺς φίλους.

g Ἀφεὶς] Ἀφ' ἵης *Fl.* h Ἤδη] Omittit O. i Οὐρίῳ] Recepi ex O. Οὐρίῳ Edd. k Τ̃ῷ] Omittit O. l Πειρατὴν] Πειραιᾶν O. male. m Πλοῖα] Sic *Fl. H. P.* &c. Πλοίοις *F.* n Σιταγωγείτω] Sic O. *Fl. Fr. P.* aliaeque Σιταγωγείτωσαν *F.* & marg. *A1.* o Εἰ καὶ] Sic *Solan.* non habent *si* Edd. nec O. p Ὡς] Ὅς *Fl.*

maximam eam summam esse, quousque ascendere queant reditus ejus, &, si omnino nihil, ne minimum quidem, ex lucris in supputatione omittas, nunquam fore ultra duodecim talenta. Aliter censuit Micyllus, qui vertit *etiamsi quis communiora tantum computaret*: quae tamen versio subobscura est, dum vix dicas utrum *communiora* intellexerit talenta, an subintellecto *lucra*. Certe videntur Graeca significare duodecim redigi talenta, si quis crasso modo colligat; si ad minimum, non summum quis subduxerit, si non accuratissime singula in rationem mittantur, sed rudius generaliusque ediderit. *J.G.*

24. Οὐρίῳ] Hanc emendationem nostram confirmat Cod. Ox. In reliquis enim scribitur ἱρίῳ. *M. du S.*

Οὐρίῳ] Sic rescripsi, quia sic solet scribi ap. alios, & ap. Nostrum. Supra T. 2. I. *Ver. Hist.* c. 5. Οὐρίῳ ἀνέμῳ &c. *J.F.R.*

36. Εἰ καὶ] Vocula *si* quam hic vides, in omnibus maximo sententiae damno, hactenus omissa, a me addita est. *M. du S.*

38. Ὡς γὰρ] Ὅς leg. videtur. *F.G.* Et quia *Fl.* sic bene habet, id omnino recipiendum duco, etsi id non feci, quod & vulgata suos defensores est repertura. *J.F.R.*

40. Τριάρμενα] I. e. *μεγάλα*. *F.G.*

λης. σὺ μὲν οὖν εὐπλόει, ὦ βέλτιστε· ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ καθεδούμεθα· καὶ τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἢ Ἰταλίας καταπλέοντας ἀναχρίνοντες, εἴ πού τι τὸ μέγα Ἀδειμάντου πλοῖον, τὴν Ἶσιν, τις οἶδεν.

mirum amicos. Itaque feliciter, amice, naviga, Nos in Piraeeo ſedebimus rogantes qui ex Aegypto aut Italia appellent, Num forte magnum Adimanti navigium, Iſidem, aliquis viderit.

ΑΔΕΙΜ. Ὁρᾷς, διὰ τοῦτο ὤκνουν εἰπεῖν ἃ ἐνενόουν, εἰδὼς ὅτι ἐν γέλωτι καὶ σκώμματι ποιήσεσθέ μου τὴν εὐχήν. ὥστε ὀλίγας μικρὸν, ἕως ἂν ὑμεῖς προχωρήσητε, [a] ἀποπλευσοῦμαι πάλιν ὅπου τὰ νεώς. πολὺ γὰρ ἄμεινον τοῖς ναύταις [b] προσλαλεῖν, ἢ ὑφ' [c] ὑμῶν καταγελᾶσθαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ἐπεὶ [d] συνεμβησόμεθά σοι καὶ αὐτοὶ ὑποστάντες. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλὰ ὑφαιρήσω τὴν [e] ἀποβάθραν, προεισελθών. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἡμεῖς γε προσηξόμεθα ὑμῖν. μὴ γὰρ οἴει σοὶ μὲν εἶναι ῥᾴδιον τηλικαῦτα πλοῖα κτᾶσθαι, μήτε πριάμενον μήτε ναυπηγησάμενον· ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν τῶνδε τὰ θεῶν ὀλίγους σταδίους ἀκμῆτες δυνάσθαι νεῖν. καίτοι [f] πρῶτον καὶ ἐς Αἴγιναν ὅπως τὰ [g] ἐνοδίας τελετῶ, οἶσθα ἐν ἡλίκῳ σκαφιδίῳ πάντες ἅμα οἱ φίλοι τεττάρων ἕκας᾽ ὀβολῶν διεπλεύσαμεν, καὶ οὐδὲν ἐδυσχέραινες ἡμᾶς συμπλέοντας· νῦν δὲ ἀγαναχτεῖς, εἰ συνεμβησόμεθά σοι, καὶ τὴν ἀποβάθραν προεισελθὼν

15. ADIM. Vides? Propterea dicere, quae cogitabam cunctabar, qui ſcirem, riſui vos & ludibrio votum meum habituros. Itaque reſiſtam paullulum, dum vos proceſſeritis, ac navim deinde rurſus ſolvam. Praeſtat enim cum nautis agere, quam a vobis derideri. LYC. Nequaquam, reſiſtemus & ipſi, ut conſcendere tecum poſſimus. ADIM. At ego praegreſſus tollam ponticulum. LYC. Nos itaque ad vos adnatabimus. Numquid enim putas, facile tibi eſſe tot ac tantas poſſidere naves, quas nec emeris neque aedificaveris: nos vero votis non impetraturos a Diis, ut multa ſtadia nihil fatigati natare poſſimus? Quamquam nuper etiam Aeginam ad Hecates cerimonias, noſti, quam parva in ſcaphula omnes ſimul amici quaternis quisque obolis trajecerimus, nec moleſtum tibi tum erat nobiſcum navigare: nunc autem fers graviter, ſi tecum inſcendamus, & praegreſſus au-

a Ἀποπλεύσοῦμαι] Nil var. Edd. nec O. b Προσλαλεῖν] Male B2. προσμαλεῖν. c Ὑμῶν] Ἡμῶν male B1. a. d Συνεμβησόμεθα] Συμβησ. male Fl. e Ἀποβάθραν] Ὑποβάθραν male O. f Πρῶτον] Sic Edd. Lege πρὸ τοῦ. g Τελετῶ] Ἑορτῶ O.

62. Καὶ ἐς Αἴγιναν] Ἑορτὴ ἐν Αἰγίνῃ. V.

43. Ἐν Πειραιεῖ] Sic & infra *Dial. Meretr.* VI. recte. Et *Ariſtoph.* Pac. 144. licet metri cauſſa detracto jota, Ἐν Πειραῖ. Eſt enim caſ. rectus ὁ Πειραιεύς. vid. *Strab.* IX. ſub init. *Alciphr.* I. p. 258. ne credas Πειραιοῖ legendum, ut Δελφοῖ & Πυθοῖ c. 20. & alibi. Sed & Πειραιεῖ ſine praepoſ. *Alciphr.* III. Ep. 7. f. καὶ Πειραιεῖ βαδιοῦμαι. *J.F.R.*

48. Ἐν γέλωτι — ποιήσεσθε] Sic ſupra *Quom. Hiſt.* c. 32. *Tox.* 22. &c. *J.F.R.*

50. Ἀποπλευσοῦμαι] Fut. 1. circumflexum Attice, cujus exempla frequentia vide ap. Cl. *Maitt.* de Dial. p. 359. Qui ex uſui promiſcuo Dialecti Doricae adſcribens, tamen ex *Thucyd.* & *Xenoph.* multa adfert. *J.F.R.*

54. Ὑποστάντες] I. e. *ſubſidentes.* An ἐπιστάντες; ut reſpondeat τοῦ οὖν ἐπίστας μικρόν. *F.G.*

59. Ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν] An ſic legend. ἡμᾶς δὲ οὐκ αἰτησομένους — ἀκμῆτας δύνασθαι νεῖν. *F.G.* Non opus eſt mutato. Vidimus ejusmodi nominativos non ſemel. Adde & infra *Geſner.* ad *Philopatr.* c. 23. pr. *J.F.R.*

62. Πρὸ τοῦ] Legebatur antea in omnibus Impr. πρῶτον. Sed ſcribendum eſt aut πρὸ τούτου, aut πρὸ τοῦ ut c. 30. & *Mn.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Ἐνοδίας τελετῶ] Horum myſteriorum meminit *Pauſan.* p. 72. 23. non quidem titulo Ἐνοδίας, ſed *Hecates* tantum. *M. du S.*

68. Ὑπομαζᾷς] *Th. Mag.* h. v. haec Luciani adferens habet: ὑπομαζᾷς γὰρ, ὦ Ἀδείμαντε. Sed γε non movendum. Ceterum de phraſi confer *Alciphr.* I. Ep. 18.

auferre vis ponticulum : nimis enim intumescis, Adimante, & in sinum tuum non despuis, neque, quis homo sis, tantus jam nauclerus cogitas. Ita te elatum fecit etiam domus pulcherrimo urbis loco aedificata, & multitudo pedissequorum. Sed per Isidem, amice, certe Nilotica illa falsamenta, illa tenuia adferre nobis ex Aegypto memento, aut unguentum de Canopo, aut ex Memphide Ibin; si vero navis possit, unam etiam pyramidum.

16. TIM. Satis joci, Lycine. Vides ut ruborem Adimanto injeceris; multo risu ita perfudisti navigium, ut exhauriri jam non possit, nec undarum vim sustinere. Et quando adhuc multum nobis viae ad urbem supereſt, divisa in quatuor partes via, per stadia quisque sibi assignata, quod cuique visum fuerit, a Dis optemus. Sic enim & laborem fefellerimus, & oblectaverimus animum, tanquam in suavissimum voluntate nostra somnium delapsi; quod, quam diu voluerimus, voluptatem nobis adferat. Penes unumquemque enim votorum erit mensura, ponetmusque praebituros omnia Deos, licet natura sua ab omni veri similitudine abhorreant. Quod vero maximum est, documento ipsum hoc fuerit, ecquis

ἀφαιρεῖς. ὑπερμαζᾶς [h] γε, ὦ Ἀδείμαντε, καὶ ἐς τὸ κόλπον ὑ σὺ εἶ, οὐδὲ οἶδα ὅστις ὢν ναυκληρεῖς. οὕτως ἐπῆρέ σε [i] καὶ ἡ οἰκία, ἐν καλῷ τῆ πόλεως οἰκοδομηθεῖσα, καὶ τὸ [k] ἀκολούθων τὸ πλῆθος. ἀλλ', ὦ γαθὲ, πρὸς τὴν Ἶσιν, κἂν τὰ Νειλῶα ταῦτα παρίχη τὰ λεπτὰ μέμνησο ἡμῖν ἄγειν ἀπ' Αἰγύπτου, ἢ μῦρον ἀπὸ τῦ Κανώπου, ἢ Ἶβιν ἐκ Μέμφιδος· εἰ δὲ [l] καὶ ἡ ναῦς ἐδύνατο, καὶ τὴν πυραμίδων μίαν.

TIM. Ἄλις παιδιᾶς, ὦ Λυκῖνε· ὁρᾷς ὡς ἐρυθριᾷν Ἀδείμαντον ἐποίησας, πολλῷ τῷ γέλωτι ἐπικλύσας τὸ πλοῖον, ὡς ὑπέραντλον εἶναι, καὶ μηκέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ ἐπιῤῥέον· καὶ ἐπεὶ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπόν ἐστι πρὸς τὸ ἄστυ, διελόμενοι τέτραχῆ τὴν ὁδὸν κατὰ τὰς ἐπιβάλλουσας ἕκαστος σταδίους, αἰτῶμεν ἅπερ ἂν δοκῇ παρὰ τῶν θεῶν· οὕτω γὰρ ἂν ἡμᾶς ὅ, τε κάματος λάθοι, καὶ ἅμα εὐφρανθείημεθα, ὥσπερ ἡδίστῳ ὀνείρατι ἑκουσίως ἐμπεσόντες, ἐφ' ὅσον βουλόμεθα εὖ ποιήσουσι ἡμᾶς. παρ' αὐτῷ γὰρ ἑκάστῳ τὸ μέτρον τῆς εὐχῆς, καὶ οἱ θεοὶ πάντα [m] ὑποκείσονται παρέξοντες, εἰ καὶ τῇ φύσει ἀπίθανα ἔσται. τὸ δὲ μέγιστον, ἐπίδειξις [n] ἔσται τὸ πρᾶγμα, ὅστις [o] ἂν ἄριστα [p] χρήσαιτο τῷ

h Γὰρ] Γὰρ *Th. Mag.* *i* Καὶ] Abest ab O. *k* Ἀκολούθων] Ἀκολουθούντων *Fl.* *l* Καὶ] Omisit O. *m* Ὑποκείσονται] Ἀγωνίσονται O. *n* Ἔσται] Ἔσῳ marg. *AIW.* *o* Ἂν] Deest in O. *p* Χρήσαιτο] Χρήσεται O. & *Fl.* & marg. *A1.*

68. Ὑπερμαζᾶς * γὰρ] Λέγεται τοῦτο ἐπὶ τῶν λίαν ἐπαιρομένων πλουτῶν, ἐπεὶ καὶ σοφόν τι τῶν συνήθων τίνος ἐπαίνων ἐστὶν ὑπερβολικὸν, ὅταν δὲ ὑπερμαζᾶν λέγεται, ὡς μὴ πλέον μάζης πρὸ τοῦ εὐπορεῖσθαι. Ταύτῃ καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἔταξε λόγιον ἐπὶ τῶν κούφως φερομένων, καὶ †ἀλαζόνων φησὶ τὸ μηδὲ εἰς τὸ κόλπον πτύειν, ὡς ἐπὶ λίαν τοῦτο ἡ συνήθεια μακροπτύους σκωπτικῶς ὀνομάζει. *V.*

* Γὰρ] Sic V. Sed in textu melius γε. *M. du S.*

† Ἀλαζόνων] Sic V. Ἀλαζονευόντων edita. ἀλαζόνων φασὶ. Exc. *G.*

18. pr. *J.F.R.*

69. Ἐς τὸ κόλπον] Vid. Ἀ. μισ. c. 6. cum nota nostra, & *Theocrit.* Schol. VI. ἀλάσασι αἱ γυναῖκες . . . εἰς τὸ κόλπον πτύσω τὸ νομισθὲν ἐκτρεπόμενοι. Vid. *Hartung.* 657. *M. du S.*

Ἐς τὸ κόλπον ὑ πτύεις] Conf. idem supra T. I. *Pro Merc. c.* 6. f. notamque *Solani*, id de averruncantibus tam odiosam dici, exponentem. *J.F.R.*

81. Τὸ ἐπιῤῥέον] Subaudi κῦμα. *F.G.*

84. Σταδίους] Quadraginta stadiis distabat Piraeeus ab urbe. *Diog. Laërt.* p. 138. C. Unde liquet, decem unicuique, si totum iter ab ipso initio divisissent, assignanda fuisse; sed audis jam magnam partem emensos, antequam id consilii initum est. Triginta jam erant confecta, cum secundus finem dicendi fecit, tamdiuque locutus est tertius, ut Luciano nihil reliqui fuerit. c. 46. eodem ergo res redit, ac si inter quatuor totum esset ab initio divisum. Una nempe

τῷ πλούτῳ, καὶ τῇ εὐχῇ. δηλώσει γὰρ οἷός ἂν καὶ πλουτήσας [a] ἐγένετο.

ΣΑΜ. Καλῶς, ὦ Τιμόλαε, καὶ πείθομαί σοι, καὶ ὅταν ὁ καιρὸς [b] καλῇ, εὔξομαι ἄφαρ ἂν δοκῇ. εἰ μὲν γὰρ Ἀδείμαντος βούλεται, οὐδὲ ἐρωτᾶν οἶμαι, ὅς γε [c] δὴ ἐν τῇ νηὶ τὸ ἕτερον πόδα ἔχει· χρὴ δὲ καὶ Λυκίνῳ δοκεῖν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ πλουτῶμεν, εἰ τοῦτο ἄμεινον, μὴ καὶ βασκαίνειν [d] ὅτι ταῖς κοιναῖς εὐτυχίαις δοκῶ. ΑΔΕΙΜ. Τίς οὖν πρῶτος ἄρξει; ΛΥΚ. Σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, εἶτα μὲν σὲ, ὡσεὶ Σάμιππος, εἶτα Τιμόλαος, ἐγὼ δὲ ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ὑπολήψομαι τῇ εὐχῇ, καὶ τοῦτο ὡς οἷόν τε τροχαδραμών.

ΑΔΕΙΜ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν ὐδὲ νῦν ἀποστήσομαι τοῦ νεώς. ἀλλ', [e] εἴ πως ἔξεστιν, ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ κερδῷος ἐπινευσάτω ἅπασιν. ἔστω γὰρ τὸ πλοῖον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, ἐμὰ, καὶ ὁ φορτος, οἱ ἔμποροι, αἱ γυναῖκες, οἱ ναῦται, καὶ ἄλλο [f] εἴ τι ἥδιστον κτημάτων ἁπάντων. ΣΑΜ. Λέληθας σεαυτὸν ἔχων ἐν τῇ νηΐ. ΑΔΕΙΜ. Τὸν παῖδα φῂς, ὦ Σάμιππε, τὸ κομήτιλλον; καὶκεῖνος [g] ἔστω ἐμός· ὁ πάσος δὲ ὁ πυρὸς [g] ἔνδον ὄντος [h] ὁ ἀριθμὸς ἅπας, χρυσίον ἔστω ἐπίσημον [i] γενόμενον, τοσοῦτοι Δαρεικοί.

ΛΥΚ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀδείμαντε, καλαδύσεταί σοι τὸ πλοῖον, ὃ γὰρ ἴσον βάρος

optime usurus sit divitiis, atque voto: ostendet enim qualis homo esset, si dives esset.

17. SAM. Praeclare *istuc*, Timolaë, equidem tibi obtempero, & cum tempus me vocaverit, quae videbuntur optabo. Utrum enim velit Adimantus, ne quaerendum quidem puto, qui jam alterum in navi pedem habeat. Oportet vero Lycino etiam *idem* videri. LYC. Divites ergo simus, si hoc videtur melius, ne invidere etiam communi felicitati videar. ADIM. Quis ergo primus incipiet? LYC. Tu, Adimante, deinde post te hic Samippus, deinde Timolaus; ego vero parvi semistadii spatio ante portam geminam votum aggressus, quantum potero percurram.

18. ADIM. Proinde ego ne nunc quidem a nave discedam: verum quandoquidem licet, corollarium voto meo adjiciam. Mercurius autem lucrificus ille omnibus annuat. Sit ergo navis mea, & quidquid in illa est, sarcinae, vectores, mulieres, nautae, & si qua ibi alia possessionum omnium suavissima. SAM. Obliviscaris te in navi esse. ADIM. De puero, Samippe, loqueris, comato illo. Et ille ergo meus esto. Quantum vero est tritici, universus ille numerus, aurum signatum fiat, Darici totidem.

19. LYC. Quid hoc, Adimante, mergetur tibi navigium, nec enim idem pondus

a Ἐγένετο] Ἐγένητο O. b Καλῇ] Καλεῖ *Fl.* & marg. *Ar.* Forsan ex eadem. c Δὴ] Leg. ἤδη. d Ἐπὶ] Sic O. & Edd. plurimae. Ἐν *F.* e Εἴπως] Ἐπείπερ *F.* forte melius. f Εἴ τι] Ὅτι O. & *Fl.* g Ἔνδον] Additum ex O. Aberat in Edd. h Ὁ] Omittit O. ut saepe solet. i Γενόσθω] Γενέσθω O.

pars ante vota, tres reliquae tribus Luciani sodalibus somnia sua enarrantibus. *M. du S.*

7. Ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ὑπολήψ.] Benedictus, *paullo ante dimidium stadium quod usque ad Dipylum supereſt.* Micyllus, *paulo ante quam ad Dipylum perveniemus, circa extremum semistadium.* Nescio cur illis sic placeat obscuris esse & vagari; quum clare dicat *vel exiguum semistadium, quod ante Dipylum* erit nobis progredientibus reliquum, *adsumam.* De morte Peregrini. ὐδ' ὅσον ὀλίγον ὑπερίψασίς τὸ καλαλύσεως. *J. G.*

11. Ἐπιμετρήσω] Conf. *Philops.* c. 24. f. *J. F. R.*

16. Εἴ τι] Praeferrem ὅτι, sed divisum εἴ, τι, ut sit *aliud quodcumque suavissimum*; nam εἴ τι comparativum potius requireret: *si quid suavius.* Verum ideo non illico in contextum recepi; possit tamen recipi, quia ex Codice est. *J. F. R.*

32. Τὸν μὲν ὑμέτερα] Nimis mihi videbatur rusticus Lycinus, si dicat ὑμέτερα· vos animae viles, in vobis jactura & periculum exiguum. Sed de omnibus qui una erant, loquitur: omnes se navim Adimanti conscensuros praedixerant. Itaque ὑμέτερα legendum puto,

dus tritici, & pari numero auri. ADIM. Noli invidere mihi, Lycine: ſed cum ad te optandi ſors delata fuerit, Parnetha illum totum aureum factum tibi habe, & ego tibi praeſtabo ſilentium. LYC. Verum pro tua ego hoc ſecuritate feci, ne cum auro pereamus omnes. Ac quantum ad nos attinet, mediocre illud *periculum* fuerit: at formoſus ille adoleſcentulus periret, qui nare neſciat. TIM. Bono es animo, Lycine. Delphini enim ſubeuntes illum in terram deportabunt. Aut putas, citharoedum quendam ab iis ſervatum cantus ſui mercedem percepiſſe; & mortuum adoleſcentulum alium in Iſthmum Delphini tergo ſimiliter exportatum, Adimanti autem ſervulo recens emto, amatorium delphinum eſſe defuturum? ADIM. Tu etiam, Timolae, Lycinum imitaris, & adjicis ludibria, ipſe auctor *hujus ſermonis* cum fueris.

20. TIM. Nempe melius erat, majori cum probabilitate hoc facere, ac theſaurum quendam invenire ſub lecto, ne tantum negotii tibi faceſſat transferendus e navi in urbem theſaurus. ADIM. Recte mones. Effoſſus eſto theſaurus ſub Mercurio lapideo, quem in aula habemus, medimni mille auri ſignati. Statim ergo de ſententia Heſiodi, *Prima domus*, ut ſplendidiſſime habitem: jam quae circa urbem ſunt emam omnia:

πυρῶ, καὶ τῷ ἰσαρίθμῳ χρυσίῳ. ΑΔΕΙΜ. Μὴ φθόνει, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ἐπειδὰν εἰς σὲ παρέλθῃ ἡ εὐχὴ, τὴν Πάρνηθα ἐκείνην, εἰ θέλοις, ὅλην χρυσῆν ποιήσας ἔχε, κἀγὼ σιωπήσομαί σοι. ΛΥΚ. Ἀλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦτο ἔγωγε τῆς σῆς ἐποιησάμην, ἵνα μὴ ἀπολέσθῃ ἅπαντας μετὰ τοῦ χρυσίου· καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα, μέτρια, τὸ μειράκιον δὲ τὸ ὡραῖον, ἀποπνιγήσεται ἄθλιον, νεῖν οὐκ ἐπιστάμενον. ΤΙΜ. Θάρρει, ὦ Λυκῖνε· οἱ Δελφῖνες γὰρ αὐτὸ ὑποδύντες ἐξοίσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ἢ νομίζεις κιθαρῳδόν μού τινα σωθῆναι παρ' αὐτῶν, καὶ ἀπολαβεῖν τὸν μισθὸν ἀντὶ τῆς ᾠδῆς, καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον εἰς τὸν Ἰσθμὸν ὑπὸ δελφῖνος ὁμοίως προκομισθῆναι, τὸν δὲ Ἀδειμάντου οἰκέτην τὸν νεώνητον, ἀπορήσειν δελφῖνος ἐρωτικοῦ; ΑΔΕΙΜ. Καὶ σὺ γάρ, Τιμόλαε, μιμῇ Λυκῖνον, καὶ ὑπομείρεις τῶν σκωμμάτων, καὶ ταῦτα εἰσηγητὴς αὐτὸς γενόμενος.

ΤΙΜ. Ἄμεινον ἦν πιθανώτερον αὐτὸ ποιεῖν, καί τινα θησαυρὸν ὑπὸ τὴν κλίνην ἀνευρεῖν, ὡς μὴ πράγματα ἔχοις ἐκ τοῦ πλοίου, μελατιθεὶς χρυσίον ἐς τὸ ἄστυ. ΑΔΕΙΜ. Εὖ λέγεις. [k] ἀνορωρύχθω θησαυρὸς ὑπὸ τὸν Ἑρμῆν τὸν λίθινον, ὃς ἔστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ, μέδιμνοι χίλιοι ὑπεσήμου χρυσίου. εὐθὺς ἦν, κατὰ τὸν Ἡσίοδον, οἶκος τὸ πρῶτον, ὡς ἂν [l] ὑπεσημότατα οἰκοίην· καὶ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πάντα ὠνησάμην ἤδη, πλὴν

k Ἀνορωρύχθω] Καὶ ἀνορωρύχθω O. l Ἐπισημότατα] Ἐπισημότατον Fl. & marg. Δι.

38. Καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον] Μελικέρτου φησὶ τὸν τοῦ Ἰνοῦς παῖδα, ἐπιδήμουντος τῷ Ἀθάμαντος αὐτόν. V.

to, vel contra omnes libros, in lapſu adeo facili, & pronominum horum ſolemni fere confuſione. J. M. G.

36. Κιθαρῳδόν] Amphion hic eſt, cujus hiſtoriam habes Ev. Δ. VIII. Vid. etiam *Plut.* de Delphinibus 282. f. & *Ælian.* de an. XII. 45. M. du S.

38. Ἄλλο παιδίον] Melicertam deſignat, qui Deus factus Palaemon vocitatus eſt. Vid. Ev. Δ. IX. & *Philoſtr.* in Herode p. 551. de ſtatuis Iſthmi ab eo poſitis, ἐπὶ τοῦ Μελικέρτου παραλίου δελφῖνος. Quia cum in ea ora appuliſſet Melicertus, in ejus honorem Iſthmia Siſyphus Corinthiorum Rex inſtituerat. Add. *Spanh.* qui haec & alia ex nummis illuſtrat. M. du S.

49. Ἀνορωρύχθω θησ.] Reſpicit hic Theſaurum ab Attico Herodis patre repertum, de quo *Philoſtr.* Herod. p. 547. Uti ex quibusdam manifeſto in ſequentibus liquebit. M. du S.

52. Ἡσίοδον] Jubet *Heſiodus* Ἔργ. 405. Οἶκον μὲ πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα comparare. M. du S.

Ibid. Οἶκον] Οἶκον forſ. legend. *Heſiod.* Οἶκον μὲ πρώτιστα, &c. F. G.

πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ καὶ [a] Πυθοῖ, καὶ ἐν Ἐλευσῖνι· ὅσα περὶ θαλάττῃ, καὶ περὶ τὸ Ἰσθμὸν ὀλίγα, τῶν ἀγώνων εἵνεκα, εἴ ποτε [b] δὴ τὰ Ἴσθμια ἐπιδημήσαιμι, καὶ τὸ Σικυώνιον πεδίον, καὶ ὅλως εἴ πού τι ἢ συνηρεφὲς, ἢ [c] ἔνυδρον, ἢ εὔκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντῳ ἔστω. ὁ χρυσὸς δὲ κοῖλος ἡμῖν ἐμφαγεῖν· τὰ δὲ ἐκπώματα μὴ κοῦφα, ὡς τὰ Ἐχεκράτους, ἀλλὰ διτάλαντον ἕκαστον τὴν ὀλκήν.

55 quin etiam quae Isthmi, & Pythone; & Eleusines maritima, & pauca circa Isthmum, ludorum causſa, ſi quando ad Isthmia ſpectanda ibi commorer; & campum Sicyonium, & in univerſum, ſi quid usquam aut opacum aut irriguum, aut foecundum in Graecia, brevi tempore Adimanti ſunto omnia. Aurum nobis eſto factum in quo edamus: pocula non levia, qualia Echecratis, ſed talentorum duorum unumquodque pondere.

ΛΥΚ. Εἶτα πῶς [d] ὁ οἰνοχόος ὀρέξει πλήρες οὕτω βαρὺ ἔκπωμα; ἢ σὺ δέξῃ παρ' αὐτοῦ ἀμογητὶ μὴ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος ἀναδιδόντος; ΑΔΕΙΜ. Ἄνθρωπε, μή μ' ἀνάλυε τὴν εὐχήν. ἐγὼ δὲ καὶ τραπέζας ὅλας χρυσᾶς [e] ποιήσομαι, καὶ τὰς κλίνας χρυσᾶς· εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, καὶ τοὺς ἀλαζόνας αὐτούς. ΛΥΚ. Ὅρα μόνον μὴ, ὥσπερ τῷ Μίδᾳ, καὶ ὁ ἄρτος σοι, καὶ τὸ ποτὸν χρυσὸς γένηται, καὶ πλουτῶν ἄθλιος ἀπόλῃ, λιμῷ ἀλφαρεὶς πολυτελεῖ. ΑΔΕΙΜ. Τὰ σὰ ῥυθμιεῖς πιθανώτερον, ὦ Λυκῖνε, μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν αὐτὸς αἰτῇς.

21. LYC. Tum quomodo pincerna tibi praebebit plenum grave adeo poculum? aut tu quomodo ab illo capies ſine moleſtia non ſcyphum, ſed Siſyphium quoddam onus tibi praebente? ADIM. Heus tu! noli mihi turbare votum meum. Ego vero menſas etiam ex auro ſolidas mihi faciam, & lectos aureos, ac, niſi tacueris, ipſos quoque famulos. LYC. Vide modo, ne velut Midae etiam panis tibi & potus aurum fiant, atque inter divitias pereas miſer, fame ſumtuoſa enectus. ADIM. Tua paullo poſt probabilius ordinare, Lycine, licebit, cum optabis ipſe.

Ἑσθὴς δὲ τότε μὲν ἁλουργὶς, καὶ ὁ βίος οἷος ἁβρότατος· ὕπνος, ἐφ' ὅσον ἥδιστος

22. Veſtis poſthaec *mihi erit* purpurea, & victus quam molliſſimus, ſomnus quam diu

[a] Πυθοῖ] Λιθοῖ male *Fl.* & O. qui Ἰσθμοῖ etiam omiſit. [b] Δὴ] Δὶ *Fl.* [c] Ἔνυδρον] Nil mut. Edd. nec O. [d] Ὁ οἰνοχόος] Artic. ex O. inſerui. Aberat ab Edd. [e] Ποιήσομαι] Omiſit O.

67. Οὐ σκύφον, ἀλλὰ σισύφιόν τι βάρος] Τῷ ἦν Σισύφῳ πίτνα σὺ ἄνδρ' † ἀνοχλίζειν ὁ μοῦθος ποιεῖ. *V.*

* Σισύφῳ] Σκύφῳ male V. quod recte in Impreſſis mutatum eſt. *M. du S.*

† Ἀνοχλίζειν] Sic V. Immo C. mutant in ἀν— quod invenerant, & omnino eo ſenſu apud Apollonium Rhodium ajunt reperiri, pro ἀναμοχλεύειν. *M. du S.*

55. Ἰσθμοῖ & Πυθοῖ] Abſurdum hoc; de Attica enim ſermo eſt. In Ox. Mſ. καὶ λιθοῖ, ſine Ἰσθμοῖ. In *Fl.* Ἰσθμοῖ quidem, ſed etiam λιθοῖ pro πυθοῖ, etiam depravate. Sed quis ejusmodi vulnera abſque Mſſ. Codd. ope ſanare poſſit? *M. du S.*

Ibid. Πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ] Locus obſcurus, forte corruptus. Si πλὴν exceptivum eſt; an Iſthmus, Pytho, ſuburbana ſunt, & comprehendi poſſunt ſub appellatione τῶν περὶ τὸ ἄστυ πάντων; nam de Eleuſi nihil morer: vicina eſt, Dis ſacrata eſt. Si πλὴν ſuperioribus adjicit plura, ut vertendum putavi; cur deinde memorat περὶ τὴν Ἰσθμὸν ὀλίγα; nimirum vix eſt, ut ſanum putem hunc locum. Sed blandam medicinam non habeo: urere & ſecare nolim. *J. M. G.*

60. Ἔνυδρον] Forſan εὔυδρον, quod & *Gujet.* adſcripſit, pro quo tamen crebro ἔνυδρον reperias exaratum, ut vix ſtatuas quid ab Luciani manu ſit profectum. εὐ— tamen hic praefero propter additum εὔκαρπον. Ut recte εὔυδρος ſupra I. *Ver. Hiſt.* c. 28. & *Rhet. Praec.* c. 7. Sed & alibi notavimus ea ſaepe permutari. *J. F. R.*

84. Δημοκράτης] Demoſtratum innuere videtur Herodis inimicum *Philoſtr.* p. 554. & alibi ut 559. . . (ubi quidem Δημοκράτης habent) *M. du S.*

87. Εὐφραγίδας βάρβαροι] Syri, Medi, ſic enim illos vocabant. Habes praecipuam partem pag. 939. apud *Athen.* lib. 1. *J. B.*

93. Τὸν ἄρτον] Subaudi κατὰ, niſi forte ſcribendum ἄρτιον

diu erit jucundus ; salutationes amicorum & preces, atque illud, ut revereantur omnes ac supplicent. Atque alii a summo mane ad januas inambulabunt sursum deorsum, inter illosque Cleaenetus & Democrates, summi viri: & accedentibus illis, intromittique ante alios volentibus, adstantes janitores septem bene magni, barbari, in ipsam frontem jam impingant januam, ut nunc ipsi faciunt. Ego vero, ubi visum fuerit, solis instar exoriens quosdam illorum neque adspiciam. Si quis vero pauper *adstet*, qualis ego ante thesaurum fueram, hunc tractabo humaniter, & post balneum justo tempore venire ad coenam jubebo. Isti vero rumpentur divites, cum videbunt currus, equos, pueros formosos bis mille circiter, quod ex omni aetate erit florentissimum.

23. Tum coenae in auro; vile enim nimis argentum, nec me dignum: salgama ex Iberia; ex Italia vinum; oleum ipsum quoque ex Iberia; mel autem nostras illud sine igne depuratum; & opsonia undique, & apri, & lepores; & quod ad volucria gallina e Pha-

ὅστ᾽ Φίλων πρόσοδοι, καὶ δεήσεις, καὶ τὸ ἅπαντας ὑποπτήσσειν, καὶ προσκυνεῖν· καὶ οἱ μὲν ἔωθεν πρὸς ταῖς θύραις ἄνω καὶ κάτω περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ Κλεαίνετος, καὶ Δημοκράτης οἱ πάνυ. καὶ προσελθοῦσί γε αὐτοῖς, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων εἰσδεχθῆναι ἀξιῶσι, θυρωροὶ ἑπτὰ [f] ἐφεστῶτες, εὐμεγέθεις βάρβαροι προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ τὴν θύραν, οἷα νῦν [g] αὐτοὶ ποιοῦσιν. ἐγὼ δέ, ὁπόταν δόξῃ, προκύψας ὥσπερ ὁ ἥλιος, ἐκείνων μὲν οὐδ᾽ ἐπιβλέψομαι ἑνίους· εἰ δέ τις πένης, οἷος ἦν ἐγὼ πρὸ τοῦ θησαυροῦ, φιλοφρονήσομαι τοῦτον, καὶ λουσάμενον ἥκειν κελεύσω τὴν ὥραν ὅτε τὸ δεῖπνον. οἱ δὲ ἀποπνιγήσονται [h] οἱ πλούσιοι, ὁρῶντες ὀχήματα, ἵππους, καὶ παῖδας ὡραίους, ὅσον [i] διχιλίους ἐξ ἁπάσης ἡλικίας, ὅ, τι περ τὸ ἀνθρώπινον.

Εἶτα δεῖπνα ὅτι χρυσοῦ (εὐτελὴς γὰρ ὁ ἄργυρος, καὶ ὃ κατ᾽ ἐμὲ) τάριχος μὲν ἐξ Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ Ἰβηρίας καὶ τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, καὶ ὄψα πανταχόθεν, καὶ σῦες, καὶ λαγῶς, καὶ ὅσα πτηνά, ὄρνις ἐκ Φάσιδος, καὶ

f Ἐφιστῶτες] Ἑστῶτες marg. *A1*. g Αὐτοὶ] Εὐθὺ male O. h Οἱ] Omittit *H2*. i Διχιλίους] Recte sic O. *Fr. S. Amst.* Δυχιλίους *J. P. H. Fl.* male.

1. Οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας] ‡ [a]Οἱ Φαλερνον φασι. [b] κάτω δὲ Ἰβηρίας [b] πρὸς τὰ Γάδειρα λόγου, πολλὰ μὲν ἐκεῖθεν ἐχθύσματα ταρίχη ἐκομίζετο, ἐχθύας φερούσης ἐκ κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν, ἀλλὰ πολλῷ καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῷ λίπει τὰς ἄλλας παραδεδειμένους. *V.*

‡ [a]Οι Φαλ. φ.] In C. non reperio. *M. du S.*

ξεστὸν χιλιόνεω κατὰ τὴν ὥραν. *F.G.*

1. Ἔλαιον] Antiphanes μύρον ἐξ Ἀθηνῶν apud *Athenaeum*. 27. E. Melius conveniret ἄκαπνον quam istud ἄπυρον, quod quam recte melli tribuatur, alii viderint, conf. *Athen.* l. c. *M. du S.*

2. Μέλι — ἄπυρον] Dicit Adimantus, se, si ex voto diteſcat, curaturum sibi ut in promtu sint salsamenta ex Hispania, vinum ex Italia, oleum ex Hispania, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, *mel vero nostras sine igne*, ut non male Interpres, hoc est mel Atticum quod sine fumo colligebatur in argenti metallis Atticis, ut Auctor est *Strabo* L. XI. qui id vocat ἀκαπνίστου, & *Plin.* L. XI. 15. *Cum eximuntur mella, apes abigi fumo utilissimum, ne urascantur, aut ipsae avide vorent* &c. *Rursus nimio fumo inficiuntur, quarum injuriam sentiunt mella, vel minimo contactu roris acescentia. Et ob id inter genera servatur quod acapnon dicitur.* Latini scriptores posteriores appellarunt *mel sine fumo*, ut docuit *ὁ πάνυ Reinesius* L. III. Var. Lect. 4. hoc vero Nostro est μέλι ἄπυρον. *J.G.G.*

3. Καὶ λαγῶς] Λαγὼ scribend. plur. num. Idem erratum c. 40. *F.G.* I. e. ubi νεὼς quoque pro νεώς legi vult Idem. Ego vero, quia reliqua animalia, ὄρνις, ταὼς, ἀλεκτρυὼν singulari num. proponuntur, λαγὼς quoque ut singulare servari, & σῦς quoque in σῦς contrahi posse putabam; at quia sequentia singularia tamen constituunt plurale πτηνὰ, jam *Gujeto* adsentior. *J.F.R.*

9. Ἀπο-

καὶ ταὼς ἐξ Ἰνδίας, καὶ ἀλεκτρυὼν Νομαδικός· οἱ δὲ σκευάζοντες ἕκαστα, σοφισταί τινες, περὶ πέμματα καὶ χυμοὺς ἔχοντες. εἰ δέ τινι προπίοιμι, σκύφον ἢ φιάλην αἰτήσας, ὁ ἐκπιὼν ἀποφερέτω καὶ τὸ ἔκπωμα.

Οἱ δὲ νῦν πλούσιοι πρὸς ἐμὲ Ἶροι καὶ [a] προσαίται δηλαδὴ ἅπαντες. καὶ οὐκ ἔτι τὸ ἀργυροῦν πινάκιον, ἢ τὸ σκύφον ἐπιδείξεται Διόνικος ἐν τῇ πομπῇ, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὁρᾷ τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσούτῳ χρωμένους. τῇ πόλει δὲ ταῦτα παρ' ἐμοῦ ἐξαίρετα [b] ὑπῆρξεν ἂν, αἱ μὲν διανομαὶ, κατὰ μῆνα ἕκαστον δραχμαὶ τῷ μὲν αὐτῷ ἑκατὸν, τῷ δὲ μετοίκῳ [c] ἥμισυ τούτων· δημόσια δὲ ἐς κάλλος θέατρα, καὶ βαλανεῖα· καὶ τὴν θάλατταν ἄχρι πρὸς τὸν Δίπυλον ἥκειν, κἀνταῦθά πως λιμένα εἶναι, ἐπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ ὕδατος, ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον [d] ὁρμεῖν, [e] καλαφανὲς ὂν ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ.

Τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμίππῳ μὲν εἴκοσι μεδίμνους [f] ἐπισήμου χρυσίου καταμετρῆσαι τὸν οἰκονόμον ἐκέλευσα ἄν, Τιμολάῳ δὲ πέντε χοίνικας, Λυκίνῳ δὲ χοίνικα, ἀπομεμαγμένην καὶ ταύτην, ὅτι λάλος ἐστὶ, καὶ ἐπισκώπτει μου τὴν εὐχήν. τοῦτον

side, & ex India pavo, gallus autem Numidicus: qui vero parent singula, sophistae quidem *sunto* in coquendo & succis parandis occupati. Si cui vero propinem scypho postulato aut phiala, qui ebibit, poculum quoque ipsum auferat.

24. Qui vero jam sunt divites, Iri ad me & mendici nimirum *sunto* omnes: nec amplius parvulam illam lancem argenteam, aut poculum, in pompa ostentabit Dionicus; praesertim ubi viderit, servos meos tanto uti argento. Civitati vero haec a me insignia *munera* contigerint. Divisiones menstruae, drachmae civi unicuique centum; inquilino harum dimidium: publica ad pulchritudinem *culta* theatra, & balineae, & ut mare ad Dipylum (*geminam portam*) usque perveniat, atque hic circiter portus sit adducta per magnam fossam aqua, ut prope appellere navis mea possit, ab ipso inde Ceramico jam conspicua.

25. Amicis autem meis, Samippo quidem viginti medimnos auri signati dispensatorem meum admetiri jubeam; Timolao choenices quinque; Lycino autem choenicem, abrasam ipsam quoque, quod garrulus est, meumque votum irridet. Hanc, ego

a Προσαίται] Πτωχοὶ O. quod ex glossa natum videtur. b Ὑπῆρξεν] Ὑπῆρχεν O. & *Fl.* c Ἥμισυ] ϛ΄ ϛ΄ O. d Ὁρμεῖν] Ὁρμεῖσθαι O. e Καλαφανὲς ὂν] Καλαφανὲς ἂν male O. ὂν male *f.* f Ἐπισήμου] Deest in O.

9. Ἀποφερέτω] Sic Verus factitavit, teste *Capitolino*, in magno illo convivio, de quo cap. 5. loquitur. *M. du S.*

13. Διόνικος] Nominatur quidam Dionicus in Somn. vid. an idem sit aut nomen fictitium. *M. du S.*

16. Ὑπῆρξεν] Sic Impr. fere omnes. At in Ox. & *Fl.* ὑπῆρχεν. Ego tamen nihil muto. *M. du S.*

Ibid. Αἱ μὲν διανομαὶ] Attici Testamentum fugillare hic videtur, qui Herodis pater fuit; is enim minam civibus Atticis viritim distribuendam quotannis reliquerat. vide *Philostr.* v. Herodis p. 549. Quae de publicis aedificiis & de fossa ipsa ad Dipylum continuanda adduntur, eodem spectare puto, lectis iis quae de nave, machinarum latentium ope, super terram navigante apud eundem narrantur p. 550. mecum credo senties. *M. du S.*

29. Ἀπομεμαγμένην] *Thesaur.* in Ἀδηφάγ. σὺν ἀλλήλοις μή μοι κεινὰς ἀπομάξῃς, subaudi χοίνικα. *F. G.*

Ἀπομεμαγμένην] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. 253. *M. du S.*

35. Οἶσθα γάρ, ὦ Ἀδήμαντε, ὡς πάνυ σοι λεπτῆς κρόκης ὁ παῖς οὗτος ὁ πλοῦτος ἀπήρτηται), καὶ ἢν ἐκεῖνο διαῤῥαγῇ, πάντα οἰχήσεται] Interpres: *ergo scis Adimante, quam tenui de filo puer iste Plutus dependeat, quod si rumpatur, omnia evanescent.* Mendum est insigne in his verbis, quod tamen ab interpretum nullo est animadversum. Nam quid, amabo, est παῖς πλοῦτος? Quis unquam fando audivit de *puero Pluto*. Nescio sane, quem sibi interpretes finxerint puerum Plutum, quem nemo Poëta, nemo fabularum architectus unquam novit. At mendum turpissimum unius literulae litura tolli potest, & necessario debet, quod me docuit Vir Celeberrimus *Antonius Schultingius* Juris Antecessor ordinarius, Collega mihi conjunctissimus, ni-

ego vellem vitam vivere, divitiis ſupra modum affluens, & deliciis voluptatibusque omnibus fruens liberrime. Dixi: ac perficiat iſta mihi Mercurius.

ἐβουλόμην βιῶναι τ βίον, πλουτῶν ἐς ὑπερβολὴν, ἡ τρυφῶν, ἡ πάσαις ἡδοναῖς ἀφθόνως χρώμενος. εἶρηκα. καί μοι ὁ Ἑρμῆς τελεσιουργήσειεν αὐτά.

26. LYC. Noſti ergo, Adimante, quam a tenui tibi filo univerſae iſtae divitiae ſuſpenſae ſint, quo rupto, perierint omnia, & carbones tibi pro theſauro relinquantur. ADIM. Quid ais, Lycine? LYC. Quod obſcurum eſt, vir bone, quam diu ſis in iſtis divitiis victurus. Quis enim novit, annon appoſita adhuc menſa illa aurea, ante etiam quam manum injicias, ac guſtes de pavone, vel de gallo Numidico, efflata animula hinc abeas, vulturibus & corvis relinquens iſta omnia? An vis, ut eos tibi recenſeam, qui ſtatim, ante quam fruerentur divitiis, mortui ſunt; quosdam vero, dum viverent, iis, quae habebant, ab invido quodam ad talia daemone privatos? Audis enim forte Croeſum & Polycratem, multum te ditiores, bonis omnibus brevi tempore excidiſſe?

ΛΥΚ. Οἶδα ἔγ, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι ἀπὸ λεπτῆς χρόνης ὁ g πᾶς ὑτοσὶ πλοῦτος ἀπήρτηται, ἡ ἢν ἐκείνη ἀπορραγῇ, πάντα οἴχεται, ἡ ἄνθρακές σοι ὁ θησαυρὸς h ἔσται; ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; i ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄριστε, ἄδηλον ὁπόσον χρόνον βιώσεις πλουτῶν. τίς γὰρ οἶδεν εἰ ἔτι παρακειμένης σοι τ χρυσῆς τραπέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τ χεῖρα, ἡ ἀπογεύσασθαι τοῦ ταὼ, ἢ τοῦ Νομάδος ἀλεκτρυόνος, ἀποφυσήσας τὸ ψυχίδιον ἄπει, γυψὶ ἡ κόραξι πάντα ἐκεῖνα καταλιπών; ἢ ἐθέλεις καταριθμήσομαί σοι τοὺς μὲ αὐτίκα πρὶν ἀπολαῦσαι τοῦ πλούτου ἀποθανόντας, ἐνίους δὲ ἡ ζῶντας ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον, ὑπό τινος βασκάνου πρὸς τὰ τοιαῦτα δαίμονος; ἀκούεις γάρ που τ Κροῖσον ἡ τ Πολυκράτη, πολὺ σοῦ πλουσιωτέρους γενομένους, ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τ ἀγαθῶν ἁπάντων;

Ita vero tibi ego hos etiam remittam, an valetudinem tibi tanquam ſponſore quodam certam firmamque futuram arbitraris? aut non vides multos divitum miſere a do-

Ἵνα δέ σοι ἡ τούτους ἀφῶ, τό, τε ὑγιαίνειν ἐχέγγυον οἴει σοι γενήσεσθαι, ἡ βέβαιον; ἢ οὐχ ὁρᾷς πολλοὺς τ πλουσίων κακοδαιμόνως

g Πᾶς] Recepi ex *P. Fl. V2.* pro Παῖς quod male *H. J. S. Amſt.* &c. h Ἔσται] Ἔσῃ O. i ΛΥΚ.] Omiſit *J. Ald. H. Fl.* Addidit *P. S.* ceteraeque. Inſeruit & marg. *A1.*

nimirum ſi pro παῖς legas πᾶς, hoc ſenſu; *quam tenui de filo omnes ha divitiae pendeant.* Atque ſic ſenſus planus eſt & facilis; addam quem ego obſervavi ſimilem ex *Herodoto* locum, qui eſt lib. III. cap. 19. ἡ πᾶς ἂν Φοινίκων ἤρετο ὁ ναυλοχος στρατός; quam ineptum & ridiculum foret, ſi iſthic legas παῖς στρατὸς; ſed aeque ridiculum eſt illud apud Lucianum παῖς πλοῦτος. *L. BOS.*

36. Ὁ παῖς] Lege ὁ πᾶς. *M. V. La Croze.* Optime; idem & adſcripſerat *Guiet.* quare id recepi; nec opus eſt magno conatu ad id probandum, adeo ſe id ſponte probat. *J. F. R.*

39. ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; Ὅτι, ὦ ἄριστε] ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄρ. *Th. M.*

42. Εἴ ἔτι] Ἄρτι legendum videtur. *F. G.* Immo ſi ἔτι ſimpliciter pro *adhuc* acceperis, locum hic non haberet ἔτι. At ſi pro *jam tum*, nihil mutato opus erit. Vel, vulgari ſignificatu retento, *ipſo momento, quo accubas*, ſive *coena nondum peracta*, veluti ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος in Nov. Foed. centies, *eo adhuc loquente*, i. e. *inter loquendum.* Ἄρτι tamen non reſpuerem, ſicubi invenirem. Sed poſſis & ἤδη conjicere, quod dictantes ἴδῃ pronuntiabant. *J. F. R.*

53. Ἐκπεσόντας] De hac phraſi agit Rev. *J. Elſner.* Obſ. ad *Galat.* V. 4. *J. F. R.*

55. Τό, τε] Τὸ ὑγιαίνειν ἐχέγγυον placet. ἐχέγγυον i. e. ἀσφαλὲς, firmum, conſtans; ſed forte τόγε ὑγιαίνειν legendum. *F. G.* Hoc probem: etſi enim τό, τε cum ſeq. ἡ bene convenire videtur ad ſonum, non tamen adnexum eſt τε ei verbo, cui debebat; ſic enim ὑγιέγγυόν τε ἐ βέβαιον requireretur. *J. F. R.*

νους ἀφ' ὑπὸ τ ἀλγηδόνων, τὰς μὲν
ὐδὲ βαδίζειν δυναμένους, ἐνίους δὲ τυφλὰς,
ἢ τ [a] ἐντοσθίων τι ἀλγοῦντας; ὅτι μὲ γὰρ
οὐκ ἂν ἕλοιο, πλουτοῦσι δὶς τοσοῦτον πλοῦ-
τον, ὅμοια πάσχειν Φανομάχῳ τῷ πλου-
σίῳ, καὶ θηλύνεσθαι ὡς ἐκεῖνον, εὖ οἶδα κἀγὼ
μὴ εἴπῃς. ἐῶ λέγειν ὅσας ἐπιβουλὰς [b] οἶδα
μετὰ τοῦ πλούτου, [c] καὶ λῃστὰς, καὶ φθόνον, καὶ
μῖσος ἀνθρώπων τοὺς πολλούς. ὁρᾷς οἷον σοι
πραγμάτων αἴτιον ὁ θησαυρὸς γίγνεται;
ΛΥΚΙΝ. Ἀεὶ [d] σύ μοι, ὦ Λυκῖνε, ὑπεναντίος·
ὥστε οὔτε τ [e] χοινικίδα ἔτι λήψῃ,
ἐς τέλος μου τὴν εὐχὴν ἐπηρεάζων. ΛΥΚ.
Τοῦτο μὲν ἤδη καὶ τοὺς πολλοὺς τ πλουσίων
ἀναδύῃ, καὶ ἀνακαλεῖς τ ὑποσχόμενον. ἀλλὰ
σὺ ἤδη, ὦ Σάμιππος, εὖχου.

ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ (ἠπειρώτης γὰρ εἰμι,
Ἀρκὰς, ἐκ Μαντινείας, ὡς ἴστε) ναῦν μὲν
οὐκ αἰτήσομαι γενέσθαι, ἣν γε τοῖς πολί-
ταις ἐπιδείξασθαι ἀδύνατον, οὐδὲ μικρολογή-
σομαι πρὸς τοὺς θεούς, θησαυρὸν αἰτῶν, καὶ
μεμιλημένον χρυσίον· ἀλλὰ (δύνανται γὰρ
[f] ἅπαντα οἱ θεοὶ, καὶ τὰ μέγιστα εἶναι δο-
κοῦντα, καὶ [g] ὁ νόμος τ εὐχῆς, ὃν Τιμό-
λαος ἔθηκε, φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς
ἐκείνων πρὸς ὀλίγα ἀνανευόντων) αἰτῶ δὴ βα-
σιλεὺς γενέσθαι, οὐχ οἷος Ἀλέξανδρος ὁ
Φιλίππου, ἢ Πτολεμαῖος, ἢ Μιθριδάτης,
εἴ τις ἄλλος ἐκδεξάμενος τ βασιλείαν
παρὰ πατρὸς, ἦρξεν· ἀλλά μοι τὸ πρῶτον
ἀπὸ λῃστείας ἀρξαμένῳ, ἑταῖροι καὶ συνωμό-
ται ὅσον τριάκοντα, πιστοὶ μάλα καὶ πρόθυ-
μοι γενέσθωσαν· εἶτα κατ' ὀλίγον, τρια-

loribus habere, quosdam ne incedere quidem valentes, aliquos caecos, aut inteſtino quodam dolore laborantes. Te enim nec cum altero tanto divitiarum optaturum eſſe ea pati, quae dives ille Phanomachus, atque ita, ut iſte effeminari, etiam te tacente bene novi. Mitto dicere, quot inſidias novi cum divitiis *conjunctas*, & latrones, & invidiam, & odium multitudinis. Vides quot tibi negotia faceſſat theſaurus? ADIM. Semper tu mihi, Lycine, adverſaris. Itaque nec choenicem jam accipies, qui perpetuo votum meum calumnieris. LYC. Iſtuc jam pro more vulgi divitum *facis*, *quod* retractas & revocas promiſſum. Sed tu jam, Samippe, opta.

28. SAM. Ego autem, (quippe mediterraneus homo, Arcas, ut noſtis, ex Mantinea,) navem mihi obtingere non optabo, quippe quam oſtendere civibus meis nequeam: neque ita minute cum Dis rationes putabo, uti theſaurum optem ac dimenſum aurum. Verum, (poſſunt enim omnia Dii, etiam quae maxima videntur, & lex optandi *haec eſt*, quam Timolaus poſuit, cum dixit, ne quid verecundemur optare, tanquam nihil illis remuentibus:) opto igitur rex fieri, non qualis Alexander Philippi, aut Ptolemaeus, aut Mithridates, aut ſi quis alius acceptum a patre regnum tenuit. Sed mihi primum a latrociniis auſpicanti ſodales contingant & conjurati circiter triginta, fideles maxime atque alacres. Tum accedentes paullatim trecen-

a Ἐντοσθίων] Sic O. *Fl. Fr.* P. aliaeque. Ἐντοσθιῶν *J.* b Οἶδα] Deeſt in O. c Καὶ] Ἡ O. & *Fl.* d Σύ] Σοι male P. e Χοινικίδα] Sic O. & Edd. excepta *J.* quae χοίνικα. f Ἅπαντα] Πάντα O. g Ὁ] Omittit artic. O.

64. Οἶδα μὲν] Non agnoſcit Ox. Et ſane odioſum eſt. *M. du S.*

69. Χοινικίδα] Sic Impr. plerique & Ox. quae vox paullo inſolentior Editori *J.* viſa eſt, adeoque χοίνικα reposuit. *M. du S.*

70. Τῆς εὐχῆς] Ταῖς εὐχαῖς legend. videtur. τὸ ἐπηρεάζω dativo non genitivo jungitur. F.G. Laudo, & εὐχῆς ex mala pronuntiatione dictantis ortum arbitror. *J.F.R.*

94. Πεντακισχιλίους] *Quingenta millia* pro *quinque m.* dederat Bened. *J.F.R.*

96. Ἄρχειν] Interpunctionem mutavi, cum legeretur προκριθεὶς, ἄρχειν ἄρις· &c. *J.F.R.*

4. Ὁμοίους] An ὁμοίως? F.G. Ὁμοίους.

centi alii post alios; tum mille, & non ita multo post, decies mille. Et in universum ad quinquaginta millia armatorum, equites vero circiter quinquies mille.

29. Ego vero suffragiis omnium praelatus imperator, qui optime videar hominibus praeesse, & tractare negotia: ut eo ipso jam major sim regibus caeteris, tanquam virtute praelatus ad regendum exercitum, non heres factus alterius, qui in regno *parando* elaborarit: quando hoc thesauro Adimanti valde simile est, neque res aeque jucunda, quam si quis per se sibi partum imperium videat. LYC. Papae, Samippe, nihil parvum, sed ipsum caput bonorum tu quidem petiisti, tantae multitudini armatorum imperare, praestantissimum judicatum a quinquaginta millibus. Talem nobis, tam admirabilem regem a Mantinea enutritum, nesciebamus. Verum regna jam, & duc milites, adorna equitatum, & viros scutatos. Volo enim scire, quo ituri sitis tot homines ex Arcadia, aut ad quos miseros primum accessuri.

30. SAM. Audi, Lycine, vel potius nos si volueris comitare. Quinque enim te millibus equitum praeficiam. LYC. Verum ego honoris tibi, Rex, gratiam facio, inclinatusque Persarum in morem te adoro, reductis in tergum manibus, tiaram illam

κόσιοι προσιόντες ἡμῖν, [h] ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις· εἶτα χίλιοι, καὶ μετ' ὀλίγον, μύριοι· καὶ τὸ πᾶν εἰς πέντε μυριάδας [i] τὸ ὁπλιτικόν, ἱππεῖς δὲ ἀμφὶ τοὺς πεντακισχιλίους.

95 Ἐγὼ δὲ χειροτονητὸς ὑφ' ἁπάντων προκριθεὶς ἄρχων, ἄριστος εἶναι δόξας ἀνθρώπων ἡγεῖσθαι, καὶ πράγμασι χρῆσθαι. ὡς τοῦτό [k] γε αὐτὸ ἤδη [l] μεῖζον εἶναι τῶν ἄλλων βασιλέων, ἅτε δεῖτῃ προχειριζόντα [m] τὸ στρατιᾶς ἄρχειν, ἢ κληρονόμον γενόμενον, [n] ἄλλου πονήσαντος εἰς τὴν βασιλείαν. ἐπεὶ τῷ Ἀδαμάντου θησαυρῷ παραπλήσιον τὸ τοιοῦτο, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐχ [o] ὅμοιον ἡδύ, ὥσπερ ὅταν ἴδῃ τις αὐτὸς δι' αὐτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν. ΛΥΚ. Παπαῖ, ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρὸν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων σύγε ἤτησας, ἄρχειν ἀσπίδος τοσαύτης, ἄριστος ὢν ἤδη κριθεὶς ὑπὸ τῶν πεντακισμυρίων. τοιοῦτον ἡμῖν ἡ Μαντίνεια θαυμαστὸν βασιλέα καὶ στρατηγὸν ἐλελήθει ἀνατρέφουσα. πλὴν ἀλλὰ βασίλευε, καὶ ἡγοῦ τοῦ στρατοῦ, καὶ διακόσμει τό, τε ἱππικὸν, καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀσπιδιώτας. ἐθέλω γὰρ εἰδέναι οἵ βαδιεῖσθε τοσοῦτοι ὄντες [p] ἐξ Ἀρκαδίας, ἢ ἐπὶ τίνας ἀθλίους πρώτους ἀφίξεσθε.

ΣΑΜ. Ἄκουε, ὦ Λυκῖνε, μᾶλλον δὲ, εἴ σοι φίλον, ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν, ἵππαρχον γάρ σε τῶν πεντακισχιλίων ἀποφαίνω. ΛΥΚ. Ἀλλὰ τοῦ μὲ τιμῆσαι, ὦ βασιλεῦ, χάριν οἶδά σοι, καὶ ὑποκύψας εἰς τὸ Περσικὸν, προσκυνῶ σε θεραπαγὼν εἰς τὰ ὀπίσω τὼ χεῖρε, [q] τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν οὖσαν, καὶ

[h] Ἄλλοι ἐπ' ἄλλους] Ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ O. [i] Τὸ] Sine artic. O. [k] Γε] Non habet O. [l] Μεῖζον] Nil mut. Edd. nec O. [m] Τῆς] Ὑπὲρ τῆς O. male. [n] Ἄλλου πον. εἰς τὴν βασ.] Quinque haec desunt in O. [o] Ὅμοιον] Sic Edd. & O. Leg. ὁμοίως. [p] Ἐξ Ἀρκαδίας] Ἐξαρδίας male O. [q] Τιμῶν] Τιμῶν male O.

Ὁμοίως] In omnibus scriptum est ὅμοιον, prave haud dubie, ego mutavi. Vid. Προμ. c. 10. *M. du S.*

15. Ἀνίρους] Cur hic a vulgato recederet, olim non videbam. Nunc tandem apud *Homerum* invenio Il. B. 554. *M du S.*

16. Ἐξ Ἀρκαδίας] Asini nempe, Arcadiae pecuaria Persio. *M. V. Le Cresse.*

22. Ἐς τὸ Περσικὸν] *A la Persane. F. G.* Sic εἰς τὸ κρεῖττον *optimo modo.* Et sic fere *Aelian.* IV. 4. Εἰς τὸ χεῖρον τινὸς, vel εἰς ζῆλον τινὸς ποιεῖν. *ad imitationem, figuram, modum quemdam quid facere*, Herodiano frequens. *J. F. B.*

23. Περιαγαγὼν — τὼ χεῖρε] Vid. *Xenoph.* Cyrop. VIII. 127. 20. & Exp. II. p. 266. 30. quo alludere videtur.

καὶ τὸ ἄγαλμα· σὺ δὲ τῶν ἐρρωμένων τούτων τινὰ ποίησον ἵππαρχον. ἐγὼ γάρ σοι [a] δεινῶς ἄφιππός εἰμι, καὶ οὐδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ [b] πρὸ τοῦ χρόνῳ. δέδια τοίνυν μὴ τῇ σαλπιγκτῇ ἐποτρύνοντος, καταπεσὼν ἔγωγε, συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τοσαύταις ὁπλαῖς, ἢ καὶ θυμοειδὴς ὁ ἵππος [c] ὢν, ἐξενέγκῃ με, τὸ χαλινὸν ἐνδακὼν, εἰς μέσους τοὺς πολεμίους, ἢ δεήσῃ καταδεθῆναί με πρὸς τὸ [d] ἐφίππειον, εἰ μέλλω μένειν τε ἄνω, καὶ ἔξειν τοῦ χαλινοῦ.

ΑΔΕΙΜ. Ἐγώ σοι, ὦ Σάμιππε, ἡγήσομαι τῆς ἱππέων· Λυκῖνος δὲ τὸ δεξιὸν κέρας ἐχέτω. δίκαιος δ' ἂν εἴην τυχεῖν ὧν παρὰ σοῦ τῶν μεγίστων, τοσούτοις σε μεδίμνοις δωρησάμενος ἐπισήμου χρυσίου. ΣΑΜ. Καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα, ὦ Ἀδείμαντε, τοὺς ἱππέας, εἰ [e] δέξονταί σε ἄρχοντα σφῶν γενέσθαι. ὅτῳ δοκεῖ, ὦ ἱππεῖς, Ἀδείμαντον ἱππαρχεῖν, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· πάντες, ὡς ὁρᾷς, ὦ Ἀδείμαντε, ἐχειροτόνησαν. ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τῆς ἵππου, Λυκῖνος δὲ ἐχέτω τὸ δεξιόν· εὐτοσὶ δὲ Τιμόλαος ὅπου τῇ εὐωνύμου τεταξεῖ. ἐγὼ δὲ κατὰ μέσον, ὡς νόμος βασιλεῦσι τοῖς Περσῶν, ἐπειδὰν αὐτοὶ συμπαρεδρεύειν αὐτοῖς [f] βούλωνταί τινας.

[g] Προϊώμεν δὲ ἤδη τὸ ὅπι Κορίνθου ἀγαλμα·

tuam rectam veneratus ac diadema: at tu de robustis hisce unum fac Praefectum equitum. Ego enim vehementer a re equestri abhorreo, nec omnino equum superiori tempore conscendi. Metuo igitur, ne classicum canente tubicine, delapsus ego in turba conculcer a tot ungulis, aut etiam ne acer equus frena mordens in medios me hostes inferat, aut ne ad ephippium deligandus sim, ut supra manere ac retinere frena possim.

31. ADIM. Ego tibi, o Samippe, equitatum ducam, dextrum vero cornu Lycinus teneat; dignus autem esse videor qui maxima a te consequar, tot tibi auri signati largitus modios. SAM. Ipsos etiam interrogemus, Adimante, equites, utrum te recipiant suum Praefectum futurum. *Qui censetis, equites, Adimantum equitatui praefici, manum tollitote.* Omnes, ut vides, Adimante, sustulerunt. Verum habe tibi equestre imperium. Lycinus vero dextrum *cornu* habeat. At hic Timolaus sinistro praeficietur. Ego ero in media acie, ut mos est Persarum regibus, cum sibi Legatos adesse, fastigio fere aequato, volunt aliquos.

32. Jam vero progrediamur Corinthum ver-

a Δεινῶς] Δεινὸς O. prave. b Πρὸ τοῦ] Bene *B. P. V2.* Προτοῦ *J. Fr. H. S.* c Ὢν] Ὃν O. d Ἐφίππειον] Et sic *Fl.* cum *J. H. P.* &c. e Δέξονται] Δέξωνται *Fl.* f Βούλωνταί τινας] Τινὰς βούλονται O. g Προϊώμεν] Προσίωμεν marg. *A1.*

34. Πρὸς τὸ ἐφίππιον] Τὸν ἀτραπὸν φησὶν, ἤτοι τὴν ἐφεστρίδα, ἣν νῦν σίλλαν * καλοῦσι. *V.*

* Καλοῦσι] Sic dedit *M. du S.* quum ederetur *παρὰ* nescio unde emendationem hauserit. *J. F. R.*

tur; & *Brisson.* Persic. I. Hunc autem morem aperuit mihi Clarissimus vir *Joh. Chardinus*, qui cum apud Persas esset, praetereunte Rege, vidit hodiernos Persas manus ita manicis inferentes, ut altera alteri applicetur. Non assecutus est *Lydias.* Marm. Ox. p. 68. *M. du S.*

27. Οὐδὲ ὅλως] Mirum sane in tot peregrinationibus equo nunquam usum. *M. du S.*

50. Συμπαρεδρεύειν] Paraphrasi explicandum putavi verbum, cujus hanc vim esse sentio. Forte jam adscripsit hunc locum vir Doctissimus *Ger. d'Arnaud* capiti octavo elegantis opusculi sui de Dis παρέδροις. *J. M. G.*

56. Τὰ ὅπλα] Subaudi κατὰ. *F. G.*

59. Κεγχριαῖς] Sic Edd. Κεγχρειαῖς emendat *Solan.* vid. ejus rationes supra *Quom. Hist.* c. 29. At Κεγχριαῖς sine diphthongo adfert *Wass.* ad *Thucyd.* VIII. c. 10. No. 21. ex *Polyb.* ubi sic semper. Quamvis ap. *Thucyd. Scylac. Strab.* & *Philostr.* ubique recte cum diphthongo reperias. Ego itaque non movi vulgatam scripturam, quia & supra l. d. in *Quom. Hist.* Κεγχρεῶν cum

versus per montana, votis antea Jovi regum custodi nuncupatis. Cumque Graeciam omnem subegerimus, (neque enim quisquam nobis armatus, qui tanto numero simus, occurret, sed citra pulveris jactum superabimus) consensis triremibus, impositisque in hippagines equis (paratum autem est Cenchreis frumenti multum, & navium quod satis est, & reliqua omnia) per Aegeum navigemus in Ioniam. Deinde ibi sacro Dianae facto, captisque facile urbibus non munitis, relictisque earum praefectis, in Syriam tendemus per Cariam, tum Lyciam, & Pamphyliam, & Pisidas, & maritimam montanamque Ciliciam, donec perveniamus ad Euphratem.

33. LYC. Me, rex, si videtur, Satrapam relinque Graeciae. Meticulosus enim sum, & longe discedere domo non facile sustinuerim. At tu videris ducturus in Armenios atque Parthos, gentes pugnaces, & sagittis bene collineantes. Igitur dextrum cornu trade alii, me Antipatrum quendam relinque in Graecia, ne me, dum phalangem tibi duco, sagitta aliquis miserum, circa Susa aut Bactra, qua parte intectus sum, trajiciat. SAM. Fugis delectum, Lycine, metu.

ὀρεινῆς, ἐπευξάμενοι τῷ βασιλείῳ Διὶ κατάρχεσθαι τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα χειρωσώμεθα (οὐδεὶς γὰρ ὁ ἐναντιωθησόμενος ἡμῖν τὰ ὅπλα τοσούτοις ἔσιν, ἀλλ' [h] ἀκονιτὶ [i] κρατήσομεν) ἐπιβάντες δὲ τὰς τριήρεις, καὶ τοὺς ἵππους εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς ἐμβιβάσαντες (παρεσκεύασται δ' ἐν Κεγχρεαῖς καὶ σῖτος ἱκανὸς, καὶ τὰ πλοῖα [k] ἅμαρχη, καὶ τἄλλα πάντα) [l] διαβάλλωμεν τὸ Αἰγαῖον [m] ἐς τὴν Ἰωνίαν. εἶτα ἐκεῖ τῇ Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολιπόντες, προχωρῶμεν διὰ Συρίας διὰ Καρίας, εἶτα Λυκίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Πισίδων, καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας, ἄχρις ἂν διὰ τοῦ Εὐφράτου ἀφικώμεθα.

ΛΥΚ. Ἐμὲ, ὦ βασιλεῦ, εἰ δοκεῖ, Σατράπην τῆς Ἑλλάδος κατάλιπε. δειλὸς γάρ εἰμι, καὶ τοὺς οἴκοι πολὺ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ἡδέως ὑπομείναιμι· σὺ δὲ ἔοικας διὰ Ἀρμενίους καὶ Παρθυαίους ἐλάσειν, μάχιμα φῦλα, καὶ τοξικὴν εὔτοχα, ὥστε ἄλλῳ παράδος τὸ δεξιὸν, ἐμὲ Ἀντίπατρόν τινα ἔασον διὰ τῆς Ἑλλάδος, μή με καὶ ἀκροβολίσῃ τις οἴκῳ, ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνὰ, [n] περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα [o] ἡγεμόνα σοι τῆς φάλαγγος. ΣΑΜ. Ἀποδιδράσκεις, ὦ Λυκῖνε, τὸν κατάλογον, δειλὸς ὤν. ὁ δὲ νά-

b Ἀκονιτὶ] Bene *S.* & *Amst.* Ἀκοντὶ male cett. *i* Κρατήσομεν] Κρατοῦμεν O. & *Fl.* Item marg. *Al.* *k* Διαρκῆ] Διαρχῆ O. male. *l* Διαβάλλωμεν] Ex emendat. *Solan.* Διαλάσωμεν Edd. & O. *m* Ἐς] Καὶ O. *n* Περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα] Περὶ ἢ Βάκτρα male O. *o* Ἡγούμενόν σοι] Ἡγεμόνα σε male O.

75. Ἀντίπατρόν τινα ἔασον] Ἀλεξάνδρου τοῦτο τὸ ἱστορίας, καπηλικὸν δὲ παροιμίας τὸ Ἑλληνοπώλου, ἐπὶ τοῦ Εὐρύπτου Ἀντίπατρον ἀντ' αὐτοῦ καθαλλάττει. *V.*

cum vulgo librorum servavi, & *Th. Mag.* indicante ibid. Cl. *Jensio*, utrovis more scribi, etiam observat. *J.F.R.*

61. Διαλάσωμεν] Corrige Διαβάλωμεν. *F.G.*

Διαβάλλωμεν] Sic visum mutare pro Διαλάσωμεν, quod in omnibus Impr. & Ox. erat. *M. du S.*

62. Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες, ῥᾳδίως ἄρχοντας ἀπολιπόντες] Sic quoque Benedictus *captis civitatibus immunitis, & praefectis ibidem facile relictis*, quum Micyllus pariter dedisset *ac civitatibus nullo defendente captis, praefectisque ibidem facile relictis.* Mihi ea ratio loquendi videtur absurda, & distinguendum esse λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολ. Sic enim & solent scriptores loqui & sensus communis fert. Mox longe ineptius vertuntur illa καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας *utramque Ciliciae oram maritimam videlicet & montanam.* Si enim ὀρεινὴ non est παράλιος, non potest ferri *ora*: & cur non simpliciter *maritimamque ac montanam Ciliciam?* *J.G.*

79. Ἀποδιδράσκεις — τὸν κατάλογον] Hanc phrasin alibi observare me non memini. *M. du S.*

80. Κατάλογον] Κατάλοχον legit Interpres. *F.G.*

νόμος ἀποτετμῆσθαι τὴν κεφαλήν, εἴ τις λιπὼν φαίνοιτο τὴν τάξιν. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τὴν [a] Εὐφράτῃ ἤδη ἐσμὲν, καὶ ὁ πόλεμος ἐζευκται, καὶ κατόπιν ὁπόσα διεληλύθαμεν ἀσφαλῶς ἡμῖν ἔχει, καὶ πάντα ὑπάρχοι κατέχουσιν, ὑπ' ἐμοῦ ἑκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἀπίασι, τὴν Φοινίκην ἡμῖν ἐν τοσούτῳ, καὶ τὴν Παλαιστίνην, εἶτα καὶ τὴν Αἴγυπτον προσαξόμενοι. σὺ πρῶτος, ὦ Λυκῖνε, διάβαινε, [b] τὸ δεξιὸν ἄγων, εἶτα ἐγὼ, καὶ μετ' ἐμὲ αὐτοσὶ Τιμόλαος. ὄπισθε πᾶσι δὲ τὸ ἱππικὸν ἄγε σὺ, ὦ Ἀδείμαντε.

Καὶ διὰ μὲν τῆς Μεσοποταμίας οὐδεὶς ἀπήντησεν ἡμῖν πολέμιος, ἀλλ' ἑκόντες αὐτούς τε καὶ τὰς ἀκροπόλεις ἄνθρωποι [c] ἐνεχείρισαν, καὶ ὅτι [d] Βαβυλῶνα ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι παρήλθομεν εἰς τὸ εἴσω τοῦ τείχους, καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν. ὁ βασιλεὺς δὲ περὶ [f] Κτησιφῶντα διατρίβων, ἤκουσε τὴν ἔφοδον· εἶτα, εἰς Σελεύκειαν παρελθὼν, παρασκευάζεται ἱππέας τε ὅτι πλείστους μεταπεμπόμενος, καὶ τοξότας, καὶ σφενδονήτας. ἀπαγγέλλουσι δ' ὃν οἱ σκοποὶ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν [g] ἤδη μυριάδας τῷ μαχίμῳ συνειλέχθαι, καὶ τούτων εἴκοσιν [h] ἱπποτοξότας· καίτοι οὔπω ὁ Ἀρμένιος πάρεστιν, οὔτε οἱ κατὰ τὴν Κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες, οὔτε οἱ ἀπὸ Βάκτρων, ἀλλ' ἐκ τῶν [k] πλησίων καὶ προαστείων τῆς ἀρχῆς· οὕτω ῥᾳδίως τοσαύτας μυριάδας [l] κατέλεξε.

At lex est, capite plecti, si quis ordines deseruisse deprehendatur. Sed quando jam sumus ad Euphratem, & junctus est *ponte* fluvius, & a tergo quae reliquimus, tuta sunt omnia: atque omnia tenent praefecti, unicuique populo a me dati: alii vero discesserunt, qui Phoenicen nobis interea, & Palaestinam, deinde etiam Aegyptum reducant. Ac tu primus, Lycine, dextro cornu inducto, transjice: tum ego: & post me hic Timolaus: post omnes autem tu equitatum, Adimante, ducito.

34. Atque per Mesopotamiam nullus nobis obviam venit hostis, sed sponte se cum arcibus viri nobis dediderunt: progressique ad Babylonem, ex improviso intra muros delati urbem habemus. Rex autem qui circa Ctesiphontem haeret, audita impressione progressus ad Seleuciam parat se, equitatu arcessito quam plurimo, & sagittariis funditoribusque. Renunciant ergo exploratores, circa millies mille jam viros pugnae aptos collectos esse, in his ducenta millia jaculantium ex equis, quamquam Armenius nondum adest, neque qui Caspium mare accolunt, neque Bactriani, sed de partibus modo vicinis & suburbanis quasi imperii: adeo facile tot millia coegit. Itaque tem-

a Εὐφράτῃ] Ἐφράτῃ prave O. b Τὸ] Τὸν male O. c Ἐνεχείρισαν] Ἐνεχείρησαν O. rursus male. d Βαβυλῶνα] Βαβυλῶνι O. prave. e Δὲ] Omisit *Fl.* f Κτησιφῶντα] Κτησιφῶντος O. g Ἤδη] Neglectum in O. h Ἱπποτοξότας] Ἱπποτοξότου O. i Πάρεστιν] Πω πάρεστιν O. k Πλησίων] An πλησίον; adscripsit *Solan.* l Κατέλεξε] Recte hic *Pell.* Κατέλεξε male Edd. & Codd. nostri.

87. Οἱ δὲ] Pro *alii vero* usitatum esse, permultis docet Rev. *J. Elsn.* Obs. ad N. T. I. p. 347. *J. F. R.*

6. Εἴκοσιν] Μυριάδας scil. *F. G.*

9. Τῶν πλησίων] Etsi οἱ πλησίον alibi rectius & usitatius, ut supra T. I. *Necyom.* c. 16. med. μηδὲ τῶ πλησίον ἀλφίτων, atque alibi, ut indico T. III. *Philopatr.* c. 16. hic tamen nihil mutem, propter nexum cum προαστείων. *J. F. R.*

11. Κατέλεξε] Κατέλεξε legendum videtur. *F. G.* Κατέλεξε] Neque κατέγειν esse exercitum cogere vel conducere, novi; neque formam illam Atticam, quam habet ἄγω vel ἄγνυμι aliter frangendi intellectu positam memini. Solicitor proinde levicula mutatione legere κατέλεξε, CONSCRIPSIT, DELEGIT, quod solenne in hac re verbum est, unde paullo ante κατάλογον dixerat. A facile in A transiit, post quod E sequens librarii stilo forte confossum est, factumque ex ΚΑΤΕΛΑΞΕΒ, ΚΑΤΕΛΑΞΕ. *J. M. G.*

29. Τριάκοντα] Aberat Pyraceus portus XL. stadiis ab urbe, quorum in quatuor partes divisorum tres jam emensi

tempus est, ut nos etiam, quid nobis agendum sit, circumspiciamus.

35. ADIM. Nimirum ego ajo oportere vos pedites Ctesiphontem petere; nos autem, equitatum, hic manere ad Babylonem tuendam. SAM. Etiam tu, Adimante, metuis constitutus prope periculum. Tibi vero, Timolae, quid videtur? TIM. Omni cum exercitu hostes aggredi, nec exspectare, donec parent se melius, affluentibus undique auxiliis. Sed dum adhuc in via sunt hostes, illos aggrediamur. SAM. Bene mones. Tu vero, Lycine, quid censes? LYC. Ego tibi dicam. Quandoquidem a contentione itineris fatigati sumus, qui hodie mane descenderimus in Piraeeum, nunc vero jam triginta circiter stadia progressi simus; & sol (*ardor*) multus: (circa meridiem enim est) ut hic alicubi sub oleis, in eversa illa columella assidentes, requiescamus, ac deinde surgentes, studiose redeamus in urbem. SAM. Scilicet Athenis tibi adhuc esse, bone vir, videris, qui circa Babylonem in campo ante muros sedeas tot inter milites, disputans de bello. LYC. Reposuisti me in memoriam. At ego putabam me sobrium esse. Jam tuum est dicere sententiam.

χαμηλὸς ἐν ἥδη σκοπεῖν ἡμᾶς ὅ, τι χρὴ ποιεῖν.

ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν φημι δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν ἀπιέναι τ' ὅπι Κτησιφῶντος, ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν αὐτοῦ μένειν τ' Βαβυλῶνα φυλάξοντας. ΣΑΜ. Ἀποδειλιᾷς γ' σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, πλησίον τοῦ κινδύνου γενόμενος. σοὶ δὲ τί δοκεῖ, ὦ Τιμόλαε; ΤΙΜ. Ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ὅπι τοὺς πολεμίους, μηδὲ περιμένειν ἕως ἂν ἄμεινον παρασκευάσωνται, πανταχόθεν αὐτοῖς συμμάχων προσγενομένων, ἀλλ' ἕως ἔτι καθ' ὁδὸν εἰσὶν οἱ πολέμιοι, ἐπιχειρῶμεν αὐτοῖς. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις· σὺ δέ τι, ὦ Λυκῖνε, δοκιμάζεις; ΛΥΚ. Ἐγώ σοι φράσω. ἐπειδὴ κεκμήκαμεν συντόνως ὁδεύσαντες, ὁπότε κατήειμεν ἔωθεν ἐς τ' Πειραᾶ, γ' νῦν δὲ ἤδη τριάκοντά που σταδίους προκεχωρήκαμεν, γ' ὁ ἥλιος πολὺς, γ' μεσημβρίαν γὰρ ἤδη μάλιστα, ἐνταῦθά που ὑπὸ τὰς ἐλαίας ὑπὸ τ' ἀναγεγραμμένης στήλης καθίσαντας ἀναπαύσασθαι, εἶτα εὖτως ἀναστάντας πορεύεσθαι, γ' ἀνύειν τὸ λοιπὸν ἐς τὸ ἄστυ. ΣΑΜ. Ἔτι γὰρ Ἀθήνησιν, ὦ μακάριε, εἶναι δοκεῖς, ὃς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ, πρὸ τ' τειχῶν ἐν τοσούτοις στρατιώταις κάθησαι περὶ τοῦ πολέμου διασκοπούμενος. ΛΥΚ. Ὑπέμνησας· ἐγὼ δὲ νήφειν ᾤμην, γ' σὺ που τὸ φανεῖσθαι τ' γνώμην.

ΣΑΜ.

m Αὐτοῖς] Αὐτῶν *Fl.* *n* Ἐπὶ τὰς ἐλαίας] Omissa in O. *o* Ἐπὶ] Ὑπὸ *Marc.* Nil mut. Edd. & O. *p* Ἀναπαύσασθαι] Ἀναπαύσας O. *q* Πορεύεσθαι γ'] Desunt in O. *r* Κάθησαι] Καθίσαι O. *s* Περὶ] Lege περὶ.

emensi erant; quarta restabat Luciano vid. c. 16. & notam nostram. *M. du S.*

32. Ἐπὶ τ' ἀναγεγρ.] Ὑπὸ στήλης leg. omnino. Sic ὑπὸ γῆς, ὑπὸ μάλης & sim. *F.G.* Eadem habet *Æ.M.* *Ibid.* Ἀναγεγραμμένης] Quid sibi velit ἀναγεγραμμένη στήλη, non est facile dictu. Leges quidem aut verba alia ἀναγεγραμμένα dici possunt, στήλη forte ἐντεγεγραμμένη, i. e. *literata*, *inscripta*, ut adhuc dederunt interpretes. Quid vero ad assidendum commoditatis habet, & quidem, ut quatuor homines sedeant, στήλη, *columella*, *cippus*, altum magis opus, quam longum aut latum? & quid ad eam partem, qua sedetur, literae? Scilicet imposuit antiquo alicui librario similitudo maxima quae intercedit inter T & Γ literas: viderat idem literata saxa frequentia: dedit ergo ἀναγεγραμμένης pro ἀναστεγραμμένης. *Columella*, *cippus*, *pila*, cum stant, scriptis servandis, & ingerendis in praetereuntium oculos, idonea: cum eversa jacent, sive literata sint, sive minus, sessionem praebent commodam fatigatis. *J.M.G.*

35. Τὸ λοιπὸν] Subaudi τ' ὁδοῦ. *F.G.*

40. Καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην] Non sine menda. *Th.M.* Additamentum videtur. An ὦ βέλτιστε τοῦ φανεῖσθαι τὴν γνώμην. ἰδοὺ ἐγώ. *F.G.*

Καὶ

ΣΑΜ. [a] Πρόσειμεν δή, εἴ σοι δοκεῖ, καὶ ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε, μηδὲ προδώσετε τὸ πάτριον φρόνημα· ἤδη γάρ που καὶ οἱ πολέμιοι ἐπιλαμβάνουσιν. ὥστε τὸ μὲν σύνθημα ἔστω, Ἐνυάλιος. ὑμεῖς δὲ ἐπειδὰν σημάνῃ ὁ σαλπιγκτὴς, ἀλαλάξαντες, καὶ τὰ δόρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας, ἐπείγεσθε συμμίξαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων, ὡς μηδὲ πληγὰς λαμβάνωμεν, ἀκροβολίζεσθαι αὐτοῖς διδόντες. καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνεληλύθαμεν, τὸ μὲν εὐώνυμον, καὶ ὁ Τιμόλαος, [b] ἐτρέψαντο τοὺς καθ' αὑτούς, Μήδους ὄντας, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ ἰσόπαλον ἔτι. Πέρσαι γάρ εἰσι, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἵππος ἅπασα τῶν βαρβάρων ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἡμῶν ἐλαύνουσιν, ὥστε, ὦ Λυκῖνε, αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, καὶ τοῖς μὲν σαυτοῦ προσκελεύου δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν.

36. SAM. Aggredimur ſane, ſi tibi videtur. Et *mementote*, ut viri fortes ſitis in periculis, nec prodatis ſenſum illum patrium: jam enim alicubi invadunt hoſtes. Itaque teſſera erit *Mars!* Vos vero cum claſſicum cecinerit tubicen, clamore ſublato, incuſſis in clypeos haſtis, urgete manus conſerere cum hoſtibus, & intra teli jactum venire, ut nec excipiamus ictus jaculandi facultate illis data: & cum ad manus jam venerimus, ſiniſtrum *cornu* & Timolaus jam in fugam verterunt ſibi oppoſitos Medos, ſed meum agmen aequo adhuc marte pugnat: ſunt enim Perſae & rex inter ipſos. Equitatus autem barbarorum univerſus in dextram *aciem* noſtram invehitur: itaque, Lycine, & ipſe vir fortis eſto, & tuis, ut impetum excipiant, impera.

ΛΥΚ. Ὢ τύχης, ἐπ' ἐμὲ γὼ οἱ ἱππεῖς ἅπαντες, καὶ μόνῳ μοι ὑποπτήσσουσιν αὐτοῖς ἔδοξα [c] ἐπελαύνειν· καί μοι δοκῶ, ἢν βιάζωνται αὐτομολῆσειν, προσδραμὼν ἐς παλαίστραν, ἔτι πολεμοῦντας ὑμᾶς καταλιπών. ΣΑΜ. Μηδαμῶς. κρατεῖς γὼ αὐτῶν καὶ σὺ ἤδη τὸ μέρος· ἐγὼ δὲ ὡς ὁρᾷς, καὶ μονομαχήσω πρὸς τὸν βασιλέα, [d] προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδύναι πάντως αἰσχρόν.

37. LYC. Vah fortunam! In me enim equites univerſi: & ſolus idoneus ſum viſus, in quem irruant. Videor mihi, ſi vim faciant, fugere curriculo in palaeſtram, & adhuc pugnantes vos deſerturus. SAM. Nequaquam. Vinces enim jam tu quoque tua in parte. Ego autem, ut vides, jam ſolitariam cum rege pugnam pugnabo. Etenim me provocat, & retrocedere omnino turpe.

a Πρόσειμεν] Πρόσιμεν O. b Ἐτρέψαντο] Ἔτρεψαν O. c Ἐπελαύνειν] Ἀπελαύνειν male O. d Προκαλεῖται] Recepi ex *J.* & *V2.* Προσκαλεῖται cett. male.

Καὶ σὺ . . .] Corruptus haud dubie locus, ad quem emendandum nihil in libris auxilii, quippe qui omnes conſentiant; forſan ἐμὲ σέ vel ſimile quid, ſcriptum fuerat, & πρὸ τοῦ, pro σοῦ τό. *M. du S.*

42. Καὶ ὅπως] Subaudi ὁρᾶτε, σκοπεῖτε & ſim. *F. G.* Exempla vid. ap. *L. Bos* de Ellipſ. V. ΣΚΟΠΕΙΝ. Adde infra c. 41. *J. F. R.*

69. Προκαλεῖται] Genuina haec lectio, quam ex Mſ. Ox. & *Ven.* 2. habemus, vulgata προσκαλεῖται nihili eſt. *M. du S.*

82. Προσκυνήσωσιν ἡμῶν] Προσκυνήσωσιν ὑμῶν. *Th. M.*

Προσκυνήσωσιν. ὑμῶν] *Marcilii* emendationem omnino neceſſariam hic amplector, nemo enim dandi caſum cum verbo προσκυνέω conjunctum aut apud hunc alibi, aut apud ullum ſcriptorem Graecum oſtendat. Sed ὑμῶν non ὑμῖν poſtulat ἄρξω, moris autem quem tangit, illuſtre habes apud *Xenophontem* exemplum, quod vid. Ἀναβ. 1. p. 154. 17. *M. du S.*

Προσκυνήσωσιν. ὑμῶν] Relinquo *Marcilio* ſuum προσκυνήσωσιν, etſi προσκυνήσωσιν forſan dare voluit, pro eo quod aliter alicubi ſcript. invenit. In ὑμῶν autem pro ἡμῶν ei adſentior, modo ὑμῶν dediſſet. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον] Oppoſitionis ratio ſuadet, aliquid hic omiſſum; forte quod nollet librarius Ἕλλησιν bis ponere. Nam ita cenſeo dediſſe Lucianum, Ἑλλήνων δὲ κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω. *J. M. G.*

86. Αἰ ἄν] Etſi aliquis ſenſus ineſt vulgatae, conjicio tamen αἰ delendum. *J. F. R.*

88. Μετε-

turpe eſt. LYC. Per Jovem etiam mox ab illo vulneraberis, regium enim hoc etiam, vulnerari in pugna pro imperio. SAM. Bene mones. Leve quidem mihi vulnus, minimeque aperto corporis loco, adeo ut neque cicatrix in poſterum deformis futura ſit. Verum vides, ut invectus ego ictu uno ipſum cum equo emiſſa haſta trajeci, ac deinde capite abſciſſo, ablatoque diademate rex jam factus ſum.

38. Ac barbari quidem nos adorent: *Graecis autem* Graeco more unici Praetoris nomine imperabo. Poſt haec igitur cogitate, quot urbes de meo nomine appellatas conditurus ſim, quot contra vi captas ſim vaſtaturus, ſi qua injuria imperium meum affecerint. Omnium vero maxime Cydiam divitem mulcabo, qui, vicinus meus cum eſſet, agro me, ingreſſus paullatim intra fines, expulit.

39. LYC. Deſine jam Samippe. Tempus enim eſt, té jam, qui talem pugnam viceris, Babylone epulari victoriae cauſſa, (extra ſtadia enim puto tibi eſſe imperium) ac Timolaum jam ſuo loco optare, quidquid voluerit. SAM. Quid ergo, Lycine, qualia optaſſe tibi videor? Multum, maxime admirabilis regum, laborioſiora & magis violenta *votis* Adimanti, quatenus illo χρόν. ΛΥΚ. Νὴ Δία, ᾧ τετρῶσθαι αὐτίκα μάλα πρὸς αὐτῷ, βασιλικὸν γὰρ ᾧ τὸ τρωθῆναι περὶ τῆς ἀρχῆς μαχόμενον. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις, ἐπιπόλαιον μὲν μοι τὸ τραῦμα, ᾧ οὐκ εἰς τὰ φανερὰ τοῦ σώματος· ὡς μηδὲ τὴν οὐλὴν ὕστερον ἄμορφον γενέσθαι· πλὴν ἀλλὰ ὁρᾷς [c] ὅπως ἐπελάσας, μιᾷ πληγῇ αὐτόν τε ᾧ τὸν ἵππον διέπειρα, τὴν λόγχην ἀφείς; εἶτα τὴν κεφαλὴν ἀποτεμών, ᾧ ἀφελὼν τὸ διάδημα, βασιλεὺς ἤδη γέγονα, προσκυνούμενος ὑφ' ἁπάντων.

Οἱ βάρβαροι προσκυνείτωσαν· [f] ὑμῶν τοὺς Ἑλλήνων νόμον ἄρξω, εἷς τραλληγὸς ὀνομαζόμενος. Ὅπου τούτοις ἄρα ἐννοεῖτε ὅσας μὲν πόλεις [g] ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ οἰκιῶ, ὅσας δὲ ᾧ καθαιρήσω ἑλὼν τοὺς κρατοῦντας, [h] αἳ δὲ ὑβρίσωσί τι εἰς τὴν ἀρχήν· ἁπάντων δὲ μάλιστα Κυδίαν τὸν πλησίον μελελεύσομαι, ὃς ὅμορος ἤδη ὢν μοι, ἐξέωσε τοῦ ἀγροῦ, ἐπιβαίνων κατ' ὀλίγον ἐς τὸ εἴσω τῶν ὅρων.

ΛΥΚ. Πέπαυσο ἤδη, ὦ Σάμιππε; χαίρων γάρ σε ἤδη μὲν νενικηκότα τηλικαύτην μάχην, ἐν Βαβυλῶνι εὐωχεῖσθαι τὰ ἐπινίκια, ([i] ἐκτάδιος γάρ, οἶμαι, σοι ἡ ἀρχὴ) Τιμόλαον δὲ ἐν τῷ μέρει εὔχεσθαι ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ. ΣΑΜ. Τί δ' ἂν, ὦ Λυκῖνε, οἷά σοι ἠτησάμην δοκῶ; ΛΥΚ. Παραπολύ, ὦ θαυμασιώτατε βασιλέων, ἐπιπονώτερα ᾧ βιαιότερα τοῦ Ἀδειμάντου, πᾶς' ὅσον ἐκεῖ-

e Ὅπως ἐπιλάσας] Ὅσον ἐπιπολάσας O. f Ὑμῶν] Ἡμῶν, Edd. g Ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ] Ἐπωνύμους ἐπ' ἐμαυτῷ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* h Αἳ] Οἳ male O. & *Fl.* Οἱ ſine accentu marg. *A1.* i Ἐκτάδιος] Recte *B1.2. P.* Ἑκτάδιος adſpirate *J. B1. Fr. H. S. Ald.* Ἑξτάδιος pejus L. *Schol.* & *Fl.*

94. Ἐξτάδιος γὰρ εἶρκταί σοι] Ἐξτάδιον, εἶρκται γὰρ ἤδη αὐτοῖς ἐπίσω σταδίων • ἐπίσχοι ἂν ἀφικομένου ἡ κατὰ μικρόν. *Fl.*

• Ἀπίσχει] Ἐπίσχει V.

88. *Μετελεύσομαι*] Negat *Pollux* in ἥκω, ἐλεύσομαι dici, quod tamen habet *Dion. Halic.* Ant. III. p. 151. f. *Hom.* Il. Θ. 12. & alibi. & compoſitum *μετελεύσομαι* etiam Noſter non ſemel, ut forſan parebit ex Indice, ne alios addam, quia nemo negat, quod ſciam. Sed *ἐπελεύσομαι* negat etiam *Th. Mag.* V. ΑΠΕΙΣΙΝ, aliquanto meliore jure, vid. *Hemſt.* T. I. p. 10. *J. F. R.*

94. Ἐκτάδιος] *Extra ſtadia tua jam es, ſtadia imperii tui peracta ſunt.* Male Interpres cum ἐξτάδιος confundit, *ſex ſtadiorum* vertens. *F. G. Sex ſtadiorum* etiam Cl. *Geſn.* quod mutavi. *J. FaR.*

Ἐκτάδιος] Lege omnino uti edi curavimus, ἑκτάδιος, uti recte ſcribitur in *Ven. 2. B1.* & 2. & *P.* ut ἑκατόνδιος. Ἐκπρόθεσμος &c. In L. *Schol.* & *Fl.* ἑξ— In O. vero & reliquis ἑκς— neque Graece neque vere, cum unicuique *decem ſtadia*, ex ratione ſupra ad c. 16. inita, aſſignari oporteat. Et re ipſa aſſignata ex 35. patcat, cum Luciano remanſerint *Decem. M. du S.*

ἐκεῖνος μὲ ἐτρύφα, δικάλαμα χρύσεα ἐκπώματα προτείνων τοῖς [a] συμπόταις, σὺ δὲ, καὶ ἐτιτρώσκου μονομαχῶν, καὶ ἐδεδίεις, καὶ ἐφρόντιζες νύκτως καὶ μεθ' ἡμέραν· οὐ μόνον γάρ σοι τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων φοβερὰ ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλαὶ μυρίαι, καὶ φθόνος ἀπὸ τῶν συνόντων, καὶ μῖσος, καὶ κολακεία, φίλος δὲ οὐδεὶς ἀληθὴς, ἀλλὰ πρὸς τὸ δέος ἅπαντες, ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὖνοι δοκοῦντες εἶναι. ἀπόλαυσις μὲν γε, οὐδὲ ὄναρ τῶν ἡδέων, ἀλλὰ δόξα [b] μόνον, καὶ πορφυρὶς χρυσῷ ποικίλη, καὶ ταινία λευκὴ περὶ τῷ μετώπῳ, καὶ δορυφόροι προϊόντες. τὰ δ' ἄλλα κάματος ἀφόρητος, καὶ ἀηδία πολλὴ· καὶ ἢ χρηματίζειν τοῖς ἀπὸ τῶν πολεμίων ἥκουσι δεῖ ἢ δικάζειν, ἢ καλαπέμπειν τοῖς ὑπηκόοις ἐπιτάγματα. καὶ ἤτοι ἀφέστηκέ τι ἔθνος, ἢ ἐπελαύνουσί τινες τῶν ἔξω τῆς ἀρχῆς. δεδιέναι οὖν δεῖ πάντα, καὶ ὑφορᾶσθαι. καὶ ὅλως ὑπὸ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι.

Καὶ γὰρ μὴν καὶ τόδε πῶς οὐ ταπεινὸν, ὅτι καὶ νοσεῖς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις, καὶ ὁ πυρετὸς οὐ [c] διαγιγνώσκει σε βασιλέα ὄντα, οὐδὲ ὁ θάνατος δέδιε τοὺς δορυφόρους, ἀλλ' ἐπιστὰς ὁπόταν αὐτῷ δοκῇ, ἄγει οἰμώζοντα, οὐκ αἰδούμενος τὸ διάδημα; σὺ δὲ ὁ ὕτως ὑψηλὸς καλαπεσὼν, ἀνάσπαστος ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἄπει, τοῖς πολλοῖς ἰσότιμος, ἐλαυνόμενος ἐν τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ γῆς, καὶ στήλην μακρὰν, ἢ πυραμίδα εὔγραμμον τὰς γωνίας ἀπολιπὼν, ἐκπρόθεσμα καὶ ἀνεπαίσθητα φιλολιμήματα· εἰκότως δὲ ἐκεῖναι, καὶ πολεις, ὡς ἀπάσαις αἱ πόλεις θεραπεύουσαι, καὶ τὸ μέγα ὄνομα, ma-

le quidem luxuriose vivebat, aurea binorum talentorum pocula propinans convivis: at tu & vulneratus es in pugna solitaria, & metuisti, & solicitus noctes diesque fuisti. Neque enim ab hoste tibi solo metuendum erat, sed insidiae sexcentae, & invidia a familiaribus, & odium, & adulatio: amicus autem nemo verus, sed ad metum omnes aut ad spem benevoli qui esse videantur. Fructus rerum suavium ne per somnum quidem, sed gloria sola, & distincta auro purpura, & taenia circa frontem alba, & praecedentes satellites: caeterum labor intolerabilis & multum injucunditatis; cum aut opera danda sit his qui ab hostibus veniunt, aut jus dicendum, aut mittenda civibus imperia. Et aut defecit gens aliqua, aut externi quidam imperium invadunt. Metuere ergo oportet omnia & suspicari, atque in universum omnibus potius, quam tibi ipsi, videri beatum.

40. Etenim illud etiam qui non humile, quod aegrotabis non minus quam privati, nec febris te regem esse internoscit, neque metuit mors satellites; sed cum ipsi visum fuerit superveniens, plorantem nihil diadema reveritus abducit. Tu vero de loco ita excelso delapsus detractusque de throno regio, eandem abis viam, aequatus vulgo, abactus cum grege mortuorum, tumulum in terra relinquens excelsum, & columnam longam, aut accurate descriptam angulis pyramidem, in quibus sero homines, cum nihil jam inde ad sensum ipsorum perveniat, superbiunt. Statuae autem illae & templa, quae excitant colendi caussa civitates, &

a Συμπόταις] Συμπολίταις male O. b Μόνον] Ita Ox. Fl. Fr. &c. Μόνη J. cum Va. c Διαγιγν.] Διαγιν. O.

12. Ταινία λευκὴ] Hoc erat, quod Diadema vocabant, insigne Regium. M. de S.

35. Νεὼς] Νεὼ plurale corrigit *Gujet.* certiore jure, quam supra c. 23. λαγὼ pro λαγὼς. Nam quum ἅς hic addatur, facile suspiceris etiam νεὼ plurale dedisse auctorem. Et quamvis mascul. plurale ἅς per syllepsin alii dicent accipiendum, comprehenso εἰκόνες, eos hic non audio, quia plures civitates non erexere unum sed plura templa. Adeoque vix a me impetro, quin *Gujeti* emendationem, invitis Edd. recipiam. J. F. R.

38. Ἐπὶ

magnificum illud nomen, paullatim defluunt omnia, & neglecta abeunt. Si vero vel maxime ad longiſſimum tempus permaneant, quis adhuc fructus ad eum pervenire poteſt, qui nihil ſentiat? Vides, quas moleſtias vivus adhuc ſis habiturus, metuens, ſolicitus, laborans; & quis poſt mortem ſtatus futurus ſit?

41. Sed jam optare tuum eſt, Timolae, & ut illos ſuperes, ut *facturum* probabile eſt virum prudentem, & uti rebus ſcientem. TIM. Vide igitur, Lycine, ſi quid reprehenſione dignum optaturus ſim, & quod corrigere aliquis poſſit. Aurum proinde ac theſauros, & modios numûm, aut regna, & bella & metus pro imperio, quae merito reprehendiſti, non poſcam. Nam iſta quidem infirma, & inſidiis expoſita multis, & plus, quam ſuavitatis, in iis moleſtiarum ineſt.

42. Ego autem optem ab occurrente mihi Mercurio anulos dari quosdam, qui virtutem habeant hujusmodi: unum, ut valeat ſemper corpus & ſalubre ſit, & vulneri nulli, aut morbo penetrabile; alterum, cujus auxilio non videatur qui induit, qualis erat ille Gygis: alium rurſus, ut plus decies mille hominum robur habeam, & quod onus vix decies mille homines moliri ſimul queant, hoc ut facile ſolus transferre poſſim: inſuper volare ut poſſim, multum elatus de terra, ad hoc quoque ſit mihi anulus. Verum ſomno ſopire *ut queam* quoscumque voluero, & janua mihi unaquaeque accedenti ſua ſponte ut aperiatur, laxato clauſtro, remoto peſſulo; ad hoc utrumque unus idemque valeat anulus.

πάντα κατ' ὀλίγον [d] ὑποῤῥεῖ, καὶ ἄπειρον ἀμελούμενα. ἢν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ὑπὲρ πλεῖστον [e] ἀφεμένην, τίς ἔτι ἀπόλαυσις ἀναισθήτῳ [f] αὐτῶν γενομένῳ; ὁρᾷς οἷα μὴ ζῶν ἔτι ἕξεις πράγματα δεδιὼς, καὶ φροντίζων, καὶ κάμνων, οἷα δὲ καὶ μὴ ἢ ἀπαλλαγὴν ἕξαι.

Ἀλλ' ἤδη σὸν αἰτεῖν, ὦ Τιμόλαε, καὶ ὅπως ὑπερβάλῃ τούτους, ὥσπερ εἰκὸς ἄνδρα συνετὸν, καὶ πράγμασι χρῆσθαι εἰδότα. TIM. Σκόπει γῦν, ὦ Λυκῖνε, εἴ τι ἐπιλήψιμον εὔξομαι, καὶ ὅ, τι ἂν εὐθύναι τίς δυνηθείη. χρυσὸν μὲν ἦν, καὶ θησαυρὺς, καὶ μεδίμνους νομίσματος, ἢ βασιλείας, καὶ πολέμους, καὶ δείματα ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, ἃ εἰκότως διέβαλες, [g] οὐκ αἰτήσομαι, ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε, καὶ πολλὰς τὰς ἐπιβουλὰς ἔχοντα, καὶ πλέον τῶν ἡδέων τὸ ἀνιαρὸν ἐν αὐτοῖς ἦν.

Ἐγὼ δὲ βούλομαι [h] Ἑρμῆν ἐντυχόντα μοι δοῦναί τινας δακτυλίους τοιούτους [h] δύναμιν, ἕνα μὲν, ὥστε ἀεὶ ἐῤῥῶσθαι καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα, καὶ ἄτρωτον εἶναι, καὶ ἀπαθῆ· ἕτερον δὲ, ὡς μὴ ὁρᾶσθαι [h] περιθέμενον, οἷόν ἐστιν ὁ τοῦ Γύγου· [h] δέ τινα, ὡς ἰσχύειν ὑπὲρ ἄνδρας μυρίους, καὶ ὅ, τι ἂν ἄχθος ἅμα μυρίοι κινῆσαι μόλις δύναιντο, τοῦτό με ῥᾳδίως μόνον ἀνατίθεσθαι· ἔτι δὲ καὶ πέτεσθαι, μετωρολυ ἀπὸ τῆς γῆς ἐρθέντα· καὶ πρὸς [h] τοῦτό μοι εἶναι δακτύλιόν τινα, καὶ μὴν καὶ ἐς ὕπνον καλασπᾶν, ὁπόσους ἂν ἐθέλω, καὶ ἅπασαν θύραν προσιόντι μοι ἀνοίγεσθαι, χαλωμένου τοῦ κλείθρου, καὶ τοῦ μοχλοῦ ἀφαιρουμένου. ταῦτα ἀμφότερα εἷς δακτύλιος δυνάσθω.

Τὸ

[d] Ἀποῤῥεῖ] Ὑποῤῥεῖ male *Fl.* [e] Παραμένην] Παραμένει O. [f] Αὐτῶν] Αὐτῷ O. & *Fl.* cum marg. *Al.* Sed vulgatum bonum. [g] Οὐκ αἰτήσομαι] Omiſit O. [h] Τοῦτό μοι] Τοῦτο male O. & ſine μοι.

38. Ἐπὶ πλεῖστον] Gloſſema videtur τῷ ὅτι μάλιστα. F.G.

42. Ἀπαλλαγὴν] *Mutationem* dederunt. Redde, *deceſſum.* F.G.

44. Καὶ ὅπως] Subaudi ὄψα, σκέψαι, & ſim. F.G. Habuimus ſupra, c. 36. pr. F.R.

57. Δακτυλίους] Veterum ea erat ſuperſtitio, ut anulis magicis multas & miras virtutes ineſſe putarent; vid. & Φιλοψ. M.du.

Τὸ δὲ μέγιστον, ἄλλος τις ἔγωγε ὅτι πᾶσιν ὁ ἥδιστος, ὡς ἐράσμιον εἶναί με, θεασάμενον παισὶ τοῖς ὡραίοις, καὶ γυναιξὶ, καὶ δήμοις ὅλοις, καὶ [a] μηδένα εἶναι ἀνέραστον, καὶ [b] ὅτῳ μὴ πολυειδέστατος ἐγὼ, [c] καὶ ἀνάστροφα· ὥστε πολλὰς γυναῖκας ὑφ' ἕρωτα, καὶ ἁρπαγὰς ἑαυτὰς, καὶ τὰ μειράκια ἐπιμεμηνέναι μοι, καὶ εὐδαίμονα [d] εἶναι δοκεῖν, εἴ τινα καὶ μόνον προσβλέψαιμι αὐτῶν, εἰ δ' ὑπερορῴην, καὶκεῖνα ὑπὸ λύπης ἀπολλύσθω. καὶ ὅλως, ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον, ἢ [c] Ὕλαν, ἢ Φάωνα τὸν Χῖον εἶναί με.

43. Quod vero caput est, sit etiam alius omnium ille jucundissimus, quo induto amabilis sim formosis pueris, & mulieribus, & totis populis, ut nemo sit quin me amet, desideret, in ore habeat; adeo ut multae mulieres amoris impatientia se suspendant, & prae amore mei insaniant adolescentuli, beatusque videatur, si quem illorum modo adspiciam; si vero negligentius tractem, hi quoque prae dolore pereant: atque in universum supra Hyacinthum, aut Hylan, aut Chium Phaonem ego sim.

Καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν, μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄντα, μηδὲ κατ' μέτρον ζῶντα τὸν ἀνθρωπίνης βιοτῆς, ἀλλ' ἔτη χίλια νέον ἐκ νέου [f] γιγνόμενον διαβιῶναι, ἀμφὶ τὰ ἑπταικαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἀποδυόμενον τὸ γῆρας, ὥσπερ οἱ ὄφεις. [g] εἰδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα· πάντα γὰρ ἐμὰ ἦν ἂν τὰ τῶν ἄλλων, ἐς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς θύρας ἐδυνάμην, καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας, καὶ ἀθέατον εἶναι εἰσιών. εἰ δέ τι ἐν Ἰνδοῖς ἢ Ὑπερβορέοις θέαμα ἔνδοξον, ἢ κτῆμα τίμιον, ἢ ὅσα ἐμφαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα, οὐ μελαγχολάμενος, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιπετόμενος, [h] ἀπέλαυον ἁπάντων ἐς κόρον. καὶ ἐπεὶ γρὺψ, ὑπόπτερον θηρίον, ἢ Φοῖνιξ, ὄρνεον ἐν Ἰνδοῖς ἀθέατον τοῖς ἄλλοις, ἐγὼ δὲ καὶ

44. Et omnia haec habeam, non parvae aetatis homo, neque ad mensuram vitae humanae vivens; sed annos mille juventutem unam post alteram vivam, interjectis septendecim quibusque annis exuens senectutem instar serpentum. Haec si habeam, nihil mihi defuerit. Mea enim fuerint, quae aliorum sunt omnia, in quantum aperire possem januas, & custodes sopire, & oculos omnium effugere dum intro. Si quod vero apud Indos aut Hyperboreos spectaculum nobile, aut pretiosa possessio, aut quaecumque in cibo vel potu jucunda sunt, ea non adferri demum curarem, sed advolans ipse ad satietatem illis fruerer. Et quando Gryps alata belua, aut Phoenix avis apud Indos spectata nemini; ego etiam ista

a Μηδένα] Μηδένι. ἴσως L. b Ὅτῳ] Εἴτῳ L. O. Nil mut. Edd. c Καὶ] Non est in O. d Εἶναι] Non habet Fl. e Ὕλαν] Ὑλᾶν male O. f Γιγνόμενον] Γινόμενον O. g Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Sic Edd. omn. & O. h Ἀπέλαυον] Ἀπελαῦσον Fl. male.

75. Μηδένα] In L. ἴσως μηδένι. Quocumque modo legas, aliquid in sequentibus erit mutandum. Ego μηδένα ὕτως εἶναι ἀνέρασον ὅτῳ &c. exiſtimo a Luciani manu profectum. Quamvis enim raro ἀνέρας ſit activo ponatur, ſic etiam uſurpari monent grammatici. *M. du S.*

79. Εἶναι] Non adderem, ſi in pluribus abeſſet. Jam vero non omittendum duxi; quia vel magis abundat alibi, ut T. I. *Necyom.* §. 16. τὸ δὲ τινα καλὸν εἶναι ἐκόσμησε. Conf. & *de Calum.* hoc T. c. 16. ac 20. & *Pſeudol.* c. 6. ubi ὃν, ὄσα, & εἶναι redundare, pluribus vidimus. *J. F. R.*

82. Ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον] His, utjtur Rev. *Jac. Elſner.* ad exponenda D. Apoſtoli verba in 2. Ep. ad *Corinth.* XI. 23. ubi ὑπὲρ ἐγὼ, interpretatur ἐγὼ ὑπὲρ αὐτούς. Sed ut ellipſis iſta rarior, ita Lucianeum illud ubique obvium. *J. F. R.*

90. Δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Corrupta ſunt haec verba; qua enim ratione quaeſo qui Graece ſcit, inde eliciat, quod dici oportuit, *hoc enim unum ſupereſt, cum alia ſuppetant omnia?* *M. du S.*

Ibid. Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Conf. μηδὲν δεῖν ad *Rhet. Praec.* c. 18. f. Et οὐδὲν δεήσει *Dial. Meret.* 2. *Aelian.* V. H. 2. c. 14. κατίμησεν οὐδέν τι δεόμενον

ista viderem: & fontes Nili viderem solus, & quantum telluris inhabitabile est; & si qui convenis ad nos vestigiis australe telluris hemisphaerium habitant. Insuper vero stellarum naturam & Lunae, ipsiusque adeo Solis facile cognoscerem, in quem nihil ignis valeat. Quodque omnium suavissimum, eodem die nunciare possem Babylonem, Olympia quis vicerit; & pransus forte in Syria, in Italia coenare. Si quis vero inimicus sit, ulciscei eum quoque ex occulto liceret, impacto in caput illius saxo, quo conteratur ipsi cranium; contra benefacere amicis, affuso dormientibus auro. Quin si quis contemtor sit, aut tyrannus, dives, contumeliosus, sublatum ad viginti stadia, demitterem casurum per praeceps. Amoribus autem meis frui nemine prohibente liceret: ingressus quippe nemine videnti sopirem omnes, praeter illos solos. Quale autem illud fuerit, inspectare praeliantes ultra jactum teli sublatum? Et, si videretur mihi, accedens ad victos, sopitis victoribus, victoriam fugientibus tribuerem de fuga reversis. Atque in universum, lusum mihi haberem vitam hominum, mea essent omnia, & Deus reliquis viderer. Haec summa est felicitas, quae perire, quae

τῦτο ἑώρων ἂν, καὶ τὰς πηγὰς δὲ τὰς Νείλε μόνος ἂν ἠπιστάμην, καὶ ὅσον τ γῆς [i] ἀδίκηλον, καὶ εἴ τινες ἀντίποδες ἡμῖν οἰκῦσι, τὸ νότιον τ γῆς ἡμίτομον ἔχοντες. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων Φύσιν, καὶ σελήνης, καὶ αὐτῦ ἡλίε, ῥᾳδίως [k] ἂν ἔγνων, ἀπαθὴς ὢν τῷ πυρί. καὶ τὸ πάντων ἥδιστον, αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι [l] ἐς Βαβυλῶνα τίς ἐνίκησεν Ὀλύμπια· καὶ ἀριστήσαιλα, εἰ [m] τύχοιμι ἐν Συρίᾳ, δειπνῆσαι ἐν Ἰταλίᾳ. εἰ δέ τις ἐχθρὸς εἴη, ἀμύναιλο καὶ τῦτον ἐκ τῦ ἀφανῦς, πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ, ὡς ὀπτερίφθαι τὸ κρανίον. τύς τε αὖ φίλυς εὖ ποιεῖν, [n] ὀπιχέαιλα κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον. καὶ μὴν εἴ τις ὑβριστὴς εἴη, ἢ τύραννος πλύσιος ὑβριστὴς, ἁρπάσμος αὐτὸν ὅσον ὀπὶ σταδίυς εἴκοσιν, ἀφῆκα φέρεαλο καὶ τ τ χρημνῶν. τοῖς παιδικοῖς δὲ ὁμιλεῖν ἀκωλύτως ἂν [o] ἐξῇ, εἰσιόντα ἀθέατον, [p] κοιμίσαιλα ἅπαιλας, ἄνευ ἐκείνων μόνων. οἷον δὲ κἀκεῖνο ἦν, τὺς πολεμίυντας ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλυς ὑφαιρούμενον, καὶ εἰ δόξειέ μοι προθέμενος ἂν τοῖς ἡττημένοις, κοιμίσας τὺς κρατῦντας, νικᾶν παρεῖχον τοῖς φεύγυσιν, ἀναστρέψασιν ἀπὸ τ τροπῆς. καὶ τὸ ὅλον, παιδιὰν ἐποιούμην ἂν τ τ ἀνθρώπων βίον, καὶ πάντα ἐμὰ ἦν, καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἄλλοις. τῦτο ἡ ἄκρα εὐδαιμονία ἐστί, μήτε ἀπολέαλο, μήτε ἐπιβουλευθῆναι δυ-

i Ἀδίκηλον] Εὐδίκηλον O. k Ἂν ἔγνων] Ἔγνων ἂν O. l Ἐς] Ἐν O. prave. m Τύχοιμι] Τύχοι O. melius. n Ἐπιχέαιλα] Ἐπιχέοιλα O. o Ἐξῇ] Ἔξιν O. & Fl. p Κοιμίσαιλα] Κοιμίσαιλα male O.

commoratus est sine ulla necessitate; structura quidem ab hac diversa. At vide anne propius accedat, quod *Dial. Meretr.* 2. ante med. est, ὦδέν δεήσει τὴν Συνατέαν ἰδεῖν. Nondum enim persuadet *Solan.* vulgatum hic esse corruptum; ut enim Latini, *dies deficit me*, id est destituit, aeque dicunt, ac *tela nostris deficiunt*, ap. Caes. legimus, ita δεῖ & δεῖλαι quoque interdum cum accusativo personae construi, non ἀδύνατον videtur. Sensus certe ex analogia perspicuus, *nihil me destituet haec habentem*; cum accusativo pers. *Steph.* ex *Eurip.* notavit: Δεῖ σε μακροῦ λόγυ, & accus. rei, ex eod. ὦ δεῖ μόνον μοι. Certe dativus personae non inusitatus, Noster *de Salt.* c. 3. pr. σοι δεήσει. *Amor.* c. 3. f. Ἀλλὰ σοὶ —— δεήσει & δεῖ τοῖς γάμοις *Alciphr.* III. Ep. 49. f. *Lys.* p. 53. Ed. *Lond.* ὦδ' ἐκείνοις δεήσειν χιλίων νεῶν. Quod si quis igitur hic legat: μοὶ ἴκοιλι, nihil quidem difficultatis restaret; sed quia & accus. pers. & accus. rei vidimus separatim, nihil analogiae repugnat, hic utrumque conjungi. *J. F. R.*

99. Γρὺψ] De gryphis supra dictum est ad ultima verba *Dial.* ut *Marm.* *M. du S.*

8. Αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι ἐς Βαβυλῶνα] Τὸ, βούλομαι repetendum ex superioribus. *F. G.*

10. Εἰ τύχοι] Sic Mss. Ox. uti conjeceram; reliqui εἰ τύχοιμι. *M. du S.*

20. Ἂν ἐξῇ] Legendum ἐξῆν. *F. G.*

δυναμένῳ, ἢ μάλιστα μεθ' ὑγείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ.

Τί ἂν αἰτιάσαιο, ὦ Λυκῖνε, ἐν εὐχῇς; ΛΥΚ. Οὐδέν, ὦ Τιμόλαε, εἰδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντιοῦσθαι ἀνδρὶ πτηνῷ, ἢ ὑπὲρ μυρίους ἐν ἰσχύν. πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐρήσομαί σε, εἴ τινα ἄλλον εἶδες ἐν τοσούτοις ἔθνεσιν, ὅσα ὑπερέπτης, γέροντα ἤδη ἄνδρα, ὅτῳ παραπεπηνηκότα τὴν γνώμην, ὅτι δακτυλίῳ μικρῷ ὀχούμενον, ὁρῇ ὅλα κινεῖν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ δυνάμενον, ἐπέραστον πᾶσι, καὶ ταῦτα φλαυρὸν ὄντα, καὶ ῥῖνα σιμόν; ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δὴ πολὺ οὐχ εἷς δακτύλιος ἅπαντα ταῦτα δύναταί σοι, ἀλλὰ τοσούτοις πολυμιδὴς βαδίῃ, τὴν ἀριστερὰν περφορισμένος καὶ δάκτυλον ἕνα; μᾶλλον δὲ ὑπαίει ὁ ἀριθμὸς, καὶ δεήσει καὶ τὴν δεξιὰν [a] συνεπιλαβεῖν. καίτοι ἑνὸς τοῦ ἀναγκαιοτάτου [b] προσδεῖ, [c] ὃς πεθέμενόν σε παύσει μωραίνοντα, τὴν πολλὴν ταύτην κόρυζαν ἀποξύσας. [d] ἢ τοῦτο μὲν ἢ ὁ ἑλλέβορος ἱκανὸς ποιῆσαι, ζωρότερος ποθείς.

ΤΙΜ. Ἀλλὰ πάντως, ὦ Λυκῖνε, καὶ αὐτὸς [e] εὔξῃ τί ἤδη ποτὲ, ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αἰτήσεις ἀνεπίληπτα καὶ ἀνέγκλητα, ὁ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἐὰν δέομαι εὐχῆς ἐγώ. ἥκομεν γὰρ ἤδη πρὸς τὸ Δίπυλον, καὶ ὁ βέλτιστος οὑτοσὶ Σάσι-

infidiis peti nequeat, cum valetudine praesertim in vita adeo longa.

45. Quid habes, Lycine, in quo votum hoc reprehendas? LYC. Nihil quidquam, Timolae: neque enim tutum fuerit adversari volucri viro, & supra decies mille alios robusto. Verum illud tamen ex te quaeram, Numquid alium vidisti in tot, quas supervolasti, gentibus, senem hominem adeo mente non constantem, qui veheretur parvo anulo, totos qui montes extremo movere digito posset, amabilem omnibus, idque calvus cum sit & simo naso? Verum hoc quoque mihi dicas. Quid tandem est, quod non unus anulus haec tibi potest omnia? Sed tot indutus ambulabis, oneratae sinistrae unoquoque digito; quin excedit numerus, ut dextram subvenire oporteat. Quamquam tamen unus deest maxime necessarius, quo induto ineptire, detersa illa multa coryza, desinas. An hoc idem praestabit potus meracior hellebori?

46. TIM. Sed omnino, Lycine, ipse quoque jam tandem aliquando optabis aliquid, ut videamus quam tu irreprehensibilia, & crimine omni vacantia, petiturus sis, calumniator reliquorum. LYC. Quin nihil voto mihi opus est. Venimus enim jam ad portam geminam: & optimus hic Sa-

a Συνεπιλαβεῖν] Συνεπιβαλεῖν O. b Προσδεῖ] Πρὸς Διὸς O. c Ὃς] Οὗς male Fl. d Ἢ τοῦτο μὲν ἢ ὁ ἑλλ.] Ἢ μὴν ὁ ἑλλ. O. e Εὔξῃ τί] Ἔξῃ J. sola. Εὔξῃ τι O. solo accentu mutato, scribit Solan.

39. Παραπεπηνηκότα τὴν γνώμην] Οἷον μωραίνοντα. V. δακτυλιοφορούσῃ. V. (δακτύλιον φορούσῃ. C. D. M.)
45. Τὴν ἀριστερὰν περφορισμένος] Ἐπὶ ὃ γὰρ ἡ ἀριστερὰ

* Τὰ] Non aderat in Edd. Addidit M. du S.

38. Γέροντα] Non ergo a juniore Luciano hoc scriptum est; aequales enim esse, qui colloquuntur, omnia suadent. M. du S.
46. Κατὰ δάκτυλον ἕνα] Suspecta videntur. F.G.
49. Ὃς πεθέμενόν σε παύσει μωραίνοντα] Nescio quid velit Benedictus *qui obductus te a stultitia cohibeat.* Interim probo Micyllum, *qui te indutum a stultitia cohibeat.* J.G.

51. Κόρυζαν ἀποξύσας] Vid. ad *Indoct.* c. 21. & de ἀποξύσας notata Cl. *Hemsterh.* in Edit. minore Dial. Lucian. p. 26. quae in majore non repetiit, quia augere, mutare, alio transponere in animo habuerat, ut mihi nuper indicavit. Ideoque ego manum abstineo. J.F.R.
56. Ἀνεπίληπτα] Hoc Luciani, item ex ejusd. *Pseudom.* & *Reviv.* & ex *Xenoph.* atque Simpl. in *Epict.* idem

Samippus, dum circa Babylonem depugnat, & tu, Timolae, dum pranſus in Syria, in Italia coenas, his etiam quae mihi aſſignata erant ſtadiis, quod gaudeo, abuſi eſtis. Alioqui nolim ego poſt brevem fructum irritarum inaniumque divitiarum moleſte ferre paullo poſt, cum miſera puls devoranda eſt: quale quid vobis paullo poſt eveniet, cum illa vobis felicitas & multae divitiae avolaverint, vos autem a theſauris illis diàdematisque delapſi, & tanquam e ſuaviſſimo ſomnio excitati, diſſimilia omnia domi inveneritis, ut illi qui reges egerant Tragoedi, egreſſi de theatro plerumque eſuriunt, idque cum Agamemnones paullo ante aut Creontes fuerint. Delebitis ergo, ut credibile eſt, & diſplicebunt vobis domeſtica, tibi praeſertim, Timolae, cum idem tibi quod Icaro eventurum ſit, ut ſolutis alis de caelo delapſus humi incedas, perditis illis omnibus, qui de digitis defluxerint anulis. Mihi vero hoc etiam pro theſauris omnibus, ipſaque Babylone, ſatis eſt, quod ſuaviter ridere poſſum, quae vos petiiſtis, cum ſint talia! eaque *homines*, qui Philoſophiam laudatis.

ὁμιπτῶν, ἀμφὶ Βαβυλῶνα μονομαχῶν, ἡ σὺ, ὦ Τιμόλαε, δειπνῶν μὲν ἐν Συρίᾳ, δειπνῶν δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ τοῖς ἐμοὶ ἐπιβάλλουσι καὶ σταδίοις καλεχρήσασθε, καλῶς ποιοῦντες· ἄλλως τε οὐκ ἂν δεξαίμην πλουτήσας ἐπ' [f] ὀλίγον, ὑπηρέμιόν τινα πλοῦτον, ἀναθῆναι μετ' ὀλίγον φιλὴν ἢ μάζαν ἐσθίων, οἷα ὑμεῖς πείσεσθε μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν ἡ εὐδαιμονία μὲ ὑμῖν, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος οἴχηται ἀπαπτάμενος· αὐτοὶ δὲ καταβάντες ἀπὸ τῶν θησαυρῶν τε καὶ ἁρμάτων, ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἀπείρατος ἀνεγρόμενοι, ἀπόμοια τὰ ὄπι᾽ ἢ οἰκίας εὑρίσκητε· ὥσπερ οἱ τοὺς βασιλεῖς ὑποκρινόμενοι τραγῳδοὶ, ἐξελθόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου, λιμώττοντες οἱ πολλοὶ, καὶ ταῦτα πρὸ ὀλίγου Ἀγαμέμνονες ὄντες ἢ Κρέοντες. λυπήσεσθε δὴ, ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ δυσάρεστα ἔσεσθε τὰ ὄπι᾽ ἢ οἰκίας, καὶ μάλιστα σὺ, ὦ Τιμόλαε, ὁπόταν δέῃ σε τὸ αὐτὸ παθεῖν τῷ Ἰκάρῳ ὃ πτερώσεως ἁλιτυθείσης, καταπεσόντα ἐκ τοῦ ἀέρος χαμαὶ βαδίζειν, ἀπολέσαντα τοὺς δακτυλίους ἐκείνους ἅπαντας ἀπορρύεντας τῶν δακτύλων. ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο ἱκανὸν, ἀντὶ πάντων θησαυρῶν, καὶ Βαβυλῶνος αὐτῆς, τὸ γελάσαι μάλα ἡδέως ἐφ' οἷς ὑμεῖς [g] ἠτήσασθε, τοιοῦτοι ὄντι, καὶ ταῦτα φιλοσοφίαν ἐπαινοῦντες.

[f] Ὀλίγου] Hoc & ſequentia, ad alterum usque ὀλίγου, omiſſa in O. [g] Ἠτήσασθε] Ἠτήσασθε male O.

idem adjectiv. adfert *Elſn.* quo probet id in I. ad *Timoth.* 2. 15. ſignificare cum *Heſych.* ἄμεμπτον, ἀναπόγνωστον, *quod reprehenſione caret.* Sed quis de eo dubitat? *J. F. R.*

63. Καὶ σταδίοις] An δίκαια σταδ. Bene monuit Cl. *J. J. Weſtenius.*

65. Ὑπηρέμιον] Metaph. ab ovis ſubventaneis. *F. G.*

69. Οἴχηται] *Hom.* Il. B. 71. *M. du S.*

ETAI-

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ. DIALOGI MERETRICII.

I.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ ΘΑΙΣ. GLYCERA ET THAIS.

ΓΛΥΚ. GLYC.

Τὸν τραλιώτην, Θαΐ, τὸν Ἀχαρνᾶνα, ὃς πάλαι μὲν [a] Ἀβρότονον εἶχε, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράσθη ἐμοῦ, τὸν εὐπάρυφον λέγω, τὸν ἐν τῇ χλαμύδι, οἶσθα αὐτόν, ἢ ὑπιλέλησαι τὸν [b] ἄνθρωπον; ΘΑΙΣ. Οὐκ, ἀλλὰ [c] οἶδα, ὦ Γλυκέριον, καὶ [d] συνέπιε μεθ' [e] ἡμῶν πέρυσιν ἐν τοῖς Ἀλῴοις. τί δὲ τοῦτο; ἐφίκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ διηγεῖσθαι. ΓΛΥΚ. Γοργόνα αὐτὸν ἡ πανοῦργος, φίλη δοκοῦσα εἶναι, ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ὑπαγαγοῦσα. ΘΑΙΣ. Καὶ νῦν σοι μὲν ἐκεῖνος πρόσεστι, Γοργόναν δὲ ἑταίραν πεποίηται; ΓΛΥΚ. Ναί, ὦ Θαΐ, καὶ τὸ πρᾶγμα μέτριόν μοι ἤνεγκε. ΘΑΙΣ. Πονηρὸν μέν, ὦ Γλυκέριον, οὐκ ἀδόκητον δέ, ἀλλὰ εἰωθὸς γίγνεσθαι ὑφ' [f] ἡμῶν τῶν ἑταιρῶν. ὑκοῦν χρὴ ὅτε ἀνιᾶσθαι ἄγαν, ὅτε μέμφεσθαι τῇ Γοργόνῃ. οὐδὲ γὰρ σὲ Ἀβρότονον ἐπ' αὐτῷ πρότερον ἐμέμψατο, καίτοι φίλαι ἦτε. ἀτὰρ ἐκεῖνο θαυμάζω, τί ποτὲ ἐπήνεσεν αὐτῆς ὁ τραλιώτης οὕτως, ἐκτὸς εἰ μὴ πάντα πάσι τυφλός ἐστιν, ὃς οὐχ ἑωράκει, τὰς μὲν τρίχας αὐτοῦ ψιλὰς ἔχουσαν, καὶ ἐπιπολὺ τοῦ μετώπου ἀπηγμένας· τὰ χείλη αὖ-

MIlitemne iſtum, Thais, Acarnanem, qui Abrotonum quondam habuit, poſtea autem me amavit, purpuratum illum dico, cum chlamyde, illum ergo noſti, an hominis oblita es? THAIS. Quin novi, Glycerium, & potavit nobiscum ſuperiore anno, ſacris arealibus. Quorſum autem hoc? Videris enim aliquid de illo narratura. GLYC. Gorgona illum ſceleſtiſſima, quae amica tum videbatur eſſe, dolo ſubductum a me abſtraxit. THAIS. Nunc igitur tecum non eſt, ſed amicam ſibi adſcivit Gorgonam? GLYC. Ita ſane, Thais, nec mediocriter illa me res movit. THAIS. Malum iſtuc quidem, Glycerium, at nihil praeter opinionem: ſed quod fieri a nobis meretricibus ſoleat. Quare nec aegre nimis ferre par eſt, nec accuſanda Gorgona; quippe nec te Abrotonum illius cauſſa accuſavit olim; quamvis eſſetis amicae. Verum illud miror, quod probaverit in illa hic miles, niſi plane caecus eſt: qui non viderit capillos illam raros habere, & multum a fronte abductos. Labia au-

a Ἀβρότονον] Ἀβροτόνων marg. *A*1. b Ἄνθρωπον] Ἄνδρα *f*. per compend. c Οἶδα] Εἶδα *f*. d Συνέπιε] Συνέπινε *Fl*. e Ἡμῶν] Recte *P*. Ὑμῶν *Fl. Fr. H. f. Ald. B*1. *S*. f Ἡμῶν] Bene ſic *P*. ceteraeque. Ὑμῶν male *f*. cum *V*2.

ΓΛΥΚ.] Nomen perſonae loquentis initio horum Dialogorum in plerisque Impreſſis omiſſum ſedulo addendum duximus. *M. du S.*

4. Ἐπιλέλησαι] *Th. Mag.* v. ἐπιλ. *M. du S.*

7. Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] Ἀλῶα Feſtum Athenienſium agricolarum dictum quod in areis hac die convivium perſonabat, ἑορτὴ Ἀθήνησι μυστήριον σεσύχνου Δήμητρος. Tangit (*Dial. Mer.* VII. f.) Cætera hujus Dialogi diligenter expoſui ad *Petron.* *f. B.*

Ibid. Ἀλῴοις] Vide Scholia ad *Dial.* VII. Fecerat Euripides fabulam cui Ἀλωάδες titulus. *Grot.* Flor. 54. *M. du S.*

Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] De hoc feſto myſteria Cereris, Proſerpinae & Bacchi complectente, vid. Scholiaſt. ad *Dial.*

autem livida *ei sint* atque cadaverosa, cervix tenuis eminentibus in ea venis, & nasus longus. Unum modo *habet*, *quod* procera est, & recta, & illecebrosum quiddam ridet. GLYC. Nempe putas, Thais, forma captum Acarnanem? Non nosti veneficam esse Chrysarium illius matrem? Thessalas quasdam incantationes quae sciat, ac deducat Lunam? Ajunt vero, illam etiam volare noctu. Ista in furorem vertit hominem, temperatis quae biberet venenis. At nunc ipsam sibi habent vindemiam. THAIS. Nempe tu, Glycerium, ipsa quoque alium vindemiabis. Hunc quidem valere jube.

ἁλη δὲ τελιδνὰ, ϗ νεκρικὰ, ϗ τράχηλος λεπτὸς, ϗ ὀφίσημοι ἐν αὐτῷ αἱ φλέβες, ϗ ῥὶς μακρά· ἓν μόνον εὐμήχης ἐστὶ, ϗ ὀρθὴ, ϗ μειδιᾷ πάνυ ἐπαγωγόν. ΓΛΥΚ. Οἴει γὼ, ὦ Θαΐ, τῷ κάλλει ᵍ Ἡρῆν τ' Ἀκαρνᾶνα; οὐκ οἶδα, ὡς Φαρμακὶς ἡ Χρυσάριον ἡ μήτηρ αὐτῆς, Θεσσαλάς τινας ᾠδὰς ὀπίσταται, ϗ τ' σελήνην κατάγουσα; Φασὶ δὲ αὐτὴν ϗ πέτεσθαι τ' νυκτός· ἐκείνη ἐξέμηνε τ' ἄνθρωπον, ποιεῖν τοῦ φαρμάκου ἐγχέασα, ϗ νῦν τρυγῶσιν αὐτόν. ΘΑΙΣ. Καὶ σὺ, ὦ Γλυκέριον, ἄλλων τρυγήσεις, τοῦτον δὲ χαίρειν ἔα.

II.

MYRTIUM, PAMPHILUS, ET DORIS.

ΜΥΡΤΙΟΝ, ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΩΡΙΣ.

M Y R T.

DUcis, Pamphile, Philonis naucleri filiam: & jam duxisse te ajunt: repetitum autem toties jusjurandum, & lacrumae, momento temporis abierunt omnia, & Myrtii nunc oblitus es, idque eo tempore, cum octavum jam mensem fero uterum. Hoc nempe solum amoris tui pretium habeo, quod tantum mihi ventrem conciliasti, & paullo post alendus erit infans, negotium meretrici molestissimum. Neque enim quod natum erit exponam, in primis

M T P T.

ΓΑμεῖς, ὦ Πάμφιλε, τ' Φίλωνος τοῦ ναυκλήρου θυγατέρα, ϗ ἤδη σε γεγαμηκέναι ʰ φασίν. οἱ ⁱ τοσοῦτοι δὲ ὅρκοι, οὓς ὤμοσας, ϗ τὰ δάκρυα ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται, ϗ ἐπιλέλησαι Μυρτίου νῦν, ϗ ταῦτα, ὦ Πάμφιλε, ὁπότε κύω μῆνα ὄγδοον ἤδη. τοῦτο γοῦν ϗ μόνον ἐπριάμην τοῦ σοῦ ἔρωτος, ὅτι μοι τηλικαύτῃ περποίησας τ' γαστέρα, ϗ μὴ μικρὸν παιδοτροφεῖν δέησε, πρᾶγμα ἑταίρᾳ βαρύταλον. ἐγὼ γὰρ ἐκθήσω τὸ τεχθὲν, ϗ μάλιστα εἰ ἄρ-

ρ

g Ἡρῆν] Ἡρᾶν *Fl.* h Φασὶν ἐγγύην *Fl.* i Τοσοῦτοι] Τοσοῦτι male *J.*

Dial. Mer. VII. Et *Alciphr.* II. ep. 3. p. 224. — οὐ ἄστει μενούσῃ ἀλλὰ τὰ Ἁλῶα τ' Θεοῦ. Ubi in textu ac nota *Bergleri* laevigatur ἁλῶα, in exemplis autem ab eodem adlatis adspiratur, non addita ibi varietatis caussa. Verum quum etymon a Scholiaste traditum, quod homines tunc in areis, περὶ τὰς ἅλως commorarentur, adspirationem requirat, & ap. Nostrum *Dial. Mer.* VII. aliosque sic inveniam, eam servavi, etsi ex Luciani editt. prioribus non perspicias quo spiritu id scripserint, quia ab A quadrato vocem inchoantes nullum spiritum addunt. Sed ecce ad *Alciphr.* I. ep. 33. Cl. *Bergler.* ἁλῶα ἀ' ἦν. haec bene jam monuit, dicens: „ Festum Cereale. ἀπὸ τ' ἅλω, *ab area horrei.* „ Tunc ubi venerabantur Cererem Ἁλωάδα. de qua „ *Theocr.* in Thalysiis, quae sunt itidem *Haloa*, v. „ 155. Βωμῷ παρ' Δάματρος Ἁλωάδος. Meminit „ noster (*Alciphr.*) aliquoties hujus festi. Sed semper „ spiritu leni scriptum. ut saepe & alibi. *J. F. R.*

35. Καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτὸν] Sic *Aristoph.* in fine *Pacis.* Τρυγήσομεν αὐτὴν, τρυγήσομεν αὐτήν. *L. Bos.*

Ibid. Τρυγῶσιν αὐτόν] Gallice *plumer.* *M. du S.*

41. Ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται] Proverb. *J. B.*

ρεν γένοιτο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὀνομάσασα, ἐγὼ μὲ ἕξω φαρμάκιον τῇ ἔρωτι σοὶ δὲ ὀνειδιεῖ ποτε προσελθὼν ἐκεῖνος, ὡς ἄπιστος γεγένησαι καὶ τὴν ἀθλίαν αὐτῷ μητέρα. γαμεῖς δ' ἢ καλὴν παρθένον. εἶδον γὰρ αὐτὴν ἔναγχος ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις μετὰ τῆς μητρὸς, οὐδέπω εἰδυῖα ὅτι δι' αὐτὴν οὐκ ἔτι ὄψομαι Πάμφιλον. καὶ σὺ δ' ἴσως πρότερον ἴδε αὐτὴν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἴδε, μή σε ἀπάτω, εἰ πάνυ γλαυκοὺς ἔχει αὐτούς, μηδὲ ὅτι ἀμφίστροφοί εἰσι, καὶ ἐς ἀλλήλους ὁρῶσι· μᾶλλον δὲ τὸν Φίλωνα ἑώρακας τὸν πατέρα τῆς νύμφης, τὸ πρόσωπον αὐτῷ οἶδα, ὥστε οὐδὲν ἔτι δεῖσθαι τὴν θυγατέρα ἰδεῖν. ΠΑΜΦ. Ἔτι σὺ ληρύσης, ὦ Μύρτιον, ἀκούσομαι, παρθένους καὶ γάμους ναυκληρικοὺς διεξιούσης. ἐγὼ δὲ ἢ σιμήν τινα ἢ καλὴν νύμφην οἶδα; ἢ ὅτι Φίλωνος ὁ Ἀλωπεκῆθεν (οἶμαι γὰρ ἐκεῖνον λέγειν σε) θυγατέρα ὅλως εἶχεν ὡραίαν ἤδη γάμου, ἀλλ' οὐδὲ φίλος ὢν τῷ πατρί. μέμνημαι γὰρ ὡς πρώην ἐδικάσατο περὶ συμβολαίου ναυλικοῦ. τάλαντον γάρ, οἶμαι, ὀφείλων τῷ πατρὶ, οὐκ ἤθελεν ἐκτίνειν· ὁ δὲ πρὸς τοὺς ναυτοδίκας ἀπήγαγεν αὐτὸν, καὶ μόλις ἐξέτισεν αὐτὰ, οὐδ' ὅλον, ὡς ὁ πατὴρ ἔφασκεν. εἰ δὲ καὶ γαμεῖν ἐδεδόκτό μοι, τὴν τῆς Δημέου θυγατέρα τὴν τῷ πέρυσιν ἐστρατηγηκότι ἀφεὶς, καὶ ταῦτα πρὸς μητρὸς ἀνεψιὰν οὖσαν, τὴν Φίλωνος ἐγάμουν ἄν; σὺ δὲ πόθεν ταῦτα ἤκουσας; ἢ συντέθηκας αὐτὴ, ὦ Μύρτιον, καινάς τινας ζηλοτυπίας σκιαμαχοῦσα; ΜΥΡΤ. Οὐκοῦν οὐ γαμεῖς, ὦ Πάμφιλε; ΠΑΜΦ. Μέμηνας, ὦ Μύρτιον, ἢ κραιπαλᾷς. καίτοι χθὲς οὐ πάνυ ἐμεθύσθημεν. ΜΥΡΤ. Ἡ Δωρὶς αὕτη ἐλύ-

si virile secus erit: sed Pamphilum nominabo, habitura illum amoris mei solatium: tibi vero aliquando ad te accedens objiciet, quam perfidus in miseram ipsius matrem fueris. Duces autem non pulchram tu quidem virginem. Vidi enim illam nuper Thesmophoriis cum matre, cum nondum scirem, illius me opera non amplius visuram Pamphilum. Igitur tu quoque prius illam contemplare, & faciem, & oculos adspice; nec aegre ferto, si plane caesios habet, neque quod strabi sunt, & se invicem respiciunt. Quin Philonem vidisti, patrem sponsae: faciem illius nosti: itaque nihil opus erit videre filiam. PAMPH. Adhuc te delirantem, mea Myrtium, audiam, virgines mihi & nauclericas nuptias narrantem? Ego vero simamne an pulchram sponsam novi? aut Philoni Alopecia, illum enim puto te dicere, filiam esse maturam nuptiis scio? Sed neque amicus est patri. Memini enim nuper illum de nautico negotio litem cum ipso habere. Cum enim talentum, credo, deberet patri, solvere noluit. At ille ad eos, qui nautis jus dicunt, traxit hominem, & aegre solvit; ac ne sic quidem totum, ut pater dicebat. Si vero uxorem ducere mihi decretum esset, relicta nempe Demeae filia, ejus, qui superiore anno duxit exercitum, eaque consobrina mea, Philonis *puellam* ducerem? Tu vero unde ista audisti; an ipsa tibi, Myrtium, finxisti novas, quibus cum zelotypia tua deinde pugnet, larvas? MYRT. Igitur uxorem non ducis, Pamphile? PAMPH. Furis, Myrtium, an ebria es? Certe heri non plane fuimus ebrii. MYR. Doris me ista

a Ἡ] Omittit *F.* addit *H. P. Fl.* b Ἐδεδόκτο] Ἐδεδώκειν marg. *AmW.* c Τῇ] Artic. caret *El.* d Οὐ] Abest a *Fl.* Adest in aliis.

67. Ὁ Ἀλωπεκῆθεν] Δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. Δήμου Ἀθηναίων ἡ Ἀλωπεκή. *V.*

62. Οὐδὲν — δέομαι] Conf. de hac structura *Rhet. Praec.* c. 18. f. & *Navig.* c. 44.

J. F. R.

7a. Ἡν-

ista in dolorem conjecit. Missa enim, ut lanas mihi emeret ad ventrem, & votum pro me Lucinae nuncuparet, Lesbiam ait sibi obviam factam . . . Quin tute huic, Doris, quae audiisti dicito, nisi ea confinxisti. DOR. At ego dispeream, hera, si quid mentita sum. Cum enim prope Prytaneum essem, obviam mihi fuit Lesbia, quae subridens dicebat, *Amator vester Pamphilus Philonis ducit filiam.* Si vero non crederem, jubebat me vestrum in angiportum inspicere, ac videre sertis exornata omnia, & tibicinas, ac tumultum, & Hymenaeum canentes aliquos. PAMPH. Quid ergo? Num inspexisti, Doris? DOR. Omnino, & vidi omnia, ut praedixerat. PAMPH. Disco, quid erraveritis. Non omnia apud te, Dori, mentita est Lesbia: & tu vera narrasti Myrtio. Verum turbatae frustra estis. Neque enim apud nos nuptiae. Verum jam recordor quod heri e matre audivi, cum a vobis domum redissem. Dicebat enim, *Tuus, Pamphile, aequalis, Charmidas, vicini nostri Aristaeneti filius, uxorem jam duxit, & frugi est. Tu vero quam diu es cum meretrice?* Haec aure parum attenta cum ex illa audissem, obdormivi: deinde mane domo egressus sum: itaque nihil eorum vidi, quae Doris deinde vidit. Si vero fidem mihi non habes, rursus abi, Dori, & accurate inspice, non angiportum, sed januam, utra coronata sit. Invenies enim *esse* vicinorum. MYRT. Servasti me, Pamphile. Suspenderem enim me, si quid tale fieret. PAMPH. Sed nihil factum est. Neque ita ego insaniam, ut obliviscar Myrtii, idque ferentis ex me uterum.

85 πησέ με. τεμφθεῖσα γὰρ ὡς ἔρια ἀνήσαιτό μοι ὅπως τὴν γαστέρα, καὶ εὔξαιτο τῇ λοχείᾳ ὡς ὑπὲρ ἐμοῦ, Λεσβίαν ἔφη ἐντυχοῦσαν αὐτῇ. . . . μᾶλλον δὲ σὺ αὐτῷ, ὦ Δωρὶ, λέγε, ἄφρ' ἀκήκοας, εἴ γε μὴ ἐπλάσω αὐτά.

90 ΔΩΡ. Ἀλλ' ὀπτριδείην, ὦ δέσποινα, εἴ τι ἐψευσάμην· ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸ Πρυτανεῖον ἐγενόμην, ἐνέτυχέ μοι ἡ Λεσβία μειδιῶσα, καὶ φησιν, ὁ ἐραστὴς ὑμῶν ὁ Πάμφιλος γαμεῖ τὴν Φίλωνος θυγατέρα· εἰ δὲ ἀπιστοίην,

95 κελεύειν με παρακύψασαν εἰς τὸν γειτονα ὑμῶν ἰδεῖν πάντα καλλιστεφῆ, καὶ αὐλητρίδας, καὶ θόρυβον, καὶ Ὑμέναιον ἄδοντάς τινας. ΠΑΜΦ. Τί οὖν; παρέκυψας, ὦ Δωρί; ΔΩΡ. Καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἅπαν-

100 τα, ὡς ἔφη. ΠΑΜΦ. Μανθάνω τὴν ἀπάτην. ὅτε πάντα ἡ Λεσβία, Δωρὶ, πρὸς σὲ ἐψεύσατο, καὶ σὺ ταληθῆ ἀπήγγελκας Μυρτίῳ· πλὴν μάτην γε ἐταράχθητε· ὅτε γὰρ παρ' ἡμῖν οἱ γάμοι· ἀλλὰ νῦν ἀνεμνήσθην ἀκούσας τὸ μητρὸς, ὁπότε χθὲς ἀνέστρεφα παρ' ὑμῶν· ἔφη γὰρ, ὦ Πάμφιλε, ὁ μάλιστα ἡλικιώτης σοι Χαρμίδης, ὁ τοῦ γείτονος Ἀριστοαίνετος υἱὸς, γαμεῖ ἤδη, καὶ σωφρονεῖ, σὺ δὲ μέχρι τίνος ἑταίρᾳ σύνει; τοιαῦτα παρακούσασα αὐτῆς, εἰς ὕπνον κατηνέχθην· εἶτα ἔωθεν προῆλθον ἀπὸ τῆς οἰκίας, ὥστε οὐδὲν εἶδον ὧν ἡ Δωρὶς ὕστερον εἶδεν· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, αὖθις ἀπελθοῦσα, ὦ Δωρὶ, ἀκριβῶς ἰδὲ, μὴ τὸν γειτονα, ἀλλὰ τὴν θύραν, ποτέρα ἐστὶν ἡ καλλιστεμμένη· εὑρήσεις γὰρ τὴν τοῦ γειτόνων. ΜΥΡΤ. Ἀπέσωσας, ὦ Πάμφιλε· ἀπηγξάμην γὰρ ἄν, εἴ τι τοιοῦτο ἐγένετο. ΠΑΜΦ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγένετο, μηδ'

105 οὕτω μανείην, ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίου· καὶ ταῦτα ἤδη μοι κυούσης παιδίον.

e Ἐστι] Ἐστι male *J.* sola. f Ὁ] Omittit *Pl.* g Ἰδὲ] Εἶδε marg. *A1.*

70. Περὶ συμβολαίου γαμικοῦ] Leg. Ulp. ad *Demosth.* περὶ Ἀλοννήσ. *J.F.R.*

79. Ξανθίππας] Malim σανίδιον, aut σανιδίου γενήσεσθαι. *J.F.R.*

86. Τῇ λαμπάδι] Ἀστερισμὸς, quae praelidet λοχείαις *J.B.*

III.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΦΙΛΙΝΝΑ.

MATER ET PHILINNA.

ΜΗΤ.

ΕΜάνης, ὦ Φίλιννα, ἢ τί ἔπαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ χθές; ἦκε γὰρ παρ' ἐμὲ Δίφιλος ἕωθε δακρύων, καὶ διηγήσατό μοι ἃ ἔπαθεν ὑπὸ σοῦ. μεμεθύσθαι γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μέσον ἀναστᾶσαν, ὀρχήσασθαι αὐτῷ βδακωλύοντος, καὶ μὴ ταῦτα φιλῆσαι Λαμπρίαν τὴν ἑταίρον αὐτοῦ, καὶ ἐπεὶ ἐχαλέπηνέ σοι, καλαλιποῦσαν αὐτὸν, ἀπελθεῖν πρὸς τὴν Λαμπρίαν, καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον, ἑαυτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι, τούτων γιγνομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες. καλαλιποῦσα δὲ δακρύουσα, μόνη ὀπὶ τοῦ πλησίον σκίμποδος κατέκεισο ἄδουσα, καὶ λυποῦσα ἐκεῖνον. ΦΙΛ. Τὰ γὰρ αὐτοῦ σοι, ὦ μῆτερ, οὐ διηγήσαλο. οὐ γὰρ ἂν [a] συνηγόρευες αὐτῷ ὑβριζῇ γε ὄντι, ὃς ἐμοῦ γε [b] ἀφέμενος ἐκοινολογεῖτο Θαΐδι τῇ Λαμπρίου ἑταίρᾳ, μηδέπω ἐκείνου παρόντος· ἐπεὶ δὲ χαλεπαίνουσαν εἶδέ με, καὶ διένευσα αὐτῷ οἷα ποιεῖ, τοῦ ὠτὸς ἄκρου ἐφαψάμενος, ἀνακλάσας τὸν αὐχένα τῇ Θαΐδι ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, [c] ὥστε μόλις ἐπέσπασε τὰ χείλη, εἶτ' ἐγὼ μὲν ἐδάκρυον, ὁ δὲ ἐγέλα, καὶ πρὸς τὴν Θαΐδα πολλὰ πρὸς τὸ οὖς ἔλεγε, κατ' ἐμοῦ δηλαδὴ, καὶ ἡ Θαὶς ἐμειδία, βλέπουσα πρὸς ἐμέ· ὡς δὲ [d] προσιόντα ἤσθον-

MAT.

FUrebas ne, Philinna, aut quid tibi erat heri in convivio? Venit enim ad me Diphilus mane plorans, & quae perpessus a te esset, narravit. Ebriam te fuisse, progressamque in medium, se licet prohibente, saltasse: ac deinde osculum dedisse sodali ipsius Lampriae: cumque graviter id ferret, se relicto, abiisse ad Lamprian eumque amplexatam esse: se vero hisce factis enecari. Verum neque noctu, puto, cum ipso cubuisti, sed plorantem relinquens sola jacuisti in proximo lectulo, canens, molestia illum afficiens. PHIL. Nimirum quae ipse fecerit, mater, non enarravit. Neque enim caussam illius, contumelioſi hominis, ageres: qui me relicta sermones miscere cum Thaide, amica Lampriae, cum ille nondum adesset. Cum vero aegre me ferre videret, nutu, quid ageret? significantem: extrema Thaidis aure prehensa, reflexaque cervice, ita arcte illam osculatus est, vix ut labia retraheret. Tum plorare ego; at iste ridere, & multa in aurem dicere Thaidi, contra me scilicet. Ac subridebat Thais ad me respiciens. Cum vero adveni-

a Συνηγόρευες] Sic P: &c. Συνηγόρεις alios habere ajunt *Coll.* b Ἀφέμενος] Ἀφημένου marg. *A1.* c Ὥστε] Ὅς τε *J.* d Προσιόντα] Recepi ex *Pell.* Προϊόντα Edd.

29. Καλαλιποῦσαν αὐτὸν ἐπελθεῖν ἐς τὴν Λαμπρίαν καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον. αὐτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι † τούτων γενομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες (μετ' αὐτοῦ) καταλιποῦσα. *V.*

36. Συνηγόρευες] Γρ. συνηγόρεις. *G.*

37. Ἀφέμενος] Ἀποστάς. *G.*

* Καλαλιποῦσαν] Nihil de suo hic Scholiastes, nisi quod textum restituisse videtur, & post συνεκάθευδες voculas duas interseruit, quas ideo uncinulis inclusi. *J. F. R.*

† Τούτων] Ita dedit *Salm.* pro edito σφῶν γενόμενον.

42. Ἀνακλάσας] De potestate hujus verbi interdum non bene intellecta, vid. supra ad *Gymn.* c. 7.

Ad-

nientem sentirent Lamprian, & satiati tandem essent osculis mutuis: ego tamen apud ipsum accubui, ne quid deinde haberet obtentui. Surgens vero Thais saltabat prima, nudatis multum talis, quasi pulchros sola habeat; cumque desisset, tacente Lampria, & nihil dicente, Diphilus laudare numerosam saltationem & accommodatam choro, quamque bene ad citharam pes *congrueret*, quam pulcher talus, & sexcenta alia, quasi qui Sosandram laudaret Calamidis, non Thaida, quam tu quoque, qualis sit, nosti, cum lavet nobiscum. Thais vero qualia statim in me jecit? *Si quam*, inquit, *non pudet crurum exilitatis, saltatum & ipsa surgat!* Quid dicerem, mater? Surrexi nimirum & saltavi. Quid enim facerem? ferrem, & confirmarem illius dictum, Thaida tyrannidem habere convivii paterer? MAT. Ambitiosius quidem istuc, filia: nec enim curare oportebat: sed dic tamen quid postea factum sit. PHIL. Alii laudabant. Solus Diphilus supinum se abjecerat lacunar respiciens, dum fatigata desinerem. MAT. Illud autem verum erat, quod Lamprian osculata es, &, transiens ad eum, amplexa? Quid taces? Haec jam venia indigna sunt. PHIL. Vicissim, quod illum mordere, volebam facere. MAT. Deinde neque cubuisti cum illo, sed illo plorante etiam ceciniſti? Nonne cogitas, filia, nos esse pauperes; neque, quantum ab illo acceperimus, meministi, aut quomodo hiemem superiorem acturae fueramus, nisi hunc nobis Venus misisset? PHIL. Quid

το τ Λαμπρίαν, ϗ ἐκορέσθησάν πω̃ς φιλοῦντες ἀλλήλους, ἐγὼ μ̓ ὅμως παρ' αὐτὸν κα[a]λεκλίθην, ὡς μὴ ϗ τοῦτο προφασίζοιτο ὕστερον· ἡ Θαὶς δὲ ἀναστᾶσα, ἀρχήσατο πρώτη ἀπογυμνοῦσα ὀπιπολὺ τὰ σφυρὰ, ὡς μόνη καλὰ ἔχουσα. ϗ ἐπειδὴ ἐπαύσατο, ὁ Λαμπρίας μ̓ ἐσίγα, ϗ εἶπεν οὐδέν. Δίφιλος δὲ ὑφεπήνει τὸ εὔρυθμον, ϗ τὸ κεχορηγημένον, ϗ ὅτι εὖ πρὸς τ κιθάραν ὁ πούς, ϗ τὸ σφυρὸν, ὡς καλὸν, ϗ ἄλλα μυρία, καθάπερ τ Καλάμιδος Σωσάνδραν ἐπαινῶν, ἀλλ' οὐχὶ Θαΐδα, ἣν ϗ σὺ οἶσθα συλλουομένην ἡμῖν, οἷά ἐστι. Θαὶς δὲ οἷα ϗ ἔσκωψεν εὐθὺς ἐς ἐμέ; εἰ γάρ τις, ἔφη, μὴ αἰσχύνεται λεπτὰ ἔχουσα τὰ σκέλη, ὀρχήσεταί ϗ αὐτὴ [f] ἐξαναστᾶσα. τί ἂν λέγοιμι, ὦ μῆτερ; ἀνέστην γάρ, ϗ ὠρχησάμην, τί γὰρ ἔδει ποιεῖν; ἀναχέαλλ, ϗ ἐπαληθεύειν τὸ σκῶμμα, ϗ τ Θαΐδα ἐᾶν τυραννεῖν τοῦ συμποσίου; ΜΗΤ. Φιλοτιμότερον μ̓, ὦ θύγατερ, οὐδὲ φροντίζειν γὰρ ἐχρῆν· λέγε δ' ὅμως τὰ μὴ ταῦτα. ΦΙΛ. Οἱ μὲν ἄλλοι ἐπήνουν, ὁ Δίφιλος δὲ μόνος ὕπτιος καλαβαλὼν ἑαυτὸν, ἐς τ ὀροφὴν ἀνέβλεπεν, ἄχρι δὴ καμοῦσα ἐπαυσάμην. ΜΗΤ. Τὸ Φιλῆσαι δὲ τ Λαμπρίαν ἀληθὲς ἦν, ϗ τὸ μεταβᾶσαν πρὸς πλέον αὐτῷ; τί σιγᾷς; οὐκ ἔτι γὰρ ταῦτα συγγνώμης ἄξια. ΦΙΛ. Ἀντιλυπεῖν ἐβουλόμην αὐτόν. ΜΗΤ. Εἶτα οὐδὲ συνεκάθευδες, ἀλλὰ ϗ ἤδες, ἐκεῖνο δακρύοντος; οὐκ αἰδάνη, ὦ θύγατερ, ὅτι πτωχαί ἐσμεν, οὐδὲ μέμνησαι ὅσα παρ' αὐτοῦ ἐλάβομεν, ἢ οἷον δὴ τ πέρυσι χειμῶνα διηγάγομεν ἂν, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῖν ἡ Ἀφροδίτη ἔπεμψε; ΦΙΛ. Τί οὖν ἀνέχωμαι

24

[a] Καλαλλίδου] Sic *Fl. J.* &c. Καλλικλίδου *P. H.* [f] Ἐξαναστᾶσα] Al. ἀναστᾶσα. *Coll.*

63. Αὐτὴ ἀναστᾶσα] Γραι. ἐξαναστᾶσα. *G.*

65. Ἐπαληθεύειν] Ἀληθεύον πω̃ς. *G.*

Adde hic *Alciphr.* I. Ep. 28. ἐπιφῶ τὸν δίφιλον ἀναπλάσεως κῶμαι, ibique *Bergl.* p. 115. docentem errasse *Budaeum* & *Stephanum*, quia ἀναπλάσας ap. *Athenaeum* pro ἀναπλασθεὶς poni putarint. *J. F. R.*

66. Τυραννεῖν τὸ συμπ.] *Ter.* Adelphor.: *Ain, quaeso, Aeschine, tu hic regnum obtines?* *Barth.*

ἀφ' τοῦτο, ὑβριζομένη ὑπ' αὐτοῦ; ΜΗΤ. Ὀργίζῃ μοι, μὴ ἀνθύβριζε δέ. Οὐκ οἶδα ὅτι ὑβριζόμενοι ταχύνουσι οἱ ἐρῶντες, καὶ ὅπως τιμῶσιν ἑαυτοῖς; σὺ δὲ πάνυ χαλεπὴ ἀεὶ τῷ ἀνθρώπῳ γεγένησαι, καὶ ὅρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἀποῤῥήξομεν πάνυ τείνουσα τὸ καλώδιον.

ergo, patiarne propter hoc me contumelioſe ab illo tractari? MAT. Iraſcere, ſed noli contra contumelioſa eſſe. An ignoras, qui amant, eos mox deſiſtere a contumelia, ac ſe ipſos reprehendere? Tu vero aſpera nimis ſemper in hominem fuiſti. Et vide, ne, quod eſt in proverbio, nimium contendendo funem rumpamus.

IV.

ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ ΒΑΚΧΙΣ.

ΜΕΛ.

Εἴ τινα οἶδα, Βακχί, γραῦν, οἵαι πολλαὶ Θεσσαλαὶ λέγονται ἐπᾴδουσαι, καὶ ἐρασμίους ποιοῦσαι, εἰ καὶ πάνυ μισουμένη γυνὴ τυγχάνοι (ὅτως ὄναιο) θεραπεύσασα ἥκοι μοι. Ἱμάτια μὲν ὅλα, καὶ τὰ χρυσία ταυτὶ προείμην ἡδέως, εἰ μόνον ἴδοιμι ἐπ' ἐμὲ αὖθις ἀναστρέψασα Χαρῖνον, μισήσασα Σιμμίχην, ὡς νῦν ἐμέ. ΒΑΚΧ. Τί φῄς; Οὐκ ἔτι [a] σύνεστιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν Σιμμίχην, ὦ Μέλιττα, οἴχεται Χαρῖνος, δι' ἣν τοσαύτας ὀργὰς τῶν γονέων ἐνέσχεθε, καὶ βουληθεὶς τὴν πλουσίαν ἐκείνην γῆμαι, πέντε προικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον, ὀφειλομένην; μέμνημαι γὰρ ταῦτά σου ἀκούσασα. ΜΕΛ. Ἀπῆλθε ἐκεῖνα οἴχεται, ὦ Βακχί, καὶ πέμπτην ταύτην ἡμέραν οὐδ' ἑώρακα ὅλως αὐτὸν, ἀλλὰ πίνουσι παρὰ τῷ συνεφήβῳ Παμμένει αὐτός τε καὶ Σιμμίχη. ΒΑΚΧ. Δεινά, ὦ Μέλιττα, πέπονθας. ἀλλὰ τί καὶ ὑμᾶς διέστησεν; ἔοικε γὰρ οὐ μικρόν τοῦτ' εἶναι. ΜΕΛ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ εἰπεῖν ἔχω. πρώην δὲ ἀνελθὼν ἐκ Πειραιῶς (καταλελήλυθει γὰρ, οἶμαι, χρέος τι ἀπαιτήσων πέμψαν-

ΜΕL.

SI quam noſti, mea Bacchis, amam, quales eſſe in Theſſalia multae dicuntur, quae incantent & amabiles praeſtent, ſi qua etiam valde exoſa ſit mulier; illa aſſumta, ita beata ſis! ad me venito. Veſtes enim integras & hoc aurum lubens abjiciam, modo videam redeuntem ad me Charinum odio Simmichen, uti nunc me, habere. BACCH. Quid ais? Non amplius tecum eſt, ſed ad Simmichen, mea Meliſſa, tranſiit Charinus, propter quam tantas parentum iras ſuſtinuit, divitem illam recuſans ducere, quinque dotis talenta, uti dicebant, adferentem? Iſta enim ex te audire memini. MEL. Abierunt iſta, Bacchis, omnia: & quintus hic dies eſt, quod omnino illum non vidi: ſed apud ſodalem ipſius Pammenen bibunt ipſe pariter ac Simmiche. BACCH. Indigna perpeteris, Meliſſa. Sed quid vos disjunxit? videtur enim non parvum quiddam illud eſſe. MEL. Totum nec ipſa habeo dicere. Sed nuper reverſus ex Piraeeo (deſcenderat enim miſſu patris, debiti puto cujusdam exigendi

[a] Σύνεστιν] Σύνεσται male *Fl.*

88. Ἀποῤῥήξομεν] Idem Proverbium apud *Ariſtenet.* Epiſt. 1. lib. 2. *J. B.*

19. Καμμιᾷ] Duo Athenis fuiſſe Ceramica docet *Meurſius*; unum intra urbem, de quo hic ſermo, in quo proſtabant ſcorta; alterum extra urbem, ubi ſepeliri ſolebant, qui in bello occubuiſſent, *idem*, cum Academia de pop. Att. & alibi de Ceramico. *M. du S.*

49. Ἀλλ' εἴ τινα ἴσμεν — γραῦν] Non opinor iſta ao-

di cauſſa) nec adſpexit me intrans, nec admiſit meo more accurrentem, ſed amplecti volentem repellens, *Abi*, inquit, *ad nauclerum Hermotimum, aut ſcripta in parietibus in Ceramico lege, ubi nomina veſtra ignominiae cauſſa in pila proſcripta ſunt. Quem tu mihi*, inquam, *Hermotimum, aut quam pilam narras?* At ille nihil reſpondens, nec coenatus, averſus jacuit. Quas tu me putas admoviſſe illi machinas? amplexa ſum illum, convertere ad me ſtudui, dorſum averſi oſculata ſum. Ille vero ne qualitercumque quidem emolliri ſe paſſus, *At ſi mihi*, inquit, *diutius moleſta fueris, jam ſtatim, media licet nocte, abeo.* BACCH. Tamen noſti Hermotimum. MEL. At miſerius me viventem, quam nunc habeo, videas, ſi quem ego nauclerum novi Hermotimum. Verum ille ſub galli cantum ſurgens mane abiit. Ego memineram illum dicere in pariete ſcriptum nomen in Ceramico. Miſi ergo viſuram Acidem. At illa nihil invenit aliud, praeterquam hoc ſolum ſcriptum ad dextram introeuntium verſus portam geminam, *Meliſſa amat Hermotimum*, & paullo inferius iterum, *Nauclerus Hermotimus amat Meliſſam.* BACCH. Male ſedulos iſtos adoleſcentulos! Intelligo enim. Aegre aliquis volens Charino facere, inſcripſit, qui zelotypia ipſum laborare ſciret. Atque ille ſtatim credidit. Sicubi vero illum videro, alloquar. Puer adhuc eſt atque imperitus. MEL. Ubi autem illum tu videas? qui ſe cum Simmiche incluſerit? Parentes vero illum apud me adhuc quaerunt. Sed utinam, Bacchis, anum aliquam inveniam, uti dixi. Illa enim ſua

τοῦ τῆς θαλῆτος) ὅτε με προσέβλεψεν ἐσελθὼν, ὅτε προσήκαλο ὡς ἔθος προσδραμοῦσαν, ἀποσεισάμενός δὲ ἤθελησεν, Ἄπιθι, φησὶ, πρὸς τὸν ναύκληρον Ἑρμότιμον, ἢ τὰ ὑπὲρ τοῦ τοίχου γεγραμμένα ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνάγνωθι, ὅπου καλεῖται ὑμῖν τὰ ὀνόματα. τίνα Ἑρμότιμον, τίνα, ἔφην, ἢ ποίαν θήλην λέγεις; ὁ δὲ οὐδὲν ἀποκρινάμενος, οὐδὲ δειπνήσας, ἐκάθευδεν ἀποστραφείς. τόσα οἶει ὑπὲ τοῦτον μεμηχανῆσθαί με προβάλλεσαν, ἐπιστρέφεσαν, φιλοῦσαν ἀπεστραμμένῳ τὸ μετάφρενον; ὁ δ' οὐδ' ὁπωστιοῦν ὑπεμαλάχθη, ἀλλ' εἴ μοι, φησὶν, ὅτι πλέον ὀχλήσειας, ἄπειμι ἤδη, εἰ καὶ μέσαι νύκτες εἰσίν. BAK. Ὅμως ἴδεις τὸν Ἑρμότιμον. ΜΕΛ. Ἀλλά με ἴδοις, ὦ Βακχὶ, ἀθλιώτερον ἀφίγοσαν ἢ νῦν ἔχω, εἴ τινα ἐγὼ ναύκληρον Ἑρμότιμον οἶδα, πλὴν ἀλλ' ὁ μὲ ἔωθεν ἀπελήλυθει, τοῦ ἀλεκτρυόνος εὐθὺς ᾄσαντος ἀνεγρόμενος· ἐγὼ δὲ ἐμεμνήμην ὅτι κατὰ τοῖχός τινος ἔλεγε καταγεγράφθαι τόδε ἐν Κεραμεικῷ· ἔπεμψα δὴ Ἀκίδα κατασκεψομένην· ἣ δ' ἄλλο μὲν οὐδὲν εὗρε, τοῦτο δὲ μόνον ὑπεγεγραμμένον ἐσιόντων ὅτι τὰ δεξιὰ πρὸς τῷ Διπύλῳ, Μέλιττα φιλεῖ Ἑρμότιμον, καὶ μικρὸν αὖθις ὑποκάτω, Ὁ ναύκληρος Ἑρμότιμος φιλεῖ Μέλιτταν. BAKX. Ὦ τῶν πονηρῶν νεανίσκων. συνήμεγάς. λυπῆσαί τις θέλων τὸν Χαρῖνον, ἐπέγραψε ζηλότυπον ὄντα εἰδώς· ὁ δὲ αὐτίκα ὑπίστευσεν. εἰ δέ που ἴδοιμι αὐτὸν, προσβαλέξομαι. Ἄπειρός ἐστι, καὶ παῖς ἔτι. ΜΕΛ. Πῦ δ' ἂν ἴδοις ἐκεῖνον ὃς ἐγκλεισάμενος ἑαυτὸν, σύνεστι τῇ Σιμμίχῃ; οἱ γονεῖς δὲ ἔτι παρ' ἐμοὶ ζητοῦσιν αὐτόν. ἀλλ' εἴ τινα εὑροιμι, ὦ Βακχὶ, γραῦν, ὡς ἔφην, ἀποσώ-

b Τοῦτον] Τούτῳ Fl.

notare aut bene verti ab utroque interprete *Sed ſi quam anum invenire poſſem*, aut ut alter, *habere*, quod nullius ponderis eſt in hac oratione. i. verum *ſed utinam invenirem vetulam!* quo ſenſu frequenter ea particula etiam ab Luciano ſumitur. In Prometheo. Εἰ δὲ γέροντα, ὦ Προμηθεῦ, τοῦτα. J. G.

52. Οἴτο.

σώσοι γὰρ ἂν Φανεῖσα. BAKX. Ἔστιν, ὦ Φιλτάτη, ὅτι χρησίμη Φαρμακὶς, Σύρα τὸ γένος, ὠμὴ ἔτι καὶ συμπεπηγυῖα, ἣ μοί ποτε Φανίαν χαλεπαίνοντα κἀκεῖνον εἶχε, ὥστε Χαρῖνος, διήλλαξε μὴ μῆνας ὅλους τέτταρας, [a] ὅτε ἐγὼ μὲν ἤδη ἀπεγνώκειν· ὁ δὲ καὶ τῶν ἐπῳδῶν ἦκεν αὖθις ἐπ' ἐμέ. ΜΕΛ. Τί δὲ ἔπραξεν ἡ γραῦς, εἴ γε ἔτι μέμνησαι; BAKX. Λαμβάνει μὲν οὐδὲ [b] πολὺν, ὦ Μέλιττα, τὸν μισθὸν ἀλλὰ δραχμὴν, καὶ ἄρτον, καὶ ὀπτεῖα δὲ δεῖ μετὰ ἁλῶν, καὶ ὀβολοὺς ἑπτὰ, καὶ [c] θεῖον, καὶ δᾷδα. ταῦτα δὲ ἡ γραῦς λαμβάνει, καὶ κρατῆρα κεκεράσθαι δεῖ, καὶ πίνειν ἐκείνην [d] μόνην. δεῖσθαι δέ τι αὐτῆς τῆς ἀνδρὸς εἶναι θεῖον ἱμάτια, ἢ κρηπῖδας, ἢ ὀλίγας τριχῶν, ἤ τι τοιούτων. ΜΕΛ. Ἔχω τὰς κρηπῖδας αὐτοῦ. BAKX. Ταύτας κρεμάσασα ἐκ σανίδος ὑποθυμιᾷ τῷ [c] θείῳ, πάσασα καὶ τὸ ἅλας ἐπὶ τὸ πῦρ· ἐπιλέγει δὲ ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ ἐκείνου, καὶ τὸ σόν. εἶτα ἐκ τοῦ κόλπου προκομίσασα ῥόμβον, ἐπιστρέφει ἐπῳδήν τινα λέγουσα, ἐπιτρόχῳ τῇ γλώσσῃ, βαρβαρικὰ καὶ φρικώδη ὀνόματα. ταῦτα ἐποίησε τότε. καὶ μετ' οὐ πολὺ Φανίας ἅμα, καὶ τῶν συνεφήβων ἐπιτιμησάντων αὐτῷ, καὶ τῆς Φοιβίδος, ἧς συνῆν, πολλὰ αἰτιάσης, ἦκέ μοι τὸ πλέον ὑπὸ τῆς ἐπῳδῆς ἀγόμενος. ἔτι δὲ καὶ τοῦτό με σφόδρα κατὰ τῆς Φοιβίδος τὸ μίσηθρον ἐδιδάξατο, τηρήσασαν τὸ ἴχνος ἐπὰν ἀπολίποι ἀμαυρώσασαν ἐπιβῆναι μὲ τῷ ἀριστερῷ ἐκείνης [f] τοῦ ἐμοῦ δεξιοῦ, τῷ δεξιῷ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ ἐμπατεῖν

me praesentia servaret. BACCH. Est, carissima, praestantissima venefica, Syra genus, cruda adhuc & compacta, quae mihi Phaniam, cum asperum se & ipse, ut nunc tibi Charinus, temere mihi praeberet, reconciliavit post quatuor integros menses, ubi ille incantationum beneficio ad me jam desperatam rediit. MEL. Quid vero fecit anus, si adhuc meministi? BACCH. Capit mercedem non multam, Melissa, sed drachmam & panem. Et appositos esse oportet cum salibus etiam septem obolos & odores sacros, & facem. Haec quoque anus sibi aufert. Et poculum temperatum esse oportet, eamque solam illud ebibere. Oportet autem ipsius viri praesto esse aliquid, velut vestes, aut soleas, aut pilos paucos, aut quid ex eo genere. MEL. Habeo illius soleas. BACCH. Has de clavo suspensas suffitu ex odoribus facto imbuit, de sale etiam aliquid in ignem conjicit, pronuncians simul nomina utriusque, & ipsius, & tuum. Tum prolatum de sinu rhombum intorquet, carmen simul volubili lingua dicens, barbarica horribiliaque nomina. Haec tum fecerat, cum non ita multo post Phanias, sodalibus licet illum reprehendentibus, & multum rogante, quicum adhuc fuerat, Phoebide, ad me venit ab illo maxime incantamento adductus. Insuper vero illud mihi valde odii contra Phoebidem excitandi remedium commendavit, ut observatum illius vestigium, cum primum illud reliquisset, ipsa delerem, ita ut sinistro illius meus dexter *pes*, sinister autem contra dextro *vestigio* insisteret, dice-

a Ὅτε] Recte *J.* Bl. Ὅτι *H.* Ὅ, τι *P.* b Πολὺν] Πολλὺν *J.* male. c Θεῖον] Restitui ex *Fl.* & *Barthio.* Θοῦον cett. male. d Μόνην] Μόνον *J.* & *V2.* Cett. in vulgato consentiunt. e Θείῳ] Sic *Fl.* Θοῦῳ cett. f Τὸν] Τὸ *Fl.* male.

52. Ὅ, τι χρησίμη] Ita distincte ex praecepto Grammaticorum scribere jubemur. Phrasis est cum superlativo tritissima, cum positivo rarissima. *M. du S.*

53. Ὠμὴ ἔτι] Vide notam nostram ad Μισθ. c. 21. *M. du S.*

61. Ἐπικιῶς] Forsan ὑποκιῶς. *F. G.*

62. Θεῖον] Sic *Fl.* uti *Barthius* emendare jubet Adversar. p. 316. laudato loco, qui occurrit in Φιλοψ. c. 12. In reliquis libris Θοῦον. *M. du S.*

Θεῖον] Conf. supra *Philops.* c. 12. & infra f. hujus Dial. *J. F. B.*

78. Αἰτιούσης] Αἰτιώσης legendum videtur. *F. G.*

Αἰτιούσης] Mendose, ni fallor, in omnibus legitur hic αἰτούσης, aut certe aliqua vox excidit; nam πολλὰ αἰ-

ceremque, *conscendi te, & superior sum!* ac feci quod praeceperat. MEL. Noli, noli cunctari, Bacchis. Voca mihi jam Syram. Tu vero, Acis, panem & odores, & reliqua omnia ad incantationem compara.

λιν, ϗ λέγειν, Ἐπιβέβηκά σοι, ϗ ὑπέρκάνω εἰμὶ, ϗ ἐποίησα ὡς προσέταξε. ΜΕΛ. Μὴ μέλλε, μὴ μέλλε, ὦ Βακχὶ, κάλει ἤδη τ' Σύραν, σὺ δὲ, ὦ Ἀκὶ, τ' ἄρτον ϗ τὸ [f] θεῖον, ϗ τὰ ἄλλα πάντα πρὸς τ' ἐπῳδὴν εὐτρέπιζε.

V.

CLONARIUM ET LEAENA. ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΛΕΑΙΝΑ.

CLON. ΚΛΩΝ.

NOva de te, Leaena, audimus, Lesbiam Megillam, divitem, tui ut virum amore incensam, & coire vos, nescio quid inter vos peragentes. Quid hoc? erubuisti? verum dic an vera sint ista? LEA. Vera, Clonarion, sed pudet me: est enim absurdum quiddam. CLON. Per matrem Liberae, quid negotii est, aut quid sibi vult mulier? Quid vero facitis, cum una estis. Vides? non amas me: neque enim talia celares. LEA. Amo equidem, si quam aliam. Illa vero mulier vehementer mascula est. CLON. Nondum quid dicas intelligo, nisi forte quaedam mascula amica est. Tales enim Lesbi esse ajunt mulieres, quae viros quidem pati recusent, ipsae vero mulieribus fruantur ut viri. LEA. Tale quid est. CLON. Ergo, mea Leaena, illud ipsum quoque narra, quomodo tentaverit primum, quomodo ti-

ΚΑΙΝᾺ σοῦ ἀκούομεν, ὦ Λέαινα, τ' Λεσβίαν Μέγιλλαν τ' πλουσίαν, ἐρᾶν σοῦ ὥσπερ ἄνδρα, ϗ συνεῖναι [g] ὑμᾶς οὐκ οἶδ' ὅ, τι ποιοῦσας μετ' ἀλλήλων. τί τοῦτο; ἠρυθρίασας; ἀλλ' εἰπὲ εἰ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν. ΛΕΑΙ. Ἀληθῆ, ὦ Κλωνάριον· αἰσχύνομαι δὲ, ἀλλόκοτόν γ' τί ἐστι. ΚΛΩΝ. Πρὸς τ' χυτρόφου τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί βούλεται ἡ γυνή; τί δὲ ϗ πράττετε ὅταν συνῆτε; ὁρᾷς; οὐ φιλεῖς με, οὐ γὰρ ἂν ἀπεκρύπτετο τὰ τοιαῦτα. ΛΕΑΙ. Φιλῶ μὲν, εἰ ϗ τινα ἄλλην· ἡ γυνὴ δὲ δεινῶς ἀνδρική ἐστιν. ΚΛΩΝ. Οὐ μανθάνω ὅ, τι ϗ λέγεις, εἰ μή τις ἑταιρίστρια τυγχάνει οὖσα· τοιαύτας γὰρ ἐν Λέσβῳ λέγουσι γυναῖκας, οἵτινες ἀνδρῶν μὲν οὐκ ἐθελούσας αὐτὸ πάσχειν, γυναιξὶ δὲ αὐτὰς πλησιαζούσας, ὥσπερ ἄνδρας. ΛΕΑΙ. Τοιοῦτό τι. ΚΛΩΝ. Οὐκοῦν, ὦ Λέαινα, τοῦτο αὐτὸ ϗ διήγησαι, ὅπως μὲν ἐπείρα τὸ πρῶτον, ὅπως δὲ ϗ συνεπείσθης, ϗ

f Θεῖον] Rursus ex *Fl.* pro vulg. Θέον. *g* Ὑμᾶς] Recte *Fr. Fl. P.* Ἡμᾶς *J.*

αἰτιώσις est Graece *magna petere*, cum dicere debuerit, *enixe, ut apud sese maneret, orante.* *M. du S.*

80. Μίτηρον] Aliud odii poculum est apud *Origenem* lib. 7. contra Celsum. De utroque a me dictum alibi. *J. B.*

87. Τὸν ἄρτον, ϗ τὸ θεῖον] *Casp. Barthius* putat legendum esse θεῖον, & *sulphur* capiendum quod in lustrationibus & incantationibus prorsus usitatissimum erat veteribus, &c. vid. c. III. L. VII. Adversar. *Almel.*

88. Θεῖον] *Fl.* &c. *M. du S.*

97. Πρὸς τ' χυτρόφου] *Per Cererem. Hesych.* in χυτροφόρια· ἑορτή τις ἐπὶ τιμῇ τῆς Δημήτρος. *AE. M.*

4. Ἑταιρίστρια] *Hesych.* Ἑταιρίστρια, τριβάς. *F. G.* Idem etiam habebat. *AE. M.*

Ἑταιρίστρια] Vid. *Suid.* *M. du S.*

καὶ τὰ [a] μὴ ταῦτα. ΛΕΑΙ. Πότον τινὰ συγκροτῆσα αὐτὴ, καὶ Δημώναξα ἡ Κορινθία, πλουσία δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ ὁμότεχνος τῇ Μεγίλλῃ, παρειλήφασί με κιθαρίζειν αὐταῖς· ἐπεὶ δὲ ἐκιθάρισα, καὶ ἀωρὶ ἦν, καὶ ἔδει καθεύδειν, καὶ ἐμέθυον, Ἄγε δὴ, ἔφη, ὦ Λέαινα, ἡ Μέγιλλα, κοιμᾶσθαι γὰρ ἤδη καλὸν, ἐνταῦθα κάθευδε μεθ' ἡμῶν μέση ἀμφοτέρων. ΚΛΩΝ. Ἐκάθευδες; τὸ μὴ [b] ταῦτα τί ἐγένετο; ΛΕΑΙ. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον ὥσπερ οἱ ἄνδρες, οὐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ χείλη, ἀλλ' ὑπανοίγουσαι τὸ στόμα, καὶ περιέβαλλον, καὶ τὼς μαστὼς ἔθλιβον· ἡ Δημώναξα δὲ καὶ ἔδακνε μέλαξυ καλαφιλοῦσα· ἐγὼ δὲ οὐκ εἶχον εἰκάσαι ὅ, τι τὸ πρᾶγμα εἴη. χρόνῳ δὲ ἡ Μέγιλλα ὑπέθερμος ἤδη οὖσα, ἅτε μὴ [c] πυκνὴν ἀφείλετο τὴν κεφαλὴν, ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία, καὶ προσφυὴς, καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν, ὑπεκεκαρμένη· καὶ ἐγὼ ἐταράχθην ἰδοῦσα. ἡ δὲ, Ὦ Λέαινά, φησιν, ἑώρακας ἤδη οὕτω καλὸν νεανίσκον; ἀλλ' οὐχ ὁρῶ, ἔφην, bi perſuaſum ſit, & quae ſequuntur. LEA. Convivium inſtituerat cum Corinthia Demonaſſa, divite & ipſa, atque eandem artem quam Megilla exercente: adſumſerant autem me, quae cithara ipſas oblectarem. Cum autem cecinissem, & ſerum eſſet, atque tempus eundi cubitum, eſſentque bene potae, *Age ſane, mea Leaena*, inquit Megilla, *dormiendi jam tempus eſt, hic apud nos cuba utrarumque media.* CLON. Accubuiſti ergo: deinde quid actum eſt? LEA. Oſculabantur me primum ut viri, non ipſa modo applicantes labia, ſed os etiam aliquantum aperientes: amplexabantur, opprimebant papillas: Demonaſſa autem inter oſculandum etiam mordere. Ego vero, quid res ſibi vellet nondum conjicere. Tandem Megilla, quae jam incaluiſſet ficticiam de capite comam aufert: impoſitam autem habebat valde ſimilem & bene applicitam: atque apparet accurate ad ipſamque cutem, ut viriliores athletae, detonſa; ut ego ipſo adſpectu perturbarer. At illa, *Mea Leaena*, inquit, *vidiſtine jam pulchrum adeo juvenem? Ego vero*, inquam, *non video hic*

a Μετὰ ταῦτα] Sic *Fr. S. H. Fl.* &c. Μετὰ τοῦτο *P.* Μὴ ταῦτα *J.* b Ταῦτα] Abeſt in *J.* Adeſt in cett. c Πυκνὴν] Recte *Fl. P. Fr. H. S.* Πυκνὸν male *Ven.* utraque. Alibi πυκνὸν.

11. Πότον] Πότος ὁ, *compotatio.* ποτὸς *potulentus, potabilis.* ποτὸν, τὸ, πόμα *potus.* *F.G.*

Πότον — συγκροτοῦσα] Supra T. 2. *Gall.* c. 12. Ὁ αὐτὸς συγκροτεῖτο, ubi & de differentia nonnihil dictum. *J.F.R.*

20. Ἐφίλουν μὲ τὸ πρῶτον] Haec & cætera hujus Dialogi interpretata ſunt ad *Petronium* ad haec verba: *commovebat vulgiter labra.* *J.B.*

23. Μαστοὺς ἔθλιβον] *Plaut.* Pſeud.

Teneris labellis molles morſiuncula
Papillarum horridularum oppreſſiuncula.

Ovid. 1. Amor.

Forma papillarum quae fuit apta premi.

J.B.

24. Καὶ ἔδακνε] *Plaut.* loc. cit. *J.B.*

27. Τῷ μὲ πυκνὸν ἀφείλετο τὴν κεφαλὴν· Ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς· καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ὑπεκεκαρμένη] Auctoris mentem minime percepit interpres in his verbis: quae ſic Latina fecit: *galericulum quidem a capite removit, ipſa autem incumbebat ſimilis & aequiparanda athletae alicui vehementer virili & robuſto, & cute ad vivum detonſa.* deceptus fuit verbis: ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς. quae de ipſa muliere intellexit, quum tamen de ejus coma adſcititia ſint intelligenda, & parentheſi potius includenda, hoc ſenſu: capiti demſit comam adſcititiam, quam impoſitam habebat valde ſimilem & aptam: *atque ipſa viſa eſt inſtar robuſtiſſimorum athletarum ad vivam usque cutem detonſa.* *L.BOS.*

Ibid. Πυκνὸν] De comis adſcititiis copioſe dixi alibi, junge Cl. *Alexand.* Præd. lib. 2. c. 11. *Artemid.* lib. 1. *Firmic.* Aſtro. c. 1. lib. 1. vide *Herald.* ad *Martial.* *J.B.*

Πυκνὸν] Πυκνὸν *La perruque.* *F.G.*

Πυκνὸν] Ut *Sunt.* πυκνὸν, ita Lexicogr. viciſſim etiam adferunt πυκνὸν hoc ſenſu; ſed & πυκνὸν infra *Dial. Mer.* XII. ad fin. in plurimis & recte, ut credo, ſcribitur. Et ſic ap. *Poll.* bis ſine varietate reperio. *J.F.R.*

28. Ὁμοία] Ἡ πυκνὸν ſcilicet. *F.G.*

41. Τὸ ἀνδρεῖον] *Catullus: Et quaerendum unde, unde*

hic juvenem, Megilla. Noli me, inquit, *facere feminam. Megillus enim vocor, & olim duxi hanc Demonaſſam, & mea uxor eſt.* Riſi ego hoc, Clonarium, &, *Tu igitur, Megille*, inquam, *quum vir ſis, imprudentibus nobis, ſicut de Achille dicunt, inter virgines delituiſti? & illud habes quo viri cenſentur, & Demonaſſae facis, quod viri? Illud equidem*, inquit, *Leaena, non habeo: ſed neque omnino illo indigeo: ſed proprio quodam modo & multum jucundiore coëuntem me videbis. Ego, Numquid ergo*, inquam, *Hermaphroditus es, quales multi eſſe dicuntur, habens utraque?* Nempe adhuc, mea Clonarium, quid rei eſſet, ignorabam. *Non*, inquit, *ſed omnino vir ſum.* Hic ego: *Audivi*, inquam, *Boeotiam tibicinam, Iſmenodoram, res patriae ſuae narrantem, cum diceret, fuiſſe quendam Thebis ex femina virum: fuiſſe eundem etiam vatem optimum: puto Tireſiam nomen illi fuiſſe. Numquid ergo tibi ſimile quid noſtra venit? Nemiquam*, ait, *mea Leaena: ſed ita nata ſum ut vos reliquae: ſed animus, & libido, & reliqua*

ἐνταῦθα νεανίσκον, ὦ Μέγιλλα. Μὴ καλλαθήλυνέ με, ἔφη, Μέγιλλος γὰρ ἐγὼ λέγομαι, καὶ γεγάμηκα πρόπαλαι ταύτην Δημώναξαν, καὶ ἔστιν ἐμὴ γυνή. ἐγέλασα, ὦ Κλωνάριον, ὅτι τοῦτο, καὶ ἔφην, Οὐκοῦν σὺ, ὦ Μέγιλλε, ἀνὴρ τις ὢν ἐλελήθεις ἡμᾶς, καθάπερ τὸν Ἀχιλλέα φασὶ [d] κρυπτόμενον ἐν ταῖς παρθένοις· καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο ἔχεις, καὶ ποιεῖς τὴν Δημώναξαν ὥσπερ οἱ ἄνδρες. Ἐκεῖνο μέν, ἔφη, ὦ Λέαινα, οὐκ ἔχω· [e] δέομαι δὲ οὐδὲ πάνυ αὐτοῦ. ἴδιον δέ τινα τρόπον ἡδίω σοι πολὺ ὁμιλοῦντα ὄψει με. ἀλλὰ μὴ Ἑρμαφρόδιτος εἶ, ἔφην, οἷοι πολλοὶ εἶναι λέγονται ἀμφότερα ἔχοντες; ἔτι γὰρ ἠγνόουν, ὦ Κλωνάριον, τὸ πρᾶγμα. Οὔ, φησίν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἀνήρ εἰμι. Ἤκουσα, ἔφην ἐγὼ, τὴν Βοιωτίας αὐληρίδος Ἰσμηνοδώρας, διηγουμένης τὰ [f] Ἐφέστρια πρὸς αὐτοῖς, ὡς γένοιτό τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀνήρ· ὁ δ' αὐτὸς καὶ μάντις ἄριστος, οἶμαι, Τειρεσίας τοὔνομα. μὴ ἂν τι καὶ σὺ τοιοῦτο πέπονθας; ἔχειν, ὦ Λέαινα, ἔφη, ἀλλὰ ἐγεννήθην μὲν ὁμοία ταῖς ἄλλαις ὑμῖν· ἡ γνώμη δὲ, καὶ ἡ ἐπίθυμία, καὶ τἄλλα

d Κρυπτόμενον] Κρυπτόμενος Geſn. e Δέομαι] Δώμαι *f.* male. f Ἐφέστρια] Nihil variant Edd. Ἡφαίστια Palm.

de foret nervoſius illud. AE.M. Idem habet *Gujet.* ex quo omnia ſurripuiſſe *Menagium* video. *F.F.R.*

51. Ἐφέστρια] Quid intellexerit per τὰ ἐφέστρια, non facile eſt divinare, ea vox alibi non legitur. Nihil igitur certi a me exſpectes, conjecturas nudas tibi proponam. Si bene ſe habet ea lectio, videtur ab ἐφέστρις ea vox deduci debere: eſt autem veſtis quaedam ſpecies, quae ſuperinduebatur. *Suidas* μανδύαν & βίββον interpretatur, & ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν, alii χλαμύδα, alii χλανίς vertunt. Quidquid tamen fuerit, quoniam ab eo genere veſtis τὰ ἐφέστρια dicuntur, ſuſpicor eas veſtes texi ſolitas a mulieribus ſimul adunatis, quae texendo fabulas lepidas ad vices narrabant, ut fallerent tempus, & laborem, quae ob id ἐφέστρια διηγήματα dicebantur. Sic Noſtrates dicunt *les contes du veilleri*: at forte mendoſa eſt ea vox, & legendum vel ἐφ' ἑστίαν, i. e. *ad lares, ad focum*, vel Ἡφαίστια ob eandem rationem, i. e. quae ad ignem hyeme narrantur, nam (ut notum eſt) Ἥφαιστος ſaepe pro igne ſumitur, & erant Ἡφαίστια fabulae, quae ad Vulcanum ſeu ignem aſſidentes foeminae nendo vel texendo narrabant in Vulcani feſto, quod Athenis Ἡφαίστια, ut ex Andocide patet in ſermone de myſteriis. Haec ego tentabundus ut in tenebris. Tu forte meliora, Lector, cogitabis, utinam & nobis impertiaris. *F.P.a G.*

Ἐφέστρια] Vide an feſtum notet. *M.du S.*

Ἐφέστρια] Feſta fortaſſe. F.G. Marg. *Pariſ.* „ *Epheſtris* veſtimenti genus militaris eſt, unde Epheſtria „ derivari videntur. Utrum autem poëma, aut canticum, aut etiam feſtum aliquod apud Thebanos fuerit, dubitari poteſt. *F.F.R.*

Ibid. Τὰ Ἐφέστρια παρ' αὐτοῖς] Cum illud παρ' αὐτοῖς vix poſſit aliorſum referri, quam ad Boeotos in Βοιωτίᾳ comprehenſos; idque ipſum παρ' αὐτοῖς ad ἐφέστρια adjunctum ſit proxime, neque trahi ad aliud poſſit: putavi nihil eſſe commodius, dum quid melius adferatur, quam legere τὰ ἑφέστια, & intelligere *domeſtica, patria, memorabilia & ſingularia patriae ſuae.* Ἑφέστιον eſſe, qui eandem nobiſcum Veſtam colat, eosdem lares, penates &c. habeat, notum *F.M.G.*

λα πάντα, ἀνδρός ἐστί μοι, καὶ ἱκανὴ γῆν σοι, ἔφην, ἐπιθυμία. πάρεχε γῆν, ὦ Λέαινα, εἰ ἀπιστεῖς, ἔφη, καὶ γνώσῃ οὐδὲν ἐνδέουσάν με τῶν ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι καὶ τῷ ἀνδρείῳ, ἀλλὰ πάρεχε, ὄψει γάρ. παρέσχον, ὦ Κλωνάριον, ἱκετεύσης πολλὰ, καὶ ὄρμόν τινά μοι δόσης τῶν πολυτελῶν, καὶ ὀθόνας τῶν λεπτῶν. εἶτα ἐγὼ μὲν, ὥσπερ ἄνδρα περιελάμβανον· ἡ δὲ ἐποίει τε, καὶ ἐφίλει, καὶ ἤσθμαινε, καὶ ἐδόκει μοι ἐς ὑπερβολὴν ἥδεσθαι. ΚΛΩΝ. Τί ἐποίει, ὦ Λέαινα; ἢ τίνα τρόπον; τοῦτο γὰρ μάλιστα εἰπέ. ΛΕΑΙ. Μὴ ἀνάκρινε ἀκριβῶς, αἰσχρὰ γάρ· ὡς μὰ τὴν Οὐρανίαν, οὐκ ἂν εἴποιμι.

omnia in me viri ſunt. Igitur ſatis tibi eſt, inquam, *libido? Quin tu praebe*, inquit, *Leaena, ſi fidem mihi non habes, &, nihil me inferiorem eſſe viris, intelliges. Habeo enim pro illo virili aliquid: ſed praebe: videbis enim.* Praebui, Clonarium, multum ſupplicanti, & monile mihi donanti pretioſum, atque lintea tenuiſſima. Tum ego illam uti virum complexa ſum: illa fecit, baſiavit, anhelavit, atque ſupra modum delectari mihi viſa eſt. CLON. Quid ergo fecit, aut quomodo? Hoc enim dic maxime. LEA. Noli curioſe exquirere: turpicula enim. Quare, ita me Caeleſtis Venus, non dixerim.

VI.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΝΑ.

CROBYLE ET CORINNA.

ΚΡΩΒ.

Ὦ Κόρινν', ὡς μὲν σὺ πάνυ δεινὸν ἦν [b] ὃ ἐνόμιζες, τὸ γυναῖκα γενέσθαι ἐκ παρθένου, μεμάθηκας ἤδη, μὴ μειρακίῳ μὲν ὡραίῳ χρωμένη, μισθὸν δὲ τὸ πρῶτον μίσθωμα κομισαμένη, [c] ἐξ ἧς ὅρμον αὐτίκα ὠνήσομαί σοι. ΚΟΡ. Ναὶ [d] μαννάριον. ἐχέτω δὲ καὶ λίθους τινὰς πυραυγεῖς, οἷος ὁ Φιλαίνιδός ἐστιν. ΚΡΩΒ. Ἔσται τοιοῦτος· ἄκουε δὲ καὶ τἄλλα παρ' ἐμοῦ, ἃ σε χρὴ ποιεῖν, καὶ ὅπως προσφέρεσθαι τοῖς ἀνδράσιν. ἄλλη μὲν

CROB.

IGitur, mea Corinna, quam non valde formidandum fuerit, quod putabas, mulierem fieri ex virgine, jam didiciſti: quae cum pulchro adoleſcentulo fueris, & minam mercedem primam abſtuleris, de qua monile jam ſtatim tibi emam. COR. Ita ſane mea matercula. Habeat vero etiam lapillos aliquot ignei coloris, quale eſt Philaenidis. CROB. Erit tale. Audi vero ex me, quae facienda tibi ſunt reliqua, & quomodo viri tractandi ſint. Nec alia enim no-

a Περιελάμβανον] Περιελάμβανεν *J.* male. b Ὃ] Conſtans lectio. c Ἐξ] Ἐς male *J.* ſola. d Μαννάριον] Μιναννάριον marg. *A1*.

62. Πάρεχε] *Ariſtoph.* Καὶδὸς παρέξω, κἀγὼ ἐχὶ προσκινήσομαι. *AE.M.*

71. Οὐρανίαν] Subaudi Ἀφροδίτην. Infra (*Dial.* VII. init.) Θύσαι ἂν τῇ Πανδήμῳ δάϊστι λευκὸν μηκάδα· τῇ Οὐρανίᾳ δὲ οὐ κήποις δέρμαλιν. *F.G.*

Οὐρανίαν] Venerem. V. notam ad *Dial.* VII. *M.du S.*

72. Ὡς ἐνόμιζες] In omnibus libris noſtris legebatur hic ὃ, quod neceſſario ſic mutandum fuit. *M.du S.*

Ὃ ἐνόμιζες] Ὡς ἐνόμ. edi. voluit *Solan.* me non obtemperante, neque Codd. addicentibus. *quod putaſti.* enim aeque rectum ac *ſeu putaſti*, eoque magis rectum, quum tam prope ὡς praecedat. *J.F.R.*

77. Μαννάριον] A μάννα, i. e. μάμμη, ut videtur, ductum eſt μαννάριον. Τῇ μάννᾳ autem cognatum videtur τοῖς γέννας, γάννῃ, ἀννὶς, *Heſych.* Νάννας, ἢ τὴν μητρὸς ἢ τὸ πατρὸς ἀδελφόν. οἱ δὲ τὴν τούτων ἀδελφήν. Νάννη μητρὸς ἀδελφή. Ἀννὶς μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ. Νάννη & ἀννὶς κυρίως *matrem* notare videtur, & γέννας *patrem*, ut & γάννος, unde Italicum *Nonno*. *F.G.*

Μαννάριον] Sic iterum *Dial.* VII. uſurpat. *M.du S.*

82. Ἀποστροφὴν] Ex utraque *Ven.* Reliqui libri impreſſi.

nobis est, filia, vitae tolerandae ratio. Sed hos jam duos annos, ex quo pater tuus, jam felix, obiit, non nosti quam tenuiter ac misere vixerimus? cum autem ille vive-8 ret, omnium rerum nobis erat copia: aerariam enim officinam exercebat, magnumque ipsius erat in Piraeeo nomen: estque audire dejerantes omnes, non futurum post Philinum fabrum alium. At post mortem 9 illius, primo quidem forcipes & incudem, & malleum duabus minis vendidi, de quibus viximus. Deinde nunc texendo, nunc deducendo subtemen, aut stamen nendo, aegre paravi nobis cibaria. Te autem, filia 9 mea, alui, spem expectans. COR. De mina dicis? CROB. Non. Sed ita rationes subducebam, te ubi ad hanc aetatulam perveniisses, me quidem alituram esse, te ipsam vero exornaturam facile, & futuram divitem, & vestimenta habituram purpurea, atque ancillas. COR. Quomodo dicebas mater? aut quid tibi vis? CROB. Si cum adolescentulis una sis, & bibas cum illis, & mercede concumbas. COR. Ut Lyra illa, filia Daphnidis? CROB. Ita sane. COR. At illa meretrix est. CROB. Nihil istoc mali. Nam tu quoque dives eris ut ista, & multos amatores habebis. Quid ploras, Corinna? Non vides, quot, & quanto in honore sint meretrices, & quas opes accipiant? Daphnidem enim ego novi, o bona Adrastea! pannis ante vesti-

ὦ ἡμῖν [e] ἀποτροφὴ τοῦ βίου ὁδὸς ἔστιν, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ δύο ἔτη ταῦτα ἐξ οὗ τέθνηκεν ὁ μακαρίτης σου πατὴρ, οὐκ οἶδας ὅπως ἀπεζήσαμεν; ὅτε δὲ ἐκεῖνος ἔζη, πάντα ἦν ἡμῖν ἱκανά. ἐχάλκευε γὰρ, καὶ μέγα ἦν ὄνομα αὐτοῦ ἐν Πειραιεῖ, καὶ πάντων ἔστιν ἀκοῦσαι διομνυμένων, ἢ μὴν μετὰ Φιλῖνον μηκέτι ἔσεσθαι ἄλλον χαλκέα. μετὰ δὲ τὸν τελευτῆσαι τὸ μὲν πρῶτον ἀπεδόμην τὰς πυράγρας, καὶ τὰ ἄκμονα, καὶ σφύραν δύο μνῶν, ἀπὸ τούτων διετράφημεν. εἶτα νῦν μὲν ὑφαίνουσα, νῦν δὲ χρόκην κατάγουσα, ἢ στήμονα κλώθουσα, ἐποριζόμην τὰ σιτία μόλις, ἔδοσκον δέ σε, ὦ θύγατερ, τὰ ἐλπίδα τρεφομένη. ΚΟΡ. Τὴν μνᾶν λέγεις; ΚΡΩΒ. Οὐκ· ἀλλὰ ἐλογιζόμην ὡς τηλικαύτη γενομένη, θρέψεις μὲ ἐμὲ, σεαυτὴν δὲ καλλωπιεῖ ῥᾳδίως, καὶ πλουτήσεις, καὶ ἐσθῆτας ἕξεις ἁλουργεῖς, καὶ θεραπαίνας. ΚΟΡ. Πῶς, ἔφης, μῆτερ, ἢ τί λέγεις; ΚΡΩΒ. Συνοῦσα μὲν τοῖς νεανίσκοις, καὶ συμπίνουσα μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθεύδουσα ὅτῳ ἂν βούλῃ. ΚΟΡ. Καθάπερ ἡ Δάφνιδος θυγάτηρ Λύρα; ΚΡΩΒ. Ναί. ΚΟΡ. Ἀλλὰ ἐκείνη ἑταίρα ἐστίν. ΚΡΩΒ. Οὐδὲν τοῦτο δεινόν. καὶ σὺ γὰρ πλουτήσεις ὡς ἐκείνη, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς ἕξεις. τί ἐδάκρυσας, ὦ Κόρινν; οὐχ ὁρᾷς ὁπόσαι, καὶ ὡς σεμνύδαται εἰσὶν αἱ ἑταῖραι, καὶ ὅσα χρήματα λαμβάνουσι; τὴν Δάφνιδα γὰρ ἐγὼ οἶδα, ὦ φίλη Ἀδράστεια, ῥάκη, πρὶν αὐτὴν ἀκμά-

aam

[e] Ἀποτροφὴ] Recepi ex *J.* & *V2.* Ἀποτροφὴ cett. [f] Αἱ ἑταῖραι] In *J.* αἱτιαῖραι.

pressi corrupte ἀπότροφη. Sic *Dem. Phil.* I. 104. C. *M. du S.*

91. Σφύραν] Σφύρας forte. *F. G.*

93. Κρόκην κατάγουσα] *Lanam trahens*, unde *tractum* τολύπη. *Gl. Ph.* *F. G.*

95. Ἐλπίδα σεμνύουσα] Hanc phrasin probaturus *L. Bos* in Ep. ad *Hebr.* 2. 13. & haec Luciani adferens, παραμυθίαν ἐλπίδα, scribit, errante calamo; nam σεμνύουσα ego in omnibus reperio, & si θεμνύουσα legi voluisset, id indicasset. Sed de σεμνύω movendo ne cogitare quidem debuit aut potuit. *J. E. R.*

96. Τὴν μνᾶν] Τὸ πρῶτον μίσθωμα. *F. G.*

12. Δάφνιδα] Δαφνίδα scribendum videtur. *F. G.* Quare? quia ὁ Δάφνις viri nomen, ac differentiae caussa femineum nomen ἡ Δαφνὶς vult formari, uti ἡ δαφνὶς, *laurea*, vel *bacca lauri*; quod probo; licet ob consensum Edd. nil mutarim. Alias Δάφνη Nymphae nomen ubique obvium, Δαφνὶς minus frequentatum: sed solent illa mulierum in ις. esse oxytona, ut Θρυαλλὶς, Θαΐς, Βακχίς. Vid. *Alciphr.* I. Ep. 39. quare *Guyeto* omnino adsentior, ut res sit parvi. *J. F. Ri.*

σαι τ' ὥραν, πεπεδεδεμένην, ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς οἷα πρόεισι, χρυσὸς, καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς, καὶ θεράπαιναι τέτταρες. ΚΟΡ. Πῶς δὲ ταῦτα ἐκτήσατο ἡ Λύρα; ΚΡΩΒ. Τὸ μὲν πρῶτον καλλωπισαμένη ἑαυτὴν εὐπρεπῶς, καὶ εὐφαλὴς οὖσα, καὶ φιδρὰ πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄχρι τοῦ καγχάζειν ῥᾳδίως, καθάπερ σὺ εἴωθας, ἀλλὰ μειδιῶσα ἡδὺ καὶ ἐπαγωγὸν, εἶτα προσομιλοῦσα δεξιῶς, καὶ μήτε φεναχίζουσα εἴ τις προσέλθοι ἢ προπέμψειε, μήτε αὐτὴ ἐπιλαμβανομένη τῶν ἀνδρῶν. ἢν δέ ποτε καὶ ἀπέλθῃ ὅπου δεῖπνον λαβοῦσα μίσθωμα, ὅτε μεθύσκει (καλαγέλαστον γὰρ, καὶ μισοῦσιν οἱ ἄνδρες τὰς τοιαύτας) οὔτε ὑπερεμφορεῖται τῷ ὄψῳ ἀπειροκάλως, ἀλλὰ προσάπτεται μὲν ἄκροις τοῖς δακτύλοις, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις οὐκ ἐπ' ἀμφοτέρας προβύει τὰς γνάθους, πίνει δὲ ἥρεμα, καὶ χανδὸν ἀλλ' ἀναπαυομένη. ΚΟΡ. Κἂν εἰ διψῶσα, ὦ μῆτερ, τύχοι; ΚΡΩΒ. Τότε μάλιστα, ὦ Κόριννα, καὶ ὅτε πλέον τοῦ δέοντος φθέγξεται, ὅτε ἀποσκώπτει τινα τῶν παρόντων, ἐς μόνον δὲ τὸν μισθωσάμενον βλέπει· καὶ λέγει τοῦτο ἐκεῖνοι φιλοῦσιν αὐτόν. καὶ ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι, ἀσελγὲς οὐδέν, οὐδὲ ἀμελὲς ἐκείνη ἄν τι ἐργάσαιτο, ἀλλὰ ἐξ ἅπαντος ἐν τοῦτο θηρᾶται, ὡς ὑπαγάγοιτο, καὶ ἐρασθῆναι ποιήσειεν ἐκεῖνον· ταῦτα γὰρ αὐτὸν ἅπαντες ἐπαινοῦσιν. εἰ δὴ καὶ σὺ ταῦτα ἐκμάθοις, μακάριαι καὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα. ἐπεὶ τά γε ἄλλα πολὺ αὐτῆς.

tam, quam ad maturam viris aetatem perveniſſet. Sed nunc vides, qualis prodeat; aurum, veſtis florida, ancillae quatuor. COR. Quomodo vero illa ſibi Lyra paravit? CROB. Primo quidem decenter ſe ornavit, bene compoſita, & jucunda ad omnes, non eo usque ut in cachinnos facile ſolveretur, quod tu ſoles, ſed ſuave quiddam & illecebroſum ſubridens: deinde dextre verſata eſt *cum hominibus*, ut nec illuderet plane, ſi quis adiret ipſam vel deduceret, nec vero ipſa viros invaderet. Si quando autem mercede conducta eat in convivium, nec inebriatur (deriſui enim illud opportunum, & oderunt viri ſi qua talis ſit) neque cibis, tanquam inſueta bonarum rerum, ſe ingurgitat; ſed extremis modo digitis attingit, ac ſilentio *ſumit* bucceas, non in utramque malam infercit: bibit autem placide, non uno hauſtu, ſed interquieſcens. COR. Etiam ſi forte ſitiat, mater? CROB. Tum vel maxime, mea Corinna. Neque plus quam opus eſt loquitur, neque in praeſentium quemquam dicta jacit, ſed ſolum illum qui ſe conduxit, adſpicit. Et ob haec illi amant ipſam. Et cum cubitum eundum eſt, nihil illa laſcivum, nihil indecens egerit, ſed unum illud venatur undique, ut in poteſtatem illum redigat, & ſuum faciat amatorem. Propter haec enim omnes illam laudant. Si ergo tu etiam iſta diſcas, beatae nos quoque erimus: quandoquidem quod ad reliqua, multum

23. Προπίμψειε] Μιλαπίμψειε forſ. F.G.

24. Ἐπιλαμβ.] An prenſans? F.G.

41. Ταῦτα γὰρ] Subaudi λέγει. F.G.

44. Παραπολὺ αὐτῆς. ἀλλ' ἐάσω] Apoſiopeſis eſt. Volebat laudare pulchritudinem filiae ſuae, qua multum Daphnidem ſuperet. Sed in mentem venit Adraſtea, Nemeſis, Rhamnuſia, invida laudibus. Itaque abrumpit orationem. Eodem pertinere puto, ut non legamus ἄλλο, ſed ἀλλ' id eſt ἀλλά. Sed non multum refert. J.M.G.

Παραπολὺ αὐτῆς] I. e. πλέον αὐτῆς, ſ. πλείονα ἔχεις ἢ αὐτή. F.G. Immo καλλίων ſupplendum, quod ſtudio ſupprimit mater: & ab comparativo illo pendet genitivus, alioqui πολὺ ſimpliciter cum genitivo junctum ſignificare fere contrarium, ut πολὺ τῆς ἐλπίδος, *ſpe minus*, vid. *Viger.* de Idiotiſm. p. 520. vel potius *Budd.* Comm. p. 129. J.F.R.

64. Ἆρ' ἔτι τοιοῦτον] Totus hic Dialogus plane ſimilis epiſtolae 36. L. I. *Alciphronis*, quod non fugit doctiſſ. *Berglerum*, qui poteſt conſuli p. 160. ſeqq. J.F.R.

66. Τῇ Πανδήμῳ] Cognomenta Veneris, Pandemus & Urania. ἀμφοτέρας πάρεσι, ἡ μὲν Πάνδημος, ἡ δὲ Οὐρανία. ἢ τινι Οὐρανίᾳ τετίμηκε τὸ κάπριος. ἄλλως δὲ Πανδήμῳ, ἀφ' τὸ τῇ ζώῳ συμπαρακεῖσθαι τι ἐν τοῖς τὰ Ἀφροδίσια ἀκροατής. δήμιον δὲ τὴν Οὐρανίαν, ἀφ' τὸ σωφρονίζειν, καὶ ὅτι ὑπὸ ζυγὸν ἄγεται τὸ ζῶον ἐν τοῖς ἅρμασιν, ὁ τὴν νόμιμον τῇ γαμετῇ ὑπομένοντες συζυγίαν. ὡς πλουσιώτερα

mum tu iſta .... Verum nihil, cara Adraſtea! dico: vivas ſolum! COR. Dic mihi, mater, qui nos conducunt, omnesne tales ſunt, qualis Eucritus, quicum heri cubui? CROB. Non omnes, ſed alii quidem meliores, alii vero jam viriles; alii forma non ſatis a natura felici. COR. Etiam cum his cubare oportebit? CROB. Ac maxime, filia; hi quidem plura etiam largiuntur. Formoſi vero ſolum illud, formoſi volunt eſſe. Tibi vero ſemper ſit cura majoris lucri, ſi vis brevi tempore mulieres omnes dicere digito te monſtrata, *Nonne vides Crobyles Corinnam filiam? Quam ſupra fidem dives eſt, ut ter beatam matrem praeſtitit.* Quid ais? facies iſta? facies, novi ego; & facile principatum tenebis omnium. Nunc vero lotum abi, ſi forte hodie quoque venerit adoleſcentulus, Eucritus: certe promiſit.

45 ἄλλο ἐδέν, ὦ Φίλη Ἀδράστειά, φημι, ζώης μόνον. ΚΟΡ. Εἰπέ μοι, ὦ μῆτερ, οἱ μισθάρνοι πάντες τοιοῦτοί εἰσιν, οἷος ὁ Εὔκριτος, μεθ' ἧς χθὲς ἐκάθευδον; ΚΡΩΒ. Οὐ πάντες, ἀλλ' ἔνιοι μὲ ἀμείνους, οἱ δὲ 50 ἤδη ἀνδρώδεις. οἱ δὲ καὶ ἐ πάνυ μορφῆς εὐφυοῦς ἔχοντες. ΚΟΡ. Καὶ τούτοις συγκαθεύδειν δέησι; ΚΡΩΒ. Μάλιστα, ὦ θύγατερ· ἔστι μὲν τοι καὶ πλείονα διδόασιν· οἱ καλοὶ δὲ αὐτὸ μόνον καλοὶ θέλουσιν εἶναι. 55 καὶ σοὶ δὲ μελέτω ἀεὶ τῦ πλείονος, εἰ θέλεις ἐν βραχεῖ λέγειν ἅπασας, ἐνδειξάσας σε τῷ δακτύλῳ, οὐχ ὁρᾷς τὴν Κόρινναν τὴν τῆς Κραβύλης θυγατέρα, ὡς ὑπερπλουτεῖ, καὶ τρισευδαίμονα πεποίηκε τὴν μητέρα; τί φῄς; 60 ποιήσεις ταῦτα; ποιήσεις, οἶδα ἐγὼ, καὶ [a] προέξεις ἁπασῶν ῥᾳδίως· νῦν δ' ἄπιθι [b] λουσομένη, εἰ ἀφίκοιτο καὶ τήμερον τὸ μεγάλιον ὁ Εὔκριτος, ὑπισχνεῖτο γάρ.

VII.

MATER ET MUSARIUM. ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΡΙΟΝ.

MAT. ΜΗΤ.

SI talem adhuc unum amatorem inveniamus, Muſarium, qualis eſt Chaereas, immolare oportebit Populari *Veneri* albam capellam, Caeleſti vero & Hortenſi buculam unicuique, & coronare divitiarum do-

ΑΝ [c] ἔτι τοιοῦτον ἐρασὴν εὕρωμεν, ὦ Μουσάριον, οἷος ὁ Χαιρέας ἐστί, θῦσαι μὲ τῇ Πανδήμῳ δέησι λευκὴν μηκάδα, τῇ Οὐρανίᾳ δὲ, καὶ τῇ ἐν κήποις δάμαλιν ἑκατέρᾳ, στεφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότειραν,

a Προέξεις ἁπασῶν] Πράξεις ἁπασῶν Coll. b Λουσομένη] Λουσομένῃ Fl. c Ἔτι] Δ' ἔτι Fl. recte, credo, ut init. Dial. ſeq. & XIII.

45. Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν λέγουσι δαίμονα εἶναι τῶν μεγάλα ἐγκαλουμένων ἐπιτιμητικόν. V.

61. Πράξεις ἁπασῶν ῥᾳδίως.] G.

68. Πλουτοδότειραν] Γῆν. G.

ἤδη ἰσίν. Sic ad oram Mſ. Regii, quam notam ſequitur Cod. Memmian. dum dicit μοιχάδα eſſe ſacrificium τῆ Πανδήμῳ, ἀλλὰ τὸ περὶ σπουσίαν καλλιφωνίας, καὶ δάμαλιν τῆ Οὐρανίᾳ, ἀλλὰ τὸ ὑπὸ ζυγὸν τετάχθαι. *J. B.*

Ibid. Πανδήμῳ] Vide notam noſtram ad Δύσπρ. c. 11. & Δυσπρ. c. 13. *M. du S.*

67. Οὐρανίᾳ] Itane? Uraniae etiam faciebant meretrices? Atqui caſtior illa Venus perhibebatur. V. ſupra finem Dial. V. de utraque Ven. *Pauſanias* p. 203. 34. *M. du S.*

Ibid. Τῇ ἐν κήποις] Veneri, de qua dictum eſt ſupra ad Εἰκ. c. 4. & 6. *M. du S.*

68. Πλουτοδότειραν] An Aphroditen? *F. G.* Immo *Cererem.* Vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. *Tim.* c. 21. No. 58. ubi

ξαν, καὶ ὅλως μακάριαι καὶ τρισευδαίμονες ἐσόμεθα. νῦν ὁρᾷς γῦν ὦ τῦ νεανίσκυ ὀλίγα λαμβάνομεν, ὃς ὀβολὸν μὲ ὐδεπώποτέ σοι δέδωκεν, ὃν ἐσθῆτα, ὐχ ὑποδήματα, ὐ μῦρον ἀλλὰ προφάσεις ἀεὶ, καὶ ὑποχέσεις, ἡ μακραὶ ἐλπίδες, ἡ πολὺ τὸ ἐὰν ὁ πατὴς, ἡ εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρῴων, ἡ πάντα σά. σὺ δὲ ἡ ὁμωμοκέναι αὐτὸν φὴς, ὅτι νόμῳ [a] σε γαμετὴν ποιήσει. ΜΟΥΣ. Ὤμοσε γῶν, ὦ μῆτερ, κατ' ταῖν θεαῖν, ἡ τ [b] Πολιάδος. ΜΗΤ. Καὶ πιστεύεις δηλαδή; ἡ διὰ τῦτο πρώην ὃν ἔχοντί σοι καλαθεῖναι συμβολὴν, τ δακτύλιον δέδωκας ἀγνοήσας ἐμέ· ὁ δὲ ἀποδόμενος κατέπιε, καὶ πάλιν τὰ δύο περιδέραια τὰ Ἰωνικὰ, ἕλκοντα ἑκάτερον δύο Δαρεικύς, ἃ σοι [c] ὁ Χῖος Πραξίας ὁ ναύκληρος ἐκόμισε [d] ποιησάμενος ἐν Ἐφέσῳ. ἐδεῖτο γῶν Χαιρέας ἔρανον σὺν ἐφήβοις ἀπενεγκεῖν. ὀθόνας γῶν ἡ χιτωνίσκυς, τί ἂν λέγοιμι; ἡ ὅλως Ἑρμαιόν τι ἡμῖν, ἡ μέγα ὄφελος συμπέπωκεν ἔτος. ΜΟΥΣ. Ἀλλὰ καλὸς, ἡ ἀγένειος, ἡ φησὶν ἐρᾶν, ἡ δακρύει; καὶ Δεινομάχης ἡ Λάχητος υἱὸς ἓξ τῦ [e] Ἀρεοπαγίτυ, ἡ φησὶν ἡμᾶς γαμήσειν, καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχομεν

natricem *Junonem* : atque in universum obeatae ac ter felices erimus. Nunc enim vides quantum accipiamus ab hoc juvene, qui obolum nondum unum tibi dederit, non vestem, non calceos, non unguentum; sed *apud illum* excusationes semper, & promissiones, & longae spes, & multum illud *Si pater*, & *Si dominus paternorum fuero!* & *Tua erunt omnia!* Tu vero etiam juravisse illum tibi dicis, se legitimam sibi uxorem te ducturum. MUS. Juravit enim, Mater, per Liberas & Custodem urbis. MAT. Tu credis nimirum! & propterea nuper symbolam quam daret non habenti anulum imprudente me dedisti? quem ille venditum abliguriit; & rursus duo illa monilia Ionica Daricos unumquodque duo pendentia, quae tibi Chius ille Praxias nauclerus attulerat, cum fieri ea Ephesi curasset: oportebat enim Chaeream eranum conferre cum sodalibus. Vela enim & tunicas quid dicam? Sane missus a Mercurio thesaurus, & magnum lucrum hic nobis homo oblatus est. MUS. Sed pulcher est, & imberbis, & amare se dicit, & lacrimatur, & Dinomaches Lachetisque Areopagitae filius est: & se ducturum nos promittit, & magnas ab eo spes habemus, modo se-

nex

a Σε] Neglexit *Fl.* *b* Πολιάδος] Sic *Fl. J. P. B1.* &c. Πωλιάδος *B2.* *c* Ὁ Χῖος] Omisit O. *d* Ποιησάμενος] An πριάμενος; *Pell.* *e* Ἀρειπαγ.] Ἀρεοπ. hic Edd. omnes, quae alias o praeferunt.

61. Συμβολὴν] Ὁ ἵματος. *V.*

ubi id ex *Orphei* H. 39. addito & hoc Luciani, probat. *J.F.R.*

75. Ἐὰν ὁ πατὴρ] Subaudi θήσεται, θάνῃ. *F.G.*

79. Κατὰ ταῖν θεαῖν] Ad oram Mſ. Regii ſcriptum erat κόρη ἡ Δήμητρα αἱ θεαὶ, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ἡ Πολιὰς, ὅρκος δὲ τοῦτο Ἀθηναίων ὡς ἐ Λακεδαιμονίων οἱ Διόσκυροι αἱ ἐ ὀμνύουσιν, ἡ τὼ Σιὼ. *J.B.*

Κατὰ ταῖν θεαῖν] Cererem & Proserpinam intelligi, idque mulierum non virorum jusjurandum fuisse, docet *Spanh.* ad Callim. p. 658. f. & seq. Sic ἐ μὰ τὼ Θεὼ. *Non, per Cererem & Proserpinam*, Chorus mulierum ap. *Aristoph.* in Thesm. vſ. 725. *J.F.R.*

Ibid. Ταῖν θεαῖν] Vide *Spanh.* ad Callim 655. *M.du S.*

Ibid. Πολιάδος] An meretriciam etiam Deam cum Scholiaste Minervam faciemus? V. 16. *Spanh.* Ego mallem Κωλιάδος. Vide tamen Συμπ. c. 32. neque meretriciam Deam statuere necesse est. *M.du S.*

Πολιάδος] Sic recte etiam infra *Conviv.* c. 32. *J.F.R.*

81. Καλαθεῖναι συμβολὴν] Hac de re copiose vir Clar. *Isaacus Casaubonus* ad Athen. *J.B.*

83. Καὶ πάλιν τὰ δύο] Subaudi διδύμας, ἀπὸ κοινοῦ. *F.G.*

85. Ὁ Χῖος] Deest a Mſſ. *J.B.*

86. Ποιησάμενος] Πριάμενος legit Interpres. *F.G.*

87. Ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας] Interpres legit, ἔδει γὰρ Χαιρέαν. *F.G.* Scilicet *debebat coenam — dependere*, dederat *Micyl.* Sed non abit inde Cl. *Gesn.* Neque video quin ἐδεῖτο hic eodem redeat. Si enim *indigebat* (scil. his donis) *ad coenam* reddideris, vel, simpliciter, *indi-*

nex *moriens* conniveat. MAT. Ergo, Mu-
ſarium, cum opus erit ſoleis, & poſtulabit
ſutor didrachmum, dicemus illi, *Pecuniam quidem non habemus, habe tibi vero aliquantum ſpei a nobis:* & ad piſtorem eadem: & cum mercedem habitationis exigemur, *Expecta*, dicemus, *dum Laches Colyttea* (tribu) *moriatur: ſolvemus enim tibi poſt nuptias.* Nonne te pudet, quae ſola meretricum nec inaurem, nec monile, nec Tarentinulam habeas? MUS. Quid ergo, Mater, num illae feliciores me aut pulchriores ſunt? MAT. Non: ſed prudentiores, & norunt artem meretriciam: neque verbulis credunt & adoleſcentulis, in extremis labris jusjurandum habentibus. Tu vero fidelis es, & viri amans, neque admittis quemquam, ſolum praeter Chaerean: & nuper ille ex Acarnania ruſticus cum veniret, imberbis & ipſe, minas ferens duas (vini enim pretium patri miſſu acceperat) tu illum quidem ſuperbe rejeciſti, cubas autem cum tuo Chaerea Adonide. MUS. Quid ergo? oportebat relicto Chaerea recipere operarium iſtum, hircum olentem? Laevis mi-

95 παρ' αὐτῆ, ἣν ὁ γέρων μόνον καλαμύσῃ. ΜΗΤ. Οὐκοῦν, ὦ Μυσάριον, ἐὰν ὑποδήσασθαι δέῃ, ᾗ ὁ σκυτοτόμος αἰτῇ τὸ δίδραχμον, ἐροῦμεν πρὸς αὐτὸν, Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχομεν, σὺ δὲ τῶν ἐλπίδων [f] ὀλίγας παρ' ἡμῶν λάβε· ᾗ πρὸς τὴν ἀλφιτοπώλην τὰ αὐτά· ᾗ ἢν τὸ ἐνοίκιον αἰτῶμεθα, Περίμεινον, φήσομεν, ἕως ἂν Λάχης ὁ Κολυτιεὺς ἀποθάνῃ· ἀποδώσομεν γάρ σοι μετὰ τοὺς γάμους. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὐκ ἐλλόβιον, οὐχ ὅρμον, οὐ Ταραντινίδιον ἔχουσα; ΜΟΥΣ. Τί οὖν, ὦ μῆτερ, ἐκεῖναι εὐτυχέστεραί μου, ᾗ καλλίους εἰσίν; ΜΗΤ. Οὐκ, ἀλλὰ συνετώτεραι, ᾗ ἴσασιν ἑταιρίζειν. οὐδὲ πιστεύουσι ῥηματίοις, ᾗ νεανίσκοις ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλους τοὺς ὅρκους ἔχουσι· σὺ δὲ εἶ πιστὴ, ᾗ φίλανδρος, οὐδὲ προσίῃ ἄλλον τινὰ, ὅτι μὴ μόνον Χαιρέαν· ᾗ πρώην ὅτε ὁ γεωργὸς ὁ [g] Ἀχαρνανεὺς ἦκε δύο μνᾶς κομίζων, ἀγένειος ᾗ αὐτὸς (οἶνον δὲ τιμὴν ἀπειλήφει τοῦ πατρὸς πέμψαντος) σὺ δὲ ἐκεῖνον μὲν [h] ἀπεμύκτισας, καθεύδεις δὲ μετὰ τοῦ Ἀδώνιδος Χαιρέου. ΜΟΥΣ. Τί οὖν; ἐχρῆν Χαιρέαν καλαλείφασαν ὑποδέξασθαι τὸ ἐργάτιν ἐκεῖνον κινάδρας ἀπόζοντα; λεῖός μοι, φασὶ, Χαι-

f Ὀλίγας] Omiſit O. *g* Ἀχαρνανεὺς] Sic *Fl. Ald. H. P.* Ἀχαρνανεὺς *J.* & *V2.* Ἀκαρνεὺς marg. *A1.* Ἀχαρνεὺς *Guiet.* & *Menag.* *h* Ἀπεμύκτισας] Ἀπεμυκτήρισας *Pell.*

digebat conferre, i. e. opus ei erat ſymbolam conferre, quid intererit? Et ſi ἴδι legas, idne impersonale cum nominativo conſiſtere poteſt? *J.F.R.*

88. Ὀθόνας γ'] Subaudi ὡς δέδωκας, ut ſupra. *F.G.*

Ὀθόνας γὰρ] Malim δὴ pro γὰρ, quia eodem ſpiritu jam dixit γὰρ. Sed eſto muliebris ſermo, per me licet. At alibi ſatis eleganter Noſtro loquuntur mulieres. *J.F.R.*

97. Δίδραχμον] Vide *Dial.* XIV. Ubi bis pretium idem notatur. *M. du S.*

99. Ὀλίγας] Deeſt in Mſſ. *J.B.*

6. Ταραντινίδιον] Vid. rurſus, ſi operae exiſtimas, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 160. *J.F.R.*

13. Προσίῃ] Pro προσίοιτο Attice. *F.G.*

14. Ἀχαρνανεὺς] Ἀχαρνεὺς omnino leg. videtur. *F.G.* & *AE.M.* Quare? An quia ſyllaba abundat, aut Ἀχαρνάνιος adſpirate ſcribendum Ἀχαρνάνιος? minime. Nam Ἀχαρνέας vocatos ἀπὸ τὸ ἀκούρους φυλάττειν τὰς κεφαλὰς, quod caput non tonderent, tradit *Strabo* X. p. 465. (714.) quid ergo? Ἀχαρνεὺς volunt hunc vocari ab Atticae δήμου vel oppido Ἀχαρναὶ dicto, unde certe Ἀχαρνεὺς formandum, vid. *Cellar.* Geogr. Ant. p. 937. Quod ut recte judicant *Guiet.* & ejus compilator *Menagius*, ita ſine Codd. ope mihi nihil mutare licet. *J.F.R.*

17. Ἀπεμύκτισας] Nondum, puto, alias obſervatum verbum. Suſpicatur Cl. *Jenſius* legendum eſſe ἀπεμύχθισας· cum μυχθίζω ſit apud *Heſychium*, μυκτίζω nusquam compareat. Ita ἰχθῦσι ταῖς ἰκτῖσι ſubſtitutum ivimus ſupra in Διψαδ. c. 3. Sed quidquid ſit de forma verbi: cognatum eſſe τῷ μυκτῆρι & τῷ ἀπομύττειν, non dubito, & ſignificare *ſuperbe & cum ſtrepitu quodam inflatarum exploſarumque narium aliquem rejicere.* *J.M.G.*

21. Κινάδρας] *Heſych.* κινάδραν, ἀνωφελῆ τὸ τράγον. *F.G.*

Χαιρέας, ὦ χοιρίσκε [a] Ἀχαρνάνιε. ΜΗΤ. Ἔστω. ἐκεῖνε ἀγροῖκε, ὦ πονηρὸν ὀσπνεῖ· τί δὴ Ἀντιφῶντα τὸν Μενεκράτους μνᾶν ὑπισχνούμενον, οὐδὲ τοῦτον ἐδέξω, ὁ καλὸς ἦν, ὦ ἀστεῖε ἡλικιώτης Χαιρέᾳ; ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἠπείλησε Χαιρέας ὀποσφάξειν ἀμφοτέρους, εἰ λάβοι με ποτὲ μετ' αὐτοῦ. ΜΗΤ. Πόσοι δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπειλοῦσιν; ὀκνῶν ἀνέρας σὺ μενεῖς λοιπὸν τοῦτο, ὦ [b] σωφρονήσης, καθάπερ οὐκ ἑταίρα, ἡ δὲ Θεσμοφόρου ἱερειά τις οὖσα; ἐῶ τἄλλα, σήμερον Ἀλῶα ἐστί· τί δέ σοι δέδωκεν ἐς τὴν ἑορτήν; ΜΟΥΣ. Οὐκ ἔχει, ὦ ματαίαριον. ΜΗΤ. Μόνος οὗτος ὁ τέχνην εὑρηκὼς ὅπως τὸν πατέρα, οὐκ οἰκέτην καθῆκεν ἐξαπατήσουσα, οὐκ ὀπὸ τῆς μητρὸς ᾔτησεν ἀπειλήσας ὀποπλευσεῖσθαι πραλευσόμενος, εἰ μὴ λάβοι; ἀλλὰ κάθηται ἡμᾶς ὀπιτρίβων, μήτε αὐτὸς διδοὺς, μήτε παρὰ τῶν διδόντων ἐῶν λαμβάνειν; σὺ δὲ οἴει, ὦ Μυσάριον, ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν ἀεὶ ἔσεσθαι; ἢ τὰ αὐτὰ φρονήσειν Χαιρέαν, ὅταν πλουτῇ μὲν αὐτὸς, ἡ δὲ μήτηρ γάμον πολυτάλαντον ἐξεύρῃ αὐτῷ; μνησθήσεται [c] οἵου τότε τὸν δακρύων, ἢ τῶν φιλημάτων, ἢ τῶν ὅρκων, πέντε ἴσως τάλαντα προικὸς βλέπων; ΜΟΥΣ. Μνησθήσεται ἐκεῖνος· δεῖγμα δὲ, ὡς οὐδὲ νῦν γεγάμηκεν, [d] ἀλλὰ καλαναγκαζόμενος καὶ βιαζόμενος ἠρνήσατο. ΜΗΤ. Γένοιτο μὴ ψεύδεσθαι, ἀναμνήσω δέ σε, ὦ Μυσάριον, τότε.

hi Chaereas, & porcellus, quod est in proverbio, Acarnanius. MAT. Esto. Agrestis iste, & male olet. Cur etiam Antiphontem Menecratis F. qui minam pollicebatur, neque hunc recepisti? non pulcher erat, & urbanus, aequalis Chaereae? MUS. At minatus erat Chaereas, se interfecturum utrumque, si quando me cum illo deprehendisset. MAT. Quot vero alii minantur eadem? Num igitur tu amatorum expers manebis propterea, & pudica eris, quasi non meretrix esses, sed legiferae *Cereris* sacerdos. Mitto reliqua: sunt arealia hodie: quid vero dedit tibi diei festi caussa? MUS. Non habet, *quod det*, Matercula. MAT. Solus ille non invenit aliquam ad patrem machinam? non servum immisit deceptorem? non a matre petiit minatus se militatum enavigaturum, nisi accipiat? Sed desidet, nos atterit, neque dans ipse quidquam, neque accipere ab his, qui offerunt, patiens. Tu vero putas, Musarium, duodeviginti annorum te semper futuram? aut eundem animum fore Chaereae, cum dives ipse erit, mater autem multorum illi talentorum nuptias inveniet? Memor erit tum, putas, lacrumarum, & basiorum, jurisjurandi, quinque forte dotis talenta ubi viderit? MUS. Memor sane erit. Argumentum ejus rei hoc est, quod nondum duxit uxorem, sed urgentibus, vim quasi parantibus, negavit. MAT. Utinam non mentiatur. Sed tum te, Musarium, admonebo.

AM-

a Ἀχαρνάνιε] Et sic *Fl.* notante *Solan.* b Σωφρονήσῃς] Sic *P. S.* aliaeque. Σωφρονήσῃς *H.* Σωφρονήσῃς *J.* & *Fr.* Σωφρονῇς *Fl.* Σωφρονήσεις *Pell.* c Οἵου] Ἔτι οἷοι O. d Ἀλλὰ] Ὅσα marg. *A1.*

33. Σήμερον Ἀλῶα ἐστὶ] Ἀλῶα, ἑορτή ἐστιν Ἀθήνησιν, μυστηρία Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διονύσου, ἐπὶ τῇ τομῇ τῶν ἀμπέλων, καὶ τῇ γνώσει τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν. Φιλόχορος δέ φησιν εἰνομάσθαι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς ἀληθείας περὶ τῶν ἄλλων πυθέσθαι. *V.*

* Δήμητρος] Emendante *Solano*, Δήμητρος Edita. Idem τὸν ante ἀνθρώπους inseruit, & verbum ultimum πυθέσθαι festinavit, quod πυθεῖσθαι male legebatur.

Ibid. Λεῶς μοι] De hoc Proverb. *Erasm.* *J.B.*
Λεῶς — Χαιρέας] Vid. Diction. *Baylii* T. I. p. 41. col. 1. *M.V. La Croze.*
22. Ἀχαρνάνιε] Ἀχαρνικὸς forte. *F.G.*
24. Ἀποκτεῖ] Ἀποκτείνῃ legendum. *F.G.*
32. Θεσμοφόρου ἱερεία] I. e. quia Cereris sacerdotes caste vivere debebant, vid. Illustr. *Spanh.* ad Callim. p. 612. *J.F.R.*
33. Ἀλῶα]

VIII.

AMPELIS ET CHRYSIS. ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΙΣ.

A M P. Α Μ Π.

SI quis vero, mea Chrysis, neque zelotypus est, neque iratscitur, neque alapam inflixit unquam, aut comam abscidit, aut discidit vestem; illene adhuc amator est? CHRYS. Numquid ergo, Ampelis, haec sola amantis argumenta? AMP. Sane quam calidi viri haec *sunt*. Nam reliqua, oscula & lacrimae, & jusjurandum frequens, & adventus creber, incipientis amoris signum & adhuc nascentis: at ignis totus a zelotypia est. Itaque si te quoque, ut ais, colaphis mulcat Gorgias, & zelotypus est, bona spera, & semper eadem facere illum, opta. CHRYS. Eadem? Quid ais? semper eum mihi dare alapas? AMP. Non istuc: sed indigne eum ferre, nisi ad ipsum solum respicias. Quandoquidem si non amaret, quid tandem, alium te amatorem habente, iratsceretur? CHRYS. Sed neque habeo equidem alium. At ille temere suspicatus est, amari me a divite, eo quod casu quodam illius aliquando mentionem injeci. AMP. Etiam hoc jucundum, si a divitibus coli te suspicetur: ita enim magis etiam aegre feret, & honorem suum in eo putabit agi, ne rivales ipsum superent. CHRYS. Verum enim vero hic solum iratscitur, & infligit alapas, caeterum dat nihil. AMP. At dabit. Zelotypis enim vel maxime dolet. CHRYS. Nescio

[e] Εἴ τις δὲ, ὦ Χρυσὶ, μήτε ζηλοῖ-
πεῖ, μήτε ὀργίζε, μήτε ἐρράπι-
σέ πώποτε, ἢ ἐξέκειρεν ἢ τὰ ἱμάτια ἔξε-
έχισεν, ἔτι ἐρασ τὴς ἐκεῖνός ἐστιν; ΧΡΥΣ.
Οὐκοῦν ταῦτα μόνα ἐρῶντος, ὦ Ἀμπελί,
δείγματα; ΑΜΠ. Ναὶ, ταῦτ' ἀνδρὸς
θερμοῦ. ἐπεὶ τἄλλα, φιλήματα, καὶ δά-
κρυα, καὶ ὅρκοι, καὶ τὸ πολλάκις ἥκειν, ἐρ-
χομένου ἔρωτος σημεῖον, καὶ φυομένου ἔτι
τὸ δὲ πᾶν ὅλον ἐκ τῆς ζηλοτυπίας ἐστίν.
ὥστε εἰ καί σε, ὡς φῄς, ὁ Γοργίας ῥαπίζει,
καὶ ζηλοῖ πεῖ, χρηστὰ ἔλπιζε, καὶ εὔχου ἀεὶ
τὰ αὐτὰ ποιεῖν. ΧΡΥΣ. Τὰ αὐτά; τί
λέγεις ἀεὶ ῥαπίζειν με; ΑΜΠ. Οὐχὶ,
ἀλλ' ἀνιᾶσθαι, εἰ μὴ πρὸς μόνον αὐτὸν βλέ-
ποις. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐρᾷ γε, τί ἂν ἔτι ὀργίζοι-
το, εἰ σύ τινα ἕτερον ἐραστὴν ἔχοις; ΧΡΥΣ.
Ἀλλ' οὐδὲ ἔχω ἔγωγε. ὁ δὲ μάτην ὑπέ-
λαβε τ πλουσίου με ἐρᾶν, διότι ἄλλως
ἐμνημόνευσά ποτέ αὐτοῦ. ΑΜΠ. Καὶ τοῦτο
ἡδὺ τὸ, ὑπὸ πλουσίων οἰεσθαί σπουδάζε-
σθαί σε. οὕτω γὰρ ἀνιάσει μᾶλλον, καὶ φι-
λοτιμήσει, ὡς μὴ ὑπερβαλοίντο αὐτὸν οἱ
ἀντερασταί. ΧΡΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε
μόνον ὀργίζει, καὶ ῥαπίζει· δίδωσι δὲ οὐδέν.
ΑΜΠ. Ἀλλὰ δώσει· ζηλότυποι γὰρ καὶ μά-
λιστα [f] λυπηθήσονται. ΧΡΥΣ. Οὐκ οἶδ' ὅπως

[e] Εἴ τις] Ὅς τις *Fl.* [f] Λυπηθήσονται] Sic legi in omnibus, addit *Solan.*

33. Ἀλλᾶσι] Conf. supra *Dial. Meretr.* I. pr. *J.F.R.*
34. Μανιάριον] Leg. fort. ναυπάριον, ut supr. (*Dial.* VI.) An μανιάριον est a μαία, μάινω, μάνια, quod idem est τῷ μάρμαι. *F.G.*
41. Οἶσι] In Mss. ὅτι. *J.B.*
55. Περιέκειρεν] Vid. Cl. *Hemsterh.* ad T. I. *Tim.* §. 4. p. 107. *J.F.R.*
68. Ἐμοὶ γε] Ἐμοί γε legend. videtur. *F.G.*
71. Πλούσιον] Aut nomen ipsum hoc statuendum, aut excidit aliud nomen ante πλούσιον. *M. du S.*
73. Ὑπὸ πλουσίων — σπουδάζεσθαί] Pluribus hanc phrasin probat Doctiss. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 29. p. 120. persuadetque & illic σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ, non ut vulgo, ὑπὸ σοῦ legendum. Habuimus idem supra, *Rhet. Praec.* c. 23. ὑπὸ τ γυναικῶν σπουδάζεσθαι. *J.F.R.*
78. Ζηλότυποι] Corrupta haec verba censeo. *M. du S.*

ὅπως ῥαπίσματα λαμβάνειν βούλει με, ὦ Ἀμπελίδιον. ΑΜΠ. Οὐχ, ἀλλ', ὡς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτες γίγνονται, καὶ εἰ [a] πυθοίτο ἀμελεῖσθαι· εἰ δὲ πιστεῦσαι μόνον ἔχειν, ὑπομαραίνεταί πως ἡ ἐπιθυμία. ταῦτα λέγω πρὸς σὲ, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν [b] ἑταιρίσασα· σὺ δὲ [c] ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον, ὅσα τυγχάνεις. εἰ βούλει δὲ, καὶ διηγήσομαι ἃ ἔπαθόν ποτε, οὐ πάνυ πρὸ πολλῶν ἐτῶν. ἦρα μὲν Δημόφαντον ὁ δανειστὴς, ὁ κατόπιν οἰκῶν τὴν Ποικίλης. οὗτος οὐδὲ πώποτε πλέον πέντε δραχμῶν δέδωκε, καὶ ἠξίου δεσπότης εἶναι. [d] ἦρα δὲ, ὦ Χρυσὶ, ὀπτόλαιόν τινα ἐρωτα, οὔτε ὑποστένων, οὔτε δακρύων, οὔτε ἀωρὶ παραγιγνόμενον ἐπὶ τὰς θύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον συνεχάθευδέ μοι ἐνίοτε, καὶ τοῦτο ἀφ' μακρῶ. ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντα ποτε ἀπέκλεισα (Καλλιάδης γὰρ ὁ γραφεὺς ἔνδον ἦν, δέκα δραχμὰς πεπομφὼς) τὸ μὲν πρῶτον ἀπῆλθέ μοι λοιδορησάμενον. ἐπεὶ δὲ πολλαὶ μὲν διῆλθον ἡμέραι, ἐγὼ δὲ οὐ προσέπεμπον, ὁ Καλλιάδης δὲ ἔνδον ἦν [e] αὖθις, ὑποθερμαινόμενον ἤδη τότε ὁ Δημόφαντον, καὶ αὐτὸς ἀναφλέγει εἰς τὸ πρᾶγμα, καὶ ὀπτᾶς πολὺ, ἀνεῳγμένην τηρήσας τὴν θύραν, ἔκλαιεν, ἔτυπτεν, ἠπείλει φονεύσειν, διερρήγνυε τὰ ἐσθῆτα, ἅπαντα ἐποίει, καὶ τέλος τάλαντον δοὺς, μόνος εἶχεν ὀκτὼ ὅλους μῆνας· ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ

82 cur alapas accipere me velis, mea Ampelidium. AMP. Non. Sed ut arbitror magni amores etiam sic fiunt, si se putet *amator* negligi. Si vero solus potiri se credat, marcescit quodam modo cupiditas. Haec ad te dico, quae viginti totos annos meretriciam vitam colui, tu vero duodeviginti annos, aut minus etiam vixisti. Si vis, narrabo tibi quae quondam mihi ante annos non ita multos acciderunt. Amabat me Demophantus danista, qui post Poecilen habitat. Hic neque unquam plus quinque drachmis dederat, & herus esse postulabat. Amabat autem, Chrysis, amorem quendam in summo tantum innatantem, nec ingemiscens, neque lacrimans, neque intempesta nocte veniens ad fores; sed solum hoc agebat, ut interdum mecum cubaret, idque sat longis intervallis. Cum vero advenientem aliquando excluſissem, Calliades enim pictor intus erat, qui drachmas decem miserat, primo quidem conviciatus mihi abiit. Cum vero multis interjectis diebus non mitterem ego; Calliades autem intus esset rursus: tum demum incalescens Demophantus & ipse ad eam rem inflammatur: & cum adstans aliquando apertam observasset januam, ploravit, pulsavit, interfecturum se minatus est, vestem discidit, fecit omnia: ac tandem talento dato, solus me habuit menses octo integros. Uxor autem ipsius di-

[a] Πύθοιτο] Πεύθοιτο *Fl.* sola. [b] Ἑταιρίσασα] Ἑταίρησα *Fl.* [c] Ὀκτωκαιδεκαέτης] Nil mut. Edd. [d] Ἦρα δὴ] Ἦρα μὴ marg. *Al.* [e] Αὖθις] Omittit *Fl.*

82. Μεγάλοι] Corruptum etiam hunc locum censeo. *Fl.* quidem πυθοίτο habet, sed neque sic sana erant omnia. *M. du S.*

86. Σὺ δὲ ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον ὅσα τυγχάνεις] Perspicue legendum ὀκτωκαιδεκαέτις. Fit sermo ad meretricem. *J. J.*

Ὀκτωκαιδεκαέτις] Recte monuit Cl. *Jensius*, hanc vocem emaculandam, quod nos sedulo fecimus. *M. du S.*

93. Ἦρα δὴ] Ἦρα μὴ esse in *Fl.* additum erat in marg. *Ald.* Falso; nam *Fl.* ἦρα δὴ diserte habet cum aliis. Ergo aliunde illam varietatem accepit, aut aberravit, verba ex versu praeced. huc festinanti oculo referens. At mutato nihil opus esse patet ex jam praemisso ἦρα μὴ Δημόφ. Cui μὴ iterato subjicere minus hic elegans quam δὴ. *J. F. R.*

98. Ἀπέκλεισα] *Olear.* ad *Philostr.* I. p. 20. n. 20. *J. F. R.*

Ibid. Καλλιάδης] Quanquam ficta fere haec nomina sunt, Callinum petere videri potest, de quo Ἀναδ. c. 2. *M. du S.*

5. Ἀναφλέγεται] Sic excludendo & aemulatione languidum adolescentis amorem refusitat meretrix ap. *Alciphr.* I. 37. p. 168. ubi de hoc artificio plura *Bergl.*

dictare omnibus, me venenis in furorem illum egiſſe : nempe venenum illud zelotypia fuit. Itaque tu etiam, Chryſis, utere eodem in Gorgiam veneno ; dives enim erit adoleſcentulus, ſi quid patri illius acciderit.

πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ὡς ὑπὸ φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐτόν. τὸ δὲ ἦν ἄρα ζηλοτυπία, τὸ φάρμακον. ὥστε, ὦ Χρυσὶ, καὶ σὺ χρῶ ὅπῃ τῇ Γοργίαν τῷ αὐτῷ φαρμάκῳ. πλεύσεται δὲ ὁ νεανίσκος ἔτι, ἢν τι ὁ πατὴρ αὐτῆς πάθῃ.

IX.

DORCAS, PANNYCHIS, PHILOSTRATUS, POLEMO.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝΝΥΧΙΣ, ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΕΜΩΝ.

D O R C.

PEriimus, hera, periimus! E bello rediit Polemo, dives, ut ajunt. Vidi autem illum ipſa quoque: ſagum purpura praetextum fibula confixum habet, & pediſſequos ſimul multos. Et amici ut viderunt, ſalutandi cauſſa ad ipſum concurrere: interea famulum conſpicata a tergo ſequentem, qui cum illo peregre abfuerat, interrogavi, & cum ſalutaſſem prius, *Dic mihi*, inquam, *Parmeno, ut egiſtis nobis, & utrum dignum quidpiam bellis habentes reverſi eſtis?* PAN. Non oportebat hoc ſtatim: ſed iſta, *Cum ſalvi rediiſtis, multas gratias agimus Diis, & hoſpitali praeſertim Jovi, & Minervae bellicae. Hera autem ſemper in-*

Δ O P K.

Α Πολώλαμεν, ὦ κεκλημμένη, ἀπολώλαμεν, ὁ Πολέμων ἀπὸ [f] τῆς στρατείας ἀνέστρεψε πλουτῶν, ὡς φασιν· εἶδα δὲ κἀγὼ αὐτὸν, ἐφεστρίδα περιπόρφυρον ἐμπεπορπημένον, καὶ ἀκολούθους ἅμα πολλούς. καὶ οἱ φίλοι, ὡς εἶδον, συνέθεον ἐπ' αὐτὸν ἀσπασόμενοι. ἐν τοσούτῳ δὲ ἡ θεράπαινα ἰδοῦσα κατόπιν ἑπόμενον, ὃς συναποδεδημήκει μετ' αὐτῆς, πρόμην, [g] καί, εἰπέ μοι, ἔφην, ὦ Παρμένων, ἀσπασαμένη πρότερον αὐτὸν, ὡς ἡμῖν ἐπράξατε, καὶ εἴτι ἄξιον τῶν πολέμων ἔχοντες [h] ἐπανελήλυθατε; ΠΑΝ. Οὐκ ἔδει τοῦτο εὐθὺς, ἀλλ' ἐκεῖνα, Ὅτι μὲν ἐσώθητε, πολλὴ χάρις τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα τῷ ξενίῳ Διΐ, καὶ Ἀθηνᾷ [i] στρατείᾳ· ἡ δέσποινα δὲ ἐπυνθάνετο ἀεὶ, τί πράτ-

ΔΟΡΚΑΣ] Bene B. Fl. P. S. &c. ΔΟΡΙΣ. ΠΑΝ. ΔΟΡΚΑΣ &c. J. Fr. & H. [f] Τῆς στρατείας] Στρατιᾶς Fl. & ſine artic. [g] Καὶ] Abeſt a Fl. [h] Ἐπανελήλυθατε] Ἐπανεληλύθατε Fl. [i] Στρατείᾳ] Στρατίᾳ Fl.

Bergl. J. F. R.

9. Ἄπαντα ἐποίει] De irrito conatu, ut apud Martialem, *omnia cum fecit.* J. B.

ΔΟΡΚΑΣ] Cum quatuor tantum illas quas exhibemus perſonas habeant Edd. optimae, & in ipſo Dialogo non adpareat, duas ancillas ΔΟΡΙΔΑ & ΔΟΡΚΑΔΑ adeſſe, priorem in inſcriptione omiſi. J. F. R.

27. Πῶς ἡμῖν ἐπράξατε] Lege ὑμῖν. F. G. Tu nihil mutabis Lector, ſi illud μοι & ἡμῖν ferme πλεονάζον, ſed tamen familiaritatis ſignum, & creberrime occurrens attenderis. Ceterum ſi cui πρᾴτειν pro degere, vivere, non ſatis notum, adeat praeter *Bud.* Comm. & *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. 341. etiam J. *Elſn.* ad Epiſt. ad *Eph.* VI. 21. J. F. R.

Ibid. Τῶν πολέμων] Conjiceres forte πολεμίων; ut ſit: *num quid ab hoſtibus repertaſtis ſpoliorum?* At nihil eſt mutandum; nam ἄξιον cum πολέμων recte cohaeret; aegre jungeretur cum πολεμίων. J. F. R.

31. Ἀθηνᾷ στρατείᾳ] Hujus cognominis *Pauſanias*, qui ultra triginta alia paſſim affert; nusquam, quod quidem ſciam, meminit. M. du S.

πράττοιτε; καὶ ἔνθα εἴητε; εἰ δὲ καὶ τοῦτο προσέθηκας, ὡς καὶ ἐδάκρυε, καὶ ἀεὶ ἐμέμνητο Πολέμωνος, ἄμεινον ἦν πολυπολύ. ΔΟΡΚ. Προεῖπον εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἅπαντα πρὸς δέ σε οὐκ ἂν εἶπον; ἀλλὰ ἃ ἤκουσα, ἐβουλόμην εἰπεῖν. ἐπεὶ πρός γε [a] Παρμένωνα ὅτως ἠρξάμην. ἦ που, ὦ Παρμένων, ἐβόμβει τὰ ὦτα ὑμῖν; ἀεὶ γὰρ ἐμέμνητο ἡ κεκλημένη μοι δακρύων, καὶ μάλιστα εἴ τις ἐληλύθει ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ τεθνάναι ἐλέγοντο, ἐσπάρατο τότε τὰς κόμας, καὶ τὰ στέρνα ἐτύπτετο, καὶ ἐπέσθαι πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἑκάστην. ΠΑΝ. Εὖγε, ὦ Δορκὰς, οὕτως ἐχρῆν. ΔΟΡΚ. Εἶτα ἐξῆς μετ' οὐ πολὺ ἠρόμην ἐκεῖνα. ὁ δὲ πάνυ λαμπρῶς, φησὶν, ἀνεστρέψαμεν. ΠΑΝ. Οὕτω καὶκεῖνον οὐδὲν προειπὼν, ὡς ἐμέμνητό μου ὁ Πολέμων, ἢ ἐπόθει, ἢ ἠύχετο ζῶσαν καταλαβεῖν; ΔΟΡΚ. Καὶ μάλα πολλὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῦν κεφάλαιον ἐξήγγειλε, πλοῦτον πολὺν, χρυσὸν, ἐσθῆτα, ἀκολούθους, ἐλέφαντα. τὸ μὲν γὰρ ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ, ἀπεμεμετρημένον πολλοὺς μεδίμνους. εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμένων δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ, μέγιστον, πολύγωνον, καὶ ψῆφος ἐνεβέβλητο τῶν τριχρώμων, ἐρυθρά τε ἦν ὑπόπολιος. εἶασα δ' ἂν αὐτὸν ἐθέλοντά μοι διηγεῖσθαι ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν, καὶ ὡς ἀπέκτειναν [b] Τηριδάταν τινὰ, καὶ ὡς διέτριψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ· καὶ ἀπέδραμόν σοι ταῦτα προσαγγελοῦσα, ὡς καὶ τῶν [c] πάντων σκέψαιο. εἰ γὰρ ἐλθὼν ὁ

terrogavit, ut ageretis? & ubi essetis? Si vero illud etiam addidisses, *lacrimavit etiam, & semper memoriam usurpavit Polemonis*, multo fuerat melius. D O R. Praedixi initio statim haec omnia: apud te vero nolebam *iterum* dicere, sed ea solum quae audivi. Nempe apud Parmenonem sic inceperam, *Numquid, Parmeno, tinniebat vobis auris? Semper enim cum lacrimis hera mea meminerat, & maxime si quis rediisset e praelio, ubi caesi esse multi dicerentur, tum illa comas lacerare, & pectus plangere, & ad unumquemque nuncium lugere.* P A N. Euge, Dorcas, ita oportebat. D O R. Tum deinde non ita multo post ista rogavi. At ille, *Magnifice omnino*, inquit, *rediimus.* P A N. Itane ille quoque sine prooemio, quam meminisset mei Polemo, aut desideraſſet, aut vivam invenire optasset? DOR. Omnino multa id genus dixit. Verum caput rei hoc mihi renunciavit, divitias multas, aurum, vestem, pediſſequos, ebur; argentum enim nec numero illum advehere, sed dimensum modio, modios multos. Habebat autem ipse quoque Parmeno anulum parvo in digito maximum, multiangulum, & gemma in eo de tricoloribus illis, suprema quidem facies rubicunda. Passa ergo sum volentem mihi enarrare, ut Halye trajecto Teridatem quendam interfecerint, & ut in praelio contra Pisidas se gesserit Polemo, & haec tibi nunciatura transcucurri, uti de omnibus deliberes. Si enim adveniens Polemo, (omni-

a Παρμένωνα] Sic *Jens.* correxit. *Παρμένονα* Edd. hac priores. b Τηριδάταν] Sic omnes praeter *J. Ald.* & *V2.* quae Τηριδάτην. c Πάντων] *Παρόντων* melius *Fl.*

38. Πρός γε Παρμένωνα, &c.] Sed scribendum *Παρμένονα*, ut recte pag. 730. nec aliter usus & Grammaticus canon postulat. *J. J.* Bene emendat, sed *Πολέμωνα* altero illo loco legas, non *Παρμένονα*. *J. F. R.*

Ibid Παρμένονα] Cl. *Jensius* sic recte scribere jussit, cum in libris omnibus esset *Παρμένονα*. *M. du S.*

40. Ἐβόμβει τὰ ὦτα] Vides quam vetustus ille error, qui nostra etiam aetate multorum mentes infidet. *M. du S.*

54. Ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ] Specie Proverbii pro immensis divitiis, sic in Epistol. *Saturnal. Xenoph. Hellenic.* lib. 3. *Suid.* μοδίμνοι τ' ἀργύριον ἀπομετρῶν. *Horatii* & *Petronii* Interpretes. *J. B.*

61. Ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν] Hoc etiam specie proverbii, patet apud *Herodot.* & *Diodor. Sic.* *J. B.*

65. Πάντων] Florentinum *παρόντων* placet, ex cujus com-

(omnino equidem dimotis familiaribus veniet;) reſciverit, & intus apud nos eſſe Philoſtratum invenerit; quid facturum eſſe exiſtimas? PAN. Inveniamus, Dorcas, e re praeſenti auxilium. Neque enim dimittere hunc honeſtum eſt, qui nuper admodum talentum dederit, mercatorem alioquin & multa pollicitum: neque utile non recipere redeuntem hunc Polemonem. Inſuper zelotypus eſt, qui cum egeret adhuc, plane erat intolerabilis. Jam vero quid non iſte audeat? DOR. Sed accedit. PAN. Deficio animi, Dorcas, prae conſilii inopia & tremo. DOR. Verum etiam accedit Philoſtratus. Quid me fiet? Quid ſi terra mihi dehiſcat! PHIL. Cur non potamus, mea Pannychis. PAN. Perdidiſti me, homo. Tu vero ſalve, Polemo. Tarde advenis! POL. Iſte ergo quis eſt qui ad vos acceſſit? Taces? Euge! periiſti Pannychis! At ego quinto die e Pylis huc advolavi ad talem feſtinans mulierem. Verum merito hoc mihi accidit. Et gratiam tibi habeo: nec enim amplius a te diſpoliabor. PHIL. Tu vero quis es, mi homo? POL. Polemo Stirienſis, tribu Pandionia, audin? qui primum mille armatos duxi, jam quinquies mille hominum agmen ago, amator Pannychidis, cum putarem illam adhuc humanum ſapere. PHIL. Sed ut nunc habet, o Dux mercenariorum, mea eſt Pannychis, & talentum accepit; accipiet autem jam etiam alterum, cum ſarcinas diſpoſuerimus.

Πολέμων (ἥξει γὰρ πάντως ἀποσεισάμενος τοὺς γνωρίμους) ἀναπυθόμενος, εὑρὼν τὸ Φιλόστρατον ἔνδον παρ' ἡμῖν, τί οἴει ποιήσειν αὐτόν; ΠΑΝ. [d] Ἐξευρίσκωμεν, ὦ Δορκάς, ἐκ τῶν παρόντων σωτήριον· οὔτε γὰρ τοῦτον ἀποπέμψαι καλὸν, τάλαντον ἐναγχος δεδωκότα, καὶ ἄλλα ἔμπορον ὄντα, καὶ πολλὰ ὑπισχνούμενον· οὔτε Πολέμωνα τοιοῦτον ἐπανήκοντα, χρήσιμον μὴ προσδέχεσθαι· προσέτι γὰρ καὶ ζηλότυπός ἐστιν, ὃς καὶ πενόμενος ἔτι, πολὺ ἀφόρητος ἦν· νῦν δὲ τί οὐκ ἂν ἐκεῖνος ποιήσειεν; ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ προσέρχεται. ΠΑΝ. Ἐκλύομαι, ὦ Δορκάς, ὑπὸ τῆς ἀπορίας, καὶ τρέμω. ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ Φιλόστρατος προσέρχεται. [e] ΠΑΝ. Τίς γένωμαι; πῶς ἄν με ἡ γῆ καταπίοι; ΦΙΛ. Τί δ' οἴνομεν, ὦ Παννυχί; ΠΑΝ. Ἄνθρωπε, ἀπολώλεκάς με. σὺ δὲ χαῖρε Πολέμων, χρόνιος φανείς. ΠΟΛ. Οὗτος δή τίς ἐστιν ὁ προσιὼν [f] ὑμῖν; σιωπᾷς; εὖγε [g] οἴχῃ, ὦ Παννυχί· ἐγὼ δὲ πεμπταῖος ἐκ Πυλῶν διέπτην, ἐπειγόμενος ὅπως τοιαύτῃ γυναῖκα. καὶ δίκαια μὰ τοὺς θεοὺς πέπονθα, καί σοι χάριν ἔχω, ὅτι γὰρ ἀπαλλήσομαι τοῦ σοῦ. ΦΙΛ. Σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστε; ΠΟΛ. Ὅτι Πολέμων ὁ Στειριεὺς, Πανδίονος φυλῆς ἀκμαίας, χιλιαρχήσας τὸ πρῶτον, νῦν δὲ ἐξαναστήσας πενταχιλίαν ἀσπίδα, ἐραστὴς Παννυχίδος, ὅτε ἤμην ἔτι ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτήν. ΦΙΛ. Ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξένε, Παννυχὶς ἐμή ἐστι, καὶ τάλαντον εἴληφε, λήψεται δὲ ἤδη καὶ ἕτερον, ἐπειδὰν τὰ φορτία ἀπο-

d Ἐξευρίσκωμεν] Ἐξευρίσκειν *Fl.* e ΠΑΝ.] Omiſſ. in *B. P. H.* Adeſt in marg. *A*ι. *J. S.* In *Fl.* uno Π. duae diverſae perſonae ſignantur. f Ὑμῖν] Ἵνως ὑμῖν L. Idque recipiend. credo. g Οἴχῃ] Non habet *Fl.*

compendio forſan πάντως eſt natum. Neque mihi quisquam *de ſumma rerum* vertendo, defendat vulgatum; nam id huc non convenit, & περὶ τῶν ὅλων tum potius dixiſſet. Sed de *praeſenti rerum ſtatu* deliberandum erat. Interim nondum recepi παρόντων, quia aliis vulgatum ſatis ſanum videbitur. Reſponſum vero Pannychidos ἐκ τῶν παρόντων ad id ipſum videtur alludere; ideo eo magis velim παρόντων etiam priore loco legi. *J. F. R.*

67. Φιλόστρατος] Hic Philoſtratus, ſi *Joh. Jenſio* credas, (de Script. Hiſt. Philoſ. I. III. c. 13. p. 279. & 283.) celebris eſt ſcriptor vitarum ſophiſtarum, quae extant. Ridiculum! *M. du S.*

78. Ἐκλύομαι] Idem quod ἀδημονῶ, leg. *Ariſtaen.* Epiſt. 28. lib. 1. *J. B.*

3. ΠΑΝ.]

ἀγαθώμεθα. καὶ νῦν ἀκολούθει μοι, ὦ Πανnυχί. τοῦτον δὲ πρᾶε Ὀδρύσαις χιλιαρχεῖν ἔα. ΔΟΡΚ. Ἐλευθέρα μὲν ἔστι, καὶ ἀκολουθήσει, ἢν ἐθέλῃ. [a]ΠΑΝ. Τί ποιῶ, Δορκάς; ΔΟΡΚ. Ἐσιέναι ἄμεινον, ὀργιζομένῳ ἐκ οἷόν τε παρεῖναι Πολέμωνι, καὶ μᾶλλον ἐπιταθήσεται ζηλοτυπῶν. ΠΑΝ. Εἰ θέλεις, εἰσίωμεν. ΠΟΛ. Ἀλλὰ προλέγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕστατον πίεσθε τήμερον, ἢ μάτην ἐγὼ τοσούτοις φόνοις ἐγγεγυμνασμένῳ πάρειμι, τὺς Θρᾷκας, ὦ Παρμένων. [b]ΠΑΡ. Ὡπλισμένοι [c]ἦκον, ἐμφράξαντες τὸ γενόμενον τῇ φάλαγγι· ὄπισθεν μὲν τὸ ὁπλιτικόν, πρᾶε ἑκάτερα δὲ οἱ σφενδονῆται, καὶ τοξόται, οἱ δὲ ἄλλοι κατόπιν. ΦΙΛ. Ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα, ὦ [d]μισθοφόρε, ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμολύττεις· σὺ γὰρ ἀλεκτρυόνα πώποτε ἀπέκτεινας, ἢ πόλεμον εἶδες; ἐρυμάτιον ἐφρύρεις, τάχα διμοιρίτης ὤν, ἵνα καὶ τοῦτο προσχαρίσωμαί σοι. ΠΟΛ. Καὶ μὴν εἴσῃ μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν προσιόντας ἡμᾶς ὄψει δόρυ θεάσῃ, στίλβοντας τοῖς ὅπλοις. ΦΙΛ. Ἥκετε μόνον συσκευασάμενοι. ἐγὼ δὲ, καὶ [e]Τίβιος οὗτος (μόνος γὰρ οὗτος ἕπεταί μοι) βάλλοντες ὑμᾶς λίθοις τε, καὶ ὀστράκοις, οὕτω διασκεδάσομεν, ὡς μηδὲ ὅποι οἴχοισθε, ἔχοιτε εἰδέναι.

Et jam sequere me, Pannychis: hunc vero mille hominibus praeesse apud Odrysas jube. DOR. Libera quidem est, & sequetur, si voluerit. PAN. Quid agam, Dorcas? DOR. Intrasse melius erit. Irato enim adesse Polemoni non convenit: & magis ipsa zelotypia intendetur. PAN. (*ad Philostratum*) Si vis, intremus. POL. Sed praedico vobis, vos ultimum hodie potaturos, aut frustra ego tot caedibus exercitatus adsum. Heus Parmeno, Thraces *adduc*. PAR. Armati venerunt, phalange obsepsere angiportum: in fronte gravis armatura, in utroque cornu funditores & sagittarii, reliqui in ultima acie. PHIL. Tanquam parvis infantibus ista, mercenarie, dicis? & larva quasi terrere nos postulas? Tu enim gallum gallinaceum an interfeciſti unquam? aut bellum vidisti? castellum forte insedisti, dimidii dux manipuli, ut etiam hoc tibi largiar. POL. Quin scies paullo post, ubi accedentes nos protensis hastis videbis, armis fulgentibus. PHIL. Venite modo instructi. Ego autem & Tibys iste (solus enim hic me sequitur) lapidibus vos ac testis ita dispergemus, ut neque, quorsum effugiendum sit, reperiatis.

CHE-

a ΠΑΝ.] Recepi ex *V*2. *B*1. & 2. & *S*. Nam ΠΟ. in *P. H. J.* erat, Π. tant. in *Fl.* b ΠΑΡ.] Ex emendat. *Solan.* ΠΑΝ. Edd. priores. In *Fl.* omissa persona. c Ἦκον] Ἥκετωσαν *Pell.* d Μισθοφόρε] Recte sic plerasque *Μισθωφόρε J.* e Τίβιος] Emendavi ex *Fl.* & aliis Luciani locis. Nam Τίβιος hic habebant Edd. cett.

18. * Διμοιρίτης ὤν] Διμοιρίτης, † τούτῳ ἴσιστε τὸ τριβολεν λαμβάνειν, ἐπειδὴ τοῦτο δίμοιρον ἐστὶ τ' δραχμῶν. ὁ ἓν τούτῳ λαμβάνων στρατιώτης διμοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις ¶ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ‡ὁ λοχαγὸς, ἀφ' τὸ παρ' ἄλλως στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ διμοιρίαν καὶ § ἡμιλοχίαν ¶ ταὐτό φασι. καὶ διμοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τ' διμοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας. *V.*

* Διμοιρίτης] Διμοιρίτης male edita.
† Τούτῳ] Τῶτο *V.*
‡ Ὁ λοχαγὸς] Ὡς ὁ λοχ— edita. Sed ὡς duce *V.* delevit *M. du S.*
§ Ἡμιλοχίαν] Ita scripsit *Solan.* ἡμιλοχείαν edita.
¶ Ταὐτό] Αὐτὸ *V.* quod in Impressis sic mutatum est. *M. du S.*

3. ΠΑΝ.] Pro *Panychide* inepte in quibusdam legebatur antea Polemon. *M. du S.*

10. Τοὺς Θρᾷκας] Subaudi ἄγει, aut quid simile, an ὦδε, i. e. huc age, adduc. ἐπίσχω. *F. G.* Parum interest quid suppleas, est ille accusativus subito imperantis, poscentis, ubi varia verba subaudiri, pro re nata, queunt. Quin ergo vel κάλει intelligas, licet; nam illico advenerunt. Nec tamen improbarem, si pro ὦ Παρμ. invenirem ὦδε. Verum quo brevior locutio, eo imperiosior. Sed quum vel ipsum ὦ sic abesse possit, non jam, cum adsit, peccaverit; qui ὦδε pro eo legat. *J. F. R.*

Ibid. ΠΑΡ.] Quamvis in titulo non compareat Parmenonis persona; necessario hic requiritur, neque enim

X.

CHELIDONIUM ET DROSE.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΔΡΟΣΗ.

CHEL.

NOn amplius ad te ventitat, mea Drose, adoleſcentulus ille Clinias? Diu enim eſt, cum illum apud vos non vidi. DROS. Non amplius, mea Chelidonium: Magiſter enim interdixit, ne amplius ad me accedat. CHEL. Quis eſt iſte? Diotimum ne dicis ludi gymnici magiſtrum? nam ille quidem mihi amicus. DROS. Non: ſed *eſt* perditiſſimus ille Philoſopho-rum Ariſtaenetus. CHEL. Triſtem illum dicis, hirſutum, barba prolixa, qui cum adoleſcentibus inambulare ſolet in Poecile? DROS. Illum dico impoſtorem, quem utinam videam peſſime perire, barba tractum a carnifice. CHEL. Sed quid in mentem illi venit, quod iſtuc perſuaſit Cliniae? DROS. Neſcio, Chelidonium. Sed qui nondum a me abnoctaverit, a quo tempore uſum habere mulieris coepit (primum autem fuit mecum) tribus hiſce deinceps

ΧΕΛ.

Οὐκ ἔτι φοιτᾷ πρὸς σὲ, ὦ Δροσὴ, τὸ μειράκιον ὁ Κλεινίας; ἐ γὰρ εὐθὺς ἐωράκα, [f] πολὺς ἤδη χρόνος, αὐτὸν παρ' ὑμῖν. ΔΡΟΣ. Οὐκ ἔτι, ὦ Χελιδόνιον. ὁ γὰρ διδάσκαλος αὐτὸν εἶρξε μηκέτι μοι προσιέναι. ΧΕΛ. Τίς ὅτος; μή τι τὸν παιδοτρίβην Διότιμον λέγεις; ἐπεὶ ἐκεῖνός γε φίλος μοι. ΔΡΟΣ. Οὐκ· ἀλλ' ὁ κάκιστα φιλοσόφων ἁπολούμενος Ἀριστοίνετος. ΧΕΛ. Τὸν σκυθρωπὸν λέγεις; τὸν δασύν; τὸν βαθυπώγωνα; ὃς εἴωθε μετὰ τῶν μειρακίων περιπατεῖν ἐν τῇ Ποικίλῃ; ΔΡΟΣ. Ἐκεῖνόν φημι τὸν ἀλαζόνα, ὃν ἐγὼ κάκιστα ὀλοίμην ἀπολούμενον, ἑλκόμενον τῷ τρώγωνι ὑπὸ δημίου. ΧΕΛ. Τί παθὼν δὲ ἐκεῖνον, τοιαῦτα ἔπεισε τὴν Κλεινίαν; ΔΡΟΣ. Οὐκ οἶδα, ὦ Χελιδόνιον, ἀλλὰ μηδέπω ἐκ παιδὸς μὲ γενόμενον, ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο, (πρῶτον δὲ [g] ὡμίλησέ μοι) [h] τριῶν τούτων ἓξ ἡμερῶν,

[f] Πολὺς ἤδη χρόνος] Conſtans lectio, niſi quod commata tant. addidi. [g] Ὡμίλησε] Recte plurimae. Ὡμίλησε *f.* & *V2.* [h] Τριῶν] Τρίων *f.*

nim ut cum plerisque libris Pannychidi haec tribuas committendum eſt. *Fl.* novam perſonam non inducit. *P.* & *S.* Quod mireris, Parmenoni quidem in verſione tribuunt, in Graeco textu Pannychidi. *M. du S.*

18. Διμοιρίτης] Sic *Chronoſ.* c. 15. ita vocatur οἱ διπλοῦν μισθὸν λαμβάνοντες, dicitur & διμοιρίτης ὁ διμοιρεώτης. *F.B.*

Διμοιρίτης] Nauticum eſt vocabulum, ſed ideo adhibet, quia nautam loquentem inducit cui ſua ſola nota. *M. du S.*

Διμοιρίτης] In marg. Pariſ. additum: διμοιρίτης a διμοιρία, quam eandem & ἡμιλοχίαν *Suidas* vocat. *Gujetus* autem ſic: ſubaudi στρατιώτης, i. e. cui duplex annona datur, διπλῆ μοῖρα. *F.F.R.*

21. Ἐπὶ δόρυ] Verti, protenſis haſtis, ut haſtas ſuas quaſi ſequantur milites, parati ad praelium. Non ignoro ἐπὶ δόρυ illud, quod eſt inter ὑφηγέλμενα ſ. imperia militaria V. G. apud *Arrian.* Tact. p. 71. ſeq. ubi ἐπὶ δόρυ *in dextram!* ἐπ' ἀσπίδα *in ſiniſtrum!* ſignificat. Sed huc convenire non arbitror. *F.M.G.*

23. Τίβις] Cognatum videtur eſſe τῷ τίφυς. a. τίβυς, τίβυρ. *Tibur Argeo poſitum colono.* *F.G.*

Τίβις] Sic *Fl.* optime. In reliquis Τίβυς. Vide de eo nomine quid ad *Tim.* c. 14. dictum ſit; quae nota loca innumera profert, ubi ita ſcribitur. *M. du S.*

29. Πολὺς] Alibi fere πολὺν χρόνον. *M. du S.*

Πολὺς ἤδη χρόνος] Nihil analogiae repugnat, nam ἐστὶ intelligendum. Rarius tamen Noſter ita loquitur; ſed videtur eſſe locutio communi vitae familiarior, quali mulieres uti ſolent. Ἐστὶ autem additur deinde *Dial.* XI. ante med. πολὺς δὲ χρόνος ἔστι σοι ἰῶντι. *F.F.R.*

ῶν, οὐδὲ προσῆλθε τῷ γενωπῷ· ἐπεὶ δὲ ἠνιώμην (οὐκ οἶδα δὲ ὅπως τί ἔπαθον ἐπ' αὐτῷ) ἔπεμψα τὴν [a] Νεβρίδα περισκεψομένην αὐτὸν, ἢ ἐν ἀγορᾷ διατρίβοιτο, ἢ ἐν [b] ποικίλῃ· ἡ δὲ περιπατοῦντα ἔφη ἰδοῦσα μετὰ τοῦ Ἀρισταινέτου, πόρρω, ἐκεῖνον δὲ ἐρυθριάσαντα κάτω ὁρᾶν, καὶ μηκέτι παρενεγκεῖν τὸ ὀφθαλμόν. εἶτ' ἐβάδιζον ἅμα εἰς τὴν [c] πόλιν· ἡ δὲ ἄχρι τῆς Δικτύλης ἀκολουθήσασα, ἐπεὶ μηδ' [d] ὅλως ἐπεστράφη, ἀπανῆκεν, οὐδὲν σαφὲς ἀπαγγεῖλαι ἔχουσα. πῶς με οἴει διάγειν τὸ μὴ ταῦτα, οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι [e] ὅ, τι μοι πέπονθεν ὁ μειρακίσκος; ἀλλὰ μὴ [f] ἐλύπησά τι αὐτὸν ἔλεγον, ἢ τινὸς ἄλλης ἠράσθη, μισήσας ἐμέ; ἀλλ' ὁ πατὴρ διεκώλυσεν αὐτόν; πολλὰ τοιαῦτα ἐστρεφον. ἤδη δὲ περὶ δείλην ὀψίαν ἦκεν ὁ Δρόμων, τὸ γραμμάτιον τυτὶ παρ' αὐτῆς κομίζων. ἀνάγνωθι λαβοῦσα, ὦ Χελιδόνιον, οἶδα γὰρ ὅπου γράμματα. ΧΕΛ. Φέρ', ἴδωμεν τὰ γράμματα· οὐ πάνυ σαφῆ, ἀλλ' [g] ὑπεσυρμένα, δηλοῦντα ἔπειξίν τινα τῆς γεγραφότος. λέγε δὲ, Πῶς σε ἐφίλησά σε, ὦ Δροσὶ, τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας. ΔΡΟΣ. Αἰαῖ τάλαν, οὐδὲ τὸ χαίρειν προσέγραψε. ΧΕΛ. Καὶ νῦν δὲ οὐ χ' μῖσος, ἀλλὰ χ' ἀνάγκην ἀφίσταμαί σου. ὁ πατὴρ γὰρ Ἀρισταινέτῳ παρέδωκέ με Φιλοσοφεῖν αὐτῷ. κἀκεῖνος (ἔμαθε γὰρ τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα) πάνυ πολλὰ ἐπετίμησέ μοι, ἀπρεπὲς εἶ-

diebus neque accessit ad angiportum. Cum vero aegre ferrem, (nescio vero quid de illo mihi praesagiebat animus,) misi Nebridem quae circumspiceret illum in foro versantem, vel in porticu. Illa vero inambulantem ait se vidisse cum Aristaeneto, & innuisse ei e longinquo. Ipsum vero cum rubore dejecisse vultum, nec amplius eo oculum adjecisse. Illa ad portam usque geminam prosecuta, cum nec omnino se converteret, rediit nihil certi habens, quod renunciaret. Quid animi mihi putas ab eo inde tempore fuisse, quae conjectare non possem, quid factum esset adolescentulo? Sed, *numquid aliqua in re ipsum offendi?* dicebam: *an alterius amore captus me odit? At pater prohibuit?* Multa talia versabam in animo. Jam vero sero vespere venit Dromo, hanc ab illo epistolam ferens. Sume, lege, Chelidonium: nosti enim sane literas. CHEL. Age videamus literas, non valde disertas, sed sibi implicitas, festinationem quandam scribentis indicantes. Dicunt autem, *Quam te amaverim, mea Drosi, Deos facio testes.* DROS. Hei, hei, miser ne salutem quidem adscripsit. CHEL. *Et nunc non odio, sed necessitate discidium a te facio. Pater enim Aristaeneto me commendavit, apud quem philosophiae dem operam. Et ille (comperit enim nostra omnia) multum sane me increpuit, indignum esse dicens, cum me-*

a Νεβρίδα] Sic marg. *Ar.* cum *Fl.* ut *Menag.* voluit. Νευρίδα cett. male. b Ποικίλῃ] Hic sequor Ed. *Amst.* Nam cett. παιδικῇ male. Ποικίλῃ ἴσως L. c Πόλιν] Al. Ἀκαδημίαν *Coll.* Nil variat *Fl.* d Ὅλως] Sic *P.* aliaeque. Ὅλῳ *J.* e Ὅ, τι] Sequentia a μοι ad τι omisit O. f Ἐλύπησα] Ἐλύπησε *Fl.* quod & adscivit marg. *Ar.* g Ὑπεσυρμένα] Περισυρμένα O.

55. Τὴν Ἀκαδημίαν] Γραῦν τὴν πόλιν. G.

49. Νευρίδα] Νεβρίδα scribendum videtur. *F. G.* & *AE. M.*

50. Ποικίλῃ] In *Par.* quae *palaestra* converterat, haec glossa *Micylli* addita: alias *porticu*, παιδικῇ enim Graece habetur, quod ut corruptum puto, sic rursum παικίλῃ vel παικίλῃ legendum puto. Cumque *Solan.* in marg. quoque indicarit se παικίλῃ edi velle, nihil haesitavi quin veritati parerem. *J. F. R.*

52. Ἀριστανίτῳ] Occurrit hoc nomen saepius apud Nostrum, vide *Dial.* II. & Συμπ. c. 1. *M. du S.*

58. Οὐκ ἴσχυσαν εἰκάσαι] Deerant in Mss. *J. B.*

63. Ἔστρεφον] Subaudi ταῦτα τοῖς. *Animo versabam. F. G.* & *AE. M.* Habuimus idem supra *Alex.* §. 8. *J. F. R.*

68. Ἐπι-

meretrice me vivere Architelis & Eraſicleae filium: multo enim melius eſſe virtutem praeferre voluptati. DROS. Male pereat nugator ille, qui talia doceat adoleſcentulum. CHEL. *Itaque neceſſe eſt illi parere. Accurate enim me ſequitur & cuſtodit: nec adſpicere licet quidquam, praeter ipſum. Si vero modeſtus ſim, & per omnia ſibi obſequar; pollicetur, beatum me futurum, & virtutis compotem, laboribus ante exercitum. Haec aegre tibi ut ſcriberem me ſubduxi. Tu vero felix mihi eſto, ac memento Cliniae.* DROS. Quid tibi videtur haec epiſtola, Chelidonium? CHEL. Caetera *velut* Scytharum dictio: at illud, *Memento Cliniae!* habet ſpei aliquid reliquum. DROS. Etiam mihi ita videbatur. Pereo igitur prae amore. Verum dixit mihi Dromo, paediconem eſſe Ariſtaenetum, & diſciplinae obtentu rem habere cum formoſiſſimis adoleſcentulis, & privatim ſermones habere cum Clinia, promiſſa quaedam illi pollicentem, quaſi Dis parem facturus ſit. Verum etiam legit cum illo amatorios quosdam antiquorum Philoſophorum ſuis cum diſcipulis ſermones, & totus eſt in hoc adoleſcentulo. Minatus autem eſt *Dromo*, ſe patri Cliniae denunciaturum iſta. CHEL. Oportebat, Droſe, cibo corruptum impellere Dromonem λέγων ἑταίρᾳ συνεῖναι, Ἀρχιτέλους καὶ Ἐρασικλείας υἱὸν ὄντα· πολὺ γὰρ ἄμεινον εἶναι τὴν ἀρετὴν προίμασιν τῆς ἡδονῆς. ΔΡΟΣ. Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο ὁ λῆρος ἐκεῖνος, τοιαῦτα παιδεύων τὸ μειράκιον. ΧΕΛ. Ὥστε ἀνάγκη πείθεσθαι αὐτῷ· παρακολουθεῖ γὰρ ἀκριβῶς παραφυλάττων, καὶ ὅλως οὐδὲ προσβλέπειν ἄλλῳ ἐᾷ τινι, ὅτι μὴ ἐκείνῳ· εἰ δὲ σωφρονοῖμι, καὶ πάντα παραδώσειν αὐτῷ, ὑπισχνεῖται πάνυ εὐδαίμονα ἔσεσθαί με, καὶ ἐναρέτου καλεῖσθαι, τοῖς πόνοις προγεγυμνασμένον. ταῦτά σοι μόλις ἔγραψα, ὑποκλέψας ἐμαυτόν. σὺ δέ μοι εὐτύχει, καὶ μέμνησο Κλειτίας. ΔΡΟΣ. Τί σοι δοκεῖ ἡ ἐπιστολή, ὦ Χελιδόνιον; ΧΕΛ. Τὰ μὲν ἄλλα ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μέμνησο Κλειτίας, ἔχει τινὰ ὑπόλοιπον ἐλπίδα. ΔΡΟΣ. Καὶμοὶ ὕτως ἔδοξεν· ἀπόλλυμαι δ' ἔγωγε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. ὁ μὲντοι Δρόμων ἔφασκε παιδεραστήν τινα εἶναι τὸν Ἀριστοίνετον, καὶ ὅτι προφάσει τῶν μαθημάτων, συνεῖναι τοῖς ὡραιοτάτοις τῶν νέων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι πρὸς τὸν Κλειτίαν ὑποκρίσεις τινὰς ὑπισχνούμενον, ὡς ἰσόθεον ἀποφανεῖ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ἀναγιγνώσκει μετ' αὐτοῦ ἐρωτικούς τινας λόγους τῶν παλαιῶν φιλοσόφων πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ ὅλως περὶ τὸ μειράκιόν ἐστιν· ἠπείλει δὲ καὶ τῷ πατρὶ τοῦ Κλειτίου καλεῖν ταῦτα. ΧΕΛ. Ἔχρην, ὦ Δρόσον, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα. ΔΡΟΣ.

b Σωφρονοῖμι] Recte *H. Fl. P.* &c. Σοφρονοῖμι *J.* *i* Τί σοι δ.] Omiſit *O.* *k* Ὅλως] Nil mut. *J. Er. El. P.*

9. Γαστρίσαι] Λαμπρότερον τρῖψαι. *G.*

68. Ἐπισωρμένα] Mſ. σεσ. *J. B.*

81. Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Proverb. Atticum de quo antea *Caſaub.* ad Athen. *J. B.*

Μὴ ὥραισιν] Proverb. de quo nos pluribus ad *Diog. Laërt.* in Anacharſi, p. 37. *AE. M.*

Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Conf. ſupra ad *Dial. Deor.* VI. f. cum nota Cl. *Hemſterh.* Ac *de Salt.* c. 5. f. *J. F. R.*

93. Τί σοι] Usque ap ἴχνι aberant a Mſſ. *J. B.*

94. Ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις] Conf. AG. X. Praef. p. 14. & *Athen.* 524. E. Quia crudeles in captivos. aliam hujus proverbii rationem indicat *Diog. Laërt.* p. 26. E. ſed minus veram. *M. du S.*

6. Ὅλως] Forſan ἅλως. Sed non tanti refert. Sacpiſſime enim eodem redire, aut certe ſaepe a Librariis permutari, vid. nos ad *Herc. Gall.* §. 1. *Jenſ.* ad *Hermot.* c. 2. Cum ἐπὶ tamen ἅλως frequentius. *Alciphr.* I. 13. p. 54. ἅλως εἰμὶ τῆς πάλης. Item III. XI. pr. ἅλη εἶ τῆς ἀστίας. Ib. Ep. 12. ὅλως τῆς μέλιτος ἐγώσθη. Sed quando περὶ additur, ut hic, alia res eſt. Nam ſine περὶ vix aliter poteſt quam adjective enunciari. *J. F. R.*

9. Γαστρίσαι] Γαστρίζειν explere ventrem, *ſaburare* ven-

ΔΡΟΣ. Ἐγάρρισα, καὶ ἄνευ δὲ τούτου ἐμός ὄ-
ὄσι. κέκνιται γὰρ καὶ ἐκεῖνον ὁ [a] Νεβρίδων.
ΧΕΛ. Θάρρει, πάντα ἔσται καλῶς. ἐγὼ
δὲ καὶ ἐπιγράψειν μοι δοκῶ ὅπου τοῦ τοίχου
ἐν Κεραμεικῷ, ἔνθα ὁ Ἀρχιτέλης εἴωθε περι-
πατεῖν, Ἀριστάινετον διαφθείρει Κλεινίαν, ὥστε
καὶ ἐκ τούτου [b] τι συνδραμεῖν τὴν διαβολὴν
τοῦ Δρόμωνος διαβολήν. ΔΡΟΣ. Πῶς δ'
ἂν λάθοις ἐπιγράψασα; ΧΕΛ. Τῆς νυ-
κτός, ὦ Δροσή, ἄνθρακα πόθεν λαβοῦσα.
ΔΡΟΣ. Εὖγε. συγκράτευε μόνον, ὦ Χε-
λιδόνιον, καὶ τοῦ ἀλαζόνος Ἀριστάινέτου.

onem. DROS. Feci: & praeterea meus eſt, prurit enim & ille in Nebridem. Bono animo eſto. Bene ſuccedent omnia. Ego vero etiam inſcribere cogito in pariete in Ceramico, ubi inambulare ſolet Architeles, *Ariſtaenetus corrumpit Cliniam*: ut etiam ex hac parte adjuvem Dromonis delationem. DROS. Quomodo vero ſatis occulte poteris ſcribere? CHEL. Noctu, Droſe, ſumto alicunde carbone. DROS. Euge, juva modo, Chelidonium, pugnam adverſus impoſtorem Ariſtaenetum.

XI.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΜΙΔΗΣ. TRYPHAENA ET CHARMIDES.

ΤΡΥΦ. TRYPH.

ΕΤαῖραν δέ τις πριάμενος, πέντε δραχμὰς τὸ μίσθωμα δοὺς, καθεύδει ἀποστραφείς, δακρύων καὶ στένων; ἀλλ' ὅτε πέπωκας ἡδέως, οἶμαι, ὅτε δεῖπνησαι μόνος ἠθέλησας, ἔκλαιες δὲ καὶ πρὸς τὸ δεῖπνον, ἑώρων γάρ. καὶ νῦν δὲ ὁ παλέλοιπας ἀλολύζων, ὥσπερ βρέφος. ταῦτα οὖν, ὦ Χαρμίδη, τίνος ἕνεκα ποιεῖς; μὴ ἀποκρύψῃ με, ὡς ἂν καὶ τοῦτο ἀπολαύσω τῆς νυκτὸς ἀγρυπνήσασα μετὰ σοῦ. ΧΑΡΜ. Ἔρως με ἀπόλλυσιν, ὦ Τρύφαινα, καὶ οὐκέτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν. ΤΡΥΦ. Ἀλλ' ὅτι μὲν σὺ ἐμοῦ ἐρᾷς, δῆλον. εἰ γὰρ ἂν ἔχων με ἠμέλεις, καὶ [c] ἀπωθοῦ με [d] περιπλέκεσθαι ἤθελες, καὶ τέλος διετείχιζες τὸ μέσον ἡμῖν τῷ ἱματίῳ, δεδιὼς μὴ ψαύσαιμί σου. τίς δὲ ἅμως ἐκείνη ἐστὶν, εἰπέ. τάχα γὰρ ἄν τι καὶ

MEretricem autem aliquis quinque drachmarum mercede conductam ubi habet, averſus deinde jacet lacrimans & ingemiſcens? Sed neque bibiſti puto jucunde, neque coenare ſolus voluiſti. Ploraſti autem in coena etiam, vidi enim: & nunc non deſinis pueruli inſtar ejulare. Iſta ergo, Charmides, cur facis? Noli apud me celare, ut hunc certe fructum vigilatae tecum noctis capiam. CHARM. Perdit me, Tryphaena, amor, nec amplius durare ad vim illius poſſum. TRYPH. Sed me non eſſe, quam amas, illud quidem ſatis appareret: nec enim, quam habes, negligeres, & amplexari te volentem repelleres, & tandem quaſi murum inter nos quendam veſte interpoſita feciſſes, metu, ne forte te attingam. Quae tamen eſt illa? dic mihi. Forte

a Νεβρίδων] Ex *Poll.* admiſi. Νιπτῆρα Edd. b Τι] Omittit *Fl.* c Ἀπωθοῦ] Sic ſcripſi cum *J. Fl. H. S.* *Ald. Er.* Ἀπώθει P. Bl. & 2. d Περιπλ. θέλουσαι] Περιπλέκεσθαι *Fl.*

ventrem ſaturare. Expanitur & laute accipere. Sed hic τὸ ſaturare placet. *E. G.*

Γαγρίσαι] Pro *ſaginare*, *Alciphr.* III. p. 374. Sed & pro *ventrem percutio* interdum accipi, vid. *Geſn.* ad *Rhet. Praec.* c. 24. *J. F. R.*

11. Κίνησαι] In margine Mſſ. Codd. κίνησαι, ἀντὶ ἐρεθισμὸς ἔχει, εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὸ τῶν ἐρωμένων κέντρων πλήττεσθαι. *J. F. R. Ibid.*

te enim aliquid illum tibi amorem adjuvero: certe ut miniſtranda ſint talia, novi. CHARM. Quin noſti illam, & accurate quidem, & illa te. Nec enim obſcura eſt meretrix. TRYPH. Dic nomen, Charmides. CHARM. Philématium? mea Tryphaena. TRYPH. Utram dicis? Duae enim ſunt: illam ex Piraeeo, quae nuper demum devirginata eſt, quam Damyllus amat, ejus, qui nunc Praetor eſt, filius: an illam alteram, cui Pagidis (*Laquei*) nomen eſt. CHARM. Hanc ipſam. Equidem captus ab illa atque irretitus ſum. TRYPH. Propter hanc ergo ploraſti? CHARM. Omnino. TRYPH. Multumne tempus eſt ex quo amas, an nuper demum initiatus es? CHARM. Non nuper initiatus: ſed menſes fere ſeptem ſunt a Bachanalibus inde, cum primum illam vidi. TRYPH. Verum vidiſtine totam accurate; an facies ſola *eſt*, & partes corporis apertae, quae vidiſti in Philematio, ut nempe conveniebat mulieri quinque & quadraginta annos jam natae. CHARM. At illa dejerat duo & viginti ſe Februario proximo annos impleturam. TRYPH. Tu vero utri credendum putas, illine dejeranti an tuis oculis? Accurate enim adverte oculos conſiderandis illius temporibus, ubi ſolum ſuos ipſius capillos habet, reliqua omnis coma prolixa adſcititia. Circa tempora autem, ubi medicamentum defecit quo tingitur, multum cana eſt. Quamquam quid hoc eſt? Urge aliquando ut nudam videas? CHARM. Nunquam eo usque mihi indulſit. TRYPH. Merito illa quidem. Sciebat enim nauſeaturum te illius vitiligines. Tota autem a cervice inde ad genua pardali ſimilis eſt. Sed tu lacrimatus es, quod cum hac tibi eſſe non licuit?

συνελέσαιμι πρὸς τ' ἐρωλα. οἶδα γὰρ ὡς χρὴ ὀτὰ τοιαῦτα μηχανεῖαι. ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν οἶδα κἀγὼ πάνυ ἀκριβῶς αὐτλὼ, κἀκείνη σέ. ἐ γὰρ ἀφανὴς ἑταῖρά ἐστιν. ΤΡΥΦ. Εἰπὲ τὄνομα, ὦ Χαρμίδη. ΧΑΡΜ. Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα. ΤΡΥΦ. Ὁποτέραν λέγεις; δύο γὰρ εἰσι τ' ἐκ Πειραιῶς, τ' ἄρτι μηχανορευμένην, ἧς ἐρᾷ Δάμυλλος ὁ τῦ νῦν πραληγοῦντος υἱός; ἢ τ' ἑτέραν, ἣν Παγίδα ὀνομαλοῦσιν; ΧΑΡΜ. Ἐκείνην κἀγὼ ἐάλωκα ὁ κακοδαίμων, κἀγὼ συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς. ΤΡΥΦ. Οὐκοῦν δὴ ἐκείνην ἔκλαες; ΧΑΡΜ. Καὶ μάλα. ΤΡΥΦ. Πολὺς δὲ χρόνος ἔστι σοι ἐρῶντι, ἢ νεοτελής τις εἶ; ΧΑΡΜ. Οὐ νεοτελής, ἀλλὰ μῆνες ἑπτὰ σχεδὸν ἀπὸ Διονυσίων, ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτλώ. ΤΡΥΦ. Εἶδες δὲ ὅλην ἀκριβῶς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον, καὶ ὅσα τῦ σώματος φανερὰ, ἃ εἶδες, Φιληματίῳ, κἀς ἐχρὴν γυναῖκα πέντε καὶ τεσσαράκοντα ἔτη γεγονυῖαν ἤδη; ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν ἐπόμνυ δύο κἀ εἴκοσιν εἰς τ' ἐσόμενον Ἐλαφηβολιῶνα τελέσειν. ΤΡΥΦ. Σὺ δὲ ποτέροις πιστεύσειας ἄν, τοῖς ἐκείνης ὅρκοις, ἢ τοῖς σεαυτῦ ὀφθαλμοῖς; σκέψαι γὰρ ἀκριβῶς, ἐπιβλέψας ποτὲ τὺς κροτάφυς αὐτῆς, ἔνθα μόνον τὰς αὐτῆς τρίχας ἔχει· τὰ δὲ ἄλλα φενάκη βαθεῖα· ᾗ δὲ τὺς κροτάφυς ὁπόταν ἀφέληται τὸ φάρμακον, ᾧ βάπτει, ἐπιλευκαίνει τὰ πολλά· καίτοι τί τῦτο βιάσαι πόλε κἀγὼ μὴν ἰδεῖν; ΧΑΡΜ. Οὐδὲ πώποτέ μοι πρὸς τῦτο ἐνέδωκεν. ΤΡΥΦ. Εἰκότως· ἠπίσταλο γὰρ μυσαχθησόμενόν σε τὰς αὐτῆς λευκάς· ὅλη δὲ ἀπὸ τῦ αὐχένος ἐς τὰ γόνατα παρδάλει ἔοικεν· ἀλλὰ σὺ ἐδάκρυες, τοιαύτη

---

5 Ἑταῖραν] Scripſi cum *S.* Ἑταίρας *V. P. Et. Bk. Ald. Fr.* Ἑταίρων accentu acuto *Fl.* *f.* ᵇΑ εἶδες] ᵇΑ εἰδῆς *Bl.* *g* Ἐχρῆν] Χρὴν *Fl.*

Ibid. Νεοτελὴς] Quia id ſupra hoc *Dial.* recepi, etiam hic admittendum fuit. *F. R.*

14. Κεραμεικῷ] Intra urbem. V. *Meurſ.* AG. IV. 289. *M. du S.*

57. ᵇΑ εἶδες Φιληματίῳ] Inſititia videntur & ineptа. *F. G.*

74. Παρδάλει ἔοικεν] Maculis diſtincta eſt, i. e. τοῖς ἀλφοῖς, inferius. *F. G.*

τη μὴ συνῶν; ἦπου τάχα ϗ ἐλύπησε, ϗ καταφρονεῖται; ΧΑΡΜ. Ναὶ, ὦ Τρύφαινα, καίτοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα. ϗ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αἰτήσῃ οὐκ εἶχον διδόναι ῥᾳδίως, ἅτε παρὰ πατρὶ Φειδομένῳ τρεφόμενος, Μοσχίωνα ἐσδεξαμένῃ, ἀπέκλεισέ με, ἀνθ' ὧν λυπῆσαι ϗ αὐτὸς θέλων αὐτὴν, σὲ παρείληφα. ΤΡΥΦ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ἦκον, εἴ μοι προεῖπέ τις, ὡς ὅτι τούτοις παραλαμβανοίμην λυπῆσαι ἄλλην, ϗ ταῦτα Φιλημάτιον τὸ σόν. ἀλλ' ἄπειμι, ϗ γὰρ ἤδη τρίτον τοῦτο ᾖσεν ἀλεκτρυών. ΧΑΡΜ. Μὴ σύγε οὕτω ταχέως, ὦ Τρύφαινα. εἰ γὰρ ἀληθῆ ἐστιν ἃ φῂς περὶ Φιληματίου, τὴν Φενάκην, ϗ ὅτι βάπτεται, ϗ τὸ τῶν ἀλφῶν, οὐδὲ προσβλέπειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῇ. ΤΡΥΦ. Ἐρῶ τὴν μητέρα, εἴ ποτε λέλουται μετ' αὐτῆς· περὶ γὰρ τοῦ ἔτους ϗ ὁ πάππος διηγήσεταί σοι, εἴγε ζῇ ἔτι. ΧΑΡΜ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ τοιαύτη ἐκείνη, ἀφῃρήσθω μὲν ἤδη τὸ μεταξὺ τεῖχισμα, περιβάλλωμεν δὲ ἀλλήλους, ϗ φιλῶμεν, ϗ ἀληθῶς συνῶμεν· Φιλημάτιον δὲ πολλὰ χαιρέτω.

Numquid fortaſſe etiam male te tractavit, & contemtim habuit? CHARM. Ita ſane, mea Tryphaena, licet tantum a me acceperit. Et nunc, quando mille poſcenti non facile unde darem inveniebam, quem parcus pater alat; Moſchione recepto me excluſit; pro quo dolorem ipſi ut regeram, te adſumſi! TRYPH. Ita me Venus, non veniſſem, ſi quis mihi praedixiſſet, ideo me arceſſi, uti aegre alii fieret: idque Philematio illi capulari. Sed diſcedo. Jam enim tertium hoc gallus cecinit. CHARM. Ne ita celeriter, mea Tryphaena. Si enim vera ſunt, quae narras de Philematio, de coma adſcita, & quod tingitur, & illud de vitiliginibus: nec adſpicere illam poſſim amplius. TRYPH. Matrem interroga, ſi quando cum illa laverit: de annis enim vel tuus tibi avus narrabit, ſi adhuc vivit. CHARM. Cum igitur illa talis ſit: auferatur jam murus, complectamur nos invicem, & amemus, & bona fide una ſimus: longum vero valeat Philematium!

XII.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΛΥΣΙΑΣ.

IOESSA, PYTHIAS ET LYSIAS.

ΙΟΕΣ.

Θρύπτῃ, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ; ϗ καλῶς, ὅτι μήτε ἀργύριον πώποτε ἤτησά σε, μήτ' ἀπέκλεισα ἐλθόντα, ἔνδον ἔτερον, εἰποῦσα· μήτε παραλογισάμενον τὴν

IOES.

DElicatus es, Lyſia, adverſus me? & jure quidem, quae neque argentum unquam te popoſcerim, neque excluſerim venientem dicens, *intus jam alius!* neque te ſubegerim, quod faciunt aliae, ut

a Λυπῆσαι] Ἵνα λυπήσῃς Fl. b Φενάκην] Πρόκην marg. A1. In vulgato vero conſentiunt Fl. Fr. J. Ald. P. &c. ΠΥΘ.] ΚΑΙ ΠΥΘ. J. V2. Fr. H. P. S. ſine ϗ Fl. B1. & 2. melius.

85. Τὸν σορὸν] *Capularem ſenem.* F.G.
99. Θρύπτῃ] Ex eo *Ariſten.* Epiſtol. 16. lib. 2. J.B.
Θρύπτῃ &c.] *Alciphron*, a quo Lucianum ſua mutuatum ſuſpicatur Doctiſſ. *Bergl.* fere eadem habet I. Ep. 36. p. 162. J.F.R.
13. Τὸν Φάωνα] Nimirum in proverbium emendatiſſi-

ut patre circumſcripto, aut ſpoliata clanculum matre, mihi ferres aliquid; ſed ſtatim ab initio ſine mercede te, ſine ſymbola receperim. Noſti, quot amatores rejecerim, Ethoclen, qui nunc in magiſtratu eſt, & Paſſionem nauclerum, & aequalem tuum Meliſſum, licet mortuo ipſius nuper patre, ſuarum rerum poteſtatem ipſe adeptus ſit. At ego te mihi Phaonem ſolum habui, nec adſpiciens quemquam, neque admittens praeter te: putabam enim demens ego, vera eſſe quae jurabas, atque ideo tibi dedita, velut Penelope frugi eram, increpante matre, & apud amicas me accuſante. Tu vero ubi ſenſiſti, me tibi obnoxiam, tibi intabeſcere; modo Lycaenae alludebas, me vidente, ut aegre mihi faceres; modo apud me jacens laudabas Pſaltriam Magidium. Ego autem ob iſta ploro, & contumelia me affici intelligo. Nuper autem cum una biberetis Thraſo, tu, & Diphilus, aderant quoque Cymbalium tibicina, & Pyralis mihi inimica. Tu vero haec cum ſcires, Cymbalium quidem quod quinquies oſculatus es, non vehementer curavi, tibi enim feciſti hac oſculanda contumeliam: Pyrallidi vero quoties innuebas? & cum biberes illi occulte monſtrabas poculum, tradens autem ſervulo, ad aurem illi imperabas, niſi Pyrallis poſtularet, alii ne infunderet. Tandem vero pomum a te demorſum, obſervato, Diphilum aliud agere, qui cum Thraſone loqueretur, antrorſum inclinatus, accurateque collineans in ipſius ſinum conjiciebas, ita ut ne ſtuderes quidem meum

πατέρα, ἢ ὑφελόμενον τὴ μητρὸς, ἀνάγκασα ἐμοί τι κομίσαι, ὁποῖα αἱ ἄλλαι ποιοῦσιν, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄμισθον, ἀξύμβολον εἰσεδεξάμην. οἶδα ὅσους ἐρασὰς παρεπεμψάμην; Ἠθοκλέα τὸν πρυτανεύοντα νῦν, καὶ Πασίωνα τὸν ναύκληρον, καὶ τὸν συνέφηβόν σου Μέλισσον, καίτοι ἐναγχος ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, καὶ κύριον αὐτὸν ὄντα τῆς οὐσίας· ἐγὼ δὲ σὲ τὸν Φάωνα μόνον εἶχον, οὔτε τινα προσβλέπουσα ἕτερον, οὔτε προσιεμένη, ὅτι μὴ σέ· ὤμην γὰρ ἡ ἀνόητος ἀληθῆ εἶναι ἃ ὤμνυες, καὶ διὰ τοῦτό σοι προσέχουσα, ὥσπερ ἡ Πηνελόπη, ἐσωφρόνουν, ὀπιθομένης τὴ μητρὸς, καὶ πρὸς τὰς φίλας ἐγκαλούσης· σὺ δὲ ἐπείπερ ἔμαθες ὑποχείριον ἔχων με τηλικαύτην ὅτι σοὶ, ἄρτι μὲν Λυκαίνῃ προσέπαιζες, ἐμοῦ ὁρῶσης, ὡς λυποίης ἐμὲ, ἄρτι δὲ σὺν ἐμοὶ καλαχείμενος, ἐπῄνεις Μαγίδιον τὴν ψάλτριαν· ἐγὼ δ' ὅτι τούτοις δακρύω, καὶ συνίημι ὑβριζομένη. πρόπην δὲ ὁπότε συνεπίνετε, Θράσωνι, καὶ σὺ καὶ Δίφιλος, παρῆσαν καὶ ἡ αὐλητρὶς Κυμβάλιον, καὶ Πυραλλὶς, ἐχθρὰ ὕσα ἐμοί. σὺ δὲ τοῦτ' εἰδὼς, τὸ Κυμβάλιον μὲν οὐ μοι πάνυ ἐμέλησεν ὅτι πεντάκις ἐφίλησας, σεαυτὸν γὰρ ὕβριζες τοιούτῳ φιλῶν· Πυραλλίδα δὲ ὅσον ἔνευες, καὶ πιὸν ἂν ἐκείνη μὲν ὑπέδειξας τὸ ποτήριον, ἀποδιδοὺς δὲ τῷ παιδὶ πρὸς τὸ οὗς ἐκέλευες, εἰ μὴ Πυραλλὶς αἰτήσειε, μὴ ἄν ἄλλῳ ἐγχέαι· τέλος δὲ τοῦ μήλου ἀποδακὼν, ὁπότε τὸν Δίφιλον εἶδες ἀσχολούμενον (ἐλάλει γὰρ Θράσωνι) προκύψας πως, εὐστόχως προσκόπτουσας ἐς τὸν κόλπον αὐτῆς, οὐδὲ λαθεῖν γε πειρώμενος ἐμέ.

c Φίλας] Φιλίας male *Fl.* d Ἔνευες] Ἐνίευες *Fl.* & marg. *Ald.* e Ὑπέδειξας] Ἀπέδωκας *Fl.* & marg. *Ald.* f Μὴ] Deeſt in *Fl.* g Ἄν] Omittit *Fl.*

tiſſimae formae abiit ille Sapphûs amaſius, de quo mihi opus eſt dicere, poſt ea, quae ingenioſa Cl. *Wolfii* diligentia conducta ſunt ad Sapph. n. 124. ſeq. *J.M.G.*

35. Μῆλον ἀποδακὼν] Conf. ſupra T. 2. *Tox.* c. 13. Sed & malis puellas petere amatorium fuiſſe, ter quater indicatur a *Diog. Laërt.* L. III. vit. Plat. S. 32. p. 283. ſeq. *Long. Paſt.* I. p. 19. *J.F.R.*

Τῶν

ἐμέ. ἡ δὲ φιλήσασα μέλαξυ τὴν μαστὸν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεβύσαλο. ταῦτα ἕνεκα τίνος ἐποίεις; τί σε ἢ μέγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα; ἢ λελύπηκα ἐγώ; τίνα ἕτερον εἶδον; ἢ πρὸς μόνον σε ζῶ; ἢ μέγα, ὦ Λυσία, τοῦτο ποιεῖς, γύναιον ἄθλιον λυπῶν, μεμηνὸς ὅτι σοί; ἔστι τίς θεὸς ἡ Ἀδράστεια, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁρᾷ· σὺ [a] δέ ποτε λυπήσῃ, τάχα ἂν ἀκούσῃς τί περὶ ἐμοῦ κειμήλιον με, ἢ τοι βρόχῳ ἐμαυτὴν ἀποπνίξασαν, ἢ ἐς τὸ φρέαρ ὅτι κεφαλὴν ἐμπεσοῦσαν· ἢ ἕνα γέ τινα τρόπον εὑρήσω θανάτου, ὡς μηκέτ' ἐνοχλοίην βλεπομένη. πομπεύσεις τότε, ὡς μέγα τι λαμπρὸν ἔργον ἐργασάμενος. τί με ὑποβλέπεις, καὶ πρίῃ τοὺς ὀδόντας; εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς, εἰπέ, Πυθιὰς ἡμῖν αὕτη δικασάτω. τί τοῦτο οὐδὲ ἀποκρινάμενος ἀπέρχῃ καταλιπών με; ὁρᾷς, ὦ Πυθιάς, οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίου; ΠΥΘ. Ὦ τῆς ἀγριότητος, τὸ δὲ μὴ ὀπισθαθῆναι δακρύσας, λίθος οὐκ ἄνθρωπός ἐστι· πλὴν ἀλλ' εἴγε χρὴ τἀληθῆ εἰπεῖν, σύ, ὦ Ἰόεσσα, διέφθειρας αὐτὸν ὑφαγαπῶσα, καὶ τοῦτο ἐμφαίνουσα. ἐχρῆν δὲ μὴ πάνυ αὐτὸν ζηλοῦν, ὑφορᾶσθαι γὰρ αἰσθανόμενοι γίγνονται. παύου, ὦ τάλαινα δακρύσασα, καὶ ἢν μοι πείθῃ, ἅπαξ ἢ δὶς ἢ τρὶς ἐλθοῦσαν ἐκκλεισθεῖσαν ἀποπέμψεις. ἐγὼ δὲ καὶ τὸν Λυσίαν νουθετήσω, καὶ ἐπιτιμήσω αὐτῷ, καὶ ἀπειλήσω, ἢν μὴ σωφρονίσῃ, ἐπιθήσεσθαι αὐτῷ. ἀλλὰ μὴ κλαῦε, ἀλλ' ἀπόμασσε τὰ δάκρυα, καὶ ἀπόθου τὸ σχῆμα τοῦτο, καὶ ἀνάβλεψον πρὸς ἐμέ, καὶ ἐπίγελασον, καὶ ἀπόδυσαι τὸν μαστὸν ἐκ τοῦ ἀποδέσμου, καὶ ἐπίδειξον τὸν Λυσίαν, ὡς καλὸν ἔχεις τὸ παιδίον.

consspectum effugere; quod illa osculata intra papillas sub strophio abscondidit. Haec igitur qua caussa facis? qua vel parva ego te vel magna injuria affeci? quem tibi objeci dolorem? Quem adspexi alium? nonne soli tibi vivo? Non magnum est, quod facis, Lysia; miseram mulierculam dolore cum afficis, insano tui amore flagrantem. Est aliqua ultrix Dea, & videt talia. Forte audies de me aliquid, jacere me, vel laqueo gula elisa, aut praecipitem desiliisse in puteum, aut unam certe mortis viam inveniisse, ne meo tibi conspectu amplius molesta sim. Triumphabis nempe tum tanquam magno claroque patrato facinore. Quid furtim ad me respicis & dentibus infrendes? si quid enim me accusas, dicito. Pythias haec nobis litem judicabit. Quid hoc? ne respondens quidem me relicta discedis? Vides, Pythias, quomodo tractet me Lysias? PYTH. Hem feritatem! Ne lacrimis quidem illum fractum esse? Lapis, non homo est. Verum, si quod res est dicendum est, tute ipsum, Ioëssa, corrupisti, quae nimis illum amaris, idque ipsum ostenderis. Oportebat vero non nimis illum studiose colere. Superbi enim, eo animadverso, fiunt. Desine plorare, misella, & si me audis, semel aut bis venientem exclu-

[a] Δί ποτε] Δὶ τότε *Fl.*

39. Τῶν μαστῶν] Quin *μαστοὶ* de feminis dicatur, nemini est dubium. *Eurip.* Androm. 223. Καὶ *μαστὸν — νόθοισι σοῖς Ἑπέχων.* Et sic idem perpetuo, vid. ib. vs. 511. & 629. *Hecub.* 424. *Orest.* 842. *Phoeniss.* 313. &c. At supra *Amor.* c. 41. *μαζῶν* etiam de mammis muliebribus; quod nonnemo mutabat in *μαστῶν*, quia *μαζοὶ* virorum, *μαστοὶ* mulierum essent. Quumque ibi promiserim, me hic de illa differentia acturum, en pauca: *Ammonius*, Μαστὸς *μαζοῦ διαφέρει. Μαστὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ γυναικεῖος. — Μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος.* Idque ex *Hom.* Il. Δ. 123. probari putat, ubi *μαζῷ πίλαστεν* de viro dicitur. Possem & alia similia *Homeri* addere, ut Il. Θ. 121. ubi Eniopeus vulneratur *κατὰ μαζόν.* Item ib. 318. Ac Δ. 490. & 537. &c. Eandem differentiam statuunt *Thom. Mag.* & *Suid.* Sed ex istis *Homeri* nihil probatur, quia inde non sequitur, etiam *μαζοὺς* ideo de feminis non dici (contrarium patet in *Amazonum* vocabulo, quod veteres a privatione mamillae derivant; licet falso; tamen videmus eos ab significatus ratione non abhorruisse.) Immo *Long.* in *Past.* Θηλὴ semper adhibet de ubere caprae ovisque, an hinc statim sequitur, non etiam Θηλὴ de mulieribus quoque dici? Sed *μαζοὺς*, quod agimus, & feminis tribui, vid. bis ap. *Ach. Tat.* I. p. 4. qui de Virgine Europa, *μαζοὶ δὲ τέρενες ἠρέμα προκύπτοντες· ἡ σταφὰς ἐπῆν, ζέουσι τοὺς μαζοὺς — ἔκλινεν.* Rursus p. 15. generaliter de omnibus recens natis: *τὰ ἀρτίτοκα τῶν βρεφῶν — οἴδεν εὐθὺς τοὺς μαζοὺς ὅσον τὴν τράπεζαν. Callim.* Hymn. in Del. 274. De Apolline nutricis mammam fugente, *— ὁ δὲ γλυκὺν ἵσπασε μαζόν.* Item in *Dian.* 214. de Nympha *— ἣ γυμνὸς ἀεὶ παρεφαίνετο μαζός. Aelian.* XII. 1. med. de Cyro Aspasiam amante: *ἐπεὶ δὲ τῆς μαζῶν προσήψατο.* Ne plura congeram. Verum & vicissim *μαστοὺς* de puero, Noster supra, *Amor.* c. 53. f. adeo ut vana sit Grammaticorum distinctio; nisi, quod suspicor, de paucis tantum scriptoribus intel-

clude. Videbis enim illum plane accendi, & mutatis vicibus in te furere. IOES. Tu vero ne quid *tale* dicas : apage : ego Lysiam excludam? utinam ne ille prior discessionem faciat. PYTH. Sed redit iterum. IOES. Perdidisti nos Pythias : audivit forte, de exclusione cum diceres. LYS. Non propter istam redii., Pythias, quam nec adspicere amplius, talem *mulierem*, digner : sed propter te, ne me condemnes, aut dicas, nimium iracundus homo est Lysias. PYTH. Quin hoc ipsum modo dicebam, Lysia. LYS. Ferre igitur me jubes, Pythias, istam plorantem modo Ioëssam, qui juxta adstiterim aliquando ipsi dormienti cum adolescentulo, me deserenti? PYTH. Lysia, ut in summa dicam, meretrix est! quando vero illos una cubantes deprehendisti? LYS. Sextus fere hic dies est. Recte, sextus ipse, secundo mensis die: hodie autem est septimus. Pater cum sciret, me olim amore bonae istius captum, me incluserat, & ne aperiret, janitori interdixerat. Ego vero, qui ferre non possem, nisi cum illa essem, Dromonem jussi ad conseptum aulae, qua parte humillimum est, acclinatum adstare, meque recipere tergo, qua ratione facile transcendere mihi

δὶς ἀποκλεισον ἐλθόντα. ὄψει γὰρ ἀναπαιόμενον αὐτὸν πάνυ, καὶ ἀντιμεμηνότα ἀληθῶς. ΙΟΕΣ. Ἀλλὰ μηδ' εἴπῃς, ἄπαγε· ἀποκλείσω Λυσίαν; εἴθε μὴ αὐτὸς ἀποστείλῃ φθάσας. ΠΥΘ. Ἀλλ' ἐπανέρχεται αὖθις. ΙΟΕΣ. Ἀπολώλεκας ἡμᾶς, ὦ Πυθιὰς, ἠκροάταί σου ἴσως, ἀποκλεισον, λεγούσης. ΛΥΣ. Οὐχὶ ταύτης ἕνεκεν, ὦ Πυθιὰς, ἐπανελήλυθα, ἣν οὐδὲ προσβλέψαιμι ἔτι τοιαύτην οὖσαν, ἀλλὰ σοῦ χάριν, ὡς μὴ [b] καλαγιγνώσκῃς ἐμοὶ, καὶ λέγῃς ἀν' [c] ἄτεγκτος ὁ Λυσίας ἐστίν. ΠΥΘ. Ἀμέλει καὶ ἔλεγον, ὦ Λυσία. ΛΥΣ. Φέρειν οὖν ἐθέλεις, ὦ Πυθιὰς, Ἰόεσσαν τὴν νῦν δακρύουσαν, αὐτὸν ὅτε παρέστα αὐτῇ πολὺ μετ' νεανίου [d] καθευδούσῃ, ἐμοῦ ἀποστάσης; ΠΥΘ. Λυσία, τὸ μὲν ὅλον ἑταίρα ἐστι. [e] πότε δ' ἂν κατέλαβες αὐτὰς συγκαθευδούσας; ΛΥΣ. Ἕκτην χαλεπὴν ταύτην ἡμέραν, νὴ Δί', ἕκτην γε, δευτέρα ἱσταμένου· τὸ τήμερον δὲ ἑβδόμη ἐστίν. ὁ πατὴρ εἰδὼς ὡς πάλαι ἐρῴην ταυτησὶ τῆς χρηστῆς, ἐνέκλεισέ με, καὶ ἀπεῖπε τῷ θυρωρῷ μὴ ἀνοίγειν· ἐγὼ δὲ, ἃ μὲν ἔφερον μὴ οἷόν τε εἶναι αὐτῇ, τὸν Δρόμωνα ἐκέλευσα [f] τῷ θριγκῷ [*] αὐλῆς, ἧ ταπεινότατον ἦν, ἀναβέβηκέναι με· ῥᾷον γὰρ οὕτως ἀναβήσεσθαι ἔμελλον. τί

b Καλαγιγνώσκῃς] Καλαγιγνώσκεις male Edd. priores. c Ἄτεγκτος] Sic *F.* ut supra *Alex.* c. 25. omnes habent. Ἔγκοτος hic Edd. cett. Ἄτεγκτος marg. *A1.* d Καθευδούσῃ] Καθευδούσης, ἐμοῦ ἀποστάσης *Fl.* e Πότε] Al. πῶς, *Coll.* f Τῷ θριγκῷ] Παρὰ τὸν θριγκὸν *Fl.* g Ῥᾷον] Ὁμῶς male *F.*

82. Πότε δ' ἂν κατέλαβες αὐτὰς] Γρ. πῶς. *G.*

90. Τῷ θριγκῷ] Θριγκοὶ λέγονται οἱ ἐπικείμενοι ταῖς τῶν οἴκων ἰσχναῖς λίθοις. τὰ αὐτὰ καὶ γύαται. *G.*

* Θρίγκον] Θρίγκος ἐπικείμενος λίθος ταῖς ἰσχναῖς τῶν οἴκων. *V.*

* Θρίγκον] Θρίγγον & Θρίγγος ediderat *Cler.* cum Cod. V. Restituit orthographiam *M. du S.* accentu diverso servato.

telligenda sit. *F. F. R.*

40. Ἀποδέσμῳ] (Intellige vinculum mammillarum.) *Kust.* Vid. omnino Ἔρωτ. c. 41. *M. du S.*

46. Ἔστι τὶς θεὸς ἡ Ἀθάνατος] *Catull.* *F. B.*

59. Λίθος εἶκε θύραις] Proverb. *F. B.*

Λίθος] Sic *Aristophanem* in Nub. vulgus stupidum vocare — ὄντες λίθοι, *Terentiumque* in Heaut. V. 1. *Quid stas lapis?* addito & hoc Luciani loco, notat Cl. *L. Bos* in Obs. Crit. p. 75. 76. Sed res nimis nota. *F. F. R.*

76. Καλαγιγνώσκῃς] Emaculavi mendum omnium impressorum, qui hic καλαγιγνώσκεις habent. *M. du S.*

Ibid. Ἄτεγκτος] Sic sola *F.* Ed. optime. Reliquae ἔγκοτος *V2.* quae *F.* fere κατὰ πόδα sequitur, venustatem hujus scripturae non assequuta, neglexit. Lege Ἀλεξ. c. 25. & plaude. *M. du S.*

87. Τῆς χρηστῆς] Εἰρωνικῶς. *F. G.*

τί ἂν μακρὰ λέγοιμι; ὑπῆλθον, ἦκον, ἧ αὔλιον εὗρον ἀποκεκλεισμένην ὀπιμελῶς· μέσαι γὰρ νύκτες ἦσαν. οὐκ ἔκοψα δ' ἐγὼ, ἀλλ' ἐπάρας ἠρέμα τὴν θύραν, ἤδη δὲ καὶ ἄλλοθέ ἐπεποιήκειν αὐτὸ, παρεγαγὼν τὸ στροφέα παρῆλθον ἀψοφητί, ἐκάθευδον δὲ πάντες, εἶτα ἐπαφώμενος τοῦ τοίχου, ἐφίσταμαι τῇ κλίνῃ. ΙΟΕΣ. Τί ἐρεῖς, ὦ Δάματερ; ἀγωνιῶ γάρ. ΛΥΣ. [a] Ἐπειδὴ δὲ [b] οὐκ ἐώρων τὸ ἄθυμα ἔν, τὸ μὲν πρῶτον ᾠόμην τὴν Λυδὴν [c] αὐτῇ συγκαθεύδειν, τάδ' οὐκ ἦν, ὦ Πυθιάς· ἀλλ' ἐφαψάμενος εὗρον ἀγένειόν τινα πάνυ ἁπαλὸν, ἐν χρῷ κεκαρμένον μύρων καὶ αὐτὸν ἀποπνέοντα· τοῦτο ἰδὼν, εἰ μὲ καὶ ξίφος ἔχων ἦλθον, οὐκ ἂν ἔφθασα, εὖ ἴστε. τί γελᾶτε, ὦ Πυθιάς; γέλωτος ἄξια δοκῶ σοι διηγεῖσθαι; ΙΟΕΣ. Τοῦτό σε, ὦ Λυσία, λελύπηκεν; ἡ Πυθιὰς αὕτη μοι συνεκάθευδε; ΠΥΘ. Μὴ λέγε, ὦ Ἰόεσσα, πρὸς αὐτόν. ΙΟΕΣ. Τί μὴ λέγω; Πυθιὰς ἦν, φίλταλε, μελαχληθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἅμα καθεύδοιμεν. ἐλυπούμην γὰρ σὲ μὴ ἔχουσα. ΛΥΣ. Πυθιὰς, ὁ ἐν χρῷ κεκαρμένος; εἶτα δὲ ἕκτης ἡμέρας ἀνεκόμησε τοσαύτην κόμην; ΙΟΕΣ. Ἀπὸ τίνος ἐξυρήσατο, ὦ Λυσία· ὑπέρρεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες, νῦν δὲ καὶ [d] πυκνὴν ἐπέθετο. Δεῖξον, ὦ Πυθιὰς, δεῖξον ὅτως ἦν, πεῖσον αὐτόν. ἰδὲ τὸ μειράκιον ὁ μοιχὸς, ὃν ἐζηλοτύπεις. ΛΥΣ. Οὐκ ἐχρῆν ἦν, ὦ Ἰόεσσα, καὶ ταῦτα ἐρῶντα, ἐφαψάμενον αὐτόν; ΙΟΕΣ. Οὐκοῦν σὺ μὲ ἤδη πέ-

licebat. Quid multa dicam? Transcendi, veni: januam atrii cum cura clausam reperi: media enim nox erat. Non pulsavi igitur, sed sublata silentio janua, quod alias jam feceram, supra cardinem, intravi sine strepitu. Dormiebant omnes: tum palpando murum ad lectum adsto. IOES. Quid dices, Sancta Ceres! vehementer enim laboro! LYS. Cum autem simplicem spiritum non duci sentirem: primo putabam equidem, dormire cum ista Lyden. At hoc non erat, Pythias. Sed palpando deprehendi imberbem quendam, molliculum, ad cutem detonsum, unguenta redolentem & ipsum. Hoc videns, si quidem cum gladio veniissem, non cunctatus essem, . . . jam scitis . . . Quid ridetis, Pythias? Ridiculane tibi narrare videor? IOES. Hoc igitur te, Lysia, male habuit? Haec ipsa mecum dormiebat Pythias. PYTH. Noli hoc illi, Ioëssa, dicere. IOES. Quidni dicam? Pythias erat, carissime, vocata a me, ut una dormiremus. Tristis enim eram, quae te non haberem. LYS. Pythias, ille ad cutem detonsus? tum deinde intra sex dies tanta illi coma renata est? IOES. Ob morbum radi se curavit, mi Lysia: defluebant enim illi comae. Jam vero etiam capillamentum imposuit. Ostende, Pythias, ostende, rem ita se habere: fidem fac viro: en tibi adolescentulum, moechum illum, propter quem eras zelotypus! LYS. Nonne vero oportebat, Ioëssa, idque amantem, qui *suis ipse manibus* illum palpasset? IOES. Ergo tibi quidem jam satisfactum est. . . Visne autem,

a Ἐπειδὴ] Ἐπειδὼν P. b Οὐκ ἐώρων] Sic *Fl. Fr. Vr. P. S.* &c. Οὐκ ἰώρων male *J.* Forf. ὐχ ὑῶρον. c Αὐτῇ] Αὐτὴν male *Fl.* Id tamen & adscript. marg. *Ar.* d Πυκνὴν] Sic *Abl. Fl. J. Fr. H. S.* & *Sabol.* Πυκνὸν *B. P.*

20. Τὴν πυκνὴν] Πυκνὴ, τὸ περιφερὲς ἱμάτιον ἢ * περίθετον κόμη † ἀπατῶσα τοὺς πολλούς. *V.*

* Περίθετον] Sic esse in C. notabat *Salm.* quare id recepi pro vulgato ὑπέρθετος. In V. ὑπερθέτου. *J. F. R.*

† Ἀπατῶσα] Ἀπατῶσα edita. Ἀπατῶσα C. recte. *M. du S.*

93. Τὸν αὔλιον] Sic Edd. non hic modo, sed & infra *Dial* XV. sive *Meretr.* ultimo, in med. ἢ ἡ αὐλὶς ἠράσθη. Conf. & supra T. 2. *Tox.* c. 17. Nam gallis αὐλὶς vulgo scribitur. *J. F. R.*

3. Οὐκ ἰώρων] Mallem ὐχ ὑῶρον. *M. du S.*

6. Ἐν χρῷ κεκαρμένον] Paulo post quid hoc sit docet, cum ait morbo defluente comam, *caput* eam *rasisse*. Disce etiam hic morem fuisse, ut juvenes ἐν χρῷ

tem, ut viciſſim ego tibi dolorem objiciam, juſte ipſa viciſſim tibi iraſcens. LYS. Minime vero; ſed bibamus jam, & nobiscum Pythias, aequum enim eſt, illam noſtro federi intereſſe. IOES. Aderit. Quid ego propter te perpeſſa ſum, generoſiſſime juvenum, Pythias? PYTH. Verum etiam idem ego vos conciliavi. Itaque noli mihi irata eſſe. Verum illud ... vide, Lyſia, ne cui dicas, illud de coma!

πεισαι, βέλει δὲ ἀντιλυπήσω σε ᾗ αὐτὴ ὀργιζομένη δικαίως ἐν τῷ μέρει; ΛΥΣ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ πίνωμεν ἤδη, ᾗ Πυθιὰς μεθ' ἡμῶν. ἄξιον γὰρ αὐτὴν παρεῖναι ταῖς ὁσπονδαῖς. ΙΟΕΣ. Παρέσται. οἷα πέπονθα δι' σὲ, ὦ γενναιότατε νεανίσκων Πυθίας. ΠΥΘ. Ἀλλὰ ᾗ διήλλαξα ὑμᾶς ὁ αὐτός. ὥστε μή μοι χαλέπαινε. πλὴν τὸ δεῖνα ὅρα, ὦ Λυσία, μή τινι εἴπῃς τὸ περὶ τ κόμης.

XIII.

LEONTICHUS, CHENIDAS ET HYMNIS.

LEONT.

IN pugna vero contra Gallograecos dic, Chenida, quomodo ante reliquos equites eruperim in equo albo, & quomodo Gallograeci, fortes licet, ſtatim ad meum conſpectum pertimuerint, & nemo amplius reſtiterit. Tum igitur ego emiſſa haſta ducem equitatus illorum ipſo cum equo trajeci. In reliquos autem, qui conſtiterant adhuc (erant enim quidam qui manerent, ſoluta quidem phalange, ſed contracti in quadratum oblongum) in hos igitur ſtricto gladio animoſe invadens, ipſa equi impreſſione ſeptem duces everto; tum gladio im-

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΥΜΝΙΣ.

ΛΕΟΝΤ.

ΕΝ δὲ τῇ πρὸς τοὺς Γαλάτας μάχῃ εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, ὅπως μὲ προεξήλασα τ ἄλλων ἱππέων ὀπὶ τῷ ἵππῳ τῷ λευκῷ, ὅπως δὲ οἱ Γαλάται, καίτοι ἄλκιμοι ὄντες, ἔτρεσαν εὐθὺς ὡς εἶδόν με, ᾗ οὐθεὶς ἔτι ὑπέσχη. τότε τοίνυν ἐγὼ, τ μὲν λόγχην ἀκοντίσας, διέπειρα τ ἵππαρχον αὐτῶν, ᾗ τ ἵππον, ὀπὶ δὲ τὸ συνεχὸς ἔτι αὐτῶν (ἦσαν γάρ τινες, οἱ ἔμενον ἀσφαλύσαιλες μὲ τ φάλαγγα, ἐς πλαίσιον δὲ συναγαγόντες αὐτὸς) ὀπὶ τούτους ἐγὼ σπασάμενος τ σπάθην, ἅπαντι τῷ θυμῷ ἐπελάσας, ἀνατρέπω μὲ ὅσον ἑπτὰ τοὺς προεστῶτας αὐτῶν τῇ ἐμβολῇ τοῦ ἵππου· τῷ ξίφει δὲ καθενεγκὼν, διέτεμον τ λοχαγῶν ἑνὸς

e Οὐθεὶς] Nil varietatis invenio.

χρῶ κιναιδόνι eſſent, cum juvenem eſſe crediderit, quem ita habere palpando ſentiebat. *M. du S.*

20. Πυθίαν] Conf. ſupra *Dial. Mer.* V. med. ubi cum πυθίαν dederim, & hic ita ſcribendum erat. Πυθίαν vult *Guj.* cum Lexicograph. *J. F. R.*

33. Τὸ δεῖνα] Τὸ δεινὸν ſcribendum videtur. *F. G.*

35. Ἐν δὲ] Illud δὲ initio Dialogi, ſine adparente relatione vid. etiam *Dial.* VII. & VIII. pr. *J. F. R.*

40. Οὐθεὶς] Etſi frequentius οὐδεὶς ſcriptum invenio ap. Noſtrum, nihil tamen obſtat, quin & οὐθεὶς hic ſervem, quia & promiſcue ap. alios, ut ſatis dictum ad T. 2. *Paraſ.* c. 3. p. 840. *J. F. R.*

41. Διπτέρα] Conf. *Alciphr.* III. Ep. 36. p. 352. Item p. 350. & 351. *J. F. R.*

44. Ἐς πλαίσιον] Hanc vocem interpretatur Codex Memmianus πλαίσιον, παράταξις ἐν τετραπλεύρῳ τοῦ χάρακος, ταύτην δὲ ἐκτάσσουσιν ἐπὶ ὀλίγοι πρὸς πλείους ἀφορμιζόντων. Hanc habent interpretationem *Pollux*, *Heſych.* *J. B.*

ἑνὸς ἐς δύο τ̃ κεφαλὴν αὐτῷ κράνει· ὑμεῖς δέ, ὦ Χηνίδα, μετ' ὀλίγον ἐπέστητε ἤδη φευγόντων. ΧΗΝ. Ὅτε γάρ, ὦ Λεόντιχε, καὶ Παφλαγονίαν ἐμονομάχησας τῷ Σατράπῃ, ἐμεγάλα ἐπεδείξω καὶ τότε; ΛΕΟΝΤ. Καλῶς ὑπέμνησας οὐκ ἀγεννῆς καὶ ἐκείνης τ̃ πράξεως. ὁ μὲν γὰρ Σατράπης μέγιστος ὢν, ὁπλομάχων ἄριστος δοκῶν εἶναι, καταφρονήσας τῆ Ἑλληνικῆ, προπηδήσας ἐς τὸ μέσον, προὐκαλεῖτο εἴ τις ἐθέλοι αὐτῷ μονομαχῆσαι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι [a] καλεπεπλήγεσαν, οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς, καίτοι οὐκ ἀγεννὴς ἄνθρωπος ὤν. Ἀρίσταιχμος γὰρ ἡγεμὼν ἡγεῖτο Αἰτωλὸς, ἀκοντιστὴς ἄριστος, ἐγὼ δὲ ἐχιλιάρχουν ἔτι, τολμήσας δ' ὅμως, καὶ τοὺς ἑταίρους ὑπολαμβανομένους ἀποσείσασθαι, ἐδεδοίκεσαν γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ ἀρῶντες ἀποτίλωσιν μὴ τ̃ βάρβαρον ὑπὸ χρύσοις τοῖς ὅπλοις, μέγαν τε, καὶ φοβερὸν ὄντα τ̃ λόφον, καὶ καταιγίσαι τ̃ λόγχην. ΧΗΝ. Κἀγὼ ἐδεισα τότε, ὦ Λεόντιχε, καὶ οἶδα ὡς εἰχόμην σου δεόμενος, μὴ προκινδυνεύειν, ἀσίωτα γὰρ ἦν μοι σοῦ ἀποθανόντος. ΛΕΟΝΤ. Ἀλλ' ἐγὼ τολμήσας, παρῆλθον ἐς τὸ μέσον, ὁ χείρων τοῦ Παφλαγόνος [b] ὡπλισμένος, ἀλλὰ πάγχρυσος καὶ αὐτός. ὥστε βοὴ εὐθὺς ἐγένετο καὶ παρ' ἡμῶν, καὶ παρὰ τ̃ βαρβάρων· ἐγνώρισάν με γὰρ καὶ ἐκεῖνοι ἰδόντες ἀπὸ τ̃ πέλτης μάλιστα, καὶ τ̃ φαλάρων, καὶ τοῦ λόφου. εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, τίνι με πάντες τότε εἴκαζον; ΧΗΝ. Τίνι δὲ ἄλλῳ, ἢ Ἀχιλλεῖ, νὴ Δία, τῷ Θέτιδος καὶ Πηλέως; ὅτως ἔπρεπε

pacto unius decurionis cum ipso cranio caput dissecui: vos autem, Chenida, paullo post aderatis, illis jam fugientibus. CHEN. Cum autem, Leontiche, apud Paphlagoniam solitaria pugna depugnares cum Satrapa, nonne magnifica tum quoque opera edidisti? LEONT. Bene admones me actionis & ipsius non ignavae. Satrapa enim, vir maximus, qui armatorum videretur esse praestantissimus, Graeci nominis contemtor, in medium progressus provocabat si quis pugnare secum vellet. Reliqui ergo perturbari, decuriones, & ductores ordinum, & ipse adeo imperator, quamquam vir minime ignavus. Aristaechmus enim ducebat Imperator Aetolus, jaculator optimus, ego tum tribunatu adhuc fungebar: audacia tamen sumta, dimotis, qui me retinere vellent, sodalibus: timebant mihi nimirum, videntes fulgentem aureis in armis barbarum, magnum, cristaque & vibrata hasta terribilem . . . CHEN. Ego quoque tum, Leontiche, timebam, & nosti, quam retinuerim te, rogans, ne periculum pro aliis subires: neque enim, te mortuo, vivendum mihi putabam. LEONT. Sed ego audacia sumta in medium progredior, non deterius Paphlagone armatus, sed totus ipse etiam aureus. Itaque clamor statim elatus a nostris pariter atque a barbaris. Nam hi quoque ad primum me conspectum noverant a pelta maxime & phaleris, & crista. Dic, Chenida, cui me omnes tum assimilabant? CHEN. Cui vero alii, quam Achilli, per Jovem, Thetidis illi atque Pelei filio? adeo

a Καὶ ἐπεπλήγεσαν] Καὶ ἐπεπήγεσαν *Fl.* b Ὡπλισμένος] Sic P. sola cum marg. *A1.* Ὁπλισμ. *Ald. J. Fl. H. Fr. B. S.*

89. Σαφίσαι] Ita scribenda haec vox N. Δ. XXVII. Quae tamen hic & duobus sequentibus in locis simplici sigma in omnibus Impressis scripta est. *M. du S.*

Σαφίσαι] *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 351. recte quoque adfirmat, utitatius gemino σ. scribi, sed quia mox ter quater se obfert uno σ exaratum in omnibus, ego nihil mutare volebam. Cura, & in *Poll.* L. I. & X. σάφισσα recte quidem editum; sed *Jungerm.* ad I. S. 138. testetur in Mss. σάφισσαν legi. Quin vel σισάφας ap. *Alciphr.* l. d. edi passus est *Bergl.* quod sic scriptum invenerit, etsi σαφίσας legendum, vidit. Verum quum in *Dial. Mort.* XXVII. §. 3. σάφισσαν & §. 4. σαφίσαι Edd. constanter habere recognovi, nil amplius haesitavi & hic ita edere. *J. F. R.*

91. Ἀπε-

eo decebat te galea, adeo floridum colorem spargebat paludamentum, adeo pelta splendebat. LEONT. Cum vero congressi essemus, leviter primo vulnerat me barbarus, aliquantum hasta perstringens paullum supra genu. Ego vero clypeo illius sariſſa mea perfosso, mediam pectoris compagem trajeci, tum accurrens facile caput gladio amputavi: sic cum armis viri redeo, caput simul sariſſa fixum gerens, caede illius madidus. HYMN. Apage, Leontiche, foeda istaec & terribilia de te narras, nec te ulla amplius adspicere sustineat, adeo gaudentem cruore, nedum ut bibat una aut cubet: equidem hinc discedo. LEONT. Duplam tibi mercedem habe. HYMN. Non sustineo ego jacere cum homicida. LEONT. Noli, mea Hymnis, metuere. Inter Paphlagones ista acta sunt: jam quidem pacem ago. HYMN. At impiatus tamen homo es, stillavitque in te sanguis de capite barbari, quod ferebas in sariſſa. Deinde talem ego hominem complectar, & osculer? Absit hoc, o Gratiae! Nihil enim hic homo carnifice melior. LEONT. Quin si in armis me videres, bene novi me amares. HYMN. Cum audierim modo, Leontiche, nauseo, & horreo, & umbras mihi videre videor ac spectra interfectorum, & miseri praesertim decurionis, cui in duas partes caput a te dissectum est: quid putas, ipsum opus & sanguinem si viderem, & jacentes mortuos? moritura enim mihi

πε μᾶ σοι ἡ κόρυς, ἡ φοινικὶς δὲ ἐπήνθει, ᾗ ἡ πέλτη ἐμάρμαιρεν; ΛΕΟΝΤ. Ἐπεὶ δὲ συνέσημεν, ὁ βάρβαρός [c] πρότερός τι τρώσκει με, ὀλίγον ἔσον ὑπιφαύσας τῷ δόρατι, μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ· ἐγὼ δὲ διελάσας τ' ἀσπίδα τῇ [d] σαρίσῃ, παίω ἅμπαξ εἰς τὸ στέρνον, εἶτ' ὀπίσω ἀπεδειροτόμησα τῇ σπάθῃ ῥᾳδίως, ᾗ τὰ ὅπλα ἔχων ἐπανῆλθον, ἅμα ᾗ τ' κεφαλὴν ὀπὶ τ σαρίσης πεπηγυῖαν κομίζων, λελυμένος τῷ φόνῳ. ΥΜΝ. Ἄπαγε, ὦ Λεόντιχε, μιαρὰ ταῦτα καὶ φοβερὰ περὶ σαυτοῦ διηγῇ, ᾗ οὐκ ἂν ἔτι σε ὐδὲ προσβλέψειέ τις, ὅτῳ χαίροντα τῷ λύθρῳ, [f] ὐχ ὅπως συμπίοι, ἢ [g] συγκοιμηθοίη. ἐγωγε ὖν ἄπειμι. ΛΕΟΝΤ. Διπλάσιον ἀπόλαβε τὸ μίσθωμα. ΥΜΝ. Οὐκ ἂν ὑπομείναιμι ἀνδροφόνῳ συγκαθεύδειν. ΛΕΟΝΤ. Μὴ δέδιθι, ὦ Ὑμνί· ἐν Παφλαγόσιν ἐκεῖνα πέπραχε, νῦν δὲ εἰρήνην ἄγω. ΥΜΝ. Ἀλλ' ἐναγὴς ἄνθρωπός εἶ, ᾗ τὸ αἷμα κατέσταζέ σου ἀπὸ τ κεφαλῆς τοῦ βαρβάρου, ὃν ἔφερες ὀπὶ τῇ [h] σαρίσῃ, εἶτ' ἐγὼ τοιοῦτον ἄνδρα περιβαλῶ, ᾗ φιλήσω; μὴ, ὦ Χάριτες, γένοιτο. ὐδὲν γὰρ οὕτω ἀμείνων τοῦ δημίου. ΛΕΟΝΤ. Καὶ μὴν εἴ με εἶδες ἐν τοῖς ὅπλοις, εὖ οἶδα, ἠράσθης ἄν. ΥΜΝ. Ἀκούσασα μόνον, ὦ Λεόντιχε, ναυτιῶ, καὶ φρίττω, ᾗ τὰς σκιάς μοι [i] δοκῶ ὁρᾶν, ᾗ τὰ εἴδωλα τῶν πεφονευμένων, ᾗ μάλιστα τοῦ ἀθλίου λοχαγοῦ, ὃς δύο τ κεφαλὴν διηρημένην· τί οἴει τὸ ἔργον αὐτὸ ᾗ τὸ αἷμα ἂν θεασαίμην, ᾗ νεκροὺς τοὺς νεκρούς; ἐκθανεῖν

c Πρότερος] Hoc praeferunt *Fl. P.* aliaeque. Πρότερον *J.* d Σαρίσῃ] Σαρίσῃ Edd. omnes, ut mox quoque σαρίσης. e Ἀπεδειροτ.] Rescripsi ex *Va. S.* & marg. *A1.* Ἀπεδειροτόμ. cett. male. f Οὐκ] Οὐκ *J.* g Συγκοιμηθοίη] Συγκοιμηθείη marg. *A1.* h Σαρίσῃ] Σαρίσῃ rursus Edd. i Δοκῶ] Bene sic *Fl. P.* &c. Δοκῶ *J.*

91. Ἀπεδειροτόμησα] Ita scribendum cum *Ba.* & *S.* ut apud *Hesiod.* Θεογ. non ut in plerisque scribitur ἀποδειροτόμησα. *M. du S.*

15. Ἐς δύο] De hac phrasi Germanis Belgisque familiari, vid. Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graeciss. p. 459. Et supra *Tax.* c. 54. ac Rev. *J. Elsner.* ad *Div. Marc.* XV. 38. qui & alia Luciani loca indicat. *J. F. B.*

17. Κειμένους] Laudatus modo *Elsn.* ad *Evang. Luc.* XXIII. 53. τοὺς κειμένους interdum simpliciter de *mortuis* dici, ex *Aristoph.* Neb. 550. *Eur.* Rhes. 670. Et *Heliod.* II. p. 66. Sed a Luciano hoc loco conjungi, quod posterius tamen nihil mirum, & in enarratione ejusmodi vix aliter fieri debebat. *J. F. B.*

νεῖν γάρ μοι δοκῶ, οὐδ' ἀλεκτρυόνα πώποτε φονευόμενον εἶδον. ΛΕΟΝΤ. Οὕτως ἀγεννὴς, ὦ Ὑμνὶ, καὶ μικρόψυχος εἶ; ἐγὼ δὲ ὤμην ἡσθήσεσθαί σε ἀκούσαντα. ΥΜΝ. Ἀλλὰ τέρπε τοῖς διηγήμασι τούτοις, εἴ τινας [a] Λημνιάδας ἢ Δαναΐδας εὕροις· ἐγὼ δ' ἐπιτρέχω ἤδη πρὸς τὴν μητέρα, ἕως ἔτι ἡμέρα ἐστίν, ἕπου καὶ σὺ, ὦ Γραμμή· σὺ δὲ ἔρρωσο, χιλιάρχων ἄριστε, καὶ [b] φονεῦ, [c] ὁπόσων ἂν ἐθέλῃς. ΛΕΟΝΤ. Μεῖνον, ὦ Ὑμνὶ, μεῖνον. ἀπελήλυθε. ΧΗΝ. Σὺ γὰρ, ὦ Λεόντιχε, ἀφελῆ παιδίσκην [d] καλεφόβησας, ἐπισείων λόφους, καὶ ἀπιθάνους ἀρετείας διεξιών· ἐγὼ δὲ εὐθὺς ὅπως χλωρὰ ἐγένετο, ἔτι σου τὰ χείλη τοῦ λοχαγοῦ ἐκεῖνα διηγουμένου, καὶ συνέστειλε τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπέφριξεν, ἐπεὶ καὶ ἀφικόμην τὴν κεφαλὴν ἔφης. ΛΕΟΝΤ. Ὤμην ἐρασμιώτερον αὐτὴν [e] φανεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ σύ με [f] προσαπολώλεκας, ὦ Χηνίδα, τὸ μονομάχιον ὑποβαλών. ΧΗΝ. Οὐκ ἔδει γὰρ συνεπιψεύδεσθαί σοι, ὁρῶντα τὴν αἰτίαν τῆς [g] ἀλαζονείας; σὺ δὲ πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίησας. ἔγωγε γὰρ ἀπέτεμες τῷ κακοδαίμονι Παφλαγόνι τὴν κεφαλὴν, τί καὶ κατέπηξας αὐτῷ ἐπὶ τὴν [h] σαρίσσης, ὥστε σε καλαρρεῖν τὸ αἷμα; ΛΕΟΝΤ. Τοῦτο μαρὸν, ὡς ἀληθῶς, ὦ Χηνίδα, [i] ἐπεὶ τά γε ἄλλα καὶ οὐ κακῶς συνεπέπλαστο. ἄπιθι δ' οὖν, καὶ πεῖσον αὐτῷ συγκαθευδήσουσαν. ΧΗΝ. Λέγω οὖν ὡς ἐψεύσω ἅπαντα, γενναῖον αὐτὴν δόξαι βούλομαι; ΛΕΟΝΤ. Αἰσχρὸν,

videor, quae neque gallinaceum gallum necari viderim. LEONT. Adeo ignava, Hymnis, & pusilli es animi? Ego autem auditu te delectatum iri sperabam. HYMN. At tu oblecta illis tuis narrationibus, si quas Lemniadas inveneris aut Danaidas. Ego autem ad matrem decurro, dum adhuc dies est. Sequere tu quoque, Gramme. Tu vero vale tribunorum fortissime, & interfector, quotcumque hominum volueris. LEONT. Mane, Hymnis, mane . . . Discessit. CHEN. Tu enim, Leontiche, puellam simplicem perterruisti, quatienda crista, & incredibilibus facinoribus enarrandis. Ego vero statim videbam quomodo expalleſceret, te adhuc illa de decurione narrante, & vultum mutaret, & perhorreſceret, cum diffidisse te caput diceres. LEONT. Putabam me amabiliorem illi visum iri. At tu insuper me, Chenida, perdidisti, subjicienda mihi illa pugna solitaria. CHEN. Nonne igitur oportebat tua adjuvare mendacia cum tuae illius gloriationis causſam viderem? Tu vero ita terribile illud feciſti. Esto enim. Abscideris caput misero Paphlagoni, quid etiam opus fuit hasta illud figere, ut sanguis in te defluereт? LEONT. Hoc re vera foedum, Chenida, nam reliqua non male erant conficta. Abi ergo, & illi persuade, mecum ut cubet. CHEN. Dicam ergo, te mentitum esse omnia, cum fortis ipsi velles videri? LEONT. Turpe hoc, Chenida.

a Λημνιάδας] Λυμνιάδας *J.* & *V2.* non reliquae. b Φονεῦ] Nil variet. invenio. Φονεύ emendat *Solan.* Sed φόνευ voluit. c Ὁπόσων] Ὁπόσον *Fl.* d Καλεφόβησας] Καλεφόβισας *J.* e Φανεῖσθαι] Φανεῖσθαι male *Fl.* f Προσαπόλεκας] Ἀπολώλεκας *Fl.* g Ἀλαζονείας] Ἀλαζονίας *Fl.* h Σαρίσσης] Σαρίσης Edd. i Ἐπεὶ] Recte plurimae. Ἐπὶ male *J.* & *V2.*

23. Λημνιάδας] De his dictum est ad Ἔρωτ. c. 2. *M. du S.*

26. Φονεῦ] Mallem φονεύ, si per sequentia liceret: certe in *Fl.* ὁπόσον est. *M. du S.*

Φονεῦ] Si olim φόνευ scriptum fuisset, ultima per compendium exarata, id, accentu omisso, facilius migrare potuit in φονεῦ, quam ut ε imperativi omitteretur. Sed eod. redit φόνευ a φονεύω, an φόνευε a φονεύω eligas, modo tum ὁπόσον cum *Fl.* legas. At neutrum plane egebit mutatione; cum φονεῦ vocativus sit ab substantivo φονεύς, & ὁπόσων genitivus inde pendens. Sed vide notam seq. *J. F. B.*

Ibid. Ὁπόσων] Fiorentina lectio magis placet; modo φόνευε tum simul legas; nam etsi vocativus φονεῦ cum

da. CHEN. Verum aliter non venerit. Elige ergo alterutrum, ut aut odio illi sis cum viri fortis opinione, aut cum Hymnide cubes, mentitum te fassus. LEONT. Ambo quidem difficilia. Praeopto tamen Hymnidem. Abi ergo, & me mentitum esse, Chenida, dicito, non tamen omnia.

ὦ Χηνίδα. ΧΗΝ. Καὶ μὴν οὐκ ἄλλως ἀφίκοιτο. ἐλοῦ τοίνυν θάτερον, ἢ μισεῖσθαι χρηστοῦ εἶναι δοκῶν, ἢ καθεύδειν μετ' Ὑμνίδος, ἐψευσμένος ὁμολογῶν. ΛΕΟΝΤ. Χαλεπὰ μὲν ἄμφω· αἱροῦμαι δ' ὅμως τὴν Ὑμνίδα. ἄπιθι οὖν, καὶ λέγε, ὦ Χηνίδα, ἐψεῦσθαί με, μὴ πάντα δέ.

XIV.

DORIO ET MYRTALE.

ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΥΡΤΑΛΗ.

D O R.

NUnc me excludis, Myrtale, nunc, postquam pauper per te factus sum? Cum vero tot tibi res adferrem, amasius, vir, dominus, omnia ego fui. Postquam vero ego jam plane exhaustus; tu vero amatorem Bithynum illum mercatorem inveniſti; ego excludor, & ad fores sto lacrimans: ille vero noctibus amatur, & solus intus est, & pervigilia agit, & ex illo ferre te dicis uterum. MYRT. Ista me, Dorio, enecant, & maxime cum multa te dedisse, dicis & pauperem propter me factum esse. Computa enim ab initio inde omnia, quaecumque mihi attulisti. DOR. Recte, Myrtale, computemus. Calceos e Sicyone primum duarum drachmarum. Pone drachmas duas. MYRT. Sed cubuisti *apud me* noctes duas. DOR. Et cum venirem ex Syria, unguenti alabastrum e

Δ Ω Ρ.

Νῦν με ἀποκλείεις, ὦ Μυρτάλη; νῦν ὅτε πένης ἐγενόμην ἀφ' σέ; ὅτε δέ σοι τὰ τοσαῦτα ἐκόμιζον, ἐρώμενος, ἀνήρ, δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ. [k] ἐπεὶ δ' ἐγὼ μὲν αὖος ἤδη ἀκριβῶς, σὺ δὲ τὸν Βιθυνὸν ἔμπορον εὕρηκας ἐραστήν, ἀποκλείομαι μὲν ἐγώ, καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστηκα δακρύων, ὁ δὲ τὴν νυκτὸς φιλεῖται, καὶ μόνος ἔνδον ἐστί, καὶ παννυχίζει, καὶ κυεῖν φὴς ἀπ' αὐτοῦ. ΜΥΡΤ. Ταῦτά με ἀποπνίγει, Δωρίων, καὶ μάλιστα ὁπόταν λέγῃς ὡς πολλὰ ἔδωκας, καὶ πένης γεγένησαι δι' ἐμέ. λόγισαι γὰρ ἄπαντα ἐξ ἀρχῆς, ὁπόσα μοι ἐκόμισας. ΔΩΡ. Εὖγε, ὦ Μυρτάλη, λογισώμεθα· ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος [l] τὰ πρῶτον δύο δραχμῶν· τίθει δύο δραχμάς· ΜΥΡΤ. Ἀλλ' ἐκοιμήθης νύκτας δύο. ΔΩΡ. Καὶ ὁπότε ἦκον ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρον μύ-

k Ἐπεὶ] Ἐπεὶ male *f.* l Τὰ πρῶτον] Sic P. Τοπρῶτον *f.* aliaeque.

cum ἄρμοττε convenit; melius quadrat imperativus cum ἥρμοσο jungendus. *J.F.R.*

61. Βιθυνὸν ἔμπορον] *Thyna merce beatum.* Hor. *F.G.* & *AE.M.*

71. Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] Γυναικεῖα haec ὑποδήματα, ut vult *Hesych.* De his *Cic.* 1. de Orat. *Ut si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem, quia non essent viriles.* In Memmiano Cod. erat Σικυωνικὰ ὑποδήματα ἀφρόποδα ἢ ἄλλην τινὰ, ὡς καὶ αἱ ἰφικρατίδες, ἀπὸ τοῦ Ἰφικράτους πολλὰ περὶ τούτου φιλοκαλήσαντος ὑποδήματος, dicuntur hi calcei etiam ἰφικρατῆρες. *J.B.*

Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] *Hesych.* Σικυώνια ὑποδήματα, γυναικεῖα, καὶ ψίλλια. *Cic.* L. L. de Or. *Ut si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem: sed non viriles.* *AE.M.*

74. Ἀλάβαστρον] Hinc lux Historiae Euangelii. *M.du S.*

Ἀλάβαστρον μύρου] *Euang. Matth.* XXVI. 7. γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα. *Luc.* VII. 37. &c. *J.F.R.*

μύρια ἐκ Φοινίκης, δύο ϗ τοῦτό δραχμῶν, 75 Phoenice, duarum & hunc ita me Neptu-
νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΜΥΡΤ. Ἐγὼ δέ σοι ἐκ- nus, drachmarum. MYRT. At ego tibi
πλέοντι τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χιτώνιον, τὸ μέ- naviganti parvum illud amiculum ad femora
χρι τῶν μηρῶν, ὡς ἔχοις ἐρέτῶν, Ἐπίυρος modo pertinens, ut dum remigas haberes,
τῆ πρωρέως [a] ἐκλαθομένῳ αὐτὸ παρ' ἡμῖν, quod oblitus fuerat apud me Epiurus pro-
ὁπότε ἐκάθευδε παρ' ἐμοί. . . . ΔΩΡ. 80 reta, cum mecum cubuisset. DOR. Ab-
Ἀπέλαβεν αὐτὸ γνωρίσας ὁ Ἐπίυρος stulit illud agnitum Epiurus nuper in Sa-
πρώην ἐν Σάμῳ μετὰ πολλῆς γε, ὦ θεοί, mo, post multam, o Dii, rixam. Cepas
τῆς μάχης. κρόμμυα δὲ ἐκ Κύπρου, ϗ σα- autem ex Cypro & saperdas quinque, &
πέρδας πέντε, ϗ πέρκας τέτταρας ὁπότε percas quatuor, cum e Bosporo appellere-
καλεπλεύσαμεν ἐκ Βοσπόρου, ἐκόμισά σοι. . 85 mus, tibi attuli. Quid ergo? & panes
τι οὖν; ϗ ἄρτους ὀκτὼ ναυλικοὺς ἐν γυργάθῳ octo nauticos, in reticulo siccos, & ficuum
ξηρούς, ϗ ἰχάδων βίκον ἐκ Καρίας, ϗ ὕστε- orcam e Caria, & nuper e Pataris inaurata
ρον ἐκ Πατάρων σανδάλια ἐπίχρυσα, ὦ sandalia, ingrata *mulier*. Casei tandem re-
ἀχάριστε. ϗ τυρόν πολὺ μέμνημαι τὸ μέγαν cordor magni e Gythio. MYRT. Quin-
[b] ἐκ Γυθίου. ΜΥΡΤ. Πέντε ἴσως δραχμῶν, 90 que forte drachmarum ista, Dorio, omnia.
ὦ Δωρίων, ταῦτα πάντα. ΔΩΡ. Ὦ DOR. Quantum nempe, Myrtale, vir
Μυρτάλη, ὅσα ναύτης ἄνθρωπος ἐδυνάμην, nauta potui, mercede conductus navigans.
μισθῷ ἐπιπλέων· νῦν γὰρ ἤδη τοίχου ἄρχω Nunc enim demum lateri *remigum* dextro
τοῦ δεξιοῦ, ϗ σὺ ἡμᾶς ὑφορᾷς; πρώην δὲ praefectus sum: & tu nos contemnis? Nu-
ὁπότε Ἀφροδίσια ἦν, οὐχὶ δραχμὴν ἔθηκα 95 per vero Aphrodisiis, nonne drachmam
πρὸς τοῖν ποδοῖν Ἀφροδίτης σοῦ ἕνεκεν ἀρ- posui tua caussa ad pedes Veneris argen-
γυρᾶν, ϗ πάλιν τῇ μητρὶ εἰς ὑποδήματα team? & iterum matri tuae ad calceos
δύο δραχμὰς, ϗ Λυδῇ ταύτῃ πολλάκις drachmas duas: & huic Lydae saepe in
εἰς τὴν χεῖρα νῦν μὲν δύο, νῦν δὲ τέτταρας manum nunc duo, nunc autem tres obo-
ὀβολούς; ταῦτα πάντα συνλεθέντα, οὐσία los. Haec omnia in summam collecta sub-
ναύτου ἀνδρὸς ἦν. ΜΥΡΤ. Τὰ κρόμμυα, stantia nautae erat. MYRT. Cepae

&

a Ἐκλαθομένῳ] Ἐκλανθομένῳ male Fl. b Ἐκ Γυθίου] Luc. Holst. Γύθου. Nil mut. Edd. vett. recentioresque.

81. Ἐπίυρος] Proprium nomen. G.

80. Παρ' ἐμοὶ] Spatium vacuum F. hic reliquit, ἀποσιωπήσεως notam, quam imitati sumus. F.F.R.

83. Σαπέρδας] Quid saperdae, notum ex Interprete *Aristophanis*, *Pollucae*, *Suid.* *Hesych.* & Interpretib. Persii. In Cod. Memmiano saperdae sunt ἀφῶαι τεθαριχευμέναι διεμμένα καλάμῳ, ἃ καὶ τεμάχη τεθαριχευμένα. F.B.

84. Καὶ πέρκας] In eod. Memmii Cod. πέρκαι ἰδοὺ ἰχθῦς τεθαριχευμένοι. F.B.

87. Βίκον] *Hesych.* Βίκος· σάμος· ἄγγος ἔχον. AE M.

89. Τυρόν] Casei ex Cythera meminit Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 269. E. F. Vid. Men. not. p. 263. M. du S.

Τυρὸν — ἐκ Γυθίου] Non ausim mutare quidquam ea sola caussa, quod κατ' ἐξοχὴν τυρὸς celebratur a *Stephano Byzantino*, in primis cum ter idem nomen repetatur; nec varietatis quidquam adnotatum videam. Γύθιον & Γύθειον urbs Laconicae maritima, navale celeberrimum, unde certissimus in Cretam cursus &c. quidni potuerint etiam inde casei celebres advehi ad alios? F.M.G.

Τυρὸν — ἐκ Γυθίου] Vide nos ad *Laërtii* Epicurum. AE M. *Luc. Holsten.* in nott. ad *Stephanum* de Urb. in voce Γύθος emendat hunc Luciani locum, docetque hoc & mox in seq. binis locis legendum esse Γύθου. *Almeloveen.* Conf. mox ad *Γυθιακόν*. F.F.R.

93. Τοίχου ἄρχω τοῦ δεξιοῦ] *Turnebus* XXVIII. 43. de nautis intelligit. *Potterus* de Remigibus. Videndus etiam *Pollux*, qui τοίχαρχον appellat. *Raif.* 118, 1. Meminit Noster etiam Z. τρ. c. 49. sed idem quem

nam-

& ſaperdae, Dorio? DOR. Omnino: nec enim plura, quae adferrem, habui: nempe nec navigarem, ſi dives eſſem. Matri vero neque caput allii unquam attuli. Lubenter autem ſciam, quaenam tibi a Bithyno munera *venerint*. MYRT. Hanc primum vides tunicam? Ille emit, & monile hoc craſſius. DOR. Ille? Quin olim te habuiſſe, novi. MYRT. Quin, quod tu vidiſti, multo erat tenuius, & Smaragdos non habuit: tum *emit* inaures haſce, & tapetem: & nuper minas duas, & domus mercedem ſolvit pro nobis; non ſandalia de Pataris, & caſeum Gythiacum, & *id genus* nugas. DOR. Sed illud non dicis, quali cum homine cubes? uxorem duxit: ſupra quinquaginta omnino natus eſt, recalvaſter, & colore inſtar ſcarabei. Neque dentes illius vides? Nam gratiae, boni Dioſcuri! illius multae, praeſertim cum canit & bellus eſſe vult, aſinus ad lyram, ajunt. Sed fruaris illo; digna quidem es: & naſcatur vobis puer patri ſimilis. Ego vero & ipſe inveniam Delphidem, aut Cymbalium quandam, mei ordinis *mulierculam*, aut vicinam noſtram tibicinam, aut aliquam omnino. Tapetes vero, & monilia, & binarum minarum mercedes, non omnes habe-

ἢ οἱ σαπέρδαι, ὦ Δωρίων; ΔΩΡ. Ναὶ, ὡ γὼ εἶχον πλείω κομίζειν, ὡ γ' ἂν ἤρετλον, εἴγε πλυτῶ ἐτύγχανον· τῇ μήτηρι δὲ οὐδὲ κεφαλίδα μίαν σκορόδου ἐκόμισα πώποτε· ἡδέως δ' ἂν ἔμαθον ἃ τινά σοι πρὸς τοῦ Βιθυνοῦ τὰ δῶρα. ΜΥΡΤ. Τουτὶ πρῶτον ὁρᾷς τὸ χιτώνιον; ἐκεῖνος ἐπρίατο, ἢ τὸ ὅρμον τὸ παχύτερον. ΔΩΡ. [c] Ἐκεῖνος; ἤδειν γάρ σε πάλαι ἔχουσαν. ΜΥΡΤ. [d] Ἀλλ' οὐκ ἤδεις, πολὺ λεπτότερος ἦν, ἢ σμαράγδους οὐκ εἶχε. καὶ ἑλλόβια ταυτί, ἢ δάπιδα· ἢ πρώην δύο μνᾶς· καὶ τὸ ἐνοίκιον [e] κατέβαλεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὡ σάνδαλα Παταρικὰ, ἢ τυρὸν [f] Γυθιακὸν, ἢ φλήναφος. ΔΩΡ. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ὡ λέγεις, οἵῳ ὄντι συγκαθεύδεις αὐτῷ; [g] ἔτη μὲ ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα πάντως ἀναφαλαντίας, καὶ τὴν χροιὰν οἷος κάραβος· ὠδὲ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ὁρᾷς; αἱ μὲ γὼ χάριτες, ὦ Διοσκόρω, πολλαὶ, ἢ μάλιστα ὁπόταν ᾄδῃ, ἢ ἁβρὸς εἶναι θέλῃ, ὃν αὐτολυρίζων φασίν. ἀλλὰ ὄναιο αὐτοῦ, ἀξία γε ὖσα, καὶ γένοιτο ὑμῖν παιδίον ὅμοιον τῷ πατρὶ, ἐγὼ δὲ ἢ αὐτὸς εὑρήσω Δελφίδα, ἢ Κυμβάλιόν τινα τὴν κατ' ἐμὲ, ἢ τὴν γείτονα [h] ἡμῶν τὴν αὐλητρίδα, ἢ πάντως τινά. δάπιδας δὲ, ἢ ὅρμους, καὶ δινάϊα μιθώματα, ὡ πάντες ἔχο-

c Ἐκεῖνος] Omittit *Fl.* d Ἀλλ' οὐκ] Ἄλλον *Fl.* e Κατέβαλεν] Κατελάβον *Fl.* f Γυθιακὸν] Γυθιακὸν *Holſt.* g Ἔτη μὲ] Ἔγημεν Edd. priores male. Ἔτη recepi ex L. Ἔτη μὲ bene marg. *Al.* h Ἡμῶν] Nihil mut. Edd.

21. Ὦ Διοσκούρω] Ὡς ταύτης τοὺς Διοσκούρους καλεῖ. ἴσως γὰρ σωτῆρας ἐλέγοντο τοῖς πλέουσι. *V.*

28. Δάπιδες] Τάπητες. ὥσπερ τὸ οὐ δαπέδῳ τρώγουσι. *V.*

nautam hic vocat, *remigare* ait. *M. du S.*

94. Ἡμῶν ὑπερφορᾶς] Sic antea ὑπερφέρεσθαι γὰρ αἰσθανόμενοι γίνονται. Sic apud *Petronium*, *poſtquam amari ſe ſenſit, ſupercilium altius tulit.* *J. B.*

95. Ἀφροδίσια] Nautarum celebritate maxima, agebantur. Vid. *Plut.* 1406. 2. *M. du S.*

96. Πρὸς τοῦ πυθοῦ] Πρὸ— F.G. Sed habuimus etiam ἐκπεσὸν ὀφθαλμοῦ πρὸς τοῦ πυθοῦ, ſupra hoc Tom. *Philopſ.* c. 20. quam lectionem conſtanter utroque loco retinent libri; quare nihil corrigere auſim, cum πυθοῦ dativi caſus ſit, cui πρὸς adjunctum ſignificare *apud*, *ad*, nihil opus erit exemplis docere. Non ſpernerem πρὸ, ſed non ita neceſſarium ducerem, ut vulgata ſit movenda. *J. F. R.*

14. Τὸ ἐνοίκιον] Sic in *Cronoſol. Plutarch. Theophraſt.* Dico cætera ad *Pauſan.* *J. B.*

16. Γυθιακὸν] In Exemplari *Aldino* haec omnia cum *Peregrini morte* amputata eſſe, adſcripſit *Solan.* At in mea Ed. *Ald.* 1. qua beneficio Cl. noſtri *P. Weſſelingi* utor, nihil amputatum eſt, legiturque Γυθιακὸν, tam hic, quam ἐν Γυθίῳ paullo ſupra, & rurſus infra verſu hujus Dial. ultimo, aeque ac in ceteris. Sed Γυθιακὸν vult etiam *Almelov.* *J. F. R.*

18. Ἔγημεν] Lege ἔτη μὲ. *M. du S.*

21. Διοσκόρω] Sic Libri omnes noſtri, uti & Ἀλ. c. 20. Videntur ſic obſervaſſe, ut in exclamatione ſic effer-

ἔχομεν. ΜΥΡΤ. Ὦ μακαρία ἐκείνη, ἥ τις ἐραστήν σε, ὦ Δωρίων, ἕξει. κρόμμυα γὰρ αὐτῇ οἴσεις ἐκ Κύπρου, καὶ τυρὸν, ὅταν ἐκ [a] Γυθίου καλαπλέῃς.

omus. MYRT. Beatam illam, quae amatorem te habebit, Dorio! Cepas enim illi adferes ex Cypro, & caseum, cum redibis e Gythio.

XV.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΣ. COCHLIS ET PARTHENIS.

ΚΟΧΛ. COCHL.

Τί δακρύεις, ὦ Παρθενί, ἢ πόθεν καλεαγότας τὰς αὐλὰς φέρεις; ΠΑΡΘ. Ὁ στραλιώτης ὁ Αἰτωλὸς ὁ μέγας, ὁ Κροκάλης ἐρῶν, ἐρράπισέ με, [b] αὐλήσασαν εὐρὼν παρὰ τῇ Κροκάλῃ, ἐπὶ τῷ ἀντεραστῇ αὐτῆς Γόργῳ μεμιαθωμένην, καὶ τὰς τε αὐλὰς μου συνέτριψε, καὶ τὴν τράπεζαν μελαξὺ δειπνούντων ἀνέτρεψε, καὶ τὸν κρατῆρα ἐξέχεεν [c] ἐπεισπαίσας· καὶ τὸν μὲν ἀγροῖκον ἐκεῖνον τὸν Γόργον ἀπὸ τοῦ συμποσίου καλασπάσας τῶν τριχῶν, ἔπαιον περιστάντες αὐτόν τε ὁ στραλιώτης (Δεινόμαχος, οἶμαι, καλεῖται) καὶ ὁ συστραλιώτης αὐτοῦ. ὥστε οὐκ οἶδα εἰ βιώσεται ὁ ἄνθρωπος, ὦ Κοχλί, αἱμά τε γὰρ ἔρρυη πολὺ ἀπὸ τῶν ῥινῶν, καὶ τὸ

QUid ploras Parthenis, aut unde fractas fers tibias? PARTH. Miles Aetolus, ille magnus amator Crocalae pulsavit me, quum deprehendisset tibiis canentem apud Crocalen, conductam a rivali ipsius Gorgo, & tibias mihi fregit, & mensam inter coenandum evertit, & craterem irruens effudit. Et rusticum illum Gorgon de convivio detractum crinibus, pulsarunt circumstantes tum ipse miles, Dinomachus puto vocatur, tum illius commilito, ut nesciam vivere ne homo possit, mea Cochlis. Nam copiosus de naribus pro-

a Γυθίου] Sic omnes. Γύθιε *Holst.* emendat. b Αὐλήσασαν] Αὐλοῦσαν marg. *A1.* non male. c Ἐπεισπαίσας] Ita recte Edd. & constanter. Sed *Coll.* al. ἐπεισπισὼν, al. ἐπεισπάσας, male. *Pell.* ἐπεισπάσας.

42. Ἐπεισπισὼν] Γρ. ἐπεισπάσας. G. Lege ἐπεισπαίσας. Hoc addiderat *Solan.* continuo, adeoque dubie, num a se, an id in G. invenerit.

efferretur, quamvis Διόσκουροι aliter vulgo audirent; ut Εὐχ. c. 9. & Καλ. c. 6. *M. du S.*

Διοσκούρω] Constans Edd. Lect. ut supra *Gall.* c. 20. pr. ubi *Coll.* tamen Διοσκούρου, quod utitatius, ut illic indicatum. Sic Διοσκούρων. *Navig.* c. 9. Διοσκούροις pro *Merced.* c. 1. &c. Sed quia & alias utrumque invenitur, nihil muto. *J. F. R.*

33. Γυθίς] Lege Γυθίου, *Gythio.* *Almelov.*

42. Ἐπεισπαίσας] Sic Libri omnes nostri. *Coll.* tamen monent ab aliis ἐπεισπισὼν, ab aliis rursus ἐπεισπίσας legi. *M. du S.*

47. Ὦ Κοχλί] De his meretricum nominibus, & quam aliquando recte personis conveniant, dictum alibi a me: lege interim doctissimum Interpretem *Aristaenetum*, nam *Aristaenetus* Epistolarum suarum nomina mutuatus est a Luciano, quod *Alciphro*, aliique plurimi amatorii scriptores fecere. *J. B.*

62. Ὑπήκουόν τι τῶν Λυδίων] De tonis dictum antea, dixit autem ὑπήκουον, ἀντὶ τοῦ χορδὰς διεψηλάφων, ἀναβιβαζομένων τῶν Λυδίων ἁρμονιῶν, ἅτις ἁδρὴ τῶν ἄλλων καὶ πάνυ προσφορωτάτη. κρόκη metaphora ducta a lanificio, ut apud *Sapphon.* γλυκεῖα μήτηρ οὐ δύναμαι κρέκειν τὸν ἱστὸν. *J. B.*

Ibid. Λυδίων] Gravissimus hic, ni fallor, omnium modus; qui fit ergo, ut ad eum tam lascive hic saltetur? *M. du S.*

66. Ἡ αὐλιῶ] Ἡ αὐλεῖ dicitur, vel ἡ αὐλεῖ θύρα. Τὸ αὐλιῶ non placet. *F. G.*

Ἡ αὐλιῶ] Sic & supra *Dial.* XII. post med. *Solanus* addit: „ Desunt haec (praeter *Aldinam*, de qua „ su-

profluxit ſanguis & facies illius tota intumuit, & livida eſt. COCHL. Furit ne homo an ebrietas erat & vinolenta inſania? PARTH. Zelotypia quaedam, Cochlis, & amor immoderatus. Crocale autem duo, puto, talenta cum poſtulaſſet, ſi ſolus habere ipſam vellet, non dante Dinomacho, illum excluſit venientem, impacta, uti dicebatur, illi janua. Gorgum vero, Oenoënſem quendam ruſticum divitem, ſuum olim amatorem, & bonum virum, admiſit, quî cum biberet, me quoque ad canendum adhibita. Jam vero proceſſerat compotatio; ego Lydium quoddam ſonabam; ſaltandi cauſſa jam ſurgere parabat, plaudente Crocale, ruſticus; laeta erant omnia: cum tibi ſubito exauditur tumultus & clamor, & aulae porta effringitur. Et paullo poſt irruunt octo juvenes ſane robuſti, & inter illos iſte Megarenſis. Statim ergo everſa omnia, Gorgos ipſe, uti dixi, pulſatus, & humi jacens conculcatus eſt. Crocale, neſcio quomodo, fuga ſe ad vicinam Theſpiadem ſubduxerat. Me vero colaphis caeſam Dinomachus jubet in malam

πρόσωπον ὅλον ἐξῳδήκει αὐτῆ, καὶ πελιδνόν ἐστιν. ΚΟΧΛ. Ἐμάνη ὁ ἄνθρωπος, ἢ μέθη τίς ἦν καὶ παροινία τὸ πρᾶγμα; ΠΑΡΘ. Ζηλοτυπία τις, ὦ Κοχλί, καὶ ἔρως ἐκτοπος· ἡ Κροκάλη δὲ, οἶμαι, δύο τάλαντα αἰτήσασα, εἰ βούλοιτο μόνος ἔχειν αὐτήν· ἐπεὶ μὴ ἐδίδου ὁ Δεινόμαχος, ἐκεῖνον μὲν ἀπέκλεισεν ἥκοντα, προσαράξασά γε αὐτῷ τὰς θύρας, ὡς ἐλέγετο· τὸν Γόργον δὲ Οἰνοέα τινὰ γεωργὸν εὔπορον ἐκ πολλοῦ ἐρῶντα, καὶ χρηστὸν ἄνθρωπον προσιεμένη, ἔπινε μετ' αὐτοῦ, κἀμὲ παρέλαβεν αὐλήσουσαν παρ' αὐτοῖς. ἤδη δὲ προχωρούντος τοῦ πότου, ἐγὼ μὲν ὑπέκρεκόν τι τῶν Λυδίων, ὁ γεωργὸς δὲ ἤδη [d] ἀνίστατο ὀρχησόμενος· ἡ Κροκάλη δὲ ἐκρότει, καὶ πάντα ἦν ἡδέα· ἐν τοσούτῳ δὲ κτύπος ἤκουετο, καὶ βοὴ, καὶ ἡ αὐλὶς ἠράσσετο, καὶ μοι μικρὸν [e] ἐπεισέπαισαν ὅσον ὀκτὼ νεανίσκοι μάλα καρτεροί· καὶ ὁ Μεγαρεὺς ἐν αὐτοῖς· εὐθὺς οὖν ἀνετέτραπτο πάντα, καὶ ὁ [f] Γόργος, ὥσπερ ἔφην, ἐπαίετο, καὶ ἐπατεῖτο χαμαὶ κείμενος. ἡ Κροκάλη δὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἔφθη ὑπεκφυγοῦσα παρὰ τὴν γείτονα Θεσπιάδα. ἐμὲ δὲ ῥαπίσας ὁ Δεινόμαχος, Ἐκφθείρου, φη-

d Ἀνίσταλο] Ἀνίστατο marg. *Ar.* e Ἐπεισέπαισαν] Ex emend. *Kuſteri.* Ἐπεισέπεσον Edd. priores. f Γόργος] Γεωργὸς marg. *A1.*

„ ſupra) etiam in exemplari *Venetae ſecundae*; in eo „ enim *mors Peregrini* ab Inquiſitoribus aut ſuperſti„ tioſis hominibus reſciſſa eſt". In mea *Aldina* 1. nihil deeſſe, jam dixi ad *Dial.* XIV. *J. F. R.*

Ibid. Ἐπεισέπαισαν] (Ab ἐπισπαίω. Vid. pag. praeced. ubi ἐπισπαίσας. Confer etiam infra p. 638. (Ed. A.) *Kuſt.*) In omnibus noſtris libris ἐπισέπεσον legebatur, ſed Cl. *Kuſteri* emendatio placuit. *M. du S.*

Ἐπεισέπαισαν] Dedi hoc *Solano* atque *Kuſtero*, ut reciperem, quia ſic paullo ſupra bene legebatur, & nil facilius quam αι, η & ε inter dictantem & excipientem confunditur; & ſupra T. 2. *Tox.* c. 61. διεπαίσας in plerisque recte, ubi tamen quaedam etiam διεπέσας. vid. ib. No. 99. Poſſet quidem pro vulgato adferri ἐσέπιπτον tamen & pro *irruere* dici, ut apud *Diog. Laërt.* invenio, L. I. S. 46. σφαιρισταῖς ἐσέπεσεν εἰς τὴν ἀγορὰν. Et ap. *Herodian.* IV. 4. 12. ἐσέπεσον εἰς τὸ στρατόν. Sed haec aliquanto minus violentam irruptionem ſignificant, & non male ibi verſum: *ſe-ſtra attigit.* Conf. & infra *Sympoſ.* c. 12. ubi forſan ſimiliter ἐπισέπαισεν dabimus pro vulg. ἐπισέπεσεν, quum ἐσπαίω & ἐπισπαίω aptiſſimum, Lucianoque proprium, *Ariſtophani* aliisque hoc ſenſu uſitatum ſit; Vid. tamen παρισπωσῶ probatum ad *Ep. Satur.* c. 23. *J. F. R.*

68. Ὁ Μεγαρεὺς] Aetolum ſupra dixerat. Megaram Aetoliae nemo, puto, novit. Quid ſi fuit Μελαπεύς; certe in literis majuſculis quam facile confundantur ΜΕΓΑΡΕΥΣ & ΜΕΛΑΠΕΥΣ, dextro crure literae πῖ, ut ſolenne eſt correpto; cuivis apparet.. Porro *ol Μεγαρεῖς* ſunt ſine dubio notiores, quam *ol Μελαπεῖς*. Sed nec hi plane ignoti, *Polybii* opera & *Stephani:* quamquam hic in Acarnania non recte collocat, ut jam obſervatum *Berkelio.* *J. M. G.*

73. Ἐκφθείρου] *Faceſſe hinc, abi in malam rem.* Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 57. 62. 66. & 142. ubi & προσφθείρεται, *abit ad* — in mal. partem. Conf. Noſtrum ſupra *Aſin.* c. 56. *J. F. R.*

φησὶ, καλεαγόταν μοι τὰς αὐλὰς προσρίψας. ἐγὼ νῦν ἀποτρέχω φράσουσα ταῦτα τῷ δεσπότῃ· ἀπέρχεται δὲ καὶ ὁ γεωργὸς ὀφόμενός τινας φίλους τῶν ἀστικῶν, οἱ προδώσουσι τοῖς πρυτανεῦσι τὰ Μεγαρέα. ΚΟΧΛ. Ταῦτ' ἔστιν ἀπολαῦσαι τῶν στρατιωτικῶν τούτων ἐρώτων, πληγὰς καὶ δίκας· τὰ δὲ ἄλλα ἡγεμόνες εἶναι καὶ χιλίαρχοι λέγονται, ἤν τι δώναι δέῃ, Περίμενον, φασὶ, τὴν σύνταξιν, ἕως ἂν ἀπολαύω τὰς μισθοφορὰς, καὶ ποιήσω πάντα. ὀπτριβεῖν δ' ὧν ἀλαζόνες ὄντες· ἐγὼ δ' οὖν εὖ ποιῶ, μὴ προσιεμένη αὐτοὺς τὸ πρῶτον· ἁλιεύς τις ἐμοὶ γένοιτο, ἢ ναύτης, ἢ γεωργὸς ἰσότιμος, χορεμ abire, & cum dicto impingit mihi fractas tibias: & nunc aufugio, nunciatura haec meo hero. Abit vero etiam ruſticus, urbanos quosdam amicos viſurus, qui tradant Megarenſem magiſtratibus. COCHL. Iſti fructus amorum iſtorum militarium, plagae & lites. Caeterum duces ſe ac tribunos cum dicant, ſi quid dandum ſit, *Expecta*, ajunt, *collectionem tributi militaris, dum ſtipendium percipiam, & faciam omnia.* Male pereant igitur ſuperbi impoſtores. Recte ſane ego iſtos omnino non admitto. Piſcator mihi aliquis obtingat, aut nauta, aut ruſticus, aequus homo, parum

a Ἕως ἂν] Ὁπόταν Fl. b Ἀπολαύω τὰς μισθοφορὰς] Ἀπολέσω τὴν μισθοφορὰν Fl.

82. Τὴν σύνταξιν] Quid ſit σύνταξις eod. ore interpretantur Grammatici, ſc. eſt ἀσφαλὲς ἦν τοῖς στρατιώταις διάτειμον περίμενον τὴν σύνταξιν, Gallis, *Je veux payerai à la monſtre.* *J.B.*

Ibid. Σύνταξιν] *La Monſtre.* *F.G.*

90. Ψόφοι] *Alciphr.* 2. 3. p. 236. συμβιοῦν Πτολεμαίῳ ἐν Σατράπαις ἐν τοιούτοις ψόφοις, quod Cl. *Bergl.* convertit: *Satrapas & ejuſmodi inania nomina*, & hoc Luciani, alterumque ex *Athen.* exemplum adfert. Sed forſan hic ψόφους praeferret aliquis, ut referatur ad verba illa glorioſa, quae ſunt inanes ſonitus; at poteſt ſtare ψόφοι relatum ad ἔτος, ut ipſi thraſones dicantur ψόφοι eſſe, veluti & ap. *Alciphr.* de perſonis dicitur. *J.F.R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] *Athenagoras* Apologia pro Chriſtianis. *A. Gellius* cap. XI. L. XII. *Ammian. Marcellin.* L. XXIX. *Th.M.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] Peregrinus, cognomento Proteus, cujus inſignem λιμοδοξίαν tam facete exagitat Lucianus, Philoſophus Cynicus fuit (ſi tamen hujusmodi pulliata mendicabula tanto nomine debent cohoneſtari) imperante *M. Antonino* deſiit vivere. De quo viro diverſa prorſus fuere veterum judicia; nam *laudatur ab his, culpatur ab illis.* Hujus meminerunt *A. Gellius, Athenagoras, Tertullianus*, & *Ammianus Marcellinus.* At Lucianus noſter, vir, ſi quis alius, in deprehendendis hominum moribus ſagax, illum graphice depinxit, quippe quem penitiſſime noverat. Navem enim cum eo, ex Troade ſolvens, conſcenderat, ibique γυναῖκα Περεγρίνου maſculas nuptias ſubodoratus eſt; illum mortis formidine expalleſcentem vidit; illum oborta noctu tempeſtate multebriter exclamantem audiit. Qui Stoïcum faciunt, unde id conjecerint, non poſſum expiſcari. Quid enim? Quia tunc in aula multum dignationis habebant Stoïci (id quippe conſtat) non auſus fuerit Lucianus Stoïcum appellitare, qui eſſet tamen? Quaſi non alibi paſſim totam illam familiam acri aceto perfuderit. Itaque meræ nugæ; neque id vero dixeris, ubi a te libellus hic perlectus fuerit. Ceterum non hic tantum Peregrini meminit Lucianus, ſed & in libello πρὸς ἀπαίδευτον c. 14. ubi ſimpliciter Proteum Cynicum vocat. Meminit quoque illius in vita *Demonactis* c. 21. ubi haec leguntur. Περιγρίνῃ τῷ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ, &c. Ubi interpres, *Peregrino autem Protei filio ipſum objurgante*; ſed ibi, ut ſexcentis aliis locis lapſus eſt. Peregrinus enim & Proteus, idem. Itaque fuerat aliter vertendum. *T.F.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ] (Invenio apud *Reginonem* in Chron. ad ann. Ch. 125. inter Martyres *Peregrinum* quendam; ſub M. Antonino vero; cujus tempora optime huc quadrarent; ſi ampliori teſtimonio, & circumſtantia fata ejus conſignata fuiſſent) *Vindingius* ann. 1682. *Suid.* εἰς τὸν Περεγρῖνα βίον καθάπτεται τῷ χριστιανισμοῦ. Cave, autem, Lector, credas *T. Fabro*, hic aſſerenti non integrum ad nos perveniſſe hoc opuſculum; erraſſe enim eum oſtendam ad c. 11. ultima verba. Repertus eſt, qui ſuſpicaretur hoc nominis a Luciano ei inditum, ut Chriſtianam Religionem, *Peregrinam*, ſcilicet & a ſacris Graecorum alienam, deridendam proponeret. (vide *Pauli Vindingii* &c. p. 3.) abſurde. V. *A. Gell.* VIII. 3. & XII. 11. Natus erat in oppido Helleſponti Pario; ut ex noſtro liquet. Meminerunt honorifice tum *Gellius* l. c. tum *Maximus Tyrius* Diſſ. III. V. & *Tertull.* ad Martyr. c. 8. *Euſeb.* in Chron. Ol. CCXXXVI. *Tatian.* ſerm. ad Graec. Ad hunc Proteum reſpexiſſe Pollucem apud *Philoſtratum* p. 593. Vix dubito, Peregrinum quendam inter Martyres ſub M. Antonino Vero recenſeri in Reginonis Chronico teſtatur *Vindingius* p. 4. vid. apud *Xiph.* in Adr. 206. C. Euphratem Philoſophum veneno ultro hauſto vitam finientem. *M. du S.*

ΠΕ-

rum adulandi gnarus, & multum adferens. At iſti qui ſuas criſtas quatiunt, & enarrant pugnas, *inanis ſunt*, Parthenis mea, ſtrepitus.

λαχεύειν εἰδὼς μακρὰ, ϗ κομίζων πολλά· οἱ δὲ τὰς λόφους ἐπισείοντες ὗτοι, ϗ μάχας διηγούμενοι, ϲ ψόφοι, ὦ Παρθενί.

DE MORTE PEREGRINI.

LUCIANUS CRONIO SALUTEM.

INfelix ille Peregrinus, aut, ut ipſe nominare ſe gaudebat, Proteus, ipſum

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩι ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

ΟΚακοδαίμων Περεγρῖνος, ἢ (ὡς αὐτὸς ἔχαιρεν ὀνομάζων ἑαυτὸν) Πρωτεύς,

ϲ Ψόφοι] Nihil mut. Edd.

ΠΕΡΕΓΡ.] Peregrini meminit in *Demonactis vita*, & in ſequenti ſermone. In hoc Dialogo Chriſtianum nomen taxatur, quemadmodum etiam in *Philopatris*. Sed ille ſermo alterius quam Luciani eſſe videtur. *Peregrinum* Gellius ſe Athenis vidiſſe ait, qui poſtea cognominatus eſt *Proteus*. L. XII. c. 11. virum *gravem & conſtantem* vocat. Immo meminit & *Ammianus Marcellinus* L. XXIX. de qua ejus morte ait, eum Olympiis quinquennali ſpectaculo, pyra, quam ſibi ſubſtruxerat, incenſa, interiiſſe. Vocat ter *Protea*. *G.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡ.] *Stephano Le Moyne* in Proleg. ad Var. Sacra fol. 10. videtur Lucianus *illudere voluiſſe* hoc libello *martyrio Polycarpi*, hoc ipſo forte anno cremati; atque *eo tantum fine & conſilio traducendum ſuſcepiſſe* Peregrinum, *ut Chriſtianos eodem argumento traduceret, qui ad martyrium ſponte ruere videbantur, & qui de martyrum ſuorum*, Polycarpi praeſertim, *fortitudine gloriabantur & triumphabant*. Hunc Peregrinum non minus quam Simonem Magum, Apollonium Tyanenſem, Satanae artibus ſuſcitatum, qui invidiam Chriſtianis faceret &c. Neſcio quantum tribui debeat conjecturae viri ingenioſiſſimi. Certe hoc video, non per cuniculos aggredi nos ſolere Lucianum. Dicamus deinde aliquid de *vulture Peregrini* cum *Polycarpi columba* comparato. *J. M. G.*

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩ &c.] Hinc cuivis apparet Epiſtolam eſſe πραγματείαν hanc. In Mſ. tamen λόγος dicitur, id eſt hiſtoria ſive narratio, quemadmodum *Herodotus* libros ſuos λόγους vocat. lib. V. ὡς διήλαυται μοι ὁ πρώτος λόγος. Ita & lib. VI. *Hecataeum* citans. Ita & alii paſſim. Ceterum in plerisque Mſſ. hanc ſive hiſtoriam ſive narrationem fruſtra quaeſieris. Qua cauſa id factum, ſi lubet ſcire, audi, quaeſo, quod in uno ex Mſſ. reg. adſcriptum eſt: Ἐνταῦθα παρεῖδη ἐκεῖνο ὅπερ ἐπὶ Περεγρίνου τελεύτης λόγῳ, ἀλλὰ τὸ ὁ τοῦτο ἀποκάπτειν εἰς τ Χριϛιανισμόν. Conſulto ſcilicet omiſſum fuiſſe huncce tractatum, quod in eo Lucianus derideat Chriſtianiſmum. Sed Muſis Gratis & bonarum literarum Genio lubet gratulari, quod non omnes majores noſtri fatui & muliebriter pii fuerint, neque tam inconſultam pietatem coluerint. Oſtendam tamen infra (ad c. 11.) non plane ad nos integrum perveniſſe hunc libellum. *T. F.*

ΚΡΟΝΙΩ] Graecus hic, Epicureus, Luciano familiaris, de quo alibi non legitur. *M. du S.*

ΚΡΟΝΙΩ] Si hic idem ſit Cronius Philoſophus, quem Numenii ἑταῖρον, & allegoriarum Homeri interpretem, laudat *Porphyrius* de antro Nymph. p. 119. *Barneſ.* poterit ex hac ipſa inſcriptione aetas utriusque paullo accuratius definiri. *J. M. G.*

1. Περεγρῖνος] De hoc impoſtore multi Chriſtiani & profani ſcripſerunt. *J. B.*

Περεγρῖνος] In marg. *A1.* adſcriptum: meminit Peregrini hujus *Tertullian.* in libello ad martyres. *J. F. R.*

2. Πρωτεὺς] Apollonius etiam Tyaneus, *Proteus* haberi voluerat. Vid. *Philoſtrat.* I. p. 6. De hoc *A. Gellius* XII. 11. Proteus audit apud *Philoſtrat.* p. 563. τὰ πρὸς τ κύνα Πρωτέα λιχθέντα. Deinde addit & ejus mortem. Inter *Philoſtrati* primi opera apud *Suidam* legitur Πρωτέα. Κύνα ἢ σοφιϛήν; legi vero, ut unicus ſit liber, Πρωτέα κύνα, ἢ σοφιϛήν. uti mox a *Meurſio* in Νίφωνα διαϛὰν feliciter factum eſt, prave antea disjunctis. unde novum orietur de aetate illius ſcriptoris argumentum, quo ſententia Cl. *Olearii* juvabitur, eliminantis illud γιγονὼς ἐπὶ Νέρωνος. Vid. Praef. ad *Philoſtr.* p. 11. *M. du S.*

τεὺς, αὐτὸ δὴ ἐκεῖνο τὸ τῦ Ὁμηρικῦ Πρωτέως ἔπαθεν· ἅπαντα γὰρ δόξης ἕνεκα γενόμενος, καὶ μυρίας τροπὰς τραπόμενος, τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ πῦρ ἐγένετο· τοσούτῳ ἄρα τῷ ἔρωτι τῆς δόξης εἶχετο. καὶ νῦν ἐκεῖνος ἀπηνθράκωταί σοι ὁ βέλτιστος καὶ τῆς Ἐμπεδοκλέα, πλὴν ὅσον ὁ μὲν καλὸν ἁλαθεῖν ἐπειράθη ἐμβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τοὺς κρατῆρας· ὁ δὲ γεννάδας ὅστος τῆς πολυανθρωποτάτης τῶν Ἑλληνικῶν πανηγύρεων τηρήσας, πυρὰν ὅτι μεγίστην νήσας ἐνεπήδησεν, ὅπως τοσούτων μαρτύρων, καὶ λόγους τινὰς ὑπὲρ τούτου εἰπὼν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὀλίγῳ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τοῦ τολμήματος.

illud Homerici Protei factum subiit; gloriae enim causſa cum fuiſſet omnia, & in ſmille ſe formas vertiſſet, denique etiam in ignem abiit: tanto nempe gloriae amore tenebatur. Jamque in carbones tibi vir optimus verſus eſt Empedoclis exemplo, niſi quod ille effugere hominum oculos voluit, cum in crateras ipſe ſe injiceret; at hic generoſus homo, obſervata celebritatum Graecarum frequentiſſima, rogo exſtructo maximo, tot teſtibus inſiliit, cum rationem conſilii ſui non multis ante ipſum factum diebus apud Graecos reddidiſſet.

Πολλά τοίνυν δοκῶ μοι ὁρᾶν σε γελῶντα ὅτι τῇ κορύζῃ τοῦ γέροντος· μᾶλλον δὲ καὶ ἀκούω βοῶντος, οἷά σε εἰκὸς βοᾶν, ὦ τῆς ἀβελτηρίας, ὦ τῆς δοξοκοπίας, ὦ τῶν ἄλλων

2. Quare te videre mihi videor multum ridentem obeſas viri ſenis nares: vel potius audire clamantem, vah ineptias! vah aerumnoſam gloriae cupiditatem! vah reliqua, quae

13. Νήσας] Σωρεύσας. G.

3. Ὁμηρικοῦ Πρωτέως] Eos verſus reſpicit qui leguntur Od. Δ.

Πάντα δὲ γινόμενον θαυμάσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἔρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ καὶ θηρσὶ δεινόν.

Fabulam explicat *Diodorus* ſane ἀφυῶς, ut & Lucianus in libello *de ſaltatione* (c. 19.) neque ſane infeliciter *Euſtathius*, qui illum cenſet θαυματοποιὸν fuiſſe, quales olim accepimus Calliſthenem Phliaſium, Scymnum Tarentinum, Xenophontem quemdam, Philiſpidem, atque alios, quorum meminit *Athenaeus* lib. I. T.F.

4. Ἅπαντα — γινόμενον] Diceres traduci verba Apoſtoli I. *Cor.* IX. 22. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα. Sed locutio eadem, res alia. J.F.R.

6. Καὶ πῦρ ἐγένετο] V. Ἐν Δ. IV. Tempus vide infra ad cap. 35. Et *Hom.* Od. Δ. 418. M. du S.

9. Ἐμπεδοκλέα] Quod ait hoc loco Lucianus, Empedoclem ſe in Ætnæ flammas dediſſe præcipitem, ab aliis item & Græci & Latini nominis ſcriptoribus aſſeritur; verum more ſuo faciunt, dum aliquid circa ſummos viros τραγῳδοῦσι; illum & ſua ſapientia & Lucretii præſtantiſſimi Philoſophi & Poëtæ teſtimonium facile tutantur, cum præſertim ſcripſerit olim Timæus eum in Peloponneſo diem ſuum obiiſſe, & Neanthes Cyzicenus auctor fuerit, eum e curru prolapſum crus ſibi perfregiſſe, contractoque ex eo caſu morbo, periiſſe. Quorſum igitur & crateres Ætnæ, & crepidarum altera? γυργάθου λόγον. De Pythagora quot præſtigias ubique legas? de Ariſtotele autem & Euripo Bœotiæ, quid? Ea certe refellere nemo quiſquam poſſit, niſi & otio ſuo abutatur, & τὸ οὐ παιδιᾶς ὀψιμαθὲς prodat. T.F.

Ibid. Παρ' ὅσον] *Niſi quod*, verte: *praeterquam quod.* F.G.

11. Κρατῆρας] Ita vocabant Ætnæ montis ἀναχοάς. T.F.

15. Οὐ πρὸ πολλῶν] Quam Peregrini orationem reſpiciat, c. 32. videbis. M. du S.

18. Κορύζῃ] Malim verti *dementiam* & *ſtoliditatem*, quam *arrogantiam*. Ita οὐ τυφικῶς (D. XX. c. 3.) dixit: κενοδοξίᾳ καὶ τύφῳ καὶ πολλῇ κόρυζᾳ. Et in *Pſeudomanti* (c. 20.) ἰδιώτης καὶ κορύζης μεστὸς τὴν ῥῖνα. T.F.

Κορύζῃ] Quid proprie ſignificet, diſce ex v. Δ. VI. Translatum quid valeat optime te docebit Scholium novum. vide Dial. XX. c. 3. & Ἁλιέ. c. 20. locis a *T. Fabro* allatis; quibus adde Συγγρ. c. 31. ubi πόλιν κορύζης συγγραφικῆς γέμουσαν pronuntia urbem ab inſulſo hiſtorico conditam, & Ἁπαιδ. c. 21. ἔπαυσεν αὐτὸν ἡ κορύζης. M. du S.

23. Παρὰ τὸ πῦρ] Vid. infra c. 37. Sed ubi oratio illa Luciani praecedens? ea nempe quam ſe non nominato habitam a quodam refert capite 7. & ſequentibus. M. du S.

31. Τῷ πράγματος ἀγωνίᾳ] Corrig. δράματος. Metaphora enim perpetua a theatris, & artificibus ſcenicis, ducta utitur; quippe ſubjungit, τὸ μὲ ποιητὴν οἴεσθαι, & mox, ἐτραγῴδει ὑπὲρ Σοφοκλέα, & inferius paulo, καὶ δὸ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν, ἡ μισαμβρία, & ſub finem libelli (c. 37.) αὖθις ὁρᾷ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὴν καταγροφὴν τοῦ δράματος. Itaque adeo

quae dicere de talibus ſolemus. Ac tu quidem e longinquo iſta & multo ſecurius: at ego apud ipſum ignem, & prius adhuc in magna audientium multitudine iſta dixi, graviter ferentibus quibusdam, quotquot amentiam ſenis admirarentur. Erant autem, qui & ipſi illum riderent. Sed parum abfuit, quin diſcerptus tibi fuiſſem a Cynicis, ut a canibus Actaeon, aut ipſius Pentheus conſobrinus a Maenadibus.

3. Totus autem actionis apparatus hic fuit. Ipſum auctorem fabulae noſti, qualis fuerit, quasque tota vita dederit Tragoedias, ſupra Sophoclem & Aeſchylum. Ego vero cum primum veni in Elidem, ſtatim audiebam per Gymnaſium illorum Cynicum quendam, magna atque aſpera voce, conſueta illa, & iſtam de trivio vir-

ἃ λέγειν εἰώθαμεν περὶ αὐτῶν. σὺ μὲν ὢν πόρρω ταῦτα, καὶ μακρῷ ἀσφαλέστερον. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ πῦρ αὐτὸ, καὶ ἔτι πρότερον ἐν πολλῷ πλήθει τῶν ἀκροατῶν εἶπον ταῦτά· ἐνίων μὲν ἀχθομένων, ὅσοι ἐθαύμαζον τὴν ἀπόνοιαν τοῦ γέροντος. ἦσαν δέ τινες, οἱ καὶ αὐτοὶ ἐγέλων ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ὀλίγου δεῖν, μὴ καὶ ὑπὸ τῶν Κυνικῶν ἐγώ σοι διεσπάσθην, ὥσπερ ὁ Ἀκταίων ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἢ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ὁ Πενθεὺς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Ἡ δὲ πᾶσα τοῦ [a] δράματος παρασκευὴ, τοιάδε ἦν· τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα οἷός γε ἦν, καὶ ἡλίκα ἐτραγῴδει πᾶς' ὅλον τὸν βίον, ὑπὲρ τὸν Σοφοκλέα, καὶ τὸν Αἰσχύλον. ἐγὼ δ' ἐπεὶ τάχιστα εἰς τὴν Ἦλιν ἀφικόμην, παρὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν ἐπήκουον ἅμα Κυνικοῦ τινος, μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ τῇ φωνῇ τὰ συνήθη ταῦτα, καὶ [b] ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν βοω-

a Δράματος] Πράγματος Edd. haec priores. b Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Τὴν οὐκ τρ. ἀρ. *T. Fabr.* Nihil juvant libri.

32. Τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα] Οὐχ ὅτι ποιητὴς ἦν Περιγρίνου, παρὰ τοῦτο ποιητὴν τὸν αὐτὸν καλεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ τραγικόν τι πρᾶγμα διήργασαι μεγάλης συμφορᾶς αἴτιον ἑαυτῷ, καὶ οἷα οἱ τραγῳδοποιοὶ γράφουσι. παρὰ τοῦτο δὲ παρασκευὴν ἐμπεμόησας σκηνικοῦ πράγματος, καὶ αὐτὸν ποιητὴν εἶπεν, ὡς τοιαύτης τραγῳδίας εἰσαγωγέα. *V.*

adeo non eſt quod quis de emendatione noſtra poſſit dubitare. *T.F.*

Ibid. Δράματος] Hanc *T. Fabri* emendationem in textum, invitis libris noſtris omnibus recepimus, in quibus eſt πράγματος vid. c. 37. *M. du S.*

35. Διὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν] Διὰ τῶν γυμνασιῶν αὐτοῦ. Αὐτῶν pro ἐκεῖ. Sic inferius p. 741. Ἀκούειν ἐφόρου τοὺς ἀθλητάς. *Th. M.*

Διὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν] *Illorum gymnaſio illectus*, ait interpolator veteris interpretis, doctus, Jupiter, τὸ τῶν ἀρκαδίων. Sed fallitur *manifeſto error*. Non vidit, Lucianum, dum Olympiam venit, *per Eleorum gymnaſium tranſiſſe*. Pauſanias in Eliacis (p. 201. 44.) inter ea quae ἄξια μνήμης putat, hujus gymnaſii, quod ipſe vetus gymnaſium vocari ait, mentionem facit, additque, καὶ ὅσα ἐς τοὺς ἀθλητὰς πρὶν ἢ ἐς Ὀλυμπίαν ἀφικνεῖσθαι, ἐν τούτῳ σφίσι τῷ γυμνασίῳ δρᾶν καθέστηκε. *T.F.*

Διὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν] Suſpecta videntur. Scribendum erat alioquin παρὰ τὸ γυμνάσιον αὐτῶν, ſeu potius παρὰ τὰ γυμνάσια αὐτῶν. *F.G.*

Διὰ τοῦ γυμν. &c.] Pag. ad quam *Marcil.* remittit, aut male eſt expreſſa, aut ex Edit. deſumta, quam nos non poſſidemus; ſed invenitur haec Diſſert. c. 31. *J. F. B.*

38. Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Emenda, τὴν οὐκ τριόδου ἀρετὴν, longe enim aliud eſt, ἐπιδοᾶζ τὴν ἀρετὴν οὐκ τριόδου, & τὴν οὐκ τριόδου ἀρετὴν ἐπιδοᾶζ. Prius illud nihil ad hunc locum facit. Vocat autem Lucianus τὴν οὐκ τριόδου ἀρετὴν, quia nil niſi de virtute loquebantur iſtaec ἐκτρόμαλα σοφίας. Inde eſt quod in *Timone* (c. 9. f.) Jupiter perquam facetiſſime dicit, ὥστε ἢ ἐπισυσάμενον χρὴ τὸν ὦτα παθεῖν, ἢ ἐπιτρέψαι πρὸς αὐτὸν (φιλοσόφων) ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ, καὶ ἀσώματα, καὶ λήρους μεγάλῃ φωνῇ ξυνειρόντων. Quo loco vocula haec ΤΙΝΑ innuit tritum quid & tralatitium. Ita & in *Gallo* (c. 11.) Micyllus de Philoſopho neſcio quo loquens ait: καὶ ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ πρὸς μὲ διεξιὼν ἐδιδάσκων, &c. Niſi quod non lubet οὐ ἐ δοντι σοφίζεσθαι, locum illuſtriſſimum *Plauti*, qui a nemine hactenus intellectus eſt, poſſem emendare:

— *conferunt ſermones inter ſeſe drapeta,*
Obſtans, obſiſtunt, incedunt cum ſuis ſententiis;

Verum id alibi a me praeſtitum eſt. Quippe legendum demonſtravi,

— *conferunt ſermones inter ſeſe de arcu.*

T.F.
Ibid.

βοωμένῳ, καὶ ἅπασιν ἀπαξαπλῶς λοιδορουμένῳ, εἶτα κατέληξεν αὐτῷ ἡ βοὴ ἐς τὸν Πρωτέα· καὶ ὡς ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαί σοι αὐτὰ ἐκεῖνα ἀπομνημονεῦσαι, ὡς ἐλέγετο. σὺ δὲ γνωριεῖς δηλαδή, πολλάκις αὐτοῖς παρεστὰς βοῶσι.

tutem inclamantem, maledicentemque simpliciter omnibus. Tum exibat illi clamor in Proteum: & quantum potero, ſtudebo ipſa tibi illa, uti prolata ſunt, referre. Tu vero agnoſces nimirum, qui ſaepe clamantibus adſtiteris.

Πρωτέα γάρ τις, ἔφη, κενόδοξον τολμᾷ λέγειν, ὦ γῆ, καὶ ἥλιε, καὶ ποτάμοι, καὶ θάλαττα, καὶ πατρῷε Ἡράκλεις; Πρωτέα, τὸν ἐν Συρίᾳ δεθέντα, τὸν τῇ πατρίδι ἀνέντα πενταχιχίλια τάλαντα, τὸν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων πόλεως ἐκβληθέντα, τὸν τῷ Ἡλίῳ ὀπτησόμενον, τὸν ἀνταγωνίσασθαι καὶ αὐτῷ τῷ Ὀλυμπίῳ δυνάμενον. ἀλλ' ὅτι μὲν πυρὸς ἐξάγειν τῷ βίῳ διέγνωκεν ἑαυτόν, εἰς κενοδοξίαν τινὲς τοῦτο ἀναφέρουσιν. ὁ γοῦν Ἡρα-

4. *Proteum ergo*, inquit, *vanae cupidum gloriae dicere quisquam audet? o terra, & ſol, & flumina, & mare, & familiaris Hercules! Proteum illum vinctum in Syria, illum condonantem patriae ſuae quinquies mille talenta? illum Romanorum urbe ejectum, ſale illum inſigniorem, illum qui cum ipſo certare poſſit Olympio. Sed quod per ignem educere ſe de vita decrevit; ad vanam gloriam nonnulli hoc referunt. Nonne enim ſic Hercu-*

Ibid. Ἀρετὴν] Adde locis a *T. Fabro* allatis, Διε. c. 11. ἀκούω γε αὐτῶν ἀεὶ κεπραγότων, καὶ ἀρετήν τινα, καὶ ἰδίας, καὶ φύσιν, καὶ ἀσώματα διεξιόντων, ἄγνωτα ἐμοὶ ἔτι ὀνόματα. Pan autem loquitur. *M. du S.*

43. Σὺ δὲ γνωριεῖς] Interpres, *Tu vero hac plane ita ſe habere cognoſces.* Atqui non ita eſt, ſed uti dicam. Metuit Lucianus ne ſibi a quoquam oratio Cynici adſcribatur; id quo ne fiat, ait, ὡς ἐλέγετο, additque, *Quam orationem facile agnoſces, qui hujusmodi canes ſaepe latrantes audieris.* Quae ſententia longe alia eſt. *T. F.*

46. Ὦ γῆ καὶ ἥλιε] Ridet Lucianus, τὴν ὀγκηρὰν φλυναφίαν τῷ ἐπιφωνήματι. *T. F.*

47. Πατρῷε Ἡράκλεις] Videlicet Herculem quaſi πατριάρχην, ſeu familiae ſuae principem haberi volebant Cynici, ſeque veluti Ἡρακλίσκους τινὰς jactitabant. *T. F.*

48. Δεθέντα] Ob Chriſtianiſmum. vid. c. 11. & 12. *M. du S.*

Ibid. Τῇ πατρίδι] Vide c. 15. & veram ſummam c. 14. Haec autem Cynici ſumma efficit fere integrum quem vocant *millionem* librarum Anglicanarum, id eſt, decies centena millia. *M. du S.*

49. Πενταχιχίλια τάλαντα] Ἐπιτραγῳδῶν Theagenes. Peregrini enim facultates, ut οἶμαι τοῦτο conſtabit, XV. talenta non exſuperabant. *T. F.*

Πενταχιχίλια] Ὑπερβολικῶς. Inferius Lucianus c. 14. πενταχιδύσια τάλαντα dixit. *F. G.*

Ibid. Ἀπὸ — ἐκβλ.] Vide cap. 18. *M. du S.*

51. Τῷ Ὀλυμπίῳ] Subaudi Διΐ. *F. G.*

54. Οὐ γοῦν Ἡρακλῆς ὕστως;] Igne mori multi glorioſum putarunt, inter quos etiam fuit Calanus, qui ſe ultro incendio obtulit, cum jam mori decreviſſet. *Nicolaus Damaſcenus* & Philoſophus & Hiſtoricus ſcribit a ſe viſum Zarmanochegam Indum, qui ſatis fortunatus Athenis ſe cremavit, quod abunde vixiſſet, in cujus tumulo ita inſcriptum fuit. Ζαρμανοχηγὰς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ πάτρια Ἰνδῶν, αὐτὸν ἀπαθανατίσας κεῖται. *G. C.*

55. Διόνυσον] Unde Antipater Sidonius de Hercule & Baccho,

— οἱ δ' ἀπὸ γαίης
Ἥλθον εἰς ἀθανάτους σὺν πυρὸς ἀμφότεροι.

T. F.

Διόνυσον] De Aeſculapio vid. Θ. Δ. XIII. De Baccho quid adferat *T. Faber* legiſti. Ego alibi de eo me legere nihil memini, praeter combuſtam fulmine matrem ſervatumque a Jove infantem; nec ad aliud alludi exiſtimo. *M. du S.*

58. Θεαγένης] Philoſophus Cynicus. *T. F.*

Ibid. Τοῦτο γοῦν — ἐκαλεῖτο] Sic & *Long. Paſt.* 2. p. 74. Ed. *Jung.* & IV. 112. Ed. *Moll.* Item *Alciphr.* III. p. 406. *J. F. R.*

64. Πῶς] Haud facile crediderim Lucianum tam curioſum & jam Philoſophorum acrem ſpectatorem, ignoraſſe quae Olympiade proxime antecedente a Peregrino deſignata eſſent & promiſſa, etiamſi ludis ipſe non interfuiſſet, quod tamen haud temere ſtatuendum eſt ob rationes deinde adducendas. Quid ergo? Nempe, ut ſcenae ſerviat haec nunc quaerit, ut res tota melius & plenius ob oculos Lectorum mox ponatur. Quod & adhibito mox larvato oratore, ſub quo ipſe latere voluit, abunde praeſtitum leges. *M. du S.*

66. Ἐπήκουον δὲ τὰ λοιπὰ] Verba haec plane amittunt elegantiam, ſi reddantur cum interprete *verum audiebam reliqua cum verba funderet, ac mirificis laudibus Proteum extolleret.* Narrat hic Lucianus, ſe audiviſſe quendam Theagenem φωνῇ μεγάλῃ ἐν τριόδοις in trivio virtutes latrantem, & deinde de Proteo ſeu Peregrino dixiſſe, ſane qui clamat voce magna & aſpera, gravate verba, & non niſi magno cum labore niſuque pronuntiat; *fundere verba* ii dicuntur qui prompta, facili, atque plena oratione utuntur; ſic *fluentia ver-*

cules? Non enim Aesculapius ac Bacchus ful-
mine? Non enim ultima aetate in crateras
Empedocles?

5. Cum vero dixisset ista Theagenes, hoc enim clamoso illi nomen erat, interrogo adstantium aliquem, *Quid vellet sibi illud de igne, aut quid ad Proteum Hercules atque Empedocles?* Ille, *Non ita multo post*, inquit, *cremabit se ipse Proteus Olympiis. Quomodo*, inquam, *aut, qua de caussa?* Tum ille respondere parabat; clamabat autem Cynicus, ut alium exaudire non posses. Audivi igitur profundentem reliqua, & admirabiles quosdam dicendi excessus de Proteo proferentem. Nam Sinopensem il-

κλῆς ὕτως; ὁ γὰρ Ἀσκληπιὸς καὶ Διόνυσος κεραυνῷ; ὁ γὰρ τὰ τελευταῖα Ἐμπεδοκλῆς εἰς τὰς κρατῆρας;

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Θεαγένης (τοῦτο γὰρ ὁ κεκραγὼς ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο) ἠρόμην τινὰ τῶν παρεστώτων, τί βούλεται τὸ περὶ τοῦ πυρὸς, ἢ τί Ἡρακλῆς καὶ Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτέα; ὁ δὲ, Οὐκ εἰς μακρὰν, ἔφη, καύσει ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς Ὀλυμπιάσι. Πῶς, ἔφην, ἢ τίνος ἕνεκα; εἶτα ὁ μὲν ἐπειρᾶτο λέγειν· ἐβόα δὲ ὁ Κυνικὸς, ὥστε ἀμήχανον ἦν ἄλλου ἀκούειν. ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ, καὶ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος καὶ τοῦ Πρωτέως· τὸν μὲν γὰρ Σινωπέα, ἢ τὸν διδάσκαλον

verba apud Auctorem carminis ad Pison. Et *fluens cantus* apud *Valer. Flacc.* lib. 3. Argonaut. v. 158. ῥοῦσα λόγων apud *Ælian.* lib. 8. c. 12. ποικ. occurrunt. vix habent Latini, quo elegantiam illam, quæ in verbis Luciani est, exprimant; nisi circumlocutione utantur, ut, exaudiebam *cum magno conatu reliqua dicentem.* Quo respiciunt etiam illa quæ sequuntur: ταῦτα ξὺν πολλῷ ἰδρῶτι διεξελθὼν ἐδάκρυε γελοίως. Et p. 43. ἐγὼ δ' ἀφεὶς αὐτὸν ἀμφιρηγνύμενον. *ego relinquens illum, qui se vociferatione rumpebat.* Adde quod ἐξαντλεῖν semper de re molesta & gravi dicatur. *Euripid.* Med. v. 79.

Ἀπωλόμεθ' ἄρ' εἰ κακὸν προσοισόμεν
Νέον παλαιῷ, πρὶν τὸ δ' ἐξηντλημένον.

Priusquam illud malum exhaustum sit. Et *Alcest.* v. 354.

— ἀλλ' ὅμως βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν.

Quomodo *exhaurire dolorem* & alia apud Latinos passim leguntur. *Gisb. Cuperus* Observ. l. 3. c. 2. *Almel.* Επήκουον δὲ τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ καὶ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος κατὰ Πρωτέως.] Clarissimus quidam & Amplissimus Vir, ut patet ex ejus nota *Amst.* editioni pag. 562. allita, videtur in Luciano legisse ἐξαντλοῦντος, cujus caussam nullam video. Et tamen tota Viri Cl. animadversio in ἐξαντλεῖν est posita. At ἐξαντλεῖν & ἐπαντλεῖν sunt diversissima; illud est *exhaurio*, hoc *infundo*. Id quod patet ex tritissimo proverbio, εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. quo & utitur Noster; apud quem etiam in *Timone* c. 18. ait Plutus, ὥστε εἰς τὸν Δαναΐδων πίθον ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ, καὶ μάτην ἐπαντλήσειν, τοῦ κύτους μὴ σῴζοντος. *Quare in Danaidum dolium aquam ingesturus mihi videor, & incassum infusurus, fundo non continente.* Male quoque culpatur hic Interpres, qui ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ vertit, *quum verba funderet.* Interpretem satis defendit *Budaeus*, ex *Synesio* proferens ἐπαντλεῖν τὸν λόγον, idque cum Cicerone *fundere*; cum Plauto *funditare verba* interpretans. Caeterum nimis crebro haec loquendi forma, ἐπαντλεῖν λόγους, *verba fundere, copiose de re quapiam dicere*, ab ipso Luciano nostro est usurpata, quam ut ea ignorari, multo minus damnari debuerit. In *Jove Tragoedo* c. 50. Τιμοκλῆς τὰ κοινὰ ταῦτα καὶ καθ' ἡμέραν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἐυπερίπτατα πάντα ἐπαντλεῖ. *Timocles vulgaria haec & quotidiana, alia super alia, omnia refutatu neutiquam difficilia, ingerit.* Sic Charon sermoni suo multos immiscens versus Homeri, dicitur πολλὸν τοῦ Ὁμήρου ἐπαντλεῖν, in *Contemplantibus* c. 23. Pro ἐπαντλεῖν eodem usu posuerunt Graeci & καταντλεῖν. in *Demosthenis Encomio* c. 16. ἢ ποῦ γε λήσει σοῦ καλάχειν μου τὸν ὦτον, ὥσπερ βαλανεὺς καταντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον; *Num in animum inducis implere mihi aures, instar balneatoris, reliquum sermonem exhaustum in me fundens?* In *Lexiphane* c. 17. τοσοῦτον βόρβορον συμφορήσας, καταντλήσας μου μηδὲν σε δεινὸν εἰργασμένου. (male in Salmuriensi hic εἰργασμένον excusum.) *Tantum coeni undiquaque corrasum in me, qui nullam tibi intuli injuriam, effudisti* Paullo ante pro eo dixerat καταστιβάσας· ait enim illic, Καὶ ἢν μὴ τάχιστα ἐξεμέσω ταῦτα πάντα, ὁπόσα διεξελήλυθας, οὐ δοκῶ, περιεσομοῦμαι, ὑφ' ὧν κατεστίβασάς μου ὀνομάτων. *Ac nisi quamprimum omnia illa, quae recitasti, evomuero, certo scias, videor mihi mox insania fore correptus, circumstrepentibus me illis nominibus, quae in me modo effudisti.* Sic in *Eunucho* c. 2. ὅλας ἀμάξας βλασφημιῶν κατισκίδασαν ἀλλήλων. *Integra convitiorum plaustra invicem in se effuderunt.* Caeterum τὸ ἐπαντλεῖν verbum restituendum est Scholiastae anonymo *Homeri*: apud quem quum ad Il. A. vs. 176. ἀφύξειν exponitur per ἀπαντλήσειν, lege ἐπαντλήσειν. idque congruens est cum verbo sequenti προσωμεύσειν, *accumulaturum esse*, quod ab Scholiasta expositionis causa additur. *F. F.*

67. Ἐπαντλοῦντος] Ἐπαντλεῖν contrarium est τῷ ἐξαντλεῖν. Alibi εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. *F. G.*

69. Σινωπέα] Diogenem. *M. du S.*

71. Σω-

λον αὐτῷ Ἀντισθένη, οὐδὲ προσβάλλειν ἠξίω αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Σωκράτη αὐτόν· ἐκάλει δὲ τὸν Δία ἐπὶ τὴν ἄμιλλαν. εἶτα μόλις ἔδοξεν αὐτῷ ἴσως πως φυλάξαι αὐτὸς, καὶ ὅτω κατέπαυσε τὸν λόγον.

Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ βίος ἄριστα δημιουργήματα ἐθεάσατο, τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, καὶ Πρωτέα· πλάσται δὲ καὶ τεχνῖται, τῷ μὲν Φειδίας, τῷ δὲ ἡ φύσις· ἀλλὰ νῦν ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς τὸ ἄγαλμα τοῦτο οἰχήσεται, ὀχούμενον ἐπὶ τοῦ πυρὸς, ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπόν. ταῦτα ξὺν πολλῷ ἰδρῶτι διεξελθὼν, ἐδάκρυε μάλα γελοίως, καὶ τὰς τρίχας ἐτίλλετο, ὑποφειδόμενος μὴ πάνυ ἕλκειν, καὶ τέλος ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μεταξὺ τῶν Κυνικῶν τινες, πραμυθούμενοι.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος εὐθὺς ἀναβαίνει, οὐ φερομένας ἀφαλυθῆναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις τοῖς προτέροις ἱερείοις ἐπέχει τὸν σπονδῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ πολὺ ἐγέλα, καὶ δῆλος ἦν νεύσων αὐτὸ ὁρῶν· εἶτα ἤρξατο οὐδέ πως· ἐπεὶ ὁ κατά-

lum, aut illius magistrum Antisthenem ne comparare quidem illi dignabatur, sed nec ipsum Socratem: Jovem potius ad certamen illud provocabat. Deinde tamen visum illi est aequo aliquatenus fastigio utrumque servare, atque ita orationem finiit: 6. *Haec nempe duo*, inquit, *opera praestantissima spectavit orbis, Olympium Jovem & Proteum. Fictores & artifices alterius Phidias, alterius vero natura. At nunc de hominibus ad Deos hoc simulacrum abibit, invectum igni, nobis relictis orphanis.* Ista multo cum sudore ubi pronunciasset, ploravit ridicule, & crines sibi vellit, *aliquantum* tamen parcens, ne nimis traheret. Tandem gannientem adhuc Cynicum quidam velut consolantes abducunt.

7. Post hunc vero alius statim escendit, dilabi multitudinem non passus, sed ardentibus adhuc prioribus extis infundens libamina. Ac primo quidem multum risit, quod ex imis illum praecordiis facere, appareret. Tum ita fere exorsus est: *Quando-*

71. Σωκράτη] Nihil variare Edd. addiderat *Solan.* An quia Σωκράτους quaesivit? Ut supra *Paras.* c. 19. (ubi tamen *Fl.* etiam Σωκράτη) sed utramque terminationem probam esse ostendimus l. d. *J.F.R.*

76. Δία τὸν Ὀλύμπιον] Opus Phidiae, ex ebore & auro. Describitur a Pausania. *T.F.*

79. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο] Nota duriorem metaphoram, sed Cynico convenientem. Peregrinum enim intelligit, quem cum Jovis Olympii simulacro comparavit. Ita & mox. *T.F.*

80. Ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπ.] Respondent haec verbis *Evang. Joan.* XIV. 18. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς: ad quae Rev. *Elsner.* ὀρφανοὺς tam parentes quam liberos ordine dici probat. *J.F.R.*

83. Τὰς τρίχας ἐτίλλετο] *Th. Mag.* v. τίλω. *M. du S.*

87. Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος] Hic anonymus, quo velut ὑποκριτῇ utitur Lucianus, ὁ τῷ δράματι διδάσκαλος, Peregrinum suis coloribus depinget. *T.F.*

88. Ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις] Metaphora a sacris ducta: non poterat χαριέστερον hic noster. *T.F.*

89. Ἐπ' αἰθομένοις] Μεταφορικῶς. *F.G.*

Ἐπ' αἰθομένοις] Non damnaverim repetitionem Praepositionis, ἐπ' αἰθομένοις ἐπέχει. sed sine fraude etiam fuerit, quod interpretatus sum, ac si legeretur mutatione tenuissima ἔτι αἰθομένοις. *J.M.G.*

90. Ἐπὶ πολὺ] Delerat *Solan.* ἐπὶ. Ego nondum, nili auctoritas accesserit; etsi ἐπὶ πολὺ, *diu*, hic revera minus placet, quam simplex πολὺ, multum, i. e. *effuse* rilit. *J.F.R.*

91. Νειόθεν] *Homericum.* *J.B.*

Νειόθεν] Poëtica vox est. Videlicet alludit ad locum *Homeri*, primulo initio Iliad. K.

Νειόθεν οὐκ ἀπάνευθε —— *T.F.*

Νειόθεν] *Homer.* Il. K. 10. *M. du S.*

94. Τὰ Ἡρακλείτου δάκρυα] *Juvenalis* X. de Democrito & Heraclito,

Jamne igitur laudas, quod de sapientibus alter
Ridebat, quoties de limine moverat unum
Protuleratque pedem; flebat contrarius alter?

T.F.

5. Οἷόν τι τὸ ἄγαλμα] Iterum ridet φυσικὴν illam metaphoram Theagenis. Eodem mox spectat, cum de Canone Polycleti loquitur. *T.F.*

11. Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανὼν· Ἔστι] Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανὼν, ἐστὶ. *Th.M.*

Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανὼν] *Plinius* XXIV. *Idem* (Polycletus) *Doryphorum viriliter puerum fecit, & quem Canona artifices vocant, lineamenta artis ex eo petentes, velut a lege quadam.* Hujus Canonis meminit que-

doquidem execrabilis ille iſte Theagenes finem impuriſſimae orationis ſuae Heracliti fecit lacrimas ; ego e contrario a Democriti riſu incipiam , & denuo riſit tantum , ut etiam noſtrum plures ad riſus ſocietatem pertraheret.

ρατ Θεαγένης τέλ τ̃ μιαρωτάτων αὐτ̃ λόγων τὰ Ἡρακλείτ δάκρυα ἐποιήσαλο , ἐγὼ χτ τὸ ἐναντίον ἀπὸ τ̃ Δημοκρίτ γέλωτ ἄρξομαι· καὶ αὖθις ἐγέλα [a] ὑπολὺ , ὥστε ἁ ἡμᾶς τὸς πολλὸς ὑπὸ τὸ ὅμοιον ἐπεσπάσαλο.

8. Dein ſe convertens , *Aut quid enim aliud*, inquit, *viri*, *faciendum eſt*, *ubi audimus dictiones adeo ridiculas* , *videmus autem viros ſenes deſpuendae cujusdam gloriolae cauſſa tantum non ſaltare in caput in publico. Ut autem ſciatis* , *quale ſimulacrum ſit jam comburendum* , *me audite* , *qui diligenter obſervavi illius animum* , & *vitam exploravi : quaedam vero de civibus iſtius exquirendo cognovi* , *iisque* , *qui neceſſitate quadam recte iſtum noſſe debebant.*

Εἶτα ὑπιστρέψας ἑαυτὸν , Ἢ τί γὰ ἄλλο , ἔφη , ὦ ἄνδρες , χρὴ ποιεῖν ἀκούονλας μὲ ὕτω γελοίων ῥήσεων , ὁρῶντας δὲ ἄνδρας γέροντας δοξαρίου καλαπτύστ ἕνεκα , μονονυχὶ κυβιστῶντας ἐν τῷ μέσῳ ; ὡς δὲ εἰδέησλε οἷόν τι τὸ ἄγαλμά ὑμῖ τὸ καυθησόμενον , ἀκούσατέ μου , ἐξαρχῆς ὑμ φυλάξαντ τ γνώμην αὐτ , ἁ τ βίον ὑπιτηρήσαντ· ἔνια δὲ καὶ τ πολιτ αὐτ ἐπυνθανόμην , ἁ οἷς ἀνάγκη ἦν ἀκριβ εἰδέναι αὐτόν.

9. *Hoc enim fictum naturae manibus ſimulacrum* , *hic Polycleti canon* , *cum ad virilem aetatem perveniſſet* , *in Armenia deprehenſus in adulterio plagas accepit ſane multas* , *ac tandem ſaltu de tegulis effugit* , *obturatum raphano podicem auferens. Deinde adoleſcen-*

Τὸ γὰ τ φύσεως τ̃το πλάσμα ἁ δημιούργημα , ὁ τ̃ Πολυκλείτ κανὼν , [b] ἐπεὶ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαλο , ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἁλ , μάλα πολλὰς πληγὰς ἔλαβε , ἁ τέλ χτ τ̃ τέγυς [c] ἁλόμεν ἐκδίφυγε , ῥαφανίδι τ πυγὴν βεβυσμέν εἰ-

a Ἐπιπολὺ] Jam & ſic P. cum ante divideret. b Ἐπεὶ] Recte B. S. Aliae Ἐπεὶ, quaſi nova periodus inciperet. c Ἁλόμεν] Sic omnes. Malim ἀπόμεν.

4. Κυβιστῶντας] Κυβεύοντας. G. Lege κολυμβῶντας.
15. Διώφυγε, ῥαφανίδι] Τοὺς μοιχοὺς γὰ τοιούτῳ λύπτειν τοῖς παλαιοῖς ἔθ ποιήν. ἐκὼ γὰ ἐάλω μὴ * πολλὰς τὰς † ἄλλας , τελευτῶντες , ῥαφανίδα τῇ πυγῇ σῦ μοιχοῦ πᾶν ἀδρὸν ἴτμον. V.

* Πολλὰς] Lege πυκνὰς. J. Gron. Sed ſi ita legas, poſt ἄλλας reponito. M. de S.

† Ἄλλας] Ἄλλας αἰνίας Voſſ. ad Catull. p. 42. ubi non intellexit τελευτῶντες. J. Gron.

quoque in lib. *de Saltatione* (c. 75.) Lucianus. τὸ δὲ σῶμα κατὰ τ Πολυκλείτ Κανόνα οὐδὲ ἐπιδείξειν μοι δοκῶ. T. F.

15. Ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμέν] Supplicium deprehenſorum in adulterio. τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανίσιν ἅλλειν κατὰ τὰς ἑόρτας. *Heſych.* huic ſupplicio inſuper addit depilationem & cineris calidi aſperſionem Scholiaſt. *Ariſtophan.* ad nubes. J. B.

Ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμέν] Catullus:

At tum te miſerum, malique fati,
Quem attractis pedibus, patente porta

(hoc loco idem eſt ac πρωκτὸς)

Percurrent raphanique mugilesque.

Sed rem omnem optime deſcribit *Ariſtophanis* Schol. in νεφέλας ad hunc verſum,

τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πυθόμενός σοι , τέφρα τε τιλθῇς ;

ὕτω γὰρ, ait ὕτ, &c. Neque enim vacat tranſcribere. Ceterum mihi obiter monendus eſt lector, verſum illum corruptum eſſe. Qui pote , inquies, cum ita planus ſit; ita facilis ſit? Atqui ita eſt. Nonne unâ ſyllabâ modulum ſui generis excedit ? Lege itaque,

τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πυθοῖς σοι , τέφρα τε τιλθῇς ;
T. F.

εἶτα μειράκιόν τι ὡραῖον ἁρπασθείσας, τριακιλίων ἐξωνήσαλο τοὺς τῶν γονέων τὸ παιδὸς, πενήτων ὄντων, μὴ ὑπὸ τὸν ἅρμοστὴν ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας.

tulum formoſum cum corrupiſſet, tribus millibus redemit ſe a parentibus pueri pauperculis, ne ad Praeſidem Aſiae deduceretur.

Ταῦτα μὲν τὰ τοιαῦτα ἐάσειν μοι δοκῶ· πηλὸς γὰρ ἔτι ἄπλαστος ἦν, καὶ ὀλέπω ἐντελὲς ἄγαλμα ἡμῖν ἐδεδημιούργηλο. ἃ δὲ τὸν πατέρα ἔδρασε, καὶ πάνυ ἀκοῦσαι ἄξιον, καίτοι πάντες ἴστε, καὶ ἀκηκόαλε ὡς ἀπέπνιξε τὸν γέροντα, οὐκ ἀναχόμενος αὐτὸν ὑπὲρ ἑξήκονλα ἔτη ἤδη γηρῶντα. εἶτα ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, φυγὼν ἑαυτὸν

10. *Haec, & quae ſunt in hoc genere, placet omittere: argilla enim adhuc erat informis, nondum inde perfectum nobis ſimulacrum effictum fuerat. Quae autem patri fecerit, audire omnino operae pretium eſt. Quamquam noſtis omnes & audiiſtis, ut ſenem ſuffocaverit, non paſſus illum ultra ſexaginta annos jam ſeneſcere. Deinde cum pervulgatum eſſet facinus, exilio*

16. Τριακιλίων] Subaudi δραχμῶν. *F.G.*

Τριακιλίων ἐξωνήσαλο] Vertunt *tribus nummorum millibus redemit*, in quibus vocem ſecundam ſubducta linea notavit Pater, qui haud dubie voluit intelligi τριακιλίων δηναρίων. Et merito. Quum manifeſte hic intelligere appareat ipſum Lucianum ex *D. Meretr.* XI. ubi Charmides ait, καί τοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα, καὶ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αὐτοὺς οὐκ εἶχον δοῦναι, ubi interpres ſimpliciter *mille petenti*, quum intelligat δραχμὰς, quomodo vertit in *Pſeudologiſta* cap. 30. πεντήκονλα δὲ ἐπλακοσίας ἑξήτουν *ſeptingentas & quinquaginta drachmas:* & ex Aſini loco manifeſtiore, καὶ πιπράσκει με πάντε δὲ εἰκοσιν Ἀτλικῶν, ubi idcirco vertere etiam potuerunt *quinque & viginti drachmis Atticis.* Sic ergo debuerunt quoque cap. 8. in *Saturnalibus*, περὶ ταλάντων γε δὲ μυριάδων, ubi vertunt *talentis & decem nummum millibus.* *J.G.*

18. Ἐπὶ τὸν ἅρμοστὴν ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας] Vox ἅρμοστὴς olim nomen fuit magiſtratus apud Spartiatas, qui mittebatur praefectus alicujus urbis aut regionis. At tempore Luciani pridem deſierat uſus ejus magiſtratus & vocis, nam ἀνθύπατος a Graecis, *Proconſul* a Latinis vocabatur magiſtratus, qui Roma miſſus Aſiam regebat. Nec video, quare hanc vocem a tanta antiquitate revocaverit Lucianus, ut deſignaret Romanum proconſulem, penes quem erat jus gladii ad punienda crimina. *Palm.* Intelligit Proconſulem. *Diodorus Siculus* lib. 13. exiſtimavit vocem eſſe Laconicam, vel Laconibus peculiarem. ὁ δ' ἐν τῇ πόλει καθιστάμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἡγεμὼν (ὃν οἱ Λάκωνες ἅρμοστὴν ἐκάλεν) &c. At ego de Laconibus dici ἁπλῶς non puto. *Xenophon* enim de Thebanis lib. VII. Ἑλληνικῶν uſurpavit, ut & *Plutarchus* in vita Demetrii, ubi Hieronymum hiſtoricum ait ἐπιμεληλὴν δὲ ἁρμοστὴν Thebarum ab eo fuiſſe conſtitutum. Harmoſtae aliter dicebantur ἁρμοστῆρες. *Xenoph.* lib. IV. alibi autem ἁρμόζοντες, quemadmodum ὁ πειράζων pro πειρασὴς, & ſexcenta alia. *T.F.*

21. Πηλὸς] Legend. *Caſaub.* ad illud Perſii, *udum & molle lutum es.* *J.B.*

28. Ἄκλοτι ἀμαξῶν] Id aliter Graeci dicunt, γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνειν. *T.F.*

30. Θαυμασὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε] Athenagoras Apologia. *Th.M.* Εἰρωνικῶς. *T.F.*

Θαυμασὴν σοφίαν τῶν Χριστιαν.] Ironice hoc dici, non eſt, quod moneam. ſed vel ſic ſanctitatem Chriſtianae Religionis huic ſcurrae agnitam ſatis patet, qui neque hic neque in ſequentibus ullius eam ſceleris cum ignaro illius aetatis vulgo ream arguat. Non, ut *Tacitus*, *per flagitia invisos, & odio humani generis noviſſima meritos*, dicit, (Ann. XV. 44.) aut *exitiabilem ſuperſtitionem.* Ipſi poſtea Chriſtiani ſuam religionem *Philoſophiae* nomine ſaepe appellarunt, uti apud Caryſoſtomum paſſim, aliosque Patres, videre eſt. *M.du S.*

32. Ἰσιοῦσι δὲ γραμ.] Chriſtianorum Doctores Judaeorum titulis, vir apud priores minime verſatus ornat; quorum poſteriorem Aegyptiis etiam alibi tribuit B. πρ. c. 14. Φιλοψ. 34. & Μακρ. c. 4. Γραμματεῖς nullos apud noſtros illa aetate invenimus. Apud Chriſtianos illius temporis *Presbyteri*, vel *Epiſcopi* tantum audiebant. *M.du S.*

33. Καὶ τί γὰρ] Non vidit Interpres harum vocularum venuſtatem. *T.F.*

Ibid. Παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε] Ita *Xenophon* in luculentiſſima illa de Ageſilao rege oratione, παῖδα ἀπέδειξε τὸν Τισαφέρνην τῇ ἀπάτῃ. *T.F.*

34. Προφ. καὶ διασάρχης, καὶ ξυναγ.] Et hi, excepto ſecundo, a Judaeis petiti tituli. De quibus ſingulis haec paucis accipe. Duplex apud Chriſtianos *Prophetarum* genus fuit; priores quibus a Spiritu ſancto actis futura praedicere dabatur. Ceſſaſſe hi cum Apoſtolis videntur. Poſteriores, doctores tantum, nullis extraordinariis ſpiritus donis inſtructi, quibus illi priores. Utrumque genus hoc prophetandi agnoſcunt, non perfunctorie legenti, ſacrae novi Teſtamenti ſcripturae. Quosnam, cum ſecundo loco διασάρχης dicitur, indicare voluerit, incertum; vox enim a ſacris Ethnicorum deſumpta, in quod Chriſtianum munus quadret, non ſatis conſtat. Cum tamen ipſi Chriſtiani nomen διασὸς de ſuis conventiculis non reſpuerint, *principem Eccleſiae*, ſive *Epiſcopum* voluiſſe, vero abſimile non eſt. Συναγωγεὺς idem ferme ei ſub alio nomine deſignat. *M.du S.*

35. Πώ-

exilio a ſe damnatus oberravit aliam alia terra permutans.

11. *Quo quidem tempore etiam admirabilem Chriſtianorum ſapientiam edidicit, in Palaeſtina cum ſacerdotibus illorum & ſcribis verſatus. Et, quid multa? Brevi tempore, ut pueri juxta ſe viderentur omnes, effecit, Propheta ipſe, & chori illorum praeſul, & concionator, & ſolus omnia. Ac librorum alios interpretatus eſt, ac declaravit, multos ipſe conſcripſit: itaque Dei inſtar ipſum habebant, & utebantur legiſlatore, & ſuum ſcribebant antiſtitem. Nempe magnum illum adhaladikásas eplanáto, állen állose ameíkon.*

Ὅτε δὴ καὶ τὴν θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε, καὶ τὴν Παλαιστίνην τοῖς ἱερεῦσι καὶ γραμματεῦσιν αὐτῶν ξυγγενόμενος. καὶ τί δεῖ; ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε, προφήτης, καὶ θιασάρχης, καὶ ξυναγωγεὺς, καὶ πάντα μόνος αὐτὸς ὤν. καὶ τῶν βίβλων τὰς μὲν ἐξηγεῖτο, καὶ διεσάφει, πολλὰς δὲ αὐτὸς καὶ ξυνέγραφε, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνοι [a] ἡγοῦντο, καὶ νομοθέτῃ ἐχρῶντο, καὶ προστάτῃ ἐπέγραφον. τὸν μέγαν γοῦν

a Ἡγοῦντο] Sic Mſ. RG. Ἐδηγοῦντο Edd. male.

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν] Θαυμαστὴ δέ ἐστιν, ὦ μιαρὲ, καὶ πάνυ * ἐκείνοις θαύματος εἰ σοὶ τοφλῷ ὄντι ἐ ἀλαζόνι τὸ κάλλος αὐτῆς ἀνεπίσκεπτον καὶ ἀθέατον. V.

* Ἐκείνοις] Scripſit, credo, ἐκείνῃ. M. du S.

35. Πάντα μόνος] Dixerunt ad *Petron.* Apparet ex hoc Dialogo, fruſtra eos eſſe qui Lucianum noſtrum contendunt olim fuiſſe Chriſtianum. J. B.

Πάντα μόνος αὐτὸς ὤν] *Alciphr.* II. 3. p. 236. ἐγὼ γὰρ αὐτῆς εἰμι πάντα. Ubi *Bergl.* plura ſimilia. Sed habuimus etiam ap. Noſtrum in *Tyrannicid.* c. 4. J. F. R.

36. Τῶν βίβλων] Hinc diſce quanta veneratione ſacros tum proſequerentur Libros; quibus explicandis tam inſignem ſui cultus partem, ut vel alienis res innoteſceret, tribuerent. De *ſacris* enim *cum veteris tum novi Teſtamenti libris* hoc intelligendum minime dubium videri debet. At, inquies, nullo diſcrimine libros Peregrini ipſius mox his annumerat, cum addit, *& ab eo multos ſcriptos.* Quid mirum ſi vir ab his ſacris prorſus alienus diſcrimen illud ignorarit? Nec tamen eodem loco a Chriſtianis habitos diſerte ait: aut, ſi diceret, tam imperito harum rerum facile credendum fuit. Libros a ſe conſcriptos Peregrinus, hoc palam auctore, ut ſuos edidit; nec, ſi pro ſacris obtrudere voluiſſet, tam oſcitanter circa has res verſabantur Chriſtiani, quin mox fraudem & ſenſuri fuiſſent, &, ut par erat, reſpuituri. Nam quod liber unus aut alter ad tempus eis pro ſacro obtruſus eſt, paulo poſt, re rite ad examen revocata, rejectos ſcimus; nec quemquam in Canonem admiſſum, de quo non abunde Divinum eſſe conſtaret. M. du S.

37. Καὶ ὡς θεὸν αὐτ. ἐκ. ἡγοῦντο] Ultima vox ex Mſ. R. G. eſt; omnes enim impreſſi ἐδηγοῦντο corrupte. Genuinam eſſe quam ſequimur ſcripturam, ex ſequentibus patet. Putavit enim levis homuncio, Chriſtianae fidei prorſus ignarus, omnes a Chriſtianis pro Diis cultos, qui Religionis ſuae ſtrenuos ſe gererent aſſertores; quia conditorem ejus Chriſtum adorari ab iis compertum erat. Qua in re ratio eum & conjectura mirum quantum fefellit. M. du S.

38. Ἐκεῖνοι ἐδηγοῦντο] Reſtitue ad fidem Mſ. R. ἡγοῦντο. Res per ſe patet. T. F.

39. Προστάτην ἐπέγραφον] Veri hic aliquid dictum puto. Sed cum Chriſtianis fere ignota ſit vox προστάτης, deceptum credo Lucianum προστάτην audiviſſe, quem illi πρεσβύτατα dixerant; quo titulo inſignitos ſcimus illius aetatis Epiſcopos. Retinenda itaque vulgata ſcriptura, ſi genuinam Luciani ſcripturam velis; ſed de iis quos dixi, praeter uſum, intelligenda mens ſcribentis. Occurrit quidem προστάτις *Rom.* XVI. 2. & apud *Cyrillum* Cat. 6. Petrus & Paulus, οἱ Ἐκκλησίας προστάται, dicuntur. M. du S.

Ibid. Τὸν μέγαν γοῦν] Iſtæc vocula γοῦν, & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quæ a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat *Suidas*, Lucianum καθάπτεσθαι τῶν χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν ἐν τῷ τῶν Περιγρίνου βίῳ, (melius dixiſſet ἐν τῇ τῶν Περιγρίνου τελευτῇ) hinc factum, ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus. Bene tamen, quod hic non itidem fecere, ut apud Joſephum, quem (quod mirere) Origenes duobus tribusve locis aſſerit contra Chriſtum ſcripſiſſe, & tamen hodie laudat. Qui factum? Nil enim facilius. In locum κακηγορίας ſuffecere ἐγκώμιον. O timidam pietatem! T. F.

Τὸν μέγαν γοῦν] Lege γάρ. F. G.

Τὸν μέγαν γοῦν] De hujus loci integritate dubitat vir inter Criticos nobilis, cujus notam praemiſimus, eo praecipue inductus quod vocula γοῦν, nexum orationis indicare ſolita, nihil quo referatur habere ei viſa eſt. Non ego is ſum qui de rebus leviusculis ultro con-

γῶν ἐκεῖνον ἔτι σέβουσιν ἄνθρωπον, τὸν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολοπισθέντα, ὅτι καινὴν ταύτην τελετὴν εἰσήγαγεν ἐς τὸν βίον.

Τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ὅτι τοῦτο ὁ Πρωτεὺς, ἐνέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. ὅπερ καὶ αὐτῷ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα περιεποίησε πρὸς τὸν ἔξης βίον, καὶ τὴν τερατείαν, καὶ δοξοκοπίαν, ὧν ἐρῶν ἐτύγχανεν. ἐπεὶ δ' ὧν ἐδέδετο, οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρᾶγμα, πάντα ἐκίνουν, ἐξαρπάσαι πειρώμενοι αὐτόν. εἶτ' ἐπεὶ τοῦτο μὴν ἀδύνα-

huc venerantur hominem, illum cruci in Palaestina, ob introducta in vitam haec mysteria, affixum.

12. *Tum quidem deprehensus eo in crimine Proteus in vincula conjectus est: quae ipsa res non parvam illi futurae vitae dignitatem conciliavit, & praestigiarum gloriaeque studium, quae jam ante amabat. Cum igitur in vinculis esset, communem eam calamitatem rati Christiani, nihil intentatum relinquunt, ut illum eripiant. Deinde ubi hoc fieri non poterat, mi-*

40. Σέβουσι τὸν ἄνθρωπον] Τὸν ἀληθῆ θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, τὸν τοῦ παντὸς, ὦ λῷστε, ποιητήν. *V.*

controversiam movere amem: sed in re praesenti, ne cui fraudi sit Viri Docti auctoritas, in sententiamque non veram de hocce Luciani loco abripiantur, cavere hisce visum est. Duo ferme praestat, pro loco, vocula γοῦν. Aut enim dictum novo exemplo argumentove confirmat; aut artificiose rem quasi in medio relinquens, partem aliquam causae suo sibi jure vendicat. Utrumlibet delige; quadrabit hic. Nam sive argumentum inde peti velis; quia Christum colunt Christiani, vero simile fiet cultum etiam ab eisdem Peregrinum: quamvis enim dispar sit, longe dispar! causa, nescivere id Ethnici, similemque ab omni parte putarunt. Sive rem quasi in medio relinquens, id saltem de Christianis asserere, in alio factitatum, voluerit; & sic etiam optime sibi constat oratio. Duplicem autem hunc vocis γοῦν usum, apud nostrum, ne longius abeam, facile in iis locis deprehendes quae numeri sequentes indicabunt (Θυσ. c. 1. ἁλ. c. 14. & Κρον. c. 4. & alibi passim.) Nihil ergo a nexu cum praecedentibus laborat hic locus. An & sequentia apte cohaereant, restat ut expendamus. Negotium autem facessere videtur, quod mox ab exemplo Christi a suis culti ad historiam Peregrini rediens sic infit; τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ἐπὶ τούτῳ &c. Quae verba qui festinantius legunt, mox aliquid desiderant, ad quod illud ἐπὶ τούτῳ referatur; quasi de Peregrino facinus aliquod insigne narrasset, quod simul cum aliis nonnullis (de Christo, ut ille suspicatur) e medio sit a superstitiose piis hominibus sublatum. Verum ut non abnuo, in aliis scriptoribus talia ab iis, quos dixi, male feriatis hominibus designata, quorum opera prorsus e medio sustulerunt, aut manca, imo & quaedam dolo malo subfarcinata, reliquerunt; ita hic sane nihil tale patratum pertendo. Nam quod illud ἐπὶ τούτῳ, ad scelus aliquod Peregrini, quod nunc exciderit, referri volunt, mox diluemus. Quaestionibus de Christianis habendis uno opus erat hoc crimine, si *Christiani* deferrentur; seu quod adeo invaluissent calumniae, quibus nefanda vulgo perhibebantur inter se scelera patrare; seu quod religionum ubique receptarum subversio, & adeo atheismus falso iis affictus, omnia exsuperans scelera, nefas habebatur. Consule, si lubet, de calumnia quam dixi, *Min. Felicem.* De quaestionibus vero, Plinii *epistolas.* Ἐπὶ τούτῳ, ergo & hic id solum designat quod supra dixit, nempe quod Christianus & Christianorum doctor maximi nominis: quod per se jam liquidum, ex abundanti tamen lubet confirmare ex sequentibus; dimissus enim a Syriae Praefecto Peregrinus dicitur, quippe cui nihil aliud, quam quod Christianus esset, crimini tunc datum est. *M. du S.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Non apparet mihi hic lacunae indicium. Particula γοῦν commode lectorem revocat a Peregrino ad ea, quae de Christianis dicere Lutianus voluit. Et quid poterant eradere homines magis contumelioſum his, quae adhuc legimus? Caeterum viderint, qui possunt, an non μέγαν hic dederit Lucianus, sed μάγον, pervulgatum crimen, a Judaeis ortum, ut alia. *J. M. G.*

48. Οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποι. τὸ πρ.] Quam observantes fuerint praecepti, quod Apostol. I. ad *Hebr.* XIII. 3. verbis, μιμνησκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, dedit, luculentissimo hic Lucianum declarare testimonio, monet Rev. *J. Elsn.* in Obs. Philol. ad h. l. N. T. Conf. & c. 16. hujus Narrationis. *J. F. R.*

49. Πάντα ἐκίνουν] Subaudi λίθον. *F. G.* Nam πάντα λίθον & πάντον κινεῖ esse Proverb. a Graecis ortum, vid. in *Erasmi* Chiliad. p. 120. Sed & κινεῖν pro moliri, tentare, in aliis locutionibus usitatum, ut κινεῖν τέχνην, *artem adhibere*, *Aphthon.* Fab. 4. pro *admonere* Noster *Asin.* c. 48. Κινεῖν παιδευτήν. *Magistrum urgnere*, *Liban.* Ep. 18. *J. F. R.*

54. Γραῖδια, χῆραι τινὲς] Duplex hic, & utrumque sane insigne, Christianae tum fortitudinis tum charitatis, documentum ex ipso inimicorum ore audis. Haud exiguum enim erat periculum, cui se sic offerebant Christiani, cum Christianum esse vulgo capitale esset. Immemores tamen periculi accedebant, pars audituri docentem, alii consolaturi, aut necessaria praebituri. Ut nisi superstitio mentes excaecasset, laudaturi fuissent vel ipsi Ethnici Religionem Christianam, quae quod ipsi in perquam paucis, iisque eximiis

miniſterium omne reliquum non obiter, ſed ſummo ſtudio peragebatur. Et mane quidem ſtatim videres praeſto eſſe ad carcerem vetulas, viduas quasdam & orphanos. Qui vero honoratiores illorum, ii etiam corruptis carceris custodibus intra apud iſtum pernoctabant. Deinde coenae inferebantur collaticiae, & ſacri illorum libri recitabantur, & praeclarus ille Peregrinus (hoc enim adhuc tum nomine cenſebatur) novus ab illis dicebatur Socrates.

τον, ἤγε ἄλλη θεραπεία πᾶσα ὑ παρέργως ἀλλὰ ξὺν σπουδῇ ἐγίγνετο· ϗ ἕωθεν μὲν εὐθὺς ἦν ὁρᾶν πρὸ τῷ δεσμωτηρίῳ πεπυκνωμένα γραΐδια, χήρας τινὰς, ϗ παιδία ὀρφανά· οἱ δὲ ἐν τέλει αὐτῷ ϗ συνεχάθευδον ἔνδον μετ' αὐτῶν, διαφθείροντες τὺς δεσμοφύλακας· εἶτα δεῖπνα ποικίλα εἰσεκομίζετο, ϗ λόγοι ἱεροὶ αὐτῷ ἐλέγοντο, ϗ ὁ βέλτιστος Περεγρῖνος (ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο) ϗαινὸς Σωκράτης ὑπ' αὐτῶν ὠνομάζετο.

Καὶ

miis amicis, mirati ſunt, viliſſimorum in ſpeciem hominum mentibus Fortitudinem tantam, tantamque amicitiam ingeneraverit. Vide quantis ipſe Lucianus officia ejusmodi amicis praeſtita in ſuo *Toxari* laudibus extulerit! Qui fit, ut quae in aliis admirantur, in aliis rurſus rideant & exſibilent? Summique heroes videantur qui amico in carcere adſint malorum participes, Chriſtiani, eadem aut majora praeſtantes, dementes habeantur? His autem lectis, quis vecordiam nuperorum quorundam hominum ſatis mirari poſſit, qui inter alias multas ejusdem farinae Calumnias, hanc Operi ſuo inſeruerunt, *Quod Chriſtiana Religio nullibi ad Amicitiam hortetur?* Vetulae autem, quas memorat, *Diaconiſſae* videntur fuiſſe, de quibus conſule *G. Cavum* in libro quem *de primis Chriſtianis* ſcripſit, quique omnium manibus merito teritur p. 246. Adde *Orig.* c. Celſ. II. p. 141. & 144. *M. du S.*

57. Δεῖπνα ποικίλα] Quas coenas vocat varias? an dapſiles, opiparas, & quas Terentianus paraſitus, &, poſt illum, *Horatius*, dubias appellat? Nil tale. Δεῖπνα ποικίλα nil aliud ſunt, quam quod primi Chriſtiani ἀγάπας vocitabant; *coenas ſacras* recte, opinor, dixeris. Cur autem ſit ita intelligendus hic locus, perquam facile poteſt demonſtrari vel hoc uno argumento, quod mox ſubjungit, ϗ ἱεροὶ λόγοι αὐτῶν ἐλέγοντο, *Sacras ibi conciones habitas fuiſſe.* Notandus hic locus ab iis fuerat, qui de naſcentis Eccleſiae temporibus ſcripſere. Ridicule vero *Baronius*, qui, dum de Peregrino ageret, vertit, *omnis generis coenas dubias. T. F.*

Δεῖπνα ποικίλα] De Chriſtianorum Agapis haec vulgo intelliguntur: merito; ſi ſimul obſervetur, oratorem illum Lucianeum ſeu Lucianum ipſum ſub larva illa, in malam id trahere partem, quippe cui non ſatis perſpecta Chriſtianorum inſtituta eſſent. Arrepta ergo *epularum* occaſione, in *comeſſationes* mox, qui carpendi erat animus, verterit; & nimis laute habitum ab iis Peregrinum palam narrat. Quod a *Baronio* rite obſervatum qui carpunt, nae illi in clara luce caecutire cenſendi ſunt. Frugi, omnino, ſobrii, minimeque luxui dediti primaevi illi Chriſtiani fuere; quis dubitet? At hic, quisquis eſt, nimis lautos fuiſſe etſi falſo aſſerat, ut non aſſeruerit, nemo efficiet. Non ſecus ac ſi caſtam aliquis, homo nequam, ſtupri inſimulaverit; probam, pudicamque eſſe evincas, mendacii arguas hominem: non ideo efficies, ut ille pudicam caſtamque dixerit. *Tertullianus* (ad Martyr. c. 1.) alimenta memorat a fidelibus ad eos miſſa. Quin *Julianus* ipſe Apoſtata (apud *Sozom.* V. 16.) Epiſtola ad Arſacium Sacerdotem Galatiae αἰσχρὸν γὰρ, εἰ τὸν μὲν Ἰουδαίων ὄχλος μισεῖται, τρέφουσι δὲ αἱ δυστυχεῖς Γαλιλαῖοι πρὸς τοῖς ἑαυτῶν ϗ τοὺς ἡμετέρους. (Cit. *Vinding.* p. 12.) *M. du S.*

Δεῖπνα ποικίλα] Agapas', adferente unoquoque aliquid, quod una conſumerent: hinc ποικίλα, non a luxu. *J. M. G.*

58. Λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν] Latius haec verba patent; nec ſermonem tantum aut inter familiares ſolitas confabulationes notant, ſed cultum religioſum Luciano alibi etiam deſignant. (V. *de Dea Syr.* c. 11. ubi *myſterioſum.*) De Chriſtianis itaque hoc loco dicta, ſermones primo coanotent neceſſe eſt, quibus ſpem vitae melioris alunt, patientiam, fortitudinemque iis dignam, quos Deus ſuos agnoſcat, ingenerent. Deinde preces, hymnos, verbi Divini meditationes, caeteraque quibus, orationis ope, cultus continetur divinus. His ſolabantur ſcilicet Chriſti cauſa vinctos; his taedium carceris fallebant. Quo quid praeſtantius aut laudabilius excogitari potuit? Quid inſignius Socratis habuit carcer, Paganiſmi totius admiratio? Quod ergo huic unico Philoſopho eximium fuit, id a Chriſtianis vulgo factitatum videmus; tantoque praeſtantius, quanto quae hi de immortalitate animae, beatitudineque futura afferebant, certiora iis & majora, quae ille in hanc rem diſſerebat, fuerunt. At eodem loco habet ridetque Epicureus & Socratem & Chriſtianos. Adde quod Peregrinus iſte impoſtor erat inſignis. Sed cur hoc Chriſtianis crimini detur, nulla ratio eſt. Quaſi vero nunquam alias bonis verba dederint callidi & ſceleſti homines? Nec diu tamen eos, ut ex ſequentibus patebit, fefellit. *M. du S.*

59. Ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο] Poſtea enim Proteus pro Peregrino dici coeptus, & adoptivo cognomine venerabilior factus, & quodammodo θειότερος. *T. F.*

60. Καινὸς Σωκράτης] Vix quisquam factum credet, qui Chriſtianos illius aetatis norit, qui ſuos martyres confeſſoresve longe Philoſophis praeſtantiores ducebant.

Καὶ μὴν ϗ τ̃ ἐν Ἀσίᾳ πόλεων ὄντων, ὧν ἥκόν τινες τ̃ Χριστιανῶν ϝελλόντων ἀπὸ τ̃ κοινῆ, βοηθήσοντες, ϗὶ ξυναγορεύσοντες, ϗ παραμυθησόμενοι τ̃ ἄνδρα. ἀμήχανον δέ τι τὸ τάχος ἐπιδείκνυνται, ἐπειδάν τι τοιοῦτον γένηται, δημόσιον. ἐν βραχεῖ γάρ, ἀφειδοῦσι πάντων. ϗ δὴ ϗ τῷ Περεγρίνῳ πολλὰ τότε ἦκε χρήματα παρ' αὐτῶν ὑπὲρ προφάσει τῶν δεσμῶν, ϗ πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην [a] ἐποιήσατο. πεπείκασι γὰρ αὐτοὺς

13. *Quin etiam ex Asiaticis quibusdam urbibus, Christianorum missu publico, venere quidam, adjuturi virum, & advocati ejus futuri, consolaturique. Incredibilem enim alacritatem ostendunt, si quid tale fiat publice. Ut enim breviter dicam, nulli rei parcunt. Itaque etiam Peregrino tum multae ab illis venere vinculorum causſa pecuniae, eumque reditum habuit sibi non mediocrem. Persua-*

se-

a Ἐποιήσατο] Ἐποιήσαντο Edd. male.

bant. Sed viro alioquin erudito & eloquenti in mentem non potuit hic non venire Socrates; cujus comparatione apud Ethnicos homines haud magno conatu risum erat in Peregrinum conflaturus. *M. du S.*

62. Τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων] In Syria erat Peregrinus in vincula conjectus, ut liquido patet ex c. 4. & 11. & mox a Syriae Praefecto emissum audies: quod ideo observo, ne quem itineris ab eis ea causa susceptae fugiat magnitudo, utque, quae deinde de Christianorum celeritate & in universum cura adduntur, melius intelligantur. *M. du S.*

63. Ἀπὸ τ̃ κοινῆ βοηθ.] Nihil sane magnificentius de Christianorum charitate praedicari potuit, cujus cura ac solicitudo non corpori tantum, etsi corporeis etiam necessitatibus subvenit, sed animo potissimum consulit; quem ratione & consolationibus adversus mala instruit & armat. Quin, quod majus est, ex ore hoc audis hominis id ipsum agentis, ut cum Peregrino Christianos ludum jocumque habeat. Pausanias in *vita Aristomenis* eadem ferme verba usurpat p. 236. Ed. Ox. *Corn. Nep.* cui ea vita subjuncta est. ἄνδρας δὲ τ̃ ἐν τέλει πέμψαντες παραμυθησ̃ Μεσσηνίους. &c. *Praemissis civitatum Principibus, qui socios consolarentur.* *M. du S.*

65. Ἀμήχανον] Hoc propter susceptum ab iis iter tam longum nunc addit; ut facilitatem Christianorum, ad suam historiam magnopere facientem, ostendat. Qua in re, dum prae studio detrectandi, ut fit, res in medio positas male interpretando corrumpere enixissime conatur, eximium imprudens Christianorum decus praedicat; & *ut sapere videatur, coelum ipsum*, ut ait ille, *vituperat.* *M. du S.*

67. Γίνηται, δημόσιον] Commate haec distinxit *Solan.* quod aberat ab Edd. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν βραχεῖ γὰρ ἀφειδοῦσι πάντων] *Illico enim nulli rei parcunt.* Interp. Male. Vertendum enim fuerat: *Nam, ut paucis absolvam, nulli rei parcunt.* Id παιδιᾶν ἕνεκα monemus, nisi tamen ipsi per se viderint. *T. F.* Ego commate post γὰρ addito sensui consului. *J. F. R.*

70. Πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην ἐποιήσαντο] Corruptus locus, sed qui facile potest emendari. Legi quippe debet, ἐποιήσατο, referrique ad Peregrinum, qui ex Christianorum caritate *lucrum uberrimum fecit*; cujus causam mox affert, πεπείκασι γὰρ, &c. Cum haec scripsissem, animadverti, non aliter fuisse in codice veteris interpretis: vertit enim, *nec vulgarem rerum proventum lucrifaciebat.* Viden' tu interpolatio quid faciat? *T. F.*

71. Ἐποιήσαντο] Corrige ἐποιήσατο. *F. G.*

Ἐποιήσατο] Emendationem *T. Fabri* ut necessariam in textum admisimus. Quid enim est, quod omnes Libri nostri praeferunt ἐποιήσαντο? *M. du S.*

Ibid. Πεπείκασι γὰρ &c.] Christianorum dogma. *F. G.*

Πεπείκασι] Christianos hucusque levi quasi armatura adortus, totis jam viribus cominus aggreditur; quippe quos primo dementes ac furiosos; mox callido & nequissimo cuique ad fraudem patentes facit. Incipit jam hinc totius Antiquitatis Ethnicae gravissima in speciem Christianorum insectatio, re ipsa praestantissimum testimonium. Quae enim duo ut dementiae stultitiaeque summa proponit argumenta, ea ipsa, rem recte putantibus, summa laus & eximia videbuntur merito sapientia. Prius enim illud de Fide Christianorum quantum sit vide; quos ait *mortem ideo contempsisse.* Non id agam sane nunc, ut Fidei nostrae sanctissimae certissimaeque fundamenta, quam solide jacta sint, ostendam: majoris, id quam harumce notarum est molis, neque hujus instituti; id modo mecum observes velim, nihil a nostris magnificentius de Fide, Patientia, ac Fortitudine suorum unquam dici aut praedicari potuisse, quam ea sunt quae huic veritatis extorsit vis, cum dicit *adeo mente captos, ut mortem immortalitatis spe contemnerent, eique ultro ferè sese offerrent.* (Hujus Constantiae meminit & *Plinius* ad Trajanum X. & Antoninus etiam Imp. apud *Euseb.* IV. 13. Nostros enim hic non allegabimus.) *Vinding.* p. 13. *M. du S.*

74. Ἐκόντες ἑαυτοὺς ἀποδιδόασιν] Martyres nostros designat, quos Epictetus vel Arrianus ajebat id facere ὑπὸ μανίας ἢ ὑπὸ ἔθους; quos enim ibi Galilaeos vocat, nullus dubito quin sint Christiani, lib. IV. c. VII. *T. F.*

Ἐκόντες] Non itaque verbis tantum, ut vani Sophistae, & ipsi graviores Philosophi, contemptum mortis prae se ferebant; quorum pauci cum in rem praesentem ventum est, erectum illum atque imper-

ter-

ferunt enim sibi miseri in universum quidem se futuros esse immortales, & perpetuo tempore victuros: unde etiam contemnunt mortem vulgo, suaque sponte occidendos praebent. Deinde vero primus illis legislator persuasit, omnes esse invicem fratres, postquam semel transgressi, Graecos Deos abnegaverint, adoraverint autem affixum illum cruci suum Sophistam, atque ex ipsius legibus vivant.

οἱ κακοδαίμονες, τὸ μὲν ὅλον ἀθάνατοι ἑαυτοῖς ἔσεσθαι, καὶ βιώσεσθαι τὸν ἀεὶ χρόνον. ὅθεν καὶ καταφρονοῦσι τοῦ θανάτου, καὶ ἑκόντες [b] αὐτοὺς ἐπιδιδόασιν οἱ πολλοί. ἔπειτα δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἔπεισεν αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πάντες εἶεν ἀλλήλων· ἐπειδὰν ἅπαξ παραβάντες, θεοὺς μὲν τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται, τὸν δὲ ἀνασκολοπισθέντα ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτῶν προσκυνῶσι, καὶ κατὰ τοὺς ἐκεί-

[b] Αὐτοὺς] Ἑαυτοὺς *Fab.* Αὐτοὺς Edd.

78. Τοὺς Ἐλληνικοὺς ἀπατήσαντας] Μιαρὰ κεφαλὴ, ὃς περὶ βραχέος αὐτοὺς ἐν ταύρῳ * καὶ χρυσοῦς θυσιῶν ἕνεκα ὄμνυσιν ἀξίως, καὶ μὰ ἐν † ἄλλοις ὧν κατέχεις λόγοις περὶ † Ἑλληνικῶν θεῶν, οὐ τοὺς τοιούτους σὺν ἀξίᾳ φὴς παραδώσειν. V.

79. Τὸν δὲ ἀνασκολοπισθέντα] Οἷα λυμᾶς, ὦ κατάρατε, κατὰ τῶν σαυτοῦ Χριστοῦ; ὃς ‡ ὅτι ἐν τούτῳ ὕπνων, § ἀδικάτῳ ὠθεῖδίσει κολάσει, ὡς ¶ ὠθεῖδέστατος, καὶ τὰ ἱμάτια λιθόροβα. ὃ δὲ ἁπάντων συγχύσεως ἐν βδελυρίας πάσης γεμούσης αὐτραπελίας, μιαρὸ, καὶ ἀκάθαρτε, φλόγμε δὲ ζωῆς, καὶ μίτοχε δὲ αἰωνίου κολάσεως. V.

* Καὶ χρυσῶν θυσ.] [Haec corrupta censeo. Respicit autem inprimis c. 5. θυσ. *M. du S.*

† Ἑλληνικῶν Ἑλλησίον. V.

‡ Ὅς ὅτι] Ὃς huc inseruit *Solan.* cum id ante editum legeretur post ἀδικάτῳ.

§ Ἀδικάτῳ — κολάσει] Ἀδικάτου - κολάσεως. V.

¶ Παραδώσειν &c.] Παραδώσῃ - θεοσέβειαν V. Sed emendationem primi Editoris secutus sum. *M. du S.*

territum obtinuerunt animum. Non ita, inquam, Christiani; apud quos mortis contemptus ex ipsa morte conspiciebatur, non ex sermonibus orationibusve ad pompam fere & a periculo procul habitis: quibus scilicet inimicorum insana & impotenti prorsus rabie, supplicia omnisque generis tormenta imminebant. His non delati solum ac deprehensi cervices alacriter subdebant; facile, si libuisset, abnegando Christum subtracturi; verum reperti etiam qui sese morti ultro, ut hic vere ait, offerrent. Cujus rei exempla apud Christianos qui illius aetatis historiam proximi ipsi scripsere, invenias non pauca; unum tamen in his eximium, ad quod respexisse hunc nostrum putem, narrat in *Apologia priore*, (anno uno aut altero ante hoc opus edita) *Justinus Martyr*, quem vide. De eodem argumento consule etiam *M. Aurelium Anton.* XI. 3. & in eum locum *Gatakeri* notas, qui ex *Clemente Alex.* allato loco probare nititur, hoc ab iis factitatum quos Ecclesia ut temerarios respuebat. Sed caute hic, si usquam alibi, judicandum censeo: ut enim temeritatis culpa absolvi non posse arbitror, qui se ultro, nulla cogente necessitate, morti offerant: ita, ut heroicam quorumdam non possum quin suspiciam fidem, qui se palam Christianos, nullo cogente, professi ad supplicia mox rapti sunt. *M. du S.*

75. Ἔπειτα] Quemnam voluerit *primum Christianorum Legislatorem* esse, qui verba hic facit, aut sub ejus persona Lucianus, haud multum sane nostra interest; cum utrique parum nota fuerit Christianorum disciplina. Sive enim *Mosem* sive *Christum* innuere voluerit, quos solos Legislatores agnovere unquam Christiani, aut imperitum se prodiderit, aut sibi non satis constabit. Moses enim *pro fratribus habendos* eos solos sancivit, qui ex eodem genere oriundi, aut per circumcisionem aliosque Christianis jam abrogatos ritus, insititii essent: Christus autem hujus dogmatis *verus Auctor*, idem ille est qui adorandus Christianis proponitur; cum ille diversos faciat. Unde & nonnullis Paulum designare visus est. Sed frustra laborant qui quod nescivit qui dicebat, facere volunt ut sciverit. Sed pergamus. Christianorum eam fuisse dicit disciplinam, ut se pro fratribus mutuo haberent, idque legislatoris sui, quisquis demum ille fuerit, charitatis mutuae jactum fundamentum. Hoc qui ait fando inaudierat; ut fors tulit, verissime. Quid dixerit vides: quid veri subsit minime monendus, quisquis Christianus haec legis. *M. du S.*

Ibid. Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος] Quis hic primus legislator Christianorum? ipsemet Christus, inquies. At non ita sentit Lucianus. Quippe legislatorem hunc alium esse vult ab ἀνασκολοπισθέντι ἀνθρώπῳ, quod sane in primis considerandum videtur. Paulum Apostolum designari existimo, rationibus iis adductus, quae neminem latent, hac etiam non leviter commotus, quod toties apud Paulum fratrum appellatio, qua de hic agitur, occurrit. Aliud si intelligat Lucianus, fortasse alluserit ad aliquod Pseudo-Euangelium, ex eorum numero, quorum nomina, & aliquando testimonia, memini me apud Epiphanium legere. *T. F.*

78. Παραδώσεις] Quid facias homini sibi tam turpiter obloquenti? En tibi Lucianum illum, tam acrem Deorum suorum in omnibus opusculis insectatorem, nunc sub nescio cujus persona Christianos in invidiam summam idem ob factum adducentem? *M. du S.*

79. Ἀνασκολοπ. — σοφιστὴν] Duplex his verbis crimen continetur; quod *Sophista*, quod *ut maleficus crucifixus*. Ad prius quod attinet; toto coelo, quod ajunt,

ἐκείνῳ νόμῳ βιῶσι. καταφρονοῦσιν οὖν ἁπάντων ἐξίσης, καὶ [a] κοινὰ ἡγοῦνται, ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως τὰ τοιαῦτα προσδεξάμενοι. ἢν τοίνυν παρέλθῃ τις εἰς αὐτοὺς γόης, καὶ τεχνίτης ἄνθρωπος, καὶ πράγμασι χρῆσθαι δυνάμενος, αὐτίκα μάλα πλουσίως ἐν βραχεῖ ἐγένετο, ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανών.

Quare omnia reliqua aeque contemnunt, & arbitrantur communia, quae quidem nullo idoneo argumento receperunt. Si quis ergo ad illos veniat impostor, & callidus homo, & uti rebus qui sciat, ilicet brevi statim tempore dives factus homines imperitos albis dentibus deridet.

Πλὴν ἀλλ' ὁ Περεγρῖνος ἀφείθη ὑπὸ τοῦ τότε τῆς Συρίας ἄρχοντος, ἀνδρὸς φιλοσοφίᾳ χαίροντος, ὃς συνεὶς τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι δέξαιτ' ἂν ἀποθανεῖν, ὡς δόξαν ὅτι τούτῳ ἀπολίποι, ἀφῆκεν αὐτὸν,

14. *Verum Peregrinus ab eo, qui tum praesidebat Syriae, dimissus est, viro, qui Philosophiam amaret, quique intellecta istius amentia, eumque mortem optaturum, uti famam eo nomine relinqueret, hominem, ne di-*

[a] Κοινὰ] Sic & *Fl.* cum cett. Κενὰ *T. Fab.* male.

ajunt, errat Orator iste, qui *Sophistae* titulum Christo affingat, ab iis artibus alieniſſimo, quibus Sophistarum natio hominibus imponit: nec doctus, nec eruditus humanave facundia ſpectandus noſter Jeſus fuit, ut in invidiam hac de cauſa adducatur. At id cum ignorarent iſti, ſimulque Chriſtianis orbem jam plenum conſpicerent, nec qua ratione tot hominibus perſuaderi doctrina, a recepta immane quantum abhorrens, intelligerent, ad id quod promptum erat decucurrere, ut dicerent Auctorem illius doctrinae *Sophiſtam inſignem*. Quibus ſi notior paulo fuiſſet, miracula potius, quibus fere ſuam invexit religionem, carpenda fuiſſent: carpendae prophetiae, quarum implemento ſe Meſſiam eſſe, tot ante ſeculis humano generi a Deo promiſſum, demonſtravit: carpenda praeceptorum ſanctitas, quae, lenociniis verborum procul, mentes hominum ſuo ſplendore illuſtrat & trahit. Haec Celſus aliique, ſed fruſtra, tentarunt, a Chriſtianis doctoribus ſolidiſſime, & a rebus ipſis refutati. *M. du S.*

82. Κοινὰ ἡγοῦνται] Etſi verti poteſt, eo ſignificatu accipiendo κοινὸς, quo locis aliquot novi foederis uſurpatur, mihi tamen ſeſe probat emendatio, nempe κενὰ ἡγοῦνται, *vana & futilia eſſe exiſtimant*. Neque enim Graeci, quod quidem commeminerim, ita uſurpant κοινός. *T. F.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Hujus loci ſenſum, ſcripturaeque hujus veritatem jam pridem in diſſertatiuncula aſſeruī, quam *de ſtylo novi Teſtamenti* in Academia Franequerana editam, aliis ejusdem argumenti adſuere dignatus eſt Cl. *Jac. Rhenferdius* in eo *ſyntagmate*, quod ejus opera an. 1701. prodiit. Quo cum amandare lectorem poſſem, ne tamen hac in parte operam noſtram delideret, in pauca conferam quae fuſius illic a me ſunt jam dudum obſervata. De emendatione, ut vides, cogitavit *Tan. Faber*; quibus inductus rationibus, vix ſatis adſequor; nihil enim huic loco voce κοινὸς convenientius. Miſſo namque priore illo accuſationis capite, ad poſterius ſe jam accingens, a legiſlatore monet edoctos Chriſtianos, ſeſe mutuo *pro fratribus* habere. IDCIRCO, inquit jam, *omnia contemnunt*, (ſua bona, ſcilicet, ſuas facultates) & eadem illa omnia COMMUNIA *habent* vel *ducunt* (ut inter *fratres* decet.) Egregium ſane encomium primis illis Eccleſiae temporibus debitum, & ab infenſiſſimis Chriſtianae Religionis hoſtibus vi veritatis extortum. Agnoſcis jam germanam eorum progeniem, quos in *Act. Apoſt.* II. 44. *omnia habuiſſe communia* legis. (Inter Ethnicos primus Pythagoras κοινὰ τὰ τῶν φίλων eſſe pronuntiavit, & reapſe inter ſuos comprobavit. Vide *Porphyr.* No. 33.) At in ſequiorem id mox partem inſectator trahit noſter, cum continuo ait; *ſi itaque tranſeat ad ipſos impoſtor, callidus, verſutus, quique foro ſciat uti & ſuis conſulere rebus, repente dives fiet, uſus hominibus facilibus, largis, & ſimplicibus*. Quae cum ita ſint, & omnia usque adeo liquida & aperta, quid emendatione opus fuit, qua depravatur textus, non juvatur? Fuit etiam repertus qui vocem κοινὸς hoc in loco de *impuritate* contenderet intelligendam. Quo quid abſurdius aut inſcitius excogitari poſſit, non video. In G. tamen Paſoris codice qui forte ad manus pervenit meas, notatum video, κενὰ *impura*. Hujus diſcipulus *Pfochenius* arripuit. Sed his miſſis de re ipſa vide *Juſt. mart.* dial. cum Tryph. 308. *M. du S.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Propter ſpem immortalitatis, propter amorem mutuum, *contemnunt reliqua*, opes, divitias, & *communia putant*, ut aquam, ut aërem. Nimis nota eſt vetus illa bonorum communio, nimis aperte eodem referuntur ſequentia, quam ut vel de illa Helleniſtica notione τῶ κοινοῦ h. e. *profani*, vel de emendatione in κενὰ, in mentem venire nobis debeat. *J. M. G.*

Ibid. Ἀνὰ τινὰς ἀκρ. πίσ.] Chriſtianorum tam effuſam in ſuos beneficentiam cum elevare aliter non poſſet, ſtultam fuiſſe ex eo oſtendere conatur, quod quae-

dignum quidem poena ratus, dimiſit. At ille in patriam reverſus deprehendit flagrantem adhuc illam de patre interfecto famam, & multos accuſationem intentantes. Verum etiam pleraeque ipſius opes per illam peregrinationem direptae fuerant, ſolis relictis agris quindecim circiter talentorum. Tota enim, quam reliquerat ſenex, ſubſtantia triginta forte talentorum fuerit; non quinquies mille, ut ridiculus iſte dixit Theagenes. Tanti enim nec univerſa Parianorum urbs, ſi vicinas ſibi quinque alias aſſumat, forte vendatur, ipſis cum

ὠδὲ τ κολάσεως ὑπολαβὼν ἄξιον. ὁ δὲ εἰς 95 τ b οἰκείαν ἐπανελθὼν, καταλαμβάνῃ τὸ περὶ τῦ πατρῴυ φόνυ ἔτι φλεγμαῖνον, κ πολλὰς τὰς ἐπαναλεινομένας τ κατηγορίαν. διήρπαστο δὲ τὰ πλεῖςα τ τῶν κτημάτων ἐν τ ἀποδημίαν αὐτῦ, κ μόνοι ὑπελείποντο οἱ ἀγροὶ ὅσον εἰς πενταικαίδεκα τάλαντα· ἦν γὰρ ἡ πᾶσα ὐσία τριάκοντά που ταλάντων ἀξία, ἣν ὁ γέρων κατέλιπεν, ὐχ ὥσπερ ὁ παγγέλοιος Θεαγένης ἔλεγε, πεντακισχιλίων. τοσύτυ γὰρ ὐδὲ ἡ πᾶσα τ Παριανῶν πόλις, πέντε σὺν αὐτῇ τὰς γειτνιώσας προσλαβῦσα, πραθείη ἄν, αὐτοῖς ἀν-

b Οἰκείαν] Sic Mſ. RG. Οἰκίαν Edd.

6. Τῶν Παριανῶν πόλις] Παριανὸς ἀς ἴσιεν Περιηγῆ, ἀπὸ Πάρυ τ νήσυ. V.

quaeſtoribus aerarii ſui temere pecuniam publicam committant, nec ſatis ſibi ab eorum fraude caveant. Qua in re quamquam a Chriſtianis peccatum fuiſſe nullibi lego, caviſſe tamen videntur Apoſtoli ne committerent ut huic crimini unquam ipſi paterent, cum menſarum a ſe ablegata cura, verbi ſibi ſolius miniſterium reſervarunt; Eccleſiisque, ut ſibi viros quam probatiſſimos in eam rem quaeque praeficerent, auctores fuerunt. V. *Act.* VI. V. *Celſ.* ap. *Orig.* I. 8. & *Cav. Praef.* a 3. *M. du S.*

86. Αὐτίκα μάλα ὸ βραχῦ] Nemo non videt iſtud ὸ βραχῦ poſſe eſſe gloſſema τῦ, αὐτίκα μάλα: ſed ut Graeci dicunt αὖ πάλιν & βάσκ' ἴθι, &c. ita hoc quoque ſtare poteſt. *T. F.*

87. Ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχαινῶν] *Simplicibus hominibus inhians*, ait Interpolator, ſed plane ſimpliciter. Vertere enim debuerat, *Simplices homines illudens.* Ita *Ariſtophanes* ὸ Νεφέλαις.

Μάτλω ἐμοὶ κεκλαύσε), σὺ δ' ἐγχαινῶν τεθνήξει.

quo loco quia, ſi ſatis memini, nil Graecus Scholiaſtes dixerat, turpiter vero ſe dedit *Nicodemus Friſchlinus*, *tum neque a me flebitur, tu vero morieris ore hianti.* bis peccat. Verte. *Fruſtra ego tum flevero, tu enim me illuſo morieris.* Locum ipſum adire operae pretium erit. Eum ſi legiſſet *H. Stephanus*, non credidiſſet lexicographis quibusdam male conciliatis, imo eos refutaſſet. Ceterum non hic tantum ea vox eſt ab *Ariſtophane* uſurpata, ſed in Ἱππεῦσι quoque tribus ante act. v. verſibus,

— ἐγχανεῖται τῇ πόλει.
— *urbem illuſerit.*

ubi Schol. ἐνυβρίσειν. Iterum ὸ Σφηξίν.

Κ' ὸν ἐγχανεῖται —

Scholiaſtes ἐγελάσει. Ita enim uſurpaſſe τὸ ἐγχάσκειν arbitror. Locus non ſuccurrit. Ceterum interpretem depravavit interpolator; ille enim ſenſum viderat. *Quippe qui*, ait, *hominum idiotarum ſimplicitate abuti queat.* Eat nunc juventus & ſpecioſae librorum fronti credat. *T. F.*

Ibid. Ἐγχανὼν] Credebám olim eodem ſenſu hic uſurpaſſe, quo N. Δ. VI. ἀκροτρίοις ἐκχαίνετε dixit, & hic ἐκχανὼν ſcribendum eſſe; ſed emendatione opus non eſt, vide quid ex *Ariſtophane* ad eam rem attulerit *T. Faber*, & confer *Mud.* c. 14. ἀκτικὸ σὺ πλατὺ ἐγχανὼν, emuncta ſc. pecunia. *M. du S.*

94. Οὐδὲ τ κολάσεως] Humanitati Praeſidis tribuit, quod fortaſſe reſcripto imperatoris referri debuit. Conſule *Euſeb.* IV. 13. qui mihi ad manum nunc non eſt. *M. du S.*

95. Οἰκίαν] In Mſ. Cod. Bibl. Reg. legitur planiſſime, οἰκίαν, *patriam*, ſcil. γῆν. *T. F.*

Οἰκίαν] Ex Mſ. Reg. G. In Impreſſis enim omnibus erat οἰκίας. Vid. c. 30. *M. du S.*

6. Παριανῶν πόλις] Στέφανος. Πάριον, πόλις ὸ Ἑλλησπόντυ &c. τὸ ἐθνικὸν Πάριος. ὁ πολίτης Παριανός. *F. G.*

Παριανῶν πόλις] Peregrini haec itaque patria, quod & *Athenagoras* confirmat, quem vid. p. 72. & 73. & *Scaligeri* notas, ad *Euſeb.* Chron. p. 220. & 221. Ubi errat vir ſummus, dum oblatam eam Apologiam *M. Aurelio* & L. Vero adſtruere conatur; eo ipſo quo ſe Peregrinus combuſſit anno. Vid. Ἀλεξ. c. 2. Optime autem hic ridet magnitudinem ſummae a Theagene dictae, quae, ut ſupra monitum eſt, ad decies ferme centena millia librarum Anglicanarum redibat: cum verus ejus Cenſus octo ad ſummum millia efficeret. *M. du S.*

ἀνθρώποις, καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ λοιπῇ ὡδασκευῇ.

Ἀλλ' ἔτι γε ἡ καθηγορία καὶ τὸ ἔγκλημα θερμὸν ἦν, καὶ ἐφκει οὐκ εἰς μακρὰν ἐπανασήσεσθαί τις αὐτῷ. καὶ μάλιστα ὁ δῆμος αὐτὸς ἠγανάκτει, χρηστὸν, ὡς ἔφασαν οἱ ἰδόντες, γέροντα πενθοῦντες, ὕτως ἀσεβῶς ἀπολωλότα. ὁ δὲ σοφὸς ὗτος Πρωτεὺς πρὸς ἅπαντα ταῦτα σκέψασθε οἷόν τι ἐξεῦρε, καὶ ὅπως τὸν κίνδυνον διέφυγε. παρελθὼν γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Παριανῶν (ἐκόμα δὲ ἤδη, καὶ τρίβωνα πεπαρὼν ἠμπείχετο, καὶ πήραν παρήρτητο, καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἦν, καὶ ὅλως μάλα τραγικῶς ἐσκεύαστο.) τοιοῦτος ὢν ὀφθεὶς αὐτοῖς, ἀφεῖναι ἔφη τὴν οὐσίαν, ἣν ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτῷ κατέλιπε, δημοσίαν εἶναι πᾶσαν. τοῦτο ὡς ἤκουσεν ὁ δῆμος, πένητες ἄνθρωποι, καὶ πρὸς ἀλγηδόνας κεκτημένοι, ἀνέκραγον εὐθὺς ἕνα φιλόσοφον, ἕνα φιλόπατριν, ἕνα Διογένους καὶ Κράτητος ζηλωτήν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεφίμωντο. καὶ εἴ τις

hominibus, & pecudibus, & apparatu reliquo.

15. *Verum tamen accusatio illa & crimen adhuc calebat, videbaturque futurum, ut non ita multo post aliquis contra illum consurgeret. Et maxime ipse indigne ferebat populus, bonum senem, uti dicebant, qui viderant, impie adeo periisse lugentes. At sapiens iste Proteus ad haec omnia videte quid invenerit, & qua ratione effugerit periculum. Progressus nempe in Parianorum concionem (jam autem comam aluerat, & pallium induerat sordidum, & suspenderat peram, & in manu fustis erat, & tragicum omnino habitum sumserat.) Sic ergo in conspectum illorum prodiens, permittere se ait, ut universa patris sui felicis memoriae substantia sit publica. Hoc ut populus audivit, homines pauperes & inhiantes largitionibus, statim exclamant,* Unum Sapientiae, unum patriae amatorem! unum Diogenis & Cratetis aemulum! *Inimicis autem os jam obturatum erat, & si quis caedis*

18. Παριανῶν] Πάριον urbs in Hellesponto. vid. *Steph.* περὶ πόλεων. *M. V. La Croze.*

19. Ἐκόμα δὲ ἤδη] Corrupta esse haec verba existimo. Reliqua enim omnia Cynicum sapiunt, sola illa *coma* abhorret a reliquo cultu. In descriptione autem caetera huic simili cὸ χρῶ κειρίας diserte dicitur, *Apol.* c. 27. cui statim additur cὸ γενείῳ βαθῦ. Mox ibidem cap. 28. additur ἐκόμα δὲ καὶ τὸ γένειον ἐπίλλειδο, sed ego levi mutatione scrupulum illum sustuli, dum, ut illic ostendam, doceo legendum esse ἐκόμα δὲ τὸ γένειον, καὶ ἐπίλλειδο. Certe apud nullum scriptorem κομᾶν simpliciter prolatum de barba, quod hic oportuit, dictum invenietur. Apud *Xenoph.* quidem, quod huc apprime facere mihi videtur, haec verba extant p. Ed. *Steph.* 516. l. 15. πρὶν ἂν τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίως κομήσῃ. Et hic itaque de barba aliquid additum oportuit, quod sine Mss. ope ut conjicere non adeo difficile est, ita cum aliqua audacia conjunctum, si frequenter id fiat, videri possit. De locis ex *Cynico* ad hanc rem spectantibus vide nos ad illius opusculi cap. 1. *M. du S.*

23. Ἀφεῖναι — τὴν οὐσίαν] Gymnosophistas aliosque, ut liberius philosopharentur, itidem interdum relinquere suas opes solitos, quod & discipuli Christi facitarunt, ad *Evang. Matth.* XIX. 27. compluribus exemplis, non omisso hoc Luciani, probat Rever. *J. Elsner.* l. d. p. 90. 91. *J. F. R.*

24. Εἶναι] Ἀφεῖναι εἶναι. Hunc pleonasmum verbi εἶναι vide etiam supra *de Calum.* c. 20. & 16. Et *Pseudol.* c. 6. & 25. *Necyom.* §. 16. *Eustath.* ad *Hom.* Il. A. 20. *Hemst.* ad Judic. vocal. fin. *Diog. Laërt.* vit. *Plat.* p. 168. Φάναι — ἰατροὺς εἶναι. *J. F. R.*

33. Ἐφόδια τοὺς Χριστ. ἔχειν] Quam memores Christiani fuerint hospitalitatis, ex acerbissimorum hostium *Juliani* & Luciani testimoniis adparere, tradit Rev. *J. Elsner.* in Ep. ad *Hebr.* XIII. 2. *J. F. R.*

34. Δεισιφορεύεσθαι] Ut Νεγρ. c. 14. & N. Δ. VI. sic etiam usus est *Philostratus* V. Soph. p. 582. in *Aristid.* *M. du S.*

Ibid. Ἐν ἄκρῳ ἀφθόνους ἦν] Optime. Sed hinc emendandus locus qui in *Fugitivis* (c. 17.) occurrit, cὸ ἄκρως ἀφθόνους βιοῦντας. leg. ἀφθόνους. *T. F.*

Ἐν ἄκρῳ ἀφθόνους ἦν] Conf. infra *Saturn.* c. 19. cὸ ἐς εἶν. *J. F. R.*

35. Εἶτα θεομάχας τι ἐς ἐκείνους (ὄφθη γάρ τοι, ὡς εἶμαι, ἰδίων τῶν ἀνθρώπων αὐτοῖς)] Impius Lucianus & qui Christianos saepe suggillat, licet eos & eorum legem sanctissimam non noverit. Hoc loco manifeste confundit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Judaei enim erant ii, qui offendebantur quodam ciborum genere, at Christianis (ut Petrus Apostolus docet) cibi nulli polluti existimabantur. *J. P. a G.*

Ibid. Παρανομίας] Tandem ergo vanum hunc & scelestum hominem deprehenderunt Christiani. *M. du S.*

36. Ὄφθη

dis injicere mentionem conaretur, lapidibus ſtatim petebatur.

16. *Iterum ergo in aliud exilium atque errorem egreſſus eſt, ſatis luculenti viatici inſtar habens Chriſtianos, quorum ſatellitio inſtructus copiis omnibus abundabat. Atque aliquamdiu ita alebatur. Deinde migratis etiam illorum legibus, viſus enim, puto, fuerat prohibito illis cibo uti; cum non amplius eum admitterent, ad indigentiam redactus aequum cenſebat, retractata donatione, a civitate repetere bona ſua: datoque libello recipere illa Imperatoris juſſu poſtulabat. Deinde, miſſis contra ipſum a civitate Legatis, fruſtra fuit, juſſusque in his, quae nemine cogente conſtituiſſet, manere.*

17. *Poſt haec tertia ab illo ſuſcepta in Aegyptum peregrinatio ad Agathobulum, ubi admirabilem illam exercitationem ſuſcepit, ut raſa dimidia capitis parte, oblita luto facie, in multo circumſtantium populo, fricando pudendo, illud quod indifferens ab iſtis vocatur,*

ἐπιχειρήσειε μεμνῆσθαι τῆς φόνου, λίθοις εὐθὺς ἐβάλλετο.

Ἐξῆλθεν οὖν τὸ δεύτερον πλανησόμενος, ἱκανὰ ἐφόδια τὴν Χριστιανὴν ἔχων, ὑφ' ὧν δορυφορούμενος, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. καὶ χρόνον μέν τινα οὕτως ἐβόσκετο. εἶτα νομήσας τι καὶ ἐς ἐκείνους (ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐδίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς) οὐκ ἔτι προσιεμένων αὐτὸν ἀπορούμενος, ἐκ πολιτικῆς ἄγετο δεῖν ἀπαιτεῖν πάλιν τὰ τέλεως τὰ κτήματα, καὶ γραμματεῖον ἐπιδὺς, αἰτεῖν ταῦτα κομίσασθαι, κελεύσαντος βασιλέως. εἶτα ἐπὶ πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης, οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλ' ἐμμένειν ἐκελεύσθη, οἷς ἅπαξ διέγνω, μηδενὸς καταναγκάσαντος.

Τρίτην δὴ ταύτην ἀποδημίαν εἰς Αἴγυπτον πάλιν τὸν Ἀγαθόβουλον, ἵνα καὶ τὴν θαυμαστὴν ἄσκησιν διήσκησε, ξυρόμενος μὲν τὸ κεφαλῆς τὸ ἥμισυ, χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον, ἐν πολλῷ δὲ τῷ περιεστώτων δήμῳ ἀναφλᾶν τὸ αἰδοῖον, καὶ [a] τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῖς

[a] Τὸ ἀδιάφορον] Sic Edd. omnes. Τῶν ἀδιαφόρων — παλιμβόλων Tan. Fab. Ἀδιάφθορον Mſ. RG. male.

42. Εἶτα τὸ πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης] Καὶ πῶς, εἰ πατραλοίας Περεγρῖνος, οὕτω ἀντενικλήθη παρὰ τῶν Παριανῶν τὸ παιδεραστείας, ἀπαιτεμένων τὸ λῆρος τὴν παιδεραστείαν, ὡς ἔφης, ἀφιεμένων τούτοις ἀγρῶν; ἀλλ' εἰς πάντας συκοφαντεῖς, πάσης ἀρετῆς στέπτα, καὶ λῆρος. V.

51. Ἀναφλᾶν] Ἀναφλᾶν λέγεται μαλάττειν τὸ αἰδοῖον, καὶ ὑποσύρειν τὸ καλύπτον τὸν βάλανον δέρμα. i. e. maſturbari. G.

• Τῆς πατρωνείας] Τὴν πατρωνείαν. V.

36. Ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐδίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς] Accuſat hic *Tanaq. Faber* Auctorem, quod Chriſtianorum legem non noverit, & confuderit Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Verum ego quidem illud heic non video: quoniam per illa ἀπόρρητα τοῖς Χριστιανοῖς, quae ederit Peregrinus ille, intelligi poſſunt αἰδοιλόθυτα, aut αἷμα, aut πνικτόν: quae primis Chriſtianis ex decreto Apoſtolorum erant ἀπόρρητα. Et ab illis diligentiſſime ſeſe abſtinuiſſe Chriſtianos primævos, docent Patres veteres. Certe *Juſtinus*, *Minutius Felix*, *Tertullianus* aliique ab αἰδοιλοθύτοις ſedulo ſibi caviſſe Chriſtianos, tradunt. *L. Bos.*

42. Βασιλέως] Imperatorem Romanum intellige, non regem aliquem, quod quidam facit. *T. F.*

47. Ἀγαθόβουλον] Eundem eſſe exiſtimo, cujus in *Demonactis* vita meminit cap. 3. vid. Chron. *Euſeb.* A. C. 122. *M. du S.*

48. Ξυρόμενος] *Plut.* 627. f. *M. du S.*

49. Χριόμενος δὲ πηλῷ] Sic de Creſcente Cynico *Tatianus* orat. ad Græcos: λῆρος πηλίνης ὄψεως διαμυσσόντα. Sordidi enim erant Cynici. *L. Bos.*

Χριόμενος δὲ πηλῷ] Meminit & *Tatianus* πηλίνης ὄψεως de creſcente Cynico loquens, p. 81. Quo vero conſilio id egerint Cynici, non ſatis aſſequor, non enim *ſordes* tantum notant. *M. du S.*

51. Ἀναφλᾶν τὸ αἰδοῖον] Qui id faciunt, Cynicam Venerem exercere dicuntur, ii videlicet, *qui pellicis lava utuntur*, ut ait hominum omnium impudentiſſimus *Martialis*. Alluſio facta ad Ἀναφλᾶν locum dedit joco *Ariſtophanis* ἐν Ἐκκλησιαζούσαις.

Ἀναφλύσιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον ——

quem optime animadvertit Græcus Interpres; ait enim, Ἀναφλύσιον, παρὰ τὸ, ἀναφλᾶν, παίζειν. Quod equidem non video cur *Meurſio* diſplicuerit. *T. F.*

τοῦτο κηλούμενον ἐπιδεικνύμενος. εἶτα παίων, καὶ παιόμενος νάρθηκι εἰς τὰς φυγὰς, καὶ ἄλλα πολλὰ γελοιικώτερα θαυμαλοποιῶν.

Ἐκεῖθεν δὲ οὕτω παρεσκευασμένος, ὅπη Ἰταλίαν ἔπλευσε, καὶ ἀποβὰς τῆς νεὼς, εὐθὺς ἐλοιδορεῖτο πᾶσι, καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ, πραότατον αὐτὸν καὶ ἡμερώτατον εἰδώς· ὥστε ἀσφαλῶς ἐτόλμα. ἐκείνῳ γὰρ, ὡς εἰκὸς, ὀλίγον ἔμελε τῆς βλασφημιῶν, καὶ οὐκ ἠξίου φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα κολάζειν ὅτι ῥήμασι, καὶ μάλιστα τέχνην τινὰ τὸ λοιδορεῖσθαι ποιημένον. τούτῳ δὲ καὶ ἀπὸ τούτων τὰ τῆς δόξης ηὐξάνετο· πᾶσι γὰρ τοῖς ἰδιώταις καὶ φιλέλευθος ἦν ὅπη τὴν ἀπονοίαν, μέχρι δὴ ὁ τὴν πόλιν ὑπιτέτραμμένος ἀνὴρ σοφὸς ἀπέπεμψεν αὐτὸν ἀμέτρως ἐντρυφῶντα τῷ πράγματι, εἰπὼν μὴ δεῖσθαι τὴν πόλιν τοιούτου φιλοσόφου.

in se ostenderet; deinde vel pulsaret ipse, vel pulsandas ferula nates aliis praeberet, aliaque vehementiora etiam spectacula ederet.

18. *Hinc autem sic instructus navigavit in Italiam, & egressus navi maledicere statim coepit omnibus, Imperatori maxime, quem mitissimum sciret mansuetissimumque: quo majori confidentia ausus est. Parum enim ille, ut par erat, curabat maledicta, neque dignum se censebat, hominem philosophiae larvam indutum propter verba punire, eum praesertim, qui sibi artem ipsum illud maledicere fecisset. Isti vero etiam inde fama crevit. Apud imperitos enim propter ipsam hanc amentiam erat conspicuus, donec Praefectus urbis, vir sapiens, nimis se petulanter ea in re gerentem ejecit, praefatus, non indigere urbem*

58. Καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ] Βῆρος ἢ Μάρκου Ἀντωνῖνος, οἶμαι, λέγει. *V.*

Ibid. Καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος] Corrigendus Interpres, sed Græca prius. Legendum enim καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος, *oratione habita probans* (id enim est ἐπιδεικνύμενος) *hoc esse ex eorum numero quae ἀδιάφορα, seu indifferentia apud Philosophos vocitantur.* Quod autem in Mſ. Regio legitur ἀδιάφθορον, neminem sanæ mentis morari debet. *T.F.*

Καὶ τὸ ἀδιάφορον] An scribendum καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος; *F.G.*

Ibid. Τὸ ἀδιάφορον] Cynicum illud ἀδιάφορον ea sententia accipiendum, qua *Sext. Empir.* Pyrrh. I, 152. Καὶ παρ' ἡμῖν μὲ τὸ μοιχεύειν ἀπειρῆσθαι, ὥσθ' ἡ Μασσαγέτιος ἀδιαφορίας ἕβει παραδεδόσθαι. Caeterum foedissimum illud ἀναφλὲν ipsi habitum esse ἀδιάφορον, dissertius quam vellem ostendit Dio ille hac parte κοπρόσομος, non *Chrysostomus*, Orat. VI, ſ. de Tyrannide p. 96. *J.M.G.*

53. Νάρθηκι] *Hieronymus* in Marcellae viduae Epitaphio; *nec mirum si in plateis & in foro rerum venalium fictus ariolus stultorum verberet nates. &c.* sed hoc prorsus diversum. *M. du S.*

54. Νεανικώτερα] Dedi *vehementiora.* Haec saepe verbi vis est, illustrata a Gevartio ad *Statii Sylv.* I, 4, 51. ſ. Papin. lectt. I, 32. itemque a *Joh. Andr. Bosio* Diss. ad 2. *Tim.* II, 22. ſ. νεωτερικὰς ἐπιθυμίας. *J.M.G.*

Ibid. Θαυμαλοποιῶν] Adi *Casaub.* ad Athenaeum & *Theophr.* Id vocat Θαυματουργεῖν Xenophon ὁ Συρακόσιος. *T.F.*

58. Βασιλεῖ, πραότατον] Temporis ratio de *M. Aurelio* ut intelligatur, non sinit, cui haec alioquin optime conveniant; nam octo utique anni interceſſerint oportet, cum duas ante hanc Olympiades memoret praeter tempus, quod Romae ab eo actum incertum est. Antoninum ergo Pium designat, in quem etiam optime quadrant. *M. du S.*

59. Πραότατον] Designat imperatorem Marcum. Alii Vespasianum esse volunt. Mihi non placet. *T.F.*

62. Φιλοσοφίαν ὑποδυόμενον] I. e. induentem, suscipientem philosophiam. *F.G.*

63. Τίχνλω] Cynicorum enim ars erat conviciari. De Phrasi vide Μισθ. c. 30. Ὀρχ. 9. & 21. *M. du S.*

67. Ἀπονοίαν] *Astutiam* Interp. pessime, alioqui esset ἀβελτερίαν. *T.F.*

Ibid. Ὁ τὴν πόλιν ὑπιτετραμμένος] *Reipublica Procurator.* Interpr. sed ridicule. Quippe vertendum fuit, *Praefectus urbis.* Si sub Vespasiano factum hoc intelligas, de Muciano loquitur. Sed mihi secus videtur. *T.F.*

Ibid. Τὴν πόλιν] Romanam rempubl. fortasse. Nam τὴν πόλιν ὑπιτετραμμένος, *urbis praefectus.* *F.G.*

Τὴν πόλιν ὑπιτ.] Quis ille ex Historia, mihi non constat. *M. du S.*

74. Καὶ προσήλαυνε κατὰ τοῦτο τῷ Μυσωνίῳ] *Et tunc temporis profectus est ad Musonium*, &c. Interp. Sed longe a vero abit. Videlicet ignoratio τῆς προσηλαύνω homini imposuit. Sic autem intelligendus est locus: κατὰ τοῦτο (scilicet τὸ πόλεως ἐκβεβλῆσθαι, id est, exilium,

bem tali Philoſopho. *Verum enim vero hoc ipſum celebriorem reddidit, cum in ore eſſet omnium Philoſophus propter dicendi fiduciam & nimiam libertatem urbe exactus: idque ipſum admovit hominem ad Muſonium, & Dionem, & Epictetum, & ſi quis alius ſimili conditione fuit.*

19. *Ita certe in Graeciam cum veniſſet, jam Elienſibus maledicebat: jam ſuadebat Graecis, uti arma contra Romanos caperent: jam virum doctrina pariter & dignitate eminentem, quod praeter caetera hoc beneficium Graeciae praeſtiterat, ut aquam perduceret Olympiam, & prohiberet ne porro ſibi perirent ſpectatores, maledictis inceſſebat, velut qui effeminaret Graecos; cum deceret ſitim ferre ſpectatores Olympiorum, quin, ita me Jupiter, perire multos illorum a morbis vehementibus, qui tum propter regionis ſiccitatem, in*

πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο κλεινὸν αὐτῷ, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἦν ἄπασιν, ὁ φιλόσοφος ἀφ' ἑτέρας παῤῥησίαν, καὶ τὴν ἄγαν ἐλευθερίαν ἐξελαθείς. καὶ προσήλαυνε χὥ[a] τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ, καὶ Δίωνι, καὶ Ἐπικτήτῳ, καί εἴ τις ἄλλος ἐν τοιαύτῃ ἐγένετο.

Οὕτω δὴ ὅτι τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν, ἄρτι μὲν Ἠλείοις ἐλοιδορεῖτο, ἄρτι δὲ τοὺς Ἕλληνας ἔπειθεν ἀντάρασθαι ὅπλα Ῥωμαίοις, ἄνδρα δὲ ἄνδρα παιδείᾳ καὶ ἀξιώματι πρῶτον, διότι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις εὖ ἐποίησε τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ, καὶ ἔπαυσε διψῇ ἀπολλυμένους τοὺς πανηγυριστὰς, κακῶς ἠγόρευεν ὡς καλαθηλύναιλα τοὺς Ἕλληνας, δέον τοὺς θεατὰς τῶν Ὀλυμπίων ἀφθόνως διψῶντας, καὶ νὴ Δία γε καὶ ἀποθνήσκειν πολλοὺς αὐτῶν ὑπὸ σφοδρῶν τῶν νόσων, αἱ τότε ἀφ' τὸ ξηρὸν τοῦ χω-

[a] Τοῦτο] Τούτῳ *Schol.* Ταὐτὸ *Guj.* melius.

74. Τούτῳ τῷ Μουσωνίῳ] Κυνικοὶ μὲν οὗτοι, ἢ καὶ ἄλλως φιλόσοφοι ἐλέγχειν ἔργον πεποιημένοι. Ἐπίκτητον μὲν οὖν Στωϊκὸν οἶδα, Δίωνα δὲ τὸν Προυσαέα, ᾧ δὲ *ἰπώνυμον ὁ Χρυσόστομος, ὃς δὲ λόγους ἐκδίδωσι †ἱκανοὺς, σπουδαίους τῷ ὄντι καὶ πολιτικὰς ὠφελείας μεστούς. *V.*

* Ἐπώνυμον] Hoc recepi ex V. cum *Solano*; nam ἰπώνυμος male Edit. *Cler.* eſt enim ᾧ καὶ ἐπώνυμον, cui etiam cognomentum erat. *J. F. R.*

† Ἱκανὸς) Et hoc recepi ex V. pro edito *ἱκανῶς*. *J. F. R.*

ilium, de quo loquitur) προσήλαυνε τῷ Μουσωνίῳ, &c. *hac re fiebat ut ad gloriam Muſonii* (qui ſub Nerone pulſus in exilium fuerat) *acceſſiſſet aut perveniſſe videretur*, vel, ſi ita mavis, *Hac re adaequabat Muſonios, Dionas*, &c. Ne quis autem dubitandi locus ſit, conſtat ea tempeſtate Muſonium exulem non fuiſſe. Teſtem ſi vis, *Xiphilinum* dabo, qui nominatim Muſonium excipit, Καὶ πάντας αὐτίκα τοὺς φιλοσόφους ὁ Οὐεσπασιανὸς, πλὴν τοῦ Μουσωνίου, ἐκ τῆς πόλεως ἐξέωσεν. *T. F.*

Ibid. Κατὰ τοῦτο] Ταὐτὸ ſcribend. videtur, i. e. & eodem tranſibat quo Muſonius, Dio, Epictetusque & ſi quis alius, &c. *eodem*, i. e. in eundem ſtatum veniebat. *F. G.*

Ibid. Μουσωνίῳ] Apollonio Tyaneo hic coætaneus. Vid. infra Nig. c. 1. & *Philoſtr.* p. 125. cum notis, & 187. *M. du S.* Muſonius Rufus Epicteti praeceptor fuit, de quo multa *Tacit. Arrian. Stob.* *J. J. Weſtſt.*

75. Δίωνι] Sub Domitiano etiam hic notus, exul, quamvis ſponte exulaſſe dicatur a *Philoſtr.* p. 488. *M. du S.*

Ibid. Ἐπικτήτῳ] Cujus etiamnum ſcripta ſuperſunt. *M. du S.*

77. Ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν] Poſt iter in Italiam in Graecia quae mox ſequuntur geſta ſunt, VIII. annis ante ultimam illam qua ſe combuſſit Olympiadem, unde conficitur de *Antonino Pio* intelligenda ſuperiora. *M. du S.*

80. Ἄνδρα] Herodem Atticum deſignat. Adi omnino *Philoſtratum* vit. Soph. p. 551. ubi inter alia ejus opera magnifica ait Ἀνέθηκε δὲ καὶ τῷ Πυθίῳ τὸ Πυθοῦ στάδιον. καὶ τῷ Διὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ. unde huic loco lux magna affulget. Ex *Aeliano* etiam diſcas, quam gravis Olympiae ſpectantibus fuerit ſol; apud quem herus ſervo cum minari graviſſima vult, ſpectatum ſe Olympiam miſſurum dicit; V. H. XIV. 18. Idem *Philoſtratus* diſertis verbis ait, ἐπεκολούθει δὲ τῷ Ἡρώδῃ κακῶς ἀγορεύων αὐτὸν ἁμεσαβόαμα γλώττῃ p. 563. *M. du S.*

Ἄνδρα — πρῶτον] Herodes Atticus. Vid. *Philoſtr.* vit. Sophiſt. L. 2. §. 5. p. 551. 13. it. ibid. §. 13. p. 563. Vide notas *Olearii*. *M. V. La Croze.*

82. Ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ] Qui vertunt, *Adduxit aquam in Olympiam*, poterant illi eadem ratione dicere, *venit in Romam, in Athenas ivit.* Delicias & lautitias hominum! *T. F.*

95. Τοσ-

χωρίᾳ, ἐν πολλῷ τῷ πλήθει ἐπεπόλαζον· καὶ ταῦτα ἔλεγε, πίνων τὸ αὐτὸ ὕδατ. ὡς δὲ μικρὸν κατέλευσαν αὐτὸν, ὀλίγου δεῖν ἅπαντες, τότε μὲν ὑπὸ τὸν Δία καταφυγὼν ὁ γενναῖος, εὗρε τὸ μὴ ἀποθανεῖν.

magna multitudine frequentes erant. Et haec dicebat bibens ipse de eadem aqua. Cum vero parum abesſent, quin lapidibus illum, concurſu omnium facto, obruerent: tum ad Jovem confugiens vir fortis, mortem evitavit.

Ἐς δὲ τὴν ἐξῆς Ὀλυμπιάδα, λόγον τινὰ μετὰ τεττάρων ἐτῶν συνθεὶς τὸν μετὰ μέσου, ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔπαινον ὑπὲρ τοῦ τὸ ὕδωρ ἐπαγαγόντος, καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ τότε φυγεῖν. ἤδη δὲ ἀμελούμενος ὑφ' ἁπάντων, καὶ μηκέτι ὁμοίως θαυμαζόμενος ὢν, ἔωλα γὰρ ἦν ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ἔτι καινουργεῖν ἐδύνατο, ἐφ' ὅτῳ ἐκπλήξει τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ θαυμάζειν ποιήσει, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν· ἐπεὶ δὲ ἐξαρχῆς δριμύν τινα ἔρωτα ἐρῶν ἐτύγχανε, τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα ἐβουλεύσατο περὶ τὸν πυρὰν, καὶ διέθηκε λόγον ἐς τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς ἀπ' Ὀλυμπίων τὸν ἔμπροσθεν, ὡς ἐς τὸ πρῶτον καύσων ἑαυτόν.

20. Olympiade proxima, orationem quatuor interjectis annis a ſe compoſitam ad Graecos attulit, laudem ejus qui aquam perduxit, & fugae ſuperioris excuſationem. Sed cum jam negligeretur ab omnibus, nec amplius ita conſpicuus eſſet; obſoleta quippe erant omnia, nec novum quidquam poterat proferre, quo percelleret audientes, atque admirandum ſe conſpiciendumque praeberet, cujus rei ab initio inde vehementer cupidus fuerat: ultimum hoc de rogo facinus meditari coepit: ſparſitque famam inter Graecos a ſuperioribus ſtatim Olympiis, ſe futuro tempore ſe crematurum.

Καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα θαυμαλοποιεῖ, ὥς φασι, βόθρον ὀρύττων, καὶ ξύλα συγκομίζων, καὶ δυνήν τινα τὴν καρτερίαν [b] ὑπιχνούμενος. ἐχρῆν δὲ, οἶμαι, μάλιστα μὲν θεμένου τὸν θάνατον, καὶ μὴ δραπετεύειν ἐκ τοῦ βίου. εἰ δὲ καὶ πάντως δέδοκται οἱ ἀπαλλάττεσθαι,

21. Et nunc eadem portenta agitat, fodienda, ut ajunt, foſſa, comportandis lignis, & mirifica quadam fortitudine pollicenda. Oportebat autem, arbitror, primum quidem expectare mortem, non aufugere de vita: Sin vero omnino mori illi decretum ſit, non igne uti,

a Τῦ τὸ] Diviſimus monente *Fabro*, & *Guj.* Τοῦτο Edd. priores male. b Ὑπιχνούμενος] Ἐπιδικνύμενος *Tan. Faber.* Nihil mut. Edd.

95. Τεττάρων ἐτῶν] Bene, neque enim plurium annorum eſt Olympias. Inde illud Agidis dictum de Eleis apud *Plutarchum* in apoph. τί δὴ ποιοῦσι θαυμαστὸν, εἰ δ' ἐτῶν τεττάρων μιᾷ ἡμέρᾳ, &c. Alibi autem hoc ipſum dictum referens, καὶ τί μέγα, inquit, ἢ θαυμαστὸν ποιοῦσιν, εἰ οὐ ἔτεσι πᾶσι μιᾷ μόνον ἡμέρᾳ δικαιοσύνῃ χρῶνται; ita & *Pindarus* Olympia vocavit πεντετῆρα θέσιν, quae tu facile conciliabis, ſi *Scaligerum* in opere magno legeris. Ceterum qui Olympiadem & luſtrum confundunt, peccant. *T.F.*

97. Τοῦτο ὕδωρ ἐπαγαγόντος] Leg. τῦ τὸ ὕδωρ, &c. *T.F.*

Τοῦτο ὕδωρ] Lege τῦ, τὸ. *F.G.*

Τῦ τὸ] Emendationem *T. Fabri* ſequuti ſumus. In Impreſſis omnibus τοῦτο antea erat. *M. du S.*

12. Δυνήν τινα καρτερίαν ὑπιχνούμενος] Legendum eſt, ἐπιδικνύμενος, quod probari non eſt neceſſe. *T.F.*

Ibid. Ὑπιχνούμενος] Hic quidem *T. Fabro* obſecuti non ſumus, quia ratio mutationis etſi aliqua ſit, non eſt tamen neceſſaria. Ferri enim vulgata poteſt, cum nondum in rem ipſam ventum ſit. Si autem omnia ſic levibus de cauſis apud veteres ſcriptores ex ingenio mutentur, quid tandem reliqui erit, quod ab iis vere profectum ſit? *M. du S.*

22. Φιλοσοφίᾳ] Res ex fabulis nota eſt. *T.F.*

24. Μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν] *Solum non in tabernaculo torrebit ſeipſum.* Interp. Sed vertendum fuit, *Quodammodo ſe* (vel *fere ſe*) *in theatro cremabit.* Arguit φιλοδοξίαν ventoſi hominis, qui frequentem adeo panegyrin elegerat, in qua finem vitae imponeret. Cur non in ſolitudine potius, & in remoto aliquo ſaltu, ut infra dicet Lucianus? Quid enim aliud facit Peregrinus, quam qui theatrum conſcendit ut ab omnibus videatur? *T.F.*

28. Καὶ κατὰ τοῦτο] *Hoc modo.* Interp. neſcit quid ſit. Gallice diceres, *& en cette qualité il devoit être bru-*

uti, neque tragico illo apparatu, ſed alio mortis genere, cum ſexcenta ſint, delecto, diſcedere. Si vero ignem etiam ut Herculeum quiddam amat, quid tandem non ſilentio eligens ſilvoſum montem, in illo ſe cremat ſolus, uno quodam Philoctete, verbi cauſſa hoc Theagene, aſſumto? At ille Olympiae, plena celebritate, tantum non in ſcena ſe aſſabit, non indignus Mehercule! ſiquidem patricidas atque atheos poenas dare facinorum fas eſt, & hoc quidem reſpectu tarde ſane illud facere videtur, quem olim oportebat Phalaridis tauro incluſum digna dediſſe ſupplicia, non ſemel hauſta ore flamma, momento uno mori. Nam rurſus hoc quoque multi mihi dicunt, non eſſe aliud celerius igni genus mortis. Licet enim os aperire, & ſtatim mori.

22. *Verum ideo, puto, hoc excogitat ſpectaculum, quaſi magnificum ſit homo in loco ſacro combuſtus, ubi neque ſepelire alios mortuos per religionem licet. Sed noſtis, puto, etiam olim aliquem, qui nobilis cuperet fieri,*

μὴ πυρὶ, μηδὲ τοῖς ἀπὸ τ τραγῳδίας τούτοις χρῆσθ, ἀλλ' ἑτέρου τινα θανάτου τρόπον, μυρίων ὄντων, ἐλόμενον ἀπελθεῖν. εἰ δὲ καὶ τὸ πῦρ ὡς Ἡράκλειόν τι ἀσπάζεται, τί δήποτε οὐχὶ τὴν σιγὴν ἑλόμενος ὄρος εὔδενδρον, ἐν ἐκείνῳ ἑαυτὸν ἐνέπρησε μόνος, ἕνα τινὰ οἷον Θεαγένη τοῦτον, φιλοκτήτῃ πάλαι δώ; ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ, τ πανηγύρεως πλήθους, μόνον οὐκ ὀπὶ σκηνῆς ὀπτήσῃ ἑαυτὸν, οὐκ ἀνάξιος ἂν, μὰ τ Ἡρακλέα, εἴγε χρὴ καὶ τοὺς πάλαι λοίας, καὶ τοὺς ἀθέους, δίκας διδόναι τ τολμημάτων· καὶ τοῦτο πάνυ ὀψὲ δρᾶν αὐτὸ ἔοικεν, ὃν ἐχρῆν πάλαι ἐς τ τοῦ Φαλάριδος ταῦρον ἐμπεσόντα τ ἀξίαν ἀποτετικέναι, ἀλλὰ μὴ ἅπαξ [c] χανόντα πρὸς τ φλόγα, ἐν ἀκαρεῖ τεθνάναι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε οἱ πολλοί μοι λέγουσιν, ὡς ἁπλοῦς [d] ὀξύτερος ἄλλος θανάτου τρόπος τοῦ πυρός· ἀνοῖξαι γὰρ δεῖ μόνον τὸ στόμα, καὶ αὐτίκα τεθνάναι.

Τὸ μὴν τοιοῦτο θέαμα ἐπαινοῖται, οἶμαι, ὡς σεμνὸν, ἐν ἱερῷ χωρίῳ καμόμενος ἄνθρωπος, ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον τοὺς ἄλλους ἀποθνήσκοντας. ἀκούετε δὲ, οἶμαι, ὡς καὶ πάλαι θέλων τις ἔνδοξος γενέσθ, ἐπεὶ κατ' ἄλλα

[c] Χανόντα] Al. χανύσα Coll. Nihil mut. Fl. [d] Ὀξύτερος] Sic Edd. Forſ. ἀκύτερος, adſcripſit Solan.

31. Ἅπαξ χανόντα] Γρ. χανύσα. G.

brulé il y a long tems. Senſus eſt; Cremari debuiſſe Peregrinum non ſponte & ultro in flammas inſilientem, falſa quadam Philoſophicae mortis imitatione, ſed unco trahi in ignem, ut impium in Deos & in parentem. T. F.

31. Χανόντα] *Hom.* Odyſſ. M. 350. M. du S.

34. Ὀξύτερος] Corruptam vocem opinor; forſan ſcripſerit ταχύτερος, vide Δραπ. c. 22. Nam ὀξέως quidem uſurpant *de Tempore*, ὀξὺς vero raro aut nunquam probi ſcriptores. Vide tamen Nip. c. 5. ſed & quid ὀξεῖα ὑδρὶ ſibi velit Eρωτ. c. 25. memento. M. du S.

Ὀξύτερος] Non opus erit ἀκύτερος emendare; quandoquidem ὀξὺς celeritatem ſaepiſſime notare novimus omnes. *Hippocr.* Aphor. I. 1. ὃ δὲ καιρὸς ὀξύς. Noſter *Amor.* c. 25. ὀξεῖα γὰρ ὑδρὶ ὠφεκτάσαι φθάσει πρὶν ἢ γνωσθῆναι, πεπαυμένη. Ne plura, in re, cujus exempla ὅσα κόνις nobis obvia. At forſan quia & dolor ὀξὺς *acutus* Graecis dicitur, i.e. *vehemens*, ideo ἀκὺς hic praetulerit aliquis, ut ambiguum vitetur. Sed nihil opus eſt, quum ſeqq. ſatis declarent de celeritate ſermonem eſſe. J. F. R.

39. Ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον] Itidem olim apud Delum factum accepimus. *Thucydides* lib. III. T F.

Ἔνθα μηδὲ θάπτειν] Duo hic ſedulo obſervanda; agrum Olympicum ſacrum fuiſſe; vid. *Pauſan.* 202, 5. ubi nominatim ibi locus quidam ἱερὸς dicitur; 2. non licuiſſe illic quemquam ſepelire, *Clem. Alexandrinus* p. 18. C. pluribus oſtendit multa templa ſepulchra fuiſſe virorum inſignium. M. du S.

40. Πάλαι] Hiſtoris nota; tempus etiam notum; eo enim ipſo die, quo Alexander Magnus natus eſt, conflagraſſe hoc orbis miraculum traditur. M. du S.

41. Τὶς ἔνδοξος γενέσθ] Heroſtratum innuit, cujus nomen oblivione fuiſſet obrutum, niſi Theopompus

λον τρόπον οὐκ εἶχεν ὁπτυχεῖν τοῦτο, ἐνέπρησε τὴν Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος τὸν νεών. τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπινοεῖ, τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ.

Καίτοι, φησὶν, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδάξειεν αὐτοὺς θανάτου καταφρονεῖν, καὶ ἐγκαρτερεῖν τοῖς δεινοῖς. ἐγὼ δὲ ἡδέως ἂν ἐροίμην οὐκ ἐκεῖνον, ἀλλ' ὑμᾶς, εἰ καὶ τοὺς κακούργους βούλοισθε ἂν μαθητὰς αὐτῷ γενέσθαι τῆς καρτερίας ταύτης, καὶ καταφρονεῖν θανάτου, καὶ [a] καύσεως, καὶ τῶν τοιούτων δεινάτων. ἀλλ' οὐκ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι βουληθείητε. πῶς οὖν ὁ Πρωτεὺς τοῦτο διακρίνει, καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς ὠφελήσῃ, τοὺς δὲ πονηροὺς οὐ φιλοκινδυνοτέρους καὶ τολμηροτέρους ἀποφανεῖ;

Καίτοι δυνατὸν ἔγωγε εἰς τοῦτο μόνους ἀπαντήσεσθαι τοὺς πρὸς τὸ ὠφέλιμον ἀφορμήσοντας τὸ πρᾶγμα· ὑμᾶς δ' ἂν αὖθις ἐρήσομαι, [b] δέξασθ' ἂν ὑμῶν τοὺς παῖδας ζηλωτὰς

cum aliam ejus rei consequendae rationem non haberet, Ephesiae Dianae aedem incendisse. Tale quid & iste excogitat: tantus illi famae amor insedit.

23. *Quamquam dicit, se hominum gratia hoc facere, ut mortem contemnere illos doceat, & terribilia sustinere. Ego vero lubens interrogaverim non illum, sed vos,* Num maleficos etiam velitis imitatores illius fortitudinis fieri, & mortis contemnendae, & vivicomburii, & terrorum similium? *Verum non vos, bene novi, hoc velitis. Quomodo ergo discernit illud Proteus, ut bonos juvet, malos non amantiores periculorum & audaciores faciat?*

24. *Quamquam ponamus fieri posse, huc ut soli veniant, qui cum publica utilitate rem visuri sint. At ego vos rursus interrogabo,* Velitisne vestros liberos imitatores hujusmo-

[a] Καύσεως] Receptum ex Mss. RG. καυμάτων Edd. recta, & nova quasi periodo. Εὐξαισθε *Kusterus.*

[b] Δέξασθ'] Ita recte B2. Δέξασθ' cett. oratione directa, & nova quasi periodo. Εὐξαισθε *Kusterus.*

in historias suas illud retulisset. *Strabo. Plin. Agell. T.F.*

44. Τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ] *Adeo inexpiabili amore gloriae tenebatur.* Interpolator pessime. Retulit enim ad Herostratum, quod de Peregrino dixerat Lucianus. Dein, quod *inexpiabili amore* dixit, fugit illum ratio; debuit enim *inexplebili* dicere. Verum imperitis lexicographis credidit, & interpretem corrupit. Verte: *Tantus ei gloriae amor inest.* Loquitur enim ille anonymus de Peregrino etiamnum vivente. *T.F.*

51. Καὶ καταφρονεῖν θανάτου καὶ καύσεως] Interpolator. *Et mortis contemptum & arumnam, & id genus metus non horrere disceretis;* plane contra mentem scriptoris; neque enim istaec ad patres & dominos sunt referenda, verum ad liberos & servulos eorum qui ibi aderant. Sententia est: *Vos ego, Viri Graeci, lubens perconter, non mancipiorum illum Peregrinum, velitisne sceleratos homines, qui usquam sint, hujuscemodi praeceptori tradi? Ah! Cavete istuc dicatis; ita enim fieret, ut in jugulum vestrum involarent, nullo metu impendentis mortis à tanto scelere deterriti. Quid autem? an & ii, qui in hoc coetu patres sunt, liberos suos in disciplinam vellent tradere hujuscemodi magistro?* &c. Ceterum interpolator depravavit interpretem. *Numquid etiam,* ait, *maleficos & facinorosos, ejus discipulos fieri cupiatis in ejusmodi tolerantia perdiscenda & morte contemnenda?* Paene omiseram legi in MS. R. καύσεως, non καυμάτων, quod in primis observandum. *T.F.*

52. Καύσεως] Ita Ms. R.G. quod arripio, quia nullibi καύματα, quae vox in omnibus Impressis erat, eo sensu a probatis scriptoribus adhibitam reperio. *M. du S.*

Καύσεως] Etsi καυμάτων per se commodum sensum exhibere videtur; tamen quia sic supervacuum fere foret τῶν δεινάτων addere; meliorem lectionem inventam recipere non haesitavi. *J.F.R.*

60. Τὸ πρᾶγμα] Τῶν καύσεων. *F.G.*

61. Δέξασθ'] An δέξαισθ'; placet. *F.G.*

Δέξαισθ' ἄν] Εὐξαισθ' ἄν. *Kust.* Nihil emendatione opus est, quam hic offert Vir Doctissimus. Hoc tantum a me hic praestitum, quod cum in plerisque Impressis legeretur δέξασθ'. Ego B2. sequutus δέξαισθε restitui, quod elegantius visum est. *M. du S.*

Δέξασθ' ἄν] In mentem veniebat aliquando emendare hunc locum, & legere εὔξαισθ' f. εὔξαισθε. Blandiebatur maxima similitudo, quae inter compendia literarum δ & ι in Mss. intercedit. Sed cum δέχεσθαι verbum eo intellectu saepius occurrat, qui commode ad hunc locum accidit, quod in vulgaribus quoque Lexicis adnotatum, & exemplis probatum est: retineamus primam syllabam; sed in altera diphthongum admittamus optativi indicem δέξαισθε, ut modo βούλοισθε. *J.M.G.*

67. Παρὰ

modi actionis fieri? *Non ſane dixeritis. Et quid ſic interrogavi, cum neque diſcipulorum ipſius quisquam hoc imitaturus ſit? Ac Theagenem iſtum merito quis accuſet, quod caetera viri imitatus, non ſequitur hac parte magiſtrum, & ad Herculem, ut ait, abeunti ſe adjungit comitem, cum poſſit brevi tempore beatus undique fieri, modo praeceps in ignem ſe dejiciat. Neque enim in pera & baculo, & pallio aemulatio ineſt; ſecura iſta, facilia, & uniuscujusque fuerint. At finem & caput aemulari oportet, & rogo e ficulneis codicibus quantum poteſt viridibus compoſito, ſuffocandum ſe fumo praebere. Nam ignis ipſe non Herculis modo eſt & Aeſculapii, ſed ſacrilegorum etiam & homicidarum, quos videre licet judicio damnatos iſtuc pati. Quare fumo melius eſt: proprium enim veſtrum fuerit.*

25. *Alioquin ipſe Hercules, ſiquidem tale*

λωτὰς τῆ τοιούτῳ γενέαλ; Οὐκ ἂν εἴποις· ἢ τί τοῦτο ἠρόμην, ὅπῳ μηδ' αὐτῆλ τις τ̃ μαθητῆλ αὐτῆ ζηλώσειεν ἄν; τ̃ ἓν Θεαγένη τοῦτο μάλιστα αἰτιάσαιλο ἄν τις, ὅτι τἆλλα ζηλῶν τὰνδρὸς, οὐχ ἕπεται τῷ διδασκάλῳ, ἢ συνοδεύει ᾧδε τ̃ Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι, δυνάμεν@ ἐν βραχεῖ πανευδαίμων γενέαλ, c συμπεσὼν ὅπῃ κεφαλῆς ἐς τὸ πῦρ. ἐ γὰλ ἐν πήρᾳ, ἢ βακτρῳ, ἢ τρίβωνι ὁ ζῆλ@, ἀλλὰ ταῦτα μὲ ἀσφαλῆ ἢ ῥᾴδια, ἢ παντὸς ἂν εἴη· τὸ τέλ@ δὲ, ἢ τὸ κεφάλαιον χρὴ ζηλῶν, ἢ πυρὰν συνθέντα κορμῆλ d συκίνων, ὡς ἐν μάλιστα χλωρῶν, ἐναποπνιγῆναι τῷ καπνῷ. τὸ πῦρ γὰλ αὐτὸ ὑ μόνον Ἡρακλέους, ἢ Ἀσκληπιῦ, ἀλλὰ καὶ τ̃ ἱεροσύλων, ἢ ἀνδροφόνων, ὓς ὁρᾶν ἔστιν ἐκ καλαδίκης αὐτὸ πάσχοντας. ὥς ἐ ἄμεινον τὸ ἅλις τῆ καπνῆ· ἴδιον γὰλ ἢ e ὑμῆλ μόνων ἂν γένοιτο.

Ἄλλως τε ὁ μὲ Ἡρακλῆς, εἴπῳ ἄρα ἢ ἐτόλ-

65 70 75 80

c Συμπεσὼν] Καὶ συμπεσὼν Edd. Abeſt ἢ a Mſ. RG. quod hoc duce delevit *Solan.* d Συκίνων] Bene ſic B1. & 2. Συκίνων perverſe cett. e Ὑμῶν] Ἡμῶν male *F.* Forſan κυνῶν, adſcriptum ejus margini.

67. Παρὰ τ̃ Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι] In tribus verbulis bis peccat interpolator: *Ad Herculem, ut ajunt, profecto.* Peſſime. Vertendum enim fuit, *ut ipſe ait, proficiſcenti. Ipſe*, inquam, non, *illi ajunt.* Praeterea *proficiſcenti*, non *profecto*; quippe ea narrat quae nondum evenerant. Neque enim quisquam eſt omnium, qui iſtuc ἀπιόντι ad ſignificationem elapſi temporis hoc loco traduci poſtulet. Ceterum & ratio & MS. Regii auctoritas me admonent, ut ex his verbis παυδαίμων ἐ συμπεσὼν ἐπὶ κεφαλῆς, ejiciam iſtud καὶ, & emendem verſionem, *poſſet brevi* feliciſſimus evadere, ſe in ignem cum ipſo praecipitem mittens. T. F.

69. Συμπεσὼν] Dele ἢ; ante συμπεσόν.) *M. du S.*

74. Συκίνων] Corrige συνίων. F. G.

Συκίνων] Corrupte antea legebatur συνίων, non in uno aut altero, ſed in omnibus, excepta ſola B2. Ἀλεξ. c. 47. & tranſlate Ἀπολ. c. 6. Apud *Ariſtophanem* Veſp. 146...p. 291, 1. δημόνων@ κυνὸς dicitur. *M. du S.*

80. Ἴδιον γὰρ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο] Locus eſt corruptiſſimus. Quid enim? Dicit hoc loco rhetor anonymus aſtantes omnes dignos eſſe qui fumo pereant. ridiculum. itaque adeo miror reperiri potuiſſe & interpretes & lectores, quibus haec placerent. Legendum eſt non ὑμῶν, ſed κυνῶν, id eſt κυνικῶν φιλοσόφων. Lucianus Philoſophos Cynicos, in quibus eſt Peregrinus, dignos deputat qui fumo pereant. κύνες enim paſſim ſunt κυνικοί. Sed, (ut ſemper doctus eſt Lucianus, &, quod de illo ait *Eunapius Sardianus*, ἀστῳ σκώπτ@ εἰς τὸ γελοιοτέρωι,) hoc loco facetiſſime dicit Cynicos dignos eſſe qui ἅλις καπνοῦ pereant; videlicet Attici τοὺς ἀλωπέκας ἐ δήμιονὺς, quales hic deſcribuntur Cynici, κυνοὺς vocabant. Id docebit Scholiaſtes *Ariſtophanis* ad Σφῆκας; & *Suidas* in κυνὸς, inde *Æſchines* cognomento Capnus. Vide, ſi te amas, *Ariſtophanem*. T. F.

Ibid. Ὑμῶν μόνων] An fumivendulos Cynicos eſſe ſignificat? Videtur autem ſcribendum ἴδιον γὰρ ἐ κυνῶν μόνων ἂν γ. F. G.

Καὶ κυνῶν] T. *Fabri* emendationem in textum recepimus; quamvis in omnibus libris noſtris ὑμῶν aut ἡμῶν, pro κυνῶν extet. *M. du S.*

Ὑμῶν μόνων] Quod κυνῶν legi vult *Faber*, audirem, ſi relatio quaedam eſſet inter fumum, & Canes vel proprie dictos, vel metaphoricos ſ. philoſophos Cynicos. Quidni per apoſtrophen quandam hic dirigatur ſermo ad Theagenem & Protea? Caeterum forte ad hunc locum aliquid facit, quod de Theagene aliquo habet *Suidas*, ἐκαλεῖτο δὲ κυνὸς, ὅτι πολλὰ ὑπεριχνούμ@ ἐδὼ ἐτίλει. Quod ſi hic *Suidae* Theagenes antiquior fuit Lucianico, ratio foret in promtu, cur ei ſuadeatur, ut fumo ſe potius quam igne interimat. *J. M. G.*

ἐτόλμησέ τι τοιοῦτον, ὑπὸ νόσου αὐτὸ ἔδρασεν, ὑπὸ τοῦ Κενταυρίου αἵματος, ὡς φησιν ἡ τραγῳδία, καταθυμιόμενος. ἐπὶ δὲ, τίνος αἰτίας ἕνεκεν ἐμβάλλει φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ; νὴ Δί', ὅπως τὴν καρτερίαν ἐπιδείξηται, καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες. ἐκείνοις γὰρ [a] αὐτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν, ὥσπερ οὐκ ἐνὸν καὶ ἐν Ἰνδοῖς εἶναί τινας μωρὺς καὶ κενοδόξους ἀνθρώπους. ὅμως δ' ἂν καὶν ἐκείνους μιμείσθω. ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐμπηδῶσιν εἰς τὸ πῦρ, ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης, ἰδὼν Κάλανον καόμενον, φησιν, ἀλλ' ἐπειδὰν πήσωσι, πλησίον προσάν-

quiddam ausus est, a morbo impulsus fecit; cum a Centauri sanguine, ut ait tragoedia, exederetur. At hic cujus rei caussa in ignem se conjicit? Per Jovem! ut patientiam suam ostendat, sicuti Brachmanes: illis comparandum Theagenes judicavit, quasi non possent in India etiam esse stulti quidam & inanis gloriae cupidi homines. Attamen vel hosce aemuletur. Illi enim non insiliunt in ignem, ut Onesicritus narrat Alexandri gubernator, qui ardentem vidit Calanum, sed rogo exstructo prope adstantes immoti ustulari se patiuntur: tum

[a] Αὐτὸν] Ex emend. *Fabri* & *Guj.* Ἑαυτὸν Edd. priores.

83. Κενταυρίου αἵματος] Intelligit cruorem Nessi Centauri. *T. F.*

85. Ἐμβάλλει φέρων] De hac locutione confer quae dixi ad T. I. *Merced. Cond.* c. 24. Vel potius, (quod illic nondum resciveram) *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. §. 3. p. 349. *J. F. R.*

87. Καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες — Κάλανον καόμενον] *Cic.* Tusc. D. V. c. 27. *Quae barbaria India vastior aut agrestior? In ea tamen gente primum ei, qui sapientes habebantur, nudi aetatem agunt, & Caucasi nives hiemalemque vim perferunt sine dolore; cumque ad flammam se adplicaverunt, sine gemitu aduruntur.* Consule ibi *Davis.* p. 360. qui & *Valer. Max.* III. 3. 6. Ext. Et Luciani hunc locum, item *de Fugit.* c. 6. ac *Plutarch.* T. 2. p. 499. cum *Philone* p. 680. aliosque similia confirmantes adducit. *J. F. R.*

87. Βραχμᾶνες] De Calano vide quid *Cicero* scripserit Tusc. II. 21. & Cl. *Davisii* not. & de Brachmanis c. 27. Adde & Δραπ. c. 7. Magi autem, ut id obiter moneam, cum Brachmanis minime sentiebant. Vid. *Jambl.* No. 154. & *Diog. Laërt.* 2. D. *M. du S.*

88. Ἐκείνους γὰρ ἑαυτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν] Falsum est. Neque enim se Theagenes cum Hercule & Æsculapio comparavit, sed Peregrinum, quod ex superioribus patet. Emenda ἐκείνοις γὰρ αὐτόν. Interpolator non viderat, interpretemque corruperat, a quo hic locus ita fuerat conversus, *illis enim praeceptorem suum assimilare contendit.* *T. F.*

Ibid. Ἑαυτὸν ἠξίου] Αὐτὸν scribendum videtur, i. e. *Peregrinum.* *F. G.*

92. Ὀνησίκριτος] Is est quem in hac narratione sequutus est *Plutarchus* & *Strabo* in XV. Quae enim ab illo in vita Alexandri de Calano Indo scripta fuere, his plane ἀδελφὰ sunt. Erit itaque operae pretium locum ipsum apponere. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, καλλιλιβὴς, καὶ συγκαλυψάμενος, οὐκ ἐκινήθη τοῦ πυρὸς πλησιάσαντος, ἀλλ' ὡς ἐκαλλιλίβη σχήματι, τοῦτο λατρῶν, &c. Id est, *Ita cum esset loquutus, decubuit, seque operuit, neque, appropinquante igne, sese movit, sed eum servans habitum quo decubuerat*, &c. quem *Plutarchi* locum si quis diligenter considerabit, facile ei fuerit intelligere, quid sibi hoc Luciani velit, κατὰ σχῆμα καίοντας, quod ignoravit Interpolator, cum scripsit, *deinde ordine dignitatis ingressi uruntur.* At non ita vertendum fuerat, sed, *cremantur immoti & corporis habitu servato*; quod *Plutarch.* dixit de Calano, ὡς ἐκαλλιλίβη σχήματι, τοῦτο λατρῶν. Sed ne quis dubitet, adscribam Luciani ipsius locum ex libello sequenti, ubi de his ipsis Brachmanibus agit, ἀκούω δὴ, inquit, (c. 7.) τά τε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνίσχουσι καόμενοι, ἐδὲν τοῦ σχήματος ὧν ἐκαθέδρας ἐκτρέποντες. *T. F.*

Ibid. Ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης ἰδὼν Κάλανον καόμενόν φησιν] Egregias hic agnosce interpretationes. Opsopoeus: *veluti Onesicritus classis Alexandrinae gubernator ait, cum Indum ardentem, sicut fama est, conspexisset.* Benedictus: *at Onesicritus Alexandri gubernator, cum Calanum, ut ajunt, conflagrantem vidisset.* Vidit ergo *Benedictus*, Opsopoeum largiorem esse, quam patiuntur Graeca, & verbum φησὶν notare non nisi alterutrum posse, vel *ait*, vel *sicut fama est.* Quid decrevit ergo is ipse? nempe accepit pro *ut ajunt*, pravo sane judicio. Non enim magis ajunt Calanum conflagrasse, quam Onesicritum id vidisse. Sed & vide, unde comparativa loquutio pendeat. Scribit Benedictus: *Illi enim non insiliunt in ignem ut Onesicritus Alexandri gubernator*, quasi vero & Onesicritus insiluisset. Quin immo Lucianus Onesicritum unum auctorem hujus historiae citat, & ideo non potest imperfecta multitudinis ac rumoris citatio locum habere, & plane sufficere debet, si vertas, *ut Onesicritus Alexandri gubernator viso Calano ardente refert.* Maxime miror *Benedicti* istam versionem placuisse *Tan. Fabro*, tam minute singula haec quondam recognoscenti. *J. G.*

93. Φησὶν] Hanc vocem vir Doctissimus dum oscitans

tum conſcenſo rogo, ſervato eodem habitu cre-
mantur, ne paullum quidem immutantes de
ſuo decubitu. Iſte vero, quid magnum, ſi
injectus ſtatim moriatur, ubi correptus ab igne
fuerit? Nec illud non licet ſperare, futurum,
ut reſiliat vel ſemiuſtulatus, niſi illud machi-
netur, quod facere illum ajunt, ut profundus
fiat atque in foſſa rogus.

26. *Sunt autem qui dicant, illum mutare*
velle ſententiam, & ſomnia enarrare quae-
dam, quaſi non ſinat Jupiter locum ſacrum
pollui. Sed bono poteſt eſſe animo ad hoc qui-
dem quod attinet. Ego enim ſacramentum
dare paratus ſum, Deorum indignaturum eſſe

95 τες ἀκίνητοι, ἀνέχον᾽ παροπτώμενοι, εἶτ᾽ ἐπιβάντες κ᾽ χῆμα, χαίρειαι, ὐδ᾽ ὅσον ὀλίγον [b] ἐκτρέψαντες τ καλαχλίσεως. ὅτ᾽ δὲ τί μέγα, εἰ ἐμπεσὼν τεθνήξε᾽ συναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρός; οὐκ ἀπ᾽ ἐλπί-
1 δ᾽ [c] μὴ ἀναπηδήσε᾽ αὐτὸν, καὶ ἡμίφλεκτον, εἰ μὴ ὅπ᾽ φασὶ, μηχανήσε᾽ βαθεῖαν γενέ᾽ κ᾽ ἐν βόθρῳ τ πυράν.

Εἰσί δ᾽ οἱ κ᾽ μεταβάλλεσθαί φασιν αὐτὸν, κ᾽ τινα ὀνείρατα διηγεῖ᾽, ὡς τῦ Διὸς οὐκ ἐῶντ᾽ μιαίνειν ἱερὸν χωρίον. ἀλλὰ θαῤῥείτω τύτυ γε ἕνεκα. ἐγὼ γ᾽ διομοσαίμην ἄν, ἢ μὴν μηδένα τ θεῶν ἀγαναχτήσειν, εἰ Πε-

ρε-

b Ἐκτρέψαντες] Ex emend. *Fabri.* Ἐντρέψαντες Edd. *c* Μὴ ἀναπηδήσ.] Nihil mut. Edd. *Mitscherl.* vult *Gron.*

tans legere omittit, mortis genus Oneſicriti doceri hic affirmat not. ad *Diog. Laërt.* p. 151. B. *M. du S.*

94. Ἐπειδὰν πίσωσι] Ἐπειδὰν πυρὰν πίσωσι ut ſupra legend. videtur. τὸ πίσωσι ſolitarium non placet. *F. G.*

95. Εἶτ᾽ ἐπιβάντες κατὰ χῆμα, καίονται] Aliena videntur & inſtitia, ut ex praecedentibus & ſeqq. videre eſt. *F. G.*

97. Ἐντρέψαντες] Ex iis quæ modo attulimus legendum ἐκτρέψαντες. *T. F.*

Ἐντρέψαντες] I. e. immutantes. An ἐκτρέψαντες legendum. Infra *Fugitiv.* c. 7. de iisdem: ὐδὲν τῷ χήματ᾽, ἢ τ καλὰ ἐκτρέπονται. Vide locum. *F. G.*

Ἐντρέψαντες] Ego cum *Tan. Fabro* malim ἐκτρέψαντες, ut Δραπ. c. 7. in omnibus recte ſcribitur. *M. du S.*

Ἐκτρέψαντες] Ita quoque correctum inveni in marg. B1. Sed & firmatur emendatio, quod Dial. ſeq. *Fugit.* c. 7. ὐδὲν τῷ χήματ᾽ ἐκτρέπονται, conſtanter legitur. *J. F. R.*

Ibid. Οὕτ᾽ δή τί μέγα] Locus mire depravatus videtur. An ſic reſcribendus? Οὕτ᾽ δὴ τί μέγα ποιεῖ; εἰ ἐμπεσὼν ἐ τεθνήξεται, σωναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρὸς· οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ᾽ ὧν ἀναπηδήσε᾽ αὐτὸς ἐ ἡμίφλεκτ᾽. *F. G.*

98. Τί μέγα] Commate adpoſito ſenſum adjuvi, ut intelligatur, *quid magni* ſcil. *eſt*, veluti τί θαῦμα; *quid mirum?* Tumque non opus erit cum *Guj.* ποιεῖ infercire. Sed nec in reliqua ejus emendatione adquieſco; nec *Gronovianum* μὴ ἀναπηδήσε᾽ ſatisfacit, niſi auctoritate verbum firmetur. Tamen verum eſt, *ſpem exſiliendi* requiri, & negationem abundare; niſi μὴ hic valeat *numquid*, ut in interrogandi formulis ſolet, vel pro *quin* valere poſſit, i. e. *non deſperabat quin exſilire poſſit*. Quod pluribus indagare temporis anguſtia prohibet. *J. F. R.*

99. Οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ᾽ μὴ ἀναπηδήσε᾽ αὐτὸν ἐ ἡμίφλεκτον] *Non a ſpe non reſiliturum ipſum & ſemiuſtum.* Interpol. Hoc quid ſit, intelligere arbitror hominem natum neminem. Interpretandum fuerat, *cum extra ſpem non ſit, quin ſemiuſtus quoque* (aut, *quin vel ſemiuſtus*) *ex igne ſit reſiliturus.* Mihi tamen Græca oratio magis facta magisque elegans videretur, ſi legeres μὴ οὐκ ἀναπηδήσε᾽. *T. F.*

Οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδ᾽ μὴ ἀναπηδήσε᾽ αὐτὸν] Certe *Benedictus*, etſi in priorum ſententia aberrarit, in poſterioribus voces, prout ſunt, expreſſit, quod *Tan. Faber* prorſus non facit, cujus verſio plane par foret Græcis ita conceptis οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδος ἀναπηδήσειεν αὐτὸν, cum extra ſpem non ſit, quin ex igne ſit reſiliturus. Nedum ut admitti poſſit, quod tentat, gemina negatio ante verbum ἀναπηδήσε᾽. Sed ut habeas expedita omnia, apparet errorem ſcripturæ corrigendum eſſe, & pro μὴ ἀναπηδήσε᾽, reponendum μεταναπηδήσε᾽. Nam in ſententia verbi μεταβάλλε᾽ idem *Faber* toto cælo errat, quum rectiſſime *Benedictus* reddiderit. *J. G.*

1. Μὴ ἀναπηδήσε᾽] Δὴ ἀναπηδήσε᾽. *F. G.*

Μὴ ἀναπηδήσε᾽] Phraſin apud Noſtrum huic ſimilem fruſtra quæſivi. Vid. Μισθ. c. 33. οὐκ ἀνέλκυσεν ὡς ἂν κ᾽ ἄλλο τινὸν συμβαίη. *M. du S.*

4. Μεταβάλλε᾽] *Mutatum iri.* Interpolat. male. Vertendum fuit, *Mutare ſententiam.* De re præſenti loquitur: jam enim tergiverſabatur Peregrinus. *T. F.*

5. Διηγοῦνται] An ſcribendum διηγοῦντ᾽αι; *F. G.* Placet conjectura. *J. F. R.*

8. Ἢ μὴν] Lege ἦμὲν. *F. G.* Nihil muto: nam disjunctim apud Noſtrum aliosque ſcribi amat, licet parum intereſſe putem, utro more ſcribas (Vid. ſupra T. 2. *Toxar.* c. 50. No. 14.) Et pro lubitu ſcribas modo ἢ μὴν, modo junctim ἦμὲν dediſſe; quare vulgatum ſervandum; ſed ne ὀχυτόνως quidem, ut *Gujetus* voluit, apud Noſtrum alibi reperio. Cl. *Periz.* ad *Ælian.* 2. 7. ridet eos qui jungunt & ab Hebraeo ἀμὴν derivant, exemplaque τῷ ἢ μὴν in jurandi formulis uſitati, quaedam adfert. Apud *Hom.* Il. I. 57. Ἢ μὴν κ᾽ ἔοι, recte Edd. licet *Seber.* ἦμὴν indicet. *J. F. R.*

πεγρῖνος κακῶς [a] ἀποθάνοι. ὃ μὲν οὖν ῥᾴδιον αὐτῷ ἔτ' ἀναδῦναι. οἱ γοῦν συνόντες κύνες παρορμῶσι, καὶ συναθοῦσιν ἐς τὸ πῦρ, καὶ ὑπεκκαίουσι τὴν γνώμην, οὐκ ἐῶντες ἀποδειλιᾶν· ὧν εἰ δύο συγκαλασπάσας ἐμπέσοι εἰς τὴν πυρὰν, τοῦτο μόνον χάριεν ἐργάσαιτο.

Ἤκουον δὲ ὡς οὐδὲ Πρωτεὺς ἔτι καλεῖσθαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ Φοίνικα μετωνόμασεν ἑαυτὸν, ὅτι καὶ Φοῖνιξ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἐπιβαίνειν πυρᾶς λέγεται, πορρωτάτω γήρως προβεβηκώς. ἀλλὰ καὶ λογοποιεῖ, καὶ χρησμούς τινας διέξεισι παλαιοὺς δή, ὡς χρεὼν εἴη δαίμονα νυκτοφύλακα γενέσθαι αὐτόν. καὶ δῆλός ἐστι βωμοῦ ἤδη ἐπιθυμῶν, καὶ χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων.

Καὶ, μὰ Δία, οὐδὲν ἀπεικὸς ἐν τοῖς πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις εὑρεθήσεσθαί τινας τοὺς καὶ τεταρταίων ἀπηλλάχθαι δι' αὐτοῦ φήσοντας, καὶ νύκτωρ ἐντετυχηκέναι τῷ δαίμονι τῷ νυκτοφύλακι· οἱ κατάρατοι δὲ ἔτι μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ χρηστήριον, οἶμαι, καὶ ἄδυτον ἐπὶ τῇ πυρᾷ μηχανήσονται. διότι καὶ

neminem, si mala morte Peregrinus moriatur. Quin nec facile est illi retractare. Nam qui cum illo sunt canes, incitant hominem, & una in ignem contrudunt, & animum illius subinde incendunt, nec metu resilire illum patiuntur. Quorum si duobus secum detractis in ignem incidat, hoc solum lepidum opus fecerit.

27. Audio vero illum nec Protea vocari velle amplius, sed Phoenicis nomen pro suo sibi adscivisse, quod etiam Phoenix, Indica avis, ingredi rogum dicitur, ubi ad extremam senectutem provecta est. Verum etiam rumores spargit, & oracula quaedam vetusta refert, in fatis esse ut noctis custos genius ipse evadat: ac manifestum est, altaria illum concupiscere, & futurum sperare, uti stet aureus.

28. Neque vero, per Jovem, abhorret in magna dementium multitudine inventum iri, qui quartana se per ipsum liberatos dicant, & noctu sibi occurrisse noctis illum custodem genium. Execrabiles autem isti illius discipuli, etiam oraculum, puto, & adytum in rogo illius machinabuntur, propterea quod Pro-

a Ἀποθάνοι] Sic *Bs. J. P. S.* &c. Ἀποθάνοιτο *H.* In qua nonnemo emendarat ἢν — ἀποθάνῃ, quod jam non opus.

9. Ἀποθάνοι] Sic plerique Impressi *H.* & *P.* ἀποθάνοιτο prave. *M. du S.*

10. Ἀναδῦναι] *Emergere.* Interpol. non potuit pejus: hoc enim loco ἀναδῦναι est *subterfugere, tergiversari*, ut ii faciunt, quos promissi pœnitet. Quod vel *Homerus* docuisse potuit Iliad. H.

ἀλλ' ἤτοι ἴστε εἶχεν ὑποτρόπαιος, οὐδ' ἀναδῦναι
ἆψ λαὸν εἰς ὁμιλον —

Ita in Odyss. ἁπλῶς.

μή τις μοι ἀναδύῃ —

Itaque dixit *Eustathius*, τὸ, ἀναδῦναι, οὐ ἴσον εἶναι τῷ, ἀναποδίσαι, εἶτον, ὑποχωρῆσαι, *idem esse atque* ἀναποδίσαι *seu* ὑποχωρῆσαι. *Hesychius* autem vertit μεταβουλεύσων, *consilium mutare.* Ceterum Interpolator corrupit interpretem, qui sic verterat: *Neque promptum jam illi est à proposito regredi.* Eat itaque corrector quo dignus est. *T. F.*

Ibid. Συνόντες κύνες] Cynici, quod supra dicebam. *T. F.*

21. Παλαιοὺς δή] Τὸ γέλοιον est in hac particula δή, innuit enim non esse antiqua illa oracula, sed σίφωνας. *T. F.*

22. Δαίμονα νυκτοφύλακα] Haud dubie adversus terrores nocturnos, lemures, larvas, spectra, &c. Est quidem apud *Plautum* Deus Nocturnus in Amphitruone, & passim apud veteres Nox Dea; sed nil ad hanc rem. *T. F.*

23. Βωμῶν — χρυσοῦς] Ex Athenagora patet statuas ei erectas; cujus locum infra adduximus ad c. 41. *M. du S.*

Ibid. Χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων] *Et aureas sibi erectum iri.* Interpolator. Ridicule. Existimavit videlicet, χρυσοῦς esse casus quarti, quod σύθεσις est. *Sperat Peregrinus fore ut aureus stet*, id est, ut aurea statua sibi ponatur. Quod ita tritum est, & tralatitium, ut pæne pudeat exempla proferre. Sed a Luciano ipso non abibo. (in *Tim.* circa med.) δέδοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χρυσοῦν ἀναστῆσαι τὸν Τίμωνα, *Senatui populoque placuit aureum Timonem statuere*, id est auream Timoni statuam ponere. *Virgil.*

Nos

Proteus ille Jovis filius primus hujus nominis auctor vates fuit. Teſtor autem ſacerdotes etiam illius conſtitutum iri, flagrorum, aut uſtulationum, aut prodigioſarum id genus actionum: vel, per Jovem, myſteria quaedam inſtitutum iri nocturna, & facum geſtationem circa rogum.

29. *Theagenes autem nuper, ut renunciavit mihi aliquis ſodalium, etiam Sibyllam dixit de hiſce rebus aliquid praedixiſſe. Nempe verſus recitavit illos:*

Aſt ubi jam Proteus, Cynicorum maximus unus,
Ad Jovis altitoni ſuccenſis ignibus aedem
In flammam inſiliens, altum conſcendet Olympum;
Tunc una, quotquot veſcuntur munere terrae,
Noctivagum jubeo venerari Heroa, Potentem,
Herculeoque, tuoque throno, Vulcane, ſedentem.

30. *Haec a Sibylla ſe accepiſſe ait Theage-*

Πρωτεὺς ἐκεῖνος ὁ Διὸς, ὁ προπάτωρ τοῦ ὀνόματος, μανϊκὸς ἦν. μαρτύρομαι δέ, ἢ μὴν καὶ ἱερέας αὐτοῦ ἀποδείξεσθαι, μαστίγων, ἢ καυτηρίων, ἢ τινος τοιαύτης τερατουργίας, ἢ καί, νὴ Δία, τελετήν τινα ἐπ' αὐτῷ σεῖσθαι νυκτέριον, καὶ δᾳδουχίαν ὑπὲρ τῆς πυρᾶς.

Θεαγένης δὲ ἔναγχος, ὡς μοί τις τῶν ἑταίρων ἀπήγγειλε, καὶ [b] Σιβύλλαν ἔφη προειρηκέναι περὶ τούτων. καὶ τὰ ἔπη γε ἀπεμνημόνευεν·

Ἀλλ' ὁπόταν Πρωτεὺς Κυνικῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Ζηνὸς ἐριγδούπου τέμενος κατ' πῦρ ἀναχαύσας,
Ἐς φλόγα πηδήσας, ἔλθῃ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Δὴ τότε πάντας ὁμῶς, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι,
Νυκλιπόλον τιμᾶν κέλομαι ἥρωα μέγιστον,
Σύνθρονον Ἡφαίστῳ καὶ Ἡρακλῆϊ ἄνακτι.

Ταῦτα μὲν Θεαγένης Σιβύλλης ἀκηκοέναι φη-

[b] Σιβύλλαν] Σιβύλλας *Coll.*

40. Καὶ Σιβύλλας] G.

Nos te marmoreum pro tempore fecimus.

Et *Horat.*

Albanos prope, te, lacus
Ponet marmoream.

qui autem χρυσοῦν legi debere dicat, næ is ſuam peritiam aperuerit. *T. F.*

32. Προπάτωρ τοῦ ὀνόματος] Scio quidem ὄνομα ſumi quandoque pro perſona; ſed nihil hic tale. Ingenioſa Luciani facetia eſt. Debuerat dicere, Proteus ille Deus πρωπάτωρ fuit noſtri Protei; ſed quia ille Sophiſtes κυρίως vocabatur Peregrinus, non Proteus, maluit dicere πρωπάτωρ τοῦ ὀνόματος, *nominis progenitor*, vel *nominis primus auctor*. Nam quid ſit *propater*, ignorare me fateor. *T. F.*

34. Μαστίγων] Ut Cybeles galli. καυτηρίων autem quod additur, videri poteſt favere ſententiae eorum, qui inuſtam haederae folii figuram ſtatuunt a Ptolemaeo Judaeis. Qua de re vide noſtram notulam ad viri Cl. *Humphredi Prideaux* Gallicam verſionem T. III. p. 178. & ſeq. meminerint qui hinc, ad confirmandam ſuam hac de re ſententiam, argumentum petere volent, Lucianum *aliquid novi cruciatusque talis herois ſacerdotibus dignos* comminiſci; & aliunde firmiora proferant, quibus vero ſaltem ſimilis fiat ea, quam tuentur opinio, a *Palmerio* ſi non everſa, certe concuſſa graviter & ruinam minata. *M. du S.*

37. Δαδουχίαν] Quae de futuro oraculo jam dicta ſunt, Alexandri Abonotichitae oraculum reſpicere mihi videbantur: nunc cum Δαδουχίαν etiam memoret, res certa eſt. Hincque liquido conficitur, ante annum Chr. CLXV. Inſtitutum hoc ſolenne. Vide Ἀλεξ. c. 38. *M. du S.*

40. Σιβύλλας] Sibyllina oracula vides jam obtrudi coepta, quae pro re nata ex ſua jam obſcuritate a callidis hominibus eruebantur, aut potius fingebantur, quae quantum ipſis Chriſtianis fraudi fuerint, non noſtrum nunc eſt inquirere; & a Viris jam Doctiſſimis abunde praeſtitum eſt; quamvis non deſint inter Chriſtianos, qui eis aequam cum ſacris ipſis voluminibus fidem, incauti ſane & ſuperſtitioſi homines, adhibeant. Conſule Eruditiſſimi *H. Prideaux*, quae poſt haec ſcripta prodiit, *Hiſtoriam* toto jam Chriſtiano orbe notiſſimam. *M. du S.*

Φησίν. ἐγὼ δὲ Βάκιδι αὐτῷ χρησμὸν ὑπὲρ τούτων ἐρῶ. Φησὶ δὲ ὁ Βάκις οὕτω σφόδρα εὖ ἐπειπών,

Ἀλλ' ὁπόταν Κυνικὸς πολυώνυμος ἐς φλόγα πολλὴν
Πηδήσῃ δόξης ὑπ' ἐριννύι θυμὸν ὀρινθείς,
Δὴ τότε τὺς ἄλλυς κυναλώπεκας, οἱ οἰόπονται,
Μιμεῖται χρὴ πότμον ὑποιχομένοιο λύκοιο.
Ὅς δέ κε δειλὸς ἐὼν, φεύγῃ μένος Ἡφαίστοιο,
Λάεσσι [a] βαλέειν τοῦτον τάχα πάντας Ἀχαιύς,
Ὡς μὴ ψυχρὸς ἐὼν, θερμηγορέειν ἐπιχειρῇ,
Χρυσῷ σαξάμενος πῆρην, μάλα πολλὰ δανείζων,
Ἐν καλαῖς Πάτραισιν ἔχων τρὶς πέντε τάλαντα.

nes. *At ego Bacidis illi de hiſce rebus oraculum dicam. Ait autem Bacis ita praeclare adjiciens caeteris:*

Aſt ubi jam vario Cynicus cum nomine flammam
Inſiliet, furiis agitatus pectore Famae:
Tunc tunc vulpicanes, turba hunc imitata magiſtrum,
Fata lupi, edico, jam diſcedentis obibunt.
Sed quicumque metu Vulcani fugerit aeſtus,
Jactis confeſtim hunc ſaxis petet omnis Achivus,
Dicere ne calidum conetur frigidus ipſe,
Diſtendens auro peram de foenore capto,
Patris condita habens pulchris ter quinque talenta.

Τί ὑμῖν δοκεῖ ἄνδρες; ἆρα φαυλότερος χρησμολόγος ὁ Βάκις ἢ Σιβύλλης εἶναι; ὥστε ὥρα τοῖς θαυμαστοῖς τούτοις ἑμιληταῖς

Quid vobis videtur, auditores? Numquid deterior Sibylla vates eſſe Bacis? Itaque auctor ſim admirabilibus illis Protei ſodalibus, ut

[a] Βαλέειν] Bene *S. Amſt.* Βαλλέειν male cett.

54. Βάκιδι] Tres Bacides fuiſſe docet *Ælianus* V. H. XII. 35. Hinc autem colligere eſt, totam hanc Anonymi orationem, a Luciano aut prorſus fictam eſſe, aut, ſi quae fuit, recuſam; talia enim ex tempore fundi carmina veriſimile non eſt. Quamquam cum dies aliquot interceſſerint inter prolatum a Cynico Sibyllae Oraculum, & hanc orationem, potuit etiam hoc Bacidis oraculum interea factum jam tum expromi. *M. du S.*

55. Ὁ Βάκις] Hujus χρησμολόγου meminit aliquoties *Ariſtophanes*, ut οὐ ὄρνισιν & ἱππεῦσιν. Scholiaſtes tres ejus nominis commemorat, ut & *Suidas*, qui Scholiaſtae locum in ſeſe tranſtulit. Ejusmodi hominem ætas patrum noſtrorum vidit, Noſtradamum. Ceterum duas aut tres ex ejus prædictionibus apud *Herodotum* legas in VIII. Sed multo plures apud *Pauſaniam*. *T. F.*

60. Κωνωλώπεκας] Convicium Ariſtophanicum. Intelligit Lucianus impoſtores. *T. F.*

70. Ἐν καλαῖς Πάτραισιν] Intelligit Theagenem Cynicum, quem infra (c. 36.) deſignat, ὁ γυνάδης, ὁ ἐκ Πατρῶν. inde enim domo erat. *T. F.*

77. Ταῦτ' εἰπόντος] Hucusque anonymi continuata oratio eſt. Cetera Lucianus veluti ex ſeſe. *T. F.*

79. Κατίδῃ] Ut ſupra de eodem concionem habituro dixerat ἀνίδῃ, c. 7. *M. du S.*

Ibid. Νίσσορα δ' ἐκ ἴλαθεν ἰαχὴ] Locus ex *Homero* ad Theagenem tranſlatus. Eſt autem primus verſus τῶ ξὺ ῥαψῳδίας. Hujus loci venuſtas ei non apparet, qui verſum integrum non legit, propter ἀκροτελεύτιον, quod mirifice ad ridiculum facit. Sic autem ſe habet;

Νίσσορα δ' ἐκ ἴλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἴμπης,

id eſt, etiam ſi biberet Neſtor, eum tamen clamor non latuit. *T. F.*

Νίσσορα] *Homer.* Il. Β. 1. *M. du S.*

83. Οὐ γὰρ οἶδα] Miror ſane rem hujusmodi curioſitatem Luciani effugiſſe; quin potius ipſe Lucianus ſub ejus perſona latere voluiſſe cenſendus eſt. *M. du S.*

86. Ἡλ. — Ὀλυμπ.] Conſulendus hic *Pauſanias* in Eliacis, ut Topographiam hujus Dramatis recte aſſequens. *M. du S.*

87. Πλειθρίῳ] *Circo.* Interp. retinendum fuit, *in Plethrio*; locus erat in Gymnaſio Eleorum. *Pauſanias.* (202. 6.) ἔστι δὲ τῷ γυμνασίῳ τὸ καλούμενον Πλίθριον. τῷ δ' αὐτῷ συμβάλλουσιν οἱ Ἐλεοδίκαι τοὺς, &c. *T. F.*

Ibid. Ταῦτα μὲν σοι] Leg. ταῦτα μέντοι. *T. F.*

Ταῦτα μὲν σοι] Vulgatam contra *Fabrum* multis exemplis, ubi σοι ſic abundat, defendit Cl. *Jenſ.* in Lectt. Lucian. p. 62. occaſione verborum in *Timone* T. I. c. 52. No. 53. Τυτὶ μὲν ἔν σοι. Ac vix mihi perſuadeo, vulgatiſſimum illum pleonaſmum latuiſſe *Fabrum*; ſed τοι hic elegantius ei viſum, ac melius reſpon-

ut ipſi quoque circumſpiciant locum, ubi in aëra ſe diſſolvant, iſto enim verbo combuſtionem vocant.

31. Haec illo dicente exclamabant qui circumſtabant omnes, *Jam comburantur digni igne!* Atque hic quidem cum riſu deſcendit. *Sed non fugerunt Neſtora voces,* Theagenem puto: verum audito clamore venit ſtatim, eſcendensque clamavit, & ſexcenta mala protulit contra eum, qui deſcenderat; nec enim novi, quomodo vir ille optimus vocatus ſit. Ego vero relinquens hominem dirumpentem ſe abii viſurus athletas. Jam enim eſſe dicebantur in Plethrio judices certaminum. Haec tibi Elide.

32. Ipſam vero Olympiam cum veniſſemus, plenum erat poſticum templi vel accuſantium Protea, vel propoſitum illius laudantium: adeo ut etiam ad manus multi illorum venirent, donec ipſe progreſſus innumerabili comitante multitudine Proteus, poſt praeconum agonem verba fecit de ſe,

τῦ Πρωτέως, θεισκοπεῖν ἔνθα ἑαυτὸς ἐξαερώσωσι· τῦτο γὰρ τ καῦσιν καλῶσι.

Ταῦτ' εἰπόντος, ἀνεβόησαν οἱ θεασῶται ἅπαντες, Ἤδη καίεσθωσαν, ἄξιοι τῦ πυρός. ὁ δὲ μὴ κατέβη γελῶν, Νέστορα δὲ οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ τ Θεαγένη· ἀλλ' ὡς ἤκουσε τ βοῆς, ἦκεν εὐθὺς, καὶ ἀναβὰς, ἐκεκράγει, καὶ μυρία κακὰ διεξῆει θεὶ τῦ καλαβεβηκότος· οὐ γὰρ οἶδα ὅστις ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς αὐτὸν καταῤῥηγνύμενον, ἀπῆειν ὀψόμενος τὺς ἄθλητάς· ἤδη γὰρ οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῷ πλεθρίῳ. ταῦτα μὰ [b] σοι τὰ ἐν Ἤλιδι.

Ἐπεὶ δὲ εἰς τ Ὀλυμπίαν ἀφικόμεθα, μεστὸς ἦν ὁ ὀπισθόδομος τ καλῆγορύντων Πρωτέως, ἢ ἐπαινύντων τ προαίρεσιν αὐτῦ, ὥστε καὶ εἰς χεῖρας αὐτῷ ἦλθον οἱ πολλοὶ, ἄχρι δὴ παρελθὼν αὐτὸς ὁ Πρωτεὺς μυρίῳ τῷ πλήθει θαυμαζόμενος, κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος, λόγυς τινὰς διε-

b Σοι] *Tοι Fab.* Nihil mut. Edd. *c* Τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος] Sic Edd. omnes. Nec quidquam Libri variant.

ſpondere ſequentibus, in quo me non habebit adverſantem, ut primum auctoritas Codd. acceſſerit; ſed dum & vulgatum probum eſt, quod recte contendit *Jenſius*, nihil movendum. *J.F.R.*

90. Ὀπισθόδομος] Credibile eſt fuiſſe magnum aliquod atrium, aut quid tale, Jovis templo annexum. Eodem in loco Herodotus olim ſuas recitavit hiſtorias, ut auctor eſt Lucianus alibi. (Ἡρ. c. 1.) Ceterum ὀπισθόδομος & πρόναος opponuntur. *Diodorus* XIV. ὁ μόνον γὰρ ἐν τοῖς προναοῖς καὶ τοῖς ὀπισθοδόμοις τ ἱερῶν, &c. Legendus autem tibi omnino Lucianus in *Fugitivis*, (c. 7.) ubi hiſtoriam hanc ἐκκαυφοῖ. Ibi de Cynicis dicitur: καὶ βοῆς τ ὀπισθόδομον ἐμπλήσασιν ὑλακτοῦντες. *T. F.*

Ibid. Ὁ ὀπισθόδομος] I. e. poſterior pars templi Jovis Olympici. *F.G.*

94. Κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος] Qui ſint κήρυκες & Εὐμολπίδαι norunt omnes praeter illum qui Luciani *Pſeudomantim* (c. 39.) convertit. Cum enim ſimpliciter interpretandum eſſet. *Ceryces & Eumolpidae* (quemadmodum paſſim, praecipue autem apud *Æmil. Probum* in Alcibiade) homo meus *praecones & egregios cantores* eſſe maluit. Hoc autem loco nil nobis cum ejuſmodi κήρυξιν. Non eſſe autem hunc locum de iis intelligendum qui ἐν κύκλοις κηρύττουσιν, ludam, opinor, operam, ſi probem. Nec etiam de praeconibus ludorum placet accipi. Deinde quid ſit *retro praeconum certamen?* Verum quidem eſt ἀγὼν ſignificare non *certamen* tantum, ſed & *locum certaminis*, apud *Homerum*, notante *Euſtathio:* quemadmodum οἶνος vinum & locum in quo venditur. ἔλαιον oleum & locum in quo venundatur, ex *Polluce*, & χοροὶ apud *Homerum* in Od. Θ. pro loco τ χορείας, ita δῶμα duplicem ſignificationem habebat notante *Schol.* in orat. contra Polyclem; ſed quid fiet τῷ, κηρύκων? Sane locus hic a doctis examinari debuerat, quod quia nondum fecere, dicam quod mihi videtur. Legendum hic puto non κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος, ſed κατόπιν τ Κερκυραϊκῆς ἀγυιᾶς. Audi quaeſo *Pauſaniam* in Eliacis. τῇ γοῦν δὴ, ἵνα οἱ Ἑλλανοδίκαι διημερεύουσιν, ἰσὶν ἐγγὺς ἀλλήλων, τὸ μέλαξυ αὐτῶν, ἀγυιὰ μία. ταύτην ὀνομάζουσι Κερκυραϊκὴν οἱ Ἠλεῖοι. Nemo non videt quam recte huic Luciani loco conveniant, quae a *Pauſania* dicuntur. In hujusmodi autem locorum appellationibus, vicorum, platearum, &c. quam ſaepe peccent exſcriptores librorum, nimis multa exempla probant. Haec noſtra eſt de hoc loco ſententia, donec aliquis meliora protulerit. *T.F.*

Ibid. Κατόπιν τῦ τ &c.] Hunc locum ſollicitavit vir doctus, & contendit legendum eſſe κατόπιν τ Κερκυραϊ-

διεξῆλθε περὶ [a] αὐτοῦ, τ' βίον τε [b] ὡς ἐβίω, κ' τοὺς κινδύνους, οὓς ἐκινδύνευσε διηγούμενος, κ' ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκα ὑπέμεινε. τὰ μὲν οὖν εἰρημένα πολλὰ ἦν. ἐγὼ δὲ ὀλίγων ἤκουσα ὑπὸ πλήθους τ' διεστώτων. εἶτα φοβηθεὶς μὴ συνληφθείην ἐν τοσαύτῃ τύρβῃ, ἐπεὶ κ' πολλοὺς τοῦτο πάσχοντας ἑώρων, ἀπῆλθον, [c] μακρὰ χαίρειν φράσας θανατιῶντι σοφιστῇ, τ' ἐπιτάφιον ἑαυτοῦ πρὸ τελευτῆς διεξιόντι.

Πλὴν [d] τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα· ἔφη γὰρ βούλεσθαι χρυσῷ βίῳ χρυσῆν κορώνην ὀπιθεῖναι· χρῆναι γὰρ τ' Ἡρακλείως βεβιωκότα, Ἡρακλείως ἀποθανεῖν, κ' ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι. κ' ὠφελῆσαι, ἔφη, βούλομαι τοὺς ἀνθρώπους, δείξας αὐτοῖς ὃν χρὴ τρόπον θανάτου καταφρονεῖν. πάντας οὖν δεῖ μοι τοὺς

quam vitam vixerit, pericula quae subierit enarrans, & quas philosophiae causſa ſuſtinuerit moleſtias. Multa quidem fuere, quae dixit: ego vero, prae circumſtantium multitudine, pauca audivi. Deinde ne tanta in turba eliderer metuens, quod accidere videbam pluribus, abii, longum valere juſſo affectante mortem Sophiſta, ipſo ſibi ante mortem parentante.

33. Illud tamen audivi, cum diceret, *Velle ſe auream vitae aureae coronidem imponere: oportere enim, qui Herculeo more vixerit, eum mori quoque more Herculeo, & remiſceri aetheri. Ac prodeſſe*, inquit, *volo hominibus, oſtendendo illis, quem ad modum mortem oporteat contemnere. Itaque Philocte-*

tas

a Αὐτοῦ] Αὐτῶ Edd. b Ὡς] Ὃν Anonym. c Μακρὰ] Recepi ex *Poll.* Μακρὼν Edd. d Τότε] Τόγε emend. *Gron.* Nihil variant Edd.

κης ἀγωνίας. Ignoſcat, ſi non poſſum accedere ſuae ſententiae: locus enim Luciani ſanus eſt, nec minimam recipit mendi ſuſpicionem. Κηρύκων ἀγὼν locus erat, ubi praecones de artis excellentia & vocis contentione certabant. Teſtis *Diodorus* lib. 18. ubi de epiſtola regis Alexandri, quam miſerat, ut in Olympica celebritate recitaretur, ſic ait: ταύτην δὲ προσέταξεν ἐν τῇ πανηγύρει λῆξαι τῷ νικήσαντι κήρυκι ἀναγνωσθῆναι, id eſt, *eam autem juſſit in publico coetu legi a praecone, qui victoriam obtinuiſſet.* *Julius Pollux* lib. IV. cap. 12. πρότερον δ' Ὀλυμπίασι τῶν ἐπιχωρίων κηρυττόντων, οἱ ταῖς ἱερουργίαις ὑποδιηκονοῦντο, πρῶτος τῶν ξένων ἠγωνίσατο τὰ Ὀλύμπια Ἀρχίας Ὑβλαῖος· κ' τρεῖς ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδας ἐνίκα, κ' Πυθοῖ δὲ ἐνίκα, κ' εἰκών τις ἦν αὐτοῦ Πυθική. κ' ἐπίγραμμα

Ὑβλαίου κήρυκι τόδ' Ἀρχίᾳ Εὐκλέος υἱῷ
Δεῖξαι ἄγαλμ' εὐφρὼν Φοῖβ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ
Ὃς τρὶς ἐκήρυξεν τ' Ὀλυμπίας αὐτὸς ἀγῶνα
Οὐθ' ὑπὸ σαλπίγγων, οὔτ' ἀναδήγματ' ἔχων.

Id eſt, *Primum autem Olympia, cum ſoli ejus regionis praecones, qui in ſacris miniſtrabant, admitterentur, Primus exterorum certavit Archias Hyblaus, qui tres continue Olympiadas vicit, & Delphis etiam Pythia vicit, & extat ejus quadam imago Pythica:*

Hyblaei praeconis hanc Archia Euclei filii
Accipe ſtatuam lubens, Phoebe, ob ejus incolumitatem,
Qui tot ipſe certavit praeconio in agone Olympico,
Nec tubulum in ore habens nec circa collum ligacula.

Ex his patet praecones etiam de voce certaſſe, & inde ſequitur fuiſſe illi certamini locum aſſignatum, de quo hoc loco fit mentio apud Lucianum. Videndus *Georgius Syncellus* pag. 208. poſt Olympiadem 88. ubi inveniuntur haec verba ex Africano: σαλπικτῶν & κηρύκων ἀγὼν προσετέθη ἐν Ὀλυμπίᾳ, id eſt, *Tubicinum & praeconum certamen aliis certaminibus additum eſt Olympiae.* Videſis *Joſephi Scaligeri* epiſtolam numero 448. Caeterum de interpretatione vocum ὑποσαλπίγγων & ἀναδήγματα non contendam, ſi quis certiora docuerit, nam ex ſola noſtra conjectura eas interpretatus ſum ſine auctoritate, niſi quod *Heſychius* habet ἀναδήγματα ἱμάντες περὶ τραχήλους, quod ſatis firmat noſtram interpretationem, ſcilicet collum faſciis comprimebant, ne rumperentur nimia contentione arteriae, & ut ſonus vocis elatior fieret. De voce ὑποσαλπίγγων, quam ex ſola conjectura interpretatus ſum, expecto, qui me doceat: alibi enim non reperitur. *Heſychius* in voce Σάλπιγξ haec habet: συμποσάλπιγξ· αὐτὸ τοῦτο κῶδος. Unde conjeci, praecones uſos fuiſſe quodam tubulo argenteo vel aereo tamquam tuba, ut eorum vox major & clarior audiretur. *J. P. a G.*

Κατόπιν τοῦ τ' κηρύκων ἀγῶνος] Notavit pater quoque hic conjecturam liberam & indoctam *T. Fabri*, & ut ab ea caveretur, juſſit inſpici *Ciceronis* epiſtolam ad Luccejum. In ſchedis notavit videndum *Scaligerum* in Graeca *Euſebii* pag. 420. *Fabrum* priorem in Agoniſtico pag. 293. & 294. Et ſane quomodo latuerunt illa in extremo *Demonacte*, εἶτ' ὧν πρὸς τοὺς παρόντας τ' ἐναγώνιον τ' κηρύκων πόδα, Λήγει μ' ἀγὼν τ' καλλίστων ἄθλων Τιμῆος, Καιρὸς δὲ καλεῖ μηκέτι μέλλειν? *J. G.*

Κατόπιν τοῦ τ' κηρύκων ἀγῶνος] Ὀνειδίσθημεν Jovis Olym-

tas mihi fieri omnes homines, aequum eſt. Qui ergo ſtupidiores erant hominum lacrimari & clamare; *Serva te Graecis!* Qui autem fortiores, ii clamarunt; *decreta perage!* a quibus non mediocriter perturbatus eſt ſenex, qui ſperaſſet futurum, uti omnes retinerent ſe, neque igni permitterent, ſed invitum in vita manere cogerent. Quum ergo plane praeter opinionem illi accideret, ut decreta perficienda eſſent, ea res magis etiam expalleſcere illum fecit, (quamquam cadaveroſo jam ante colore eſſet) & tremere etiam, medius fidius! Itaque orationem finiit.

ἀνθρώπους φιλοκτήτας γενέσθαι. οἱ μὲν ἀνοητότεροι τῶν ἀνθρώπων, ἐδάκρυον, καὶ ἐβόων, Σῶζε τοῖς Ἕλλησιν· οἱ δὲ ἀνδρωδέστεροι ἐκεκράγεισαν, Τέλει τὰ δεδογμένα· ὑφ' ὧν ὁ πρεσβύτης μετρίως ἐθορυβήθη, ἐλπίζων πάντας ἕξεσθαι αὐτοῦ, καὶ μὴ προήσεσθαι τῷ πυρὶ, ἀλλὰ ἄκοντα δὴ καθέξειν ἐν τῷ βίῳ. τὸ δὴ τελεῖν τὰ δεδογμένα, [e] πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ προσπεσὸν, ὠχριᾶν [f] ἔτι μᾶλλον ἐποίησε, καίτοι ἤδη νεκρικῶς τὴν χροιὰν ἔχοντι, καὶ, νὴ Δία καὶ ἐπιτρέμειν, ὥστε κατέπαυσε τὸν λόγον.

34. Ego vero quam riſerim, puto, conjicis. Neque enim miſericordia dignus erat homo, ita invenuſtus ſupra omnes, qui iisdem furiis aguntur, amator gloriae. Deducebatur tamen a multis, & ingurgitabat

Ἐγὼ δὲ εἰκάζεις, οἶμαι, πῶς ἐγέλων· οὐδὲ γὰρ ἐλεεῖν ἄξιον ἦν, οὕτω δυσέρωτα τῆς δόξης ἄνθρωπον ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοι τῇ αὐτῇ ποινῇ ἐλαύνονται. παρεπέμπετο δὲ ὅμως ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἐνεφορεῖτο τῆς δόξης, ἀποβλέπων

e Πάνυ] Inſerui ex R. Aberat ab Edd. f Ἔτι] Recepi ex RG. non habebant Edd.

Olympii fuiſſe auditorium, vel ex *Herodoti* Lucianei principio itemque *Fugis.* c. 7. ſatis apparet. Nec ergo dubium, praeconum ibi etiam certamina potuiſſe inſtitui. Ἀγὼν etiam ὁ τόπος, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν apud antiquos Lexicographos. Porro κατόπιν tum ad locum tum ad tempus poſſe referri, tralaticium eſt. Itaque *poſt agonem praeconum* ſignificat, vel, poſtquam certarunt praecones; vel, poſt ſ. pone eum locum, ubi certare ſolent. Utrum hic verius, difficile dictu eſt, & parum ad ſententiam refert. *J.M.G.*

Ibid. Κηρύκων ἀγῶνος] Non ſatis firma & liquida *T. Fabri* mihi videtur emendatio, ut recepta ſcriptura ideo mutetur; quamvis corrupta eſſe poſſit. Integram itaque rem aliis relinquo; id tantum moniturus, in inſcriptione a *Palmerio* ex *Polluce* allata legendum videri ἀναδήματα, quod longe ad rem aptius quam ἀναδείγματα. De certamine Praeconum vid. noſtrum Δημων. c. 65. *M. du S.*

Ibid. Ἀγῶνος] Τόπου τινὸς. *F.G.*

4. Μακρὰ χαίρων] Cur hoc praeferam, vid. ad *Navig.* c. 2. *Rhet. Praec.* c. 10. *Bis Accuſ.* c. 21. *Gall.* c. 23. *J.F.R.*

7. Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] *Tunc magnum hoc audivi.* Interpol. quod ridiculum εἰς τὸ ἄκρον. Neque enim hoc loco τοσοῦτο *magnum hoc* ſignificat, & qui ita exiſtimant, nae illi haud dum etiam multa Graece legerunt. Quid cum Graeci dicunt, τοσαῦτα εἶπον ἐκαυτῷ, &c, καὶ ταῦτα εἶπας ἐπίκλης, & τοσαῦτα ὁ Κύμωνος εἶπεν εἰς τὸν αὐλὸν ἐκπαλθών, & *Joſeph.* in 11. ἀρχαιολογ. ἐ τοσούτῳ διηγήσεσθε, &c. ſub finem cap. 111. quomodo verteres? Videſis, hæc una vocula ſenſum pervertit. Nimirum non animadverterat Interpolator τοσοῦτο nil eſſe aliud in hujusmodi loquendi generibus, quam τοῦτο. Cujus rei pudet citare teſtes; tamen ſi vacat, adi *Suidam* & *Stephanum.* Interpretem corrupit Interpolator. *T.F.*

Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] Plane non neceſſaria temporis illa definitio, & opinor ſcripſit πλὴν τόγε τοσοῦτον. Sic alibi. *J.G.*

8. Χρυσῷ βίῳ] Ita *Pindarus* χρυσοῦς ἵππους vocavit eximios. ita Catullus *aureolos pedes* puellae, & alia ὅσα κάλλιστα. Sed non modo χρυσοῦς pro pulchro, verum & ἀργυροῦς. Ita plerumque exponit Interpres *Homeri*, quem ineruditum vulgus *Didymum* vocat. *T.F.*

10. Ἀναμιχθῆναι τῷ πυρὶ] Quod ſupra dixerat ἐξαφανῆναι. *T.F.*

19. Προήσεσθαι τῷ πυρὶ] *Nec eum in ignem mitterent.* Interpolat. falſo. Non metuebat Peregrinus ne in ignem ab aſtantibus mitteretur, (nil quidquam tale in toto libello) ſed non arbitrabatur permiſſuros unquam, ut ſe ſe in ignem ſponte & ultro conjiceret; qui ſenſus longe alius eſt. Interpretem ſequi noluit corrector. *T.F.*

21. Διεδογμάτα, ἀδόκητον] Reſtitue ut in MS. R. διεδογμάτα, πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ, &c. *T.F.*

22. Ὠχριᾶν μᾶλλον] Rectius & elegantius in Cod. MS. Bibl. Reg. ὠχριᾶν ἔτι μᾶλλον ἐποίησε. *T.F.*

28. Τῇ αὐτῇ ποινῇ ἐλαύνονται] *Hac poena exagitantur.* Interp. Sed vertendum fuit, *hac Furia exagitantur*; Ποινὴ enim hoc loco Furia eſt; res notior quam ut probari debeat. Inde ſupra dixit Lucianus (c. 30.) δόξης ἐμανῆ. *T.F.*

πων ἐς τὸ πλῆθος τ̃ θαυμαζόντων, οὐκ εἰδὼς ὁ ἄθλιος ὅτι καὶ τοῖς ὅπι τ̃ σαυρὸν ἀπαγομένοις, ἢ ὑπὸ τῶ δημίω ἐχομένοις, πολλῷ πλείους ἕπονται.

Καὶ δὴ τὰ μὲν Ὀλύμπια τέλος εἶχε, κάλλιστα Ὀλυμπίων γενόμενα, ὧν ἐγὼ εἶδον, τετράκις ἤδη ὁρῶν. ἐγὼ δὲ, ἐπεὶ μὴ ἦν εὐπορῆσαι ὀχήματος ἅμα πολλῶν ἐξιόντων, ἄκων ὑπελιπόμην. ὁ δὲ ἀεὶ ἀναβαλλόμενος, νύκτα τὸ τελευταῖον προειρήκει ὑποδείξας τ̃ καῦσιν· καί με τ̃ ἑταίρων τινὸς παραλαβόντος περὶ μέσας νύκτας, ἐξαναστὰς, ἀπῄειν εὐθὺ τ̃ Ἁρπίνης, ἔνθα ἦν ἡ πυρά. στάδιοι πάντες ἔτοι εἴκοσιν ἀπὸ τ̃ Ὀλυμπίας κατὰ τ̃ ἱππόδρομον ἀπιόντων πρὸς ἕω· καὶ ἐπεὶ τάχιστα ἀφικόμεθα, καταλαμβάνομεν πυρὰν νεηνσμένην ἐν βάθει, ὅσον ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ, καὶ παρεβέβυστο τ̃ φρυγάνων, ὡς ἀναφθείη τάχιστα.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν (ἔδει γὰρ κἀκείνην θεάσασθαι τὸ κάλλιστον τοῦτο ἔρ-

se gloria, dum ad multitudinem eorum, qui se admirarentur, respiceret, ignarus miser, etiam hos, qui ad crucem ducuntur, aut trahuntur a carnifice, multo plures sequi.

35. Interim Olympia finem habuere, pulcherrima, quae ego vidi Olympiorum, qui quater jam viderim. Ego vero, neque enim vehiculi copia erat multis simul discedentibus, invitus ibi relictus sum. At iste subinde differens, tandem praedicit noctem, qua spectaculum sui cremandi editurus esset. Ac me cum sodalium aliquis adsumsisset, surgens circa mediam noctem recta Harpinam petii, ubi rogus erat. Stadia haec sunt viginti Olympia juxta Hippodromum orientem versus euntibus. Cum primum eo venissemus, rogum deprehendimus in fossa ad passus unius profunditatem structum. Faces multae aderant & sarmenta ubique interposita ignem celerrime uti conciperet.

36. Exoriente luna, oportebat enim hanc quoque videre pulcherrimum facinus, proce-

37. Τετράκις] Olympias, qua se Peregrinus vivum cremavit, incidit in annum aerae Christianae CLXV. Vid. *Euseb.* Chron. cum *Scaligeri* notis. Quartam eandem viderat Lucianus. si continuas spectasse ponas, in Graeciam appulerit, post annum Chr. CL. si quando vero peregre fuisse cum celebraretur, quod vero propius abest, malis; paucis ante CL^um annis in Graeciam primum venerit. Juniorem autem, necdum clarum, venisse constat ex Δισ. c. 27. Ex quibus omnibus anno circiter CXX. natum colligo; Rhetoricae CLX. valedixisse; hunc denique librum ante quinquagesimum aetatis annum scriptisse. *M. du S.*

40. Νύκτα — προειρήκει] *Noctu praemonuit.* Interpolator. male. νύκτα enim hoc loco non est pro νυκτὸς, seu νύκτωρ, sed προειρήκει νύκτα dixit Lucianus, quemadmodum *Juvenalis*, de Statio, opinor, *promisitque diem.* Apud *Ciceronem* est, & apud *Varronem* & *Livium*, *prodixit* seu *praedixit diem.* Interpres proxime ad verum, *noctem ei rei destinavit.* *T.F.*

43. Ἁρπίνης] Quid sit Harpina seu Harpinna, docebit *Pausanias* in Eliacis. *T.F.*

Ibid. Τῆς Ἁρπίνης] *Pausaniae* locus est Eliac. 2. p. 200, 18. *Wechel.* Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Ἀρπινάτης καλούμενος ποταμὸς καὶ ὑπὸ πολὺ ἀπὸ τῦ ποταμοῦ πόλεως Ἁρπίνης ἄλλα τε ἐρείπια, καὶ μάλιστα οἱ βωμοί. Οἰκίσαι τε Οἰνόμαον τὴν πόλιν καὶ θύσθαι τὸ ὄνομα ἀπὸ τ̃ μητρὸς λέγουσιν Ἁρπίνης. Eadem *Stephanus*, qui v. Ὀλυμπία eandem urbem facit Pisam, Arpinam, Olympiam. Nempe in eadem proxima vicinia fuere, ut tamen distincta & Pisae & Arpinae rudera possent illa adhuc aetate ostendi. Fluctuant libri inter Ἁρπίνα & Ἀρπίνη. Etiam *Straboni* esse restituendam pro Ἔκινα, videre *Casaubonus*, & *Berkelius* ad *Steph.* *J.M.G.*

48. Ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος] Βάθος de altitudine, s. dimensione a solo ad auras adsurgente, (ut Ὄψος. convertit) aeque dici ac de profunditate, nihil quidem est novi; sic βάθος ἀέρος, de summo coelo, quique ibi opponitur tartaro, *Eurip.* Med. vs. 1297. Sed unius orgyae altitudo non est tanta, ut alta inde praedicetur pyra; nec repetitio illa ἐν βάθει, τὸ βάθος valde adridet. Interim βάθος de latitudine, s. densitate hic accipi potest, ut βαθὺ λήϊον *Homer.* Il. B. 147. atque alibi passim, de segete densa, & βαθεῖαι ὕλαι. Il. E. 555. Et *Aelian.* V. H. XIII. 1. Χόρτοι & θάμνοι βαθεῖαι, *gramina ac frutices profundae* convertit in *Diod. Sic. Rhodom.* L. 2. c. 49. satis ad verbum, cum *densae* potuisset; licet & *Virgil. nemus profundum* eodem significatu dixerit, ut notavi in *Ambiguis.* Sic de densitate phalangis, sive latitudine, *Arrian.* Exp. Al. I. p. 7. ac *Thucyd.* frequenter. *J.F.R.*

Ibid. Δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ] Interpres sic vertit, longe certe ab auctoris mente, qui pyrae formam & materiam describit. Putavit interpres δᾷδες non aliud significare quam *fax.* Sed est arboris species, quae Lati-

cedit iſte quotidiano more indutus, & cum illo Cynicorum principes, praeſertim generoſus ille Patrenſis, facem geſtans, non malus ſecundarum partium certator. Facem geſtabat vero etiam Proteus. Accedentes autem alter ab altera parte ignem incenderunt maximum, quippe a facibus ac ſarmentis. Iſte vero, & jam mihi diligenter attende, depoſita pera, pallio, & Herculea illa clava, adſtabat in linteo plane ſordido. Tum tus petiit, quod in ignem injiceret, datumque ab aliquo, injecit, dixitque converſus ad meridiem (nam hoc quoque ad tragoediam pertinet, meridies) *Materni paternique Daemones, volentes propitii me recipite!* Haec ubi dixiſſet, in ignem inſiliit. Verum non videbatur, circumfuſus a multa, quae ſurgebat, flamma.

37. Iterum video te ridentem, pulcher Cronie, fabulae converſionem. Equidem maternos daemonas invocantem non valde,

γον) προέισιν ἐκεῖνος ἐσκευασμένος ἐς τ' αἰεὶ τρόπον, καὶ ξὺν αὐτῷ τὰ τέλη τῶν κυνῶν. καὶ μάλιστα ὁ γεννάδας ὁ ἐκ Πατρῶν, δᾷδα ἔχων, ὑ φαῦλος δευτεραγωνιστής. ἐδᾳδοφόρει δὲ καὶ ὁ Πρωτεύς· καὶ προσελθόντες, ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον, ἄτε ἀπὸ δᾳδῶν καὶ Φρυγάνων· ὁ δὲ, καί μοι πάνυ ἤδη πρόσεχε τὸν νοῦν, ἀποθέμενος τὴν πήραν, καὶ τὸ τριβώνιον, καὶ τὸ Ἡρακλειον ἐκεῖνο ῥόπαλον, ἕστη ἐν ὀθόνῃ ῥυπώσῃ ἀκριβῶς. εἶτα ἤτει λιβανωτὸν ὡς ἐπιβάλοι ἐπὶ τὸ πῦρ· καὶ ἀναδόντος τινὸς, ἐπέβαλέ τε, καὶ εἶπεν, ἐς τὴν μεσημβρίαν ἀποβλέπων (καὶ γὰρ καὶ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν ἡ μεσημβρία) Δαίμονες μητρῷοι καὶ πατρῷοι δέξασθέ με εὐμενεῖς. ταῦτα εἰπὼν, ἐπήδησεν εἰς τὸ πῦρ, ὑ μὴν ἐωράτό γε, ἀλλὰ περιεχέσθη ὑπὸ τ' φλογὸς, πολλῆς ὑρμώσης.

Αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὴν καταστροφὴν τοῦ δράματος. ἐγὼ δὲ τοὺς μητρῴους μὲν δαίμονας ἐπιβοώμενον, μὰ τὸν Δί',

a Περιεχέσθη] Sic omnes praeter *S.* & *A.* quae περιεχύθη.

55. Ὁ ὰπ Πατρῶν δᾷδα ἔχων] Τὸν Θεαγένην λέγει. ὰπ Πατρῶν δὲ τὸ Πελοποννήσου. *V.*

tinis *tada* dicitur, de qua *Plinius* paſſim, & ideo vertendum erat, *e tada ut plurimum conſtabat.* *J. P. a G.*

Δᾷδις ἤσαν τὰ πολλὰ] An δᾷδις ἐφέροντο πολλαί; ſic certe mallem: nam etſi vulgatum probe Graecum, minus tamen huc conveniens videtur, prae altero illo. *J. F. R.*

51. Ἡ σελήνη ἀνέτ.] Media de nocte profectum audiſti: Lunam nunc demum ortam legis: extremus hic celebritatis dies; ergo aut poſt XI^um^ lunaris menſis diem coeptae erant Olympiae; aut ultra dies quinque ei ſolennitati concedas neceſſe eſt: quorum neutrum a viris doctis facile impetrabis, quos Cl. *Potterus* ſequutus eſt. *M. du S.*

55. Ὁ ὰπ Πατρῶν] *Ille Patrannus.* Interp. *Stephanus*, ſeu Hermolaus ἐν ταῖς ἰδιωταῖς agnoſcit Πατρινὸς, at Πατρανὸς non agnoſcit. Itaque dicendum fuerat *Patrenſis*, ut uſurpavit *Cicero*. Ceterum hic de Theagene eſt intelligendus. *T. F.*

62. Ῥόπαλον] Alibi docet quanti poſtea vaenierit Ἀτταλ. c. 14. quem locum, ſi non memineris, omnino adi. *M. du S.*

Ibid. Ἔστη ἐν ὀθόνῃ] Pontius in paſſione Cypriani. *M. V. La Croze.*

67. Ἡ μεσημβρία] Verſus meridiem nempe Zodiacus, ſolis & Planetarum via, templum peculiare deorum. Item meridie quieſcunt daemones, facile, ſi turbentur irritandi. Vid. *Theocr.* Idyll. 1, 15. & illa μεσαμβρινὰ ἀσυχία apud *Callim.* in Lau. Pall. 72. Huc forte pertinet τὸ μεσημβρινὸν δαιμόνιον, quod dederunt οἱ ὁ, ψ. 91, 6. *J. M. G.*

Ibid. Δαίμονες μητρῷοι & πατρῷοι] Deme Tragicam magnificentiam, & erunt, quos invocat, Daemones, ipſi Manes animae felices majorum. *Hierocles* ad A. C. 3. p. 38. *Needh.* Τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμηθείσας Δαίμονας καλεῖ, ὡς δαήμονας καὶ ἐπιστήμονας κ. τ. λ. Sed ipſum hoc indicant, quae ſtatim ſequuntur. *J. M. G.*

68. Δίκασθί μοι] Sic apud *Sophoclem* Oreſtes in Electra p. 66. ἀλλ' ὦ πατρῷα γῆ θεοί τ' ἐγχώριοι

Δίκασθί μ' ἰσότυχοῦντα ταῖς δὶ ταῖς ἰδοῦς
Σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα. *M. du S.*

70. Περιεχέσθη] a περιέχομαι, ut ἐχέσθω ab ἔχομαι ſine litera ſerpentina in medio, uſitatius quam ἐχόμην, quod tamen quum ab χέω poſſit eſſe formatum, expungere non ſuſtinui, contra Edd. optimas. *J. F. R.*

Δί', ὑ σφόδρα ἠτιώμην. ὅτε δὲ ὐ τὺς πα- 75 ita me Jupiter, reprehendi: sed cum pa-
τρώους ἐπεκαλέσατο, ἀναμνησθεὶς τ τῶν τῦ [a] Φθόνυ εἰρημένων, οὐδὲ κατέχειν ἠδυ-
νάμην τ γέλωτα. οἱ Κυνικοὶ δὲ περιστάντες τ πυρὰν, οὐκ ἐδάκρυον μὲν, σιωπῇ δὲ ἐνε-
δείκνυντο λύπην τινὰ, εἰς τὸ πῦρ ὁρῶντες, 80 silentio ignem adspicientes moestitiam quan-
ἄχρι δὴ ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, dam prae se ferebant: donec ego, quem ea
Φημὶ, ὦ μάταιοι. ὑ γὰρ ἡδὺ τὸ θέαμα res pene enecaret, *Abeamus*, dicerem, *va-*
ὠπτημένου γέροντα ὁρᾶν, χίοσης ἀναπιμ- *ni homines! Neque enim jucundum spectacu-*
πλαμένης πομπῆς. ἢ περιμένετε ἕως ἂν *lum, senem assari videre, & malo nidore ep-*
γραφεύς τις ἐπελθὼν, ἀπεικάσῃ ὑμᾶς, οἵους 85 *pleri. An expectatis dum pictor aliquis super-*
τὺς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἑταίρους τῷ Σωκρά- *veniens depingat vos, uti sodales in carcere*
τει περιγράφουσιν; ἐκεῖνοι μὲ ὖν ἠγανάκτυν, *appingunt Socrati?* Illi ergo indignari & ma-
ὑ ἐλοιδορῦντό μοι, ἔνιοι δὲ ὑ δὴ τὰς βα- le mihi dicere, quidam vero ruere etiam ad
κτηρίας [b] ἦξαν. εἶτα ἐπειδὴ ἠπείλησα baculos. Deinde cum interminatus essem,
ξυναρπάσας τινὰς ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πῦρ, ὡς 90 me quosdam illorum correptos in ignem es-
ἂν ἔποιντο τῷ διδασκάλῳ, ἐπαύσαντο, ὑ se detrusurum, magistrum uti sequerentur,
εἰρήνην ἦγον. quietem pacemque egere.

Ἐγὼ δὲ ἐπανιὼν, ποικίλως, ἑταῖρε, 38. In reditu autem, varie mecum, mi
πρὸς ἐμαυτὸν ἐνενόουν τὸ φιλόδοξον οἷόν τί sodalis, cogitabam de cupiditate gloriae,
vim

a Φθόνυ] Φόνυ legendum fortassis, bene marg. *Aiw.* recto subscripto. Cett. ἦξαν.

b Ἦξαν] Quod *Faber* voluit, in *J.* est; excepto punctum subscripto. Cett. ἦξαν.

81. Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] *Odore malo affectus.* Interp. sed nil tale. Ubi enim, quaeso, odor ille malus in ἀποπνίγεσθαι? Quid autem? αὐτοῖς ad quid refertur nisi ad Cynicos περιστάντας τὴν πυρὰν, ut a Luciano describuntur? Sed ignoravit interpres quid sit ἀποπνίγεσθαι ἐπ' ἀνθρώπῳ aut quid tale, praesertim vero apud Atticos, quos hic noster studiosissime imitatur. Exempla sunt passim apud *Aristophanem*, & *Demosthenem*, &c, (quis Interp. indiligentiam non miretur?) apud ipsummet Lucianum in dialogis ἑταιρικοῖς. Est autem ἀποπνίγομαι ἐπὶ τούτῳ πράγματι quod Latini dicunt, *Ea res me urit, me enecat*, Terent. *Vro hominem.* Horat. *Vror seu tibi candidos*, &c. *Aristophanes* κάομαι. Sed in re ita perspicua sit φωνὴ ἢ παραδειγμάτων λόγῳ τὸ πλῆθος. T.F.

Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] Quae de vi verbi ἀποπνίγεσθαι hic *Faber* disputat, dubitatione carent: & tamen malim hic dixisse Lucianum caussam aliquam Physicam sui discessus. Ridere se horum hominum stultitiam profitetur; vix ergo est, ut eodem spiritu dicat, se ab illis s. propter illos ἀποπνιγῆναι, prae indignitate pene suffocatum. Itaque opto in aliquo libro bono inveniri ἐπ' αὐχμῷ vel ἐπ' ἀτμῷ, ut dicat, cum molestus sibi esset suffocans ille vapor vel fumus, discessionem se parasse. Interpretationem dedi, quae utrique sensui sic satis convenire videtur: nam *ea res* potest esse affectata *illa* Cynicorum tristitia, potest esse fumus & nidor ustulati Protei. *J.M.G.*

Ἀποπνιγεὶς] Sic distinguendum. ἀποπνιγεὶς, ἐπ' αὐτοῖς ἀπίωμεν φ. ω. μ. i. e. *post haec, his peractis. F.G.* Non inepta videtur *Gujeti* distinctio, eamque amplecterer, donec melius quid suppeditent libri. Ἀποπνιγεὶς autem sine effectu recte intelligitur, pro *paene suffocatus sum*, ut in fab. *Æsop.* 41. μόγις ὑπὸ τῦ ἰσόμυ ἀπεπνίγετο, mox addito ἐτύθη. Sic *morions* pro morti proximo, qui tamen sanatur. *Phalar.* Epist. 21. ἔτι ἐκ θνήσκοντά με — ἔσωσεν. Iterum Ep. 52. Ὅτι πρότερον τρὶς ὑμᾶς ἀποθνήσκοντας ἐν στενοχωρίαις ἔσωσα. *Cic.* 2. de Divin. c. 66. *quum — telo venenato ictus esset, eoque vulnere* MORERETUR; eumdem tamen sanatum esse eodem capite narrat. Plura dedi in libro *de Ambig.* Tit. *FACIO.* Addo *Diod. Sic.* IV. c. 63. p. 307. m. ubi μετέπεισεν ait de Theseo aliter suadere conanti, at sine successu. *J.F.R.*

88. Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] *Ad fustes venerunt.* Interpol. istud verbum non ita vertendum fuit, quia aliter scribendum, scilicet ἦξαν *irruerunt, involarunt*, &c. Estque Attica syncope ab ἴασιν, ut apud *Aristophanem* linguae Atticae canonem legitur, *b* Πλούτῳ.

Ἐξεκάτλιν ὖν δύο δράκοντ' ἐκ τῦ νεὼ,
Exiluerunt e templo dracones duo.

ita alibi *Aristophanes*, & ei synchronos *Euripides*, atque

vim illius perpendens, ut ſolam hanc cupiditatem effugere nequeant illi etiam, qui alioquin admiratione videantur digniſſimi, nedum ut ille vir, qui etiam alias furioſe dementerque, & ut igne dignus eſſet, vixiſſet.

39. Tum incidi in multos ad ſpectaculum abeuntes ipſos quoque, qui putarent nempe ſe vivum adhuc deprehenſuros. Nimirum illud quoque pridie ejus diei divulgatum fuerat, illum ita ut exorientem ſolem ſalutaret, quod ſcilicet Brachmanas facere dictitant, rogum conſcenſcurum eſſe. Multos igitur illorum averti, cum jam perfectum eſſe opus, dicerem, quibus quidem non id ipſum curae eſſet, etiam locum inſpicere, & aliquid de igni reliquum ſecum auferre. Hic ſane, mi ſodalis, ſexcenta negotia habui, dum omnibus enarro interrogantibus, & accurate ſingula exquirentibus. Si quem igitur viderem politum doctrina hominem, nuda illi acta, velut tibi

95 Ἔστιν ἀναλογιζόμενος, ὡς μόνος ὅτος ὁ ἔρως ἄφυκτος, καὶ τοῖς πάνυ θαυμαστοῖς εἶναι δοκοῦσιν, οὐχ ὅπως ἐκείνῳ τἀνδρὶ, καὶ τἄλλα ἐμπλήκτως, καὶ ἀπονενοημένως βεβιωκότι, καὶ οὐκ ἀναξίως τοῦ πυρός.

1 Εἶτα ἐνετύγχανον πολλοῖς ἀπιοῦσιν, ὡς θεασομένους καὶ αὐτούς. ᾠόμην γὰρ ἔτι καλαλήψεσθαι ζῶντα αὐτόν. καὶ γὰρ καὶ τόδε τῇ προτεραίᾳ διεδέδοτο, ὡς πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον 5 ἀσπασάμενος (ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοὺς Βραχμᾶνας φασὶ ποιεῖν) [c] ἐπιβήσεσθαι τοῦ πυρᾶς. ἀπέστρεφον δ' οὖν τοὺς πολλοὺς αὐτοῦ, λέγων ἤδη τελελέσθαι τὸ ἔργον, οἷς μὲν καὶ τοῦτ' αὐτὸ θεισπέσιον ἦν, καὶ αὐτὸν ἰδεῖν 10 τὸν τόπον, καί τι λείψανον καλαλαμβάνειν τοῦ πυρός. ἔνθα δή, ὦ ἑταῖρε, μυρία πράγματα εἶχον, ἅπασι διηγούμενος καὶ ἀνακρίνουσι, καὶ ἀκριβῶς ἐκπυνθανομένοις. εἰ μὲν οὖν ἴδοιμί τινα χαρίεντα, φιλὰ ἂν, ὥσπερ σοί,

c Ἐπιβήσεσθαι] Ἐπιβήσεται *Pell.* non male.

que ita legiſſe interpretem, fidem fecerit ejus verſio, ſic enim habet, *A nonnullis quoque eorum ad fuſtes concurſum eſt.* Vides lector, quantum Interpolatori debeat Interpres. Quid ſi libellum aliquem absque ullo duce interpretandum ſuſcepiſſet? T.F.

Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἥξειν] Sic edidi ex *J.* & *Fabr.* Nam eſt ab ἰέναι. Conf. ſupra *Bis Accuſ.* c. 6. ἐπὶ τὴν πῦρραν ἀξόμενος. nam etſi vulgatum ἥξειν, quod verterant, *ad fuſtes concurſum eſt*, omnino defendi poteſt, & *venire ad manus*, *tela*, Latinis ac Graecis uſitatum fateor: tamen quia aoriſt. ἦξα ab ἧκα mihi quoque ſuſpectus, eo magis alterum adripui: ἧκον & praeterit. ἦκα frequentiſſimo quidem in uſu, at ἦξα nondum notavi. Taceo quod majorem impetum atque iracundiam ſignificet ἰέναι, quam ἧκειν, adeoque hic aptius. Eandem ob cauſſam Cl. *Perizon.* ad *Ælian. V. H.* III. c. 42. f. Ἐπὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἥξειν recte praetulit ex Mſ. cum alii quoque ἦξαν ab ἧκα haberent. Confer infra *Fugit.* c. 6. ſupra *Demon.* c. 4. pr. ἀπάντους γε ποτὲ πρὸς ταῦτα ἥξειν, ubi certe ἦξειν locum vix haberet. Sed punctum ſubſcript. & illic operae male omiſere, quod in talibus addendo lectionem emendare, non meretur nomen mutationis; adeoque nihil criminabuntur vulgatae patroni. *J.F.R.*

89. Ἥξειν] *T. Fabri* emendationem lubens amplector, mendoſe in *Amſt.* Ed. impreſſam; cum enim in omnibus ſuis Luciani impreſſis ἥξειν inveniret, ἦξειν reſtituit ab ἰέναι; quod in *J.* Ed. niſi me oculi fallant, etiam extat. Vid. apud noſtrum ipſum Δωρ. c. 6. ἐπὶ τὴν πύρραν ἀΐξαντες. & Νερ. c. 3. quin Δραπ. 6. Ita etiam in *V2.* legitur; ubi vide notam noſtram. *M. du S.*

4. Πρὸς ἀνίσχοντα τ' ἥλιον ἀσπασάμενος] Legendum eſt voce unica προσανίσχοντα, id enim poſtulat τὸ ἀσπάζεσθαι. προσανίσχω & προσανίσχω, *orior.* Prius illud apud *Suidam*, qui προσανίσχοντι, vertit per ἐξίσχοντι, qui locus a Porto male intellectus eſt. Vertendum enim fuerat προσανίσχοντι *id eſt orienti*, ut ἔξισχε ὦ φίλ' ἥλιε. Apud eundem *Suidam* linea ſequenti lego unica voce προσανίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα. Quem locum eſſe Luciani puto, hunc ipſum, inquam, qui nunc nobis in manibus eſt. T.F.

Πρὸς ἀνίσχοντα] Jubebat *Solan.* conferre *Menip.* c. 7. ubi quidem lego, —— ἴσθι πρὸς ἀνατέλλοντα τ' ἥλιον βίον τινὰ μακρὸν διειλόμενον, videoque Edd. nonnullas προσανατέλλοντα conjungere; ſed male profecto. Utrum vero hic προσανίσχοντα cum *Fabro* connectendum ſit, dubito. Non ſaltem illico id facio; etſi phraſis hic paullo alia, & ἀσπάσασθαι πρὸς ἥλιον ſine ſubjecto quod quis adorat, ſalutatve, inſolentior videtur; tamen προσανίσχων aeque hic incommodum videtur ac προσανατέλλων, dum ratio duplicis compoſitionis nulla adparet; alioqui id admitterem, ubi auctoritas accederet; quia ἀσπάζεσθαι πρός τινα minus Graecum videtur, quam verbum compoſitum, cujus exempla non habeo; ſed analoga προσανατέλλω & ſimilia obvia. *J.F.R.*

14. Χαρίεντα] *Gratum.* Interp. Satis prodit neſcire ſe quid ſit χαρίεις. Eſt enim praeter ſignificationes vul-

gg-

σοὶ, τὰ πραχθέντα διηγούμην. πρὸς δὲ τοὺς βλάκας, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν κεχηνότας, ἐτραγῴδουν τί παρ' ἐμαυτῷ, ὡς ἐπειδὴ ἀνήφθη ἡ πυρὰ, ἐνέβαλε δὲ Φέρων ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς, σεισμῷ πρότερον μεγάλῳ γενομένῳ, σὺν μυκηθμῷ τῆς γῆς, γὺψ ἀναπτάμενος ἐκ μέσης τῆς Φλογὸς, οἴχοιτο ἐς τὸν οὐρανὸν, ἀνθρωπίνῃ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων, Ἔλιπον γᾶν, βαίνω δ' ἐς Ὄλυμπον. ἐκεῖνοι μὲν ἐν ἐτεθήπεσαν, καὶ προσεκύνουν, ἐφρίττοντες, καὶ ἀνέκρινόν με λέγοντες πότερον πρὸς ἕω, ἢ πρὸς δυσμὰς ἐνεχθεὶς ὁ γύψ; ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς.

Ἀπελθὼν δὲ ἐς τὴν πανήγυριν, ἐπέσχον τινὶ πολιῷ ἀνδρὶ, καὶ, νὴ τὸν Δί', ἀξιοπίστῳ τὸ πρόσωπον ὅτι τῷ πώγωνι, καὶ τῇ λοιmodo, enarrabam. Apud ſtipites vero, & inhiantes narrationi, tragicae quiddam gravitatis de meo adjiciebam, ut hoc, Cum accenſus eſſet rogus, & jam injeciſſet ſe Proteus, motu telluris magno cum mugitu ante facto, evolantem media de flamma vulturem, caelum verſus abiiſſe, humana magna voce clamantem; *Reliqui terram, abeo in Olympum!* Hi ergo obſtupeſcentes cum horrore quodam adorare, & ex me quaerere, *Utrum verſus orientem an ad occidentem volaſſet vultur?* quibus ego, quidquid in buccam veniret, reſpondi.

40. Tum in concionem delatus adſtiti cano cuidam viro, & fide digno, medius fidius, ſi vultum ſpectares cum barba & gra-

gares *doctus*, *peritus*, *eruditus*. Id fuſe oſtendit *Caſaubonus* in commentariis ad Athenaeum, *doctis*, *Jupiter*, & *laborioſis*. Sed ne ἀσύμβολον abeam, addam loca aliquot. Lucianus in libello cui titulus eſt, πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν, ita ſcribit (c. 16.) πλὴν ἀλλὰ μετριώτερός γε ὁ ἰδιώτης ἔτι ἦν, αὐτὸς μὲ αὑτίκα ὅλον οἶον ἦν; ἄλλῳ δέ τινι χαρίσεται ὁ δυνησόμενος ἱστορίαν μὴ λαχιρίσαι πιτανικάς. Vide τὸ χαρίσεται & τὸ ἰδιώτου inter ſe opponi. Sed is locus Luciani peſſime converſus eſt. Apud *Plutarchum* cum Periander quidam, medicinae arte clarus, laudaretur, verum mala poëmata ſcriberet, ei Archidamus, τί δή ποτε, inquit, ὦ Περίανδρε, ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι ἐπιθυμεῖς; Ubi iterum videre eſt, κακὸν ποιητὴν opponi χαρίεντι ἰατρῷ. Hunc locum male intellexit *Raphaël Regius*. *T.F.*

Χαρίεντα] Conf. ſupra. *Jov. Trag.* c. 48. & *Quom. Hiſt.* c. 16. quaeque utroque loco notata. Adde hic, non ſemper tamen viros *literatos* intelligendos; ſed generaliter omnes *honeſtiores* & *gratioſos*, quo ſenſu ap. *Diod. Sic.* frequens, ut L. XI. c. 86. f. χαριέστατοι τῶν πολιτῶν, atque alibi non ſemel. *J.F.R.*

Ibid. Φιλὰ δὲ ὥσπερ σοὶ τὰ πραχθέντα διηγούμην] *Eorum quae geſta erant vel tenuiſſima, quemadmodum tibi exponebam.* Interpolator. Ubi, quis riſum vel indignationem teneat? Hiſce ne licere hominibus bonos ſcriptores attingere? & quae optime ab interprete erant converſa, depravare? Sic enim plane & diſerte interpres. *Illi rem omnem nude & ſimpliciter, ut acta erat, quemadmodum tibi, commemorabam.* *T.F.*

16. Βλάκας] Hos Dial. *Alex.* & *Pſeudom.* vocabat ἀκάκους. *J.B.*

20. Γὺψ ἀναπτάμενος] Non opus eſt, ut cum Lemonio proleg. ad Var. Sac. fol. 11. ſuſpicemur, rideri hic Chriſtianorum, de columba e Polycarpi rogo evolante, fabellam; aut in totum adeo Polycarpum eadem opera perſtringi, qui ignis ſupplicium appetierit. Satis, quod vel ex hoc libello apparet, audacter & petulanter inſultat Chriſtianis: nec cauſſa, cur nomini parceret a ſe contemtiſſimo. Quid erat porro vulgatius, quam aquilam emitti in conſecratione Romana? Vultur *canis* inſtar inter aves, ut inter homines *Cynici*. Facile ergo haec in mentem venire ſcurrae noſtro poterant. Et quid ſi fabella ipſa Chriſtiana eſt recentior? ſ. gratis conficta, ſ. ex corruptione actorum martyrii orta, quae ipſe emendare conatur Lemonius? *J.M.G.*

23. Ἔλιπον γᾶν] Ex tragicorum aliquo. Sed cur opus fuit dicere γᾶν potius quam γῆν? Facit ea res πρὸς τὸ σεμνὸν, novaeque apotheoſi magis convenit. Somnium, inquies. At audi *Euſtathium* ad Iliad. Quo loco ait Athenienſes praetuliſſe τὸ, ὦ Δάματερ Doricum τῷ, ὦ Δήμητερ, quod commune erat & Atticum etiam. Locum ipſum praeſtat apponere. Ἀθηναῖοι δὲ προτιλόμβροι τὸ, ὦ Δήμητερ, κοινοῦ ὄντος καὶ Ἀττικοῦ, τὸ, ὦ Δάματερ, Δωρικὸν, ὅτι τι θαυμασιακῶς λέγουσι, μαρτυροῦσι καὶ αὐτοὶ σεμνὰ τῇ φωνῇ τὸ Ἄλφα. Poſſem addere *Hermogenis* locum lib. 1. περὶ ἰδιῶν, cap. VI. ubi agit περὶ τοῦ σεμνότητος; ſed non vacat tranſcribere. *T.F.*

36. Ἐπαφόμενος Στοᾶς] *Pauſanias* in Eliacis auctor eſt, dictam quoque fuiſſe ποικίλην, (cave cum Attica eandem eſſe putes) & a nonnullis Ἠχοῦς Στοὰν appellatam. Rationem addit; βούλονται δὲ ἀνδρὶ, ἰσταμένῳ ὑπὸ τὴν ἠχοῦν ἡ φωνὴ ἐπὶ πάθος καὶ ἐπὶ πλέον ἔτι ἀκούεσθαι. p. 170. Editionis Sylburgianae. *T.F.*

Ibid. Κοτίνου] Videlicet corona Olympiaca. *T.F.*

39. Ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι] *Quem ego paulo ante volare omiſi.* Interpol. quo quid poteſt eſſe deterius? Luciani facetiſſimum dictum aperiam. Di-

gravitate reliqua ; cum & reliqua narraret de Proteo , & ut vidiſſet ipſum paullo ante , poſt combuſtionem , in veſte candida , & modo inambulantem laetum atque hilarem in ſeptem vocum porticu reliquiſſet , coronatum olea. Deinde poſt omnia etiam vulturem illum adjecit , juratus , ipſum ſe vidiſſe de rogo evolantem , quem ego paullo ante dimiſeram , ut ridiculos faceret amentes homines & moribus ſtupidos.

41. Caeterum cogita , quae in illo poſtea futura eſſe credibile ſit : quas non apes in illo loco conventuras ? quas non congregaturas ſe cicadas ? quas non cornices involaturas , ut in ſepulcrum Heſiodi : & id genus alia ? Statuas quidem cum apud ipſos

πῇ σεμνότητι , τάτε ἄλλα διηγεμένῳ περὶ τῦ Πρωτέως , ἡ ὡς μὴ τὸ καυθῆναι , θεάσαιτο αὐτὸν ἐν λευκῇ ἐσθῆτι μικρὸν ἔμπροσθεν , ἡ νῦν περιπατῦντα φαιδρὸν ἐν τῇ ἐπαφώνῳ στοᾷ , κοτίνῳ τε ἐστεμμένον· εἶτ' ὄπι πᾶσι προσέθηκε τὸ γύπα , διομνύμενος ἢ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι ἀναπτάμενον ἐκ τῦ πυρᾶς. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι , καταγελῶν τὰ τῶν ἀνοήτων ἡ βλακικῶν τὸ τρόπον.

Ἐννόει τὸ λοιπὸν οἷα εἰκὸς ἐπ' αὐτῷ γενήσεσθαι , ποίας μὲν μελίττας ὀπιφήσεσθαι ὄπι τὸν τόπον , τίνας δὲ τέττιγας ἐκ ἐπαγαγέσθαι , τίνας δὲ κορώνας ἐκ ὀπιπτήσεσθαι , καθάπερ ὄπι τὸν Ἡσιόδυ τάφον· ἡ τὰ τοιαῦτα ; εἰκόνας μὲν γὰρ καὶ τὸν Ἠλείων

a Καταγελῶν τὰ] Καλαγελῶντα male Edd. priores.

Dixerat ſupra χαρίσατο ſcriptor , ſe , dum Peregrini mortem fatuis quibusdam & κεχηνόσιν ἀνθρωπαρίοις narrat , paucula quaedam ἐπιτραγῳδῆσαι : inter cetera autem evolaſſe vulturem e rogo , &c. Quae res cito in plures ſparſa eſt , ut eſt *humanum genus avidum auricularum* , ait *Lucretius*. Itaque adeo hic ſenex , credulus & religioſe mendax , vidiſſe ſe dicit vulturem illum ; & tamen , ait Lucianus , memor eris , optime Croni , me auctorem fuiſſe illius fabellae , neque τῷ ὄντι quidquam tale factum fuiſſe ; nam , neſciens ne fis , vulturem ego illum ἀφῆκα πέτεσθαι , illum e ſinu emiſeram , id eſt , mendaciolum illud deridendis iſtis fungis aſperſeram , &c. Interpres corruptus ab Interpolatore ſcripſerat : *Quem ego paulo ante volantem dimiſeram*. *T.F.*

40. Καταγελῶντα τὸ] Lego καταγελῶν τὸ , alioqui ἀφῆκα χήματος dictus fuerit vultur καταγελᾶν τὸ ἀνοήτων. *T.F.*

Καλαγελῶντα] Καλαγελῶν. *F.G.*

Κατιγελῶν τὰ] Καταγελῶν neceſſario cum *Fab.* legendum duxi ; ſed ne periret ſyllaba (riſum teneatis amici) καταγελῶν τὰ meliore jure mihi conjicere licere , dein cogitabam ; quumque conjecturam meam a *Fl.* adjuvari deinde cognoſcerem , quae καταγελῶν τα diſpeſcuit , etſi accentu in τὰ omiſſo , (quod ſeqq. Edd. occaſionem praebuit ea connectendi) nil dubitavi ſic edere. Nam licet non abſurdum ſit καταγελῶντα ad vulturem referre , qui fin. c. 39. etiam humana voce loquens inducitur , id tamen non amplius hic agitur ; ſed manifeſtum eſt , riſum eſſe hominis. Non videtur intellexiſſe *Solan.* qui adjecerat Flor. lect. malam eſſe , & *Fabro* ſemel obſequutus forſan obnubilata mente invenire non potuit , qui τὰ τῶν τρόπον cohaererent. Sed non opus iſta connectere , quum τὰ τῶν ἀνοήτων ſcil. ἀνθρώπων πράγματα , ἡ βλακικῶν (κατὰ) τὸν τρόπον , optime procedant. *J.F.R.*

45. Τίνας δὲ κορώνας ὅπι] *Æ. Menagius* in animadverſionibus ad *Diogen. Laërtium* (p. 148.) multis ſcriptorum teſtimoniis confirmat legendum eſſe τίνας χελιδόνας , quae veriſſima & maxime congruens lectio eſt. *Alm.* Nihil mutandum eſſe , monet *Kuhnius* ad *Pauſan.* p. 787. quem vide. *M. du S.*

Τίνας δὲ κορώνας] Si *Menagius* ad *Laërt.* 6, 78. ex libro , quod non indicat tamen , protulit χελιδόνας , audiendus forte fuerit. Caeterum non dicit , quis praeterea hirundines ad ſepulcrum Heſiodi congregarit : ac videtur totum hoc ἅπαξ λεγόμενον. Itaque temerarium fuerit mutare aliquid , idque tanto magis , cum κορώνη , Apollinea avis , Prophetam proinde decens , longaevitatis porro & famae loquacis ſymbolum eſſe poſſit. Quid ſi etiam luſit hic Lucianus , & rapaces volucres voluit Cynici ſepulcro addere ? quid ſi ad νυκτοφύλακα retulit ? noctuis certe noctem turbantibus & terrentibus , infeſtae cornices. Quidquid ejus ſit ; nihil profecto nos cogit , ut dicamus , Heſiodi ſepulcro certum genus avium ab Luciano hic aſſignatum. Hoc tantum cogitur ex illius verbis , ſimilem olim de Heſiodi tumulo fabellam percrebuiſſe : quod genus avium eum celebraverit , neſcio an alias , hic certe non refertur. *J.M.G.*

46. Τὸν Ἡσιόδυ τάφον] De loco vide *Thucyd.* III. 96. Vid. *Men.* ad *Diog. Laërt.* p. 148. F. qui pro κορώνας , χελιδόνας reponit. *M. du S.*

47. Εἰκόνας] Luciani conjecturam eventus comprobavit. Athenagoram audi , p. 72. D. E. τῷ Ἀλεξάνδρᾳ ἔτι ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ ὁ τάφος ἐστὶν εἰκών. Deinde parentatum ei docet hoc titulo , ἐπικόῳ Θεῷ p. 73. Τὸ δὲ Πάφιον Ἀλεξάνδρᾳ ἐν Πρωτέως (Τρῳάς) Νεμεσίου εἰκόνας

Ἠλείων αὐτῷ, ᾠδάς τε τ' ἄλλων Ἑλλήνων, οἷς ᾐ ἐπεγαλκέναι [a] ἔλεγον. αὐτίκα μάλα οἶδα πολλὰς ἀναφησομένας. Φασὶ δὲ πάσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδόξοις πόλεσιν ἐπιστολὰς ἀφαπέμψαι αὐτόν, ἀφορμὰς τινὰς, καὶ παραινέσεις, καὶ νόμους. καί τινας ἐπὶ [b] τούτῳ πρεσβευτὰς τ' ἑταίρων ἐχειροτόνησε, νεκραγγέλους καὶ περιοδρόμους προσαγορεύσας.

Elienſes, tum apud Graecos reliquos, quibus etiam ſcripſiſſe dicebant, ſtatim multas ſtaturas ei novi. Ajunt vero, nobilibus oppidis fere omnibus miſſas ab eo epiſtolas in praeceptionibus, & adhortationibus, atque legibus. Etiam ſodalium nonnullos ejus rei cauſſa legatos conſtituerat, quos mortis nuncios & inferorum curſores appellabat.

Τοῦτο τέλος τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο ἀνδρὸς, ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν, πρὸς ἀλήθειαν μὲν οὐδεπώποτε ἀποβλέψαντος, ἀεὶ δὲ, καὶ τῷ παραχρῆμα πολλῶν ἐπαίνων, ἅπαντα εἰπόντος καὶ πράξαντος, ὡς καὶ εἰς πῦρ [d] ἁλέσθαι, ὅτε μηδ' ἀπολαύειν τ' ἐπαίνων ἔμελλεν, ἀναισθήτου αὐτῷ γενόμενου.

42. Hic finis fuit infelicis Protei, viri, qui, ut brevi ſermone complectar, ad verum quidem reſpexerat nunquam, gloriae autem & laudis popularis cauſſa dixerat ſemper feceratque omnia, adeo ut in ignem etiam inſiliret, cum neque frui jam poſſet laudibus, quippe quarum ſenſus pervenire ad ipſum non poſſet.

Ἓν ἔτι σοι προσδιηγησάμενος παύσομαι, ὡς ἔχῃς ἐπιπολὺ γελᾶν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ πάλαι οἶδα εὐθὺς ἀκούσας μου, ὅτε [e] ἦκον ἀπὸ Συρίας διηγουμένου, ὡς ἀπὸ

43. Deſinam, cum unum adhuc tibi narravero, ut ridere poſſis amplius. Illa enim olim noſti, quae ſtatim ex me, cum e Syria venirem, audieris, ut e Troade cum ipſo

[a] Ἔλεγον] Ἔλεγεν Edd. priores. [b] Τούτῳ] Recepi ex Mſ. RG. Τούτων Edd. [c] Τῷ] Sic *Pell.* recte. Τὸ Edd. peſſime. [d] Ἁλέσθαι] Sic Edd. omn. [e] Ἦκον] Secutus ſum ſcripturam *S.* Ἧκεν cett. male.

57. Τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο] Πρωτεὺς μὲν τάχα ἐ συγγνωστός, * εἰ ἐ ψυχρὰ τῇ συγγράμμῃ, ἔτου † βίου ἀπολιπὼν· σὺ δὲ τίς τῶ τρόπω † ἀγάσεται, λόγου μὲ ἐμποιησάμενον, ‡ ἔτω προχείρως ἐκγεγονότα, § τοῖς ὕβλοις δὲ καὶ μωρολογίαις τοῦτον ἐσπαθηκότα; *V.*

* Εἰ καὶ ψυχρὰ τῇ συγγράμμῃ] Quid hoc ſit ignoro. *M. du S.*
† Ἀγάσονται] Ἀγάσεται Edita. Mutavit *M. du S.*
‡ Οὕτω] Sic dedit Idem; nam ἔτου Edita prave. Recepi ἔτω, quia ſic eſſe in C. notat *Solanus.* *J. F. R.*
§ Τοῖς] Τινὶ, V.

νας ἔχεις, ἢ ἀνὴρ τ' καθ' ἡμᾶς. An & alibi habuerit, incertum. *M. du S.*

Εἰκότως μὲ] Recte conjecit Lucianus. *Athenagoras* Legat. p. 107. *Dechair.* Ἀνδρὶς τῷ Πρωτέως, τοῦτον δὲ σὸν ἀγωνίτῃ (alloquitur M. Philoſophum, ejusque L. Verum fratrem) ῥίψαντα ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ περὶ τὴν Ὀλυμπιάδα, καὶ αὐτὸς λέγει χρηματίζειν. *J. M. G.*

49. Οἷς ἐ ἐπιστελλόμενος] Hoc ad *S. Ignatii* imitationem factum putat *Pearſonus* Vindic. Ignat. P. I. c. 2. p. 261. Ed. *Cler.* Temporis certe illius morem fuiſſe, cyclicas quaſi epiſtolas dimittere, ſatis conſtat. Huc etiam referendi, quos appellaſſe ait Lucianus Protea ſuum νεκραγγέλους ἐ περιοδρόμους, quos cum θεοδρόμοις illis Ignatianis recte vir ſummus comparabat. Exſtat erudita commentatio *Erdm. Rud. Fiſcheri* edita Coburgi 1718. de θεοδρόμοις veteris eccleſiae legatis, ubi nec hujus loci mentio omittitur, p. 119. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγον] In Impreſſis omnibus ἔλεγεν. Sed quis? lege ἔλεγον, ut referatur ad ſequentia. *M. du S.*

52. Διαθήκας τινὰς] *Teſtamenta.* Interp: ἀφορμὰς καὶ παραινέσεις, verte, *praecepta & admonitiones.* Alludit ad Pythagoraeos, a quibus ſua praecepta ita vocitabantur. At fortaſſe, dixerit quispiam, allūſerit ad καινὴν διαθήκην Chriſtianorum Lucianus, ut eſt ſemper deriſor. Et ſi id concederem, non tamen inde ſequeretur, vocem hanc verti per *teſtamentum* debere. Nam ἡ καινὴ διαθήκη ſignificat novum fœdus, quemadmodum ἡ παλαιὰ διαθήκη vetus fœdus. Quis enim ibi mortuus eſt, cujus ea lex dici queat teſtamentum? *T. F.*

53. Καί τινας ἐπὶ τούτων πρεσβευτὰς] Legendum eſt ἐπὶ τούτοις· finem enim & προαίρεσιν deſignat iſtuc ἐπί. Cum hæc ad oram libelli adſcripſiſſem, animadverti in Cod. Reg. legi ἐπὶ τούτῳ. Cujus lectionis ſententia

ipso navigaverim, & cum reliquum hominis in illa navigatione luxum, tum formosum illum adolescentulum, quem ad caninam illam vitam traduxerat, ut haberet nimirum ipse quoque aliquem Alcibiadem, & ut perturbatus fuerit, noctu, medio in Aegeo, descendente turbine & fluctum excitante maximum, ploraveritque cum mulierculis vir admirabilis, & qui superior mortis metu esse videretur.

Τρωάδ᾽ συμπλεύσαιμι αὐτῷ, ἢ τὸν τε ἄλλην τ᾽ ἐν τῷ πλῷ τρυφὴν, ἢ τὸ μειράκιον τὸ ὡραῖον, ὃ ἔπεισε κυνίζειν, ὡς ἔχοι ἢ αὐτός τινα Ἀλκιβιάδην· ἢ ὡς ἐπιταραχθείη μὲν ὁ νυκτὸς, ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ γνόφῳ καλαβάντ᾽, ἢ κῦμα πολυμέγεθες ἐγείραντ᾽, ἐκώκυε μὲν τ᾽ γυναικῶν ὁ θαυμαστὸς, ἢ θανάτου κρείττων εἶναι δοκῶν.

44. Verum paullo ante mortem, novem circiter diebus ante, cum plus quam oportebat, puto, ingurgitasset, & vomuit noctu, & febri correptus est satis vehementi. Haec vero Alexander mihi medicus narravit, qui vocatus erat, ut illum inviseret. Ajebat ergo se invenisse hominem humi se volutantem, impatientemque aestus, & amatoriis velut blanditiis petentem frigidam: se autem non dedisse: verum illud dixisse, *Si omnino morte opus haberet, ipsam sponte jam venire ad januam, itaque bene facere, si*

Ἀλλὰ μικρὸν πρὸ τ᾽ τελευτῆς, πρὸ ἐννέα σχεδόν που ἡμερῶν, πλεῖον, οἶμαι, τοῦ ἰκανοῦ ἐμφαγὼν, ἤμεσέ τε ὁ νυκτὸς, καὶ ἐάλω πυρετῷ μάλα σφοδρῷ. ταῦτα δέ μοι Ἀλέξανδρ᾽ ὁ ἰατρὸς διηγήσατο, μελαχληθεὶς ὡς ἐπισκοπήσειεν αὐτόν· ἔφη δὲ καλαλαβεῖν αὐτὸν χαμαὶ κυλιόμενον, ἢ τ᾽ φλογμὸν ὑ φέρουσα, καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα πάνυ ἐρωτικῶς, ἑαυτὸν δὲ μὴ δοῦναι. καίτοι εἰπεῖν ἔφη, πρὸς αὐτὸν, ὡς εἰ πάντως θανάτου δέοιτο, ἥκειν αὐτὸν ὅτι τὰς θύρας αὐτόματον. ὥστε καλῶς ἔχει· ἔπειδ᾽, μηδὲν

tia eadem plane est. T. F.

54. Τούτῳ] Sic Mss. R. & G. In Impressis omnibus τούτων. *M. du S.*

68. Ἦκον] Si de reditu Peregrini ex Aegypto intelligas, incidet necessario in primum Luciani in Graeciam adventum; cum XV. aut XX. fere interceserint anni. De voce ἦκον monendus es, nostram esse J. Edit. emendationem; in reliquis enim libris est ἥκων. *M. du S.*

72. Τινὰ Ἀλκιβιάδην] Amores & παιδικὰ Socratis, ut vulgus scriptorum existimat; sed quam ab hac foeditate remotus fuerit Socrates, omnium, quotquot unquam fuere, hominum optimus & sanctissimus, satis superque ostendunt divina illa *Xenophontis* ὑπομνημονεύματα; tum praeterea ipsius vita nuper a viro doctissimo, & linguae Graecae peritissimo *D. Carpentario* conscripta. Hoc itaque ausim asserere;

Si quis morte obita sensus tellure sub ima est,
Socratici gaudent Manes, & grandior Umbra
Ambulat Elysium, tanti scriptoris honore.

T. F.

74. Γνόφῳ καλαβάντ᾽ ἢ κῦμα πολυμέγεθες ἐγείραντ᾽] *Caligine oborta & fluctum ingentem excitante.* Interpol. pessime. γνόφ᾽ enim hoc loco *turbo* est. Idque satis ostendit nomen appositum καταβάς. Deinde, qui quaeso fieri possit, ut *caligo attollat mare*, quod diceret Lucianus, ἢ κῦμα πολυμέγεθες ἐγείραντ᾽? Rem vero terribilem, Caliginem noctu fuisse. Videlicet sunt haec aegri somnia. Intelligit enim Lucianus turbinem illum qui vulgo dicitur ἰκριφίας, de quo *Apulejus*, in libello de Mundo, & alii. *Eustathius* enim vocem hanc (γνόφ᾽) deducit a νέφ᾽. Plerisque omnibus dici videtur δνόφ᾽ quasi παρὰ τὸ δυσὶν τὰ νέφη. Quae tu passim reperies: neque juvat transcribere. T. F.

76. Θανάτου κρείττων] *Morte potior.* Interp. Quid sit ἀνὴρ θανάτου κρείττων, omnes, opinor, norunt; quid sit *Vir morte potior*, non item. Vertendum itaque fuerat, *Vir morte superior, quem mortis metus non deprimit, non frangit*, ut e contra ἀνὴρ θανάτου ἥττων is est, qui mortis pavore debilitatur, prosternitur & plane abjicitur. T. F.

Θανάτου κρείττων] *Fortior; robustior* ipsa morte, s. *victor mortis*, vel qui eam contemnit. Ita χρημάτων κρείττων habuimus supra T. I. *de Merced. Cond.* §. 19. f. θυμοῦ κρείττων, *Hermot.* c. 12. f. Et φθόνου κρείττων, ibid. c. 76. &c. J. F. R.

84. Ψυχρὸν] Subaudi ὕδωρ, ut νιφετὸν, pro νιφετὸν ὕδωρ, ἐλλείψει *Etymol.* in νιφετὸν. a νιφετὸν est Νιφὸ Grecorhomaicum. F. G.

Ibid. Καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα] Supple ὕδωρ: ellipsi. Ut νιφετὸν, pro νιφετὸν ὕδωρ. Vide Etymologicum Magnum in νιφετὸν. A νιφετὸν, est Grecorhomaicum νιφό. *AE. M.*

85. Καίτοι] Forsan καί γε. *M. du S.*

δὲν τῶ πυρὸς δεόμενον· τόνδ' οὖ φάναι· Ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἔνδοξον ὁ τρόπον γένοιτ' ἂν, πᾶσι κοινὸς ὤν.

Ταῦτα μὲ ὁ Ἀλέξανδρος. ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον [a] αὐτὸν ἐγκεχρισμένον, ὡς ἀποδακρύσειε τῷ δριμεῖ Φαρμάκῳ. ὁρᾷς; οὐ πάνυ τοὺς ἀμβλυωποῦντας ὁ Αἰακὸς προσδέχεται; ὅμοιον ὡς εἴ τις ὀπὶ σταυρὸν ἀναβήσεσθαι μέλλων, [b] τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ πρόσπαισμα θεραπεύοι. τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος, εἰ ταῦτα εἶδε; κατ' ἀξίαν γελάσαι ἂν ὀπὶ τῷ ἀνδρί. χρῆτοι πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα; σύ δ' ἦν, ὦ Φιλότης, γέλα καὶ αὐτὸς, καὶ μάλιστα ὁπόταν τὰ ἄλλων ἀκούσῃς θαυμαζόντων αὐτόν.

illam sequeretur, nec ignem expeteret. Istum contra dixisse: *At non aeque glorioſum futurum mortis genus, quod omnibus commune esset.*

45. Haec Alexander. Ego vero, & ipse non multis ante mortem diebus inunctum vidi, ut lacrimis motis oculos purgaret acerbo medicamento. Vides? Non sane recipit, qui hebetes oculos habent, Aeacus. Simile hoc est, ut si quis in crucem mox agendus digiti offensionem curet. Quid tibi videtur *facturus fuisse*, si vidisset ista, Democritus? Risisset ne, prout dignum est, virum? Quamquam unde tantum illi risus suppetiisset? Tu ergo, amice, ride ipse quoque, & maxime cum alios admirari risum audieris!

FU-

a Αὐτὸν] Αὐτὸν αὐτὸν P. male. b Τὸ ἐν τῷ] Τῷ ἐν τῷ male F.

92. Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολ. ἡμ.] Ordo: Ἐγὼ αὐτὸς οὐδὲ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. Sed forte sic legendum: Ἐγὼ δ', αὐτὸς, οὐδὲ πρὸ π. ἡ. &c. F.G.

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον] Quae versio haec est, quam nobis offert *Benedictus* & sequitur *Faber*? *caeterum ego neque ipse ante pauces dies vidi.* Ergo aut nunquam vidit, aut ante valde multos dies vidit. Quod quid est? aut quomodo ad Graeca? multo melius & rectius Opsopoeus *caeterum ego quoque illum non ita multos ante dies conspexi.* F.G.

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς &c.] Emendationem *Gujeti* non rejicerem, si auctoritas accederet; nam quamquam exempla haud pauca constructionis immutatae vidimus, ut *de Calumn.* c. 19. ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται. Item *Philops.* c. 22. *Parasit.* c. 16. & 2. *Bis Accus.* c. 34. *Rhet. Praec.* c. 18. *de Imag.* c. 11. Sic tamen pro lubitu transponere negandi particulam, periculosum est; verum & infra *Tragopod.* vs. 313. Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας. Et *Homer.* Il. E. 150. Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους, ubi οὐκ ad ἐκρίνατο pertinet, non ad ἐρχομένοις, & Scholiast. atque *Eustath.* amphibolian pronuntiant. *Clarkius* vertens, *quibus non, ad bellum proficiscentibus, senex interpretatus est somnia*, sive, *Quibus nequidquam, cum ad bellum proficiscerentur, interpretatus est somnia.* Eoque minus, cum & in *Dial. Meretr.* XII. p. huj. Ed. 314. ὃ sic transponitur, quando ait: οὐκ ἐώρων τὸ ἄδημον ὄν. ubi οὐκ omnino pertinet ad ὄν, nam non negat se vidisse, sensisse, sed non unum fuisse adfirmat. Propter talia jam nihil mutarem. Conf. & infra *Sat.* c. 8. pr. F.F.R.

98. Τῷ δακτύλῳ] Τῷ ποδός. F.G.

99. Τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος] Hujus loci venustatem corrupit Interpolator. *Quid tibi*, inquit, *videtur factuus fuisse Democritus, si hac vidisset? merito virum irrisisset.* Interpres autem, antequam interpolatus fuisset, quanto melius? *Quid tibi*, inquit, *facturus fuisse videtur Democritus, si horum spectator contigisset? numquid pro dignitate virum derisisset?* Sensus est. Cum tanta in Peregrino gloriae sitis fuerit, censen' tu, Croni, satis unquam & κατ' ἀξίαν δεξάμενον τῶ ἀνθρωπίσκω derisurum fuisse Democritum? Dii boni! unde illi tantus risus suppetere potuisset? Haud dubie prius ei fuisset emoriendum, quam hominem pro virtutibus, ut diceret *Terentius*, exagitare potuisset. T.F.

2. Πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα] Quod de risu Democriti dixit Lucianus, idem de lacrymis Heraclitii scripserat *Juvenalis*;

Mirandum est unde ille oculis suffecerit humor.

T.F.

APA-

FUGITIVI.

APOLLO, JUPITER, PHILOSOPHIA, HERCULES, MERCURIUS, VIRI, DOMINUS, ORPHEUS, FUGITIVUS, HOSPES.

A P O L.

VErane narrant ista, Pater, fuisse, qui in ignem se conjiceret in celebritate Olympiorum, jam senem hominem, nec ignavum ad talia portentorum artificem? Luna enim nobis narravit, quae ardentem se vidisse diceret. J U P. Vera omnino sunt, Apollo, quae utinam facta nunquam essent! APOL. Adeone bonus erat senex, atque indignus, qui igni periret? J U P. Etiam illud forte *ita se habuerit!* At ego multam me tum perferre injucunditatem memini a malo illo nidore, qualem sursum ferri naturale est ab assatis corporibus humanis. Nisi enim in Arabiam statim, ut habebam, abiissem, perieram, bene noris, a fumo teterrimo. Et tamen in tanta suaveolentia, & copia aromatum, in ture adeo

ΔΡΑΠΕΤΑΙ.

ΑΠΟΛΛΩΝ, ΖΕΥΣ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΕΡΜΗΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΟΡΦΕΥΣ, ΔΡΑΠΕΤΗΣ, ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΟΣ.

Α Π Ο Λ.

1 Ἀληθῆ ταῦτά, φασι, πάτερ, ὡς ἐμβάλοι τίς αὐτὸν φέρων εἰς τὸ πῦρ, κατέναντι Ὀλυμπίων, ἤδη πρεσβύτης ἄνθρωπος, οὐκ ἀγεννὴς θαυμαλοποιὸς τὰ τοιαῦτα; ἡ Σελήνη γὰρ ἡμῖν διηγεῖτο αὐτὴ ἑωρακέναι χαμόμενον λέγουσα. ΖΕΥΣ. Καὶ πάνυ ἀληθῆ, ὦ Ἄπολλον, ὡς μήποτε γενέσθαι ὤφελεν. Α Π Ο Λ. Οὕτω χρηστὸς ὁ γέρων ἦν, καὶ ἀνάξιος ἐν πυρὶ ἀπολωλέναι; ΖΕΥΣ. Καὶ τοῦτο μὲν ἴσως· ἀλλ' ἐγὼ πολλὴν μὲν τὴν ἀηδίαν μέμνημαι ἀναχόμενος τότε ὑπὸ κνίσης πονηρᾶς, οἵαν εἰκὸς [a] ἀποφέρεσθαι [b] ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων. εἰ γὰρ μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν ὡς εἶχον εὐθὺς ἀπιὼν ᾠχόμην, ἀπολωλεκὼς ἂν, εὖ ἴσθι, ἀτοπίᾳ τῇ καπνῷ· καίτοι ὅμως ἐν τοσαύτῃ εὐωδίᾳ, καὶ ἀφθονίᾳ τῶν ἀρωμάτων, καὶ ἐν λιβανωτῷ πολλῷ, μόλις αἱ ῥῖνες ὑπ-

a Ἀποφερ.] Ἀναφερ. malit *Gesn.* b Ὀπτωμένων] Sic *V2.* & *Jensius.* Ὀπτομένων vulgo male.

5. Ἡ Σελήνη] Bene Apollo inducitur non vidisse spectaculum hoc, quia Sol est Apollo: & hoc circiter noctem mediam [ἡ σελήνη γὰρ ἡμῖν] Nam in praecedenti sermone est, (c. 36.) καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν. ἔδει γὰρ κἀμὲ τότε θεάσασθαι. *G.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] Dixi antea hunc Dialogum non esse Luciani. *J.B.*

ΔΡΑΠ.] Non videtur esse Luciani. *Th.M.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] *Lucianeum non videtur.* Nihil est in hoc Dialogo Luciano indignum; sive stylum sive rem ipsam spectes. Quare miror, cur *Bourdelotius* & *Marcilius* dubitent eum esse Luciani. *L.K.*

ΑΠΟΛΛΩΝ] Personarum colloquentium nomina Graeca addidi ex *B1.* quae Ἀπόλλων, Ζεύς &c. Latina adscivi ex *P.* Inscriptio enim illarum tam Graeca quam Latina aberat ab cett. etsi in medio Dial. inserta personarum dimidiata nomina. *J.F.R.*

13. *Ὀπτομένων ἀνθρωπίνων σωμάτων*] Corrige ὀπτωμένων. est enim ab ὀπτάω *asso.* Recte id observatum in *Epist. Saturnalib.* c. 23. καὶ τὰ ἰλαφοῦ, καὶ τὰ δελφάκια μίλακι ὀπτωμένων, &c. In *Necyomant.* T. I. c. 14. οἰμωγὴ τῶν ἐπὶ τῷ πυρὶ ὀπτωμένων. *J.J.*

Ὀπτωμένων] Sic recte scribitur in sola *V2.* ut *Mn.* c. 14. Ἰσ. B. c. 29. Κρον. N°. 23. & 35. In reliquis enim prave est ὀπτομένων. *M. du S.*

ἐπιλαθέσθαι μοι καὶ ἀπομαθεῖν ἤθελον τὴν κηλῖδα ἐκείνην τῆς ὀσμῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὀλίγου δέω καυτιᾶν, ἐπομνησθείς αὐτῆς.

ΑΠΟΛ. Τί δὲ βουλόμενος, ὦ Ζεῦ, τοιαῦτα εἴργασται ἑαυτόν; ἢ τί τὸ ἀγαθόν, ἀπανθρακωθῆναι [a] ἐμπεσὼν εἰς τὴν πυράν; ΖΕΥΣ. Τοῦτο μὲν οὐκ ἂν, ὦ παῖ, φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν, ὃς ἐς τὸς κρατῆρας [b] ἥλατο καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ. ΑΠΟΛ. Μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις. αὐτὰρ ὅτου γε τίνα ποτὲ ἄρα τὴν αἰτίαν ἔσχε τῆς ἐπιθυμίας; ΖΕΥΣ. Αὐτοῦ σοι λόγον ἐρῶ, ὃν ἔλεξε πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀπολογούμενος πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς τελευτῆς. ἔφη γάρ, εἴγε μέμνημαι.

Ἀλλὰ τίς αὕτη σπουδῇ προσεισι τεταραγμένη καὶ δακρύουσα, πάνυ [c] ἀδικουμένῃ ἐοικυῖα; μᾶλλον δὲ Φιλοσοφία ἐστί, καὶ τὴν νομά γε τὴμὸν ἐπιβοᾶται σχετλιάζουσα. Τί ὦ θύγατερ δακρύεις; ἢ τί ἀπολιποῦσα τὸν βίον ἐλήλυθας; ἆρα μὴ οἱ ἰδιῶται αὖθις ἐπιβεβουλεύκασί σοι ὡς τὸ πρόσθεν, ὅτε τὸν Σωκράτη ἀπέκτειναν κατὰ Ἄνυτον καὶ συνηγορηθέντα, εἶτα φεύγεις καὶ τοῦτο αὐτούς; multo, vix mihi obliviſci nares ac dediſcere voluerunt illam odoris labem. Sed nunc etiam parum abeſt quin nauſeem ad illius memoriam.

2. APOL. Quid vero voluit, Jupiter, quod haec in ſe deſignavit? aut quid boni in eo ineſt, ſi quis in rogum deſiliens mutetur in carbones? JUP. Hac in re evitare non potes, quin ante ipſum Empedocli crimen intentes, qui in crateras ipſe quoque in Sicilia deſiliit. APOL. Terribilem mihi melancholiam narras. Verum hic quam tandem illius cupiditatis cauſſam habuit? JUP. Ipſius tibi orationem referam, quam in conventu habuit, cum cauſſam apud illos mortis ſuae diceret. Dixit enim ſi bene memini . . .

3. Sed quaenam iſta contente ad nos accedens perturbata & lacrimans, injuriam magnam paſſae ſimilis? Quin Philoſophia eſt, & nomen meum miſerabili voce inclamat. Quid, mea filia, ploras? aut quid relicto ſaeculo huc veniſti? Numquid denuo contra te machinati aliquid ſunt imperiti, ut olim cum accuſatum ab Anyto Socratem interfecere? tum tu propterea illos fu-

a Ἐμπεσὼν] Sic Edd. omnes. Ἐμπεσόντα *Graev.* b Ἥλατο] Adſpirate *P. S. Amſt.* ἅλατο ſpir. leni *J. Fl. B. H. Fr.* c Ἀδικουμένῃ] Sic bene *Fl. P.* aliaeque Ἀδικουμένη ſine puncto male *J. Va.*

19. Τὴν κηλῖδα] *Foeditatem.* F.G.

Ibid. Κηλῖδα] Quis ante aut poſt hunc *odoris* ſibi *maculam* finxit? *M. du S.*

23. Ἢ τί τὸ ἀγαθὸν] Scribendum vel puer videat, etſi Mſſ. fileret, ἢ τί τὸ ἀγαθὸν ἀπανθρακωθῆναι ἐμπεσόντα εἰς τὴν πυράν; *Quid prodeſt in pyram inſilientem conflagrare?* In vulgatis eſt contra τῶν γραμματικῶν canones ἐμπεσὼν. *J. G. G.*

24. Ἐμπεσὼν] An ἐμπεσόντ' εἰς, &c. F.G.

Ἐμπεσὼν] Ἐμπεσόντα legendum vel puerum videre ait Cl. *Graev.* Fateor ad Grammaticam uſitatius ita dici, ut ſupra, *Jov. Conf.* c. 7. f. ἐπειδὴ ἐπιχεῖσαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. *Gall.* c. 26. ἐμοὶ — ἐμπέσῃ ἐντιμότατα. Ibid. c. 4. ἀσεβηκέναι φαγόντα. *Rhet. Praec.* c. 1. ὡς ἄμαχον εἶναι ſcil. σε. Et *Evang. D. Marc.* IX. 47. δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. *Herodian.* L. 2. c. 8. f. (Νίγρος) ἠμέλει — δίον ἐπιφοιτῆσαι καὶ τὴν ταχίστην, καὶ φθάσαι αἰκισσάμενον αὐτόν. Verum & ſimilia vulgatae alibi occurrunt, ut non velim quidquam immutare. Nemo quidem dubitat, quin infinitiv. cum nominandi caſu in alia conſtructione ſit uſitatiſſimus, idque Grammatici ſatis tradidere, & exemplorum occurrunt myriades; ſed nominativo perſonae praemiſſo, vel intellecto, tantum locum habere alterum illum nominativum, volunt. At in quibusd. modo nominativo, modo accuſat. utitur Noſter, ut, μόνῳ τῷ δικαστῇ εἶναι δικεῖν, in *Bis Accuſ.* c. 2. f. Contra vero, δικεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνην. In *Paraſit.* c. 5. Nominativo *Polyb.* (notante Cl. *Fenſio* in marg. Lect. Lucian.) p. 655. Ed. *Amſt.* ἐπισφαλῶς εἶχον, ὡς τὸ γυμνοὶ κινδυνεύειν. Et ſic p. 1434. nec non p. 963. ἑτοίμως εἶχον πρὸς τὸ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριοι γενέσθαι. At in his *Polybii*, nominat. perſonae praecedit, ad quem etiam referri dicetur aliquo modo nominativus ſequens. Vitioſum autem eſſe vulgatum Ἀλλὰ κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι, — καὶ μοιχεύσει, docuit Cl. *Fenſ.* in *Prometh.* T. I. c. 16. pr. (qui multa de infinitivi ſtructura, in Lect. Lucian. p. 72. — 83.) adſentiente Cl. *Hemſterhuſio*, nec tamen omnia, ob nimiam copiam, inferente, & fruſtra improbante Cl.

fugis? PHIL. Nihil tale, Pater. Sed illi quidem, vulgus promiſcuum, laudarunt & in honore me cum veneratione atque admiratione habuerunt, ac tantum non adorarunt, etſi non valde, quae dicerem, intelligerent. Verum iſti, quomodo illos vocem? qui ſe familiares meos & amicos eſſe ajunt, & nominis mei larvam induunt, illi ergo peſſime me tractarunt.

4. JUP. Philoſophi igitur contra te aliquid machinati ſunt? PHIL. Non, Pater. Hi enim & ipſi injuria mecum affecti ſunt. JUP. A quibus ergo injuriam accepiſti, ſi neque indoctos accuſas, neque philoſophos? PHIL. Sunt quidam, Jupiter, interjecti, velut inter utramque aciem, inter vulgus & philoſophos, habitu, oculorum conjectu, inceſſu, nobis ſimiles, & eadem ratione compoſiti. Poſtulant enim meis in caſtris militare, & noſtrum ſibi nomen inſcribunt, diſcipulos ſe, & familiares, & ſodales noſtros dicunt: at vita illorum impuriſſima, inſcitia, audacia, libidine, plena: quae non parva eſt in nos contumelia. Ab hiſce, Pater, laeſa profugi.

ΦΙΛ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ὦ πάτερ, ἀλλ' ἐκεῖνοι μέν, ὁ πολὺς λεώς, ἐπήνεσάν τε καὶ ἐτιμῶν ἔτι μᾶλλον αἰδούμενοι, καὶ θαυμάζοντες με, καὶ μονονουχὶ προσκυνοῦντες, εἰ καὶ μὴ σφόδρα ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι. οἱ δὲ, πῶς ἂν εἴποιμι; οἱ ξυνήθεις καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι, καὶ τοὔνομα τοὐμὸν ὑποδυόμενοι, ἐκεῖνοί με τὰ δεινότατα εἰργάσαντο.

ΖΕΥΣ. Οἱ φιλόσοφοι ἐπιβουλήν τινα ἐπιβεβουλεύκασί σοι; ΦΙΛ. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, οἵγε ξυνηδίκηνταί μοι καὶ αὐτοί. ΖΕΥΣ. Πρὸς τίνων οὖν ἠδίκησαι, εἰ μήτε τοὺς ἰδιώτας, μήτε τοὺς φιλοσόφους αἰτιᾷ; ΦΙΛ. Εἰσί τινες, ὦ Ζεῦ, ἐν μέσῳ πως τοῦ τε πολλῶν, καὶ τῶν φιλοσοφούντων, τὸ μὲν σχῆμα, καὶ βλέμμα, καὶ βάδισμα, ἡμῖν ὁμοιοι, καὶ κατ' ταὐτὰ ἐσταλμένοι· ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι, καὶ τοὔνομα τὸ ἡμέτερον ἐπιγράφονται, μαθηταί, καὶ ὁμιληταί, καὶ θιασῶται ἡμῶν εἶναι λέγοντες· ὁ βίος δὲ αὐτῶν πάμμιαρος, ἀμαθίας, καὶ θράσους, καὶ ἀσελγείας ἀνάπλεως, ὕβρις ἐμοὶ μὲν καθ' ἡμῶν ὑπὸ τούτων, ὦ πάτερ, ἠδικημένη πέφευγα.

ΖΕΥΣ.

Cl. *Geſnero* ad *Philopatr.* nam non modo κακοῦργοί τινες improbarat *Fenſius*, per ſe; ſed εἰσὶ pro εἶναι requiri, bene monuerat, propter illico adjunctum καὶ μοιχεύουσι, καὶ πολεμοῦσι, &c. Sed *Homeri* locus Il. B. 350. quem *Geſn.* adfert, ubi φημὶ κελεύεσθαι — Κρονίωνα Ἀστράπτην &c. huic noſtro *Fugitivor.* probando convenit, aeque ac infra *Philopatr.* c. 4. ἀλλ' ὑποδεδυκότες καθειδίαις. At quod *Geſn.* etiam adfert ex *Dial. Marin.* IX. τῶσαι δίκησι χαμαιλέοντος, id jam nihil probat; nam χαμαιλέων ex Codd. ibi reſtituit *Hemſterhuſius.* Verum addi poſſet *Dion. Halic.* VII. p. 473. 10. quem jam adduxi ad *Rhet. Praec.* c. 24 δι' αἰσχύνης λαθεῖν, ἅτε αὐτουργὸς ὢν γέρων — ὑπείρασα ἐκφέρειν. Et *Xenoph.* p. 458. οἴονται δεῖν φρόνιμοι εἶναι μέτριοι φαίνεσθαι, aliaque quae adferuntur a Cl. *Maittaire* de Dial. p. 82. quae cum *Polybianis* modo adductis pro vulgata facere nonnullis videbuntur; ſed quia & in iis ad nominativum perſonae reſpicitur, illa huc detorquere nolim; magis enim huc facit, quod nominativum & accuſat. ſimul infinito adjunctum alibi jam dedimus, ex Ep. ad *Epheſ.* IV. 1. & 2. ubi Παρακαλῶ ὑμᾶς — ἀξίως περιπατῆσαι — ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, ubi & *Elſner.* duo alia addidit. Notumque vel ex Grammaticis vulgaribus, illud *Xenophontis*, πρὸς τὸ ἀγαθοὶ φαίνεσθαι; & ex eodem, Ὁ δὲ Ἀστύριος — ἐγὼ μὲν οἶμαι ἵππῳ μὲν ἄξειν, pro τὸν δὲ Ἀστύριον. Addo rurſus *Arrt. Capp.* verſ. fin. L. I. p. m. 92. καὶ τόδε μέντοι προευκρινήσασθαι — πρόσωπον, pro προευκρινησαίμεθα δεῖ πρόσωπον. quum tamen ἀπεχάσαιμι — ἀφαιρεῖσθαι ibid. paullo ante dixerit. Iterum L. 2. c. 4. p. 104. οἷον γὰρ ὠὸς — ὡς ῥᾳδίως χυθεὶς ἐρράγησαν, pro χυθέντα; in quo poſteriore exemplo tamen ad nominat. praemiſſ. poteſt eſſe relatio, aeque ac in hoc *Herodiani* I. 10. 8. φύθη δὲν μοῦνά τι ἁθρήσας καλορθῶσαι. Sed Luciani vulgatae propius accedit hoc *Diod. Sic.* XII. c. 25. f. ἐὰν δὲ οἱ δημαρχοι μὴ συμφωνῶσι πρὸς ἀλλήλους κύριοι εἶναι τὸν ἀνὰ μέσον κείμενον; ubi κύριοι pro κυρίως. Sed *Gronovii* in *Polyb.* exempla ad L. V. p. notar. 430. paullo aliam habent rationem, pertinentque ad nominativum illum uſitatiſſimum, de quo prius diximus. Sed ſatis eſt oſtendiſſe, vulgatum Luciani non temere movendum, etſi nec diſſimulandum, ſaepe a ſcribis peccatum eſſe in pervertendis verborum modis, ut vid. in *Dial. Meret.* XII. p. hujus Tom. 313. N°. 76. Plura ad *Fugit.* c. 2. *J. F. R.*

27. Ἥλατο] Adſpirate ἅλατο in fab. *Æſop.* CXV. & *Homer. Batrach.* 248. Cumque ἅλλομαι certe adſpiretur, ut patet ex compoſitis ἐφάλλομαι, καθάλλομαι, adſpirationem contra Edd. vett. adſumſi. *J. F. R.*

74. Ἐν-

ΖΕΥΣ. Δεινὰ ταῦτα, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ τί μάλιστα ἠδικήκασί σε; ΦΙΛ. Σκόπει, ὦ πάτερ, εἰ μικρά. σὺ γὰρ καλιδὼν τὸν βίον ἀδικίας καὶ παρανομίας μεστὸν, ἅτε ἀμαθίᾳ καὶ ὕβρει ξυνόντα, καὶ ταραττόμενον ὑπ' αὐτῶν, καλελεήσας τὸ ἀνθρώπινον ὑπὸ τῆ ἀγνοίᾳ ἐλαυνόμενον, ἐμὲ κατέπεμψας, ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι, ὡς παύσαιντο μὴ ἀδικοῦντες ἀλλήλους, καὶ βιαζόμενοι, καὶ ὅμοια τοῖς θηρίοις βιοῦντες· ἀναβλέψαντες δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, εἰρηνικώτερον ξυμπολιτεύοιντο. ἔφης γοῦν πρὸς μὲ καταπέμπων, ἃ μὴ πράττουσιν ἄνθρωποι, καὶ ὡς ἀφέξεσθαι ὑπὸ τῆς ἀμαθίας, ὦ θύγατερ, καὶ αὐτὴ ὁρᾷς· ἐγὼ δὲ, ἐλεῶ γὰρ αὐτοὺς, σὲ, ἣν μόνην ἰάσασθαι ἂν τὰ γιγνόμενα οἶμαι, προκρίνας ἐξ ἁπάντων ἡμῶν, πέμπω ἰασομένην.

5. JUP. Dura haec sane, Filia. Sed qua in re maxime te laeserunt? PHIL. Vide, Pater, parvane sint? Tu enim cum videres saeculum injustitia & iniquitate plenum, quod cum inscitia & contumelia versaretur, & ab iis perturbaretur; miseratus humanum genus, ab ignorantia agitatum, me demisisti, cui praeceperas uti curam agerem, quo desinerent mutuis se injuriis afficere, & vim facere, & similem feris bestiis vitam agere; sed oculis ad verum conversis, magis pacatam inter se civitatem haberent. Dicebas enim, me cum demitteres, *Quae agant homines, & quomodo ab inscitia affecti sint, ipsa vides, mea filia! Ego autem, qui illorum misericordia tangar, te, quam solam mederi posse his, quae fiunt, arbitrer, ex omni nostro numero delectam demitto ut sanes.*

ΖΕΥΣ. Οἶδα πολλὰ καὶ τοιαῦτα εἰπὼν τότε· σὺ δὲ τὰ μὴ ταῦτα ἤδη λέγε, ὅπως μὴ ὑπεδέξαντό σε καλαπταιώνην τὸ πρῶτον, ἅ τινα δὲ νῦν ὑπ' αὐτῶν πέπονθας. ΦΙΛ. [a] Ἠξα μὴ, ὦ πάτερ, ὅτι τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς, ἀλλ' ὅπερ ἐδόκει μοι χαλεπώτερον τῆ ἔργῳ εἶναι, τὸ βαρβάρους παιδεύειν, καὶ διδάσκειν, τοῦτο πρῶτον ἠξίουν [b] ἐργάσασθαι· τὸ Ἑλληνικὸν δὲ

6. JUP. Scio multa me & talia tum dixisse. Tu jam dic, quomodo te receperint primum advolantem, & quae nunc ab illis patiaris. PHIL. Properabam, Pater, non statim ad Graecos; sed, quae videbatur mihi difficilior operis *pars* esse, instituere ac docere barbaros, illam primum volebam perficere. Omissis *ergo interim* Grae-

a Ἠξα] Ἦξα *V2.* ἦξα cett. b Ἐργάσασθαι] Ex emendatione *Jensii.* Εἰργάσασθαι Edd. male.

74. Ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι] Verto *dato negotio, ut eos curarem* vel *sanarem.* Verbum enim ἐπιμελεῖσθαι, κατ' ἐξοχὴν de Medicis usurpatur, qui saucios curant & sanant. Auctor mox pro eo bis utitur verbo ἰάσασθαι. Sic etiam in *Symposio* cap. 47. Διόπερ ἐπιμελεῖτο. de quo paulo ante dixerat, ἀκεσαμένῳ τὸ τραῦμα. Hinc ἐπιμέλεια & ἴασις ut synonymae ponuntur *Proverb.* III. 8. Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. & vers. 22. ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις. *L. Bos.*

82. Ἰάσασθαι] Vid. supra dicta ad *Gall.* c. 28. N°. 10. *J. F. R.*

89. Ἠξα] Sic *V2.* nisi quod jota non erat subscriptum. Recte; non ut in reliquis, ἦξα. Confer Δημ. c. 4. *M. du S.*

Ἠξα] Conf. paullo supra *Mort. Peregr.* c. 37. f. Nec dubitabis & ita hic scribendum. Quum de volante sit sermo; sic & mox ὁρμήσασα utitur. *J. F. R.*

93. Ἐργάσασθαι] Ἐργάσασθαι hic legendum, non, ut Edd. εἰργάσασθαι, alia occasione monet Cl. *Jens.* scilicet ad *Hermot.* c. 71. pr. ubi e contrario vulgatum ἐργάσω in εἰργάσω recte mutat, & Codd. addicebant. Sed eorum fidem hic exspectasse nihil etiam opus; adeo res est manifesta; neque enim significatio τῷ εἰργω *prohibeo*, hic locum habet, neque si haberet, εἰργάσασθαι, sed εἴρξασθαι in aoristo dicendum foret. *J. F. R.*

96. Τῷ ζυγῷ] Αἴρειν ζυγὸν pro doctrina mandatisque observandis poni tradit Rev. *J. Elsner.* in *Evang. Matth.* XI. 29. ubi & haec Luciani eodem modo exponit. *J. F. R.*

Ibid. Ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς] Erudita & verissima haec Philosophiae historia est. *M. du S.*

97. Ἐν τῷ βίῳ] I. e. *in mundo.* *F. G.*

Ἐν

Graecis, quos faciles ad ſubigendum putabam, & celerrime recepturos frena, & jugo ſubmittendos: ad Indos primum excurri, maximam orbis gentem, nec difficulter iis perſuaſi, ut deſcendentes ſuis ab elephantis mecum verſarentur: adeo ut beata illa gens Brachmanes, qui in Nechraeorum & Oxydracarum confiniis colunt, omnes jam mihi militent, & meis ex praeceptis vivant, qua de cauſſa magno in honore ſunt apud omnes vicinos. Hi miro quodam mortis genere moriuntur.

7. JUP. Gymnoſophiſtas dicis. Audio enim & reliqua de illis, & hoc quoque, maximo illos rogo conſcenſo, urendos ſe praebere, neque quidquam de habitu aut poſitu *membrorum* mutare. Sed nihil hoc magnum: nuper enim Olympiae ſimile quid fieri ego vidi: credibile autem te quoque adfuiſſe tum, cum ſenex arderet. PHIL. Neque acceſſi, pater, Olympiam, metu ſacerrimorum hominum, quos dixi, quod multos illorum viderem eo ire, uti maledicerent ibi congregatis, clamoſoque ſuo latratu poſticum templi implerent: igitur neque vidi illum, quomodo ſit mortuus.

8. Poſt Brachmanes ergo ſtatim in Aeεἰὼν ὡς ῥᾷστον ὑποβαλέσθαι, καὶ τάχιστα, ὥς γε ὤμην, ἐνδεξόμενον τὸ χαλινὸν οἷόν τε, καὶ ὑπαχθησόμενον τῷ ζυγῷ, ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς τοὺς πρώτους, ἔθνος μέγιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ, καὶ ῥᾳδίως ἔπεισα καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων ἐμοὶ συνεῖναι· ὥστε καὶ γένος ὅλβιον οἱ Βραχμᾶνες τοῖς Νεχραίοις καὶ Ὀξυδράκαις ὁμόροι, ἅτοι πάντες ὑπ' ἐμοὶ τάττονται, καὶ βιῶσί γε κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα, τιμώμενοι παρὰ τῶν πλησίον ἁπάντων, καὶ ἀποθνήσκουσι θαυμαστόν τινα τοῦ θανάτου τρόπον.

ΖΕΥΣ. Τοὺς γυμνοσοφιστὰς λέγεις. ἀκούω γοῦν τάτε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ὑπὸ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχονται καιόμενοι, οὐδὲν τοῦ σχήματος ἢ τῆς καθέδρας ἐκτρέποντες. ἀλλ' οὐ μέγα τοῦτο· ἔναγχος γοῦν καὶ Ὀλυμπιάσι τὸ ὅμοιον ἐγὼ εἶδον γενόμενον, εἰκὸς δὲ καὶ σὲ παρεῖναι, χαμωνίῳ τότε τοῦ γέροντος. ΦΙΛ. Οὐδὲ ἀνῆλθον, ὦ πάτερ, εἰς Ὀλυμπίαν, δέει τῶν λῃστῶν ἐκείνων, οὓς ἔφην, ὅτι πολλοὺς αὐτῶν ἑώρων ἀπιόντας, ὡς λοιδορήσαιντο τοῖς ξυνελθοῦσι, καὶ βοῆς τὸ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες, ὥστε οὐδὲ εἶδον ἐκεῖνον ὅπως ἀπέθανε.

Μετὰ γοῦν τοὺς Βραχμᾶνας, εἰς Αἰθιοπίαν

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ὀπισθόδομος * μέρος τοῦ ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμεῖον ὄπισθεν τοῦ τοῦ Ἀθηνᾶς ναοῦ, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. V.

* Μέρος τῆς ἀκροπ.] Non vidit Scholiaſtes de Opiſthodomo Olympico hic agi. Quam ſupine! M. du S.

Ἐν τῷ βίῳ] Conf. ſupra *Tim.* §. 25. *Amor.* c. 20. pr. & c. 33. *Gall.* c. 5. Et *Geſn.* ad *Icarom.* f. *Berglerumque* ad *Alciphr.* I. p. 120. J.F.R.

1. Οἱ Βραχμᾶνες] *Steph.* περὶ πόλεων. F.G.

Ibid. Βραχμᾶνες — πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες] Confer ſupra notata ad *Mort. Peregr.* c. 25. J.F.R.

Ibid. Νεχραίοις] Quaenam iſta gens? Quid ſi Arachoſios reponas? M. du S.

10. Ἡ τοῦ καθέδρας] Καθέδρα hic ipſe ſedentis habitus atque ſitus, ut καταύλισις ſupra *de morte Peregr.* c. 25. f. ὑπ' ὄνου ἀλόγου ἐντρίψαντες τὴν καλαυλίστραν. Etiam alias καθέδρα non ipſam ſedem ſ. id, in quo ſedetur, notat, ſed ſeſſionem, moram deſidendi &c. V. G. *Thucyd.* II, 18. ἐν τοιαύτῃ ὀργῇ ὁ στρατὸς τοῦ Ἀρχιδάμου ὢν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν, *propter moram.* Oſtendit ibi *Waſſius* ſynonymon eſſe καθέδραν ἐπιμονῆς, ἐπιχρίσεως, ἕδρας, ἀφετρίδος, ἀναβολῆς, μονῆς κ. τ. λ. Neque obliviſcitur loci *Plutarchi*, Camillo p. 260. *H. Steph* ἅτε πρὸς τῇ Καπιτωλίῳ καθέδρᾳ ἔτι σχολὴ γενομένη χρόνου. J.M.G.

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ne cui for e Scholiaſtae auctoritas imponat, non eſt hic ſermo de illo Palladis in arce Athenarum opiſthodomo, ſed de poſtico templi Jovis Olympii, quod auditorium fuiſſe praeconibus, philoſophis, & qui agere cum multitudine vellent, ad ſuperiorem *de morte Peregrini* libellum ſatis o tenſum eſt. Vid. ad c. 32. J.M.G.

21. Αἰθιοπίαν] Quinam ibi Philoſophi memorantur? M. du S.

πίαν εὐθὺς, εἶτα εἰς Αἴγυπτον κατέβην, καὶ ξυγγενομένη τοῖς ἱερεῦσι, καὶ προφήταις αὐτῶν, καὶ τὰ θεῖα παιδευσαμένη, ἐς Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίους καὶ μάγους μυήσουσα, εἶτα ἐς Σκυθίαν ἐκεῖθεν, εἶτα ἐς Θρᾴκην, ἔνθα μοι Εὔμολπός τε καὶ Ὀρφεὺς συνεγενέσθην, οὓς καὶ προαποστείλασα ἐς τὴν Ἑλλάδα, τὸν μὲν, ὡς τελέσειεν αὐτοὺς, τὸν Εὔμολπον (ἐμεμαθήκει γὰρ τὰ θεῖα παρ' ἐμοῦ ἅπαντα) τὸν δὲ, ὡς ἐπᾴδων προσβιάζοι τῇ μουσικῇ, κατὰ πόδας εὐθὺς εἰπόμην.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἐλθοῦσαν, οὔτε πάνυ ἠσπάσαντο οἱ Ἕλληνες, οὔτε ὅλως ἀπέκλεισαν· κατ' ὀλίγον δὲ προσομιλοῦσα, ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων ἑταίρους καὶ μαθητὰς προσηγαγόμην, καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου, καὶ ἄλλον ἐξ Ἐφέσου, καὶ Ἀβδηρόθεν ἄλλον, ὀλίγους πανταπάσι.

Μεθ' οὓς τὸ σοφιστῶν φῦλον οὐκ οἶδ' ὅπως μοι παρενεφύετο, οὔτε ζηλῶν τὰμὰ ἐς βάθος, οὔτε κομιδῇ ἀπᾴδον, ἀλλ' οἷον τὸ Ἱπποκενταύρων γένος, σύνθετόν τι καὶ μικτὸν ἐν μέσῳ ἀλαζονείας καὶ φιλοσοφίας πλαζόμενον, οὔτε τῇ ἀγνοίᾳ τέλεον προσεχόμενον, οὔτε ἡμᾶς ἀτενέσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καθορᾶν δυνάμενον, ἀλλ' οἷον λημῶντες ὑπὸ τοῦ ἀμβλυώττειν ἀσαφές τι, καὶ ἀμυδρὸν ἡμῶν εἴδωλον, ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόντες ἄν. οἱ δὲ ᾠοντο ἀκριβῶς πάντα καλανενοηκέναι. ὅθεν παρ' αὐτοῖς ἡ ἀχρεία ἐκείνη,

thiopiam, ac deinde in Aegyptum descendi, & versata ibi cum sacerdotibus illorum ac Prophetis, cum divina eos docuissem, Babylonem perrexi, ut Chaldaeos & Magos initiarem: tum inde in Scythiam; deinde in Thracen, ubi Eumolpus & Orpheus mecum fuere. Quos etiam praemissos in Graeciam, alterum ut illos initiaret, Eumolpum, didicerat enim a me divina omnia; alterum ut canendo musices ope vim adferret *animis*, e vestigio statim consecuta sum.

9. Ac primum quidem advenientem neque vehementer amplexi sunt Graeci, neque plane excluserunt. Paullatim vero alloquio meo septem ex omnibus sodales ac discipulos mihi conciliavi, & ex Samo alium, & alium Epheso, & Abdera alium, paucos omnino.

10. Post quos Sophistarum mihi populus nescio quomodo adhaesit, neque aemulatus profunde mea placita, neque omnino ab iis abhorrens; sed, velut Hippocentaurorum genus, compositum quiddam & mistum, inter imposturam & philosophiam medium oberrans, neque ignorantiae plane adhaerens, neque in nos defigere intentos oculos ausum; sed velut lippientes, prae hebetudine visus obscurum quoddam & evanidum nostri simulacrum aut umbram forte nonnunquam videntes. At isti accurate omnia se nosse arbitrabantur. Unde apud illos inutilis illa ac superflua sapientia, &

36. Ἑπτὰ δὲ τῶν ἁπάντων] Τοὺς ἑπτὰ λεγομένους σοφοὺς, Πιττακὸν, Βίαντα, Θάλητα, Περίανδρον, Κλεόβουλον, Χίλωνα, Σόλωνα. *V.* In altero *Vossiano* majore idem Scholion sic: *Οἱ ἑπτὰ ἐκεῖνοι, Πιττακὸς, Βίας, Θαλῆς, Περίανδρος, Κλεόβουλος, Χίλων, Σόλων.*

37. Καὶ ἄλλον δὲ Σάμου] Ἐκ Σάμου, Πυθαγόραν ϑ Μητάρχη. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτον. ἐξ Ἀβδήρων Δημόκριτον.

36. Ἑταίρους ὃ μαθ.] Honestiores discipulos ἑταίρους vocari, vid. ap. Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Matth.* XXVI. 50. ubi & Judae ait Servator: ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει; sed hoc in vulgus notum. *J. F. R.*

37. Καὶ ἄλλον] Ephesius ille Heraclitus est, Abderitanus Democritus, quem & Milesium quidam tradidere. V. *Diog. Laërt.* In Scholiis impressis perturbatissima haec antea erant omnia. *M. du S.*

38. Ἀβδηρόθεν] Ἐξ Ἀβδήρων. *G.*

48. Ἀμυδρὸν] Ἀφανὲς, σκοτεινὸν. *V.*

* Ἐξ Ἀβδήρων] Hic omissum Δημόκριτον. *J. Cler.* quod in C. reperitur. Sed non vidit Editor deesse hic Ἀβδηρόθεν, cujus Scholium est ἐξ Ἀβδήρων. *M. du S.*

50. Ἀνὰ

& ut ipsi putabant, invicta, accendebatur: comtulae illae, & dubitabiles, & inexpectatae responsiones, & exitum non habentes labyrinthisque similes responsiones.

11. Deinde prohibiti ac reprehensi a meis sodalibus, indigne ferre & adversus illos coire, ac tandem in jus cogere, & eo dare, ubi cicutam biberent. Oportebat forte tum statim fugere, nec amplius illorum ferre consuetudinem. Jam vero Antisthenes & Diogenes, & paullo post Crates, & Menippus, hi, inquam, mihi persuasere ut paullum adhuc morae quasi corollarium adjicerem: quod utinam non fecissem! Neque enim tot deinde mala subiissem.

12. JUP. Nondum mihi dicis, Philosophia, quam injuriam passa sis, sed indignaris tantum. PHIL. Quin tu audi, Jupiter, quid sit. Impurum enim quoddam genus hominum, & plerumque servile atque mercenarium, non otiose nobiscum a pueritia inde versatum: servitutem enim serviit, aut mercede opus fecit, aut artes alias, quales cadunt in tales, didicit, cerdoniam, fabrilem, fulloniam, quae in lanis carpendis versatur, ut facilius deinde eae tractentur a feminis, sintque ad nendum & deducendum commodiores, quoties vel tramam illae torquere, vel nere licium volunt. Haec ergo isti puerili aetate meditati, neque nomen nostrum noverant. Cum vero ad virilem aetatem perveniissent, animadversa, quae meis sodalibus a multitudine ha-

καὶ θεῖττὴ σοφία, καὶ, ὡς αὐτοὶ ᾤοντο, ἀπρόσμαχ[ος] ἀνεφλέγετο, αἱ κομψαὶ, καὶ ἄποροι, καὶ ἄτοποι ἀποκρίσεις, καὶ δυσέξοδοι, καὶ λαβυρινθώδεις ἐρωτήσεις.

Εἶτα κωλυόμενοι, καὶ ἐλεγχόμενοι πρὸς τῶν ἑταίρων τῶν ἐμῶν, ἠγανάκτουν, καὶ συνίσταντο ἐπ' αὐτοὺς, καὶ τέλος, δικαστηρίοις ὑπῆγον, καὶ παρεδίδοσαν στιομάχοις τοῖς κωνείου. ἐχρῆν μὲν οὖν ἴσως τότε φυγεῖν εὐθὺς, καὶ μηκέτι ἀνέχεσθαι τὴν συνουσίαν αὐτῶν· νῦν δὲ Ἀντισθένης με, καὶ Διογένης, καὶ μικρὸν Κράτης, καὶ Μένιππος, οὗτοι ἔπεισαν ὀλίγον ἐπιμεῖναι τοῖς μονῆς· ὡς μὴ πολὺ [a] ὄφελον· ἢ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἐπεπόνθειν ὕστερον.

ΖΕΥΣ. Οὐδέπω μοι λέγεις, ὦ Φιλοσοφία, τίνα ἠδίκησαι, ἀλλὰ ἀγαναχτεῖς μόνον. ΦΙΛ. Καὶ μὴν ἄκουε, ὦ Ζεῦ, ἡλίκα ἐστί· μιαρόν γέ τι φῦλον ἀνθρώπων, καὶ ὡς τὸ πολὺ θηλικὸν, καὶ θητικὸν, ὃ ξυγγενόμενον ἡμῖν ἐκ παίδων ὑπ' ἀσχολίας· ἐδούλευε γάρ, ἢ ἐθήτευεν, ἢ ἄλλας τέχνας, οἵας εἰκὸς τοὺς τοιούτους, ἐμάνθανε, σκυτεύειν, ἢ τεκταίνειν, ἢ βαναύσους ἔχειν, ἢ ἔρια ξαίνειν, ὡς εὐεργὰ εἴη ταῖς γυναιξὶ, καὶ εὐμήρυτα, καὶ καλαγάγοιτο εὐμαρῶς, ὁπότε ἢ κρόκην ἐκείναι τρέφοιεν, ἢ μίτον κλώθοιεν. τοιαῦτα τοίνυν ἐν παισὶ μελετῶντες, οὐδὲ ὄνομα τὸ ἡμέτερον ἤδεσαν. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαντο, καὶ κατεῖδον τὴν αἰδῶ, ὅση καὶ τῆς πολλῶν ἐστι τοῖς ἑταίροις τοῖς ἐμοῖς,

[a] Ὄφελον] Sic esse in omnib. Edd. addit *Solan.*

53. Ἀπρόσμαχ[ος]] Ἀκαταγώνιστος. *V.*

50. Ἀν. οἱ δὲ] Sic forte legendum: ἢ σκιὰν ἰνίοχοι ὄντες, ὥστ' ἂν ἀκριβῶς. &c. vid. Codd. vett. *F.G.*

Ἀν. οἱ δὲ] Nihil varietatis in vett. libris invenio, nec desidero. οἱ δὲ enim non semel sic πλεονάζει vel ἐπανάδου inservit. Vid. T. 2. *Asin.* c. 30. sub init. ὁ δὲ ἐδὴ κατῆλθεν. Et *Hermot.* c. 28. vs. 72. ὃς δέον — καλατοξεῦσαι, ὁ δὲ τὴν μήρυθον ἵτιμος. *Herodian.* 2. c. 8. f. (Νίγρ[ος]) ἠμύνων τοῖς τε Ἰλλυριοῖς τραπεύμασι δέον ἐπιφοιτῶντα — ὁ δὲ ἐδὴ τῶν πραιτωριανῶν τι αὐτοῖς ἐδίδου. *J.F.R.*

64. Ὄφελον] Ὄφελον *Th. Mag.* Nosterque ὡς ὄφελον *Amor.* c. 41. Et alii ubivis, item *Homer.* frequentissime, prima correpta, sive potestate interjectionis, sive augmento verbi ὀφείλω abjecto dicas, perinde erit; sed quia re vera est aor. 2. verbi ὀφείλω, nihil prohibet ὄφελον etiam scribere, & ita *Stephan.* T. 2. p. 1560. ex *Demosth.* πολίτην, ἃ μή ποτ' ὄφελον, aliaque ita scripta exhibet. Quare in vulgato Luciani nihil mutassim. *J.F.R.*

77. Ἐκεῖναι τρέφοιεν] *Filer de la trame au rouet. F.G.*

ἐμοῖς, καὶ ὡς ἀνέχον᾽ οἱ ἄνθρωποι τὴν παῤῥησίαν τὴν αὐτοῦ, καὶ χαίρουσι θεραπευόμενοι, καὶ συμβουλεύουσι πείθον᾽, καὶ ὀπτιμώντων ὑποπτήσσουσι, ταῦτα πάντα τυραννίδα καὶ μικρὰν ἡγοῦντο εἶναι.

Τὸ μὲν δὴ μανθάνειν ὅσα τῇ τοιαύτῃ προαιρέσει πρόσφορα, μακρὸν ἦν· μᾶλλον δὲ κομιδῇ ἀδύνατον. αἱ τέχναι δὲ γλίχραι, καὶ σὺν πόνῳ, καὶ μόγις ἱκανὰ παρέχειν ἐδύναντο. ἐνίοις δὲ καὶ ἡ δουλεία βαρὺ, καὶ ὥσπερ ἔστιν, ἀφόρητον ἐφαίνετο. ἔδοξεν οὖν σκοπουμένοις, τὴν ὑστάτην ἀγκύραν, ἣν ἱερὰν οἱ ναυτιλλόμενοι φασὶ, καθιέναι· καὶ ὅπι τὴν βελτίστην ὑπόνοιαν [a] ὁρμίσαντες, ἔτι τε καὶ τόλμαν, καὶ ἀμαθίαν, καὶ ἀναισχυντίαν προσκαλέσαντες, αἵπερ αὐτοῖς μάλιστα συναγωνίζονται, καὶ λοιδορίας καινὰς ἐκμελετήσαντες, ὡς πρόχειροι εἶεν, καὶ ἀνὰ στόμα ταύτας μόνας ξυμβολὰς ἔχοντες. ὁρᾷς ὁποῖα πρὸς φιλοσοφίαν ἐφόδια; σχηματίζονται, καὶ μελαχοσμοῦσιν [b] αὐτὰς εὖ μάλα εἰκότως, καὶ πρὸς ἐμὲ οἷόν τι ἀμέλει ὁ Αἴσωπός φησι ποιῆσαι τὴν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον, ὃς λεοντῇ περιβαλλόμενος, καὶ τραχὺ ὀγκώμενος, ἠξίου λέων καὶ αὐτὸς εἶναι, καί πως τινὲς ἦσαν ἴσως οἱ πιστεύοντες αὐτῷ.

Τὰ δ᾽ ἡμέτερα πάνυ ῥᾷστα, ὡς οἶσθα, καὶ ἐς μίμησιν πρόχειρα (τὰ προφανῆ λέγω) καὶ ὑ πολλῆς τῆς παραγμαλείας δεῖ τριβώνιον περιβαλέσθαι, καὶ πήραν ἐξαρτήσασθαι, καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχειν, καὶ βοᾶν, μᾶλλον δὲ ὀγκᾶσθαι, καὶ ὑλακτεῖν, καὶ λοιδορεῖσθαι ἅπασι. τὴν ἀσφάλειαν γοῦν αὐτοῖς τοῦ μηδὲν ὅπι τούτῳ παθεῖν, καὶ πρὸς τὸ σχῆμα αἰδῶς

betur, reverentia, & ut sustinent homines illorum in dicendo fiduciam, & curari se gaudent, & consulentibus obsequuntur, & reprehendentibus timide concedunt, regnum non parvum arbitrabantur esse haec omnia.

13. Ac discere quaecumque huic instituto vitae conveniunt, longum fuerit, aut potius plane illis negatum est. Artes parcae, & cum labore, & vix tamen vel sic praestare quod satis esset, poterant. Quibusdam etiam grave servitutis onus, &, ut est, intolerabile visum. Considerantibus ergo placuit ultimam ancoram, quam sacram appellant nautae, demittere: firmantesque *navim* in praeclara illa amentia; advocatis insuper audacia, inscitia, atque impudentia, quae maxime hoc illis certamen adjuvant; novisque excogitatis conviciis, ut praesto statim & in ore sint: has ergo symbolas solas cum habeant, (viden' qualia ad philosophiam viatica?) figuram sumunt ornatumque decentem, mihique quam simillimum: nimirum quale quid fecisse ait Aesopus illum Cumis asinum, qui leonina circumposita asperum rudens, leo & ipse esse postulabat. Ac forte erant alicubi, qui fidem illi haberent.

14. Nostra vero facilia omnino, ut nosti, & ad imitandum expedita; de manifestis illis dico: nec multum negotii est palliolo amiciri, & peram gestare suspensam, & clavam in manu habere, & clamare, vel rudere potius aut latrare, & maledicere omnibus. Quippe securitatem illis nihil ob eam rem patiendi ipsa habitus praestitura vi-

a Ὁρμίσαντες] Ex emendatione *Gesneri*. Ὁρμήσαντες vulgo. b Αὐτοὺς] Αὐτοὺς Edd. priores.

88. *Πρόσφορα] Πρόσφορα, χρήσιμα, οἰκεῖα, ἁρμόδια, ἐπιτήδεια. *V.*

89. Γλίχραι] Ταπειναί. *V.*

* Πρόσφορα] Πρόφορα bis Edita, emendavit *Solan.* non addens anne idem error in V.

89. Τέχναι δὲ γλίχραι] I. e. *tenues, jejunae, egenae.* F.G.

93. Ἀγκύραν ἱερὰν] Proverb. de quo in *Jove Tragoedo.* J. B.

96. Ἀμα-

videbatur reverentia : porro in promtu eſt invito etiam domino libertas, qui ſi aſſerere audeat, fuſti percutiatur. Cibus autem non jam tenuis, neque ut ante nuda puls; opſonium non ſalſamentum aut thymus; ſed carnes omnis generis, & vinum quodque ſuaviſſimum; & aurum a quocumque voluerint. Nempe tributum quoddam crebro acceſſu ſuo colligunt; vel, ut ipſi loquuntur, tondent oviculas, daturosque ſperant plures, vel habitus pudore, vel metu ne male audiant.

παρέξειν ἔμελλεν. ἡ ἐλευθερία δὲ προχειρος, ᶜ ἄκοντος τοῦ δεσπότου, καὶν εἰ βέλοιτο ἀπάγειν, παίεσθαι τῷ ξύλῳ. καὶ τὰ ἄλφιτα οὐκ ἔτ' ὀλίγα, οὐδὲ ὡς πρὸ τοῦ μάζα ψιλή. τὸ δὲ ὀψώνιον, οὐ τάριχος, ἢ ζύμον, ἀλλὰ κρέα παντοδαπὰ, καὶ οἶνος, οἷος ἥδιστος, καὶ χρυσίον παρ' ὅτου ἂν ἐθέλωσι· δασμολογοῦσι γὰρ ὀλίγοι τινὲς, ἢ, ὡς αὐτοί φασιν, ἀποκείρουσι τὰ πρόβατα, δώσειν τε πολλοὺς οἴονται, ἢ αἰδοῖ τοῦ χήματος, ἢ δέει τοῦ μὴ ἀκοῦσαι κακῶς.

15. Nam illud quoque obſervarunt, opinor, ſe aequo faſtigio ſtaturos cum his, qui recte philoſophantur. Neque enim quisquam erit, qui judicet iſta vel diſcernat, modo externa ſint ſimilia. Neque enim omnino illud probationis genus admittunt, ſi quis illos ſic placide & ſenſim interroget: ſed clamant ſtatim, & ad arcem ſuam, convicia, confugiunt, & expediunt fuſtem: ac, ſi opera illorum requiras, multa *in ore eſt* doctrina; ſin ex doctrina illos judicare velis, vitam te conſiderare poſtulant.

Καὶ γὰρ αὖ κἀκεῖνο εἶδον, οἶμαι, ὡς ἐξίσου καλαστήσονται τοῖς ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν. οὐδέ τις ὁ διακρινῶν τὰ τοιαῦτα, ἢ διακρινῶν τὰ τοιαῦτα, ἔσται, ἂν μόνον τὰ ἔξω ᾖ ὅμοια. οὐ γὰρ οὐδὲ τὸ ἔλεγχον δέχονται, ἂν ἔρηταί τις αὐτοὺς κοσμίως, καὶ οὐ βραχύ, ἀλλ' εὐθὺς βοῶσι, καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν τὸ ἑαυτῶν ἀναφεύγουσι τὴν λοιδορίαν, καὶ πρόχειρον τὸ ξύλον. καὶ ἢν μὲν τὰ ἔργα ζητῇς, οἱ λόγοι πολλοί· ἂν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων κρίνειν ἐθέλοις, τὸν βίον ἀξιοῦσι σκοπεῖν.

16. Itaque plena fraudibus iſtis civitas illorum praeſertim, qui Diogeni ſe & Antiſtheni, & Crateti adſcriptos, ſub Canis illius ſignis militare ajunt: qui quod utile ineſt in natura canum, ut cautionem illam, illam domus cuſtodiam, dominorum illum amorem, memoriam, nullo modo imitantur; latratum vero, & ligurritionem, & rapacitatem, & Venerem crebram, & adu-

Τοιγαροῦν ἐμπέπλησται πᾶσα ἡ πόλις τοιαύτης ῥαδιουργίας, καὶ μάλιστα τῶν Διογένη, καὶ Ἀντισθένη, καὶ Κράτητα ὑπογραφομένων, καὶ ὑπὸ τῷ κυνὶ ταττομένων, ᵈ οἱ τὸ μὲν χρήσιμον ὅσον ἔνεστι τῇ φύσει τῶν κυνῶν, ᵉ οἷον τὸ φυλακτικὸν, ἢ τὸ οἰκουρικὸν, ἢ τὸ φιλοδέσποτον, ἢ μνημονικὸν, οὐδαμῶς ἐζηλώκασιν· ὑλακὴν δὲ καὶ ᶠ λιχνείαν, καὶ ἁρπαγὴν, καὶ Ἀφροδίσια συχνὰ, καὶ

ᵉ Ἄκοντος] Et ſic *Fl.* cum cett. ᵈ Οἱ] Recte L. *S. Amſt.* Ceterae ἢ male. ᵉ Οἷον] Recepi ex *Fl. S.* & *Amſt.* pro οἳ quod in *P. H. Ald.* &c. erat. In L. ἢ. ᶠ Λιχνείαν] Ita dedit *Solan.* Λιχνίαν Edd. hac priores.

96. Ἀρεσθέσαι] Vid. ſupra Περ. c. 15. *L. K.*

3. Αὐτοὺς ὧν ἀκάλα] Lege αὐτεύς. *F. G.*

4. Καὶ πρὸς ἰμὰς] Intellige προιεῦσι. *F. G.*

5. Τὸν ἐν τῇ Κύμῃ ἔνα] Vid. ſupra Ἀναβ. c. 32. ubi eandem fabulam tangit, uti & Ἀποφθ. c. 3. *M. du S.*

40. Ἐμπεπλῆσθαι — ῥαδιουργ.] *Th. Ma* v. Ῥαδιουργὸς haec adferens, πᾶσα omittit, (ſaltem in Ed. *Blandi*) qui hinc emendandus, ſi quid opus. *J. F. R.*

44. Οἱ — οἷον] L. οἱ illud habet, quod recte a *S.* erat pro vulgato ἢ reſtitutum. Οἷον quod ſequitur, ex *Fl.* eſt, quod etiam recte habet *S* cum ante eam editionem omnes, excepta *Fl.* οἳ haberent. *M. du S.*

47. Λιχνίαν] Sic ſcribi ſatius eſt, quam in omnibus impreſſis antea erat, λιχνίαν. *M. du S.*

καὶ κολακείαν, καὶ τὸ φαίνειν τ̃ διδόντα, καὶ περὶ τραπέζας ἔχειν, ταῦτα ἀκριβῶς ἐκπεπονήκασιν.

Ὄψει τοίνυν μ̃ μικρὸν οἷα ἔσται. οἱ γ̃ ἐκ τ̃ ἐργαστηρίων ἅπαντες ἀναπηδήσαντες, ἐρήμους τὰς τέχνας ἐάσουσιν, ὅταν ὁρῶσιν σφᾶς μ̃ πονοῦντας, καὶ κάμνοντας, ἕωθεν εἰς ἑσπέραν ὑπεκκυφότας τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀποζῶντας ἐκ τ̃ τοιαύτης μισθαρνίας· ἄρχοντὰς δὲ καὶ γόητας ἀνθρώπους, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις βιοῦντας, αἰτοῦντας μ̃ τυραννικῶς, λαμβάνοντας δὲ προχείρως, ἀγαπτοῦντας δὲ, εἰ μὴ λάβοιεν, οὐκ ἐπαινοῦντας δὲ, κἂν εἰ λάβοιεν. ταῦτα ὁ ἐπὶ Κρόνου βίος δοκεῖ αὐτοῖς, καὶ ἀτεχνῶς τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόμαλα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

Καὶ ἦν ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα ἦν, εἰ τοιοῦτοι ὄντες, μηδὲν ἐς ἡμᾶς ἄλλο ἐξεύρισκον. οἱ δὲ μάλα σεμνοὶ καὶ [b] σκυθρωποὶ τὰ ἔξω, καὶ τὰ δημόσια φαινόμενοι, ἢν παιδὸς ὡραίου ἢ γυναικὸς λάβωσι καλῆς, ἢ ἐλπίσωσι σιωπᾶν ἄξιον, οἷα ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ ξένων τ̃ σφετέρων γυναῖκας ἀπάγουσι μοιχεύσοντες, κατ' τ̃ Ἰλιέα ἐκεῖνον νεανίσκον, ὡς φιλοσοφοῖεν δ̃ καὶ αὐταί. εἶτα κοινὰς ταύτας ἅπασι τοῖς ξυνοῦσι προθέμενοι, Πλάτωνός τι δόγμα οἷον ποιεῖν, οὐκ εἰδότες ὅπως ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἠξίου κοινὰς ἡγεῖσθαι τὰς γυναῖκας.

Ἃ μ̃ γ̃ ἐν τοῖς συμποσίοις δρῶσι, καὶ ἀμεθύσκοντες, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. καὶ ταῦτα ποιοῦσι, πῶς οἴει καλλιγορεῖντες αὐτοὶ lationem, & illa verſus dantem blandimenta, & menſarum aſſectationem, haec omnia ad unguem exprimere laborant.

17. Videbis ergo paullo poſt quid futurum ſit. Exſilientes enim de officinis univerſi deſertas relinquent artes, ubi videbunt, ſe quidem, opus cum faciant & laborent a mane inde ad veſperam, operibus intenti ſuis, vix tamen ſibi victum ex illa mercenaria ratione parare: otioſos autem homines atque impoſtores in omnium rerum affluentia vivere, cum petant quaſi tyranni eſſent, promte accipiant, ſi nihil ferant, indignentur, non laudent, etiamſi acceperint. Haec vita, qualis ſub Saturno fuit, illis videtur, & caelitus in ora mel influere.

18. Ac minus in ea re mali eſſet, ſi tales cum ſint, nulla nos alia contumelia afficerent. At iſti, vehementer graves & triſtes quantum ad externa & publica qui videantur, ſi puerum formoſum, aut mulierem pulchram vel nanciſcantur, vel ſperent, quid faciant, ſilere melius eſt. Quidam etiam ſuorum hoſpitum mulieres abducunt corrumpendas adulterio, ut Trojanus ille juvenis, nimirum ut ipſae etiam philoſophentur: tum communes illas omnibus ſuis familiaribus proſtituunt, Platonis quoddam ſe placitum perficere rati, ignari quo ſenſu divinus ille communes eſſe mulieres voluerit.

19. Quae quidem faciant in conviviis, & quomodo per ebrietatem ſe gerant, commemorare longum fuerit. Et haec faciunt, quid putas? accuſantes ipſi ebrietatem, & adul-

a Ἀφθόνοις] Ex emend. *Fab.* & *Solan.* Ἀφθόνως Edd.

b Σκυθρωποὶ] Σκυθρωποὶ *F.* male.

72. Ἐκεῖνον νεανίσκον] Τὸν Πάριδα. *G.*

59. Ἀφθόνους] Sic jam emendare juſſerat ad Περ. c. 16. *T. Faber* quod in omnibus hic reperitur ἀφθόνως. *M. du S.*

Ἀφθόνους] *Peregr.* c. 16. οὐ ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *F. F. R.*

63. Τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόμαλα ἐσρεῖν ἐκ τ̃ οὐρανοῦ] A Chriſtiano Judaeove ſcriptum dicas, qui de Manna cogitaverit. *Mellis* quidem *rivos fontesve* apud hunc (ut Κρων. N°. 7.) & alios legimus; ſed hiſce ſimilia nullibi. *M. du S.*

75. Πλάτωνός τι δόγμα] *Plat.* Pol. V. p. 459. E. *M. du S.*

85. Γυναικοδίδω — Στρυβλᾶς] Inſignium aſſentatorum nomina. *F. G.*

1. Χρυσίον μ̃ &c.] *Μίμνησις.* *F. G.*

5. Οὐκ

adulterium, & laſciviam, & avaritiam. Nihil enim ita adverſum alteri alterum invenies, ut ſunt ſermones illorum & facta. Verbi gratia adulationi ſe inimicos ajunt, cum adulationis cauſſa Gnathonidem, aut Struthiam ſuperare poſſint: veracitatem commendantes aliis, nec movere linguam queant ipſi ſine mendacio. Voluptas inimica omnibus in ſermone, hoſtis Epicurus: re vera autem faciunt propter illam omnia. Acuta bilis, querelae de rebus minutis, proclivitas ad iraſcendum, ſupra parvulos infantes. Quare riſum praebent non mediocrem ſpectantibus, cum a quacumque cauſſa exarſit illis bilis, luridus pallor apparet in facie, cum torvum quiddam & furioſum vident, & ſpuma, vel veneno potius plenum os habent.

20. Nolis tu ibi eſſe, cum impurum illud coenum effunditur! *Aurum*, inquiunt, *aut argentum, Mehercules, nec poſſidere digner; obulus mihi ſufficit, unde lupinos emam; potum enim fons praebebit aut fluvius.* Paullo poſt non obulos petunt, aut drachmas paucas, ſed totas divitias. Quis ergo mercator tantum a navium commeatu affluat divitiis, quantum hiſce ad quaeſtum Philoſophia confert? Deinde ubi quantum ſatis eſt collegerint, & viaticum ſibi paraverint, abjecto illo infelici palliolo, agros interdum & veſtimenta mollia emunt, & pueros comatos, & totos vicos, longum

μέθης, καὶ μοιχείας, καὶ λαγνείας, καὶ φιλαργυρίας; εὐδὲν γᾶν ἕτως εὕροις ἄλλο ἄλλῳ ἐναντίον, ὡς τὰς λόγους αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα· οἷον, κολακείαν μισεῖν φασι, κολακείας ἕνεκα τὸν Γναθωνίδην ἢ τὸν Στρυθίαν ὑπερβαλέσθαι δυνάμενοι. ἀληθεύειν τὰς ἄλλας προτρέποντες· οὐκ ἂν εὐδὲ κινῆσαι τὴν γλῶτταν μὴ μὴ καὶ τῦ ψεύσασθαι δύναιντο. ἡδονὴ πᾶσιν ἐχθρὸν τῷ λόγῳ, καὶ ὁ Ἐπίκυρος πολέμιος, ἔργῳ δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα πράττουσι. τὸ δ' ὀξύχολον, καὶ μικραίτιον, καὶ πρὸς ὀργὴν ῥᾴδιον, ὑπὲρ τὰ βρεφύλλια τὰ νεογνά. γέλωτα γᾶν ὐ μικρὸν παρέχουσι τοῖς θεωμένοις, ὁπόταν ὑπὸ τῆς τυχούσης αἰτίας ὀπτιζέσθαι μὲν αὐτοῖς ἡ χολὴ, πελιδνοὶ δὲ τὴν χροιὰν βλέπωσι, ἰταμόν τι καὶ φορτικὸν δεδορκότες, καὶ ἀφρῷ, μᾶλλον δὲ ἰῷ μεστὸν αὐτοῖς ἦ τὸ στόμα.

Μὴ σύ γε ἐκεῖθι τύχοις, ὅτε ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἐκχεῖται βόρβορος. χρυσίον μέ, ἢ ἀργύριον, Ἡράκλεις, οὐδὲ κεκτῆσθαι ἀξιῶ, ὀβολὸς ἱκανὸς, ὡς θέρμυς πριαίμην. ποτὸν γάρ, ἡ κρήνη ἢ ποταμὸς παρέξει. καὶ μετ' ὀλίγον αἰτῦσιν οὐκ ὀβολὺς, οὐδὲ δραχμὰς ὀλίγας, ἀλλὰ πλύτυς ὅλυς. ὥστε τις ἔμπορος τοσῦτον ἀπὸ τῦ φόρτυ πλήσειεν ἄν, ὅσον τύτοις φιλοσοφία ἐς χρηματισμὸν συντελεῖ; εἶτ' ἐπειδὰν ἱκανῶς συλλέξωνται, καὶ ὑποσιτίσωνται, ἀποῤῥίψαντες ἐκεῖνο τὸ δύσμοιρον τριβώνιον, ἀγρὺς ἐνίοτε καὶ ἐσθῆτας τε μαλακὰς ἐπρίαντο, καὶ παῖδας κομήτας, καὶ συνοικίας ὅλας, μακρὰ χαίρειν

ε Καὶ] Omiſſum in *Ald. J. H. Fr. Bt. S.* Adeſt in *Fl. P.* d Πλήσειεν] Πλυτήσειεν *Pell.*

85. Τὸν Γναθωνίδην] Κολάκων οἱ ἀξιοφανέσταλοι ἦσαν. *V.*
96. Ἰταμὸν] Ἀναίσχυντον. *V.*

8. Ἐς χρηματισμὸν] Ἐς τὴν τῶν χρημάτων συλλογήν. χρηματίζεσθαι, χρήματα συλλέγειν. *V.*

5. Οὐκ ὀβολὸς — ἀλλὰ πλύτυς] Sic apud *Heliod.* lib. 2. καὶ ἐμοὶ δυκεῖτε τοιοῦδε ὄντι οὐκ ἀκόλυς, ἀλλ' ἄρχοντά τε ἓξ λῃστῶν αἰτήσειν. *J. B.*

6. Ἀλλὰ πλύτυς] Plurale πλοῦτοι frequentius occurrit, quam initio putaram ad *Hermot.* c. 9. Sed conf. ad *Icarom.* c. 4. ubi plura dedi. Adde *Diod. Sic.* V. c. 20. πλούτυς μεγάλως ἠρήσατο. *J. F. R.*

7. Πλήσειεν] Corrupta vox, pro qua forte reponendum πλυτεῖν, vel pro τοσοῦτον, legendum τὴν ναῦν. *M. du S.*

Πλήσειεν ἄν] Πλυτήσειεν legend. videtur. *F. G.* Parum abeſt quin ſic edam. Sed quia & Scholiaſt. vulgatum habet, & aliquis ineſt ſenſus, contextum immutare non ſuſtinui. *J. F. R.*

13. Συνοικίας] Vicos. *F. G.*

20. Πελ-

ρειν Φράσανλες τῇ πήρᾳ τῇ Κράτητος, καὶ τῷ τρίβωνι τῷ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίλῳ τῷ Διογένους.

valere juſſa Cratetis pera, & Antiſthenis pallio, dolioque Diogenis.

Οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα ὁρῶντες, καταπτύουσιν ἤδη φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας εἶναι τοιούτους οἴονται, καμὲ τῆς διδασκαλίας αἰτιῶνται. ὥστε πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου, ἀδύνατόν μοι γεγένηται καὶν ἕνα τινὰ προσαγαγέσθαι αὐτῷ· ἀλλὰ τὸ τῆς Πηνελόπης ἐκεῖνο πάσχω. ὁπόσον γοῦν δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, [a] τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται. ἡ Ἀμαθία δὲ, καὶ ἡ Ἀδικία, ἐπιγελῶσιν, ὁρῶσαι ἀνεξέργαστον ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ ἀνήνυτον πόνον.

21. Vulgus vero iſta cum' videt, deſpuunt jam Philoſophiam, & omnes ex eo genere eſſe arbitrantur, & me diſciplinae iſtius nomine accuſant. Igitur diu jam eſt, cum ne unum quidem iſtorum potui allicere, ſed illud mihi Penelopes *conſilium* uſu venit. Quantumcumque ego texo, illud momento temporis rurſum reſolvitur, ridentibus Inſcitia atque Injquitate, cum videant, opus noſtrum non procedere, nihil proficere laborem.

ΖΕΥΣ. Οἷα, ὦ θεοί, πέπονθεν ἡμῖν ἡ φιλοσοφία πρὸς τῶν καλαράτων ἐκείνων; ὥστε ὥρα σκοπεῖν ὅ, τι καὶ πρακτέον, ἢ ὅπως αὐτοὺς [b] μεταλευστέον. ὁ μὲν γοῦν κεραυνὸς ἀπάγχει μιᾷ πληγῇ, καὶ ὁ θάνατος ταχύς. ΑΠΟΛ. Ἐγώ τοι, ὦ πάτερ, ὑποθήσομαι, μισῶ γοῦν καὶ αὐτὸς ἤδη τοὺς ἀλαζόνας, ἀμούσους ὄντας, ὑπὲρ τῶν Μουσῶν ἀγανακτῶν. κεραυνῷ μὲν γοῦν, ἢ τῆς σῆς δεξιᾶς, οὐδαμῶς ἐκεῖνοι ἄξιοι· τὸν Ἑρμῆν δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτοκράτορα τῆς κολάσεως καθαπέμψομεν ἐπ' αὐτούς. ὃς ἅτε δὴ περὶ λόγους ἔχων καὶ αὐτὸς, τάχιστα εἴσεται τούς τε ὀρθῶς φιλοσοφοῦντας, καὶ τοὺς μή. εἶτα τοὺς μὲν ἐπαινέσεται, ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ κολασθήσονται, ὅπως ἂν ἐκείνῳ πρὸς τὸν καιρὸν δοκεῖ.

22. JUP. Quantum, o Dii, malorum perpeſſa nobis eſt a ſacerrimis illis mortalibus Philoſophia! Itaque videndum, quid facto ſit opus, aut quomodo iſti tractandi ſint. Fulmen enim uno ictu educit *e vita*, mors iſta celeris. APOL. Ego tibi, Pater, ſubjiciam. Odi enim & ipſe jam iſtos impoſtores, Muſarum vicem indignatus, a quibus averſi ſunt. Fulmine aut tua dextra minime digni ſunt. Sed Mercurium, ſi placet, arbitrum poenae in illos demittamus, qui ut in doctrinae ſtudiis ipſe quoque verſatus, celerrime tum recte philoſophantes agnoſcet, tum minus: deinde illos quidem prout merentur, laudabit; hi vero, ut pro temporis ratione illi videbitur, punientur.

ΖΕΥΣ. Εὖ λέγεις, ὦ Ἀπολλον, ἀλλὰ καὶ σὺ, ὦ Ἡράκλεις, ἅμα καὶ τὴν φιλοσοφίαν αὐτὴν ἔχοντες, ἄπιτε ὡς τάχιστα εἰς τὸν βίον. τρισκαιδέκατον γὰρ ἄθλον οἶσθα

23. JUP. Bene mones, Apollo. Sed tu quoque, Hercules, aſſumta ipſa Philoſophia, quam celerrime ad homines abite: tertium enim decimum te puta hunc laborem

[a] Τοῦτο] Et ſic eſſe in *Fl.* adlevit *Solan.* [b] Μεταλευστέον] Et hoc ita *Fl. Fr.* &c.

30. [a] Μετελευστέον] G. Κολαστέον. Τιμωρητέον. *V.* 37. Αὐτοκράτορα] Βασιλέα. *V.*

[a] Μετελευστέον] Ita ex *G.* reſtituit *Solan.* cum in *V.* eſſet Κολαστέον] quaſi ſic foret in Luciano.

20. Πολλοῦ] Subaudi χρόνου. *F.G.* ἀναλύεται] Opinor Lucianum ſcripſiſſe τρεσσοῦτο. ratio clara eſt. *F.F.*
22. Τὸ τῆς Πηνελ.] *Homer.* Od. B. 94. *M. du S.*
23. Ὁπόσον γοῦν δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις 42. Περὶ — δοκεῖ] Diſplicet utrumque; nam &

rem perfecturum, exstirpandis impuris adeo atque impudentibus bestiis. HERC. Sane malim ego, Pater, Augiae simum expurgare denuo, quam hisce implicari. Abeamus tamen. PHIL. Invita equidem *eo*: sequendum tamen, prout Parenti nostro visum est.

τῦτον ὐ μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢν ἐκκόψῃς μαχὰ ὕτω γ' ἀναίσχυντα θηρία. ΗΡΑΚ. Καὶ μὴν ἄμεινον ἦν, ὦ πάτερ, τ' κόπρον ἐκκαθάραι αὖθις τῦ Αὐγείυ, ἢ τύτοις συμπλέκεσθαι. ἀπίωμεν δ' ὅμως. ΦΙΛ. Ἄκυσα μέν, ἀκολυθητέον δὲ χ' τὰ δόξαντα τῷ πατρί.

24. MERC. Descendamus, ut paucos certe obteramus hodie. Quo vero eundum est, Philosophia? Tu enim, ubi sint, nosti. Aut potius, in Graecia illos esse, manifestum est. PHIL. Nequaquam: aut oppido paucos, qui recte philosophantur, Mercuri. Isti vero, *quos quaerimus*, nihil Attica paupertate opus habent, sed ubi auri multum & argenti effoditur, ibi nobis quaerendi sunt. MERC. Recta igitur pergendum in Thraciam. HERC. Bene mones, & viae ego dux vobis ero. Novi enim Thracum omnia, qui saepe *eam regionem* obierim: & hac jam ingrediamur. MERC. Qua dicis?

ΕΡΜ. Κατίωμεν, ὡς καὶν ὀλίγυς αὐτῶν ὀπτρίψωμεν σήμερον. ποίαν δὲ χρὴ τραπέσθαι, ὦ Φιλοσοφία; σὺ γὰρ οἶσθα ὅπυ εἰσίν, ἢ πρόδηλον ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς. ἢ πάνυ ὀλίγοι, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφῦσιν, ὦ Ἑρμῆ. ὗτοι δὲ ὐδὲν Ἀττικῆς πενίας δέονται, ἀλλ' ἔνθα πολὺς χρυσὸς, ἢ ἄργυρος ὀρύττεται, ἐκεῖ πυ ζητητέοι εἰσὶν ἡμῖν. ΕΡΜ. Οὐκοῦν εὐθὺ τ' Θρᾴκης ἀπιτέον. ΗΡΑΚ. Εὖ λέγεις, ἢ ἡγήσομαί γε ὑμῖν τ' ὁδῦ· οἶδα γὰρ τὰ Θρᾳκῶν ἅπαντα, συχνάκις ἐπελθών. καί μοι τιὼ δὲ ἤδη τραπώμεθα. ΕΡΜ. Ποίαν λέγεις;

25. HERC. Videtis, Hercules & Philosophia, duos montes maximos omnium montium & pulcherrimos? (Haemus est major, alter ex adverso est Rhodope) camposque infra patentes fertilissimos, a radicibus utrinque incipientes: & colles aliquot, tres quidem pulcherrimos, assurgentes, non deformes asperitate, tanquam plures subjectae urbis arces. Et jam ipsa urbs apparet. MERC. Maxima per Jovem, mi Hercules, & pulcherrima omnium. E longinquo igitur jam pulchritudo illius exsplendescit. Et fluvius aliquis praeterfluit maximus, plane moenibus illius alludens. (Gr. *in cute eam tangens.*) HERC. Hebrus hic est:

ΗΡΑΚ. Ὁρᾶτε, ὦ Ἑρμῆ ἢ Φιλοσοφία, δύο μέν ὄρη μέγιστα ἢ κάλλιστα ὁρῶν ἁπάντων; Αἵμός ἐστι τὸ μεῖζον, ἢ καλαιλικρὺ δὲ Ῥοδόπη, πεδίον δὲ [d] ὑποπεπαμένον, πάμφορον, ἀπὸ τ' προπόδων ἑκατέρων εὐθὺς ἀρξάμενον· καί τινας λόφυς τρεῖς πάνυ καλὺς ἀνεστηκότας, ὄχ ἀμόρφυς τ' τραχύτητα, οἷον ἀκροπόλεις πολλὰς τ' ὑποκειμένης πόλεως. ἢ ἡ πόλις γὰρ ἤδη φαίνεται. ΕΡΜ. Νὴ Δί', ὦ Ἡράκλεις, μεγίστη, ἢ καλλίστη ἁπασῶν. πόρρωθεν ὢν ἀπολάμπει τὸ κάλλος. καί τις πολαμὸς μέγιστος πλημμείδει, πάνυ ἐν χρῷ ψαύων αὐτῆς. ΗΡΑΚ. Ἕβρος μέν ὗτος· ἡ δὲ πό-

e Ὡς καὶν] Ὡς ὐ καὶν *Fl.* male. Ὡς οὐκ ἂν marg. *Alii.* d Ὑποπεπαμένον] Sic Edd. omnes.

πολὺ καιρὸν alienum ab ejus mente est, & δεῖμι dictum oportuit. In libris nostris nihil est subsidii. *M. du S.*

71. Ὑποπεπαμένον] Ita solet praeteritum πέπλαμαι pro πεπέτασμαι formari *Homero*, vid. Il. Φ. 531. ubi πεπταμένας πύλας Scholiast. interpretatur ἀνεῳγμένας, & saepe alibi ap. eumdem. *J. F. R.*

81. Ἕβρος μέν ὗτος &c.] Cum paulo supra dixerit de eadem hac urbe: καί τινας λόφυς τρεῖς πάνυ καλὺς ἀνεστηκότας, non est difficile divinare, de qua urbe loquatur: nimirum de Philippopoli, quae & Trimontium, & antea Poneropolis & Pulpudena & Eumolpias, sita ad Hebrum inter Hæmum & Rhodopen, quae Trimontium vocata est eo, quod tres montes suorum murorum ambitu complectebatur. *J. P. a G.*

πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκείνου. καὶ ἡμεῖς ἤδη πρόσγειοι, καὶ ὑπονέφελοι· ὥστε ἐπιβαίνωμεν ἀγαθῇ τύχῃ.

urbs autem Philippi illius opus: & nos jam terrae vicini, atque infra nubes, infcendamus ergo, quod felix fauſtumque ſit.

ΕΡΜ. Οὕτω γιγνέσθω. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν, ὅπως τὰ θηρία ἐξιχνευτέον; ΗΡΑΚ. Τοῦτο μὲν σὸν ἤδη ἔργον, ὦ Ἑρμῆ, κῆρυξ γὰρ εἶ, ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων. [a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο χαλεπόν. ἀλλὰ τά γε ὀνόματα οὐκ ἐπίσταμαι αὐτῶν. σὺ δέ, ὦ Φιλοσοφία, λέγε, ὅς τινας ὀνομαστέον, καὶ τὰ σημεῖα προσέτι. ΦΙΛ. Οὐδὲ αὐτὴ μὲν οἶδα τὸ σαφὲς, οἵ τινες ὀνομάζονται, ἀφ' ὅτου μὴ ξυγγενέσθαι αὐτοῖς· ἀπὸ δ' ὧν γε ἐπιθυμίας ἦν ἔχουσιν εἰς τὰ κτήματα, οὐκ ἂν ἁμάρτοις προσκαλῶν Κτήσωνας, ἢ Κτησίππους, ἢ Κτησικλέας, ἢ Εὐκτήμονας, ἢ Πολυκτήτους.

26. MERC. Sic fiat! Quid vero jam faciendum? quomodo veſtigandae ſunt illae beſtiae? HERC. Illae tuae jam, Mercuri, partes ſunt. Praeco es, praeconium tibi faciendum eſt. MERC. Hic nihil difficultatis. Verum nomina illorum non novi. Tu igitur, Philoſophia, dic qui nominandi ſint, & ſigna inſuper. PHIL. Ne ego quidem ſatis certo, quomodo nominentur, ſcio, quod cum illis minime verſata ſum. Sed ob *habendi* eorum libidinem non peccaveris ſi Cteſones (*Habeones*) & Cteſippos, (*Habiequos*) aut Cteſicles (*Habiglorios*), aut Euctemonas (*Bonihabios*), aut Polyctetos (*Multihabios*) advoces.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ τίνες ἔτοι εἰσὶν

27. MERC. Bene mones. Verum qui ſunt

[a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο] Τοῦτο Ἑρμ. ἤδη *Fl.* male.

38. Ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων] An legendum: ὥστε τί οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων; *F.G.* Non eget locus emendatione, & recte ceperunt Interpretes. Vid. ſupra T. I. ad *Vit. Auct.* c. 26. Et T. III. *Gron.* ad *Diſſ. cum Heſ.* c. 8. Infra *Conviv.* c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐτιῶν ἡμᾶς. Sed cum & ipſe *Gujetus* lectionem prioris iſtius loci iſthic probarit, non videtur ignoraſſe phraſin, ſed hic tantum interrogative voluit addito τί legi; cujus nullam neceſſitatem video. Verum & alibi etiam a ſe diſſentit *Gujetus*, vid. mox ad c. 29. *J.F.R.*

96. Κτήσωνας] Poſidonios . . . aut poſſifundos *Gron.* AG. X. 220. E. *M.du S.*

5. Καί τινα γυμνάσια σὺ χρῷ κεκαρμένῳ εἰς τὸ Λακων.] Expoſuit hunc locum *Meurſius* Miſcellan. L. I. c. 16. *Almel.*

Ibid. Ἐν χρῷ κτλ.] Vid. *Meurſ.* in Miſc. Lac. I. 16. p. 76. [Reſpexit ad Laconum morem, quo & virgines matrimonium initurae, ut amiculo virili a pronuba induebantur, ita quoque ad cutem *usque ſicut viri tondebantur*. *Plut.* in Lyc. vid. not. ad *B. πρ.* 20. & *Ερ. δ.* XII.] *M.du S.*

6. Εἰς τὸ Λακωνικὸν] Σχῆμα ſubaudi, aut ſimile quid. *F.G.* Ἐθῶ commode intelligitur. Phraſin eandem habuimus *Navig.* c. 30. εἰς τὸ Περσικόν. *J.F.R.*

8. Πῶς τὰ ὑμέτερα. δραπέται γάρ] AN. Πῶς τὰ ὑμέτερα; ΦΙΛ. Δραπέται γάρ. *Th.M.*

9. ΦΙΛ. Δραπ.] Perturbata hic erant omnia, & ut puto, corrupta; nam nec Mercurio praeconium, nec caeteris ſuae cuique ſatis recte partes aſſignantur. Medicinam aliquam fecit *Marcilius*, dum ΦΙΛ. ponit ante Δραπέται, quod in reliquis deerat, quod exemplum ſequi S. editorem decuerat. *M.du S.*

Πῶς τὰ ὑμέτερα &c.] Quum illud ΦΙΛ. abeſſet in omnibus, praeter *Par.* admittere nolui. Et ſane contra quam *Marcilius* ſentio. Melius enim cohaeret, eosdem ſua inveſtigantes rationem addere, cur alii nullum jus in ſuos ſit fugitivos; quam alium haec ſubjicere; idque ex addito γὰρ patet. quin ita vel ΦΙΛ. ejiciendum ſuaderem, ſi adeſſet in aliis. Et licet in Graecis adeſſet, in Latinis tamen etiam praetermiſit *Birkheimer*. *J.F.R.*

11. Εἰσὶ δὲ καθότι] Obſcuriuſculus ab hoc inde loco libellus ob eam, puto, rationem quod perſonae non ſatis diligenter appoſitae ſunt: quod ut intelligatur, ſcopus & oeconomia totius libelli inſpicienda eſt. Videtur Lucianus aliquem de Peregrini ſ. Protei grege Cynicum odio publico voluiſſe exponere. Exordium petitur ab ipſa Protei morte, de qua contemtim Jupiter loquitur. Supervenit Philoſophia, ac de Pſeudo-philoſophorum injuriis queritur, eorum praeſertim, qui humili opificio, vel ſervili adeo conditione deſerta ad pallium & philoſophiae profeſſionem confugiant, eamque ſua humilitate atque flagitiis ſuis infament. Demittitur cum Mercurio atque Hercule, ad perquirenda illa dehoneſtamenta ſui nominis, atque ulciſcenda. Ut ea inveniantur, in Thraciam auriferam, nominatim Philippos Macedoniae urbem ire comites ſuos jubet Philoſophia, & praeconio citare aliquem qui a κτήσει vel κτήμασι nomen habeat. (Subſtituimus *habendi* nomen in converſione noſtra.) Credibile eſt igitur, *Cteſiam*, *Cteſonem*, *Cteſiclem*, *Cteſibium*, *Cteſippum*, *Philoctetum*, *Polycletum*, *Euctemonem*.

sunt isti? aut quid ipsi quoque circumspiciunt? Quin accedunt etiam, & interrogare aliquid volunt. VIR. Num quid nobis, viri, dicere potestis, aut tu, optima, si quos praestigiatores tres una vidistis, & mulierem ad cutem Laconico more detonsam, virili vultu & plane viraginem. PHIL. Hem! Eadem quae nos isti quaerunt. VIR. Quomodo eadem quae vos? Fugitivi enim isti omnes. Nos vero mulierem maxime persequimur, plagio ab istis abductam. MERC. Scietis, cur illos quaeramus: jam vero simul faciamus praeconium: *Si quis mancipium Paphlagonicum, de Sinopensibus Barbaris, nomine tali, quod ab habendo ductum est, suppallidum, ad cutem detonsum, barba prolixa, peram suspensam gerens, & palliolo indutum, iracundum,*

ἰσιν, ἢ τί καὶ αὐτοὶ σκοπεῖσθε καὶ αὐτοί; μᾶλλον δὲ καὶ προσίασι, καί τι καὶ ἐρεῖν θέλουσιν. ΑΝΔ. Ἆρ' ἂν ἔχοιτε ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἢ σὺ, ὦ βελτίστη, εἴ τινας τρεῖς γόητας ἅμα εἴδετε, καί τινα γυναῖκα ἐπὶ χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακωνικὸν, ἀρρενωπὴν, καὶ κομιδῇ ἀνδρικήν; ΦΙΛ. Παπαῖ, τὰ [b] ἡμέτερα [c] ἕτοι ζητεῖσι. ΑΝΔ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; [d] Δραπέται γὰρ ἐκεῖνοι ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ τὴν γυναῖκα μάλιστα μέτιμεν, ἀνδραποδισμένην πρὸς αὐτῶν. ΕΡΜ. Εἰσεσθε δὲ καθότι καὶ ζητοῦμεν αὐτούς. τοιγοῦν δὲ ἅμα κηρύττωμεν· εἴ τις ἀνδράποδον Παφλαγονικὸν, τὸν ἀπὸ Σινώπης βαρβάρων, γόμα τοιοῦτον, οἷον ἀπὸ κτημάτων, ὕπωχρον, ἐν χρῷ κειρίαν, ἐν γενείῳ βαθεῖ, πήραν ἐξημμένον, καὶ τριβώνιον ἀμπεχόμενον, ὀρ-

b Ἡμέτερα] Sic *Fl. Ald. J. H.* B1. &c. Ὑμέτερα P. sola. c Οὗτοι] Omittit *Fl.* d Δραπέται] ΦΙΛ. personam praemittit *P.* sola.

10. *Μέτιμεν*] Ζητοῦμεν. *V.*

mona, aut simili nomine fuisse, quem perstringit Lucianus: nam de *Epicteto* illo nobili vix cogitare fas est; licet conditio servilis una cum nomine in ipsum conveniat; licet magnam vitae partem in Thraciae exegerit Nicopoli; licet sub Antoninis adhuc illum vixisse, *Themistius* Orat. 5. pr. s. p. 63. D. & *Suidas*, tradiderint: qui tamen magnis argumentis refutantur ab *H. Dodwello* diss. 5. ad Geogr. minores *Hudsoni* §. 9. seqq. Quare illud forte non absurdum fuerit conjicere, fuisse tum, & hic peti, Epictetum alium juniorem, simiam forte illius majoris, servilis conditionis hominem & ipsum, sed principum virorum amicitiis opes consecutum majores, certe maledicentia terribiliorem, quam ut nimis aperte illum tangere vellet Lucianus. Hunc forte posteri miscuerunt cum archetypo illo Epicteto: qui (ut hoc addamus *Dodwelli* argumentis) si ad Antoninum Philosophum supervixisset, omitti non poterat in Macrobiis nostri. Sed haec obiter. Pergamus ad emendandum locum, quem tractamus. Delati Philippos Hercules, Mercurius, Philosophia, incidunt in viros quosdam, qui suos aliquot fugitivos quaerunt, & ita describunt, ut agnoscat Philosophia, esse in iis etiam illum suum, quem interea Epictetum vocabimus. Itaque *Vah*, inquit, *hi quaerunt nostra*, h. e. eundem hominem, quem nos quoque. Mirantur illi, & suos esse confirmant. Hic opportune Mercurius (vel ipsa adeo Philosophia) εὖτοδι δὴ (non δὲ) inquit: *Statim scietis*, ταῦτόν quo respectu, *quo nomine* & nos *illos quaeramus*, nostrosque esse dixerimus. *Jam modo faciamus praeconium!* Facit deinde praeconium Mercurius. Quo facto fugitivi Epicteti (sic enim licet interim dicere) Dominus, qui est inter illos Viros, negat se ex hoc praeconio intelligere, suum Servum peti, & longe illum aliter describit. Nempe legendum puto ΔΕΣΠ. Οὐ νοῶ, ὅτῳ, ὁ κηρύττεις: sed reducitur in viam a Philosophia, quae eundem esse hominem, illum docet. Exclamat herus, & miratur Canthari sui audaciam. Sed reliqui viri, ipsius comites bonum successum suae inquisitioni inde pollicentur, quod Philosophia negotium hoc intelligat. Itaque ante verba, ἀμέλει ἀκούσεις ἀνιαρόμενοι, personam ΑΝΔΡῶν ponendam, arbitror. Hanc sententiam nostram interpretationi intexere non dubitavimus, non quo libellum ita interpolare audeamus, sine auctoritate codicum: sed quod ita melius intelligi eum putamus. Qui Graeca possunt conferre, illis fraudi non erit haec nostra licentia: quam pudenter sumtam, uti demonstremus, supereſt. Nempe prima duo elementa nominis Ἑρμῆς, ΕΡΜ. coaluisse possunt cum literis ει, a quibus incipit εὖτοδι. Ut saepissime literae bis ponendae semel omittuntur: de reliquis suo loco. *J. M. G.*

16. Ἐν χρῷ κειρίαν] Emendavimus antea interpretationem hujus loci. *J. B.*

Ἐν χρῷ κειρίαν] A nominativo ὁ χρὼς κειρία. *F. G.* Occurrit tam frequenter sp. Nostrum, ut hoc, ne

ὀργίλον, ἄμυσον, τραχύφωνον, λοίδορον, μηνύειν ὅτι ῥητῷ [a] αὐτονόμῳ.

ΔΕΣΠ. Νοῶ, [b] ὦ οὗτος, [c] ὃν κηρύττεις. ὡς ἐκείνῳ γε ὄνομα ἦν παρ' ἐμοὶ, Κάνθαρος. καὶ ἐκόμα δὲ, καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, καὶ τέχνην ἠπίστατο. ἀπέκειρε γοῦν ἐν τῷ γναφείῳ καθήμενος, ὁπόσον περιττὸν τοῖς ἱματίοις τὰ χροιδῶν ἐπανθεῖ. ΦΙΛ. Ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός. ἀλλὰ νῦν φιλοσόφῳ ἔοικεν, ἀκριβῶς ἑαυτὸν ἐπιγνάψας. ΔΕΣΠ. Ὢ τῆς τόλμης, ὁ Κάνθαρος φιλοσοφεῖν, φησιν, ἡμῖν δὲ οὐδεὶς λόγος. ἀμέλει ἅπαντας ἀνευρήσομεν, ξυνίησι γάρ, ὡς φησιν, αὕτη.

ΦΙΛ. Τίς δ' ἔστος ἄλλος ὁ προσιών ἐστιν, ὦ Ἡράκλεις, ὁ καλὸς, ὁ τὰ κιθάρα; ΗΡΑΚ. Ὀρφεύς ἐστι, σύμπλους ὅτε τὰς Ἀργοῦς ἐμοὶ, ἥδιστος κελευστῶν ἁπάντων. πρὸς γοῦν τὴν ὠδὴν αὐτοῦ ἥκιστα ἐκάμνομεν ἐρέτοῦντες. χαῖρε, ὦ ἄριστε καὶ μουσικώτατε Ὀρφεῦ, οὐκ ἐπιλέλησαι γάρ που Ἡρακλέους. ΟΡΦ. Νὴ καὶ ὑμεῖς γε, ὦ Φιλοσο-

indoctum, aspera voce, maledicum, indicare conditione, quam ipse dixerit, voluerit; acceedat!

28. DOM. Non intelligo equidem, mi homo, quid sibi velit tuum praeconium. Nam isti nomen apud me fuit Cantharo, & comam alebat, & vellebat mentum, meamque artem sciebat, qui desidens in fullonia officina detonderet, quidquid superfluorum floccorum eminet in vestibus. PHIL. Ille ipse tuus est servus: at nunc Philosopho similis, cum ipse fullonia se arte concinnaverit. DOM. Vah audaciam! Cantharus philosophari se ait! nostri autem nulla habetur ratio. VIR. Noli curare, inveniemus omnes: intelligit enim ista, quantum dicit.

29. PHIL. Sed quis est, Hercules, ille alter accedens, pulcher ille cum lyra? HERC. Orpheus est, qui mecum navigavit in Argo, hortator omnium optimus; ad cujus cantum omnium minime fatigabamur remigio. Salve, Orpheu optime & cantus peritissime; nempe non oblitus es Herculis. ORPH. Sane vos quoque, Philo-

a Αὐτονόμῳ] Μητέρᾳ adscripsi. *Solan.* At nihil variant Edd. b Ὦ οὗτος] Admisi ὦ ex B1. & 2. quod aberat ab cett. c Ὃν] Recepi ex *Fl.* Ὃ cett.

dum plura addere pigeat. *J.F.R.*

18. Λοίδορον] Τὸ αὐτόνομον post τὸ λοίδορον subjungendum videtur. Interpres ita legisse videtur. *F.G.*

19. Μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Primo notandus infinitivus, pro imperativo poni alias etiam solitus. Vid. *Lexiph.* princ. in herilibus ad servum imperiis cap. 2. seq. it. c. 3. extr. Deinde verborum ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ hanc puto sententiam, quam indicat versio: promittitur generatim, accepturum indicem quidquid ipse stipulatus sibi fuerit: ῥητὸν, de quo dictum vel conditum est potius: αὐτόνομον, quod in potestate vel sub lege quasi nostra est. Probat hanc interpretationem eventus in Orpheo. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Pro αὐτονόμῳ legendum μητέρᾳ. Aliter, qui fit ut mox Ὀρφεύς, quasi dictum arripiat? Deinde nihil hic αὐτόνομον, nisi forte legere malis τοῦ τῶ νόμω. *M. du S.*

20. ΔΕΣΠ. Οὐ νοῶ] Quomodo excidere potuerit negatio Οὐ, sic imaginabar. Cum scriptum esset, Δεσπ. ὦ νοῶ legit librarius Δεσπ. νοῶ. De appellatione Cantheri s. scarabaei vid. supra ad Ἀποφ. cap. 3. Et quid si ad eandem rem ac turpitudinem respicitur? *J.M.G.*

Ibid. Νοῶ οὗτος] Νοῶ, ὦ οὗτος. *F.G.* Idque admisi, cum invenirem in *Bas.* Sed negationem sine auctoritate nondum addo, quia nimia videtur licentia; addendam tamen, Cl. *Gesnero* maxime concedo. *J.F.R.*

Ibid. Ὃν κηρύττεις] Etsi ὃ ad praemissum ἀνδράποδον, vel per se, recte habet; melius tamen ὃν, quia nova haec persona eum nomine masculo incipit adpellare, ut vides ex Κάνθαρος & καθήμενος &c. *J.F.R.*

22. Ἐκόμα] Vid. *B. πρ.* c. 20. ubi Cynicus Philosophus οὐ χρῆ κυρίας dicitur, & quae illic annotata sunt. Hic vero & supra Παρ. c. 15. κομῶν cum iidem Cynici dicantur, de barba intelligendum est, & aliquid excidisse videtur, quo illud designabatur, vel potius levi mutatione sanandus hic locus, legendumque Ἐκόμα δὲ τὸ γένειον ἐτίλλετο, quod iis optime conveniet, quae infra de eo dicentur, cap. ult. Mirabitur forsan aliquis, qui factum sit, ut qui barbam radere nollent, comam alere recusarint, dicam: in contraria omnia ituros certum est, quibus morosa ista ratio placebat. *M. du S.*

24. Περιττὸν τοῖς ἱματίοις] Legend. *Casaub.* ad *Theophrast.* cap. de adulat. *J.B.*

26. Ἐπεὶ-

losophia ; & Hercules , & Mercuri. Sed debetis mihi indicium , quippe praeclare ego, quem quaeritis, novi. MERC. Ergo oſtende nobis , fili Calliopes , ubi ſit : auro enim puto nihil opus habes , qui ſis vir ſapiens. ORPH. Recte iſtuc dicis. At ego domum quidem vobis , ubi habitat, oſtendero ; non ipſum , ne male ab illo audiam : impurus enim ultra modum eſt, & in hoc ſolum ſe exercuit. MERC. Oſtende modo. ORPH. Haec proxima ! Verum ego e veſtigio abeo , ut illum nec videam.

30. MERC. Attende ! nonne mulieris haec vox eſt, Homeri verſiculos recitantis? PHIL. Sic eſt , per Jovem. Sed audiamus, quid dicat :

FUG. *Hoſtis enim ille mihi velut atri limina Ditis,*
Pectore quisquis amat nummos , ſed idem negat ore.

MERC. Ergo Cantharum odiſſe debes,
Cui hoſpes laeſus , qui ſe praeſtabat amicum.

HOSP. De me hic verſus, cujus muliere

φία, ϗ [d] Ἡρακλες, ϗ Ἑρμῆ. ἀλλὰ χρεὼς ἀποδιδόναι τὰ μηνύτρα, ὡς ἔγωγε πάνυ σαφῶς, ὃν ζητεῖτε, οἶδα. ΕΡΜ. Οὐκοῦν δεῖξον, ὦ παῖ Καλλιόπης, ἔνθα ἐστί, χρυσίου γὰρ οὐδὲν, οἶμαι, δέῃ, σοφὸς ὤν. ΟΡΦ. Εὖ ἔφης, ἐγὼ δὲ τὴ μὲ οἰκίαν δείξαιμ' ἂν ὑμῖν, ἔνθα οἰκεῖ, αὐτὸν δὲ οὐκ ἄν, ὡς μὴ κακῶς ἀκούσωμι πρὸς αὐτοῦ, μιαρὸς γὰρ εἰς ὑπερβολὴν, ϗ μόνον τοῦτο ἐκμεμελέτηκε. ΕΡΜ. Δεῖξον μόνον. ΟΡΦ. Αὕτη πλησίον. ἐγὼ δὲ ἄπειμι ὑμῖν ἐκποδὼν, ὡς μηδὲ ἴδοιμι αὐτόν.

ΕΡΜ. Ἐπίσχες. ὦ γυναικός ἐστι φωνὴ, ῥαψῳδούσης τί τῶν Ὁμήρου ; ΦΙΛ. Νὴ Δία, ἀλλ' ἀκούσωμεν ὅ, τι ϗ λέγει.

ΔΡΑΠ. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖν[ος] [ἀνὴρ]
ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅς χρυσὸν φιλέει μᾶλλον ἢ ἐν φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν τὸν Κάνθαρόν σοι [e] μισητέον, ὃς Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξεν, ὄκεν φιλότητα παρέσχε.

ΥΠΟΔ. Περὶ ἐμοῦ τοῦτο τὸ ἔπος, ὃς τὴ γυναῖκα

Ὠιχε-

[d] Ἡρακλες] Et sic *Fl.* cum *Fr. J. F.* &c. [e] Μισητέον] Μισητέον male *P.*

26. Ἐκεῖνος αὐτὸς] Hoc interrogative pronuntiandum fortasse. ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός ; an legendum : ἐκεῖνος αὐτὸς ἦν ὁ οἰκέτης ὁ σός. talis erat servus tuus antea, sed nunc &c. sine interrogatione. *F. G.*

30. Ἀμύλει ἄπαυλας] Literae ἀν. quae Ἀνδρες notare debebant , mistae cum primis verbi ἀμύλει, & sic omissae, ut paullo ante ἐφ. ante εἶ. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπαύλας ἀνδρίσομαν] An ἄπαυλας ἂν ἀνδρίσομαι, & subaudito τοὺς δραπέτας. *F. G.*

Ibid. Ξυνύστι γὰρ ὡς φησιν αὕτη] An ξυνῶσι, i. e. simul sunt ? Locus obscurus nec integer videtur. Sed insititia & spuria videntur. *F. G.*

33. Ὁ τὴν κιθάραν ;] Subaudi ἔχων. Sed τὸ ἔχων librario excidit fortasse. Vid. libb. vett. *F. G.*

Ὁ τὴν κιθάραν ;] O *Gujete !* Credatne quis te Lucianum perlegisse. Perlegisti tamen, & probasti alibi elipsin , nec meministi perpetuo ἔχων in hisce omitti, aeque ac ap. allos. Vid. supra T. I. notata ad *Mort. Dial.* X. §. 4. Et *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πυκνὰ, *Bis Accus.* c. 9. ὁ τὴν σύριγγα. Ibid. c. 20. ἡ τὰ ποικίλα. Et iis locis plura ex aliis adlegata. *J. F. R.*

50. Ἐκποδὼν] Et, habere ὦν ποδῶν adpinxit *Solan.* male. Nam & illa aeque ac *Fl.* & aliae , habet ἐκποδών. Et licet ὦν ποδῶν malim ; tamen quia sic fere ubique adverbii more jungitur in vett. Edd. earum scripturam servo. Ac nihil interesse, quidquid differentiae statuant alii , vid. supra T. 2. ad c. 29. pro *Imag.* Adde *Jov. Trag.* c. 24. ubi ἐκποδὼν ποιήσασθαι *e medio tollere.* Et *Xenoph.* Cyr. p. m. 146. m. ἐκποδὼν ἐβούλοντο ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον γενέσθαι. Sed & ϗ ὦν ποδῶν forsan legendum, ejecto ὑμῶν, adjecerat Idem. At quae necessitas quaeso? *J. F. R.*

53. Τῶν Ὁμήρου] Iliad. I. 312. Od. Ξ. 156. *M. du S.*

55. Ἐχθρὸς] Ex Iliad. 9. Cætera sunt ex Il. 1. 2. & 5. *J. B.*

Ibid. Ἀνὴρ] Τὸ ἀνὴρ ejiciendum, ut versus stet. *F. G.*

59. Κάνθαρόν σοι μισητέον] Ταῦτα πρὸς τὴν γυναῖκα τὸν ῥαψῳδοῦσαν ὁ Ἑρμῆς λέγει. *F. G.*

60. Ξεινοδόκον] Il. Γ. 354. *M. du S.*

62. ΥΠΟΔ.] *Maritum* vocarunt hanc personam interpretes: non male. Est enim ὑποδεξάμενος s. hospes Philosophorum , cui uxorem boni viri abduxere. *J. M. G.*

ΥΠΟΔ.] I. e. ὑποδοχεύς. F. G. Immo ὑπόδυτος , si

Ὤχελο ἀπάγων, διότι αὐτὸν ὑπεδεξάμην.

ΔΡΑΠ. Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, καρδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτ' [a] εἰνὶ πτολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, κακῶν πανάριστε κολοιῶν
Μάψ, ἀτὰρ ὑ κτὶ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.

ΔΕΣΠ. Εἰκότως τῷ καλαράτῃ τὰ ἔπη.

ΔΡΑΠ. Πρόσθε κύων, [b] ὄπιθεν δὲ λέων, [c] μέση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα, τρίτος κυνὸς ἀγρίου [d] ὀρμήν.

[e] ΥΠΟΔ. Οἴμοι γύναι, ὅσα πέπονθας ὑπὸ τοσούτων κυνῶν τοσούτων. Φασὶ δ' αὐτὴν καὶ τὴν κύουσαν ἀπ' αὐτῆς. ΕΡΜ. Θάρρει, Κέρβερόν τινα τέξεταί σοι, ἢ Γηρυόνην, ὡς ἔχοι ὁ Ἡρακλῆς ὅτῳ αὖθις πόνον. ἀλλὰ καὶ προσίασιν, ὥστε ἐδὲν δεῖ κόπτειν τὴν θύραν.

ΔΕΣΠ. Ἔχω σε, ὦ Κάνθαρε, νῦν σιωπᾷς; Φέρε ἴδωμεν ἃ τινά σοι ἡ πήρα ἔχει, θέρμος ἴσως, ἢ ἄρτος τρύφων; ΕΡΜ. Οὐ,

abducta fugit, quod ipsum *domum meam* receperam.

FUG. *Vah vinose, canisque oculos, & pectora cervae,*
Expers consilii, numeri nullius in armis.
Thersites nugax, in pravis optima pica,
Regibus infestus temere sine more modoque.

DOM. Verisimiliter execrandi hominis versus *cadunt.*

FUG. *Prima canis, media at capra, atque in fine leaena,*
Horridum olens, triplicisque canis silvestris odorem.

31. HOSP. Hei mihi, mulier, quantum a tot canibus perpessa es! Ajunt illam etiam uterum ab iisdem ferre. MERC. Bono animo esto. Cerberum tibi quendam pariet vel Geryonem, novum ut laborem rursus habeat hic Hercules. Verum accedunt etiam, itaque nihil opus est ut pulsetur janua. DOM. Teneo te, Canthare! Nunc taces? Age videamus, quid habeat tibi pera? lupinos forte aut panis fruslum? MERC. Non,

a Εἰνὶ] Sic P. Ἐνὶ cett. b Ὄπιθεν] Recte P. & *Hom.* Ὄπισθεν male cett. c Μέση] Sic *Hom.* Μέση P. B1. ac 2. Μέσῃ male reliquae. d Ὀρμὴν] Ὀδμὴν. *Gesn.* bene. e ΥΠΟΔ.] Ὑποδεξάμενος adscript. marg. *J.* Sed ὑποδέκτης personam intelligi patet ex titulo, nisi & is ex conjectura factus.

Inscriptio Dialogi vera. *J.F.R.*

65. Οἰνοβαρὲς] *Homer.* Il. A. 225. Cetera sunt ex Il. B. 202. 246. & 214. *M. du S.*

67. Εἰνὶ] Quia sic metrum constat, servavi lectionem *Parisinae.* Sed posses apostropho neglecta legere: Οὔτε ἐνὶ. Sed in *Hom.* B. 202. legitur Οὔτε πώ τ' ἐν πολέμῳ. *J.F.R.*

69. Πανάριστε] Πανάριστε ἐριζέμεναι. *F.G.* Bene. Itaque ut haec jungenda adparent, punctum post κολοιῶν sustuli. *J.F.R.*

73. Εἰκότως τῷ καλαρ. τὰ ἔπη] Puto hanc esse verborum heri indignabundi sententiam, commode cadunt in ipsum hunc fugitivum nebulonem versus, quos cantillat, Homerici. Nempe introducit Lucianus ῥαψῳδοῦντα, & convicia Homerica meditantem Fugitivum Cynicum, quasi usurum illis in concionibus: sed talia quae in ipsum quoque convenirent; & quae proinde in hunc suum inimicum ipse revera jaculatur Lucianus. *J.M.G.*

74. Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέση δὲ χίμαιρα, &c.] Versus hic ita legendus,

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα. *J.J.*

Πρόσθε] Depravate antea in omnibus praeter P. legebatur ὀπίσθε pro ὄπιθεν, & Μέσῃ. Extant etiam hi versus apud *Hesiod.* Θ. 323. quos, ut quid mutarit perspicias, exhibebo:

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

M. du S.

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν &c.] *Homer.* Il. Z. 181. paullo aliter, scil. Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Sed studio ab Luciano mutatum est, ut philosophos Cynicos tangeret. *J.F.R.*

76. Τρίτος κυνὸς] An τριπλοῦ, i. e. τῆ Κερβέρ. τὸ τρίτος hic non placet. *F.G.*

78. ΥΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΣ] Sic integre scribenda haec vox. non ut in aliis fit contracte ΥΠΟΔ. *M. du S.*

90. Τοιγαροῦν — μωρὸς ὤν] Frigida sunt ista, & suspecta videntur. *F.G.*

Τοιγαροῦν Κλ.] Nullum jocum video in voce Κλειτόδημον, nec ullam allusionem ad vocem κριμνίτιλλαι. Ideo su-

Non ; ita me Jupiter : ſed zonam auri. HERC. Noli admirari. Cynicum enim ante ſe ferebat in Graecia, hic vero Chryſippeus (*auri famelicus*) ex aſſe eſt. Itaque Cleanthen non ita multo poſt videbis. Pendebit enim a barba homo ita impurus.

32. DOM. Tu vero, peſſime, nonne Lecythio es, meus fugitivus ? Non ſane alius. Hem riſum ! Quid poſtea non fiet ? etiam philoſophatur Lecythio ? MERC. At tertius ille dominum non habet. DOM. Minime vero : ſed ego dominus lubens illum manu, ut pereat, emitto. MERC. Quid ſic ? DOM. Quia de genere plane ſuppurato eſt. Nomen autem ipſi dixeramus Myropnum (*Unguentolens*). MERC. Depulſor malorum Hercules, audin' ? Deinde pera *ſumta*, & baculus ! Tu quoque tuam tibi uxorem recipe. HOSP. Minime vero ! Non ſane receperim, quae librum mihi de antiquis unum ferre utero videatur. MERC. Quomodo librum ? HOSP. Eſt liber aliquis, optime Mercuri, Tricaranus (*Triceps*). MERC. Non eſt mirum, cum etiam Triphales ſit comicorum *libellorum* unus.

μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνην χρυσίου. ΗΡΑΚ. Μὴ θαυμάσῃς. Κυνικὸς γὰρ ἔφασκεν εἶναι τὸ πρόσθεν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐνταῦθα δὲ Χρυσίππειος ἀκριβῶς ὄζει. τοιγαροῦν [f] Κλεάνθην οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν ὄψει. κρεμήσεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πώγωνος, οὕτω μιαρὸς ὤν.

ΔΕΣΠ. Σὺ δὲ, ὦ κακὲ, ὁ Ληκυθίων ἡμῶν δραπέτης τυγχάνεις ὤν ; ἦμεν ἄλλος, ὁ τῦ γέλωτος. εἶτα τί οὐκ ἂν γένοιτο ; ἡ Ληκυθίων φιλοσοφεῖ ; ΕΡΜ. Ὁ τρίτος δὲ οὗτος ἀδέσποτος ὑμῖν ὄζει ; ΔΕΣΠ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ δεσπότης ἐγὼ, ἐκὼν ἀφίημι αὐτὸν ἀπολωλέναι. ΕΡΜ. Ὅτι τί ; ΔΕΣΠ. Ὅτι δεινῶς τῦ ὑποσάθρου ὄζει. τὸ δ' ὄνομα, Μυρόπνουν αὐτὸν ἐκαλέσαμεν. ΕΡΜ. Ἡράκλες ἀλεξίκακε, ἀκούεις ; ἔπειτα πήρα, ἡ βάκτρον, ἡ αὐτὸς [g] ἀπόλαβε τὴν γυναῖκα σύ. ΥΠΟΔ. Μηδαμῶς, οὐκ ἂν ἀπολάβοιμι βιβλίον μοι τῶν παλαιῶν κύσαι. ΕΡΜ. Πῶς βιβλίον ; ΥΠΟΔ. Ἔστι τί, ὦ γαθὲ, τρικάρανος βιβλίον. ΕΡΜ. Οὐδὲν ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ [h] Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς.

ΔΡΑΠ.

f Κλεάνθην] Nihil mut. Edd. Χρεμήτα *Palm.* Χρεμώνθην *Pell.* *g* Σύ] Σοῦ ἴσως L. Nihil a vulgato abit *Fl.* *h* Τριφάλης] Sic *Fl.* Τριφάλλης cett.

ſuſpicor non ita ſcripſiſſe Lucianum, & forte Χρέμητα ſcripſerat, ad quod alludebat χρεμήσεται, ut paulo ſupra, eo quod multum auri habebat in pera, διὰ τῦ χρυσοῦ Χρυσίππειον eum vocavit. *J. P. a G.*

Ibid. Κλεάνθην] Clarus hic Stoicus. At in eo errare auctor hujus opuſculi videtur, quod ſuſpenſum innuat, cum inedia vitam finiiſſe ab aliis tradatur. Vid. *Macr.* c. 19. *M. du S.*

1. Ὑποσάθρου] I. e. vetulus, ſenex, vetuſtate putridus, marcidus. *F. G.*

3. ΕΡΜ. Ἡράκλες —— τὸ μὴ τοῦτο] Haec omnia incepta & obſcura ſunt; nec Luciani eſſe videntur. *F. G.* At ſi hoc non eſt urere & ſecare, quidvis licet amputare. Et ſi ſic graſſari velimus in ſcriptoribus vett. quid tandem ſani relinquetur ? *J. F. R.*

8. Τρικάρανος] Hujus nominis drama fecerat *Varro*, in quo Julius, Craſſus, Pompejus. *J. B.*

Τρικάρανος βιβλίον] Niſi librum intelligat ab altero horumce nebulonum eo titulo conſcriptum, quo tendat non aſſequor. Vid. Ἀποφρ. c. 29. *M. du S.*

Τρικάρανος βιβλίον] Eſt inter Theopompi Comoedias deperditas Τρικάρανος. Ac hominis vix dubito, quin *Varro*, cujus inter titulos *Tricipitina* eſt, ad hanc Graecam appellationem reſpexerit. *J. M. G.*

10. Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς] Si haec verba bene habent, ſequitur Triphallem fuiſſe Comicum. Sed nusquam comparet hoc nomen: nec hominis hic nomen requiritur, ſed libri. Porro τριφάλης, ητος fabulae *Ariſtophanicae* nomen celebre, ſaepius laudatum *Athenaeo*, *Polluci* aliis. Τριφάλης inquam, non τριφάλλης, quod hic pariter & in quibusdam Pollucis libris vitioſum puto : ſive capitis, aut coni adeo in galea, notionem tribuas themati, ut propius ad τρικάρανον accedat : ſive cum *phallo* cognatum putes, qui etiam φάλης eſt. Sic Schol. *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 772. itemque *Euſtath.* ad Od. A. p. 50, 52. τὰ φάλητα interpretantur αἰδοῖον ἀνδρός. Quo ſenſu Τριφάλητα acceperit *Ariſtophanes*, e fragmentis fabulae vix eſt ut colligas. Titulus Satirae *Varronianae*, ab ipſo forte *Ariſtophane* acceptus; ad poſteriorem rationem magis videtur accedere: eſt enim apud *Non. Marc.* p. 131, 29. (*Goth.* 2, 484.) duplex titulus ♄ m., *Varro Tripallo*, (Goth. *Triphalo*) περὶ ἀφροδίτης. Hinc etiam laſcivo carmini reddere voluat Scal. in Priap. p. 211. & Scioppius.

Hoc

[a] ΔΡΑΠ. Σὸν, ὦ Ἑρμῆ, δικάζειν τὸ μὴ τοῦτο. ΕΡΜ. Οὕτω μοι δοκεῖ. ταύτῃ μὲν ἵνα μηδὲν τέρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέκῃ, οἴχεσθαι πάλιν τὴν ἄνδρα ὀπίσω εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὼ δύο δὲ τούτω τὼ δραπετίσκω, παραδοθέντε τοῖν δεσπόταιν μανθάνειν ἀ [b] πρὸ τοῦ· [c] τὴν μὲν ἀποπλύνειν τὰς ῥυπώσας τῶν ὀθονῶν, τὸν Ληκυθίωνα· [d] τὴν Μυρόπνευν δὲ αὖθις ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διερρωγότα, μαλάχῃ γε πρότερον μαστιγωθέντα· ἔπειτα κἀτοῦτον παραδοθῆναι τοῖς πιλωταῖς, ὡς ἀπόλοιτο παρατιλλόμενος [e] τὰ πρῶτα, ῥυπώσῃ προσέτι καὶ γυναικείᾳ τῇ πίττῃ, εἶτα ἐς τὸν Αἷμον ἀναχθέντα γυμνὸν, ὅπῃ τὸν χιόνος μένειν συμπεπεδημένον τὼ πόδε. ΔΡΑΠ. Φεῦ τῶν κακῶν, ὀτοτοῖ, παπαιπαίαξ. ΔΕΣΠ. Τί τοῦτο παρεντίθης τῶν τραγικῶν σὺ λογίων; ἀλλ' ἀκολούθει πρὸς τοὺς πιλωτὰς ἤδη, ἀποδυσάμενος πρότερόν γε τὸν λεοντῆν, ὡς γνωσθῇς ὄνος ὤν.

33. FUG. Tuum *est*, Mercuri, judicare quod supereſt. MERC. Sic mihi placet, Iſtam, ne quod prodigium aut multiceps pariat, abire retro ad virum in Graeciam. Duos autem hoſce minutos fugitivos dominis ſuis redditos, diſcere quae olim, alterum ſordida lintea eluere, Lecythionem; Myropnum vero, malva prius verberatum, ſarcire rurſus veſtes laceras; deinde iſtum quoque tradi depilatoribus, ut pereat primum vellendus, inſuper vero pice ſordida ac feminea: tum nudus abducatur in Haemum, ibique conſtrictis pedibus maneat in nive. FUG. Hei malorum, vae, vae, hei, hei, oh, oh, oh! DOM. Quid? hoc ne interponis de Tragicis tuis ſermonibus? ſed ſequere jam ad depilatores, leonina prius pelle detracta, ut pro aſino agnoſcaris.

SA-

[a] ΔΡΑΠ.] Forſ. ΦΙΛ. vel ΗΡΑΚ. In *Fl. A.* tantum. [b] Πρὸ τοῦ] Sic *Bt. Fl.* & *P.* Πρωτοῦ *F. Ald. H. Fr. S.* [c] Τὸν μὲν λάπτλ.] Τὸν μὲν κάνθαρον λάπτλ. adſcriptum marg. *F.* [d] Τὸν Μυρόπνευν] Articulum hunc delet marg. *F.* [e] Τὰ πρῶτα] Τὸν πρωκτὸν legendum notat marg. *F.* Τὰ πρῶτα ſejungunt *Fl. P. Bt.* Ταπρῶτα connectunt *F. H. Ald. Fr. S.*

30. Λεοντῆν] Τριῶνιον λέγει. *V.*

Hoc manet, Τριφάλλης ſ. Τριφάλης potius, non eſt τῶν Κωμικῶν ἓς. Supereſt ut aut intelligamus τῶν Κωμικῶν λόγων ὡς λόγος, aut pro ὡς legamus ἐστὶ, eadem ſententia. Prius in interpretando ſum ſecutus. *F. M. G.*

11. ΗΡΑΚ.] Nomen Herculis repoſui pro Δραπ. quod in omnibus libris noſtris reperio. *M. du S.*

18. Τὸν Ληκυθίωνα] Atqui fullonis mercenarius aut ſervus Cantharus c. 28. ergo cum Gallico interprete, viro acutiſſimo legendum τὸν μὲν Κάνθαρον ἀποπλύνειν τ. ῥ. τ. ὀ. τὸν Λ. δὲ αὖθις ἀ. τ. ἱ. τ. δ. &c. nec opus eſt ut Myropnus nominetur, niſi codices meliores praeeant; ſatis enim per κἀτοῦτον intelligetur. *M. du S.*

21. Καὶ τοῦτον] Τὸν κάνθαρον. *F. G.*

Ibid. Παραδοθῆναι τοῖς πιλωταῖς] Attigi hanc poenam ſupra ad *Mort. Peregr.* c. 9. ex Interp. *Ariſtoph.* ad nubes. Conjunxit haec omnia *Lapith.* c. 32. κἀπαλαφθεὶς τὰ αἴσχιστα ἔπαθεν. *F. B.*

22. Παρατιλλόμενος τὰ πρῶτα] Παρατιλλόμενος τὸν πρωκτὸν admitterem, ſi quis liber praeiret. (Sed quia ſubſequuntur) προσέτι & εἶτα, quibus τὰ πρῶτα bene reſpondet, nihil immuto. Ceterum res ipſa ſatis nota. Conf. c. 9. *de morte Peregr.* atque de adulterorum hac poena *Voſſ.* ad Catull. p. 41. *F. F. R.*

23. Τὰ πρῶτα] Male haec ſcriptura habet, ſuſpicor ſcriptum fuiſſe τὸν πρωκτόν. De παρατίλλομαι dictum eſt ad *Mort.* c. 33. *M. du S.*

Ibid. Γυναικείᾳ τῇ πίττῃ] Nondum inveni πίτταν γυναικείαν, quae forte deterior pix fuerit, ut *tus maſculum* eſt praeſtantius, neque apud Dioſcoridem, neque apud *Plinium*, aliumve. Itaque forte eam intelligemus, quae jam adhibita eſt ad turpes uſus in femina. *F. M. G.*

28. Τῶν τραγικῶν σὺ λογίων] Videtur ad librum & locum ejus, quem traducit, reſpicere, tragicis ejusmodi lamentationibus ridiculum. *F. M. G.*

SATURNALIA. ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ.

SACERDOS ET SATURNUS. ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΚΡΟΝΟΣ.

SAC. ΙΕΡ.

QUandoquidem, Saturne, imperium tenere nunc videris, ſacrificatumque tibi a nobis ac litatum eſt; quidnam potiſſimum inter ſacra petitum abs te licet conſequi? SAT. Illud quidem te ipſum probe deliberatum habere oportebat, quid optandum tibi ſit, niſi ſimul divinatorem eſſe vis eum qui imperat, ut ſciat, quid petere tibi collibeat. Ego vero quae quidem poſſunt fieri, tuo voto non negabo. SAC. Quin olim deliberavi. Rogo enim communia iſta & promta, divitias, & aurum multum, & virorum eſſe dominum, & mancipia habere multa, & veſtem floridam atque mollem, & argentum, & ebur, & reliqua quaecumque pretioſa ſunt. Horum ergo, Saturne optime, fac mihi copiam, ut ipſe quoque fructum aliquem tui

Ω Κρόνε, σὺ γὰρ ἔοικας ἄρχων τό γε νῦν εἶναι, ἢ σοὶ τέθυται, ἢ κεκαλλιέρηται παρ' ἡμῖν, τί ἂν μάλιστα ὀλίγα τῶν ἱερῶν αἰτήσας λάβοιμι παρὰ σοῦ; ΚΡΟΝ. Τοῦτο μὲν αὐτόν σε καλῶς ἔχει ἐσκέφθαι ὅ, τι σοι εὐκτέον, εἰ μὴ καὶ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τὴν ἀρχοῦσαν, εἰδέναι τί σοι ἥδιον αἰτεῖν, ἐγὼ δὲ τά γε δυνατὰ οὐκ ἂν ἀνανεύσαιμι πρὸς τὴν εὐχήν. ΙΕΡ. Ἀλλὰ πάλαι ἐσκεμόμαι, ἐρῶ γὰρ τὰ κοινὰ ταυτί, καὶ πρόχειρα, πλοῦτον, καὶ χρυσὸν πολὺν, καὶ ἀνδρῶν δεσπότην εἶναι, καὶ ἀνδράποδα πολλὰ κεκτῆσθαι, καὶ ἐσθῆτας εὐανθεῖς, καὶ μαλακὰς, καὶ ἄργυρον, καὶ ἐλέφαντα, καὶ τἆλλα, ὁπόσα τίμια. τούτων οὖν, ὦ ἄριστε Κρόνε, δίδου μοι, ὅς τι καὶ [a] αὐτὸν ἀπολαῦσαι τῆς σῆς ἀρ-

ΙΕΡ.] Perſonar. nomina aderant in *F. B1. Fl. Ald. H. S.* Omiſſa in *P.* [a] Αὐτὸν] Recepi ex *Fl. F. Va.* & *L.* Αὐτῶν *Ald. P.* &c. male.

1. Ὦ Κρόνε — σοὶ τέθυται] Saturno ſacra fiebant, de quibus in primis *Macrob.* L. I. c. 8. & 10. & *L. Gerald.* de annis & menſibus; haec κρόνια dicebantur a Graecis, & primo uno die tantum. i. e. 14. cal. Januarias celebrari ſolita, ſed poſt in triduum propagata, primum ex adjectis a Caeſare huic menſi diebus, deinde ex edicto Auguſti, quo trium dierum ferias Saturnalibus addixit, a 16. igitur coepta in 23. deſinebant, quo ſolo fieri ante conſueverant. G.C.

Ibid. Τό γε νῦν εἶναι] Sic ſupra *Adv. Indoct.* c. ult. f. *F.F.R.*

7. Εἰδέναι] Καὶ εἰδέναι fortaſſis. F.G. Et ego ita malim, quamquam exempla multa notata habeo ellipſeos τῆς, ὡς, εἰς vel λέξ ante infinita, quae hic tamen durior videtur, nec juvat illud *Alciphronis* I. Ep. 9. f. οἱ — κερδαίνειν ἐμφοροῦσι ὕβρεις, *qui, UT lucrum faciant, injurias inferunt. Lyſias* or. pro oliva, p. Ed. *Lond.* 145. ὅθ' ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, prope accedit; nec tamen adeo gemina eſt locutio, ut μάντιν εἶναι εἰδέναι ſimiliter ab Luciano dictum adfirmem. Nec *Ariſtophanem* Pl. 556. καταλείψει μηδὲ ταφῆναι, pro εἰς τὸ ταφῆναι, aliaque permulta ſatis mihi ſuadent ad ſtabiliendum Luciani vulgatum; inhibent tamen, ne quid ſine gravi cauſſa innovem. *F.F.R.*

16. Ὅς τι καὶ αὐτὸν — αὐτῶν] Permutata in pleriſque libris pronomina: priori loco αὐτὸν ponendum & *Aldinae* meae auctoritate, &, quod certius etiam, jubente ſententia; quae ipſa quoque altero loco αὐτῶν poſtulat. Nec aliter vertit *Eraſmus. F.M.G.*

Ibid. Αὐτὸν — αὐτῶν] In L. *Fl.* & *Ven.* 2. recte prius habet; poſterius in omnibus αὐτὸν, prave. In aliis inverſo haec verba ordine minus concinne leguntur. *M.du S.*

Αὐτὸν ἀπολαῦσαι] Lubens αὐτὸν praetuli prae αὐτῶν; abſurdus enim duplex ille genitivus αὐτῶν — τῆς ἀρχῆς. Sed αὐτὸν pro ἐμὲ omnino probum. Nam ita αὐτὸς pro ἐγὼ, non modo in Proverb. *Amicus alter ego*, quod Graece *Euſtath.* de Iſmen. I. p. 14. Κρατῖνος — ἄλλος αὐτός. Sed & frequenter in aliis locutionibus, huic Noſtri ſimilibus. Supra *Philopſ.* c. 40. pr. Καὶ αὐτὸς — τοιοῦτόν τι ἀτέλαυστα τῆς διηγήσεως. Ap. *Æſop.* Fab. IV. vulpes de ſe ipſa ait: ἀναθαμῶσα λέξ τὴν αὐτὴ τούτων ἕκαστον — τὶ ἀπαστάσω. Fab. CIV. αὐτὴ ἐξολούσομαι. Sic αὐτὰ nos, *Hom.* Il. H. 332.

ἀρχῆς, μηδὲ ἄμοιρον εἶναι μόνον [a] αὐτῆς ἀλλὰ πάντος τοῦ βίου.

ΚΡΟΝ. Ὁρᾷς; ὃ κατ' ἐμοῦ τοῦτο ἤτησας· ὃ γὰρ ἐμὸν ἀφαιρεῖμεν τὰ τοιαῦτα· ὥστε μὴ ἄχθου, εἰ ἀτυχήσεις αὐτῆς, ἀλλ' αἴτει πάλιν τοῦ Διός, ὁπόταν εἰς ἐκεῖνον ἡ ἀρχὴ περιέλθῃ μετ' ὀλίγον. ἐγὼ δ' ὅτι ῥητοῖς [b] ἐπιλαμβάνω τὴν δυναστείαν. ἑπτὰ γὰρ ἡμερῶν ἡ πᾶσα βασιλεία. καὶ ἢν ἐκπρόθεσμος τούτων γένωμαι, ἰδιώτης εὐθὺς εἰμί, καὶ σοῦ τοῦ πολλοῦ δήμου εἷς. ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἑπτὰ σπουδαῖον μὲν οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν δὲ, καὶ μεθύειν, καὶ βοᾶν, καὶ παίζειν, καὶ κυβεύειν, καὶ ἀρχοντας καθίστασθαι, καὶ τοὺς οἰκέτας εὐωχεῖν, καὶ γυμνὸν ᾄδειν, καὶ κροτεῖν ἐποτρέμοντα· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐς ὕδωρ ψυχρὸν ὅτι κεφαλὴν ὠθεῖσθαι, ἀσβόλῳ κεχρισμένον τὸ πρόσωπον. ταῦτα ἐφεῖταί μοι ποιεῖν. τὰ μεγάλα δὲ ἐκεῖνα τὰ πλεῖστον, καὶ τὸ χρυσίον, ὁ Ζεὺς ἀφαιδίδωσιν οἷς ἂν ἐθέλῃ.

ΙΕΡ. Ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνος, ὦ Κρόνε, ῥᾳδίως καὶ προχείρως. ἐγωγ' ἂν ἤδη ἀπηγόρευκα, αἴτῆς μεγάλῃ τῇ φωνῇ· ὁ δ' οὐκ ἐπαΐει τὸ παράπαν, ἀλλὰ τὴν αἰγίδα σείων, καὶ τὸν κεραυνὸν ἐπαναλεινόμενος, δρι-

imperii consequar, nec solus tota vita rerum illarum expers maneam.

2. SAT. Vides? non petiisti quod in mea potestate sit, nec enim tribuere talia meum est. Itaque noli graviter ferre, si ea non consequaris: verum a Jove pete, cum ad illum paullo post transierit imperium. Ego vero conditionibus quibusdam capio potestatem. Septem enim diebus tum mihi regnum finitur; hunc terminum egressus continuo sum privatus, & de promiscua multitudine unus. Illis ipsis vero septem *diebus* serium quidem nihil, neque publicum negotium agere mihi licet: sed bibere, & inebriari, & clamare, & jocari, & alea ludere, & reges *vini* constituere, & servos excipere convivio, & nudum canere, & tremulos plausus edere; interdum etiam in aquam frigidam praecipitem detrudi, fuligine picto vultu, haec inquam facere mihi permissum est. Verum majora illa, divitias, & aurum, Jupiter, quibus visum est, distribuit.

3. SAC. Sed neque ille, Saturne, facile & promte. Equidem jam fatigatus sum magna voce petendo: at ille omnino non audit, sed aegide quassata, atque intentato fulmine, torvum videns, qui sibi molesti sunt

a Αὐτῶν] Ex emend. *Solan.* αὐτὸν Edd. b Ἑπτὰ] Τῶν ἑπτὰ *Coll.* male.

23. Ἐπὶ ῥητοῖς] Ὡρισμένοις. *G.*

24. Τῶν ἑπτὰ μ. ἡμ.] Saturnalia, quae septem diebus absolvebantur, & hieme celebrabantur. *G.*

Τῷ δὲ χρὴ πιεῖσαι — Αὐτοὶ δ' ἀγορέμοι κακλίσομεν ἐνθάδε νεκρούς. Et ubi non? *J.F.R.*

17. Μοῖραν αὐτῶν] Hic vero αὐτῶν praetuli, tum ne bis sine ulla necessitate repetatur αὐτὸν, tum ne ἄμοιρον sine casu transiret, qui recte pr. *Epist. Sat.* legitur additus, μόνον ἄμοιρον τῆς ἰσότητος. *J.F.R.*

24 Ἑπτὰ] Traditionis veteris vestigium, quo veritas creationis adumbratur, qualis a Mose descripta est. *M. du S.*

28. Σπουδαῖον μὲν οὐδὲ] *Marcilii* additamento non est opus. Vid. Is. B. c. 30. οὐδὲν δὲ οὐδὲ ὕδωρ ἐπῶν. *M. du S.*

Σπουδαῖον μὲν οὐδὲ] Non dubito quin dederit auctor, σπουδαῖον μὲν οὐδὲν, οὐδὲ ἀγοραῖον. Repetitio ejusdem vocis, ut sexcenties, omittendae occasionem dedit. *J. M. G.*

Ibid. Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί] Οὐδὲ ἀγοραῖον οὐδὲν διοικ. legendum. Οὐδὲν hic omnino deesse videtur. *F.G.*

Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικησασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν] Οὐδὲ ἀγορ. δ'. μ. συγκεχώρηται οὐδὲν, πίνειν δὲ. *Th. M.* Cui adsentior; sed nullo libro adjuvante nihil in contextu immuto. Nam supra quoque 2. *Ver. Hist.* c. 30. Δένδρον δὲ οὐδὲ ὕδωρ ἐπῶν. Verum infra, *Chronos.* c. 17. πρὸς χάριν μηδὲν μηδὲν. *J.F.R.*

32. Κροτεῖν ἀποτρεμ.] Haec ad imperium ejus, cui sors id muneris dabat, fiebant. Vid. *Plut.* 1004. 1. *M. du S.*

52 Ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζοις τὴν συμπάσης ἀρχῆς] Interp. *si quis universi imperii vim expendat.* illud potius vertendum erat, *si comparentur cum totius imperii potentia.* *H.V.*

56. Πολλοὶ γοῦν ἐς κόρον λὰξ τοῦ τοιούτου ἐπεσείσαντο, ὡς ἴλεως ἐκ φορᾶς ὁ ζεὺς ἐπνεύσει] Certissimum est men-

sunt perterret. Si quando etiam annuat alicui, divitemque illum reddat; hic vero indiscreti multum, relictisque bonis ac prudentibus viris, ille pessimos ac sensu pene communi carentes circumfundit divitiis, verberones plerumque & effeminatos homines. Sed quae tu potes, scire velim, qualia sint.

μὺ ἐνορῶν, ἐκπλήττει τὺς ἐνοχλῆντας. ἢν δέ ποτε ᾗ ἐπινεύσῃ τινὶ, ᾗ πλέσιον ποιήσῃ, πολὺ τὸ ἄκριτον ἐνταῦθα, ᾗ τὺς ἀγαθὺς ἐνίοτε ᾗ συνετὺς ἀφείς, ὁ δὲ πάμπονηροις τε ᾗ ἀνοήτοις ἀνδράσι περιχεῖ τ' πλῆτον, μαστιγίαις ἢ ἀνδρογύνοις τοῖς πλείσ᾽ους αὐτῷ· πλὴν τά γε σα δυνατὰ ἐθέλω εἰδέναι, τίνα ταῦτά ἐσιν;

4. SAT. Non omnino parva illa quidem, neque plane contemnenda, si ad vim exigantur totius imperii: nisi forte parvum tibi videtur vincere alea, & provoluta reliquis in unionem tessera, senionem in summo tibi semper apparere. Multi enim ad satietatem usque inde sibi pararunt viaticum, quibus propitia secundaque tessera annuerit: alii contra enatarunt nudi, fracto ipsis ad exiguum adeo scopulum, tesseram, navigio. Verum etiam bibere jucundissime, & simul aliis canendi peritiorem videri in convivio; & ministrantium alios incidere in aquam, (hoc enim ministerii parum dextri praemium est) te vero & honestum victorem praedicari, & praemia auferre victo, vides quantum sit bonum? Porro regem solum fieri omnium, talorum victoria,

ΚΡΟΝ. Οὐ μικρὰ ὅλως, οὐδὲ παντάπασιν εὐκαταφρόνητα, ὡς πρὸς τ' δύναμιν ἐξετάζεσθ τ' συμπάσης ἀρχῆς, εἰ μή σοι γε μικρὸν δοκεῖ τὸ νικᾶν κυβεύοντα, ᾗ τοῖς ἄλλοις ἐς τ' μονάδα κυλιομένῳ τῷ κύβῳ, [c] σοι τ' ἑξάδα ὑφράνω ἀεὶ φαίνεσθ. πολλοὶ γὰρ ἐς χόρον ἀπὸ τ τοιύτου ἐπεσιτίσαντο, οἷς ἵλεως ᾗ Φορὸς ὁ κύβος [d] ὀπινεύσῃ. οἱ δὲ ἔμπαλιν γυμνοὶ ἐξενήξαντο, συντριβέντος αὐτοῖς τ σκάφους, εἰ ὕτω μικρῷ ἔρμασι τῷ κύβῳ. καὶ μὴν ᾗ πιεῖν ἡδιςον, ᾗ φιλικώτερον ἄλλῳ δόξαι [e] ἅμα ἐν τῷ συμποσίῳ, ᾗ διακονουμένων τὺς μὲ ἄλλους ἐς τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν (τοῦτο γὰρ τ' ὑπηρετικὸν ἆθλον ἐσὶ δεξιᾶς διακονίας) σὲ δὲ, καὶ ἀναληρυχθῆναι καλλίνικον, ᾗ τ' ἆθλ' ἀφαιρεῖσθ τ' ἀλόντα. ὁρᾷς ἡλίκον τὸ ἀγαθὸν, ἔτι ᾗ βασιλέα μόνον ἐφ' ἁπάντων γενέσθ, τῷ

[c] Σοὶ] Sic L. H. P. S. Amst. Σὺ Fl. J. Ald. V2. Fr. Et hoc omnes obsident. ἆσαι marg. J. conjicit.

[d] Ἐπινεύσῃ] Sic in omnibus. Ἐπινεύσῃ Jens.

[e] Ἅμα] 66. Καλλίνικον] Τὸν νικήσαντα. G.

mendum in ἐπινεύσῃ. Legendum omnino ἐπινεύσῃ neque enim de futuro, sed praeterito intelligendum. J. J.

58. Καὶ Φορὸς] Φορὸς ἄνεμος. F. G.

Ibid. Ὁ κύβος] Tessera lateribus constabat sex, quibus inter ludendum utebantur tribus. *Suet.* Augusto. G. C.

Ibid. Ἐπινεύσῃ] Mutare *Jensius* jubet in ἐπινεύσῃ. sed innumera etiam alia refingenda forent, si rationem eam sequeremur. M. du S.

Ἐπινεύσῃ] Nihil opus esse cum Cl. *Jensio* vulgatum immutare, exemplis ex *Xenoph.* *Aelian.* aliisque Luciani, bene probat Rev. *Th. Hopkens* in Lect. Tull. L. III. c. 13. p. 305. Adde supra T. I. not. *Solani* ad *Dial. Mort.* VI. §. 3. ubi μηδὲ προτρόπῳ γε σὺ ἐπινεύσῃς ἢ προτρέψῃς πάντας τοὺς φίλους; ubi cum tantum ad *Tim.* c. 19. remittat, secundum suam divisionem, quam Cl. *Hemst.* immutavit, tu jam vide sis *Timonis* §. 33. ubi ἴστ᾽ δὲ τάχα εἴσεται, εἴαν μὲ ἔσας ἀπολείψῃς multis defendit idem *Solanus.* J. F. R.

62. Ἅμα] Aliter scripserat, ni fallor, Lucianus; nempe ἆσαι, vel ἆσμα, quod propius ad hanc accedit scripturam, ἅμα certe ferri non potest. Vid. locum *Arriani* infra laudatum ad hoc ipsum caput. M. du S.

68. Ἔτι ᾗ βασιλέα] *La royauté de la febue.* Horat. *Non regnâ vini sortiere talis.* F. G. Versus *Horatii* satis notus est I. Od. 4. f. Noster iterum infra c. 9. post med. καὶ βασιλέας χειροτονῆσαι. J. F. R.

τῷ ἀστραγάλῳ κρατήσαιμι, ὡς μήτε ὀλιταχθείης γελοῖα ἐπιτάγματα, καὶ αὐτὸς ἐπιτάττειν ἔχοις, τῷ μὲ αἰσχρόν τι περὶ αὐτῦ ἀναβοῆσαι, τῷ δὲ γυμνὸν ὀρχήσασθαι, καὶ δεύτερον τὴν αὐλητρίδα, τρὶς τὴν οἰκίαν περιελθεῖν; πῶς οὐχὶ τὰ ταῦτα δείγματα μεγαλοδωρίας ἐμῆς; εἰ δὲ τὸ μὴ ἀληθῆ μηδὲ βέβαιον γίγνεσθαι τὴν τοιαύτην βασιλείαν αἰτιάσῃ, ἄγνωμον ποιήσεις, ὁρῶν αὐτὸν ἐμὲ τὰ ταῦτα διδόντα ὀλιγοχρόνιον τὴν ἀρχὴν ἔχοντα. τούτων δ' ὧν ἃ μοι δυνατὰ δοῦναι, τὰ πεττεύειν, τῦ ἄρχειν, τῦ ᾄδειν, καὶ ψεύσασθαι δὲ καλῶς ἀριθμησάμην, θαῤῥῶν αἴτει, ὡς ἐμοῦ πρὸς ἅπαν δεδιξομένου σε τὴν αἰγίδι, καὶ τῷ κεραυνῷ.

ΙΕΡ. Ἀλλ', ὦ Τιτάνων ἄριστε, τὰ μὲ τοιούτων οὐ δέομαι, σὺ δὲ ἀλλ' ἐκεῖνό μοι ἀπόκριναι, ὃ μάλιστα ἐπόθουν εἰδέναι· καὶ μοι ἦν εἴπῃς αὐτὸ, ἱκανὴν ἴσθι τὴν ἀμοιβὴν ἀποδεδωκὼς ἀντὶ τῆς θυσίας, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἀφίημί σοι τὰ χρέα. ΚΡΟΝ. Ἐρώτα μόνον, ἀποκρινοῦμαι γάρ, ἢν εἰδὼς τύχω. ΙΕΡ. Τὸ μὲ πρῶτον ἐκεῖνο, εἰ ἀληθῆ ταῦτ' ἐστὶν, ἃ περὶ σοῦ ἀκούομεν, ὡς κατήσθιες τὰ γενήματα τοῦ τε Ῥέας, ἐκείνη δὲ ὑφελομένη τὸν Δία, λίθον ἀντιβαλλομένη ἀντὶ τοῦ βρέφους, ἔδωκέ σοι καταπιεῖν· ὁ δὲ εἰς ἡλικίαν ἀφικόμενος, ἐξήλασέ σε τῆς ἀρχῆς, πολέμῳ κρατήσας, εἶτα εἰς τὸν Τάρταρον φέρων ἐνέβαλε, πεδήσας αὐτόν σε, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἅπαν, ὁπόσον μὴ σοῦ παρετάττετο. ΚΡΟΝ. Εἰ μὴ ἑορτὴ, ὦ ἑταῖρε, ἦγομεν, καὶ μεθύειν ἐξῆν, καὶ

ut neque ridicula tibi injungantur imperia, & imperare ipse possis, huic quidem, ut turpe quiddam de se ipse proclamet; alii ut nudus saltet, & succollata tibicina ter domum circumeat; nonne haec etiam magnificentiae meae specimina? Si vero causseris, non verum esse, neque firmum hoc regnum, importune feceris, qui videas, me ipsum, qui tribuo talia, parvi temporis habere imperium. De his igitur, quae dare in potestate mea est, de talis, de regno, canendi, & quaecumque enumeravi, audacter pete, qui nunquam aegide te vel fulmine perterrebo.

5. SAC. Sed talibus mihi, Titanum optime, nihil opus est. Quin tu illud mihi responde, quod scire maxime vellem, idque mihi si dixeris, satis magnum mihi pretium pro sacrificio retuleris, reliquaque tibi debita remittam. SAT. Interroga modo: respondebo enim si sciam. SAC. Primo illud, vera ne sint ista, quae de te audimus, devorare te solitum, quae nascerentur e Rhea, illam vero subducto furtim Jove, lapidem subjectum pro puero devorandum tibi dedisse: illum vero, adultus cum esset, bello te victum regno expulisse, tum vinctum te tuaque omnia auxilia quae tibi se adjunxerant, dejecisse in tartarum. ISAT. Heus tu, nisi festum diem ageremus, & inebriari licitum esset, atque male-

di-

a Ὑποβαλλομένη] Ὑποβαλλομένῳ Pl.

80. Τῶν τοιούτων] Τοιούτοις τὸ τοιαῦτα. G.

70. Γελοῖα ἐπιτάγματα] Consule de hoc ludicro Tacit. A. XIII. 15. & Arrianum ad Epict. I. 25. οἷα Σατορναλίοις λέγουσι βασιλεῖς, ἔδωκε γὰρ παίζειν τοιοῦτον τὸν παιδίον, πρόσταττε, τὸ πίε, τὸ κίφωνον, τὸ ἄσον, τὸ ἄπελθε, τὸ ἔλθε, ὑπαπάω, ἵνα μὴ παρ' ἐμὲ λύηται ἡ παιδιά. M. du S.

89. Ἀφίημί σοι τὰ χρέα] Phrasin hanc pluribus firmat L. Bos ad Evang. Matth. VI. 12. ubi ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, addito Aeliano, Diog. Laert. & hoc Luciani. J.F.R.

94. Ὑποβαλλομένη] Licet λίθος communis sit generis, ut Eustath. de Ilm. I. p. 10. ὁ Τιτυλὸς λίθος, sed p. 13. λίθος ὁ Τιτυλὸς. Aristoph. Nub. 764. λίθου τούτου — πάλιν. &c. Noster Imag. c. 1. f. ὁ λίθος Ἡ-

ρα-

dicere prout libitum dominis, diſceres ſane, iraſci mihi permiſſum, talia qui rogaris nihil reveritus canum adeo & ſenem Deum. SAC. Atqui ego iſta, Saturne, non mea ſponte interrogo: ſed Heſiodus & Homerus, nolo enim dicere reliquos homines prope univerſos, haec de te credunt.

6. SAT. Putas enim paſtorem illum, jactabundum impoſtorem, ſani quidquam de me ſcire? Conſidera autem hoc modo. Eſtne ut homo, neque enim dicam Deum, ſuſtineat ſua ſponte ſuos ipſe devorare liberos, niſi quis forte Thyeſtes, in fratrem impium incidens, edit? Et hoc ſi forte fuerit: quomodo imprudens lapidem edere pro puero poſſit, niſi forte ſenſus omnis expertes dentes habeat. Sed neque bellum geſſimus, neque vi imperium mihi ademit Jupiter, ſed mea cum ſponte ego traderem illi, & imperio cederem. Me quidem compeditum non eſſe, neque in tartaro, ipſe quoque vides, arbitror, niſi caecus es ut Homerus.

7. SAC. Qua igitur cauſſa, Saturne, motus reliquiſti imperium? SAT. Ego tibi dicam. In univerſum ſenex cum jam eſſem, & ipſa aetate podager, unde etiam compeditum me conjiciebat vulgus; neque enim ſufficere poteram ad multam adeo hominum, qui nunc ſunt, injuſtitiam; ſed currendum ſemper erat ſurſum deorſum, fulmine intentato, quo perjuros aut ſacrilegos, aut violentos comburerem, eratque res valde laborioſa & juvenis vires poſcens:

λοιδορεῖας τοῖς δεσπότας ἐπ' ἐξουσίας, ἔγνως ἂν, ὡς ὀργίζεας γῆν ἐφεῖταί μοι, τοιαῦτα ἐρωτήσας, οὐκ αἰδεσθεὶς πολιὸν ὕτω καὶ πρεσβύτην θεόν. IEP. Κἀγὼ ταῦτα, ὦ Κρόνε, οὐ πας' ἐμαυτοῦ φημι, ἀλλ' Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος· οὐκοῦν γὰρ εἰπεῖν ὅτι καὶ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι σχεδὸν ταῦτα περὶ σοῦ πιστεύουσι.

KPON. Οἴει [b] γάρ τι τὴν ποιμένα ἐκεῖνον, τὸν ἀλαζόνα, ὑγιές τι περὶ ἐμοῦ εἰδέναι; σκόπει δὲ ὧδε, εἴ τις ἄνθρωπος (οὐ γὰρ θεὸν ἐρῶ) δύναιτο ἂν ἐκὼν αὐτὸς καταφαγεῖν τὰ τέκνα, εἰ μή τις Θυέστης ἦν, καὶ ἀσεβεῖ ἀδελφῷ προσπεσών, ἤδει; καὶ τοῦτο γ' ἂν εἴη πῶς ἀγνοήσει λίθον ἀντὶ βρέφους ἐσθίων, εἰ μὴ ἀνάλγητος εἴη τοὺς ὀδόντας; ἀλλ' ὅτε ἐπολεμήσαμεν, ὅτε ὁ Ζεὺς βίᾳ τὴν ἀρχὴν [c] ἀφείλετο, ἑκόντος δέ μου παραδόντος αὐτῷ, καὶ ὑπεκστάντος ἄρχειν. ὅτι μὲν γὰρ οὔτε πεπέδημαι, οὔτε ἐν τῷ Ταρτάρῳ εἰμὶ, καὶ αὐτὸς ὁρᾷς, οἶμαι, εἰ μὴ τυφλὸς, ὥσπερ Ὅμηρος, εἶ.

IEP. Τί παθὼν δὲ, ὦ Κρόνε, ἀφῆκας τὴν ἀρχήν; KPON. Ἐγώ σοι φράσω. τὸ μὲν ὅλον, γέρων ἤδη καὶ ποδαγρὸς ὢν τῷ χρόνῳ ὦν (διὸ καὶ περιπεδῆσθαί με οἱ πολλοὶ εἴπασαν) εἰ γὰρ ἠδυνάμην ἀρκεῖν πρὸς οὕτω πολλὴν ἀδικίαν τῶν νῦν, ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω καὶ κάτω, τὸν κεραυνὸν διορμῶντα, τοὺς ἐπιόρκους, ἢ ἱεροσύλους, ἢ βιαίους καταφλέγοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα πάνυ ἐργώδες ἦν,

b Γάρ τι] Sic omnes. c Ἀφειλέτο] Male omiſſum in *M*.

4. Ἔγνως ἂν ὡς ὀργίζεας] Τὸ ἔγνως ἂν ὡς ὀργίζεας γῶν ἐφεῖτό μοι. *V*.

16. Ἀνάλγητος] Ἀναίσθητος, ἀπαθής. *G*.

genuine. Sed & de gemmis maſc. gen. ibid. c. 11. idque uſitatius; non placet tamen Florentinum ὑπολαλοῦσιν. Amant enim participia nominandi caſu ſic jungi ſine copula. Vid. ſupra *Alex.* c. 19. *Tox.* c. 2. *Aſin.* c. 37. Ac T. I. *Tim.* c. 45. f. ὁ ὀφθαλμὸς — ὑπερμεγέθης. *Act. Apoſt.* XXV. 13. Et XXVII. 13. *Æſop.* F. XVIII. ὁ δὲ ἀνατὸς — τιτρώσας βοῦς λιπὼν πλάσμα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἤλθε ἀλκυπάτωτος. *J. F. R.*

8. Ἡσίοδος] *Heſiod. Theog.* 459. &c. *M. du S.*

11. Γάρ τι] Γάρ τι — ὑγιές τι. Alterutrum τι delendum videtur; licet & *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲν οὐδὲ τι — πράξαι τι; modo proba & ibi ſit lectio. *J. F. R.*

ἦν, ϗ νεανικόν· ϗ ἐξέστην ἢν [a] εὖ ποιῶν τῷ Διΐ. ϗ ἄλλως δὲ καλῶς ἔχειν ἐδόκει μοι ἀφανείμαντα τοῖς παισὶν ὅσι τ' ἀρχὴν, αὐτὸν εὐωχεῖσθαι τὰ πολλὰ ἐφ' ἡσυχίας, μήτε τοῖς εὐχομένοις χρηματίζοντα, μήτε τὰναντία αἰτοῦντων ἐνοχλούμενον, μήτε βροντῶντα, ἢ ἀστράπτοντα, ἢ χάλαζαν ἐνίοτε βάλλειν ἀναγκαζόμενον· ἀλλὰ πρεσβυτικόν τινα τοῦτον ἥδιστον βίον ἀφέψω, ζωρότερον πίνων τὸ νέκταρ, τῷ Ἰαπετῷ, ϗ τοῖς ἄλλοις ἡλικιώταις προσμυθολογῶν. ὁ δὲ ἄρχει, μυρία ἔχων πράγματα· πλὴν ὀλίγας ταύτας ἡμέρας, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπεξελέσθαί μοι ἔδοξε, ϗ ἀναλαμβάνω τ' ἀρχὴν, ὡς ὑπομνήσαιμι τοὺς ἀνθρώπους [b] οἷός ἦν ὁ ἐπ' ἐμοῦ βίος, ὁπότε ἄσπορα ϗ ἀνήροτα πάντα ἐφύετο αὐτοῖς, ϗ τάχυες, ἀλλ' ἕτοιμος ἄρτος, ϗ κρέα ἐσκευασμένα, ϗ ὁ οἶνος ἔρρει ποταμηδὸν, ϗ πηγαὶ μέλιτος, ϗ γάλακτος. ἀγαθοὶ γὰρ ἦσαν ϗ χρυσοῖ ἅπαντες. αὕτη μοι ἡ αἰτία τ' ὀλιγοχρονίου ταύτης δυναστείας, ϗ ἀφ' τοῦτο ἀπαλλαχθῆ χρότος, ϗ ᾠδὴ, ϗ παιδιὰ, ϗ ἰσοτιμία πᾶσι, ϗ δούλοις, ϗ ἐλευθέροις. οὐδεὶς γὰρ ἐπ' ἐμοῦ δοῦλος ἦν.

ΙΕΡ. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, ϗ τοῦτο εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους ϗ [c] παιδοτρίβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου σε τιμῶντα τοὺς τὰ ὅμοια πάσχοντας, ἅτε ϗ αὐτὸν

itaque Jovi, quod nondum poenitet, ceſſi imperium. Et alioquin decens mihi videbatur, diviſo filiis imperio ipſum me frequenter & quiete epulari, ut neque operam darem precantibus, neque moleſtias ab his, qui contraria peterent, perferrem, neque tonarem, aut fulgurarem, aut grandinem dejicere interdum cogerer: ſed vitam hanc agerem ſenilem jucundiſſimamque, meracius nectar bibens, fabulans cum Japeto & aliis aequalibus. At ille imperat inter mille moleſtias: niſi quod paucos dies, ea qua dixi lege excipere mihi viſum eſt, ut admoneam homines qualis fuerit me imperante vita, cum ſerente nullo aut arante naſcerentur illis omnia, nec ſpicae, ſed paratus jam panis, & carnes curatae, fluebat amnium inſtar vinum, & fontes melli atque lactis. Boni enim erant tum omnes atque aurei. Haec mihi cauſſa brevis illius poteſtatis. Et ob id ipſum plauſus ubique & cantus, & luſus, & aequalitas inter ſervos pariter ac liberos: neque enim me rerum potiente ſervus quisquam erat.

8. SAC. Ego vero, Saturne, conjiciebam, illam te in ſervos & compedum tritores humanitatem ex iſta fabula exercere, qui honorem habeas ſortis tuae hominibus, tan-

a Εὖ ποιῶν] Sic *Fl.* B1. & 2. Εὐποιῶν junctim cett. B1. & 2. b Οἷός] Bene L. *Fl.* V2. *P. S.* Οἵς male *Ald. J. Fr.* c Παιδοτρίβας] *Eraſmus* legit, adſcriptum marg. *AIW.* Et ſic H1. Παιδοτρίβας cett. male.

60. Παιδοτρίβας] Ἀλείπτας, γυμναστάς. *G.*

34. Εὖ ποιῶν] Sic recte disjunctim *Fl.* & B2. ut N°. 28. In reliquis prave εὐποιῶν. vid. etiam N°. 31. *M. du S.*

48. Οἷός] L. *Fl.* V2. P. & ſequentes impreſſi. In reliquis prave οἵς. *M. du S.*

49. Ἄσπορα ϗ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Nili quod ἄσπαρτα ap. *Hom.* Sed ἄσπορα Lucian. etiam ſupra T. III. *Rhet. Praec.* c. 8. f. Et alibi bis, ter, ut infra c. 20. &c. *J. F. R.*

54. Χρυσοῖ.] Alludit non ad auream tantum aetatem, ſed ad locum *Heſiod.* Ἔργ. 109. Vid. *Cler.* Art. Crit. p. 223. *M. du S.*

59. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, ϗ ταῦτα εἰκάζων εἰς τοὺς δούλους, ϗ παιδοτρίβας φιλάνθρωπον σὲ τῷ μύθῳ ἐκείνῳ ποιεῖν σε] Vertitur: *At ego, Saturne, conjecturam hanc ad ſervos & ludimagiſtros referebam, quaſi ideo tibi fabula tribueret erga hos humanitatem.* Equidem ſic vertendum exiſtimo: *At ego, Saturne, e fabula iſta conjiciebam, hoc te facere cum humanitate in ſervos & ludimagiſtros.* *H. V.*

60. Παιδοτρίβας] Vox rarior fecit, ut uſitatiorem ſubſtituerint quidam librarii. Retinuit tamen παιδοτρί-

tanquam ipse quoque serviens & memor compedis. SAT. Non desinis nempe nugari talia? SAC. Bene mones, & desinam. Verum hoc adhuc mihi responde. Alea ludere an consuetum erat etiam his, qui sub te vivebant? SAT. Omnino: sed non de talentis & denis drachmarum millibus, ut apud vos; sed summum de nucibus; ne doleret victo, nec ploraret, & solus semper cibo se abstineret. SAC. Bene illi quidem, de qua enim re luderent, qui toti ipsi essent aurei? Itaque ego etiam, dum tu dicis, tale quiddam cogitavi: si quis unum de istis ex solido auro viris, in nostram hanc vitam productum vulgo ostenderet, quid miser ab illis passurus esset? Incursione facta illum, novi ego, discerperent, ut Pentheum Maenades, & Orpheum Thraciae, aut Actaeonem canes, certamine inter illos constituto, quis majorem inde partem auferat: qui quidem ne festis quidem diebus celebrandis extra lucri cupiditatem sint, sed in quaestu sibi illos habeant. Deinde hi quidem latrocinatum eunt in convivio ab amicis: alteri vero & tibi maledicunt praeter fas, & talos conterunt, innoxios illorum, quae sponte ipsi sua faciunt.

9. Verum etiam illud mihi dicito, quid tandem, Deus adeo delicatus cum sis & se-

δουλεύοντα, μεμνημένον τ πέδης. ΚΡΟΝ. Οὐ παύσῃ γὰρ τὰ τοιαῦτα ληρῶν; ΙΕΡ. Εὖ λέγεις, καὶ παύσομαι· πλὴν ἔτι μοι τοῦτο ἀπόκριναι, τὸ πεπεύειν σύνηθες ἦν καὶ τοῖς ὑπὸ σοῦ ἀνθρώποις; ΚΡΟΝ. Καὶ μάλα, ἐμὴν μὲν οὐ ταλάντων γε, καὶ μυριάδων, ὥσπερ ὑμῖν, ἀλλὰ περὶ καρύων τὸ μέγιστον, ὡς μὴ ἀπαξιῶν ἡττηθέντα, μηδὲ δακρύειν ἀεὶ ἄσιτον ἐόντα μόνον τῶν ἄλλων. ΙΕΡ. Εὖγε ἐκεῖνοι ποιοῦντες. ὑπὲρ τίνος γὰρ ἂν καὶ ἐπέπευον, αὐτοὶ ὁλόχρυσοι ὄντες; ὡς ἔγωγε καὶ μέλαξυ λέγοντός σου, τοιόν δέ τι ἐνενόησα· εἴ τις ἕνα τ ἀνδρῶν ἐκείνων τ χρυσηλάτων, ἐς τ ἡμέτερον τοῦτον βίον ἀγαγὼν, ἔδειξε τοῖς πολλοῖς, οἷα ἔπαθεν ἂν ἄθλιος ὑπ' αὐτῶν; διεσπάσαντο γὰρ αὐτὸν εὖ οἶδ' ὅτι διδραμόντες, ὥσπερ τ Πενθέα αἱ Μαινάδες, καὶ αἱ Θρᾷτται τ Ὀρφέα, ἢ τ Ἀκταίονα αἱ κύνες, περὶ τοῦ μείζον ἀπενέγκασθαι τὸ μέρος, πρὸς ἀλλήλους ἕκαστος ἀμιλλώμενοι. οἵ γε δὴ καὶ ἑορτάζοντες ἔξω τῆς φιλοκερδοῦς εἰσιν, ἀλλὰ πρόσοδον οἱ πολλοὶ ποιοῦνται τ ἑορτῶν. εἶτα οἱ μὲν ἀπέρχονται λῃστεύοντες ἐν τῷ συμποσίῳ τοὺς φίλους· οἱ δέ σοί τε λοιδοροῦνται, δέον, καὶ τοὺς κύβους συντρίβουσιν, ἀναιτίους ὄντας αὐτοῖς ὧν ἔχοντες ποιοῦσιν.

90 Ἄτας εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δήποτε ἀβρὸς οὕτω θεὸς ὢν, καὶ γέρων ὑπολεξάμενος τὸ

76. Ἐς τ ὑμ. τ. βίον] Βάλλ' ἐς κόμακας. G.

80. Αἱ Θρᾷτται] Threïssae. G.

τριῶσι Hagen. 1526.8. *Erasmus* etiam hanc lectionem probavit, cum vertit *qui bojas terunt*; nisi quod *bojae* ad collum potius, quam ad pedes pertinent. *Plautus* rectius Pers. 3, 3, 15. *Compedum tritor*, quasi hoc ex Graeco vertisset. *J.M.G.*

Ibid. Φιλάνθρωπον] Φιλάνθρωπον. ὦ τῆς μάθης ἰκιών. ποιεῖν σε &c. Ita distinctionem *Solanus* murarat. Et sic trajectio constructionis foret, de qua paullo supra, *Mort. Peregr.* c. 45. pr. Nec displicet; quia tamen & sic Cl. *Gesneri* versio aliquantum foret immutanda, quae sensum haud incommodum exhibet, nec satis certa est res, manum abstinui. *J.F.R.*

68. Περὶ ταλάντων] Non igitur propria haec aetatis nostrae dementia. At rari olim aleatores; nunc omnes ferme eodem morbo laboramus; eoque res tandem devenit, ut aleatoris consiliis Regno uno decepto, in alias etiam nationes pestis ista grassata, multos exitio, omnes damno affecerit. Rem tango posteris vix credibilem, historicumque poscentem *Thucydidi* parem, ut qua ille peritia pestem Athenienstium descripsit; hic furorem Epidemicum, qui in Europae praecipuas ingenio opibusque gentes nuper tantis cum cladibus per aliquot menses incubuit, mentesque lucri cupiditate ita occaecavit, ut dum singuli divitias summas ex nihilo prodituras expectant, id quod erat opum miserae perdiderunt, ab Aleatore, similibusque ejus perditis hominibus miserum in modum emuncti, imo exenterati, ob oculos legentium, apud quos vix fidem inveniet, ponat. *M. du S.*

92. Τὸ

τὸ ἀτερπέστατον, ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει τὰ πάντα, καὶ ὁ Βορέας πολὺς, καὶ οὐδὲν ἔτι [a] ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους, καὶ τὰ δένδρα ξηρὰ, καὶ γυμνὰ, καὶ ἄφυλλα, καὶ οἱ λειμῶνες ἄμορφοι, καὶ ἀπηθηκότες, καὶ οἱ ἄνθρωποι ὀπικεκυφότες, ὥστε οἱ πάνυ γεγηρακότες, ἀμφὶ τὴ κάμινον οἱ πολλοὶ, τηνικαῦτα ἑορτάζεις; ἢ γὰρ προσοψικός γε ὁ χειμὼν, οὐδὲ ὀπτηδείως τρυφῆσαι. ΚΡΟΝ. Πολλά με ἀναχρίνεις, ὦ ἑτᾶρε, ἤδη πίνειν δέον. παρήρησαι γάρ μοι χρόνον τῆ ἑορτῆς οὐκ ὀλίγον, ἢ πάνυ ἀναγκαιά μοι ταῦτα προσφιλοφοφῶν. ὥστε νῦν μὲ ἄφες αὐτὰ, εὐωχώμεθα δὲ ἤδη, καὶ κροτῶμεν, καὶ ὀπὶ τῇ ἐλευθερίᾳ ἤδη ζῶμεν. εἶτα πεττεύωμεν ἐς τὸ δέχαιον ὀπὶ καρύοις, καὶ βασιλέας χειροτονῶμεν, καὶ πειθαρχῶμεν αὐτοῖς. οὕτω γὰρ ἂν τὴ παροιμίαν ἐπαληθεύσαιμι, ἣν φησι, [b] παλίμπαιδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι. ΙΕΡ. Ἀλλὰ μὴ δύναιο διψῶν πιεῖν, ὦ Κρόνε, ὅτῳ μὴ ταῦτα ἃ λέγεις ἡδέα. ὥστε πίνωμεν· ἱκανὰ γὰρ ἀποκέκρισαι καὶ τὰ πρῶτα· καί μοι δοκῶ γραφάμενος εἰς βιβλίον ταύτην ἡμῖν τὴ συνουσίαν, ἅτε αὐτὸς ἠρώτησα, καὶ σὺ πρὸς ταῦτα ἵλεως ἀπεκρίνω, παρέξειν ἀναγνῶναι [c] τοῖς φίλοις, ὅσοι γ' ἐπαχθσαι τῶν σῶν λόγων ἄξιοι.

nex, electa injucundiſſima anni parte, cum nix tenet omnia, & Boreas multus, & nihil non concrevit glacie, & arbores ſiccae ac nudae, deſtitutaeque foliis, & prata informia, ac ſine floribus, & contracti homines inſtar valde ſenum, ad focum plerique ſunt, tum feſtos dies agis? Nec enim vel ſenibus illud tempus vel delicate vivenibus commodum. SAT. Multa, mi homo, me interrogas, cum jam bibendum eſſet. Exemiſti enim mihi tempus feſti hujus diei non parvum, iſta non neceſſaria mecum philoſophando. Itaque jam iſta omitte: epulemur nunc & plaudamus, & libertate jam fruamur, deinde ludamus alea de nucibus more veteri, & reges conſtituamus, illisque obſequamur: ſic enim fidem firmavero proverbii, quod bis pueros ſenes ait fieri. SAC. Sed utinam ſitiens bibere non poſſit! ſi cui jucunda non ſunt, quae dicis. Bibamus ergo. Satis enim ad prima illa reſpondiſti. Et placet mihi deſcriptum in libro hunc noſtrum ſermonem, cum quae interrogavi ego, tum quae tu propitius reſpondiſti, legendum offerre, quotquot amicorum noſtrorum percipere tuos ſermones merentur.

CRO-

a Ὃ οὐ] Ita *Fl. F.* Sed ὃ male omiſere *Fr. B1. Ald. H. P. S. Amſt.* b Παλίμπαιδας] Καλλίπαιδας male *Fl.* c Τῶν φίλων] Nihil varietatis invenio.

92. Οὐδὲ ἡ χιὼν ἐπέχει] Χιμῶνος δὲ τὰ Κρόνια ἤγετο. *V.*

3. Παρήρησαι] Ἀφέρησαι. *G.*

92. Τὰ ἀτερπέστατον] Τῶ ἔτους hic deeſſe videtur. *F. G.*

93. Καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους] Nemo non politior magis probabit editionis Florentinae ſcripturam: καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους. *& nihil eſt, quod non concrevit gelu.* ſed pro ἔτι mallem ἐστὶ. *F. G. G.*

8. Βασιλέας χειροτονῶμεν] *Rois de la febue.* Supra c. 4. *F. G.*

18. Τῶν φίλων] Durior hic ſtylus. Ego τοῖς excidiſſe opinor. Similia tamen apud hunc credo repertum iri, quae mihi nunc nec memoria nec obſervatio ſuppeditant. *M. du S.*

Τῶν φίλων] Παρέξειν τοῖς φίλοις requiritur. Sed poteſt ſtare vulgatum, modo recte acceptum, παρέξειν nempe ſine caſu ponitur, (intellecto pronomine τισι vel τούτοις) & ὅσοι τῶν φίλων ἄξιοι conſtruendum. Immo ſic nihil de mutatione cogitandum. Habuimus hujusmodi conſtructionem & ellipſin non ſemel, licet haud eodem cum verbo atque hic. At ſi infra c. 21. χρυσίῳ χοινικᾷ γε ὑμῶν πάντων κατασκιδάσαι recte habet, hoc tanto facilius ſe tuetur. *F. F. R.*

23. Ἔπεμψα] Sic aliquoties *mittere* apud *Livium* uſurpatur, quod *Gronovii* diligentiam non effugit. *M. du S.*

33. Οὐκ ὄναρ ἐπισὰς] Deos ac daemones mortalibus adparentes frequenter dici ἐφιστάναι, exemplis docet Rev. *J. Elſn.* ad *Act. Apoſt.* XXIII. 11. De vulgatiſſima

CRONOSOLON ſ. LEGISLATOR SATURNALIUM (q. d. Saturniſolon.)

ΚΡΟΝΟΣΟΛΩΝ.

10. HAec edicit Cronoſolon, Sacerdos Saturni & Propheta, atque legum, quae ad feſtos ipſius dies pertinent, legislator. Quae pauperibus facienda ſint, ea in alio deſcripta libro ad illos jam miſi: ac praeclare novi, aut illos quoque meis obtemperaturos legibus, aut ſtatim futuros poenis obnoxios, quae contra inobſequentes magnae ſane ſtatutae ſunt. Vos autem, divites, videte, ne legem violetis, neque negligenter haec imperia audiatis. Nam quicumque ita non fecerit, ille norit, non me legiſlatorem a ſe ſpretum iri, ſed Saturnum ipſum, qui me ad leges celebritati ferendas delegit, non ille per quietem adſtans, ſed nuperrime videnti vigilantique praeſens oblatus. Erat autem non compeditus, neque ſqualore oppletus, qualem pictores a nugacibus poëtis acceptum oſtendunt; ſed falcem habebat acutiſſimam, reliqua hilaris erat & validus, & parata regio. Talis igitur formam mihi viſus eſt. Quae vero dixit, plane divina, eadem proferre apud vos juſtum eſt.

11. Nempe videns me ſevero vultu & cogitabundum inambulare, cognovit ſtatim, quod decebat Deum, triſtitiae meae cauſſam, & graviter a me paupertatem ferri,

10 Τάδε λέγ|ι Κρονοσόλων, ἱερεὺς ϗ προφήτης τῦ Κρόνυ, ϗ νομοθέτης τῶν ἀμφὶ τ ἑορτῶν. ἃ μὲ τὺς πένητας χρὴ ποιεῖν, αὐτοῖς ἐκείνοις ἔπεμψα, ἄλλο βιβλίον ἐγγράψας· ϗ εὖ οἶδ' ὅτι ἐμμενῦσι 2 γοῦν ἐκείνοι τοῖς νόμοις, ἢ αὐτίκα ἕνοχοι ἔσον|αι τοῖς ὑπερτιμίοις, ἃ κ|τ' τ ἀπειθούντων μεγάλα ὥρισται. ὑμεῖς δὲ, ὦ πλούσιοι, ὁρᾶτε ὅπως μὴ παρανομήσ|ε, μηδὲ παρακύσητε τῶνδε τ προσταγμάτων· ὡς ὅστις ἂν 3 οὕτω μὴ ποιήσῃ, ἴστω ὅτ|ι, οὐκ ἐμὲ νομοθέτην ἀμελήσων, ἀλλ' εἰς τ Κρόνον αὐτὸν, ὃς με προείλε|το νομοθετῆσαι εἰς τ ἑορτὴν, οὐκ ὄναρ ἐπισᾶς, ἀλλὰ πρώην ἐγρηγορότι ἐναργὴς συγ|γενόμην. ἦν δὲ ὑ 5 πανδήτης, οὐδὲ αὐχμῷ πλέως, οἷον αὐτὸν οἱ ζωγράφοι παρὰ τῶν λῃρούντων ποιητῶν παραδεξάμενοι ἐπιδείκνυν|ι, ἀλλὰ τ μὲ ἅρπην εἶχε πάνυ τεθηγμένην· τἄλλα δ' ἄλλα φαιδρός τε ἦν, ϗ [a] καρίερος, ϗ βασιλικῶς 4 ἐνεσκεύασ|το. μορφὴν μὲ τοιόνδε ὤφθη μοι· ἃ δὲ εἶπε, πάνυ θεσπέσια, ϗ ταῦτα [b] προειρη|κ ὑμῖν ἄξια.

Ἰδὼν γάρ με σκυθρωπὸν, ὅτι συννοίας βαδίζοι|α, ὥσπερ εἰκὸς ἦν θεόν, ἔγνω αὐτίκα τ αἰτίαν τ λύπης τίς μοι, ϗ ὡς

[a] Καρτερὸς] Καρταρῶς male *Fl.* [b] Προειρη|κ] Sic dedi ex *Fl. V2. Ald. B1. S.* Προειρη|ῶς *J. H. Fr.*

rna autem ellipſi ὅπερ pro κατ' ἴνας, vid. ſupra T. 2. *Gall.* c. 1. f. & *Macrob.* c. 1. &c. *J.F.R.*

45. Ἐσί] Scribendum fuit εἰν. *M. du S.*

Ἐσί] Obſequerer *Solano* εἰν reſcribenti, propter adjunctum ϗ ἀνχιραπόσομαι, ſi auctoritas accederet. Verum quia ſeparatim aeque dicitur, ἔγνω τίς ἐσι, quam ἔγνω τί ἀνχιραπόσομαι, nec exempla deſunt diſſimilium modorum, & caſuum, in ejusmodi duplici regimine, nondum immutare quidquam audeo. Infin. & Imperat. ſic jungit *Hom.* Il. Z. 273—4. Θὴς — ϗ ὑποχάλκ. Mox c. 13. ap. Noſtr. μηδὲ γυιωπαζέσθω, μηδὲ ἀσπαίρῃ, & in ſeqq. D. *Paul.* ad *Rom.* XII. 14. 15. εὐλογεῖτε ϗ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μετὰ χαιρόντων. &c. quamvis ibi altero membro δὲ intelligatur; ſed habemus alia. Subjunct. & Opt. per ϗ copulata vid. T. I. *Hermot.* c. 24. & 57. *Aſin.* c. 39. med. Subjunctiv. & imperativ. μήτε ἀπόθησθε, μήτε — δῶς σεαυτόν. Indicativ. & particip. *Diod. Sic.* XI. p. 438. ὃς μὲ ἀνεῖλεν, ἃς δ' ἐκέλευε ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν. Indicativ. & optativ. ut hic, *Ptolem. Hephaeſt.* L. IV. pr. ὡς Ἑλένη πράτη ἐκινήσατο, — ϗ ἐπίασε· ϗ ὡς Ἀφροδίτης εἶν δυγάτηρ· ϗ ὡς — παῖς γεγένοι. Quod ſi ergo & in Luciano pro commate poſt ἐσί μοι, punctum minus velis collocare, ut καὶ non ita arcte cohaereat cum ſeqq. per me licet, etſi

τ̀ πενίαν δυσχεραίνοιμι, ὁ χ τ̀ ὥραν [a] μονοχίτων· καὶ γὰρ [b] κρύος, καὶ Βορέας πολὺς, καὶ χρύσταλλοι, καὶ χιών· ἐγὼ δὲ ἥκιστα ἐπεφράγμην πρὸς αὐτά. ἀλλ' ὅτι καὶ τ̀ ἑορτῆς πάνυ πλησιαζούσης, ἑώρων τοὺς μὲν ἄλλους παρασκευαζομένους, ὅπως θύσωσι, καὶ εὐωχήσωνται, ἐμαυτῷ δὲ ὁ πάνυ ἑορτάσιμα ὄντα. καὶ δὴ προσελθὼν ὄπισθεν, καὶ τοῦ ὠτὸς μου λαβόμενος, καὶ ἀμασείσας, ὥσπερ μοι [c] προσεικάζειν εἴωθε, Τί ταῦτα, ἔφη, ὦ Κρονοσόλων, ἀνιωμένῳ ἔοικας; Οὐ γὰρ ἄξιον, ἔφην, ὦ δέσποτα, ὅταν καλαράτους μὲν καὶ μιαροὺς ἀνθρώπους ὁρᾷς πλουτοῦντας, καὶ μόνους τρυφῶντας ὁρᾷς, αὐτὸς δὲ καὶ ἄλλοι συχνοὶ τ̀ πεπαιδευμένων, ἀπορίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ σύνεσμεν; ἀλλ' ἐπὶ σὺ, ὦ δέσποτα, θέλεις παῦσαι ταῦτα, καὶ μεταχοσμῆσαι πρὸς τὸ ἰσόμοιρον. τὰ μὲν ἄλλα, ἔφη, ὁ ῥᾴδιον ἀλλάττειν, ὁπόσα ἐκ Κλωqui praeter tempeſtatis rationem una tantum tunica uterer. Erat quippe frigus & Boreas multus, & glacies atque nix: ego vero minime ad iſta munitus. Sed ideo etiam quod appropinquante celebritate videbam alios comparare ſe uti ſacrificarent atque epularentur, mihi autem rem non valde feſtivam eſſe. Accedens igitur a tergo, & aure prehenſum concutiens, ut apparere mihi ſolet, *Quid hoc*, inquit, *Cronoſolon, videris afflictari? Non enim merito*, inquam, *cum ſacerrimos, & impuros homines abundare divitiis, & ſolos delicate vivere videam; ego vero, & alii eruditorum multi, in penuria & rerum omnium deſperatione verſemur? Sed neque tu, Domine, finem vis iſtis imponere, & reducere ea ad aequalitatem. Reliqua*, inquit, *mutare non eſt facile, quae a Clo-*

a Μονοχίτων] Sic *V2*. Μονοχιτιῶν cett. *b* Κρύος] Abeſt a *Fl*. *c* Προσεικάζειν] Sic omnes. Forſ. προσπελάζειν. marg. *J*. etiam πλησίαζειν adſcripſit.

id parvi referre puto. nam rurſ. *Ptol. Hephaeſt.* l. d. ſine majore diſtinctione, καὶ ὡς ἱρᾶ τούτῳ Ζεὺς, καὶ λάπτυχων πειραυτοῖ. Mox ibid. praemiſſos optativos excipit indicativus, ὡς λέξοι μὲ αὐτὸν ἡ Ἥρα — δοίη δ' Ἐλένη, κλίψοι δ' αὐτὸν — ἀφίλοι δ' — Ὡς Ἡλίῳ θυγάτηρ ἐ Λήδας Ἑλένη, ἰκαλεῖτο δὲ Λεοντή. Imperativ. & ſubjunct. Lucian. *Abdicat.* c. 26. f. ubi ἀνάμνησθε — καὶ μὴ ὑπήκοοι ἦτε. Diſſimiles caſus *Pauſan.* Vit. Ariſtom. ipſo princip. Ἀνηκέστων (ſic enim lego pro ἀνηκάστων) κακῶν τοὺς Μεσσηνίους κατειληφότων, καὶ ἅμα ἐς τὰ μέλλοντα ἐδὲν ἐνορῶντες — ἐγίγνωσκον. Adde *Gronov.* ad Arr. VII. c. 6. N°. 27. ubi κατ' ἐξίωσιν καὶ κάλλει aliis exemplis Graecis ac Latinis defenditur. Ac *Duker.* ad *Liv.* II. c. 23. 11. *Cort.* ad Salluſt. Catil. 21. 4. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 41. 12. Et *Elſner.* ad *Apoc.* I. 4. 5. 6. qui & p. 435. nonnulla prorſus huc facientia ex *Thucyd.* & *Pauſan.* protulit. *J. F. R.*

46. Μονοχιτιῶν] Μονοχίτων ἂν. An μονοχίτων ἂν ſcribendum pro μονοχιτιῶν. *F. G.*

Μονοχίτων] Sic recte una *V2*. reliquae Edd. Μονοχιτιῶν. Non puto tamen cum *Baiſio* p. 211. ita neceſſario intelligenda, ut unica ſit amictus tunica, qui μονοχίτων dicitur; ſuperinductas tantum tunicae veſtes reſpuit ea vox, pallium Graecorum, Romanorum togam Οἰοχίτων Od. Ξ. 489. legitur. *M. du S.*

51. Παρασκευαζομένους] Hoc verbum frequens eſſe de adparatu convivii & ſacrificii, vid. ſi operae eſt, ap. Rev. *Jac. Elſn.* ad *Act. Apoſt.* X. 10. *J. F. R.*

55. Προσεικάζειν] An προσπελάζω legendum? *F. G.*

Προσεικάζειν] -Legendum προσπελάζειν, vel potius πλησιάζειν, ut N°. 20. & Ἑρμ. c. 82. *M. du S.*

Προσεικάζειν] Fateor *aſſimilandi* notionem a me conciliari cum hoc loco non poſſe. Itaque fuit cum cogitarem, legendum προσπαίζειν *alludere*. Sed mox damnavi, cum nec literae ſatis congruant, neque ſignificatio. Magis jam placet προσπελάζω *accedere*, praeſentem ſe demonſtrare, apparere: idque interpretando expreſſi. *J. M. G.*

62. Μεταχοσμῆσ.] Infra N°. 21. μεταστοιχῶ ἐς τὸ ἰσοδίαιτον. *L. K.*

75. Μάτλῳ] Legendum eſt μὴ μάτλῳ &c. *M. du S.*

79. Ὡς ἀγυίφοιεν τῇ μητρὶ] An hi dies adhuc patiuntur, ut liceat Grǽcas iſtas voces ſic Latine verſas conſpici, *ut Cybela matri ſeſe adjungant?* quum jam cap. 48. in *Syria Dea*, καὶ πολλοὶ μυίζουσι τυτίζουσι τῷ ἄρχῃ τῷ ἀλεκτρυονοἰἀγυίφονται recte, ut vides, & aliter verterint: quum apud *Maximum Tyr.* differt. tertia μυεῖσθαι τ̀ ἐν τοῖς κύκλοις ἀγυιφόνταν διαφέρουσα, εἰ δυοῖν ὀβολοῖν τῷ προστυχόντι ἀναθεσπίζουσι, verterit Cl. *Heinſius*, *ſimilem mendicis illis, qui in triviis ſtipem colligunt, & duobus obolis obvio cuique ventura praedicunt.* At jam in *Pſeudomanti* has voces ὥσπερ αἱ τῇ μητρὶ ἀγυίφοντές τι καὶ ἐνθουσάζουσιν verterant, *eorum more qui a Cybele Deorum matre afflati conveniunt.* Cur non ſervant eundem tenorem? Certum eſt, ubi ἀγυίφω habet additum caſum tertium, illic agi de collectione pecuniaria & captu-

Clothone & Parcis aliis vobis eveniunt, quod vero ad festos dies attinet, paupertati vestrae medebor. Medicina autem erit ista. Abi, Cronosolon, inquit, *& leges mihi quasdam scribe, quae facienda sint per solennitatem, ne pro se tantum festos dies agant divites, sed bona vobis sua impertiant. Sed non novi,* inquam ego.

12. *Ego vero,* inquit, *te docebo*; deinde initio statim facto docuit. Deinde cum omnia jam scirem, *Etiam dic illis,* inquit, *Si hoc non fecerint; tum frustra ego falcem hanc acutam circumfero, aut ridiculus fuero, qui patrem Coelum exsecuerim, hosce divites autem quotquot leges violaverint non castrem, ac* tanquam *Galli stipem* Magnae *Matri colligant cum tibiis & cymbalis!* Haec minatus est. Itaque optimum vobis fuerit leges non violasse!

τοῖς Κλωθοῖς καὶ Μοίραις· τὰ δὲ ἄλλων Μοιρῶν πάσχετε. τὰ δὲ ἑορτῆς, ἐπανορθώσομαι ὑμῖν τὴν πενίαν. ἡ δὲ ἐπανόρθωσις ἥδε ἔστω. Ἴθι, ὦ Κρονοσόλων, καὶ γράψον μοι νόμους τινὰς, ἃ χρὴ πράττειν ἐν τῇ ἑορτῇ, ὡς μὴ καθ' αὑτοὺς οἱ πλούσιοι ἑορτάζοιεν, κοινωνοῖεν δὲ ὑμῖν τῶν ἀγαθῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδα, ἔφην.

Ἐγὼ, ἦδ' ὅς, διδάξομαί σε· καὶ λαβὼν ξυράμενος ἐδίδασκεν. εἶτα ἐπειδὴ πάντα ἠπιστάμην, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς, ἔφη, ὅτι ἢν μὴ τοῦτο ποιῶσι, μάτην ἐγὼ τὴν ἅρπην ταύτην ὀξεῖαν περιφέρω, ἢ γελοῖος ἂν εἴην, τὴν μὲν πατέρα ἐκτομίαν ποιήσας, τὸν Οὐρανὸν, τοὺς δὲ πλουσίους μὴ εὐνουχίζων, ὁπόσοι ἂν παρανομήσωσιν, ὡς ἀγείροιεν τῇ Μητρὶ σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις, βάκχοι γενόμενοι. ταῦτα ἀπείλησεν. ὥστε καλῶς ἔχει ὑμῖν μὴ παραβαίνειν τοὺς νόμους.

NO-

d Καὶ] Non habet *J.* Habent *El. H. P. B1.* &c. *e* Μάτην] Leg. ὑμάτην. *f* Κυμβάλοις] Τυμπάνοις *Graev.*

72. Ἢ δ' ὅς] Εἶπεν * αὐτός. *V.*
Ibid. Ἅρπην] Δρεπάνην. *V.*
77. Ἐκτομίαν] Εὐνοῦχον. *V.*

80. †Βάκχοι] Βάκχοι μόγις μ̄, ἀνόητοι δὲ ϵ̄ γυναικώδης. εὐνοῦχοι. ἀκίνητοι. *V.*

* Αὐτός] Αὖτοι edita misere. Forsan ὕστερον in V. Sed quia nihil varietatis notavit *Solan.* accentum potius quam literam mutare sustinuit. *J. F. R.*

† Βάκχοι] Βάκχοι edita. Sed quis non videt, id ad Luciani textum adcommodandum? *J. F. R.*

pturis: sin, esse congregationem hominum, & huc potius censeo referendum locum *Maximi Tyrii*, quum ἀγυρτῶν proprie dicantur tales circulatores in variis rebus, ut ostendit *Lud. Cresollius* in theatro Sophistarum libro III. Praecipue vero nugantur, quum legem Saturni mox sequentem λογισμοὺς ἄγοι τὴν ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμβάνειν μηδὲ τοῦτο ἰέναι intelligunt *rationem exigere ab iis qui res curant Saturnalitias, ne id quidem fas esto.* Quid enim? an putant Lucianum construere verbum ἐπιμελοῦμαι cum casu tertio? Cur igitur mox apud eum Saturnus scribit cap. 25. Ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖται? Immo sic quoque omnis Graecia; quae interdum & quarto casui id verbum adjungit, nunquam tertio. Omnino verte, *rationem exigere ab dispensatoribus per Saturnalia*, vel tempore Saturnalium. *J. G.*

80. Σὺν αὐλοῖς & κυμβάλοις βάκχοι γενόμενοι] Non moverem huic scripturae controversiam, nisi pro κυμβάλοις scribendum moneret Ms. τυμπάνοις. Nam quamvis & cymbalis usi fuerint Galli, tympana tamen propria erant Cybelae, & ejus sacerdotibus. Hinc & ipsa Dea & illius Prophetae semper cum tympanis conspiciuntur in antiquorum monumentis. Nota haec sunt omnia. *J. G. G.*

Ibid. Κυμβάλοις] *Horat.* I. Od. XVIII. 13. *Sacra tene cum Berecyntio Cornu TYMPANA*, atque passim ap. alios tympanorum in sacris Cybeles fieri mentionem quis nescit? atque inde Τυμπάνοις & hic cum Cl. *Graev.* recipiendum credat. Non tam festine; nam & cymbalis in iisdem usum fuisse, vid. *Min. Fel.* Oct. p. 172. Et ex *Nonno* id docentem Rev. *F. A. Lampe* de Cymbalis vett. L. I. cap. 15. p. 91. & III. c. 17. qui L. I. p. 134. eos reprehendit qui cymbalum ac tympanum idem instrumentum fuisse putarunt. Cymbalum enim definierat in f. cap. 1. *instrumentum musicum, semi rotundum, cavum, binum, & consilitis motum*, tympani autem figuram ex frequentissimis numis matris Deum notam esse: quod cum ita sit, plura addere supersedeo. *J. F. R.*

ΝΟΜΟΙ ΠΡΩΤΟΙ.

Μηδένα μηδὲν μήτε ἀγοραῖον, μήτε ἴδιον πράτ-
τειν ἐντὸς τ ἑορτῆς, ἢ ὅσα ἐς παι-
διὰν, καὶ τρυφὴν, καὶ θυμηδίαν. ἀλοποιοὶ
μόνοι γὰ μεμαλαγμένοι, ἐναργοὶ ἔστωσαν. ἰσο-
τιμία πᾶσιν ἔστω, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις,
καὶ πένησι, καὶ πλουσίοις. ὀργίζεσθαι ἢ ἀγα-
νακτεῖν ἢ ἀπειλεῖν μηδενὶ ἐξέστω. λογισμὸς
παρὰ τ ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμβάνειν,
μηδὲ τοῦτο ἐξέστω. μηδεὶς τ ἄργυρον ἢ τ
ἐσθῆτα ἐξεταζέτω· μηδὲ ἀναγραφέτω ἐν
τῇ [a] ἑορτῇ, μηδὲ γυμναζέσθω Κρονίοις,
μηδὲ λόγους ἀσκείτω, ἢ ἐπιδεικνύσθω, πλὴν
εἴ τινες ἀστεῖοι, καὶ φαιδροὶ, σκῶμμα καὶ
παιδιὰν ἐμφαίνοντες.

ΝΟΜΟΙ ΔΕΥΤΕΡΟΙ.

Πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, οἱ πλούσιοι γρα-
φόντων μὲ ἐς πινάκιον ἑκάστῳ τ φίλων τὸ
νομα, ἐχόντων δὲ καὶ ἀργύριον ἕτοιμον, ὅσον
τ κατ' ἔτος προσιόντων τὸ δέκαλον, καὶ
ἐσθῆτα τ ὕσης τ βελτίω, καὶ ὅση πα-
χυτέρα ἢ κατ' αὐτὸν καλασκευή· καὶ τ ἀρ-
γύρων οὐκ ὀλίγα. ταῦτα μὲ πρόχειρα
ἔστω· τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς, καθάρσιον μό-
τι περιφερέσθω, καὶ ὑπ' αὐτῷ ἐξελαυνέσθω

LEGUM CAPUT PRIMUM.

13. Ne quis neque forense quidquam ne-
que privatum negotium intra festos dies
agito, nisi quae ad ludum, & delicias &
voluptatem pertinent: coqui soli & dulcia-
rii operosi sunto. Aequali jure omnes sun-
to & servi & liberi, & pauperes & divites:
irasci, aut indignari, aut comminari nemi-
ni liceat. Rationes rerum curae alicujus
creditarum exigere Saturnalibus, neque hoc
liceat. Nemo argentum aut vestem dinu-
merato, neque scribito per dies festos. Ne
quis exerceto se Saturnalibus, aut oratio-
nem meditator vel habeat, nisi urbanam
forte aut hilarem, quae ludum & jocum
prae se ferat.

LEGUM CAPUT ALTERUM.

14. Diu ante solenne in tabella scribent
nomen uniuscujusque amicorum divites:
habebunt vero etiam pecuniam in promtu,
decimam circiter annui reditus partem; &
quod supereſt ipsis vestimentorum; &
quidquid est in reliquo apparatu pinguius
quam pro fortunis illorum, sordidiusque;
de argenteis quoque non pauca. Ista qui-
dem in promtu sunto. Pridie vero sacri,
circumlatis quibusdam purgaminibus, do-
mo-

[a] Ἑορτῇ] Ἑορτῇ γενέσθω Fl.

86. Θυμηδίαν] Τρυφὴν, εὐφροσύνην, τέρψιν. V.

83. Νόμοι πρῶτοι] (Distinguendae hae leges, scor-
simque singulae imprimendae) scripserat etiam *Aristo-
teles* νόμους συμποτικούς, teste Athenaeo 186. B. Quam-
quam in Catalogo ejus operum non extet, nisi ad-
mittatur emendatio, quam illic in *Menagii* notis ha-
bes. *M. du S.*

11. Ἐξεταζέτω, μηδὲ ἀναγραφέτω &c. μηδὲ ἀσκείτω ἢ
ἐπιδεικνύσθω] In marg. *Ald. Weſſ.* adscriptum erat ἐξετάζω
& ἀναγράφω, quod nescio num varia sit lectio,
an suos in usus haec verba tantum adnotare voluerit
scriba (quod & alias factitavit) posterius tamen susspi-
cor, quia γυμναζέσθω intactum reliquit. At imperati-
vos & infinitivos sic jungi nihil monstri esse, vid. ad
c. XI. notatum. *J. F. R.*

93. Γραφόντων — ἐχόντων] Recte, pro γραφίτωσαν,
ἐχέτωσαν. Vid. similiter ἀπεριχόντων, ἀπαιτούντων c.
25. Conf. notam Cl. *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* X. 2. ad
verb. ἀπιφίφθαι pro ἀπιφίφθωσαν, & *Solani* ad Ἔπτωκ.
f. *Contempl.* c. 14. (non 26. ut ad *Dial. Mort.* non mea
culpa, adlegatur) ubi videbis ἐπαιρέσθων pro ἐπαιρέσθω-
σαν fruſtra sollicitatum a viris doctis. Item nos ad
Zeux. c. 5. N°. 6. Adde *Alciphr.* 2. 1. f. ἀλλ' αὐτοὶ μὲ
χαιρέτων. Ac III. 30. f. φθονούντων δ' οἱ πατρὶ τ γεί-
τονων. Ibid. ep. 52. pr. πασιόντων ὅσα ἐθέλουσι. Lu-
cianum rursus *Jov. Trag.* c. 12. f. & alibi. *J. F. R.*

3. Καὶ ἰσθῆτα τ ὕσης τ βελτίω] Divitiores soli-
os tenuioribus munera vestesque mittere Saturnali-
bus, tangit etiam *Alciphr.* III. Ep. 57. Structura vero
τὴν βελτίω τ ὕσης scil. ἰσθῆτα, non abiimilis est *Ari-
stophaneae*, Plut. 694. τ ἀβάτας πολλὴν, ubi *Kuſt.* alia
similia dedit. Nec multum abeunt illa *Diodor Sic.* τ
χώρας πολλὴν, ubi alia etiam addidit Clar. *Wesseling.* do-
cuitque modo τὴν πολλὴν, modo πολλὴν sine articulo
in hisce dici. Vid. eumd. III. 240. IV. c. 28. *J. F. R.*

7. Τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς] *Caterum ante sollennitatem.*
Non sufficit: nam & quum statim in praecedentibus
di-

ejiciuntor sordes, & avaritia, & lucri cupiditas & quae sunt reliqua plerisque illorum familiaria. Cum vero munditias fecerint, sacrificanto divitiarum datori Jovi, & largitori Mercurio, & magnifico Apollini. Deinde sero vespere legatur ipsis amicorum illud breviarium.

15. Distributione autem ex dignitate cujusque instituta ante solem occasum amicis mittant. Qui vero deferunt, ne plures sint tribus aut quatuor, & quidem fidissimi servorum jam senes. Inscribatur autem in tabellam, quid sit quod mittatur, & quantum, ne ambo suspectos habeant eos, qui perferunt. Servi porro, uno quisque calice epoto recurrant: plus ne postulent. Eruditis dupla mittuntor omnia: aequum enim, illos esse duplicarios. Quae simul cum donis nunciantur, quam moderatissima sunto & paucissima: odiosum autem nemo quidquam eadem mittito, nec quae mittuntur laudato. Diviti dives ne quid mittito, nec convivio sui ordinis hominem dives excipito. Quae ad mittendum de-

ἐκ δ' οἰκίας μικρολογία, καὶ φιλαργυρία, καὶ φιλοκερδία, καὶ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα σύνοικα τοῖς πλείστοις αὐτῶν. ἐπειδὰν δὲ καθαρὰν τὴν οἰκίαν ἐξεργάσωνται, θυόντων Διὶ πλουτοδότῃ, καὶ Ἑρμῇ δώτορι καὶ Ἀπόλλωνι μεγαλοδώρῳ. εἶτα περὶ δείλην ὀψίαν, ἀναγιγνωσκέσθω μὲν σφίσι τὸ φιλικὸν ἐκεῖνο πιττάκιον.

Καλανείμασιν δὲ αὐτοὶ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ πρὶν ἥλιον δῦναι, πεμπόντων τοῖς φίλοις. οἱ δὲ ἀποκομίζοντες, μὴ πλείους τριῶν ἢ τεττάρων, οἱ πιστόταλοι τῶν οἰκετῶν, ἤδη πρεσβύται. ἐγγραφάσθω δὲ ἐς γραμμάτιον ὅ, τι τὸ πεμπόμενον, καὶ ὅσον, ὡς μὴ ἀμφότεροι ὑποπτεύοιεν τοὺς ἀποκομίζοντας. αὐτοὶ δὲ οἱ οἰκέται, μίαν κύλικα ἕκαστος πιόντες, ἀποτρεχόντων· ἀπαιτούντων δὲ μηδὲν πλέον. τοῖς πεπαιδευμένοις διπλάσια πάντα πεμπέσθω· ἄξιον γὰρ δικαίους εἶναι. τὰ ὀπτὰ τοῖς δώροις λεγόμενα, ὡς μαθιώτατα, καὶ ὀλίγιστα ἔστω. [b] ἐπαχθὲς δὲ μηδεὶς [c] μηδὲν συνεπιστελλέτω, μηδὲ ἐπαινείτω τὰ πεμπόμενα. πλουσίῳ πλουσίῳ μηδὲν πεμπέτω, μηδὲ ἑστιάτω Κρονίοις ὁ πλούσιος τὸν ἰσότιμον. τὸ εἰς τὸ πεμφθῆναι πρὸ-

[a] Ἐπαχθὶς] Bene *Fl. Bz.* & 2. *P.* Ἀπαχθὸς male *Ald. J. H. V2. Fr. S.* [b] Μηδὲ] Μηδὶ male *Fl.*

dixit πρὸ πολλοῦ τὴν ἑορτὴν, etiam notavit tempus ante sollemnitatem. Verte *caterum die ante Soli.* Nam clare distinguit inter longinquius & magis propinquum tempus. *J.G.*

25. Ἀποτρεχόντων] *Recurrunto*, ad domicilium scil. *F.G.*

27. Δημοφίτας] Ἀπὸ τῶν δημοσιῶν τροφίμων ἡ μεταφορά. *F.G.*

Δημοφίτας] *Brod.* Miscell. T. 2. p. 484. ad hunc Luciani locum haec commentatur: „ *Ammian. Marcell.* „ L. 27. — *adhibitis semiermibus paucis, quos Diocmitas appellans*, milites vero δημοφίτας *nuncupati*, „ *dupla stipendia merent*, ut docent nonnulli: *Aelianus* „ δημοφίτης ἐ ἱππολοχίτης ὁ ἄρχων τῆς ἱππικῆς ἐ τῆς μοίρας. Lucianus: ἱππεύσιον ἱππούριος δημοφίτης ὤν. „ Rursus in *Chronosol.* — ἄξιον γὰρ δημοφίτας εἶναι. *Arrianus*: καὶ ἐπὶ τούτῳ δημοφίτων Μακεδόνων, καὶ διπλάσιον, ἔτους ἑκάστου ἀποκομιζόμενον πάντα τὰ μισθοφορᾶς, ἢ τοῦ μείονα μὲ τῶν δημοφίτων, πλείονα δὲ τὸν τιμῆς τρατιώτου μόνον ἔφερεν. *Curtius* L. V. Itaque delectis equitum „ 6. millibus, trecentos, quos Dimichas appellant, „ adjungit. Dorso hi graviora arma portabant: ce„ terum equis vehebantur; cum res locusque posce„ ret, pedestris acies erat. Nescio an hic Dimoiritas, „ aut Diocmitas legere audeamus: tametsi *Ammianus* „ hos nullis pene armis instructos fuisse, literis man„ det". Sed in *Curtio* recte jam *Dimachas* editum, qui & ἄμιπποι Graecis dicuntur, aliique sunt quam hic δημοφίται. In *Ammiano* vero priore loco Diogmitae legendum, ex *Salmasio* monuit *Freinshem.* ad *Curt.* V. c. 13. §. 8. Habuimus δημοφίτας ap. Lucianum, quater, & *Suid.* ac Scholiast. quoque exponunt, quem vid. ad *Dial. Meretr.* IX. versus fin. ita ut rem nimis notam putem, quam ut multa addam. Origo est a δημοφία. Ita δημοφίας λαμβάνειν, *duas praedae partes accipere*, *Dionys. Halic.* VIII. p. m. 544. fin. *J.F.R.*

29. Ἐπαχθὶς] Sic recte scribitur in *Fl. Bz.* & *P.* In reliquis prave ἀπαχθὸς. *M. du S.*

προχειριζέντων, φυλαττέσθω μηδὲν, μηδὲ μετάνοια εἰσίτω ὑπὲρ τῆς δωρεᾶς· εἴ τις πέρυσιν ἀποδημῶν, δι' αὐτὸ ἄμοιρος κατέστη, ἀπολαμβανέτω καὶκεῖνα. ἀφαλυόντων δὲ οἱ πλούσιοι καὶ χρέα ὑπὲρ τῶν φίλων τῶν πενήτων, καὶ τὸ ἐνοίκιον, οἵ τινες ἂν καὶ τοῦτο ὀφείλοντες, καταβαλεῖν μὴ ἔχωσι· καὶ ὅλως, πρὸ πολλοῦ μελέτω αὐτοῖς εἰδέναι ὅτου μάλιστα δέονται.

promta fuerint, eorum nihil servator; neque poenitentia muneris subeat. Si quis superiore anno absens ea re expers liberalitatis fuerit, etiam ista accipito. Aes etiam alienum divites pro amicis pauperibus solvunto, atque habitationis mercedem, si qui eorum hanc etiam debitam solvere non possint. Atque in universum diu ante hoc ipsis curae sit, uti sciant, qua re maxime indigeant.

Ἀπέστω δὲ καὶ τῶν λαμβανόντων μεμψιμοιρία, καὶ τὸ παρὰφθὲν ὁποῖον ἂν ᾖ, μέγα δοκείτω. οἶνος ἀμφορεὺς, ἢ λαγὼς, ἢ ὄρνις παχεῖα, Κρονίων δῶρον μὴ δοκείτω· μηδὲ τὰς Κρονικὰς δωρεὰς εἰς γέλωτα φερέτωσαν. ἀντιπεμπέτω δὲ ὁ πένης τῷ πλουσίῳ, ὁ μὲν πεπαιδευμένος, βιβλίον τῶν παλαιῶν, εἴ τι εὔφημον, καὶ συμπόλικον [a] ἦ, ἢ αὐτοῦ σύγγραμμα, ὁποῖον ἂν δύνηται, καὶ τοῦτο λαμβανέτω ὁ πλούσιος πάνυ Φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καὶ λαβὼν, ἀναγιγνωσκέτω εὐθύς· ἢν δὲ ἀποθῇ, ἢ ἀπορρίψῃ, ἴσω τῇ τοῦ ἅρπης ἀπειλῇ ἔνοχος ὢν, κἂν πέμψῃ

16. Abesto autem ab accipientibus etiam ingrata querela, & quidquid fuerit quod missum erit, magnum videatur. Vini amphora, aut lepus, aut gallina pinguis, Saturnalicium munus ne habetor. Neque munera Saturnalicia in risum vertunto. Diviti vicissim mittat pauper eruditus librum antiquum, si quis sit boni ominis, aut convivio aptus; aut suum ipsius scriptum, qualecumque potuerit: idque accipiat dives hilari omnino vultu, & acceptum statim legat; quod si reposuerit aut abjecerit, sciat falcis se minis obnoxium, etiamsi quantum opor-

[a] Ἢ, ἢ] Deest posterius ἢ in *Fl.* Adest recte in cett. In αὐτοῦ autem conspirant omnes.

50. Αὐτοῦ] In omnibus nostris libris erat αὐτῶν, quod sedulo sic mutavimus. *M. du S.*

66. Τὸ στοιχεῖον ἐξάπτειν] Vid. & Lexiph. c. 4. & Alex. c. 9. Haec ratio temporis observandi ante horas inventas, qua de re eruditissimam, sed prolixiorem, quam ut hic inseratur, *Salmasii* dissertationem vid. in *Plin. Ex.* a. p. 445. ad 463. Hanc autem temporis indicationem respondere putat Romanorum V. vel VI. hoc est undecimae nostrae, vel ipsi meridiei; qua hora convivia tempestiva agitari solita, ut moris erat diebus festis ac solemnibus, *Juvenal.*

— *Quamvis solida hora supersit*
Ad sextam.

Tertullianus. in Apol. *Saturnalibus non lavar diluculo, sed honesta & salubri hora.* Putat tamen nullam horam diei mense Decembri, quo Saturnalia celebrabantur, sex pedes habuisse; & παχυμερῶς ad rationem Atticam tempus illud a Luciano hic accommodatum. 457. a. A. Variae autem erant caenae horae; ea vulgata fuisse videtur, quae decem pedum signo notabatur. V. *Poll.* VI. 8. Haec ergo solita maturior, ut in festo lautitiis deliciisque Sacro. Ut contra cum XX. pedum in fabula Eubuli apud Athen. mentio est, ab avaro dictum puta; consule, si lubet, *Casaub.* ad Ath. 425. *M. du S.*

Τὸ στοιχεῖον ἐξάπτειν] Quid sit στοιχεῖον *Pollucis* verbis dicamus 6, 44. Τῇ σκιᾷ δ' ἐπεκμαίρουσι καιρὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὁδοῦ, ἣν ὁ στοιχεῖον ἐκάλουν. Itaque non gnomon, sed ipsa gnomonis, quidquid sit, quod vice gnomonis fungitur, umbra, στοιχεῖον est. Quae ad hunc ipsum locum *Kuhnius*; quae ad Athenae. 6, 10. *Casaubonus*, ex Schol. ad *Aristoph.* Ἐκκλησ. 647. & comicorum apud Athenaeum fragmentis; quae *Salmas.* Exerc. Plin. p. 446. seqq. de umbrarum illa dimensione disputant, si bene perpenderis, ad haec duo quasi capita referri possunt: I. antiquissimis temporibus suae cujusque umbrae dimensio fuisse illi videtur pro temporis indicio; qua in re, ne de climatum diversitate dicamus, ad anni etiam tempestatem respiciendum fuisse, quis non videt? cum hibernae umbrae meridianae ad aestivas per Italiam Graeciamque in gnomone Palladii se habeant ut IX. ad 11; initium autem & finis diei in iisdem regionibus eodemque gnomone, hiberni, umbram habeat pedum XXIX, aestivi modo XXII. Vagam admodum hanc computandi rationem fuisse, haec ipsa res, & staturae i. e. gnomonis, ac pedum cujusque i. e. mensurae diversitas, satis ostendit: ubi tamen illud non negligendum, longioris hominis longio-

oportebat miserit. Alii vero corollas, aut turis micas mittunto. Si vero pauper vestem, aut argentum, aut aurum ultra facultates miserit diviti, quod missum erit publicum esto, venditumque thesauro Saturni infertor: pauper vero postridie ejus diei plagas a divite accipito ferula in manus impacta, non pauciores quam quinquaginta supra ducentas.

ὅσα ἐχρῆν. οἱ δὲ ἄλλοι, οἱ μὲ στεφάνους, οἱ δὲ λιβανωτῦ χόνδρους πεμπόντων. ἢν δὲ πένης ἐσθῆτα, ἢ ἄργυρον, ἢ χρυσὸν ὑπὲρ τὴν δύναμιν πέμψῃ πλουσίῳ, τὸ μὲ πεμφθὲν ἔστω δημόσιον, καὶ καταπραθὲν ἐμβαλέσθω εἰς τὸ θησαυρὸν τῦ Κρόνυ· ὁ δὲ πένης ἐς τὴν ὑστεραίαν πληγὰς παρὰ τῦ πλουσίυ λαμβανέτω τῷ ῥάβδῳ εἰς τὰς χεῖρας, οὐκ ἐλάττυς διακοσίων καὶ πεντήκοντα.

LEGES CONVIVALES.

17. Lavandi tempus, cum sex pedum umbra fuerit. Ante balneum nuces sunto & tali. Quo quisque forte delatus fuerit, ibi accumbito. Dignitas vel genus vel divitiae parum ad jus prius capiendi cibi conferunto. De vino eodem omnes bibunto: nec obtentui esto diviti vel ventriculi vel capitis dolor, ut solus ea caussa de meliori bibat. Carnium distributio aequaliter fiat per omnes: ministri ad gratiam nihil cuiquam faciunto: sed neque cunctantor, neque, quoad ipsis videtur, praetermittant

NOMOI ΣΥΜΠΟΤΙΚΟΙ.

Λύεσθω μὲ ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπυν ἦ· τὰ δὲ πρὸ τῦ λυτρῦ, κάρυα, καὶ πεσσοὶ ἔστωσαν. καθαιρείσθω ὅπυ ἂν τύχοι ἕκαστος, ἀξίωμα, ἢ γένος, ἢ πλῦτος, ὀλίγον συντελείτω εἰς [b] προνομὴν. οἴνυ τῦ αὐτῦ πίνειν ἅπαντας. μηδ' ἔστω πρόφασις τῷ πλυσίῳ, ἢ στομάχυ ἢ κεφαλῆς ὀδύνη, ὡς μόνον δι' αὐτὸ πίνειν τῦ χρείττονος. μοῖρα χρεών, καὶ ἴσον ἅπασιν· οἱ διάκονοι πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. ἀλλὰ μηδὲ βραδυνέτωσαν, μηδὲ [c] ὑπερπεμπέτωσαν, ἐς ἂν

[b] Προνομὴν] Προνομίαν Pell. [c] Παραπεμπέτωσαν] Παραπεμπέσθωσαν Fl.

66. Ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπυν ᾖ.] Τὴν λεγομένην ἀκτῖνα τῦ ἡλίυ τὸ σωμάτων σκιογραφοῦσιν λέγει σκιὰν, ὅταν ἡ αὐτὴν στοιχεῖον ἰσάκις. V.

giores plerumque esse pedes &c. II. Inventis solariis paullo operosioribus, de quorum aetate in primis copiosus est *Salmasius*, etiam illa pedum ratio fuit expeditior, & lineis quibusdam atque signis in ipsa machinatione sciotherica designata. Qualis in usu fuerit Palladii aetate, sub singulis mensibus operis sui ipse adnotavit; ac diserte admodum explicavit *Aldus* in praefatione ad scriptores R. R., quae in nostra editione locum octavum occupat. Haec qui cogitabit, non mirabitur, tempus coenae in locis comicorum, quibus a pedibus umbrae illam designant, fluctuare intra pedes VI. & XX. Quod si horis responderent pedes, sequeretur quod oppido absurdum est, alios quatuordecim horis maturius, vel serius aliis coenasse. Sed tempestatum anni, ipsorum praesertim gnomonum, diversitas, pedum discrimen vel majus admittit. Add. supra Ὥριφ. c. 9. *J.M.G.*

70. Προνομὴν] I. e. προπόσεως. Vett. Codd. consulendi. *F.G.*

Προνομὴν] Mallem προνομίαν *praerogativam*, cum *Pell.* quam προνομὴν, *praedam*, *pabulationem*. *J.F.R.*

74. Μοῖρα] Videtur hic aliqua vox excidisse. *M. du S.*

76. Παραπεμπέτωσαν] Προπεμπέτωσαν legisse videtur Interpres. Sed τὸ παραπεμπέτωσαν rectum est. Infra c. 22. καὶ μὴ τὴν ἐμφορητὸν τῶν ὄψων. &c. *F.G.*

Παραπεμπέτωσαν] Locus difficilior est. De ferculis est sermo, quae a servo circumferebantur, quo suam quisque ordine partem sumerent, in eo duplex, si dolo malo ageretur, fraus fieri poterat; una, si serius ad pauperem devenirent, altera, si ab eo festinantius sese proriperent. Utrique caveatur hac lege oportet: sed quo pacto efficies ut id ex verbis quae libri nostri hic exhibent, elicias? Si vulgatam scripturam sequaris, μὴ ὑπερπεμπέτωσαν, idem ferme erit, quod jam expressum est per μὴ βραδυνέτωσαν. Et sic quidem cavetur ne cuiquam nimis diu faventes famuli fercula circumferentes adstent, quo fieret ut eis major quam caeteris aut portio aut delectus saltem esset. Eumque sensum verba sequentia admittunt, cum additur, ἐς ἂν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν. Hoc enim valet, ὑπερπέμπειν, *comitor*, *adsto*, &c. Vid. Ἔρμ. c. 72. Διανοήσεται δὲ ἀεὶ πρόσθιον τι τῦ ἀναγκαίου, καὶ ὁ στόμαρχος παραπέμψει εἰς τὸ λοιπὸν τῦ βίυ. Adde Βύχ. c. 1. παραπέμψις χειραγωγίας. & Διπ. c. 1. ubi ventus dicitur παραπέμπειν τὰ πλοῖα. Rursus si *Fl.* Editionis scripturam perpendas, alia prorsus ratio incunda tibi erit.

ἀν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν. μηδὲ τῷ μὲ μεγάλα, τῷ δὲ κομιδῇ μικρὰ προστιθέτω· μηδὲ τῷ μὲ ὁ μηρὸς, τῷ δὲ ἡ γνάθος συὸς, ἀλλ' ἰσότης ὅπι πᾶσιν.

ac differant quae ferenda sunt. Neque huic magna, alii vero oppido parva apponuntor, neque uni femur, alteri vero maxilla suis: sed aequalitas esto in omnibus.

Οἰνοχόος ὀξὺ δεδορκέτω ἐκ παντὸς εἰς ἕκαστον, καὶ ἔλαττον ἐς τὸ δεσπότιν, καὶ ἐπ' ὀξύτερον ἐπακουέτω. καὶ κύλικες παντοῖαι, καὶ ἐξέστω παρέχειν ἥν τις ἐθέλῃ, φιλοσησίαν. [a] πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλησίον. μηδὲ ἐπάναγκες ἔστω πίνειν, ἢν τις μὴ δύνηται. εἰς τὸ [b] συμπόσιον μήτε ὀρχηστὴν, μήτε κιθαριστὴν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μαθάνουσα [c] ἐξέστω. ἢν τις ἐθέλῃ, σκώμματος, [d] καὶ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον ὅπι πᾶσι. [e] πεπευέτωσαν [f] ὅπι καρύων· ἢν τις ἐπ' ἀργυρίῳ πεπεύσῃ, ἄσιτος ἐς τὴν ὑστεραίαν ἔστω. καὶ μενέτω καὶ ἀπίτω ἕκαστος, ὁπόταν βούληται. ἐπὰν δὲ τοὺς οἰκέτας ὁ πλούσιος εὐωχῇ, παρακούετωσαν καὶ οἱ φίλοι σὺν αὐτῷ. τοὺς νόμους τούτους ἕκαστον τὸ πλουσίων ἐγγράψαντα ἐς χαλκῆν στήλην, ἐχέτω ἐν μεσαιτάτῳ δ αὐλῆς, καὶ ἀναγιγνώσκειν. καὶ εἰδέναι δεῖ ὅτι ἐς' ἂν αὕτη ἡ στήλη μένῃ, ἤτε λιμὸς, [g] ἤτε λοιμὸς, ἤτε πυρκαϊὰ, ἤτε ἄλλο χαλεπὸν

18. Pincerna acutum cernito *velut* de specula in unumquemque, & minus in dominum: & acutius etiam audito. Sunto varii generis calices. Jus esto propinare si quis velit, amicitiae poculum. Propinanto omnes omnibus si voluerint, etiam ante divitem. Neque necesse sit bibere, si quis non possit. Saltatorem aut citharistam tironem in convivium ne adducito. Dicti jocosi si quis velit jus esto: modus, quod nemini doleat. Super omnia alea de nucibus ludunto: si quis pecuniam luserit, postridie esurito. Maneat unusquisque & abeat quando lubitum ei fuerit. Si vero servos convivio excipiet dominus, etiam amici cum illo ministranto. Hasce leges unusquisque dives inscriptas in pila aerea, in media aula habeto, atque legito. Sciendum est, quam diu ea pila manserit, neque famem, neque pestilentiam, neque incendium, neque aliud quidquam mali in eam

a Πάντες] Sic Edd. omnes. Πάντας *Gron.* b Συμπόσιον] *Fl.* punctum ponit post συμπ. c Ἐξέστω &c.] Varie haec & seqq. interpunguntur. Vid. nott. d Καὶ] Omittit *Fl.* e Πεπευέτωσαν] Πεπευσέτωσαν *Fl.* f Ἐπὶ καρύων] An καρύοις; ut mox ἐπ' ἀργυρίῳ; vid. addenda. g Ὅτε λιμὸς] Omissa haec duo in *Fl.*

98. Μεσαιτάτῳ] Μέσῳ ᾧ αὐλῇ. *G.*

ἀποτέμνομαι enim non est *comitor*, &c. sed *rejicio, amando* &c. Vide locum ea de re apud Nostrum luculentum Ἐρ. Δ. XII. ubi meretrix amasio inter alia amoris sui signa hoc profert; εἶτα ὅτας ἡμᾶς παραπεμψάμενος, &c. Μηδὲ ὠθησαμένους itaque erit, *neve tam cito praetereunto*, & sic opponitur τῷ, μηδὲ βραδύνοντας, non ut idem significans adjungatur. Tibi, Lector, rem in medio relinquo. Ego posteriori sententiae magis faveo. Confer autem locum hunc omnino cum iis quae N°. 22. invenies, & N°. 32. De ἐπέκεινα χρὴ ἀποφέρειν vid. Συμπ. c. 38. *M. du S.*

82. Καὶ ἐπ' ὀξύτερον] Legend. videtur, καὶ ἔτι ὀξύτερον ἀκουέτω· τὸ ἐπ' ὀξύτερον non placet. *F.G.*

85. Πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλουσίῳ.] An non scripsit auctor, πάντας πᾶσι? Nam illud confusionem inducit. Sed videtur velle dape pauperibus privilegium, ut si velint, primi invadere possint calices, sed & remittere id possint. Utique πάντες non opponuntur πλουσίῳ, quod huc requiri videtur. *J.G.*

Πάντες] Cl. *Gronovii* conjecturam in textum recipere visum est, quamvis omnes libri Nostris πάντας habeant. *M. du S.*

Πάντες] *Gronovianum* πάντας *Solan.* recepit. Nihil contra nitor; sine auctoritate tamen non audeo contextum immutare. *J. F. R.*

86. Προπιόντες] *Erasmus* videtur legisse προπίοντα, dum vertit: *ubi praebiberis dives.* Sed vix potest locum habere; nam si vel pauperibus, vel omnibus sine discrimine licet bibendo praeire, quomodo jam eodem spiritu addi poterit, divites praebibere debere? *J. F. R.*

Ibid. Ἐπάναγκες] Sic solent Graeci. Sic etiam usurpatur haec vox *Act.* XV. 28. *M. du S.*

89. Ἐξέ-

eam domum illis ingressurum. Sed siquando (quod quidem absit) destruatur, quid illis eventurum sit, abominamur.

ὐδὲν εἴσεισιν εἰς τ' οἰκίαν αὐτοῖς. ἢν δέ ποτε (ὅπερ μὴ γένοιτο) καθαιρεθῇ, ἀποτρόπαιον ἡγοῦμαι).

EPISTOLAE SATURNALES.

EGO SATURNO SALUTEM.

19. EQuidem jam prius tibi literis demonstravi, quo loco essem, & ut prae paupertate in periculo versarer, ne solus sim expers ejus quam denunciasti solennitatis: adjeceram etiam, probe commemini, vehementer esse rationi adversum, alios nostrum opibus deliciisque adfluere, neque quidquam de his quae habent impertiri tenuioribus; alios autem enecari fame: idque instantibus Saturnalibus. Quando quidem vero nihil mihi tum rescripsisti; faciendum putavi, ut iterum de iisdem rebus te admonerem. Decebat enim te, Saturne optime, sublata *prius* illa inaequalitate, bonis in medio omnium positis, deinde imperare dies festos. Ut vero nunc habemus, formica *aliquis est*, aut came-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΟΝΙΚΑΙ.

ΕΓΩ ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΕΓεγράφειν μὲ ἤδη σοι καὶ πρότερον, δηλῶν ἐν οἷς εἴην, καὶ ὡς ὑπὸ πενίας κινδυνεύοιμι μόνῳ ἀμοίρῳ εἶναι τ' ἑορτῆς, ἣν ἐπήγγελκας, ἔτι καὶ τοῦτο προσθεὶς (μέμνημαι γάρ) ἀλογώτατον εἶναι, τοὺς μὲ ἡμᾶς ὑπερπλουτεῖν, καὶ τρυφᾶν, καὶ κοινωνοῦντας ὧν ἔχουσι τοῖς πενεστέροις, τοὺς δὲ λιμῷ ἀφθείρεσθαι· καὶ ταῦτα, Κρονίων ἐνεστώτων. ἐπεὶ δέ μοι τότε οὐδὲν ἀντεπέστειλας, ἠγησάμην δεῖν αὖθις ἀναμνῆσαί σε τ' αὐτῶν. ἐχρῆν γάρ σε, ὦ ἄριστε Κρόνε, τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελόντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ ἐς τὸ μέσον ἅπασιν καταθέντα, ἔπειτα κελεύειν ἑορτάζειν. [a] ὡς δὲ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ [b] ἢ κάμη-

[a] Ὡς δὲ] Sic *Fl. Ald. J. H. B1. P.* Ὡς καὶ *S.* [b] Ἢ] Ita, ut *Jensius* voluit, est in *Fl. L.* & *Coll.* at reliquae ἡ habebant.

19. [*] Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Ἐπὶ τ' μικρῶς μεγαλοψυχούντων ἡ παροιμία. *V.*

[*] Μύρμηξ ἢ] In Edit. haec ad verba ὡς δὲ νῦν ἔχομεν relata legebantur, quod tamen & sic in *V.* fuisse suspicor, quum varietatem non adnotarit Noster. *J. F. R.*

89. Ἐξίτω] An sic legend. σκάπτειν ἐξίτω, ἢν τις ἐθέλῃ, καὶ σκάμματος μέτρον ἴσω τὸ ἄλυπον. *F. G.*

Ἐξίτω] *Fl.* sic dividit: Μήτε ἐρχέτω μήτε κιλαρέτω αὐτοὺς ἄγειν. ἄρτι μανθάνοιμι ἐξίτω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκάμματος μέτρον ἴσω. τὸ ἄλυπον ἐπὶ πᾶσι πεττευόμενον &c. *B1.* vero: ὡς τὸ συμπόσιον μήτε ἐρχέτω μήτε κιλαρέτω αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιμι ἐξίτω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκάμματος μέτρον ἴσω, τὸ ἄλυπον. ἐπὶ πᾶσι πεττευόμενον &c. *Junt.* autem sic: ὡς τὸ συμπόσιον, μήτε ἐρχέτω, μήτε κιλαρέτω αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιμι. ἐξίτω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκάμματος μέτρον ἴσω τὸ ἄλυπον, cum qua *Par.* fere consentit. *Solanus* distinctionem *Juntinae* mutavit. *Gesnerus* aliter: hunc igitur quantum possumus sequemur, ut Latinis Graeca respondeant. *J. F. R.*

1. Οὔτε λοιμὸς] Obversabatur menti scribentis haec Luciani Amuletum Alexandri, de quo legisti illic c. 36. *M. du S.*

7. Ἐν οἷς εἶην] Recte vertitur: *in quo statu essem. Diod. Sicul.* XIV. c. 48. f. Καὶ τὰ μὲ περὶ Διονύσιον ἐν τούτοις ἦν. Iterum ib. c. 71. f. ac frequenter alibi. Et ita in *Epist. ad Philip.* IV. 11. ἵνα εἰδῆτε, ἐν οἷς εἰμι αὐτάρκης πάντα. Ubi *L. Bos* & haec Luciani verba addit. Noster supra *Peregr.* c. 16. ἐν ἅπασιν ἀφθόνως ἦν. *J. F. R.*

16. Τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελ.] Spectavit hanc aequationem Plato, & ante eum Lycurgus instituit. *Cic. L.* III. offic. *G. C.*

19. Ὡς ἐν νῦν] Legendum fors. ὡς δὲ νῦν. Edit. *Basil.* ὡς δὲ habet. *F. G.* Adsentirer, si libri addicerent.

μηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. μᾶλλον δὲ τραγικὸν ὑποκριτὴν ἐννόησον, θατέρῳ μὲν τοῖν ποδοῖν ἐφ' ὑψηλοῦ βεβηκότα, [a] οἷον εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται· ὁ δ' ἕτερος ἀνυπόδετος ἑστώς. εἰ τοίνυν βαδίζοι οὕτως ἔχων, ὁρᾷς ὅτι ἀναγκαῖον αὐτῷ, ἄρτι μὲν ὑψηλῷ, ἄρτι δὲ ταπεινῷ γενέσθαι, καθ' ὁπότερον ἂν πόδα προβαίνῃ; τοσοῦτον καὶν τῷ βίῳ ἡμῖν τὸ ἄνισον. καὶ οἱ μὲν ὑποδούμενοι [b] ἐμβάτας, ὑπὸ τύχης χορηγούσης, ἐπτεραγωδοῦσιν ἡμῖν· οἱ πολλοὶ δὲ ἐπὶ γῆς χαμαὶ βαδίζομεν, δυνάμενοι ἂν, εὖ ἴσθι, μὴ χεῖρον αὐτῶν ὑποκρίνεσθαι, καὶ βαδίζειν, εἴ τις καὶ ἡμᾶς ἐνεσκεύασε παραπλησίως ἐκείνοις.

Καίτοι ἀκούω τῶν ποιητῶν λεγόντων, ὡς τὸ παλαιὸν, ἐπὶ τοιαῦτα ἦν τοῖς ἀνθρώποις τὰ πράγματα, σῦ ἔτι μοναρχοῦντος. ἀλλ' ἡ μὲν γῆ ἄσπορος καὶ ἀνήροτος ἔφερεν αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ, δεῖπνον ἕτοιμον ἑκάστῳ ἐς κόρον· ποταμοὶ δὲ, οἱ μὲν οἶνον, οἱ δὲ γάλα, εἰσὶ δὲ οἱ καὶ μέλι ἔρρεον. τὸ δὲ μέγιστον, ut est in proverbio. Quin tu tragicum mihi actorem cogita, altero quidem pede alte calceatum, quales sunt cothurni tragici: alter vero *ejus* pes discalceatus sit. Si jam eo habitu ingrediatur, vides necesse illi esse, ut modo excelsus sit, modo humilis, prout hoc vel illo pede procedat. Tanta etiam est in vita nostra inaequalitas. Alii induti cothurnis a fortuna suppeditatis, tragico nos fastu conculcant. Nos autem vulgus pedibus & humi ingredimur, qui possemus, bene noris, non deterius illis agere, & gradum grandire, si quis nos etiam similiter atque illos instruat.

20. Quamquam audio poëtas dicere, olim non sic fuisse res hominum, te adhuc rerum potiente: sed tellurem sine semine atque aratro genuisse ipsis bona, paratas unicuique ad satietatem usque epulas. Fluvios autem vino partim, partim lacte fluxisse: fuisse etiam, qui melle. Quod vero ma-

a. Οἷον] Sic *Fl. Ald. Fr. B1. & 2. H. P. S.* Οἷά ἐστιν *J. & V2.* b. Ἐμβάτας] Edd. comma ante h. v. habent quod sustulit *Solan.* Sed innumera & ego sustuli, quod ubique monere, supervacuum.

23. Ἐμβάται] Τὰ ξύλα ἃ ἐμβάλλουσιν ὑπὸ τοὺς πόδας, ἵνα φανῶσι μακρότεροι. *V.*

Potest tamen vel sine iis ita legi, quia perfacilis est in hisce & solemnis permutatio, & sine necessitate etiam mox bis δὲ rursum consequitur; verumtamen, cum usitatissimum sit Nostro, in narrando sic δὲ connectere, nil audeo mutare. Sic infra c. 23. ἑφτὸν δὲ; εἰ δὲ — ἐμοῖς δὲ. Deinde ibid. τὸ κόπα δὲ — τὸ νῦν δὲ — μᾶλλον δὲ. Et singulis fere Dialogis. *J. F. R.*

Ὡς ἐν τῷ ἴσῳ, μύρμηξ ἢ κάμηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. &c.] Queritur hic Pauper, quod tam male divisa sint inter homines bona, ut, dum alii opibus affluunt, alii omnino careant: rem autem hanc ita esse comparatam, ac si quis altero pede cothurnatus, altero plane non calceatus, nunc valde procerus, nunc humillimus videatur. Ad id utitur proverbio μύρμηξ ἢ κάμηλος. sic namque in omnibus editionibus legitur, nec aliter ab paroemiographis adduci istud video, & quidem ex hoc Luciani loco. Ego vero nullus dubito, quin proverbium genuinum sit, Μύρμηξ ἢ κάμηλος, atque ita demum recte potest proverbialiter adhiberi de rebus maxime inaequalibus. Quae enim ἀνισότερα, quam formica & camelus? Id ergo Lucianus noster, sive Pauper, ait, Si universum humanum genus respicias, & in eo pauperes ac divites; videre te vel μύρμηκας, vel καμήλους, putes: tanta est inter universos conditionis & fortunarum inaequalitas. *J. J.*

Ibid. Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Dicitur hoc proverbium de vehementer inaequalibus. *G. C.*

Ibid. Ἢ] Cl. *Jensii* emendationem confirmant *L. Coll.* & *Fl.* In reliquis impressis prave legitur ἡ. *M. du S.*

Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Plus certe salis inest, si jam cum Cl. *Jensio* ἢ legis. Immo quum compensatio instituitur inter inaequalia, ἢ requiritur, ut sensus sit, *modo formica, modo camelus*; & sic plane respondebit sequenti, *modo excelsus, modo humilis*. Quare ἢ vel invitis Codd. & Edd. recepissem. Sed quum tres libros habeamus ita exhibentes, tanto magis certissimae *Jensii* conjecturae obsecundandum; quae eo melior, si nullam vidit Edd. sic habere; nam *Fl.* omnino habet illud ἢ, quam non videtur inspexisse, quum tamen alibi consuluerit. *J. F. R.*

22. Οἷον] Sic recte *Ven.* 2. ut N°. 24. ne te longius amandem. In reliquis Impressis οἷον. *M. du S.*

Οἷον εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται] Nondum recipio *Vi-*

maximum ; illos ipſos homines ajunt fuiſſe aureos , paupertatem vero nec omnino ad illos acceſſiſſe. At nos contra ea ipſi quidem vix plumbum videamur merito , aut ſi quid illo vilius : victus autem cum labore plerisque contingit : caeterum paupertas , & conſilii inopia , & deſperatio , & illud *hei mihi !* & , *unde nanciſcar ?* & , *heu fortunam !* talia apud nos quidem pauperes plurima. Ac minus ea indigne , bene noris, ferremus, niſi divites in tanta eſſe felicitate videremus : qui tantum cum aurum atque argentum incluſerint , veſtes autem quot ? habeant , mancipiaque & currus , & vicos totos , & agros , & magnam quidem vim ſingulorum poſſideant ; tantum abeſt ut eorum quidquam nobis impertiant , ut neque adſpicere de plebe homines dignentur.

αὐτὸς ἐκείνους φασὶ τοὺς ἀνθρώπους χρυσοῦς εἶναι , πενίαν δὲ μηδὲ τὸ παράπαν αὐτοῖς πλησιάζειν. ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ μὴ ὐδὲ μόλιβδον ἂν εἰκότως δοκοίημεν, ἀλλ' εἴτι χεῖρ τούτου ἀτιμότερον· ἡ τροφὴ δὲ μὴ πόνου τοῖς πλείστοις, ἡ πενία δὲ, ἡ ἀπορία, ἡ ἀμηχανία, ἡ τὸ, αἴμοι, ἡ τὸ, πόθεν ἄν μοι γένοιτο, ἡ, ὦ τ' τύχης, πολλὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῖν τοῖς πένησι· ἡ ἧττον ἂν, εὖ ἴσθι, ἠνείμεθα ἂν ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ τοὺς πλουσίους ἑωρῶμεν τοσαύτῃ εὐδαιμονίᾳ συνόντας , οἳ τοσοῦτον μὲ χρυσὸν , τοσοῦτον δὲ ἄργυρον ἐγκλεισάμενοι , ἐσθῆτας δὲ ὅσας ἔχουσι, ἀνδράποδα δὲ, ἡ ζεύγη, ἡ συνοικίας, ἡ ἀγρούς· πάμπολλα δὲ ταῦτα ἕκαστα κεκτημένοι, οὐχ ὅπως δεδόσαν ἡμῖν πόλε αὐτῆς , ἀλλ' οὐδὲ προσβλέπειν τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦσι.

21. Iſta nos praeſertim , Saturne , angunt , & intolerabile arbitramur ; iſtum quidem jacentem in purpura tot in bonis

Ταῦτα ἡμᾶς μάλιστα ἀποπνίγει, ὦ Κρόνε, ἡ ἀφόρητον ἡγούμεθα τὸ πρᾶγμα· τ μὲ ἐφ' ἁλουργίδων κατακείμενον, τοσούτοις ἀγαθοῖς

c Τούτῳ] Τούτων *P.* At prius recte *El. J.* ac cett. Omittit negationem *El.*

d Γοῦν] Nihil variet. inveniri addidit *Solan.*

e Οὐ] 62. Ἐφ' ἁλουργίδων] Περφυρῶν χλαμύδων. *V.*

Venetarum οἷαί εἰσιν , licet τραγικοὶ ſequatur. Supra *Jov. Conſ.* c. 18. med. οἷον ἀνδροφόνους. Sed nemo dubitat, quin adverbii vice ſaepiſſime fungatur. Verum quia infra c. 24. οἷαί εἰσιν omnes praeferunt , poſſit & hic ita legi. *Solan.* ἰμβάδες corrigit : ego nondum ; nam & mox rurſus ὑποδηματίδιοι ἰμβάτας. Conf. ſupra *Adv. Indoct.* c. 6. f. Et *Jov. Trag.* c. 41. ubi tamen male in textu operae dedere τοὺς ἰμβάδας pro ἰμβάτας , & ibid. in nota ad Schol. male αἱ ἰμβάται, pro οἱ. *J. F. R.*

24. Ἀνυπόδητον] Sic hic omnes libri Noſtri. Vid. *Ov.* c. 16. *M. du S.* Sed ἀνυπόδητον *Lyſ.* p. m. 511. *J. F. R.*

36. Οὐ τοιαῦτα &c.] *Hoſiod.* Ἔργ. 116. *M. du S.*

38. Ἄσπορ &c.] *Hom.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed alia & ibi conſtructione *Homerus* , nempe ἄσπαρτα ἀνήροθε πάντα φύονται. At ſolere Noſtrum haec mutare, vid. ſupra ad c. 7. Et φύω ita recte tranſitive conſtruitur. *Long. Paſt.* III. p. 103. Ed. *Moll.* τοῦτο τὸ μῆλον ἔφυσαν ἄρα. Noſter ſupra *Icarom.* c. 28. φύει πάγωνα , *alit barbam.* Et ipſe *Hom.* Odyſſ. H. 119. Ζέφυρος πνείων τὰ μὲ φύει , *Zephyrus ſpirans haec creſcere facit.* *J. F. R.*

42. Χρυσοῦς εἶναι] *Heſiod.* Ἔργ. 109. Primo obſerva εἶναι de praeterito hic uſurpari. Deinde memento, quid ad cap. 7. notatum ſit. *M. du S.*

46. Τούτῳ] Ed. *P.* mutavit hanc vocem fecitque τούτων. *M. du S.*

50. Παρὰ γοῦν] Forſan γε maluit *Solan.* Sed ſatis poteſt vulgatum ſtare , pro *certe quidem* acceptum, quo ſenſu frequenter, poni ſatis docuit *Budd.* in Commentt. p. 475. Conf. mox c. ſeq. ἄρτον γοῦν. *J. F. R.*

54. Ὅσας ἔχουσι] An τόσας ; pro τοσαύτας. Vett. Codd. inſpiciendi. *F. G.* Nil varietatis invenio. Nec deſidero ; nam ὅσας interrogative acceptum belle ſe habet , ſive exclamantis more malis , parum refert, prorſus ut in *Dial. Mort.* II. fin. ὅσα μὲ ἐγὼ χρυσοῦ Σ. ὅσας δ' ἐγὼ τρυφῆς. Neque ὅσας hic nectendum cum praemiſſo τοσοῦτον, quaſi *tantum , quantum* ſignificaret, ut ſaepe ſolet ; idque *Gujetum* in errorem induxit, quod minus mirarer, ſi ὅσον legeretur ; at quum ipſe caſus ac numerus diverſus ſeparationem indicaret, facilis erat diſtinctio. *J. F. R.*

55. Συνοικίας] *Inſulas. F. G.* Bene. At ſupra, *vicos* voluit Idem. Me ibi non refragante, quodillic parum interſit. *J. F. R.*

θοῖς ἐντρυφᾶν ἐρυγγάνοντα, καὶ τὸν τὰ συνόντων εὐδαιμονιζόμενον, ἀεὶ ἑορτάζοντα. ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς ὁμοίους, ὀνειροπολεῖν, εἰ ποθεν ὀβολοὶ τέσσαρες γένοιντο, ὡς ἔχοιμεν ἄρτων γῆν ἢ ἀλφίτων ἐμπεπλησμένοι καθεύδειν, κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπτρώγοντες. ἢ τοίνυν ταῦτα, ὦ Κρόνε, ἀλλάττειν, καὶ μεταποιεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον, ἢ τὸ ὑγιαῖον, αὐτός γε ἐκείνους κελεύειν τοὺς πλουσίους, μὴ μόνους ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἀπὸ μεδίμνων τοσούτων, χρυσίου χοίνικά γε [a] ἡμῖν πάντων καταμεδᾶσαι. ἀπὸ δὲ ἱματίων, ὅσα καὶν ὑπὸ σητὸς διαβρωθέντα, ὄχ ἂν αὐτοὺς ἀνιάσειε· ταῦτα γὰρ πάντως ἀπολλύμενα, καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου διαφθαρησόμενα, ἡμῖν δοῦναι προβαλέσθαι μᾶλλον, ἢ ἐν ταῖς κιστίσι, καὶ κίσταις, εὐρῶτι πολλῷ καταπᾶναι.

delicias agere ructantem, & beatum praedicari a familiaribus, perpetuosque dies festos agere: me vero ac mei similes hoc ipsum per quietem etiam & in somnis curare, unde quatuor confiant oboli, ut pane certe aut pulte oppleti, adhibito nasturtii aut porri aut cepae obsonio, ire cubitum queamus. Aut igitur haec immuta, Saturne, & reduc ad aequalitatem, aut, quod extremum est, ipsis illis divitibus impera, ne soli fruantur bonis illis, sed de tot modiis auri choenicem certe in nos omnes spargant: de vestibus autem tantum, quantum a tineis si corrodatur, aegre non ferant; haec ergo omnino peritura, & corrumpenda a tempore, nobis uti dent induenda potius, quam in arcis ac cistis multo situ compuresc ant.

Καὶ μὴν καὶ δειπνίζειν ἔναγον, ἄρτι μὲν τέσσαρας, ἄρτι δὲ πέντε τῶν πενήτων παραλαμβάνοντας· μὴ μόνοι ἐς τὸν νῦν τρόπον τὸ δεῖπνον, ἀλλ' ἐς τὸ δημοσιώτερον, ὡς ὄκνου μετέχειν ἅπαντας, καὶ μὴ τὸν μὲν ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, καὶ τὸν οἰκέτην παρεστάναι ἑστῶτα, ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃ ἐσθίων· ἐφ' ἡμᾶς δὲ ἐλθόντα, ἔτι παρασκευαζομένων

22. Verum etiam coena excipere illos *jube* assumtos modo quatuor, modo quinque pauperum, non tamen praesenti modo coenarum, sed populari magis ratione, ut ex aequo participes sint universi; nec alter quidem obsoniis se ingurgitet, manente servo atque adstante, donec ille edere non amplius possit; ad nos vero cum venerit *idem*

a Ἡμῶν πάντων] Sic omnes.

73. (1) Κοίνικα] Εἶδος μέτρου. *V.*
75. Σητῶν] Σκωλήκων. *V.*
79. Κοιτίσι καὶ κίσταις] Κίστη καὶ κίστις, θήκη, ἀγγεῖον εὐ

(1) Κοίνικα] Σχόλιον edita ridicule.
(2) Ἢ] Emendatio *Solani* pro vulgato καὶ, quam secutus

φορὰ τῶν ὄψων καὶ τὸ οἰκέτην παρεστάναι, (2) ἢ ἱμάτια τινά. τὸ τ' ἀντὶ τοῦ δ. κίστη γάρ . . . αἱ δὲ τετραγώνους κίστας ἐπικτήσαιτο πρὸς (3) ἀνδρῶν ὑποδοχήν. *V.*

sum, etsi non addit unde habeat. *J. F. R.*
(3) Ἀνδρῶν] Sic etiam V.

68. Θύμον] *Cepam agrestem, bulbum.* *F. G.*
Ibid. Ἐπιτρώγοντες] Ἐπιτρώγοντες forsan. *F. G.* Non capio cur derivatum à τρώγω *comedo*, *adrodo* hic sit mutandum. *J. F. R.*
74. Ἡμῶν πάντων] Ἡμῖν πᾶσι requireretur. Sed hoc longius a scriptura abit, nec verosimile est in structura tam vulgari omnes pariter aberrasse. Quare ἡμῶν πάντων absolute accipiendum. Vid. supra c. 9. vers. ult. *J. F. R.*
79. Ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίσταις] Cave vertas *lectis*, *stibilibus*: sunt enim *arculae*, in quibus mundus muliebris, corporis ornamenta, vestesque pretiosiores recondi solebant. *Hesych.* Κοιτὶς, ἡ μυροτήκη κίστη, ὃ καὶ γυναικεῖον κόσμον ἀπετίθετο. Adde etiam *Pollucem* X. 31. *L. BOS.*
97. Ἡμῶν] L. & *Fl.* recte. In reliquis impressis ὑμῶν. quamvis in versione sit *nostrum*. quam supine! *M. du S.*
13. Τὸ τάφιχον εἰς τὸν φακὸν] Non minus enim hoc absurdum, quam τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον, quo proverbio usum *Varronem* in Satira docet *Gellius* 13, 28. & usus est *Cicero* ad Att. I, 19. de rerum hominumque copulatione absurda. In ἀναισθήτου charactere apud *Theophrastum* est φακῇ ὄψον δὶς ἅλα εἰς τὸν χύτρον ἐμβάλλειν ἄζω-

idem ſervus, adhuc parantibus nobis manum injicere, praetereat, oſtenſa modo patina, aut quantum eſt placentae reliquum; neque ut illato porco carptor hero quidem apponat dimidium ipſum cum capite, reliquis vero involuta oſſa offerat. Praecipere porro *illos jube* pocillatoribus, ne expectent dum ſepties bibere unusquisque noſtrum poſtulaverit; ſed cum ſemel juſſerit, infundere ſtatim, & tradere, non minus quam hero, magnum plenumque calicem. Vinum vero ipſum convivis omnibus unum idemque eſſe *impera*; ubi enim ſcriptam eſſe illam legem, ut alter vino odorato inebrietur, mihi autem a muſto rumpatur venter?

23. Haec ſi correxeris, Saturne, tum demum ut vita vita ſit, & feſti dies ſint feſti, effeceris. Sin minus, feſtos illi dies obeant: nos vero ſedebimus vota facientes, ut, cum e balneo redeant, puer everſam illis fregerit amphoram; coquus autem nidore jus corruperit, & aliud agens piſculentam muriam infuderit lenticulae; ut irrepens canis totum farcimen, occupatis alia

ὡς [b] ὀπιϐάλοιμεν τὴν χεῖρα, ϖροϐαμείϐεαθαι δείξαι μόνον τὴν λοπάδα, ἢ ὅσον ὅσι τῷ ϖλακοῦντι τὸ λοιπόν· μηδὲ ἐσκομιδέντος συὸς, ἀφαιρέσια, τῷ μὲν δεσπότῃ ϖροτιθέναι τὸ ἡμίτομον ὅλον σὺν τῇ κεφαλῇ, τοῖς δὲ ἄλλοις ὀστᾶ φέρειν ἐγκεχαλυμμένα. ϖροσιπεῖν δὲ τοῖς οἰνοχόοις μὴ ϖεριμένειν, ἕως ἂν ἑπτάκις αἰτήσῃ πιεῖν [c] ἕκαστος, ἀλλὰ ἓν ἅπαξ κελεύσῃ, αὐτίκα ἐγχέαι, καὶ ἀναδῆναι μεγάλην κύλικα ἐμπλησαμένους, ὥσϖερ τῷ δεσπότῃ. καὶ τὸν οἶνον δὲ αὐτὸν ϖᾶσι τοῖς συμπόταις ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι· ἢ ϖῶς γ' γεγράφθαι τοῦτον τὸν νόμον, τὸν μὲν ἀνθοσμίᾳ μεθύσκεσθαι, ἐμοὶ δὲ [d] ἐκ τοῦ γλεύκους ἀῤῥήγνυσθαι τὸν γαστέρα;

Ἦν ταῦτα ἐπανορθώσῃς, καὶ μεταχοσμήσῃς, ὦ Κρόνε, βίον μὲν τὸν βίον, ἑορτὴν δὲ τὴν ἑορτὴν ἔσῃ ϖεποιηκώς· εἰ δὲ μὴ, ἐκεῖνοι μὲν ἑορταζόντων· ἡμεῖς δὲ καθεδούμεθα, εὐχόμενοι, ἐπειδὰν λουσάμενοι ἥκωσι, τὸν ϖαῖδα μὲν αὐτοῖς· ἀνατρέψαι τὸν ἀμφορέα, κατάξαι· τὸν μάγειρον δὲ τὸν ζωμὸν χυσάσαι, καὶ ὀπιλαθόμενον, τὸ ταρίχος μὲν ἐς τὴν φακὴν ἐμβαλεῖν τὴν ἰχθύων· τὸν κύνα δὲ ϖαρεισπεσοῦσαν τόν τε [e] ἀλλάντα ὅλον καλα-

[b] Ἐπιϐάλοιμεν] Ἐπιϐάλλομεν *Schol.* At vulgatum tenet *Fl. Fr. J. P.* & *Coll.* cum cett. [c] Ἡμῶν] Recte ſic *Fl. P.* & L. Ὑμῶν male *J. H. Ald. Va. Fr. Bi. S.* [d] Ὑπὸ] Recte Edd. Ἀπὸ *Schol.* [e] Παρεισπεσοῦσαν] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. [f] Ἀλλάντα] Lege ἀλλᾶντα. *Schol.* ἄλλαιλα.

89. (4) Παραμείϐεσθαι] Γράφεται (5) ἐπιϐάλλομεν, τῇ λοπάδι δηλονότι, ἢ τῷ πίνακι. *V.*
3. Ἀνθοσμίᾳ] Εὐόσμῳ οἴνῳ, (6) καὶ ἡδεῖ. *V.*
4. Ἀπὸ τοῦ γλεύκους ἀῤῥήγνυσθαι] Ἀποτάλαιπωρα φαυλῆς πρὸν πατηθῆ. *V.*
15. Τὸν δὲ ἄλλαιλα] Ἄλλως δέ· (7) ἐντέρα ἐσκυλακευμένα καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ταῦτα πωλῶν. *V.*

(4) Παραμείϐεσθαι] Τῇ λοπάδι παραμείϐεσθαι editum ante. Delevit priora *M. du S.*
(5) Ἐπιϐάλλομεν] Ita dedit *Solan.* (pro vulgato ἐπιϐάλλομεν) edidipſitque: ſic etiam C. Locus eſt ex aliquo Scriptore deſumptus.
(6) Καὶ ἡδεῖ] Haec verba in Edd. omiſſa, inſerta ex *V.*
(7) Ἐντέρα] Reſtituimus ex Cod. Vulgatum ἔντερον ἐσκυλακευμένον, miſere. *J. F. R.*

ζόμενον πωῆσαι. Communis ergo valde cibus lenticula. *J. M. G.*
14. Τῶν ἰχθύων] Hoc gloſſema videtur. *F. G.*
15. Παρεισπεσοῦσαν] Hic certe nolim παρεισπαλεῖσαν reponere, quod alii vellent, qui ἐπεισπίπτειν ubique in ἐπεισπαλεῖν mutant. Vid. ſupra *Dial. Meretr.* XV. N°. 66. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 256. παρεισπεσὼν ἐντὸς τῶν πυλῶν. Eumdem XII. c. 43. a. m. παρεισπίπτειν εἰς τὸ χαρίον. Et XIV. c. 51. p. 683. παρεισπεσόντες δὲ ἐντὸς τοῦ τείχους, καὶ δεξιούμενοι τὴν κυρείαν. Item c. 53. παρεισπίπτειν εἰς τὴν πόλιν. Ac perſaepe alibi. Quin & alia compoſita a πίπτω *invadendi, irruendi* poteſtate invenias iis in temporibus collocata, quae a πατῶ corrupta dici nequeant, ut ap. *Herodian.* III. 4. 9.

καλαφαγεῖν, περὶ τ' ἄλλα τ' ἐψοπαθῆ ἐχόντων, καὶ τῷ πλακοῦντι τὸ ἥμισυ. τ' ἔλαφον δὲ, καὶ τ' ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μελαξὺ ὀπτώμενα, τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὅσπερ Ὅμηρος περὶ τ' ἡλίου βοῶν φησι· μᾶλλον δὲ μὴ ἕρπειν μόνον, ἀλλ' ἀναπηδήσαντα φεύγειν εἰς τὸ ὄρος αὐτοῖς ὠκέλοις· καὶ τὰς ἄρνας δὲ τὰς ποιείας, καίτοι ἀπτέρους ἤδη ὔσας, καὶ ἐσκευασμένας, [a] ἀναπταμένας οἴκαδ καὶ [b] ταύτας, ὡς μὴ μόνοι ἀπολαύοιεν αὐτῆς.

in re coquis, dimidiamque placentam deveraverit. Aper vero atque cervus, & porcelli, dum assantur, simile uti faciant ei, quod de Solis bubus narrat Homerus: quia non repant modo, sed exsilientes in montem ipsis cum verubus aufugiant: gallinae autem saginatae, licet vulsis jam pennis apparatae, evolantes ipsae quoque discedant, ne soli illis fruantur.

Ὁ δὴ μάλιστα αὐτοὺς ἀνιάσει, τὸ μὲ χρυσίον μύρμηκάς τινας, οἵους τοὺς Ἰνδικούς, ἀνορύττοντας ἐκ τ θησαυρῶν, ἐκφέρειν νύκτωρ ἐς τὸ δημόσιον. τ' ἐσθῆτα δέ εἰ ἀλυγωρίᾳ τ ὀπτιμελητῆ κοσκινηδὸν διατέτρυται τῶν τ βελτίστων μυῶν, ὡς σαγήνης δυσευρίσκητον μηδὲν διαφέρειν. παῖδας δὲ αὐτῆς τοὺς ὡραίους, καὶ κομήτας, οὓς Ὑακίνθους, ἢ Ἀχιλλέας, ἢ Ναρκίσσους ὀνομάζουσι, μελαξὺ ὀρέγοντας σφίσι τὸ ἔκπωμα, φαλακρὰς γίγνεσθαι, [c] ὑποῤῥεούσης τ κόμης, καὶ πώγωνα φύειν ὀξύν, [d] οἷοί εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις οἱ σφηνοπώγωνες, καὶ πρὸς τοῖς κροτάφοις πάνυ λάσιον, καὶ χάρτα [e] ἐκ-

24. Quod vero in primis molestum iis fuerit, ut formicae, quales sunt illae Indicae, effossos thesauros nocte in publicum efferant: atque ut vestis eis ob negligentiam curatorum cribri instar perforata sit ab optimis muribus, ne quid a reti thunnis capiendis differant: atque ut pueri illorum pulchri & comati, quos Hyacinthos vel Achilles, vel Narcissos appellant, dum poculum illis porrigunt, coma defluente calvescant, & barba crescat iis acuta, quales sunt in comoediis illi cuneobarbi, atque in ipsis temporibus plane hirsuta, vehementerque

a Ἀναπταμένας] Ἀνεπταμένας *Fl.* b Ταύτας] Bene *P. H. Fl. J.* &c. Ταύτας male *S.* c Ὑποῤῥεούσης] Ex emend. *Solani.* Ἐπιῤῥεούσης Edd. hac priores. d Οἷοι] Sic jam omnes. Quum ante c. 19. οἵων εἰσὶν haberet. e Ἐκκεντοῦν] Ἐκκεντοῦντα *Fl.*

18. Τὰ δελφάκια] Μικροὺς χοίρους. *G.*

19. Οἱ σφηνοπώγωνες] Σφηνοπώγωνες εἰσὶ κωμῳδίαι δύο εἰσὶν, ἡ μὲ ἐλευθερία ἀναφλαντίας ὀφρῦς ἐπεσπασμένη, παρορμώντων ἐκατέρωθεν τ στρατηγῶν προθυμία δὲ πάσῃ ἐπέπεσον, ὡς — τελευταίας ἐκείνης μάχης. *Ælian.* V. H. XII. 23. f. ὅπλα λαμβάνουσιν ἐμπίπτουσι τοῖς πολεμίοις. *irruunt*, *insiliunt in hostes*, armisque contra eos pugnant. Ne repetam quae ex *Diog. Laërt.* & *Herod.* dedi ad *Meretr.* l. d. Unde & intactum maneat Nostri *Tim.* c. 33. ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἀλλήλοις ἐς ἐμὲ, *ille irruens.* &c. ne plura ex eodem congeram. Cum & *Long. Past.* 2. 78. λύκοι ἐμπεσόντες *lupus in oves irruens* dicatur, ut jam notavi ad *Tox.* c. 28. Etsi frequentius in mitiorem partem, de fortuito casu, ut *Asin.* c. 20. ἐμπεσοῦσα εἰς τὰ ῥόδα, aliaque quae obiter ibid. indicavi, quia obvium. Addo *Diod. Sic.* XII. c. 24. f. μὴ τ ἄλλων τυχὸς εἰς τὴν Ῥώμην εἰσπέσῃ. Ubi rursus pro hostili invasione. *J. F. R.*

19. Ὅμηρος — φησι] Od. M. 395. *M. du S.*

20. Περὶ τ ἡλίου βοῶν] Interfectorum a sociis Ulyssis Solis boum Ὀδυσσ. M, 395.

Εἶρπον μὲ βόες, πρὶν δ' ἀμφ' ἄγελαῖς ἐμμεῖναι,
Ὀπταλέα τε & ἀμοὶ βοῶν δ' ἐς γύαλα φυτά.

J. M. G.

25. Οἴκαδ & ταύτας] Ex praecedentibus, & editionibus antiquis legendum ταύτας. *J. F.*

30. Τὴν ἐσθῆτα δὲ εἰ] Illud εἰ non satis hic commode locum habere videtur, cum plurium numerum postulet orationis series. Coeperat enim, ἀνιάσει λεπτόφρους ὄντας, τ παῖδα δὲ αὐτῆς κ. τ. λ. Potest tamen ab

que pungens; interjectis partibus levibus atque nudis. Haec, & his plura vota faciemus, si noluerint, relicto illo nimio sui ipsorum amore, in commune esse divites, & mediocria nobis impertiri.

χεντῆν· τὸ μέλαξυ δὲ λεῖον ἢ γυμνὸν εἶναι. ταῦτα ἢ πλείω τούτων εὐξαίμεθ' ἂν, ἢν μὴ θέλωσι τὸ ἄγαν φίλαυτον τοῦτο ἀφέντες, ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν, καὶ μεταδιδόναι 45 ἡμῖν τ' μετρίων.

SATURNUS MIHI SUO CARISSIMO SAL.

25. QUid sic deliras, o noster, qui de praesentibus rebus ad me scribas, & bonorum divisionem me jubeas instituere? At illud alterius *opus* fuerit, ejus qui nunc rerum potitur. Miror enim, si solus omnium ignoras, me qui olim rex fui, distributo filiis imperio, unum esse desisse: ad Jovis autem curam maxime pertinere talia: hoc autem nostrum *regnum* intra talos, & plausus, cantumque & ebrietatem *fere contineri*, idque septem non amplius diebus. Itaque de majoribus illis, quae dicis, de auferenda inaequalitate, ut ex aequo aut pauperes sint omnes aut divites; Jupiter vobis respondeat. Si quis vero in iis quae ad solennitatem pertinent, per injuriam aut avaritiam aliquid designet, meum fuerit judicium. Ac scribo ad divites epi-

ΚΡΟΝΟΣ ΕΜΟΙ ΤΩι ΤΙΜΙΩΤΑΤΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΤΙ ταῦτα λῆρεῖς, ὦ ἑτᾶρε, ἐμοὶ περὶ τ παρόντων ὑπισχνούμενος, καὶ ἀναδασμὸν τ ἀγαθῶν ποιεῖν κελεύων; τὸ δὲ ἑτέρου ἂν εἴη, τοῦ νῦν ἄρχοντος. θαυμάζω γάρ σε, εἰ μόνος τ ἁπάντων ἀγνοεῖς, ὡς ἐγὼ τὰ πάλαι βασιλεὺς ὢν, πέπαυμαι [f εἰς ὢν] τοῖς παισὶ διανείμας τ ἀρχήν· ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τ τοιούτων ὑπιμελεῖται. τὰ δὲ ἡμέτερα ταῦτα, μέχρι πεττῶν, καὶ κρότου, καὶ ᾠδῆς, καὶ μέθης, καὶ τοῦτο ὲ πλέον ἡμερῶν ἑπτά. ὥστε περὶ τ μειζόνων ὲ φῆς, ἀφελεῖν τὸ ἄνισον, καὶ ἐκ τ ὁμοίους ἢ πένητας, ἢ πλουτεῖν ἅπαντας, ὁ Ζεὺς ἂν χρηματίσειεν ὑμῖν. εἰ δέ τι τ ἐκ τ ἑορτῆς ἀδικοῖτό τις, ἢ πλεονεκτοῖτο, ἐμὸν ἂν εἴη δικάζειν. καὶ ἐπιστέλλω δὲ τοῖς πλουσίοις περὶ

f Εἷς ὤν] Non adgnoscit Fl. g Ἀ φῆς] Ἀφῶς Fl.

43. Φίλαυτον] Φίλαυτος ὁ παίδιξος, ὁ ἑαυτὸν ἄλλων φιλῶν ὲ πάντα πράττων ἑαυτοῦ χάριν. V.

ab ipso Luciano esse haec vel negligentia, vel figura, ut οἱ ponatur pro σφῶν vel αὐτοῖς, per distributionem. J.M.G.

Ibid. Δί οἱ] Edd. δι οἱ. Ego enclitice scripsi, ut οἱ sit dativus, ab ὁ pro αὐτῷ, quod probatione non indiget. J.F.R.

37. Ἐπιμεμφούσης τ πάμπαν] Ἀποβλεπούσης τ. π. Th.M. Ἐπιμεμφούσης] In libris nostris omnibus legebatur ἐπιβλεπούσης, quod cum hic ferri non possit, mutavimus. Vide ne te morer, Ἐτ. Δ. XII. versus finem, ubi recte in omnibus scriptum est, ἐπιβλέψαι τ αὐτῇ αἱ τρίχες. M. du S.

44. Ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν] *In stillatam publicam divitias habere.* Sic *Philostr.* IV. Vit. Apoll. c. 8. p. 146. ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς] λιπὼν τὰ ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν. J.F.R.

ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ] Non nimium sibi arrogat, cum fingit se vocari a Saturno τιμιώτατον. Ille apud Theophrastum ἀνάξιον ἀνδρὸς ἐλευθέρου ad ἀνδράποδον, servum pedisequum, ὀπαδὸν, inquit, τίμιος. J.M.G.

51. Πέπαυμαι τοῖς] Inter has voces in omnibus fere Impressis εἷς ὤν legitur, quod, quid sit, nemo intelligit. Unde & τις pro εἷς legendum arbitrabar. Sed *Fl.* cum non agnoscit, lubentes exulare & nos jussimus. M. du S.

52. Εἷς ὤν] Delenda videntur. F.G.

Εἷς ὤν] Merito *Fl.* haec omittit, misere enim ὤν repetitur unico tantum verbo interposito. possem quidem conjicere πέπαυμαι τοῖς παῖσιν. *in perpetuum desisti*, scil. *regnare.* Sed non satis certo, ideo uncis illa suspecta verba seclusi, ut simul eo facilius adpareat, quo *Gujeti* verba pertineant. J.F.R.

57. Ἀφελεῖ] Scil. πρὸ τῦ ἀφελεῖ. F.G.

Ibid. Ἐκ τ ὁμοίας] Subaudi μοίρας, μερίδος, λάχους. F.G.

περὶ [a] τῶν δείπνων, καὶ τῆς χοίνικος τῆς χρυσίου, καὶ τῶν ἐσθήτων, ὡς ὑμῖν πέμποιεν εἰς τὴν ἑορτήν. δίκαια γὰρ ταῦτα, καὶ ἄξια αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς φατέ, εἰ μή τι εὔλογον ἐκεῖνοι πρὸς ταῦτα [b] ἔχουσι λέγειν.

Τὸ δὲ ὅλον, ἴστε οἱ πένητες ὑμεῖς ἐξηπατημένοι, καὶ οὐκ ὀρθῶς δοξάζοντες περὶ τῶν πλουσίων, εἴ γε μακαρίζετε αὐτοὺς οἴεσθε εἶναι, καὶ μόνους ἡδύ τινα βίον τὸν βίον, ὅτι δειπνεῖν τε πολυτελῶς ἔστιν αὐτοῖς, καὶ μεθύσκεσθαι οἴνῳ ἡδεῖ, καὶ παισὶν ὡραίοις, καὶ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, καὶ ἐσθῆσι μαλακαῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ πάνυ ἀγνοεῖτε ὁποῖόν ἐστιν. αἱ τε γὰρ φροντίδες αἱ περὶ τούτων οὐ μικραί. ἀλλ' ἀνάγκη ἐπαγρυπνεῖν ἑκάστοις, μή τι ὁ οἰκονόμος βλακεύσας, ἢ ὑφελόμενος λάθῃ, μὴ ὁ οἶνος ὀξυθῇ, μὴ ὁ σῖτος [c] φθειριζήσῃ, ἢ ὁ λῃστὴς ὑφέληται τὰ ἐκπώματα, μὴ πιστεύσῃ τοῖς συκοφάνταις ὁ δῆμος, λέγουσι τυραννεῖν αὐτὸν ἐθέλειν. ταῦτα δὲ πάντα οὐδὲ τὸ πολλοστὸν ἂν εἴη μέρος τῶν ἀνιώντων αὐτούς. εἰ γὰρ ἠπίστασθε τοὺς φόβους, καὶ τὰς μερίμνας, ἃς ἔχουσι, πάνυ ἂν ὑμῖν φευκτέον ὁ πλοῦτος ἔδοξεν.

[d] Ἐπεῖτα οἴει με αὐτὸν ἅπαξ ἂν ποτε κορυβαντιάσαι, ὡς εἰ καλὸν ἦν τὸ πλουτεῖν, καὶ βασιλεύειν, ἀφέντα ἂν [e] αὐτὰ, καὶ παραχωρήσαντα ἄλλοις, καθάπερ ἰδιωτεύοντα, καὶ ἀνέχεσθαι ὑπ' ἄλλῳ τεταγμένον.

stolam de coenis, de choenice auri, & de vestibus, ut vobis etiam solennis causſa aliquid mittant, justa enim ista, & digna quae faciant, uti dicitis, nisi quid habent illi, quod cum ratione contra dicant.

26. In universum autem scitote, pauperes, falli vos, neque recte de divitibus sentire, si undique beatos illos putatis, & suavem vitam solos vivere, quod sumtuose coenare illis licet, & dulci vino inebriari, & cum pueris formosis atque mulieribus esse, & vestimentis uti mollibus. Omnino autem, quale id sit, nescitis. Curae etenim de hisce non parvae. Sed opus est invigilare singulis, ne quid ipsis imprudentibus dispensator vel stupore perdat, vel fraude subducat, ne acescat vinum, ne curculionem creet frumentum, aut pocula latro auferat, ne delatoribus credat populus, tyrannidem ab ipso affectari, dicentibus. Haec vero omnia vix una de multis particula molestiarum, quae illos premunt, fuerit. Si enim timores sciatis quos habent, & curas, fugiendae omnino vobis videantur divitiae.

27. Alioqui putas ipsum me ita insanire unquam, ut, si quid praeclarum adeo essent divitiae, & imperium, relicta illa concedam aliis, desideam ipse privatus, & sub alterius imperio vivam. Sed cum scirem mul-

a Τῶν δείπνων] Τῷ δείπνῳ Fl. b Ἔχωσι λέγειν] Ἔχω λέγωσιν Fl. c Φθειριζήσῃ] Nihil mut. Edd. Φθειρὶ ζέσῃ. Cod. Graev. d Ἐπεῖτα] Ἐπεί τί Fl. e Αὐτὰ] Αὐτὸν Fl.

77. Βλακεύσας] Μαλακισθεὶς. V.

87. Κορυβαντιάσαι] Μανῆναι. V.

78. Μὴ ὁ σῖτος φθειριζήσῃ] Benedictus: *ne frumentum vermibus corrumpatur.* Nulla est vox apud Graecos φθειριζέω. sed est dispescenda, ut in Mſ. φθειρὶ ζέσῃ, hoc est *verme scateat.* sed tamen puto legendum φθειρῶν ζέσῃ, ut alibi dixit Lucianus σκωλήκων ζέουσας, *vermibus plenus.* quamvis & φθειρὶ possit ferri. *J.G.G.*

79. Φθειριζήσῃ] Φθειριζέω an φθειριζέω; *F.G.* Alibi hoc verbum non invenio, φθειριάζω quidem ap. *Steph.* in Append. Sed ideo vulgatum Luciani non rejicio, nec tamen dicere habeo num a ζάω *vivo*, adeoque quod vermibus quasi vivat: an a ζέω *ferveo* sit derivandum, utrumque enim aptum. Verum quia tum φθειριζέσῃ potius formaret, & supra etiam σκωλήκων ζέουσας *vermibus scatens*, habuimus, ita & hic forsan φθειριζέσῃ scribendum. *J. F. R.*

85. Φευκτέον] Ἐκκλιτέος pro φευκτέον πρᾶγμα. *F.G.*

1. Ἴσως] Hic pro *saltem* usurpari videtur. Omnes autem Libri nostri agnoscunt. *M. du S.*

Ibid. Ἐπείτα μοι] Σὺς ὁ πλακοῦντας. *F.G.*

Ibid. Ὡς δὲ μὴ ταῦτα] Leg. fort. τὸ δὲ μὴ ταῦτα. *F.G.*

6. Τούτων δὲ] Καρυκείας καὶ ἰρυγμοῦ scil. *F.G.*

8. Ὁ

multa illa, quae adesse divitibus atque imperantibus necesse est, dimisi, nec poenitet, imperium.

28. Quae autem modo apud me conquestus es, illos apris ingurgitare se & placentis, vos nasturtium, aut porrum, aut cepam, per dies festos arrodere; quale sit, vide. In praesens enim suave utrumque, & minime forte molestum. Quantum vero ad ea, quae sequuntur, in contrariam partem res vertitur. Deinde *enim* vos neque gravato, ut isti, per ebrietatem capite postridie furgatis, neque ventre nimis referto tetrum vaporem eructetis. At illi, cum istum *divitiarum* fructum habeant, tum majorem noctis partem cum pueris aut mulieribus, aut prout mala libido imperaverit, volutati, tabem, vel pulmonis inflammationem, vel aquam intercutem non difficulter ex multa illa luxuria colligunt. Aut quem illorum ostendere facile possis, qui non plane sit pallidus, non multum cadaveri similis? Quem autem, si ad senectutem omnino pervenit, suis ipsum *utentem* pedibus, non quatuor hominum humeris invectum? aureum illum quidem quod ad externa, intus vero consutilem, quales sunt tragicae vestes, de pannis plane vilibus consarcinatae. Vos autem pisces ne gustatis quidem, nedum ut iis vescamini; podagrae autem & pulmonum morbi nonne videtis ipsorum quoque vos expertes esse? aut si

ἀλλὰ τὰ πολλὰ ταῦτα εἰδὼς, ἃ τοῖς πλουσίοις καὶ ἄρχουσι προσεῖναι ἀνάγκη, ἀφῆκα τὴν ἀρχὴν, [f] εὖ ποιῶν.

95 Καὶ γὰρ ἃ νῦν ἐποτνιῶ πρὸς μὲ, ὡς τὰς μὲ συῶν καὶ πλακούντων ἐμφορυμένους, ὑμᾶς δὲ κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπτρώγοντας ἐν τῇ ἑορτῇ, σκέψαι ὁποῖά ἐστι. πρὸς μὲν γὰρ τὸ παρὸν, ἡδὺ καὶ οὐκ ἀνιαρὸν 1 [g] ἴσως ἑκάτερον αὐτῶν· ὡς δὲ μὴ ταῦτα, ἔμπαλιν ἀναστρέφεται τὸ πρᾶγμα. εἶτα ὑμεῖς μὲν ὅτε καρηβαρῆντες ἀνασταίητ' ἂν ἐς τὴν ὑστεραίαν, ὥσπερ ἐκεῖνοι ὑπὸ τὸ μέθης, ὅτε ὑπὸ τὸ ἄγαν πλησμονῆς, δυσῳδές τι καὶ καπνωδέστερον ἐρευγόμενοι· οἱ δὲ τούτων τε ἀπολαύουσι, καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἢ παισὶν, ἢ γυναιξὶν, ἢ ὅπως ἂν ὁ τράγος ἐλθὼν συναναφυρέντες, ἢ φθόην, ἢ περι- 10 πνευμονίαν, ἢ ὕδερον, ἢ χαλεπῶς [h] συνεξελέξαιτο ἐκ τῆς πολλῆς τρυφῆς. ἢ τίνα ἂν αὐτῶν ῥᾳδίως δεῖξαι δύναιο, μὴ πάντως ὠχρὸν ὄντα, πολὺ τὸ νεκρῶδες ἐπιφαίνοντα; τίνα δὲ ἐς γῆρας ἀφικόμενον, τοῖς αὐ- 15 τῶ ποσὶν, ἀλλὰ μὴ φοράδην ἐπὶ τεττάρων ὀχούμενον, ὁλόχρυσον μὲν τὰ ἔξω, κατάῤῥαφον δὲ τὰ ἔνδον, ὥσπερ αἱ τραγικαὶ ἐσθῆτες ἐκ ῥακῶν πάνυ εὐτελῶν [i] συγκεκαττυμέναι; ὑμεῖς δὲ ἰχθύων μὲν ἄγευστοι, καὶ 20 ἀσῖλοι· ποδάγρας δὲ, ἢ περιπνευμονίας, οὐχ ὁρᾶθ' ὅτι καὶ τούτων ἄπειροί ἐστε; ἢ εἰ τε κατ'

[f] Ἐὸ ποιῶν] Sic jam discretim omnes. [g] Ἴσως] Ita habere omnes, adscripsi. *Solan.* [h] Συνεξελέξαιτο] Συνεξελλέξαιτο Edd. priores male. [i] Συγκεκαττυμέναι] Ex emend. *Solani.* Nam συγκεκομμέναι omnes antea male.

95. * Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶμαι, δεδιττομαι μετ' οἰμωγῆς, ἐπικαλῶ τοὺς θεοὺς, δυσφορῶ, ἀνιῶμαι. *V.*

3. Καρηβαρῆντες] Τὴν κεφαλὴν βαρυόμενοι διὰ μέθης εἶναι. *V.*

1 * Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶ Edita. Mutavit *M. du S.*

8. Ὁ τράγος] *Libido*, quod Nota. F.G. Nota hic τράγος pro libidine *AE.M.* Non adscripsissem, nisi ut pateret, qui *Menagius* vix quidquam umquam notat quam quod *Gujetus*, quem totum compilavit. *J.F.R.*

10. Συνεξελέξαιτο] In omnibus antea scribebatur συνεξελλέξαιτο. *M. du S.*

11. Συγκεκομμέναι] Συγκεκραμμέναι legendum videtur. Τὸ συγκεκομμέναι hic non placet. F.G.

Συγκεκαττυμέναι] Quid vulgatum συγκεκομμέναι sit, nemo credo edisserat: idcirco rejecimus, & hanc vocem Luciano alibi usurpatam, peropportunam, & rejectae satis similem, ut errorem indiligenti scribae faceret, substituimus. Vide Συγγρ. c. 23. οὐ ῥακῶν π. ἢ οὐ δημοτῶν σκυτῶν συγκεκαττυμένῳ. *M. du S.*

κατ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν συμβαίνοι. καίτοι ὑδ' αὐτοῖς ἐκείνοις ἔτι ὑδύ ἐστιν αὐτὸ, καθ' ἡμέραν, καὶ πέρα τῆς κόρου ἐδίεν τούτων· ἀλλ' ἴδοις ἂν αὐτοὺς ὕτω λαχάνου καὶ θύμου ὀρεγομένους ἐνίοτε, ὥσπερ σὺ τῶν λαγῶν, καὶ συῶν.

Εἰ λέγειν ὅσα ἄλλα λυπεῖ αὐτοὺς, ἢ υἱὸς ἀκόλαστος, ἢ γυνὴ, τῷ οἰκέτῃ ἐρῶσα, ἢ ἐρώμενος, πρὸς ἀνάγκην μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡδονὴν συνών· καὶ ὅλως, πολλά ἐστιν ἄπερ ὑμεῖς ἀγνοοῦντες τὸ χρυσὸν ὁρᾶτε αὐτῶν μόνον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ ἢν ἰδητέ ποτε ἐξελαύνοντας ὑπὸ λευκῷ ζεύγους, κεχηνατε, καὶ προσκυνεῖτε. εἰ δὲ ὑπερωρᾶτε αὐτῶν, καὶ καταφρονεῖτε, καὶ μήτε ἐπεστρέφεσθε πρὸς τὴν ἀργυρᾶν ἁρμάμαξαν, μήτε μεταξὺ διαλεγομένων, εἰς τὸν ἐν τῷ δακτυλιδίῳ σμάραγδον ἀφεωρᾶτε, καὶ τὴν ἱματίων ἁπτόμενοι, τὸ μαλακὸν ἐθαυμάζετε, ἀλλ' εἰᾶτε καθ' ἑαυτοὺς πλουτεῖν, εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' [a] ὑμᾶς ἰόντες ἑδέσμου συνδειπνεῖν, ὡς ὑποδείξαιμι ὑμῖν τὰς κλίνας, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὧν ὐδὲν ὄφελος εἰ ἀμάρτυρος ἡ κτῆσις εἴη.

Τά γέ τοι πλεῖστα εὕροις ἂν, αὐτοὺς ὑμῶν ἕνεκα κεκτημένους, οὐχ ὅπως αὐτοὶ [b] χρήσωνται, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς θαυμάζοισθε. ταῦτα ὑμᾶς παραμυθοῦμαι, εἰδὼς τὸν βίον ἑκάτερον, καὶ [c] ἄξιον ἑορτάζειν, ἐνθυμουμένους ὅτι μετ' ὀλίγον ἅπαντας δεήσει ἀπιέναι ἐκ τοῦ βίου, κἀκείνους τὸν πλοῦτον, καὶ ὑμᾶς τὴν πενίαν ἀφέντας. πλὴν ὑπισχνοῦμαί γε αὐ-

quid *tale simili* alia cauſſa accidat. Quamquam ne ipſis quidem ſuave jam eſt ipſum illud quotidie, & ultra quam ſatis eſt, de his edere. Verum videas illos adeo oleris ac porri nonnunquam cupidos; ut neque tu ita leporum aut aprorum.

29. Mitto dicere, quae illos alia excruciant, aut filius corruptus, aut uxor amans ſervum, aut puer neceſſitate potius praebens quam amore. Multa ſunt in univerſum, quorum vos ignavi aurum modo illorum ſpectatis & purpuram. Et ſi videas illos aliquando albis equis vectos, hiatis *admiratione*, & adoratis. Si vero deſpiceretis ea & contemneretis; nec adverteret vos argenteum carpentum; nec inter agendum cum illis ad zmaragdum in anulo reſpiceretis, & cum ſtupore quodam mollitiem veſtium admiraremini; ſi pro ſe divites illos eſſe paterentur; ipſi ad vos, bene noritis, veniant, ut ſecum coenetis rogent, uti ſuos vobis lectos, & menſas, & pocula oſtendant, quorum uſus nullus eſt, ſi teſtibus careat poſſeſſio.

30. Certe pleraque veſtra illos cauſſa poſſidere videatis, non quo utantur ipſi, verum vos ut admiremini. Haec conſolandi vos cauſſa ſcribo, qui utrumque vitae genus norim. Et *vel hoc nomine* ſolenne hoc a vobis celebrari dignum eſt, ſi cogitetis, abeundum eſſe paullo poſt de vita omnibus, relicta illis bonorum copia, vobis paupertate. Verum etiam ſcribam illis, ut

a Ὑμᾶς] Bene *Fl.* ut *Jonſ.* voluit. Cett. ὑμῶν. b Χρήσονται] Sic *Fl. Fr. P.* &c. Χρήσωνται *J.* c Ἄξιον] Edd. Ἀξιῶν *Solan.*

23. Ἔτι αὐτὸ] Ἤδη legit Interpres. *F.G.*
Ibid. Ἔτι ἐστὶν αὐτὸ] Non intelligi haec a me, fateor: intelligerem, ſi pro ἔτι legeretur ἤδη. Sic enim oritur ſententia, quam dedi, quamque *Eraſmo* etiam placuiſſe obſervo. *J.M.G.*

41. Εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' ὑμᾶς ἰόντες ἑδέσμου συνδειπνεῖν] Emendandum ὑμῶν, idque recte obſervavit Interpres. Immo ſic clare dederunt Florentini. Si, inquit Saturnus pauperibus, vos conſtemneretis divites, nec lautas menſas, nec ſplendidas veſtes eorum mirati; certi eſtote, eos ad vos ſponte venturos fore, & ad coenam vocaturos. Simillimo modo de divitibus loquitur Philoſophus in *Nigrino* T. I. c. 23. Οὐκ ἂν οἶμαι τούτοις αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς θύρας τῶν πτωχῶν διωθοῦμαι τοὺς πλουσίους, μὴ ἀθύμητον αὐτῶν, μηδ' ἀμάρτυρον τὴν εὐδαιμονίαν καλλιπεῖν, μηδ' ἀνόητόν τι ἐν ἄχρηστον ἢ τραπεζῶν τὸ κάλλος, καὶ τὴν οἰκίαν τὸ μέγεθος; ἐμὲ γὰρ ὕστερον τῶν πλουτούντων ὑμῶν, ὡς λίαν τῶν πλουτούντων ὑδυμονίζοντα. Ἀπο-

ποδ

ut promiseram; & novi meas ab illis literas non neglectum iri.

τοῖς ὥσπερ ὑπεσχόμην· καὶ οἶδ' ὅτι οὐκ ἀλιγωρήσουσι τῶν ἐμῶν γραμμάτων.

SATURNUS DIVITIBUS SALUTEM.

31. Literas mihi nuper miserunt pauperes, quibus vos accusant, qui de vestris opibus nihil sibi impertiatis. Atque in universum illud petiere, ut communia omnibus bona facerem, quorum *aequam* unusquisque partem haberet. Par enim esse ut instituatur aequalitas, nec plus alius *quam opus est*, alius vero plane nihil suavitatis habeat. Respondi ego, de his Jovis potius inspectionem esse. De praesentibus autem, & iis injuriis, quibus se per festos hosce dies affici a vobis putabant, ad me pertinere videbam judicium, & scripturum me vobis recepi. Sunt autem ea, quae a vobis postulant, ut mihi quidem videbatur, moderata. *Quomodo enim*, ajunt, *rigentes tanto gelu, & fame pressi festos insuper dies agamus?* Si igitur vellem ipsos quoque in partem celebrationis venire, voluerunt uti vos cogerem, cum de vestimentis, quae habetis, sibi impertiri aliquid, si qua essent superflua, aut, quam vos deceat, crassiora; tum aliquantum auri ipsis instillare. Haec si faciatis, negant se de bonis litem vobis apud Jovem moturos amplius: sin minus, ad divisionem se provocaturos minantur, ubi primum Jupiter judicium proposuerit. Haec sunt non admodum difficilia vobis, de tantis, quas me non invidente habetis, opibus.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Οἱ πένητες ἀναγκαίως ἐπεστάλκασί μοι, αἰτιώμενοι ὑμᾶς, μὴ μεταδιδόναι σφίσιν ὧν ἔχετε· καὶ τὸ μὲν ὅλον, ἠξίουν με κοινὰ πᾶσι ποιεῖν τἀγαθὰ, καὶ τὸ μέρος, ἕκαστον αὐτῶν ἔχειν· δίκαιον γὰρ εἶναι ἰσομοιρίαν καθεστηκέναι, καὶ μὴ τῷ μὲν πλέον, τῷ δὲ [d] μηδ' ὅλως μετεῖναι τῆς ἡδέως. ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων ἔφην ἄμεινον σκέψασθαι τὸν Δία· περὶ δὲ τῶν παρόντων, καὶ ὧν ἀδικεῖσθαι ὤοντο καὶ τὴν ἑορτὴν, ἑώρων ἐπ' ἐμὲ καθήκουσαν τὴν κρίσιν, καὶ ὑπεσχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς. ἔστι δὲ ἃ μὲν ἀξιοῦσι ταῦτα μέτρια, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε. πῶς γάρ, φασι, ῥιγῶντες τοσούτῳ κρύει, καὶ λιμῷ ἐχόμενοι, προσέτι ἑορτάζοιμεν ἄν; εἰ τοίνυν ἐθέλοιμι καὶκείνους μετέχειν τῆς ἑορτῆς, ἐκέλευόν με ἀναγκάσαι ὑμᾶς ἑαθήτων τε, ὧν ἔχετε, μεταδοῦναι αὐτοῖς, εἴ τινες περιττοὶ, καὶ παχύτεραι ἢ καθ' ὑμᾶς· καὶ τῆ χρυσίῳ ὀλίγον ἐπιστάλαξαι αὐτοῖς. εἰ γὰρ ταῦτα, φασὶ, ποιήσετε, μήτε ἀμφισβητεῖν ὑμῖν ἔτι τῶν ἀγαθῶν ὑπὲρ τοῦ Διός. εἰ δὲ μὴ, ἀπειλοῦσι προσκαλέσασθαι ὑπὲρ τοῦ ἀναδασμοῦ, ἐπειδὰν τὸ πρῶτον δίκας ὁ Ζεὺς προθῇ. ταῦτά ἐστιν ἃ πάνυ χαλεπὰ ὑμῖν ἀπὸ τοσούτων, ἃ καλῶς ποιοῦντες ἔχετε.

Nn

ΤΟΙΣ] Omisit *Fl.* d Μηδ' ὅλως] Sic *P. S.* Μηδόλως *J. Ald. Fl. Fr. H. B.*

56. Ἐπαγκῶς] Ἐπ' ὀλίγου. *V.*

non putas e diverso, divites ipsos ad pauperum fores esse venturos, rogantes ne ignobilem & sine teste suam felicitatem relinquant, neve inutilem & ab omni usu remotam mensarum pulchritudinem & domorum magnitudinem perire sinant? Neque enim tantum ipsas divitias amant, quantum propter eas se filios praedicari. *J. J.*

50. Ἀξιῶν] Antea in omnibus legebatur ἄξιον. Sed probabunt, sat scio, elegantes homines nostram emendationem. *M. du S.*

77. Προσκαλέσασθαι] Subaudi ἡμᾶς. *F. G.*

Νὴ Δία καὶ τῶν δείπνων περί, ὡς συνδειπνοῖεν ὑμῖν, καὶ τοῦτο προσθεῖναι ἠξίουν τῇ ἐπιστολῇ, ὡς νῦν γε μόνους ὑμᾶς τρυφᾶν, ἐπικλεισαμένους τὰς θύρας· εἰ δέ ποθέ καὶ κείνων τινὰς ἑστιᾶν ἀφ' ὑμῶν μακρῷ ἐθελήσητε, πλέον τοῦ εὐφραίνοντος ἐνεῖναι τὸ ἀνιαρὸν τῷ δείπνῳ· καὶ τὰ πολλὰ ἐφ' ὕβρει αὐτοῖς γίγνεσθαι· οἷον ἐκεῖνα, τὸ μὴ τοῦ αὐτοῦ οἴνου συμπίνειν, Ἡράκλεις, ὡς ἀνελεύθερον, καὶ καταγιγνώσκειν αὐτοῖς ἐκείνων ἄξιον, ὅτι μὴ μέλαξυ ἀναστάντες οἴχονται, ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες. ἀλλ' οὐδὲ ἐς κόρον ὅμως φασὶ πίνειν· τοὺς γὰρ οἰνοχόους ὑμῶν, ὥσπερ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους, κηρῷ βεβυσμένους τὰ ὦτα. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα αἰσχρά ἐστιν, ὥστε οὐκ ἂν λέγειν ἀ δεῖ τὴν νομὴν τῶν κρεῶν αἰτιῶνται, καὶ τοὺς μαγείρους, ὑμῖν μὲν παρεσκώτων, ἐς δὲ ἐμφορηθῆτε, ἐκείνους δὲ ὑποθεόντων· καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μικροπρεπῆ, καὶ ἥκιστα ἐλευθέροις πρέποντα. τὸ γὰρ ἥδιστον, καὶ συμποτικώτερον, ἡ ἰσοτιμία ἐστί. καὶ ὁ [a] ἰσοδαίτης τούτου ἕνεκα ἡγεῖται ὑμῖν τὰ συμπόσια, ὡς τὸ ἴσον ἅπασιν ἔχοιεν.

Ὁρᾶτε δὴ ὅπως μηκέτι ὑμᾶς αἰτιάσωνται, ἀλλὰ [b] τιμήσωσι, καὶ φιλήσωσι, τὰ

32. Sane etiam de coenis, ut illas vobiscum capiant, etiam hoc epistolae addendum putarunt, vos nunc solos, clausis januis, delicate vivere: si vero quandoque etiam illorum quosdam convivio excipere post longum intervallum velletis, plus molestiarum quam hilaritatis coenae inesse, & pleraque ibi contumeliose in se fieri, ut illud, quod non de eodem vino bibant: Hercules! quam est hoc illiberale! atque reprehensione ipsi digni, qui non inter haec surgant, & discedentes vestrum vobis vos convivium habere jubeant. Sed ne vel sic quidem ad saturitatem se bibere ajunt. Vestros enim pocillatores, ut illos Ulyssis socios cera obturatas habere aures. Reliqua adeo sunt turpia, uti dicere ea dubitem, quae de carnium divisione & ministris dicunt, qui vobis adstent, dum ultra modum vos ingurgitetis, illos autem praetercurrant, & alia in hoc genere multa, jejuna illa quidem, & minime digna liberis. Suavissimum enim & maxime convivale est illa aequalitas: & praeest hanc ob causam conviviis vestris aequus ille dapium divisor *Bacchus*, ut aequum omnes habeant.

33. Curate igitur, ut non amplius vos accusent, sed honorent potius amentque, minutorum istorum participes, quorum vos

a Ἰσοδαίτης] Sic Edd. Ἰσοδαιστὴς *Solan.* Ἰσοδαίτης *Gesn.* b Τιμήσωσι] Τιμήσουσι καὶ φιλήσουσι *Bl.*

91. Καταγιγνώσκειν] Λοιδορεῖν. *V.*

82. Δείπνων περί] Subaudi e superioribus, καὶ ὑποκρίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς περὶ δείπνων. *J.F.R.*

95. Ὀδυσσέως ἑταίρους] *Hom.* Od. M. 173. *M. du S.*

4. Ἰσοδαίτης] Sic omnes Libri nostri. De Baccho usurpat *Plutarchus* hanc vocem, p. m. 692. AB. Puto tamen veram & genuinam vocem esse *ἰσοδαιστὴς*. Lege omnino Numeri 36. ultima verba; unde satis, ni fallor, emendationis hujus ratio patebit. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ἰσοδαίτης] Difficile forte fuerit dicere, quis fuit ille *ἰσοδαίτης*, ὁ ἡγούμενος τοῦ συμποσίου. A δαίτα δαιτάω descendat ἰσοδαιστὴς, ut mox c. 36. habebimus *συνδαιστὴν*, sed hic quoque nusquam est. Fallor, an est *ἰσοδαίτης*, quod Bacchi epitheton esse docet *Plutarchus* de EI p. 692. ante med. *H. Steph.* Διόνυσον δὲ καὶ Ζαγρέα καὶ Νυκτέλιον καὶ Ἰσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζουσι. Ortum hoc ei cognomen puto ἀπὸ τοῦ δαιτὸς εἶναι, *Homero* familiaris, de qua Comment. ad Il. A. 468. it. *Athenaeus* I, 10. Laetitiae dator Bacchus aequum amat hodie; idem apud Graecos, qui συμπόσιον, *combibium* dixere, non *convivium*, merito ἡγούμενον τοῦ συμποσίου est. In eundem convenit, quod est apud *Harpocrationem* & *Suidam*, Ἰσοδαίτης ἐπίκλησίς τις δαίμονος, ᾧ τὰ δημοσίᾳ γινόμενα καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτίλει. Laudat *Harpocration* hic Hyperidem pro Phryne. Notum quam libenter Dionysia agitet hoc genus. Idem nomen est, quod apud *Hesych.* legitur ἰσοδίτης, ὁ αὐτὸς ὁ πλούτων· ὑπὸ δέ τινων ὁ Πλούτων οὕτως. Certe id jam adnotatum video in *Schreveliana* editione, ubi etiam laudatur *Meurs.* Att. lect. p. 50. Luciano quidem restituendum τὸν ἰσοδαίτην, mihi indubium est. *J.M.G.*

17. Πολλοὶ, καὶ] Οἱ πολλοὶ legisse videtur Interpres.

vos ſumtum non ſentiatis; quae tamen, ut munus, opportuno adeo ad uſum tempore datum, perpetua ipſi memoria proſequantur. Et alioquin ne habitare quidem urbes poſſitis, niſi & pauperes in civitate habeatis, qui innumerabilia vobis ad felicitatem conferant: nec habeatis qui divitias admirentur veſtras, ſi ſoli & privatim, & in tenebris ſitis divites. Videat igitur vulgus, & admiretur argentum veſtrum, & menſas, & amicitiae poculum *ſibi invicem* propinent; atque inter bibendum conſiderent poculum, cujus pondus ipſi manu librando explorent, & argumentum quam accurate expreſſum ſit? & quantum auri in illo artificio niteat? Praeterquam enim, quod manſueti & humani audietis, etiam invidiam illorum evitaveritis. Quis enim invideat ei, qui impertiat ſibi quod aequum eſt, atque deceat? Quis vero non optet, quam longiſſime illum extendere aevum & bonis frui? Ut vero nunc habetis, teſte caret veſtra felicitas, invidiae opportunae ſunt veſtrae divitiae, ſuavitatis vita veſtra expers.

34. Neque enim aeque jucundum, pu-
to eſt, impleri ſolum, quod de leonibus ajunt & de genere luporum ſolivago: atque in convictu hominum dextrorum, & gratiam inire omnibus in rebus ſtudentium:

ὀλίγων τούτων μεταλαμβάνοντες· ὧν ὑμῖν μὲν ἡ δαπάνη ἀνεπαίσθητος, ἐκείνοις δὲ ἐν καιρῷ ἡ χρείας ἡ δόσις ἀείμνηστος. ἄλλως τε, οὐδ' ἂν οἰκεῖν δύναισθε τὰς πόλεις, μὴ οὐχὶ καὶ πενήτων συμπολιτευομένων, καὶ μυρίας πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ὑμῖν συνελευσόντων. οὐδ' ἂν ἔχοιτε τοὺς θαυμάζοντας ὑμῶν τὸν πλοῦτον, ἢν μόνοι καὶ ἰδίᾳ καὶ ἐν σκότῳ πλουτῆτε. ἰδέτωσαν οὖν πολλοί, καὶ θαυμασάτωσαν ὑμῶν τὸν ἄργυρον, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ προπινόντων φιλοσοφίας, μεταξὺ πινόντες. διασκοπείτωσαν τὸ ἔκπωμα, καὶ τὸ βάρος ἰσάτωσαν αὐτοὶ [c] ἀλφαστάσαντες, καὶ τὴν ἱστορίας τὰ ἀκριβές, τὸν χρυσὸν ὅσος, ὡς ἐπανθεῖ τῇ τέχνῃ. πρὸς γὰρ τῷ χρηστοὺς καὶ φιλανθρώπους ἀκούειν, καὶ τοῦ φθονεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἔξω γενήσεσθε· τίς γὰρ ἂν φθονήσειε τῷ κοινωνοῦντι, καὶ διδόντι τὰ μέρισα; τίς δ' οὐκ ἂν εὔξαιτο εἰς τὸ μήκιστον ἀλφιῶναι αὐτὸν, ἀπολαύοντα τῶν ἀγαθῶν; ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἁμάρτυρος μὲν ἡ εὐδαιμονία, ὀλίφθονος δὲ ὁ πλοῦτος, ἀηδὴς δὲ ὁ βίος.

Οὐδὲ γὰρ ἡδὺ ὁμοίως ἥδομαι, οἶμαι, μόνον ἐμπίπλασθαι, ὥσπερ τοὺς λέοντάς φασι, καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων, καὶ συνόντας δεξιοῖς ἀνδράσι, καὶ πάντα χαρίζεσθαι πειρωμένοις,

[c] Διαβασταύαλις] Bene ſic *Fl. P. S.* Διαβασάντις male *F. Ald. H.* &c.

19. Φιλοτιμίας] Φιλικὰς δεξιότητας. *V.*

pres. *F.G.* Scil. quia vertit, *vulgus.* *F.F.R.*

21. Ἴσωσαν] *Diſcant.* *F.G.*

Ibid. Αὐτοὶ ἀλφαστάντες] Αὐτοὶ ἀλφαστάσαντες. *Th.M.*

Ibid. Καὶ τὴν ἱστορίας] Sic forte legendum: τὴν ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸν χρυσὸν ὅσος, &c. *F.G.*

22. Τὸν χρυσὸν ὅσον, ὡς] Sic Libri omnes noſtri. *M.duS.*

Ibid. Ὅς ἐκανῶς] Ὅς delendum videtur. *F.G.* Probo, & pro non ſcripto habeo. *F.F.R.*

31. Λέοντας] (Vid. *Bourdelot.* not. additam) de Leonibus quod hic tradi fertur, confirmatur ab *Ælian.* de animalib. IV. 3. De Lupis contrarium uſu ſatis notum eſt; conſpiciuntur enim frequenter gregatim ad praedam prodeuntes. Vid. quae ſupra ad *Tim.* c. 25. annotata ſunt. *M.duS.*

32. Καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων] Cenſebat vir Clariſſimus *Godofredus Malleynus* legendum eſſe μονιοὺς τοὺς συῶν. atque movebatur ea ratione quod lupi ſoleant bini incedere, at apri μονιοὶ dicantur, ut apud *Lycophr.* πάρα μονίης, quod confirmat *Ælian.* lib. 15. cap. 3. loquens de Thynnis καὶ οἱ μὲν αὐτῶν κατὰ τοὺς σῦς ἰσόμονοί, οἱ δὲ συνδυαζόντες εἰς τὸ κατὰ τοὺς λύκους σύνορον. Sed pace tanti viri dixerim, loquitur *Ælianus* de lupis, quatenus bini ad raptum prodeunt, at hic ſermo eſt de victu ſolitario lupi, lupus ſolus comedit. Itaque *Timon* Lucianeus (poſt med.) ſtatuit ſibi μονίαν τὸν βίοτον καθάπερ τοῖς λύκοις. Imo etiam μονιὰς proprium videtur eſſe lupi adjunctum. Sic *Antipater* lib. 3. Anthol.

Μονιὰς ὀρεσσιβότειρα θοὴν λύκος ἄσπετον ἄνδρα
Ἔκτανεν.

Hinc etiam apud *Suid.* μονιὰς eſt μονόλυκος. pro priori parte ſtat *Heſych.* Contra omnes Mſſ. Codd. nihil mutare auſus ſum. *F.B.*

οἱ πρῶτα μὲ ὑ κωφὸν ϗ ἄφωνον τὸ συμπόσιον ἐάσουσι εἶναι, ἀλλ' ἐν μύθοις συμποτικοῖς, ϗ σκώμμασιν ἀνεπαχθέσι, ϗ φιλοφροσύναις ποικίλαις συνέσονται, οἷαι ἥδισται ἑταιριδαί, φίλαι μὲ Διονύσῳ, ϗ Ἀφροδίτῃ, φίλαι δὲ Χάρισιν. ἔπειτα δὲ πρὸς ἅπαντας ἐς τ' ὑστεραίαν διηγούμενοι, ὑμῖν τ' δεξιότητα φιλείας προξενεύζουσι. ταῦτα πολλοῦ πρίασθαι καλῶς εἶχεν.

Ἐπεὶ ἐρήσομαι ὑμᾶς, εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν (ὑποθώμεθα γὰρ ὕτως) οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχουσας οἷς [a] ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργεῖς ἐσθῆτας, ϗ τ' ἀκολούθων τὸ πλῆθος, ἢ τ' δακτυλίων τὸ μέγεθος; ἐῶ λέγειν ὡς ϗ ἐπιβουλὰς, ϗ μίσει προὶ τ' πενήτων ἀναγκαῖον ἐγγίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς, ἢν μόνοι τρυφᾶν ἐθέλητε. ἃ μὲν γὰρ εὔξεσθαι καθ' ὑμῶν ἀπειλοῦσιν, ἀποτρόπαια, [b] μὴ δὲ [c] γένοιτο εἰς ἀνάγκην αὐτοὺς κλαῖσαι τ' εὐχῆς· ἐπεὶ ὅτε ἀλλάντων γεύσεσθε, ὅτε πλακοῦντος, ἢ εἴτι λείψανον τ' κυνός· ἡ φακῆ δὲ ὑμῖν σαπέρδην ἐντετηκότα ἕξει. ὃς δὲ ϗ ἔλαφος

qui primo non patientur convivium esse mutum & vocis expers, sed in fabulis convivalibus, & jocis non molestis, & vario genere comitatis una versabuntur: quod genus suavissimae consuetudinis Baccho amicum & Veneri, amicum Gratiis. Tum vero postridie narranda apud omnes dexteritate vestra amorem *vobis* conciliabunt. Haec vero vel magno redimere bonum fuerit.

35. Namque interrogabo vos, si clausis oculis incederent pauperes, ponamus enim hoc; nonne vobis id molestum esset? non habentibus, quibus ostenderetis vestes purpureas, & pedissequorum turbam, aut speciem anulorum. Omitto dicere, fieri non posse, quin insidiae & odia contra vos concipiant pauperes, si vivere in deliciis soli velitis. Quae enim se vota contra vos facturos minantur, abominanda sunt; & absit, ut in necessitatem eorum votorum deveniant. Nam neque farcimen gustabitis, neque placentam, nisi si quid forte canis reliquerit: lenticula vobis saperdae tabem habebit: aper & cervus dum assantur, fugam

a Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξητε Fl. b Μὴ δὴ] Ita Edd. vett. Μηδὲ recentiores. c Γένοιτο] Γένηται Fl.

36. Φιλοφροσύναις] Δεξιώσεσιν ἢ προσηνείαις. V.
43. Εἰ μύοντες] Καμμύοντες, τυτίσιν ὀφθαλμοὺς πλαίοντες. V.
55. Σαπέρδην] Ὅτι αἱ ἀφύαι παλάμοις ἁλισπαρμέναι ϗ τετηριχευμέναι σαπέρδαι λέγονται· ἢ τὰ θεῖα τιμώχη ἃ γόνδης. Παφλαγόνες φασί. V.

* Γόνδης] Ita clare legebatur in Scholiaste nostro. Etymologici magni Auctor habet Ἰόνδης. *J. Chr.*

41. Παφλαζιάζουσι] Vel contra omnes libros legendum arbitror, παφλαδιάσουσι, ne abhorreat ab ἐάσουσι & σιωήσονται. *J. M. G.*

43. Εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν, ὑποθώμεθα γὰρ ὕτως, οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχουσας οἷς ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργίδας ἐσθῆτας, &c.] Ait Saturnus divitibus, *Si pauperiores taciti irent (fingamus enim ita) nonne id maxime vos ureret, non habentes, quibus purpureas ostenderetis vestes?* Sed τὸ, ἐπιδείξασθε hic nihili est. Scribe ἐπιδείξαισθε, vel quemadmodum habet Florentina, ἐπιδείξετε. *J. F.*

Εἰ μύοντες — βαδίζοιεν] Perperam vertitur: *Si pauperes abirent taciti.* Nam μύοντες βαδίζειν dicuntur, qui clausis oculis incedunt. Μύειν hic est *claudere oculos*, quod aliter καθαμύειν & καμμύειν dicitur. Recte itaque *Schol.* hic μύοντες, καμμύοντες, τυτίσιν ὀφθαλμοὺς πλαίοντες. atque ita optime cohaerent sequentia: *Nonne id vos ureret, quum sic non haberetis quibus purpureas vestras vestes ostentaretis.* Nam licet pauperes taciti incederent per plateas, nihilominus videre poterant divitum vestes pretiosas, si vero clausis oculis, eas non videbant. *L. BOS.*

45. Ἐπιδείξητε] Fl. vid. *Jens.* In reliquis ἐπιδείξασθε. *M. du S.*

Ἐπιδείξασθε] Forte blandior medicina, & magis Graecissimum oleus fuerit, si legamus αἷς ἐπιδείξασθαι. *J. M. G.*

Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξαισθε legendum videtur. *F. G.* Idem conjicit Cl. *Jens.* nec improbem; sed quia Florentinum ἐπιδείξητε longius recedit, ac defendi potest ex iis quae ad c. 4. v. ἀπιόντες, pro ἐπιόντων sunt indicata, vulgatum immutare non sustinui. *J. F. R.*

57. Ὀστέοις μὲν ἐξ] Μᾶλλον ὀστέοις. mallem. *F. G.*

58. Ἰσχίας] Lego ψοΐτας, i. e. ταχίας. Sic supra *Le-*

gam de culina meditabuntur in saltum : & gallinae, ilicet ! contentis *aliis* etiam implumes ad ipsos pauperes avolabunt : quod vero maximum, pincernarum formosissimi, calvi vobis uno momento fient, idque fracta insuper amphora. Ad haec quae tum dies festos deceant, tum vobis sint tutissima, statuite, & multam illis paupertatem levate, quos parva pensione *interposita* amicos habebitis minime contemnendos.

[d] ὀπτώμμοι μέλαξυ δρασμὸν βυλεύσουσιν ἐκ τῆ ὀπλανείᾳ ἐς τὸ ὄρος· ἡ ὄρνις [e] ψύτταν καταπτείνασαι, ἄπτεροι αὐταὶ, παρ' αὐτὰς τὰς πένητας ἐκπετήσονται. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ ὡραιόταλοι τῶν οἰνοχόων φαλακροὶ ἐν ἀκαρεῖ τῆ χρόνῳ ὑμῖν γενήσονται, ὅτι καλεαγότι ἡ ταῦτα τῷ ἀμφορεῖ. πρὸς τάδε βυλεύεσθε, ἃ ἡ τῇ ἑορτῇ πρέποντα γένοιτ' ἂν, ἡ ὑμῖν ἀσφαλέστατα, καὶ ἐπιχωφίζετε πολλὴν πενίαν αὐτοῖς, ἀπ' ὀλίγω τελέσματος φίλους ἡ μεμπτὰς ἕξοντες.

DIVITES SATURNO SALUTEM.

36. Nimirum ad te solum scripta esse a pauperibus ista, Saturne, existimas ? Nonne etiam Jupiter diu est cum ab istis obtunditur clamantibus, & divisionem fieri postulantibus, & fatum accusantibus, quod inaequalem illam divisionem fecerit, & nos, qui nihil impertiri illis diguemur ? Verum novit ille, ut qui sit Ju-

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΤΩι ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

Πρὸς γάρ σε οἴει μόνον ἔτω τὰ πενήτων ταῦτα γεγράφθαι, ὦ Κρόνε, ἠχὶ δὲ ἡ ὁ Ζεὺς ἤδη ἐκκεκώφωται πρὸς αὐτῶν ἀναβοώντων ἡ αὐτὰ δὴ ταῦτα, τὰ ἀναδασμὸν ἀξιούντων γενέσθαι, ἡ αἰτιωμένων τὴν τε εἱμαρμένην ὡς ἄνισον τὰ νομὴν πεποιημένην, ἡ ἡμᾶς ὅτι μηδενὸς αὐτοῖς μεταδιδόναι ἀξιοῦμεν; ἀλλ' οἶδεν ἐκεῖνος ἅτε Ζεὺς ὤν, παρ' οἷς

[d] Ὀπτώμμοι] Bene *J. P.* Ὀπτόμμοι *H.* male. [e] ψύτταν] ψίττακι *Ald. H. Er. P.* &c. ψίττακι *J.* & *F2.* ψίττα *El.* & *Schol.*

58. †ψύττα καταπτήσασα] ψύττα ἐπὶ τῆ ταχέως ἁλισκομένῃ τάσσεται. *V.*

† ψύττα] Sic edita & V.

Lexiph. c. 3. ψύτρα καταπτᾶσαι legendum pro ψύτταν, quod depravatum est. *F.G.*

ψύτταν] Mea haec emendatio est, cum enim in omnibus legeretur ψίττακι vel ψίττακι, in *Fl.* & Schol. ψίττα voces palam depravatae. Ex *Lexiph.* c. 3. malui hanc reponere, quum illic recte usurpatam videbam. Add. de ψίττα *Anach.* c. 49. & confer *Is. A.* c. 35. Una potest controversia moveri, rectene sic scribatur, an ut apud *Hesychium* est, ψίττα, quem consule etiam in ψιττάζω & ψίττα. Rem ego in medio relinquo. Confer autem cum hoc loco, quae N°. 23. legantur. *M. du S.*

ψύττα καταπτήσασα] ψίττακι habet *Aldina* posterior, quasi de anatibus sermo esset. Verum supra in ipsa pauperum epistola, ἰρίθων modo fit mentio πάχεων, id est *gallinarum pinguium*, quando nihil est, quod a nobilissima nos significatione depellat. Nimirum ψύττα legendum, atque interpretandum ex *Hesychio*, qui ψύττα, inquit, ἐπὶ τῆ ταχέως ἁλισκομένῃ λέγεται. Est igitur ὀνοματοποιημένον, illi σίττα apud *Theocritum* simile : quod ad ludicras hasce minas, & actionem quandam, vitamque illis conciliandam oppido convenit : licet in seria oratione damnatum idem ψύττα καταπτᾶσαι putem *Lexiph.* c. 3, 79. *J. M. G.*

ψύττας] Obsecundavi *Solano*, quia sic supra in *Lexiph.* c. 3. (ubi vide notas N°. 79.) Et ψίττας manifesto falsum est ; sed vel ψίττα cum *Fl.* vel ψίττας scribendum ; quod cum utrovis more reperiam apud varios, non magni feci utrum reciperem, quin & ψύττας φύγῃ *Alciphr.* III. Ep. 24. f. ubi tamen *Bergl.* ψίττας etiam malit. *J. F. R.*

68. Πρὸς γάρ σε &c.] Sciagraphia totius hujus dialogi est epistola 53. L. III. *Alciphronis*, vid. notam 1. *Bergleri* ad *Alciphr.* l. d. *J. F. R.*

83. Ἐκε-

οἷς τισιν ἡ αἰτία, ἢ Ἀφ' τοῦτο ὠδυκύει αὐτῷ τὰ πολλά· σοὶ δὲ ὅμως ἀπολογησόμεθα, ἐπεὶ ἄρχεις γε νῦν ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ ἅπαντα πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, ἃ γέγραφας, ὡς καλὸν ὑπηρετεῖν ἀπὸ πολλῶν αὐτοῖς δεομένοις, ἢ ὡς ἥδιον συνεῖναι, ἢ συνευωχείας τοῖς πένησιν, ἀεὶ διελεγόμεν ἕτω ποιοῦντες, [a] ἰσοδιαιτητὰς καθεζόμενοι, ὡς ἂν μηδὲ ἡ [b] συνδιαιτητὴς [c] αὐτῷ αἰτιάσασθαί τι.

Οἱ δὲ ὀλίγων ἐν ἀρχῇ δεῖας φάσκοντες, ἐπειδήπερ ἅπαξ αὐτοῖς ἀνεπετάσαμεν τὰς θύρας, οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. εἰ δὲ μὴ πάντα εὐθύς, μηδὲ πρὸς ἔπος λαμβάνοιεν, ὀργὴ, καὶ μῖσος, καὶ πρόχειροι αἱ βλασφημίαι· κἂν εἴτι ὑπεύδοιλο ἡμῖν, ἀλλ' οἵ γε ἀκούοντες ὑπίστευον ἂν, ὡς ἀκριβῶς εἰδόσιν ἐκ τοῦ συγγεγονέναι. ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεας, καὶ τῶν αἰτούντων καὶ [d] αὐτὸν εἶναι.

Καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέτρια· ἐν δὲ τοῖς δείπνοις αὐτοῖς, ἀμελήσαντες τοῦ ἐμπίπλασθαι, καὶ γαστρίζεας, καὶ αὐτοὶ ἐπειδὰν

piter, penes utros culpa sit, & ob id ipsum preces illorum surda fere aure transmittit. Interim tamen caussam apud te, qui nunc certe nobis imperes, dicemus. Nos enim, quibus, quae scripsisti, ante oculos versarentur omnia, tanquam pulchrum esset auxilium ferre de sua copia indigentibus; & suavius, versari cum pauperibus atque epulari, semper faciebamus ita, aequo ipsi victu utentes, adeo ut neque convictor eorum, quod accusaret, haberet.

37. At isti, qui paucis initio opus se habere dixerant, cum semel fores iis aperuissemus, alia super alia petere non desierunt. Si vero non omnia statim neque in ipso verbo acciperent; ira, & odium, & maledicta in promtu. Ac si quid mendacio nobis affingerent, credebant tamen, qui audirent, velut accurate ipso ex convictu scientibus. Itaque alterum de duobus, aut, si nihil dares, inimicum omnino esse oportebat; aut, si omnia illis *diripienda* permitteres, ipsum fieri statim pauperem, & unum eorum, qui ab aliis peterent.

38. Ac reliqua tolerabilia: in ipsis vero coenis non satis habentes impleri, & ingurgitare se; etiam ipsi, ubi plus quam sa-

a Ἰσοδιαιτητὰς] Ex emend. *Solani*. Ἰσοδιαίτῳ G. Ἰσοδίαιτοι Edd. omnes. b Συνδιαιτητὴς] Sic jam bene *Amst. S.* G. Συνδιαίτῳ cett. c Αὐτῶν] Sic *P. H. B1. Fr.* Αὐτὸν *J. Fl. Ald. S.* d Αὐτὸν] Αὐτῶν *V2.* sola.

89. * Πάντα εὐθύς] Ἤτοι παραυθύς, ἢ ὅσα ἤτησαν. *V.*

r * Πάντα εὐθύς] Recte hunc retulit hoc Schol. *Solanus*, cum ante ad Ὀργὴ καὶ μῖσος referretur. *J. F. R.*

1. Γαστρίζεας] Γαστρίζειν, † λαμπρύτερον τρέφεσθαι, ἢ ὑπὲρ τὴν χρείαν, γαστριμαργεῖν. *V.*

† Λαμπρύτερον] Λαμπρότερον C. ut Schol. 14. Ἔναγρ. *A. M. du S.* Scribe λαμπρότερον. *J. J. Wetst.*

83. Ἰσοδιαίτους καθεζομένους] Syntaxis quartum casum postulat. Rectius itaque Mss. *ἰσοδιαίτῳ καθεζόμενοι, ὡς ἂν μηδὲ ἡ συνδιαιτητὴν αὐτὸν αἰτιάσασθαί τι. eodem cibo illum excipientes, ut convictor nihil possit accusare. J. G. G.*

Ἰσοδιαιτητὰς — συνδιαιτητὴς] In impressis omnibus legebatur *ἰσοδίαιτοι*. Ms. *Graevii ἰσοδιαίτῳ* quod ad veram scripturam manu ducit, quam nos in textum recepimus. Munus Saturnaliorum proprium fuisse existimo. Vide nos ad ultima verba N°. 32. Monendus autem Lector hic est, me, dum novum video sensum voci συνδιαιτητὴς affingere, verum tantum antiquumque ei asserere. Ubi enim usquam ostendas ἀφίστητον de alio dictum quam de *Arbitro*? Quod miror fugisse hactenus & Lexicographos & virum summum *Graevium*, qui hic cum vulgo erravit. Ultima vox in G. *S.* & *A.* exstat; in reliquis συνδιαίτῳ prave legitur. *M. du S.*

94. Ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τῶν αἰτούντων & αὐτὸν εἶναι] Vitiosissima oratio. Emenda ocyus προϊέμενον, quod fere ne indicio quidem, nedum probatione apud intelligentes indiget. Querantur divites de pauperum insolentia, & animo nullis, quan-

satis esset bibissent, vel formosi pueri, dum poculum praebet, manum stringebant, vel pellicem aut conjugem adeo tentare audebant. Deinde ubi vomitu opplevere triclinium, postridie maledictis nos perstringunt; quam sitierint, quam famis convictores fuerint, enarrant. Et si haec mentiri contra eos videamur, vestri illius parasiti recordare, Ixionis, qui communi dignatus mensa, dignationem aequalem vobis habens, ebrius cum esset, Junonis pudorem tentavit vir fortis.

39. Haec sunt & talia, quibus inducti decrevimus in posterum nostrae securitatis caussa, non amplius accessum illis in nostras domus praebere. Si vero te arbitro ac vindice spondeant, moderata se, uti nunc ajunt, petituros, neque contumeliosum quidquam admissuros in conviviis, in communionem veniunto, quod bene vertat, nobiscum epulantor. Etiam de vestibus, ut imperas, mittemus, ac de auro etiam, quantum aequum fuerit, insuper impendemus. Atque in universum nulla in parte deficiemus. Verum ipsi quoque ex arte nobiscum agere desinunto, pro adulatoribus & parasitis amici sunto. Nos quidem, si & isti facere officium voluerint, nulla in re accusabis.

πλείω τῆ ἱκανῆ πίωσιν, ἢ παιδὸς ὡραίου, μέλαξὺ ἀναδόντος τὸ ἔκπωμα, ἔνυξαν τὴν χεῖρα, ἢ παλλακῆ, ἢ γαμετῆ γυναικὶ ἐπεχείρησαν· εἶτα καλεμέσαντες τῆ συμποσίῳ, ἐς τὴν ὑστεραίαν λοιδορῆν ἡμῖν κατελθόντες, ὡς ἐδίψησαν, καὶ ὡς λιμῷ συνῆσαν διηγεύμενοι. καὶ εἴ σοι ταῦτα καλαψεύδεα αὐτοῖς δοκεῦμεν, τὸν ὑμέτερον παράσιτον ἀναμνήσθητι, τὸν Ἰξίονα· ὃς ἀξιωθεὶς κοινῆς τραπέζης, ἀξίωμα ἴσον ἔχων ὑμῖν, τῆ Ἥρᾳ μεθυσθεὶς ἐπεχείρει ὁ γενναῖος.

Ταῦτά θ' ἕτερα τὰ τοιαῦτα, ὑφ' ὧν ἡμεῖς ἐβουλευσάμεθα πρὸς τὸ λοιπὸν, ἀσφαλείας τὸν ἡμετέρας ἕνεκεν, μηκέτι ἐπίβολον ποιεῖν αὐτοῖς τὴν οἰκίαν. εἰ δὲ ὅτι σῦ συνθοῖντο, μερίων δεήσεσθαι, ὥσπερ νῦν φασι, μηδὲν δὲ ὑβριστικὸν ἐν τοῖς συμποσίοις ἐργάσεσθαι, κοινωνεόντων ἡμῖν καὶ συνδιαπνεόντων τύχῃ τῆ ἀγαθῆ. καὶ τὴν ἱματίων, ὡς σὺ κελεύεις, πέμψομεν, καὶ τῆ χρυσίῳ ὁπόσον οἷόν τε, καὶ προσδαπανήσομεν, καὶ ὅλως οὐδὲν ἐλλείψομεν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἀφέμενοι τῆ κατὰ τέχνην ὁμιλεῖν ἡμῖν, φίλοι ἀντὶ κολάκων καὶ παρασίτων ἔστωσαν, ὡς ἡμᾶς γε οὐδὲν ἂν αἰτιάσαιο, καὶ κείνων τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθελόντων.

e Συνθοῖντο] Συνθοῦντο *Fl.* f Ἐργάσεσθαι] Sic *Fl.* Ἐργάσασθαι cett.

quantiscumque beneficiis & donis contento. *Adeo*, inquiunt, *ut alterutrum fieri necesse sit, vel ut non dans omnino sit inimicus, vel ut omnia largiens, sive profundens, brevi plane pauper sit, & ipse unus mendicantium.* *J.J.*

6. Κατελθόντες] Rarior vocis usus, nondum puto satis observatus Lexicis. Ponitur hic quidem, puto etiam alias, ut καθιωτᾶς, ut καταπρίχιω, ut Latinum *invehi*, &c. *J.M.G.*

Κατελθόντες] Κατελέγοντες legendum videtur. *F.G.*

Non video mutandi necessitatem. *J.F.R.*

13. Ὑφ' ὧν] Ἐφ' οἷς forsan. *F.G.*

18. Ἐργάσασθαι] Scribe ἐργάσεσθαι. *F.G.*

καὶ ἀφαγεῖν, καὶ τ' ἄλλα τ' ἐψοπαιδὶν ἐχόντων, καὶ τῷ πλακοῦντι τὸ ἥμισυ. τ' ὗν δὲ, καὶ τ' ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μελαξὺ ὀπτώμενα, τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὅθ' Ὅμηρος καὶ τ' ἡλίου βοῶν φησι· μᾶλλον δὲ μὴ ἕρπειν μόνον, ἀλλ' ἀναπηδήσαντα φεύγειν εἰς τὸ ὄρος αὐτοῖς ὀκέλοις· καὶ τὰς ἄρνας δὲ τὰς παχείας, καίτοι ἀπτέρους ἤδη ὔσας, καὶ ἐσκευασμένας, [a] ἀναπταμένας οἴκαδε καὶ [b] ταύτας, ὡς μὴ μόνοι ἀπολαύοιεν αὐτῆς.

Ὁ δὴ μάλιστα αὐτοὺς ἀνιάσει, τὸ μὴ χρυσίον μύρμηκάς τινας, οἵους τοὺς Ἰνδικοὺς, ἀνορύττοντας ἐκ τῶν θησαυρῶν, ἐκφέρειν νύκτωρ ἐς τὸ δημόσιον. τὴν ἑορτὴν δὲ οἱ ἀλιγωρίᾳ τῶν ὀπιμελητῶν κοσκινοῦν διατέλεσαν ὑπὸ τῶν βελτίστων μυῶν, ὡς σαγήνης δικτυϊκῆς μηδὲν διαφέρειν. παῖδας δὲ αὐτῶν τοὺς ὡραίους, καὶ κομήτας, οὓς Ὑακίνθους, ἢ Ἀχιλλέας, ἢ Ναρκίσσους ὀνομάζουσι, μελαξὺ ὀρέγοντας σφίσι τὸ ἔκπωμα, φαλακρὰς γίγνεσθαι, [c] καταῤῥεούσης τοῖς κόμης, καὶ πώγωνα φύειν ὀξύν, [d] οἷοί εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις οἱ σφηνοπώγωνες, καὶ ὀφθῆναι τοῖς κροτάφοις πάνυ λάσιον, καὶ κάρτα [e] ἐκ-

in re coquis, dimidiamque placentam devoraverit. Aper vero atque cervus, & porcelli, dum assantur, simile uti faciant ei, quod de Solis bubus narrat Homerus: quin non repant modo, sed exsilientes in montem ipsis cum verubus aufugiant: gallinae autem saginatae, licet vulsis jam pennis apparatae, evolantes ipsae quoque discedant, ne soli illis fruantur.

24. Quod vero in primis molestum iis fuerit, ut formicae, quales sunt illae Indicae, effossos thesauros noctu in publicum efferant: atque ut vestis eis ob negligentiam curatorum cribri instar perforata sit ab optimis muribus, ne quid a reti thunnis capiendis differant: atque ut pueri illorum pulchri & comati, quos Hyacinthos vel Achilles, vel Narcissos appellant, dum poculum illis porrigunt, coma defluente calvescant, & barba crescat iis acuta, quales sunt in comoediis illi cuneobarbi, atque in ipsis temporibus plane hirsuta, vehementerque

a Ἀναπταμένας] Ἀνεπταμένας *Fl.* b Ταύτας] Bene *P. H. Fl. J.* &c. Ταυτὶ male *S.* c Ὑποῤῥεούσης] Ex emend. *Solani.* Ἐπιῤῥεούσης Edd. hac priores. d Οἷοι] Sic jam omnes. Quum ante c. 19. οἵων εἰσὶν haberent. e Ἐκκεντοῦν] Ἐκκεντᾶσθαι *Fl.*

18. Τὰ δελφάκια] *Mικρὸν χαίρει. G.*

39. Οἱ σφηνοπώγωνες] Σφηνοπώγωνες ὁ κωμῳδὸς δύο εἶναι, ὁ μὲν ἐλεύθερος ἀναφυλαντίας ἐφῶς ἀντεπαιρόμενος, ὁ δὲ οἰκέτης ἀκμαῖος καὶ ἄγκων ἔχει ὑψηλὸν καὶ πλατὺν κοιλαινόμενον τὸ ἀξεφορᾶ, ξανθὸς, τραχὺς, ξίφους πρέπων ἀγγέλῳ. *V.*

παρορμῶντων ἑκατέρωθεν τῶν τραπέζων· προθυμία δὲ πάσης ἐπέκειτο, ὡς — τελευταίας ἐκείνης μάχης. *Ælian.* V. H. XII. 23. f. ὅπλα λαμβάνοντες ἐμπίπτουσι τοῖς κύμασι, *irruunt, insiliunt in fluctus*, armisque contra eos pugnant. Ne repetam quae ex *Diog. Laërt.* & *Herod.* dedi ad *Meretr.* l. d. Unde & intactum maneat Nostri *Tim.* c. 33. ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἀθρόος ἐς ἐμὲ. *ille irruens.* &c. ne plura ex eodem congeram. Cum & *Long. Past.* 2. 28. λύκος ἐμπεσὼν *lupus in oves irruens* dicatur, ut jam notavi ad *Tox.* c. 28. Etsi frequentius in mitiorem partem, de fortuito casu, ut *Asin.* c. 20. ἐμπεσοῦσά μοι τὰ ῥόδα, aliaque quae obiter ibid. indicavi, quia obvium. Addo *Diod. Sic.* XII. c. 24. f. μὴ τὴν ἄφνω νυκτὸς εἰς τὴν Ῥώμην εἰσπεσοῦσαν. Ubi rursus pro hostili invasione. *J. F. R.*

19. Ὅμηρος — φησὶ] Od. M. 395. *M. du S.*

20. Περὶ τῶν ἡλίου βοῶν] Interfectorum a sociis Ulyssis Solis boum Ὀδυσσ. M. 395.

Εἶρπον μὲν βόες, κῆλα δ' ἀμοῦ ἕλκεσι μιμνέτην,
Ὀπταλέα τε καὶ ὠμὰ βοῶν δ' ὡς γύρτο φωνή.

J. M. G.

25. Οἴκαδε καὶ ταύτας] Ex praecedentibus, & editionibus antiquis legendum ταυτὶ. *J. J.*

30. Τὴν ἑορτὴν δὲ οἱ] Illud οἱ non satis hic commode locum habere videtur, cum plurium numerum postulet orationis series. Coeperat enim, ἀνιάσει μὲ σάφρων ὄντων, τὰ παῖδα δὲ αὐτῶν κ. τ. λ. Potest tamen ab

que pungens; interjectis partibus levibus atque nudis. Haec, & his plura vota faciemus, si noluerint, relicto illo nimio sui ipsorum amore, in commune esse divites, & mediocria nobis impertiri.

χεντῶν· τὸ μεταξὺ δὲ λεῖον καὶ γυμνὸν εἶναι. ταῦτα καὶ πλείω τούτων εὐξαίμεθ' ἂν, ἢν μὴ θέλωσι τὸ ἄγαν φίλαυτον τοῦτο ἀφέντες, ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν, καὶ μεταδιδόναι ἡμῖν τῆς μετρίας.

SATURNUS MIHI SUO CARISSIMO SAL.

25. QUid sic deliras, o noster, qui de praesentibus rebus ad me scribas, & bonorum divisionem me jubeas instituere? At illud alterius *opus* fuerit, ejus qui nunc rerum potitur. Miror enim, si solus omnium ignoras, me qui olim rex fui, distributo filiis imperio, unum esse desisse: ad Jovis autem curam maxime pertinere talia: hoc autem nostrum *regnum* intra talos, & plausus, cantumque & ebrietatem *fere contineri*, idque septem non amplius diebus. Itaque de majoribus illis, quae dicis, de auferenda inaequalitate, ut ex aequo aut pauperes sint omnes aut divites; Jupiter vobis respondeat. Si quis vero in iis quae ad solennitatem pertinent, per injuriam aut avaritiam aliquid designet, meum fuerit judicium. Ac scribo ad divites epi-

ΚΡΟΝΟΣ ΕΜΟΙ ΤΩι ΤΙΜΙΩΤΑΤΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΤΙ ταῦτα ληρεῖς, ὦ ἑτᾶρε, ἐμοὶ περὶ τῶν παρόντων ὑπερέλλων, καὶ ἀναδασμὸν τῶν ἀγαθῶν ποιεῖν κελεύων; τὸ δὲ ἑτέρου ἂν εἴη, τοῦ νῦν ἄρχοντος. θαυμάζω γάρ σε, εἰ μόνος τῶν ἁπάντων ἀγνοεῖς, ὡς ἐγὼ καὶ πάλαι βασιλεὺς ὢν, πέπαυμαι [f εἰς ὢν] τοῖς παισὶ διανείμας τὴν ἀρχήν· ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ὑπομελεῖται. τὰ δὲ ἡμέτερα ταῦτα, μέχρι πεττῶν, καὶ κότου, καὶ ᾠδῆς, καὶ μέθης, καὶ τοῦτο ἐς πλέον ἡμερῶν ἑπτά. ὥστε περὶ τῶν μειζόνων ἐκ φῆς, ἀφελεῖν τὸ ἄνισον, καὶ ἐκ τῶν ὁμοίως ἢ πένεσθαι, ἢ πλουτεῖν ἅπαντας, ὁ Ζεὺς ἂν χρηματίσειεν ὑμῖν. εἰ δέ τι τῶν ἐκ τῆς ἑορτῆς ἀδικοῖτό τις, ἢ πλεοναστοῖτο, ἐμὸν ἂν εἴη διαιτᾶν. καὶ ἐπιστέλλω δὲ τοῖς πλησίοις πρὸς

f Εἷς ὢν] Non adgnoscit *Fl.* g Α φῆς] Ἀφεὶς *Fl.*

43. Φίλαυτον] Φίλαυτος ὁ πανδήμου, ὁ ἑαυτὸν δήμου φιλῶν ἐκ πάντα πρόσωπα ἑαυτοῦ χάριν. *V.*

ab ipso Luciano esse haec vel negligentia, vel figura, ut οἱ ponatur pro σφῶν vel αὐτοῖς, per distributionem. *J.M.G.*

Ibid. Δί οἱ] Edd. δέ οἱ. Ego enclitico scripsi, ut οἱ sit dativus, ab ὅ pro αὐτῷ, quod probatione non indiget. *J.F.R.*

37. Ἐπιμήσεσθαι δ' αὖμας] Ἀπομήσεσθαι v. n. *Th.M.*

Ἀπομήσεσθαι] In libris nostris omnibus legebatur ἐπιμήσεσθαι, quod cum hic ferri non posset, mutavimus. Vide ne te morer, Ἐτ. Δ. XII. versus finem, ubi recte in omnibus scriptum est, ὑπόμνημα δ' αὐτῇ οἱ τρίχες. *M. du S.*

44. Ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν] *In utilitatem publicam divitias habere.* Sic *Philostr.* IV. Vit. Apoll. c. 8. p. 146. ὁ δὲ Θεσπεσιώτης) λόγῳ τῷ ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν. *J.F.R.*

ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ] Non nimium sibi arrogat, cum fingit se vocari a Saturno τιμιώτατον. Ille apud Theophrastum ἀνεψιόν τε ad ἀναλυτὸν, servum pedisequum, σύντροφον, inquit, τίμιος. *J.M.G.*

51. Πάντα τοῦς] Inter has voces in omnibus fere me Impressis τίς ὢν legitur, quod, quid sit, nemo intelligit. Unde & τις pro τίς legendum arbitrabar. Sed *Fl.* cum non agnoscit, lubentes exulare & nos jussimus. *M. du S.*

52. Εἷς ὢν] Delenda videntur. *F.G.*

Εἷς ὢν] Merito *Fl.* haec omittit, misere enim ὢν repetitur unico tantum verbo interposito. possem quidem conjicere πάντα τοῦς τίς αἰῶνα. *in perpetuum desiisti*, scil. *regnare*. Sed non satis certo, ideo uncis illa suspecta verba seclusi, ut simul eo facilius adpareat, quae *Gujeti* verba pertineant. *J.F.R.*

57. Ἀφελεῖν] Scil. πρὸ τοῦ ἑορτεῖν. *F.G.*

Ibid. Ἐκ τῶν ὁμοίως] Subaudi μοίρας, μερίδος, λάχους. *F.G.*

78. Μὴ

περὶ [a] τῶ δείπνων, καὶ τῦ χοίνικος τῦ χρυσίου, καὶ τῶν ἐσθήτων, ὡς ὑμῖν πέμποιεν εἰς τὴν ἑορτήν. δίκαια γὰρ ταῦτα, καὶ ἄξια αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς φατέ, εἰ μή τι εὔλογον ἐκεῖνοι πρὸς ταῦτα [b] ἔχουσι λέγειν.

Τὸ δὲ ὅλον, ἴστε οἱ πένητες ὑμεῖς ἐξηπατημένοι, καὶ οὐκ ὀρθῶς δοξάζοντες περὶ τῶν πλουσίων, εἴ γε μακαρίζετε αὐτοὺς οἴεσθε εἶναι, καὶ μόνους ἡδύ τινα βιῶν τὸν βίον, ὅτι δειπνεῖν τε πολυτελῶς ἔξεστιν αὐτοῖς, καὶ μεθύσκεσθαι οἴνῳ ἡδεῖ, καὶ παισὶν ὡραίοις, καὶ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, καὶ ἐσθῆσι μαλακαῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ πάνυ ἀγνοεῖτε ὁποῖόν ἐστιν. αἱ τε γὰρ φροντίδες αἱ περὶ τούτων οὐ μικραί. ἀλλ' ἀνάγκη ἐπαγρυπνεῖν ἑκάστοις, μή τι ὁ οἰκονόμος βλακεύσας, ἢ ὑφελόμενος λάθῃ, μὴ ὁ οἶνος ὀξυθῇ, μὴ ὁ σῖτος [c] φθειριζήσῃ, ἢ ὁ λῃστὴς ὑφέληται τὰ ἐκπώματα, μὴ πιστεύσῃ τοῖς συκοφάνταις ὁ δῆμος, λέγουσι τυραννεῖν αὐτὸν ἐθέλειν. ταῦτα δὲ πάντα οὐδὲ τὸ πολλοστὸν ἂν εἴη μέρος τῶν ἀνιώντων αὐτούς. εἰ γὰρ ἠπίστασθε τοὺς φόβους, καὶ τὰς μερίμνας, ἃς ἔχουσι, πάνυ ἂν ὑμῖν φευκτέον ὁ πλοῦτος ἔδοξεν.

[d] Ἐπείτοι οἴει με αὐτὸν ὕστως ἂν πώποτε χορυβαντιάσαι, ὡς εἰ καλὸν ἦν τὸ πλουτεῖν, καὶ βασιλεύειν, ἀφέντα ἂν [e] αὐτὰ, καὶ παραχωρήσαντα ἄλλοις, καθῆσθαι ἰδιωτεύοντα, καὶ ἀνέχεσθαι ὑπ' ἄλλῳ τεταγμένον.

stolam de coenis, de choenice auri, & de vestibus, ut vobis etiam solennis causſa aliquid mittant, justa enim ista, & digna quae faciant, uti dicitis, nisi quid habent illi, quod cum ratione contra dicant.

26. In universum autem scitote, pauperes, falli vos, neque recte de divitibus sentire, si undique beatos illos putatis, & suavem vitam solos vivere, quod sumtuose coenare illis licet, & dulci vino inebriari, & cum pueris formosis atque mulieribus esse, & vestimentis uti mollibus. Omnino autem, quale id sit, nescitis. Curae etenim de hisce non parvae. Sed opus est invigilare singulis, ne quid ipsis imprudentibus dispensator vel stupore perdat, vel fraude subducat, ne acescat vinum, ne curculionem creet frumentum, aut pocula latro auferat, ne delatoribus credat populus, tyrannidem ab ipso affectari, dicentibus. Haec vero omnia vix una de multis particula molestiarum, quae illos premunt, fuerit. Si enim timores sciatis quos habent, & curas, fugiendae omnino vobis videantur divitiae.

27. Alioqui putas ipsum me ita insanire unquam, ut, si quid praeclarum adeo essent divitiae, & imperium, relicta illa concedam aliis, desideam ipse privatus, & sub alterius imperio vivam. Sed cum scirem mul-

a Τῶν δείπνων] Τῦ δείπνυ Fl. b Ἔχουσι λέγειν] Ἔχω λέγουσιν Fl. c Φθειριζήσῃ] Nihil mut. Edd. Φθειρὶ ζέσῃ Cod. Graev. d Ἐπείτοι] Ἐπεί τί Fl. e Αὐτὰ] Αὐτὸν Fl.

77. Βλακεύσας] Μαλακεύσας. V.

87. Κορυβαντιάσαι] Μανῆναι. V.

78. Μὴ ὁ σῖτος φθειριζήσῃ] Benedictus: *ne frumentum vermibus corrumpatur.* Nulla est vox apud Graecos φθειριζέω. sed est dispescenda, ut in Ms. φθειρὶ ζέσῃ, hoc est *verme scateat.* sed tamen puto legendum φθειρῶν ζέσῃ, ut alibi dixit Lucianus σκωλήκων ζέοντας, *vermibus plenus.* quamvis & φθειρὶ possit ferri. *J.G.G.*

79. Φθειριζήσῃ] Φθειριζέω an φθειρίζω; *F.G.* Alibi hoc verbum non invenio, φθειρίζω quidem ap. *Steph.* in Append. Sed ideo vulgatum Luciani non rejicio, nec tamen dicere habeo num a ζέω *vivo*, adeoque quod vermibus quasi vivat: an a ζέω *ferveo* sit derivandum, utrumque enim aptum. Verum quia tum φθειριζέσῃ potius formaret, & supra etiam σκωλήκων ζέοντας *vermibus scatens*, habuimus, ita & hic forsan φθειριζέσῃ scribendum. *J. F. R.*

85. Φυκτέον] Ἐκκλιτέας pro φευκτέον πρᾶγμα. *F.G.*

1. Ἴστε] Hic pro *falsem* usurpari videtur. Omnes autem Libri nostri agnoscunt. *M. du S.*

Ibid. Ἐπάτημαι] Σὺς δὲ πλανῶντες. *F.G.*

Ibid. Ὡς δὲ μὴ ταῦτα] Leg. fort. τὸ δὲ μὴ ταῦτα. *F.G.*

6. Τούτων δὲ] Καρυκείας καὶ ἁρμογῆς scil. *F.G.*

8. Ὁ

multa illa, quae adesse divitibus atque imperantibus necesse est, dimisi, nec poenitet, imperium.

28. Quae autem modo apud me conquestus es, illos apris ingurgitare se & placentis, vos nasturtium, aut porrum, aut cepam, per dies festos arrodere; quale sit, vide. In praesens enim suave utrumque, & minime forte molestum. Quantum vero ad ea, quae sequuntur, in contrariam partem res vertitur. Deinde *enim* vos neque gravato, ut isti, per ebrietatem capite postridie surgatis, neque ventre nimis referto tetrum vaporem eructetis. At illi, cum istum *divitiarum* fructum habeant, tum majorem noctis partem cum pueris aut mulieribus, aut prout mala libido imperaverit, volutati, tabem, vel pulmonis inflammationem, vel aquam intercutem non difficulter ex multa illa luxuria colligunt. Aut quem illorum ostendere facile possis, qui non plane sit pallidus, non multum cadaveri similis? Quem autem, si ad senectutem omnino pervenit, suis ipsum *utentem* pedibus, non quatuor hominum humeris invectum? aureum illum quidem quod ad externa, intus vero consutilem, quales sunt tragicae vestes, de pannis plane vilibus consarcinatae. Vos autem pisces ne gustatis quidem, nedum ut iis vescamini; podagrae autem & pulmonum morbi nonne videtis ipsorum quoque vos expertes esse? aut si

ἀλλὰ τὰ πολλὰ ταῦτα εἰθὺς, ἃ τοῖς πλουσίοις καὶ ἄρχουσι προσεῖναι ἀνάγκη, ἀφῆκα τὴν ἀρχὴν, [f] εὖ ποιῶν.

95 Καὶ γὰρ ἃ νῦν ἐποτνιῶ πρὸς μὲ, ὡς τὰς μὲ συῶν ἢ πλακούντων ἐμφορυμένους, ὑμᾶς δὲ χάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπτρώγοντας ἐν τῇ ἑορτῇ, σκέψαι ὁποῖά ἐστι. πρὸς μὲν γὰρ τὸ παρὸν, ἡδὺ καὶ οὐκ ἀνιαρόν 15 ἴσως ἑκάτερον αὐτῶν· ὡς δὲ μὴ ταῦτα, ἔμπαλιν ἀναστρέφεται τὸ πρᾶγμα. εἶτα ὑμεῖς μὲν ὅτε χαριβαρῆντες ἀνασταίητ' ἂν ἐς τὴν ὑστεραίαν, ὥσπερ ἐκεῖνοι ὑπὸ τὸ μέθης, ὅτε ὑπὸ τὸ ἄγαν πλησμονῆς, δυσῳδές τι καὶ καπνωδέστερον ἐρυγγάνοντες· οἱ δὲ τούτων τε ἀπολαύουσι, καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἢ παισὶν, ἢ γυναιξὶν, ἢ ὅπως ἂν ὁ τράγος ἐλεύθη συναναφυρέντες, ἢ φθόην, ἢ περιπνευμονίαν, ἢ ὕδερον, ἢ χαλεπῶς [h] συνεξελέξαντο ἐκ τῆς πολλῆς τρυφῆς. ἢ τίνα ἂν αὐτῶν ῥᾳδίως δεῖξαι δύναιο, μὴ πάντως ὠχρὸν ὄντα, πολὺ τὸ νεκρῶδες ἐπιφαίνοντα; τίνα δὲ ἐς γῆρας ἀφικόμενον, τοῖς αὐτοῦ ποσὶν, ἀλλὰ μὴ φοράδην ὑπὸ τεττάρων ὀχούμενον, ὁλόχρυσον μὲν τὰ ἔξω, κατάρραφον δὲ τὰ ἔνδον, ὥσπερ αἱ τραγικαὶ ἐσθῆτες ἐκ ῥακῶν πάνυ εὐτελῶν [i] συγκεκαττυμέναι; ὑμεῖς δὲ ἰχθύων μὲν ἄγευστοι, καὶ ἀσίλοι· ποδάγρας δὲ, καὶ περιπνευμονίας, οὐχ ὁρᾶθ' ὅτι καὶ τούτων ἄπειροί ἐστε; ἢ εἴ τι κατ'

[f] Εὖ ποιῶν] Sic jam discretim omnes. [g] Ἴσως] Ita habere omnes, adscripsi. *Solan.* [h] Συνεξελέξαντο] Συνεξελλέξαντο Edd. priores male. [i] Συγκεκαττυμέναι] Ex emend. *Solani*. Nam συγκεκομμέναι omnes antea male.

95. * Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶμαι, ὠδύρομαι, λιτὸν μετ' αἰμωγῆς, ἱκετεύω τοὺς θεοὺς, δυσφορῶ, ἀνιῶμαι. *V.*

3. Καρδαμοῦντες] Τὸν κισσὸν βαρύβρωτα λέγει μέθης οἷόν. *V.*

* Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶ Edita. Mutavit *M. du S.*

8. Ὁ τράγος] *Libido*, quod Nota. F.G. Nota hic τράγος pro libidine *AE. M.* Non adscripsissem, nisi ut pateret, qui *Menagius* vix quidquam umquam notat quam quod *Gujetus*, quem totum compilavit. *J.F.R.*

10. Συνεξελέξαντο] In omnibus antea scribebatur συνεξελλέξαντο. *M. du S.*

11. Συγκεκομμέναι] Συγκεκριμέναι legendum videtur. Τὸ συγκεκομμέναι hic non placet. F.G.

Συγκεκαττυμέναι] Quid vulgatum συγκεκομμέναι sit, nemo credo edisserat: idcirco rejecimus, & hanc vocem Luciano alibi usurpatam, peropportunam, & rejectae satis similem, ut errorem indiligenti scribae faceret, substituimus. Vide Συγγρ. c. 23. ὁπόταν ῥακῶν π. ἢ ὁπόταν σκυτέων συγκεκαττυμένων. *M. du S.*

κατ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν συμβαίνει. καίτοι αὐτοῖς ἐκείνοις ἔτι ἐστὶν αὐτὸ, καθ' ἡμέραν, καὶ πέρα τῆς κόρου ἐδίειν τούτων· ἀλλ' ἴδοις ἂν αὐτοὺς οὕτω λαχάνου καὶ θύμου ὀρεγομένους ἐνίοτε, ὥσπερ σὺ τῶν λαγῶν, καὶ συῶν.

Ἐᾷ λέγειν ὅσα ἄλλα λυπεῖ αὐτοὺς, ἢ υἱὸς ἀκόλαστος, ἢ γυνὴ, τῷ οἰκέτῃ ἐρῶσα, ἢ ἐρώμενος, πρὸς ἀνάγκην μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡδονὴν συνών· καὶ ὅλως, πολλά ἐστιν ἅπερ ὑμεῖς ἀγνοοῦντες, τὸ χρυσὸν ὁρᾶτε αὐτῶν μόνον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ ἢν ἰδητέ ποτε ἐξελαύνοντας ὑπὸ λευκῶν ζεύγους, κεχηνατε, καὶ προσκυνεῖτε. εἰ δὲ ὑφορῶτε αὐτῶν, καὶ καταφρονεῖτε, καὶ μήτε ἐπιστρέφεσθε πρὸς τὴν ἀργυρᾶν ἁρμάμαξαν, μήτε μεταξὺ λαλουμένων, εἰς τὸν ἐν τῷ δακτυλιδίῳ σμάραγδον ἀφορᾶτε, καὶ τῶν ἱματίων ἅπτομαι, τὸ μαλακὸν ἐθαυμάζετε, ἀλλ' εἰᾶτε καθ' ἑαυτοὺς πλουτεῖν, εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' [a] ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν, ὡς ἐπιδείξαιντο ὑμῖν τὰς κλίνας, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὧν οὐδὲν ὄφελος εἰ ἀμάρτυρος ἡ κτῆσις εἴη.

Τά γέ τοι πλεῖστα εὕροις ἂν, αὐτοὺς ὑμᾶς ἕνεκα κτωμένους, οὐχ ὅπως αὐτοὶ [b] χρήσωνται, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς θαυμάζοισθε. ταῦτα ὑμᾶς παραμυθοῦμαι, εἰδὼς τὸν βίον ἑκάτερον, καὶ [c] ἄξιον ἑορτάζειν, ἐνθυμουμένους ὅτι μετ' ὀλίγον ἅπαντας δεήσει ἀπιέναι ἐκ τοῦ βίου, κἀκείνους τὸν πλοῦτον, καὶ ὑμᾶς τὴν πενίαν ἀφέντας. πλὴν ὅπερ ἐλῶ γε αὐτὸ

quid *tale similis* alia cauſſa accidat. Quamquam ne ipſis quidem ſuave jam eſt ipſum illud quotidie, & ultra quam ſatis eſt, de his edere. Verum videas illos adeo oleris ac porri nonnunquam cupidos; ut neque tu ita leporum aut aprorum.

29. Mitto dicere, quae illos alia excruciant, aut filius corruptus, aut uxor amans ſervum, aut puer neceſſitate potius praebens quam amore. Multa ſunt in univerſum, quorum vos ignavi aurum modo illorum ſpectatis & purpuram. Et ſi videas illos aliquando albis equis vectos, hiatis *admiratione*, & adoratis. Si vero deſpiceretis ea & contemneretis; nec adverteret vos argenteum carpentum; nec inter agendum cum illis ad zmaragdum in anulo reſpiceretis, & cum ſtupore quodam mollitiem veſtium admiraremini; ſi pro ſe divites illos eſſe paterentur; ipſi ad vos, bene noritis, veniant, ut ſecum coenetis rogent, uti ſuos vobis lectos, & menſas, & pocula oſtendant, quorum uſus nullus eſt, ſi teſtibus careat poſſeſſio.

30. Certe pleraque veſtra illos cauſſa poſſidere videatis, non quo utantur ipſi, verum vos ut admiremini. Haec conſolandi vos cauſſa ſcribo, qui utrumque vitae genus norim. Et *vel hoc nomine* ſolenne hoc a vobis celebrari dignum eſt, ſi cogitetis, abeundum eſſe paullo poſt de vita omnibus, relicta illis bonorum copia, vobis paupertate. Verum etiam ſcribam illis, ut

[a] Ὑμᾶς] Bene *Fl.* ut *Jenſ.* volvit. Cett. ἡμᾶς. [b] Χρήσωνται] Sic *Fl. Fr. P.* &c. Χρήσονται *J.* [c] Ἄξιον] Edd. Ἀξιῶν *Solan.*

23. Ἐστὶν αὐτὸ] Ἤδη legit Interpres. *F.G.*

Ibid. Ἔτι ἐστὶν αὐτὸ] Non intelligi haec a me, fateor: intelligerem, ſi pro ἔτι legeretur ἤδη. Sic enim oritur ſententia, quam dedi, quamque *Eraſmo* etiam placuiſſe obſervo. *J.M.G.*

41. Εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν] Emendandum ἡμᾶς, idque recte obſervavit Interpres. Immo ſic clare dederunt Florentini. Si, inquit Saturnus pauperibus, vos contemneretis divites, nec lautas menſas, nec ſplendidas veſtes eorum mirati; certi eſtote, eos ad vos ſponte venturos fore, & ad coenam vocaturos. Simillimo modo de divitibus loquitur Philoſophus in *Nigrino* T. I. c. 23. Οὐκ ἂν οἶμαι τούτοις αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς θύρας τῶν πτωχῶν διορθοῦντας τὰς πλουσίας, μὴ ἀθύστους αὐτῶν, μηδ' ἀμάρτυρον τὴν εὐδαιμονίαν καλλιπεῖν, μηδ' ἀνόητόν τε ἐκ ἄχρηστον τῶν τραπεζῶν τὸ κάλλος, καὶ τὸν μύγιον; ἃ δὴ ὅτου τῶν πλουτούντων ἕνεκα, ὡς ἐμοὶ τῶν πλουτούντων εὐδαιμονίζεσθαι.

Am

ut promiseram; & novi meas ab illis literas non neglectum iri.

τοῖς ὥσπερ ὑπεσχόμην· καὶ οἶδ' ὅτι οὐκ ἀλιγωρήσουσι τῶν ἐμῶν γραμμάτων.

SATURNUS DIVITIBUS SALUTEM.

31. Literas mihi nuper miserunt pauperes, quibus vos accusant, qui de vestris opibus nihil sibi impertiatis. Atque in universum illud petiere, ut communia omnibus bona facerem, quorum *aequam* unusquisque partem haberet. Par enim esse ut instituatur aequalitas, nec plus alius *quam opus est*, alius vero plane nihil suavitatis habeat. Respondi ego, de his Jovis potius inspectionem esse. De praesentibus autem, & iis injuriis, quibus se per festos hosce dies affici a vobis putabant, ad me pertinere videbam judicium, & scripturum me vobis recepi. Sunt autem ea, quae a vobis postulant, ut mihi quidem videbatur, moderata. *Quomodo enim*, ajunt, *rigentes tanto gelu, & fame pressi festos insuper dies agamus?* Si igitur vellem ipsos quoque in partem celebrationis venire, voluerunt uti vos cogerem, cum de vestimentis, quae habetis, sibi impertiri aliquid, si qua essent superflua, aut, quam vos deceat, crassiora; tum aliquantum auri ipsis instillare. Haec si faciatis, negant se de bonis litem vobis apud Jovem moturos amplius: sin minus, ad divisionem se provocaturos minantur, ubi primum Jupiter judicium proposuerit. Haec sunt non admodum difficilia vobis, de tantis, quas me non invidente habetis, opibus.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Οἱ πένητες ἔναγχος ἐπεστάλκασί μοι, αἰτιώμενοι ὑμᾶς, μὴ μεταδιδόναι σφίσιν ὧν ἔχετε· καὶ τὸ μὲν ὅλον, ἠξίουν με κοινὰ πᾶσι ποιεῖν τἀγαθὰ, καὶ τὸ μέρος, ἕκαστον αὐτῶν ἔχειν· δίκαιον γὰρ εἶναι ἰσότιμίαν καθεστηκέναι, καὶ μὴ τῷ μὲν πλέον, τῷ δὲ [d] μηδ' ὅλως μετεῖναι τῆς ἡδέως. ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων ἔφην ἄμεινον σκέψασθαι τὸν Δία· περὶ δὲ τῶν παρόντων, καὶ ὧν ἀδικεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν ἐνόμιζον ἐν τῇ ἑορτῇ, ἑώρων ἐπ' ἐμὲ καθήκουσαν τὴν κρίσιν, καὶ ὑπεσχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς. ἔστι δὲ ἃ φασὶν ἀξιῶσι ταῦτα μέτρια, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε. πῶς γάρ, φασὶ, ῥιγῶντες τοσούτῳ κρύει, καὶ λιμῷ ἐχόμενοι, προσείτε ἑορτάζομεν ἄν; εἰ τοίνυν ἐθέλοιμι καὶκείνους μετέχειν τῆς ἑορτῆς, ἐκέλευόν με ἀναγκάσαι ὑμᾶς ἐσθήτων τε, ὧν ἔχετε, μεταδοῦναι αὐτοῖς, εἴ τινες περίεισι, καὶ παχύτεραι ἢ καθ' ὑμᾶς· καὶ τῆς χρυσίου ὀλίγον ἐπισταλάξαι αὐτοῖς. εἰ γὰρ ταῦτα, φασὶ, ποιήσετε, μήτε ἀμφισβητεῖν ὑμῖν ἔτι τῶν ἀγαθῶν πρὸς τοῦ Διός. εἰ δὲ μὴ, ἀπειλοῦσι προσκαλέσασθαι πρὸς τὸν ἀνάδασμον, ἐπειδὰν τὸ πρῶτον δίκας ὁ Ζεὺς προθῇ. ταῦτά ἐστιν ἃ πάνυ χαλεπὰ ὑμῖν ἀπὸ τοσούτων, ἃ καλῶς ποιοῦντες ἔχετε.

Nn

ΤΟΙΣ] Omisit *Fl.* ἀ Μηδ' ὅλως] Sic *P. S.* Μηδόλως *J. Ald. Fl. Fr. H. R.*

56. Ἐναγχος] Ἠρὶ ὀλίγου. *V.*

non putas e diverso, divites ipsos ad pauperum fores esse venturos, rogantes me ignobilem & sine teste suam felicitatem relinquant, neve inutilem & ab omni usu remotam mensarum pulchritudinem & domorum magnitudinem perire sinant? Neque enim tantum ipsas divitias amant, quantum propter eas se felices praedicari. *J. J.*

50. Ἀξιῶν] Antea in omnibus legebatur ἄξιον. Sed probabunt, sat scio, elegantes homines nostram emendationem. *M du S.*

77. Προσκαλέσασθαι] Subaudi ἡμᾶς. *F. G.*

Νὴ Δία καὶ τῶν δείπνων περὶ, ὡς συνδειπνοῦσιν ὑμῖν, καὶ τοῦτο προσθεῖναι ἠξίουν τῇ ἐπιστολῇ, ὡς νῦν γε μόνους ὑμᾶς τρυφᾶν, ἐπικλείσαντας τὰς θύρας· εἰ δέ ποθε καὶ κείνων τινὰς ἑστιᾶν ἀφ' ἁπαξ ἐθελήσητε, πλέον τοῦ εὐφραίνοντος ἐνεῖναι τὸ ἀνιαρὸν τοῦ δείπνου· καὶ τὰ πολλὰ ἐφ' ὕβρει αὐτοῖς γίγνεσθαι· οἷον ἐκεῖνο, τὸ μὴ τοῦ αὐτοῦ οἴνου συμπίνειν, Ἡράκλεις, ὡς ἀνελεύθερον, καὶ καταγιγνώσκειν αὐτοῖς ἐκείνων ἄξιον, ὅτι μὴ μεταξὺ ἀναστάντες οἴχονται, ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες. ἀλλ' ἐδὲ ἐς κόρον ὅμως φασὶ πίνειν· τοὺς γὰρ οἰνοχόους ὑμῶν, ὥσπερ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους, κηρῷ βεβύσθαι τὰ ὦτα. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα αἰσχρά ἐστιν, ὥστε οὐκ ἂν λέγειν ἃ περὶ τὴν νομὴν τῶν κρεῶν αἰτιῶνται, καὶ τοὺς ἀφαιρόνους, ὑμῖν μὲν παρεστῶτων, ἐφ' ᾧ ὑποφορηθῆτε, ἐκείνους δὲ παρατεθέντων· καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μικροπρεπῆ, καὶ ἧκιστα ἐλευθέροις πρέποντα. τὸ γὰρ ἥδιστον, καὶ συμποτικώτερον, ἡ ἰσοτιμία ἐστί. καὶ ὁ [a] ἰσοδαίτης τούτου ἕνεκα ἡγεῖται ὑμῖν τῶν συμποσίων, ὡς τὸ ἴσον ἅπασιν ἔχοιεν.

Ὁρᾶτε δὴν ὅπως μηκέτι ὑμᾶς αἰτιάσωνται, ἀλλὰ [b] τιμήσωσι, καὶ φιλήσωσι, τῶν

32. Sane etiam de coenis, ut illas vobiscum capiant, etiam hoc epistolae addendum putarunt, vos nunc solos, clausis januis, delicate vivere: si vero quandoque etiam illorum quosdam convivio excipere post longum intervallum velletis, plus molestiarum quam hilaritatis coenae inesse, & pleraque ibi contumelioſe in se fieri, ut illud, quod non de eodem vino bibant: Hercules! quam est hoc illiberale! atque reprehensione ipsi digni, qui non inter haec surgant, & discedentes vestrum vobis convivium habere jubeant. Sed ne vel sic quidem ad saturitatem se bibere ajunt. Vestros enim pocillatores, ut illos Ulyssis socios cera obturatas habere aures. Reliqua adeo sunt turpia, uti dicere ea dubitem, quae de carnium divisione & ministris dicunt, qui vobis adstent, dum ultra modum vos ingurgitetis, illos autem praetercurrant, & alia in hoc genere multa, jejuna illa quidem, & minime digna liberis. Suavissimum enim & maxime convivale est illa aequalitas: & praeest hanc ob caussam conviviis vestris aequus ille dapium divisor *Bacchus*, ut aequum omnes habeant.

33. Curate igitur, ut non amplius vos accusent, sed honorent potius amentque, minutorum istorum participes, quorum

vos.

a Ἰσοδαίτης] Sic Edd. Ἰσοδαιτητὴς *Solan.* Ἰσοδαίτης *Gesn.* b Τιμήσωσι] Τιμήσουσι & φιλήσουσι *Bl.*

91. Καταγιγνώσκειν] Λοιδορεῖν. *V.*

82. Δείπνων περὶ] Subaudi e superioribus, καὶ ὑποχρεὼν γράψειν πρὸς ὑμᾶς περὶ δείπνων. *J. F. R.*

95. Ὀδυσσέως ἑταίρους] *Hom.* Od. M. 173. *M. du S.*

4. Ἰσοδαίτης] Sic omnes Libri nostri. De Baccho usurpat *Plutarchus* hanc vocem, p. m. 692. AB. Puto tamen veram & genuinam vocem esse *ἰσοδαιτητὴς*. Lege omnino Numeri 36. ultima verba; unde satis, ni fallor, emendationis hujus ratio patebit. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ἰσοδαίτης] Difficile forte fuerit dicere, quis sit ille *ἰσοδαίτης*, ὁ ἡγούμενος τῶν συμποσίων. A δαίτα δαιτάων descendat a *ἰσοδαιτητὴς*, ut mox c. 36. habebimus *συνδαιτητὴν*, sed hic quoque nusquam est. Fallor, an est *ἰσοδαίτης*, quod Bacchi epitheton esse docet *Plutarchus* de EI p. 692. ante med. *H. Steph.* Διόνυσον δὲ καὶ Ζαγρέα καὶ Νυκτίλιον καὶ Ἰσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζουσι. Ortum hoc ei cognomen puto ἀπὸ τῆς δαιτὸς ἴσης, *Homero* familiaris, de qua Comment. ad Il. A. 468. it. *Athenaeus* I, 10. Laetitiae dator Bacchus aequum amat hodie; idem apud Graecos, qui συμπόσιον, *combibium* dixere, non *convivium*, merito ἡγούμενον τῶν συμποσίων est. In eundem convenit, quod est apud *Harpocrationem* & *Suidam*, Ἰσοδαίτης ἑκάστης δαίμων, ᾧ τὰ δημοσίᾳ γύναια καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτίλει. Laudat *Harpocration* hic Hyperidem pro Phryne. Notum quam libenter Dionysia agitet hoc genus. Idem nomen est, quod apud *Hesych.* legitur ἰσοδίτης, ὡσανεὶ ἰσίων ὁ πλούτων· ἀπὸ δὲ ἄλλων ὁ Πλούτων οὕτως. Certe id jam adnotatum video in *Schrevelliana* editione, ubi etiam laudatur *Meurs.* Att. lect. p. 50. Luciano quidem restituendum τὸν ἰσοδαίτην, mihi indubium est. *J. M. G.*

17. Πολλοὶ, καὶ] Οἱ πολλοὶ legisse videtur Interpres.

vos ſumtum non ſentiatis; quae tamen, ut munus, opportuno adeo ad uſum tempore datum, perpetua ipſi memoria proſequantur. Et alioquin ne habitare quidem urbes poſſitis, niſi & pauperes in civitate habeatis, qui innumerabilia vobis ad felicitatem conferant: nec habeatis qui divitias admirentur veſtras, ſi ſoli & privatim, & in tenebris ſitis divites. Videat igitur vulgus, & admiretur argentum veſtrum, & menſas, & amicitiae poculum *ſibi invicem* propinent; atque inter bibendum conſiderent poculum, cujus pondus ipſi manu librando explorent, & argumentum quam accurate expreſſum ſit? & quantum auri in illo artificio niteat? Praeterquam enim, quod manſueti & humani audiatis, etiam invidiam illorum evitaveritis. Quis enim invideat ei, qui impertiat ſibi quod aequum eſt, atque doneé? Quis vero non optet, quam longiſſime illum extendere aevum & bonis frui? Ut vero nunc habetis, teſte caret veſtra felicitas, invidiae opportunae ſunt veſtrae divitiae, ſuavitatis vita veſtra expers.

34. Neque enim aeque jucundum, pu-

ὀλίγων τούτων μεταλαμβάνοντες· ὧν ὑμῖν μὲν ἡ δαπάνη ἀνεπαίσθητος, ἐκείνοις δὲ ἐν χρῃρῷ ἡ χρείας ἡ δόσις ἀείμνηστος. ἄλλως τε, εἰ δ' ἀν οἰκεῖν δύναισθε τὰς πόλεις, μὴ ἐχὶ καὶ πενήτων συμπολιτευομένων, καὶ μυρία πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ὑμῖν συνεπευόντων. εἰ δ' ἀν ἔχοιτε τοὺς θαυμάζοντας ὑμῶν τὸ πλοῦτον, ἢν μόνοι καὶ ἰδίᾳ καὶ ὑπὸ σκότῳ πλουτῆτε. ἰδέτωσαν ἂν πολλοί, καὶ θαυμασάτωσαν ὑμῶν τὸν ἄργυρον, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ προπινόντων φιλοφησίας, μεταξὺ πίνοντες. διασκοπείτωσαν τὸ ἔκπωμα, καὶ τὸ βάρος ἰσάτωσαν αὐτοὶ διαβασάσαντες, καὶ τὴν ἱστορίας τὰ ἀκριβὲς τοῦ χρυσοῦ ὅσος, ὃς ἐπανθεῖ τῇ τέχνῃ. πρὸς γὰρ τῷ χρηστοὺς καὶ φιλανθρώπους ἀκούειν, καὶ τῇ φθονείᾳ ὑπ' αὐτῶν ἔξω γενήσεσθε· τίς γὰρ ἂν φθονήσειε τῷ κοινωνοῦντι, καὶ διδόντι τὰ μέρια; τίς δ' οὐκ ἂν εὔξαιτο εἰς τὸ μήκιστον διαβιῶναι αὐτὸν, ἀπολαύοντα τῶν ἀγαθῶν; ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἀμάρτυρος μὲν ἡ εὐδαιμονία, ἐπίφθονος δὲ ὁ πλοῦτος, ἀηδὴς δὲ ὁ βίος.

Οὐδὲ γὰρ ἡδὺ ὁμοίως ἦν, οἶμαι, μόνον ἐμπίπλασθαι, ὥσπερ τοὺς λέοντάς φασι, καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων, καὶ συνόντας δεξιοῖς ἀνδράσι, καὶ πάντα χαρίζεσθαι πειρωμένους,

εἰ

c Διαβασάσαντες] Bene ſic *Fl. P. S.* Διαβασάντες male *J. Ald. H.* &c.

19. Φιλοφησίας] Φιλικὰς δεξιώσεις. *V.*

pres. *F.G.* Scil. quia vertit, *vulgus.* *J.F.R.*

21. Ἴσωσαν] *Diſcant.* *F.G.*

Ibid. Αὐτοὶ διαβασάντες] Αὐτοὶ διαβασάσαντες. *Th.M.*

Ibid. Καὶ τὴν ἱστορίας] Sic forte legendum: τὴν ἱστορίας τὰ ἀκριβὲς, καὶ τὸν χρυσὸν ὅσος, &c. *F.G.*

22. Τὸν χρυσὸν ὅσον, ὃς] Sic Libri omnes noſtri. *M. duS.*

Ibid. Ὃς ἐπανθεῖ] Ὃς delendum videtur. *F.G.* Probo, & pro non ſcripto habeo. *J.F.R.*

31. Λέοντας] (Vid. *Bourdelot.* not. additam) de Leonibus quod hic tradi fertur, confirmatur ab *Aeliano*, de animalib. IV. 3. De Lupis contrarium uſu ſatis notum eſt; conſpiciuntur enim frequenter gregatim ad praedam prodeuntes. Vid. quae ſupra ad Tim. c. 25. annotata ſunt. *M. duS.*

32. Καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων] Cenſebat vir Clariſſimus *Godofredus Malynus* legendum eſſe μονιοὺς τῶν λύκων. atque movebatur ea ratione quod lupi ſoleant bini incedere, at apri μονιοὶ dicantur, ut apud *Lycophr.* πόρκου μονήρης, quod confirmat *Aelian.* lib. 15. cap. 3. loquens de Thynnis καὶ οἱ μὲν αὐτῶν κατὰ τοὺς σῦς εἰσὶ μονιοὶ, οἱ δὲ συνδυάζονται εἰς τὰ κατὰ τοὺς λύκους σύνορα. Sed pace tanti viri dixerim, loquitur *Aelianus* de lupis, quatenus bini ad raptum prodeunt, at hic ſermo eſt de victu ſolitario lupi, lupus ſolus comedit. Itaque *Timon* Lucianeus (poſt med.) ſtatuit ſibi μονήρη τὸν βίον καθάπερ τοῖς λύκοις. Imo etiam μονιὰς proprium videtur eſſe lupi adjunctum. Sic *Antipater* lib. 3. Anthol.

Μονιὰς ἐν θάμνοις θηρὸν λύκον ἄσκοπον ἄνδρα
Ἔκτανεν.

Hinc etiam apud *Suid.* μονιὰς eſt μονόλυκος. pro priori parte ſtat *Heſych.* Contra omnes Mſſ. Codd. nihil mutare auſus ſum. *J.B.*

εἰ πρῶτα μὲ ὑ κωφὸν καὶ ἄφωνον τὸ συμπόσιον ἐάσουσι εἶναι, ἀλλ' ἐν μύθοις συμποτικοῖς, καὶ σκώμμασιν ἀνεπαχθέσι, καὶ φιλοφροσύναις ποικίλαις συνέσονται), οἷαι ἥδισται ἁγαθαὶ, φίλαι μὲ Διονύσῳ, καὶ Ἀφροδίτῃ, φίλαι δὲ Χάρισιν. ἔπειτα δὲ πρὸς ἅπαντας ἐς τ' ὑστεραίαν διηγούμενοι, ὑμῶν τ' δεξιότητα φιλείας ἀποσκευάζουσι. ταῦτα πολλοῦ πρίασθαι καλῶς εἶχεν.

Ἐπεὶ ἐρήσομαι ὑμᾶς, εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν (ὑποθώμεθα γὰρ οὕτως) οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς [a] ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργεῖς ἐσθῆτας, καὶ τ' ἀκολούθων τὸ πλῆθος, ἢ τ' δακτυλίων τὸ μέγεθος; ἐῶ λέγειν ὡς καὶ ἐπιβουλὰς, καὶ μίση πρὸς τ' πενήτων ἀναγκαῖον ἐγγίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς, ἢν μόνοι τρυφᾶν ἐθέλητε. ἃ μὲν γὰρ εὔξεσθαι κατ' ὑμῶν ἀπειλοῦσιν, ἀποτρόπαια, [b] μὴ δὲ [c] γένοιτο εἰς ἀνάγκην αὐτοὺς κλαῖσαι ἢ εὐχῆς· ἐπεὶ ὅτε ἀλλάντων γεύσεσθε, ὅτε πλακοῦντος, ἢ εἴτι λείψανον ἢ κυνός· ἡ φακὴ δὲ ὑμῖν σαπέρδην ἐντετηκότα ἕξει. ὃς δὲ καὶ ἔλαφος

qui primo non patientur convivium esse mutum & vocis expers, sed in fabulis convivalibus, & jocis non molestis, & vario genere comitatis una versabuntur: quod genus suavissimae consuetudinis Baccho amicum & Veneri, amicum Gratiis. Tum vero postridie narranda apud omnes dexteritate vestra amorem *vobis* conciliabunt. Haec vero vel magno redimere bonum fuerit.

35. Namque interrogabo vos, si clausis oculis incederent pauperes, ponamus enim hoc; nonne vobis id molestum esset? non habentibus, quibus ostenderetis vestes purpureas, & pedissequorum turbam, aut speciem anulorum. Omitto dicere, fieri non posse, quin insidiae & odia contra vos concipiant pauperes, si vivere in deliciis soli velitis. Quae enim se vota contra vos facturos minantur, abominanda sunt; & absit, ut in necessitatem eorum votorum deveniant. Nam neque farcimen gustabitis, neque placentam, nisi si quid forte canis reliquerit: lenticula vobis saperdae tabem habebit: aper & cervus dum assantur, fugam

a Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξητε *Fl.* b Μὴ δὲ] Ita Edd. vett. Μηδὲ recentiores. c Γένοιτο] Γένηται *Fl.*

36. Φιλοφροσύναις] Δεξιώσεσιν ἢ προσηνείαις. *V.*
43. Εἰ μύοντες] Καμμύοντες, τυφλῶν ὀφθαλμοὺς πλάττοντες. *V.*
55. Σαπέρδην] Ὅτι αἱ ἀφυΐαι καλάμους ἁλιτυπωμένας ἢ τετριχωμένας σαπέρδας λέγουσι· ἢ τὰ θεῖα τιμώχη ἢ γόνδης * Παφλαγόνες φασί. *V.*

* Γόνδης] Ita clare legebatur in Scholiaste nostro. Etymologici magni Auctor habet Ἰόνδης. *J. Chr.*

41. Παρασκιάζουσι] Vel contra omnes libros legendum arbitror, παρασκιάσουσι, ne abhorreat ab ἐάσουσι & συνέσονται. *J.M.G.*

43. Εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν, ὑποθώμεθα γὰρ οὕτως, οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργίδας ἐσθῆτας, &c.] Ait Saturnus divitibus, *Si pauperiores taciti irent (fingamus enim ita) nonne id maxime vos ureret, non habentes, quibus purpureas ostenderetis vestes?* Sed τὸ, ἐπιδείξασθε hic nihili est. Scribe ἐπιδείξεσθε, vel quemadmodum habet Florentina, ἐπιδείξετε. *J.J.*

Εἰ μύοντες — βαδίζοιεν] Perperam vertitur: *Si pauperes abirent taciti.* Nam μύοντες βαδίζειν dicuntur, qui clausis oculis incedunt. Μύειν hic est *claudere oculos*, quod aliter καλυπτέειν & καλυπτύειν dicitur. Recte itaque *Schol.* hic μύοντες, καμμύοντες, τυφλῶν ὀφθαλμοὺς πλάττοντες. atque ita optime cohaerent sequentia: *Nonne id vos ureret, quum sic non haberetis quibus purpureas vestras vestes ostentaretis.* Nam licet pauperes taciti incederent per plateas, nihilominus videre poterant divitum vestes pretiosas, si vero clausis oculis, eas non videbant. *L. Bos.*

45. Ἐπιδείξητε] *Fl.* vid. *Jens.* In reliquis ἐπιδείξασθε. *M. du S.*

Ἐπιδείξασθε] Forte blandior medicina, & magis Graecismum olens fuerit, si legamus αἷς ἐπιδείξασθαι. *J.M.G.*

Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξεσθε legendum videtur. *F.G.* Idem conjicit Cl. *Jens.* nec improbem; sed quia Florentinum ἐπιδείξετε longius recedit, ac defendi potest ex iis quae ad c. 4. v. ἀπιόντες, pro ἀπιόντων sunt indicata, vulgatum immutare non sustinui. *J.F.R.*

57. Ὀστέοισι ῥοικῷ] Malim ὀστέοισι ἐοικώς. *F.G.*
58. Ἰσχίας] Lego ψοΐτας, i. e. ταχείας. Sic supra

Le-

gam de culina meditabuntur in saltum: & gallinae, ilicet! contentis *aliis* etiam implumes ad ipsos pauperes avolabunt: quod vero maximum, pincernarum formosissimi, calvi vobis uno momento fient, idque fracta insuper amphora. Ad haec quae tum dies festos deceant, tum vobis sint tutissima, statuite, & multam illis paupertatem levate, quos parva pensione *interposita* amicos habebitis minime contemnendos.

ὀπτώμεθα μελαξὺ δρασμὸν βουλεύσουσιν ἐκ τῆ ὀπλαγείε ἐς τὸ ὄρος· καὶ ὄρνις ψύτταν καταπτείνασαι, ἄπτεροι καὶ αὗται, παρ' αὐτὰς τὰς πέντλας ἐκπετήσονται. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ ὡραιόταλοι τῶν οἰνοχόων φαλακροὶ ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ ὑμῖν γενήσονται, ὅτι καλεαγότι καὶ ταῦτα τῷ ἀμφορεῖ. πρὸς τάδε βουλεύεσθε, ἃ καὶ τῇ ἑορτῇ πρέποντα γένοιτ' ἄν, καὶ ὑμῖν ἀσφαλέστατα, καὶ ἐπικουφίζετε πολλὴν πενίαν αὐτοῖς, ἀπ' ὀλίγων τελέσματος φίλους ἡμᾶς μεμπτοὺς ἕξοντες.

DIVITES SATURNO SALUTEM.

36. NImirum ad te solum scripta esse a pauperibus ista, Saturne, exiistimas? Nonne etiam Jupiter diu est cum ab istis obtunditur clamantibus, & divisionem fieri postulantibus, & fatum accusantibus, quod inaequalem illam divisionem fecerit, & nos, qui nihil impertiri illis diguemur? Verum novit ille, ut qui sit Ju-

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΤΩι ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

Πρὸς γάρ σε οἴει μόνον ταῦτα γεγράφθαι, ὦ Κρόνε, καὶ οὐχὶ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἤδη ἐκκεκώφωται πρὸς αὐτῶν ἀναβοώντων καὶ αὐτὰ δὴ ταῦτα, τὴν ἀναδασμὸν ἀξιούντων γενέσθαι, καὶ αἰτιωμένων τύ τε εἱμαρμένην ὡς ἄνισον τὴν νομὴν πεποιημένην, καὶ ἡμᾶς ὅτι μηδενὸς αὐτοῖς μεταδιδόναι ἀξιοῦμεν; ἀλλ' οἶδεν ἐκεῖνος ἅτε Ζεὺς ὤν, παρ' οἷς

d Ὀπτώμεθα] Bene *J. P.* Ὀπτόμεθα *H.* male. e Ψύτταν] Ψύττας *Ald. H. Er. P.* &c. Ψίττας *J.* & *F2.* Ψύττα *El.* & *Schol.*

58. †Ψύττα καταπτύσασα] Ψύττα ἐπὶ τῆ ταχὺ ἀποδραμοῦσα τάσσεται. *V.*

† Ψύττα] Sic edita & V.

Lexiph. c. 3. ψύττα καταπτύσας legendum pro ψύτταν, quod depravatum est. *F.G.*

Ψύτταν] Mea haec emendatio est, cum enim in omnibus legeretur ψίττας vel ψύττας, in *Fl.* & Schol. ψύττα voces palam depravatae. Ex *Lexiph.* c. 3. malui hanc reponere, quum illic recte usurpatam videbam. Add. de ψύττα *Anach.* c. 49. & confer *Ic. A.* c. 35. Una potest controversia moveri, rectene sic scribatur, an ut apud *Hesychium* est, ψύττα, quem consule etiam in ψιττάζω & ψύττα. Rem ego in medio relinquo. Confer autem cum hoc loco, quae N°. 23. legantur. *M. du S.*

Ψύττα καταπύσασα] Ψίττας habet *Aldina* posterior, quasi de anatibus sermo esset. Verum supra in ipsa pauperum epistola, ὀρνίθων modo fit mentio πάχνων, id est *gallinarum pinguium*, quando nihil est, quod a nobilissima nos significatione depellat. Nimirum ψύττα legendum, atque interpretandum ex *Hesychio*, qui ψύττα, inquit, ἐπὶ τῆ ταχὺ ἀποδραμοῦ λέγεται. Est igitur ὀνοματοποιημένον, illi σίττα apud *Theocritum* simile: quod ad ludicras hasce minas, & actionem quandam, vitamque illis conciliandam oppido convenit: licet in seria oratione damnatum idem ψύττα καταπύσας putem *Lexiph.* c. 3, 79. *J. M. G.*

Ψύττας] Obscoeundavi *Solano*, quia sic supra in *Lexiph.* c. 3. (ubi vide notas N°. 79.) Et ψίττας manifesto falsum est; sed vel ψύττα cum *Fl.* vel ψύττας scribendum; quod cum utrovis more reperiam apud varios, non magni feci utrum reciperem, quin & ψύττας φύγῃ *Alciphr.* III. Ep. 24. f. ubi tamen *Bergl.* ψίττας etiam malit. *J. F. R.*

68. Πρὸς γάρ σε &c.] Sciagraphia totius hujus dialogi est epistola 53. L. III. *Alciphronis*, vid. notam 1. *Bergleri* ad *Alciphr.* l. d. *J. F. R.*

83. Ἰκα-

οἷς τισιν ἡ αἰτία, ἢ Ἀρχὴ τοῦτο ποιήσει αὐτῷ τὰ πολλά· σοὶ δὲ ὅμως ἀπολογησόμεθα, ἐπεὶ καὶ ἄρχεις γε νῦν ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ ἅπαντα πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, ἃ γέγραφας, ὡς καλὸν ὑπηρετεῖν ἀπὸ πολλῶν τοῖς δεομένοις, καὶ ὡς ἥδιον συνεῖναι, καὶ συνευωχεῖσθαι τοῖς πένησιν, ἀεὶ διελεγόμεθα οὕτω ποιοῦντες, [a] ἰσοδαιτητὰς καθεζόμενοι, ὡς ἂν μηδὲ εἷς [b] συνδαιτητὴν [c] αὐτὸν αἰτιάσασθαί τι.

Οἱ δὲ ὀλίγων ἐν ἀρχῇ δεῖσθαι φάσκοντες, ἐπειδήπερ ἅπαξ αὐτοῖς ἀνεπετάσαμεν τὰς θύρας, οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. εἰ δὲ μὴ πάντα εὐθὺς, μηδὲ πρὸς ἕπος λαμβάνοιεν, ὀργὴ, καὶ μῖσος, καὶ πρόχειροι αἱ βλασφημίαι· κἂν εἴτι ὑπεύδοιλο ἡμῖν, ἀλλ' οἵ γε ἀκούοντες ὑπίστευον ἂν, ὡς ἀκριβῶς εἰδόσιν ἐκ τοῦ συγγεγονέναι. ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ δεδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τῶν αἰτούντων καὶ [d] αὐτὸν εἶναι.

Καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέτρια· ἐν δὲ τοῖς δείπνοις αὐτοῖς, ἀμελήσαντες τοῦ ἐμπίπλασθαι, καὶ γαστρίζεσθαι, καὶ αὐτοὶ ἐπειδὰν piter, penes utros culpa sit, & ob id ipsum preces illorum surda fere aure transmittit. Interim tamen caussam apud te, qui nunc certe nobis imperes, dicemus. Nos enim, quibus, quae scripsisti, ante oculos versarentur omnia, tanquam pulchrum esset auxilium ferre de sua copia indigentibus; & suavius, versari cum pauperibus atque epulari, semper faciebamus ita, aequo ipsi victu utentes, adeo ut neque convictor eorum, quod accusaret, haberet.

37. At isti, qui paucis initio opus se habere dixerant, cum semel fores iis aperuissemus, alia super alia petere non desierunt. Si vero non omnia statim neque in ipso verbo acciperent; ira, & odium, & maledicta in promtu. Ac si quid mendacio nobis affingerent, credebant tamen, qui audirent, velut accurate ipso ex convictu scientibus. Itaque alterum de duobus, aut, si nihil dares, inimicum omnino esse oportebat; aut, si omnia illis *diripienda* permitteres, ipsum fieri statim pauperem, & unum eorum, qui ab aliis peterent.

38. Ac reliqua tolerabilia: in ipsis vero coenis non satis habentes impleri, & ingurgitare se; etiam ipsi, ubi plus quam sa-

a Ἰσοδαιτητὰς] Ex emend. *Solani*. Ἰσοδαίτῳ G. Ἰσοδαιτοι Edd. omnes. b Συνδαιτητὴν] Sic jam bene *Amst. S.* G. Συνδαίτην cett. c Αὐτὸν] Sic *P. H. B1. Fr.* Αὐτὸν *J. Fl. Ald. S.* d Αὐτὸν] Αὐτῶν *V2.* sola.

89. * Πάντα εὐθὺς] Ἤτοι παραυτὰ, ἢ ὅσα ἤτησαν. *V.*

1. Γαστρίζεσθαι] Γαστρίζεσθαι, † λαμπρότερον τρέφεσθαι, ἢ ὑπὲρ τὴν χρείαν, γαστριμαργεῖν. *V.*

r * Πάντα εὐθὺς] Recte huc retulit hoc Schol. *Solanus*, cum ante ad Ὀργὴ καὶ μῖσος referretur. *J. F. R.*

† Λαμπρότερον] Λαμπρότερον C. ut Schol. 14. Ἐναιρ. A. *M. du S.* Scribe λαμπρότερον. *J. J. Wetst.*

83. Ἰσοδαιτοι καθεζῶντες] Syntaxis quartum casum postulat. Rectius itaque Mss. ἰσοδαίτῳ καθεζῶντες, ὡς ἂν μηδὲ εἷς συνδαιτητὴν αὐτὸν αἰτιάσασθαί τι. *eodem cibo illum excipientes, ut convictor nihil possit accusare. J. G. G.*

Ἰσοδαιτητὰς — συνδαιτητὴν] In impressis omnibus legebatur ἰσοδαιτοι. Mss. *Graevii* ἰσοδαίτῳ quod ad veram scripturam manu ducit, quam nos in textum recepimus. Munus Saturnaliorum proprium fuisse existimo. Vide nos ad ultima verba N°. 32. Monendus autem Lector hic est, me, dum novum videor sensum voci συνδαιτητὴς affingere, verum tantum antiquumque ei asserere. Ubi enim usquam ostendas Ἀρχιτὴν de alio dictum quam de *Arbitro*? Quod miror fugisse hactenus & Lexicographos & virum summum *Graevium*, qui hic cum vulgo erravit. Ultima vox in G. *S.* & *A.* exstat; in reliquis συνδαίτῳ prave legitur. *M. du S.*

94. Ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ δεδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τῶν αἰτούντων καὶ αὐτὸν εἶναι] Vitiosissima oratio. Emenda ocyus προϊέμενον, quod fere ne indicio quidem, nedum probatione apud intelligentes indiget. Queruntur divites de pauperum insolentia, & animo nullis, quan-

satis esset bibissent, vel formosi pueri, dum poculum praebet, manum stringebant, vel pellicem aut conjugem adeo tentare audebant. Deinde ubi vomitu opplevere triclinium, postridie maledictis nos perstringunt; quam sitierint, quam famis convictores fuerint, enarrant. Et si haec mentiri contra eos videamur, vestri illius parasiti recordare, Ixionis, qui communi dignatus mensa, dignationem aequalem vobis habens, ebrius cum esset, Junonis pudorem tentavit vir fortis.

39. Haec sunt & talia, quibus inducti decrevimus in posterum nostrae securitatis caussa, non amplius accessum illis in nostras domus praebere. Si vero te arbitro ac vindice spondeant, moderata se, uti nunc ajunt, petituros, neque contumeliosum quidquam admissuros in conviviis, in communionem veniunto, quod bene vertat, nobiscum epulantor. Etiam de vestibus, ut imperas, mittemus, ac de auro etiam, quantum aequum fuerit, insuper impendemus. Atque in universum nulla in parte deficiemus. Verum ipsi quoque ex arte nobiscum agere desinunto, pro adulatoribus & parasitis amici sunto. Nos quidem, si & isti facere officium voluerint, nulla in re accusabis.

πλείω τῆ ἱκανῆ πίωσιν, ἢ παιδὸς ὡραίυ, μείραξὺ ἀναδόντ@ τὸ ἔκπωμα, ἔνυξαν τ χεῖρα, ἢ παλλακῆ, ἢ γαμετῆ γυναικὶ ἐπεχείρησαν· εἶτα καλεμέσαντες τῆ συμποσίυ, ἐς τ ὑστεραίαν λοιδορῆν ἡμῖν κατελθόντες, ὡς ἐδίψησαν, καὶ ὡς λιμῷ συῆσαν διηγέμθοι. καὶ εἴ σοι ταῦτα καλαψεύδεα αὐτοῖς δοκῆμεν, τ ὑμέτερον ἀφόσιον ἀναμνήσθηθι, τ Ἰξίονα· ὃς ἀξιωθεὶς κοινῆς τραπέζης, ἀξίωμα ἴσον ἔχων ὑμῖν, τῆ Ἥρᾳ μεθυσθεὶς ἐπεχείρει ὁ γενναῖ@.

Ταῦτά θ' ἕτι καὶ τὰ τοιαῦτα, ὑφ' ὧν ἡμεῖς ἐβυλευσάμεθα πρὸς τὸ λοιπὸν, ἀσφαλείας τ ἡμετέρας ἕνεκεν, μηκέτι ἐπίβαλον ποιεῖν αὐτοῖς τ οἰκίαν. εἰ δὲ ὅτι σῦ [e] συνθοῖντο, μερίων δέησεα, ὥσπερ νῦν φασι, μηδὲν δὲ ὑβριστικὸν ἐν τοῖς συμποσίοις [f] ἐργάσεα, κοινωνηθέντων ἡμῖν καὶ συνδειπνηθέντων τύχῃ τῆ ἀγαθῆ. καὶ τ ἱματίων, ὡς σὺ κελεύεις, πέμψομεν, καὶ τῆ χρυσίυ ὁπόσον οἷόν τε, καὶ προσδαπανήσομεν, καὶ ὅλως ὐδὲν ἐλλείψομεν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἀφέμθοι τῆ κτ' τέχνη ὁμιλεῖν ἡμῖν, φίλοι ἀντὶ κολάκων καὶ παρασίτων ἔσωσαν, ὡς ἡμᾶς γε ὐδὲν ἂν αἰτιάσαιο, χαἰρείνων τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθελόντων.

e Συνθοῖντο] Συνθοῦντο *Fl.* f Ἐργάσεσθαι] Sic *Fl.* Ἐργάσασθαι cett.

quantiscumque beneficiis & donis contento. *Adeo*, inquiunt, *ut alterutrum fieri necesse sit, vel ut non deus omnino sit inimicus, vel ut omnia largiens, sive profundens, brevi plane pauper sit, & ipse unus mendicantium.* *J.J.*

6. Κατελθόντες] Rarior vocis usus, nondum puto satis observatus Lexicis. Ponitur hic quidem, puto etiam alias, ut καθιχνεῖσθαι, ut καταπρίχειν, ut Latinum *invehi*, &c. *J.M.G.*

Κατελθόντες] Καταλέγοντες legendum videtur. *F.G.*

Non video mutandi necessitatem. *J.F.R.*

13. Ἵφ' ὧν] Ἐφ' οἷς forsan. *F.G.*

18. Ἐργάσασθαι] Scribe ἐργάσεσθαι. *F.G.*

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ, Η ΛΑΠΙΘΑΙ.

CONVIVIUM, SEU LAPITHAE.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

PHILON ET LUCIANUS.

ΦΙΛ.

PHIL.

ΠΟικίλην, ὦ Λυκῖνε, ἀφατριδὴν φασὶ γεγενῆσθαι ὑμῖν χθὲς ἐν Ἀριστ[α]ινέτου τῷ δεῖπνον, καί τινας [a] φιλοσόφους λόγους εἰρῆσθαι, καὶ ἔριν οὐ [b] σμικρὰν συστῆναι ἐπ' αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ ἐψεύδετο Χαρῖνος, καὶ ἄχρι [c] τραυμάτων προχωρῆσαι τὸ πρᾶγμα, καὶ τέλος αἵματι διαλυθῆναι τὴν συνουσίαν. ΛΥΚ. Καὶ πόθεν, ὦ φίλων, ἐπίστασο Χαρῖνος ταῦτα; οὐ γὰρ συνεδείπνει μεθ' ἡμῶν. ΦΙΛ. Διονίκου, ἔφη, τοῦ ἰατροῦ ἀκοῦσαι. Διονίκος δὲ, καὶ αὐτὸς, οἶμαι, τῶν συνδείπνων ἦν. ΛΥΚ. Καὶ μάλα. οὐ μὴν ἐξ ἀρχῆς γε οὐδ' αὐτὸς ἅπασι παρεγένετο, ἀλλὰ ὀψὲ μεσούσης [d] σχεδὸν ἤδη τῆς μάχης, ἐπέσχε ὀλίγου πρὸ τῶν τραυμάτων. ὥστε

I VAria vos ratione tempus fefellisse ajunt heri in coena apud Aristaenetum, & philosophos quosdam sermones habitos, & contentionem non parvam superiis ortam, ac, si non mentitus est Charinus, ad vulnera usque rem processisse, ac sanguine dissoluram disputationem. LYC. Et unde, mi Philo, sciebat ista Charinus? neque enim nobiscum coenavit. PHIL. E Dionico se dicebat audisse Medico. Fuit autem, puto, ipse inter convivas Dionicus. LYC. Omnino; neque tamen ab initio inde omnibus ipse quoque interfuit; sed sero, media fere jam pugna, paullo ante vulnera ipse supervenit. Itaque miror, si

a Φιλοσόφους λόγους] Λόγους φιλοσόφους B. Cod. sive O. b Σμικρὰν] Sic Edd. Μικρὰν B. c Τραυμάτων] Πραγμάτων male B. d Σχεδὸν] Deest in B.

ΣΥΜΠ. Η ΛΑΠ.] Συμπόσιον ἢ Λαπίθαι ἐπιγέγραπται. * ἀφομοίωται γὰρ τοῖς ἐπὶ γάμῳ τῷ Πειριθόου † τετελεσμένοις· κἀκεῖ γὰρ οἱ Κένταυροι μεθυσθέντες, εἶτα τοῖς τῶν Λαπιθῶν γυναιξὶν ὑβριστικῶς ἐπιβέβημος, μέχρι τραυμάτων καὶ φόνων προέκοψαν, ἀφ' ὧν ὁ εἰς πόλεμον προὔτεινεν ἀσκαλών. τῶν Λαπιθῶν γάρ τις γάμους ἐπετέλει, ἐκάλεσέ τινας τῶν Λαπιθῶν, καί τινας τῶν Κενταύρων· εἷς δὲ τῶν Κενταύρων ὁ Εὐρυτίων μεθυσθείς, τὴν νύμφην ἐβιάσατο. κρατησάντες δὲ αὐτὸν οἱ Λαπίθαι, ἀπέτεμον αὐτοῦ τὴν ῥῖνα, καὶ τὰ ὦτα, καὶ ὧν τούτοις σωφρονισθῆναι Λαπίθαις ‡ κατὰ τῶν Κενταύρων ὁ πόλεμος. V. (Maro in Georg. C.)

* Ἀφομοίωται] Ita C. recte, ex quo & sequentia restituta; quum in V. legeretur male, ἐφ' ἁμείῳ γὰρ τῷ πολέμῳ τοῖς ἐπὶ τῷ γάμῳ J. F. R.

† Τετελεσμένοις] Τελεσμένοις. C.

‡ Κατὰ] Καὶ Κενταύροις, omisso πόλεμος Edita, quibus Solanus ita adscripserat: Deest in Impr. πόλεμος. Posterior hujus Scholii pars in C. non exstat suo loco; sed in fine reperitur: unde & ex V. ultima in Impresso manca restituimus.

ΣΥΜΠΟΣ.] Cave, Lector, ne sequaris *Erasmum* hujus Dialogi Latinum Interpretem, sæpe enim alienus est ab autoris mente. J. B.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ] Bene *Bergl.* ad *Alciphr.* III. Ep. 55. N°. 1. „ Eadem est oeconomia & inventionis ratio „ in hac Epistola, quae in Luciani Sympolio. dum „ utrobique occasione convivii Philosophi tamquam „ indecenter se gerentes perstringuntur, convenien„ tiam eandem habent haec duo nomina *Alciphronis* „ [ΑΥΤΟΚΑΔΗΤΟΣ ΕΤΟΙΜΑΡΙΣΤΩ] quorum primum „ denotat eum *qui se ipsum vocat*, alterum *qui pran„ dio est paratus*: Et Lucianeus Ἑτοιμοκλῆς, (quem „ videbis c. 21.) per allusionem a κλητὸς dictus, cum „ alias talia sint a κλίνω, quasi *paratus*, *si vocetur*, „ ut satis ostendit eod. c. 21. in epistola objurgatoria, „ quam sane misere scriptam misit in convivio co„ ram omnibus legendam, quod a Convivatore prae„ teritus fuisset. *Alciphronis* autem haec Epistola to„ ta quasi sciagraphia est Lucianei Sympolii, ubi o„ mnia quae hic intra modum continentur, dilatantur

si quid satis certum dicere potuit, qui non interfuerit iis, a quibus coepta contentio in sanguinem illis exiit.

2. PHIL. Itaque, Lycine, ipse quoque Charinus, si vera audire, & ut acta sint singula, vellemus, ad te nos ire jussit: Dionicum enim ipsum dixisse, se non interfuisse omnibus; te vero, quidquid actum sit, accurate scire, & ipsos sermones memoria complexum, quippe qui non obiter talia, sed studiose audire soleas. Itaque non effugies, quin epulo nos jucundissimo excipias, mihi quidem certe nullum eo jucundius: idque eo magis, quod sobrii in pace & sine sanguine, extra teli jactum epulabimur, sive senes vinolento furore turbarint convivium, sive juvenes, inducti nempe a mero & dicere, quae minime opus erat, & facere.

3. LYC. Nimis tu, Philo, acriter a nobis petis, ut in vulgus efferamus ista & persequamur, narrandis quae per vinum at-

θαυμάζω, εἴ τι σαφὲς εἰπεῖν ἐδύνατο, μὴ παρακολουθήσας ἐκείνοις, ἀφ' ὧν ἐξαμβλύνη εἰς τὸ αἷμα ἐτελεύτησεν αὐτοῖς ἡ φιλονεικία.

ΦΙΛ. Τοιγαροῦν, ὦ Λυκῖνε, καὶ ὁ Χαρῖνος αὐτὸς, εἰ βουλοίμεθα τἀληθῆ ἀκοῦσαι, καὶ ὅπως ἐπράχθη ἕκαστα, παρὰ σὲ ἡμᾶς ἧκειν ἐκέλευε· καὶ τ' Διόνικον γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲν οὐ παρεγένοιτο ἅπασι, σὲ δὲ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ γεγενημένα, καὶ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἀπομνημονεῦσαι, ἅτε μὴ παρέργως τ' τοιούτων, ἀλλ' ἐν σπουδῇ ἀκροώμενον. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς ἡδίστῃ ταύτῃ ἑστιάσει, ἧς οὐκ οἶδ' ἂν τις ἡδίων ἔμοιγε καὶ μάλιστα ὅσῳ νήφοντες ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἀναιμωτὶ ἔξω βέλους ἑστιασόμεθα· εἴτε γέροντες ἐμπαρώνησάν τι περὶ τὸ δεῖπνον, εἴτε νέοι, εἰπεῖν τε ὅσα ἧκιστα ἐχρῆν καὶ τῷ ἀκράτῳ προαχθέντες, καὶ πρᾶξαι.

ΛΥΚ. Νεανικώτερα ἡμᾶς, ὦ Φίλων, ἀξιοῖς ἐκφέρειν ταῦτα πρὸς τοὺς πολλοὺς, καὶ ἐπεξιέναι διηγημένους πράγματα, ἐν οἷς

---

e Παραγένοιτο] Παριγένετο B. f Φθάνοις] Φθόνοις B. B. h Διηγημένους] Διηγημένοις marg. A1.

g Ἐμπαρώνησαν] Sic dedit *Solan.* Ἐπαρώνησαν Edd. &

30. Ἔξω βέλους] Δεξιώτατα κέχρηται τούτῳ, ἀντὶ τοῦ πολλὰ ἐπὶ τὴν προκειμένην ὑποθέσιν μεταβαλών. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ πολέμου ἔξω φασὶ βέλους τοὺς λιπτέρους τυγχάνοντας βολῆς. ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ οὐ τῇ § ἑστιάσει πολεμοῦσι μεθύοντων συνεβράγη, εἶτα τάχει γεγενημένα διηγεῖται καθ' ἑστιάσεις πρᾶξιν, παίζων φησὶ, ὅτι διηγοῦ ἡμῖν προθύμως ὑπ' ἠδονὴς ἅτε διοχλούμενοι τοῦ παραγμένου. ἔξω γὰρ τυγχάνομεν ὄντες τῆς χθιζινοῦ πολέμου καὶ τ' ἐκεῖ παροινίας. *V. M. du S.*

5 Ἑστιάσει] Ἑστιάσου male Edita, & mox διηγεῖ, pro quo διηγοῦ ex V. dedit

---

„ & valde exaggerantur, plerumque supra fidem. *J. F. R.*

ΦΙΛΩΝ] Idem haud dubie cui suum *de Hist. Conscr.* librum inscripserat. Vide & hujus libelli finem, ubi eodem modo quo illic, compellat. *M. du S.*

2. Ἀριστανέτῳ] Hujus Dialogi personae omnes verae. De hoc vide c. 5. Qui autem in Ἐν Δ. X. & II. memorantur Aristaeneti, fictitii esse videntur. *M. du S.*

Ibid. Ἐν Ἀριστανέτῳ] Scil. οἴκῳ, ut supra *Philops.* c. 38. ὐ Ἀμφιλόχου, & alibi frequenter. *J. F. R.*

9. Χαρῖν] De hoc, cum persona Dialogi non sit, non opus est ut soliciti simus. *M. du S.*

10. Διονίκου] Vid. c. 20. *M. du S.*

23. Παραγένοιτο] B. παραγένετο. Sed nihil mutandum. *M. du S.*

27. Οὐκ ἂν φθάνοις] I. e. *non effugies nos convivio excipere*, f. *quin convivio nos excipias.* E. G. Conf. supra *Fugit.* c. 26. *J. F. R.*

Ibid. Φθάνοις] Hic apprime notandum in B. seu Ox. Codice legi φθόνοις, quod hic quidem quadrare potest. Sed tritum adeo & elegans simul illud οὐκ ἂν φθάνοις, ut loco moveri minime debeat. Quamquam si infinitis aliis in locis, ubi occurrit, φθόνοις, ut hic quadraret, fateor, eo inclinaret animus, ut φθόνοις in ejus locum sufficeretur. Ratio enim nulla aut remotissima assignari potest, cur verbum φθάνω solum *necessitatem* importet, quam in ea phrasi semper designat. *M. du S.*

31. Ἐμπαρώνησαν] Ni viderem ejusmodi maculas tot editiones insidere, morari lectorem hisce puderet. In omnibus legebatur ἐπαρώ— in Mf. etiam B. *M. du S.*

35. Νεανικώτερα ἐκφέρειν] *Strenue efferre in vulgus.* F. G.

37. Ἐπεξιέναι] *Stylo persequi.* F. G.

οἶνον καὶ μέθην γενόμενα, δέον λήθην ποιήσασθαι αὐτῶν, καὶ νομίζειν ἐκεῖνα πάντα θεοῦ ἔργα τοῦ Διονύσου εἶναι, ὃς οὐκ οἶδα εἴ τινα τῶν αὐτοῦ ὀργίων ἀτέλεστον καὶ ἀβάκχευτον θεὶς εἶδεν. ὅρα οὖν μὴ κακοήθων τινῶν ἀνθρώπων ἦ τὸ ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα ἐξετάζειν, ἃ καλῶς [a] ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. μισῶ γάρ, φησὶ καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος, μνάμονα συμπότην. καὶ οὐδὲ ὁ Διόνικος ὀρθῶς ἐποίησε πρὸς τὸν Χαρῖνον, αὐτὰ ἐξαγορεύσας, καὶ πολλὴν [b] τὴν ἑωλοκρασίαν καταισχύνας ἀνδρῶν φιλοσόφων. ἐγὼ δέ, ἄπαγε, οὐκ ἄν τι τοιοῦτον εἴποιμι.

que ebrietatem facta sunt; cum oblivioni mandanda potius, & Dei, Bacchi, opera putanda sint omnia: qui nescio an quemquam suis orgiis non initiatum, neque operatum Bacchicis sacris, praetermittat. Vide igitur ne malignorum hominum sit accurate exquirere talia, quibus in ipso convivio relictis decet discedere. Namque *Odi*, ut habet poëticum illud verbum, *conviviam memorem*. Nec bene Dionicus, quod apud Charinum ista elocutus est, & hesternae coenae reliquiis perfudit vinos philosophos. Ego vero, absit ne quid dicam ejusmodi.

ΦΙΛ. Θρύπτῃ ταῦτα, ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' ἔτι γε πρὸς ἐμὲ ἔτω ποιεῖν ἐχρῆν, [c] ἀκριβῶς [d] γιγνώσκων πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι· καί μοι δοκεῖς εἰς ἀπορήσειας τὸν ἀκουσόμενον, κἂν πρὸς κίονά

4. PHIL. Delicias facis, Lycine. Sed apud me certe hoc agere non conveniebat, qui certo sciam, te multo malle narrare hoc mihi, quam me audire: ac videris mihi, si non habeas, qui audire velint, vel ad co-

a Ἔχει] Ἔχειν B. b Τὴν] Omittit B. c Ἀκριβῶς] Ὃς ἀκριβῶς οἶδε B. d Γιγνώσκων] Sic B. *F. B2. Ald. H. Fr. S.* Γινώσκων *Fl.* Γιγνώσκοντα *P. B2.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν ἑωλοκρασίαν] Ἡνίκα συνέπινον * ἀλλήλοις παρ' Ἀθηναίοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἑκάστῳ κρατῆρι οὗτοι ἐτίθεντο· καὶ εἴ τις ἐκαθεύδησε μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωὶ κατὰ τὸ αὐτοῦ κεφαλῆς ἤχεῖτο, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἑωλοκρασία, ἄωλον γὰρ τὸ χθεσινόν. εἰρηται δὲ ἐνταῦθα μεταφορικῶς, ἀντὶ τοῦ ὕβρις. *V.*

* Ἀλλήλοις] Non adgnoscunt C.

45. Μισῶ — μν. σ.] Vid. *Plut.* 1087. f. *M. du S.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν ἑωλοκρασίαν καταισχύνας ἀνδρῶν φιλοσόφων] Malim Latine dicere: *& multa contumelia aspersit philosophos.* Quam cum interprete: *& pridianam hominum temulentiam divulgavit.* Vide Scholia ad hunc locum. *H.V.*

Ibid. Πολλὴν τὴν] Articulus retinendus. Amat enim Noster post adjectiva eum addere. In *Tox.* c. 4. πολλοὺς τοὺς ἱμπόρους. Pro *Imag.* c. 16. πολλὴν τὴν εὐμένειαν. *Asin.* c. 42. f. *μακρὰν τὸν λόγον. Alciphr.* III. 390. πολλὴν τὴν φιλανθρωπίαν. *J.F.R.*

Ibid. Ἑωλοκρασίαν] Sic *Demosth.* 152. A. *M. du S.*

53. Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Ἰσοτόλειον Luciani styli properantis. *Th. M.*

Ὃς ἀκριβῶς οἶδε] Scripturam Mf. Ox. in textum recepimus; vulgatam enim ἀκριβῶς γιγνώσκων palam corruptam esse nemo non videt; pro qua *B2.* & P. reposuerunt ἀκριβῶς γιγνώσκοιτο, quod si per Codd. liceret, probarem. Quid autem *Marcilio* in mentem venerit, cur mox ἐπιθυμοῦν τὰ δὲ legeret, nemo, credo, expiscetur; neque credo quidquam mutatum voluisse, sed tantum prave exscripsisse. *M. du S.*

Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Illud ὃς ἀκρ. οἶδε, quod *Solan.* in textum receperat, mihi glossa videtur, quae τὸ γιγνώσκων exposuit per ὃς οἶδε, ut re vera exponendum est; ac, si quid mutandum, γιγνώσκοιτο potius ex P. ac *B2.* reciperem; sed & has ex conjectura sic dedisse suspicor. Cl. *Jens.* ad *Reviv.* c. 13. f. *soloecismum* id vocat, exempla tamen similis constructionis adfert, atque eadem omnia, nimis severe, damnat. Nam adeo frequens est nominativi usus pro obliquo, ut id linguae genio tribuendum potius quam corrigendum sit. Et mihi hic perinde erit, absolutumne nominativum cum Grammaticis voces, an participium exponas per periphrasin, *qui scio. Diod. Sic.* 2. c. 35. pr. Ἡ τοῦ Ἰνδικοῦ τετράπλευρος ὅσον τῷ χάρτῃ — ἡ μεγάλη θάλαττα, i.e. *Quantum ad Indiam* &c. Idem ib. c. 48. οἱ δὲ, ἐκδιδάσκοντες — οἱ μὲ ἀπόλλυται. Ad priorem locum Cl. *Wessel.* duo similia addit, & ad Commentt. *Ael.* 2. 11. & *Gronov.* ad *Herodot.* 2. 66. provocans, recte ait, rem esse vulgarem; quare ex immensa copia quaedam tantum de nostro subjungemus. si forte vincatur, nihil hic in Luciano mutandum. Confer igitur praeter duo similia ἀκοὴς — ἀκο-

columnam ſtatuamve cupide acceſſurus effu-
furusque uno ſpiritu connexa inter ſe
omnia. Si proinde nunc diſcedere velim,
non ſinas me, nondum auditis illis abire;
ſed venias, perſequaris, roges. Hic ego
viciſſim faciam me delicatum apud te. Et,
ſi videtur, abeamus percontatum iſta ex
aliis. At tu noli dicere. LYC. Bona ver-
ba! Narrabo enim, quando ita cupidus es;
ſed ne multis dicas. PHIL. Niſi plane ego
Lycini ingenium oblitus ſum, ipſe tu hoc
melius feceris, & occupabis dicere omni-
bus, ne mea opera opus ſit.

5. Sed illud mihi dic prius, Filione ſuo
Zenoni Ariſtaenetus uxorem cum daret,
convivio vos excepit? LYC. Non: ſed
filiam ipſe Cleanthidem Eucriti foene-
ratoris filio collocavit, philoſophanti.

τινα, ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἡδέως ἂν προσελ-
θὼν, ἐχχέαι, πάντα συνείρων ἀμυσί. εἰ γῦν
ἐθελήσω ἀπαλλάττεσθαι νῦν, οὐκ ἐάσεις με
ἀνήκοον ἀπελθεῖν, ἀλλ' ἔξεις, καὶ προσ-
κολυθήσεις, καὶ δέησῃ. κἀγὼ θρύψομαι
πρὸς σὲ ἐν τῷ μέρει· καὶ εἴ γε δοκεῖ, ἀπίω-
μεν ἄλλοθι αὐτὰ πευσόμενοι, σὺ δὲ μὴ λέ-
γε. ΛΥΚ. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν, διηγήσομαι
γάρ, ἐπείπερ οὕτω προθυμῇ, ἀλλ' ὅπως μὴ
πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. ΦΙΛ. Εἰ μὴ παντά-
πασιν ἐγὼ ἐπιλέλησμαι Λυκίνου, αὐτὸς σὺ
ἄμεινον ποιήσεις αὐτὸ, καὶ φθάσεις εἰπὼν
ἅπασιν, ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ δέησῃ.

'Αλλ' ἐκεῖνό μοι πρῶτον εἰπὲ, τῷ παιδὶ
τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστάινετος ἀγόμβος γυ-
ναῖκα, εἰστία ὑμᾶς; ΛΥΚ. Οὐκ, ἀλλὰ
τὴν θυγατέρα ἐξεδίδου αὐτὸς τὴν Κλεανθίδα
τῷ Εὐκρίτου τοῦ δανειστικοῦ τῷ φιλοσοφοῦντι.

ΦΙΛ.

e Ἔξεις] Reſtitui ex *Fl.* pro ἥξεις quod erat in cett. & B. f Φθάσεις] Φθάσῃ *Fl.* g Δεήσῃ] Et ſic cett. cum *Fl.*

58. Ἀμυσί] Ἅπου τοῦ μῦσαι, καὶ κλαῦσαι τὸ κόμμα. *V.* 64. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν] Τὸ μηδὲν πρὸς ὀργὴν, καὶ τὸ ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. τὰ δύο κῶλα ἐλλείπουσι τὸ αὐτοτελῶν ῥημάτων κατ' ἔθος Ἀττικόν. τὸ μὲν πρῶτον, τὸ † σχοίης ἐλλείπει. τὸ δὲ τὸ σκόπει. *V.* (ὡς πολλάκις παρεθέμεθα addunt C.)

† Σχοίης] Σχοίης V. neutrum recte: nam debuit dicere ποιοῦς. *M. du S.*

— ἀνεχόρθροι, & Κρατίνου Ἀσράτταν ad *Fugit.* c. 2. jam adlegata, (licet alia nominativi ſtructura occaſionem ibi praebente) etiam Cl. *Geſnerum* ad *Philopatr.* c. 23. Et ex Novo Foed. *Act. Apoſt.* XX. 3. Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς — ἐγένετο γνώμης. *Apocal.* III. 12. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν. Et vſ. 21. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ. *Lyſ.* Or. de *Ariſtoph.* bon. p. 348. Ed. *Lond.* ἀκήκοα γὰρ ἔγωγε — ὅτι πολλῶν ἐψεύσθητε τὸ ἐσθλὸς καὶ (vel οἱ) ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδόκουν, ἀποθανόντες δὲ, πολὺ ἀδοξοτέραν τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν ἴσχειν. Ibid. p. 349. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου — τότε τοῦτο τοίνυν τιμήσας' εἶδεν ἀνὴρ παλαίστου ἱκανός. Duoque alia in Indice *Tayloriano.* v. *Nominativi pendentis.* Adde *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 277. ubi λαχὼν τὸ γράμμα, pro λαχόντος bene multis exemplis probat, Atticisque proprium docet; nec non *Spanh.* ad eumd. verſ. ac *Thucyd.* I. 2. p. 3. cum nota *Hudſon.* Et Cl. *Duker.* in Indice, tit. *Nominat. abſol. Maittairium* de Dialect. p. 82. *Gronov.* ad Arr. Exp. Alex. I. p. 58. *Clark.* ad *Hom.* Il. B. 681. & Z. 510. Et Schol. ad *Æſchyl.* Perſ. vſ. 123. quem cum *Salmaſio* de modo Uſur. p. 715. adlegat Doctiſſ. *Abreſch.* in Animadv. ad *Æſchyl.* p. 170. Videbisque in poëtis certe locum non eſſe mutationi, nec adeo in aliis, propter copiam. *J.F.R.*

54. Πολὺ πλείον ἐπιθυμοῦντά σε αὐτῶν, ἢ ἐμοὶ ἀποῦσαι] Πολὺ πλείων ἐπιθυμητὴς τῶν ἐμοῦ αὐτῶν ἢ ἐκ. ἀκ. Terentius Hecyra. *Quaſi non tu multo malis narrare hoc mihi, quam ego, qua percontor, ſcire*, &c. *Th. M.* Si explicatio eſt, bene: Si emendatio, male; nam participhic idem quod infinitivus. *Solan.* adſcripſ. *Marcil.* legere ἐπιθυμῶν τὰ δι. quod unde habeat, neſcio. *J.F.R.*

60. Ἔξεις] Sic ut conjeceram, *Fl.* In reliquis eſt ἥξεις, & in O. Mſ. *M. du S.*

Ἔξεις] Quid eſt vulgatum ἥξεις, *venies?* quare lubens Florentinum ἕξεις adripui, & *retinebis* in verſione repoſui. *J.F.R.*

65. Ἀλλ' ὅπως] Pro ἀλλ' ὅρα ὅπως. &c. *F.G.* Habuimus tam crebro, ut neque explicatione, neque probatione indigeat. *J.F.R.*

69. Δεήσῃ] Vides jam nihil peccatum eſſe ſupra ſic edendo, T. 2. *Icar.* c. 14. *J.F.R.*

70. Τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστάινετος ἀγόμβος γυναῖκα] H. e. *filio Zenoni uxorem deſpondens*, non vero, *uxorem ducens*, uti habet verſio; ſignificat enim ἄγεσθαι υἱῷ γυναῖκα. *Uxorem deſpondere filio.* Exempla paſſim occurrunt. *H.V.*

74. Τῷ Εὐκρίτου] Τῷ Χαιρίᾳ infra. *F.G.*

ΦΙΛ. Παγκάλῳ, νὴ Δία, μειρακίῳ, ἁπαλῷ γε μὴν ἔτι, καὶ ὡράνυ καθ' ὥραν γάμων. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐκ εἶχεν ἄλλον ἐπιτηδειότερον, οἶμαι. τοῦτον οὖν κόσμιόν τε εἶναι δοκοῦντα, καὶ πρὸς φιλοσοφίαν ὡρμημένον, ἔτι δὲ μόνον ὄντα [a] πλουσίῳ τῷ Εὐκρίτῳ, προείλετο νυμφίον ἐξ ἁπάντων. ΦΙΛ. Οὐ μικρὰν λέγεις αἰτίαν [b] τὸ πλουτεῖν τὸν Εὔκριτον. ἀτὰρ, [c] ὦ Λυκῖνε, τίνες οἱ δειπνοῦντες ἦσαν;

ΛΥΚ. Τοὺς μὲν ἄλλους τί ἄν σοι λέγοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ φιλοσοφίας, καὶ λόγων, ὅσῳπερ ἐθέλεις, οἶμαι, ἀκοῦσαι μάλιστα, Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης, [d] ὁ ἀπὸ τοῦ στοᾶς, καὶ ξὺν αὐτῷ Δίφιλος ὁ Λαβύρινθος ἐπίκλην, διδάσκαλος ὢν ὅτου [e] τοῦ Ἀρισταινέτου υἱέος, τοῦ Ζήνωνος· τὸν δὲ ἀπὸ τῆς Περιπάτου Κλεόδημον, οἶδα τὸν γομύλον, τὸν ἐλεγκτικόν; ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ κοπίδα καλοῦσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ἕρμων παρῆν, καὶ εἰσελθόντα γε αὐτὸν, εὐθὺς ὑπεβλέποντο οἱ Στωϊκοὶ,

PHIL. Pulcherrimo ita me Jupiter! adoleſcentulo, ſed tenero adhuc & nondum nuptiis maturo. LYC. Sed non habuit, puto, alium magis idoneum. Hunc igitur, qui & honeſtus eſſe videretur, & animum applicuiſſe ad Philoſophiam, inſuper vero unicum in domo Eucriti divitis, ſponſum praeoptavit ex omnibus. PHIL. Non parvam mihi narras cauſſam, Eucriti divitias. Sed convivae quinam erant, Lycine?

6. LYC. Reliquos quid tibi dicam? de philoſophis autem atque eruditis, quos, puto, audire cupis maxime, erat Zenothemis ille de porticu, & cum illo Diphilus cognomine Labyrinthus, Zenonis, Ariſtaeneti filii, magiſter? De Peripateticis autem Cleodemus. Noſti argutum illum & redarguendi peritum? Gladium & Falcem appellant diſcipuli. Verum Epicureus quoque Hermon aderat: quem ſtatim, cum ingrederetur, torvum intuebantur Stoici atque

a Πλουσίῳ τῷ] Πλουσίου τε τῷ B. b Τὸ πλουτεῖν] Τοῦ πλουτοῦν B. ſed vulgatum verum eſt. c Ὦ] Οὖν ὦ Fl. d Ὁ ἀπὸ] Artic. omittit B. e Τοῦ] Omittit B.

89. Ὁ Λαβύρινθος] Λαβύρινθος ἦν οἴκημα * σκολιώτατον. καὶ ἐπειδὴ σκολιὸς ἦν ἐν ταῖς ζητήσεσι, διὰ τοῦτο †ἐπεκλήθη λαβύρινθος. V.

94. Καὶ ‡κοπίδα καλοῦσιν] Μάχαιραν. V.

* Σκολιώτατον] Ita Solan. correxit, pro vulgato σκολιώτερον. obtemperavi, quia eſt melius, & mutatio exigua; licet haud addat, unde id hauſerit. J. F. R.

† Ἐπεκλήθη] Ita V. recte. Ἐπεκλήθην male Edita. M. du S.

‡ Κοπίδα] Παλίδα ante editum prave.

87. Ζηνόθεμις] Eundem eſſe cum eo quem in *Hermotimo* non nominatum exagitavit, facile evincent utriusque avaritia & gula usquequaque ſimiles. Confer quae c. 11. & f. 32. occurrunt cum Ἕρμ. c. 11. & 80. M. du S.

Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης] *Alciphron* etiam Ep. 54. III. Senem Stoicum primo loco nominat: παρῆν δὲ καὶ τούτοις Εὐκλῆς ὁ Στωϊκὸς, ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης. J. F. R.

89. Δίφιλος] Hic alibi non memoratur. M. du S.

90. Διδάσκαλος] Ordo: διδάσκαλος ὢν τοῦ Ζήνωνος υἱέως τοῦ Ἀριστοαινέτου. F. G.

Διδάσκαλος ὢν ἀνδρὸς τοῦ Ἀριστοαινέτου, υἱέως τοῦ Ζήνωνος]. Ita per ſuas diſtinctiones inepte diſcerpunt editores in Graecis ea quae conjungenda ſunt. Ergo & Benedictus *Ariſtaeneti Zenonis filii praeceptor*. Quo quid obſcurius? & quis aliter haec adſpiciat, quam faciens: Ariſtaenetum filium ac diſcipulum, Zenonem vero patrem? At plane haec ſunt inverſa. Et quanto praeclarior Eraſmus, *quod eſſet Zenoni Ariſtaneti filio praeceptor?* Id retine, & tolle ex Graecis importunum comma. J. G.

91. Ἀπὸ τῆς Περιπάτου] *Alciphr.* l. d. ὁ ἐν τῷ Περιπάτῳ. J. F. R.

92. Κλεόδημος] Vid. Φιλοψ. c. 6. M. du S.

94. Κοπίδα] *Plut.* 1899, 2. docet hoc quaſi cognomen jam ante de Chryſippo uſurpatum, cujus ſtatuae ab Ariſtocreonte inſcriptus hic titulus:

Τὸν δὲ νέον Χρύσιππον Ἀριστόκρειων ἀνέθηκε,
Τῶν Ἀκαδημιακῶν γραγγαλιδῶν κοπίδα.

Vide & in *Phocione* de Ulyſſe primus, ni fallor, uſurpavit *Eur.* Hec. 134. Vide etiam noſtrum Φιλοψ. c. 29. M. du S.

95. Ἕρμων] Hunc alibi non reperio. M. du S.

2. Ἰσιακὸς] Obſcurus homo. M. du S. Ibid.

que averſabantur, manifeſte velut parricidam & impiatum hominem abominati. Hi Ariſtaeneti ipſius amici & familiares invitati ad coenam fuerant, & cum illis Grammaticus Hiſtiaeus & Dionyſodorus Rhetor.

7. Propter ſponſum vero Chaeream Platonicus Ion una coenabat, illius magiſter, venerabilis adſpectu atque auguſtus, ipſo qui vultu multum prae ſe ferret honeſtatis: quare Canonem illum vocant vulgo, ad mentem viri ſemper rectam reſpicientes. Advenienti igitur aſſurgere omnes, & illum, tanquam Deum aliquem, ſalutare: & omnino Dei alicujus inter homines peregrinatio videbatur admirabilis illius Ionis praeſentia.

8. Cum vero jam accumbendum eſſet, praeſentibus fere omnibus, ad dextram intrantium totum illum lectum mulieres occupabant, quae non paucae aderant; & inter eas ſponſa, accurate velata, circumdata mulieribus: in lecto vero januae oppoſito

καὶ ἀπεστρέφοντο, καὶ δῆλοι ἦσαν ὥσπερ τινὰ παλαλοίαν καὶ ἐναγῆ μυσαττόμενοι. ἦσαν μὲν Ἀριστοναίνετος αὐτῷ φίλοι, καὶ συνήθεις ὄντες, [1]f παρεκέκλητο δὲ καὶ δεῖπνον, καὶ ξὺν αὐτοῖς ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος, καὶ ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος.

Διὰ δὲ τὸν νυμφίον τὸν Χαιρέαν, Ἴων ὁ [5]Πλατωνικὸς ἐσυνίστατο, διδάσκαλος αὐτῷ ὤν, σεμνός τις ἰδεῖν, καὶ θεοπρεπὴς, καὶ πολὺ τὸ κόσμιον ἐπιφαίνων τῷ προσώπῳ κανόνα γοῦν οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸν, εἰς τὸ ὀρθότατα τὰ γνώμης ἀποβλέποντες. καὶ ἐπεὶ [10]παρῆλθεν, ὑπεξανίσταντο πάντες αὐτῷ, καὶ ἐδέχοντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων· καὶ ὅλως, θεῖ ἐπιδημία τὸ πρᾶγμα ἦν, Ἴων ὁ θαυμαστὸς συμπαρῶν.

Δέον δὲ ἤδη κατακλίνεσθαι, ἁπάντων σχεδὸν [15]παρόντων, ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσιόντων αἱ γυναῖκες ὅλον τὸν κλινοπέπλον ἐκεῖνον ἐπέλαβον, οὐκ ὀλίγαι οὖσαι, καὶ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη, πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη, ὑπὸ τῶν γυναικῶν περιεχομένη· ἐς δὲ [h] τὸ ἀντίθυρον

f Παρεκέκλητο] Παρακέκλητο male B. g Συνεστιᾶτο] Συνεστιᾶται male B. h Τὸ ἀντίθυρον] Sic B. Cod. Τῷ ἀντίθυρον Edd.

98. Ἐναγῆ] Ἀκάθαρτον, μιαρόν. G.

15. Αἱ γυναῖκες] Σημειοῦ ὅτι ἐπὶ τῶν γάμων οἱ παλαιοὶ τὰς γυναῖκας ἐπὶ μιᾶς τραπέζης τοῖς ἀνδράσι συνεστίων, καὶ ἀντιπροσώπους αὐτὰς ἐκάθιζον τῶν ἀνδρῶν, ὅπερ ἐστὶ σεμνὸν § οἶμαι. V.

§ Οἶμαι] Hoc οἶμαι adjecit M. du S. non addens unde.

Ibid. Διονυσόδωρος] Hujus nomen in hoc ſolo opuſculo video. M. du S.

10. Καὶ ἐδέχοντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων] Et ut *Deorum aliquem exceperunt*, non vero, ut ille verterat, *& ut quemquam ex praeſtantioribus ſalutarunt. Οἱ κρείττονες* ſunt οἱ θεοὶ, ut recte *Heſych.* ſic paſſim Graeci auctores & Lucianus noſter in *Charidemo* c. 12. πῶς οἱ κρείττονες ἔχουσι περὶ τούτου. ubi itidem perperam, *qui potiores habentur.* Sequitur ibi mox ὅταν δὲ σπείσωσι τοῖς θεοῖς. Item in *Charidemo* 6. 15. 23. & in *Demonact.* c. 11. L. BOS.

12. Ἴων] Φιλοψ. c. 6. M. du S.

16. Τὸν κλινοπέπλον] *Heſych.* Κλινοπέπλους, δέρρεις, κλίνας. AE. M. Idem jam habebat F. G.

19. Ἐς δὲ τὸ ἀντίθυρον] Ἀντίθυρον, ellipſis pro ἀντίθυρον τοῖχον. Ipſe Lucian. ſupra *de Domo* (c. 26.) κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ὅπου τὸ ἀντίθυρον: ſed ubi legendum videtur, ὅπου τὸ ἀντιθύρου: aut potius τῇ ἀντιθύρᾳ. AE. M.

Ibid. Τὸ ἀντίθυρον] Cod. Ox. uti emendare ſtatueram. In impreſſis omnibus τὸν ἀν. Vid. Ἀλιεῖ. c. 16. M. du S.

Τὸ ἀντίθυρον] Supra Οἶκ c. 26. diximus variari in genere, dubiumque eſſe, τὸ ἀντίθυρον, an ἡ vel ὁ ἀντίθυρος voluerit Auctor. Et cum plerumque gignendi accuſandique caſu ap. alios occurrat, nihil inde conficias; nam e. c. quando *Hom.* Od. Π. 159. ait: Στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης — cujus ibi generis eſt? *Pollux* plane omiſit. Verum tamen de partibus domus agens, p. m. 49. habet analogum ἀμφίθυρον, ἢν ὁ Ὅμηρος ὀρσοθύρῃ καλεῖ, ac femin. facit, ni ἢν ad ὀρσοθύρην referas; & cum paullo poſt ὑπέρθυρον & ὑπερθύριον neutro gen. etiam dicat, videtur adjectivum eſſe, ut recte etiam ſtatuit *L. Bos* de ellipſi, p. 161. Sed nondum ſequitur inde, neceſſario τοῖχον intelligi, & maſc. eſſe; uti enim femi-

γον ἡ ἄλλη πληθὺς, ὡς ἕκαστος ἀξίας εἶχε.

Κατ' ἀντικρὺ δὲ τῶν γυναικῶν, πρῶτος ὁ Εὔκριτος, εἶτα ὁ Ἀρισταίνετος. εἶτα ἐνεδιάζετο, πότερον χρὴ πρότερον Ζηνόθεμιν τὸν Στωϊκὸν, ἅτε γέροντα, ἢ Ἕρμωνα τὸν Ἐπικούρειον, ἱερεὺς γὰρ ἦν τοῖν ἀνάκοιν, καὶ γένους τοῦ πρώτου ἐν τῇ πόλει· ἀλλὰ ὁ Ζηνόθεμις τὴν ἀπορίαν ἔλυσεν εἰ γάρ με, φησὶν, ὦ Ἀρισταίνετε, δεύτερον ἄξεις Ἕρμωνος, τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἵνα μηδὲν ἄλλο κακὸν εἴπω, Ἐπικούρειον, ἄπειμι, ὅλον σοι τὸ συμπόσιον καταλιπών, καὶ ἅμα τὸν παῖδα ἐκάλει, καὶ ἐξιόντι ἐῴκει. καὶ ὁ Ἕρμων, Ἔχε μὲν ὦ Ζηνόθεμι τὰ πρῶτα, ἔφη, ἀτὰρ εἴ γε μηδέν τι ἕτερον, ἱερεῖ γε ὄντι ὑπεξίστασθαι καλῶς εἶχεν, εἰ καὶ τῷ Ἐπικούρῳ πάνυ καταπεφρόνηκας. ἐγέλασα, ἦδ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, Ἐπικούρειον ἱερέα· καὶ ἅμα λέγων κατεκλίνετο, καὶ μετ' αὐτὸν ὅμως ὁ Ἕρμων, εἶτα Κλεόδημος ὁ Περιπατητικὸς, εἶτα ὁ Ἴων, καὶ ὑπ' ἐκεῖνον ὁ συμφίλος, εἶτ' ἐγὼ, καὶ παρ' ἐμὲ ὁ Δίφιλος, καὶ ὑπ' αὐτῷ ὁ Ζήνων ὁ μαθητὴς, εἶτα ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος, καὶ ὁ γραμματικὸς Ἰσιαῖος.

ΦΙΛ. Βαβαὶ, ὦ Λυκῖνε, μουσεῖόν τι τὸ

gor alia multitudo, pro ſua quisque dignitate; *accubuit.*

9. E regione denique mulierum primus Eucritus, deinde Ariſtaenetus: deinde dubium erat, utrum prius deceret, Zenothemin Stoicum quippe ſenem, an Hermonem Epicureum? Sacerdos enim erat Caſtorum, & primi in civitate generis. Sed ſolvit dubitationem Zenothemis. Etenim, *Si me*, inquit, *poſt Hermonem duces, virum iſtum, ne quid aliud ſiniſtri dicam, Epicureum, diſcedo, ſolidum tibi relinquo convivium:* & cum dicto puerum vocat, exiturum ſe ſimulat. Et Hermon, *Habe tibi*, inquit, *locum primum Zenothemi. Verum, ſi nihil aliud, ſacerdoti certe decebat concedere, licet Epicurum omnino contemneres. Ridere lubet*, inquit Zenothemis, *ſacerdotem Epicureum!* & cum dicto accumbit, & poſt ipſum tamen Hermon; tum Cleodemus Peripateticus, deinde Ion, & ſub illo ſponſus; tum ego & juxta me Diphilus, & ſub illo Zeno diſcipulus; poſtea Dionyſodorus Rhetor, & Hiſtiaeus Grammaticus.

10. PHIL. Vah, Lycine, Muſeum quod-

a Σοι] Deeſt in *Fl.* b Ἱερεῖ γε ὄντι] Deſunt in B. c Πάνυ] Et hoc omiſit B. d Ὁ Ζήνων] Jam artic. habet B. quem Edd. omiſerant.

24. Ἐνεδιάζετο] Ἠμφισβητεῖτο. *V.*

26. Τῶν Ἀνάκοιν] Τῶν Διοσκούρων. Ἄνακας γὰρ ἔλεγον αὐτούς, καὶ Ἀνάκειον τὸ ἱερὸν αὐτῶν. *V.*

mininum eſt, quando januam januae oppoſitam ſignificat, ita quando de loco januae oppoſito uſurpatur, neutrum ſit, & μήν forte intelligitur, aut τύχη, ut *Solan.* vult: cumque ſupra in *Alex.* c. 16. neutro gen. etiam habuerimus, nihil prohibet & hic ita dediſſe; cumque ſupra l. d. dixerim uſitatius maſculinum eſſe, id jam dictum nollem, etſi inveniri quoque maſc. gen. non nego, ut hic in vulgato; & ſicubi forte θεὸς intelligatur, ut *Geſn.* exiſtimat. Neque ὁ ἀντίθυρ quod Scholiaſt. ſupra notavit, improbo; verum tum acc. foret τὸν ἀντίθυρα. Neutrum genus certe in aliis compoſitis uſitatum, ut ἀλέθυρον, ὑπόθυρον, πρόθυρον, *Stephanus* indicat, de ἀντίθυρον nihil fere habet. Nec ego alia praeter jam indicata obſervavi, unde maſc. gen. confirmetur. *J. F. R.*

20. Ὡς — ἀξίας εἶχε] De πρωτοκλισίᾳ vid. *Bulenger.* & *Stukkii* antiqq. conviv. atque *Olear.* ad *Philoſtr.* III. c. 27. p. 118. N°. 9. Ceterum ἀξίας genitivum eſſe uſitatum in hac phraſi, non indiget probatione. Vid. tamen ſupra *Jov. Trag.* c. 7. N°. 43. *J. F. R.*

26. Τοῦ ἀνάκου] *Mauſacus* (in Harpocrat.) & *Gronovius* (ſupra ad *Tim.* c. 10.) volunt hos a Caſtore & Polluce diſtingui; ſed vid. c. 32. Unde liquere puto, eosdem hic intelligi; niſi etiam Διόσκουροι alii a Caſtore & Polluce ſtatuendi ſint. *M. du C.*

36. Τῶ Ἐπικούρῳ πάνυ] Lege Ἐπικούρῳ τῷ πάνυ. *M. V. La*

quoddam mihi pro convivio narras, ſapientium plerorumque virorum. Laudo equidem Ariſtaenetum, qui in celebritate omnium exoptatiſſima, ſapientiſſimos accipere prae reliquis voluerit, delectis, qui uniuscujusque ſectae flos ſunt, non hinc quibusdam, reliquis non item, ſed indiſcretim omnibus. LYC. Eſt enim, ſodalis, non de vulgo divitum, ſed eruditionis amans, & majorem vitae partem verſatur cum talibus.

συμπόσιον διηγῇ σοφῶν [e] τῶν πλείστων ἀνδρῶν, κἀγώγε τὸν Ἀρισταίνετον ἐπαινῶ, ὅτι τὴν εὐκταιοτάτην ἑορτὴν ἄγων, τοὺς σοφωτάτους ἑτοίμους πρὸ τῶν ἄλλων ἡξίωσεν, ὅτιπερ τὸ κεφάλαιον ἐξ ἑκάστης αἱρέσεως ἀπανθισάμενος, οὐχὶ τοὺς μὲν, τοσδὲ δὲ, ἀλλ' ἀναμίξ ἅπαντας. ΛΥΚ. Ἔστι γὰρ, ὦ ἑταῖρε, οὐχὶ τῶν πολλῶν τούτων πλουσίων, ἀλλὰ καὶ παιδείας μέλει αὐτῷ, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς τοιούτοις ξύνεστιν.

11. Epulabamur ergo primum placide: parata fuerant varia. Sed non opus eſt, arbitror, ea recenſeri, juſcula & panificia & condimenta: copioſe enim *aderant* omnia. Inter haec vero Cleodemus ad Ionem ſe inclinans, *Viden'*, inquit, *ſenem* (Zenothemin deſignabat; audiebam enim) *ut ingurgitat ſe pulmentariis, quam oppleta jure illius veſtis, & quantum ſtanti poſt ſe puero porrigat! dum non videri ſe putat a reliquis, immemor illorum, qui poſt ſunt? Oſtende ergo iſta etiam Lycino, ut ſit teſtis.* Ego vero nihil opus habebam oſtenſuro mihi Ione, qui multo prius illa tanquam e ſpecula viderat.

Εἰστιώμεθα οὖν ἐν ἡσυχίᾳ τὸ πρῶτον, καὶ παρεσκεύαστο ποικίλα. πλὴν οὐδὲν οἶμαι χρὴ καὶ ταῦτα καταριθμεῖσθαι, χυμοὺς, καὶ πέμματα, καὶ καρυκείας· ἅπαντα γὰρ ἄφθονα. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεόδημος ἐπικύψας εἰς τὸν Ἴωνα, Ὁρᾷς, ἔφη, τὸν γέροντα (Ζηνόθεμιν λέγων, ἐπῄδειν γὰρ) ὅπως ἐμφορεῖται τῶν ὄψων, καὶ ἀναπέπλησται ζωμοῦ τὸ ἱμάτιον, καὶ ὅσα τῷ παιδὶ κατόπιν ἑστῶτι ὀρέγει, λανθάνειν οἰόμενος τοὺς ἄλλους, ἢ μεμνημένος τῶν μεθ' [f] αὐτόν; δεῖξον οὖν καὶ Λυκίνῳ ταῦτα, ὡς μάρτυς εἴη. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐδεόμην δείξοντός μοι τοῦ Ἴωνος, πολὺ πρότερον αὐτὰ ἐκ σκοπιᾶς ἑωρακὼς.

12. Adhuc dicebat iſta Cleodemus, cum invocatus irruit Cynicus Alcidamas, commu-

Ἅμα δὲ ταῦτα ὁ Κλεόδημος εἰρήκει, καὶ [g] ἐπεισέπεσεν ὁ Κυνικὸς Ἀλκιδάμας ἄκλητος,

e Τῶν πλείστων ἀνδρῶν] Ἀνδρῶν τῶν πλείστων B. f Αὐτόν;] Ἑαυτόν B. g Ἐπεισέπεσεν] Sic omnes.

59. Χυμοὺς] Ζωμούς. *V.*
Ibid. Καὶ πέμματα] Πλακοῦντας. *V.* (πλακοέντια. C.)
60. Καὶ καρυκείας] Ἀρτύματα. *V.*

70. Ἐκ σκοπιᾶς] Ἀπὸ ὑψηλοτέρου τόπου. *V.* (è ſpecula. C.)

V. La Croze. Lubens ita ederem, ſi in ullo libro reperirem. *J.F.R.*

42. Εἶτ' ἐγὼ] Philoſophorum unus & Rhetori anteponitur Lucianus. *M. du S.*

62. Γέροντα Ζηνόθεμιν] Similia habet *Alciphr.* III. p. 410. ubi *Bergl.* ad verba ὁ Στωϊκὸς ὑπὸ πλησμονῆς ἐρεύγεται, haec inter ſe comparat. *J.F.R.*

72. Ἐπεισέπεσεν] Malim ἐπεισέπαισεν. Vide *Suid.* v. ἐπεισπέπαικε & paroemiogr. in *Μυκηνῶν δίκαι.* Vid. etiam ſupra Ἐτ. Δ. ultimo. *L.K.*

Ἐπεισέπεσεν] In omnibus libris noſtris erat ἐπεισέπεσεν; Cl. *Kuſteri* emendationem in textum recepimus. *M. du S.*

Ἐπεισέπεσεν] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 408. corrigit ἐπεισέπαισεν, quod ap. *Ariſtoph.* Pluto v. 804. recte legatur: Εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισεπέπαικεν. Conf. omnino ſupra *Dial. Meretr.* XV. bis, nempe init. ubi ἐπεισπαίσας, & med. ubi ἐπεισέπαισεν dedimus; licet Edd. ἐπεισέπεσεν, & vid. ibi notata. Unde & hic *Bergler* ac *Solano* rurſus obtemperandum fuerat; quia perfacilis in his eſt lapſus amanuenſium, ſed propter nimia exempla quae pro —εσεν a πίπτω, faciunt, ſiſto gradum, & jam fere malim nihil ſupra mutaſſe, quamquam nihil adeo peccatum, quum ἐπεισέπαισεν ſit aptiſſimum. At vid. *Epiſt. Sat.* c. 23. med. ubi & παρεισπεσοῦσα legitur, quod ex *Diod. Sic.* ibi firmo, aliaque a πίπτω compoſita, *irruendi* poteſtate ſumta, adfero. *J.F.R.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] De hoc alibi nulla mentio fit. *M. du S.*

τ῀, ἐκεῖνο τὸ [a] κοινὸν ἐπιχαριεντισάμενος, τὸ Μενέλαον αὐτόμαλλον ἤκουσα. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς ἀναίσχυντα ἐδόκει πεποιηκέναι, καὶ ὑπέκρουον τὰ προχειρότατα· ὁ μὲν τὸ, Ἀφραίνεις Μενέλαε· ὁ δ',

Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,

καὶ ἄλλα πρὸς τὸ καιρὸν εὔστοχα, καὶ χαρίεντα ὑποτονθορύζοντες. ἐς μὲν τοὺς τὸ φανερὸν οὐδεὶς ἐτόλμα λέγειν· [b] ἐδεδοίκεσαν γὰρ τὸν Ἀλκιδάμαντα, βόην [c] ἀτεχνῶς ὄντα, καὶ κραυλικώτατον Κυνικῶν ἁπάντων, παρ' ὃν καὶ ἀμείνων ἐδόκει, καὶ φοβερώτατος ἦν ἅπασιν.

Ὁ δὲ Ἀρισταίνετος ἐπαινέσας αὐτὸν ἐκέλευε θρόνον τινὰ λαβόντα [d] καθίζεσθαι [e] παρὰ Ἰσιαῖόν τε καὶ Διονυσόδωρον. ὁ δὲ, ἄπαγε, φησί, γυναικεῖον λέγεις, καὶ μαλθακὸν, ὅτι θρόνῳ καθίζεσθαι ἢ σκίμποδι, ὥσπερ [f] ὑμεῖς ὅτι μαλακῆς ταύτης εὐνῆς

ni illo venuste proverbio usus, *fronte ventre Menelaum.* Plerisque ergo impudenter videbatur facere, itaque quae in promtu erant maxime mussitantes subjiciebant, alius illud, *Heus Menelae, furis!* alius,

Verum Agamemnoniae menti non ista placebant,

& alia tempori illi opportuna & venusta immurmurantes. Verum aperte dicere nemo audebat: metuebant enim Alcidamantem, clamosum plane hominem & Cynicorum omnium vocalissimum: quam ob causam etiam videbatur superior caeteris, formidabilis quidem omnibus.

13. At collaudatum Aristaenetus jussit sella capta assidere ad Histiaeum atque Dionysodorum. Ille vero, *Apage*, inquit, *muliebre quiddam jubes ac molle, in sella assidere, aut lecto, ut vos qui molli isto cubili tan-*

a Κοινὸν] Κωνικὸν B. b Ἐδεδοίκεσαν] Ita O. & *Fl.* Ἐδεδοίκεισαν Edd. cett. c Ἀτεχνῶς] Nihil mut. *Fl. J. P.* &c. Forsi. ἀγαθὸν. marg. *J.* Sed nihil est opus. d Κυνικῶν] Κυνῶν B. e Καθίζεσθαι] Καθίζεσθ B. hic & mox iterum. f Παρὰ] Παρ' B. g Ὑμεῖς] Bene B. *Fl. Fr. P. H.* Ἡμεῖς *J.*

73. Ἐπιχαριεντισάμενος] Εὐτραπελευόμενος, σκώπτων. *G.*

74. Αὐτόμαλλον] Ἀλκιδάμας αὐτόμαλλον ἦλθεν. αὐτόκλητον. οἱ γὰρ οἰκεῖοι & γήσιοι. ἢν δέ τις μὴ τοιοῦτον *παρεισίφρησε σε τῷ συμποσίῳ διεβάλλετο. καθ' ὃ δηλοῖ Ἄλεξις ἐν τῷ, Ἄνθρωπον εἶναι μὴ δοκεῖς Κυρηναῖον. καλεῖ γάρ τις ἂν ἐπὶ δεῖπνον ἵνα καλεῖ, πάρεισιν ἑκατοντάδικα ἄθλια & δίκ' ἁρπάγια & συκοφάντου. τούτους δὴ δεῖ σε τ' ἀπιτήδεια ἐμβαλεῖν. ἀλλ' ἢν κράτιστον μηδένα καλέσαι. 1148. παρ' Ὁμηρ. Eustath.* Vide & reliqua illic. At. . . . . *G.* (Hos *Alexidis* versus emendatos a Casaubono, & suis numeris restitutos invenies ad Athen. p. 199. *M. du S.*)

77. Ἀφραίνεις] Μωραίνεις, ὦ δαφρονεῖς, ὦ δυστρομεῖς. G.

81. Ὑποτονθορύζοντες] †Ὑπογογγύζοντες. *V.*

82. Τὸν Ἀλκιδάμαντα βόην] Ὁ ποιητὴς ἐπὶ Μενελάῳ βοὴν τὴν μάχλον εἶπεν. ὁ Λυκιανὸς δὲ παρῴδησεν αὐτὸ εὐτραπῶς ἐπὶ τοῦ Ἀλκιδάμαντος, λέγων βοὴν τὴν κραυγήν. ἡ βοὴν δὲ ἐνταῦθα, ἀλλὰ βόλον, ὅ ἐστι ‡κραυλικὸν & θορυβώδη. § ὃ & λέγει τὸ ἐποιεῖτον παρίστησιν κραυλικὸν ἐπιτήδειον. *V.*

91. Σκίμποδος] Κραββάτου, σκάμματος. *G.*

* Παρεισίφρησε σε] Lege παρεισίφρησεν. *M. du S.*

† Ὑπογογγύζοντες] Misere antea edebatur ὑπογογγίζοντας.

‡ Κραυτικὸν] Sic edita recte. Κραυτικὰ V.

§ Ὃ] Ὃν antea lectum. Mutavit *M. du S.*

74. Μενέλαον] Αὐτόματος ἦλθ' ἀγαθός. &c. *F. G.*

Μενέλαον αὐτομ.] *Hom.* Il. B. 408. *M. du S.*

76. Ὑπέκρουον] Ὑποκρούω, i.e. citharam pulso, citharam respondeo. epigr. hic ὑπέκρουον est ἀντῆχον, ἀντιφώνουν. a citharae metaphora. *F G.*

Ὑπέκρουον] I. e. ἀντεφθέγγοντο, ἀντέλεγον. Schol. *Aristoph.* *L. K.*

Ὑπέκρουον] Singularis est in hoc verbo suavitas, quam declarabimus e *Longino* s. 40. Reprehendit ibi rhetor acutissimus numeros in oratione nimis molles & canticorum numeris similes, unde hoc dicit consequi apud auditores, ὡς ἐνίοτε προεισδύτας τὰς ὑφειλομένας καλλιλήξεις αὐτοὺς ὑποκρούειν τοῖς λέγουσι, καὶ φθάνοντας, ὡς ἐν χορῷ τινι προαποδιδόναι τὴν βάσιν. *Quas jam animo praecipiunt consuetas oratori clausulas, eas ipsi submissa voce quasi subjiciant ac praeeant dicentibus*, &c. Sumtum credo a citharoedis, cantus formulam leni fidium pulsu subindicantibus. Ita cum *Homericam* formulam praetexuisset impudentiae suae Cynicus; convivae alii alios inter se memorare inceperunt, submissa tamen vo-

tantum non ſupini accumbentes epulamini, ſubjecta veſte purpurea. At ego vel erecto corpore coenaverim, inambulans ſimul in coenatione; feſſus autem humi ſubjecto palliolo cubito nixus jacebo, qualem pingunt Herculem. Sic fiat, inquit Ariſtaenetus, *ſiquidem ita mavis.* Ab eo tempore per orbem circumiens Alcidamas coenabat, caſtra ſubinde, ut Scythae ſolent, ad copioſiorem paſtum transferens, & circumferentes opſonia miniſtros proſequens.

μικρῷ δεῖν [h] ὕπτιοι καλακείμενοι, [i] ἐσθῆτι πορφυρίδας ὑποβεβλημένοι. ἐγὼ δὲ, καὶ ὀρθὸς ἄδην δειπνήσαιμι, ἐμπεριπατῶν ἅμα τῷ συμποσίῳ· εἰ δὲ καὶ [k] κάμοιμι, χαμαὶ κύψας τὸ τρίβωνα ὑποβαλλόμενος, κείσομαι ἐπ' ἀγκῶνος, οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν. ὕτως, ἔφη, γιγνέσθω, ὁ Ἀριστοφάνης, εἴ σοι ἥδιον. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ἐν κύκλῳ θρόνων ὁ Ἀλκιδάμας, ἐδείπνει, ὥσπερ οἱ Σκύθαι πρὸς τὴν ἀφθονωτέραν νομὴν μεθεξανιστάμενος, καὶ τοῖς θεράπουσι τὰ σῖτα συμπερινοστῶν.

14. Verum dum paſcitur, operoſus tamen erat, qui de virtute & vitio interim diſputaret, & aurum atque argentum ſibi haberet deriſui. Interrogabat enim Ariſtaenetum, quid ſibi vellent tot ac tanti calices, cum figlinorum idem uſus eſſet? Sed eum, quum jam moleſtus eſſe inciperet, ad quietem in praeſentia redegit Ariſtaenetus,

Καὶ μὴν καὶ σιτούμενος ἐνεργὸς ἦν, ἀρετῆς περὶ καὶ κακίας μεταξὺ διεξιών, καὶ ἐς τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἀποσκώπτων. ἠρώτα γοῦν τὸν Ἀριστοφάνη, τί βούλονται αὐτῷ αἱ τοσαῦται καὶ τηλικαῦται κύλικες, τῶν κεραμεῶν [l] ἴσα δυναμένων; ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ἤδη διανοχλοῦντα ἔπαυσεν ἐς τὸ παρὸν Ἀριστοφάνης,

h Ὕπτιοι] Deeſt in *Fl.* *i* Ἐσθῆτι] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Ἐσθῆτας male *F.* & *V2.* *k* Κάμοιμι] Γάμοιμι male B. *l* Ἴσα] Ἴσων B. male.

voce, verſiculos, ad retundendam illius impudentiam apros. Non erat opus, inter homines eruditos, integris uti verſibus: ſufficiebat initia indicaſſe &c. Vid. quae de vi τοῦ ὑπὸ in compoſitis diximus ad Ὀρχ. c. 16. *F.M.G.*

77. Ἀφραίνεις] *Hom.* Il. H. 109. *M. du S.*

78. Ἀλλ' οὐκ — Ἀγαμ.] Iliad. A. 24. *M. du S.*

82. Ἐδιδύκεσαν] Mſ. Ox. & *Fl.* recte. In reliquis ἰδιδοίκεσαν. *M. du S.*

Ἐδιδύκεσαν] *Solan.* jota deleto ἰδιδύκεσαν fecerat pro vulgato ἰδιδοίκεσαν. Recte; ita enim formari ſolet. Et ſic *Herodian.* VIII. 1. f. ἤλπιζον δὲ ὁ ἰδιδύκεσαν. Et *Diod. Sic.* L. XIV. Et *Herodot.* VII. ſub initium ſimiliter ἀναδεδύκεσαν. Ita διεῤῥώγεσαν *App. Al.* p. 325. 1. Et quia Grammatici quos conſului, nihil de hac terminatione plusquamperfecti, juvat addere Noſtrum ſupra *Dial. Meretr.* XIII. p. 316. hujus Ed. παλαιεπλήγεσαν, & paullo poſt ἰδιδύκεσαν. Non tamen in omnibus verbis id imitarer. Sed variatur & infra, c. 28. inter ᾔδεσαν & ᾖδεσαν. *F.F.R.*

Ibid. Τὸν Ἀλκιδάμαντα] Iliad. B. 408. *M. du S.*

83. Βίῳ ἀτυχοῦς ὄντος] Sic Impr. omnes & O. Mſ. Ego Βίον ἀγαθὸν ὄντα profectum a Luciani manu minime dubito; & ſi Mſſ. Codd. copia eſſet, ita in optimis repertum iri confido. *M. du S.*

84. Κυνῶν] Ita Mſ. O. In Impr. Κυπρίων. *M. du S.*

88. Θρόνον τινὰ λαβόντα] Oportet imaginari rationem triclinii veteris, quae hic pulchre deſcripta fuit. Tres magni lecti, tres κλινῆρες, tribus coenationis lateribus paralleli illi quidem, ſed non applicati, ut a tergo liber acceſſus eſſet. Vacat plane quartum latus, in quo medio janua eſt. Sic convivae omnes & ſe invicem contueri poſſunt, & januam proſpicere: & liber eſt in illo ſpatio acceſſus miniſtratoribus, & acroamatis. Hic jam impleti ſunt tres lecti. Jubetur adferri ſella alta Cynico, qua e regione Hiſtiaei & Dionyſodori poſita, qui in tertio lecto ultimi accumbebant, ipſe quoque exaequari quodammodo convivis poſſet, & menſae ſi non accumbere uti caeteri, tamen aſſidere. *F.M.G.*

Ibid. Καθίζεσθαι] Non opus eſt καθίζεσθαι cum B. legere. *F.F.R.*

93. Ἐσθῆσθαι] In *Ven.* utraque mendoſe hic legitur ἐσθᾶσθαι. *M. du S.*

98. Οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν] Adleverat Cl. *Hemſterh.* Ariſtid. I. p. 63. ubi hunc locum notat *Febb.* Igitur evolvi, & vidi Ariſtidis verba, p. 63. Edit. antiq. (p. 35. novae) eſſe; ὃ τοίνυν ἐπὶ πράξεσι μόνον ὁ ἀγῶσιν, ἔχοι τις Ἡρακλέους μιμησόμενον, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐνθυμήσεις τοῦ βίου πολλοῦ τινος ἄξιος. δηλοῖ δὲ ὁ τῶν ἀγαλμάτων αὐτοῦ τὰ πανοῦλα. Ad quae *Febb.* „ Qualia fue„ rint haec ſimulachra, diſcere eſt ex iis quae ſcri„ bit Lucian. in *Sympoſ.* (h l.) De ſcyphis Herculanis „ conf. *Dempſterum* in Antiqq. Rom. *F.F.R.*

ρετ, τῷ παιδὶ νεύσας εὐμεγέθη σκύφον [a] ἀναδῦναι αὐτῷ, ζωρότερον ἐγχέαιλα. καὶ ἐδόκει ἄριστα βεβουλεῦσθαι, οὐκ εἰδὼς ὅσων κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνεδεδώκει. λαβὼν δὲ ἅμα ὁ Ἀλκιδάμας ἐσίγησε μικρὸν, καὶ ἐς τὸ ἔδαφος καταβαλὼν ἑαυτὸν ἔκειτο ἡμίγυμνος, ὥσπερ ὑπτιάσας, πήξας τὸν ἀγκῶνα ὀρθὸν, ἔχων ἅμα τὸν σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷος ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς [b] ὑπὸ τῶν γραφέων δείκνυται.

Ἤδη δὲ καὶ ἐς τοὺς ἄλλους συνεχῶς [c] παρεισεβεῖτο ἡ κύλιξ, καὶ φιλοτησίαι, καὶ ὁμιλίαι, καὶ φῶτα [d] εἰσεκεκόμιστο. ἐν τοσούτῳ δ' ἐγὼ τὸν παρεστῶτα τῷ Κλεοδήμῳ παῖδα, οἰνοχόον ὄντα ὡραῖον, ἰδὼν ὑπομειδιῶντα (χρὴ γὰρ, οἶμαι, καὶ ὅσα πάρεργα τῆς ἑστιάσεως, εἰπεῖν, καὶ μάλιστα εἴτι πρὸς τὸ [e] γλαφυρώτερον ἐπράχθη) μάλα ἤδη παρεφύλαττον, [f] ὅ, τι καὶ μειδιάσειε. καὶ μικρὸν ὁ μὲν προσῆλθεν, ὡς ἀπολημψόμενος παρὰ τοῦ Κλεοδήμου τὴν φιάλην· ὁ δὲ τόν τε δάκτυλον ἀπέθλιψεν αὐτοῦ, καὶ

quod innueret puero, uti ſcyphum illi daret bene magnum, infunderetque meracius. Ac videbatur ſibi pulchrum quiddam excogitaſſe, neſciens quantorum ſcyphus iſte malorum initium dediſſet. Caeterum ſumto illo tacuit paullulum Alcidamas, atque humi abjectus jacuit ſeminudus, ut minatus fuerat, erecto nixus cubito, tenens dextra ſcyphum, qualis ille apud Pholum Herculeſ a pictoribus oſtenditur.

15. Jam vero ad alios etiam frequenter commeare calix, jam amicitiae pocula, & confabulationes, jam inferri lumina. Inter haec ego adſtantem Cleodemo puerum, pocillatorem formoſum, ſubridere videns, (oportet enim, puto, etiam, ſi qua praeter ipſam quaſi ſubſtantiam convivii acciderunt, ea dicere, in primis ſi quid actum eſt venuſtius) diligenter jam obſervabam, quid demum rideret? Neque ita multo poſt ille quidem acceſſit velut recepturus a Cleodemo phialam. Hic vero & digitum il-

a Ἀναδῦναι] Reſtitui ex B. & *Coll.* Δοῦναι Edd. b Ὑπὸ] Ἀπὸ B. fruſtra. c Παρεισεβεῖτο] Παρεισεβοῦτο *Th. Mag.* in λακεσβῶ. Ἐπεισεβεῖτο *Coll.* In vulgato conſpirant Edd. & B. d Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσεκεκόμιστο B. e Γλαφυρώτερον] Γλαφυρώτερον B. & *Coll.* f Ὅ, τι] Ὅτι Edd. male.

13. Σκύφον ἀναδῦναι αὐτῷ ζωρ. ἐγχ.] *G.*
21. Τῷ Φόλῳ] Φόλῳ ἐγένετο τέταρτος ἐπὶ Κενταύρων ἆθλος, παρ' ᾧ ἐξενοδοχήθη Ἡρακλῆς. *V.*
23. Παρεισεβεῖτο ἡ κύλιξ] Ἐκινεῖτο, φερεφέρετο. *V.* (Προσφέρετο C. prave.)
24. Φιλοτησίαι] Φιλίαι, φιλικαὶ δεξιώσεις. *G.*

* Τούτων] Omiſſum in Editis. Addidi ex V. C. & *G.*

M. du S.

13. Εὐμεγέθη σκύφον] Εὐμεγέθη κύλικα *Alciphr.* III. p. 353. ubi *Bergl.* & cetera cum Lucianeis comparat. *J. F. R.*
14. Ἀναδῦναι] Ita Cod. Mſ. Ox. & *Coll.* recte; nam proprium eſt in ea re vocabulum. Θ. Δ. IV. *M. du S.*
21. Ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς] Fieri nequit, ut ſi quis *Benedicti* verſionem intuens *Herculem Pholenſem*, ullo modo concipere poſſit ea Latina facta eſſe ex his Graecis, qui ita eximium illum Leonardum Auguſtinum deduxit, ut monuimus in praefatione ejus gemmis praefixa, quod tamen tunc non advertebamus. Sola Gallia eſt hujus putidi commenti origo. Nam doctior *Eraſmus* noſter rectiſſime dederat, *Herculem apud Pholum.* *J. G.*
Ibid. Παρὰ τῷ Φόλῳ] Recte Scholiaſtes quis fuerit docet. Fabulam exhibet *Apollodorus* II. 46. B. Adde *Polyaen.* Strat. I. p. 10. quem omnino lege. *M. du S.*
22. Δείκνυται] Δείκνυμι pictorum eſſe, vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. Somn. ſive Luciani vita c. 8. *J. F. R.*
23. Περισεβεῖτο] Hoc verum eſſe, adeoque *Th. Mag.* emendandum, vid. ſupra. *Alciphr.* III. Ep. 55. p. 408. καὶ τὰ φιλοτησίας συνεχῶς περισεβομένας, ubi *Bergl.* haec Luciani quoque contulit. *J. F. R.*
31. Ὅτι ἐμειδίασεν] Iterum ὅ, τι ſcribendum, id quod requirit ſenſus. Recte Interpres, *quid rideret.* *J. J.*
49. Παραστῆναι] *Praeſto eſſe: adparere.* Ita in *Evang. Matth.* XXVI. 53. παραστῆναί μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας

illius ſtrinxit, & drachmas puto duas dedit una cum phiala. Puer ad digitum quidem ſtrictum ridere denuo, ſed pecuniam, puto, non obſervavit. Illo itaque non ſumente, ſtrepitum cadentes duae drachmae dederunt, utrisque, quod aperte obſervares, erubeſcentibus. Dubitabant proximi, utrius eſſent nummi, negante puero ſibi excidiſſe, Cleodemo autem apud quem fuerat ſtrepitus, a ſe abjectos diſſimulante. Neglectum itaque hoc & praetermiſſum, quod non multi vidiſſent, praeter ſolum, ut mihi videbatur, Ariſtaenetum. Tranſtulit enim puerum paullo poſt, quem nemine ſentiente exire juberet, & Cleodemo adſtare nutu imperavit aliquem de exoletis jam & robuſtis, mulionem quendam aut equiſonem. Et hoc quidem ſic abiit magnae ſane ignominiae Cleodemo futurum, ſi prius inter omnes percrebuiſſet, neque exſtinctum ſtatim fuiſſet, dextre Ariſtaeneto vinolentam libidinem accipiente.

δραχμὰς δύο, οἶμαι, [g] συνανέδωκε μετὰ τῆς φιάλης· ὁ παῖς δὲ πρὸς μὲν τὸν δάκτυλον [h] ἠλιβόμβυον αὖθις ἐμειδίασεν, ὑπὲρ μὲν συνοῖδεν, οἶμαι, τὸ νόμισμα, ὥστε μὴ δεξαμένῳ ψόφον αἱ δύο δραχμαὶ παρέσχον ἐκπεσοῦσαι, καὶ ἠρυθρίασαν ἄμφω μάλα σαφῶς. ἠπόρουν δὲ οἱ πλησίον, ὅτινος εἴη τὰ νομίσματα, τοῦ μὲ παιδὸς ἀρνουμένου μὴ ἀποβεβληκέναι, τοῦ δὲ Κλεοδήμου καθ' ὃν ὁ ψόφος ἐγένετο, μὴ προσποιουμένου τὴν ἀπορίαν. ἠμελήθη δ' οὖν, καὶ παρώφθη τοῦτο, ὑπὸ πάνυ πολλῶν ἰδόντων, πλὴν μόνου, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε, τοῦ Ἀρισταινέτου· μετέστησε γὰρ τὸν παῖδα μικρὸν ὕστερον ἀφανῶς ὑπεξαγαγών, καὶ τῷ Κλεοδήμῳ τινὰ ὑφίστηναι διέπευσε τῶν ἐξώρων ἤδη, καὶ καρτερῶν, [i] ὀρεωκόμον τινά, ἢ ἱπποκόμον· καὶ τοῦτο μὲν ὧδέ πως ἐκεχωρήκει, μεγάλης αἰσχύνης αἴτιον τῷ Κλεοδήμῳ γενόμενον, εἰ ἔφθη [k] διαφοιτῆσαν εἰς ἅπαντας, [l] ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα, δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀρισταινέτου τὴν παροινίαν ἐνεγκαντος.

Ὁ

g Συνανέδωκε] Συνέδωκε B. h Ἠλιβόμβυον] Ἠλιβόμβυος B. i Ὀρεωκόμον — ἱπποκόμον] Ὀρεωκόμων — ἱπποκόμων B. k Διαφοιτῆσαν] Ita Edd. omnes, & ſic B. etiam, teſte *Solan.* Διαφοιτῆσαι P. l. Ἀλλὰ μὴ] Ἀλλὰ μὲν P. ſola.

50. Ὀρεωκόμον] Τὸν ἐπιμελούμενον τῶν ἡμιόνων. *V.*

γοῦσας ἀγγέλων. Ubi Rev. *J. Elſn.* hoc Luciani aliaſque addentem vide. Adde Noſtrum ſupra *Deor. Dial.* XXIV. ubi Mercurius dicitur παρεστάναι τῷ Διΐ. *J.F.R.*

50. Ὀρεωκόμον] Lege ὀρεοκόμον. *F.G.* Et ſic quoque, media brevi, *Pollux.* Alii promiſcue. *Suidas* utrumque habet; ſed ſtatuit differentiam, ὀρεοκόμον montium, & ὀρεωκόμον mulorum cuſtodem faciens, ut *Steph.* quoque notavit, quod ſi verum, vulgata Luciani ſcriptura non erit ſollicitanda. *J.F.R.*

53. Διαφοιτῆσαν] Cave cum P. quicquam hic mutaſſis; recte enim omnia habent, quod ſexcentis ejusmodi locis, ſi liberet, confirmare poſſem. *M. du S.*

Διαφοιτῆσαν] Etſi φθάνω fere perpetuo cum participio conſtruitur, ut *Liban.* Ep. 224. p. 208. ἔφθη συμμείξας. Noſter *Vit. Auct.* c. 26. *Tox.* 2. *Diſſ. cum Heſ.* 8. *Fugit.* 27. tamen & cum infinito *Alciphr.* III. 3. f. & ep. 41. p. 362. Sed recte *Solanus* ait, lectionem P. non audiendam. *J.F.R.*

54. Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Ἀλλὰ μὲν κ. τ. λ. *Th. M.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Illud μὴ non mutandum cenſeo in μὲν, uti voluit *Marcilius*: nec κατέσβη vertendum active, ut fecit Interpres; ſed paſſive, ita enim ſæpe apud optimos quosque auctores. Verto igitur & hæc, ut præcedentia: *Si prius ad omnes permanaſſet ea res, & non ſtatim fuiſſet exſtincta.* L. BOS.

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη &c.] Servavi μὴ quod longe plurimae habebant, ſed puncto ante ἀλλὰ in comma mutando, ut nexus eſſet, *pudori fuiſſet, niſi.* At ſi punctum ſerves ante ἀλλὰ, quod in plerisque erat, μὲν commodius foret. *J.F.R.*

55. Δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοίνετου τὴν παροινίαν ἐνεγκαντος] Interpretantur *inducta dextre admodum temulentia.* Deſideratur alius, qui illud *inducta* interpretetur. Quid enim id ſibi vult? At Luciani ſcopus eſt, *tolerante Ariſtaeneto admodum dextre temulentiam*, non exaſperato ad hoc factum in pueri ſui tentatione. *Herodianus* libro 1. Ταῦτα χαριστήρια ὑφορᾷ τι ἐπὶ παροινίᾳ τοῦ σοῦ, ἢ ἐπὶ τοσούτοις ἀνεχόμενος. *J.G.*

Ὁ Κυνικὸς δὲ Ἀλκιδάμας, [a] ἐπεπώκει ἤδη; πυθόμενος εἴ τις ἡ γαμουμένη παῖς καλοῖτο, σιωπὴν προσηγόρευσε μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἀποβλέψας εἰς τὰς γυναῖκας, Προπίνω σοι, ἔφη, ὦ Κλεανθί, Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὡς δ' ἐγέλασαν ἐπὶ τούτῳ ἅπαντες, Ἐγελάσατε, εἶπεν, ὦ καθάρματα, εἰ τῇ νύμφῃ [b] πρόπινον [c] ἐπὶ τῷ ἡμετέρου θεοῦ τοῦ Ἡρακλέους; οὐ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ, ὡς [d] ἢν μὴ λάβῃ παρ' ἐμοῦ τὸ σκύφον, ὅποτε τοιοῦτος ἂν υἱὸς αὐτῇ γένοιτο, οἷος ἐγὼ, [e] ἄτρεπτος μὲν ἀλκὴν, ἐλεύθερος δὲ τὸν γνώμην, τὸ σῶμα δὲ οὕτω καρτερός· οὐ ἅμα παρεγύμνου ἑαυτὸν μᾶλλον, ἄχρι πρὸς τὸ αἰσχιστον. αὖθις ἐπὶ τούτοις ἐγέλασαν οἱ συμπόται, οὐδὲν ἀγανακτήσας ἐπανίστατο, δριμὺ καὶ διάφορον βλέπων, οὐδ' ἥλως ἦν ἔτι εἰρήνην ἄγων. τάχα δ' ἂν τινος καθικέτο τῇ βακτηρίᾳ, εἰ μὴ τις χαρὸν [f] εἰσεκεκόμιστο πλακοῦς εὐμεγέθης· πρὸς ὃν ἀποβλέψας ἡμερώτερος ἐγένετο, καὶ ἔληξε τοῦ θυμοῦ, καὶ ἐνεφορεῖτο συμπεριιών.

16. Cynicus autem Alcidamas, qui jam abbibiſſet, percunctatus quomodo ſponſa vocaretur, imperatoque ſilentio, magna voce, directis in mulieres oculis, *Propino tibi*, inquit, *Cleanthi, Herculis ducis atque principis poculum!* Ridentibus autem ea de cauſſa omnibus, *Riſiſtis*, inquit, *purgamenta, quod ſponſae propinavi, advocato Deo noſtro Hercule? Quin bene noritis, niſi capiat a me ſcyphum, nunquam illi talis naſcatur filius, qualis ego, invictus viribus, liber animo, corpore autem ita robuſtus!* hic magis ſe, ad ſummam usque turpitudinem, denudabat. Rurſus propter haec ridere convivae, & ille indignabundus ſurgere, atrox quiddam & furioſum cernens, ut manifeſtum eſſet, illum quietem non amplius facturum. Forte alicui impacturus erat clavam, niſi tempeſtive illata eſſet placenta bene magna: conjectis in hanc oculis fiebat manſuetior, ac, dimiſſa ira, proſequens illam ſe ingurgitabat.

Καὶ οἱ πλεῖστοι ἐμέθυον ἤδη, καὶ βοῆς με-

17. Et jam plerique ebrii, jam clamore ple-

a Ἐπεπώκει] Ἐπεπτώκει B. b Προύπινον] Προύπιον Fl. c Ἐπὶ] Ἀπὸ B. d Ἢν μὴ λάβῃ] Εἰ μὴ λάβοι B. e Ἄτρεπτος] Ἄτρις B. f Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσκεκόμιστο B.

59. Παῖς ἐκαλεῖτο] Γράφεται ἐκαλεῖτο. *V.*

61. Προπίνω σοι] Σκόπει τὴν σύνταξιν, προπίνω σοι Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὁ νῦν ἀγροικικῶς φαμεν εἰς τὸν πρεσβύτατον * τοῦδε, ἢ τὴν ὑγίειαν. δεῖ δὲ λέγειν, προπίνω σοι τῆς ὑγιείας. ἢ προπίνω βασιλέως † μεγάλου, ἢ προπίνω σοι Μαρίας τῆς θεοτόκου, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. *V.*

* Τοῦδε] Reliqua non erant in Scholio C. Sed in Exc. & V. habentur. *M. du S.*

† Μεγάλου] In Impreſſis omiſſum, inſerui ex V. & G. *J. F. R.*

57. Ἐπεπώκει] Nondum biberat, certe poculum non exhauſerat, utpote qui mox propinaturus deſcribitur. Quin & ſupra c. 14. Poculo illi malorum omnium cauſa tribuitur: in Ox. eſt ἐπεπτώκει. Sed nihili hoc, quid ſtatuam, neſcio. Tamdiu enim jacuiſſe hanc belluam, nec quidquam interea bibiſſe, veroſimile non fit. *M. du S.*

61. Προπίνω —— Ἡρακλέους] Sic apud *Philoſtr.* p. 54. Διὸς, ἔφη, σωτῆρος ἥδε σοι. Legi autem, ſi usquam, meretur Scholium quod ad haec verba monachus haud dubie vinoſus adſcripſit, unde diſces ab iis *ſanitatem Beatae virginis ſtrenue potari ſolitam.* Quid non Ebrietas deſignat? quot bibendi incitamenta quaeruntur! ſalus praeſentium, abſentium amicorum, amicarum, patronorum, & apud nos Anglos Regum, eccleſiaeque ipſius. *Pudet haec opprobria nobis*, &c. Hoc Scholium cum olim Praeſuli venerando, & eruditione omnibusque probis artibus Illuſtri Loidio Vigornienſi Epiſcopo oſtenderem. Nos ergo, inquit, non primi eam inſaniam inſanimus! & imprudentes exempla ſequimur hominum, ſeculorumque viliſſimorum! *M. du S.*

Προπίνω σοι] *Oleor* ad *Philoſtr.* II. 7. N°. 1. b. *J. F. R.*

Ibid. Ἡρακλέους ἀρχηγέτου] Subaudi κύλικα. *F. G.*

68. Ἄτρεπτος] Mſ. Ox. rectius, mea quidem ſententia, ἄτρις, Luciano alibi etiam uſurpatum Μυίᾳ. c. 5. ſed & vulgata ferri poteſt; quam ideo loco movere noluimus. *M. du S.*

82. Αἱ-

plenum convivium. Dionyſodorus enim rhetor ibi dictiones quasdam per vices recitabat, laudantibus ipſum, qui a tergo adſtabant, ſervis. At qui poſt ipſum accumbebat Hiſtiaeus Grammaticus, conſuebat verſiculos, collatis in unum Pindari & Heſiodi & Anacreontis quibusdam, ut unum ex omnibus illis carmen oppido ridiculum conficeretur. In primis autem illa, quaſi futura praediceret:

Contulerunt clupeos: &,
Hic vero gemitusque fuit clamorque virorum.

Zenothemis legebat captum a puero libellum, minutiſſimis ſcriptum literis.

18. Intermittentibus vero paullum pro more, qui opſonia inferebant, curaverat Ariſtaenetus, ne illud quoque delectationis expers tempus eſſet, aut vacuum, juſſo introire ridiculario ſcurra, dicereque aut facere quiddam ridiculum, ut magis etiam convivae exhilararentur. Ac prodit deformis homuncio raſo capite, paucis in capite relictis erectisque pilis. Hic ſaltat fracto

ςὸν ἦν τὸ συμπόσιον. ὁ μὲν γὰρ Διονυσόδωρος ὁ ῥήτωρ ἐκ αὐτῶν ῥήσεις τινὰς ἐν μέρει διεξήει, καὶ ἐπῃνεῖτο ὑπὸ τῶν κατόπιν ἑφεστώτων οἰκετῶν. ὁ δὲ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς ἐῤῥαψῴδει, ὕστερος καλαχείμενος, καὶ συνέφερεν ἐς τὸ αὐτὸ τὰ Πινδάρου, καὶ Ἡσιόδου, καὶ Ἀνακρέοντος, ὡς ἐξ ἁπάντων μίαν ᾠδὴν παγγέλοιον ἀποτελεῖσθαι. μάλιστα δ' ἐκεῖνα ὅτε προμαντευόμενος τὰ μέλλοντα,

Σὺν δ' ἔβαλον ῥινούς. καὶ,
Ἔνθα δ' ἄρ' οἰμωγή τε, καὶ εὐχωλὴ τέλεν ἀνδρῶν.

ὁ Ζηνόθεμις δ' ἀνεγίγνωσκε, τῷ δὲ τῶν παιδὸς λαβὼν λεπτόγραμμόν τι βιβλίον.

Διαλιπόντων δὲ ὀλίγον, ὥσπερ εἰώθασι, τῶν δειπνιζόντων τὰ ὄψα, μηχανώμενος Ἀριστόνετος μηδ' ἐκεῖνον ἀτερπῆ τὸν χρόνον εἶναι, μηδὲ κενὸν, ἐκέλευσε τὸν γελοιοποιὸν εἰσελθόντα [h] γε εἰπεῖν τι; ἢ πρᾶξαι γελοῖον, ὡς ἔτι μᾶλλον οἱ συμπόται ἀλλαχυθεῖεν. καὶ παρῆλθεν ἄμορφός [i] τις ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν, ὀλίγας ὅπου τῇ κεφαλῇ τρίχας ὀρθὰς ἔχων· ὅτε ἀρχήσατό τε καλα-

g Αὐτοῦ] Nil mut. Edd. nec B. *h* Γε] Non habet B. *i* Τις ἐξυρημένος] Τις φέρων ἐξυρημένος B.

91. Σὺν δ' ἔβαλον ῥ.] Καὶ μὴν Ὁμήρου ταῦτα, ἀλλ' ὁ Πινδάρου ἢ Ἡσιόδου ἢ Ἀνακρέοντος. *G.*

1. Οὕτως ἀρχήσατό τε καλακλ.] Κοινῶς μὲ τὰ εἰς τοὺς παρασάσεις τῶν χορῶν ἅρμοδα· ἰδίως δὲ τῷ ῥυθμῷ . . . .

‡ Καταπαράλληλον δίσιν] Καταπαράλληλος δίσις Edita. Correxit *M. du S.*

82. Αὐτοῦ — σὺ μόνος] Quid hiſce duabus ultimis vocibus intelligendum ſit, fateor me neſcire. vid. *Sorgſ.* c. 1. Ubi in quibusdam Codd. ita etiam legitur, pro vulgato σὺ μόλις. *M. du S.*

81. Πινδάρου] *Homerum* non nominat, quia in voce ἐῤῥαψῴδει ſatis intelligitur. *M. du S.*

91. Σὺν δ' ἔβαλον] *Hom.* Il. Δ. 447. & 450. *M. du S.*

97. Τὰ ὄψα] Hinc diſcas proprie de iis uſurpari, quae in ſecundis menſis apponebantur. *M. du S.*

3. Ἐξυρημένον τὴν κεφαλὴν] Calvi erant mimi, ut apud *Artemid.* c. 23. L. I. ξυρᾶσθαι δὲ δοκεῖν τὴν κεφαλὴν ἄλλῳ πλὴν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερεῦσι & γελωτοποιοῖς. &c. ſic in *Anthol.* 3. μωρὸν ὁρᾷς φαλακρόν. *J. B.*

Ἐξυρημένον τὴν κεφ.] *Caſp. Barth.* adv. L. VII. c. V. haec verba (ἐξυρημένον τὴν κεφαλὴν) tanquam gloſſam ejicit. vide ipſum. *Almel.*

Ἐξυρημένον τὴν κεφ.] Depravatum eſſe hunc locum, manifeſtius eſt, quam ut de eo monendum ſit. ſed in libris nihil eſt ſubſidii; (nam quod O. φέρων pro ἔχων habet, nihil juvat;) nec quidquam ſuccurrit, quod ad emendationem viam aperiat. Vid. *Mis.* c. 27. ubi de hujusmodi ſaltatore ſermo eſt. *M. du S.*

Ἐξυρημένον τὴν κεφαλὴν] Nihil cauſſae attulit *Barthius*, cur gloſſam putaret haec verba: nec, puto, habuit idoneam. Vid. ad *Philopatr.* c. 21. & *Marcil.* ad *Pſeudom.* c. 15. *J. M. G.*

Ἐξυρημένον τὴν κεφ.] Plura Cl. *Geſn.* ad *Philopatr.* c. 26. κεκαρμένος τὴν γνάθον. Conſulendum Pignor. de ſervis p. 189. addiderat *La Croze.* In mea Pignorii Edit. eſt p. 256. ubi docet, fugitivos omnino raſos fuiſſe

καλαχλῶν ἑαυτὸν, ᾗ ἀλαστρέφων, ὡς γελοιότερος φανείη· καὶ ἀνάπαιστα συγκροτῶν διεξῆλθεν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, καὶ τέλος ἐπέσκωπτεν ἐς τοὺς παρόντας.

Οἱ μὲν ἄλλοι ἐγέλων, ὁπότε σκωφθείη· ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς τὸν Ἀλκιδάμαντα ὅμοιόν τι ἀπέρριψε, Μελιταῖον κυνίδιον προσειπὼν αὐτὸν, ἀγαναχτήσας ἐκεῖνος, καὶ πάλαι δῆλος ἦν φθονῶν αὐτῷ [a] εὐδοκιμοῦντι, καὶ κατέχοντι τὸ συμπόσιον, ἀπορρίψας τὸ τρίβωνα, προὐκαλεῖτο οἱ παγκρατιάζειν. εἰ δὲ μὴ, κατοίσειν αὐτοῦ, ἔφη, τὴν βακτηρίαν. οὕτω δὴ ὁ κακοδαίμων [b] Σατυρίων (τοῦτο γὰρ ὁ γελωτοποιὸς ἐκαλεῖτο) συστὰς, ἐπαγκρατίαζε. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπῆδιστον ἦν, φιλόσοφος ἀνὴρ γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος, καὶ παίων, καὶ παιόμενος ἐν τῷ μέρει, οἱ παρόντες δὲ, οἱ μὲν ἡδοῦντο, οἱ δὲ ἐγέλων, ἄχρι ἀπηγόρευσε παιόμενος ὁ Ἀλκιδάμας, ὑπὸ συγκεχρισμένου ἀνθρωπίσκου καλαγωνιθείς. γέλως οὖν πολὺς ἐξεχύθη ἐπ' αὐτοῖς.

Ἐνταῦθα Διόνικος ἐπεισῆλθεν ὁ ἰατρὸς, ᾗ πολὺ κατόπιν τοῦ ἀγῶνος. ἐβεβραδύκει

distortoque corpore, ut magis videatur ridiculus, & anapaestos cum varia gesticulatione, voce Aegyptium quid sonante, pronunciat. Tandem etiam quaedam dicta jacit in praesentes.

19. Atque alii, quum peterentur, rident. Cum vero in Alcidamantem etiam simile quid jactasset, quod Melitensem vocaret catellum: indignatus ille, & olim apparebat illum invidere *scurrae*, quod probaretur atque teneret convivium, pallio abjecto istum ad pancratii certamen provocat, si negaret, clavam se illi impacturum minatus. Ita ergo miser Satyrion, (id enim scurrae nominis erat) consistit, certat pancratio. Erat res jucundissima, philosophus vir compositus cum ridiculario, feriens, verbera vicissim excipiens. Qui vero praesentes erant, partim pudere, partim ridere, donec plagis fatigatus cederet Alcidamas, a compacto atque exercitato homuncione victus. In risum ergo homines illorum caussa effusi.

20. Hic Dionicus supervenit medicus; paullo post illud certamen: retardatus fuerat,

a Εὐδοκιμοῦντι] Εὐδοκιμοῦντι B. b Σατυρίων] Ὁ Σατυρίων B.

7. Ἀνάπαιστα] Ἀναπόλωθα. G.
Ibid. Συγκροτῶν] Διὰ τῶ κροτεῖν τὰς χεῖρας εὐρυθμίας ποιῶν. G.

12. Μελιταῖον] Τὸ ὰπ' Μελίτης, ἤγουν δὲ τριφυὲς καὶ μικρὸν, καὶ λεῖον, οἷα παρ' ἡμῖν τὰ * ναυάδη. V.

* Ναυάδη] Addidi ex C. Lacuna enim erat in V. *M. du S.*

fuisse, pistrinarios & ustores semiraso s. *J.F.R.*

7. Καὶ ἀνάπαιστα συνκ.] Ut cinædus *Petronii*. *J.B.* *Ibid.* Συγκροτῶν] Συγκροτῶν χορὸν. *Et pedibus plaudunt choreas, & carmina dicunt.* F.G. Constructio illa transitiva in utraque lingua est notissima; quare plura non addo, praeter *Herodot.* L. 2. p. 126. D. καὶ τὰς χεῖρας κροτέοντι. Ita συγκροτεῖν συμπόσιον *Long. Past.* IV. 127. (al. 135.) & πανηγύρεις *Herodian.* V. 6. 14. ac *Diod. Sic.* IV. versus fin. *Alciphr.* III. p. 368. eadem aliis verbis, καὶ ἀνάπαιστα τύπτοθαι ἐπιλήγοιτες, στεμμάτων ἀλυκῶν & αὐτοχαρίτων Ἀττικῶν αἰμυλίας γίμοιτα. Misere igitur errat *Budaeus* in Lexico minore, κροτεῖν esse neutrum absolutum scribens. *J.F.R.*

15. Κατέχοντι τὸ συμπόσιον] Ut Συγῆρ. c. 38. κατέχων τὸ βῆμα & Ἐτ. Δ. III. τυραννεῖν τὸ συμπόσιον. *Barth.* Adversar. 319. *M. du S.*

25. Συγκεχρισμένου] Ab homuncione compacto. *ramassé.* F.G.

43. Καὶ τὸ ξιφίδιον ἐπιρρίψαι τάχιστα διὰ τῶ φαναγωγοῦ εἰς τὸ ὕπαιθρον τῶ αὐλῶ] *Gladium autem extemplo per fenestras in aream projecisse.* ἐπιρρίπτειν hic non potest locum habere. legendum ἀναρρίψαι, quod & Mf. prae se fert. *J.G.G.*

47. Ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γείτονας, ὑφ' ὧν ἀναστῶσι τὸ θηρίον, σωθῆναι αὐτόν] *Benedicti* interpretatio haec est: *vicinos advocasse, a quibus revulsa fera fuit servatus.* Quid Graecis sit ἀναστᾶν τὸ θηρίον & Latinis *revellere feram*, nec ego, nec quisquam norit, dixeritve. ne dicam ἀναστᾶν nusquam esse revellere. Notat quidem *Bourdelotius* ad hunc locum, ut apud *Petronium*, *tamquam*

rat, quod ipſe dicebat, dum curat corre-
ptum phrenitide Polyprepontem tibicinem.
Ac ridiculum quiddam de eo narrabat: in-
greſſum ſe nempe ad illum, cum neſciret
jam morbo illum teneri. Hunc vero ſurre-
xiſſe ſtatim, & clauſa janua, ſtrictoque
pugione, tibias ſibi porrexiſſe, juſſiſſe ca-
nere. Deinde cum non poſſet, pulſaſſe
ſcutica manus ſibi ſupinas. Denique in tan-
to ſe periculo tale quid excogitaſſe: ad
certamen ſe illum, conſtituto plagarum nu-
mero, provocaſſe: ac primo quidem ipſum
ſe male ceciniſſe: tum vero traditis illi ti-
biis, corium ab illo accepiſſe & lorum, pu-
gionemque quam celerrime per feneſtram
dejeciſſe in impluvium; & ab hoc inde
tempore jam tutius cum illo colluctatum
vicinos advocaſſe, a quibus effracta janua
ipſe ſervatus ſit. Oſtendebat autem veſti-
gia quaedam plagarum & unguium in facie.
Ac Dionicus qui non minorem narrationis
plauſum, quam ſcurra, tulerat, juxta
Hiſtiaeum ſe inferciens, coenabat de reli-
quiis, non ſine divino illo nutu nobis ad-

ὁδὲ, ὡς ἔφασκε, Φρενίτιδι ἑαλωκότα θεραπεύων Πολυπρέποντα τὸν αὐλητήν. καί τι καὶ γελοῖον διηγήσατο. ἔφη γὰρ εἰσελθεῖν παρ' αὐτὸν, οὐκ εἰδὼς ἐχόμενον ἤδη τῷ πάθει· τὸν δὲ ταχέως ἀναστάντα, θυρεῖσαί τε τὰς θύρας, καὶ ξιφίδιον σπασάμενον, ἀναδόντα αὐτῷ τοὺς αὐλοὺς, κελεύειν αὐλεῖν. εἶτα, ἐπεὶ μὴ δύναιτο, παίειν, σκύτει ἔχοντα, ἐς ὑπτίας τὰς χεῖρας. τέλος δὲ ἐν τοσούτῳ κινδύνῳ ἐπινοῆσαι τοιόνδε· ἐς ἀγῶνα γὰρ προκαλέσασθαι αὐτὸν ἐπὶ ῥητῷ πληγῶν ἀριθμῷ· καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸς αὐλῆσαι πονήρως· μετὰ δὲ, παραδόντα τοὺς αὐλοὺς ἐκείνῳ, δέξασθαι παρ' αὐτοῦ τὸ σκύτος, καὶ τὸ ξιφίδιον [c] ἐπιρρίψαι τάχιστα διὰ τῆς φωλαγωγοῦς ἐς τὸ ὑπαίθριον τῆς αὐλῆς· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, [d] ἀσφαλέστερον ἤδη προσπαλαίειν αὐτῷ, ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γειτνιῶντας, ὑφ' ὧν ἀνασπασάντων τὸ [e] θυρίον, σωθῆναι αὐτόν. ἐδείκνυε δὲ καὶ σημεῖα τῶν πληγῶν, καὶ ἀμυχάς τινας ἐπὶ τοῦ προσώπου. καὶ ὁ μὲν Διόνικος, ὡς μείων εὐδοκιμήσας τοῦ γελωτοποιοῦ ἐπὶ τῇ διηγήσει, πλησίον τοῦ Ἱστιαίου παρεμβύσας ἑαυτὸν, ἐδείπνει ὅσα λοιπὰ, οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρόν,

e Ἐπιῤῥίψαι] Sic Edd. & B. Ἀποῤῥίψαι *Graev.* d Ἀσφαλέστερον] Ἀσφαλέστερος B. e Θυρίον] Ex *Fl.* & L. recepi, Θυρέον cett.

50. Ἀμυχὰς] Ἀμυχὴ ἐπιπόλαιον ἕλκος. Cicatrix, puto, eſt. *G.*

53. Παρεμβύσας ἑαυτὸν]. † Μετὰ τοιούτους καταπλήξας, βῦσαι γὰρ τὸ φράξαι. *V.*

† Μετὰ τοιούτους] Ita recte C. Μετασίνων καταπλήξ Exc. *G.* Μετασινάσας, καταπλήξας ex V. dederat *Cler.*

quam cupientis exire bellnae, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. Sed haec ſunt ἀπροσδιόνυσα, & ad Lucianum illuſtrandum nihil plane faciunt. In Mſ. nihil eſt praeſidii, in quo legitur quoque Θυρέον, ſed veram lectionem ſervavit nobis editio Florentina, in qua veriſſime legitur ἀνασπασάντων τὸ Θυρέον, revulſis, effractis foribus, quas tibicen ille inſanus occluſerat, ut paullo ante Lucianus oſtendit: τὸν δὲ ταχέως ἀναστάντα ἐπιπλῆσαί τε τὼ Θύρα. *At illum ſtatim ſurrexiſſe, & fores clauſiſſe.* Hae fuerant a vicinis effringendae, ut poſſet Dionicus ex illius furioſi manibus & aedibus elabi. *J.G.G.*

48. Ἀνασπασάντων τὸ Θυρέον] Ut apud *Petronium tanquam cupientis exire bellnae*, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. *J.B.*

Ibid. Τὸ Θυρέον] Lectionem hanc Ed. *Fl.* tuetur etiam Mſſ. Ox. & L. auctoritas. In reliquis Edd. Θυρέου legitur. Ἀνασπάω, quid hic notet, optime te docebit c. 57. Τοξ. *M. du S.*

Ibid. Θυρέον] Lege Θυρέον. *M.V. La Croze.* Optime; quare, accedente etiam Librorum auctoritate, id recepi. *J.F.R.*

54. Οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὸν, ἀλλὰ ἐς πάνυ χρησιμους τοὺς μετὰ ταῦτα γενησομένους] Interpres legit γενησομένους, ut qui vertat, *imo prorſum uſui futurus ad ea, quae poſtea contigerunt.* & forte id γήσιον Luciani eſt. Poſſumus tamen vulgatam ſcripturam retinentes, commode exponere, *Non ſine Deo aliquo ad nos accedens, ſed & prorſus utilis factus ad ſequentia.* Loquitur de Donico Medico, quem opportune dicit

ξων, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρήσιμος τοῖς μέλλουσι ταῦτα [a] γεγενημένοις.

Παρελθών γάρ τις ἐς τὸ μέσον οἰκέτης, φησ' Ἑτοιμοκλέους ἥκειν λέγων τοῦ Στωϊκοῦ, γραμματίδιόν τι ἔχων, κελεῦσαι αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ δεσπότου, ἐν τῷ κοινῷ ἀναγνόντα εἰς [b] ἐπήκοον ἅπασιν, ὁπίσω αὖθις ἀπαλλάττεσθαι. ἐφέντος οὖν τοῦ Ἀρισταινέτου, προσελθὼν πρὸς τὸν λύχνον, [c] ἀνεγίγνωσκεν. ΦΙΛ. Ἦ που, ὦ Λυκῖνε, τὸν νύμφης ἐγκώμιον, ἢ ἐπιθαλάμιον, οἷα πολλὰ ποιοῦσιν; ΛΥΚ. Ἀμέλει καὶ ἡμεῖς [d] τοιοῦτόν τι ᾠήθημεν· ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς ἦν τούτου· ἐνεγέγραπτο γὰρ

ΕΤΟΙΜΟΚΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΩΙ.

Ὅπως μὲν ἔχω πρὸς δεῖπνα, ὁ παρελθὼν ὑμῖν ἀκριβῶς μὲν βίος ἅπας μαρτύριον ἂν γένοιτο· ὅς γε ἐσημέραι πολλῶν ἐνοχλούντων, καὶ πολὺ σοῦ πλουσιωτέρων, ὅμως [e] οὐδὲ πώποτε φέρων ἐμαυτόν, ἐπέδωκα, εἰδὼς τοὺς ὑπὸ τοῖς συμποσίοις θορύβους, καὶ παροινίας. ὑπὸ σοῦ δὲ μόνου εἰκότως ἀγανακτῆσαί μοι δοκῶ, ὃς τοσοῦτον χρόνον ὑπ' ἐμοῦ λιπαρῶς τεθεραπευμένος, οὐκ ἠξίωσας ἐναριθμῆσαι

veniens, sed opportunus plane his, quae postea facta sunt.

21. Ingressus enim aliquis in medium servus, ab Hetoemocle se Stoico venire dicens, cum libello, imperatum sibi ait, illum palam, unde exaudiri ab omnibus posset, recitare, eoque facto rursus discedere. Cum permisisset Aristaenetus, accedens ad candelabrum recitavit.... PHIL. Numquid, Lycine, sponsae laudationem, aut nuptiale carmen, qualia multi faciunt? LYC. Scilicet nos etiam tale quid putaveramus. Sed neque affine quidquam horum fuit. Scriptum enim ita:

22. *HETOEMOCLES PHILOSOPHUS ARISTAENETO.*

De coenis quomodo affectus sim, superior omnis vita mea perhibeat testimonium, qui multis quotidie flagitantibus multum te ditioribus, nunquam tamen illis me dederim, qui norim tumultus ejusmodi conviviorum & vinolentos furores. De solo autem te indigne merito ferre mihi videor, qui tanto tempore assiduo a me cultus, in aliis me amicis tuis con-

a Γεγενημένοις] Sic Fr. Γεγενημένῳ edit. b Ἐπήκουον] Ἐπήκοον B. c Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B. d Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. Sed vulgatum Ἀτιμώτερον, saepe vidimus. e Οὐδὲ πώποτε] Οὐδέποτε B.

ia id convivium venisse, quum, ubi convivium istud in tristem delineret exitum, multique vulnerarentur, inter eos autem sponsus gravissime, vulneribus obligandis tempestivus adesset. *J. F.*

56. Γεγενημένοις] *Fr.* & Cod. *Bar.* In reliquis γεγενημένῳ. *M. du S.*

Γεγενημένοις] Cl. *Jens.* vulgatum defendit. Sed si ad χρήσιμος pertinet, potius γενόμενος dixisset. *J. F. R.*

58. Ἑτοιμοκλέους] Scripturam hanc constanter tuentur ubique Libri omnes nostri. Ego tamen suspicor eundem esse cum eo, cui suum de *Mercede conductis* &c. Libellum scribit, quamvis Timocles illic dicatur, non ut hic Ἑτοιμόκλης, vid. Mod. c. 2. &c. *M. du S.*

Ἑτοιμοκλέους] I. e. quasi *paratus*, *si vocetur*, ut supra dictum c. 1. N°. 1. *Alciphroni* III. Ep. 55. sub init. Εὐκλῆς ὁ Στωϊκὸς fingitur, qui a *Bergler.* Ἑτοιμοκλῆς vel Ἑτοιμοκλῆς refingitur, quod vix credo opus esse. Sed quid demum refert? *J. F. R.*

81. Ἐν γειτόνων] Adleverat Cl. *Hemsterh.* videndum *Kuss.* ad *Aristoph.* Eccles. v. 420. Ibi invenio, ad verba *Aristophanis* ἐς τὸ σκυλοδιψῶν, commentatum, οἶκον intelligi, & post alia similia etiam hoc Luciani ἐν γειτόνων prolatum, non vero de hac posteriore locutione sedulo actum; sed vid. si quid opus, eumd. *Kuss.* ad Pluti v. 435. ubi οἱ & ἐν γειτόνων nonnullis exemplis profert; & Nostrum supra *Icar.* c. 8. & 16. *Bis Acc.* c. 10. pr. & 31. f. Ac *Philops.* c. 25. Doctiss. *F. L. Abresch.* in Animadv. ad *Aeschyl.* p. 174. suspicatur, ne ellipsi quidem τῇ οἰκίᾳ, τόπῳ aut similibus opus esse in his; quum & alias οἱ genitivo jungatur, ut ap. *Aristid.* Or. Eleus. extr. οὐκ — ἔστι — οἱ ὁμῶν αὐτῶν ἑστῶτες, item T. II. p. 402. γένοιτο οἱ ὁμοῖοι αὐτῶν, & p. 347. μόνοι οἱ ὁμῶν αὐτῶν. At cum in usitatissimis illis & numero longe potioribus, οἱ & πρὸς Ἀριστοινέτου, οἱ Ἀμφιλόχου, (quae vide *Symp.* c. 1. & *Philops.* c. 38. ac plus centies alibi) nemo negaverit ellipsin esse; quid prohibet quaeso, eamdem analogiam hic statuisse? Et quum omnes fateri cogantur, in Latinorum phrasi, ad

commemorare non sis dignatus. Sed solus ego apud te exsors, idque habitans in vicinia. Magis igitur tua causſa aegre fero, qui ingratum adeo te jam demonſtres. Mihi enim non in apri portione, aut leporis, aut placentarum ineſt felicitas, quibus copioſiſſime fruor ab aliis officii non ignaris. Alioqui vel hodie apud Pammenem diſcipulum coenare cum liceret coenam, ut ajunt, ſumtuoſam, non annui, nonlicet ſupplicanti, tibi me ſervans homo inconſidenatus.

23. *At tu relictis nobis alios accipis: Neque id mirum; nondum enim ſatis tibi animus valet ad comprehendendas veras rerum imagines. Verum unde haec mihi veniant, intelligo: ab admirabilibus illis tuis philoſophis Zenothemide ac Labyrintho: quorum ego, (abſit dicto invidia) ſyllogiſmo uno ora obturare quam celerrime mihi poſſe videor. Aut dicat illorum aliquis*, quid ſit Philoſophia? *aut prima iſta*, quid differat habitudo ab habitu? *Ne quid de difficilibus illis dicam*, Cornutam, *aut* illam de Acervo, *aut* Metentem ratiocinationem. *Sed tu illis fruaris licet. Ego, qui ſolum, quod honeſtum*

80 κἀμὲ τοῖς ἄλλοις φίλοις, ἀλλὰ [f] μόνῳ ἐγώ σοι ἄμοιρος, καὶ ταῦτα, [g] ἐν γειτόνων οἰκῶν. ἀνιῶμαι οὖν ὅτι σοὶ τὸ πλέον, ὕτως ἀχαρίστῳ φανέντι· ἐμοὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία οὐκ ἐν ὑὸς ἀγρίᾳ μοίρᾳ, ἢ λαγῳῦ, 85 ἢ πλακούντων, [h] ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω τὰ καθήκοντα εἰδόσιν, ἐπεὶ καὶ τὴν μερον καὶ τῷ μαθητῇ Παμμένει δειπνῆσαι πολυτελῆς, ὡς φασι, δεῖπνον δυνάμενος, οὐκ ἐπένευσα ἱκετεύοντι, σοὶ ὁ ἀνὴρ 90 ὁτος ἐμαυτὸν φυλάττων.

Σὺ δὲ ἡμᾶς μὲν ἀπολιπὼν, ἄλλους εὐωχεῖς, εἰκότως· ὅπως γὰρ δύνασαι ἀκριβῶς τὸ βέλτιον, οὐδὲ τὴν καλλιπλοκὴν φαντασίαν ἔχεις. ἀλλὰ οἶδα ὅθεν μοι ταῦτα, καὶ 95 τῶν θαυμαστῶν σου φιλοσόφων, Ζηνοθέμιδος καὶ Λαβυρίνθου, ὧν (ἀπεὶη δὲ [i] καὶ ἡ Ἀδράστεια) συλλογισμῷ ἑνὶ ἀποφράξαι ἂν μοι τάχιστα δοκῶ τὰ στόμαλα. ἢ εἰπάτω τίς αὐτῶν, τί ἐστι φιλοσοφία; ἢ τὰ πρῶτα ταῦτα, τί διαφέρει ἕξεως ἕξις; ἵνα μὴ τῶν ἀπόρων [k] εἶπω τί, κερατίναν, ἢ σωρείτην, ἢ θερίζοντα λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲν ὅναιο αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ὡς ἂν μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν

f Μόνῳ] *Μόνως Fl.* g Ἐν γειτόνων] Ἐγγειτόνων B. h Ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω] Sic omnes Edd. & Cod. B. i Καὶ] Non adeſt καὶ in B. k Εἶπω τί, κερ.] Edd. priores Εἶπω, τί κερ.

96. Ἡ Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν δαίμονά τινα λέγουσι τοῖς μέγα καυχωμένοις ὑποτιμησόμενον. *V.*

2. Ὁ μὲντοι σωρείτης σοφισμὰς ἐστι λόγου ἐκ τοῦ κατὰ μικρὸν, ὃς φασιν, ἐρωτήσεως ἐπάγων, κατὰ τὴν ἔκλυσιν τῆς φαντασίας, ἐκ' ἄδηλον ἢ ψευδῆ προφανές· ἐρωτῶσι γὰρ, πότερον ἡ πρώτη ῥανὶς ἔδρασέ τι εἰς τὸν πίτυρον, ἢ οὔ. εἰ μὲν οὖν ἔδρασε, πῶς οὐχ ὁρατὸν τὸ πάθος; εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ ἡ δευτέρα, οὐδὲ ἡ ἑξάτη, πῶς ἡ κολίτης ἐγκλείσει τὸν πίτυρον; G.

3. Ὅναιο αὐτῶν] Ἀπολαύσειας. *V.*

ad Dianae, ad Cereris, ac ſimilibus, *aedem* intelligi, nec quisquam dixerit praepoſ. *ad* ibi genitivum regere, cur idem non adgnoſceremus in Graecis? quando eadem eſt ratio. *J.F.R.*

85. Ἃ παρ'] Sic omnes impreſſi & Cod. Ox. ſuſpectus mihi & hic locus eſt. *M. du S.*

2. Εἶπω τι,] Pone comma poſt τι. *L.K.*

Εἶπω, τί κερατίναν] Scribe, εἶπω τι, κερ. *F.G.* Bene. Et ſic malam vulgatae interpunctionem jam correxeram. *J.F.R.*

Ibid. Κερατίναν] *Quint.* I. *Ceratinae.* Stoici in his multi erant. *Diog. Laërt.* p. 60. A. 174. E. meminit *Sen.* V. Ep. & *A. Gell.* Noſter etiam ſaepe tangit. Vid. N. Δ. I. cum notis. Chryſippus in one frequens habuit, incertum an auctor; nam alii alios memorant, Theſ. Crit. II. De ſophiſmatis *Lil. Gyrald.* 392. *Brod.* 471. & *Creſſ.* AG. X. 73. Noſter etiam plura memorat B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Σωρείτην] Satis commode enarrat Scholiaſt. De hoc vid. *Diog. Laërt.* L. cit. *M. du S.*

3. Θερίζοντα] *Plut.* 1019, 1. ἀργοὶ δὲ θερίζοντες λόγοι καὶ ὁ παρὰ τὴν εἱμαρμένην ἀναπαζόμενος λόγος, σοφίσματα ἐς ἀληθῆς, &c. Habet quoque ἀργὸν λόγον. *M. Tullius* de fato. *Diog. Laërt.* l. c. vid. ſupra B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Ὅναιο] Leg. *Mercur.* ad *Ariſtaenet.* Epiſt. 6. lib. 2. *J.B.*

τὸν ἡγεμόνα εἶναι, οἵσω ῥᾳδίως τὴν ἀτιμίαν.

Καίτοι ὅπως μὴ ἐς ἐκείνην ἔχῃς καταφεύγειν τὴν ἀπολογίαν [a] ὕστερον, ὅτι λαθεῖν λέγων ἐν τοσούτῳ θορύβῳ, καὶ [b] πράγμασι, δίς σε τὴμεραν [c] προσηγόρευκα, καὶ ἑωθεν [d] ἐπὶ τὴν οἰκίας, καὶ ἐν τῷ ἀνακείῳ θύουσα ὕστερον. ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπελελόγημαι.

Εἰ δὲ δείπνου ἕνεκα ὀργίζεσθαί σοι δοκῶ, [e] τὰ κατ' Οἰνέα ἐννόησον. ὄψει γὰρ καὶ τὴν Ἄρτεμιν ἀγαναχτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ [f] παρέλαβεν ἐκεῖνος ἐπὶ τὴν θυσίαν, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἑστιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ Ὅμηρος ὧδέ πως·

Ἠ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.

καὶ Εὐριπίδης·

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, [g] Πελοπίης χθονὸς
[h] Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα.

καὶ Σοφοκλῆς·

a Ὕστερον] Omittit B. b Πράγμασι] Sic Edd. Πράγμασι *Solan.* in marg. *F.* corrigit; nam πραγμ. per compendium B. c Προσηγόρευκα] Προσηγόρευσα B. d Ἐπὶ τὴν οἰκίας] Ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ B. e Τὰ] Recte *Fr. P. H.* &c. Τῷ male *F.* Καὶ τῷ non melius *V2.* f Παρέλαβεν] Παρειλ^α. per compend. B. g Πελοπίης] Sic Edd. Πελοπίας B. & *Schol.* Aristoph. h Ἐν ἀντιπόρθμοις] Ἐσωτι πορθμοῖς B.

Optimum ducam, facile feram ignominiam.

24. *Tamen ne deinde ad illam confugere excusationem possis, uti dicas, in tanto te tumultu & occupatione oblitum esse: bis te hodie salutavi, & mane domi, & deinde in Castorum, cum rem sacram faceres. Hanc ego apud praesentes canssam dixi.*

25. *Si vero ob coenam iratus tibi videar, illud de Oeneo cogitabis. Videbis enim iratam Dianam, quod se solam non invitasset ille ad sacrificium, cum Deos reliquos epulis acciperet. Dicit autem sic fere de illa Homerus:*

Immemor, imprudens; multum sibi mente nocebat.

Et Euripides,

Calydonis ista terra, Pelopii soli.
Objecta fretis, arva habens felicia.

Et Sophocles,

Apri

11. Ἐν τῷ Ἀνακείῳ] Ἱερὸν τῶν Διοσκούρων. ὅτου δὲ λέγεται Ἀνάκειον προπαροξυτόνως, „ὅσα ὑπὸ κτηνῶν συμπέπτωκεν, ἢ ἐπιθετικῶν ἐχόντων τὴν αἰ διφθογγον. καὶ ἐκεῖνα προπαροξυτόνως, [*] οἷον Ἡράκλειον, ἐκ γὰρ Ἡράκλεος ἄθλος. Καρώνειον, Ἀτάρνειον, Ἀνακτόριον, Βασίλειον, καὶ Μαυσώλειον ἔργον. *V.*

21. Εὐριπίδης] Quae hoc loco Lucianus ex *Meleagro Euripidis* adducit, *Aristoteles* III. (Ed. Ald. 559.) *Rhetoricorum* quibusdam visus est sub Sophoclis nomine adducere. Vide tamen *Victor.* locum defendentem; item apud Aristophanis Interpretem in *Ranis*, ex Euripidis Meleagro haec & alia. *G.*

22. Πελοπίης χθονὸς] Τῆς Πελοποννήσου λέγει· αὕτη δέ ἐστι Καλυδών, οὐ τοῖς ἀντικρὺ πορθμοῖς τῆς Πελοποννήσου, πεδιάδας καλλίστας ἔχουσα. *V.*

[*] Οἷον Ἡράκλεον ἄ] Sic V. Quid sibi velit nescio. *M. du S.*

9. Πράγμασι] Sic uti conjeceram, habet Mſ. Ox. Nisi me abbreviationes ejus fallunt, reliqui libri πράγματι. *M. du S.*

10. Ἐπὶ τὴν οἰκίας] An B. rectius ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ; *F. F. R.*

11. Ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπελελόγημαι] Interpr. *atque his quidem de rebus haec responderem.* Sed putem ego, τοῖς παροῦσιν non posse reddi, *de his rebus*; quoniam heic non est neutr. sed masc. & subaud. ἀνθρώποις vel συμπόταις. Jusserat enim Etoemocles, ut haec sua epistola palam, & praesentibus omnibus convivis recitaretur, ut cap. 21. habetur. Hinc c. 28. ὁρῶν τοὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑαυτῷ. Praeterea *de rebus praesentibus*, Graece non dicitur τοῖς παροῦσι, sed περὶ τῶν παρόντων. Quare verba ita reddenda sunt: *Haec ego praesentibus* (convivis) *pro defensione dixi.* *L. BOS.*

18. Ὅμηρος] Il. I, 533. Euripidis pariter ac Sophoclis laudantur Tragoediae *Meleagri*, e quibus sumtos esse versiculos hoisce suspicari fas est: & Euripideos quidem e principio fabulae, in quibus ille locorum facere mentionem soleat. Sed fuit etiam Euripidis Oeneus. Fugit, si recte attendi, *Barnesii* diligentiam hoc fragmentum. De ipsis illis Dianae iris τραγῳδῶ Noster etiam Π. Θυσ. c. 1. *F. M. G.*

19. Ἠ λάθετ'] *Hom.* Il. I. 533. ubi δὴ *Ed. Ox. Al.* δὲ. *F. F. R.*

22. Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Πελοπίης χθονὸς, οὐ ἀντικρὺ πορθμοῖς

Apri per agros Oenei vim maximam
Immisit arcubus potens Latonia.

26. *Haec tibi pauca de multis apposui, uti discas quo viro neglecto Diphilum accipias, & tradideris illi filium: Recte illud quidem. Suavis enim est adolescentulo & gratiam illius sua consuetudine aucupatur. Si turpe non esset, me dicere talia, aliquid praeterea adjicerem, quod verum esse, e Zopyro paedagogo illius poteris cognoscere. Verum nuptias turbare non decet, neque accusare alios, praesertim de turpibus adeo caussis. Etsi enim Diphilus dignus est, qui duos jam a me discipulos abduxerit; at ego philosophiae caussa tacebo.*

27. *Imperavi autem huic puero, si dare ei velis aut apri partem, aut cervi, aut e sesamo placentae, mihi adferendam, ut ea sit coe-*

Σὺς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως [i] γύαις,
Ἄνηκε Λητῶς παῖς ἑκηβόλος θεά.

Ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα παρεθέμην, ὅπως μάθῃς οἷον ἄνδρα παραλιπὼν, Δίφιλον ἑτοιμάσῃ, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ παραδέδωκας, εἰκότως. ἡδὺς γὰρ ὅδε τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεσιν. εἰ δὲ μὴ αἰσχρὸν ἦν ἐμὲ λέγειν τὰ τοιαῦτα, καὶ ἄν τι προσέθηκα, ὅθεν σὺ, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου τοῦ [k] παιδαγωγοῦ [l] αὐτοῦ μάθοις ἄν, ἀληθὲς ὄν. ἀλλ' οὐ χρὴ ταράττειν ἐν γάμοις, οὐδὲ βάλλειν ἄλλους, καὶ μάλιστα ἐφ' οἷς αἰσχραῖς αἰτίαις. καὶ γὰρ εἰ Δίφιλος ἄξιος, δύο ἤδη μαθητὰς μου [m] ἀποσπάσας, ἀλλ' ἔγωγε φιλοσοφίας αὐτῆς ἕνεκα σιωπήσομαι.

Προσέταξα δὲ τῷ οἰκέτῃ τούτῳ, ἢν δῶς αὐτῷ μοῖράν τινα ἢ συὸς, ἢ ἐλάφου, ἢ κριμάδιον, ὡς ἐμοὶ βραχομίσειε, καὶ ἀντὶ

i Γύαις] Sic plurimae cum B. recte. Γυίαις *F.* k Παιδαγωγοῦ] Recte pleraeque. Παιδαγογοῦ *J.* male. l Αὐτοῦ] Omittit B. m Ἀποσπάσας] Περισπάσας *Coll.* & B.

37. †Αἰσχραῖς αἰτίαις] Ἢ καλαισχύνας, ἢ ἀποτρόπους. *V.*

39. Περισπάσας] Ἢ καλαισχύνας, ἢ ἀποτρόπους. *G.*

† Αἰσχραῖς αἰτ.] Vide Schol. sequens, ubi C. melius referunt ad ἀποσπάσας. *M. du S.*

μοις πιθ.] Ubi mens fuit vel editorum vel interpretum, equidem nescio: longe eam ab ipsis abfuisse, quum hunc locum tractarent, facile colligas. Ut enim in Graecis distinguunt, sic in Latinis Benedictus: *Hac terra Calydon Pelopii est soli, fretum qua est parte, campos divites pingues habens*, Erasmus *Calydon quidem hac Pelopii regio soli, qua parte sevum (pectat adversa fretum:* Atque ita Calydon ope illorum ex Aetolia transmittitur in Peloponnesum, satis ridicule. Distingue & verte, Καλυδὼν μὲ ἥδε γαῖα, Πελοπίης χθονὸς Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδείμονα. *Hac terra est Calydon, Pelopia terra in transmarinis*, objacens Peloponneso trans fretum, *habens campos uberes.* Res ipsa clamat. *J.G.*

Καλυδὼν] *Eurip.* Meleagr. *M. du S.*

23. Ἐν ἀντιπόρθμοις] Calydonium fretum apud *Heliod.* Lib. 5. *F.G.*

30. Ἥδυς γάρ ἐστι τῇ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεσιν] *Benedictus* vertit: *jucundus enim est adolescenti, & cum ipso ad gratiam versatur.* inepte. verte *ad obsequium.* Sic enim Latinis dicitur per εὐφημισμὸν illud obsequium turpe, quo quis corporis sui copiam facit alii, ut Graecis χάρις. *Plutarchus* in Erotico: χάρις δ', ὦ Πρωτογένης, ἡ τῇ θήλει ὑπείξις τῷ ἄρρενι πρὸς τὸ πάλιον κίνηται. *Mi Protogenes, χάρις ab antiquis dicitur mulieris obsequium erga virum.* Sic & χαρίζεσθαί τινι est *consuescere cum aliquo.* Hesych. χαρίσασθαι, συγγενέσθαι. λέγουσι δὲ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι αἱ ἐπὶ συνουσίαν ἑαυτὰς ἐκδιδοῦσαι. χαρίσασθαι est *dare. Dicuntur enim mulieres χαρίζεσθαι, quae ad concubitum sui copiam faciunt:* Hinc puella ἄχαρις, cujus flos virginitatis nondum est delibatus. *J.G.G.*

31. Πρὸς χάριν] Quod a *Graevio* hic observatum est, laudo; sed scias etiam velim, probo quandoque sensu usurpari, ut apud *Plut.* in Pyrrho 728. 1. & *Isocr.* π. Νικ. πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν. Unde melius patebit veteratoris occulta calumnia. sic πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖν apud *Diog. Laërt.* p. 192. AB. *M. du S.*

33. Ζωπύρου τοῦ παιδαγωγοῦ] *Alciphron* eumdem paedagogum induxit. III. Ep. 47. pr. scribens: ἰσχνοψάμμου τὴν τροφὴν τὴν παίσσης Ζωπύρου. ubi malim τῆς παίσσης pro τὸν. *J.F.Re*

39. Ἀποσπάσας] Si probatione indigeret vulgatum, ἀποσπῶν τοὺς μαθητὰς ex *Act. Apost* XX. 30. & quae Rev. *J. Elsner.* ibi ex Josepho atque Aeliano protulit, adderem. *J.F.R.*

τὶ τῆ δείπνυ ἀπολογία γένοιτο, μὴ λαβεῖν, μὴ ᾳ δόξωμεν ὅτι τούτῳ πεπομφέναι.

Τούτων, ὦ ἑταῖρε, ἀναγινωσκομένων μεταξὺ, ἱδρώς τέ μοι περιεχεῖτο ὑπ' αἰδοῦς· ᾳ τοῦτο δὴ τὸ τῆ λόγυ, χανεῖν μοι τὴν γῆν ηὐχόμην, ὁρῶν τὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ, ᾳ μάλιστα ὅσοι [b] ἤδεισαν τὴν Ἑτοιμοκλέα, πολιὸν ἄνθρωπον, ᾳ σεμνὸν εἶναι δοκοῦντα. ἐθαύμαζον δὲ οἵ ὧν ἠγνόουν αὐτὺς, ἐξαπαλωμένυς τῷ πώγωνι, ᾳ τῇ τῆ προσώπυ ἐντάσι. ὁ γοῦν Ἀριστάινετος ἐδόκει μοι οὐκ ἀμελείᾳ παριδεῖν αὐτὸν, ἀλλ' ὅτ' ἂν ἐλπίσας κληθέντα ὑπνεῦσαι, εἶτ' ἂν ἐμπαραχεῖν ἑαυτὸν τοιούτῳ τινί· ὥστε οὐδὲ τὴν ἀρχὴν πειρᾶσθαι ἠξίυ.

Ἐπεὶ δ' ὧν ἐπαύσατό πολε ὁ οἰκέτης [c] ἀναγιγνώσκων, τὸ μὲ συμπόσιον ἅπαν εἰς τὺς ἀμφὶ τὸν Ζήνωνα ᾳ Δίφιλον ἀπέβλεπε, δεδοικότας, ᾳ ὠχριῶντας, ᾳ τῇ ἀπορίᾳ τῆς προσώπων ἐπαληθεύοντας τὰ ὑπὸ τῆ Ἑτοιμοκλέυς καληγορηθέντα· ὁ δὲ Ἀριστάινετος δὲ ἐτετάρακτο, καὶ θορύβυ μεστὸς ἦν. ἐκέλευε δ' ὅμως πίνειν ἡμᾶς, ᾳ ἐπειρᾶτο εὖ διατίθεσθαι τὸ γεγονὸς, ὑπομειδιῶν ἅμα, καὶ τὸν οἰκέτην ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ὅτι ἐπιμελήσοιτο τούτων. μετ' ὀλίγον

nae excusatio; ne accipiat, ne videamur hac illum caussa misisse.

28. Haec dum legerentur, amice, & sudore diffluebam prae pudore, &, quod est in proverbio, hiscere optabam mihi terram, cum viderem ridentes ad unumquodque *verbum*, qui aderant, praesertim quotquot eorum norant Hetoemoclem, canum hominem, quique vir gravis videretur. Mirabantur ergo, qualem virum adhuc parum cognovissent, barba ista atque vultus contentione decepti. Itaque mihi videbatur non negligentia illum quadam praetermisisse Aristaenetus, sed, quod non speraret futurum, ut vocatus sibi condiceret, non voluisse in eum se casum committere: atque adeo ne tentare quidem sustinuit.

29. Cum ergo legere tandem servus desiisset, convivium totum in Zenonem atque Diphilum conjecit oculos, metuentes, pallentes, vultus inconstantia fidem criminibus Hetoemoclis ipsi facientes. Aristaenetus perturbatus ipse quoque & commotior, jubet tamen nos bibere, & subridens bene vertere quae facta erant studet. Ac servum quidem remittit, his verbis usus, *sibi curae fore.* Paullo post surgit clanculum Ze-

a Δόξωμεν] Δοξῶ per compend. B. b Ἤδεισαν] Ex B. recepi pro vulgato ᾔδεισαν. c Ἀναγιγνώσκων] Ἀναγνώσκων B. & *Fl.*

50. Ἤδεισαν] Sic Mſ. O. In reliquis ᾔδεισαν. *M. du S.*

Ἤδεισαν] Saepe in ultima in εισαν an εισαν terminanda fluctuant auctorum editiones. Grammatica postulat εισαν in temporibus plusquamperf. Licet ἠδήκεισαν, non εισαν frequentius in auctoribus reperias. Vid. supra c. 12. Ita Scholiast. *Aristoph.* alio loco Euripidem ᾖσαν pro ᾔδεισαν dixisse ait, alio loco id esse pro ᾔδεσαν scribit, modo bene descripserit *Maitt.* de Dial. p. 52. Ego codici B. cum *Solano* parui, quia sic terminari solet, ab ᾔδην. Ut *Genes.* XLII. 23. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἤδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ. Iterum *Exod.* XVI. 15. Et *Esai.* LV. 5. ac bis ter deinceps: item in Nov. Foed. *Marc.* XIV. 40. &c. Ap. *Herodian.* vero I. 13. 11. ᾔδεσαν, quod nec improbare ausim, quia, ut in aliis, utraque terminatio locum habere potest, sive plusquamp. dicas, sive ab antiquo aoristo ᾔδεσα, qui certe formaret ᾔδεσαν, quem tamen in usu esse non credo. *J. F. R.*

76. Διερρήγνυτο] I. e. propemodum disrumpebatur. Sic solent ejusmodi verba sine effectu, ut vulgo dicimus, poni. Conf. omnino supra dicta de *Mort. Per.* ad c. 37. ὑπτιάσεις ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, ἔφη. Adde *Evang. Luc.* V. 6. Διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, & quae *Elsn.* ibi notat. *J. F. R.*

83. Αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὡς πρεσβυτικαί] Verterat Erasmus *videtis, quam & ipsa epistola graves sint ac seniles.* Benedictus volens esse brevis, amputat postrema, relinquens *quam graves sint epistolae*, contra prorsus quam oportuit. Non enim graves esse demonstrat, sed seniles, hoc est, frigidas, nullarum virium, infirmo scriptas, plane qualis est appendix Ob-

Zeno, discedere ipsum, patris imperio, jubente paedagogo.

30. Cleodemus autem, qui olim requirebat occasionem; (volebat enim manus conferere cum Stoicis, & rumpebatur, quod rationabile exordium ejus rei non haberet) praebente tum initium epistola, *Talia*, inquit, *praeclarus ille Chrysippus efficit, & Zeno admirabilis, & Cleanthes, voculas quasdam jejunas, & interrogationes solum, atque habitus Philosophorum: caeterum plerique Hetoemocles; & epistolae videte quam seniles! ac tandem Oenesus est Aristaenetus, Hetoemocles autem Diana. Quam boni ominis omnia, Hercules! & solenni decora.*

31. *Sic per Jovem*, ait, qui super illum cubabat, Hermon; *audierat enim, puto, aprum paratum Aristaeneto ad coenam: itaque non intempestivum ratus est Calydonii illius meminisse, sed per festum, Aristaenete, mitte quam celerrime de primitiis, ne ante tibi fame senex pereat, Meleagri illius instar consabescens. Quamquam nihil ipse vehementer malum sic accidat! Indifferentia enim talia esse putabat Chrysippus.*

δὲ [d] καὶ ὁ Ζήνων ὑπεξανέστη ἀφανῶς, τῷ παιδαγωγῷ νεύσαντος ἀπαλλάττεσθαι, ὡς κελεύσαντος τοῦ πατρός.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, ὁ πάλαι τινὸς ἀφορμῆς δεόμενος (ἐβούλετο γὰρ συμπλακῆναι τοῖς Στωϊκοῖς, καὶ διερρήγνυτο, οὐκ ἔχων ἀρχὴν εὔλογον) τότε οὖν τὸ ἐνδόσιμον παρεχούσης τῆς ἐπιστολῆς, Τοιαῦτα, ἔφη, ἐξεργάζεται ὁ καλὸς Χρύσιππος, καὶ Ζήνων ὁ θαυμαστὸς, καὶ Κλεάνθης, ῥηματία δύσγηρα, καὶ ἐρωτήσεις μόνον, καὶ σχήματα φιλοσόφων, τὰ δ' ἄλλα, Ἑτοιμοκλεῖς οἱ [c] πλεῖστοι· καὶ [f] αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὅπως [g] πρεσβυτικαὶ, καὶ τὸ τελευταῖον, Οἰνεὺς μὲν Ἀριστάινετος, [h] Ἑτοιμοκλῆς δὲ Ἄρτεμις. Ἡράκλεις, εὔφημα πάντα, καὶ ἑορτῆ πρέποντα.

Νὴ Δί', εἶπεν ὁ Ἕρμων ὑποκαλακείμενος· [i] ἠκηκόει γὰρ, οἶμαι, ὗν τινα ἐσκευάσθαι Ἀρισταινέτῳ ἐς τὸ δεῖπνον, ὥστε οὐκ ἄκαιρον ᾠήθη μεμνῆσθαι τῆς [k] Καλυδωνίας· ἀλλὰ πρὸς ἑστίας, ὦ Ἀριστάινετε, πέμπε ὡς τάχιστα τὰ ἀπαρχῶν, μὴ καὶ φθάσῃ ὁ πρεσβύτης ὑπὸ λιμοῦ, ὥσπερ ὁ Μελέαγρος, ὑπομαραινόμενος· καίτοι ἰδὲν ἂν πάθοι δεινόν· ἀδιάφορα γὰρ ὁ Χρύσιππος τὰ τοιαῦτα [l] ἡγεῖτο εἶναι.

Χρυ-

[d] Καὶ] Omittit O. [e] Πλεῖστοι] Πλοῦτοι male *J.* [f] Αἱ] Sine artic. O. [g] Πρεσβυτικαὶ] Πρεσβυτικαὶ *Fl.* & marg. *AlW.* [h] Ἑτοιμοκλῆς] Bene Edd. & B. Ἑτοιμοκλεῖς *J.* [i] Ἠκηκόει] Ἀκηκόει *Fl.* [k] Καλυδωνίας] Bene *J. P. S.* aliaeque cum B. Καλοδωνίας media brevi *H. Fr.* [l] Ἡγεῖτο] Ἡγοῦνται B.

77. Ἐνδόσιμον] Τὸ πρὸ τῆς ἀρχῆς πιθάνισμα. καὶ ἔνδοσις τὸ αὐτό. *G.*

84. Οἰνεύς] Ὁ γὰρ Οἰνεὺς ἐπὶ τὴν θυσίαν τὴν Ἀρτέμιδος οὐκ ἐκάλεσε, ὥσπερ ὁδὶ ὁ Ἀριστάινετος τὴν Τιμοκλέα ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ὡς ἂν εἰρωνείᾳ ἓν ταῦτα λέγει ὁ *Ἑρμῆς. V.

94. Ὁ Μελέαγρος] Σβεσθείσης γὰρ τῆς λαμπάδος παρὰ τῆς μητρὸς, κατὰ μικρὸν αὐτὸς ἐμαραίνετο. τῷ Μελεάγρῳ γὰρ συνεγεννήθη λαμπὰς, περὶ ἧς εἰλήχθη, ὅτι ἐφ' ὅσον ἄπτεται, ζῇ ὁ Μελέαγρος. ὅτε οὖν, χᾶν τὴν Ἀταλάντην σύμμαχον, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς ἰδίας μητρὸς, ἐφόνευσε τὸν Καλυδώνιον κάπρον, ἱρᾶν τῆς Ἀταλάντης, ἔδωκεν αὐτῇ τὰ πρωτεῖα. † ὠργίσθησαν ἐπὶ τούτῳ οἱ ‡Θεῖοι, καὶ γενομένης μάχης, ἀπέκτεινεν αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ ἐλυπήθη ἡ Μελέαγρου μήτηρ Ἀλθαία κατ' αὐτοῦ, ὡς ὑπὲρ ἀδελφούς, καὶ ἀπολεῖσθαι ἐποίησε τὴν λαμπάδα. ἦν δὲ ὁ Μελέαγρος υἱὸς τοῦ Οἰνέως. *V.*

* Ἑρμῆς] Lege Κλεόδημος, is enim haec loquitur apud Lucianum. In C. est Ἕρμων. *M. du S.*

† Ὠργίσθησαν] Edita ὠργίσθησαν. Emendatae *M. du S.*

‡ Θεῖοι] Θεοὶ V. Sed in Impress. recte mutatum est. *M. du S.* At in iis Θεοὶ legebatur; ego accentu ad usum adcommodato jam Θεῖοι repolui. *J. F. R.*

Observationum ad *Melam*, Londini nuper impressa. *J. G.*

91. Καλυδωνίας] Sic plerique impressi & O. In *Fr. H.* & *P.* καλυδωνίου. *M. du S.*

1. Ἀφ'

Χρυσίππου γὰρ μέμνησθε ὑμεῖς (ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, ἐπεγείρας ἑαυτὸν, καὶ φθεγξάμενος μεμεγεθῶς) ἢ ἀφ' ἑνὸς ἀνδρὸς οὐκ ἐννόμως φιλοσοφοῦντος Ἑτοιμοκλέους τοῦ γόητος, μετρεῖτε τὸν Κλεάνθην, καὶ Ζήνωνα, σοφοὺς ἄνδρας; οἵ τινες δὲ καὶ ὄντες, ὑμεῖς ἐρεῖτε ταῦτα; ἐ σὺ μὲν τὸν Διοσκούρων ἤδη, ὦ Ἕρμων, τοὺς πλοκάμους ἀφεικέναι, χρυσοῦς ὄντας; καὶ [a] δώσεις δίκην, ὡς δοθεὶς τῷ [b] δημίῳ; σὺ δὲ τὸν Σωφράτους γυναῖκα [c] τοῦ μαθητοῦ ἐμοίχευες, ὦ Κλεόδημε, καὶ καλαληφθεὶς τὰ αἴσχιστα ἔπαθες; οὐ σιωπήσεσθε ὧν [d] τοιαῦτα συνεπιστάμενοι [e] αὐτοῖς; ἀλλ' ὁ μαστροπὸς ἐγὼ τὴν ἐμαυτοῦ γυναικὸς, ἢ δ' ὃς ὁ Κλεόδημος, ὥσπερ σύ· οὐδὲ τοῦ ξένου μαθητοῦ λαβὼν τὸ φόδιον ὡς καλαθήκας, ἔπειτα ὤμοσα κατὰ τὸν Πολιάδος μὴ εἰληφέναι, οὐδ' ὅτι τέτταρσι δραχμαῖς δανείζω, οὐδὲ ἄγχω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, οὐκ ἂν ἔξαρνος [f] γένοιο μὴ οὐχὶ Φάρμακον [g] ἀποδεδόσθαι [h] Κρίτωνι ὅτι τὸν πατέρα.

Καὶ ἅμα, ἔτυχε [i] γὰρ οἴνου, [k] ὁπόσον ἔτι λοιπὸν ἐν τῇ κύλικι ἦν ἡμίσου σχεδὸν, καλεσκέδασεν αὐτοῖν. ἀπέλαυσε δὲ καὶ ὁ Ἰων τοῦ γειτονήσεως, οὐκ [l] ἀνάξιος ὤν.

32. *Nempe Chryſippi mentionem vos audetis facere*, inquit Zenothemis, erectus, & magna voce uſus, *& ab uno viro non legitime philoſophante Hetoemocle, impoſtore, Cleanthen metimini & Zenonem, viros ſapientes? Quales vero viri ipſi iſta dicitis? Nonne tu quidem Caſtorum capillos, Hermon, detondiſti aureos, poenas daturus tradendusque carnifici? Tu vero Seſtrati uxorem auditoris tui adulterio, Cleodeme, corrupiſti, ac deprehenſus poenam ſubiiſti foediſſimam. Non ergo tacebitis, talium vobis conſcii? Verum non meae ipſe uxoris leno ſum*, Cleodemus inquit, *quemadmodum tu: neque peregrini auditoris viaticum apud me depoſitum, interpoſito per Urbis cuſtodem perjurio, accepiſſe me negavi: neque quaternarum* (in menſem) *drachmarum foenus exerceo, neque collum obtorqueo diſcipulis, niſi ad tempus ſolvant mercedem. Verum illud non negabis*, ait Zenothemis, *venenum patri propinandum Critoni te vendidiſſe.*

33. Commodum bibebat: ergo quod reliquum erat in poculo, dimidium fere, illis offundit: cujus rei aliquis fructus etiam ad Ionem ob viciniam pervenit, non ſane in-

a Δώσεις] Δόσεις B. *b* Δημίῳ] Δή B. Sed ſupra poſita compendii nota quam typothetae deſcribere nequeunt. *c* Τοῦ μαθητοῦ] Καὶ τοῦ μαθ. B. *d* Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα B. *e* Αὐτοῖς] Nil mutare Edd. & B. addit *Solan.* Sed varietatem non deſidero. *f* Γένοιο] Γενοίμην male B. *g* Ἀποδεδόσθαι] Ἀποδόσθαι B. & *Fl.* *h* Κρίτωνι] Κρίτων male B. *i* Γὰρ] Inſerui ex Ox. aberat in Edd. *k* Ὁπόσον] Καὶ ὁπόσον Edd. priores. *l* Ἀνάξιος] Sic omnes editi & B. Leg. ἂν ἄξιος, vel ἄξιος.

99. Φθεγξάμενος] Πίνδαρος, θαρσαλέον ὦδὴ κρηπῖδι φωνὰ γίνεται. *G.*

15. Πολιάδος] Ἀθηνᾶς. *G.*

24. Καλεσκέδασεν] Ἐπέχυσεν. *V.*

1. Ἀφ' ἑνὸς] Sic *Tacit.* Ann. XII. 49. *ne ceteri quoque ex Peligno conjecturarentur. Terent.* Heaut. III. 3. *Ego de me conjecturam facio.* ſic Noſter Ἀπ. Μισθ. c. 11. & Ἑρμ. c. 61. *M. du S.*

9. Διοσκούρων] Hic locus cum eo, (qui c. 9. extat, ubi ἱερεὺς τῶν ἀνάκτων dicitur) collatus, evincit eosdem, qui ibi ἄνακτες dicuntur, hic Διοσκοῦροι audire. Non audiendus ergo Mauſacus, qui ad *Harpocrationem* negat Caſtorem & Pollucem intelligi, cum Ἄνακτες nominantur, vid. etiam *Ælian.* V. H. IV. 5. *M. du S.*

12. Μαστροπὸς] Vid. ſupra *Amor.* c. 16. *M. du S.*

16. Ἐπὶ τετρ. δραχ. δαν.] Menſtrua haec uſura erat, unde liquet atrocitas illius foeneratoris, qui quotannis pro centum, uti nos loquimur, 48. foeneris loco exigebat. *M. du S.*

17. Οὐδὲ ἄγχω] Vid. Ἑρμ. c. 80. & 81. *M. du S.*

22. Ἔτυχε γὰρ οἴνου] Ita Mſ. Ox. optime pro eo quod in reliquis eſt οἴνου. καὶ. *M. du S.*

25. Οὐκ ἀνάξιος ὤν] Legend. videtur, οὐκ ἂν ἄξιος ὤν. *Demoſth.* καὶ τὰ μὲ ἄλλα σιωπῶ, πολλ' ἂν ἴχνη εὑροῖ. *F. G.*

Ibid. Ἀνάξιος] Nihil hactenus ab Ione admiſſum la-

indignum. Hermon igitur detergebat de capite proclinato merum, praesentes testificatus, quam accepisset injuriam. Cleodemus autem, qui poculum non haberet, conversus conspuit Zenothemin, & prehensa sinistra manu illius barba, pugnum malae illius incussurus erat. Atque interfecisset senem, nisi retinuisset manum Aristaenetus, & transgressus super Zenothemin, medium se inter illos collocasset, ut separarentur, & se tanquam muro interposito quietem agerent.

34. Haec dum fierent, multa, mi Philo, ego apud animum meum cogitabam, illud *praesertim*, quod cuivis in mentem venire necesse est, *Quam parum ergo prodest scire literas, nisi quis etiam vitam componat in melius.* Illos enim principes in literis videbam risum debere in ipsis actionibus. Deinde in mentem venit, verum ne esset, quod vulgo dicitur, a recta ratione doctrinam abducere homines eos, qui ad solos libros, & quae illis continentur curas, perpetuo respiciunt. Tot enim praesentibus Philosophis, neque forte quadam vacantem culpa unum erat videre, aliis facientibus turpiter, aliis turpius etiam dicentibus. Neque enim vino jam, quae fiebant, im-

ὁ μὲν ὢν Ἕρμων, [m] ἀπεξύετο ἐκ τ κεφαλῆς τ ἄκρατον, προνενευκὼς, καὶ τὰς παρόντας ἐμαρτύρετο, οἷα ἐπεπόνθει. ὁ Κλεόδημος δὲ (οὐ γὰρ εἶχε κύλικα) ὀπισθαφεὶς, προσέπτυσέ τε τ Ζηνόθεμιν, καὶ [n] τῇ ἀριστερᾷ τῦ πώγωνος λαβόμενος, ἔμελλε παίσειν κατὰ κόρρης· καὶ ἀπέκτεινεν ἂν τ γέροντα, εἰ μὴ Ἀριστaίνετος ἐπέσχε τ χεῖρα, καὶ ὑποβὰς τ Ζηνόθεμιν, εἰς τὸ μέσον αὐτοῖν κατελκύσθη, ὡς [o] Ἀλεξαίνειν, καὶ Ἀλεξιτειχίσμασι αὐτῷ εἰρήνην ἄγοντες.

Ἐν ὅσῳ δὲ [p] ταῦτα ἐγίνετο, ποικίλα, ὦ Φίλων, ἐγὼ [q] κατ' ἐμαυτὸν ἐνενόουν, τὸ προχειρον ἐκεῖνο, ὡς οὐδὲν ὄφελος ἦν ἄρα ὀπίσω τὰ μαθήματα, εἰ μή τις [r] ἄρα καὶ τ βίον ῥυθμίζει πρὸς τὸ βέλτιον. ἐκείνους γοῦν θεωρῶ τῦς ὄντας ἐν τοῖς λόγοις, ἑώρων γελῶτα ὅτι τ πραγμάτων ὀφλισκάνοντας· ἔπειτα δὲ εἰσήει με, μὴ ἄρα τὸ κατὰ τὴν πολλῶν λεγόμενον ἀληθὲς ᾖ, καὶ τὸ πεναιδεῦσθαι [s] ἀπάγῃ τ ἀρθῶν λογισμῶν τῦς ἐς μόνα τὰ βιβλία, καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις φροντίδας [t] συνεχὲς ἀφορῶντας. τοσούτων γοῦν φιλοσόφων παρόντων, οὐδὲ κατὰ τύχην ἕνα τινὰ ἔξω ἁμαρτήματος ἦν ἰδεῖν· ἀλλ' οἱ μὲν ἐποίουν αἰσχρὰ, οἷα ἔλεγον αἰσχίω. οὐδὲ γὰρ εἰς τ οἶνον ἔτι ἀναφέρειν εἶχον τὰ γιγνόμενα.

m Ἀπεξύετο] Admissum ex *Fl.* Ὑπεξύετο cett. n Τῇ ἀριστερᾷ] Τῦ ἀριστέρᾳ B. o Διαιταῖν] Διαιταίνειν *Fl.* & marg. *AIW.* p Ταῦτα ἐγίνετο] Ταῦτ' ἐγίνετο B. q Κατ'] Πρὸς B. & *Fl.* r Ἄρα] Abest a *Fl.* Non immerito, quia jam praecessit. s Ἀπάγῃ] Ἀπάγει B. t Συνεχὴς] Ἀτενῶς B.

35. Ὡς Ἀλεξαῖνον] Γράφεται Ἀλεξαίνειν. *V.*

40. Τὰ μαθήματα] Οὐ πάντων τοῦτο τ μανθανόντων ἐστὶν, ἀλλὰ τ μὴ κακρημένως ὑ προσιόντως φιλοσοφούντων· περὶ ὧν ὁ Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι τ μὲ θέμενοι νοῦν προσιτέον, τ δὲ ἰδίαν ἀπώλειαν. *V.*

48. [u] Ἀτενῶς] Σαφῶς. *V.*

[u] Ἀτενῶς] Invertendum hoc Schol. *Solanus* bene monet. Sed & praeterea συνεχῶς male editum ante, quod facile emendavi. *J. F. R.*

lectum est, quapropter hoc sit meritus. Lege ergo ἀναίτιος, vel ἄξιος, vel denique, quod propius est, divisim ἂν αἴτιος; aut, ἂν ἄξιος. Alias ad sequentia respexisse putandus est, quod haud temere admiserim. *M. du S.*

26. Ἀπεξύετο] Sic *Fl.* In reliquis ὑπεξύετο, minus apte. *M. du S.*

39. Ὡς οὐδὲν ὄφελος] Accedit huc sententia Menandri canentis; ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις ἂν μὴ τοῦς παρῇ. Sed longe ulterius spectat sententia Luciani, sapientissime hic monentis, inutilem esse omnem scientiam qua mores & vita humana non fiunt emendatiores, & jucundiores, nihilque absurdius esse quam virtutem, adde & religionem, profiteri ac docere, dum is ipse, qui profitetur & docet, nihil eorum praestat, quae laudat & praecipit. *M. du S.*

μενα, λογιζόμενος οἷα ὁ Ἑτοιμοκλῆς ἄσιτος ἔτι καὶ ἄποτος [a] ἐγεγράφει.

putare poteram, cogitans, quae Hetoemocles impransus impotusque scripserat.

Ἀνέστραπτο δ' ἂν τὸ πρᾶγμα. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται κοσμίως πάνυ [b] ἐστιῶντο, οὔτε παροινοῦντες, οὔτε ἀχημονοῦντες ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἐγέλων μόνον, καὶ καταγίγνωσκον αὐτῶν, οἶμαι, ὅσον γε ἐθαύμαζον, οἰόμενοί τινας [c] εἶναι ἀπὸ τῶν σχημάτων· οἱ σοφοὶ δὲ ὑπεσέλγαινον, καὶ ἐλοιδοροῦντο, καὶ ὑπερενεπίμπλαντο, καὶ ἐκεκράγεσαν, καὶ εἰς χεῖρας ἦσαν. ὁ δὲ θαυμάσιος Ἀλκιδάμας, καὶ ἐν μέσῳ οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας, καὶ ἐμοὶ ἐδόκει ὡς ἂν ἄριστά τις [d] εἰκάσειεν, ὁμοιότατα εἶναι τὰ ἐν [e] τῷ συμποσίῳ, οἷς φασὶ τὴν Ἔριδος οἱ ποιηταὶ λέγουσιν. ἐπὶ γὰρ κληθεῖσαν αὐτὴν ἐς τῶν Πηλέως τὸν γάμον, ῥῖψαι τὸ μῆλον εἰς τὸ [f] σύνδειπνον, ἀφ' οὗ τοσοῦτον πόλεμον [g] ἐπ' Ἰλίῳ γεγενῆσθαι. καὶ ὁ Ἑτοιμοκλῆς τοίνυν ἐδόκει μοι τὴν ὀπτιολὴν ἐμβαλὼν εἰς τὸ μέσον, ὥσπερ τι μῆλον, καὶ μείων τῆς Ἰλιάδος κακὰ [h] ἐξεργάσασθαι.

55. Converſa igitur res erat. Indoctos homines decenter epulari videres, neque per ebrietatem quidquam, neque quod alioquin parum decorum eſſet, deſignantes: ſed ridebant modo, & damnabant illos, quos admirati ante fuerant, cum ex habitu aliquid illos eſſe putarent. Sapientes vero laſciviebant, conviciabantur, ſupra modum ſe implebant, clamabant, ad manus veniebant. Admirabilis ille Alcidamas etiam in medio *convivio* mingebat, nihil mulieres reveritus. Ac mihi videbatur optime ille aſſimilare, ſi quis dicat, ſimillima eſſe iſtius acta convivii iis, quae de Eride poëtae narrant: nempe non vocatam illam ad Pelei nuptias pomum illud in convivium projeciſſe, e quo tantum ad Ilium bellum exortum ſit. Et videbatur ſane mihi Hetoemocles, epiſtola illa, tamquam pomo, in medium projecta, non minorum Iliade malorum auctor exſtitiſſe.

Οὐ γὰρ ἐπαύσαντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ζηνόθεμιν καὶ Κλεόδημον φιλονεικοῦντες, ἐπεὶ μέσος [i] αὐτοῖς ὁ Ἀρισταίνετος ἐγένετο. Ἀλλὰ νῦν μέν, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἱκανόν, [k] εἰ ἐλεγχθείητε ἀμαθεῖς ὄντες· αὔριον δὲ ἀμυνοῦμαι ὑμᾶς ὅντινα καὶ χρὴ τρόπον· ἀποκρίναί μοι [l] σύ, ὦ Ζηνόθεμι, ἢ σὺ, ἢ ὁ κοσμιώτατος Δίφι-

36. Neque enim deſinebant rixari Zenothemis ac Cleodemus, cum medius inter illos eſſet Ariſtaenetus: Sed, *Modo*, inquit Cleodemus, *ſatis fuerit, ſi rudentis convincamini; cras vero vos, ut par eſt, ulciſcar. Reſponde mihi, Zenothemi, aut tu, ornatiſſime Diphile, qua ratione, cum indiffe-*

a Ἐγεγράφει] Recte Cod. B, *Fl. Fr. P.* &c. Ἐγεγράφη male *F.* b Ἐστιῶντο] Sic *Fr. P. N. S.* Ἐστιῶμαι male *F.* Ἐστιῶμαι B. c Εἶναι] Deeſt in B. d Εἰκάσειεν] Θαυμάσειεν B. e Τῷ συμποσίῳ] Articulum ex O. inſerui. Deerat in Edd. f Σύνδειπνον] Δεῖπνον *Fl.* g Ἐπ' Ἰλίῳ] Sic eſſe in Edd. & B. addit *Selan.* h Ἐξεργάσασθαι] Ἐξεργάσεσθαι male B. i Αὐτοῖν] Bene ſic *Ba. Fr. H. P. S.* Αὐτὸν male *Fl.* & *F.* k Εἰ] Omiſit *Fl.* l Οὖν] Addidi ex Ox. Deerat in Edd.

68. Ἐς τὸν Πηλέως] Ἐν τῷ γάμῳ τῷ Πηλέως ἡ τῆς Θέτιδος, ἡ Ἔρις μὴ κληθεῖσα, ἔῤῥιψε μῆλον εἰς τὴν ἀρίστην, ἐν ᾧ ἐγράφη, ΤΗ ΚΑΛΗ ΤΟ ΜΗΛΟΝ. Ἠμφισβήτησαν περὶ τούτου Ἀφροδίτη, Ἥρα, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Πάριδος. Προκριθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη ἐχαρίσατο τῷ Πάριδι ἀντὶ τούτου τὴν Ἑλένην δι' ἣν ὁ Τρωϊκὸς γέγονε πόλεμος. *V.*

55. Καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται] Mitius haec paullo exagitat *Alciphron* III. Ep. 55. p. 408. Οἱ μὲν ἐν ἄστει, ait, ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος παραπλησίαν τινὰ τὴν αὐτὴν ἔσχον τῆς ἑστιάσεως τὴν ἀκολασίαν· οἱ φιλόσοφοι δὲ, πρώτου τῆς συμποσίου, καὶ τῆς φιλοπαιγμοσύνης ἀσχῆμον, ἄλλου ἄλλῳ τιμωρίαν ἐπιδικάζοντες. Quo loco *Bergl.* obſervat, Lucianum haec & reliqua multo acerbius tractare. *F. F. R.*

63. Ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας καὶ ἐνούρει] Eadem fere rurſus *Alciphr.* Ep. ſaepe adlegata L. III. p. 412. Nempe: ὁ Κύων δὲ πρῶτα μὲν κατὰ τὴν ναυτικὴν ἀλαφρίαν εἰς σῶμα χαλάσας ἑαυτὸν τὸ τριόβολον &c. Ubi Cl. *Bergl.*

ferentem esse dicatis pecuniarum possessionem, nihil aliud quam hoc unum spectetis ex omnibus, uti quamplurima possideatis, & hanc ob caussam circa divites semper versemini, & foenori detis pecuniam, & usurarum exsculpatis usuras, & mercede doceatis. Rursus odio cum habeatis voluptatem, & Epicureos hoc nomine damnetis, ipsi voluptatis caussa turpissima quaeque faciatis ac patiamini, indigne ferentes, si quis ad coenam vos non invitaverit. Si vero vocemini, tantum edatis, tantum servis detis . . . Haec cum diceret, eripere mappulam tentabat, quam habebat puer Zenothemidis, plenam omnis generis carnium, soluta illa projecturus in solum omnia. Sed non dimisit puer, firmiter eam retinens.

37. Et Hermon, *Euge*, inquit Cleodeme, *dicant cujus rei caussa voluptatem accusent, in voluptate esse ipse supra reliquos cum postulent.* *Non*, inquit Zenothemis; *sed tu dic, Cleodeme, qua ratione non indifferentes esse ducas divitias. Non sane, sed tu.* Et diu talia erant, *quae utrinque dicerent*, donec Ion proferens se manifestius, *Desinite*, ait, *ego enim, si videtur, materiem ponam in medio disputationis hac solennitate dignae. Vos autem sine contentione dicite & audite invi-*

λῶ, καθ' ὅ, τι ἀδιάφορον εἶναι λέγοντες τῶν χρημάτων τὴν κτῆσιν, οὐδὲν ἀλλ' ἢ τοῦτο ἐξ ἁπάντων σκοπεῖτε, ὡς πλείω [m] κτήσασθε, καὶ ταῦτα, καὶ διὰ τοῦτο ἀμφὶ τοὺς [n] πλουσίους ἀεὶ ἔχετε, καὶ δανείζετε, καὶ τοκογλυφεῖτε, καὶ ὅτι μισῶ παιδεύετε. πάλιν [o] αὖ τὴν ἡδονὴν μισοῦντες, καὶ τὸν Ἐπικούρειον καλλιγορεῖντες, αὐτοὶ τὰ αἴσχιστα ἡδονῆς ἕνεκα ποιεῖτε, καὶ πάσχετε, ἀγαναχτοῦντες εἴ τις μὴ καλέσειεν· ὅτι δεῖπνον· εἰ δὲ καὶ κληθείητε, τοσαῦτα μὲ [p] ἐσθίοντες, τοσαῦτα δὲ τοῖς οἰκέταις ἐπιδιδόντες. καὶ ἅμα λέγων, τὴν ὀθόνην [q] ἀπορρίπτειν αὐτὰ εἰς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' ὁ παῖς οὐκ ἀνῆκε, καρτερῶς ἀντεχόμενος.

Καὶ ὁ Ἕρμων, Εὖγε, ἔφη, ὦ Κλεόδημε, εἰπάτωσαν δέ τινες ἕνεκα ἡδονῆς καλλιγορῶσιν, αὐτοὶ ἥδεως ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀξιοῦντες. Οὐκ, ἀλλὰ σὺ, φησὶν ὁ Ζηνόθεμις, εἰπὲ, ὦ Κλεόδημε, καθ' ὅ, τι οὐκ [r] ἀδιάφορον ἡγῇ τὸν πλοῦτον. Οὔμενουν, ἀλλὰ σύ. καὶ ὅτι πολὺ τὸ [s] τοιοῦτον ἦν, ἄχρι δὴ ὁ Ἴων προκύψας ἐς τὸ ἐμφανέστερον, Παύσασθε, ἔφη ἐγὼ γοῦν, εἰ δοκεῖ, λόγων ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίων τῆς παρούσης ἑορτῆς καταθήσω εἰς τὸ μέσον· ὑμεῖς δὲ ἀφιλονείκως ἐρεῖτε, καὶ ἀκούσεσθε ὥσπερ ἀμέλει καὶ

m Κτήσασθε] Servavi scripturam *J. H. P. S.* &c. Κτήσεσθε *Fl.* & B. n Πλουσίους] Πλούτους B. prave. o Αὖ] Τε αὖ B. p Ἐσθίοντες] Ἐσθίοντες φυσιοῦσθε Edd. Exc. *Fl.* quae φυσιοῦσθε delet, cum Cod. Ox. q Ἀπορρίπτειν] Αὐτὰ μὲ ἀπορρίπτειν vulgo. Sed Ox. & *Fl.* ducibus αὐτὰ μὲ ejeci. r Τὸ] Abest a B. s Καθήσω] Καθίσω *Fl.*

Bergl. haec Luciani conferens, Ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς mutato ordine dedit (studione an incuria nescio, nec quidquam refert) additque: „ Hoc loco praecipue „ quasi monstrare Lucianus videtur, quem imitatus „ fuerit. siquidem Alcidamas & *Alciphron* idem ex „ parte nomen habens. quod si hoc accipias ut *Horatianum* illud I. *Sat.* X. v. 36. *Tangidus Alpinus jugulet dum Memnona.* Perinde erit ac si dixisset „ Lucianus: *Admirandus ille Alciphron etiam majorem in convivio introduxit Cynicum.* *J. F. R.*

66. Τῷ συμποσίῳ] Ex Mf. Ox. est hic articulus. Deest enim in omnibus impressis. *M. du S.*

69. Τὸ μῆλον] *Discordiae malum.* F. G. Non adderem pueris notam hanc notam, nisi studio *malum* pro *pomo* videretur dixisse *Gujetus*, ut luderet in ambiguo. *J. F. R.*

80. Ἄκουε δὴ μοι] Ex Mf. Ox. est illud δή, quamquam ibi post μοι reperitur. *M. du S.*

92. Ἐσθίοντες, τοσαῦτα] Φυσιοῦσθε, quod hic Impressi omnes habent, non agnoscit Mf. Ox. nec *Fl.* Bd. & omnino abesse sine sententiae detrimento potest. *M. du S.*

96. Ἀπορρίπτειν] Absunt hic & ista a Mf. Ox. αὐτὰ μὲ, quae in reliquis impress. extant. *M. du S.*

ωδὲ τῷ ἡμετέρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ἡ πλείστη διατριβὴ ἐγένετο. πάντες ἐπήνεσαν οἱ παρόντες, καὶ μάλιστα οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀριστάινετόν τε καὶ Εὔκριτον, [a] ἀπαλλάξαι τὴν ἀηδίας ἔτω γὰρ ἐλπίσαντες. καὶ μετῆλθέ τε ὁ Ἀριστάινετος ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον, εἰρήνην γεγενῆσθαι ἐλπίσας.

Καὶ ἅμα [b] εἰσεκομίζετο ἡμῖν τὸ ἐντελὲς ὀνομαζόμενον δεῖπνον, μία ὄρνις ἑκάστῳ, καὶ [c] κρέας ὑὸς, καὶ λαγῶα, καὶ ἰχθὺς ἐκ [d] ταγήνου, καὶ σησαμοῦντες, [e] καὶ ὅσα ἐντραγεῖν, καὶ ἐξῆν ἀποφέρεσθαι ταῦτα πρόκειτο. δὲ οὐκ ἐν ἑκάστῳ πινακίῳ, ἀλλ' Ἀριστοινέτῳ μὲ καὶ Εὐκρίτῳ ἐπὶ μιᾶς τραπέζης κοινὸν, καὶ τὰ πρὸς αὐτῷ ἑκάτερον ἐχρῆν λαβεῖν· Ζηνοθέμιδι δὲ [g] τῷ Στωϊκῷ καὶ Ἑρμωνι τῷ Ἐπικουρείῳ, ὁμοίως κοινὸν καὶ τούτοις· εἶτα ἑξῆς Κλεοδήμῳ, καὶ Ἴωνι· μεθ' ὃς τῷ γυμφίῳ, καὶ ἐμοί· τῷ Διφίλῳ δὲ τὰ ἀμφοῖν, ὁ γὰρ Ζήνων ἀπεληλύθει. [h] καὶ μέμνησό μοι τούτων, ὦ Φίλων, διότι δὴ ἔστι καὶ ἐν αὐτοῖς χρήσιμον [i] εἰς τὸν λόγον. ΦΙΛ. Μεμνήσομαι δή.

cem, ut nimirum apud Platonem noſtrum, major pars otii in diſputatione conſumta eſt. Laudare qui aderant omnes hoc conſilium, Ariſtaenetus praeſertim atque Eucritus, qui ſic liberari ab illa ſe injucunditate poſſe ſperarent: tranſitque in locum ſuum Ariſtaenetus, pacem ſic factam arbitratus.

38. Et ſimul infertur nobis ea, quae *abſoluta coena* vocatur, gallina unicuique una, & offa aprugna, & leporina; & piſcis de ſartagine, & placentae e ſeſamo, & bellaria, licebatque ea domum ferre. Neque vero ſua unicuique lanx proponebatur, ſed Ariſtaeneto & Eucrito in menſa una communiter, oportebatque unumquemque, quod ſibi proximum eſſet, ſumere. Zenothemidi autem Stoico, & Epicureo Hermoni ſimiliter in commune ipſis quoque *offerebatur*: deinde Cleodemo, & qui juxta erat Ioni; poſt quos ſponſo & mihi; Diphilo autem, quod Zeno diſceſſerat, utriusque *admota portio*. Et memento mihi horum, Philo; eſt enim in his quoque aliquid narrationi noſtrae utile. PHIL. Meminero ſane.

ΛΥΚ. Ὁ τοίνυν Ἴων, Πρῶτος ἦν ἀρ- 39. LYC. Ion igitur, *Primus ergo*, in-

a Ἀπαλλάξασθαι] Ἀπαλλάξεσθαι B. b Εἰσεκομίζετο] Ἐπεκομίζετο B. c Κρέας] Κρέα B. d Ταγήνου] Sic Edd. & B. Sed ead. manu emendatum Τηγάνου. *Coll.* plane τηγάνου. e Καὶ ὅσα — ταῦτα] Septem illa ſic eſſe in omnibus & B. addit *Solan.* f Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* g Τῷ] Omittit B. h Καὶ μεμν.] Abeſt καὶ ab O. i Εἰς] Ἐς B.

22. Τηγάνου] Ταγήνου. *G.*

Ibid. Σησαμοῦντες] Εἰδος πλακοῦντος. *G.*

15. Ἀπαλλάξαι] Mſ. Ox. in Impr. ἀπαλλάξασθαι. *M. du S.*

19. Τὸ ἐντελὲς — δεῖπνον] Ultimus, credo, miſſus, (δεῖπνον alias etiam partem coenae eſſe, oſtendit *Caſaubon.* ad Athenae. 4, 20. extr.) ſicciores cibos habens, & quos auferre non incommodum. Hanc puto eſſe Ματτύαν, quam ἐπιδόρπισμα Atticis, aliis Graecis ἐπίδυτα dictam, tradit Athenaeus libro XIV. extremo. Certe hoc ſuadent iſta Athenaei verba: Ματτύλλω ἐπίλυσιν ἐπφέρειν Λάκαινά τις· καὶ ἰσθίειν ἔφερέτο παρδίκια ὀλίγα, καὶ χοιρία ὀπτὰ, καὶ τρυφὴν πλακούντων. Vides hic in Mattya perdices, anſerculos aſſos, placentas, apud Lucianum haec paullo auctiora, ut in ſolemnitate nuptiarum. Caeterum quod legitur apud *Athenaeum* τρυφὴν πλακούντων, & convertitur *placentarum lautitiae*, non videbatur mihi usquequaque accuratum, legendumque putabam τρύφη πλακούντων, *fruſta placentarum.* *J. M. G.*

21. Ἰχθὺς ἐκ ταγήνου] Inſigne exemplum, ut error ſoleat augeri & quotidie invaleſcere. Verterat Eraſmus *piſcis Tagenicus.* Id eodem modo retinuit *Benedictus*: Sed ne quid deeſſet, nunc video in hac editione Graecam vocem poſtremam quoque incipere ab majuſculo T. Habeant hoc & fruantur, quibus placet: nos cenſemus interpretandum *piſcis ex ſartagine*, quod non modo probant multa antiquorum fragmenta, ſed hodieque etiam placet. *J. G.*

22. Ταγήνου] Sic in Impr. & in textu Cod. Ox. Sed ab eadem manu reſcriptum eſt τηγάνου, quod in *Coll.* etiam legitur. Vid. Λεξ. c. 6. *M. du S.*

Ibid. Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Bellaria hiſce connotat. Quod addit *licuiſſe etiam auferre*, confirmant ex eodem loco ſequentia Κρ. N°. 17. *M. du S.*

Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Haecne periphraſis τὰ τραγημάτια,

inquit, *si videatur, incipio.* Et paullum moratus, *Oportebat forte*, ait, *in talium praesentia virorum de ideis & incorporeis dicere, ac de immortalitate animae. Ne vero contra me dicant, qui non eadem in philosophia sequuntur, de nuptiis ea, quae convenire videntur, dicam. Atque optimum quidem erat plane nuptiis opus non habere, sed Platoni obsequemes, & Socrati amare pueros: soli enim, qui hoc fecerint, perfectam virtutem adipiscantur: Si vero etiam muliebribus nuptiis opus est; ex Platonis placitis, uxores illorum* (philosophorum) *esse communes, uti extra Zelum simus.*

40. Super his risus exortus est, ut quae minime opportune dicerentur. Dionysodorus autem, *Non desines*, inquit, *Barbarica nobis nomina cantare? Ubi enim inveniamus Zelum de hac re, & apud quem? Nempe tu quoque vocem mittis, purgamentum!* ille ait. Et, puto, Dionysodorus quoque vicissim, quae solent, maledicturus erat. Sed Histiaeus Grammaticus, bellus homo, *Desinite*, inquit. *Ego enim epithalamium vobis recitabo*; & recitare incepit.

41. Erant vero elegeia, si quidem memini, ista:

χομαι, ἔφη, εἰ δοκεῖ. κ᾽ μικρὸν ἐπισχὼν, Ἐχρῆν μὲ ἴσως, ἔφη, τοιούτων ἀνδρῶν παρόντων περὶ ἰδεῶν τε κ᾽ ἀσωμάτων εἰπεῖν, κ᾽ ψυχῆς ἀθανασίας· ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι, ὁπόσοι μὴ κτ᾽ [k] ταυτὰ φιλοσοφοῦσι, περὶ γάμων ἐρῶ τὰ εἰκότα. τὸ μὲ οὖν ἄριστον ἦν, μὴ δεῖσθαι γάμων, ἀλλὰ πειθομένους Πλάτωνι καὶ Σωκράτει, παιδεραστεῖν. μόνοι γὰρ οἱ τοιαῦτα ἀποτελεσθέντες ἂν πρὸς ἀρετὴν· εἰ δὲ δεῖ κ᾽ γυναικείων γάμων, κτ᾽ τὰ Πλάτωνι δοκοῦντα κοινὰς εἶναι ἐκείνων τὰς γυναῖκας, ὡς ἔξω ζήλου εἴημεν.

Γέλως ὅτι τούτοις ἐγένετο, ὡς οὐκ ἐν καιρῷ λεγομένοις. Διονυσόδωρος δὲ, Οὔ παύσῃ, ἔφη, βαρβαρικὰ ἡμῖν ᾄδων; ποῦ γὰρ [m] ἂν εὑρίσκοιμεν τ᾽ ζῆλον ὅτι τούτου, κ᾽ παρά τινι; κ᾽ σὺ γὰρ φθέγγῃ κάθαρμα; εἶπεν. οἶμαι, κ᾽ ὁ Διονυσόδωρος ἀντελοιδορεῖτο τὰ εἰκότα· ἀλλ᾽ ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος ὁ βέλτιστος, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ [n] γὰρ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι, κ᾽ δεξάμενος ὁ ἀνεγίγνωσκεν.

Ἦν γὰρ ταῦτα, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἐλεγεῖα,

Ἡ

[k] Ταυτὰ] Sic *J. P.* aliaeque recte. Ταῦτα B. & *Fl.* Omisit B. [l] Παύσῃ] Παῦσαι B. [m] Ἂν] Neglexit B. [n] Γὰρ] [o] Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B.

51. Τὸν ζῆλον] Ποῦ κεῖται ὁ ζῆλος ἐπὶ τῆς γυναικὸς ἁπλῶς; ἐζήτησεν ὁ Διονυσόδωρος. * λέγουσι γὰρ τίθεσθαι τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ μαιχαρίζειν & ἐπὶ τοῦ φθονεῖν. † οὕτω δ᾽ ἐπὶ τῶν ζηλοτυπῶν, τυτέστι περὶ γυναῖκας μαίνεσθαι, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Παντολέοντος. *V.*

58. ‡ Τὰ ἰλιγγιᾶ] Ὅλως τὰ ἰλιγγιᾶ χαλᾶ. κ᾽ τούτου χάριν εἶπεν ἐπ᾽ αὐτοῖς κινεῖσθαι γέλωτα. ἐξετείνησε δ᾽ τοῦτο Λουκιανὸς ποιήσαντος ἐς πλείονα ὕβριν τοῦ Συμποσίου, § κ᾽ λοιδορίαν & χαμωδίαν τῶν ἱστοριῶν. ὡς ὁ λόγος διδάσκει καὶ τῶν παρ᾽ αὐτῶν λιχθέντων & πραχθέντων. *V.*

* Λέγουσι γὰρ &c.] Potuit adjicere, poni & ἀντὶ τοῦ μανῆναι, ut ex Aeschine observarunt *Harpocration* & *Suidas*. *J. Cler.*

† Οὕτω δ᾽] Εἴρηται δὲ καὶ, & mox τῆς γυναικὸς C.

‡ Τὰ ἰλιγγιᾶ] Ὅλα, cum esset in editis, *Solanus* ὃ in τὰ mutato adscripsit, haec verba deesse in V.

§ Καὶ λοιδορίαν] Haec & reliqua ad finem Scholii deficiebant in Editis. Addidit ex Cod. *M. du S.*

tum, s. bellariorum? Sic puto, & sic interpretatus sum. Hoc suadere videtur orationis series, qua haec verba junguntur superioribus, & ab sequentibus separantur. Si hoc voluisset Lucianus, quod *Erasmus* dedit, *quaecumque liberum est, seu velis in alvum condere, seu domum asportare malis*, ita videtur informaturus Graecam orationem fuisse, κ᾽ ὅτι ἰντριμῶν ἐξὸν ἢ ἐς λαοφόρητον illud autem ταῦτα plane omissurus. Verbi ἰντριμῶν hanc vim esse, etiam ex *Hesychio* conjicias, apud quem sunt ista ἰντριμῶ, ἰντριφᾷ. Ἐντριμῶν, ψωμίσαι, ψωμίσω. Vidit hoc etiam *Kuhnius* ad Polluc. 6, 40. τὸ ἰντριμῶν *saepius usurpatum de tragematibus, & id genus aliis scitamentis.* *J. M. G.*

26. Καὶ τὰ παρ᾽ αὐτῷ] Quae juxta se erant. *F. G.*

42. Μὴ δεῖσθαι γάμων] Ἀκαμίας hujus meminit in Char. *Theophrast.* p. 39. B. *M. du S.*

46. Ἐκείνων] Depravata haud dubie vox, & nihili prorsus. Lege ἐχρῶν, vel πάντων. *M. du S.*

58. Ἦν γὰρ ταῦτα — τὰ ἰλιγγιᾶ] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 410, haec ait ridiculo modo ex diversis

[a] Ἡ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγε Ἀρισταινέτῳ ἐν μι-
γάροις,
Δῖα Κλεανθὶς ἄναστ' ἐτρέφετ' ἐνδυκέως,
Πρέσβυσα πασάων ἀλλάων παρθενικάων,
Κρέουσιν δ' Κυθέρης, ἠδ' αὖ δ' Σελήνης.
Νυμφίε, χὴ σὺ δὲ χαῖρε, [b] κραίερῶν κρά-
τιστε ἐφήβων,
Κρέουσιν [c] Νηρῆϊ, χὴ Θέτιδος παιδός.
Ἄμμες δ' αὖθ' ὑμῖν τῦτον θαλαμήϊον ὕμνον
Ξυνὸν ἐπ' ἀμφοτέροις πολλάκις [d] ἀσόμεθα.

Unica tandem qualis Aristaenetis in domibus
Diva Cleanthis hera sollicite est alita!
Omnium excellens aliarum Virginearum,
Et Venere melior, sive adeo Luna.
Salve tu quoque, sponse, bonorum optime juvenum,
Nereo praestans ac Thetidis nate.
Nos vera hunc vobis rursus thalameium hymnum,
Communem ambobus saepe canemus olim.

Γέλωτος ἦν ὅπου τούτοις, ὡς τὸ εἰκὸς, γενομένοις, [c] χρεὼν ἦδη τὰ [f] παρακείμενα ἔδει, χὴ ἀνείλοντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀριστάινετον, χὴ Εὔκριτον, τὰ πρὸ αὐτοῦ ἑκάτερος, κἀγὼ τἀμὰ, χὴ ὁ Χαιρέας, ὅσα ἐκείνῳ ἔκειτο, χὴ Ἴων ὁμοίως, χὴ ὁ Κλεόδημος. ὁ δὲ Δίφιλος ἠξίου χὴ τὰ τῷ Ζήνωνι [g] ἤδη ἀπιόντι [h] παρατεθέντα φέρεσθαι, χὴ [i] ἔλεγε μόνῳ παρατεθῆναι οἱ αὐτὰ, χὴ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐμάχετο, κἀντέσπων, τὸ ὄρνιθος [k] ἀντεπειλημμένοι, ὥσπερ τὸν Πατρόκλου νεκρὸν ἀθέλκοντες, κἀτέλους, ἐνίκησε, χὴ ἀφῆκε, πολὺν γέλωτα παρασχὼν τοῖς συμπόταις, κἀμάλιστα ἐπεὶ ἠγανάκτει μὴ τοῦτο, ὡς [l] ἂν τὰ μέγιστα ἠδικημένος.

42. Risu super his, qualem credere par est, exorto, auferendi apposita jam tempus erat; auferuntque Aristaenetus & Eucritus quisque quod ante se erat: & ego mea, & Chaerea quae ipsi erant posita, atque Ion similiter & Cleodemus. At Diphilus ea quoque auferre postulabat, quae egresso jam Zenoni fuerant posita, ac sibi soli posita esse dicebat, pugnabatque cum ministris: tendebantque adeo in diversa, gallina utrinque comprehensa, & huc illuc, ut Patrocli illius cadaver, tracta. Ac victus tandem dimisit, risu multo convivis praebito, praesertim cum post ista indignaretur, velut injuria maxima affectus esset.

43. Her-

a Ἡ οἵη] Sic omnes, excepta Fl. quae ἠοίη. At B. Cod. Καὶ οἵη. b Κραιτρῶν] Receptum ex Fl. & schedis Cl. *La Croze*. Καρτερῶν cett. c Νηρῆϊ] Νηρῆος B. Et sic Guj. voluit. d Ἀσόμεθα] Ἀεισόμεθα Edd. Ἀεισόμεθα B. e Ἀρίστεται] Sic Fl. J. P. &c. Αἱρῶσθαι B2. Ἀνελίσθαι Coll. f Παρακείμενα] Προκείμενα B. g Ἤδη] Δὴ Ox. h Παρατεθέντα] Παραδοθέντα O. & Fl. i Ἔλεγε μόνῳ &c.] Λέγων μόνῳ οἱ παρατεθῆναι αὐτά. O. k Ἀντεπειλημμένοι] Ἐπειλημμένοι O. l Ἂν] Omittit O.

62. Ἐνδυκέως] Ἐπιμελῶς. G.
72. Ἀρίσθαι] Γρ. ἀνελίσθαι. G.
77. Ἀπιόντι] Γράφεται ἀπέντι. V.

81. Τὸν Πατρόκλου νεκρὸν] Ὁ γὰρ Ὅμηρος μεγάλῳ λόγῳ κινδύνου μάχῃ μέλλειν Ἕκτορι & Τρώων, ἐπὶ τῷ τοῦ Πατρόκλου σώματος. V.

Poëtis, *Pindaro*, *Hesiodo*, & *Anacreonte* consarcinata. Bene, quantum ad materiam; sed ad metrum tamen redacta Elegiacum, ut Lucian. profitetur; quare ad id emendatio instituenda. *J. F. R.*

60. Ἡ οἵη ποτ'] Monitus jam ab ipso Luciano de hujus carminis absurditate, curam solicitudinemque omnem deponito, si sapis; id unum ego monebo, ἡ οἵη scribendum esse, ad quod proxime accedit Fl. ἠοίη; idque *Hesiodi* imitatione factum, qui carmen satis prolixum scripserat, quod ἠοίας & Ἠοίας μεγάλας vocabant; cujus etiam aliquot fragmenta in *Graeviana* Hesiodi editione extant. *M. du S.*

Ἡ οἵη ποτ' ἄρ'] Mali poëtae pessimos versiculos nimis bona interpretatione donaverat *Erasmus*. Quam hic damus, meliorem putamus ea ipsa causa, quod mala est, iisdem nempe vitiis inquinata fere, quae ridiculum faciebant ipsum auctoris carmen. *J. M. G.*

Ἡ οἵη ποτ' ἄρ'] Ἡ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγε Ἀριστοκύδης μιγάδεσσιν. An ἡ οἵη dixit alludens ad ἠοίας *Hesiodi*? vid. *Casaub. F. G.* Nihil obloquor. Sed quod praemittit οἵη, quasi sic legerentur in Edd. Luciani, nescio unde habeat, quum illae tamen οἵη legerint. Sed vide not. se-

43. Hermon & Zenothemis juxta, ut supra dictum est, accumbebant: supra Zenothemis, alter infra. Apposita illis erant reliqua omnia aequalia, auferebantque ista pacate. Sed gallina ante Hermonem pinguior, forte id quidem fortuna, arbitror. Oportebat autem has etiam, & suam quemque tollere. Hic Zenothemis, & adverte mihi, Philo, animum; jam enim in ipso capite quasi rei gestae versamur. Zenothemis ergo, sua relicta, illam pinguiorem, ut modo dicebam, quae ante Hermonem erat, aufert. At hic ab altera parte prehendit, nec patitur istum plus justo sibi arrogare. Hinc clamor, & irruentes in se invicem, ipsas sibi gallinas in faciem impingunt, prehensisque invicem barbis auxiliaturos advocant. Cleodemum Hermon, Zenothemis autem Alcidamantem & Diphilum, coëuntque adeo hi ad hunc, ad alterum alteri; solo excepto Lono; hic enim se servabat medium.

Οἱ δὲ ἀμφὶ τ' Ἕρμωνα καὶ Ζηνόθεμιν, ἅμα κατέκειντο, ὥσπερ εἴρηται, ὁ μὲν ὕστερος ἄνω, ὁ Ζηνόθεμις, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν. παρέκειντο δ' αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἴσα καὶ ἀνείλοντο εἰρηνικῶς· ἡ δὲ ὄρνις [m] ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος, πιμελεστέρα, (ἔστω, οἶμαι, τυχόν) ἔδει [n] δὲ καὶ ταύτας ἀναιρεῖσθαι, τ' ἑαυτῷ ἑκάτερον. ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ζηνόθεμις (καί μοι, ὦ Φίλων, πάνυ προσέχε τὸν νοῦν, ὁμοῦ γὰρ ἐσμεν [o] ἤδη τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραχθέντων) ὁ [p] δὴ Ζηνόθεμις, φημὶ, τ' παρ' αὐτὸν ἀφεὶς, τ' πρὸ τοῦ Ἕρμωνος [q] ἀνείλετο, πιοτέραν, ὡς ἔφην, οὖσαν. ὅδ' [r] ἀντεπελάβετο, καὶ οὐκ εἴα πλεονεκτεῖν. βοὴ τὸ θαὶ τούτοις, καὶ συμπεσόντες ἔπαιον ἀλλήλους ταῖς ὄρνισιν αὐταῖς [s] εἰς τὰ πρόσωπα· καὶ τ' παγώνων ἐπειλημμένοι, ἐπεκαλοῦντο βοηθεῖν· ὁ μὲν τ' Κλεόδημον ὁ Ἕρμων· ὁ δὲ Ζηνόθεμις Ἀλκιδάμαντα καὶ Διφίλου. καὶ συνίσταντο οἱ μὲν ὡς τοῦτον, οἱ [t] δὲ ὡς ἐκεῖνον, πλὴν μόνου τοῦ Ἴωνος· ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν.

44. At illi confertis manibus pugnant. Zenothemis sublatum de mensa scyphum

Οἵδ' ἐμάχοντο συμπλακέντες, καὶ ὁ μὲν Ζηνόθεμις, σκύφον κεράμου ἀπὸ τ' τρα-

[m] Ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος] Neglecta in O. [n] Δὲ] Abest ab O. [o] Ἤδη] Non comparet in O. [p] Δὴ] Δὲ O. [q] Ἀνείλετο] Ἀφείλετο O. [r] Ἀντεπελάβετο] Ἀντελάβετο O. [s] Εἰς] Ἐς O. [t] Δὲ ὡς] Δ' ὡς O.

91. Παραλειπόμενα] Λειπομενίσκα. *V.*

sequent. *J.F.R.*

Ibid. Μεγάροις] Lege μεγάροισιν, & ἦγ' pro ἦγε, si versum velis hexametrum: ac totum potius sic refinge cum *Salmas.* in Lamprid. Alex. Sev. 38. p. 956. (quod Cl. *La Croze* etiam admonuit) Ἦ οἵη ποτ' ἀρ' ἦγε Ἀμφιτρύων' ἐν μεγάροισι. Et vid. Cl. *L. Bos* Obs. Crit. p. 114. seq. *Gujetianum* οἵη *matutina*, rejicientem, ac nobiscum ἣ οἵη probantem, i.e. μία, μόνη, *sola*, *praecipua*, licet metrum in ceteris non sanet, quod *Solan.* & *Gesn.* etiam vitiosum volunt manere. *J.F.R.*

63. Πρύχνου] Πρύχνου παιδὸς παρὰ. *F.G.* Optime; nam sic versus constabit, qui jam claudicat, quum media in πρύχνου corripitur. *J.F.R.*

64. Ἦδ' αὖ τ' Σελήνης] Corrige ἦδ' ἄμα τ' Ἐλένης. Placet. *F.G.* Ἐλένης etiam legi jussit Cl. *La Croze.* At non placebit, quibus ita decrescere videbitur oratio, si dicas: *potior Venere*, *immo* vel *Helena*; immo sic pejor erit illa correctio, quam vulgata, in qua licet non crescat oratio, nec praestantius nomen postponatur, quum Venus vulgo formosior credatur quam Diana, tamen comparatio a Dea ad Deam rectius procedit. Potest tamen *Gujeti* emendatio locum habere, si vertas, *potior Venere*, *aut certe Helena.* Ac si versus requiritur pentameter, melior erit *Gujetiana* lectio, & sensus eo melior, quia magis ridiculus. *J.F.R.*

65. Καρτερῶν] Καλῶν. *F.G.* Non video quare; nam prima in καλὸς etiam longa est. Ac si versum velis formare hexametrum, pro κρατερῶν lege κρατῶν, a κρατὺς. Tumque subsequentem habebis pentametrum, si mox παιδὸς resolvas, ut fiat trisyllabum παϊδὸς. Quod sic edi curavi, cum neglectum esset in Edd. prioribus. *J.F.R.*

69. Παλλάκας ἀστεμφέως] Lege ἀστόμφως, vel παλλάκ' ἀστόμφως, quod pl. est ap. *Plut.* ex Sapphone. *F.G.*

81. Πατρόκλου] *Hom.* Il. Π. & P. 389. & Σ. 155. *M. du S.*

14. Κρί-

πέζης, κείμενον πρὸ τῦ Ἀριστοίνετυ, ῥιπτεῖ ὅπι τ' Ἕρμωνα.

Κἀκείνυ μὲ [a] ἅμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἄλλη·

διεῖλε δὲ τῦ νυμφίυ τὸ κρανίον ἐς δύο, χρηστῷ μάλα καὶ βαθεῖ τραύματι. βοὴ ἦν ὡδὲ τ' γυναικῶν ἐγένετο, καὶ [b] καταπήδησαν ἐς τὸ μεταίχμιον αἱ πολλαὶ, καὶ μάλιστα ἡ μήτης τῦ μειρακίυ, ἐπεὶ τὸ αἷμα εἶδε· καὶ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε, φοβηθεῖσα περὶ [c] αὐτῦ. ἐν τοσύτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας [d] ἠρίστευε, τῷ Ζηνοθέμιδι συμμαχῶν. καὶ πατάξας τῇ βακτηρίᾳ, τῦ Κλεοδήμυ μὲ τὸ κρανίον, τῦ Ἕρμωνος δὲ τ σιαγόνα ἐπέτριψε, καὶ τ οἰκετῶν ἐνίυς βοηθεῖν αὐτοῖς ὁπιχειρῦντας, κατέτρωσεν· ὑ μὴν ἀπετράποντο ἐκεῖνοι. ἀλλ' ὁ μὲ Κλεόδημος, ὀρθῷ τῷ δακτύλῳ τ ὀφθαλμὸν τῦ Ζηνοθέμιδος ἐξώρυτε, καὶ τ ῥῖνα προσφὺς, ἀπέτραγεν. ὁ δὲ Ἕρμων τ Διφίλον, ὅπι ξυμμαχίαν ἤκοιλα τῦ Ζηνοθέμιδος, ἀφῆκεν ὅπι κεφαλὴν [e] ἀπὸ τῦ κλιντῆρος.

Ἐτρώθη δὲ καὶ Ἰσταῖος ὁ γραμματικὸς, διαλύειν αὐτὺς ἐπιχειρῶν, λὰξ, οἶμαι, εἰς τὺς ὀδόντας ἐπὶ τῦ Κλεοδήμυ, Δίφιλον εἶναι οἰηθέντος. ἔκειτο ἦν ὁ ἄθλιος τ' καὶ τ αὐτῦ Ὅμηρον, αἷμ' ἐμέων. πλὴν ταραχῆς γε καὶ δακρύων μεστὰ ἦν πάντα. καὶ αἱ μὲ γυναῖκες ἐκώκυον, τῷ Χαιρέᾳ περιχυθεῖσαι· οἱ δὲ ἄλλοι κατέπαυον. μέγιστον δὲ ἦν

qui ante Aristaenetum stabat; in Hermonem conjicit,

Ille sed inde alio temere conversus aberrat;

Sponsique frontem luculento sane ac profundo vulnere diffindit. Clamor igitur oritur a mulieribus, prosiliunt inter utramque aciem pleraeque, mater praesertim sponsi, cum videret sanguinem; exsilit etiam, quod illi metueret, sponsa. Interim praeclare rem gerit Alcidamas, auxiliator Zenothemidis, & clavae ictu Cleodemi cranium & malam Hermonis obterit, servorumque quosdam qui auxilii ferendi causa accurrerant, vulnerat. Nondum tamen hi cedunt, sed Cleodemus erecto digito oculum Zenothemidi effodit, & morsu nasum aufert. Hermon vero auxilio venientem Zenothemidi Diphilum in caput de lecto dat praecipitem.

45. Vulneratur etiam Histiaeus Grammaticus, dum conatur illos dirimere, calcibus dentes illius, ut arbitror, petente Cleodemo, quod putaret esse Diphilum. Jacuit ergo miser, *vomuitque*, Homeri sui verbo, *cruarem*. Caeterum tumultus & lacrimarum plena omnia. Plorant circumfusae circa Chaeream mulieres, reliqui sedare tumultum studeut. Maximum malorum omnium

a Ἅμαρτε παραὶ] Ἥμαρτε παρ' Edd. priores. Ἥμαρτε ὡδὲ O. b Κατεπήδησαν] Versus integer hic deficit in O. c Αὐτῦ] Αὐτῷ *Fl.* d Ἠρίστευε] Ἠρίστευσε O. e Ἀπὸ] Ἐπὶ male O.

16. Χρηστῷ μάλα] Ἀγαθῷ, * μεγάλῳ. *V.*

* Μεγάλῳ] Ἀντὶ μεγάλῳ edebatur ante. Delevit ἀντὶ *M. du S.*

14. Κἀκείνυ μὲ ἅμαρτε] Il. Λ. 233. & E. 187. *M. du S.*

Κἀκείνυ μὲ] Manifeste nimis παρῳδῶ ad illud Il. Λ, 233. Ἀτρεΐδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος. Quare hic etiam ἥμαρτε & παρ, quod habent editi, immutandum censeo. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ] Cod. Ox. ΠΑΡΔΕ. Impressi omnes παρ'. *Homerus* παραὶ, ut edi curavimus, & hic & supra Ἀποφθ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Ἅμαρτε παραὶ] Illud παραὶ pro vulgato παρ' *Solanus* ex *Homero* restitui jussit, oblitus tamen τὸ ἥμαρτε quod ego eadem metri necessitate in ἅμαρτε mutavi. *J. F. R.*

16. Ἐς δύο] Supra *Dial. Meretr.* XIII. med. Et *Tox.* c. 54. med. *J. F. R.*

23. Τῇ βακτηρίᾳ] Aeneis clavis confixum baculum ei tribuit *Alciphr.* III. p. 408. *J. F. R.*

38. Αἷμ'

mnium fuit Alcidamas, qui cum semel oppositam sibi aciem fugasset, pulsaret in quoscumque incidisset. Et multi, bene noris, perierant, nisi ille fregisset clavam. Ego vero ad parietem stans erectus, videbam singula, non immiscens me, monitus nempe Histiaei exemplo, quam periculosum esset talia dirimere. Quae cum ita essent, Lapithas videres Centaurosque, everti mensas, sanguinem effundi, volare scyphos.

46. Tandem Alcidamas candelabro eversо tenebras facit magnas. Ac res in multo jam periculosiorem adducta locum erat. Nec enim facile lumenis alterius copia fieri poterat. In hisce tenebris multa, eaque turpia, perpetrata, & cum adesset tandem, qui lumen inferret, deprehensa sunt. Alcidamas tibicinae sublata veste vim inferre studens; Dionysodorus autem in ridiculo alio facinore oppressus. Scyphus enim de sinu surgentis excidit. Deinde excusandi caussa Ionem dixit in turba sibi, ne periret, dedisse; Ion autem providentia quadam hoc a se factum confirmavit.

47. Sic dissolutum convivium, quod post lacrimas in risum rursus exiit de Alcidamante, & Dionysodoro, atque Ione.

ἁπάντων κακῶν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐπεὶ ἅπαξ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐτρέψαλο, παίων τ' προστυχόντα· καὶ πολλοὶ ἂν, εὖ ἴσθι, ἔπεσον, εἰ μὴ κατέαξε τ' βαχίηρίαν. ἐγὼ δὲ [f] πρὸς τ' τοῖχον ὀρθὸς ἐφεστὼς, ἑώρων ἕκαστα, οὐκ ἀναμιγνὺς ἐμαυτὸν, ἅτε τῇ Ἱστιαίου διδαχθεὶς, ὡς ἔστιν ἐπισφαλὲς διαλύειν τὰ τοιαῦτα. Λαπίθας ὧν καὶ Κενταύρους εἶδες ἀνὰ, τραπέζας [g] ἀνατετραμμένας, καὶ αἷμα ἐκκεχυμένον, καὶ σκύφους [h] ῥιπτουμένους.

Τέλος δὲ, ὁ Ἀλκιδάμας ἀνατρέψας [i] τὸ λυχνίον, σκότος μέγα ἐποίησε· καὶ τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ εἰκὸς, μακρῷ χαλεπώτερον ἐγεγένητο· καὶ γὰρ οὐ ῥᾳδίως [k] εὐπόρησαν φωτὸς ἄλλου, ἀλλὰ πολλὰ ἐπράχθη, καὶ δεινὰ ἐν τῷ σκότῳ. καὶ ἐπεί πᾳπῃ τις λύχνον [l] ποτὲ κομίζων, κατελήφθη Ἀλκιδάμας μὲ τ' αὐλητρίδα ὑπογυμνῶν, καὶ πρὸς βίαν συνεχθῆναι αὐτῇ σπουδάζων. Διονυσόδωρος δὲ ἄλλο τι γελοῖον ἐφωράθη ποιήσας· σκύφος γὰρ ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ κόλπου, ἐξαναστάντος αὐτοῦ· εἶτ' ἀπολογούμενος, Ἴωνα, ἔφη, ἀνελόμενον ἐν τῇ ταραχῇ, δοῦναι αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπόλοιτο· καὶ ὁ Ἴων κηδεμονικῶς ἔλεγε τοῦτο ποιηκέναι.

Ἐπὶ τούτοις διελύθη τὸ συμπόσιον, τελευτῆσαν ἐκ τ' δακρύων αὖθις εἰς γέλωτα ἐπὶ τῷ Ἀλκιδάμαντι, καὶ τῷ Διονυσοδώρῳ, καὶ

[f] Πρὸς] Πρὸς O. [g] Ἀνατετραμμένας] Sic O. Ἀνατετρεμμένας Edd. [h] Ῥιπτουμένους] Ῥιπτομένους O. [i] Τὸ λυχνίον] Τὸν λύχνον O. [k] Εὐπόρησαν] Et sic H. cum cett. [l] Ποτὲ] Τότε male O.

65. † Ὅπως μὴ ἀπόλοιτο] Καθάρμα ἐφοντίζων ἵνα μὴ ἀπόληται. V.

† Ὅπως μὴ] Hoc Schol. ad verba δι' ἀπολογίας relatum, & bis eadem pagina repositum, sic restituit M. du S.

38. Αἶψα' ἰμάσθη] Hom. Il. O. 11. M. du S.

50. Ἀνατετραμμένας] Ex Cod. Ox. In Impress. ἀνατετρεμμένας. M. du S.

51. Ῥιπτουμένους] Quum ῥιπτέω aeque dicatur ac ῥίπτω, non auscultandum duxi Codici Ox. Herodian. VII. 7. 6. ἀκριβῶσαι συρίττας — ἐβριπτοῦντο. J. F. R.

55. Εὐπόρησαν] Forsan ηὐπόρησαν, quod magis Atticum foret, quaesivit Solan. Bene tamen quod nihil immutarit; frequentius enim εὐ quam ηὐ in hujusmodi compositis habuimus. Vid. Alex. c. 22. Pro Imag. c. 19. f. Amor. c. 6. pr. Jov. Trag. c. 16. J. F. R.

59. Ἀλκιδάμας μὲ τ' αὐλητρίδα] Idem facientem Cynicum induxit Alciphr. III. Ep. 55. fin. Non vero extincto ante lumine, sed palam in omnium conspectu, dicentem principium generationis esse naturam. J. F. R.

60. Συνεχθῆναι] An συωθῆναι; placet. F. G. Quidni ergo συμμιχθῆναι; J. F. R.

καὶ Ἴωνι. καὶ οἵ τε τραυματίαι, Φοράδην [a] ἐξεκομίζοντο, πονήρως ἔχοντες· καὶ μάλιστα ὁ πρεσβύτης Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τ῾ ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ [b] ἐπειλημμένῳ, βοῶν ἀπόλλυσθαι ὑπ' ἀλγηδόνων· ὥστε καὶ τ῾ Ἑρμωνα, καίπερ ἐν κακοῖς ὄντα (δύο γὰρ ὀδόντας ἐξεκέκοπτο) ἀντιμαρτύρεσθαι λέγοντα, Μέμνησο μέντοι, ὦ Ζηνόθεμι, ὡς οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τ῾ πόνον. καὶ ὁ νυμφίος δὲ, ἀκεσαμένου τὸ τραῦμα τοῦ Διονίκου, ἀπήγετο εἰς τ῾ οἰκίαν, ταινίαις [c] καλειλημμένος τ῾ κεφαλήν, ὅπερ τὸ ζεῦγος ἀνατεθεὶς, ἐφ' ᾧ τ῾ νύμφην ἀπάξειν [d] ἔμελλε, πικρὸς [e] ὁ ἅθλιος τὰς γάμους ἑορτάσας. καὶ τ῾ ἄλλων δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο δὴ τὰ δυνατά· καὶ [f] καθευδήσαντες ἀπήγοντο, ἐμοῦντες οἱ πολλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ὁ μέντοι Ἀλκιδάμας, αὐτοῦ ἔμεινεν. οὐ γὰρ ἐδυνήθησαν ἐκβαλεῖν τ῾ ἄνδρα, ἐπεὶ ἅπαξ καλαβαλὼν ἑαυτὸν ὅπερ τ῾ κλίνης, πλαγίως ἐκάθευδε.

Vulnerati jacentes exportabantur, ita male ſe habebant: ſenex in primis Zenothemis utraque manu, altera naſum tenens, altera oculum, perire ſe doloribus clamitans: adeo ut etiam Hermon, licet ipſe quoque malo affectus, duobus quippe excuſſis dentibus, anteſtaretur dicens, *Memento tamen, Zenothemi, te indifferentem jam non putare dolorem!* Sponſus vero, alligato Dionici opera vulnere, domum abductus eſt, taeniis obvoluto capite, in currum impoſitus, quo vecturi ſponſam fuerant, acerbis miſer celebratis nuptiis. Reliquos etiam curabat, quantum poterat, Diocles. Hi ſomno ſopiti abducebantur, vomentes plerique in via. Verum manſit ibi Alcidamas. Neque enim ejicere virum poterant, cum ſemel in lecto, in quem obliquo ſe corpore abjeceret, dormire occepiſſet.

48. Hic

a Ἐξεκομίζοντο] Ἐκομίζοντο Fl. b Ἐπειλημμένῳ] Sic P. Bl. S. Amſt. & O. niſi quod ἐπειλημμενος male. Ἐπιλημμένῳ prave J. Fl. Fr. Va. Ald. H. c Καλειλημμένῳ] Κατειλημμένῳ Edd. priores. d Ἔμελλε] Reſcripſi ex O. & Fl. Ἔμελλον Edd. reliqq. e Ὁ] Abeſt ab Ox. f Καθευδήσαντες] Sic Edd. omnes & O. male. Lege καταδεθέντες.

72. * Πονήρως] Ἀντὶ τοῦ βαρέως. V.

81. Ταινίαις] Στεφάνοις ἤτοι φασκίαις. V.

* Πονήρως] Et haec ita refinxit Solan. cum ante ederetur: Πονήρῳ] Ἀντὶ βαρίως.

73. Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲ τ῾ ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπειλημμένῳ] Haec olim converſa; *Zenothemis, pariter tum oculo tum nare mutilatus*, Solanus ita emendarat: *Zenothemis manibus hoc oculum, illa naſum tenens*, ſed & Cl. Geſn. errorem priſtinae verſionis correxit ſponte. Poſt ἀμφοτέραις autem, χερσὶ intelligi qui neſcit, adeat *L. Bos* de Ellipſi p. 185. J. F. R.

74. Ἐπειλημμένῳ] Ox. P. J. & A. In reliquis ἐπιλημμ. prave. M. du S.

83. Ἔμελλε] Videtur & *Eraſmus* ſic legiſſe, qui verterat: *quo ſponſam fuerat abducturus.* J. F. R.

86. Καθευδήσαντες] In omnibus legitur καθευδήσαντις, haud dubie corrupte; nemo enim praeter Polydamanta illic pernoctavit. Puto ego reſcribendum καθαδεθέντες, quod menti ſcriptoris optime convenit; nec a ſcriptura vulgatae multum abhorret. M. du S.

92. Ἡ] Ex Mſ. Ox. & Fl. In *Ven.* vero utraque ἡ. in reliquis ᾗ, corrupte. verſus autem ſequentes in fine quarundam tragoediarum *Euripidis* leguntur. In *Med. Alc. Androm. Bacch. & Hel.* M. du S.

94. Πολλαὶ μορφαὶ] Tres verſiculos totidem verbis habet Euripides in fine Alceſtidis, Andromaches, Baccharum & Helenae, quibus ſubjiciuntur iſti, Τῶν ἀδοκήτων πόροι ὧδε Διός. Τοῦον δ' ἀπίδη τόδε πρᾶγμα. J. M. G.

98. Ἐκεῖνό τε] Legendum puto leviſſima mutatione Ἐκεῖνό γε, & ſic verti. J. M. G.

99. Ἀπράγμονα ὄντα σωφρονιστὴν —φιλοσόφοις] Addam, quod Cl. *Hemſt.* in marg. *Graev.* monuit, *L. Bos* Obſ. Crit. p. 79. qui verſionem Eraſmi: *Non eſſe tutum, cui non ſit opus, cum ejusmodi philoſophis agitare convivium*, reprehendit, dicens: „ Imperite ad„ modum vocem ἀπράγμονα vertit, *cui non ſit opus.* „ Ἀπράγμων Atticis Scriptoribus dicitur qui lites fu„ gitat, litium amans non eſt; πράγματα enim ſunt „ lites, ut alibi pluribus oſtendam. atque ita Lucia„ nus heic etiam uſus eſt vocabulo ἀπράγμων. Verte „ igitur locum, *non eſſe tutum ei qui litium amans* „ *non ſit, convivium* agitare cum hujusmodi philoſo„ phis. Depinxerat enim hoc Dialogo philoſophorum „ mores pravos, utpote qui in conviviis ſaepe, poſt„ quam

48. Hic tibi finis, pulcher Philo, fuit convivii: quo melius est Tragicum illud dicere,

Multas habet fortuna vices:
Multa Dii insperata patrant:
Certa fides ast irrita mansit.

Praeter opinionem enim re vera ista etiam evenere. Equidem illud jam didici, minime tutum esse, qui negotiis implicari nolit, cum ejusmodi philosophis agitare convivium.

Τοῦτό σοι τέλος, ὦ καλὲ Φίλων, ἐγένετο τῦ συμποσίυ, ε ἢ ἄμεινον τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο εἰπεῖν, τὸ,

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων·
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνυσι θεοί·
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.

Ἀπροσδόκητα γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀπέβη καὶ ταῦτα. ἐκεῖνό h γε μεμάθηκα ἤδη, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς, i ἀπράγμονα ὄντα, συνεστιᾶσθαι τοιούτοις k φιλοσόφοις.

DE DEA SYRIA.

EST in Syria urbs non procul ab Euphrate fluvio: vocatur ea Hierapolis (*urbs sancta*) & est sacra Junoni Assyriae. Porro illud nomen non statim fuit, ut mihi videtur, urbi, ex quo primum habitari coepit; sed antiquum fuit aliud: postea vero cum magna ibi sacra fierent, id

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΗΣ ΘΕΟΥ.

1 ΕΣτιν ἐν Συρίῃ πόλις, ὑ πολλὸν ἀπὸ τῦ Εὐφρήτεω πόταμῦ, καλέεται δὲ Ἱρὴ, καὶ ἔστιν ἱρὴ ἡ Ἥρης ἡ Ἀσσυρίης. l δοκέειν δέ μοι, τόδε m τὸ ὄνομα οὐκ ἅμα τῇ πόλι οἰκεομένῃ ἐγένετο, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀρχαῖον ἄλλο ἦν· μετὰ δὲ σφισι τὰ ἱρὰ μεγάλα ἐγένετο,

g Ἡ] Sic emendavit *Solan.* Ἡ *J.* & *V2.* Ceterae ἡ. *Fl.* & *Coll.* Ceteri & ceterae vulgatum servant. h Φιλοσόφοις] Φίλοις *Coll.* Sed & alterum additum. i Δοκέειν] Recte sic *Solan.* Δοκέει Edd. antea male. m Τὸ ὄνομα] Τὸ ὔνομα vult *Solan.*

92. Τὸ τραγικὸν] Εὐριπίδυς τοῦτο εἰ τῷ τ' Ἑλένης δράματι, κατὰ τὸ τέλος. *G.*

95. Ἀέλπτως κραίνυσι] Ἀνελπίστως τελοῦσι. *G.*

„ quam mero incaluerant, pro sua quisque secta in„ ter se verbis primo contenderent, mox ad manus „ & vulnera quoque pervenerint, adeo ut saucii ac „ mutilati nonnulli e conviviis ablati fuerint". Haec ille: πράγμαλα vero lites esse, ita in vulgus notum, ut nesciam, numquid opus sit exempla addere. Vid. modo *Aristoph.* Plut. sub init. ἀλλά σοι παρέξω πράγμαλα. *Menandri* fragm. 31. *In Peregrinos.* Ξένῳ ἀπράγμων ἴσθι, καὶ πράξεις καλῶς. *J.F.R.*

1. Ἔστιν δὲ Συρίῃ] Lucianus hic de Dea Syria varias recenset opiniones, seu illa Atergatis, seu Astarte, seu quaecunque alia illa fuerit, quae in Hierapoli urbe colebatur, addit & sacra & eorum ritus, quae ridenda potius quam referenda erant. *Cic.* L. III. de Natur. Deor. *G.C.*

3. Ἱρὴ] Quae apud *Xiph.* Ἱεράπολις τῆ Ἀσίας audit, 252. C. Olim Bambyce a Seleuco *Hierapolis* nuncupata. *Ælian.* de anim. XII. 2. Quod & noster mox innuit. *M. du S.*

Ibid. Δοκέειν] Saepissime hac in voce erratur. Hic in omnibus erat δοκέει, etiam in M. Cod. V. & c. 38. &c. rectius c. 10. *Herodoto* autem frequens hoc ἐμοὶ δοκέειν. *M. du S.*

Δοκέειν] Δοκέει ἐγίνετο vix quidem sensum habet. Aliud enim est infra c. 8. f. ubi bene habet ἐμοὶ μὲ δοκέει κάρτα θεῖη. male δοκέει rursus c. 29. Sed c. 10. vicissim vulgatum ἐμοὶ δοκέειν male habet, ubi δοκέει W. recte. Illud autem absolutum μοὶ δοκέειν, pro ὡς μοι δοκεῖ, non solum *Herodoto*, sed & Nostro aliisque familiare, ut supra indicatum, *de Luct.* §. 5. Adde *Philops.* c. 25. ubi obiter notamus, interdum eodem redire, δοκεῖ an δοκεῖν dicas, & *Herodot.* VI. p. 390. E. ὁ δὲ εὐδ' ὡς ἔπαθε κακὸν οὐδέν, δοκέων ἐμοί. *J.F.R.*

4. Οὔνομα] Sic scribi jubet Dialectus hujus opusculi, quod hic in Impress. omnibus neglectum, alibi recte scribitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ ὄνομα] Immo τὸ ὔνομα Ionice, sine apostropho, quamvis Edd. *Hippocr.* & *Herod.* variant in his, ut vid. ad c. 2. *J.F.R.*

5. Πόλι] Lege πόλις, & vid. notam ad c. ult. hujus Dial. *J.F.R.*

λων γινομένων, ἐς τόδε ἡ ἐπωνυμίη ἀπίκτο. ἐς ταύτης δὴ τὴν πόλιν ἔρχομαι ἐρέων, ὁκόσα ἐν αὐτῇ ἔστι. ἐρέω δὲ καὶ νόμους τοῖσι ἐς τὰ ἱρὰ χρέωνται, καὶ πανηγύριας τὰς ἄγουσι, καὶ θυσίας τὰς ἐπιτελέουσι. ἐρέω δὲ ὁκόσα καὶ περὶ τῶν ἱρῶν εἰσαμβύων μυθολογέουσι, καὶ τὸν νηὸν, ὅκως ἐγένετο. γράφω δὲ Ἀσσυρίοις ἐών· καὶ τὰ ἀπηγέομαι, τὰ μὲν αὐτοψίη μαθών· τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμοῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω.

Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Αἰγύπτιοι λέγονται θεῶν τε ἔννοιαν λαβεῖν, καὶ ἱρὰ εἴσασθαι, καὶ τεμένεα, καὶ πανηγύριας ἀποδέξαι· πρῶτοι δὲ καὶ ὀνόματα ἱρὰ ἔγνωσαν, καὶ λόγους ἱροὺς ἔλεξαν. μετὰ δὲ ἐν πολλοστῷ χρόνῳ παρ' Αἰγυπτίων λόγον Ἀσσύριοι ἐς θεοὺς ἤκουσαν, καὶ ἱρὰ καὶ νηοὺς ἤγειραν, ἐν τοῖσι καὶ ἀγάλματα ἔθεντο, καὶ ξόανα ἐστήσαντο.

Τὸ δὲ παλαιὸν, καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι ἀξόανοι νηοὶ ἔσαν. καὶ ἔστι ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ, ἃ

cognominis adepta est. De hac igitur urbe jam dicam, quae in ea sint: dicam vero leges etiam, quibus ad sacra sua utuntur, & celebritates quas agunt, & sacrificia quae faciunt. Dicam vero etiam quidquid de conditoribus sacri illius fabulantur, & templum quomodo exstructum sit. Scribo ipse Assyrius, qui ea, quae narro, partim ipse viderim; partim vero a sacerdotibus sim edoctus, quae, aetatem meam antecedentia, hic refero.

2. Jam primi hominum, quos nos novimus, Aegyptii dicuntur Deorum cognitionem cepisse, & condidisse templa atque delubra, & coetus *sacrorum caussa* instituisse. Primi etiam nomina noverè sacra, & narrationes sacras tradiderunt. Non ita multo post autem ab Aegyptiis Assyrii illam de Dis doctrinam audierunt, & templa atque aedes excitarunt, in quibus simulacra quoque ponerent, & signa statuerent.

3. Antiquitus vero apud Aegyptios sine sculpta imagine erant templa. Et sunt in Sy-

a Ἀπίκτο] Ἀπίκατο W. Sed mutatum deinde. b Χρέωνται] Χρέωντα Fl. & W. male. c Δὲ] Δὲ καὶ W. d Εἰσαμβύων] Εἰσαγομένων Fl. Sed vulgatum M. e Εἴσασθαι] Ἴσασθαι marg. AlW. & Fl. hic & c. 9. & 12. ac 14. f Ἀποδέξαι] Sic Fr. J.H.P.B1. M. Sed a recentiore manu. Ἀποδίξαι Fl. S. & marg. AlW. g Ὀνόματα] Οὐνόματα W.

7. Γινομένων] Lege Ionice γινομένων. Ita enim Herodot. ubique, singulis fere paginis. Item Hippocr. vid. modo L.IV. de morb. pr. ubi quinquies una pag. Sed in *Aret.* γίγνεται ubique editum; at in aphorismis Hippocr. promiscue. Cumque mox hic bis c. 7. γίγνεται habeant omnes, & fere semper deinde, in re tam parvi momenti nihil muto. J.F.R.

8. Ἔρχομαι ἰρέων] Herodoto frequens. Sic Ἐρχόμενοι φράσων II. 107. C. Ἐρχομαι λέξων ibid. D. Ἐρχόμενοι δηλώσων. I. p. 3. B. J.F.R.

9. Ἐρέω] Ita amat Idem efferre futura secunda, ut σημανέω *indicabo* II. 103. E. ἀπομανίσω 272. A. ἀπομνήσεσι *permanebunt*. IV. init. Adde mox ἱστορέω. & similia. J.F.R.

12. Εἰσαμβύων] Εἰσαμβύων ab ἵζομαι *statuo*, *instituo*. F.G.

14. Ἀσσυρίοις ἐών] *Syrium* vertas necesse est, ut & c. 17. M.du S.

15. Μαθὼν] Ἐμαθὼν legendum videtur. F.G.

16. Ὁκόσα ἔστιν ἐμοῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω] Uter hic interpretum laudandus, *Benedictus* interpretans, *Quacunque antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipio*, an *Micyllus*, quem postremus fere expressit, *Quaecunque igitur antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipiam?* Sic uterque particularem ex his facit periodum, sic uterque ἱστορέω putat verti posse *incipio narrationem*. Quae sunt utraque ab vero alienissima. Distingue Τὰ μὲν αὐτοψίη μαθὼν, τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἔστιν ἐμοῦ πρεσβύτερα ἐγὼ ἱστορέω, ac verte & *ex iis refero*, *alia quidem cognoveris quae ipse vidi; alia ab sacerdotibus edoctus sum*, ea nempe, *quae meis annis antiquiora commemoro*. J.G.

18. Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων κτλ. Αἰγύπτιοι &c.] Concinit *Diod. Sic.* I. c. xi. pr. ubi & hoc Luciani, & *Ammian.* XXII. 16. adfert Cl. P. *Wesseling*. J.F.R.

Ibid. Ἡμεῖς] Quidni ἡμῖς Ionice? Verum utrumque est in *Herod.* Ἡμεῖς VI. 387. E. Ἡμῖς II. 104. D. Ita & ὑμεῖς IX. 588. B. ὑμῖς VI. 384. C. Et creberrime utrovis more. J.F.R.

21. Ἀποδέξαι] Quum varietates marg. AlW. hic & Dial. seqq. fere omnes ex Fl. sint desumtae, quas jam ex eadem excerpseram, easdem non bis addam. Sed ἀποδίξαι praetuli prae ἀποδέξαι, quia vere Ionicum. *Herodot.* pr. L. I. ἱστορίης ἀποδίξιος ἥδε. Ibid. p. 7. D. Ed.

Syria quoque templa, Aegyptiis illis non multum ætate inferiora, quorum ego plura vidi: ut Herculis Tyrii, non illius, quem Graeci canunt, Herculis. Sed quem ego dico multum antiquior, & Tyrius heros eſt.

4. Eſt vero aliud quoque in Phoenice templum magnum, quod habent Sidonii. Prout ipſi dicunt Aſtartae eſt. Aſtarten autem puto ego Lunam eſſe. Ut vero ſacerdotum mihi aliquis narravit, Europae eſt, ſororis Cadmi. Hanc vero Agenoris regis filiam, cum diſceſſiſſet ex oculis, templo honorarunt Phoenices, & hiſtoriam de ea ſacram tradidere, eam, pulchra cum eſſet, a Jove amatam, qui mutatus in tauri ſpeciem eam rapuerit, & in Cretam detulerit. Haec etiam ex Phoenicibus aliis audivi, & nummus, quo utuntur Sidonii, Europam habet tauro inſidentem, Jovi. Templum autem Europae eſſe, non conſentiunt.

πολλῷ τοῖς Αἰγυπτίοισι ἰσοχρονέουσα, οὓς ἐγὼ πλείστα ὅπωπα. τὸ γε τῦ Ἡρακλέος τὸ ἐν Τύρῳ, ὃ [h] τούτῳ τῷ Ἡρακλέϊ, ὃν Ἕλληνες ἀείδουσι, ἄλλα ὃν ἐγὼ λέγω πολλὸν ἀρχαιότερον, καὶ Τύριος ἥρως ἐστί.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλο ἱρὸν ἐν Φοινίκῃ μέγα, τὸ Σιδώνιοι ἔχουσι, ὡς μὲ αὐτοὶ λέγουσι, Ἀστάρτης ἐστί. Ἀστάρτην δ' ἐγὼ δοκέω Σελήνην εἶμεναι. ὡς δέ μοί τις τ ἱρέων ἀπηγέετο, Εὐρώπης ἐστὶ ὃ Κάδμου ἀδελφεῆς. ταύτην δ' ἔσσαν Ἀγήνορος τῦ [i] βασιλῆος θυγατέρα, ἐπειδή τε ἀφανὴς ἐγεγόνεε, οἱ Φοίνικες τῷ νηῷ ἐτιμήσαντο, καὶ λόγον ἱρὸν ἐπ' αὐτῇ ἔλεξαν, ὅτι ἔσσαν καλὴν Ζεὺς ἐπόθεε, καὶ τὸ εἶδος [k] ἐς ταῦρον ἀμείψαμενος, ἥρπασε· καί μιν ἐς Κρήτην φέρων, ἀπίκετο. τάδε μὲ καὶ τ ἄλλων Φοινίκων ἤκουσον, καὶ τὸ νόμισμα τῷ Σιδώνιοι χρέονται, ὃ Εὐρώπην ἐφεζομένην ἔχει τῷ ταύρῳ τῷ Διΐ· τ δὲ νηὸν οὐκ ὁμολογέουσι Εὐρώπης ἔμμεναι.

Ἔχω-

[h] Τούτῳ] A τούτῳ ad ἥρως ἐστὶ nihil variare Edd. & M. ſtudioſe notat *Solan.* [i] Βασιλῆος] Βασιλέως W. & *Fl.* [k] Ἐς] Εἰς W. & *Fl.*

30. Ἡρακλέϊ] Ἐξ Ἡροδότου τοῦτο λαβὼν ἔχει. M.

37. Ἀστάρτῃ] Ἡ παρὰ Σιδωνίοις Ἀστάρτη ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ σελήνῃ. Σιδώνιοι δὲ Εὐρώπῃ φασὶν ἀφανισθῆναι μὲ ὑπὸ Διὸς, ὃ δὲ ἀφανισθῆναι αὐτὴν εἰς Θεὸν καλισφήσασιν. M.

47. Τὸ νόμισμα] Τὸ νόμισμα Σιδώνιοι βοῦν ἐπίσημον ἔχει τὴν Εὐρώπην καλοντιστισμένον. M.

Ed. *Steph.* ἀπεδέξατο δ' ἔργα. quamquam & προσδεξαίμεθα editum in eod. IV. p. 258. B. Conf. infra c. 19. *J. F. R.*

Ibid. Οὐνόματα ἱρὰ] Prioris vocis ſcriptura ex W. eſt. In Impr. ὀνόματα legitur. *M. du S.*

Οὐνόματα] Οὐνόματα *Solan.* in contextum recepérat. Non male. Nam hoc proprium Ionibus. *Maitt.* de Dial. p. 365. C. Ex *Plutarch.* de Dial. *Homeri.* Ἰώνων ἴδιον — τὸ λέγειν ὄνομα ἐ νοῦσον τὸ ὄνομα ἐ τὴν νόσον. &c. Noſter infra c. 14. μητρὶ — ὄνομα. c. 19. ὄνομα ἦν Κομβάβῳ. *Herodot.* I. p. 1. C. & 2. A. &c. Sed quia & modo τὸ ὄνομα omnes, & Ioniſmo nihil repugnat ὄνομα, non ſtatim id immuto. Apud *Hippocr.* ter quater una pag. ὄνομα. E. c. S. I. de Art. p. 3. τὰ ὀνόματα αὐτῆς — λαὶ ἢ ὀνομάσαν τὰ ἴδια — τὰ μὲν δὴ ὀνόματα φύσιν νομοτιθήματά ἐστι. &c. niſi haec omnia ex negligentia nata dicas. Sed quia hic ſtudioſe adfectat Ionicam dialect. & *Herodot.* imitari ſtudet, id ubique praeferendum, quod a communi Attica plurimum abit. Οὔνομα & τοὔνομα autem *Herod.* ubique, ut p. 256. A. 271. A. & B. ter, 330. C. 338. C. 587. B. ac millies alibi: licet pag. 271. τῷ ὀνόματι quoque editum. *J. F. R.*

23. Λόγοι Ἀσσύριοι] Λόγων legendum videtur. *F. G.*

27. Τὸ δὲ παλαιὸν] Obſervandum hoc imprimis eſt, antiquiſſimos religionis ei auctores nulla in templis ſuis ſimulacra numinis habuiſſe. Adde *Diog. Laërt.* in Prooem. 2. D. *M. du S.*

30. Ὄπωπα] In marg. *Baſil.* adſcriptum: *Hoc itaque non minus Ionum eſt quam Atticorum.* Conf. c. 29. ubi rurſus bis occurrit. *J. F. R.*

36. Ἀστάρτης] Leg. *Scaliger* ad *Varron.* 4. Ling. Latin. *Achill. Tat.* l. 1. *Tertullian.* Apolog. cap. 24. *unicuique etiam provincia & civitati ſuus Deus eſt, ut Syria Aſtartes. Xipbilin.* Quidam Junonem eſſe contendunt, alii Venerem. *J. B.*

Ἀστάρτης] V. *Caſſ.* ad Athen. VIII. 8. p. 602. *Cogn.* 737. *M. du S.*

44. Ἐς] Minime auſcultandum lectioni *Fl.* ἐς enim *Herodot.* & *Hippocr.* ſingulis paginis. *J. F. R.*

Ἔχουσι δὲ καὶ ἄλλο Φοίνικες ἱρὸν, οὐκ Ἀσσύριον, ἀλλ' Αἰγύπτιον, τὸ ἐξ Ἡλίου πόλιος ἐς τὴν Φοινίκην ἀπίκετο. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ ὄπωπα, μέγα δὲ καὶ τόδε καὶ ἀρχαῖόν ἐστι.

5. Habent autem aliud etiam ſacrum Phoenices, non Aſſyrium illud, ſed Aegyptium, quod Heliopoli in Phoenicem venit. Equidem illud non vidi: magnum vero ipſum quoque & antiquum eſt.

Εἶδον δὲ καὶ ἐν Βύβλῳ μέγα ἱρὸν Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν τῷ καὶ τὰ ὄργια ἐς Ἄδωνιν ἐπιτελέουσι. ἐδάην δὲ καὶ τὰ ὄργια. λέγουσι γὰρ δὴ ὧν τὸ ἔργον τὸ ἐς Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς, ἐν τῇ χώρῃ τῇ σφετέρῃ γενέσθαι, καὶ μνήμην τοῦ πάθεος τύπτονταί τε ἑκάστου ἔτεος, καὶ θρηνέουσι, καὶ τὰ ὄργια ἐπιτελέουσι, καὶ σφίσι μεγάλα πένθεα ἀνὰ τὴν χώρην ἵσταται. ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνταί τε, καὶ ἀποκλαύσωνται, πρῶτα μὲν καταγίζουσι τῷ Ἄδωνιδι, ὅκως ἐόντι νέκυϊ· μετὰ δὲ τὴν ἑτέρην ἡμέρην, ζώειν τέ μιν μυθολογέουσι, [a] καὶ ἐς τὸν ἠέρα πέμπουσι, καὶ τὰς κεφαλὰς [b] ξυρέονται, ὅκως Αἰγύπτιοι, ἀποθανόντος Ἄπιος. γυναικῶν δὲ ὁκόσαι οὐκ ἐθέλουσι [c] ξυρέεσθαι, τοιήνδε ζημίην ἐκτελέουσι. ἐν μιῇ ἡμέρῃ, ὅτε πρῆσται τὰς ὥρης ἔστι. ἡ δὲ ἀγορὴ μίσγονται ξείνοισι πωλικέη, καὶ ὁ μισθὸς ἐς τὴν Ἀφροδίτην θυσίη γίγνεται.

6. Vidi etiam Bybli magnum templum Bybliae Veneris, in quo etiam Adonidis orgia peragunt: didici illa orgia. Dicunt nempe illud de Adonide ac de apro in ſua regione factum, & in memoriam illius calamitatis plangunt ſingulis annis & plorant, & peragunt orgia, magno per regionem inſtituto luctu. Cum vero ſatis planctus & lacrimarum eſt, primo inferias Adonidi, tanquam mortuo, mittunt: poſt vero, alio die vivere illum narrant, & caelo *illius imaginem* exponunt. Etiam capita tondent inſtar Aegyptiorum, cum mortuus eſt *his ſuus* Apis. Mulierum vero quotquot tonderi nolunt, multam ſolvunt ejusmodi. Uno die venales ſtant, forma quaeſtum facturae. Forum autem ſolis patet peregrinis; ex mercede ſacrificium conſit Veneri.

Εἰσὶ δὲ ἔνιοι Βυβλίων, οἳ λέγουσι σφίσι τεθάφθαι τὸν Ὄσιριν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ

7. Sunt autem Bybliorum quidam, qui ſepultum apud ſe dicunt Oſirin Aegyptium,

a Καὶ ἐς τὸν ἠέρα π.] Sic Edd. & M. b Ξυρέονται] Ξύρονται W. at *Fl.* vulgatum tuętur. c Ξυρέεσθαι] Sic *Fl.* &c. Ξύρεσθαι W.

61. Μνήμην] Ἀντὶ, κατὰ μνήμην, ἢ εἰς μνήμην. M.

59. Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς] Vid. *Bionis* ea de re Idyllium. *M. du S.*

61. Τύπτονται] Mos Aegyptiorum. Vid. *Herodot.* *M. V. La Croze.* Vid. ejus *Enterp.* ſ. L. 2. p. 127. Ed. *Steph.* *J. F. R.*

73. Πρηκτῆρας] Alias θρηκίτας in ſingulari. Ut λῃστὴς & προστάτης ibid. 134. D. & κίστας *Herod.* 2. 170. ſ. Et hic c. 7. ἀπικνέεται bis recte, item c. 10. &c. & c. 29. ἱκνέεται. Sed quia collectivum ἀγορὴ recte verbum plurale adſciſcit, poſſet haberi pro plurali, de qua terminatione deinde; at quum & mox c. 8. ἔνομα ἱκνέεται, & c. 27. ἀνακέεται αἰτίη, & c. 34. κέεται θρόνῳ & alibi, quae deinde videbis, nil mutandum. *J. F. R.*

74. Γίγνεται] Magis Herodoteum eſſet γίνεται. Sic γινώσκειν, non γιγνώσκειν ap. *Hippocr.* I. de morb. p. 5. fin. intra duodecim verſus legas octies. *J. F. R.*

79. Κεφαλὴ ἐκάστου ἔτεος] Id ipſum quoque docet *Cyrillus* lib. II. Tom. II. in Eſaiam, & *Procopius* in eundem Prophetam ad cap. 18. quippe cujus rei meminit Propheta in initio dicti capitis, qui quod Lucianus vocat caput papyraceum, ajunt ollam fuiſſe papyraceam, cui Alexandrini injecerint epiſtolam ſcriptam ad mulieres Byblinas, qua ſignificetur inventum eſſe Adonidem. Deinde obſignatam eam immiſiſſe in mare, quibusdam ſacris ritibus adhibitis, &, affirmare illos qui mittant, iſtam ollam ſponte deferri per mare Byblum, & finem luctus indicere mulieribus Bybliis. Has vero eſſe mulieres quas dicat *Ezechiel* VIII, 15. lugere *Thamuz* qui ſit Adonis, uti obſervavit eruditiſſimus *Seldenus* de Diis Syris lib. II. cap. undecimo. vide & *Bocharti* Phaleg. IV, 2. Tom. I. *J. G. G.*

Ki-

ptium, & luctus illos & orgia non in Adonin, ſed in Oſirin peragi omnia. Dicam vero, unde iſta quoque fide digna videantur. Caput ſingulis annis ex Aegypto Byblum pervenit, natans interjectum ſpacium quod ſeptem diebus navigatur. Ac ferunt illud divina quadam navigatione venti; declinat autem nusquam, ſed ſolam Byblum pervenit. Eſtque univerſum hoc miraculum: idque annis ſingulis contingit, quod me etiam praeſente Bybli factum eſt, ac vidi caput papyraceum.

8. Eſt vero aliud quoque in Byblioꝝ regione miraculum. Flumen e Libano monte *ortum* exoneratur in mare: impoſitum nomen flumini Adonis. Illud flumen ſingulis annis cruentatur, ſuoque amiſſo colore in mare effunditur, & magnam maris partem inficiens, ſuos Bybliis luctus indicit. Fabulantur autem hiſce ipſis diebus in Libano vulnerari Adonin, delatoque in aquam illius ſanguine immutari flumen, atque cognomen illi dare. Haec vulgus. Mihi vero Byblius homo, qui vera videbatur dicere, aliam narravit mutationis illius

τὰ πένθεα, καὶ τὰ ὄργια, οὐκ ἐς τὸν Ἄδωνιν, ἀλλ' ἐς τὸν Ὄσιριν πάντα πρήσσεσθαι. ἐρέω δὲ ἐκόθεν καὶ τάδε πιστὰ δοκέοντα. κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος ἐξ Αἰγύπτου ἐς τὸν Βύβλον ἀπικνέεται, πλώουσα τὸν μεταξὺ πλόον ἑπτὰ ἡμερέων. καὶ μιν οἱ ἄνεμοι [d] φορέουσι θείῃ ναυτιλίῃ. τρέπεται δὲ οὐδαμᾷ, ἀλλ' ἐς μούνην τὴν Βύβλον ἀπικνέεται. καὶ ἔστι τὸ σύμπαν, θωῦμα. [e] καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γίγνεται, τὸ καὶ ἐμεῦ παρεόντος ἐν Βύβλῳ ἐγένετο· καὶ τὴν κεφαλὴν [f] ἐθηησάμην Βυβλίννην.

Ἐνὶ δὲ καὶ ἄλλο θωῦμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ, πόταμος ἐκ τοῦ Λιβάνου τοῦ [g] ὄρεος, ἐς τὸν ἅλα ἐκδιδοῖ· οὔνομα τῷ ποταμῷ Ἄδωνις ἐπικέαται· ὁ δὲ ποταμὸς ἑκάστου ἔτεος αἱμάσσεται, καὶ τὸν [h] χροιὴν ὀλέσας, ἐσπίπτει ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ φοινίσσει τὸ πολλὸν τοῦ πελάγεος, καὶ σημαίνει τοῖς Βυβλίοις τὰ πένθεα. μυθέονται δὲ ὅτι ταυτησὶ τῇσι ἡμέρῃσι, ὁ Ἄδωνις ἀνὰ τὸν Λίβανον τιτρώσκεται, καὶ τὸ αἷμα ἐς τὸ ὕδωρ ἐρχόμενον ἀλλάσσει τὸν ποταμόν, καὶ τῷ ῥόῳ τὴν ἐπωνυμίην διδοῖ. ταῦτα μὲν οἱ πολλοὶ λέγουσι. ἐμοὶ δέ τις ἀνὴρ Βύβλιος, ἀληθέα δοκέων λέγειν, ἑτέρην ἀπηγέετο τοῦ πάθεος αἰτίην. ἔλε-

d Φορέουσι] Φέρουσι W. e Καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γ.] Deerant in W. ſed lacunae, quae aderat, inſcripta. f Ἐθηησάμην] Ἐθεησάμην Fl. & M. g Οὔρεος] Sic M. Fl. Ald. B1. P. H. S. Οὔριος F. h Χροιὴν] Χροιὰν W. male.

79. Κεφαλὴ] Τοῦτο καὶ ὁ ἱμάτιον θεῖον προφήτης Ἡσαΐας ἐπιστρωμνὴ ἐ τυθάζει [σὺ] τῷ κατὰ Δαμασκοῦ βήματι, δι' ὧν φησι (XVIII. 1.) Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγος, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας. ὁ ἀπεστάλκων * πρὸς πάντα τὰ ἔθνη ὕμνα ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐπιστολὰς † βυβλίνας, ἐπάνω τοῦ ὕδατος. ἐπιστολὰς βυβλίνας τὴν ἐτησίαν τῆς παρούσης κεφαλῆς πομπὴν ἐπιστελλομένου ὑπὲρ τῶν πλανωμένων δαιμονίων. ὡς καὶ τῷ ἁγίοις Κυρίλλῳ δοκεῖ ἐν τοῖς εἰς τὸν ἅγιον Ἡσαΐαν ὑπομνήμασιν αὐτοῦ. M.

* Πρὸς πάντα τὰ ἔθνη] Haec verba in textu Eſaiae non reperiuntur. M. du S.

† Βυβλίνας] In Ed. βυβλίνης, bis. M. du S.

Κεφαλὴ] Byblos autem Syriae, non Aegypti urbs eſt; ne erres. M. du S.

81. Ἑπτὰ ἡμερέων] Subaudi λέγ. F. G.

89. Οὔρεος] Cur ὄρεος non aeque Ionicum eſſet atque ἔτεος, πάθεος, modo praemiſſa, & πελάγεος, quod ſequitur? Immo magis Ionicum quam per ω, in fin. J. F. R.

93. Θάλασσαν] Et hoc *Herodot.* atque *Hippocr.* praeferunt, non θάλατταν. Et ita in ceteris, ubi Attici vel ſi uſurpant, vel promiſcue ſcribunt, hi ſemper σσ, in παράσσω, ἀπαλλάσσω, θαλάσσης, τάσσω, πρήσσω, ἐλάσσων, πράσσειν, περισσὸς, ἀσφράσσειν &c. J. F. R.

96. Τῇσι ἡμέρῃσι] In vet. Ed. *Hippocr.* jota in his non ſubſcribitur. In Herodoti Ed. *Steph.* vero ſubjicitur, ut p. 22. τῇσι λόγχῃσι &c. J. F. R.

98. Ἀλλάσσει] Sic decebat, vid. paullo ante θάλασσαν. J. F. R.

ἔλεγε δὲ ὧδε· Ὁ Ἄδωνις ὁ ποταμὸς, ὦ ξεῖνε, ἀφ' ἧς Λιβάνου ἔρχεται· ὁ δὲ Λίβανος χάρτα ξανθόγεώς ἐστι· ἄνεμοι οὖν τρηχέες ἐκείνῃσι [a] τῇσι ἡμέρῃσι ἱστάμενοι τὴν γῆν τῷ ποταμῷ [b] ἐπιφέρουσι, ἔσσαν ἐς τὰ μάλιστα μιλτώδεα· ἡ δὲ γῆ μιν αἱμώδεα τίθησι· καὶ τῇδε τῇ πάθεϊ οὐ τὸ αἷμα, τὸ λέγουσι, ἀλλ' ἡ χώρη αἰτίη. ὁ μὲν μοι Βύβλιος τοσαῦτα ἀπηγέετο. εἰ δὲ ἀτρεκέως ταῦτα ἔλεγε, ἐμοὶ μὲν δοκέει χάρτα θείη καὶ τῇ ἀνέμου ἡ συντυχίη.

Ἀνέβην δὲ καὶ ἐς τὸν Λίβανον ἐκ Βύβλου, ὁδὸν ἡμέρης, συθόμην αὐτόθι ἀρχαῖον ἱρὸν Ἀφροδίτης ἔμμεναι, τὸ Κινύρης [c] εἵσατο· καὶ [d] εἶδον τὸ ἱρὸν, καὶ ἀρχαῖον ἦν. τάδε μὲν ἔστι τὰ ἐν τῇ Συρίῃ ἀρχαῖα καὶ μεγάλα ἱρά.

Τοσούτων δὲ ἐόντων, ἐμοὶ [e] δοκέει, οὐδὲν τὸν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μεῖζον ἔμμεναι, οὐδὲ νηὸς ἄλλος ἁγιώτερος, οὐδὲ χώρη ἄλλη ἱροτέρη. ἔνι δὲ καὶ ἔργα ἐν αὐτῷ πολυτελέα, καὶ ἀρχαῖα ἀναθήματα, καὶ πολλὰ θωύματα, καὶ ξόανα θεοπρεπέα, καὶ θεοὶ δὲ κάρτα αὐ-

causſam. Dicebat autem ita: *Adonis flumen, hoſpes, venit per Libanum. At Libanus multum rubicundae terrae habet. Venti ergo vehementes, qui ſtatos illis diebus flatus habent, terram fluminis inferunt minio valde ſimilem. Haec illud terra reddit ſanguineum e hujusque mutationis non ſanguis, quem dicunt, ſed regio ipſa cauſſam ſuſtinet.* Haec mihi narrabat Byblius. Si vero vera dixit, mihi tamen divina valde illa ipſa venti opportunitas videtur.

9. Aſcendi vero etiam e Byblo Libanum, diei unius itinere, cum audirem, antiquum ibi Veneris fanum eſſe conſtitutum a Cinyra. Ac vidi templum, ſane antiquum. Atque haec illa vetera & magna per Syriam templa.

10. Tot autem cum ſint, nullum mihi videtur Hierapolitanis illis majus eſſe, nec aedes alia auguſtior, neque ſanctior regio. Sunt autem etiam opera in eo ſumtuoſa, & donaria antiqua, & ſpectanda multa, & ſigna auguſta, praeſentesque valde iis Dii. Su-

a Τῇσι] Adſcivi ex W. quod *Jenſ.* recte viderat. Τῆς Edd. *b* Ἐπιφέρουσι] Ἐπιφόρους *Fl.* Vulgatum probat M. *c* Εἵσατο] Ἵσατο *Fl.* & M. *d* Εἶδον] Ἴδον W. Vulgato favet *Fl.* *e* Δοκέει] Ex W. eſt. Δοκέειν Edd.

8. Μιλτώδεα] Μίλτου εἶδος χρώματος ἐρυθροῦ. *G.*

13. Συντυχίη] Συντυχία ἡ ὕφεσις καὶ ἡ αἰφνιδίου μεταβολὴ τοῦ πραγματικοῦ. *G.*

3. Ξεῖνε] Bene, non ξένε. Conf. c. 12. & *Herodot.* IX. 588. C. bis, ac ſaepe. *J.F.R.*

6. Ἐκείνῃσι ἐ ἡμέρῃσι] Scribe τῇσι, ut recte obſervatum initio hujus paginae, τοιούτοις τῇσι ἡμέρῃσι. Libellus hic Ionica ſcriptus eſt dialecto. *J.F.*

Ibid. Τῇσι] W. ſolus; in impreſſ. enim τᾶς. *M.du S.*

15. Ὁδὸν] Si adfectatio Ioniſmi ἀκριβῶς ſectanda, ὁδὸν ſcribendum cum *Herodot.* 2. 103. A. quamquam & ὁδῷ ibid. paullo ante legimus, & ὁδὸν ob praemiſſum ν euphoniae cauſſa hic melius; atque in talibus variatur tam crebro, ut ſuſpicio ſit, utramque uſitatum fuiſſe; (ubi tamen aliquid centies aliter exaratum invenio, ac bis, ter ab eo receſſum, ibi Scribarum vel Editorum negligentia forſan in culpa eſt, veluti plus centies ἱρὸν in *Herod.* bis, ter tamen ἱρὸν.) Ita fere aeque frequenter ἱρὸν & ἱρὸν ap. *Herod.* Prius vid. 2. 102. D. & 103. B. ac C. bis. Alterum 2. 103. D. bis. Item 104. A. & IV. ſub init. ne plura. Miſera enim haec eſt diligentia in his, quae inanis tantum ſunt ſonus, ad intellectum nihil faciunt. *J.F.R.*

16. Ἱρὸν Ἀφροδίτης] Libanitidis puto, ſ. Aphacitidos, de qua ad libellum περὶ Ἀστρολ. c. 3. Add. *Selden.* de Dis Syr. 2, 4. pr. Aphaca inter Byblum & Heliopolin ſita, ſatis conſtat. Hoc etiam cum hujus auctoris itinere pulchre convenit, qui Byblo venit in Libanum ad hoc templum, hinc Heliopolin. *J.M.G.*

Ibid. Κινύρης] Quis ille Cinyras? Myrrhae ne pater, Rex Cyprius? Vid. Περσ. c. 11. *M.du S.*

20. Δοκέει] Ita recte W. In reliquis δοκέειν. *M.du S.*

Ibid. Ἐμοὶ δοκέει] Conf. ſupra ad c. 1. Et ſi quid probatione indiget, vid. *Herodot.* IV. ſub init. μοὶ δοκέει τόξα μιστεῖναι. *J.F.R.*

21. Μεῖζον] Immo μᾶλλον cum *Herod.* 2. 105. A. & crebro alibi, ut indicabit *Maitt.* de Dial. p. 113. Et Noſter ipſe c. 12. & 19. f. *J.F.R.*

26. Ἱρῶν γὰρ] De his imaginum ſudoribus *Joſeph. Scaliger* ad Tibull. lib. 2. & *Dan. Heinſ.* ad *Sil. Ital.* *J.B.*

Ἱρῶν

Sudant enim apud illos ſimulacra, & moventur, atque edunt oracula. Clamor etiam ſaepe in aede multis exaudientibus ortus, cum clauſum eſſet templum. Verum etiam divitiarum cauſſa eorum, quae ego novi, primum eſt. Multae enim ad illos opes veniunt ex Arabia, & a Phoenicibus & Babyloniis, & aliae e Cappadocia. Quaedam vero etiam Cilices adferunt, quaedam Aſſyrii. Vidi ego quae in templo occultis locis repoſita ſunt, veſtem multam, & alia, quae in aurum & argentum diſcreta ſunt. Feſtorum dierum quidem celebrationes & conventus nullis aliis hominibus tot ac tanti in uſum recepti ſunt.

11. Percontanti autem mihi de annis, quot eſſent illi ſacro? & quam ipſi Deam illam putarent? multae narrationes dictae ſunt ſacrae aliae, aliae publicae; quaedam oppido fabuloſae; aliae barbarae, aliae Graecis conſentientes, quas ego dicam omnes, neutiquam vero recipio.

12. Vulgus igitur Deucalionem eſſe, Scy-

τοῖσι ἐμφανέες. ἰδρώει γὰρ δὴ ὧν τὰ σφίσι τὰ ξόανα, καὶ κινέεται καὶ χρησμηγορέει· ἡ βοὴ δὲ πολλάκις ἐγένετο ἐν τῷ νηῷ, κλεισθέντος τοῦ ἱροῦ, καὶ πολλοὶ ἤκουσαν. ναὶ μὴν ἡ ὅλβου περὶ, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι. πολλὰ γὰρ αὐτοῖσι ἀπικνέεται χρήματα, ἔκ τε Ἀραβίης, καὶ Φοινίκων, καὶ Βαβυλωνίων, καὶ ἄλλα ἐκ Καππαδοκίης, τὰ δὲ καὶ Κίλικες [f] φέρουσι, τὰ δὲ Ἀσσύριοι. εἶδον δὲ ἐγὼ καὶ τὰ ἐν τῷ νηῷ λάθρη ἀποκείμενα, ἐσθῆτα πολλὴν, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐς ἄργυρον ἢ ἐς χρυσὸν [g] ἀποκέκριται· ἑορταὶ μὲν γὰρ καὶ πανηγύριες οὐδαμοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώπων τοσαίδε ἀποδεδέχαται.

Ἱστορέοντί δέ μοι ἐτέων περὶ, ὁκόσα τῷ ἱρῷ ἐστί, καὶ τὴν θεὸν αὐτοὶ ἥν τινα δοκέουσι, πολλοὶ λόγοι ἐλέγοντο, τῶν οἱ μὲν ἱροὶ, οἱ δὲ ἐμφανέες, οἱ δὲ χάρτα μυθώδεες· καὶ ἄλλοι βάρβαροι, οἱ μὲν τοῖσι Ἕλλησι ὁμολογέοντες, τοὺς ἐγὼ πάντας μὲν ἐρέω, δέκομαι δὲ οὐδαμά.

Οἱ μὲν ὧν πολλοὶ, Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα

f Φέρουσι] Nihil mutat *Fl.* An *Φορέουσι*, ut ſupra, & infra non ſemel. g Ἀποκέκριται] Sic Edd. & M.

Ἰδρώει — τὰ ξόανα] Alias inter prodigia ingentis calamitatis habitum fuiſſe, ſi Deorum ſimulacra ſudarent, vid. pluribus indicatum ab Rev. *J. Elſn.* ad *Euang. Luc.* XXII. 44. quod tamen cauſſis naturalibus vel tribuat *Cic.* de Divin. 2. c. 27. Adde, & fraudibus ſacerdotum, veluti ſtatuas beatae Virginis lacrymantes efficere norunt Pontificii. *J.F.R.*

29. Ναὶ μὴν ἐς ὅλβου περὶ, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι] Non acu rem tetigit interpres, qui habet: *Quin etiam in iis, quae novi, praecipua ſunt opes.* Cum ſenſus ſit. *Quin immo, quod ad divitias attinet, inter ea, quae ego novi, primum* vel *praecipuum eſt* (hoc templum.) *H.V.*

34. Φέρουσι] Φορέουσι ſuſpicor; verum nihil muto, quia *φέρουσι* deinde frequenter omnes, etſi & *Φορέουσι* eadem hac hiſtoria in verbis compoſit. *Φέρειν* & *φέρουσι Hippocr.* etiam in aphor. frequenter; nimirum pro *perferre, pati.* At *Φορέειν* pro *adferre, portare, unde Φορεὺς bajulus*, uſitatius Ionibus. Neque tamen perpetuum hoc eſt: & ſane in *Herodoto φέρουσι* tam frequenter invenio, portandi notione, ut nihil certi ſtatuere liceat. Vid. eum IV. 331. E. VI. 382. B. IX. 585. B. & 587. C. &c. Conf. infra c. 13. 15. 16. 31. & 27. &c. *J.F.R.*

37. Ἀποκέκριται] Sic Impr. omnes, & M. ipſe. *M. du S.*

38. Ἑορταὶ] Forſan *ἑορταὶ*, ut deinde c. 49. Et *Herodot.* IV. 256. E. *J.F.R.*

39. Ἀποδεδέχαται] Pro *ἀποδιδεγμέναι εἰσὶ*, i. e. admiſſae, receptae. An ab *ἀποδίκομαι*, ſeu *ἀποδίκευμαι*? *Deſignatae, conſtitutae. F.G.* Eſt ab *ἀποδίκομαι*, ſ. *ἀποδίκομαι*. Conf. infra c. 42. *J.F.R.*

45. Δίκομαι] Bene; ſic & *δικαίωσις Herod.* VI. 382. C. *δικάμενοι* IX. 586. E. praeter illa quae *Maitt.* habet, de Dial. p. 98. Sed in *Hippocr.* adſpiratio ſervata. Nam *ἐπιδέχεται* I. Aph. 5. *ἐπιδέχεσθαι* I. aph. 7. *προσδέχεσθαι* III. aph. 5. ib. C. & 7. &c. *J.F.R.*

47. Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα] Scytham cur faciat, neſcio, cum Theſſalum alii tradant: ſunt & qui eum ex Aegypto oriundum ſtatuant. Vid. *Marm. Ox.* 106. *M. du S.*

Ibid. Σκύθεα] Pro *Σκύθην*. F.G. Sed bene; nam & ſic deinde c. 15. f. Ἄττεα pro Ἄττην. c. 25. a. m. *δεσπότεα* pro *δεσπότην*, quod & *Herodoto* ſic ſcribi, veluti & *Καμβύσεα*, vide ap. *Maitt.* de Dial. p. 106. qui & *Ἀριστογόρεα* & *Ἀριστογόρεω* in *Aretaeo* reperiri notat. Ita & alios nomina propria eadem diverſae declinationis facere, ut Ἀριστὶς & Ἀριστέας, Βορὶς & Βορέας &c. vide indicatum in nota Cl. *Hemſterh.* T. I. *Dial. Mort.* XI. c. 1. f. *J.F.R.*

θεα [a] τὸ ἱρὸν [b] εἴσαλο λέγουσι· τοῦτον Δευκαλίωνα, ὅτι τοῦ τὸ πολλὸν ὕδωρ ἐγένετο. Δευκαλίωνος δὲ περὶ λόγον ἐν Ἕλλησι ἤκουσα, τ' Ἕλληνες ἐπ' [c] αὐτῷ λέγουσι. ὁ δὲ μῦθος ὧδε ἔχει· ἥδε ἡ γενεὴ, οἱ νῦν ἄνθρωποι, οὐ πρῶτοι ἐγένοντο, ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ, πάντες [d] ὄλοντο. οὗτοι δὲ γένεος τοῦ δευτέρου εἰσὶ· τὸ αὖθις ἐκ Δευκαλίωνος εἰς πληθὺν ἀπίκετο. ἐκείνων δὲ περὶ τῶν ἀνθρώπων τάδε μυθέονται. ὑβρισταὶ κάρτα ἐόντες, ἀθέμιστα ἔργα ἔπρασσον· οὔτε γὰρ ὅρκια ἐφύλασσον, οὔτε ξείνους ἐδέκοντο, οὔτε ἱκετέων ἠνείχοντο, ἀντ' ὧν σφίσι ἠ μεγάλη συμφορὴ ἀπίκετο. αὐτίκα ἡ γῆ πολλὸν ὕδωρ ἐκδιδοῖ, καὶ ὄμβροι μεγάλοι ἐγένοντο, καὶ οἱ ποταμοὶ κατέβησαν μέζονες, καὶ ἡ θάλασσα ὅτι πολλὸν ἀνέβη, [e] ἕστε ὃ πάντα ὕδωρ ἐγένοντο, καὶ πάντες [f] ὄλοντο. Δευκαλίων δὲ μοῦνος ἀνθρώπων ἐλίπετο ἐς γενεὴν δευτέρην, εὐσεβείης τε καὶ τῆς εὐσεβέος εἵνεκα. ἡ δὲ οἱ σωτηρίη ἥδε ἐγένετο· λάρνακα μεγάλην, τ' αὐτὸς [g] ἔχε, ἐς ταύτην ἐσβιβάσας [h] παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ἑωυτοῦ, ἐσέβη. ἐσβαινόντων δὲ οἱ ἀπίκοντο σύες, καὶ ἵπποι, καὶ λεόντων γένεα, καὶ ὄφιες, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐν γῇ νέμονται, πάντα ἐς ζεύγεα. ὁ δὲ πάντα ἐδέκετο· καί μιν οὐκ ἐσίνοντο, ἀλλά σφισι μεγάλη διόθεν φιλίη ἐγένετο. καὶ ἐν μιῇ λάρνακι πάντες ἔπλευ-

tham, ajunt, qui templum condiderit; eum, inquam, Deucalionem, sub quo multa illa aqua fuerit. Jam de Deucalione narrationem inter Graecos audivi equidem, quam Graeci nempe de eo habent. Fabula autem ita habet. Hoc saeculum, qui nunc sunt homines, non illi primi fuere: sed illud saeculum periere omnes. At hi alterius sunt generis, quod rursus a Deucalione inde in hanc multitudinem auctum est. De istis vero *prioribus* hominibus haec narrant, *Contumelioſi valde cum eſſent, nefarie multa faciebant. Neque enim juris jurandi religionem ſervabant, neque recipiebant hoſpites, neque ſupplicibus parcebant. Pro quibus rebus magna illis venit calamitas. Statim multum aquae terra effundere, & pluviae fieri magnae, & amnes majores deſcendere, mare autem multum aſcendere, dum aqua fierent omnia, perirentque univerſi. Deucalion ſolus alteri ſaeculo reſervatus prudentiae & pietatis cauſſa. Servari autem hoc ipſi modo contigit. In arcam, quam habebat magnam, liberos ſuos & uxores impoſuit, & ipſe quoque ingreſſus eſt. Eam autem ingrederetur, venerunt apri, & equi, & leonum genera, & ſerpentes, & reliqua, quae in terra paſcuntur, bina. Recipit ille omnia. Nec illi nocent: ſed magna inter ipſos amicitia, a Jove immiſſa, intercedit. Sic in una omnes*

a Τὸ] Bene ſic M. *Ald. Fl. H. P. S.* Τὸν *J.* b Εἴσαλο] Ἴσαλο *Fl.* Vulgatum probat M. c Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* d Ὤλοντο] Sic Edd. & M. e Ἕστε] *Solan.* quamquam ἐς ὃ Edd. & M. f Ὤλοντο] Sic M. ut modo. Ὄλοντο Edd. g Ἔχε] Sic omnes praeter *Fl.* & W. quae εἶχε. h Παῖδας] Παῖδα *Fl.* Vulgatum firmat M.

54. Ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ] Τῶν πρώτων ἀνθρώπων ſcil. *F. G.*

64. Πολλὸν] Satis jam audivi πολλοὶ & πολλὸν. An ergo & in hoc verbo numquam ionizabit? Πολὺ enim & πολλοὶ aliquando dicendum fuerat. Ita πολὺν *Hippocr.* I. de morb. p. 10. vſ. 15. Πολλὰ ibid. initio libri bis, & p. 7. f. πολλοὶ p. ſeq. Πολοὶ uno λ. p. 5. Ἐπιτοπολὺ III. aph. 7. Verum & πολλῶν I. de morb. ſub init. Πολλοὶ p. 5. πολλὴν p. 9. 43. & πολλὸν quoque p. 10. Idque *Herodoto* frequentius; quare vulgatae controverſiam non moveo; miror tamen cur alterum non tangat. *J. F. R.*

Ibid. Ἔστε ὃ πάντα — ὄλοντο] Antea legebatur ἐς ὃ — ὄλοντο, & ultimam quidem vocem M. recte, uti emendaveramus, habet; primam corrupte cum reliquis. vid. finem hujus ipſius capitis. *M. du S.*

69. Λάρνακα] Vid. etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Ἔχε] Ita *Homerus* fere perpetuo; ſed poëtice. At cum & Iones quoque augmenta ſaepe negligant, nihil quidem muto; licet ſuſpicer εἶχε forſan ſcribendum. *Herod.* IV. 269. C. ἦλιον εἶχον ἐς τὰ δεξιά. At quia εἶχε ex bonis libris eſt, nec *Herodotus* reſpuit, ſi fides editionibus, ut VII. pag. altera ab initio. D. &

p.

omnes arca navigant, quamdiu aqua obtinuit. Haec de Deucalione narrant Graeci.

13. Hinc vero narratio exſtat Hierapolitanorum admiratione ſane digna: in ipſorum regione hiatum factum eſſe magnum, qui aquam omnem receperit. Deucalionem vero, cum haec facta eſſent, altaria conſtituiſſe, & ſacram Junoni aedem ad hiatum collocaſſe. Equidem hiatum vidi; & eſt ſub templo ſane parvus. An vero ex majore olim tantillus jam factus ſit, non novi: quem quidem ego vidi, ille parvus eſt. Signum hujus narrationis *eſt*, *quod* hoc faciunt. Bis unoquoque anno de mari aqua in templum venit. Ferunt eam non ſacerdotes ſolum; ſed Syria omnis & Arabia, & trans-Euphrataei multi homines ad mare accedunt, & aquam ferunt omnes, quam primum in templo effundunt: deinde vero in hiatum ea deſcendit, capitque ille hiatus, parvus licet, aquae vim maximam. Haec dum faciunt, a Deucalione hanc in eo templo legem latam eſſe dicunt, ut illud eſſet calamitatis pariter ac beneficii monimentum. Antiqua ergo de templo iſta illis narratio eſt.

14. Alii vero a Babylonia Semiramide, cujus multa per Aſiam opera exſtant, ab

σαι, ἔστε τὸ ὕδωρ ἐπεκράτει. τὰ μὲ Δευκαλίωνος περὶ Ἕλληνες ἱστορέουσι.

[i] Τὰ δὲ ἀπὸ τούτου, λέγεται λόγος τὸ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι μεγάλως ἄξιος θωυμάσαι, ὅτι ἐν τῇ σφετέρῃ χώρῃ, χάσμα μέγα ἐγένετο, καὶ τὸ σύμπαν ὕδωρ καταδέξατο. Δευκαλίων δὲ, ἐπεὶ τάδε ἐγένετο, βωμούς τε ἔθετο, καὶ νηὸν ὅτι τῷ χάσματι Ἥρης ἅγιον ἱδρύσαλο. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ χάσμα εἶδον, καὶ ἔστι κατὰ τοῦ νηῷ κάρτα μικρόν. εἰ μὲν ὦν πάλαι καὶ μέγα ἦν, νῦν τοιόνδε ἐγένετο, οὐκ οἶδα, τὸ δὲ ἐγὼ εἶδον, μικρόν ἐστι. σῆμα δὲ τῆς ἱστορίης τόδε ποιέουσι· δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐξ θαλάσσης ὕδωρ ἐς τὸν νηὸν ἀτίκνέεται. [k] Φέρουσι δὲ οὐκ ἱρέες μοῦνον, ἀλλὰ πᾶσα Συρίη, καὶ Ἀραβίη, καὶ πέρηθεν τοῦ Εὐφρήτεω, πολλοὶ ἄνθρωποι ἐς θάλασσαν ἔρχονται, καὶ πάντες ὕδωρ [l] φέρουσι· τὸ πρῶτα μὲν ἐν τῷ νηῷ ἐκχέουσι, μετὰ δὲ ἐς τὸ χάσμα κατέρχεται, καὶ δέκεται τὸ χάσμα, μικρὸν ἐὸν, ὕδατος χρῆμα πολλόν. τὰ δὲ ποιέοντες, Δευκαλίωνα ἐν τῷ ἱρῷ τόνδε νόμον θέσθαι λέγουσι, συμφορῆς τε καὶ εὐεργεσίης μνῆμα ἔμμεναι. ὁ μὲν ὦν ἀρχαῖος [m] αὐτοῖσι λόγος ἀμφὶ τοῦ ἱροῦ, τοιόσδε ἐστί.

[i] Ἄλλοι δὲ Σεμίραμιν τὴν Βαβυλωνίην, τὰ δὴ πολλὰ ἔργα ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐστί. ταύτῃ καὶ

[i] Τὰ] Τὸ W. & *Fl.* [k] *Φέρουσι*] Sic *Fl.* & M. cum cett. *Φορέουσι* vult *Solan.* [l] *Φέρουσι*] Sic rurſus omnes. [m] *Αὐτοῖσι*] Ex W. *Αὐτῶν* Edd.

p. 437. iterum εἶχετο. &c. neque illud improbum. At conf. c. 17. f. ubi iterum ἴσχετο, item ἄρξατο, & c. 24. ubi & ἔχει vulgo: in W. & *Fl.* tamen rurſus εἶχον. At c. 17. rurſus ἔχει, & ſic ter, quater, deinde. Quis igitur haec incerta certa reddet? Plura de augmento neglecto ad c. 17. adjiciemus. *J.F.R.*

82. *Χάσμα μέγα ἐγένετο*] Similis narratio de tali voragine in templo Jovis Olympii Athenis; ut vulgo credebatur, a Deucalione extructo, in quam omnem diluvii aquam defluxiſſe narrabant, & in quam quotannis placentam e melle & farina projectam fuiſſe, eſt apud *Pauſaniam* in Atticis, & ex illo Octavius Falconerius, vir, natalibus, doctrina & dignitate conſpicuus, mihique cum in vivis eſſet, peramicus, in nummi Apamenſis explicatione, ubi plura de hoc diluvio habet, idque Noachicum fuiſſe oſtendit, cui adſtipulor, etſi de explicatione illius nummi aliter ſentiam, de quo alias plura. *J.G.G.*

Χάσμα] Adde *Xiph.* 252. C. *M. du S.*

91. *Φορέουσι*] Hic & permultis in locis hoc in opuſculo prave antea legebatur *Φέρουσι*. Vid. c. 15. 16. & 31. *M. du S.*

Φέρουσι] Reciperem *Φορέουσι*, niſi nimis frequens eſſet *Φέρουσι*, tum hac diſſertatione, tum ap. alios, ut indicatum ad c. 10. *J.F.R.*

2. *Αὐτοῖσι*] Sic W. recte. In impreſſis *αὐτοῖς*. *M. du S.*

καὶ τόδε τὸ ἕδος [a] εἴσαγε νομίζουσι, οὐκ Ἥρη δὲ εἴσαγε, ἀλλὰ μήτηρ ἑαυτῆς, ἡ Δερκετὼ ὄνομα. Δερκετοῦς δὲ εἶδος ἐν Φοινίκῃ [b] ἐθησάμην, θέαμα ξένον· ἡμισέη μὲν γυνή· τὸ δὲ ὀχόσον ἐκ μηρῶν ἐς ἄκρους πόδας, ἰχθύος ὑπὴ ἐστεινε. ἡ δὲ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει πᾶσα γυνή ἐστι. πίστιες δὲ τῦ λόγυ αὐτοῖσι [c] ὐ κάρτα ἐμφανέες. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζυσι, καὶ ὕκοΐε ἰχθύων φαύσι, καὶ ὄρνιθας τὰς μὲν ἄλλας σιτέονται, περιστερὴν δὲ μούνην ὐ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι ἅδε ἱρή. τὰ δὲ γιγνόμενα δοκέει αὐτοῖς ποιέεσθαι Δερκετῦς καὶ Σεμιράμιος εἵνεκα· τὸ μὲν, ὅτι Δερκετὼ μορφὴν ἰχθύος ἔχει· τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς περιστερὴν ἀπίκετο· ἀλλ' ἐγὼ τὸ μὲν νηὸν, ὅτι Σεμιράμιος ἔργον ἐστὶ, τάχα κυ [d] δέξομαι· Δερκετῦς δὲ τὸ ἰρὸν ἔμμεναι, ἐδαμᾷ πείθομαι, ἐπεὶ καὶ παρ' [e] Αἰγυπτίοισιν

hac ergo Semiramide hanc quoque ſedem conſtitutam eſſe arbitrantur: nec vero Junoni conſtituiſſe, ſed ſuae matri, cujus nomen Derceto. Dercetus porro ſpeciem vidi in Phoenice, mirum ſpectaculum. Dimidia eſt mulier: quod eſt autem a feminibus inde ad extremos pedes, piſcis cauda extenditur. Sed Hierapolitana illa tota eſt mulier. Argumenta illis hujus relationis non valde aperta. Piſces rem ſacram arbitrantur, & nunquam piſces attingunt. Aves reliquas in cibo habent, columba ſola non veſcuntur, ſed eſt ea illis ſacra. Quae hic fiunt, videntur ab iis fieri Dercetus & Semiramidis cauſſa: alterum, quod piſcis formam habet Derceto; alterum quod Semiramidis finis in columbam exiit. At ego aedem quidem illam Semiramidis opus eſſe, forte receperim, Dercetus autem eſſe delubrum, nequaquam vero mihi fit ſimile, quandoquidem etiam apud Aegyptios ſunt, qui

a Εἴσαγε] Ἴσαγε *Fl.* hic & ſtatim iterum, invitis cett. & M. b Ἐθησάμην] Ἐθεησάμην W. & *Fl.* c Οἷ] Deeſt in *Fl.* d Δέξομαι] Sic W. & *Fl.* Δίχομαι cett. Δέκομαι *P.* e Αἰγυπτίοισιν] Ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. priores.

7. Τῆς Δερκετὼ] Leg. *Scal.* ad *Varr.* locum cit. *J.B.*

8. Δερκετὼ] Vid. *Spanh.* 253. qui ſimilem ex nummis formam exhibet. *M.du S.*

Ibid. Δερκετοῦς δὲ εἶδος &c.] Vid. Cl. *P. Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* II. c. 4. N°. 33. *J.F.R.*

9. Ξένον] Malim ξεῖνον. Vid. c. 8. & 12. ubi reſtitutum c. 27. ξείνη γυνή. *J.F.R.*

Ibid. Ἡμισέη μὲν γυνὴ] Haec culta fuit in urbe Phoenices Joppe, alia ab Dea Syria, quae numen fuit Hierapolitanorum, mulieris formam prae ſe ferens, nihil piſcis habens. Vide magnum *Salmaſium* in *Plinianis* exercitationibus. *J.G.G.*

Ἡμισέη] *Salm.* Plin. exerc. 405. a. A. Joppe. vid. *Ovid.* Met. IV. 44. De Atergati vid. *Strab.* XVI. *M.du S.*

13. Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζυσι] Et hae de cauſſa piſcator *Heliodorus* cum fruſtra multoties rete jeciſſet, huic Deae ſuſpendit lib. 6. *Anth.*

Δαίμονι τῇ Συρίῃ μάστλιν τριόδων Ἡλιόδωρος
Δίκτυον, ὃ νηοῦ τῦ δ' ἔθετο προθύροις.

J.B.

Ἰχθύας] Vid. *Xen. Steph.* 150. 36. & *Ælian.* de anim. XII. 2. & 30. *Porphyr.* de abſtin. IV. 15. ubi inſigne in eam rem Menandri fragmentum adducit, quod hic legere operae pretium eſt:

Ὅταν φάγωσιν ἰχθὺν ἐκεῖνοι λέγῃ τινὰς
Αὐτῶν ἀκρασίαν, τοὺς πόδας ἐκ γαστέρα
Οἰδοῦσιν· εἶτα σαπρίαν ἔλαβον, εἰς δ' ὀδύν
Ἐκάθισαν αὐτοὶ ἐπὶ κέαρ, καὶ τὸν θεὸν
Ἐξιλάσαντο τῷ ταπεινῶσαι σφίδμα.

Add. *Plut.* de ſuperſt. T. II. p. 170. Τὴν δὲ Συρίαν θεὸν οἱ δεισιδαίμονες νομίζουσιν, ἢ μαινίδα τις ἢ ἀφύας φάγῃ, τὰ ἀστικώτατα διοθίειν, ἕλκεσι τὸ σῶμα πιμπλᾶσθαι, συντήκειν τὸ ἦπαρ. *M.du S.*

Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ὅσοι ἐσθίουσι ψαύουσι] *Artemid.* On. I. 9. ἰχθύας πάντες ἐσθίουσι πλὴν Σύροι τινὲς τῆς τῶν Ἀσσυρίων στρατιᾶς. Quod mox de Ægyptiis dicit, apud eos eſſe nonnullos, οἱ ἰχθύας μὲ σιτέονται, id *Herodotus* de ſacerdotibus Ægyptiis tradidit L. II. c. 37. ἰχθύων δὲ οὐδὲ ὀφρῦς ἔξεσι πάσασθαι. *Plutarch.* Sympoſ. quaeſt. L. VIII. Quaeſt. 8. de iisdem loquens ἰχθύων δὲ, inquit, καὶ τοὺς ἱερεῖς ἴστον ὅτι τῶν ἀπεχομένους. Addit hic Lucianus, ſacerdotes illos hoc non facere in gratiam Dercetus. καὶ τάδε ὐ Δερκετοῦ χαρίζονται. Cauſſam vero, ob quam a piſcibus abſtineant illi ſacerdotes, docet *Plutarch.* loco dicto, eſſe, τὸ πρὸς τὴν θάλατταν ἔχθος, ὡς ἀσύμφυλον ὁμοῦ καὶ ἀλλότριον, μᾶλλον δὲ ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τῦ ἀνθρώπυ στοιχεῖον, &c. idem *de Iſid. & Oſir.* p. 363. Διὸ τὴν τε θάλασσαν οἱ ἱερεῖς ἀφοσιοῦνται, καὶ τ' ἄλλα τυφῶνος ἀφρὸν καλοῦσι καὶ ἀπαγορευομένων ἔνεστιν αὐτοῖς ἐπὶ τραπέζης ἅλα μὴ προσφέρεσθαι. καὶ κυβερνήτας ὐ προσαγορεύουσιν, ὅτι χρῶνται θαλάσ-

qui piſcibus in cibo non utantur, neque illud Dercetus gratia faciant.

15. Eſt vero alia etiam ſacra narratio, quam a ſapienti viro accepi, Deam illam Rheam eſſe, delubrum vero opus Attis. Attes porro genere Lydus fuit, primusque orgia Rheae docuit. Ac, quae Phryges & Lydi, & Samothraces peragunt, ea ab Atte didicerunt omnia. A quo enim tempore caſtravit illum Rhea, virilem victum deſiit, ſpecieque permutavit feminea, & veſtem induit muliebrem, & terras omnes pererrans, orgiaque peregit, & enarravit, quae paſſus eſſet, & Rheam cecinit. Inter haec pervenit etiam in Syriam. Cum autem Trans-Euphrataei neque ipſum reciperent, neque orgia, illo ipſo loco hoc ſibi delubrum fecit. Signis vero multis haec Dea ad Rheam accedit. Leones enim

25 f ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας ϑ σιτέονται), καὶ τάδε ϑ Δερκετοῖ χαρίζονται).

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος ἱρὸς, ὃν ἐγὼ σοφῦ ἀνδρὸς ἤκουσα· ὅτι ἡ μὲν Θεὴ Ῥέη ἐστί· τὸ δὲ ἱρὸν Ἄττεω ποίημα. 8 Ἄττης τὸ h γένος Λυδὸς μὲν ἦν, πρῶτος δὲ τὰ ὄργια τὰ ἐς Ῥέην ἐδιδάξατο. καὶ τὰ Φρύγες, καὶ Λυδοὶ, καὶ Σαμόθρακες ὀπιτελέουσι, Ἄττεω πάντα ἔμαθον. ὡς γὰρ μιν ἡ Ῥέη ἔτεμε, βίου μὲν ἀνδρηίου ἀπεπαύσατο, μορφὴν δὲ ϑηλέην ἠμείψατο, καὶ ἐσθῆτα γυναικηίην ἐνεδύσατο, καὶ ἐς πᾶσαν γῆν Φοιτέων, ὄργιά τε ἐπετέλεε, καὶ τὰ ἔπαϑε, ἀπηγέετο, καὶ Ῥέην ἤειδε. ἐν τοῖσι καὶ ἐς Συρίην ἀπίκετο. ὡς δὲ οἱ πέρην Εὐφρήτεω ἄνθρωποι οὔτε αὐτὸν, οὔτε ὄργια ἐδέκοντο, ἐν τῷ δὲ τῷ χώρῳ τὸ ἱρὸν ἐποιήσατο. σημήια δὲ ἡ ϑεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην i ἀπικέεται. λέοντες γὰρ μιν

f Ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας] Ἔνιοισιν ἰχθύας Fl. & W. Ἐνίοισιν, οἱ ἰχθ. M. g Ἄτλης] Edd. & M. Lege Ἄττις. h Γένος] Γένος μὲ W. i Ἀπικέεται] Ἐπικέεται M. Fl. & V2. Cett. quod edidimus.

λάττῃ, καὶ τὸ βίον λαὸ τ ϑαλάττης ἔχουσιν. οὐχ ἥκιστα δὲ ϑ τ ἰχθῦν λαὸ ταύτης προσάλλον) τ αἰτίης, καὶ τὸ μισεῖν ἰχθύι γράφουσιν. *L. Bos.* Adde Cl. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* L. II. c. 4. docentem, alios cauſſam ſuperſtitionis aliunde derivare, ut *Hygin.* II. Poët. Aſtr. 30. Cum Luciano vero conſentire *Menandr.* in Porphyr. IV. A. A. 15. Athen. VIII. 8. &c. *J. F. R.*

14. Οὔτοι ἰχθύων ψαύουσι] Illuſtravit ex hoc etiam loco *Caſaubonus* in Athen. 8, 5. illos Timoclis in Hyperidem oratorem, eundemque piſcium ligurritorem verſiculos:

Τοὺς ἰχθυοπώλας ὑπὸ ἡμῶν πλουτεῖν
Ὀψοφάγον ἡδὺ ὅτι τοὺς λάπυς ἴδοι Σύρους.

Ultimorum verborum hanc ſimpliciſſimam puto ſententiam, Lari, inſidiatrices piſcium aves, ſi cum Hyperide comparentur, Syri ſunt, adeo ille multo eos appetit avidius. Ita neque illa nimis monſtroſa hyperbole opus eſt, quaſi piſcibus ita exhauſturus ſit mare Hyperides, ut lari cogantur eſſe Syri, h. e. abſtinere a piſcibus: nec ut Laros dicamus hic intelligi luxurioſos alios. *J. M. G.*

20. Τὸ Σεμιραμίδος τέλος ἐς ϑεσιὴν ἀπίκετο] De eadem Semiramide hoc narrat *Diod. Sic.* II. c. 20. Sed originem fabulae indicans his verbis: ταχέως ἀφάνισιν ἑαυτῆς ποιησαμένη δι μυθολογοῦντες φασὶν αὐτὴν γενέσϑαι ϑεσιήν, καὶ πολλῶν ὀρνίων εἰς τὴν οἰκίαν κατασπερασϑέντων, μετ' ἐκείνων κατασπερασϑῆναι. Ubi adi Cl. *Weſſeling.* *J. F. R.*

22. Δέξομαι] Sic W. & *Fl.* recte. In *P.* δέκομαι, In reliquis δέχομαι. *M. du S.*

24. Παρ' Αἰγυπτίων] Forſan Αἰγυπτίοις. *F. G.*

Παρ' Αἰγυπτίοισιν ἔνιοι εἰσὶ δὲ] Prave antea in omnibus impreſſis legebatur hic παρ' Αἰγυπτίων &c. In M. & *Fl.* melius παρ' Αἰγυπτίοις ἐκείνοις ſine δὲ. Sed ſic ſatius viſum locum refingere; ex utrisque aliquid decerpendo; quo facto nitet jam ſententia. Abſurda enim & σολοικίζουσα ſcriptura impreſſorum, ſi a *Fl.* abeas: & ipſa *Fl.* non ſatis commoda. Quod facile ſentient, qui Graece ſciunt, & elegantiarum iſtarum non ſunt expertes. *M. du S.*

29. Ἄττης δὲ γένος Λυδὸς] Vulgatius Ἄττις dicitur Luciano quoque in aliis locis. *Heſychius* notat Ἄττης a Lacedaemoniis vocari Ἄττης, ἢ Ἄττιν φασὶ Λάκωνες. *Pauſaniae* in Achaicis etiam Ἄτλης dicitur. *J. G. G.*

Ἄτλης] Vid. *Heſych.* quem hic emendandum cenſeo. *M. du S.*

41. Σημήια δὲ ἡ ϑεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην ἀπικέεται] A Belgiciſmo non abludens locutio, *pervenit ad illam*, pro ſimilis eſt. Sed ut Latini *prope accedit*, pro fere ſimile eſt, ita & Graeci verbo ἥκω utuntur. *Liban.* Epiſt. XVI. ἐγγὺς ἥκει. *Ariſtid.* in Panath. (referente Fratre Conſultiſſ. *G. O. Reitzio*, in Belg. Graec. p. 482.) ἄνδρας κρατίστους ϑ τ γιγνομένης ἀρετῆς ἐπὶ πλεῖστον ἥκοντας ἡγεῖται. Cumque frequentiſſimum ſit ἀπιέναι εἴς τινα, & ἀπελθεῖν εἰς, ut etiam c. ſeq. ἐς Συρίην ἀπίκετο, non movi vulgatum ἀπικέεται, etſi hic forte ἱκνέεται melius. *J. F. R.*

μιν [a] φέρουσι, καὶ τύμπανον ἔχει, καὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς πυργοφορεῖ, ὁκοίην Ῥέην Λυδοὶ ποιέουσι. ἔλεγε δὲ καὶ Γάλλων περὶ, οἳ εἰσὶ ἐν τῷ ἱρῷ, ὅτι Γάλλοι Ἥρῃ μὲ ἐδαμᾶ, Ῥέῃ δὲ τέμνον, καὶ Ἄτθεα μιμέονται. τὰ δέ μοι εὐπρεπέα μὲ δοκέει ἔμμεναι, ἀληθέα δὲ ἔ. ἐπεὶ καὶ τὴν τομὴς ἄλλην αἰτίην ἤκουσα πολλὸν πιστοτέρην.

illam vehunt, & tympanum habet, & turrim gerit in capite, qualem Rheam Lydi faciunt. Dicebat idem de Gallis, qui in templo sunt, Gallos Junoni nusquam, sed Rheae castrari, & imitari Atten. Haec speciosa quidem mihi videntur esse, vera non item: quandoquidem etiam castrationis illius causſam aliam audivi, multum fide odigniorem.

Ἀνδάνει δέ μοι τὰ λέγουσι τῆ ἱρῆ περὶ, τοῖσι Ἕλλησι τὰ πολλὰ ὁμολογέοντες, τὴν μὲ Θεὸν Ἥρην δοκέοντες, τὸ δ' ἔργον Διονύσου τοῦ Σεμέλης ποίημα. καὶ γὰρ δὴ Διόνυσος ἐς Συρίην ἀπίκετο, κείνην ὁδὸν τὴν ἦλθε [b] ἐπ' Αἰθιοπίην. καὶ ἔστι πολλὰ ἐν τῷ ἱρῷ Διονύσου ποιητέα σήματα· ἐν τοῖσι καὶ ἐσθῆτες βάρβαροι, καὶ λίθοι Ἰνδοὶ, καὶ ἐλεφάντων

16. Placent vero mihi, quae de templo dicunt ii, qui Graecis majorem partem consentiunt, qui *nempe* Deam Junonem putant esse, opus vero a Baccho Semeles Filio factum. Nempe Bacchus in Syriam venit ea via, qua rediit ab Aethiopia. Ac sunt multa in templo Bacchi auctoris indicia: in his & vestes Barbarae, & gemmae Indicae, & Elephantorum cornua, quae ex

a Φέρουσι] Sic Edd. & M. Forsan φορέουσι. b Ἐπ'] Recte L. Fl. J. P. &c. Ἀπ' male *Ald.* & *H2.*

43. Φορέουσι] Hic iterum peccant omnes impressi, & ipse M. φέρουσι legentes. *M. du S.*

Φέρουσι] Conf. supra ad c. 13. *J. F. R.*

47. Ἄττεα] Pro Ἄττιδα. Conf. supra c. 12. Σκύθια pro Σκύθην, ibique notata. *J. F. R.*

53. Ἥρῃ] Marmor Oxoniense primum *Veneris Stratonices* meminit, vid. etiam not. p. 23. & *Plut.* Crass. 1011. c. ἢν οἱ μὲ Ἀφροδίτην, οἴδε Ἥραν, οἴδε τὴν ἀρχὴν καὶ στέμματα &c. Vid. etiam *Tacit.* III. 63. *M. du S.*

55. Κείνην] Pro ἐκείνην, recte, ut rursus infra §. 60. Ita κεῖνος *Herodot.* VI. 385. B. Κείνων IX. p. 584. E. ac non semel alibi. Cur igitur supra ter quater ap. Nostrum ἐκεῖνον reliquimus? quia & hoc frequentatur *Herodoto*; nam ἐκεῖνα L. 2. sub init. ἐκεῖνοι, etiam praecedente vocali, 2. 102. C. ἐκεῖνοι IV. 256. C. ἐκεῖνοι rursus IX. p. 588. *J. F. R.*

56. Ἐπ' Αἰθιοπίην] *Ald. Bas. Hag.* ἀπ' Αἰθιοπίην, quo loco uti possint forte recentiores Graeci ad suam circa praepositiones μεταβαρβαρίαν defendendam, ut usus est illo λαὸν τὸν Ταύγετον *Dial. Deor.* XIV, 2. p. 236, 1. non Scholiastes modo, sed etiam *Alex. Helladius*, tum in sua Grammatica p. 438. tum *Stat.* praef. Eccl. Gr. p. 95. quibus quantum tribuendum sit, hic non disputo: sed, si quid in ista lectione veteri peccatum sit, non in praepositione peccatum, sed in casu arbitror, legendumque ἀπ' Αἰθιοπίης· nam in reditu suo hic fuisse Bacchum, ea probant, quae sequuntur, illud praesertim, τὰ Διόνυσον ἐξ Αἰθιόπων ἥκειν. *J. M. G.*

58. Καὶ ἐλεφάντων κέρατα] *Et elephantum cornua.* Vulgo *elephantum dentes* dicuntur, nimirum ebur. Id vero cornu esse non dentem, contendit *Pausanias* in Eliacorum primo, & *Aelian.* IV. Hist. anim. 31. & XIV, 5. sic & in sacris litteris *Apoc.* XVIII, 12. cornu tribuitur elephanti, & *Martialis* lib. 1. ep. 19. de elephante taurum interficiente:

Qui modo per totam, flammis stimulatus, arenam
Sufflarat raptas taurus in astra pilas:
Occubuit tandem cornu petiore petitus,
Dum facilem tolli sic elephanta putat.

Sic istud epigramma legendum, vulgo fine sensu legitur, *cornuto ardore petitus.* Mss. *cornuto dore*, hinc facile videre licet scribendum esse *cornu potiore*, hoc est fortiore, meliore cornu sc. elephantis, quam est cornu bovis. *J. G. G.*

59. Κέρατα] Elephantorum dentes prominentes Graecis vocari cornua, vid. ap. *Diod. Sic.* aliquoties. Et Romani eas belluas primum videntes *Boves Lucas* vocasse, in vulgus notum. *J. F. R.*

Ibid. Ἥνεικε] Recte, pro ἤνεγκε, ab antiq. ἐνέγκω pro φέρω. Sic ἀνήνεικαν *Herod.* VI. 391. A. Ἀπήνεικε VI 390. A. Alia dabit Cl. *Maitt.* de Dial. p. 124. ubi tamen male editum ea esse ab ἐνέγκω, nescio mea an operarum negligentia. Certe ἐνέγκω Auctorem dare voluisse, ex illico adjecto Scholio patet, ubi *Corinth.* ait: τῷ ἐνέγκω ἀφαιρεῖται τὸ γ, καὶ — ἐπενθέτηται τὸ ι, ἐνείκω. &c. *J. F. R.*

60. Φαλλοὶ] Tangit haec verba Schol. *Aristoph.* vid. infra c. 22. De horum origine vide *Clem. Alex.* 15. B. *M. du S.*

66. Φαλλοὺς &c.] Scholiast. *Aristoph.* ad Nub. vs. 71. ubi habemus αἴγας ἐπὶ τῷ Φιλλίτῃ, ait. Τόπος ἔστιν καλούμενος οὐ Ἀττικῇ. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν Διονυσίου ἐστί τις ἑορτὴ τοῖς Ἀθηναίοις Φαλλοὺς καλουμένη, ἥτις τὰς Διονυσίων ἄρχεται. Λυκοῦργος δὲ ὁ τῷ περὶ τὴν Συρίης Θεοῦ Φαλ-

ex Aethiopibus Bacchus attulit ; & ſtant phalli in veſtibulo duo maximi, in quibus talis eſt inſcriptio ,

HOSCE PHALLOS BACCHUS JUNONI NOVERCAE POSUI.

Mihi quidem etiam haec ſatis ſunt. Dicam vero etiam aliud, quod eſt in templo Bacchi ſacrum. Phallos Graeci Baccho erigunt , in quibus etiam tale quid uſurpant : virunculos parvos e ligno factos , pudenda magna habentes ; vocantur autem haec neurospaſta (*q. d. nervis tracta*). Eſt hoc etiam in delubro. In dextra templi poſitus eſt vir parvus , cum magno veretro,

[c] κέρασα, τὰ Διόνυσ@ ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε, κ᾽ φαλλοὶ δὲ ἑστᾶσι ἐν τοῖσι [d] πρωτυλαίοισι δύο κάρτα μεγάλοι. ἔστι τ᾽ ἐπίγραμμα τοιόνδε ἐπιγέγραπται,

ΤΟΥΣΔΕ ΦΑΛΛΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ
ΗΡΗι ΜΗΤΡΥΙΗι ΑΝΕΘΗΚΑ.

[e] Ἐμοὶ μὲ ὦν κ᾽ τάδε λέγειν ἐρέω δὲ κ᾽ ἄλλο, τί ἐστι ἐν τῷ νηῷ Διονύσ@ ὄργιον. Φαλλὸς Ἕλληνες Διονύσῳ [f] ἐγείρουσι· ἔστι τ᾽ κ᾽ τοιόν δέ τι [g] φέρουσι, ἄνδρας μικροὺς ἐκ ξύλου [h] πεποιημένους, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας. [i] καλέονται δὲ τάδε [k] νευρόσπαστα. ἔστι δὲ κ᾽ τόδε ἐν τῷ ἱρῷ, ἐν δεξιᾷ τῆ νηῷ· κάθηται [l] σμικρὸς ἀνὴρ χάλκε@, ἔχων αἰδοῖον μέγα.

To-

[c] Κέρασα] Ita *Fl. H. P. S.* &c. Κέρσα *F.* [d] Προπυλαίοισι] Προπυλέοισι W. [e] Ἐμοὶ μὲν ὦν] Τὸ ἐμοὶ μὲν τῶν *Fl.* & W. [f] Ἐγείρουσι] Ἐγείρουσιν *Schol.* Ariſtoph. Vid. nott. [g] Φέρουσι] Sic rurſus M. cum Edd. Φορέουσι *Sol.* [h] Πεποιημένους] Bene M. *Fl. Ald. P.* &c. Πεποιημένους male *F.* & *V*2. [i] Καλέονται] Καλέται Schol. *Ariſtoph.* [k] Νευρόσπαστα] Νευρόσπαστα *Fl.* At vulgato adſentitur M. [l] Σμικρὸς] Μικρὸς W.

66. Τῷ Διονύσῳ] Τῷ Διονύσῳ ἑορτὴν ἄγουσι οἱ Ἕλληνες, φαλλοῖς ἑστῶσιν αὐτόν. Φαλλὸς δὲ ἐστὶν οὐ ὁλόκλη@ ἀγαλμα@ ἀνθρ@. κ᾽ τοῦτο ἀφιστᾶσιν ἑαυτοῖς, κ᾽ ἐν τοῖς τριχώλοις, κ᾽ ἐν τοῖς μύσοις μικροῖς, κ᾽ ἐξορχοῦντο σιμῶντες οὐ τοῦτο τ᾽ Διόνυσον. τὴν δὲ τιμὴν ταύτην ἔσχον τῷ Διονύσῳ λόγῳ τοιούτῳ αἰτίῳ. οὐ Σεμέλης ὁ Κάδμου θυγατρὸς γενέσθαι ὁ Διόνυσ@. αὐτὴ δὲ κυρωσαθεῖσα ἐζητεῖτο ὑπὸ τῆ Διονύσ@. ἀφικνεομένῳ δὲ τούτῳ ἐς ζητοῦντι Πολύυμν@ παῖς ὕστ@ λεγόμεν@ ἀφίκετο τῷ Διονύσῳ, κ᾽ ὑπέχετο δώσειν αὐτῷ τὴν μητέρα ἢ παιδεραστήσῃ αὐτόν. ὁ δὲ Διόνυσ@ ὑπέχετο τοῦτο. λέγει αὐτῷ ὁ Πολύυμν@, ὅτι οὐ Λέρνη ἐστὶν ἡ Σεμέλη· εἶτα ἐσῆλθεν ὁ Διόνυσ@ οὐ τῇ θαλάσσῃ, ἵνα πυθέσθαι * οὐ τῇ Λέρνῃ. συνηκολούθησεν αὐτῷ κ᾽ ὁ Πολύυμν@, κ᾽ τέθνηκε. λυπηθεὶς δὲ ὁ Διόνυσ@, ὅτε ὁ ἔρως οὐ αὐτοῦ ἔθνησκε, αἰδοῖον ξύλινον οὐ συκίνου ξύλου † πελεκήσας, κατέσχεν ἀεὶ πρὸς γονάτιόν τῷ Πολύυμνου. λόγῳ ταύτῃ τὴν αἰτίαν τοῖς φαλλοῖς τιμῶσιν τ᾽ Διόνυσον. φαλλοὶ δὲ εἰσὶν ὅτα πάντες. ἰθύφαλλοι δὲ εἰς τοὺς μηροὺς ἐπ᾽ εὐθείαν λελεδισμούμενοι. *V.*

* Ἐν τῇ Λέρνῃ] Corrupte. Sic tamen etiam C. *M. du S.*

† Πελεκήσας] Πελεκίσας C.

Φαλλούς, φησιν, Ἕλληνες Διονύσῳ ἑορτάσιν. ἐπὶ &c. ut hic. dein vero pro *καλέονται δὲ τάδε*, habet *καλέσται*, non male. Cumque in *φέρουσι* conſentiat , id in *φορέουσι* contra omnem auctoritatem convertere non ſuſtinui , quum & in *Herodoto* promiſcue legas, etſi *φορεῖν* potius eidem ſit portare , *φέρειν ſufferre , pati*, & ſuſpicio quaedam reſideat , ubi contra confuſum adparet , a Librariis neglectum. *J. F. R.*

68. Φορέουσι] Locum citat Schol. *Ariſtoph.* p. 127. B. cum eodem in hac voce, quo omnes hic impreſſi laborabant, mendo. *M. du S.*

Ibid. Ἄνδρας μικροὺς] Phalli ſive Priapi pingebantur nanorum ſpecie, ut monui ad *Petron.* ſequitur mox, *μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας*, & paulo poſt *ἔχων αἰδοῖον μέγα*. Sic apud *Heſych.* νάν@ ἐπὶ τῶ μικρῶν , ὡς νάνον ἓ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα , οἵ γοῦν νάνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα. Talis erat pictura Dei hortorum cujus meminit Tzetzes ad *Lycophronem* vocans eum ἀνειδῆ κ᾽ βαθυαίδοιον, lege *βατυαίδοιον*. *J. B.*

Ἄνδρας μικροὺς] Diſertius longe *Herodotus* 2, 48. de Aegyptiis , ἀντὶ φαλλῶν ἄλλα σφί ἐστι ἐξευρημένα, ὅσον τε πηχυαῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ κώμας γυναῖκες, νεῦον τὸ αἰδοῖον ἐ πολλῷ τῶν ἴλεσσον ὂν τῦ ἄλλου σώματ@. προηγέεται δὲ αὐλός. αἱ δὲ ἕπονται ἀείδουσαι τ᾽ Διόνυσον. διότι δὲ μεῖζον ἔχει τὸ αἰδοῖον, κ᾽ κινέει μοῦνον τῦ σώματ@ κ. τ. λ. haec ultima verba, ut & illa, *νεῦον τὸ αἰδοῖον*, ſatis indicant, cur *νευρόσπαστα* fuerint, & dicta fuerint iſta ſimulacra : ſolum illud membrum, quo cenſebatur, nervis moveri nimirum poterat. *J. M. G.*

70. Νευρόσπαστα] Priapos. Conf. *Diod. Sic.* I. c. 88. pr. *J. F. R.*

72. Σμικρὸς] Ut in aliis Dialogis μικρὸς & σμικρὸς promiſcue ſcribitur , ita hic *σμικρὸς* Ionice omnino requiritur. Nam ſic *Hippocr.* & *Herodot.* adeo frequenter , ut exempla addere pudeat , ac ſi bis vel ter aliter legas , id euphoniae cauſſa forſan factum ſuſpicere, ubi aliud *σμ* & *σφ*. praecedit. *J. F. R.*

77. Τὸ

Τοσάδε [a] μὲν ἀμφὶ τ̃ οἰκιστέων τ̃ ἱρ̃ μυθολογέουσι. ἤδη δὲ ἐρέω κ̀ τ̃ νη̃ πέρι, θέσιός τε ὅκως ἐγένετο, κ̀ ὅστις μιν ἐποιήσατο. λέγουσι τ̃ νηὸν τ̃ [b] νῦν ἐόντα [c] μὴ ἔμμεναι τ̃ τ̀ ἀρχὴν γεγενημένον, ἀλλ' ἐκεῖνον μ̀ καταπεχθῆναι χρόνῳ ὕστερον· τ̃ δὲ νῦν ἐόντα Στρατονίκης ἔμμεναι τοίημα, γυναικὸς τ̃ Ἀσσυρίων [d] βασιλῆος. δοκέει δέ μοι ἡ Στρατονίκη ἐκείνη ἔμμεναι, τ̀ ὁ πρόγονος [e] ἠράσατο, τ̃ ἤλεγξε τ̃ ἰητρ̃ ὀπτῆνοίη. ὡς γὰρ μιν ἡ συμφορὴ κατέλαβε, ἀμηχανέων τ̀ κακ̃, [f] αἰσχρ̃ δοκέοντι, κατ' ἡσυχίην ἐνόσεε. ἔκειτο δὲ ἀλγέων ὠδέν· κ̀ οἱ ἥτε χροιὴ πάμπαν ἐτρέπετο, κ̀ τὸ σ̃μα δι' ἡμέρης ἐμαραίνετο. ὁ δὲ ἰητρὸς, ὡς εἶδέ μιν ἐς ὠδὲν ἐμφανὲς [g] ἀρρωστέοντα, ἔγνω τ̀ νη̃σον ἔρωτα ἔμμεναι. ἔρωτ̀ δὲ ἀφανέϊ πολλὰ σημήια, ὀφθαλμοί τε ἀθενέες, κ̀ φωνὴ, κ̀ χροιὴ, κ̀ δάκρυα. μαθὼν δὲ, ταῦτα ἐποίεε, χειρὶ μ̀ τ̃ δεξιῇ ἔχε τ̃ νεηνίσκου τ̀ καρδίην. ἐκάλεε δὲ τοὺς ἀνὰ τ̀ οἰκίην πάντας· ὁ δὲ τ̃ μ̀ ἄλλων ἐσιόντων πάντων, ἐν ἠρεμίῃ μεγάλῃ ἦν. ὡς δὲ ἡ μητρυιὴ ἀπίκετο, τῷ τε χροιὴν ἠλλάξατο, κ̀ ἱδρώειν [h] ἄρξατο, κ̀ τρόμῳ [i] ἔχετο, κ̀ ἡ καρδίη ἀνεπάλλετο. τὰ δὲ γιγνόμενα,

17. Ista de conditoribus sacri narrant. Jam vero de ipsa aede dicam, & illius positione, quomodo sit facta, & quis eam aedificaverit. Ajunt, aedem quae *nunc* sit, non esse illam ab initio statim structam, sed istam temporis injuria collapsam: quae vero nunc sit, eam Stratonices opus esse, quae uxor Assyriorum regis fuerit. Videtur autem mihi illa fuisse Stratonice, quam privignus suus amavit, quem medici deprehendit ingenium. Cum enim ille ipsum morbus invasisset, consilii expers in malo, quod turpe videretur, aegrotabat silentio. Jacebat autem sine dolore, sic tamen ut colorem plane mutaret, & corpus in dies magis illi marcesceret. At medicus, cum videret, illum manifesto nullo morbo laborare, amorem esse ipsius morbum, cognovit. Occultati enim amoris signa multa, oculi languidi, & vox, & color, & lacrimae. Hoc cognito, ita se instituit. Dextra manu cordi adolescentis impositа, domesticos vocabat omnes. Ille aliis omnibus intrantibus tranquillus admodum erat: adveniente autem noverca, & colorem mutabat, & incipiebat sudare, & tremore corripiebatur, & cor ei palpitabat. Ista cum fierent,

a Μὲν] Recepi ex *Pell.* pro μιν, quod erat in Edd. & quinque seq. omissa in W. sed lacuna conspicitur. b Νῦν] Restitui ex L. & W. Πρὸ Edd. c Μὴ] Hoc & quinque seq. omissa in W. sed lacuna conspicitur. d Βασιλῆος] Bene pleraeque. Βασιλέος W. Βασιλέως *Fl.* e Ἠράσατο] Ἠράσατο *Fl.* Nil mut. M. f Αἰσχρῷ] Αἰσχρὸν *Fl.* g Ἀρρωστέοντα] Sic M. cum Edd. plurimis Ἀρρωστέοντα *Fl.* male. h Ἄρξατο] Nihil mutant Edd. nec M. i Ἔχετο] Εἶχετο *Fl.* ἴσχετο M. Forsan ἔσχετο, ut mox.

77. Τὸν πρὶν ἐόντα] Legendum videtur τ̃ νῦν ἐόντα. *F. G.* Optime. Et quia Codd. addicunt, sine mora recepi. *J. F. R.*

Ibid. Νῦν] Omnes impressi πρὶν, corrupte, lege νῦν. Quod jam & in W. & L. reperiri comperio. *M. du S.*

81. Βασιλῆος] Seleuci Nicatoris Regis Syriae post Alexandrum primi. Vid. *Aeliani* locum ad initium hujus libri a me laudatum. *M. du S.*

Βασιλῆος] Non audienda Exemplaria, quae aliter legunt, βασιλῆος enim Herodoteum & Hippocraticum est. Vide saltem *Herod.* IX. p. 585. bis. Et VI. pr. ter. Βασιλῆα V. 330. C. & 389. B. bis. Βασιλῆς V. 331. C. & IV. 256. D. Contra vero, quod mirere, dativ. βασιλεῖ semper penultima brevi. Vid. V. 330. C. VI. sub init. & p. 384. D. ac 390. E. *J. F. R.*

82. Στρατονίκη ἐκείνη] Seleuci uxor, noverca Antiochi: Medicus autem Erasistratus, si recte narrat *Plutarchus* in Demetr. p. 1660. seq. *H. Steph. J. M. G.*

83. Ἰητροῦ] Erasistrati. Vid. *Plut.* Demetr. 1660. *M. du S.*

92. Μαθὼν δὲ] Legebatur ante, μαθὼν δὲ ταῦτα, ἐποίει. Ego distinctionem mutavi. *J. F. R.*

93. Ἔχε] Quia sic supra bis ter, jam eo minus εἶχε rescriberem. Vid. ad c. 12. *J. F. R.*

98. Ἄρξατο] Quia ἠλλάξατο suum habet augment. etiam ἤρξατο dicas scribendum; at quando illico quoque sequitur εἶχέ dubium an εἶχέ, & ἄρχέ iterum c. 21. scribitur, ubi plura similia commonstramus: ac tam crebro in hac Dissert. augmenta adduntur, omit-

rent, manifesto morbum medico prodidere. Atque ita illum sanavit.

18. Vocato patre adolescentis vehementer anxio, *Iste morbus*, inquit, *non morbus est, sed injuria. Nihil enim ipsi dolet; sed amor illum tenet atque amentia. Concupiscit enim quae nunquam consequetur: meam quippe uxorem amat, quam ego nequiquam dimittam.* Haec ille astu quodam commentus est. At pater statim supplicare, *Per*, inquit, *tuam sapientiam & medicinae peritiam, noli pati perire mihi filium: nec enim volens hoc tenetur malo, sed involuntarius ei morbus est: noli ergo tua zelotypia luctum excitare regno universo; neque medicus cum sis, mortis hujus infamiam conciliare medicinae.* Sic ille imprudens orabat. At ita respondit medicus: *Nefarium est, quod studiose adeo petis, matrimonium mihi meum auferre, vim adhibere parans viro medico. Tu vero quid ipse facias, si tuae uxoris desiderio teneretur, qui me ista deprecaris?* Ad haec ille, neque se uxori unquam parsurum, neque invisurum filio salutem, etiam si suam is novercam amaret; non enim aequalem esse calamitatem, conjugem amittere, & filium. Haec ubi audierat medicus, *Quid ergo*, inquit,

ἐμφανέα τῷ ἰητρῷ τ' ἔρεια ἐποίεε. χαί μιν ὧδε ἰήσατο.

Καλέσας τὸν νεηνίσκου τ' πατέρα, κάρτα ὀρρωδέοντα, ἤδε ἡ νοῦσος, ἔφη, [k] τ' ὁ παῖς ὅδε ἀρρωστέει, ὐ νοῦσός ἐστι, ἀλλὰ ἀδικίη· ὅδε γὰρ τοι ἀλγέει μὲν ὐδέν, ἔρως δέ μιν χὠ [l] Φρενοβλαβείη ἔχει. ἐπιθυμέει δὲ, τ' ἀδαμᾶ τεύξεται, Φιλέων γυναῖκα ἐμὴν, τ' ἐγὼ ὔτι μετήσομαι. ὁ μὲν οὖν [m] τοιᾶδε σοφίη ἐψεύδετο, ὁ δὲ αὐτίκα ἐλίσσετο, πρός τε σοφίης, χὠ ἰητρικῆς, μή μοι παῖδα ὀλέσῃς· ὐ γὰρ ἐθέλων ταύτῃ συμφορῇ [n] ἔχεται, ἀλλά οἱ ἡ νοῦσος ἀεκουσίη. τῷ σὺ μηδαμᾶ ζηλοτυπέων, πένθος [o] ἔγειρε πάσῃ βασιληίῃ, μηδὲ ἰητρὸς ἐὼν, [p] φόνου [q] προξενέεις ἰητρικῇ. ὁ μὲ ὣδε ἀγνὼς ἐὼν, ἐδέετο, ὁ δὲ μιν αὖθις ἀμείβετο, Ἀνόσια σπεύδεις, γάμον ἐμὸν ἀπαιρεόμενος, ἠδὲ ἰητρὸν ἄνδρα βιώμενος. σὺ δὲ, κως ἂν αὐτὸς ἔπρηξας, εἴ τοι σὴν γυναῖκα ἐπόθεε, ἐμεῦ τάδε δεόμενος; ὁ δὲ πρὸς τάδε ἔλεγε, ὡς εἰ αὐτὸς ἂν κόλε γυναικὸς ἐφείσαλο, εἰ δὲ παιδὶ σωτηρίης ἐφθόνεε, εἰ χρήτοι μητρυιῆς ἐπεθύμεε· ὐ γὰρ ὁμοίην συμφορὴν ἔμμεναι, γαμετὴν, ἢ παῖδα ὀλέσαι. ὡς δὲ τάδε ὁ ἰητρὸς ἤκουσε, Τί τοι, ἔφη, ἐμὲ λίσσεαι; χὠ γὰρ τοι σὴν

[k] Τὸν] Ἦν Fl. & M. [l] Φρενοβλαβείη] Φρενοβλαβίη W. [m] Τοιᾶδε] Sic Edd. & M. Forsan τοιῇδε. [n] Ἔχεται] Sic jam & Fl. [o] Ἔγειρε] Ἐγείρει W. & Fl. [p] Φόνου] Φόνον Pell. [q] Προξενέεις] Lacuna in W.

omittuntur, quis certam rationem inierit, quid scribae sibi indulserint, quidve Lucianus Ionismi caussa dederit? nec res est tanti. Conf. tamen supra ad c. 12. in ἴχε an εἶχε dicta. ac lege ut volueris; nostrum est in re non satis certa servare vulgatum, ubi id pluribus firmatur. Augmenta, praecipue syllabica, Ionibus extra carmen plerumque addi, singulae Auctorum paginae docent. Temporalia vero saepius quam Atticis negligi, vide ex his speciminibus: μύνισκον *Herodot.* IV. p. m. 269. B. φιύγισκον 270. B. ἄκυσαν IX. 586. f. ἰργάζοντο p. seq. B. & 592. B. ἐπαλλάσσετο 588. E. οἴκεον. VI. 387. D. κατοίκισε ibid. aliaque duodecim, ut ἀμείβετο, ἄφθη &c. vid. ap. *Maitt.* p. 124. plurimum vero addita iisdem verbis augmenta, ut ἤκουσε p. 588. E. ἤκουον, 590. ἐτείγοντο 588. C. ἦγε 589. &c. λοῦτο infra c. 22. Plura mitto enumerare Grammaticaster. *F.F.R.*

4. Τὸν] Artic. praepositivo pro postpositivo Iones uti, nihilque opus esse ἦν recipere, juniorum tantum caussa moneo. Vid. *Hippocr. Aret.* & *Herodot.* singulis paginis. *F.F.R.*

7. Φρενοβλαβείη] Si φρενοβλαβίη legas, vulgatum cum W. conciliaveris. *F.F.R.*

15. Προξενέεις] Προξένεε legendum videtur, ut τῷ ἰητρῷ conveniat. *F.G.*

Προξενέεις] Etsi προξένεε magis regulare hic videtur, ut jungatur imperativo ἴησαι, cave tamen mutes quidquam; quia μὴ recte futuro tempori jungitur, ut modo aoristo junctum fuit in μή μοι παῖδα ὀλέσῃς, & προξενέεις pro futuro quasi secundo habendum, ut ἐρέω *dicam.* c. 37. pr. & crebro deinde. Perinde enim est utri Grammaticorum parti accedas, quorum hi ajunt, verba in έω carere futuro secundo, illi praesens in talibus usurpari pro futuro 2. vel futurum 2. idem sonare quod praesens contractum. *F.F.R.*

σὴν γυναῖκα ποθεῖς· τὰ δὲ ἔλεγον ἐγὼ, πάντα ἦν ψεύδεα. πείθεῃ μὲ τυτέοισι, καὶ τῷ μὲ παῖδι λείπειν καὶ γυναῖκα καὶ βασιλήιην· αὐτὸς δὲ ἐς τὴν Βαβυλωνίην χώρην ἀπίκετο, καὶ πόλιν ὅτι τῷ [a] Εὐφρήτῃ ἐπώνυμον ἑωυτῷ ἐποιήσατο, ἔνθα οἱ καὶ ἡ τελευτὴ ἐγένετο. ὧδε μὲ ὁ ἰητρὸς ἔρασθε ἔγνω τε καὶ ἴησατο.

Ἤδη δὴ ὦν ἡ Στρατονίκη ἔτι τῷ προτέρῳ ἀνδρὶ συνοικέουσα, ὄνειρον τοιόνδε ἐθηήσατο, ὡς μιν ἡ Ἥρη ἐκέλευε ἐγεῖραί οἱ τὸν ἐν τῇ ἱρῇ πόλι νηόν· εἰ δὲ ἀπειθέοι, πολλὰ οἱ καὶ κακὰ ἀπείλεε. ἡ δὲ τὰ μὲ πρῶτα, ἰδεμίην [b] ἄρην ἐποιέετο· μετὰ δὲ, ὡς μιν μεγάλη νοῦσος ἔλαβε, τῷ τε ἀνδρὶ τὸν ὄψιν ἀπηγήσατο, καὶ τὴν Ἥρην ἱλάσκετο, καὶ στᾶσιν τὸν νηὸν ὑπεδέξατο. καὶ αὐτίκα ὑγιὴς γενομένη ὁ ἀνὴρ ἐς τὸ ἱρὸν πόλιν ἔπεμπε, σὺν δὲ οἱ καὶ χρήματα, καὶ στρατὸν πολλὸν, τοὺς μὲ οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ καὶ τῆς ἀσφαλείης εἵνεκα. καλέσας δέ τινα τῶν ἑωυτοῦ φίλων, νεηνίην κάρτα καλὸν, τῷ ὄνομα ἦν Κομβάβος, Ἐγώ τοι, ἔφη, ὦ Κομβάβε, ἐὸν μὲν ἀγαθὸν ἄνδρα, φίλεω τε μάλιστα φίλων ἐμοὶ, καὶ πάντων ἐπαινέω σοφίης τε καὶ εὐνοίης τῆς ἐς ἡμέας, [c] τὰ δὴ [d] ἐπιδέξαο· νῦν δέ μοι χρειὼ μεγάλης πίστιος, τῷ σε θέλω γυ-

me rogas? Tuam nempe uxorem amat. Quae vero modo dicebam, conficta erant omnia. His ille obsecutus, & uxorem & regnum reliquit filio, ipse autem in Babyloniae regionem discedit, & urbem sibi cognominem ad Euphraten condit: ubi etiam mortuus est. Sic ille medicus & deprehendit amorem & sanavit.

19. Haec ergo Stratonice, cum in prioris adhuc viri matrimonio esset, somnium vidit ejusmodi, quasi imperaret sibi Juno, uti templum Hierapoli sibi excitaret, si non pareret, multa illi & mala interminans. Illa initio quidem nullam ejus rationem habuit. At postea, cum magnus illam morbus invaderet, & viro enarravit visum, & Junonem placavit, & statuere aedem recepit. Cumque statim convaluisset, misit illam vir suus Hierapolin, & cum illa magnam vim pecuniae, & magnum exercitum, partim qui aedificarent, partim securitatis caussa. Advocatum vero quendam amicorum suorum juvenem pulcherrimum, Combabo nomen erat, *Ego*, inquit, *Combabe, te tanquam bonum virum, amicorum meorum maxime amo, & vehementer te laudo sapientiae pariter & benevolentiae in nos caussa, quam ostendisti. Jam vero magna mihi fide opus est: ideoque volo te, uxorem co-*mi-

a Εὐφρήτῃ] Sic *Ald. J. Bt. H. Fr. S. Amst.* Εὐφράτῃ *P. & Fl.* b Ὦφλε] Sic *Bt.* & 2. Cett. ὄφλει cum M. c. Τὰ] Ἃ *Fl.* & M. frustra. Vid. ad c. 18. d. Ἐπιδέξαο] Sic longe plurimae. Ἐπιδίξαο *Fl.* Ἀπιδέξαο M.

29. Γυναῖκα — βασιλήιην] Diserte asserit etiam *Plut.* Demetr. 1661. & M. 607, 2. *M. du S.*

31. Καὶ πόλιν] Seleuciam, quam Bagdad hodiernam esse existimant magni nominis Geographi. Verum Bagdad cum ad Tigridis ripam sinistram seu Orientalem, sita sit, Seleucia non est, sed in adversa ripa nova urbs; qua de re vid. omnino Cl. *Humphr. Prideaux* P. I. L. VIII. versus finem libri. *M. du S.*

Ibid. Εὐφρήτῃ] Seleuciae situm a Luciano fuisse ignoratum, quis credat? Atqui audis hic asserentem in Euphratis ripa sitam eam urbem; quam *Strabo* XI. 522. D. XVI. p. 738. D. & 743. C. diserte in *Tigridis ripa*, cum caeteris geographis Historicisque, ponit. Quid ergo? mutabimusne, absque Mss. Codd. auctoritate? non placet. Nec nobis in veterum libris tantum licere existimo. Ita enim fiet, ut si quid humani passi sint, sic sciri numquam possit. Interim tamen caveri etiam decet, ne librorum auctoritate decepti falsa pro veris a legentibus accipiantur. Cum hic itaque in libris nostris nihil subsidii sit. Textui quidem Lucianeo *Euphratem* relinquam; sed monebo *errorem* esse aut Luciani ipsius aut ejus Exscriptorum. *Tigridem* enim non *Euphratem* aut scripsit aut scribere debuit. Adi eundem *Prideaux.* l. c. qui *Plinium* etiam adducit ejusdem rei testem VI. 26. *M. du S.*

Εὐφρήτῃ] Cum in *Junt.* esset Εὐφράτῃ, *Solan.* adjunxerat nihil variare Edd. Frustra; nam eas excutiens aliter rem habere vidi. Εὐφρήτῃ tamen verum esse, vide sic sexies exaratum in *Herodoti* L. I. pag. 82. 84. 85. *J. F. R.*

32. Ἔνθα — τελευτὴ ἐγ.] Errat iterum hic, quisquis est, Auctor hujus libelli; non enim Seleuciae diem

mitatum meam, opus mihi perficere, & sacra facere, & exercitui cum imperio praeesse. Caeterum tibi reduci magnus a nobis honor habebitur. Ad haec Combabus statim supplicare, & multum rogare ne se mitteret, neque commendaret sibi res multum se majores, pecunias, uxorem, opus sacrum. Partim vero metuebat, ne quando illi postea zelotypia de Stratonice oreretur, quam solus abducturus erat.

20. Cum vero persuaderi sibi rex non pateretur, ad novam ille supplicationem conversus, septem sibi dierum tempus dari petit: post ea se mitteret, ubi perfecisset, quod maxime facto opus esset. Hoc facile cum impetrasset, domum suam abit, & humi procumbens, ita suam sortem deplorat: *Miserum me, quorsum ista mihi fides? quid mihi iter, cujus jam finem prospicio? Juvenis ego, pulchrum comitabor mulierem. Hoc vero magnae mihi erit calamitati, nisi omnem ego mali caussam atque obtentum removero. Itaque magnum mihi perficiendum opus est, quod omnem mihi metum sanet.* Haec ubi dixit, ipse se mutilat, & resecta pudenda in vasculo parvo recondit cum myrrha & melle, & aromatis aliis, ac deinde suo quem gestabat anulo obsignat. Tum

ναικὶ ἐμῇ ἐσπόμενον, ἔργον τέ μοι ὁπιτελέσαι, ᾗ ἱρὰ τελέσαι, ᾗ στρατιῆς ὑπικρατέειν· σοὶ δὲ ἀπικομένῳ ἐξ ἡμέων τιμὴ μεγάλη ἔσεται. πρὸς [c] δὲ τάδε ὁ Κομβάβος αὐτίκα [f] λίσσετο, πολλὰ λιπαρέων μὴ μιν ἐκπέμπειν, μηδὲ πιστεύειν οἱ τὰ πολλὸν ἑωυτῦ μέζονα χρήματα, ᾗ γυναῖκα, ᾗ ἔργον ἱρόν. τὰ δὲ ὀρρώδεε, μή κοτέ οἱ ζηλοτυπίη χρόνῳ ὑστέρῳ ἐς [g] Στρατονίκην γένοιτο, τὴν μιν ἀπάξειν ἔμελλε.

Ὡς δὲ ἐδαμᾷ [g] ἐπείθετο, ὁ δὲ ἱκεσίης δευτέρης ἄπλετα, δύναι οἱ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων· μιν δὲ ἀποστεῖλαί μιν, τελέσαντά τι τῶν μάλιστα ἐδέετο. τυχὼν δὲ ῥηιδίως, ἐς τὸν ἑωυτῦ οἶκον ἀπικνέεται, ᾗ πρὸς χαμάζε, τοιάδε [h] ὠδύρετο· Ὦ δείλαιος, τί μοι ταύτης τῆς πίστιος; τί δέ μοι ὁδὸς τέλος ἤδη δέρκομαι; νέος μὲν ἐγὼ, ᾗ γυναικὶ καλῇ ἕψομαι. τὸ δέ μοι μεγάλη συμφορὴ ἔσεται, εἰ μὴ ἔγωγε πᾶσαν αἰτίην κακῆ ἀποθήσομαι. τῷ με χρὴν μέγα ἔργον ἀποτελέσαι, τό μοι πάντα φόβον ἥσειε. τάδε εἰπὼν ἀτελέα ἑωυτὸν ἐποίεε, καὶ ταμὼν τὰ αἰδοῖα, ἐς ἀγγήιον μικρὸν κατέθετο, σμύρνῃ τε ἅμα, καὶ μέλιτι, ᾗ ἄλλοισι θυώμασι, ᾗ ἔπειτα, σφρηγίδι τῇ ἐφορέῃ σημηνάμενος, τὸ [i] τρῶμα ἔπτο. μὴ

[c] Δὲ] Non adgnoscit W. [f] Λίσσετο] Ἐλίσσετο W. recte. [g] Ἐπείθετο] Ἐπίθετο Fl. [h] Ὠδύρετο] Ὀδύρετο Fl. [i] Τρῶμα] Sic pleraeque. Τραῦμα Fl. Τρῶμα M.

diem obiit Seleucus, sed in Europa Macedoniam invasurus a Ptolemaeo Cerauno pugione percussus. Vid. *Prideaux* P. II. L. I. anno ante C. 280. & scriptoribus ab eo laudatis adde *Strab.* XIII. p. 623. D. sed hic regionem non nominat in qua percussus est. *M. du S.*

36. Ἐθήσατο] Et sic supra, c. 14. vs. 9. *J. F. R.*

40. Ὦρλω] Sic spiritu tenui B. in reliquis cum aspero scribitur, vid. & Ἀστρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Οὐδμοῖσιν ὄρην ἐποιήσατο] Sic *Herodot.* I. p. 2. D. Et laevigato in Ed. *Steph.* spiritu, μηδμοῖσιν ὄρην ἔχειν ἐφεδωσίων. *Nullam raptarum curam habere.* Adde Nostrum supra *de Astrol.* c. 27. *J. F. R.*

52. Ἐπιδήξεσθαι] Ἐπιδίξεσθαι pro ἐπιδίξασθαι Ionicum esse, v. ad c. 1. *J. F. R.*

58. Λίσσετο] Ἐλίσσετο, ut supra. *F. G.*

Λίσσεσθε] Etsi in talibus amant etiam Iones augmentum, nihil tamen mutavi, quia & sic c. 22. med. λίσσετό τε ᾧ γούνων &c. Possis tamen conjicere augmentum a scribente omissum, quia ab dictante ob vocalem praecedentem absorptum erat; nam quum c. 18. pr. plane legas αὐτίκα ἐλίσσετο, credibile est & hic ita dedisse Auctorem. Sed quum & mox χρὴν pro ἐχρὴν, recte & usitate, nihil satis certi statuas. *J. F. R.*

70. Ταύτης τῆς] Subaudiendum videtur ὁδοῦ. *F. G.*

74. Χρὼ] Pro ἐχρὼ recte. *Herod.* VII. 440. C. Ne plura; nam urgent operae; itaque properandum est. *J. F. R.*

82. Τρῶμα] Ego τράυμα verum credo. Sic τράυματα *Herodot.* I. p. 8. A. Ed. *Steph.* Et *Hippocr.* de morb. I. p. m. 3. & 4. ter, ac saepe deinde. τράυμασι *Aret. Capp.* p. 113. m. τράυμασι p. 85. A. & ubique. Sed quum & alibi *au* eidem sit *av*, ut θωῦμα τὸ p. 1. & sexcenta similia, vulgatum non tetigi. *J. F. R.*

μὴ δὲ ὡς μιν ὁδοιπορέειν ἐδόκεε, ἀπικόμενος ἐς τ' [a] βασιλῆα, πολλῶν παρεόντων, διδοῖ τε ἅμα τὸ ἀγγήϊον, καὶ λέγει ὧδε· Ὦ δέσποτα, τόδε μοι μέγα κειμήλιον ἐν τοῖσι [b] οἰκίοισι ἀπεκέατο, τὸ ἐγὼ κάρτα ἐπόθεον. νῦν δὲ, ἐπεὶ μεγάλην ὁδὸν ἔρχομαι, ὥδε σοὶ τόδε θήσομαι· σὺ δέ μοι ἀσφαλέως ἔχειν. τόδε γάρ μοι χρυσοῦ βέλτερον, τόδε μοι ψυχῆς ἐμῆς ἀνταξιον. εὖτ' ἂν δὲ ἀπίκωμαι, σῶον [c] αὖτις ἀποίσομαι. ὁ δὲ δεξάμενος [d] ἑτέρῃ σφρηγίδι ἐσημαίνετο, καὶ τοῖσι ταμίῃσι φυλάσσειν ἐνετείλατο.

Κομβάβος μὲν [e] ὦν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀσφαλέα ὁδὸν ἦγε· ἀπικόμενοι δὲ ἐς τ' ἱρὴν πόλιν, σπεύδῃ τ' νηὸν οἰκοδόμεον, καὶ σφισι τρία ἔτεα ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεγένετο. ἐν τοῖσι ἀπέβαινε τά περ ὁ Κομβάβος [f] ὀρρώδεε. ἡ Στρατονίκη γὰρ χρόνον ὅτι πολλὸν συνόντα μιν ποθέειν [g] ἤρχετο· μὴ δὲ οἱ καὶ κάρτα ἐπεμήνατο. καὶ λέγουσι οἱ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι Ἥρην τυτέων αἰτίην ἐθέλουσαν γενέσθαι, Κομβάβου ἐόντα λαθέειν μηδαμᾷ· Στρατονίκην δὲ τίσασθαι, ὅτι ἑ ῥηϊδίως τ' [h] νηὸν ὑπέσχετο.

Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐσωφρόνεε, καὶ νεῦ-

curat vulnus, & cum iter facere posse sibi videretur, accedens ad regem multis praesentibus, cum vasculum porrigit, tum ita loquitur: *Hoc mihi, Domine, pretiosissimum pignus domi fuerat repositum, valde mihi carum. Jam vero cum magnam viam ingredior, apud te illud deponam. Tu vero tutum mihi praesta: est enim auro mihi carius; & non minus quam vita pretiosum. Cum rediero, salvum rursus recipiam.* Ille acceptum, alioque obsignatum anulo, quaestoribus suis asservandum tradit.

21. Combabus igitur ab eo inde tempore securum iter peregit. Delati Hierapolin diligenter aedem aedificant, tresque ipsis anni in hoc negotio effluxere. Interea acciderunt, quae Combabus metuerat. Stratonice enim illum, qui longo tempore secum versaretur, amare cœpit: qui amor postea in furorem, & magnum quidem exiit. Dicunt Hierapolitani, Junonem harum rerum causſam volentem fuisse: non fugisse illam, virum bonum esse Combabum; Stratonicen autem ulcisci voluisse, quod non facile templum aedificandum suscepisset.

22. Ac primo quidem modesta est, morbum

a Βασιλῆα] Βασιλέα W. & *Fl.* male. b Οἰκίοισι] Οἰκείοισι W. At *Fl.* cum vulgata facit. c Αὖτις] Bene M. & *Fl.* Αὖθις cett. male. d Ἑτέρῃ] Ἑταίρῃ male W. e Ὦν] Νῦν W. male. f Ὀρρώδεε] Ὀρρώδεον *Fl.* g Ἄρχετο] Nihil mut. Edd. nec M. notante *Solan.* h Νηὸν] Νεὼν W.

82. Βασιλῆα] Hoc verum esse, vid. ap. *Herodot.* I. p. 1. C. p. 2. A. & B. & sexcenties deinde. *J.F.R.*

85. Ἀπικέατο] Etsi ἀπικέετο supra frequens, & recte, in hoc tamen verbo terminatio *ato* proba. Sic Ἀθηναῖοι ἱκνέατο *Herodot.* IX. 592. f. Sed nec in altero verbo improba; nam & ἀπικέατο αὐτοὶ IX. 590. f. & VI. 386. C. Περιπαθέατο VI. 388. C. Περιβαλλέατο 389. C. *J.F.R.*

88. Ἔχειν] Infinit. ille pro imperativo, ut Atticis non inusitatus, (vide modo supra plus decies *Chronol.* a c. 13. ad 20.) ita Ionibus perfamiliaris. Vide etiam plus decies ita scribentem *Hippocr.* I. Aphor. 19. 20. 21. 22. 23. 24. *J.F.R.*

90. Αὖτις] Recepi ex *Herodoti* more, quamquam & αὖθις editum in *Hippocr.* I. de morb. 9. pr. & infra c. 26. & 27. *J.F.R.*

93. Ὦν] Pro ὦν millies apud quosvis Iones & Nostrum supra *de Astrolog.* aliquoties. Adde mox c. 22. ἐπιτροπεύειν ὦν, & supra non semel. Nec obstat, quod in *Hippocr.* saepe ὦν legamus, ut I. de *Morb.* p. 9. vs. 8. Item I. aph. 3. bis. Ibid. aph. 5, ac 10. Non dicerem, nisi varietas moneret, vulgatum hic probare. *J.F.R.*

99. Ἄρχετο] Vid. supra c. 17. f. ἤρξατο, & mox οἰκοδόμεον c. 22. αὐλίζετο, λίσσετο, ἄπτετο &c. itidem sine augmento. & c. 24. ἄρχετο rursum. *J.F.R.*

5. Νηὸν] Non ausculto Codici W. νεὸν scribenti. Νηὸς *Herod.* 2. 170. D. & paullo post ib. quater. Et ita bene Noster infra c. 26. &c. *J.F.R.*

10. Ἡν] Jam contracte; at supra ἤων. c. 18. post med. quod quidem magis Ionicum. Sed & contracte tam crebro *Hippocr.* & *Herod.* ut nihil mutem. Ὅταν ἐῇ ap. illum I. *de morb.* p. 11. pr. ἢν I. *aph.* 3. plura hujus farinae addere taedet. Nisi quod itidem variatur in Ἢ III. *aph.* 9. cum ἐὰν ibid. 11. & 12. Sed ἢ eodem *aph.* & ἢν aph. 20. ejusd. Sect. *J.F.R.*

20. Ἐκ δείπνου] Proba phrasis *Leop.* 127. *M. du S.*

21. Λίσ-

bum occultat. Cum autem quietem non amplius illi malum indulgeret, manifeſte afflictabat ſe, toto die plorabat, Combabum revocabat, omnia illi Combabus. Tandem impotens illius mali, decentem ſupplicandi *Combabo* occaſionem quaerit. Atque alii quidem fateri amorem cavet, ipſa autem rem aggredi pudore prohibetur. Excogitat ergo illud, ut vino inebriata cum illo agat. Quippe una cum vino audacia etiam ingreditur, nec admodum turpis repulſa, ſed quidquid egeris, in ignorantiam confertur. Ut vero viſum erat, ſic agit: ac poſt coenam veniens in cubiculum, ubi commorabatur Combabus, ſupplicat illi, genua contingit, fatetur amorem. Ille averſo animo ſermonem illum accipit, rem recuſat, ebrietatem illi objicit. Cum autem illa minaretur, magnum ſe ſibi malum illaturam, pertimeſcit, totam illi rationem ſuam indicat, quidquid ſibi accidiſſet enarrat, rem ipſam aperte demonſtrat. Ubi conſpexit, quae nunquam ſperaverat, Stratonice, furor ille quidem conſtitit: amoris autem neutiquam

σον ἔκρυπτε· ὡς δέ οἱ τὸ κακὸν μέζον ἠυχίης ἐγένετο, ἐς ἐμφανὲς ἐτρύχετο, κλαιέσκέ τε δι' ἡμέρης, καὶ Κομβάβον ἀνεκαλέετο, καὶ οἱ πάντα Κομβάβῳ ἦν. τέλος δὲ, ἀμηχανέουσα τῇ συμφορῇ, εὐπρεπέα ἱκεσίην [i] ἐδίζετο. ἄλλῳ μὲν ὧν τ' ἔρωτα ὁμολογέειν ἐφυλάσσετο, αὐτὴ δὲ [k] ἐπιχειρέειν ἠθέλετο. ἐπινοέει ὦν τοιάδε· οἶνῳ ἑωυτὴν μεθύσασα, ἐς λόγους οἱ ἐλθεῖν. ἅμα δὲ οἴνῳ ἐσιόντι παῤῥησίη τε ἐσέρχεται, καὶ ἡ ἀποτυχίη ἡ κάρτα αἰσχρὴ, ἀλλὰ τῶν πρηγμάτων ἕκαστα ἐς ἀγνοίην ἀναχωρέει. ὡς δὲ οἱ ἐδόκεε, καὶ ἐποίεε ταῦτα. καὶ ἐπεὶ δεῖπνον ἐγένετο, [l] ἀπικνεομένη ἐς τὰ οἰκήια, ἐν τοῖσι Κομβάβου αὐλίζετο, λίσσετό τε, καὶ [m] γούνων ἅπτετο, καὶ τ' ἔρωτα [n] ὁμολόγεε. ὁ δὲ τόν τε λόγον ἀπηνέως ἀπεδέκετο, καὶ τὸ ἔργον ἀναίνετο, καὶ οἱ τ' μέθην ἐνεκάλεε. ἀπειλέοντος δὲ μέγα τι κακὸν ἑωυτῇ ἐργάσασθαι, δείσας, πάντα οἱ λόγον [p] ἐξέφηνε, καὶ πᾶσαν τ' ἑωυτῆς πάθην ἀπηγήσατο, καὶ τὸ ἔργον ἐς ἐμφανὲς [q] ἤνεικε. ἰδοῦσα δὲ ἡ Στρατονίκη τὰ [r] ὑπόλε ἔλπετο, μανίης μὲ [s] οὔτω ἐκείνης ἔχετο, ἔρωτ-

[i] Ἐδίζετο] Ἐδίζοντο W. [k] Ἠθέλετο] Ἐθέλετο male *Fl.* [l] Ἀπικνεομένη] Ἀπικομένη W. Nihil a vulgato abit *Fl.* [m] Γούνων] Γούνου male *J.* [n] Ὡμολόγεε] Ὡμολόγεεν *Fl.* Vulgato favet M. [o] Ἐνεκάλεε] Ἀνεκάλεεν *Fl.* Ἀνεκάλει W. [p] Ἐξέφηνε] Ἐνέφηνε *Fl.* Ἔφηνε W. [q] Ἤνεικε] Sic W. Ἤνεικε Edd. [r] Οὔπολε] Οὔτε *Fl.* Lege οὔκετι, etſi οὔπολε M. cum Editionum vulgo. [s] Οὕτω] Omiſit W. & *Fl.* rectius.

21. Λίσσετο] Et ſic ſupra c. 19. cumque & ἅπτετο adjungatur, non ἥπτετο, nihil muto. *J.F.R.*

28. Ἤνεικε] Ita ſcribo, v. ad c. 16. *J.F.R.*

29. Τὸ ὄκοτε ἴλπετο, μανίης μὲ οὕτω ἔχετο, ἔρωτα δὲ ὑδαμοῦ ἐλίλητο] Haud dubie legendum ἀπίχετο. Interpres quoque *deſtitit* reddidit. Nimirum Stratonice, quum fruſtra Combabum in amorem ſui pellicere omnibus viribus contendiſſet, Combabus tandem oſtendit ſe μεγάλοις μυστηρίοις non eſſe aptum; quippe qui id ſibi exſecuiſſet, quo virum potuiſſet agere. *Illo itaque viſis, quae numquam ſperaverat, ſic quidem a furore illo deſtitit, numquam tamen amoris oblita eſt.* Pro eo c. 39. dicitur μανίης μὲ ἐκείνης ἀπεπαύσατο. Forte & ὄκοτε, non ὄκοτε, ſcripſit ἐπαύσω, ut ſupra c. 14. med. ὄκοτε ἐχθὸν ψαύσει. *J.J.*

Ibid. Οὔπολε] Certe ὄκοτε leg. etſi ὁπότε quoque in *Herod.* VI. 387. C. pro ὁπόταν, quod mihi pariter ſuſpectum, quia ſexcenties aliter habet. *J.F.R.*

30. Μανίης — ἔχετο] Ad verbum, *tenuit ſe*, *conſtitit furoris*, vel, *quantum ad furorem. Homerica* dicendi ratio, id eſt optima. Il. P, 696. & aliquoties alias, θαλερὴ δὲ οἱ ἔχετο φωνὴ, *vox faucibus haeſit.* Od. P, 238. φρεσὶ δ' ἔχετο ut Germani, Er hielt an ſich. Hymn. XXVII, 12. ἔχετο δ' ἄλκαρ *conſtitit mavo.* Il. X, 416. it. Od. E, 70. Σχέθε φίλοι, ut noſtri, Halt! *continete vos.* Et cum genitivo Od. Δ, 422. χάσθαι βίης, & Il. N, 747. μάχης χάσσατο θᾶσσον. Servemus itaque erudito ſcriptori ſuam elegantiam, a qua nec *Herodotus*, neque *Plutarchus* alieni ſunt. Alioqui facile eſſet legere, unica literula paullum immutata, μανίης μὲ ὄκως ἰκάνοις ἔχετο, *non amplius tenebatur illa inſania.* Sed melius eſt nihil tetigiſſe. *J.M.G.*

Ibid. Ἔχετο] Vid. *Jenſ.* in omnibus impreſſis & M. ἔχετο. ſed idem Mſ. Cod. & Ed. *Fl.* ὄτω non agnoſcunt. *M du S.*

Ἔχετο] *Solan.* diſerte ἴχετο ſcripſerat. At ſi hoc ſenſus patitur, poſſis & ἴχετο legere. Verum non *ſervandi*, *perſeverandi*, ſed *deſinendi*, *cohibendi* ſenſus

τῷ δὲ ἀδαμᾷ ἐλήθετο, ἀλλὰ πάντα αἰ συνεῦσα, ταύτῃ τῷ μυθίνῃ ἐποιέετο ἔρωτα ἀπρήκτοιο. ἔστι ὁ ἔρως οὗτος ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, καὶ ἔτι νῦν γίγνεται. γυναῖκες Γάλλων ἐπιθυμέουσι, καὶ γυναιξὶ Γάλλοι ἐπιμαίνονται, ζηλοτυπέει δὲ ἀδείς, ἀλλά σφισι τὸ χρῆμα κάρτα ἱρὸν νομίζεται.

Τὰ δ' οὖν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, ἀμφὶ τῇ Στρατονίκῃ, ἀδαμᾶ τὴ βασιλῆα λέληθε, ἀλλὰ πολλοὶ ἀπικνεόμθοι καλήγορεον, καὶ τὰ γιγνόμθμα ἀπηγέοντο. ὅτε τοῖσι θεσπεσίη ἐξ ἀτελέος τοῦ ἔργου Κομβάβου μελεκάλεε. ἄλλοι δὲ λέγουσι λόγον ὅτι ἀληθέα, τὴ Στρατονίκην, ἐπειδὴ ἀπέτυχε τῶν ἐδέετο, αὐτῇ γράψασαι ἐς τὸν ἄνδρα, τοῦ Κομβάβου καλήγορέουσι, πείρην οἱ ἐπικαλέσασαι. καὶ τὸ Ἕλληνες Σθενεβοίης περὶ λέγουσι, καὶ Φαίδρης τὴς Κνωσσίης, ταυτὶ καὶ Ἀσσύριοι ἐς Στρατονίκην μυθολογέουσι. ἐγὼ μὲν οὖν οὐδὲ Σθενεβοίην πείθομαι, οὐδὲ Φαίδρην τοιάδε ἐπιτελέσαι, εἰ τὸν Ἱππόλυτον ἀτρεκέως ἐπόθει Φαίδρη. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐχέτω ὅκως καὶ ἐγένετο.

Ὡς δὲ ἡ ἀγγελίη ἐς τὸν ἱρὴν πόλιν ἀπίκετο, ἔγνω τε ὁ Κομβάβος τὴν αἰτίην, δαρσέων τε ἧκε, ὅτι οἱ ἡ ἀπολογίη οἴκοι ἐλίπετο, καὶ μιν ἐλθόντα ὁ βασιλεὺς αὐτίκα μὲν ἔδησέ τε καὶ ἐν φρουρῇ ἔσχε. μετὰ δὲ παρεόντων οἱ τῶν φίλων, τοὶ καὶ τότε παρεγένοντο, τῷ Κομβάβῳ παρεγένοντο, τῷ

obliviscitur, sed semper cum illo versata hoc habet irriti amoris solatium. Viget ejusmodi amor Hierapoli, & nunc adhuc ita fit. Amant feminae Gallos, furunt Galli in feminas, zelotypus nemo est, sed res ea valde sancta apud illos putatur.

23. Quae igitur Hierapoli agebantur de Stratonice, ea neutiquam fugiebant regem, omultis, qui inde venirent, deferentibus, & quid fieret narrantibus. His commotus rex, imperfecto adhuc opere, Combabum arcessit. Alii hic narrant rem minime veram; Stratonicen, cum repulsae essent illius preces, ipsam scripsisse marito, accusasse Combabum, tentatae ab illo pudicitiae suae reum fecisse. Et quod de Sthenoboea sua Graeci dicunt, & Phaedra Gnossia, idem de Stratonice fabulantur Assyrii. Equidem neque Sthenoboeam credo, neque Phaedram fecisse talia, si vere amavit Phaedra Hippolytum. Verum ea ita se, uti facta sunt, habeant.

24. Ubi vero Hierapolin nuncius venit, caussamque cognovit Combabus, cum fiducia abiit, quod domi relicta sibi esset defensio. Venientem rex statim in vincula conjectum tradit custodibus. Deinde praesentibus amicis, qui etiam tum, cum dimitteretur Combabus, aderant, productum in

a Ὡς] Νῦν W. male. b Ἧιε] Bene Fr. P. &c. Fl. ἦιεν. M. εἶν, quod verum credo. c Μιν] Μὲν male J. d Ἔχε] Εἶχεν W. Εἶχε Fl. e Τοὶ] Οἱ male Fl. & W.

35. Γάλλοι] Οἱ πάντα ἀπέκοποι τὰ αἰδοῖα, ἃ ς τῶν περιζωμοὺς καλοῦσιν. M.

sequiritur, unde Jens. recte quidem ἀπίκετο diceret, quod scil. magis perspicuum esset. At cum verba cohibendi, definendi, genitivum amant, ut notissimum ex Anr. carm. Pyth. vs. 9. κρατῶν — γαστρὸς — ὕπνου, — θυμοῦ, ita & κατὰ hac potestate invenitur crebro ap. Homer. cujus exempla a Cl. Gesnero occupata non repeto. Hoc tantum adde, tenere fugam, cursum utrovis more Latinis dici, modo pro figere, modo pro pergere, abstinere, ut monstro in libro de Ambigg. p. 604.—5. Et sic ἐς εἶχεν ἀγῶνα, quae ira perditus erat, etiam contrarium fere τῷ ἔσχετο μανίης significat. Vid. Steph. Thes. T. I. p. 1317. Addo εἴχετο τοῦ ἔργου, opus strenue adgreditur, vel proprie: gnaviter urgnabas coepta, apud Diod. Sic. XI. c. 43. atque non semel deinde. Quae opposita verbi ἔχειν vel κατέχεσθαι notio in dubium impulit viros eruditos, ut non crederent vulgatum hic stare posse, quod tamen omnino sanum esse, Gesn. satis docet. J.F.R.

45. Ἐς τὴν ἄνδρα] Conf. supra c. 20. ἀπικνέοντο ἐς τὴν βασιλῆα. Ne plura in re nota. J.F.R.

47. Σθε-

in medium accuſare occipit, & adulterium illi atque malam libidinem objicit: graviterque commotus fidem & amicitiam memorat, triplici ſe ſcelere obſtringere Combabum affirmans, qui & adulter eſſet, & in fidem ſibi habitam contumelioſus, & in Deam impius, cujus in opere commiſiſſet talia. Multi adſtantes *eum* convincunt, quod aperte amplexantes vidiſſent. Tandem placet omnibus mori ſtatim Combabum, qui morte digna perpetraſſet.

25. At ille huc usque ſteterat nihil dicens. Cum vero ad ſupplicium jam ducendus eſſet, loquitur, pignus ſuum repoſcit, interfici ſe dicens non contumeliae *regi illatae* aut matrimonii *illius violati* cauſſa, ſed quod illorum cupiditate *rex* teneretur, quae diſcedens ipſi commendaſſet. Ad haec vocato quaeſtore rex adferri jubet, quae cuſtodienda illi tradiderat. Cum attuliſſet, detracto Combabus ſigno quae inerant demonſtrat, ſeque ipſum adeo, quomodo affectus eſſet; dixitque, *Haec ipſa, Rex, ego metuens, cum hoc mihi iter mandares, & ivi invitus, & cum magna abs te mihi neceſſitas impoſita eſſet, hoc feci, commodum illud quidem domino, mihi vero minime ſecundum. Talis tamen cum ſim, facinoris, quod non niſi vir committere poteſt, reus ſum.* At ille obſtupefactus ad haec, complexus illum cum lacrimis dixit, *Quod tibi tantum, Combabe, malum intuliſti? Quod in*

γαγὼν ἐς μέσον, καταγορεύειν ἄρχεται, καὶ οἱ μοιχόν τε, καὶ ἀκολασίην πρόφερε· χάρτα δὲ δεσποτικῶν, πίστιν τε καὶ φιλίην ἀπεκαλέετο, λέγων τριστὰ Κομβάβου ἀδικέειν, μοιχόν τε ἐόντα, καὶ ἐς πίστιν ὑβρίσαντα, καὶ ἐς θεὸν ἀσεβέοντα, ἔν τε τῷ ἔργῳ τοιάδε ἔπρηξε. πολλοὶ δὲ παρεστεῶτες ἤλεγχον, ὅτι ἀναφανδὸν σφέας ἀλλήλοισι συνεόντας εἶδον. πᾶσι δὲ τέλος ἐδόκεε αὐτίκα θανάτου Κομβάβου, θανάτου ἄξια [f] ἐργασμένον.

Ὁ δὲ τέως μὲν ἐστήκεε, λέγων οὐδέν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐς τὸ φόνον ἤγετο, φθέγξατό τε, καὶ τὸ κειμήλιον [g] ἤτεε, λέγων, ὡς ἀναιρέοιμιν οὐχ ὕβριος εἵνεκα [h] γάμων εἵνεκα, ἀλλὰ ἐκείνων ἐπιθυμέων, τά οἱ ἀπιὼν παρεθήκατο. πρὸς τάδε ὁ βασιλεὺς καλέσας τὸν ταμίην, ἐκέλευε [i] ἐνεῖναι τὰ οἱ Φρυρέων ἔδωκε. ὡς δὲ [k] ἔνεικε, λύσας τὴν σφρηγῖδα ὁ Κομβάβου, τά τε ἐνεόντα [l] ἐπέδειξε, καὶ ἑωυτὸν ἅπαντα ἐπεπόνθεε· ἔλεξέ τε, Ὦ βασιλεῦ, τάδε τοι ἐγὼ ὀρρωδέων, εὖτέ με ταύτῃσι ὁδὸν ἔπεμπες, ἄεικνον [m] ἦον. καὶ ἐπεί μοι ἀναγκαίη μεγάλη ἐκ σέο κατέλαβε, τοιάδε ἐπετέλεσα, ἐσθλὰ μὲν ἐς δεσπότεα, ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχέα· τοῖός δὲ μύθοισι ἐὼν, ἀνδρὸς ἐπ' ἀδικίην ἐγκαλέομαι. ὁ δὲ πρὸς τάδε θαμβέσας, τὸ ἐσθλά τέ μιν, καὶ δακρύων ἅμα ἔλεγε, Ὦ Κομβάβη, τί μέγα κακὸν [n] εἰργάσαο; τί δὲ

f Ἐργασμένον] Sic & M. cum *F. Fl. Fr. P.* &c. At paullo infra cum augmento. *g* Ἤτεε] Αὖτις W. *h* Εἵνεκα] Ἕνεκα W. *i* Ἐνεῖναι] Ita *Fl. Fr.* B1. *H. P.* Ἔνεικαι *F.* Ἐνεῖκε M. a manu rec. *k* Ἔνεικε] Ἤνεικε W. ſolus. *l* Ἐπέδειξε] Nil varietatis invenio. *m* Ἄεικνον] *Fl.* ἄηον. M. ἄιον. *n* Εἰργάσαο] Sic jam *Fl. Fr. P.* &c. cum M.

47. Σθενοβοίης] Quae Anteia etiam dicitur; vid. Il. Z. 155. & ſeqq. *M. du S.*

56. Ἧιον] Sic M. In plerisque Impreſſ. ἦιε. Sola *Fl.* ἦιον. *M. du S.*

58. Ἔχε] Conf. ſupra ad c. 12. *F. F. R.*

75. Εἵνεκα] Non audiendus W. οὕνεκα & οὕνεκεν vere Ionica ſunt, vid. *Herodot.* & *Hippocr.* ubivis. VI. 390. E. IX. 585. B. & 589. A. οὕνεκεν ſeq. vocali 2. 101. bis. Nec in eorum Edd. obſervatur diſcrimen, quin & οὕνεκα ſequente vocali, & οὕνεκεν ſequente conſona edatur contra euphoniam, ut in aph. *Hipp.* I. 3. τουτέων οὐ οὕνεκεν τὴν νοῦσον. Sed quum etiam ament hiatus Ionum, talia non curemus, alioqui οὕνεκεν hic reſcriberemus. *F. F. R.*

80. Ἐπέδειξε] Lege Ion. ἐπέδεξε. V. c. 19. med. Sed & ap. *Herod.* IV. p. 250. B. editum προσδέξαντα non προσδείξαντα. *F. F. R.*

85. Δεσπότεια] Pro δεσπότεα. *F. G.* Conf. ſupra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθαι, ibique notata. *F. F. R.*

2. Ἔοικε

δὲ σεαυτὸν [a] οὕτω ἀεικέλιον ἔργον μέσῳ ἀνδρῶν ἔπρηξας; τὰ μὲν πάμπαν ἐπαινέω, ὦ χέτλιε, ὅς τοιάδε ἔτλης, οἷα μήτε σὲ παθέειν, μήτε ἐμὲ ἰδέαι· [b] ὄφελε μὲν γάρ μοι ταύτης ἀπολογίης ἔδεε. ἀλλ' ἐπεὶ δαίμων τοιάδε ἤθελε, πρῶτα μέν σοι τίσις ἐξ ἡμέων ἔσεται, αὐτέων συνοφαντέων ὁ θάνατος, μετὰ δὲ μεγάλη δωρεὴ ἀπίξεται, χρυσός τε πολλὸς, καὶ ἄργυρος ἄπλετος, καὶ ἐσθῆτες Ἀσσύριαι; καὶ ἵπποι βασιλήιοι. ἀπίξεαι δὲ παρ' ἡμέας ἄνευ ἐσαγγελέος, οὐδέ τις ἀπέρξει σε ἡμετέρης ὄψιος, οὐδ' ἢν γυναικὶ ἅμα ἐυνάζωμαι. τάδε εἰπέ τε ἅμα, καὶ ἐποίεε. καὶ οἱ μὲν αὐτίκα ἐς φόνον ἤγοντο· τῷ δὲ τὰ δῶρα ἐδέδοτο, καὶ ἡ φιλίη μέζων ἐγεγόνεε. ἐδόκεε δὲ οὐδεὶς ἔτι Ἀσσυρίων Κομβάβῳ σοφίην καὶ εὐδαιμονίην εἴκελος.

te tam incredibile facinus ſolus virorum deſignaſti? Non omnino laudo iſta, miſer, qui ea ſuſtinueris, quae utinam neque tu paſſus eſſes, neque ego vidiſſem! Hac enim defenſione mihi opus non erat. Sed quandoquidem haec fortuna voluit, primo quidem hoc tibi a me ultionis cauſſa dabitur, mors delatorum: poſtea donum veniet magnum, aurumque multum, & argentum immenſum, & veſtimenta Aſſyria, & equi regii. Intrabis ad nos, nemine intro nuntiante; neque quisquam a noſtro te conſpectu arcebit, neque ſi cum uxore jaceam. Haec dixit ſimul & fecit. Illi ſtatim ducuntur ad ſupplicium; huic munera tribuuntur, & major fit amicitia. Neque videtur Aſſyriorum quisquam ſapientia par Combabo aut felicitate.

Μετὰ δὲ, αἰτησάμενος ἐκτελέσαι τὰ λείποντα τῷ νηῷ (ἀτελέα γάρ μιν [c] ἀπολέλοιπε) αὖθις ἐπέμπετο, καὶ τόν τε νηὸν ἐξετέλεσε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ ἔμεινε. ἔδωκε δέ οἱ ὁ βασιλεὺς ἀρετῆς τε καὶ εὐεργεσίης [d] εἵνεκα, ἐν τῷ ἱρῷ ἑστάναι χάλκεον· καὶ ἕστη ἐς τιμὴν ἐν τῷ ἱρῷ Κομβάβου χάλκεος, Ἑρμοκλέους τοῦ Ῥοδίου ποίημα, μορφὴν μὲν ἔχοιη γυνὴ, ἐσθῆτα δὲ ἀνδρηίην ἔχει. λέγεται δὲ τῶν φίλων τοὺς μάλιστά οἱ εὐνοέοντας, ἐς συμπάθειαν τοῦ πάθεος, κοινωνίην ἐλεᾶν τῆς συμφορῆς. ἕτεμον γὰρ ἑωυτοὺς, καὶ δίαιταν τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ ἀγαπτέοντο. ἄλλοι δὲ [e] ἱρολογέουσι ὅτι τῷ τρήγματι, λέγοντες, ὡς ἡ Ἥρη φιλέουσα Κομβάβον, πολ-

26. Poſtea cum petiiſſet, *ut liceret ſibi* quae deerant templo perficere (imperfectum enim reliquerat) denuo dimittitur, perficit templum, & reliquo tempore ibi manet. Tribuit ipſi hoc etiam rex virtutis & benefactorum cauſſa, uti aeneus in templo ſtaret. Stabat, *inquam*, honoris cauſſa in templo Combabus aeneus, Hermoclis Rhodii opus, forma qualis mulier, veſtitum autem habet virilem. Dicitur porro amicorum benivolentiſſimos, conſolandi illius caſus gratia, in communionem jacturae illius veniſſe. Exſecuerunt nempe ſe ipſi, & eandem quam ille vivendi rationem elegerunt. Alii Deos admiſcent negotio, ac dicunt, adamatum a Junone Combabum: hanc

a Οὕτω &c.] Hoc ad ἀνδρῶν usque aliena manu implevit in W. ubi lacuna erat. b Ὄφελε] Ὄφελλεν W. Ὄφελεν Fl. c Ἀπολέλοιπε] Ἀπ——εν W. Ἀ——ν Fl. d Εἵνεκα] Ἕνεκα Edd. & M. male. e Ἱρολογέουσι] Recte M. Ἱρολογ—— Edd.

2. Ἐσαγγελίου] Ab ἐσαγγελιὼς. F.G. Quis vero hoc neſcit? *F.F.R.*

12. Αὖθις] Scribe αὖτις. Quod vid. ap. *Maitt.* p. 133. ut κατότι ap. *Herodot.* VII. ſub init. & alibi. Ita αὖτις recte deinde c. 20. 30. & 57. hac Differt. Sed cum & alibi hoc Dial. αὖθις editum, ſine varietate Codd. ut ante vidimus, & c. 27. videbimus, non mutavi vulgatum. *F.F.R.*

33. Ἔργα γυναικῶν] *Plaut.* Aſin. *Opto annum hunc perpetuum mihi hujus operas. Barth.* *M. du S.*

42. Ἐνεδύσατο] M. uti emendarat. In omnibus enim ante impreſſis legebatur ἐνεδύσαντο. *M. du S.*

57. Ἀποκίρνηται] Sic M. & Impr. omnes (excepta *F.* quae ἀποκίρνηται.) Niſi quod *Fl.* prave ἀποκίρναν-

hanc multis illam caſtrandi ſe mentem injeciſſe, ne ſolus ademtam ſibi virilitatem graviter ferret.

27. Interim ille mos, poſtquam ſemel ſuſceptus eſt, etiam manet, multique ſingulis annis in templo exſecant ſe & effeminant, ſive Combabi conſolandi cauſſa, ſive gratum Junoni ut faciant. Exſecant certe. Verum hi veſtitum non amplius virilem habent, ſed & veſtimenta geſtant muliebria, & opera mulierum faciunt. Quantum audivi, etiam horum origo ad Combabum refertur. Nam uſu illi venerunt & iſta. Peregrina mulier in conventum *ſacrum* quae veniſſet, conſpecto homine ita pulchro & veſtito viriliter, magno illius amore exarſit: poſt cum comperiſſet mutilum eſſe, ipſa ſe interemit. Ob haec graviter ferens Combabus, ſibi infeliciter adeo ſuccedere Venerem, muliebrem veſtem ſumſit, ne alia amplius mulier ea ratione deciperetur. Haec cauſſa Gallis veſtitus feminei. Ac de Combabo iſta mihi dicta ſunto. Gallorum autem deinde procedente ſermone mentionem faciam, & caſtrationis illorum, *hoc eſt* quomodo caſtrentur, & ſepulturae qua ſepeliantur, & cujus rei cauſſa in templum non ingrediantur. Prius autem cogito de poſitione templi & magnitudine dicere: & jam dico.

28. Locus ipſe, in quo ſacrum conſtitutum eſt, collis eſt. Jacet autem in media urbe, & duplici muro eſt circumdatus. Murorum alter antiquus eſt, alter non multum aetate noſtra ſuperior. Veſtibulum templi in Boream verſum porrectum eſt, centum circiter paſſuum magnitudine. In

25 λοῖσι ἢ τομὴν ὅτι νόον ἔβαλλε, ὄκως μὴ μῦν ὅτι τῇ ἀνανδρηίῃ λυπέοιτο.

Τὸ δὲ ἔθος τοῦτο ἐπειδὴ ἅπαξ ἐγένετο, ἔτι νῦν μένει, καὶ πολλοὶ ἑκάστοτε ἔτεος ἐν τῷ ἱρῷ τάμνονται καὶ θηλύνονται, εἴτε Κομβάβου [f] παραμυθέμενοι, εἴτε καὶ Ἥρῃ [g] χαριζέμενοι. τάμνονται δ' ὧν, ἐσθῆτα δὲ [h] οἵδε οὐκ ἔτι ἀνδρηίην ἔχουσι, ἀλλὰ [i] καὶ εἵματά τε γυναικήια φορέουσι, καὶ ἔργα γυναικῶν ἐπιτελέουσι. ὡς δὲ ἐγὼ ἤκουον, ἀναφέρεται καὶ τοῦτο ἐς Κομβάβου ἡ αἰτίη. συνενείχθη γὰρ οἱ καὶ τάδε. ξείνη γυνὴ ἐς πανήγυριν ἀπικομένη, ἰδοῦσα καλόν τε ὄντα, καὶ ἐσθῆτα ἔτι ἀνδρηίην ἔχοντα, ἔρωτι μεγάλῳ ἔσχε. μὴ δὲ μαθοῦσα ἀτελέα ἐόντα, ἑωυτὴν διεργάσατο. ὅτι τοῖσι Κομβάβου ἀθυμέουσι, ὅτι οἱ ἀτυχέως τὰ ἐς Ἀφροδίτην ἔχει, ἐσθῆτα γυναικηίην [k] ἐνεδύσατο, ὄκως μηκέτι ἑτέρη γυνὴ ἴσα ἐξαπατέοιτο. ἥδε αἰτίη Γάλλοισι τοῖσι νῦν θηλείης. Κομβάβου μὲν μοι [m] περὶ τοσάδε εἰρήσθω. Γάλλων δὲ αὖθις ἐγὼ λόγῳ ὑστέρῳ μεμνήσομαι, τομῆς τε αὐτέων, ὄκως τάμνονται, καὶ ταφῆς, ὁκοίην θάπτονται, καὶ ὅτευ εἵνεκα ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἐσέρχονται. πρότερον δέ μοι θυμὸς εἰπεῖν θέσιός τε περὶ τοῦ νηοῦ, καὶ μεγάθεος, καὶ δὴ καὶ ἐρέω.

Ὁ μὲν χῶρος αὐτὸς, ἐν τῷ τὸ ἱρὸν ἵδρυται, λόφος ἐστὶ, κέαται δὲ κατὰ μέσον μάλιστα τὴν πόλιος· καὶ οἱ τείχεα διὰ πολλὰ εἰσί. τὸ δὲ τεῖχος τὸ μὲν ἀρχαῖον, τὸ δὲ ὀλίγον ἡμέων πρεσβύτερον. τὰ δὲ προπύλαια τοῦ ἱροῦ, ἐς ἄνεμον Βορέην [n] ἀπέχρινε, μέγαθος ὅσον τε ἑκατὸν ὀργυιέων. ἐν

f Παραμυθέμενοι] Παραμυθ. male *J.* *g* Χαριζόμενοι] Χαρίζονται W. Lege χαριζόμενοι. *h* Οἵδε] Sic Edd. & M. *i* Καὶ] Non adgnoſcit W. *k* Ἐνεδύσατο] Reſtitui ex M. & *S.* Ἐνέδυτο cett. male. *l* Μὲν μοι] Μέντοι *Fl.* male. Vulgatum firmat M. *m* Περὶ] Omittit W. & *Fl.* *n* Ἀπεκέκριντο] Sic M. *Fl. Va. P. H.* &c. Ἀποκέκριται *J.* & marg. *A1.*

χρηται. *M. du S.*

Ἀποκέκριντο] *Juntinae* Lectio forſan vera. Quia tamen non perpetuum verbum ſingulare cum neutro plur. nihil mutavi. *J. F. R.*

58. Μέγαθος] Haud quaquam credibile eſt tantae altitudinis fuiſſe templum. Corruptum eſſe hunc locum etiam inde patet, quod mox ejusdem altitudinis fuiſſe Phallos additurus, trecentorum cubitorum fuiſſe ait.

ἐν τούτοισι τοῖσι προπυλαίοισι καὶ οἱ φαλλοὶ ἑστᾶσι, τοὺς Διόνυσος ἐστήσατο, ἡλικίην [a] καὶ ὑψηλοὺς τριηκοσίων ὀργυιέων. ἐς τούτων τὸν ἕνα φαλλὸν ἀνὴρ ἑκάστοτε ἔτεος δὶς ἀναβαίνει, οἰκέει τε ἐν ἄκρῳ τῷ φαλλῷ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων. αἰτίη δὲ οἱ τῆς ἀνόδου ἥδε λέγεται· οἱ μὲν πολλοὶ νομίζουσι ὅτι ὑψοῦ τοῖσι θεοῖσι ὁμιλέει, καὶ [b] ἀγαθὰ πάσῃ Συρίῃ αἰτέει· οἱ δὲ τῶν [c] εὐχωλέων ἀγχόθεν ἐπαΐουσι. ἄλλοισι δὲ δοκέει καὶ τάδε Δευκαλίωνος εἵνεκα ποιέεσθαι, ἐκείνης ξυμφορῆς μνήμαλα, ὁκότε οἱ ἄνθρωποι ἐς τὰ ὄρεα καὶ ἐς τὰ τεμένεα τῶν δενδρέων [d] ἥεσαν, τὸ πολλὸν ὕδωρ ὀρρωδέοντες. ἐμοὶ μὲν [e] ὧν καὶ τάδε ἀπίθανα. δοκέει γε μὲν Διονύσῳ σφέας καὶ τάδε ποιέειν. συμβάλλομαι δὲ τοῦτοισι. φαλλοὺς ὅσοι Διονύσῳ [f] ἐγείρουσι, ἐν τοῖσι φαλλοῖσι καὶ ἄνδρας ξυλίνους [g] κατίζουσι· ὅτευ μὲν εἵνεκα, ἐγὼ θεὸς ἐρέω.

hoc vestibulo etiam stant phalli, quos Bacchus statuit, iisque altitudine trecentorum passuum. In horum unum phallum vir singulis annis bis ascendit, moraturque in summo phallo tempus septem dierum. Causa illi hujus ascensionis ista memoratur. Vulgus putat in alto illum versari cum Diis, & bona petere toti Syriae, eosque sic e propinquo audire preces. Alii haec etiam Deucalionis causa fieri autumant, in memoriam illius calamitatis, cum homines in montes & arborum altissimas aquarum multarum metu ascenderunt. Mihi quidem ista quoque parum probabilia, ac puto illos haec etiam Baccho facere. Conjicio autem inde. Phallos quotquot Baccho erigunt, iidem ligneos in phallis viros collocant: cujus rei causa, non dixerim equidem. Vide-

a Καὶ οὕτω] Et sic M. cum Edd. b Ἀγαθὰ] Τὴν Fl. omisso ἀγαθὰ. W. vero ἄγ. ξὺν ἐυτάκτῳ. c Εὐχωλέων] Bene S. & Amst. Εὐχολέων cett. & M. prave. d Ἥεσαν] Ἴασιν W. e Ὧν] Νῦν W. male. f Ἐγείρουσι] Ἀγείρουσι W. perperam. g Κατίζουσι] Recte J. H. Fl. Fr. cum W. Καθίζουσι male Bs. P. S.

76. Οὐκ ἔχω] Οὐδὲ ἔχω ἔστιν, εἰμαι, τὴν αἰτίαν ἔχω, παιδιὰν Διονύσου * κατάγουσι. παρ' ὅσον ὁ φαλλὸς τῷ πεπτηκότι Καρδίᾳ Διόνυσον ἐπάγουσιν, μισθὸν τοῦτον αὐτῷ Διόνυσον ἐπιτιθέντα, Σιμύλος τε μητρὸς μάντις. M.

* Κατάγουσι] Confer cum Scholio 8. Legendum autem videtur κατακρημνίζουσι. M. du S.

ait. Nodum solvant alii. In M. nihil subsidii. M. du S.

60. Ἡλικίην ὑψηλοὺς τριηκοσίων ὀργυιέων] Numerus hic excedit fidem, & est justo major. Interpres ita vertit: *etiam hi statura trecentarum ulnarum.* Nescio quare; nam ὀργυιὰ est τετράπηχυς vel ἑξάπους: at quatuor cubiti vel sex pedes multum excedunt unius passus mensuram. Pro τριηκοσίων credo legendum esse τριάκοντα (immo τριάκοντα, *Palmeri*, Ionice) & sic debere legi, evincunt ea, quae inferius ait de catena, qua homo in summitate Phalli positus, ea quae sunt ad victum & alios usus necessaria, vestes, vasa & alimenta attrahebat. Nam nullius hominis, nedum hominum quatuor, aut plurium sunt tantae vires, ut possint catenam pedum mille & octingentorum trahere, & in tantam altitudinem attrahere. J. P. a G.

61. Τριηκοσίων] Τριάκοντα forsan. F. G.

66. Ἀγαθὰ πάσῃ] Ex variatione Bl. & W. facile colligitur, ἀγαθὰ ξυμπάσῃ legendum. Sed quia & vulgatum probum, non refert. J. F. R.

74. Φαλλοὺς] Conf. supra c. 16. J. F. R.

79. Σιμύλος μαντὶς — ἢ ὃ Αἰγύπτιος, ἀλλὰ τὸ λέγω] Hic locus apprime facit ad locum *Plinii* intelligendum, quem sollicitavit, sed infeliciter, summus vir Cl. *Salmasius*, in suis ad Solinum exercitationibus p. 1319. Ut igitur emendetur ille Plinii locus, & illustretur hoc loco Lucianus, *Plinii* verba hic apponam, extant in c. 4. lib. 13. ubi de palmis loquitur: *Reliqua ferentes atque prætera densis gradatisque corticum pollicibus auctioribus, faciles se ad scandendum Orientis populis præbent, utilem sibi arborisque induviis circulum mira pernicitate tum homine subeunte.* Pollices auctiores vocat Plinius amputatorum vel decidentium ramorum reliquias eminentes & ex cortice protuberantes, ut pollex exertus ex manu.* Id Gallice dicimus *chicots.* Hinc *Plinii* locum sane salebrosum & mendosum ita debere legi contendit Salmasius, *utilem sibi arborique inductis circulum.* Quae lectio mihi videtur aliquid habere absurditatis, qua enim utilitate affici potest arbor tali circulo? Ego igitur pridem in margine nostri *Plinii* codicis emendaveram, *vitilem sibi arborique indutis circulum*, & ita censueram legi debere doctus a quodam nobili navarcho de modo, quo incolae Palmiferae regionis in Africa celeriter cum suo circulo scandunt excelsas palmarum arbores: scilicet induunt se una cum arbore ipsa circulo e vitili ligno facto, & pedibus in arboris pollicibus illis nitentes, & lumbis circulo innixi, manibus vero ambabus circulum gradatim & subsultim attollentes, celerrime usque ad ar-

detur ergo mihi illius lignei viri imitatione hic ascendere.

29. Porro ascensus est ejusmodi. Catena longa se pariter ac phallum circumdat. Postea inscendit ligna phallo affixa, ea magnitudine, quae extremum pedem recipiat. Quantum vero ascendit, tantum utrinque, aurigantis gestu, catenam in altum rejicit. Si quis vero hoc non vidit, vidit autem illos, qui palmas conscendunt in Arabia, aut in Aegypto, aut alio quocunque loco, idem quod dico intelligit. Cum autem ad finem viae pervenit, fune demisso alio quem secum habet, longo illo quidem, sursum trahit quae vult, ligna, & vestes, & vasa: e quibus sede colligata, quasi nido quodam, ibi desidet, manetque tempore dierum, quos dixi. Advenientes autem multi aurum & argentum, quidam vero aes adferunt: deinde in conspectu illius posita relinquunt, indicato suo quisque nomine. Adstans vero alius sursum nuntiat; ille vero, accepto nomine preces pro unoquoque

δοκέει δ' ὧν μοι ϗ ὁδὸς ἐς ἐκεῖνα μίμησιν τοῦ ξυλίνου ἀνδρὸς [h] ἀνέρχεσθαι.

Ἡ δὲ οἱ ἀναβασὶς τοιήδε. σειρῇ μακρῇ 80 ἑωυτόν τε ἅμα, ϗ τ' Φαλλὸν περιβάλλει· μέζε δὲ ἐπιβαίνει ξύλων προσφυῶν τῷ Φαλλῷ, ὁκόσον ἐς χώρην ἄκρης ποδὸς· ἀνιὼν δὲ ἅμα ἀναβάλλει τ' σειρὴν ἀμφοτέρωθεν, ὁκωσπερ ἡνιοχέων. εἰ δέ τις τόδε μὴ ὁρᾷ, ὁρᾷ 85 ὅπωπε δὲ Φοινικοβατέοντας, ἢ ἐν Ἀραβίῃ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ [i] ἄλλοθί κη, οἶδε τὸ λέγω. ἐπεὰν δὲ ἐς τέλος ἵκηται τ' ὁδῦ, σειρὴν ἑτέρην ἀφεὶς, τ' αὐτὸς ἔχει, μακρὴν ταύτην, ἀνέλκει τ' οἱ θυμὸς, ξύλα, ϗ 90 εἵματα, ϗ σκεύεα· ἀπὸ τῶν ἑδρὴν συνδέων, οἰκοίην καλιὴν, ἰζάνει. μίμνει τε χρόνον, [k] τ' εἶπον ἡμερέων. πολλοὶ δὲ ἀπικνέομαι, χρυσόν τε ϗ ἄργυρον, οἱ δὲ χαλκὸν [l] καμίζουσι· εἶτ' ἀφέντες ἐκεῖνα πρόσθε κείμενα, ἀπιᾶσι, λέγοντες τὰ ἑωυτῶν ἕκαστος. 95 παρεστεὼς δὲ ἄλλος, ἄνω ἀγγέλλει· ὁ δὲ δεξάμενος τοὔνομα, εὐχωλὴν ἐς ἕκαστον

[h] Ἀνήρχεσθαι] Ἀνήρχοντο M. Vulgatum probat *Fl.* [i] Ἄλλοθί κη] Et sic *Fl.* cum *J.P.* &c. [k] Τῶν] Restitui ex W. Τὼ Edd. & M. male. [l] Καμίζουσι] Τὰ καμίζοντα εἰς ἐκεῖνον πρόσθε κείμενα κατίασι W. & *Fl.*

arboris summum, ubi sunt rami & fructus, scandunt. Id saepe facientes, ut lagenas suas ramis siccisis appendeant, vel eas plenas vino palmeo reportent. Quod ut facilius intelligas, figuram hic apposui hominis ita cum circulo suo scandentis. Quae emendatio mea firmatur omnino ex hoc Luciani loco, unde non mediocriter gavisus sum. Expende rem accuratius, lector candide, & confer cum nostra emendatione, & ut spero, non solum eam approbabis, sed plausum dabis. *J.P.a G.*

Σειρῇ μακρῇ] Lege μικρῇ· vid. sequentia verba, ubi catenae alterius & abhac diversae (quae sc. esset uti *Fensius* emendare jusserat; & ex W. restituimus, μακρὴν) mentio fit. *L.K.*

91. Μίμνει τε χρόνον, τ' εἶπον ἡμερέων] Puto Lucianum scripsisse τῶν, Ionice pro οὓς, ut passim in hoc libello (quamvis & τ pro ὃ scriptum sit) *Et manet tempus eorum, quos dixi, dierum.* Nempe dies septem (ut c. 28. med. dictum) quotannis homo aliquis in aliquo Phallorum, qui in προπυλαίοις templi Syriae Deae sunt erecti, persistit. *J.F.*

Ibid. Τῶν εἶπον ἡμερέων] Egregie *Fensius* hoc viderat; idque accedente jam codice, omnino recipiendum duxi. *J.F.R.*

93. Καμίζουσι —— ἀπιᾶσι] W. & *Fl.* aliter, nempe; Τὰ καμίζοντα εἰς ἐκεῖνον πρόσθε κείμενα κατίασι. *M. du S.*

σον ποιεῖ). ἅμα δὲ εὐχόμῳ, κροτεῖ ποίημα χάλκεον, τὸ ἀείδει μέγα καὶ τρηχὺ, κινεόμῳον, εὖδει δὲ ὐδαμᾶ. ἢν γὰρ μιν ὕπνῳ ἕλῃ [a] ποτὲ, σκορπίος ἀνιὼν ἀνεγείρῃ τε, καὶ ἀεικέα ἐργάζεται, καὶ οἱ ἤδε ἡ ζημίη τῷ ὕπνῳ [b] ἐπικέεται. τὰ μὲν ὧν ἐς τὸ σκορπίον μυθέονται, ἱρά τε καὶ θεοπρεπέα· εἰ δὲ ἀτρεκέα ἐστὶ, οὐκ ἔχω ἐρέειν, [c] δοκέειν δέ μοι, [d] μέγα ἐς ἀγρυπνίην συμβάλλεται καὶ τὸ πτώσιος ἡ ὀρρωδίη. φαλλοβατέων μὲν δὴ περὶ [e] τοσαῦτα ἐχέτω. ὁ δὲ νηὸς ὁρέει μὲν ἐς Ἥλιον ἀνιόντα.

Εἶδος δὲ, [f] καὶ ἐργασίην ἔστι, ὁκοίους νηοὺς ἐν Ἰωνίῃ ποιέουσι. ἕδρη μεγάλη ἀνέχει [g] ἐκ γῆς μέγαθος ὀργυιέων δυοῖν, ἔστι δ' ὁ νηὸς [h] ἐπικέεται. ἄνοδος ἐς [i] αὐτὸν λίθου πεποίηται, οὐ κάρτα μακρή. ἀνελθόντι δὲ θῶυμα μὲν καὶ ὁ πρόναος μέγα παρέχεται, θύρησί [k] τε ἴσκει [l] χρυσέῃσιν· ἔνδοθε δὲ ὁ νηὸς χρυσοῦ τε πολλοῦ ἀπολάμπει, καὶ ὁ

nuncupat: inter precandum ſonum edit inſtrumento aeneo, quod, ubi movetur, magnum quiddam canit & aſperum. Dormit neutiquam. Si enim ſomnus illi aliquando obrepat, ſcorpius aſcendens & excitat illum, & magno malo afficit: haec ei poena ſomni propoſita eſt. Quae igitur de ſcorpio narrant, ea ſacra ſunt & religioſa: utrum ſint vera, dicere non habeo. Ut mihi videtur, multum etiam ad vigilandum confert ille metus cadendi. De illis phallorum conſcenſoribus haec ſufficiant. Templum ſpectat in Solem orientem.

30. Specie eſt atque opere illo, qualia in Ionia templa aedificant. Eminet e ſolo crepido magna, paſſuum duorum altitudine, in qua aedes impoſita eſt. Aſcenſus in illam e lapide factus non ſane latus. Aſcendenti ſpectaculum magnum etiam atrium templi praebet: & valvis aureis excultum eſt. Intus autem aedes auroque multo relu-

a Ποτὲ] Nil mut. Edd. & M. *b* Ἐπικέεται] Sic M. & *Fl.* Ἐπικέεται cett. *c* Δοκέειν] Δοκέει Edd. & M. male. *d* Μέγα ἐς] Ἐς μέγα W. male. *e* Τοσαῦτα] Τοιάδε W. *f* Καὶ] Omittunt W. & *Fl.* *g* Ἐκ γῆς] Recepi ex L. Ἐκ τῆς Edd. & M. *h* Ἐπικέεται] Ita *Solan.* Ἐπικέεται *J. Bl. S.* &c. Ἀπικέεται *H. P.* pejus. *i* Αὐτὸν] Recepi ex W. & *Fl.* Αὐτῷ cett. male. *k* Τε] Sic Edd. & M. Lege γὰρ. *l* Χρυσέῃσιν] Reſtitut. ex W. Χρυσείοις Edd. priores.

4. Ἐπικέεται] Sic M. & *Fl.* In reliquis ἐπικέεται *M. du S.*

Ἐπικέεται] Etſi vulgatum non damnabile, (ut vid. ad c. 6.) tamen quia optimae notae libri —έεται hic habent, idque optimum, facile hoc dedi *Solano*, ut hic reciperem, etſi deinde non facio idem, quia ob utriusque frequentiam probabile eſt utrovis more dedita opera ſcriptum. Conf. c. 32. N°. 52. *J. F. R.*

6. Δοκέειν] Sic ſcripſimus, ut ſupra c. 1. In omnibus Impr. & ipſo M. erat δοκέει. *M. du S.*

12. Ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκ γ῀] Leg. videtur ἵδρη μεγάλη ἀνέχει ἐντὸς, μέγαθος &c. *F. G.*

Ibid. Ἐκ γῆς μέγαθος] Ita Cod. L. In omnibus Impr. ἐκ τῆς, quod unde ſit, facile perſpicis. *M. du S.*

Ibid. Ἀνέχει ἐκ τῆς] Non dubito quin ſcripſerit auctor ἐκ γῆς. Quam facile Γ in Τ, tum majuſculae hujus formae, tum minuſculae antiquioris, quae in *Aldinis* adhuc libris frequens eſt, permutentur, intuenti conſtat. Quam conveniat γῆς ſententiae, ex verſione noſtra apparet: quam nihili ſit ἐκ τῆς, inde colligas, quod omiſerunt plane interpretes. *J. M. G.*

14. Ἐπικέεται] Sic etiam hic ſcribi oportet. *Fl.* tamen cum reliquis hic errat. *M. du S.*

Ibid. Αὐτὸν] Sic W. & *Fl.* ut ad Templum referatur, melius quam in reliquis αὐτῷ. *M. du S.*

16. Ὁ πρόναος] Quidquid ſit de uſu aliorum ſcriptorum, qui neſcio an hic ſatis inter ſe conveniant, hic certe auctor partibus templi ſic utitur, ut *propylaeum*, τὰ προπύλαια, *veſtibulum*, ſit locus ſubdivalis, magnus, centum paſſuum, non ipſi modo portae, orientem ſpectanti, objectus, unde nomen habet; ſed ad latus boreale, (non item ad auſtrale, nec ergo aequabiliter) multum excurrens, in quo phalli poſiti. Ex hoc *propylaeo* demum per gradus aſcenditur in crepidinem duos paſſus altam, cui templum ſ. aedes impoſita eſt. Hic *pronaus* eſt, atrium templi, aedes anterior, aperta undique, columnis ſubnixa, tectum commune ipſius *pronai*, & *aedis* proprie dictae, τῷ ναῷ ſuſtinentibus. Hic *pronaus* (*porticum templi* etiam dixeris) ἔστιν θύρῃσι χρυσέῃσι, *excultus eſt valvis aureis*, non quaſi ipſe ſit clauſus; ſed valvae, quibus apertis in ναὸν intratur, exteriore ornatu ſuo, *argumentis*, in quibus deſcribendis multi ſunt poëtae & antiquarii, porticum illam, illum *pronaum*, exhilarat. Per has igitur valvas in ναὸν itur, *aedem* proprie dictam, quae *cella* ſaepe Latinis eſt, ejus magnitudinis, ut aliquot centum armatos ceperit *cella Concordiae* Cic. Philipp. 3, 12. & in *cella Jovis Capitolini*

lucet, & lacunar totum est aureum. Sentitur autem hic divinus odor, qualis dicitur regionis Arabiae, qui e longinquo ascendenti spiritum inhalat optimum; & si inde discesseris, non deserit; quin & vestimenta tua diu servant odorem; & ipsi tibi semper obversabitur.

ὀροφὴ πᾶσα χρυσέη. ὀδμὴ δὲ αὐτῇ ὀδμὴ ἀμβροσίη, οἵη λέγεται ἡ χώρης τῆς Ἀραβίης, ἢ σοί τηλόθεν ἀνιόντι, προσβάλλει πνοιὴν κάρτα ἀγαθήν· καὶ ἢν [m] αὖτις ἀπίῃς, ὀδμὴ λείπει, ἀλλά σευ τά τε εἵματα ἐς πολλὸν ἔχει τὴν πνοιὴν, καὶ σὺ ἐς [n] πάμπαν αὐτῆς μνήσεαι.

31. Intus vero aedes non simplex est, sed thalamus in ea factus alius. Ascensus etiam in hunc parvus. Valvis non est ornatus, sed totus ex adverso *venientibus* apertus. In magnum ergo templum ingrediuntur omnes; in thalamum vero soli sacerdotes, ac ne sacerdotes quidem omnes; sed ii, qui proximi censentur Diis, & quibus omnis administratio sacrorum curae est. In hoc collocata sunt signa, tum Juno, tum quem, Jupiter cum sit, alio ipsi nomine appellant. Ambo aurei, ambo sedent. Ve-

Ἔνδοθεν δὲ ὁ νηὸς [o] οὐκ ἁπλόος ἐστί, ἀλλὰ ἐν αὐτῷ θάλαμος ἄλλος πεποίηται. ἄνοδος καὶ ἐς τοῦτον ὀλίγη· θύρησι δὲ οὐκ ἤσκηται, ἀλλ' ἐς ἀντίον ἅπας ἀναπέπταται. ἐς μὲν [p] οὖν τὸν μέγαν νηὸν πάντες [q] εἰσέρχονται· ἐς δὲ τὸν θάλαμον οἱ ἱρέες [r] μοῦνοι. καὶ μὴν οἱ πάντες ἱρέες, ἀλλὰ [s] τοι μάλιστα ἀγχίθεοί τέ εἰσι, καὶ τοῖσι πᾶσα ἐς τὸ ἱρὸν μέλεται θεραπείη. [t] ἐν δὲ τῷδε εἵαται τὰ ἕδεα, ἥτε Ἥρη, καὶ τὸν αὐτοὶ Δία ἐόντα ἑτέρῳ ὀνόματι καλέουσι. ἄμφω δὲ χρύσεοί τέ εἰσι, καὶ ἄμφω ἕζον· ἀλλ-

[m] τις Αὖτις] Αἶθις *P.* [n] Πάμπαν] Nil mut. *Fl.* & M. &c. [o] Οὐκ] Margo *B*1. fruſtra. [p] Ὧν] Recte W. ut semper in hoc libello. Οὖν Edd. except. *B*1. 2. quae ὦν. [q] Εσέρχονται] Recte sic emendatum in M. Εἰσέρχονται Edd. male. [r] Μοῦνοι] Omisit *Fl.* Adest in cett. & M. [s] Τοι] Οἱ *Fl.* & M. ac mox Οἵοι, fruſtra. [t] Ἐν δὲ τῷδε] Bene *Fl.* M. *P.* Ἐν δὲ δὴ τῷ *F.*

lini cremare Caesaris cum lecto cadaver quidam voluerint. Ab hac *cella* diversus hic & minor est θάλαμος, interior & sanctior recessus, cum choro templorum nostrorum comparari qui possit. Alius est in Cnidiae Veneris templo ille νηὸς *s.* σηκὸς ἀμφίβυρος, augustior, quaedam aedicula, cui inclusa imago, de qua diximus ad illum locum Ἔρωτ. c. XI. Ὀπισθόδομος, posticum templi, plane separatus & bene munitus ad thesauros asservandos &c. *J.M.G.*

17. Θύρησι τε] Lege γάρ pro τε. *M. du S.*

Ibid. Ἤσκηται] *Elaborata est, instructa. F.G.* Habuimus crebro supra, ut *Amor.* c. 3. ἠσκημένη κόμη. Ibid. c. 10. εὐμόρφοις παισὶν ἠσκήκει. Rursus ibid. 33. *Imag.* XI. post m. λίθοις τοῖς πολυτελέσιν ἠσκημένον. *Plutarch.* T. 2. p. 1162. κάπρον χρύσεον εἰς πρετομὴν ἀνθρώπων ἠσκημένον. *Diod. Sic.* IV. c. 77. πτέρυγας θαυμασῶς ἠσκημένας. *J.F.R.*

Ibid. Χρυσίῳ τε] W. recte. In Impr. omnibus χρυσέοισι. *M. du S.*

26. Ἔνδοθεν] Τὸ ἔνδοθεν hic pro ἔνδοθι, ut & supra. *F.G.*

Ἔνδοθεν] Verum est ἔνδοθι proprie esse *intus*, ut *Hom.* Il. A. 243. — σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις. Sed & ἔνδοθεν eidem familiare eodem sensu, ut Z. 247. — ἔνδοθεν αὐλῆς Δάσκιε' ἴσαν &c. Exemplorum satis habet *Scaliger.* *J.F.R.*

Ibid. Οὐκ ἁπλόος] Nihil opus est emendatione. Adspirationem enim hic negligere Iones, nimis notum. Ita οὐκ ὁμοίως, & οὐκ ὡς vide ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 133. & satis patet in compositis ἀπεικάσματα & similibus. Ita ἀπ' ὧν *Herod.* IV. Et ἀπ' ἰσπίρης IV. 272. B. Licet in *Hippocr.* adspirata plerumque adscita, ut ἀφ' ὁμοίων I. *de Morb.* pr. & ἀφ' ὁκοῖα, ib. ἀφ' ὧν ib. ἀφ ὁμαλὴ ib. p. 9. ἀφ' ἑωυτοῦ p. 8. contra, ἀπὸ ἑωυτοῦ ib. 9. 15. cum illico tamen rursus ἀφ' ἑωυτοῦ, & ἀφ' ἑωυτὸν, ib. 9. f. Item ἀφ' ἧς p. 8. f. Sed desino nugarum. *J.F.R.*

30. Ὧν] Sic W. & *B*2. recte. Sic enim postulat haec Dialectus. Nec unquam in eo Mſ. ea in voce peccatur. Reliqui Impr. ἐν. *M. du S.*

31. Ἐσέρχονται] Sic in M. Ex manu tamen recentiore. Omnes Impr. prave εἰσέρχονται. *M. du S.*

35. Ἥτε Ἥρη, καὶ τὸν αὐτοὶ Δία ἐόντα] Interpretandus hic locus est de Jove Dolicheno, auctore *Luca Holstenio* in notis ad *Stephanum* de urbibus, in ΔΟΛΙΧΗ. *Almel.*

37. Ἄμφω δὲ χρύσεοι] Adscripsit Cl. *La Croze* vid. *Blond.* de Sibyllis L. I. c. 13. p. 65. Non vero satis designavera, ad quae verba haec pertineant, cumque librum illum non possideam, locum investigare nequeo. *J.F.R.*

ἀλλὰ τὴ μὲ Ἥρην λέοντες [a] Φορέυσι· ὁ δὲ [b] ταύροισιν ἐφέζεται. καὶ δῆτα τὸ μὲ τῦ Διὸς ἄγαλμα, ἐς Δία πάντα ὁρᾷ, καὶ κεφαλὴν, καὶ [c] εἵματα, καὶ ἕδρην· καί μιν οὐδὲ ἐθέλοντα ἄλλως εἰκάσεις.

rum Junonem leones ferunt: alter tauris insidet. Nempe Jovis simulacrum Jovem refert per omnia, capite, vestibus, throno, nec etiamsi velis alii ipsum assimules.

Ἡ δὲ Ἥρη σκοπέοντί τοι πολυειδέα μορφὴν ἐκφανέει. καὶ τὰ μὲ ξύμπαντα ἀτρεκέως λόγῳ Ἥρη ἐστί· ἔχει δέ τι καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Σεληναίης, καὶ Ῥέης, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Νεμέσιος, καὶ Μοιρέων. χειρὶ δὲ τῇ μὲ ἑτέρῃ σκῆπτρον ἔχει, τῇ ἑτέρῃ δὲ ἄτρακτον. καὶ ὅτι τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει, καὶ πῦργον, καὶ κεστὸν, τᾷσι μίτρην τε Οὐρανίην κοσμέυσι. ἔκτοσθε δέ οἱ χρυσός τε ἄλλος [d] περικέαται, καὶ λίθοι χάρτα πολυτελέες, τῶν οἱ μὲ λευκοὶ, οἱ δὲ [e] ὑδατώδεες, πολλοὶ δὲ πυρρώδεες. ἔτι δὲ ὄνυχες οἱ Σαρδῶοι πολλοὶ, καὶ ὑάκινθοι, καὶ σμάραγδοι, τὰ [f] Φορέυσι Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἀρμήνιοι, καὶ Βαβυλώνιοι. τὸ δὲ δὴ μέζον λόγυ ἄξιον, τῦτο ἀπηγήσομαι· λίθον ὅτι τῇ κεφαλῇ Φορέει, λυχνὶς καλέεται, ὄνομα δέ οἱ τῦ [g] ἔργυ ἡ συντυχίη. ἀπὸ τύτυ ἐν νυκτὶ σέλας πολλὸν ἀπολάμπει, ἐσῶ δέ οἱ καὶ ὁ νηὸς ἅπας, οἷον ἐσῶ λύχνοισι

32. Verum Juno multiplicem considerranti formam offert. Universim, ut vere dicam, Juno est. Sed habet aliquid etiam Minervae & Veneris, & Lunae, & Rheae, & Dianae, & Nemesis, & Parcarum. Manu altera sceptrum tenet, colum altera: & in capite gerit radios & turrim; & cestum habet, quo solam Caelestem *Venerem* ornant. Extra vero & aliud aurum circumpositum est, & gemmae valde pretiosae, quarum aliae albae, aquei coloris aliae, multae etiam ignei. Insuper vero Sardae onyches multae, & Hyacinthi & Smaragdi, quas Aegyptii ferunt, & Indi, & Aethiopes, & Medi, & Armenii, & Babylonii. Quod autem magis commemoratu dignum est, illud enarrabo. Gemmam in capite fert, quae Lychnis vocatur: nomen illi res ipsa dedit. Ab hac noctu splendor multus refulget, ut ab ea tanquam a lucernis aedes to-

a Φορέυσι] Recte plurimae. Φόρυσι Fl. & M. b Ταύροισιν] Ex Fl. Ταῦροιν male J. Ταύροιν cett. c Εἵματα] Sic W. Ὅμματα Edd. d Περικέαται] Et sic jam Fl. cum cett. e Ὑδατώδεες] Vid. nott. f Φορέυσι] Φόρυσι Edd. priores. g Ἔργυ] Ὄρυς W. Sed in marg. est ἔργυ.

38. Φορέυσι] Recte hic habent plerique impressi. M. & Fl. Φόρυσι, prave. *M. du S.*

Ibid. Ὁ δὲ ταύροισιν ἐφέζεται] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* 255. & *Holst.* ad *Steph. Byzant.* fine v. in omnibus Impr. Excepta Fl. scriptum erat ταύροισι. *M. du S.*

41. Εἵματα] Scriptura haec ex W. est, quam nos lubenter arripuimus, utpote praestantiorem vulgata ὕματα. *M. du S.*

Εἵματα] Potius εἵματα scripsi, ut habuimus non longe ante, ac bis deinceps, & c. 51. etsi εἵματα lanrigavit *Solan.* ex W. Forsan imprudens, ut interdum in accentibus & spir. manus ejus erravit. At recte adspirari, ut sexcenties ap. *Homer.* & in *Herodoto* L. 2. 134. B. constat. *J. F. R.*

43. Ἡ δὲ Ἥρη — τοι] Non placet illud τοι, quod omnes libri Nostri exhibent. Mallem σοι. *M. du S.*

44. Ξύμπαντα] At *Herodot.* σύμπαντα semper. *J. F. R.*

49. Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει] Bene monuit Cl. *Hemst.* edeundum *Kust.* ad *Aristoph.* Av. vs. 1114. Ibi is docet, recte *Camerarium* ex illo *Aristoph.* loco observare, statuarum capitibus ap. vett. lunulas addi solitas fuisse, ne avium stercore inquinarentur. Sed refutat eumdem opinantem inde Christianis manasse morem sanctos suos cum ejusmodi orbibus in capite pingendi; quum & Veterum Deorum Dearumque imagines ap. vett. Graecos circulo radiato honoris gratia ornari solerent, ut ex hoc Luciani non modo pateret, sed & ex ejusd. *Tim.* c. 51. ubi cum Cl. *Hemsterh.* jam plura dederit, eo Lectorem remitto. *J. F. R.*

50. Κεστὸν] Vestem fuisse opinatur Eruditissimus auctor notarum ad marmor. Oxon. p. 24, 2. Vide tu *Hom.* Il. Σ. 214. *M. du S.*

52. Περικέαται] Cur jam non etiam ἐστεφάνωται emendat *Solan.*? An quia sensit & saepiuscule sic deinde legi,

nota reluceat : interdiu splendor ille imbecillior, caeterum speciem habet valde igneam. Etiam aliud est in illo simulacro admirabile. Si stans contra intueare, te respicit, transeuntem obtutus ille persequitur : & si ab alia parte alius hoc experiatur, idem in illum perficit.

33. Inter utrumque stat imago ex auro, alia nulla parte aliis imaginibus similis. Suam hoc formam non habet, gerit autem aliorum Deorum species : signum vocatur ab ipsis Assyriis, nec nomen illi proprium posuere : sed neque de ortu illius aut forma dicunt : sed alii ad Bacchum, alii ad Deucalionem, ad Semiramidem alii referunt. Etenim in vertice illius stat columba aurea, quam ob caussam Semiramidis esse simulacrum illud fabulantur. Abit (*defertur*) vero bis quotannis ad adferendam, quam dixi, aquam.

34. In ipsa porro aede ad sinistram introeuntium Solis primum thronus positus est : ipsius vero simulacrum non inest. Solius enim Solis ac Lunae simulacra non ostendunt. Cujus autem rei caussa hoc instituerint, ut c. 34. κίωνται —— θρόνος & ibid. iterum &c. Et κατεστάτωσι c. 51. Vid. nos ad c. 6. Sed κίωνται plurale est *Herodoto*, L. IX. 587. C. ubi κατασπεύσαντες *pacefactae sunt*. Atque in praeteritis etiam sic solere pluralem, vid. supra c. 10. f. & c. 42. Haec itaque nihil officiunt. *J.F.R.*

54. Ἰδιοτάδης] Florentina tribus verbis ditior, sic habet: οἱ δὲ ἰδιοτάδης πορφυροῦν δὲ οὐκ ἔδης πορφυροῦν δὲ πυρρούδης. Sed nescio anne illud οὐκ ἔδης lepidus quidam joci caussa adjecerit, quasi a Luciano praetermissum. Licet vini color pro nigricante purpura possit accipi. Οὐκ ἔδης etiam in W. esse, sed ante πορφυροῦν, adleverat *Solan.* quod si verum, recipi posset. *J.F.R.*

56. Φορέουσι] Peccant hic iterum omnes Impr. & ipse M. *M. du S.*

66. Θωυμαστὸν] De tabula picta minime hoc mirum foret, sed de signo dictum, non mirum solum, sed impossibile etiam, nisi quis intus latens oculorum aciem in omnes pro lubitu partes direxerit. *M. du S.*

69. Ἰσοφύς] Mallem ἰσοφύς, ut supra. Nihil tamen hic invitis libris mutare ausus sum. *M. du S.*

Ἰσοφύς] Cum ἰσοφεῖν sit etiam spectaculi & curiositatis caussa aliquid contemplari, explorare, inquirere, *experiri*, ut reddidi : ferri forte potest haec lectio. Sed cogitandum tamen, an non praestet ἰσοφύς. *J.M.G.*

75. Σεμιῶν] Confer c. 36. *L.K.*

80. Ἐπὶ τῇ κορυφῇ] Etiam apud Graecos talia. *Aristoph.* Ὄρν. 514.

—— ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων
Αἰτὸν ἔσχ' ὄφιν ἔχων ἐπὶ τῇ κεφαλῇ βασιλέως ὤν.
Ἡ δ' αὐτῇ θυγάτηρ γλαῦξ· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὥσπερ θεράπων ἱέρακα.
J.M.G.

85. Ἐσιόντων &c.] Interpunctionem immutavi, quae antea haec fuit : Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ναῷ ἐσιόντων. οὐ ἀρ-

---

b Κάρτα] M. *Fl.* aliseque recte. Χάρτα *J.* male. *i* Πυρρούδια] Sic & *Fl.* cum cett. Πυῤῥούδια W. *k* Ἐστὼς] Ἐστὼς *B*1. Sed *B*2. cum *Fl. P.* &c. vulgatum servat. *l* Ἰσορῇ] Nil mutare Edd. & M. addit *Solan.* Ἐσορῇ forsan. *m* Μὴν] Ex W. est. Non erat in Edd. *n* Περὶ] Deest in W. *o* Περιστερὴ] Περιστερὰν W. non adsentiente *Fl.* *p* Κίονται] Et sic jam *Fl.*

ὧδε νομίζουσι ἐγὼ κ᾽ τόδε ἔμαθον. λέγουσι τοῖσι μὲ ἄλλοισι θεοῖσι ὅσιον ἔμμεναι ξόανα ποιέεσθαι, ἐπεὶ γὰρ σφέων ἐμφανέα πάντεσι τὰ εἴδεα· Ἡέλιος δὲ, καὶ Σελήνη, πάμπαν ἐναργέες, καὶ ὀφέας πάντες ὁρέουσι. κοίη ὦν αἰτίη ξοανεργίης, τοῖσι ἐν τῷ ἠέρι φαινομένοισι;

Μετὰ δὲ τ᾽ θρόνον τοῦτον [b] κέαται ξόανον Ἀπόλλωνος, οὐκ οἷον ἐώθεε ποιέεσθαι· αἱ μὲ γὰρ ἄλλαι πάντες, Ἀπόλλωνα νέον τε ἤγηνθ᾽, καὶ [c] πρωθήβην ποιέουσι. μοῦνοι δὲ οὗτοι Ἀπόλλωνος γενειήτεα ξόανον δεικνύουσι· καὶ τάδε ποιέοντες, ἑωυτοὺς μὲ ἐπαινέουσι, Ἑλλήνων δὲ καταγορέουσι, καὶ ἄλλων, ὁκόσοι Ἀπόλλωνα παῖδα θέμενοι ἱλάσκονθ᾽, αἰτίη δὲ [d] ἥδε δοκέει αὐτέοισι, ἀσαφίη μεγάλη ἔμμεναι, ἀτελέα ποιέεσθαι τοῖσι θεοῖσι τὰ εἴδεα. τὸ δὲ νέον ἀτελὲς ἔτι νομίζουσι. [e] ἓν δὲ [f] καὶ ἄλλο τῷ σφετέρῳ Ἀπόλλωνι καινουργέουσι. μοῦνοι Ἀπόλλωνα [g] εἵμασι κοσμέουσι.

Ἔργων δὲ αὐτοῦ πέρι, πολλὰ μὲ ἔχω εἰπεῖν. ἐρέω δὲ τὸ μάλιστα θωυμάζειν ἄξιον. πρῶτα δὲ τοῦ μαντηίου ὑπομνήσομαι. μαντήια πολλὰ μὲ πας᾽ Ἕλλησι, πολλὰ δὲ καὶ πας᾽ Αἰγυπτίοισι. τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ [h] ἐν τῇδε Ἀσίῃ πολλά ἐστι. ἀλλὰ τὰ μὲ οὔτε ἱρέων ἄνευ οὔτε προφητέων

rint, id ipſum quoque didici. Ajunt, reliquis Diis ſimulacra facere fas eſſe: illorum enim ſpecies non eſſe notas omnibus. At Sol & Luna plane conſpicui, & vident illos univerſi. Quae igitur cauſſa ſimulacrorum illis faciendorum, qui in aethere ſe conſpiciendos praebeant?

35. Poſt illum thronum Apollinis ſignum poſitum eſt, non quale fieri conſuevit. Nam reliqui omnes juvenem putant Apollinem, & prima florentem pubertate faciunt. Hi ſoli vero barbati Apollinis ſignum oſtendunt. Haec dum faciunt, ſibi placent, reprehendunt Graecos aliosque, qui Apollinem placant, quem ponunt puerum. Cauſſa haec illis videtur, quod magna ſit inſipientia, imperfectas Dis formas tribuere: adoleſcentiam autem adhuc imperfectam exiſtimant. Verum unum etiam in alio ſuo Apolline novant. Soli veſtibus ornant Apollinem.

36. De operibus ipſius multa habeo dicere. Dicam vero, quod maxime admiratione dignum eſt. Primo autem oraculi mentionem faciam. Oracula apud Graecos multa, multa apud Aegyptios. Verum etiam in Libya & in Aſia multa ſunt. Sed alia non ſine ſacerdotibus vel prophetis reſpon-

a Πάντεσι] Παντέσι W. Nil mut. *Fl.* b Κέαται] Κέεται *Fl.* Sed prius M. cum Edd. vulgo. c Πρωθήβην] Recte ſic *F. Fl. Fr. S.* P. M. d Ἥδε] Inſerui ex *Fl.* & W. aberat vulgo. e Ἓν] Reſtitut. ex M. Nam ἐν Edd. male. f Ἄλλο] Ἄλλῳ male W. ſolus. g Εἵμασι] Εἵματι *Fl.* Vulgato favet M. h Ἐν] Sic & W. cum *Fl.* &c.

ἀριστερῇ κέαται. &c. *F.F.R.*

99. Ποιέουσι] Mirum ni ſemel ποιεῦσι & ποιεῦντες dixerit, quod Ionibus uſitatiſſimum, licet & alterum perſaepe invenias. *F.F.R.*

1. Ἀπόλλωνος γενειήτεω] De barbato Apolline *Macrob.* Sat. I, 17. & 18. Plane πολιὸς, *canus*, eſt apud *Pauſaniam* Boeot. 9. p. 559, 34. &c. *F.M.G.*

Ibid. Γενειήτεω] In nullo nummo barbatum unquam conſpici docet vir harum rerum indagator ſagaciſſimus *Ez. Spanhemius*, quem adi ad *Callim.* p. 68. *M. du S.*

8. Ἐν] Ita emendandum eſſe videram, nondum conſpecto Cod. M. in quo ἓν uti edidi, non ut in impreſſis eſt οὐ. Idem tamen codex mox prave ἄλλῳ, pro ἄλλο, quod in omnibus impreſſis recte habet. *M. du S.*

Ἓν δὲ καὶ] An ſic legendum: οὐ δὲ ἐ ἄλλο, τὸ σφετέρῳ. *F.G.* Nihil opus eſt mutare interpunctionem, ſi ἓν pro οὐ legas, quod facimus. De locutione autem οὐ δὲ, vid. ad c. 39. *F.F.R.*

17. Οὔτε ἱρέων] Pro οὔτ᾽ ἱρέων, obſervante Cl. *Dukero* ad *Thucyd.* II. p. 143. N°. 61. ad imitationem *Herodoti* Thucydidem etiam dixiſſe οὔτε ἐμοῦ (ubi operae tamen male dedere ἱερέων.) Sed apoſtrophum negligi, ſi in *Thucyd.* rarius, apud *Herodot.* & hic εο eſt frequentius, exempla ſingulis pagg. occurrentia non adferam, niſi

ſpondent : at hic movetur ipſe, & divinationem ad finem usque ſolus perducit. Modus hic eſt. Cum vult reddere oraculum, in ſede primum ſua movetur. Sacerdotes vero ipſum continuo tollunt. Si vero non tollant, ille ſudat, & verſus medium adhuc movetur. Cum vero ſubeuntes onus ipſum ferunt, agit illos usque quaque in orbem, & in alium ex alio tranſilit. Tandem obſiſtens ſacerdotum princeps interrogat illum de rebus omnibus. Isque ſi nolit fieri, retrocedit; ſi vero probet, antrorſum agit ſuos bajulos, tanquam habenis auriga. Ita colligunt oracula, & neque ſacram rem ullam neque privatam ſine hoc faciunt. Praedicit etiam de anno, omnibusque illius tempeſtatibus, & quando non futurae ſint: item praedicit de Signo, quando eam, quam dicebam *modo*, profectionem ſuſcipiat.

φθέγγον). [i] ὅδε δὲ αὐτός τε κινέε), ἡ μαντικὴν ἐς τέλος αὐτουργέει. τρόπος δὲ αὐτῆς τοιόσδε. εὖτ' ἂν [k] ἐθέλῃσι χρησμηγορέειν, ἐν τῇ ἕδρῃ πρῶτα κινέε). οἱ δέ μιν ἱρέες αὐτίκα ἀείρουσι. ἢν δὲ μὴ ἀείρωσι, ὁ δὲ ἱδρώει, ἡ ἐς μέσον ἔτι κινέε). εὖτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι, ἄγει σφέας, πάντη περιδινέων, ἡ ἐς ἄλλον ἐξ ἑτέρου μεταπηδέων. τέλος ὁ [l] ἀρχιρεὺς ἀντιάσας, [m] ἐπερωτᾷ μιν περὶ ἁπάντων πρηγμάτων· ὁ δὲ ἢν τι μὴ [n] θέλῃ ποιέειν, ὀπίσω ἀναχωρέει. ἢν δέ τι ἐπαινέῃ, ἄγει ἐς τὸ πρόσω τοὺς [o] προσφέροντας, ὅκωσπερ ἡνιοχέων. ἕτω μὲ συναγείρουσι τὰ θέσφατα, καὶ ἕτε ἱρὸν πρῆγμα ἰδίην, ἕτε ἴδιον τούτου ἄνευ ποιέουσι. λέγει δὲ ἡ τοῦ ἔτεος περὶ, ἡ τῶν ὡρέων αὐτῷ πασέων, ἡ ὁκότε οὐκ ἔσονται. λέγει δὲ ἡ τοῦ σημηίου περὶ, κότε χρὴ μιν ἀποδημέειν, ἡ εἶπον ἀποδημίην.

37. Narrabo etiam aliud, quod me praeſente egit. Sacerdotes ſublatum ferebant. At ipſe illos humi reliquit, ſublimis ipſe ſolus ferebatur.

Ἐρέω δὲ ἡ ἄλλο, τὸ ἐμεῦ παρεόντος ἐπρηξε. οἱ μὲν μιν ἱρέες ἀείροντες ἔφερον, ὁ δὲ τοὺς μὲν ἐν γῇ κάτω ἔλιπε, αὐτὸς δὲ ἐν τῷ μέσῳ μέσος ἐφορέετο.

38. Poſt Apollinem Atlantis ſignum eſt, poſt Mercurii, & Ilithyiae.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀπόλλωνα, ξόανόν ἐστιν Ἄτλαντος, μετὰ δὲ Ἑρμέω ἡ Εἰλειθυίης.

39. Interiora igitur aedis ſic ornata ſunt. Extra vero altare poſitum magnum ex aere: adſunt & alia ſigna ſexcenta aenea regum &

Τὰ μὲν οὖν ἐντὸς τοῦ νηοῦ, ὧδε κεκοσμέαται· ἔξω δὲ βωμός τε [p] κέαται μέγας, χάλκε· ἐν δὲ ἡ ἄλλα ξόανα μυρία χάλκεα, βα-

i Ὅδε] Ὧδε Fl. k Ἐθέλῃσι] Ἐθέλῃ W. l Ἀρχιρεὺς] Sic B1. & emendat M. recte. Ἀρχιερεὺς Edd. vulgo. m Ἐπερώτᾳ] Ἐπερώτᾳσι Fl. Vulgatum probat M. n Θέλῃ] Ἐθέλῃ M. & Fl. o Προσφέροντας] Sic & M. cum Fl. Fr. J. P. &c. p Κέαται] Κεῖται Fl. & sic emendat. in M. in quo κέαται à prima manu.

niſi varietas Codd. teſtibus, optioneque indigeat. Vide modo ſtatim iterum ἕτε ἱρὸν πρῆγμα — ἕτε ἴδιον &c. Sed Scribas pro arbitrio modo apoſtrophos addidiſſe modo neglexiſſe in Attica etiam & communi dialecto, notavimus alias. J.F.R.

Ibid. Προφητῶν] Sacerdotes a Prophetis diſtinguit. M. du S.

18. Ὅδε δὲ] Ἀπόλλων. F.G.

26. Ἀρχιφοὺς] M. a ſecunda manu. Recte omnino. Sic enim poſtulat dialectus. In omnibus Impr. ἀρχιερεῖς. M. du S.

30. Προσφέροντας] Ὑποφέροντας forſan. Supra, ὧν δὲ ὑποδύντες φέρωσι. F.G.

Προσφέροντας] De bajulatoribus utique intelligendum, non de iis, qui dona afferunt, qui fere hujus vocis ſenſus eſt. Vide an non ſatius ſit προφ. legere. M. du S.

31. Συναγείρουσι] An συωτηροῦσι; τὸ συναγείρουσι locum hic habere non videtur. F.G.

34. Οὐκ ἔσονται] Excidit hic, ni fallor, aliqua vox. Sed in libris noſtris nihil ſubſidii invenio. Omnes enim conſentiunt. M. du S.

37. Ἐρέω δὲ ἡ ἄλλο] Τοῦδε) Lucianus. M. V. La Croze.

38. Οἱ μὲν μιν — ἐφορέετο] Credat Judaeus Apella Luciano. F.G.

44. Κέαται] Taedet hoc rurſum tangere, ſed quia Solan. ait emendatum eſſe, vid. c. 6. & videbis nihil intereſſe. J.F.R.

45. Ἐν δὲ ἡ] I. e. ἔνεσι. F.G. Ἐνὶ ſubaudiri quis non

Βασιλέων τε καὶ ἱρέων. καλαλέξω δὲ τὰ μάλιστα ἄξιον μνήσασθαι. ἐν δεξιτερῇ τοῦ νεὼ [a] Σεμιράμιος ξόανον ἕστηκε, ἐν δεξιῇ τὴν [b] ἐπιδεικνύουσης. ἀνέστη δὲ δι' αἰτίην τοιήνδε. ἀνθρώποισι, ὁκόσοι Συρίην οἰκέουσι, νόμον ἐποιέετο, ἑωυτῷ μὲ ὅκως θεὸν ἱλάσκεσθαι, θεῶν δὲ τὰ ἄλλων, καὶ αὐτῆς Ἥρης ἀλογέειν· καὶ ὧδε ἐποίεον. μετὰ δὲ ὡς οἱ θεὸν [c] ἀπίκοιτο νοῦσοί τε καὶ [d] συμφορὴ, καὶ ἄλγεα, μανίης μὲ ἐκείνης ἀπεπαύσατο, καὶ θνητὸν ἑωυτὸν [e] ὁμολόγεε, καὶ τοῖσι ὑπηκόοισι αὖθις ἐκέλευεν ἐς Ἥρην τρέπεσθαι. τέκμα δὴ ἔτι τοιόνδε ἀνέστηκε, τοῖσι ἀπικνεομένοισι ἐς Ἥρην ἱλάσκεσθαι δεικνύουσα, καὶ θεὸν οὐκ ἔτι ἑωυτὸν, ἀλλ' ἐκείνην ὁμολογέουσα.

Εἶδον δὲ καὶ Ἑλένης αὐτόθι ἄγαλμα, καὶ Ἑκάβης, καὶ Ἀνδρομάχης, καὶ Πάριδος, καὶ Ἕκτορος, καὶ Ἀχιλλέως. εἶδον δὲ καὶ Νιρέως εἰδος τῆς Ἀγλαΐης, καὶ Φιλομήλην, καὶ Πρόκνην, ἔτι γυναῖκας, καὶ αὐτὸν Τηρέα ὄρνιθα, καὶ ἄλλο ἄγαλμα Σεμιράμιος, καὶ Κομβάβου, τὸ κατέλεξα, καὶ Στρατονίκης, κάρτα καλὸν, καὶ Ἀλεξάνδρου, αὐτῷ ἐκείνῳ εἶκελον. ἔστηκε δὲ οἱ [f] Σαρδανάπαλος ἄλλην μορφὴν, καὶ ἄλλην στολήν.

Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ ἄφετοι νέμονται βόες με-

sacerdotum: recenſebo autem, quae memoratu prae caeteris digna ſunt. Ad ſiniſtram aedis ſignum ſtat Semiramidis, dextra aedem oſtendentis. Stat per cauſſam ejusmodi. Hominibus, qui Syriam habitant, legem tulerat, ſe pro Dea placarent, Deos autem reliquos, ipſamque adeo Junonem, negligerent: idque illi fecere. Poſtea vero cum divinitus illi immitterentur morbi, & calamitas, & dolores: a furore illo reſipuit, & mortalem ſe confeſſa eſt, & ſuis civibus, ut ad Junonem iterum ſe converterent, imperavit. Hanc ob cauſſam hoc adhuc habitu adſtat, advenientibus placandam Junonem demonſtrans, & Deam non jam ſe, ſed illam confeſſa.

40. Vidi etiam Helenae ibi ſignum, & Hecubae, & Andromachae, & Paridis, & Hectoris, & Achillis. Vidi etiam Nirei ſimulacrum Aglaiae F. & Philomelam, & Procnen adhuc mulieres, & ipſum Tereum volucrem: & aliud ſignum Semiramidis, & Combabi illud quod memoravi, & Stratonicae valde pulchrum, & Alexandri ipſi illi ſimile. Adſtat illi Sardanapalus, forma alia & veſtitu.

41. In aula ſoluti paſcuntur boves magni

& non videt? Locutio alias in enumerandis adcurate minutiis uſitata, vide *Heſiodi ſcut.* Herc. a. vſ. 154. ad 157. ubi quinquies ita ἐν δὲ repetitur. Ita *Homer.* ἐπὶ δὲ ſaepiſſime. Et ὧν δὲ Il. A. 436. ſeqq. ubi *Clarkium* vide. Alia ex *Herodot.* & *Callim.* vid. ap. Rev. *Horreum* Obſ. ad *Herod.* p. 26. qui ſaepe αὐτῶς, ſaepe aliud nomen praemiſſum intelligi docet. *F.F.R.*

47. Νεὼ] At hoc potius Atticum eſt; quare mallem νηὸς, ut jam plus ſexies ſupra, & infra c. 50. f. *F.F.R.*

50. Τοιήνδε] Sic reſcripſi, cum invenirem τοίνυν δὲ. *F.F.R.*

54. Ἀπίκοιτο] Audacter ita dedi contra Edd. quia cum *Herodoto* ita adhuc ſemper ſcripſit. Nec me moveat, quod in *Hippocr.* I. de morb. p. 8. 20. ἀφίκηται editum, & ἀφιγμένοι I. Aph. 4. bis. Nam alia res in praeterito, quod ἀφιγμένον etiam *Herodoto* centies. *F.F.R.*

Ibid. Συμφορὴ] Mallem συμφοραὶ. ἀπίκοιτο autem, quod Dialectus Ionica poſcebat, ego pro ἀφ. repoſui. *M. du S.*

56. Ὁμολόγεε] W. *M. du S.*

75. Χειροίδεις] In omnibus Impr. χειροίδεις. *M. du S.*

76. Αὐτοῖσι] An τοῖς ἱεραπολίταις; *F.G.*

Ibid Ἀποδεδίχαται] An pro ἀποδεδιγμένοι αἰεὶ, ſupra p. 881. (Ed. *Bened.*) ab ἀποδίχομαι ductum eſt juxta Interpretis expoſitionem: ἀποδεδιγμένοι, i. e. creati, conſtituti. *F.G.*

Ἀποδεδίχαται] Sic M. & Impr. omnes. *M. du S.*

Ἀποδεδίχαται] Supra c. 10. f. ἀποδεδίχα] aeque ac hic,

a Σεμιράμιος] Σεμιράμεως W. b Ἐπιδεικνύουσης] Ἐπιδεικνύουσα M. & Fl. c Ἀπίκοιτο] Ἀφίκοιτο Edd. antea male. d Συμφορὴ] Ita Edd. & M. Συμφοραὶ marg. *f.* melius. e Ὁμολόγεε] Recepi ex W. Ὁμολόγει Edd. f Σαρδανάπαλος] Σαρδαπάλλος W.

& equi, & aquilae, & ursi & leones, qui nequaquam nocent hominibus, sed sacri omnes sunt & mansueti.

42. Sacerdotes autem illis multi recepti sunt, quorum alii mactant hostias, alii ferunt libamina, igniferi vocantur alii, & alii altarium assectae. Me quidem praesente trecentis plures ad sacrificandum accedebant. Vestimenta illis omnia candida; pileum gestant in capite: sacerdos summus singulis annis novus succedit: purpura hic solus indutus est, tiara redimitus aurea.

43. Est autem alia quoque multitudo sanctorum hominum, tibicinum, fistulatorum, Gallorum; & mulieres furiosae ac fanaticae.

44. Sacrificium bis unoquoque die peragitur, ad quod omnes veniunt. Jovi quidem silentio sacrificant, neque sua voce canentes, neque tibiis. Cum vero Junoni immolant, cantant, tibiis canunt, crotalis crepitant. Ac de isto nihil mihi certi dicere poterant.

45. Est etiam lacus ibidem non procul a templo, in quo pisces sacri nutriuntur multi, & varia specie. Fiunt quidam illorum

γάλοι, καὶ ἵπποι, καὶ ἀετοὶ, καὶ ἄρκτοι, καὶ λέοντες, καὶ ἀνθρώπους οὐδαμᾷ σίνονται, ἀλλὰ πάντες ἱροί τε εἰσι, καὶ [g] χειροήθεες.

Ἱρέες δὲ αὐτοῖσι πολλοὶ [h] ἀποδεδέχαται· οἱ μὲν τὰ ἱρήια σφάζουσι, οἱ δὲ [i] σπονδηφορέουσι, ἄλλοι δὲ πυρφόροι καλέονται, καὶ ἄλλοι παραβώμιοι. ἐπ' ἐμεῦ δὲ πλείονες ἢ τριηκοσίων ἐς τὴν θυσίην ἀπικνέοντο. ἑωυτῶν δὲ αὐτέοισι [k] πᾶσι λευκὴ πολλὸν ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχουσι. [l] ἀρχιρεὺς δὲ ἄλλος ἑκάστου ἔτεος ἐπιγίνεται. πορφυρέην [m] δὲ μούνου τούτου φορέει, καὶ τιάρην χρυσέην ἀναδέεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων ἱρῶν, αὐλητέων τε, καὶ συριστέων, καὶ Γάλλων, καὶ γυναῖκες ὑπομανέες τε, καὶ φρενοβλαβέες.

Θυσίη δὲ δὶς ἑκάστης ἡμέρης ὑπιτελέεται, ἐς τὴν πάντες ἀπικνέονται. Διὶ μὲν οὖν [n] κατ' ἡσυχίην θύουσι, οὔτε ἀείδοντες, οὔτε αὐλέοντες. εὖτ' ἂν δὲ τῇ Ἥρῃ [o] κατάρχωνται, ἀείδουσί τε, καὶ αὐλέουσι, καὶ κρόταλα ἐπικροτέουσι. καὶ μοι τούτου πέρι, σαφὲς οὐδὲν εἰπεῖν ἐδύνατο.

Ἔστι δὲ καὶ λίμνη αὐτόθι, ἐν πολλὸν ἑκὰς τοῦ ἱροῦ, ἐν τῇ ἰχθύες [p] ἱροὶ τρέφονται πολλοὶ, καὶ ποικιλέες. [q] γίγνονται δὲ αὐτέων ἔνιοι

[g] Χειροήθεες] Admisi ex W. Χειροήθεις Edd. [h] Ἀποδεδέχαται Sic M. cum Edd. recte. [i] Σπονδηφορέουσι] Σπονδηφορέουσι M. & Fl. [k] Πᾶσι] Ita Fl. M. Πᾶσα Edd. vulgo. [l] Ἀρχιρεὺς] Sic bene emendatum in M. Vulgo ἀρχιερεὺς. [m] Διὶ] Τι W. solus. [n] Κατ'] Recte P. S. H. Fl. Καθ' male B1. [o] Κατάρχωνται] Sic B1. J. H. P. S. &c. & M. Κατάρχονται Fl. [p] Ἱροὶ] Omisit Fl. [q] Γίγνονται] Et sic Fl. cum cett.

hic; ibi vero idem ab ἀποδύεσθαι deductum suspicatus est Gujet. quod & hic ratione significatus non malum; sed quia formatio potius est ab ἀποδέχομαι, nec illud sensum absurdum fundit, ei adhaereo. Terminatio autem illa praeter. passivi Ionibus frequens; ita γεγράφαται, τετρίφαται &c. Herod. & Arist. Vid. Maitt. p. 129. J.F.R.

77. Σπονδηφορέουσι] M. & Fl. In reliquis Impressis σπονδὴν φορ. M. du S.

79. Πλείονες ἢ τρ.] Καὶ pro ἢ positum est. Sed sic libri omnes nostri. M. du S.

81. Λούσιοι] An τοῖς ἱεροπολίταις; F.G.

Ibid. Πᾶσι] M. & Fl. In reliquis πᾶσα. M. du S.

82. Ἀρχιρεὺς] Sic M. sed a posteriore manu, uti & supra omnes Impressi ἀρχιερεύς. M. du S.

84. Τιάρη] Vid. Spanh. 467. M. du S.

91. Κατ'] Hoc praefero, ut magis Ionicum, licet ἀφ' οὗ, ἀφ' ὅτου in Hippocr. frequentissime editum. J.F.R.

99. Γίγνονται] Sic & paullo ante ἀπογίγνεται. Et mox γίγνεται c. 50. f. & γίγνονται c. 51. &c. at γίνονται Herodot. praefert cum Hippocr. qui & γινόσκειν, non γίγνωσκειν, quater quinquies p. 5. L. I. de morbis, & millies alibi. Sic γίνεται aliquoties vid. ib. p. 6. &c. At initio Aphorismorum γίγνεται fere semper editum, deinde vero promiscue. Et quid demum refert? J.F.R.

ἔνιοι χάρτα μεγάλοι· ὅτοι δὲ ϗ ἐνόμαλα ἔχυσι, ϗ ἔρχον) καλεόμθοι· ἐπ' ἐμεῦ δέ τις εἴην ἐν αὐτοῖσι χρυσοφορέων· ἐν τῇ πτέρυγι [a] δὲ ποίημα χρύσεον [b] αὐτέων [c] ἀνεκέατο. ϗ μιν ἐγὼ πολλάκις [d] ἐθηησάμην, ϗ [e] ἔχε τὸ ποίημα.

Βάθ@ δὲ τ̃ λίμνης πολλὸν ἐγὼ μ̃ οὐκ ἐπειρήθην· λέγυσι δ' ὧν ϗ διηκοσίων ὀργυιέων πλέον ἔμθμαι. χτ\ μέσον δὲ αὐτ̃ης βωμὸς λίθυ ἀνέϛηκε. δοκέοις ἂν ἄφνω ἰδὼν, πλώειν τέ μιν, ϗ τῷ ὕδατι ἐποχέεσθ, ϗ πολλοὶ ὧδε νομίζυσι· ἐμοὶ δὲ δοκέει τύλ@ ἐφεϛεὼς μέγας, ἀνέχειν τ̃ βωμόν. ἔϛεπαι δὲ ἀεὶ, ϗ [f] θυώμαλα ἔχει. πολλοὶ δὲ ϗ ἑκάϛης ἡμέρης [g] κατ' εὐχὴν ἐς αὐτὸν νηχόμθοι, ϛεφανηφορέυσι.

Γίγνον) δὲ αὐτόθι ϗ πανηγύριές τε μέγιϛαι· καλέον) δὲ ἐς τ̃ λίμνην καταβάσιες, ὅτι ἐν αὐτῇσι ἐς τ̃ λίμνην τὰ ἱρὰ πάντα κατέρχε) ἐν τοῖσι ἡ Ἥρη πρώτη ἀπικνέεται τ̃ ἰχθύων εἵνεκα, μὴ σφέας ὁ Ζεὺς πρῶτ@ ἴδηται. ἢν γὰ τόδε γένη), λέγυσι ὅτι πάντες ἀπόλλυν). ϗ δῆτα ὁ μὲ ἔρχεται ὀφόμθ@, ἡ δὲ πρόσω ἱϛαμένη ἀπείργ τέ μιν, ϗ πολλὰ λιπαρέυσα ἀποπέμπει.

oppido magni. Hi & nomina habent, & vocati accedunt. Me ſpectante erat inter eos etiam aliquis ornatus auro, in cujus pinna aureum opus florum ſuſpenſum erat. Illum ego ſaepe vidi, cum illud opus haberet.

46. Profunditas lacus magna. Equidem non ſum expertus: dicunt vero ducentorum amplius paſſuum eſſe. In medio ſtat altare lapideum. Putes ad primum conſpectum, natare illud, & in aqua fluitare. ac multi ita eſſe arbitrantur. Mihi vero videtur columna ſubjecta ingens ſuſtinere altare. Vittis illud ſemper ornatum eſt, & ſuffitum habet. Multi quotidie precandi cauſſa eo natant coronati.

47. Fiunt ibi conventus maximi, vocanturque deſcenſiones in lacum, quoniam illis numina omnia ad lacum deſcendunt, inter quae Juno prima advenit piſcium cauſſa, ne primus illos Jupiter conſpiciat. Hoc enim ſi fiat, perire ajunt univerſos. Ac venit ille quidem viſurus: at illa adverſum conſiſtens illum arcet, & multum ſupplicans remittit.

48. Sed

a Δὲ] Abeſt ab M. & Fl. b Αὐτέων] Αὐτέω Fl. & M. c Ἀνεκέατο] Ἀνακέατο Fl. & M. d Ἐθηησάμην] Ἐθεησάμην Fl. & W. e Ἔχε] Εἶχε Fl. Εἶχεν M. f Θυώμαλα] Bene M. B1. Ald. Fr. H. P. V2. S. Θυιήμαλα male J. & Fl. Id tamen etiam adſcriptum marg. A1. g Κατ'] Abeſt ab M. & Fl.

2. Ἔρχονται καλεόμθοι] Horum meminere etiam *Plinius*, *Varro* & *Martialis*, a *Caſaubono* laudati ad Athen. VIII. 1. p. 577. *M. du S.*

3. Ἐν τῇ πτέρυγι] In M. & Fl. haec paulo aliter leguntur, nempe ὁ τῇ πτέρυγι ποίημα χρύσεον αὐτέων ἀνακέατο. Ego quocumque demum pacto legas, ἀνεκέατο reſcribendum exiſtimo. *M. du S.*

4. Ποίημα χρύσεον αὐτέων] Non habet αὐτέων in vicinia, ad quod referatur. *Hagenoae* 1535. ubi raro admodum peccatur, excuſum eſt ἀυτέων. Vix dubito, verum id eſſe, & Ionicum, pro ἀυθέων, ut κολοκύντη, ut apud noſtrum αὖτις &c. Florum quorundam effigies, corolla, ornamentum piſci datum. Ita certe interpretatum eſſe, fraudi non fuerit. *J. M. G.*

6. Εἶχεν] Ita M. in Fl. εἶχε. In reliquis ἔχε. *M. du S.* Ἔχε] Conf. ſupra c. 12. & 24. *J. F. R.*

13. Ἐφεϛεὼς] Legendum arbitror ἱφεϛεὼς, certe ſic tranſtuli. *J. M. G.*

35. Ἀλεκτρυὼν] I. e. homo ita dictus, ſed quare? *F. G.*

Ἀλεκτρυὼν ἱρὸς] Mirum eſt profecto, ἀλεκτρυὼν de homine dici, at ſupra pluries, ubi de gallis Cybeles ſacerdotibus caſtratis mentionem fecit, ſemper eos Γάλλυς, non ἀλεκτρυόνας vocat. Ea vox, ut puto, ex verſione in textum irrepſit. Quidam ſciolus putavit γάλλον non eſſe vocem Graecam, & *gallum* Latine dictum debere dici ἀλεκτρυόνα, & mutavit in eam vocem quae nunc in Graeco legitur: vel forte ſcripſerat Lucianus, ἀλέκτωρ, quae vox etiam de caſtrato poteſt uſurpari, qui eſt ſine lecto conjugali. Nam ut Ἡλεκτρα dicta eſt ſecundum Scholiaſten *Euripidis* in Oreſte, a privativa α, & λέκτρον, ὅτι τὸ πολὺν χρόνον ἄλεκτρον μεῖναι χόλῳ Κλυτημναίστρας. Sic & ἀλέκτωρ poteſt dici caſtratus, ab eodem etymo, quod videlicet coe-

48. Sed maximae illis celebritates habentur, quae inſtituuntur ad mare. Verum de his nihil certi quod dicam habeo. Neque enim ipſe acceſſi, neque illam profectionem expertus ſum. Quae autem in reditu faciunt, ea vidi, & jam enarrabo. Vas aqua plenum pro ſe quisque adferunt: illa obſignata ſunt cera: nec vero ipſi eam ſolvunt, & aquam deinde effundunt. Sed eſt ſacer quidam Gallus, qui ad lacum habitat. Hic ubi illorum vaſa recepit, ſigillumque inſpexit, accepta ejus rei mercede, ſolvit vinculum, ceram aufert: ac minae multae hoc ex opere ad Gallum redeunt. Hinc in templum ipſi illatam aquam fundunt, & ſacrificio facto retro abeunt.

49. Dierum feſtorum quos novi omnium maximum ineunte vere celebrant. Pyram h. e. rogum vocant alii; alii Lampadem. Sacrificium eo peragunt ejusmodi. Arbores exciſas ingentes in aula ſtatuunt: tum adductas capras, & oves, & pecora alia, viventia ex arboribus ſuſpendunt: addunt aves, veſtes, aurea & argentea opera. Perfectis jam omnibus, circumlatis circa arbo-

Μέγιστα δὲ αὐτοῖσι πανηγύρις, [h] ταὶ ἐς θάλασσαν νομίζουσι. ἀλλ' ἐγὼ τετέων περὶ σαφὲς οὐδὲν ἔχω [i] εἰπαι· οὐ γὰρ ἦλθον αὐτὸς, οὐδὲ ἐπειρήθην ταύτης τ' ὁδοιπορίης. τὰ δὲ ἐλθόντες ποιέουσι, εἶδον, καὶ ἀπηγήσομαι. ἀγγήιον ἕκαστος ὕδατι σεσαγμένον [k] φέρουσι· κηρῷ δὲ τάδε σεσήμανται· καὶ μιν οὐκ αὐτοὶ λυσάμενοι χέονται, ἀλλ' ἔστι [l] ἀλεκτρυὼν ἱρὸς, οἰκέει δὲ ὅπι τῇ λίμνῃ, ὃς ἐπεὶ σφέων [m] δέξηται τὰ ἀγγήια, τοῦ τε σφρηγῖδα ὁρᾷ, καὶ μισθὸν ἀρνύμενος, ἀνά τε λύει τ' δεσμὸν, καὶ τ' κηρὸν ἀπαιτέεται, καὶ πολλαὶ μνέες ἐκ τουτέου τοῦ ἔργου τῷ [n] ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται. ἔνθεν δὲ ἐς τ' νηὸν αὐτοὶ [o] ἐνείκαντες, [p] σπένδουσί τε, καὶ θύσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέουσι.

[q] Ἑορτέων δὲ πασέων, τ' οἶδα, μεγίστην τοῦ εἴαρος ἀγχομένου ἐπιτελέουσι. καὶ μιν οἱ μὲν πυρὴν, οἱ δὲ λαμπάδα καλέουσι. θυσίην δὲ ἐν αὐτῇ τοιήνδε ποιέουσι. δένδρεα μεγάλα ἐκκόψαντες, ἐν τῇ αὐλῇ ἑστᾶσι, ἄγοντες δὲ ἀγινέοντες αἶγάς τε, καὶ ὄϊας, καὶ ἄλλα κτήνεα [r] ζωὰ, ἐκ τ' δενδρέων ἀπαρτέουσι· ἐν δὲ καὶ ὄρνιθες, καὶ εἵματα, καὶ χρύσεα, καὶ ἀργύρεα ποιήματα. ἐπεὰν δὲ ἐντελέα πάντα ποιήσωσι, περιελίξαντες τὰ ἱρὰ πρὸς τὰ

h Ταὶ] Sic *F. H. B. S.* &c. Τὰ *P. A. Fl.* & M. *i* Εἶπαι] Ita plurimae. Εἰπεῖν *Fl.* & W. *k* Φέρουσι] Nil mut. Edd. & M. Forſ. *φορέουσι*. *l* Ἀλεκτρυὼν] Et ſic M. cum Edd. *m* Δέξηται] Δέξωσι *Fl.* *n* Ἀλεκτρυόνι] Et hoc probat M. cum *Fl.* &c. *o* Ἐνείκαντες] Ἀνείκαντες male *Fl.* nec probante M. *p* Σπένδουσι] Bene M. *Fl. Fr. P.* &c. Σπεύδουσι male *F.* *q* Ἑορτέων] Ὀρτέων W. & *Fl.* & quidem ſpiritu tenui. *r* Ζωὰ] Ζῳὰ W. cum puncto ſubſcripto. Nihil mut. *Fl.*

35. Ἀλεκτρυὼν] * Πότερον ὄρνις ἢ ἀνὴρ οὕτω καλούμενος; ὄρνιθι γὰρ τί σωτηρίαν μισθὸς καὶ τοσοῦτος; ἢ πᾶς ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ πᾶσι μαχαιρὶς ὄρνις οὐκ ἀμφίβολος οἰκήσει; *V.*

* Vide notam *Palmerii* ad h. l. *J. Cler.*

coelebs maneat. Ejus vocis in ea ſignificatione reperiuntur exempla, ſed duntaxat in foeminino, forte & in maſculino Lucianus uſurpavit, ut fit ὁ & ἡ ἀλέκτωρ. *J. P. a G.*

38. Ἀπαιτέεται] Ἀφαιρέεται dediſſe arbitror auctorem. *J. M. G.*

43. Ἑορτέων] An ὀρτέων; vel an ex W. ὀρτέων, mutato tantum ſpiritu, quod malim, quia ſic ſtatim iterum in eodem, ὀρτέω; & quia hoc magis Ionicum, v. *Herod.* IV. 256. E. *J. F. R.*

45. Πυρὴν] Legendum videtur πῦρ ἀνιᾶσι. *F. G.* At quomodo tum καλέουσι cohaereret? Quare nihil mutes potius. *J. F. R.*

52. Τὰ ἱρὰ] Ἱρὰ ſunt ſigna ipſa, antiqua religione ſacrata, Dii quaſi ipſi, ut modo habuimus τὰ ἱρὰ, *numina*: σημήια horum ſignorum imitatione expreſſae imagines. Ut lucidior eſſet interpretatio τὰ ἱρὰ *Deus* reddidi. Poteram etiam *Sacra*. Ovid. Met. 10, 696. *Sacra retorſerunt oculos*, de ſimulacris. *Juſtin.* 36, 2, 13. de Moſe, *ſacra Aegyptiorum furto abſtulit*. *J. M. G.*

τὰ δένδρεα, πυρὴν ἐνιᾶσι, τὰ δὲ αὐτίκα πάντα καίονται. ἐς ταύτην τὴν [a] ἑορτὴν πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπικνέονται ἔκ τε Συρίης καὶ τῆς περιοίκου χωρέων πασέων· [b] φέρουσί τε τὰ ἑωυτῶν ἱρὰ ἕκαστοι καὶ τὰ σημήια ἕκαστοι ἔχουσι ἐς τάδε μεμιμημένα.

res Diis, ignem subjiciunt: illa vero subito ardent omnia. Ad hoc solenne multi homines conveniunt e Syria, & regionibus circa omnibus, feruntque suos omnes Deos, & quae signa habent ab illis expressa.

Ἐν ῥητῇσι δὲ ἡμέρῃσι τὸ μὲν πλῆθος ἐς τὸ ἱρὸν ἀγείρονται· Γάλλοι δὲ πολλοί, καὶ τοὺς ἔλεξα, οἱ ἱροὶ ἄνθρωποι τελέουσι τὰ ὄργια, τάμνονταί τε τοὺς πήχεας, καὶ τοῖσι γώτοισι πρὸς ἀλλήλους τύπτονται. πολλοὶ δὲ αὐλοὶ παρεστεῶτες, ἐπαυλέουσι, πολλοὶ δὲ τύμπανα παλαγέουσι, ἄλλοι δὲ ἀείδουσι ἔνθεα καὶ ἱρὰ ἄσματα. τὸ δὲ ἔργον ἐκτὸς τοῦ νηοῦ τόδε γίγνεται. οὐδὲ εἰσέρχονται ἐς τὸν νηὸν, ὁκόσοι τάδε ποιέουσι.

50. Statis diebus in templum confluit multitudo. Galli multi, & sacri, quos dixi, homines, cerimonias obeunt, vulnerant sibi brachia, & terga invicem caedenda praebent. Multi adstantes tibiis accinunt, multi perstrepunt tympanis, canunt alii divina & sacra cantica. Hoc vero opus extra aedem peragitur, neque illam intrant, quicumque faciunt talia.

Ἐν ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι, καὶ Γάλλοι γίγνονται. ἐπεὰν γὰρ οἱ ἄλλοι [c] αὐλέωσί τε, καὶ [d] ὄργια ποιέωνται, ἐς πολλοὺς ἤδη ἡ μανίη ἀπικνέεται, καὶ πολλοὶ οἱ ἐς θέην ἀπιχόμενοι, μοῖρ' δὲ τοιάδε ἔπρηξαν. καλαλέξω δὲ καὶ τὰ ποιέουσι. ὁ νεηνίης, ὅτῳ τάδε [e] ἀποκέαται, ῥίψας τὰ εἵματα, μεγάλῃ βοῇ ἐς μέσον ἔρχεται, καὶ ξίφος ἀναιρέεται, [f] τὰ δὲ πολλὰ [g] ἔτεα ἐμοὶ δοκέει, [h] ἀφ' τοῦτο ἔσεσθαι, λαβὼν δὲ αὐτίκα [i] τάμνει ἑωυτὸν, θέει τε ἀφ' ὑπόλιος, καὶ τῇσι χερσὶ φέρει τὰ ἔταμε. ἐς ὁκοίην δὲ οἰκίην

51. Per hosce dies fiunt etiam Galli. Reliqui enim dum tibiis concinunt, & celebrant orgia; ad plures jam pervasit furor, multique qui spectatum modo venerant, postea perpetrarunt talia. Enarrabo autem quid agant. Qui ista de se statuit juvenis, vestibus abjectis magno clamore in medium prodit, tollit gladium, quales a multis inde annis, ob id ipsum puto, praesto sunt. Hoc igitur accepto statim se castrat, ac per urbem currit, manibus ferens quae abscidit. In

a Ἑορτὴν] Sic *Fl. P.* Ὀρτὴν *J. W.* verius. b Φέρουσι] Nihil variant. Edd. Sed & M. ac *Fl.* vulgatum servant. c Αὐλέωσι] Ἀδέωσι marg. *Ai.* cum *Fl.* d Ὄργια] Ex emend. *Solan.* Ὄρχια Edd. & M. male. e Ἀποκέαται] Nihil mut. *Fl.* f Τὰ] Ἴσως τὸ L. Vulgatum tenet *Fl.* M. &c. g Ἔτεα] Ἔτη M. ἔτι marg. *Ai.* h Διὰ] Καὶ M. & *Fl.* i Τάμνει] Bene plurimae. Τέμνει *Fl.* & M.

53. Πυρὴν ἐνιᾶσι] Accuratius dici puto πῦρ ἐνιέναι. Sic certe est apud *Suidam* πῦρ ἐνίεσαν, ἐνέβαλον. Forte πυρὴν fecit aliquis, qui paullo ante legerat, πυρὴν vocari totum hoc solenne. Si ἐνιέναι simpliciter esset *incendere*: stare posset πυρὴν, ut vocaret hoc nomine totam illam arborum succendendarum multitudinem. *J.M.G.*

55. Πολλοὶ] Miror iterum, numquam πολλοὶ legi. An igitur Noster hoc oblitus? an librarii hanc Ionicam scilicet elegantiam nescivere? *J.F.R.*

56. Φορέουσι — ἱρὰ] *Sacra.* De φορέουσι, saepius supra monui. *M.du S.*

Φέρουσι] *Solan.* φορέουσι emendarat, sine auctoritate. Licet recte forsan, tamen quia id c. 48. & bis 52. &c. non tantum reliquit, sed alibi quoque in hac Differt. plus decies ita occurrit, nihil ego contra libros ausim. Tum ne verum quidem est φορέουσι semper Ionibus dici, ut supra satis indicatum. *J.F.R.*

71. Ὄργια] In omnibus Impressis & Mss. M. legitur ὄρχια. Sed hic necessario mutandum. Vid. supra c. praeced. & 15. Unde ratio emendationis satis patebit. *M.du S.*

Ὄρχια] Quid sibi ὄρχια hic velint, non intelligo. Ὄργια postulari arbitror, & interpretatus sum. *J.M.G.*

74. Ποιέουσι] Quare non ποιεῦσι ut *Herodot.* Sed utrumque Ionicum est, & ποιέουσι etiam deinde in hoc opusculo. *J.F.R.*

75. Ἀποκέαται] Vid. ad c. 32. *J.F.R.*

77. Τὰ

In quemcumque vero domum ista abjecerit, ex ea vestem muliebrem & mundum accipit. Haec in castrationibus agunt.

52. Mortui vero Galli non simili aliis sepultura sepeliuntur: sed ubi mortuus est Gallus, sodales illum sublatum ferunt in suburbia: depositum una cum feretro, quo portaverant, obruunt lapidibus, eoque facto domum retro abeunt. Servato deinde septem dierum numero, sic in templum intrant. Ante hos si intrent, piaculum committunt.

53. Legibus ad haec utuntur hisce. Si quis illorum mortuum viderit, illo die non venit in templum: postridie autem, ubi lustravit se, intrat. Sed qui domestici fuere mortui, triginta dierum observato numero singuli, & rasis capitibus, intrant: ante vero quam istuc fecerint, intrare illis nefas.

54. Sacrificant boves mares pariter ac feminas, & capras, & oves. Porcos solos, quos abominantur, neque immolant neque iis vescuntur. Alii non abominabiles putant, sed sacros. Inter aves columba res illis sanctissima videtur, nec attingere eas

τάδε [k] ἀποῤῥίψει, ἐκ ταύτης ἐσθῆτά τε θηλέην, καὶ κόσμον [†] γυναικήιον λαμβάνει. τάδε μὲν ἐν τῆσι τομῆσι ποιέουσι.

Ἀποθανόντες δὲ Γάλλοι οὐκ ὁμοίην σταφὴν τοῖσι ἄλλοισι θάπτονται, ἀλλ' ἐὰν ἀποθάνῃ Γάλλος, οἱ ἑταῖροι μὲν ἀείρουσι, ἐς τὰ προάστεια [l] φέρουσι. θέμενοι δὲ αὐτὸν καὶ τὸ [m] φέρετρον, [n] τῷ ἐκόμισαν, ὑπερθὲν λίθοις βάλλουσι, καὶ τάδε ποιήσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέουσι. φυλάξαντες δὲ [o] ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν, οὕτω ἐς τὸ ἱρὸν ἐσέρχονται. [p] πρὸ δὲ τούτων, ἢν ἐσέλθωσι, οὐκ ὅσια ποιέουσι.

Νόμοισι δὲ ἐς ταῦτα χρέωνται τοῖσιδε· ἤν μού τις αὐτέων νέκυν ἴδηται, ἐκείνην [†] ἡμέρην ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἀπικνέεται· τῇ ἑτέρῃ δὲ, καθήρας ἑωυτὸν, ἐσέρχεται. [q] αὐτέων δὲ [†] οἰκηίων τῷ νέκυϊ ἕκαστοι φυλάξαντες ἀριθμὸν ἡμερέων τριήκοντα, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυράμενοι, ἐσέρχονται. πρὶν δὲ τάδε ποιῆσαι, οὐ σφίσι ἐστὶ ἐναι ὅσιον.

Θύουσι δὲ βόας ἄρσενάς τε, καὶ θηλέας, καὶ αἶγας, καὶ ὄϊας. σῦς δὲ μοῦνον [r] ἐναγέας νομίζουσι, οὔτε θύουσι, οὔτε σιτέονται. ἄλλοι δ' οὐ σφέας ἐναγέας, ἀλλὰ ἱροὺς νομίζουσι. ὀρνίθων τε αὐτέοισι περιστερὴ δοκέει χρῆμα [s] ἱρώτατον, καὶ οὐδὲ ψαύειν αὐτέων δι-

[k] Ἀποῤῥίψει] Ἀποῤῥίψῃ W. [l] Φέρουσι] Nihil mut. *Fl. J. Fr. H. B. P.* &c. & M. [m] Φέρετρον] Ita *P. Fr. S.* Φέρτρον M. *J. Fl. H. B1. Ald.* [n] Τῷ ἐκόμισαν] Sic M. cum Edd. plerisque. τὸ ἐκόμησαν *J.* & marg. *A1.* [o] Ἑπτὰ] Ἑπτὰ *Graev.* Nil mut. M. & Edd. [p] Πρὸ] Πρὸς *Fl.* & marg. *A1.* Vulgato adstipulatur M. [q] Αὐτέων] Αὐτῶν Edd. & M. [r] Ἐναγέας] Ἐναγίας *Fl.* [s] Ἱρώταλον] Bene *Fl. J. P. S.* Ἱρόταλον W.

77. Τὰ δὲ] In eos enim asservantur usus; ego τὸ δὲ reponendum censueram, quod & margini L. ab aliquo vetere grammatico observatum esse video, qui scripsit ἱσως, τὸ. *M. du S.*

78. Τάμουσι] Hoc *Herodot.* amat, vid. L. IV. *J. F. R.*

88. Ὑπιρθε] Anne ὑπισθε ut *Herodot.* L. IV. Sed quia τι ambiguum foret, an pro ὄ valeat, nihil muto. *J. F. R.*

90. Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν] *Observato septem dierum numero*, Mf. ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν. *novem dierum numero.* *J. G. G.*

Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ &c.] Primo ἑπτὰ praestare credo τῷ ἱνίᾳ, ob sacrum numerum septenarium. Dein titones *notare* velim, ut φυλάττειν τινὰ, etsi *cavere* aliquem significat, ut fugias, veluti φυλάττεσθαι τὸ δίλημμα *Aelian.* l. 5. & φυλάττεσθαι ἄκοσμα XIV. 19. *vitare indecora*, & *Aesop.* fab. 23. τούτους φεύγειν ἐ φυλάττεται χρή. Et fab. 86. f. Et *Act. Apost.* XXI. 25. Item φυλάττεσθαι ἁμαρτίας *Plutarch.* Cat. *Maj.* p. 341. B. ita φυλάσσειν ἡμέρας esse *observare*, *exspectare*, ut obeas eum. *Long. Past.* III. 98. Ed. *Jungerm.* τὸ προβατευτικὸν ἀμέλειαν φυλάξας, & *observata*, *caprata pastorum incuria.* Et L. IV. p. 109. Ed. *Moll.* τάττα δὴ φυλάξας, quod & Lib. I. p. 5. Ed. *Jung.* habetur. *Alciphr.* similiter 2. Ep. 1. fin. σὺ δὲ ἡμοὶ μείνησο φυλάξαι τὴν ἡμέραν τὴν δεκάτην. *J. F. R.*

97. Αὐτέων] Ita emendandum fuit, ut Dialectus postulat, & recte c. 45. legitur. *M. du S.*

9. Δι-

[a] δικαιεῦσι· ϗ ἢν ἀέκοντες ἅψωνται, ἐναγέες ἐκείνην τ' ἡμέρην εἰσί. τὕνεκα [b] δὴ αὐτέοισι σύννομοί τε εἰσι, ϗ ἐς τὰ οἰκήια ἐσέρχονται, ϗ τὰ πολλὰ ἐν γῇ νέμονται.

fas putant: & si inviti attigerint, impiati sunt illo die. Itaque cum illis habitant; cubicula ingrediuntur, & plerumque pascuntur humi.

Λέξω δὲ ϗ τ' [c] πανηγυρισταῖσι περὶ, τὰ [d] ἐκεῖνοι ποιέουσι. ἀνὴρ εὖτ' ἂν ἐς τ' ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέεται, κεφαλὴν μὲν ὅδε ϗ ὀφρύας ἐξύραλο· μετὰ δὲ ἱρεύσας ὄϊν, τὰ μὲν ἄλλα κρεουργέει τε ϗ εὐωχέεται, τὸ δὲ νάκος χαμαὶ θέμενος, ὀπὶ τούτου ἐς γόνυ ἕζεται, πόδας δὲ ϗ κεφαλὴν τῷ κτήνεος ὀπὶ τ' ἑωυτοῦ κεφαλὴν ἀναλαμβάνει· ἅμα δὲ εὐχόμενος αἰτέει, τ' μὲν παρεῦσαν θυσίην δέκεσθαι· μέζω δὲ ἐσαῦθις ὑπιοχέεται. τελέσας δὲ ταῦτα, τ' κεφαλὴν [e] αὐτοῦ τε στέφει, ϗ τ' ἄλλων, ὁκόσοι τ' αὐτὴν ὁδὸν ἀπικνέονται. ἅρας δὲ [f] ἀπὸ τ' ἑωυτοῦ ὁδοιπορέει, ὕδασί τε ψυχροῖσι [g] χρεώμενος, λυτρῶντε ϗ πόσιος εἵνεκα, ϗ ἐς πάμπαν [h] χαμοκοιτέων. οὐ γὰρ οἱ εὐνῆς ὀπιδῆναι ὅσιον, πρὶν τὴν τε ὁδὸν ἐκτελέσαι, ϗ ἐς τ' ἑωυτοῦ [i] αὖτις ἀπικέσθαι.

55. Dicam autem de his etiam, qui ad conventus hosce veniunt. Vir ubi Hierapolin primum venit, caput radit ac supercilia. Post sacrificata ove, reliquas carnes concisas epulatur. Pelle autem humi strata, genu in ea ponit, pedes & caput *pecudis* suo capite suscipit: simul autem precibus petit, praesentem victimam recipiant, majorem pollicetur in posterum. His perfectis, & suum caput coronat & reliquorum, qui eandem profectionem suscepere. Tum ablata iterum suo de capite, in viam se dat, usus ad balnea pariter & potum aqua frigida, humi semper decumbens: nec enim lectum ante conscendere illi fas est, quam ubi perfecto itinere domum rediit.

Ἐν δὲ τῇ ἱρῇ πόλι ἐκδέχεταί μιν ἀνὴρ

56. In ipsa Hierapoli excipit illum publi-

[a] Δικαιοῦσι] Ita longe plurimae & M. sed a recentiore manu. Δικαίουσι *f.* & *V2.* [b] Δὴ] Δὲ male M. & *Fl.* [c] Πανηγ.] Omissum περὶ post πανηγ. in Edd. addidit *Solan.* [d] Ἐκεῖνοι] Ἕκαστοι M. [e] Αὐτοῦ] An ἑωυτοῦ. [f] Ἀπὸ] Ἐπὶ. ἴσως L. male. [g] Χρεώμενος] Χρώμενος M. & *Fl.* [h] Χαμοκοιτέων] Χαμαικοιτέων *Fl.* Sed vulgatum tuetur M. [i] Αὖτις] Recte *B1. 2. Fl.* & M. Αὖθις *f. Ald. V2. Fr. H. P. S.* male.

9. Δικαιοῦσι] Sic *V2.* M. & reliquae δικαιοῦσι. *M. du S.*

Δικαιοῦσι] Hoc verum, etsi nec alterum improbum. Vid. satis testimoniorum ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 212. *J. F. R.*

13. Περὶ] Ego hanc voculam, quae in omnibus deerat, cum sententia postularet, inserui. *M. du S.*

26. Ὕδασί τε ψυχροῖσι χρ. λυτρῶντε ϗ π.] Cl. *Haverk.* ad Joseph. T. 2. p. 162. pr. ubi legimus: ὕτως ἀπολούονται τὸ σῶμα ψυχροῖς ὕδασι, haec Luciani conferri jussit. Sed non solum locutio convenit; verum & ritus quidam Esseniae sectae, ceterorumque Judaeorum eo libro ab Josepho describuntur, quos & Lucianus tangit, & quorum vestigia quaedam vel in templo illo Syriaco invenit, vel finxit. *J. F. R.*

Ibid. Χρεώμενος] In M. χρεόμενος, sed a recentiore manu est litera χ, unde constat primo scriptum fuisse ῥεόμενος. *M. du S.*

28. Χαμοκοιτέων] Florentinae lectionem veram suspicor, & licet in aliis compositis saepe α in ο migret, & vicissim, tamen hic diphthongum αι servandam arbitror, quia in ceteris compositis manet, ut χαμαιεύνης, χαμαικλινης, & pluribus aliis, unde merito dubitat *Steph.* num in *Hesychio*, qui χαμοίκοιτος cum ω scribit, non etiam χαμαίκοιτος sit scribendum. *J. F. R.*

30. Αὖτις] Ita recte M. *Fl.* & *B2.* Nam *Fr.* hic cum reliquis aberrat. *M. du S.*

33. Καὶ τόδε πατρόθεν οἶκοι δίκονται] Mirifice interpretes, quorum prior & *quod ex patria cujusque venit, id denuo apud se recipit*, citerior *atque hoc e patria domi recipiunt.* Imo *atque id ab patribus*, majoribus, *in domibus* & familiis suis *retinent.* Tessera illa & conjunctio hospitalis ab patre propagatur in filium & ab hoc exercetur conservaturque. Neque sane mox dicerem *sumptis libamentis* ἐκπιπίσας, sed datis & fusis libamentis. *J. G.*

Καὶ τόδε πατρόθεν οἶκοι δίκονται] Non persuadet mihi *Gronovius*, οἶκοι δίκονται significare *in familia sua retinere.* Est sine dubio οἶκοι δίκονται opus hospitis, qui domum

blicus hoſpes ignotum ; certi enim uniuscujusque civitatis ibi ſunt hoſpites, & pro patria quemque ſua domi recipiunt. Vocantur hi ab Aſſyriis Doctores, quod omnia illos *ſolennia* docent.

57. Mactant vero non in ipſo templo, ſed cum ſtatuit ad altare victimam, ac libavit, viventem reducit domum, atque apud ſe mactat, ac preces fundit.

58. Eſt autem alius quoque ſacrificii modus, *nimirum* iſte : Victatas hoſtias vivas de veſtibulo praecipitant, quae dejectae ipſo caſu moriuntur. Quidam ſuos ipſorum liberos inde dejiciunt, non ſimiliter ut pecudes, ſed intruſos in culeum manu deturbant, ſimul maledicta in eos ingerunt, cum dicant, non ſuos eſſe liberos, ſed boves.

59. Puncturis ſe notant omnes, alii in manibus, in cervicibus alii, atque hinc eſt, quod Aſſyrii omnes ferunt ſtigmata.

60. Faciunt etiam aliud quiddam, ſolis inter Graecos conſentientes hac parte Troezeniis. Quid autem illi faciant, explicabo. Troezenii virginibus adoleſcentibusque le-

ξεινοδόκος ἀγνοέονται. ῥητοὶ γὰρ δὴ ὧν ἑκάστης πόλιος αὐτόθι ξεινοδόκοι εἰσί· καὶ [k] τόδε πατρόθεν οἶκοι δέχονται. καλέουσι δὲ ὑπὸ Ἀσσυρίων οἵδε διδάσκαλοι, ὅτι σφίσι πάντα ὑπηγέονται.

Θύουσι δὲ οὐκ ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ· ἀλλ' ἐπεὰν καθαγίσῃ τῷ βωμῷ τὸ ἱρήϊον, ὑπασπείσας, [l] αὖτις ἄγει [m] ζωὸν ἐς τὰ οἰκήϊα· ἐλθὼν δὲ κατ' ἑωυτὸν θύει τε, καὶ εὔχεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλης θυσίης τρόπος τοιόσδε· [n] στέλλουσι τὰ ἱρήϊα ζωὰ, ἐκ τῶν προπυλαίων ἀπιᾶσι, τὰ δὲ [o] καλευχθέντα [p] θνήσκουσι· ἔνιοι δὲ καὶ παῖδας ἑωυτῶν ἐντεῦθεν ἀπιᾶσι, οὐκ ὁμοίως τοῖς κτήνεσι, ἀλλ' [q] ἐς πῆρην ἐνθέμενοι, χειρὶ κατάγουσι, ἅμα δὲ αὐτέοισι ἐπικερτομέονται, λέγουσι ὅτι οὐ παῖδες ἀλλὰ βόες εἰσί.

Στίζονται δὲ πάντες οἱ μὴ ἐς καρπούς, οἱ δὲ ἐς αὐχένας. καὶ ἀπὸ τούτου ἅπαντες Ἀσσύριοι στιγμαληφορέουσι.

Ποιέουσι δὲ καὶ ἄλλο, μούνοισι Ἑλλήνων Τροιζηνίοισι ὁμολογέονται. λέξω δὲ καὶ τὰ [r] κεῖνοι ποιέουσι. Τροιζήνιοι τῇσι παρθένοισι, καὶ

[k] Τόδε] Sic Edd. & M. Τόνδε L. [l] Αὖτις] Bene B1. 2. & M. Αὖθις male *Fl.* cum reliquis. [m] Ζωὸν] Ζωὸν cum puncto ſubſcr. W. Et mox ζωὰ eod. mod. [n] Στέλλουσι] Στρέψαντες *Fl.* Vulgatum probat M. [o] Καλευχθέντα] Et ſic *Fl.* cum cett. [p] Θνήσκουσι] Πίπτοντα θνήσκουσι Edd. vulgo praeter *Fl.* quae πίπτοντα cum Cod. W. omittit. [q] Ἐς πῆρην] Hoc recte exhibent B1. *Fr.P. S.* & M. Ἐσπήρην junctim *Ald. F. H.* Ἐς πῆρην *Fl.* male. [r] Κεῖνοι] Ita *Ald. Fl. P. H. S.* Niſi quod τὰ, κεῖνοι pleraeque. Ἐκεῖνοι minus recte *F. V2.* M.

mum ſuam aliquem recipit. Itaque τόδε πατρόθεν ſignificare puto, *quidquid eſt ex illa patria, quae ipſis aſſignata eſt.* *F.M.G.*

49. Στίζονται] Imo etiamnum mos ille ridiculus in illis regionibus obtinet. Omnes enim, qui terram ſanctam inviſunt Chriſtiani, ſtigmata referunt, hic ſervatoris in cruce pendentis, ille ſepulchri, alius alterius alicujus rei itidem ſacrae. Quae ſuperſtitio non ridicula tantum, ſed cum ſummo dolore conjuncta, quandoque etiam non ſine ipſius vitae periculo eſt. In balneis itaque aliquando videas, quorum corpora tota ſacris illis figuris cooperta ſunt; quoque plura ſtigmata gerunt, tanto ſanctiores habentur : ſancto enim titulo omnes decorant qui vel tantillum ridiculo iſto ſacro initiati ſunt ; ſed longe facilius corpori notae inuruntur, quam, quae vera ſanctitas eſt, animi maculae abſterguntur. *M. du S.*

Στίζονται] Ut ii qui hodie Hieroſolymam eunt. *M.V. La Croze.*

Ibid. Καρπούς] De *carpis*, manuum partibus hic ſermonem eſſe, perſpicuum eſt ; ſed quia καρπὸς etiam *fructus*, deceptus eſt *Auguſtinus*, verba *Pſalmi* 128. 2. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, reddens: *Labores fructuum tuorum manducabis*, quum ſit: *Labore manuum tuarum veſcitur*, bene obſervante *Gataker*, in Cinn. p. m. 245. *F.F.R.*

54. Κεῖνοι] Bene, pro ἐκεῖνοι, v. ſupra, c. 16. *F.F.R.*

Ibid. Τῇσι παρθένοισι] Leg. *Jul. Pollux.* libr. 3. Demoſthenis Encomium quod ſequitur non eſſe Luciani, jam monui praefat. ad Lectorem: ſatis prodit ſtylus, attamen *Thomas Magiſter in* ταῖς ἐκλογαῖς Ἀττικῶν, in dictione ἐκτιλωμὸν citat locum hujus encomii, ut Lucianeum. atque etiam quidam dubitarunt an tractatus de Dea Syria eſſet Luciani. *F.B.*

Τῇσι παρθένοισι, καὶ τοῖσι νεηνίοισι] Si ridere Ioniſmos in animo habuiſſet frequenter repetendo ingratas illas in σι terminationes, ſive perpetuos σι, σι, σι, ſibilos, potuiſſet & in hoc imitari *Herodotum* ſepties ita

ἐν τοῖσι πιθέοισι νόμον ἐποιήσαντο, μὴ [a] μιν55 gem posuere, ne aliter contrahant nuptias,
ἄλλως γάμον εἶναι, πρὶν Ἱππολύτῳ κό- quam comas Hippolyto posuerint. Idque
μας κείραωσι· καὶ ὧδε ποιέουσι τοῦτο καὶ ἐν τῇ ita faciunt. Hoc etiam fit Hierapoli. Juve-
ἱρῇ πόλῃ γίγνεται. οἱ μὲν νεηνίαι τὰ γενείων nes mentorum ibi primitias ponunt. Sub-
ἀπάρχονται· τοῖσι δὲ νέοισι πλοκάμους ἱροὺς mittunt autem adolescentibus sacros a nati-
ἐκ γενετῆς ἀπιᾶσι· τοὺς ἐπεὰν ἐν τῷ ἱρῷ60 vitate inde cincinnos: quos in templo ipso
γένωνται, τάμνουσί τε, καὶ ἐς ἄγγεα καλαθέν- defectos in vasculis deponunt alii quidem
τες, οἱ μὲν ἀργύρεα, πολλοὶ δὲ χρύσεα ἐν argenteis, multi vero aureis, iisque in tem-
τῷ νηῷ, προσηλώσαντες ἀπίασι, ἐπιγρά- plo fixis, inscripto suo quisque nomine,
ψαντες ἕκαστοι τὰ ἑωυτῶν. τοῦτο καὶ ἐγὼ discedunt. Hoc ego etiam adolescens feci,
ἔτι νέος ἐὼν, ἐπετέλεσα. καὶ ἔτι μεῦ ἐν τῷ65 estque adhuc in templo cincinnus pariter
ἱρῷ καὶ ὁ πλόκαμος, καὶ [b] τὸ οὔνομα. meus atque nomen.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

DEMOSTHENIS LAUDATIO.

ΛΥΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΑΓΟΡΑΣ.

LYCINUS ET THERSAGORAS.

Βαδίζοντί μοι κατὰ τὴν στοὰν, [c] τὴν ἐντεῦθεν ἐξιόντων ἐν δεξιᾷ, τὴν ἕκτης. ὅπῃ

I *Nambulanti mihi in porticu, in sinistro exeuntium inde latere, sexto decimo, paullo*

---

a Μιν] Μὲν *Pell.* b Τὸ οὔνομα] Ita Ionice W. Τοὔνομα Edd. Τ' ὄνομα *Fl.* c Τὴν] Τῶν adscript. marg. B1.

ΔΗΜ.] Οὗτος ὁ λόγος ἀνδρὶ τὰ τῦ Λυκιανοῦ ἴδια καὶ ἀγχινοίας. *G.*

jungentem p. 262. D. *τούτοισι ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι καὶοικημένοισι εἰσὶ τοῖσι.* Et p. 264. f. &c. *J.F.R.*

56. Γάμον εἶναι] Pro πρὶν vel ἢ γάμον. ut ἐλθόντας τὸ ἱρὸν, *Pausan.* p. 259. 9. Ed. *Fr.* referente *Maittair.* p. 74. Sic ἔρχεσθαι κλισίην, *Homero* familiare, recte observante *L. Bos* de Ell. p. 268. quod tamen in verbo ἰκάνω ei nondum concedo; nam cum ἐς ἢ ἱκάνω *Homerus* ait, & ἱκάνω *invado* significat, potest *quemcumque invadam* etiam sine ulla ellipsi exponi. *J.F.R.*

58. Πόλει] Qui delicias Ionicas amat, πόλι scriberet; ita enim ablat. sive dativ. formatur *Herodot.* Vid. L. VI. 383. A. (Ed. *Steph.*) item 389. A. & IX. 589. B. &c. aut saltem πόλεϊ corrigeret. Sed quia πόλει perpetuo in hoc Dial. ut c. 1. 10. 13. 21. ac 22. &c. nihil mutavi, etsi scribarum vitium puto. *J.F.R.*

59. Τοῖσι δὲ νέοισι] Mallem αἱ δὲ παρθένοισι, vel quod ad scripturam magis accedit, τῇσι δὲ παρθένοισι, nam de *Virginibus* antea dixerat; nisi mox a se id praefitum narraret. Vid. *Theophr.* Char. 21. *M. du S.*

ΔΗΜΟΣΘΕΝ. ΕΓΚ.] Stylus hujus libelli a Luciani lepore, gratia & perspicuitate longe abest; Sophistamque potius olere videtur. *Kust.* Luciani si genuinus foetus censendus hic libellus, a juniore scriptum esse, & ante XXX. aetatis annum crediderim. Sed suppositius est. Vid. notas ad c. 24. *NB.* Edidit cum notis in suo Demosthene *Wolfius.* *M. du S.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Esse non videtur Luciani, sed alicujus Lucianum κακοζηλοῦντος. *Tb.M.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Si Lucianus auctor est hujus libelli, quod in neutram partem facile confici posse arbitror; prior pars Satirica esse videtur, in laudatores ineptos, magno conatu magnas nugas vel poëticas vel solutae orationis agentes. Altera pars autem, quae ex Macedonicis depromta commentariis fingitur, digna Luciano, & maximo quovis ingenio. Hinc tumidum illud & plus fere quam Sophisticum dicendi genus, quod movit *Marsilium*, ut Luciani esse negaret, itemque quod *Aristotelis*, *Xenocratis*, *Theophrasti*, condiscipulorum forte suorum, auditor fuisse dicitur Demosthenes; haec, inquam, non impuranda sunt auctori, non magis, quam quae in aliis id genus libellis ex alia persona dicuntur. Quin veniam etiam ab aequis lectoribus spero, si interpretatio nostra quibusdam locis parum candida & facilis videatur, quippe quae, quantum ejus fieri potest, etiam dictionem & formam exempli sui referre debeat. *J.M.G.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Διατριβὴ indigna Luciano, scripta Alexandriae. Vid. c. 8. 9. 24. 25. &c. Ad stilum *Plutarchi* mihi valde accedere videtur. *M.V. La Croze.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Communi doctorum consensu non cre-

ante meridiem, obviam fit Therſagoras. Forte quidam veſtrûm hominem noverint. Parvus eſt, vulturino naſo, ſubalbidus, habitu virili. Igitur accedentem adhuc conſpicatus, Heus, *inquam*, Therſagora Poëta, quorſum ergo, & unde? THERS. Domo, inquit, huc. LYC. Utrum, *inquam*, ambulaturus? THERS. Scilicet, *inquit*, & illo opus habeo. Cum enim intempeſta nocte ſurrexiſſem, viſum eſt natalem Homeri poëtices quibusdam primitiis honorare. LYC. Praeclare tu quidem, *inquam*, qui iſta educationis nutritionisque illi praemia ſolvas. THERS. Inde igitur, *inquit*, cum incepiſſem, imprudens ad hoc meridiei usque delapſus ſum. Quod ergo dixi, opus mihi eſt ambulato.

δέκα, σμικρὸν πρὸ μεσημβρίας, Θερσαγόρας τις ἐντυγχάνει. τάχα τινὲς αὐτὸν ὑμῶν ἐπίστανται· σμικρός τίς ἐστι, γρυπὸς, ὑπόλευκος, ἀνδρικὸς τὴν φύσιν. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ἔτι προσιόντα, Θερσαγόρας, ἔφην, ὁ ποιητὴς, ποῖ δὴ, καὶ πόθεν; ΘΕΡΣ. Οἴκοθεν, ἦδ' ὅς, ἐνταῦθα. ΛΥΚ. Πότερον δ' ἦν δ' ἐγὼ, περιπατήσων; ΘΕΡΣ. Ἀμέλει μὰ, ἔφη, καὶ τοῦτο δέομαι· ἀπορῶ γάρ τι τὴν νυκτὸς ἐξαναστὰς, ἔδοξέ μοι χρῆναι τοῖς Ὁμήρου γενεθλίοις τὴν ποιητικῆς ἀπάρξασθαι. ΛΥΚ. Καλῶς γε σὺ ποιῶν, ἔφην, καὶ τὰ τροφεῖα τῆς παιδεύσεως ἐκείνῳ τίνων. ΘΕΡΣ. Ἐκεῖθεν οὖν ἀρξάμενος, ἦδ' ὅς, ἔλαθον ἐμαυτὸν, εἰς τοῦτο τῆς μεσημβρίας ἐκπεσών. ὥσθ' ὅτι, ἔφην, δεῖ μοι καὶ τοῦ περιπάτου.

2. Verum multo prius, ait, precibus adoraturus iſtum venio, *manu autem monſtrabat Homerum: nempe noſtis illum ad dex-*

Πολὺ μέντοι πρότερον, ἔφη, προσειπεῖν τουτονὶ δέομαι· ἥκω, τῇ χειρὶ τὸν Ὅμηρον ἐπιδείξας. ἵστε δήπου τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πτο-

d Γάρ τοι] Omittit γάρ τοι *Th. Mag.* V. ἀμφί. *e* Ἔδοξε] Ἔδοξα marg. B1. male. *f* Τοῦ τὸν Πτολεμαίου] Τοῦτον Πτολεμαῖν *Graev.* Cod.

10. Ἀμέλει μὰ] Ἀντὶ τοῦ πάντως. *V.*

20. Πολὺ μέντοι πρότερον] Ἡ πλεονάζουσα φράσις αὕτη σαφήνειαν Ἀττικὴν, καὶ ποτὲ μὲ, ὡς λέγει πρώτῳ προσώπῳ δηλωτικῶς, ποτὲ δὲ, ὡς λέγει τρίτῳ ἀφηγηματικῶς, ὅπερ πολὺ ἐνδέχεται Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ εἶναι ὡραῖον. *V.*

creditur ab Luciano compoſitum; & revera ſtylus affectatione plenus & rudis valde differens a Luciani charactere juſtam dat ſuſpicionis cauſſam &c. Vid. Miſc. Obſ. Maji & Jun. 1733. p. 368. Nomina perſonar. Graecis addidi, quae *Geſn.* verſioni inſeruerat. *J. F. R.*

1. Βαδίζοντί μοι] Luciani non videtur. *F. G.*

2. Ἕκτῃ ἐπὶ δέκα] Eo die menſis Pyanepſionis obiiſſe Demoſthenem, auctor eſt *Plut.* ſub fin. ejus vitae p. 1576, 2. V. *Dem.* 164, 1. *M. du S.*

Ibid. Τῆς ἕκτης ἐπὶ δέκα] Cum menſem non nominet, nihil inde de natali die vel *Homeri* vel Demoſthenis colligas. Et luſit, credo, auctor in hoc etiam, quod natalem inducit celebrantes poëtae & oratoris maximi, cum de neutro aliquid conſtaret. *J. M. G.*

3. Θερσαγόρας] Quis hic ſit neſcio. Poëtam fuiſſe mox audies. Ad nos aliunde ejus fama non pervenit. *M. du S.*

7. Θερσαγόρας] Adjecerat Cl. *Hemſt.* videndum *L. Bos* ad *Euang. Luc.* XVIII. 13. ubi cum itidem nominativus legatur, ὁ θεὸς, ἱλάσθητί μοι, poſt exempla alia etiam hoc Luciani adfert, addens: „ Neque ta„ men Atticiſmum hunc animadvertit Luciani Interpres h. l. quando reddidit: *Hic Therſagoras poëta eſt.* „ Debebat: *Therſagora poëta, quonam, & unde?* At Cl. *Geſn.* vel ſine hac admonitione priſtinum errorem jam correxit. Conf. *Bis Accuſ.* c. 20. f. & 33. pr. Adde, ſi vis, *Aeſop.* F. 129. f. τὸν ἰδιώτας, φίλε; *J. F. R.*

13. Ὁμήρου γενεθλίοις] A quo oraculo edocti natalitia *Homeri*, & quando celebrari coepta ſint, alii doceant. *M. du S.*

18. Ὅτῳ ἐν ἔφλω. δεῖ μοὶ μοι ἐς τὸ περιπάτου] *Salmurienſis* interpres accipit, ac ſi mutetur perſona, & quum antea loquutus fuerit Therſagoras, nunc incipiat Lucianus: unde voculam καὶ hic praecipue efficacem omittit in verſione, quam vides eſſe: *Ego vero, ut dixi, deambulatione opus habeo.* Hanc ſententiam admiſit ab *Melanchthone*, qui prorſus eodem modo *Tum ego: Et mihi opus eſt deambulatione.* Sed profecto non ita eſt, & continuatur perſona Therſagorae, qui quum ante jam dixerat de ambulando καὶ τοῦτο δέομαι, id nunc repetit dicens, *Quod igitur dicebam, etiam deambulatione quidem opus habeo; multo autem prius, ajebat, venio hunc ſalutare optans.* *J. G.*

22. Ἵστε δήπου] Vid. *Plut.* 1557, 1. Erat etiam in

Πτολεμαίων νεὼ, τ καθειμένον τὰς κόμας. προσερῶν τε ἦν αὐτὸν ἀφικόμην, ἔφη, καὶ προσευξόμενος ἀφθόνων μελαδιδόναι τ ἐπῶν. ΛΥΚ. Εἰ γὰρ, ἔφην, ἐν εὐχαῖς τὰ πράγματα εἴη. πάλαι γάρ τοι καὶ αὐτὸς ἐνοχλεῖν μοι δοκῶ τ [a] Δημοσθένην, ὑπισχνεῖσθαί τι πρὸς τ αὐτῆς γενέθλιον. εἰ οὖν ἡμῖν ἐπαρκέσοι τὸ εὔχεσθαι, συμβαλοίμην ἄν σοι κοινὸν γὰρ ἡμῖν τὸ Ἕρμαιον. ΘΕΡΣ. Ἐγὼ μὲν, ἔφη, καὶ τῆς νύκτωρ τε καὶ τήμερον ποιημένων, δοκῶ μοι δ [b] εὐροίας τ Ὁμηρον ἐπιγράψασθαι. θείως γάρ πως καὶ μανικῶς εἰς τ ποίησιν ἐξεβακχεύθην· κρινεῖς δ' αὐτός. ὑπίτηδες γάρ τοι τοῦτο τὸ [c] γραμματεῖον ἐπηγόμην, εἰ ἄρα τῳ σχολὴν ἄγοντι τ ἑταίρων ἐντύχοιμι. δοκεῖς οὖν μοι ἐν καλῷ σὺ δ σχολῆς εἶναι.

tram aedis Ptolemaeorum, illum demissis comis. Hunc ergo adoraturus veni, *inquit*, & rogaturus, ut copiosa mihi carmina impertiat. LYC. Si quidem, *inquam*, in precibus ipsae res inessent, olim sane Demostheni negotium facessiturus mihi videor, ut ad suum mihi natalem *obeundum* opis aliquid conferat. Quare si precari satis esset, socium me tibi adjungerem: commune nobis munus *contingeret*. THERS. Equidem, *inquit*, eorum, quae vel nocte vel interdiu feci, adfluentem facile ubertatem ad Homerum auctorem jure referre mihi videor. Divinitus enim quodammodo, & vatis instar velut Bacchico instinctu ad carmen incitatus sum. Judicabis ipse. Consulto enim hunc libellum mecum detuli, si forte in sodalium aliquem otiosum inciderem. Videris ergo mihi pulchre otium habere.

ΛΥΚ. Μακάριος γὰρ εἶ, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ 3. LYC. Nempe tu beatus es, *inquam*, idem-

a Δημοσθένην] Nihil variare Edd. notat *Solan.* *b* Εὐροίας] Sic *Fl.* & ex ea marg. *A1.* Εὐρροίας *Ald. 2.* Εὐνοίας cett. quod rejecimus. *c* Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

31. Ἕρμαιον] Ἕρμαιον λέγεται τὸ εὕρημα. παράγεται δὲ ἀπὸ τῆς Ἑρμοῦ, Ἑρμαῖον ϵ Ἕρμαιον. οἱ γὰρ παλαιοὶ τ Ἑρμῆν ἀς ἔφορον τ ὁδῶν ἵδρυσαν τὰς ὁδοὺς ἔγραφον. ὅτι καὶ εἴ τι εὑρισκόν τινες ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας (1) τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν, καὶ ἀπὸ τῆς Εὑρμοῦ (2) παρατσμάζουσι Ἑρμαῖον καὶ Ἕρμαιον. *V.*

(1) Τῷ Ἑρμῇ] Ex C. hoc insertum. Aberat ab V.

(2) Παρατσμάζουσι] Παρατσμάζουσι Edita. Emendavit *M. du S.*

Ceramico statua intra urbem, quam a Polyeucto factam tradit *Plut.* in ejus vita. *Meurs.* Ath. Att. 23. AG. IV. 974. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἐν δεξιᾷ τῆς τ Πτολεμαίων νεὼ] *Hunc in templo Ptolemaei ad dextram collocatum esse.* Mss. τοῦτον Πτολεμαίου νεώ. lego. Τὸν ἐν δεξιᾷ τῆς Πτολεμαίου νεὼ, ut & legisse videntur interpretes. Ptolemaeus autem Philopator Homero templum dedicavit, ut auctor est *Aelianus* Var. Hist. XIII, 22. *J.G.G.*

Ibid. Τῆς τ Πτολεμαίων νεὼ] Templi Homero a Philopatore Ptolemaeo structi mentio est apud *Aelian.* V. H. 13, 22. quod Alexandreae collocat, nescio quam bene, *Marshamus* in Can. Chron. p. 441. An illud idem templum hic signari dicemus, & scenam dialogi esse in Aegypti Alexandrea? Nolim sane hoc solo argumento: cum praesertim *Ptolemaei Gymnasium* in ipsis Athenis Atticis inveniam. *Paus.* l. I. p. 29, 31. *J.M.G.*

Ibid. Τῶν Πτολεμαίων νεὼν, τ καθειμένον τὰς κόμας] Homerus comatus. *F.G.*

28. Δημοσθένην] *Solanus* non semel dubitasse videtur Δημοσθένη an Δημοσθένην rectius ederet. In paradigmatibus quidem grammaticis accusativus formatur Δημοσθένη. Sed saepius apud Nostrum Δημοσθένην: ut supra bis ter vidimus, ac mox rursus. Et sic ap. *Aeschin.* frequentius accusat. in ν terminatur quam in ς. Vid. ejus Orat. contra Ctesiphontem p. 420. D. Edit. *Paris.* Et 437. A. & D. Item 436. B. & E. 438. A. &c. Et ipsum *Demosth. de Corona* p. 481. D. Δημοσθένη tamen ibid. p. 451. B. & 467. B. Conf. quae Tom. I. ad Scholiast. dixi. Item T. II. p. 280. v. Ἀρῃ. Rursus quae ad Scholiast. Eunuch. Schol. 5. ubi Ἀριστοτέλη quoque *Laërtio* usitatius esse quam Ἀριστοτέλην, notavi, etsi Διογένη, Σωκράτη & similia occurrunt ibidem. Ἀριστοφάνη vero *Bis Accus.* c. 33. ubi *Fl.* tamen Ἀριστοφάνην. Sed quid tricamur in iis quae utrovis more formantur? Notavimus tamen, ut alii editores deinde non nimis solliciti sint in hoc nominum genere. *J.F.R.*

30. Συμβαλοίμην ἄν σοι] Legendum puto συμβαλοίμην. Certe hoc interpretatus sum. *J.M.G.*

33. Τῆς εὐροίας τ Ὁμηρον ἐπιγρ.] Sic omnino legendum ex *Aldina* editione, quamquam vitiose ibi εὐῤῥοίας. Homero se debere ait, quod sponte sua carmen numeros veniisset ad aptos, & flumen quasi bonorum versuum licuisset effundere. *J.M.G.*

37. Εἰ

idemque tibi usu venit, quod ei qui curriculo vicerat, qui jam pulvere abluto, & reliquo se spectaculo oblectans, fabellas habere cum palaestrita cogitabat, quo tempore jam jam vocandi *ad certamen* luctatores videbantur: at ille, *Verum*, inquit, *in carceribus non haberes fabulas*. Sic tu mihi videris poëtici curriculi victor, illudere homini fortunam arenae vehementer extimescenti. THERS. Iste ridens, Nempe, *inquit*, tanquam difficile quiddam acturo.

4. LYC. Forte enim, *inquam*, minoris tibi Demosthenes, quam ut comparari cum Homero possit, esse orationis *argumentum* videtur. Itaque multum tibi places Homero laudato: mihi vero Demosthenes *laudandus* parvum quiddam & nihil est. THERS. Calumniaris, *inquit*: nolim ego in contentionem vocare heroas, etsi magis

πέπονθας τὸ τῦ τ δόλιχον νενικηκότ, ὃς ἤδη λελυμβύ τ κόνιν, καὶ τὸ λοιπὸν τ θέας ψυχαγωγύμ μυθολογεῖν πρὸς τ παλαιστὴν διενοεῖτο, [d] ἐπίδοξον κληθησεαζ τ πάλης ὕσης. ὁ δ', Ἀλλ' ἐπὶ τ βαλβίδ οὐκ ἂν ἐμυθολόγεις, ἔφη· καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τ δόλιχον τ ἐπῶν, ἐντρυφᾶν ἀνδρὶ μάλα δὴ κατορρωδοῦντι τ τῦ τραδίυ τύχην. ΘΕΡΣ. Καὶ ὃς γελάσας, Ὡς δή [e] σοι τί τῆς ἀπόρων εἶπεν ἐργασόμεν.

ΛΥΚ. Ἴσως γ, ἔφην, ὁ Δημοσθένης ἐλάττον ἢ καθ' Ὅμηρον εἶναί σοι λόγυ καλαφαίνε· καὶ σὺ μὲ μέγα φρονεῖς, Ὁμήρου ἐπαινέσας· ἐμοὶ δὲ ὁ Δημοσθένης σμικρὸν, καὶ τὸ μηδέν; ΘΕΡΣ. Συκοφαντεῖς, ἔφη. Ἀγανασιάσαιμι δ' οὐκ ἂν τὺς ἥρως, εἰ

d Ἐπίδοξον] Rescriptum ex L. Ἐπιδόξου Edd. *e* Σοι] Σὺ L. & *Fl.* Vulgatum tenent cett.

41. Τῦ τ δόλιχον] Δύνασαι καὶ, τῦ τ δόλιχον νενικηκότ, (3) καὶ τὸ τ δόλιχον νενικηκότ. ἀλλ' ἐπεὶ τὴν ἐξεστότητα τ ἄρθρων ὑποπτίλλεζ εἰώθασιν Ἀττικοὶ, ἐν τ δύο ἀνάγκη παρελεῖζ, σωυπακούεται γ τὸ λοιπὸν. εἰ μὲ γὰρ τὸ τῦ εἴη, λείπει τὸ τὸν, καὶ ἴσαι ὕτως, καὶ πέπονθας τὸ τῦ νενικηκότ (4) τ δόλιχον, σωυπακούεται γ τὸ τὸ, ὃ καὶ φαυλότερον. εἰ (5) δὲ τὸ τ δόλιχον εἴη, (6) ἐλλείψει τὸ τ γενικῆς ἄρθρος σωυπακολύθων ὕτως, καὶ πέπονθας τὸ (7) τῦ νενικηκότ τ δόλιχον. ἐγκριτώτερον δὲ ἴσαι τοῦτο τῦ πρότερα, καθάτι φίλον Ἀθηναίοις τ ἄρθρων ἐλλειπτικίας τὰς πτώσεις προφέρεσθαι, αὐτοὶ γ ἀφικόμενοι φασὶ πρὸς βασιλέα, καὶ προσῆλθε βασιλεῖ. *V.*

Ibid. Δόλιχον] Δόλιχ ὄνομα δρόμυ ὥσπερ ἐστὶν (8) ὀκτὼ σάδια. (9) ἐνταῦθ' Ὁμήρου συγκρίνει Δημοσθένη. καὶ δείκνυσιν μυρίαν ἐν (10) ῥήτορα χάριν, καὶ τ βίον δὲ σεμνύνει Δημοσθένης, ὃ ἀφελέζει τοὺς ἐπαίνυς ἐσφέρων. *V.*

43. Ψυχαγωγούμ] Παραμυθούμ, τίρπων. *V.*

48. Κατορρωδοῦντι] Φοβουμέν. *V.*

(3) Καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότ] Quinque haec absunt in C.

(4) Τὸν δόλ.] Δὲ τὸν δόλιχον V. Absunt hic δὲ τὸν in C. Sed eadem mox post εἰ recte inserunt δὲ τὸ, quod in V. ibi deerat. *M. du S.*

(5) Δὲ τὸ] Admisi ex C. cum abesset in V. *J. F. R.*

(6) Ἐλλείψει] Ἐλλείπτει Edita. Emendavit *M. du S.*

(7) Τὸ τῦ] Τὸ αὐτὸ τῦ C.

(8) Ὀκτὼ] C. π'. quod ad verum propius accedit. *M. du S.*

(9) Ἐνταῦθ' Ὁμήρ] Confusa haec in V. ad vera sua verba retulimus. Carmine autem, ut & alibi factitavit, argumentum Libelli exequitur. *M. du S.* Id est ad sequentia capitis quinti verba, καὶ χαίρω retulit, ubi igitur eadem repetii. *J. F. R.*

(10) Ῥήτορα] Ῥήτορας edita, & mox male σεμνύει. Mutavit *M. du S.*

37. Εἰ ἄρα τῳ] Ἐγκλιτικῶς & Attice τῳ pro τινὶ, ut infinita magis sit oratio. *J. M. G.*

40. Καὶ πέπονθας τὸ τῦ τ δόλιχον νενικηκότ] Vertitur: *cui idem accidit ac illi, qui dolicho victoriam est adeptus.* Cur non? *cui idem accidit ac illi, qui in stadio vicit.* Sic enim Latini loquuntur, qui ignorant vocem *dolichum.* Sic & statim καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τ δόλιχον τ ἐπῶν, inepte vertitur, *& tu certe mihi videris verborum dolicho devictus*, cum sit vertendum, *& tu mihi videris in carminum stadio vicisse.* *J. G. G.*

44. Ἐπίδοξον κληθ.] Barbare prorsus antea legebatur ἐπιδόξυ. L. Codex hanc scripturam suppeditavit, ex qua sensus jam aliquis erui potest, ex vulgata nullus. *M. du S.*

50. Ὡς δή σοι] Δή τοι forsan. *F. G.*

Ὡς δή σοι] Haec etiam impediriora. L. quidem & *Fl.* σὺ, sed ne sic quidem satis explicita. *M. du S.*

Ὡς δή σοι — ἐργασομένῳ] Sic legendum arbitror, ut pendeat ab κατορρωδοῦντι. *J. M. G.*

55. Σμικρὸν] Euphoniae causa legerem μικρόν. *J. F. R.*

εἰ χ᾽ [a] πλείων εἰμὶ τ᾽ γνώμην πρὸς Ὁμήρου τετάχθαι. ΛΥΚ. Εὖγε, εἶπεν, ἐμὲ δ᾽ οὐκ ἂν [b] νομίζοις πρὸς τῶ Δημοσθένους; Ἀλλ᾽ ἐπεί γε μὴ ταύτῃ τ᾽ λόγον ἀτιμάζεις χ᾽ τ᾽ ὑπόθεσιν, δῆλον ὡς τ᾽ ποιητικὴν ἔργον ἡγῇ μόνον, τὰς δὲ ῥητορικὰς λόγους καλαφρονεῖς ἀτεχνῶς, οἷον ἱππεὺς πεζὰ πεζοὺς ἐλαύνων. ΘΕΡΣ. Μὴ μανείην, ἔφη, ταῦτά γε, καὶ εἰ πολλῆς δεῖ τ᾽ μανίας ὅτι τὰς ποιητικὰς ἴθυσι θύρας. ΛΥΚ. Δεῖ γάρ τοι χ᾽ τοῖς καλαλογάδην, ἔφην, ἐνθέου τινὸς ὀπαπτοίας, εἰ μέλλυσι μὴ ταπεινοὶ φανεῖσθ᾽, καὶ φαύλης φροντίδος. ΘΕΡΣ. Οἶδά τοι, ἔφη, ὦ ἑταῖρε, καὶ χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, χ᾽ τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τ᾽ Ὁμήρου τιθείς. οἷον λέγω τ᾽ σφοδρότητα, χ᾽ πικρίαν, χ᾽ τ᾽ ἐνθουσιασμόν. χ᾽ τὸ μὲ οἰνοβαρὲς, πρὸς τὰς

fert animus ab Homero ſtare. LYC. Euge, inquam: me vero non putas *ſtare male* a Demoſthene?

5. Sed quando non hac parte orationem noſtram ſpernis, ob argumentum; apparet nimirum, ſolam te poëticen opus putare, oratoria vero opera contemnere ſimpliciter, equitis inſtar pedites praetervehentis. THERS. Abſit ut eo usque, *inquit*, inſaniam, licet multo ſane furore opus eſt ad poëticas fores accedentibus. LYC. Quippe ſolutae etiam orationis ſcriptoribus, *inquam*, divino quodam afflatu opus eſt, ſi velint non humiles videri, & cura exili. THERS. Novi ſane, *inquit*, & ſaepe juvat cum ſcriptorum ſolutae orationis aliorum tum Demoſthenis, vehementiam verbi cauſſa, amaritudinem, & divinum illum inſtinctum, cum *iisdem* Homeri *virtutibus* contendere; & illud *Victe mero*.. conferre cum *ebrietatibus*

a Πλείων] Πλέον *Fl.* b Νομίζοις] Νομίζεις *Fl.*

58. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ Antiqui utuntur. Exempla ex Demoſthene addita in Urbano. Πρὸς Ὁμήρου. πρὸς τῶ Δημοσθένους τετάχθαι. *G.*

71. Καὶ χαίρω] Ἐνταῦθ᾽ Ὁμήρου συγκρίνει Δημοσθένη, χ᾽ δίκευσι μιγίστω εἰς ῥήτορα χάριν, χ᾽ τ᾽ βίον δὲ σεμνύει Δημοσθένους, οὐ λαλίζει τοὺς ἐπαίνους εἰσφέρων. *V.*

75. Ἐνθουσιασμὸν] Ἐνθουσιασμὸς λέγεται, ὅταν ἡ ψυχὴ ἐλλάμπῃ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. *V.*

58. Πλείων εἰμὶ] Ut ſupra ſaepe vidimus ὅλος εἰμὶ, *totus ſum in eo*; ita hic *potior ſum*, pro, *magis eo inclino*, uſurpat. *J.F.R.*

Ibid. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ ait Scholiaſtes recentior, (ut qui etiam Urbanum Grammaticum adlegat) quod non plane falſum; nempe quantum ὑπὲρ tum valet *pro*, quo ſenſu Oratoribus eſt frequens. Conf. ſupra T. I. *Deor. Dial.* XX. §. 3. τοῦτο μὲ ἄπαν ἀγαθὸν ἐ πρὸς ἐμοῦ λέγεις, quod adcuratius Cl. *Hemſterh.* reddit, *e re mea narras*, ac Scholiaſten *Ariſtoph.* leviter reprehendit. Quia πρὸς τινὸς λέγειν proprie eſt, *ab aliquo dicere*, ut *ab aliquo ſtare*, i. e. *a partibus* alicujus. Ita & hic τετάχθαι γνώμην πρὸς Ὁμήρου, erit: ſententiam meam adjungere partibus Homeri: metaphorice, copias meas adſcribam ordinibus Homeri. *J.F.R.*

60. Πρὸς τῶ Δημοσθένους] Subaudi τετάχθαι. *F.G.*

61. Ἐπεί γε μὴ] An μὴν; *F.G.*

62. Κατὰ] Forſan χ᾽; *F.G.*

75. Οἰνοβαρὲς] *Hom.* Il. A. 225. *M. du S.*

76. Φιλίππου μίσθιος] *Demoſth.* Ol. II. p. m. 16. C. εἰ δέ τις σώφρων ἢ δίκαιος ἄλλος, τὴν παρ᾽ ἡμέραν ἀκριβείαν τοῦ βίου, χ᾽ μίσθιον, χ᾽ κορδακισμοὺς ὑ διώκοντα φήσειν, πανταπᾶσ χ᾽ ἐν ὑδύνοις εἶναι μάρτυρ τ᾽ τοιοῦτον. *M. du S.*

Φιλίππου μίσθιος] Reſpicit ad Olynth. 2. p. 23. E. (edit. *Wolf.* 1604. f.) ubi τὴν παρ᾽ ἡμέραν ἀκρίβειαν τοῦ βίου χ᾽ κορδακισμοὺς conjungit. Ibi *Ulpian.* Κορδακισμοὺς ἐγὶ εἶδος ὀρχήσεως αἰσχρᾶς χ᾽ ἀπρεποῦς. *J.M.G.*

77. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος] *Hom.* Il. M. 243. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Idem Od. 496. — ἥ οἱ αἰεὶς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης Τιθράμοιο. *M. du S.*

78. Δεῖ γὰρ τοὺς] Locus exſtat in Or. *pro Cor.* p. m. 162. A. quem ob praeſtantiam mox integrum exhibebimus ad πάρας μὲ &c. *M. du S.*

Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς] Pro *Coron.* c. 28. Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲ ἄπασιν αἰεὶ τοῖς καλοῖς, τὸν ἀγαθὸν προσκαλουμένους ἐλπίδι· φάναι δ᾽ ἔ, τι ἂν ὁ Θεὸς δῶ γενέσθαι. *J.M.G.*

80. Ἦκε μίγ᾽] *Hom.* Il. H. 125. *M. du S.*

82. Πηλίκων] Perlectis *Ol. Phil.* que & aliis multis, haec verba apud *Demoſth.* nondum reperire valeo. *Liv.* XXI. 53. *Quantum ingemiſcant, inquit Sempronius, patres noſtri, circa moenia Carthaginis bellare ſoliti, ſi videant nos, progeniem ſuam, duos conſules, conſulareſque exercitus, in media Italia paventes intra caſtra? M. du S.*

Πηλίκων ποτὲ ςυνάξ.] Orat. contra *Ariſtocr.* p. 759. med. Πηλίκον ποτὲ ςυνάξειεν ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης ἐ ἐλευθερίας τελευτήσαντες, χ᾽ πολλῶν ἐ καλῶν ὄντων ὑπομνήματα καταλιπόντες, εἰ ἄρα ἐδέοντο, ὅτι νῦν ἡ πόλις εἰς ὑπερβολὴν χρήμασι ἐ τάξει προελήλυθε. *J.M.G.*

84. Ῥίπτει Πίθανα] *Dem.* Or. pro cor. c. 43. p. m. 172.

bus Philippi & saltationibus & lascivia: istud vero, *Auspicium felix unum . . .* cum illo, *Oportet enim bonos viros spe bona subnixos . . .* & illud:

Heu multum ploret Peleus, agitator equorum, cum isto:

Quantos tandem gemitus edant illi viri, qui pro gloria & libertate mortem oppetivere? Confero autem etiam profluentem illum Pythonem, cum Ulyssis verborum nivibus: atque illud:

Si liceat, senio procul, immortalibus esse, ad illud:

Extremum enim omnibus hominibus vitae mors est, etiam si in cavea quis conclusum se servet: & sexcenties illis contigit, ut in eadem cogitata incurrerent.

Φιλίππῳ μέθας, καὶ κορδακισμοὺς, καὶ τὴν ἀσέλγειαν· τὸ δ', Εἰς οἰωνὸς ἄριστος, πρὸς τὸ, Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὰς ἀγαθὰς ὑποθεμένους ἐλπίδας· καὶ τὸ·

Ἦκα μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς, πρὸς τὸ·

Πηλίκον ποτὲ στενάξαιεν [c] ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. παραβάλλω δὲ καὶ τὴν ῥέουσαν Πύθωνα, πρὸς τὰς Ὀδυσσέως νιφάδας τῶν λόγων, καὶ τὸ·

Εἰ μὲν γὰρ μέλλομεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε [d] ἔσεσθαι, πρὸς τὸ·

Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. καὶ [e] μυρίαι γεγόνασιν αὐθις αὐτοῖς ὅπη ταὐτὸν ἡ ἀφροσύνη ὁδηγήσαι.

Ἥδε-

c Ἂν] Deest in *Fl.* d Ἔσεσθαι] Ex *Hom.* l. d. rescripsi ac divisi, pro ἔσεσθαι. quod eod. versu jungebant Edd. e Μυρίαι] Bene *J. Fl. Er. P.* &c. Κυρίαι male *Th. Mag.* v. ἱστόρμη.

76. Καρδακισμοὺς] Καρδακισμοὺς ὁ αἰχμὴς τοῦ * μίμου, ψόφος. *V.*

* Μίμου] Sic scripsi, erat enim μίμων nullo sensu, cum Hesychius non doceat Καρδακισμοὺς esse τοὺς τῶν μίμων γελοίους καὶ παίγνια. *J. Cler.* Scripsisse videtur μίμων. *M. du S.* Quidni ergo μιμῶν? *J. F. R.*

172. A. ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυτομίᾳ καὶ πολλῷ ῥίσκῳ μαθ' ἡμῶν εἶπε καὶ ἐπεχείρησε. Quem locum respicit & *Philostr.* p. 482. Ubi a Doctissimo interprete alio amandamur; unde factum etiam, ut phrasin mutatam voluerit, minus commode. *M. du S.*

Τίνος Πύθωνος] De hoc Philippi oratore *Dem.* pro Cor. c. 84. Τότε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι, θρασυτομίᾳ καὶ πολλῷ ῥίσκῳ καθ' ἡμῶν, εἶπε καὶ ἔπραξε, καὶ ἐπεχείρησε. *J. M. G.*

85. Ὀδυσσ. νιφάδας] *Hom.* Il. Γ. 222. Cetera vid. Il. *M.* 323. *M. du S.* Ex quo Lucianum etiam emendavi. *J. F. R.*

89. Πέρας μὲν] Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις (ἐστὶ) τοῦ βίου [ὁ] θάνατος. καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ δὴ [δὲ] τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειροῦν μὲν ἅπασιν αἰεὶ τοῖς καλοῖς τῶν ἀγαθῶν προσβαλλομένους ἐλπίδι. φέρειν δ' ὅτι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως. Omnibus enim hominibus vitae terminus est mors. Etiamsi quis in cellula conclusum se tenuerit. Viros vero fortes honesta semper aggredi oportet, bona interim spe munitos: quidquid vero Dii voluerint, generoso animo perferre. *M. du S.*

Πέρας μὲν] *Demosth.* pro Coron. c. 28. Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν — τηρῇ. Deinde statim illa quae modo dedimus, Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. Caeterum οἰκίσκῳ *Ulpiani* observationem adscribere placet, ἡ ἔρημον οἶκον ἔνθα καλοῦσι πυρ' Ἀττικοῖς. Λόγου μὲν μεταβολὴν τὴν τῶν διανοιῶν, καὶ ὅρκις ὧδε [illegible]

λάθωσιν εἶτα πάντας, καὶ μὴ δικὴν ἑαυτὸν, ἀλλ' ἔτω πρωτόφωρον. Itaque *cavesm* vertimus. *J. M. G.*

Ibid. Θάνατος] *Demosth.* de Cor. 28. qui ὁ θάνατος. *M. du S.*

90. Καὶ ἐν οἰκίσκῳ] Utitur & *Alciphron* totidem verbis I. Ep. 25. nisi quod αὐτὸν tantum postponat, scribens: καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ, ubi *Bergl.* bene „ Sunt Demosthenis verba ex Orat. de Corona, „ quae crebra allusione Auctorum quasi in proverbium abierunt. Mutuatus autem est hanc sententiam ex Homero Demosthenes, ut annotant *Plutarch.* de Poësi Homerica — *Lucian.* in Enc. Demosthen. Et *Clem. Alex.* VI. Strom. ubi parallela colligit ex antiquis, & posterioribus scriptoribus. „ Locus *Homeri* quem adumbravit Demosth. est Il. *M.* „ 322. cujus summa: *Si post hoc bellum essemus immortales futuri; dissuaderem pugnam; sed quia mille modis instat mors, pugnemus gloriose*". Sed non satis constat [illegible] ntum, si *post bellum* reddes Homeri se[illegible] *post bellum*, esset *bello parcendum*. [illegible] a Poetae contrarium [illegible]

Ἥδομαι δὲ καὶ πάθη, καὶ ἁμαθέσεις, καὶ τροπὰς λέξεως [a] καλαμανθάνων, καὶ τὰς ἀφαιρέσας τὸν κόρον μεταβολὰς, καὶ τὰς ἐκ τῶν παρατροπῶν ἐπανόδους, καὶ τὰς τῶν παραβολῶν σὺν τῷ χαρῷ γλαφυρότητας, καὶ τὸ τοῦ τρόπου μισοβάρβαρον παλαχοῦ.

6. Delector vero etiam cum affectiones, & figuras, & immutationes dictionis observo, & illas satietati medentes variationes, & illos e diverticulis reditus, & suavitates illas comparationum ad vim earum penetrabilem adjunctas: & illud in moribus ubique *elucens* barbariei odium.

Καί μοι πολλάκις ἔδοξεν (εἰ γὰρ ἀν ταληθὲς ἀποκρυψαίμην) εὐπρεπέστερον μὲν ῥαθυμίας Ἀττικῆς καθάπτεσθαι Δημοσθένης, ὁ τὴν παῤῥησίαν, ὡς φασιν, ἀνειμένος, τοῦ τοὺς Ἀχαιοὺς Ἀχαΐδας προσειπόντος. Ἀφθονωτέρῳ δὲ τόνῳ πνεύματος τὰς Ἑλληνικὰς ἀποπληροῦν τραγῳδίας, τοῦ μεταξὺ τὴν ἀκμαιοτάτης μάχης ἀφανλόγους ἀναπλάττοντος, καὶ [b] μύθοις τὴν φορὰν σκεδαννύντος.

7. Et mihi saepe visus est (neque enim verum dissimulaverim) decentius reprehendere socordiam Atticam Demosthenes ille, qui frena, ut ajunt, dicendi libertati laxaverat, quam is, qui Achaïdum nomine Achaeos compellavit: ac pleniore spiritu Graecas explere tragoedias eo, qui in summo pugnae discrimine colloquia fingit, fabulisque dispergit *pugnantium* impetum.

Πολλάκις δὲ μὴν τοῦ Δημοσθένους καὶ μέτρα κώλων, καὶ ῥυθμοὶ καὶ βάσεις, οὐκ ἔξω τῆς ποιητικῆς ἡδονῆς ἐμβιβάζουσιν, ὥσπερ οὐδ' Ὁμήρου ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ σχημάτων τραχύτης, ἢ καθαρότης. ἀλλ' ἔοικε φύσει πως ὑπάρχειν, ταῖς δυνάμεσι τὰς ἀρετὰς ὑπεπλέχθαι. πόθεν γὰρ δὴ [c] περιφρονοίην

8. Saepe vero cum Demosthene etiam dimensiones membrorum, & numeri ac pedes, non absque poëtica suavitate ingrediuntur, quemadmodum neque Homero sua desunt Antitheta, aut exaequationes, aut asperitas figurarum, aut mundities. Sed videtur natura quodammodo ita comparatum, ut *suae utrique* facultati virtutes velut *mutuo* implexae sint. Unde igitur tuam

a Καλαμανθάνων] Omisit *Fl.* b Μύθοις] Bene sic *Fl. J. B. S.* Λύθοις *H1.* Λίθοις *P.* c Περιφρονοίην] Nil mutare Edd. addit *Solan.*

3. Ἀνειμένος] Ἐκλελυμένος, παρειμένος. *V.*

5. Διαρκεστέρῳ δὲ τόνῳ] Ὅτι κατὰ τοῦτο κρεῖττων * Ὁμήρου Δημοσθένης. *V.*

6. Τοῦ μεταξὺ] † Ὅμηρος γὰρ πεποίηκε τὸν Διομήδους τοῦ Γλαύκῳ, ὀργώσης ἤδη τῆς μάχης διεξοδικώτερον ἀναγωνιζόμενον τῷ λόγῳ. *V.*

* Ὁμήρου Δημοσθένης] In V. & Editis erat Ὅμηρος Δημοσθένης. Sed cum hac in parte potiores Demostheni apud Lucianum hic laudes tribui manifestissimum esset, ego mutavi. Et ita recte est in C. *M. du S.*

† Ὅμηρος γὰρ] Ita refinxit *Solan.* Edita enim, Οἷον ποιοῦσι. Mox διεξοδικώτερον dedit Idem, pro vulgato διεξοδικῶς.

μὴν, ubi corrupte legitur κυρίαι, & deest vox αὖθις. *M. du S.*

97. Σὺν τῷ καιρῷ] Verius puto καιρίῳ, ut intelligatur vis illa, qua animum feriunt. Quae sit καιρία πληγή, nemo temere ignorat. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ τοῦ τρόπου] I. e. orationis moratae. *F. G.*

3. Παῤῥησίαν — ἀνειμένος] Petita Phrasis videtur ex Il. I. 372. ἀναίδειαν ἐπιειμένος. Ἀνειμένη ψυχὴ, aliud est. Vid. *Philostr.* p. 767. libera mens (curis). Ad Ἀχαΐδας vid. Il. B. 235. H. 96. *M. du S.*

17. Περιφρονοίην] *Wolf.* ὑπερφ. Sed omnes libri nostri consentiunt; nec mutare opus est. *M. du S.*

18. Τὴν σὺν] Lege σὺν. *F. G.*

22. Δημοσθένους] Vid. ad c. 2. *J. F. R.*

24. Τέμους] Scilicet ἀγώνισμα. *F. G.*

28. Οὐκ ἦν] *Eurip.* Phoen. 503. ubi tamen quidam Codd. *Eurip.* hoc male. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἦφυ σοφὸν θ' ἅμα, οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. Quod mendose in *Canteri* Ed. sine ἂν legitur. *M. du S.*

31. Σμύρναν] Sic *H. Bas.* utraque, *Gr.* & *Fr.* Reliquae Στυππίαν, & quod mireris. *P.* & *S.* quae Στυππίαν retinent, *Smyrnam* vertunt. *Stephanum Byz.* frustra consului. *M. du S.*

Σμύρναν] Interpretes *Melanchton* & *Bened.* Smyrnam etiam dederant, etsi Στυππίαν in Graecis edidere uterque. *J. F. R.*

Ibid Θήβας τὰς Αἰγυπτίας] De Homero vel Aegyptio vel Ind. adeo, V. quos laudat *Casaub.* ad Athen.

4,

tuam ego Calliopen contemnam, talem qui norim?

9. Sed nihilo secius illud opus, in quo mihi decertandum est, laudum Homeri, altero tanto majus tuis in Demosthenem praeconiis pono, non quod carmina sunt, sed ob argumentum, ajo: quoniam meum opus non habet firmam, quae subjici laudibus possit, crepidinem, extra ipsam poëticen: reliqua universa obscura partim, ut patria, genus, tempus *quo floruit*. Quod si enim certum quidquam horum esset, certamen anceps haud foret mortalibus, patriam assignantibus illi Ionicam Colophonem, aut Cumas, aut Chium, aut Smyrnam, aut Aegyptias-Thebas, aut sexcentas alias; patrem vero Maeonem Lydum, aut fluvium adeo, & matrem Melanopen ajunt, aut Nympham ex Dryadum genere, hominum defectu scilicet. Tempus *porro* vel Heroicum *ei assignant*, vel Ionicum. Ac tantum abest uti clare sciant, qua comparatione aetatis ad Hesiodum fuerit, *priorne an aequalis*, *an posterior*; ut etiam nomen noto illi praeferant, Melesigenem. Fortunam denique *ei tribuunt* paupertatis aut caecitatis. Sed nonne melius fuerit & haec pati in obscuro jacere? Ergo in an-

ἐν [d] τ̃ σὴν Καλλιόπην, [e] ταύτῃ δὲ γι-
γνώσκων;

Ἀλλ' οὐδὲν ἧττον τοὐμὸν ἀγώνισμα τ̃ εἰς
Ὅμηρον ἐγκωμίων διπλάσιον ἔργον, ἢ τὰς
σὰς εἰς Δημοσθένην ἐπαίνους τίθημι, οὐ τοῖς
μέτροις, ἀλλὰ τ̃ ὑποθέσ, φημὶ· [f] τῷ
τοὐμὸν μὲ οὐκ ἔχειν ἑδραίαν τινὰ κρηπῖδα
ὑποβαλέσθ τ̃ ἐπαίνων, πλὴν γε δ ποιη-
τικῆς αὐτῆς· τὰ δ' ἄλλα, τὰ μὲ ἀσαφῆ,
πάλιρις, καὶ γένος, καὶ χρόνος. εἰ γοῦν τι
σαφὲς αὐτ̃ ἦν, οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος
ἀνθρώποις ἔρις. πατρίδα μὲ διδόντων αὐτῷ,
[g] Ἰωνικὴν Κολοφῶνα, ἢ Κύμην, ἢ Χίον, ἢ
[h] Σμύρναν, ἢ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας, ἢ
μυρίας ἄλλας· πατέρα δὲ Μαίονα τ̃ Λυ-
δὸν, ἢ πόλαμὸν, καὶ μητέρα [i] Μελανώπην,
φασὶν, ἢ νύμφην τ̃ Δρυάδων, ἀνθρωπίνῃ
γένεσ ἐπορίᾳ· χρόνον δὲ, τ̃ ἡρωϊκὸν ἢ τ̃
Ἰωνικὸν. καὶ μηδ' ὅπως πρὸς τ̃ Ἡσίοδον εἶ-
χεν ἡλικίας σαφῶς εἰδέναι, ὅπου γε καὶ τέτ-
μηκα πρὸ τῆ γνωρίμου, τὸ [k] Μελησιγενῆ
προκρίνουσι· τύχην δὲ, [l] πενίαν, ἢ πάθος
ὀμμάτων, ἀλλὰ [m] μὴν βέλτιον εἴη καὶ ταῦ-
τα ἐν ἀσαφεῖ κείμενα: [n] θεατὸν δή

μοι

d Τὴν σὴν Καλλιόπην] Τὴν κλεὼ καλλιόπην. *Fl.* & puncto periodum ibi claudit. Σὺν pro σὴν male *S.* *e* Ταύτην δὴ] Ταυτί δὲ *Fl.* Ταυτὶ δὴ *S.* Ταυτί γε non modo marg. *A1.* adscripsit, sed & recipi jussit, quod non improbem. Τοιαύτῳ γε non male etiam conjecerat *Gesn.* Ταυτωὶ L. Ταύτην δὴ marg. *B1.* Quod edidi, est in *F. Ald. P. H. B1.* *f* Τῷ] Τὸ *Fl.* *g* Ἰωνικὴν] Ἴον ἢ *Fl.* *h* Σμύρναν] Sic bene *B1. 2. Fr.* Στυππίαν *Fl. F. Ald. H. P. S.* *i* Μελανώπην] Μελανώπου *Fl.* Μεναλάπην marg. *A1.* *k* Μελησιγενῆ] Μελισιγένης *Fl.* *l* Πενίαν] Sic *F.* & marg. *B1.* Πενίας cett. *m* Μὴν] Adscitum ex L. Μὴ *F.* aliaeque Edd. *n* Περιστὸν] Περὶ στὸν Edd. priores.

29. Πατρίδα] Lege *Gellium* (III. 11.) *Septem urbes certarunt de patria insignis Homeri; Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Ios, Argos, Athenae.* G. Graece sic: Ἑπτὰ πόλεις διερίζουσι περὶ ῥίζας Ὁμήρου, Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίς, ‡ Ἴος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

‡ Ἴος] Alias Χίος legitur; & sic alibi dedimus ex Anthol. Sed Ἴος ap. *Gell.* III. XI. f. edidit *Gronov.* Sed & ibi χίος quasdam Edd. habere, addit; verum utrumque recte, confirmat Idem. *J. F. R.*

4, 14. Aegyptium etiam vocat Calasiris apud *Heliodor.* Aethiop. l. 3. p. 148. *J. M. G.*

35. Ἡ τ̃ Ἰωνικὸν] Forte *Ionicum* hoc *tempus* pertinet ad migrationem illam Ionicam, quae facta est Attico anno 536. id est post Trojam captam annis 163. Sane Arundellianum marmor posteriorem facit Homerum Trojano bello annis 168. V. *Marsham* Ca. Chron. p. 352. & 360. seq. *J. M. G.*

37. Ὅπου γε] Aut haec loco mota sunt, aut valde absurdus scriptor censendus est; nam quod *Melanchthon* vertit, *Quidam* &c. ex ingenio isthaec mutavit. *M. du S.*

39. Πενίας] Πενίαν fortasse. *F. G.*

40. Ἀλλὰ μὴν] Corrige μὸν. *F. G.* Idem habet *Menag.* *Ibid.* Μὴν] Ego μοι conjiciebam pro μὴ, quod in Impr. est nunc μὲν quod *Menagio* placuerat, in L. reperiri cum videam, in textum etiam recepi. *M. du S.*

41. Περὶ στὸν] Ego unica voce περίστον scribi de-

μοι κομιδῇ τὸ ἐγκώμιον, ποίημα ἄπρακτον ἐπαινέσαι, καὶ σοφίαν ἐκ τῶν ἐπῶν εἰκαζομένην συλλέγειν.

gusto sane mihi *versatur* praedicatio, in laudanda poësi ab actu rerum abhorrente, & sapientia quam versibus expressit, colligenda.

Τὸ δὲ σὸν, ἔφη, κατ' χειρὸς, ὁπόδρομόν τε, καὶ λεῖον, ἐφ' ὁρισμένοις τε καὶ γνωρίμοις μόνον ὀνομάτων, οἷον ὄψον ἕτοιμον ἡδυσμάτων τινῶν σοῦ δεόμενον. τί γὰρ οὐ μέγα, καὶ λαμπρὸν ἡ τύχη τῷ Δημοσθένει προσῆψε; τί δ' οὐ γνώριμον; οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ, καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα; καίτοι λαβόμενος ἂν ἐγὼ τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι τῆς ποιητικῆς ἐξουσίας ἐπεισῆγον ἂν ἔρωτας θεῶν, καὶ κρίσεις, καὶ καλοικήσεις, καὶ δωρεὰς, καὶ τὴν Ἐλευσῖνα. νόμων δὲ, καὶ δικαστηρίων, καὶ πανηγύρεων, καὶ Πειραιῶς, καὶ ἐποικιῶν, καὶ τροπαίων θαλαττίων τε καὶ χερσαίων ἐπεισηγμένων, εἰ δ' ἂν εἷς [a] ἐπ' ἴσης ἀξίας ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ

10. Tuum autem *opus*, *ita* pergebat, ad manum, percursu facile, & laeve, intra nomina solum definita & cognita, tanquam paratum quoddam pulmentarium, condimentis modo a te *adjiciendis* indigens. Quid enim non magnum & clarum adjunxit fortuna Demostheni? Quid non celebre? Non Athenae illi patria, nitidae illae & tot celebratae carminibus, columen illud Graeciae? Ego sane Athenas nactus propoëtica illa licentia inducerem amores Deorum & judicia, & inhabitationes, & munera, & Eleusinem. Si vero insuperleges, judicia, conventus solemnes, Pireeus, coloniae, & *reportata* terra marique tropaea, inducantur; ne unus quidem pro dignitate assequi oratione possit, ut

a Ἐπ' ἴσης ἀξίας] Ex emendatione *Gesn.* Ἐπίσης ἀξίας vulgo.

bere censeo. *M. du S.*

51. *Al* λιπαραὶ] *Pind.* Isthm. II. §. 4. Λιπαραῖς ἐν Ἀθήναις l. c. Ἑλλάδος ἔρεισμα Ἀθῆναι etiam *Pindaricum* est, teste *Plut.* 414. 2. Ed. *Steph.* quem vide & 623. De reliquis verbis accipe *Philostrati* locum p. 829. & 830. αἱ δὲ ἴσῳ μείλιττα θεμιγάζουν τὸ παιδίον, *Pindarum*, ἐπιβάλλεσθαι τὸ μέλι. . . . ἐξ Ὑμηττοῦ τάχα ἥκουσι, καὶ ἀπὸ τῶν λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων Ἀθηνῶν. καὶ δὴ τοῦτο οἶμαι αὐτὰς ἐνσάξαι Πινδάρῳ. Vox Ἀθηνῶν quae hoc in loco a Morello inserta est, nupero *Philostrati* enarratori non placet. Nescivit scilicet vir doctissimus ῥῆσιν esse *Pindaricam*; necessarioque aut requiri vocem, aut intelligi, quod vel sequentia verba etiamsi diserti in eam rem deessent auctores, satis evincunt. Imo ipse *Graevius*, qui caetera recte interpretatur, dum locum hunc *Philostrati* ad Σωσίρ. c. 15. profert, hoc ignorasse videtur, cum putat voce τοῦτο *mel Hymettium* intelligi; cum palam sit, *Elogium* hoc ipsum intelligi debere, non *mel Atticum*. Vid. *Eur.* Tr. p. 503. A. *M. du S.*

Al λιπαραὶ] *Pindaricum* hoc Athenarum elogium agnoscit Schol. *Aristoph.* Νιφ. 298. cujus Lyrici loca plusculo laudat *Spanh.* ad l. c. qui non *pingues* intelligi vult Athenas, cum λιπόγεων sit solum Atticae, sed *splendidas*. Videtur tamen neque altera illa exsulare significatio debere, quod olearum ferax fuit Attica, vel ob id ipsum, quod λιπτόγεως. *Florentinus Geopon.* 9, 4. extr. de oleis Ἡ δὲ λιπτόγειος ἐπιτηδεία, καὶ μαρτυρεῖ ἡ Ἀττική. Add. *Cerda* ad Virg. Ge. 2, 179. seq. Deinde nisi λιπαραὶ Ἀθῆναι sint pingues, vix intelligitur jocus *Aristophanis* Acharn. 640. ubi ridet eos, qui hoc epitheto Athenarum ita delectentur, cum eodem plane modo laudentur aquae. Εἴ δὲ τις ὑμᾶς ὑποβακτώσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας. Εὖρε τὸ πᾶν ἂν ἀφ' τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν θεὶς ὤν. Vid. *Casaub.* ad Athen. 5, 3. Interim *nitidas* dicere in versione placuit, quia *nitere* dicuntur, qui bene habiti sunt, inprimis ab oleo. &c. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα] Sic supra T. I. *Tim.* §. 50. pr. ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τῇ γένυϊ, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, ubi plura Cl. *Hemsterh.* N°. 18. Adde *Gatak.* Cinn. c. 20. p. 392. Edit. min. Majoris 384. Ac *Drelincourt.* Homeric. Achil. p. 53. qui plurima auctorum testimonia collegit, a quibus Achilles aliique Heroes patriae vocantur *munimentum*, *turris*, *murus*, *columen*. Sed parum habet utilitatis talia hic collegisse. *J. F. R.*

53. Ἐπὶ τῆς] An ἐπὸ; *F. G.*

54. Ἔρωτας θεῶν] Vid. Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Κρίσεις] Neptuni & Minervae lis nota, quam tangit etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Καὶ κρίσεις] Hoc argumentum ipse tractat Demosthenes contra *Aristocr.* p. 735. fin. ubi tum quinque celebria Atticae judicia recenset, tum Areopagum eo nomine commendat, Ἐν μόνῃ ταύτῃ τῇ δικαστηρίῳ θεοὶ δίκας φόνου ἔδοσαν ἔλαβόν τε ἔξισαν, καὶ δικάσαι γενέσθαι διαψηφισαμένοις ἀμάχλοις, ὡς λόγος. Λαβεῖν μὲ Ποσειδῶν ὑπὲρ Ἀλιρρόθιον τοῦ υἱοῦ παρὰ Ἄρεως, δικάσασθαι δὲ Ἐδμενίσι τοῦ Ὀρίωνι οἱ δώδεκα θεοί. Est & apud *Liban.* Or. XXII. & XXIII. conficta Neptuni actio, & defensio Martis. Καλοικήσεις intelligo praeter ipsam Miner-

ut ait Demosthenes. Maxima igitur omni-
no mihi esset dicendorum copia. Neque
vero sic seponere laudationem mihi videar,
cum in lege & *formula* laudandi sit illud
ipsum, a patriis ornare quos praedicandos
sumimus. Isocrates autem corollarium *lau-*
dum Helenae inseruit Thesea. Ac Poëta-
rum quidem natio libera. Sed tu fortasse
metuis, ne illum e proverbio jocum con-
tra proportionem violatam tibi arcessas, ma-
joremque ipso sacco tabellam atque inscri-
ptionem dicaris apposuisse.

11. Dimissis Athenis orationem excipit Trierarchus pater, *aurea*, ut Pindari verbo utar, *crepido*. Nec enim ordo ac census major tum Athenis Trierarchico. Si vero is, Demosthene adhuc puero admodum, fatis functus est, non calamitas putanda illa

λόγῳ, φησὶν, ὁ Δημοσθένης. ἀφθονία μὲ
ἦν ἄν μοι πλείστη πάντως. [b] τὸ δ' [c] ἐγκώ-
μιον οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην, ἐν νόμῳ
τοῖς ἐπαίνοις ὄν, ἐκ τ' παλιρίδων ὀλκοσμεῖν
τὰς ἐπαινημβύας. Ἰσοκράτης δὲ παρεμ-
πόρευμα τ' Ἑλένης Φέρων ἐνέθηκε τ' Θησέα.
τὸ μὲ δὴ ποιητικὸν φῦλον, ἐλεύθερον· σοὶ δ'
ἴσως εὐλάβεια τὸ τ' παροιμίας [d] σκῶμμα
ὀπὶ τῇ ἀσυμμετρίᾳ ἐπαγαγέαζ, μή σοι
μεῖζον προσκέοιτο [b] τὐπίγραμμα τῷ δυ-
λάκῳ.

Παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας, ἐκδέχε τ' λό-
γον πατὴς τριήραρχ, χρυσέα κρηπὶς,
χτ' Πίνδαρον. ὐ γὰ ἦν Ἀθήνησι λαμπρότε-
ρον τιμήματ τριηραρχικῦ. εἰ δὲ τῦ Δη-
μοσθένης ἔτι κομιδῇ παιδὸς ὄντ, ἐτε-
λεύτα, τ' ὀρφανίαν ὐ συμφορὰν ἐπαληπ-
τέον

[b] Τὸ δ'] Τόδ' Edd. priores. [c] Ἐγκώμιον] Punctum erat post h. v. Id sustulit *Solan.* & ante πάντως collocavit. In quibusd. etiam comma male ante ὃν erat. *B2.* vero sequens οὐκ cum τόδε conjungit, & comma ante ἂν delet. [d] Σκῶμμα ἐπὶ τῇ ἀσυμ.] Ἐπισκώμμαλι τ' ἀσυμμετρίας *Fl.* [e] Τὐπίγραμμα] Τὐπίσαγμα emendat *Erasm.* Chil. IV. 2. 69. At in vulgato nostri conspirant.

nervae in arce commorationem, illam Panis infra Pelasgicum de qua Lucian. *Bis Accus.* p. 219. pr. *J.M.G.*

55. Δωρεὰς] Olivam, equum, frumentum. *M. du S.*

58. Οὐδ' ἂν εἷς] Respicit ad formulas Demosthenis, V. g. pro *Coron.* c. 2. extr. οὐδ' ἂν εἷς ταῦτα φήσειε. c. 39. Οὐδ' ἂν εἷς εἰκοι περὶ αὐτῦ τοιῦτον οὐδέν. *J.M.G.*

60. Φησὶν ὁ Δημ.] Verba haec apud *Demosth.* π. τ' συμμ. non invenio, sed iis proxima sunt, ad eaque respicit haud dubie, quae de Athenienfibus habet, qui contra Persas fortiter pugnando urbe sua relicta, gloriam erant assecuti immortalem. *Phil.* II. (144. A.) ἀξίως δ' εἰκῦ οὐδὶς διδύναται . . . ἐγὶ γὰ μείζω τὰ ἐκείνων ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι. *M. du S.*

Ibid. Ἀφθονία μὲ ἦν ἄν μοι πλείστη πάντως τόδ' ἐγκώμιον. οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Turpis macula ex *Salmuriensi* editione in hanc propagatur, dum sic editur, quum voces illae τόδ' ἐγκώμιον pertineant ad sequentia, ad quae retulit etiam interpres, sed infelicissime verteus, *idque encomium non distrahendum putarem:* neque enim ἀπαρτᾶν est distrahere, sed suspendere. Certe melius Melanchthon, *idque encomium non existimarem praetermittendum esse.* Sic ex eadem *Salmuriensi* paulo ante video editum monstrose Στυπτίαν pro Σμύρναν. *J.G.*

61. Τὸ δ' ἐγκώμιον — ἂν] Sic interpungendus hic locus quod in sola *B.* praestitum est. In varia reliquae abierunt, & absurda. *M. du S.*

62. Ἀπαρτᾶν] Verte *adnectere.* F.G.

Ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Etiam haec Demosthenica formula, pro *Coron.* c. 18. extr. Καί μοι μηδεὶς ὑπολάβοι ἀπαρτᾶν τ' λόγον τ' γραφῆς, ἐὰν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις κ' λόγους ἐμπέσω. Ne quis me putet a caussa & accusatione aberrare. *J.M.G.*

64. Ἰσοκράτης — τ' Ἑλ.] Vide *Isocr.* Ἑλλ. ἐγκ. hodieque extans. *M. du S.*

69. Τὐπίσαγμα] *Erasmi* emendationem in textum recipiendam duximus, *Chil.* IV. 2. 69. Quid enim hic ἐπίγραμμα, quod in omnibus nostris libris legitur? *M. du S.*

Τὐπίγραμμα] Placuerat mihi quoque illud ἐπίσαγμα *Erasmi* & *Wolfii:* sed reduxit me in viam Doctissimus *Hemsterhusius*, cum illud ambitiose factum a mercatoribus moneret, ut pittacia, tabellas, inscriptiones s. titulos affigerent saccis. *J.M.G.*

72. Πατὴς] De quo jam ad Ἐνκ. c. 7. dictum est. *M. du S.*

Ibid. Χρυσέα κρηπὶς] *Plut.* 623. f. de Herod. mal. *Pindaro* tribuit. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παιδὸς Ἀθηναίων ἐκάλουτο Φαινὰν κρηπῖδα ἐλευθερίας. & 1593. Vide etiam apud eundem 979. f. & 1, 2. & in *Themistocle* 210. f. Periit hoc *Pindari* opusculum. *M. du S.*

Χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον] *Pythior.* 7. pr. patriam & genus Megaclis tanquam crepidinem aut fundamentum laudibus ejus substerni scribit. Jam respexerat ad hunc locum paullo ante, ubi negat ejusmodi ἰδρείαν κρηπῖδα laudum Homeri esse. *J.M.G.*

πτέον ἀλλὰ δόξης ὑποθέσιν, τὸ δὲ φύσεως γενναῖον ἀποκαλυπτύσης.

Ὁμήρῳ μὲν οὖν οὔτε παίδευσιν, οὔτ' ἄσκησιν μνήμῃ καθ' ἱστορίαν παρειλήφαμεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη τὰ ἐπαίνων ἅπτεσθαι τὰ ὑπ' αὐτοῦ δεδημιουργημένων, ὕλην ἐκ τροφῆς, καὶ μελέτης, καὶ διδασκαλίας οὐκ ἔχοντα· [a] μηδ' ἂν ὅπως τὴν Ἡσιόδου δάφνην καλαφυγόντα, τὴν [b] ῥαθύμως καὶ τοῖς ποιμέσι τὰ ἐπῶν ὑπιππεύσαν. σοὶ δὲ ἐνταῦθα δήπου πολὺς μὲν ὁ Καλλίστρατος, λαμπρὸς δ' ὁ κατάλογος, Ἀλκιδάμας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Εὐβουλίδης· μυρίων μὲν ἐφελκομένων Ἀθήνησι τοὺς ἡδονῶν καὶ τὰς παλρονομίας ἀνάγκαις ὑποκειμένους, ταχείας δ' οὔσης τοῖς μειρακίοις τὰς [c] ἡλικίας εἰς τὰς τέρψεις [d] ἀπολισθαίνειν, παρὸν δ' αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν [e] κομᾶν, ἐκ τῶν ὑπιτρόπων ὀλιγωρίας, [f] ὁ τὰ φιλοσοφίας καὶ τὰ πολιτικῆς ἀρετῆς κατεῖχε πόθος, ὃς αὐτὸν ἤγαγεν οὐκ ἐπὶ τὰς Φρύνης, ἀλλ' ἐπὶ τὰς Ἀριστοτέλους, καὶ Θεοφράστου, καὶ Ξενοκράτους, καὶ Πλάτωνος θύρας.

Καὶνταῦθα, ὦ βέλτιστε, [g] φιλοσοφοίης τῷ λόγῳ, δίττας [h] ἐπ' ἀνθρώποις ἐρώτων

orbitas est, sed gloriae argumentum, cum generosam illam naturam aperiret.

12. At Homeri neque institutionem neque exercitationem historiarum monumentis accepimus: sed statim necesse est illas attingere laudes, quas ipse sibi architectatus est, cum ex educatione, & exercitatione, atque disciplina materiae nihil habeas, neque ad illam Hesiodi laurum liceat confugere, quae nulla opera pastoribus etiam carmina adspiret. Tibi vero, quando ad hunc locum ventum est, multus est Callistratus, & splendidorum nominum Catalogus, Alcidamas, Isocrates, Isaeus, Eubulides. Cum vero sexcentae in Athenarum urbe voluptates illos etiam alliciant, qui patriae potestatis necessitati subjecti sunt; facilisque sit illi adolescentulorum aetati ad voluptates prolapsio; liceret autem illi per tutorum negligentiam suo arbitrio luxuriari: philosophiae tamen civilisque virtutis amor praevaluit, qui illum non ad Phrynae, sed ad Aristotelis & Theophrasti, & Xenocratis, & Platonis fores egit.

13. In hac orationis parte Philosophari quoque, vir optime, possis, duplices esse amo-

a Μηδ' ἄν] Sic *Fl. Bt. H. Fr.* Μηδ' ἂν P. Μὴ δὲ γοῦν *J.* & marg. *A1.* b Ῥαθύμως] Ῥᾳδίως marg. *A1.* c Ἡλικίας] Ἡλικίας male *J.* d Ἀπολισθαίνειν] Ἀπολισθάνειν *Fl.* e Κομᾶν] Κωμᾶν prima longa Edd. vulgo. Recte Schol. f Ὁ τὰ φιλ. ἕ τὰ] Καὶ φιλοσοφίας ὁ τὰ *Fl.* inverse. g Φιλοσοφοίης] Φιλοσοφεῖς *Fl.* h Ἐπ'] In Edd. Leg. ἐν marg. *J.* recte.

94. Κομᾶν] Κόμην τρέφειν. *V.*

97. Φρύνης] Πόρνου. *V.* An πόρνην, vel πόρνης? *J. F. R.*

84. Ἡσιόδου δάφνην] Vid. *Theogon.* 30. *M. du S.*

87. Καλλίστρατος] Hunc oratorem cum audiisset Demosthenes, eloquentiae tanto amore incensus est, ut statim relicto Platone Callistratum sectari coeperit, & eloquentiae studio totus incubuerit, qua de re legendus *A. Gell.* III. 13. meminit & *Plut.* *M. du S.*

Ibid. Ὁ Καλλίστρατος] *Gell.* 3, 13. narrat ex Hermippo, ut Demosthenes *motus, demulctus & captus* oratione Callistrati Demagogi *nobilem illam* τὴν περὶ Ὠρωποῦ δίκην *dicentis, ut eum inde sectari coeperit, Academiam cum Platone reliquerit.* *J. M. G.*

88. Ὁ κατάλογος] Oratorum scil. i. e. eloquentiae exempla. *F. G.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] Is est, quem *Cic.* Tusc. I. *Nobilem Rhetorem* appellat; nisi quod ibi prave legitur *Alcidamus.* *Plutarchus* Alcidamantem, ut Lucianus, vocat. *M. du S.*

89. Ἰσαῖος] Chalcidiensem fuisse tradit *Plut.* 1543. *M. du S.*

Ibid. Εὐβουλίδης] Philosophus is Milesius. vid. *Plut.* 1553. *M. du S.*

93. Ἀπολισθ. ἐᾶσαι] Potest verum esse quod *Fl.* refert, quae & alibi sic scribit. Sed quia vulgatum frequentius occurrit, nihil propter hanc solam immutem, nec refert: *De Dom.* c. 12. f. διολισθαίνουσαν etiam legimus, ubi *Schol.* διολισθάνουσαν; idque crebro permutari, ibi obiter diximus. *J. F. R.*

94. Κομᾶν] I. e. τρυφᾶν, luxuriari. *F. G.* Immo κομᾶν prima brevi, ut invitis Edd. dedi. *J. F. R.*

97. Φρύνης] Duae hujus nominis fuere meretrices. Haec

amorum in hominibus agendi rationes, alteram marini cujusdam amoris vagam, feram, & fluctus in mente excitantem, popularis Veneris procellam, aestuante adolescentium impetu revera marinam: alteram autem caelestis aureae cujusdam catenae tractionem, quae non igne aut sagittis insanabiles vulnerum morbos insligat, sed ad non marcescentem ipsius pulchritudinis puramque formam contendat, sano quodam illarum mentium furore, quae *Jovis propinquae, & proximi comites Deûm* Tragici verbo dicuntur.

14. Amori nempe pervia sunt omnia: tonsura, specus, speculum, gladius, articulare linguam, jam provecta aetate, actioni dare operam, memoriam acuere, contemnere tumultum, noctes continuare diebus laboriosis: e quibus omnibus quis ignorat, *inquit*, qualis tibi Demosthenes in dicendi facultate exstiterit, sententiis & verbis cum densaret orationem, tum moribus atque affectionibus animorum exprimendis probabilitatem pararet, magnitudine splendidus, contentione ac spiritu vehemens, idemque verborum pariter ac sententiarum moderatione saluberrimus, & maxime varius in permutatione figurarum? Solus ille quidem Oratorum, ut dicere ausus est Leo-

ἀγωγὰς, τ̃ μ̃ θαλαττίᾳ τινὸς ἔρωτ@ φοφόρον τε, κ̀ ἀγρίαν, κ̀ κυμαίνουσαν ἐν ψυχῇ, Ἀφροδίτης πανδήμου κλύδωνα, φλεγμαινούσαις νέων ὁρμαῖς, αὐτόχρημα θαλάττιον, τ̃ δ' ἐρανίᾳ χρυσῆς τιν@ σειρᾶς ἕλξιν, ἐ πυρὶ κ̀ τόξοις ἐντιθεῖσαν δυσαλθεῖς νόσους τραυμάτων, ἀλλ' ὅθι τ̃ αὐτ@ τ@ κάλλους ἄχραντόν τε κ̀ καθαρὰν ἰδέαν ἐξορμῶσαν, μανίᾳ σώφρονι τ̃ ψυχῶν, ὅσαι Ζηνὸς ἐγγὺς, κ̀ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός.

Ἔρωτι δ̀ πάντα πόριμα, κερὰ, σπήλαιον, κάτοπτρον, ξίφ@, γλῶτταν ἀφαρθρῶσαι, μετελθεῖν ὀψὲ τ̃ ἡλικίας ὠκύχρισιν, μνήμην ἀκριβῶσαι, θορύβ@ καταφρονῆσαι, συνάψαι νύκτας ἡμέραις ὀπτόνοις. ἐξ ὧν τίς οὐκ οἶδεν ὁποῖ@ ὁ Δημοσθένης, ἔφη, σοι τ̃ ῥητορικὴν ἐγένετο, ταῖς μ̃ ἐννοίαις, κ̀ τοῖς ὀνόμασι, καταπυκνῶν τ̃ λόγον, ταῖς δὲ ἀφαιρέσεσιν ἐξακριβῶν τὰς πιθανότητας; λαμπρὸς μ̃ τῷ μεγέθει, σφοδρὸς δὲ τῷ πνεύματι, σωφρονέστατ@ δὲ τ̃ τ̃ ὀνομάτων κ̀ νοημάτων ἐγκράτειαν, ποικιλώτατ@ δ' ἐναλλαγαῖς σχημάτων. μόν@ γέ τοι τ̃ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλ-

i Ἕλξιν] Bene *P. H.* &c. Ἕλξειν male *S.* *k* Μανίᾳ] Μίαν *Fl.*

16. Μετελθεῖν] Ἀσκεῖν. *V.*

Haec est quam Fontenellus de gloria cum Alexandro in Dialogis venustissimis facit contendentem. *M. du S.*

Ibid. Ἀριστείλας] Vid. quae ad ipsum principium hujus libelli observavimus. *J. M. G.*

2. Ἐν ἀνθρώποις] In omnibus libris legitur ἐπ'. Tragicum videtur. Vide & Ἐρωτ. c. 37. & confer haec cum Ἀποφθ. c. 11. & Ἐτ. Δ. VII. *M. du S.*

8. Ἕλξειν] Ἕλξιν. *F. G.*

12. Ὅσαι Ζηνὸς] Unde habeat nescio. *M. du S.*

14. Πάντα πόριμα] Quae de studio hoc Demosthenis dicuntur, ea copiose enarrata habemus a *Plutarcho* in utraque vita, a *Libanio* in vita, ut *Ciceronem* de Orat I, 61. reliquosque taceam. *J. M. G.*

Ibid. Κερὰ] Haec omnia *Plutarchus* enucleabit in vit. Rhetor. & Dem. *Libanius* etiam vit. *Dem.* *M. du S.*

27. Μόν@ γέ τοι τ̃ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, κ̀ σφυρήλατον παρεῖχε τ̃ λόγον] Benedictus: *Ac utique solus oratorum, ut Leosthenes dicere non dubitavit, animatam, non malleo fabricatam orationem protulit.* Quae sit *malleo fabricata oratio* doceant fabrorum filii: nobis, qui Musis operamur, ignota est utique. Σφυρήλατ@ λόγος laudatur, non vituperatur. *Plutarchus* de oraculis Pythiae: ὥσπερ ταυτὶ μ̃ τὰ προγεγραμμένα τ̃ σοφῶν, τὸ γνῶθι σεαυτὸν, κ̀ τὸ, μηδὲν ἄγαν ἀποδέχεσθαι, κ̀ θαυμάζειν ἐκ ὀλίγα ἀφ' τὴν βραχυλογίαν, ὡς τυπὸν ὄντα σφυρήλατον τῶν εἰς ὀλίγα περιέχοντα ὄγκον, & quae sequuntur. *Sicuti praecepta sapientum quae proferebantur, nosce te ipsum, & illud, ne quid nimis, probamus & admiramur valde ob brevitatem, quod sapientem & solidam complectantur sententiam in paucis verbis*, sive sine *verborum tumore.* Legendum itaque in Luciano, ut est in Mf. ἔμψυχον κ̀ σφυρήλατον παρεῖχε τ̃ λόγον. *Vivam & solidam oratio-*

ἢ τοῖσι ἠιθέοισι νόμον ἐπαίσαιλο, μὴ [a] μιν gem posuere, ne aliter contrahant nuptias,
ἄλλως γάμον εἶναι, πρὶν Ἱππολύτῳ κό- quam comas Hippolyto posuerint. Idque
μας κείραλ[ς]· ἢ ὧδε ποιέουσι τοῦτο ἢ ἐν τῇ ita faciunt. Hoc etiam fit Hierapoli. Juve-
ἱρῇ πόλῃ γίγνεται. οἱ μὲ νεηνίαι τ' γενείων nes mentorum ibi primitias ponunt. Sub-
ἀπάρχον[ς]· τοῖσι δὲ νέοισι πλοκάμους ἱρεὺς mittunt autem adolescentibus sacros a nati-
ἐκ γενετῆς ἀπιᾶσι· τοὺς ἐπεὰν ἐν τῷ ἱρῷ vitate inde cincinnos: quos in templo ipso
γένων[ς], τάμνυσί τε, ἢ ἐς ἄγγεα καλαθέν- defectos in vasculis deponunt alii quidem
τες, οἱ μὲ ἀργύρεα, πολλοὶ δὲ χρύσεα ἐν argenteis, multi vero aureis, iisque in tem-
τῷ νηῷ, προσηλώσαντες ἀπίασι, ἐπιγρά- plo fixis, inscripto suo quisque nomine,
ψαντες ἕκαστοι τὰ ἑωυτῶν. τοῦτο καὶ ἐγὼ discedunt. Hoc ego etiam adolescens feci,
ἔτι νέ[ος] ὢν, ἐπετέλεσα. ἢ ἔτι μεῦ ἐν τῷ ἱρῷ estque adhuc in templo cincinnus pariter
ἢ ὁ πλόκαμ[ος], ἢ [b] τὸ ὄνομα. meus atque nomen.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

DEMOSTHENIS LAUDATIO.

ΛΥΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΑΓΟΡΑΣ.

LYCINUS ET THERSAGORAS.

ΒΑδίζοντί μοι κατ' ἀγορὰν, [c] τῶν ἐντεῦθεν ἐξιόντων ἐν ἀριστερᾷ, ἕκτης ἐπὶ

I *Nambulanti mihi in porticu, in sinistro exeuntium inde latere, sexto decimo, paullo*

---

a Μὴ] Μὰν Pell. b Τὸ ὄνομα] Ita Ionice W. Τοὔνομα Edd. Τ' ὄνομα Fl. c Τῶν] Τῶν adscript. marg. Bt.

ΔΗΜ.] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τῆς τοῦ Λυκίνου ἰδίας καὶ ἀγχινοίας. G.

jungentem p. 262. D. τούτοισι ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τέτοισι πολοικιλμένοισι εἶσι τοῖσι. Et p. 264. f. &c. *J.F.R.*

56. Γάμον εἶναι] Pro πρὸς vel ἐς γάμον. ut ἰλθόντας τὸ ἱερὸν, *Pausan.* p. 259. 9. Ed. *Fr.* referente *Maittair.* p. 74. Sic ἔρχεσθ' κλισίην, *Homero* familiare, recte observante *L. Bos* de Ell. p. 268. quod tamen in verbo ἐπέρχομαι ei nondum concedo; nam cum ὁ μὲ ἐπέρχομαι *Homerus* ait, & ἐπέρχομαι *invado* significat, potest *quemcumque invadam* etiam sine ulla ellipsi exponi. *J.F.R.*

58. Πάλαι] Qui delicias Ionicas amat, πόλι scribaret; ita enim ablat. sive dativ. formatur *Herodot.* Vid. L. VI. 383. A. (Ed. *Steph.*) item 389. A. & IX. 589. B. &c. aut saltem πόλεϊ corrigeret. Sed quia πόλει perpetuo in hoc Dial. ut c. 1. 10. 13. 21. ac 22. &c. nihil mutavi, etsi scribarum vitium puto. *J.F.R.*

59. Τοῖσι δὲ νέοισι] Mallem αἱ δὲ παρθένοι, vel quod ad scripturam magis accedit, τῇσι δὲ παρθένοισι, nam de *Virginibus* antea dixerat; nisi mox a se id praestitum narraret. Vid. *Theophr.* Char. 21. *M. du S.*

ΔΗΜΟΣΘΕΝ. ΕΓΚ.] Stylus hujus libelli a Luciani lepore, gratia & perspicuitate longe abest; Sophistamque potius olere videtur. *Kuß.* Luciani si genuinus foetus censendus hic libellus, a juniore scriptum esse, & ante XXX. aetatis annum crediderim. Sed suppositicius est. Vid. notas ad c. 24. NB. Edidit cum notis in suo Demosthene *Wolfius.* *M. du S.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Esse non videtur Luciani, sed alicujus Lucianum κακοζηλοῦντος. *Th.M.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Si Lucianus auctor est hujus libelli, quod in neutram partem facile confici posse arbitror; prior pars Satirica esse videtur, in laudatores ineptos, magno conatu magnas nugas vel poëticas vel solutae orationis agentes. Altera pars autem, quae ex Macedonicis depromta commentariis fingitur, digna Luciano, & maximo quovis ingenio. Hinc tumidum illud & plus fere quam Sophisticum dicendi genus, quod movit *Marsilium*, ut Luciani esse negaret, itemque quod *Aristotelis*, *Xenocratis*, *Theophrasti*, condiscipulorum forte suorum, auditor fuisse dicitur Demosthenes; haec, inquam, non imputanda sunt auctori, non magis, quam quae in aliis id genus libellis ex alia persona dicuntur. Quin veniam etiam ab aequis lectoribus spero, si interpretatio nostra quibusdam locis parum candida & facilis videatur, quippe quae, quantum ejus fieri potest, etiam dictionem & formam exempli sui referre debeat. *J.M.G.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Διατριβὴ indigna Luciano, scripta Alexandriae. Vid. c. 8. 9. 24. 25. &c. Ad stilum *Plutarchi* mihi valde accedere videtur. *M.V. La Croze.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Communi doctorum consensu non cre-

ante meridiem, obviam sit Thersagoras. Forte quidam vestrûm hominem noverint. Parvus est, vulturino naso, subalbidus, habitu virili. Igitur accedentem adhuc conspicatus, Heus, *inquam*, Thersagora Poëta, quorsum ergo, & unde? THERS. Domo, inquit, huc. LYC. Utrum, *inquam*, ambulaturus? THERS. Scilicet, *inquit*, & illo opus habeo. Cum enim intempesta nocte surrexissem, visum est natalem Homeri poëtices quibusdam primitiis honorare. LYC. Praeclare tu quidem, *inquam*, qui ista educationis nutritionisque illi praemia solvas. THERS. Inde igitur, *inquit*, cum incepissem, imprudens ad hoc meridiei usque delapsus sum. Quod ergo dixi, opus mihi est ambulato.

2. Verum multo prius, ait, precibus adoraturus istum venio, *manu autem monstrabat Homerum: nempe nostis illum ad dex-*

δέκα, σμικρὸν πρὸ μεσημβρίας, Θερσαγόρας ἀπαντᾷ. τάχα τινὲς αὐτὸν ὑμῶν γνωρίζουσιν. σμικρός τίς ἐστι, γρυπὸς, ὑπόλευκος, ἀνδρικὸς τὴν φύσιν. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ἔτι προσιόντα, Θερσαγόρας, ἔφην, ὁ ποιητὴς, ποῖ δὴ, καὶ πόθεν; ΘΕΡΣ. Οἴκοθεν, ἦδ' ὅς, ἐνταῦθα. ΛΥΚ. Πότερον δ' ἦν δ' ἐγὼ, περιπατήσων; ΘΕΡΣ. Ἀμέλει μὰ, ἔφη, καὶ τούτου δέομαι. ἀωρὶ γάρ τοι τῆς νυκτὸς ἐξαναστὰς, ἔδοξέ μοι χρῆναι τοῖς Ὁμήρου γενεθλίοις τὴν ποιητικῆς ἀπάρξασθαι. ΛΥΚ. Καλῶς γε σὺ ποιῶν, ἔφην, καὶ τὰ τροφεῖα τῆς παιδεύσεως ἐκείνῳ τίνων. ΘΕΡΣ. Ἐκεῖθεν οὖν ἀρξάμενος, ἦδ' ὅς, ἔλαθον ἐμαυτὸν, εἰς τοῦτο τῆς μεσημβρίας ἐκπεσών. ὅσον οὖν, ἔφην, δεῖ μοὶ καὶ τοῦ περιπάτου.

Πολὺ μέντοι πρότερον, ἔφη, προσειπεῖν τουτονὶ δέομαι ἥκω, τῇ χειρὶ τὸν Ὅμηρον ὑποδείξας. ἵστε δήπου τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ τῆς Πτο-

d Γάρ τοι] Omittit γάρ τοι *Th. Mag.* V. ἀωρί. *e* Ἔδοξε] Ἔδοξα marg. *Bt.* male. *f* Τοῦ τῆς Πτολεμαίων] Τοῦτον Πτολεμαῖε *Graev.* Cod.

10. Ἀμέλει μὰ] Ἀντὶ τοῦ πάντως. *V.*

20. Πολὺ μέντοι πρότερον] Ἡ πλειονάζουσα φράσις αὕτη συνήθης Ἀττικοῖς, καὶ ποτὲ μὲ, ὡς ἀπὸ πρώτου προσάπτουσι δραματικῶς, ποτὲ δὲ, ὡς ἀπὸ τρίτου ἀφηγηματικῶς, ἐπερ πολὺ ὠφελεῖ Πλάτωνι τὸν φιλόσοφον ἐν τῇ πολιτείᾳ. *V.*

creditur ab Luciano compositum; & revera stylus adfectatione plenus & rudis valde differens a Luciani charactere justam dat suspicionis causam &c. Vid. Misc. Obs. Maji & Jun. 1733. p. 368. Nomina personar. Graecis addidi, quae *Gesn.* versioni inseruerat. *J. F. R.*

1. Βαδίζοντί μοι] Luciani non videtur. *F. G.*

2. Ἕκτης ἐπὶ δέκα] Eo die mensis Pyanepsionis obiisse Demosthenem, auctor est *Plut.* sub fin. ejus vitae p. 1576, 2. V. *Dem.* 164, 1. *M. du S.*

Ibid. Τῆς ἕκτης ἐπὶ δέκα] Cum mensem non nominet, nihil inde de natali die vel *Homeri* vel Demosthenis colligas. Et lusit, credo, auctor in hoc etiam, quod natalem inducit celebrantes poëtae & oratoris maximi, cum de neutro aliquid constaret. *J. M. G.*

3. Θερσαγόρας] Quis hic sit nescio. Poëtam fuisse mox audies. Ad nos aliunde ejus fama non pervenit. *M. du S.*

7. Θερσαγόρας] Adjecerat Cl. *Hemst.* videndum *L. Bos* ad *Euang. Luc.* XVIII. 13. ubi cum itidem nominativus legatur, ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι, post exempla alia etiam hoc Luciani adfert, addens: „ Neque ta„ men Atticismum hunc animadvertit Luciani Interpres h. l. quando reddidit: *Hic Thersagoras poëta est.* „ Debebat: *Thersagora poëta, quonam, & unde?* At Cl. *Gesn.* vel sine hac admonitione pristinum errorem jam correxit. Conf. *Bis Accus.* c. 20. f. & 33. pr. Adde, si vis, *Aesop.* F. 129. f. τὸν ἰδιώτην, φιλῶ; *J. F. R.*

13. Ὁμήρου γενεθλίοις] A quo oraculo edocti natalitia *Homeri*, & quando celebrari coepta sint, alii doceant. *M. du S.*

18. Ὅτῳ ἐν ἴφλῳ. δεῖ μὲν μοι ἐκ τοῦ περιπάτου] *Salmuriensis* interpres accipit, ac si mutetur persona, & quum antea loquutus fuerit Thersagoras, nunc incipiat Lucianus: unde voculam καὶ hic praecipue efficacem omittit in versione, quam vides esse: *Ego vero, ut dixi, deambulatione opus habeo.* Hanc sententiam admisit ab *Melanchthone*, qui prorsus eodem modo *Tum ego: Et mihi opus est deambulatione.* Sed profecto non ita est, & continuatur persona Thersagorae, qui quum ante jam dixerat de ambulando καὶ τούτου δέομαι, id nunc repetit dicens, *Quod igitur dicebam, etiam deambulatione quidem opus habeo; multo autem prius, ajebat, venio hunc salutare optans.* *J. G.*

22. Ἵστε δήπου] Vid. *Plut.* 1557, 1. Erat etiam in

Πτολεμαίων νεὼ, τ καθειμδύον τὰς κόμας. προσερῶν τε ἦν αὐτὸν ἀφικόμην, ἔφη, καὶ προσευξόμενος ἀφθόνων μεταδιδόναι τ ἐπῶν. ΛΥΚ. Εἰ γδ, ἔφην, ἐν εὐχαῖς τὰ πράγματα εἴη. πάλαι γάρ τοι κ αὐτὸς ἐνοχλεῖν μοι δοκῶ τ [a] Δημοσθένην, ὑπισχνῆσαί τι πρὸς τ αὐτῦ γενέθλιον. εἰ ἦν ἡμῖν ἐπαρκέσοι τὸ εὔχεσθαι, συμβαλοίμην ἄν σοι. κοινὸν γδ ἡμῖν τὸ Ἕρμαιον. ΘΕΡΣ. Ἐγὼ μὲ, ἔφη, κ τῆς νύκτως τε κ τήμερον πεποιημδύων, δοκῶ μοι τ [b] εὐροίας τ Ὁμηρον ἐπιγράψασθαι. θείως γάρ πως κ μανικῶς εἰς τ ποίησιν ἐξεβακχεύθην· κρινεῖς δ' αὐτός. ὑπίτηδες γάρ τοι τοῦτ τὸ [c] γραμματεῖον ἐκεῖνο ἐφερόμην, εἰ ἄρα τῳ σχολὴν ἄγοντι τ ἑταίρων ἐντύχοιμι. δοκεῖς ἦν μοι ἐν καλῷ σὺ τ σχολῆς εἶναι.

tram aedis Ptolemaeorum, illum demissis comis. Hunc ergo adoraturus veni, *inquit*, & rogaturus, ut copiosa mihi carmina impertiat. LYC. Si quidem, *inquam*, in precibus ipsae res ineſſent, olim ſane Demoſtheni negotium faceſſiturus mihi videor, ut ad ſuum mihi natalem *obeundum* opis aliquid conferat. Quare ſi precari ſatis eſſet, ſocium me tibi adjungerem: commune nobis munus *contingeret*. THERS. Equidem, *inquit*, eorum, quae vel nocte vel interdiu feci, adfluentem facile ubertatem ad Homerum auctorem jure referre mihi videor. Divinitus enim quodammodo, & vatis inſtar velut Bacchico inſtinctu ad carmen incitatus ſum. Judicabis ipſe. Conſulto enim hunc libellum mecum detuli, ſi forte in ſodalium aliquem otioſum inciderem. Videris ergo mihi pulchre otium habere.

ΛΥΚ. Μακάριος γδ εἶ, ἦν δ' ἐγὼ, κ 3. LYC. Nempe tu beatus es, *inquam*, idem-

a Δημοσθένην] Nihil variare Edd. notat *Solan.* b Εὐροίας] Sic *Fl.* & ex ea marg. *Al.* Εὐρροίας *Ald. 2.* Εὐροίας cett. quod rejecimus. c Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

31. Ἕρμαιον] Ἕρμαιον λέγεται τὸ εὕρημα. παράγεται δὲ ἀπὸ τῦ Ἑρμοῦ, Ἑρμαῖον. Ἕρμαιον. οἱ γδ παλαιοὶ τ Ἑρμῆν ὡς ἔφορον τ ὁδῶν ἐκάλουν τὰς ὁδοὺς ἔγραφον. ὅτε κ εἴ τι εὑρισκόν τινες ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας (1) τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν, κ ἀπὸ τῦ Ἑρμοῦ (2) παροιμιάζονται Ἑρμοῦ κ Ἕρμαιον. *V.*

(1) Τῷ Ἑρμῇ] Ex C. hoc inſertum. Aberat ab V.

(2) Παροιμιάζονται] Παροιμιάζουσι Edita. Emendavit *M. du S.*

Ceramico ſtatua intra urbem, quam a Polyeucto factam tradit *Plut.* in ejus vita. *Meurſ.* Ath. Att. 23. AG. IV. 974. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἐν δεξιᾷ τῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] *Hunc in templo Ptolemaei ad dextram collocatum eſſe.* Mſſ. τοῦτον Πτολεμαίου νεώ. lego. Τὸν ἐν δεξιᾷ τῦ Πτολεμαίου νεὼ, ut & legiſſe videntur interpretes. Ptolemaeus autem Philopator Homero templum dedicavit, ut auctor eſt *Aelianus* Var. Hiſt. XIII, 22. *J. G. G.*

Ibid. Τῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] Templi Homero a Philopatore Ptolemaeo ſtructi mentio eſt apud *Aelian.* V. H. 13, 22. quod Alexandreae collocat, neſcio quam bene, *Marshamus* in Can. Chron. p. 441. An illud idem templum hic ſignari dicemus, & ſcenam dialogi eſſe in Aegypti Alexandrea? Nolim ſane hoc ſolo argumento: cum praeſertim *Ptolemaei Gymnaſium* in ipſis Athenis Atticis inveniam. *Pauſan.* l. I. p. 29, 31. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν Πτολεμαίων νεὼν, τ καθειμδύον τὰς κόμας] Homerus comatus. *F. G.*

28. Δημοσθένην] *Solanus* non ſemel dubitaſſe videtur Δημοσθένη an Δημοσθένην rectius ederet. In paradigmatibus quidem grammaticis accuſativus formatur Δημοσθένη. Sed ſaepius apud Noſtrum Δημοσθένω: ut ſupra bis ter vidimus, ac mox rurſus. Et ſic ap. *Aeſchin.* frequentius accuſat. in ν terminatur quam in ν. Vid. ejus Orat. contra Creſiphontem p. 420. D. Edit. *Pariſ.* Et 437. A. & D. Item 436. B. & E. 438. A. &c. Et ipſum *Demoſth. de Corona* p. 481. D. Δημοσθένη tamen ibid. p. 451. B. & 467. B. Conf. quae Tom. I. ad Scholiaſt. dixi. Item T. II. p. 280. v. Ἄρη. Rurſus quae ad Scholiaſt. Eunuch. Schol. 5. ubi Ἀριστοτέλη quoque *Laërtio* uſitatius eſſe quam Ἀριστοτέλην, notavi, etſi Διογένη, Σωκράτη & ſimilia occurrunt ibidem. Ἀριστοφάνω vero *Bis Accuſ.* c. 33. ubi *Fl.* tamen Ἀριστοφάνη. Sed quid tricamur in iis quae utrovis more formantur? Notavimus tamen, ut alii editores deinde non nimis ſolliciti ſint in hoc nominum genere. *J. F. R.*

30. Συμβαλοίμην ἄν σοι] Legendum puto συμβαλοίμην. Certe hoc interpretatus ſum. *J. M. G.*

33. Τῆς εὐροίας τ Ὁμηρον ἐπιγρ.] Sic omnino legendum ex *Aldina* editione, quamquam vitioſe ibi εὐρροίας. Homero ſe debere ait, quod ſponte ſua carmen numeros veniſſet ad aptos, & flumen quaſi bonorum verſuum licuiſſet effundere. *J. M. G.*

37. Εἰ

idemque tibi usu venit, quod ei qui curriculo vicerat, qui jam pulvere abluto, & reliquo se spectaculo oblectans, fabellas habere cum palaestrita cogitabat, quo tempore jam jam vocandi *ad certamen* luctatores videbantur: at ille, *Verum*, inquit, *in carceribus non haberes fabulas.* Sic tu mihi videris poëtici curriculi victor, illudere homini fortunam arenae vehementer extimescenti. THERS. Iste ridens, Nempe, *inquit*, tanquam difficile quiddam acturo.

4. LYC. Forte enim, *inquam*, minoris tibi Demosthenes, quam ut comparari cum Homero possit, esse orationis *argumentum* videtur. Itaque multum tibi places Homero laudato: mihi vero Demosthenes *laudandus* parvum quiddam & nihil est. THERS. Calumniaris, *inquit*: nolim ego in contentionem vocare heroas, etsi magis

τὸν πεπονθότα τὸ τῷ τὸν δόλιχον νενικηκότι, ὃς ἤδη λελυμένῳ τὴν κόνιν, καὶ τὸ λοιπὸν τὴν θέαν ψυχαγωγούμενον μυθολογεῖν πρὸς τὴν παλαιστὴν διενοεῖτο, [d] ὑπίδοξον κληθήσεσθαι τῆς πάλης ὕσης. Ὁ δ', Ἀλλ' ὑπὲρ τὴν βαλβίδα οὐκ ἂν ἐμυθολόγεις, ἔφη· ἀλλὰ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τὸν δόλιχον τῶν ἐπῶν, ἐντρυφᾶν ἀνδρὶ μάλα δὴ κατορρωδοῦντι τὴν τῆδε τύχην. ΘΕΡΣ. Καὶ ὃς γελάσας, Ὡς δή [e] σοί τί τῶν ἀπόρων εἶπεν ἐργασόμενον.

ΛΥΚ. Ἴσως γάρ, ἔφην, ὁ Δημοσθένης ἐλάττονος ἢ καθ' Ὅμηρον εἶναί σοι λόγου καλαφαίνεται· ἀλλὰ σὺ μὲν μέγα φρονεῖς, Ὁμήρου ἐπαινέσας· ἐμοὶ δὲ ὁ Δημοσθένης σμικρόν, ἀλλὰ τὸ μηδέν; ΘΕΡΣ. Συκοφαντεῖς, ἔφη. Ἀγασθείην δ' οὐκ ἂν τοὺς ἥρως, εἰ

d Ἐπίδοξον] Rescriptum ex L. Ἐπιδόξου Edd. e Σοί] Σὺ L. & *Fl.* Vulgatum teneat cett.

41. Τῷ τὸν δόλιχον] Διήκατας γὰρ, τῷ τὸν δόλιχον νενικηκότι, (3) καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότα. ἀλλ' ἐπεὶ τὴν ἀξιοτέλειαν τῶν ἄρθρων ὑποστέλλας εἰώθασιν Ἀττικοὶ, ἐν τῷ δύο ἀνάγκη παρελθόντι, σωυπακούεται γὰρ τὸ λοιπὸν. εἰ μὲν γὰρ τὸ τῦ εἴη, λείπει τὸ τὸν, καὶ ἔσται ὕστως, καὶ πέπονθας τὸ τῦ νενικηκότος τὸν δόλιχον, σωυπακούεται γὰρ τὸ τὸ, ὃ καὶ φαυλότερον. εἰ (5) δὲ τὸ τὸν δόλιχον εἴη, (6) ἐλλείψει τὸ τὸν γενικῆς ἄρθρου σωυπακούμενον ὕστως, καὶ πέπονθας τὸ (7) τῦ νενικηκότος τὸν δόλιχον. ἐγκριτώτερον δὲ ἔσται τοῦτο τῷ πρότερον, παθόντι φίλον Ἀθηναίοις τὴν ἄρθρων ἐλλειψίφρας τὰς πτώσεις προφέρεσθαι, αὐτοὶ γὰρ ἀφικόμενοι φασὶ πρὸς βασιλέα, καὶ προσῆλθε βασιλεῖ. *V.*

Ibid. Δόλιχον] Δόλιχον ὄνομα δρόμου ὅσπερ ἐστὶν (8) ὀκτὼ στάδια. (9) ἐνταῦθ' Ὁμήρου συγκρίνει Δημοσθένη. καὶ δείκνυσιν μυρίας ἐν (10) ῥήτορα χάριν, καὶ τὸν βίον δὲ σεμνύσει Δημοσθένης, οὐ λέξει τοὺς ἐπαίνους ἐσφέρων. *V.*

43. Ψυχαγωγούμενον] Παραμυθούμενον, τέρπων. *V.*

48. Κατορρωδοῦντι] Φοβουμένῳ. *V.*

(3) Καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότα] Quinque haec absunt in C.

(4) Τὸν δόλ.] Δὲ τὸν δόλιχον V. Absunt hic δὲ τὸν in C. Sed eadem mox post εἰ recte inserunt δὲ τὸ, quod in V. ibi deerat. *M. du S.*

(5) Δὲ τὸ] Admisi ex C. cum abesset in V. *J. F. R.*

(6) Ἐλλείψει] Ἐλλείπει Edita. Emendavit *M. du S.*

(7) Τὸ τῦ] Τὸ αὐτὸ τῦ C.

(8) Ὀκτὼ] C. κ'. quod ad verum propius accedit. *M. du S.*

(9) Ἐνταῦθ' Ὁμήρου] Confusa haec in V. ad vera sua verba retulimus. Carmine autem, ut & alibi factitavit, argumentum Libelli exequitur. *M. du S.* Id est ad sequentia capitis quinti verba, καὶ χαίρει retulit, ubi igitur eadem repetii. *J. F. R.*

(10) Ῥήτορα] Ῥήτορας edita, & mox male σεμνύει. Mutavit *M. du S.*

37. Εἴ ἄρα τῳ] Ἐγκλιτικῶς & Attice τῳ pro τινὶ, ut infinita magis sit oratio. *J. M. G.*

40. Καὶ πέπονθας τὸ τῦ τὸν δόλιχον νενικηκότος] Vertitur: *cui idem accidit ac illi, qui dolicho victoriam est adeptus.* Cur non? *cui idem accidit ac illi, qui in stadio vicit.* Sic enim Latini loquuntur, qui ignorant vocem *dolichum.* Sic & statim καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τὸν δόλιχον τῶν ἐπῶν, inepte vertitur, *& tu certe mihi videris verborum dolicho devictus*, cum sit vertendum, *& tu mihi videris in carminum stadio vicisse.* *J. G. G.*

44. Ἐπίδοξον κληθ.] Barbare prorsus antea legebatur ἐπιδόξου. L. Codex hanc scripturam suppeditavit, ex qua sensus jam aliquis erui potest, ex vulgata nullus. *M. du S.*

50. Ὡς δή σοι] Δή τοι forsan. *F. G.*

Ὡς δή σοι] Haec etiam impeditiora. L. quidem & *Fl.* σὺ, sed ne sic quidem satis explicita. *M. du S.*

Ὡς δή σοι — ἐργασαμένῳ] Sic legendum arbitror, ut pendeat ab κατορρωδοῦντι. *J. M. G.*

55. Σμικρὸν] Euphoniae causa legerem μικρόν. *J. F. R.*

εἰ χ᾽ [a] πλείων εἰμὶ τ᾽ γνώμην πρὸς Ὁμήρου τετάχθαι. ΛΥΚ. Εὖγε, εἶπεν, ἐμὲ δ᾽ οὐκ ἂν [b] νομίζοις πρὸς τῶ Δημοσθένους; Ἀλλ᾽ ἐπεί γε μὴ ταύτῃ τ᾽ λόγον ἀτιμάζεις χ᾽ τ᾽ ὑπόθεσιν, δῆλον ὡς τ᾽ ποιητικὴν ἔργον ἡγῇ μόνον, τὰς δὲ ῥητορικὰς λόγους καλαφρονεῖς ἀτεχνῶς, οἷον ἱππεὺς πεζὰ πεζοὺς ἐλαύνων. ΘΕΡΣ. Μὴ μανείην, ἔφη, ταῦτά γε, κἂν εἰ πολλῆς δεῖ τ᾽ μανίας ὅπι τὰς ποιητικὰς ἰοῦσι θύρας. ΛΥΚ. Δεῖ γάρ τοι χ᾽ τοῖς καλαλογάδην, ἔφην, ἐνθέου τινὸς ὀπιπνοίας, εἰ μέλλουσι μὴ ταπεινοὶ φανεῖν, χ᾽ Φαύλης Φροντίδος. ΘΕΡΣ. Οἶδά τοι, ἔφη, ὦ ἑταῖρε, χ᾽ χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, χ᾽ τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τ᾽ Ὁμήρου τιθείς. οἷον λέγω τ᾽ σφοδρότητα, χ᾽ πικρίαν, χ᾽ τ᾽ ἐνθουσιασμόν. χ᾽ τὸ μὲ οἰνοβαρὲς, πρὸς τὰς

fert animus ab Homero ſtare. LYC. Euge, inquam: me vero non putas *ſtare malo* a Demoſthene?

5. Sed quando non hac parte orationem noſtram ſpernis, ob argumentum; apparet nimirum, ſolam te poëticen opus putare, oratoria vero opera contemnere ſimpliciter, equitis inſtar pedites praetervehentis. THERS. Abſit ut eo usque, *inquit*, inſaniam, licet multo ſane furore opus eſt ad poëticas fores accedentibus. LYC. Quippe ſolutae etiam orationis ſcriptoribus, *inquam*, divino quodam afflatu opus eſt, ſi velint non humiles videri, & cura exili. THERS. Novi ſane, *inquit*, & ſaepe juvat cum ſcriptorum ſolutae orationis aliorum tum Demoſthenis, vehementiam verbi cauſſa, amaritudinem, & divinum illum inſtinctum, cum *iisdem* Homeri *virtutibus* contendere; & illud *Vicit mero*.. conferre cum *ebrietatibus*

a Πλείων] Πλέον *Fl.* b Νομίζοις] Νομίζεις *Fl.*

58. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ Antiqui utuntur. Exempla ex Demoſthene addita in Urbano. Πρὸς Ὁμήρου. πρὸς τῶ Δημοσθένους τετάχθαι. *G.*

71. Καὶ χαίρω] Ἐνταῦθ᾽ Ὁμήρου συγκρίνει Δημοσθένην, καὶ δείκνυσι μιγίστω εἰς ῥήτορα χαίρων, καὶ τ᾽ βίον δὲ σεμνύει Δημοσθένους, ὡ μᾶλλόν τοὺς ἐπαίνους εἰσφέρων. *V.*

75. Ἐνθουσιασμὸν] Ἐνθουσιασμὸς λέγεται, ὅταν ἡ ψυχὴ ἁλλάμπῃ ὑπὸ τῦ θεῦ. *V.*

58. Πλείων εἰμὶ] Ut ſupra ſaepe vidimus ὅλος εἰμὶ, *totus ſum in eo*; ita hic *potior ſum*, pro, *magis eo inclino*, uſurpat. *J.F.R.*

Ibid. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ ait Scholiaſtes recentior, (ut qui etiam Urbanum Grammaticum adiegat) quod non plane falſum; nempe quantum ὑπὲρ tum valet *pro*, quo ſenſu Oratoribus eſt frequens. Conf. ſupra T. I. *Deor. Dial.* XX. §. 3. τοῦτο μὲ ἄπαν ἀγαθὸν ἐ πρὸς ἐμοῦ λέγεις, quod adcuratius Cl. *Hemſterh.* reddit, *e re mea narras*, ac Scholiaſten *Ariſtoph.* leviter reprehendit. Quia πρὸς τινὸς λέγειν proprie eſt, *ab aliquo dicere*, ut *ab aliquo ſtare*, i. e. *a partibus* alicujus. Ita & hic τετάχθαι γνώμην πρὸς Ὁμήρου, erit: ſententiam meam adjungere partibus Homeri; metaphorice, copias meas adſcribam ordinibus Homeri. *J.F.R.*

60. Πρὸς τῶ Δημοσθένους] Subaudi τετάχθαι. *F.G.*

61. Ἐπεί γε μὴ] An μὴν; *F.G.*

62. Κατὰ] Forſan χ᾽; *F.G.*

75. Οἰνοβαρὲς] *Hom.* Il. A. 225. *M. du S.*

76. Φιλίππου μίσθας] *Demoſth.* Ol. II. p. m. 16. C. εἰ δέ τις σώφρων ἢ δίκαιος ἄλλος, τὴν καθ᾽ ἡμέραν ἀκρασίαν τῦ βίου, χ᾽ μέθην, χ᾽ κορδακισμοὺς ἐ δωνάμενος φέρειν, παραιρεῖται χ᾽ ἐν ὑδένος εἴναι μέρει τ᾽ τοιῦτον. *M. du S.*

Φιλίππου μίσθας] Reſpicit ad Olynth. 2. p. 23. E. (edit. *Wolf.* 1604. f.) ubi τὴν καθ᾽ ἡμέραν ἀκρασίαν τῦ βίου καὶ μέθην, καὶ κορδακισμοὺς conjungit. Ibi *Ulpian.* Κορδακισμὸς ἐστὶ εἶδος ὀρχήσεως αἰσχρᾶς καὶ ἀπρεποῦς. *J.M.G.*

77. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος] *Hom.* Il. M. 243. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Idem Od. 496. — ὅ οἱ ἀσπὶς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης τεθάμεν. *M. du S.*

78. Δεῖ γὰρ τοὺς] Locus exſtat in Or. *pro Cor.* p. m. 162. A. quem ob praeſtantiam mox integrum exhibebimus ad πίρας μὲ &c. *M. du S.*

Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς] Pro *Coron.* c. 28. Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προσδοκωμένους ἐλπίδα φέρειν ἀλλ᾽ ὅ, τι ἂν ὁ Θεὸς δῷ γενέσθαι. *J.M.G.*

80. Ἧκε μίγ᾽] *Hom.* Il. H. 125. *M. du S.*

82. Πηλίκον] Perlectis *Ol. Phil.* que & aliis multis, haec verba apud *Demoſth.* nondum reperire valeo. *Liv.* XXI. 53. *Quantum ingemiſcant, inquit Sempronius, patres noſtri, circa moenia Carthaginis bellare ſolisi, ſi videant nos, progeniem ſuam, duos conſules, conſulareſque exercitus, in media Italia pavenſes intra caſtra? M. du S.*

Πηλίκον ποτὲ ψυάξ.] Orat. contra *Ariſtocr.* p. 759. med. Πηλίκον ποτὲ ψευάξαιεν ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης ἐ ἐλευθερίας τελευτήσαντες, χ᾽ πολλῶν ἐ καλῶν ἔργων ὑπομνήματα καταλελοιπότες, εἰ ἄρα παθόντα, ὅτι νῦν ἡ πόλις εἰς ὑπηρέτου χῆμα ἐ τάξιν προελήλυθε. *J.M.G.*

84. Ῥώντα πίθοντα] *Dem.* Or. pro cor. c. 43. p. m. 172.

bus Philippi & saltationibus & lascivia: istud vero, *Auspicium felix unum . . .* cum illo, *Oportet enim bonos viros spe bona subnixos . . .* & illud:

Heu multum ploret Peleus, agitator equorum, cum isto:

Quantos tandem gemitus edant illi viri, qui pro gloria & libertate mortem oppetivere? Confero autem etiam profluentem illum Pythonem, cum Ulyssis verborum nivibus: atque illud:

Si liceat, senio procul, immortalibus esse, ad illud:

Extremum enim omnibus hominibus vitae mors est, etiam si in cavea quis conclusum se servet: & sexcenties illis contigit, ut in eadem cogitata incurrerent.

Φιλίππου μέθας, καὶ κορδακισμούς, καὶ τὴν ἀσέλγειαν· τὸ δ', Εἰς οἰωνὸς ἄριστος, πρὸς τὸ, Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑποθεμένους· καὶ τὸ·

Ἦκε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς, πρὸς τὸ·

Πηλίκον ποτὲ στενάξαιεν ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. παραβάλλω δὲ καὶ τὴν ῥέουσαν Πύθωνα, πρὸς τὰς Ὀδυσσέως νιφάδας τῶν λόγων, καὶ τὸ·

Εἰ μὲν γὰρ μέλλομεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε ἔσεσθαι, πρὸς τὸ·

Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. καὶ μυρίαι γεγόνασιν αὐθις αὐτοῖς ὁπὸ ταὐτὸν τῆς ἀμαυρίας ὑποδρομαί.

Ἥδε-

c Ἂν] Deest in *Fl.* d Ἔσεσθαι] Ex *Hom.* l. d. rescripsi ac divisi, pro ἔσεσθαι, quod ead. versu jungebant Edd. e Μυρίαι] Bene *J. Fl. Fr. P.* &c. Κυρίαι male *Th. Mag.* v. ὑποδρομὴ.

76. Καρδακισμούς] Καρδακισμοὺς ὁ αἰχμὰς τῶν * μίμων; ψόφος. *V.*

* Μίμων] Sic scripsi, erat enim μίμων nullo sensu, cum Διογένειος nos doceat Καρδακισμοὺς esse τοὺς τῶν μίμων γελοίους καὶ παίγνια. *J. Cler.* Scripsisse videtur μίμων. *M. du S.* Quidni ergo μιμῶν; *J. F. R.*

172. A. ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυνομήσω καὶ πολλῷ μᾶλλον ἑτέρων τῶν εἰς αὐτὸν ἐπιχειρήσω. Quem locum respicit & *Philostr.* p. 482. Ubi a Doctissimo interprete alio amandamur; unde factum etiam, ut phrasin mutatam voluerit, minus commode. *M. du S.*

Πύθωνα Πύθωνα] De hoc Philippi oratore *Dem.* pro Cor. c. 84. Τότε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι, θρασυνομήσω δ' πολλῷ μᾶλλον καθ' ἡμῶν, ὅσα εἶπε, καὶ ἐπιχειρήσω. *J. M. G.*

85. Ὀδυσσ. νιφάδας] *Hom.* Il. Γ. 222. Cetera vid. Il. M. 323. *M. du S.* Ex quo Lucianum etiam emendavi. *J. F. R.*

89. Πέρας μὲν] Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις (ἐστὶ) τοῦ βίου [ὁ] θάνατος. κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ· δεῖ [δὲ] τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς τὴν ἀγαθὴν προσκαλουμένους ἐλπίδα. φέρειν δ' ὅτι ἂν ὁ Ζεὺς διδῷ γενναίως. Omnibus enim hominibus vitae terminus est mors. Etiamsi quis in cellula conclusum se tenuerit. Viros vero fortes honesta semper aggredi oportet, bona interim spe munitos: quidquid vero Dii voluerint, generoso animo perferre. *M. du S.*

Πέρας μὲν] *Demosth.* pro Coron. c. 28. Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν — τηρῇ. Deinde statim illa quae modo dedimus, Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. Caeterum de οἰκίσκῳ *Ulpiani* observationem adscribere placet, φασὶ δέ τινες οἶκον εἶναι τὸν καλούμενον παρ' Ἀττικοῖς. Λέγει δὲν, ὅτι καὶ μεταβάλλει τὰς τῶν διανοιῶν, κἂν ἄρις ὦσι νομίζητε, λάθωσιν ἐπιτίθεται πάντας, καὶ μὴ δικαίους ἑαυτὸν, ἀλλ' ὅτου κρυπτόμενοι. Itaque *caveam* vertimus. *J. M. G.*

Ibid. Θάνατος] *Demosth.* de Cor. 28. qui ὁ θάνατος. *M. du S.*

90. Κἂν ἐν οἰκίσκῳ] Utitur & *Alciphron* totidem verbis I. Ep. 25. nisi quod αὐτὸν tantum postponat, scribens: κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ, ubi *Bergl.* bene „ Sunt Demosthenis verba ex Orat. de Corona, „ quae crebra allusione Auctorum quasi in proverbium abierunt. Mutuatus autem est hanc sententiam ex Homero Demosthenes, ut annotant *Plutarch.* de Poësi Homerica — *Lucian.* in Enc. Demosthen. Et *Clem. Alex.* VI. Strom. ubi parallela „ colligit ex antiquis, & posterioribus scriptoribus. „ Locus *Homeri* quem adumbravit Demosth. est Il. M. „ 322. cujus summa: *Si post hoc bellum essemus immortales futuri; dissuaderem pugnam; sed quia millemodis instat mors, pugnemus gloriose*". Sed non satis constat argumentum, si *post bellum* reddas Homeri sententiam; nam *post bellum*, esset *bello patrato*, quae minime dictant verba Poëtae contrarium dicentis, nempe, — εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φεύξεσθαι Αἰεὶ δὲ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε ἔσεσθαι. Id est: *quod si bello hoc evitato senii mortisque expertes essemus.* &c. *J. F. R.*

91. Μυρίαι] Locum laudat *Thomas Mag.* v. ὑποδρομὴ.

Ἥδομαι δὲ καὶ πάθη, καὶ ἁρμονίας, καὶ τροπὰς λέξεως [a] καλαμανθάνων, καὶ τὰς ἀφαιρούσας τὸν κόρον μεταβολὰς, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀηδετροπῶν ἐπανόδους, καὶ τὰς τῶν ἡδυβολῶν σὺν τῷ χαρίεντι γλαφυρότητας, καὶ τὸ τῆς τρόπου μισοβάρβαρον παντάχοθεν.

Καί μοι πολλάκις ἔδοξεν (εἰ γὰρ ἀληθὲς ἀποκρυψαίμην) εὐπρεπέστερον μὲν ῥαθυμίας Ἀττικῆς καθάπτεσθαι Δημοσθένης, ὁ τὴν παῤῥησίαν, ὡς φασιν, ἀνειμένως, τοῖς τότε Ἀχαιοὺς Ἀχαΐδας προσειπόντως. ἁβρεστέρῳ δὲ τόνῳ πνεύματος τὰς Ἑλληνικὰς ἀποπληροῦν τραγῳδίας, τῷ μεταξὺ τὴν ἀκμαιοτάτης μάχης ἁβρολόγους ἀναπλάττοντος, καὶ [b] μύθοις τὴν φορὰν σχεδαννύντος.

Πολλάκις δὲ μὴν τοῦ Δημοσθένους καὶ μέτρα κώλων, καὶ ῥυθμοὶ καὶ βάσεις, οὐκ ἔξω τῆς ποιητικῆς ἡδονῆς ἐμβιβάζουσιν, ὥσπερ οὐδ' Ὁμήρου ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ σχημάτων τραχύτης, ἢ καθαρότης. ἀλλ' ἔοικε φύσει πως ὑπάρχειν, ταῖς δυνάμεσι τὰς χρείας ὑπεπλέχθαι. πόθεν γὰρ δὴ [c] περιφρονοίην

6. Delector vero etiam cum affectiones, & figuras, & immutationes dictionis obſervo, & illas ſatietati medentes variationes, & illos e diverticulis reditus, & ſuavitates illas comparationum ad vim earum penetrabilem adjunctas: & illud in moribus ubique *elucens* barbariei odium.

7. Et mihi ſaepe viſus eſt (neque enim verum diſſimulaverim) decentius reprehendere ſocordiam Atticam Demoſthenes ille, qui frena, ut ajunt, dicendi libertati laxaverat, quam is, qui Achaïdum nomine Achaeos compellavit: ac pleniore ſpiritu Graecas explere tragoedias eo, qui in ſummo pugnae diſcrimine colloquia fingit, fabulisque diſpergit *pugnantium* impetum.

8. Saepe vero cum Demoſthene etiam dimenſiones membrorum, & numeri ac pedes, non absque poëtica ſuavitate ingrediuntur, quemadmodum neque Homero ſua deſunt Antitheta, aut exaequationes, aut aſperitas figurarum, aut mundities. Sed videtur natura quodammodo ita comparatum, ut *ſuae utrique* facultati virtutes velut *mutuo* implexae ſint. Unde igitur tuam

a Καλαμανθάνων] Omiſit *Fl.* b Μύθοις] Bene ſic *Fl. F. B. S.* Λύθοις *H1.* Λίθοις *P.* c Περιφρονοίην] Nil mutare Edd. addit *Solan.*

3. Ἀνειμένως] Ἐκλελυμένως, παρειμένως. *V.*
5. Διαρκεστέρῳ δὲ τόνῳ] Ὅτι κατὰ τοῦτο κρείττων * Ὁμήρου Δημοσθένης. *V.*

6. Τῶν μεταξὺ] † Ὅμηρος γὰρ ποιοῦσι τὸν Διομήδην τῷ Γλαύκῳ, ὀργώσης ἤδη τῆς μάχης διεξοδικώτερον ἀναγκαριζόμενον τῷ λόγῳ. *V.*

* Ὁμήρου Δημοσθένης] In V. & Editis erat Ὅμηρος Δημοσθένης. Sed cum hac in parte potiores Demoſtheni apud Lucianum hic laudes tribui manifeſtiſſimum eſſet, ego mutavi. Et ita recte eſt in C. *M. du S.*

† Ὅμηρος γάρ] Ita refinxit *Solan.* Edita enim, Οἷον ποιοῦσι. Mox διεξοδικώτερον dedit Idem, pro vulgato διεξοδικῶς.

μὴν, ubi corrupte legitur κυρίαι, & deeſt vox αὖθις. *M. du S.*

97. Σὺν τῷ καιρῷ] Verius puto καιρίῳ, ut intelligatur vis illa, qua animum feriunt. Quae ſit καίριος vel καιρία πληγὴ, nemo temere ignorat. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ τῆς τρόπου] I. e. orationis moratae. *F. G.*

3. Παῤῥησίαν — ἀνειμένως] Petita Phraſis videtur ex Il. I. 372. ἀναίδειαν ἐπιειμένος. Ἀνειμένη ψυχὴ, aliud eſt. Vid. *Philoſtr.* p. 767. libera mens (curis). Ad Ἀχαΐδας vid. Il. B. 235. H. 96. *M. du S.*

17. Περιφρονοίην] *Wolf.* ὑπερφ. Sed omnes libri noſtri conſentiunt; nec mutare opus eſt. *M. du S.*

18. Τὴν σὺν] Lege σὺν. *F. G.*

22. Δημοσθένους] Vid. ad c. 2. *J. F. R.*

24. Τεμὼν] Scilicet ἀγώνισμα. *F. G.*

28. Οὐκ ἦν] *Eurip.* Phoen. 503. ubi tamen quidam Codd. *Eurip.* hoc male. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἦφυ σοφὸν θ' ἅμα, οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. Quod mendoſe in *Canteri* Ed. ſine ἂν legitur. *M. du S.*

31. Σμύρναν] Sic *H. Baſ.* utraque, *Gr.* & *Fr.* Reliquae Στυππίαν, & quod mireris, *P.* & *S.* quae Στυππίαν retinent, *Smyrnam* vertunt. *Stephanum Byz.* fruſtra conſului. *M. du S.*

Σμύρναν] Interpretes *Melanchton* & *Bened.* Smyrnam etiam dederant, etſi Στυππίαν in Graecis edidere uterque. *J. F. R.*

Ibid Θήβας τὰς Αἰγυπτίας] De Homero vel Aegyptio vel Ind. adeo, V. quos laudat *Caſaub.* ad Athen.

4,

tuam ego Calliopen contemnam, talem qui norim?

9. Sed nihilo secius illud opus, in quo mihi decertandum est, laudum Homeri, altero tanto majus tuis in Demosthenem praeconiis pono, non quod carmina sunt, sed ob argumentum, ajo: quoniam meum opus non habet firmam, quae subjici laudibus possit, crepidinem, extra ipsam poëticen: reliqua universa obscura partim, ut patria, genus, tempus *quo floruit*. Quod si enim certum quidquam horum esset, certamen anceps haud foret mortalibus, patriam assignantibus illi Ionicam Colophonem, aut Cumas, aut Chium, aut Smyrnam, aut Aegyptias Thebas, aut sexcentas alias; patrem vero Maeonem Lydum, aut fluvium adeo, & matrem Melanopen ajunt, aut Nympham ex Dryadum genere, hominum defectu scilicet. Tempus *porro* vel Heroicum *ei assignant*, vel Ionicum. Ac tantum abest uti clare sciant, qua comparatione aetatis ad Hesiodum fuerit, *priorne an aequalis*, *an posterior*; ut etiam nomen noto illi praeferant, Melesigenem. Fortunam denique *ei tribuunt* paupertatis aut caecitatis. Sed nonne melius fuerit & haec pati in obscuro jacere? Ergo in an-

ἂν [d] τὴν σὴν Καλλιόπην, [e] ταύτῃ δὲ γιγνώσκων;

Ἀλλ' ὑδὲν ἧττον τεμοῦν ἀγώνισμα τῷ εἰς Ὅμηρον ἐγκωμίων διπλάσιον ἔργον, ἢ τὰς σὰς εἰς Δημοσθένην ἐπαίνους τίθημι, ὑ τοῖς μέτροις, ἀλλὰ τῇ ὑποθέσει, φημὶ· [f] τῷ τεμοῦν μὲ ὄκ ἔχειν ἑδραίαν τινὰ κρηπῖδα ὑποβαλέσθαι τῷ ἐπαίνῳ, πλὴν γε τῆ ποιητικῆς αὐτῆς· τὰ δ' ἄλλα, τὰ μὲ ἀσαφῆ, πατρίς, καὶ γένος, ὑ χρόνος. εἰ γᾶν τι σαφὲς αὐτῶν ἦν, ὄκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. πατρίδα μὲ διδόντων αὐτῷ, [g] Ἰωνικὴν Κολοφῶνα, ἢ Κύμην, ἢ Χίον, ἢ [h] Σμύρναν, ἢ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας, ἢ μυρίας ἄλλας· πατέρα δὲ Μαίονα τὸν Λυδὸν, ἢ πόταμον, ὑ μητέρα [i] Μελανώπην, Φασὶν, ἢ νύμφην τῶν Δρυάδων, ἀνθρωπίνης γένους ἔνδειαν· χρόνον δὲ, τὸν ἡρωϊκὸν ἢ τὸν Ἰωνικὸν. ὑ μηδ' ὅπως πρὸς τὸν Ἡσίοδον εἶχεν ἡλικίας σαφῶς εἰδέναι, ὅπου γε ὑ τέτομα πρὸ τοῦ γνωρίμου, τὸ [k] Μελησιγενῆ προκρίνουσι· τύχην δὲ, [l] πενίαν, ἢ πάθος ὀμμάτων, ἀλλὰ [m] μὴν βέλτιον εἴη ὑ ταῦτα ἐν ἀσαφεῖ κείμενα· [n] θεινὸν δή μοι

[d] Τὴν σὴν Καλλιόπην] Τὴν κλεῖν καλλιόπην. *Fl.* & puncto periodum ibi claudit. Σὺν pro σὴν male *S.* ἐ Ταύτην δὲ] Ταυτί δὲ *Fl.* Ταυτὶ δὲ *S.* Ταυτί γε non modo marg. *A1.* adscripsit, sed & recipi jussit, quod non improbem. Τοιαύτῳ γε non male etiam conjeceram *Gesn.* Ταυτωὶ L. Ταύτην δὴ marg. *B1.* Quod edidi, est in *F. Ald. P. H. B1.* [f] Τῷ] Τὸ *Fl.* [g] Ἰωνικὴν] Ἴον ἢ *Fl.* [h] Σμύρναν] Sic bene *B1. 2. Fr.* Στυππίαν *Fl. F. Ald. H. P. S.* [i] Μελανώπην] Μελανώπου *Fl.* Μεσαλάπην marg. *A1.* [k] Μελησιγενῆ] Μελισγενῆ *Fl.* [l] Πενίαν] Sic *F.* & marg. *B1.* Πενίας cett. [m] Μὴν] Adscitum ex L. Μὴ *F.* aliaeque Edd. [n] Περισσὸν] Παρὰ σὸν Edd. priores.

29. Πατρίδα] Lege *Gellium* (III. 11.) *Septem urbes certarunt de patria insignis Homeri; Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Ios, Argos, Athenae.* G. Graece sic: Ἑπτὰ πόλεις διερίζουσι περὶ ῥίζαν Ὁμήρου, Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίς, ‡ Ἴος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

‡ Ἴος] Alias Χίος legitur; & sic alibi dedimus ex Anthol. Sed Ἴος ap. *Gell.* III. XI. f. edidit *Gronov.* Sed & ibi χίος quasdam Edd. habere, addit; verum utrumque recte, confirmat Idem. *J.F.R.*

4, 14. Aegyptium etiam vocat Calasiris apud *Heliodor.* Aethiop. l. 3. p. 148. *J.M.G.*

35. Ἢ τὸν Ἰωνικὸν] Forte *Ionicum* hoc *tempus* pertinet ad migrationem illam Ionicam, quae facta est Attico anno 536. id est post Trojam captam annis 163. Sane Arundellianum marmor posteriorem facit Homerum Trojano bello annis 168. V. *Marsham* Ca. Chron. p. 352. & 360. seq. *J.M.G.*

37. Ὅπου γε] Aut haec loco mota sunt, aut valde absurdus scriptor censendus est; nam quod *Melanchthon* vertit, *Quidam* &c. ex ingenio ilsthaec mutavit. *M. du S.*

39. Πενίας] Πενίαν fortasse. *F.G.*

40. Ἀλλὰ μὴν] Corrige μὼν. *F.G.* Idem habet *Menag.* *Ibid.* Μὴν] Ego μοι conjiciebam pro μὴ, quod in Impr. est nunc μὼν quod *Menagio* placuerat, in L. reperiri cum videam, in textum etiam recepi. *M. du S.*

41. Περισσὸν] Ego unica voce περίεσσον scribi de-

μοι κομιδῇ τὸ ἐγκώμιον, ποίησιν ἄπρακτον ἐπαινέσαι, καὶ σοφίαν ἐκ τῶν ἐπῶν εἰκαζομένην συλλέγειν.

gusto sane mihi *versatur* praedicatio, in laudanda poësi ab actu rerum abhorrente, & sapientia quam versibus expressit, colligenda.

Τὸ δὲ σὸν, ἔφη, κατ' χειρὸς, ἐπίδρομόν τε, καὶ λεῖον, ἐφ' ὁρισμοῖς τε καὶ γνωρίμοις μόνον ὀνομάτων, οἷον ὄψον ἕτοιμον ἡδυσμάτων τινῶν σοὶ δεόμενον. τί γὰρ ἐμέγα, καὶ λαμπρὸν ἡ τύχη τῷ Δημοσθένει προσῆψε; τί δ' οὐ γνώριμον; οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ, καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα; καίτοι λαβόμενος ἂν ἐγὼ τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι τῆς ποιητικῆς ἐξουσίας ἐπεισῆγον ἂν ἔρωτας θεῶν, καὶ κρίσεις, καὶ καλοικήσεις, καὶ δωρεὰς, καὶ τὴν Ἐλευσῖνα. νόμων δὲ, καὶ δικαστηρίων, καὶ πανηγύρεων, καὶ Πειραιῶς, καὶ ἐπινικίων, καὶ τροπαίων θαλαττίων τε καὶ χερσαίων ἐπεισηγμένων, οὐδ' ἂν εἷς [a] ἐπ' ἴσης ἀξίας ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ

10. Tuum autem *opus*, *ita* pergebat, ad manum, percursu facile, & laeve, intra nomina solum definita & cognita, tanquam paratum quoddam pulmentarium, condimentis modo a te *adjiciendis* indigens. Quid enim non magnum & clarum adjunxit fortuna Demosthenis? Quid non celebre? Non Athenae illi patria, nitidae illae & tot celebratae carminibus, columen illud Graeciae? Ego sane Athenas nactus propoëtica illa licentia inducerem amores Deorum & judicia, & inhabitationes, & munera, & Eleusinem. Si vero insuperleges, judicia, conventus solemnes, Pireeus, coloniae, & *reportata* terra marique tropaea, inducantur; ne unus quidem pro dignitate assequi oratione possit, ut

a Ἐπ' ἴσης ἀξίας] Ex emendatione *Gesn.* Ἐπίσης ἀξίας vulgo.

bere censeo. *M. du S.*

51. Αἱ λιπαραὶ] *Pind.* Isthm. Pl. §. 4. Λιπαραῖς ἐν Ἀθήναις l. c. Ἑλλάδος ἔρεισμα Ἀθῆναι etiam *Pindaricum* est, teste *Plut.* 414. 2. Ed. *Steph.* quem vide & 623. De reliquis verbis accipe *Philostrati* locum p. 829. & 830. αἱ δὲ ἴσως μέλιτται θεσπεσίζουσι τὸ ποικίλον, *Pindarum*, ἐπιβάλλουσαι τὸ μέλι. . . . ἐξ Ὑμηττοῦ τάχα ἥκουσι, καὶ ἀπὸ τῶν λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων Ἀθηνῶν. καὶ γὰρ τοῦτο οἶμαι αὐτὰς ἐργάζεσθαι Πινδάρῳ. Vox Ἀθηνῶν quae hoc in loco a Morello inserta est, nupero *Philostrati* enarratori non placet. Nescivit scilicet vir doctissimus ῥῆσιν esse *Pindaricam*; necessarioque aut requiri vocem, aut intelligi, quod vel sequentia verba etiamsi diserti in eam rem deessent auctores, satis evincunt. Imo ipse *Graevius*, qui caetera recte interpretatur, dum locum hunc *Philostrati* ad Συγγρ. c. 15. profert, hoc ignorasse videtur, cum putat voce τοῦτο *mel Hymettium* intelligi; cum palam sit, *Elogium* hoc ipsum intelligi debere, non *mel Atticum*. Vid. *Eur.* Tr. p. 503. A. *M. du S.*

Αἱ λιπαραὶ] *Pindaricum* hoc Athenarum elogium agnoscit Schol. *Aristoph.* Νεφ. 298. cujus Lyrici loca plusculla laudat *Spanh.* ad l. c. qui non *pingues* intelligi vult Athenas, cum λιπτόγεων sit solum Atticae, sed *splendidas*. Videtur tamen neque altera illa exsulare significatio debere, quod olearum ferax fuit Attica, vel ob id ipsum, quod λιπτόγεως. *Florentinus Geopon.* 9, 4. extr. de oleis Ἡ δὲ λιπτόγειος ἐπιτηδεία, καὶ μαρτυρεῖ ἡ Ἀττική. Add. *Cerda* ad Virg. Ge. 2, 179. seq. Deinde nisi λιπαραὶ Ἀθῆναι sint pingues, vix intelligitur jocus *Aristophanis* Acharn. 640. ubi ridet eos, qui hoc epitheto Athenarum ita delectentur, cum eodem plane modo laudentur aquae. Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποδεχοιτο λιπαρὰς καλοίσειν Ἀθήνας. Εὖρε τὸ πᾶν ἂν λεπτὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν ἀφελών. Vid. *Casaub.* ad Athen. 5, 3. Interim *nitidas* dicere in versione placuit, quia *nitere* dicuntur, qui bene habiti sunt, inprimis ab oleo &c. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα] Sic supra T. I. *Tim.* §. 50. pr. ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τῷ γένει, τὸ ἔρεισμα τῆς Ἀθηναίων, ubi plura Cl. *Hemsterh.* N°. 18. Adde *Gatak.* Cinn. c. 20. p. 392. Edit. min. Majoris 384. Ac *Drelincourt.* Homeric. Achil. p. 53. qui plurima auctorum testimonia collegit, a quibus Achilles aliique Heroes patriae vocantur *munimentum*, *turris*, *murus*, *columen*. Sed parum habet utilitatis talia hic colligisse. *J. F. R.*

53. Ἐπὶ τῆς] An ἐπὸ; *F. G.*

54. Ἔρωτας θεῶν] Vid. Ὀργ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Κρίσεις] Neptuni & Minervae lis nota, quam tangit etiam Ὀργ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Καὶ κρίσεις] Hoc argumentum ipse tractat Demosthenes contra *Aristocr.* p. 735. fin. ubi tum quinque celebria Atticae judicia recenset, tum Areopagum eo nomine commendat, Ἐν μέσῃ τούτῳ τῷ δικαστηρίῳ θεοὶ δίκας ἔφυγον καὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν ᾐτήσαντο, καὶ δικασταὶ γενέσθαι διεψηφίσαντο ἀκούσαι, ὡς λόγος. Λαβεῖν μὲν Ποσειδῶν ὑπὲρ Ἀλιρρόθιος τοῦ υἱοῦ παρὰ Ἄρεως, δικάσασθαι δὲ Εὐμενίσι καὶ Ὀρέστῃ οἱ δώδεκα θεοί. Est & apud *Libanium* Or. XXII. & XXIII. conficta Neptuni actio, & defensio Martis. Καλοικήσεις intelligo praeter ipsam Miner-

ut ait Demosthenes. Maxima igitur omni-
no mihi esset dicendorum copia. Neque
vero sic seponere laudationem mihi videar,
cum in lege *&* *formula* laudandi sit illud
ipsum, a patriis ornare quos praedicandos
sumimus. Isocrates autem corollarium *lau-*
dum Helenae inseruit Thesea. Ac Poëta-
rum quidem natio libera. Sed tu fortasse
metuis, ne illum e proverbio jocum con-
tra proportionem violatam tibi arcessas, ma-
joremque ipso sacco tabellam atque inscri-
ptionem dicaris apposuisse.

11. Dimissis Athenis orationem excipit
Trierarchus pater, *aurea*, ut Pindari verbo
utar, *crepido*. Nec enim ordo ac census
major tum Athenis Trierarchico. Si vero
is, Demosthene adhuc puero admodum,
satis functus est, non calamitas putanda illa

60 λόγῳ, φησὶν, ὁ Δημοσθένης. ἀφθονία ἂν
ἦν ἄν μοι θεττὴ πάντως. [b] τὸ δ' [c] ἐγκώ-
μιον οὐκ ἂν ἁπαρτᾶν ἡγοῦμαι, ἐν νόμῳ
τοῖς ἐπαίνοις ὄν, ἐκ τῶν παλαιῶν ὀπτικοσμεῖν
τοὺς ἐπαινουμένους. Ἰσοκράτης δὲ παρεμ-
65 πόρευμα τὸν Ἑλένης φέρων ἐνέθηκε τῷ Θησέᾳ.
τὸ μὲν δὴ ποιητικὸν φῦλον, ἐλεύθερον· σοὶ δ'
ἴσως εὐλάβεια τὸ τῆς παροιμίας [d] σχῶμα
ὑπὲρ τῆς ἀσυμμετρίας ἐπαγαγέσθαι, μή σοι
μεῖζον προσκέοιτο [b] τὐπίγραμμα τῷ θυ-
70 λάκῳ.

Παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας, ἐκδέχεται τὸν λό-
γον πατὴρ τριήραρχος, χρυσέα κρηπὶς,
κατὰ Πίνδαρον. ὑπὲρ γὰρ τὴν Ἀθήνησι λαμπρότε-
ρον τιμήματος τριηραρχικοῦ. εἰ δὲ τῷ Δη-
75 μοσθένει ἔτι κομιδῇ παιδὸς ὄντος, ἐτε-
λεύτα, τὴν ὀρφανίαν ὑπὸ συμφορᾶν ὑπολη-
πτέον

[b] Τὸ δ'] Τόδ' Edd. priores. [c] Ἐγκώμιον] Punctum erat post h. v. Id sustulit *Solan.* & ante πάντως collocavit. In quibusd. etiam comma male ante ὄν erat. *B2.* vero sequens οὐκ cum τόδε conjungit, & comma ante ὄν delet. [d] Σχῆμα ἐπὶ τῇ ἀσυμ.] Ἐπισκώμμαλι τὴν ἀσυμμετρίας *Fl.* [e] Τὐπίγραμμα] Τὐπίσαγμα emendat *Erasm.* Chil. IV. 2. 69. At in vulgato nostri conspirant.

nervae in arce commorationem, illam Panis infra Pelasgicum de qua Lucian. *Bis Accus.* p. 219. pr. *J.M.G.*

55. Δωρεὰς] Olivam, equum, frumentum. *M. du S.*

58. Οὐδ' ἂν εἷς] Respicit ad formulas Demosthenis, V. g. pro *Coron.* c. 2. extr. οὐδ' ἂν εἷς ταῦτα φήσειε. c. 39. Οὐδ' ἂν εἷς εἰπεῖ περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον οὐδέν. *J.M.G.*

60. Φησὶν ὁ Δημ.] Verba haec apud *Demosth.* π. τ. συμμορ. non invenio, sed iis proxima sunt, ad eaque respicit haud dubie, quae de Athenien sibus habet, qui contra Persas fortiter pugnando urbe sua relicta, gloriam erant assecuti immortalem. *Phil.* II. (144. A.) ἀξίως δ' εἰκὼς δίδοται . . . ἐπὶ γὰρ μείζω τὰ ἐκείνων ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἰπεῖ. *M. du S.*

Ibid. Ἀφθονία μὲν ἂν μοι θεττὴ πάντως τόδ' ἐγκώμιον. οὐκ ἂν ἁπαρτᾶν ἡγοῦμαι] Turpis macula ex *Salmuriensi* editione in hanc propagatur, dum sic editur, quum voces illae τόδ' ἐγκώμιον pertineant ad sequentia, ad quae retulit etiam interpres, sed infelicissime verteus, *idque encomium non distrahendum putarem:* neque enim ἁπαρτᾶν est distrahere, sed suspendere. Certe melius Melanchthon, *idque encomium non existimarem praetermittendum esse.* Sic ex eadem *Salmuriensi* paulo ante video editum monstrose Στυπτίαν pro Σμύρναν. *J.G.*

61. Τὸ δ' ἐγκώμιον —— ὄν] Sic interpungendus hic locus quod in sola *B.* praestitum est. In varia reliquae abierunt, & absurda. *M. du S.*

62. Ἁπαρτᾶν] Verte *adnectere.* *F.G.*

Ἁπαρτᾶν ἡγοῦμαι] Etiam haec Demosthenica formula, pro *Coron.* c. 18. extr. Καί μοι μηδεὶς ὑπολάβοι ἁπαρτᾶν τὸν λόγον τὸν γραφῆς, ἵνα μὴ τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις καὶ λόγους ἐμπίσω. Ne quis me putet a caussa & accusatione aberrare. *J.M.G.*

64. Ἰσοκράτης — τὸν Ἑλ.] Vide *Isocr.* Ἑλεν. ἐγκ. hodieque extans. *M. du S.*

69. Τὐπίσαγμα] *Erasmi* emendationem in textum recipiendam duximus, *Chil.* IV. 2. 69. Quid enim hic ἐπίγραμμα, quod in omnibus nostris libris legitur? *M. du S.*

Τὐπίγραμμα] Placuerat mihi quoque illud ἐπίσαγμα *Erasmi* & *Wolfii:* sed reduxit me in viam Doctissimus *Hemsterhusius*, cum illud ambitiose factum a mercatoribus moneret, ut pittacia, tabellas, inscriptiones s. titulos affigerent saccis. *J.M.G.*

72. Πατὴρ] De quo jam ad Ἐνπν. c. 7. dictum est. *M. du S.*

Ibid. Χρυσέα κρηπὶς] *Plut.* 623. f. de Herod. mal. *Pindaro* tribuit. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐθάλοντο Φαεινὰν κρηπῖδα ἐλευθερίας. & 1593. Vide etiam apud eundem 979. f. & 1, 2. & in *Themistocle* 210. f. Periit hoc *Pindari* opusculum. *M. du S.*

Χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον] *Pythior.* 7. pr. patriam & genus Megaclis tanquam crepidinem aut fundamentum laudibus ejus substerni scribit. Jam respexerat ad hunc locum paullo ante, ubi negat ejusmodi ἐφαίαν κρηπῖδα laudum Homeri esse. *J.M.G.*

πτέον ἀλλὰ δόξης ὑποθέσιν, τὸ τῆ Φύσεως γενναῖον ἀποκαλυπτούσης.

Ὁμήρῳ μὲν οὖν οὔτε παίδευσιν, οὔτ' ἄσκησιν μνήμη καθ' ἱστορίαν παρειλήφαμεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη τῶν ἐπαίνων ἅπτεσθαι τῶν ὑπ' αὐτοῦ δεδημιουργημένων, ὕλην ἐκ τροφῆς, καὶ μελέτης, καὶ διδασκαλίας οὐκ ἔχοντα· [a] μηδ' ἂν ὅπῃ τὴν Ἡσιόδου δάφνην καλαφυγόντα, τὴν [b] ῥαθύμως καὶ τοῖς ποιμέσι τὰ ἐπῶν ὑπηνέωσαν. σοὶ δὲ ἐνταῦθα δήπου πολὺς μὲν ὁ Καλλίστρατος, λαμπρὸς δ' ὁ κατάλογος, Ἀλκιδάμας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Εὐβουλίδης· μυρίων μὲν ἐφελκομένων Ἀθήνησι τῶν ἡδονῶν καὶ τὰς παιδονομίας ἀνάγκαις ὑποκειμένους, ταχείας δ' οὔσης τοῖς μειρακίοις τῆς [c] ἡλικίας εἰς τὰς τέρψεις [d] ἀπολιθαίνειν, παρὸν δ' αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν [e] κωμᾶν, ἐκ τῆς τῶν ὑπιτρόπων ὀλιγωρίας, [f] ὁ τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς κατεῖχε πόθος, ὃς αὐτὸν ἦγεν οὐχ ὅπῃ τὰς Φρύνης, ἀλλ' ὅπῃ τὰς Ἀριστοτέλους, καὶ Θεοφράστου, καὶ Ξενοκράτους, καὶ Πλάτωνος θύρας.

Καὶνταῦθα, ὦ βέλτιστε, [g] φιλοσοφοίης τῷ λόγῳ, διττὰς [h] ἐπ' ἀνθρώποις ἐρώτων

orbitas est, sed gloriae argumentum, cum generosam illam naturam aperiret.

12. At Homeri neque institutionem neque exercitationem historiarum monumentis accepimus: sed statim necesse est illas attingere laudes, quas ipse sibi architectatus est, cum ex educatione, & exercitatione, atque disciplina materiae nihil habeas, neque ad illam Hesiodi laurum liceat confugere, quae nulla opera pastoribus etiam carmina adspiret. Tibi vero, quando ad hunc locum ventum est, multus est Callistratus, & splendidorum nominum Catalogus, Alcidamas, Isocrates, Isaeus, Eubulides. Cum vero sexcentae in Athenarum urbe voluptates illos etiam alliciant, qui patriae potestatis necessitati subjecti sunt; facilisque sit illi adolescentulorum aetati ad voluptates prolapsio; liceret autem illi per tutorum negligentiam suo arbitrio luxuriari: philosophiae tamen civilisque virtutis amor praevaluit, qui illum non ad Phrynae, sed ad Aristotelis & Theophrasti, & Xenocratis, & Platonis fores egit.

13. In hac orationis parte Philosophari quoque, vir optime, possis, duplices esse amo-

a Μήδ' ἂν] Sic *Fl. Bt. H. Fr.* Μηδ' ἂν *P.* Μὴ δὲ γοῦν *J.* & marg. *A1.* b Ῥαθύμως] Ῥᾳδίως marg. *A1.* c Ἡλικίας] Ἡλικίας male *J.* d Ἀπολιθαίνειν] Ἀπολιθοῦσθαι *Fl.* e Κωμᾶν] Κωμῶν prima longa Edd. vulgo. Recte Schol. f Ὁ τῆς φιλ. ἡ τῆς] Καὶ φιλοσοφίας ὁ τῆς *Fl.* inverse. g Φιλοσοφοίης] Φιλοσοφεῖς *Fl.* h Ἐπ'] In Edd. Leg. ἐν marg. *J.* recte.

94. Κωμᾶν] Κώμην τρυφᾶν. *V.*

97. Φρύνης] Πόρνου. *V.* An πόρνην, vel πόρνης? *J. F. R.*

84. Ἡσιόδου δάφνην] Vid. *Theogon.* 30. *M. du S.*

87. Καλλίστρατος] Hunc oratorem cum audiisset Demosthenes, eloquentiae tanto amore incensus est, ut statim relicto Platone Callistratum sectari coeperit, & eloquentiae studio totus incubuerit, qua de re legendus *A. Gell.* III. 13. meminit & *Plut.* *M. du S.*

Ibid. Ὁ Καλλίστρατος] *Gell.* 3. 13. narrat ex Hermippo, ut Demosthenes *motus, demulctus & captus* oratione Callistrati Demagogi *nobilem illam τὴν περὶ Ὠρωποῦ δίκην dicentis, ut eum inde sectari coeperit, Academiam cum Platone reliquerit.* *J. M. G.*

88. Ὁ κατάλογος] Oratorum scil. i. e. eloquentiae exempla. *F. G.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] Is est, quem *Cic.* Tusc. I. *Nobilem Rhetorem* appellat; nisi quod ibi prave legitur *Alcidamus.* *Plutarchus* Alcidamantem, ut Lucianus, vocat. *M. du S.*

89. Ἰσαῖος] Chalcidiensem fuisse tradit *Plut.* 1543. *M. du S.*

Ibid. Εὐβουλίδης] Philosophus is Milesius. vid. *Plut.* 1553. *M. du S.*

93. Ἀπολιθοῦσθαι] Potest verum esse quod *Fl.* refert, quae & alibi sic scribit. Sed quia vulgatum frequentius occurrit, nihil propter hanc solam immutem, nec refert: *De Dom.* c. 12. f. διολισθαίνουσαν etiam legimus, ubi *Schol.* διολισθάνουσαν; idque crebro permutari, ibi obiter diximus. *J. F. R.*

94. Κωμᾶν] I. e. τρυφᾶν, luxuriari. *F. G.* Immo κωμῶν prima brevi, ut invitis Edd. dedi. *J. F. R.*

97. Φρύνης] Duae hujus nominis fuere meretrices. Haec

amorum in hominibus agendi rationes, alteram marini cujusdam amoris vagam, feram, & fluctus in mente excitantem, popularis Veneris procellam, aestuante adolescentium impetu revera marinam: alteram autem caelestis aureae cujusdam catenae tractionem, quae non igne aut sagittis insanabiles vulnerum morbos insligat, sed ad non marcescentem ipsius pulchritudinis puramque formam contendat, sano quodam illarum mentium furore, quae *Jovis propinquae, & proximi comites Deûm* Tragici verbo dicuntur.

14. Amori nempe pervia sunt omnia: tonsura, specus, speculum, gladius, articulare linguam, jam provecta aetate, actioni dare operam, memoriam acuere, contemnere tumultum, noctes continuare diebus laboriosis: e quibus omnibus quis ignorat, *inquit*, qualis tibi Demosthenes in dicendi facultate exstiterit, sententiis & verbis cum densaret orationem, tum moribus atque affectionibus animorum exprimendis probabilitatem pararet, magnitudine splendidus, contentione ac spiritu vehemens, idemque verborum pariter ac sententiarum moderatione saluberrimus, & maxime varius in permutatione figurarum? Solus ille quidem Oratorum, ut dicere ausus est Leo-

ἀγωγὰς, ἢ μὴ θαλαττίᾳ τινὸς ἔρωτος διαφόρου τε, καὶ ἀγρίαν, καὶ κυμαίνουσαν ἐν ψυχῇ, Ἀφροδίτης πανδήμου κλύδωνα, φλεγμαινούσαις νέων ὁρμαῖς, αὐτόχρημα θαλάττιον, ἢ δ' οὐρανίᾳ χρυσῆς τινος σειρᾶς ἕλξιν, ἃ πυρὶ καὶ τόξοις ἐντιθεῖσαν δυσαλθεῖς νόσους τραυμάτων, ἀλλ' ὅπερ ἢ αὐτοῦ τοῦ κάλλους ἄχραντόν τε καὶ καθαρὰν ἰδέαν ἐξορμῶσαν, μανίᾳ σώφρονι τὰς ψυχὰς, ὅσαι Διὸς ἐγγὺς, καὶ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός.

Ἔρωτι δὴ πάντα πόριμα, χειρὰ, σπήλαιον, κάτοπτρον, ξίφος, γλῶτταν ἁβρῦναι, μετελθεῖν ὀψὲ τὴν ἡλικίας ὠμότητα, μνήμην ἀκριβῶσαι, θορύβου καταφρονῆσαι, συνάψαι νύκτας ὀπτίοις ἡμέραις. ἐξ ὧν τίς οὐκ οἶδεν ὁποῖος ὁ Δημοσθένης, ἔφη, σοι τὴν ῥητορικὴν ἐγένετο, ταῖς μὲν ἐννοίαις, καὶ τοῖς ὀνόμασι, καλαπυκνῶν τὸν λόγον, ταῖς δὲ διαθέσεσιν ἐξακριβῶν τὰς πιθανότητας; λαμπρὸς μὲν τῷ μεγέθει, σφοδρὸς δὲ τῷ πνεύματι, σωφρονέστατος δὲ τῶν ὀνομάτων καὶ νοημάτων ἐγκράτειαν, ποικιλώτατος δ' ἐναλλαγαῖς σχημάτων. μόνος γέ τοι τῶν ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωδήνης ἐτόλ-

i Ἕλξιν] Bene *P. H.* &c. Ἕλξιν male *S.* *k* Μανίᾳ] Μίαν *Fl.*

16. Μετελθεῖν] Ἀσκεῖν. *V.*

Haec est quam Fontenellus de gloria cum Alexandro in Dialogis venustissimis facit contendentem. *M. du S.*

Ibid. Ἀριστοτέλης] Vid. quae ad ipsum principium hujus libelli observavimus. *J. M. G.*

2. Ἐν ἀνθρώποις] In omnibus libris legitur ἐπ'. Tragicum videtur. Vide & Ἐρωτ. c. 37. & confer haec cum Ἀποφθ. c. 11. & Ἐτ. Δ. VII. *M. du S.*

8. Ἕλξιν] Ἕλξιν. *F. G.*

12. Ὅσαι Διὸς] Unde habeat nescio. *M. du S.*

14. Πάντα πόριμα] Quae de studio hoc Demosthenis dicuntur, ea copiose enarrata habemus a *Plutarcho* in utraque vita, a *Libanio* in vita, ut *Ciceronem* de Orat. I, 61. reliquosque taceam. *J. M. G.*

Ibid. Χειρὰ] Haec omnia *Plutarchus* enucleabit in vit. Rhetor. & Dem. *Libanius* etiam vit. *Dem.* *M. du S.*

27. Μόνος γέ τοι τῶν ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωδήνης ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, καὶ σφυρήλατον παρεῖχε τὸν λόγον] Benedictus: *Ac utique solus oratorum, ut Leosthenes dicere non dubitavit, animatam, non malleo fabricatam orationem protulit.* Quae sit *malleo fabricata oratio* doceant fabrorum filii: nobis, qui Musis operamur, ignota est utique. Σφυρήλατος λόγος laudatur, non vituperatur. *Plutarchus* de oraculis Pythiae: ὥστε ταυτὶ μὲν τὰ προγεγραμμένα τῶν σοφῶν, τὸ γνῶθι σαυτὸν, καὶ τὸ, μηδὲν ἄγαν ἀποδέχεσθαι, καὶ θαυμάζειν οὐκ ἴσασι λέγειν βραχυλογίαν, ὡς πυνθανόμενοι σφυρήλατον τοῦτο καὶ ὀλίγῳ περιέχουσαν ὄγκον, & quae sequuntur. *Sicuti praecepta sapientum quae proferuntur, nosce te ipsum, & illud, ne quid nimis, probamus & admiramur valde ob brevitatem, quod sapientem & solidam complectantur sententiam in pancis verbis*, sive sine *verborum tumore.* Legendum itaque in Luciano, ut est in Mss. ἔμψυχον καὶ σφυρήλατον παρεῖχε τὸν λόγον. *Vivam & solidam orationem*

ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, [a] καὶ σφυρήλατον παρεῖχε τὸν λόγον.

Οὐ γὰρ ὡς τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη που λέγων, τὰς τραγῳδίας ἐν οἴνῳ γράφειν, ἐξορμῶντα, καὶ ἀναθερμαίνοντα τὴν ψυχὴν, οὐχ ὕτως ὁ Δημοσθένης συνετίθει πρὸς μέθην τὰς λόγους, ἀλλ' ὕδωρ πίνων· ἢ καὶ τὸν Δημάδην παίζαί φασιν εἰς ταύτὸν αὐτῷ τὴν ὑδροποσίαν, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι πρὸς ὕδωρ λέγοιεν, [b] τὸν Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν. Πυθέᾳ δὲ ὁ κρότος τῶν Δημοσθενικῶν λόγων ὀπίζειν ἐφαίνετο τῇ νυκτερινῇ λύχνῳ· καὶ τοῦτό μοι, ἔφη, σοι τὸ χωρίον τοῦ λόγου, κοινὸν πρὸς τὴν ἐμὴν παράθεσιν· καὶ γὰρ [c] τοι μείων ὁ τοῦ Ὁμήρου ποίησιν ὑπῆρχε καμοὶ λόγος.

Ἀλλ' εἰ [d] μετείοις ὅτι τὰς φιλανθρωπίας, καὶ τὴν ἐν τοῖς χρήμασι φιλοτιμίαν, καὶ τὴν πολιτείας τὴν ὅλην λαμπρότητα. καὶ ὁ μὲν ἤει συνείρων, ὡς τὰ λοιπὰ προθήσων· ἐγὼ

sthenes, vivam ac spirantem, consolidatamque orationem protulit.

15. Non enim, ut de Aeschylo Callisthenes narrat, alicubi memorans tragoedias ab illo in vino scriptas, quo instigaret incenderetque animum; eodem modo per ebrietatem composuit orationem Demosthenes, sed aquam interim potans: unde etiam lusisse dicitur in hanc ipsius aquae bibendae consuetudinem Demades, alios dicere ad aquam, Demosthenem autem ad aquam scribere. Pytheae vero lucernam nocturnam olere videbatur illa Demosthenicarum orationum concinnitas. Et iste quidem locus, *inquit*, cum meo tibi argumento communis est: neque enim minor de Homeri poësi mihi quoque oratio suppeditat.

16. Sed si ad humanissima illius opera venias, & honestissimum pecuniarum usum, & illum in republica administranda splendorem . . . *Atque ille sic continuans orationem incedebat, tanquam additurus reliqua. Ego*

a Οὐ] Καὶ Gr. Sed solus. *b* Τὸν Δημ. δὲ πρὸς] Δημοσθένης δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν *Fl.* *c* Τοι] Τι *Fl.* *d* Μετείοις] Μετείησθ *Fl.* male. *Metioις* correxit *Gesn.*

47. Συναίρων] Συμπλέκων. *V.*

tionem edidit. Utraque vox qua laudat orationem Demosthenis, est translata a statuariorum arte. Signa enim vivere dicuntur & spirare, cum singulari artificis ingenio sic ficta sunt, ut videantur non statuae esse, sed viva animantia. *Claudianus* IV. Consul. Honorii, quamvis ibi loquatur de vestibus acu pictis:

Vivit opus, multaque ornatur jaspide cultus,
Et variis spirat Nereïa bacca figuris.

Σφυρήλατα, quae & dicuntur ὀλόσφυρα & ὁλοσφύρατα, sunt solida, compacta, plena, non conflata. *Plin.* Hist. Nat. XXXIII. c. 4. *Aurea statua prima omnium nulla inanitate, & antequam ex aere aliquo illo modo fieret, quam vocant holosphyratam, in templo Anaitidis posita dicitur.* Est igitur σφυρήλατος oratio, solida, plena gravissimis sententiis, in qua nullus est inanis verborum strepitus: cui opponitur *oratorum inanis sententiis verborum volubilitas*, uti vocatur ab Augusto. *J.G.G.*

Ibid. Λεωσθένης] Vid. not. ad Πρ. λ. c. 2. *M. du S.*

28. Καὶ σφυρήλατον] Obsequamur *Graevio*, id est libris antiquis, de ᾗ pro ὁ ponendo. Alioquin mihi videbatur pulchre etiam dici ἔμψυχος ὁ σφυρήλατος *viva & spirans, non rigida ac dura, ut quae malleo ducuntur. J.M.G.* Et ob hanc rationem ego in vulgato nihil mutavi. *J.F.R.*

30. Καλλισθένης] Idem de Aeschylo dictum narrat *Plut.* Symp. VII. 10. sed Callisthenem auctorem non laudat. *M. du S.*

34. Ἀλλ' ὕδωρ πίνων] *Brod.* Misc. part. 2. p. 525. „ Servius Demosthenem *abstemium fuisse refert, ob id-* „ *que acrioris naturae.* Valer. Maximus, *ejus patrem* „ *cultellos vendidisse.* Quae minime mihi probantur: „ nec enim Demosthenes a vino abstinebat, nisi si „ quando philosophiae studiis vacaret, orationes scri- „ beret, causam orare vellet. *Athenaeus*, χρόνον τι- „ νὰ ὕδωρ μόνον πεπωκέναι ostendit: Et Lucianus in e- „ jus encomio. *Libanius*, καὶ μὴν ὅτι τι ὕδωρ ἐπετήδευε „ πίνειν ἵνα ἐγρηγορυίαν μᾶλλον παρέχηται τὴν διάνοιαν, „ ἅπασιν ὡμολόγηται. Nec ejus pater cultellos unquam „ vendidit: fuit enim καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν (auctore „ apud *Plutarch.* Theopompo) &, ut temporibus illis copiosus plane & locuples. Indicat ipsius Demosthenis κατ' ἀφόρου oratio: ὁ γὰρ πατὴρ (inquit) „ κατέλιπε δύο ἐργαστήρια τέχνης ᾗ μικρᾶς, ἑκάτερον μα- „ χαι-

vero ridens? LYC. Numquid, *inquam*, perfundere aures meas cogitas, ut balneator aliquis, exhausturus orationem reliquam? THERS. Sic est per Jovem, *inquit*, Epulas illas publicas, & voluntarias ludorum erogationes, & trierarchias, & moenia, & fossam, & captivorum liberationes, & elocationes virginum, quae optima gerendae reipublicae ratio est: & obitas legationes, & leges perlatas. Ac quoties illa rerum publice gestarum magnitudo in mentem venit, ridere subit hominem contrahentem supercilia, ne oratio se de factis Demosthenis deficiat.

δὲ γελάσας; ΛΥΚ. Ἦ σύ γε, ἔφην, ἀφροῦ καλαχεῖν με τ' ὦτων, ὥσωρ βαλανεὺς καλαντλήσας τ' λοιπὸν λόγον; ΘΕΡΣ. Νὴ Δία γε, εἶπε, δημοθοινίας τε, καὶ χορηγίας ἐθελουσίους, καὶ τριηραρχίας, καὶ τεῖχος, καὶ τάφρον, καὶ λύσεις αἰχμαλώτων, καὶ παρθένων ἐκδόσεις, ἀρίστην πολιτείαν, καὶ πρέσβεις, καὶ νομοθεσίας, καὶ μέγεθος πολιτευμάτων ἐμπεσὸν, γελᾶν ἔπεισί μοι, τῶ τὰς ὀφρῦς συνάγοντος, καὶ δεδιότος μὴ λόγοι τοῦ Δημοσθένους αὐτὸν ἔργων ὑπολίποιεν.

17. LYC. Namque tu forte putas, *inquam*, solum me eorum, qui in oratoria arte aetatem contrivimus, non habere aures frequentatas Demosthenis actionibus? THERS. Si quidem, *inquit*, auxilio quodam ad illam orationem, ut tu ais, opus habeamus: nisi forte contra ea illud tibi accidit, ut veluti splendore quodam circumfulgente, defigere obtutum in claro adeo De-

ΛΥΚ. Ἴσως γὰ, ἔφην, ὦ γαθὲ, νομίζεις, ἐμὲ δὴ μόνον τ' ἐν ῥητορικῇ βεβιωκότων, μὴ ἀφατεθρυλλῆσθαι τὰ ὦτα ταῖς Δημοσθένους πράξεσιν; ΘΕΡΣ. Εἴγε, ἔφη, περὶ τ' λόγον ἐπιχειρίας τινὸς, ὡς σὺ φῂς, δεόμεθα· πλὴν εἰ μή σε τυναντίον κατέχει πάθος, οἷον αὐγῆς περιλαμπύσης, οὐκ ἔχοις πρὸς λαμπρὰν τ' Δημοσθέ-

e Ἔργων] Ἔργον prave *V2*.

„ χαιροποιοὺς μὲν τριάκοντα & δύο, quibus (non enim „ hoc curabat ipse) aut ex libertis ejus quispiam, aut „ atrienſis praeesset. Idcirco tamen ab *Æschine* per „ contumeliam & probrum, μαχαιροποιοῦ υἱὸς, vocatus est, cui Satyra adstipulatur *Juvenalis* Idem „ κατὰ Μειδίου: εἰσφέρων σὺν ἀπὸ ὑπαρχούσης οὐσίας, ὑπὸ „ γὰρ ἐπιτρόπων ἀπεστερημένων, ἀλλ' ἀπὸ τ' δόξης, ἣν ὁ πατὴρ μοι κατέλιπε. &c. *J. Br.*

Ibid. Ὕδωρ πίνων] *Demosth.* Phil. II. *M. du S.*

35. Δημοσθένη] Dicacitate hic notus quem ex nauta repente Oratorem factum tradunt veteres. Ad illud ipsum Demadis dictum alludit palam *Demosth.* Ph. II. (152. C.) λέγουσιν, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δύσκολος & δύστροπος εἰμί τις ἄνθρωπος. Philocrates etiam, teste ipso *Demosthene*, p. m. 217. C. idem risit. *M. du S.*

37. Δημοσθένει δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν] *Hemsterhusius* notarat, videndum *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. p. 164. i. e. ad L. 2. c. postremum, plane in fin. ubi is de more ad clepsydram dicendi adlegat Scholiasten *Aristoph.* in Acharn. vs. 693. & *Suidam*, tum & hunc Luciani locum, *Plinium*, *Synesium* aliosque, unde haec adlutio ad aquam scribendi satis intelligitur. Sed his nimium notis non immorabimur. *J. F. R.*

38. Πυθίᾳ] Vid. *Plut.* in Demosth. & *Ciceronis* comparatione, ubi hoc ipsum Pytheae dictum tangit his verbis; ὁ μὲν γὰ Δημοσθενικὸς (λόγος) ἔξω πάντας ὡραϊσμοῦ & παιδιᾶς εἰς δεινότητα & σπουδὴν σωφρονοῦντος, οὗ ἐλλυχνίου ὄδωδεν, ὥσπερ ὁ Πυθίας ἔσκωπτεν, ἀλλ' ὑδροποσίας & φροντίδων, καὶ τ' λιγυρᾶς πικρίας τῆ τρόπου καὶ συντόνου. p. 1624. Ed. *Steph.* & *Libanium* in vit. Dem. *M. du S.*

Ibid. Κρότος] Sic infra c. 32. κρότῳ & τόνῳ τ' λέξεων. *L. K.*

44. Μιτιάδης] An μυσίοις; *F. G.*

50. Καλαντλήσας τ' λοιπὸν λόγον] Puto hic servandam suam vim verbi ex etymologia quam expressimus, & ab eo pendere accusativos qui sequuntur χορηγίας, τριηραρχίας, reliquos. Nec tamen ignoro, quam pulchre ex Medicorum disciplina hoc verbum apud *Longinum* c. 12. extr. interpretetur *Tollius*, *fovere, & amabili ac jucunda verborum sententiarumque copia rigare, animorumque ulcera emollire atque lenire.* Caeterum ipsa haec Demosthenis κατορθώματα repetiisse videtur auctor ex illius oratione *pro Corona* v. g. c. 93. ubi τειχισμὸν & ταφρείαν commemorat, c. 81. εἴ τινες ὑπ' τ' πολεμίων ἐλυσάμην, εἴ τισι συγκατέρας συνεξέδωκα. κ. τ. λ. *J. M. G.*

55. Πρόσβεις] Πρεσβείας correxerat Cl. *Gesn.* Optime. Et *legationes* etiam Interprete *Melanchtone* Parisina, quamvis πρόσβεις reliquerit in Graecis. In quo Edd. cett. consentiunt, sed vellem dissentirent, & πρεσβείας eligerem. Sed & iterum πρόσβεις c. 18. f. *J. F. R.*

77. Σοὶ

Δένδς δόξαν τ' ὄψιν ἀπερεῖσαι. κ' γὰρ αὐτός τι τοιοῦτον ἐφ' Ὁμήρῳ τ' τὰς ἀρχὰς πέπονθα. κατέβαλον γὰν μικρᾶ δεῖν, ὡς οὐκ ἀντιβλεπτέον ὄν μοι πρὸς τ' ὑπόθεσιν· εἶτ' ἐγὼ μὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀνήνεγκα, δοκῶ μοι τ' σμικρὸν προσεθιζόμενος ἀντίον ὁρᾶν. κ' μηδ' ἀποτρέπων, ὥσπερ ἡλίδ τὰς ὄψεις, νόθ τᾶ τ' Ὁμηριδῶν γένδς ἐλέγχεαζ.

[a] Σοὶ δέ [b] μοι φαίνετ' κ' τοῦτο, ἔφη, πολὺ ῥᾷον, [c] ἢ κατ' ἐμὲ εἶναι. τ μὲ γὰρ Ὁμήρδ δόξης, οἷον ὅτι μιᾶς [d] ὁρμώσης τ ποιητικῆς δυνάμεως, ἁθρόως ἐξ ἀνάγκης ἦν ἁπάσης λαβέαζ· σὺ δ' εἰ μὲ ὅτι τ Δημοσθένην ὅλον ἐφάπαξ τῇ γνώμῃ τράποιο, κ' μάλα ἂν ἀπορίης ᾗ τ λόγον ἄρξαν, οὐκ ἔχων ὅτ πρῶτ τ γνώμην λάβοις, καθάπερ οἱ λίχνοι πάρεδρ τὰς [c] Συρακοσίδς τραπέζας, ἢ οἱ φιλήκοοι, κ' φιλοθεάμονες, εἰς μυρίας ἀκροσμάτων καὶ θεαμάτων ἡδονὰς ἐμπέσοιεν· οὐκ ἔχοσι [f] γὰρ ἐφ' ἣν ἔλθωσιν, ἀεὶ τ ἐπιθυμίαν μέλλοντες. οἶμαι δὲ κ' σὲ μελαπηδᾶν', ἔχοντα ἐφ' ὅ, τι ταίης, ἐν κύκλῳ σε ᾗ ἑλκόντων, Φύσεως μεγαλοπρεπῆς, ὁρμῆς ἀφθόρ, βίᾳ σώφρον, λόγ δεινότητ, τ ἐν ταῖς πράξεσιν [g] ἀνδρίας, λημ-

mosthenis fulgore nequeas. Etenim ipsi mihi simile quiddam in Homero ab initio usu venit. Parum enim abfuit, quin abjicerem, quod obtutum defigere in argumento mihi non posse viderer. Deinde nescio quomodo me recepi, ac videor mihi paullatim ad contra intuendum assuefactus esse, nec amplius avertendis velut a Sole oculis, nothus & *insiticius* Homeridarum generis deprehendi.

18. Tibi vero etiam hoc multo esse facilius, mihi videtur, quam meum *mihi negotium*. Etenim Homeri gloria, ad unam poëticam facultatem cum referatur, confertim necessario tota arripienda fuit. Tu vero si ad totum simul Demosthenem advertas animum, omnino dubites trepidans circa orationem, nec habens, quid primum cogitatione arripias; quale quid guloſis accidit ad Syracusanas mensas, aut cupidis audiendi videndique hominibus, si in sexcentas auditionum spectaculorumque voluptates incidant; nec enim quo se vertant habent, transferentes perpetuo cupiditatem. Puto autem te quoque huc illuc salire, nec habere ubi consistas, orbe quodam te huc illuc trahentibus ingenio magnifico, inflammato impetu, vita temperanti, ut dicendi, for-

a Σοὶ] Constans, at mala lectio. Σὸν *Jens.* b Μοι] Sic *Fl. H. Bl. S.* &c. Μὴν *P.* c Ἢ κατ'] Ἢ τὸ κατ' malit *Gesn.* d Ὁρμώσης] Ὁρμούσης marg. *Aldd.* ex *Fl.* e Συρακοσίδς] Συρακοσίας *Fl.* Sed nil opus est. f Γὰρ] Omittit *Fl.* g Ἀνδρίας] Ἀνδρείας *Fl.*

77. Σοὶ δέ μοι φαίνεται] Scribendum σόν. *Tuum opus*, laudatio Homeri scilicet, quae comparatur cum laudatione Demosthenis, utra majoris difficultatis res sit. *J.J.*

Σοί] Rectius omnino est Cl. *Jensii* σόν. sed scripturam veterem repraesentare satius duxi. *M. du S.*

Σοὶ δέ μοι] Parum abest quin invitis omnibus Cl. *Jensii* emendationem recipiam. Ita enim non modo sensus postulat, sed & supra σὸν δὲ τοῦτο Noster etiam dixit. At quia & σοῦ possit legi, & *Solan.* vulgatum exhibuit, scribam cum vulgo, sentiam hic cum *Jensio*. *J.F.R.*

83. Περὶ τ λόγου ἅπαντος] Glossema videtur. *F.G.*

94. Ἀνδρίας] Etsi Florentinae ἀνδρείας forsan praeferendum, nolui tamen hic ei obsecundare, quia ἀνδρία frequentius ap. Nostrum occurrit, vid. supra ad *Macrob.* c. 8. *J.F.R.*

8. Ἰσμηνὸν — ὑμνήσομεν] *Pindari* locus. *F.G.*

Ἴσμηνον] Inter *Pindari* opera, quae hodie supersunt, non reperio. *M. du S.*

13. Ὑμνήσομεν] De variis hymnorum sic notis nominibus vid. *Ill. Spanhem.* ad *Callim.* vs. 1. *J.F.R.*

21. Ἱκανὰ γοῦν σοι ἡ Περικλέους. ἐκείνα μέν γε τὰς αὐτὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ πειθοῦς, τι κέντρον δεξῃ παραλαβόντες, ἀλλ' αὐτόν γε οὐχ ἑωρῶμεν, δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν ὑδὲν ἔμμουσον ἔχοντες, οὐδ' οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν τῶ χρόνου βάσανον & κρίσιν.] In hoc loco nihil sani, si attendas animum. Vertit Benedictus: *Hic satis erit eum cum Pericle conferre. Illius quidem fulgura, tonitrua, & suadelae quoddam calcar accepimus fama, sed orationem ipsam non videmus. Unde constat ejus nihil praeter opinionem stetisse, nec temporis probationem & ju-*

fortitudine in rebus gerendis, multorum magnorumque quaestuum contemtu, justitia, humanitate, fide, sensu, prudentia, unoquoque de multis illis & magnis facinoribus reip. caussa susceptis. Fortasse igitur videns hinc decreta, legationes, conciones, leges, hinc classes, Euboeam, Megara, Boeotiam, Chion, Rhodum, Hellespontum, Byzantium, non habes quo mentem deflectas, quem *tot* praeclara *velut* auferant.

19. Quem ad modum ergo Pindarus, ad multa animum circumferens, ita fere dubitat,

Ismenon utrum, aureo an Melian colo,
Cadmumne, spartos an genus inclytum,
An caerula flammea Thebes,
Vimne conantem omnia Herculeam,
Bacchine patris laetos canemus honores?
Candidae connubiane Harmonies?

Ita tu quoque simili ratione videris ambigere, Orationemne an vitam, oratoriam an philosophiam, populi regendi artem an mortem viri, praedicare oporteat.

20. Nullo vero labore, *inquit*, oberrationem effugeris: sed quamcumque partem arripiens, aut eloquentiam per se *spectatam*, in eam hanc orationem conferto. Apta ti-

ῥημάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπεροψίας, δικαιοσύνης, φιλανθρωπίας, πίστεως, φρονήματος, συνέσεως, ἐκάστου τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων πολιτευμάτων. ἴσως οὖν ὁρῶν ἔνθεν μὲν ψηφίσματα, [h] πρέσβεις, δημηγορίας, νόμους. ἐκεῖθεν ἀποστόλους, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὴν Βοιωτίαν, Χίον, Ῥόδον, τὸν Ἑλλήσποντον, Βυζάντιον, οὐκ ἔχεις ὅποι τὴν γνώμην ἀποκλίνῃς, συμπεριφερόμενος τοῖς πολεοεκτήμασιν.

Ὥσπερ οὖν ὁ Πίνδαρος, ὅτι πολλὰ τῷ νῷ τραπόμενος, οὕτω πως ἀπόρησεν,

Ἰσμηνὸν, ἢ [i] χρυσηλάκατον Μελίαν,
Ἢ Κάδμον ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος,
Ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
Ἢ τὸ πάντολμον Ἡρακλέος [k] σθένος,
Ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμάν,
Ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν;

[l] Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε ταὐτὸν ἔοικας ἀποροῦντι, λόγον, ἢ βίον, ἢ ῥητορικὴν, ἢ φιλοσοφίαν, δημαγωγίαν, ἢ τὸν θάνατον τὸν ἀνδρὸς ὑμνητέον.

Ἔστι δ' οὐδὲν ἔργον ἐκφυγεῖν, ἔφη, τὴν πλάνην, ἀλλ' ἑνὸς ὅτου δὴ λαβόμενον, ἢ ῥητορικῆς καθ' αὑτὴν, εἰς ταύτην [m] κατάθου τοῦτον τὸν λόγον. ἱκανὴ [n] γ' ἂν σοι

h Πρέσβεις] Forsan πρεσβείας. *i* Χρυσηλάκατον] Χρυσηλάκ. male *J.* *k* Ἡρακλέος] Ἡρακλέους *Fl.* *l* Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε] Οὕτως οὖδεν καὶ σὺ *Coll.* *m* Κατάθου] Καθοῦ *Fl.* *n* Γ' ἂν σοι ἡδ'] Sic *J.* & *V2.* Γοῦν σοι ἡ ἡ cett. *Mὴ Fl.*

8. Ἰσμηνὸν ἢ χρυσάλακα] * Ἀρχαὶ ταῦτα τοῦ Πινδάρου τῶ μελοποιοῦ ὑμνων. *V.*

14. Οὐτωσὶ δὲ ἢ σύγε] Γρ. οὕτως οἶδεν. καὶ σὺ ταυτὸν ἔοικας ἀπορεῖν. *G.*

* Ἀρχαὶ] Unum est initium, non plura. Sic tamen etiam est in C. *M. in S.* At sic saltem ἀρχαὶ scribendum fuisset. Forsan ἄρχεται dedit Scholiast. idque per compendium, ἀρχαι pinxerat. *J. F. R.*

judicium sustinere potuisse. Quam multa hic sunt in Latinis infarta, ut sententia nascatur, quae in Graecis non habentur! quam multa male sunt versa! Primum ἢ Περικλέους, num est Pericles? Ἀπὸ κοινοῦ ex praecedentibus repetendum est ῥητορικὴ. *Sufficiet tibi Periclis* sc. eloquentia, si conferatur cum Demosthenis. Dein, πτεροῦς κέντρου non recte vertitur *calcar eloquentiae*, sed *aculeus*, quem infigebat animis auditorum ut recte Melanchthon. Mox, ἀλλ' αὐτόν γε οὐχ ὁρῶμεν, *sed ipsum non videmus?* quemnam? Periclem? non mirum ante tot secula placida compositum quiete: sed nec de Pericle locutus erat; sed de τῇ τοῦ Περικλέους, de eloquentia Periclis; itaque recte Mss. & editio Florentina nec non *Basileensis*: ἀλλ' αὐτόν γε οὐχ ὁρῶμεν, *ipsam non videmus*, sc. eloquentiam. Nulla enim oratio ejus posteris est prodita. Verba quae sequuntur, obscurius vertuntur: δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ἔμμονον ἴσχουσι. Salmurienſis: *Unde constat ejus nihil praeter opinionem stetisse.* Pejus Melanchthon: *Quare constat eas praeter actionem, nullam habuisse solidam ac durabilem laudem*, sc. orationes. Et sic Latinus quoque Interpres videtur legisse. Num φαντασία

σοι εἰδ' ἡ Περικλέους. ἐκείνου μὲν γε τὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ σκεῦός τι κέντρον δόξῃ θεσπελαδόντες, ἀλλ' [a] αὐτοῦ γε οὐχ ὁρῶμεν, [b] ὅλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν, οὐδὲν ἔμμονον [c] ἔχουσαν, οὐδ' [d] οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν τοῦ χρόνου βάσανον, καὶ κρίσιν. τὰ δὲ τοῦ Δημοσθένους [e] ἄλλα σοὶ καλαλελείφθω λέγειν, εἰ ταύτην τράποιο.

Πρόσγε μὲν τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς, ἢ τὰς πολιτείας αὐτῆς τραπομένῳ, καλὸν μίαν ἡντιναοῦν ἀποτέμνεσθαι τὴν ἀφθονίαν· εἰ δὲ βίβλου [f] δαψιλοῦς, δύο ἢ σύντρεις ἐλόμενον, ἔχειν ἀποχρῶσαν λόγων [g] ὑποθολήν. πολλὴ γὰρ ἐν ἅπασιν ἡ [h] λαμπρότης. εἰ δ' οὐκ ἐκ τοῦ παντὸς, ἀλλ' ἐκ μέρους ἐπαινεσόμεθα· νόμος μὲν γὰρ Ὁμηρικὸς, ἡρώων ἐπαίνους ἐκ μερῶν ἁρτίθεσθαι, ποδῶν, ἢ κεφαλῆς, ἢ κόμης, ἤδη δὲ καὶ τῶν φορημάτων, ἢ ἀσπίδων, μεμπτὸν δ' οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἐγένετο, ὑμνεῖσθαι [k] πρὸς ἁπάντων, ἐξ ἠλακάτης, ἢ τόξων, ἢ τῆς αἰγίδος, μήτι γε δὴ μέρους σώματος, ἢ τῆς ψυχῆς· τὰ εὐεργετήματα δὲ οὐδὲ δυνατὸν ἐφεξῆς ἐλθεῖν. ἔστιν οὖν ὁ Δημοσθένης αἰτιάσει, καθ' ἓν τῶν αὐτοῦ καλῶν ἐπαινέμενος.

bi *hic* fuerit *eloquentia* Periclis. Illius nos quidem fulgura ac tonitrua, ac Suadae illum aculeum, fama accepimus; sed ipsam non videmus *eloquentiam*: scilicet praeter formam qualemcumque animo conceptam stabile & solidum nihil habentem, neque quod temporis illud examen judiciumque possit sustinere. . . . Reliqua vero Demosthenis praetermittenda tibi, huc si verteris, fuerint.

21. Ad animi autem virtutes aut praeclare in republica facta conversus decens fuerit, quodcumque inde decerpere dicendi argumentum, aut si largiter facere volueris, duobus, summum tribus dilectis, habere satis materiae ad dicendum subjectae, tantum est claritatis in singulis. Si vero non in universum, sed ex parte laudare velimus, praesto quidem Homerica lex est, Heroum laudes instituere e partibus, pedibus, aut capite, aut coma; jam vero etiam ex gestaminibus, aut scutis, cum indignum Dis non fuerit cantari a Poëtis ob colum, aut sagittas, aut aegidem, nedum ob corporis partem aut mentis adeo; per beneficia autem ire singula nemini datum sit. Ergo neque aegre feret Demosthenes, se ab uno eorum quae pulchra in ipso sunt laudari: quan-

[a] Αὐτοῦ γε] Sic *Fl. Fr.* B1. & 2. Αὐτοῦ γε *H. P. S. Ald.* [b] Ὅλον ὡς ὑπὲρ] Ὅλως. ὡς δὴ ὑπὲρ ὑπὲρ *Fl.* [c] Ἔχουσαν] Receptum ex *Fl.* & *Graev.* Ἔχοιεν Edd. vulgo. [d] Οἷον] Ex *Fl.* recepi. Οἷόν cett. [e] Ἄλλα] Ex emend. *Gesn.* Ἀλλὰ Edd. vulgo. [f] Δαψιλοῦς] Sic pleraeque. Δαψιλὲς *F.* δαψιλὴς *Fl.* [g] Ὑποθολὴν] Ex *Fr.* recepi. Ὑποβαλὴν *H2.* Ὑπερβολὴν *P. F.* &c. omnes male. [h] Λαμπρότης] Λαμπρότης male *H1, 2.* [i] Γὰρ] Omittit *Fl.* [k] Πρὸς] Ὑπὸ marg. *A1.*

σία est *affio*, quod Melanchthoni placuit? Pro ἔχοιεν Mf. ἐν ὑπὲρ τὴν φαντασίαν ὅλως ἔμμονον ἔχουσαν, οὐδ' οἷον ἐξαρκέσαι. *Quae praeter imaginationem nihil quod duret habet, quippe quae non potuit sustinere temporis examen & judicium*, quamvis ἔχοντες aeque ferri possit, ac ἔχουσαν, hoc est, ex qua Periclis eloquentia nihil ad posteros est transmissum, nihilque supereft quam illa imaginatio, illa species, quam animo informamus ac concipimus, de ejus fulguribus & tonitribus quibus miscuisse Graeciam audimus, non legimus, non videmus, ut in Demosthene: φαντασία hic non est illa Oratorum, ὅταν ἃ λέγωμεν ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ ἢ πάθους βλέπειν δοκῶμεν, καὶ ὑπ' ὄψιν τιθῶμεν τοῖς ἀκούουσιν. *Cum scilicet ea, quae dicis, quasi enthusiasmo & vehementi motu correptus, videris cernere, eademque auditoribus ob oculos ponere.* ut eam definit *Longinus* de sublimi dicendi gen. c. 14. sed illa, qua rem auditam cogitatione informamus, οἷον autem non pertinet ad φαντασίαν, sed ad ὑποτύπωσιν. *F.G.G.*

Ibid. Γ' ἂν σοι εἰδ' ἡ] Sic recte *Ven.* utraque. In plerisque impressis γοῦν σοι ἢ ἡ. *Fl.* vero μὴ &c. *M. dus.* 22. Σοι ἢ ἡ] Lege εἰη. *F.G.*

Ibid. Περικλέους] *Plutarchus* docet, nihil ejus praeter decreta supereffe, ejus tamen aliqua ferri *Cicero* in Bruto auctor eft n. 7. teste *Quintiliano* III. 1. p. 126. A. qui haec verba addit: *equidem non reperio quidquam tanta eloquentiae fama dignum. Ideoque minus mirror esse, quae nihil ab eo scriptum putent: haec autem quae feruntur, ab aliis esse composita.* De Orat. tamen II. 22. *Confiaro scripsit Periclis sit*: nisi forsan ea tantum in-

quandoquidem universitati suarum laudum ne ipse quidem par esse videatur.

ὑμῶν· ἐπεὶ τό γε σύμπαν οὐδ' αὐτὸς ἂν αὐτὸν ἐξαρκέσειεν ἐπαινέσαι.

22. *Haec ita percurrente Therſagora,* LYC. Puto ego, *inquam*, te, cum illud unum demonſtratum mihi cuperes, non ſolum poëtam te bonum eſſe, illud quaſi corollarium feciſſe Demoſthenem, ſoluta oratione adjuncta carminibus. THERS. *Ille*, Facilitatem tibi, *inquit*, negotii tui ob oculos poſiturus eo provectus ſum, orationem ut percurrerem, *& leviæ tibi illius veſtigia ſignarem*, ſi quid de cura tua remittens, operam dare mihi recitanti velles. LYC. Noris, *inquam*, nihil te quidquam proficiſſe. Ac vide ne illud alterum (*illa difficultas quae me angit*) etiam auctum ſit. THERS. Praeclaram, *inquit*, mihi medicinam narras. LYC. Nempe, *inquam*, difficultatem praeſentem ignoras, deinde medici inſtar laborantem partem ignoratis, aliam curas. THERS. Quid ita? LYC. Tu quidem iis, quae turbare forte eum queant, ſi quis primum ad ejuſmodi orationem aggrediatur, mederi conatus es: at illa olim conſumta ſunt antiquis annorum anfractibus. Igitur difficultatis hujus obſoletae ſunt tuae medicinae. THERS. Haec ipſa ergo, *inquit*, Medicina tibi *ſuppeditat*. Nempe velut viam, tutiſſimam oportet eſſe eam, quae tritiſſima eſt.

Ταῦτα τῇ Θεραγόρᾳ διαλεγομένῳ, ΛΥΚ. Οἶμαί σε, ἔφην, ἂν ὑποδεδειχθαί μοι βουλόμενον, τὸ μὴ μόνον ποιητὴν ἀγαθὸν εἶναι, τὸν λόγον παρεμπόρευμα ποιησάμενον τὸν Δημοσθένην, τὰ περὶ τοὺς ἐμμέτρους προσῳδέντα. ΘΕΡΣ. Καὶ μὰ Δία, ἔφη, τὸν ῥᾳστώνην ὑποτιθεὶς, παρήχθην ἐπιδραμεῖν τὸν λόγον, εἴ τι τὴν φροντίδα ἀφελεῖς, ἀκροατὴς ἡμῖν γένοιο. ΛΥΚ. Πρόϊγε τοίνυν, ἔφην, σοι γέγονεν ὑδέν, εὖ ἴσθι. σκόπει δὲ μὴ καὶ πλέον ἢ γεγονὸς ᾖ τέρας. ΘΕΡΣ. Καλὸν ἂν λέγοις, ἔφη, τὸ ἴαμα. ΛΥΚ. Σὺ γάρ, ἔφην, ἀγνοεῖς, οἶμαι, τὸ παρὸν ἄπορον, εἶτα ἰατρῷ δίκην τὸ τῷ νοσοῦντι σαθρὸν ἀγνοοῦντα ἄλλα θεραπεύεις; ΘΕΡΣ. Ὅτι τί δή; ΛΥΚ. Σὺ μὲν, ἀπαράξειν ἂν τὸ πρῶτον ἰόντα πρὸς τὸν λόγον, ἐπεχείρησας ἰᾶσθαι, τάδε ἤδη παλαιᾶς ἐκ παλαιοτέρων ὁδοὺς. ἆρ' ἐκείνης τῆς ἀπορίας ἔωλά σοι τὰ ἰάματα. ΘΕΡΣ. Τοῦτο δ' ἦν, ἔφη, σοι τόγε ἴαμα. χρὴ μὴτι καλάμῳ ὁδὸν, θαρραλεωτάτην εἶναι τὴν συνθεωτάτην.

ΛΥΚ.

l Τῶν λόγων] Τῷ λόγῳ *Fl.* *m* Παράξειν] Παράξειν *F.* prave. *n* Καλαιώλατας] Καλαιώλους *Fl.* *o* Παλαιαῖς] Πολλαῖς *Fl.* *p* Ταύτης τὴν ἀπορίας] Ταύτῃ ταῖς ἀπορίαις *Fl.*

58. Πρόϊγε] Προΐγου πλέον. Ἰσοκράτης φησὶ, ἵνα πρόϊγου τοι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλέον. *V.*

intelligit, quae apud Thucydidem extant: *Ab Ariſtophane Poëta fulgere, tenere, permiſcere Graeciam dictus eſt. Cic.* Or. 9. Vide autem Nigr. c. 4. ubi verſus Eupolidis legitur in quo κέντρον illud Periclis memoratur. *M. du S.*

23. Τι κέντρον] Τὸ κέντρον legi jubet Cl. *Hemſterh.* ad *Nigrin.* §. 7. f. p. 46. T. I. ubi ὡς ἀληθῶς ἐγκωμιάζειν τι κέντρον τοῖς ἀκούσι, etiam minus apte legitur. *F.F.R.*

26. Ἔχωσιν] Sic praeter G. *Fl.* & in prima quidem voce *Fr.* & *Bz.* quae in poſtrema cum reliquis aberrant, in quibus legitur αὐτὸν . . . ἔχοιεν inter ὡς & ὑπὲρ *Fl.* inſerit ὑδὲν ὁποῖον, quod in reliquis non extat. Illud monendum reſtat, pro οἷαν quod mox ſequitur, in *Fl.* legi οἷον, quod reſpondet ſuo ὁποῖον. *M. du S.*

Ibid. Οὐδ' οἷαν] Lege οἷον. *F.G.* Bene divinavit, cumque & *Fl.* confirmet, recepi. *F.F.R.*

27. Βάτερον ἢ κρίσιν] Hic arbitror abrumpi orationem. Therſagoras ſatis habet viam quaſi monſtraſſe dicendorum in comparatione Periclis cum Demoſthene; reliqua ingenio amici permittit. *F.M.G.*

42. Πρὸς τὸ ποιητὸν] Gloſſam eſſe τὸ ὑπὸ, eſt apertum: nam πρὸς cum genitivo, & verbo paſſivo, pro ὑπὸ, habuimus adeo frequenter, ut operae haud ſit repetere. Vid. tamen *Icar.* c. 15. 21. f. *Bis Accuſ.* c. 27. f. *Rhet. Praec.* c. 1. *Adv. Indoct.* 28. & *Bergl.* ad *Alciphr.* p. 120. *F.F.R.*

45. Ἐφ' ἅπαξ ἑλεῖν] Ἑλεῖν τὴν εὐεργεσίαν an ſignificare poſſit *exarare beneficia*, vehementer dubito. Suſpicor poſt *Wolfium*, legendum ἐφ' ἑκάστας ἑλεῖν, idque tanto magis, cum compendium ſyllabae σας in

ΛΥΚ. Τὴν ἐναντίαν γάρ, εἶπον, προὐθέμην, [a] ἣ φασὶν Ἀννίκεριν τὸν Κυρηναῖον φιλοτιμηθῆναι πρὸς Πλάτωνά τε, καὶ τοὺς ἑταίρους. τὸν μὲν γὰρ Κυρηναῖον ἁρμαλλασίαν ἐπιδεικνύντα, πολλοὺς καὶ τὸν Ἀκαδημίαν ἐξελαύνειν δρόμους, ὅπου τὰ αὐτῆς ἁρματοτροχίας ἅπαντας, μηδὲν [b] παραβάντα, ὥσθ' ἑνὸς δρόμου σημεῖα καὶ τὰ γῆς ὑπολείπεσθαι· τοὐμὸν δέ γε, τοὐναντίον σπεύδει, τὰς ἁρματοτροχίας ἀλεείνειν· εὖ μάλα ῥᾴδιον δ', οἶμαι, καινουργεῖν ὁδούς, τὰ τέριμμένων ἐκτρεπόμενον. ΘΕΡΣ. Ἀλλά τοι τὸ [c] Παύσωνος, ἔφη, σοφόν; ΛΥΚ. Ποῖον; ἔφην, οὐ γὰρ ἀκήκοα.

ΘΕΡΣ. Παύσωνι τῷ ζωγράφῳ φασὶν ἐκδοθῆναι γράψαι ἵππον [d] καλινδούμενον· τὸν δὲ γράψαι τρέχοντα, καὶ πολὺν κονιορτὸν περὶ τὸν ἵππον· ὡς δ' ἔτι γράφοντος, ἐπιστῆναι τὸν ἐκδόντα, μέμφεσθαι, μὴ γὰρ τοῦτο προστάξαι· τὸν δὲν Παύσωνα τῷ παιδὶ τὰ μετέωρα κάτω περιαγαγόντα, τῷ παιδὶ τὴν γραφὴν ἐπιδεῖξαι κελεῦσαι, καὶ τὸν ἵππον ἔμπαλιν [e] κείμενον ὀφθῆναι καλινδούμενον. ΛΥΚ. Ἡδύς εἶ, ἔφην, Θερσαγόρα, ἂν μίαν οἵαν με τροφὴν μεμηχανῆσθαι τοσούτων ἐτῶν, ἀλλ' οὐχὶ πάσας τροφὰς, καὶ περιαγωγὰς ἐναλλάττοντα, καὶ μετατιθέντα,

23. LYC. *Male narras.* Nam contrariam, *inquam*, ego mihi proposui illi, in qua gloriam appetiisse dicitur Cyrenaeus Anniceris apud Platonem ejusque sodales. Cyrenaeum enim ajunt, cum aurigandi peritiam ostentaret, multa circum Academiam egisse curricula, per eandem omnia orbitam, quam nusquam egrederetur, ita ut curriculi non nisi unius in solo vestigia relinquerentur. Mea vero contraria scilicet est ratio, qui evitare orbitam studeam. Non nimis autem facile arbitror, novas comminisci vias, declinatis his quae tritae sunt. THERS. Verum enim vero sapiens, *inquit*, Pausonis commentum est. LYC. Quodnam? *inquam:* nec enim audivi.

24. THERS. Pausoni pictori pingendum locatum ajunt equum volutantem se: at illum pinxisse currentem, multumque circa equum sublatum pulverem. Pingenti superveniisse qui locaverat, questumque: neque enim hoc se jussisse. Pausonem itaque imperasse puero, ut summis tabulae versus ima conversis, picturam ostenderet, sicque equum inversum volutari visum esse. LYC. Suavis homo es, *inquam*, Thersagora, si putas unam me, tot annorum *hominum* conversionem machinari, non potius conversiones omnes & circumductiones mutare, ac transponere, ac sic quoque metuere,

a Ἡ] Bene *Ald. Fr. B1. 2. P. S. H.* Ἁ adspirate *J. V2. Fl.* b Παραβάντα] Παραβάντας *Fl.* c Παύσωνος] Recepi ex *Fl.* & *Graev.* & hic, & deinde bis. Nam Πάσωνος & mox Πάσωνι ac Πάσωνα male reliquae omnes. d Καλινδούμενον] Ἀλινδούμενον male *Fl.* e Κείμενον] Omittit *Fl.*

literam ξ transire facile potuerit. *J. M. G.*

73. Τὴν ἐναντίαν γάρ, εἶπον] Quod in interpretatione huic responsioni verba praemisi *Male narras*; lucis inferendae causa factum est. Nempe sic abrupte loquuntur Graeci & Latini, cum concedunt quidem, quod alter dixit, sed ad se nihil pertinere ostendunt. Aliquoties ita noster in *Hermotimo*. De Latinis diximus ad *Quintil.* 2, 7. extr. Caeterum hanc de Anniceri narrationem habet etiam *Aelian.* H. V. 2, 27. *J. M. G.*

74. Ἀννίκερι] Ille ipse qui Platonem, cum jussu Dionysii veniret, redemerat. *Diog. Laërt.* 74. E. & 54. C. ubi tamen alium Anicerim esse contendit *Menagius*, quem vide p. 70. D. ubi plura de eo testimonia congessit. Idem de eo narrat & *Aelianus* V. H. II. 27. teste Men. & *Lactantius* III. 25. ubi & pretium addit *octo sestertia*. Pro ἣ male *Fl.* & *V2.* ἢ. In *J.* autem ἢ, nisi quod mendose *J.* Illud enim haud dubie Editor volebat, ut c. 15. ἢ ὁ τὰ Δημέου &c. quod sane minime spernendum, immo verum puto. *M. du S.*

75. Πρὸς Πλάτωνα] *Aelian.* Var. Hist. II. 27. *F. G.*

81. Ἁρματροχίας ἀλεείνειν] *Hom.* dixit, ἁρματροχίας ἀλεείνων, quod diversum est. *F. G.*

84. Παύσωνος] *Menagius* ita emendandum esse viderat & Mss. Gr. & *Fl.* Ed. confirmant. In reliquis enim prave ubique legitur Πάσωνος &c. vid. *Plut.* 705. f. *Aelian.* Var. H. XIV. 15. De hoc Pausone judicium *Aristotelis* vide de Poët. c. 2. pr. (Non viderat forte *Menagius*, sed *Gujeto*, ut solet, surripuit.) *M. du S.*

Πάσωνος] Pauson pictor. Pauson dicitur *Aeliano* Var. Hist. 14. 15. & *Plutarcho* de Pythiae oraculis, & aliis,

re, ne idem mihi denique quod Proteo usu veniat. THERS. Quid illud est, *inquit*? LYC. Ne fiam, *inquam*, quod ille factus est, cum humanam speciem studeret effugere: quando consumtis formis omnibus animantium, plantarum, elementorum, rursus denique adsciticiae formae inopia, Proteus factus est.

25. THERS. Tu quidem supra illum Protea, *inquit*, meae recitationis effugiendae rationes comminiscēris. LYC. Non hoc, *inquam*, vir optime. Dabo enim tibi hanc audiendi operam omissa parumper quae incumbit mihi cura. Forte enim parte curarum de tuo foetu liberatus, etiam meae parturitionis curam una suscipies. *Cum igitur ita illi quoque videretur, in proximo aggere assidentes, audiebam ego, ipse recitabat generosa sane carmina. Inter recitandum vero fanatico velut impetu correptus, complicatis tabellis suis*, THERS. Cape tibi, *inquit*, auditionis tuae mercedem, ut Athenis concionis obitae aut judicii. Sed ut gratiam mihi, *inquit*, habeas. LYC. Habebo equidem, *inquam*, prius etiam, quam, quid sit quod dicis, norim.

26. Sed quid est, de quo dicis? THERS. In Macedonicos, *inquit*, regiae domus commentarios incidi, ac tum mirifice delecta-

Ἰδεδιέναι μὴ τὸ τελευταῖον πάθοιμι τὸ τῆ Πρωτέως. ΘΕΡΣ. Ποῖον, ἔφη, πάθῳς; ΛΥΚ. Τὸ γενόμενον, [f] ὅ φασιν αὐτὸν γενέσθαι, δρασμὸν ἐξευρίσκοντα τ ἀνθρωπίνης ὄψεως, ἐπεὶ [g] καὶ πανταλώκει πάσας ἰδέας ἀν θηρίων, καὶ φυτῶν, καὶ στοιχείων, αὖθις αὖ πενία μορφῆς ἐπεισάκτου, Πρωτέα γενέσθαι.

ΘΕΡΣ. Σὺ μὲ, εἶπεν, ὑπὲρ τ Πρωτέα μηχανᾶ τ ἐμὴν ἀκρόασιν ἀποδιδράσκειν. ΛΥΚ. Οὔκ, ὦ γαθὲ, ἔφην, τοῦτο. παρέξω γὰρ ἐμαυτὸν ἀκροατὴν, παρεὶς τ ἐπιπτημμένην φροντίδα. τάχα γὰρ [h] ἄν τι καὶ τῆ σῆ [i] κυήματος [k] ἄφρονος γενόμενος, καὶ τ ἐμῆς ὠδῖνος συμφροντίσαις. ὡς οὖν ἐδόκει ταῦτα αὐτῷ, καθίσαντες ὅπῃ τ πλησίον κρηπῖδος, ἐγὼ μὲ ἠκροώμην, ὁ δ' ἀνελέγετο μάλα γενναῖα ποιήματα. μέλαξὺ δ' ὥσπερ ἔνθους γενόμενος, ἐπιπτύξας τὸ [l] γραμματεῖον, ΘΕΡΣ. Κομίζου τ ἀκροατικὸν, ἔφη, μισθὸν, καθάπερ Ἀθήνησιν ἐκκλησιαστικὸν, ἢ δικαστικὸν· ἀλλ' ὅπως εἴσῃ μοι χάριν. ΛΥΚ. Χάριν μὲ, ἔφην, εἴσομαι, καὶ πρὶν ἔ, τι καὶ λέγεις εἰδέναι.

Τί δ' ἐστὶν ὅ, τι καὶ λέγεις; ΘΕΡΣ. Μακεδονικοῖς, εἶπεν, ἐντυχὼν τ βασιλικῆς οἰκίας ὑπομνήμασι, καὶ τότε ὑφηδεὶς,

f Ὅ] Ἃ marg. *A1*. *g* Κατεπαλάκει] Κατανηλάκει *Fl*. *h* Ἄν τι] Bene *V2*. *P*. Aliae quaedam ἄντι male. *i* Κυήματος] Recte plurimae. Κύματος *H1*. & *2*. *k* Ἄφροντις] Ἄφρων τις male *P*. sola. *l* Γραμματεῖον] Γραμματείου *Fl*.

aliis, ex quibus hic legendum Παύσωνι. *F.G.* Eadem ad verbum habet *Menag.* in Ed. *Graev.* qui cum ubique eadem dederit quae ille, plagii omnino reus esto. *J.F.R.*

87. Πάσωνι τῷ ζωγράφῳ] Verissime ingeniosissimus & amicissimus *Menagius* emendat Παύσωνι. Ejus emendationem, ne quid dubii supersit, firmat Ms. & editio Florentina. *J.G.G.*

91. Μίμφιος] Καὶ μέμφιος. *F.G.* Bene, & parum abest, quin invitis Edd. inseram. *J.F.R.*

97. Τοσούτων ἐτῶν] Si Luciani sit opus, a sene conscriptum hinc & ex c. 22. statuendum est: unde subit suspicari suppositititium, cum nec elegantia solita insit, ne orationis quidem perspicuitas. Juvenile opus est (vide & not. ad tit.) sed cujus nescio. *M. du S.*

5. Κατεπαλάκει] Forsan recte *Fl.* sine augmento, quod & *Herodot.* negligit; ut L. VII. p. 437. C. ἀναβεβήκεσαν pro ἀνε—. Conf. c. 41. ubi eadem rursus κατεπαλακεῖτε. Sed & exempla ex aliis tam crebro indicavimus, ut pluribus hic non opus sit; vulgatum tamen hic praestat servasse. *J.F.R.*

12. Παρεὶς τὴν ἐπιπτημένην φροντίδα] Vertitur: *Dimissa ex animo impendente cogitatione*: malim, *Demissa, suspensa illa cogitatione*. *H.V.*

Ibid. Ἐπιπτημένην φροντίδα] V. *Dem. Phil.* I. p. 108. A. ubi ἀπεπτημένοι ἐ ταῖς παρασκευαῖς, καὶ ταῖς γνώμαις. *M. du S.*

20. Γραμματεῖον] Sic variat scriptura etiam supra *Tox.* c. 13. 14. 16. & ante, in hac Dissert. & mox c. 27. *J.F.R.*

22. Ἀλλ' ὅπως] Subaudi ἴσθι, σκόπει. *F.G.*

27. Ὑπομνήμασι] A M. Æmilio captos Regum Ma-

μοθεὶς, τὸ βιβλίον ἀπ' ἀργὸν παρεργον ἐκτησάμην· καὶ νῦν ὑπεμνήσθην ἔχων οἰκαδε. γέγραπται δ' ἄλλα τε τῷ Ἀντιπάτρῳ πραχθέντων δηλα, καὶ ἡ οἰκίας, καὶ περὶ Δημοσθένους· ἃ μοι δοκεῖς οὐκ ἀν παρεργως ἀκῦσαι.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν, εἶπον, ἤδη γέ σοι τῷ εὐαγγελίων χάριν, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν ἐγὼ μὴ ὧν ἀν ἀπολείψομαί σου πρὶν ἢ παρασχεῖν ἔργον σοι γενέσθαι· σὺ δ' εἰστίασας μὲν με λαμπρῶς τῷ Ὁμήρου γενεθλίοις, ἔοικας δ' ἑστιάσειν αὐτὸς καὶ τῷ Δημοσθένους.

Ὡς οὖν ἀνέγνω τὰ λοιπὰ τῆς [a] γραμματείου, διατριβῆς ὀλίγον, ὅσον ἐπαινέσαι τῆ ποιήσει τὰς δεούσας ἐπαίνους, ἤμην εἰς τῆς Θεσσαλίας, καὶ μάλις μὲ, ἐπιτυγχάνει δὲ τῆ βιβλίᾳ, καίτοι λαβὼν τότε μὲ ἀπηλλαττόμην. ἐτυχον δ' ἔτι τῆς χάριτος διετίθη, ὡς εἶδέν τι [b] παρεστρέψας ἄλλ' ἐπ' αὐτῷ ὀνομάτων [c] τε καὶ ῥημάτων ὑμῖν ἀναλέξομαι. ἐπεὶ καὶ τῷ Ἀσκληπιῷ μεῖόν τι χάριτος ἡ τιμῆς, εἰ, μὴ τῷ προσιόντων αὐτῷ ποιησάντων ᾄσματα, τὰ Ἀλιεσθήμιδος τῆς Τροιζηνίας, καὶ Σοφοκλέους, ᾀδεται, καὶ τῷ Διονύσῳ, τὰ [d] ποιήσαι καινὰ ποιεῖν, κωμῳδίας, ἢ τραγῳδίας, ἐκλέλειπται· τὰ δ' [e] ἑτέροις συμπεφύρται,

tus, non perfunctorie libellum emi. Et modo domi me habere recordatus sum. Scripta ibi sunt cum alia de rebus ab Antipatro domi gestis, tum de Demosthene, quae mihi non obiter auditurus esse videris.

LYC. Et nunc, *inquam*, pro isto nuncio eam tibi gratiam persolvo, ut reliquos etiam versus tuos audiam: neque vero te relinquam ante, quam fides promissis tuis constiterit. Magnificis tu me epulis Homeri natalicis accepisti, ac Demosthenis quoque similibus videris accepturus.

27. *Cum igitur reliqua ex tabellis recitasset, commorati paullum, dum dignae poëmati laudes tribuerentur, Thessalorum damus invimus, & vix quidem, sed invenio tamen libellum. Quo ego accepto tum discedebam. Lecto autem in eam veni sententiam, ut nihil immutatum, sed ipsis eadem nominibus & verbis illum vobis praelegam. Neque enim minus honoris habetur Aesculapio, si, cum nemo salutandum fecit carmen, Alisodemi Troezenii & Sophoclis carmina canuntur; & Baccho novum carmen scribere, Comoedias, Tragoediasve, desitum est: sed quae ab aliis*

a Γραμματείου] Γραμματείᾳ *Fl.* b Παρεστρέψας] Παρατρέψας emendat *Gesn.* c Τε] Omittit *Fl.* d Ποιήσαι καινὰ] Utrumque deest in *Fl.* e Ἑτέροις] Ἑταίροις *Fl.* prave.

cedoniae commentarios legimus in ejus vita a *Plut.* conscripta; sed ab hoc visos &c. non credo. *M. du S.*

Ἱπερμήρους] Vid. Misc. Obs. Brit. Maj. & Jun. 1733. p. 368. *J. F. R.*

29. Οἰκεῖν] Pro εἶναι positum. *F. G.* Ita vicissim οἰκεῖν fere pro εἶναι *Herodian.* 2. 7. 3. ὅτε γὰρ οἰκεῖν ἤρξατο αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἐλαζωνεύσατο. Sed potest vulgaris significatio & ibi salva manere; ut sit *domo, vel de suo* non suppetebant opes. Sed pro οἰκεῖν fortasse hic οἴκοθεν scribendum. *J. F. R.*

34. Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν] Aliquid excidisse videtur, petit enim, quod sequentia indicant, ut reliquum poëma sibi peragat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν ἐπῶν] Ἀκούσομαι legisse videtur Interpres. *F. G.*

50. Ἀλισοδήμου] Hunc Poëtam ab aliis laudatum non memini. *M. du S.*

Ibid. Σοφοκλέους] Scripserat ergo & Sophocles hymnos. *M. du S.*

53. Ἐκλέλειπται] Hujus ergo aetate neque tragoediae neque comoediae novae Athenis scribebantur. *M. du S.*

59. Δρᾶμα τῷ βιβλίῳ] Sic legendum videtur, τὸ προσῆκον ἡμῖν μέτρον· τὸ δὲ φανὲν Ἀντιπάτρῳ &c. τὸ δρᾶμα τῷ βιβλίῳ institutum videtur. *F. G.*

Δρᾶμα] (Quid in his veri sit ex *Plutarcho* intelligis in vita Dem. p. 1574.) Plutarchus, excepto Antipatri colloquio, eadem ferme habet. *M. du S.*

Ibid. Τόδε δρᾶμα &c.] Legebatur. τὸ δὲ δρᾶμα τῷ βιβλίῳ praemisso etiam puncto ante τὸ δὲ. Sed parenthesi addita, distinctioneque mutata, & pro τῷ βιβλίῳ, rescribendo βιβλίον *Gesnerus* vulgatum emendavit, cui obsecundavi, quod vulgatum sensum carebat, nec aliter ex Codd. restitui poterat. *J. F. R.*

63. Καλαυρίας] Saepius in hac voce apud *Plut.* peccatur hac in historia; pro Calauria enim ubique Calabriam

compoſita ſunt, ea hæc, quæ in medium opportune proferunt, non minus commendant, quam ſic honorem habuiſſe Diis videntur.

28. *Liber itaque hic (eſt autem commentariorum* Macedonicorum *ea pars, quæ ad noſtram rem pertinet, colloquium) liber ergo refert, Antipatro indicatum eſſe, adeſſe Archiam. Porro hic Archias, ſi quis juniorum forte ignorat, comprehendendis exſulibus fuerat præfectus, ac mandata acceperat, Demoſthenem perſuaſionibus potius quam vi eo adducendi, ut a Calauria veniret ad Antipatrum. Ac fuerat ſpe iſta ſuſpenſus Antipater, in dies exſpectans Demoſthenem. Cum igitur audiſſet e Calauria venire Archiam, ſtatim, ut erat, intro eum juſſit vocari.*

29. *Ingreſſus ille, ... Sed ipſe libellus dicet reliqua.* ARCH. Salve Antipater. ANT. Quidni ſalvus ſim, ſi adduxiſti Demoſthenem? ARCH. Adduxi, ut potui. Urnam enim reliquiarum Demoſthenis adfero. ANT. A ſpe dejeciſti me, Archia. Quo enim mihi oſſa & urna, Demoſthenem ipſum non habenti? ARCH. Nempe per vim, o Rex, retineri anima viri non poterat. ANT. Cur vero vivum non com-

τῆς τῶν εἰς μέσον ἐν καιρῷ κομίζειν χάριν ἐλάττω φέρει, τῷ δ' θεὸν δοκεῖν τετιμηκέναι.

Τὸ μὲν οὖν βιβλίον, τοῦτο. (ἔστι δὲ τῶν ὑπομνημάτων τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος τόδε δράμα) τὸ βιβλίον φησὶν, Ἀντιπάτρῳ μεμηνύσθαι παρεῖναι τὸν Ἀρχίαν. ὁ δ' Ἀρχίας, εἴ τις ἄρα τῶν νεωτέρων ἀγνοεῖ, τοὺς φυγάδας ἐτέτακτο συλλαμβάνειν. ἐπέστελλο δ' αὐτῷ καὶ Δημοσθένην ἀπὸ τῆς Καλαυρίας πεῖσαι μᾶλλον, ἢ βιάσασθαι πρὸς τὸν Ἀντίπατρον ἥκειν. καθ' ὃν δὴ καιρὸν ὁ μὲν Ἀντίπατρος ἐπὶ ταύτης ἦν τῆς ἐλπίδος, τὸν Δημοσθένην ἀεὶ προσδοκῶν. ὡς οὖν ἤκουσεν ἀπὸ τῆς Καλαυρίας ἥκοντα τὸν Ἀρχίαν, εὐθὺς ὡς εἶχεν ἐκέλευσεν εἴσω καλεῖν.

Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, αὐτὸ φράσει τὰ λοιπὰ τὸ βιβλίον. ΑΡΧ. Χαῖρε, ὦ Ἀντίπατρε. ΑΝΤ. Τί δ' ἂν μέλλω χαίρειν, εἰ Δημοσθένην ἤγαγες; ΑΡΧ. Ἤγαγον ὡς ἠδυνάμην· ὑδρίαν γὰρ κομίζω τοῦ Δημοσθένους. ΑΝΤ. Ἀπ' ἐλπίδος γε μὴν ἔσφηλας, ὦ Ἀρχία· τί γὰρ τοῦ ὄντος, καὶ τῆς ὑδρίας, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντι; ΑΡΧ. Τὴν γὰρ ψυχὴν αὐτοῦ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' ἂν ζῶντα

f Τόδε δράμα) τὸ βιβλίον] Ita *Gesn.* dedit, pro vulgat. τὸ δὲ δράμα τοῦ βιβλίου. *g* Ἀντίπατρε] Ἀρχία *L.* male. *h* Ἀδύνατον] Omittit M.

briam libri impreſſi habent. V. 615. C. in Dem. *M. du S.*

65. Μετέωρος ὁ Ἀντ.] Conf. ſupr. T. 2. *Jov. Trag.* c. 4. N°. 73. *J. F. R.*

70. Εἰσῆλθεν] Ὁ Ἀρχίας. *F. G.*

71. Χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε] Hic incipit monumentum antiquum & lectu dignum, cetera non ſunt magni pretii. *M. V. LeCrozo.*

Χαῖρε, ὦ Ἀντίπατ.] Hic incipit quaſi novus dialogus. Vid. Miſc. Ob. ſupra laudat. p. 368. f. & 369. *J. F. R.*

76. Τί γὰρ τοῦ ὄντος] Subaudi δεῖ. *F. G.*

78. Πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' ὦ ζῶντα κατειλήφατε;] In omn. Edd. haec ita habebantur confuſa: πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ὦ Βοιωτίας, ὦβ' ὅπως τι παρ' ἡμῶν λαβόντες &c. a c. 34. fere ad fin. 37. huc infarta, quae tranſpoſitione ſananda etiam monet Anonym. in Miſc. Obſ. Britan. Maji & Jun. 1733. p. 370. Aliquid deeſſe viderat & *Wolf.* initio operum *Demoſth.* Tranſpoſitione etiam ſanaverat *Solan.* exceptis duobus verſib. quos aliter conſtituit. At nos *Geſneriana* ſequimur. Differentia eaque ex collatione alius Edit. patebit. *J. F. R.*

79. Κατέχειν ἀδύνατον. * ΑΝΤ. Τί δ' ὦ] Potuitne, Lector, melius continuari oratio? Quam male vero in libris omnibus tum editis, tum, quantum mihi conſtare potuit Miſſ. ab hoc inde loco partes commentariorum, ut fingitur, Macedonicorum inter ſe cohaeſerint, vel diſtractae fuerint potius, facile intelliget, ſi quis conferre cum hac editione quamcumque aliam voluerit: (ne opus ſit ad alium librum decurrere, rogavi Doctiſſ. *Reiskium*, ut ſubjici ad finem libelli totum locum, quomodo antea editus fuit, curaret.) Igitur putabam me vidiſſe aliquid, cum ante hos viginti annos obſervarem, tranſpoſitione in libro, unde reliqui, qui exſtant, omnes derivati ſunt, duo folia aequalia, vel paginas adeo ejusdem folii (verſuum in *Aldina* editione 37. & 40. in *Baſileenſi* 71. & 75.) quibus

τα καλειλήφατε; ΑΡΧ. [a] Καλειλήφαμεν. ΑΝΤ. Κατὰ τὴ ὁδὸν ἓν τέθνηκεν; ΑΡΧ. Οὐκ, ἀλλ' ὕστερον, ἐν Καλαυρίᾳ. ΑΝΤ. Τάχα δ' ὑμετέρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας, ὃ θεραπευόντων τὸν ἄνθρωπον; ΑΡΧ. Ἀλλ' οὐδ' [b] ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο. ΑΝΤ. Τί φῄς; αἰνίγματα λέγεις, ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες οὐκ ἔχετε.

ΑΡΧ. Οὐ γὰρ ἐκέλευες πρώτιστα μὲν βιάζεσθαι; καίτοι πλέον ἂν οὐδὲ βιασαμένοις οὐδὲν ἦν· ἢ γὰρ ἂν ἐμελήσαμεν. ΑΝΤ. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες· ἴσως δὲ ἐκ τῆς ὑμετέρας τέθνηκε βίας. ΑΡΧ. Ἡμεῖς μὲν αὐτὸν οὐκ ἀπεκτείναμεν, βιάζεσθαι δὲ αὐτὸν μὴ πειθοῦσιν ἀναγκαῖον ἦν. σοὶ δ', ὦ βασιλεῦ, τί τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο; πάντως οὐδὲν ἂν αὐτὸν, ἢ ἀπέκτεινας.

ΑΝΤ. Εὐφήμει, ὦ Ἀρχία· δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκέναι, μήθ' ὅστις ὁ Δημοσθένης, μήτε τὴν ἐμὴν γνώμην· ἀλλὰ νομίζειν ὅμοιον εἶναι Δημοσθένην εὑρεῖν, καὶ τούτους ζητεῖν τοὺς κακῶς ἀπολωλότας, Ἱμεραῖον τὸν Φαληρέα, καὶ τὸν Μαραθώνιον Ἀριστόνικον, καὶ τὸν ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτη, τῶν ῥαγδαίων ῥευμάτων οὐδὲν διαφέροντας, ἀνθρώπους τα-

prehendiſtis? ARCH. Comprehendimus. ANT. Ergo in via periit? ARCH. Non, ſed ubi erat, in Calauria. ANT. Forte veſtrae negligentiae culpa fuit, qui non ſatis hominem curaveritis. ARCH. Sed neque hoc in noſtra poteſtate fuit. ANT. Quid ais? Aenigmata loqueris, Archia. Vivum cepiſtis, & non habetis.

30. ARCH. Nonne enim juſſeras, primo vim illi non adhiberi? Quamquam neque profecturi quidquam eramus vi admota, etenim jam parabamus. ANT. Neque illud bene, quod parabatis: forte enim a veſtra injuria mortuus eſt. ARCH. Nos quidem non interfecimus illum, ſed vim admovere, cum perſuadere non poſſemus, neceſſe erat. Tibi vero, Rex, quid lucri acceſſiſſet, ſi vivus adveniſſet? Neque enim ſane aliud, quam interfecturus illum eras.

31. ANT. Bona verba, Archia. Videris mihi non cogitare, neque quis fuerit Demoſthenes, neque meum conſilium, ſed putare ſimile *& ejusdem felicitatis* eſſe, inveniſſe Demoſthenem, & illos conquirere homines male perditos, Himeraeum Phalereum, & Marathonium Ariſtonicum, & illum ex Piraeeo Eucraten, torrentibus rivis nihil diſſimiles, humiles homunciones, tu-

[a] Κατειλήφαμεν] Κατελάφαμεν perverſe *Junt.* [b] Ἐφ'] Ὑφ' Edd. priores.

bus repoſitis hic libellus, qui tribus locis vitium antea prodebat, ſanus, integer, & optime continuatus appareat. Ad hoc intelligendum nihil opus eſt, quam ut attendat lector ubique, quis loquens inducatur, & de qua re agatur. Probata eſt jam tum illa curatio doctiſſimo viro, quem mihi nunc collegam & vicinum eſſe impenſe gaudeo, *C. A. Heumanno*, ad quem illam perſcripſeram: probata eſt doctiſſimo itidem viro *Tib. Hemſterhuſio*, cui ſpecimen mearum in hunc libellum obſervationum miſeram. Is, ſibi quoque eam in mentem veniſſe, mihi reſpondit, & a *Moſe du Soul* etiam ſibi plures ante annos demonſtratam, docuit. Poſtea illam publicavi An. 1731. in libello tertium jam *Lipſiae* edito, Chreſtomathia Graeca: unde in Actis Eruditorum quoque facta eſt illius mentio. Denique in Miſcellaneis obſervationibus eruditorum Britannorum, edit. Belg. Vol. 2. Tom. III. p. 368. ſeq. viri docti mihi incogniti obſervatio vulgata eſt, quae ab illa noſtra vix quidquam differt. Cum itaque ita manifeſta ſit haec emendatio, ut magis mirandum ſit, tot editores Luciani atque interpretes illam fugiſſe, quam intra exiguum tempus aliquot hominibus eruditis eam in mentem veniſſe; & a nemine plane, quod ego ſciam, quidquam contra monitum ſit: credo ego moroſae cujusdam ſuperſtitionis potius nos poſtulari potuiſſe, ſi non admiſiſſemus eam medicinam in ipſum corpus hujus libelli, quam audaciae, quod admiſimus. *J. M. G.*

91. *Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες*] Additicium videtur. *F. G.*

2. Ἱμεραῖον] Vid. *Plut.* Dem. qui omnes eosdem recenſet, niſi quod pro Eucrate Hyperidem habet. & 1555, 1. *M. du S.*

Ἱμεραῖον τὸν Φαληρέα] De Himeraeo Phalereo, Demetrii fratre, & Ariſtonico Marathonio, atque Hyperide *Plut.* in V. Demoſth. ſub fin. p. 859. C. narrat, eos Aegi-

tumultuum temporariorum occasionibus *velut* innatantes, & ad parvam spem turbarum ferociter exsurgentes, deinde paullo post, ventorum vespertinorum more residentes; & infidelem illum Hyperidem, alienum ab amicitia adulatorem populi, qui turpe non duxerit adulatione plebis calumniari Demosthenem, seque ad ea praebere ministrum, quorum mox illos ipsos, quibus gratificatus fuerat, poenituit: quandoquidem non multo post illam calumniam splendidiorem viro, quam olim Alcibiadi, reditum *ab exilio* contigisse accepimus. Verum hic (*Hyperides*) pensi nihil habuit, neque puduit ipsum contra eos, qui olim fuerant amicissimi, lingua uti, quam oportebat nempe improbitatis illius causa exscindi.

πεινὺς, ἀφορμὴ προσκαίρων θορύβων ὀπτο-
λάσαλας, ᾗ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλ-
πίδα θρασέως ἐξαναστάντας, εἶτα πτή-
ξαλας ὐκ εἰς μακρὰν, δίκην τῶν δειλινῶν
πνευμάτων· ᾗ τ' ἄπιστον Ὑπερίδην, ᾗ τ'
ἄφιλον [c] δημοκόλακα, τ' ὐδὲν αἰσχρὸν νο-
μίσαλα κολακίᾳ τῶ πλήθυς συκοφαντῆ-
σαι Δημοσθένην, ὐδ' αὐτὸν εἰς ταῦτα πα-
ραχεῖν ἀθάκονον, ἐφ' οἷς αὐτοὶ μετενόησαν,
οἷς ἐχαρίζετο. μετ' ὀ πολὺ γῦν τ' συκο-
φαντίας λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιάδην
αὐτῷ τ' κάθοδον ἀκηκόαμεν γενέσθ. τῷ δὲ
ὐκ ἔμελεν, ὐδ' ἐπῃσχύνετο κτ' τῶν ποτε
φιλτάτων τῇ γλώττῃ χρώμενος, ἣν ἐχρῆν
δήπου τ' ἀγνωμοσύνης ἐκτεμεῖν.

32. ARCH. Quid vero? nonne inter inimicos nostros inimicissimus Demosthenes? ANT. Non sane, si quis moris ac fidei rationem habeat, amicumque sibi, quidquid est in moribus incorruptum ac stabile, judicet. Nam honesta profecto apud hostes etiam honesta sunt: virtus, ubicumque fuerit, pretiosa est. Neque Xerxe deterior ego, qui Bulin Sperchinque Lacedaemonios admiratus, cum interficiendorum potestas esset, dimisit. Verum si quem unquam omnium, etiam Demo-

ΑΡΧ. Τί δ' ὐκ ἐχθρῶν ἡμῖν ἔχθιστος ὁ
Δημοσθένης; ΑΝΤ. Οὐχ ὅτῳ μέλοι τρό-
πυ πίστεως, φίλον τὰν ἄδολον, ᾗ βέβαιον
ἦθος ἠγεμόνῳ· τὰ γὰρ τοι καλὰ, κᾆ
παρ' ἐχθροῖς καλὰ, ᾗ τὸ τ' ἀρετῆς, πα-
ντα χῆ τίμιον. ὐδὲ κακίων ἐγὼ Ξέρξυ, τῆ
Βῆλιν ᾗ Σπέρχιν τὺς Λακεδαιμονίυς θαυ-
μάσαντος, κᾆ κτεῖναι παρὸν ἀφέντος.
ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων, ᾗ Δημοσθένην,
αὐ-

c Δημοκόλακα] Recte *P. F.* aliaeque. Δημόλακα male *H. S.* & *Ald.* Sed correctum in marg.

29. Ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων] Ἀλλ' εἰ δή τινα θαυμάσας Δημοσθένην εἶχον. λὰ κοινοῦ γὰρ τὸ θαυμάσας. *V.*

Aeginae ab Archia ex Ajacis monumento detractos, Cleonas missos ad Antipatrum, & ibi perisse. *F. M. G.*

5. Ταπεινοὺς — ἐπιπολάσαλας] Τὰ, ταπεινοὺς, ἐπιπολάσαλας, ἀντίθετα. *F. G.*

9. Δίκλω τ' δειλινῶν πνευμάτων] Hanc observationem, ventos quosdam vespertinos mox ponere, firmat *Aristoteles* Probl. 26, 35. Διὰ τί ὁ ζέφυρος πρὸς τὴν δείλην πνεῖ, πρωῒ δ' ὄ; *F. M. G.*

10. Ὑπερίδην] Hic enim amicum professus Demosthenem accusavit. Vid. *Plut.* in X. Rhet. 1559. & jam reconciliato alteram accusationem parabat. 1560. & 1561. vehemens hic & acerbus; ἄξιον σκοπεῖν Ἀθηναίυς μὴ μόνον εἰ πικρός ἐστιν, ἀλλ' εἰ & πρέπει πικρός. *Plut.* 116. 1. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἄφιλον δημόλακα] Sic vitiose *Salmuriensis*: pejus Amstelodamensis δημόλακα. Scribe δημοκόλακα, sic recte editiones priores. *F. F.*

11. Δημόλακα] Δημοκόλακα. An Δημοκόλακα κύριον; *F. G.*

16. Λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβ.] Magnes Demetrius apud *Plut* Dem. p. 158. F. refert, in illo suo reditu Demosthenem ἀναπεύσασθαι τὰς χεῖρας μακαρίσαι τ' ἡμέρας ἐκείνης αὐτὸν, ὡς βέλτιον Ἀλκιβιάδου κατιόντα. πεπεισμένος γὰρ ὑ βεβιασμένυς ὑπ' αὐτοῦ δίκας τὺς πολίτας. *F. M. G.*

19. Ἣν ἐχρῆν δήπου] Hoc ut recte intelligatur, meminisse oportet linguam Hyperidi ab Antipatro praecisam (*Plut.* 1560.) & a priore accusatione Demosthenem reconciliatum novam deinceps parasse. *M. du S.*

Ἣν ἐχρῆν — ἐκτεμεῖν] Excisam illi linguam quidam tradidere apud *Plut.* V. Demosth. p. 859. C. Alii praemordisse sibi linguam, ne conscios proderet: idem in Hyperide. *F. M. G.*

27. Βοῦλιν] Vide *Herod.* Z. 269. ubi Σπερθίης dicitur,

αὐτός τε δὶς Ἀθήνησιν, εἰ καὶ μὴ σχολὴν συγγενόμην, καὶ τῶν ἄλλων ἀναπυθανόμην, ἔκ τε τῶν πολιτευμάτων αὐτοῦ εἶχον θαυμάσας, οὐκ ἂν νομίσειέ τις τῶν λόγων δεινότητα· εἰ καὶ μηδὲν μὲν ὁ Πύθων πρὸς αὐτὸν, οἱ δ' Ἀττικοὶ ῥήτορες [a] παιδιὰ, προσκέκλευκε τῷ τότε κρότῳ, καὶ τόνῳ, καὶ λέξεων εὐρυθμίαις καὶ ταῖς τῶν ἀγωνίων διαγραφαῖς, καὶ συνεχείαις ἀποδείξεων, καὶ τῷ [b] συναγωγῷ γε, καὶ κρουστικῷ. μεμνοῦμεν γὰρ ὅτε τὸς Ἕλληνας Ἀθήναζε συνηγάγομεν, ἵνα ἐλέγξωμεν Ἀθηναίους, Πύθωνι, καὶ τοῖς Πύθωνος ἐπαγγέλμασι πεπιστευκότες, εἶτα Δημοσθένει, καὶ τοῖς Δημοσθένους ἐλέγχοις προσεσόμεθα. ἀλλ' ἡμῖν ἀπράσιτος ἡ δύναμις [c] αὐτῷ τοῦ λόγου.

Ἐγὼ δὲ ταύτην μὲν δευτέραν ἔταττον, ἐν χώρᾳ τιθεὶς ὀργάνου· Δημοσθένην δ' αὐτὸν ἐθαύμαζον τοῦ τε φρονήματος, καὶ τῆς

osthenem, quem bis Athenis, quamquam non satis otiose, convenerim, & ab aliis requirendo pariter atque ex ipsis in republica factis, cognoverim, in admiratione habui, non, ut existimare aliquis posset, ex dicendi viribus: etsi nihil ad illum Python. Attici autem oratores ludus sunt, comparati ad hujus clamores, & contentionem, & verborum compositionem, & circumscriptam sententiarum concinnitatem, & demonstrationum continuationem, & illam cogendi pariter atque impellendi vehementiam. Itaque poenituit nos convocasse Graecos Athenas, cum refutare Atheniensis vellemus, a Pythone & promissis Pythonis inducti, ac deinde in Demosthenem & argumenta Demosthenis incurreremus: in illo autem esset vis dicendi, quae nullum nobis aditum praeberet.

33. Verum hanc ipsam secundam numerabam, quam in instrumenti loco ponerem. Ipsum quidem Demosthenem admirabar super omnia sensus illius caussa & prudentiae, qua-

a Παιδιὰ] Nihil var. Edd. Παιδία *Mussil.* recte. b Συναγωγῷ] Συμπτώσει *Fl.* c Αὐτῷ] Ita omnes.

qui hic Στέφχις. *M. du S.*

Βοῦλιν Ϲ Στέφχιν] Historia est *Herod.* 7, 134. quamquam Στειρέως ibi vocatur. *J. M. G.*

35. Ὁ Πύθων] Orator Byzantinus eloquentissimus, cujus Demosthenes & Aeschines in oratt. meminerunt. *F. G.*

Ibid. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν] Οἱ δὲ Ἀττ. ῥητ. παιδία προσβάλλειν. *Th. M.* Recte. Vid. Addenda.

36. Παραβάλλειν] Subaudi εἰς τὸ, πρὸς τὸ προσβάλλειν. *F. G.*

39. Ἀποδείξεων] Quidni artiore Ionismo ἀποδέξεων. Conf. supra ad *Deae Syr.* c. 1. *J. F. R.*

45. Αὐτῷ τῷ λόγῳ] Lege αὐτοῦ. *F. G.* Non credo, tum quia stilus solito est intricatior in hoc Dial. tum quia facile unus vel alter liber exhibuisset αὐτοῦ; nam in re tam facili solent potius obvia, & quae cuique obiter legenti in mentem venirent, obtrudere, quam difficiliora pro facilibus. Quare modo ita construxeris, ἀλλ' ἡ δύναμις τῷ λόγῳ, αὐτῷ (sc. ἐστὶ) ἀπρόσιτος ἡμῖν, videbis nihil opus esse αὐτοῦ. *J. F. R.*

50. Ἀκλιῆ] Confer cap. 43. *L. K.*

Ibid. Ἐπ' ὀρθῆς] Int. γραμμῆς, linea, s. via, in qua mentem suam tanquam navim tenuit. Respicitur ad Rhodium illum gubernatorem, ἐς ἴφη, ut est ap. *Aristidem* Rhod. p. 542. Jebb. Χειμαζομένης αὐτῷ τῆς πόλεως, καὶ παλαιόντως πρὸς ἀνέμους, ταῦτα δὲ τὰ θρυλλούμενα ἀλλ', ὦ Πότιδαι, ἴσθι ὅτι ὀρθὸν τὸν τῶν καλῶν. *Dum clavum rectum teneam*, ut est in *Quintil.* II. 17, 24. ubi reliqua dedimus. Sed fractum animo fuisse in exilio illo Demosthen. similemque Ciceroni, monet Plutarchus. *J. M. G.*

58. Ἔφη] Magni Demosthenem faciebat Philippus. Vid. *Plut.* Demosth. *M. du S.*

62. Καίτοι μᾶλλον] Hic inseri vult *J. Pellet.* locum mox a me commodius inferendum. Ac *Pelletier* solus a me huc usque, qui lacunam hic observasset, visus est. Innotuisse tamen & Viro docto in Germania, ex Cl. *Hemsterhusio* audio an. 1723. *M. du S.*

65. Χρυσίοις] Subaudi τὸ, κατὰ. *F. G.*

66. Οὐ Βοιωτίας] Sic legisse videtur Interpres: οὐκ ἐπὶ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἡμοῦ λαβόντες. *F. G.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἡμοῦ λαβόντες] Haec verba in *Salmuriensi* versione sic prioribus annectuntur, ac si Archiae essent, cum sint Antipatri, quod recte vidit *Philippus Melanchthon.* Sed animanda sunt interrogationis nota. *Non in Boeotia, non hic a me aere acceptos?* cum scil. potuistis capere vivum. *J. G. G.*

Ibid. Βοιωτίας] Si sana haec, mirum quid Antipatro in animo fuerit; neque enim de pecunia, ut Archias accipit, cogitabat; utpote qui Demosthenem hac parte inexpugnabilem compertum haberet. Vid. c. 36. ubi corrumpi posse Demosthenem negat Philippus. *M. du S.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι] Haec ita apparet arcte cohae-

qua animam recto velut clavo in decumanis fortunae fluctibus nusquam declinantem servaret, & malo nulli concederet. Ac Philippo eandem quam mihi de viro sententiam fuisse noram. Ille quidem nunciata aliquando Athenis concione qua iste in Philippum invectus fuerat, & indignante Parmenione, atque joci etiam aliquid in Demosthenem adjiciente, „ Jure suo, *inquit*, „ o Parmenio, libertatem dicendi sibi su„ mit Demosthenes. Solus certe ille orato„ rum Graeciae nusquam expensarum mea„ rum rationibus inscriptus est, cum ta„ men mallem ipsi, quam scribis triremium, me committere. Jam vero illo„ rum unicuique aurum, ligna, reditus „ armtos, armenta, praedia, partim Boeo„ tiae, partim etiam hic quiddam, expen„ sa a me lata video. At celerius machi„ nis capiamus Byzantiorum moenia, quam „ auro Demosthenem.

συνέσεως, ἀλλ' ἡ ψυχὴ [d] ἐπ' ὀρθῆς ἐν ἀπάσαις φυλάττουσα τρικυμίαις τ' τύχης, καὶ πρὸς μηδὲν τῶν δεινῶν ἐνδιδόντα. καὶ Φίλιππον δὲ τ' ἐμὴν γνώμην ἔχουσα περὶ τ' ἀνδρὸς ἠπιστάμην. ὅτε μὲν γὰρ ἀπηγορίας ἐξαγγελθείσης Ἀθήνηθεν τοῦ, καθαπερούσης [e] τῶ Φιλίππου, καὶ Παρμενίωνος ἠγανακτηκότος, καί τι καὶ σκωπτικὸν εἰς τ' Δημοσθένην ἐπιπόρτος· Ὦ Παρμενίων, ἔφη, δίκαιος ὁ Δημοσθένης παῤῥησίας τυγχάνειν μόνος γέτοι τῶν [f] ἀπὸ τ' Ἑλλάδος δημαγωγῶν ἐναργοῖς τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπται τῆς ἐμῆς ἀναλωμάτων. καίτοι μᾶλλον ἂν ἠβουλόμην, ἢ γραμματεῦσι τριηρίταις ἐμαυτὸν παρεσκευάσθαι. τῶν δ' ἐκείνου μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, φόρους, θρέμματα, γῆν ἢ Βοιωτίας, ἃ δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. ἡμεῖς δὲ ῥᾷδιον ἂν τὸ Βυζαντίων τεῖχος ἕλοιμεν μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρυσίῳ.

Ἐγὼ

d Ἐπ'] Ἐφ' *Fl.* male. *e* Τῶ Φιλίππου] Αὐτῶ *Fl.* cum lacuna. *f* Ἀπὸ] Ἐπὶ *Fl.* *g* Ἠβουλόμην] Ἐβουλόμην *Fl.* quod verum credo. quia alterum magis Atticum.

66. Οὐ Βοιωτίας] Scilicet, τὴν ψυχήν. Vel Βοιωτίας accusativi casus; sunt enim duae. Lege *Stephanum*. Sed illud ἀδύνατον, non est in Cod. D. Marci. *G.*

69. Μηχαναῖς] Ἐρισὶ ἢ καταπέλταις, arietes, τοῖς χειροχινήτοις ὄργανα. G.

* Haec isthuc referre, cum commodius non possem, satius visum est, quam prorsus omittere. *M. du S.*

haerere, ut sine injuria & internecione sententiae divelli non possint: & tamen longe erant distracta. Scrupulum quidem injiciunt verba, quae posuimus, in quibus multa varie tentata per hosce XX. annos cum ab aliis, tum a nobis quoque & nostris amicis. Ponam illud, in quo non διυτίφαις, sed δικάταις minimum φροντίσαι acquiescere mihi visus sum. Primo igitur ajo, cum ἅπας ἀπογέγραπται pulchre cohaerere participium παρ' ἐμοῦ λαβόντες, plurali ad distributivum nomen relato. Deinde Boeotiam Atticae illam contermiaam, & Demagogis Atticis commodam, in potestate Philippi bis fuisse constat, in tantum certe, ut inde ligna, reditus s. vectigalia, pecora, praedia dare & assignare suis illis amicis mercenariis posset, semel in bello sacro, & deinde post pugnam Chaeronensem. Igitur legendum videtur: Νῦν δ' ἐκείνου μὲν ἅπας ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, φόρους, θρέμματα, γῆν ἢς Βοιωτίας, ἃς δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες, ea sententia, quam interpretando expressi, seu magis ad verbum placeat, *Nunc illorum unusquisque scriptus est aurum — alius Boeotiae, alius hic aliquid eorum, a me accepisse.* Ita sanari potest locus difficillimus, nulla litera immutata, nisi illa negatione, quae orta videtur ex studio conglutinandi, quae tamen cohaerere nullo modo possunt. Nisi poëticum esset, (certe non satis attendi, an etiam in soluta oratione adhibeatur) poteramus etiam suspicari, οὐκ ἐ. ὁ ὢν Βοιωτίας, ὁ δ' ἔνθα τι λαβόντες, sententia plane eadem. *J. M. G.*

68. Βυζαντίων τεῖχος] A qua urbe capienda depulsus Demosthenis consiliis fuerat Philippus. V. *Orat. de Coron.* c. 27. Μαχάλλω τ' Ἑλλάδος vocat apud Athenaeum 8, 10. Stratonicus, quod scilicet uti homo ala, ita Graecia Byzantio capi possit. Vid. *Casaub.* p. 384. *J. M. G.*

69. Χρυσίῳ. τί δ' ἃ ζῶντα κ.] Perturbatissima haec erant antea in omnibus editionibus: nec quisquam ante me repertus, qui saltem conquestus sit, abrumpi subito in iis Antipatri & Archiae colloquium, ut nescio cujus, minime enim ex iis patet, quis loquatur,

Ἐγὼ δὲ, ὦ Παρμενίων, ἔφη, εἰ μή τις Ἀθηναῖος ὢν ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ τῆς πατρίδος προτιμᾷ, [a] τούτῳ ἐχθρίων μὲν προείμην ἂν, φιλίαν δ' οὐκ ἄν· εἰ δέ τις ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐμὲ μισεῖ, τούτῳ προσπολεμῶ μὲν, ὡς ἀκροπόλει, καὶ τείχει, καὶ νεωρίοις, καὶ τάφρῳ, θαυμάζω δὲ τῆς ἀρετῆς, καὶ μακαρίζω γε τῷ κτήματι τὴν πόλιν· καὶ τοὺς μὲν, ἔξω τῆς χρείας γενόμενον, ἥδιστ' ἂν προσαπολέσαιμι· τὸν δὲ βλοίμην ἂν ἐνταυθοῖ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον μᾶλλον, ἢ τὴν Ἰλλυριῶν ἵππον, καὶ Τριβαλλῶν, καὶ πᾶν τὸ μισθοφορικὸν, τῆς ὅπλων βίας καὶ τῷ λόγῳ πειθὼ, καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐμβριθὲς ὑδαμοῦ τιθεὶς δεύτερον.

Πρὸς Παρμενίωνα μὲν ταῦτα. τοιούτους δέ τινας καὶ πρὸς ἐμὲ λόγους ἐποιήσατο. τὸν γὰρ μὲν Διοπείθους Ἀθήνηθεν ἀπεσταλμένων, ἐγὼ μὲν εἶχον αἰσχρὰ φροντίδος, ὅθ' εὖ μάλα γελάσας, ἔφη· Σὺ δ' Ἀττικὸν στρατηγὸν, ἢ στρατιώτην δέδοικας ἡμῖν; αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ Πειραιεὺς, καὶ τὰ νεώρια, λῆρος ἔμοιγε, καὶ φλήναφος. τί δ' ἂν ἄνθρωποι πράξαιεν διονυσιάζοντες, ἐν κρεανομίαις καλαζῶντες καὶ χαροῖς; εἰ δὲ μὴ Δη-

34. „ Atque ego, *inquit*, Parmenio, ſi „ quis Athenienſis Athenis dicens patriae „ me ſuae praefert, huic argentum quidem „ objecerim, non autem amicitiam. Si „ quis autem patriae cauſſa odio me habeat, „ hunc ego oppugno non ſecus atque ar- „ cem, & moenia, & navalia, & foſſam: „ ſed virtutem ejus admiror, beatam civi- „ tatem tali poſſeſſione praedico. Atque „ iſtos quidem extra uſum conſtitutus lu- „ bens una, *cum ipſis hoſtibus*, perdam: „ hunc autem malim hic apud nos eſſe, „ quam Illyriorum equitatum, & Tribal- „ lorum, & quidquid eſt militis mercena- „ rii: qui armorum viribus vim oratione „ perſuadendi, & conſilii gravitatem poſt- „ ponam minime.

35. Haec ad Parmenionem. Tales vero etiam apud me ſermones habuit. „ Miſſo „ enim Athenis Diopithe cum ſuis, ſoli- „ citudinem ea mihi res adferebat. Ille ve- „ ro in riſum ſolutus dicebat: tu autem „ ducem Atticum aut militem nobis me- „ tuis? Triremes quidem, & Piraeeus, & „ navalia, nugae mihi & ludibria: ecquid „ vero homines faciant bacchanalia cele- „ brantes, viventes in viſcerationibus, & „ cho-

[a] Τούτῳ] Τούτοις male *Fl.* [b] Προείμην] Προήμην *Fl.*

ut, inquam, neſcio, cujus ſubito verba Parmenioni dicta, & alia multa inferciantur, antequam Antipater tandem roget, an mortuum ergo invenerit? Quatuor ergo integris capitibus hinc remotis, ſuoque loco redditis, (nempe trigeſimo quarto, quinto, ſexto & ſeptimo) nunc tandem addicentibus avibus procedet Antipatri cum Archia colloquium; & quae hinc ejecimus, locum ſuum tandem obtinebunt; resque ipſa reſtitutionem hanc abunde confirmabit, quam ante annos viginti a me repertam non meis tantum libris adſcripſeram, ſed in Codice viri Doctiſſ. *Joh. Laughton* Bibliothecae Cantabrigienſi Praefecti, amicitiae cauſa: non tanto poſt intervallo in lucem proditurum mea opera Lucianum putans, annotaveram his verbis: [*Reliqua pagina & pars magna ſequentis alterius loci ſunt, quem infra pag.* 1090. *B. indicabimus, quae ſi nunc miſſa feceris, & in alio illo loco inſeras, quae nunc mire perturbata in omnibus editionibus leguntur, plana tandem & facilia fient. M. S.*] (Quibus literis *Moſem Solanum* intellige, quo Latino nomine hic etiam diſcas me *Diſſertationem de ſtylo Novi Teſtamenti* edidiſſe, quae in Cl. *Rhenferdii* ſyntagmate conſpicitur) & iterum pag. 1088. (erat enim Ed. *Par.* ante τί δ' ἂ ζῶντα &c. linea 29.) [Haec miſſis ad tempus intermediis cum iis conjungito quae in pag. praeced. ante uncinulas ſunt.] Tandem pag. 1090. ante Τοιαῦτα &c. linea 16. [Hic inſerenda ſunt ea quae ſupra notavimus (p. 1087.) loco ſuo fuiſſe mota. M. D. S.] Hinc autem liquido patet, hunc libellum ex uno codice Mſ. deſcriptum, in quo folium unum, dum compingebatur, loco ſuo motum errori huic anſam dedit, qui tamdiu indeprehenſus evaſit. *M. du S.*

73. Προείμην ἄν] Objecerim, ut canibus, ut latronibus ad incommoda majora effugienda. *Herodotus* I. 24. de Arione inter nautas latrones conſtituto, Τὸν δὲ σωιείντα τοῦτο λίσεσθαι, χρήματα προϊέντα ὑφι, ψυχὴν δὲ παραιτέεσθαι. *J. M. G.*

86. Τῶν γὰρ μὲν Διοπείθους] Pro quo ſcripta exſtat oratio Demoſthenis de Cherſonneſo, ex qua Diopithes in Philippi regnum excurrerat. *J. M. G.*

6. Τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν οὐκ Ἀμφίπολιν εἵλομεν, οὐκ Ὄλυνθον, ἢ Φωκίας, καὶ Πύλας ἔχομεν] Manifeſtiſſimum men-

„ choris. Si unus Demosthenes Athenis „ non esset, facilius urbem haberemus, „ quam Thebanos & Thessalos fraude, „ vi, occupando, emendo. Nunc unus „ ille vigilat, temporibus omnibus immi- „ net, & nostros impetus subsequitur, ad „ nostra se imperatoria consilia velut in- „ acie opponit. Illum non fugimus cum „ machinamur aliquid, cum conamur, „ cum deliberamus: uno verbo, ille nobis „ homo impedimentum est & propugnacu- „ lum, quo minus una omnia impressione „ habeamus. Certe per illum *si stetisset* non „ Amphipolin cepissemus, non Olynthum, „ non Phocenses haberemus & Pylas, nec „ Chersonesum, & quorum circa Helle- „ spontum potiti sumus.

36. „ Sed ille invitos etiam cives suos, „ & velut a mandragora dormientes exci- „ tat, libertate dicendi velut urens & se- „ cans illorum socordiam, parum, quid „ jucundum illis sit, solicitus. Transfert „ idem pecuniae reditus a theatris ad exer- „ citus, trierarchicis legibus constituit rem „ nauticam perturbatione rerum tantum „ non plane corruptam. Abjectam satis „ longo jam tempore ad drachmam & trio-

Μισοθένης εἷς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾷον ἂν εἴχομεν τ πόλιν, ἢ Θηβαίους καὶ Θετταλοὺς ἀπατῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ὠνούμενοι· νῦν δὲ εἷς ἐκείνῳ ἐγρήγορε, καὶ πᾶσι τοῖς χωροῖς ἐφέστηκε, καὶ ταῖς ἡμετέραις ὁρμαῖς ἐπακολουθεῖ, καὶ τοῖς στρατηγήμασιν ἀντιπαρατάττεται. λανθάνομεν δὲ αὐτὸν ἡ τεχνάζοντες, ἢ ἐπιχειροῦντες, ἢ βουλευόμενοι, καὶ [c] καθάπαξ κώλυμά τι, καὶ πρόβολόν ἡμῖν ἄνθρωπός ἐστι, μὴ πάντ' ἔχειν ἐξ ἐπιδρομῆς. τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν, οὐκ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, οὐκ Ὄλυνθον, οὐ Φωκέας, καὶ [d] Πύλας ἔχομεν· οὐχὶ Χερρόνησον, καὶ τῶν περὶ τ Ἑλλήσποντον κεκρατήκαμεν.

Ἀλλ' ἀνίστησι μὲν ἄκοντας, οἷον ἐκ μανδραγόρου καθεύδοντας τοὺς αὑτοῦ πολίτας, ὥσπερ τομή τινι καὶ καύσει τ ῥαθυμίας τὴν παῤῥησίαν χρώμενος, ὀλίγον τοῦ πρὸς ἡδονὴν [e] φροντίσας. μεταπίθησι δὲ τ χρημάτων τοὺς πόρους ἀπὸ τ θεάτρων ἐπὶ τὰ στρατόπεδα, συντίθησι δὲ τὸ ναυτικὸν νόμοις τριηραρχικοῖς, ἐκ τ ἀταξίας μονονοὺ τελέως διεφθαρμένον, ἐγείρει δ' ἐρρῑμμένον ἤδη χρόνου πρὸς τ δραχμὴν καὶ τὸ τριώ-

e Καθάπαξ] Καθάπερ marg. *A1.* *d* Πύλας] Ita *Fl.* ut *Palm.* voluit. Πύλον cett. & *Graev.* *e* Φροντίσας] Φροντίζων *Fl.*

mendum non vidit doctissimus Interpres *Phil. Melanchton.* Nam quid de Pylo hic loquitur? quem numquam habuit Philippus, & qui in ultima Laconia vel Messenia situs, remotissimus fuit ab Antipatri ditione & Macedonum negotiis. Emenda igitur & repone meo periculo Πύλας. Eam emendationem firmat Demosthenes ipse in oratione de Chersonneso: κύριον δὲ Πυλῶν ἐστ τ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας παρόδων. Et in oratione de falsa legatione: τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῷ Φωκέων πολέμῳ ἐστ τῷ κυρίως εἶναι Πυλῶν Φωκέας, ἢ τι λαβὼν Θηβαίων ἄδικα ὑπῆρχεν ὑμῖν. Et rursus ibidem: περὶ τ δὲ τ ἐγγὺς ἐστ τ μισζόνων, λέγω δὲ Φωκέων καὶ Πυλῶν. Is locus qui Θερμοπύλαι, & sæpius Πύλαι dicebatur, erat Græciæ porta & aditus, & numquam potuisset Philippus Phocenses evertere, nisi potitus fuisset illis angustiis. Ideo sæpissime Demosthenes in suis Philippicis de iis facit mentionem, ad quod respicit hoc loco Antipater, quem loquentem inducit Lucianus. *J. P. a G.*

7. Οὐ Φωκέας, καὶ Πύλον ἔχομεν] Sic quidem etiam Mss. Sed *Palmerius* vidit scribendum esse Πύλας, verissime. Sic clare Florentina, ut nihil dubii imposterum sit relictum editoribus ad veram lectionem restituendam. *J. G. G.*

8. Πύλας] Ita Ed. *Fl.* uti *Palmerius* emendare jusserat; in reliquis enim Πύλον legitur. Quod autem *Palmerius* in erudita illa nota ait, haec ab Antipatro dici, inde est, quod exemplaria sua secutus non vidit a Philippo dici: cum tamen vel ipsa orationis series ostendat, haec ab Antipatro, ut sibi ab aliquo dicta. Ut mirer viro sagacissimo nihil hic suboluisse, unde verum erueret. *M. du S.*

16. Ἀπὸ τ θεάτρων] Longe aliter de eo Cl. *Petterus* p. 154. *M. du S.*

20. Χρόνου] Subaudi ἀρχῆς. *F. G.*

Ibid. Πρὸς τὴν δραχμὴν] Drachma, τὸ συναγορικὸν h. e. pretium oratori solutum, quoties vel in privata causa vel in publica adesset. Triobolum τὸ δικανικὸν s. merces judicis. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Plut. v. 329. *J. M. G.*

τριώβολον τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα, πάλαι [a] τούτους καλαγελμένους εἰς τοὺς προγόνους ἐπανάγων, καὶ τὸ ζῆλον τὸ Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι καλλιεργασθέν, συνίστησι δ' ὅτι συμμαχίας, καὶ συντάξεις Ἑλληνικάς. τοῦτον δὲ λαθεῖν ὅσον, ἢ φενακίσαι, ἢ πρίασθαι δ' ἂν μᾶλλον, ἢ τὸν Ἀριστείδην ἐκεῖνον ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπρίατο.

Τοῦτον οὖν, ὦ Ἀντίπατρε, χρὴ δεδιέναι μᾶλλον, ἢ πάσας τριήρεις, καὶ πάντας ἀποστόλους. ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, [b] τοῦτο τοῖς νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα. ἐκτήσαντο γοῦν αὐτοῖς ἀκοῦσαι, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὰ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, τὴν Βοιωτίαν. Καὶ καλῶς γε, ἔφη, ποιοῦσιν Ἀθηναῖοι, Χάρητα μὲν καὶ Διοπείθην, καὶ Πρόξενον, καὶ τοιούτους τινὰς ἀποδεικνύντες στρατηγούς, Δημοσθένην δὲ ἔσω κατέχοντες ὅπλων τοῦ βήματος. ὡς εἰ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ὅπλων ἀπέφηναν καὶ νεῶν, καὶ στρατοπέδων, καὶ χωρῶν, καὶ χρημάτων κύριον, οἶκτῳ, μὴ πού τις Μακεδονίας ἂν κατέσχεσέ μοι τὸν λόγον, ὃς καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀνταγωνίζόμενος ἡμῖν, πάλαι συμπεριτρέχει, καὶ λαμβάνει, πόρους εὑρίσκει, δύναμιν

„ bolum civitatis dignitatem excitat: hos-
„ que olim inclinatos ad majores ſuos re-
„ vocat, atque ad aemulationem eorum
„ quae Marathone ac Salamine geſta ſunt:
„ mutuique auxilii foedera, & conventio-
„ nes inter Graecos conſtituit. Hunc ce-
„ lare non eſt, non decipere, non emere,
„ non magis quam Ariſtidem illum Perſa-
„ rum rex emere potuit.

37. „ Hunc ergo, Antipater, magis eſt
„ quod timeamus, quam triremes omnes
„ & claſſes. Quod enim antiquis illis A-
„ thenienſibus Themiſtocles fuerunt & Pe-
„ ricles, his nunc Demoſthenes eſt pru-
„ dentiae nomine comparandus cum The-
„ miſtocle, cum Pericle autem ob ſenſum
„ in republica. Dicto igitur audientes il-
„ lis praeſtitit Euboeam, Megara, quae
„ circa Helleſpontum ſunt, Boeotiam. Et
„ praeclare *e re mea* facium Athenienſes,
„ cum Charetа & Diopithen, & Proxe-
„ num, & horum ſimiles quosdam impe-
„ ratores conſtituunt, Demoſthenem vero
„ domi in tribunali retinent. Quod ſi hunc
„ hominem armorum faciant & navium,
„ & exercituum, & temporum, & pecu-
„ niarum dominum; vereor, ne de ipſa me
„ Macedonia in diſceptationem vocet: qui
„ vel ſic ſuis me decretis oppugnet, cir-
„ cumquaque concurrat, deprehendat, re-
„ ditus

a Τούτους] Τούτοις *Fl.* b Τοῦτο τοῖς] Ex emendatione *Solan.* & *Jenſii.* Τούτοις Edd. antea male.

Ibid. Δραχμὴν ἓξ τὸ τριώβολον] An τοὺς δικαστικοὺς μισθούς. *F.G.* Quidni? De triobolo autem judicum mercede jam ter quater alibi mentio facta. Vide modo *Bis Accuſ.* c. 15. *J.F.R.*

22. Τούτους καλλικελ.] Τοὺς Ἀθηναίους πολίτας. *F.G.*

23. Τῶν Μαραθῶνι] Ἐν Μαραθῶνι. *F.G.* Si τὸν tantum ſubaudiri voluit, bene. ſi addi, fruſtra. Quando quidem μάχη, vel aliud ſubſtantivum additur, dubium non eſt, quin τὸν adjungatur, ut *Thucyd.* I. 18. ἡ τὸν Μαραθῶνι μάχη. Et 2. 34. Τοὺς τὸν Μαραθῶνι. *Aeſchin.* contra Cteſiph. p. m. 301. A. ἡ τὸν Μαραθῶνι μάχη γέγραπται. *Demoſth.* de Claſſ. p. m. 76. A. εἰ τὸν Μαραθῶνι τῶν προγόνων. Noſter c. ult. f. hujus Dial. τῶν τὸν Μαραθῶνι πεπτωκότων. Ibid. paullo ante, τοὺς τὸν Μαραθ. πολλ. At quando abeſt ejuſmodi ſubſtant. omitti etiam poteſt praepoſitio, *Lyſ.* Orat. de *Ariſtoph.* bonis, fin. τὰ ἐν τοῖς Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ. *L. Bos* de Ellipſ. p. m. 281. ex *Ariſtoph.* Acharn. Μαραθῶνι ἦσαν. Adderem *Homer.* Il. E. 137. ubi ἀγρῇ quoque pro τῷ ἀγρῷ, aliaque quae in promptu habeo, ſi neceſſitas poſtularet. *J.F.R.*

Ibid. Μαραθῶνι τὸν Σαλαμῖνι] Tum alias, tum nusquam fortius, quam eo loco, quem etiam *Longinus* laudat ſ. 16. nempe *de Corona* c. 60. ubi jurat, Οὐ μὰ τοὺς τὸν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τοὺς τὸν Πλαταιᾶσι παραταξαμένους, καὶ τοὺς τὸν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας, καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἑτέρους τοὺς τὸν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ἀποστόλους] I. e. duces claſſis. *F.G.*

Ibid. Ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, τούτοις νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα] Perſpicuum eſt, legendum τοῦτοι. *Quod priſcis Athenienſibus Themi-*

„ ditus inveniat, copias contrahat, * am-
„ plissimas classes dimittat, copias in aciem
„ mittat, huc illuc transiens obsistat.

38. Talia & tum & saepe alias ad me Philippus de viro dicebat, inter fortunae munera illud referens, quod exercitum non duceret Demosthenes: cujus quidem etiam conciones, tanquam arietes quidam & catapultae ab Athenis inde ruentes sua convellerent disturbarentque consilia. Nam de Chaeronea neque post victoriam commemorare apud nos desiit, in quantum nos periculum vir ille adduxisset. „ Etsi enim
„ praeter spem & vitio ducum, & mili-
„ tum immodestia, & nec opinata fortunae
„ inclinatione, quae in multis saepe perfi-
„ ciendis nos adjuvit, vicimus; tamen
„ uno illo die & imperii & vitae adeo in
„ periculo me constituit, conductis in
„ unum praestantissimis civitatibus, Grae-
„ cis copiis omnibus collectis; Athenien-
„ sibus simul & Thebanis Boeotiisque re-
„ liquis, & Corinthiis Euboënsibusque,
„ & Megarensibus, & praestantissimis
„ Graeciae, in periculi societatem coactis,
„ meque ad interiora Atticae penetrare
„ prohibito.

39. Tales habebat ille perpetuo de Demosthene sermones: & his qui dicerent, συλλέγει. [c] ὁ δὲ Θεμιστοκλεῖς τάλας ἀποπέμπει, συντάξει δυνάμεως, ἐστιασόμενος.

Τοιαῦτα καὶ τότε καὶ πολλάκις πρός με Φίλιππος περὶ τἀνδρὸς ἔλεγεν, ἐν τοῖς παρὰ τὴν τύχης χρηστῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημοσθένην. ὅγε καὶ τοὺς λόγους ὥσπερ κριοὺς ἢ καταπέλτας Ἀθήνηθεν ὁρμωμένους, ἀφαιρεῖσθαι αὐτῷ καὶ καταράττειν τὰ βουλεύματα. περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας, οὐδὲ μνείαν τὴν νίκην ἐποιεῖτο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἀνθρωπίνως ἡμᾶς κινδύνου κατέστησε. μὴ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα, καὶ κακίᾳ στρατηγῶν, καὶ στρατιωτῶν ἀταξίᾳ, καὶ τῇ παραδόξῳ ῥοπῇ τῆς τύχης, τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνεργασαμένῃ, κεκρατήκαμεν, ἀλλ' ἐπὶ μιᾶς γε ταύτης ἡμέρας, περὶ τοῦ ἀρχῆς καὶ ψυχῆς κίνδυνον ἐπέστησέ μοι, τὰς ἀρίστας πόλεις εἰς ἓν συναγαγών, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν δύναμιν ἀθροίσας, [d] Ἀθηναίους ἅμα καὶ Θηβαίους, Βοιωτούς τε τοὺς ἄλλους, καὶ Κορινθίους, Εὐβοέας τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ κράτιστα τῆς Ἑλλάδος ἀφικνουμένην καταναγκάσας, καὶ μηδ' εἴσω με τῆς Ἀττικῆς ἐπιτρέψας παρελθεῖν.

Τοιοῦτοί τινες ἦσαν αὐτῷ συνεχεῖς περὶ Δημοσθένους οἱ λόγοι. καὶ πρόσγε τοὺς λέγον-

[c] ὁ δὲ] Ὧδε legit. *J. J. Wetst.* Pro ὁ δὲ lacuna, & pro ἐστιασόμενος est ἐστιακῶς in *Fl.* [d] Ἀθηναίους] Πρὸς Ἀθηναίους *Fl.*

mistocles & Pericles fuit, id nunc est Demosthenes, par Themistocli quidem prudentia, Periclis autem animo. Idque recte considerat Interpres. *J. J.*

32. Τοῦτο τοῖς νῦν] Impr. omnes τούτοις νῦν. Cl. *Jensius* τοῦτο νῦν. Ego sic integre edendum censeo, & ita interpungendum, ut ἰφάμιλλον sequentia referatur, non ut ante fiebat, ad τούτοις. *M. du S.*

35. Ἀκούειν] Pro ὑπακούειν. *F. G.*

44. Περὶ τῆς Μακεδονίας ἀν κατέστησέ μοι τὸν λόγον] An, *de Macedonia ipsa rationem a me exegisset.* *F. G.*

47. Δύναμιν συλλέγει, * ἐστιώμενος τάλας] Sentisne, lector, haec olim miserum in modum distracta, ita jam commissa inter se & tam firma compage cohaerere, ut divelli nullo modo possint? Si haec non est certa emendatio, illicet de tota arte actum est: exsequias eamus criticis. *J. M. G.*

49. Ἀνθρωπίνως. Ἐγὼ δὲ] Hic jam incipiunt quatuor illa capita loco suo in omnibus editionibus mota, a me vero suo loco reddita, ne vocula quidem mutata. *M. du S.*

57. Περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας] Post praelium ad Charoneam, quo Athenienſium, quin Graeciae liberae, opes prostratae sunt, Philippus mitio quidem se gessit insolentius; post autem, periculo licet defunctus, ἴφριζε τὴν διανοίαν καὶ τὸν θυμὸν τῷ βίστορι, οὐ μίαν μάχην μιᾶς ἡμέρας τὸ ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ τῷ σώματι ἀναμφίλογα κινδύνων ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Plut. in V. *Demosth.* p. 1567. *H. Steph.* *J. M. G.*

59. Καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα] Sic legendum etiam ego puto, nisi velimus ellipsin satis difficilem statuere, *An enim ideo minus magnum periculum* &c. Blandiut forte sic corrigas, Μὴ γὰρ ἢ παρ' ἐλπίδα, *Neque enim nisi praeter spem vicimus.* Sed primum illud, quod etiam *Wolfio* placuit, probo unice. *J. M. G.*

94. Ἀπ-

γοῦλας, ὡς μέγαν ἔχοι τ' Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστὴν, Ἐμοὶ Δημοσθένης μόνος, εἶπεν, ἀνταγωνιστής, Ἀθηναῖοι δὲ, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντες, Αἰνιᾶνές εἰσι, καὶ Θετταλοί. καὶ πρέσβεις ὁπότε πρὸς τὰς πόλεις πέμποι, τὸν μὲ ἄλλων ῥητόρων εἴ τινας ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀνταποστέλλοι, τῇ πρεσβείᾳ [a] ῥᾷστα ἦν κεκραληκώς· τοῦ Δημοσθένους δ' ἐπιστάντος, Μάτην, εἶπεν, ἂν ἐπρεσβεύσαμεν.

Οὐ γὰρ ἔστι κατὰ τὸν Δημοσθένους λόγων ἐγεῖραι τρόπαιον. ταῦτα ὁ Φίλιππος. καὶ μὴν τοι καὶ πάντως ἔλαττον ἂν ἔχοντες [b] εἰ λάβοιμεν [c] τοιοῦτον ἄνδρα, πρὸς Διὸς, Ἀρχία, [d] τί πόλε νομίζεις; βοῦν ἂν ἐπὶ σφαγὴν ἤγομεν, ἢ πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβουλον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ τὰ ἐν χερσὶν πάσης ἐποιούμεθα; φύσει μὲ γὰρ αὐτῷ, καὶ κατ' ἀρχὰς προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτῶν τῶν πολιτευμάτων· ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει μάρτυρι. πρός τ' ἂν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς ἡμᾶς γε [e] λέγων, οὐδὲν ἐπαύετο· τοσούτων ὄντων [f] αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότων, μηδένα οὕτω πώποτε θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως, καὶ τῶν περὶ τὴν ἄσκησιν ἐγκρατείας, καὶ βάρους, καὶ τάχους, καὶ παῤῥησίας, καὶ καλλιέρας.

Ὑμεῖς δὲ, ἔφη, ἀγνοεῖτε ὡς ὑπὲρ Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους, καὶ πειρᾶσθε δώροις καὶ τοῦτον ἀναπείθειν ἄνθρωπον

gravem ipsi esse adversarium populum Atheniensem, respondebat, „ Mihi adversarius „ solus Demosthenes: Athenienses vero, „ Demosthene destituti, Aenianes sunt & „ Thessali". Et si quando legatos ad civitates mitteret, atque aliorum oratorum quosdam contra ipsum civitas Atheniensium ablegaret, legatione facile ipse vicerat. Quoties vero instaret Demosthenes, „ Frustra, *inquit*, legationem misimus.

40. „ Neque enim contra Demosthenis „ orationes tropaeum licet erigere". Haec Philippus. Et profecto omnibus modis inferiores (*nos Philippo*) talem virum si cepissemus; per Jovem, Archia, quid tandem putas? bovemne ad macellum acturi eramus, an consiliarium potius de rebus Graecis, totoque imperio *nostro* adhibituri? Natura enim illi me etiam ab initio conciliari sentiebam ex ipsis in rep. gestis, magis vero testimonio Aristotelis. Is enim cum apud Alexandrum & nos ageret, ac tot haberet, qui suam domum audiendi caussa frequentaverant, nunquam desiit praeter omnes hunc admirari ob magnitudinem ingenii, & illam circa exercitationes continentiam, & gravitatem, & celeritatem, & libertatem dicendi, & constantiam.

41. „ Vos autem, *inquit*, de illo cogi„ tatis ut de Eubulo *quodam*, & Phryno„ ne, & Philocrate, & hunc donis cona„ mini in partes traducere hominem, qui „ pa-

a Ῥᾷστα ἦν] Ἦν ῥᾷστα ἂν *Fl.* b Εἰ] Deest in *Fl.* c Τοιοῦτον ἄνδρα] Τοιοῦτον ἦν ἄνδρα *Fl.* d Τί] Ἔτι *Fl.* e Λέγων] Sic dedi ex *J. V2.* & *Fl.* Ἄγων cett. Λέγων etiam marg. *AIW.* f Αὐτῷ τῶν] Τῶν αὐτῷ *Fl.*

94. Ἀριστοτέλει μάρτυρι] Προσεπεπόνθειν scil. *F.G.*

95. Πρὸς γοῦν τ' Ἀλεξ.] Sic omnino legendum, cum αἰτιολογικὴν particulam series orationis postulet. Et quam facile est Γ in Τ mutari? *J.M.G.*

96. Λέγων] Ita recte *Fl.* & *Veneta* utraque, in reliquis ἄγων. *M.du S.*

97. Προσπεφοιτηκότων] Malit *Wolfius* συμπεφοιτηκότων, ut notentur condiscipuli: & est illud sane temporum rationibus magis accommodatum. Sed meminerimus jam supra ab auctore libelli non *Aristotelem* tantum, sed hujus etiam *Theophrastum* auditorem inter Praeceptores Demosthenis relatum. *J.M.G.*

98. Θαυμάσαι] Subaudi ἔλεγε. *F.G.*

99. Ἐγκρατείας] Si abstinentiam reddas, quid fiet voce ἄσκησις? *M.du S.*

4. Εὐβούλου] Inimicus hic Demosthenis summus. vid. *Dem.* Mid. *M.du S.*

Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους] Hos patriae suae Athenarum proditores nosse datur ex oratione Demosthenis de falsa legatione. *J.M.G.*

Ibid. Φιλοκράτους] Et hic Demosthenis inimicus, quem proditorem Patriae alicubi vocat. *M.du S.*

31. Ἀλλὰ πῶς ἀπίθανον; ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθραμμένοι, διαφέρομεν

„ patrimonium quoque in Athenienſes, „ privatim in egentes, publice in civitatem „ impenderit ; & ubi hac ſpe excidiſtis, „ terrere illum vos poſſe arbitramini , cui „ olim deliberatum ſit animam ſubjicere in- „ certis patriae fortunis ? & in facta illo „ veſtra invehente, indignamini ? qui nec „ populo Athenienſium ſe ſubmittat. Ne- „ ſcitis, *inquit*, patriae illum amore tracta- „ re rempublicam , ſibi autem eam philo- „ ſophiae gymnaſium conſtituiſſe.

42. Talia , Archia , ſupra modum cupiebam conſuetudine illius utens ex illo audire , & quae ipſius de rebus praeſentibus eſſet ſententia : atque, quoties opus eſſet, relictis qui ſemper in nos irruunt adulatoribus , ſimplicem e libera mente orationem percipere , & veracis conſilii copiam nanciſci. Etiam fas putarem illum admonere, pro quam ingratis Athenienſibus vitam omnem in diſcrimen dediſſet , cum liceret gratos magis & firmiores amicos habere. ARCH. Reliqua , Rex, forte conſecutus eſſes : ſed iſta fruſtra fuiſſes dicturus , adeo ad furorem usque ille amabat Athenas. ANT. Ita res habet, Archia, quid enim dicamus? Sed quomodo mortuus eſt?

43. ARCH. Videris magis etiam, Rex, admiraturus eſſe. Etenim nos qui vidimus non minus obſtupeſcebamus & fidem negabamus oculis , quam qui non viderunt. Videbatur enim olim deliberatum de ultimo

πων, ϗ τ πατρῴαν ὐσίαν εἰς Ἀθηναίους, ἰδίᾳ τε τοῖς δεηθεῖσι, ϗ δημοσίᾳ τῇ πόλει [g] καλῳναλωκότα. Ἁμαρτάνοντες δὲ, φοβήσειν οἴεσθε, πάλαι βεβουλευμένον τ ψυχὴν ὑποθεῖναι ταῖς τ πατρίδ ἀδήλοις τύχαις· ϗ καθαπτομένῳ τ παπτομένων ὑμῖν, ἀγαναχτεῖτε. ὃν ὐδὲ τ Ἀθηναίων δῆμον ὑποστέλλε. Ἀέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τῇ μὲ τ πατρίδ ὐνοίᾳ πολιτευόμενο, αὐτῷ δὲ τ πολιτείαν [h] γυμνάσιον φιλοσοφίας προθέμενο.

[i] Τὰ τοιαῦτα, ὦ Ἀρχία, ὑπερεθύμουν αὐτῷ συγγενόμενο, τὴν τε γνώμην, ἣν [k] ἔχει περὶ τ παρόντων, ἀκοῦσαι λέγοντο, ϗ τ ἀεὶ προσπεπλωκότων ἡμῖν κολάκων, εἰ ἐδεόμην, ὑποστὰς, ἁπλῆ τινο ἐξ ἐλευθέρας γνώμης ἀκοῦσαι λόγυ, ϗ φιλαλήθυς συμβουλῆς μέλαλαβεῖν· ϗ τι ϗ νουθετῆσαι δίκαιον, ὑπὲρ οἵων ὄντων Ἀθηναίων τ ἀχαριστίαν, πάντα προβαλόμενο τ αὐτῆ βίον, ἐξὸν εὐγνωμονεστέροις ϗ βεβαιοτέροις κεχρῆσθ φίλοις, ΑΡΧ. Ὦ βασιλεῦ, τ μὲ ἄλλων ἴσως ἂν ἔτυχες· ταυτὶ δὲ μάτλω ἂν ἔλεγες· ὕτω μανικῶς φιλαθήναιο ἦν. ΑΝΤ. Ταῦτα, ὦ Ἀρχία, τί γὰ ἂν λέγοιμεν; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν;

ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, ϗ γὰ ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι [l] διαφέρομεν ὐδὲν ἐκπλήξει τε ϗ ἀπιστίᾳ τ ὁρώντων. ἔοικε γὰ δὴ πάλαι ἂν ὧδε βε-

[g] Καλῳναλ.] Κατωναλ. *Fl.* [h] Γυμνάσιον] Sic plurimae. Γυμνάσιον *F. V2. Fl.* [i] Τὰ τοιαῦτα] Deſunt in *Fl.* [k] Ἔχει] Ἔχω *Fl.* [l] Διαφέρομεν — ὁρώντων] Nil varietatis inveniri addit *Solan.*

31. Πῶς ἀπέθανεν;] De Demoſthenis interitu *Pauſanias* in Corinth. *G.*

μεν ὐδὲν ἐκπλήξει τε ϗ ἀπιστίᾳ τ ὁρώντων. Mira oratio. An illi, qui viderunt, non aliter ac qui viderent, obſtupuerunt ? Quae haec dicendi ratio? Suſpicor ὁρώντων corruptum ex ἀκροώντων. *Ita ſcilicet ſtupenda eſt maximi hujus viri mors , ut etiam nos , qui vidimus eam , non minus ſtupuerimus , & ipſis noſtrum oculis diffiſi fuerimus , ac illi , qui audiunt , percellimur , ac relationi fidem non habent.* An potius unius literulae mutatione defungentes, legimus Διαφέρομεν ? *Et nos, qui vidimus hanc mortem , ſtupore & ἀπιστίᾳ ne nunc quidem minus correpti ſumus , quam ubi eam conſpiciebamus.* Studioſus Lector arbitretur. Nam vulgata ſtare poſſe, non puto cuipiam fore perſuaſum. *F. F.*

33. Διαφέρομεν] Locus conclamatus , niſi legas μὴ ὁρώντων quod etiam *Lamb. Bos* placere video. Aut cum hoc vellet, *nos ipſi qui vidimus , ſtuporem rei praeſentis nondum excutere valemus* , parum feliciter expreſſit, etiamſi cum Cl. *Jenſio* Διαφέρομεν legas, vide tamen *Eliu.* c. 10. *M. du S.*

34. Καὶ ἀπιστίᾳ τ ὁρώντων] Forſan legendum , τ μὴ ὁρώ-

βεκευμένῳ καὶ τὴν ὑστάτην ἡμέραν· δηλαῖ δὲ ἡ παρασκευή. καθῆστο μὲν γὰρ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτην δὲ τὰ πρόσθεν ἡμερῶν λόγους ἤμεν ἀναλωκότες. ANT. Τίνες γὰρ ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι; ΑΡΧ. Πολλὰ μὲν φιλάνθρωπα πρυτεινόμην, ἔλεόν τινα καὶ σοὶ [a] καθυπιοχνεύμενος, οὐ μάλα μὲν προσδοκῶν· οὐ γὰρ ἤπιστάμην, ἀλλὰ σὲ ὤμην δ' ὀργῆς ἔχειν τὰ ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' εἶν πρὸς τὸ πείθειν νομίζων. ANT. Ὁ δὲ πῶς προσίετο τοὺς λόγους; καί με μηδὲν ἀποκρύψῃ· μάλιστα μὲν γὰρ αὐτήκοος ἂν ἐβουλόμην παρὼν εἶναι τῶν. ἀλλὰ σύγε μὴ παραλίπῃς μηδέν· οὐ γάρ τοι σμικρὸν ἔργον, ἤθους ἀνδρὸς γενναίου πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τοῦ βίου καταμαθεῖν, πότερον ἄτονος καὶ νωθρὸς ἦν, ἢ παντάπασιν ἀκλινὲς τὸ τῆς ψυχῆς ὕψος ἐφύλαττεν.

ΑΡΧ. Οὐδὲν ὑπέστειλεν ἐκεῖνός γε. πῶς γάρ; ὃς ἡδὺ γελάσας, καὶμὲ δὴ σκώπτων εἰς τὸν πρότερον βίον, Ἀπίθανον, ἔφη, με ὑποκριτὴν εἶναι τῶν σῶν ψευσμάτων. ANT. Ἀπιστήσας ἄρα τοῖς ἐπαγγέλμασι, προεῖτο τὴν ψυχήν; ΑΡΧ. Οὐκ· εἴγε τὰ λοιπῶν ἀκούσειας, οὐ δόξεις σοι μόνον ἀπιστεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέγειν, Μακεδόσι μέν, εἶπεν, ἔδει ἀπώμοσιν, die habuisse, id quod apparatus indicat. Confederat nimirum intus in templo. Frustra superiorum dierum sermones consumseramus. ANT. Quinam erant vestri sermones? ARCH. Multa de tua humanitate illi ostendebam, misericordiam a te pollicitus, non valde quidem *illam ipse* expectans, neque enim sciebam, sed iratum te viro putabam: verum quod putarem id ipsum utile esse ad persuadendum. ANT. Ille vero quomodo accipiebat istos sermones? Ex noli me celare quidquam. Vellem enim vel maxime adfuisse & meis auribus accepisse singula. Sed tu ne quid praetermiseris. Neque enim sane parvum quid est, ingenium viri generosi sub ipsum vitae finem cognoscere. Utrum languidus erat & ignavus, an nusquam inclinatam illam mentis altitudinem servavit?

44. ARCH. Nihil ille sane remisit. Qui enim? qui suaviter ridens, & in superiorem vitam meam ludens, improbabilem me mendaciorum tuorum histrionem diceret. ANT. Ergo quod diffideret promissis, ideo vitam abjecit? ARCH. Non: si quidem audire reliqua volueris, non videbitur tibi solum diffisus esse. Sed, quando jubes, rex, dicere, „ de Macedonibus, *inquit*, nihil non sceleris credibile „ est:

a Καθυπτιοχνεύμενος] Καθυπερχνεύμενος H.

48. Παρὼν εἶναι τῶν] Παρίλκει τὸ εἶναι, ἀποσκοπτέον δὲ ἀ ὅμοιον τῷ ἐκὼν εἶναι, ἐκεῖ μὲ γὰρ ἀπαγορεύσεως τάττει), οἷον ἔπαιε· ἂν ἐγὼ ἐκὼν εἶναι πεισθείην. V.

ὁμώτων. L. BOS.

Ibid. Τῶν ὁμώτων] Sententia postulat, ut aut negationem omissam dicamus οὐχ, vel μηδὲν, aut cum *Jensio* suspicemur, fuisse in autographo τῶν ἀκροώντων, vel ἀκουόντων, quorum hoc inter describendum, illud inter dictandum facilius potuit permutari. Sed quoties ipsis scriptoribus talia humanitatis indicia excidunt? J. M. G.

37. Καθῆστο] Ut supplex, de quo genere hoc verbum velut solenne est. Vid. v. g. *Thucyd.* I, 24. & 136. Cui ἀνάστασις opponitur, ibid. 133. Demosthenem autem salutis servandae causa hunc confugisse, satis ultima illius verba, quae mox referentur, indicant. J. M. G.

53. Ἐφύλαττεν] *Jens.* διεφύλαττεν; sed nihil varietatis invenio. Et cum sic quoque legatur c. 33. nihil muto. J. F. R.

56. Ἐς τὸν πρότερον βίον] Histrioniam fecisse Archiam, multi auctores sunt: qua de re consule *Plut.* in vita Dem. & ipsum *Dem.* p. mihi 57, 1. M. du S.

58. Ἀπιστήσας ἄρα] Antiquam verba interrogative pronuntianda. F. G. Id jam curaverat P. additis etiam in versione persanis, quae S. omisit, quia in Graeco non comparebant. J. F. R.

59. Οὐκ] Archiae responsum. F. G.

71. Αὐτὴν παρ'] Τὸ δόξω hic desiderari videtur, μᾶλλον ψυχὴν αὐτὴν δόξω παρ' Ἀντιπάτρῳ διαφυλάξασθαι. F. G.

72. Μηδ' ἂν ἡμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιτὴν &c.] Posset quis suspicari excidisse hic praepositionem ἀς, legendumque ἀς ἂν ἡμαυτὸν ἔταξα τάξιν λιτήν. Ita certe E-

pi-

„ est: neque mirum fuerit, si Demosthe-
„ nem ita capiunt, ut Amphipolin, ut
„ Olynthum, ut Oropum". Talia dixit
multa. Etenim notarios constitui, ut dicta
tibi servarentur: „ Tametsi ego, *inquit*,
„ tormentorum aut mortis metu in conspe-
„ ctum venire Antipatri nolo: sed si vere
„ ista praedicatis, multo magis etiam mihi
„ cavendum est, ne vita ipsa ab Antipatro
„ mihi donata corrumpar, neque relicta
„ acie, in qua ipse me locavi, Graecanica,
„ in Macedonicam me conjiciam.

45. „ Praeclarum enim esset, Archia, si
„ vitam mihi Piraeeus ipse praestaret, &
„ triremis quam dedi, & moenia & fossa
„ meis impensis effecta, & Pandionis tri-
„ bus, in qua mea sponte sumtus in pom-
„ pam sacrorum feci, & Solon, & Dra-
„ con, & illa tribunalis fiducia, & liber
„ populus, & militaria decreta, & leges
„ trierarchicae, & majorum virtutes, &
„ tropaea, & benivolentia civium, qui
„ saepe me coronarunt, & Graecorum po-
„ tentia, qui huc usque a me servati sunt.
„ Si vero etiam misericordia aliena viven-
„ dum, humile id quidem est, sed tolera-
„ bilis tamen misericordia a necessariis,

οὐδὲ θαυμάσιον, εἰ Δημοσθένην οὕτω [b] λαμ-
βάνουσιν, ὡς Ἀμφίπολιν, ὡς Ὄλυνθον, ὡς
Ὠρωπόν. τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγε· ἐγὼ γὰρ ὑπο-
γραφέας παρεστησάμην, ἵνα σοι τὰ
λεχθέντα σώζοιτο. Ἐγὼ μέν τοι, ἔφη, ὦ
Ἀρχία, βασάνων, ἢ θανάτου φόβῳ κατ'
ὄψιν ὁδὸν ἂν Ἀντιπάτρῳ γενοίμην. ἀλλ' εἰ
ταῦτ' ἀληθεύετε, πολύ μοι μᾶλλον ἔτι
φυλακτέον, μὴ τὴν ψυχὴν αὐτῷ παρ' Ἀν-
τιπάτρου δεδωροδοκηκέναι, μηδ' ἣν ἐμαυτὸν
ἔταξα, τάξιν λιπὼν τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὴν
Μακεδονικὴν μεταβαλέσθαι.

Καλὸν γάρ, ὦ Ἀρχία, εἰ τὸ ζῆν ἐμοὶ
Πειραιεὺς αὐτὸς παρέχοι, καὶ τριήρης, ἣν
ὑπεδέδωκα, καὶ τεῖχος, καὶ τάφρος τοῖς
ἐμοῖς τέλεσιν ἐξειργασμένα, καὶ φυλὴ Πανδιωνὶς, [c] εἰς ἣν ἐθέλοντὶς [d] ἐχορήγουν ἐγὼ,
καὶ Σόλων, καὶ Δράκων, καὶ παρρησία βήμα-
τος, καὶ δῆμος ἐλεύθερος, καὶ ψηφίσματα
στρατιωτικὰ, καὶ νόμοι τριηραρχικοὶ, καὶ προ-
γόνων ἀρεταὶ, καὶ τρόπαια, καὶ πολιτῶν
εὔνοια, καὶ ἐμὲ πολλάκις ἐστεφανωκότων, καὶ
δύναμις Ἑλλήνων, ἣ ὑπ' ἐμοῦ μέχρι νῦν
τετήρηται· εἰ δὲ καὶ βιωτὸν ἐλεηθέντι, τα-
πεινὸν μέν, ἀνεκτὸς δ' ἂν ὁ ἔλεος [c] παρὰ
τοῖς οἰκείοις, ὧν ἐλυσάμην [f] αἰχμαλώτους,

[b] Λαμβάνουσιν] Λαμβάνοιεν *B1.* Correxit *B2.* [c] Εἰς ἣν] Ἧς omisso εἰς *Fl.* [d] Ἐχορήγουν] Bene *S.* & *Amst.* Ἐχορήγουν male *H1. 2. P. B. J. Aldi. Fl.* [e] Παρὰ] Reſcripſi ex *Fl. J.* & *V2.* Περὶ male cett. [f] Αἰχμαλώτους] Αἰχμαλώτων *Fl.*

pictetus cap. 29. Τῶν δὲ βελτίσων σοι φαινομένων ἕπου ἔχε, ὡς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμένου εἰς ταύτην τὴν τάξιν. Qui tamen in hoc Demosthenis encomii loco praepositionem κατ' ἔλλειψιν omissam esse velit, huic non magnopere contenderim. Ex Epicteto ergo discimus, quemadmodum istiusmodi ellipsis sit supplenda. *J.J.*

Ibid. Ἣν ἐμαυτὸν ἔτ.] Sic absque εἰς usurpat Ἀποκρ. c. ult. Aliter *Xen.* Ed. *Bas.* 373. & a Cl. *Jensio* laudatus *Epict.* 29. *M.du S.*

Μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν] Non opus esse addita praepositione εἰς ἣν cum Cl. *Jensio* scribere, praeter locum ab *Solano* indicatum etiam probant verba *Aeschinis* in Orat. contr. Ctesiph. p. m. 275. B. sive non ita longe ab init. orationis: αἰχνίσσετε ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν ἐτάχθη ὑπὸ τῶν νόμων. *J.F.R.*

79. Ἐχορήγουν ἐγὼ] Χορηγὸς, id est *praebitor* fuerat Demosthenes Liberalibus, s. Διονυσίοις ὃν ἄγει. quo in munere quomodo se gesserit, apparet ex argumento & narratione orationis Midianae. *J.M.G.*

84. Πολλάκις ἐστεφανωκότων] Vid. Dem. Or. *de Coron.* c. 64. in primis c. 78. Ἐπειδὴ πρὸς τὰ καινὰ προσήλθον, ἐδοξέ μοι τοιαῦτα πολιτεύματα ἐλεῖν, ὅτε ὑπὸ τῆς πατρίδος, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολλάκις ἐστεφανώθην. *J.M.G.*

87. Περὶ τοῖς] Lege παρὰ. *F.G.*

Παρὰ τοῖς οἰκείοις] *Fl.* & *V.* utraque. Reliquae περὶ mendose. *M.du S.*

88. Ἐλυσάμην αἰχμαλώτους] Nobile hujus magnificentiae exemplum praebet argumentum orationis *de falsa legatione*: cum ea in primis causa legationem Macedonicam a se testetur susceptam, uti captivos, quibus id promiserat, liberare posset. *J.M.G.*

ἢ τοῖς πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας, ἢ οἷς τὰς ἐράνους συνδιελυσάμην. 90

Εἰ δέ με μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ, ἢ θάλαττα, προφέρε τυτυῖ Ποσειδῶνι αἰτῶ τὸ σώζεσθαι, ἢ τῇδε τῷ βωμῷ, ἢ τῶν ἱερῶν νόμων. εἰ δὲ Ποσειδῶν, ἔφη, μὴ δύναται Φυλάττειν τὴν ἀσυλίαν τῷ νεῷ, μηδ' ἐπαισχύνεται προδοῦναι Δημοσθένην Ἀρχίᾳ, τεθνάναι, καὶ Ἀντίπατρον ἡμῖν ἀντὶ τοῦ θεοῦ κολακευτέον. ἐξῆν μοι φιλτέρους ἔχειν Ἀθηναίων Μακεδόνας, καὶ νῦν μετέχειν τῆς ὑμετέρας τύχης, εἰ μὴ Καλλιμέδοντι, καὶ Πυθέᾳ, καὶ Δημάδῃ συνελαττόμην. ἐξῆν γὰρ καὶ ὀψὲ [a] τῆς ψυχῆς μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας καὶ τὸν Κόδρον ἐπῃσχυνόμην· ἔχειν ἡρέμην αὐτομολοῦντι τῷ δαίμονι συμμεταβάλλεσθαι. καλὸν γὰρ κρησφύγετον [b] θάνατος ἐν ἀκινδύνῳ παντὸς αἰσχροῦ γενέσθαι. καὶ νῦν, Ἀρχία, τὸ κατ' ἐμαυτὸν ἐγὼ καλαισχυνῶ τὰς Ἀθήνας ἐκὼν δουλείαν ἑλόμενος, ἐντάφιον δὲ τὸ κάλλιστον τὴν ἐλευθερίαν προέμενος.

„ quorum redemi captivos, aut patribus, „ quorum una elocavi filias, aut quos in „ dissolvendis eranis adjuvi.

46. „ Si vero servare me non potest insularum imperium & mare, at certe ab „ hoc Neptuno salutem peto, & ab hoc „ altari, & sanctis legibus. Si vero nec „ Neptunus, *inquit*, praestare potest templo suo sanctitatem, neque pudet illum „ Archiae prodere Demosthenem, moriar „ potius, neque Antipatro nos pro Deo „ adulemur. Licebat mihi amiciores Athenienſibus habere Macedonas, & nunc in „ fortunae vestrae partem venire, si cum „ Callimedonte, & Pythea, & Demade „ conjungere me voluissem. Licebat enim „ vel sero aliter instituere animum, nisi „ Erechthei filias vererer & Codrum. Non „ igitur velim cum fortuna transfuga & „ ipse mutare castra. Honestum enim perfugium mors est, ut ab omnis turpitudinis periculo simus liberi. Et nunc, Archia, quantum in me est, non afficiam „ turpitudine Athenas, servitute ultro eligenda, abjiciendaque libertate, pulcherrimo ferali amiculo.

47. „ Ve-

a Τῆς ψυχῆς] Nihil mut. Edd. Τυχῆς L. b Θάνατος] Emendatio *Gesneri* necessaria. Θάνατον Edd. priores.

90. Ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην] *Phil. Melanchthon* verterat: *aut quibus donavi pecunias. Benedict.* vero: *aut quos dandis contributionibus juvi.* Sed vereor ut recte, ait Cl. *Fac. du Port* in praelect. ad *Theophr.* Charact. p. 192. Edit. *Cantabrig.* Vult enim ibi Demosthenes, se eos adjuvisse in dissolvendis debitis *erani* nomine, quem collegerant, contractis. Ἐράνους συνδιαλύειν, concise & eleganter dictum, pro *debita dissolvere erani nomine conflata.* Vertendum igitur esset: *Quorum ego dissolvi debita, erani nomine, quem ab amicis collegerant, contracta.* Tantae molis est alicubi Graeca Latinis exprimere; adeo Graecanicam volubilitatem Romana lingua sequitur non passibus aequis. Contra apud Romanos ἔρανον numquam fuisse restituendum, docet ibid. p. seq. velut p. 191. tradiderat: ἔρανον fuisse genus mutui gratuiti, apud Graecos frequentati. Ubi enim quis aere alieno premeretur, aut etiam alias in inopiam incidisset, nec haberet unde viveret, ad amicos erat paratum refugium, qui quod poterant, unusquisque ἀνδρικῶς *pro sua virili* conferebant. Aliaque de *eranis* vid. ibid. Sed & coenam collatis symbolis fuisse ἔρανον, satis notum est. Vid. Doctiss. *Casaub.* ad *Theophr.* Char. περὶ ἀσωτίας c. 15. ad verba ἢ φίλῳ δὲ ἔρανον πελλούσαντι εἰσενεγκεῖν, εἰδὼν ὅτι σὺν ἂν δύῃ &c. Item *Feith.* Antiq. *Homer.* III. c. 4. *Longolium* ac *Buchner.* ad *Plin.* L. X. epist. 93. qui *Livium* aeque ac *Plin.* etiam Latine *eranum* dixisse indicant. *J. F. R.*

Ibid. Συνδιελυσάμην] *Simul solvo.* *F. G.*

92. Τυτυῖ Ποσ.] Clarum enim Calauriae Neptuni ad quod confugerat templum. *M. du S.*

2. Πυθέᾳ] Inter Demosthenis accusatores recens apud *Plut.* 1555, 1. Ubi Πυθέᾳ, legendum, non Πυθαΐ, ut fit. *M. du S.*

Ibid. Δημάδῃ] Pro Philippo hic Athenis faciebat. *M. du S.*

3. Τῆς ψυχῆς μεθαρμόσ.] Corrige τὴν ψυχήν. *F. G.* *Menagius* sic: Nota hoc verbum cum genitivo. Sed scripserat forte Lucianus τὴν ψυχήν. Dicerem idem utrique in mentem venisse, nisi *Menagii* mos mihi notus esset. *J. F. R.*

Τῆς ψυχῆς] An τῆς ζωῆς; ut jungatur ὀψὲ τῆς ζωῆς, i. e. *etiam sera aetate mores mutare*, quae sententia & constructio melior; nam ut ψυχὴ alibi saepe pro ζωῇ accipitur, ita hic non potest. Sed vide anne vulgatae structura sic defendi queat: ut media forma μεθαρμόσασθαι

47. „ Verum, *inquit*, fas enim est Tragoediarum apud te meminisse, nonne „ praeclarum est illud dictum:

„ *At illa dum moritur tamen*
„ *Multa cavet cura, decenter ut cadat.*

„ Haec puella: & Demosthenes honesta „ morte vitam turpem potiorem habebit, „ Xenocratis & Platonis de immortalitate „ librorum oblitus"? Et provectus ultra amarius quaedam dixit in eos qui a fortuna insolescunt. Sed quid ea nunc dicere opus est? Tandem vero me preces partim, partim minas adhibente, & mollem musam illa rigida miscente, „ Moverer, *inquit*, hisce, Archias si essem. Quandoquidem vero sum „ Demosthenes, ignosce mihi, o noster, „ quem natura non fingit ad ignaviam.

48. Tum sane tum vi illum detrahere *ab altari* cogitabam. At ille cum sentiret, aperte ridebat, & Deum adspiciens, „ Videtur, *inquit*, putare Archias, arma sola & triremes, & moenia, & exercitus, „ copias esse, & refugia humanis animis; „ meum autem apparatum contemnere: „ quem tamen non redarguant Illyrii &

Ἀλλὰ δίκαιον ἦν, ἔφη, σοι τῶν τραγῳδιῶν μνημονεύειν, ὡ σεμνὸν τὸ λεχθέν,

Ἡ δὲ κἀθνήσκω' ὅμως,

Πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν [c] εὐχήμως θεσεῖν· κόρη καὶ ταῦτα· Δημοσθένης δὲ εὐχήμονα θανάτῳ βίον προκρινεῖ ἀκήμονα, τῶν Ξενοκράτους καὶ Πλάτωνος ὑπὲρ ἀθανασίας λόγων ἐκλαθόμενος; καί τινα πικρότερον ἔλεγε, προαχθεὶς εἰς τοὺς ταῖς τύχαις ἐξυβρίζοντας. ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν νῦν ἐμέ; τέλος δ' ἐμοῦ, τὰ μὲν δεσμοῦ, τὰ δ' ἀπειλῶντος, ἀπαλλὴν μῶσαν φέρᾳ κεραννύντος. Ἐπείθην ἄν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν· ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμὶ, συγγίγνωσκέ μοι, ὦ δαιμόνιε, μὴ φευκότι κακῷ γενέσθαι.

Τότε δὴ τότε πρὸς βίαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διενοούμην· ὃ δ' ὡς ἤσθετο, δῆλος ἦν καταγελῶν, καὶ τὸν θεὸν προσβλέψας, Ἔοικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα μόνα, καὶ τριήρεις, καὶ τείχη, καὶ στρατόπεδα, δυνάμεις εἶναι καὶ χρησφύγετα ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ὑπολαμβάνειν· τὸ δ' ἐμὸν παρασκευὴν καταφρονεῖν, ἣν οὐκ ἂν [d] ἐλέγξειαν Ἰλλυριοὶ, καὶ Τριβαλ-

[c] Εὐχήμως] Audacter recepi ex *Eurip.* Εὐχημόνως Edd. priores male. [d] Ἐλέγξειαν] Bene *J. H.* &c. Ἔλεγξαν male *P.*

13. Λεχθὲν] Εὐριπίδου τοῦτο περὶ Πολυξένης. *G.*

σαις τ' ψ. valeat μεθαρμόζειν ἑαυτὸν ἀπὸ τ' ψυχῆς. Etsi enim vulgo accusativum adsciscit μεθαρμόζειν, ut *Aelian.* XIV. 7. ἵνα μὴ τὸν βίον — τῷ λοιπῷ μεθαρμόσῃ. neque exempla mihi suppetunt, ubi genitivo jungatur; tamen non videtur repugnare analogiae, si forte Auctor cum genit. construxerit, quocum & alia ex μετὰ composita interdum construuntur, ut μεθίστασθαί τινος, *dimittere aliquem*, vel μεταδιδόναι τινος, ut *Herodian.* Item μεθίεσθαι, in *Euang. Luc.* XVI. 4. ὅταν μεταστῶ τ' οἰκονομίας. Nec non μεταποιεῖσθαι τ' ξυνόντων ap. *Thucyd.* I. c. 140. aut denique ut καταλλάξῃ χόλου, *Sophocl.* Aj. teste *Stephano*. Sive regatur genitivus ratione praepos. quae in composito inest, ut in ἀπαλλάττεσθαι νόσου, ἐπιθυμίων ἄρασθαι, & similibus solet: quod tamen in μεθαρμόζειν nondum definio. Ideoque ψυχῶν, quod *Gesn.* quoque adscripserat, praefero, donec certioribus exemplis de genitivo constet. *J. F. R.*

4. Ἐρεχθέως θυγ.] Vid. *Hyg.* Fab. 238. & *Apollod.* III. p. 102. A. *M. du S.*

11. Προίμιον] Vid. *Plut.* 25, 2. & 290. *M. du S.*

14. Ἡ δὲ &c. θν.] De Polyxene. *F. G.* Idem & adscripsit *Menag.*

Ἡ δὲ &c.] *Eurip.* Hecub. 568. De Polyxena mactata sermo est. *M. du S.*

15. Εὐχήμως] Nihil veritus sum consulere metro, quia versus totus est ex *Eurip.* Med. 568. ubi recte εὐχήμως. Mox malim καὶ ταῦτα κόρη monente Cl. *Weesten.* *J. F. R.*

17. Ξενοκράτους] *Diogenes Laërtius* 4, 12. & 13. memorat Xenocratis de Morte & de Anima libros, in quorum utroque de immortalitate animorum potuit disputare. *J. M. G.*

24. Ἐκείσθην ἄν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν] Ex Alexandri dictis sumptum. *F. G.* Eadem rursus ad verbum plagiarius *Menagius*. Alexandri autem dictum quale est? An quod Diogeni Cynico respondit: *Nisi Alexander esset, Diogenes esse mallem*, quod ex *Plut.* & *Pausan.* narrat *Freinshem.* in Suppl. *Curt.* L. I. c. XI. §. 11. Non. Sed alterum quod Parmenioni. Vid. *Curt.* IV. XI. §. 11. qui quum oblatam pro redendis captivis ingentem pecuniam accipere suaderet, responsum hoc tulit: *& ego pecuniam quam gloriam mal-*

βαλλοὶ, καὶ [a] Μακεδόνες, ὀχυρωτέραν ἢ ξύλινόν σοι τεῖχος ἡμῖν, ὃ θεὸς ἀνεῖλεν ἀπόρθητον εἶναι· μεθ' ἧς ἐγὼ προνοίας, ἀδεῶς μὲν ἐπολιτευσάμην, ἀδεὲς δέ μοι τὸ κατὰ Μακεδόνων θάρσος. ἐμέλησε δ' οὐδὲν οὔτε [b] Εὐκτήμονος, οὔτε Ἀριστογείτονος, οὐδὲ Πυθέου, καὶ Καλλιμέδοντος, οὐδὲ Φιλίππου τότε, οὐδὲ τὰ νῦν Ἀρχίου.

Ταῦτ' εἰπὼν, μὴ προσάγαγέ μοι τὴν χεῖρα, ἔφη· τὸ κατ' ἐμὲ γὰρ, οὐδὲν ἀδίκημα ὁ νεὼς πείσεται· τὸν δὲ θεὸν προσειπὼν, ἕψομαι ἔχων ἐλπίδα ταύτης καὶ τὴν χεῖρα τῷ στόματι προσαγαγόντος, οὐδὲν ἄλλ' ἢ προσκυνεῖν ὑπελάμβανον. ΑΝΤ. Τὸ δὲ τί [c] δή ποτε ἦν; ΑΡΧ. Ὕστερον βασάνοις θεραπαίνης ἐφωράσαμεν, πάλαι φάρμακον [d] αὐτῷ τελαμιεύσαντες, λύσαι ψυχὴν ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κτώμενον. ὃ γὰρ δὴ ἔφθασεν ὑποβὰς τὸν οὐδὸν τοῦ νεὼ καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, Ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον· Δημοσθένην δὲ οὐκ [e] ἄξεις, ὦ, μὰ τούς. . . . καί μοι ἐφαίνετο προσθήσειν τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεπωκότας.

Ὁ δὲ χαίρειν εἰπὼν, ἀπέπτη. τοῦτό σοι

35 „ Triballi, & Macedones, ipso illo muro
„ ligneo firmiorem, quem respondit quon-
„ dam Deus vastari non posse; qua qui-
„ dem providentia sine metu versatus sum
„ in republica; metusque omnis expers mi-
„ hi fuit contra Macedonas audacia; ne-
40 „ que movit me Euctemon, neque Ari-
„ stogiton, nec Pytheas & Callimedon,
„ nec Philippus tum, neque nunc Ar-
„ chias.

49. Haec ubi dixerat, „ Noli, *inquit*,
„ manum mihi injicere; quantum enim in
45 „ me est, nulla fiet huic sacro injuria: sed
„ Deo adorato sponte sequar". Atque ego
in spe hac eram, illoque manum ori admo-
vente nihil aliud quam adorare virum puta-
bam. ΑΝΤ. Quid ergo illud erat?
ΑΡΧ. Postea tormentis ab ancilla ex-
50 pressimus, olim repositum illi fuisse vene-
num, quod absolvenda a corpore anima li-
bertatem ipsi pararet. Vix enim limen tem-
pli egressus fuerat, cum „ Duc sane hoc,
55 „ *inquit*, ad Antipatrum; Demosthenem
„ vero non duces. Per ego illos". . . .
Et videbatur mihi adjecturus, „ qui Ma-
„ rathone ceciderunt.

50. At „ Valete"! cum dixisset, evola-

a Μακεδόνες] Μακεδόναις *Ald.* Sed vulgatum ejus margini adscriptum. b Εὐκτήμονος] Bene *Fl. J. Fr. P.* &c. Εὐτήμονος male *J.* c Δή] Omittit *Fl.* d Αὐτῷ] Αὐτὸν L. e Ἄξεις] Ἄξῃ *Fl.*

mallem, si Parmenio essem: nunc Alexander — fortunam meam non vendo. *J. F. R.*

40. Εὐκτήμονος, οὔτε Ἀριστογ. οὐδὲ Πυθ. καὶ Καλλιμ.] De Euctemone satis constat ex oratione contra Midiam. Aristogitonem oppugnavit Demosthenes duabus contra illum scriptis orationibus. Pytheas & Callimedon tum alias ex *Plutarcho* noti, tum conjunguntur in *Vita Demosth.* p. 858. C. D. Πυθέας ὁ ῥήτωρ, καὶ Καλλιμέδων ὁ Κάραβος ἐξ Ἀθηνῶν φεύγουσι, Ἀντιπάτρῳ προστιθέντε, καὶ μὴ τὴν ἐκείνου φίλων ἐξ ἀρχῆς ἔχοντες αἵρεσιν οὐκ ἴσον ἀφίστασθαι τοὺς Ἕλληνας, οὐδὲ προσίχειν τοῖς Ἀθηναίοις Δημοσθένει δὲ τοῖς ἐξ ἀρχῆς προσθέσθαι προαιρέσεως ἑαυτὸν ἀγωνίζετο ἐς συμπρᾶξιν, ὅπως αἱ πόλεις σωσιπολήσωσι τοῖς Μακεδόσι, καὶ συνεβούλευσιν αὐτοὺς τὸ Ἑλλάδος. Narrat deinde pluscula acute dicta, quibus se invicem Pytheas & Demosthenes impetierint. Conf. ipse *Demosth.* Epist. 3. *J. M. G.*

Ibid. Ἀριστογείτονος] Errat *Loidius* de hoc differens. *M. du S.*

44. Οὐδὲν παραίσιμον] Asylum enim erat, vid. *Strab.* VIII. *M. du S.*

49. Δή ποτε] Etsi cum *Fl.* δή omitti queat, cum jam satis particularum adsit; tamen quia & *Herodot.* non semel δὴ δὴ jungit, nihil mutavi. ut L. VII. p. 442. D. ὁ δὴ δὴ ἀκτὼν. & alibi. *J. F. R.*

51. Φάρμακον — τελαμιῶσθαι] Caute noster loquitur. Quantus enim dissensus inter auctores de hoc veneno olim fuerit, satis indicavit *Plutarchus* in Vita. Qui enim veneno sponte sumto periisse dicunt, (nam ne in hoc quidem conveniunt omnes) ii vel nihil addunt amplius, quo in numero est etiam *Pausan.* Art. p. 7, 21. *Wech.* vel ex calamo scriptorio volunt suxisse, quod *Plutarchus* probare videtur, vel, quod idem ex Eratosthene refert, ex annulo armillari excavato, (φάρμακα πεδοραχίσιον illi fuisse τὸ κρίνον) quem *Plinius* 33, 1. s. 6. in annulum digitalem gemma ornatum pu-

vit. Hunc tibi, Rex, finem obsessi expugnatique Demosthenis possum referre. ANT. Demosthenis & ista, Archia. Hem invictam animam & beatam! quam forte viri propositum, quam civilis providentia, in manu *semper* pignus certissimum libertatis habere. At ille quidem discessit, vitam habiturus in beatorum insulis, quae Heroum dicitur, vel vias quae putantur animarum in caelum, sectator Daemon Liberatoris Jovis. Corpus vero nos Athenas mittemus, donarium regioni illi, iis ipsis, qui ad Marathonem cecidere, praestantius.

ὅτο τέλος, ὦ βασιλεῦ, ὁ Δημοσθένους πολιορκίας κομίζειν ἔχω. ANT. Δημοσθένους γε ἡ ταῦτα, ὦ Ἀρχία, βαβαὶ ἡ ἀκατάτητος ψυχῆς, ἡ μακαρίας, ὡς ἀνδρείου μὲ αὐτῷ τὸ [f] λῆμα, πολιτικὴ δὲ πρόνοια, μὴ χεῖρα τὸ πιστὸν ἡ ἐλευθερίας ἔχειν ἀλλ' ὁ μὲ οἴχεται, βίον ἕξων [g] ἐν Μακάρων νήσοις ἡρώων λεγόμεναι, ἃ [h] τὰς εἰς οὐρανὸν ψυχῶν νομιζομένας ὁδοὺς, ὀπαδός τις δαίμων ἑπόμενος Ἐλευθερίου Διός· τὸ σῶμα δ' ἡμεῖς εἰς [i] Ἀθήνας ἀποπέμψομεν, κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῇ τῶν ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότων.*

DEORUM COMITIA.

JUPITER, MERCURIUS, ET MOMUS.

JUP.

NOlite amplius mussare, Dii, neque collecti in angulos ad aurem alter alterius miscere sermones, & aegre ferre,

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΖΗΝ, ΕΡΜΗΣ, ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.

ΖΕΥΣ.

1 ΜΗκέτι [k] τυθορίζετε, ὦ θεοὶ, μηδὲ κατ' ἀγωνίας συστρεφόμενοι, πρὸς ἓς ἀλλήλους κοσμολογεῖσθε, ἀγανακτοῦντες, ὁ πολ-

f Λῆμα] Φάσμα marg. *A1*. *g* Ἔν] Εἰ *H1*. & 2. *h* ψυχῶν] ψυχὰς *El*. ΖΕΥΣ &c.] Nomina personar. ex *B2*. addo, quae Ζεὺς, Ἑρμοῦ & Μώμου inscripsit. Cett. omiserunt. ΖΕΥΣ *Fl. H. Ald. Fr.* *i* Εἰς] Omisit *H2*. *k* Τυθορίζετε] Τυθορύζεται Schol.

72. * Ναίομεν] Ἀρχίας. *V.*

1. Μηκέτι τυθορίζετε] Ἀντὶ τοῦ ὦν· ἐάντας γογγύζετε. τυθορίζειν γὰρ τὸ γογγύζειν. *V.*

* Hoc Scholium, quod ultimum in MS. Cod. in fol. legitur, nec quo refertum loco; nec, si ad quem locum referatur certo sciri possit, alibi videtur esse momenti. *M. du S.*

parum prohibiliter transformat. Quantilla enim veneni portio in ejusmodi annulo contineri queat? *J. M. G.*

57. Τοὺς ὑπὲρ Μεγαλ. πιστ.] Clarum hoc Demosthenis jusjurandum, quod & apud ipsum vide pro Coron. c. 60. & apud *Longinum*, ἐν ᾧ quod ei inest, rite enarratum. *M. du S.*

59. Χαίρων] Ridicule sane. Famae Demosthenis aliquanto melius consulunt, qui epistolam scribentem faciunt, in qua Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ solum adscriptum. Vid. *Plut.* 1556. & in fine vitae *Demosth.* *M. du S.*

61. Δημοσθένους γε] Antipater. *F. G.*

68. Ὀπαδός τις δαίμων] Vide *Herodian.* I. in Commodi Oratione. ὁ μὲν γὰρ πατὴρ εἰς οὐρανὸν ἀναπτὰς ὀπαδὸς ἴδιος ἐκ συνήθους ἴσχυ Θεῶν. Ηιρ. c. 29. *M. du S.*

69. Ἐλευθερίου Διὸς] Qui colebatur praeter caeteros apud Platacenses, post liberatam praelio ibi facto Graeciam. Auctor *Pausan.* Bocot. p. 283, 33. *J. M. G.*

1. Τυθορίζετε] Τυθορίζω & τυθορύζω utrumque ulitatum. *F. G.*

2. Συστρεφόμενοι] *Conglobati.* *L. K.*

9. Λεων,

πολλοὶ ἀνάξιοι μετέχουσιν ἡμῖν τῦ συμποσίυ. ἀλλ' ἐπειδὴ δεδόχθαι περὶ τύτων ἐκκλησία, λεγέτω ἕκας@ ἐς τὸ φανερὸν τὰ δοκῦντά οἱ, καὶ καληγορείτω. σὺ δὲ κήρυττε, ὦ Ἑρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τῦ νόμυ. ΕΡΜ. Ἄκυε, σίγα, τίς ἀγορεύειν βύλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστιν; ἡ δὲ σκέψις περὶ τῶν μελοίχων καὶ ξένων. ΜΩΜ. Ἐγὼ [a] ὁ Μῶμος@, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι ἐπιτρέψειας εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Τὸ κήρυγμα ἤδη ἐφίησιν· ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ δέηση.

si indigni multi convivio nostro interſunt? ſed quandoquidem concio de his data eſt, aperte dicat unusquisque quid ſibi videatur, & accuſet. Tu vero, Mercuri, legitimum praeconium peragito. MERC. Audi: Tace: Quis vult concionari claſſicorum Deorum, quibus jus eſt? Quaeſtio de Inquilinis & Peregrinis. MOM. Ego, Momus, ſi mihi permiſeris, Jupiter, volo dicere. JUP. Praeconium tibi hoc jam permittit, itaque me (*meo permiſſu*) nihil opus habebis.

ΜΩΜ. Φημὶ τοίνυν δεινὰ ποιεῖν ἐνίυς ἡμῶν, οἷς οὐκ ἀπόχρη θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων αὐτοὺς γεγενῆσθαι, ἀλλ', εἰ μὴ καὶ τοὺς ἀκολούθυς, καὶ θεράποντας αὐτῶν ἰσοτίμυς ἡμῖν ἀποφαίνυσιν, οὐδὲν μέγα, οὐδὲ νεανικὸν οἰόνται εἰργάσασθαι. ἀξιῶ δὲ, ὦ Ζεῦ, μὴ παρρησίας μοι δῦναι εἰπεῖν· οὐδὲ γὰρ ἂν ἄλλως δυναίμην· ἀλλὰ πάντες με ἴσασιν ὡς ἐλεύθερός εἰμι τὴν γλῶτταν, καὶ οὐδὲν ἂν καλασιωπήσαιμι τῶν ὑ καλῶς γιγνομένων. διελέγχω γὰρ ἅπαντα, καὶ λέγω τὰ δοκῦντά μοι ἐς τὸ φανερὸν, ὅτε δεδιώς τινα, ὅτε ὑπ' αἰδῦς ἀπικαλύπτων τὴν γνώμην· ὥστε καὶ ἐπαχθὴς δοκῶ τοῖς πολλοῖς, καὶ συκοφαντικὸς τὴν φύσιν, δημόσιός τις κατήγορος@ ὑπ' αὐτῶν ἐπονομαζόμενος@. πλὴν ἀλλ' ἐπειδὴ ἔξεστι, καὶ κεκήρυκται, καὶ σὺ, ὦ Ζεῦ, δίδως μετ' ἐξυσίας εἰπεῖν, οὐδὲν ὑποστελλόμενος@ ἐρῶ.

2. MOM. Ajo igitur intolerabiliter ſe gerere quosdam noſtrum, quibus non ſatis eſt Deos ex hominibus ipſos eſſe factos: ſed nisi ſuos etiam pediſſequos atque famulos in aequo nobiſcum faſtigio conſtituerint, nihil ſibi magnifice, nihil fortiter feciſſe videntur. Peto autem a te, Jupiter, ut libere mihi dicere per te liceat. Neque enim alia lege poſſim, cum ſciant omnes quam liber ſim lingua, quam nihil eorum, quae contra quam decet fiunt, reticere ſoleam. Redarguo enim omnia, quaeque mihi videntur aperte profero, neque metuens quemquam, neque meam prae pudore ſententiam occultans, adeo quidem, ut etiam moleſtus plerisque videar, & calumniatorio ingenio; publicus quidam accuſator ab iis *propterea* dictus. Verum tamen, quandoquidem licet, & praeconio editum eſt, & tu das, Jupiter, orandi cum auctoritate facultatem, ſine metu dicam.

3. Mul-

a Ὁ] Abeſt artic. in *J.* adeſt in *Fl. P. H.* &c.

10. Οἷς ἔξεστιν] Τὸ, οἷς ἐφίεται, ἀντὶ τοῦ τοῖς θεοῖς, καὶ τοῖς ἥρωσι. ὁ γὰρ ἐξὸν θεοῖς δημηγορῶν. *V.*

9. Ἄκυε, σίγα] Legitima verba etiam apud *Ariſtoph.* Θεσμοφ. 379. Ἄκυε πᾶς. Ἔδοξε τῇ βυλῇ τάδε. — τίς ἀγορεύειν βούλεται; Et vſ. 389. Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν. Add. *Kuſter.* ad Ἔκκλησ. vſ. 130. it. Ἀχαρν. 45. Ipſe Demoſthenes *de Coron.* c. 53. Ἤρετο μὲ ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; κ.τ.λ. *J.M.G.*

10. Τῶν τελείων θεῶν] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. vſ. 131. & 135. ubi *perfectos Deos* eſſe τελείους docet. Sed mihi hic videbatur ad perfectionem civilem & plenum jus civitatis potiſſimum referri, ut ſint οἱ ἐν τέλει, qui etiam τὰ τέλη vocantur (Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* I, 58. & ipſe noſter τὰ τέλη τῶν πολλῶν vocat de *Morte Peregr.* c. 36.) principes civitatis, quibus magiſtratus, quem gerunt, aut dignitas concionis habendae jus tribuit. *Claſſicos* vocavi, ex moribus Romanis, quaſi primae claſſis cives, qui primi ad ſuffragia vocantur, & rem fere conficiunt. De μετοίκοις vid. *Flor. Chriſt.* ad *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 580. *J.M.G.*

20. Μετὰ παῤῥησίας — εἰπεῖν] Adde ſupra *Jov. Conf.* c. 19. pr. Et *Elſner.* ad *Act. Apoſt.* IV. 29. ubi ſimiliter: καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν. *J.F.R.*

40. Né-

3. Multi nimirum, *inquam*, non contenti, noſtri ſe conſeſſus factos eſſe participes, & aequo nobiscum jure epulari, idque cum ex altera parte mortales ſint, ſuos inſuper miniſtros & ſui chori ſodales eduxere in caelum, & furtim in album retulerunt, qui nunc aequaliter & de viſceratio-nibus partem & de ſacrificiis accipiunt, ne tributum quidem incolatus nobis ſolventes. JUP. Noli quidquam obſcura ſignificatione, Mome, dicere: ſed diſerte, & verbis propriis eloquere, adjecto etiam nomine. Nunc enim in medium tibi projecta oratio eſt, ut conjiciant multi, & alias alium tuis dictis accommodent. Oportet autem te, qui libertatem in dicendo profitearis, nihil dubitare dicere.

4. MOM. Praeclare ſane, Jupiter, *facis*, cum ad dicendi me libertatem incitas, regie iſtuc profecto facis & magno animo. Itaque nomen etiam dicam. Nempe praeclarus ille Bacchus, ſemihomo, ne Graecus quidem materno genere, ſed vectoris Syrophoenicis, Cadmi, ex filia nepos, poſtquam immortalitate dignatus eſt, qualis ipſe ſit, non dico, neque ob mitram, neque ebrietatis cauſſa, neque ob inceſſum. Omnes enim, puto, videtis, quam muliebris ſit & effeminatus natura, ſemifurioſus, merum a ſummo inde mane redolens. At ille tota nos tribu auxit, & ſuum ſecum chorum adducens adeſt, Deosque fecit Pana & Silenum, & Satyros, ruſticos & ca-

Πολλοὶ γὰρ, φημὶ, οὐκ ἀγαπῶντες ὅτι αὐτοὶ μετέχουσι τῆς αὐτῆς ἡμῖν ξυνεδρίων, καὶ εὐωχοῦνται ὁπόσης, καὶ ταῦτα θνητοὶ ἐξ ἡμισείας ὄντες· ἔτι καὶ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ θιασώτας τοὺς αὐτῆς ἀνήγαγον ἐς τὸν οὐρανὸν, καὶ παρενέγραψαν. καὶ νῦν ὁπόσης ἀγορομάς τε νέμονται, καὶ θυσιῶν μετέχουσιν, οὐδὲ καταβαλόντες ἡμῖν τὸ μετοίκιον. ΖΕΥΣ. Μηδὲν αἰνιγματωδῶς, ὦ Μῶμε, ἀλλὰ σαφῶς καὶ ἀπαρρήδην λέγε, προστιθεὶς καὶ τὸνομα. νῦν γὰρ ἐς τὸ μέσον ἀπέρριπταί σοι ὁ λόγος, ὡς πολλοὺς εἰκάζειν καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοθ' ἄλλον τοῖς λεγομένοις. χρὴ δὲ παρρησιαστὴν ὄντα, μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν.

ΜΩΜ. Εὖγε, ὦ Ζεῦ, ὅτι καὶ παροτρύνεις με πρὸς τὴν παρρησίαν, ποιεῖς γὰρ τοῦτο βασιλικὸν, ὡς ἀληθῶς, καὶ μεγαλόφρον, ὥστε ἐρῶ καὶ τὸνομα. ὁ γοῦν γενναιότατος Διόνυσος, ἡμιάνθρωπος ὢν, οὐδὲ Ἕλλην μητρόθεν, ἀλλὰ Συροφοινικός τις ἐμπόρου, τοῦ Κάδμου, θυγατριδοῦς, ἐπιτροπῆς ἠξιώθη ἀθανασίας, οἷος μὲν αὐτός ἐστιν, οὐ λέγω, οὔτε τὴν μίτραν, οὔτε τὴν μέθην, οὔτε τὸ βάδισμα. πάντες γάρ, οἶμαι, ὁρᾶτε ὡς θῆλυς καὶ γυναικεία τὴν φύσιν, ἠμιμανὴς, ἀκράτου ἔωθεν ἀποπνέων. ὁ δὲ καὶ ὅλην [b] Φρατρίαν [c] εἰσεποίησεν ἡμῖν, καὶ τὸν χορὸν ἐπαγόμενος πάρεστι, καὶ θεοὺς ἀπέφηνε, τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν [d] Σειληνὸν, καὶ Σατύρους, ἀγροί-

[b] Φρατρίαν] Φατρίαν male *J.* [c] Εἰσεποίησεν] Ἐποίησεν *Fl.* [d] Σειληνὸν] Σιληνὸν Edd. quas vidi omnes.

56. Οὔτε τὴν μίτραν] Μίτρα ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀναδεσμός· λέγεται δὲ μίτρα καὶ προγαστρίδιός τις ὁπλίσεως ἁλωσιδωτὴ, ἣ πρὸ τοῦ ἤτρου φυλακὴ τις ἦν ἀσφάλειας. *V.*

40. Νέμονται] *Participant, poſſident.* *F.G.*

53. Ἐμπόρου τοῦ Κάδμου] Puto hic ἔμπορον *Homeri* intellectu, Deorum lingua, dici, cum ex vi originis ſuae eum notat, qui mare trajicit, ſpeciatim aliena navi, quem ἐπιβάτην poſtea dixere, cum ἔμπορος mercatorem, negotiatorem ſignificare coepiſſet, quod teſtantur *Euſtathius* pariter & minor Scholiaſtes ad Odyſſ. B, 319. Huc reſpicit, arbitror, etiam *Pollux* I, 95. Εἰ δ' ἂν ἐπιβάτου καὶ ἔμπορος. Itaque *vectorem* interpretatus ſum. Neque enim puto *mercatorem* ab ullo veterum eſſe vocatum. Sed nave perveniſſe in Graeciam inter omnes conſtat. *J.M.G.*

56. Μίτραν] Hinc ſupra Θηλύμιτρις, quod vide Διον. C. 3. *M. du S.*

59. Φρατρίαν] Sic *Ven.* 2. *B2.* & *P.* In reliquis prave Φατρίαν. Vide Ἑρμ. c. 24. & notam. *M. du S.*

62. Σειληνὸν] Omnes Impreſſi hic prave Σιληνὸν habebant. Vide ſupra Διον. ubi frequenter occurrit & recte ſcribitur. *M. du S.*

Σειληνὸν] Non dubitavi & hic ita reſcribere, invitis Edd.

ἀγροίκους τινὰς, καὶ αἰπόλους τοὺς πολλούς, σκυτηλικοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλοκότους· ὧν ὁ μὲν κέρατα ἔχων, καὶ ὅσον ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ κάτω αἰγὶ ἐοικὼς, καὶ γένειον βαθὺ καθειμένον, ὀλίγον τράγου διαφέρων ἐστίν· ὁ δὲ φαλακρὸς γέρων, σιμὸς τὴν ῥῖνα, ὅπερ ὄνου τὰ πολλὰ ὀχούμενος, Λυδός ἐστιν· οἱ δὲ Σάτυροι, ὀξεῖς τὰ ὦτα, καὶ αὐτοὶ φαλακροὶ, κεράστα, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ἐπιφύεται, Φρύγες τινὲς ὄντες. ἔχουσι δὲ καὶ οὐρὰς ἅπαντες. ὁρᾶτε οἵους ἡμῖν θεοὺς ποιεῖ ὁ γενάδας;

Εἶτα θαυμάζομεν, εἰ καταφρονοῦσιν ἡμῶν οἱ ἄνθρωποι, ὁρῶντες οὕτω γελοίους θεοὺς καὶ τερατίους; ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ δύο γυναῖκας ἀνήγαγε, τὴν μὲν ἐρωμένην οὖσαν αὐτῷ, τὴν Ἀριάδνην, ἧς καὶ τὸ στέφανον ἐγκατέλεξε τῷ τῶν ἀστέρων χορῷ· τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ θυγατέρα. καὶ ὁ πάντων γελοιότατον, ὦ θεοὶ, καὶ τὴν κύνα τὴν Ἠριγόνης, καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν, ὡς μὴ ἀνιῷτο ἡ παῖς, εἰ μὴ ἔχοι ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο, καὶ ὅσον ἡγάπα κυνίδιον. ταῦτα οὐχ ὕβρις [a] ὑμῖν δοκεῖ, καὶ παραινία, καὶ γέλως; ἀκούσατε δ' ἤδη καὶ ἄλλου.

ΖΕΥΣ. Μηδὲν, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, μήτε περὶ Ἀσκληπιοῦ, μήτε περὶ Ἡρακλέους

prarios plerosque, lascivos, aliena figura, homines: quorum unus corniger, & ex dimidia inferiori parte capro similis, barbam demittens longam, parum a capro differt: alter calvus senex, simis naribus, asino plerumque vectus: iste Lydus est. Satyri autem acutis auribus, calvi ipsi quoque, cornibus praediti qualia haedis recens natis subnascuntur: hi Phryges. Caudas habent universi. Vide quales nobis praeclarus iste Deos faciat?

5. Deinde admiramur, si contemnunt nos homines, cum videant ridiculos adeo Deos ac portentosos. Mitto dicere, quod duas etiam mulieres huc eduxit, amasiam alteram suam Ariadnen, cujus etiam coronam siderum choro inseruit, alteram Icarii rustici filiam: & quod omnium maxime, Dii, ridiculum est, etiam canem hujus Erigones ipsum huc eduxit, ne desiderio maceretur puella, si non habeat in caelo, familiarem sibi illam dilectamque caniculam. Haec nonne contumelia vobis videtur, & ebriosa insania, & risus? Audite vero etiam alios.

6. JUP. Ne quid dixeris, Mome, neque de Aesculapio, neque de Hercule; video.

a Ἡμῖν] Bene pleraeque. Ἡμῶν male F.

68. Ὁ δὲ φαλακρὸς] Τὸν Σιληνὸν λέγει. V.

80. Τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ] Ὁ Ἰκάριος οὗτος Ἀθηναῖος ἐγεγόνει γεωργός· τούτῳ φασὶν τὸν Διόνυσον δοῦναι τὸ πλῆμα πρῶτον, ἀφ' οὗ ἡ Ἰκαρία ἡ πρώτη ἄμπελος ἀνομάσθη, καὶ ἡ χώρα ἡ ἐνεγκοῦσα τὸ φυτόν. οὗτος ὁ Ἰκάριος ἤδιστα συμπότης τοῦ παρ' αὐτῷ ποιμένος Ἀστίνοος, ὃ (1) πίοντες τομίσαντας τοὺς λοιποὺς, ὅτι τεθήκοιεν οἱ βαθεῖ τῷ ὕπνῳ λαβὼν τὴν αἰνοσίαν καὶλαχνώντες, ἀποκτείναι τὸν Ἰκάριον, νομίσαντας θανάσιμον φάρμακον διδόναι· ἡ μόνον τοῖς καθεύδουσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς ἐγρηγορόσι καὶ τῇ μέθῃ βακχεύουσι μανίας ἐμποιητικόν· ὅτου μὲν οὖν τὸν Ἰκάριον ἀπέθανεν ἐπεὶ δὲ κατίσησαν ἀπὸ τῆς μέθης, τὸν Διόνυσον χόλον αὐτοῖς ἐμβαλεῖν τοιόνδε. ἐλθὼν γὰρ πρὸς αὐτοὺς ἐν σχήματι ἀραίου παιδὸς, ἐξέμηνεν αὐτοὺς πρὸς ὄρμην μίξεως. καὶ δὴ ἐπιβουλεύων αὐτὸν ἀφθεῖραι. ἀπὸ ὁ μὲ τόθ' ἁφανὴς ἐγεγόνει. οἱ δὲ, ἅτε δὴ ἐκείνῳ ὑποχρεῶν τὸ καθ' ὁρμὴν αὐτοῖς ἕως ἐπιτελέσαι, ὀρμήσαντες ἄχρι κυνήσεως. καὶ δὴ μαινόμενοι ἔκτειναν αὐτὸν ἐν τῷ ὄρχει Διονύσου, ἀκατάπαυστον τὴν ὀργὴν ἴσχοντες. ἐφ' (2) οἷς ἐξιλασάμενοι τὸν θεὸν, τοιαῦτα κατα (3) χρυσῶν πεποιημένοι πίλινα χήμαλα, καὶ αὐτ' ἐαυτῶν ἀναθέντες ἐκάσαντο τὸ μανίας. V.

(1) Πίοντες] Πίοντας V. Sed in Impressis mutatum est. M. du S. Deest tamen aliquid. J. F. R.

(2) Οἷς] Ὧι erat in Impress. Οὓς Exc. G. & V. Lege οἷς, ut in C. est. M. du S.

(3) Χρυσῶν] Χρυσοῦ C.

Edd. quia sic Bacch. c. 4. item c. 6. & alibi aliquoties recte legitur. J. F. R.

68. Φαλακρὸς γέρων] De Sileni figura ex diversis monumentis, deque illius a Satyris differentia, plura Perizon.

deo enim quorsum ferat te orationis impetus. Hi etenim, alter sanat, & ex morbis excitat, compluresque unus dignitate exaequat: Hic vero meus filius Hercules laboribus non paucis immortalitatem sibi paravit. Hos igitur accusare noli. MOM. Tua, Jupiter, caussa tacebo, multa dicere cum habeam. Certe si nihil aliud, ignis adhuc habent vestigia. Si vero liceat adversus ipsum te libere loqui, multa sunt, quae dicam. JUP. Quin adversus me vel maxime licet: num igitur me quoque peregrinitatis postulas? MOM. In Creta quidem non hoc solum audire est, sed aliud etiam quiddam de te dicunt, & sepulcrum ostendunt. Ego vero neque illis fidem habeo, neque Achivis Aegiensibus, suppositicium te dicentibus.

7. Caeterum quae maxime arguenda arbitror, ea dicam. Etenim principium violatarum hoc modo legum, & caussam, quod tot spurios hic noster confessus habet, tute, Jupiter, praebuisti, mortalibus te feminis miscens, atque ad illas nunc hac nunc alia forma descendens, adeo ut metueremus, ne quis te comprehensum taurus cum esses, mactaret, aut auri flatorum aliquis cum esses aurum, elaboraret, & pro Jove aut monile nobis, aut armilla aut in-

ὁρῶ· ἢ οἷ φέρῃ τῷ λόγῳ. ἔτοι ἦ, ὁ μὲ αὐτὸς ἰᾶται, καὶ ἀνίστησιν ἐκ τ νόσων, καὶ ἐστι πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων· ὁδ' Ἡρακλῆς, υἱὸς ὢν ἐμὸς, οὐκ ὀλίγων πόνων ἐπρίατο τ ἀθανασίαν, ὥστε μὴ καλήγορει αὐτός. ΜΩΜ. Σιωπήσομαι ἀφ' σέ, ὦ Ζεῦ, πολλὰ εἰπεῖν ἔχων. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο, ἔτι τὰ σημεῖα ἔχουσι τὸ πυρός. εἰ δὲ ἔξεστί τ πρὸς αὐτόν σε τῇ παῤῥησίᾳ χρῆσθαι, πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν πρὸς ἐμὲ ἔξεστι μάλιστα. μῶν δ' ἐν καιρὲ ξενίας διώκεις; ΜΩΜ. Ἐν Κρήτῃ μὲ ἐ μόνον τοῦτο ἀκοῦσαί ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι περὶ σοῦ λέγουσι, καὶ τάφον δεικνύουσιν· ἐγὼ δὲ ὅτε ἐκείνοις πείθομαι, ὅτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν, ὑποβολιμαῖόν σε εἶναι φάσκουσιν.

Ἃ δὲ μάλιστα ἐλεγχθῆναι δεῖν ἡγοῦμαι, ταῦτα ἐρῶ. τ γοῦν ἔχειν τῶν τοιούτων ἀδικημάτων, καὶ τ αἰτίαν τοῦ νοθευθῆναι ἡμῶν τὸ ξυνέδριον, σὺ, ὦ Ζεῦ, παρέσχες, θνηταῖς ὁπωσοῦν μιγνύμενος, καὶ κατιὼν παρ' αὐτὰς, ἐν ἄλλοτε ἄλλῳ σχήματι· ὥστε ἡμᾶς δεδιέναι, μή σε καταθύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἐν ταύρου εἴης, ἢ τ χρυσοχόων τις καταεργάσηται χρυσὸν ὄντα, καὶ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅρμον, ἢ ψέλλιον, ἢ ἑλλόβιον ἡμῖν γέ-

νη.

5. Οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν] Αἴγιον πόλις (4) Ἑλίκης καὶ Βοίης καὶ (5) Ῥύπαι καὶ Πάτραι πόλεις εἰσὶ Πελοποννήσου. Πάτραι μὲν μικρὸν πρὸ τοῦ Κρισαίου κόλπου κατάντικρυ τ Ἐχινάδων νήσων, ἃς πρὸς τὴν ἠῶ. αἱ δὲ λοιπαὶ ὑπὸ Θεμιστοκλέους, τ ἐπὶ Κέρκυραν φερούσης. Ἑλίκης δὲ καὶ τὸ ἱερεῖον ἐστιν ἐν ᾧ ὑπὸ τ αἰγιαλὸν αὕτη δὲ πᾶσα ἡ πόλις ἐποκρίχιός ἐστι τῇ θαλάσσῃ, σεσωμένῃ πάλαι τοῦτο παθοῦσα. (6) V.

(4) Ἑλίκη] Ἑλίαι V.
(5) Ῥύπαι] Ῥῦται C.

17. Ἢ ἑλλόβιον ἡμῖν γένῃ] Ἑλλόβιον, τὸ ἐνώτιον ὑπὸ τὸ ἐνώτιον τοῖς τ ὠτῶν λοβοῖς. V.

(6) Eadem ferme habet Scholiasta. *Coll.* ex quo nonnulla emaculavimus. *M. du S.*

rixon. ad *Aelian.* Hist. 3, 18. ubi Lucianum in primis illustrat. *J.M.G.*

71. Κερόσαι, εἶα] Οἶα ad κερόσαι simul & κέρατα referri vid. supra dictum *Bacch.* sub init. *J.F.R.*

80. Ἰκαρίῳ] Vid. *Hygin.* 224. *M. du S.*

81. Θυγατέρα] Τὴν Ἠριγόνην. *F.G.*

82. Τὸν κύνα τ Ἠριγόνης] *Tatian.* p. 37. Et *Apollod.* III. 100. A. *M. du S.*

84. Τὸ ξύπνος ἐκεῖνο ἐ ἄτερ ἐγ. κακ.] *Th. Mag.* v. κνηλον. *M. du S.*

92. Πολλῶν ἀντάξιος] *Hem.* Il. Δ. 514. *M. du S.*

4. Τάφον] Vide not. ad Τιμ. c. 4. *M. du S.*

6. Αἰγιεῦσιν] In marg. *AIW.* adscriptum: Αἴγιον urbs Achajae, hinc Αἰγιεὺς *Steph.* *J.F.R.*

Ibid. Ὑποβολιμαίων] Unde habeat, mihi non constat. Sed facile nothum crediderim, qui clam patre educatus, &c. *M. du S.*

17. Ψέλλιον] *Th. Mag.* v. ψέλλιον, quod a ψίλλιον differre docet. *J.F.R.*

ση. πλὴν ἀλλὰ ἐμπέπληκάς γε τ' οὐρανὸν τ' ἡμιθέων τούτων· ὃ γὼ ἂν ἄλλως εἴποιμι. καὶ τὸ πρᾶγμα γελοιότατόν ἐστιν, ὁπότ' ἄν τις ἄφνω ἀκούσῃ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς μὲν θεὸς ἀπεδείχθη· ὁ δὲ Εὐρυσθεὺς, ὃς ἐπέταττεν αὐτῷ, τέθνηκε, καὶ πλησίον Ἡρακλέους νεὼς, οἰκέτης ὤν, καὶ Εὐρυσθέως τάφος, τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἐν Θήβαις Διόνυσος μὲν θεός· οἱ δ' ἀνεψιοὶ αὐτοῦ, ὅ τε Πενθεὺς, καὶ ὁ Ἀκταίων, καὶ ὁ Λέαρχος, ἀνθρώπων ἁπάντων κακοδαιμονέστατοι.

Ἀφ' οὗ δὲ ἅπαξ σὺ, ὦ Ζεῦ, ἀνέῳξας τοῖς τοιούτοις τὰς θύρας, καὶ ὅτι τὰς θυγατέρας, ἅπαντες μεμίμηνταί σε· καὶ οὐχὶ ἄῤῥενες μόνον, ἀλλ', ὅπερ αἴσχιστον, καὶ αἱ [a] θήλειαι θεαί. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, καὶ τ' Ἐνδυμίωνα, καὶ τ' [b] Ἰασίωνα, καὶ τοὺς ἄλλους; ὥστε ταῦτα μὲν ἐάσειν μοι δοκῶ· μακρὸν γὰρ ἂν τὸ διελέγχειν γένοιτο. ΖΕΥΣ. Μηδὲν σοὶ τοῦ Γανυμήδους, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, χαλεπανῶ γάρ, εἰ λυπήσεις τὸ μειράκιον, ὀνειδίσας ἐς τὸ γένος. ΜΩΜ. Οὐκοῦν μηδὲ σοὶ τοῦ ἀετοῦ εἴπω, ὅτι καὶ οὗτος ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστιν, ὅτι τοῦ βασιλείου σκήπτρου καθεζόμενος, καὶ μονονουχὶ ὅτι τ' κεφαλὴν σου νεοττεύων, θεὸς εἶναι δοκῶν;

auris fieres. Insuper vero caelum nobis semideis istis oppleviſti: neque enim aliter opossum dicere. Et ridicula res est, si quis subito audiat, Herculem Deum esse factum; Eurysthea vero, qui sub imperio illum habuit, esse mortuum: & propinqua sibi esse aedem Herculis, qui servus fuerat, & Eurysthei sepulcrum, qui fuerat illius dominus. Et rursus Thebis Bacchus Deus est: at consobrini illius Pentheus, & Actaeon, & Learchus, hominum omnium infelicissimi.

8. Ex quo vero tempore semel tu, Jupiter, fores aperuisti talibus, conversus ad mortales feminas, imitati te sunt universi, idque non mares solum, sed, quod turpissimum est, etiam Deae feminae. Quis enim ignorat Anchisen, & Tithonum, & Endymionem, & Jasionem, & reliquos? Itaque haec missurus mihi videor, longum enim fuerit *omnia* reprehendere. JUP. Ne quid de Ganymede dicas, Mome; irate enim feram, si dolore adolescentulum afficeris in genus illius aliquid dicens. MOM. Ergo neque de aquila dicam, quod & ipsa in caelo est in regio sceptro sedens, & tantum non tuo in capite nidum sibi faciens, ut Deus videatur?

9. An

a Θήλειαι] Abest a *Fl.* b Ἰασίωνα] Ita emendarunt *Guiet. Palm. Solan. Geſn.* Ἰάσωνα Edd. septem Ἰάσονα *Fl.* Ἰξίονα L.

27. Ἀέαρχος] De hoc ejusque cum Baccho cognatione, vid. *Loyd.* Lex. & iterum in vit. Athamas. *M. du S.*

33. Τίς γὰρ σὸν οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, — καὶ τ' Ἰάσονα;] Sic legit Interpres, & licet obvium sit emendare, Iasonem iis accenset qui Dearum concubitu potiti sunt, & Medeae ἀνθίσωσιν parat. Lege Ἰασίωνα, qui ob Cereris amores a Jove aeloxypo fulminatus est. *Homer.* Odyss. E. 125.

Ὡς δ' ἴκετ' Ἰασίωνι ἐυπλόκαμος Δημήτηρ
Ὧ θύμῳ εἴξασα μίσγη φιλότητι ἐ ἰδνῇ,
Νείῳ ἐνὶ Τριπόλῳ, ὑδὲ δὴν ἦεν ἄτυζος
Ζεὺς, ὃς μιν κατέκηφεν βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
J. F. a G.

35. Τὸν Ἰάσονα] Ἰασίωνα legendum videtur. Jasion Jovis & Electrae filius a Cerere adamatus est. *F. G.*

Ibid. Ἰασίωνα] Secuti sumus *Palmerii* emendationem certissimam vid. LL. & *Ælian.* V. H. XIII. 1. Atalantae Pater. At L. Ἰξίονα. *Fl.* vero Ἰάσονα. Reliqui impressi Ἰάσωνα prave. *M. du S.*

Τὸν Ἰασίωνα] Ἰάσωνα tertiam habebat longam, cum brevis sit Graecis Latinisque poëtis. Ἰάσων etiam & Ἰάσων in prosa recte *Ptol. Hephaest.* L. 2. med. *Jasionem* vero vid. ap. *Apollod.* L. III. c. XI. ubi in nonnullis Edd. Ἰασίων quoque ο brevi; sed quia & *Aelian.* eum *Homero* Ἰασίωνα per ω scribunt, hoc praeferendum. *J. F. R.*

46. Ὁ Κορύβας] Jasonis, seu potius Jasionis & Cybeles filius, teste *Diodoro Siculo.* *F. G.*

47. Σαβάζιος] Per se Deum, ut vides, facit. E nostris quidam unum cum Baccho statuunt. vid. *Pott.* 396. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιτιμικώτατ'] Sic *Fl.* Ed. optime; ut Φιλοψ.

c

9. An hanc etiam Ganymedis cauſſa miſſam faciemus? Verum Attis ſane, Jupiter, & Corybas, & Sabazius, unde hi nobis intro vocati ſunt, aut Medus ille Mithres cum Candye & tiara, qui neque ſonare Graeca poſſit: ita neque ſi quis illi propinet, intelligit. Proinde Scythae ac Getae haec illorum videntes, longum nobis valere juſſis, immortalitate ipſi donant, & Deos quoscumque voluerint, ſuis ſuffragiis conſtituunt, eodem modo quo Zamolxis etiam, ſervus cum eſſet, in album neſcio quomodo delitescens irrepſit.

10. Quamquam, Dii, modica ſunt iſta omnia. Tu vero iſte cum canino roſtro, involute ſindonibus Aegyptie, quis es, vir bone, aut quomodo, latrator, Deus eſſe poſtulas? Quid vero ſibi vult Memphiticus iſte taurus, ille maculoſus, quod adoratur, & oracula fundit, & habet Prophetas? Pudet vero ibides & ſimias dicere, & capros, & alia magis etiam ridicula, in caelum neſcio quomodo intruſa ex Aegypto, quae quomodo, Dii, ſuſtinetis, cum aequaliter, vel magis etiam quam vos coli videatis? Aut tu quemadmodum fers, Jupiter, cum arietis tibi cornua producunt?

Ἢ ἡ τοῦτον τοῦ Γανυμήδους ἕνεκα ἐάσομεν. ἀλλ' ὁ Ἄττις γε, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ Κορύβας, καὶ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν ἐπεισεκυκλήθησαν ὅτοι, ἢ ὁ Μίθρης ἐκεῖνος ὁ Μῆδος, ὁ τὴν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν, οὐδὲ Ἑλληνίζων τῇ φωνῇ· ὥστε οὐδ' ἢν προπίῃ τις, ξυνίησι; τοιγαροῦν οἱ Σκύθαι καὶ οἱ Γέται ταῦτα ὁρῶντες αὐτοῖς, μακρὰ ἡμῖν χαίρειν εἰπόντες, αὐτοὶ ἀπαθανατίζουσι, καὶ θεοὺς χειροτονοῦσιν, οὓς ἂν ἐθελήσωσι, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ καὶ Ζάμολξις, δοῦλος ὤν, παρενεγράφη, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀφλαβῶς.

Καίτοι ταῦτα πάντα, ὦ θεοὶ, μέτρια· σὺ δὲ, ὦ κυνοπρόσωπε, καὶ σινδόσιν ἐναλμένε Αἰγύπτιε, τίς εἶ, ὦ βέλιστε, ἢ πῶς ἀξιοῖς θεὸς εἶναι ὑλακτῶν; τί δὲ βυλόμενος καὶ ὁ Μεμφίτης οὗτος ταῦρος, ὁ ποικίλος, προσκυνεῖται, καὶ χρᾷ, καὶ προφήτας ἔχει; αἰσχύνομαι δὲ ἴβιδας καὶ πιθήκους εἰπεῖν, καὶ τράγους, καὶ ἄλλα πολλῷ γελοιότερα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξ Αἰγύπτου παραβυσθέντα εἰς τὸν οὐρανόν, ἃ ὑμεῖς, ὦ θεοὶ, πῶς ἀνέχεσθε ὁρῶντες ὄπισθεν, ἢ καὶ μᾶλλον ὑμῶν προσκυνούμενα; ἢ σὺ, ὦ Ζεῦ, πῶς φέρεις, ἐπειδὰν κριοῦ κέρατα φύσωσί σοι;

ΖΕΥΣ.

c Ἐπεισεκυκλήθησαν] Reſtitui ex *Fl.* Ἐπεισεκυκλ. cett. male. *d* Μακρὰ] Sic omnes recte, praeter *Fl.* quae μακράν.

c. 29. a Cl. *Kuſtero* recte emendatum eſt. Ibi enim, uti & hic, non reliqui tantum impreſſi, ſed ipſa *Fl.* corrupta eſt. In reliquis hic legitur ἐπισεκυκλήθησαν. *M. du S.*

49. Ὁ τὴν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν] Habitus ille Mithrae in ſimulacris pluribus hodie ſupereſt, quae videre licet tum alias, tum ſtudioſe collecta, comparata inter ſe, & explicata apud *Philippum a Turre* in monumentis veteris Antii P. 2. p. 157. ſeq. & *Montfauc.* Antiq. Expl. 1, 4, 3. qui etiam 2, 2, 6. ex hoc ipſo loco cum imaginibus antiquis collato conficit, candyem eſſe brevem chlamyda, tiaram autem pileum antrorſum reflexum. *J. M. G.*

52. Ὁρῶντες αὐτῶν] Τῶν ἡμιθέων ſcil. *F. G.*

Ibid. Μακρὰ] *Fl.* fere ubique in hac phraſi μακρὰν legit. Vid. c. 2. *Navig.* ſed cur prius praeferamus, vide ad *Rhet. Praec.* c. 10. atque *Jov. Conf.* c. 32. atque alibi. *J. F. R.*

62. Παιπάλος] Reſcribitur ab Eruditiſſimo *Humphr. Prideaux.* P. I. L. III. ex *Herod.* III. *Plin.* VIII. 46. *Solino* XXXV. & *Ammiano Marcell.* c. 22. Unde illud tantum decerpam, quod ad rem praeſentem facit, nempe nigrum totum fuiſſe, niſi quod in fronte macula alba quadrata fuerit, & in tergo aquilae, aut, ut alii tradunt, creſcentis lunae figura. Quod autem de Scarabeo ſub lingua ex Plinio monet, Plinii verba ſic habent: *Nodus ſub lingua quem Cantharum appellant.* *M. du S.*

65. Ἄλλα πολλῷ γελ.] Sic *Crocodilum* adorabant Ombitae. Vid. *Aelian.* de anim. X. 21. & Noſtr. Z. Tp. c. 42. *Felem* alii. *Athenag.* p. 50. C. add. *Clem. Alex.* p. m. 66. A. *M. du S.*

ΖΕΥΣ. Αἰσχρὰ ὡς ἀληθῶς ταῦτα φὴς τὰ περὶ τῆς Αἰγυπτίων· ὅμως δ' ἴσθι, ὦ Μῶμε, τὰ πολλὰ αὐτῆς αἰνίγματά ἐστι, καὶ οὐ πάνυ χρὴ καταγελᾶν ἀμύητον ὄντα. ΜΩΜ. Πάνυ γοῦν μυστηρίων, ὦ Ζεῦ, δεῖ ἡμῖν, ὡς εἰδέναι θεοὺς μὲν τοὺς θεούς· κυνοκεφάλους δὲ τοὺς κυνοκεφάλους. ΖΕΥΣ. Ἔα, φημί, τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ἄλλοθι γὰρ περὶ τούτων διασκεψόμεθα ὅτι σχολῆς. σὺ δὲ τοὺς ἄλλους λέγε.

ΜΩΜ. Τὸν Τροφώνιον, ὦ Ζεῦ, καὶ ὃ μάλιστά με ἀποτίγει τὸν Ἀμφίλοχον, ὃς ἀναγοῦς ἀνθρώπου καὶ [a] μητραλοίου υἱὸς ὤν, θεοπροπεῖ ὁ γενναῖος ἐν Κιλικίᾳ, ψευδόμενος τὰ πολλὰ, καὶ γοητεύων τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα. τοιγαροῦν οὐκ ἔτι σὺ, ὦ Ἄπολλον, εὐδαιμονεῖς, ἀλλὰ πᾶς μὲν λίθος καὶ πᾶς βωμὸς χρησμῳδεῖ, ὃς ἂν ἐλαίῳ περιχυθῇ, καὶ στέφανος ἔχῃ, καὶ γόητα ἀνδρὸς εὐπορήσῃ, οἷοι πολλοί εἰσιν. ἤδη καὶ ὁ Πολυδάμαντος τῷ ἀθλητῇ ἀνδριὰς ἰᾶται τοὺς πυρέσσοντας ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ ὁ Θεαγένους ἐν Θάσῳ, καὶ Ἕκτορι θύουσιν ἐν Ἰλίῳ, καὶ Πρωτεσιλάῳ [b] καταντικρὺ ἐν Χερρονήσῳ. ἀφ' ὧν δ' ὧν τοσοῦτοι γεγόναμεν, ἐπιδείξομαι μᾶλλον ἡ ἐπιορκία,

11. JUP. Turpissima sane ista nobis narras de Aegyptiis. Attamen pleraque illorum, Mome, sunt aenigmata, neque omnino deridenda a non initiato. MOM. Omnino ergo mysteriis nobis, Jupiter, opus est, ut sciamus, Deos esse qui Dii sunt, qui autem canicipites sunt, illos esse canicipites. JUP. Mitte, inquam, de Aegyptiis dicere. Alias enim de his considerabimus otiose. Nunc dic alios.

12. MOM. Trophonium, Jupiter, & quod maxime angit me, Amphilochum, qui, sacerrimi hominis & matricidae filius, oracula fundit beatus ille in Cilicia, mentiens plerumque, & praestigiis duorum obolorum caussa fallens. Itaque non amplius tu celebraris, Apollo, sed lapis omnis, & altare quodque edit oracula, quicumque lapis oleo perfusus fuerit, & coronas habeat, & praestigiatorem hominem, quod genus multi sunt, nactus fuerit. Jam etiam Polydamantis athletae statua febricitantes sanat Olympiae, & Theagenis in Thaso; & Hectori sacrificant in Ilio, & Protesilao e regione in Chersonneso. Ex quo igitur tot numero facti sumus, magis perjuria in-

va-

a Μητραλοίου] Sic J. Fr. P. &c. Μητρολόου Th. Mag. v. Πατρ. male. Μητρολοιοῦ Fl. b Καταντικρὺ] Deest in Fl.

84. Καὶ (1) μητρολόου υἱὸς ὤν] (2) Ἀλκμαίωνος γὰρ ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου, ὃς Ἀλκμαίωνα τὸν μητέρα (3) ἀπεκτονὼς ἐπλανᾶτο κατὰ πᾶσαν γῆν, μηδενὸς αὐτὸν δεξαμένου τὸ παράπαν ἕνεκα μητρὸς κατασφαγῆς. Χρησμοῦ δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος ζητεῖν γῆν εἰς κατοίκησιν, ἥτις ὑπὸ ἥλιον, μήτηρ οὐκ αὐτοῦ πεπονήκοι, σκέψασθαι μὴ ἄρα ἀλλαχοῦ εὑρεθήναι, (4) ἦλθε πρὸς τοὺς Φηγεοὺς τοῦ Ἀχελῴου. Θελήσας γὰρ ἐπὶ ἀκτὴν ἰέναι, καὶ ταῖς Ἐχινάσιν ἤπειρος εἰς θάλασσαν ἐκβάλλει, ὑποπτεύσας αὐτὰ πρόχωσιν (5) ἔσεσθαι τοσούτῳ ἐργάσασθαι, καὶ γῆν ἀναδῦναι, ἥτις ἱκανὴ σῶμα ἀνθρώπου ὑποδέξασθαι, μὴ πρότερον ἔσω (6) τοῦ τῆς μητρὸς φόνου. καὶ δὴ προελθόντα (7) φασι, καὶ κατοικῆσαι τὴν Κατωπαίδα γῆν. (8) Καὶ ἐξ ἐκείνου τὸν υἱὸν Ἀμφιάρεων, Ἀμφιαλέων δ' ὕστερον ὀνομάσαι. V.

(1) Μητρολόου] Sic editum inveni, nec quidquam varietatis notatum reperio, cum tamen in Luciano recte μητραλοίου. J. F. R.

(2) Ἀλκμαίωνος] Sic in V. recte legitur. In Impresso prave editum est Ἀλκμαίων. In C. vero scriptum: Ὁ Ἀμφιλόχου filius fuit Alcmaeonis Amphiarai. M. du S.

(3) Ἀπεκτονὼς] Ita dedit Idem, pro vulgato ἀποκτείνας.

(4) Ἦλθε] Quam C. Ergo legit ἦ, recte M. du S.

(5) Οὖσας] Οὖσα edita. Mutavit Idem, nescio unde; nec satis adridet illud ἔσεσθαι Θυλεῖς — ἔσας. J. F. R.

(6) Τῆς τῆς μητρὸς] Τῆς τῆ μητρὸς edita ridicule.

(7) Φασι] Omissum erat in editis.

(8) Hic aliquid deest, quod suppleri poterit ex Pausaniae Arcadicis, ubi hanc Alcmaeonis habet historiam p. 492. Ed. Sylburgii. Caeteroqui Κατωπαίδα γῆν non meminit. J. Cler. Sed sic etiam C. M. du S.

84. Μητρολόου υἱὸς] Cum Alcmaeone confundit, a quo mater occisa. Ovid. Met. IX. 407. Natus erat fatho pius & sceleratus eodem. Vid. p. 255, 1. & 266. Quidam tamen una matrem occidisse tradunt (vid. Apollod. III. p. m. 81. pen.) & ita pater jusserat (p. 77. C.) M. du S.

Ma-

valuere & sacrilegia, & plane nos contemnunt: nec injuria.

13. Atque haec de spuriis & fraude relatis in tabulas censorias. Ego vero etiam nova nomina jam multa audiens rerum, quae neque sunt inter nos ¶ neque omnino possunt consistere, haec etiam, Jupiter, bona fide rideo. Aut ubinam sunt trita illa omnium ore nomina *Virtus*, & *Natura*, & *Fatum*, & *Fortuna*, pugnantia sibi & cassa rerum nomina, a stupidis hominibus Philosophis excogitata? Et tamen, licet temere ficta, sic imprudentes ceperunt, ut nemo nobis sacrificare jam velit, cum norit, si vel decies mille hecatombas offerat, perfecturam tamen esse Fortunam, quae in fatis sunt, & quae ab initio inde unicuique *Parcarum* filis sunt destinata. Lubens ergo ex te quaeram, Jupiter, viderisne unquam Virtutem, aut Naturam, aut Fatum? Nam te quoque audire *ista nomina* in Philosophorum disputationibus, novi, nisi adeo surdus es, ut neque clamantes illos exaudias. Cum habeam multa adhuc quae dicam, desinam orationem. Videon enim, gravari plerosque dictis meis, & exsibilare illa, eos praesertim, quos tetigit mea in dicendo libertas.

14. In fine ergo si vis, Jupiter, Decretum quoddam de his recitabo, quod scriptum jam habeo. JUP. Recita; non omnia enim absurde reprehendisti: & oportet multa illorum inhibere, ne nimium quantum excrescant.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν νόθων, καὶ παρεγγράπτων. ἐγὼ δὲ καὶ ξένα ὀνόματα πολλὰ ἤδη ἀκούων, ἔστε ὄντων τινῶν παρ' ἡμῖν, ἔστε συστῆναι ὅλως δυναμένων, πάνυ, ὦ Ζεῦ, καὶ ὅτι τούτοις γελῶ. ἢ σὺ γὰρ ὅστις ἡ πολυθρύλλητος ἀρετὴ, καὶ Φύσις, καὶ εἱμαρμένη, καὶ τύχη, ἀνυπόστατα, καὶ κενὰ πραγμάτων ὀνόματα, ὑπὸ βλακῶν ἀνθρώπων τῶν φιλοσόφων ἐπινοηθέντα; καὶ ὅμως αὐτοχέδια ὄντα, ἔτω τοὺς ἀνοήτους πέπεικεν, ὥστε οὐδεὶς ἡμῖν οὐδὲ θύειν βούλεται, εἰδὼς ὅτι κἂν μυρίας ἑκατόμβας σφάξῃ, ὅμως τὴν τύχην πράξουσαν τὰ μεμοιραμένα, καὶ ἃ ἐξ ἀρχῆς ἑκάστῳ ἐπεκλώσθη. ἡδέως ἂν οὖν ἐροίμην σε, ὦ Ζεῦ, εἴ πω εἶδες ἢ ἀρετὴν, ἢ Φύσιν, ἢ εἱμαρμένην; ὅτι μὲν γὰρ καὶ σὺ ἀκούεις ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διατριβαῖς, οἶδα, εἰ μὴ καὶ κωφός τις εἶ, ὡς βοώντων αὐτῶν, μὴ ἐπαίειν. πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, καταπαύσω τὸν λόγον. ὁρῶ γὰρ τοὺς πολλοὺς ἀχθομένους μοι λέγοντι, καὶ συρίττοντας· ἐκείνους μάλιστα, ὧν καθήψατο ἡ παρρησία τοῦ λόγου.

Πέρας γοῦν εἰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, ψήφισμά τι περὶ τούτων ἀναγνώσομαι ἤδη ξυγγεγραμμένον. ΖΕΥΣ. Ἀνάγνωθι· σὺ πάντα μὲν ἀλόγως ἠτιάσω· καὶ δεῖ τὰ πολλὰ αὐτῶν ἐπισχεῖν, ὡς μὴ ὅτι πλεῖον ἀν γίγνηται.

ΨΗΦΙΣΜΑ

c Ἡμῶν] Ἰμῶν male *Fl.*

Ματραλοΐου υἱός] Utrum auctorem secutus, an memoria lapsus, filium facit, qui frater erat ejus Alcmaeonis, qui Amphiarai patris ulciscendi caussa matrem Eriphylen interemit? *J.M.G.*

86. Δυοῖν ὀβολοῖν] Confer omnino Ἀλιξ. c. 19. a me hinc praecipue nitori suo redditum. *M. du S.*

92. Πολυδάμαντος] De hoc dictum est ad Ἡσιόδ. c. ult. Vide etiam Athenagoram. *M. du S.*

Πολυδάμαντος] Hujus Polydamantis Scotussaei, athletae cum Dario Notho viventis, facinora, mortis genus, statuam quoque Olympicam commemorat *Pausanias* Eliac. 2. p. 182. seq. sed de vi illa febrifuga nihil. *J.M.G.*

94. Θεαγένους] De eo vid. Συγγρ. c. 35. & notas. *M du S.*

Ibid. Ὁ Θεαγένους] De hoc omnia *Pausanias* Eliac. 2. p. 188. seq. qui etiam hoc addit, Θάσιοι δὲ — νομίζουσιν ἄστε θεὸν θύειν. Πολλαχοῦ δὲ καὶ ἐτίμωθη ἐν τε Ἕλλησιν οἷδα καὶ παρὰ βαρβάροις ἀγάλματα ἱδρυμένα Θεαγένους, καὶ νοσήματά τε αὐτῶν ἰάματα, καὶ ἐχόντα ἆθλα τῆς ἐπιχωρίων τιμῆς. *J.M.G.*

ΨΗΦΙΣΜΑ.

DECRETUM.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ.

BONA FORTUNA.

Ἐκκλησίας ἐνόμιμε ἀγομθύης, ἑβδόμῃ ἱσαμθύε, ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε, καὶ πρόεδρευε Ποσειδῶν, ἐπεστάτει Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος [a] τῆς νυκτὸς, καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπεν. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ξένων, οὐ μόνον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι, οὐδαμῶς ἄξιοι ὄντες κοινωνεῖν ἡμῖν τῆς πολιτείας παρεγγραφέντες, οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ θεοὶ δόξαντες, ἐμπεπλήκασι μὲν τὸν οὐρανὸν, ὡς μετὸν εἶναι τὸ συμπόσιον ὄχλῳ ταραχώδει, πολυγλώσσων τινῶν καὶ ξυγκλύδων· ἐπιλέλοιπε δὲ ἡ ἀμβροσία, καὶ τὸ νέκταρ, ὥστε μνᾶς ἤδη τὴν κοτύλην εἶναι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πινόντων· οἱ δὲ καὶ αὐθαδείας παρωσάμενοι τοὺς παλαιούς τε καὶ ἀληθεῖς θεοὺς, προεδρίας ἠξιώκασιν [b] ἑαυτοὺς καὶ πάντα τὰ πάτρια, καὶ ἐν τῇ γῇ προλιμᾶσθαι θέλουσι.

Δεδόχθω τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ ξυλλεγῆναι μὲν ἐκκλησίαν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ περὶ τροπὰς χειμερινὰς, ἑλέσθαι δὲ ἐπιγνώμονας τελείους θεοὺς ἑπτὰ, τρεῖς μὲν ἐκ τῶν πα-

QUod felix fauſtumque ſit! Comitiis legitime habitis, ſeptimo die ineuntis *menſis*, Comitia Jupiter habuit, retulit Neptunus, in ſuffragia miſit Apollo, ſcribae munere functus eſt nocte Momus, ſententiam Somnus dixit. Quod peregrinorum multi non Graeci modo ſed etiam Barbari, nequaquam digni, qui civitate noſtra nobiscum fruantur, in cenſuales tabulas neſcio quomodo clam relati, & Deorum opinionem adepti, caelum impleverunt, adeo ut plenum turbulenta multitudine ſit convivium, diverſarum linguarum & colluviei cujusdam hominum, deficiatque ambroſia &, nectar, ita ut mina jam illius hemina conſtet propter bibentium multitudinem: ipſique contumaci quadam ſuperbia depulſis veteribus & veris Diis, priorem ſibi accubitum praeter patrium morem arrogent, & in terra quoque honore praeferri illis velint:

15. *Earum rerum cauſſa* placeat Senatui & populo, haberi comitia in Olympo circa brumam, & eligi Quaeſitores de claſſicorum Deorum numero ſeptem, tres de ma-

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Ita *J. B1. Fl. S.* Ἀγαθῇ τύχῃ, nominandi caſu *H. P. Fr. Ald.* a Τῶν] Sine artic. *Fl.* b Ἑαυτοὺς] Αὐτοὺς *Fl.*

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Praeſcriptio ſolennis in omnibus fere monumentis Graecis. Vid. quos laudat *Hudſ.* ad *Thuc.* 4, 118. ubi etiam in principio decreti eſt, nempe ſic: Ἔδοξε τῇ βουλῇ. Ἀκάμαντις ἐπρυτάνευε, Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης ἐπεστάτει, Λάχης εἶπε, Τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων κ. τ. λ. *J. M. G.*

31. Ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε] Proprie tribus πρυτανεύειν dicitur, id eſt, quinquaginta ex illa viri, decima pars magni Senatus quingentorum. Sic ordinarie in ejusmodi decretis v. g. apud *Thucyd.* l. c. & pluſculis in *Demoſthenis* oratione pro Corona. Sed hic Jovi hoc tribuit Lucianus, nempe qui hoc egerit, quod refert *Pollux* 8, 95. οἱ Πρυτάνεις τὴν βουλὴν συνάγουσι, καὶ προγράφουσι πρὸ τῆς βουλῆς καὶ πρὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. Caeterum lubet hic indicare, quod prodeſſe poſſit illa de πρυτανευούσῃ φυλῇ obſervatio *Andocidi* in oratione de myſteriis p. 13. *Ald.* ubi legitur, Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπὶ τῆς ἐπρυτάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηδὸς ἐπεστάτει. Quod ſummus vir *Ezech. Spanh.* Diſſ. XI. p. 715. ita convertit, *Si quis Prytanin agebat* &c. Legendum abſque haeſitatione videtur Αἰαντὶς (φυλῆς hoc nomen eſt apud *Suidam*) ἐπρυτάνευε. Dicam quomodo Αἰαντὶς mihi ita facile in mentem venire potuerit. Occupatus paullo ante in laudatione *Demoſthenis*, orationem pro Corona perlegeram, & in ea ψηφίσματα. Horum vero unum c. 55. factum eſt, φυλῆς πρυτανευούσης Αἰαντίδος. Satis credo eſt. *J. M. G.*

32. Προέδρευε Ποσειδῶν] Neptuni mentio nulla praeceſſit. Sed puto quod clamoſus eſt admodum ille Deus, & plus quam ſtentorea voce, ideo προεδρίαν hic illi tribui. *Ulpian.* ad Demoſth. contra Midiam, quem

majorum gentium ſenatu ſub Saturno, quatuor vero de duodecim, & in his Jovem. Quaeſitores autem illos ſedere juratos prius legitimum jusjurandum, Stygem. Mercurium porro praeconio cogere omnes, qui concilio Deorum intereſſe poſtulant: hos porro venire adductis juratis teſtibus, & generis ſui argumentis. Deinceps hi ſingulatim prodeant in medium; Quaeſitores vero re explorata, vel Deos eſſe pronunciabunt, vel ad ſua ſepulcra & monumenta majorum illos demittent. Si quis vero reprobatorum, & ſemel ejectorum a Quaeſitoribus, deprehendatur caelum ingreſſus, hic praecipitetur in Tartarum.

16. Porro *placeat* ſuum quemque Deorum opus facere, & neque morbos curare Minervam, neque Aeſculapium oracula edere, neque tot res unum agere Apollinem, ſed electo uno, aut vatem, aut citharoedum eſſe, aut medicum.

17. Philoſophis porro edicendum, ne nova fingere nomina velint, neque nugas agere de his, quae ignorant.

18. Quotquot autem *reprobatorum* jam templis aut altaribus ſunt culti, illorum ſublatis ſimulacris, imponi *placeat* aut Jovis *ſignum*, aut Junonis, aut Apollinis, aut

λαιᾶς βυλῆς τ' ὀπὶ Κρόνε, τέτταρας δὲ ἐκ τ' δώδεκα, ϗ ἐν αὐτοῖς τ' Δία. τύτυς δὲ τὺς ἐπιγνώμονας αὐτὺς μὶ καθέζεσθ ὁμόσαντας τ' νόμιμον ὅρκον, τ' Στύγα· τ' Ἑρμῆν δὲ κηρύξαντα ξυναγαγεῖν ἅπαντας, ὅσοι ἀξιῶσι ξυντελεῖν εἰς τὸ συνέδριον· τὺς δὲ ἥκειν μάρτυρας ἐπαγομένυς ἐνωμότυς, ϗ ἀποδείξεις τῦ γένυς. τὐντεῦθεν δὲ οἱ μὶ παρίτωσαν καθ' ἕνα, οἱ δὲ ἐπιγνώμονες ἐξετάζοντες, ἢ θεὺς εἶναι ἀποφανῦνται, ἢ καταπέμψουσιν ὀπὶ τὰ σφέτερα ἠρία, ϗ τὰς [c] θήκας τὰς προγονικάς. ἢν δέ τις ἁλῶ τ' ἀδοκίμων, ϗ ἅπαξ ὑπὸ τ' ἐπιγνωμόνων ἐκκριθέντων, ἐπιβαίνων τῦ ὁρατῦ, ἐς τ' Τάρταρον ἐμπεσεῖν τῦτον.

Ἐργάζεσθ δὲ τὰ αὐτῦ ἕκαστον. ϗ μήτε τ' Ἀθηνᾶν ἰᾶσθ, μήτε τ' Ἀσκληπιὸν χρησμῳδεῖν, μήτε τ' Ἀπόλλω τοσαῦτα μόνον ποιεῖν, ἀλλ' ἕν τι ἐπιλεξάμενον, μάντιν, ἢ κιθαρῳδὸν, ἢ ἰατρὸν εἶναι.

Τοῖς δὲ φιλοσόφοις προειπεῖν, μὴ ἀναπλάττειν [d] καινὰ ὀνόματα, μηδὲ λῆρον περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν.

Ὁπόσοι δὲ ἤδη ναῶν ἢ θυσιῶν ἠξιώθησαν, ἐκείνων μὶ καθαιρεθῆναι τὰ ἀγάλματα, ἐντεθῆναι δὲ ἢ Διὸς, ἢ Ἥρας, ἢ Ἀπόλλω-

ν,

c Θήκας τὰς] Omiſit *H2.* ſola. d Καινὰ] Et ſic *Fl.* cum cett.

quem laudat etiam *Kuhn.* ad *Poll.* 8, 96. Οἱ πρόεδροι ἦσαν οἱ λεγόμενοι τῷ Κήρυκι λιγοῦλις τῷ δήμῳ· δοκεῖ ἡμῖν περὶ τούτυ βυλεύσασθαι. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπιψάττει Ἀπόλλων] Ἐπιψάττω erat mittere populum in ſuffragia, quod ἐπιψηφίζειν eſt, ut luculenter oſtendit doctiſſimus *Ernеſtus* ad *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 4, 3. Quam congrue autem ἐπιψάττειν faciat Apollinem, indicat *Pollux* 8, 96. ubi de ἐπιψάττῃ, ἔχει ὕτως· τὰς κλεῖς τ' ἱερῶν, οὐ οἷς τὰ χρήματα, ϗ τὰ γράμματα. Apollo praeſes literarum &c. Ab hoc munere incipit decretum apud *Ariſtoph.* Theſmoph. 379. Τιμόκλει' ἐπιψάττειν Λύσιμ' ἐγραμματίων Εἶναι Σωτράτη. *J.M.G.*

33. Ἐγγραμμάτων Μᾶμ] Etiam hoc appoſite. Γραμματεῖς ap. *Poll.* 8, 98. inter alia ἀναγιγνώσκειν τῷτι δήμῳ ἐν τῇ βυλῇ, quod facile plurimis oratorum locis firmari poſſet, ſi hoc ageremus. Nam quae de *Prytanum*, *Proëdrorum*, *Epiſtatarum*, *Scribarum* mu-

nere diximus, eo modo allata ſunt, ut converſionis noſtrae ratio etiam his, qui non ſatis exercitati ſunt, appareat. *J.M.G.*

49. Περὶ τροπὰς χειμερ.] Cum longae noctes benignam dormiendi & ſomniandi adeo, occaſionem praebeant. Dicit enim ſententiam Somnus. *J.M.G.*

51. Τελείᾳ θυσίᾳ] Supra T. II. *Jov. Tr.* c. 18. *J.F.R.*

55. Ὅρκον, τὸν Στύγα] *Hom.* Od. E. 185. *M. du S.*

62. Ἡρίᾳ] Humilium volunt hac voce deſignari ſepulchra. *M. du S.*

Ἡρίᾳ] Vid. ſupr. T. I. *Contempl.* c. 22. pr. *J.F.R.*

68. Ἀθηνᾶν ἱδρθαι] Erat Athenis ſignum Ἀθηνᾶς Ὑγιείας, teſte *Pauſan.* Att. p. 21, 17. & Ara, ibid. p. 31, 3. *Wechel.* De Aeſculapii oraculis vel ſolus noſtri Pſeudomantis ſatis teſtatur: ad quem fallor an referenda eſt tabula aenea apud *Gruterum* p. 81. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσκληπιὸν χρ.] Alexandri Abonoteichitae oraculum petere hiſce videtur. *M. du S.*

κῶν, ἢ τ' ἄλλων τινὰς· ἐκείνοις δὲ τάφον χῶσαι τ' πόλιν, καὶ [a] στήλην ἐπιστῆσαι ἀντὶ βωμοῦ. ἢν δέ τις τῷ Δημοσίῳ τῷ κηρύγματι τῷ, καὶ μὴ ἐθέλῃσιν ὅπῃ τοὺς ἐπιγνώμονας ἐλθεῖν, ἐρήμην αὐτῷ καταδικαστήριον.

[b] Τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. ΖΕΥΣ. Δικαιότατον, ὦ Μῶμε, καὶ ὅτῳ δοκεῖ, ἀναπεινάτω τ' χεῖρα· μᾶλλον δὲ ὅτῳ γιγνέσθω. πλείους γὰρ οἶδ' ὅτι ἔσονται οἱ μὴ χειροτονήσοντες. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἄπιτε· ὁπόταν δὲ κηρύξῃ ὁ Ἑρμῆς, ἥκετε, νομίζοντες ἔκαστος ἐναργῆ τὰ γνωρίσματα, καὶ σαφεῖς τὰς ἀποδείξεις, πατρὸς ὄνομα, καὶ μητρὸς, καὶ ὅθεν καὶ ὅπως θεὸς ἐγένετο, καὶ φυλὴν, καὶ φράτορας. ὡς ὅστις ἂν μὴ παράσχῃ, οὐδὲν μελήσει τοῖς ἐπιγνώμοσιν, εἰ νεὼν τις μέγαν ὑπὲρ γῆς ἔχει, καὶ [c] εἰ οἱ ἄνθρωποι θεὸν αὐτὸν εἶναι νομίζουσιν. *

ceterorum alicujus: istis vero tumulum strui a civitate, & cippum poni pro altari. Si quis vero praeconio non obediat, & ad Quaesitores adire recusset, eum deserta lite damnanto *etiam inaudituin*.

19. Hoc nobis decretum *est*. JUP. Aequissimum, o Mome, & cui ita videtur, manum protendat. Vel potius, sic fiat! Plures enim, novi, erunt, qui manum non protendant. Sed nunc discedite. Cum vero praeconium faciet Mercurius, venite, manifesta quisque argumenta adferentes, patris nomen, & matris, & unde *sit*, & quomodo Deus sit factus, & tribum, & curiales. Quisquis enim haec non exhibebit, non curabunt Quaesitores, si magnum quis in terra templum habeat, & homines Deum illum esse arbitrentur.

CY-

a Στήλην] Θόλον male *B.* ait *Solan.* Sed errat si *B1.* vel 2. vult. Nam utraque recte στήλην, cum aliis. b Τοῦτο] ΖΕΥΣ. τοῦτο Edd. Transposuit personam *Solan.* c Εἰ] Omittit *Fl.*

78. Ἐκείνοις δὲ τάφον — καὶ στήλην ἐπιστῆσαι] Pro στήλην, quae vox est nihili, manifestum est debere legi στήλην. Sed Interpres, qui statuam vertit, nescio quomodo legerit: nam licet στήλη ab ἵστημι derivari videatur, ἵστωρ vero sit *statua*, tamen statuae Latinis dicitur Graece ἄγαλμα, ἀνδριὰς, βρίτυς, non vero στήλη, quae hoc loco *cippus* debebat verti. *J. P. a G.*

83. ΖΕΥΣ.] Delevi supra Jovis nomen, quod in omnibus libris nostris ante τοῦτο reperiebatur; & hic suo loco reposui ante Δικαιότατον. Decretum autem Momus legerat, quod observare omiseram. Isque adeo recitato jam decreto ait: τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. *M. du S.*

95. * Sequebantur in Ed. *Junt. Ald. Fl. Fr. H.* & *B1.* ac 2. (Non in *P. S.* & *Amst.*) duo Dialogi inscripti: ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ. Alter ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ. His tamen additum in iisdem: Οἱ ἰφικῆς δύο διάλογοι τῶν διαλόγων εἰσὶ τῶν Διῶν. quo indicarent, hos binos Dialogos pertinere ad Dialogos Deorum. Sed uterque jam suo loco insertus est Tom. I. N°. XXV. & XXVI. *J. F. R.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] D. *Joan. Chrysostomus* vir plane sanctus & incomparabilis non veritus est ejus partem in homiliam quandam, quam in Johannis evangelium commentatus est, inserere. *Cogn.* Suppositititium credo, gravior enim est, nec ludentis Luciani. *M. du S.*

1. Κόμην] Diserte hic *Coma* tribuitur Cynico; quam apte, viderint alii. Ego certe contra optimorum scriptorum morem id factum censeo; apud quos οἱ χρῶ κεκαρμένοι, quales Cynicos fuisse certissimum est, numquam credo invenientur κόμην ἔχειν dici. In hoc tamen libello iterum c. 13. iidem diserte dicuntur, aut innuuntur κομᾶν. c. 16. & 20. Nihil igitur restat, nisi ut moneam, opus esse suppositititium, de quo non multum laborandum est. De aliis Luciani ipsius locis quid dixerim, vide ad Πιρ. c. 15. *M. du S.*

Ibid. Χιτῶνα] Sic *Aelian.* V. H. VII. 13. ἀνυπόδητος πολλάκις & ἀχίτων πρόεισι. Philosophi enim omnes, exceptis Cynicis, & tunicam interulam & superiaram (verbis utor *Salmasii* ad Tertull. de pallio p. 70.) habere consueverant. Cynici solam interulam, inquit, unde ἀχίτωνες. Vid. fin. hujus Dial. ubi plerique Dii ἀχίτωνες pingi dicuntur. „ Non semper veteres Graeci calceati erant, inquit *Casaubonus* (ad *Theophr.* Char. p. 240) ut hodie nos sumus; multus enim fuit τὰ ἀνυποδησίας usus. Spartanos quidem etiam lex Lycurgi coëgit esse discalceatos: ut refert *Xenophon* in eorum Politia. Athenienses quoque, paulo qui essent in ratione vitae adstrictiores aut severiores, non nisi necessario tempore, ad vitandum scilicet frigus aut itinerum asperitates, calceis utebantur. Vide *Plut.* in Phocione: &, ait *idem auctor* in vita Lycurgi, eum τοῖς ἀναγκαίοις tantum ὑφῆναι calceos induisse. *Oppianus* etiam in venatoris institutione, jubet eum nudis pedibus ad venationem ire,

γυμνοῖσι δὲ ποσσὶν ὀδεύειν
Καίνυς τοῦτον ἴχνη μάλιστα, δυσδρομίῃ θηρῶν.

Clem. Alex. Paedag. III. Libro II. ἀνδρὶ δὲ ὦ μάλα ἁρμόδιον ἀνυποδησίαν πλὴν εἰ μὴ στρατεύοιτο. καὶ γὰρ

πως

CYNICUS.

ΚΥΝΙΚΟΣ.

CYNICUS ET LYCINUS.

ΚΥΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

LYC.

HEus tu, quid tandem barbam alis & comam, tunicam vero non habes, & nuda cute incedis, & sine soleis, vagam & immanem vitam atque belluinam secutus, & contrariis semper rebus tuum corpus, non ut caeteri, tractans, huc illuc oberras, in dura humo cubans, ut multum inde sordium habeat istud palliolum, nec ipsum tenue, neque molle, neque floridum? CYN. Neque enim opus habeo: tale vero, quod & facillime paretur, & possessori quam minimum faceſſat moleſtiae, tale, inquam, mihi satis est.

ΛΥΚ.

1 Τί ποτε, ὦ οὗτος, πώγωνα μὲ ἔχεις καὶ κόμην, χιτῶνα δὲ οὐκ ἔχεις, καὶ [a] γυμνοδερχὴ, καὶ [b] ἀνυποδητεῖς τ' ἀλήτικα, καὶ ἀπάνθρωπον βίον, [c] καὶ θηριώδη ὄπλε-5ξάμενος, καὶ ἀεὶ τοῖς ἐναντίοις τὸ ἴδιον δέμας ὑχ ὡς οἱ πολλοὶ ἀλαχρηόμενος, πεπονθὼς ἄλλοτε ἀλλαχῇ; καὶ [d] εὐναζόμενος ὅτι ξηρᾷ δαπέδῳ, ὡς [e] ἄσην [f] πάμπολλον τουτὶ τὸ τριβώνιον φέρειν· καὶ μήτε10καὶ [g] τοῦτο λεπτὸν, μήτε μαλακὸν, μήτε ἀνθηρόν; [h] ΚΥΝ. Οὐδὲ γὰ δέομαι· τοιοῦτον δὲ ὁποῖον ἂν πορισθείη ῥᾷστα, [i] καὶ τῷ κεκτημένῳ πράγματα ὡς ἐλάχιστα [k] παρέχον· τοιοῦτον γὰ ἀρκεῖ μοι.

Σὺ

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic aderat in *B*1. 2. *P.* & *Fl.* Omiſſ. in cett. ΚΥΝ. ΚΑΙ ΛΥΚ.] Haec jam aderant perſon. nomina ſupra ſcripta in *P. H. J.* aeque ac in *B.* &c. aberant a *Fl.* quae tantum. ΚΥΝΙΚΟΣ. Ανπι@. ΚΥΝΙΚΟΣ. Κυνικοῦ & Λυκινοῦ *B*1. & 2. *a* Γυμνοδερκὴ] Nil mut. Edd. *b* Ἀνυποδητεῖς] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1. *P.* &c. Ἀνυποδητεῖς *J.* *c* Καὶ θηριώδη] Omiſit *Fl.* *d* Εὐναζόμε@.] Εὐνηστρώμε@. *Fl.* *e* Ἄσην] Ἄσιν *J.* ſola, & marg. *Alii.* *f* Πάμπολλον] Παμπόλλου *Pell.* *g* Τοῦτο λεπτὸν] Τὸ τριβώνιον λεπτόν. *Fl.* *h* ΚΥΝ.] Κυνι. *Fl.* mox Κυνικὸς plene dein bis, ter Κ. & Λ. tantum. Poſtea vero toto Dial. perſonas omittit, ſpatio tantum relicto. *i* Καὶ] Omiſit *Fl.* *k* Παρέχον] Forſ. παρέχοι, adſcripſ. *Geſn.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic fuit in C. G. Πῶς δεῖ Κυνικὸν εἶναι φιλόσοφον. (Deinde) Κυδωνίου οὗτος ὁ λόγος ἄλλα τε τοιαῦτα, καὶ ὑ Λυκίνου. *G.*

9. Τριβώνιον] Τὸ τριβώνιον ἐνταῦθα τὸ πηλίκον & διάφοροι ἱμάτιον. τριβὼν δὲ τριβωνος τὸ τῶ φιλοσόφων ἔνδυμα ἐπὶ πολύ. Erat autem usque ad pedes, καὶ χειρίδας ἔχον πλατείας & πολυπτυχίας. *G.*

„ πως ἐγγὺς τὸ ὑποδεδέσθαι τῷ διδέσθαι. Nota eſt & Ro„ mani Catonis ἀνυποδησία: item Neronis; vide *Suet.* „ c. 51." Haec & plura *Caſaubonus. Xen.* λόγων. 1.— τι & ἀχίτων ἀλαπελῶς *Ariſtoph.* apud *Diog. Laert.* p. 40. C. ἀνυποδητῶς. in *Nub.* tamen eſt ἀνυπόδητος. *M. du S.*

3. Γυμνοδερκὴ] An γυμνοδερμὴ a γυμνοδερμοῦμαι. i. e. cute nuda ſum? *F.G.* Idem rurſus ad verbum *Menag.* *Ibid.* Καὶ γυμνοδερκὴ] Nihil dum probabilius video conjectura *Menagii*: hanc itaque interpretando ſecutus ſum. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνυποδητεῖς] Infra c. 16. f. ἀνυποδητεῖν iterum ſic ſcribitur in omnibus, penult. longa. Item ἀνυπόδητος c. 13. ac ſaepe T. 2. Licet & interdum ἀνυπόδιτος. *J.F.R.*

5. Τοῖς ἐναντίοις] Locus mendoſus videtur, vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

Τοῖς ἐναντίοις] Nihil varietatis invenio, neque deſidero; nam recte ἀλαχρηστεῖν cum accuſat. conſtruitur vid. *Herodian.* plurib. locis, atque *interficio* ſignificat. Verte igitur: *tu corpus contrariis rebus enecas*, i. e. *crucias duriter habendo*, non vero ut vulgo homines ſolent. *J.F.R.*

8. Ξηρῷ] I. e. ἀστρώτῳ, *ſine ſtrato.* *F.G.*

Ibid. Ἄσην] Ἄσιν. *F.G.* Fruſtra. Nam vulgatum praeſtat, nec *luto* etiam conſpersum requiritur pallium, ſed ἄσιν *faſtidium*, hic *ſqualorem* luctui proprium ſignificat, & ad vocabula luctus bene refertur a *Polluce* III. 98. *J.F.R.*

Ibid. Πάμπολλον] An παμπόλλιον. *F.G.* Ne credas Lector, qui ſcis compoſita Atticis communia. *Aelian.* IV. 8. παμπόλλους μυριάδας. *J.F.R.*

13. Παρέχον] Forſ. παρέχοι adjecerat *Geſn.* Idem

Σὺ δὲ πρὸς θεῶν, εἰπέ μοι, τῇ πολυτελείᾳ οὐ νομίζεις κακίαν προσεῖναι; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τῇ δ' εὐτελείᾳ ἀρετήν; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τί ποτ' οὖν ὁρῶν ἐμὲ τῶν πολλῶν εὐτελέστερον ζῶντα, τοὺς δὲ πολυτελέστερον, ἐμὲ αἰτιᾷ, οὐχ ἐκείνους; ΛΥΚ. Ὅτι οὐκ εὐτελέστερόν μοι, μὰ Δία, τῶν πολλῶν ζῆν δοκεῖς, ἀλλ' ἐνδεέστερον, μᾶλλον δὲ τελέως ἐνδεῶς, καὶ ἄπορος. Διαφέρεις γοῦν οὐδὲν σὺ τῶν πτωχῶν, οἳ τὴν ἐφήμερον τροφὴν μείρονται.

ΚΥΝ. Βούλει οὖν εἴδωμεν, ἐπεὶ προελήλυθεν ἐνταῦθα ὁ λόγος, τί τὸ ἐνδεές, καὶ τί τὸ ἱκανόν ἐστιν; [a] ΛΥΚ. Εἴ σοι δοκεῖ. ΚΥΝ. Ἆρ' οὖν ἱκανὸν μὲν ἑκάστῳ, ὅσον ἂν ἐξικνῆται πρὸς τὴν ἐκείνου χρείαν, ἢ ἄλλο τι λέγεις; ΛΥΚ. Ἔστω τοῦτο. ΚΥΝ. Ἐνδεὲς δέ, ὅσον ἂν ἐνδεέστερον ᾖ τῆς χρείας, καὶ μὴ ἐξικνῆται πρὸς τὸ δέον; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Οὐδὲν ἄρα τῷ ἐμοὶ ἐνδεές ἐστιν. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ὅ, τι καὶ τὴν χρείαν [b] ἐκπληροῖ τὴν ἐμήν.

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο λέγεις; ΚΥΝ. Ἐὰν σκοπῇς πρὸς ὅ, τι γέγονεν ἕκαστον, ὧν δεόμεθα, οἷον οἰκία, ἆρ' οὐχὶ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τί δὲ ἐσθής, τοῦ χάριν; [c] ἆρα οὐχὶ [d] καὶ αὐτὴ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τῆς δὲ σκέπης αὐτῆς πρὸς θεῶν, τίνος ἐδεήθημεν εἵνεκα, οὐκ ὄντε ἄμεινον

2. Tu vero, per Deos, mihi dic, sumtuosae vitae vitium ineſſe non arbitraris? LYC. Omnino. CYN. Parſimoniae autem virtutem? LYC. Ita ſane eſt. CYN. Quare ergo cum vides me viliori quam plerosque victu & cultu utentem, illos vero ſumtuoſo magis; me accuſas, non illos? LYC. Quod non viliori, per Jovem, cultu victuque quam vulgus videris uti, ſed indigentiori, aut potius in ſumma vivere indigentia atque inopia. Neque enim quidquam a mendicis differs cibum in diem rogantibus.

3. CYN. Vis ne ergo diſpiciamus, quando huc ſermo nobis progreſſus eſt, quid ſit quod deficiat, quid ſit ſatis? LYC. Si ita tibi videtur. CYN. Numquid igitur ſatis unicuique illud eſſe dicis, quod aeque late atque uſus & *neceſſitas* illius pateat; an aliud quid dicis? LYC. Sit iſtud. CYN. Deficere autem illud, quod in uſu deficiat, & non aeque late, atque opus erat, patet? LYC. Nempe. CYN. Nihil ergo mihi deficit: nihil enim eſt mearum rerum quod non uſum meum expleat.

4. LYC. Quomodo hoc intelligis? CYN. Si conſideres, ad quid factum ſit unumquodque illorum, quibus opus habemus, verbi cauſſa, domus, nonne ut tecti ſimus? LYC. Sane. CYN. Quid vero? veſtis? cujus rei gratia? Nonne etiam haec ut tecti ſimus? LYC. Nempe. CYN. Ipſum vero illud, ut tecti eſſemus, per Deos, cujus rei cauſſa opus fuit, nonne ut

a ΛΥΚ.] Deſunt & hic & in ſeqq. perſonarum nomina, in *Fl.* Niſi quod ſpatiis, ut ſaepe alibi, diſtinguuntur. b Ἐκπληροῖ] Ἐκπελᾷ *Fl.* c Ἆρα] Ἄρα *Fl.* d Καὶ αὐτὴ] Sic *J.* φύτη ſine ἡ *H. P. B1. Fr. Ald. S.* Αὐτῆς *Fl.* ſimiliter ſpreto ἡ.

habet *Guiet.* in nott. Mſſ. quas ille non vidit. Tanto veriſimilius ſit utrumque recte conjicere. *J.F.R.*

27. Τί τὸ ἐνδὲς] Non aſſequitur Latinus ſermo, certe in quantum nobis hic paruit, plenam vim hujus loci. Ἐνδὲς apud Graecos & hominis Epitheton eſt, cui aliquid deeſt, quo aegre caret, & rei, quae ſic deeſt. Objicitur Cynico, vivere illum in *defectu* h. e. in ſumma inopia: ille rogat, quid eſt igitur *deficiens* &c. *J.M.G.*

39. Οὐχὶ σκέπης] Σκέπη legend. videtur. *F.G.* Minime; nam connectendum cum ſeq. χάριν & εἵνεκα, quod ab eadem perſona ſtatim additur. *J.F.R.*

43. Εἵνεκα] Non itaque poëticum eſt εἵνεκα. Habuimus id crebro ap. Noſtrum, *de Dom.* c. 8. *Amor.* c. 49. *Navig.* c. 20. &c. Quamvis Ionibus potius perpetuum τὸ εἵνεκα. *J.F.R.*

47. Μάθοις τί ποθ. ἔῤ' ἔργον;] Sic omnino interpungendum fuit, non ut in plerisque fit, ſine interrogatione, aut poſt μάθοις mora. Solae *B2.* & *P.* hoc obſervarunt, quamvis recte verterit *Thom. Morus. M. du S.*

51. Οὐ-

ut melius habeat id ipſum quod tegitur? LYC. Mihi ita videtur. CYN. Utrum igitur *hi mei* pedes pejus habere tibi videntur *aliorum pedibus calceatorum*? LYC. Non novi. CYN. Sed ita diſcas. Quod opus eſt pedum? LYC. Incedere. CYN. Pejus ergo tibi incedere mei pedes videntur, quam caeterorum? LYC. Hoc fortaſſe non ita eſt. CYN. Neque ergo pejus habent, ſi non deterius opus ſuum peraguut. LYC. Fortaſſe. CYN. Ergo pedes quidem *quod attinet*, non videor deteriore quam plerique conditione eſſe. LYC. Non videris. CYN. Quid vero? Meumne corpus reliquorum *corporibus* deterius eſt? ſi enim deterius, etiam infirmius. Virtus enim corporis robur eſt. Numquid ergo meum infirmius? LYC. Non apparet. CYN. Ergo neque pedes meos, neque reliquum corpus defici tegumento apparet. Si enim deficerentur, male haberent. Defectus enim & indigentia ſemper malum, & facit ut deteriore conditione ſint ea, quibus adeſt. Sed neque deterius ali corpus meum apparet, quia vulgaribus cibis alitur. LYC. Nempe manifeſtum eſt. CYN. Neque validum eſſet, ſi male aleretur: vitiantur enim a malis alimoniis corpora. LYC. Sunt iſta.

5. CYN. Quomodo igitur, dic mihi, haec cum ita ſe habeant, reprehendis me, & vitae meae rationem nimis contemnis, & miſeram eſſe confirmas. LYC. Ideo

ἔχειν [e] τὸ σκεπόμενον; ΛΥΚ. Δοκεῖ μοι. 45 ΚΥΝ. [f] Πότερ' οὖν, τῷ ποδὶ κάκιον ἔχειν δοκεῖ σοι; ΛΥΚ. Οὐκ οἶδα. ΚΥΝ. Ἀλλ' ὅτως ἂν [g] μάθοις· τί ποδῶν ἔστ' ἔργον; ΛΥΚ. Πορεύεσθαι. ΚΥΝ. Κάκιον οὖν πορεύεσθαί σοι δοκοῦσιν οἱ ἐμοὶ πόδες, ἢ οἱ τῶν ἄλλων; ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν οὐκ ἴσως. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν [h] οὐδὲν χεῖρον ἔχουσιν, [i] ἢ μὴ χεῖρον τὸ ἑαυτῶν ἔργον ἀποδιδόασιν; ΛΥΚ. Ἴσως. ΚΥΝ. Τοὺς μὲν δὴ πόδας οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον διακείμενος τῶν ἄλλων [k] ἔχειν; ΛΥΚ. Οὐκ ἔοικας. ΚΥΝ. Τί δὲ; τὸμὸν σῶμα [l] τῶν λοιπῶν ἆρα κάκιον; εἰ γὰρ κάκιον, καὶ ἀσθενέστερον· ἰσχὺς γὰρ σώματος. ἆρ' οὖν τὸ ἐμὸν ἀσθενέστερον; ΛΥΚ. Οὐ φαίνεται. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν οὐδ' οἱ πόδες φαίνοντό μοι σκέπης ἐνδεῶς ἔχειν, ὅτε τὸ λοιπὸν σῶμα. εἰ γὰρ ἐνδεῶς εἶχον, κακῶς ἂν εἶχον. ἡ γὰρ ἔνδεια πανταχοῦ κακὸν καὶ χεῖρον ἔχειν ποιεῖ ταῦτα, οἷς ἂν προσῇ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. [m] ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, [n] εἰ κακῶς ἐτρέφετο. λυμαίνονται γὰρ αἱ πονηραὶ τροφαὶ τὰ σώματα. ΛΥΚ. Ἔστι ταῦτα.

ΚΥΝ. Πῶς οὖν, εἰπέ μοι, τούτων ὅτως ἐχόντων, αἰτιᾷ μου, καὶ φαυλίζεις τὸν βίον, καὶ φῂς ἄθλιον; [o] ΛΥΚ. Ὅτι, νὴ Δία, φύ-

[e] Τὸν σκεπ.] Τὸ σκεπόμενον marg. *Ath.* [f] Πότερ'] Ita *Fl. Fr. J. P.* &c. [g] Μάθοις] Nihil diſtinctionis poſt μάθοις erat in plerisque. In *P.* comma tantum. [h] Οὐδὲν χεῖρον] Οὐδ' εἰ χεῖρον Edd. Οὐδὲν *L.* Οὐδὲν *Fl.* [i] Ἢ] Ἢν *L.* [k] Ἔχειν] Deeſt in *Fl.* [l] Τῶν λοιπῶν] Τὸ λοιπὸν *Fl.* [m] ΚΥΝ.] Addidi ex *J. Bi. H.* &c. Aberat in *P.* [n] Εἰ κακῶς] Εἰ δὲ κ. *Jenſii.* Nil mut. Edd. [o] ΑΥΚ.] Perſonam ΚΥΝ. hic male *Hi. 2.*

51. Οὐδὲν χεῖρον] Vulgatum εἰ χεῖρον nihili eſſe, bene etiam ſenſerat Cl. *Geſn.* qui pro οὐδ' εἰ reſcripſerat οὐδέ. At quum L. & *Fl.* οὐδὲν habeant, quod veriſſimum; quodque mox repetitur, in οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον, omnium noſtrorum librorum conſenſu, nihil haeſitavi in hoc recipiendo. Cumque *Fl.* οὐδὲν cum ſpiritu exhibeat, adparet vulgatum ceterarum οὐδ' εἰ hinc natum eſſe. *J. F. R.*

64. Οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, εἰ κακῶς ἐτρέφετο] Hiulca ſunt haec ultima; ſed facile patet, quid interciderit; nimirum εἰ, idque prochive fuit ob affiniſſimam ſequentem voculam. Lege igitur, Οὐδὲ εὔρωστον εἰ, εἰ κακῶς ἐτρέφετο. Id ait Cynicus, *Sed nec propterea corpus meum videtur pejus nutriri, quod nutritur ab rebus vilibus.* (Id vero manifeſtum eſſe, reſpondet Lucianus) *Neque bene firmum foret, ſi male nutriretur.* *J. J.*

66. Οὐδὲ εὔρωστον] *Geſn.* etiam adleverat; ſupple εἰη. Lubens id adderem, ſicubi invenirem. Jam poterit ſubaudiri, donec id inveniamus. At quidni aeque intelligeretur, ac paullo ſupra hoc capite, εἰ γὰρ κάκιον,

Φύσεως, ἣν σὺ τιμᾷς, καὶ τὴν θεὸν γῆν ἐν μέσῳ καταθεικότων, ἐκ δ' αὐτῆς ἀναδεδωκότων πολλὰ κἀγαθὰ, ὥστ' ἔχειν ἡμᾶς πάντα ἄφθονα, μὴ πρὸς τὴν χρείαν [a] μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονήν, σὺ πάντων τούτων ἢ τοὐλάχιστόν γε ἄμοιρος εἶ, καὶ οὐδενὸς μετέχεις αὐτῷ, οὐδὲν μᾶλλον ἢ τὰ θηρία· πίνεις μὲν γὰρ ὕδωρ, ὥσπερ καὶ τὰ θηρία, σιτῇ δὲ ὅπερ ἂν εὑρίσκῃς, ὥσπερ οἱ κύνες, εὑνὴν δὲ οὐδὲν χρείττω τῶν κυνῶν ἔχεις. χόρτος γὰρ [b] πᾶσαρκεῖ σοι, καθάπερ ἐκείνοις. ἔτι δὲ ἱμάτιον φορεῖς, οὐδὲν ὑποδεέστερον ἀχλήρου. καίτοι εἰ σὺ τούτοις ἀρκούμενος ὀρθῶς φρονήσεις, ὁ θεὸς οὐκ ὀρθῶς ἐποίησε, τοῦτο μὲν πρόβατα ποιήσας ἔμμαλλα· τοῦτο δ' ἀμπέλους ἡδυοίνους, τοῦτο δὲ τὴν ἄλλην παρασκευὴν θαυμαστῶς ποικίλην, καὶ ἔλαιον, καὶ μέλι, καὶ τὰ ἄλλα, ὡς ἔχειν μὲν ἡμᾶς σιτία παντοδαπὰ, ἔχειν δὲ ποτὸν ἡδὺ, ἔχειν δὲ χρήματα, ἔχειν δ' εὐνὴν μαλακὴν, ἔχειν δὲ οἰκίας καλὰς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα θαυμαστῶς καλλωπισμένα. καὶ γὰρ αὖ τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα, δῶρα τῶν θεῶν ἐστί. τὸ δὲ πάντων τούτων ζῆν ἀπεστερημένον, ἄθλιον μέν, εἰ καὶ ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀπεστέρητο, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις· πολὺ δὲ ἀθλιώτερον, εἴ τις αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποστεροίη πάντων ἢ καλῶν. μανία τε ἤδη τοῦτό γε σαφής.

ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴσως ὀρθῶς λέγεις. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπὲ, εἴ τις ἀνδρὸς πλουσίου προθύμως καὶ φιλανθρώπως, ἔτι τε φιλοφρόνως ἑστιῶντος, καὶ ξενίζοντος πολλοὺς ἅμα καὶ παντοδαπούς, τοὺς μὲν ἀσθενεῖς, τοὺς δὲ ἐρρωμένους, κἄπειτα παρατιθέντος πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, πάντα ἁρπάζοι, καὶ πάντα

equidem, quod cum natura, quam tu magni facis, & Dii tellurem hanc in medio posuerint, & ex illa bona exorianeur multa, ut omnium rerum habeamus beatam copiam, non ad neceſſitatem modo, ſed etiam ad voluptatem: tu horum omnium aut plerorumque certe expers es, nec ullo illorum ofrueris, non magis quam beſtiae. Aquam enim bibis, quam etiam beſtiae: edis quidquid inveneris, uti canes: neque cubile canibus habes melius, foenum cum tibi ſicut illis ſufficiat: porro pallium geſtas nihilo tolerabilius plane inopi. Atqui ſi tu his rebus contentus recte ſapis, non recte Deus, qui hinc oves illis velleribus inſtruxerit, hinc ſuavi vino vites: reliquumque apparatum admirabiliter varium produxerit, & oleum, & mel, & reliqua: ut cibum habeamus omnigenum, & potum ſuavem habeamus, habeamusque pecunias, & cubile habeamus molle, & habeamus domus pulchras, & inſtructa admirabiliter reliqua omnia. Etenim opera artium quoque Deorum munera ſunt. Hiſce autem omnibus privatum vivere miſerum eſt, etſi ab alio quis privetur, ut ii, qui tenentur in vinculis; multo autem miſerius, ſi quis ipſe bonis ſe omnibus abjudicet, ac profeſſus jam furor.

6. CYN. At tu fortaſſe recte *iſtaec*. Verum illud mihi dic, ſi quis, viro divite prolixe, & humaniter, & benigne adeo accipiente epulis & hoſpitio multos ſimul & omni ex genere homines, infirmos partim, partim robuſtos, ac multa deinde omnige-

na-

a Μόνον] Μόνῳ *Fl.* Sed perinde eſt. b Παρκεῖ] Ἀρκεῖ *Fl.*

καὶ ἀσθενέστερον, pro εἰ καὶ ἀσθενέστερον. *J. F. R.*

13. Ὀλίγων δὲ ὄντα τραφῆναι δεόμενον, ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπιτρίβεσθαι μᾶλλον] Benedictus *paucisque ut nutriatur opus habeat, diutius tamen quam alii multi immoretur.* in qua interpretatione ſequutus eſt auctorem *Thomam Morum*, dubito an Græca rite conſiderantem. Certe res ipſa non patitur, ut in his ſit juſta oppoſitio; nec ſi vir valens diutius, quam ægroti multi, immoretur convivio, propterea ſic culpari poteſt, ut hic poſtea culpatur ab colloquentibus. Erraruit

raque apponente; omnia ipse rapiat, voret omnia, non quae prope sint solum, sed etiam remota, parata infirmis ipse robustus, idque unam ipse alvum qui habeat, paucisque quibus alatur indigeat, a multis illis perdendus ipse: ille vir qualis tibi videatur? numquid prudens? LYC. Non ille mihi. CYN. Quid vero? numquid sanus? LYC. Neque hoc.

7. CYN. Quid vero? si quis eidem huic mensae adhibitus, multa illa atque varia negligat, unum vero eorum, quae proxime apposita sunt, sibi delectum, idque suae necessitati sufficiens, decenter edat, & hoc utatur solo, reliqua ne quidem adspiciat, hunc nonne judicas saniorem, & meliorem isto virum? LYC. Equidem. CYN. Utrum ergo intelligis, an me oportet dicere? LYC. Quid? CYN. Deus illi praeclaro hospitio excipienti similis est, apponens multa, & varia, & omnigena, ut quod cuique convenit habeant, quaedam valentibus, alia aegrotantibus, & quaedam robustis, imbecillis alia, non ut omnes utamur omnibus, sed ut iis quisque, quae sibi proxima sunt, & inter haec, quo ipse tum maxime indigeat.

8. Vos vero illi per inexplebilem intemperantiam rapienti omnia maxime similes estis, uti postulantes omnibus, & quae usquam sunt, non iis modo, quae prope vos sunt; non terram, non mare vestrum sufficere vobis arbitrati, sed ab extremis inde terrarum oris mercati voluptates, & peregrina semper praeferentes domesticis, & pretiosa vilibus, & quae difficillime parantur iis, quorum facilis copia est: qui in-

ἐσθίοι, μὴ τὰ πλησίον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρω, τὰ τοῖς ἀσθενέσι παρεσκευασμένα, ὑγιαίνων αὐτὸς, καὶ ταῦτα μίαν μὲν κοιλίαν ἔχων, ὀλίγων δὲ ὥστε τραφῆναι δεόμενος, καὶ τῶν πολλῶν ἀπορριφησόμενος μέλλων· ἔστιν ὁ ἀνὴρ, φαίης τις δοκεῖ σοι εἶναι; ἆρά γε φρόνιμος; ΛΥΚ. Οὐκ ἔμοιγε. ΚΥΝ. Τί δὲ σώφρων; ΛΥΚ. Οὐδὲ τοῦτο.

ΚΥΝ. Τί δέ, εἴ τις μετέχων τῆς αὐτῆς ταύτης τραπέζης, τῶν μὲν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀμελεῖ, ἓν δὲ τῶν ἐγγιστα κειμένων ἐκλεξάμενος, ἱκανῶς ἔχων πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν, τοῦτο ἐσθίοι κοσμίως, καὶ τούτῳ μόνῳ χρῷτο, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐδὲ προσβλέποι, τοῦτον οὐχ ἡγῇ σωφρονέστερον, καὶ ἀμείνω ἄνδρα ἐκείνου; ΛΥΚ. Ἔγωγε. ΚΥΝ. Πότερον οὖν, φαίης, ἢ ἐμὲ δεῖ λέγειν; ΛΥΚ. Τὸ ποῖον; ΚΥΝ. Ὅτι ὁ μὲν θεὸς τῷ ξενίζοντι καλῶς ἐκείνῳ ἔοικε, παρατιθεὶς πολλὰ, καὶ ποικίλα, καὶ παντοδαπὰ, ὅπως ἔχωσιν ἁρμόζοντα· τὰ μὲν ὑγιαίνουσι, τὰ δὲ νοσοῦσι· καὶ τὰ μὲν ἰσχυροῖς, τὰ δὲ ἀσθενέσιν· οὐχ ἵνα χρώμεθα ἅπασι πάντες, ἀλλ' ἵνα τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος, καὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν, ὅτου ἂν τύχῃ μάλιστα δεόμενος.

Ὑμεῖς δὲ τῇ δι' ἀπληστίαν τε καὶ ἀκρασίαν ἁρπάζοντι πάντα τούτῳ μάλιστα ἐοίκατε, πᾶσι χρῆσθαι ἀξιοῦντες, καὶ τοῖς ἀπανταχοῦ, μὴ τοῖς παρ' ὑμῖν μόνον, καὶ γῆν, καὶ θάλατταν τὴν καθ' αὑτοὺς αὐτάρκη νομίζοντες, ἀλλ' ἀπὸ περάτων γῆς ἐμπορευόμενοι τὰς ἡδονὰς, καὶ τὰ ξενικὰ τῶν ἐγχωρίων ἀεὶ προτιμῶντες, καὶ τὰ πολυτελῆ τῶν εὐτελῶν, καὶ τὰ δυσπόριστα τῆς εὐπορίστων· καθάπερ δὲ πράγματα, καὶ [f] κακὰ ἔχειν

e Δι] Δια *Fl.* *d* Οὐδὲ τοῦτο] Pro his duobus ὐ tantum *Fl.* *e* Ἔχων] Forſ. ἴχοι *Geſn.* *f* Κακὰ] Κατὰ male *H2.* cum tamen *H1.* recte.

runt certe, quum τῶν πολλῶν putarunt dici masculine; sunt enim neutra. Et utique illud *diutius* nullibi in Graecis. Verte, *paucisque ut nutriatur opus habeat*, *quum a multis*, si multa deglutierit, *futurum sit ut enecetur.* *F.G.*

ἔχειν μᾶλλον ἐθέλοιτες, ἢ δίχα πραγμάτων ζῆν. τὰ γὰρ δὴ πολλὰ, καὶ τίμια, καὶ εὐδαιμονικὰ παρασκευάσματα, ἐφ' οἷς ἀγάλλεσθε, ἀφ' ὅλης ὑμῖν ταῦτα κακοδαιμονίας καὶ ταλαιπωρίας παραγίγνε-
σκόπει γὰρ, εἰ βούλει, τὸ πολύευκτον χρυσὸν, καὶ τὸ ἄργυρον, σκόπει τὰς οἰκίας τὰς πολυτελεῖς, σκόπει τὰς ἐσθῆτας τὰς ἐσπευδασμένας, σκόπει τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα· πόσων πραγμάτων ἔχεται ὠνία, πόσων πόνων, πόσων κινδύνων, μᾶλλον δὲ αἱμάτων, καὶ θανάτου, καὶ ἀφθορᾶς ἀνθρώπων πόσης; ἆρ' οὐ μόνον ὅτι πλέοντες ἀπόλλυνται ἀφ' ταῦτα πολλοὶ, καὶ ζητοῦντες καὶ δημιουργοῦντες διὰ πάχυσιν· ἀλλ' ὅτι καὶ πολυμάχητά ἐστι, καὶ ἐπιβουλεύονται ἀλλήλοις ἀφ' ταῦτα φίλοις φίλοι, καὶ πατράσι παῖδες, καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν. οὕτως οἶμαι καὶ τὴν Ἐριφύλην, ἀφ' τὸ χρυσὸν προδοῦναι τὸν ἄνδρα.

Καὶ ταῦτα μὲν πάντα γίγνεται, τὰ μὲν ποικίλων ἱματίων οὐδέν τι μᾶλλον θάλπειν δυναμένων· τοὺς δὲ χρυσοφόρων οἰκιῶν οὐδέν τι μᾶλλον σκεπουσῶν· τὰ δὲ ἐκπωμάτων τὰ ἀργυρῶν οὐκ ἀφιλέντων τὸν ὕπνον, οὐδὲ τὰ χρυσῶν, οὐδὲ τὰ ἐλεφαντίνων αὖ κλινῶν τὸ ὕπνον ἡδίω παρεχομένων· ἀλλ' ὄψει πολλάκις ἐπὶ τὰ ἐλεφαντίνης κλίνης, καὶ τὰ πολυτελῶν στρωμάτων, τοὺς εὐδαίμονας ὕπνου λαχεῖν οὐ δυναμένους. ἔτι δὲ καὶ αἱ παιδοδαπαὶ περὶ τὰ βρώματα πραγματεῖαι, τρέφουσι μὲν οὐδὲν μᾶλλον, [a] λυμαίνονται δὲ τὰ σώματα, καὶ τοῖς σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι.

Τί δὲ δεῖ λέγειν ὅσα τὰ ἀφροδισίων ἕνεκα πράγματα ποιοῦσί τε καὶ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι; καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὴν

universum moleſtias & mala habere; quam ſine iis aetatem agere malitis. Multi enim illi & pretioſi & beati apparatus, quibus gaudetis, per multam demum vobis miſeriam aerumnamque contingunt. Conſidera enim, ſis, optabile illud aurum, & argentum, domus ſumtuoſas conſidera, veſtes conſidera ſumma induſtria factas, conſidera quae iſtaec conſequuntur omnia, quot ſint venalia negotiis, quot laboribus, quot periculis, quin ſanguine potius, & morte, & quanta ſtrage mortalium? non modo quod navigantes propter iſta multi pereunt, & dum quaerunt, dum aedificant, mala multa patiuntur: ſed quod toties de illis pugnatur, quod inſidias ſibi propter iſta ſtruunt amicis amici, & liberi parentibus, & maritis ſuis conjuges. Ita puto auri cauſſa proditum ab Eriphyle virum.

9. Atque iſta fiunt omnia, cum tamen pictae veſtes nihilo magis foveant, & faſtigii aurei domus nihilo tegant magis, & potum nihil juvent nec argentea pocula neque aurea, neque ſomnum ſuaviorem eburnei lecti praebeant: ſed ſaepe videas eburneo ſuper lecto, & pretioſis in ſtragulis, beatos illos ſomnum capere non poſſe. Porro omnigeni illi circa cibum labores, nihilo magis illi quidem alunt, ſed corrumpunt corpora, & morbos illis inferunt.

10. Quid vero dicam, quot negotia Veneris cauſſa homines & faceſſant aliis, & ipſi ſuſtineant? cum ita facile ſit illam curare

a Λυμαίνονται δὲ] Ἢ λυμαίνονται *Fl.*

64. Ἐριφύλην] Amphiarai uxorem. *M. du S.*
82. Καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὴν ἑτιθ.] Latet hic Cynicum ulcus, de quo Dio illa parte minime *Chryſoſtomus* in Diog. ſed e tyrannide p. 90. *J. M. G.*
84. Εἰς ταύτην] Subaudi ὁδὸν. *F. G.*
98. Μὴ] Edd. pleraeque καὶ μὴ. Delendum illud καὶ jam olim videram, nondum inſpecta *Fl.* Ed. in qua non reperitur. *M. du S.*

rare cupiditatem, nisi quis delicatus nimis esse velit: neque in illam ipsam furor suus & corruptela sufficere hominibus videtur. Sed jam etiam usum rerum pervertunt, utentes unaquaque, ad quod natura sua apta non est, ut si quis plaustri loco uti tanquam plaustro velit lectulo. LYC. Et quis est ille? CYN. Vos, qui hominibus utimini pro jumentis, jubetisque illos velut plaustra sic lecticas agere cervicibus. Ipsi vero supra jacetis delicati, & inde velut asinos habenis regitis homines, hac non illac vertere se jussos. Quique haec maxime facitis, ii maxime felices praedicamini.

11. Tum illi, qui carnibus non tantum in cibo utuntur, sed tincturas machinantur per illas, quales sunt qui purpuram inficiunt: nonne hi quoque praeter naturam his, quae paravit Deus, utuntur? LYC. Recte sane. Potest enim inficere, non edi modo caro purpurae. CYN. Sed non ad hoc nata est. Alioqui etiam cratere possit aliquis per vim pro olla uti: sed ad hoc factus non est. Verum enim vero quomodo possit aliquis omnem horum enarrare miseriam? tanta est. Tu vero me, quod in partem illius venire nolim, eo nomine accusas? Caeterum vivo ut ille, *quem ante describebam*, modestus, epulor illa quae ante me posita sunt, &, quae minimo parari possunt, illis utor, varia illa & omnigena ne quidem desiderans.

12. Deinde bestiarum vitam, qui minutis rebus indigeam, & paucis utar, vivere tibi videor? Secundum tuam quidem rationem etiam deteriores bestiis Dii fuerint. Nulla enim re indigent. Ut vero accurate cupiditatem, εἰ μή τις ἐθέλοι τρυφᾶν. ἡ οὐδὲ εἰς ταύτην ἡ μανία καὶ ἀφθορὰ φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις ἀρκεῖν, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ὄντων τὴν χρῆσιν ἀναστρέφουσιν, ἑκάστῳ χρώμενοι, πρὸς ὃ μὴ πέφυκεν, ὥσπερ εἴ τις ἀντὶ ἁμάξης ἐθέλοι τῇ κλίνῃ χρήσασθαι, καθάπερ ἁμάξῃ. ΛΥΚ. Καὶ τίς ἐστι; ΚΥΝ. Ὑμεῖς οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἅτε ὑποζυγίοις χρῆσθε, κελεύετε δὲ αὐτούς, ὥσπερ ἁμάξας, τὰς κλίνας τοῖς τραχήλοις ἄγειν, αὐτοὶ δ' ἄνω κατάκεισθε τρυφῶντες, καὶ ἐκεῖθεν ὥσπερ ὄνους ἡνιοχεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, ταύτῃ ἀλλὰ μὴ ταύτῃ τρέπεσθαι κελεύοντες. καὶ οἱ ταῦτα μάλιστα ποιοῦντες, μάλιστα μακαρίζεσθε.

Οἱ δὲ τοῖς κρέασι, μὴ τροφῇ χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ βαφὰς μηχανώμενοι δι' αὐτῶν, οἷοί γέ εἰσιν οἱ τὴν πορφύραν βάπτοντες, οὐχὶ καὶ αὐτοὶ παρὰ φύσιν χρῶνται τοῖς τοῦ θεοῦ κατασκευάσμασι; ΛΥΚ. Νὴ Δία. δύναιτο γὰρ βάπτειν, οὐκ ἐδίεσθαι μόνον τὴν πορφύρας κρέας. ΚΥΝ. Ἀλλ' ὑπὸ τοῦτο γέγονεν· ἐπεὶ καὶ τῷ κρατῆρι δύναιτ' ἄν τις βιαζόμενος ὥσπερ χύτρᾳ χρήσασθαι, πλὴν ὑπὸ τοῦτο γέγονεν. ἀλλὰ γὰρ πῶς ἅπασαν τὴν τούτων τις κακοδαιμονίαν διελθεῖν δύναιτ' ἂν; τοσαύτη τις ἐστί. σὺ δέ μοι, διότι μὴ βούλομαι ταύτης μετέχειν, ἐγκαλεῖς· ζῶ δὲ καθάπερ ὁ κόσμιος ἐκεῖνος, εὐωχούμενος τοῖς κατ' ἐμαυτὸν, καὶ τοῖς εὐτελεστάτοις χρώμενος, τῶν δὲ ποικίλων καὶ παντοδαπῶν οὐκ ἐφιέμενος.

Καὶ πεῖσα θηρίων βίον, βραχέων δεόμενον, καὶ ὀλίγοις χρώμενον, δοκῶ σοι ζῆν, κινδυνεύουσιν οἱ θεοὶ καὶ τῶν θηρίων εἶναι χείρονες, κατά γε τὸν σὸν λόγον, ἐνδεὴς γὰρ δέονται. ἵνα δὲ καλαμάθης ἀκριβέστερον τὸ, τε ὀλί-

b Χρῆσθε] Χρῆσθαι male *Fl.* *c* Μὴ] Sequimur *Fl.* quae καὶ ignoravit: nam καὶ μὴ posteriores. Οὐκ ἐπὶ adscripserat *Cass.* Bene; sed jam non opus. *d* Θηρίων] Εἰ θηρίων *Fl.* *e* Θηρίων] Θηρίον male *H2.*

3. Νὴ Δία] Concedentis est νὴ Δία, non negantis. Hic autem non concedit Lucianus, sed negat. Scribendum ergo μὰ Δία. *M. dus.* Νὴ tamen & negationi addit *Aristid.* T. 2. p. 116. Ed. Jebb. Sed *Solano* adsentior hic mutandum; aut saltem negative verrendum. *J.F.R.*

ὀλίγων ἢ τὸ πολλῶν δεῖσθαι, ποῖόν τι ἑκάτερόν ἐστιν, ἐννόησον· ὅτι δέονται πλειόνων οἱ μὲν παῖδες τῶν τελείων, αἱ δὲ γυναῖκες τῶν ἀνδρῶν, οἱ δὲ νοσοῦντες τῶν ὑγιαινόντων· καθόλου δὲ πανταχοῦ τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος πλειόνων δεῖται. Διὰ τοῦτο θεοὶ μὲν οὐδενός, οἱ δ' ἔγγιστα θεῶν ἐλαχίστων δέονται.

Ἢ νομίζεις τὸν Ἡρακλέα, [a] τὸν πάντων ἀνθρώπων ἄριστον, θεῖον δὲ ἄνδρα, καὶ θεὸν ὀρθῶς νομισθέντα, διὰ κακοδαιμονίαν γυμνοῦσθαι, δέρμα μόνον ἔχοντα, καὶ μηδενὸς τῶν αὐτῷ ὑμῖν δεόμενον; ἀλλ' ὁ κακοδαίμων ἦν ἐκεῖνος, ὃς καὶ τῶν ἄλλων ἀπήμυνε τὰ κακά· οὐδ' αὖ πένης, ὃς γῆς καὶ θαλάττης ἦρχεν, ἐφ' ὅ, τι γοῦν ὁρμήσειεν, ἅπαντα κατὰ κράτος ἐφέρετο, καὶ οὐδενὶ τότε ἐνέτυχεν ὁμοίῳ, οὐδὲ κρείττονι ἑαυτοῦ, μέχρι πρὸς ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν. ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων δεῖσθαι ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο θρυλεῖσθαι [b] τοιοῦτον; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀλλ' ἐγκρατὴς, καὶ καρτερικὸς ἦν, [c] καὶ κρατεῖν ἤθελε, καὶ τρυφᾶν οὐκ ἐβούλετο. ὁ δὲ Θησεὺς ὁ τούτου μαθητὴς, ὁ βασιλεὺς μὲν ἦν πάντων Ἀθηναίων, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος, ὡς φασιν, ἄριστος δὲ τῶν καθ' αὑτόν;

Ἀλλ' ὅμως κομᾶν ἤθελεν [d] ἀνυπόδητος εἶναι, καὶ γυμνὸς βαδίζειν, καὶ πώγωνα καὶ κόμην ἔχειν ἤρεσκεν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐκείνῳ [e] μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς πα-

tius comprehendas, quale utrumque sit, tum paucis indigere, tum multis, cogita pluribus indigere pueros quam adultos, mulieres quam viros, aegrotos quam sanos: in universum vero quod ubique deterius est, illud pluribus indigere eo, quod est praestantius. Propterea Dii quidem re nulla, qui autem proxime ad Deos accedunt, indigent pauciſſimis.

13. Aut putasne, Herculem, illum hominum omnium fortiſſimum, divinum virorum, & pro Deo recte habitum, propter infelicitatem oberraſſe nudum, pelle ſola inſtructum, nullaque earum rerum, quibus vos, indigentem? Verum infelix ille non fuit, qui & aliorum defenderet mala, neque pauper, qui terrae & maris haberet imperium. Quocumque enim illum raperet impetus, ubique vincebat omnes, in neminem illius aetatis vel ſimilem ſe vel meliorem incidit, donec ab hominibus diſceſſit. An tu putas ſtragula illum veſte & calceis indiguiſſe, & propterea ſic oberraſſe? Non eſt, quod illud dicamus. Sed continens erat & tolerans; & volebat vincere, & deliciis frangi nolebat. Illius vero Theſeus diſcipulus nonne rex erat Athenienſium omnium, filius vero Neptuni, ut ajunt, vir ſuae aetatis omnium fortiſſimus?

14. Sed tamen is quoque voluit ſine calceis eſſe, & incedere nudus, & barbam & comam alere ipſi placuit: & non ipſi ſolum, ſed antiquis placuit omnibus. Nempe

a Τὸν πάντων] Τῶν Edd. priores. b Τοιοῦτον] Fl. praeeunte dedi. Τοιοῦτοι cett. c Καὶ κρατεῖν] Et ſic Fl. cum reliquis. d Ἀνυπόδητον] Ita jam omnes. Alias & ἀνυπόδητον. Ut *Philopatr.* c. 21. &c. e Μόνον] Μόνων Fl.

28. Τὸν Ἡρακλέα] Meminerimus, Herculem peculiariter numen eſſe Cynicorum, quem ſibi imitandum Herculiſci novi ſumſerint. Pluſcula ſunt in Proteo Luciani. Clava etiam illum imitabantur, cujus rei imago eſt in *Sexto Empir.* Fabric. p. 39. De regno illo Herculis, cujus ſtatim fit mentio, ſplendidiſſime *Dio* Or. de Regno. p. 12. D. Ἐκεῖνος δ' ὁ μόνος τῶν Ἑλλήνων ἦν βασιλεὺς, ἀλλ' ἀπ' ἀνίσχοντος ἡλίου μέχρι δυσμῶν, πάσης ἦρχε γῆς, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἁπάντων, παρ' οἷς ἱερά ἐστιν Ἡρακλέους κ. τ. λ. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν πάντων] In mutatione tam exigua, errore orto a ſcribendi compendio in articulis pingendis uſitato, contra Edd. *Geſneri* emendationem recepi. Etſi enim vulgatum ſatis intelligi queat, friget tamen prae altero, quod Luciano aliisque proprium eſſe, teſtimoniis haud eget. *J. F. R.*

38. Ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο θρυλεῖσθαι τοιοῦτος; Cynicus contendens, labores, moleſtias, pericula, non reddere per ſe aliquem miſerum & egentem, utitur exemplo Herculis.

pe vobis meliores erant: nec magis illorum quisquam tonderi se passus esset, quam leonum. Mollitiem enim & laevitatem carnis feminis putabant decoram: at ipsi, ut erant viri, ita etiam volebant videri: & decus viri barbam putabant, ut equorum jubam, & barbam leonum, quibus *animantibus* pulchritudinis & ornatus caussa Deus quaedam addidit. Ita vero etiam barbam apposuit viris. Illos ego antiquos aemulor, illos imitari cupio. Qui vero nunc sunt, illis non equidem invideo admirabili felicitate, qua fruuntur circa mensas & vestimenta, laevigantes, depilantes unamquamque partem corporis, neque occultorum quodquam *membrorum* ita uti natum est relinquentes.

15. At ego opto, pedes mihi equinis ungulis nihil differre, ut Chironis ajunt; me autem stragulis non indigere, velut leones; nec cibo magis pretioso opus habere, quam canes. Contingat vero mihi terram quidem pro cubili habere sufficiente, domum autem putare hoc universum, & cibum capere, qui facillime suppeditari mihi possit. Auro autem atque argento opus habeam neque ego, neque amicorum meorum quisquam: quandoquidem mala omnia hominibus ex horum cupiditate nascuntur: & seditiones, & bella, & insidiae, & caedes. Haec omnia fontem habent plus habendi

λαιοῖς ἤρεσκεν. ἀμείνους γὰρ ἦσαν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἂν ὑπέμεινεν οὐδὲ εἷς [f] αὐτῶν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τὸν λέοντα τίς, ξυρώμενος. ὑγρότητα γὰρ, καὶ λειότητα σαρκὸς, γυναιξὶ πρέ- 545 πειν ἡγοῦντο· αὐτοὶ δ' ὥσπερ ἦσαν, καὶ φαίνεσθαι ἄνδρες ἤθελον, καὶ τὸν πώγωνα κόσμον ἀνδρὸς ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ [g] ἵππων χαίτην, καὶ λεόντων γένεια, οἷς ὁ θεὸς ἀγλαΐας καὶ κόσμου χάριν προσέθηκέ τινα· οὕτω δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὸν πώγωνα προσέθηκεν. ἐκείνους οὖν ἐγὼ ζηλῶ τοὺς παλαιοὺς, καὶ ἐκείνων μιμητὴς βούλομαι, τοὺς δὲ νῦν οὐ ζηλῶ τὴν θαυμαστὴν ταύτην εὐδαιμονίαν, ἣν ἔχουσι, καὶ περὶ τραπέζας, καὶ ἐσθῆτας, καὶ λειαίνον- 546 τες καὶ φιλοῦμενοι πᾶν τὸ σῶμα μέρος, καὶ μηδὲν τῶν ἀπορρήτων εἶδεν, ἢ πέφυκεν, ἔχειν ἐῶντες.

Εὔχομαι δὲ μοὶ τοὺς μὲν πόδας ὁπλῶν ἱππείων εἶδος ἔχειν φέρειν, ὥσπερ φασὶ [h] Χείρωνος· αὐτὸς δὲ μὴ δεῖσθαι στρωμάτων, ὥσπερ οἱ λέοντες· ἔτι τροφῆς δεῖσθαι πολυτελοῦς μᾶλλον ἢ οἱ κύνες. εἴη δέ μοι γῆν μὲν ἅπασαν εὐνὴν αὐτάρκη ἔχειν, οἶκον δὲ τὸν κόσμον νομίζειν, τροφὴν δὲ αἱρεῖσθαι τὴν ῥᾳ- 547 στην πορίσασθαι. χρυσοῦ δὲ καὶ ἀργύρου μὴ δεηθείην μήτ' ἐν ἐγὼ, μήτε τῶν ἐμῶν φίλων μηδείς. πάντα γὰρ τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τούτων ἐπιθυμίας φύονται, καὶ στάσεις, καὶ πόλεμοι, καὶ ἐπιβουλαὶ, καὶ σφαγαί. ταυτὶ πάντα πηγὴν ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν

[f] Αὐτῶν] Bene Edd. vett. Αὐτὸν male P. [g] Ἵππων] Ἵππου P. sola. [h] Χείρωνος] Τοῦ Χείρωνος Fl.

lis, qui nudus, pellem modo indutus, peragrarit terrarum orbem; monstra domuerit; omnibusque superior fuerit. *At*, inquit Cynicus, *non id Hercules prae paupertate fecit, quippe qui mari & terrae imperavit; non propterea fuit miser, quippe qui alios miseria liberavit. An vero*, pergit, *tu putas, eum, qui talis erat, eguisse stratis & calceis, ac ob illud circumerrasse?* Sed Graeca sunt soloecismo inquinata; τὸν δοκεῖς θεῖνον τοιοῦτος; nam illud τοιοῦτος pertinet ad Herculem. Possemus legere σοὶ δοκεῖ. Possemus minori mutatione, τοιοῦτον· nec dubito quin ita scripserit Lucianus. (immo, ut video, dubitandum non est; nam clare τοιοῦτον habet Florentina.) Quis enim tam turpem sermonem ab terfissimo scriptore speret? *J. J.*

40. *Πεῖνάν τοιοῦτον*] Etsi θεῖνάν τοιοῦτος alio sensu recte dicitur, & nominativum cum infinito alibi recte stare demonstravimus: hic tamen minime tolerabile erat τοιοῦτος, quia sic ad praemissum τὸ pertineret, a quo cum necessario divellendum ac distinguendum sit, non haesitavi Florentinae ac *Jensio* obsecundare. *J. F. R.*

Ibid. Τοιοῦτον] Secutus sum Fl. in reliquis τοιοῦτος est. *M. du S.*

77. *Πάντα γὰρ τὰ κακὰ*] Quanta ex auri argentique cupiditate mala oriantur, hoc aliisque testimoniis enarrat *L. Bos* ad I. Ep. *Timoth.* VI. 10. ubi ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, habemus. *J. F. R.*

μείαν τῆ πλείονι· ἀλλ' ἡμῖν αὕτη ἀπείη, ἡ πλεονεξίας μήποτε ὀρεχθείην· μειονεκτῆν δ' ἀνέχεσθαι δυναίμην.

Τοιαῦτά σοι τάγε ἡμέτερα, πολὺ δήπου διάφορα τοῖς τῶν πολλῶν βελήμασι. θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ τῷ σχήματι διαφέρομεν αὐτῶν, ὁπότε καὶ τῇ προαιρέσει τοσοῦτον διαφέρομεν. θαυμάζω δέ σε, πῶς ποτε κιθαρῳδῆ μέν τινα νομίζεις τὸν καὶ σχῆμα, καὶ αὐλητῆ· νὴ Δία, σχῆμα, καὶ τὸν τραγῳδῆ, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ σχῆμα καὶ τὸν οὐκ ἔτι νομίζεις, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν αὐτὸν οἴει δεῖν ἔχειν τοῖς πολλοῖς, καὶ ταῦτα τῶν πολλῶν κακῶν ὄντων. εἰ μὴ δεῖ ἑνὸς ἰδίου σχήματος τοῖς ἀγαθοῖς, τί πρέποι ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦθ', ὅτῳ ἀναιδέστατον [a] μᾶλλον τοῖς ἀκολάστοις ὄντι, καὶ ὅτῳ [b] ἀπεύξαιντ' ἂν ὅτι μάλιστα, ἔχειν;

Οὐκοῦν τό γε ἐμὸν σχῆμα τοιοῦτόν ἐστιν, αὐχμηρὸν εἶναι, λάσιον εἶναι, τρίβωνα ἔχειν, κομᾶν, ἀνυποδητεῖν· τὸ δ' ὑμέτερον ὅμοιον τῷ τῆς κιναίδων, καὶ διαχρίειν οὐδὲ εἰς ἂν ἔχοι, οὐ τῇ χροιᾷ τῶν ἱματίων, οὐ τῇ μαλακότητι, οὐ τῷ πλήθει τῶν χιτωνίσκων, οὐ τοῖς ἀμφιάσμασιν, οὐχ ὑποδήμασιν, οὐ

cupidinem. At a nobis illa abſit, & plus aequo habere nunquam egò concupiſcam, minus contra me habere poſſim tolerare!

16. Habes rationem noſtram, multum ſane diverſam a vulgi voluntatibus: nec mirum, ſi habitu ab illis differimus, qui tam diverſo ſimus inſtituto. Te porro miror, quomodo tandem citharoedi quendam veſtitum putes & habitum eſſe, & tibicinis habitum, & longam veſtem Tragoedi: viri autem boni habitum & veſtem non jam putes, ſed eundem illum habere arbitreris oportere, quem vulgus, idque cum vulgus malum ſit? Si quidem unus & ſuus habitus bonis convenit, quis magis deceat, quam ille, qui minime omnium delectet luxurioſos homines, quemque habere hi maxime deteſtentur?

17. Jam vero is eſt meus habitus, quod ſqualidus ſum, quod hirſutus, quod detritam geſto penulam, quod comatus, quod ſine calceis. Veſter autem ille cinaedico ſimilis eſt, quem diſcernere nemo poſſit, nec colore veſtimentorum, neque mollitie, neque tunicarum multitudine, neque amiculis, neque calceis, neque capillorum paratu,

a Μᾶλλον] Nihil variant Edd. b Ἀπεύξαιντ'] Lacuna hic in *Fl.*

96. Ἀναιδέστατον] Vox haec, ſi recte habet, ſenſu plane novo ſumitur. Non enim *inverecundum*, ut aſſolet, ſed *quod pudorem incutere valet*. hic neceſſario ſignificat, ſed ſanum eſſe locum, dubito. *M. du S.*

Ibid. Ὅτῳ ἀναιδέστατον μᾶλλον] Neſcio quid ſibi velit ἀναιδέστατος, quod *impudentiſſimum* notat; neque quid interpres, qui *pudendum* vertit. Puto corruptum eſſe inter dictantem & excipientem vocabulum, legendumque ἀναιδέσταλον ſuperlativo quaſi gradus quarti ex ἀναιδής. Atque ſic interpretatus ſum interea. Niſi tamen potius audienda vetera Lexica, in quibus ἀναίδης eſt ἄμουσος, ἄτιμος quae ſi ſequamur, χῆμα ἀναιδέστατον τοῖς ἀκολάστοις fuerit habitus, cujus minime participes eſſe velint homines luxurioſi. *J. M. G.*

Ibid. Ἀναιδέστατον] Forte ἀναιδέσταλον vel ἀναιδεσταλῶν. *J. F. Weſſt.*

2. Κομᾶν] Dixi jam ſupra ad cap. 1. & ad Παρ. c. 15. *M. du S.*

9. Τί ἂν δόξῃ τις ἀνδρὸς τὸν αὐτὸν τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντα] Imperite verſum: *& quidem quid faciet, cum virum eundem cum cinaedis odorem habeat?* Debuit: *Quid daret quis pro viro*, (quanti aeſtimaret virum) *qui eundem cum cinaedis oleat odorem?* Vide quae dixi in Ellipſi praepoſ. ἀντί. *L. BOS.*

Τί ἂν δόξῃ] Vid. *Lamb. Bos* de Ellipſi praep. ἀντί. *M. du S.*

29. Ὑμᾶς δέ] Al. ὑμῶν δέ. *F. G.* Sed vulgatum praeſtat, quod *J. P. S.* &c. exhibent. *J. F. R.*

30. Καίτοιγε δὲ ἡμᾶς μιλατίδας, καὶ ἀκαπνοῦντας τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βουλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν, αὐτοὶ ἀσκεπτότατοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, &c.] Non ſemel haec verba inſpexi, & congruentem rei, qua de agitur, ſenſum in iis perſpicere conatus ſum. Sed fruſtra. Interpres vertit, *Atque haec ita cum ſint, jam nos in vitam veſtram traducere aequum cenſetis, noſtramque corrumpere, quum ſaepe male conſulta ſint, quae facitis, ipſique veſtris in negotiis minime circumſpecti ſitis.* Satis patet, Interpretem non ſecutum eſſe vulgatam lectionem; idque me de alia lectione, alibi forte exſtante, cogitare fecit. Et, ecce, ſic dederunt

ratu, nec odore. Etenim idem quoque jam oletis quod isti, vos, qui beatissimi estis, maxime. Quanti vero quis emat virum idem, quod Cinaedi, olentem? Itaque labores non magis quam isti sustinetis, voluptatibus vero servitis non minus: & iisdem rebus alimini, & somnum similiter capitis, & inceditis; quin incedere non vultis, sed onerum instar gestamini ab hominibus partim, partim a jumentis. At me pedes ferunt, quocumque opus est. Idem ego & frigus ferre possum & sustinere aestum, & Deorum his operibus non offendi, quia aerumnosus sum: vos vero vestram propter felicitatem nulla re earum quae fiunt contenti estis, & reprehenditis omnia, & praesentia ferre recusatis, absentia autem concupiscitis; hieme optatis aestatem, aestate hiemem; in aestu frigus, in frigore aestum, aegrorum instar nauseabundi, & vestra de sorte queruli: caussa vero istis morbus, vobis vestri mores.

18. Ac deinde nos retractare & corrigere nostram rationem postulatis, ut qui male

καλασκευῇ τριχῶν, οὐκ ὀδμῇ. καὶ γὰρ ἀποζῆτε ἤδη ὡς πλήσιον ἐκείνοις, οἱ εὐδαιμονέσταλοι ὄντοι μάλιστα. καίτοι τί ἂν δρᾷη τὶς ἀνδρὸς ἢ αὐτῷ τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος; τοιγαροῦν τὰς μὲν πόνους ἧδὲν ἐκείνων μᾶλλον ἀνέχεσθε, τὰς δὲ ἡδονὰς ἧδὲν ἐκείνων ἧττον. καὶ τρέφεσθε τοῖς αὐτοῖς, καὶ κοιμᾶσθε ὁμοίως, καὶ βαδίζετε· μᾶλλον δὲ βαδίζειν οὐκ ἐθέλετε, φέρεσθε δὲ ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν, ἐμὲ δὲ οἱ πόδες φέρουσιν ὅποιπερ ἂν δέωμαι. καγὼ μὲν ἱκανὸς καὶ ῥίγος ἀνέχεσθαι, καὶ θάλπος φέρειν, καὶ τοῖς τῶν θεῶν ἔργοις μὴ δυσχεραίνειν, διότι ἄθλιός εἰμι· ὑμεῖς δὲ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν ἧδενὶ τῶν γιγνομένων χρῆσθε, καὶ πάντα μέμφεσθε, καὶ τὰ μὲν παρόντα φέρειν οὐκ ἐθέλετε, τῶν δὲ ἀπόντων [c] ἐφίεσθε· χειμῶνος μὲν εὐχόμενοι θέρος, θέρους δὲ χειμῶνα, καὶ καύματος μὲν ῥῖγος, ῥίγους δὲ καῦμα, καθάπερ οἱ νοσοῦντες δυσάρεστοι, καὶ μεμψίμοιροι ὄντες· αἰτία δὲ ἐκείνοις μὲν ἡ νόσος, [d] ἡμῖν δὲ ὁ τρόπος.

Καὶ πρῶτα μὲν ἡμᾶς μεταπίθεσθε καὶ [e] ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις. [f] ὀφείλομεν, καὶ

c Ἐφίεσθε] Ἀφίεσθε *F.* male. Prius cett. d Ὑμῖν δὲ] Ἡμῖν *Hl.* & 2. male. e Ἐπανορθοῦν] Bene *Fl. P. S. Amst.* Ἀπανορθοῦν *F. Va. Fr. H. B.* male. f Ἐπιτιμῶμεν] Ἐπιθυμῶμεν L. vel Exc. Ἀλλήλοις & ἐπιτιμ. abest a *Fl.*

runt Florentini, Καίτοιτα δὲ ἡμᾶς μεταπίθεσθε καὶ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βυλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν· αὐτοὶ ἅπαντες ὄντες περὶ τῶν ἰδίων. Unde tanta scripturae diversitas nata sit, non divino. Alium haud dubie *Aldus* (quem secuti sunt editores reliqui) quam Florentini, expressit codicem. Sed nec Florentina scriptura vitii expers, quantum ego video: legendum nimirum βυλευόμενοι. Id vult Cynicus, *Vasne, qui luxu estis perditi, multisque morbi ac infirmitatis generibus saepe affecti, aequum censetis, nos Cynicos componere nos ad vestram vivendi rationem; vos, inquam, qui saepe de iis, quae nos agimus, secus cogitatis, rerum vestrarum conditionem ipsi non habentes perspectam & exploratam?* Nam & per interrogationem haec prolata esse, nullus dubito. *F. F.*

31. Τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βυλεύεσθαι πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν] Sic *Fl.* nisi quod L. & *Fevsii* conjecturam βυλευόμενοι pro βυλευομένων scribere jubentium secutus sum. Grammaticus enim aliquis marginis Cod. L. adscripsit ἴσως; βυλεύόμενοι. Reliqui Libri omnes haec verba sic exhibent. τὰ ἡμέτερα ἀλλήλους ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βυλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττεται. *M. du S.*

Τὰ ἡμέτερα — βυλευομένων] Florentinam lectionem interpretatus sum, quae sola sententiam convenientem huic loco efficiat: in qua etiam participium βυλευομένων servandum est, quod ad ἡμῶν refertur in τὰ ἡμέτερα delitescens. Μεταπίθεσθε autem media, id est, reciproca significatione accipio, de his qui sua acta retractant, ut *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 2, 19. Μεταπίθεσθαι τὰ εἰρημένα ἄλλοτε ἄλλοις, & 4, 4, 14. Νόμους, ὅταν πολλάκις αὐτοὶ οἱ θήμιοι ἀποδεικνύωσιν μεταπιθομένους. *Plutarchus* de discr. Amic. p. 58. C. Καὶ λόγῳ κατάρχοιτας ὡς σωτηρίας ἢ σωτηρίοις, εἶτα ὠθοῦντας ὡς πρώτους, καὶ μεταπιθομένους ῥᾷστα πρὸς τοὐναντίον. Lucian. *Jov. Conf.* c. 10. εἰ μὴ μεταμέλει σοι ἐκείνων, καὶ μεταπίθεσαι αὖθις τὰ εἰρημένα. (conf. *Galat.* I. 6.) *J. M. G.*

κακῶς [a] βουλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, καὶ μηδὲν αὐτῶν κρίσει καὶ λογισμῷ ποιοῦντες, ἀλλ' ἔθει, καὶ ἐπιθυμίᾳ. τοιγαροῦν ὐδὲν ὑμεῖς διαφέρετε τῶν ὑπὸ χειμάρρου φερομένων. ἐκεῖνοί τε γὰρ, ὅπου ἂν ἴοι τὸ ῥεῦμα, ἐκεῖ φέρονται, καὶ ὑμεῖς, ὅπου ἂν αἱ ἐπιθυμίαι. πάσχετε δὲ παραπλήσιόν τι, οἷον φασι παθεῖν τινα ἐφ' ἵππου ἀναβάντα μαινόμενον· ἁρπάσας γὰρ αὐτὸν ἔφερεν ἄρα ὁ ἵππος· οὐδ' ὃς ἔτι καταβῆναι, τοῦ ἵππου θέοντος ἐδύνατο. καί τις ἀπαντήσας ἠρώτησεν αὐτὸν, ποίαν ἄπεισιν; [b] ὁ δὲ εἶπεν, ὅπου ἂν τούτῳ δοκεῖ, δεικνὺς τὸν ἵππον. καὶ ὑμᾶς ἄν τις ἐρωτᾷ που φέρεσθε; τἀληθῆ ἐθέλοντες λέγειν, εἰπεῖτε ἁπλῶς μέν; ὅπουπερ ἂν ταῖς ἐπιθυμίαις δοκῇ· κατὰ μέρος δὲ, ὅπουπερ ἂν τῇ ἡδονῇ· ποτὲ δὲ, ὅπου τῇ δόξῃ· ποτὲ δὲ αὖ, τῇ φιλοχερδείᾳ· ποτὲ δὲ ὁ θυμὸς, ποτὲ δὲ ὁ φόβος, ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑμᾶς ἐκφέρειν [c] φαίνεται. οὐ γὰρ ἐφ' ἑνὸς, ἀλλ' ὅτι πολλῶν ὑμεῖς γε ἵππων βεβηκότες, ἄλλοτε [d] ἄλλων, καὶ μαινομένων πάντων, φέρεσθε. τοιγαροῦν ἐκφέρουσιν ὑμᾶς εἰς βάραθρα, καὶ κρημνούς. ἴστε δ' οὐδαμοῦ πρὶν πεσεῖν, ὅτι [e] πεσεῖσθε μέλλετε.

Ὁ δὲ τρίβων οὗτος, ὃν καταγελᾶτε, καὶ ἡ κόμη, καὶ τὸ σχῆμα τοῦμὸν, τηλικαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε παρέχειν μοι ζῆν ἐφ' ἡσυχίας, καὶ πράττοντι ὅ, τι βούλομαι, καὶ συνόντι οἷς βούλομαι. τοὺς γὰρ ἀμαθῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπαιδεύτων, οὐδεὶς ἂν ἐθέλοι μοι προσιέναι διὰ τὸ σχῆμα. οἱ δὲ μαλακοὶ καὶ πάνυ πόρρωθεν ἐκτρέπονται. προσίασι δὲ

saepius de actionibus noſtris conſulamus: cum ipſi veſtris in rebus inconſiderati ſitis, neque quidquam illarum judicio & ratione adminiſtretis, ſed conſuetudine *omnia* & cupiditate. Itaque nihil diverſi eſtis ab his, qui a torrente auferuntur. Nam cum illi, quocumque fluctus ierit, eo feruntur, tum vos, quo cupiditates. Idem autem vobis accidit, quod eveniſſe ajunt cuidam, cum equum conſcendiſſet furioſum: nempe raptum auferebat equus. Ille, qui non jam deſcendere ab equo currente poſſet, interrogatus ab eo, qui obviam forte fuerat, *Quorſum abiret?* reſpondit, *Quorſum huic*, equum monſtrabat, *viſum fuerit*. Sic vos interroganti, *Quorſumo feramini?* ſi quidem verum reſpondere velitis, dicatis ſimpliciter quidem, *Quorſumcumque lubebit cupiditatibus:* per partes autem, *Quocumque lubuerit voluptati;* interdum, *Quo gloriae ſtudio;* interdum, *Quo lucri cupiditati*. Interdum vero iracundia, interdum metus, interdum aliud quiddam ex eo genere auferre vos videtur. Non enim uno vos, verum pluribus conſcenſis equis, alias aliis, furentibus quidem univerſis, abripimini. Igitur in barathra vos & praecipitia auferunt: adeo ante factum, quid ſitis facturi, nequaquam ſcitis.

19. At iſtaec detrita, quam ridetis, penula, & coma, & habitus iſte meus, eam vim habet, ut quiete vivendi copiam mihi praeſtet, & faciendi quod volo, & cum his verſandi quibuscum volo. Inſcitorum enim hominum indoctorumque nemo quisquam accedere ad me ob iſtum habitum voluerit: molles autem vel e longinquo devitant: accedunt commodiſſimi homines,

a Βουλευομένοις] Βουλεύομαι, ἴσως L. Ἀεὶ οὖν κακῶς βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν Fl. In vulgato conſpirant cett. b Ὁ δὲ] Ὧ δὲ male J. & Va. c Φαίνεται] Δύνανται G. d Ἄλλων] Ἄλλως Fl. e Πεσεῖσθε] Πάσεσθε Fl. Πάσεσθε marg. A1.

32. Βουλευομένοις] An βουλεύομαι; F.G.

52. Ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτο ὑμᾶς ἐκφέρειν φαίνεται] *Interdum aliud quidpiam hujusmodi vos auferre videtur.* Mſ. non male ἐκφέρειν δύνανται. *vos auferre poteſt.* Sed illud etiam tolerari poteſt. J.G.G.

53. Πολλῶν ὑμεῖς γε] Cum P. haberet πολλῶν γε ὑμεῖς γε, adii ceteras, & geminatum γε in omnibus inveni, exceptа Va. quae prius γε recte omiſit; hanc er-

nes, & aequissimi, & virtutis cupidi. Hi maxime ad me accedunt, cum his enim versari maxime ego gaudeo. Januas vero illorum qui homines vocantur non colo equidem. Aureas coronas, & purpuram fumum arbitror, hominesque derideo.

οἱ κομψότατοι, καὶ ἐπιεικέστατοι, καὶ ἀρετῆς ἐπιθυμητικώτατοι. οὗτοι μάλιστά μοι προσίασι. τοῖς γὰρ τούτοις ἐγὼ χαίρω συνών. θύρας τοίνυν τῶν καλουμένων ἀνθρώπων [f] οὐ θεραπεύω, τοὺς δὲ χρυσοῦς στεφάνους, καὶ τὴν πορφύραν, τύφον νομίζω, καὶ τῶν ἀνθρώπων καταγελῶ.

20. Ut autem de habitu discas, quam illum non viros modo bonos, sed ipsos etiam Deos decentem, tu deinde derideas, simulacra Deorum adspice, utris similiora videantur, vobisne, an mihi? Neque Graecorum modo, sed barbarorum etiam templa circumiens inspice, utrum capillati sint Dii & barbati velut ego, an sicut vos tonsi finguntur pinguntur que. Verum etiam sine tunicis plerosque, uti me, videbis. Quid igitur adhuc de hoc habitu, tanquam contemtibili, dicere audeas, quum ipsos illum Deos decere, appareat?

Ἵνα δὲ μάθῃς καὶ τοῦ σχήματος, ὡς οὐκ ἀνδράσι μόνον ἀγαθοῖς, ἀλλὰ καὶ θεοῖς πρέπον, ἔπειτα καταγελᾷς αὐτοῦ, σκέψαι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, πότερά σοι δοκεῖ ὁμοίως ἔχειν ὑμῖν, ἢ ἐμοί; καὶ μὴ μόνον γε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῶν βαρβάρων τοὺς ναοὺς [g] ἐπισκόπει καλῶς, πότερον [h] αὐτοὶ οἱ θεοὶ κομῶσι, καὶ γενειῶσιν, ὡς ἐγὼ, ἢ καθάπερ ὑμεῖς, ἐξυρημένοι πλάττονται, καὶ γράφονται; καὶ μὴν καὶ ἀχίτωνας ὄψει τοὺς πολλούς, ὥσπερ ἐμέ. τί οὖν ἔτι τολμᾷς καὶ τούτου τοῦ σχήματος λέγειν ὡς φαῦλον, ὁπότε καὶ θεοῖς φαίνεται πρέπον;

f Οὐ] Omisit *Va*. *g* Ἐπισκόπει] Ἐπισκόπει male *Ha*. *h* Αὐτοὶ] Nihil mutare *Fl*. addit *Solan*.

ergo expressi. *J.F.R.*

69. Θέας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων] Corruptus haberi debet hic locus. Nam quod in *Va*. abest δὲ nihil juvat. *M. du S.*

70. Ἀνθρώπων] Vel ἀδικημένων omissum videtur, ut bene admonuit Cl. *J. J. Wetst.* vel id pro ἀνθρώπων substituendum est. *J.F.R.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ, Η ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ.

PSEUDOSOPHISTA, SEU SOLOECISTA.

ΛΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΟΥ.

LUCIANI ET SOLOECISTAE.

ΛΥΚ.

Ἆρά γε ὁ γνῶναι τὰ σολοικίζοντα δεινὸς, οὗτος καὶ φυλάξασθαι μὴ σολοικίζειν δυνατός; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. ΛΥΚ. Ὁδὲ γε μὴ φυλάξασθαι, οὐδὲ γνῶναι τὰ

LYC.

NUmquid, si quis deprehendere perverse jungentem voces possit, idem etiam sibi cavere, ne male jungat, potest? SOL. Mihi quidem videtur. LYC. Et qui cavere nequeat, ille neque deprehendere

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ] Sic *Fl. J. Ald. Bl. H. P.* &c. Ψευδοσολοικιστὴς *Th Mag.* male in v. τεθήξεται. Sed recte ψευδοσοφιστῇ idem v. a. ΛΥΚ. ΚΑΙ ΣΟΛ.] Ita *Bl. P.* Reliquae omittunt in fronte. In ipso vero Dial. modo ΣΟΛ. modo ΣΟ. & ΛΥΚ. addunt. At *Fl.* modo ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ integre, modo Σ. & Λ. tantum.

1. Ἆράγε] * Βυλόμην ἄπαυλα εἰδέναι τὰ σόλοικα. ὁ μὲν Λυκῖνος βυλόμενος † — εἰσήγαγε σολοικίζοντα, καὶ λέγει τοῦτο ψευδοσοφιστῇ αὐτὸν ὀνόμασιν. ἐπιτηδὲς δὲ ὁ Λυκῖνος σολοικίζων, ἵνα δείξῃ τὸ σοφιστὴν μὴ δυνάμενον ἐλέγξαι τὸ σολοικίζοντα. *V.*

* Βυλόμην] Lacuna hic est in V. Deest nempe εἰσήγχειν, aut simile quid. *Bl. in S.*

† Hoc fuit initium MS. in 4. in quo videtur linea aut aliquid amplius deesse. *J. Cler.*

ΨΕΥΔ. Η ΣΟΛ.] Negarunt multi hunc Dialogum esse Luciani, quoniam, inquiunt, nihil habeat salis: sed longe mihi videntur falli, nec attente hunc Dialogum exploraſſe. Est enim mire fabricatus propter varias texturæ significationes. De quibus copiose Ammonius qui Dialogi hujus sufficiens Interpres esse poterit. Dialogi sequentes nullo modo Luciani thymum Atticum redolent, atque ipse Lucianus hoc testatum voluit, dum his verbis huic tractatui finem facit νῦν δὲ λελύσθω τὸ λεγόμενον. *J. B.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦ.] Luciani non videtur. *F. G.* In eadem sententia est & Cl. *La Croze*, vid. ejus not. ad c. 7. v. λέλεγχα. Ego sane non ausim adfirmare Luciani esse. Nimis enim, nimis frequenter iisdem alibi utitur, quae hic Soloecismi damnantur. Immo dimidia saltem pars eorum falso Soloecismi accusantur, quippe quae & alii probati Auctores, Atticismi non rudes adhibuere quod recte etiam sensit Cl. *Duker.* quem adlego ad c. 7. v. τεθήξει, quodque pluribus post Cl. *Graevium* ostenderem; nisi notarum jam esset tantum, ut copioso esse non liceat. Si tamen Lucianus auctor est, jocari hic maximam partem credendus erit, ut qui alibi non sollicite ὑπερβλιπίζειν necesse duxerit. *J. F. R.*

ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ] Hic Dialogus inter eos est, quos nulla lingua alia expresserit, cum lepos omnis sit in quadam verborum imparilitate, perturbatione & miscela, quam, sententia verborum salva, raro licet transferre in sermonem alium. Quo itaque magis studeas exprimere omnia, tanto magis insulsus fatuusque his, qui comparare Graeca non possunt, evadas necesse est. Haec itaque, quam non sine molestia & pudore quodam damus, interpretatio non potest juvare nisi eos, qui de singulorum verborum sensu celerius quam ex Lexico edoceri cupiunt, & per haec ad indagandos Soloecismos deduci. Ne quis Graece qui plane nesciat, legere interpretationem velit, deprecor, cum metus sit ne Lucianum & interpretem, illum plane innoxium, hunc sola commodandi quibusdam voluntate peccantem, ineptiarum difficilium condemnet. Expressi autem in illis, quae stribligines habent locutionibus, naturalem singulorum verborum significationem, sive eam contextus admittat, quo facto Soloecismus non apparet Latine tantum scientibus, sive minus, ubi deinde laborat sententia, quam utcumque politis in Parenthesi verbis explicare studui. *J. M. G.*

1. Σολοικίζοντα] Σολοικισμὸς ab antiquis Latinis vocabatur *stribligo. A. Gell.* XX. 5. vocem improbat I. 7. tamen usurpat; *Plutarchus* saepius. Deducitur autem a Σόλοικοι, qui cum Attici essent, & habitarent *Solis* Ciliciae urbe, τὴν εὐγνωμοσύνην παρεκπίπτοντας Ἀττικὴν γλῶτταν καὶ ἐξηγριωκότας λέξει τῇ ἐν Σόλοις εἰωθυίᾳ. Ut *Eustathius* loquitur in *Dionys.* de situ orbis. *E. L.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Hoc est, *modo solœciſſabo.* Quae locutio jam solœcismo foedatur. Ἄρτι enim non cum futuro jungebant Attici, sed aut cum praesenti, aut praeterito. Ἄρτι ἥκω, inquit *Thomas Magister*, ὅτε οὐ-

πω

re ſic habentem? (*loquentem*) SOL. Vera dicis. LYC. Tu vero ipſe ſtribligine te labi negas, aut quid de te dicimus? SOL. Nempe indoctus valde fuerim, ſi a ſtribligine hoc aetatis cavere nequeam. LYC. Igitur alterum quoque deprehendere hoc agentem poſſis, & negantem convincere? SOL. Ommino equidem. LYC. Age ergo me deprehendito ſtribligine utentem. Modo autem utar. SOL. Dic ergo. LYC. Quin jam terribile illud opus, te non obſervante, peregi. SOL. Ludis tu homo. LYC. Non, ita me Dii ament. Quandoquidem ſoloeciſmo prolato te effugi, qui illum non intelligeres. Rurſus vero conſi-

σῦτως ἔχοντα; ΣΟΛ. Ἀληθῆ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ αὐτὸς φὴς ὐ σολοικίζειν, ἢ πῶς λέγομεν περὶ σοῦ; ΣΟΛ. Ἀπαίδευτος γὰρ ἂν εἴην, εἰ σολοικίζαιμι τηλικοῦτος ὤν. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἔστιν ὅτε φαίης ἂν ἕτερον δύνασθαι τοῦτο δρῶντα, ἢ ἐλέγξαι τὸν ἀρνούμενον; ΣΟΛ. Παντάπασί γε. ΛΥΚ. Ἴθι νῦν, ἐμοῦ λαβοῦ σολοικίζοντος, ἄρτι δὲ σολοικιῶ. ΣΟΛ. Οὐκοῦν εἰπέ. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἔγωγε ἤδη τὸ δεινὸν εἴργασμαι, σὺ δὲ οὐκ ἐπέγνως. ΣΟΛ. Παίζεις [a] ἔχων. ΛΥΚ. Μὰ τοὺς θεούς. ἐπεὶ σολοικίσας, ἐλαθόν σε ὡς οὐκ [b] ἐπισάμενον. αὖθις δὲ σκόπει, ὐ γὰρ σέ φη-

a Ἔχων] Nihil variare Edd. addit *Solan.* b Ἐπισάμενον] Bene *Fl. B2. P.* Ἐπισάμῳ male *J. H. B1. Ald. Fr. S.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Τὸ ἄρτι μέλλοντι ὐ συμπίπτειν. οὐκ ἄρα λέγομεν ἄρτι σολοικιῶ. *V.*

σης ἀλλ' ἄρτι ἥκομεν ὁ ἀφικόμην. Et *Phrynichus* in Eclogis dictionum Atticarum: ἄρτι ἧκον μηδέποτε εἴπῃς ἐπὶ μέλλοντος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἤδη γεγονότος ὁ παραχρῆμά ἐστι, ἄρτι ἦκα, ἢ ἄρτι ἀφικόμην. Ubi male doctiſſimus interpres *Joannes Nunneſius.* Ἄρτι ἧκον *nuper veniam*, cum vertendum, *nunc veniam.* Et ἄρτι ἀφικόμην *modo veni.* Quibus ſignificant ἄρτι particulam futuro junctam non carere ſolœciſmo, cæterum praeterito & praeſenti recte jungi. Fallitur interpres, qui vertit: *Fampridem enim ſoloeciſſare geſtio.* quippe qui putarit σολοικιῶ hic deſiderantis vim habere, & eſſe praeſentis temporis, cum a themate σολοικίζω ſit futurum Atticum. Secundam hujus futuri σολοικιῶς infra videbis, dum in verbo διάφορας referemus Moſchopuli verba. Idem male credidit ἄρτι non poſſe jungi præſenti, quod tamen contendit ex Gaza probare. Is quidem ἄρτι πεποίηκα ſcribit dicendum, non negat tamen τὸ ἄρτι etiam præſenti jungi. Alioqui parum Attice dixiſſet *Plato* in Critone ἄρτι δὲ ἡμεῖς ἢ πάλαι; Paria his *Pollux* & *Suidas*, quorum hic ἄρτι dicit ἐξ ὑστέρου ſignificare, hoc eſt, modo, nuper, dicique de præterito, ut αὐτίκα de futuro. Ille ἄρτι, inquit, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, ἢ νῦν δὴ ὅ ἐστι ταυτόν. Quod igitur hic præcipimus de ἄρτι, idem infra repetemus in νῦν δή. Proinde αὐτίκα μάλα σολοικιῶ dicendum. Sic & *modo* futuro junctum invenies. *Terent.* Andria: *Modo ibo, ut apparetur dicam, atque huc renuncio.* Utriusque exemplum habes apud *Ariſtophanem.* In avibus: οὐκ ἄρτι δύο τὼ δικάστ' ταυτὶ ἐγὼ ἢ τέτορε ὧστε παιδίω νῦν δὴ ἰδίμην. Idem in *pace*: Ἴθι νῦν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο. *Euſtathius* ad Iliad. A. p. 75. male putavit ἤδη δὲ σολοικιῶ hic legi. Τὸ δὲ ἤδη, inquit, κατὰ τοὺς παλαιοὺς τοῖς τρισὶ χρόνοις συνεπιμερίζεται, τῷ παραχρῆμά, ὡς ἐνταῦθα· τὸ γὰρ ἤδη γάρ ποτε ἐγὼ ἢ τῷ δι' ὀλίγου καὶ γενέσθαι ἔφθασε. τῷ ἐπεσῶτι, ὡς τὸ ἤδη γάρ μοι ὑ-

κοσὺν ἔτος ἐστί. ἢ τῷ μέλλοντι, ὡ ὁ δεῖνα ὁ Λυκιανὸς οὐ τοῦτο ἀπαρίσησιν, ὡς τὸ ἤδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔσεσται. ὡ δή τινες τοῦτο ἄλλως γράφουσιν, ἢ δὴ λοίγια ἔργα ἔσαι ἀστὶ τῷ, ἔσται δή. Idem alio loco: Καὶ τοῦτο ἐρῶ, ποῦ λοιπὸν θήσομεν τὸ Λυκιάσιον σολοικισμόν, τὸ λέγοντα ἤδη σολοικιῶ. qui locus etiam a *Suida* refertur, ſed ab interprete Latino male ille *Suidae* locus verſus eſt & intellectus. Recte *Matthaeus* IX, 18. Ἄρτι ἐτελεύτησε, modo defuncta eſt, jam obiit. Sic III, 15. XXVI, 53. *Job.* IX, 19, 25. XIII, 38. XVI, 12. Ἄρτι apud Latinos eleganter exprimitur per *tantum quod*, & *commodum.* quæ & ipſa futurum reſpuunt. *Sueton.* Auguſt. cap. 94. *Juliam primum Marcello Octavia ſororis ſuæ filio tantum quod pueritiam egreſſo, deinde ut is obiit M. Agrippæ nuptum dedit.* Idem 94. *Vectores nautaeque de navi Alexandrina, qua tantum quod appulerat.* In Ner. cap. 6. *Nero natus eſt Antii* &c. XVIII. *Kalendas Januarias, tantum quod exoriente ſole.* Veſpaſ. c. 4. *Cic.* XV. ad Atticum ep. 13. *Hæc cum ſcriberem, tantum quod exiſtimabam ad te orationem eſſe perlatam.* *J. G. G.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] *Leopard.* 37. *M. du S.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Vid. *Euſtath.* p. 75. vel p. 100. Ed. Rom. *M. V. La Croze.* I. e. ad Iliad. A. 260. ubi docet ἤδη tribus temporibus jungi, quamquam id improbare videatur Lucianus. At Lucianus non hic de ἤδη, ſed de ἄρτι agit, adeoque lapſus memoria *Euſtath.* *J. F. R.*

15. Παίζεις ἔχων] Nihil varietatis deſidero; eſt enim pleonaſmus uſitatus. Vid. *Bud.* Commentt. p. 211. Et ſupra ad *Aſin.* c. 20. *J. F. R.*

16. Ὡς οὐκ ἐπισάμην] Sic *Fl.* & *B2.* ut oportuit. In reliquis ἐπισάμῳ. *M. du S.*

17. Ἐπισάμῳ] Ἐπισάμην legend. videtur. *F. G.* Id jam correximus. *J. F. R.*

φημι δύνασθαι καλαυσῆσαι· ἐπεὶ ἃ μὲ οἶσθ', ἃ δ' οὐκ οἶδα. ΣΟ. Εἰπὲ μόνον. ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ νῦν σεσολοίκισταί μοι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. ΣΟ. Πῶς γάρ, σοῦ μηδὲν λέγοντος; ΛΥΚ. Ἐγὼ μὲ λέγω, καὶ σολοικίζω, σὺ δ' οὐχ ἕπῃ τοῦτο δρῶντι· ἐπεὶ ὤφελόν γε νῦν ἀκολουθῆσαι δυνήσῃ.

ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις, εἰ μὴ δυήσομαι καλαμαθεῖν σολοικισμόν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν δύναιο τὸν ἕνα μαθεῖν, τοὺς τρεῖς ἀγνοήσας; ΣΟΦ. Τίνας τρεῖς; ΛΥΚ. Ὅλους νεοτιγενείους. ΣΟΦ. Ἐγὼ μὲν σε παίζειν δοκῶ. ΛΥΚ. [a] Ἐγὼ δέ σε ἀγνοεῖν

dera. Nego enim te posse intelligere. Quandoquidem (*sunt*) quae scis, (*sunt*) quae nescis. SOL. Dic modo. LYC. Sed nunc quoque perverse voces junxi, tu vero non agnovisti. SOL. Quomodo enim agnoscerem, te nihil dicente? LYC. At ego dico & soloecismos facio: tu autem facientem non persequeris. Alioqui utinam vel nunc persequi possis!

2. SOL. Mira narras, si soloecismum ego observare non potero. LYC. Et qui possis unum observare, qui tres ipsos ignoraveris? SOPH. Quosnam tres? LYC. Universos prima lanugine florentes. SOPH. Ludere te puto equidem. LYC. At ego te igno-

a Ἐγὼ δὲ] Ἐγὼ δέ σε *B2.* & *Amst.* Non habent σε ceterae.

18. [a]Ἃ μὲν οἶσθ', ἃ δ' οὐ] Ἐχρῆν εἰπεῖν τὰ μέν, τὰ δέ. *V.*
23. Ὄφελον] Τὸ ὄφελον ἀεὶ τοῖς μέλλουσι συντάττεται [*] ἀπαρεμφάτῳ, ἢ ὑποτακτικῇ, ἀόρ. ἐνεστῶσι ὁριστικῷ, ἢ ἀπαρεμφάτῳ ἢ εὐκτικῇ, ὁσαύτως δὲ παρωχημένῳ. εἴθε δὲ εἶπεν, ὄφελον ἀκολουθῆσαι δυνηθῆναι. καὶ μάλιστα ὅτι δὲ τὸ νῦν πρόσκειται, ὃ εἴθιστο εἰδὸς αὐτὸ μέλλοσι συντάττειν. Διττῶς δὲ εἰρῆσθαι τὸ ἐπὶ σεσολοίκισται. δηλοῖ δὲ λέγει ὅτι τρὶς σεσολοίκισαι. *V.*

* Ἀπαρεμφ.] Videtur ἀπαρεμφάτῳ hic abundare. Vid. not. Cl. *Graev.* *J. Cler.*

18. [a]Ἃ μὲ οἶσθα, ἃ δὲ σὺκ οἶδα] Hunc locum exponit *Thomas Magister*: [a]Ἃ μὲ ἃ δὲ, μὴ εἰπὼν, ἀλλὰ τινὰ μέ, τινὰ δέ, εἰ δὲ Λεκμωνὸς λέγει, σὺκ οἶδα εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. λέγει γὰρ οὐ τῷ ῥητόρων διδάσκαλον. Ἔπειτα δὲ δὲ αὐτὸς ἃ μὲ προϊόντι ἐπιδικνὺς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ καὶ Θρασυμάχῳ καὶ πάλιν τῷ Τίμωνι. Διδοὺς ἅπασι τοῖς διομένοις, ᾧ μὲ πέντε δραχμὰς, ᾧ δὲ μνᾶν, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ὕστερον ἐξελέγχει τοῦτο τῷ ψευδοσοφιστῇ αὐτοῦ. Male legitur in editis ψευδολογιστῇ qui alterius dialogi index est. Hic vero *Thomas* duobus productis locis altero ex Rhetorum magistro, altero ex Timone, docet Lucianum eo ipso usum, quod in Pseudosophista suo damnat. Nec respuunt alii. *Herodianus* in tertio, οὐ μὲ ἐπιστολὰς οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων. Idem in v, οἷς μὲν ἀπέκτεινεν, οἷς δὲ ἐφυγάδευσεν. & in octavo: ἃ μὲ ἐκφοβήσαιλες, ἃ δὲ καλαπρήσαιλες. Ibidem in eodem: δένδρα πάντα ἐξέκοπτον, ἃ δὲ ἐνεπίμπρασαν. *Josephus*: οἷς μὲ πατρῴα φιλία προσῆκεν, οἷς δὲ τὸ αὐτοῦ κλέος. *Polybius* in primo, οἷς μὲ ἐξέβαλεν τῶν πολιτῶν, οἷς δὲ ἀπέσφαξεν. Et in decimo sexto: οἷς μὲν ἐπέτρεπον, οἷς δὲ παρέλυον αἰεί τι πρὸς τὴν χρείαν ἀναγκαίων. Apostolus ad *Romanos* IX. ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Et ad *Timoth.* καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. *Ælianus*: Οὓς δὲ ἀπέδοντο, οἷς δὲ ἀπέκτεινον. *J.G.G.*

[a]Ἃ μὲν οἶσθα] Verum est τὰ μὲν, τὰ δὲ dici, ut *D. Sic.* XIV. c. 50. τὰ μὲν σωτήριος, τὰ δ' ἐκαυσεν, ne plura in re nota. Sed & alterum usurpari, ad *Rhes. Præc.* c. 15. demonstravi. *J.F.R.*

23. Ὄφελον δωιήσῃ] Hic rursus *Thomas*: Ὄφελον ἀντὶ τοῦ εἴθε ὅπερ ἀεὶ εὐκτικῷ μὲν συντάσσεται, ἢ παρελημένου. ὡς τὸ, ὄφελον κατδυνηθείησαν αἱ ὁδοί μου. Παρελημένου δὲ ὡς τὸ Θεολόγου· ὄφελόν γε μηδὲ ἦν προσθήκη. καὶ ἀπαρεμφάτῳ δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ εἴθε ἐμελλον τίθεται. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ, μήτε εἰδὼν ὄφελον· quo significat ὄφελον semper cum optativo jungi, quando significet utinam, & ponatur pro εἴθε, aut cum præterito, aut cum infinitivo, præsertim cum pro εἴθε ἔμελλον accipiatur. vide & *Moschopulum* in collectione vocum Atticarum, qui pluribus hoc exemplis declarat. Vides igitur in ὄφελον δωιήσῃ solœcismum; hic enim conjunctivo conjungitur. *J.G.G.*

Ὄφελον δωιήσῃ] In Epist. ad *Gal.* V. vs. 12. ὄφελον ἀποκόψωνται, & sic in N. F. cum indicativo plerumque, ut I. *Corinth.* IV. 8. &c. Et ap. LXX. *Job.* XIV. 13. εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ᾅδῃ με ἐφύλαξας. Sed & cum optativo *Psalm.* CXVIII. 5. Apud *Aristoph.* ac *Demosth.* vero ὄφελον, ὄφελες, verbi figura potius usitatum, & variis modis, ac plerumque temporibus praeteritis junctum. Ὡς ὄφελον *Homerus* jungit, & cum praes. infin. construit. Vid. Odyss. A. 217. Δ. 97. &c. *J.F.R.*

28. ΣΟΛ. Τίνας τρεῖς] Cur Cl. *Gesn.* hic & deinceps personam *Soph.* quae in Edd. non comparet, loquentem inducat, rationem non addidit. Jure quidem id suo videtur fecisse; quod inscriptio *Pseudosophistae* id suadeat, & Editores priscos pro arbitrio quoque *Soloec.* personam ubique inseruisse credas, quum Lucianus forte una tantum litera eas designarit; vel in Codd. spatia tantum vacua relicta sint. Ego vero nomina

ignorare si quis peccet in dicendo. SOPH. Et quomodo quis percipiat, si nihil *ejusmodi* dictum sit. LYC. Dictum & stribligine peccatum quadruplici: tu vero non intellexisti. Magnum praemium (*certamen*) ergo consecteras, si intellexisses. SOPH. Non magnum illud quidem, sed *mihi jam* professo necessarium. LYC. Sed ne nunc quidem intellexisti. SOPH. Quando nunc? LYC. Cum praemium te dicebam consecuturum. SOPH. Quid dicas nescio. LYC. Recte istuc dicis. Nescis enim. Et praecede saltem ad anteriora: neque enim sequi vis. Intellexero enim, si quidem volueris.

3. SOPH. Sed volo ego. At tu nihil

τ' ἁμαρτάνοιλα ἐν τοῖς λόγοις. ΣΟΦ. Καὶ πῶς ἂν τις μάθοι, μηδενὸς εἰρημένου; ΛΥΚ. Λέλεχλαι, καὶ σεσολοίκισαι [b] τετραπλῆ, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. μέγα ἦν ἆθλον κατέπραξας ἄν, εἰ ἔγνως. ΣΟΦ. Οὐ μέγα μὰ, ἀναγκαῖον δὲ τῷ ὁμολογήσαντι. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐδὲ νῦν ἔγνως. ΣΟΦ. Πότε νῦν; ΛΥΚ. Ὅτε τὸ ἆθλον ἔφην σε καλαπρᾶξαι. ΣΟΦ. Οὐκ οἶδα ὅ, τι λέγεις. ΛΥΚ. Ὀρθῶς ἔφης. οὐ γὰρ οἶσθα. καὶ τοίνυν γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν οὐ γὰρ ἐθέλεις ἕπεσθαι. [c] συνήσω ἄν, εἴπερ θελήσειας.

ΣΟΦ. Ἀλλ' ἐγὼ βούλομαι· σὺ δὲ οὐδὲν εἰ-

[b] Τετραπλῆ] Ita *J. H. P. B1.* &c. Τριπλῆ *Fl.* [c] Συνήσω] Συνήσων *Fl.*

34. Μέγα ἦν ἆθλον] Ἐπὶ τῷ ἀγῶνι· οὐ λέγεται τὸ ἆθλον. *V.*

40. Καὶ τοίνυν γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν] Καιρὸς τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν προσίθησιν. οὐ γὰρ λέγεται τῷ προκαλουμένῳ τι ἔμπροσθεν ἄλλο. καιρὸς ἦν ἐ εἰς τὸ ἔμπροσθεν, ἐπεὶ πρόθυμός φησι. *V.*

mina in Graecis servaram, qualia inveni in *P.* Nam in *J.* ΣΟ. tantum ubique. in aliis ΣΟΛ. & interdum Σολοικισμὸς integre. Vid. Lect. var. ad init. Sed operae sponte ΣΟΦ. dedere, quod jam non doleo, quia & *Gesn.* sic voluit. *F.E.R.*

29. Ὅλως ἀρτιγωνίους] Id est, *omnes pubescentes*, cum ἀρτιγενήτους *nuper natos*, *sive recentes* dicere debuerit. quemadmodum ea voce utitur in *Alexandro*, φέρων, inquit, ἅμα ἐ τ' ἀρτιγένητον Ἀσκληπιόν. Idem in Deorum dialogis: αὐτὸν τι ἐ τὸ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγώνητον. pro quo alibi νεογνὸν, & ἀρτίτοκον dicit, de furto Mercurii adhuc infantis agens, qui cum id aetatis esset, fertur etiam testudinem, id est chelyn, fabricatus in cunis, de qua Aratus:

Καὶ χέλυς ἐτ' ὀλίγη, τήν ἁ', ἀρ' ἔτι ἐ βρέφος ἐσσὶ λίπῃ
Ἑρμείας ἐτόρησεν.

Ubi recte vertit *Cicero*:

Inde fides leviter posita & connexa videtur,
Mercurius parvis manibus quam dicitur olim
In cunis fabricatus.

Sic enim legendum. vulgo ἀπροσδυνούσας *in finis fabricatus*. *Appianus* in Libyca historia: διέπλευσαν ἐς Σικελίαν ἔχων ἀμφ' ἑαυτὸν ἀρτιγενεῖς ἐπιλέκτους τριακοσίους. ubi ἀρτιγωνήτους non potuisset dicere. *J.G.G.*

Ibid. Ἀρτιγωνίους] *Adultos.* qui nuper barbam emiserunt. *F.G.*

30. Ἐγὼ δέ σε] Ex *B2.* & *A.* est illud σε. in reliquis deest. *M. du S.*

34. Μέγα ἦν ἆθλον κατέπραξας ἄν] Hic μέγαν ἆθλον dicendum fuit, masculino genere. Proprie igitur Lucianus, ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν. Idem in *Fugitivis*: Τρισκαιδεκαέτον γοῦν ἆθλον οἷς τοῦτον ἐ μικρὸν ἐπιτελέσιον. Et in *Deorum judicio*: τῷ δὲ ἀγῶνι τὸ ἆθλον οὐκ ἀναγκαῖος τὸ μᾶλλον. Ubi legendum: τὸ ἆθλον, ut praemium significet. Idem in *Gymnasiis* recte τὸν ἆθλα δίκαιλο ἀναιρεῖσθαι. Et in *Saturnalibus*: τὸ ἆθλα ἀναιρεῖσθαι τὸν ἀλόντα. Quod autem Lucianus ἆθλα ἀναιρεῖσθαι dixit, id *Plato* in secundo de legibus φέρειν νικητήρια, accipere praemia. Ἆθλα, βραβεῖα, ἀριστεῖα, γέρα, ἐπίχειρα, ἔπαθλα & νικητήρια idem significant propemodum. *Demosthenes* in epistola ad Athenienses de Lycurgi liberis: ἐ μὴ γήρως ἐ φυγὴ ἐπίχειρα τ' ὑπὲρ ἐμοῦ πεπονημένων ἴσχον. *Ammonius*: ἆθλον, inquit, & ἆθλα διαφέρει. ἀριστεῖα μ ἐν τ' ἀγῶνα δηλοῖ, νικητήρια δὲ τὸ ἔπαθλον. Paria his scribunt *Moschopulus* & *Thucydidis* interpres ἀνώνυμος. ἆθλον, inquit *Moschopulus*, τὸ βραβεῖον, ἆθλος ὁ ἀγών. *J.G.G.*

41. Συνήσω ἂν εἴπερ θελήσειας] *Intellexisses utique*, *siquidem volu isses*. Sic interpretare. Ut συνήσω dictum inusitate, pro quo Atticus dixisset συνῆσας ἄν. Medius scilicet aoristus pro activo. *Micyllus* tamen συνήσω putavit esse futuri activi primam personam, & in εἴπερ θελήσειας verbo optandi modo juncto soloecismum esse. forte non male. Nam εἴπερ indicativo junctum omnino usitatius est. *J.G.G.*

Συνήσω ἂν εἴπερ ἐθελήσειας] *Micylli* rationem interpretando secutus sum. Excitat Lycinus Soloecistem, ut, quandoquidem male sequatur praeeuntem, id est Soloecismos a se commissos non sentiat; ipse permutatis vicibus jam praecedere velit, hoc est vitiose aliquid dicere, a se, Lycino, deprehendendum. Et in hoc ipso fallit per illud εἴπερ ἐθελήσειας, pro εἴπερ ἆθλας. Quin etiam συνήσω ἂν soloecum pronuntiat Scholiastes, qui ipse quoque de futuro intelligit. *J.M.G.*

εἶπας ὦν ἄνθρωποι σολοικίζοντες λέγουσι.
ΛΥΚ. Τὸ γὰρ νῦν ῥηθέν, μικρόν τί σοι φαί-
νεται [a] κακὸν εἶναι; ὅμως δὲ ἀκολούθησον
αὖθις, ἐπεὶ οὐκ ἔμαθες ἐκδραμόντα. ΣΟ.
Μὰ τοὺς θεοὺς οὐδέν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως, ἆρα

eorum dixisti, quae dicere soloeci homines solent. LYC. Nempe quod modo dictum est, minutum tibi malum videtur? Verumtamen sequere rursus, quia excurrentem non observasti. SOL. Per omnes Deos nihil equidem. LYC. Verum dimisi currere leporem celeriter. Num quid praeteriisti? sed

a Κακὸν] Sic *Fl.* & *P.* Κακῶν reliqq.

49. Μεθῆκα θεῖν λαγὼ] Καὶ τοῦτο σόλοικον γυναικῶν χρῆσθαι ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὁ λαγὼς, τὸ λαγὼ ἢ γυνὴ, ἢ ὁ λαγὼς, τοῦ λαγὼ ἢ γυνή. ἢ ὁ αἰτιατικὴ τὸ λαγὼν μὴ τοῦ * νῦ, ἀλλ' ὁ χωρὶς τοῦ νῦ. *V.*

* Νῦ] Νῦν prave editum ante, & erat νῶν hic male in V. Sed mox ν. tantum habet; etsi in Impr. νῦν utrobique editum sit. *M. du S.*

46. Κακῶν] Κακὸν. *F.G.* Bene; nam etsi κακῶν redolet Graecismum usitatissimum, facile alibi defendendum, hic tamen κακὸν praeferrem, eoque magis, quia auctoritas accedit. *J.F.R.*

48. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ] De hoc accusativo *Athenaeus* lib. IX. p. 400. Τρύφων δέ φησι, τὸ λαγὼν ἐπὶ αἰτιατικῆς εὐ Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξυτόνως, καὶ μὴ τοῦ ν. λέγει. Λύσας ἴσως ἂν τὸ λαγὼν συναπάσειν ἡμῶν καὶ εὐ Δαιταλεῦσιν. ἀπόλωλε τίλλων τὸ λαγὼν ὀφθήσομαι. Ξενοφῶν δ' ὁ Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν. λαγῶ δ' ὡσπερμώνυμος, ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστι λαγώς. Ὥσπερ γὰρ ναὶ λιγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασι νιὸν, καὶ λαὸν λεών, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκείνων λαγὼν ἐροῦσι. τῇ δὲ τὸ λαγὼν ἐνικῇ αἰτιατικῇ ἀπόλυθις ἐστὶν ὁ Σοφοκλῆς εὐ Ἀμφίλῳ Σατυρικῷ πληθυντικὴ ὀνομασίαν

Γῆρυες, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τῇ δὲ λαγὼν ἡ ἀφὴ τοῦ ω. Ὠθισθησόμενος προσαγορευομένη, λαγὼν παρ' Εὐπόλιδι εὐ Κόλακι, ἵνα μὴ παρὼν μὲ βατίδις καὶ λαγὼ, καὶ γυναῖκες ἀλιτροδὶς. εἰσί δ' αἱ Ϲ τοῦτ' ἀλόγως κατὰ τὸν τελευτῶσαι συλλαβὴν ὡσπερμώνυμος προφέρονται. δεῖ δὲ ἐξυτονοῦν τὴν λέξιν. ἐπειδὴ τὰς εἰς Ϲ λήγοντας τῶν ὀνομάτων ὀμοτονά ἐστι, κἂν μοναλληφθῇ εἰς τὸ ω. παρ' Ἀττικοῖς, θεὸς, κάλως, νεὼς, πάλως. ὕστερος δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι καὶ Ἐπίχαρμος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ τοὺς Εἰλωτας ποιήσας, εἴτε ἐστὶ τὸ μὲ Ἰωνικὸν λαγός.

Λαγὼν ταράξας πτίδει ἢ θαλάσσιον.

Τὸ δὲ λαγὼς Ἀττικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγὸς. ὡς Σοφοκλῆς

Γῆρυες, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τὸ μέν τοι ἢ στῶπα λαγωὸν, εἰ μέν ἐστι Ἰωνικὸν, πλεονάζει τὸ ω. εἰ δὲ Ἀττικὸν τὸ ο. *Typhon inquit: Aristophanes in Danaidibus* ἢ λαγὼν *accusandi casu acuto notavit accentu, addita* ν *littera. Sic pedicis solutum fortassis leporem nobiscum ille rapiet. Idem in Epulonibus: perii, dum leporem vello, me quisquam adspiciet. Xenophon libro de venatione* λαγῶ *dixit absque* ν, *accentu circumflexo. Nos enim* λαγὸς *nominandi casu dicimus, & accusandi casu* λαγὼν, *veluti* ναὸν, λαὸν, *quod Athenienses* λαγὼν, νεὼν, λεὼν, *cum* ω. *Accusativo singulari* λαγὼν *respondet apud Sophoclem in Amyclo Satyrico nominativus pluralis* λαγοί· *Grues, cornices, noctua, milvi, lepores. Accusativo vero singulari* λαγὼν *pluralis nominativus* λαγὼ *scriptus per* ω *apud Eupolidem in Assentatoribus: ubi aderant raja, lepores & foemina inflexis pedibus incedentes. Quidam praeter rationem horum ultimam syllabam cum accentu circumflexo proferunt. Nam cum accentu acuto dictio pronuntianda est, quandoquidem qua vocabula in* Ϲ *finiunt, etiamsi ab Atticis in* ω *mutentur, retinent tamen eundem accentum, ut* νεὼς, καλὼς, νεὼς, καλὼς. *Sic Herodotus videlicet usus est hoc nomine, sic Epicharmus, & qui Eilotas composuit. Ionicum est* λαγός. *Ut* λαγὼν, *id est, leporem turbatum ferit. Et* λαγὼν (*h. e. leporem*) *marinum edit.* λαγὼς *quidem cum* ω *Atticum est, quamvis & interdum Attici* λαγὸς *per* ο *dicunt, ut Sophocles: Grues, cornices, milvi,* λαγοί. *Quod vero dicunt* στῶπα λαγωὸν, *id est, timidum leporem, si Ionicum est, redundat* ω, *sin Atticum, redundat* ο. Ex quo loco discimus Atticos dixisse λαγὼν in quarto casu, non λαγὼ, ut hic Lucianus. qui & *de Domo* sua: ὠσχόμην τὸ λαγὼν. *Herodotus* λαγὼν μαχαιροπαμφῶϹ. Ibid. ἐδόντα τὸ λαγὼν κάρη. Idem in *Polyhymnia*: ἵππῳ γὰρ ἔστι τὸ λαγὼν. *Herodotus* in Thalia etiam λαγὼς dixit, & in Melpomene λαγὼν in accusativo. Quod autem *Athenaeus* recte observavit Xenophontem τὸ λαγὼ dixisse, docent loca subjecta ex venatione: ὅταν δὲ περὶ αὐτὸν ὦσι τὸ λαγώ. Ibidem ἐπὶ δὲ ἄνδρα τῷ ἱππίσκῳ τὸ λαγὼ ἄγωμεν τοὺς κύνας. Et in primo institutionis Cyri: Πρὸς δ' αὐτὸν λαγώ. Et in secundo: Αἱτὸς δὲ ἱπποτάμῳϹ αἴρειϹ ὡς κατοῦδὶ τὸ λαγώ. Quae omnia loca circumflectenda erunt contra fidem exemplarium, si Athenaeo credimus. Videtur etiam Lucianus in θεῶν θεοσολοικίζων. *Libanius* certe in ἀντιφητικῷ, Ἀγαμέμνονα, inquit, Ϲωλέωνα ὧνα καὶ κάτω. Et *Gregorius* Theologus in priore in Julianum invectiva, ἀφὸ τ' ἀγοραῖς θέαν βοῶντες καὶ λέγοντες Χριστιανοί. Caeterum pro ἄρα παρῆξαν; lege ex MS. Codice, cujus excerpta in meas manus pervenerunt postquam hae notae typis fuerunt descriptae: ἄρα παρῆξεν. *Sane praestiti.* *J.G.G.*

Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως] Eruditissimo ami-

ſed nunc etiam videre licet leporem. Si vero minus, multiplicati lepores clam te in ſtribligine jacebunt. SOL. Non clam me. LYC. Quin jam factum eſt. SOL. Mira narras. LYC. Tu vero prae nimia eruditio-

50[b] παρῆξεν; ἀλλὰ χὴ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν τὸ λαγώ· εἰ δὲ μή, πολλοὶ γενόμενοι λαγὼ λήσουσί σε ἐν σολοικισμῷ πεσόντες. ΣΟ. Οὐ λήσουσι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἔλαθόν γε. ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ ὑπὸ τῆς ἄγαν

[b] Παρῆξεν] Adoptavi ex *J. Va.* & G. Παρῆξας cett.

amico meo *J. Georg. Graevio*, (qui hunc Luciani libellum, haud cuiquam, nisi Atticae dictionis & elegantiae gnarissimo, intellectu facilem, atque adeo imperitioribus ac praecipue tironibus obscurum, ea politarum animadversionum luce perfudit, ut eruditus orbis cum gaudeat, se multas Atticae locutionis Veneres beneficio Vir Cl. doceri, tum summo desiderio exspectet similes, quorum salivam movit Vir Cl. ingenii ac eruditionis, foetus in alios Luciani libellos, pari ratione Oedipo indigentes, doleatque se praedensissimis iisque gravioribus Viri Cl. occupationibus, adhuc iisdem carere) videtur Lucianus etiam in θεῖν pro θέειν, ὑποσολοικίζειν. Saepe tamen idem Noster hoc verbo tam simplici, quam compositio, ita utitur. Sic in *Quom. Hist.* c. 57. Καί τοι ποιητὴς ὢν (Ὅμηρος) ἔθρεψε τὸν Τάνταλον. Ibid. c. 45. Ἀμείνων ἂν ἐφ' ἵππου ἐχυμένη τότε τῇ γνώμῃ τὴν ἱμαντίδα πιεζῇ συμπαραθεῖν. In *Amoribus* c. 41. Καὶ σφᾶς μὲ ὁ κύπλος τὸν κιφαλὸν ἔθρεψε. In *de Merced. Cond.* c. 24. post med. Συμπαραθεῖς ἄνω καὶ κάτω. *Demosthenes* I. contra Philipp. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω. nisi quis malit (ita certe ego suspicor) & hic συμπεριθεῖτε legere. Supra quidem apud Lucianum τὸ, συμπαραθεῖν habuimus; at illud notat (nec aliter ibi sumitur) *ponere sequi, comitari:* apud Demosthenem vero, quemadmodum & in adducto ex Luciano de *Merc. Cond.* loco, requiritur sensus τοῦ, *una circumferri, circumagi, circumcurrere.* Ita enim ad Athenienses suos Orator, *Vos si Philippum audieritis agere in Chersoneso, illuc decernite auxilia; si in Pylis, illuc; sicubi alibi, una cum eo circumferamini sursum, deorsum.* Porro & ἀναθεῖν habet Lucianus in *Saturnalib.* c. 7. Ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω. Ita & λαθεῖν idem in *Amoribus* c. 53. post med. Τὰ τ' ἀπολαύσεως, αἷς ἅπαν λαθεῖν τὸ σῶμα. At ne quis ipsum θεῖν, per contractionem etiam ab Atticis usurpatum, desideret; ipse Lucianus in *Pseudomanti* c. 14. pr. Εἶτ' ἴδοι θρόμῳ ἐπὶ τὸ ἱερόμουσον πεῖν. In *Lexiphane* c. 15. Σὺ μὲ εἰ βούλει, πλεῖν, καὶ νεῖν, καὶ θεῖν κατὰ τοῦ κλύδωνος. In *Icaromenippo* c. 19. Θεῖν φέρον. in *Bis Accusato* c. 1. med. εἰς Καλοφῶνα θεῖν. Sed & *Aristophanes* ita in Vespis pag. 458. edit. Genev.

Ἀλλὰ θοιμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία
Θεῖτε, καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε.

In veteri proverbio apud Comici hujus *Scholiasten* in Εὐαλκ. νεῦ. 109. Ὅταν ἀργύριον ᾖ, πάντα θεῖν καλεῖν). Sic enim emendatius hoc proverbium legi jubet illic Bizetus. Non tamen haec a me prolata sunt exempla, ubi θέειν, ejusque compositia per contractionem usurpantur; quasi contendere velim, tantum per contractionem usurpata haec reperiri; sed ut pateat, promiscuum haec verba apud Graecos, eosque Atticos, habere usum. Certe *Xenophon* in una eademque periodo duplicem hujus verbi usum ponit; Ἐνταῦθα κατέμειναν, ait de Assyriorum rege I. Κυροπαιδ. pag. m. 14. in fine, ὡς μὴ βοηθοῖεν οἱ Φρύγες τῷ Μήδων ἐπὶ τοὺς καλαθέοντας· τοὺς δ' ἐπιτηδείως ἀφῆκε κατὰ φυλὰς ἄλλους ἄλλοσε καλαθεῖν. *J. J.*

Ibid. Μισθὸν] Dictionis hujus in eo pravitas sita est, quod cum μισθὸν dixisset θεῖν, addit, quod sensum perturbat, & alio pervertit; est enim μισθὸν λαγὼν, non ut vulgo vertitur, *leporem sivi*, aut *permisi*, quod sane optime θεῖν admittit; *sed leporem e manibus elabi sivi*, quod additamentum θεῖν respuit. Ita autem rem habere in exemplorum magna copia, unico ero contentus. *Soph.* in Ajace (apud Constantinum) χερσὶ μὲν μισθὸν τοὺς ἀλάστορας. Apud veterem poëtam tamen scriptum est, εἰ μὲν νῦν σε μισθὸν θεῖναι. *Grot.* p. 59. *Flor.* *M. du S.*

51. Πολλοὶ γενόμενοι λαγώ] Hic λαγοὶ dixisset *Sophocles*, ut vidimus supra. Licet *Pausanias* λαγὼ δὲ ἕλαφοι, & οἱ λαγὼ ὦσι λάγνοι. & *Xenophon* etiam λαγὼ dixit in primo institutionis Cyri: Καὶ πρὸς οἷα χαρίεν φεύγειν αἱροῦνται οἱ λαγὼ ὁρᾷς τοὺς δίκτυα δυσόρατα ἐνεστηκότας ὅπως ὁ τοῦ σφόδρα φεύγων αὐτὸς ἑαυτὸν ἀμηχάνων ἐνίδῃ. Quae male sic vertunt: *In quas venatoribus capiuntur. Hic casses visu difficiles tetendisses, quo in vehementi cursu ipse seipsum incidens convinceret.* Sed quis haec intelligit? Verte: *Quaeque ad loca lepores fugere institerint, in eis latentia retia intendebas, ut rapido cursu ipse se in retia indueret.* Dicimus enim φεύγειν αἱρεῖσθαι pro fugam adorno, meditor. *J. G. G.*

54. Σὺ δὲ ὑπὸ τῆς ἄγαν παιδιᾶς διέφθαρσαι] *Corruptus es vel periisti.* passive. cum tamen hoc verbum proprie perdidisti significet. Sic sane docuit *Moschopulus:* διέφθορε ἤθε τὸ λάφθειρον, ἢ τὸ λάφθαρμαι. Ἀριστοφάνης ὁ Κέρκις· διέφθορε τὸ ὄρνεον. Μενανδρος Ἀδελφοῖς. εἰ δ' ἔστι τὸν κόρδακα διεφθορώς· Ὅμηρος· φρένας ἠλὲ διέφθορεν, (id est, διεφθάρηκε τὰς σεαυτοῦ φρένας) ἤτοι εἰ διέφθορε αἷμα· εἴπερ ἀτιγχάνει σολοικίζων. *Phrynichus:* Διέφθορὸς αἷμα τὸ ἁμαθῶν τινες ἰατρῶν ἅτε σολοικίζοντες. δεῖν λέγειν διέφθαρμένον αἷμα. Τὸ γὰρ διέφθορε, διέφθαρται. *Ammonius* ferme eadem omnia. Non satis igitur Attice *Plutarchus* in praeceptis Politicis: Ἀφιλὲς πολὺ τὸ διέφθορε αἷμα. Idem in praeceptis valetudinis: Τοῖς μὴ καχεκτοῦσι μηδὲ διέφθορέσι φλέγμα ἢ χολὴν τινί. Idem in libello εἰ πρεσβύτερος πολιτευτέον. Διέφθορέσι τελείως ὑπὸ ἀργίας. Etiam in *Phocione*: Ἡ Κάτωνος ἀργία τροπὴν ἐπηγγελμένη βίοις διέφθορόσι. *Josephus* V. Orig.

ἄγαν παιδείας διέφθορας, ὥστε μηδ' αὐτὸ τοῦτο [a] σολοικίζοντας καλανόησαι. ἢ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά.

ΣΟ. Ταῦτα μὲν οὐκ οἶδα πῶς λέγεις· ἐγὼ δὲ πολλὰς ἤδη σολοικίζοντας καλανόησα. ΛΥΚ. Καὶμὲ τοίνυν εἴσῃ τότε, ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τῶν τὰς τίτθας θηλα-

55 ne corrupiſti (*corruptus es*) ut neque in hoc ipſo (*verbo corrupiſti*) male loquentes deprehendas.

4. SOL. Quomodo iſta dicas, non intelligo equidem. Verum imparilitates multorum jam deprehendi. LYC. Igitur me 60 quoque tunc deprehendes, cum puerulorum aliquis fies eorum, qui nutrices ſuas lactant (*la-*

[a] Σολοικίζοντας] Σολοικίζοντ Φ *Fl.* omiſſo καλανοῆσαι.

56. Οὐ γὰρ πρόσεστιν] Ἐπειδὴ φησὶ πρόσεστι τῷ σολοικισμῷ εἴς τινα ἰσολοίκισα. τοῦτο χάριν οὐκ ἔγνως τὸ σολοικίζοντα. *V.*

61. Τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Ἡ τίτθη θηλάζει, ὁ δὲ ἀντιστρέψας ἔφη, τὸν παιδίον θηλάζει. *V.*

γάλα δίδωσι διεφθορὸς ἤδη. Corruptum lac. Syneſius: Ἢν μὴ κρίνωσιν οἱ διεφθορότες τὸν δίκαιον. *niſi judicent qui corruptis ſunt judiciis.* Audiamus nunc *Thomam Magiſtrum*, qui in diverſa eſt ſententia: Διέφθορεν, inquit, ἀντὶ τοῦ διέφθαρκε. Λυκωνὶς δὲ τῷ Ἡρακλεῖ Φ Ἀσκληπιοῦ λέγοντι· Ἴσθ' ἀμφοῖν διεφθορὼς τὸ σῶμα. ἄπαξ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔφθειρε. Σοφοκλῆς δὲ Ἠλέκτρᾳ· τὰς ὕσας τί μοι καὶ τὰς ἀκούσας ἐλπίδας διέφθορεν. ἴσως δὲ Φ ὁ παρακείμενος ἀντὶ τοῦ χρῆσαι. Ἀριστείδης ἐν Περικλεῖ· Ἡ πᾶς τοὺς Ἀθηναίους εἰς διεφθαρκώς. *Joſeph.* ἦν δὲ αὐτοῖς Φ τὸ διεφθορότων τοὺς ὀφθαλμοὺς συνωμοσμένων. id eſt, captus oculis. *Cleomedes* lib. 2. Κυκλικῆς θεωρίας· τὰ κατὰ τὴν ἐμμυσίαν αὐτῷ διεφθορότα paſſive. Utraque ſignificatione utitur *Philoſtratus.* In Critia: Ὑπὸ θετταλίας καὶ τῆς ἐκείνης ὁμιλίας διεφθάρθαι αὐτόν. id eſt, corruptum eſſe. Idem in *Scopeliano*: ἐκέλευσε τούτους λίθοις βάλλειν ὡς διεφθορότας αὐτῷ τὸν υἱόν. *Juſſit Rhetorum imagines lapidibus peti, propterea quod ſibi filium perdidiſſent.* Idem in *Polemone*: Φορμίωνα δὲ ἰσοφοίτα διεφθορότων ἤδη αὐτῷ τῶν ἀρθρων. Et in eodem: Ὄνομα δὲ τῷ μειρακίῳ Οὐαρῶ, διεφθορὸς ὑπὸ τῶν κολάκων. Lucianus in *Nigrino*: ἀκούων διεφθορότων ἀσμάτων. quod active & paſſive poteſt accipi *audiens corruptas cantilenas, aut corrumpentes.* *J.G.G.*

56. Οὐ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά] Eundem habet intellectum quem his verbis expreſſit *Ammonius*: διέφθαρται μὲ γὰρ ὑφ' ἑτέρου, διέφθορε δὲ τὸ ἕτερον, ut τὸ τινα & τὸ ἑτερον idem ſignificet. Nimirum διέφθορε cum activum proprie ſit, exigere poſt ſe accuſativum. Interpres τὸ τινα putat referendum ad λαγώ. *J.G.G.*

Οὐ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά] Haec verba non interpretatus ſum, quod e ſcholio irrepſiſſe arbitror, quibus aliquis indicare voluit, in quo inſit ſtribligo, nempe in hoc, quod διέφθορας intranſitive poſitum ſit, absque caſu accuſativo, contra uſum Atticorum. Parum obtemperatum hic eſſe Grammaticis, *Graeviana* annotatio, & quae ad *Phrynichum* adferuntur, ſatis oſtendunt. *J.M.G.*

60. Ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Hoc eſt, *nutrices lactentium* ut ſolœciſmo ſolœciſmum explicemus. Audiamus nunc *Thomam* & *Meſchopulum*, quorum haec ſunt verba: Θηλάζει τὸ θῆλυ μαθηματικῶς δ' ἕτερον, καὶ θηλάζουσι τὸ τιτθίοντα ὑποτιθέασι. *Lactat mulier quos peperit, & lactent nati abſolute.* Attice igitur *Æliaanus* XIII, 1. Ἠθέωσε τῷ βρέφει ἐθήλασεν αὐτό. *Deleſtata infante ubera ei praebuit.* Et *Philoſtratus* Sophiſta in imaginibus, λέγεται δὲ περὶ τῶ θήλει Φ θηλάζειν τι αὐτὸν ἃ ἔτικε. Et *Lyſias*: Ἐπειδὴ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν. Recte habet & illud in *hymnis Davidis*: ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων. *Ex ore infantium & lactentium.* Nec illud male in ſacris codicibus: Οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις. Cum illo μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν. Contra illud Luciani praeceptum vero facit: Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε Φ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Dic igitur τῶν ἐπὶ τῇ τίτθῃ θηλαζόντων, non autem τὰς τίτθας, auctoritatem ſecutus *Luciani* in Antiocho: Τὸ δὲ ἕτερον, inquit, ἐπὶ τῇ ἵππῳ θηλάζει εἰς τὸ πωλικὸν τρόπον. De Hippocentauro agens pullorum inſtar ſugente. Male *Plutarchus* in Romulo matrem aut nutricem θηλαζομένου vocat, & pueri θηλάζοντες ὤφθησαν τὸ ἄμνιον. *Galenus* ὑγιεινῶν primo: Ἀφροδισίων τε πανταχόσε ἀπέχειν κελεύει τὰς θηλαζούσας παιδία γυναῖκας. Idem eodem in loco: ἐγώγε συμβουλεύσαιμι ἂν εἰ κύοισιν ἢ θηλάζουσι τὸ παιδίον. *Suidas* de hac voce paulo aliter: Θηλάζων ἐνεργητικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα τῷ ῥήματος ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν θηλαζόντων. Λυσίας δὲ παθητικῶς ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα. Attice igitur *Lyſias* in ſupra poſito exemplo. Interpres hic a vero longiſſime aberravit. *J.G.G.*

63. Οὐδὲ αὐξάνοιτο παιδία σολοικισμὸν παίουσι] Carpit hic eos Lucianus, qui verbo αὐξάνω utuntur pro αὐξάνομαι, vel αὔξομαι. Et ſane apud idoneos auctores, Ariſtotelem, Theophraſtum, Platonem, Demoſthenem, Iſocratem, Xenophontem, Thucydidem, Philoſtratum, Lucianum, verbum αὐξάνω in notione paſſiva, ut loquuntur, nusquam invenitur. Active vero nonnunquam. *Plato* in Timaeo: Σπείρας Φ ἐπαρξάμενος ἐγὼ παραδώσω. Τὸ δὲ λοιπὸν ὑμεῖς αὐξανέτω θνητὸν προσυφαίνοντες ἀπεργάζεσθε ζῶα καὶ γεννᾶτε, τροφὴν τε διδόντες αὐξάνετε, καὶ φθίνοντα πάλιν δέχεσθε. *Cicero* elegantiſſime vertit in libro de univerſo, ut omnia: *Quorum vobis initium ſtatusque traditur. Vos autem ad id quod eris immortale, partem attexitote mortalem. Ita orien-*

(*lactent*). Aut si ne nunc quidem me stribligine turbare orationem intelligis, neque augentes (*crescentes*) pueri soloecismum facient apud non intelligentem. SOL. Verum dicis. LYC. Atqui haec si ignorabimus, nihil intelligemus nostrorum, quando etiam hoc male junctum te effugit. Noli ergo amplius dicere, te aptum esse ad

ζόντων. [b] ἢ εἰ δὲ νῦν ἔγνως σολοικίζοντά με, οὐδὲ αὐξάνοντα [c] παιδία σολοικισμὸν ποιήσει τῷ μηδὲν εἰδότι. ΣΟ. Ἀληθῆ λέγεις. 65 ΛΥΚ. Καὶ μὴν εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν γνωσόμεθα τῶν ἑαυτῶν, ἐπεὶ καὶ τόδε σολοικισθὲν ἀπέφυγέ σε. μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν, ὡς

[b] Ἢ] Πιοῦσας *Fl.* omisso ἢ. [c] Παιδία] Παιδία *Fl.* male.

63. Οὐδὲ αὐξάνοντα παιδία] Αὐξανόμενα γὰρ ἄδει εἰκῆ παιδικῶς, ἀλλ' οὐκ ἐπιστημικῶς. *V.*

65. Οὐδὲν γνωσόμεθα] Ὥφελε γὰρ ἐ τὸ δυνητικὸν * προσθῆναι σύνδεσμον τὸ ἄν, εἰ καὶ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν ἂν γνῶμεν οὐδὲ γνωσόμεθα. νῦν δὲ δηλῷ σεσολοικίσαι, καὶ τῇ ἐλλείψει τοῦ ἂν, καὶ τῇ τοῦ μέλλοντος χρήσει, τοῦ γνωσόμεθα· οὐδέποτε γὰρ τοῖς δυνητικοῖς μέλλοντες συντάττουσι. *V.*

In altero *Vossiano* sic: [ἂν] ἰσέον ὅτι μέλλοντες οὐδέποτε μὴ τοῦ ἂν ἐκφέρουσι. ἐ γὰρ ἐνῆται ἴσχε ἄν, καὶ ἐρῶ ἄν. λέγε τοῦτο γὰρ τὸ ἄν ὃν τι τοῦ ἐνεστῶτος ἐ ἀορίστου, ἵνα μέλλοντα δηλώσωμεν. μέλλοντος δὲ ὄντος, τίς χρεία τοῦ ἄν; † σολοικισμὸς τὸ μὴ ὄμοια ἑνικὰ, τὸ δὲ ῥῆμα πληθυντικόν. *V.*

* Προσθῆναι] Lege προσθεῖναι. Et confer Schol. sequens, in quo refelluntur quae hic prave observata erant. *J. F. R.*

† Σολοικισμὸς] Novum incipere hoc scholium existimo. Sed quo referam non habeo. *M. du S.*

orientur animantes, quos & vivos alatis, & consumtos sinu recipiatis. Sed pro *status* in hoc loco legendum est *satus*. Nec enim rationem & conditionem harum rerum tradit, sed originem & causas originum. Et sic legendum esse, ex Graeco satis constat, ubi σπείρας legitur, quod Cicero *satus* vertit. Hac voce vero *Cicero* & alibi utitur. In eodem fragmento, & eodem cap. II. paulo ante: *Sic igitur, ut ab his traditum est, horum Deorum ortus habeatur, atque dicatur, ut Oceanum salaciamque Caeli satu, Terraeque conceptu generatos editosque memoremus.* Ibid. *Haec vos qui Deorum satu orti estis, attendite. Tuscul.* quaest. lib. II. *Cultura animi Philosophia est, quae extrahit vitia radicitus & praeparat animos ad satus accipiendos.* Idem de senectute: *Quid ego vitium ortus, satus, incrementa commemorem?* Sed redeamus in orbitam. Scriptor incertus apud *Stobaeum*: αὐξάνειν δ' ὤκνις. Nam illud *Euripidis* apud *Stobaeum*: καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὐξάνειν πόλει, alibi apud eundem legitur castigatius, αὔξειν ἐν πόλει. Est tamen alius locus *Euripidis*, in quo active capitur. In Supplicibus: πολίταις τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης. Et in illo *Zoroastri*: μὴ σύγε αὔξαν τὸν ἀμαρμάρου. *Synesius* περὶ φαλάκρας passive dixit: ὅτι τρίχας μὲν τοῖς ζῶσιν ἐφ' ἑκάστῃ νυκτὶ, ἀλλ' ὅτι τεθνεῶσιν αὔξουσι, id est, crescunt. Active autem, ὥστε μὲν ὑμᾶς καὶ αὐξήσειν ὑμῖν ἐν τῇ πόλει τὸ τῶν ἐξαλειφάντων κατάλογον. *Synesius* idem περὶ προνοίας· αὔξειν δὲ ἅπαν ἀνάγκη τὸ τιμώμενον, καὶ ὠθεῖν ἀνάγκη τὸ ἀμελούμενον. Ratione autem caret quod illud *Sophoclis* in Traginiis. Τὸν Καδμογενῆ τρέφει, τόδ' αὔξει βίοτον πολύπονον. Id est, *Herculem alit & auget industria*. Interpres Graecus ita interpretatur, αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται. Condonandum autem est reverentiae sacrae scripturae, quae his superstitiosis Grammaticorum & Atticorum legibus semper soluta fuit. Magnus *Erasmus* in illud Apostoli scribens quarti ad Ephesios: Αὐξησιμαν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, negat verbum αὐξάνω aliam habere significationem quam neutralem. Sed praeter superius a me adducta, hic producam unum locum, ubi citra controversiam bis capitur active. Is est in prioris ad *Corinthios* capite tertio: Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν, ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλὰ ὁ αὐξάνων Θεός. In iis vero omnibus, quae subjiciemus exemplis, passive capitur. *Matth.* VI, 28. *Luc.* I, 80. & XIII, 19. *Act.* VI, 7. VII, 17. XII, 20. *Joh.* III, 30. *Coloss.* II, 19. II. *Thess.* I, 3. *Petrus* II. ep. cap. ult. αὐξάνετε δὲ χάριτι & γνώσει τοῦ Κυρίου. *Josephus* in quarto antiquitatum: Πολλῶ μᾶλλον αὔξειν & φύειν. *Thomas Magister* sentiens cum Ecclesiasticis scriptoribus dissentit a Luciano, quem operae pretium est audire. Τὸ αὔξειν, inquit, ἐπὶ ἐνεργείας οὐκ αὔξει ὁ Ἥλιος, καὶ ἡ ὑγρότης τὰ φυτά. Δημοσθένης δὲ τοῦ περὶ στεφάνου· Τὰς εὐδοξίας δ' παιρεῖσθαι τοὺς ἀπαιδεύτους, ταύτας αὔξειν, μὴ τούτους εἶναι. Καὶ αὔξει αὐτὶ τοῦ αὔξεται, Ἀριστείδης ἐν τῷ εἰς Ῥόδιους· Ἀλλὰ καὶ εἰκότως ηὔξησεν ἡ ἀρχή. αὐξάνει ἐπὶ παθητικῆς σημασίας, καὶ αὐξάνει τὰ φυτὰ, οἷον αὔξησιν δέχεται & αὐξάνομαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου, ὁ αὐτὸς Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· Οὐκέτ' ἐκείνη & ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. Hic docet αὔξειν esse augere, facere ut aliquid crescat; interdum tamen accipi pro crescere, quod unico ex *Aristide* exemplo probat; Αὐξάνειν vero accipi passive pro crescere, quamvis etiam in illa notione legatur αὐξάνομαι. Haec quidem *Thomae* sententia. Tu vero, quisquis Atticus esse voles, active dicas αὔξω, & αὐξάνω, passive vero αὔξομαι & αὐξάνομαι, tametsi elegantissimus scriptor *Josephus* in secundo ἀρχαιολογίας passive dixerit, καὶ αὐξομένης τοῦ πάθους. Et eodem capite active: τὴν οἰκείαν αὔξουσιν εὐδαιμονίαν. Et in Octavo Ἀλώσεως rursus passive: φιλία ἀπὸ τούτων ηὐξήσατο. passive. Nec nobis obstare debet unius *Aristidis* exemplum a *Thoma* adductum. *J. G. G.*

67. Μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν] Pro μὴ λέγε. Lucianus in *Amo-*

ὡς ἱκανὸς εἶ κατιδεῖν τ̀ σολοικίζοντα, καὶ αὐτὸς μὴ σολοικίζειν. κἀγὼ μὰ Δία ἔφην.

Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου, ᾧ συνεγενόμην ἐν Αἰγύπτῳ, τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν ἀπαραχθῶς, καὶ οὐκ ἤλεγχε τ̀ ἁμαρτάνοντα.

deprehendentem soloecum, ipsumque te soloecum negare. Atque ego ita *tibi consulo.*

5. Socrates autem ille a Mopso quicum fui in Aegypto, talia dicebat sine asperitate & molestia, nec peccantem redarguebat: ve-

71. Τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν] * Πόσους παῖδας ἔτικτες. *V.*

* Πόσους] Absurdissima haec; incorrupta tamen; respicit enim non τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν, sed vocem συνεγενόμην, ex qua frigidum hunc jocum captat. *M. du S.*

Amoribus: Σὺ δ' ἡμῖν τὰ πάλαι καλὰ τ̀ ἑῳλινᾶς πειραίνειν. pro πέρανε. Poëtis hoc & legum latoribus familiare, haut scio an barbarum in prosa. *J.G.G.*

70. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου] Quis hic Socrates, quis ille Mopsus? forte difficile dictu est. Socrates Grammaticus laudatur in Etymologico M. An *a Mopso* patriam signat Mopsuestiam aut Mopsopiam? *J.M.G.*

Ibid. Ὁ ἀπὸ Μόψου] Grammatici hujusce nominis meminit auctor Etym. v. Εὔδοις. Hinc autem liquet, scriptum hunc Dialogum a Luciano, si genuinus sit, post reditum ex Ægypto. Quaere apud *Jonsium* L. I. de Hist. Phil. c. 2. *M. du S.*

73. Πηνίκα ἔξεισι] Hic soloecismus in hoc vertitur, quod πηνίκα posuerit, pro *quando* vel *quo tempore*, cum Atticis significet tantum *qua hora?* Docet *Suidas:* Πηνίκα ἐστὶν ὥρα (leg. ἄρα, vid. *Kusteri Suidam*, & *Aristoph.* Av. p. 610.) τ̀ ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ποία ὥρα ἐστὶ τ̀ ἡμέρας. ὥρας γὰρ ἐξήταζον ὑ καιροὺς. Πηνίκα δὲ ἐξέρχονται τ̀ τοιχοῦ; Τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν, ὁπηνίκα; μικρόν τι μὴ τὴν μεσημβρίαν. Τὸ δὲ Πηνίκα ἄπτ' ἀπώλετο, οὐκ Ἀττικὸν οὐδὲ ἀρχαϊκὸν, οὐδὲ ἀκριβές. ἴσι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε ἔπτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄπτα. ἐπεὶ ἔστι τὸ τινὰ σημαίνει. ὅτε τὸ ἄττινα. οὐδὲ γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ ὁπηνίκα. Sic hic locus legendus ex Scholiaste *Aristophanis*, cujus haec sunt verba: ποία ἐστὶν ὥρα τ̀ ἡμέρας. τοῦτο δὲ ἐπὶ ὥρας ἐξήταζον ὑ καιροῦ. Sic enim legendum ex *Suida*, non εὐκαίρους. Apud *Suidam* vero male legitur ἐζήτων, pro ἐξήταζον. Sed alia quoque in hoc loco restituta sunt. Interpres vero *Suidae* hic nihil vidit, & varie hallucinatur. Sic autem hic locus est vertendus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ̀ ἡμέρας, dicitur pro ποία ὥρα ἐστὶ τ̀ ἡμέρας; (h. e. *quota est hora diei?*) *Horas enim sic explorabant non tempora. Quota vero noctis hora egressus est? Quod vero huic respondet, est* ὁπηνίκα. (id est, *illa hora.*) *paullo post meridiem. Illud vero:* Πηνίκα ἄπλα ἀπώλετο, (*quando periit?*) *neque obsoletum, neque rectum. Est vero dictum pro* πότε δῆτα, *quando. Abundat autem illud* ἄττα. *Quia neque* τινὰ *significat, neque* ἄ τινα. *Nihil enim horum quadrat ad vocem* ὁπηνίκα. In eadem sententia est *Thomas Magister:* Πηνίκα, inquit, μὴ εἶπῃς ἐπὶ χρόνου. Ἐξῆ γὰρ ὥρας δηλαδὴ. Ἐπόντων δέ τινων, πηνίκα λοιδημήσεις; ἴσν εἴπῃς μὴ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας σὲν ὀρθῶς ἐρεῖς. Οὕτω γὰρ ὡς ἔφημεν εὕρηται παρὰ πᾶσι τοῖς δοκίμοις. ὁσαύτως δὲ τὸ τηνικαῦτα ἢ τὸ τηνικάδε, ἢ ἡνίκα λέγε. Πλάτων ἐν Κρίτωνι Τί τηνικάδε ἀφῖξαι, ὦ Κρίτων; ἢ ὑ πρωΐ ἔτι ἐστί; Κριτ. Πάνυ μὲν οὖν. Σωκρ. Πηνίκα μάλιστα; Κριτ. Ὄρθρος βαθύς. Καὶ αὖθις ἐν Φαίδωνι· Μὴ οὖριον τηνικάδε ἐκεῖσε ἡ ἀνθρώπων ὁδός. Hunc *Platonis* locum imitatus est *Aristides* in legatione ad Achillem: Τί καλύει δ ἡμᾶς οὔριον κεῖθεν τηνικάδε; id est, *Cras hac hora. Phrynichus* fere eadem omnia: Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἀντὶ τοῦ πότε. ἔστι γὰρ ὥρας δηλωτικὸν· οἷον εἰπόντος τινὸς πηνίκα λοιδημήσεις; ἴσν εἴπῃς ἴσως ἢ περὶ μεσημβρίαν ὀρθῶς ἐρεῖς. Male vir doctissimus *Joannes Nunnesius* ὥρας exponit hic *horas anni*, & per eas quatuor anni tempora intelligit. cum de partibus diei, ut & ex *Suida*, & ex subjecta responsione apud *Phrynichum* apparet, sint capienda. Recte igitur *Philostratus* Atticorum canon in vita Polemonis: Ἤρετο ὁ παιδοκράτωρ τ̀ ὑποκριτὴν, πηνίκα εἰη ὅτε τ̀ σκηνῆς ἠλάθη, τοῦ δὲ εἰπόντος, ὡς μεσημβρία τυγχάνει ὄντα. Attice etiam dixit Lucianus in *Gallo*: Καὶ πηνίκα ἤδη λειλοῦκε δίοι. Et *Aristophanes* in Avibus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ̀ ἡμέρας; ὀπηνίκα. μικρόν τι μὴ μεσημβρίαν. *Quota est hora diei? Ea, paulo post meridiem.* Pro πότε dixit Lucianus in *Electro* πηνίκα· Ἀλλ' οὔγε πόπαι πηνίκα ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἰκτῖνο ἄδυσεν. Et in *Timone*, ac *Aristophanes* ibidem in loco supra allato. *J.G.G.*

Πηνίκα ἔξεισι] Eleganter idem Vir Cl. hic disputat de usu τοῦ, πηνίκα apud Atticos; nimirum id certam spectare horam; ut si quis interroget, πηνίκα ἔξεισι; sit *qua hora exibit?* & sic recte Nostrum dixisse in Gallo, πηνίκα ἤδη λειλοῦκε δίοι. Minus ergo Attice idem in eodem Gallo, Σὺ δὲ πηνίκα, ὦ Πυθαγόρα, διηγήσῃ τὰ περὶ τ̀ μίλιβδολῶν; Hic πηνίκα est simpliciter *quando*, πότε. Similem ex Electro locum producit ibi Vir Cl. Addas licet id quod *Timon* apud Nostrum T. I. c. 4. f. rogat Jovem, Ταῦτα ταῦτα, ὦ θαυμάσια, πηνίκα παύσεις ὕτως ἀμελῶς παροράμενα; *Quando tandem erit*, inquit, *ut non amplius negligantur & contemnantur fulminis tui, quas jactas, vires?* Hic πηνίκα incertum aliquod tempus denotat. Sed in *de Merc. Cond.* [Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν πηνίκα γελοῖον γὰρ ἐν τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμοῦνται, ἢ τὰς κόμας ἀναπλεκόμεναι, ἢ παρὰ τὸ δεῖπνον.] πηνίκα exponerem *qua diei hora?* licet verba videantur ἀνακόλουθα, neglecta nimirum ea, quae necessaria est, distinctione. Sermo fit de potentibus feminis, quae in convictu suo habeant ostentationis caussa homines Philosophos; *eos*, ait, *audiunt quidem illae; sed quando?* jam quasi ipse sibi respondet, *vel dum comuntur & adornantur, vel super mensam.* Graeca ergo ita dispones, Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν· πηνίκα; γελοῖον γὰρ ἐν τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμού-

με-

verum interroganti, *Qua hora* (quando) *exiret? Quis enim*, inquit, *responderet tibi de hodierno die, quasi exiturus?* Alio autem dicente, *Luculentum habeo patrimonium;*

πρὸς μόνοι γε † ἐρωτήσαντα πηνίκα ἔξεισι, Τίς γὰρ ἂν, ἔφη, ἀποκριθῆ σοι περὶ τῆς σήμερον ὡς ἐξιών; ἑτέρῳ δὲ φήσαντι, ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα, ὥσ φῆς, εἰπὲ τέθνη-

73. Πηνίκα ἔξεισι] Τὸ ἔξεισι δηλοῖ τὸ †ἥμερον, ἐπεὶ ὄντος ὑγρ. τί ἂν φησι ἐρωτᾶς τὸ πότε ἤρχεται; ἢ αὐτόθεν; *V.*

76. Τὰ πατρῷα] ‡Πατρικὰ ὅταν εὔκαιρον, τὰ τῷ πατρὸς λέγομεν, ζῶντος τοῦ πατρός. ὅταν δὲ τὰ πατρῷα τεθνεώτος. *V.*

† Ἥμερον] Lege σήμερον. Sed absurdum est Scholium. Idem mendum est in exc. *G.* in quibus reliqua hujus Scholii pars non comparet. *M. du S.*

‡ Πατρικά] Scholium melius habet in Exc *G.* Πατρικὰ ὅταν λέγωμεν, τὰ τῷ πατρὸς ζῶντος· ὅταν δὲ τὰ πατρῷα, τεθνεώτος. *M. du S.*

ρηκεν, &c. *J. J.*

Πηνίκα] Breve horarum ſpatium indicat πηνίκα, & ultra diem ipſum nunquam exſpatiatur: moras etiam aegre ferentis eſt. *M. du S.*

76. Ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα] Hoc eſt, *Acquieſco patriis legibus & conſuetudinibus.* Cum proprie & Attice haec verba ſignificent, *habeo ſatis amplum patrimonium.* Πατρῷα, inquit *Thomas*, τὰ ὑπὸ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα, καὶ πατρῷοι φίλοι. Πάτρια δὲ τὰ τῆ πόλεως ἔθη. Divus *Baſilius* contra foeneratores: Ὑστερον δὲ τῶν πατρῴων ἐκτήσῃ, poſtmodum etiam cedes & everteris patrimonio. *Laertius* in Solone: Ὁ τὰ πατρῷα κατεδεδηκώς. Idem in *Anaxagora*: Ὃς γε τὰ πατρῷα παρεχώρησε τοῖς οἰκείοις. Lucianus in *Dial. Meretric.* Εἰ κύριος γένοιμαι τῶν πατρῴων. *Ammonius* eadem omnia, niſi quod πατρικοὶ φίλοι & ξένοι cenſet dicendum, non πατρῷοι ut *Thomas*. Pro *Ammonio* facit illud *Ariſtophanis* in Avibus; Ὦν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος. Pro *Thoma* facit Lucianus in *Timone*: πατρῷον, inquit, φίλον ὄντα. Et *Herodianus* in primo: Τιμὴν πᾶσαν ἀπένειμε τοῖς πατρῴοις φίλοις. Et non longe poſt, τοὺς τε πατρῴους φίλους πρῶτος ἀλεξάλλειν ἤρξατο. Et *Baſilius* contra foeneratores: Καὶ πῶς ἐκ πατρῴας ἀπεμοιρώθη φιλίας. *Moſchopulus*: πάτρια ἔθη τὰ τῆ πόλεως, πατρικὸς φίλος καὶ πατρῷος κλήρος. Operae pretium eſt & *Pollucem*, qui inter haec nullum facit diſcrimen, audire lib. II. cap. 11. Ἡ δὲ πατέρων κτῆσις πατρῷα, πατρικὴ, πάτριος, προγονικὴ. καὶ ἱερὰ πατρῷα, καὶ πάτρια, καὶ πατρικὰ, καὶ προγονικά. *Suidas* vero *Thomae* & *Moſchopulo* conſentit. vide verba pag. 465. Quia autem πάτρια ἔθη ſcribendum eſſe dicunt, notandum eſt τὰ πάτρια, vel κατὰ τὰ πάτρια frequentia eſſe eo ſenſu apud auctores idoneos, praeſertim apud *Heliodorum Epiſcopum*. Si quis igitur ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα dixerit, pro ἱκανὰ ἔχω τὰ πάτρια, ut dixit *Joſephus*, ἐξέδωκε τῶν πατρῴων ἐθῶν pro πατρίων ut alibi dixit, vel ſi quis vivo adhuc patre dixerit, ſe ſatis amplum habere patrimonium, non effugiet ſoloeciſmum. Si apud Lucianum in Dialogo *Alexandri* & *Annibalis* recte legitur λαπτέον τῶν πατρῴων προσκυνεῖν ἡμῖν, καὶ δαίτην τὴν Μηδικὴν μετειληφέναι ἑαυτόν, abuſus eſt pro πατρίων. Sicut & *Dion* in XXIV. libro de C. Caeſare: Ἀλλὰ ζῶντά τινα τῶν ὑπατείας ἢ μὴ ἀναγκαῖόν ἐστι, μήτε τῶν πατρῴων, μήτε ἐκ ἐπηγορίας τινὸς, ἐκτῆσθαι. *Ac ipſe vivus, & neque legibus patriis, neque ob aliquam culpam eo ſc. conſulatu ſe abdicavit.* Ubi male πατρῴων pro πατρίων dixit. Recte *Suidas* in vita Chriſtodori Coptitae: ἔγραψεν, inquit, πάτρια Κωνσταντίνου πόλεως ἐπικῶς βιβλία ς'. πάτρια Θεσσαλονίκης βίβλια ια' &c. *De moribus urbis Conſtantinopoleos, Theſſalonicae* &c. *Eumolpidarum* πάτρια. *Cic.* ad Atticum. *J. G. G.*

Ibid. Τὰ πατρῷα] Quemadmodum πατρῷος & πάτριος diſtinguantur ab elegantioribus Graecis, cum ex Grammaticis, tum ex ipſis Auctoribus docet Cl. *Graevius*. Πατρῷον nimirum id dici, quod quis a patre relictum habeat: Πάτριον, quod ad univerſam Patriam ſpectet. Sic dici πάτρια ἔθη. Eſſe tamen, ubi diſcrimen illud non obſervetur, oſtendit Vir Eruditiſſimus exemplo *Joſephi*, *Luciani* ipſius, & *Dionis*. His addo alios locos, ubi Lucianus pro πάτριος uſurpavit πατρῷος. In *Scytha* c. 4. T. I. ait Anacharſis, Ἀλλὰ πρὸς Ἀνανάκτα ἐ Ζαμόλξιδος, τῶν πατρῴων ἡμῶν θεῶν. In *Patriae Encomio* §. 4. Εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τῆ πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολὺ γε μᾶλλον; καὶ γὰρ εἷς τὸν ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τῆ πατρίδος, ὡς ἐ τοῦτον τὸν θεὸν, εἰ καὶ κοινός ἐστι, ἀλλ' ἐν ἑκάστῳ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὸν πρῶτον ἀπὸ τοῦ τόπου θεόν. Locum integrum adſcripſi, ut eadem opera eum vindicem ab inficetiſſima vulgati Interpretis verſione. Verto, *Si vero apud Deos nomen Patriae valeat, quid non multo magis apud homines? Namque unusquisque primum ex Patria ſolem videt; adeo ut Deus ille* (Sol) *& ſi communis eſt, tamen unicuique exiſtimetur patrius, propterea, quia eum primum ex illo loco vidit.* Patet clariſſime, πατρῴους θεοὺς, hic eſſe πατρίους, ſive πατρικούς. Iterum Noſter in *Eunucho* c. 3. Ὑπὲρ πατρίδος κινδυνεύσας, καὶ ἱερῶν πατρῴων, καὶ τάφων προγονικῶν ἀγωνίζεσθαι. Sed & apud *Aelianum* VII. Ποικιλ. 19. πατρῴων ἠθῶν pro more patriae, non patris. *J. J.*

Τὰ πατρῷα] *Plut* 306. 1. *M. du S.*

Τὰ πατρῷα] Conf. *Diod. Sicul.* III. c. 71. verſ. fin. τὰ πατρῷα βασίλεια, ubi Cl. *Weſſ.* N°. 81. πατρικὸς φίλος praefert. Ita πατρικὸς ξένος, φίλος, quando non ad patrem ſolum reſpicitur, vid. Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 6. Sed πατρίους νόμους potius quam πατρῴους, idem ib. c. 76. N°. 49. Nec repugno; nam πατρῴους νόμους *leges paternas*, i. e. a patre ſuo latas, *Aelian.* VI. 10. ſ. non *patrias*, ſ. ab univerſa patria. Licet ab Latinis confundatur, in *patria poteſtas*, quae ad ſolum parentem ſpectat. Verum πατρῷοι φίλοι He-

τέθηκε γὰρ ὁ πατήρ σου; ἄλλου δὲ τοῦτο λέγοντος, συμπαλιρώτης ἐστί μου ἐλαθάνες ἄρα ἡμᾶς, ἔφη, βάρβαρον ὄν. ἄλλου δὲ εἰπόντος, ὁ δεινὰ ὑβρίσμεθα, μη-

Quid ais? inquit, Pater ergo tuus mancipium est? Alio rursus dicente, Concivis meus est: Nescieramus ergo, inquit, te barbarum esse. Alio dicente, Iste est alumnus: (cumque) Ma-

σ Σου] Σοι *Fl.*

78. Πατριώτης] Ὁμοίως γὰρ ἴδιοι εἰσιν, ὁμόγλωσσος, ὁμόνομος. τὸ δὲ πατριώτης, ἐπὶ βαρβάρων οἱ βάρβαροι γὰρ ἴσασιν ἀλλήλους φασὶ, φησὶ τὸν πολίτης· καὶ ἴσως ὅτι μὴ πάντες πόλεις οἰκοῦσι. Πλάτων μέντοι καὶ ἐπὶ Ἑλλήνων τὸ πατρίδα ἐχρήσατο. *V.*

* Τὸ πατρίδα] Lege τῶ πατριώτης. Ex mendosa scriptura ortum hoc Scholium; non enim πατριώτης vituperatur; sed συμπ— *M. du S.*

In altero *Vatt.* Cod. sic: † Ὥστε Διμοῖδες ὁ συμπολίτης Σικελιώτης δι ὁ ἐν Σικελίᾳ οἰκῶν ξένος. ἔστω πάτριος, καὶ πατριώτης.

† Ὥστε] Hic videtur deesse vox πατριώτης, licet nullius lacunae vestigium appareat in apographo. *J. Clav.*

80. Μιθύστης] Μέθυσος νῦν, ἀλλ' ὁ μεθύων. *V.*

rodian. III. 15. 13. de patris defuncti amicis. Eod. sensu χαίρειν πατρῴων φίλων. ib. I. 6. pr. Tamen & L. I. c. 9. pr. ὅσοι πατρῶαν αὐτῷ σύνοιαν ἐπεδείκνυσθε. ubi paternus adfectus non adeo qualis *patris defuncti*, sed qualis *patris* esse solet, generaliter significatur. *J. F. R.*

78. Συμπαλιρώτης ἐστί μοι] Pro civis meus est, cum dicendum sit πολίτης ἐστί μοι vel μου. Ut hic locus intelligatur, adscripsimus *Pollucis*, *Hesychii*, *Moschopuli*, & *Ammonii* verba. *Pollux*: οἱ βάρβαροι ἀλλήλους οὐ πολίτας, ἀλλὰ πατριώτας λέγουσιν. Ἀρχιππος δὲ ὁ συμπατριώτας ἔφη. Πλάτων μὴν τοι ὡ τοῖς νόμοις ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ πατριώτας εἴρηκε. Locus *Platonis* est in sexto de legibus: δυο δὲ λοιπὸν μόνα μηχανᾶ, μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μισθοῦ ῥᾴον ἀλλάττειν ἀσυμφωνοῦσιν εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα. *Hesychius*: πατριώτης παρ' Ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος· ὁ πολίτης. *Moschopulus*: Πατριώτης, inquit, πατριώτης Ἀττικόν ἐστιν. ὡς γὰρ φαμεν πολίτῃ τὸ συμπολίτῃ, καὶ ἡλικιώτῃ τὸ συνηλικιώτῃ, ἔστω καὶ πατριώτῃ τὸ συμπατριώτῃ. Καὶ ἐπὶ δηλοῦ ἡ πατριώτης φωνὴ κατὰ τὰ πάτρια γινομένη. Sic Lucianus in *Scytha*: Ἡ φωνὴ αὐτὸν ἐκπεπάσατο πατριώτης ἔσαν. *Xenophon* etiam πατριώτην ἵππον dixit. *Ammonius*: Πολίτης, inquit, ὁ ὁμοῦ τῆς αὐτῆς χώρας δοῦλος· δοῦλος. *Thomas*: Πολίτης, inquit, δημότης, φυλέτης, ἅμα τὸ σὺν λέγων Ἀττικῶς ἑρεῖς. Nimirum antiqui magistri docent ita inter se differre πολίτης & πατριώτης, ut πολῖται inter se dicantur Græci, eique ingenui, πατριῶται barbari & servi. neque dicendum esse συμπολίτης, συμπατριώτης, συνηλικιώτης, συνδημότης, συμφυλέτης, sed πολίτης, πατριώτης, ἡλικιώτης, δημότης, φυλέτης. Sane nec apud Latinos recte dicitur, *concivis*, *coaequalis*, *contribulis*. Haec barbara sunt, pro quibus melioris ætatis scriptores dicunt *civis*, *aequalis*, *tribulis*. Insignis igitur error est *L. Vallæ*, qui existimavit *conquis* esse vocabulum Latinum. Notavit autem *Pollux* Archippum Comicum συμπατριώτας dixisse. Scribit idem *Euripidem* dixisse συμπολίτην in Theseo & Heraclidis, quod & *Aristoph.* Scholiast. annotavit, ad haec verba in Pace 909. Ἡ χρηστὸς ἀνὴρ πολίτης ἐστὶν ἅπασιν. In quem locum scribens interpres: Οὔτε συμπολίτην, ἔστι συνδημότην λέγουσιν. Ὁ μὲν γοῦν Εὐριπίδης φησὶ λέγων ὦ ξυμπολῖται τῆδε βοσκήσῃ χθονὶ ἐν τῇ τεκούσῃ νῦν τω' ἀρχέσαι χρεών. Hic est locus ex *Heraclidis*. Theseus intercidit. Legitur & hæc vox apud *Josephum* lib. XIX. Ἀρχαιολογίας· Οὐ μόνον τοὺς συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ τοὺς συγγενεῖς ἐ φίλους. Et *Ælianum* III. 24. Διακόσιοι καθ' ἑκάστην εἰς Δελφοὺς ἀφικόμενοι Θεωροὶ συμπολίται, καὶ πάντων συμπεριτυγχάνουσιν. Apud eundem legitur etiam συνηλικιώτης Λησᾶς ἐξεπίτομον μὲν τὸ συνηλίκιον βροῦς γεγονὼς ἐδὼν ὁ ἄλλων, καὶ τοὺς μὲ διαφέροντας, ἐς δὲ ἀπίκετο. Quæ vox & apud *Eupolin* legitur teste Polluce. Sicut apud *Isocratem* in Panathenaico συμφυλέτας· Τοὺς δὲ προσήκοντας ὑπὸ τῶν συμφυλετῶν ἐ τῶν δημοτῶν. Quare minus mirandum de Apostolo, qui ad *Ephesios* capite secundo dicit συμπολῖται τῶν ἁγίων. Idem in primo capite epistolæ *ad Galatas*: Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου. & epistolæ ad *Thessalonicenses*: Ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν. *Sophocles* in Œdipo Tyranno montem Cythæronem vocat πατριώτην Oedipi: Ἀτὰρ ὦ Κιθαιρὼν ἔκ τοι ἴσχυ τὸν μόριον πανσέληνόν μὲ ἐ σέγω ἐ πατριώταν Οἰδίπα ἐ τροφὸν, καὶ μητέρ' αὔξειν ἐ χορεύεσθαι. *Dies crastinus hanc abibit, quin te mi civem Oedipi & nutricem & matrem augeamus & celebremus, in teque choreas ducamus. Athenæus* Nicostrati Comici fabulam adducit nomine πατριώτης. Apud Latinos *conterraneus*, qua voce in hoc Luciani loco utitur *Micyllus*, æque vitiosa est ac Græca πατριώτης. quamvis non ignorem a *Plinio* eam usurpatam. Pro hac elegantiores dicunt *popularis*, *civis*, *municeps*. Sed de his nimis fortasse multa. *J. G. G.*

Συμπατριώτης] Quae Cl. *Graev.* ad probandum vocab. συμπολίτης adfert, iis adde auctoritates *Polybii* ac *Dinarch.* ap. *Raphel.* & *Elsn.* ad *Ephes.* II. 19. *J. F. R.*

80. Ὁ δεινὰ ἐστι μεθύσης] Solœcismus in eo versatur quod dicat ὁ μεθύσης. Attici enim dicunt ὁ μέθυος vel ὁ μεθύσος, τὸ μεθύσης. Barbari vero de viro etiam utuntur μεθύσης. *Thomas Magister*: Μεθύσης γυνὴ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Γραῦν μεθύσην, τ' κάρδαμα ἔπαμε. Θεόφιλος ὁ Κωμικός. Πρεσβύτην φίλοινον μεθύσην. Μέθυος δὲ ἐπὶ τοῦ ἀρσένου εἴρηται τοῦ ἐκπώματος εἶναι. ἐπὶ δὲ δηλοῦ Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τοῦ λόγου μελέτης· Οὐκ ἔστιν ὁ γυνὴ μου μέθυος. Σὺ τοίνυν Ἀττικοῖς ἐπόμενος ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ μεθύσου λέγε μεθυσικός. Ὡς Φιλόστρατος ἐν τῷ Ἡρώδου βίῳ· Εἶπε δὲ αὐτὸν μεθυσικὸν ἀνείτας ἱρῶντας.

Illarvis, inquit, *quo quomodo intelligis?* Alio ἐκλελοχότας dicente, *Duplicas*, inquit, ἐξειλοχότας. Dicente quodam, Λῆμμα (*Acceptio*) *in illo eſt*, per geminum μμ (*cum vellet* λῆμμα, *generoſum impetum.*) *Ergo*, in-8 ἔφη, λήθῃ, εἰ λημμα αὐτῷ πάρεστιν ἐτέ-

τρος εἶπεν, ἢ πῶς λέγεις; ἕτερος δὲ [b] ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τὸν [c] ἐξειλοχότας. εἰπόντος δέ τινος λῆμμα [d] πάρεστιν αὐτῷ, λέγε τί· [e] δύο μμ. ὑπῆν, ἔφη, [f] λήθῃ, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν ἐτέ-

[b] Ἐκλελοχότας] Ex G. & marg. *A*1. recepi. Λέοντας Edd. [c] Ἐξειλοχότας] Sic G. Λέοντας Edd. [d] Πάρεστιν] Παρῆν *Fl.* [e] Δύο] β *Fl.* [f] Λήθαται] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Λήθεις male *J.* cum *Va.*

85. Λῆμμα πάρεστιν] Λῆμμα γὰρ ἡ ἀνδρία δι' ἑνός. M. *V.* Idem Schol. in altero *V.* [Λῆμμα] Διὰ δύο μ. τὸ λαμβάνον. Λέγει δὲ Θηλυκῶς, μεθύσης & μεθύσου. Illud legitur apud *Eccleſiaſten* cap. XXVI. ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μεθύσης. Idem tamen XIX. πᾶς γὰρ μεθύσου & πορνείου πτωχεύσει. *Pollux* Menandrum etiam de viro μέθυσον dixiſſe auctor eſt. Non caret igitur exemplo quod Apoſtolus dixit in prioris ad *Corinthios* cap. V. Ἢ λοίδορον ἢ μέθυσον ἢ ἅρπαγα. Et VI. Οὔτε μέθυσοι οὔτε λοίδοροι. Nam Lucianus etiam in Timone de viro μέθυσον & πάροινον dixit, quanquam & *Phrynichus* ſcribat: Μέθυσος ἀνὴρ οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ μεθυστικὸς γυναῖκα δὲ ἐρεῖς μέθυσον ἢ μεθύσην. Barbari igitur, ut ſupra dixi, etiam de viro μεθύσης dicunt. quare μεθύσης per ſolœciſmum eſt nominativus, & per Atticiſmum genitivus. Alexis tamen in fragmento apud *Athenaeum* lib. XV. Ἐξοῖνος δ' ἐγένετ' ἐκ τοῦ μεθύσου Ἀλεξις. Ubi recte *Caſaubonus* notavit male non nemínem emendare μέθυσος. Et apud *Artemidorum* lib. IV. cap. 2. ubi tamen pro πότηρα μεθύσης εἶναι θέλεις, legendum μεθύσης. In his quæ ſtatim apud Lucianum ſequuntur, ἐνῆν δὲ λέοντας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς λέοντας, nemo unquam deprehendet Soloeciſmum. Locum eſſe corruptum dudum vidi. ſed quomodo emendandus eſſet, nec ego, nec facile quivis alius me longe doctior potuiſſet ſubodorari. Abſque excerptis illis vetuſti codicis, quæ modo laudavi, adhuc in mendo cubaret. Illa ſcribunt: ἐνῆν δὲ ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς ἐξειλοχότας. Attici enim reſpuunt ἐκλελοχὼς. vide quæ ſupra notavi de λέλογχα & infra c. 7. *J.G.G.*

81. Ἐκλελοχότας] Nimis ineptum erat vulgatum λέοντας, ideo haud cunctanter ejeci. *J. F. R.*

82. Διπλασιάζεις] Tolerabiliorem puto *Graevianam* lectionem, eamque interpretari utcumque conatus ſum: nempe ut illud *duplicare* referatur ad primam literam præſentis in augmento præteriti geminatum præter Atticorum conſuetudinem, qui pro λε & με ponunt ει. *J.M.G.*

85. Λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ] *Lucrum adeſt illi*, cum λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ, id eſt, fiducia animique præſentia vel obſtinatio adeſt illi, dicere debuerit. Λῆμμα & λῆμμα auctore *Ammonio* Διαφέρει. Λῆμμα μὲν γὰρ δι' ἑνὸς μ. τὸ θάρρημα τῆς ψυχῆς (ſic enim legendum eſt, non τόχης, ut habent edita exemplaria) λῆμμα δὲ διὰ δύο μμ. hoc eſt, λῆμμα *animi præſentiam ſignificat*, λῆμμα *quidquid accipitur.* Si *Heliodori* Epiſcopi codex emendatus eſt λῆμμα ab illo dictum eſt pro λῆμα. Λῆμμα, inquit, ἀνθηρότερον in ſecundo libro. Idem in decimo: ἀνδρείᾳ δὲ λήμματι. *Joſephus* VII. ἀλαίτως. Καὶ πυλλοῦ λήμματος πλήρης γενόμενος. pro quo Lucianus in *Demoſthen. Encom.* Ὡς ἀνδρῶν μὲ αὐτοῦ τὸ λῆμα. In *Neophrone* quoque λῆμμα legitur pro λῆμα in quibuſdam libris. Κατιχε, inquit, λῆμμα τὸ θέλος θηοτυγὲς. *compeſce ferocitatem & vim.* Ipſum carmen legitur in *Stobaeo.* Quin & in *Philoſtrati* Heroïcis λῆμμα impreſſum eſt pro λῆμα. Τὸ δὲ λῆμμα, inquit, τῆς Ἀχιλλέως θηλύστομα φησι. In *Dion. Halicar.* libro VI. eadem menda eſt. Ὑπὸ λήμματος & προθυμίας ἀτάκτου. Apud *Plutarch.* in Cæſare quoque male legitur τοιαῦτα λήμματα ὁ Καῖσαρ ἀνέθρεψε. pro λήματα. *Heliodor.* tamen in ſexto recte dicit: γενναία μὲ τὸ λῆμα, φησὶ τὸ φρόνημα. *Euripides* in Oreſte: Μενέλας πάθεσι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον. Idem in Iphigenia: Ὦ λῆμ' ἄμεσον ὡς ἀπ' εὐγενοῦς βέλος πίφυκας. Et in Heraclidis: Ἀλλ' αὖ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα & φύσιν. Id eſt, τὸ φρόνημα, τὴν ὁρμὴν, τὴν ἀνδρείαν, τὸ ψυχῆς θάρσημα, τὴν προθυμίαν. *Joſeph.* III. Ἀλλὰ. Δεῖ δὲ πάντ' ἐπὶ τοῖς τοῦ τάχει & λήματος. Παράσημα ψυχῆς autem, ut emendandum cenſuimus apud *Ammonium*, ſæpiſſime pro φρόνημα accipitur. *Diodorus* de rebus Alexandri: Οἱ δὲ Θηβαῖοι τῷ θάρσήματι τῆς ψυχῆς ἐπαιρόμενοι τοῖς διωκοῦσι. *Joſephus* in VI. Ἀλαῖς. Καπῶς ἐπάνω τῷ θαρσήματι τῆς ψυχῆς Ἰουδαίους. *Polyb.* Ῥωμαῖοι δὲ ἀλκὴν σώματος & θάρσημα ψυχῆς ὀλίγῳ δεῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν. Sed ut revertamur ad λῆμα. *Ariſtophanes* in Nebulis: Λῆμα μὲ πάρεστιν τῷ δὴ σὸν ἄτολμον. Idem in Ranis: καθ' Ἡρακλέα τὸ χῆμα & τὸ λῆμ' ἔχων. *Simonides*: ἐντόλμῳ ψυχῆς λήματι πιεθόμενοι. *Spiritibus freti*, id eſt, intrepidi pectoris. Ponitur autem hæc vox fere cum adjectivo laudis vel vituperationis. *Euripides* in Iphigenia: Ὦ λῆμα θάρσος. Idem in Alceſtide: Κεἰσὸν τὸ λῆμα κἀκ τοῦ ἀνδρὸς τὸ σόν. Idem in Medea: Ἥκω τὸμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν. *Ariſtophanes* in Equitibus: Νῦν δὴ σε πάντα δὴ καλὸν ἔξεστι & λῆμα θοὐμὸν φορεῖν. Ubi perperam *Eraſmus* legit λῆμμα, & interpretatur *lemma ferre vehemens*, quod dudum *H. Stephanus* notavit. *Sophocles* in Oedipo Coloneo: Ὦ ἀναιδὲς λῆμα. *Herodotus* tamen ſine laudatione λῆμα poſuit pro præſentia & præſtantia in Polymnia: Ἀπὸ λήματος, inquit, τῆς ἀνδρηίης ἐχρατίνετο εὐθυμίῃς ἰούσης ἀνάγκης. Et in Calliope: Λήμασι μὲν τοῖς ἐμοῖσι οὐκ ἔοικε ἔσεσθαι οἱ Πέρσαι. quo utroque in loco perperam μμ impreſſum

ἑτέρῳ δὲ εἰπόντος, πρόσεισιν ὁ μείραξ ὑμῶν φίλος, ἔπειτα, ἔφη, λοιδορεῖς φίλον ὄντα; πρὸς δὲ τὸν εἰπόντα, δεδίττομαι τὸν ἄνδρα, ἢ φεύγω· σὺ, ἔφη, ἢ ὅταν τινὰ εὐλαβηθῇς, διώξῃ. ἄλλῳ δὲ εἰπόντος, τὸν ἐχθρόν μου ἀσπάζῃ; ἀλλ' ἐπὶ γυναικὸς ἐρῶσης. ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς μειρακίου λέγεται V.

quit; *accipies.* Alio dicente; *Accedit ille adoleſcentula (adoleſcentulus) amicus meus;* *Tum tu*, inquit, *maledicis amico?* Ad eum qui dixerat, *Terreo (Timeo) virum & fugio; Tu*, inquit, *etiam cum timebis aliquem, illum perſequeris.* Alio dicente, *Amicorum ſum-*

88. Διδίττομαι] Τοῦτο ἐνίοτε ἐπὶ πάθος σημαίνει. V.

* Λίγεσθαι] Λίγεται edita, correxerat *M. du S.* ex Cod. credo, quia eodem verſu vulgatum φασὶ ex Cod. V. in φασὶν ſe mutaſſe notarat. Sed quia λίγεσθαι vel ſine codice legendum apparet, facile obſecundavi. *J. F. R.*

eſt. Nam λῆμμα duplici μμ lucrum, capturam, quaeſtumque ſignificat, & ſyllogiſmi partem, quam *Ariſtoteles* πρότασιν, Cicero *ſumtionem* vocat. Hinc componitur dilemma & monolemma. Lemma etiam *Plinio* & *Martiali* argumentum ſignificat. *Catanaeus* male λῆμμα unico μ dici vult pro lucro, contra omnium exemplarium auctorumque fidem. Lucianus *Demoſthen. Encom.* Λημμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπερφυΐας, id eſt, *contemtus magnorum & multorum emolumentorum.* *Joſephus* in I. Ἀλώσ. Ὡς μὴ καταφορον τὸ λῆμμα ποιησας. Idem in XIV. ἀρχαιολογίας: Ἵνα δὲ μὴ καταφορον γένῃ τὸ λῆμμα. *Ne tamen quantum pecuniae extorſerit, cognoſceretur.* Ubi exemplaria πολυμήμαλα habent. & male *Gelenius* vertit: *Ne tamen fraus deprehenderetur.* *Demoſthenes*: Τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος ἕνεκα ἀπολοῦντες. *Sophocles* in Antigone:

Οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν·
Ἐκ τοῦ γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
Ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.

J. G. G.

86. Πρόσεισιν ὁ μείραξ ὑμῶν φίλος] Hunc convitiari amico ſuo ideo dicit Socrates quod viro muliebrem dederit appellationem. Nam qui Attice ſunt locuti ὁ μείραξ dixerunt, non ὁ μειρακίσκος, niſi cum mollem & pathicum vellent intelligi. Ita illud intelligendum in *Vita Demonactis*: Ἦκεν ἐπί τις μειρακίσκος ὡραῖος, αὐτὸς ὑπολωλεικὼς λέγων. *Venit igitur quispiam effeminatus adoleſcentulus egregia forma.* Ibidem in *Votis*: Καὶ μὴν ὁ παῖς καλὸς ὁ μειρακίσκος ἐδόξει μοι. Sed praeſtat haec ita ſeſe habere ut teſtimoniis evincamus. Primus itaque & maxime idoneus teſtis eſt *Thomas Magiſter*: Μείραξ, inquit, ὁ μειρακίσκος ἐπὶ ἀρσενικοῦ ἀδοκίμως· μειράκιον δὲ εὐδοκίμως πάντες οἱ ῥήτορες λέγουσιν. Μείραξ μέν τοι ἐπὶ θηλυκοῦ, ὁ μειρακίσκος μόνος Ἀριστοφάνης ὁ Πλούτου· Σὺ δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μειράκια. Καὶ πάλιν. Ὦ μειρακίσκη παυβάτη γ' ὡρικῶς. Σὺ δὲ μειράκιον ἐπὶ θηλυς λέγε. Lucianus in *Gallo* de Danaë agens: Ὅς ποτε ἠράσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μειρακος. Idem in Νεκρικοῖς· Δύο ἤδη ὁ μειρακίσκος κύλικας ἐτοίμους ἔχων. *Ariſtophanes* in ἐκκλησιαζούσαις· Ἄγειν σε ἐς ταῦτας μετὰ σκυτίδος μειράκια. Idem in *Pluto*: Ἀλλ' ὦ νεανίσκε σὺν ἐᾷ τὸν μειράκια μοιχεῖν τε ταυτηνι. Et in Ranis: Καὶ γὰρ ὠθαλεῖψας τε μειρακίσκης. Lucianus in *Meroed. Conduct.* Τειμώμενος μειρακίσκος, id eſt, maſculum ſcortum. Parum igitur Attice *Parthenius* in Eroticis: Μειρακίσκος τις τῶν παίδων δοκίμων Ἀθήνησιν ἠράσθη. *Ammonius* quoque hanc notavit differentiam: Μείραξ ἐπὶ μειράκιον καὶ μειρακίσκος διαφέρει. Μειράκιον μὲν ἐπὶ μειρακίσκου ὁ ἄρσην· Μείραξ δὲ καὶ θήλεια. Haec Ammonii ſententia de μειρακίσκος intelligenda non de amoribus maſculis, ſed impudicis, pathicis. Poſtremo *Phrynichus* id confirmat: Μείρακες καὶ μείραξ. ἃ μὲ παιφοδῶς παίζει τὰ τοιαῦτα. Τὸ μὲν μείραξ ἐπὶ μείρακες ἐπὶ θηλειῶν τάττουσιν· Τὸ δὲ μειρακίσκος καὶ μειράκιον ἐπὶ μειρακύλλιον ἐπὶ ἀνδρῶν. Ubi perperam *Nunneſius* vertit: *Μείρακες ἐπὶ μεῖραξ adoleſcentuli & adoleſcentulus.* cum ſit *puella & puella*, ut ex ſequentibus apparet & exemplis, quae attulit. Sic & Etymologici magni auctor, quem vide. Et *Aelius Dionyſius* apud *Euſtath.* Atticos hoc ſemper obſervaſſe ait. Attice igitur dixit Lucianus in *Aſino*: Τῇ μείρακι συνεπαιζόμεθα. Et *Heliodorus* in primo: Ὑποδήσας αὐτὸν ὁ μείραξ. Idem tamen male in quarto ait: Θεαγένης ἐστὶ ἐπὶ οἱ σὺν αὐτῷ μείρακες. Et in X. Τὸν μείρακα τῶν ἐφήβων, *exeedens ex ephebis*, vel ἄρτι μὲ τῶν ἐφήβων, quemadmodum in ſecundo eleganter dixit. *Ariſtophanes* etiam in Ἐκκλησιαζούσαις de maſculo dixit μείραξ, ſed impudico: Ἦν μείραξ ἔδων ἐπιθυμήσῃ βούλῃ τοῦτον σκαλαβάραι. Id eſt, σωσιπύραι, ut Scholiaſtes inquit. *Si adoleſcentulum videns cupiet & volet hunc ſubagitare.* Ubi Scholiaſtes: Μείρακα δ' ἐπαίδων δοκεῖ· ἀρσενικῶς εἰρημένον. Deinde productis *Ammonii* verbis, quae ſuperius retulimus, ſubjicit: ἢ πρὸς τὸ γυναικώδες τὸ κινάιδου ſcilicet reſpexit. quod verum eſt. Non enim alio ſenſu μείραξ Atticis de maſculis dicitur quam Latinum *nubere.* *Micyllus* ingenue fatetur ſe ſoloeciſmum hic deprehendere non poſſe. *J. G. G.*

Ibid. Μείραξ] Verum eſt Atticos plerumque femininum facere, *Ariſtoph.* Eccl. vſ. 692. & alibi. Cl. *Hemſterh.* in Ed. min. Dial. Luciani, pag. notarum 9. Lucianum in *Dial. Mort.* IX. commiliſſe contra nitidiorem Atticiſmum, notat, qui ibi μειρακίσκος maſc. gen. dicat, quam notam Editioni majori non inſeruit. At ſi videris *pincernam* & ibi ſignificari, adeoque & *mollem* poſſe deſignari, quales & hoc nomine venire Cl. *Graev.* recte docet, nihil illic a ſe diſſenſerit Lucianus. Sed & eſt ὁ μειρακίσκος ap. *Alciphr.* I. Ep. 2. p. 12. ubi ſuſpicio de effeminato ſermonem eſſe, non eſt certa. Utuntur & alii de non ſuſpectis, quos tamen ſatis in eo ἀστιμίζων non dixerim. *J. F. R.*

88. Δεδίττομαι]

ſummiſſimus ; Lepidum, inquit, *ſummo facere aliquid altius.* Dicente quodam, *Expello; (Exire volo) Quem*, inquit, *expellis?* Dicente quodam, *Exſuperne (ſuperne) Ex*

φίλων ὁ κορυφαιότατος, χάριέν γε, ἔφη, τὸ ὑπὲρ κορυφῆς ποιεῖν τι ἐπάνω. καὶ ἐξορμᾷ δέ τινος εἰπόντος, ἢ τίς ἐστιν, εἶπεν, ὃν ἐξορμᾷς; ἐξεπιπολῆς δέ τινος εἰπόντος,

ἐκ

91. Κορυφαιότατος] Κορυφὴ ἡ κεφαλή. τὸ οὖν κορυφαῖον ἀ δίχ᾽ ὑπερθετικὸν τὸ κορυφαιότατον. *V.*

92. Ἐξορμᾷ] Σημαίνει τὸ ὁρμᾷ ἕτερον ἐ ὁρμηθῆναι ποιῶ· ὁρμῶμαι δὲ ἐγὼ αὐτός. *V.*

88. Διδίττομαι τ᾽ ἔνδρα, καὶ φεύγω] Soloecismus hic in eo eſt quod διδίττομαι poſuit pro metuo, cum ſit terreo. *Thom. Mag.* Διδίττομαι τ᾽ δεῖνα ἤγουν ἐκφοβῶ, καὶ ὡς ποιηταῖς ἐ λογογράφοις. Ἀντὶ δὲ τοῦ ἐκφοβοῦμαι ὡς ποιηταῖς μόνοις. Ὅμηρος ἐν Β. Ἰλιαδ. Δαιμονίῳ ἔ τε ἴσκει κακὸν ὡς διδίσσεσθαι. *Ariſtoph.* Scholiaſt. ad Plutum notat διδίσκω poni pro metuo, διδίττω autem eſſe terreo. Δίδισκε μὲ ἐγὼ ἀμεταβάτους, διδίττω δὲ ἕτερον πρὸς αἰτιατικὴν συντασσόμενον. Attice igitur dixit Lucianus *de Luctu* : Κύων τῷ χάσματι διδιττόμενος. *canis rictu ſive oris hiatu terrens.* Idem in *Philopſ.* Καὶ διδίττεσθαι καιρὰ ἐλπίζων. Et in *Bis Accuſat.* Καὶ μὴν ὕστ᾽ με, ὦ Ζεῦ, διδίττου). terreat. *Ariſtophanes* pro metuo videtur uſurpaſſe in pace : Εὐλαβοῦ θ᾽ ἑκάτον τ᾽ Κίρκαιον καὶ διδίττεσθαι. *Juſtinus Martyr* in epiſtola ad Zenam & Serenum : Μηδὲ διδιττόμενοι τοὺς χειμῶνας, ubi aliter *διδόντα metuentem* legitur. *J. G. G.*

91. Φίλων ὁ κορυφαιότατος] *Amicorum ſummiſſimus*, ut Graecum ſoloeciſmum Latino exprimam. De hac voce *Thomas* : Τελευταῖον μὲ λέγε· Τελεσταιότατον δὲ ἀδόκιμον, ὡς ἐ κορυφαιότατον. Idem alibi : Οὐ κορυφαιότατον δεῖ λέγειν, εἰ γὰρ πρὸς τῇ ὑπεροχῇ καὶ ἐπὶ πᾶν ὑπεροχὴν δεῖ ἐπάγειν. εἰ ἐ ὁ Λυκιανὸς παίζων λέγει. Locus Luciani, quem innuit, eſt in libello *quom. Hiſt. ſit Conſcrib.* Δύο μὲ ταῦτα κορυφαιότατα οἰκοθεν ἔχοντα. Negat hic *Thomas* ſuperlativo addendum ſuperlativum. D. *Joannes Theologus* tamen a comparativo formavit alterum comparativum in tertia Canonica : Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν. *Phrynichus* ſummopere improbat hanc vocem : Κορυφαιότατον, inquit, ἐπικαλυφάμενον τέχνην ὡς Φαβωρῖνος. λέγε ἓν κορυφαῖον. *Suppuduit me ſuum κορυφαιότατον reperi apud Phavorinum. Tu dic igitur κορυφαῖον.* Simile huic eſt ἐχατότατον a *Thoma* merito improbatum, & κεφαλαιωδέστατον quod in *Polemone Sophiſta* notat *Phrynichus*. Parum igitur Attice *Plutarchus* πρὸς Κολώτην Περιπατητικῶν ὁ κορυφαιότατος Στράτων. Idem in Pompejo : Ὦ Περσῶν ὁ κορυφαιότατος. Idem ibidem : Κορυφαιότατον δ᾽ ἦσαν οἱ καλούμενοι ἑ τιθηνοὶ ἔτει σύμβουλοι. Nec *Dion. Halicarn.* lib. VI. Ἀππίῳ δὲ ἦν γνώμη τῶν κορυφαιοτάτων πρωτεύοντων ἀμφοτεράτης αὐτοῦ ἑ αὐθάδης. Nec *Joſeph.* συναλίσκεσθαι δὲ οἱ κορυφαιότατοι. Idem in VIII. Ἀλώσ. συναλλάττων ἓξ τ᾽ κορυφαιοτάτων. Utitur & alibi hac voce, ut & *Laertius* in Socrate & Ariſtippo, *Juſtin. Martyr* in Ὁμιλίαι ad gentiles, & *Herodian.* in fine libri ſecundi : τὰ κορυφαιότατα τούτου καὶ συντέλειαι ἔχοντα τ᾽ κατὰ μῆνα πεπραγμένων Σεβῆρον ἐν τοῖς ἑξῆς. Et *Clem. Alexandr.* Pædagog. lib. I. c. 13. Καὶ μὴν τὸ κεφαλαιότατον. quod eſt ſupremum omnium. *J. G. G.*

Ibid. Ὁ κορυφαιότατος] Errat *Thomas Magiſter*, cum a ludente Luciano ait alibi uſurpatam hanc vocem. Vide Συγγρ. c. 34. Serio enim, & ut probam adhiberi. Nec ſolus, ut ex Cl. *Graev.* nota videre potes, id fecit. *M. du S.*

92. Καὶ ἐξορμᾷ δὲ] Ἐξορμᾷ abſolute uſurpatur pro exeo & proficiſcor, ſive erumpo. cum proprie apud Atticos activum ſit ſignificans, incito, urgeo, impello. *Moſchopulus* : Ὁρμάω ὁρμῶ, inquit, τὸ παρεύομαι ἐγὼ, ἐξορμῶ δὲ ἄλλον. *Philoſtrat.* certe Atticos imitatus ſemper illo active utitur in Heroicis : Ἐξορμᾷ τοῦτον τ᾽ κύνα καίτοι χρηστὸν ὡς ὁρᾷς ὄντα. Et in eodem operе : τῷ Τελαμῶνος ἐξορμῶντος τ᾽ Αἴαντα. *Euripid.* in Iphigenia Aulid. 130. eodem loco utramque ſignificationem conjunxiſſe videtur, activam & paſſivam : Κλῆθρον ἐξορμᾶ· ἦν γὰρ τῶν πομπαῖς αὐτήσαις, πάλιν ἐξορμάσεις τοὺς χαλινούς. Improprie igitur, ſi Luciano credimus : *Heliodor.* in ſecundo. Καὶ μοί τις ἀπάγγειλον ὡς ἐξώρμησεν. Idem in IV. ὁ δὲ τὰς μὲ κόρας ἔφασκεν ἐξορμᾶν. Et ſic ſaepius ille ſcriptor, ut & *Dio* lib. XLII. Αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς στρατιώτας ἐξώρμησεν, & ſic idem frequenter, ut & *Joſephus*, quin & *Xenophon* & plures alii, ut egregie oſtendit incomparabilis *Budaeus* in Commentariis utriusque linguae. Sed ipſe etiam Lucianus hujus praecepti ſui oblitus dicit in Dialogo Diogenis & Antiſthenis : Πολὺ τ᾽ ἄλλων προεξορμήσας. *ante alios erumpens.* Idem in Dialogo Alexandri & Annibalis : Ἐγὼ γοῦν μετ᾽ ὀλίγων ἐξορμήσας εἰς τὴν Ἰβηρίαν. Qui tamen Atticos voluerit imitari, cum *Thucydide* dicat : Παρόξυνέ τε τοὺς Λακεδαιμονίους ἐ ἐξώρμησεν. *J. G. G.*

94. Ἐξ ἐπιπολῆς δέ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* ἐξ ἐπιπολῆς, addita praepoſitione ἐξ, pro quo doctiſſimus quisque ἐπιπολῆς, omiſſa praepoſitione. *Pauſan.* in Corinthiacis : Ἐπὶ θαλάσσῃ τελματώδει καὶ ἐπιπολῆς μαλακοῦ. *Ariſtophan.* in Pluto : Ταῖς μὲ ἄλλαις ἡδοναῖς ἔστι ἀνατάτω γραῦς. ἡ ταύτης δὲ νῦν τ᾽ γραὸς ἐπιπολῆς ἔπεσεν αἱ κύτραι. Idem in Concionantibus : Ἄνωθεν ἐπιπολῆς τῷ σώματος. *Herodot.* Ἐπιπολῆς δὲ ἔφυσε αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον. id eſt, *ſuperne ineſt ipſum ellychnium.* Valla hic labitur legens ἐπὶ πολλοῦ ἐλλυχνίου. id eſt, *cum multo lychno.* Locus extat in Euterpe. Idem in alio loco : Τάφον ἑαυτῇ καθυπεκτεύσατο ἐπιπολῆς τ᾽ πυλέων. *Theophraſt.* in primo de cauſis : Εἰ καί τινας εἰς βάθος καθιᾶσιν, ἀλλ᾽ ἰσίας ἐ ἐπιπολῆς. *Plutarch.* in eo libello cui titulus πότερα τ᾽ ζώων φρονιμώτερα· ὡς ἀστατόρδμους ψαύσει τοῖς πτίλοις ἐπιπολῆς. Et in libello περὶ κοινῶν ἐννοιῶν οὐκ ἐπιπολῆς ψαύσας τ᾽ ἐπιφανείας, ἀλλὰ πάντη διὰ βάθους εἰς πλάτος ὁμοῦ. Sic Attice Plutarchus, qui tamen minus Attico dixit in Dione : Εὕρισκον ἐξ ἐπιπολῆς μᾶλλον ἢ καταφορᾶς : quod etiam apud Dioſco-

ἐκ δ' ὑπαπολῆς εἶπεν, ὡς ἐν τῇ παιδιᾷ τινες λέγοντες δέ τινες, συνετάξατό μοι, τὸ λόχον, ἔφη, Ξενοφῶν συνετάξατο. ἄλλου δὲ ὑπόντος, περίστηι αὐτὸν ὥστε λαθεῖν, θαυμαστὸν, ἔφη, εἰ εἷς ὢν, περίστης ἕνα. ἕτερος δὲ λέγοντος συνεχώρει αὐτῷ, καὶ διαχωρήσειν πάντας, εἶπεν.

95 *superne*, inquit, *tanquam ex dolio?* Dicente quodam, *Conjunxit* (*Injunxit*) *mihi*; *Etiam manipulum*, inquit, *Xenophon.* Alio dicente, *Circumsteti* (*subterfugi*) *illum ut delitescerem*; *Mirum*, inquit, *si unus ipse unum circumsteteris.* Alio dicente, *Commiscebatur* (*Comparabatur*) *illi*; *Omnino etiam separabatur*, inquit.

6. So-

96. Συντάξατό μοι] Ἐπὶ τραπεζῶν γὰρ τοῦτο λέγεται. *V.*

98. Περίστηι αὐτὸν] Ὑπαγαγόμην γὰρ ἔδει εἰπεῖν, ἢ μεταλλῆσαι αὐτόν. τὸ γὰρ περίστηναι ἐπὶ τῶν κύκλῳ λεγόντων ἐστὶ τάττεσθαι. *V.*

Idem Schol. in *Voſſiano* majore ita habet: Περιίστη] Τὸ περίστη δηλοῖ τὸ περὶ αὐτοῦ. πῶς ἂν εἷς ὢν περὶ αὐτὸν ἔστησε;

1. Συνεχώρει αὐτῷ] Συνεδικάζετο γὰρ ἔδει εἰπεῖν, ἢ ἠμφισβήτει, ἀλλ' ἐσυνεχώρει. τὸ γὰρ συγχωρῶ, ἐπὶ τῶν πυκνοῦσθαι ἢ δοκίμη χρῆσις τῶν Ἑλλήνων οἶδεν. *V.*

In *Voſſ.* majore ſic: Σύγκρισιν καὶ διάκρισιν φασὶν οἱ φιλόσοφοι τὴν ἕνωσιν καὶ διάλυσιν, ἧς ὡς φασὶν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὴν αὐτάταξιν. * ἂν συνεδικάζετο ἔδει εἰπεῖν, ἢ ἠμφισβήτει.

* Οὖν] Excidit hic aliqua vox, aut συν - ὢν legendum. *M. du S.*

ridem cum in capite de papavere tum alibi, uti & paſſim apud Graecos interpretes occurrit. *Phrynichus* haec, quae diximus, confirmat. Ἐξ ὑποπολῆς λέγουσί τινες αἰφνίδιον ὁμοίως εἶναι τῷ ἐξαίφνης, οἷον ἐκ τῆς ὑποπολῆς ἐξαίφνης, αὐτίκα. Οἱ δ' ἀρχαῖοι ἄνευ τοῦ σὺν προθέσεως ὑποπολῆς. *Thomas* eſt in eadem ſententia: Οὐδεὶς τῶν δοκίμων ἐξ ὑποπολῆς εἶπεν, ἀλλὰ πάντες χωρὶς τοῦ ἐκ προθέσεως ὑποπολῆς. Ἀριστείδης δὲ τοῦ Λάγυστος· Ἐστιδὴ σοι λέγ' βραχέων ἐκ ὑποπολῆς ἀφηγήσομαι. Θουκυδίδης ἔφη. λέγ· τὰ ὑποπολῆς τὰ ἄλλα εἶναι, de Epipolis agens Syracuſanorum loco, cuſtodiis frequenti, ut loquitur *Livius*. Lucianus tamen hic non cavit quod aliis vitio dat. Dicit enim in ſecundo verarum narrationum: σὺν ἑξ ὑποπολῆς μόνον ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος. *J. G. G.*

96. Συντάξατό μοι] *Juſſit mihi.* Sic interpretor, non ut Micyllus, *compoſuit.* In hoc enim videtur ſoloeciſmus eſſe, quod συντάσσειν dixerit pro κελεύειν, cum συντάσσειν proprie ſit ordines inſtruere, componere. Pro jubere tamen utitur *Heliodor.* in ſecundo: Ἐπὶ τὸν νεὸν τοῦ Ἡλίου ἦλθε συντετακτό μοι πρὸς τὸ ξένον ἄφιξιν. Idem in eodem: Ἐπὶ τὸν χείμωνα τὸν κώμον ἐκ τῷ Θεαγένει συντέτακτο ἑορτάσαι. *Diodor.* ſaepe συνέταξε pro juſſit, & συντέτακτο pro juſſus erat, utitur. Qui igitur Atticos imitari volent, συντάσσειν uteutur de ordinibus inſtruendis, ut *Xenophon.* Apud *Joſephum* ὑποβολὰς τε καὶ λόχους συνέταξαντες dixit, id eſt, *inſidias ponentes.* Lucianus alio ſenſu in *Aſino* dixit: συνετέτακτο ἐπ' ἔργον. *Accingebantur operi.* & *Plutarchus* συντάττεσθαι πρὸς τὸν πρᾶξιν. *ad negotium componebatur.* Eodem pertinet illud Periclis ἀσύντακτός εἰμι, *imparatus ſum.* illudque *Plutarch.* de Solone: συντεταγμένον ὑποβάλλειν τύνομα, *paratum ſubjicere nomen.* Demoſthenes ἐ συντεταγμένως *non ſum paratus, meditatus, inſtructus.* *J. G. G.*

Συντάξατό μοι] Ἐσυντάξατο volebat ille Soloecus. *J. M. G.*

98. Περίστηι αὐτὸν] *Circumſtiti ipſum.* Manifeſtus ſoloeciſmus, ut docet *Thomas*: Μὴ ἐπὶ τῶν περίστασθαι τὸ δίδυμον. Πῶς γὰρ ἂν εἷς τινα περίστη; ἀλλὰ περὶ ἑαυτὸν, Λουκιανὸς· ἐν ὑποπολῇ καὶ περίστασθαι τοὺς ὑποπολεῖς. *Lucilius* in Menedemo parum Attice dixit περίστασόν αὐτὸν ποτε Κρήτης. Περίστασθαι etiam fugio, vito ſignificat. Lucianus in fine *Hermot.* Οὕτως ὑπεκπέφευγα καὶ περίστασθαι, ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τῶν κυνῶν. *Non ſecus ac rabioſos canes fugiam, & vitabo. Joſeph.* Ἀρχαιολογίας libri primi capite ſecundo: πρῶτον μὲν ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίᾳ τῶν φύγειν ταύτην περιστάντας. Idem Ἀρχαιολογίας lib. IV. cap. 6. Περίστασιν γὰρ μᾶλλον τὸ λόγον αὐτοῦ μιμησαμένη γενόμενον τοῦ ἔργου τὸ πλῆθος. id eſt *verebatur.* Idem locus & *Suida* refertur cum eo qui ſequitur: Τὸν ὄχλον δὲ ἐκεῖνον ἀεὶ τοὺς θεμένους περίστασθαι μᾶλλον. Idem *Suidas* ἀλυσκάζειν, περίστασθαι, ἐκκλίνειν, φεύγειν, *cavere, declinare.* in qua notione etiam legitur II. ad *Timoth.* II, 16. & ad *Tit.* III, 9. vide & *Caſaubon.* ad Athen. Animadverſ. lib. XV, 5. & *Andream Dunaeum* ad *Johann. Chryſoſtom.* in epiſtolam ad Titum orationem ſextam. *J. G. G.*

1. Ἕτερος δὲ λέγοντος συνεχώρει αὐτῷ] *Judicio experiebatur*, vel *contendebat*, aut etiam *cum eo comparabatur.* Sic barbari loquuntur. Attice vero συνεχώρει αὐτῷ ſignificat, una oriebatur, naſcebatur, ſive gignebatur, quemadmodum διαχώρει αὐτῷ ſignificat, una interibat, atque diſſolvebatur. Διαχωρήσειν tamen pro *judicio experiri* dixit Demoſthenes: Εἰ μὲν ἦν τοῦ Ῥαδίου διαχωρῆσαι διαχωρήσεται. Sed de συγχωρεῖν audiamus *Thomam*: Ἐπὶ διαχωρῆσαι συνιδικάζετο καὶ λέγω, ἐσυνεχώρει. Συνεχώρησε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπῆλθε, ὡς ἔχει καὶ ὁ παρὰ φιλοσόφοις σύγκρισις, ἧς τὸ ἀναιρεῖν διάκρισις. ἐπεὶ καὶ ἐν φυσικοῖς τὸ συνθέσει συγκρίνειν, ἐστὶ τοῦ πρὸς τὸ δύσκολον διαχωρίζειν, ἐκ εἰρηται παρὰ τοῖς διαιρετικοῖς τῶν ἀναλυτῶν. Ἀλλὰ ἀντὶ τούτου περιβάλλειν, καὶ παραχωρίζειν, καὶ παραπείθειν. Pro quo & dicunt εἰκάζειν, ὡς Δημοσθένης. Attice igitur dixit Epicharmus: συνεχώρησε δ' ἀναχάλασιν ὕδωρ ἦλθε, πολλὰ γὰ μὲν ἐς γᾶν, πτῶμα δ' ἄνω, τί τῶνδε χαλεπόν; Attice etiam *Chryſoſt.* in comparatione monachi & Regis: Καὶ ὡς ἐκεῖνος τῶν ἀλλήλους τέκνα κατεσθιόντων ὡς πολλοὺς, τοῦτο πολλῶν συγ-

χέ-

6. Solebat vero etiam illis, qui Attico more ſoloeci eſſent, lepide illudere. Ad dicentem enim, *Nos (nobis) hoc videtur; Tu*, inquit, *etiam Nos (nobis) dices, nos peccare.* Alio ſerio narrante rerum patriarum quiddam, ac dicente, *Illa vero Herculi miſta; Non igitur*, inquit, *miſtus illi Hercules?* Quodam dicente, *Se tondendum eſſe; Quid*

Εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς σολοικίζοντας Ἀττικῶς, παίζειν ἀστεϊκῶς. πρός τινα † ξυρώμενον, ναὶ τοῦτο δοκεῖ, σὺ, ἔφη, ἡμῖν φαίης, ὡς ἁμαρτάνομεν. ἑτέρου δὲ σπουδῇ διηγουμένου τί ἐν ἐπιχωρίων, καὶ εἰπόντος, ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα, οὐκ ἄρα, ἔφη, ὁ Ἡρακλῆς ἐμίχθη αὐτῇ. χαρῆναι δὲ τι-

5. Ναὶ τοῦτο δοκεῖ] Τὸ γὰρ ναῖ † εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ. ἀλλ' ὅτε καὶ δοτική· ‡ τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν ἀπαιτεῖ. καλῶς § ἂν παίζων αὐτὸν εἰρηκεν· ὡς σὺ καὶ ναῖν ἡμῖς ὡς ἁμαρτάνομεν, φαίης γὰρ ἂν καὶ σὺ ναῖν ἁμαρτάνομεν ἡμῖς, τοῦτον ἡμᾶς, ἀλλ' οὐχ ἡμῶν. *V.*

8. Μιχθεῖσα] Ἐμίχθη γὰρ αὐτῇ ¶ φασὶν γυναικὶ, ἐκεῖ γυνὴ ἀνδρί. *V.*

9. Καρῆναι] Τὸ κείρασθαι ἐπὶ τῇ ** κοσμίᾳ· τὸ δὲ καρῆναι ἐπὶ τῇ αἰσχίστῃ, καὶ μὴ ὁρίᾳς. *V.*

† Εὐθεῖα] Εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ editum ante; ac deinceps quoque dativus ubique expreſſus. Sed adſcripſit *Salmas*: nominativum in his omnibus pro dativo qui in V. & Impr. erat, reposui. Huic igitur parui. *J.F.R.*

‡ Τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν] In V. & Impr. τὸ δὲ δοτικὴν αἰτιατικὴ abſunde. quod vero jam editum ex G. & ingenio le reſtinxiſſe teſtatur *M. du V.*

§ Οὖν] Ita ex V. reſtituit Idem, in editis erat τῷ ſine ſenſu.

¶ Φασὶν] Φασὶ editum ante. In V. per compendium exaratum hoc verbum editoribus prioribus impoſuit. *J.F.R.*

** Κοσμίᾳ] Κοσμιᾷ Exc. G.

χάντα σπουδῆς. Et Lucianus in imaginibus: Καί σοι Μιμήσεται δοκεῖν παρῃρτάζετο. Ibid. ἐγὼ δὲ σε ὑβρίσθαι ἐδόκουν ταῖς Ἡρώναις παραδοῦναί μοι. Et paulo poſt: Οὐκ ἂν παραβαλλόμην οἶκόν τινι γυναῖκα φαυλρόν. Ibid. Ἀμείνων δ' αὐτὸς εἰκάζειν ἐαυτῷ· τὸ σώφρονές τε καὶ ὄρθιον. Quare minus Attice dixit Athenaeus: Τὸ δὲ Διονυσίῳ χαριεῖσθαι καινολαῖς ἂν αὐλαῖς τι φανεῖη πρὸς ἑαυτὸν συγκρινόμενον. Confudit etiam hanc differentiam ipſemet Lucianus in *Paraſit.* Ἀξιῶ, inquit, συγκριθῆναι ὑμῖν ἐμοὶ τὸν πάππον. & Philo: Ὅσα ἄνωθεν εὐγενείας εἴδωλα ἔνεστι τῷ σώματι, *nobilitatis cum omnibus mortalibus comparandus.* Quare minus mirum de Apoſtolo, qui II. ad *Corinth.* cap. 10. inquit: Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι † ἑαυτοὺς συνιστάντες. In eadem ſententia *Plutarch.* Συγκρίνειν. Πλούταρχος ἐπιγράφει συγγράμματά τι † αὐτοῦ, σύγκρισιν Ἀριστοφάνους καὶ Μενάνδρου. Καὶ θαυμάζω πῶς φιλοσοφίας ἐπ' ἄκρον ἀφιγμένος, καὶ σαφῶς εἰδὼς, ἅ, τι ποτὲ διαφέρει ἡ σύγκρισις, ἐχρήσατο ἀδιακρίτῳ φωνῇ. Ὁμοίως δὲ ἐν τῷ συγκρίνειν τρόπῳ τῷ δὲ, καὶ συνέκρινεν, ἡμάρτηκε. Καὶ ἐν ἀντεξετάζων, καὶ ἀντιφάλλειν λέγων. *Cicero* recte I. de Natura Deorum συγκρισιν vertit *concretionem. Theophanes Cerameus*, ſupra ſui ſaeculi captum ſcriptor elegans, Hom. LVI. in feſto S. Procopii, hoc ſenſu poſuit συγκρίματα· Κόσμον λέγεται τὸ ἐξ ἀνωτάτου ἐν γῆς, καὶ τὸ μέσον σύγκριμα καὶ σύγκριτα. Vertit *Franciſcus Scorſus*: *Mundus dicitur, quod ex coelo terraque, & his quae in medio ſunt interjecta, conſtitutum atque compactum eſt.* Male vero *Plutarcho* σύγκρισις ponitur pro comparatione. *J.G.G.*

Ibid. Ἐν, ἔφη, καὶ ναῖν ἡμῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν] *In etiam nobis peccamus dices* pro ναῖ *nobis peccamus*, id eſt, *nos peccamus.* Utrumque hoc non videtur animadvertiſſe interpres, ut ejus verſionem legenti conſtabit. (nam dedit: *Tu*, inquit, *etiam nobis dices, ut peccemus.*) *J.G.G.*

5. Ναῖ τοῦτο δοκεῖ] Ut ſoloeciſmo ſoloeciſmum ſupplicemus: *Nos hoc videtur.* Ubi ναῖν *nobis* dicendum fuit. quemadmodum *Plato* loquitur in VI. de legibus Θαυμαστὸν τόγε ἀνοῆσαι ναῖν πάντως ξυνδοκεῖ. Idem in *Symposi.* Πρέπουσιν ὁ ἂν φαίην) ναῖν. *J.G.G.*

8. Ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα] Haec Luciani verba ex ſequentibus *Thom. Magiſt.* erunt intellectu facillima: Μίγνυται, inquit, ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ, οὐχ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Nimirum μίγνυσθαι recte dici de viro cum muliere conſuescente, male vero de muliere, quae cum viro rem habet. Hanc differentiam tamen non eſſe perpetuam argumento eſt illud Parthenii in Eroticis: Τῆς αὐτῶν μιχθείσης τῷ ξένῳ. *Herodot.* in Clio: Δεῖ δὲ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίῳ ξεινήῃ ἐν τῇ ζωῇ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξείνῳ. Attice igitur D. *Joh. Chryſoſt.* de Babyla martyre: Ποῖον δὲ ὄφελος μίγνυσθαι μητράσιν ἐν ἀδελφαῖς ὅπως ὁ τῶν πρώτων φιλοσόφων ὠμολόγησε, de Zenone agens. Sic apud *Heſiod.* μιχθεὶς εὐ φιλότητι, frequentiſſime. *Homer.* hymno in Lunam: Τῇ φά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι ἐ εὐνῇ. Quin & *Eſdra* IX. Hebraei dicuntur miſcuiſſe ſemen ſanctum cum populis peregrinis, qui gentilium filias duxerant uxores. *J.G.G.*

Ibid. Μιχθεῖσα] Falſa eſt Scholiaſtae obſervatio; namde feminis aeque frequenter dicitur. *Ariſtoph.* Ran. vſ. 1112. Καὶ τικτούσας εὐ ταῖς ἱεραῖς, καὶ μιγνυμένας ταῖσιν ἀδελφαῖς. *Aelian.* V. H. I. 15. αἱ Θήλειαι — ὅταν ἐ πρὸς ἄῤῥενα μίξεως ἀνυχίσωσιν. *Homer.* Odyſſ. ω. 72. Φάσκεν Διὸς μιγήμεναι αἰγιόχοιο. Et Λ. 267. De *Alcmena* — εὐ ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα. *Heſiod.* Theog. vſ. 53. — πατρὶ μιγεῖσα Μνημοσύνῃ. Ne plures addam. *J.F.R.*

9. Καρῆναι δ' τινὰ αἰσχύνης] Cum quidam pro κείρασθαι tonderi, dixiſſet καρῆναι, quod erat ignominioſum verbum. Differentiam pulchre docet *Thomas*: Καρῆναι ἐ ἐπὶ πάντων κυρίως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ἐπ' ἀνθρώπου γοῦν

τινος εἰπόντος ὡς δέοιτο, τί γάρ, ἔφη, σοι δεινὸν εἴργασται, καὶ ἄξιον ἀτιμίας; ἢ ζυγομαχεῖν δέ τινος λέγοντος, πρὸς τὸν ἐχθρόν, [a] εἶπε, ζυγομαχεῖς; ἑτέρου δὲ εἰπόντος βασανίζεσθαι τὸν παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα

enim, inquit, *malum feciſti*, & *dignum ignominia?* Et, *decertare* quodam dicente, (*de amica diſputatione*) *Cum hoſte*, inquit, *decertas?* Alio dicente, *Torqueri filium ſuum aegro-*

[a] Εἶπε] Οὖν Fl.

12. Ζυγομαχεῖν] Ἐπὶ γὰρ τῆς φιλίας ἀμφιλογεῖσθαι ἐφιλοτιμοῦντο λέγεται, ἢ ἀμφισβητεῖν, ἢ φιλονικεῖν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐχθρῶν, ζυγομαχεῖν ἢ ἀμφιδικάζεσθαι. *V.*

14. Βασανίζεσθαι] Βάσανος γὰρ ἐπὶ τῆς δοκιμασίας λέγεται καὶ ἐπὶ κολαζομένων διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. *V.*

τοῦτο καλλιεπέστερον. Τὸ δὲ κείρασθαι οὕτω ἐπ' ἀτίμου. Λαβάνος δὲ ἐπισολῆς τῆς· Οἶμαι δ' ἡμᾶς ὑπό σου τετιμῆσθαι Καισάριον. τὴν μὲν πόλιν δημοσίᾳ κείρασθαι νομίζω. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ προδότου. *Philoſtrat.* in Heroicis: Τὸν κόμωνα ἦν ἐπείρατο ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ. *Lyſias* in Epitaphio: Ἄξιον ἦν ἐπὶ τοῖδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τὴν Ἑλλάδα καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. *Phrynich.* adſentitur Luciano & Thomæ: Καείρασθαι enim tradit dici de infami tonſura, κείρασθαι autem de hominibus. Et *Moſchopul.* Ἐκάρη, ὁ ἀεὶ τάττει ἐπὶ ἀτίμου κυρᾶς. Nimirum καρῆναι dicebatur de infami illa raſura, qua utebantur in morionum & ſtupidorum, & γελωτοποιῶν, qui ad ciendos riſus inducebantur, capitibus radendis. Illi enim ad cutem radebantur, cum alii tonderentur. quo alludit *Tertullian.* de ſpectaculis: *Eos infideles erga faciem ſuam eſſe, quam novaculis mutabant, & inſuper contumeliis alaparum objiciebant: ita de domini praecepto ludentes. Docere ſcilicet & diabolum maxillam verberandam patienter offerre.* Nam illi moriones raſo capite alapis offerebant malas percutiendas. Sed de hoc ritu dudum viri docti plura. *J.G.G.*

12. Ζυγομαχεῖν δέ τινος εἰπόντος] Cum quidam dixiſſet ζυγομαχεῖν pro contendere cum familiaribus. Cum hoc verbum proprie ſignificet apud optimos quosque auctores tantum cum hoſtibus contendere. Probat hoc quod dixi *Thomas.* Οὐ δεῖ λέγειν περὶ τῶν φίλων, ὡς πρὸς τοὺς ἐχθροὺς περὶ τῶν δικῶν ἐζυγομάχουν· ἀλλ' ἀμφισβήτουν, ἤριζον, ἐφιλονείκουν. Τὸ γὰρ ἐζυγομάχουν ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν λαμβάνεται, ἀναιρέτας καὶ τὸ ἰδιαζόμενον. Οἷον ἰδικαζόμην τῷ δεῖνι, περὶ τοῦδε. *Heſych.* in diverſa eſt ſententia, qui ait hoc verbum ſignificare τὸ τοῖς οἰκείοις ἀμφίλογος, *cum familiaribus contendere.* quo ſenſu accipi debent *Plutarch.* loca a *Budæo* in commentariis collecta. Proverbium tamen quod affert *Ariſtot.* III. Rhetoricorum, φιλάμενοι ζυγομαχῶν τῷ κερύκῳ pro *Thomæ* & noſtra facit ſententia, ut & Demoſthenes apud quem ζυγομαχεῖν cum hoſte contendere eſt. *J.G.G.*

14. Βασανίζεσθαι τὸν παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα] Reprehendit hic Socrates eos qui βασανίζειν, quod eſt probare, explorare, quaeſtionem exercere, quaeſtioni ſubjicere, torquere, ut vulgo loquuntur, abutebantur & uſurpabant de homine qui morbo vexabatur. Eosdem & *Thom.* redarguit inſcitiae: Τὸ βασανίζειν, inquit, ἐπὶ δοκιμασίας λαμβάνεται, καὶ τὸ ἀμφὶ λόγων, καὶ τὸ διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. μὴ λέγε οὖν βασανίσαι τὸν νόσῳ, ἀλλὰ ἤτησαι. *Suid.* paulo aliter: βασανίζειν δὲ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, καὶ ἐλέγχειν τάλλοις διὰ λόγων. Adducit tamen idem *Ariſtophan.* locum hunc contra ſe: Πῶς βασανίζω. πάντα τρόπον σὺ πίναμι δῆτα, κρεμάσας ὑσιριχίδι μαστιγῶν, δέρων, σφιδλῶν, ἕως ἀ' πὶς τὰς ῥῖνας ἐξος ἐγχέαι, πλίνθους ἐπιτιθείς. Quae profecta omnia ſunt τιμωρητικὰ ὀργανα. locus eſt in Ranis. Contra hoc praeceptum facit illud *S. Matthaei* capite octavo: Κύριε, inquit, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενος. Adſtipulatur Luciano & *Thomae, Harpocration*, & oſtendit ex Dinarcho βασανίσας eſſe δοκιμάσας, idque eſſe ex voce βάσανος, quae lapidem ſignificat, in quo aurum exploratur. *J.G.G.*

Βασανίζεσθαι] Etiam Atticis de iis dici, qui tormentis tenſi verberantur, ſi non ſatis notum, vid. *Rev. J. Elſn.* ad *Evang. Marc.* V. 7. ubi & *Suidam* refutat, qui negavit βασανίζεσθαι de quaeſtione per tormenta Atticis dici, ſed ſolis verbis in veritatem inquirere, quia metaphora ſit deſumta a βάσανος lapis aurum explorans. Sed recte Scholiaſt. hic utrumque adgnoſcit, nec de iis qui per quaeſtionem torquentur, unice uſurpatur. Ita ut carpendi ſtudium fingens riſumque captans talia reprehendat Lucianus, ſi is auctor: non enim omnes ſunt mere ſoloeciſmi quos in hoc libello arguit ſcurra Noſter. De male adfectis vero adhibetur in N. F. aliquoties, quod notum. quo ſenſu tamen Atticis uſurpatum ignoro. *J.F.R.*

16. Προκόπτει δέ τινος ἐκόντος τὸ τοῖς μαθήμασιν] Quod hic Socrates ait ἐπιδιδόναι, non προκόπτειν dicendum eſſe, in eo forte illi aſſentitur *Plato, Iſocrates*, & *Philoſtrat.* pro προκόπτειν, ἐπίδοσιν λαβεῖν & ἐπιδιδόναι dicentes, *progreſſiones facere*, *procedere*, ut loquitur *Cicero.* Diſſentiunt ab eo Thomas, Phrynichus, Suidas, Thucydides, Euripides, denique ipſe etiam Lucianus, qui ait in *Hermot.* Ἐγὼ μὲ προκόπτειν τὸ τοῖς μαθήμασιν. Et in *Paraſit.* Ἐν ἐκείναις ταῖς τέχναις προκόπτομεν. Idem in *Amor.* Ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι ἄχρι παιδίας ἐλαφρὰν τὴν ἔριν ὑμῶν προκόψαι. *Ariſtid.* Ὅσον δ' ἂν προκόψωσι τῆς σοφίας, τοσοῦτ' ἀσταφειροῦσι μιγάλα φρονοῦντες. *Phrynich.* Προκόπτειν, inquit, λέγεσι. Τὸ δὲ ὁρμὴν προκοπὴν ἀδόκιμον. *Suid.* ἐπίδοσις, inquit, προκοπὴ, προδύμη, αὔξησις. Ἐπίδοσιν μὲ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ἡ δὲ προκοπὴ παρ' ἑδνοῖ τῇ Ἑλλήνων. *Heſych.* in verbo ὑποσκαπτίζειν, προκόπτειν dicit ſignificare hanc vocem, quod Con-

aegrotantem ; Quam ob rem , inquit , aut quid quaerit , qui torquet ? Cum diceret aliquis , *Proficit in disciplinis ;* Ille , *Plato* , inquit , *hoc vocat progressiones facere.* Interrogante aliquo , *Num declamabis (declamabit) iste ? Quomodo igitur* , inquit ,

ἰσῶντα , ὅτι τῳ , ἔφη , ἢ τί βουλομένῳ τῶν βασανίζοντων ; προκόπτει δέ τινων εἰπόντων ἐν τοῖς μαθήμασιν , ὁ δὲ Πλάτων , ἔφη , τοῦτο ἐπιδιδόναι καλεῖ. ἐρομένῳ δέ τινων εἰ μελετήσῃ ὁ δεῖνα , πῶς ἂν , ἔφη , ἐμὲ

19. Εἰ μελετήσει] Οὐ γὰρ ἀξιοῦσιν Ἀττικοὶ ἐπὶ * τῶν ῥημάτων τούτων ἐναργητικῶς ἐκφέρειν , ἀλλὰ παθητικῶς τ

* Τῶν ῥημάτων] Τῶν edita male.

μέλλοντα. ἐγὼ γάρ φασι μελετήσω , ἀλλὰ μελετήσομαι. V.

Cœlius interpretatur *praecidere* , vel *praecastrare vinum* , quod tum fit , cum vini fires facco franguntur , ut *Plin.* ait. tale vinum *Theophrast.* VI. de cautis plant. c. 24. διηθικὸν , quod male vertit Gaza *morale vini genus* , cum sit faccatum , colatum ἀπὸ τῆς ἠθήσεως ut pulchre docuit Vir summus *Thom. Reinesius* magno eruditorum cum dolore nuperius extinctus , lib. III. Var. Lect. cum quo ipsae litterae in illa plaga videntur elatae esse. In *Hesych.* pro προκόπτειν legitur προσκόπτειν. quare lexicographi ὑποσακκίζειν impingere interpretantur ? Cum tamen in eodem *Hesych.* recte legatur ὑποσάκκισεν ὑπῆθεν τὸ σακκῷ ἢ προέκοπτεν , *facco colabat* , aut *praecidebat.* Apud *Eustath.* ad Iliad. V. Καὶ ὑποσακίζειν τ' εἰδὼ τὸ προκόπτειν ἐ ἰφαιρεῖσθ. Τοῦτο δὲ ἴσως ἐκ λόγου τῶν κατὰ μικρὸν ἐκκενουμένων σάκκων. Ὑποσακίζειν est etiam furari in itinere. nimirum προκόπτειν dicitur de iis qui faccos & marsupia praecidunt , qui nobis dicuntur Beurs-snyders. Sed ut redeamus ad priorem notionem τῶ προκόπτειν , quam culpat Lucianus. In ea legitur apud *Euripid.* in Hecuba : Προκόπτουτ' οὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν. *quibus nihil proficimus ad levanda mala quae fumus passi , nihil facientia ad priora mala mitiganda. Herodot.* lib. I. voce passiva: Οὐδὲν τῶν πραγμάτων προκοπτομένων , *nihil rebus procedentibus.* Idem in Thalia: Ἐς τὸ πρόσω τι οὐδὲν προκόπτοι τῶν πραγμάτων. *Thucyd.* in IV. Καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα προκοπτούσης. Id est, *nobis augentibus illorum imperium.* Προσδιοικούντων , σὺν τρεπιζούσῃ , ἦγεν προκοπῆ ἐ ἐπίδοσιν ποιούσῃ. Haec *Thucyd.* interpres. Eodem sensu Lucianus in *Saltation.* verbo ἐπιδιδόναι utitur. Οὐ πάλαι , inquit , ἀρξαμένη ἐς τοσοῦτο κάλλους ἐπιδοῦναι , ἀλλὰ κατὰ τὸ Σεβαστὸν μάλιστα. *Non olim initio facto tanti incrementi in eam pulchritudinem , sed circiter Auguſti maxime tempora. Plutarch.* cuidam libellorum suorum titulum fecit πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ , saepe utens in eo opere verbis προκόπτειν & ἐπιδιδόναι , & non abstinens interim a nomine προκοπή. Εἰδὼ μηδημίαν , inquit , αἱ προκοπαὶ ποιοῦσιν ἄνισον. Lucianus quoque in Alexandro , ἐλπίδας ἐ προκοπῆς ἀνεβάλλετο. *Epictetus* in Enchiridio : Παρὰ μίαν ἕτλαν ἐ ἔνδοσιν ἢ ἀπέλλυται ἡ προκοπὴ , ἢ ἐ σώζεται. *Joseph.* etiam utroque utitur vocabulo: Καὶ γάρ , inquit , οὐδ' ἂν ἡ ἀλάστιμος ἡ πόλις , εἰ προέκοπτε τὸ τεῖχος ὡς ἤρξατο. *Neque enim urbs ullis viribus capi potuisset , si murus processisset ut coeperat.* Idem : Εἰς μεγάλων παιδείας προκοπὴν ἐπίδοσιν. Et in I. Ἀλλὰ Γύγιται ὠφελοῦσιν Ἀντιπάτρῳ μείζονι προκοπῆς αἰτίῳ. Idem in X. Antiquitatum: Τῶν γραμμάτων ἐ σοφίας οὐ προκοπῇ γνωμένους εἶχεν ἐν τιμῇ ἐ ἐργάτας διετέλει. *Died. Sicul.* de Dione , ἀνὴρ ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλων ἔχων προκοπήν. *Cicer.* XV. ad Attic. ep. XVI. *Sed mehercule littera praecisa scriptae , quod ipsum προκοπὴν aliquam significaret.* Non caret itaque exemplo quod dixit Apostol. I. ad *Corinth.* 4. Ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ. Et Epistolae ad *Philip.* cap. I. Εἰς προκοπὴν τῶ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν. Utitur eadem voce etiam *Heliod.* in VII. Πολλὰ γὰρ ἐαυτῆς εἰς προκοπὴν τ φανερῶν λυσιτελῆ προσιθῶσα. Videtur autem hic auctor in plerisque non latis accurate locutus, quippe qui saepe peccet in id , quod hic aliisque in libris reprehendit Lucianus. Improbat iste in Nefasto θάτιρον pro ἄτιρον vel ὁ ἕτιρος , θάτερον pro τ ἕτερον , & ἄτερον pro θάτερον. quae omnia invenias in *Heliod.* Is in secundo: Θάτιρον , inquit , τ παῖδων τ πρεσβύτερον pro τ ἕτερον. Idem in VI. Θάτιρον ἐπιχλευάσας θατέρῳ , ubi dicendum fuit ἄτιρον , pro ὁ ἕτιρος. Et in VIII. ἦν δὲ τ ἰωνικῶν ἄτερον τ εἰς Λιβυκοίαν ὠφελοῦντων πρώτιος ὑπὸ τ Ἀρσάκης τοὺς υἱοὺς διωρθώτων pro θατέρου. Sed de hoc minus miror quam de *Plutarcho* , qui in libello de lectione poëtarum , δυοῖν ὄντων ἄτερον ἢ τοιαύτη ποιήσει ὠφέλησις dicit pro θάτερον. vide & *Thom. Magistrum.* *J. G. G.*

Προκόπτει] Προκοπὴ, pro progressu in literis , *Ciceroni* adhibitum in Epist. ad Att. XV. 16. aeque ac in N. Foedere I. ad *Tim.* IV. 15. ubi Rev. *Elsn.* & *Polybii* , & *Arriani* auctoritates *Graevianis* addit. *J. F. R.*

19. Εἰ μελετήσει ὁ δεῖνα] Vitium est in μελετήσει quod apud Atticos est secundae personae , pro *declamabis.* Barbaris vero est tertiae personae vocis activae ut loquuntur γραμματικῶν παῖδες , pro *declamabit.* Meminisse hic debet studiosus lector verbum μελετῶ , tametsi futurum medium usitatius habeat quam activum apud Attice loquentes , utendum tamen esse aoristo activo , non medio. Testantur hoc Philostratus & Lucianus. *Philostrat.* in Marco Sophista: Καὶ προβαλοῦμαι ἔφη κ' μελετήσομαι. Idem in eodem : Μελετήσας δὲ κ μελετῶντ ἀκροασάμενον , κ ἐθαυμάσθη ἐ ἐθαύμασεν. Lucian. in *Merc. Cond.* Οὐδὲ δ' ἐγὼ κ ῥήτορα τ καρχάρων ἐπὶ τῳ δίκτυ κιλινδόντα μελετήσαιμι τ δι' ὅλης σχεδὸν ἀπαιδεύτως. Et in *Demonact.* Ῥήτορι δέ τινι κάκιστα μελετήσαντι. Proinde dicendum : μελετῶ , μελετήσομαι , ἐμελέτησα , μελετήσας , ut ab ἐπαινῶ , ἐπαινέσομαι , ἐπῄνεσα , ἐπαινέσας , ab ἀκούω , ἀκούσομαι ,

ἐμὲ ἐρωτᾷς εἰ μελετήσομαι, λέγεις ὅτι ὀλίγον *me interrogans declamaturusne sim, dicis* δεῖνα;

iste?

Ἀτθικίζοντος δέ τινος, ᾧ τεθνήξει εἰπόντος ὅτι τῷ τρίτῳ, Βέλτιον, ἔφη, ᾗ ἐνταῦθα μὴ Ἀτθικίζειν [a] καλαρώμμον. χρὴ πρὸς τ εἰπόντα δέ, τοχάζομαι αὐτῷ, ὅτι τῷ φείδομαι αὐτῷ, μή τι, ἔφη, διή-

7. Atticorum imitatione dicente quodam de tertio, *Mox morieris*; (*morietur*) *Melius*, inquit, *erat etiam hic non affectare sermonem Atticum & male ominari.* Ad eum qui dixerat, *collineo in illum*, pro *parco illi*; *Numquid*, ait, *jaculando aberrasti?* Cum ἀφι-

a Καταρώμμον] Καθαρώμμον male *J.* & *V2.*

22. Τεθνήξει] Τεθνήξεται γὰρ ἐχρῶν λέγειν ἐπὶ τῷ τρίτῳ, ἀλλ' ᾗ τεθνήξη ἐπὶ δευτέρου. *V.*

25. Στοχάζομαι] Τὸ γὰρ στοχάζεσθαι ἐπὶ τῷ † ἀκριβοῦν τάττεσθαι τὴν βολὴν, ἢ τὸ τεκμαίρεσθαι. *V.*

* Τεθνήξη] Nihil varietatis notatum invenio. Sed aut hic legendum τεθνήξω, aut in Luciano etiam τεθνήξῃ; oportet enim haec sibi respondere. Alioqui perinde esse quodnam eligas, ut βέλτι per βέλτιον aliaque secundam person. in ει formantia, satis saepe vidimus. Sed τεθνήξει Lucian. dedisse, certum. *J.F.R.*

† Ἀκριβοῦν τάττεται] Sic dedit *Solan.* pro vulgato ἀκριβῶς τάττεσθαι; non tamen addens unde. Quare, cui vulgatum rectius videtur, poterit id revocare. *J.F.R.*

ἤκουσας, ἀκούσας. *J.G.G.*

22. Ἀτθικίζοντος δέ τινος ᾧ τεθνήξει εἰπόντος ἐπὶ τρίτῳ] Cum quidam *Atticorum aemulus dixisset in tertia persona* τεθνήξει, quod apud Germanos Atticos est secundae personae: quare sequitur βέλτιον ἦ ἐνταῦθα μὴ Ἀτθικίζειν καλαρώμμον. Hoc est: *praestares vel hic te non Atticissare mortem inprecantem mihi, dicis enim: mihi morieris. Aristophan.* in Nebulis: Σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει. *tu morieris.* Hoc quod diximus declarant etiam *Thomae* verba ideo a nobis non omissa: Τεθνήξεται, inquit, ἐπὶ μιτ' ὀλίγον μέλλοντος λέγει. Πλάτων δὲ ὁ Γοργίᾳ ἐπὶ μέλλοντος ἐνεργητικοῦ λέγει. Τεθνήξει ὅτου ἂν δόξῃ. καὶ Λυκούργου· Εἰ μή τις ἄρτι μαινάδιν, τεθνήξει. ἔτερ ἦ Λυκούργου ὁ τῇ Σολοικιστῇ ἀπαγορεύει. Graeca tamen Platonis exemplaria, quae ego quidem viderim, τεθνήξῃ habent, non τεθνήξει, ut placet Thomae. Proinde vitandae amphibologiae causa dices cum Luciano in Dialogo Terpsionis & Plutonis. ὥστε ἦ τεθνήξεται ἢ γεμόντων ἴσως. *Micyllus* hic perperam vertit ἐπὶ τρίτου *in diem tertium*, cum vertere debuerit *in tertia persona*, subintelligitur enim προσώπου. Alioqui εἰς τρίτον, ut Attice subintelligatur ἡμέραν, *in diem tertium*, vel *perendie* significat. *Synes.* Εἰς τρίτον ἦκεν ἐπάγγελλ. *Aristid.* Καὶ ἦκεν εἰς τριτόν. *Thom.* Οἱ λέγουσιν, inquit, οἱ Ἀττικοὶ εἰς τρίτον ἡμέραν, ἀλλ' εἰς τρίτον μόνον. *Heliod.* εἰς τρίτον ἐξάρμησαν. Addit tamen *Aristophan.* ἡμέραν in Lysistrate: ἀλλ' ἐς τὴν τρίτην γ' ἦν ἡμέραν. *J.G.G.*

25. Στοχάζομαι αὐτοῦ] Hic omnes Graeci Magistri tacent. Apud unum *Lascarem Constantinum* legitur, στοχάζομαι, φείδομαι significat, ἀκριβολογοῦμαι & ἐλεῶ, praeparcum esse & misereri, quod an hic locum habeat nescio. Ea certe significatione videtur verbum στοχάζομαι positum esse secundi *Maccabaeorum* cap. 14. Καὶ ἦ ἰδίων πολιτῶν στοχαζόμενος. Id est, *parcens*, vel *misertus*, vel *consulens*, ut vertit interpres illic. *J.G.G.*

27. Ἀφισᾶν δὲ τινος ἐπόντος] Negat hic Lucianus recte dici ἀφισᾶν & ἀφισάνειν, pro eo enim dicendum ἀφιστάναι. *Thomas.* Ἰσάναι, οὐκ ἰσάνειν. Non imitandus igitur *Heliod.* ἀνίσων καὶ ἀνελάμβανον, quemadmodum nec illud *Basil.* in epistola πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτοῦ ἀσκητάς. ὅτι ἀεὶ πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον βλέπουσιν ἢ ἀμβάλλειν τινὰς ἢ σωτηρίαν ἐπιχειροῦσι. Sic τὰ ὄρη μεθιστάνειν legitur in sacris litteris pro μεθιστάναι. *Diod. Sic.* libro 16. Τούτους μὲν πολλῶν ἀκουόντων ἐπετίμησεν ὡς διίστασι τὴν φιλίαν. Et in eodem libro: Ταῖς δὲ πόλεσιν ἀπεκαθίστα τὴν ἐλευθερίαν. Idem tamen eodem libro recte dicit: Τὸ μὲν πρῶτον ἐπεχείρησεν ἀφιστάναι τ Πολυπέρχοντα τ Ἀντιγόνου φιλίας. *Polyb.* Ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις συνίστανε τὴν συνωμοσίαν συνθήσασαν εὐνοϊῶν σφίσιν. Quo verbo identidem ita utitur Apostolus. *J.G.G.*

29. Πλὴν εἰ μὴ] Ideo a Socrate reprehenditur haec locutio, quod qui paulo accuratius locuti sunt πλὴν εἰ tantum dixerunt, vel εἰ μὴ solum, auctor est *Phrynichus.* Caeterum *Thom.* est in diversa sententia, cujus haec sunt verba: Ἀμφότερα λέγε καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε καὶ χωρὶς εἰ τόδε. εἰ καὶ Φρύνιχος ἀδόκιμον εἶναι λέγει τιθέμενον μετὰ τοῦ μή. Ὥσπερ γὰρ φαμὲν πλὴν εἰ τόδε καὶ πλὴν εἰ μὴ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ μὴ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ μὴ τόδε, οὕτω ἦ χωρὶς εἰ τόδε καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε. Λυκοῦργος γὰρ τῷ βίαν πράσσειν πλὴν εἰ μή σκαπανέως ἦ ὑδροφόρου αὐτὸν ἀπεδείκνυεν. Κρεῖττον μέν τοι εἰ χωρὶς τοῦ μὴ λέγοιτο. Lucianus hanc praeceptionem suam saepe non servavit. Dicit enim in dialogo Diogenis & Mausoli: Πλὴν εἰ μὴ τοῦτό φῂς ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς. Idem in *Merc. Cond.* Πλὴν εἰ μὴ κἀκεῖνόν τις; moxque πλὴν εἰ μὴ ἀπαχθῆν σοι. Idem in ratione *Conscr. Hist.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτο ἐκαλέσθη τις.

ἀφιξᾶν aliquis diceret, & alter ἀφιξάνειν; (*pro* ἀφιξάνει *ſolicitare ad defectionem*) *Ambo quidem*, inquit, *non novi*. Ad eum, qui dixerat, *Praeterquam niſi*, *Haec geminata*, inquit, *nobis largiris* (*gratis & fruſtra adeo ponis*) Et χρᾶσθαι (*pro* χρῆσθαι, *uti*) dicente quodam, *Verbum*, inquit, *Pſendatticum*. Dicenti *ex tunc*, † *Pulchrum*, inquit, *dice-*

μαρίες βαλῶν; ἀφιξᾶν δέ τινος εἰπόντος, καὶ ἑτέρου [b] ἀφιξάνειν, ἄμφω μέν, ἔφη, οὐκ οἶδα. πρὸς δὲ τὸ λεγόμενον, πλὴν εἰ μὴ ταῦτα, ἔφη, διπλᾶ [c] χαρίζοι. καὶ χρᾶσθαί τινος εἰπόντος, ψευδάττικον, ἔφη, τὸ ῥῆμα. τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοτε, καλὸν, ἔφη, τὸ

b Ἀφιξάνειν] Lacuna eſt in *Fl.* ante ἀφιξάνειν, & ἄμφω omiſſum. c Χαρίζοι] Χαρίζῃ *Fl.* & *S.* At prius in reliquis. Χαρίζοι emendat *Geſn.* recte.

30. Χρᾶσθαι] ‡ Χρῆσθαι γὰρ λέγουσιν Ἀθηναῖοι. *V.*

32. Ἔκτοτε] Ἐξότου δὲ τὸ δίκαιον. *V.*

‡ Χρῆσθαι] Recte. Sic *Lyſ.* p. m. 182. τοιούτου τύχοι χρῆσθαι. Item *Thucyd.* VII. c. 85. Χρᾶσθαι vero *Herodot.* VI. 383. A. &c. Quamquam apud alios promiſcue. *J.F.R.*

τις. Ibidem: Ἐκτὸς εἰ μὴ εὔξασθαί δίον. Idem in *Imag.* Ἐκτὸς εἰ μὴ σὺ τοῦτο εἶναι τὴν Ἀθηνᾶν ὑπείληφας. Et paulo poſt: Ἐκτὸς εἰ μή τινα νομίζεις ἀκροάσεως αὐθήνην εἶναι. Idem in *Piſcat.* Ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸ Θάμυριν ἢ τὸ Εὐφορίων εἶη τὴν φύσιν, ὡς ταῖς Μούσαις ἀπαίδευτον. *Demoſthenes* περὶ τοῦ ὁ Χερρονήσου. πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγουσιν. Idem in IV. Philippica: Πλὴν εἰ μὴ τῇ περὶ τὸ τύχης βαθείᾳ γεγονυίᾳ. Sic & *Heliod.* in VIII. Πλὴν εἰ μή τις θαυμαζόμενος εἰς δαίμονος. *Plutarch.* in Coriolano, πλὴν εἰ μή τις θέλοι τὸ Ἀλκιβιάδου ἀσφαλέστερον ἐρατεῖν. Idem in *Demoſth.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τὰ δίκαια πρὸς τὸ ὑπὲρ ἀλεσίου λόγου ὁ Ἀντιφάνης τοῦτο πέπαικεν. Apoſtolus I. ad *Timoth.* V. Ἐκτὸς εἰ μὴ διαμαρτύρομαι. Et cap. XV. Ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. *J.G.G.*

30. Διπλᾶ χαρίζοι] *Haec*, inquit, *gemina gratificaris*, vel *largiris*. Micyllus *gratificatur* vertit, cum tamen χαρίζω activa voce dixerit nemo, quod & *Salmurienſis* editor, *Joannes Benedictus*, vidit. *J.G.G.*

Ibid. Χρᾶσθαί τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* χρῶσθαι *pro* χρῆσθαι, *uti* vel *oraculum conſulere*. *Philoſtr.* in Heroicis: Χρῆσθαι μὲν γὰρ καὶ τοῖς οἴκοι μαντείοις Ἀχαιούς. *Herodot.* tamen χρᾶν & χρᾶσθαι dixit in Terpſichore: Καὶ ὕτω αὐτούς τι ἔχειν χρήματα χρᾶσθαι. Ibidem: Ἡ δὲ πυθίη οἱ χρᾷ αἱρήσειν. *reſpondet*. Idem in Clio: Τοὺς πορθμέας αὐτὸν λεχρᾶσθαι. id eſt, *occidere*. *Pauſanias* Achaicis: Ἔχρᾶτο ὑπὲρ τῆς νόσου. Caeterum de χρᾶσθαι & χρῆσθαι *Moſchop.* Οὐ χρᾶται, inquit, ἀλλὰ χρῆται, καὶ οὐ χρᾶσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι. *Homer.* Ψυχῇ χρησόμενος Θεοπρόπῳ Τειρεσίαο. *conſulturus*. *Liban.* in Antirrhetico: Τῷ Θεῷ χρησόμενος. *Deum conſulturus*. Latini in eadem notione utuntur *adhibere*. *Cicer.* IX. ad fam. *Cum adhibuiſſet domi meae Lupus me, & Libonem & Servium conſobrinum tuum, qua mea fuerit ſententia, cognoſcere te ex Cn. Seio arbitror*. id eſt, *Cum me & Libonem & Servium, quos in aedes meas arceſſierat, conſuluiſſet*. Id III. de Offic. *Gratidianus cum praetor eſſet, collegiumque praetorum tribuni plebis adhibuiſſent*. id eſt, *in conſilium vocaſſent*. *Sueton.* Claud. *Adhibitis principibus*. *Florus* l. 1. *Gemini erant, uter auſpicaretur & regeret, adhibere placuit Deos*. Id eſt, *Deorum ſententiam per auſpicia explorare, conſulere Deos per aves*, χρῆσθαι θεοῖς. Sic hic locus ex Jornande & antiquis *Flori* editionibus legendus. [At non ſic habere Edd. vett. teſtatur *Duker.*] ut praeclare vidit *Gronov.* ὁ πάνυ. vulgo male *adhibuere oracula*. *Cic.* IV. ad fam. 7. *A tuis reliquis non adhibemur*, hoc eſt *conſulimur*. Sed de hac iſtius vocis notione pluribus egit vir doctiſſimus & ingenii elegantiſſimi ac ſollertiſſimi *Joannes Schultingius*, qui non ita pridem in ipſo flore aetatis, cum magna & praeclara minaretur, extinctus eſt, flebilis omnibus, iis praecipue quibus litterarum interiorum ſalus curae, candor autem & morum ſanctitas amori ſunt, in notis in *Seneca* declamationes propediem bono publico edendis. *J.G.G.*

32. Τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοτε] De eo *Phrynich.* Ἔκτοτε καθ' ὑπόθεσιν τρόπον εἴρηκε, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου. Idem inferius: Ἀπὸ τότε ἐ ἔκτοτε μὴ λέγε, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου, ἢ καθόλου δὲ τοῖς χρηστοῖς ἐπιβάλλεσθαι ἢ σωτάτοις τὰς προθέσεις. Et *Thom.* eadem fere, qui & alibi negat praepoſitionem recte componi cum adverbio. Quare ἔκπαλαι, ἔκτοτε, ἀπάνευθεν, ἐκπάνυ, & ἀπὸ τότε non ſunt recepta Atticis, qui pro eis dicunt ἐξ ἐκείνου, ἀπ' ἐκείνου, οὐ πάλαι οὖ, οὐ τούτου. *Herodian.* in IV. Καὶ ἐξ ἐκείνου μὴ τῶν λοιπῶν Θείων θρησκειῶν. Et paulo poſt: ἐξ ἐκείνου δὲ ἐσπάζοντο πρὸς ἀλλήλους. *Xenoph.* in tertio Inſtitutionis Cyri: Ἐκ δὲ τούτου ὁ Κῦρος ἐπιτελέσας τὸ φροίμιον. Idem in eodem: Ἐκ τούτου ἔφοτό τε πάντες ἐ ἴλιγον. Sic tamen ſacri ſcriptores, *Matth.* cap. XVI. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν, pro quo Lucianus in *Demonact.* Καὶ τοιγαροῦν ἀρξάμενος τιμᾶν ἐ αἰδεῖσθαι. Idem in Dialogo Cyclopis & Neptuni: Καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλὸς ἐμοί σοι, ὦ Πόσειδον. Invenies apud *Matthaeum* etiam ἀπάρτι, cap. 23. & 26. & apud *Joannem* cap. 13. In II. ad *Corinth.* 8, 9. legitur ἀπὸ πέρυσι. *Pollux* in primo πρωτέρυσι, inquit, τρίτον ἔτος τοῦτί. Lucianus omiſſa praepoſitione in *Hermot.* Μακρῷ τινι ἄμεινον εἶχε πέρυσι. *Demoſthen.* in III. Philippica: Οὐδὲ αἱ πέρυσι πρεσβεῖαι. *Xenoph.* in III. Ἑλληνικῶν ἐμοὶ μὲν οἱ αὐτοὶ νῦν δὲ ἐ πέρυσι. *Plato* in Euthydemo πέρυσι δὲ ἦ πρεπέρυσι ἐδόκει μοι σοφός. male πρεπέρυσι impreſſum eſt.

τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν, ὁ γὰρ Πλάτων εἰς τότε λέγει. τῷ δὲ ἰδού, ὅτι τῷ ἴδε χρωμένου τινός, ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων, ἔφη, σημαίνεις. ἀντιλαμβάνομαι δέ, ὅτι τῷ συνίημι λέγοντός τινος, θαυμάζειν, ἔφη, ὡς ἀντιποιούμενος τῷ λέγοντος, φησὶν ἀντι-

re ex superiori anno; *Plato enim* in tunc *ait* †. Ei, qui *Ecce* pro *vide* utebatur, *Alia*, inquit, *pro aliis significas*. Dicente quodam *Accipio* pro *intelligo*, *mirari se* dicebat, *quomodo* † *qui vindicet sibi dicendi partes*, *dicat se vindicare* †. Βράδιον dicente ali-

a Ἔστιν] Ἔστω *F.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι] Τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι Ἀττικοὶ ἐπὶ τῆ κωλύειν ἢ ἀντέχεσθαι τάττουσι. μάλιστα ὁ Πλάτων. *V.*

Meliores scriptores semper opinor sine praepositione utuntur πέρυσι. quare in eo quod sequitur, εἰρωνίαν esse censeo. Καλὸν, ἔφη, τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν. Invenies tamen προτέρυσιν etiam in epistola quadam *Liban.* ἀπεμπησκόμην, inquit, ἔτι, ὅπως ἥλιος προτέρυσιν. Ἐκπαλαι legitur II. *Petr.* c. 2. & 3. Sed de hoc minus mirandum quam de *Arriano*, qui in primo inquit: ἐς λογισμὸν τῶ ἔκπαλαι. Utuntur etiam D. *Basilius* & *Plutarch.* Ille quidem ad Athanasium scribens: ἦν, inquit, ἔκπαλαι περὶ τῆς τιμιότητος ὑπόληψιν ἔχομεν. Hic vero in Themistocle, Θρασυνικώς ἔκπαλαι πισίδας. Et περὶ βραδέως τιμωρουμένων ἔκπαλαι δὲ ἠγαπήκαμεν. Idem tamen Attice dixit in Timoleonte: ὅπλων τεθησαυρισμένων ἐκ παλαιοῦ. Et *Philostrat.* in Heroicis Dialogis: ΦΟΙΝΙΞ ἦ ἐκ παλαιοῦ ἄρα εὐδοκιμόν τι ἦ σοφὸν ἦν ἡ ποίησις; ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ. ἐκ παλαιοῦ, ξένε. *Herodot.* Ἐπύγε ἀπεκρίθη ἐκ παλαιοτέρου. Idem in eodem primo libro: Ἦν δὲ αὐτόθι μαντεῖον ἐκ παλαιοῦ ἱδρυμένον. Idem in Urania: ἦπερ ἡμετέρη τε ἔτι ἐκ παλαιοῦ. *Pollux* in primo: Πάλαι, inquit, πρόπαλαι, τρίπαλαι. *Aristoph.* in Equitibus: Τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενος σ' αὐργιτεῦν. Ἀλλ. Ἐγὼ δὲ δικέπαλαί γε ἐ δωδεκέπαλαι, ἢ χιλιέπαλαι, ἢ πρόπαλαι πάλαι πάλαι. Jam vero de illo ἔνιοτε quid mirum a scriptoribus sacris usurpari, cum ne ipse quidem Lucianus ab eo prorsus abstinuerit? Ἔνιοτε, inquit in *Asin.* suo, ἐξ ἐμοῦ πρώτου ἦλθεν εἰς ἀνθρώπους ὁ λόγος ὅτος, ἐξ οὗπερ Δαιδάλιος. *Athen.* in Dipnosophistis: ἢ ἔνιοτε οἱ πρότερον καλούμενοι Διονυσιοκόλακες, Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν. *Arrian.* I. ἀναβάσ. ἢ ἔνιοτε οἱ Σιδῆται ἐβαρβάριζον. *Joseph.* Ἔνιοτε μεν' ἀδύας ὁ Ἀχάμης αὐτὸς ἐλαμβανεν. *J.G.G.*

Τῷ δὲ λέγοντι ἐκ τότε] Nusquam fere magis quam hic interpretationis me poenituit. Aut corrupta hic sunt quaedam, aut mihi certe ignorabilia. Quid facerem igitur? Graeca reponerem, ut superior interpres? Hoc promtissimum erat. Sed antiqui interpretis ratio tolerabilior, quia tum interpretationes non cum Graecis edebantur. Quis nos feret, si juxta se Graeca & Graeca ponantur? Quid ergo? hoc agam. Permutabo utcumque Latinis Graeca: sed monebo lectorem, me non satis intelligere, quae crucibus inclusa sunt, & gratias habiturum, qui sensum & cohaerentiam sermonis aperiat. *J.M.G.*

Ibid. Ἔνιοτε] Ἐκ τότε scribit *Gron.* in Arr. Exp. Al. p. 54. sive I. c. 27. quod *Gronov.* mutat in ἐκ τούτου. Sed ἐκ τοῦ τότε. Idem p. 59. & alibi, ut vid. in notis viri Cl. Item ἐς τὸ τότε, & εἰς τότε. Immo & ἐκ τόθεν ex *Apollon.* 4. Argon. Quae incautis excidere credit Idem. Verum & ἀντιπέρας ita componit *Thucyd.* I. c. 66. κεῖται ἀντιπέρας Ἠλιδος. *J.F.R.*

34. Τῷ δὲ ἰδού, ἐπὶ τῷ ἴδε] *Cum quidam* ἰδοὺ pro ἴδε *uteretur.* Haut scio an velit Lucianus ἰδοὺ adverbium poni sine accusativo post se. Nam ita video plerosque omnes eo usos, ἴδε vero verbo addi accusativum. Nam quod ἰδοὺ Attice dici pro ἴδε scribit *Thomas*, id nobis non obstat. Nam ἰδοῦ de quo Thomas agit, verbum est imperativi modi, scribiturque tono circumflexo. Ἰδοῦ, inquit *Thomas*, Ἀττικοὶ λέγουσιν, ὧν ἴδε. Εὐριπίδης Ἐκάβῃ. Ἰδοῦ μοι καὶ θάρσος οἷα ἔχω καχά. *J.G.G.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ἐπὶ τῷ συνίημι] Cum quidam diceret ἀντιλαμβάνομαι *affirmo* pro συνίημι *intelligo.* Sic tamen *Joseph.* VI. Ἀλών. Πρῶτον μὲ κινήσεως ἀντιλαβέσθαι ἔφασαν καὶ ὠτύπα. id est, *se sensisse, audiisse, intellexisse. Suidas* dictione κογχύλη, κύπις τ' ὀπωμῶν ἀντιλαμβάνεσθαι. Scholiastes *Sophocl.* in illud in Ajace Mastigophoro: Καὶ ξυναρπάζω φρενὶ, ἤτοι, inquit, ὄξέως συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι. *Suidas* Θηλάζειν ἐνεργεῖσθαι ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα, id est, *accipimus, intelligimus.* Vide etiam *Budaeum*, qui duobus Alexandri Aphrodisei locis ostendit ἀντιλαμβάνεσθαι esse sensu percipere, & ex *Basil.* ἀντίληψιν perceptionem. *J.G.G.*

39. Βράδιον δέ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixisset* βράδιον pro βραδύτερον. Βραδύτερον, inquit *Thomas*, ὁ βράδιον ποιητικὸν γάρ, καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἡμέρας βράδιον δὲ παρ' Ἕλλησι φασίν. ἰκανὸν δὲ μάρτυς Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ· καί σε εἰ καὶ βραδύτερον ἀλλὰ καὶ σεμνότερον ὄψομαι. Attice igitur Lucianus in *Mort. Dial.* Εἰ δ' ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν. Et *Diod. Sicul.* Καὶ ταῦτα μὲν πολὺ βραδύτερον καλαφέρει. Audiendus & *Phrynich.* Βράδιον, inquit, τοῦτο Ἡσίοδος μὲν ἔλεγεν βράδιόν τε παρ' Ἕλλησι φασίν. Πλάτων δὲ καὶ Θουκυδίδης καὶ οἱ δοκιμώτατοι βραδύτερον. *Thucydid.* in II. Τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον ἐκ νικὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν. *Plato* in Timaeo. Θᾶττον μὲν τὰ τ' ὀλάτλα, τὰ δὲ τ' μείζονα βραδύτερον προϊόντα, τῇ δὲ τοιαύτῃ φορᾷ τὰ τάχιστα ἐξιόντα ὑπὸ τῶν βραδυτέρων ἴσχεται ἐφαίνετο καλαμβάνεσθαι καλαμβάνοντα. πάντας γὰρ τοὺς κύκλους αὐτῶν ἑρίφυσα ἕλικα λοξὸ τὸ δι' ἐκ κατὰ τὰ ἐναντία ἅμα προϊόντι τὰ βραδύτατα ἀπίσω ἀφ' αὐτῆς ὥσπερ ταχίστης ἐγγύτατα ἀπέφαινεν. Haec *Platonis* verba *Cicero* elegantissime vertit: *Cum alia majorem lustrarent orbem, alia minorem tardius quam ma-*

jo-

aliquo; *Nonne eſt*, inquit, *ſimile* (*aeque vitioſum*) alteri, τάχιον; Βαρεῖν (*gravare*) cum dixiſſet aliquis; *Non eſt*, inquit, βαρύνειν *qua putaſti* (*ita inſolitum, ac putaſti.*) Cum λέλογχα aliquis, quod eſt εἴληχα (*ſortitus ſum*) dixiſſet, † *Parum*, inquit, *etiam apud quos peccatur* †. Cum multi ἵπτασθαι pro πέτεσθαι

ποιεῖᾳ. Βράδιον δέ τινα εἰπόντα, οὐκ ἔστιν, ἔφη, ὅμοιον τῷ τάχιον. Βαρεῖν δέ τινα εἰπόντα, οὐκ [a] ἔστιν, ἔφη, τὸ βαρύνειν, ἢ νενόμικας. λέλογχα δὲ, τὸ εἴληχα λέγοντα, ὀλίγον, ἔφη, ἢ παρ' οἷς ἁμαρτάνεται. ἵπταται δὲ ὅτι τῦ [b] πέτεσθαι

[b] Πέτεσθαι] G. duce cum *Geſn.* dedi. Πίτασθαι Edd.

39. Βράδιον] Παρὰ πολλοῖς βραδύτερον παρ' Ἕλλησι. *V.*

42. Τὸ λέλογχα] Τὸ λέλογχα Ἀττικοὶ εἴληχα φασὶ, ἢ τὸ λέλειφα, εἴληφα. *V.*

jorem; *celerius quae minorem, motu unius ejusdemque naturae, quae velociſſime movebantur, ea celeritate vinci a tardioribus, & cum ſuperarent, ſuperari videbantur. Omnes enim orbes eorum quaſi helicis inflexione vertebat, quia bifariam contrarie ſimul procedentia efficiebant, ut quod eſſet tardiſſimum id proximum fieret celerrimo.* Parum igitur Attice *Plutarch.* in Daemonio Socratis: Κελεύειν, inquit, ἀναύγειν ἢ ἀγανακτεῖν βράδιον ὑπακούοντα. Sic & loquitur in Pompejo, in Catone majore, in libello περὶ ἀοργησίας, *Heliod.* in III. & initio libri VI. *Joſeph.* in IV. Orig. βράδιον γὰρ ἀπέλυον αἱ γνῶσις τὴν ἀνάγκην. Notandum porro in *Plat.* loco Attice dictum eſſe θᾶττον, pro quo minus eleganter τάχιον, & Ἰωνικῶς ταχύτερον diceretur. *Heliod.* in IV. Εἰ μὴ θᾶττον ἤξομεν. Idem ἐπείνῃ μᾶλλον ἢ λόγου θᾶττον, melius dixit, quam in primo ἢ λόγου ταχίων ἀναδυσόμενα. *Thomas*: Θᾶττον, inquit, Ἀττικοὶ, τάχιον Ἕλληνες. Idem *Phrynich.* quare ea verba quae ſequuntur apud Lucianum, omnino per ironiam vel cum interrogatione ſunt legenda (I.) οὐχ ὅμοιον τῷ τάχιον; *an non eſt ſimile?* vel *ſcilicet non eſt ſimile. Philoſtrat.* in Heliodoro: Εἰσκαλούμενον δὲ θᾶττον ἢ φθῆναι εἰς τὸ νοσοῦντα ἀναβάλλεσθαι. Lucianus in ratione *Conſcrib. Hiſtor.* Θᾶττον ἂν ἐ σύμφορώτερον. Idem in Toxari θᾶττον γοῦν τοῦτο ἡμᾶς αὐτῶν ἐπιλάθοιτο, & mox, ἢ θᾶττον ἐνδώσω. Non dicit tamen ſine exemplo Apoſtolus I. ad *Timoth.* ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον. Et ad *Hebraeos*: μᾶλλον δὲ ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. *Plutarch.* enim in connubialibus praeceptis, σῴζονται δὲ τάχιον ἂν μὴ τις ἑτέρᾳ διωκομένῃ τρέχειν ἅμα & τρέφειν ἐπιλάβῃ. *Joſeph.* IV. ἀρχαιολογίας. Ἀναλισκομένων τε τὸ ἐπιτηδείων τάχιον ὑπ' αὐτῆς. Idem in ſecundo Originum: Ἀλλὰ τάχιον ἐλθοῦσιν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τῦ σίτᾳ. Idem: τάχιον ἐξῆλθον ἀλύοντες. qui tamen alibi fere θᾶττον dixit. *Dion. Halic.* lib. VI. ἀγωνιᾷ ταχίους ἢ φρονιμώτερον. *Herod.* in Melpomene: τάχιον συμμίσγουσιν ἂν ἐς μάχην ὑμῖν. *Diod. Sicul.* in XX. Καὶ τάχιον μᾶλλον αἱ τῶν βαρβάρων. Idem in eodem: Τάχιον τ' προσδοκίας ἀπάντων ἐπιτελεσθέν. Id eſt, *expectatione celerius. Arrian.* in Periplo: Οὐδὲν δὲ κωλύει ἐ τάχιον. Idem in VIII. expeditionis Alexandri, qui liber ſolus Ionice ſcriptus eſt, ταχύτερον, dicit, ἢ ἐ τότε τῆς τοσῷδε ταχύτερον ἐπῆλθε). Et paulo poſt: Καὶ γὰρ τοὺς πεπτοὺς ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ πεπαίνεσθαί τε ταχύτερον μᾶλλον ἢ ἄλλῃ αὐτὸς ἔτι Μιχαδίνης ἀνέγραψε ἐ φθίνειν ταχύτερον. Sed hoc facit hic imitatione *Herod.* qui in Thalia, ἐκάστη, inquit, ταχύτερα ἢ σοφώτερα. quod & *Dioder. Sicul.* imitatus eſt in XX. libro ſuae bibliothecae: Ταχύτερον ἐκινδύνευον αὐτανδρα τὰ σκάφη συγκλυδῆναι. *J. G. G.*

40. Βαρεῖν δέ τινα εἰπόντα] Idem *Thomas* docet: Βαρύνειν, inquit, χρήσιμον, βαρεῖν δὲ ἄχρηστον ὡς δὲ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν παλαιῶν. πλὴν ἐπὶ Θεμιστοκλέους ἡ βιβλαρίγκα λέγουσιν, ἀλλὰ βιβλάφκα ἐπὶ παθητικὴν συμφασίαν Ἀριστόδης ἐν τινάρτῳ τῶν ἱερῶν. Οἱ δὲ ἦσον οἶνον βιβλαρικότες οἱ ταῦτα. *Plato* tamen in Sympoſio hoc ipſum paſſiva voce dixit. Βεβαρημένοι, inquit, ὁ πρῶτος μεθυσθεὶς τῇ πίπτᾳ (οὗτος γὰρ ἦν) εἰς τὸ τῷ Διὶ κῶμον εἰστιᾶσθαι βεβαρημένος ἐῴδει. *Suidas* in eandem ſententiam, quam *Thomas* probavit, dixit: Ἐβαρύνετο κυριώτερον, ἢ γὰρ δεῖ λέγειν ἐβαρῶτο, ἢ βαρεῖσθαι, ἢ βαρύμενος. Οὐδὲ ἀλλήν τινα κλίσιν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ βαρύνομαι, ἢ βαρυνόμην. Πολύευκτος δὲ ὁ ἐξανασὰς προῆγε, τὰ μὲν ὑπὸ τ' ἀφροσίας, τὰ δὲ ὑπὸ τ' ἡλικίας βαρυνόμενος. εἶχε γὰρ ἐδόδμηκοσιν ἔτη. ἢ αὖθις ὁρῶν δὲ τοῦτο βαρυνομένην τὴν σύγκλητον. Improprie igitur Lucianus in Aëtione: ὀπόσοι δοκὼ φέροντας βαρεῖτο. *J. G. G.*

42. Λέλογχα δὲ τὸ εἴληχα λέγοντα] *Cum quidam pro εἴληχα dixiſſet λέλογχα.* Ἐξείληχεν, inquit *Thomas*, οὐκ ἐκλέλογχεν. Lucianus tamen ſui oblitus dicit in *Amorib.* Χαριπλῆς ἐλελόγχει. Tametſi idem in eodem libello Attice dixit, ἀνδράσι σύγκλητον εἴληχα τάξιν. *J. G. G.*

Λέλογχα] Cum Cl. *Graev.* Lucianum in *Amorib.* tamen ita locutum dicat, *La Croze* adſcripſit: at hic liber non eſt Luciani. I. e. hunc Soloeciſtam Luciano non tribuit, vid. ſupra notata ad c. 1. *J. F. R.*

44. Ἵπτασθαι δὲ ἐπὶ τῷ πίτασθαι πολλῶν λεγόντων] *Cum multi dicerent ἵπτασθαι pro πίτασθαι.* Sic legitur, ſed perperam, uti apparet ex Thoma & Luciano in Nefaſto: Ἔα, inquit iſte, τὰ ἀρχαῖα τῶν τριῶν μηνῶν, ἢ τὸ ἀπημία, ἢ τὸ πίταμαι, ἢ τὸ ἐκχύτου. *Thomas* vero: πίταμαι ὑδὶς τῷ Ῥητόρων ἐστὶν, ἀλλὰ πίτομαι. Quare hic pro πίτασθαι omnino legendum πίτεσθαι, Sed ut ad ἵπταμαι redeamus, reprehenditur ἵπταλο a Luciano in *Lexiphane.* Locus infra referetur. De πίτομαι vero & ἵπταμαι *Thomas.* Πίτομαι, inquit, ἐχ ἵπταμαι. Καὶ Αἰσώπιος ὁ τῷ, Οἶδα ὅτι σε ὑφαίνει σκῶμμα ἐμὸν ἐπιστολῇ· σὺ δ' ἐκεῖνος ὁ ποτόμος μὴ ὅπως ἂν ὑμῶν ἀκούσαις, πετόμος δὲ αὖθις ὑπὸ τ' λόγων οὐ τῷ

θαι πολλῶν λεγόντων, ὅτι μὲ ἀπὸ τ πτήσεως τὸ ὄνομα, σαφῶς ἴσμεν. Ἕτερον δέ τινα εἰπόντα, ὡς δὴ Ἀττικὸν, καὶ τ φάττον ἐροῦμεν, ἔφη. Φακὸν δέ τινα εἰπόντα ἐθηδοκέναι· καὶ πῶς ἄν, ἔφη, Φακόν τις φάγῃ; ταῦτα μὲ τὰ Σωκράτεια.

Ἐπανίωμεν δὲ, εἰ δοκεῖ, ὅπῃ τ ἄμιλλαν τ προτέρων λόγων. καγὼ μὲ καλῶ τὸς βελτίστους εἶναι ὅλους, σὺ δὲ γνώρισον. οἶμαι γάρ σε καὶ νῦν δυνήσεσθαι, τοσούτων γε ἐπακούσαντα τ ἑξῆς λεγομένων. ΣΟΛ. Ἴσως

(volare) dicerent; *verbum hoc esse a* πτῆσις (volatus) *plane scimus. Columbum* (pro columba) dicente quodam, tanquam Atticum, *Etiam hunc anatem vocabimus*, inquit. Cum diceret aliquis, *Lentiginem* (pro lente) *se edisse: Quomodo tandem, Lentiginem quis edat?* inquit. Atque ista Socratea sunto.

8. Redeamus jam, si videtur ad certamen priorum sermonum. Et ego quidem citabo optimos, ut sint universi: tu autem *qui sint* agnoscito, indicato. Puto enim futurum, ut nunc certe *illud* possis, qui tot deinceps proferri audieris. SOL. Forte ne nunc

48. Φακὸν] Ὁ γὰρ φακὸς ἐπὶ ἑνὸς εἴρηται ἓ ἀμοῦ, ἐπὶ δὲ τ ἑψητοῦ φακὴ λέγεται. *V.*

54. Δυνήσεσθαι] Βούλεται τὸ νῦν μέλλον * τιμήσασθαι· ἐπὶ δὲ τὸ δυνήσεσθαι μέλλοντος, ἐπιλαμβάνῃ αὐτοῦ, ὃς μὴ συνίεντος σολοικίσασθαι. *V.*

* Τιμήσασθαι] Quid hic faciat nescio. ἐπὶ autem legendum existimo. *M. du S.* Forte, μέλλοντι μὴ συντάσσεσθαι. *J. J. Wetst.*

συλλόγῳ. *Phrynich.* ἴσταται δ' ἀμφιταλαντεύεται, εἰ ἓ ἅπαξ εἴη τι κεῖσθαι, ἢ δὶς πίπτεσθαι δὲ λέγει. Utitur Lucianus utroque vicissim, frequentius tamen τῷ πίπτομαι. In Dialogo Tritonis & Nereidum: Ἤδη πρόσγειος πεπτώκατε. Et in *Muscæ Encom.* ἀλλὰ μοι' φύδις πίπτεσθαι. Idem in libello de ratione *Conscr. Hist.* Καὶ τῶ Περσῶν ἔτι σὺν τῇ Μηδικῇ τὴν ἐκάτερα γνώμην ἀφιστορῶν. Idem tamen in *Amor.* dixit, ἐλάττονι ῥοίζῳ διϊπτάμεθα. Et in *Deor. Judic.* ἐξ ἀφανοῦς καθιπτάμενοι. Ibidem: ἔστι γάρ σὺ τοῦ αὐτῷ ἦν, συμπαραπτάμενε αὐτῷ. *Heliodor.* initio V. Μετανὺξ διϊπταμένην τὴν ὁλκάδα παρεμυθοῦντο. *Gregorius Theologus* Basilio: Τοὺς τε ἀδικοῦντας ἔρπειν ἀδόντας μὲ ἄλλα τ λαιὸν, καὶ παρεπταμένους μὲ ἄλλα τὴν ἐρημίαν. *J. G. G.*

Ἵσταται] Plato Θεαίτητος — πίπτειν. Ed. *Basil.* 113. f. *M. du S.*

45. Ἀπὸ τ πτήσεως τὸ ὄνομα] Jocatur Grammaticus, Quantum, inquit, ex usu populari verbi hujus intelligo, a πτήσει derivant ἵπταμαι, indicare volunt usu verbi, se intelligere, haec duo cognata esse: sunt boni Etymologi. Quod ὄνομα si nomen est in Graeco, ego *verbum* dixi; quia generaliter accipi apparet ὄνομα, pro omni parte orationis, ut a rhetoribus, cum περὶ ἐκλογῆς, περὶ συνθέσεως ὀνομάτων disputant. *J. M. G.*

46. Περιτρέπειν δ' τινὰ εἰπόντα] Adversatur Luciano recta *Athenaeus* Dipnosophist. IX. Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς ἐκτρέπειν καλοῦσιν. Ἄλεξις Συντρέχουσιν· Ὁ λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ γὼ ἐκτέτροφος. Φερεκράτης δ' Γραφαῖσι φησὶν ἀτόπερψον ἀγγίλλοντα τ ἐκτρόν. *J. G. G.*

48. Φακὸν δέ τινα εἰπόντα ἐθηδοκέναι] *Cum quidam dixisset se edisse φακὸν*, id est, vasculum olearium cum φακῇ *lenticulam* dicere debuerit singulariter, vel φακοὺς pluraliter, φακὸν pro vasculo oleario legitur IV. *Reg.* 9. Λάβε τ φακὸν τῦ ἐλαίῳ, moxque λήψῃ τ φακόν. Latinis dicitur *lenticula*, *Plinio* auctore, ut egregie *Casaubon.* ad Athenaeum observavit. *Plutarchus* in discrimine adulatoris & amici, φακοὺς dixit pro lentigine morbo, ἀλλ' οὐκεῖ οἱ φαῦλοι τ ζωγράφων, τ καλὰν ἰφικτῶσθαι μὴ δυναμένων δ' ἀσθένειαν, οὐ ῥυτίδας ἓ φακοὺς καὶ ἐλαῖς τὰς ὁμοιότητας ἀναφέρουσιν. *Rugis, lentiginibus & cicatricibus similitudines referunt.* Quid praeterea φακὸς significet, pete ex *Hesychio.* Nunc *Ammonium*, si placet, audiamus: Φακοὺς, inquit, φακῆς λέγουσιν Φασίν. Φακοὶ οἱ ἔτι ὠμοὶ ἐκ' ἐνιαυτῦ· φακὴ δὲ ἡ ἑψημένη. τετήρηται δὲ ἐπὶ τοῖς παλαιοῖς ἡ λῆψις. Vitandae igitur amphibologiae causa φακὴ dicendum unius numero pro legumine cocto, & φακαὶ numero multitudinis pro cruda lenticula, pro vasculo autem φακὸν dicendum in numero unitatis. Illi certe auctores quos *Athenaeus* adducit, modo φακοὺς modo φακὸν dicunt pro legumine. Lucianus quoque in *Saturn. Epistolis*, ἡ φακὴ δὲ ὑμῖν σαπέρδου ἐντέλεστέρα ἦεν. Et in *Hermot.* καὶ οἱ φακοὶ εὐτακτῖς. *Theophrastus*, *Dioscorides*, *Paulus Aegineta* etiam de legumine φακὸν dicunt, quod hic improbat Lucianus. *J. G. G.*

Φακὸν] Scio ego φακὸν non esse *lentiginem*; & discere poteram significationem hujus nominis ex adnotatione *Graevii.* Sed volebam in simili voce similem Soloecismum dare. *Lentigo* enim vicina *lenti* vel *lenticulae* non minus quam φακῇ est φακός. *J. M. G.*

52. Τοὺς βελτίστους] Ut aliquid significent haec verba, intelligere licebit Soloecismos, de quibus tanquam de personis loquitur. Cur autem ὅλους dicat, non comminiscor: nisi forte toto hoc libello Antisophistae cujusdam librum s. orationem exagitandam ibi sumsit, & hic indicat, se reliqua non jam sub Socratis persona, sed sub priori schemate risui expositurum. *J. M. G.*

57. Ἡ γὰρ ὥρα σοὶ δοκῶ ἀνίεγε σοι] Ἀνίεγε male dicitur pro ἀνέῳκται. *Phrynich.* Ἀνίεγε ἡ ὥρα, σολοικισμὸς, χρὴ δ' λέγειν ἀνέῳκται. Contra tamen hoc praeceptum

nunc quidem, te dicente, potero. Sed dic tamen. LYC. Et quomodo te posse negas? Janua enim prope tibi se cognoscendorum illorum aperuit. SOL. Ergo dic. LYC. Dixi equidem. SOL. Nihil certe, quod ego assequerer. LYC. Non ergo illud *aperuit se* assecutus es? SOL. Non. LYC. Quid igitur nobis fiet, si ne nunc quidem quae dicuntur assequeris. Atqui *respiciens* ad ea, quae initio abs te dicta sunt, putabam *Equites* me in campum vocare. Tu vero (*in Graeca voce*) *Equites* (*soloecismum est*)

τὰ δὲ νῦν δυήσομαί σε λέγοντος· ὅμως εἰπέ. ΛΥΚ. Καὶ πῶς φὴς δ' δυήσεσθαι; ἡ γὰρ θύρα σχεδὸν ἀνέῳγέ σοι τῶν γνωρίσεως αὐτῶν. ΣΟΛ. Εἰπὲ τοίνυν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ εἶπον. ΣΟΛ. Οὐδέν γε, ὥστε ἐμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Οὐ γὰρ ἔμαθες τὸ ἀνέῳγεν; ΣΟΛ. Οὐκ ἔμαθον. ΛΥΚ. Τί οὖν πεισόμεθα, εἰ μηδὲ νῦν ἀκολουθήσεις τοῖς λεγομένοις; καίτοι πρόσγε τὰ κατ' ἀρχὰς ῥηθέντα ὑπὸ σοῦ, ἐγὼ μὲν ᾠόμην ἵππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν, σὺ

58. Τὸ ἀνέῳγε] Βούλονται μὴ λαμβάνεσθαι ἐπὶ παθητικῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὅτι ἀκριβῶς τοῦτο. χρῆται γὰρ μὲν ἐν ἄλλοις πολλοῖς ὁ Πλάτων παθητικῶς ὡς Φαίδων. † ἀνέῳγετο] Lege omnino ἀνέῳγε. *M. du S.*

τε λέγων ἡ θύρα σε πάνυ πρωΐ. *V.*

65. Ἵππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Καὶ τοῦτο παρὰ συνήθειαν. ἔπρεπε γὰρ εἰς πεδίον φάναι καλεῖν, ἀλλ' οὐχ ἵππεῖς. *V.*

ceptum ἀνέῳγε passive posuerunt *Herodianus* IV. Πυλίδας ἔχον ἐν Σύρᾳ ἀνεῳγυίας. Lucianus περὶ Γυμνασίων, ἢ ἀνεῳγόσι τοῖς σώμασιν ἐμπιπτόντων. Idem in *Votis*: ἢν πως ἀνεῳγυῖαν ἔτι τὴν πάλαιστραν καταλαβωμεν. *Plutarch.* in vita Pyrrhi: Τῷδε Πύῤῥῳ πολλὰς ἐδοὺς ἀνεῳγμένας πρὸς Φάσηλιν. Sic in vita *Martii Coriolani*, & *Sozomen.* V. Histor. Ecclesiast. οἱ ναοὶ ἀνεῴγησαν. *Joseph.* in III. Originum: Εἰκότι δὲ πήχεις ἀνεῴγησαν κατὰ πύλας. Apostolus I. ad *Corinth.* 16. Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη. Passive tamen dixit Lucianus in *Gallo*, ἀνέῳκται αὕτη ἡμῖν ἡ θύρα. *Thomas Magister* hic dissentit a *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἐπὶ μὲν ὠφελητικοῦ ἀντὶ τοῦ ἤνοιγεν. Ἀριστείδης δὲ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· Ἱερὰ τε γὰρ πάντα ἀνέῳγε, καὶ τὰς ἐφ' ἱερῶν γίνη σωτῆρε, καὶ διεπρεσβεύετο πρὸς τοὺς θεοὺς ἐν ἀρχαίῳ τρόπῳ. καὶ Δημοσθένης· ἢ γράμματα ἐκλείπειν ἢ ὑπανέῳγειν. Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀνοίγω, ἀνέῳγον, ἀνέῳγες, ἀνέῳγεν. Ἐπὶ δὲ μέσου φησὶν Ἀθηναιμάχου τὸ ἀνέῳγεν ἀντὶ τοῦ ἠνεῴχθη. Ἀνοίγω γὰρ ἀνοίξω, ἀνέῳγα, ἀνέῳγας, ἀνέῳγε. Σωσιθέου ἐν Ἱπποληπτῇ, Ἀγαθὸν ποιοῦσαι ἐπὶ κύριον τύχης οἰκίαι τοῖς λησταῖς ἀνεῴγασιν. Λυκιανὸς ἐν τῷ Μικυλλίῳ ἢ Ἀλεκτρυόνι καὶ ἰνδιατρίοσι ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. &c. pag. 11. *Suidas* Comicos citat Pherecratem in Crapatallis & Amipsiam in Mœchis, qui ἀνέῳγε active dixerunt. Sic & *Homer.* Iliad. Π. Χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε. Et *Herodot.* in Clio: Εἰ μὴ ἄπληστός τε εἶης χρημάτων ἐὼν αἰχροκερδὴς, οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἀνέῳγες. Apostolus passive dixit: Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι. *J. G. G.*

65. Ἵππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Nomina in ης apud medios inter Atticorum veterum & Sophistarum ætatem, Diodorum Siculum, Polybium, Laërtium & ejusdem notæ scriptores fere εῖς contractum habent in accusativo plurali: apud veteres Atticos Aristophanem, Demosthenem, Aristotelem, Theophrastum, Isocratem, Platonem, Lysiam, Thucydidem, Xenophontem, & [illegible]is imitatorem Arrianum, tum apud Sophistas, Paus[illegible]m, Heliodorum, Libanium, Aristidem, Lucianum, alios ejus ætatis scriptores Dionem, Appianum, Herodianum, & ex nostris Chrysostomum, Basilium, Gregorium Theologum, Synesium sine contractione fere in ας, quod & notavit vir summe eruditus P. Leopardus in Miscellaneis. *Thom. Magist.* Ἑρμῆς, βασιλέας, ἱππέας, καὶ ὅσα τοιαῦτα Ἀττικοὶ, τὸ δὲ συμπεπτωκὸς ταῦτα λέγειν οὐκ ἔστιν ἑκάστοις. *Plato* in Theæteto, unde hic Luciani sumtus est: Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖς Σωκράτη εἰς λόγους. Luce igitur clarius est, in ἱππεῖς esse soloecismum, ut recte *Thomas* observavit contra omnium Grammaticorum præceptiones. *Plutarch.* & *Joseph.* modo εις modo ας dicunt, nisi illud quoque typographis aut intempestivis emendatoribus debemus. Plethon certe Gemistus *Plutarch.* & *Diod. Sicul.* verba transcribens pro ἱππεῖς accusativo semper ἱππέας habet. *Plutarchus* in Timoleonte: Οἱ Κορίνθιοι πέμπουσιν αὐτῷ διακοσίους ὁπλίτας ἐκ Ἀχαΐας ἱππεῖς. pro quo Plethon: Κορίνθιοι Τιμολέοντι πέμπουσι διακοσίους μὲν ὁπλίτας, ἱππέας δὲ Ἀχαιούς. *Diod. Sic.* Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲν τετρακισχιλίους ἱππεῖς, δὲ φ. *Gemistus* autem: Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲν τετρακισχιλίους, ἱππέας δὲ πεντακοσίους. Sic & alibi. Illud Luciani quod mox sequitur, σὺ δὲ τοὺς ἱππεῖς κατενόησας; ita vertendum fuit: *An tu vocem* ἱππεῖς *notasti vel animadvertisti?* Pro quo interpres, *tu vero equites cogitasti.* *Aristoph.* in equitibus: Μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ ἀλλ' ἐφυγεῖν τοὺς ἱππέας. Idem in Acharnensibus: Ταῦτ' ὡς ἐγανώθην ἐκ φυλῆς τοὺς ἱππέας. *Plato* in VI. de legibus: Χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας. *Xenophon* in primo Institutionis Cyri: Πολλοὶ δὲ ὃς αὐτὸς ἔχων ἦκεν ἱππέας ἐκ πεζούς. Et in eadem pagella: ἢ τοὺς ἱππέας ἡσυχίαν ἄγοντας. Sic idem in sexto, & septimo libro. *Thucydides* in sexto: Ἐψηφίσαντο τήν τε τροφὴν πέμπειν τῇ στρατιᾷ ἐκ τοὺς ἱππέας. Et in eadem pagella: Καταλαμβάνουσι τοὺς τε ἱππέας ἡκοντας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. *Demosth.* I. Philipp. Μετὰ τούτων ἱππέας ἀλλοσίους. Idem in III. Philipp. Φίλους, ἱππέας, τοξότας, ξένους. Ibidem: ἢ πότερα τοὺς ἱππέας πρεύδωσαν. Sic & *Philostrat.* in Heroicis, *Heliod.* in VIII. *Lucian.* in Votis, & in

To-

σὺ δὲ τὰς ἱππεῖς καλεούσας; ἀλλὰ ἔοικας ἐμὲ φροντίζειν τῶν λόγων, μάλιστα ἃς νῦν ἐν σφᾶς αὐτὰς διήλθομεν. ΣΟ. Ἐγὼ μὲν φροντίζω· σὺ δὲ ἀδήλως αὐτὰς διεξέρχῃ.

ΛΥΚ. Πάνυ γὲν ἄδηλόν ἐστι, τὸ ἐν σφᾶς αὐτὰς ἐφ' ἡμῶν λεγόμενον; ἀλλὰ τοῦτο μὲν δῆλον· σὲ δὲ εὐδεὶς ἂν θεῶν ἀγνοοῦντα παύσειε, πλὴν γε ὁ Ἀπόλλων. μαντεύε-

se) agnoviſti? . . . Sed videris non curare literas, maxime quas modo *inter ſe (nos) ipſos* agitabamus. SOL. Equidem hoc ago: tu vero obſcure nimis tractas.

9. LYC. Nempe valde obſcurum eſt illud *inter ſe ipſos*, de *nobis* dictum. Sed hoc quidem apertum: at te Deorum nemo ab ignorantia illa liberaverit, praeterquam Apollo. *Deliberat (reſpondet)* enim ille confu-

73. Μαντεύεται γοῦν] Χρᾷ μὲν ὁ Ἀπόλλων, μαντεύεται δὲ ὁ προσιών. *V.*

Toxari, *Arrian.* in VI. expeditionis Alexandri, *Joſephus* in fine VII. Ἀλώσεως, *Pauſanias* in Atticis, *Plutarch.* in Alcibiade, *Chryſoſtom.* in comparatione monachi & regis: ἢ τοξότας, ἢ ἱππέας, ἢ σφενδονήτας. Sic uſi ſunt jam dicti auctores ſemper, praeter *Plutarch.* & *Joſephum.* Nam quod apud *Platonem* XI. de legibus legitur ἱππεῖς ἐς ἱππέας in accuſativo, eodem loco, typographis adſcribendum eſt, ἱππέας, inquit, εἰς τοὺς ἱππεῖς. Quare viderint Grammatici, qui hos accuſativos docent contrahi. Eodem modo etiam veteres dicebant νομέας, βασιλέας, φονέας, φυγέας, τροφέας, γονέας, τοκέας, σέας, κυρέας, καφέας, σκαφέας, ἱερέας, ἀρχιερέας, ἱρωνέας, ἀμφορέας. Sic gentilia Ἐρετρέας, Ἀχαρνέας, Φωκέας, Μαντινέας, Χαλκιδέας, Δωριέας, Πλαταιέας, Μιγαρέας &c. Apud *Herodianum* ſemper βασιλέας leges, nunquam βασιλεῖς in accuſativo. Ergo ſcribis debetur quod illic ἱππῆς, τροφῆς, φωνῆς legitur pro ἱππέας, τροφέας, φονέας. Apud eundem etiam & *Joſeph.* recte invenitur ἀμφορέας. Sic & *Alciphron*: Ἐς Δαναΐδων τοὺς ἀμφορέας ἐκχέωμεν πίθους. Librariis etiam debet acceptum referri quod *Iſocrates* in oratione ad Philippum habet, βασιλῆς μεγάλας προσαγορευομένους, cum in aliis locis ſemper ſcribat βασιλέας, praeſertim in ad Nicoclem Δημόνικον, ſive hic ipſe Iſocrates illius orationis ſit auctor, ſive alius. Simili forte errore legitur apud *Demoſthenem* in ea oratione qua reſpondetur Philippi literis, γονῆς pro γονέας. Τίνα, inquit, γονῆς, γυναῖκα. Certe in quarta Philippica recte habet: Οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινὸν δὴ γονέας τοὺς ξυμπάντας ἡγεῖσθε. Sic νομέας apud *Herodot.* Clio cap. 194. & aliis locis ponitur, *coſtas* navium ſignificans, non *paſtores*: ut Valla vertit, ſicut viri eruditiſſimi *Brodeus* & *Leopardus* hoc pridem notarunt. De his coſtis vide quæ docuit Vir Clariſſimus & pereruditus *Johannes Schefferus* de re militari Navali lib. I. cap. 6. Non diſſimilis locus eſt Lucian. in *Votis*: Ὥσπερ οἱ βασιλῆς ὑποχρυσούμενοι τραγῳδοί, pro quo alibi ſemper βασιλέας dixit. In *Longaevis*: ἐς σωφρονίστους δὲ τοὺς λοιποὺς βασιλέας. Ibidem: ἢ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας. Et paulo poſt: τοσούτους ἐδυνάμην βασιλέας ἐληΐσασθαι. *J.G.G.*

Ἵππεῖς ἐς πεδίον] Ἀναβ. c. 9. Singulari numero in hoc proverbio effertur. Vid. *Plat.* Ed. *Baſ.* 85, 1. ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖσθαι, Σωκράτη εἰς λόγους προκαλούμενον. *Leopard.* 37. *M. du S.*

66. Κατυόντας; ἀλλὰ] Videtur poſt κατυόντας inſiſtere paululum, & reſponſum expectare Lycinus, deinde pergere, quod punctis illis exprimere ſtudui. *J.M.G.*

67. Κατὰ σφᾶς αὐτοὺς διήλθομεν] Luculentus ſolœciſmus, ut ſi dicam *inter eos ipſos narravimus*, cum de nobis ipſis loquimur. Dicendum igitur cum *Plat.* in Gorgia. ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτούς. *Eos injuria afficiunt.* Et *Thucyd.* Καὶ παρέδοσαν οἱ πάντες σφᾶς αὐτούς. Omnes enim σφᾶς αὐτοὺς tertiæ perſonæ pronomen junxerunt verbo tertiæ perſonæ. Male igitur *Clemens Alexandrinus* Pædagog. II, 1. ἐναργοῦς ὑπόδειγμα ἀρετῆς σφᾶς αὐτοὺς παρίσωντας. Evidens virtutis exemplar nos ipſos exhibentes. Et cap. 21. σφᾶς αὐτοὺς πρὸς τὸ ἄμεινον χειματίζειν. Nos ipſos ad meliorem vitam componere. *J.G.G.*

73. Μαντεύ) γοῦν ἐκεῖνῳ πᾶσι τοῖς ἐμοῦ] Recte notavit *Micyllus* μαντεύεσθαι dici proprie de conſulentibus. *Æſchines*: οἱ ἄλλοι ἀμφικτύονες μαντεύεσθαι ἐκέλευσε τὸν Θεόν, τίνι χρὴ τιμωρίᾳ τοὺς ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν. *Herodot.* Μαντεύεται δὲ καὶ τάδε ὁ Κροῖσος. *Plato* in Apologia Socratis: Χαιρεφῶν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύεσθαι. *Xenoph.* in initio commentariorum: Εἰδὼς τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις. *Moſchopul.* hoc paulo aliter: Χρὴ, inquit, ἀντὶ τοῦ πρέπει βαρύτ). Χρὴ δὲ ἀπαρεμφάτως ἀντὶ τοῦ χρησμὸν δίδωσι, ἢ χρᾷ· ἀπαρέμφατον. Χρᾷ γάρ ἐστι ἐ τροπῆ τοῦ α εἰς η χρῆ· ἢ ὁ μὲν Θεὸς χρῇ, ὁ δὲ Θεὸν μαντεύεται. Hanc *Moſchopuli* ſententiam de χρᾷ adeo non probo, ut contra cenſeam omnino χρᾷ dicendum, non χρῇ, fretus maxime auctoritate *Herodoti*, qui licet Ionica lingua ſit uſus, cui peculiare eſt η, identidem tamen χρᾷ uſurpavit. Ὁ Ἀκαρνὰν, inquit, χρησμολόγος ἀνὴρ, ὃς οἱ πρόσωπον χρᾷ ἐν ἰξαμίτῳ τόνῳ. Et paulo poſt: Ὁ μὲν δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾷ τάδε. Moxque: Ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾷ ἐν τριμέτρῳ τόνῳ. Lucianus in Dialogo Menippi & Trophon. Χρᾷ, ὦ Μένιππε, ἐν Βοιωτίᾳ. Sed & *Moſchopulo* ſtat *Euſtath.* ad Iliad. 1. p. 625. Ἴσως δὲ ἐζητήθη πρὸς ἀφορολογ τῷ χρὴ, ὅ ἐστι μαντεύεται. εἶον χρῆ μοι τοιοῦτ' ὁ Φοῖβος. Sed ut ad μαντεύεσθαι revertamur, non ſemper obſervatur illud Luciani de hac voce praeceptum, ſed ab accuratiſſimis & Ἀττικωτάτοις ſcriptoribus μαντεύεσθαι etiam dicitur de Diis & homi[illegible]us reſpondentibus. *Demoſthenes* περὶ στεφάνου Κ[illegible] Ἀπόλλω τ Πύθιον μαντευόμενον. Lucianus in *Demonact.* Καὶ μάντιν δ' πο-

τε

fulentibus universis. Tu vero neque *illud deliberatum* intellexisti? SOL. Non, per omnes Deos: neque enim percepi. LYC. An ergo *ad unus* (*ad unum*) fugit te oberrans *Soloecismus*? SOL. Videntur certe. LYC. Sed illud *ad unus* quomodo te praeteriit? SOL. Neque hoc percepi. LYC. Sed nostine aliquem *sibi conciliantem* nuptias? γῶν ἐκεῖνο τοῖς ἐρωτῶσι, σὺ δὲ τὸ μαντευόμενον καλενόησας. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐ γὼ ἔμαθον. ΛΥΚ. Εἰ ἄρα [a] καθ' εἷς λανθάνει σε βοιώτιος; ΣΟ. Ἐοίκασί γε. ΛΥΚ. Ὁ δὲ καθ' εἷς, πῶς παρῆλθεν; ΣΟ. Οὐδὲ τοῦτο ἔμαθον. ΛΥΚ. Οἶσθα δέ τινα μνηστευόμενον αὐτῷ γάμον; ΣΟ.

[a] Καθ' εἷς] Καθεὶς omnes, excepta *Fl.* quae καθ' εἷς cum L. hic & statim iterum, recte.

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Οὐ γὰρ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστος δεῖ λέγειν. *V.*

80. Τὸν μνηστευόμενον αὐτῷ] Ἐπὶ γυναικὸς τὸ μνηστεύεσθαι· ἐπὶ δὲ [*] ἀνδρῶν τῷ μνᾶσθαι. μνᾶται μὲ γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα, μνηστεύεται δὲ γυνή. *V.*

[*] Ἀνδρῶν] Exc. *G.* ἀνδρὸς.

τι ἰδὼν δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον. Idem in Alexandro: Κοσκίνῳ τὸ τῦ λόγυ μαντευόμενον. Pauloque post: Προλέγει πᾶσι τοῖς ἀφικομένοις ὡς μαντεύεται ὁ Θεός. Sic & loquitur in Dialogo Menippi & Tiresiae, & Dialogo Menippi & Trophonii, ut & Apollinis & Mercurii: in hoc Apollo dicit: Πλὴν ἀλλὰ ὥσπερ ἐγὼ μαντεύομαι. Malunt tamen optimi quique pro hoc dicere χρᾶν & ἀναιρεῖν. *Isocrates* in Archidamo: Ὁ δὲ Θεὸς περὶ ὧν μὲ ἐπηρώτησαν οὐκ ἀνεῖλεν. *Liban.* in Antirrhetico: Ὁ δὲ ἀνεῖλε παρὰ τῷ τρόσαντι & τὴν ἴασιν ζητῶν. *Herodot.* in II. ἣν μὲ δὴ ἀνέλῃ μιν βασιλέα εἶναι. *Chrysost.* in Babyla martyre: ἐπέκυρτο σφοδρῶς τῷ δαίμονι χρησμὸν ἀπαιτῶν & ἀξιῶν ἀναιρεῖν περὶ τῆς κατὰ γνώμην αὐτῷ. *Urgebat*, inquit, *daemonem ab oraculis repoſcens poſtulansque ſibi ut ille reſponſum daret iis de rebus quas animo verſabat.* *J.G.G.*

Μαντεύεται] *Ariſtoph.* Av. 594. & 597. de conſulentibus adhibet. Sed alii tam frequenter de reſpondente, quod Cl. *Graev.* jam indicavit, ut pluribus haud opus ſit. *J.F.R.*

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς λανθάνει σε βοιώτιος] *Nam ſinguli ſoloecismi tibi latent circumeuntes.* Sic legendus hic locus & vertendus. ſenſus eſt: ſinguli qui circa te oberrant, a me tibi objiciuntur ſoloecismi, te fugiunt, a te non animadvertuntur. Soloecismus verſatur in καθ' εἷς. Attice enim dicendum fuiſſet καθ' ἕνα, Micyllus hic putavit καθεὶς eſſe participium, fecitque locum ſuſpectum de mendo, cum nihil ſit ſcrupuli. Occurrit vero iſta locutio quam hic reprehendit Lucianus, ſæpe in ſacris ſcriptoribus. In epiſtola ad *Roman.* cap. 12. Ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη. *Maccab.* libro III. Ὁ καθ' εἷς δὲ τῶν φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρεών. *Marc.* XIV. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, μή τις ἐγώ. Et *Johan.* VIII. ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς. *exibant ſinguli.* Ubi *Beza* καθ' εἷς putat poſitum pro καὶ εἷτα εἷς, inde & in quibusdam editionibus ſcribitur καθ' εἷς, in nonnullis καθ' εἷς, in aliis καθεὶς perperam. καθ' εἷς enim per Hebraicam enallagen dicitur pro καθ' ἕνα, quo Attici ſcriptores utuntur. *Philoſtrat.* in Heroicis: καὶ καθ' ἕνα τοὺς ἥρως. *ſingulos heroas.* dicit idem in eodem opere καὶ ἕνα, καινῇ δὲ, inquit, καὶ εἷς ἕνα. *publice & privatim.*

Idem in vita Herodis: Τῷ τε Ἀθηναίων δήμῳ καθ' ἕκαστον ἑκατὸν μνᾶς καθ' ἕνα. *ſingulas minas.* *Plutarchus* in præceptis Politicis: καθ' ἕνα & κοινῇ. *Heliodor.* II. καθ' ἕνα συλλογίσεις ποτέ. *Ælian.* 21. Εἷς τε καθ' ἕνα. Lucianus Dialogo Martis & Mercur. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἕνα πάντων ἀμείνων. Ubi male legitur: καθεὶν' ἑκάστων. Idem in Harmonide, & Dialogo Plutonis & Mercur. Μετελεύσομαι γάρ σοι ἤδη αὐτοὺς καθ' ἕνα ἐξῆς. *Baſilius* Libanio: αἰσχύνομαι καθ' ἕνα σοι προσάγων τοὺς Καππαδόκας. Et ſic Apoſtolus quoque more Atticorum in epiſtola ad *Epheſ.* cap. V. Πλὴν & ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα. Et I. *Corinth.* XIV, 31. Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν. *Demoſthen.* in III. Philippica ἕκαστον addit: καθ' ἕνα ἕκαστος αὐτῶν βοηθήσειεν. Idem ἄνδρα addit in Corona: καὶ ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα. *Thom. Magiſt.* ἐ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστος δεῖ λέγειν. Sed nec καθ' ἕκαστος recte dicitur; ſed pro eo dicendum καθ' ἕκαστον. vide *Budaei* commentaria utriusque linguæ. Et ſic puto apud *Thomam* legendum eſſe. Scriptores tamen Eccleſiaſtici ſacrorum librorum auctoritatem ſequuntur. *Socrates* Eccleſiaſticæ hiſtoriæ lib. XVI, 13. Ἐπειδὴ δὲ ἄλλος ἄλλα δόγματος ὁ καθ' εἷς ἐπιλάμβανον. *Euſebius* hiſtoriæ Eccleſiaſticæ X. Καὶ μὴν μόνον γε ὁ καθ' εἷς, ἀλλὰ καὶ οἱ πάντες ἀθρόοι ἀνυφημοῦμεν. Ad eandem formam factum ἀνὰ εἷς pro ἀνὰ ἕνα. *Joannes Theologus* Apocalyps. XXI. Καὶ αἱ δώδεκα πυλῶναι, δώδεκα μαργαρῖται, ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου. Attici dicerent ἀνὰ ἕνα ἕκαστον. *ſingulae portae*, aut potius καθ' ἕνα ἕκαστον. Porro notandum quoque eſt καθ' εἷς Lucianum dixiſſe cum ſingulari λανθάνει, at Soloeciſtam conjunxiſſe cum plurali ἐοίκασι, quemadmodum & *Marcus* & *Joannes*, ut duplex forte hic ſit ſolœciſmus. *J.G.G.*

Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Sic L. & *Fl. Leopard.* εἷς ἄρα κ. . . 37. Plerique Libri εἰ ἄρα καθεὶς. *M. du S.*

80. Μνηστεύομαι αὐτῷ γάμον] In hunc locum *Thomas*: ἐπ' ἀνδρὸς, inquit, τὸ μνᾶται, οἷον μνᾶται γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς τὸ μνηστεύεται ἀνδρί. *Moſchopulus* in eadem eſt ſententia: Μνᾶται ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς, μνηστεύῃ ἡ γυνή. Nimirum magiſtri docent, μνᾶσθαι proprie eſſe *ambire* puellam; ſive foeminam,

ΣΟ. Τί οὖν τοῦτο; ΛΥΚ. Ὅτι σολοικίζειν ἀνάγκη τὸν μηνευόμβον αὐτῷ. ΣΟ. Τί οὖν πρὸς τοὐμὸν πρᾶγμα, εἰ σολοικίζει τις μηνευόμβων; ΛΥΚ. Ὅτι ἀγνοεῖ ὁ Φάσκων εἰδέναι, καὶ τοῦτο μὴ οὕτως ἔχει. εἰ δέ τις λέγει σοι παρελθών, ὡς ἀπολείποι τὴν γυναῖκα, ἆρ' ἂν ἐπιτρέποις αὐτῷ; ΣΟ. Τί γὰρ οὐκ ἂν ἐπιτρέποιμι, εἰ φαίνοιτο ἀδικούμενος; ΛΥΚ. Εἰ δὲ σολοικίζων φαίνοιτο, ἐπιτρέπαις ἂν αὐτῷ τοῦτο; ΣΟ. Οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις· οὐ γὰρ ἐπι-

SOL. Quid ergo istuc? LYC. Soloecismum committat necesse est, qui *sibi conciliet* nuptias. SOL. Quid ergo ad meam rem, si quis *nubens* Soloecismum faciat? LYC. Illud, quod ignorat is, qui se scire dixerat. Et hoc quidem ita se habet. Sed si quis in transitu tibi dicat, *se discedere ab uxore*; num illi permittas? SOL. Quidni vero permittam, si is injuria affectus videatur? LYC. Si vero pareat, soloecismum ab illo committi, num hoc ei permittas? SOL. Non equidem. LYC. Recte sane dicis. Non enim indulgendum ami-

a Μηνευόμενον αὐτῷ] Hiec male neglexit H.

86. Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα] Ἀπολείπει γὰρ γυνὴ τὸν ἄνδρα ἰριῖ. ἀνὴρ δὲ γυναῖκα οὐκ, ἀλλ' ἐκβάλλει. V.

& dici de viris Attice, μηνεύεσθαι vero de puellis & foeminis quæ despondentur & nubunt. Attice igitur Evangelium: Μνηνευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ. Proprie etiam Lucianus in Nefasto: Πρώην γοῦν ἐπειδὴ γάμων τὸ Κυζικῷ μνᾶσθαι ἐτάλμησας. Et *Plutarchus* in amatoriis narrationibus: Ταύτῃ μνᾶσθαι Στράτων Ὀρχομένιος καὶ Καλλιθύης Ἀλιάρτιος. *Heraclid.* quoque in Clio: ταύτῃ πέμπειν ὁ Κῦρος ἐμνᾶτο τοῦ λόγου, θέλων γυναῖκα ἣν ἔχειν· ἡ δὲ Τόμυρις σωθῆναι σὺν αὐτὴν μὴ μνᾶσθαι. *Plutarchus* in Erotico etiam usus est eo verbo de muliere vidua nobili & praedivite, ultro ambiente nuptias adolescentuli cujusdam, quemadmodum *Martial.* dixit: *Uxorem nubere nolo mihi.* Οὐ γὰρ ἀπέρριψας δῆθεν, inquit, καὶ γὰρ τηλικαῦτα καὶ πλουτοῦσα ἤμπατο μυράκιον οὐκ χλαμύδος ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δέόμενον. Improprie igitur Lucianus in *Toxari*: Καὶ ἔκαμες ἡμᾶς οὐ τοῖς γάμοις ἐπιπλοῦ μνηνεύσαμεν. Ibidem: Δεῖ δὲ τὸν μνησόμενον ἔωθεν προσαγωγίζεσθαι ἑαυτὸν διότι μνηνεύσων ἥκει. Et paulo post: Μνηνεύσασθαι τὴν παιδὰ πολλὰ ἐπαινοῦντα ἑαυτόν. Parum igitur Attice *Plutarchus* in narrationibus amatoriis, ἐμνηνεύσατο αὐτὴν τριάκοντα ναυσίν. Moxque in iisdem: μὴ μνηνεύεσθαί τινας τὰς κόρας. Sic & *Pausanias* in Laconicis, *Heliodor.* in V. *Laërtius* in Hipparchia, *Joseph.* Orig. Judaicarum lib. V. & XIII. Activa tamen voce μνηνεύω γάμον legitur apud vetustissimum quemque. Dicit enim *Plato* in sexto de legibus: μνηνεύειν γάμον αὐτῷ. Apud *Euripid.* in Iphigenia Aulidensi Achilles dicit: Ἀλλ' ἢ πέπυσθε δῆτα μνηνεύων γάμους τοὺς ὄντας. *Isocrat.* Βελησθοτ. αὐτοῦ μνηνεῦσαι κόρῃ. *Diodor.* XX. Ἀξιολογώτατοι τῶν ἡγεμόνων ταύτῃ ἐμνήνευον. Sic plures alii. *Nubere* quoque dicitur semper, si proprie accipiatur, de puellis & foeminis, ut *ducere* de viris, apud auctores Latinae linguae locupletes. Nam de *Tertulliano*, *Hildeberto* & *Vulgentio*, quos & de viris *nubere* dixisse honeste *C. Barthius* docet Adversi. VI. c. 14. non contendo im. Nam & multa alia apud illos leguntur scriptores, quae a melioris aetatis usu longe absunt. Sed haec inter eruditos jam decisa sunt, ut risum debeant qui aliter sentiant. *J. G. G.*

86. Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα] Et hunc Soloecismum *Thomas* aperit: Ἀπολείπει ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα. Ἀριστοφάνης δὲ Νεφέλαις· Ἀπολιποῦσα γὰρ αὐτὸν ᾤχετο, ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Λυσίας δὲ Μελίτης τὸν λόγον· ἐκβαλεῖν τὴν γύναιον. Nimirum uxor cum a viro divortit, nuntium remittit, dicitur Graecis ἀπολείπειν ἄνδρα, Latinis *divortere*, *discedere a viro*. vir vero cum repudiat uxorem, ἐκβάλλειν γυναῖκα. Latinis *exigere*. Cic. *Mimam exegit*. Eleganter igitur *Josephus*, ἔπειθε τὸν ἄνδρα παλαιτεῦσαν αὐτῷ γήμασθαι. Attice idem dixit in undecimo Ἀρχαιολογίας de Esdra: λογιζόμενος δὲ ὅτι ῥᾴον ἐκβαλεῖν αὐτοὺς τὰς γυναῖκας προσέξει. pro quo eodem in loco etiam dicit ἀποπέμψασθαι. Quare minus Attice ipse Lucian. in I. Dialog. Junonis & Jovis: Ἀπολιπὼν ἐμὲ τὴν νόμῳ γαμετήν. Ibidem in *Bis Accusato*: Τὴν νόμῳ γαμετὴν ὥστε ἀτίμως ἀπολεῖσαι. *Plutarch.* in Stoicis controversiis confundit etiam hanc differentiam, ὥσπερεί τις τὴν γαμετὴν ἀπολιπὼν ἑταίρᾳ δὲ συζῇ. Attice dixit idem in *Romulo*: Νόμῳ μὲ δοῦναι γυναῖκα ἀπολείπειν τὸν ἄνδρα, δοῦναι δὲ ἐκβαλεῖν γυναῖκα ἐπὶ φαρμακείᾳ τέκνων. Ibidem: ἀποπέμψαι γυναῖκα. Hermogenes Sophista: ἔξεστι γαμεῖν, οὓς βούλεταί τις, καὶ ἐκβαλέσθαι τὴν ὅταν γυναῖκα. *J. G. G.*

93. Εἴ τις γε τῶν ψοφεῖ τὴν θύραν ἀφιεὶς καὶ ἔξεισι κόπτει] Haec verba bene vertit interpres per *concrepuit ostium* & *pulsavit*. Nam quod apud Latinos discrimen est inter *ostium crepat* & *pulsatur*, eadem est apud Graecos inter κόπτειν & ψοφεῖν. Exiturus cum fores ferit & percutit, ut illo strepitu admonerentur qui foris erant cavere sibi, atque absistere, ne laederentur, apud Atticos enim fores non introrsum trahendo, sed in viam publicam pellendo aperiebantur, ut dudum docuerunt viri doctissimi *Turnebus*, *Cujacius*, *Aurelius*; exiturus itaque hoc crepitu signum cum dat, dicuntur Latinis *foris crepare*, Graecis ψοφεῖν: cum vero introiturus fores percutit ut aperiantur, dicuntur Le-

amico ſtribligine peccanti : ſed docendus eſt, ne hoc illi accidat. Et ſi quis nunc *crepare faciat* oſtium intrans, aut exiens *pulſet*, quid tibi animi fuiſſe dicemus? SOL. De me nihil : ſed illum intrare voluiſſe vel exire. LYC. Te vero, qui vel *pulſantem* vel *crepitum excitantem* ignores, plane nihil ſenſiſſe putabimus, indoctum adeo hominem? SOL. Contumelioſus es. LYC. Quid ais? *modo* ego contumelioſus *fiam*, dum tecum diſputo? Videtur autem male

τρεπτέον σολοικίζοντι τῷ Φίλῳ, ἀλλὰ διδακτέον, ὅπως τοῦτο μὴ [b] ποιήσει. ἢ εἴ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν εἰσιών, ἢ ἐξιὼν κόπτοι, τί φήσομέν σε πεπονθέναι; ΣΟΛ. Ἐμὲ μὲν οὐδέν, ἐκεῖνον δὲ ἐπεισελθεῖν βούλεσθαι, ἢ ἐξιέναι. ΛΥΚ. Σὲ δὲ ἀγνοοῦντα τὴν κόπτουσαν, ἢ τὴν ψοφοῦσαν, οὐδὲν ὅλως πεπονθέναι δόξομεν ἀπαίδευτον ὄντα; ΣΟΛ. Ὑβριστὴς εἶ. ΛΥΚ. Τί λέγεις; ὑβριστὴς ἐγὼ νῦν δὴ γενήσομαί σοι διαλεγόμενος; οὐ-

[b] Πείσεται] Ex *Fl.* reſcripſit *Solan.* Πίσηται *J. Bl. M. P. S.* &c.

94. Νῦν ψοφοίη τὴν θύραν] Κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ἔξω τις ἑστὼς, ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσω. *V.*

2. Νῦν δή] Παλαιστικὸν, σημαῖνον τὸ ἀρτίως. ἄστερ ἂν τὸ ἄρτι ἀφῇ τὸ ἐκκαιδεκάτου τὴ σημασίας τῷ ἐνεστῶτι, μείλοντι ἐνεστῶτα ἀνυπέρθετα σημασίας, ἅτινα ἐν τῷ νῦν δὴ εἰς τὸ γενησόμενα ἀσυμπάρτητον, ἵνα μὴ σολοικίζοι ὁ χρώμενος. *V.*

[a] Ἀνυπέρθετον] In Impr. eſt καὶ τῆς ἀνυπερθέτου. Sed in V. tantum extat ἀνυπέρθετον, unde palam eſt, legendum eſſe, ut edidi. *M. du S.*

Latinis *fores pulſari*, & *pulſari*, Graecis κόπτεσθαι; ut docent *Suidas*, *Thomas*, *Ammonius*, *Phrynichus*, *Moſchopulus*. Attice igitur dixiſſet κόπτει τὴν θύραν αὐτὸν ἢ ψοφεῖ ἔξω. Lucianus in *Philopſ.* Ἐπίτηδες κόπτουσι τὴν θύραν ἀκμῇ. Idem in *Fugitiv.* Ὥστε οὐδὲ δεῖ κόπτειν τὴν θύραν. *Ariſtoph.* in Ranis : Ἄγε δή τινα τρόπον τὴν θύραν κόψω. Moxque : Οὐ μὰ Δία τριψῇς, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας. Et in *Nubibus* : Γεῦσαι τῆς θύρας. *Lyſias* in Apologia de Eratoſthenis adulteri caede : Ἐρομένου δέ μου, τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν. *Heliodorus* in I. Τάς τε θύρας ὅτι πλεῖστα ἐψόφησεν. *Phrynich.* addit male quoque κρῦσαι τὴν θύραν pro κόπτειν poni. Sed contra hunc facit illud *Xenoph.* in Sympoſio : Φίλιππος δὲ ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι. Et Euangeliſta : Μὴ ἀρχηθῆτε ἔξω ἐξελθεῖν ἢ κρούειν τὴν θύραν. *J. G. G.*

94. Ψοφοίη τὴν θύραν] Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1098. Et ſupra *Icar.* c. 22. Quod ad κροῦσαι θύραν, de quo *Phryn.* vid. *Elſn.* ad *Apocalypſ.* III. 20. *J. F. R.*

Ibid. Θύραν] De forium aperiendarum ratione, conſule locum *Plut.* in Publ. Hort. 909. *M. du S.*

2. Νῦν δὴ γενήσομαι] Soloeciſmus eſt hic, quod νῦν δὴ cum futuro conjungatur, cum debeat cum præſenti jungi. Attice enim dicendum erat νῦν δὴ γίνομαι. *Pollux* : Ἄρτι, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δή, ὅ ἐστι ταυτόν. *Suidas* : Νῦν δή, ὀλίγον ἔμπροσθεν, ἀρτίως. Πλάτων νόμων γ. Νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις ἐντυχόντες τοῖς λόγοις, ὅτε ταῦτα ἐτίθεμεν, νῦν δ' ἐπιλελήσμεθα. Καὶ αὖθις ἐν πρώτῳ νόμων. Πλάτων ἀφελεμμένως εἴρηκε ἐπὶ τῷ παρόντι χρόνῳ, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ σωφρόνως· ὃς δὴ πάντων τῶν πολέμων χαλεπώτατος ὡς φαμὲν ἡμεῖς νῦν δή. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ· Νῦν δή με ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θήρας, πάθον ἰσχάλων. Νῦν δ' αὖ ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις. καὶ ἐν Μηδείᾳ· Ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπαύνας τύχῃς. Homer. Νῦν γὰρ δὴ γέρων ἐσί. Idem : Νῦν δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κτεμένων καλά. *Euſtath.* Νῦν δή, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως· ἐν οἷς τόποις, ἃ καὶ φανερὰ μόνα πεφυκημένα σαντάκτοις. *Euripid.* Phœniſſis: ἅπασι δὴ νῦν θνητοῖσι τοῦτο δόξαν. Ibidem : Ἄκαιρα δὴ νῦν κἀν τοῖς πρὸς τούτοις κακά. *Plato* in Gorgia : ἀφ' οὗ κἀγὼ ἤρξατο νῦν δὴ λέγεσθαι ἰατρική. & ſic frequentiſſime cum in illo Dialogo tum in aliis ejus libris. In his autem, quae attuli, exemplis τὸ νῦν δὴ nusquam junctum invenitur futuro. Proin ſi quis dixerit νῦν δὴ γενήσομαι, is ſoloeciſmum commiſerit. Nec eſt ſoloeciſmus in ſimplici voce γενήσομαι, quod putavit interpres, ſed in νῦν δὴ futuro γενήσομαι hic juncto, ut dixi. Huic ſimile eſt ἄρτι σολικιῶ de quo in initio harum notarum diſputavi. *Plato* enim pro eodem dixit νῦν δὴ, ἄρτι, πρόσθεν, ἔμπροσθεν, τὰ νῦν, πρὸ ὀλίγου, ὀλίγῳ πρότερον, πρότερον & πρωτοῦ. Cum futuro autem αὐτίκα, μάλα, αὖθις, εἰσαῦθις, ὅσον οὔπω, ὅτι τάχιστα, ἐκ τῆς μακρᾶς. Occurrunt tamen etiam loca quaedam, ubi νῦν δὴ futuro jungitur, contra hanc Luciani & magiſtrorum praeceptionem. *Homer.* Iliad. H. Νῦν μὲν δὴ τῶ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην. Et alio loco : Νῦν δὲ δὴ Ἀιδείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει. & ſaepius aliis in locis. Νῦν δή, inquit *Plato*, de legibus libro III. μᾶλλον βεβαιωσόμεθα. Idem in fine ultimi de legibus : Νῦν δὴ μαθησόμεθα ὅτε θαυμάζομεν ὀρθῶς. Idem in Phædone : Ὦ Σώκρατες, ὑστατον δή σε προσφωνοῦσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι. *Xenoph.* IV. inſtitut. Cyri : Νῦν δὴ σὺ δηλώσεις. *Thucyd.* VI. Καὶ ἀσφάλεια νῦν δὴ ἐν πολλῇ ἔσεσθαι. *Thomas* ait etiam νῦν aliquando futuro junctum ſoloeciſmum eſſe. Εἰ δὲ βούλεται, inquit, δηλοῦσι, τότε τὸ νῦν τιθέμενον σολοικισμὸν ποιεῖ, ὡς τὸ νῦν σοφὸς γενήσομαι. δεῖται γὰρ ἡ σοφία χρόνου. Sed nihil videtur tam firmum eſſe quod non alicubi labefactetur, ut ſuperius poſita exempla oſtendunt. *J. G. G.*

Νῦν δὴ γενήσομαι] *Leopard.* 37. *M. du S.*

ἔοικε δὲ σολοικίσαι τὸ νῦν δὴ γενήσομαι, σύ δ' οὐκ ἔγνως.

ΣΟΛ. Παῦσαι, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς· ἀλλ' εἰπὲ τί τοιοῦτον, ὥστε καμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [a] μάθῃς; ΣΟ. Εἴ μοι πάντα ἐπέλθοις, ὅσα φὴς σολοικίσας, ἐμὲ λαθεῖν, καὶ πᾶς' ὅ, τι ἕκαστον σεσολοίκισται. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἄριστε. μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν λόγον. ἀλλὰ σοὶ μὲν ἔξεστί σοι καθ' ἕκαστον αὐτῶν συνθάνεσθαι· νῦν δ' ἕτερ' ἄττα ἐπέλθωμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ πρῶτόν γε αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄττα μὴ δασέως, ἀλλὰ ψιλῶς ἐξενεγκεῖν, [ὀρθῶς Φαίνεται] ῥηθὲν μετὰ τοῦ ἕτερα συντιθέμενον. μὴ γὰρ οὕτως ἄλογον ἦν ἄν. ἔπειτα τὸ τῆς ὕβρεως, ἣν με φὴς ὑβρίσαι, εἰ μὴ οὕτω λέγοιμι, ἀλλ' εἰς σέ, Φαίην ἴδιον. [b] ΣΟ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν. ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲ σὲ ὑβρίζειν, τὸ σῶμά ἐστι τὸ σόν, ἤτοι πληγαῖς, ἢ δεσμοῖς, ἢ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ. τὸ δὲ εἰς σέ, ὅταν εἴς τι τῶν σῶν γίγνηται ἡ ὕβρις. καὶ

junctum illud *modo fiam*; quod tu non agnoviſti.

10. SOL. Deſine, per Minervam, & dic ejusmodi quiddam, quod ego quoque poſſim aſſequi. LYC. Et quomodo aſſequaris? SOL. Si percurras omnia, in quibus ſtribligine ſermonis me non obſervante te ais ultro peccaſſe, & in quo quidque peccatum ſit, *doceas*. LYC. Nequaquam, bone vir, ſic enim longum nimis faceremus hoc colloquium. Sed de his ſingulis me interrogare *ſi velis*, integrum tibi facio. Jam vero alia *quaedam* (ἄττα) ſi videtur, percurramus. Ac primo ipſum illud ἄττα non denſo ſpiritu, ſed leni efferre *oportet*. [Recte dictum apparet poſt nomen ἕτερα compoſitum.] Sic enim minus abſurdum fuerit. Deinde illud de contumelia videamus, qua te affectum a me dicis. Si non ita dicerem, ſed *in te contumelioſus fuiſſe*; proprie loquerer. SOL. Ego non habeo dicere. LYC. Nam te contumelioſe tractare ſignificat corpus tuum aut plagis, aut vinculis, aut alio modo *male mulcare*. Sed *in te* contumelioſum eſſe dicitur, cum in tuorum aliquid exercetur contumelia. Etenim

a Μάθῃς] Sic omnes. b ΣΟ.] Perſonam hanc, & mox ΛΥΚ. inſeruit *Goſa*.

14. Ἄττα] Τὸ ἄττα δασυνόμενον δηλοῖ τὸ ἄτινα, ψιλούμενον δὲ τὸ τινά. λεγόμενον δὲ μετὰ τοῦ ἕτερα ψιλοῦται, ἵνα δηλοῖ τὸ τινά. *V.*

13. Νῦν δ' ἕτερ' ἄττα &c.] Non accuratus ſatis Interpres fuit in his verbis vertendis. lucem huic Lucianni loco foenerantur, quae habet *Thom. Mag.* in voce ἄττα, ſed ſic legenda: Τὸ ἄττα, ἀντὶ τοῦ ἄτινα, οὐ ἀρχῇ κεῖται μόνον εὑρῆται, προϊόντος δὲ τοῦ ὀνόματος οὐ τοῦ πρὸ αὐτοῦ κεῖται, ἐφ' ᾧ ὀνόματι τοῦτο ἐπιφέρωμεν, οἷον, πάντα ποιᾶ, ἄττα ἂν βούλωμαι. τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ τινά, καὶ προηγεῖται τοῦ ὀνόματος ἄπαξ οὐ τοῦ αὐτοῦ κεῖται, καὶ ἔστι ται αὖθ' ἕπεται μὲν, ὡς τὸ ἕτερ' ἄττα, καὶ πόσ' ἄττα προηγεῖται δὲ, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Πλάτωνος οὐ Φαίδωνι ἦν δὲ δὴ ἄττα τοιαῦτα, ἀντὶ τοῦ, τοιαῦτά τινα. *L. BOS.*

15. Ὀρθῶς —— συντιθέμενον] Hoc lectoris eruditi vel Scholiaſtae judicium, in margine poſitum, malum pedem in ipſam Luciani orationem videtur intuliſſe. Sic vera ſunt, & cum *Thomae Magiſt.* obſervatione conveniunt, ſed ſententiam & connexionem turbant. *J.M.G.*

18. Ἤν με φὴς ὑβρίσαι] Puto excidiſſe ob ſoni affinitatem σὲ poſt ὑβρίσαι. Aperte enim indicare vult differentiam inter ὑβρίσαι σε, & ὑβρίσαι εἰς σέ. Sic certe interpretatus ſum. Deinde verba Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν ſunt Soloeciſtae, ita diſtinguenda, niſi fallor, ut in interpretatione noſtra factum eſt. *J.M.G.*

20. Σὲ ὑβρίζειν ἢ εἰς σέ] Ὑβρίζω σε ſcilicet eſt contumelia te afficio, ὑβρίζω εἰς σε, eſt cum in tuos amicos, aut quicquid ad te pertinet, contumelioſus & injurius ſum, *Moſchopulus* eadem docet: Ὑβρίζω σε καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα τρόπον ἀτιμάζω σε, δηλονότι δὶ ὕβρεως ἢ πληγῶν, καὶ ἄλλης τινὸς ἐπηρείας. Ὑβρίζω εἰς σε ἀντὶ τοῦ ὑβριστικά τινα εἰς φίλον σὸν, ἢ εἰς τὰ περί σε ἐνδιάκυρμα, ὡς ἀναφέρεσθαι τὴν ὕβριν ἐπί σε. Attice igitur *Plato* in VI. de legibus: Μήτε τινὰ ὕβριν ὑβρίζειν εἰς τοὺς οἰκέτας. Quod vero Lucianus ſubjicit, ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. *Platonis* verba ſic ſe habent: Ὁμοίως μὲν γὰρ κινδυνεύει ἁμαρτάνειν, ἀλλὰ τὸ ὑβρίσαι εἰς τὴν παροιμίαν. Lucianus in *Bis Accuſato*: Ὑβρίζεις εἰς τὸν Δία λογον. *J.G.G.*

Σὲ ὑβρίζειν] Illam differentiam inter ὑβρίζειν τινὰ & εἰς τινὰ, non obſervari perpetuo ab Atticis, vid. *Kuſt.* ad

enim qui uxorem tuam contumelioſe tractat, ille in te contumelioſus eſt; & qui filium tuum, & amicum, & qui ſervum; quin etiam de rebus ita tibi res habet. Nam etiam *in rem contumelioſus* aliquis eſſe dictus eſt, verbi gratia *in proverbium*, ut Plato ait in Sympoſio. SOL. Comprehendo differentiam. LYC. Numquid ergo hoc etiam comprehendis, qui *permutet* iſta, illi ſtribliginem orationis objici? SOL. Certe nunc (*a te monitus*) ſciam. LYC. Sed ipſum *immutare*? SOL. Idem mihi dicere videtur. LYC. Sed quomodo idem ſit *permutare* & *immutare*, cum hoc ſit (*poſitio*) unius pro altero, vitioſi pro recto; illud vero ejus quod plane non eſt pro eo quod eſt (*falſi pro vero*). SOL. Jam aſſequor: *permutare* eſt improprium dicere pro proprio: *immutare*, interdum proprio uti, interdum improprio. LYC. Habent iſta quoque contemplationem non injucundam: *Studioſe appetere* aliquem, propriam appe-

ἐνὴρ ὅστις γυναῖκα ὑβρίζει τὴν σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει, καὶ ὅστις παῖδα, καὶ φίλον, καὶ ὅστις γε οἰκέτ[ι]ν, πλὴν [c] γε περὶ τὰ πραγμάτων οὕτως ἔχει σοι· ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. ΣΟΛ. Κατανοῶ τὸ διάφορον. ΛΥΚ. Ἆρ' οὖν καὶ τοῦτο καλανοεῖς, ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν, σολοικίζειν καλοῦσιν; [d] ΣΟ. Ἀλλὰ νῦν εἴσομαι. ΛΥΚ. Αὐτὸ δὲ τὸ [e] ὑπαλλάττειν; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲ ταὐτὸν λέγειν δόξει. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [g] εἰ ταὐτὸν τῷ ὑπαλλάττειν τὸ ἐναλλάττειν, εἴπερ τὸ μὲ ἑτέρου πρὸς ἕτερον γίνεται, τοῦ μὴ ὀρθοῦ πρὸς τὸ ὀρθὸν, τὸ δὲ τοῦ μὴ ὄντος πρὸς τὸ ὄν; ΣΟ. Κατέμαθον ὅτι τὸ μὲ ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου [h] λέγειν ἐστί. τόδ' ἐναλλάττειν, ποτὲ μὲ τῷ κυρίῳ, ποτὲ δὲ τῷ μὴ κυρίῳ χρῆσθαι. ΛΥΚ. Ἔχει τινὰ καὶ ταῦτα καλανόησιν οὐκ ἄχαριν. τὸ δὲ σπουδάζειν πρός τινα, ἢ οἰκείαν

c Γὲ] Γε *Fl.* d ΣΟ.] Omiſit *F.* Adeſt in *P. Fr. Fl.* &c. e Ὑπαλλάττειν] Sic *Graev.* ἐναλλάττειν Edd. f Δόξει] Forſ. δοκεῖ *Geſn.* g Εἰ] Forſ. εἰὴ. h Λέγειν] Sic *H. P. F. B1. Fl.* Λέγειν *S.*

ad *Ariſtoph.* Plut. vſ. 900. ubi id ex eo *Ariſtoph.* verſu, item ex *Eurip.* Phoen. 623. & Lucian. Dial. *Vener.* & *Cupid.* probat, in quibus εἰς μὲ ὄφρ. adhibetur pro *me ipſo*, non *in meos*. Adde *Ariſtoph.* Nub. 1507. — ὑβρίζετον εἰς τοὺς θεούς. Ac Noſtrum *de Salt.* c. 24. Et *Aeſchin.* de falſ. leg. pag. altera Δημοτίλλας γὲ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζων. ubi quidem poſſit ad eos qui cum *Aeſchine* faciunt, trahi; ſed minus accurate, quia ſtatim ſubjicit, eum & λοιδορεῖσθαι aliis. *F. F. R.*

28. Ὁ Πλάτων] *Plato* Συμπ. p. 315. G. *M. du S.*

31. Ταῦτα ὑπαλλάττειν] *Moſchopul.* videtur nonnihil a Luciano diſſentire: Ἐναλλάττειν, inquit, τὸ μεθίστασθαι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως, καὶ ἐναλλὰξ ἐπὶ τῶν πλειόνων ἐναντία λέγεται. Ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου λέγειν, καὶ ἁπλῶς τὸ ἕτερον ἀντ' ἑτέρου εἰσάγειν. Sic hic locus legendus. Nec eſt in Luciano: *quod ſi dicam* ταῦτα ὑπαλλάττειν *ſoloeciſmum vocant*, ut vertit *Mieyllus:* ſed ὅτι τὸ ταῦτα ἐναλλάττειν σολοικίζειν καλοῦσιν, hoc eſt, *enarrando vel per hypallagen hiſce abuti dicunt ſoloeciſmum committere.* Sic ἐναλλάττειν eſt his abuti per ἐναλλαγήν. In iis quæ ſequuntur in Luciano, αὐτὸ δὲ τὸ ἐναλλάττειν, lacuna eſt, ſic ex vetere codice, uti patet ex excerptis, ſupplenda: αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν. Nihil certius. *F. G. G.*

33. Νῦν εἴσομαι] Si ſuperiores de ἄρτι & νῦν futuro non jungendis obſervationes bene habent: hic etiam Soloeciſta ſui nominis menſuram implet. *F. M. G.*

Ibid. Αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν] Sic Mſ. *Graev.* Forſan legendum ἴσως σοι δόξει λ. *M. du S.*

37. Ἑτέρου πρὸς ἕτερον] Nomina a verbis ὑπαλλάττειν & ἐναλλάττειν derivata rem declarare aliquo modo poſſunt. Nempe *Enallage* eſt, cum pars pro parte, caſus pro caſu, non immutata ſententia ponitur; *Hypallage* cum duo nomina vices ſuas *permutant*, & *mutuo* alterum pro altero ponitur. Itaque *Enallage* pro eo, quod ponere debebat, ſed non ponit, ſubſtituit aliud: *Hypallage* duo ponenda ratione conſtructionis inter ſe permutat. Sed non ſemper definitiones accuratas ponunt Grammatici; non ſemper bonas definitiones recte applicant. Etiam hic Soloeciſta non bene cepit, quod ſe dicit aſſecutum. Supplementum illud *Graevianum* ex ſcholio potius corruptum arbitror. *F. M. G.*

40. Λέγειν ἐστὶ] Λέγειν Interpres legiſſe videtur. *F. G.* Certe ſic legit; nam & λέγειν expreſſit *P.* aliaeque plurimae. *F. F. R.*

44. Σπουδάζειν πρὸς —— περὶ τινὰ] De his non convenit Moſchopulo cum Luciano. Σπουδάζω, inquit Mo-

κείαν ὠφέλειαν τῷ σπουδάζοντι ἐμφαίνει. τὸ δὲ ὦδί τινα, ἢ ἐκείνῳ ὦδί [a] ὃν σπουδάζει. καὶ ταῦτα ἴσως μὲ συγκέχυται, ἴσως δὲ καὶ ἀκριβῶται ὧδέ τισι· βέλτιον δὲ τὸ ἀκριβῶν ἑκάστῳ. ΣΟΛ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις.

ΛΥΚ. Τόγε μὴν [b] καθέζεσθαι, τῷ [c] καθίζειν, καὶ τὸ [d] κάθισον, τῷ κάθησο, ἆρ' οἶσθ' ὅτι διενήνοχεν; ΣΟ. Οὐκ οἶδα, τὸ καθέσθητι ἤκουόν σου λέγοντος, ὡς ἔστιν ἔκφυλον. ΛΥΚ. Καὶ ὀρθῶς γε ἤκουσας, ἀλλὰ τὸ [e] κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί. ΣΟ. Καὶ τῷ ποτ' ἂν εἴη διαφέρον; ΛΥΚ. Τῷ, τὸ μὲ πρὸς ἕστῶτα λέγεσθαι, τὸ κάθισον· τὸ δὲ πρὸς ἕ καθεζόμενον.

Ἥσο ξεῖν', ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δώμεν ἕδρην. ἀντὶ τοῦ μηκέτι καθεζόμενος. πάλιν οὖν εἰρήσθω ὅτι τὸ ταῦτα ἀλλάττειν, ἁμαρτάνειν ἐστί· τὸ δὲ καθίζω, τῷ καθέζομαι

45 tentis utilitatem significat: *studere alicui*, utilitatem ejus cui studemus. Et haec fortasse aliquantum miscentur, fortasse autem accurate quibusdam observantur. Melior autem unicuique accurata observatio. SOL. Nempe.

50 11. LYC. Verum *considere* & *sedere*, itemque *assida* & *sede*, numquid nosti quid differant? SOL. Non novi, sed hoc dicere te audivi, *consedilor* esse peregrinum. LYC. Recte tu quidem audisti. Sed ego *assida* & *sede* differre ajo. SOL. Et quî tandem differrent? LYC. Quod ad stantem dicitur *Assida!* alterum autem ad sedentem. V. G. *Quin*, *peregrine*, *sedes*, *sedem inveniemus & ipsi*: *sedes*, pro *manes sedens*. Quare iterum dictum sit, mutare talia, peccare est. *Colloco* autem a *Sedeo* numquid par-

a [a] Ὃν] Ὃ male *Fl.* b Καθέζεσθαι] Καθίζεσθαι *Fl.* c Καθίζειν] *Amst.* bene. Καθίσειν Edd. cett. d Κάθισον] Sic *Gesn.* ex *Amst.* Κάθιζον cett. Κάθησον *J.* Καθίζον *B1.* e Κάθισον] Sic jam omnes.

Moschopulus, πρός σε ὅταν σε ἀξιῶ ἐπιμελείας τοῦ σώματος, σπουδάζω περί σε, ὅταν ἐπιμελῶμαι τῶν περί σε πραγμάτων. *J.G.G.*

49. Ἐκάστῳ] An ἕκαστον; *F.G.*

52. Καθίσειν] Sic legendum videtur: καθίζειν, καὶ τὸ κάθισον, τῷ κάθησο. *F.G.*

56. Ἀλλὰ τὸ κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί] Nihil aliud vult Lucianus, quam κάθισον dici ad stantem, quem jubemus sessum capere, κάθησο vero ad eum, qui jam sedet, quemque rogamus, ne surgat. *Thomas* eadem tradidit quae Lucianus: Ἄλλο, inquit, κάθισον, καὶ ἄλλο κάθησο. Τὸ μὲν κάθισον πρὸς τοὺς ἑστῶτας λέγεται ἵνα καθίσῃ. τὸ δὲ κάθησο πρὸς τὸ καθημένου ἵνα κάθηται. καὶ μὴ ἐξαναστῇ, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ Ἥσο ξεῖν' ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δώμεν ἕδρην. Sic lege hunc locum in edito libro satis mendosum. quod vero paulo antecedit, τὸ καθέσθητι ἤκουόν σου λέγοντος ὡς ἴσον ἔκφυλον. *audivi te dicentem imperativum* καθέσθητι, *sede*, *vocem esse peregrinam vel barbaram*, Luciani forte respicit verba quae in *Lexiphane* suo posuit: Τὸ ἵστατο, καὶ ἀπαρτώμενος, καὶ τὸ καθίσοις ἐδ' μοιτσικὰ τ' Ἀθηναίων φωνῆς. *Micyllus* ex superioribus Luciani verbis colligit hic aliquid desiderari. cui equidem non invitus assensero vel propter haec verba quae infra habentur. Οὐκ οἶσθα οἷόν ἐστι συγγραφεὺς ἀνήρ. Σολ. Πάνυ οἶδα νὴ γά σου ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. Nam Lucianus de proprietate vocabuli συγγραφεὺς nusquam in hoc libello locutus est. Nunc vicissim *Thomam* & *Phrynichum* audiamus. Ἐκαθίσθην, inquit *Thomas*, καθισθείς, καθισθήσομαι, καθισθῆναι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων, βάρβαρα. λέγε δὲ καθίζομαι, ἐκαθιζόμην, καθιεδῶμαι, κατεδάμην, καθεδεῖσθαι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων. *Phrynichus* ἐκαθέσθη, καθεσθείς, καθεσθήσομαι ἐπὶ πλειστῶν καθεσθήσου, ἔκφυλα. Parum igitur Attice *Heliodor.* in IV. Καθεσθεὶς δὲ πλησίον θάρσει, θυγάτηρ, ἔλεγον. Et *Basilius* in epistola: Ταῦτα λογιζόμενοι πολὺν χρόνον ἐκαθεσθημεν. Lucianus in priore verarum narrationum: Ὀπτωμένων δὲ αὐτῶν θαυμαστὸν ὅσον ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις. *Herodian.* in V. Συγκαθεσθεὶς αὐτῷ ἐν τῷ βασιλικῷ θρόνῳ. *Joseph.* Ἀρχαιολογίας libro II. Καθεσθεὶς ἐπὶ τοῦ θρόνου. Idem libro VIII. Καθεσθῆναι δ' ἐν Βεθσαμῆ. & pluribus aliis in locis. De καθίζω, & καθίζομαι Thomas Magister: Καθίζω ἐγὼ, καὶ καθίζομαι, καὶ καθίζω ἕτερον. *Pollux* scribit *Xenophontem* καθίζειν usurpasse pro καθίσαι ποιεῖν. Locus est in II. ἀναβάσεως. Καὶ ἀπαγγελλόμενα δὴ Ἀρκάσιν, ὡς ἐκβοὰ ἴλη τὸν θρόνον τοῦ βασιλέως καθιεῖν collocaturos esse. Sic καθίζειν δίκας apud Demosthenem & Galenum. *Moschopul.* Καθίζω ἕτερον, μεταβατικῶς, καὶ καθίζω ἐγὼ, ἀμεταβάτως. Καθήμαι δὲ ἐγὼ, ἀεὶ μεταβάτου, &c. Τὸ καθισθήσομαι, καὶ ἐκαθίσθην βάρβαρα. Alibi *Thomas*: Τὸ καθίζω ἐ μόνον τίθεται αὐτὸ τοῦ ἕτερον ποιῶ καθίζειν, ἀλλὰ ἐ ἀμοιρόν. Lucianus in *Nigrino*: Καὶ καθίσας ἀμοιρὸν ὥσπερ ἐν θεάτρῳ. *J.G.G.*

57. Εἴη διαφέρον] V. *Th. Mag.* v. κάθισον. *M. des S.*

61. Ἥσο

Parvo tibi discrimine abesse videtur? cum alterum faciamus in aliis, *collocare* dico, alterum vero in nobis solis, *sedere*.

12. SOL. Haec etiam satis enarrasti: & dic sane *aliter*: ita enim oportet te docendo praeire. LYC. Nempe aliter dicente me, non intelligis. Non nosti, quid sit *vir scriptor*? SOL. Omnino novi nunc quidem, postquam te ista dicentem audivi. LYC. Quandoquidem etiam *καταδουλοῦν* tu forte idem quod *καταδουλοῦσθαι* putasti. Ego vero differentiam ea non parvam habere, novi. SOL. Quam? LYC. Quod alterum significat alterius potestati subjicere; *καταδουλοῦν* vero sibi. SOL. Recte dicis. LYC. Supersunt alia quoque multa tibi discenda: nisi tamen ipse scire tibi videris, cum nescias. SOL. Non videri possum. LYC. Ergo in aliam occasionem differamus reliqua, nunc autem solvamus collocutionem.

65 Παρά σοι δοκεῖ μικρῷ τινι διαφέρειν; εἴτ' ᵍ τὰ μὲν ᶠ ἕτερον δρῶμεν, τὸ καθίζειν ᵍ λέγω· τὸ δὲ μόνους ἡμᾶς αὐτοὺς, τὸ καθέζεσθαι.

ΣΟ. Καὶ ταῦτα ʰ ἱκανῶς διεληλυθας, ἢ δή λέγε, ὅτῳ ⁱ γὰρ σε δεῖ προδιδάσκειν. ΛΥΚ. Ἑτέρως γὰρ λέγοντος οὐ κατανοεῖς. οὐκ οἶδα οἷόν ὄθ' ξυγγραφεὺς ἀνήρ; ΣΟ. Πάνυ οἶδα νῦν γέ σου ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. ΛΥΚ. Ἐπεὶ καὶ τὸ καταδουλοῦν σὺ μὲν ἴσως ταυτὸν τῷ καταδουλοῦσθαι νενόμικας, ἐγὼ δὲ οἶδα διαφορὰν οὐκ ὀλίγην ἔχον. ΣΟ. Τίνα ταύτην; ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲν ἑτέρου, τὸ καταδουλοῦν δ' ἑαυτῷ γίγνεται. ΣΟ. Καλῶς λέγεις. ΛΥΚ. Καὶ ἄλλα δέ σοι πολλὰ ὑπάρχει μαθάνειν, εἴπερ ᵏ μοι αὐτὸς εἰδέναι οὐκ εἰδὼς δόξεις. ΣΟ. Οὐκ ἂν δόξαιμι. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

ΦΙΝ

ᶠ Ἕτερον] Καὶ ἕτερον *Fl.* ᵍ Λέγω] Ex *Fl.* recepi. Λέγειν cett. ʰ Ἱκανῶς] Restripsi ex *Fl. Y. V2.* Ἱκανὸς cett. ⁱ Γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν] *Ms* προδιδάσκειν *Fl.* omisso γὰρ ac δεῖ. ᵏ Μοι] Μὴ legit *Gesn.*

74. Καταδουλοῦν] Ἰσοκράτης δὲ τῷ Εὐαγόρᾳ καὶ τὴν ἧτταν ἄλλῳ βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ καταδουλοῦσθαι. οὐκ ἀσφαλὲς οὖν τὸ τοῦ Λουκιανοῦ. *V.*

61. Ἥρο ξώνη] *Hom.* Od. Φ. 44. *M. dub.*
Ἥρο ξώνη] Apud *Homerum* Od. Φ. 44. editur Ἥρ', ἅ ξώνη. Notavit *Barnesius* forte ipsius hujus loci auctoritate Ἥρο. Caeterum apud *Homerum* manifesto Ἥρο significat, *sede*, hoc est, sedem quam occupasti retine: nam praecessit τοῦ δ' ἕδρης ἐπέβη κλυτὸς ἐννοσίγαιος Ὀδυσσεύς. Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθι ἵησιν, φώνησέν τε. Caeterum apparet, me in interpretatione *sede* posuisse, pro *sedem tuam retine*; *asside* autem pro *sessum abi*: quod a bonis auctoribus ita dictum, facile demonstrari potest; non ausim dicere, nusquam positum alter. *J. M. G.*

66. Τὸ καθίζειν λέγειν] Si quis intelligat hanc lectionem, ab illo etiam edoceri cupio. Caeterum hoc videre mihi videor, λέγω huic loco optime convenire, & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

71. Ξυγγραφεὺς ἀνήρ] Ξυγγραφεὺς, inquit *Thomas*, ὁ μόνον ὁ συγγραψάμενος πόλεμόν τινα. ἢτοι ἄλλο ἐφ' ἑαυτῷ γενόμενον, οἷος ὁ τὸν Θουκυδίδην· ἀλλὰ ὁ γράψαντας ψηφίσματα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον συγγραφέας ἐκάλουν. Θουκυδίδης· Καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲν οὐδέν. *Ammonius* quoque paene eadem habet: Ἱστοριογράφος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τὰ πρὸ ἑαυτοῦ γεγονότα συγγραψάμενος, ὡς Ἡρόδοτος. Συγγραφεὺς δὲ ὁτὲ ἐφ' ἑαυτοῦ γεγενόμενα, ὡς Θουκυδίδης. Itaque secundum horum sententiam ξυγγραφεὺς dicitur non solum de scriptore & auctore librorum, sed & de scriba senatus, aut alius collegii. *J. G. G.*

72. Πάνυ οἶδα — λέγοντος] At nihil dixit, quod ad declarandum hoc nomen pertineret. Itaque est, ut excidisse descriptionem τοῦ συγγραφέως putemus, facile illam quidem aliunde resarciendam. *J. M. G.*

73. Τὸ καταδουλοῦν] Τὸ μὲν καταδουλοῦσθαι ἑτέρῳ, τὸ δὲ καταδουλοῦν ἑαυτῷ. *Moschopul.* paulo aliter: δουλῶ ἑμαυτὸν, καταδουλοῦμαι τὴν Ἑλλάδα. Pro Luciano facit illud *Thucyd.* Τοὺς μὲν ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσιν αὐτοὺς τὸ μὴ Λακεδαιμονίων μᾶλλον. Ex *Moschopuli* sententia dixit idem in III. Τοὺς μὲν καταδουλωμένους τὴν Ἑλλάδα. *J. G. G.*

82 Νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον] Nihil argumenti in his verbis video pro eo, quod Lucianus hunc Dialogum, Soloecistam, tamquam coronidem imposuisset omnibus, quos ante scripsisset, dialogis; (quae est sententia *Bourdelotii*) quum simpliciter innuatur finis hujus dialogi. Ex verbis proxime praecedentibus liquet, non alienum fuisse ab Luciani instituto, scribere post hunc & alios dialogos, quibus ulterius de soloecismis esset acturus. Ait enim, ἐκεῖνα τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον. Facetor, non sequi post hunc alios super hoc argumen-

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΣ.

ΤΡΙΕΦΩΝ, ΚΡΙΤΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΛΕΟΛΑΟΣ.

ΤΡΙΕΦ.

Τί τοῦτο, ὦ Κριτία; ὅλον σεαυτὸν ἠλλοίωσας, καὶ τὰς ὀφρῦς κάτω [a] συνένευκας, μύχιον δὲ [b] βυσσοδομεύεις, ἄνω καὶ κάτω θεὶς πολῶν, κερδαλεόφρονι ἐοικὼς, κατὰ τὸ ποιητικὸν, ὠχρὸς δέ σευ εἶλε παρ-

PHILOPATRIS, SEU QUI DOCETUR.

TRIEPHON, CRITIAS, ET CLEOLAUS.

TRIEPH.

QUid hoc rei est, Critia? totum te mutasti. Superciliis deorsum contractis profundas volvis sub pectore curas, sursumque & deorsum vagatus *animos sub vulpe latentes*, ut est in Poëta, videris circumferre, *oraque pallor occupat*. Num Cerbe-

ΤΡΙΕΦ.] Sic P. Τριφῶντος &c. B1. ac 2. In cett. omissa. a Συνένευκας] Συνέσυκας Edd. priores. b Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύων C. Nil mut. Fl.

ΦΙΛΟΠ.] Καὶ ἔστιν ὁ λόγος ἄλλως τε, καὶ ὁ Λουκιανῶ δοκεῖ εἶναι, καὶ τὰ λοιπὰ ὁ δεῖ ἐπιφέρειν. V.

3. Βυσσοδομεύεις] Ἐκ βάθους σκέπτῃ. V.

* Ἐκ] Aberat propositio ab editis. Addidit M. du S.

no dialogos; satis tamen manifestum puto, illud τὸν δὲ διαλύσωμεν ἢ διάλογον, tantum de hoc dialogo capiendum esse. J. F.

Ibid. Διαλύσωμεν ἢ διάλ.] Non audiendus est *Bourdelotius*, cum ex his verbis argumentatur, hunc esse ultimum dialogorum ipsius Luciani, reliquos suppositicios. Vera esse potest ipsa propositio, sed argumentum lubricum. Sic paullo ante dixit, μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν ἢ διάλογον. J. M. G.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Non est hujusce Luciani. Sed antiquioris alicujus. Multa id arguunt, primumque ineptiae styli, cum aliae omnibus paginis, tum illae φυ. φυ. &c. Deinde ratio temporis. Nam Syrus noster Lucianus pervixit ad tempus belli Marcomanici, anno Christ. 171. ut patet in *Pseudomante*: at hic nebulo se baptizatum significat a D. Paulo. Paulus vero martyrii palmam accepit imperantis Neronis anno 13. Falliturque *Baronius* Neronis anno 12. verba illa hujusce Dialogi, Γαλιλαῖος ἀνυφαλαντίας, ἀτίρρινος, ἐς τάχιστον ὑφαντὸν ἀπροβατίσας δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαλίσατο, adscribens huic Luciano. Nam qui potuit Lucianus hic a Neronis anno 12. & Christi 68. ad annum servatoris 171. pervivere, sive annis 103. Atqui etiam post bellum Marcomanicum, quin Lucianus hic aliqua commentatus sit, negari non potest. Saperdae autem prorsus illi sunt, qui propter ea, quae in extremo Dialogo isto, de Babyloniis, Aegyptiis, Persis, Scythis verba fiunt, hujusce distortissimi foetus parentem ad tempora imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere posse, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem qui tam belli pueri pater est, Neronis principatu eum suscepit. Th. M.

ΦΙΛΟΠ.] Spurium *Spanhemius* aliique multi; genuinum videntur existimare *Cavus* 129. & Theologi nonnulli; sed palam est, esse spurium. M. du S.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] De nomine Φιλόπατρις inter elogia honorum ac laudum posito. V. *Perizon.* ad *Aelian.* 3, 26. collatis addendis, ubi neque hujus inscriptionis oblivisci tur, neque quod in *Peregrino* .... plebs illum impostorem vocat ἕνα φιλόσοφον, ἕνα φιλόπατριν. Metellus est Consul Φιλόπατρις *Ciceroni* ad Att. 2, 1. J. M. G.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Ab Inquisitoribus & hic libellus in exemplari *Aldino*, quo utor, rescissus est. M. du S. In meo exemplari, quo Cl. *Wesselingi* beneficio utor, adest; sed nihil varietatis in margine notatum. J. F. R.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Hunc Dialogum Luciani non esse mihi certissimum est, ex stilo & ingenio hominis Lucianeo multum inferiore. Adfectata autem est Lucianeae locutionis imitatio quae ab ipso proficisci nequivit, quia sua ipse non excerpsit; Auctorem vero aetate posteriorem esse, satis demonstravit Cl. *Gesner.* in singulari Dissert. quam calci hujus tomi adjungemus; ibique statuit scriptum Constantinopoli, tempore Juliani, ab Luciano quodam Sophista Imperatoris illius amico, ad quem hodienum exstat scripta a Juliano epistola. Ita vero studiose hunc Dial. pertractavit *Gesn.*

ut

berum vidisti, aut Hecaten ex inferis ascendentem, an consilio cum Deorum aliquo una fuisti? Neque enim adeo te affici par, puto, erat, si vel mundum, ut quondam sub Deucalione, eluvie totum periturum audivisses. Tecum loquor, o pulcher Critia, non audis multum tibi inclamantem, & prope jam te consistentem? Irasne aliquas adversum nos geris? obmutuisti? an expectas dum injecta te manu impellam? CRIT. O mi Triepho! audivi orationem magnam atque difficilem, & multis implexam implicitamque nodis: jamque mecum retracto nugas, & aures obturo, ne si forsan vix mihi quod addam, relictum sit. Summis laudibus has ejus lucubrationes effert Cl. *Heuman.* in Poecil. p. 248. seqq. Sed p. 250. miratur ejusdem timiditatem, quod nihil in codicum inopia corrigere ausus fuerit. (Sed de hac opinione forsan in praefat. agemus) Bis ejus versionem, bis, ter Graeca emendat, quod suo loco obiter indicamus. *J.F.R.*

εἰάς. μή τις τριχάρηνον τεθέασαι; ἢ Ἑκάτην ἐξ ᾅδου ἐληλυθυῖαν; ἢ καί τινι θεῶν ἐν προνοίᾳ συνήλικας; εὐδέπω γάρ σε ταῦτα εἰκὸς παθεῖν, εἰ καὶ αὐτὸν ἠκηκόεις, οἶμαι, τὸν κόσμον κλυσθῆναι, ὥσπερ ὅτε τῶν Δευκαλίωνος. σοὶ λέγω, ὦ καλὲ Κριτία, οὐκ ἀΐεις ἐμοῦ βοῶντος τὰ πολλά, καὶ ἐς βραχὺ γυτιάσαντος; δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεκώφωσαι, ἢ καὶ τὴν χεῖρα παλαίεις ἐπιμένεις; ΚΡΙΤ. Ὦ Τριεφῶν, μέγαν τινὰ καὶ ἀπορημένον λόγον ἀκήκοα, καὶ πολλαῖς ὁδοῖς διειλιγμένον, καὶ ἔτι ἀναπεμπάζω τοῖς ὕθλοις, καὶ τὰς ἀκοὰς ἀποφράττω, μή τις ἔτι ἀκούσομαι ταῦτα, καὶ

6. Τριπάρηνον] Κάρηνον. *V.*

TPIEΦ.] Nothus. An Τρύφων vel Τρίφων, τὸ Τριφῶν non placet. *F.G.* At Τριεφῶν integre & crebro in ipso Dial. occurrit. Quare nihil mutandum. *J.F.R.*

2. Σωνίστικας] Lege σωνίστικας. *F.G.*

3. Βυσσοδομούσης] Βυσσοδομούσιν quid sit, explicat Scholiast. minor *Homer.* ad Od. Θ. 273. βυσσοδομούσιν, κατὰ βάθους τὴν λεπτότητα βυλευόμενον, quasi dicas in profundo aedificantem. Add. Od. I. 316. Lucian. *de Delat.* c. 24. βυσσοδομούσι τὴν ὀργήν. *J.M.G.*

Βυσσοδομούσης] Vid. de hoc verbo *Toll.* & *Solan.* ad *Calum.* c. 24. Adde *Hom.* Od. Δ. 676. *J.F.R.*

5. Κατὰ τὸ ποιητὸν] Il. A. 149. ubi Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε τὸ φρόνημα, καὶ ἀξιωματικὴ τῶν ἴχνων, τοῦτ' ἴσι, κερδαίνειν φρονῶν. Sed ad Il. Δ. 339. eadem Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε, καὶ φιλονεικότατε Ἥγων, ἀπατηλὲ, δολερὲ, ἀλωπεκώδες. κερδὼλη δ' ἀλώπηξ. & ad Il. K. 44. βυλὴς κερδαλέης, σωστικῆς, ὠφελίμου, ἢ πανούργου παρὰ τὴν κερδὼ, ἤγουν τὴν ἀλώπεκα. A vulpina igitur astutia hoc nominis deductum est, quod proinde non adeo inepte reddi videtur *Horat.* phrasi ex arte Poët. vers. 437. *J.M.G.*

Ibid. Ὤχρ᾽ ὅ τί σιν] *Hom.* Il. Γ. 35. *M.du S.*

Ὤχρός τι] Iliad. Γ. 35. Lucian. *Jove Tragoedo* init. *J.M.G.*

6. Ἑκάτην] Hecates, cum ex inferorum regione in terram nostram venatum egreditur, quam terribilis sit adspectus, & ad mentem sano etiam excutiendam comparatus, graphice descripsit Lucian. in *Philopseude* c. 24. seqq. *J.M.G.*

7. Τῶν θεῶν — συνήτ.] Mirum non est insolito aliquo visu turbatis, cum ipsa mente, spiritibus quos vocant animalibus, corpus etiam ad languorem dari, totumque ejus immutari habitum; cujus rei nec in sacris nulla sunt vestigia. Vide mihi *Dan.* 9, 27. *Jud.* 13, 22. *Athenagoras in Legatione pro Christianis* c. 15. p. 63. Ed. Oxon. Dechair. ex *Homer.* Il. Υ. 131. Χαλεποὶ δὲ θεοὶ, inquit, φαίνεσθ᾽ ἰνωρεῖς. Add. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. 54. p. 592. & 610. & viri docti ad *Petron.* c. 17. p. 58. Nota sunt de antro Trophonii quae dicuntur. *J.M.G.*

8. Ἐκ προνοίας] I. e. ex Dei providentia. *F.G.*

Ἐκ προνοίας] Miserrima affectatio. *Spanh.* ad *Callim.* 610. *Consulto* vertit, quamvis idem *inopinatum conspectum* dixisset. Vid. *pro Laps.* c. 14. *M. du S.*

11. Ὦ καλὲ Κριτία] Προσφώνησιν hanc, utut Latinis paullo videatur insolentior, non putavi refugiendam, scilicet ipsum secutus *Ciceronem*, qui, cum ex Graeco vertendum esset, προπίνω τῷ καλῷ Κριτίᾳ, dixit *Tuscul.* I. c. 40. *propino hoc pulchro Critiae.* Quanquam nec illud ignoro, Critiam illum Socraticum a corporis pulchritudine celebrari. *J.M.G.*

13. Δυσχεραίνεις] Lucianus in *votis* sive *navi* c. 10. ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεκώφωσαι). *J.M.G.*

14. Ἢ τὴν χεῖρα] An ἢ τὸν τὴν χεῖρα; *F.G.*

17. Διειλιγμένον] Omittunt hoc verbum Lexica. Sed tamen quid sit ἐλλαμῶδες εἶναι, tradunt ex *Dioscoride*, nimirum amplecti, circumplecti, cum de capreolis vitium, vel claviculis sermo est, quarum illae arcto complexu ad palos arboresque sese applicant. Erit igitur διειλιγμένον λόγον, intricatus, implexus, difficilis. *J.M.G.*

18. Ἀναπεμπάζω] Lucianus in *Gallo* c. 5. ἀνεπιμπάζῃ τὸ ὄνειρον. *J.M.G.*

19. Ταῦτα, καὶ] Lege ταυτά. *F.G.*

καὶ [a] ἀποψύξω ἐκμανεὶς, καὶ μῦθος τοῖς ποιηταῖς γενήσομαι, ὡς ἡ Νιόβη τὸ πρίν. ἀλλὰ καὶ χρημάτων ὠθούμην ἂν ὅπῃ κεφαλῆς σκολοδινήσας, εἰ μὴ ἐπέκραξάς μοι, ὦ τᾶν, ἡ τὸ τοῦ Κλεομβρότου πήδημα τὸ Ἀμβρακιώτου ἐμυθεύθη ἐπ' ἐμοί.

ΤΡΙΕΦ. Ἡράκλεις, τὰ θαυμασίων ἐκείνων φασμάτων, ἢ ἀκουσμάτων, ἅπερ Κριτίαν ἐξέπληξαν. πόσοι γὰρ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ, καὶ περαλολογίαι φιλοσόφων, οὐκ ἐξέπληξάν σου τὴν διάνοιαν, ἀλλὰ λῆρος πάντα γέγονεν ὅπῃ σοί; ΚΡΙΤ. Πέπαυσο ἐς μικρὰ, καὶ μηκέτι παρενοχλήσῃς, ὦ Τριεφῶν· ἢ γὰρ παροπτέος ἢ ἀμελητέος γενήσῃ παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Οἶδ' ὅτι οὐ μικρὸν οὐδὲ εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα ἀναπυκλεῖς, ἀλλὰ καὶ λίαν τὰ ἀπόρρητα. ὁ γὰρ χρὼς, καὶ τὸ ταυρηδὸν ὑπιδεῖν, καὶ τὸ ἀτάλαν τὴν βάσεως, τὸ ἄνω τε καὶ κάτω σει-

20 te iterum illae audiendae ſint, dirigeam prae furore, ut illa olim Niobe, & fabula Poëtis fiam. Sed profecto, niſi tu mihi jam inclamaſſes, de praecipiti loco in caput vertigo me impuliſſet, & Cleombroti de me ſaltus, Ambracioten illum dico, narrari 25 quam ſcitiſſime potuiſſet.

2. TRIEPH. Mirabilia, Hercle, viſa vel audita, quae quidem Critian adeo potuere percellere. Quot enim attoniti poëtae, quot Philoſophorum portentoſi ſermones, tantum abeſt ut tuam dimovere mentem potuerint, ut potius merae nugae fuerint. CRIT. Quieſce paullum Triepho, & noli moleſtus eſſe amplius. Neque enim a me inſuper habendus es, aut negligendus. TRIEPH. Novi te haud parvam rem, neque ſpernendam facile, quin valde etiam abſtruſam, volutare animo. Color enim ille tuus, illa in vultu torvitas, in ingreſſu illa inconſtantia, illa ſurſum deorſumque con-

a Ἀποψύξω] Bene omnes, demta *F.* quae ἀπὸ ψύξω

20. Ἀποψύξω] Ἀποδιατρῶμαι, ἐκμανθάσομαι. *V.*

20. Ἀποψύξω] Gloſſ. Graecol. ἀποψύχω dirigeo. *F.G.* Idem habet *AE. M.*

23. Σκοτοδινήσας] Lucian. in *Philopſeud.* c. 24. ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπίσοιμι ἐπὶ κεφαλήν. *F. M.G.*

24. Κλεομβρότου] Hic lecto *Platonis* de animae immortalitate libro, praecipitem ſe de ſaxo dedit. *M. du S.*

Κλεομβρότου] Notiſſimum eſt *Callimachi* in eum Epigramma, ſed nimis pulchrum ut non hic adſcribatur. Eſt autem in Antholog. Graeca l. 3. ultimum,

Εἶπας, ὦλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος Ἀμβρακιώτης.
Ἦλατ' ἀφ' ὑψίου τοίχου εἰς Ἅιδαν,
Ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακόν, ἀλλὰ Πλάτωνος
Ἓν περὶ τᾶς ψυχᾶς γράμμα διαπλεξάμενος.

F. M.G.

28. Ἐμβρόντητοι] Ἐμβροντήτους Poëtas etiam Lucian. vocat *Timon.* init. *F. M.G.*

Ἐμβρόντητοι] Cur hoc epitheton poëtis tribuatur, vid. ſupra *Hemſterh.* T. I. *Tim.* §. 1. *F. F.R.*

33. Οὐ γὰρ παροπτέος] Solebant ita fere loqui, cum aliquid aut narrari oſtendive ſibi cuperent, aut ipſi narrare aggrederentur. Prioris generis exemplum eſt apud Lucian. in *Scyth.* c. 4. ubi Anacharſis ad Toxarin: μὴ φθόνει ἡμῖν ἀδίκως αὐτῶν ἀναγρίφοντα. *Necyom.* c. 21. ἀλλ' εἰπὲ, καὶ μὴ φθονήσῃς μοι κ. τ. λ. *Contempl.* c. 1. φθονῶ σοι δή μοι κ. τ. λ. & *Icarom.* c. 3. μὴ δὴ πρὸς φιλίαν μοι φθονήσῃς. Huc refero obſcuriorem paullo in *Nigrin.* locum c. 6. ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἄν, εἴ πού τι, αὐτῶν ἀκοῦσαι τῶν λόγων. ἀδὴ γὰρ ἀδὴ καλλιφρονεῖν ΑΥΤΩΝ εἶναι δήπου, ἄλλως τε καὶ ἐν φιλοσόφου σχήματι περὶ τὰ ὅμοια ἐσπουδακότος ἀνδρὸς βουλόμενον ἀκούειν αὖθις. Illud ΑΥΤΩΝ non ad λόγων refero, quod praeceſſerat, ita enim nimis inepte cum iis quae ſequuntur cohaereret: ſed auctorem, parum ad verborum ordinem attentum, quae dicturus erat praecepiſſe quaſi, idemque ſibi voluiſſe exiſtimo, ac ſi dixiſſet, ἀδὴ γὰρ καλλιφρονεῖν ΤΩΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ εἶναι δήπου κ. τ. λ. neque omnino inſolens eſſe arbitror, ut ex iis, quae ſequuntur, ſuperior expleri oratio debeat. Licet nunc magis fere Cl. *Hemſterhuſii* emendatio mihi placeat. Caeterum propius ad locum qui prae manibus eſt, quadrat, quod eſt apud Comicum in *Ranis* vſ. 512. ubi muliercula Pſeudo Herculi aliquid, quod e re illius eſſet, narratura ita προοιμιάζεται, Οὐ μὴ σ' ἐγὼ φθονήσομαι ἀπολιπεῖν. De aliis precibus paſſim Lucianus, quod index docebit. Jam *Herodot.* I, 24. ἐπειδὴ σφι ἦτε δοκέει φθονέειν αὐτόν. *Julian.* Or. v. quae eſt in Deûm matrem, gratias eidem ſe habere ait, ὅτι μὴ φθονῶν ἀστὴρ οὐ πάντα πλανώμενον, ſed edocuerit rationem myſteriorum &c. *F. M.G.*

Οὐ γὰρ παροπτέος] Sed verba illa ex *Nigrin.* c. 6. ab *Geſner.* adlegata aliter exponit *Hemſterh.* quem vide. (ſed video ipſum hoc jam notaſſe.) *F. F.R.*

34. Οὐ μικρὸν] Lucian. in *Navig.* c. 11. οὐ μικρὸν οὐδ' εὐ-

converſio, valde te conſpiciendum atque notabilem faciunt. Sed reſpira ab illo malo, & nugas evome, ne quid inde morbi nanciſcaris. CRIT. Sed heus tu, Triepho, quantum eſt unum jugerum, curriculo te hinc aufer, ne ſpiritu in ſublime ſublatus, ſpectaculum multitudini fias, & delapſus alicubi, ut quondam Icarus, Triephonteum pelagus nomine tuo ſignes. Inſigniter enim, quae hodie ex ſacerrimis ſophiſtis audivi, ventrem mihi inflarunt. TRIEPH. Ego vero, quantum voles, retro curram. Igitur reſpira a malo. CRIT. Phy, phy, phy, phy, nugas illas! hem, hem, hem, hem, nefanda conſilia! heu, heu, heu, heu, ſpes vaniſſimas!

3. TRIEPH. Deum immortalem! quantus erat ille flatus, quam nubes ipſas convertit! Cum enim antea vehementi Zephyrus flatu in undas impingeret, Boream jam ſuper Propontide excitaſti, adeo ut funibus

πολεῖν, ἀρίγνωτόν σε καθίστησιν. ἀλλ' ἄμπνευσον τῆ δεινῆ, ἐξέμεσον τὰς ὕθλας, μή τι κακὸν παθήσῃς. KPIT. Σὺ μὲν, ὦ Τριεφῶν, ὅσον πέλεθρον ἀνάδραμε ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα ἐξάρῃ σε, καὶ πεδάρσιον τοῖς πολλοῖς ἀναφανῇς· καὶ πῶς καλαπεσὼν, Τριεφώντειον πέλαγον [b] κεκλονομάσῃς, ὡς καὶ Ἴκαρον τὸ πρίν. ἀ γὰρ ἀκήκοα τήμερον ὑπὸ τῶν τρισκαλαράτων ἐκείνων σοφιστῶν, μεγάλως ἐξώγκωσέ μου τὴν ὀδύν. ΤΡΙΕΦ. Ἐγὼ μὲν ἀναδραμοῦμαι ὁπόσον καὶ βούλει, σὺ δὲ ἄμπνευσον τῆ δεινῆ. KPIT. Φὺ, φὺ, φὺ, φὺ, τῶν ὕθλων ἐκείνων. ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων. αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων.

ΤΡΙΕΦ. Βαβαὶ τῆς ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέρρηξε. ζεφύρου γὰρ ὀλίγου λάβρου καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, Βορέην ἄρτι ἀνὰ τὴν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς

b Καλονομάσῃς] Καλαμομάσῃς *J. Fr. H.* Ceterae recte quod edidimus.

39. Ἀρίγνωτον] Εὐδιάγνωστον. *F.*

Ἀκαλαφρίητον πρᾶγμα ὡς δεινῆς ἀνακυκλῆν. *J.M.G.*

40. Μή τι κακὸν παθήσῃς] Hemiſtichion veteris poëtae videtur. An Homeri? *F.G.*

44. Καί που καλαπεσὼν] Lucian. in *Icarom.* c. 3. μὴ καὶ σύ που τὴ θαλάσσῃ καλαπεσὼν Μαιανδρίου τινὰ πέλαγον ἡμῖν ἄφῃς ὁ Ἰκάριον ἀπολεῖς ἐπὶ τῷ σιαυτοῦ ὀνόματι. *J.M.G. Hemsan.* in Poecil. p. 249. Verti vult *ſpiritu tuo*, ne quis intelligat ſubſtantiam ſpiritualem; ſed *Geſn.* videtur ambiguum ſtudio ſervaſſe. *J.F.R.*

47. Σοφιστῶν] Chriſtianos notari τῶν σοφιστῶν voce, infra apparebit. Caeterum Luciauus *de Mort. Peregr.* c. 13. Chriſtum ipſum σοφιστὴν appellavit: & apud *Prudentium Peristephan.* 10, 40. Chriſtianis Aſclepiades Syriae Praefectus hoc nominis tribuit: *Quis hos Sophistas error induxit novus?* *J.M.G.*

48. Ἐξέγνωσται] Etiam hic Lucianum imitatus eſt noſter, niſi quod paullo modeſtius ille hyperbola utitur, in *Philopſ.* c. 39. τοιοῦτα ἀκούσας ἦκω, ὥστε οἱ τῶ γλυκέος πώποτε, ἐμπεφυσημένον τὰ γαστέρα, ἐμέτου δέονται κ.τ.λ. Simili fere metaphora, ſed alio inſtituto, utitur *Elihu*, *Job* XXII, 18. ſeq. *J.M.G.*

49. Φὺ, φὺ, φὺ] Τὸ φὺ hic pro φεῦ admirantis videtur. *F.G.*

Φὺ — ἰὺ — αἰ] Praeterquam quod pueriles valde exclamationes iſtae; ne Graecum quidem illud φύ. Forſan legendum φεῦ. *M. du S.*

54. Ὡς τὰς νεφέλας — φυσήματος] Horum verborum omiſſa eſt interpretatio a *Micyllo* ex editione Pariſ. 1615. f. & *Baſil.* 1619. 8. quem ſequuntur Gallus Ablancurtius, & Drakius Britannus. Fingitur autem ructibus Critiae excitatus in Propontide Boreas, quo adverſum tenente, ingredi Euxinum Pontum naves niſi funibus de litore adjutae non potuerint. Nam εἰσπλεῖν πόντον (frequenti praepoſitionis ellipſi) hic valere ingredi, nemo negabit, niſi ſi quis putet, ſecundo Borea intrari e Propontide Pontum, id eſt, verſus ſeptentrionem navigari poſſe. Sed etiam illud hinc apparet, Critiam, ut excitare halitu Boream poſſet, debuiſſe conſtitutum eſſe eo circiter loco, ubi eſt Conſtantinopolis. Quod quorſum valeat, in diſputatione dictum eſt. §. 26. *J.M.G.*

56. Λάβρου] *Homer.* vox Il. Β, 148. Odyſſ. Ο, 293. *J.M.G.*

57. Προποντίδα] De alia abſurditate non dicam; ſed id rogo; ubinam gentium ſtantes hos facit, ut a flatu alterius Boreas Propontida perflet? Ego ut quod ſentio dicam, Conſtantinopoli hoc ſcriptum puto. Alioquì cur de Propontide ſcriptor cogitarit, non video. Addo votum ejusdem de compeſcendis Scytharum excurſionibus in fine Dialogi; unde ſatis liquet in ea regione habitaſſe, quae iis gentibus vicina eſſet. Vide etiam Νηρ. c. 6. unde conjicio tres hoſce libellos ab eodem viro ſcriptos, qui Lemni habitaret. *M. du S.*

ὡς ἀφ' ἁλῶν αἱ ὁλκάδες τ Εὔξεινον πόντον οἰχήσουσ, τ κυμάτων ὑπτιωλινδέντων ἐκ τῆ φυσήματος. ὅσον οἴδημα τοῖς ἐγκάτοις ἐνέκειτο. πόσος κορκορυγμὸς, ἡ κλόνος τ γαστέρα σε συνετάραττε· πολύωλον σεαυτὸν ἀναπέφηνας, τοσαῦτα ἀκηκοώς. ὡς ἡ, τί τὸ τερατῶδες, ἡ ἀφ' τ οὐράνων ἀκηκόεις. ΚΡΙΤ. Οὐ παράδοξόν τι, ὦ Τριεφῶν, ἀκηκοέναι κ ἐξ οὐράνων· ἡ γὰρ κήμην γαστέρα τεθέασαι, κ κεφαλὴν κύουσαν, κ ἀνδρείαν φύσιν ἐς γυναικείαν ἐνεργοδατοῦσαν, κ ἐκ γυναικῶν ὄρνεα μεταβαλλόμενα· κ ὅλως τερατώδης ὁ βίος, εἰ βούλει σι, φεύγειν τοῖς ποιηταῖς. ἀλλ' ἐπεί σε πρῶτον ἀγκάλαις τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν ἔνθα αἱ πλάτανοι τ ἥλιον εἴργουσιν, ἀηδόνες [a] δὲ κ χελιδόνες εὐηχα κελαδοῦσιν, ἵν' ἡ μελῳδία τ ὀρνέων τὰς ἀκοὰς ἐμφύσησα, τά, τε naves ingredi Euxinum Pontum cogantur, fluctibus ex tuo spiritu magna se vi volventibus. Hem quantus tumor tuis inesse debuit intestinis, quantus strepitus, quae conquassatio ventrem tibi conturbavit! auritissimum te esse demonstrasti, qui tot ac tanta audieris, adeo ut, ingenti portento, unguibus etiam audisse videaris. CRIT. Sed non debebat tibi paradoxum videri, Triepho, si quis etiam unguibus audiat; siquidem femur uterum vidisti, & caput praegnans, maris vero naturam in feminam divina vi transeuntem, mutatasque in aves feminas. Et tota adeo vita, si Poëtis credas, portentorum plena est. Sed cum te primum his possum complectier oris, age abeamus eo, ubi solem platani arcent, lusciniaeque & hirundines dulcisonis aethera cantibus implent, ut avium aures permulcens

[a] Δὲ] Sic nostrae, Τε *Gesn.* Edit.

58. Κάλων] A κάλως χοινίκι, pro κάλως. *F.G.*

Ibid. Τὸν Εὔξεινον] Τὸ εἰς excidisse videtur Librario. *F.G.* Sed saepe omittitur cum verbis veniendi, maxime *Homero* ut Il. E. 773. Τρώην ἴξον. Plura ex eod. *L. Bos* de Ellipsi p. m. 268. Adde Nostrum supra *Dea Syr.* c. ult. γάμου εἶναι, & *Theogn.* vs. 1172. — ἥλυθες ἀθανάτους. Quare nihil inserto εἰς opus erit. *J.F.R.*

61. Πόσος κορκορυγμὸς] Locus videtur expressus ex illo *Aristoph. in Neb.* vs. 38. seq. εἶτ' ἐπαρύσας τ γαστέρα ὁ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὸν διεκορκορύγησεν. Ubi κλόνος secundum Scholiasten est τροφός τις ὁ εἰλιξ διακορκορύγης autem ponitur ἀντὶ τῦ ἤχησε — ἢ ἐμιμήσατο τῇ φωνῇ (ὁ ποιητὴς, ut interpretor) τ ἐντέρων τ ἦχον. *J.M.G.*

62. Πολύωτον] Forte, ut famam finxere. *Virg.* Aen. IV. 181. seq.

— *Cui quot sunt corpore plumae,*
Tot vigiles oculi subter, — tot subrigit aures.

J.M.G.

Πολύωτον] Ut regibus multas aures tribuit *Xenoph.* quod indico ad Schol. de *Calumn.* c. 5. *J.F.R.*

64. Τερατῶδες] Τὸ τερατῶδες παροιμίαν, τὸ τερατῶδες, ἐπὶ τῶν. *F.G.*

Ibid. Τῶν οὐράνων] Non reperio apud paroemiographos, quid sit δι' οὐράνων vel ἐξ οὐράνων ἀκούειν. *Jo. Alb. Fabricius* in literis ad *Reimarum*, ἀφ' τ οὐράνων ἀκούειν, inquit, *dictum de homine qui totus auris, perinde ut Argus oculus totus; qui ἀφ' οὐράνων videbat.* Quae si vera est ratio, & quid ni vera sit? comparandus cum h. l. est ille apud Lucian. in *Dear. Judic.* c. 8. ubi optat Paris ὥσπερ Ἄργος ὅλῳ βλέπειν τῷ σώματι. Item *Catullian.* illud 13. ult.

Quod (unguentum) *tu cum olfacies, Deos rogabis,*
Totum ut te faciant, Fabulle, nasum.

Denique illud apud *Aristaenetum* epist. 2. p. 5. ἐνδυομένη μὲ ὑπερφυεστάτη· ἐκδῦσα δὲ ὅλη περίεσπον φαίνεται. Sed sunt hoc genus infinita. Simillimum illud *Plauti Stichо* 5, 5, 20. Ubi perpruriscamus usque ex unguiculis. *J.M.G.*

66. Κήμου] De Baccho, alludit ad γαστροκήμων. *F.G.*

Κήμου γαστέρα] Jupiter Bacchum ex se conceptum, conflagrantisque Semeles utero ereptum, femori suo inseruit, & exacto legitimo gestationis tempore edidit. Vid. Lucian. Θ. Δ. IX. Quod autem κήμου suram, vocat, non μηροῦ, alludit, credo, ad γαστροκνημίας nomen, in quo lascivit etiam Lucianus V. H. 2, c. 22. Latinus sermo illum lusum vix admittit. *J.M.G.*

67. Κεφαλὴν κύουσαν] De Minerva. *F.G.*

Κεφαλὴν κύουσαν] Pallas in cerebro Jovis concepta, quam periculoso edita partu fuerit, suo more describit Lucian. Θ. Δ. VIII. *J.M.G.*

68. Ἀνδρείαν φύσιν] De Salmacide, Scythone, Tiresia, Coeneo, Iphide nota omnia ex *Ovid.* Metamorphoseon libris: ut & de feminis Alcyone, Philomela & Progne, Pieridibus, Nyctimene, Scylla, &c. in aves mutatis. *J.M.G.*

71. Ἀλλ' ἐκεῖ σε] *Hom.* Od. Ν. 228. *M. du S.*

Ἀλλ' ἐκεῖ] Ex Od. Ο, 260. Ὦ φίλ', ἐκεῖ σε θέσπε κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ. *J.M.G.*

80. Τίτυρον] Vulgo nominandi casus in Lexicis, ab ipso etiam *Stephano*, post quem errare nemo sibi turpe putat, effertur ὁ Τίτυρος, genere masculino, sed *Wolfg. Seberus* ad *Pollux.* 7, 107. neutro genere rectius ad-

cens cantus, & aqua leni decurrens ſuſurro, animam ipſam tranquillet.

4. TRIEPH. Eamus ſane, Critia, ſed timeo, ne forte incantatio ſit, quod tu audiviſti, & piſtillum aut januam ex me ſaciat mirabilis illa tua perculſio. CRIT. Per ego aetherium tibi Jovem juro, non ita futurum. TRIEPH. Amplius etiam terres; cum Jovem dejeraſti. Quam enim ille jurisjurandi religionem violanti poenam inſtigere poſſit! novi enim te non ignorare, ut tui Jovis res ſe habeant. CRIT. Ain tu? non poſſe autem Jovem in tartarum aliquem mittere? neſcisne tu homo, ut Deos omnes de caeleſti illo pavimento dejecerit, ut Salmonea contra tonantem fulmine olim proſtraverit, & hodienum prout quisque eſt petulantiſſimus proſternat: inde eſt, quod apud Poëtas ut Titanum victor, de-

ὕδωρ ἠρέμα κελαρύζον, τὰς ψυχὰς καὶ-
θέλξει.

ΤΡΙΕΦ. Ἴωμεν, ὦ Κριτία· ἀλλὰ δέ-
δια μή σε ἐπῳδὴ τὸ ἠκουσμένον ᾖ, καὶ
με ὕπερον, ἢ θύρετρον, ἢ ἄλλο τι τῶν ἀψύ-
χων [b] ἀπεργάσῃ· ἡ θαυμασία σου αὕτη
[c] κατάπληξις. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Δία τὸν αἰ-
θέριον, οὐ τοῦτο γενήσε᾽ ὅτι σοί. ΤΡΙΕΦ.
Ἔτι με ἐξεφόβησας, τὸν Δία ἐπομοσάμε-
νος. τί γὰρ ἂν δύναιο᾽ ἀμυνέμενός σε, εἰ
ψευδεῖς τὸν ὅρκον; οἶδα γὰρ ἐγὼ σὲ μὴ ἀγνοεῖν
τὰ τοῦ Διός σου. ΚΡΙΤ. Τί λέγεις; οὐ
δύναιο᾽ ὁ Ζεὺς ἐς Τάρταρον ἐκπέμψαι;
ἢ ἀγνοεῖς ὡς τοὺς θεοὺς πάντας ἀπέρριψεν
ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, καὶ τὸν Σαλμωνέα
ἀντιβροντῶντα πρώην καταξεραύνωσε, καὶ
τοὺς ἀσελγεστάτους ἔτι καὶ νῦν· ὥσθ᾽ ὁ δὲ τῶν
ποιητῶν Τιτανοκράτως καὶ Γιγαντολέτης
ἀνυ-

b Ἀπεργάσῃ] Hoc praetuli ex *J. Ald. B1. Fr. S.* Ἀπεργάζῃ *P. H.* *c* Κατάπληξις] Κατάπλειξις dederat *Solan.* bene. Sed ſine libris hic nihil audeo.

adhiberi docet, quo uſus etiam eſt Lucian. in *Philopſ.* c. 35. ex quo loco illud ſimul diſcimus, non injuria hic metuere Triephontem: fieri enim, ſi Dis placet, poſſe, ut ex piſtillo fiat homo, eo loco docemur: quidni contra piſtillus ex homine? *J. M. G.*

Ibid. Θύρετρον] Θύετρον, Θύρωμα *Heſychio* & *Suidae.* An januae munimentum? *la barre de l'huis.* *F. G.*

Θύρετρον] *Heſychius*, & ex ipſo forte *Varinus*, diſtinguunt ab invicem Θύρωμα id eſt Θύρας, & Θύρετρα, hoc eſt Θυρώματα, quae tamen & ipſa vox interdum januam ſeu fores ipſos ſignificat; quanquam etiam *cardines* interdum verti debeat, ut apud τοὺς ὁ 3. *Reg.* VII, 50. Ego crediderim, quidquid etiam de hac diſtinctione, ſuſpecta certe *Stephano* ſit, auctorem praeoculis habuiſſe locum e *Philopſeude* Lucian. jam laudatum, ubi etiam ὁ μόχλος τῆς θύρας mutatus in hominem dicitur. *J. M. G.*

81. Ἀπεργάσῃ — κατάπληξις] Ultimam hanc vocem pro κατάπληξις, ſubſtitui. Rationem emendationis ultimis verbis Triephontis & c. 9. Φιλοψ. lectis, facile intelliges; ex eo enim libello haec omnia palam petita, confer omnia haec cum illius c. 34. 35. & 36. Retineri tamen poteſt vulgata ſcriptura, quia nihil adeo abſurdum eſt, quin ab hoc ſcriptore dici potuiſſe videatur. *M. du S.*

82. Κατάπληξις] Ἀπὸ ἀκούσματος καλλαπισμοῦ ut apud *Lucret.* A. 1137. *Magna atque immanis* (amaſia) *natantaque honoris* a ſaucio amatore vocatur. *J. M. G.*

84. Ἔτι με ἐξεφόβ.] Qui per tale Numen jurat, a quo vindicari perjurium non poteſt, ille non verebitur perjurium committere, ſi nimirum de illius impotentia conſtet. Triepho autem putat, adeo conſtare de Jovis aetherii futilitate Critiae ſuo, ut non dubitaturus ſit, illius ſtramineo numine ad perjurium abuti. Quanto autem rectius hic noſter, quam *Cicero*, qui tanquam e Porticu unus ita diſputat, *Offic.* 3, 29. ut in jurejurando non ad metum Deorum aut iram reſpici debere, dicat. Sed *de ira DEI Lactantius* viderit; nos jam non philoſophamur. *J. M. G.*

85. Ἀμυνέμενος] Verbum *Homerice* praeter rationem ac neceſſitatem inflexum, ut ante ἀμυνόμενον &c. *J. M. G.*

89. Θεοὺς πάντας] Unde hoc ſit? Vulcanum enim ſolum in terram praecipitatum fuiſſe *Homerus* tradit. *F. G.*

90. Θεσπεσίου βηλοῦ] *Hom.* Il. A. 591. & O. 23. *M. du B.* Cetera *Homeri* idem *Solanus* ubique adduxerat, quae & *Geſn.* Quare ea deinde non bis addemus. *J. F. R.*

Ibid. Βηλοῦ] Quid ſit βηλὸς cum de coelo ſermo eſt, diſputatur in *Scholiis min.* ad Il. A, 591. Noſter hic reſpexiſſe imprimis videtur ad Il. O, 23. Hyperbolam enim puto, nec, ubi omnes Deos Jupiter deturbaveſit, reperio. Caeterum etiam Lucianus hiſtoriae meminit *Conſempl.* c. 1. *J. M. G.*

Ibid. Σαλμωνέα] Salmonei hiſtoriam praeter alios habet *Apollodor.* Biblioth. I, 9, 7. *Virgil.* Aen. VI, 580. *J. M. G.*

93. Τιτανοκράτως] Rem ipſam apud *Homerum* invenies; nomina haec non item. *J. M. G.*

ἀνυμνεῖται, ὡς ἡ παρ' Ὁμήρῳ; ΤΡΙΕΦ. Σὺ μέν, ὦ Κριτία, πάντα παρέδραμες τὰ τῆς Διὸς, ἀλλ', εἰ σοί φίλον, ἄκουε. οὐχὶ κύκνος ἦτος ἐγένετο, ἡ σάτυρος δι' ἀσέλγειαν, ἀλλὰ ἡ ταῦρος; ἡ εἰ μὴ τὸ πορνίδιον ἐκεῖνο ταχέως [a] ἐπωμίσατο, ἡ διέφυγε λῃστὴς τῆς πελάγους, τάχ' ἂν ἠροτρία, ἐντυχὼν γεωπόνῳ, ὁ βροντήσιος, ἡ κεραυνοβόλος σου Ζεὺς, ἡ ἀντὶ τοῦ κεραυνοβολεῖν, τῇ βακτηρίᾳ καθεκέντησε. τὸ δὲ ἡ Αἰθίοψι συνευνοχείας, ἀνδράσι μελαντέροις, ἡ ἢ ὄψιν ἐζοφωμένοις, ἡ ἐς δώδεκ' ἡλίους μὴ ἀφίσασας, ἀλλ' ὑποδεδρεγμένῳ

bellatorque gigantum, imprimis apud Homerum decantatur. TRIEPH. Omnia tu quidem, Critia, Jovis percurristi, sed, nisi grave est, invicem audi. Nonne idem cygnus factus est satyrusque libidinis causa, quin taurus etiam? & nisi celeriter suscepto in humeros scortillo per pelagus aufugisset, forte jam, ab agricola aliquo interceptus araret tuus ille tonitruum effector, fulminumque jaculator Jupiter, & pro eo, quod fulmina dicitur jacere, stimulos sentiret & scuticam. Illud vero non rubore dignum censes, egregie barbatum senem cum Aethiopibus epulas celebrare, *Nigra viris facie & vultibus obtenebratis*, & duodecim totis so-

a Ἐπωμίσατο] Ex emendatione *Kusteri*. Ἐπωμίσαλο Edd. priores.

94. Παρ' Ὁμήρῳ] Atqui apud Homerum nullibi hae voces reperiuntur. *M. du S.*

97. Κύκνος] Notum Epigramma:

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἕρωτα
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

J. M. G.

99. Ἐκεῖνο] Ego mallem *ἐκεῖνο*, ut ad Europam referretur. *M. du S.*

Ἐκεῖνο] Verti quasi legeretur *ἐκεῖνο*, quod est multo concinnius, quanquam non statim, si reliquas auctoris ineptias spectes, verius. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπωμίσαλο] Ab *ἐπωμόω*, vel *ἐπωμίζω* Interpres. Scribo *ἐπωμόσαλο* ab *ἐπωμόω*. *F. G.*

Ἐπωμίσατο] (Secundum Interpret. Lat. legendum erat *ἐπωμίσατο* ab *ἐπωμίζω* quamvis hanc vocem in Thes. *Steph.* non reperiam.) *Kust.* Quamvis absurdissima sint in hoc libello omnia; sic ut emendare jubet Cl. *Kusterus*, scripsisse auctorem, dubium nullum esse potest; ideoque invitis libris nostris in textum recepimus. Omnes enim *ἐπωμόσαλο* habent. *M. du S.*

Ἐπωμόσαλο] Fictum, ut videtur, ad hanc rem ab auctore nostro, vel alio verbum; Lexicographis certe ignotum. Simile apud *Plinium* succollare. *J. M. G.*

Ἐπωμίσαλο] Etsi ter quater *ἐπομοσόμενα* & *ἐπομόσομαι* deinde in hoc Dial. sequuntur; jurandi significatione, & o brevi; hic tamen ipsum factum loquitur, id hic locum non habere; quare *Kustero* ac *Solano* auscultavi: nec enim ratio adparet, cur verbum ab analogia recedens hic fingere libuerit. Nam *ἐπωμὶς* est superior humeri pars. Vid. *Foës.* *J. F. R.*

1. Ἠροτρία] Ita apud Lucian. *Conc. Deor.* c. 7. seq. Momus ad Jovem, timui, inquit, *μή τι καλαβὼν τις ξυλλαβὼν, εἶτα* ἀν ταῦρος ἦς, ἢ ἵππος *χρυσοχαίτης ἁρπαγάσηται χρυσὸν ἔτος, ἡ ἐστὶ Διὸς, ἢ ἅμα*, ἢ ἀλλόδιον ἁμῶ γίγη. *J. M. G.*

4. Κατεκεντήσατο] Forte *κατεκεντέσατο* a *κατακεντέω*. *F. G.*

Ibid. Αἰθίοψι] Vix pejus de Jove suo meritus est *Homerus* aliquo in loco, quam Il. A. 423. ubi Jupiter ad Aethiopas profectus XII. dierum convivia cum illis celebrat, post quorum demum finem Thetidi precaturae ad eum aditus conceditur. Vix enim in adulteria Jovis saepius invehuntur, aliaque ejus facinora, gentiles & Christiani, quam istas XII. dierum epulas bono viro invident. Vid. Lucian. *de Sacrif.* c. 2. *Jup. Trag.* c. 37. *Arnob.* contra gentes l. 6. p. 198. Versum hexametrum *ἄμετρον* rependisse alio claudicante, sine fraude fuerit. *J. M. G.*

Αἰθίοψι συνευνοχ.] Vid. si operae videtur, *L. Bos* Obs. Crit. p. 129. *J. F. R.*

6. Ἡλίους] Pluralis ille etiam legitur apud *Thucyd.* VII. c. ult. pro aestu radiisve solis, *οἱ δὲ ἥλιοι* ait, — *ἡ τὸ πνίγος ἦν ἰσχυρόν*. Ubi Cl. *Duker.* alia exempla addit, in quibus & pro radiis, & pro diebus pluralis ἥλιοι ponatur. Sed & alia Graeci interdum in plurali adhibent, quae videntur plur. carere, ut *αἱμάτων* ap. *Lycophr.* 804. & 1249. Ἄιμων *Diod. Sic.* III. c. 34. ter. Κυνῆς φήμαις. Idem XI. 40. Πίστις ἰσόρρυς. Ibid. c. 58. Ταῖς ἀλυκίαις *Phal.* Ep. 41. Φυγαὶ ib. Ep. 19. Θυσίαις ἢ φυγαῖς *Dion. Hal.* VII. 472. 10. Ἐν ταῖς ἰσόμναις *Diod. Sic.* II. c. 41. Προσόπους de facie unius virginis *Achil. Tat.* I. p. 8. Ἴσους vulgatissimum *Dion. Hal.* VII. 473. pr. & apud quosvis. Ἐλπίδων quod & Latinis usitatum, *Diod. Sic.* p. 297. vs. 7. Ed. *Bas.* & passim. Θαλάμαις *Psalm* CX. 2. *Act.* XIII. 22. *Eph.* II. 3. Sic πλούτους supra *Icarom.* c. 4. Et *Fugit.* c. 20. *J. F. R.*

7. Ὑποδεδρεγμένῳ] Non ausim damnare Nominativum. Ne quid de locis Luciani dicam in hac ipsa editione emendatis, statim Ἔνυπν. c. 1. Τοῖς πλουσίοις ἐν ἅδῃ — *τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἂν αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀμείνονα παρὰ τὰ τίχης.* Nempe in optimis quibusque talia invenias. *Herodot.* I, 28. Νησιώτας δὲ τί δεήσει σῶσαι ἄλλο, ἢ — λαβεῖν ἀφόρους Λυδοὺς ἐκ θαλάσσης. *Aelian.* V. H. 9, 26. Ἤξίου τι αὐτὸν προστάξαι, ὁπόσοι μὴ ἀτυχήσειαν αὐτοῦ. Ipse canon *Homer.* Il. B, 353.

ſolibus apud eos, vino madentem deſidere? Illa enim de aquila & de Ida, & quod impraegnari per totum corpus ſolet, dicere etiam pudor eſt.

5. CRIT. Numquid igitur, o bone, per Apollinem jurabimus, medicum pariter atque vatem optimum? TRIEPH. Mendacem illum Prophetam dicis, qui nuper Croeſum, & poſt illum Salaminios, aliosque ſexcentos, vaticiniorum ambiguitate peſſundedit?

6. CRIT. Quid ſi per Neptunum, qui trifidum manibus ſceptrum tenens, penetrabili voce terribilique tantum in bello clamat, quantum vix novem decemve virorum millia? qui praeterea terrae quaſſator, faciat Apollo, ſed unum aliquid eligens, aut vatem, aut citharoedum, aut medicum denique agat. *J.M.G.*

καθεδεῖᾶς παρ' αὐτοῖς, πώγωνα τηλικοῦτον ἔχων, οὐκ αἰσχύνῃ ἄξια; τὰ δὲ τῦ Διὸς τῦ εἰς Ἴδην, καὶ τὸ κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, αἰσχύνομαι καὶ λέγειν.

ΚΡΙΤ. Μῶν τὸν Ἀπόλλωνά γ' ἐπομοσόμεθα, ὡς προφήτης ἄριστος, καὶ [b] ἰητρός, ὦ γαθέ; ΤΡΙΕΦ. Τὸν ψευδόμαντιν λέγεις; τὸν Κροῖσον πρώην διολωλεκότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλαμινίους, καὶ ἑτέρους μυρίους, ἀμφίλοξα πᾶσι μαντευόμενον;

ΚΡΙΤ. Τὸν Ποσειδῶνα δὲ τί; ὡς τρίαιναν ἐν ταῖν χεροῖν κρατῶν, καὶ ἀφθέγκτόν τι, καὶ καταπληκτικὸν βοᾷ ἐν τῷ πολέμῳ, [c] ὅσον ἐννεάχιλοι ἄνδρες, ἢ δεκάχιλοι, ἀλλὰ καὶ σει-

10. Αἰετῦ — Ἴδης] In aquilam transformatus Jupiter ab Ida monte Ganymedem rapuit. In Idae item montis vertice laſcive cum Junone concubuit: quod paullo poſt iterum tangit noſter. *J.M.G.*

Ibid. Κυοφορεῖν καθ' ὅλου τῦ σώμ.] Τῆς κεφαλῆς ἐκ τῦ μηροῦ. *F.G.*

Κυοφορεῖν] In Dial. *Neptuni & Mercurii*, ille ἄγε, inquit, ὡς ὅλον ἐμοῦ κυοφορεῖ ὁ γυναικῶν, καὶ παλαιὸν τῦ σώματος. Jam dictum, in femore Bacchum, in cerebro Palladem a Jove geſtatam. *J.M.G.*

13. Προφήτης] Ita etiam *Ariſtoph.* Plut. vſ. 11. ἰατρὸς ἂν ἐκ μάντις, ὡς φασὶν, σοφός. Paullo ante λοξίαν vocarat Comicus, unde eſt ἀμφίλοξος, quod hic apud noſtrum ſtatim ſequitur. Comparanda quae de λοξίᾳ (quaſi obliquum dicas) doctiſſimi Interpretes, ad *Ariſtoph.* l. c. & quae *Macrob.* Saturnal. I, 17. Lucian. Dial. *Junonis & Latonae* Ἀπόλλων προφητεύειν μὲ πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, & in *Decret. Deorum*, quod ipſorum *Comitiis* ſubjungit p. 716. cavetur, ne tam multa ſolus

14. Ψευδόμαντιν] Lucian. & haec vox eſt, qui dialogo, quo *Alexandri praeſtigias* detexit, id nominis fecit. *J.M.G.*

15. Τὸν Κροῖσον διολωλεκότα] Adſcripſerat *M.V. Le Croze*, Vid. acta Achatii epiſcopi in actis martyr. ſel. p. 140. Non vero ſatis diſtincte, ad quae verba id pertineat, quod illo libro deſtitutus indagare nequeo. *J.F.R.*

Ibid. Κροῖσον] Utrumque oraculum profert Lucian. *Jov. Trag.* c. 20. De Croeſo quidem pervulgatum illud, Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν διαλύσει, ubi hoſtiumne foret imperium, an Croeſi, incertum: de Salaminiis autem, ὦ θεῖε Σαλαμίς, ὀλεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν, ubi nota Lucianum adjicere, καὶ Πέρσαι γὰρ ἦσαν, καὶ Ἕλληνες, γυναικῶν τέκνα ἦσαν; ut adeo haud obſcure applicet ad cladem Salaminiam, qua Perſae navali praelio victi ſunt: ex *Herodot.* vero 7, 141. ſeq. *Plut.* in *Themiſt.* p. m. 212. & omnium copioſiſſime ex *Oenomao Cynico* apud *Euſeb.* Praepar. Euang. 5, 24. de tota hiſtoria ſatis conſtat. Quid igitur noſter ſibi vult, cum Salaminios hoc oraculo periiſſe dicit? Scilicet, ſuperficiariam valde hominis fuiſſe doctrinam, judicium fere nullum, ex tota commentatione apparet, & nos in diſſertatione noſtra monuimus. *J.M.G.*

20. Ὅσον..] *Homerus* ὅσσον, metri cauſa, quod & ſervari debuit. *M. du S.*

21. Ἐννεάχιλοι] *Hom.* Il. E. 869. & Ξ. 148. *M. du S.*

Ἐννεάχιλοι] Neſcio an hic quoque memoria lapſus ſit Auctor, cum tantum Neptuno clamorem tribuit. De Marte enim *Homer.* Il. E, 860.

ὁ δ' ὁσσάχις ἐννεάχιλος Ἄρης

Ὅσ-

Θυμὸ γὰρ ἂν καλαεῦσαι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι —
Ἀχράντων ἐπιδεῖξ' ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

Ubi *Euſtathius* ἀναπόλυτον quidem & σολοικοφανίστερον agnoſcit, ſed ſtudio quaeſitum ad vim orationi addendam & ſpeciem novitatis. Ὑποδιφορμγμβρον Lucianeum eſſe, Index docebit. Eſt autem diminutivum, ut *pitiſſare*. Sic *Plaut.* Aul. 3, 6, 36. *Ego te reddam madidum probe.* *J.M.G.*

Ὑποδιφορμγρ. καθαδιδῶς] At locus ex *Prometh.* §. 16. ab *Geſn.* in Ed. Philop. adlegatus, merito etiam *Hemſterhuſio* eſt ſuſpectus. Vid. quae ad *Fugit.* c. 2. notavi. *J.F.R.*

8. Πάγωνα τηλικ.] Barbam etiam promiſſam Jovi ſuo objicit Juno, apud Lucian. Dial. *Jovis & Junonis*, quod nihilo ſecius aſtragalis cum Ganymede luderet. *J.M.G.*

σεισίχθων, ὦ Τριεφῶν, ἐπονομάζεται; ΤΡΙΕΦ. Τὸν μοιχὸν λέγεις; ὃς τὴν Σαλμωνέως παῖδα, τὴν Τυρὼ, πρώην διέφθειρε, καὶ ἔτι ὀπιμοιχεύει, καὶ ῥύστης καὶ δημαγωγὸς τοιούτων ὤν; καὶ γὰρ Ἄρην ἐκεῖνο τῷ δεσμῷ περιζόμενον, καὶ δεσμοῖς ἀλύτοις μετὰ τῆς Ἀφροδίτης συνόμενον, πάντων τε τῶν θεῶν αἰδῇ μοιχείαν ὑπ' αἰσχύνης σιωπώντων, ὁ ἵππειος Ποσειδῶν [b] ἔκλαυσε δακρυρροῶν, ὥσπερ τὰ βρεφύλλια, τοὺς διδασκάλους δεδιότα, ἢ ὥσπερ αἱ γραῦς, κόρας ἐξαπατῶσαι. ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα· τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν· ὥστε καὶ μοιχός ἐστιν, ὡς μοιχοὺς σῴζων.

ΚΡΙΤ. Ἑρμείαν δὲ τί; ΤΡΙΕΦ. Μή μοι τὸν κακόδουλον, τοῦ ἀσελγεστάτου Διὸς, καὶ τὸν ἀσελγομανοῦντα ὑπὲρ τοὺς μοιχικούς.

ΚΡΙΤ. Ἄρεα δὲ καὶ Ἀφροδίτην οἶδα μὴ οὐδὲ δεχέσθαί σε, διὰ τὸ προδιαβληθῆναι πρώην οὐδὲ σοῦ. ὥστε ἐάσωμεν τούτους. Ἀθηνᾶς ἔτι ὀπιμνησθήσομαι, καὶ παρθέ-

o Triepho, appellatur. TRIEPH. Scilicet per moechum illum, qui Tyro, Salmonei filiam, olim corrupit, & insuper adulteria committit, taliumque, *& sibi similium* liberator ac patronus est. Martem enim reti captum, & vinculis cum Venere sua indissolubilibus constrictum, omnibus Diis prae pudore tacentibus, equestris ille Neptunus, lacrumis, quales puerorum sunt magistros timentium, aut vetularum puellas decipientium, effusis, deflevit. Instabat autem Vulcano, ut Martem solveret; claudumque illud daemonium misericordia senis Dei Martem dimisit. Moechus itaque ipse est, ut qui saluti moechis fuit.

7. CRIT. Quid si per Mercurium? TRIEPH. Apage vero pessimum illum libidinosissimi Jovis administrum, ipsumque stuprorum cupiditate ac pruritu insanientem.

8. CRIT. Martem Veneremque te non accepturum jam praevideo, cum modo eos contumelia affeceris. Igitur mittamus hos. Sed Minervae adhuc mentionem faciam, vir-

a Μοιχίαν] Hoc praeferunt Edd. vett. *Μοιχέαν S.* & *Amst.* b Ἔκλαυσε] Bene correxit *Solan.* Ἔκλυσε Edd. priores.

Ὅσσον τ' ἐνοσίχθων ἐτίναχεν ἠδὲ θάλασσα.

Quid igitur ad hunc Stentor? Il. E, 786.

Ὃς τόσον αὐδήσαχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.

Caeterum ἐνοσίγαιος, & ἐνοσίχθων saepius apud Homerum: ita autem appellarunt veteres Graeci Neptunum, quod terrae motus, aquarum subter in terrae cavis undantium fluctibus accidere putarent, quorsum vid. *Gell.* N. A. II, 28. *J.M.G.*

22. Σεισίχθων] Non est *Homerica* vox, sed vere tamen. Homero passim ἐνοσίχθων & ἐνοσίγαιος. *M. du S.*

24. Τὸν Τυρὼ] Vide Lucian. Dial. *Neptuni* & *Enipei*. *J.M.G.*

25. Δημαγωγὸς] An προαγωγός; *F.G.*

Δημαγωγὸς] Demagogi enim non tantum vi injusta oppressis auxilio erant, sed saepe, ut major esset apud populum gratia, etiam qui malo digni essent, poenae subtrahebant, quale etiam in Romana rep. improbos Tribunos plebis, aliosque, qui populares videri vellent, videmus interdum molitos. Et pridem ex *Budaeo* observavit *H. Stephan.* de verbo δημαγωγεῖν, latius patere ejus significationem, & simpliciter pro *concilio*, seu *allicio*, sive *emereor gratiam*, poni. Fabula ipsa est apud *Homer.* Od. Θ. 268. Lucian. Θ. Δ. 17. *Ovid.* Art. Am. 2, 561. seq. Amores Neptuni recensentur *Clem. Alex.* Protr. p. 20. Quam inepte cohaereat narrationis hujus filum in disputatione jam indicatum §. 25. *J.M.G.*

30. Ἔκλαυσε] Antea in omnibus legebatur ἔκλυσε, quod palam corruptum rejecimus. Sententia lecta emendationis rationem satis aperiet. *M. du S.*

Ἔκλυσε] Alludit ad mare quod terram inundat. *F.G.* Nexus non admittit hanc adlusionem. Sed *Solani* conjectura vera est: neque quisquam dubitabit κλαίειν τινὰ recte dici, qui legerit *Homer.* Il. Ω. 511. — κλαῖεν ἑὸν πατέρ' — αὐτὸς Πάτροκλον. Et *Aelian.* V. H. VI. 1. γυναῖκας κλαίειν. Ignoscet ergo Cl. *Gesner.* quod verbionem hic mutaverim. *J.F.R.*

33. Ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφ.] Odyss. Θ. 354. *M. du S.*

35. Πρεσβύτην] Πρεσβύταλον θεὸν vocat ipse Jupiter Od.

virginis armatae, terribilisque Deae, quae Gorgonis caput pectori praefixum gerit, Gigantesque olim confecit. Contra hanc enim dicere nihil habes. TRIEPH. Quin contra hanc etiam non nihil dicam, si respondere voles. CRIT. Cedo, quidquid placuerit. TRIEPH. Dic mihi igitur, Critia, quae est Gorgonis utilitas, & cui bono pectus ea munit Pallas? CRIT. Ut terribili quodam spectaculo, malisque averruncandis apto. Quin terret etiam hostes, victoriamque ut lubitum fuerit ab una parte inclinat ad alteram. TRIEPH. Num hac etiam causa invicta est Pallas? CRIT. Utique. TRIEPH. Cur autem non iis qui servare possunt potius, quam qui ipsi servantur, taurorum cremamus aut caprarum femora, ut nos etiam invictos, quemadmodum Pallada, praestent. CRIT. Sed non habet Gorgo vim illam eminus adjuvandi, quam habent Dii, sed si quis eam praeferat, tum vero prodest.

9. TRIEPH. Sed quid tandem rei est Gorgo? vellem enim ex te audire, qui inveniſti talia & exquisitissime pertractasti: ego vero praeter nomen omnia ejus ignoro.

45 γε, τὴν ἐνόπλιν, καὶ καλαπληκτικῆς θεᾶς, ἣ καὶ τὴν τοῦ Γοργόνος κεφαλὴν ἐν τῷ στήθει προσάπτει, [c] καὶ Γιγαντολέτιν θεόν. εἰ γὰρ ἔχεις τί λέγειν πρὸς αὐτῆς. ΤΡΙΕΦ. Ἐρῶ σοι καὶ πρὸς ταύτης, ἢν μοι ἀποκρίνῃ. ΚΡΙΤ. Λέ-
50 γε ὅ, τι [d] γε βούλει. ΤΡΙΕΦ. Εἰπέ μοι, ὦ Κριτία, τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ στήθει τοῦτο ἡ θεὰ ὀπιφέρει; ΚΡΙΤ. Ὡς φοβερόν τι θέαμα, καὶ ἀποτρεπτικὸν τῶν δεινῶν. ἀλλὰ καὶ καλαπλήσσει τὰς πολε-
55 μίας, καὶ ἑτεραλκέα τὴν νίκην ποιεῖ ὅπου γε βούλεται. ΤΡΙΕΦ. Μῶν καὶ διὰ τοῦτο ἡ Γλαυκῶπις ἀκαλαμάχητος; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Καὶ διὰ τί δὲ τοῖς σώζειν δυναμένοις, ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις, [e] μηρία
60 κάομεν ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, ὡς ἡμᾶς ἀκαταμαχήτους ἐργάσωνται, ὥσπερ τὴν Ἀθηνᾶν; ΚΡΙΤ. Ἀλλ' εἰ οἱ δύναμίς γε πόρρωθεν ἐπιβοηθεῖν, ὥσπερ τοῖς θεοῖς, ἀλλ' εἴ τις αὐτῷ ἐπιφέρει.

65 ΤΡΙΕΦ. Καὶ τί τόδ' ἐστιν; ἐθέλω γὰρ [f] καὶ σοῦ εἰδέναι, ὡς ἐξευρημένους τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐς μάλιστα καλλωπισμένους. ἀγνοῶ γὰρ πάντα τὰ κατ' αὐτῷ, πλὴν γε τοῦ ὀνό-

c Τὴν Γιγαντολέτιν] Sic omnes. d Γε βούλει] Καὶ βούλῃ Ed. Goſs. e Μηρία] Μηρία male J. & V2. non cett. f Καὶ] Bene J. S. &c. Περὶ P. H.

Od. N, 142. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1051. ubi προσθετικὸν θεοῦ. J.M.G.

38. Μή μοι] Ellipſis τοῦ λέγε vel ſimilis; ita fere chorus apud *Sophoclem*, *Ajac. Flagellif.* 192. μὴ, μή μ' ἄναξ κ. τ. λ. ubi Scholiaſta: τὸ πλῆξες, μὴ, μή μοι. *Ariſtoph.* Equit. 19. μή μοι γε, μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς. Sed reſpexiſſe proprie videtur auctor *Ariſtoph.* Nub. 83. ſeq. ΦΕΙ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τυτονὶ τὸν Ἵππιον. ΣΤΡ. Μή μοι γε τοῦτον μνησθῇς τὸν Ἵππιον. J.M.G.

39. Καχέδιλλον] Lepide miſeram ſervitutis ſuae conditionem, apud matrem deplorat Mercurius in Dial. *Majae* & *Mercurii*. J.M.G.

40. Ἀσιλγομανῶν.] Specimen ejus ἀσιλγομανίας habes Od. Θ, 335. ſeq. Lucian. Dial. *Apoll.* & *Mercur.* J.M.G.

42. Προδιαβλῆσθαι] Cum in *Thucyd.* VI. c. 75. f. edatur προδιαβαλεῖν, ubi Codd. omnes rectius προδιαβαλεῖν, & πρὸ non πρὸς in hoc compoſito uſitatum, addito hoc Philopatridos teſtimonio fateatur Cl. *Duker.* miror quare hoc iſthic in textum non fuerit admiſſum. Interim προδιαβάλλομαι adfert *Steph.* ex *Plut.* Pericl. quod ſine loco non ſpernerem. Τῷ προδιαβάλλω utitur & *Herodian.* II. 1. 7. aliique. J.F.R.

47. Τὴν Γιγαντολέτιν] Τῆς Γιγαντολέτιδος θεοῦ dicere debuit, nam τὴν τοῦ Γοργόνος κεφαλὴν γιγαντολέτιν vocari, non placet. F.G. Gorgonis caput vocare Deam gigantum interfectricem, non placet AE.M.

52. Τοῦτο] Non habet hoc τοῦτο quo referatur, niſi forte τὸ τοῦ Γοργόνος χρῆμα velis intelligere. J.M.G.

Τοῦτο] Nihil difficultatis video, ſi χρῆμα intelligas, vel quaſi demonſtrative, ut apud *Aelian.* X. 10. τοῦτο βοῦς, ἐκεῖνο ἵππος. J.F.R.

55. Ἑτεραλκέα] Schol. ad Il. H, 26. ἑτεραλκὴς ἡ νίκη καλεῖται, ὅταν οἱ νικῶντες νικῶνται, ἢ ἀνέπαλιν οἱ ἕτεροι τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν & δύναμιν παρίχωσιν. & ad Il. Θ. 171. ἑτεραλκέα, ἑτεροκλινῆ, τὴν τοῖς ἐναντίοις ἀλκὴν & δύναμιν ἐξισοῦσαν. conſentit etiam *Heſychius*. Recte igitur, puto, ſenſus hujus loci in verſione eſt a me expreſſus. J.M.G.

59. Μηρία] Μηρία imprimis ſeu μηρίων ὀσφὺς Diis grata putabant, & in ſacrificiis adhibebant, vid. Il. A, 40, 41. quem locum ſalſe διαστρέφει Lucianus *de Sacrif.* c. 3. J.M.G.

ὀνόματος. ΚΡΙΤ. Αὕτη κόρη ἐγένετο εὐπρεπὴς, καὶ ἐπέρασε· Περσέως δὲ ταύτην δόλῳ ἀποθηριώσαντος, ἀνδρὸς γενναίου, καὶ ἐς μαγικὴν εὐφημισμῷ, ἐπασιδίαις ταύτῃ δεισθησαντος, ἄλκας οἱ θεοὶ ταύτῃ ἐχήκασι. [a] ΤΡΙΕΦ. Τοῦτό μ' ἐλάνθανε πόλε τὸ καλὸν, ὡς ἀνθρώποις θεοὶ ἐνδεεῖς εἰσι. Ζώσης δὲ τί τὸ χρήσιμον; προσηλαρίζετο ἐς πανδοχεῖον, ἢ κρυφίως συνεφθείρετο, καὶ κόρην αὐτὴν ἐπωνόμαζε; ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Ἄγνωστον ἐν Ἀθήναις, παρθένος διέμεινε μέχρι τῆς ἀποτομῆς. ΤΡΙΕΦ. Καὶ εἴ τις παρθένου καταλομήσεται, ταὐτὸ γένοιτο φόβητρον τοῖς πολλοῖς; οἶδα γὰρ μυ-

CRIT. Virgo igitur erat decenti forma & amabilis: sed postquam Perseus, vir fortis, & ob magicae artis peritiam celebris, incantationibus victae caput abstuliſſet, praesidii causſa Dii eam habuere. TRIEPH. Fugit me igitur tam egregia res, quod hominibus Dii opus habent: sed cum viveret, quam utilitatem praestitit? numquid in stabulis meretriciam fecit, an vero clam imminui se passa est, ac virginem tamen esse nominavit? CRIT. Per ignotum, qui colitur Athenis, Deum, virgo usque ad capitis percussionem permansit. TRIEPH. Et, si quis caput virgini abscindat, fietne tum terriculamentum ejusmodi etiam ex vulgo cuilibet? Novi enim vel decies mil-

[a] ΤΡΙΕΦ.] Bene L. *Fr. B*1. 2. *H. P.* ΚΡΙΤ. male *Fl. J. Ald. V*2. *S. Amſt.*

77. Προσηλαρίζετο] Ἐταίρας προσέλεγεν. *V.*

69. Αὕτη κόρη] Gorgonum historiam praeter reliquos diligenter recitavit Scholiast. *Pindar.* ad Pyth. XII. p. m. 253. b. ἀποθηριωσαμένῳ *Hesiodi* verbum est in Θεογον. vers. 280. ubi similiter hanc historiam narrat, cujus si physicas explicationes desideres, affatim tibi nugarum Scholiastae ad eum locum dabunt. Doctiora sunt & veriora, quae copiose de iis disputat *H. Dodwellus* in diss. *de vero Peripli Hannonis tempore* Tom. 1. Geographorum *Hudson.* §. 2. ad 7. ubi totam rem ab *Hesiodo* confictam docet. De narrationis hujus ineptiis dixi in diss. §. 25. ἀποδεῖσθαι dubito, an apud alium veterem legatur. προσηλαρίζεσθαι honestum alias vocabulum. *J. M. G.*

72. Ἐπασιδίαις] An ἐπαοιδαῖς; *F. G.* Ἐπασιδίη *Homericum* quidem Od. T. 455. Sed & Ἐπασιδία *Hesychio* φαρμακεία, γοητεία. Quare nihil mutaverim. *J. F. R.*

74. ΤΡΙΕΦ.] L. *Fr. H.* & *B*2. recte. In reliquis Krimendose. *M. du S.*

79. Νὴ τὸν Ἄγνωστον] Ignotus ille Athenienſium Deus, si a Christianis abeas, vix cuiquam memoratus reperietur. Sed hic homo incaute admodum suas fraudes obtrudit. *M. du S.*

82. Μυρίας . .] Hic quisquis est, larvatus Lucianus palam jam ad *undecim millium virginum decantatam fabulam* alludit; nam quod Cretam nominat huc minime facientem, ob versum ex *Homero* concinnatum hoc factum est; nec adeo solliciti sunt mendaces de suarum fabularum circumstantiis. Fabula enim narrat Ursulam ex Britannia Coloniam Agrippinam vectam ibi cum undecim millibus virginibus ab Hunnis trucidatam. Haec autem fabula seculo demum XII. falsem quod ad undecim millia illarum virginum, quas hic spectamus, attinet, in orbe Christiano narrari coepit, quamvis res gesta ponatur circa IV. seculi finem. Rem hanc ulterius prosequi nec vacat, nec lubet; sed vel hinc mihi satis constare videtur, Auctorem inficeti hujus libelli mille ad minimum post Lucianum annos vixisse; donec vir aliquis doctus aut in Creta Insula, aut ubi gentium volet, *decem nobis millia virginum trucidatarum* eruat. *M. du S.*

83. Νύκτα ἐκ] *Hom.* Od. *A.* 50. *M. du S.*

84. Κρήτῃ] Neque *Joh. Meursius* in Creta, neque quisquam alius, quidquam, quod sciam, protulit, unde lux certa inferri huic loco possit. Suspicabatur *Maturinus Veyssiere La Croze*, hoc accidisse *Aureliani* Imperatoris anno tertio, quo Gothi Europam & Asiam caedibus & incendiis vastarunt. Utitur testimonio Zosimi, cujus I, 46. haec sunt, Πρώτοι δὲ τῶν Σκυθῶν ἐλασάντων, καὶ Ῥωμαίων αὐτοῖς ἐπακολουθούντων, εἰ Κρήτῃ ἐν Ῥόδῳ ἀξιολογώτατα βάρβαροι, πράξαντες ὅσα ἀφηγήσασθαι ἄξιον, ἀνεχώρησαν. Conjecturam damnare plane non ausim: characterа autem temporis hinc peti non patiar (vid. diss. §. 26.) sed cum omnino sit conjecturis agendum, satis quoque probabiles afferri a me posse arbitror. Cretam cum Palaestina saepe confundi, notatum *Huetio*, Dem. Euang. 4. 8, 9. Ipsa Gaza Minoa dicta teste *Stephano Byzant.* h. n. ut prope illam Minois. De magna Cretensium & Gazaeorum cognatione *Bochart.* Canaan. I, 15. & *Lakemach.* Observatt. 2, 2, 6. seq. qui colonos Cretensium Gazaeos & ceteros, qui כרתי in Scriptura S. appellantur, autumat. Porro cum Imperator Julianus aperte ad gentilem superstitionem relapsus esset, pluribus in locis Imperii Romani, magna licentia gentiles adversum Christianos insurrexere, impune scilicet, quidquid ausi forent, sub tali Imperatore laturi. Cujus rei tum alia sunt exempla a nostris, qui tum vixere, scriptoribus relata, tum haud parum ad rem

no-

le virgines membratim omnes diſſectas in inſula, *quam Cretam dixere, ambit circumfluus humor.* Hoc ego ſi noviſſem, quot tibi Gorgonas attuliſſem ex Creta? quamque invictum ex te imperatorem feciſſem? Poëtae autem & Rhetores me, tanquam plurimarum inventorem Gorgonum, longe Perſeo ſuperiorem judicaſſent.

ρίας Δαμελεΐτι τμηθείσας Νήσῳ ἐν ἀμφιτρύτῃ, Κρήτλω [b] δέ τέ μιν καλέουσι. τῷ δεῖ τοῦτο ἐγίνωσκον, ὦ καλὲ Κριτία, πόσας Γοργόνας σοι ἀνήγαγον ἐκ Κρήτης; καί σε στρατηγέτλω ἀκαλαμάχητον ἀπεκάτεστησα· ποιηταὶ δὲ, καὶ ῥήτορες, καὶ πολύ με Περσέως διέκριναν, ὡς πλείονας Γοργόνας ἐφευρηκότα.

10. Sed quoniam in Cretenſes incidimus, memini adhuc illos mihi oſtendere ſepulcrum tui illius Jovis, & quae ipſius matrem ſuſtentarunt obliqua vallium, lucosque perpetuam conſervantes viriditatem. CRIT. Sed ignorabas tu quidem incantationem & ceremonias. TRIEPH. Si haec poſſent, mi Critia, incantationibus peragi,

Ἀλλ' ἔτι ἀνεμνήσθην τὰ τῆ Κρητῶν, οἳ τάφον ἐπεδείκνυντό μοι τοῦ Διὸς σου, καὶ τὰ τῆ μητέρα θρέψαντα [c] λόχμια, ὡς ἀειθαλεῖς αἱ λόχμαι αὗται Δαμώνυσοι. ΚΡΙΤ. Ἀλλ' οὐκ ἐγίνωσκες τὴ ἐπῳδὴν, καὶ τὰ ὄργια. ΤΡΙΕΦ. Εἰ ταῦτα, ὦ Κριτία, ἐξεπῳ-

[b] Δί τέ μιν] Omiſſ. τε in Edd. priorib. [c] Λόχμια] Ex emendatione *Solan.* & *Gujet.* Δόχμια Edd. priores.

noſtram facere videtur, quod *Georgius Nazianzenus* habet oratione τελετωλικῇ prima p. 87. ubi de Arethuſiorum, Gazaeorumque in Chriſtianos ſaevitia hoc inter alia refert: ἔτοι λόγωλαι, ΠΑΡΘΕΝΟΥΣ ΑΓΝΑΣ καὶ ὑπερκοσμίους, ἀψαύστους ἀνθρώπου ἐ ὀφθαλμοῖς ἀῤῥένων, εἰς μέσον προαγαγόντες ἐ τὴ ἰδίαν γυμνώσαντες, ἵνα τῇ θέας πρίτερον ἐνεφόρησεν, εἶτ' ἀνακυρήλις ἐ ΔΙΧΑΣΑΝΤΕΣ — οἱ μὲ ἰδίους ἐδοῦσι κατεσκάβωσι — οἱ δὲ σπαίρωσιν ἔτι τοῖς σπλάχνοις σοῦδὲ τροφὼ ἐκκυρήλις, σοῦ τοὺς θερμοτάτους ἐκαφόνευσι, κ. τ. λ. Tradunt eadem *Sozomenus* 5, 9. & *Theodoritus* 3, 6. Ad eadem tempora pertinet, quod in Martyrologio Ro. ad VIII. Sept. refertur: *Gazae in Paleſtina ſanctorum Martyrum Euſebii, Neſtabi, & Zenonis, fratrum, qui tempore Juliani Apoſtatae, irruente in eos turba gentilium diſcerpti atque necati ſunt.* Habemus ergo apud Cretenſes Paleſtinae virgines caſtas membratim diſſectas ſub Juliano. Haec quidem magis ad h. l. facere mihi videntur, quam illa quae è Zoſimo vidimus. Quod obſcure ita Gazam ſignat auctor, vel eruditionis oſtentandae cauſſa feciſſe poteſt, vel ſtudio obſcurare factum, quod invidiae adhuc multum haberet, voluit. Neque vehementer contra dixerim, ſi quis in ipſa Creta inſula tale quid tum contigiſſe putet. Nam quod μυρίας dicit, nihil nos debet morari, qui inſanas hominis hyperbolas plures in exigua commentatione deprehendamus. *J. M. G.*

Κρίτλω δέ μιν] Κρίτλω δέ τέ μιν. *F. G.* Optime. Et ſic jam verſus reſtitutus. *J. F. R.*

92. Τάφον] De ſepulchro Jovis agit *Joh. Meurſius*, in Creta 3, 4. Add. *Spanh.* ad Callim. H. in Jov. vſ. 8. Cave autem putes, aliunde de Jovis ſepulchro conſtare noſtro, quam ex Luciano, quem ſemper prae oculis habuit, quique ejus meminit, tum alias, tum in *Jov. Trag.* c. 45. *J. M. G.*

93. Λόχμια] Hanc vocem emaculavimus; antea enim in omnibus Δίχ— legebatur. *M. du S.*

Δόχμια] Δόχμιον πλάγιον ſeu obliquum ſignificare, Lexicographi dicunt, quorſum equidem in verſione reſpexi, *valles*, quas Interpres etiam adhibet, ex rei natura adjeci; antrum enim eſſe, communiter traditur. Si quis tamen λόχμια legere velit, Λ in Δ vel λ in Δ mutato, ut eſt facilis harum literarum confuſio, non repugnaverim; tum enim lucos virentes ſignificaret, quorſum ſequens λόχμιος pertinet. *Platonis* L. I. *de Legibus* principio commodiſſimam & amoeniſſimam ad hoc antrum (Idaeum, in quo educatus Jupiter, ab altero Dictaeo, in quo natus eſt, diſtinguendum) a Gnoſſo adeuntibus viam laudat. *J. M. G.*

Δόχμια] An λόχμια; *F. G.* Bene, & hoc recepi. *J. F. R.*

95. Τὰ ὄργια] Adſcribam verba *Servii* ad *Virg.* Aen. 4, 302. valde huic loco opportuna, cum non adeo obvia ſit, quae hic requiritur *orgiorum* ſignificatio. ORGIA *apud Graecos* OMNIA SUNT SACRA, *ut apud Latinos* CERIMONIAE. *Sed jam abuſive ſacra Liberi orgia vocant, vel* ἀπὸ τῆ ὀργῆς, *a furore, vel* ἀπὸ τῦ ὄρους *a monte.* In qua quidem etymi ratione allegranda, ſi modo ipſe illam approbat, videtur tollere, quod paullo ante poſuerat: utraque enim ratio ad Bachica ſacra reſpicit. Melius igitur, qui ἀπὸ τῆ εἴργειν, ab arcendo, vocem natam volunt: occultabantur enim cerimoniae arcebanturque ab illis curioſorum tum aures tum oculi. Caeterum hoc vult Critias, ignorato illo carmine & cerimoniis ex Cretenſium Virginum capitibus non poſſe Gorgonas fieri, Palladaque eximium aliquid ſibi retinere. *J. M. G.*

ἐπῳδῆς ἐγίνετο, τάχ' ἂν καὶ ἐκ νεκάδων ἐξήνεγκεν ἄν, καὶ ἐς τὸ γλυκύτατον φάος ἀνήγαγεν· ἀλλὰ λῆρος, παίγνιά τε καὶ μῦθοι, καὶ τῶν ποιητῶν τερατολογήματα. ὥστε ἔασον καὶ ταύτην.

KPIT. Ἥραν δὲ τὴν Διὸς γαμετὴν, καὶ κασίγνητον, οὐ δέχῃ; ΤΡΙΕΦ. Σίγα δὴ ἀσελγεστάτης ἕνεκα μίξεως, καὶ τῆς ἐκ τοδοῦν καὶ χεροῖν ἐκτελαμῶνος, ὦ Δίδραμε.

KPIT. Καὶ τίνα [a] ἐπομόσομαί γε;

ΤΡΙΕΦ. Ὑψιμέδοντα θεὸν, μέγαν, [b] ἄμβροτον, ἐραννόν,

Υἱὸν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορευόμενον,

Ἓν ἐκ τριῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς τρία,

possent illae forte etiam ex inferis ereptos in dulcissimam hanc lucem reducere. Sed nugae sunt scilicet naeniaeque & fabulae a Poëtis portentose conficiae. Itaque & hanc omitte.

11. CRIT. Junonem autem, Jovis uxorem pariter ac sororem non accipies.

TRIEPH. Tace ob lasciviissimum illum concubitum, manibusque ac pedibus extensam ocius praetercurre.

12. CRIT. Per quem igitur tandem tibi vis ut jurem?

TRIEPH. *Per magnum Regem, caelestia regna tenentem,*

Morte carentem omni, natum patris, inde profectum

Ex patre flamen, tria de uno, atque ex tribus unum.

Ju-

a Ἐπομόσωμαι] Sic Edd. *Amst.* ἐκομόσωμαι. *Gesn.* ἐπομόσομαι, quem sequor. b Ἄμβροτον] Ἀμβρότου prave *J.*

97. Ἐκ νεκάδων] Νεκρῶν. *V.*

5. Ἀσελγ. — μίξεως] Respicitne ad Il. Ξ, 197. seq. ubi Juno meretriciis artibus Jovem ad concubitum, medio die, in Idae montis vertice, impulit. Jam objecerat hoc *Homero Minucius Felix* 22, 4. quod narret, *Jovem cesto Veneris inlectum, flagrantius, quam in adulteras soleat, cum Junone uxore concumbere.* Et σύγχρονος nostro *Gregor. Nazianz.* Orat. τηλικ. I. p. 104. τίς δὲ ἡ θαυμασία μίξις τὴν περιφανεστάτην, καὶ ἅμα σεμνὴν Ἥραν, ἵνα ἀχνυμενῶν αὐτῶν ἀναπλήσει μυστούσης ἡμέρας. Interpres Gallus ad incestas cum fratre sororis nuptias refert. Sed fere est, ut turpius etiam quiddam suspicer, quod hic Junoni objicitur, de quo Theophilus Antiochenus 3. 3. Τὸν τε Ἥραν ἴδιον ἀδελφὸν μὴ μόνον τὴν Διὸς γαμετῆν, ἀλλὰ καὶ σύμπατον ἀνάγνου ἀῤῥητοποιῶν. Et 3, 6. Χρύσιππος δὲ πῶς οὐκ ἀφίστησιν ἡμῖν, τὸν Ἥραν σύμπαντι μιαρῷ συγγίνεσθαι τῷ Διΐ; Haec profecto ἀσελγὴς ἀτὴ μίξις, quam etiam in Samo depictam, & a Chrysippo interpretatione physica excusatam memorat Origenes contra Celsum l. 4. p. 196. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ τοῖν ποδοῖν — ἐκτιταμβῶν] An leg. καὶ τοῦν ποδοῖν καὶ χεροῖν ἐκτιταμβῶν. I. e. manibus pedibusque fuge, τὸ χεῖρε παρασπάσας. *Theophr.* Char. *F. G.*

Ibid. Ἐκ ποδοῦν καὶ χεροῦν] Jupiter Junoni suae, quod natum ex se & Alcmena Herculem quovis modo persequeretur, & novissime naviganti boream immisisset, iratus, manibus illius aureo vinculo ad caelum alligatis, a pedibus incudes duos, uxoremque adeo in aethere & nubibus suspendit, fere ut solent, de quibus per carnificem quaestio habetur. Fabula est Il. Ο, 18. seqq. Allegoria, quam proferunt Scholiasta ad eum locum, & *Phornutus*, non nimis videtur inepta, quibus Ἥρα ἀὴρ est, sive aër, ut alias: vincula aurea, stellae; incudes duo, terra ac mare. Tetigit fabulam etiam *Seneca* in Ἀποκολοκ. p. m. 404. *J. M. G.*

7. Ἐπομόσομαί] Ignotum Grammaticis futurum, qui ὀμόσω tantum & ὀμοῦμαι agnoscunt. *J. M. G.*

8. Ὑψιμέδοντα] Quo Luciani personam melius agere videretur, parodias etiam in rebus gravissimis nebulo inferendas duxit. *M. du S.*

10. Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Haec, ni vehementer fallor, aetatem auctoris certius quam quae de Parthorum cladibus habet, dabunt. Sed ista iis relinquimus discutienda, qui historiam Dogmatum in ecclesia Christiana curiose perscrutantur: quippe qui aliunde argumentum hisce longe validius ad c. 9. protulerim, quo res haec mihi plane confici videtur. *M. du S.*

Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Ex formula solenni, qua Spiritus S. ex Patre dicitur procedere, quod eo deinde ab Orientalium plerisque tractum est, ut negarent utique a filio etiam progredi. Sed hoc Theologis relinquimus, ut illud etiam, quod hic particula ἐκ & ἓξ, ad unitatem essentiae, personarumque distinctionem indicandam, adhibetur. *J. M. G.*

12. Ἓν ἐκ τριῶν] Conf. I. Epist. *Joan.* V. 7. ubi haec sententia. *J. F. R.*

Ibid. Ἐξ ἑνὸς τρία] Distinxi prout sensus postulat, & prout legitur hoc *Euripidis* carmen apud Lucianum in

Jov.

Jupiter haec tibi ſint, ſolum hoc pro numine habeto.

CRIT. Computare tu quidem me doces, & jusjurandum tibi eſt arithmetica. Computas enim ut Nicomachus Geraſenus. Neſcio enim quid tibi velis, unum tria, tria unum. Numquid de quaternario dicis Pythagorae, aut octonario aut tricenario? TRIEPH. Quin tu taces terrena, digna ſilentio. Non hic agitur de dimetiendis publicum veſtigiis. Ego enim te docebo, quid ſit hoc univerſum, & quis ſit ante omnia, & quae univerſi ſit combinatio atque conſtructio. Antea enim mihi quae jam tibi uſu venerunt. Sed poſtquam in Galilaeum incidi, recalvaſtrum, naſonem, qui per aëra incedens, in tertium usque caelum ſe penetraverat, resque omnium pulcherrimas

Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

ΚΡΙΤ. Ἀριθμέειν με διδάσκεις, ᾗ ὅρκος ἡ ἀριθμητική. καὶ γὰρ ἀριθμέεις ὡς Νικόμαχος ὁ Γερασηνός. οὐ γὰρ οἶδα τί λέγεις, ἓν τρία, τρία ἕν. μὴ τὸ τετρακτὺν φῂς τὸ Πυθαγόρου, ἢ τὸ ὀγδοάδα, ᾗ τριακάδα; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὰ νέρθε, ᾗ τὰ σιγῆς ἄξια, οὐκ ἐνθ' ὧδε μέλρειν τὰ ψυλλῶν ἴχνη. ἐγὼ γάρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ τίς ὁ πρώην πάντων, ᾗ τί τὸ σύστημα τοῦ παντός. ᾗ γὰρ πρώην κἀγὼ ταῦτα ἔπαχον, ἄχρι σύ· ἡνίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ὀπίρριν, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, ᾗ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, δι

24. Ἀναφαλαντίας] Φαλακρός. *V.*

Jov. Trag. c. 41. ubi habes reliquos. Add. *Stob.* Ecl. Phyſ. 1, 3. *Heracl. Pont.* de Alleg. Hom. p. 441. *J. M. G.*

13. Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα] *Euripidis* fragmentum notiſſimum, quod in incertis exſtat. vſ. 3. *M. du S.*

14. Ἀριθμέειν με διδάσκεις] *Moliere* hoc imitatus eſt in fabula: *Le feſtin de Piere* Act. III. Sc. 1. Vid. *Theophr. Raynaud* de bonis & malis libris part. I. Erotem. 1. §. 331. pag. 195. *M. V. La Croze.*

15. Νικόμαχος] Hujus de Arithmetica libri extant hodieque duo. Vid. etiam *Phot.* 187. *M. du S.*

Νικόμαχος] De *Nicomacho* hoc, ejusque *arithmeticis* vid. *Fabricius* Bibl. Gr. 4, 2, 1. Quando vixerit, noſtra nihil intereſt, niſi quod ex iis, quae cel. *Fabricius* diſputat, apparet, ab eo qui Trajano victoriam gratularetur, (quod Philopatridis auctorem hoc ſchediaſmate feciſſe, quidam volunt) laudari Nicomachum vix ac ne vix quidem potuiſſe. *J. M. G.*

17. Τετρακτὺν] De *tractu* Pythagorica plena omnia. De octonario *Macrobius* in Somn. Scip. I, 5. qui reliquorum etiam numerorum pandit myſteria. Ὀκτάδα frequentius dici putat, quam ὀγδοάδα *Sa. Tennulius* ad *Jambl.* in Nicom. Geraſ. p. m. 115. Caeterum inter Valentinianorum ſomnia fuere tetractys, ogdoas & triacas. Vid. *J. Fr. Buddeus* de haereſi Valent. §. 5. p. 424. & reliqui, qui de hac haereſi egere. *J. M. G.*

Τετρακτὺν] De tetractu Pythagorica vid. ſupra T. I. *Vit. Auct.* c. 4. & pluribus ad Dial. *pro Lapſ.* c. 5. *J. F. R.*

18. Σίγα] Senarium eſſe adſcripſere *Guj.* & *Menag.*

Σίγα τὰ νέρθε] Chriſtianorum formulae formulis gentilium longe notiores huic exſtiterunt. Unde hanc habeat, incertum; ex *Euripide* tamen videtur deſumpta. Vide Z. τρ. c. 3. *M. du S.*

20. Τὰ ψυλλῶν ἴχνη] Reſpicitur procul dubio ad *Ariſtophan.* Νεφ. 143. ſeqq. ubi quanta arte, quibusque machinamentis, culicum veſtigia & ſaltus demenſus fuerit Socrates, multo cum ſale enarratur. quod ipſum forte in proverbium deinde abiit. *J. M. G.*

24. Γαλιλ. — ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀερ.] Quis ille *Galilaeus in tertium Caelum raptus?* Priora ad JESUM CHRISTUM; poſteriora ad Paulum ſpectant. Cujus caput & faciem deſcribit? nonne Pauli? certe non Chriſti, cui ſoli ſequentia tribui par fuit. *M. du S.*

Γαλιλαῖος — ἀναφαλ.] De appellatione Galilaei expoſitum in diſſert. §. 37. Hic illud monere ſatis fuerit, neque Paullum, neque ipſum JESUM CHRISTUM hic intelligi videri, ſed quemcumque doctorem, cui deriſor hic deſcriptionem, quam ipſe ridiculam credit, accommodat. *J. M. G.*

Γαλιλαῖος] Sic Chriſtianos & Celſus & Julianus Apoſtata vocabant, vid. *Dodw.* diſſ. Cypr. XII. Quae Paulo objiciebant Ethnici, vid. acta Phileae & Philoromi in *act. martyr.* ſel. p. 549. *M. V. La Croze.*

Ibid. Ἐνέτυχεν] Vid. acta Theclae in *Spicilegio Grabii* T. I. p. 95. in ima pag. & p. 120. it. p. 334. med. *M. V. La Croze.*

Ibid. Ἀναφαλαντίας] *Reburrus, recalvaſter.* Conf. T. I. *Tim.* §. 47. ibique *Hemſterh.* *J. F. R.*

25. Ὀπίρριν] Vix credo alias hanc vocem occurrere, cum *Pollux* pariter atque *Camerarius*, ubi de naſo tractant ex inſtituto, ille 2, 72. hic p. 110. ſeq. Comment. utriusque linguae, nullam ejus mentionem faciant. Nec *Coelius Rhodiginus* cum Antiqq. Lect. 3, 30. de naſo agit, quid hoc ſit vocabuli explicat. Sed Gloſſ. Gr. Lat. Vulcan. ὀπίρριν Naſutus. *J. M. G.*

Ibid. Ἐς τρίτον οὐρανὸν] Manifeſte ridet Pauli ἁρπαγὴν, quam phraſi *Ariſtoph.* ex Νεφ. 225. exprimit. Ibi enim

δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, ἐς τὰ τῶ μακάρων ἴχνια παρεισώδευσε, κ) ἐκ τῶ ἀσεβῶν χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσαλο. κ) σε ποιήσω ἢν μυ ἀκούης, ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον.

ΚΡΙΤ. Λέγε, ὦ πολυμαθέσαλε Τριεφῶν, Διὰ φόβυ γὰρ [a] ἔρχομαι. ΤΡΙΕΦ. Ἀνέγνωκάς ποθε τὰ τῦ Ἀριστοφάνυς τῦ δραμαλοποιῦ ὄρνιθας ποιημάτια; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Ἐγκεχάραχ) πας' αὐτῦ τοιόνδε·

Χάος ἦν, κ) νὺξ, ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, κ) Τάρταρος εὐρύς.
Γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν.

ΚΡΙΤ. Εὖ λέγεις. εἶτα τί ἦν; ΤΡΙΕΦ. Ἦν φῶς ἄφθιτον, ἀόρατον, ἀκαλανόητον, ὃ λύει τὸ σκότος, κ) τ' ἀκοσμίαν ταύτην ἀπήλασε, λόγῳ μόνῳ ῥηθέντι ὑπ' αὐτῦ, ὡς ὁ βραδύγλωσσος ἀπεγράψαλο· γῆν ἔπηξεν ἐφ' ὕδασιν, οὐρανὸν ἐτάνυσεν, ἀσ-

ibi didicerat; is per aquam nos renovavit, impiorumque ereptos regionibus in beatarum animarum vestigiis collocavit. Etiam ex te faciam, si auscultare mihi velis, vere hominem.

13. CRIT. Cedo, peritissime Triepho, horror enim me incessit. TRIEPH. Legistine unquam Aristophanis Comici poëmatia quae ille aves inscripsit? CRIT. Legi utique. TRIEPH. In illis ita ab eo scriptum est:

Chaos olim & nox erebusque fuit nigrum, tum Tartarus ingens
Non terra, aër nec olympus erat.

CRIT. Praeclare ista, sed quid tum? TRIEPH. Lux erat incorrupta, invisa, incomprehensa, *quae solvit tenebras, squallorem numine abegit.* Verbo tantum a se prolato, ut tardilinguis ille scriptum reliquit, terram aquis impositam condensavit, caelum expandit, stellas formavit fixas, cur-

a Ἔρχομαι] Εὔχομαι V2. Leg. ἴχομαι.

41. Φῶς] Θεὸς. V.

44. Ὁ βραδύγλωσσος] Μωσῆς. V.

Socrates caelestium rerum contemplationi intentus, & quid rei ageret, interrogatus, ἀεροβατῶ, inquit, κ) περιφρονῶ τὸν ἥλιον. J.M.G.

27. Διὶ ὕδατος] Neque hic obscurum est, baptismum rideri. J.M.G.

28. Ἴχνια] Forte ante oculos habuit Auctor illud, quod inter *aurea*, quae vocantur, *Pythagorae carmina* relatum est:

Ταῦτά σε τ' ἰήσεται ἀρετῆς ὁδὸς ἴχνια θήσω.

Quanquam si sensum magis, quam verba sequamur, in nostris libris etiam *Luc.* II, 79. scriptum est: τῦ πατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης, pro eo, quod alias conversionem vocant Theologi. J.M.G.

Ibid. Παρεισώδευσε] Praepositiones, quibus junctum est hoc verbum, clandestinum quid, & fraudulentum alias significant, ut in παρεισάγειν & παρείσακτοι, παρεισβάλλειν, παρεισδύειν, παρεισέρχεσθαι, παρεισπίπτειν, παρεισρεῖν, apparet. Forte id sibi vult Triepho, magistrum illum suum, suo jure caelum ingredi, discipulos magistro adhaerentes una clam irrepere. J.M.G.

Ibid. Ἀσεβῶν χώρων] Possis quidem ad coetum seu communionem impiorum referre, quam πονηρὸν εἶναι κ.τ.λ. nostri vocant; sed tamen secutus mihi videtur Auctor Lucianum suum, qui & *de Luctu* c. 8. & *Ver. Hist.* T. II. c. 17. & alias forte, de inferis, ubi mali puniantur, hac phrasi usus est. J.M.G.

30. Ἐπ' ἀληθείας] Quid ἀλήθεια apud sacros scriptores sit, nemini ignotum est paullum θεολογήσαντι. Sed forte illud sibi voluit Triepho, pro homine habendum non esse, qui humiliter adeo & abjecte de Diis sentiret, per disciplinam autem, quam ipse profiteretur, ab belluino ingenio ad humanum cultum posse traduci, qui non repugnarent. Quod quidem philosophi fere pollicebantur universi. J.M.G.

Ἐπ' ἀληθείας] Nescio an aliud mysterium lateat, quam ut vulgo accipitur pro *re vera*, uti ap. *Demosth.* de cor. p. m. 520. f. vel ἐπ' ἀληθείᾳ ap. *Aristoph.* Plut. 892. J.F.K.

32. Διὰ φόβυ γὰρ ἔρχομαι] Verba sunt *Euripidis* in Or. vs. 757. M.du S.

34. Ὄρνιθας ποιημάτια] Quanquam drama unum est, idque satis longum, quod ὄρνιθες seu aves vocatur, haud immerito tamen τὰ ποιημάτιον nomine insignitur, ob crebras per choros, systemata, odas, epirrhemata &c. conciliones, quae bonam partem sententiam etiam per se absolvunt. Locus qui prae manu est, habetur vs. 696. seqq. J.M.G.

35. Ἐγκεχάραχται] Utitur voce & noster infra c. 17. & Lucian. in Καλαπλ. *seu Tyranno* c. 4. J.M.G.

37. Χάος] Extant etiamnum carmina ista apud *A-*

ri

cursumque illis constituit, quas tu pro Dis venerare. Terram autem floribus exornavit, homines ex illis quae plane non erant, ut essent produxit. Jamque observat de caelo justos pariter atque injustos, in librisque singulorum actiones describit, omnibus autem, qua praefinivit die, justa recribuet.

14. CRIT. Quae vero Parcae glomerarunt omnibus, num & ea describuntur? TRIEPH. Quid ais? CRIT. De fato loquor. TRIEPH. Quin tu dicis, o pulcher Critia, de Parcis, ego vero discendi cupidus auscultabo. CRIT. Nonne Homerus, celebris Poëta dixit:

Fatum equidem nullum dico effugisse virorum.

De magno autem Hercule ita:

Nec potuit fugisse Atropon vis Herculis atram,
Qui Jove natus erat, patri carissimus idem:

ξας ἐμόρφωσεν ἀπλανεῖς, δρόμον διετάξατο, ὃς σὺ σέβῃ θεούς, γῆν δὲ τοῖς ἄνθεσιν ἐκαλλώπισεν, ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παρήγαγε· καὶ ἔστιν ἐν ἀέρι βλέπων δικαίους τε καὶ ἀδίκους, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀπογραφόμενος· ἀνταποδώσει δὲ πᾶσιν ἣν ἡμέραν αὐτὸς ἐνετείλατο.

KPIT. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν ἐπιγεγομμένα ἐς ἅπαντας, ἐγκαράττεσί γε καὶ ταῦτα;

TPIEΦ. Τὰ ποῖα; KPIT. Τὰ τῆς εἱμαρμένης. TPIEΦ. Λέγε, ὦ καλὲ Κριτία, περὶ τῶν Μοιρῶν, ἐγὼ δὲ μαθητιῶν ἀκούσομαι περὶ σοῦ. KPIT. Οὐχ Ὅμηρος ὁ ἀοίδιμος ποιητὴς εἴρηκε,

Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν.

Ὅτι δὲ τοῦ μεγάλου Ἡρακλέους,

Οὐδὲ γὰρ ὃν βίη Ἡρακληείη φύγε κῆρα,
Ὅσσῳ φίλτατος ἦεν Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
Ἀλλ-

ὁ Ἡρακλείη] Ἡρακλῆος *Hom.*

58. Ἀεδίμου] Ἐδείμου *V.*

ristophan. av. p. 578. Ed. *B.* quod mirer fugisse eruditissimum *Grotium* qui not. 5. ad L. I. de ver. Rel. Christ. c. 16. ait a Luciano & *Suida* conservata, cum ipse in *avibus* esse dixisset, quam fabulam *Aristophanis* extare adhuc, eum latere non poterat. Vid. *Gall.* ad *Lactant.* p. 22. *M. du S.*

44. Βραδύγλωσσος] Mosem haec non dubia nobis nota indicat. *M. du S.*

Ὁ βραδύγλωσσος] Moses *Exod.* IV, 10. כבד לשון sese ipse vocat, quod οἱ ὁ transtulere βραδύγλωσσος, & ab his noster ad insultandum Divino vati mutuatus est. *J.M.G.*

Ibid. Τῶν ἔπειτα] *Ps.* XXIV, 2. Deinde ex *Jes.* XLIV, 24. ἐξέτεινα τ' οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστήρισα τὴν γῆν. Caeterum observarunt pridem viri doctissimi, vel ideo etiam siderum in hexaëmero creatorum mentionem a Mose fieri, ut eo magis hominum animos ab eorum cultu, id est, antiquissimo pariter & absurdissimo idololatrias genere averteret. Si enim creata sunt a Deo sidera, quidni, relicto architecto, honorem opificio deferre, extremae foret stultitiae? *J.M.G.*

46. Δρόμον] Τοῦτον hinc forte excidit negligentia librarii. *F.G.*

48. Ἐκ μὴ ὄντων] *Hebr.* XI, 3. dicitur οὐκ μὴ φαινομένων. Nota est *Eunomianorum* haeresis, quod nominis in eam Arianorum sectam dicebatur, qui affirmabant, Christi Servatoris divinam etiam naturam ἐκ τῶν ὄντων a Deo esse productam. Unde satis constat, Christianos illorum temporum de Creatione ita, ut hic noster, loqui solitos. *J.M.G.*

50. Ἐν βίβλοις] Haec sumta ex *Apoc.* XX, 12. 2. *Thess.* I, 6. *Act.* XVII, 31. quivis videt. *J.M.G.*

52. Ἣν ἡμέραν] Subaudi κατ' ἣν ἡμ. F.G.

53. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν] Cum de Providentia Dei loquentem audit Triephontem Critias, haud immerito in mentem illi venit absurdi istius Parcarum commenti. Caeterum quod plurium numero dicitur ἐγχαράττειν, illud absolute & quasi impersonaliter positum arbitror, fere ut Ebraei, cum de Deo etiam loquuntur, pluralem numerum saepe adhibent, cui tamen phrasi aliquid arcani sensus, & umbram saltem Trinitatis inesse, non est cur negemus. Fieri etiam potest, ut respexerit Critias ad expressam trium in divinitate hypostaseων mentionem. Caeterum postea & hoc idem verbum plurium numero recurrit, & exemtae actionis verba, quae vocant Grammaticorum filii, eodem numero efferuntur: ἐπιπνεῦσαι, ἐπιστρωννύουσι, κατέλιξαι κ. τ. λ. *J.M.G.*

57. Μαθητιῶν] *Aristoph.* verbum Νεφ. 183. *J.M.G.*

60. Μοῖραν] *Hom.* Il. Z, 488. allegat etiam Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. & *Diogenianus Peripateticus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6. 8. p. 263. *J.M.G.*

63. Οὐδὲ γὰρ] *Hom.* Il. Z, 117. seq. *J.M.G.*

66. Ἣρη]

Ἀλλά ἐ [a] Μοῖρ' ἐδάμασσε, καὶ ἀργα-
λέος χόλος Ἥρης.

Ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον καθειμάρθαι, καὶ τὰς ἐν τούτῳ μεταβολάς·

——— ἔνθα δ' ἔπειτα
Πείσεται ἄσσα οἱ αἶσα καλαχλώθης τε βαρεῖαι
[b] Γιγνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

καὶ τὰς ἐν ξένῃ ἐποχὰς ἀπ' ἐκείνης γινεσθαι. Ἦδ' ὡς Αἴολον ἰκόμεθ', ὅς με φρόφρων ὑπέδεκτο,
Καὶ πέμπ', ἐδέπω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι.

Ὥστε πάντα ὑπὸ τῶν Μοιρῶν γίνεσθαι ὁ ποιητὴς μεμαρτύρηκε. Τὸν δὲ Δία μὴ θελῆσαι τὸν υἱὸν

——— θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι,
ἀλλὰ μᾶλλον
Αἱμαλοέσσας [c] δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε.
Παίδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ.

Ὥστε, ὦ Τριεφῶν, οὐδὲ τοῦτο μηδὲν προσθεῖναι περὶ τῶν Μοιρῶν ἐθελήσης, εἰ καὶ τάχα παιδάρσιον ἐγεγόνεις μετὰ τοῦ διδασκάλου, καὶ τὰ ἀπόρρητα ἐμυήθης.

Sed fors dira virum, Junonisque ira subegit.

Quin vitam omnem, omnesque in illa mutationes fato esse constitutas atque ordinatas, idem docet,

— *Hinc ordine cuncta*
Suscipiet, quae vis fati Parcaeque verendae
Nascenti nevere, utero cum prodiit infans.

Moras etiam, quae in peregrino solo sunt sufferendae, a fato constitui, illa monent:

Aeolus, & placide venientem excepit, eumtemque
In patriam juvit. Sed nondum fata sinebant.

Ut adeo omnia a Parcis fieri Poëtae testimonio constet. Jovem ipsum non velle a gnato

— *diram defendere mortem,*

qui potius

Sanguinis in terram guttas demisit Olympo
Deplorans gnatum, qui mox mucrone Patrocli
Ad Trojam periturus erat.

Quae cum ita sint, verbum de Parcis addere unum non voles, quamvis forte cum illo magistro tuo sublimis in caelum raptus, arcanisque initiatus esses.

15. TRIEPH.

a Μοῖρ' ἐδάμασσε] Μοῖρα δαμᾷ. *Hom.* b Γιγνομένῳ] Γινομένῳ Schol. male. c Δι] Ex *Hom.* inserui. Aberat ab Edd.

65. Ἐ] Αὐτόν. *V.*
72. Γινομένῳ] Ἀνθρώπῳ. *V.*
81. Τὸν υἱὸν] Σαρπηδόνα. *V.*

66. Ἥρης] Quae tanquam Jovis sui ex pellice spurium, muliebribus odiis eum & plus quam novercalibus prosequeretur. *J.M.G.*

69. Ἔνθα δ'] *Hom.* Il. Υ. 128. & Od. Η. 196. seqq. *M. du S.*

Ἔνθα δ' ἔπειτα] Od. Η, 196. seq. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. Utroque autem loco pro *γιγνομένῳ*, quod noster habet, est *γινομένῳ*. Et ita etiam *Diogenianus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. Caeterum paullo aliter eandem sententiam Poëta effert Il. Υ, 127. Ὑστερον αὖτε τὰ πάντα ἅσσα οἱ αἶσα γινομένῳ ἐπέκλωσε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. *J.M.G.*

70. Κατακλῶθες] Scholia parva ad Od. Η, 197. & inde *Suidas* ita explicant: *αἱ καλαχλώθουσαι* ἢ *καλαμασσοῦσαι ἐκάστῳ τὸ εἱμαρμένον*, id est ipsae Parcae: paullo aliter atque est in Lexico Basileensi, ubi per *accumulationes staminum vox* explicatur, quanquam ipsa *Suidae* verba modo adducta Graece subjuncta sint. *J.M.G.*

75. Ἦ δ' ὡς Αἴολον] Ex Od. Ψ. 314. sed immutata. *M. du S.*

Ἦδ' ὡς αἰόλον ἱκεθ', ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο, κ. τ. λ. *J.M.G.*

81. Τὸν

15. TRIEPH. Sed quid illud sibi vult, quod idem Poëta duplex nobis comminiscitur ancepsque fatum? ita ut istud quidem facientem certus rerum exitus maneat; sed si aliud agat, alium etiam finem res nanciscatur, ut de Achille, qui de se dicit:

Bina Thetis mihi fata tulit, mortemque biformem:
Si maneam, Teucrorumque adversus moenia pugnem,
Non redeo in patriam, sed erit mihi fama superstes:
Sin patriam placeat, carosque videre penates,
Fama perit, sed longa venit sine laude senectus

Sed & de Euchenore ita:

Qui fati gnarus, naves classemque petebat.
Saepe etenim, Polyide senex, haec fata canebas:
Aut morbo in patria periturum, aut inter Achivum
Nigras Trojano casurum vulnere naves.

16. Negabisne haec ab Homero scripta? aut ambiguam potius, & utrinque praeruptam fraudem agnosces? Sed Jovis etiam,

ΤΡΙΕΦ. Καὶ πῶς ὁ αὐτὸς ποιητὴς, ὦ καλὲ Κριτία, διττὼ ἐπιλέγει τὴ εἱμαρμένην, καὶ ἀμφίβολον; ὡς τόδε μὲν τι πράξαντι, τοιῶνδε τέλει συγκῦρσαι· τοῖον δὲ ποιήσαντι, ἑτέρῳ τέλει ἐντυχεῖν; ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως,

Διχθαδίας κῆρας Φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε,
Εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλεσο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
Εἰ δέκεν οἶκαδ' ἵκωμαι,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλὸν, ὅτι δηρὸν δέ μοι [d] αἰὼν
Ἔσσεται.

Ἀλλὰ καὶ ὅτι Εὐχήνορος,

Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὸν, ὅτι νηὸς ἔβαινε.
Πολλάκι γὰρ οἱ εἶπε γέρων ἀγαθὸς Πολυΐδος,
Νόσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἳς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.

Οὐχὶ σαφῶς Ὁμήρῳ ταῦτα γέγραπται; ἢ ἀμφίβολος αὕτη, καὶ ἀμφίχρημνος ἀπάτη; εἰ δὲ βούλει, καὶ τῷ Διὸς ἐπιθήσω σοι τὸ λό-

[d] *Αἰὼν*] Aberat in *S.* & *Amst.* aderat in *P. B1. F.* &c.

81. Τὸν υἱὸν] Τὸν Σαρπήδονα. *F.G.*

82. Θανάτοιο] Il. Π, 442. & mox vs. 459. seq. ubi versus suppletur vocula δὲ post αἱματοέσσας inserta. *F.M.G.*

88. Διὰ τοῦτο] Id est, evidenter adeo doctrinam de Parcarum numine ex *Homero* tibi probatam dedi, ut cum omni tua sapientia non habeas, quod contra dicere possis. *F.M.G.*

90. Τῷ διδασκάλῳ] Χρυσοῦ scilicet. *F.G.*

95. Συγκῦρσαι] Epenthesis Aeolica in hoc verbo frequens. Dicitur enim ita pro συγκῦραι. Infra tamen c. 23. συγκυρῆσαι eodem sensu a συγκυρέω formatum reperio. Cogitare aliquis poterat, legendum forte esse quarto casu, πράξαντα, ποιήσαντα, ut paullo post pro ἐπιθαλλομένῳ, ἐπιθαλλόμενον, certe structurae id ratio exigebat. Sed potest intelligi μοῖραν vel εἱμαρμένον εἶναι, vel potest pendere ab ἐπιλέγει. *F.M.G.*

Ibid. Ποιήσαντι] Nondum certum mihi est an πράξαντι & ποιήσαντι culpa Librarii scriptum, pro πράξαντα, ποιήσαντα, cum ellipsis possit esse τῷ εἶναι, vel ἀνάγκη. Sed c. seq. ἐπιθαλλομένῳ aliud est. *F.F.R.*

98. Διχθαδίας] Il. I, 410. seq. *F.M.G.*

5. Ἵκωμαι] Additur apud *Hom.* φίλην δ' ἐς πατρίδα γαῖαν. *F.M.G.*

7. Αἰὼν] *Benedictus* in hoc versu Homerico intercidere passus est αἰὼν, quod servant antiquiores. *F.F.*

10. Ὅς ῥ' εὖ] Il. N, 665. seq. *F.M.G.*

11. Πολυΐδου] Τὴν Πολυΐδου μαντικὴν inter ea quae saltatorem nosse deceat, & saltando oporteat exprimere, refert Lucian. *de Saltat.* c. 49. Meminit etiam Dial. ad *Hesiod.* p. 487. pr. Mirabilis de Polyido historia est apud *Apollod.* Biblioth. 3, 3. quam credibiliorem explicando facit *Palaephatus* περὶ ἀπίστων c. 17. Add. *Hygin.* fab. 186. Caeterum Πολυΐδου forte dictus ἀπὸ τοῦ μάντιν ὄντα πολλὰ εἰδέναι. *F.M.G.*

λόγον [a] οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ εἴρηκεν ὡς ἀπ-
ἐχομένῳ μὲν τῆς μοιχείας, τοῦ δὲ Ἀγαμέμνονος
ἐπιβουλῆς, ζῆν καθείμαρτο πολὺν χρόνον;
ἐπιβαλλομένῳ δὲ ταῦτα πράττειν, οὐ κα-
θυστερεῖν θανάτου; τοῦτο κἀγὼ πολλάκις
προμαντευσάμην· ἐὰν κτάνῃς τὸν πλησίον,
θανατωθήσῃ ὑφ' ἑτέρου δίκης· εἰ δέ γε μὴ
τοῦτο πράξῃς, βιώσῃ καλῶς,

Οὐδέ σ' ὦκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖν.

οὐχ ὁρᾷς ὡς ἀδιόρθωτα τὰ τῶν ποιητῶν, οὐ
ἀμφίλογα, οὐ μηδέπω ἠρμοσμένα; ὥστε
ἔασον ἅπαντα, ὡς οὐ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις
βίβλοις τῶν ἀγαθῶν ἀπογράψουσι.

ΚΡΙΤ. Εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, ὦ Τριε-
φῶν, ἀλλά μοι τόδε εἰπέ, εἰ οὐ τὰ τῶν Σκυ-

si vis, orationem adjiciam. Nonne Aegi-
stho dixit, si vellet se abstinere ab adulte-
rio, insidiisque Agamemnoni struendis, ut
diu viveret, esse in fatis? sin ista facere
aggrederetur, acceleratam mortem non effu-
giturum. Ad eum modum & ego vatici-
natus saepe sum, si occideris alium, ab ipsa
Nemesi mortem expecta: si hoc non feceris, bene vives,

Nec tibi fas subito fatum finemque venire.

Non vides, quam sint minime castigata,
quae Poëtae fingunt, quam ambigua, nul-
lisque subnixa fundamentis? Omnia igi-
tur, si sapis, omitte, ut te etiam in caele-
stibus bonorum libris inscribant.

17. CRIT. Bene revolveris ad id, unde
discesseramus. Sed illud mihi dic, Scytha-

rumne

[a] Οὐχὶ τῷ] Nil variant Edd. ὦ μοιχῷ vult *Palm.*

20. Οὐχὶ τῷ Αἰγ.] Lego, ὦ μοιχῷ Αἰγίσθῳ. *J. P. a G.*
Οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ] Od. A, 35. seq. *Palmerius* legit, ὦ μοιχῷ Αἰγ. *J. M. G.*

23. Ἐπιβαλλομένῳ] Pendet hoc verbum a καθείμαρται. *J. M. G.*
Ἐπιβαλλομένῳ] Non video rectius dici ἐπιβαλλόμενον, ut Vir Cl. N°. 95. vult; nam dativus ille cohaeret cum praemisso εἶναι & καθείμαρτο. Et licet accusativus, praecedente etiam dativo, recte sequatur (vide supra ad *Electr.* c. 3.) tamen id perpetuum non esse, quin vel minus frequens, quam eumdem casum continuari, facile patet; sed jam ipse hoc adgnovit. *J. F. R.*

25. Τὸν πλησίον] Ut in sacris, pro quovis homine, qua notione aliquoties etiam a Luciano adhibetur, e. g. *Necyom.* c. 16. & *Tyran.* c. 15. *J. M. G.*
Τὸν πλησίον] Adde Nostrum de *Calum.* c. 7. & 10. Et *Long. Past.* I. 15. ubi recte τὸν πλησίον Ed. princeps. πλησίων recentior; licet vicini ibi intelligantur. *J. F. R.*

26. Παρὰ δίκης] Compara *Act. Apostol.* XXVIII, 4. prorsus enim eadem res utrobique agitur. Neque hodie multo aliter nostri homines. Videtur autem quasi προσωποποιΐας hoc loco δίκη, ut saepe a multis, & a Luciano in *Bis Accusat.* factum, ubi loquentem & jus dicentem introduxit. Add. *Clemens* Protrept. pag. 16. *Hesiod.* intra octo versus huic vocabulo quatuor diversas potestates subjecisse observat *J. Cleric.* Ar. Crit. P. II. s. 1. c. VI. §. 15. ubi provocat etiam ad *Sibyl. philol.* c. 5. *J. M. G.*

28. Οὐδέ σ' ὦκα θέμις] Locum *Homeri* qui inspexerit, facile illud θέμις expungendum esse, mecum sentiet; quod unde aut cur invectum sit, miror. *M. du S.*
Οὐδέ σ' ὦκα] Versus distortus ex Il. I, 416 ita posset restitui. οὐδέ κε σ' ὦκα θέμις τόν γε θανάτοιο κιχεῖν,

qua ratione sensui etiam consultum foret melius. Vix enim, nominativum θέμις posse adverbii vicem sustinere, arbitror. *J. M. G.*

33. Βίβλοις τῆς ἀγωγῆς.] Liber vitae ex nostra disciplina vocatur. Vid. *Phil.* IV, 3. *Apoc.* XX, 16. &c. *J. M. G.*

34. Ἀνακυκλεῖς] Supra c. 2. noster, & Lucian. *Nigrino* c. 6. eo sensu hoc verbum adhibent, ut significet recolere memoriam rei, eamque quasi ruminare, quae solennis etiam est significatio (an enim distinguant veteres duo verba ἀνακυκλῶ & ἀναμυκλῶμαι, non habeo certi quid dicere;) sed est aliquid apud *Longinum* περὶ ὕψους. Sect. 22. quod huic loco & rei melius videtur convenire. Nimirum de hyperbato agens, εἶτ' αὖθις, inquit, ἐπὶ τὰ πρῶτα ἀνακυκλοῦντες, ad institutum rursus sermonem reversi. Hanc proinde rationem in interpretatione secutus sum. *J. M. G.*

35. Τὰ τῶν Σκυθῶν] Forte cum respectu ad *Colos.* III, 11. *J. M. G.*
Τὰ τῶν Σκυθῶν] Vid. nott. *Gaulmini* in vitam Moïs. p. 313. *M. V. La Croze.*

37. Χριστὸς] De hac voce disputatum in differt. §. 21. *J. M. G.*
Χριστὸς] Vid. *Huet.* Dem. Evang. p. 61. Et *Lactant.* L. IV. c. 7. *M. V. La Croze.* Ac Differt. Cl. *Rossal* de Christo in Chrestum mutato. *J. F. R.*
Ibid. Ἐν ἔθνεσι] Vel hinc manifesto Christianum arguere licet. Sed errant mea quidem sententia omnes, qui vocem χριστὸς a vulgari & trito sensu aliorsum trahere conantur. *M. du S.*
Ἐν ἔθνεσι] Vox sacris fere scriptoribus propria, eos, qui extra Ecclesiam sunt, significat. Qua ratione novum sententiae nostrae, de χριστῷ neque Christo neque Christiano, argumentum accederet. Si enim ἔθνη, seu gentes sunt, qui non sunt Christiani, qui dicere

po-

rumne etiam res in caelo describuntur? TRIEPH. Et omnes quidem, si modo bonum aliquem esse inter gentes contingat. CRIT. Multos in caelo scribas esse dicis, qui quidem describant omnia. TRIEPH. Bona verba, ne quid in sapientem Deum dicas petulantius. Sed tanquam unus catechumenus mihi ausculta, si modo vivere aeternum desideras. Si enim ut pellem explicavit caelum, terramque super aquis constabilivit, & stellas formavit, tum hominem, cum nihil ejus ante adesset, produxit; quid adeo mirum est, omnium etiam describi actiones? Te vero, cum forte domuncula aliqua exstructa, servulos ancillasque eo conduxisti, ne vilissima eorum actio fugiat: Deus autem, qui omnia fecit, non multo magis percurrat omnia facile, omnesque

Θεὸν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγχαράττειν; ΤΡΙΕΦ. Πάντα, εἰ [b] τύχοι γε Χρηστὸς ὢν ἐν ἔθνεσι. ΚΡΙΤ. Πολλοὺς γε γραφέας φὴς ἐν τῷ οὐρανῷ, οἳ ἅπαντα ἀπογράφουσι. ΤΡΙΕΦ. Εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς [c] φλαῦρον θεὸν δίκαιον, ἀλλὰ καθηχούμενον, σεαυτὸν παρ' ἐμοὶ, εἴπερ ζῆν χρῄζεις εἰς τὸν αἰῶνα. εἰ μὲν γὰρ ὡς δέρριν ἐξέπλωσε, γῆν δὲ ἐφ' ὕδατος ἔπηξεν, ἀστέρας ἐμόρφωσεν, ἄνθρωπον μὴ ὄντος παρήγαγε, τί θαυμάζεις, καὶ τὰς πράξεις πάντων ἐναπογράφεσθαι; καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι, οἰκέτιδας δὲ καὶ οἰκέτας ἐν αὐτῷ συναγαγόντι, εὐδέπατά σε διέλαθε τούτων πρᾶξις εὐτελὴς· πόσῳ μᾶλλον τὰ πάντα ποιήσαντα θεὸν οὐκ ἄπαντα ἐν εὐκολίᾳ καταδραμεῖν ἑκάστῳ πρᾶ-

b Τύχοι] Τύχῃ *Fl.* c Φλαῦρον] Φλαῦρα *Fl.* male.

40. Φλαῦρον] Φαῦλον ἢ κοῦφον, κακόν. Καὶ φέρει γὰρ φλαῦρον ἐπὶ φαῦλον. φλαῦρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. ἢ φλαῦρον ἀνδρὸς, δύσφημον, λυπηρόν. I.

43. Δίφρον] Δίφρια. *V.*

potest Triephon, illos ex gentibus scribi in libro vitae, qui sint Christiani? Bonos autem viros esse inter gentiles, quis neget? & notum est, Christianorum etiam multos iis gentilium, qui honeste viverent, salutem aeternam denegare non ausos. *J. M. G.*

40. Εὐστόμει] Ex *Aristoph.* Νεφ. 831. seq. ubi legitur εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἀνδρὸς δικαίου. Unde suspiceris & hic legendum θεὸν δίκαιον. Syntaxeos certe ratio id exigebat: nisi dura satis ellipsi τὸν κατὰ omissam dicamus. Caeterum nomen δίκαιος, Dei epitheton, illustravit *Spanhem.* ad Callim. H. in Cerer. vs. 32. *J. M. G.*

41. Κατηχούμενος] Proprium Christianorum verbum. Res notior est quam ut ei diutius immorari opus sit: observo tamen in *Asino* de animali usurpari, cum docetur; & in Z. τῶν. quod opusculum certe Lucianeum est, de pueris c. 39. qui locus probe observari meretur. *M. du S.*

Κατηχούμενος] Manifeste ad Christianorum Catecheses alludit, & Catechumenos. *J. M. G.*

43. Ὡς δίφρον] Ex scriptura sacra petita haec imago. Vid. *Ps.* CII. 25. CIV. *Hebr.* I. & *Es.* XXXIV. 4. Quamquam aliis paulo verbis res eadem repraesentatur. *Clem. Alex.* p. 30. C. *M. du S.*

Ὡς δίφρον] Ita εἰ ὁ Ps. CIV, 2. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. *J. M. G.*

47. Σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι] Dativi absolute positi ut alias genitivi. Vid. *Er. Schmidius* ad *Matth.* VIII, 1. Ita Lucian. *Prometh.* c. 6. ἐκτετραπότι σοι μοιρᾶσαι τὰ κρέα. Vix enim est, ut ad sequens mox σεαυτῷ referas, cum nescio quid inconcinné pariat, & redundans, atque a facilitate Luciani alienum. Caeterum argumentatio ipsa nimium quantum vacillat. Quam multa servorum fugiant Dominos, qui ex vita quotidiana nondum didicit, discat ex Comicis quotquot sunt omnibus. *J. M. G.*

Ibid. Κατασκευάσαντι — σε διέλαθεν] Ut ἀνακόλουθον in his cum Cl. *Gesn.* adgnosco, ita in illis *Prometh.* 6. non opus credo idem statuere: nam cum ἐγὼ ἐκτετράφθαι τοῦτο amet construi, adeoque & σοὶ τοῦτο ἐκτετραπότι regulariter dicetur, quando aliud verbum dativ. postulans accedit. Itaque ibi nexus erit: ὅτι ἐφόλασεν σεαυτῷ ἐκτετραπότι σοι μοιρᾶσαι τὰ κρέα; adeoque abundantia pronominis fuerit potius, quam ἀνακόλουθον. Si cui tamen secus videtur, ei non magno opere contenderim. *J. F. R.*

51. Διαδραμεῖν] Frequenter veteres Deo illum percurrendi omnia actum tribuunt; quidam etiam θεὸν λόγῳ τοῦ θεοῦ dictum volunt. *Plato* in *Phaedro*, atque ex illo *Athenagoras Legat. pro Christ.* p. 94. ed. *Dechair.* ὁ μόνος ἀγεννὴς ὁ οὐρανῷ ζεύς, ἐλαύνων πτηνὸν ἅρμα, κ. τ. λ. in quam ejus ῥῆσιν ἀπεσκώπτει Lucianus *Reviviſc.* c. 22. Forte ita si non sentiendi, certe loquendi occasionem dedere vetustissimi idololatrarum, qui in sole, unico aut summo Numine, cursus imprimis velocitatem incredibilem, omniumque rerum curatissimam quasi inspectionem mirabantur, (Il. Γ, 277. Ἠέλιον θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις) unde illa etiam πάντα θεὸς βλέπει, θεῶν ὄμμα, & similia forte orta sunt. Plura habet in hanc sententiam *Macrobius Saturn-*

πρᾶξιν, καὶ ἔννοιαν; οἱ γὰρ σοὶ θεοὶ κότταβοι καὶ τοῖς εὖ φρονεῖν ἐγένοντο.

omnium & actiones & cogitationes! Tui enim Dii cottabus illis, qui rectum sapiunt, olim facti sunt.

ΚΡΙΤ. Πάνυ εὖ λέγεις, καί με ἀντιστρόφως τῇ Νιόβης παθεῖν· ἐκ λίθου γὰρ ἄνθρωπος ἀναπέφηνα. ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν προστίθω σοι, μὴ κακόν τι παθεῖν παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Εἴπερ ἐκ καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς, μὴ [b] ἑτερεΐαν τι ποιήσῃς ἐν ἐμοί,

18. CRIT. Rectissime dicis, facisque, ut quemadmodum ex homine lapis Niobe, ita conversa ratione ego ex lapide homo jam factus sim. Hunc igitur Deum jurijurando adjicio, te nihil a me mali accepturum. TRIEPH. Si quidem ex animo atque vere me diligis, cave committas in me fraudem aliquam,

Καὶ ἕτερον κεύσῃς μὲ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς.

Atque aliud dicas, aliudque in pectore celes.

ἀλλ' ἄγε δὴ τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ἀκουσμάτιον ἄεισον, ὅπως καὶγὼ καλωχριάσω, καὶ ὅλως ἀλλοιωθῶ, καὶ οὐχ ὡς ἡ Νιόβη ἀπαυθήσω, ἀλλ' ὡς ἀηδὼν ὄρνεον γενήσομαι, καὶ

Sed agedum mirabilem illam auditiunculam mihi occine, ut & ego pallescam, immuterque penitus. Nolim tamen ut quondam Niobe enecari penitus: sed avicula, ut Phi-

lomela *olim*, fiam, & per viridantia prata tuam

[a] Ἐμοῦ] Ἐκείνης, ἵνως L. [b] Ἑτερεΐαν] Et sic El. cum cett.

52. Κότταβος] Παιδιὰ. V.

64. Ἀπαυθήσω] Ἀπαγχονίσω. *ἀπολέγομαι. V.

* Ἀπολέγομαι] Non agnoscunt C.

turnal. I, 17. seq. imprimis c. 24. & *Julianus laudatione in Solem.* Minime autem haec eo a me disputantur, ut providentiae Divinae vel ex rerum creatarum consideratione, vel ex traditione, notitiam gentiles habuisse, negem. Taceo quod per metaphoram haud insolentem locus, qui prae manibus est, aliique id genus explicari commode possunt, quemadmodum de mente humana *Thales* apud *Diog. Laërt.* I, 35. τάχιστον νοῦς, ἁπάντων γὰρ τρέχει. Unde nec sacrae literae Deo currum tribuere dubitant. *J.M.G.*

52. Κότταβος] An τῷ μάτην ἀνθρωπίσκῳ similes. *Tzetzes.* *F.G.*

Κότταβος] Converti *cottabus*, auctore *Plauto*, quanquam ille facetiarum magister ad aliam rem vocabulum detorquet. Locus est in *Trinum.* 4, 3, 4. *Cavesis tibi, ne bubuli in te cottabi crebri crepent.* Scilicet ludi genus est, cum vini reliquiis de poculo ad solum vel pelvim subjectam elidendis, sonus certa arte excitatur. Res vel ex Lexicis & *Plauti* Commentatoribus nota. Id igitur vult Triepho: Dii tui, ô Critia, adeo contemtui sunt & deridiculo sapientioribus, ut inde, quod illi rerum omnium sunt ignari, progredi ad negandam veri Numinis providentiam minime fas sit; ea ratione, ut illi, qui a moribus negat domum magnificam posse exstrui, mirum non videri debet, si id possunt homines. *J.M.G.*

54. Καί με — παθεῖν] Ἀναπέπλωκεν est, vel ellipsis satis dura verbi ἐποίησας, qua ratione etiam locutus videtur magister nostri, Lucian. in *Contemplant.* c. 2. εἰ δὲ αὐτὸν κωλύσει, (τὸ πρᾶγμα vel ἡ ἀληθεία) ἐνεργεῖν τὰ τῆς θανάτου ἔργα ὁ τὴν πλούτου ἀρχὴν ζημιοῦν (ποιήσει) Si enim λὰν τοῦ κωλύσει verbum κωλύσει subaudias, contrarius dicentis scopo sensus emerget. Aliter tamen vir. doctiss. *Jensius* in Lect. Lucian. p. 132. qui ὡς post ἔργα putat excidisse: quod magis probarem, si legeretur ζημιοῦσῃ. *J.M.G.*

55. Παθεῖν] Sed vid. *Hemsterh.* ad *Contempl.* §. 2. N°. 52. *J.F.R.*

Ibid. Ἄνθρωπος ἀναπέφηνα] Refertur ad id, quod supra Critiae promiserat Triepho, καὶ σὺ ποιήσω ἐκ' ἀληθείας ἄνθρωπον. *J.M.G.*

56. Ὡς τοῦτον τὸν θεὸν] Jam demum igitur post longissimam quasi digressionem ad propositum sermonem reditur. Cum enim per Jovem jurare vellet Critias, id, quod narraturus esset Triephonti, non esse magicum aliquod carmen, locum ille nactus totum Deorum concilium caelo exturbat, Parcisque sua eripit cum ipso fuso stamina, doctrinam denique de Deo & providentia veriorem profert, quibus ita transactis, redit dênique Critias ad jusjurandum, dicitque hunc a Triephonte sibi indicatum Deum se adjicere tentato superius aliquoties jurijurando, ut scilicet firmum tandem aliquando fiat. *J.M.G.*

58. Εἴπερ σὺ κ.] V. *Aristoph.* Νιφ. p. 45. *M. du S.*

Εἴπερ σὺ καρδίας] *Aristoph.* Νιφ. 86. Ἀλλ' εἴπερ σὺ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς. *J.M.G.*

Ibid. Ἐκ καρδίας] Locutio scriptoribus sacris familiaris, vid. *Evang. Joan.* VIII. 37. *Rom.* VI. 17. &c. *J.F.R.*

59. Ἑτερεΐαν τι] Fr. ἑτεροῖόν τι. *F.G.*

Ἑτερεΐαν] Alias ἑτεροῖον scribi solet, neque altera forma usquam, quod sciam, apparet. Cum tamen quos

vi-

tuam illam obſtupeſcendam conſternationem triſti vocula referam. CRIT. Ita me filius, qui ex Patre eſt, amet, ut iſtuc non fiet. TRIEPH. Dic igitur, accepta a ſpiritu ſermonis virtute. Ego vero hic conſidebo, *Cantare, expectans, donec ceſſaris Achilles.*

τ' θαυμασίαν σε ἐκπλῆξαι, κατ' ἀνθρώπων λειμῶνα ἐκτραγῳδήσω. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν υἱὸν τὸν ἐκ Μαίρος, εἰ τοῦτο γενήσεται. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, λαβὼν τῆς πνεύματος δύναμιν τῆς λόγων λαβών. ἐγὼ δὲ καθεδοῦμαι, Δέγμενος Ἀχιλῆος ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

19. CRIT. In publicam viam neceſſaria quaedam emturus prodieram: tum video ibi ingentem multitudinem, qui in aures alter alteri inſuſurrabant, adeo quidem ut labia haererent auribus. Ibi ego omnes circumſpiciens, manuque incurva ſuperciliis circumpoſita, quam poſſum acutiſſime cernens exploro, ſicubi amicorum aliquem videre poſſim. Video autem Cratonem Po-

ΚΡΙΤ. Ἀπῆειν ὅτι τὸν λεωφόρον, ὠνησόμενός γε τὰ χρειωδέστατα, καὶ δὴ ὁρῶ πλῆθος πάμπολυ ἐς τὸ οὖς ψιθυρίζοντας, ὅτι δὲ τῇ ἀκοῇ ἐφῶντο τοῖς χείλεσιν· ἐγὼ δὲ παπτήνας ἐς ἅπαντας, καὶ τὰ χεῖρα τοῖς βλεφάροις ἐπικάμψας, ᶜ ἐσκοπίαζον ὀξυδερκέστατα, εἴ πού γέ τινα τῶν φίλων θεάσωμαι. ὁρῶ δὲ Κράτωνα τὸν πολίτικον, παιδό-

c Ἐσκοπίαζον] Nihil hic variare Edd. adpinxit *Salan.* hic & plus decies deinde, quod ubique repetere ſupervacuum erit.

76. Παπτήνας] Σκοπήσας. *V.*

videre licuit editi eam ſervent, mutare nolui, licet ſaepe in ſphalmata eadem conſentiri deprehenderim. De re ipſa quod eſt, videtur hic auctor argutari voce ἕτερον, quae ſequitur, ut ſupra fecerat verbo ἐκπαιδεύσατο. *J.M.G.*

60. Ἕτερον] *Homericum* e. g. Il. I, 313. Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν ἄλλο δὲ βάζει. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 6. Ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα δὲ λέγων. *J.M.G.*

Ibid. Κεύσης μὲ] Μὴν κεύσῃς Ed. *Geſneri*; forſ. errore operarum; nam in al. Edd. recte κεύσῃς μὲ ad verſum. In *Anſt.* μὲ κεύσῃ. quod ad verſum etiam bonum. In *Hom.* l.d. eſt: Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει — Et Lucian. pro *Merced. Cond.* c. 6. ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγων. Sed & ego μὲν ante κεύσῃ collocatum malim; modo in media forma locum haberet. *J.F.R.*

63. Κατωχριάσω] Pertinet ad illud, quod ab initio Critiae dixerat Triepho, ὄχρος τί σευ εἶλε παρειάς. Sed quae haec eſt inſania: prius caveri jurejurando ſibi jubet, ne malum ex auditione nanciſcatur, jam eadem omnia vult ipſe in ſe experiri, quae ante Critias. *J.M.G.*

64. Ἀλλοιωθῇς] Supra ἄλλον σεαυτὸν ἠλλοίωκας. *J.M.G.*

Ibid. Ἀπαυδήσω] Peculiarem apud Graecos vim habent dicendi verba, ſi cum λόγῳ conjungantur. Praeter enim abnuendi vel negandi ſignificationem, quae prima eſt & naturalis, defectionem aliquam virium notare videntur, ut aliquis cogatur *renuere* laborem, vel longiorem etiam vivendi moram. In praeſentia tantum ex Luciano quaedam in hanc rem adferemus. Igitur hoc ipſo ἀπαυδᾶν qua diximus ratione uſus eſt de *Merc. Cond.* c. 39. πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζοντα καὶ ἀπαυδῶντα, de *Luctu* ſub fin. ſ. c. 24. ὑπὸ λιμοῦ τριῶν ἢ ἓξ ἡμερῶν ἀπαυδήσαντας. Ἀπαγορεύειν autem idem auctor ita adhibuit: *in Cataplo ſ. Tyranno* c. 18. εἰ γὰρ ἤδη μὴ ἀπαγορεύσας ἐκπίεσαι, *de Gymnaſiis* c. 24. πρὸς πρῶτον ἀπαγορεύειν, ita in *Icaromen.* c. 20. Luna conqueritur: ἀπείρηκα πολλὰ ἤδη καὶ δεινὰ ὑπὸ τῆς φιλοσόφου ἀκούσασα. Vid. *Pe. Eab.* Agoniſt. I, 8. *J.M.G.*

65. Ἀλλ' ὡς] Senarius. *F.G.*

66. Ἐκπλῆξαι] Ut ſupra c. 6. κατάπληξις, pro ſermonibus ἐκπληκτικοῖς. *J.M.G.*

69. Παρὰ τῷ πνεύματος] Mirum, niſi reſpicitur ad *Act.* I, 8. λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς. *J.M.G.*

Ibid. Τῷ πνεύματος] Conf. *J. Elſner.* ad *Evang. Matth.* X. 20. *J.F.R.*

71. Δέγμενος] Il. I, 191. de Patroclo Achilli lyram tractanti auſcultante. Lucianus etiam utitur in *Amoribus* fin. *J.M.G.*

75. Ἔφῦντο] Lucianus *Hermot.* c. 9. f. προσφὺς ἂν ἀπίτραγε τὴν ῥῖνα. Et ita in *Lapithis* c. 44. Adeo igitur auribus ora admovebant, de quibus noſter loquitur, ut viderentur eos morſu ſibi decerpere invicem voluiſſe. *J.M.G.*

76. Τὴν χεῖρα τοῖς βλεφ.] *Athenaeus* 14, 7. inter ſaltationum genera, Ἦν δὲ ὁ σκώψ τὸ ἀποστοπούντων τὸ χεῖλος ἄκρων τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου καμπτομένων. *J.M.G.*

79. Πολίτικον] *Politicum* vocat, quod tanquam Peraequator ſeu ἰξίστωρ aliquam τῆς πολιτείας partem adminiſtraret. *Gregor. Nazianz.* epiſtola 197. ſcripta eſt ad τοὺς πολιτευομένους, quos objurgat, quod Theotecno ex arte, quam profiteretur, ζημίαν, ut odioſe vocat, hoc eſt tributum imponerent. Ita oratione 9. p. 155. eidem Epiſcopo τῆς πολιτείας ἐφιέμενοι, & p.

δόθεν φίλον ὄντα, ἢ συμπολικόν. ΤΡΙΕΦ. Δι- 80 liticum, a pueris amicum atque comporo-
ὰ τάνομαι τοῦτον. Τ. ἐξισωτὴν γὰρ εἴρηκας· rem. TRIEPH. Sentio quem dicas. Nem-
εἶτα τί; ΚΡΙΤ. Καὶ δὴ πολλοὺς ὠθήσας pe peraequatorem illum. Sed quid inde?
παραγκωνισάμενος ἦκον ἐς τὰ πρόσω, καὶ τὸ CRIT. Multis igitur cubito amotis ad
ἑωθινὸν, χαῖρε, εἶπον, ἐχώρουν ἐς αὐτόν. anteriora perveni, & ave, matutino dicto, ad hominem accessi.

Ἀνθρωπίσκον δέ τις, τύνομα Χαρίκι- 85 20. Homuncio autem aliquis Charicenus
νον, σεσημασμένον γερόντιον, ῥέγχος τῇ εἰ- nomine, putridus seniculus, inter ingentes ron-

156. οἱ ὁ πολιτικὰ, sunt ἐξισωταὶ, seu Peraequatores. *F.M.G.*

81. Ἐξισωτὴν] Vid. *Suid.* & not. & *Plut.* V. 1464, 1. *M. du S.*

Ἐξισωτὴν] Recentiores Lexicographi hanc vocem, ceu labentis, puto, Graecitatis, omittunt: *Suidas* & *Hesychius* per ἐπόπτης simpliciter explicant. *Varinus* addit ἀναγραφεὺς, cum quo conveniunt Glossae MSS. apud *Cangium in glossario*, qui caeteroquin ex adductis auctorum locis vim vocabuli satis explicat. Antiquiorem non laudari *Eusebio*, in disputatione jam dictum §. 28. Inscriptio etiam quam ad *Eusebii* l. c. ex *Grutero* 361, 1. profert *Valesius*, Constantini M. aevo non potest esse antiquior. Siquidem *L. Aradius Valerius Proculus*, cui posita est, Consul fuit A. D. CCCXXXX. Collega *Acindyno*, quod probavit *Th. Reinesius* classe VI. Inscript. 122. p. 459. Rem ipsam diligenter exposuit *Jac. Gothofredus* ad tit. 11, 13. *Codicis Theodosiani de censitoribus, Peraequatoribus & Inspectoribus.* Eo autem summa redit: Peraequatores, Gr. ἐξισωταὶ, fuere qui quantitatem seu modum census, aequarent, ut aequabilitas inter tributarios servaretur. Erant igitur quasi retractatores census, unde ἐπανάφυσιν illis tribuit *Gregor. Nazianz.* Ep. 198. cujus extat etiam peculiaris oratio, nona scilicet, quam, ut titulus habet, πρὸς τοὺς λόγους, καὶ πρὸς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν, amicum suum habuit, quem rogat ut & alias aequum se praebeat, & speciatim τῷ τῶν ἱερῶν χορῷ, qui nihil pro Caesare haberent, omnia pro Deo, parcat. Caeterum in ipsa oratione ἐξισωτὴν eum non vocat, sed γραφέα. In notis monetur, alios ἀπογραφέα legere, φόρων γραφέα alios, quo confirmantur, quae paullo ante de nomine diximus. Huc facit etiam illud, quod epist. 166. eundem *Julianum* rogat *Nazianzenus*, ut aliquot *Clericos* ἀπὸ τῆς γραφῆς liberet. Ex epistola autem 168. apparet *Julianum* voluisse, κοινὸν sibi esse *Gregorium* τῆς κατὰ τὴν ἐπανάστασιν σκέμματος, quod ille tum renuit, eumque hortatur, ut, si quid male ante constitutum sit, id corrigat. Ex his satis puto constare qui fuerint illo tempore ἐξισωταὶ, & quam parum accurate *Jac. Gutherius* de Offic. domus Aug. 3, 27. scripserit simpliciter ita: *Peraequator est, qui desertos agros patrimoniales aliis in emphyteusin dat, Censitor alibi dictus.* *F.M.G.*

82. Παραγκωνισάμενος] Lucian. *Jov. Trag.* c. 16. καὶ παραγκωνισάμενος τοὺς πολλούς. *F.M.G.*

Παραγκωνισάμενος] De hoc verbo vid. si quid opus *Hemsterh.* ad *Timon.* Ed. min. p. 115. quae majori non inserui. *F.F.R.*

85. Χαρίκιον] Manifesto jam Christianos irridet. Quae repentina haec mutatio est? Dicam. Ab homine gentili non crederetur scriptus Dialogus, nisi aliquid in eos inclementer dictum foret. *M. du S.*

87. Ἐπισεσημασμένον] *Tractim & languide.* *F.G.*

Ἐπισεσημασμένον] *Navigio* s. *vatis* p. 492. de Aegyptio puero: ἐφθέγξατο ἐπισεσημασμένον τι. Interpres: *dissolutum & incompositum quiddam.* Quam recte, non disputo. Hic autem de screante sermo est: non absurde igitur a me versum esse arbitror. In *Gallo* c. 10. ἐκπέπτηται, καὶ ἐνεχρώσατο μόχλου τι. *F.M.G.*

89. Ἐκιφθόγγισας] Forsan ἐπιφθόγγισας. *F.G.*

90. Οὕτω δὴ πως πρωΐτερον] Obscurissimus hic locus &, ut nostri verbo utar, διεσκεμμένον. Videbo tamen, an clarior opera mea possit fieri, veniam praefatus, si non ubique rem acu tetigisse visus fuero. Videtur igitur hoc velle Critias: convenerant Christiani aliquot, Monachi forte & Asceta, de injuriis Juliani Apostatae in Christianum nomen, *Clericos* inprimis, conquerentes, & spe meliorum temporum praesentia mala levantes, seu meliorem Juliano cui interitum vovebant, successorem spoponderint, & jam animo destinarint, cujus eos inlimulat Critias; seu, quod probabilius videtur, Christi servatoris opem, quam verbis, ad rem, de qua conquesti fuerant, accommodatis, exprimunt, certa spe praeceperint. Horum, vel unius ex his, verba quaedam a se, ut solent qui alterum exagitant, interpolata & calumniose detorta profert jam Critias, quae accuratius erunt consideranda. *F.M.G.*

91. Καταλείπει ἐλλειπισμοὺς] Forsan καλλείπει. Et ἐλλειπισμοὺς ab ἐλλείπω, quod est ab ἐλλείπω. *F.G.*

Καταλείπει ἐλλειπισμοὺς] A posteriore vocabulo videtur pendere sensus verbi prioris. *H. Stephanus*: ἐλλειπισμὸς *dicitur legi alicubi apud Lucianum, sed perperam, ideoque Lascaris pro eo reponendum censuit* ἐλλιπισμὸς *reliquiae. Alii* ἐλλιπασμὸς, *saginatio*, a λιπαίνω. Ego putaverim similem vim habere apud nostrum ἐλλιπασμοὺς, ei quam habet conjugata vox ἐλλελειμμένα, qua utuntur Graeci scriptores, cum dicere volunt id, quod Latine sunt *Reliqua*, quomodo appellantur ea, quae fisco ex praeterito debentur, ut fuse docuit *Jac. Gothofredus* ad L. I. Cod. *Theod. de indulgentiis debitorum.* Add. *Spanh.* de Usu & Praest. Num. diss. 13. p. 552. seq. ubi inter alia observat, quod ad rem nostram facit, ἐλλείπεσθαι esse Constantinei aevi, Juliani, Themistii &c. reliquos λοιπὰς & λοιπάδας dicere. Dico similem; non plane vim eandem. Ἐλλειπισμοὺς, puto, est conniventia circa ἐλ-

ronchos, tuſſimque imis ductam pulmonibus, enixe ſcreat. Erat vero ſputum ipſa morte lividius. Tum exili voce ita infit: *Hic, quemadmodum ante dicebam, Peraequatorum indulgebit omiſſa, debitaque* reddet creditoribus, privatasque impenſas aeque ac publicas ſolvet. Recipiet etiam vanos fu-

νὶ, ὑπέδηλε μύχιον, ἐχρέμπετο ἐπισεσυρμένον· ὁ δὲ πτύελος χυαλώτερος θανάτου· εἶτα ἤρξατο ἐπιφθέγγεσθαι καλιχνημόνιον ὅτι, ὡς προεῖπον, τὰς τ' ἐξιόντας καλαλείπει ἐλλιπασμούς, καὶ τὰ χρέα τοῖς δανειταῖς ἀποδώσει, καὶ τά τε ἐνοίκια πάντα, καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰς εἰραμάγγας δέ-

ἐλλείμματα, cum patitur Peraequator, quosdam nihil dare, & immunitatem illis indulget, in deſcribendo & peraequando cenſu. Haec de Peraequatoris ſententia, & ſpe eorum, quibus ille indulget, plane non debentur in poſterum. Alii, quibus iniquum id videtur, vocant *reliquationes*, ἐλλείμματα, & Peraequatoris factum ἐλλιπασμόν. Conſtat caeteroquin, parce ſatis Julianum indulſiſſe reliqua, quod Ep. 47. de ſe teſtatur. Et *Ammian. Marc.* 16, 5. *Denique id eum ad usque imperii finem & vitae ſcimus utiliter obſervaſſe, ne per indulgentias, quas appellant, tributariae rei concederet* RELIQUA. *Norat enim hoc facto ſe aliquid locupletibus additurum*, &c. Inprimis autem *Clericis* durum valde & iniquum eum fuiſſe, non ignotum, cujus rei inſignia aliquot ſpecimina profert *Jac. Gothofredus* ad l. 4. *Cod. Theodoſ. de luſtrali collatione*, & locis ad quae ibi lectores remittit: cum tamen quaſi ſuo quodam jure immunitatem a publicis oneribus ſibi dari poſtulaverint, quod praeter plurimas *Codicis* tum *Juſtinianei* tum *Theodoſiani* leges, teſtantur aliquot *Nazianzeni* loca modo a nobis adducta, in ἐξιοντῶν declaratione, quibus petit a Peraequatoribus, ut Monachis atque Sacerdotibus velint parcere, qui pro Caeſare nihil, omnia pro Deo haberent. Ad has igitur quaſi praeteritiones τῶν ἐξιοντῶν ubi incenſos praetermittebant *Clericos*, τοὺς ἐλλιπασμοὺς refero, & τὸ καταλειπῶν explico de non novanda, ſed in ſtatu ſuo relinquenda, iſta praeteritione. Hoc quidem proprie ſignificat καταλείπω. Quod praeſens poſuit auctor pro futuro, rem certam forte indicare voluit: aut dedit futuro ſecundo καταλειπῶ. Καταλέσει *Heumannianum*, aut quod alias ſuſpicabar, καταλείψει a verbo καταλίπω ad *abolitionem reliquorum* pulchre convenium: ſed non ita bene ad ἐλλιπασμοὺς τῶν ἐξιοντῶν, quales deſcripſimus: quos quidem legibus poſteriorum Imperatorum relictos, quin confirmatos & auctos, immunitate eccleſiis & bonis eccleſiaſticis conceſſa, ſatis conſtat. *J. M. G.*

Καταλείπει] Καταλέσει legit *Heuman.* Poec. p. 252. *J. F. R.*

Ibid. Τὰ χρέα τοῖς δανειταῖς] Studioſe, puto, hic cavillatur, cum Chriſtiani non de novis tabulis, diſſolvendoque per unam epiſtolam aere alieno, locuti ſint, ſed de *debitis*, quorum in dominica oratione mentio eſt. *J. M. G.*

92. Ἀτυδίοις] Lege λατυδίοις. *F. G.*

Ibid. Καὶ τά τι] Hocce καὶ delendum monet Cl. *Heumann.* Poec. p. 252. f. *J. F. R.*

Ibid. Ἐνοίκια] Proprie conductarum aedium merces, quam diſſolvere & privatae & publicae liberalitatis genus fuiſſe, docet V. G. Lucian. *Cronoſol.* p. 617. Vid. *Caſaub.* ad *Sueton.* Jul. c. 38. *Gron.* de Pec. Vet. 1, 2, p. 57. *J. M. G.*

93. Εἰραμάγγας] Et hoc conclamatum eſt, niſi forte in gloſſariis recentioribus aliquid reſtet ſubſidii. Barbariem harum vocum miratur mecum Cl. *Kuſterus.* Vid. Ad. c. 4. κατέπω τῶν Καιμάντων, & an huc pertineat. *M. du S.*

Ibid. Τὰς εἰραμάγγας] Varia in mentem venere viris doctis de emendanda hac voce. Ac τοὺς non τὰς omnes volunt: pro εἰραμάγγας autem ἱερομάχας Cel. *Heumannus*, ingenioſe, ut ſolet; ſed vereor ne Juliani etiam aevo ſit illud nomen recentius. Εἰρωνεῖς Neuburii, viri & ipſius ingenioſiſſimi ferrem, ſi de Socraticis philoſophis ſermo eſſet. Ὀνηρομάντεις huic loco apti, ſed quis capite diminuit & prima illos ſyllaba truncavit? Εἰρηνάρχας aliquamdiu mihi placebant, nec ſine cauſſa, quod praemium Sophiſtis dari ſolitum εἰρηναρχία, ut ex Ariſtidis vita conſtat. Vid. *Maſſon.* ad A. 169. n. 13. Et generatim *Jac. Gothofredus* ad C. Theod. de Irenarchis. Putabam ergo, promittere ſibi Sophiſtas, qui hic inducuntur, Chriſtianos a ſucceſſore Juliani Irenarchias. Sed poſt annos xxv. redeunti ad prima noſtra cogitata, viſum eſt, nihil adhuc illis prolatum eſſe vel a me vel ab aliis melius. Non fieri hoc ſolius φιλωνίας vitio, inde conjicio, quia recentior cerebri noſtri foetus ſunt ἱερονάρχαι. Reponantur itaque φρουτίδες πρῶτοι jam τρίτοι atque adeo δευτέρων forte σοφιστῶν. Compoſitum nempe arbitror nomen ex ἱερὰ & μάγγανον vel μαγγανεύειν. Ac poſterioris quidem haud obſcura eſt ſignificatio; de praeſtigiis enim faciendis, aliisque dolis aut machinamentis adhiberi ſolet. Ἐῆρα vel ἤρα autem concionem ſignificat, locum ubi conciones fiunt, forum &c. apud *Homer.* e. g. Il. Σ, 531. ἤμεν πρωπάροιθε κ. τ. λ. & *Heſiod.* Theog. 804. Eſſet igitur ἱερομάγγης concionum integrarum deceptor, praeſtigiator. Sed magis fere mihi arridet, quod *Euſtath.* ad *Homer.* l. c. p. 1218, 15. *Baſil.* non ἐκκλησίας tantum, ſed μυστικὸν etiam τὸ ἤρα ex quorundam mente ait ſignificare, ut adeo ἱερομάγγης dicatur, qui vaticinia crepat, iisque tum ſe, tum alios decipit, quod quidem auctoris conſilio apprime convenit, qui divinationes & mala omina Chriſtianorum de republica dedita velut opera deridenda ſibi ſumſerit. *J. M. G.*

Εἰραμάγγας] Vid. *Senec.* Ep. 95. p. 474. Et *Greg. Turon.* hiſt. Franc. L. V. §. 29. Lege καὶ τοὺς χειραγωγούς. *M. V. LaCroze.*

δέξεται, μὴ ἐξετάζων τ τέχνης, ἡ καλε-
φλυάρει ἔτι πικρότερα. οἱ δὲ αὐτὸν δὲ
ἥδοντο τοῖς λόγοις, ἡ τῷ χαίνῳ τ ἀκουσμά-
των προσέκειντο.

turi conjectores, non aestimans illos ex arte. Quin amariora etiam homo nugabatur. Qui autem circa erant, delectabantur sermonibus, novisque audiendis rebus attendebant.

Ἕτερος δὲ τὄνομα Χλευόχαρμος, τρι-
βώνιον ἔχων πολύσαθρον, [a] ἀνυπόδετός τε,
ἡ ἄσκεπτος, μετέειπε, τοῖς ὀδοῦσιν ἐπι-
κροτῶν, ὡς ἐπεδείξατό μοί τις κακοείμων,
ἐξ ὀρέων παραγενόμενος, κεκαρμένος τ

21. Alius vero, Chlevocharmo nomen erat, lacinia, quam caries consumserat, indutus, excalceatus praeterea, & aperto capite, dentibus simul concrepans ita interlocutus est: *Ostendit mihi male vestitus aliquis, e montibus huc adveniens, co-*

a Ἀνυπόδετος] Hic nil variare Edd. notatu dignum, quod ante ἀνυπόδητος plurimum scribant. Conf. *Asin.* c. 16. Et *Cyn.* c. 13.

2. Κακοείμων] Κακὰ * τὰ εἱμάτια ἔχων. *V.*

* Τὰ] Kai male in Editis. Emendavit *M. du S.*

94. Μὴ ἐξετάζων τ τέχνης] Intelligo per ellipsin praepositionis λὰτ vel ἐκ. Plene Philo, vel quisquis auctor est libri de mundo in fine, p. 1172. A. Παιτελὴς εἰκὼν τὸ γένος τ ἀνθρώπων λὰτ τ τεχνῶν ἐξετάζων, *aestimare antiquitatem generis humani ex artibus.* Ad locum nostrum hoc pertinet: ad artem, quam quis exerceret, respiciebant in censu constituendo οἱ ἐξισωταί. *Nazianzenus* Epistola 197. ad τοὺς πολιτευομένους, quos eosdem esse ac Peraequatores, antea dictum est, lepide illos incusat, quod neque a Diogenis pera sibi temperaturi essent, sed & illi manum injecturi, τέχνην ἐπικαλοῦντες αὐτῷ τ τρίβωνα, ἡ τὴν βακτηρίαν, ἡ αὐτὸ τὸ κυνῆς μηδὲν ὂν τ φιλοσοφίας. Ille igitur quem Charicenus expectat, quisquis etiam sit, tantum abest, ut propter artem tributis quemquam vexaturus sit, ut ne de arte quidem sit interrogaturus, sed promiscue omnes (etiam praviſſimos impostores) in beneficiorum communionem & ad vacationes munerum recepturus. *J.M.G.*

Ibid. Τῆς τέχνης] Τὰς τέχνας emendat *Heum.* Poec. p. 254. artesque liberales, praecipue Rhetoricam τέχνας vocatas probat. *J.F.R.*

98. Χλευόχαρμος] Utrique Prophetarum ab inanitate hinc gratiae, hinc gaudii, quod futurum annunciarent, nomen facit: respicitque ad κενὰς ἐλπίδας, quas supra c. 4. iis exprobrarat. Χαρίκλης qui κενὰς χάριτας pollicetur, χλευόχαρμος cujus nugax & illusorium est gaudium. *J.M.G.*

Ibid. Τριβώνιον] Habitus Ascetae, quem etiam describi puto verbis, quae sequuntur: κακοείμων, ἐξ ὀρέων παραγενόμενος, κεκαρμένος τὴν κόμην. De tonsura post erit agendi occasio. *J.M.G.*

2. Ὡς ἐπεδείξατο] Ὡς hic, & inferius c. 23. ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμι accipitur ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀφηγημάλικοῦ, cum obliquam orationem in rectam commutamus. De utroque agit *Devarius.* Quod ad rem ipsam attinet, crediderim respici ad caelestem aureamque Hierosolymam, ut in Apocalypsi divinitus est Johanni repraesentata; sub quo schemate felicia sibi tempora promittunt Christiani. *J.M.G.*

4. Ἀναγεγραμ. ὄνομα] Τὸ ἔχων hic desiderari videtur. *F.G.* Non desideratur, si ἐπεδείξατό μοι ὄνομα conjunxeris. *J.F.R.*

7. Ἀριστάνδρου Ε Ἀρτεμιδώρου] Posterioris liber ad nostram usque aetatem pervenit: de priori *Plin.* XVII. 25. videndus, unde de prodigiis scripsisse discimus; meminit & *Aelian.* V. H. XII. 64. Huic Alexander credulitatem addixerat, ut alt *Curtius*, qui ejus passim meminit; ut & *Plut.* Alex. sed ab eo de divinatione scriptum aliquid nullibi reperio. Vid. etiam *Pott.* 294. 1. & *Rigaltium* ad Artemidorum I. 33. Telmissensibus inventionem artis tribuit *Clem. Alex.* p. 111. B. qua somnia conjectabant. Respicit nempe hunc Aristandrum, cui ea patria c. seq. & *Plut.* l. c. Lycius dicitur apud *Philostr.* 350. ubi id notae expediunt. *M. du S.*

Ἀριστάνδρου] *Aristander* Alexandro magno in itineribus & bellis comes. Meminit ejus *Clem. Alex.* Strom. 1. p. 334, d. *Curtius* 1, 11, 14. *Arrian.* Ἀναβάσ. 3, 2. *Artemidorus Onirocrit.* 1, 26. p. 217. ed. *Rigalt.* *J.M.G.*

Ibid. Ἀρτεμιδώρου] *Artemidorum* quando scripsisse putemus, in differt. nostra §. 10. dictum. Respicit autem forte noster ad *Onirocrit.* 2, 5. ubi aurum mali esse ominis dicitur, non propter se quidem, sed propter quantitatem; si nimium appareat, aut supra dignitatem somniantis. Eod. libro c. 63. p. 149. τὰ πολλὰ, inquit, χρήματα Ε νομίσματα ἔχειν φροντίδας καὶ λύπας σημαίνει & c. 64. p. ead. ὁ πολυχρήματος θησαυρὸς λύπας Ε μερίμνας σημαίνει, ἡ θάνατον προαγορεύει. *J.M.G.*

9. Τὰ χρέα πληθυόντων] Ita non somniorum tantum conjectores, *Artemidorus* Il. cc. & *Astrampsychus* p. 144. *Mantissae Meursii* ad lib. *de Luxu Romanorum* χρυσοῦ κρατῶν, ἄπρακτος ὢν φίλοις ἴσῃ· sed etiam, tanquam in vulgus nota res in proverbium abiit. Lucian. *Gallo* c. 1. σὺ δὲ ὥρα, ὥσπερ μὴ ὄναρ πλουτῶν, λιμώττῃς ἀπο-

comam detonſus, inſculptum in theatro hieroglyphicis literis illius nomen; hunc auro viam inundaturum. Tum ego, *ſecundum Ariſtandri*, inquam, *Artemidorique praeceptiones, non bene haec veſtra vobis ſomnia evenient: Sed tibi quidem augebuntur debita, pro portione qua ſolutionem ſomniaſti: hic vero vel obolo, quem habet, privabitur, prout multo abundavit auro. Videmini autem mihi ſuper alba rupe, ſomnio-*

κόμην, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγεγραμμένον ὄνομα ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν, ὡς ὕστερον τῷ χρυσῷ ἐπικλύσει τὸν λεωφόρον· ἦν δ' ἐγὼ, κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ Ἀρτεμιδώρου, ὦ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν· ἀλλὰ σοὶ μὲν τὰ χρέα πληθυνθήσεται ἀναλόγως τῆς ἀποδόσεως· ὕστερον δὲ ἐπιπολὺ τῆς ὀβολῆς γε στερηθήσεται, ὡς πολλῆς χρυσίου εὐπορήσας. καὶ ἔμοιγε δοκεῖτε ἐπὶ λευκάδα πέτρην, καὶ δῆμον ὀνείρων καλαδαρθέν-

ἀνογρόμῳ. *Theocritus* Idyll. 22. ſ. *Piſcatores* ita claudit: μὴ σὺ θάμιξ λιμῷ, καὶ τοι χρυσὸν ὀνείρους. Alias, qui magnas opes dicere volebat, tantas eſſe dicebat, quantae in inſomniis apparere ſoleant: *Theocrit.* iterum Idyll. 9, 16.

— ἴχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείροις
Φαίνῃ, πολλὰς μὲν ἔτις, πολλὰς δὲ χιμαίρας.

Schol. ad h. l. ὡσεὶ ἔλεγε ἀβεβαίους ἀφθόνως, τοιαῦται γὰρ αἱ ὀνειρωτικαὶ φαντασίαι. καὶ Ὅμηρος,

Οὐδ' ἐμοὶ τόσα δοίη, ὅσα ψεύδων ὄνειροι.

J. M. G.

10. Ἀναλόγως τῆς λαβόντος.] Niſi ſcriptor hic alias parum accuratus eſſet, ſuſpicarer illum dediſſe ἀνὰ λόγον, cum praeſertim notae quibus ον & ως exprimitur, tenui diſcrimine diſtent. Sententia aperta: quo quis plus reddidiſſe & diſſolviſſe aeris alieni ſomniat, tanto profundius aere alieno mergetur. *J. M. G.*

13. Λευκάδα πέτρην] *Eur.* (p. 568. B.) *M. du S.*

Λευκάδα πέτρην] *Homer.* Od. Ω, 11. de animabus procorum Penelopes ad inferos euntibus:

Πὰρ δ' ἴσαν ἀκτὴν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ λευκάδα πέτρην
Ἠδὴ παρ' ἠλίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων.

Euſtath. p. 821, 4. *Baſil.* ἰστέον ὅτι λευκάδα μὲν πέτραν ὁ μῦθος πρὸς τῷ ἄδῃ πλάττει, ἣ κατ' αὐτὸν φράσιν. μέλας γὰρ ἐκεῖ σκότος. ἣ καὶ ἀφ' ἧς τοὺς ἰσχάτους τῆς ἐκεῖ γῆς τόπους, ὡς εἶκος τοῦ ἡλίου ἔτι λευκαίνων δύοντος. *Ariſtarchus* λευκὴν universam, i. e. τὴν ἀψευδῆ Odyſſ. obelo confixerat, & hoc inter alia argumento fuerat uſus: ἀπ' ᾅδου ἴσμεν εἰς ᾅδου λευκὴν εἶναι πέτραν; huic reſpondet Scholiaſta minor ſub initium ψευδοῦς, τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν ἐστραμμένα αὐτῆς λευκαίνοντος. Audiamus etiam *Heſychium*, qui, quae hac de re habet, ex *Homer.* Schol. antiquis deſcripſiſſe videtur. Ita autem ille: λευκάδα πέτρην. ἀφ' ταύτης λέγει τὰ πέτρας τὰ ὀκνηρὰ φάρους. ἢ ἀλληγορικῶς τὸ σῶμα ἡμῶν τὰ ἀνθρώπων. ἀφ' τοὺς ὀδόντας λευκοὺς εἶναι. αἱ γὰρ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων ἀφ' τοῦ σώματος ἀνέρχονται. Haec λευκὴν πέτραν forte eſt *Manalis lapis* de quo Feſtus, *Manalem lapidem putabant eſſe oſtium Orci, per quod animae inferorum ad ſuperos manarent, qui dicuntur Manes.* Hanc λευκάδα πέτραν *Albion Inſulam* ſ. Britanniam ſuam interpretatur Doctiſſ. *Barneſius* ad locum *Homeri*, & ad *Eurip.* Helenam 1692. ubi in primis Tzetzen, *Lycophronis* Scholiaſten, ſuffragatorem citat. Certe hoc illum juvare poteſt, quod δῆμον ὀνείρων ſubinde beata illa inſula & bonarum rerum feraciſſima emittit, e quo populo forte ipſum hoc eſt, quod de *Albio* nobis narrat *Barneſius*. *J. M. G.*

Ibid. Δῆμον ὀνείρων] *Orpheus* Argonaut. v. 1140. Ἀμφίκτυς αἰδὲω πύλας & δῆμον ὀνείρων conjungit. *Euſtath.* l. c. τὸ δὲ δῆμον ὀνείρων ὡς ἐπὶ ἐμψύχων & σωματειδῶν εἶπε, νύκτωρ ἡμῖν ἐκεῖθεν δῆθεν ἐπιφοιτώντων. Schol. min. τὴν νύκτα διὰ τὴν φαίνουσαν αἰ ὀνείρους. *Porphyr.* de antro nympharum p. 121. *Barneſ.* δῆμον δὲ ὀνείρων κατὰ Πυθαγόραν αἱ ψυχαὶ, ἃς συνάγεσθαί φησιν εἰς τὴν γαλαξίαν, ὅτε προσαγορευόμενον ἀπὸ τοῦ γάλακτος τροφοῦ κ. τ. λ. quocum conſentit *Diog. Laërt.* in Pythag. 8, 32. εἶναί τε (φησὶν ὁ Πυθαγόρας) πάντα τὰ ἄερα ψυχῶν ἐμπλεῖν, καὶ τούτους δαίμονας & ἥρωας νομίζεσθαι· καὶ ὑπὸ τούτων πέμπεσθαι ἀνθρώποις τοὺς τε ὀνείρους, καὶ τὰ σημεῖα νόσου τε καὶ ὑγιείας κ. τ. λ. Ego crediderim, de tantis myſteriis ne per ſomnium quidem cogitaſſe bonum *Homerum*, ſed per ὀνείρους ſimpliciter intellexiſſe defunctorum animas, quas εἴδωλα, voce de ſomniis adhiberi ſolita, vocat. e. g. Od. Λ, 212, 601. Od. Υ, 355. Adde *Virg.* Aen. 4, 654. &, qui locus vel maxime huc facit, Aen. 6, 696. ſeq. ubi umbram Anchiſae patris complecti vult Aeneas, ſed

Ter fruſtra comprenſa manus effugit imago.
Par levibus ventis, volucrique ſimillima ſomno.

Quod expreſſum eſt ex Od. Λ, 306.

Τρὶς δὲ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ ἴκελον ἢ καὶ ΟΝΕΙΡΩ.
Ἔπτατο, κ. τ. λ. — Verſ. 221.
Τυχὸν δ' αὖτ' ΟΝΕΙΡΟΣ ἀπέπταμεν πετόεντα.

Populum, δῆμον, de quavis multitudine dixere. *Ovid.* Met. 11, 634.

At pater (Somnus) *e* POPULO *natorum mille ſuorum.*

Sed ut tandem ad noſtrum revertamur, cum ſomnia eſſe dixiſſet Chariceni & Cleuocharmi vaticinia, ad illud exaggerandum ait, illos in rupe forte alba, ubi ingens eſſet ſomniorum populus, indormiiſſe, ut bre-

δέντες, τοσαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὕσης.

Οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ἄπαντες, ὡς ὑποπνιγέντες ὑπὸ τῦ γέλωτος, ὑ τ ἀμαθίας μυ καλεγίγνωσκον. ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, Μῶν κακῶς πάντα ἐξερρίνισα, ἵν' εἴπω τι κωμικευσάμενος, ὑ ὃ χτὶ Ἀρίσταν δρον τ Τελμισέα, καὶ Ἀρτεμίδωρον τ Ἐφέσιον, ἐξίχνευσα τοῖς ὀνείρασιν; ἢ δ' ὅς, Σίγα, ὦ Κριτία, εἰ ἐχεμυθεῖς, μυσταγωγήσω σε τὰ κάλλιστα, ὑ τὰ νῦν γενησόμενα. ὑ γὰ ὄνειροι τάδ' εἰσιν, ἀλλ' ἀληθῆ. ἐκβήσον) δὲ εἰς μῆνα [a] Μεσορί. ταῦτα ἀκηκοὼς ἐγὼ τῦ Κράτωνος, ὑ τὸ ὀλιθηρὸν τ ἀμαθίας αὐτῶν καλεγνωκὼς, ἠρυ-

rumque indormiisse populo, cum tantum constratissimis hisce noctibus somniatis.

22. Hi vero immanibus cachinnis, adeo ut praefocari illos prae nimio risu metus esset, imperitiam meam condemnant. Tum ad Cratonem, *Malene omnia olfeci*, inquam, *ont ex comoedia loquar, neque secundum Aristandrum Telmessium, Ephesiumque Artemidorum, probe investigavi ista somnia?* Ille vero, *Tace*, inquit, *Critia, si enim potis es mi fileas, pulcherrima te mysteria edocebo, atque jam jam eventura. Cave enim somnia illa putes; verissima sunt, & intra Mesori mensem habitura exitum.* Haec cum ex Cratone audissem, damnata ipsorum animi levitate erubui,

a Μεσορὶ] Ex emend. *Solani*, Edd. & Schol. Μεσορὶ.

22. Ἢ δ' ὅς] Ἔφη ἐκεῖνος. *V.*

26. Μεσῦρι] Αὐγύστου. *V.*

vi adeo nocte, tantum somniaverint. *J.M.G.*

14. Ἐν ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὕσης] Lucian. *Scytha* p. 596. extr. ἐν ἀκαρεῖ de temporis brevissimo & quasi insecabili articulo dixit. Vid. *Menandri* reliq. n. 283. Hic itaque miratur Critias tam longa somnia tam brevibus noctibus. Contra Lucian. *Ερωτ.* c. 17. de longo somnio χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτι μάκιστοί εἰσιν αἱ νύκτες. *J.M.G.*

18. Κατεγίνωσκον] Lucianus *Philops.* c. 8. ἐγέλασεν ἐπὶ τῷ λόγῳ μυ, ὑ δῆλος ἦν καλεγνωκὼς μυ πολλὴν τὴν ἄνοιαν. ita etiam c. 32. eod. Noster paullo post τὸ ὀλιθηρὸν τ ἀμαθίας αὐτῶν καλεγνωκός. *J.M.G.*

19. Ἐξερρίνισα] *H. Stephanus in thesauro*: ἐκμυζῶ *ex Luciano affertur, pro naso suspendo, subsanno*, μυκτηρίζω. & ita *Scapula* & *Basileenses*; veteres *Pollux*, *Hesychius*, *Suidas*, *Varinus* nihil habent, tacent *Camerarius* & *Rhodiginus*. Putaverim venatorium verbum esse ab odora canum vi traductum, investigandique adeo seu indagandi significationem habere, quae huic loco apprime convenit: idem ergo est ἐξερρίνισα, quod ἐξίχνευσα, de quo verbo illud tantum notari meretur, frequentius alias cum accusandi casu jungi, ut etiam a nostro factum c. 21. *J.M.G.*

20. Ἀρίσταν δρον] De hoc vide *Rigaltium* ad Artemidor. I. 33. *L. BOS.*

21. Τελμισέα] Lege Τελμισσέα. Vid. *Plut.* IV. 6. 14. N. *M. du S.*

22. Ἢ δ' ὅς] Saepius ita Platonizat Lucian. in *Philopseude*, etiam cum expressa personae mentio adjicitur, ut, ἢ δ' ὅς ὁ Κλεόδημος κ.τ.λ. *J.M.G.*

23. Ἐχεμυθεῖς] Ex Pythagorica disciplina vocabulum. *J.M.G.*

26. Μεσορὶ] Nota scenam dialogi Alexandriae esse. *F.G.*

Μεσορὶ] De hoc Aegyptiorum mense vid. *Scalig.* de emend. Temp. 198. Emenda autem *Plutarch.* 678. f. Ubi Μεσορὴ legitur. Legebatur etiam hic in omnibus Impr. μεσορὶ, per ω. prave. *M. du S.*

Μεσορὶ] Aegyptii mensis nomen, quem recte cum Augusto comparat Scholiasta, & hodie quoque Copti eo loco ponunt, ut ostendit in Menologio *Fabricius*. Aegyptiorum ab antiquissimis inde temporibus propriae erant divinatoriae artes & disciplina somniorum. Mirum igitur non est, Aegyptio nomine hac in re nostrum uti. Minime vero ex hoc solo loco colligere licet, in Aegypto scriptum Philopatrin, cujus velut theatrum ad Pontum Euxinum esse, satis ostendimus. Caeterum si quis de auctore atque aetate hujus dialogi mecum putet, ille non nimium falsos deprehendet Christianos, si quid de imperii conversione atque Imperatoris interitu praesagierunt; (praesagiisse autem probabile fecimus in differt. §. 34. 35.) Siquidem V. Kal. Julii extinctus est Julianus, ut adeo mense Μεσορὶ pacata iterum omnia atque tranquilla, Imperatore Joviano, Christianis essent. Illud etiam notari obiter potest, non male paucis ante versibus dictum ἐν ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὕσης. Nuncius enim de victoriis Juliani paucis procul dubio ante obitum ejus diebus Constantinopolin allatus, hunc dialogum scribendi occasionem auctori dedit. Incidit ergo colloquium Critiae cum Christianis in viciniam solstitii, ubi brevissimam sol noctem efficit. *J.M.G.*

Μεσορὶ] Mensis Aegyptiacus; sed qui etiam inter Syros usurpari potuit. Vid. *Noris.* Epoch. Syromac. Diss. V. c. 11. *M.V. La Croze.*

30. Δριμὺ ἓ τιτανῶδες] Lucian. *Icaromen.* c. 23. ὁ Ζεὺς μάλα φοβερῶς δριμύ τι ἓ τιτανῶδες ὑς ἐμὲ ἀπιδὼν

bui, vultuque triſtitiam praeferens & multis Cratonem increpans, abii. Sed me aliquis torvum & tanquam Titanicum intuens, lacinia prehenſum retraxit, a vetuſto illo daemonio hominis, ut audientem ſibi concionem praeberet, inductus inſtigatusque.

23. Sermone autem longius producto perſuadet tandem miſero mihi, ut ad praeſtigiatores homines accederem, & in infauſtum, quod ajunt, diem inciderem: dixerat enim, omnia myſteria ab illis ſe eſſe edoctum. Tranſimus igitur *portasque ferreas*, *pavimentaque aenea*, multisque per orbem ſuperatis ſcalis, in aurea tecta aſcendimus, qualia Menelai quondam fuiſſe, Homero credimus. Ibi ego oculis luſtro

θρίασα, ϗ σκυθρωπάζων ἐπορευόμην, πολλὰ † Κράτωνα ἐπιμεμφόμενος. εἷς δὲ ἁρπὴ ϗ Τιτανῶδες ἐνιδὼν, ἁραξάμενός με τῆ [b] λώπης, [c] ἐσπάρασε, ῥήτρην ποιήσας τε πειθόμενός τε, ϗ ὠθούμενος ὑπὸ τῆ πεπαλαιωμένε ἐκείνε δαιμονίε.

Εἰς λόγος δὲ ταῦτα παρεκτείναντες, πείθει με † κακοδαίμονα εἰς γόητας ἀνθρώπους ὑπαγενέας, ϗ ἀποφράδι τὸ δὴ λεγόμενον ἡμέρᾳ, συγκυρῆσαι. ἔφασκε γὰρ πάντα ἐξ αὐτῶν μυσταγωγηθῆναι. ϗ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας, καὶ χαλκέους ὐδούς. ἀναβάθρας δὲ πολίτας πειχυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν, οἷον Ὅμηρος † Μενελάου φησί. ϗ δὴ ἅπαντα [d] ἐσκωπία-

[a] Λώπης] Λοπὸς Schol. Vulgatum tenent *Fl. J. Fr. B. P. H.* [c] Ἐσπάρασε] Sic *Fl. J. P.* &c. Ἐσπάραξε *Bl. 2.* [d] Ἐσκωπίαζον] Lege ἰσκωπίαζον ut c. 19. Etſi hic ω eſt in Edd.

32. Λοπὸς] Ἐνδύματος. *V.*
Ibid. Ῥήτρην] Ῥήτραι, συνθῆκαι, λόγοι, [*] νόμοι, ὁμολογίαι, ψηφίσματα, συγγράμματα. *V.*

[*] Νόμοι] Γάμοι lectum antea. Mutavit *M. du S.*

α. τ. λ. *J. M. G.*

31. Δραξάμενος] Conf. ſupr. *Aſin.* c. 25. *J. F. R.*

32. Ῥήτρην ποιήσας] Ῥήτρα *eloquium* videtur eſſe, atque antiquitus adhibitum de oraculis. Docet hoc *Plutarchus* Lycurgo p. 86. *H. Steph.* ubi de legibus Lycurgi, Τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα νομοθετήματα ῥήτρας ἀπόμασεν, ὡς παρὰ τῆ θεοῦ νομιζόμενα, ϗ χρησμοὺς ὄντα. Et p. 78. Ὅταν δὲ περὶ ταύτης ἐπερώτωσι τὴν ἀρχὴν ὁ Λυκοῦργος, ἄγε μαντείαν ἐκ Δελφῶν κομίσαι περὶ αὐτῆς, ἣν ῥήτραν καλοῦσιν. Add. p. 79. Sed haec ſignificatio parum ad rem noſtram. Neque multum illa, qua utitur *Aelian.* V. H. 10, 18. ubi ſynonyma videntur συνθήκας δὲ ἐποιήσαντο, & εἶχον ἐπὶ τούτων ῥήτραν πρὸς ἀλλήλους. Verum ῥήτρα etiam eſt facultas dicendi, vel vices. In decreto Byzantiorum apud Demoſthenem *de Corona* c. 27. Δημόκριτος — εἶλεν, ἐκ τῆς βουλῆς λαβὼν ῥήτραν, *facta ſibi a Senatu dicendi poteſtate.* Lucian. Ἀπολ. π. Ψ ὑπὶ μισθῷ c. 3. ῥήτραν λαβὼν *ſumtis dicendi partibus.* Id. Τοxari c. 35. Σοὶ τὴν ῥήτραν ὑπογράψω. Hoc itaque vult Critias, quod in verſione hujus loci ante hos XXV. annos conjectura magis ductus, quam obſervato poſt demum uſu nominis, expreſſi. Charicenus, illud ἐστημμένον γεράτιον, ut vocat c. 16. inſtigaverat eum, de quo hic ſermo eſt, ut ſibi auditores pararet & audientiam &c. *J. M. G.*

35. Παρεκτείναντες] Παρεκτείνας forſan. *F. G.*

Παρεκτείναντες] Non eſt penitus inauditum nominativos poni pro genitivis abſolutis. *Homer.* Il. Γ, 211.

ὄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερω ἦεν Ὀδυσσεύς. *Amborum ſedentium* &c. praeceſſerat: τάων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους. Addo *Ariſtoph. Lyſiſtrata* verſu 13. Εἰρημένον δὲ αὐταῖς — ὦδαι, *cum praedictum ſit. Plato* Cratylo p. 236. E. Laemar. de Heroibus, Πάντες δήπου γεγόνασιν ἡμιθεῖοι ἢ θεὸς θητῆ ἢ θητὸς θεᾶς. *Aelian.* V. H. 10, 18. Βουκολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτοῦ Νύμφη μία, ubi plura dedit ejusdem *Perizonius.* *J. M. G.*

37. Ἀποφράδι] Lucian. in *Pſeudologiſta*, quem Ἀποφράδα inſcribunt, totus in eo eſt, ut probet, hominem etiam, quod ipſe fecerat, per ſcomma ita poſſe appellari. *J. M. G.*

40. Σιδηρέας] Verſus Scazon ſ. choriambus ex Il. Θ, 15. ubi in deſcriptione Inferorum: Ἔνθα σιδηρειαί τε πύλαι ϗ χάλκεος ὐδός. quem laudat etiam Lucianus *Amor.* c. 32. de re ipſa vid. §. 27. diſſ. noſtrae. *J. M. G.*

42. Χρυσόροφον] *Homer.* Od. Δ. 71. Hinc, quod factum nollem, vir multis nominibus reverendus, quaſi ſerio dicta forent & ab auctore fide digno, quae veteribus Chriſtianis Eccleſiarum forma fuerit, adſtruere conatur. *Cave* 129. 142. *M. du S.*

Ibid. Ὅμηρος] Od. Δ. initio, inprimis v. 121. Etiam Lucian. *de Domo* c. 3. & in *Scytha* c. 9. τῦ ἠπιώτε μειραξίε meminit. Telemachum eſſe Ulyſſis filium ex Ithaca inſula ex *Homero* apparet. Scholiaſtes, qui Proteſilaum nominat, memoria eſt lapſus. *J. M. G.*

πίαζον, ὅσα ὁ νησιώτης ἐκεῖνος νεανίσκος. ὁρῶ δὲ οὐχ Ἑλένην, μὰ Δί', ἀλλ' ἄνδρας ὑπωχρωμένους καὶ καλοχρωμένους· οἱ δὲ ἰδόντες, γήθησαν, καὶ ἐξεναντίας παρεγένοντο· ἔφασκον γάρ, ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν. ἐφαίνοντο γὰρ ὅτοι ὡς τὰ κάκιστα εὐχόμενοι, καὶ ἔχαιρον ὅπου τοῖς λυγροῖς, ὥσπερ αἱ ποιναὶ [a] ὅπου θέατρα, τὰς κεφαλὰς δ' ἄγχι ἰόντες, ἐψιθύριζον. μετὰ δὲ τὰ πρῶτά με,

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;

Χρηστὸς γὰρ ἂν εἶης, ἀπὸ γε τοῦ σχήματος. ἦν δ' ἐγὼ, Ὀλίγοιγε χρηστοὶ, ὥσπερ βλέπω πανταχοῦ· Κριτίας δὲ τὄνομα, πόλις δὲ μοι ἔνθεν, ὅθεν καὶ ὑμῖν.

Ὡς δ' ἀεροβατοῦντες ἐπυνθάνοντο, τὰ μὲν τῆς πόλεως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου; ἦν δ' ἐγὼ, Χαίρουσί γε πάντες, καὶ ἔτι γε [b] χαιρήσονται· οἱ δὲ ἀνένευον ταῖς ὀφρύσιν. Οὐχ οὕτω· δυσχολεῖ γὰρ ἡ πόλις. ἦν δ' ἐγὼ τῷ αὐτῷ γνώμην· ὑμεῖς μεταρσιοι ὄντες, καὶ ὡς ἀπὸ ὑψηλοῦ ἅπαντα καθορῶντες, ὀξυδερ-

omnia, quae ille ex insula juvenis; video autem non Helenam ego quidem, sed homines vultibus in terram pronis pallidisque. Illi vero, cum nos viderent, gaudere, obviamque procedere: dicebant enim, numquid forte tristis nuncii ferremus? quippe qui manifesto pessima quaeque optarent, atque, ut in theatris solent furiae, luctuosis rebus gauderent. Tum vero capita invicem conferentes in aures quaedam insusurrant, ac denique me interrogant:

Tu quis es, unde venis, quaeque urbs tibi, quique parentes?

Videris enim, quantum quidem habitus tuus indicat, homo minime malus. At ego, *Pauci quidem*, inquam, *ubique gentium, quantum video, boni sunt: nomen mihi est Critiae: urbs eadem quae vestra.*

24. Ut vero inaniter elati homines interrogarunt, *Quid rerum in urbe atque adeo in mundo ageretur?* egoque, *gaudent, gaudebuntque amplius*, respondi: illi, superciliorum gestu abnuentes, *Minime vero ita est*, inquiunt, *clades enim perniciemque civitas parturit.* Tunc ego ex ipsorum sententia, *Nimirum vos*, inquam, *cum supra humum sublati, tanquam de specula omnia prospicia-tis,*

a Ἐπὶ θέατρα] Ἐπὶ τὰ θέατρα Ed. Gesn. Abest artic. ab aliis. b Χαιρήσονται] Χαιρήσοντας B1. 2.

44. Ὁ νησιώτης] * Πρωτεσίλεως. V.

* Πρωτεσίλεως.] Errat: de Telemacho enim sermo est. V. Hom. l. c. In Exc. G. Τηλεμάχου. M. de S.

46. Οἱ δὲ ἰδόντες γήθησαν] *Homerica* formula ex Il. Ω, 321. & Od. O, 165. J.M.G.

48. Ὡς εἴ τινα] Ὡς ἀφηγηματικὸν, de quo ad c. 16. J.M.G.

51. Ποιναὶ οἱ] Ignota Lexicographis vox, furias tamen intelligi haud obscurum est. J.M.G.

Ibid. Ἐπὶ τὰ θέατρα] Pro ἐπὶ τοῖς θεάτροις. Ita etiam *Hesiod.* Theogon. 531. ἐπὶ χθόνα πυλεῶτιν Herculis gloriam esse dicit, qui *in Operibus* versu 156. ἐπὶ χθονὶ πυλεῶτιν ordinaria construendi ratione dixerat. Tale forte est illud *Matth.* VIII, 9. ὑπὸ ἐξουσίαν ἄνθρωπός εἰμι. J.M.G.

53. Μετὰ δὲ τὰ] Pro ταῦτα Poët. J.M.G.

54. Τίς, πόθεν] Versus ab *Homero* aliquoties repetitus ut Od. K, 325. O, 318. T, 105. Ω, 297. &c. Luciano etiam usurpatus *Icaromen.* c. 23. item *Senectae laudo in Claudium.* J.M.G.

56. Χρηστὸς γὰρ] Vid. diss. nostra §. 20. J.M.G.

62. Χαίρουσί γε] Quorsum hoc pertineat dictum vid. §. 36. dissertationis. J.M.G.

64. Δυσχολεῖ] Ex *Aristoph.* Ran. 1470. ἡ πόλις γὰρ δυσχολεῖ. Schol. δυσχολεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγανακτεῖ καὶ κακῶς πάσχει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυσκόλων γυναικῶν. Ἢ δυσχολεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ κακὰ γενήματα προάγει. Posterius magis placet, inprimis si, ut tunc ab Alcibiade Athenienses metuebant, Christianos ab Juliano metuisse dicamus. J.M.G.

68. Ἡ δὲ σελήνη] Tanquam distinctum phaenomenon allegatur, quod prioris est caussa, nisi simpliciter de pleniunio velis intelligere, ad quod quidem πανσελήνῳ & ad diem modo praedicendum, non magna opus est Astronomiae peritia. Caeterum Christianis ex eo, quod de interitu mundi, de Antichristo &c. disputarent, objecta Astrologica vanitas *Minuc. Fel.* 18, 7. Definite caeli plagas & mundi fata & secreta rimari: satis est pro pedibus adspicere. J.M.G.

69. Ὁ

ris, etiam ista quam acutissime olim perspexistis. Sed in aethere quid agitur? num eclipsin Sol patietur, Luna ad perpendiculum ipsi subjecta? num Mars ex quadrante Jovem respiciet, Saturnus autem ex diametro opponetur Soli? Venusne cum Mercurio congredietur, novosque adeo edolabunt nobis Hermaphroditos, quibus vos delectamini? Numquid impetuosos imbres demittent super? an copiosa nive terram consternent, grandinemque aut rubiginem devolvent, pestemne ac famem immittent? An fulminatrix cistula plena est, tonitruumque conceptaculum repletum?

25. Illi vero, quasi re praeclare gesta, de suis illis nugabantur deliciis, fore scilicet, ut rerum facies mutetur, atque turbae colluviesque civitatem invadant, tum exercitus ab hostibus vincantur. Hic ego vehementer commotus, atque ardentis instar ilicis intumescens, contentissime exclamavi: *Nolite miseri homines, nimis loqui magnifice*, Stringentes dentes in vivos corde leones Spi-

χέσθαι καὶ τάδε γενόμενα. πῶς δὲ τὰ τῆς αἰθέρος; μὴ ἐκλείψει ὁ ἥλιος, ἡ δὲ σελήνη κατὰ κάθετον γενήσεται; ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσει τὸν Δία, καὶ ὁ Κρόνος ἀφεμετρήσει τὸν ἥλιον; ἡ Ἀφροδίτη εἰ μὴ τῷ Ἑρμῇ συνοδεύσει, καὶ Ἑρμαφροδίτους ἀποκυήσουσιν, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε; εἰ ῥαγδαίους ὑετοὺς ἐκπέμψουσιν; εἰ νιφετὸν πολὺν ἐπιπορεύσουσι τῇ γῇ, χάλαζαν δὲ καὶ ἐρυσίβην εἰ κατάξουσι, λοιμὸν καὶ λιμὸν εἰ ἐπιπέμψουσιν, εἰ τὸ κεραυνοβόλον ἀγγεῖον ἀπεγεμίσθη, καὶ τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον ἀνεμέσθη;

Οἱ δὲ ὡς ἄπαντα καλῶς θωκότες, καλὲ φλυάρους τὰ αὐτῶν ἐράσμια, ὡς μεταλλαγῶσι τὰ πράγματα, ἀταξίαι δὲ καὶ ταραχαὶ τὴν πόλιν καταλήψονται, τὰ στρατόπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται. τοῦτο ἐκταραχθεὶς, καὶ ὥσπερ πρῖνος καόμενος εἰσηθεὶς, ἀθρόον ἀνεβόησα, Ὦ δαιμόνιοι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγετε, θηγοῦντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων, στειόντων

ε Πολὺν] Bene *Fl. Fr. H. P.* &c. Πολὺν prave *J.* d Λιμὸν] Λιμὸν. αὐχμὸν *Fl.* puncto post λιμὸν collocato.

69. Ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσει] Hermes Trism. de infirmior. decubitu p. 12. *Hoesch.* ἢ Ἀφροδιτοῦς ἢ τετραγωνίζοντος ἢ συνόντος τῇ ☾. *J.M.G.*

73. Ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε] Tristis enim prodigii loco habebatur androgynos, & in mare deportabatur, quod ex *Gell.* IX, 4. constat. Memorabilis etiam est *Livii* locus 31, 12. ubi *inter plura prodigia, ante omnia abominati semimares, jussique in mare deportari.* Similia habet idem 27, 13. & 39. it. 29, 22. Add. *Juven.* 13, 64. seq. *J.M.G.*

76. Κατάξουσι] Καταράξουσι fortsan. *F.G.* Nil opus emendatione; nam κατάγειν aeque a κάτω ἄγειν quam κατὰ & ἄγειν formari potest, ut ex *Plut.* docet *Steph.* Et pro *deorsum ducere, mittere*, ut κατάγειν εἰς ᾅδου ap. LXX. frequentissimum, quin & κατάγειν δάκρυα *Jerem.* IX. 17. ac ter deinceps. Item κατάγειν ἐξ ὑμνοῦ *Amos* III. 11. Cumque hic Dialog. ad ejusmodi stilum sit compositus, sufficerent illa testimonia, si vel apud alios non invenirentur. Et cur non aeque descendendi significatus huic verbo inesset, quam in καταῤῥίπτω, dejicio; etsi κατάγειν longe plurimum pro *deducere, perducere quem ad locum* usurpatur apud antiquos & sequioris aevi scriptt. *J.F.R.*

78. Τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον] Forte respicit ad τὸ καταλοίδορμα ἰχεῖν, ἂν ὁ τύπος (cum Scholiaste *Aristophan.* loquor ad Nεφ. 291.) χειματίζεται εἰς βροντῆς ἀπίχησιν. ἔστι δὲ ὡ τῇ σκηνῇ μηχάνημά τι, ὃ καλοῦσι βροντεῖον, ἀμφορεὺς μυρίας ψηφίδων ἀντιβαλλομένων εἰς χαλκοῦν λέβητα. Quamquam si *P. Victorium* audiamus Var. Lect. 20, 7. alia prorsus fuit τοῦ ἰχεῖν ratio, ad augendam nimirum quamcumque vocem comparata, de quo hic non est disputandi locus. Qualia igitur in scena fuere vasa, talia ad risum captandum coelo affingit Critias, quibus impletis erumpant fulmina cum tonitribus. *J.M.G.*

81. Ὡς μεταλλαγῶσι] Vid. §. 34. differt. *J.M.G.*

85. Πρῖνος] Apud *Aristoph.* Ran. 883. ait ad *Aeschylum* Bacchus, σὺ δ' ὦνερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βαῖς, ad quem locum *Bisetus*: ὅτι ὁ πρῖνος καιόμενον ψόφον ποιεῖ. *J.M.G.*

86. Διάτορον] Lucian. *Gallo* init. de Galli cantu ἀλέκτορός τι ἀναβοήσας. *J.M.G.*

87. Θήγοντες ὀδόντας] Formula *Aristophan. Batr.* 829. Θυμολέων Homericum Herculis epitheton. Πιόντας δ' ὑμᾶς ἐ λόγχας ἐ λεοντολόφους τραφελαίους *Aristoph. Batr.* 1048. *J.M.G.*

88. Κατ' ἀνδρῶν θυμ.] Parodia *Homer.* Od. A. 266. *M. du S.*

των δόρυ ϗ λόγχας, ϗ λευκολόφους τριφαλείας· ἀλλὰ ταῦθ' ὑμῖν ὅπῃ κεφαλὴν καταδήσεϑ', ὡς τ' φαλῐρίδα ὑμῶν [a] καλατρύχέλε. ϗ γ' αἰθεροβατοῦντες, ταῦτα [b] ἠκηκόατε, ϗ τ' πολυάκχολον μαθηματικὴν κατωρθώκαλε. εἰ δέ γε μαντεῖαι ϗ γοητεῖαι ὑμᾶς παρέπεισαν, διπλοῦν τὸ τ' ἀμαθίας. γυναικῶν γ' εὑρέματα ταῦτα γραϊδίων, ϗ παίγνια. ἐπιπολὺ γ' τὰ τοιαῦτα αἱ τ' γυναικῶν ὀπύοισι μετέρχονϑ).

ΤΡΙΕΦ. Τί δὲ πρὸς ταῦτα ἔφησαν, ὦ καλὲ Κριτία, οἱ κεκαρμένοι τ' γνώμην, ϗ τ' ἀφρόνιαν; ΚΡΙΤ. Ἅπαξλα ταῦτα παρέδραμον, εἰς ὀπύοιαν τελεχνασμένην καλαπεφευγότες. ἔλεγον γ' ἡλίου δέκα ἄσιτοι ἀφμενοῦμεν, ϗ ὅπῃ παννύχους ὑμνῳδίας ἐπαγρυπνοῦντες, ὀνειρώτομεν τὰ τοιαῦτα. ΤΡΙΕΦ. Σὺ δέ τί πρὸς αὐτὸς εἶρηκας; μέγα γ' ἔφησαν, ϗ διπορημένον. ΚΡΙΤ. cula ſpirantes, criſta nitentes galeas triplicique. *Verum iſta in vos ipſos veſtraque capita experent, quae patriae veſtrae male adeo ominamini. Neque enim aut conſcenſo aethere iſta audiviſtis, aut male ſedulam mathematicorum artem edidiciſtis. Si autem vaticinia & praeſtigiae in hanc vos fraudem impulerunt, duplo major veſtra eſt ſtupiditas. Quandoquidem vetularum iſta mulierum ſunt commenta atque ludibria. Siquidem muliebria fere ingenia ejusmodi conſectari ſolent naenias.*

26. TRIEPH. Quid vero ad iſta, o Ipulcher Critia, detonſis mentibus animisque homines? CRIT. Nimirum his omnibus praetermiſſis, ad commentum oppido elegans confugientes dixerunt, *Poſt decem dierum jejunia, quibus pervigiles cantibus noctes ducimus, talia ſomniamus.* TRIEPH. Sed tu quid ad illa? magnum enim quiddam dixerunt, quodque multam quaeſtionem

a Καλατρόχιλε] Sic pleraeque. Καλατρίχιλε *F.* b Ἠκηκόατε] Sic Noſtrae, Ἠκηκόειτε *Geſn.* melius. An ἠκηκόατε.

89. Τριφαλείας] Lege τριφαλλίας. *F.G.* Et hoc malim. Sed cum prius etiam reperiatur alibi, nihil mutem. Et licet τριφ— ap. *Homer.* perpetuo ſcribatur, tamen Scholiaſt. ad Il. Γ. 372. Τριφαλίης exponit — τρεῖς φάλας ἐχούσης. adeoque τριφαλείας ad originem propius accedens eo minus mutandum. *F.F.R.*

91. Ὡς] Lege οἱ. *F.G.*

Ibid. Καλατρίχειτε] Proprie *vexare* eſt, *atterere*. Sed ipſe deinde explicat per ἐπιμᾶϛ τῇ πατρίδι. *F.M.G.*

93. Μαθηματικὴν] Aſtrologiam judiciariam, quae vocatur, *Matheſin*, & qui eam profiterentur, *Mathematicos* appellatos eſſe, non opus eſt ut hic moneatur. Hanc artem *tractare* non negat Chriſtianos, ſed κατωρθωκέναι *recte tractaſſe, edidiciſſe*. Verum fuit ſaltem primis temporibus iſta laus Chriſtianorum, quod a conjectoribus, ariolis, vatibus, mathematicis, & id genus hominibus abhorrerent, infenſis propterea odiis ab illis excepti. Vid. inter alios *Arnob. contra gentes* p. 13. it. *Tertullianus* Apol. c. 43. Laudanda & hic eſt incomparabilis viri *Joh. Alb. Fabricii* induſtria, qui Bibl. Graec. 3, 20. p. 518. ſeq. concinnavit catalogum ſelectum ſcriptorum, qui aſtrologiam apoteleſmaticam oppugnarunt, quos inter primo loco Chriſtianos veteres collocavit. Qui ergo factum dicemus, ut ea tamen per poſticum quaſi recepta ita diu in Chriſtiano etiam orbe viguerit? *F.M.G.*

96. Γραϊδίων] Etiam hodienum edentulae potius mulierculae, quam viri, magiae & incantationum crimine traducuntur. Scilicet judicii viriumque imbecillitas, quae ſexui, cum avaritia, quae aetati quodam modo naturalis eſt, conjuncta, ſuperſtitionum foecunda mater eſſe ſolet. *F.M.G.*

1. Κεκαρμένοι τὴν γνώμην] Mirabilis loquendi forma, *detonſus mente ſive ſententia*. Sed lucem hic etiam affundit Lucianus, qui Paphlagonas, in *Pſeudomante* c. 15. vocat τοὺς ὑγιεφάλους & τὰς παφλὰς προξυρημένους, id eſt, ut interpretor, ovium inſtar lanigerarum, tonderique ſolitarum, ſtupido hebetique ingenio praeditos: ſtatim enim ſubjicit ὡδὶ ἀναισθήτους, fuiſſe illos σιτοφάγους ἀνδράσιν, ἀλλὰ μόνῃ τῇ μορφῇ μὲν ἀ πρόσωπα ὅμως ἀφρόνους. Etiam c. 6. dixerat, τοὺς πολλοὺς ἀπεκειρομένους i. e. ἀπατῶντας. Noſtri Germani non modo tondere, ſcheren ponunt pro ludibrio habere; ſed quidam etiam **balbiren** dicunt i. e. barbam radere, pro Plautino *auro emungere*. Ita οἱ ὁ, quod in *Cant.* IV, 2. eſt עֹרֵר הַקְצוֹבוֹת, ſimili ellipſi reddidere ὑγιείας τ' κεκαρμένους. In ipſa autem calvitie & raſo capite videtur aliquid olim fuiſſe contemtui obnoxium. Unde graviter adeo iraſcitur Eliſa pueris calvitiem ſibi exprobrantibus. *Nonius* verbum *calvere deductum* putavit *a mimis calvis, qui omnibus eſſent fruſtratui*, quo loco utitur *Elmenhorſtius*, ad illuſtrandum illud, quod eſt apud *Arnobium contra gentes* l. 3. p. 239. *deleſtantur Dii ſtupidorum* (de mimis loquitur) *raſis capitibus*. Quaedam etiam in hanc ſententiam annotata ſunt ad Lucian. *Lapith.* c. 18. a doctiſſimo viro *Almeloveenio*. Add. *Juven.* 5, 171. *Caſaub.* ad Perſ. p. 100. *Graev.* ad Lucian. *Solec.* p. 744. Ne quid ta-

neth habeat. CRIT. Bono es animo: nihil ignavum dixi, sed pulcherrime equidem causſam ita peregi: *Etenim* vera ſunt, *quae urbani homines ſaepe de vobis dicunt, ſomniantibus vobis talia obrepunt.* Illi vero canino rictu ſubridentes, *Extra tamen lectulum*, inquiunt, *nobis obveniunt.* Tum ego, *Sint vera*, inquam, *iſta, ô ſublimes animae, nunquam tamen tuto quae futura ſunt inveſtigaveritis, ſed veſtris ipſi ſomniis inducti, quae neque ſunt, neque futura unquam ſunt, nugabimini. Neſcio vero quomodo ſomniis fidem habentes iſta deblateretis, honeſtiſſima quae ſunt averſemini, malis autem delectemini, idque cum nullum ex tam deteſtabili facinore bonum conſequamini. Omittite igitur abſurda illa emotae mentis ludibria, malaque conſilia ac praedictiones, ne quando Deus, eo quod peſſime Patriae precamini, fallacesque veſtros ſermones ad ipſum refertis auctorem, in malam rem vos projiciat.*

Θάρρος, οὐκ ἀγεννὲς, ἀντεῖπον· ἦ τὰ κάλλιστα. τὰ δὲ πρὸς τῶν ἀστικῶν θρυλλούμενα, ἔφην, περὶ ὑμῶν, ὁπόταν ὀνειροπολεῖτε, τὰ τοιαῦτά που παρεισάγουσι. οἱ δὲ σεσηρὸς ὑπομειδιῶντες, ἔξω που παρέρχονται τῆς κλινιδίου. ἦν δ' ἐγὼ, εἰ ἀληθῆ ταῦτα, ὦ αἰθέριοι, οὐκ ἂν πολὺ ἀσφαλῶς τὰ μέλλοντα ἐξιχνεύσητε· ἀλλὰ καταπειθέντες ὑπ' αὐτῶν, ληρήσετε τὰ μὴ ὄντα, μηδὲ γενησόμενα. ἀλλὰ ταῦτα μὲ οὐκ οἶδ' ὅπως λήρειτε, ὀνείροις πιστεύοντες, οὐ τὰ κάλλιστα βουλεύεσθε, τοῖς δὲ πονηροῖς ἥδεσθε, μηδὲν [b] ὀνίνμενοι τῆς βουλεύματος. ὥστε ἐάσετε τὰς ἀλλοκότους ταύτας φαντασίας, καὶ τὰ πονηρὰ βουλεύματα, καὶ μαντεύματα, μή που θεὸς ὑμᾶς ἐς κόραξ βάλοι, ἀφ' οὗ τὴν πατρίδι ἐπαράσασθε, καὶ λόγους κακοὺς ἐπιφημίζειν.

Οὐ-

[b] Ὀνούμενοι] An ὀνίνμενοι? *Pell.*

tamen diſſimulem, videtur mihi Triephon ad clericorum tonſuram reſpicere, cujus & paullo ante facta mentio clarior, ubi κακοείμων τις, ἐξ ὁρίων ὠθούμενος, καταρμῶν τὸν κόμυλον memoratur. *Gregorii* enim *Nazianzeni* aetate tonſuram in uſu fuiſſe, non improbabili conjectura ex *Maximi Cynici* conſtitutione elicitur, de qua loquens *Nicephorus* H. E. 12, 11. p. 240. καὶ τὰς ἐκείνου, inquit, κωνικὰς τρίχας ἀφεῖλεν &c. τ. λ. & ne nugari ſuo more putemus *Nicephorum*, praeſto eſt *Theodoritus* qui H. E. 4, 8. Τιμόθεος, inquit, ὁ τ' Ἀλεξανδρέων Ἐπίσκοπος — ἀντὶ τῆς θαυμαστῆς Γρηγορίου (Nazianzeni puta) Μάξιμόν τινα κεχειροτόνηκε κωνικὸν, σύθυς αὐτῷ τὰς κωνικὰς ἀποκείρας τρίχας. Nec parvi momenti ſunt, quae *Jac. Gothofredus* ex fontibus monuit ad l. 38. Codicis Theod. de Epiſcopis, ubi ob ξύσμα γνωσιδὸς *coronatos* appellatos eſſe clericos, & clericalis reverentiae nomen *Coronam* fuiſſe jam circa haecce tempora, luculenter probavit. Sed de his aliter *Salmaſ.* de coma p. 158. Vjderint, qui dedita opera hujus antiquitatem ritus tractant. *J.M.G.*

4. Ἄσιτοι] In ipſa Scriptura S. aliquorum mentio fit, qui jejuniis & cibi abſtinentia ad viſiones apparitionesque ſeſe praepararunt. Et cacozelia quadam rerum ſacrarum factum eſt, ut apud gentiles etiam quidam, Pythagorici imprimis atque Platonici, variis καθαρμοῖς, luſtrationibus, jejuniis, animas ſuas ad commercium cum Deo ſpiritibusque aptas reddere vellent. Jam apud *Herodotum* 2, 40. προσπτύσσει τῇ ἴδι. Ex recentioribus ſufficiat in praeſentia laudare *Jamblichum* 3, 11. p. 74. edit. Oxon. ubi inter praeparationes ad vaticinandum reliquas, τριῶν ὅλων ἡμερῶν ἀσιτίαν refert. De Chriſtianis omnium fere temporum nota res eſt, imprimis ſi in cenſum veniant, quae in *Vitis Sanctorum Patrum*, & *Actis Sanctorum*, larga manu afferuntur. Sed non ſunt praetermittenda *Gregorii Nazianzeni* verba, quibus mirifice totus hic locus illuſtratur. Vocabantur a Juliano Chriſtiani, ait vir ὑβρις, p. 122. ſeq. Orat. 11. in *Julian.* οἱ τοῖς γραϊδίοις συγκαθεζόμενοι & συμψάλλοντες, οἱ ταῖς μακραῖς νηστείαις ἐκτετηγμένοι, καὶ ἡμίθνητες, οἱ μάτην ἀγρυπνοῦντες, καὶ ταῖς πανυχίοις στάσεσι ὠδηκηκοῦντες. *J.M.G.*

13. Σεσηρὸς] De iratorum canum rictibus adhiberi ſolitum verbum: *Ariſtoph.* Pace v. 635. ὀργιωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι & σεσηρότας. Schol. λέγει τὸ κυνῶν ἡ μεταφορά. ὅταν γὰρ ὀργίζωνται σεσήρασιν ἀλλήλοις. Poſſis forte convertere *ſarcaſtice ſubridentes*; σαρκάζων enim & σαρκασμὸς λέγεται τὸ σαίρειν, unde & σάσυρα. *J.M.G.*

Ibid. Ἔξω — τῆς κλινιδίου] Id eſt, non ut alia ſomnia e ſomno & in lectulo ducunt originem, ſed aliunde & extra lectulum nobis obtingunt. Ita *Jamblichus de myſteriis* 13, 23. probare conatur, a principio aliquo extra hominem conſtituto provenire Divina illa & futuri praeſaga ſomnia. *J.M.G.*

26. Ἐπιφημίζειν] Uti nos vertimus, αὐτῷ ſubaudiendum, ut ſcilicet ad Deum referatur. Non negaverim tamen, poſſe aliter etiam accipi, ut tantum *divulgare* vel *differre rumoribus* ſignificet; ita nulla opus fuerit ellipſi. *J.M.G.*

27. Ἐπεὶ

Οὗτοι δὲ ἅπαντες ἕνα θυμὸν ἔχουσιν ἐμοὶ πολλὰ καλεμέμφοντο. καὶ εἰ βούλει, καὶ τά γε προσιθῶ σοι, ἅτινά με ὡς στήλην ἄναυδον ἔθηκαν, μέχρις ἂν ἡ χρηστή σου λαλιὰ λιθώδυνον ἀνέλυσε, καὶ ἄνθρωπον ἀπεκατέστησε. ΤΡΙΕΦ. Σίγα, ὦ Κριτία, καὶ μὴ ὑπερεκτείνης τὰς ὕβλεις. ὁρᾷς γὰρ ὡς ἐξώγκωταί μου ἡ γνάθος, καὶ ὥσπερ κυοφορῶ· ἐδήχθην γὰρ τοῖς παρὰ σοῦ λόγοις, ὡς ὑπὸ κυνὸς λυττῶντος. καὶ εἰ μὴ φάρμακον λησταῖον ἐμπιὼν ἠρεμήσω, αὕτη ἡ μνήμη οἰκήσασα ἐν ἐμοὶ, μέγα κακὸν ἐργάσεται. ὥστε ἔασον τούτους, καὶ εὐχὴν ἀπὸ καιροῦ ἐξάμβου, καὶ τὴν πολυώνυμον ᾠδὴν ἐς τέλος ἐπιθείς.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐχὶ Κλεόλαος οὗτός ἐστιν, ὁ τοῖς ποσὶ μακρὰ βιβάς, σπουδῇ δὲ ἥκει καὶ κατέρχεται; μὴ ἐπιφωνήσομεν αὐτῷ; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Κλεόλαε, μή τι παραδράμῃς γε ποσὶ, μηδὲ παρέλθῃς, ἀλλ' ἐλθὲ χαίρων, εἴγε τι μῦθον φέρεις. ΚΛΕΟΛ. Χαίρετ' ἄμφω, ὦ καλὴ ξυνωρίς. ΤΡΙΕΦ. Τίς ἡ σπουδή;

27. Hic vero uno omnes animo multis me objurgare, &, si vis, jam ea adjiciam, quae quasi columnam elinguem me fecere, donec salutaris illa tua allocutio jam saxea membra resolvit, hominique me restituit. TRIEPH. Quin tace, Critia, neque nugas extende amplius. Vides enim ut mihi venter intumuerit, & tanquam uterum gestem. Tuis quippe sermonibus ut a rabido cane morsus sum. Atque nisi sumta procurandae oblivioni medicina conquiescam, ipsa rei recordatio in me permanens, metuo ne magnum mihi malum conciliet. Hos igitur omitte, precationemque a patre inciens, multisque refertum nominibus carmen ad finem superaddens.

28. Sed quid istuc? Non iste Cleolaus est, qui magnis adeo citatisque gressibus huc descendit? Inclamabimusne hominem, Critia. CRIT. Omnino. TRIEPH. Cleolae,

Ne praetercurras pedibus nos, praetereasve: Accede, salve, si quid apportas novi.

CLEOL. Vos vero salvete ambo, nobile amicorum par. TRIEPH. Quaenam est ista

27. Ἕνα θυμὸν ἔχουσιν] *Hom.* Il. N. 487. *M. du S.*

Ἕνα θυμὸν ἔχουσιν] Suspicabatur Cel. *Heumannus*, ἅπαντα θυμὸν ἐχούσης. Supereſt, ut addicant libri, ſine quibus in tolerabili ſententia nihil mutem. *J. M. G.*

Ibid. Θυμὸν] *Iram* volebat verti *Heum.* Poec. 249. bene, ſi ἐχούσης legas, minus recte ſi vulgatum ſerves. *J. F. R.*

32. Σίγα, ὦ Κριτία] Poteratne autem aliquid in dramatico genere eſſe abſurdius, quam poſt magna pfoocemia & ingentiſſimarum promiſſionum hiatus, denique, cum ad ipſam rem perventum eſt, fruſtrari lectores, & dimittere longe quam fuerant incertiores, quid nam tantis dignum hyperbolis cothurnisque fuerit. Κενὰς quidem ἐλπίδας, & ὕβλεις forte vidimus, ſed ubi διὰ βυλεύματα, quorum aeque mentio facta c. 4. Si quid tamen licet conjicere, ipſam forte mortem Juliano portendi dixerunt Sophiſtae, quos noſter appellat, quo referenda ſunt, quae §. 35. diſſ. noſtrae diximus. Hoc itaque ut nimis mali ominis & blaſphemum plane reticet. Inde forte eſt quod Critias deinde vitam longam ſpondet Imperatori, quanquam id alia etiam de cauſſa poterat fieri. *J. M. G.*

33. Ὡς ἐξώγκωται] Nimirum quod ante in Critia effecerant nugae Sophiſtarum, id jam in Triephonte producunt. Illud de morſu canis rabidi eſt etiam in fine *Nigrini*, item *Philopſeudis*, ubi etiam de ventre auditis nugis inflato ita Lucian. p. 353. τοιαῦτα ἀκούσας, ἦκα τὴ Δίᾳ, ὥσπερ οἱ τῶ γλεύκους πιόντες, ἐμπεφυσημένον τὴν γαστέρα, ἐμέτου δεόμενον, ἰδοὺ σὶ ἔοικα πάλαι ὑπὸ πολλῶ ἐπριάμενος λησταῖόν τι φάρμακον, ὃν ἔπιον, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικοῦσα. Quod eſt de ultimo verbo, conf. *Abdicat.* c. 6. ἐγὼ δὲ ἁπλοῦν, οὐδ' ἐπιπόλαιον τὴ μανίας τὸ εἶδος, ἀλλά τι παλαιὸν ὑποκυροῦν ἐν τῇ ψυχῇ κακὸν ἀπέφυξε. κ. τ. λ. *J. M. G.*

39. Τὴν εὐχὴν ἀπὸ καιροῦ] *Nic. Rigaltius* ad *Tertull.* de Oratione non procul ab initio, *notam etiam*, inquit, *Luciano fuiſſe dominicae orationis formulam*, *declarant iſta Triephontis ad Critiam*; & deinde haec verba ſubjungit. Cui merito aſſentitur Cel. *Fabric.* Bibl. Gr. 4, 16. p. 504. *J. M. G.*

40. Πολυών. ᾠδὴν] Vid. *Th. Smith.* de hymno matutino Graecorum, in miſcel. p. 139. *M. V. La Croze.*

Πολυώνυμον ᾠδὴν] Per hanc intelligit *Joh. Gregorius* clauſulam Orationis dominicae: *quia tuum eſt regnum* &c. Obſervationum Sacrarum c. 38. quem tamen falli, praeclare notavit *J. Alb. Fabricius* l. c. & mavult intelligi δοξολογίαν aliquam veterem, ut eſt v. g. *Clementis Alexandrini*. Deinde in *Bibliographia antiquaria* c. 11. p. 368 ubi de Chriſtianorum hymnis exponit, *Oda Polyonymos*, inquit, *cujus meminit Lucianus, ſive quisquis auctor, in Philopatride, nihil aliud eſt quam*

ista tua festinatio, multum enim anhelas! Ecquid forte novi factum est? CLEOL.

Cecidit supercilium celebre Persicum:
Cadetque Susa mox, urbs inclyta:
Arabumque tellus tota mox cadet
Valida manu victoris atque robore.

29. CRIT. Hoc est illud,

Nunquam bonos piosque negligit Deus,
Sed auget, ornat, in bonisque collocat.

Nos vero, Triepho, in optima incidimus tempora. Angebar enim, quid, cum moriendum esset, liberis meis testamento relinquerem. (Nosti enim mendicitatem meam, ut ego tua.) Jam vero hoc satis est liberis, vita Imperatoris: ita enim nec divitiae nobis decrunt, neque gens ulla ad terrorem nobis incutiendum valebit. TRIEPH. Et ego, Critia, haec relinquo liberis, ut videant Babylona perditam, Aegyptum sub jugum redactam,

Persarum gnatos servili pondere pressos,

excursiones Scytharum repressas, utinam omnino praecisas. Nos vero ignotum qui est Athenis Deum a nobis inventum ado-

ἀλλ' ἀμαίνεις γὰρ ὀπίπολύ. μῶν τι χρηὸν πέπραχ'; ΚΛΕΟΛ.

Πέπωκεν ὀφρῦς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν
Καὶ Σῦσα κλεινὸν ἄστυ.
Πέσῃ δ' ἔτι γε πᾶσα χθὼν Ἀραβίας,
Χειρὶ κρατοῦντος εὐθενωτάτῳ κράτει.

ΚΡΙΤ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὡς
Ἀεὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν ἀγαθῶν,
Ἀλλ' αὔξει, ἄγον ὀπὶ τὰ κρείττονα.

ἡμεῖς δέ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν. ἐδυσχέραινον γὰρ ἐν τῇ ἀποδιώσει τί τοῖς τέκνοις καταλιπεῖν ὅπι ταῖς ἐμαῖς θήκαις. οἶδας γὰρ τὴν ἐμὴν πενίαν, ὡς ἐγὼ τὰ σά. τοῦτο ἔχει τοῖς παισίν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος· πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ [a] ἐκλείψει, οὐδ' ἔθνος ἡμᾶς ὑπὸ καταπτοήσει. ΤΡΙΕΦ. Κἀγώ, ὦ Κριτία, ταῦτα καταλείπω τοῖς τέκνοις, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην, Αἴγυπτον δεδουλωμένην, τὰ τῶν Περσῶν τέκνα δάκτιον ἡμᾶς ἄγουσα, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας, [b] εἴτ' ἂν οὐ ἀναχορημένας. ἡμεῖς δὲ τὸν ἐν Ἀθήναις Ἄγνωστον ἐφευρόντες, καὶ προσκυνήσαντες, χεί-

a Ἐκλείψει] Restitui ex *Pell.* & *Bt.* 2. Ἐκλήψει male *Fl. J. All. Fr. H. S.* Ἐκλίψει *Amst.* b Εἴτ'] Sic vett. Εἰθ' *S.* & *Amst.* Εἴ τ' *Fl.* discretim.

quam doxologia &c. Ita πολυώνυμον ᾠδὴν vocaveris τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ut vocatur, quae tum alias, tum accurate imprimis, & cum variantium lectionum notatione, edita est a *Th. Smith*, in calce libri Anglice editi, *an account of the Greek Church*, ubi statim ab initio canit Ecclesia: Αἰνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σε, κ. τ. λ. Ἑτῴδης πολυωνύμου meminit Lucian. *Philops.* c. 17. magicum carmen intelligens. *J.M.G.*

42. Ἀλλὰ] Fingitur interventu Cleolai sermo interrumpi. *J.M.G.*

46. Μή τι σοφοφρήμων] Vid. §. 21. differt. Studui hic quidem, nequid in interpretatione hujus versus inepto Poëtae concederem. *J.M.G.*

Ibid. Μηδὲ παρίληθης] Ex Tragico aliquo, ut mihi videtur; nisi forsan, uti & sequentia, hujus ipsius, quisquis demum est, & haec sint. *M.du S.*

49. Καλὴ ξυνωρίς] V. diss. §. 28. *J.M.G.*

52. Πέπωκεν ὀφρῦς] Iterum Jambi, sed interrupti. De re ipsa vid. omnino §. 33. & 34. differt. Non puto autem opus esse, ut ὀφρῦν peculiariter de urbe quacumque capiamus, ut Palmyram intelligebat Crusius, Vid. diss. §. 24. Ὀφρῦς, *supercilium*, est superbia e rebus gestis & felicitate superioris temporis contracta. *J.M.G.*

53. Σοῦσα] Quia sub Trajano a Caffio Seleucia & Ctesiphon captae sunt & incensae, sunt qui eo tempore scriptum hunc dialogum putent; sed illi ad sexcenta recentiora non attenderunt. *M.du S.*

Ibid. Ἄστυ] Τὸ Περσίδος hic deesse videtur. *F.G.*

54. Ἀραβίας] Τὸ Α in Ἀραβίᾳ anceps. *Propert. Aut si qua Arabiae lucet bombyce puellae.* *F.G.*

64. Πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλήψει] Sic recentiores. Scribe cum prioribus ἐκλείψει. *J.J.*

65. Ἐκλείψει] Plerique libri ἐκλήψει; quod sic ego mutavi. *M.du S.*

67. Βαβυλ. ἐκ. Αἰγ. δουλ.] Stabat adhuc Luciani aetate Babylon antiqua. Vid. Ἔπισκ. c. 23. & Εὐχ. c. 34. Audi tamen, quid *Bochartus* ex *Plin.* VI. 26. & *Strabone* XVI. proferat, quo Seleuciam intelligi probet, cum ea aetate & deinceps Babylon nominatur. *M.du S.*

69. Δούλιον ἦμαρ] Il. Z, 463. — ἀρούρης δούλιον ἦμαρ, & ante 455. ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. *J.M.G.*

72. Ἐφευρόντες] Quo jure autem dicit Triepho, modo repertum ab ipsis esse *ignotum Athenis Deum*, cum

χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἐκτείναντες, τούτῳ εὐχαριστήσομεν, ὡς καλαξιωθέντες τοιούτου κράτους ὑπήκοοι γενέσθαι· τοὺς δὲ λοιποὺς, ληρεῖν ἐάσωμεν, ἀρκεσθέντες ὑπὲρ αὐτῶν εἰπεῖν, τὸ, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, καὶ τὴν παροιμίαν. [a Οὗτος ὁ λόγος ἔμοι δοκεῖ εἶναι τοῦ Λυκιανοῦ.]

rantes, manibus in caelum sublatis eidem gratias agemus cum tam excellenti potestati ut subjecti essemus, digni sumus ab ipso habiti. Reliquos autem nugari sinamus, satisque habeamus illud de iis dicere, quod est in proverbio: non est curae Hippoclidi.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ.

ΕΡΜΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ.

ΕΡΜ.

ΠΕριπάτους ἔτυχον χθὲς, ὦ Χαρίδημε, ποιούμενος ἐν τῷ προαστείῳ, ἅμα μὲν ὑγιείας τῆς ἀγρῶν χάριν ῥᾳστώνης, ἅμα δὲ (ἔτυχον γάρ τι μελετῶν,) καὶ δεόμενος ἡσυχίας. ἐντυγχάνω δὴ Προξένῳ τῷ Ἐπικράτους. προσειπὼν δὲ ὥσπερ εἰώθειν, ἠρώτων ὅθεν τε πορεύοιτο, καὶ ὅποι βαδίζοι, ὁ δὲ ἥκειν μὲ ἔφη καὶ αὐτὸς ἐκεῖ πρὸς ἡδυμυθίας χάριν, ἥπερ εἰώθει πρὸς ἡμῖν γίνεσθαι τῶν ἀγρῶν, ἀπολαύσων δὲ καὶ τούτου ἐπιπνεύσης εὐκράτου καὶ κούφης αὔρας, ἀπὸ συμποσίου μουσικοῦ καλλίστου γεγονότος ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἀνδροκλέους τοῦ Ἐπιχάρους, τὰ ἐπινίκια τεθυκότος Ἑρμῇ· ὅτι δὲ βιβλίου ἀναγνοὺς ἐνίκησεν ἐν Διασίοις.

CHARIDEMUS, SIVE DE PULCHRITUDINE.

HERMIPPI ET CHARIDEMI.

HERM.

FOrte evenit heri, Charideme, ut inambularem in suburbano, partim animi in agro reficiendi caussa, partim quod quietis (commentabar enim aliquid) indigerem. Incido autem in Proxenum Epicratis F. eumque pro more salutatum interrogo, unde veniat? quorsum eat? Ille venire se ait ipsum quoque voluptatis caussa, quae ad agrorum conspectum solet existere, fruique velle temperata illa levique, quae illis adspiret aura, venire autem e convivio praeclarissimo, quod celebratum dicebat in Piraeeo, apud Androclem Epicharis F. qui rem sacram fecerit Mercurio victoriae caussa, quam libro praelegendo Jovialibus ludis retulerit.

2. Hic

a Οὗτος &c.] Haec verba exhibet *Fl.* At *J. Ald. H. S. B. Fr.* Οὗτος ὁ λόγος τοῦτο τοῦ Λυκιανοῦ. ΧΑΡ. Η ΠΕΡΙ ΚΑΛ.] Sic & *Coll.* cum *Fl. B. Ald. Fr. P. S.* ΕΡΜΙΠ. ΚΑΙ ΧΑΡ.] Ita *B1. 2.* Omittunt cett. *P.*

jam supra c. 18. per eundem juraverit Critias, idque eo tempore, cum quaereretur numen, per quod jurari valide posset; quod tamen, tanquam obiter dictum, silentio transmittebat Triepho. An ex hodierno Gallorum idiomate sensus est: *allons trouver le Dieu inconnu d'Athénes?* *J. M. G.*

73. Εὐχαριστήσομεν] (Est vox minime Lucianea, i. e. Attica) *Kuſt.* Apud idoneum Auctorem nusquam reperiri pronunciat *Thomas Magister*, v. χάριν οἶδά σοι. quod aliquatenus verum est; extat tamen in *Arriani* ad Epict. comment. p. 64. B. 77. C. ut & Εὐχάριστος. p. 64. B. C. *M. du S.*

74. Τοιούτου κράτους] Pro Imperatore ipso ponitur κράτος. Ita etiam *Nazianzenus* Epist. 183. p. 893. τῷ παρόντι κράτει, id est Imperatori, τὰ τοῦ κράτους, quae sunt Imperatoris, praestari jubet. *J. M. G.*

77. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλ.] Eodem adagio, quod est ab *Erasmo* explicatum, *Apologiam pro Mercede Condu-*

Bis

2. Hic dicebat tum alia multa urbane facta esse & venuste, tum *illud*, *quod* pulchritudinis laudes a viris dictae sint: eas se referre non posse, quum senectutis vitio oblitus esset, qui praesertim non diu sermonibus illis interfuerit, te vero relaturum facile, qui & ipse dixisses laudationem, & toto convivio animum aliis attendisses. CHAR. Facta sunt ista, Hermippe. Verum nec mihi facile est persequi accurate omnia. Neque enim audire licebat omnia, quod strepitus ingens esset a ministris pariter atque a convivis; cum alioquin inter res sit difficillimas meminisse sermonum in convivio habitorum: scis enim quam oblivioso *ea res* faciat illos etiam qui praestantissima memoria sunt praediti. Verumtamen tua caussa, ut potero, narrare conabor, nihil omissurus eorum, quae in mentem mihi venerint.

Ἔφασκε δὴ ἄλλα τε πολλὰ γεγενῆσθαι ἀστεῖα, καὶ χαρίεντα, καὶ δὴ καὶ κάλλους ἐγκώμια εἰρῆσθαι τοῖς ἀνδράσιν, ἃ ἐκεῖνον μὲν μὴ δύνασθαι εἰπεῖν ὑπὸ τε γήρως ἐπιλελησμένον, ἄλλως τε δὲ, καὶ οὐκ ἐπιπολὺ λόγων μέλεσχηκότα· σὲ δ' ἂν ῥᾳδίως εἰπεῖν, ἅ τε καὶ αὐτὸν ἐγκεκωμιακότα, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι ὅλον τὸ συμπόσιον προσεσχηκότα τὸν νοῦν. ΧΑΡ. Γέγονε ταῦτα, ὦ Ἑρμιππε. ὑμῖν μὲντοι γε οὐδ' ἐμοὶ ῥᾴδιον ἐπ' ἀκριβείας ἅπαντα διεξιέναι. οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν πάντων ἀκούειν, θορύβου πολλοῦ γινομένου, τῶν τε διακονουμένων, τῶν τε ἑστιωμένων, ἄλλως τε καὶ δυσχερεστέρων ὄντων μεμνῆσθαι λόγους ἐν συμποσίῳ γενομένους. οἶδα γὰρ ὡς ἐπιλήσμονας ποιεῖ καὶ τοὺς λίαν μνημονικωτάτους. πλὴν ἀλλὰ σὴν χάριν, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, τὴν διήγησιν πειράσομαι ποιεῖσθαι, μηδὲν παραλείπων ὧν ἂν ἐνθυμηθῶ.

3. HERM. Equidem jam horum caussa, *quae promittis*, gratiam tibi habeo. Sed si totam mihi ab initio inde rationem reddas, quis liber fuerit, quem recitavit Androcles, quem vicerit, qui fueritis, quos ad coenam vocavit; sic demum solidam a me gratiam inieris. CHAR. Liber fuit laudatio Herculis, insomnii monitu, ut dicebat, ab illo scripta. Vicit Diotimum Megarensem, qui cum illo de adorea vel de gloria potius contendit. HERM. Quid ille recitavit? CHAR. Castorum laudationem: dicebat autem se quoque magnis ipso-

ΕΡΜ. Τούτων μὲν δὴ ἕνεκα, οἶδά σοι χάριν. ἀλλ' εἴ μοι τὰ πάντα λόγον ἐξ ἀρχῆς ἀποδοίης, ὅ, τι τε ἦν ὅπερ ἀνέγνω βιβλίον Ἀνδροκλῆς, τίνα τε νενίκηκε, καὶ τίνας ὑμᾶς εἰς τὸ συμπόσιον κέκληκεν, ὅτως ἂν ἱκανὴν καταθοῖο τὴν χάριν. ΧΑΡ. Τὸ μὲν δὴ βιβλίον ἦν ἐγκώμιον Ἡρακλέους ἐκ τινὸς ὀνείρατος, ὡς ἔλεγε, πεποιημένον αὐτῷ, νενίκηκε δὲ Διότιμον τὸν Μεγαρόθεν, ἀνταγωνισάμενον αὐτῷ περὶ τοῦ ἀσταχύου, μᾶλλον δὲ περὶ τῆς δόξης. ΕΡΜ. Τί δ' ἦν ὃ ἐκεῖνος ἀνέγνω βιβλίον; ΧΑΡ. Ἐγκώμιον τῶν Διοσκούρων. ἔφασκε δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπ'

tis Lucianus concluſit. *J.M.G.*

78. Οὗτος] Rejecit hanc notam Ed. P. in quibusdam ita adſcribitur, ut an ad praecedentem libellum an ad ſequentem referri voluerint, neſcias. Mos receptus ad ſequentem referre jubet. ſed vide notam noſtram ad ſimile Scholium fini ſequentis opuſculi additam; unde patebit & hoc ad praecedentem Dialogum referri debere. *M. du S.*

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ] Non eſſe hunc libellum Luciani, auſim contendere, ſed Scholaſticam alicujus declamationem prope puerilem, cujus rei documenta quaedam e ſtilo petita mox dabimus, nempe inſignia, ne quis ſola putet. *J.M.G.*

15. Ἐν Διοσοίοις] Vid. *Bourd.* not. & Scholia ad *Tim.* c. 5. & *Icar.* c. 24. *M. du S.*

Ἐν Διοσοίοις] In marg. P. additum: feſta Jovis fuere Athenis Diaſia, διὰ φυγεῖν αὐτοὺς σύγχυσιν τῶν ὄχλων, ut *Suidas* ait, appellata: & hanc forſ. *Bourdelotii* notam intelligit *Solanus*; nam aliam ejusdem hic non invenio. Sed ſupra T. I. *Tim.* c. 7. N°. 18. aliquid de Διοσοίοις dixit, ubi & Cl. *Hemſterh.* conſulas. *J.F.R.*

44. Περὶ τοῦ ἀσταχύου] Quales ludi in Provincia Gallica ſatis antiqui, *Florales* dicti, quibus de carminum laude certatur, praemiumque eſt flos aureus. *M. du S.*

ὑπ' ἐκείνων σεσωσμένῳ, ταύτην αὐτοῖς καλαθεῖναι τὴν χάριν· ἄλλως τε καὶ ὑπ' ἐκείνων προκεκλημένῳ, ἐπ' ἄκροις ἤδη τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις φανέντων.

rum beneficio periculis liberatum, hanc ipsis gratiam referre: invitatum praesertim ab ipsis, cum in fastigio malorum extremo periculo apparerent.

Παρῆσαν μὲν οὖν τῷ συμποσίῳ καὶ ἄλλοι πολλοί, οἱ μὲν συγγενεῖς αὐτῷ, οἱ δὲ καὶ ἄλλως συνήθεις· οἱ δὲ λόγου τε ἄξιοι, τό, τε συμπόσιον ὅλον κεκοσμηκότες, καὶ κάλλους ἐγκώμια διελθόντες, Φίλων τε ἦν ὁ Δεινίου, καὶ Ἀρίστιππος ὁ Ἀγαθένους, καὶ τρίτος αὐτὸς· συγκατέλεκτο δὲ ἡμῖν καὶ Κλεώνυμος ὁ καλὸς, ὁ τοῦ Ἀνδροκλέους ἀδελφιδοῦς, μειράκιον ἁπαλόν τε καὶ τεθρυμμένον· νεανικῶς μέντοι γε ἐδόκει ἔχειν. πάνυ γὰρ προθύμως ἠκροᾶτο τῶν λόγων. πρῶτος δὲ ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους ἤρξατο λέγειν, προοιμιασάμενος ὅτω. ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ὦ ἑταῖρε, μὴ πρὶν τῶν ἐγκωμίων ἄρξῃ, πρὶν ἂν μοι καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδῷς, ὑφ' ἧς εἰς τοῦτον προῆχθητε τὸν λόγον. ΧΑΡ. Εἰκῇ διατρίβεις ἡμᾶς, ὦ ἀγαθὲ, πάλαι δυναμένους τὴν ἅπασαν λόγον διελθόντας ἀπαλλαγῆναι. πλὴν ἀλλὰ τί τίς ἂν χρήσαιτο, ὁπότε φίλος τις ὢν βιάζοιτο; ἀνάγκη γὰρ ὑφίστασθαι πᾶν ὁτιοῦν.

4. Verum aderant in coena alii quoque multi, vel cognati ejus vel alioquin familiares. Commemoratione autem digni *praester caeteros*, quique totum exornarent convivium, atque laudes dicerent pulchritudinis, hi erant, Philo Diniae F. & Aristippus Agasthenis, & tertius ego. Accubuerat nobiscum Cleonymus ille pulcher Androclis fratris filius, adolescentulus tener ac delicatus, sed qui mentem habere videretur, quippe qui cupide admodum orationes audiret. Primus vero agere de pulchritudine coepit Philo, hoc prooemio usus. HERM. Noli, sodalis, noli laudes prius incipere, quam & causam mihi indicaveris, a qua ad hos sermones provecti estis. CHAR. Frustra nos, vir bone, moraris, qui jam toto sermone enarrato poteramus discedere. Verum quid agas, si quis amicus vim tibi faciat? scilicet quidquid sit subeundum est.

Ἦν δὲ ζητεῖς αἰτίαν τῶν λόγων, αὐτὸς ἦν Κλεώνυμος ὁ καλός. καθημένου γὰρ αὐτοῦ μεταξὺ ἐμοῦ τε, καὶ Ἀνδροκλέους τοῦ θείου, πολὺς ἐγένετο λόγος τοῖς ἰδιώταις περὶ αὐτοῦ, ἀποβλέποντές τε εἰς αὐτὸν, καὶ ὑπερεκπεπληγμένοις τὸ κάλλος. σχεδὸν οὖν πάντων ὀλιγωρήσαντες, κάθηντο διεξιόντες ἐγκώμια τοῦ μειρακίου. ἀγασθέντες δὲ ἡμεῖς τὴν ἀνδρῶν τὴν φιλοκαλίαν, καὶ ἅμα ἐπαινέσαντες αὐτοὺς, ἄγριάς τε πολλὰς εἶναι ὑπολαβόντες, λόγοις ἀπολείπεσθαι τὴν ἰδιωτῶν περὶ τὰ καλλίστων, ᾧ μόνῳ τούτων οἰόμεθα

5. Quam vero requiris sermonum occasionem, ea ipse fuit formosus Cleonymus. Cum inter me & Androclem patruum assideret, multus de illo sermo inter indoctos homines, adspicientes adolescentulum, & forma ipsius supra modum perculsi. Igitur obliti fere reliquorum omnium assidebant laudes illius enarrantes: quorum nos *judicium atque* amorem pulchri cum probaremus laudaremusque, ignaviae multae esse rati, si de pulcherrimis rebus indocti homines dicendo nos superarent, quo solo illis nos prae-

56. Φίλων] De Philone Luciani amico vide Συγγρ. & Συωτ. Quamquam hoc quidem opus Lucianeum non esse suspicor. *M. du S.*

6. Ἦ πάντα τἄλλα παρόντας] Haec male conjuncta vix cohaerere videntur, nisi interponas articulum τῷ. Πῶς ἂν τὸ καλὸν σώζοιτο, ἢ τῷ λέγειν; ita certe interpretatus sum. Verbum σώζειν hic significat *tueri, adesse, ostendere*. Simili fere ratione *Plutarchus* de facie in Orbe Lunae p. 1701. *H. Steph.* de Cleanthe Samio, Φαινόμενα σώζειν ἐπειρᾶτο μόνον τὴν ὑπόθεσιν καὶ τ. λ. ubi etiam ad demonstrationem, & conciliationem assensus refertur. *J. M. G.*

18. Δι-

praestare putaremus, dicere de pulchritudine ipsi quoque aggressi sumus. Decrevimus ergo non nominatim laudes dicere pueri; quippe quod parum consultum sit, cum magis illum frangat deliciis: sed neque ita sine ordine, ut isti, quidquid in buccam cuique venerit proferre; verum singulatim dicere unumquemque, quae de argumento proposito memoria subjiceret.

6. Atque primas sibi dicendi partes sumens Philo sic verba fecit: *Quam indignum est, si, quidquid agimus quotidie, in eo sic tanquam de rebus pulchris laboremus; pulchritudinis autem ipsius nullam habeamus rationem, sed ita silentio desideamus, quasi vereamur, ne forte imprudentes dicamus illud, pro quo omni tempore laboramus. Atqui ubi tandem prout decet oratione utatur aliquis, si in tanto circa res nihili studio de eo, quod omnium rerum pulcherrimum est, taceat? Aut quomodo, quod in oratione pulchrum est, pulchrius servetur, quam si relictis aliis omnibus, de ipso illo fine eorum quae agimus omnium dicatur? Verum ne videar dicere quidem posse, quomodo affecti circa illam esse debeamus, de re ipsa autem dicere nescire; quam potest pauca ea de re conabor exponere. Pulchritudinis nimirum participes fieri omnes concupiscunt, digni autem illa habiti sunt omnino pauci. Quicumque autem munus hoc ce sunt consecuti, beatissimi omnium facti videntur, honore quo par est a Diis pariter atque hominibus affecti. Argumentum hujus rei hoc esto. In numero enim Deorum, qui ex Heroibus facti sunt, Hercules est Jovis filius, & Castores, & Helena; quorum iste virtutis ergo illum dicitur honorem esse consecutus. Helena autem pulchritudinis gratia, cum ipsa se in Deam mutasse, tum fratribus suis ejus*

προέχειν, ᾗ δὴ ἁπτόμεθα τῆ περὶ κάλλους λόγων. ἔδοξεν οὖν ἡμῖν, οὐκ ὀνομαστὶ λέγειν τὸ ἔπαινον τοῦ παιδὸς (ὃ γὰρ ἂν ἔχειν καλῶς, ἐμβαλεῖν γὰρ ἂν αὐτὸν εἰς πλείω τρυφὴν) ἀλλ' οὐδὲ μὴν ὥσπερ ἐκείνους ἄτως ἀτάκτως, ὅπερ ἕκαστον τύχοι, λέγειν, ἀλλ' ἕκαστον εἰπεῖν ἰδίᾳ, ὅσ' ἂν ἀπομνημονεύοι περὶ τοῦ προκειμένου.

Καὶ δὴ δεξάμενος ὁ Φίλων πρῶτος, οὕτωσὶ τὸν λόγον ἐποιεῖτο, Ὡς ἔστι δεινὸν, εἰ πάνθ' ὅσα πράττομεν ἑκάστης ἡμέρας, ὡς περὶ καλῶν ποιούμεθα τὴν σπουδὴν, αὐτοῦ δὴ τοῦ κάλλους οὐδένα ποιησόμεθα λόγον, ἀλλ' οὕτω καθεδούμεθα σιγῇ, ὥσπερ δεδοικότες, μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ὑπὲρ οὗ σπουδάζομεν τὸν ἅπαντα χρόνον, εἰπόντες. καίτοι πῶς τις ἂν χρήσαιτο πρεπόντως τοῖς λόγοις, εἰ περὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίων σπουδάζων, περὶ τοῦ κάλλιστου σιγῴη τὸ ὄκτων; ἢ πῶς ἂν τὰ μὲν λόγοις καλὸν σώζοιτο κάλλιον μᾶλλον, ἢ πάντα τἄλλα παρέντας περὶ αὐτοῦ λέγειν τοῦ τέλους ἡμᾶς τὸ ἑκάστοτε πραττομένων; ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω λέγειν μὲ ὡς χρὴ περὶ τοῦτο ἀμηχεῖν εἰδέναι, εἰπεῖν δὲ μηδὲν ὀπίσαω περὶ αὐτοῦ, ὡς οἷόν τε βραχέα περὶ τούτου πειράσομαι διελθεῖν. κάλλους μὲν δὴ πάντες μὲ ἐπεθύμησαν τυχεῖν· πάνυ δ' ὀλίγοι τινές. οἱ δὲ ταύτης ἔτυχον τὸ δωρεᾶς, εὐδαιμονέστατοι πάντων ἔδοξαν γεγενῆσθαι, καὶ πρὸς θεῶν, καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ εἰκότα τετιμημένοι. τεκμήριον δὲ τοῦ γὰρ θεῶν ἐξ ἡρώων γενομένων, Ἡρακλῆς τέ ἐστιν ὁ Διὸς, καὶ [a] Διόσκουροι, καὶ Ἑλένη, ὧν ὁ μὲν ἀνδρίας ἕνεκα, ταύτης δὲ τοῦ κάλλους χάριν, [b] αὐτῷ τε μεταβαλεῖν εἰς θεὸν, καὶ τοῖς Διοσκούροις αἰτία γενέσθαι πρὶν

a Διόσκουροι] Ita hic & mox constanter. b Αὐτὸν] Αὐτῇ *Fl.*

18. Διόσκουροι] Ita & *Navig.* c. 9. ut alibi plerumque. Sed interdum & Διόσκωροι ap. Nostrum. V. *Dial. Meretr.* 14. *J. F. R.*

22. Αἰτία γενέσθαι] Hic aliquid deesse videtur. An τὸ ἀδελφοκτονίας αἰτία γ. &c. *F. G.* Facile subaudias ejusdem rei auctorem Helenam fratribus fuisse quam ipsa fecit; ne-

πρὶν αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν τοῖς ὑπὸ γῆν συνεξηταισμένοις.

Ἀλλὰ μὴν ὅστις ἀνθρώπων ἠξιώθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, πλὴν ὅσοι μετεχήκασι κάλλους. Πέλοπί τε γοῦν τούτου χάριν τοῖς θεοῖς ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου οὕτω κεκρατηκέναι λέγεται τοῦ πάντων ὑπάτου θεῶν, ὥστ' αὐτὸν οὐκ ἀνασχέσθαι συμμεσαχεῖν αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν τῶν [a] θήρας τῶν παιδικῶν, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ πρέπουσαν ἡγεμόνιον εἶναι, εἰς Γάργαρον καταπτάντα τὸν Ἴδης, ἀναγαγεῖν ἐκεῖσε τὰ παιδικά, ὅπου συνέσεσθαι τὸν ἅπαντα ἔμελλε χρόνον. τοσαύτῃ δ' ὑπεμέλειαν ἀεὶ ποιεῖται τῶν καλῶν, ὥστ' αὐτὸς μόνον αὐτοὺς ἠξίωσε τῶν οὐρανίων ἀναγαγὼν ἐκεῖσε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁπόταν γῆς ὤν, τι τύχοι γινόμενος, συνῆν ἑκάστοτε τοῖς ἐρωμένοις. καὶ τοῦτο μὲν γενόμενος κύκνος, συνεγένετο [b] Λήδᾳ, τοῦτο δ' ἐν εἴδει ταύρου τὸν Εὐρώπην ἁρπάζει· εἶτα δὴ [c] Ἀμφιτρύωνι, γεννᾷ τὸν Ἡρακλέα. καὶ πολλά τις ἂν ἔχοι λέγειν τεχνάσματα τοῦ Διός, ὅπως ἂν οἷς ἐπεθύμει συγγένοιτο, μηχανωμένου.

Τὸ δὲ δὴ μέγιστον, καὶ οἷον ἄν τις θαυμάσαι, ὁμιλῶν γοῦν τοῖς θεοῖς (οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε ἐδέσι, πλὴν εἰ μὴ τοῖς καλοῖς) ἐν δ' ὢν τούτοις δημηγορῶν, οὕτω ποιεῖται σοβαρὸς τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων ποιητῇ, καὶ

rei causſa fuiſſe, qui ante illius in caelum aſcenſum, mortuis annumerati fuerant.

7. *Verum etiam qui homo dignus ſit conſuetudine Deorum habitus, non eſt invenire, praeterquam qui pulchri eſſent. Certe enim Pelops hujus gratia Ambroſiae Deorum particeps factus eſt; & Ganymedes Dardani filius ſic vicisſe ſummum Deorum dicitur, ut pati non poſſet, quemquam aliorum Deorum ſecum ad venandum amaſium venire, ſed ſibi ſoli decorum eſſe duceret, devolare in Gargarum Idae verticem, & eo puerum educere, ubi toto deinde tempore ſecum eſſet futurus. Tanti vero ſemper fecit pulchros, non tantum ut caeleſti illos ſede eo deductos dignatus ſit, ſed ipſe quoque quoties in terra eſſet, ſuis ſemper cum amoribus verſatus, nunc in Cycnum verſus cum Lede luſerit, nunc tauri ſpecie rapuerit Europam, nunc Amphitruonis ſumta forma Herculem genuerit. Ac multa commemorare aliquis poſſit Jovis commenta, ut quibuscum cuperet una eſſet machinantis.*

8. *Una in re illud maximum eſt, & quod merito miretur aliquis, quod agens inter Deos (neque enim ad alios ſe homines praeterquam ad pulchros applicare ſolet) inter Deos igitur dum concionatur, adeo turbidus a communi Graecorum poëta, & audax terribilisque indu*

[a] Θήρας] Ita plurimae bene. Θώρας *F.* V2. [b] Λήδᾳ] Sic *Fl.* aliaeque recte Λέδᾳ *F.* [c] Ἀμφιτρύωνι] Ἀμφιτρίωνι male *F.* & *Fl.*

neque aliquid excidiſſe credo, ſi ſtilum hujus Dialogi reſpicias. Et ſi καὶ modo vertas *etiam*, ſatis procedit ſermo, *ea ipſo hoc fecit*, *fratribus* etiam *ſuaſit*, ſive *effecit*. *F.F.R.*

23. Πρὶν αὐτὸν — συνεξηταισμένοις] Ita videtur conciliare velle *Homeri* dicta diverſa. Il. Γ, 243. cum Helena de fratribus ſuis tanquam vivis diciſſet, ſubjicit,

[a] Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι κ. τ. λ.

Sed aliquamdiu poſt Od. Λ, 299. videt apud inferos Ulyſſes

Κάστορα θ' Ἱππόδαμον τε ποδώκεα Πολυδεύκεα·
Τοὺς ἅμφω ζώους κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἳ τὸν γῆθεν γῆς τιμὴν παρὸς Ζηνὸς ἔχοιεν
Ἄλλοθι μὲν ζώουσ' ἑτεραμέτροι, ἄλλοτε δ' αὖ τε
Τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἶσα θεοῖσιν.

De Apotheoſi autem Helenae vid. *Spanh.* ad *Callim.* in Dia. vſ. 232. & *Dechair.* ad Athenag. apol. pr. p. 3. ubi pro Nemeſi ſ. Rhamnuſia Dea cultam oſtenditur. *F.M.G.*

27. Πέλοπι] Vid. & c. 19. *Hyginus* filii formam praedicat; 271. De Pelopis ipſius forma nihil habet. ſed meminit *Clem. Alex.* p. 14. C. & *Philoſtr.* p. 788. A.

ducitur, ut in prima concione Junonem, quae quidem olim exprobrare illi soleret omnia, ipsam tamen adeo perterruerit, ut satis haberet nihil aliud sibi evenire, sed intra verba Jovis iram consistere: in posteriori autem concione in non minore Deos omnes terrore constituerit, terram se ipsis cum hominibus suspensurum & mare minatus. Cum vero ad pulchros accedit, ita fit mitis, & mansuetus, & aequus omnibus, ut super reliqua omnia, ipsa Jovis persona deposita, ne insuavis amoribus suis videatur, formam sumat alterius, eamque pulcherrimam, quae illicere adspicientem possit: tantum reverentiae & honoris habet pulchritudini!

9. *Neque vero solus ita Jupiter pulchritudine captus est, reliquorum autem Deorum nullus, ut potius ista criminose in Jovem, quam pro pulchritudine dicta videri possint. Sed si quis curate rem velit considerare, Deos omnes eodem modo affectos invenerit, Neptunum verbi caussa Pelopis forma victum, Hyacinthi Apollinem, Mercurium Cadmi.*

10. *Neque Deas aperte illi succubuisse, pudet, sed velut honoris aemulatione de se praedicari amant, cum hoc vel illo fuisse formose,*

Θρασὺς, ᾗ καλαπληκτικὸς, ὥς ἐν μὲ τῇ πρωτέρᾳ δημηγορίᾳ τ' Ἥραν, καίτοι πρότερον πάντ' εἰωθυῖαν ὀλιτιμᾶν αὐτῷ, ὅμως δ' αὖτιν ἔτως ἐφόβησεν, ὥς ἤρκεσεν αὐτῇ τὸ μηδὲν παθεῖν, ἀλλὰ μέχρι λόγων ςῆναι τ ὀργὴν τῷ Διί· τὺς δ' ἄπαντας θεὺς ἐν τῇ ὑςέρᾳ πάλιν ὐχ ἧττον κατέςησε φοβηθῆναι, γῆν ἀναςάσειν αὐτοῖς ἀνοδράσι ᾗ θάλασσαν ἀπειλήσας. μέλλων δὲ συνέσεαθ καλοῖς, ὕτω γίγνεθ πρᾶος, ᾗ ἥμερος, ᾗ τοῖς πᾶσιν ὀπεικὴς, ὥςε πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις, ᾗ αὐτὸ τὸ Ζεὺς εἶναι καλαλιπὼν, ὅπως μὴ φαίνοιτο τοῖς παιδικοῖς ἀηδὴς, ἑτέρου τινὸς ὑποκρίνεθ σχῆμα, ᾗ τύτῳ καλλίςῳ, ᾗ οἵῳ τ ὁρῶντα προσαγαγέαθ· τοσοῦτον αἰδοῦς ᾗ τιμῆς παρέχεται τῷ κάλλει.

Καὶ ὐχ ὁ μὲ Ζεὺς ὕτω μόνος ἑάλω τῷ κάλλει, τῶν δ' ἄλλων ὐδεὶς θεῶν, ἵνα μᾶλλον ἔχειν δοκῇ ταῦτα καλήγοριαν Διὸς, ὐχ ὑπὲς τὸ κάλλες εἰρῆθ· ἀλλ' εἴ τις ἀκριβῶς ἐθελήσῃ σκοπεῖν, πάντας ἂν εὕροι θεὺς ταυτὰ πεπονθότας d δὴ, οἷον τ μὲ Ποσειδῶ τῷ Πέλοπος ἡττημένον, Ὑακίνθυ δὲ τ Ἀπόλλω, τ Ἑρμῆν δὲ τῷ Κάδμυ.

Καὶ θεαὶ δ' ἐλάτθες ὐκ αἰσχύνοθ φαινόμεναι τύτῳ· ἀλλ' ὥσπες φιλοτιμίαν αὐταῖς ἔχειν δοκεῖ, τὸ τῷ δεῖνι συγγενομένην καλ-

d Δὴ] Διὶ *Fl.* melius.

A. Neptuno amatus currum ab eo accipit, vid. c. 9. & 19. *M. du S.*

Πέλοψ] Conf. infra c. 19. f. *J. F. R.*

28. Γανυμήδης ὁ τῦ Δαρδάνυ] Adpinxit Cl. *Hemsterh.* Vid. *Davis.* ad *Cic.* T. D. I. p. 65. Ed. 3. Sed mihi est p. 56. sive c. 26. ubi *Cic.* Laomedontem facit Ganymedis patrem; *Davis.* vero magnas de eodem auctorum discrepantias indicat, quas repetisse aut conciliasse tanti non habeo. *J. F. R.*

32. Θῆρας] Atqui adfuit Mercurius rapienti &c. vide Θ. κρ. c. 3. *M. du S.*

34. Γάργαρον] Vid. T. I. p. 256. *Dear. Judic.* T. I. c. 5. *J. F. R.*

38. Ἐκεῖνο] Εἰς τ ὑμανὸν scilicet. *F. G.*

41. Τῦτο μὲ γυμνὸν κύκνον —— τῦτο δὲ ἐν ταύρυ] Pessime Interpr. τῦτο μὲν & τῦτο δὲ, reddidit *ob eam rem*, & *ob eandem*. notat enim, *cum, tum: modo, modo*. Voluit igitur Lucian. *modo in cygnum conversus, modo in tauri specie.* Exempla videri possunt apud Vigerum & alios. *L. BOS.*

51. Ἐλένην ποιητὴ] *Hom.* Il. Δ. 39. *M. du S.*

57. Ἀταρβεῖς θεοὺς &c.] Il. Θ. 18. *M. du S.*

66. Καὶ οἷς τ ὁρῶντα προσαγαγέαθ] Interp. & *quia maxime putat intuentem allici posse.* Parum accurate; non enim οἷς est *quia putat*, sed *quae potest, apta est.* δυνατῷ, ἱκανῷ alias dicitur. *H. V.*

75. Τῷ Πέλοπος ἡττημένῳ] Vide c. 7. & notam nostram. *M. du S.*

81. Περι-

καλῷ διηγεῖας, παρεχῆας τοῖς ἀνθρώποις. ἔτι δὲ τ μὲ ἄλλων ἁπάντων, [a] ἑκάστη προστάτις οὖσα, οὐχ [b] ἑτέρ' ἀμφισβητεῖ, περὶ ὧν ἄρχει, ἀλλ' Ἀθηνᾶ μὲ τοῖς ἀνθρώποις ἡγεμένη τὰ ἐς πολέμους, πρὸς Ἄρτεμιν δ' ἀφαμάχη περὶ θήρας· ὡς δ' αὕτως Ἀθηνᾶ κἀκείνη παρεχωρεῖ τ πολεμικῶν· τ δὲ γάμων, Ἥρ' Ἀφροδίτη, οὐδ' αὐτὴ πρὸς αὐτῆς ἐνοχλουμένη περὶ ὧν ἐπορεύει· ἑκάστη δ' ὅπ κάλλ τοσοῦτον φρονεῖ, ὡ πάσας ὑπερβάλλεας δοκεῖ, ὥστε ὡ ἡ Ἔρις αὐτὰς ἀλλήλαις ἐκπολεμῶσαι βουλομένη, οὐδὲν ἄλλο παρέβαλεν αὐταῖς ἢ κάλλ, ὅτως οἰομένη ῥαδίως, ὅπερ ἤθελε, καλαστήσειν· ὀρθῶς ὡ φρονίμως τοῦτο λογιζομένη. σκέψαιο δ' ἄν τις ἐντεῦθεν τ τοῦ κάλλους περιουσίαν· ὡς μ' ἐλάβομεν τοῦ μήλου, ὡ τ ὑπογραφὴν ἀνελέξαμεν, ἑκάστης αὐτῆς ὑπολαμβούσης εἶναι τὸ μῆλον, μηδεμιᾶς δὲ τολμώσης τ ψῆφον καθ' αὑτῆς ἐνεγκεῖν, ὡς ἄρ' αἰσχροτέρα τ ἑτέρας εἴη τ ὄψιν, ἀνέρχονται παρὰ τ τοῦ πατέρα, τ δ' ἀδελφόν τε ὡ σύνοικον, Δία, ἐπιτρέψασι τ δίκην αὐτῷ. ἔχων δὲ ὡ αὐτὸς ἢ τίς ἐστιν εὐπορήνας καλλίστη· ὡ πολλῶν ἀνδρείων ὄντων, καὶ σοφῶν, ὡ φρονίμων ἔν τε Ἑλλάδι ὡ τῇ βαρβάρῳ, οὐδ' ἐπιτρέπει τ κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου, ψῆφον ἐναργῆ ὡ καθαρὰν ἐξενεγκών, ὅτι καὶ φρονήσεως, ὡ σοφίας, ὡ ῥώμης ὑπερέχει τὸ κάλλ.

Τοσαύτην δ' ἐπιμέλειαν ἀεὶ πεποίηνται, ὡ σπουδήν, ἀκοῦσαι εἶναι καλαί, ὥστε ὡ τ ἡρώων τε κοσμήτορα, ὡ θεῶν ποιητὴν, οὐκ ἄλλοθέν ποθεν, ἢ παρὰ τοῦ κάλλους περιπείκασιν ὀνομάζειν. ἥδιον ἂν ὦν ἀκοῦσαι λευκώλενος ἡ Ἥρα, ἢ πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ

hominibusque praebuisse. Ad haec cum aliarum rerum omnium unaquaeque praesidium susceperit, non movet altera controversiam alteri, quibus imperet; sed Minerva, quae praeest quoad bellica hominibus, non contendit cum Diana de venatu, similiterque Minervae haec concedit de bellicis, de nuptiis autem Juno Veneri, neque ipsa turbatur ab illa in his, quorum curam gerit: de pulchritudine autem sua adeo magnifice sentiunt, & superare illa universas sibi videntur singulae, ut Lis Dea, quae mutuis illas viribus superare vellet, nihil iis aliud, quam pulchritudinem objiceret, sic nempe rata facillime se quod voluisset effecturam: recte illa quidem & prudenter subductis rationibus. Caeterum excellentiam pulchritudinis inde mihi aliquis perspiciat. Accepto enim pomo lectoque illius titulo, cum unaquaeque suum illud esse putaret, sustineret autem nulla contra se ipsam ferre suffragium, quasi deteriori altera esset facie, accedunt ad patrem reliquarum, unius autem fratrem, eundemque maritum, Jovem, arbitrium illi permittentes. Cum autem ipse potestatem haberet pronuntiandi, quae esset formosissima, essentque fortes multi, & sapientes prudentesque viri in Graecia pariter & apud barbaros: arbitrium ipse Paridi permittit Priami F. eaque re luculentum tulit liquidumque suffragium, prudentia & sapientia, & fortitudine majorem esse pulchritudinem.

11. *Tantam porro curam, studium adhibuere tantum, ut pulchrae audirent, ut illi Heroum Laudatori Deorumque Poëtae persuaserint, ne alionde se quam a pulchritudine nominaret. Jucundius ergo audiat Juno* candida brachia *sua celebrari, quam dici* Vene-

a Ἑκάστη] Ἑκάστη θεῶν ἑκάστη *Fl.* b Ἑτέρ' ἀμφ.] Consentit *Fl.*

81. Παρεχῆας] I. e. χαρίσας, *dare.* Vis dare, nec dare vis. *F. G.*

96. Τοῦ κάλλους περιουσίαν] Potius verterem *pulchritudinis excellentiam, praestantiam*, quam cum Interprete *potestatem.* Comicus eleganter dixit: *virtutem formae.* *H. V.*

8. Ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν] Ita argumentatur: Si voluisset vincere Jupiter Junonem suam, arbitrum dedisset factiosum & imperii cupidum; similiter, si Minervam, Philosophum aut pugnacem: sed dat voluptua-

randa Dea, aut ingentis nata Saturni. *Minerva nolit* Tritogenia *potius quam* Caesia *vocari. Venus autem quantivis aestimat appellari aurea, quae quidem ad pulchritudinem tendunt omnia.*

12. *Atque haec non illud modo ostendunt, quid Dii de illa sentiant, sed testimonium sunt minime fallax, reliquis illam rebus omnibus esse praestantiorem. Igitur Pallas fortitudine simul & prudentia potiorem esse decernit, cujus utriusque rei praeses est: Juno autem imperio omni & potestati praeferendam pronuntiat, suffragatorem sibi nacta Jovem. Si verò ita divinum, ita augustum quiddam pulchritudo est, de quo tanto studio ipsi Dii laborent, quomodo nos deceat non ipsos quoque Deorum imitatione, opere pariter & verbis, quidquid habemus, pulchritudini patrocinari?*

13. Haec Philo de pulchritudine: qui illud in fine adjecit, se plura hisce dicturum fuisse, nisi sciret non convenire convivio longam orationem. Post illum statim dicere coepit Aristippus, multum incitatus ante ab Androcle. Nolebat enim dicere, dicere post Philonem veritus. Ita vero exorsus est:

14. *Multi saepe mortales, dimissa de rebus optimis nobisque utilibus dicendi materia, ad alia se contulere argumenta, quibus sibi quidem conciliare gloriam videntur, sed verba interim faciunt nihil profutura auditoribus: atque imprudentes partim de iisdem rebus* (eadem cum dicant) *inter se contendunt, partim quae nusquam sunt, ea enarrant; par-*

της μεγάλου Κρόνου· Ἀθηνᾶ δ' οὐκ ἂν βουλοίμην Τριτογένεια πρὸ τοῦ Γλαυκῶπις καλεῖσθαι· Ἀφροδίτην τε τιμήσαιτ' ἂν τοῦ παντὸς καλεῖσθαι χρυσῆν. ἅτε ἅπαντ' εἰς κάλλος τείνει.

Καίτοι ταῦτ' οὐ μόνον ἀπόδειξιν ἔχει ὡς οἱ κρείττους ἔχουσι περὶ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ μαρτύριόν ἐστιν ἀψευδές, τοῦ κρεῖττον εἶναι πάντων τῶν ἄλλων. οὐκοῦν Ἀθηνᾶ μὲν ἀνδρίας ἅμα καὶ φρονήσεως προέχειν ἐπιψηφίζει, ἀμφοτέρων ὧν προίσταλο τυγχάνει· Ἥρα δ' ἁπάσης ἀρχῆς καὶ δυναστείας αἱρετώτερον ἀποφαίνει, συνηγοροῦντ' αὐτῇ καὶ τὸν Δία προλαβοῦσα. εἰ τοίνυν οὕτω μὲν θεῖον καὶ σεμνόν τὸ κάλλος ἐστίν, οὕτω δὲ σπουδαστέον τοῖς θεοῖς· πῶς ἂν ἡμῖν ἔχοι καλῶς, μὴ καὶ αὐτοὺς μιμούμενοι τοὺς θεούς, ἔργῳ τε καὶ λόγῳ πᾶν ὅ, τι ἔχομεν συναίρεσθαι τῷ κάλλει;

Ταῦτα μὲν ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους εἶπεν, ἐπισθεὶς τοῦτο τῇ τελευτῇ, ὡς καὶ πλείω δ' ἂν τούτων εἰρήκει, εἰ μὴ τὸ μακρολογεῖν προίσταλο τῶν ἀδοκίμων ἐν συμποσίῳ. μετ' ἐκεῖνον δ' εὐθὺς Ἀρίστιππος ἤρτετο τῶν λόγων, πολλὰ πρότερον παρακληθεὶς ὑπ' Ἀνδροκλέους· οὐ γὰρ ἐβούλετο λέγειν, τὸ μὴ [c] Φίλωνα εὐλαβούμενος λέγειν. ἤρξατο δὲ ἐντεῦθεν.

Πολλοὶ πολλάκις ἄνθρωποι τὸ περὶ τῶν βελτίστων, καὶ ἡμῖν συμφερόντων, ἀφέντες λέγειν, ἐφ' ἑτέρας τινὰς ὥρμησαν ὑποθέσεις, ἀφ' ὧν αὐτοῖς μὲν δοκοῦσι δόξαν προσάγειν· τοῖς δ' ἀκροαταῖς τὸς λόγους οὐδὲν λυσιτελοῦντας ποιοῦνται. καὶ διελήλυθασιν οἱ μὲν περὶ τῶν αὐτῶν ἐρίζοντες ἀλλήλοις, οἱ δὲ διηγούμενοι τὰ οὐκ ὄντα· ἕτεροι δὲ περὶ τῶν

c Φίλωνα] Φίλων' Edd. priores. Φίλον L.

ptuarium spectatorem formarum: vult ergo primas deferri formae. *J.M.G.*

16. Λευκώλενος ἡ Ἥρα] *Hom.* Il. E. 721. Haec & sequentia apud *Homerum* frequentissime occurrere, vel pueris notum est. *M.du S.*

44. Φίλωνα] Sic rectius legitur, quam elisa A. quanquam in M. Codd. frequenter ita eliduntur vocales; quod in hoc praesertim libello factitatum esse, facile observes. In L. φίλων, prave. *M.du S.*

τῶν ἰδαμῶς ἀναγκαίων λογοποιοῦντες, οὓς ἐχρῆν ταῦτα πάντα καλαλιπόντας, ὅπως τί βέλτιον τύχωσιν εἰπόντες σκοπεῖν· οὓς νῦν ἐγὼ καὶ τῶν ὄντων ἰδέν ὑγιὲς ἐγνωκέναι νομίζων, ἄλλως τε, καὶ τὸ τινῶν ἀγνοίας τῶν βελτίστων καὶ ἡγοῦντα τοῖς αὐτοῖς περιπίπτειν, τῶν εὐηθεστέρων οἰόμενον εἶναι πάντη, τῷ αὐτῷ λυσιτελεστάτῳ καὶ καλλίστην τοῖς ἀκούουσιν ὑποθέσιν ποιήσομαι τὸν λόγον, καὶ ἣν πᾶς ὁστισοῦν ἂν φαίη κάλλιστ' ἂν ἔχειν ἀκούειν καλλίστην.

Εἰ μὲν οὖν περὶ τινὸς ἑτέρου τὸν λόγον ἐποιούμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ περὶ κάλλους, ἤρκεσεν ἂν ἡμῖν, ἀκούσασιν ἑνὸς εἰπόντος, ἀπαλλάχθαι περὶ αὐτοῦ· τοῦτο δ' ἄρα τοσαύτῳ ἀφθονίαν παρέχει τοῖς βουλομένοις ἅπτεσθαι τοῦ περὶ τούτου λόγου, ὥστ' οὐκ εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τις ἐφίκοιτο τῷ λόγῳ, νομίζειν δυστυχεῖν, ἀλλ' ἢν πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶ ἐκεῖνός τι δυνηθῇ συμβαλέσθαι πρὸς τὸν ἔπαινον, τὸ ἀμείνονος οἴεσθαι πεπρᾶσθαι τύχης. τὸ γὰρ ὄντως μὲν περιφανῶς ὑπὸ τῶν κρειττόνων τετιμημένον, ὄντως δὲ τοῖς ἀνθρώποις θεῖον, καὶ περισπούδαστον, πᾶσι δὲ τοῖς ὑπ' οἰκειόταλον κόσμου, καὶ οἷς μὲν ἂν πάρῃ περὶ πάντων σπουδαζομένων, ὧν δ' ἀφέστηκε μισουμένων, καὶ οὐδὲ προσβλέπειν ἀξιουμένων, τίς ἂν εἴη τοσοῦτον λόγου μεμοχθηκὼς, ὥστ' ἐπαινέσαι πρὸς ἀξίαν δεχέσθαι; ὃ μὴν ἀλλ' ἐπειδήπερ ὄντως πολλῶν

tim de rebus minime neceſſariis verba faciunt. Quos oportebat his relictis omnibus, ut melius quidquam dicere poſſint, videre. Quos jam ego de rebus nihil ſani ſtatuiſſe ratus, & alioquin ſtupidiorum omnino eſſe putans, poſt accuſatas quorundam optimarum rerum ignorantias in eadem vitia incidere; eandem utiliſſimam auditoribus & pulcherrimam dicendi materiem mihi ſumam, quamque unusquisque optime ſe habere dicat, vocari pulcherrimam.

15. *Si quidem igitur de alia quacumque re verba nunc faceremus, non de pulchritudine, ſufficeret nobis, uno qui diceret de illa audito, diſcedere: haec vero tantam dicendi copiam ſubminiſtrat attingere volentibus, non ut infelix ſit putandus, ſi quis non pro dignitate oratione aſſequatur; verum ſi ad multa alia ipſe quoque conferre quidquam ad laudes illius poſſit, optima fortuna uti ſit exiſtimandus. Quae enim res manifeſte adeo a Diis honorata eſt, ita vero apud homines divina & ſtudio omni digna; omnibus porro, quae ubique ſunt, familiariſſimum decus eſt, adeo ut quibus ea adſit illi colantur ab omnibus, a quibus vero abſit, illi exoſi & ne adſpectu quidem digni cenſeantur; quis fuerit ita diſertus, ut eam rem laudare pro dignitate poſſit? Verum enim vero quum multis adeo ei rei lau-*

64. Ἀκούειν καλλίστου] Supra jam verbo ἀκούειν ita uſus eſt auctor, ut paſſim Latini ſuo *audire*, ut nempe *dici*, *nominari* ſignificet. Claritatis cauſſa tamen verbo illo in interpretatione abſtinui, &c, quod nihil ambiguitatis habeat, poſui. Alioqui, ne alia dicamus, haec certe Ariſtippi oratio vel a Luciano non eſt, vel ſtudioſe conficta ad characterem inepti hominis oſtendendum. Hoc quidem profecto indignum Luciano, *pulcherrime ſe habet pulchritudinem audire pulcherrimam*, pro eo quod eſt, *pulchrum eſt laudari pulchritudinem*. Ita mox junguntur, ὄντως — ὅστις (ὃν —) ἀλλ' ἢν ὄντως — ὅστις — ὄντως ὅστις — Et ſtatim τοσαύτῳ — ὥστ' ὄντως — ὅστις. Emolliri talia interpretando poſſunt, diſſimulari plane non debent, ſi hoc praeſtare debet interpretatio, ut quantum fieri poteſt orationem, & velut ſpeculum animi auctoris, repraeſentet. *J.M.G.*

68. Περὶ αὐτοῦ] Gloſſema videtur. *F.G.*

89. Ὅσα θεοῖ] Pro καθ' ὅσα. *F.G.*

93. Ὥστ' ἔτι τὸ ἑλικίας ὅσαν ἐντὸς] Legend. videtur, ἐνιστὶ τὸ ἑλικίας ὅσαν ἐντὸς. Οὐπέπω nondum. Hesych. ἐνιστί· ἐχί, ἢ δ. *F.G.* Quia mox diſerte ait, μήπω ἑλικίας ἡμισυν, ideo & hic forſan negationem addi voluit *Gujet.* Sed male; nam ἐντὸς *intra* aetatem, hic loci negationis eſt ſatis; quod emendandi libido accepit pro οὐ. Sed ἐντὸς ita de tempore, nondum exacto dici, praeter *Steph.* qui ex *Plat.* ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν γεγονὼς, i. e. qui triginta annos nondum vixit, nondum implevit, habet etiam *Thucyd.* IV. c. 28. ἐντὸς ἡμισείων πέντε, aliique. Et qui intra metam verſatur, eam nondum attigit. *J.F.R.*

95. Οὕτω τ' ὀρᾶς ἰδὼν ἠγάσθη, ὥς', &c.] Puto legendum

laudatoribus opus sit ; ut vel sic suam vix dignitatem consequatur , non absurdum fuerit etiam nos conari aliquid de ea dicere , licet post Philonem verba sint facienda. Adeo vero augustissima & maxime divina rerum est , ut - - - - (praetermitto enim quantum & quoties pulchros Dii honoraverint :)

16. *Verum ut superioribus temporibus nata Jove Helena tantae apud omnes homines admirationi fuerit , ut intra maturae aetatis tempus constitutam , negotii alicujus causſa agens in Peloponneſo Theſeus , ita ad conſpectum formae illius exarſerit , ut in regno firmiſſimo , & gloria non vulgari , tamen non vivendum ſibi putaret , hac ſi carendum eſſet; felicitate ſe praeterire univerſas , ſi haec ſibi uxor contingeret. Haec cum animo agitaret , nec ſpem haberet illius a patre impetrandae , nec enim elocaturum ſperabat , quae juſtam aetatem nondum attigiſſet ; contemto illius imperio ac neglecto , parvi faciens quidquid in Peloponneſo formidandum erat , aſſumto rapinae adjutore Pirithoo , vi a patre abductam Aphidnam Atticae oppidum aſportavit : tantamque illi habuit hujus auxilii nomine gratiam , ut ita illum reliquo tempore amaverit , exemplum poſteris uti eſſet Theſei & Pirithoi amicitia. Cum autem ille cogeretur ad inferos deſcendere , ad nuptias ambiendas Liberae*

αὐτῷ δεῖ τ ἐπαινεσόντων, ὥστε μόλις ἂν τ ζαξίας τυχεῖν, εἰδὲν ἀπεικὸς κ ἡμᾶς ἐγχειρεῖν τι λέγειν περὶ αὐτῆ, μέλλοντάς γε μὴ Φίλωνα ποιεῖν τὰς λόγους. οὕτω δὴ σεμνόταλον καὶ θειόταλον τ ὄντων ἐστίν, ὥστε ἴν' ὅσα θεοὶ καλὰς τελιμήκασι, παρεῖ-
90λειπω.

Ἀλλ' ἦν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐκ Διὸς Ἑλένη γενομένη, οὕτως ἐθαυμάσθη παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὥσ' ἔτι τ ἡλικίας οὖσαν ἐντὸς, κατά τινα χρείαν ἐν Πελοποννήσῳ
95γενόμενο ὁ Θησεὺς, οὕτω τ ὥρας ἰδὼν ἠγάσθη, ὥσ' ὑσης αὐτῷ κ βασιλείας ἀσφαλεστάτης, καὶ δόξης ὑ τ τυχούσης, ὅμως οὐκ ᾤετο βιωτὸν αὐτῷ, ταύτης ἐστερημένῳ, παρελθεῖν δὲ πάντας εὐδαιμονίᾳ,
1εἰ ταύτῃ αὐτῷ γένοιτο συνοικεῖν. οὕτω δὲ ἀμηνοηθεὶς, τὸ μὲ παρὰ τῆ πατρὸς λαβεῖν ἀπειπὼν, μὴ γὰ ἂν αὐτὴν αὐτὸν ἐκδῶναι μήπω ἡλικίας ἠμμένην, τ δ' ἔχειν ὑπερ-
5φρονήσας ἐκείνης, κ παριδὼν, ὀλιγωρήσας δὲ κ τ ἐν Πελοποννήσῳ πάντων δεινῶν, κοινωσάμενος αὐτῷ τ ἁρπαγῆς κ Πειρίθῳ παραλαβὼν, βίᾳ λαβὼν αὐτὴν τῆ πατρὸς, εἰς Ἀφίδναν ἐκόμισε τ Ἀττικῆς· καὶ τοσαύτην
10ἔσχε χάριν αὐτῷ τ συμμαχίας ταυτησὶ, ὥσ' ὅτως ἐφίλησε τ ἅπασα χρόνον, ὥστε κ τοῖς ὑστερογενομένοις παράδειγμα γενέσθ τ Θησέως κ Πειρίθω φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ ἔδει κἀκεῖνον ἐν Ἅιδου γενέσθ, τ Δημήτρ μνη-
στευ-

a Ἡγάσθη] Conſtantem eſſe lect. ait marg. *J.*

dum ἠράσθη. Nam ſi ἠγάσθη vere ſcriptum ſit, oportuit & τὸν ἄγαμον. ut infra c. 25. Ὁ δ' Ὀδυσσεὺς ἅτε ἀγασθῆναι λέγεται τούτῳ, &c. *J.F.*

Ibid. Τῆς ὥρας — ἠγάσθη] V. *Fenſ.* ſed nihil tamen muta ; intelligitur enim αὐτὸν. ſic plane apud *Philoſtratum* legitur p. 789. αὐτὸν ἠγάσθη τ ὥρας. *M. du S.*

96. Ἡγάσθη] Non recuſarem ἠράσθη, ſi qui libri exhiberent , propter ſequentia , amori propria; ſed quia & ἄγαμος de venerabunda admiratione ſatis tritum, ut ap. *Phalar.* Ep. 28. τὸ μὲν δὴ εὔτυχες κ σωφροσύνης ἄγαμαι. & paſſiva illa terminatio pro ἠγάσατο, non ſit improba, nihil jam immutem. *Aelian.* V. H. V. 6. pr. Ἄξιον ἐπαινέσαι — κ ἀγασθῆναι. unde & patet id plus eſſe quam *laudare* ; nam gradatio eſt , quando ait: Ἄξιον δὲ κ τὸ Καλάϊτε τῷ Ἰηδοῦ τέλος ἐφυσίσαι, ἀλλὰ δ' ἂν εἶπεν, ὅτι & ἀγασθῆναι. Si quis tamen id paſſive velit exponere , quia ἀγασάμην eſt frequentius, is meminerit *Euſtathium* tradere (quod *Steph.* jam notavit) ipſum ἄγαμαι praeterit. eſſe paſſivum , aeque ac ἄραμαι, ideoque nil mirum , ſi & aliis in temporibus paſſive formetur , ut idem ex *Plat.* Pol. I. Καὶ ἴσως ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἶπόν τι ταῦτα. *J.F.R.*

98. Οὐκ ᾤετο βιωτὸν] Subaudi τ βίον , quod ſaepius additur ; ſed & interdum omitti , idem *Steph.* ſatis jam docuit. *J.F.R.*

στευσάμενον κόρην, ἐπειδὴ πολλὰ παρῃνέσεν, οὐκ ἠδυνήθη ταύτης αὐτὸν τῆς πείρας ἀποχέσθαι καλαπεῖσαι, συνηκολούθησεν αὐτῷ, ταύτῃ πρέπουσαν οἰόμενος αὐτῷ καλαθήσειν τὴν χάριν, εἰ τῆς ψυχῆς ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύσαι.

Cereris, *poſtquam multa hortatus non potuit illi perſuadere, ut ab eo conatu ſe abſtineret; illum comitatus eſt, hanc decentem ab illo gratiam initurus, ut vitae pro illo periculum ſubiret.*

Ἐπανελθοῦσαν δ' εἰς Ἄργος, αὖθις ἀποδημοῦντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ καθ' ὥραν ἦν γάμων, καίτοιγε ἔχοντες καλάς τε καὶ εὖ γεγονυίας ἐκ τῆς Ἑλλάδος σφίσιν αὐτοῖς ἄγεσθαι γυναῖκας οἱ τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖς, οἱ δὲ συνελθόντες, ἐμνηστεύοντο ταύτην, τὰς ἄλλας ἁπάσας ὑπεριδόντες ὡς φαυλοτέρας. γνόντες δ' ὅτι πολεμάχητος ἔσται, καὶ δείσαντες μὴ πόλεμος γένηται τῇ Ἑλλάδι, μαχομένων πρὸς ἀλλήλους, ὁμωμόκασιν ὅρκον τοιονδὶ ψήφῳ κοινῇ, ἢ μὴν ἐπιχειρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι, μηδ' ἐπιτρέψειν ἄλλῳ τινὶ ἀδικεῖν ἐγχειρῇ, ἕκαστος οἰόμενος ταύτην αὐτῷ τὴν συμμαχίαν προσκευάζειν. τὸ μὲν οὖν ἰδίας γνώμης ἀπέτυχον πάντες, πλὴν Μενελάου, τὸ κοινῆς δ' ἐπειράθησαν αὐτίκα. ὁ πολλῷ γὰρ ὕστερον ἔριδος γενομένης ταῖς θεαῖς περὶ κάλλους, ἐπιτρέπουσι τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου· ὁ δὲ τῶν μὲν σωμάτων τὴν θεῶν ἡττηθεὶς, τῶν δωρεῶν δ' ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτὴς, καὶ διδούσης Ἥρας μὲν τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχὴν, τόδ' ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶς κράτος, Ἀφροδίτης δὲ τὴν τῆς Ἑλένης γάμον· καὶ φαύλοις μὲν ἀνθρώποις γενέσθαι ἂν πολὺ νομίσας οὐκ ἐλάττω βασιλείαν, Ἑλένης δ' ἐδένα τῶν ἐπιγιγνομένων ἀξιωθῆναι, προείλετο ταύτης γάμον.

17. *Reverſam vero Argos, (rurſus peregre abſente Theſeo) cum jam matura eſſet nuptiis, licet haberent pulchras & generoſas mulieres, quas e Graecia ſibi ducerent, reges Graeciae; at illi convenientes hanc ſibi expetebant, contemtis tanquam deterioribus reliquis omnibus. Cum autem viderent de ipſa certatum iri, metuentes, ne bellum in Graecia exoriretur illis inter ſe depugnantibus, communi ſuffragio jusjurandum dedere ejusmodi*, ſe adjutores fore ei, qui ipſa dignus eſſet habitus, neque permiſſuros, ſi quis injuriam vellet facere, *cum nempe putaret unusquisque ſe hoc ſibi parare auxilium. Ac privata quidem illa uniuscujusque ſententia fefellit omnes praeter Menelaum: communem autem illam veram eſſe, ſtatim experti ſunt. Cum enim non ita multo poſt lis inter Deas de forma exorta eſſet, arbitrium permittunt Paridi Priami F. Hic corporibus Dearum & forma victus, munerumque eſſe coactus arbiter, offerente Junone imperium Aſiae, bellicam victoriam Pallade, Venere autem Helenae nuptias: etiam vilibus hominibus contingere interdum putans non minus imperium, Helena autem potiri poſſe poſterorum neminem, hujus nuptias praeoptavit.*

Γενομένης δὲ τῆς ὑμνημένης ἐκείνης στρατείας ἐπὶ τὴν Τρῳάδα, καὶ τῆς Εὐρώπης τότε πρῶτον ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἐλθούσης, ἔχοντες οἵ τε Τρῶες, ἀποδόντες τὴν Ἑλένην, ἀδεῶς οἰ-

18. *Cum autem decantata illa contra Trojam expeditio fieret, & Europa tunc primum veniret contra Aſiam, liceretque Trojanis reddita Helena ſine metu ſuam incolere patriam,*

Grae-

31. Ἢ μὴν ἐπιχειρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι] Perperam redditur τῷ ταύτης ἀξιωθέντι. *qui hanc dicere dignatus fuiſſet.* debebat: *qui hoc dignus eſſet judicatus.* H.V.

52. Αὐτοὺς ἐσωσάμενοι] Αὐτοῖ. F.G. Male credo; nam αὐτοὺς pertinet ad Trojanos, adeoque recte habet. J.F.R.

59. Οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον] Rectius legatur ἀλλὰ ante μᾶλλον. M. du S.

60. Εἰς τοῦτο] An τοῦτο; F.G. Fruſtra rurſus, ut arbitror; nam εἰς τοῦτο ſpectat ad αὐθις ἀπολωμένους, idque confirmat ſequens ἀπολωσῶν; ait igitur *ad hoc ipſum*, ſive ob hanc ipſam cauſſam, ut perirent, miſ-

Graecis vero hac illis permissa, difficultatibus belli atque expeditionis liberari: neutri voluere, qui putarent nunquam se belli caussam, pro qua morerentur, habituros justiorem: ipsique Dii suos filios, quos aperte scirent in illo bello perituros, non potius prohibuere, sed induxerunt, non minori ipsis gloriae futurum arbitrati, pugnando mori pro Helena, quam quod Deorum filii essent. Et quid dico filios suos? Ipsi inter se majus & terribilius iniere bellum eo, quod adversus gigantas ab illis gestum est. Etenim in illo conjuncti pugnabant, hic vero contra se invicem: quo ecquod majus esse potest documentum, quantum humanis rebus omnibus praestet immortalium Deorum judiciis pulchritudo? Quando enim de aliarum in universum rerum nulla nunquam omnino dissedisse illas constat, pro pulchritudine autem non filios tantum suos dedidisse, sed jam contra se invicem pugnasse, quidam etiam vulnerati esse: quomodo, non sententiis omnibus, rebus omnibus pulchritudinem praeponunt?

19. *Ne vero videamur inopia eorum, quae de ipsa pulchritudine dici possunt, circa ista semper morari, ad aliud transibo nullo modo inferius ad demonstrandam pulchritudinis dignitatem his, quae prius dicta sunt, ad Hippodamiam nempe Arcadis Oenomai F. Quot juvenes, hujus forma captos, apparuit, mori praeoptare, quam ab hac disclusos hanc lucem intueri? Cum enim maturitatem attigisset puella, videretque illum pater non mediocri*

χεῖν τ' αὐτῆς, οἵθ' Ἕλληνες ταύτῃ αὐτὸς ἐάσαντες ἔχειν, ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἐκ πολέμου καὶ στρατείας δυσχερῶν, οἱ δ' οὐκ ἠθελήθησαν ἀμφότεροι, οὐκ ἂν πόλιν νομίσαντες εὑρεῖν ἀφορμὴν καλλίω πολέμου, ἐφ' ᾗ ἀποθανοῦνται. καὶ θεοὶ δὲ τοὺς [a] αὐτῆς παῖδας σαφῶς εἰδότες ἀπολωλῶτας ἐν τῷ πολέμῳ, [b] οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον, ἀλλ' ἐπήγαγον εἰς τοῦτο, οὐκ ἐλάττω δόξαν αὐτοῖς ὁπόμωροι φέρειν, τῶν θεῶν παῖδας γενέσθαι, τὸ μαχόμενοι ὑπὲρ Ἑλένης ἀποθανεῖν. καὶ τί λέγω τοὺς [c] αὐτῆς παῖδας; αὐτοὶ πρὸς [d] αὐτοὺς μείζω καὶ δεινότερον ἐνεστήσαντο τοῦ πρὸς Γίγαντας αὐτοῖς γενομένου πολέμου. ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ μετ' ἀλλήλων· ἐνταῦθα δὲ ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους. ὃ τί γένοιτ' ἂν ἐναργέστερον δεῖγμα, ὅσῳ τῶν ἀνθρωπίνων ἁπάντων ὑπερέχει τὸ κάλλος παρ' ἀθανάτοις κριταῖς; ὅταν γὲ ὑπὲρ μὲν τῶν ἄλλων ἁπάντων ἁπλῶς τὸ πρᾶγμα φαίνοντο διενεχθέντες, ὑπὲρ δὲ κάλλους οὐ μόνον τοὺς υἱοὺς ἐπιδεδωκότες, ἀλλ' ἤδη καὶ ἀλλήλοις ἐναντία πεπολεμηκότες, ἔνιοι δὲ καὶ τρωθέντες, πῶς οὐκ ἀπάσαις ψήφοις πρόδηλόν ἐστιν ἁπάντων τὸ κάλλος;

Ἀλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν ἀπορίᾳ τοῦ περὶ κάλλους λόγου ταῦτα ἀεὶ διατρίβειν, ἐφ' ἕτερον βούλομαι μεταβῆναι, ἁπλούστερον ἴσως, ὥστε δεῖξαι καὶ τοῦ κάλλους τὴν ἀξίαν, καὶ πρότερον εἰρημένων, καὶ Ἀρκάδος Ἱπποδάμειαν Οἰνομάου· ὅσους τῆς ταύτης κάλλους ἁλόντας, μᾶλλον αἱρεθῆναι ἀπέφηνεν ἀποθνήσκειν, ἢ ταύτης [e] διαχισμένους, τοῦ ἡλίου πρόσω ὁρᾶν. ὡς γὲ ἐλάβετο τῆς ἡλικίας ἡ παῖς, καὶ τὰς ἄλλας ὁ πατὴρ ἐν πολλῷ τῷ μέσῳ παρενεγκεῖσαν ἑώρα,

[a] Αὐτῶν] Ita P. aliaeque. Αὐτῶν Fl. [b] Οὐκ ἀπέτρ. μᾶλλον] Ita Edd. omnes. [c] Αὐτῶν] Cum spir. tenui J. Fl. P. Αὐτῶν H. S. aliaeque. [d] Αὐτοὺς] Adspirate Fl. H. P. S. Αὐτοὺς J. [e] Διαχισμένους] Sic & Fl. cum J. Fr. P. &c.

missos. J. F. R.

78. Περὶ ταῦτα] An τἀυτά; F. G. Hoc probem, & parum abest, quin invitis libris ita edam. J. F. R.

82. Ἱπποδάμειαν] Vid. *Philostrati* Imag. p. 788. M. du S.

87. Παριστηκεῖσαν] I. e. ὑπερίστηκεῖσαν. *Aristid.* Pa-

τὴν ὥρας αὐτῆς ἀλλὰς (τοσοῦτον γὰρ αὐτῆς εἶναι, ὥστε καὶ τὸν [a] γεγενημένον ὑπεραγαγεῖν παρὰ φύσιν,) καὶ ἅμα τοῦτ' ἀξιῶν αὐτὸν ἔχειν παρ' ἑαυτῷ, βέλεσι δ' ἐκδιδόναι πλατόμενος αὐτὸν τῷ ταύτης ἀξίῳ, τὰς παρ' ἀνθρώπων φεύγων αἰτίας, μηχανήν τινα μηχανᾶται τὴν ἐπιθυμίας ἀδικωτέραν, ἢ ἦν ἄμεινον ῥᾳδίως, ὅπως ἐβούλετο, καλλωπίσειν. ἅμα γὰρ ἅρμασι, ὡς οἷόν τε μάλιστα ἦν εἰς τάχος ἅμα τὴν τέχνης ἐξεργασμένῳ, τοὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ ζεύξας ἐν τῷ τότε ταχίστους ἵππους, ἠμιλλᾶτο πρὸς τοὺς μνηστῆρας τὴν κόρης, ἆθλον τὴν νίκης παρελθόντας αὐτοῖς αὐτὸν προτιθεὶς, ἢ στέρεσθαι τὴν κεφαλῆς ἠπειλημένους. ἢ ἠξίου δ' αὐτὸν αὐτοῖς συναναβαίνειν τὸ ἅρμα, ὅπως ἀποχολούμενοι περὶ ταύτην, ἀμελοῖεν τὴν ἱππικῆς. οἱ δ', ἀποτυχόντες τοῦ πρώτους ἁψαμένους τοῦ δρόμου, καὶ τὴν κόρης ἐκπεσόντες μὴ τοῦ ζῆν, τὸ μὲν ἀποκνῆσαι πρὸς τὸν ἀγῶνα, ἢ μεταθεῖναί τι τῶν βεβουλευμένων, μειρακιῶδες εἶναι νομίζοντες, τὴν δ' ὠμότητα μισήσαντες Οἰνομάου, ἄλλος [b] ἄλλον ἔφθασεν ἀποθνήσκων, ὥστε δεδοικὼς μὴ τοῦ τεθνάναι περὶ τὴν κόρης ἁμάρτῃ. καὶ προῆλθέ γε μέχρι τρισκαίδεκα νέων ὁ φόνος. θεοὶ δ' ἐκείνου τὴν πονηρίας μισήσαντες ταυτησὶ, τούς τε τεθνεῶτας ἅμα, καὶ τὴν κόρην ἐλεήσαντες· τοὺς μὲν ὅτι κτήματος ἀπεστέρηνται τοιούτου· τὴν κόρην δ' ὅτι τὴν ὥρας ἐν χρῷ χαμὸν ἀπολαύσει· κηδόμενοί τε τοῦ νέου, ὅστις ἔμελλε

intervallo alias relinquere, forma illius captus (cujus nimirum tantam illa vim haberet, ipsum ut parentem praeter naturam subigeret) eamque ob causſam ſecum illam habere cupiens, fingens interim ſuſpicionis vitandae cauſſa, elocare ſe ipſam velle ei, qui dignus ipſa eſſet, commentum comminiſcitur ipſa cupiditate injuſtius, quod putabat facile ſibi quod vellet confecturum. Curru enim quanta maxima arte poteſt ad celeritatem elaborato, equos cum junxiſſet, qui tum erant in Arcadia, velociſſimos, certabat cum procis puellae, praetereuntibus propoſito praemio ipſa puella, devictis poena capitis: poſtulabatque ipſam currum cum illis conſcendere, ut in illa occupati & defixi, equeſtris rei curam omitterent. Illi, cum fortuna adverſa uſus fuiſſet, qui primus curſum ingreſſus fuerat, & virgine una cum vita excidiſſet, detrectare certamen, aut mutare conſilium puerile arbitrati, crudelitatemque Oenomai exoſi, alius alium morte praevenerunt, quaſi metuentes, ne morte pro puella excideret. Ac progreſſa eſt caedes ad adoleſcentes tredecim. Dii autem pravitatem hanc iſtius exoſi, mortuosque ſimul & virginem miſerati, illos, qui tali poſſeſſione privati eſſent; hanc, quod forma illa atque aetate non frueretur, cura adoleſcentis ſuſcepta, qui erat decertaturus, (hic Pelops

a Γεγενημένον] Recte ſic P. ut *Jenſ.* voluit. Γεγενηκὸς male *J. H. S. Fl. Fr. B.* b Ἄλλον] Ita *Fl. H. Bl. P. S.* Ἄλλο *J.*

nathen. ὁ δὲ πώλους βασιλέως παρασχὼν ταῖς ἱππείαις. *F.G.* Eadem ſibi adſcripſerat *AE.M.*

89. Τὸν γεγενημένον ὑπεραγαγεῖν παρὰ φύσιν] Emendandum γεγενηκότ'. Sermo eſt de Hippodameia, cujus tanta venuſtas fuerit, ut & ipſum patrem praeter naturam in amorem ſui pellexerit. *J.J.*

97. Ἧι εἰς] Τὸ ἧι ejiciendum videtur. *F.G.*

1. Ἆθλον τὴν νίκης παρελθόντας] Laborat locus intemperanti verborum transpoſitione: παρελθόντας refertur ad μνηστῆρας & ἠμιλλᾶτο. Sic deinde ἠπειλημένους, ad quod intelligendum & revocandum eſt προτιθείς. *J.M.G.*

Ibid. Παρελθόντας] Παρελθοῦσιν forſan. *F.G.* Et ego ſic mallem. Verum quia ſtatim etiam ſubjicitur ἑστηκότας (licet hoc ab infin. στῆσαι pendeat) nihil potius mutaſſim, ſed παρελθόντας ante ἆθλον collocando intricatae ſtructurae mederer. Licet & ſic pro accuſativo abſoluto poſſit haberi, i. e. *ſi praeverterint*, de quo egimus alibi, & Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* III. 10. N°. 64. quem & vid. ad XI. c. 8. Et Cl. *Hemſterh.* ad T. I. Lucian. *Halc.* c. 8. N°. 21. *J.F.R.*

14. Μέχρι τρισκαίδεκα] Non concordat *Pauſanias* de numero procorum ab Oenomao interfectorum, ſex-de-

lops fuit) & currum illi donant pulchrius ab arte elaboratum, equosque immortales; quorum opera virgine potiretur. Et potius est, interfecto in metis victore socero.

(Πέλοψ δ' ἦν ὅτ῾ ἀγωνιεῖτο, ἅρμα τε χαρίζου) τούτῳ κάλλιον τέχνης πεποιημένον, ἵππους τε ἀθανάτους, δι' ὧν ἔμελλε τὴν κόρης κύριος εἶναι. καὶ γέγονέ γε τῆς νίκης ἀπέχεσθαι τέρμασι τὴν νίκης ἀπεκλονώς.

20. *Adeo pulchritudo divina res hominibus visa est, & honorata inter omnes, & Dis saepe magno studio expetita. Propterea neque nobis est quod quis jure succenseat, qui operae pretium putaverimus ista de pulchritudine enarrare.* Sic & Aristippus orationem suam absolvit.

Οὕτω τὸ τῆς κάλλους χρῆμα ἀνθρώποις τε θεῖον εἶναι δοκεῖ, καὶ τιμώμενον τῶν πάντων, καὶ θεοῖς ἐσπουδάσθαι πολλαχόσε. διὸ δὴ χρὴ ἡμῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις μέμφεσθαι δικαίως, πρᾶγμα λογισαμένοις τὸ ταῦτα περὶ κάλλους διεξελθεῖν. οὕτω μὲν δὴ καὶ Ἀρίστιππος διῆλθε τὸν λόγον.

21. HERM. Tu superes, Charideme, qui velut coronidem eorum, quae in pulchritudine pulchra sunt, imponas, *tuam* orationem. CHAR. Ne, per ego te Deos rogo, ultra progredi me coge. Satis enim fuerint ad declarandam disputationem etiam declarasse, quae modo dicta sunt, qui praesertim non quaecumque dixi depromere ex memoria possim. Quippe facilius aliquis retineat dicta ab aliis, quam sua. HERM. Quin haec sunt, quorum ab initio cupiebamus fieri compotes. Neque enim tantum illas audire orationes curabimus, quam tuam. Itaque hac si nos privaveris, scito, etiam in illis frustra te elaborasse. Verum per Mercurium, universam orationem, quemadmodum ab initio promiseras, nobis redde. CHAR. Melius fuerat, te istis contentum difficultatem mihi remittere. Quandoquidem vero ita cupidus es orationis meae audiendae, eaque in re tibi oportet obsequi: hunc in modum ergo ipse quoque verba feci:

ΕΡΜ. Σὺ δὲ λοιπὸς εἶ, Χαρίδημε, ὅπως δ' ὥσπερ χορωνίδα τῶν κάλλους καλῶν ἐπιθήσῃ τὸν λόγον. ΧΑΡ. Μηδαμῶς, ὦ πρὸς θεῶν, περαιτέρω προελθεῖν με βιάσῃ. ἱκανὰ γὰρ δηλῶσαι τὴν συνουσίαν καὶ τὰ νῦν εἰρημένα· ἄλλως τ' οὐδ' ὅσα περ εἶπον ἀπομνημονεύοντα. ῥᾷον γὰρ ἄν τις μνημονεύοι τὰ ἑτέροις εἰρημένων, ἢ τὰ [c] αὐτῷ. ΕΡΜ. Ταῦτα μὲν δή ἐστιν, ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐπεθυμοῦμεν ἐπιτυχεῖν. οὐ γὰρ δὴ τοσοῦτον ἡμῖν τὸν λόγον ἐκείνων, ὅσον ἐμέλησε τῶν σῶν ἀκοῦσαι. ὥστ', ἢν τούτων ἀποστερήσῃς, καὶ ἐκεῖνα μάτην ἴσῃ πεπονηκώς. ἀλλὰ, πρὸς Ἑρμοῦ, τὰ πάντα λόγον ὥσπερ ὑπέστης ἐξ ἀρχῆς, ἀπόδος. ΧΑΡ. Βέλτιον μὲν ἦν τούτοις ἀπαλλάττειν με τὸν δυσχερῆ ἀγαπῶντα· ἐπεὶ δ' οὕτω προθυμῇ καὶ τὰ ἡμετέρων ἀκοῦσαι λόγων, καὶ τοῦθ' ὑπηρετεῖν ἀνάγκη, ὧδε τοίνυν καὶ αὐτὸς ἐποιησάμην τὸν λόγον.

Εἰ

[c] *Αὐτῷ*] Sic *Fl.* & pleraeque. *Αὐτῷ J.*

decim enim ponit, quorum nomina vide fis apud auctorem Heliacorum 2. *J. P. a G.*

Ibid. Τρισκαίδεκα] *Philostratus* etiam ἐπὶ τρισὶ καὶ δέκα ἥδη νίοις p. 789. imag. *M. du S.*

20. Πέλοψ] De hac fabula vid. *Tzetz.* ad Lycophr. vs. 153. aliosque quos adlegat *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. 2. c. ult. quem conferendum in marg. monuerat *T. Hemst.* *J. F. R.*

Ibid. Ἅρμα] Neptunus forma ejus captus, dum in Sipylo vinum Diis ministrat, *Philostr.* l. c. *Cic.* Tusc. II. ult. *Equi Pelopis illi Neptuni, qui per undas currus suspensos rapuisse dicuntur.* *M. du S.*

26. Τῶν πάντων] Pro τῶν forsan ὑπὸ legendum. *F. G.*

27. Πολλαχόσε] Hic pro πολλαχοῦ sive πολλαχῇ positum videtur. *F. G.*

33. Ὅπως δή] Subaudi ἴφι, σώπει. *F. G.*

46. Τούτοις ἀπαλλάττειν με] Scholasticus auctor saepe nimia transpositione tenebras legentibus objicit. Construenda ita est oratio, Βέλτιον ἦν τούτοις ἀγαπῶντα ἀπαλλάττειν με τὸν δυσχερῆ. Conabar cum primum legerem

ACAD. SCIENT. LITT. ET ART. LUGD

Εἰ μὲν πρῶτος αὐτὸς ἦρχον περὶ τοῦ κάλλους λέγειν, προοιμίων ἂν ἐδεόμην συχνῶν· ἐπεὶ δ' ὅτι πολλοῖς ἔρχομαι τοῖς πρότερον εἰρηκόσιν ἐρῶν, οὐδὲν ἀπεικὸς τοῖς ἐκείνων κεχρημένον ὡς προοιμίοις ἐπιφέρειν ἐξῆς τὸν λόγον· ἄλλως τ' οὐδ' ἑτέρωσε τῶν λόγων γινομένων, ἀλλ' ἐνταῦθα καὶ ἐν αὐτῆς ἡμέρας, ὥστ' ἐκείνας καὶ τοὺς [a] παρόντας λαθεῖν, ὡς ἄρ' οὐχ ἑκάστου ἰδίᾳ λογοποιοῦσιν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἕκαστον ὅτι μέρους διεξέρχονται λόγον. ἑτέρωθι μὲν οὖν ἦν ἦρκει γ' ἂν εἰς εὐφημίαν, ἅπερ ὑμῶν ἕκαστος ἔτυχεν εἰπὼν περὶ τοῦ κάλλους ἰδίᾳ. τούτῳ δὲ τοσοῦτον [b] πλέον ἐστὶν, ὥστε καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἔξω τῶν νῦν εἰρημένων, οὐ δεῖν ἐπαίνων εἰς αὐτό. πλεῖστα γὰρ πολλαχόθεν αὐτὰ πρῶτα δεῖν λέγειν ἕκαστα δόξαν παρίστησιν, ὥσπερ ἀνθέων εὐτυχοῦντι λειμῶνι, ἀεὶ τὰ φαινόμενα ἄρτι προσαγομένοις τοὺς δρεπομένους. ἐγὼ δ' ἐκ πάντων ἐκλέξας, ὅσα μοι δοκῶ μὴ βέλτιον εἶναι παραλιπεῖν, λέξω μικρὰ βραχέων, ὅπως τῷ τε κάλλει τὰ γιγνόμενα ἀποδώσω, ὑμῖν τε τὸ μακρολογεῖν παραλιπών, δράσω κεχαρισμένα.

Τοῖς μὲν ἢν ἡ δι' ἀνδρίαν ἢ καθ' ἑτέραν τινὰ τῶν ἀρετῶν ἡμῶν προέχειν δοκοῦσιν, ἢν μὴ, τῷ καθ' ἡμέραν ποιεῖν εὖ, ἀναγκάζωσιν ἡμᾶς εὖ αὐτοῖς μεμηχανῆσθαι, βασκαίνομεν μᾶλλον, ἐξ ὧν τ' ἂν [c] εἰ καλῶς αὐτοῖς τὰ πράγματα [d] πραττόμενα ᾠήν. καλοὺς δ' οὐ μόνον οὐ φθονοῦμεν τὸ ὥρας, ἀλλ' εὐθύς τε ἰδόντες ἀλισκόμεθα, καὶ ἀγαπῶμέν τε, οὐδ' ἀποκνοῦμεν ὥσπερ κρείττοσιν,

22. *Si primus ego de pulchritudine dicere inciperem, multis opus haberem exordiis: quando autem post plures, qui ante me dixerunt, oraturus venio, haud absurdum fuerit, illorum me orationibus pro exordiis usum, ipsam statim meam orationem adjungere: cum praesertim non alias habitae sint illae orationes, sed hic & eodem die, ut possit etiam praesentibus fucus fieri, quasi non suam sibi quisque orationem habeat, sed unam eandemque pro parte quisque sua exsequatur. Atque alii rei satis essent ad colligendam famam, quae unusquisque vestrum singulatim pro pulchritudine dixit. Huic vero tantum superest, ut etiam his qui post futuri sunt, praeter ea quae jam sunt dicta, non defuturae sint ejusdem laudes. Plurima enim pluribus ex locis praebet, quorum unumquodque primum dicendum esse videatur, velut floribus in felici prato semper his, qui jam conspiciuntur, decerpentes allicientibus. Ego vero deligens ex omnibus, quaecumque non recte omitti putabo, paucis dicam, ut & pulchritudini justa tribuam, & vobis, omissa longiori oratione, gratificer.*

23. *Igitur qui vel fortitudine, vel quacumque virtute alia excellere nobis videntur, illis, nisi per quotidiana beneficia nos, ut bene erga illos affecti simus, veluti cogant, potius invidemus, unde non bene illis res successerit. Pulchris vero non tantum non invidemus formam, sed ad primum conspectum capimur, supra modum illos amamus, neque fatigamur illis tanquam Diis quibusdam, quan-*

a Παρόντας] Περιόντας prave Fl. b Πλέον ἐστὶν] Πλείω ἐστὶν J. V2. Fr. c Οὐ] — ἴσως L. Id est, ᾠ forsan delendum esse. Sed male ᾠ omitteretur. d Πραττόμενα] Πραττόμενον, χοίη Edd. antea male.

rem hoc opusculum, emendare talia: sed mox sensi, ea ab auctore affectata esse. J.M.G.

56. Ἑτέρωσε] Pro ἑτέρωθι ut supra πολλαχόσε pro πολλαχοῦ. F.G.

63. Τούτῳ δὲ] Τῷ κάλλει. F.G.

67. Δίχα ἑκάστα δόξαν] Scio, δόξαν posse absolute intelligi, *cum videatur*. Scio, non hic solum tenebricosum esse prae ornandi studio auctorem. Et tamen verisimilis mihi videtur antiqua conjectura mea, legendum esse δεξιὰ. Certe sic facilius fluere orationem, qui Graece sciunt, sentient: certe sine fraude fuerit Latinam interpretationem eo accommodasse.

Ne-

quantum nobis licuerit, ſerviendo. Ergo jucundius aliquis paruerit formae felicis homini, quam non tali imperaverit, & gratiam habuerit majorem injungenti multa, quam nihil praecipienti.

ὅσον ἂν ἡμῖν ἐξῇ δουλεύοντες αὐτοῖς. ἥδιον ἂν ὑπακούσαι τις ὥρας εὐτυχηκότι, ἢ προστάξειε τῷ μὴ τοιούτῳ, καὶ πλείω χάριν ἂν εἰδείη τῷ πολλὰ προστάττοντι μᾶλλον, ἢ τῷ μηδ' ὁτιοῦν ἐπαγγέλλοντι.

24. *Et reliqua bona, quorum indigemus, non ultra appetimus, cum ſumus conſecuti; pulchritudinis autem nulla unquam eſt ſatietas: verum ſi & illum Aglaiae filium qui cum Achivis venit contra Ilium, ſique Hyacinthum illum pulchrum, aut Lacedaemonium Narciſſum vincamus pulchritudine; non putamus ſatis nobis eſſe, ſed metuimus, ne ignari a poſteris forte ſuperemur.*

Καὶ τἄ μὲ ἄλλων ἀγαθῶν, ὧν ἂν ἐνδεεῖς ὦμεν, ὑπερτέρα σπουδάζομεν τοῦ τυχεῖν· κάλλους δ' ἡμῖν οὐδεὶς οὐδὲ πώποτε γέγονε κόρος. ἀλλ' ἐάν τε τὸν Ἀγλαΐης, τὸν εἰς Ἴλιον ποτὲ συναναβάντα τοῖς Ἀχαιοῖς, ἐάν θ' Ὑάκινθον τὸν καλὸν, ἢ τὸν Λακεδαιμόνιον Νάρκισσον κάλλει νικῶμεν, οὐκ ἀρκεῖν ἡμῖν δοκοῦμεν, ἀλλὰ δεδοίκαμεν μὴ λάθωμεν τοῖς ὀπιγιγνομένοις ἂν καλαλιπόντες ὑπολειφθείημεν.

25. *Fere omnibus autem, ut ita dicam, rebus humanis commune quaſi, ad quod componantur, exemplum pulchritudo eſt: & neque imperatores non curant ad pulchritudinem ſtruere aciem; neque oratores componere orationem; neque pictores imagines ſuas pinxiſſe. Sed quid haec dico, quorum pulchritudo finis eſt? Quorum ad uſum neceſſitate quadam venimus, in his nihil ſtudii intermittimus, quo ea, quam poteſt, paremus pulcherrima. Neque enim Menelaus tam curabat uſum aedium, quam ut ingredientes admiratione percelleret: atque ea cauſa & ſumtuoſiſſimas ſimul paravit & pulcherrimas. Neque aberravit ab ſuo conſilio: Ulyſſis enim filius ita illas admiratus eſſe dicitur, requirendi patris cauſſa in eas cum perveniſſet, ut Piſiſtrati diceret Neſtoris filio,*

Talis num fuerit Jovis aula introrſus
Olympi?

Σχεδὸν δ', ὡς εἰπεῖν, πάντων τἐν ἀνθρώποις πραγμάτων ὥσπερ κοινὸν παράδειγμα τὸ κάλλος ἐστί· καὶ ὅτε γραληγοῖς εἰς κάλλος ἡμέλησε τὰ γρατεύματα συντάσσειν, ὅτε ῥήτορσι τοὺς λόγους συντιθέναι, ὅτε μὴν γραφεῦσι τὰς εἰκόνας γεγραφέναι. ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω; ὧν τὸ κάλλος τέλος ἐστίν· ὧν δ' εἰς χρείαν ἥκομεν ἀναγκαίως, οὐκ ἐλλείπομεν οὐδὲν σπουδῆς εἰς ὅσον ἔξεστι κάλλιστα καλασκευάζειν. τῷ τε γὰρ Μενέλεῳ οὐ τοσοῦτον ἐμέλησε τῆς χρείας τῆς οἴκων, ἢ ὅσον τοὺς εἰσερχομένους ἐκπλήττειν· καὶ διὰ τοῦθ' ἅτα πολυτελεστάτους ἅμα καλασκευάσαι, καὶ καλλίστους, καὶ τῶν γνώμης οὐκ ἥμαρτεν· ὁ γὰρ Ὀδυσσέως υἱὸς ἀγαθὸν εἶναι λέγεται τοῦτο, καὶ σὺν τῷ πατρὸς εἰς αὐτὸν ἀφιγμένος, ὥστ' εἰπεῖν Πεισιστράτῳ τῷ Νεστορίδῃ,

Ζηνός που τοιόνδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.

Αὐ-

e Ὑπακούσαι] Ὑπακοῦσαι Edd. male. Ὑπακούσαιτο, ἴσως L. f Γραφοῦσι] Sic plurimae cum *Fl.* Γραφοῦσι *J.*

Neque turbare nos debet illud δεῖ λέγειν pro λέγεσθαι. Sic enim auctor etiam ſupra c. 15. m. μισεμένων ἐ εἰδὲ προσελθεῖν ἀξιεμένων, ubi paſſivo non minus opus erat. *J.M.G.*

81. Πράττομεν, καίτοι] Lege πραττόμενα καίτοι. *F.G.* Idque omnino neceſſarium credidi. *J.F.R.*

Πραττόμενα καίτοι] Sic legendum eſſe facile, credo, quisque videt, & viderunt, puto, ſuperiores interpretes. Τὰ πραγμαίνα ἴσχει οὖ πραττόμενα ſignificat οὐ πράττεται. *J.M.G.*

93. Τὸν Ἀγλαΐης] Nireus. *Hom.* Il. B. 672. Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς χαριέστατος ἦεν ἀνάκτων Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. *M. du S.*

19. Ζηνός που] *Hom.* Od. Δ. 74. *M. du S.*

Ibid. Ἔνδοθεν] I. e. ἔνδοθι. F.G. Sic & ſupra de *Dea Syr.* c. 31. *J.F.R.*

Αὐτὸς δ' ὁ τῦ μειρακίυ πατὴρ οὐκ ἄλ-
λυ τε χάριν μιλτοπαρήυς ἦγε τὰς ναῦς,
συστρατευόμενος τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ Τροίαν,
ἢ ὅπως τὺς ὁρῶντας ἐκπλήττειν ἔχοι. καὶ
χεδὸν εἴ τις ἑκάστυ ἐξετάζειν βούλοιτο τῶν
τεχνῶν, εὑρήσει πάσας ἐς τὸ καλὸν ὁρώ-
σας, καὶ τοῦτο τυγχάνειν [a] τῦ παντὸς τε-
θειμένας.

Τοσῦτον δὲ τὸ καλὸν τῶν ἄλλων ἁπάν-
των ὑπερέχειν δοκεῖ, ὥστε τῶν μὲν ἢ δικαιο-
σύνης, ἢ σοφίας, ἢ [b] ἀνδρείας μετεχόντων,
πολλά τις ἂν εὕροι τιμώμενα μᾶλλον· τῶν
δὲ ταύτης τῆς ἰδέας κεκοινωνηκότων βέλτιόν
ἐστιν εὑρεῖν οὐδέν, οὕτως [c] ὡς τῶν μὴ μετε-
σχηκότων ἀτιμότερον οὐδέν. μόνυς γὰρ τὺς
μὴ καλὺς ὀνομάζομεν αἰσχρύς, ὡς οὐδὲν ὂν
εἴ τι τις ἔχων τύχοι πλεονέκτημα τῶν
ἄλλων, κάλλυς ἐστερημένον.

Τὺς μὲν ἐν ἢ δημοκρατυμένοις τὰ κοινὰ
διοικῦντας, ἢ τυράννοις ὑποτελαγμένυς,
τὺς μὲν δημαγωγύς, τὺς δὲ κόλακας κα-
λῦμεν· μόνυς δὲ τὺς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δυ-
νάμει γενομένυς θαυμάζομέν τε, φιλοτί-
μυς τε καὶ φιλοκάλυς ὀνομάζομεν, καὶ κοινὺς
νομίζομεν εὐεργέτας τῆς τῶν καλῶν ἐπι-
μελητάς. ὅτε τοίνυν οὕτω μέγα σεμνὸν τὸ κάλ-
λος ἐστίν, οὕτω δὲ τοῖς πᾶσιν ἐν εὐχῆς μέ-
ρει τυχεῖν, κέρδος τε νομίζεται τὸ τυτῳ
τι μετασχεῖν δυνηθῆναι, πῶς ἡμᾶς εἰκό-
τως οὐκ ἄν τις ἐμέμψαιτο, εἰ τοσῦτον
ἔχοντες κέρδος κερδαίνειν, ἔπειθ' ἑκόντες
προϊέμεθα, μηδ' αὐτὸ τῦτο αἰσθέσθαι δυ-
ηθέντες, ὅτι ζημιύμεθα;

Ipse autem pater adolescentuli (Telemachi) *non alia causa splendentes minio naves Graecorum expeditionem juvans ad Trojam duxit, quam ut haberet, quo videntes percelleret. Et artes prope omnes si examinare aliquis velit, inveniet ad pulchritudinem eas collineare, & in illa consequenda ponere omnia.*

26. *Tantum vero eminere in reliquis omnibus pulchritudo* (honestas) *videtur, ut multa observare liceat iis, quae vel justitiam, vel sapientiam, vel fortitudinem sibi adjunctam habent, honoratiora: his vero, quae hujus qualitatis partem habent, melius invenire nihil est: quemadmodum nihilum istis, qui nihil ejus habent, nihil contemtius. Quippe solos, qui pulchri non sunt, turpes vocamus: quasi nihil sit, si quis aliquam caeterarum praerogativarum habeat pulchritudine idem privatus.*

27. *Atque illos, qui vel in populari imperio rem publicam administrant, vel tyrannis subjecti sunt, demagogos illos, hos adulatores vocamus: solos, qui sub hac* Pulchri & Honesti *potestate sunt, admiramur, laborisque & honestatis amantes vocamus, & communes benefactores habemus illos, qui pulchrorum* (honestorum) *curam suscipiunt. Cum igitur adeo augustum quiddam sit pulchritudo, adeoque in parte votorum sit omnibus illam consequi, ut in lucro ponant, illi si qua servire possint: quomodo non merito nos vituperaverit aliquis, si tantum, cum liceat lucrum facere, ultro deinde illud abjiciamus, ac ne hoc ipsum quidem sentire queamus, damnum nos facere?*

28. Tan-

a Τῦ παντὸς τιθ.] Ita omn. Edd. habere adjecit *Solan.* habeant, ut c. 23. &c. c Ὡς] Ὧν male *Fl.* b Ἀνδρείας] Sic jam Edd. omn. cum alias & ἀνδρίας

20. Παντὸς] Ulysses. *F. G.*
21. Μιλτοπαρήυς] *Hom.* Catal. 144. *M. du S.*
30. Ἀνδρίας] Mendose in omnibus legitur ἀνδρείας *M. du S.*

Ἀνδρίας] Cur mendi hoc insimulat *Solan?* An quia in emendationibus Auctorum codicibus ἀνδρίας potius invenias, teste *Stephano*, qui tamen promiscue inveniri fatetur. An quia sic melius distinguitur ab adjectivo ἀνδρεῖος, ἀνδρεία? vel etiam ab ἀνδρία, *virilis aetas*, tradente *Schol.* Demosthenis ad Chersonesiana fin. p. m. 272. C. Tom. postremi. Verum in Edd. tam crebro confunditur, ut nihil mutare ausim; ἀνδρία hoc Phil. saepius, item supra *Patr. Enc.* c. 8. & *Musc.* c. 5. ubi contrariam Rhodomanni opinionem addidimus.

An-

28. Tantum & ego verborum feci, multis, quae in promtu mihi erat de pulchritudine dicere, abscissis, cum longius extrahi colloquium viderem. HERM. Felices vos quidem, qui tali colloquio fruiti sitis. Sed tuo beneficio fere non deteriori ego quoque conditione fui.

Τοσοῦτον μὲν δὴ κἀγὼ τὸν λόγον ἐποιησάμην, πολλὰ τῶν ἐντὸς μοι περὶ κάλλους §§ εἰπεῖν ἀφελών, ἐπειδὴ τὴν συνουσίαν ὑπὸπολὺ ἐβασκαινόμην ἑώρων. ΕΡΜ. Εὐδαίμονές γε, οἱ τοιαύτης ἀπολελαύκατε τῆς συνουσίας· ἀχεδὸν δ' ἤδη κἀγὼ οὐδὲν ἔλαττον ὑμῶν ἔσχηκα λέγειν σέ.

60 [d Οὐδ' ὅτῳ δοκεῖ τῶν Λυκιανοῦ]

d Οὐδ' &c.] Non habet haec Graeca *P.* Habent *Fl. J. H. B. S.* &c.

Ἀνδρίας ἐπιμολοῦ *Epict.* Sent. 78. p. 128. f. σοφίας καὶ ἀσφαλείας *Aelian.* VIII. 16. f. aliique aequales & posteriores, ἄνω κάτω. *J.F.R.*

32. Τῶν ἰδίως καλουμένων] Ἰδία *species*, est *forma qualitas*, *notio*: commune quiddam & universale, quod partus plures, *individua* certe, complectitur. Τῶν ἰδίως τῷ κάλλει πεπιστῶσι vel κεκυφόσι, qui sub notione & nomine, sub specie pulchrorum comprehenduntur. *Speciem* aut *formam* nolui ponere in interpretatione, ne quis pro ipsa pulchritudine ea nomina poni existimaret: idque tanto magis, cum auctor felici illa ad mores puerorum & adolescentulorum formandos linguae Graecae confusione, eodem nomine tum pulchrum, quod in corpora cadit, tum generosum illud in animis honestum complectatur. *J M.G.*

60. Οὐδ' ὅτῳ δ.] Hoc Scholium ita haud dubie ad praecedentem Dialogum pertinet; cum titulo sequentis additum sit εἰ γνήσιον. Unde clare efficitur, Scholium praecedens ad *Philopatridem* pertinere. *M. du S.*

[Οὐδ' ὅτῳ δοκεῖ τῶν Λυκιανοῦ] Quum *Junt.* haec verba superscripta haberet Dialogo sequenti, *Solanus* adjecerat, ea pertinere ad Dial. praecedentem; cumque in *Fl.* in qua hic *Charidemus* ultimo omnium loco collocatur, diserte ante τὸ ΤΕΛΟΣ ponat, ea eodem posui. In cett. ita inter utrumque Dialogum medio erant posita loco, ut non distinguas ad priorem, an ad seq. spectent. *J.F.R.*

ΝΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΥΧΗΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ, εἰ γνήσιος.

NERO, SIVE DE ISTHMO PERFODIENDO.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

MENECRATIS ET MUSONII.

ΜΕΝ.

Ἡ Ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμῦ ἡ σοὶ, Μυσώνιε, ἀφ' χειρὸς, ὥς φασι, γεγονυῖα τῷ τυράννῳ, νῦν εἶχεν Ἕλληνα. ΜΟΥΣ. Ἴσθι, ὦ Μενέκρατες, ἡ βελτίω ἐντεθυμῆσθαι Νέρωνα. τὰς γὰρ περιβολὰς τ Πελοποννήσυ, τὰς ὑπὲρ Μαλέαν, [a] ξυνήρει τοῖς θαλαττιβμδίοις, εἴκοσι σταδίων τῦ Ἰσθμῦ ῥήγμασι. MEN. Τῦτο δ' ἂν ἡ τὰς ἐμπορίας ὤνησε, καὶ τὰς ἐπὶ θαλάττῃ πόλεις, ἡ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ. καὶ γὰρ ἐκ [b] καὶκείναις ἐποχρῶν ὁ οἶκοι καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ. ταῦτα δὴ διέξελθε, Μυσώνιε, βυλομένοις ἡμῖν ἀκροάσασθαι, ἡ ἐρρωμένως τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀνακόψασα δὲ λιπεῖν σε ἂν, ὦ Δημήτριε, τ Ἰσθμὸν ὁμοίων τῇ Ἑλλάδι; εἰ δὲ καὶ παραδοῦντά μοι εἶδες, ὥσπερ Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες; pro illo ἀνιερωμῆσαι, quod *lamentari* vertitur, mallem retinuisset *Olearius* vulgatum ante ἀκινδυνῆσαι, *detestari*. Caeterum hinc intelligitur, quid sibi velint mox verba, προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ. *J. M. G.*

NERO.

MEN.

AT Isthmum certe perfodere, Musoni, quod prae manu, ut ajunt, habuit tyrannus, Graeci res consilii tui etiam judicio fuit. MUS. Scito, Menecrates, etiam meliora in animo habuisse Neronem. Circuitus enim illos Peloponnesi supra Maleam navigantibus compendifaciebat, perrumpendo viginti stadiorum Isthmo. MEN. Hoc vero & commerciis utile fuisset, & maritimis urbibus pariter atque mediterraneis. Nam his quoque fructus domestici sufficiant, si res maritima bene habeat. Haec ergo, Musoni, enarra nobis

Εἰ γνήσιος] Sola *B2.* haec duo verba omittit. ΕΙΓΝΗΣΙΟΣ *Ald.* & *H1.* ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣ.] Ita *B1. 2. P.* Aliae omittunt inscript. person. [a] Ξυνῆρει] Ξυσῆρε *P.* [b] Καὶκείναις] Bene sic *Ald. P. H.* &c. Κἀκείνας male *S.* & *Amst.*

ΝΕΡΩΝ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ.] Neque hic Luciani dialogus est, quemadmodum facile omnibus vestigiis colligi potest, ac praesertim fine dialogi. Scriptus nempe hic dialogus superstite Nerone, ac Luciano necdum nato, ut patet antedictis ad Philopatrin. *Th. M.*

ΝΕΡΩΝ] In *Fl.* Ed. non extat hoc opusculum. *M. du S.*

ΝΕΡΩΝ] Quisquis est hujus libellii auctor (Lucianum quidem non puto scabro adeo ac difficili genere scribendi usum) in eo certe non peccavit, quod supervixisse fingit Neroni Musonium. Pulchre ostendit *Olearius* ad *Philostr.* V. Apollo. 4, 36, 2. *Suidam* qui ἀναιρεθῆναι dicit a Nerone Musonium, non hoc velle, interfectum esse, sed exilio ejectum & velut e medio sublatum. Porro quam commode hic ad Isthmum statuatur Musonius, inde apparet, quod idem *Philostratus* 5, 19. narrat, hunc philosophum inter vinctos illos fuisse, quorum operis fossa illa duceretur. Verba sunt, Demetrius Philosophus Μυσωνίῳ ἴφασκεν ἐντετυχηκέναι περὶ τ Ἰσθμὸν, δεδεμένῳ τε, καὶ πελευομένῳ ἐργάζεσθαι· καὶ αὐτὸν μὲ ἀνακρῖναι τὰ αἴτια· τ δ' ἴσχειν τὰ σιμισύης, καὶ ἐρρωμένως τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀνακόψασα δὲ λιπεῖν σε ἂν, ὦ Δημήτριε, τ Ἰσθμὸν ὁμοίων τῇ Ἑλλάδι; εἰ δὲ καὶ παραδοῦντά μοι εἶδες, ὥσπερ Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες; pro illo ἀνιερωμῆσαι, quod *lamentari* vertitur, mallem retinuisset *Olearius* vulgatum ante ἀκινδυνῆσαι, *detestari*. Caeterum hinc intelligitur, quid sibi velint mox verba, προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ. *J. M. G.*

ΝΕΡΩΝ &c.] In *Fl* totus hic Dialogus non conspicitur, consulto omissus. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ. ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ] Vide *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 162. cum notis. *M. du S.*

1. Ἡ ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμῦ ἡ σοὶ, Μυσώνιε] Qui potest Musonius haec ista de Isthmi perfossione differere a Nerone interfectus jam olim, ut apud *Suidam* est, atque alios? Hic autem Musonius sic agit, quasi qui Neroni supervixerit, ut cum de Vindice narrat cap. 5. Mitto jam stili indolem minime Lucianicam, aliaque id genus argumenta. *Th. M.*

Ἡ ὀρυχὴ τῦ &c.] Musonius diu vixit post Neronem. Vid. *Philostr.* & *Orig.* contra Celf. *M. V. La Croze.*

Ibid. Μυσώνιε] A Nerone in exilium missus, non in-

bis audire cupientibus universis, nisi quid aliud serium agere cogitas. MUS. Faciam ac lubens. Nec enim scio, in quo potius gratum facere vobis possim, qui studendi caussa insuave adeo auditorium ingressi sitis.

2. Neronem igitur in Achaiam egerunt carmina, & quod firmiter sibi persuaserat, nec Musas canere suavius. Volebat autem etiam Olympia, certaminum omnium maxime gymnicum, ob cantum coronari. Quantum enim ad Pythia, haec magis ad se pertinere, quam ad Apollinem: qui nec ipse citharam cantumque opponere sibi audeat. Verum Isthmus non inter ea, quae e longinquo cogitaverat: sed cum in naturam loci incidisset, magnificentiae quodam amore correptus, & regem illum Achivorum quondam ad Trojam *profectorum* cogitans, ut is Euboeam a Boeotia absciderit illo circa Chalcida Euripo; atque insuper Darium, ut Bosporo pons contra Scythas ab illo impositus sit; Xerxis autem *opera* forte ante haec ipsa cogitavit, magnificorum operum maxima. Ad haec videri sibi poterat, se permiscendis tam parvo inter-

σαις πᾶσιν, εἰ μή τι σπουδάσαι ἄμεινον ἕτερον. ΜΟΥΣ. Δίειμι βουλομένοις. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς ἀνδρὸς ἔτω φροντιστήριον ὑπὲρ τῷ σπουδάζειν.

Νέρωνα τοίνυν ἐς Ἀχαΐαν ᾠδαὶ ἦγον, καὶ τὸ σφόδρα αὐτὸν πεπεικέναι, μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀκριβῶς ἄδειν. ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ Ὀλύμπια (τὸ γυμνικώτατον τῶν ἀγώνων) στεφανοῦσθαι ᾠδῇ. τὰ γὰρ Πύθια, τούτων μὲν ἑαυτῷ μετεῖναι μᾶλλον, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι. μὴ γὰρ ἂν μηδ' ἐκεῖνον ἐναντίαν αὐτῷ κιθάραν τε καὶ ᾠδὴν θέσθαι. ὁ δὲ Ἰσθμὸς, ἃ μὲν ἄποθεν αὐτῷ βεβουλευμένων· ἀλλ' ἐντυχὼν τῇ φύσει τοῦ τόπου, μεγαλουργίας ἠράσθη, τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν ἐνθυμηθείς, ὡς τὴν Εὔβοιαν τὴν Βοιωτίας ἀπέτεμεν Εὐρίπῳ τῷ περὶ τὴν Χαλκίδα· ἔτι γε μὴν καὶ τὸν Δαρεῖον, ὡς ὁ Βόσπορος ἐγεφυρώθη αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Σκύθας· τὰ δὲ Ξέρξου καὶ πρὸ τούτων ἴσως ἐνόησε, μέγιστα τῶν μεγαλουργιῶν ὄντα· καὶ πρὸς τούτοις, τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι

interfectus est: vid. supra Περ. c. 18. *Tac.* ann. XV. C. 71. H. III. f. *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 175. cum not. & 187. Deest hic Dialogus in *Fl.* neque Lucianeus censendus est. Neronem quidem ea molitum fuisse, quae hic narrantur, verum est. Quod & in votis post eum Herodes Atticus ὁ πάνυ habuisse traditur a *Philostr.* in ejus vita p. 278. De Neronis in Graeciam itinere & agonibus ibi susceptis, videndi *Suet.* in Ner. c. 22. 24. *Dio* L. LXIII. p. 719. *Plut.* in Flamin. *Dio Chrys.* in Rhodiaca, & *Philostr.* in Apoll. IV. 24. & V. 7. *M. du S.*

10. Καὶ γὰρ δὴ καὶναίνας ἀσυχρῶν ὁ οἶκοι πατρὸς, ὃν τὰ ἐπιθαλάττια ὠφρύττε] Corrige ex *Aldina* καὶναίνας πάλαι scilicet ὢν τῇ μισογείᾳ, quibus abunde ait esse proventuum, si floreat res maritima. *J. J.*

11. Καὶναίνας ἀσυχρῶν] An καὶναίναις ἀσυχρῶ; *Bas.* edit. καὶναίναις ἀσυχρῶν ferri potest. *F. G.*

15. Ἐὺ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην] Haec sententiam sanam ut habere possint vereor. Legendum puto, tenui admodum in Mss. discrimine, Οὐ γὰρ οἶδ' ὅ, τι κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

17. Ἐς ἀνδρὸς ἔτω φροντιστήριον] Videtur fingere auctor, Musonium in carcere vel vinculis certe scholam hic habere, circa ipsum forte opus paullo ante relictum a Nerone. *J. M. G.*

22. Τὰ Ὀλύμπια] Vid. *Philostr.* p. 192. *M. du S.*

23. Τὰ γὰρ Πύθια] Absolute, ut Lucian. *Prom.* §. 7. Τὸ γὰρ ἐκ πλεκτῆς. *J. M. G.*

29. Τὸν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν] Rex Achivorum Trojam oppugnantium, qui Euboeam absciderit Boeotiae, nescio an usquam memoretur. Certe nihil Homerus, nihil Geographi. Contra a natura absciscissam omnes affirmant. Suspicari licet aliquid hic excidisse: nempe dixit forte auctor de illa *Homerica* fossa Il. H. Nestoris suasu facta; deinde Neptunum commemoravit, qui Libyam Hesperia, id est Hispania, circa Gades disjunxerit, Siciliam abruperit ab Italia, a Boeotia Euboeam. Omissis quae interjecta fuerant, male jam Agamemnoni tribuitur opus Neptuni, hoc est, ipsius naturae. Haec suspicari fas fuerit, ne nimis incredibile aliquid hic dicatur ex persona Musonii. Caeterum qui persossionem Isthmi Corinthiaci tentarint vid. *Plin.* H. N. 4, 4, f. 5. Neronis conatum describit, admixtis superstitionis quibusdam credulitatis certe vestigiis, *Xiphilinus* e Dionis l. 63. p. 722. *J. M. G.*

36. Καὶ πρὸς τούτοις τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας ἀναστο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐς ἴσα τοῖς ἔθνεσιν] Perobscure dictum ac neutiquam Lucianice. Accessit non notatus interductus post πάντας. Nam esse debuit

μίξαι πάντας, εἴσαιτο τ' Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐστιᾶσ[α] [a] τοῖς ἔξωθεν· αἱ γὰρ τύραννοι φύσεις μεθύουσι μέν, φαύουσι δὲ ποτὲ καὶ ἀκῦσαι τοῦτο φθέγμα.

Προελθὼν δὲ ὁ σκηνῆς ὕμνον μὲν Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ᾖσε, καὶ ᾆσμα ἐς μέγα Μελικέρτῃ δὲ καὶ Λευκοθέᾳ. ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν [b] τοῦ τ' Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος, ἐπὶ τ' ἀρυχὴν [c] ἧξε προτρέμβωμός τε καὶ αἰόλημα, καὶ καθηκόμενος ὁ γῆς, τρὶς, οἶμαι· τοῖς τε τ' ἐργάχην πεπιστευμένοις ἐκελευσάμην ξυμπόνως ἅπτεσθαι τοῦ ἔργου, ἀνῆμεν εἰς τ' Κόρινθον, τὰ Ἡρακλέους δοκοῦντες ἐξηλλάχθαι πάντα. οἱ μὲν δὴ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τὰ τελαύθη τε καὶ δύσεργα ἐξεπόνουν, ἡ στρατιὰ δὲ τὰ γεώδη τε καὶ ἐπίπεδα.

[d] Ἑβδόμην δέ που καὶ πέμπτην ἡμέραν προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ, κατέδης τις ἐκ Κορίνθου λόγος ὕστω σαφὴς, ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μεθεγνωκότος τ' τομήν. ἔφα-

vallo omnibus, ſplendido Graeciam munere, & velut epulis excipere. Ingenia enim tyrannorum, ebria illa quidem, tamen interdum etiam ejusmodi vocem audire geſtiunt.

3. Progreſſus autem de tentorio, hymnum canebat Amphitrites ac Neptuni, & carmen non magnum Melicertae & Leucotheae. Cum vero raſtellum illi aureum porrexiſſet praeſes Graeciae, ad foſſam acceſſit inter plauſus atque cantus, humoque tertio, puto, percuſſa, hortatusque eos quibus cura operis permiſſa erat, ut ſtudioſe illud aggrederentur, Corinthum rediit, omnes a ſe Herculis ſuperatos labores, exiſtimans. Atque ergaſtulorum vincti ſaxoſa & difficilia elaborabant, terrena autem ac plana exercitus.

4. Septimo vel quinto adeo die, cum Iſthmo velut affixi haereremus, ingruit aliquis e Corintho nondum tamen certus rumor, de mutato a Nerone abſcindendi conſilio.

a Τοῖς] Bene ſic vett. Τὴν male S. & *Amſt.* b Τοῦ] Sic P. ut *Marcil.* voluit. Καὶ Edd. cett. c Ἀρχὴν] Legi etiam poteſt ἀρυχὴν *Pell.* d Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Sic eſſe in Edd. omnib. notat *Solan.*

buit καὶ πρὸς τούτοις καὶ δὴ ὀλίγου ἐπιμίξαι πάντας, εἴσαιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐστιᾶσαι τοῖς ἔξωθεν. *Puteſter haec* cogitavit, *etiam, quod ſi omnes* Graecos *compendio iſto ſic inter ſe permiſcuiſſet, videretur extraneis Graeciam ſplendido quaſi epulo excepiſſe.* Nunc pretium advertere, quemadmodum *Jac. Micyllus* interpres, quidde non peſſimis eſt, rem geſſerit. *Supra omnia autem haec*, inquit, *etiam illud putabat: Graeciam per hoc, quod brevi adeo omnes inter ſe miſceri poſſent, contra exteros ſplendida adeo ſtabilitum iri.* Proh Apollo & Muſae Pſeudolucianicae! Ita? ἰσθιῶσα eſt *ſtabilitum iri?* Haud vidi magis: miſerum Lucianum, qui ſub tam lentis maxillis, & hunc Pſeudolucianum, qui ſic ſub Luciani pelle vapulat. Ἐστιᾶσαι autem Ἑλλάδα hic Pſeudolucianus dixit ad Olympiorum celebritatem cogitatione ſe referens. *Th. M.*

Ibid. Τὸ δ' ὀλίγου] An ſic legendum videtur: τὸ δ' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας τοὺς Ἕλληνας ἐν τῇ Ἑλλάδι λαμπρῶς ἐστιᾶσαι ὑπὸ τ' ἔξωθεν. *F. G.*

Τὸ δ' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι] Legendum arbitror τοῦ, quod quale ſit, ex interpretatione intelligitur. Illud εἴσαιτο per *videri poterat* interpretatus ſum auctoritate *Heſychii*, apud quem eſt εἴσαιτο, δόξειεν. *Permiſcere* ἐπιμίξαι eſt commerciorum ſocietate inter ſe devincire. Τὰ ἔξωθεν ſunt merces facilius jam importandae. *F. M. G.*

39. Ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα] Notari debuit aſteriſco hic locus, & proclamari: hic foſſa eſt ingens! *Th. M.*

41. Ὑμνον μὲν Ἀμφιτ.] *Olear.* ad *Philoſtr.* p. 159. 7. *J. F. R.*

42. Καὶ ᾆσμα] An καὶ ἀ. ὃ μ. Μελικέρτῃ τε καὶ λ. Placet. *F. G.*

43. Ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος] Relege ὀρέξαντος δὲ αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτρ. Intelligi vult Procos. Achajae. Non dixit ἐπιτροπεύοντος, ſed ἐπιτροπεύσαντος quia principis adventu finitum Procos. imperium. De ritu autem hoc iſto principum in operibus novis, ad Caji *Suet.* Veſpaſian. narravi c. VIII. Ridere autem qui volet, videre illi tempus genium interpretis. *Cum autem aureum ipſi ligonem porrexiſſent, Graeciamque tamquam in tutelam commendaſſent.* &c. Quid pote capitalius? *Th. M.*

54. Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Hoc ea aetate ſcriptum ſit neceſſe eſt, qua per ſeptimanas numerari jam coeptum eſſet. Imo vero ἑβδομηκοστὴν ἢ π. legere jubent viri docti apud *Olearium* ad *Philoſtr.* p. 163. a. 13. Sed quo codice auctore? quaeve haec licentia? *M. du S.*

57. Νέρωνος μεταγνόντος τὴν τομήν.] In marg. *Atl. Woſſ.*

silio. Dicebant autem Aegyptios, dimenso utriusque maris fastigio, non ejusdem illa libramenti deprehendisse, sed altius arbitrari illud, quod ex Lechaeo *sinu allabitur*, atque Aeginae proinde metuere, ne tanto mari ad insulam illam appellente, plane submersa Aegina auferatur. Verum Neronem quidem a secando Isthmo neque Thales ille sapientissimus, & consultissimus naturae demovisset: magis enim secare illum jam cupiebat, quam *ipsum* publice canere.

5. At Occidentis populorum motus, & acerrimus ille *vir*, qui rempublicam ibi capessiverat, nomen ei Vindex, a Graecia & Isthmo abduxit Neronem, frigida quaedam de Geometria caussantem: maria enim pari undique fastigio librata novi. Ajunt autem illi etiam ipsas suburbanas regiones jam labare, & cedere. Hoc ipsi quoque heri audistis e tribuno, qui huc appulit.

6. MEN. Sed vox, o Musoni, propter quam ita furiose Musicus est, & Olympiadum Pythiadumque amore flagrat, quomodo habet tyranno? eorum enim,

σαν δὲ τὸν Αἰγυπτίους γεωμέτρας ἑκατέρας θαλάττης τὰς φύσεις, οὐκ ἰσοπέδους αὐταῖς συντυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέραν ἡγεμόνας ἐκ τῆς Λεχαίου τὴν Αἴγιναν δεδοικέναι. πελάγους γὰρ τοσούτου ὄντος ὑποχυθέντος, καὶ ὑποδρύχιον ἀπενεχθῆναι τὴν Αἴγιναν. Νέρωνα δὲ τοῦ μὴ τὸν Ἰσθμὸν τομῆς ὑπ' αὐτοῦ Θαλῆς μετέστησεν ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατος. τῷ γὰρ τεμεῖν αὐτὸν ἤρα μᾶλλον, ἢ τῷ δημοσίᾳ εἰπεῖν.

Ἡ δὲ τῶν Ἑσπερίων ἐθνῶν κίνησις, καὶ ὀξύτατος, ὡς τὸν ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδαξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε καὶ Ἰσθμοῦ Νέρωνα, ψυχρῶς γεωμετρήσαντα. τὰς γὰρ θαλάττας ἰσογαίους τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα. φασὶ δ' αὐτῷ καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Ῥώμης ὀλισθαίνειν ἤδη, καὶ ὑποδύεσθαι. τυτὶ καὶ αὐτοὶ χθὲς ἠκούσατε τοῦ προπλαίσαντος χιλιάρχου.

MEN. Ἡ φωνὴ δὲ, Μουσώνιε, δι' ἣν μουσομανεῖ, καὶ τὴν Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; τὴν γὰρ Λήν-

e Θαλῆς] Θαλλῆς Edd. hae priores. f Ὡς τὸν ἐκείνης] Nihil varietatis invenio.

Heff. adscriptum, vid. *Cael.* L. II. §. 3. Sed nihil ibi invenio. Quare adi *Cael. Rhodig.* L. XXI. c. 19. ubi enarrat quinam Isthmum perfodere praeter Neronem conati sint. *J.F.R.*

58. Αἰγυπτίους] Idem apud *Philostratum* narratur p. 163. *M. du S.*

64. Νέρωνα — Ἰσθμοῦ] *Olear.* ad *Philostr.* p. 162. n. 7. & 8. Item p. 192. ubi idem fere. *J.F.R.*

69. Θαλῆς] Corrupte antea in omnibus legebatur Θαλλῆς. V. Ixe. c. 2. ad quem locum haud dubie hic Auctor respicit. *M. du S.*

68. Καὶ ἐξόντος] Locus corruptus, arbitror, quem ita forte emendare liceat, καὶ ὁ ἐξόντος, (int. ἄνθρ) ὡς τὸν ἐκείνου ὄν ἀπτόμενος, eo sensu, quem expressi. Nomen viri est non Βίνδαξ, sed Βίνδιξ, *Vindex*. De ἐξόντος non dissimulo, mihi in mentem venisse legere, ἐκ ὑπάτου vel ὁ ἐξόντος Exconsul. f. Exconsule, quae satis blanda fuerit mutatio. Regebat eum Galliam pro praetore Vindex, *Sueton.* Ner. c. 40. & potest fieri, ut consulatu ante functus fuerit, quo respectu sit ἐξόντος. Docet enim *Dio* l. 53. p. 504. ab Augusto institutum, quos ipse in suas provincias mitteret, Legatos & Propraetores vocari, licet Consulares essent, πρεσβευτὰς ἀντὶ ἀνθυπάτων τοὺς ἀποστελλομένους ὑπ' ἐκείνου ἐπονομάζοντας. Hactenus itaque mirifice blandiebatur mihi conjectura. sed refrigescit istum amorem ex aliqua parte illud, quod inferioris aevi, & vel tum rarissima vox ἐξόντος itaque in medio interim relinquenda res videtur: ac ne in versionem quidem recipere Vindicem Exconsulem ausus sum. Interim nec illud dissimulo, libellum mihi satis recentem videri, quem ἐξόντος non dedocent: sed non aliis adhuc, quam stili argumentis. *J.M.G.*

69. Ὡς τὸν ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος] Melius ὁ τὸν ἐκείνου ἀπτόμενος. *Th. M.*

Ὡς τὸν ἐκείνης &c.] Malim ὁ τὸν ἐκείνου. Vett. Codd. inspiciendi. *F.G.*

74. Ὑπὸ τῆς] Lege ἀπὸ. *F.G.* Non opus est, si loca Urbi proxima cum *Gesnero* intelligas, quamquam qui hoc historiae respondeat, non plane dijudico. In ipsa enim Urbe multi favebant Vindici, vid. *Suet.* Ner. c. 40. Sed cum, teste etiam *Tacito*, a Galliis coepit motus Vindicis, omnia jam inde ei ad Urbem usque parere, posset hic narrari. *J.F.R.*

Ibid. Ὑποδύεσθαι] *Subsidere, fundo sese lui.* *F.G.*

76. Προπλαίσαντος] Scripserat haud dubie προστλίσαντος, qua voce statim utitur. *M. du S.*

79. Τῶν γὰρ Λήρων προστλισάντων] Fingitur igitur, nili

Λήμνῳ προσπλεόντων οἱ μὲ θαύμαζον, οἱ δὲ καταγέλων. ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἐκεῖνός γε, ὦ Μενέκρατες, οὔτε θαυμασίως ἔχει τῷ φθέγματι, οὔτ' αὖ γελοίως· ἡ γὰρ φύσις αὐτὸν ἀμέμπτως τε καὶ μέσως ἥρμοκε. Φθέγγεται δὲ κοῖλον [a] μὲ φύσει, καὶ βαρὺ, ἐγκειμένης αὐτῷ τῆς φάρυγγος· μέλη δ' ὅτῳ καλεσκευασμένα βομβεῖ πως. οἱ δέ γε τύποι τῆ φθόγγῳ ὑπολείπουσι [b] τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ [c] αὐτῷ· χρωμάτων δὲ φιλανθρωπία, καὶ μελοποιΐα, εὐαγώγῳ μὲ δὴ, καὶ κιθαρῳδία εὐχαλεῖ, καὶ ᾄδειν χαρὸς βαδίσαι, καὶ στῆναι, καὶ μεταστῆναι, καὶ τὸ πνεῦμα ἐξομοιῶσαι τοῖς μέλεσιν, αἰσχύνην ἔχοντι μόνῳ τῷ βασιλέα δοκεῖν ἀκριβῶς ταῦτα.

Εἰ δὲ μιμοῖτο τοὺς κρείττονας, φεῦ γέλωτος, ὡς πολὺς τῶν θεωμένων ἐκπίπτοι, καίτοι μυρίων φόβων ἐπηρτημένων, εἴ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν εἴη. νεύει μὲ γὰρ, τῷ μετρίως πλέον ξυνάγων τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων διέξας τῶν ποδῶν ἀναχλώμενος, ὥσπερ

80 qui Lemnum appulerunt admirati: quidam sunt, alii derisere. MUS. Verum iste, Menecrates, neque admirabilis est quantum ad vocem, neque ridiculus. Natura enim illum sine reprehensione & mediocriter instruxit. Cavum autem quiddam & grave praeter naturam sonat, depresso ad interiora gutture. Cantica vero ita paratus quodammodo stridit ac strepit. Interim toni vocum musicarum mitigant illum, *tolerabilia remque faciunt*, cum sibi non confidit, colorum musicorum humanitate, & modulatione flexibili sane, & bene composito ad citharam cantu, & quod ubi tempus est ingreditur, & stat, & transfert se, & quod nutum accommodat cantibus: qua in re illud solum turpitudinem habet, quod Imperator videtur studiose ac subtiliter ista tractare.

7. Quoties vero imitatur superos, vah risum! quam multus excidit spectatoribus, licet sexcenti terrores impendeant, si quis illum derideat. Nutat enim supra modum collecto spiritu, summis pedum divaricatorum digitis insistit, retrorsum inflexus, ut qui

a Μὲ] Μὴ Edd. Μὲν (ἴσως) L. b Τοῦτον] Nihil mut. Edd. c Αὐτῷ] Αὐτῇ Edd. priores.

nisi hic etiam aliquid corruptum est, Menecratem hunc Lemnium fuisse, neque insula illa ante haec egressum. *J.M.G.*

80. Λήμνῳ] Ubi scriptor hujus Dialogi, quod & ad Φιλοπ. c. 3. monuimus. *M. du S.*

85. Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν] De voce Neronis *fusca*, *Suet.* Ner. 20. *Dio* . . . & *Philostr.* IV. c. 44. V. 7. In omnibus Impr. μὴ pro μὲν erat, quod ut conjecturam tantum exhibet L. *M. du S.*

Φθέγγε[ται] δὲ κοῖλον μὲν φύσει] De voce Neronis *Xiphil.* e Dione l. 61. p. 699. A. βραχὺ & μέλαν φώνημα ἔχων. *Suetos.* Ner. c. 20. *Exiguae vocis & fuscae.* Κοῖλον igitur illud s. *cavum* in voce erat ab affectatione, cum majorem & graviorem, quam a natura habebat, vellet efficere, quod depresso & introrsum adacto gutture hodie etiam conantur interdum adolescentuli. *J.M.G.*

Ibid. Κοῖλον μὲν] Ita legendum animadverterat etiam *La Croze.* Cumque & in L. idem adscriptum, sensusque videatur postulare, non dubitavi sic edere. Interim versionem ad μὴ aptatam non attigi. *J.F.R.*

86. Ἐγκειμένης] An ἐγκεχρισμένης; *F.G.*

Ibid. Μέλη δ' ὅτῳ κατεσκευασμένα] Nihil praecessit de praeparatis carminibus; sed de voce praeter naturam amplificata. Malim ergo legere κατεσκευασμένον. Ita certe interea converti, dum meliora edocear. Statim sequitur βομβεῖ πως — ὑπολείπουσι. Horum verborum interpunctionem pariter atque interpretationem juvat locus *Epiphanii* e libro de mens. & ponder. mox a principio, quem observavi indicio *Casauboni* ad *Suet.* Neron. c. 20. Ita autem de septuaginta interpretibus loquitur, ἀντὶ τοῦ ὡς δὲ τύπος κοίλου τὸ ὄνομα τῆς ἴσης, ἀντὶ τοῦ χρηστόφωνος, τὸν δικαίως εἶναι βόμβησιν, ὡς λιάσασθαι μετεβάλοντο κ. τ. λ. Βόμβησις est ingratus ex repetitione sonus; hunc mollierunt voce, quam repetit Ebraeus sermo, semel tantum ponenda? Hoc certe discimus, βόμβος est sonus asperior, qui dicitur junctura λασάσασθαι. Hoc ad nostram rem satis est. Nam βόμβος est *obscurum* & *raucum murmur*, ut apum & id genus animalculorum, satis constat: quod cum *fusca* Neronis voce pulchre convenit. *J.M.G.*

88. Τύποι τῆ φθόγγῳ] Nempe huic etiam loco lucem adfert illa inter φωνὴ & φθόγγος distinctio, quam docet *Arrian.* Epict. 3, 6. Καὶ τις ἀκούσῃ λέγοντος· ὁ μὲν φωνῶν ἀληθῶς, ὁ δὲ τῇ φθόγγῳ ἀκόλουθος, ἀκούσεται τοιχωρύκου. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπιλείπουσι τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαρρεῖ] Melius ἐπιλ. τοῦ-

qui rotae *alligati sunt*. Cumque natura sit rubicundus, magis etiam incensa illi facie rubescit. Spiritus illi exilis, neque usquam sane sufficiens.

8. MEN. Qui vero contra illum certant, quomodo se submittunt, Musoni? Nempe arti hoc forte gratificantur? MUS. Arti illi quidem, ut qui in lucta concedunt. Sed tu cogita, Menecrates, tragicum actorem, qui in Isthmo periit. Aequalia enim pericula etiam circa artes, si intendant *se* artifices. MEN. Et quid hoc, Musoni? plane enim nihil ea de re audivi. MUS. Audi igitur rem incredibilem illam quidem, sed in oculis Graeciae factam.

9. Cum lex esset ludis Isthmiis, ne Comoedia certaretur, neque Tragoedia: visum est Neroni, Tragoedos vincere, cumque venirent ad illud certamen plures alii, tum Epirotes, voce optima praeditus, qui eo nomine in fama atque admiratione hominum esset, clarius etiam quam solebat alias, fingebat se & coronae amore captum, neque concessurum prius, quam decem sibi talenta Nero pro victoria dedisset. At hic

οἱ ὅπλ τῦ τροχῦ. Φύσ[ει] δ' ἐρυθρὸς ὢν, ἐρευθεῖ μᾶλλον, ἐμπιπραμένυ αὐτῷ τῦ προσώπυ· τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον, ϗ οὐκ ἐπεξχρῶν πυ δῆ.

MEN. Οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς ὑφίενται, ὦ Μυσώνιε; τέχνῃ γάρ πυ χαρίζονται. ΜΟΥΣ. Τέχνῃ μέν, ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίσαντες, ἀλλ' ἐνθυμήθητι, ὦ Μενέκρατες, τὸ τραγῳδίας ὑποκριτοῦ, ὡς Ἰσθμοῖ ἀπέθανεν. ἴσοι γὰρ κίνδυνοι καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἢν ὀρθτείνωσιν οἱ τεχνάζοντες. MEN. Καὶ τί τῦτο, Μυσώνιε; σφόδρα γάρ ἀνήκοον τῦ λόγυ. ΜΟΥΣ. Ἄκυε δὴ λόγυ ἀτόπυ μέν, ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένυ.

Ἰσθμοῖ γὰρ νόμυ κειμένυ, μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι, μήτε τραγῳδίαν, ἐδόκει Νέρωνι τραγῳδῦς νικᾶν. ϗ παρῆλθον εἰς τὴν ἀγωνίαν ταύτην πλείυς μέν· ὁ δ' Ἠπειρώτης, ἄριστα φωνῆς ἔχων, εὐδοκιμῆσαι δ' ἐπ' αὐτῇ, ϗ θαυμαζόμενος, λαμπρότερα τῆ εἰωθότος ἐπλάττετο καὶ τῆ στεφάνυ ἐρᾶν, ϗ μηδ' ἀνήσειν πρότερον ἢ δέκα τάλαντα δῦναι οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τῆς νίκης.

d Αὐτῇ] Sic *Pell.* Αὐτὴν Edd. vulgo.

τῦτο, ἴσως μὴ θ. τῦτο. Nempe τὸ βομβῶ. Alia erant, & quidem ψαμμακοσιογάργαρα, quae in Luciano & Pseudolucianis notarentur; sed operae non est. Haec autem qualiacumque illa, ex paginis libri mei simbriatis olim stylo aetatis meae verno, nunc παρὰ τὴν ἀδυπορίαν exscripsi. *Th. M.*

94. Μόνυ τῦ] Lege μόνον τῦ. *F.G.* Non displicet, etsi & vulgatum defendi potest. *J.F.R.*

95. Μιμοῦτο τοὺς κριθίσαντας] Apollinem videri voluisse Neronem loquuntur historiae, & numismata. *J.M.G.*

8. Ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίσαντες] Quid sit ὑποπαλαίειν docebit *Plutarchi* Periphrasis de discr. Amici p. 58. F. οἱ δὲ κόλακες τ πλούσιον — ἀποφαίνυσι ῥωμαλέον, ὑποπίπτοντες ὐ τῷ παλαίειν. Et — κολακεύει — ὁ προσπαλαίων ὑποκαλλινόμῳ. *J.M.G.*

10. Τὸν τ τραγ. ὑπ. ὡς Ἰσθμοῖ] Vid. *Plut.* in Flaminio. *M.du S.*

17. Ἰσθμοῖ γὰρ νόμυ κειμ.] Musicos agonas ex Isthmiis ante Neronem exulasse hinc observarat *Casaubonus* (ad *Suet.*) *Spanhemius* vir Ampliss. de Comicis Tragicisque ludis concedit, de musicis, quae non nominantur, non item (Ep. ad *Morell.* I. p. 41.) Adducitque, ut suam sententiam fulciat, *Philostratum* vit. Apoll. lm. IV. 24. Cui loco Doctissimus interpres addi jubet & VIII. 18. Julianique ad Argivos epistolam, quorum locorum primus & tertius *Casauboni* sententiam non tangunt; quippe qui de temporibus quae Neronem antecesserunt, non de sequentibus, statuat. Secundus *Patrium* Musicum ibi agonem vere facit. *M.du S.*

Ibid. Μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι] Moverat forte Isthmiorum judices quod postea Praesides Pythiorum, ubi sua adhuc aetate Tragoedorum certamen fuisse, sed de eo abrogando, propter judicum molestias, actum, memorat *Plut.* Sympos. 5, 2. p. 674. qui ibidem docet, in Sicyonio thesauro dedicatum fuisse χρυσῦν βιβλίον Ἀριστομάχης ἀναθημάτα — ποιητρίας Ἰσθμια νενικηκυίας. *J.M.G.*

18. Μήτε τραγῳδίαν] *Olear.* ad *Philostr.* 163. a. 12. & 15. *J.F.R.*

22. Ἐπ' αὐτῇ] Lege ἐπ' αὐτῇ. *F.G.* Recte, cumque & *Pell.* ita haberet, non haesitavi ita edere. *J.F.R.*

κης. ὁ δ' ἠγρίαινέ τε, καὶ μανικῶς εἶχε· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἠκροᾶτο ὑπὸ τῇ σκηνῇ, ἐπ' αὐτῷ δὴ τ' ἀγῶνι. βοώντων δὲ τῶν Ἑλλήνων ὅπως τῷ Ἠπειρώτῃ, πέμπει τὸ γραμματέα, κελεύων ὑφεῖναι αὐτῷ τοῦτον· αὐτοῦ δὲ ὑπεραίροντος τὸ φθέγμα, καὶ δημοτικῶς ἐρίζοντος, εἰσπέμπει Νέρων ἐπ' ὀκρυόεντων τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτὰς, οἷον προσήκοντάς τε τῷ πράγματι. καὶ γὰρ δὴ καὶ δέλτους ἐλεφαντίνους καὶ διθύρους προβεβλημένοι αὐτὰς ὥσπερ ἐγχειρίδια, καὶ τὸν Ἠπειρώτην ἀναστήσαντες πρὸς τὸν ἀγχοῦ κίονα, κατέαξαν αὐτοῦ τὸ φάρυγγα, παίοντες ὀρθαῖς ταῖς δέλτοις.

exasperari & furere. Etenim in tabernaculo etiam audiebatur sub ipsum tempus certaminis. Clamore autem laudantibus Epiroten Graecis, scribam mittit, submittere hunc sibi vocem jubens. Illo vero magis etiam tollente vocem, & populariter contendente, immittit Nero in pulpita suos histriones, tanquam qui negotio huic apti essent. Hi ergo qui pugillares eburneos bipatentes pugionum instar protendebant, erecti ad proximam columnam Epirotae guttur directis illis tabellis ferientes elidunt.

ΜΕΝ. Τραγῳδίαν δὲ ἐνίκα, Μυσώνιε, μαρὸν οὕτω πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῖς Ἑλλήνων ἐργασάμενος; ΜΟΥΣ. Παιδιὰ ταῦτα νεανία τῷ μητροκλονήσαντι. [a] εἰ δὲ [b] τραγῳδίας ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν ἐκτεμὼν αὐτοῦ τὸ φθέγμα, τί χρὴ θαυμάζειν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν τόμιον, ἀφ' οὗ αἱ ὀμφαὶ ἐνέπνεον, ἀποφράξαι ὥρμησεν, ὡς μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἴη· καίτοι τοῦ Πυθίου καταλέξαντος αὐτὸν εἰς τοὺς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνας, οἷς τὸ μητροκτο-

10. ΜΕΝ. Tragoediam vero vicit, Musoni, tam impuro facinore in oculis Graeciae perpetrando? MUS. Lusus iste juveni interfectori suae matris. Si vero Tragicum histrionem, exstirpanda illius voce, interemit, quid mirandum est? Qui etiam Pythicum ostium, e quo divina adspirabantur oracula, obturandi impetum ceperit, ut neque sua Apollini vox *porro* esset: Pythio licet annumerante illum inter Orestas & Alcmaeones, quibus matrum peracta ab ipsis

a Εἰ δὲ] Personam ΜΕΝ. Edd. hic ingerunt, quam delevi cum *Solan.* & *Gesn.* b Τραγῳδίας] Τραγῳδίαις Edd. antea male.

33. Τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτὰς] Forte ex illo plausorum suorum numero, quos describit *Sueton.* c. 20. *Adolescentulos equestris ordinis, & quinque amplius millia e plebe robustissimae juventutis undique elegit, qui divisi in factiones plausuum genera condiscerent* &c. Hi quidem plausuum ὑποκριταὶ fuere. *J. M. G.*

43. ΜΕΝ.] Delendum censeo. *M. du S.*

44. Τραγῳδίαις] Lege τραγῳδίας. F. G. Idem notarat *La Croze*. Omnino ita corrigendum duxi, quidquid ad excusandum vulgatum posset adferri, quasi esset plur. pro sing. & ellips. τὸ, scil. uti apud *Sophocl.* Oed. Tyr. 19. Ἀγοραῖσιν ἥδαι, bene habet. vel ut supra scil. omittitur *Asin.* c. 24. quod tamen & ibi suspectum dixi. Vel ut ib. c. 52. f. πάντων ὀφθαλμοῖς ἀναθέσεις). Ne plura similis ellipseos alibi adlegata repetam, quibus effici posse videatur, ut τραγῳδίαις sit: *in tragoediarum quadam*, uti: *Isthmiis, quinquatribus; Ludis, munere, Circensibus*, & similibus spectaculis dici amat (vid. *Suet.* Jul. c. 39.) At haec omnia nihil hic ad rem facere mihi visa; ita simplicitate ac veritate sese commendat genitivus τραγῳδίας; nec displicebit mediocriter peritis, sed ignoscent postremae huic & parcius antea usurpatae audaciae. Sin minus, culpam deprecor, neque in Luciano faciam iterum. *J. F. R.*

49. Εἰς τοὺς Ὀρέστας τε] Versiculum proscriptum refert *Sueton.* c. 39. Νέων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Sed nihil de oraculo. Inimicitias furiosas Neronis contra oracula describit ex *Dionis* l. 63. *Xiphilinus* p. 721. C. Τὸν δὲ δὴ Ἀπόλλωνα (εἴτ' οὖν ἀγανακτήσας ὅτι λυπρά τινα προῦπτιν αὐτῷ, εἴτε καὶ ἄλλως μανεὶς) τήν τε χώραν τὴν Κιρραίαν ἀφείλετο, καὶ στρατιώτας ἔδωκε, καὶ τὸ μαντεῖον κατέλυσεν, ἀνθρώπους ἐς τὸ σῶμα, ἐξ οὗ τὸ ἱερὸν πνεῦμα ἀνῆει, σφάξας. Ultima verba ita intelligo, interfectos, & cruentos palpitantesque adhuc homines abjectos in ostium. Eadem occasione videtur illas quingentas hominum Deorumve statuas aeneas sustulisse, de qua re *Pausan.* Phoc. p. 620. 31. *J. M. G.*

50. Ἀλκμαίωνας] Vid. Ἀλεξ. c. 19. & Not. Respicit istud Apollinis secundum quosdam:

Νέ-

ipsis caedes etiam gloriae quoddam genus peperit, cum patres sic ulciscerentur. At hic cum dicere non posset, quem ultus esset, contumelia se affectum a Deo putabat, cum tamen mitiora veris audiret.

11. Sed dum loquimur, quaenam navis accedit? ut illa bonum quiddam videtur advehere! Coronati enim sunt capitibus, tanquam chorus boni ominis. Atque de prora aliquis protendit manum, bono nos animo esse jubens & gaudere: clamat autem, nisi quid me fallunt aures, periisse Neronem. MEN. Enim vero sic clamat, Musoni, & disertius quo propius terram venit. MUS. Bonum factum, o Dii! MEN. Sed ne quid imprecemur: negant enim hoc decere in defunctis.

νῆσαι, ᾗ λόγον τινὰ εὐκλείας ἔδωκεν, ἐπειδὴ παλράσιν ἐτιμώρησαν. [c] ὁ δὲ μηδαμῶς εἰπεῖν ἔχων ὅτῳ ἐτιμώρησεν, ὑβρίζ ὑπὸ τῦ θεῦ ᾤετο, πραότερα τῆς ἀληθῶν ἠκούων.

Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, τίς ἡ προσιοῦσα ναῦς; ὡς ἐπάγειν τί ἀγαθὸν ἔοικεν. ἐστεφάνωνζ γὰρ τὰς κεφαλὰς, ὥσπερ χορὸς εὐφημῶ, καί τις ἐκ πρώρας προτείνει τ χεῖρα, παρακελευόμενος ἡμῖν θαρρεῖν τε, καὶ χαίρειν, βοᾷ τε, εἰ μὴ παρακούω, Νέρωνα οἴχεζ. MEN. Βοᾷ γ, Μισώνιε, καὶ σαφέστερόν γε, ὅσῳ τ γῆς ἄπτεζ. ΜΟΥΣ. Εὖγε, ὦ θεοί. MEN. Ἀλλὰ μὴ ἐπευχώμεθα· ὅπερ γὰρ τοῖς κειμένοις οὐ φασι δεῖν.

TRAGOPODAGRA.

PODAGRICUS, CHORUS, PODAGRA, NUNCIUS, MEDICI, TORTORES.

POD.

HEu triste nomen, invisum nomen Diis,
Podagra lacrimosa, Cocyti genus.

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ.

ΠΟΔΑΓΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΟΔΑΓΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΟΙ.

ΠΟΔ.

Ω Στυγνὸν ὄνομ', ὦ θεοῖς στυγούμενον,
Ποδάγρα, πολυστέναχτε, κωκυτῦ τέκνον,

Ην

[c] Ὁ δὲ μηδ.] Persona ΜΟΥΣ. his praefixa in Edd. At necessario omittenda, quum praecedens deleta est.

Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι.
Vid. *Philostr.* p. 481. & *Suet.* Ner. c. 39. *M. du S.*

52. ΜΟΥΣ.] Et hoc nomen delendum. *M. du S.*

57. Ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς] Vid. *Spanhem.* ad illud *Aristoph.* Plut. 765. Κἀγὼ μ' ἀναθέσθαι βούλομαι εὐαγγέλια σ' ὁ χρυσοῦν ὁρμάθῳ, τοιοῦτ' ἀπαγγείλαντα. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ] Non solus Podagrae encomium scripsit noster. Audi juvenem apud *Philostrat.* in vita Apoll. IV. p. 170. Ποδάγρας ἐγκώμιόν τί μοι ξυντέτακζ ᾗ τῦ τυφλόν τινα ἢ κωφὸν εἶναι. Sed an ob hunc lusum *Tragicis* accenseri mereatur, viderint, qui post *Fabricium* novum eorum nobis Catalogum contexent: sic *Thersitae laudes quaesivit Favorinus* teste *A. Gellio* XVII. 12. & *febrim quartis diebus recurrentem* laudavit. *M. du S.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Moliebar paullo ampliores in hunc libellum annotationes, quibus intexturus eram bonam partem Commentarii in hunc libellum ab *Erasmo Schmidio* Witebergae praelecti 1631. qui beneficio Viri Doctissimi *Julii Caroli Schlaegeri* ad me pervenerat. Sed tempestive monitus contraxi vela, & *Schmidianum* Commentarium, tuae, Doctissime *Reitzi*, fidei commendo, ut quae ferre videbitur numerus chartarum, volumini huic destinatus, inde in usum lectorum decerpas. De interpretatione mea hoc solum praedico, me non praestare bonos versus, sed qui singuli singulis Lucianicis respondeant, & sententiam eorum, quantum potuit a nobis fieri, exprimant. In choris praesertim & metrum, & sententiam singulorum versuum, assequi nobis datum non fuit. Sed neque diu torquere ingenium tanti putabamus. Claudicare igitur in podagra versus quam sententiam malebamus. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Quia variis conjecturis metrum horum versuum emendari potest, potissimas variantt. lectt.

Ἣν ταρτάρῳ κευθμῶσιν ἐν βαθυσκίοις,
Μέγαιρ' ἐριννὺς γαστρὸς ἐξεγείνατο,
Μαζοῖσί τ' ἐξέθρεψε, καὶ πικρῷ βρέφει
Εἰς χεῖλος ἔταλαξεν Ἀληκτὼ γάλα,
Τίς τ' δυσώνυμόν σε δαιμόνων ἄρα
Εἰς φῶς ἀνῆκεν; ἦλθες ἀνθρώποις βλάβος.
Εἰ γὰρ τεθνεῶσιν ἁμπλακημάτων τίσις
[a] Βροτοῖς ὀπηδεῖ, τἄ ἔδρασαν ἐν φάει,
Οὐ Τάνταλον ποτοῖσιν, οὐδ' Ἰξίονα
Τροχῷ τροχητὸν, οὐδὲ Σίσυφον πέτρῳ
Ἔδει κολάζειν ἐν δόμοισι Πλουτέως·

Quam Tartari receſſibus in abditis
Megaera Erinnys utero fudit ſuo,
Et ubere aluit, & amarae parvulae
Stillavit in labella Alecto lac *malum*.
Quis ergo te, male ominatam Daemonum
Emiſit in lucem, labem mortalibus?
Si namque poena peccatorum mortuos
Homines manet, quae vivi perpetrant:
Non unda Tantalum *fugiente*, aut Ixionem
Rota torquendum erat, neque ſaxo Siſyphum
Punire oportuit domo in Plutonia,

Omnes

[a] Βροτοῖς] *Fl.* uti *Boiv.* em. Βροτῶν cett.

quidem inſerui, parum tamen in contextu propter Codicum inopiam mutavi, etſi metrum ſaepe adparet corruptiſſimum. „ Scopus hujus dramatis eſt exponere malignitatem ac pertinaciam podagrae, quae „ medicamentis magis exalperatur quam ſanatur, ſecundum tritum illud *Ovid.* I. Pont. El. 4. *Tollere nodoſam neſcit medicina podagram.* Praeterea ludibrio habere medicaſtros vana promittentes, aeque ac „ podagricorum mores, eosque ad patientiam hortari. Quod & *Sennertus* c. 8. de Arthritide fatetur, „ aitque eum cauſſam tempusque invadendi melius „ expreſſiſſe, quam nonnullos medicos". Haec poſteriora ex Cl. *M. Eraſm. Schmidii* praelectt. Mſſ. a Cl. *Geſn.* mecum communicatis, unde potiſſima quaeque deinceps quoque delibabimus, plurimis Ethicis & medicis ratiociniis omiſſis. *J. F. R.*

3. Ταρτάρῳ κευθμῶσιν] Materia podagrae eſt ichor, i. humor acris, &, ut Chymici vocant, tartareus. Hunc foetum dicit produci in ταρτάρῳ κευθμῶσι βαθυσκίοις, h. eſt in intimis penetralibus corporis, ubi *tartari* non inepte mentionem fecit, quod non tantum *Infernum* notet, ſed & materiem calculoſam, tartaream, articulorum juncturis ſe inſinuantem & cruciatus intolerabiles efficientem. Nutricem τὴν Ἀληκτὼ unam Furiarum facit, quo notatur mala concupiſcentia & pravus appetitus naturae noxius. ἡ Ἀληκτὼ enim ab α privativo & λήγω *deſino*, nomen habet. Omnino enim huic morbo alimonia ſuppeditatur, quando cauſſae ἀ λήγουσι, *non ceſſant*. Creſcit enim indulgens ſibi, ut dirus hydrops. *Er. Schmid.*

4. Ἐξεγείνατο] Simpliciter pro τίκτειν ſatis notum. At *Heſych.* Ἐξεγείνατο exponit, ἐξεπόνησατο. Si legas ἐξεγείνατο, ſignificabit τὸ ἐξεπονήσατο, *aegre ac multo cum labore ſeu dolore peperit*, uno verbo, *enixa eſt*. Quae expoſitio quam apte huic loco conveniat, nemo non videt. Fuerit igitur hoc ominis inſtar futurorum cruciatuum, quibus adulta Podagra homines torqueret. Si cui autem videatur ἐξεγείνατο non a capite ſcribendum ap. *Heſych.* ſed cum praecedentibus connectendum hoc pacto: Ἐξέβλω (l. ἐξέβλωσεν) ἐξέτρωσεν, ἐξεγείνατο, ἐξεπόνησε. ſignificatio erit, *partum abegit*, vel medicamentis; vel alio quocumque modo, cujus deteſtandae conſuetudinis mentio apud vett. paſſim. *Ovid.* Am. 2. El. 14. *Cic.* pr. Clu. c. 32. *Clem. Alex.* Paed. 2. p. 1. 3. Haec doctiſſ. *J. Gavel* in *Animadv.* ad hunc Dial. vid. Miſc. Obſ. anni 1739. p. 417. Cui de mutatione in ἐξέσχιο non contradico; ſed poſteriorem expoſitionem de *partu abigendo* ad hunc Tragopodagrae locum non pertinere dico (quod nec ipſe voluit) nam qui partus mox dicitur uberibus matris alitus? is certe abortus non eſt, qualem ſi quae mulieres ſibi procurant, occidendi foetus, non alendi cauſſa id faciunt. *J. F. R.*

5. Πικρῷ βρέφει] *Amarulento infanti*, propter cruciatus quos efficit. Forte leg. πικροῦ βρέφους, ut ad γάλα referatur. Poſſet etiam legi μικρῷ βρέφει, cum initia hujus morbi ſint exilia, iisque facile occurri poſſet, niſi cauſſae eſſent ἄληκτοι, & continuatione parvum hunc foetum alerent. Βρέφος autem modo eſt foetus in alvo latitans, ut ap. *Dioſc.* V. c. 74. Et *Luc.* I. 41. & 44. modo nuper natus. 1. *Petr.* II. 2. modo infans alicujus aetatis, ſed minoris, ut in ὑπαθίοις III. *Iſthm. Pind.* & Ep. ad *Timoth.* III. &c. *Er. Schmid.*

Πικρῷ] Idem *J. Gavel* editioni Iſingrinianae (id eſt Baſilienſi primae) adſcriptum ait, forte legendum πικροῦ βρέφους. Sed nullam eſſe cauſſam cur a vulgato recedamus, bene oxiſtimat. *J. F. R.*

8. Εἰς φῶς] Indignatur Podagram in intimis penetralibus corporis genitam in apertum produci, & in membris externis evidenter ſentiri; cauſſamque ad infelicem Genium refert: innuens cauſſam eſſe occultam. *Er. Schmid.*

9. Τεθνεῶσιν] In Edit. Iſingr. adſcriptum: Εἰ τεθνεῶσι δή· ἁμαρτ. teſtatur modo laudatus *Gavel.* ſed malle ſe εἰ γὰρ τεθνεῶσιν legere, per ſynizeſin. At poteſt id in dimetiendo verſu tamen fieri, etſi vulgatum retinemus, ut in verſu primo Il. *Hom.* — Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. Et ut θεοῖσιν ſaepiſſime fit diſyllabum ap. *Theognidem*, ut vſ. 358. &c. Item θεῶς & θεῶν monoſyllabum, ib. vſ. 171. Θεοῖς εὔχε· θεὸς ἐσθ' μάλα κρά-τος· ὅτι ἄτερ θεῶν. Iterum vſ. 202. atque alibi. Sic Θεόγνιδος triſyllabum vſ. 22. Quin & anapaeſtus hic po-

Omnes ad unum, ſed maleficii reos
Tuis aptare membrifragis cruciatibus.
Ut aridum atque aerumnabile corpus meum
Manibus a ſummis ad pedum veſtigia
Sanie mala atque amaro ſucco felleo
Violento ſpiritu clauſis meatibus
Conſtitit! ut clauſum dolores exacuit!
Quin viſcera per ipſa ignitum currit malum
Vorticibus flammarum carnem populans meam.
Qualis crater Aetneis plenus ignibus.

Ἁπλῶς δὲ πάντας τοὺς κακοὺς δεδρακότας
Τοῖς σοῖς προσάπτειν ἐρροκηδέσιν πόνοις·
Ὡς μὲ τὸ λυπρὸν κ' ταλαίπωρον δέμας,
Χειρῶν ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρας ποδῶν βάσεις,
[b] Ἰχῶρι φαύλῳ, κ' πικρῷ χυμῷ χολῆς
[c] Πνεύματί βιαίῳ [d] τῷδε ἀφοσφίγγον πόρους
[e] Ἔσχε, κ' [f] μεμυκὸς ὀπιτείνει πόνους.
Σπλάγχνων δ' ἐπ' αὐτῷ ἀφόπυρον τρέχει κακὸν,
Δίναισι φλογμῷ σάρκα πυρπολούμενον,
Ὁποῖα κρητὴς μεστὸς Αἰτναίου πυρὸς,

Ἡ

b Ἰχῶρι &c.] Ἰχὼρ ὁ φαυλὸς & πικρὸς χυμὸς Pell. c Πνεύματι] Πνεῦμά τι βίαιον τό δὴ Pell. d Τῷ δὴ] Τό δὴ Guj. e Ἔσχε] Ἔσχε, κ' δήλυκὸς Pell. f Μεμυκὸς] Μεμυκὸς Fr.

23. Ὁποῖα κρητὴς] Κρατῆρας appellat in τῷ περὶ τ' Περιηγήσεως τελευτῆς. (c. 4.) G.

poteſt manere in ſecunda ſede; etſi id durius. J. F. R.

10. Βροτῶν] Malim βροτοῖς. Boivin. Ceteras ejus ac Gujeti conjecturas in his notis non comparentes, variantibus lectt. inſerui, ne quid omiſſum credas; niſi forte ejusmodi notulas, ubi Gujet. unicum verbum Latine reddidit, quod in verſione nunc comparet. Omitto & hic, quia jam nimis eſt notarum, Jenſii obſervata in Lectt. Luc. p. 384. ſeq. ubi nimis multis probat, τοῖς τεθνῶσι βροτῶν vulgarem eſſe Graeciſmum, adeoque non opus eſſe βροτοῖς; quod ut concedo, ita Fl. lectionem tamen praefero, quae propter praemiſſum ἀμοιλικημάτων magis perſpicua eſt: nam etſi & Latine, aeque dicas *multi mortalium* ac *multi mortales*, accedente tamen novo genitivo, intricatior fieret oratio, ſi dixeris *multos mortalium criminum poena manet*. Etſi dupliceem illum genitiv. analogis quoque exemplis probari poſſe ſcio, quid tamen opus eſt obſcuriora ſequi, quando meliora Editio princeps exhibet? J. F. R.

Ibid. Ἐν φάει] I.e. in vita, dum fruerentur lumine vitali. Er Schmid.

12. Στροβητὸν] Hanc vocem aliasque ad ſexdecim ex hoc Dial. collectas, Lexicis ignotas vid. in iiidem Miſcell. p. 419. J. F. R.

15. Προσάπτειν] Scil. ἴδιά, ἀπὸ κοινοῦ, ex vſ. 13. Nempe τοῖς δικασταῖς Aeacum & Rhadamanthum. Alias paſſive dicendum fuiſſet: προσάπτεσθαι. Sicut paullo ante etiam pro κολάζειν, κολάζεσθαι locum habuiſſet, ſi ad ſubjectum patiens referatur. Er. Schmid.

16. Ὡς μὲ τὸ λυπρὸν] *Squallidum, ſqualleus* F. G. Syntaxis eſt: ὡς τὸ δέμας μὲ λυπρὸν & ταλαίπωρον χειρῶν ἀπ' ἄκρων &c. ἔσχε, κ' μεμυκὸς ὀπιτείνει πόνους, ἰχῶρι φαύλῳ &c. τόδε ἀφοσφίγγον πόρους πνεύματι βιαίῳ. ἰχῶρι φαύλῳ i. e. ἀφὸ τοῦ ἰχῶρος φαύλου. Τόδε διάσφιγγον. i. τοῦτο ἀφοσφίγγοντος. Accuſativus abſolutus, cujusmodi paſſim exempla occurrunt. *Ea vero poros ſtringentia* ob ſpiritus incluſi vim &c. pro τῷδε itaque legendum eſt τόδε cum *Gujeto*, qui tamen non τόδε ſcripſit, ſed τοδὶ, calami puto, ac manus lapſu. Boiv.

Ibid. Ταλαίπωρον] Eſt miſere cruciatum, proprie ταλαιπωρῶ eſt τάλας κατὰ πόρον, miſer circa vel propter ingentes lapides in lapicidinis, ubi laborantes gravi vexabantur labore, & ſegnes flagris caedebantur. Poſtea in genere eſt quocumque modo valde miſer. Τὸ δῆμας denique a δέδημαι *ligatus ſum*, ſemper corpus vivum notat, cui anima adhuc colligata eſt; cum τὸ σῶμα non tantum de vivo, ſed & de mortuo corpore dicatur. Vid. *Plutarch.* de Homer. Er. Schmid.

20. Ἔσχε] *Diſtentum eſt.* F. G.

Ἔσχε &c.] Variis modis hunc & ſequentem verſum invertendo tentat Doctiſſ. Gavel in Miſcell. p. 419. J. F. R.

Ibid. Καὶ μεμυκὸς] Poteſt hic legi δήλυκὸς, ut vſ. 120. — δήλυκος ὑπὸ μυχοῖσι γυίων. Longe majorem curam poſcebant Tragopodagra & Ocypus, ſed & majus otium. In nullis Codd. reliquum dramatis Ocypi comparuit. J. B.

Ibid. Μεμυκὸς] Τὸ βλάπτω τ' ποδάγρης dicitur μεμυκὼς, non quod mugitum edat, ſed quod talis ejus materia, ut exitum ſibi per poros quaerat, & partim propter topolitatem materiae, partim propter ἀφόσφιγξιν τ' πόρων ὑπὸ πνεύματος non facile viam inveniat; ideoque cum cute & membranis luctetur, ut vapor intra viſcera terrae concluſus cum terrae parietibus & ſuperficie luctatur, adeo ut in terrae motu ſaepe mugitum edat; unde ſpecies quaedam terrae motus μυκιτίας vocatur *Ariſtoteli* de mundo c. 4. Cujusmodi μυκιτμὸν etiam hic edere poſſet materia illa luctans, ſi cutis & membranarum ratio pateretur. Er. Schmid.

21. Σπλάγχνων] A cauſſa efficiente, quae eſt mala diſpoſitio τ' σπλάγχνων, maxime hepatis & lienis; haec enim per σπλάγχνα hic potiſſimum intelliguntur. Sicut & *Plin.* per utrumque viſcus κατ' ἐξοχὴν lienem & hepar intelligit. Pro ἐπ' αὐτῷ legi etiam poſſet ἀπ'

Ἢ [a] Σικελὸς αὐλὼν ἀλιπόρῳ ᾀγσφάγῳ,
Ὅπῃ δυσεξέλικτα [b] κυματώμῳ,
[c] Σήραγξι πέτρων σκολιὸς εἱλεῖται κλύδων.
Ὦ δυσέκμαρτον πᾶσιν ἀνθρώποις τέλος,
Ὡς εἰς μάτην σε πάντες ἀμφιθάλπομεν,
Ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βεκολεύμενοι.
ΧΟΡ. Ἀνὰ Δίνδυμον [d] Κυβήβης
Φρύγες ἔνθεον ὀλολυγὴν
Ἀπαλῷ τελεῖσιν [e] Ἄτει.
Καὶ πρὸς μέλος κεραύλου
Φρυγίῃ κατ' [f] ὄρεα Τμώλου,
Κῶμον βοῶσι Λυδοί.
Παραπλῆγες [g] δ' ἀμφὶ ῥόπτροις
Κελαδεῖσι Κρητὶ ῥυθμῷ
Νόμον [h] εὐὰν Κορύβαντες.

Siculusve canalis fossae ponto perviae,
Ubi inexplicabilibus modis exaestuans
Cava per petrarum tortus fluctus volvitur.
Heu finis (*curatio mali*) nullius conjecturae patens.
Ut frustra omnes tibi fomenta apponimus!
Spe vana stultis lactati misere modis.
CHOR. Per Dindymum Cybebes
Sacrum Phryges ululatum
Molli frequentant Atti.
Et ad cantum Ceraulae
Phrygii per ardua Tmoli
Comum Lydi celebrant.
Insani circum clavis
Numeris Creticis modulantur
Nomon Euan Corybantes.

Clan-

a Σικελὸς] Σικελικὸς *Fl.* b Κυματούμῳ] Πνματ— male *P.* c Σήραγξι] Sic *Guj.* & *B*1. recte. Σήραξι cett. d Κυβήβης] Ex *V*2. receptum. Κυβήλης *P. S. Amst.* Κυβάσης *J. H. Fl. B. Fr.* pejus. e Ἄτει] Ἄττῃ *Fl.* f Οὔρεα] Ὄρεα *Fl.* g Δ'] Delet *Guj.* recte. h Εὐὰν] Ἐὸν *Guj.*

36. Παραπλῆγες] *Μαινόμενοι, ἔκφρονες. G.*

αὐτῶν, ab ipsis visceribus; ab illis enim σπλάγχνοις ipsum prodit malum in exteriorem carnem. *Er. Schm.*

24. Ἡ Σικελὸς] Intelligit fretum Siculum angustum vix 7. stadia latum juxta *Strab.* l. 2. Unde & hic αὐλὼν nominatur ob longitud. angustiorem instar fistulae. *Er. Schmid.*

Ibid. Αὐλὼν ἀλιπόρῳ] I. e. fretum Siculum Mamertinum, in quo Scylla & Charybdis. *F. G.*

27. Δυσέκμαρτον] Investigatu, cautu & observatu difficile, & cujus insultuum tempora non satis praevideri possunt. *Er. Schm.*

Ibid. Τέλος] I. e. χρῆμα, *res*, podagra scil. *F. G.* Τὸ τέλος hic non est finis, sed effectus, ita ut res effecta & ad perfectionem perducta sit. *Iliad.* T. 107. *Er Schmid.*

Τέλος] Τέλος hic non capiendum esse pro πράγματι, uti *Gujetio* visum, sed proprie pro *fine*, *exitu*, suadent non solum adjectivum δυσέκμαρτον, sed & sequentia, praecipue vero ista: ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βεκολούμενοι. *J. Gavel.*

30. Κυβήβης] Conf. supra Ἀπόφρ. c. 11. Recepi autem Κυβήβης, quia Κυβέλης alioqui scribendum foret, idque versus respueret. Vidit etiam *J. Gavel*, qui plura de hoc nomine in Miscell. Obs. anni 1739. p. 420. *J. F. R.*

34. Φρυγίῃ κατ' ὄρεα Τμώλου] Omnes alii Lydiae Tmolum montem adjudicant, & jure: fuit enim vicinus Sardibus ad meridiem; Sardes vero fuisse Lydiae metropolin inter omnes Geographos & historicos constat. Ut tamen aliquid pro Luciano dicam, usus est Phrygiae nomine latissime sumpto, cujus confinia cum Lydia nunquam fuerunt certa & stabiliter constituta. Nam sic *Strabo* L. 13. τὰ δὲ ἐξῆς εἰς τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἡμπλάκησ ἔχει μέχρι πρὸς τὸ Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ ἔστι τὰ τῶν Μύσων δυσδιακριτὰ εἶναι, ὥστε πίπτουσι εἰς ἄλληλα. Eum vide, ubi plures rationes reddit talis confusionis, & patet Lucianum promiscue Phrygiae & Lydiae nomina sumpsisse, quando subjungit in sequenti versu κῶμον βοῶσι Λυδοί. *J. P. a G.*

36. Παραπλῆγες] Παραπλήσσειν est perperam pulsare instrumentum musicum. inde ὁ παράπληξ, cui mentis vel sensuum harmonia depravata est. Aliud notat *Homero* Od. E. 415. & 440. nempe obliquis fluctibus undarum percussa litora. *Er. Schmid.*

Ibid. Δ' ἀμφὶ] Τὸ δ' delendum videtur. ῥόπτροις, *clavis*. ἀμφὶ *circum*, adverbium sine casu. *F. G.*

37. Κρητὶ ῥυθμῷ] Pro Κρητικῷ, ut vs. 53. δεκρύοις γόοις pro γοεροῖς, similiumque ex aliis exemplorum copiam vid. ap. modo laudatum *Gavel.* p. 421. Habuimusque in Luciano non semel, quare hic non repetam. *J. F. R.*

38. Νόμον εὐὰν Κορύβαντες] Ut versus constet, legendum omnino: Νόμον Κορύβαντες εὐάν. Neque τὸ εὐὰν mutandum existimo, vid. *Clem. Alex.* Admon. ad Gent. p. 7. conf. p. 9. *Basil.* orat. ad juv. p. 25. Ed. *Post.* ἕτεροι δὲ πρὸς αὐλὸν κορυβαντιῶσι ἐκφαυλίζουσιν. Κορυβαντιᾷν habet & Noster in Tim. *Long.* περὶ ὕψους Sect. IV. p. 19. Vid. *Eust.* ad Dionys. vs. 524. *J. Gavel.*

39. Βριθύουσα] I. e. *Plena*, *gravida*. *F. G.*

41. Ἄϋτην] Cur ἀΰτην rescribi velim, & ita interpretatus sim, non opus est multis indicare. Proprium

&

Clangit pleno tuba ore
Marti ſonans Gradivo
Belliſonum fragorem.
At nos tibi, Podagra,
Primas veris per horas
Agimus myſtae querelas,
Quando omne graminoſis
Effloruit pratum herbis.
Zephyrique a flatibus arbor
Molli folio frondeſcit:
Ac per domos male conjux
Noſtras hirundo ſtridit,
Nocturnaque per ſilvam
Ityn lacrimis frequentat
Atthis lugens aëdon.

Κλάζει δὲ [i] βρίθουσα σάλπιγξ
Ἀρεῖ κρέκουσα θύρῳ
Πολεμηΐαν [k] ἀϋτλῶ.
Ἡμεῖς δὲ σοὶ Ποδάγρα,
Πρώταις ἔαρ ἐν ὥραις
Μύσται τελοῦμεν οἴκτους,
Ὅτε πᾶς χλοητόκοισι
Ποίαις τέθηλε λειμών,
Ζεφύρου δὲ [l] δένδρεα [m] πνοιαῖς
Ἁπαλοῖς κομᾷ πετήλοις.
[n] Ἁδὲ δύσγαμος κατ' οἴκους
Μερόπων θροεῖ χελιδών,
Καὶ [o] νύκτερος καθ' ὕλαν
Τὸν Ἴτυν στένει δακρύοις
Ἀτθὶς [p] γόοις ἀηδών.

ΠΟΔ.

i Βρίθουσα] An Βριμοῦ *Pell.* *k* Αϋτὴν] Ἄτλῳ Edd. *l* Δένδρεα] Δένδρα *Guj.* *m* Πνοιαῖς] Πνοιαῖς corrigit *Gavel.* recte. *n* Ἁδὲ] Ὅτε *Guj.* *o* Νύκτερος] Νυκτίφοις *Guj.* *p* Γόοις] Γοῦσ' *Guj.*

& *Homericum* eſt ἀϋτὴ, cum de bellico clamore agitur. Ab ἄτλῳ illo etiam verſus fit podagricus. *J. M. G.*

45. Χλοητόκοισι] I. cf. χλαροτόκος. *F. G.*

Χλοητόκοισι] Ἡ χλόη non tantum eſt gramen virens, ſed & viriditas, foliaque virentia, unde hic ποίαις χλοητόκοις dicuntur herbæ viriditatem producentes. Caeterum Grammaticorum regula eſt: nomina paroxytona in ών, quando aſſumunt jota, fieri oxytona, ut tradit Etymologus in ῥοιὰ. Ut ἡ πῶν, ῥών, ψών, χρών, πτών. Ita ergo ſic legendum eſſet ποιαῖς. Sed *Hom.* hoc non obſervavit, qui non ποίη aut ποιὰ pro herba, ſed ποία ſcripſit. ut Il. Ξ. 347. Od. Γ. 449. Υ. 367. 369. 371. Et in Hymno Mercur. vſ. 27. & 232. & in Pana 26. & in Terram matrem 15. ſicut etiam *Euſtath.* hujus diſcriminis non meminit. Relinquendum ergo παροξυτόνως, ποίαις. *Sinapius* Epicheron hoc χλοητόκοισι ad λειμὼν retulit, *graminifera prata*, ſenſu quidem per ſe ſatis bono, ſed a textus verbis alieniore, cum non λειμῶν, ſed αἱ ποίαι hic χλοητόκοι dicantur. *Er. Schmid.*

47. Δένδρεα πνοιαῖς] Si legas δένδρα cum *Gujet.* legendum etiam erit πνοιαῖς, non πνοαῖς. Nam ita poſcit ratio verſus Anacreontici ſeu dimetri cataleĉtici. Sed fortaſſe nihil hic mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo pede. *Boiv.*

Ibid. Ζεφύρου δὲ δένδρεα πνοαῖς] Sunt hic verſus Anacreontici. Legit *Gujetus* δένδρα. Itaque & πνοαῖς legendum eſſe, ait Clariſſimus *Boivin.* *Sed fortaſſe nihil eſſe mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo.* Immo nihil mutandum, nec ut tribrachys ſit pro jambo, opus eſt. Ultima in δένδρεα ob ſequentis vocis primas conſonas, producitur; & πνοαῖς per συνίζησιν, quales συνιζήσεις poëtis ſunt frequentiſſimae, eſt monoſyllabum. *J. F.*

Δένδρεα πνοαῖς] Quid ſi πνοιαῖς legamus, ut δένδρεα trochaeum per ſynecphonelin conſtituat, quemadmodum ὄρεα vſ. 34. ait Doct. *J. Gavel* in Obſ. jam laudatis p. 422. ad quae Clariſſ. Editor tamen recte animadvertit, ita prolatas ſyllabas unam ſaltem longam efficere, adeoque hic ſpondeum non trochaeum fore; ego nihil muto, etſi δένδρα πνοίαις magis placet. *J. F. R.*

49. Δύσγαμος] Reſpicit ad fabulam Prognes, quae infeliciter nupta fuit Thereo regi Thraciae, & poſtea in hirundinem mutata fingitur *Ovid.* 6. Met. *Er. Schm.*

51. Καὶ νύκτερος — γόοις] Iterum *Gujet.* pro νύκτερος legit νυκτίφοις, & γοῦσ' pro γόοις. Neutrius mutationis cauſſam perſpicio. Nec ſenſus, nec metrum alterutram requirit. Quidni Aëdon poteſt dici νύκτερος, quia nocte quaſi flet; ut νύκτερος μήνη, *Luna nocti vaga* apud *Aeſchylum?* De nocturnis Aëdonis, ſive Philomelae, queſtibus vid. *Virgil.* IV. Georgic. 515. ſeqq. Deinde τῷ, γόοις mutandi nulla cauſſa. Commodiſſimo epitheto δάκρυα dicuntur γόοι. Caeterum obſervo hic Lucianum producere mediam in δακρύοις. ut facere etiam in δακρύων *Moſchum* alibi oſtendi; cui nunc addo *Bionem*, cujus in Idyl. I. hic verſus eſt 34.

Καὶ παγαὶ τᾶς Ἀδόνος αἱ ὄρεσι δακρύοντες.

Dorice pro δακρύουσι. Addo & *Ariſtoph.* in Veſp. v. 973.

Λίτανος καὶ τοιοῦδε τῷ δακρύοντε.

Infra quoque in Noſtri *Ocypode* vſ. 132.

Στένων, δακρύοις· τὸν δ' ἐμοὶ φράσαι θέλω.

Iterum Noſter in epigrammate in Theronem prodigum,

Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυσε τὸ οἰκέτερον. οὐκ ἔτι κεῖνον,

Ra-

ΠΟΔ. Ὦμοι πόνων δέσποτ', ὦ τρίτου ποδὸς
Μοῖραν [a] λελογχὼς βάκλον, ἐξέρειδέ μοι
Βάσιν τρέμουσαν, καὶ κατίθυνον τρίβον,
Ἴχνος [b] τε βαιὸν ὡς ὑπερήσω πέδῳ.
Ἔγειρε τλῆμον γυῖα δεμνίων ἄπο.
Καὶ [c] λεῖπε μελάθρων τὸ ὑπώροφον τέγος.
Σκέδασον δ' ἀπ' ὄσσων νύχιον ἀέρος βάθος,
Μολὼν θύραζε, καὶ πρὸς ἡλίου φάος
Ἀθόλωτον αὔραν, πνεύματος φαιδρᾶς πάσον.
Δέκαλον γὰρ ἤδη τοῦτο πρὸς πέμπτῳ [d] φάει,
Ἐξ οὗ ζόφῳ σύγκλειστος ἡλίου δίχα,
Εὐναῖς ἐν ἀτρώτοισι τείρομαι δέμας.
Ψυχή μ' ἦν μοι, καὶ προθυμία πάρα,
Βάσεις ἀμείβειν ὅπι θύρας ὁρμηθύῳ.
Δέμας δὲ νωθρὸν οὐχ ὑπηρετεῖ πόθοις.
Ὅμως δ' ἐπείγου, θυμέ, γιγνώσκων ὅτι
Πτωχὸς ποδαγρῶν, ἐξιπαλεῖν μ' ἂν θέλῃ,
Καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον ἐν νεκροῖς τίθει.
Ἀλλ' εἶα.
Τίνες γὰρ οἵδε βάκτρα νομῶντες χεροῖν,
Κάρηα φύλλοις ἀκτέας καλαγρεῖς·
[e] Τίνα δαιμόνων ἄγουσι κωμαστὴν χορόν;

POD. Ajutor o laborum, o tertii pedis
Vicem ſortite, ſcipio, mihi fulcias
Gradum trementem, ſemitamque dirigas.
Veſtigium tenax ut infigam ſolo.
Hem membra ſuſcita, miſer, de ſtragulis
Latebrasque linque nigri tectas culminis.
Oculis deterge nocturnam aëris caliginem,
Foras egreſſus ad blandum ſolis jubar
Intemeratam auram ſpiritus laeti trahe.
Nam decima haec ſupra quintam lux, *ni fallor*, eſt,
Ex quo tenebris concluſus & Phoebo carens,
Cubilibus non ſtratis corpus macero.
Animus mihi quidem & voluntas praeſto adeſt
Conanti greſſus alternare ad januas.
Sed corpus ignavum haud ſervit cupidini.
Tamen urge animum, probe qui noveris,
Podager mendicus ambulare ſi velit,
Nec poſſit, eſſe eum ponendum in mortuis.
Verum eia!
Etenim qui ſunt iſti baculis fulti manum,
Sambuci frondibus revincti tempora
Cui nam Deorum agunt comiſſantem chorum?

Num,

a Λελογχὼς] Λελογχὼς male *Fl.* b Τε βαιὸν] Βέβαιον *Guj.* & *Pell.* c Λεῖπε] Λίπε *Guj.* d Φάει] Φάει *Guj. ſec.* e Τίνα] Τίνι *Pell.*

Patet ergo, non unicum eſſe iſtum *Moſchi* locum, ubi id fit. *J. J.*

54. Ὦμοι] An ὦ μοι; ait Doctiſſ. *Gavel.* Probo conjecturam, nam etſi οἴμοι quoque conjicere poſſis, tamen alterum praeſtat, quia invocantis hic eſt, non ejurantis adeo. quod vero addit, ſic animal tripes ſenex dicitur in notiſſimo Sphingis aenigmate, non repeto. *J. F. R.*

59. Λεῖπε] *Solan.* adleverat, λίπε *Guj.* male. Sed in notis *Gujeti* Mſſ. invenio: an λίπε; ſic verſus rotundior. Non igitur adeo male rem hic gerit, licet emendatione non opus ſit, ubi vulgatum ſanum. *J. F. R.*

Ibid. Ὑπώροφον τέγος] *Inferius conclave.* Podagri enim cubicula amant in infimis contignationibus, cum adſcendere ſcalas iis difficile ſit. *Er. Schmid.*

67. Βάσεις ἀμείβειν] I. e. *pedes alternos ponere.* F. G.

69. Ὅμως δ' ἐπείγου] Syntaxis, γιγνώσκων ὅτι ἂν πτωχὸς ποδαγρῶν ἐξιπαλεῖν θέλῃ, καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον τίθει ἐν νεκροῖς. Notu φράσεως inſolentiam; τίθει pro δὶ θεῖναι, ea eſt vis adverbii ὅτι, quod abundat ſaepe, ut in *Evang. Joan.* c. 18. ὡς εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι &c. pro, ὡς εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο, ἐγώ εἰμι &c. Sic in hoc Luciani loco videtur τὸ γιγνώσκων ὅτι τίθει ἐν νεκροῖς dictum pro γιγνώσκων τοῦτο (ſupple τὸ παροιμιαζόμενον) τίθει ἐν νεκροῖς τὸ ποδαγρῶντα &c. *Boivin.*

73. Τίνες γὰρ οἵδε] Male haec reddidit Interpres, cum ibi ἀκτέα ſit ἀκτή, i. e. *ſambucus*, cujus foliis podagrici finguntur caput cingere, quia ſambuci folia ποδαγρικοῖς βοηθεῖ μάλιστα ταυρείᾳ, ἢ τραγείᾳ. Ita *Dioſcorides*: nec multo aliter. *Plin.* & *Sammonic.* in cap. de podagra pellenda: *parva ſambucus item hircino collita ſevo. Bochart.* de animal. S. S. part. 2. l. 2. c. 6. *Almel.*

74. Κάρηα φύλλοις] Optime *Bochart.* animadvertit, hic *ſambucum* eſſe interpretandum; nam praeter adductos ab eo auctores confirmat id *Marcellus* de Medicina c. 36. *Ad podagram frigidam ſambucum quoque cum axungia, & braſſicae cinis cum axungia impoſitus plurimum juvat.* Iisdem pene verbis *Scribonius Largus* de compoſit. medic. c. 41. *de podagra frigida. Almel.*

Ibid. Ἀκτέας] Ἡ ἀκτέα, item ἡ ἄκτη, vel ἀκτὶς, vel ἀκτίον etiam *Theophraſto* L. 3. Hiſt. Plant. c. 6. (niſi forte menda ſubeſt) *ſambucus* eſt, frutex gravi foliorum odore, folia ante alios frutices & arbores fere primus emittens. Ideo hic Podagricis ſub veris initium, quo plerumque morbus invadit, numini ſuo ſacra peragentibus corona ex ſambuco tribuitur. Adde quod

&

Num, Phoebe Paean, numen hi colunt tuum?
Sed non cinguntur lauri folio Delphicae.
Hymnusne bacchantum commissatum venit?
At non inest insigne hederaceum comis.
Qui tandem nobis accessistis hospites?
Profamini, & veracem vocem emittite.
Quaenam est, quam canitis, amici, dicite.
CHOR. Tu vero quis quorumve, qui nos alloqueris?
Ut enim te baculus atque incessus indicant,
Mystam videmus insuperabilis Deae.
POD. Egone & ipse dignus unus sum Dea?
CHOR. Cypriam Venerem
Guttis delapsam ab aetheris
Enutriit compage decentem
Marinus inter fluctus Nereus.
Oceani ad fontes
Jovis uxorem Olympii
Illam ulnis candidis, lato sinu,
Junonem lactavit Tethys.
De vertice capitis alterni
Peperit virginis imperterritam naturam

Μῶν, Φοῖβε Παιὰν, σὸν [f] γεραίρουσιν σέβας;
Ἀλλ' ἐ φέρον Δελφίδ᾽ φύλλῳ δάφνης.
Ἦ μή τις ὕμν᾽ [g] Βαχχείων κωμάζει;
Ἀλλ' οὐκ ἔπεστι κισσίνη σφραγὶς κύμαις.
Τίνες ποθ' ἡμῖν, ὦ ξένοι, βεβήκατε;
Αὐδᾶτε, κ προέσθε νημερτῆ λόγον.
Τίς δ' ἐστὶν, ἣν ὑμνεῖτε, λέξατ', ὦ φίλοι.
[h] XOP. Σὺ δ' ὢν τίς, ἡμᾶς, κ τίνων, προσεννέπεις;
Ὡς γάρ σε βάκτρον, κ βάσις μηνύετον,
Μύστην ὁρῶμεν ἀνικήτου θεᾶς.
ΠΟΔ. Εἷς εἰμι κἀγὼ θεᾶς ἐπάξι᾽;
XOP. Τὰν μὲν Κυπρίαν Ἀφροδίταν
Σταγόνων προπεσοῦσαν [i] ἀπ' αἰθέρ᾽,
Ἀνεθρέψατο κόσμιον ἁρμογὰν
[k] Ἄλι᾽ ἐνὶ κύμασι Νηρεύς.
Τὰν δ' Ὠκεανοῦ ποτὶ παγαῖς
Ζηνὸς πρόκοιτιν Ὀλυμπίου,
Λευκώλενον εὐρέσι κόλποις
Ἥραν ἐτιθήνατο Τηθύς.
Κορυφαῖσι δὲ κρατὸς ἐν ἀφθίτου
Ἐλόχευσε κόρης ἄτρομον φυὰν

Κρο-

f Γεραίρουσιν] Bene *Pell.* Γιραίρουσι Edd. g Βαχχείων] Βαχχίων *Guj.* Βαχχεία *Fl.* Βάκχιον marg. *Ar.* h XOP.] Omisit *J.* & *Va.* Habent *Fl. P.* aliaeque. i Ἄπ'] Ἀπ' Edd. sine accentu. k Ἄλι᾽] Ἁλίοις *Pell.*

& sambuci folia cum sevo taurino & hircino imposita podagram mitigare credantur, ut ait *Dioscor.* IV. c. 168. Et sambuci tenerrima folia, cum pari pondere radicum plantaginis, suillaeque axungiae veteris contrita subactaque podagricos dolores praesentaneo auxilio mulcere scribuntur a *Matthiolo* XIV. c. 168. *Er. Schm.*

Ἀκτίας] Ἀκτία, ἀκτὴ *Sambucus.* Glossae habent ἀκταία male. *J. Gavel.*

75. Τίνα δαιμόνων] Quid si legeretur τίνι δαιμόνων; *Er. Schmid.* Idem observavit *J. Gavel.*

78. Βαχχείων] Lege Βαχχίων. *F. G.*

82. Ἦν] Οὐ requiri, si quantitas pateretur, quia nondum resciverat, essetne Deus, an Dea, cujus festum agebant, monet doctiss. *Gavel*, in Obs. Misc. an. 1739. p. 423. Quid si ergo sic, bis addita interrogandi nota, Τίς δ' ἐσὶν; οὐ δ' ὑμνεῖτε; *J. F. R.*

86. Εἷς εἰμι κἀγὼ θεᾶς ἐπάξι᾽] Interpres vertit,

Unus quidem sum: sed Deam non dedecens.

Dum vult & ipse ποιητίζειν, stultissime perdit sensum. Ego existimo, Podagrum, ubi audiret se vocari mystam Deae inexpugnabilis, & inexorabilis, quasi mirabundum interrogasse, *Egone quoque* (qui tam miser sum) *sum unus Dea dignus?* Necdum enim noverat Podager noster, esse quampiam Deam, cui hos dolores suos deberet, cujusque sacris esset ipse quoque initiatus. Quare & in Graecis signum interrogandi est ponendum. Eumdem in modum rogat idem vs. 125.

Εἷς ἄρα κἀγὼ τῶν κατωργιασμένων
Ἔλαθον ὑπάρχων;
Itane sane & ego unus sum ex initiatis; idque adhuc ipsemet ignoravi?

In priori versu, nempe Εἷς εἰμι κἀγὼ, &c. videtur παρέλκειν τὸ, εἷς, vel sumi pro τίς. *Unus* apud Latinos aliquando eodem modo sumi, docuerunt jam Eruditi. Idem quoque fit apud Graecos, ut ex hoc loco liquet. Sic & apud *Aelianum* X. Ποικιλ. 18. Βακχολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἁρπασθεὶς αὐτοῦ νύμφῃ μιᾷ, κ ὁμιλήσας καλῶς ὅτι ἐ νέῳ. Hic μιᾷ valet τίνι. *Nympha quaedam.* *J. F.*

88. Ἀπ'] Etsi leve est, monendum hic tamen, quia neglexere priores. Structura est λαβὼ παγόνων αἰθέρ᾽, adeoque anastrophe παγόνων ἄπο scribenda, unde ἀπ' etiam retinebit accentum vulgo omissum. *J. F. R.*

92. Ζηνὸς] Quidni Ζανὸς legendum, & vs. 99. ἀμετέρᾳ, 110. τὼν δ' ἰὼγλ.? Bene monet *J. Gavel* l. d.

Κρονίδας, μέγ' ἄριστ' Ὀλυμπίων,		Saturnius, ſupremus coelitum,
Τὰν ἐγρεκύδοιμον Ἀθάναν.		Excitatricem belli Minervam.
Τὰν δ' ἠμετέραν θεὸν ὀλβίαν		Noſtram vero Deam beatam
Ὁ γέρων λιπαραῖσιν ἐν ἀγκάλαις	100	Senex in mollibus ulnis
Πρώταν ἐλόχευσεν Ὀφίων.		Primam generavit Ophion,
Ὅτ' ἐπαύσαλο μὴ σκότιον [a] φάος,		Cum deſineret tenebroſum Chaos,
Ἀνέτειλέ τε λαμπέτις ἠὼς,		Orereturque fulgida Aurora,
Καὶ ϖαμφαὲς ἀελίῳ σέλας,		Et lucidum ſolis jubar:
Τότε χ' Ποδάγρας ἐφάνη κράτος.	105	Tunc Podagrae vis apparuit.
Ὅτε γὼ λαγόνων σε τεκοῦσα		Cum enim ilibus te enixa
Μοῖρα Κλωθὼ τότ' ἔλυσεν,		Parca Clotho deinde abluit,
[b] Ἐγέλασεν ἅπαν σέλας οὐρανῷ,		Riſit omne jubar caeli,
Μέγα δ' ἔκτυπεν εὐδίῳ αἰθὴρ,		Valdeque inſonuit ſerenus aether.
Τὴν δ' εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς,	110	Eam vero de lacteſcentibus uberibus
[c] Εὔολος ἐθρέψατο Πλούτων.		Dives nutrivit Pluto.

POD.

a Φάος] Χάος *Boiv.* b Ἐγέλασεν] Ἐγέλασσεν Edd. priores. c Εὔολος] *Gujet. Pell.* & *Schmid.* Ἔυολος Edd. male.

98. Ἐγρεκύδοιμον] Ἐγείρασαν. *G.*

98. Ἐγρεκύδοιμον] Epitheton Minervae, Deae belli, ſed prudenter fortiterque geſti, ab ἐγείρω *excito*, & ἐγείρομαι med. pro quo per ſyncopen ἐγρόμαι. ὁ κυδοιμὸς *tumultus*, maxime bellicus. Inde ἐγρεκύδοιμος, tumultum bellicum excitans. *Heſiod.* Theog. 925. Minervam appellat ἀγρεκύδοιμον, quaſi agros vaſtantem, (ut quidam libri habent) ſed videtur ἐγρεκύδοιμον praeferendum; quod tamen non ſatis attendenti videri poſſet compoſitum ex ἐγείρω, & κῦδος *gloria*, quaſi *gloriae excitatrix* ſit Minerva, uti & *Sinapius* reddidit: *Virtute claram Palladem*, quem in verſione hujus dramatis ſubitanea ſecutus *gloriae excitatricem* reddidi, cum debuiſſem *belli* vel *tumultus excitatricem* exponere. Idque vel ex ſola quantitate cognoſcere licet; nam ὁ κυδοιμὸς *turba* corripit primam, ut paſſim ex *Hom.* liquet. At κῦδος gloria cum derivatis primam producit. Praeterea diphthongus οι in ἐγρεκύδοιμος, magis ad originem κυδοιμὸς adducit, quam ex ὁ κύδιμος. *Er. Schmid.*

101. Ἐλόχευσεν] *Heſych.* λοχεύει, τίκτει, γεννᾷ. *F. G.* Ἐλόχευσεν Ὀφίων] Non quod Ὀφίων hic pepererit podagram, ut mater, quam mox nominat Μοῖραν, ſed quod ille antiquiſſimus Ὀφίων ante Saturnum, Jovem, Junonem & Minervam jamdudum podagram habuerit, & in ulnis ſuis quaſi foverit. Commendat ergo Chorus hic podagram ab antiquitate. Ὀφίων autem unus putatur e ſociis Cadmi e dentibus Draconis nati, *Ovid* III. Met. accipitque nomen ab ὄφις, *ſerpente*. Aliis tamen verius hic Ὀφίων unus Titanum putatur, de quibus *Heſiod.* Theog. 207. Hic cum Eurynome Oceani filia ex Thethye, ut habet *Heſiod.* Theog. 358. rerum potitus fingitur ante Saturnum, a quo & a Rhea caeli gubernaculis dejectus dicitur. Meminit hujus rei *Lycophr.* in Caſſ. vſ. 1192. *Er. Schmid.*

107. Μοῖρα] Genitricem podagrae. Supra Podager ex impatientia loquens Μίγιραν pronuntiavit, ob furorem & carnificinam morbi. Hic Chorus non tam ex impatientia quam ex aſſuetudine loquens matrem facit unam Parcarum, quam in genere nominat Μοῖραν, i. e. *Fatum*. Dein Κλωθὼ in ſpecie, i. e. decretoria vis naturae, a κλώθειν decernere. *Er. Schmid.*

108. Ἐγέλασεν] Haec jocoſe fingit Poëta, ut ludibria in podagricos ab amicis jacta excuſet, cum merito, exorta apud aliquem podagra, ridere videantur amici, quandoquidem ipſum coelum in primo ejus ortu riſerit, & cum ſerenitate, in ſignum laetitiae, tonuerit. *Er. Schmid.*

Ἐγέλασεν] Lepide ſane dictum, ut non immerito pro Dea habeatur Podagra. Solent enim fingere poëtae, naſcente Deo aliquo omnia ridere quaſi, & laetitia perfundi. *Dionyſ. Perieg.* vſ. 939. ſeqq. *Theogn.* vſ. 5. ſeqq. *J. Gavel.*

110. Εὐγλαγέτοις] Εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς foetus bene creſcit & pingueſcit, ſic podagra, alimonia large ſubminiſtrata, creſcit & cito adoleſcit. Γλάγος poët. pro γάλα, hinc εὔγλαγις, *lacte abundans*. Sed pro εὐγλάγετος, *Lycophr.* Caſſ. 307. εὔγλαγος. *Hom.* εὐγλαγὴς Il. Π. 642. Ceterum ἐνὶ μαζοῖς pleonaſmus Atticis non infrequens, & fruſtra hebraiſmi ſuſpectus in *Matth.* III. 11. *Marc.* I. 8. *Joan.* I. 26. & 31. *Eurip.* in Suppl. 593. γραπλατήσω κλυτὸς ἐν κλυτᾷ δόμοις. *Muſaeus* 158. ὠδῇσι λάγξας ἐνὶ μύθοις. *Seducens verbis.* Haec *Schmid.* Nec infrequens Luciano: Vid. nos ad *Philopſ.* c. 33. ad *Herod.* c. 5. & *Hemſt.* ad *Dial. Mort.* XXIII.

POD. Quibus at ſuos ſacris ſocios inaugurat?

ΠΟΔ. Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προστόλους;

CHOR. Non ſanguinem impetuoſum affundimus de acie ferri:

ΧΟΡ. Οὐχ αἷμα [d] λάβρον προχέομεν ἀπὸ στόματος σιδάρου,

Non crinis liberi nodis implectitur cervix:

Οὐ τριχὸς ἀφέτου λυγίζεται στροφαῖσιν αὐχήν,

Nec ſonantibus terga talis concrepant:

Οὐδὲ [c] πολυκρότοις ἀστραγάλοις πέπληγε νῶτα,

Neque crudis, laceris, taurorum carnibus veſcimur:

Οὐδ' ὠμὰ λαχιστὰ κρέα [f] σιτύμεθα ταύρων.

Sed quando ulmi vere tener flos abundat,

[g] Ὅτε δὲ πτελέας ἔαρι βρύει τὸ λεπτὸν ἄνθος,

Et arguta cantat in ramis merula:

Καὶ πολυκέλαδος κόσυφος ἐπὶ κλάδοισιν ᾄδει,

Tunc per membra acutum telum haeret myſtis,

[h] Τότε λιγὺ μελέων ὀξὺ βέλος πέπηγε μύσταις,

Obſcurum, latens, ſubiens receſſus arcanum,

Ἀφανὲς, κρύφιον, [i] δεδυκὸς εἰς μυχοῖσι γυίων,

Πό-

d Λάβρον προχέομεν] Πρόχομεν *Gujet.* *e* Πολυκρότοις] Πολυκρότοισιν *Gujet.* male. *f* Σιτύμεθα] Σιτόμεθα *F.* Σιτούμεσθα *Guj.* Quod edidimus, eſt in *Fl. P.* &c. *g* Ὅτε] Ὁπότε *G.* *h* Τότε] Τότε τότε *Guj.* recte conjicit. *i* Δεδυκὸς] Διαδὺς *Gujet.*

XXIII. f. Conf. infra ad vſ. 268. ubi rurſus alia ſimilia adferuntur. *F. F. R.*

111. Πλούτων] Abſurde Pluto nutrix fit. *M. du S.*

Πλούτων] Minus abſurdam nobis reddit hanc fictionem Cl. *Schmidius*; qui notat: „ Supra Podager nutricem fecit τὴν Ἀλικτὼ, ad cauſſas internas reſpiciens. Hic autem Chorus ad cauſſas externas adjuvantes & augentes, quas tribuit *Plutoni*, i. e. diviitiis ac diaetae lautae, dum pauper à podagra fere immunis degit". Probo antiſtrophen; ſed & fateor durum, tribuere mammas lactantes Plutoni. *F. F. R.*

112. Τίσι] Hic verſus ſenarius videtur. Ὀργιάζει *initiat.* *F. G.*

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προστόλους;] Claudicat verſus. Non dubito quin exciderit ἥδ', & legendum ſit,

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ἥδ' ὀργιάζει προστόλους;
Quibus vero ſacris illa antiſtites initiat?

ἥδ', *illa*, ſcilicet Dea. Poſſet etiam legi κατοργιάζει. Sed alterum illud magis arridet. *F. F.*

113. Οὐχ αἷμα] Non videtur illa effuſio ſanguinis in alieno ſubjecto accipienda, ſed in proprio initiandorum, cujusmodi fuit ceremonia Baalitarum, qui cultellis membra lancinare ſolebant, ut ſanguis largiter effluereet, vid. I. *Reg.* VIII. 28. Quae ceremonia Luciano incognita non fuit, cum initio Chriſtianus & verbi divini praeco fuerit. *Er. Schmid.*

Οὐχ αἷμα] Et ſequentes σπαδικὰ metra. *F. G.* Idem in nott. Mſſ. aliter tentabat, quam in variantt. notarat *Solan.* nempe: Οὐχ αἷμα προχέομεν λάβρον ἀπὸ σ. &c. Deinde ad verbum προχέομεν adſcripſit, forſan προχέομεν, i. e. non acie gladii ſanguinem profundimus. Ideo aut *Solan.* in excerpendis ſchedis *Gujeti* aberravit, aut alias habuit. Superior illa inverſio magis adrideret; ſed vulgata ſtare poteſt. His ante a me notatis, video jam etiam *Gavellium* fateri, ſenſum *Gujetiana* emendatione aptiorem fieri, ſed metrum impugnari; ideo vulgato verbor. ordine ſervato mallet προχεόμεν. Fortaſſe tamen nihil mutandum eſt, ut ſubaudiatur βωμῷ vel βωμοῖς; ſenſus tunc erit, *aris non adfundimus ſanguinem.* Mox vſ. 140. ipſa Dea Podagra ὕτι χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἱμπύοις placare ſe poſſe adfirmat. *F. F. R.*

Ibid. Ἀπὸ στόμ. σιδ.] Os ferri *acies* eſt, inde μάχαιρα δτομος *Hebr.* IV. 12. Et *Apoc.* I. 16. &c. ap. *Eurip.* in Suppl. ὀξύστομος μάχαιρα. *Er. Schmid.*

114. Οὐ τριχὸς ἀφέτου] Sic *Schmid.* Additque non *evulſionem ſetarum* eſſe, ut vertitur, ſed flexum, collectionem, unde λυγόω in nodum colligo, vimine necto. Adeoque contorſiones capillorum ipſorum myſtarum intelligi, non caedendarum victimarum. Probo. *F. F. R.*

115. Ἀστραγάλοις] Glandes ac tali ſcuticis innecti ſolebant ad vehementiorem ictum. Sic μάστιγες ἀστραγαλωταὶ, vid. *Plut.* adv. Colot. & *Euſtath.* Il. Ε. & Ψ. qui etiam σκυτάλοι. I. *Reg.* XII. 11. & 14. *Er. Schmid.*

116. Λακιστὰ] *Diſcerpta. Heſych.* λακίζει, ῥηγνύει, ῥήσσει. &c. *F. G.*

Ibid. Κρέα] Recte hic α. producitur, quia craſis ex κρέατα, κρέαα, κρέα. Ap. *Hom.* Od. A. corripitur. Sed ibi λύσεσθ' eſt ex κρέατα. Nam contractum α. ſemper longum, ut γέρα apud *Sophocl.* El. A. I. Sc. 4. *Er. Schmid.*

120. Δεδυκὸς] Nondum video verſum ſanatum, ſi

Πόδα, γόνυ, κοτύλην, ἀστραγάλους, ἰσχία, [a] μηρούς,
Χεῖρας, ὠμοπλάτας, βραχίονας, [b] κόρωνα, καρπούς,
Ἐδῴει, νέμει, φλέγει, κρατεῖ, πυροῖ, μαλάσσει,
Μέχρις ἂν ἡ θεὸς τὸν πόνον [c] ἀποφυγεῖν κελεύσῃ.
ΠΟΔ. Εἰς [d] ἆρα κἀγὼ τὰ καλλωργιασμῶν
Ἔλαθον ὑπάρχων; [e] τοι γὰρ ἥκετω πρεμνὴς
Δαίμων φανεῖσα, σὺν δ' ἐγὼ μύσταις ὁμοῦ
[f] Ὕμνων κατάρξω, τὸ ποδαγρῶν ᾄδων μέλος,
ΧΟΡ. Σίγα [f] μὴ αἰθὴς, ᾗ νήνεμος ἔστω,
Καὶ πᾶς ποδαγρῶν εὐφημείτω.
[g] Ἰδὲ πρὸς θυμέλας [h] κλινοχαρὴς
Βαίνει δαίμων, σκίμπωνι βάσιν [i] στηριζομένη.
Χαίροις μακάρων πολυπραοτάτη,
Καὶ σοῖς προπόλοις ἵλαος ἔλθοις,
[j] Ὄμματι φαιδρῷ, δοίης δὲ πόνοις λύσιν
ὠκείαν,
Ταῖς δ' εἰαριναῖς ὥραις.

Pedem, genu, acetabulum, talos, coxendices, femora,
Manus, ſcapulas, brachia, roſtra, carpos,
Adedit, depaſcitur, urit, tenet, inflammat, coquit,
Donec Dea faceſſere dolorem juſſerit.
POD. Unum ergo initiatorum ego memet quoque
Eſſe ignorabam. Igitur venito propitia
Dea apparens: tuis ego cum myſtis ſimul
Hymnos incipiam, podagrorum carmen canens.
CHOR. Taceto caelum, & tranquillum eſto,
Omnis podager linguis faveto.
En ad altaria lecto gaudens
Vadit diva, ſcipione gradum
Sibi fulciens. Salve divûm
Mitiſſima tu, famulisque tuis
Placida adeſto lumine blando.
Tribuasque dolori finem celerem
His temporibus vernis.

POD.

a Μηρούς] Ἠδὲ μηροὺς *Gujet.* & *Pell.* b Κόρωνα] Κόχωνα *Guj.* c Ἀποφυγεῖν] Ἀπεφυγὼν vel ἀπεφυγὸν — *Guj.* d Ἆρα] Ἄρα Edd. e Τοι γὰρ ἥκετω] Ἥκοι τοι δὴ *Guj.* & *Pell* invertunt. f Μὴ] Delet *Guj.* g Ἰδὲ] Ἥδε *Guj.* Nil mutat *Fl.* h Κλινοχαρὴς] Ἡ κλιν. *Pell.* i Στηριζομένη] Novum hic verſum incipit *Pell.* vid. not.

cum *Gujeto* ἀμφιδυκὸς legas. *J.F.R.*

121. Ἰσχία, μηροὺς] Non ſatis accurate in variis lectt. notavit *Solan.* emendationem *Gujeti*, quae ſic habet: lege, ἰσχί' ἠδὲ μηρούς. tumque verſus conſtabit. *J.F.R.*

122. Κόρωνα] Forſ. κόχωνα. *Heſych.* κόχωνα τὰ ἰσχία καὶ τὰ ὀμοπλατα. i. e. τὰ ἄρθρα. F.G. Sed vide, de voce κορώνη *Poll.* L. 2. p. 141. *J.Gavel.* Ἡ κορώνη vel τὸ κόρωνον eſt oſſis apophyſis ſic dicta, quia roſtro τῷ κορώνῃ ſeu cornicis ſimilis eſt: praecipue ἡ κορώνη in cubito eſt. τὸ κόρωνον vero acuta maxillae inferioris productio, *Hippocr.* de artic. *Er.Schmid.*

123. Ἐδῴει] Lege ἔδει, recte ait *J.Gavel.*

126. Ἔλαθον ὑπάρχων, τοι γὰρ ἥκετω πρεμνὴς] In hoc verſu, qui revera vitioſus eſt, κατὰ τὸ μέτρον, pro τοι γὰρ ἥκετω *Gujetus* ἥκετω τοι reſcribit. Si cui haec transpoſitio, & ejectio τῦ, γὰρ, nimia videtur, poteſt vel

Ἔλαθον ὑπάρχων; τοὶ γὰρ ἦκε πρεμνὴς, &c.

ut adloquatur Podager Podagram Deam; vel pro πρεμνὴς legere εὐμενὴς. *J.F.*

Ibid. Ἥκετω] Quidni ἵκετω; *J.Gavel.* Recte; & minore negotio quam cum *Gujeto* invertendo, & ἥκετο etiam tempore imperfecto ſcribendo. *J.F.R.*

Ibid. Πρεμνὴς] Quaſi πρεπεμνὴς, ex πρᾶος & εὐμενὴς. Signif. *mitem, clementem.* Exſtat haec vox etiam ap. *Lycophr.* Caſſ. 537. & 1055. *Er.Schmid.*

129. Σίγα μὴ] Anapaeſti. Lege itaque, Σίγ' αἰθὴρ &c. F.G. Τὸ σίγα adverbium eſt. Et tamen phraſis uſitata σίγα εἶναι. *Tacitum eſſe.* Eurip. *Hecub.* Σίγα πᾶς ἔστω λεώς — *Ariſtoph* κἀβίζε σίγα. *Er.Schmid.*

132. Στηριζομένη] In *Pell.* verſus ſic diſtinguuntur:

Στηριζομένη· χαίροις μακάρων
Πολυπραοτάτη, καὶ σοῖς προπόλοις
Ἵλαος ἔλθοις ὄμματι φαιδρῷ·
Δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν,

Idem habet *Gujet.* Melius quam vulgo, nondum tamen recipere auſus ſum. *J.F.R.*

137. Τίς τὴν] Τίς βροτῶν τὴν ἐπὶ χθονὸς &c. F.G. Quibus verbis conſtructionem tantum indicare voluit. *J.F.R.*

141. Οὐ ναὸς ὅλως πρεπρεμὴς ἀγάλμασιν] Hypallage pro, ὅλως ναοῦ πρεπρεμοῦς ἀγάλμασιν, i.e. ἀναθήμασι. Noranda vox πρεπρεμὴς, qua carent Lexica. *Joſephi* locus in Archeol. L. XV. c. 11. huic non abſimilis, τῷ δὲ ἱερῷ πάντες, inquit, ὧν ἐν κύκλῳ πεπυγμένα

POD. Quis insuperabilem dolorum me dominam
Podagram non novit in terra mortalium?
Quam nec vapor turis placare acrem potest,
Nec affusus focis ardentibus cruor.
Non aedes signa divitum suspensa habens.
Quam nec Paean medicamentis superare valet,
Cunctorum Caelitum medicus Deûm licet:
Non filius Phoebi peritus Aesculapius.
Etenim qua primum aetate hominum genus exstitit,
Meam volunt omnes ejicere potentiam
Miscentes semper pharmacorum artificia
Alius enim aliam contra me tentat viam.
Terunt plantaginem, atque apia mihi *terunt*,
Et folia lactucarum, & portulacam feram:
Hi marrubium, sed aquaticam hi plantaginem,
Alii urticas, alii consolidam conterunt:
Alii lentes ferunt natas paludibus,
Pastinacam coctam, folia isti Persici,
Hyoscyamum, papaver, bulbos, malicorium,
Pulicariam, tus, radicem hellebori, nitrum,

ΠΟΔ. Τίς ἢ ἀνίκητόν με δεσπότιν πόνων
Οὐκ οἶδε ποδάγραν, ἣ 'ὅπι χθονὸς βροτῶν;
Ἣν οὔτε λιβάνων [k] ἀτμὶς ἐξιλάσκεται,
Οὔτε χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἐμπύροις,
Οὐ ναὸς ὅλβου πλείκρεμὴς ἀγάλμασιν.
Ἣν οὔτε Παιὰν φαρμάκοις νικᾶν σθένει,
Πάντων ἰατρὸς ἢ ἐν οὐρανῷ θεῶν,
Οὐ παῖς ὁ Φοίβου πολυμαθὴς Ἀσκληπιός.
Ἐξ ἧς γὰ ἐφύη πρῶτον ἀνθρώποις γένος,
Τολμῶσι πάντες τεμὸν ἐκβαλεῖν σθένος,
Κυκῶντες [l] ἀεὶ φαρμάκων τεχνήματα.
Ἄλλος γὰ ἄλλην ἐπ' ἐμὲ πειράζει τέχνην·
Τρίβουσιν ἀρτόγλωσσα, καὶ σέλινά μοι,
Καὶ φύλλα θριδάκων, καὶ νομαίαν ἀνδράχνην,
Ἄλλοι πράσιον, οἱ δὲ πόλιον μογείτονα,
Ἄλλοι κνίδας τρίβουσιν, ἄλλοι σύμφυτον,
Ἄλλοι φακοὺς φέρουσι τοὺς ἐκ τελμάτων,
Σταφυλίνου [m] ἐφθὸν, οἱ δὲ φύλλα Περσικῶν,
Ὑοσκύαμον, μήκωνα, [n] βολβούς, [o] σίδια,
Ψύλλιον, λίβανον, ῥίζαν ἐλλεβόρου, νίτρον,
Τῆ-

k Ἀτμὶς] Ἀτμοὺς *Fl.* *l* Ἀεὶ] Ἀεὶ *Jens.* recte. Nihil mut. *Fl.* *m* Ἐφθὸν] Ἐφθοὶ *Junt.* *n* Βολβοὺς] Βάλβους eadem. *o* Σίδια] Σίδια *Guj.*

μένα σκῦλα βαρβαρικά. Haec *J. Gavel* in Miscel. Obs. saepe laudatis p. 425. Sed non satis similis mihi locus *Josephi* videtur, qui vulgari modo ita construi posset, ἐν κύκλῳ πάντες ἱεροῦ, & ad verbum ita accipi, *in orbe*, (i. e. ambitu, peripheria) *totius templi arma barbarica erant fixa, suspensa.* *J.F.R.*

145. Ἐφύη] Ἔφυ conjicit *J. Gavel.* l. d. Frustra, ut bene monet Clar. Miscellan. Obs. Editor. *J.F.R.*

Ἐφύη] Antiquitatem suam Podagra jactitat. Cui ex parte contradicit *Plin.* XXVI. 10. *Podagrae morbus*, inquiens, *rarior solebat esse, non modo patrum avorumque memoria, verum etiam nostra peregrinus & ipse. Nam si Italiae fuisset, antiquitus Latinum nomen invenisset. Er. Schmid.* Verum opponi posset, sic omnes fere morbos Latinis peregrinos, quum omnium fere nomina sint Graeca. Sed causa est in eo, quod Graeci primi & artem Romam invexerint, & *Hippocr.* medicinam primus in artis formam redegerit. Licet res vera videatur, quod Romani vett. milites, rustici, laboriosi ac temperantes a podagra fuerint immunes, idque & hodie locum haberet, nisi ubi malum est hereditarium. *J.F.R.*

149. Ἀρτόγλωσσα] Hanc & seqq. herbas, radices &c. etiam a *Plinio* ac *Dioscoride* laudari ac describi, additis ad singula testimoniis eorum, notarat *Schmidius*; sed ea addere spatium non sinit. *J.F.R.*

151. Πράσιον] Nota mediam hic productam; sed vide mox ad ψύλλιον dicta. *J.F.R.*

153. Φακοὺς — ἐκ τελμ.] Hoc *Schmidii* tamen omittere non possum. Τὸ τέλμα, ait, locus coenosus, aut palustris. *οἱ φακοὶ ἐκ τελμάτων* sunt lentes palustres per se nascentes in superficie aquae non fluentis, refrigeratoriae naturae, propter quod collectionibus illinuntur, & maxime podagris, & per se, & cum polenta. *Dioscor.* L. 2. c. 100. & IV. c. 83. *Plin.* XXII. c. 25. Haec meliora, quam versio pristina, *Lentes de stercore lectos.* *J.F.R.*

156. Ψύλλιον] Doctiss. *J. Gavel* ait: ψύλλιον in versu stare non potest, cum primam habeat productam. An igitur altera liquida elisa legendum ψύλιον? (Sed Clar. Observationum Editor animadvertit: licet hoc admittatur, versui pedes non constabunt, nullum remedium video, nisi si legatur ψύλλια, & media producta sit, ut modo in πράσιον.) At quis dicet quid sibi indulserit poëta in tot herbarum nominibus in versum cogendis? *J.F.R.*

Τῆλιν μετ' οἴνου, γυρίνην, κολλάμφακον,
Κυπαρισσίνην [a] κικίδα, γύριν κριθίνην,
Κράμβης [b] ἀπέφθου φύλλα, γύψον ἐκ Γάρου,
Σπυράθους ὀρείας αἰγὸς, ἀνθρώπου κόπρον,
Ἄλευρα κυάμων, ἄνθος Ἀσίου λίθου.
Ἔψουσι φρύνους, μυγαλᾶς, σαύρας, γαλᾶς,
Βατράχους, ὑαίνας, τραγελάφους, ἀλώπεκας.
Ποῖον μέταλλον οὐ πεπείραται βροτοῖς;
Τίς οὐχὶ χυμός; ποῖον οὐ δένδρου δάκρυ;
Ζώων ἁπάντων [c] ὀστᾶ, νεῦρα, δέρματα,
Στέαρ, αἷμα, μυελὸς, ὄρνις, ἀπόπατος, γάλα.
Πίνουσιν οἱ μὲν τὸ ἀφ' τεσσάρων ἄχος,
Οἱ δὲ τὸ δι' [d] ὀκτώ· τὸ δὲ δι' ἑπτὰ πλείονες.

Siliquam cum vino; ranae ſperma; collamphacon.
Cupreſſi folia crudae, garum e liquamine,
Globulos caprae montanae, hominis ſtercus, *terunt*,
Farinam fabarum, lapidis florem Aſſii.
Coquunt rubetas, muſtelas, lacertas & catos,
Ranas, hyaenas, hircocervos & vulpeculas.
Metallum quod non tentatum eſt mortalibus?
Quis non ſuccus? quae non eſt lacrima arboris?
Animalium omnium oſſa, nervi, coria,
Pingue, cruor, ſtercus, medulla, urina, lac.
Bibunt alii quatuor de rebus pharmacum,
Sed octuplex alii, ſeptemplex plurimi.

Alius

a Κικίδα] Κικίδα *Gnj.* b Ἀπίφθου] Ὑπίφθου male *Fl.* c Ὀστᾶ] Lege ὀστία. d Ὀκτώ] Ἑπτὰ τὸ δὲ δι' ὀκτὼ, vult *Guj.* & *Solan.* Etſi nihil mutat *Fl.*

157. Γυρίνην] Sperma ranarum exponit *Er. Schmid.* cujus emplaſtrum refrigerans eſſe, notum. Et γυρῖνοι ſunt informes ranarum foetus. Quod & mihi non improbabile, etſi ι. in γυρῖνος producitur, hic vero corripitur; niſi alia lectio inveniatur. *J.F.R.*

Ibid. Κολλάμφακον] Quid ſit, plane incertum. *Cognatus* e κόλλα *gluten* & φακὸς *lens*, conflatum putat, pultemque glutinoſum inde confectum. Mihi non videtur. Nam unde illud μ. cum potius dicendum eſſet φακοκόλλα, ut χρυσοκόλλα. Quare depravatum credo. *Er. Schmid.*

159. Κράμβης ἀπίφθου φύλλα] Quidquid ſit de χρυσῷ ἀπίφθῳ, quod aurum ex coctione purgatum volunt, ego non video, quidni ſignificare poſſit etiam aurum nativum, quod ſtatim ante coctionem ſui metalli eſt: ſed quidquid ſtatuas de auro ἀπίφθῳ, braſſicam hic non decoctam, ſed *crudam* intelligere ſuadet Cato R. R. 157, 7. *J.M.G.*

Κράμβης ἀπίφθου] Sinapius *braſſicae crudae*, quaſi eſſet ἀνίφθου. Verte decoctae. *Er. Schmid.* Recte credo; nam & χρυσὸς ἄπιφθος eſt πολλάκις ἐψηθεὶς *Polluci* III. c. XI. ubi vid. *Jungerm.* Sed quia ἀπεψία tamen medicis eſt vitium non concoquentis ventriculi, facile haec confunduntur. *J.F.R.*

161. Ἄνθος Ἀσίου λίθου] Ἄσιος λίθος quod in Aſia inveniatur: alias Ἄσιος λίθος, quod; ut *Plin.* ſcribit L. 2. c. 96. & L. 36. c. 17. ad Aſſum Troadis urbem, quae alias Apollonia dicta fuit, ut idem L. 5. c. 30. habet, multus fiſſili vena ſcinditur; innutritur in eo quiddam guſtu ſalſum, tenuiſſimae farinae ſimile, qualis in piſtrinorum parietibus viſitur. Illud ἄνθος Ἀσίου vel Ἀσίου λίθου vocatur. *Dioſc.* L. V. c. 85. Ex Aſio lapide fit podagris cataplaſma cum fabae lomento. — Ipſe lapis Aſius autem & σαρκοφάγος dicitur, quod demortuorum corpora in eo condita intra 40. dies tota abſumantur, dentibus exceptis: Veſtes autem, calceamenta & ſimilia illata lapidea fieri *Plin.* 36. 17. ſcribit. *Er. Schmid.*

170. Ἱερὰν] Ἡ ἱερὰ generale nomen antiquarum certarum confectionum ſelectiſſimarum, & in arcanis olim habitarum, quas ἱερὰς dixere propter miranda & prope divina effecta, & quia propalandae non erant. Sic ἱερὰ πικρὰ *Galeni*, ἱερὰ πικρὰ *Nicolai*, a Nicolao quodam Medico Alexandrino. &c. Πίνων autem dicit, quia ejusmodi electuaria liquoribus convenientibus diſſolvi & potabiles purgandis propinari ſolent. Etſi vero ἱερὰ ſubſtantive ponitur, intelligitur tamen ἡ ἀντίδοτος. Haec *Er. Schmid.* addit que alios πικρὰν propter verſum, intellecto ἱερὰν legi malle. Sed non prorſus opus credo, quia ἱερὰν anapaeſtus tolerari poteſt, primam enim habet communem. Sed ἱερὰν contractum longam. Non ſpernerem πικρὰν, ſi quis Cod. accederet, tumque ἱερὰν ex interpretatione natum dicerem. *J.F.R.*

171. Ἄνθος ἐπ'] Ἄνθος usque ad ὁ δὲ nothi. *F. G.*

Ἄνθος ἰπαοιδαῖς] Ἰατρικὴν δ' ἐπῳδὴς vett. quibusdam in uſu fuiſſe, paſſim liquet. Ita de Æſculapio ſcribit *Pindarus* Pyth. Γ. quod aegrotos ſanaverit, τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων, τοὺς δὲ προσαντέα πάγοισιν ἢ χερσὶν ἢ πάντων φαρμάκων τοὺς δὲ τομαῖς. Sic Odyſſ. Τ. 457. Ulyſſis ab apro vulnerati ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν ἔσχεθον. Et *Athen.* L. XIV. ſcribit ex *Theophraſto* de Ἐνθουσιασμῷ, iſchiadicos harmoniae muſicae beneficio doloribus ſuis levari. Videatur *Malchus* in vita Pythag. & notae *Rittershuſii* in eundem, & Etymol. in v. ἐπαοιδή. Extat inter ſcripta Galeni hac de re opuſculum; quod tamen nothum multis videtur. Et ſunt adhuc hodie qui ejusmodi ἰατρικὴν exercent. *Er. Schm.*

Ibid.

Alius ſacro epoto purgatur pharmaco.
Carminibus alius impoſtorum luditur.
Judaeus nactus ſtultum excantat alterum.
Alius medicinam capit e nido hirundinis.
Ego vero dico plorare his omnibus,
Facientibusque talia, & me tentantibus,
Conſuevi tanto occurrere iracundior.
Sed qui nihil ſapiunt mihi contrarium,
Animam gero mitem, & fio placabilis.
Myſteriorum namque factus particeps
Primo ſtatim linguae moderari inſtituitur,
Omnes oblectans, & lepidos dicens jocos,
Ab omnibus cum riſu & plauſu cernitur,
Dum defertur geſtatione ad balneas.

170 Ἄλλῳ δὲ πίνων τ᾽ ἱερὰν, καθαίρεῖ.
Ἄλλῳ [a]ἐπ᾽ ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν ἐμπαίζει.
Ἰουδαῖος [f]μῶρον ἐξάδει λαβών.
Ὁ δὲ θεραπείαν [g]ἔλλαβε ὠδῆς τ᾽ [h]χράνης.
Ἐγὼ δὲ τούτοις πᾶσιν [i]οἰμώζειν λέγω,
175 Καὶ τοῖς ποιοῦσι ταῦτα, κ᾽ πειρῶσί με,
Εἰώθ᾽ ἁπάντων μᾶλλον ὀργιλωτέρα.
Τοῖς δὲ φρονοῦσι μηδὲν ἀντίξυν ἐμοί,
[k]Ἤπιον ἔχω νῦν, εὐμενής τε γίγνομαι.
Ὁ γὰρ μεθ᾽ ἱερῶν τ᾽ ἐμῶν μυστηρίων,
180 Πρῶτον μὲ εὐθὺς εὐστομεῖν διδάσκει,
Τέρπων ἅπαντας, εὐτραπέλως λέγων λόγους.
Πᾶσιν δ᾽ ὁρᾶται μετὰ γέλωτος, κ᾽ κρότου,
[l]Ὅτε ὀθνεῖ λουτρὰ φερόμενος βαδίζει.

Atlw

a Ἐπ᾽ ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν] An ἐπαοιδαῖς θελκτῶν *Guj.* f Μῶρον] Μωρὸν *B*1. 2. g Ἔλλαβε] Recepi ex *Guj.* & *Fenſ.* Ἔλαβε Edd. h Κράνης] Κρανείας *G.* male, ſi ἔλλαβε receperis. Ὠράνης *Schmid.* i Οἰμώζειν] Οἰμώζειν *J.* male. k Ἤπιον] Ἥπιον male *P. H.* l Ὅτε] Ὅταν *El.* ad verſum elegantius. Ὅτ᾽ ἐπὶ τὰ λ. *Guj.*

Ibid. Ἐπ᾽ ἀοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς ; i. e. ἐπῳδαῖς. Et pro ἐπιθετῶν θελκτῶν *amuletorum. F.G.* Prius recte. nimis audacter poſterius : atque ſi ſpurii ſunt, quid opus eſt emendatione? ſed ἐπιθέτων ſaltem ſcribendum erat, ſi ab adjectivo ἐπίθετος formatum eſt. At ſi ſubſtantivum ἐπιθέτης in uſu eſt, recte ἐπιθετῶν, & ſcriberetur, & optimus ſenſus prodiret ; *alius cantationibus impoſtorum deluditur.* Haec olim adleveram; jam video Doct. *J. Gavel* p. 425. f. Obſ. Miſc. anni 1739. ex Gloſſis adferre ἐπιθέτης *inpoſtor*, & verſum eodem modo exponere. Licet haud neget ἐπιθέτων exponi poſſe ξένων τινῶν & βαρβάρων ὀνομάτων, quorum praecipuum uſum in incantationibus fuiſſe, exemplis probat. *J.F.R.*

172. Ἰουδαῖος] Erant ergo inter Judaeos plani, qui Chriſtianorum vera miracula imitari tentabant. *M. du S.*

173. Ἔλαβε] Lege ἔλαβε. Sed verſus ſpurius videtur. An τ᾽ κρανείας; an a *calva.* *Heſych.* κράνη, κεφαλή. *F.G.* Κρανείας non patitur verſus. Κρανῆς conjicit *J. Gavel* l. d. p. 426. Exponitque arborem *cornum*, monetque Interpretem de fonte accepiſſe, quaſi eſſet pro κρήνης, quod etſi hic non verum, tamen non eſſe abſurdum, quum & *Xiphil.* in Claud. p. 164. fontis ad podagram ſalubris in Campania meminerit. Clariſſ. Editor *P. d'Orville* adſentitur *Gujeto*, verſus 170. 171. 172. 173. ſpurios eſſe, & abſurdam repetitionem τῶν λαβὼν & ἔλαβε, ac Ἰουδαῖος tribus ſyllabis enuntiatum minus ſincerum, & cum vſ. 173. deberet ex ſententiae nexu ſequi: *Hic vero remedium capit ab aliis praeſtigiis vel impoſtoribus*, tentat an talis ſententia inde exire queat legendo : Ὁ δὲ θεράπαιναν ἔλαβε ὠδῆς τ᾽ Κράνης. I. e. *Hic vero remedium cepit ab Alcorano.* „ Aptiſſime, ait, duae gentes ſuperſtitioſae & fallaces junguntur. notum autem quae magna vis Alcorani Suratis & verſibus & ſingulis ſententiis ab Mahumetanis adſcribatur, qui tamen non ſoli ex ritualibus ſuis libris remedium vel primi quaelivere: cum id iidem illi Judaei olim, & Graeci Latinique ex Poëtis praeſtare conati fuerint. *Alcoranus* autem Graecis varie effertur. Κυράνιον, κόρραν, κυράνις, & forte ſex aliis modis. & κράνης & κυράνης ſono non adeo diverſa." Ingenioſe. Idque ſi receperis, ἔλαβε non ἔλαβε revocandum. *J.F.R.*

Ibid. Παρὰ τ᾽ κράνης] Probabilis admodum videtur conjectura *Er. Schmid.* ὠδῆς τ᾽ ὠράνης pro vulgato κράνης, quam proinde interpretando expreſſi. Κυράνη i. e. Alcoranus, quam ſomniavit aliquis in Miſcell. Obſ. Vol. 10. p. 428. aliquot ſaeculis junior eſt Luciano. *J.M.G.* (ſed dum ſpurii habentur, poſſunt ſatis recentes eſſe *J.F.R.*)

Παρὰ τ᾽ κράνης] A *fontibus*, a *thermis* explicatur vulgo; eas vero adhibitas podagris docet *Matthiol.* L. V. c. 14. *Horat.* I. Ep. 15. Sed eſſet ita κράνης Doricum pro κρήνης ; at ſic laborat verſus ; quia prior in κράνης perperam corriperetur, cum α Doricum pro η extra finem longum maneat, licet in fine corripiatur, ut φᾶμα pro φήμη. Sic κρᾶνα pro κρήνη. Adde quod Doriſmo hic locus nullus, quod nusquam alibi eo utatur. Reſtitui itaque ὠδῆς τ᾽ ὠράνης. Eſt autem ἡ ὠράνη, notante *Heſych.* Χελιδόνων ὁροφὴ, *tectum* vel *nidus hirundinum.* Nam, ut *Ant. Schneberger.* de medicam. contr. artic. dolores meminit ex *Alex. Tralliano*, hirundinum ſanguis podagricos dolores mirifice lenit. Et ex *Aëtio*, urticae ſemen & hirundinis nidus cum ſapa trita & illita fere idem praeſtant. *Er. Schmid* Sed ordo videtur praeſtigiis, non medicamentum requirere, & Doriſmos habemus vſ. 98. 99. 101. & 194. *J.F.R.*

184. Ἄτλω]

Ἄτλω γὰρ, ἣν [a] Ὅμηρος εἶπεν, εἰμ' ἐγὼ,
Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδρῶν κρᾶτα, καὶ βάσεις ποδῶν
Ἁπαλὰς ἔχουσα, τοῖς δὲ τοῖς πολλοῖς βροτῶν
Ποδάγρα καλοῦμαι, γιγνομένη ποδῶν ἄγρα.
Ἀλλ' εἶα μύσται πάντες ὀργίων ἐμῶν,
Γεραίρεθ' ὕμνοις τὴν ἀνίκητον θεάν.
ΧΟΡ. Ἀδαμάντινον ἦθος ἔχουσα κόρα,
[b] Πυλυθενὲς, ὀβριμόθυμε θεὰ,
[c] Κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπάς,
Μέγα σὸν κράτος ὀλβιόφρον Ποδάγρα.
Τὰν καὶ Διὸς ὠκὺ πέφρικε βέλος,
Τρομέει δέ σε κύμαθ' ἁλὸς [d] βαθείης,
Τρομέει βασιλεὺς ἐνέρων αἴδας,
Ἐπιδεσμοχαρὲς, καλλακλινοβατὲς,
[e] Κωλυσοδρόμα, βασυναγραγάλα,
Σφυροπρησιπύρα, μογισαψεδάφα,
[f] Δοιδυκοφόβα, γονυκλαυσαγρύπνα,
[g] Περικονδυλοπωροφίλα,
Γονυκαμψεπίκυρτε Ποδάγρα.
ΑΓ. Δέσποινα, χωρίῳ γὰρ ἥντησας ποδὶ,
Ἄκουε, ἔπος γὰρ οὐκ ἐτώσιον φέρω.

Aten etenim quam dixit Homerus; ipsa sum.
Per capita iens virûm, pedum vestigia
Habens tenera: verum vulgo mortalium
Podagra vocor, quasi pedum captura sim.
Verum eia mystae cuncti nostrorum orgiûm
Honorate hymnis insuperabilem Deam.
CHOR. Adamantina pectora habens puera,
Fortis, graviterque animosa Dea,
Audi sanctorum tibi voces hominum.
Tua magna vis est, opum amans, Podagra,
Quam tela Jovis quoque torta timent:
Tremuntque te fluctus profundi maris,
Tremitque tyrannus Pluto inferûm.
Gaudens ligamentis, lectos obiens,
Cursum prohibes, talos crucias,
Malleolos uris, vix tangis humum:
Pistilli timens, genufraga pernox,
Callum articulis inducere amans,
Genua inflectens incurva Podagra.
NUNC. Domina, opportuno enim venis obviam pede,
Audi, sermonem namque non vanum affero.

Sed

a Ὅμηρος εἶπεν] Sic restitui Εἶπεν Ὅμ. inverse Edd. Εἰπ' ἠδ' *Guj.* b Πυλυθενὴς] *Guj.* recte. Πολυθ. Edd. c Κλύε] Sic *Guj.* & *Schmid.* Κλῦε Edd. nam prima est brevis. d Βαθύης] Βαθίης *Guj.* e Κωλυσοδρόμα] Κωλυσιδρόμα *Guj.* f Δοιδυκοφόβα] Sic *Guj.* & *Pell.* Δοιδυκωφόβα, media longa *J. Fl. H. P. S.* &c. Δοιδυκοφόβα *Amst.* g Περικονδυλ.] Περιμετρ. *Guj.*

184. Ἄτλω] *Hom.* Il. T. 91. *M. du S.* Idem notarat *J. Gavel*, addens etiam Nostrum in *Imag.* p. 19. Ed. *Graev.* ubi ἣ μὴ κατὰ τὴν Ὁμήρου Ἄτλω ἰκυῖλω, ἵπ' ἀνδρῶν κράατα βεβηκότα. Si cum *Gujeto* ponas εἶπ' post Ὅμηρος, scribendum εἰφ' propter spiritum δασὺν, qui sequitur, quod *Guj.* non animadvertit. *Boiv.* In Edd. erat — ἣν εἶπεν Ὅμηρος, ἠδ' εἰμ' ἐγὼ, cumque *Gujetum* secutus semel invertissem illud εἶπ. Ὅμ. etiam ἠδ' omisi, jamque versus est jambicus purus. *J. F. R.*

185. Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδ. κρᾶτα] Plane ad imitationem *Homeri*, Il. T. 91.

Πρίσθα Διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται
Οὐλομένη τ' μὲν δ' ἁπαλοὶ πόδες, ἣ δ' ἐπ' ἄδῃσι
Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἧγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
Er. Schmid.

Ibid. Βάσεις — ἁπαλὰς] Quia ἐπ' ἄδῃσι ἣ πίλναται, non acquirit callum pedum. Exprimit simul mores cum suos, quod opulentis cohabitat: tum suorum mystarum, qui quam mollissime incedunt, &, ne incessu lapides offendant, maxime cavent. *Er. Schmid.*

188. Εἶα] Hic est hortandi adverbium. Supra Act. 2. Sc. 1. fuit interjectio dolentis. Infra A. IV. Sc. 2. adverbium concedendi, *sed esto.* *Er. Schmid.*

190. Ἀδαμάντινον] I. e. *mentem invictam*, naturam medicamentis inexpugnabilem. *Er. Schmid.*

Ibid. Κόρα] Blandiendo sic jam eam compellat, cum ipsa se satis annosam professa fuerit. Perinde est, ac si quis vetulam blandiens juvenculam nominat. *Er. Schmid.*

193. Ὀλβιόφρον] Non quod opulentos faciat Podagra, sed quod opulentis cohabitet. Sic *Juven.* S. 13. *Locuples podagra* nominatur. *Er. Schmid.*

197. Ἐπιδεσμοχαρὲς] Ἐπίδεσμος ligamen, id quo vulnus obligatur. *F. G.* Ἐπιδεσμόχαρες gaudens fasciis obligari. *Sinap.* minus commode: gaudens nodis. Συναθροισμοὺς dictionum Dithyrambicarum πολυπλόκους, h. e. multiplicium compositionum sine exemplo antiquiorum audacius factarum, joci caussa more ebriorum prolatarum: quod *Horat.* IV. Od. 2. *per audaces nova Dithyrambos verba devolvere appellat.* *Er. Schm.*

Ibid. Κατακλινοῦς.] *Humiles lectos conscendens*, quales Podagrici praecipue amant. *Er. Schmid.*

200. Δοι-

Sed res aequo paſſu cum verbis ambulat.
Ego nimirum, uti jufferas, placido pede,
Urbes veſtigans, omnes ſcrutabar domos,
Videre volens, ſi quis tuam vim negligat:
Et reliquorum tranquilla vidi pectora,
Superatorum, regina, tui vi roboris.
Verum duo viri iſti, freti audacia,
Populis dicebant, addito perjurio,
Non eſſe vim tuam venerabilem amplius,
Hominum de vita ſe facturos exſulem.
Adſtrictis ergo fortiter vinclis pedum
Quincto venio die duûm ſtadiûm via.
POD. Agilis volaſti, nunciorum mi celerrime,
Cujus ſed terrae linquens fines aſperos
Venis? dilucide indica, quo mox ſciam.
NUNC. Primo reliqui quinorum ſcalas graduum,
Trabium trementes luxatis compagibus.
Hinc accepit me fuſtibus ſtratum ſolum,
Pulſu talis renitens *aegris* aſpero.
Quod emenſus dolentibus veſtigiis

205 Ἀλλ' ἔστι πρᾶξις τ' λόγων συνέμπορος.
Ἐγὼ γάρ, ὡς ἔταξας, ἠρέμᾳ ποδί,
Πόλεις ἰχνεύων, πάντας ἠρεύνων δόμους,
Μαθεῖν προθῶν, εἴ τις σὸν ὑ τιμᾷ κράτος·
Καὶ τ' μὲ ἄλλων εἶδον ἥσυχον φρένα,
210 Νικωμένων, ἄναστα, σαῖν βίᾳ χερῶν.
Δύω δὲ [h] τώδε φῶτε τολμηρὼ θράσει,
Ἐφραζέτην λαοῖσι, κἀλωμύτην,
Ὡς [i] οὐκ ἔτ' ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον,
Ἀλλ' ἔκβολον βροτῶν σε θήσουσιν βίᾳ.
215 Διόπερ κραναῖῶς [k] συνοχμάσας δεσμῷ πόδε
Πεμπταῖος ἥκω, τάδια διανύσας δύο.
ΠΟΔ. Ὡς κραιπνὸς ἕπῃ, ἀγγέλων ὠκύτατέ μοι.
Τίνος δὲ κἀγῆς ὅρια δυσβάτου λιπὼν
Ἥκεις; σαφῶς μήνυσον, ὡς ἴδω τάχος.
220 ΑΓ. Πρῶτον μὲ ἔλιπον πέντε βαθμῶν κλίμακα,
[l] Ξύλων τρέμουσαν ἁρμολυτοισιν ἁρμογαῖς,
Ὅθεν με δέχεται χορδοβαλλώδης πέδον,
Σκληροῖσι ταρσοῖς ἀντερείδον κρύμασιν.
Ὅταν διανύσας ἴχνεσιν ἀλγεινοῖς ἐγὼ,
Ἕτρω-

[h] Τώδε] Omiſit *Fl.* [i] Οὐκ ἔτ' ἔστι] Ex emendatione *Solani*, οὐκ ἔστι Edd. plurimae. Οὐκ ἔτι *Fl.* at omiſſo ἔστι. Οὐκέτ' *i. Guj.* [k] Συνοχμάσας] Recte pleraeque. Συνογμ. male *F.* [l] Ξύλων] Ξύλον *F.*

200. Δειδυκεφάλα] Quia tinnitus ex piſtilli in mortario colliſione podagris permoleſtus. Sinapius *offitremenda*, minus recte. *Er. Schmid.*

Ibid. Γονυκλαυσαγρύπνα] Ita omnia quae vidi exempla habent, quaſi a κλαίω, *ploro*, κλαύσω. Sed quid ploratui cum genibus? Lege γονυκλασαγρύπνα a κλάω *frango*, quod genua tantum non frangere videatur, & inſomniam faciat ob dolores. Hinc Sinap. bene reddit: *Genufragapernox.* *Er. Schmid.*

201. Πυρικονδύλ.] An πυρικονδύλο. &c. Supra σφυροπηγιστύφα. Πάρος, humor craſſus in articulis, tophus. *F.G.*

204. Ἄκυς, ἴκτος γάρ] Mallem, Ἄκυ' ἴκτος γὰρ, bene monet *J. Gavel.*

209. Εἶδον ἥσυχον] Edd. priores inverſe ἥσυχον εἶδον, contra omnem metri rationem; quod cum levi hac tranſpoſitione bene mutarit idem *J. Gavel*, lubens admiſi. *J.F.R.*

211. Τώδε] An Syri medici? de quibus infra. *F.G.*

213. Ὡς οὐκ ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον] *Gujetus* recte vidit οὐκέτ' pro οὐκ legendum eſſe. Editio Florentina habet, ὡς οὐκ ἔτι σὸν, &c. Integrum ergo erit,

Ὡς οὐκ ἔτ' ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον. *J.J.*

215. Διόπερ] Εἰρωνικῶς. *F.G.*

Ibid. Κραναῖῶς] Κραναιῷ conjicit *J. Gavel.* ut jungatur cum δεσμῷ, me non improbante; nam etſi vulgatum non abſurdum, facile tamen ob ſequens σ. error naſci potuit. Sed quia non tanta mutandi neceſſitas, quanta verſu 209. nihil in contextu mutavi. *J.F.R.*

216. Πεμπταῖος] *Quintanus* (quo vocab. *Plin.* utitur: ſicut πεμπταῖος πυρετὸς, febris quintana, quae quinto die recurrit) ſic h. l. *quintanus venio*, eſt: quinto die poſt egreſſum redeo. *Er. Schmid.*

222. Χορδοβαλλώδης] Ἡ χορδύλη clava eſt vel fuſtis. Hinc χορδοβαλλώδης πέδον pro χορδυλοβαλλώδης, ſolum clavis coactum, pavimentum, a paviendo. i. percutiendo. *Er. Schmid.*

223. Σκληροῖσι] Sic interpunge. Σκληροῖσι, ταρσοῖς ἀντερείδον, κρύμασιν. Ordo πέδον ἀντερείδον τοῖς ταρσοῖς, σκληροῖσι κρύμασι. *F.G.* Σκληροῖσι non ad ταρσοῖς pertinet, ſed ad κρύμασσ. Suntque σκληροῖσι κρύμασι caſus ſexti, *quo*: ταρσοῖς autem dativus, *cui*. Sic *Matth.* V. 39. μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ; caſus ſextus eſt, non dativus. *Er. Schmid.*

224. Ἴχνεσιν] Ἴχνεσ' conjicit *J. Gavel.* Quod tamen minus neceſſarium credo. Sed quod vſ. 226. ἴζέσω reſtituit, bene habet; idque ex *Poll.* jam recepe-

Ἐστρωμένην χάλιξιν εἰσέβην ὁδόν,
Καὶ δυσπάτητον [a] ὀξέσιν κέντροις [b] λίθων.
Μεθ' ἣν ὀλίσθῳ βδελυρὸν ἐκ λείας ὁδοῦ,
Ἐσπευδον εἰς τὸ πρόσθε, λιχμᾶτο δέ μου
Ἕλκυσεν ὀπίσω πηλὸς ἀσθενῆ σφυρά,
Δι' ἧς πορεύοντι, νότιος ἐκ μελῶν ἱδρὼς
Ἔρρει, βάσιν μου σαθρὰν [c] ἐκλυομένην.
Ὅθεν με δέχεται πᾶν δέμας κεκμηκότα,
Πλατεῖα μὲν κέλευθος, ἀλλ' οὐκ ἀσφαλής.
Τὰ μὲν γὰρ [d] ἔνθεν, τὰ [e] δὲ ἐκεῖθεν ὀχήματα
Ἠπείγεν, ἠνάγκαζεν, [f] ἔσπερχεν τρέχειν.
Ἐγὼ δὲ ταθρὸν ἐλαφρὰ κουφίζων πόδα,
Δόγμιος [g] ἔβαινον [g] εἰσόδου [h] πέζαν στενήν,
Ἕως ἀπήνη πρόσθεν ἁρμάτιον τροχήλατος.
Μύστης γὰρ ὢν σὸς, ταχὺ τρέχειν οὐκ ἔδυνον.
ΠΟΔ. Οὐκ εἰς μάτην, βέλτιστε, πρᾶξις ἥδε σοι
Ὀρθῶς πέπραχται, [i] τῇ δὲ σῇ προθυμίᾳ
Ἴσαισι τιμαῖς ἀντισηκώσω χάριν.

Stratam silicibus intravi viam,
Stimulisque lapidum acutis incalcabilem.
Post in labem delapsus lubricae viae,
Nitebar antrorsus, solutum sed mihi
Talos retro trahebat infirmos lutum.
Hac transeunti sudor membris humidus
Fluit, per incessum soluto putridum.
Toto fatigatum me corpore excipit
Satis lata illa, sed non tuta nimis via.
Haec hinc, at illinc ista nam vehicula
Urgentque, coguntque, imperantque currere.
Ego vero tardos levans cito pedes
Obliquus arctam semitam viae peto,
Dum plaustrum praetereat suis actum rotis.
Mystes enim tuus nequibam currere.
POD. Non frustra, amice noster, illa res tibi
Bene administrata est. Verum studio tuo
Dignis honoribus rependam gratiam.

Istut

[a] Ὀξέσιν] Restitui ex *Pell.* Ὀξέων Edd. [b] Λίθων] Bene *J. B. H. S.* Λίθου *P.* [c] Ἐκλυομένην] Ἐκλελυμ. *J. Gao.* [d] Ἔνθεν] Ἐνθενδὲ *Guj.* [e] Δὲ ἐκεῖθεν] Sic *Solan.* cum *Fens.* Δ' ἐκεῖθεν Edd. Τὰ κακεῖθ' *Pell.* [f] Ἔσπερχεν] Recepi ex *Pell.* pro vulgato ἔσπερχε. [g] Εἰσόδου] Εἰς ὁδοῦ *Pell.* Εἰς ὁδὸν *Guj.* Vulgato favet *Fl.* [h] Πέζαν] Et sic *Fl.* eum *J. P.* &c. [i] Τῇ δὲ] Ita bene *P. B1.* aliaeque vett. Τῷδε aliae minus adcurate.

ram. Sed quod & λίθων eod. versu legendum monet, pro λίθου, id pleraeque Edd. jam recte habebant. *J. F. R.*

230. Δι' ἧς] Subaudi ὁδοῦ. *F. G.*

231. Ἐκλυομένην] Ad emendationem Doct. *Gavelii*, Clar. *D'Orville* notat „ ἐκλυομένην aperte in metri „ gem peccat". ἐκλελυμένος abit ab *Homerica* prosodia; sed adfertur ex Athenaei L. IX. c. V. Τὸ δίπτον, ὡμῶς μετὰς, ἐκλελυμένος: Adscripsit & *Er. Schmid.* Ἐκλυομένην suspectum, cum nec metro satis respondeat, nec praesens hic videatur requiri. Quid si legeretur: ἐκλελυμένην? Quare non vererer hoc admittere. *J. F. R.*

234. Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν, τὰδ' ἐκεῖθεν ὀχήματα] *Gujetus in-*Ἐνθεν. Ego omisso in τάδ' apostropho, lego, Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν τάδὲ ἐκεῖθεν ὀχήματα, &c. *J. J.*

Ibid. Ἔνθεν] Si ἔνθενδὲ cum *Gujeto* recipias, bene habebit metrum, nec opus fuerit emendatione *Fensiana*, cui tamen locum dedimus, quia minima mutatione a vulgato abit. *J. Gavel* in Miscell. Obs. an. 1739. p. 429. sic tentat — ἔνθεν, κ' αὖ τὰ δ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, vel ἔνθεν, τὰ δὲ μ' ἐκεῖθεν ὀχ. *J. F. R.*

237. Εἰσόδου πέζαν] Ad viam adjecta angusta semita, forte aliquantum elatior, in quam conferre se potest, qui plaustra in ipsa via vult evitare. Hanc πέζαν dictam puto, ut Germanis Fußsteig. Εἴσοδον hic non intelligebam, sed πέζαν ὁδοῦ. Itaque verti, ac si legeretur εἰς ὁδοῦ πέζαν στενήν. *J. M. G.*

Ibid. Πέζαν] Habebant omnia quae vidi exemplaria, πέραν. Verum cum nullum nomen Graecis sit ἡ πέρα, substitui πέζαν. Est autem ἡ πέζα, *pes*, *planta pedis*; item *fimbria vestis*: item *extremitas*, *margo*, *limen*: ut hoc loco: adscendebam angustum limen introitus. *Er. Schmid.* Qualia exemplaria habuerit nescio; Nostrae Edd. πέζαν exhibent. *J. F. R.*

Ibid. Δόγμιος ἔβαινον εἰσόδου] Εἰς ὁδὸν πέζαν στενὴν fortasse. Πέζαν, i. qua pedibus tantum iri potest. *F. G.* *Gujetus* legit εἰς ὁδὸν. Atqui sensus sine correctione apertus est. Interim inquit, dum transirent currus, gressus oblique flexi, per angustum solum aditus cujusdam. Nam πέζα est nomen substantivum, quo praeter cetera significatur solum, plaga, regio. Nec vero verbum βαίνειν exigit post se praepositionem: quippe eleganter dicitur βαίνειν ὁδὸν &c. *Boivin.*

242. Ἀντισηκώσω] Ἀντισηκῶσαι est *ad aequilibrium rependere*, *paria facere*. τὸ σήκωμα aequilibrium, vel potius id quod librae adponitur ad aequilibrium faciendum. *Vitruv.* IX. 3. more Doriensium *Sacoma* nominat. Etsi autem & verbale τὸ σήκωμα in usu est, ut & composita, ἀνασηκόω, addo ponderi quod deest: ἀλφησικόω, pondus manu aestimo: & hoc ἀντισηκόω *rependo*: simplex tamen σηκόω nondum a quoquam, quod sciam, inventum fuit. *Er. Schmid.*

244. Ἐξὸς

Iſtuc animo placens habe munus tibi,
Abhinc triennio leves dolores ſenties.
At vos impuri, vos Dis inviſiſſimi,
Quinam? quibus nati parentibus,
Audetis obniti podagrae viribus?
Cujus viciſſe vim neſcit Saturnius.
Quin dicitis, exſecrabiles! Heroum namque ego
Subegi plurimos. Docti vates ſciunt.
Priamus Podarces dictus a vitio pedum.
Periit pede captus Achilles Peleo ſatus.
Bellerophontes pedum dolores pertulit.
Thebanus Oedipus captus pedibus fuit.
Pelopidas inter Pliſthenes podagricus.
Podager claſſem duxit Paeantis filius.
Alius Podarces Theſſalorum dux erat,
Qui, cum cecidiſſet Proteſilaus praelio,
Pede captus & laborans claſſi praefuit.
Ithacae tyrannum Ulyſſem Laertium

[k] Ἔγω δέ σοι δῶρόν θυμῆρες τόδε,
Ἐξῆς τριετίας πυράσῃ χεῖρων πόνων.
Ὑμεῖς δὲ μιαροὶ, καὶ θεοῖς ἐχθίσταλοι,
Τίνες πότ' ὄντες, καὶ τίνων πεφυκότες,
Τολμᾶτε Ποδάγρας ἀνθαμιλλᾶσθαι κράτει;
Τῆς, ὑφ' ἣ Κρονίδας οἶδε νικῆσαι βίαν;
Λέγετ', ὦ κάκιστοι, καὶ γὰρ ἡρώων ἐγὼ
Ἐδάμασα πλείστους, καί γ' ὅπῃ σοφοὶ,
Πρίαμός τε ποδάρκης, ποδαγρὸς ὤν, [l] ἐκλήιζετο.
[m] Ἔθανε δ' Ἀχιλλεὺς ποδαγρὸς ὤν, ὁ Πηλέως.
Ὁ Βελλεροφόντης, ποδαγρὸς ὤν, ἐκαρτέρει.
Θηβῶν δυνάστης Οἰδίπους ποδαγρὸς ἦν.
Ἐκ τ' Πελοπιδῶν ποδαγρὸς ἦν ὁ [m] Πλειοθένης.
Ποίαντος υἱὸς ποδαγρὸς ὤν, ἦρχε τόλυ.
[n] Ἀλλος Ποδάρκης Θεσσαλῶν ἦν ἡγεμών.
Ὃς ἐπεὶ τε ἔπεσε Πρωτεσίλαος ἐν μάχῃ,
Ὅμως ποδαγρὸς ὤν, καὶ πωῶν, ἦρχε τόλυ.
Ἰθάκης ἄνακτα [n] Λαερτιάδην Ὀδυσσέα

Ἐγὼ

k Ἔγω] Ἔσαι malit *J. Gavel.* l Ἐκλήιζετο] Κλήιζετο *Guj.* recte. Nil mut. *Pl.* m Πλειοθένης] Πλησθένης Edd. hac priores. n Λαερτιάδην Ὀδ.] Λάρτιον τ' Ὀδυσσέα *Boiv.*

244. Ἐξῆς τριετίας] Sic τριῶν ἡμερῶν ἐξῆς. *F.G.*

251. Πρίαμος ποδάρκης] Hunc Podagra podagricum fuiſſe contendit alludens ad nomen ποδάρκης pedibus celer (unde ποδαρκεῖν ap. *Pind.* Pyth. 5.) quaſi per antiphraſin ſic dictus fuiſſet. Eſt autem duplex hujus verſus explicatio: una, Πρίαμος ποδάρκης, ut ſit appoſitio: κλήιζετο ποδαγρὸς ὤν. h. e. Priamus alias Podarces dictus celebratur, quod fuerit podagricus. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν ſequatur verbum κλήιζετο: Ποδάρκης autem idem praecedat. Altera, Πρίαμος ποδαγρὸς ὤν, κλήιζετο ποδάρκης, h. e. Priamus, cum podagricus eſſet, vocatur Podarces, ſc. κατ' ἀντίφρασιν, ut dictum. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν praecedat verbum κλη— idque ſequatur nomen ποδάρκης. Quae utraque expoſitio ſatis commoda; cum κλήιζειν non tantum ſit *celebrare*, ſed & *appellare*. Etſi autem contra priorem excipi poſſit, Priami nomen demum inditum fuiſſe, quando a ſorore Heſione ἐκλήιστο: ποδάρκης autem a prima pueritia dictus fuerit, antequam adeo ullum podagrae ſignum in eo apparuerit: & ita podarcae nomen fuerit prius nomine Priami, non contra: nil tamen obſtat: Podagra enim ſuae cauſae inſerviens potius ad nomen ποδάρκης alludit, quam hiſtoriae veritatem reſpicit. Vix enim habitur ullus Scriptor qui Priamum Podagricum affirmet. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἐκλήιζετο] Vel κλήιζετο, abjecto augmento, vel, quod praetulerim, ἐκλήιζετο ſcribendum, aut certe per Synecphoneſin efferendum. Idem ſtatue de κλήιζεται in *Ocyp.* vſ. 134. *J. Gavel.*

252. Ἀχιλλεὺς] Alludit ad fabulam. Achilles Stygis aqua merſus inviolabilis undique, niſi qua parte pede prehenſum tenuerat mater Thetis. Hic adacta ſagitta interfectus a Paride: ſic *pede captus*. *J. M. G.*

Ἀχιλ. ποδαγρὸς] An quod vulneratus ſit in talo? *F.G.* Sine dubio illuc reſpicit. *J. F. R.*

253. Βελλεροφ. ποδαγρὸς] An quia a Pegaſo excuſſus, crus fortaſſe fregit? *Boivin.* Ex hoc caſu claudum factum & coecum, vitamque melancholicam miſerrime finiiſſe, addit *Schmid.* videndumque *Hom.* Il. Z. & *Pind.* Iſth. Z. *J. F. R.*

255. Πελοπιδῶν] Sex Pelopis filii celebrantur a *Pind.* Ol. A. Sed nomina eorum alii aliter produnt, ut ibi indicat Scholiaſt. *Er. Schmid.*

Ibid. Πλειοθένης] Qui ex Aërope Agamemnonem & Menelaum ſecundum quosdam ſuſcepit. Vid. *Apollod.* III. p. 68. Prave autem antea ſcriptum erat πλησθένης. Inter Pelopidas tamen ab Apollodoro non recenſetur. *M. du S.*

256. Ποίαντος υἱὸς] Φιλοκτήτης. *F.G.*

257. Ἄλλος] Tres hi verſus ſuſpecti. *F.G.* Non ſunt *Schmidio*, qui ait: fuit hic Podarces alter 40. natium ad Trojam dux, de quo ut & Proteſilao *Hom.* Il. B. 695. ſeqq. *J. F. R.*

260. Ἰθάκης ἄνακτα Λαερτιάδην Ὀδυσσέα] *Metrum non conſtare, niſi legamus* Λάρτιον τ' Ὀδυσσέα, *aut aliquid ſimile*, ait Vir Cl. *Boivin.* Sed priores duae in Λαερτιά-

Ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἀκανθα τρυγόνος.
Ὡς οὐ τι χαιρήσοντες, ὦ δυσδαίμονες,
Ἴσην πάθητε κόλασιν οἷς δεδράκατε.
ΙΑΤ. [a] Σύροι μὲν ἐσμεν, ἐκ Δαμασκῆ τῷ γένει,
Λιμῷ δὲ πολλῷ καὶ πενίᾳ κρατούμενοι,
Γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέπομεν πλανώμενοι.
Ἔχομεν δὲ χρίσμα παλροδώρητον [b] τόδε,
Ἐν ᾧ παρηγορεῖμεν ἀλγύντων πόνους.
ΠΟΔ. Τί δῆτα τὸ χρίσμα, καὶ τίς ἡ σκευή; Φράσον.
ΙΑΤ. Μύστης με σιγᾶν ὅρκος, οὐκ ἐᾷ φράσαι,
Καὶ [c] λοίδια θνήσκοντος ἐντολὴ πατρός.
Ὃς ἔταξε κεύθειν φαρμάκου μέγα σθένος,
Ὃ καὶ σὲ παύειν οἶδεν ἠγριωμένην.
ΠΟΔ. Εἶτ', ὦ κατάρατοι, καὶ κακῶς ὀλούμενοι,
Ἔστιν τις ἐν γῇ φαρμάκου δρᾶσις τόση,
Ὃ χρισθὲν οἷδε ἐμὴν παῦσαι βίαν;
Ἀλλ' εἶα, πρῶτα σύμβασιν συνθώμεθα,
Καὶ πειράσωμεν, εἴτε φαρμάκου σθένος
Ὑπέρτερον πέφυκεν, εἴτ' ἐμαὶ φλόγες.
Δεῦτ', ὦ σκυθρωπαὶ, πάντοθεν ποτώμεναι
Βάσανοι, πάρεδροι τῆς ἐμῆς βακχεύματων,

Perenni ego, non *marini* ſpina turturis.
Nihil ergo gaviſuri, infeliciſſimi,
Aequam ſubite poenam veſtris actibus.
MED. Syri ſumus, Damaſco ducimus genus,
Fame ſubacti, multa victi inopia,
Terram pererramus totam vagi, & mare:
Habemus hoc unguentum acceptum a patribus,
Solamur hoc poenas dolentium *pedes*.
POD. Quod iſtud eſt unguentum? quae paratio?
MED. Jurata fides tacere, non loqui ſinit,
Et ultimum morientis praeceptum patris.
Qui juſſit occultare nos vim pharmaci,
Quod ſaevientem te quoque ſcit compeſcere.
POD. Ergo, exſecrabiles, maleque perditi,
Supereſt in orbe tanta pharmaci potentia,
Quod poſſit inunctum vim meam compeſcere?
Sed eia paciſcamur pactum ejusmodi,
Tentemus, utrum pharmaci potentia
Natura ſit valentior, an meae faces?
Huc, o ſeverae, huc convolantes undique
Poenae, comites meorum bacchanalium,

Pro-

a Σύροι] Ἰατροὶ *Guj.* b Τόδε] Δε tantum, *Fl.* male. c Λοίδια] Λοιδόν *Guj.*

σταλάω per σταλίζω ſunt una ſyllabus. *J.F.*

Ibid. Λαερτιάδαο Ὀδυσσῆος] Contradicit igitur recentioribus poëtis de morte Ulyſſis, & confirmat, quae Tireſias illi praedicit Odyſſ. Λ, 135. Πόρῳ ἐκαὶ λιπαρῇ moriturum. De ſpina turturis marini, ſ. paſtinacae piſcis, qua interfecerit Telegonus patrem Ulyſſem V. Graeci interpretes ad l. c. & laudati *Barneſio*. *J.M.G.*

Λαερτιάδαο] Metrum non conſtat, niſi legamus Λάρτιον τ' Ὀδυσῆα, aut aliquid ſimile. Λάρτιος dicitur aliquando pro Λαέρτιος. *Sophocl.* in Ajace μαστιγοφ. Ἀαὶ ἰώ, ὦ παῖ Λαρτίου, διδυμάς σε. &c. *Boivin.*

Λαρτιάδαο] Ita potius lego quam Λαερτιάδαο, ad exemplum *Soph.* in Aj. Ὦ παῖ Λαρτίου. *Er. Schmid.* Parum abeſt quin hoc in textum recipiam. *J.F.R.*

261. Ἄκανθα τρυγόνος] Τρυγὼν *turtur marinus* ob ſimilitudinem alarum expanſarum, quem *Plin.* IX. 48. paſtinacam vocari ait, ob colorem & figuram caudae: eſtque, ut idem IX. c. 24. 20. & 48. habet, piſcis planus & latus, pinnas non habens, ſed latitudine ſua natans, pro ſpina habens cartilaginem, & ſuper caudam eminentem radium acutum utrimque ſerratum quincuncialem (i. quinque uncias de magnitudine pedis humani habentem) quo nihil eſt inter venena marina usquam execrabilius. Arbores, n. infixus, radicitus necat, armaque ut telum perforat vi ferri & veneni malum. Videatur & *Rondeletius* de piſcibus XII. 1. & 2. Tali radio τρυγόνος Ulyſſem interfectum ſcribunt hiſtorici. Podagra negat, & a ſe vi podagrica interemtum affirmat. *Er. Schmid.*

Ibid. Τρυγόνος] Piſcis. *F.G.*

262. Ὡς οὐ τι χαιρήσοντες] „Formulam loquendi pau„cis verbis egregie expoſuit Vir Doctiſſ. T. S. H. S. „(i. e. *Tiberius Hemſterhuſius*) ad *Xenoph.* Epheſ. Obſ. „Miſc. Vol. VI. T. I. p. 343. Noſter vſ. 313. Οὐκ „ἰσόσας ἐχούσῃ". aliaque hic non repetenda habet in iisd. Miſc. Vol. X. I. p. 430. *J. Gavel.*

264. ΙΑ.] I. e. ἰατροί. *F.G.*

Ibid. Σύροι μὲν ἐσμεν] Fingit ex Syria oriundos duos illos medicos Damaſcenos: praecipue ut Judaeos perſtringat, quorum multi medicinam temere profiteri jam auctoris tempore fuere ſoliti. *Er. Schmid.*

268. Ἐν ᾧ] I. e. ἐξ οὗ. Nota phraſin. *F.G.* Ἐν ᾧ pro ἐξ

Propius venite. Tu quidem pedum extimas
Soleas adurito digitos ad usque pedum.
Tu malleolos invade. Tuque a femoribus
Ad genua ſtilla amaram in intima ſaniem.
Sed vos manuum digitos, *agite*, conſtringite.
POEN. En omnia, ut juſſiſti, tibi peregimus.
Jacent, voces edunt miſeri miſerabiles,
Per membra torti cuncta noſtro ab impetu.
POD. Agite, hoſpites, diſcamus jam veriſſime,
Inunctum vos veſtrum juvetne pharmacum?
Nam ſi liquido illud eſt mihi contrarium,
Terra relicta abeo telluris in ſinus,
Ignota, inviſa, profunda in ima Tartari.
MED. En eſt inunctum: nec poenae minuit faces.
POD. Hei, hei! Papae! *perii*, conſumor, occidi!
Caeco per omnia membra fixus ſum malo.
Fulminis haud tale telum vibrat Jupiter,
Maris nec ullus tantundem fluctus furit:
Nec torta tanta eſt turbinis vehementia.
Aſper ne me populatur morſus Cerberi?

Πελάζετ' ἄσσον. ἡ σὺ μὲ ποδῶν ἄκρως
Φλέγμαινε ταρσὺς δακτύλων ποδῶν ἄχρι.
Σὺ δὲ σφυροῖς ἔμβαινε. σὺ δὲ μηρῶν ἄπο
'Ες γόνατα λεῖβε [d] πικρὸν ἰχῶρων [c] βάθος.
Ὑμεῖς δὲ χειρῶν δακτύλους λυγίζετε.
[f] ΠΟΝ. Ἰδ', ὡς ἔταξας, πάντα σοι δεδράκαμεν,
Κεῖνται βοῶντες οἱ ταλαίπωροι μόγα,
Ἄπαντα γυῖα προσβολῇ στρεβλούμενοι.
ΠΟΔ. Φέρετ', ὦ ξένα, μάθωμεν ἀτρεκέστατον,
Εἰ χριστὸν ὑμᾶς Φάρμακον τόδ' ὠφελεῖ.
Εἰ γὰρ σαφῶς τόδ' ἐστὶν ἀντίξυν ἐμοὶ,
Λιπὼν γαῖαν, εἰς μυχοὺς εἶμι χθονὸς,
Ἀϊδὸς, ἀφανὴς, τύμβα Ταρτάρου βάθη.
ΙΑΤ. Ἰδὲ, κέχριται, κἀ χαλᾷ φλογμὸν πόνων.
ΠΟΔ. Οἴμοι, παπαί γε, τήκομαι, διόλλυμαι,
Ἅπαν πέπαρμαι γυῖον ἀσκόπῳ κακῷ.
Οὐ Ζεὺς κεραυνῷ τοῖον αἰωρεῖ βέλος,
Οὐδεὶς θαλάσσης τοῖα μαίνεται κλύδων,
Οὐδὲ στρόβητὶ λαίλαπος τόση βία.
Μὴ κάρχαρον πορθεῖ με δῆγμα Κερβέρου;

Μὴ

[d] Πικρὸν] Recepi ex *Boiv.* Πικρῶν Edd. [e] Βάθος] Πάθος *Guj.* bene, & invitis Edd. recipiendum. [f] ΠΟΝ.] ΠΟ. Edd. male. *Bas. B1. 2.*

δι' ὕ. Phraſis Hebraïca. dicunt enim Hebraei *in*, pro *per*. *Conteres eos* in *virga* ferrea. *Pſalm.* 2. *Boivin.* Non tamen eſt phraſis Atticis inſolita, de qua *J. Gavel* l. d. ait: Ἐν ὕ. Id eſt δι' ὕ. Sic in *Aſin.* p. m. 122. (c. 44.) ψεύδηται, ὡς τιθηνὸς οὐ παῖς πλησμαῖς. *Anthol.* I. c. 37. Ep. 14. Κάτθανεν — εἰδ' οὐ βάλοι, ἐπ' ἰνὶ σάκει. Poëta de virib. herbar. vſ. 66. Ἐκ κιφαλῆς πόνος ἰν ταύτῃ τῷ ἀρχῆμα ῥιζοῦται. Ubi forte legendum κῇ κεφαλῆς, ut vſ. 87. Niſi dictum ſit ut in *Oryp.* vſ. 95. δυσὶν οὐ ποδῶν παύσης πόνον. Haec ille. Sed ut ἰν hic bonum, ita οὐκ in altero minime tentandum, quod Medicis proprium. De ἰν vid. ſi opus eſt, ſupra ad vſ. 110. ἐδράσατο ἰνὶ μαζοῖς. Adde *Diod. Sic.* XIII. c. 37. ἰν δ' εὐγενείᾳ & πλούτῳ πρῶτος Ἀθηναίων. Niſi tamen ibi malis ἢν δ' εὐγ—— legere, ut ſit anaphora, quum paullo ante praeceſſerit, ἰν γὰρ & λόγῳ δυνατώτατος. *J. F. R.*

275. Δρᾶσις] Notanda vox, quam ut dubia auctoritate nixam citat *H. Steph.* *J. Gavel.*

282. Πελάζετε] Πελάζω eſt *facio appropinquare*; ergo πελάζετε h. l. facite appropinquare, ſc. vos ipſos. *Er. Schmid.*

285. Πικρὸν ἰχῶρα βάθος] Per πικροὺς ἰχῶρας intelligit eos qui ſunt τῆς ὀξείας χολῆς, ideoque πικρὸν de natura bilis flavae vel acutae. & quem ſupra vocavit πικρὸν χυμὸν χολῆς. Τὸ βάθος h. l. *copia.* Copioſi n. acervi profunditas magna eſſe ſolet. *Er. Schmid.* Nos πικρὸν ob verſum recepimus. *J. F. R.*

287. ΠΟΝ.] Aut ita ſcribendum, ut diſtinguatur a Podagra, cui jam illud ΠΟ. aſſignatum eſt, aut Βάσανοι reponendum, quo nomine eos compellat Podagra. Hoc autem ſola fecit *B2.* In reliquis enim eſt ΠΟ. *M. du S.*

ΠΟΝ.] Βάσανοι adſcripſerat *Guj.* deleto ΠΟ. Sic legi volens, quod ſupra praemiſſum erat: Δαῦτε — Βάσανοι. Sed cum Πόνοι idem ſit, & minus abeat ab ſcriptura Edd. hoc praetuli. *J. F. R.*

293. Λιπὼν γαῖαν] Per γαῖαν intelligit converſationem cum hominibus in terra. *Er. Schmid.*

Μή [a] τις ἐχίδνης ἰὸς ἀμφιβόσκει;
Ἢ λαβρεχὴς ἰχὼρ Κενταύρου πέπλος;
Ἐλέαιρε, ἄναστα, φάρμακον γὰρ οὔτ' ἐμὸν,
Οὔτ' ἄλλο, δύναι σὸν ἀναχαιτίσαι δρόμον,
Ψήφοις δὲ πάσαις πᾶν ἔθνος νικᾷς βροτῶν.
ΠΟΔ. Παύσασθε, βάσανοι, καὶ πόνους μειώσατε
Τῶν μετανοούντων εἰς ἐμὴν ἔριν μολεῖν·
Γιγνωσκέτω δὲ πᾶς τις, ὡς μόνη θεῶν
Ἀτεγκτος ἔσομαι, φαρμάκοις δ' οὐ πείθομαι.
ΧΟΡ. Οὔτε Διὸς βρονταῖς, Σαλμωνέος [b] ἤρισε βία,
Ἀλλ' ἔθανε φολόεσσι δαμεῖσα θεᾶς φρένα βέλεσι.
Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβου Σάτυρος Μαρσύας,
Ἀλλὰ λιγὺ [c] ψαίρει κεῖνος περὶ δέρμα [d] πίτυος.
Πένθος ἀείμνηστον δ' ἔριν τοκὰς ἔσχε Νιόβη

Num viperae venenum me depascitur?
Sanie ne Centauri madet mihi pallium?
Miserere, Diva, pharmacum nam nec meum,
Nec ullum, inhibere tuum cursum potest.
Punctisque cunctis omne genus superas hominum.
POD. Cessate, Poenae, & his dolores minuite,
Quos contendisse rixa mecum poenitet.
Cognoscat unusquisque, me solam Deum
Non deliniri pharmacis, non obsequi.
CHOR. Nec Jovis Salmonei contendit vis tonitrui.
Sed periit fumante Dei cor fixa jaculo.
Nec rixa gaudet Phoebi Satyrus Marsyas,
Sed cutis ad pinum suspensa arguta resonat.
Luctum habet aeternum ob lites foecunda Niobe,

La-

a Τις] Sic Edd. male. Τῆς *Guj.* Τῆς μ' *Gavel.* b Ἥρισε] Recte *Guj.* Ἤρισεν Edd. priores prave. c Ψαίρει] Ψάλλει *S.* & *Amst.* solae. d Πίτυος] Sic *Fl. J. Vr. Ald. Fr. P. Bl. 2. H.* Πύϊ῀ *S.* & *Amst.*

302. Μή τις ἐχ.] Sic *Horat.* in Epod. de allio. *Num viperinus hic cruor?* inde etiam desumptisse videtur Lucianus, quod de Centauri veste ait. Nam ibidem scripsit *Horat.*

Nec munus humeris efficacis Herculis
Inarsit aestuosius.

Boiv.

Ibid. Τῆς ἐχίδνης] Τῆς pro τις reciperem, monente in schedis *Gujeto*, quia sic versus erit restitutus; primam autem in ἰὸς recte longam fieri, vid. ap. *Hom.* Il. A. 377. Sed quum & aliter possit emendari versus, legendo Μή τις μ' ἐχίδνης, vel Ἢ μήτις, ut vs. 78. Ἢ μή τις ὑμῶ῀ &c. cum Doctiss. *Gavel*; ideo nihil potius mutavi. Addit Idem, respexisse nostrum ad loc. *Sophocl.* in Trach. Ἐχέφρας ἰχίδνης ἰὸς [illegible]. *F.F.R.*

303. Κενταύρου] Τῆ Νέσσου. *F.G.*

304. Ἐλέαιρ' ἄναστα] Jam ad misericordiam & gratiam confugiunt supplices podagrae, quam jam Reginam suam gratiosissimam agnoscunt, i. e. medicamentis insuperabilem fatentur, idoque ei se subjiciunt, & ad solam ejus misericordiam confugiunt. *Er. Schmid.*

310. Ἀτεγκτο῀] Τέγγειν *irrigare* est; hinc ἄτεγκτο῀ non illinendus medicamentis. *Sinapius* reddit illacrymabilem, quae lacrymis non tingatur, s. ad misericordiam non flectatur. Minus bene, cum modo poenitentiam medicorum misertam viderimus. *Er. Schmid.*

311. Οὔτε Διὸς] Hexametra μείωσον. *F.G.* Bene monet, ne quis tentet posteriorem pedem emendare. *F.F.R.*

Ibid. Βροντᾶς Σαλμ.] De hoc Jovis fulminum imitatore vid. *Strab.* VIII. *Eustath.* ad Od. Λ. *Serv.* ad *Virg.* VI. Æn. *F.F.R.*

312. Φολόεσσι — βέλει] I. fulminis fulginosi genere, vid. *Aristot.* L. 3. Meteor. 1. quod non incendit, sed atra tantum fuligine inficit. Sed *Homerus* has fulminum distinctiones confundit (Odyss. Γ. 405. non invenio) H. 249. ϒ. 330. *Er. Schmid.*

313. Σάτυρο῀ Μαρσύας] Spondaicus μείωρο῀. *F.G.*

314. Λιγὺ ψαίρει] Stridule agitatur. Ψαίρειν enim inter alia etiam agitari signif. Est autem hypallage: pinus agitatur circa cutem, pro cutis Marsyae suspensa ad pinum agitatur circa eam, nempe in exemplum. *Er. Schmid.*

Ibid. Πίτυος] Τὸ πυ in Πύϊο῀ hic corripitur. *F.G.*

Πίτυος] Parisina, licet πίτυς *pinus*, cum vett. in textu servarit, cujus arboris in fabula Marsyae fit mentio, tamen *Pythius* Latine dedit, & inde *Salmur.* id hausisse, Graecumque immutasse, fit verosimile; sed πίτυϊ cum *Fansio* in epist. lectt. Lucian. p. 391. inserta, omnino legendum, ubi & ψαίειν *radere* tentat, etsi ψαίρειν non improbat, quem vide. *F.F.R.*

317. Μαιονίᾳ δ' Ἀράχνῃ] Quia prima in Ἀράχνη brevis est, non recepi lectionem Scholiastae. Posset itaque vulgate succurri, apostrophum in δ' tollendo & δὶ referibendo; tumque, si postremum α. in Μαιονία pro longo acceperis, quia ortum ex antiquo η (quippe Μαιονίη Ionice & antiqua Attica dialecto scribitur)

sa-

Lamentatur adhuc, lacrimas funditque Sipylo.
Maeonis auſa Arachne contendere Tritonidi:
Perdidit at formam, ſua nunc quoque ſtamina plicat.
Impar eſt iris ſuperorum audacia hominum,
Ut Jovis, ut Latonae, ut Palladis, ut Pythii.
Mitem ferto crucem, popularis diva, Podagra,
Atque levemque brevemque; acrique dolore careat:
Pauca nocens ceſſet, tolerabilis, ireque ſinat.

Multae formae infortunatorum.
Meditatio poenae & conſuetudo
Podagros miſeros conſolentur.
Unde alacriter, o conſortes, deponetis

'Αλλ' ἔτι μυρομένη, προχέει πολὺ δάκρυ Σιπύλῳ.
[e] Μαιονία δ' Ἀράχνη Τριτωνίδι ἦλθεν [f] ἐς ἔριν·
'Αλλ' ὀλέσασα τύπον, καὶ νῦν ἔτι νήματα πλέκει.
Οὐ γὰρ ἴσον μακάρων ὀργαῖς θράσος ὀξὺ μερόπων,
Ὡς Διὸς, ὡς Λητοῦς, ὡς Παλλάδος, ὡς Πυθίου.
Ἤπιον, ὦ πάνδημε, [g] φέροις ἄλγημα Ποδάγρα,
Κοῦφον, ἐλαφρὸν, ἄδριμυ, βραχυβλαβὲς, [h] ἀνώδυνον,
Εὔφορον, [i] εὐλήϊλον, ὀλιγοδρανὲς, εὐπερίπαλον.
Πολλαὶ μορφαὶ τῶν ἀτυχούντων,
[k] Μελέται δὲ πόνων, καὶ τὸ σύνηθες
Τοὺς ποδαγρῶντας παραμυθεῖσθαι.
Ὅθεν εὐθύμως, ὦ [l] συναύκληροι, λήσεσθε

[e] Μαιονία δ'] Μαιονίδ' ἀρ. Schol. [f] Ἐς] Reſtitui cum Guj. Εἰς Edd. peſſime. [g] Φέροις] Φέρις M. [h] Ἀνώδυνον] Ἡδ' ἀνωδ. Guj. male, niſi tum ἀνόδυνον ſcribas. [i] Εὐλήϊλον] Lego εὐλειτοῦν Er. Schmid. [k] Μελέται] Μελέτη Boiv. [l] Συναύκληροι] Σύγκληροι Guj. & Pell. & λήσεσθε initium faciunt verſus ſequentis.

317. Μαιονὶ δ' ἀράχνης] Μαιονίς. Guj.

ſanatus erit verſus. Addit *Schmid.* utraque ſcriptio ἡ Μαιονία & ἡ Μυσία in uſu eſt, teſte *Strab.* L. 12. & 13. ac licet in Μυσία ſub τῷ η inveniatur jota ſubſcriptum, quieſcens tamen illud jota eſt, ideoque Latinis etiam per e ſimplex exprimitur, parumque refert, ſcribasne *Meonia* an *Maeonia*. *F.F.R.*

319. Ὀργαῖς] Ἡ ὀργὴ non tantum ira eſt, ſed & τρόπος, mos, item propoſitum, impetus, ut h. l. *Er. Schmid.*

320. Πυθίου] Spondaeus μυσιστὶ, τὸ πυ in Πύθιος hic producitur. *F.G.*

322. Βραχυβλαβὲς ἀνώδυνον] Lego βραχυβλαβὲς ἦδ' ἀνόδυνον. Ἡ ὀδύνη dolor, inde ὁ ἢ ἀνόδυνος & ἀνώδυνος, ab ἰδύνης *immunis*. Scriptio utraque in uſu: quam & vetus Lexicographon probat, & locus praeſens metri vi hanc per o poſtulat: tametſi *Stephanus* eam rejiciat. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἀνώδυνον] Si ἀνόδυνον ſecunda brevi ſcribere licet, quod quidem cum *Schmidio* credo, non male *Gujeti* conjectura haberet; nunc vero peſſime. Sed forſan eſt oblivio deſcribentium & ipſe ἀνόδυνον quoque dedit. At quid opus eſt ſpondaeum quinta ſede ejicere, quemque ipſe adgnovit vſ. 113. quique *Homero* aliiſque frequentatur? α privativum autem plurimum eſſe longum in ἄθανατος ac ſimilibus, notiſſimum. *F.F.R.*

324. Πολλαὶ] Imitatio finis Tragoediarum *Euripidis* multarum. vid. med. *M. du S.*

Πολλαὶ μορφαὶ] Ἀνάπαιστα. *F.G.* Sumtum ex *Euripidis* Androm. (ait Doctiſſ. *Gavel* in Miſc. ſaepe laudatis, p. 431.) ubi ſic ille:

Πολλαὶ μορφαὶ τ' δαιμονίων,
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί,
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον ηὗρε θεός,
Τοῖον δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Vid. etiam Alceſt. & Bacch. in fin. Hinc ſeqq. verſus, ejecta voce συναύκληροι, hoc pacto reſtitui poſſent:

Τοὺς ποδαγρῶντας παραμυθεῖσθαι
Ὅθεν εὐθύμως λήσεσθε πόνων.

Vel ſi hoc nimis audax, aliter dirimendo ſeptem poſtremos verſus tentatos vid. ibid. *F.F.R.*

327. Συναύκληροι] Ejusdem navis ſocii. Metaph. I. e. eidem morbo obnoxii. *Er. Schmid.*

329. Eo-

Πόνων, εἰ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τοῖς δ' ἀδοκήτοις πόρον [a] εὗρεν θεὸς,
Πᾶς ἀνεχέσθω τὴν παρόντων,
Ἐμπαιζόμενος, καὶ σκωπτόμενος,
Τοιοῦν γὰρ ἔφυ τόδε πρᾶγμα.

Dolores, si sperata non peragantur;
Insperatisque det esse Deus.
Sufferat unusquisque aegrorum
Illudi se & derideri:
Haec est natura negoti.

ΩΚΥΠΟΥΣ.

Ὠκύπους Ποδαλειρίου καὶ Ἀστασίας υἱὸς ἐγένετο, κάλλει καὶ δυνάμει διαφέρων, γυμνασίων τε καὶ κυνηγεσίων μὴ ἀμελῶν. πολλάκις δὲ θεωρῶν τοὺς ἐχομένους ὑπὸ τῆς ἀτέγκτου Ποδάγρας, καταγέλα, φάσκων, μηδὲν ὅλως εἶναι τὸ πάθος. ἡ θεὸς τοίνυν ἀγανακτεῖ, καὶ διὰ ποδῶν εἰατρέχει. τοῦ δ' εὐτόνως φέροντος, καὶ ἀρνουμένου, ὕπτιον ὅλως τίθησιν ἡ θεός. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκεῖται ἐν Θήβαις· Ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ὑπηχορίων ποδαγρῶν, συνελεγχόντων τὸ Ὠκύπου· Τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν πάνυ ἀστείων. Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, Ποδάγρα, Ὠκύπους, Τροφεὺς, Ἰατρὸς, Πόνος, Ἄγγελος. Προλογίζει δὲ ἡ Ποδάγρα.

OCYPUS, SIVE CELERIPES.

Ocypus Podalirii & Astasiae filius fuit pulchritudine & viribus praestans, qui Gymnasia & venatus non negligeret. Saepe cum videret eos, qui ab implacabili podagra tenerentur, deridebat, dicens, plane nihil esse illum morbum. Indignatur ergo Dea, & per pedes irruit. Illo vero fortiter ferente, ac negante, supinum omnino Dea abjicit. Scena dramatis ponitur esse Thebis. Chorus constat podagris ejus regionis Ocypodem convincentibus. Est autem drama valde lepidorum unum. Personae dramatis Podagra, Ocypus, Educator, Medicus, Dolor, Nuncius. Prologum agit Podagra.

ΠΟΔΑΓΡΑ, ΩΚΥΠΟΥΣ, ΤΡΟΦΕΥΣ, ΙΑΤΡΟΣ, ΠΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΣ.

PODAGRA, OCYPUS, EDUCATOR, MEDICUS, DOLOR, ET NUNCIUS.

POD.

a Εὗρεν] Εὕρε *Pell.* Sed & sic versus claudicat, nisi θεὸς monosyllabum fiat.

329. Εὗρεν] Lego εὕρε propter metrum. εὕρε *invenis*, i. e. invenire solet. *Er. Schmid.*

ΩΚΥΠΟΥΣ] Frigidum poëma & Luciano indignum. *F. G.*

ΩΚΥΠ.] Lucianum non agnosco. Inficetum & absurdum totum quantum est. *M. du S.*

ΩΚΥΠ.] Non puto esse Luciani, sed ab aliquo imitatore Tragopodagrae scriptum libellum. Certe Argumentum non magis videtur hic praemissurus fuisse Lucianus quam in Tragopodagra. *J. M. G.*

1. Δεινὴ] Vid. *Eurip.* Hipp. 1. & seqq. *M. du S.*

6. Καὶ μὴ λεγ. ἀτρεκῶς] Podagricos initio morbi nolle fateri morbum, sed vel talum distorsisse, vel aliud quid praetexere, donec ambo pedes adfecti confessionem extorqueant, belle etiam testatur *Seneca*, Ep. 53. p. m. 473. Ubi pro (*morbo*) *qui utrosque pedes* DEXTROS *fecit*, Vavassor Obs. p. 36. legit PEDES AEGROS. Possis & *deteriores*, quod propius ad literas accedit; sed forsan nihil mutandum; nam quum illico addatur, *necesse est morbum fateri*, pedes dextri poterunt intelligi *sinceri*, non amplius mendaces. *J. F. R.*

9. Προκύψας] Προσκύψας legendum omnino, si ratio sensus habeatur. *F. G. Gujetus* sensui medetur, non metro, cum legit προσκύψας. Quid si legamus ὑγὲς προσκύψας βάσιν. *Boivin.*

Προκύψας] Quis cum *Gujeto* προσκύψας legerit? Id enim esset versum corrumpere, non corrigere; nam προκύψας jambum quarta sede, ut debet, efficit, & licet *allisum pedem Micyllus* verterit, unde forsan προσκύψας in mentem venit *Gujeto*, nihilo tamen ad sensum deterius est προκύψας, *promoveris gradum*, modo

POD.

DIra hominibus, & inauſpicati nominis
Podagra vocor, ſaevum mortalibus malum,
Pedesque nerveis conſtringo reſtibus,
Animadvertente nullo incurrens artubus.
Ultra mea percuſſos plaga rideo,
Nec vera de ſuo fateor auſos malo,
Sed vana cauſſari nonnulla exercitos
Ipſum nam quisque ſe lactat mendaciis:
Quaſi convellerit aut offenderit pedem,
Loquitur amicis, veram cauſſam reticet.
Quod enim non dicit, ut latere ſe ratus,
Etiamſi nolit ipſe, tempus indicat.
Ac tum ſubactus, & fatus nomen meum,
Ab amicis omnibus in triumpho ducitur.
Verum dolor mihi malorum adjutor eſt.
Nihil ego namque ſum, ſi ab hoc relicta ſim.
Hoc ergo mordet, hoc animum ſubigit meum,
Dolorem quod malorum originem omnium
Maleficis maledictis haud quisquam ſauciat.
Sed contra me laxant vocem exſecrabilem.
Mea ſperantes evitare vincula.
Quid iſta nugor? nec dico, qua gratia
Adſim, ferendae non par iracundiae.
Dolo generoſus iſte, fortis, Ocypus,
Contra me ſentit, eſſe me nihil ferens.

ΠΟΔ.

1 Δεινὴ μὲ ἐν βροτοῖσι, κ᾽ δυσώνυμος
Ποδάγρα κέκλημαι, δεινὸν ἀνθρώποις κακόν,
Δεσμῶ δὲ νευρίνοισι τὰς πόδας βρόχοις,
Ἄρθροισιν εἰσδραμοῦσα μὴ νοσῳδίᾳ.
5 Γελῶ δὲ τοὺς πληγέντας [a] ὑπ᾽ ἐμοῦ,
Καὶ μὴ λέγοντας [b] ἀτρεκῆ τ᾽ συμφορᾶς,
Ἀλλ᾽ εἰς ματαίαν πρόφασιν ἐξησκημένους.
Ἅπας γὰρ αὐτὸν βιοκολεῖ ψευδοστομῶν,
Ὡς [c] ἐνσεσεικὼς ἢ [d] προκόψας τοι βάσιν,
10 Λέγει φίλοισι, μὴ φράσας τ᾽ αἰτίαν,
Ὃ μὴ λέγει γὰρ, ὡς δοκῶν λαθεῖν τινας,
Χρόνος δέ γ᾽ ἕρπων μηνύει, κἂν μὴ θέλῃ.
[e] Καὶ τότε δαμασθεὶς, ὀνομάσας μὲ τὄνομα,
Πᾶσι θριαμβεύσας ἐμβεβάσται φίλοις.
15 Πόνος δέ μοι συνεργὸς ὢν τ᾽ κακῶν·
Ἐγὼ γὰρ οὐδέν [f] εἰμι τοῦτο δίχα μόνη.
Τοῦτ᾽ ὃν δάκνει με, κ᾽ φρενῶν καθάπτεται,
Ὅτι τ᾽ ἅπασιν αἴτιον πόνου κακῶν,
Οὐδεὶς κακέργοις λοιδορεῖ βλασφημίαις,
20 Ἀλλὰ κατ᾽ ἐμοῦ πέμπουσι δυσφήμους ἀρὰς,
Ὡς δεσμὸν ἐλπίζοντες ἐκφυγεῖν ἐμόν.
Τί ταῦτα φλυαρῶ, κ᾽ λέγω τίνος χάριν
Πάρειμι, μὴ φέρουσα τ᾽ ἐμὴν χολήν;
Ὁ γὰρ [g] Δόλων γενναῖος, ὁ θρασὺς Ὠκύπους,
25 Φρονεῖ καθ᾽ ἡμῶν, μηδὲν εἶναί [h] μέ τι λέγων.
Ἐγὼ

[a] Ὑπ᾽ ἐμοῦ] Ἡμετέρων ὕπο *Guj.* [b] Ἀτρεκῆ] Ἀτρεκεῖ *F.* Τ᾽ ἀτρεκῆ *Guj* [c] Ἐνσεσεικὼς ἢ] Ἐνσεσεικὼς, ἢ Edd. ſine ſenſu. Rationem emendationis vid. in notis. [d] Προκόψας] Προσκόψας *Guj.* Ἦγε προσκ. *Boiv.* [e] Καὶ τότε] Καί τοι *Pell.* [f] Εἰμι τοῦτο] Τῦ δ᾽ εἶμι *Pell.* [g] Δόλων] Δόλιον *Guj.* ut cohaereat δόλον φρονεῖ. [h] Μέ τι] Μ᾽ ἴτι *Guj.* Nihil mut. *Fl. F. Fr. P.* Εἶν᾽ ἰρῶς *Pell.*

do non ἐνσεσεικὼς, ἢ cum Edd. legas, ſed ἐνσεσεικὼς ἢ junctim, & periphraſi uſitata; cujus poſterioris emendationis me admonuit Doctiſſ. Amitinus. *F. L. Abreſch.* eamque ita plane neceſſariam duxi, ut reciperem. *J. F. R.*

14. Θριαμβεύσας ἐμβ.] I. quaſi in triumpho geſtatur, deridetur. *F. G.*

15. Τῶν κακῶν] Malorum quae facio. *F. G.*

17. Φρενῶν καθάπτεται] *Haec moleſtia me tantopere urit, ut prae ira mentis vix compos ſim.* Vid. *Foëſ.* in Oecon. *Hippocr.* V. Ἄπτειν. Conf. hic vſ. 23. & 26. *J. Gavel.*

24. Δόλων] *Gujet.* legit δόλον. vulgata lectio magis placet. Notum omnibus, Dolonem fuiſſe πόδας ὠκύτατον. *Boivin.*

Δόλων] Recte *Guj.* δόλον, ceu δόλον φρονεῖν γενναῖος, quippe qui egregie erat εἰς προφάσεις ἐξησκημένος, uti ex ſeqq. adparet. Neque enim nota perſona hic in ſcenam producitur, ſed omnino ficta, unde merito Ὠκύπους nominis proprii vicem ſuſtinet. *J. Gavel.*

25. Μέ τι] Hocce τι *Gujeto* forſan ſuſpectum viſum, quod μηδὲν praemiſſum id non admitteret. Fruſtra. *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲ μηδὲν — τι. *Herodian.* 2. 5. 7. Οὐδὲν τι κατεσθιόντος. Sic εἷς τις frequens

Ἐγὼ δ' ὑπ' ὀργῆς, ὡς γυνὴ δεδηγμένη,
Ἀντέδακα τοῦτον ἀθεράπευτον εὐστόχως,
Ὡς ἦν ἔθος μοι κονδύλῳ ποδὸς τυχεῖν.
Ἤδη δ' ὁ δεινὸς πόνος ἔχει λεπτὸν τόπον,
Καὶ τ' βάσιν νυγμοῖσι τρυπᾷ τ' κάτω.
Ὁ δ' ὡς δρόμευσιν ἢ πάλῃ πλήξας ἴχνος,
Πλανᾷ γέροντα παιδαγωγὸν ἄθλιον.
Καὶ [a] κλεψίχωλον πόδα τιθεὶς [b] ἰχνευμένον,
Δύστηνος αὐτὸς ἐκ δόμων [c] προσέρχεται.
ΩΚΥΠ. Πόθεν δ' ὁ δεινὸς ἐς ποδῶν ἕστηκε παρῆν,
Ἀτραυμάτιστος, ἄδακτος, ἄσπαστος πόνος;
[d] Τείνω δὲ νεῦρον οἷα τοξότης ἀνὴρ,
Βέλος προπέμπων, κἀ [e] λέγειν βιάζεται.
Τὸ τ' ποιούτων ἔσχατον, σμικρῷ χρόνῳ.
ΤΡΟΦ. Ἔπαιρε σαυτὸν, ὦ τέκνον, κἀ κύφι-
σον,
Μή πως με πίπτων, καλαβάλης σὺ χωλὸς ὤν.

Ego, quam mordet ira, (quidni, feminam?)
Morsu hunc remordi certo & insanabili,
Ut est solenne mihi ferire artum pedis.
Et jam dolor dirus parvum tenet locum,
Soleamque terebrat imam punctionibus.
At ille ut cursu vel lucta laeso pede,
Imponit educatori misero seni.
Furtim claudum pedem, viscо captum meo,
Infelix efferens huc accedit, domo.
OCYP. At unde dirus in pedes hic ingruit,
Sine vulnere, stare, incedere impediens dolor?
Nervumque tendit, vir sagittator velut
Telum emissurus, & subigit me dicere.
Quae sunt dolentum extrema, parvo tempore.
EDUC. Ipsum te sustine, mi fili, & alleva,
Ne qua, dum claudicas, cadens me proruas.
OCYP.

a Κλεψίχωλον] Emendavi ex *Guj.* & *Fl* Κλεψίχολον male cett. b Ἰχνευμένον] Ἰκνευμένον *Guj.* Ἰζευμένον *Schmid.* c Προσέρχεται] Προέρχ. *Guj.* d Τείνω] Τείνει *Guj.* Sed & Τείνων legi posset. e Λέγειν] Στένειν *Guj.*

quens Nostro aliisque. Vid. supr. *Alex.* c. 36. &c. Et Doct. *F. L. Abresch.* animadv. ad *Aeschyl.* p. 190. *J. F. R.*

33. Ἰχνευμένον] Ἰκνεύμενον legend. forsi. i. e. νοσοῦντα. *Hesych.* ἰκνεῖται, ἔρχεται, νοσεῖ, καθάπτει, &c. *ικνεύμενον* pro *ικνούμενον* Aeolice. i. e. a morbo petitum, tentatum. *F. G.*

Ἰχνευμένον] Optime hunc versum restituit *Gujetus*, sed pro *ικνεύμενον* mallem *ικνούμενον*, si quidem Dorismo hic locus nullus est; *J. Gavel.* Benc, sed cur etiam cum *Gujeto* accentu mutato ter scribat Ἰκνεύμενον, &c. quum Edd. *ἰχνευμένον*, caussam non addit. Sed praestat *Er. Schmidii* observationem audisse: hic locus, ait, in plerisque libris depravatus est: Κλεψίχολον πόδα τιθεὶς ἰχνευμένον, redditurque: & bilioſum aegre movens captum pedem: q. esset a *χολὴ bilis*, cum sit ex *χωλὸς claudus*. Tum pro *ἰχν*— leg. *ἰζευμένον*, *claudicationes celantem*, praecipue sub primos insultus podagrae; cum tamen trahant pedem *ἰζευμένον*, viscо captum. *ὁ ἰξὸς viscum*, inde *ἰξεύω viscо capio*, aves proprie: postea quocumque modo aucupor. Hinc *ποῦς ἰξευμένος* est pes viscо captus, h. e. metaphorice, tarde & lente progrediens. Quis hoc non probaret? Cum in ipso podagrae etymo idem insit, a *ποῦς* & *ἄγρα captura* formato, quod pedes ut laqueo captet. *J. F. R.*

37. Τείνω] Praeter *τείνω* nihil cum *Gujeto* mutaverim, punctum ponendum post *βιάζεται*. *J. Gavel.* Illud punctum jam addidi. *J. F. R.*

38. Λέγειν] Στένειν leg. videtur, subaudito *ὁ πόνος*. *F. G.*

39. Τὸ τ' ποιούτων ἔσχατον] Dolores extremi, i. e. acerrimi cum tempore veniunt, s. processu temporis dolores intenduntur. *F. G.*

Ibid. Στοιχεῖ χρόνῳ] Non intelligi a me istum versiculum, fateor. Interpretatus sum ac si legeretur *βραχεῖ χρόνῳ*, quod quidem sententiae convenire, appareret. Alia quaestio est, an ita auctor dederit. *J. M. G.*

45. Γογγύζων] Participium *γογγύζων* metrum aperte vitiat. Num *ὄγκυλος γέρων*, i. e. *σιμὸς, γαῦρος*, teste *Hesych.* Senex dicitur vs. 120. *Καυχώμενος τὰ πάντα μαλλὸν ἢ σθένων*. An potius *τὸ γογγύζων* glossema habendum *τῷ ὀγκολογῶν*, quod hic olim lectum fuerit? Sane *Hesychius*, *ὀγκολογῶσαι* exponit *γογγῦσαι*. *J. Gavel.* Sed Cl. Editor observ. Misc. anni 1739. p. 433. adjicit, forte *ἀδύνατα γογγύζων γέρων*, quo quidem versui minore negotio consulitur, sensus tamen mihi melior videtur in *ἀδύνατος*. *J. F. R.*

46. Μή τι] *Μή σὺ* forsan. *F. G.*

48. Ἐν ταῖς] Euripideum esse opinor. *M. du S.*

Ἐν ταῖς ἀνάγκαις] Videtur Interpres non intellexisse hunc versum. Sensus est: *morbo subactus juvenis, instar est senis.* Per *ἀνάγκας* hic intellige *τὰς τῶν νόσων ἀνάγκας*. *ἀμφιβολίαν* autem sic resolve: *πᾶς νέος γέρων ἐστί*. omnis juvenis instar senis est. est tamen & alius sensus: nempe cogente necessitate, senes fungi juvenum vice. *Boivin.*

Ibid.

OCYP. En teneo te ſine pondere, & tibi obſequor,
Laborantemque pedem pono, & ſuſtento me.
Nam juniori turpe, aequales inter, eſt
Miniſter invalidus, querulus ſemper ſenex.
EDUC. Ne, ne quid horum, ſtulte! aufer convicia.
Ne gloriare aetate: at illud noveris,
Neceſſitatibus juvenis quisque eſt ſenex.
Audi monentem. Denique, ſi me ſubtraham,
Stabo ſenex ego, juvenis jacebis humi.
OCYP. Tu ſi cadas, dolore carens, ſenex cades.
Etenim voluntas promta ſenes ſequitur viros.
Nervis ſed illorum caret omnis actio.
EDUC. Quid argutare? nec dicis mihi, quomodo
Dolor intrarit ſoleam pedis cavam tui?
OCYP. Dum curſu exerceor, levem ut ponam pedem
Currens contraxi, & in dolores incidi.

[f] ΩΚΥΠ. Ἰδοὺ κρατῶ σε δίχα βάρους, καὶ πείθομαι,
Καὶ τ' ποσοῦντα πόδα τιθῶ, καὶ καρτερῶ.
Νεωτέρῳ γὰρ αἰσχρὸν ἐν [g] παισὶν ἀεί,
Ὑπηρέτης ἀδύνατος γογγύζων γέρων.
ΤΡΟΦ. Μὴ, μή τι ταῦτα, [h] μᾶρε, μή [i] μὲ κερτόμει·
Μή μ' ὡς νέος κόμπαζε, τοῦτ' εἰδὼς, ὅτι
Ἐν ταῖς ἀνάγκαις πᾶς γέρων [k] ὀξὺς νέος.
[l] Πείθου λέγοντι· [m] τὸ πάρος ἂν ὑποσπάσω,
Ὅσην ὁ πρέσβυς, σὺ δ' [n] ὁ νέος πίπτεις χαμαί.
ΩΚΥΠ. Σὺ δ' ἂν σφαλῇς, πέπλασται ἄπορος ἂν γέρων.
Προθυμία γὰρ ἐν γέρουσι παρέπεται·
Πρᾶξις δὲ τούτοις ἐκλέλοιπ' ὀξὺν τόνος.
ΤΡΟΦ. Τί μοι σοφίζῃ, κἀ λέγεις οἵῳ τρόπῳ
[o] Πόνος προῆλθε σῶν ποδῶν κοίλην βάσιν;
ΩΚΥΠ. Δρόμοισιν ἀσκῶν, κἄφορ' ὡς τιθῶ πόδα,
Τρέχων [p] ἔστιλα, καὶ συνεμίχθην πόνῳ.

ΤΡΟΦ.

[f] ΩΚΥΠ.] In *Fl.* ſpatium eſt. In *F.* omiſſum etiam. — Additum in *P. H. B1.* &c. [g] Παισὶν] Παῖς ἐγ' *Guj.* [h] Μαρὲ] Sic *B1. 2. Mᾶρε F. Fl. Ald. Fr. H. P. S.* [i] Μὲ] Μοι *Fl.* [k] Ὀξὺς] Recepi ex *Fl.* ὀξὺ cett. [l] Πείθου] Recte ſic *B1. 2. Va. P. S.* Perſonam Ὠκ. male praefigunt *F. Ald. Fr H.* In *Fl.* ſpatium eſt, quo perſonar. nomina deſignantur. [m] Τὸ πάρος] Τὰς χέρας *Guj.* Τὼ χεῖρ' ἂν *Pell.* Τὸ γῆρας *Boiv.* [n] Ὁ νέος] Ὡς νέος male *Fl.* [o] Προῆλθε] Προσῆλθε *Guj.* & *Pell.* [p] Ἔστιλα] Ἔσφιλα *Guj.* Forſ. ἴστιον, vel ἴτιλα.

Ibid. Ἐσὶ πὰς] Lege ἐστὶν, recte ait *F. Gavel.* Sed id ex *Fl.* jam receperam. *F. F. R.*

49. Τὸ πάρος ἄν] Legend. videtur: τὰς χέρας ἂν ὑποσπάσω, quid ſi, τὼ χεῖρ' ἂν ὑποσπάσω, vel τὼ χέρε. &c. *F. G.* Τὸ πάρος ferri non poteſt. Addi poſſet *Gujeti* conjecturis, γήρας ἂν ὑποσπάσω, ſi ſenectutem meam, id eſt, ſenectutis meae opem tibi ſubſtraxero. vel τ' γήρος' ἂν &c. *Boivin.*

Τὸ πάρος] Omnino cum *Gujet.* legendum exiſtimo τὰς χέρας, ex verſu 170. Δέδρακότι χεῖρας τὰς ἐμὰς &c. *F. Gavel.*

52. Παρίστασαι] Παρίστασαι mallet Doctiſſ. *F. Gavel*, vel προθυμία γὰρ γήρως' ἀεὶ παρίσταται), niſi nimis a vulgato abiret. Sed recte Cl. earum obſervatt. Editor animadvertit: „ Παρίστασαι deterius non videtur τῷ παρὰ „ ἕστηκας, nec tribrachys deterior anapaeſto. Secun„ da emendatio vim verſui videtur illaturа, niſi ulti„ mam in προθυμία corripi poſſe oſtendatur". Certe ᾱ in προθυμία longum eſt, aeque ac in φιλέω ſimilibusque, quia id ᾱ ortum ex η; antiquitus enim erat προθυμίη, φιλίη. *F. F. R.*

57. Ἔστιλα] Ἔσφιλα legendum videtur, pro ἐσφάλην autem uſurpatum. τὸ ἴστιλο hic locum non habet. *F. G.*

Ἔστιλα] Verſus duplici mendo laborat. Prima enim in ἴστιλο contra metrum corripitur, ſecunda vero in συνεμίχθην producitur. Ita dediſſe credo doctiſſimum *F. Gavel*, licet inverſo ordine excuſa in Obſervatt. ſint verba. Additque: *Gujetus* corrigit ἔσφιλα, quod ſenſum quidem expeditiorem facit, ſed eodem tamen vitio laborat. Conjiciebam ἰστίσια, ex vſ. 9. vel, ſi liceret, σίστικα, ſimplici pro compoſito. Pro συνεμίχθην legendum videtur συνεμοίχθην, ſine augmento. Ad quae Cl. Editor rurſus bene monet: commode pro συμμίγνυσθαι videtur ſubjici decompoſitum συνεμοίγνυσθαι. Sed cur ſine augm. legeretur, neſcio. συνεμοίχθην pari quartaque ſede tribrachyn legitime efficiet, & ſolemne eſt Librariis Latinis Graecisque ſecundam praepoſitionem negligere. Conſulantur addenda ad *Liban.* Epiſt. DCCCXXVII. p. 864. „ Sed pro ἴστιλα tentat Vir Cl. ἴστιον, quod & mihi in mentem venerat. Exemplisque id illuſtratum vid. in Obſ. p. 434. At Doctiſſ. *Abreſch.* in animadv. ad *Æſchyl.* p. 242. emendat ἴτιλα. Ac τίλλω valere ἀνύεσθαι, τελεῖν, auctoritatibus probat; quare hoc forſan praeſtat. *F. F. R.*

ΤΡΟΦ. Πάλιν τρέχ' [a] ὅς τις [b] εἶπον, ἢ καθήμενον,
Πώγωνα τίλλει χυρέων ὑπ' ὠλέναις.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν παλαίων ὡς θέλων παρεμβολὴν
[c] Βαλεῖν, ἐπλήγην. τοῦτο δ' πίστευέ μοι.
ΤΡΟΦ. Ποῖος γρατιώτης γέγονας, [d] ἵνα παρεμβολὴν
Βάλλων σὺ πληγῇς; φαυλοῖς [e] ψευδηλογῶν;
Τὸν αὐτὸν ἡμεῖς εἴχομεν λόγον ποτὲ,
Μηδενὶ λέγοντες τ' ἀλήθειαν φίλων.
Νῦν δ' εἰσορᾷς [f] ἅπαντα ἐξ
Ὁ πόνος δ' [g] ἐλελίξας ἐμμελῶς ἀμφιτρέφει.
ΙΑΤ. Ποῖ ποῖ καθεύρω κλεινὸν Ὠκύπεν φίλοι,
Τὸν πόδα πονοῦντα, κ' βάσιν παρειμένον;
Ἰατρὸς [h] γὰρ ὢν, ἕκλυον τοῦ φίλου τινὸς,
Πάσχοντα δεινὰ τοῦτον ἀγάτῳ πάθει·
Ἀλλ' αὐτὸς ἔτοιμος ἐγγὺς ὀμμάτων ἐμῶν,
Κεῖται κατ' εὐνῆς ὕπτιος βεβλημένος.
Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν, κ' σὸν,
Τί τοῦτο; λέξον, Ὠκύπεν, τάχα,

EDUC. Iterum curre, ut non nemo dixit, qui ſedens
Barbam vellebat, ille ſub alis hiſpidus.
OCYP. Luctatus ergo, dum volo inferto pede
Ferire, ſum percuſſus: illud crede mi.
EDUC. Qualis fuiſti athleta, ut inferto pede
Feriens ferireris? Vagus es mendaciis.
Eosdem nos quondam ſermones habuimus.
Amicorum dicentes vera nemini.
Nunc vero cuncta vides. . . .
Verum volutans ad numeros torquet dolor.
MED. Ubi nobilem invenio, ſodales, Ocypum
Laborantem pede, & ſolutis greſſibus?
Etenim medico mihi ſodalis retulit,
Hunc dira, morbo non conſtante perpeti.
Quin ipſe noſtros ante oculos in proximo
Jacet, ſupinus abjectus in lectulo.
Jubeo ſalvere per Deos te. Sed mali
Quid illud? Ocypu, dic ocius ut ſciam.

Si

a Ὅς τις] Ita *Fr. P. B1. 2. H.* Ὡς τις *Fl. J. Ald.* b Εἶπον, ἢ] Εἶπον, ὃς *Pell.* c Βαλεῖν] Βάλλειν *Guj. & Pell.* d Ἵνα] Ἧν *Guj.* e Ψευδηλογῶν] Bene *S. Ald.* cum *Fl. Ψευδολογῶν J. B1. H. Ψευδολογῶν* male ad quantitatem *P.* f Ἅπαντα] Ἅπασας *Fl.* g Ἐλελίξας] Ἐλίξας *Guj.* h Γὰρ ὢν] Ὢν γὰρ *Guj.*

58. Πάλιν τρέχ'] Proverbiale videtur, quaſi remedium ſit in ſimili malo iterum currere. Vid. *Eraſm.* Prov. *denuo currere.* F.G.

Πάλιν τρέχ'] Interpretatus ſum hanc lectionem, πάλιν τρέχ', ὡς τις εἶπεν, ὃς καθήμενος πώγωνα τίλλει, χειρῶν ὑπ' ὠλένης. Monet alumnum ſuum de praecepto in tonſtrina illi dato, qui pedem inter currendum luxaverat; auctoremque ridicule ſignat. Hoc autem indicat, ſe tergiverſationem illius ſentire. *J. M. G.*

59. Πώγωνα] De hoc verſu *Muretum* legere operae pretium eſt Var. Lect. XII. 17. qui in editione Proverbiorum Florentiae facta comparere eum ait. *M. du S.*

60. Παρεμβολὴν] *Le croq en jambe*, i.e. pedis interjectus. F.G.

62. Ἵνα] Ἧν legendum. Ordo: Ποῖος γρατιώτης γέγονας, ἧν σὺ πληγῇς βάλλων παρεμβολήν. F.G.

74. Ἀσπάζομαί] Non diſputo, quid fuerit in autographo, ſed ſic reddidi, quaſi fuiſſet, Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν. Καὶ σὸν πάθος τί τοῦτο; λέξον Ὠκύπεν τάχ' ὡς μάθω. Ἐὰν γὰρ τύχωμι μαθὼν κ.τ.λ. *J. M. G.*

Ἀσπάζομαί σε &c.] Quid ſi binos hos verſus hoc pacto legamus & diſtinguamus?

Ἀσπάζομαί σε, πρὸς θεῶν ⟨ σὸν πάθος·
Πῶς τί τοῦτο; λέξον Ὠκύπεν τάχα.

Vel τί ἐστι τοῦτο, &c., λέξον Ὠκύπεν σαφῶς, ut id reſpondeat ſequentibus, εἰ γὰρ μάθοιμι, & μαθὼν γὰρ ἀλύσιτον. *J. Gavel.*

76. Τυχὸν, ἴσως] Male diſtinctio commatica ponitur inter duo adverbia τυχὸν ἴσως, quae conjungenda ſunt, & πλεοναστικῶς poni ſolent, non ſecus atque αὖ πάλιν. *J. Gavel.* cui obſecundavi, comma quod poſt τυχὸν erat, ante id collocans. *J. F. R.*

78. Σωτὴρ] V. *Spanhem.* 417. De Soteriche Aſita ἱκέτοιῳ legimus apud *Suidam* (v.) qui carmine epico Pantheam laudavit, conſule *Suidam.* *M. du S.*

79. Σάλπιγ[ξ]] Quaſi τὸ, Σωτήριχος, σάλπιγξα notet; ſit σάλπιγγος εἶδος. F.G.

Σάλπιγγος] Cur hic Soterichos Salpingis, id eſt tubae nomen habere dicatur, divinatu non admodum fa-

Si ſcire contingat, forſan curavero
Dirum dolorem, & illud, quidquid eſt, mali.
OCYP. Vides me, Soter, & rurſus Soteriche,
Cognominis Salpingis, o Soteriche.
Dirus dolor pedis me mordet peſſime,
Timidum pede, non ſimplex, pono veſtigium.
MED. Unde? ecquid paſſus? indica, vel quomodo?
Nam vera ſi medico per omnia dixeris,
Salubrior venit: non doctus labitur.
OCYP. Curſum meditatus & quandam artem gymnicam,
Ab amicis graviter vapulavi aequalibus.
MED. Cur non adeſt ergo gravis inflammatio
Ipſo in loco, nec humidum fomentum habes?
OCYP. Nec enim fero facile lanarum vincula,
Inutile ornamentum, quod multis placet.
MED. Quid ergo tibi placet? Scariphabo pedem?
Nam ſi mihi praebeas, illud bene noveris,
Secando exhauſturum multum me ſanguinis.
OCYP. Fac ergo, ſi quid invenire novi potes,
Quo mox dolores diros e pede exigas.

Εἰ γὰ μάθοιμι, τυχὸν ἴσως ἰάσομαι
Τὸ δεινὸν ἄλγ☉, τῦ πάθους τ' συμφορὰν.
ΩΚΥΠ. Ὁρᾷς με, σωτὴς, κ' πάλιν σωτήριχε,
Σάλπιγξ☉ αὐτῆς ἰ ὄνομ' ἔχων σωτήριχε,
Δεινὸς πόν☉ με τῦ ποδὸς δάκνει κακῶς,
Δειλὸν δὲ βῆμα, [k] κοὐχ ἁπλῆν τιθῶ ποδί.
ΙΑΤ. Πόθεν; τί [l] παθών; μήνυσον, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
Μαθὼν [m] γὰ ἀλήθειαν ὁ ἰατρὸς ἀσφαλῶς,
Κρεῖττον πρόσεισι, σφάλλε☉ δὲ μὴ μαθών.
ΩΚΥΠ. Δρόμον τίν' ἀσκῶν, κ' τέχνην γυμναστικὴν,
Δεινῶς ἐπλήγην ὑπὸ φίλων ὁμηλίκων.
ΙΑΤ. Πῶς ἂν ἀηδὴς ὁ πάρεστι φλεγμονὴ
Τόπῳ κατ' αὐτῦ, κοὐκ' ἔχεις τίν' ἐμβροχήν;
ΩΚΥΠ. Οὐ γὰ τέγω τὰ δεσμὰ τ' ἐριδίων,
Εὐμορφίαν ἄχρηστον εἰς πολλὰς καλήν.
ΙΑΤ. Τί ἂν δοκεῖ σοι; [n] καλαχνήσω συ τ' πόδα;
Ἂν γὰ πρόσχης [o] μοι, γιγνώσκειν σε χρὴ,
Ὡς ταῖς τομαῖσι πλεῖστον αἷμά συ κενῶ.
ΩΚΥΠ. Ποίησον εἴ τι χρηστὸν ἐξευρεῖν ἔχεις,
Ἵν' εὐθὺ δεινὸν ἐκ ποδῶν παύσῃς πόνον.

ΙΑΤ.

i Οὔνομ'] Ὄνομ' *Pell.* melius. k Κοὐχ] Bene *Fl. P.* aliaeque. Κὐκ male *J.* l Παθών;] Μαθών; *Fl.* m Γὰρ] Delet *Boiv.* n Κατακνήσω] Κατακνίσω corrigit *Gavel.* o Μοι] Τοῦτο *Guj.* omiſſo μοι. Μοι τόδε *Pell.*

facile eſt. Mihi in mentem venit Minerva Σάλπιγξ apud *Pauſan.* Corinth. p. 122, 43. Eſt autem Minerva etiam ὑγιὴς ſ. ſoſpita, v.g. *Pauſan.* Att. p. 40, 11. & p. 60, 12. Ὑγιὴς denique eadem quae σώτειρα. Meliora lubens diſcam. Verſionis interea rationem reddidi. *J.M.G.*

Ibid. Σωτήριχε] Sic λίμνη☉ σωτήριχ☉ in *Anthol.* L. 2. c. 41. Ep. 4. Σωτήριχ☉ eſt nomen proprium ap. Cinnam L. IV. p. 192. At σάλπιγξ quod eo nomine inſigniatur, referendum fortaſſe ad τὸ ἀνακλητικόν. *Max. Tyr.* Serm. VI. κ' καλὸν μὲ σὺ διώξει τὸ ἐγκελευστικὸν, καλὸν δὲ σὺ φυγῇ τὸ ἀνακλητικόν. *J. Gavel.*

88. Ἐμβροχὴν] Irrigationem partis affectae, quae fit appoſitione lanae aut lini, liquore aliquo medicali tincti. *F.G.*

89. Οὐ γὰ φέγω] I. ferre non poſſum. *F.G.*

90. Εὐμορφίαν] Ἀμορφίαν legit Interpres, (*deformitatem* reddens) ſed τὸ εὐμορφίαν placet. Ordo, ἃ φέγω τὰ δισμὰ, εὐμορφίαν ἄχρηστον &c. appoſitive. I. e. ἃ φέγω τὰ δισμὰ τ' ἰριδίων, ὅ ἐστι εὐμορφίαν εἰς πολλοὺς καλήν. τὸ μὴ φέγειν ſcil. i. e. τὸ μὴ ἔχειν, ἐστὶν εὐμορφία, κ' τὸ ἔχειν δισμὰ ἀμορφία, vulgi opinione. Sed fortaſſe τῦ τροφίως verba ſunt, non Ocypodis aegroti. *F.G.*

Ibid. Εἰς πολλοὺς καλὴν] Εἰς πόδας κακὴν conjicit *J. Gavel*, quod faſciis iſtis caput ornare decorum ſit, pedes non item. Haud inepte profecto. *J.F.R.*

92. Γιγνώσκειν σε χρὴ] An γιγνώσκειν ἰῦ σε χρή; *J. Gavel* Non. Nam longa eſt prima in γιγνώσκω, ut bene animadvertit obſervatt. Editor (nec juvat, ſi γιγνώσκειν ſubſtituas, quia & hoc primam habet longam) putatque σε ſemel excidiſſe, legendumque: Ἂν γὰ πρόσχῃς μοί σε, γιγνώσκειν σε χρὴ. Paſſim ſe τινὶ obviam locutionem eſſe. Sed confer *Gujeti* & *Pellesii* codicis emendationem in variantt. notatam, & elige. *J.F.R.*

[a] ΙΑΤ. Ἰδὲ σιδηρόχαλκον ὀπιφέρω τομὴν,
Ὀξεῖαν, αἱμόδιψον, ἡμιστρόγγυλον.
ΩΚΥΠ. Ἔα, ἔα.
[b] ΤΡΟΦ. Σῶτερ, τί ποιεῖς; μὴ τύχοις σωτηρίας.
Τολμᾷς [c] σιδηρόσπαρτον ὀπιβαλεῖν πόνον;
Μηδὲν καλειδὼς, προσφέρεις κακὸν ποσί.
Ψευδῆς γὰρ ἔκλυες σὺ [d] ἀκήκοας ἔργων.
Οὐ γὰρ πάλαισιν, ἢ δρόμοισιν, ὡς λέγει,
Ἀσχὼν ἐπλήγη. τοῦτο γῆν ἄπειέ μου.
[e] Ἦλθεν μὲν εἰς τὸ πρῶτον ὑγιὴς ἐν δόμοις,
Φαγὼν δὲ πολλὰ, καὶ πιὼν ὁ δυστυχὴς,
[f] Κλίνης ὕπερθε κἀπὶ πεσὼν, ὑπνοῖ μόνος·
Ἔπειτα νυκτὸς διυπνίσας, ἐκραύγασεν,
Ὡς δαίμονι πληγεὶς, καὶ [g] πάντα φόβου λαβεῖν.
Ἔλεξε δ', οἴμοι, πόθεν ἔχω κακὴν τύχην,
Δαίμων τάχα κρατεῖ με ἔξω ποδός·
Πρὸς ταῦτα νυκτὸς ἀναχαθήμενος μόνος,
Ὁποῖα κῆρυξ ἐξεθρήνει τ' πόδα.
Ἐπεὶ δ' ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν,
Οὗτος προσῆλθε, χεῖρα θεὶς ἐμοὶ πικράν,
Θρηνῶν, πυρέσσων, ἐπ' ἐμοὶ [h] βάζων.
Ἃ πρὶν δέ σοι κατεῖπε, πάντ' ἐψεύσατο,
Τὰ δεινὰ κρύπτων τ νόσου μυστήρια.
ΩΚΥΠ. Γέρων μὰ [i] αἰεὶ τοῖς λόγοις ἁπλίζεται,
Καυχώμενος τὰ πάντα, μηδὲν ὄντων.
Ὁ γὰρ πονῶν τε, καὶ φίλοις ψευδῆ λέγων,

MED. En jam parata ferri & aeris sectio,
Sitiens cruoris, acuta, & semiteres.
OCYP. Omitte, omitte. . .
EDUC. Soter, quid occipis? Sic te fugiat salus!
Audes quaesitas ferro poenas addere?
Ignarus omnium, malum admoves pedi.
Mendacia tibi dicta, quaeque dicta sunt.
Nec enim luctamve seu cursum, quod indicat,
Exercens ictus est: at hoc mi credito:
Probe quidem valens primo venit domum,
Bene tum saturatus, affatim potus, miser
In lectulo jacens somnum solus capit.
Tum nocte somno excussus exclamat subito
Divinitus velut ictus: & cuncti timent:
Dixitque vae mihi! unde tanta vis mali!
Deusne quis pedem tenens extra *rapit*?
Ad haec, quam longa est, nocte solus residens
Velut praeconis voce deplorat pedem.
Cum vix diem tuba gallus signaverat,
Ad me venit, tristem manum mihi injicit
Plorans, febriensque, meque nixus ambulans.
Sed quae modo dicebat, finxit omnia,
Dum dira morbi dissimulat mysteria.
OCYP. Verbis quidem semper senex armatus est,
Et gloriatur, cum possit nihil, omnia.
Morbo laborans, mentiens sodalibus

Fa-

[a] ΙΑΤ.] Omisit *J.* non *Fr. P. B1.* &c. In *Fl.* spatium est. [b] ΤΡΟΦ.] ΙΑΤ. *B1.* male. At *Ba. Tp.* cum *Fr. J. P. H.* &c. recte. [c] Σιδηρόσπαρτον] Σιδηρόκαρπον *Guj.* [d] Ἀκήκοας ἔργων] Sic *B. P. Fl.* Ἔργων ἀκήκοας *Pell.* aliaeque Edd. [e] Ἦλθεν] Ἦλθε *Fl.* [f] Κλίνης] Ita *Fl.* cum *J. P. H. B1.* &c. Κλίνων *Amst.* & *S.* [g] Πάντα φόβου λαβεῖν] Πάντας φόβῳ λαβεῖν *Guj.* [h] Βάζων] Βάζων ἀεὶ πῶς *Pell.* [i] Αἰεὶ] Ex emendat *J. Gavel*, Ἀεὶ male Edd. priſtinae.

97. Ἡμιστρόγγυλον] An semicircularem? *F. G.*
98. Ἔα, ἔα] Interjectio, non verbum, ut Interpres. *F. G.*
102. Ψευδῆς — ἀκήκοας ἔργων] Versus hicce miſere eſt corruptus, omnique ſenſu deſtitutus. Ed. *Baſ.* princeps & Iſingrin. poſtrema verba ita ordinant: ἂν ἀκήκοας ἔργων, neque dubito quin hic ordo ſit verus, adeoque praeferendus. Sed neque ita conſultum eſt metro. Equidem exiſtimo legendum: Ψευδῆς γὰρ ἔκλυες ἂν ἀκήκοας λόγων. Sic verſus optime & ſenſui conſtat; idem enim eſt, ac ſi dixiſſet, ἐψεύσθης γὰρ πολλῶν τ' λόγων, ἂν ἀκήκοας. Vel pro ψευδῆς legend. ψευδεῖς, aut ψευδῆ, ſi pro λόγων malueris ἐπῶν. *J. Gav.*
109. Καὶ πάντα φόβου λαβεῖν] Conjicit *Guyet.* καὶ πάντας φόβῳ λάβοι, quibus ſubdit *Boivin.* Si metri ratio habeatur, legendum eſſe πάντα. At ne ſic quidem metrum conſtat, ſi quidem καὶ corripi nequit, quod Vir Cl. exiſtimaſſe videtur. Mallem ſcripſiſſet *Guyetus*, καὶ φόβῳ πάντας λάβοι, vel *Boiv.* πάντα τὸ φόβῳ λάβοι. Videndum tamen, poſſitne retineri φόβου & λα-

Famelico similis mandenti mastichen.
MED. Imponis omnibus diversa adeo loquens.
Aegrotus esse dicis, quo labores, nondum ais.
OCYP. Et quomodo rationes explicem mali?
Male cum sit, nil scio, nisi hoc, male esse mi.
MED. Occasionem praeter si cui pes dolet,
Is quaelibet tum vana comminiscitur,
Haud insciius diri, cui junctus est, mali.
Et nunc modo unus est . . .
At cum pedem dein dolebis alterum,
Gemes cum lacrimis. Unum edico tibi:
Hoc illud est ipsum, seu nolis, seu velis,
OCYP. Quid illud ipsum? dic, quo nomine cluit?
EDUC. Habet malo repletum nomen duplici.
OCYP. Eheu! Quid istuc? dic, o obsecro, senex.
EDUC. Ex quo doles loco, caput habet nominis.
OCYP. Ut dicis, a Pede principium nomen trahit.
EDUC. Huic tu dirum Agrae nomen in fine adjice.
OCYP. Et quî miserum sat insuper *ludos facis?*
EDUC. Est sane dira, namque parcit nemini.

Πενῆτ' ἔοικε μαστίχην μασωμένῳ.
ΙΑΤ. Πλανᾷς ἅπαντας, ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων λέγεις,
Λέγων, πονεῖν μ', ὃ δὲ πονεῖς, ὕπω λέγεις.
ΩΚΥΠ. Πῶς ἂν φράσω σοι τῶν πάθους † συμφοράν;
Πάσχων γάρ, οὐδὲν οἶδα, πλὴν πονῶ μόνον.
ΙΑΤ. Ὅταν ἀφορμῆς δίχα πονῇ τις † πόδα,
Πλάσσει τὸ λοιπὸν ἐς θέλει κενὰς λόγους,
Εἰδὼς τὸ δεινὸν ᾧ συνέζευκ' κακῷ.
Καὶ νῦν μ' [k] ἀκμὴν [l] εἷς.
Ἐπὰν δὲ κἀ † ἕτερον ἀλγήσῃς πόδα,
Στένων, [m] δακρύσεις, ἐν δέ σοι φράσαι θέλω.
Τῦτ' ἐς' ἐκεῖνο, κἂν θέλῃς, κἂν μὴ θέλῃς,
ΩΚΥΠ. Τίδ' ἐς' ἐκεῖνό γ', εἰπέ, κἀ τί [n] κλήζεται;
ΤΡΟΦ. Ἔχει μ' ὄνομα συμφορᾶς γέμον δι-πλῆς.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. τί τῦτο; λέξον, ὦ, δέο-μαι, [o] γέρον.
ΤΡΟΦ. Ἐκ τῦ τόπου μ', ὃ πονεῖς, ἀρχὴν ἔχει.
ΩΚΥΠ. Ποδὸς μ' ἀρχὴν ὄνομ' ἔχει καθὼς λέγεις;
ΤΡΟΦ. Τύτῳ σὺ πρόσθες ὅτι τέλει δεινὴν ἄγραν.
ΩΚΥΠ. Καὶ πῶς με † δύστηνον ἔτι;
ΤΡΟΦ. Δεινὴ γὰρ ἥσα, φείδεθ' γὰρ οὐδενός.

ΩΚΥΠ.

k Ἀκμὴν] Ἀκμὰς *Pell.* l Εἷς] Εἴς, ἴσως L. m Δακρύσεις] *Pell.* ita recte. Δακρύεις Edd. n Κλήζεται] Sic *Guj.* recte. Κλήζεται Edd. ante. o Γέρον] Γέρων *B1.* & 2.

λαιῶν, ita ut haec pendeat structura a duplici potestate particulae ὡς. *J. Gavel.*

111. Κρατῶν ἴξω] Legere possemus ex notissimo Graecae ling. idiotismo Δαίμων τέχα τις ἴξω κρατῶν ποδὸς μ' ἔχει. Verum haec mera est conjectura. *J. Gavel.*

112. Ἀναπεδήσῃ] Non male legeretur ἀγκαθήσεσθ' μόνῳ. *J. Gav.* Sed sine necessitate tamen. *J. F. R.*

115. Προσῆλθε] Πρόσῆλθε. *F. G.*

116. Ἐπ' ἰμοὶ] Θρηνῶν, πυρέσσων, εἶτ' ἐπ' ἰμοὶ αὐτὸν βάλλω, tentat *J. Gavel.* id tamen meram esse conjecturam professus. Sed Cl. *D'Orville* liberiore conjectura: Θρηνῶν, πυρέσσων [τ' ἀτρεμῆ] βάζων ἰμαί. At uni illi pedi posset quidem consuli, pro ἐπ' legendo ἐπὶ. Sed quinque tum modo pedes erunt. Ideoque vox quaedam supplenda. *J. F. R.*

130. Καὶ νῦν &c.] Καὶ νῦν μὲν ἀκμὴν εἷς ποδὸν δυοῖν ἔχω legi posse proponit *J. Gavel.*

132. Δακρύσεις] Ita etiam restitui jusserat *J. Gavel.* cumque *Pell.* id habeat, facile obsecutus sum. *J. F. R.*

136. Ὦ, δέομαι] Ἄστομαι substituit *J. Gavel*, quo verbo etiam usus est vs. 155. Sed nulla urgente necessitate; quum nec tribrachys nec anapaestus hic gnaros legis jamborum offendent, ut Cl. Editor observatt. p. 437. recte monet. *J. F. R.*

145. Εἰς

ΩΚΥΠ. Σωτὴς, τί λέγεις; τί δέ με;
ΙΑΤ. Ἄφες με μιχρὸν, ἠλόγημαι σῦ χάριν.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι δεινὸν, ἢ τί συμβέβηκέ [a] μοι;
ΙΑΤ. Εἰς δεινὸν [b] κ' ἀχώριστον πόνον ἦλθες ποδός.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν με δεῖ πρόχωλον ἐξαντλεῖν [c] πόνον;
ΙΑΤ. Χωλὸς μὲν ἂν [d] ἦς, ὐδέν ἐστι, μὴ φοβοῦ.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι χεῖρον;
ΙΑΤ. Ἀμφοῖν ποδοῖν σε συμποδιζῆναι μένει.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. πόθεν μοι χαλὸς [e] εἰσῆλθεν πόνος
Ποδὸς δι' ἄλλου, χἠ [f] μοι συμπάσχει κακῶς;
Ἧ πῶς [g] ὅλος πέπηγα, μελαθῆναι θέλων;
Δειλαίνομαι δὲ πολλὰ μέλας ἦσαι πόδα,
Νήπιος, ὁποῖα βρέφος ἄφνω φοβούμενος.

OCYP. Soter, quid ais? quid me . . .
MED. Sine me parum: tua peregrinor gratia.
OCYP. Quid est igitur mali? aut mihi quid accidit?
MED. Pedis es nactus dolorem dirum, inseparabilem.
OCYP. Sic ergo claudicans malum exantlandum erit?
MED. Modo claudus esses! Hoc nihil: hunc aufer metum.
OCYP. Quid ergo pejus?
MED. Supereſt utroque te pede impedirier.
OCYP. Heu, heu mihi! novus unde morbus ingruit
Pedem per alterum, qui me vexat male?
Quam fixus haereo, discedere cum velim!
Metuoque valde, pes cum transferendus est,
Incautus, ut puer subito perterritus,

Sed

a Μοι] Restitui ex *J.* & *Fl.* Σοι cett. male. b Κ' ἀχώριστον π. ἦλθες] Ἦλθες ἀχ— πόνον *Guj.* ἦλθες πόνον ἀχ— *Boiv.* c Πόνον] Β'ν *Fl.* si βόν haberet, reciperem. d Ἧς] *J.* Ἧς male. Ἦν *Guj.* abjecto ἄν. e Εἰσῆλθεν] Εἰσῆλθε *Fl.* non recte. f Μοι] Ita correxit *Solan.* Ms Edd. priores. g Ὅλος] Sic *P. Fl. H.* Ὅλως *J. Bl. 2. Ald. Fr. S. Amst.*

145. Εἰς δεινὸν &c.] Εἰς δεινὸν ἦλθες ἀχώριστον πόνον ποδὸς *Gujet.* legit, ut metrum restituat. At ne sic quidem metrum constat. Spondeum enim in quarto pede ejusmodi jambi stare non patiuntur. legendum itaque:

Εἰς δει|νὸν ἦλ|θες πόνον, | ἀχώ|ριστον | ποδός.

Boivin.

149. Μένει] I. e. manet te τὸ συμποδισθῆναι. *F. G.*

151. Μοι συμπ.] Lege μοι pro μι, quod in libris nostris erat. *M. du S.*

Ibid. Καί μοι συμπάσχει] An legend. καί μι συμπαχεῖν κακῶς; (συμπάσχειν voluit, credo) vel ἢ κακῶς μοι συμπαθεῖ, aut tandem, ὡς μοι συμπαχεῖν κακῶς. quo pertinet Amphidis dictum, quod refert *Apostolius* Cent. XIV. N°. 74. Ὅταν τις ἀλγεῖ, κεῖται ἢ τὸν ποῦν ἔχει. ait *J. Gavel.* p. Obs. saepe adlegatur. 438. Verum *Solani* correctionem servavi, etsi licentia in μοι corripiendo tum statuenda. *J. F. R.*

152. Πῶς ὅλος] Lege ὅλος ait *J. Gavel.* An quia πῶς praecessit? Sed aliis non videbitur satis gravis caussa. Et ὅλος ac ὅλως in Luciano tam crebro promiscue habuimus, ut pigeat alibi dicta repetere. Interim non male sensit; nam ὅλος erat in *Fl.* ac *P. H.* quod servavi. *J. F. R.*

156. Εἴτε τίχη σὴ δίω.] Criticorum oculos effugit hic vers. licet laboret defectu semipedis, quod διπάλαι primam corripiat, probe monet Cl. Editor Observ. Misc. an. 1739. p. 438. legique posse docet, vel Εἴτε τίχη ἡ σὴ &c. vel Εἴτε τι τίχη, vel εἴτε τίχη τι σὴ δύναται. Parum abest quin illud τι τίχη edi curem, ita se commendat. *J. F. R.*

163. Ἄφυκλον] Est asyndeton pro πάθος κακὸν ἢ ἄφυκλον. vel lege εἰς πάθος κακόν. *J. Gavel.*

164. Οὐ γὰρ] Ludit in duplici signif. vocis ποδάγρα. Sumitur enim, ut notum est, vel, quemadmodum hoc versu, pro pedicula ferrea, quae hodieque maleficis hominibus occulte tendi solet, & feris bestiis. *Suid.* in V. Vel pro morbo articulari, uti versu ab hoc secundo, Δεινὴν δὲ ἐ κραφαίαν (alludit iterum hoc vocabulo ad priorem vocis podagra significationem) εἰς πάντας κακὴν, quod nimirum non jam maleficos tantum, sed omnes sine ullo discrimine corripit. *J. Gavel.*

167. Ἧς σὺκ] Versus *Euripidis.* V. Orest. p. 1. & seqq. *M. du S.*

Ἧς σὺκ ἂν] Ex *Eurip.* Or. init. & *Jov. Trag.* sub init. *J. Gavel.*

169. Πόθεν μοι τραπῶ] Τρυτᾷ πόθεν μοι necessario cor-

Sed obsecro te per Deos, Soteriche,
Ars si potest quidquam tua, nil mihi invidens
Sanato me: quod si minus, plane occidi.
Occulta enim patior, telis pedes petor.
MED. Verba equidem foecunda fraudis amputans
Medicorum, qui nihil nisi alloqui solent,
Reapse sed salubre nil quidquam sciunt,
Aegro tibi compendio dicam omnia.
Primo in malum incidisti inevitabile.
Nec murices enim induisti ferreos,
Inventum maleficis capiendis decipulam:
Sed diram & abditam crucem omnibus malam,
Cujus natura hominum non sustalerit onus.
OCYP. Hei hei! vae vae! hei hei! vae vae!
Hei unde mi terebrat pedem abditus dolor?
Prehendite, antequam cadam, meas manus!
Satyri ut solent Bacchum fulcire bracchiis.
EDUC. Senex licet, tamen tibi en! obtempero,
Provectus annis te juvenem duco manu.

155 Ἀλλ' ἀντομαί σε πρὸς θεῶν Σωτήριχε,
Εἴπερ τέχνη σὴ δύναται, μηδὲν φθονῶν
Θεράπευσον ἡμᾶς, εἰ δὲ μὴ, διοίχομαι.
Πάσχω γὰρ ἀφανῶς, κοὐ ποδῶν τοξεύομαι.
ΙΑΤ. Τοὺς μὲν πλανήτας τοὺς ἀπειλῶν λόγους
ἐγὼ,
160 Τοὺς τ' ἰατρῶν τ' ὁμιλητῶν μόνον,
Ἔργῳ δὲ μηδὲν εἰδότων σωτήριον,
Τὰ πάντα σοι πάσχοντι, συντόμως φράσω.
Ἀφευκτον ἦλθες πρώτον ἐς πάθος κακόν.
Οὐ γὰρ σιδηρόπλαστον ὑπεδύσω βάσιν,
165 Ὃ τοῖς κακούργοις εὑρέθη τεχμήριον·
Δεινὴν δὲ καὶ κρυφαίαν εἰς πάντας βάκην,
Ἣν οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθος ἀνθρώπων φύσις.
ΩΚΥΠ. Αἴ, αἴ, αἴ, αἴ, οἴμοι, οἴμοι.
Πόθεν μοι τρυπᾷ τ' ποδὰ κρυπτὸς πόνος;
170 Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς πρὸ τῦ πεσεῖν,
Ὁποῖα Σάτυροι Βακχίεις ὑπ' ὠλένας.
ΤΡΟΦ. Γέρων μὲν εἰμι, πλὴν ἰδού σοι πείθομαι,
Καὶ τ' νέον σε χειραγωγῶ πρόσθυς ὤν,

g Κάκιον] Κακὸν Edd. priores. h Αἴ, αἴ] Αἰ, αἰ accentu gravi *Fl.* Dubie *H. Ald. B1.* cum acuto *J. P Fr S.* i Ἰδού σου] Ita *Fl. Fr. H. P. Ald.* Ἰδούσ. *J.* Ἰδού, σου *B1. a.* interposito commate.

corrigit *J. Gavel.* Sed mallem mutatione minore & structura faciliore, πόθεν τρυπᾷ μοι &c. Nam prima in τρυπᾷ communis videtur; brevis *Aristophani* in τρύπημα. Eq. 1233. longa *Homero* in τρυπῷ & in τρυπάω, Odyss. I. 384. —5. *J. F. R.*

171. Βακχίεις ὑπ' ὠλ.] Βακχείας ἐπ' ὠλένας vult doct. *J. Gavel.* Sed Βακχίεις in quo Edd. nostrae consentiunt, defendit Cl. *D'Orville* ex *Eurip.* Cycl. 445. item 155. 428. 517. 519. Aliisque etiam Latinis. De ὑπ' autem in ἐπ' mutando ego non contradicerem *Gavellio*, recte ibid. dicenti praepositiones ὑπὸ, λὰπὶ, ἐπὶ perinde ac πρὸς saepissime permutari. Quod autem addit, supra in *Asino* c. 47. idem factum esse, ac pro vulgato κἀγὼ σφόδρα ἐχθόμην ἐπὶ τῇ δυστύχει, πλέστης ἄρα κὴ λίχνος ἰαλωκὼς, legendum ac distinguendum: κἀγὼ σφόδρα ἐχθόμην, ὑπὸ τῇ δυστύχει — ἰαλωκὼς, disquiram in Addendis. Certe mutata distinctio placet, utrum vero ἐπὶ non aeque valere possit *coram Domino*, ut alibi Luciano aliisque valet, videbimus. At ὑπὸ hic stare potest, si novum subeundi verbum intelligas. *J. F. R.*

EPIGRAMMATA LUCIANI.

Λουκιανὸς εἰς τ' ἑαυτοῦ βίβλον.

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδώς,
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις ἐστὶ τὰ δοκοῦντα σοφά.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι ἀληκριδὲς ὅτι νόημα.
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

I. *Lucianus in ſuum ipſius librum.*

LUcianus ſcripſi haec, antiquaque ſtultaque doctus:
Id quoque enim ſtultum eſt, quod tibi forte ſapit.
Nil homini certum eſt, nec voto vivitur uno:
Sed ridens eadem hic elevat, ille probat.

Εἰς ἀσώτους.

Τὸν παλιρρὺν πλοῦτον νέῳ ὧν [a] Θήρων ὁ Μενίππου
Αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
Ἀλλά μιν Εὐκτήμων παλιρρὺς φίλος ὠνείσατο
Ἤδη καρφαλέην [b] τειρόμενον πενίῃ.
Καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ τόσον αὐτὸν
Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πόλλ' ὅτι μείλια δούς.

II.

In Theronem prodigum.

Interprete *Grotio:*

Luxuria marcens juvenili more Menippi
Theron cum patrias dilaniaſſet opes:
Euctemon doluit quondam genitoris amicus,
In miſera juvenem vivere pauperie.
Quin dedit & lacrimas: atque in ſua tecta recepto
Noſter eris, dixit, non ſine dote gener.

Il-

a Θήρων] Bene Edd. *Anthol.* & S. Ed. Luciani. Τήρων male P. b Τειρόμενον] Sic P. & *Anth.* Τειρόμενον Ed. S. Luciani male.

I. Ἔγραψε] Clar. *J. P. D'Orville*, cujus liberali beneficio nonnulla Luciani Epigrammata inedita ſum nactus, quae deinde ſubjiciam, verſionemque *Grotii* ſingulorum (excepto primo & ultimo) quam hic exhibemus; obſervationes etiam quasdam adſiderat; quarum haec eſt prima: „ Si Luciani hoc Epigram„ ma, ut veroſimile fit, maluerim ἴγραψα, ut de ſe „ *Theocritus:*

„ Ἄλλος ὁ Χῖος ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
„ Εἷς λαὸς τῶ πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων.

Varietates Codicis Vaticani & aliorum ab eodem excerptas mecumque communicatas addidi. Ordinem autem Epigrammatum in Edd. Luciani admodum perturbatum, ad *Anthologiae* ſeriem revocavi. *J. F. R.*

3. Διακριδὸν ἐστι] Scribendum videtur ἀληκριτον a ἀληκριτος, unde compoſ. ἀδιάκριτος. A κρίνομαι κριτὸς *ſelectus*, *Homero* Il. A. ἀληκρίνομαι, ἀληκριτος & ἀδιάκριτος. *F. G.* Emendatio τῶ, ἀληκριτον etiam adſcribitur *Menagio* in Ed. *Graev.* Verum adverbia interdum pro adjectivis poni, vidimus ſupra *Philoſ.* c. 6. quibus addere poſſem *Diod. Sic.* XI. c. 7. συγκάδην δὲ εἰπεῖν, aliaque ſimilia, unde vulgatum ἀληκριδὲς defendi queat. Adleverat & Cl. *D'Orville*: *Menagius* ἀληκρίλον ſcribendum autumat. ſed ἀληκριδὲς recte ſe habet. *J. F. R.*

II. Εἰς ἀσώτους] In Cod. Vaticano & aliis: *Λουκιανοῦ Σαμοσατέως τὸ ἐπικλὴν ἀθέου.* *J. P. d'Orv.*

1. Τὸν παλιρρὺν] Totum hoc eod. modo legitur in *Anthol.* I. c. 9. p. 28. In *Francof.* S. *Wechel.* p. 22. *Steph.* p. 13. exceptis tribus verbis, quae in variantt. notavi. Quae autem *Brodaeus* atque *Obſopoeus* in Ed. *Francofurtana* ad haec epigrammata exponenda adjecere, non ſemper ejus ſunt momenti, ut hic repetantur. E. c. quando addunt „ *Thero.* Menippi filius. ἧς *ſuae.* „ γαμρὶ. *Plutarch.* de Alexandro loquens: ὃν δὲ τῷ γα„ μρὸς ἐγκρατέσατο. *Gregor.* οὔτε μὴν χολάζειν γαμρὶ, „ μηδὲ τοῖς ὑπὸ γαμρίαν πάθεσιν. *Μαργοσύνη.* Venereae „ libidini. *Πενίης κῦμα.* a naufragiis tranſlatum. ἰδίοις. „ bonis. Haec pro ſpecimine. *Brodaei* tamen omnia, „ *Obſopoei* potiſſima deinde addemus. *J. F. R.*

4. Τειρόμενον] Τειόμενον, Typogr. vitium, pro τειρόμε-

Ille sed, adspecto quod non speraverat auro,
Ad veteres sumtus notaque damna redit:
Dilapidat census concedens omnia ventri,
Et quae sub ventrem deteriora latent.
Atque ita Theronem miserum mala rursus egestas
Absorpsit reflui gurgitis illuvie:
Jamque flet Euctemon non hunc quem fleverat ante,
Sed dotem & natae flebile conjugium.
Doctus ab exemplo, quam, qui sua perdidit, illi
Non sit in alterius rebus habenda fides.

Αὐτὰς ἐπεὶ Θήρωνι πας' [c] ἐλπίδας ἦλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν, ὃ κτὶ κόσμου,
Τῇ δ' ὑπὸ τ' μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνῃ.
Οὕτω μὶ Θήρωνα [d] τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι κεῖνον,
Ἀλλὰ θυγατρὸς ἧς πρωϊκά τε ϗ θάλαμον.
Ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

In sufficientiam. III. Εἰς αὐτάρκειαν.

Mors quasi sit vicina tibi, sic utere rebus:
Et quasi mors longe sit tibi, parce tuis.
Ille vir est sapiens, haec qui duo cogitat, & sic
Sumens & retinens servat utrimque modum.

Ὡς τεθνηξόμενος, τ σοὶ ἀγαθῶν ἀπόλαυε·
Ὡς δὲ βιησόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
Ἐστὶ δ' ἀνὴρ σοφὸς ὅστις, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ ϗ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

Εἰς τ ἀνθρώπινον βίον. IV. *In vitam humanam.*

Omnia mortali mortalia: praetereuntes,
Omnia praeterierunt, ϗ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς.

Ἡ

[c] Ἐλπίδας] Sic quatuor Edd. *Anthol.* Ἐλπίδα Edd. Luciani. [d] Τὸ δεύτερον] Τοδεύτερον *Anthol.* hic & mox.

μενον. Verum cum plura sint, ea non notabimus: satius est, ut non Luciani Editionis, sed *Anthologiae* ex *Stephani* editione ratio habeatur. *J. P. D'Orv.* Ego tres alias *Anthol.* Edd. jam ante contuli, & vitia nonnulla inde emendavi, ut ex adjectis var. lect. adparet; jam tandem *Stephani* Edit. quoque mactus beneficio eruditiss. *C. de Pauw*, ad eam cetera typothetarum vitia castigabo, quae non semper operae est in variant. meminisse. *J. F. R.*

6. Ἐπιμείλια] Lege ἐπὶ μείλια. *F. G.* Et sic *Ald.* Itaque sic edi curavi, probante etiam *Stephano*, in Thes. atque ostendente, *Homeri* imitationem esse, pro ἐπίδες μείλια. & desiderari auctoritatem certam, qua ἐπιμείλια jamdudum scribendum demonstres. *J. F. R.*

9. Παρ' ἐλπίδα] Sic in melioribus Edd. Sed in Cod. Vatic. παρὰ φρένας, quod forte ex παρὰ φρένας; sed tutius sequi vulgatam lectionem παρ' ἐλπίδας. *J. P. d'Orv.*

11. Οὕτω] Οὕτως Cod. Vat. In hoc Cod. adjicitur saepe haec & aliae litterae, quae secundum canones abesse solent. *J. P. d'Orv.*

13. Ἐδάκρυε] Sic & *Anthol.* Edd. omnes. Lege ἐδάκρυσε. *J. F. R.*

III. Ὡς τεθνηξόμενος] *Anthol.* I, *Lubin.* p. 33. *Franc.* 26. *Steph.* 15. quatuor hos vers. eod. modo. Ut autem supra, in *Solaec.* §. 7. τεθνήξω improbabatur propter ambiguitatem, qua dubium esset, secundaene sit personae a τεθνήξομαι, Attice formatae pro τεθνήξει, an vero tertiae a τέθνηξε, ut bene advertit etiam Doct. *Abresch.* anim. ad *Aeschyl.* p. 382. ita hoc τεθνηξόμενος non tam est paulo post fut. passivum, cui in verbo absoluto locus non est, sed medium, a τέθνηκα. *J. F. R.*

IV. Θνητὰ] In uno Cod. Ανκελίω, non Λυκιωτοῦ esse perhibetur. In alio perhibetur Palladae. & sequens Epigramma

Γῆς ἐπίβλω γυμνὸς, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
Καὶ τί μάτην μοχθῶ; γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος.

Utrumque ego hoc distichon propter in verbis lusum censeo Lucilio vel Pallada dignius quam Luciano. In primo autem ex ἐπ' ἰμοὶ prior vox male omittitur in Vaticano. *J. P. d'Orv.*

Ἦν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα. Aut homo. res vita praetereunte fugit.

Εἰς μικρὸν βίον. V. *In breve aevum.*

Τοῖσι μὲν εὖ πράσσουσιν πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι· Quantum vita patet, brevis est felicibus: una
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος. Nox miseris ingens temporis est spatium.

Εἰς ἔρωτα. VI. *In Amorem.*

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀχολάστοις Non Veneris puer est, laedit qui corda, sed illum
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔνθ' ὁ ἔρως πρόφασις. Praescribit vitiis mens male sana suis.

Εἰς χάριτας. VII. *In Gratias.*

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ, Quae properat, grata est ea gratia: si quae moratur,
Πᾶσα χάρις κενὴ, μηδὲ [a] λέγοιο χάρις. Languida, nec tanto nomine digna venit.

Εἰς ἀχαρίστους. VIII. *In Ingratos.*

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημένος, εἰς Pertusus cadus est homo non probus: omnis in illum
Ὃν ἅπασας Quae collata fuit gratia, vana perit.
Ἄρτλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

Εἰς θεούς. IX. *In Deos.*

Ἀνθρώπους μὲ ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας· Turpe aliquid faciens homines fortasse latebis:
Οὐ λήσεις δὲ [b] θεούς, οὐδὲ λογιζόμενος. Sed fallunt nec quae mente putata, Deos.

In

a Λέγοιτο] Γένοιτο Cod. alter. b Θεοὺς] Θεοῖς Vatic. & alii Codd. *Anthol.*

Θνητὰ &c.] Sic & *Anthol.* I. c. 13. Deinde sequitur eod. lib. p. 44. Ed. *Lubini*, p. 32. Ed. *Francof.* p. 20. *Steph.* aliud incerti, Ἄχρις ἂν ἓς ἄγαμος, Νεμέσις, — quod Luciani esse, viri cujusdam docti manus adpinxit; sed quum nesciam quo argumento, id hic non addidi. Si tamen interea cognovero, id ex Cod. esse, postea etiam adjiciam. *J.F.R.*

V. Τοῖσι μὲν] *Anthol.* I. c. 24. p. 70. *Fr.* 49. *Steph.* 32. *J.F.R.*

Πᾶς] Ita & Cod. Vat. Sed ἅπας correxi in Vanno critica, p. 328. *J.P. d'Orv.*

VI. Οὐχ ὁ ἔρως] *Anthol.* I. c. 26. p. 80. *Fr.* 55. *J.F.R.*

VII. Ὠκεῖαι χάριτες &c.] Dixi in hunc sensum in poëmatiis meis Graecis, Epigrammate ad Guillelmum Lamonium, Principem Senatus Parisiensis:

Ἡ χάρις ἐν καιρῷ μικρὴ χάρις ἐστὶ μεγίστη.
Καὶ ταχίων δώρων, ἐστὶ χάρις χάριτος. *AE. M.*

Eod. modo est in exemplari utroque *Anthol.* I. c. 30. p. 84. (al. 58.) *Steph.* 39. nisi quod ἐστὶ duobus inclusum commatibus, quod imitatus sum. *J.F.R.*

Ὠκεῖαι &c.] In membrana Vaticana duobus locis hoc epigramma ceu ἄδηλον, s. sine certo auctore exhibetur. In vs. secundo in Cod. quodam μηδὲ γένοιτο χάρις. *J.P. d'Orv.*

VIII. Φαῦλος] *Anth.* I. p. 85. in majore, p. 58. *Steph* 40. *J.F.R.*

IX. Ἀνθρώπους] *Anthol.* p. 117. *Maj.* 79. *Steph.* 55. Ποιήσας] Ποιήσας in Cod. Vatic. quod ferri potest. Sic passim Codd. & vett. Inscriptt. apud *Muratorium*, p. MCCXXXII. 8. *Gruter.* MLXXXIX. ἐνέχεας. *J.P. d'Orv.*

X. Οὐδὲ &c.] *Anthol.* 132. Maj. s. *Francof.* 91. *Steph.* 63. *J.F.R.*

XI. Ἀμήτου &c.] Vid. I. *Anthol.* c. 51. (major. p. 103. *Steph.* 70.) Et *Rittersh.* p. 56. addidit *Solanus* confu-

In Adulatores. X. Εἰς κόλακας.

Rebus in humanis nihil eſt crudelius illo,
Qui ſub perſona fallit amicitiae.
Nam quia ſecuri nos non ut ab hoſte tuemur,
Bis nocet, atque habitam vertit in arma fidem.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι Φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου, καθαρὰν ψευδομένη φιλίην.
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ [c] πλείονα βλαπτόμεθα.

In Myſterium. XI. Εἰς μυστήριον.

His quae dicta nocent linguam tibi pone ſigillum:
Plus voces, minus eſt res retinere ſuas.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγὶς ἐπικείσθω·
Κρείσσων γὰρ [d] μύθων ἡ κτεάνων φυλακή.

In Divitias. XII. Εἰς πλοῦτον.

Divitias animi ſolas hoc nomine dignas
Eſſe puta: cenſus ad bona tanta nihil.
Ille mihi demum locuples divesque vocetur,
Qui ſuperum norit commoditate frui.
At qui perpetuo numerando pallet in aere,
Atque alias aliis ſemper acervat opes,
Talis erit, quales per cerea caſtra laborant,
Sic ut non ipſae melle fruantur apes.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής,
Τἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεάνων.
[e] Τόνδε πολυκτέανον καὶ πλούσιον ὄφρα δίκαιον
Κλήζειν, ὃς χρῆται τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις [f] ἐν ψήφοις κατάκειται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν [g] αἰεὶ πλοῦτον ἐπαγόμενος·
Οὗτος, ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ [h] σίμβλοις
Μοχθήσῃ, ἑτέρων [i] δρεψομένων τὸ μέλι.

Εἰς

[c] Πλείονα βλαπτόμεθα] Πλείονας βλάπτεσθαι Cod. Vat. corrupte. [d] Μύθων] Λόγων Codd. quidam ex gloſſa. [e] Τόνδε] Τὸν δὲ *Anthol.* Ed. *Fr.* & *Steph.* [f] Ἐν] Reſcripſi ex *Anthol.* pro ἐπὶ quod *P.* Luciani Ed. cum *S.* habet. [g] Αἰεὶ] Καὶ ante lectum male. Καὶ Cod. *Vat.* recte. [h] Σίμβλοις] Ita reposui ex *Anthol.* pro σύμβλοις, quod Luciani Ed. *P.* & *S.* male occupat. Ἐν pro ἐπὶ male *Vat.* In quo σίμβλοις tamen recte. [i] Δρεψομένων] Δρεπομένων male *Vat.*

ſulendum. *J. F. R.*

Σφρηγὶς ἐπικείσθω] *Theognis*: Κύρν, σοφίζομαι σὺ δ' ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω Τοῖς ἔπεσι — *Herodot.* Καὶ τὰ Δήμητρος τελετῆς πέρι, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσι, ἢ ταύτης μοι περὶ εὔτομα κείσθω. σὺφήμους εἰρύσθω. *J. Bred.*

XII. Πλοῦτος —] I. *Anthol.* 67. 1. (Ed. major. p. 231. *Steph.* 89.) Ubi duobus verbis rectius quam hic legebatur; ideoque ſic reſtitui. Verſu 6. autem αἰεὶ aeque vitioſe habebat atque Edd. Luciani, quod emendare nihil ſum veritus. *J. F. R.*

2. Αὐτὴ] Αὐτῷ Vat. & alius Cod. & Edd. quaedam male. Vir doctus volebat Ἄτλη. *J. P. d'Orv.* (Vid. *Ritterſh.* in *Porph.* p. 43.)

Εἰς τύχην. XIII. *In Fortunam.*

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδῃ ποτὲ μὲν ἦν, νῦν δὲ Μενίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με πρόσθ' ἥρετο, κἀγὼ πάλιν ἔστ[ω].
Οἴεται, εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενός, ἀλλὰ τύχης.

Rus quod Achaemenidae fuerat, nunc ecce Menippi:
Ex aliis alios mox adipiscar heros.
Credidit ille suum quondam: nunc credit & iste;
Sed sum fortunae res ego, non hominum.

Εἰς αὐτυχεῖς. XIV. *In Felices.*

[a] Μὴ πταίσῃς, φίλος εἶ πᾶσιν, φίλος εἶ μακάρεσσι,
Καὶ [b] σεῦ ῥηϊδίως ἔκλυον εὐξαμένου.
[c] Ἢν πταίσῃς, [d] οὐδείς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἐχθρὰ, τύχης [e] τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Donec eris felix, homines tibi semper amicos
Et precibus faciles experiere Deos.
Si secus acciderit, jam nullus amicus, & hostes
Undique: fortunae motus & ista trahit.

Εἰς τύχην. XV. *In Fortunam.*

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, καὶ ἣ μὲν ἔδωκε δέξα·
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει.
Καὶ σοὶ τὴν ὀφρῦν, καὶ τὸν τῦφον [f] καλαπαύσει,
Καὶ σπολαμὸν χρυσοῦ τάματά σοι παρέχει.

Multa potest necopina Dei suprema potestas:
Deprimit elatos haec, humilesque levat.
In tua rura fluant quamvis Pactolus & Hermus,
Grande supercilium detrahet illa tibi.

Non

[a] Μὴ πταίσῃς] Εὖ πράττῃς *Vat.* [b] Σεῦ] Σεῦ *Anthol.* Ed. *Fr.* p. 163. & *Vat.* Cod. melius. [c] Ἢν] Ἢ alii, & *Vat.* [d] Οὐδείς] Οὐδ' εἷς. quidam Codd. [e] Τε] Abest in nonnullis Codd. vid. nott. [f] Καταπαύσει] Καταπαύει *Vat.* male.

XIII. Εἰς τύχην] In Vat. ἀδέσποτον εἰς τινα ἀγρὸν Ἀχαιμενίδου ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον μεταχωρήσαντα. *Bourdel.* ad *Nigrin.* c. 26. dubitabundus Luciano adscribit. *J.P.d'Orv.*

1. Ἀγρὸς] In *Anthol.* I. c. 80. p. 231. *Steph.* 110. Haec quidem eod. ordine leguntur. Sed in fin. ejusd. cap. & hoc eidem tribuitur: Θεοῦ μὲ ἐκτὸς ἀδεὴς εὐτυχεῖ βροτός. Sed versus non erit, nisi inverse legas ἀδεὴς ἐκτὸς, tumque senarium habebis. In Ed. *Anthol.* majore legas idem p. 165. Ibidemque adjunctum hoc Scholion: sive *Homericum* ex Od. 6. Οὐκ ἀφεὼ οὐδ' ἀπὸ Ὀδυσσῆα εἰς δόμον ἵκει. Sed merito videtur in Luciani editt. omissus, quia *Euripidis* est, cum tribus ibi seq. teste Cod. Vaticano, ut video ex schedis Clar. *D'Orville*; qui etiam notarat, *Salmasium* quoque legisse inverse: ἀδεὴς ἐκτὸς, vel ἔτις pro ἀδεής. *J.F.R.*

4. Ὅλως ἀδεὴς] Natura quidem nulli patriam esse, nec domum nec agrum, ostendit *Plutarchus* in commentario de exilio. *J.Brod.*

XIV. Μὴ πταίσῃς] *Anthol.* I. 234. *Fr.* 163. *Steph.* 112.

Μὴ πταίσῃς] Εὖ πράττῃς pro μὴ πταίσῃς Cod. Vat. Illud praetulerim: si Luciani, non Luciilii sit Epigramma. *J.P.d'Orv.*

4. Τύχης τε] A tribus Codd. inter quos Vaticanus, abest τε ante ῥοπαῖς. Licet autem ῥοπαὶ τύχης recte dicantur, praeferenda tamen lectio quae in unius Codicis contextu, in alterius Codicis margine conspicitur τύχης ῥοπαῖς. *J.P.d'Orv.*

XV. Εἰς τύχην] Et hoc Epigramma Lucillii, non Luciani, ejusdem testimonio codicis. Ab illo nomen Luciani abest. *Idem.*

4. Πολλὰ τὸ] Alio ordine hoc collocatur in *Anthol.* I. c. 80. f. in *Fr.* p. 165. *Steph.* 114. Nempe ante sex praecedentia Epigrammata, sed nihil refert, verba ipsa conveniunt. In *Anth. Francof.* adscriptum hoc Scholion: Μιμεῖται δὲ ἐπὶ τούτου ἐν Ἀντιόχου τὸν τυ-

τὸν

Non malvas ſternit Boreas, juncoſve paludes,
Sed veteris ſilvae robora, ſed platanos.

Οὐ θάμνους, εἰ μαλάχην ἀνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
Ἡ δρύας ἢ πλατάνους οἵδε χαμαὶ καλάγει.

In Prudentiam. XVI. Εἰς Φρόνησιν.

Conſilium melius, tarde quod ſumitur: illud
Quod properat, poſt ſe poenituiſſe trahit.

Ἡ βραδύπους βελτὴ, [g] μὴγ' ἀμείνων ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν [h] ἐφελκομένη μετάνοιαν ἔχει.

In Vitam. XVII. Εἰς βίον.

Sex horis habeat, facis eſt, labor: ecce quod ultra eſt,
Suggerit in Graeco gnomone, *vive*, tibi.

Ἓξ ὥρας μόχθοις ἱκανόταλαν, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
Γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

In Edacem. XVIII. Εἰς βόρον.

Manducare celer cum ſis, & currere tardus,
Manduca pedibus, curre ſed ore tuo.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, ἀ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
Τοῖς ποσί σε τρῶγε, ἀ τρέχε τῷ στόματι.

In Impoſſibile. XIX. Εἰς ἀδύνατον.

Quid lavis Aethiopem? perituro parce labori;

Εἰς τί μάτην [i] νίπτεις δέμας Ἰνδικόν; ἴσχε τέχνης,

Οὐ

[g] Μὴγ'] Reſtitui ex *Anthol.* I. c. 87. *Μετ'* P. male cum S. [h] Ἐφελκομένη] Ἐφελκομένη Vat. Ἐφελκομένην alii. [i] Νίπτεις] Νίπτεις Codex unus.

πόλεως Τμώλῳ ὑπ' ἀνημέρῳ· ὅθεν Παυσανίας ἐλθὼν Χρυσὸν ἁμοῦ δίνῃσιν ἐφελκόμενον καταφύζει. Sed pertinent ad verba κὰν ποταμὸς, quibus *Brod.* etiam adſcripſit: ut Pactolus Croeſo, tametſi auriferi amnes. *J. F. R.*

2. Τοὺς μὲν. ἀνάγκη] *Heſiod. Ἔργ.* 5. Ῥηϊδίη μὲν γὰρ ὁδὸς. In hoc occupatum Deum Aeſopus protulit. *J. Brod.*

4. Ποταμὸς χρυσοῦ] In *Anth. Fr.* l. d. additum hoc *Schol.* Ὥσπερ ὁ τῷ Κροίσῳ· ὃς ὑπὸ τῷ Κύρῳ νικηθεὶς πάντων ἐλαττότατος γέγονεν.

XVI. Ἐφελκομένη] Ἐφελκομένη in Cod. Vaticano. In alio Cod. ἐφελκόμενον. Vulgata ſatis recte ſe habet: quamvis etiam Vaticana poſſet defendi. imo a *Salmaſio* praefertur; nam ἐφέλκειν poſt ſe trahere. Potuiſſet etiam ſcribi ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει. *J. P. d'Orv.*

Ἐφελκομένη] Vid. *Anthol. Lub.* 252. *Steph.* 120. At in *Fr.* p. 174. *Brod* adſcripſit: Ἐφελκομένην, eam ſtatim a tergo ſequentem. Non male; ſed vulgatum ſtare poteſt. *J. F. R.*

XVII. Ἓξ ὥρας] In *Anthol.* L. I. p. 256. Ed. *Jen.* Incerto auctori hoc adſcribitur: ſed quia in Edd. Luciani dudum comparuit, omittere nolui. Adluſio ad literam ζ. ſeptimam quaſi horam indicante, facile intelligitur cuivis: ſed ſatis frigida tamen erit, niſi notaveris literas numerales ſequentes ζ. η. θ. tumque aliquid ſalis habebit. His ſcriptis video & Clar. *D'Orville* de Inſcriptione haec notaſſe: „Ἀδήλων non ſolum modo „ in Edd. verum etiam codicibus: ut neſciam quo jure „ inter Lucianea locum ſibi vindicarit. Videatur Cl. „ *Salmaſ.* in *Plinian.* Exerc. p. 447." Ubi is literas Solarii indicat, ac ζῆθι *vive*, i. e. *genio indulge* exponit, pro more veterum, qui ſex horas usque ad meridiem rebus agendis, reliquas poſt meridiem corpori curando impendebant. *J. F. R.*

XVIII. Εἰ ταχὺς] *Anthol.* L. 2. p. 267. *Fr.* 285. *Steph.* 128.

2. Τοῖς ποσί σε] Τοῖς σοῖ τρῶγε ποσὶ cum *Salmaſio* melim. *J. P. D'Orv.*

XIX. Εἰς ἀδύνατον] In Vaticano Lemma eſt εἰς Ἰνδὸν. A Cod. quodam Luciani nomen abeſt, in quo etiam νίπτεις. *J. P. D'Orv.*

1. Δέμας; Ἰνδικὸν] *Anthol.* maj. p. 186. ubi *Brod.* addit: *Indum & Aethiopem lavare vel dealbare*, proverbialiter operam inanem ſignamus. *Eraſmus* in adagio-

Οὐ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι. Noctis enim tenebras irradiare nequis.

Εἰς ἀγωνιστάς. XX. *In Pugiles.*

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν, [a] ἰδέν᾽ γ᾽ οὐκοτ' ἐτραυμάτισεν.

Heic Apim pugilem pugiles posuere, quibuscum
Certavit, sic ut vulnera nulla daret.

Εἰς τὸ αὐτό. XXI. *In Idem.*

Πᾶσαν [b] ὅσην Ἕλληνες ἀγωνοτεθῆσιν ἄμιλλαν
Πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν [c] ἀγωνισάμην.
Ἔσχον δ᾽ ἐν [d] Πίσῃ μὲν ἐν οὔτιον, ἐν δὲ Πλαταιαῖς,
Ἓν βλέφαρον· Πυθοῖ δ᾽ ἄπνοος ἐκφέρομαι.
Δαμοτέλης δ᾽ ὁ πατὴρ [e] ἐκορύσσετο σὺν πολίταις,
Ἀραί [f] μ᾽ ἐκ σφαδίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν.

Graecia quot validae celebrat certamina luctae,
Androleos horum pars aliquanta fui:
Auriculam mihi Pisa, superciliumque Plataeae
Abstulerunt: Delphis efferor exanimis:
Damoteles mihi praeco pater, cum plebe, quiritans,
Ut mutilus, si non mortuus eriperer.

In

a Οὐδένα] *Mudena* emendat *J. P. D'Orv.* b Ὅσην] Ὅσων *Vat.* aliique. c Ἀγωνισάμην] Ἀγωνισάμαν *Vat.* d Πίσῃ] Πίσῃ. In Cod. *Vat.* & aliis. e Ἐκορύσσετο] Sic & Edd. *Anthol.* Sed lege *κηρύσσετο* cum Cod. *Vat.* f Μ' ἀπ] *Ms*, omisso ἀπ, optime *Vat.*

gione: *Aethiopem dealbas.* Idem repetit *Obsop.* Sed haec pueris nota. *J. F. R.*

XX. Οἱ συναγωνισταὶ] De Apide Pygmacho, qui neminem adversariorum unquam vulneravit. V. *Obsop.*

Οἱ συναγωνισταὶ] Hoc Epigramma abjudicat Luciano Cod. Vat. & Lucilio tribuit, me non invito. Vs. 2. cur non scripsit *μηδένα*; sic saltem versui consuleretur. *J. P. D'Orv.*

2. Ἄπιν] Ex *Anth.* L. 2. *Lud.* 267. *Steph.* 128. *Fr.* 185. ubi hoc Scholion additur: Ἐπιτῶδε Ἄπιν αὐτὶ τῦ ἀδλητοῦ ἀχίχυ λητέον, κ᾽ μηδένα πετὶ καλλατυγμαχησαίλα, ἄντ᾽ δὲ ἀμαυδὶ τ᾽ τίχης ἐ τ᾽ πυγμῆς ὡς τὸ ἴκαιλα· Ἄλλως δὲ Ἄπις ἐτὶ θεὸς παρ᾽ Αἰγυπτίοις τῇ σελήνῃ ἀναπαίμενος. Ὤχω δὲ τοῦτον ἀπίκτινον. Ad ἴδηκαν autem *Brod.* notarat: *statuam posuerunt.* Et ad ἰδένα, Imbellem Apim mordet Lucianus. *J. F. R.*

XXI. Πᾶσαν] Nec hoc Lucianum sed Lucilium agnoscit parentem, auctoritate ejusdem membranae Vat. *J. P. D'Orv.* Vid. *Anth.* 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128. *J. F. R.*

3. Ἔσχον] *Vix retinui.* Ἐν Πίσῃ, Olympiae. *J. Brod.*

Πλαταιαῖς] In *Anthol.* l. d. legas hoc Schol. Μεταξὺ Κυθαιρῶνος ἐ Θρίῶν, ὁ ὁδῶ τῇ εἰς Ἀθήνας ἐ Μέγαρα παραμήκη ἀ᾽ αὐτὰς Ἀσωπὸς ὕδωρ Μαρδόνιον ἐ τὰς λ᾽ μυριάδας Ἕλληνες βίψαντες ἱδρύσαντο Ἐλευθερίῳ Διὸς ἱερὸν κ᾽ ναὸν ὁ μάχῃ τελευτήσαντας δημοσίᾳ θάψαντες ἀγῶνα γυμνικὸν τοφανίτην ἐπέθεσαν τὰ Ἐλευθέρια. Ad idem verbum *Brod.* haec habet: ad Plataeas Boeotiae urbem, quam a Thebanis bello Peloponnesiaco eversam reparavit Alexander, erat certamen gymnicum Eleutheria nuncupatum, quod illic Graecorum Mardonium cum trecentis Persarum millibus ad internecionem delevissent. *Strabo* Lib. 9. *Plutarch.* in Aristide & Pindari Scholiastes in 3. Olymp. hymno. Quae etsi vulgaria, propter auctoritates additas adponere tamen placuit. *J. F. R.*

5. Ἐκορύσσετο] Ad hoc se cum civibus paravit. *J. Br.*

Ἐκορύσσετο] Ἐκορύσσετο nullum sensum fundit. Legendum ex Cod. Vaticano, *κηρύσσετο*, per praeconem indicabat, flagitabat. *Hesych. κήρυξ. κήρυξ ἢ παυλός. κηρύσσεται. κηρύσσει.* praecones enim praelio occisos ad sepulturam poscebant: praecenum quoque usus varius in ludis. Planudes mutavit non intelligens Doricum *κηρύσσετο.* Ἐκορύσσετο alii *contentissime ferebatur.* alii *se parabat* interpretantur frustra. *J. P. D'Orv.* Tam necessaria mihi videtur haec emendatio, ut in contextum recipienda sit, sed & tum ὅσην ac Πίσῃ Dorice quoque reponendum. *J. F. R.*

6. Ἀραί μ' ἐκ σφαδ.] Ἀραί με σφαδίων, bene Cod. Vat. Illud ἐκ frustra adest. *αἴρει*, id est *ἄρας. J. P. d'Orv.*

XXII. Γραμμαῖλιν φυτίζει] *Anth.* p. 286. *Steph.* 138. In *Fr.* p. 200. additur hoc Scholion: ἡ τὸ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα φύσει. *Brodaeus* etiam ibid: victui hodie omnibus necessaria suppeditans. *Hom.* Il. Φ. γῆ φυτίζει ἥτε καὶ πρότερον πῖε ἱδρώτι. *J. F. R.*

2. Φάρμακον] Φάρμακον inopiae. *J. Brod.*

Μῶν ἄειδε θεά] *Homeri* praelectionem (i. e. Iliados initium.) *J. Brod.*

3. Ἔχων δὲ ἐ σὺ] In utroque *Anthol.* Exemplari, L. 2. c. 10. N. 8. hic versus ita legitur: Νῦν ἔχων ἐ σὺ ἀφε-

In Grammaticos. XXII. Εἰς γραμματικούς.

Grammatica o ſalve, donatrix Muſa ſalutis:
Iram, Diva, refer; nam medicina tua eſt.
Et tibi debuerunt poni fulgentia templa,
Araque perpetuo turis honore calens.
Nam fora plena tui, plenae ſunt aequoris undae,
Et portus, altrix optima Grammatica.

Ἴλαθι γραμματικὴ [g] Φυσίζοε, ἵλαθι μῆσα,
Φάρμακον [h] εὑρομένη, μῆνιν ἄειδε θεά.
[i] Ἐχρῆν γάρ σοι τεῖχαλλέα [k] δωρήσασθαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποθ' ἁδυόμενον.
Καὶ γὰρ σῇ μεσταὶ μὲν ὁδοί, μεστὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες, πάντων [l] δέκτρια γραμματική.

In Foetidos. XXIII. Εἰς δυσώδεις.

Excorciſta olidus fugitat dum daemona, verbis
Ejicit haud illum, ſed feritate gulae.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζοστόμος ἐξορκιστὴς,
Ἐξέβαλ' ἐχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

In Foetidos. XXIV. Εἰς δυσώδεις.

Non oluit pejus Smyrnaeo nota Chimaera
Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακὸν ἡ καθ' Ὅμηρον,

Οὐκ

[g] Φυσιζοε] Bene *Anthol.* Ed. *Steph.* & Codd. Φυσίζωε male Edd. Luciani & quaedam *Anthol.* [h] Εὑρομένη] Εὑρομένα Cod. *Vat.* [i] Ἐχρῆν] Aliter *Anthol.* vid. nott. [k] Δωρήσασθαι] Δωρήσαιο *Anthol. Ald.* & *Steph.* vid. nott. [l] Δέκτρια] Γράφεται ἐ λίκτρια. marg. *Anthol.*

τεῖχαλλέα δωρήσασθαι. I. e. *templum oportebat & tibi perpulcrum exſtrui.* Eamque lectionem credo meliorem, cui *Obſop.* recte adjecit: precatur Grammaticam, ut ei ſit propitia, dignamque putat, cui templum condatur & ara. Sed quum Luciani Edd. alteram ſervent, nihil mutavi. *J. F. R.*

5. Καὶ γὰρ σῇ μεσταὶ] Haec de Jove in exordio Phaenomenon *Aratus.* *J. Bred.*

Μεστὴ δὲ θάλασσα] *Anthol.* l. d. addit in marg. Παρὰ τὸ Ἀράτου μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαὶ· πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί. Idem repetit *Obſop.* addens tantum *Virgil.* hoc imitatum in Ecl. *Jovis omnia plena.* *J. F. R.*

6. Δέκτρια] Vatic. & alii Codd. & varia lect. *Wechelianae* Ed. λίκτρια. *Hunr.* tamen *Steph.* & in ſuis ad hoc epigramma notis, & in Lexico, in voce λίκτρια, pro δίκτρια ſtat; quam lectionem omnino ſtabilit Archilochi diſtichon in Plangonem, quod exſtat ap. *Athenaeum* L. XIII. p. 594. unde hic locus expreſſus:

Σοὶ πιτροιᾶς πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
Εὐώδης ξείνων δίκτρια Παστφίλη.

Ubi *H. Stephanus* memoriae vitio laudat πάντων pro ξείνων, in voce δίκτρια. Mox δωρήσασθαι vitioſe poſitum pro δωμήσασθαι, quae vera lectio. *J. P. D'Orv.*

Δίκτρια] Omnes ſuſcipiens atque alens. *Archiloch.*

εὐώδης ξείνων δίκτρια πᾶσι φίλη. *J. Bred.* Favet huic lectioni etiam *Vinc. Obſop.* addens: pro λίκτρια, dicax, melius legitur δίκτρια ſuſceptrix; ſic enim in vetuſtis legitur exemplaribus. Sed & *H. Steph.* ait: in al. Edd. legitur λίκτρια pro δίκτρια, poſito λ pro δ, quem errorem frequenter occurrere, in meis in *Xenophontem* annott. docui. *J. F. R.*

XXIII. Δαίμονα &c.] *Anth.* p. 298. Major. 207. *Steph.* 143.

2. Κίπρων δίων.] In *Anthol.* Maj. p. 207. additur hoc Schol. Τῇ γὰρ ἀηδίᾳ τῆς ὀσμῆς ἐξέφυγεν ὁ δαίμων. *J. F. R.*

XXIV. Εἰς δυσώδεις] Ἀχιλλεῖ non Λευκιανοῦ in Vat. Lib. *J. P. D'Orv.*

1. Οὔτε χίμαιρα] Quum in *Anthol.* L. 2. p. 207. & p. 298. *Ald.* p. 83. hoc epigramma Luciano adſcriberetur, docta manus adjecit, Lucilii eſſe, qua auctoritate, neſcio. Scholion autem in marg. etiam hoc additur: Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα, Δεινὸν πνείουσα πυρὸς μένος. (Il. Z. 181.) Idem adlegat *Brod.* additque haec: *Pindarus*, ἐν χίμαιραν τῦφ πνεύσαν. *Plin.* L. 2. *Solin.* c. 42. Chimaeram Amiſodori filiam, quae in Lycia cum leone & dracone filiis latronibus graſſaretur, fuiſſe perhibent nonnulli: diſſentit *Plutarch.* in libello cui titulus γυναικῶν ἀρεταί. *Palaephatus* in Bellerophonte, & *Serv.* Æn. 6. *J. F. R.*

Οὐκ ἀγέλη ταύρων (ὡς ὁ λόγος) πυρίπνους;
Οὐ Λῆμνος [a] σύμπασ', ἠχ ἁρπυιῶν τὰ θεῖα,
Οὐδ' ὁ Φιλοκτήτου θοῦς ἀποσκήπτων.
Ὥστε σε παμψηφεὶ νικᾶν, Τελέσιλλα, χιμαίρας,
Σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

Carmine, nec flammas qui vomuere boves.
Nec Poeantiadae putre crus, nec foetida Lemni
Ora, nec Harpyiae quas tetigere, dapes.
Judice sub quovis vincis, Telesilla, Chimaeras,
Et pariter tauros, Lemnidas, ulcus, aves.

XXV. In *Anthalog.* L. 2. c. 40. Luciano & hoc adscriptum. *Interprete* I. F. Reitzio.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἴσθμια πρὸς τ' ἀγῶνα,

Isthmia delatus miser ad certamina vates

In-

[a] Σύμπασ'] Σύμπας male Edd. Luciani. In Vaticano σύμπασα ἢ, quod cum Cl. *D'Orville* jam praeferrem.

2. Ἀχέλη — πυρίπνους] *Eurip.* in Medea, πεμφθέντα τοῖσδε πυρπόλοις ἐκεῖθεν. *Pindarus*: ἢ βοὸς οἱ φλόγ' ἀπὸ ξανθῶν γενύων πνέον. Hos Jasoni Medeae pharmacis sub jugum misit. *Ovid.* Metam. 7. *Diod.* 5. *Valer. Flacc.* 7. Et Apollon. post Orpheum Argonaut. 3. *J. Brod.*

3. Σύμπασ'] In utraque *Anthol.* p. 207. & p. 299. recte legas σύμπασ' cum apostropho, ac femin. gen. quod in Luciani Edd. male σύμπας, gen. masculino erat; quare id emendavi, quod vel sine auctoritate fuisset emendandum. *Brodaeus* ib. addit: non Lemniarum oris foetor. Adeat Lector *Zenobium. Apollodor.* L. IV. *Euripidis* in Hecuba super hoc versu, ἢ λῆμνον ἀρδὼν ἀρσένων ἐξήκεσεν. *Pindari* hymno Pythiorum 4. & *Apollonii* Argonaut. 1. commentarios. Nam *Erasmus* in Paroemia: *Lemnium malum*, confitetur se hoc anxie non vestigasse, quam enucleavit *Eustathius* non longe a fine primae Iliados rhapsodiae post *Herodotum* in Erato, ex superioribus *Philostratus* in Neoptolemo. Hoc Orphei carmen Λήμνιον οὐ ἡγαθὴν τόδε πῦρ κακὰ ἔργα μορμῶλιν θηλυτέρμις. *Calaber* Lib. 9. Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, & *Aeschylus* in Agamemnone. τὸ δεινὸν οὖ Λημνίοισι πήμασι enarrabantur. *J. F. R.*

Οὐχ ἁρπυιῶν τὰ πιρ.] *Palaephatus* in Phineo. Harpyiae in Phinei mensam involantes cibos partim corripiebant, partim, cum ingluviem saginassent, foeda contrectatione inquinabant, virulentoque afflatu polluebant. Ista literis commendavit *Valer. Flac.* Lib. 4. *Apollonius* Argonaut. 2. τὰ θεῖα, λισσάμενα δαῖτας vocans. Unde *Opplanus* Cyneg. 2. ἢ γλωχῖνι μελίσσαι ἄκρον κομάσσαι ἰδητύν. *J. Brod.*

4. Φιλοκτήτου θοῦς] *Sophocl.* in Philocte, *Pausan.* in Arcad. *Philostr.* in Imagg. *Dictys* L. 2. Philocteten sanatum terra Lemnia sphragide fama disseminavit. Caeterum in velo ea pars quae acutior & inferior ad navis latus religatur, aut potius funis; sic enim judico; huic veli parti annexus, qui modo contrahitur modo relaxatur, pes est. Latinis, Graecis θοῦς, λίγνται δ' (inquit *Euripidis* Interpres) ἕτερον τὸ κάτωθεν τῆς ἱστίας. *Aristophanis* scholia: πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τοὺς παρ' ἑκατέρα τὰ μέρη κάλως ἐνδεδεμένους τῶν ὀθονίων. *Homeri* οἱ πόδες, οἱ κάτωθεν συνέχοντες τὴν ὀθόνιον. *Apollonii* οἳς μὲν κατάγνυται τὸ ἱστίον, μασυρίας λέγουσιν, οἷς δὲ ἰχνοποιεῖται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τὴν πρῷραν πρότονος, τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. fatetur *Eustathius* Od. E. *Q. Calab.* L. 9. ἱστία δ' αἶψ' ἐτάνυσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδοισι. *Seneca* tragoedus: *Nunc praelato pede transversos captare notos.* *Seneca* philosophus: quia pedem & nostrum dicimus, & lecti, & veli, & carminis. *Catull. Sive utrumque Jupiter simul secundus incidisset in pedem*, i. e. in velum, per Synecdochen. Subit hac parte mirari *Erasmum* in Adagio: *duobus pedibus fugere*, gubernaculum, navis pedem apellari scripsisse. eundem in paroemia: *omissa hypera pedem insequeris*, pedem imam partem clavi vocasse, eundem ipsum in proverbio: *pervicacia stultitiae dat poenas, πόδα clavum* vertisse. Ego homo nondum octo & viginti annos natus *Erasmum* reprehensum minime velim, cui praesertim subsidio sunt *Homericae* annotationes hoc in metrum. ἀεὶ γὰρ πόδα πᾶς ἐκάστερ, qui a Porphyrio & Simplicio sublevatur. ἢ πλέον δὲ ἐν τραπέζῃ τὰ βασίζοντα πόδες καλοῦνται, ἢ τὸ νῆας τὸ πηδάλιον. tametsi tribus his in locis pedem funem esse quo tenditur velum, existimem. *J. Brod.*

5. Παμψηφεὶ] *Omnibus suffragiis.* *J. Brod.*

6. Ὄρνεα] Harpyias. *J. Brod.*

XXV. Ποιητὴς] Vid. *Anthol.* p. 344. Fr. p. 239. *Steph.* 165. Quia versu tertio in verbione omittere coactus sum καὶ πάλιν ἴδῃ, ecce versionem solutam: *Poëta veniens in Isthmia ad certamen, innumerosque poëtas*, (i. e. bonos poëtas, se superiores) *ait, faucium tumore paristhmia dicto se laborare. Aditurus vero Pythia, & ubi rursus invenerit* (antagonistas meliores) *non potuit dicere etiam: parapythio morbo laboro.* Illustr. *Grotius* sic verterat, ut ex chartis Cl. *D'Orvilii* didici:

Isthmia

Inveniens ſocios dixiſſe *pariſthmia*, fertur,
Praecludunt fauces. Ad Pythia devenit idem,
Dicere non habuit, *parapythia* me male vexant.

Εὑρὼν ποιητὰς, εἶπε παρίσθμι' [b] ἔχειν.
Μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· καὶ πάλιν εὑρὴ,
Εἰπεῖν ἐ δύναϑ', ᾗ παραπύθι' ἔχω.

Interprete eodem. XXVI. Ex *Anthol.* L. 2. c. 43.

Quaeſo hoc quaerenti mihi dic, Cyllenie, qualis
Lolliadae Stygiam venerit umbra domum?
Mirum ſi ſiluit, te nil voluitque docere,
Miror nil, hanc ſi quaelibet umbra fugit.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, πῶς κατέδυνε
Λολλιανῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;
Θαῦμα [c] μὲν, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι καὶ σὲ διδάσκειν
Ἤθελε· φεῦ, κείνῃ καὶ τέχνη ἀντιάσαι.

Interprete eodem. XXVII. Ex *Anthol.* L. 2. c. 47. 37.

Si cupitis coenae leges cognoſcere noſtrae,

Τὸν τῆ δειπναρίῳ νόμον οἴδατε· σήμερον ὑμᾶς,
Αὖ-

[b] Ἔχειν] Forſan ἔχω adſcriptum in marg. *Anthol.* non male, etſi vulgatum tolerabile. [c] Μὰν εἰ] Μάν *Ald.* male.

Iſthmia conſpexit, ſed habere pariſthmia dixit,
Quando alios illic eſſe poëta videt.
Numquid & hic ſeſe parapythia dicet habere,
Si vates alios Pythia ſacra dabunt? Adſcripſit Cl. *D'Orville.* „ Omiſſum ab collectore Epigrammatum „ Luciani: licet ejus nomen praeferat. In Cod. ta„ men *Vat.* non Λυκιανοῦ ſed Κηφαλίω, ſive Κηφαλίῳ „ potius eſſe perhibetur. cujus Cerealis exſtat aliud „ Epigramma p. 169. In Cod. quodam vſ. 4. pro „ ἔχω ſcribitur ἔχειν. Senſus & acumen horum ver„ ſuum talis videtur. Poëta quidam ineptus cum ad „ certamina Iſthmia acceſſiſſet, una cum aliis poëtis „ certaturus, ſe excuſavit frigido joco, negans ſe „ certare poſſe, ut qui laboraret tonſillis, quae παρί„ σθμια vocantur: earumque inflammationes eo„ dem nomine veniunt. Luſit, dico, in vocibus „ ἰσθμια & παρίσθμια, & putida hac ſyllabarum ca„ ptatione tum quidem evaſiſſe ſibi viſus fuit. At „ Lucianus impune hoc non abire ſivit, & rogavit: „ an, ſi ad Pythia certamina acceſſiſſet, & iterum „ excuſationis praetextu indigeret, diceret ſe habere „ παραπύθια; quod negat eum facere poſſe, quia „ Graeca lingua tale vocabulum ignorat, ſimul forte „ reſpiciens ad vocem πύθιον, eumque & argutias ta„ les putere innuens. *J. F. R.*

Ἴσθμια] In *Anthol. Fr.* l. d. additur hoc ſchol. Ἀριστοτέλης περὶ ζώων α. κεφ. ιϛ. ἐντὸς τῶ αὐχένο ὁ, τε ἐσοφάγο (ἰσοφάγο male legebatur) καλούμενο ἐϛὶ τὴν ἐπανυμίαν, ἀπὸ τῆ μήκες & τῆ ϛενότητο. Πολυδ. ἰσθμοῦ δὲ λέ τὴν ϛενότητα τ φάρυγγο κληθύσης. τὰ ἐκατέρωθεν αὐχένος παρίσθμια ἐκλήθη. Παρίσθμια νόσο ἐϛὶ τῆ φάρυγϛι φυομένη. *J. F. R.*

2. Εἴτε παρίσθμιά ἔχειν] Quae Graeci παρίσθμια vel ἀντιάδας, Latini tonſillas vocant, h. e. faucium tumores, qui non facile diſcuti poſſunt: in ſue glandulae nominantur. *Celſ.* L. VI. c. 10. haec *J. Brod.* & plura, quae omitto, quia nimis multa, & vulgaria. *J. F. R.*

XXVI. Εἰπέ μοι] Ex *Anthol.* L. 2. p. 351. Fr. 244. *Steph.* p. 168. Verſio *Gratiana* haec eſt:

Dic mihi quaerenti, Maja ſate, ductus ad orcum
Lollianus tecum quomodo fecit iter?
Mirum ſi tacuit: quin te quid, credo, docere
Geſtiit; o comitem poſt quoque fata malum.

Εἰπέ μοι] Etiam neglectum, licet auctoris noſtri nomen in Edit. & Codd. conſpiciatur. In Cod. *Vat.* vſ. 1. κατέδυνεν pro κατέδυνε. auctoritas membranae omnium vetuſtiſſimae me in illam vocem propendere facit. *J. P. D'Orv.*

Κυλλήνιε] Mercurius Cyllenius appellatur a monte Arcadiae Cyllene altiſſimo, rectius quam ab urbe ubi ei templum conſtructum eſt. Monti nomen impoſuit Cyllenus, aut Nympha Cyllene, quae illic Mercurium educavit, aut ex Jove peperit. Diverſa Feſtus in voce Cyllenius. *J. Br.*

2. Λολλιανοῦ ψυχὴ] *Suidas.* Is eſt fortaſſis, cujus vitam conſcripſit *Philoſtratus.* *J. Br.*

Λολλιανοῦ] Videtur antea lectum Λυκιλλιανῦ, quum *Vinc. Opſop.* adſcripſerit: pro Λυκιλλιανοῦ lege Λυκιλίῳ, ſi vis verſum legitimis pedibus currere. Sed Λολλιανοῦ jam verius editum inveniens id ſervo. *J. F. R.*

3. Μὰν σιγῶσα] Unumquemque olim ſugillans. malim tamen, Θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα, non μάν. *J. Brod.* Ego μὲν, εἰ jam bene editum inveni, quod ſane recte nunc habet. *J. F. R.*

Καὶ σὲ διδάσκειν] Sic enim docere ſolebat Lollianus, aut tacens, aut alicui maledicens. *J. Br.*

XXVII. Τὸν τῆ δειπναρίῳ] Transmiſſum, licet Luciani nomen praeſcriptum, revera tamen in Cod. ſaepe laudato Λυκιλλίῳ eſſe perhibetur. Primo verſu male Cod. quidam ἡμᾶς pro ὑμᾶς. *J. P. D'Orv.*

Αὖλε, καλῶ χαμαῖς δόγμασι συμπεσίῳ.
Οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ καλαχείμενος· ἤτε παρέξεις,
Οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Vos hodie invito legibus, Aule, novis.
Non recubans lecto cantabit carmina vates,
Grammaticis nugis nemo moleſtus erit.

Εἰς βρέφη. XXVIII. *In Infantes.* Interp. *Grotio.*

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα
Νηλειὴς ἁΐδης ἥρπασε Καλλίμαχον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις. ἐπὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον
Παύρου, ἐπὶ παύρων τ' βιότοιο κακῶν.

Me puerum nullis oneratum pectora curis
Quinquennem rapuit mors fera Callimachum.
Ne me flete tamen: fluxit mihi tempore parvo
Vita: ſed & vitae ſunt mala parva meae.

Εἰς ἄγαλμα Ἠχῦς, ὡς φασὶ τῦ Πανός. XXIX. *In ſtatuam Echûs, tamquam a Pane.*

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς, Φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
Ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀσομένην,
Παντοίων τομάτων λάλον εἰκόνα, τοιμέσιν ἡδύ
Παίγνιον, ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι.

Saxa colens Echo datur hic tibi, Panos amica,
Extremos tantum docta referre ſonos.
Gaudia paſtorum, cujuslibet oris imago,
Audito quantum voce ſonabis, abi.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης, τὴν ἐν Κνίδῳ. XXX. *In ſtatuam Veneris quae eſt in Cnido.*

Τὴν Παφίην γυμνὴν εἶδες ἴδεν, εἰ δέ τις εἶδεν,
Οὕτως ἐ γυμνὴν ἔστεμεν Παφίην.

Nulli nuda Venus viſa eſt, puto. ſi tamen ulli,
Viſa viro nudam qui dedit hanc Venerem.

In

a Πρίπου] Πριήπου Codd. quidam.

Τὸν τῦ διπναρίου] Interdicit convivis, ne qua grammatica altercatione convivioli ſuavitatem conturbent, ita inquiens:

Prandioli noſtri leges cognoſcite, nam vos,
Aule, nova ad coenam conditione voco.
Carminibus nemo nobis velit eſſe moleſtus,
Nec turbet noſtras ars literata dapes.

V. Obſ.

Τὸν τῦ διπναρίου] Frugalis & tenuis coena. Id eſt Grammaticorum. *J. Brod.* Vid. *Anthol. Fr.* p. 262. *Steph.* 179. verſio *Grotiana* ſic habet:

Si quid noſtra placet tibi coenula, veſpere nobis,
Sed conviva novis legibus, Aule, veni.
Non volumus recitat qui carmina: nulla movebit
De re Grammatica jurgia, nemo tibi.

Sed quia mea aeque ac ſuperiorum jam erat confecta, eam Graecis ſubjicere non dubitavi. *J. F. R.*

2. Καινοῖς δόγμασι] Hoc explicat ἐ μελοποιὸς ἐρῶ. In hunc ſenſum *Martialis*; Libro XI. *Plus ego polliceor, nil recitabo tibi.* & 5. *Nec craſſum dominus legat volumen.* *J. Br.*

XXVIII. Εἰς βρέφη] Inſcriptio in Cod. *Vat.* Λυκιανοῦ. εἰς παῖδα Καλλίμαχον πέντε χρόνους ζήσαντα. Χρόνος poſteriorum temporum Graecis annos ſignificant. *J. P. D'Orv.*

1. Παῖδα] *Anth.* 460. Major. 321. *Steph.* 221.

XXIX. Ἠχὼ &c.] In *Anthol.* L. IV. p. 677. in altera, p. 460. *Steph.* 321. *Ald.* 189. hoc Epigr. non ita certo tribuitur Luciano, quin inſcribatur: ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ, *εἰ δὲ*, ΑΡΧΙΟΥ. Ego etſi dijudicare non valeo, cujus ſit, omittere tamen nolui, quamvis non multum jacturae paſſura fuiſſet res literaria, ſi lucem non adſpexiſſet. *J. F. R.*

Ἠχὼ] Quam incerto adſcribatur Luciano, vulgati libri oſtendunt. Ego magis Archiae arguto ſtylo, quam Luciani naſo convenire tales luſus cenſuerim. *J. P. D'Orv.*

2. Ἀστομύλου] In quibusdam Edd. legitur *ἀδαμύλου*. Sed aptius eſt ſenſui futurum, cui etiam potius quam prae-

In Idem. XXXI. Εἰς τὸ αὐτό.

Alma Venus, tibi sacro tuam sub imagine formam:
Pulcrius hac potuit nil tibi, Diva, dari.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς θελκαλλὲς ἄγαλμα,
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Interprete I. F. Reitzio. XXXII. Ex *Anthol.* L. 4. 12. N. 90. Εἰς ἕτερον [a] Πρίηπον.

In cassum Eutychides posuit me ex more Priapum,
Palmitibus siccis invigilare jubens.
Alto sum cinctus barathro. Qui venerit hucce,
Me vigilem abstulerit, praetereaque nihil.

Εἰς τὸ ξενόν με τέθεικε νόμῳ χάριν ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
Καὶ τεθέλημαι χρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
Οὐδὲν ἔχοι κλέψαι πλὴν ἐμὲ τ' φύλακα.

De Mulieribus. Interp. *Grotio.* XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν.

Quae fera scutiferi devicerat agmina Medi
Laïdi formosae Graecia praeda fuit.
Hanc quoque devicit senium; nunc dat tibi, Cypri,
Judicium hoc, facies quod juvenilis amat.
Quippe suos adeo formidat visere canos,
Ipsa facit, vitro quae datur umbra, metum.

Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων,
Λαΐδι θῆκεν ἑῷ κάλλεϊ λεηλάτην.
Μύνῳ ἐνικήθη καὶ γήραϊ, καὶ τ' ἔλεγχον
Ἄνθετό σοι, Παφίη, τ' νεότητι φίλον.
Ἧς γὰρ ἰδεῖν φυγέει πολιὴν παναληθέα μορφὴν,
[b] Τῆσδε συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον.

Ἀπὸ

[b] Τῆσδε] Ita reposui ex *Anthol.* VI. c. 8. & Ed. *S.* Luciani. Τῆς δὲ Ed. *P.* cum *Anthol.* Ed. majore.

praesenti activa significatio dari solet. *H. Steph.*

Ἀσεμώλω] Codd. quidam & Edd. quaedam, inter eas prima, ἀδεμώνω, quod praetulerim, licet *Stephanus* aliter sentiat. *J. P. D'Orv.*

XXX. Τὴν Παφίην] *Anthol.* L. IV. 683. *Fr.* 463. *Steph.* 323.

2. Οὗτος] Praxiteles. *J. Br.* Quia scilicet ejus mentio facta in *Antholog.* epigr. proxime praemisso, quod Veneris imagini quoque adscriptum. *J. F. R.*

XXXI. Σοὶ μορφῆς] *Anthol.* IV. c. 12. *Fr.* p. 463. *Steph.* 323.

Σοὶ μορφῆς] In Cod. *Palat.* & in aliis nullus auctor laudatur. *J. P. D'Orv.*

XXII. Εἰς τὸ αὐτὸ] *Anth.* IV. 712. *Fr.* 477. *Steph.* 338. Ne frustra versio *Grotiana* mecum communicata sit, ecce illam:

Arida me posuit propter sarmenta Priapum,
Ut mori morem sic gerat Eutychides.
Ambior & fossa; si quis tamen adveniat fur,
Nil sit, custodem me nisi, quod rapiat.

Lector eligat, quod velit. Cl. *D'Orville* adjecerat: Luciani est, Codd. testibus. Duo ultimi versus a codice absunt. In inscriptione vero habetur: εἰς ἕτερον Πρίηπον, scil. ἄγαλμα. *J. F. R.*

XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν] Remove illud ἀπὸ γυναικῶν, & repone, ἐπὶ τοῦ κατόπτρου τῆς Λαΐδος ἀνατιθέντος τῇ Ἀφροδίτῃ. Licet autem hoc Epigramma sit omnino dignum Luciano, dubitandi ansam praebet, quod in Cod. *Vat.* habeatur τοῦ αὐτοῦ. quasi non Λουκιανοῦ, sed Ἰουλιανοῦ esset. *J. P. D'Orv.*

1. Ἑλλάδα &c.] Postremo ferme loco hoc epigr. collocatur in *Anthol.* nempe L. VI. c. 8: Vel p. 556. *Francof. Steph.* 421. Cumque in omnibus Luciano adscribatur, in *Fr.* tamen addit Cl. *Drakenb.* nomen ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, pro ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. *J. F. R.*

6. Σκιόεντα] I. e. speculum. *F. G.* Immo umbratilis in speculo effigies. *J. F. R.*

Ἀπὸ ναυηγῶν. XXXIV. De Naufragis.

Γλαύκῳ ; ἠ [a] Νηρεῖ , ἠ Ἰνοῖ , ἠ Μελικέρτῃ ,
Καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ ἠ Σαμόθρηξι θεαῖς ,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους Λευκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλα γὰ ἐδὲν ἔχω.

Glauce , tibi & Nereu , Matutaeque & Melicertae ,
Saturnoque , Sami Threïciaeque Deis ,
Sospes ab insano Lucillius aequore , crines
Tondeor hic : aliud quippe ego nil habeo.

a Νηρῆ] Νηρεῖ Cod. *Vat.*

XXXIV. Ἀπὸ ναυηγῶν] In *Vaticano* est Λευκιανοῦ ἀνάθημα Λευκιλλίου. Non solum *J. Brodaeus* ad hoc Epigramma putat auctorem esse non Lucianum , verum Lucillium , cujus quam plurima habemus epigrammata in *Anthologia* ; sed etiam sic censuit F. Ursinus in *Virgilio* cum Graecis collato , p. 113. Fraudi fuit Viris eruditis , quod Lucillii nomen in ipso Epigrammate occurrit , sed non ut auctoris versuum , sed uti dedicantis. Nomen Λευκίλλιος saepius in Vaticano Λεύκιλλος & Λούκυλλος exaratur ; sed Λευκίλλιος adscritur ex L. II. c. 13. Ep. 2. Porro primum versum esse Parthenii , constat ex *A. Gellio*. L. XIII. c. 25. Qui observat , *Virgilianum* versiculum ex L. I. Georg. 437. desumtum fuisse ex isto poëta : *Glauco & Panopeae & Inoo Melicertae*. Parthenii autem versus apud Noct. Att. scriptorem sic se habet : Γλαύκῳ ἠ Νηρεῖ ἑ ὑαλίῳ Μελικέρτῃ. Uti adeo , quemadmodum *Gellius* animadvertit , *Virgilius* pro Νηρεῖ substituerit *Panopeae* : pro ὑαλίῳ , *Inoo*. Sane utrumque magno judicio : cum sit *Panopea* longe sonantius vocabulum quam *Nereus* : & elegantius patronymicum a matre repetitum exornet Melicertam. Verum enim vero dubitare licet , utrum mutatio illa secundo loco facta debeatur *Virgilio* : an vero re vera sic ipse dederit Parthenius , quo Magistro in Graecis usus fuit *Virgilius* , & *Gellius* corruptis usus sit codicibus , ὑαλίῳ pro Ἰνοῖ exhibentibus ; nimirum apud *Macrob.* in Saturn. L. V. c. 17. sic plane legitur : Γλαύκῳ ἑ Νηρεῖ ἠ Ἰνοῖ Μελικέρτῃ. Quin etiam hujus tituli nostri auctor sic , vel non multum diverso modo legisse videtur , quam hic exaratum sit : Νηρεῖ ἑ Ἰνοῖ , ἠ Μελικέρτῃ. Quam tamen lectionem minime ex tribus probo. scriptum praeterea puto Parthenio & Luciano :

Γλαύκῳ ἠ Νηρεῖ ἠ Ἰνοῖ Μελικέρτῃ.

Νηρῆ dubito an non in codice quodam inveniatur. In Cod. autem Vaticano Νηρεῖ conspicitur. Sed Nireo inter marinos Deos nullus locus. Secundo versiculo Σαμόθρηξι membrana Vaticana sistit , quae forma placuit quoque Automedonti , L. 2. *Anthol.* 15. 3. Miror autem *Grotium* τὰ βύθιον Κρονίδῃ reddidisse *Saturnum*. quum sit Marinus Saturnius , sive *Neptunus*. & procul dubio ita in animo scribere habuit virorum maximus.

J. P. D'Orv.

1. Γλαύκῳ &c.] V. *Anth.* 919. *Steph.* 439. In notis *Francof.* L. VI. p. 572. monetur , Λευκιλλίου reponendum pro Λευκιανοῦ. At Cl. *Drakenb.* hujus epigrammatis titulo adposuit , Parthenii esse , videndumque *Abram.* ad *Cic.* pro Coel. N°. 53. Is autem ad verba *Ciceronis* , quae occurrunt c. 14. *ex barbatis illis , non hac barbula* , multa de coma barbaque Diis conseerandа , commentatus p. 435. ed. *Cit.* Paris. ait : „ Hos „ versus Luciano vulgo attributos , arbitror esse Par- „ thenii , quo Grammatico *Virgilius* usus est. primus „ enim nomine citatur a *Macrobio* L. V. Sat. c. 17.

J. F. R.

2. Βυθίῳ Κρονίδῃ] Neptuno Saturni filio , maris Deo , addunt notae *Francof.* Ed. Et Σαμόθρηξι θεαῖς. exponunt , *Cabiris*. Horum meminit *Herodotus* in Euterpe. *Varro* Libro de L. Lat. IV. *Pausanias* in Boeoticis & Apollonii primo Argonaut. *Scholiastes*. τὰς τελετὰς λέγει τὰς ὑπὸ Σαμοθράκῃ ἀγομένας· ἃς εἴ τις μυηθείη , ὑπὸ τοῦ κατὰ θάλασσαν χειμῶνος ἀσφαλίζεται. quae exscribere non sum veritus.

J. F. R.

3. Ὧδε κέκαρμαι τὰς τρίχας] *Artemidorus* Oneirocr. α. ναυαγήσασίν μὲ ἢ ἐκ μεγάλης σωθέντες νόσου ξυρῶνται οἱ ἄνθρωποι , legas ibid. (Sed ξυρῶνται a ξυράω rado , non ξυρῶνται ibi legendum , res ipsa clamat) Lucian. περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων. καθάπερ ναυαγίαν τινὰ , ἢ συντριβὴν ὅλου πλοίου διηγούμενον , οὕτω νῦν οἱ πρὸς τοῖς ἱεροῖς ἐξυρημένοι. Idem in *Hermotimo* apertius circa finem. *Juvenal.* Sat. 12. — *ibi vertice raso Garrula securi narrare pericula nautae.*

J. F. R.

Sequebatur in Edd. Luciani *P. S.* & *Amst.* totum primum Eidyllium *Moschi* , Ἅ Κύπρις , &c. quod cum nullo jure huc irrepserit , removimus. ●

EPI-

EPIGRAMMATA LUCIANI OMISSA,

Ex Anthologia, quae e Codicibus ipsi nunc primum vindicantur.

Ex *Anthol.* L. 2. p. 129. Ed. *Steph.* Ita hoc & sequentia vertit *H. Grotius.*

SObrius in potis dum quaerit Acyndinus esse,
Solus ab his potus cur habeatur, habet.

ΕΝ πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τἤνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς [a] ἔδοξε μόνος.

Ibidem.

Lumen ut extinxit vexatus pulice multo
Morio, jam me non invenietis, ait.

Ἔσβεσε λύχνον μῶρος [b] ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας, οὐκ ἔτι με βλέπετε.

Ibidem.

Si caput absque pilis, humerosque & pectora cernas,
Dicere ne dubites, calvus hic & fatuus.

Ἢν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
Μηδὲν [c] ἐρωτήσῃς, μωρὸν ὁρᾷς Φαλακρόν.

Anthol. L. 2. p. 135.

Tinge comas, si vis: tingi negat ipsa senectus:

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, [d] γῆρας δὲ σὸν οὐκέτι βάπτεις,

Οὐ-

a Ἔδοξε] Ἤθελε Cod. *Vat.* male. b Ψυλλῶν] Φύλλων *Vat.* c Ἐρωτήσῃς] Ἐρωτήσεις Cod. quidam. d Γῆρας δὲ σὸν] Codd. & Edd. quaedam male τὸ δὲ γῆρας.

I. Ἐν πᾶσιν] In *Wechel.* additur hoc Schol. Διαβάλλει τοὺς ἐν συμποσίῳ ὑποκρινομένους, καὶ τὸ Ἰσοκράτους ὑπόμνημα παραβαίνοντας, πρὸς δὲ τὸ ἀντιθέτους μηδὲν ἔχειν τὸ συμπόσιον ἡδονὴν λέγοντος ἄνευ ὁμιλίας· ὥσπερ ἐν πλοῦτον ἄνευ ἀρετῆς. Οἱ δὲ τοιοῦτοι βουλόμενοι δοκεῖν δεινοὶ καὶ σοφοὶ τοῖς συμπόταις μόνοι μεθύειν δοκοῦσιν, ὥσπερ ὁ Ἀκίνδυνος. μέθη δέ ἐστιν ἀκράτου χρῆσις σφοδροτάτη. παροινία δὲ ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἀκοσμία· κραιπάλη δὲ ἡ ἐπὶ τῇ μέθῃ ἀηδία· ἐν δυσαρέσκησις, ἀπὸ τῶν πάρα πάλλειν ὀνομασμένη. (pro ἀντιθέτους Cl. *J. J. Wetst.* conjicit leg. Ἀντισθένους)

Ἐν πᾶσιν] Luciano adscrit Cod. *Vat.* in quo vitiose pro ἔδοξε scribitur ἤθελε. *J. P. D'Orv.*

Ἐν πᾶσι μεθύουσιν] Legendum & corrigendum est ἐν πᾶσιν. Praepostera est ejus sapientia & sobrietas, qui caeteris compotationi indulgentibus, solus sobrietatem colit, nec ei in mentem venit veteris proverbii, *aut bibendum, aut abeundum esse.* Itaque merito tales hic damnantur stultitiae. Quod ipsum *Theognis* quoque stultum & ineptum factu judicavit, ita scribens:

Αἰχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοντα εἶναι,
Αἰχρὸν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μένει. *V. Obsop.*

Ἐν Edd. nostrae jam recte habebant.

In Edd. *Theognidis* legitur vers. 1. νήφουσ' cum apostropho; & recte pro νήφουσι. In 2. μένῃ pro μένει. At hoc parvi. Sententia interim Luciani satis declaratur ab *Obsopoeo.* Sed non indiget nostra juventus praecepto *Theognidis* priori, eique ut pentametro ejus potius obsecundet, auctor essem. *J. F. R.*

2. Καὶ μεθύειν] Nec loci nec temporis rationem habens. *J. Brod.*

II. Ἔσβεσε] Eidem inputat Cod. idem. Et pro ψυλλῶν habet ψύλλων, quod eodem redit. *J. P. D'Orv.*

III. Ἢν ἐσίδῃς] Vult omnes calvos esse stultos, & caeteris hebetiores: quod tamen Synesius in encomio calvitii docte & scite refellit. *V. Obsop.*

Ἢν ἐσίδῃς] Eumdem auctorem habet, eodem teste.

Μαδαρὰν] Cujusdam nomini parcit poëta, quem ut opinor Thersitae comparat. *Homer.* Il. B. Τὼ δὲ οἱ ὤμω κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε. αὐτὰρ ὑπερθε Φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη. *J. Brod.*

IV. Τὴν κεφαλὴν] Luciani est, si fidem Cod. *Vat.* ha-

Οὐδὲ παρειάων [a] ἐκτανύσεις ῥυτίδας.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
Ὡς τε προσωπεῖον, κ' οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ἔσῃ. τί μαίνεαι; ὄψεται φῦκος
Καὶ ψίμυθος τεύξει Ἑκάβην Ἑλένην.

Nec dabitur rugas explicuisse genis.
Parce, precor, vetulum cerussa pingere vultum:
Personam videor cernere, non faciem.
Stulta, labor totus perit hic tibi: fucus, & omne
Hoc genus ex Hecuba non facient Helenam.

Anthol. L. 2. p. 142.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης [b] ἐμβαίνει,
Μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν.
Τῆς κήλης δ' [c] ἐπάνωθι τὰ φορτία [d] πάντα τεθεικὼς,
Καὶ τ' ὄνον, ἁλαπλεῖ σινδόν' ἐπαραμένος.
Ὡς μάτην τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
Εἰ χ' κηλήτης ταὐτὸ [e] ποιεῖν δύναται.

Navi nil opus est Diophanto, ut transeat amnem,
Inplet enim turgens hernia navis opus.
Huic nam sarcinulas ipsumque inponit asellum,
Et sinuosa levans lintea transit aquas.
Frustra se jactant igitur Tritones in undis,
Cum Diophas magno ramice praestet idem.

Ibidem.

Ὁ γρυπὸς [f] Νίκων ὀσφραίνεται οἶνα ἄριστα,
Οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως.

Olfacit egregie nasatus pocula Nicon,
Sed cito sit vinum dicere quale nequit.

Nam

a Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Edd. vulgo male ῥυτίδας ἐκτανύσεις. *b* Ἐμβαίνει] In ora *Wech.* Γρ. ἐμβαίνειν Μέλλων εἰς τὸ πέρ' ἀπέναι, adscriptum manu Cl. *Drakenborch.* *c* Ἐπάνωθι] Ἐπάνωθε *Vat.* *d* Πάντα] Male omittit *Vat.* *e* Ποιεῖν] Bene Edd. Πιεῖν alicubi invenerat *Brod.* Sed ποιεῖν legend. monuit. *f* Νίκων] Sic *Wech.* νικᾶν *Steph.*

habeamus: nec sane eo indignum. In Edd. tribuitur Lucilio. *J. P. D'Orv.*

2. Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Ita inverti; cum ante legeretur ῥυτ. ἐκταν. admonitus a Cl. *D'Orv.* qui adscripserat: in ora Ed. *Wechel.* γράφεται καὶ, ἐκτανύσεις ῥυτίδας. ita certo reponendum. nam constans usus primam corripit in hoc vocabulo. L. III. p. 232.

Ἂς ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλαυκὸς ἵζετ' ἔρως.

Quem versiculum *Athenaeus* L. XIII. p. 589. scribit πικρὸς ἔπεσιν ἔρως. L. VI. 421. Γηραλέην συγγίνει μαρτυρίην ῥυτίδων. L. VI. p. 430. Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἱστορᾶλιον. L. VII. p. 468. Καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος ἴτ' ἀμβροσίην, ἴτι ποιῶ. Vid. *Aristoph.* Plut. vs. 1052. Epigrammate superiore dixit τῶν παρειῶν. Duo Scholia in eadem edit. adposita, manu Arsenii, Monembasiae Archiepiscopi, qui etiam Aristobulus dicitur, exarata vidi. Legendum ibi κύσμιν. γράφειν. ἐπισθοσφενδόνη. ἐπισθοκάλυμμα. ex Cod. Mss. Confer *Pollucem* L. VII. c. XXII. §. 95. *J. P. D'Orv.*

4. Ὡς προσωπεῖον] In *Wech.* hoc legas Schol. Πολυδ. 2. κατὰ τὸ λοιπὸν, ὁ πρόσωπον, ἀλλὰ προσωπεῖον φάσι.

5. Φῦκος] Ὦ καλλωπίζουσι τὴν ὄψιν αἱ γυναῖκες. Καὶ Μένανδρος δὲ ἀλφάλλαν αὐτὰς, φησὶ, τὴν δ' ἀπ' οἴνου τὴν γυναῖκα τὴν σώφρονα ὁ δὴ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιοῦσι, καὶ ὁ δὴ τὰς παρειὰς φυκοῦν, ὁ δὴ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφειν. Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς θεσμοφοριαζούσαις ἐπιψέγων τὴν γυναικεῖον κόσμον φησὶ· μίτρας ἀναδήματα, πίτυρον δὲ στέμμα, καὶ κηκιστρόφια. ὄπισθεν σφενδόνη, ὑπισθοκάλυμμα, φῦκος ἀλειδίρια.

V. Οὐδέποτ'] Luciano restituendum, jubente Cod. *Vat.* ex quo malam quoque Planudis manum hic graffatam fuisse constat. primum enim distichum sic legendum:

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης Διόφαντος
Ἐμβαίνει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπέναι.

Scilicet non cepit homo vocem ἀπέναι, idemque totum distichon corrupit. *J. P. D'Orv.*

Οὐδέποτ'] Διόφαντος esse hoc Epigr. pro varia Lectione adscriptum in Exemplari *Wechel.* manu Cl. *Drakenborchii.* In Edd. est Incerti. *J. F. R.*

4. Σινδὼ' ἐπαμ.] Velum faciens & pandens. *J. Br.*

5. Τρίτωνες] In *Fr.* p. 206. additur hoc Scholion: Περὶ τῶ χήματος τῶν τριτώνων πολλὰ διηγεῖται Παυσανίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς. μάρτυρι δὲ αὐτῶν ὁ Ἀπολλόνιος ἐν τῷ δ. καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις ἐν τῇ τῆς Ἀρκεσίλαου ᾠδῇ. Cl. *D'Orville* autem addit: hoc Schol. manu Arsenii quoque scriptum in quodam Libro. *J. F. R.*

VI. Ὁ

Nam tribus aestivis vix ipse id percipit horis
Bis centum quoniam nasus it in cubitos.
Egregius nasus, qui si quem forte per amnem
Ducat iter, pisces non semel ipse capit.

Ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θερινῆς μόλις αἰθάνετ' αὐτός,
Ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα διακοσίων.
Ὦ μεγάλε μυκτῆρ, ὅτ' ἂν ποταμὸν διαβαίνῃ,
Θηρεύει δ τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

Anthol. L. 2. p. 146.

Surripis, o pictor, formam: at vox sola recusat
Artificis dextram victa colore sequi.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἡ δύνασαι δὲ
Φωνὴν συλῆσαι χρώμασι πειθομένην.

Anthol. L. 2. p. 171.

Miramur Rhetor qui factus sit Bytus, is quem
Communis sensus deficit & ratio.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως h Βύτος ἐστὶ σοφιστὴς,
Μήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Ibidem.

Albus erit corvus prius, & testudo volabit,

Θᾶττον ἔην λευκοὺς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας

Εὖ-

g Τούτῳ] Τούτῳ *Vat.* Sed cum *Salmasio* τούτῳ recte praetulit Cl. *D'Orv.* h Βύτος] Βίτος alius Cod.

VI. Ὁ γρυτὸς] De nasuto quodam, qui quidem vinum cito subodorabatur: interrogatus tamen cujusmodi fuisset, cito & promte propter nasi longitudinem respondere non poterat. quod vini odor vix in tribus horis, idque aestivis, ad nares se quibat diffundere. Ultimum versum hic restituere non potuimus. *V. Obsop.*

Ὁ γρυτὸς] Et hoc Epigramma deberi Luciano, si Cod. *Vat.* credimus. Sed misere adhuc truncatum circumferri, at sic supplendum, ut jam fecimus, docuit *J. P. D'Orv.* Nempe tres tantum priores versus comparebant in Edd. *J. F. R.*

2. Ταχίως] Propter nasi longitudinem. *J. Br.*

3. Ὥρας — θερινῆς] Has *Vitruvius* solstitiales vocat in cancri signo & circa solstitium amplissimas, scil. aestivas. *Martial.* L. XII. *Hora nec aestiva est.* Hinc quidam *Virgilium* magnos menses Junium & Julium ibi, & *incipiant magni procedere menses* dixisse existimant. Asconius Pedianus Quintilem & Sextilem, quia nomina de Imperatoribus Julio Caesare & Augusto sumpserunt, magnos nominatos ab eo credit. Idem *Vitruv.* brumales horarum brevitates appellat, & *Plaut.* in Pseudol. hibernam horam pro brevissima, cum angusta lux est, posuit. cum vero aequalia sunt spatia in Ariete & Libra, aequinoctiales vocantur horae. Lege *Manilium* L. Astron. 3. c. 32. At cum horas absque adjectione audio (quomodo loquitur saepe *Galenus* ἰσημερινὰς minime addens, uti cum tradit τριταῖον πυρετὸν ἐντὸς τῶν δώδεκα ὡρῶν πανύστῳ) has ipsas aequinoctiales sumendas reor, id est partem totius diei vigesimam quartam. Porro horarum originem quarum tempus cum luce augeri vel decrescere jam contexuimus, narrat Victorinus in *Ciceronis* rhetor. vol. 1. *J. Brod.* Ἐν τρισὶ δὲ θερινῆς ὥραις cum Cl. *J. J. Wetstenio* malim. *J. F. R.*

VII. Ζωγρ.] Forma pingi, vox pingi non potest. *V. Obs.*

Ζωγράφε] Cod. *Vat.* Lucianum facit auctorem: & exhibet, χρώματι πειθόμενον. bene, *Salmasio* consentiente. *J. P. D'Orv.* Τὸ κλέπτειν & συλῆσαι hic respondent Gallico *attraper*, quo & hi de pictoribus formam probe imitantibus utuntur. *J. F. R.*

VIII. Θαυμάζειν] Luciani esse Cod. *Vat.* indicat, qui exhibet vs. 2. Οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμόν. Planudes timuit ultimae syllabae in κοινὸν. *J. P. D'Orv.* In Edd. *Ammiano* tribuitur.

Ὅπως βύτος] Proverbium est *Buthus obambulat*, ad hoc forte nil pertinens. *J. Brod.*

IX. Θᾶττον ἦν λευκοὺς] Ab impossibili, negat ullum spectatum & laude dignum oratorem Cappadocem unquam reperiri posse. Suffragatur hujus poëtae sententiae & *Philostratus* L. 2. de Sophistis, in vita *Pausaniae*. De cujus pronuntiatione inter caetera haec quoque refert, πολλὰ δὲ ἀναφέρων τῶν Ἡρώδου πλουσιωτημάτων, καὶ μάλιστα τὸ αὐτοχειδιάζειν ἀπήγγειλε δὲ αὐτὰ παχυτέᾳ τῇ γλώττῃ, καὶ ὡς Καππαδόκαις ξύνηθες, ξυγκρούων δὲ τὰ σύμφωνα τῶν ταιχίων, συτίλλων δὲ τὰ μικτόμβωμα, καὶ μυκώμενον τὸ βραχέα. ὅθεν ἐκάλει αὐτὸν οἱ πολλοὶ βόϊγιρον, πολυτελῆ ὄψα ποιοῦντα ἀρτύοντα. *V. Obs.*

Εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην. Quam doctum videas rhetora Cappadocem.

Anthol. L. 2. p. 186.

Πολλὰς μυριάδας [a] ψηφίζει Ἀρτεμίδω- ρος, Artemidorus habet decies quod computet, & nil

Καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων, Erogat: haud aliter vivere mula solet;

Πολλάκις αἱ χρυσῷ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι Bajula quae multo cum sudet pressa sub auro

Πολλὸν ὑπὲρ νώτου, χόρτον ἔδουσι μόνον. Tam pretiosa gerens pondera, gramen edit.

Anthol. L. 2. p. 188.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα [b] δοκεῖ σοφίαν ἀπο- ιεῖν, Si promissa potest sapientem reddere barba,

Καὶ τράγος εὐπώγων, εὖ σοφὸς ἦν Πλάτων. Barbatus poterit jam caper esse Plato.

An-

a Ψηφίζειν] Ψηφίζων *Vat.* melius. b Δοκεῖ] Δοκεῖς *Vat.*

Θᾶττον] Et hoc Luciani est, teste eodem Libro. Alius Ms. haec duo Epigrammata sine auctore sistit. *J. P. D'Orv.*

Λευκὸν κόραπας] Proverbium est de raris inventu. *J. Brod.* At hoc nisi puerile, nihil puerile erit. Addidi tamen, ut rursus adpareat; male ne fecerim, talia omittens, ubi *Obsop.* similia dedit. *J. F. R.*

2. Ῥήτορα Καππαδόκην] Rhetorem Cappadocem fugillat Lucillius, Pausaniam fortasse, cujus vitam perstringit Philostratus, vel Basilium & Gregorium. Sozomenus. Simulque Basilius & Gregorius Cappadoces illius temporis rhetores Christiani. *J. Br.*

X. Πολλὰς] Luciani esse, e Cod. *Vat.* constat. in quo bene ψηφίζων pro ψηφίζει. pro αἱ versu 3. αἳ scribendum *quae*, uti in aliis editur. *J. P. D'Orv.* Itaque sic jam edi curavimus. *Vincentii Obsop.* notam qua versionem solutam exhibet, rursus omitto; addit tamen & hanc ligatam:

Vivens ut muli, dum sumptus praecavet omnes,
Supputat innumeras Artemidorus opes.
Auri saepe gerunt ingentia pondera dorso
Muli: sed siccum non nisi gramen edunt.

J. F. R.

XI. Εἰ τὸ τρέφειν] Luciani Epigrammatibus adjungitur in eodem libro; qui non male habet δοκεῖς. Sed ridicule pro εὐπώγων exhibet αἰπόλων. Platonis enim nitor in vestitu usque ad reprehensionem celebratus est. *J. P. D'Orv.*

Εἰ τὸ τρέφειν] Morus:

Si promissa facit sapientem barba, quid obstat,
Barbatus possit quin caper esse Plato? *V. Obs.*

2. Καὶ τράγος] Et hircus barbatus Plato esse potest. *J. Br.*

Εὐπώγων] Εὐπώγων ornatum significat. *V. Obs.*

XII. Τῷ πωγωνοφόρῳ] In Cynicum abstinentem a lupinis & raphanis in convivio, quod virtuti obesset, sed bulbos esitantem. *V. Obsop.*

Τῷ πωγωνοφόρῳ] Nostrum quoque parentem habet, secundum testem saepe productum. In Cod. alio ἄδηλον vocatur. Vs. 2. *Vat.* habet εὔδηλον & σοφίαν. Sed illud vitiosum, licet & in alio Codice, hoc leve. *J. P. D'Orv.*

Βακτροπεριστείτῳ] Cum baculo mendicantis. *J. Br.*

3. Θέρμων] A lupinis abstinebat. Γαστρὶ, ventri, gulae. Χιονώδεα. album. *J. Br.*

5. Βολβὸν] Bulbum. Venerem stimulantem. *J. Br.*

Βολβὸν] Hic & vs. 8. majoris momenti occurrit varietas, ubi enim nunc legitur (procul dubio interpolatore Planude) βολβὸν, reponendum est βόλβαν. Vox ex Latinitate in Graeciam translata est: apud Romanos enim *fusilla vulva*, *Volva*, βόλβα. In primis deliciis fuisse illud *Horatii* probat Ep. I. 15. 41. *Nil melius turdo, nil vulva pulcrius ampla.* Et sic emendavit dudum magnus *Salmasius*, pene puer, ut ait ad Æl. Lamprid. Ant. Heliogabulum cap. 21. *ipsum audi.* „ Vide Lector, & ride simul patientiam eruditorum „ Interpretum, qui hactenus tam bono stomacho fue- „ re, ut concoquerent illum βολβὸν, cum adjecto ge- „ neris sequioris [βολβὸν τροφῆς] tanti non erat bul- „ bus, ut omissis lupinis & rapulis repente ad illius „ occursum adsurgeret cynicus ille φρονηματίας, & „ repente gulam suam proderet. At vulva sane tan- „ ti, quam in delicatissimis cibis posuere veteres gu- „ lones". Necesse autem fuit, cum haec scriberet *Salmasius*, ut ipsi non ad manus fuerit collatio codicis Heidelbergensis; alioquin enim conjecturam auctoritate membranae hujus suffulsisset, quod inde quoque

Anthol. L. 2. fin. f. p. 189.

Mendici quae ſit Cynici ſapientia (barba
Quid facit aut baculus,) coena videre dedit.
Caulibus abſtinuit primo tenuique lupino:
Nam virtus ventri non famulatur, ait.
At poſtquam vulvam vidit niveamque bonamque,
Clam vires animi noluit eſſe ſui.
Nam nec opinato petiit, vereque comedit:
Virtuti vulvam poſſe nocere negans.

Τῦ πωγωνοφόρυ κυνικῦ τῦ βαχ]ροπροσαίτυ
[c] Εἴδομεν ἐν δείπνῳ τ' μεγάλην [d] σοφίην.
Θέρμων μὶ γὰ πρῶτον ἀπέσχέλο κ) ῥαφανίδων,
Μὴ δεῖν δυλεύειν γαςρὶ λέγων ἀρετιλ.
Εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα
[e] Βολβὸν
Στρυφνὴν, [f] ὑ πινυτὰν ἤδη ἔκλεπτε νόον·
Ἡ'ίτησεν πάρ' προσδοκίαν, κ) ἔτρωγεν ἀληθῶς,
Κὐδὲν ἔφη βολβὸν τ' ἀρετιλ' ἀδικεῖν.

Ibidem.

Mendicos fugiens, domitrix Dea divitiarum,
Exemplum vitae quae potes eſſe bonae.
Alterius pedibus nam quamquam incedere gaudes,
Sunt unguenta tuis crinibus, arma manu.
Serta nec, Auſonii nec deſit copia Bacchi,

Μισόπωχε θεὰ, μύνη πλύτυ δαμάτειρα,
Ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ὀπιζομένη.
[g] Εἰ δὲ κ) ἀλλοτρίοις ἐπιίζομένη ποσὶ χαίρεις,
Ὁπλοφορεῖν [h] τ' οἶδας, κ) μύρα σοι μέλεϊ.
Τέρπει κὴ στέφανός σε, κ) Αὐσονίη πόμα Βάκχυ.

Ταῦ-

c Εἰδομεν] Εἴδομεν male *Vat.* *d* Σοφίην] Σοφίαν *Vat.* *e* Βολβὸν] Βόλβαν hic & vſ. 8. in *Vatic.* *f* Οὐ] Abeſt a *Vat.* aliisque Codd. *g* Εἰ δὲ] Sic *Vat.* Cod. aliique & Ed. prima. Ἐν δὲ Edd. cett. *h* Τ'] Abeſt a *Vat.* & aliis membranis ac prima Ed. Adeſt in Ed. *Steph.* & *Fr.*

que ſit probabilius, quia ſcribit: Epigramma eſt Palladae, ne quis miretur Graecum ſcriptorem in verſu Latinam vocem poſuiſſe. At Luciano idem Heidelbergenſis, poſtea in Vaticanum ablatus, codex vindicat; nec magis incongruum, ut Lucianus voce Latina uſus fuerit, quum apud alios Scriptores voces tot Latinae, neceſſitate & uſu cogente, occurrant. In *Hakkiana* autem Aug. Hiſt. Scriptorum editione male vſ. ultimo publicatum βόλβας pro βόλβαν. Quamvis vero haec ſcriptura omnino ſe probare poſſit, neſcio qui ſcrupulus haeret, quod illa βόλβα, illa *vulva* ornetur epitheto στρυφνὴ, *auſtera*, *adſtringens*. quod an laudatum ſit in *vulva ſuilla*, dubito. In bulbis inerat ſaporis acrimonia. praeterea aliquid hic latere ſuſpicor, quia non ſolum in Cod. *Vaticano*, verum & in aliis deſideretur vocula ἡ poſt στρυφνὴν. Quid quod θέρμων & ῥαφανίδων comes non ineptus ſit *bulbus*. quin ita Stoici occulta libido taxari poſſet videri, quum bulbi ad Venerem incitandam faciant. Sed haec accuratiore indagine indigent. *J.P. D'Orv.*

Βολβὸν] Si *bulbi* nomen retineas, non ſatisfactum erit difficultati generis, cur femininum ſcil. fiat, quod hic tamen in στρυφνὸν mutare non licet; etſi mox τὸ ον in πινυτὸν ob caeſuram producitur. Nec στρυφνὸν rurſus aptum eſt *vulvae* epitheton, niſi *de ſm* exponere liceat, quod non credo. Quare ἰσίχω. *J.F.R.*

6. Στρυφνὴν] Marg. *Wech.* στυγνὴν, ἰχυρὴν, αὐςηρὴν, πυκνὴν. Cl. *Drakenborch.* in eod. marg. bene monuerat adeundum *Salmaſ.* ad Lamprid. Elagab. c. 22. *J.F.R.*

Στρυφνὴν] Στρυφνὸν νόον rigidum, acerbum. *J. Brod.* Vix credo bene typis expreſſa haec *Brodaei* verba in Ed. *Wech.* Qui enim potuit haec jungere? An ergo non ſcivit τ νοῦν maſculinum eſſe? *J.F.R.*

Στρυφνὴν] Lego στρυφνόν τ'. *Athenaeus* II. p. 64. B. βόλβοι λευκοὶ. E. βόλβοι πικροὶ. *J.J. Weiſt.*

Ἔκλεπτε νόον] Occultavit animum: non potuit amplius diſſimulare ſuam hypocriſin. *V. Obſ.* Immo ὡς ἔκλεπτε non occultavit amplius, connectendum. Qui enim, quaeſo cohaeret? occultavit, i.e. aperuit ſ. non diſſimulavit. *J.F.R.*

XIII. Μισόπωχε θεὰ] Podagra. *J. Br.*

Μισόπωχε] In *Vaticana* membrana auctor Lucianus comparet, qui toto poëmate podagricos defricuit. *J.P. D'Orv.*

3. Ἀλλοτρίοις — ποσὶ] A ſervis vecta, aut eis ambulando inſiſtens, aut utrinque ſuſtinentibus pendens. *J. Br.*

4. Ὁπλοφορεῖν] Baculos ferunt podagrici, quibus ſuſtentantur. Lucian. *Tragop.* Ὦ τρίτε ποδὸς μοῖραν λελογχὼς βάκτρου. quidam ὁπλοφορεῖν ἀντὶ τῦ ὁπλοφορεῖσθαι enarrant. *J. Br.*

5. Αὐσονίου] Italici. *J. Br.*

Ταῦτα σοὶ πτωχοῖς γίγνεται ἐδέσματα.
Τοὔνεκα [a] καὶ φεύγεις πενίης τ' [b] ἀχάλκεον οὐδὸν,
Τέρπῃ [c] δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Mendici praebet qualia nulla domus.
Unde & egeſtatis furioſum limen abhorres,
Ad dominique venis in lare dite pedes.

Ex Cod. *Vaticano*.

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας ἐμοὶ, καὶ πολλάκις ἔγνων
Σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ κέκλαρι τερπόμενος.
Νῦν δ' εἴσω με φιλεῖς, μὴ πέμψῃς· οὐ δέομαι γὰρ
Οἴνου τοιούτου, μηκέτ' ἔχων ῥίζακας.

Sic vertit D'ORVILLIUS.

Saepe merum mihi miſiſti, gratesque peregi,
Sparſus nectarei pectora rore meri.
At mihi ne mittas poſthac, rogo. quo mihi acetum!
Lactucis & qui caulibus abſtineam.

Eſt etiam aliud Epigramma ineditum Luciano adſcriptum: ſed quo chartam conſpurcari nolim. Sic primum diſtichon ſe habet:

Αἱ τρίοσαι τοι ταῦτα τὰ παίγνια ἦκαν ἑταῖραι,
Κύπρι μάκαιρ', ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης.

a Καὶ] Νῦν *Vat.* b Χάλκεον] Ἀχάλκεον *Vat.* c Δ' εἰς] Δ' ἂν τι *Vat.* Γρ. ἀντὶ, adleverat Cl. *Drakenb.*

7. Τοὔνεκα κ.τ.λ.] Sic exaratur Romae: Τοὔνεκα νῦν φεύγεις πενίης τ' ἀχάλκεον οὐδόν. quae ſcriptura merito arriſit *Salmaſio*. ἀχαλκεῖν & ἄχαλκος dicitur de pauperibus: de carentibus aere, numis. eleganter igitur paupertatis limen vocatur ἀχάλκεον, non ex aere factum: quum alioquin aerati poſtes memorentur aliasque domus partes apud divites hoc ex metallo fieri non inſolitum eſſet. Simul *Homero* ſaepe celebratus χάλκεος οὐδὸς reſpicitur. *J.P. D'Orv.*

Πενίης — οὐδὸν] Podagram hodie divitum morbum vulgus quoque noſtrum appellat. qua tamen eorum divitiae domantur, cum, quibus abundent, frui nequeunt. *J. Br.*

8. Τέρπῃ δ' εἰς] In Cod. primario τέρπῃ δ' ἂν τι πλούτου. In alio codice η in τέρπῃ in raſura cubat. εἰς πλούτου corruptum videtur. Sed varia illa lectio parum juvat, niſi quod indicet ulcus. An legendum: Τέρπῃ δ' εὐπλούτου εἰς πόδας ἐρχομένη; In collatione quadam habetur. Γρ. πρόποδις. At qui πρόποδις vel ſenſui vel metro congruant, non perſpicio. Sequens Epigramma Εἰς τὸ κενὸν —— (quod ſupra jam exhibuimus) in prima Ed. male cum hoc coaluit. *J.P. D'Orv.*

Εἰς πλούτου] Ἐν τῷ τῦ πλούτου, οἴκῳ, ſubaudi. ἐρχομένη πρὸς πόδας ἐκείνου τῦ πλούτου. aut ſic: τέρπῃ δ' εἰσερχομένη πλούτου (locupletis cujusdam) πρὸς πόδας, quos dolore infeſtas. *J. Br.* Verum propemodum vidit ille, & ſimplex expoſitio τέρπῃ ἐρχομένη εἰς πλούτου (ſcil. οἶκον, quod ita frequenter omitti, non ſemel in Luciano vidimus) πρὸς πόδας ſcil. αὐτοῦ, mihi nihil difficultatis relinquere videtur. Πλούτου autem pro πλουσίου luſus eſt haud inficetus. *Obſop.* hic multis narrat, quomodo divites podagram commereantur, & ad *Nic. Gerbelli* fabulam de podagra & aranea remittens, ἐπλοφορεῖν ſignificare putat, quod podagrici ſemper ſint in armis, i. e. rixae & iracundiae pleni, indigne ferentes vel muſcam praetervolantem pedibus inſidere. Ego ad baculum, podagricorum tantum reſpici crediderim, quo ſemper utentes, eodem etiam minantur irati. *J.F.R.*

Πρὸς πόδας] In *Wech.* hoc Scholion legas: Ποδάγραν λέγει. οἱ γὰρ πλούσιοι ὑπὸ τρυφῆς & ἀσελγείας ποδαγρῶσι. καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ. παρ' αὐτῷ μὲ γὰρ ποδαγρῶντες & γαστρώδεις, καὶ παχύπεπλοι, καὶ πίονες εἰσιν ἀσελγῶς.

PALI-

PALINURUS.

ARGUMENTUM BOURDELOTII.

Duo hi dialogi ſequentes, Luciani non ſunt, neque Graece ſcripti etiam: ſed quia a doctis Italiæ cum Lucianicis eodem titulo conjunctos accepimus: ne horum quidem lectione fraudare quenquam voluimus, praeſertim cum ad exemplum Lucianicorum aliquo modo efficti & ipſi eſſent.

PALINURUS, CHARON.

PAL. OBſecro te, ô Charon, ſine me ut jam navim conſcendam. CHAR. Quis me appellas? PAL. Ego navita quondam illius, quem nuper viventem transvectaſti, Aeneæ Trojani. CHAR. Tune ille es, qui apud portus Velinos inhumatus jacebas? PAL. Ille ipſe ſum. Sed crede coeleſtium nutu fieri ut transvehar, quorum prodigiis longe lateque actae finitimae gentes, & oſſa mea jam expiaverunt, & tumulum mihi, tumuloque inſuper ſolennia ſtatuerunt. Quare te oro, ô juſtiſſime Charon, patere tandem ut ingrediar. ſic proſpera ſemper ſit navigatio tua, ſit ſolida navis tua, atque inconcuſſa. CHAR. Rem juſtam petis, Palinure, ingredere ut libet. Vos vero tam confertae umbrae, quid fatigatis me precibus? Quid fatigatis? Quaenam haec vis deſiderii? Expectate tantiſper, dum trans flumen hunc porto: regrediar quamprimum. PAL. Habeo tibi, Charon, immortales gratias, qui me his tandem eripuiſti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupidine liberaſti. CHAR. Amo te equidem, Palinure, tum propter Æneam regem, quem mihi nominaſti, qui & ſuper omnes, quos unquam viderim mortales, viſus eſt mihi ſingulari quadam praeditus pietate: tum propter meum etiam, quod olim commune fuit tibi, magiſterium: Par enim ſibi quisque parem affectat: delectatque magis, quae inter pares fit vel confabulatio, vel vitae actio. Afficiebar porro non modico dolore, quum videbam jamdudum te in citeriore hac ripa errantem, incertumque ſedis tuae. Neque licebat tibi ſuccurrere, propter legem mihi datam, ne quemquam niſi humato prius corpore tranſportem. Sum enim ego minimus inter infernos habitatores, ſubjectusque alienae poteſtati, cui parere non tam pulchrum mihi, quam alias neceſſe ſit. Gaudeo autem nunc & laetor, quod ea aliquando ſe ſors tibi obtulerit, qua & tuum implere deſiderium, & meum relevare dolorem ſalva lege officii mei poſſum. PAL. Imo ego non minus propter te dolebam, ô Charon, quia perſpiciebam tot te graves aſſiduosque labores perferentem ſine ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantisque vexari malis ſolent navium gubernatores, qui nihil aliud in vita quam navigationem exercui: atque ita exercui, ut nihil illa gravius, nihil periclitantius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi videri poteſt, ſi angebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas juvenis etiam ſuſtinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia jam edoctus ſciebam probe, pari malo tuo condolere. CHAR. Fruſtra propter me dolebas, Palinure: nam nihil moleſta mihi eſt ars mea. PAL. Quid ais? CHAR. Ajo gratam me habere & jucundam artem meam. Vides ut cruda viridisque ſenectus eſt mihi? Memini haud unquam ab ipſa, qua jam omnium annos ſupero, longaeva aetate mea pertaeſum me eſſe laboris mei, qui quotidie inſto alacrior atque valentior. Sed intelligo, cur tu aliter tibi perſuadeas. Eſt enim communis hic morbus mortalium, ut ſortis ſuae quemque diſtaedeat ſemper, vivatque contentus nemo ſtudiis ſuis, laudent vero longe, ac

beatiores existiment omnes, qui diversas a se artes atque actiones sequuntur: verum falluntur maxime opinione sua. Nam si recte intueri velint, cognoscent perspicue, nullum esse in vita eorum statum, qui non magnis scateat miseriis, quem non magnae gravesque perturbent undique molestiae & vexationes. Et si detur aliquando, ut alter in alterius studia transferatur, quam videas tunc sua cuique levia videri, quae prius prae gravitate accusabat: contraque ea graviora, quae prius levia videbantur? Itaque si bene consideres, Palinure, non est ita gravis mea conditio ut censes, neque propterea quod nauclerus sim, sum eo miserabilior. Sed tu (ut video) sequeris vanos errores mortalium, ego vero integritatem tantum, judiciique veri lucem secutus, dego contentus ac laetus sorte mea; neque adscribo mihi calamitatem, quod desudem quotidie navigando, & defatiger. Neque ob hoc arbitror quempiam horum qui mecum simul ultimas sedes colunt, me esse beatiorem, non ipsos judices, Minoëm, Rhadamanthum & Æacum, quanquam magna omnes emineant potestate: non ipsum Ditem, quamquam sceptro potens sit, atque regna ista moderetur. Sunt namque & illis sui labores, suaeque molestiae, & majores forte, quo & majore regiminis sarcina premuntur. PAL. Potes de te tibi, Charon, persuadere ut libet: mihi enim de me nunquam persuadere poteris, quin ars nostra sine ulla comparatione caeteras laboribus & periculis excedat: quod liquido tibi probarem, nisi quod vereor ne taedio te afficeret fortasse longior narratio nostra. CHAR. Imo summa me afficeret recreatione. Nam & delectat me tecum sermocinari, & navigantibus etiam magnam animorum refocillationem afferre solent hujusmodi confabulationes. PAL. Quando igitur non est tibi injucundum, prosequar suscepti sermonis nostri rationem, ut intelligamus, non esse duriorem ullam, quam nautarum sortem: quod tibi facile persuadebo, si animadvertas, quos aestus & frigora tolerare eos, quos perhorrescere tonitrus & fulgura, quibus perfundi imbribus, qua ventorum rabie agitari quotidie necesse sit. Si cognoscas, quoties eos torqueri fame & siti; quoties squalore etiam teterrimo consumi contingat: si attendas habitationem eorum instar carceris, supellectilem vel nullam, vel sordidissimam, strata dura, cibaria aspera, potum immundissimum, indumenta spurca, incommoditatem rerum omnium, noctes insomnes, & sub divo semper, & inquietas: taceo perpetuum alioqui quoddam eorum exilium: quos patriae eorum exteros, profugos, vagos, palantes, ignaros quietis, privatos omni (quo nihil est in vita dulcius) conjugis sobolisque fructu ac jucunditate, quis non abjectissimos, longeque omnium mortalium miserrimos esse judicabit? Praetereo Scyllam, Charybdim, Syrtes, Symplegades, tot infesta navigantibus maris pericula. Omitto tempestates, quibus nec visu quicquam est tristius, nec horribilius, quibus & ad summum vitae usque discrimen quotidie jactantur, quatiuntur, & (quod saepe accidit) submersi tandem obruuntur. In qua re nemo est, qui idoneus magis quam ego testis adhiberi queat: qui cum multis fuerim quassatus tempestatibus, tum ea maxime quae me ex Sicilia in Italiam navigantem invasit, tam saeva atque horrens, ut horrori sit adhuc mihi ejus recordatio. Non possum certe, ut par esset, explicare tibi acerbitatem illius tempestatis; sed quanta extiterit, ex hoc facile conjecturam facere potes, quod Æneam ducem, cujus summa constantia & animi fortitudo ubique decantatur, vidi ego contrementem graviter atque ingementem, extentisque ad coelum manibus beatos longe inclamantem eos, quibus ad Trojam oppetere contigisset, lamentantemque pari ab eorum morte, ac fortissima, a Diomedis gladio se ereptum extitisse. Crudelem equidem tum illuxisse omnibus ultimum, neque ex numero nostro quenquam putavi evasurum, non ipsum Æneam, non Ilioneum, non Achatem, non Abantem, grandaevumve Alethem, quorum naves longe disiectas, ad summumque pene exitium adductas, nescio quae vis illa nisi divina liberavit. CHAR. Non incognita mihi narras: haec ea ipsa die rescivi. PAL. Quo id mo-

modo? CHAR. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumque Orontem ignoras, ductorem Lyciæ navis? Is quidem tunc submersus conceſſit ad me illico, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu diſſeruiſti, implorans deinde opem, rogitansque multum ut ſe ulteriore in ripa ſiſterem: quod nunquam paſſus fui, quum inter fluctus adhuc corpus ſuum ſine ſepulchri honore jactaretur. Nunc agit ſeſe circum haec ſtagna moeſtus atque errabundus: vidiſti illum? PAL. Et tum vidi, & unicum meorum ſolatium habui, dum tantiſper in ripa moratus, pari cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falſa de triſti ejus interitu retuliſti, cujus adhuc imago ſubit mihi, dum excuſſum e puppi, contortumque ter eum atque circumactum (horrendum) a fluctu, *rapidus tandem aequore vortex Abſorpſit.* Sane quod ad me pertinet, nihil ediſſeram: qui licet eam evaſerim tempeſtatem, amarum tandem aliquando etiam vitæ meæ finem inveni, excuſſus & ipſe pariter atque jactatus inter undas: quod deerat, inſuper ferro praeterea obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quam Æneæ meo, ne tantis undis ſurgentibus ſpoliata magiſtro navis deficeret. Haeccine eorum deliciæ, opes, tranquillitas? Sic illis vivitur, ſic moritur. Tui nunc & aliorum defende ſtudia & artes, contendeque, ſi libet, majorem eſſe etiam eorum miſeriam & calamitatem, qui patrias incolentes ſuas, uxorumque ac filiorum ſocietate beati, quieſcunt, gaudent, ludunt, hortantur, amicitias colunt, exercentur commode, habitant magnifice, veſtiuntur culte, convivantur laete, cubant molliter, jucundos ſuos ac geniales agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii magnam ſibi vendicant auctoritatem, habenturque ſummo in pretio atque honore, qui jus dicunt, qui cauſſas agunt aliorum, qui faſces gerunt, qui ducunt exercitus, qui vel aſſiſtunt principibus, vel principes ipſi magni illuſtresque ſunt: quibus nec optabilius quicquam in vita eſſe video, neque beatius. CHAR. Falleris longe, Palinure: nam quos beatiores eſſe arbitraris, miſeriores illi ſunt ulla ſine dubitatione. Neque enim negaverim ſortem ſubjectam eſſe nautarum magnis malis: ſed ita ſubjectam, ut comparatione aliarum, quæ majoribus etiam gravantur incommodis, minus certe miſera judicanda ſit. Quid enim triſtius, ut ad tuos veniam, qui patrias ſuas colunt, quid miſerabilius, quam domi ſuæ agere, & ita agere, ut jucundiorem aliquando quam vitam mortem optes? Quæ ulla major calamitas, quam circundari urbem hoſtibus, ingruere bellum, volitare tela, ſtringi enſes, perfodi muros, fremere tormentis, ſaxo dirui, domos tremefieri & concuti? Quamque fame ſitique deficere, corrumpi aërem, occupari moenia, ſpoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incendia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici convitiis, expelli domibus, vulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parentum ora, vim pati uxores, ſtuprari gnatas? Videntur an haec tibi mala, Palinure, & an his, quæ tu meminiſti, ulla ex parte comparanda? PAL. Quam vera narras, ô Charon! quam nunc vel audiens iſta perhorreſco! Venit enim mihi in mentem gravis illa & deploranda patriæ meæ deſolatio, Trojæ, inquam, tam praepotentis olim atque praedivitis, cujus everſione nihil credo referri poſſe crudelius aut lacrymabilius: tantaque fuit calamitatis ejus magnitudo, ut longe plura etiam atque triſtiora, quam tu ſupra memoraveris, ſibi contigerint: quæ ſi velis, omnia tibi, ut rem certius agnoſcas, explicabo. CHAR. Haud opus eſt, Palinure, quoniam & tempus non patitur, & ego haec omnia non ſecus ac tu nota atque comperta habeo. Nam & mihi renunciaverunt, ut quaeque adventabant, animæ ex illo bello profectæ. Nihil certe, ut nunc tu dixiſti, pervenit ad aures meas crudelius aut lacrymabilius. PAL. Faxo ut jubeas: ſed advertas, Charon; graviſſima licet haec ſint, rariora tamen contingere, quam ea nautarum, quæ ſupra expoſui. CHAR. Referam ergo alia frequentiora, & ex ipſis quidemmet civitatibus, quarum relatio augebit etiam earum miſeriam. Vade, oro, & per civitatem, plateas porticusque diſcurre: quid aliud offendes, quam oblatrantium maledicta, inſimu-

mulationes peſtilentiſſimas, optimi cujusque dilacerationem, quid non? exploratorum inſidias, invidentiumque venena. Diverte modo greſſum, & artificum mercatorumque tabernas ac conventus pete: quid aliud deprehendes, quam ſermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesque manifeſtas? Transfer dehinc te in fora publica, ſedesque judiciarias: quid aliud audis quam undique omnia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelliges aliud, quam caedes, hominum compilationes, furta, graſſationes, conſpirationes, proditiones? Quæ alia occurrent tibi, niſi litigatorum jurgia & contentiones, teſtium perjurationes, cauſidicorum praevaricationes, judicum corruptiones, praeſidum ambitiones ac rapinæ? Quos ibi alios obviam tibi habebis, quam exultantes improbos, lugentes bonos, oppreſſas viduas, proculcatos pupillos, egentes proſtratos? Attolle poſtea altius oculos, & atria principum perſcrutare, quam non videbis ibi aſſentatorum exaltationem, ſpeculatorum acceptionem, militum audaciam, foeneratorum voracitatem, quaeſtorum improbitatem, quam non potentum hominum in tenuiores vim atque inſolentiam? Quas non concuſſiones? quas non populationes? quos non innocentes accuſari, criminari, carcerari, proſcribi? PAL. Gravia haec nimis ac miſerabilia. CHAR. At reſtant alia, quæ non minus tibi graviora & miſerabiliora videbuntur. PAL. Perge. CHAR. Quæ fortaſſis etiam graviora & miſerabiliora judicabis, quoniam domeſtica ac frequens magna eſt eorum peſtis. PAL. Fare. CHAR. Nolo tibi Palinure afferre in medium graves longosque artificum & negotiatorum labores: non eos quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus cauſidici, caeterarumque diſciplinarum ſectatores, aeſtus, algores, inediam, peregrinationes, anxietates vel pericula, vulnera, caedes, diſtrictas habitationes, infinitaque agendi, cubandi, veſcendi incommoda vel faſtidia, laſſitudines, vigilias, ſolicitudines, odia, & infamationes. Nam ſi complecti cuncta ſermone meo atque exequi voluerim, tot tantaque dicenda ſe offerent, ut præ longitudine malorum ac mole, citius navigatio noſtra quam oratio finem poſſit invenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum, quas inter domeſticos parietes, tum ſervorum, tum uxorum ac filiorum moleſtias ac turbationes peſſimas perferre ſolent qui gubernationi praeſunt rei familiaris. Quam ſi ita ut navalem expertus eſſes, facile, quicquid dicturus ſum, me etiam tacente & intelligeres & approbares. Nam ſervorum primo in dominos ſemper prompta maledicta, furta, impoſitiones, fugas, arrogantiam, negligentiam rerum dominorum, temulentiam, edacitatem, ſomnolentiam, tarditatem, ignaviam, nemo eſt qui non videat magnam afferre his qui patiuntur, infelicitatem. Deinde filios, quorum amore nihil dulcius eſſe fertur, quanta animi cum amaritudine aſpiciant parentes vel aegrotare, vel mortem obire, quod frequenter admodum fit, ſatis exiſtimo etiam te intelligere. Quam vero gravem & anxiam credis eſſe eorum vel parturitionem, vel educationem, vel inſtitutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, ſuſpirare, dolere, torqueri? Quanta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immenſaque adeo cura aluerunt, vel parum ſibi audientes, vel rebelles ac infeſtos poſtea habere contingat? Quam dolenter eos ferre, arbitraris dum inſani & vecordes ſunt, dum hebetis & craſſi ingenii, dum effoeminati & molles, dum dilapidant & evertunt patrimonia, dum nulli bono operi & ſtudio intendunt, dum per praecipitia vitiorum omnium vitam ducunt ſuam? Quid de uxoribus loquar, quas dos tumidas, genus inſolentes, forma ſuſpectas, deformitas reddit inviſas? Quarum lingua nihil pernicioſius, quarum audacia nihil prodigioſius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ jurgiis ſemper & contentionibus obtundunt viros, quæ ſemper conqueruntur, ſemper exprobrant, ſemper inſidiantur. Quibus quum deſint caetera, nunquam tamen lacrymæ, gemitus & ſuſpiria. Quæ caeca ſua (qua tantum ardent) ornamentorum ambitione exhauriunt opes, labefactant domos, cogunt maritos in malos quaeſtus, in dira ſcelera. Non re-

refero turpissima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos conjuges, nemo satis unquam meo judicio enarrare possit, sed magnum doloris argumentum praestant, & gravissimas caedes, & ingentia quae saepe propter corruptas uxores bella exarserunt. PAL. Hoc plus quam vellem, scio: nam arduum illud quod ego vidi Graecorum & Trojanorum bellum propter Helenae raptum, in eam excrevit rabiem, quam nulla mundi regio ignoravit. CHAR. Quae toti mundo manifesta sunt, ea tantum nosti, Palinure: at si singula, quorum nihil me latet, intelligeres, adducereris in tantum stuporem, ut stupescens etiam præ miseratione conjugalem vitam lacrymares. PAL. Hui quid narras? CHAR. Narro quae quotidie video & pertracto. PAL. Ergo connubia putas polluta & coinquinata? CHAR. Minime: id nunquam dixerim. PAL. Atqui multas memini me vidisse ea praeditas honestate, ea religione, ac vitae integritate, ut divinum quiddam magis quam humanum redolere viderentur. CHAR. Et multas utique ejuscemodi esse confiteor, sed eas quidem quae optimis honestissimisque ortae parentibus, ebiberunt a primis annis sobrios & castos mores: quae sanctis parentum suorum exemplis educatae, vitam instituerunt: peccare castigatae, sapienter ad mansuetudinem edoctae, ad pietatem, ad fidem, ad divinum cultum, ad rectum compositumque regimen rei familiaris. Quae se a thyasis, saltibus, jocis, quae se a spectaculis, ab immodestiore cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Caeterum quae contra sanctitatem, quae malis institutis, perversisque parentum exemplis imbutae, molliter vixerint, assuefactae deliciis atque turpi otio, quae nihil nisi saltare, canere, fides pulsare didicerunt, quae praeterea oculis suis hauserunt matrum praesertim obscoenitates & immunditias: hasce qua fide & integritate esse putas erga maritos? Illabuntur siquidem tanquam venena tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam quam reris, est hymenalis honestas, quo qui eas vel emendatis instituant moribus, vel sancto invitent exemplo, parentes simul rariores habeantur. Prodeunt postea in publicum quaeque etiam procaciores, aperta fronte, directo gressu, quasi pudicitiam ipsae consecrasse videantur. Et quae secretum intra cubile probra gesserunt, cum vestem induerint, illa contexisse atque occultasse existimant. Vosque ea, vanum vulgus, ita ut cernitis, vera ducentes esse arbitramini. At ego nihil quam quod res habet, de eis judico: nuda enim hic omnia atque aperta sunt. Non veste hic teguntur maculae, non pallio obnubuntur scelera: exertos omnes ac nudatos, rerumque omnium vacuos prorsus huc ingredi oportet. Quicquid in vita male tentatum, maleque actum est, hic fronte coram ipsa demum gestatur, dispoliatur, ostentatur. Quare non mirum tibi videatur, si quorumcunque nota habeo crimina, qui quorumcumque etiam nudas, ita ut praedixi, transveho umbras. Quam proinde ingentem video earum turbam, quae cum impudicitiam longe apertam ostendant suam, pudicissimae tamen in vita habeantur! Quantas secum in maritos fraudes gerunt, quot simulationes, quot proditiones, quantam hypocrisim, quot aliorum obscoenos amores, quot pollutiones, quot supposititios partus, quot mentitas enutritiones, quot alieni seminis susceptas messes! At, quod ridiculum magis est, lugent postea ignari mariti hasce sibi extinctas uxores. Laudant inter coetus & praedicant quasi pudicitiae principes: statuunt mausolea: plurimi quoque epigrammata condi, orationes scribi & pronunciari curant in laudem ac memoriam castitatis fideique earum sempiternam. An haec tristia & amara esse censes, Palinure? Et an comparationem ullam habere putas cum his nautarum, quae ea severitate & acrimonia recensuisti, ut caetera laeta, fausta, deliciarumque plena (si tibi fides daretur) existimanda essent? PAL. Haud equidem tanta in civitatibus privatisque domibus, quanta modo enumerasti, mala regnare credidissem. CHAR. Ita proficit inexpertos sermonem aliquando inire cum his, qui multarum rerum usum atque experientiam habent. PAL. Ita fit. CHAR. Quod si ani-

madvertas, labores quos perferunt nautæ, corpori magis quam animo infensos ire, concedes amplius etiam sententiam meam. Nam hujusmodi res duræ assiduo quodam usu & assuefactione mitiores fiunt, & quodammodo domantur: quas vero ego memoravi, cum animum magis affligunt, non ita usus & assuefactio mitigare atque edomare potest. PAL. Consentio tibi jam, gaudeoque in eam lucem te illustrante perveniisse, ut intelligam tam magnam aliorum & majorem etiam quam nautarum miseriam. Sed illud non possum intelligere, quin principes saltem ac magni viri, non dicam nautis, sed caeteris insuper quibuscumque mortalibus beatiores sint. CHAR. Cur? PAL. Quoniam omnibus abundent atque affluant bonis. CHAR. Quibus? PAL. Honore, gloria, opibus, deliciis, amicis, potentatu, imperio. CHAR. Hisce? PAL. Hisce, & multo pluribus. CHAR. Erras. PAL. Errorem hunc optassem in vita mihi. CHAR. Deliras. PAL. Maluissem ita delirare, quam tua cum sententia sapere. CHAR. Quid si nihil illis miserius? PAL. Quid si nihil beatius? CHAR. Haud unquam hoc mihi demonstrabis. PAL. Non tibi ii beati videntur, qui quicquid ad explendas voluptates optari potest, assequuntur? Quibus convivandi, cubandi, ungendi, lavandi, ludendi, venandi, aucupandi, ad omnem nitorem atque satietatem semper facultas sit? Quibus quotquot velint concubitus foeminarum, quotquot velint arva, equi, canes: quibus tot sunt servi, tot exculta palatia, tot munitæ arces, oppida? Qui tantum possideant auri, gemmarum, vestium, suppellectilis? Quibus audiant omnes, assurgant, inclinent? Quos populi vereantur, timeant, laudent, decantent? Qui leges dicant, mandent, exerceant, proscribant, puniant, extollant amicos, vindicent inimicos, trucident rebelles? CHAR. Non est tam magna ut existimas, Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certe fastidium tanta bonorum continuatio, tantaque affluentia, neque sapit tantum, quæ non aliquando intermittitur voluptas. Praeterea quomodo eos tu beatos judicare potes, qui tantis opibus atque deliciis suis nunquam fruuntur cum jucunditate, nunquam cum gaudio? Qui in tanta rerum copia nunquam exhilarent se, nunquam relevent animum, nunquam exultent? Qui tanta licet bonorum ubertate redundantes, tristitia tamen semper obducantur, solicitudine premantur, anxietate torqueantur? Non tibi multo optabilior videtur privatorum conditio, quorum & vita securior, & voluptates etiam, si mentem intendas, majores sunt? Quos summa semper condit hilaritas, mulcet festivitas, explet alacritas? Quantam putas afferre delectationem, quæ communis cum uxoribus & filiis vita exigitur, dum cubant tute, vescuntur laete, jocantur modeste? Quam dulcem esse arbitraris amicorum inter se & aequalium parem vitam, domesticum usum, frequentem conventum? Quid eorum amore suavius, confabulatione gratius, curis melius atque commodius? Quantum credis laetitiæ & exultationis habeant eorum convivia, ludi, cantus, saltationes? Quantum dilatent animos & permulceant? Quantum emanet mellis? Cujus nec stillam principum aliquis degustavit. PAL. Haud intelligo, Charon, hanc quam refers regum tristitiam atque anxietatem, qui inter risus tantum, blanditias jocosque versentur, quibus semper psallatur, canatur, plaudatur: & quicquid ad transigendam hilarem vitam excogitari potest, exhibeatur. CHAR. Etiam, ut video, judicas, Palinure, quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales, plurimum seduci solent: sed quod certum afferre possunt judicium exteriora corporis, quæ velamenta quaedam magis sunt veritatis? Aut quid certi promittere & ostentare potest frons hominum, quæ plures quam Proteus species mentiri, atque in plures mutari queat? Considerandæ sunt secretæ animi fibræ: perscrutandæ sunt interiores mentis latebræ: quas si pervidere ita ut frontem posses, proh dolor, quantam ibi malorum turbam, quantam formidinum atque strepitationum aciem introspiceres? Quot angores, solicitudines, suspiciones? Quot pestilentes morbos & perturbationes? Quanta aperirentur ulcera, quot plagæ & caedes,

quot

quot insidiæ, quot enses, & telorum infinita genera? Quæ nec somnos eorum quietos, nec cibos placidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium jucundum, nec delicias jocosque laetos esse permittant. PAL. Nesciebam adhuc haec eorum qui dominantur mala: sed cur illis contingant tanta, non capio. CHAR. Contingunt tanta propter graves inimicitias, acerbaque odia quæ continue cum finitimis civitatibus, cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam gerunt: quo fit, ut ingravescentibus odiis, increscentibusque injuriis, quibus quotidie afficiunt quemque, necesse sit illos torqueri & affligi graviter, confidere nemini, suspicari omnia. Possunt extimere muscas etiam (ut ajunt) volantes, gaudere & laetari nunquam, tristitia & moerore detineri semper. PAL. Adducis me facile ut credam suspectas eos habere finitimas civitates, cum quibus & infensa odia confiteor, propter continua quæ exercentur bella, & dominandi libidinem, qua plurimum incenduntur: Cum suis vero quibus imperant populis, nihil accipere possunt nisi amorem, & dulcissimam pacem. Porro si cum finitimis sint imicitiæ, si oriantur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur oppida, profligantur acies, spoliantur & captivantur hostes, populationes magnæ fiunt, trophaeis decoratur patria, victoriis celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter se laetitia, atque erga principes fides & amor crescit. CHAR. At tantum narras quæ prospera sunt & laeta, ac quæ frequentius accidunt adversa & tristia praetermittis, quasi semper eos putes debellare hostes, potiri victoria, triumphis exultare, nunquam vero vinci, prosterni, agros suos populari, bona sua diripi, & è suis se oppidis dejici. Sed majora haec praetereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorum & caedes sustinent, comperies longe majore damno quam lucro partas eorum victorias constare, discussaque ratione decessisse plus illis quam accessisse. His adjicias, ut populorum etiam suorum odia, ne dum finitimorum intelligas, quod ad inferenda bella & persequendos hostes opus illis est ingenti & munito exercitu, multo navigio, longa armorum & machinarum praeparatione: quæ quum magno & inaestimabili constent sumptu, nec proprii suppeditent reditus, necesse est novis vectigalibus vexare populos, novas indicere praestationes, novas angarias: augere tributa, multiplicare onera, exhaurire aes omnium, eradere marsupia, imo viscera pauperum, parvos atque magnos diripere, spoliare, conculcare. Inde fit, ut quum invisos manifeste se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habere quemque: nullius fidei, nullius amicitiæ credere, conjectare omnia in malam partem. Habet enim hoc in se pessimum malefactorum conscientia, ut quos injuria affecit, nunquam revocari in amicitiam, nunquam mitigari, & ad veniam moveri posse putet: proinde magis insurgitur, graviores itur in injurias. Hunc proscribunt, illum carcere includunt: quorundam patrimonia publicant, alios jugulari aut strangulari jubent. Voluntate pro ratione utuntur. Eorum quoque quos tantis laeserunt malis, cognatos, affines, amicos, socios, servos, quasi fidei suæ diffidentes, persequuntur. Tum caeteri qui chariores etiam videbantur, exempla aliorum proponunt sibi, acuuntque ipsi non minus odia. Nam non minus rebus suis ac saluti suæ timent. Ita pedetentim civitas omnis indignatur, obmurmurat, rapitur ira, odiis incenditur, coquit novas cogitationes, nova consilia molitur. Mox eo deveniunt, ut haec intelligentes videant quantæ ruinæ quantoque praecipitio subjaceant, quam tenuissimo quasi quodam filo pendeant imperia sua. Tunc cernas eos pallere, tristari, consumi, expavere omnia, torqueri scelerum suorum conscientia (quæ prima est poenarum omnium) timere hostium insidias, civium conspirationes, domesticorum proditiones, oppressorum vindictas. Tunc securum nihil existimare, nisi quod vi ac ferro tueantur. Propterea non credunt se tuto cuiquam, non ministris, non necessariis, non germanis, quorum majorem etiam quam aliorum auctoritatem magis formidant.

Arcent se ab aspectu & praesentia omnium, cingunt se fossis & aggeribus, claudunt se arcibus, quasi ad perpetuos damnati carceres. Custodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut obsideri eos putes, circumvallantur. Nihil illis dulce, nihil apertum, nihil jucundum. Dormiunt cum magna inquietudine, cum majore etiam vigilant. Terret illos conventus hominum, angit solitudo: timent colloquia, timent salutationes, timent dona. Suspecti illis aditus, suspectae sellae, suspecti cibus & potus, qui nec etiam nisi praegustati sumuntur. Suspecti pellicum & item uxorum tori: quibus mirum est cur sine cujusquam praegustatione congrediantur. Ipsos vero quorum se custodiae commiserunt, non minus extimescunt: quibus quum carere nequeant ob tutelam suam, eo magis augetur eorum timor & miseria, quo armatos pro firmiore illos praesidio esse necesse sit. Quare alienigenas & barbaros homines, atque abjectissimos quosque sibi deligunt, eosque frequentius comitantur. Dejiciunt saepius ac exterminant, quo saluti suae si non alia, at saltem hac via, consulere possint. Quid foedius & ignavius dici queat, quam hominibus immanibus ac flagitiosis se committere: suos vero prudentes, sobrios, justos spernere atque devitare? Quanta ista tyrannorum felicitas, quos continuus & ingens semper angore afficit metus, quo non modo animi graviter excruciantur, sed cuncta insuper dulcia mundi dona fugantur & dissipantur? Quantae istae eorum deliciae, quanta gaudia, qui tranquillitatem nunquam & pacem sibi, ne dicam populis suis aut hostibus concesserint, expertes omnino tam sanctissimi atque omnium dulcissimi boni? Quaenam ubertas ista bonorum, quae distracti aliunde, neque sciant, neque visant, neque pertractent, neque gustent unquam? Quanta ista imperii bona, quae quum ipsi videre & attrectare non possint, committant necesse est aliorum curae & gubernationi? Ignari rerum suarum, nescii omnium ferme quae sub se geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his praesertim, quos prae caeteris auxerunt: quibus tamen quum se credant, quot innocentium criminationes, quot facinorosorum falsas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem sequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficiis, illos poenis afficiunt? Quodque gravius est, quoties ipsis etiam videntibus, hi quos tantum extulerunt, pro sententia sua in foro quosque laedunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirum si exardescunt postea populorum odia? Si labefactatur postea eorum status atque desolatur? Quanta ista, quamque optanda imperia, cum quibus & servitutem pessimam degant? Subjecti tantis perturbationibus, tantis insidiis: subjecti ipsis etiam quos sibi subjecerunt: constricti quasi quibusdam regni compedibus: clausi intra arces, quasi magni alicujus criminis rei: coarctati instar ferarum: excluſi ab omni quae foris capitur recreatione: privati libertate, quod est tam dulce & omnibus optabile bonum, non hominibus modo, sed caeteris insuper quibuscumque animantibus: cujus privatione quid est quod tristius aut infelicius contingere possit? PAL. Non credis, Charon, bonos aliquos, mitisque & moderatae naturae Tyrannos esse? CHAR. Imo multos credo: sed tanta est dominandi libido, tantus ardor, tanta nescio quae pestis ingenita, ut quos semel invaserint, sint summa quamvis bonitate praestantes, adeo illiciat eos, illiciensque depravet, ut vita potius quam imperio, quod jam occupaverunt, carere possint. Vel ad conversandum, vel ad amplificandum contendunt unguibus dentibusque: ac propterea nemo est tam bonus tyrannus, cui non conservationis amplificationisque suae gratia, multis magnas inferre injurias, atque ob eas illaras non plurimum timere, plurimasve pati anxietates contingat. PAL. Miror cur tantis in malis, quae plane ita ut narrasti, vera esse puto, appetant tantopere mortales imperium, nisi id fortasse faciunt cupidine honoris & gloriae: quod nimirum tam praestans atque excellens bonum, tolerabiliores reddit tantas quas modo exposuisti miserias. Dulce quippe est mandare aliis, praeferri omnibus, eminere, praecellere, venerari, timeri, suppliciter exorari, assur-

ſurgi ſibi, via decedi, inclinari cervicem, flecti genua, audire laudes ſuas, & rerum bene geſtarum decantationes. Quæ quum & divina numina plurimum capiant, facile intelligi poteſt quantum & his quoque mortalium mentes capiantur. CHAR. Quæ tanta capere poteſt Tyrannos ullos honoris aut gloriæ exhibitio, qui ſe certo inviſos omnibus eſſe ſciunt? A quibus ſi laudentur, ſi audiantur, ſi ſibi aſſurgatur atque incurvetur, intelligunt palam vel aſſentationis vel timoris cauſſa id fieri? Quare non eſt ita dulcis, ut putas, hujusmodi honoris & gloriæ extorſio magis quam exhibitio. At vero dulcior is eſt qui in privatos homines ab amicis & benevolis honor exhibetur propter aliquod eorum egregium facinus, aut excellentem virtutem. Vera iſta gloria, verus iſte honor, ac dignus quidem quo & divina numina capiantur. PAL. Nullam ergo video cauſſam cur tantopere imperia deſiderentur, deſideratoque conſerventur: niſi quod habendi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in his maxime expletur. Quo enim quisque plus auri, agrorum, aedificiorum, oppidorum, acquirere poſſit, nulli parcit labori quantumvis magno & intolerabili: neque ullus tam amarus labor, quin propter quaeſtum & majorem rerum cumulationem dulceſcat. Ita quum tyranni ſuper omnes plus poſſideant, ſuper omnes etiam beatiores videntur, licet caetera eis triſtia ſint atque peracerba. CHAR. Neque iſtud quidem affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit divitem major abundantia, ſed minor cupiditas. Qui enim parvo contentus eſt, id tantum cupit, quod neceſſitati vitæ ſufficiat. Is abunde eſt locuples, propter honeſtum, quod facilius implere poteſt, deſiderium: quod quum & impleverit, liberatus eſt ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate. Qui vero quantumlibet dives plura concupiſcit, pluribus indiget, quia perſeverante acquirendi inſatietate efficitur minus voti compos. Quo enim magis creſcit multarum rerum poſſeſſio, magis etiam cupiditas: neque finem unquam habet vorago illa cupiditatis. Deinde non eſt judicandus quisque vel locuples multitudine, vel pauper paucitate divitiarum: ſed vel rerum magis implemento, vel neceſſitate. Nam ſi multitudinem excedunt ſumptus, quomodo poteſt is credi dives, qui minus habet quam neceſſe eſſet? Quare cum neceſſitatem ſaepius magnam patiantur qui tantam imperii molem adminiſtrant, indigentiores etiam putandi ſunt privatis hominibus: quibus licet tenues ſint opes, at neceſſitatibus ſaltem ſuis vel pares ſunt, vel ſuperiores. Taceamus graves quas quotidie expilationes vel rapinas perferunt a quaeſtoribus ſuis, & ab his maxime quorum fidei magis credunt: qui quo majora etiam nacti ſunt imperia, eo majora utique furta, majoremque proinde rerum ſuarum diminutionem patiuntur, a quibus privatos ſaltem homines liberos eſſe conſtat, qui & diligentius patrimonia ſua ipſi per ſe curare, & attentius omnia intueri poſſunt. Dicamus vero curas & labores quos in adminiſtrandis tantis opibus, gubernandoque tanto potentatu tolerare eos oportet, quorum fortitiores quam Herculis humeros eſſe neceſſe eſt ad ſuſtentandam tantam molem: plures etiam quam Argi oculos ad tantam rerum varietatem pervidendam atque diſtribuendam: plura quoque quam Jani aut Vertumni capita, ad intelligenda examinandaque tot ac tanta cum hoſtium tum populorum ſuorum, quæ illis negotia deferuntur. Quæ tanti animi vis, quæ non debilitetur? Quæ tanta ſolidita, quæ non concutiatur? Quæ tanta promptitudo, quæ non remittatur? Cujus eſt tanta valetudo, tantum robur, qui ſe tam vaſto curarum ponderi parem audeat polliceri? Cujus eſt adeo aequabilis & moderatus animus, adeo perſeverans, quin tam multis tamque continuis laboribus non defatigari, non quaſſari, nunquam quoque confringi poſſit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui haec ultima loca colimus, loquamur. Utrum putas, Palinure, beatiorem eſſe, vel me, qui pauperrimus ſum omnium, qui nihil praeter hanc quam cernis puſillam lintrem poſſideo: vel Plutonem, tam lati tamque immenſi regni tyrannum? Intelligo, etſi taceas, quale de hoc ſis judicium prolaturus. Crede mihi, minime meum cum ſuo ſtatu commuta-

rem. PAL. Quare? CHAR. Quia laetus ago, & ſumma cum quiete. Non ullius rei ullam gero, niſi transvehendi haſce huc deſcendentes animas, & conſervandi incolumem hunc faſelum meum, ſollicitudinem: in quo dicam tibi quicquid eſt quod me gravet. Cum enim propter vetuſtatem fatiſcat aliquando rimis, curare me oportet ut reſtituatur integritati ſuæ: quare eum conſuo ſaepius, & obſtruo ſi quid rimarum eſt: haec omnis mea cura eſt, hic omnis labor. At Pluto cum tantis divitiis ſuis, ac regno tanto, nunquam laetatur, nunquam quieſcit: tot curis carpitur, quot repletur hic umbris locus. Implicatum ſemper habet ubique animum: hinc fertur, illinc rapitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus miniſtris: huic mandat, illum terret, alios acciri jubet. Metum illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Saepe illum trepidare cogit lampas Phoebi, ne ulla ex parte irradiet regno ſuo. Saepe & fulmen magni fratris, ne penetret Averna atque labefactet. Quoties vidi ego illum, dum rebus ſuis timet, invectum ſummo curru peragrare omnem hanc regionem, luſtrare fines, ſcrutari omnia diligenter, aſcendere etiam in ſuperum orbem, circumire terras, perveſtigare quodcumque periculum perferre poſſet, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ cum multis in locis, tum maxime ea ſolet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam cum terrent, propter magnas reluctationes Typhoei gigantis, quibus totam conquaſſat illam patriam. Nam poſtquam ipſe auſus fuit bella inferre coelo, injecere ſuperi ejus corpori Trinacriam, ſub qua ab omnibus undique montibus preſſus & gravatus, conatur ſaepe ſe attollere, impoſitaque ſibi rejicere: proindeque magnos concitat motus, ac tantos quidem, ut haec loca noſtra concutiat graviter & tremefaciat. Cogita nunc quam laeta & optanda ſit ſors hujus inferni tyranni, cujus tot dividitur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: quem tot oporteat praecavere pericula, tot diſpenſare miniſteria, omnia percenſere, omnia corrigere, omnia vel ipſum gubernare, vel aliis gubernanda committere. Attende, rogo, & vel ex uno collige ejus felicitatem. Nam ſi me deficere contingeret huic navicularío miniſterio, quod ita neceſſarium eſt, ut vides, neceſſe eſſet eum vices meas ſubire: ne alioquin deficiente portitore, regno ſuo male ſuccederet. PAL. Hoc profecto non modo verum eſſe video, ſed manibus etiam ipſis (ut ajunt) tango. Nam ea nocte qua alias ſomno gravatus e puppi in mare excuſſus fui, id continuo ſenſit Æneas meus, qui errantem ſine magiſtro navem intelligens, gubernavit eam tota ipſa nocte, non indignatus quod, quæ ſceptrum geſtare ſolebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno ejus germano nihil loquor: non me latet quantos & ille labores ac curas ſuſtinet: ſed id praecipue ſcio, quum temeritate Phaëthontis totus pene orbis conflagraſſet, quantum tunc regno ſuo timuit, quantum tota coeli moenia circuit, & ne quid labefactatum viribus ignis corrueret, exploravit. Praetereo tertium fratrem, moderatorem undarum, cujus plurimæ etiam ac maximæ curæ non facile explicari poſſent, ſed praeſertim quæ ſub illa quoque Phaëtonthea conflagratione ad ſummum pene usque exitium cum toto regno ſuo eum affecerunt. PAL. De hoc poſſum, quod oculis meis vidi, afferre teſtimonium. Vidi equidem tempore illius, quam ſupra retuli, horrendæ apud Siciliam tempeſtatis, commotum graviter Neptunum & ex alto proſpicientem vocaſſe ad ſe Eurum & Zephyrum, & increpatis acriter eis pro tanta ſuſcitata tempeſtate, placaſſe ocyus omnia, atque tranquilla reddidiſſe. Quod argumentum praeſtat mihi evidens plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quod omnia in latiſſimo imperio ſuo paria ſint, curarum ſuarum. CHAR. Dic oro, Palinure, putasne jam beatam eſſe tyrannorum vitam? PAL. Minime. CHAR. Optaresne vivens eorum ſortem? PAL. Ut quid optarem, in quo nihil omnino optandum eſſe manifeſte intelligo? CHAR. Ergo certo eos arbitraris miſeros? PAL. Non miſeros modo, ſed omnium etiam miſerrimos. CHAR. Mirum quod modo eos tanta frui beatitudine praedicabas. PAL. Quid mirum, ſi caecus laudet te-

tenebras, quas poſtea luci reſtitutus damnet? CHAR. Vis ut & alia eorum mala tibi referam. PAL. Reſtant item alia? CHAR. Et alia, & graviora. PAL. Quid audio graviora? Haud unquam iſtud credam, poſſe his quæ modo dixiſti, gravius aliquid addi. CHAR. Credes quum audieris. PAL. Dic ergo. CHAR. Vides ut appropinquamus jam ripæ. non poſſum longiora tecum jam facere verba. PAL. Rogo te, mi Charon, ne fallas avidiſſimam expectationem meam. CHAR. An caeterarum umbrarum quas in littore reliqui, avidiſſimam etiam expectationem vis ut fallam? PAL. Non diu moraberis, perge ô mi Charon. CHAR. Imo diutius quam ſoleo, demoratus ſum: ſed lentus etiam navigavi propter te, cujus confabulatione delectabar. PAL. Age ergo, ut facis, lentiorem protrahe navigationem, ut quæ reliqua ſunt dicenda, proſequi poſſis. CHAR. Ea tandem tanta eſt tibi audiendi cupiditas? PAL. Tanta. CHAR. Morem tibi geram: qua in re illud te ſcire velim, quod plurimum miſeram reddit mortalium vitam inſtabilitas ſcilicet, & ruina rerum. Nam certum nihil & permanens in vita quisquam ſibi polliceri queat. Quomodo is beatus cenſebitur, cujus ſummam quantumvis & plenam beatitudinem minima omnis diſturbatio violare & auferre poteſt? Sane quum omnia apud mortales infirma atque mutabilia ſint, nulla tamen infirmior ſors eſt atque mutabilior, quam tyrannorum, quorum etiam quo major ſit exaltatio & ſublimata magis ſtatus altitudo, major eſt proinde, quum mutari eos contingit, caſus & ruina. Inde tantæ tyrannorum proditiones, everſiones, trucidationes, ut nemo eorum fere unquam evaſerit, qui non vel regno depulſus, vel veneno necatus, vel cruenta aliqua & peſſima morte caeſus vel peremptus ſit. Quis talem eorum vitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (ſi tamen illa felicitas appellanda ſit) tam triſti poſtea tamque amaro fine conſumatur? Horret animus dicere. Nam ne credas iis tantum mortales ſubjectos malis eſſe, ſenſimus & horum magnam partem aliquando nos inferi, licet tam valida nobis & munita ſit civitas, tam firma & praepotens, atque omnibus undique præſidiis circumſepta. Non poſſum ſine dolore meminiſſe illius diei, qua Hercules heros ille fortiſſimus haec regna penetravit: perfregit fores, invaſit regem, exterruit reginam, quam & ante ſocii ejus rapere adorti erant, abſtraxit Cerberum, vinctumque eum catenatum magna vi in orbem duxit, concuſſit loca omnia, trepidare omnes umbras atque ipſos judices fecit: me quoque non modicum laeſit, quem erepta cymba conto hoc meo percuſſit, impulſumque graviter in mediam paludem exturbavit. Timui equidem tunc deſolatum iri barathrum totum. Credidi tunc ſupremum Plutoni finem adveniſſe regni ſui: neque minus illum cum conjuge in praedam duci ad ſuperos, quam tartareum canem: ſed paulo humanius cum eo actum eſt, quam opinabar. Nam tandem ſibi ac regno ſuo bene conſultum eſt: neque tamen ita conſultum eſt, quin tricipite cuſtode ſuo, qui tam perneceſſarius erat, ſpoliaretur. Quod ſi opinionem meam, quæ communis erat, fata coaequaſſent: tunc cernere fuiſſet, utrum beatior vel meus, vel Plutonis tanti regis ſtatus eſſet. Ego quidem nihil ambigo, privatus fuiſſem hac navicula. hoc enim habeo tantum quod adimi poſſit. privatus etiam fuiſſem rege meo: ſed quotquot alios voluiſſem reges, procul dubio inveniſſem, qui miniſterio meo indigentes, ſervitium meum perlibenter ſibi delegiſſent: & fortaſſe hoc lucri feciſſem, quod pro vetuſto & attrito, qualem hunc intueris, novum mihi & magis ſolidum lembum acquiſiſſem. At Pluto quantas opes, quantos honores, quantum regnum amiſiſſet: quantam in egeſtatem, quantam in calamitatem decidiſſet? Qui neque par aliud regnum, uti parem ego vel meliorem navim: neque parem alium famulum, uti parem ego vel meliorem dominum, inveniſſet. Excedo jam modum dicendi: ſed ſi tempus ſineret, narrarem, & quibus olim curis vexatus, quantoque timore perculſus propter bella Gigantum fuit ſummus Olympi rector: cujus narratio majorem etiam augeret eorum, quæ ſupra dixi, malorum confirmationem. PAL. Haud opus eſt exemplis mihi. Nam nemo mor-

mortalium fuit qui majora quam ego unquam viderit eorum malorum exempla. Quid enim extitit his temporibus Trojano rege majus? Quid opibus ſuis cumulatius? Quid operibus munitius & pulchrius? Et quid demum exitu tantorum bonorum triſtius? Quid crudelius? Quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduum & longum bellum, tot cruentas mortes natorum ſuorum. Vidit everſam funditus & incenſam urbem. Vidit latrantem conjugem, captivas nurus & filias, populationem tantarum divitiarum: ipſe quoque, quod ultimum reſtabat illi ſenectutis ſuæ ſolatium, Pyrrhi enſe confoſſus, & crudeliſſima morte conſumptus eſt. CHAR. Quis melius me haec novit, qui cunctos hac ſcapha transvexi? A quibus & omnem calamitatem ſuam ſeriatim perdidici. Notus eſt abunde mihi Priamus, cujus cognito acerbo caſu non potui non dolere: notus eſt Troilus: noti Hector & Deiphobus: nota eſt caetera tot filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello perierunt Trojani pariter & Graji duces. Nota eſt infinita quæ tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore longiorem interfectorum multitudinem huc deſcendiſſe, quam illo: quo ita laſſatus fui, ut præ multitudine omnibus transvehendis minime haec cymba ſufficeret plane. Quid opus eſt tibi monitore ad aperiendas eorum miſerias, quas tu ſubjectas oculis tuis habuiſti? Quod ſi pro anguſtia temporis liceret (jam enim video propius nos applicare ripæ) narrarem & millia aliorum tyrannorum, ex quibus creſceret etiam magis tibi opinio eorum calamitatis. Nam illud poſſum, quod certo ſcio, tibi verum confirmare, nullam fere me vidiſſe unquam tyrannorum huc deſcendentium (deſcendunt porro omnes) qui non vel alicujus veneni infectionem vel magnas ulcerum cicatrices, & ſanguinolentæ alicujus mortis horrida ſigna præ ſe ferret. Ita mirum eſt videre tot ac tantos necatos, confoſſos, cruentatos, trucidatos. PAL. Quis nunc ſe tantis in malis tyrannum unquam eſſe optabit? Quis imperia aſſequi quaeret, quæ jam certius certo cognoſco magis fugienda eſſe, quam Meduſaeum caput? CHAR. Audiſti quibus apud ſuperos tyranni malis torquentur: ſed ſi intelligeres quæ hic apud inferos graviora etiam illis parantur, perhorreſceres & longe magis eorum ſortem. PAL. Ergo & alia hic tyrannis parantur? CHAR. Credis, Palinure, ſcelera quæ patrant mortales, hic aliquando impunita eſſe? PAL. Hoc modo animadvertebam. CHAR. Animadvertendum eſt igitur tibi, quodcumque in vita peccatur, pari demum poſt mortem & reſpondente peccatis poena puniri. Nam ut capias quod dico: ſi tu, Palinure, artem tuam navicularium vivens male exercueris, ſi in dominum tuum mali quicquam vel cogitaveris, vel commiſeris, ſi inaudiens dicto ſuo extiteris: invenies hic tibi praeparatas his, quæ deliqueris, ſimiles poenas. PAL. Nihil profecto, Charon, ſcio quod male egerim, vel in dominum meum peccaverim, niſi ſomnolentam illam dormitationem meam, qua negligentius certe quam debebam, me geſſi. Nam magno in periculo navim ſimul & dominum, quem vehebat, meum reliqui, niſi vigilantior ipſe & cautior melius ſibi conſuluiſſet: ſed poenarum ſatis tum ob hoc craſſum peccatum meum etiam in vita recepi. CHAR. Recipies etiam in morte. Ibis enim quum è navi te dimiſero, ad ſeveros judices noſtros, qui examinant & cenſent delicta omnium. Ducent quoque te in examinationem, ſcrutabunturque crimina tua. Videor vero videre quali te judicabunt poenæ ſubjiciendum. PAL. Quali? CHAR. Parem peccato tuo tibi poenam ſtatuent. Nam quum ſomno peccaveris, aeterno etiam te ſomno damnabunt. PAL. Dormiam ergo in aeternum? CHAR. Ita puto: niſi gravius ſit aliud peccatum tibi. PAL. Sic mites habeam judices, ut non ſit gravius aliud mihi. CHAR. Nullam ergo niſi ſomni poenam patieris. PAL. Non haec gravis poena mihi videtur. CHAR. Neque aſinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua virtute praeditis viris graviſſima exiſtimatur. PAL. Quas vero, dic, poenas perferent tyranni? CHAR. Audis tot clamantes & lamentantes voces? Tot horrificos planctus? Tantum ſtridorem ferri? Tot tractus catenarum?

rum? PAL. Delectabat me adeo sermocinatio tua, ut his minime animum intenderem. Sed quid audio tam triste atque horrendum, quod præ horrore poenæ aures meæ sustinere non possunt? CHAR. Sunt haec quæ audis, tormenta tyrannorum. Nam quum illi in vita carcere quemquam incluserint, spoliaverint, flagellaverint, trucidaverint, in summum luctum, in summam egestatem & calamitatem deduxerint, damnati sunt etiam ab incorruptis judicibus ad perferendas pares poenas. Ideo teterrimis quoque carceribus inclusi, spoliati, flagellati, rotati, caesi membratim, ac mille atrocissimis mortibus cruentati, tantos edunt, quantos audis, gemitus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque ejulatus. PAL. Dic etiam mihi, Charon, an his poenis plectuntur, qui magni atque primarii tyrannis assistunt? CHAR. Prorsus iisdem: nam suasu & consilio eorum maxime committunt tyranni scelera sua. PAL. An & in vita illi beati? CHAR. Non secus ac tyranni quibus assistunt: nam iisdem quoque malis subjecti sunt. eadem enim sunt in eos populorum odia, majora etiam inter se, eaedem curæ, eadem pericula: & quod miserabilius est, dejiciuntur saepe a tyrannis suis, & vel carcere vel morte aliquando pessima afficiuntur. PAL. Tanta est ergo, tamque generalis omnium calamitas. Ullam vero prorsus esse putas hominum sortem, quæ beata duci possit? CHAR. Imo beatos aliquos non nego fuisse mortales, sed perraros tamen. PAL. Quos perraros? CHAR. Qui amore virtutis & literarum contempserunt caetera mundi bona: qui se innocuos, puros, castos, integros, incorruptos conservantes, extulerunt animum altius ad gustandam divinam excellentiam, humana quasi sordida & abjecta relinquentes. Nam virtus per se tam dulcis tamque jucunda res est, ut incredibiles amatoribus suis afferat voluptates. Tam nobilis & praestans est ejus possessio, ut summa quadam ubertate ditet possessores suos. Quam qui vere est assequutus, nihil praeter literarum studia dulce, nihil praeter dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum praedulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta praeeligit, custodit, amplectitur. Reliqua vero mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibiliora fuco, mendaciora hilo, inaniora hila, jejuniora papis volantibus, fugit, contemnit, abjicit, conculcat: contentusque se ipso, ac honestissimis suavissimisque studiis suis totum nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur, refocillatur, laetam & jucundam agit vitam, ridet tantas hominum, tamque stultas, & ultro sibi quaesitas anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, praedicant, admirantur, benevolentia complectuntur, favore prosequuntur. Quam vere hic beatus est, qui conscientiæ suæ innocentia & integritate fruitur! Quod primum est dulcius omnibus, bonus securusque sui, nullo timore angitur, nulla angustia torquetur, non timet largas (quibus caret, quasque nihili facit) divitias sibi a potentioribus eripi. Non timet a quocunque se laedi, qui nec quenquam se laesisse certo intelligat. Quam vere hic felix est, qui tot tantisque semotus curis & periculis, tantarum vacuus perturbationum, sibi semper aliisque jucundus, laetetur semper, & omnibus quotquot sunt mundi honestis, & his etiam quæ coelibum communes sunt, perfruatur voluptatibus: qui humanioribus sanctioribusque deditus studiis, contemnat omnia, contemnensque omnia possideat. Nam is possidere omnia videtur, non qui omnibus abundet, sed cui nihil deficiat. Porro illi nihil deficit, qui nihil concupiscit. Concupiscens autem nihil, contemnit omnia: contemnensque ita id assequitur quod desiderat. Desiderio vero suo frui, ea demum vera & sola beatitudo, beatorumque omnium plenitudo est. PAL. Hi ergo cum nihil mali egerint, poenarum etiam nihil patiuntur. CHAR. Nihil prorsus, imo propter transactam bene vitam, meritum magnum assequuntur. PAL. Quod? CHAR. Vel coeli fiunt incolæ, communicantque aeternum illis coelestibus bonis: vel si huc descendunt, mittuntur in Elysium: qui locus est quietis

ac deliciarum, ubi ſedes fortunatæ, campi aperti, laeti, omnium omnino poenarum expertes. PAL. O ſi mihi ad mortales redire aliquando contingeret, inclamarem quam magna poſſem voce, admonerem de ſuo quemque officio & dignitate, accuſarem tantam laborum fruſtrationem, tantam curarum vanitatem, tot corruptas opiniones, perverſaque judicia: ſed quam maxime increparem, qui vel magiſtratu quopiam magno vel imperio caeteros antecedunt: oſtenderem tanta, quæ antea ignorabam, ſed te docente nunc intelligo, mala eorum, graviſſima, dictu horribilia: revocarem omnes a vitiis, ab inferendis injuriis, ad meliorem victum, a ſuperflua agendarum rerum cura: incenderem deſiderio virtutis: laudarem innocentiam, praedicarem frugalitatem, exhortarer cunctos ad bene, graviter, caſtigateque vivendum, ad ſe cognoſcendum, ad contemnendum tot caduca, & ſomni cujusdam vel umbræ magis ſimilia mundi bona: invitarem ad honeſtas artes, ad ingenuas exercitationes, ad ſtudia literarum, ad ſpem ac contemplationem divinæ bonitatis. CHAR. Et recte ſane: ſed vides nos ripam attigiſſe: egredere jam. PAL. Et jam egreſſus ſum. Ad judices eo. Placidam opto tibi ſemper navigationem. Salve, ô Charon, & vale. CHAR. Et ego ad reliquas umbras redeo. Placidos opto tibi ſemper judices. Salve, Palinure, & vale.

VIRTUS DEA.

MERCURIUS, VIRTUS.

MERC. VIrtus Dea per epiſtolas oravit modo, ut ad ſe irem. Eo ut perconter quidnam me velit, illico ad Jovem redibo. VIRT. Salve, Mercuri: ago tibi gratias, quandoquidem tua in me pietas atque benignitas efficit, ut non penitus deſpecta ab omni coetu Deorum ſim. MERC. Expecto quid narres: tu modo perbreves narrationes facito: nam edixit, ut confeſtim ad ſe redirem, Jupiter. VIRT. Etiamne tecum nobis non licebit noſtras aerumnas exponere? Quos igitur habebo ultores injuriarum, ſi non modo apud ipſum maximum Jovem, verum & apud te, quem ſemper in fratris locum habui, colui, obſervavi, condolendi facultas negatur? O me miſeram, ad quos confugiam? Unde auxilium petam? Me quidem, cum ita deſpiciar, malo eſſe truncum aliquem, quam Deam. MERC. Tandem effare, dum praebeo operam. VIRT. Viden' quam ſim nuda & foeda? Hoc ita ut ſim, efficit Fortunæ Deæ impietas atque injuria. At eram ſane ornata apud Elyſios campos inter veteres illos amicos, Platonem ſcilicet, Socratem, Demoſthenem, Ciceronem, Archimedem, Polycratem, Praxitelem, & ejusmodi viros doctos, qui me, dum vitam agebant, piiſſime atque religioſiſſime coluere. Interea loci cum jam non pauci ſalutatum ad nos advolaſſent, è veſtigio Fortuna Dea inſolens, audax, temulenta, procax, maxima armatorum turba conſepta atque ſtipata, properans ad nos, jactabunda, En, inquit, plebeja, tune majoribus Diis adventantibus non ultro cedis? Dolui injuriam nobis immeritis eo pacto fieri: ac nonnihil ira concitata, inquam, Neque tu maxima Dea his verbis me plebejam efficies: neque ſi majoribus cedendum eſt, tibi turpiter cedendum cenſeo. Illa vero illico in convitium ſeſe effert adverſum me. Praetereo hic, quas contumelias in me primum dum haec inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philoſophus coepit contra eam nonnulla de Deorum officiis diſputare. Illa excandeſcens, Apagite hinc verboſi,

bosi', inquit. Non enim decet servos Deorum causſam susſcipere. Coeperat & Cicero orator plura velle suadere, at ex turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius praepotens, latera illa sua gladiatoria ostendens, graviſſimumque pugnum in os Ciceronis injecit: hinc caeteri mei amici perculsi metu, fuga sibi propere consuluere: neque enim Polycletus peniculo, aut Phidias scalpro, aut Archimedes horoscopo, aut caeteri inermes adversus audaciſſimos armatos, eosque praedis atque homicidiis suetos, bello ad sese tuendos valebant. Ergo me infeliciſſimam, ab ipsis Diis omnibus qui tum aderant, atque hominibus, desertam, pugnis ac calcibus totam confregere, vestes meas diripuere, in lutum prostratam reliquere, demum abiere ovantes. Ego vero ita confecta, cum primum licuit, conscendi huc, ut Jovem Opt. Max. his de rebus facerem certiorem. Jam quidem mihi ut intromittar expectanti, mensis elapsus est: dumque id ut impetrem, omnes Deos exeuntes atque redeuntes precor, novas semper aliquas excusationes audio. Aut enim Deos ajunt vacare ut in tempore cucurbitae floreſcant, aut curare ut papilionibus alae perpulchre pictae adsint. Quid? Igiturne vero aliquid semper habebunt negotii, quo nos excluſas teneant ac floccipendant? Tum etiam & villicus susſcepit curam dudum, ne cucurbitae siti pereant: nos tamen neque Diis neque hominibus cordi sumus. Has ob res te iterum atque iterum precor obtestorque, Mercuri, qui semper apud Deos ipsos interpres extitisti, ut causſam hanc meam juſtiſſimam atque piiſſimam susſcipias. Ad te confugio, te supplex oro. In te omnis mea sita est spes atque expectatio. Da quaeso operam, ne dum a vobis excludor, ipsis quoque mortalibus sim ludibrio. Nam erit quidem dedecus Deorum ordini, ubi homunculi me tametsi infirmam Deam floccipendant. MERC. Audivi, doleo: verum pro vetere nostra amicitia unum admoneo, duram nimis atque difficilem causſam te adversus Fortunam susscepiſſe. Nam & Jupiter ipse, ut caeteros omittam Deos, cum se ob accepta beneficia nimium Fortunae debere sentiat, illius vires atque potentiam veretur. Ea enim ad coelum Diis ascensum praestitit: atque ubi velit, valens sua armatorum manu ejiciet. Qua de re, si sapis, inter plebejos Deos ignota, quo ad Fortunae odium extinctum sit, latebis. VIRT. Æternum latitandum est. Ego & nuda & despecta abeo.

IO. MATTHIAE GESNERI
DE AETATE ET AUCTORE
DIALOGI LUCIANEI
QUI
PHILOPATRIS
INSCRIBITUR, DISPUTATIO.

(Habita *Jenae* A. 1714. retractata & aucta publiceque disputata *Lipsiae* 1730. retractata iterum & castigata *Gottingae* 1741.)

ARGUMENTUM.

De auctore Philopatridis tres classes sententiarum §. 1. 2. I.) *Qui Luciano tribuunt* 3. 4. II.) *Qui antiquiorem Luciano faciunt* 5. *Examinatur haec posterior sententia* 6. *In primis repugnat laudatus Artemidorus* 9. *Et similitudo sermonis cum sermone Luciani. Obiter de Barateria dictum* 10. II.) *Luciani non esse hunc libellum, ostenditur testimonio antiquae annotationis* 12. *Quia unius tantum Imperatoris in Persica victoria mentio fit* 13. *Respondetur Ge. Bullo* 14. *& Dodwello* 15. *Major est in Philopatride rerum Christianarum notitia, quam quae in Luciano observatur* 16. *Obiter quaedam ad Peregrinum disputantur contra T. Fabrum* 18. 19. *Comparantur notitiae Luciani & auctoris Philopatridis* 20. *An χρηστοὶ sint Christiani? contra Huetium* 21. *Stilus Philopatridis Luciano indignus* 22-26. III.) *Ergo junior Luciano, quod putabat etiam Lacrosius* 26. *Et Moylius* 27. *Scriptus videtur Byzantii, cum ea jam esset Constantinopolis* 28. *Argumento de templorum antiquitate non utimur* 29. *Post Constantinum M. scriptum esse indicant* ἐξιστιαί, *& voces quaedam illius aevi propriae* 30. *Scriptus videtur ad primum nuncium victoriae Juliani Persicae* 31. *Christiano Imperatori tali libello gratulari non licuisset* 32. *Res gestae Juliani satis magnae* 33. *Et auctae in immensum a laudatoribus* 34. *De Aegypto in servitutem redigenda, Arabibus ac Scythis* 35. *Christiani infensi Juliano. De his agi, contra Basnagium* 36. *Male ominatos Juliano ostenditur* 37. *Status felix imperii Juliano imperante* 38. *Galilaeorum appellatio Juliani temporibus propria* 39. 40. *Licebat apud Julianum etiam Deos gentilium irridere* 41. *Quî in Luciani nomen pervenerit?* 42. 43.

I.

QUo tempore, quove scriptus auctore esset Dialogus, qui Philopatridis nomine, inter Luciani libellos a librariis collocari solet, diu multumque a doctissimis hominibus disputatum est. Me ad quaerendum excitavit illud, quod passim ad hunc libellum in disputationibus de antiquitate fidei Nicaenae, aliisque rebus provocari viderem. Operae itaque pretium esse putabam etiam paullo exquisitioris, si constitui posset aliquid, quod vel usque quique certum esset, vel eum probabilitatis gradum haberet, quo in tali re acquiescendum sibi viri sapientes putant.

II. Ad

II. Ad tria quasi capita referri possunt, quae adhuc prolatae sunt sententiae. Sunt enim, qui Luciano auctori tribuendum putent; malunt alii antiquiorem Samosatensi credere, quin ad Neronis usque tempora retro ascendentes parentem deformi foetui quaerunt; alii denique juniorem Luciano, quin ipso tertio post C. N. seculo inferiorem ut statuant, adduci se patiuntur. Nos in re non nimis facili ita versabimur, ut primo sententias aliorum proponamus, quam fieri poterit perspicue, adjectis simul caussis, quas vel allegant ipsi, vel quae videntur illos, ut ita sentirent, induxisse; tum quae contra hos ab aliis disputentur, vel dici nostra opinione possint, sine cujusquam insectatione modeste indicemus; denique ut nostram de tota re sententiam & exponamus breviter, & argumentis pro virili parte adstruamus.

III. Igitur qui Luciano tribuunt scelerati partus exclusionem, ab illis ne exigendam quidem esse probationem, videri alicui queat: cum, quod inter reliquas ejus viri commentationes compareat, ex eo ipso satis constet, nisi sit, qui meliori jure eum sibi vindicet, illius esse, cujus per tot annos fuit possessio. Plurima enim esse plurimorum auctorum scripta, quae eorum, quibus tribuantur, esse, nullo alio argumento probentur, quam quod inter reliqua ipsorum scripta referantur. Atque haec cum ita sint, accedere, quod argumentum tale hujus Dialogi sit, quod a dicacitate Luciani & omnia insectandi libidine non abhorreat. Olim enim effeciisse Samosatensem illum scurram, ut, si quid in re gravi ridiculum, in seria ludicrum, in honesta denique contumeliose dictum appareat, id haud male, nec levi conjectura ad ipsum auctorem referatur. Neque Christianis peperciisse, sed in ipsos etiam maledicum strinxisse calamum, vel Protea, seu de morte Peregrini dialogum luculenter admodum testari. Maximam autem omnium fidem huic sententiae facit mira phrasium, sententiarum, earum etiam, quas ex Homero solet depromere, totius denique oeconomiae, quam vocant, & dispositionis convenientia: quae quidem tanta est, ut vix phrasis vel sententia in toto hoc dialogo occurrat, quae non semel, aut saepius etiam in reliquis, quae Luciano nemo abjudicat, deprehendatur; oeconomia autem seu dispositio, dialogi ei, quam in Nigrino ille adhibuit, magis similis sit, quam ovum ovo est simile, de qua quidem convenientia infra adhuc erit dicendi locus.

IV. Jam victoria illa de Persis, cujus sub finem dialogi epinicion quasi quoddam a superveniente Cleolao canitur, nihil vetare dicit celeberrimus FABRICIUS (*a*), quare non sit eadem, de qua Marcus Antoninus & Lucius Verus triumpharunt A. C. 166. Vir doctissimus DAVID BLONDELLUS (*b*), quem laudat FABRICIUS, *Anno Marci quarto*, inquit, *Christi 164. Macrino & Celso Coss. Seleucia cum trecentis hominum millibus, & Ctesiphontis regia Veri nomine per Cassium excisa, prisco vere Persarum supercilio nubem ademit Verus, cui spe falsus inani Susae & Arabiae excidium Scythicarumque excursionum cessationem (in bellum Marcomannicum, dum Parthicum geritur, natum, intentus) spondet Cleolaus. Nihil itaque nos cogit, quae Luciano vivente & spectante confecta sunt, ad alium auctorem referre.* GEORGIUS vero BULLUS (*c*), laudante iterum FABRICIO, praeter victoriam de Persis, Marco Antonino imperante reportatam, quam celebrat Cleolaus, illud insuper monet, quae de malorum praedictionibus dicantur in Philopatride, illa apprime etiam in Divi Marci tempora convenire. Huc enim pertinere, quae SEXTUS AURELIUS VICTOR habet in epitome: *Marcus Antoninus virtutum omnium caelestisque ingenii exstitit, aerumnisque publicis quasi defensor objectus est. Etenim nisi ad illa tempora natus esset, profecto quasi uno lapsu ruissent omnia status Romani. Quippe ab armis nusquam quies erat: perque omnem Orientem, Illyricum, Italiam, Galliamque bella fervebant: terrae motus non sine interitu civitatum, inunda-*

(*a*) Bibl. Gr. L. 4, 16. p. 504.
(*b*) De Episcopis & Presbyteris p. 227.
(*c*) Defens. Fidei Nic. 2, 4, 2. p. 73. seq. ed. *Grabii*.

dationes fluminum, lues crebrae, locuſtarum ſpecies agris infeſtae, prorſus ut prope nihil, quo ſummis angoribus atteri mortales ſolent, dici ſeu cogitari queat, quod non illo imperante ſaevierit. Nempe haec eſſe illa mala, a ſophiſtis, ut auctor appellat Chriſtianos, praedicta.

V. Qui antiquiorem faciunt Luciano, in diverſa abeunt. Eſt enim qui ita putet Luciano majorem Philopatridos parentem, ut ipſum Neronem aetate credat attigiſſe. Nimirum THEODORUS MARCILIUS, *Saperdae autem prorſus illi ſunt*, inquit, *qui propter ea quae in extremo dialogo iſto de Babyloniis, Aegyptiis, Perſis, Scythis verba fiunt, hujusce diſtortiſſimi foetus parentem ad tempora Imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere poſſe, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem, quiqui tam belli pueri pater eſt, Neronis Principatu eum ſuſcepit.* Micyllum videtur notare, qui Trajano imperante ſcriptum eſſe Philopatrin putabat. Sed ipſius verba ponere ex argumento dialogi ab ipſo quondam converſi, commodiſſimum fuerit. „ Lucianine ſit Dialogus „ hic, an alterius cujuspiam, dubitari poteſt. Nam quod ad argumentum attinet, non „ abhorret ab illius ingenio & dicacitate. Pariter enim & gentilium Deos, & Chriſtianam „ religionem, ut ſaepe alias, inceſſere videtur. Phraſis autem, & tota adeo compoſitio „ caeteris illius ſcriptis haudquaquam ſimilis eſt. Nam quorſum pertinet excurſus iſte, re„ liquo prope toto corpore longior? Aut quid adeo grande aut affectuoſum ſequitur, quod „ Tragico iſti exordio reſpondeat? Sed de his doctiores judicent. Caeterum cujuscumque „ ſcriptum hoc fuit, videtur is Trajano Caeſari ob victoriam in Oriente partam potiſſi„ mum gratulari voluiſſe, contra eos qui per id tempus ſive ipſi urbi, ſive alteri alicui lo„ co, (nam patriam (*a*) ſolum vocat) pericula & clades praeſagiebant: quos ipſe a princi„ pio Sophiſtas appellat: ad finem tamen ita deſcribit, ut propemodum Chriſtianos intel„ ligere videatur. Eo enim pertinet, quod in fine de Perſico ſupercilio, de Sufis, de to„ ta Arabum regione meminit. Omnia enim illa a Trajano devicta in pop. Romani po„ teſtatem illis tum temporibus rediere, ut apud Dionem & Eutropium, & caeteros, qui „ ejus aetatis hiſtoriam ſcripſerunt, videre eſt". Habet haec Micylli ſententia praeſidium quoddam in verbis dialogi c. 10. *Ἥνίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐμμεμαθηκὼς, ὃ δ' ὕδατος ἡμᾶς ἐνεκαίνισεν, κ. τ. λ.* His veriſimile Paullum Divum ſignificari, cujus proinde auditor Triephon: jam vero inter magiſtri mortem, atque hunc ſermonem diſcipuli plus XL. annis ad ſummum intercedere non potuiſſe credibile eſt, niſi decrepitum ſenem Triephontem, cum haec loqueretur, fuiſſe, dicere velis.

VI. Verum enim vero quo antiquiorem aliquis hunc dialogum ſtatuit, eo magis falli neceſſe eſt. Quid enim? Ut hinc incipiamus, Triephontis magiſter laudatur *Γαλιλαῖος, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας*; Divus igitur Paullus intelligendus neceſſario eſt? Quid vetat, quemvis alium hac deſcriptione ſignari, recalvaſtrum, naſonem, myſteriorum cognitionem de ſe, ex vero forte, praedicantem, quam comica phraſi, ad raptum illum Apoſtoli nefarie accommodata, noſter *περιφράζει*. Quid vetat, ſi concedamus etiam, corporis & oris habitum, qualis hic deſcribitur, Paullo fuiſſe, (quod vix tamen probari poſſe puto) imaginem ſummi Doctoris a ſcurra viſam eſſe, eumque deinceps, ut protervius Chriſtianos inſectaretur, hoc ſchemate magiſtrum ſuum deridendum aliis propinaſſe? DAVID BLONDELLUS, quem paullo ante laudavimus, contra eos, *quibus Galilaei, recalvaſtri, naſonis, ad tertium usque caelum rapti, diſcipulum profeſſus Triepho, Paullum innuere videtur*, ita diſputat: *His argumentis*, (quae nimirum allata jam jam a nobis ſunt) *perſuaderi me non poſſe fateor*, (*ut credam, Philopatrin ante Luciani aetatem ſcriptum.*) *Ut enim nullum Luciani aetate Paulli auditorem ſuperfuiſſe largior lubens; nec Paullum Tarſi natum Galilaeum dici*

(*a*) Quin urbis *κατ' ἐξοχὴν* mentio fieri videtur c. 19.

dici debuiſſe conſtat : utrumque ad majus Chriſtianarum rerum ludibrium a Luciano effictum, non eſt quod negemus. Nec difficile fuit Vener. MOSHEMIO (*a*) refellere ARTEMONIUM, id eſt SAM. CRELLIUM, qui ipſi Chriſto adſcribi raptum in caelum, ſententiis Socinianis inſerviens nimirum, putabat.

VII. Neronis Principatu non eſſe ſcriptum Philopatrin, non equidem probabo ex RUFI FESTI loco, qui *Armenias duas tunc amiſſas, Romanasque legiones ſub jugum a Perſis miſſas, extremo dedecore Romani exercitus ſacramenta* ait *foedaſſe :* Plura ſiquidem feliciter, ductu Corbulonis, Neronis auſpiciis in Armenia contra Parthos geſta, eademque magnifice celebrata, refert TACITUS (*b*) : quin neque poſt cladem ignominiamque, Paeti negligentia acceptam, *decreta a Senatu, integro adhuc bello, tropaea, dum aſpectui conſulitur, ſpreta conſcientia, omiſſa ſunt*, ut idem TACITUS (*c*) auctor eſt. Quidni igitur & vani cujusdam Graeculi Paeana ante victoriam, quin poſt cladem acceptam, canentis, gratulationem Nero acceperit? Firmiora proinde argumenta deinceps erunt adferenda. *Nec vero Trajano convenit*, verba recito DAVIDIS BLONDELLI l. c. *quod ſub dialogi finem oraculum recitat Cleolaus : πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βουμένη Περσῶν, κ. τ. λ. Nam nec Suſam nec Arabiam totam debellavit, nec quos ex Arabibus ſubegit, poſt devictos Perſas domuit Trajanus, immo inter belli Parthici initia anno imperii quarto Chriſti CI. Trajano quartum & Paeto coſſ. per Syriae praeſidem Palmam, Petraeam Arabiam ſub jugum miſit ; eodemque anno, perunte Decebalo, Dacicum bellum conſummavit. Anno vero imperii nono, Chriſti CVI. Commodo & Cereale Coſſ. Seleuciam, Babylonem & Ceſiphontem cepit.*

VIII. Sed, ne quid diſſimulem, tota illa diſputatio nec mihi, nec credo multis aliis, ex omni parte probatur. Prior ipſius ratio eſt, quod nec Suſa nec Arabiam totam debellaverit Trajanus. Sed debellavitne eam Marcus, cui ipſe epinicio illo gratulatum fuiſſe Lucianum putat? Fatetur non debellaſſe. At paratum eſt *πρωτοφύγετον*. SPE FALSUS *inani*, inquit, *Suſae & Arabiae excidium, Scythicarumque excurſionum ceſſationem, ſpondet Cleolaus.* Iniquus autem eſt BLONDELLUS, ſi quo ipſe effugio utitur, illud eripere velit parti adverſae. Ut lubentius concedat, movere eum debet ratio altera, qua adverſam ſententiam oppugnare ſibi videtur, tantum abeſt, ut ea rem, quam vult, conficiat. Putat enim, quia jam ante Perſas, Arabum quosdam ſubegerit Trajanus, Cleolaus autem ei, qui jam victor eſſet Perſarum, Arabiae ſubjugationem tanquam futuram ſpondeat ; fieri non poſſe, ut de Trajano ea gratulatio accipiatur. Quid ſi autem dicamus, ideo enimvero ſpondere Cleolaum ut ΠΑΣΑ *χθὼν Ἀραβίας*, ſub poteſtatem Trajani redigatur, quod parte ejus jam ſubacta, facilior de reliquis ſpes eſſet. Haec, ut mihi quidem videtur, ita ſunt manifeſta, ut Blondello ipſi, ſi viveret, aſſenſum extorquerent.

IX. Haecne igitur, dicat forte aliquis, ſunt firmiſſima illa argumenta, quibus Trajani aevo abjudicatur Philopatris? Equidem, ut quod res eſt fatear, his nunquam mihi perſuaderi paſſus eſſem, ut non a Paulli quodam diſcipulo transfuga ſcriptum putarem. Sed bene res habet. Supereſt argumentum unum, a nemine, quod ſciam, adhibitum, ſed omni exceptione, uti arbitror, majus. Narrat nimirum Critias, c. 21. ſe cum interfuiſſet deliramentis atque vanis praedictionibus Sophiſtarum, ita ſententiam de illis dixiſſe : *κατὰ μὲν τὸ Ἀρίσταν δρου καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, *οὐ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτα· τὰ δ' ἐνύπνια ἐν ὑμῖν*, &c reliqua. Quis non videt ARTEMIDORUM *ὀνειροκριτικὸν* ſcriptorem ſignificari? Et ne dubitemus, nec infartum ab interpolatore aliquo Artemidori nomen ſuſpicemur, paullo poſt interrogat : *οὐ κατὰ Ἀρίσανδρον τὸν Τελμισέα, καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ *τὸν* ΕΦΕΣΙΟΝ *ἐξήγησιν τοῖς ὀνείροις*; De ipſa re, ſi quis forte requirat ARTEMIDORI, hujus ut & ASTRAMPSYCHI, verba in notis po-

(*a*) Vid. viri magni diſſ. de raptu Chriſti in caelum §. IX. ſeqq.

(*b*) Annal. 13, 7. ſeq. c. 34. ſeq. L. 14, 23. ſeq. L. 15. init.

(*c*) Annal. 15, 18, 1. Ita in Perſii 5, 4. ad Corbulonis victorias reſpici ait *Caſaubonus*, quas aſſentatorie in majus extollerent Poëtae & Hiſtorici.

posita sunt. Hic illud tenendum, quod hic ARTEMIDORUS EPHESIUS, (qui tamen Daldianum se dici maluit, ut nobilitaret oppidum unde maternum genus trahebat, obscurius absque hoc futurum) testatur ipse, (a) se nosse homines, qui vixerint Antonini Pii temporibus, qui successor fuit Hadriani, ante quem Trajanus imperavit. Hujus vero inter victoriam Persicam & Antonini initia xxx. minimum anni interceserunt. Nemo igitur sub Trajano scriptum Philopatrida potest asserere, nisi qui crediderit, triginta annis ante quam scriptus sit liber, eum posse allegari. Quin, cum nihil aliud colligi queat ex Artemidori verbis, quam notos illi fuisse Athletas, qui interfuerint ludis quinquennalibus illis, quos Antoninus Pius Hadriano, a quo fuerat adoptatus, instituit, (b) suspicari licet, post Antonini demum tempora, quin Severi etiam, qui Antonino successor fuit, scripsisse Artemidorum, primum quod ex prooemio apparet, post longissimam cunctationem animum ad scribendum appulisse, h. e. ad edendas observationes longa peregrinatione experientiaque comparatas. Tum quod TERTULLIANUS quem sub Severo Imp. in confiniis seculi II. & III. floruisse satis constat, cum somniorum interpretes enumerat (c), nostri nullam facit mentionem: Quae ratiocinatio, si cui aeque ac mihi probabitur, ut paullo dictum laxius accipiet, cum NIC. RIGALTIUS, l. c. atque JO. ALB. FABRICIUS (d) Hadriani & Antonini Pii temporibus vixisse Artemidorum perhibent: tum illud etiam colliget, vix esse, ut a Luciano Samosatensi laudatus Artemidorus, adeoque Philopatris scriptus esse potuerit, de quo infra videbimus.

X. Neque vero illud hoc in loco praetermittendum est, summa rerum verborumque cum iis, quae haud dubie Luciani sunt, convenientia, quam, credo, negabit nemo, qui annotationes nostras vel cursim perlustraverit, facile aliquem induci, ut credat, vel ab ipso Luciano, vel ab homine qui eum sibi imitandum proposuerit, esse scriptum. Neque enim magis id casu fieri potuisse existimo, quam, ut ex temeraria formularum typographicarum commissione versus Homeri aliquis, aut Ennii possit existere. Sed pluribus in hac sententia confutanda nos immorari nihil opus esse arbitror, cum quae jam nunc adversus primam illam, quae Lucianum Philopatridis auctorem facit, proferemus, ea magnam partem fortius etiam contra hanc secundam valeant. Neque protulit quidquam doctissimus puer (quo nomine honoris caussa hic utor in eruditissimo quatuordecim annorum homine) BARATERIUS (e), quod dimovere nos de sententia debeat. Favebam aetatulae hominis in mea patria nati & ista scribentis, ignoscebam puero *absurditatis* accusanti, quae neque cognovisset satis, neque intelligere dum posset: lubens me discipulum illi in re tali praebuissem. Sed nihil dixit, quod non dictum, quod non refutatum sit. Molliter inter rosas violasque quiescant ossa hominis emendaturi, si licuisset, illa παιδαριώδη καυχήματα. Nos pergamus.

XI. Quod igitur alterum hujus disputationis caput est, Lucianine sit Philopatris, an junioris alicujus, age, dispiciamus. Qua in re ita versabimur, ut primo contra eorum, qui id affirmant, rationes quaedam in medium proferamus, deinde, cur Luciani non esse putemus, generatim dicamus, denique, ut quibus inducti rationibus, juniorem Luciano auctorem arbitremur, eas rationes, quam fieri poterit breviter & perspicue, proponamus.

XII. Luciano jure tribui Philopatrin, probatum primo inde est, quod is quasi in possessione esset, cum inter ipsius opera jam longo tempore referatur; igitur non nisi validissimis rationibus posse inde exturbari. Verum enim vero, ne jam in locum illum communem de librariorum inertia & fraudibus excurram; ne etiam illud dicam, malae fidei possessorem praescriptione sese tueri non posse: jam Aldina editio CIↃ IↃXXII fol. in fine dialogi haec ha-

(a) L. 1. c. 28. p. 26. & c. 64. p. 55. quae loca allegantur a *Nic. Rigaltio* in notis ad inscriptionem.

(b) Videndus *Ael. Spartianus Hadriano* c. 27. & Commentt. ad h. l.

(c) Lib. de anima c. 36.

(d) Bibl. Gr. 4, 13. p. 402.

(e) In Anti Artemonio Noribergae 1735. 8. edito cap. 14. §. 2. & 3. p. 84. seqq.

habet : οὗτος ὁ λόγος νοθεύεται τῶν Λουκιανοῦ. Quæ procul dubio ex veteri codice adscripta, & post ab aliis repetita sunt. Argumentum non abhorret, fateor, ab ingenio Luciani, si generatim illud spectes, ut ad irridendam cum superstitione religionem pertinet. Sed quam exiguum huic rationi pondus insit, si dicerem, de Tua, Lector, prudentia dubitare viderer. Quid si vero insuper negem, illam saltem dialogi hujus partem, ubi vanissima spe tot victoriæ, triumphi tot spondentur, quorum nihil vel parum, quamcumque etiam sententiam amplectare, contigit, cato illi Samosatensis naso ex asse convenire? Certe a prudentia non tantum viri, sed a magna ad credendum res etiam satis certas tarditate, oppido id videtur alienum. Ingens porro illa rerum verborumque in hoc dialogo cum iis, quæ indubie sunt Luciani, similitudo, tantum abest ut a me negetur, ut potius paullo ante ea usus sim ad probandum, Trajani aetate non videri scriptum. Sed potuit ea ex alio etiam fonte profluxisse, imitatione nimirum, satis illa quidem inepta, qua de tum ex adnotationibus nostris constare volenti potest; tum infra adhuc aliquid erit dicendum. Nunc reliqua persequemur.

XIII. Victoriam de Persis ingentem reportavit Lucius Verus, ob quam, communicato cum Marco fratre honore, triumphavit. Hanc eam ipsam esse, quam celebrat sub finem Philopatridis Cleolaus, volunt, quos supra laudavi, viri doctissimi, aliique complures. Quibus assentirique queam, illud me movet, quod unius tantum αὐτοκράτορος deprehendam in illo epinicio mentionem, id quod secus factum oportebat, si ad hunc triumphum pertineret. Ambos enim fratres aequato jure imperium administrasse, notius est, quam ut dici a me debeat. Nec est quod Lucium Verum solum celebrari dicamus, qui nimirum solus id bellum confecerit, solusque gloriam inde sibi vindicaverit. Praeterquam enim quod per duces omnia sunt gesta, Vero interim Imperatore in Daphnicis Antiochiæ deliciis molliter ventrem, Marco autem Romae rem publicam curante, ut testis est JULIUS CAPITOLINUS (*a*): jam est paullo ante dictum, confirmarique tum aliorum, tum ejusdem CAPITOLINI (*b*) testimonio potest, triumphum pariter utrosque celebrasse. Ita enim ille: *Habuit hanc reverentiam Marco Verus, ut nomina quae sibi delata fuerant, cum fratre communicaret, die triumphi, quem pariter celebrarunt.* Et jam ante c. 7. dixerat: *partum est Vero nomen Armenici, Parthici, Medici, quod etiam Marco Romae agenti delatum est.* Illud forte dici ab adversa parte posset, Imperatorem Verum, cum ista scriberentur a Luciano, jam tum fuisse extinctum, solique adeo Marco hic applaudi. Et sane EUTROPIUS 8, 5. cum triumpho Parthico, Veri obitum conjungit artissime. Sed etiam est, interfluisse aliquot annos inter triumphum istum atque mortem Lucii: nec quae scriptor brevitatis studiosus narratione conjungit, tempore ideo sunt conjuncta putanda. Sed haec cum quaestione careant, apud eos certe, qui aliquam cum historicis illorum temporum familiaritatem habent, lubens dimitto. Illud tamen non possum quin adjiciam, non videri Cleolaum nostrum, qui sui victoria Imperatoris effertur tantopere, Medorum atque Armeniae (ut distinctarum magni imperii partium, suosque sibi regulos habentium) mentionem fuisse omissurum, cum de futuris audacter adeo spondeat, si modo materiem epinicio illi tum praebuissent, quod Marco imperante contigisse modo vidimus. Denique totum hoc argumentum tale esse meminerimus, ut si nihil etiam sit, quo labefactari convellique possit, (quod tamen minime ita se habere, est, puto, luculenter a nobis ostensum) tamen amplius nihil eo efficiatur, quam hanc quidem περίφασιν nihil obstare, quo minus Lucianus pro Philopatridis auctore haberi queat, cujus generis argumenta, plura etiam, ruere statim necesse est, si vel unum quid proferri queat, quod cum reliquis conciliari & redigi in concordiam non possit.

XIV. Quod

(*a*) In *Marco Antonino* c. 8.
(*b*) In L. Vero c. 8.

XIV. Quod vero GEORGIUS BULLUS putat non parum momenti habere, ad asserendum Luciano Philopatridem, temporum sub Marco Antonino iniquitatem, de eo etiam, dissimulare non possum, alia omnia mihi videri. Mala etenim, quae ab AURELIO VICTORE enarrata supra retulimus, quorumque mentionem etiam JULIUS CAPITOLINUS facit (*a*), jam inde ab imperio Antoninorum fratrum, atque adeo ante victoriam Parthicam accidisse, totoque fere perduravisse imperii tempore, iidem auctores sunt. Tantum autem abest, ut, qua tempestate scriptus est Philopatris, calamitates publicae orbem Romanum insigniter vexaverint, ut potius eam ob causam Christianis acerbe adeo insultasse auctorem appareat, quod temporum felicitatem infaustis praedictionibus, obscenisque ominibus quasi contaminarent. Quod ut appareat, audiamus Critiam, qui, ut videtur, ob patriae, quem profitetur, amorem, nomen dialogo dedit, cujusque sub persona auctorem latere voluisse, existimaverim. Hic igitur Critias in Sophistarum, ut eos appellat, concilium introductus, interrogatusque c. 24. πῶς τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τοῦ δήμου; Καίρουσιν πάντες, inquit, καὶ ἔτι γε χαρήσονται. Habes gaudium publicum, habes felicitatem temporum. Quid ad haec Sophistae? Non placet illis laetitia effusa gentilium, subjiciunt: δυσκολεῖ γὰρ ἡ πόλις; cujus verbi vim ibi declaravimus. Non negant igitur jam felicia esse tempora, sed mala futura praedicunt. Hos dein proterve ridet Critias, ἐξοδημέσατα νοεῖν illos inter alia somnia dicens, qui viderent scilicet, quod nec esset usquam, nec, ut putabat, futurum esset. Tum effunditur in enumeranda varia calamitatum publicarum genera, ita tamen ut ipsa phrasi ad risum composita manifeste indicet, nihil tale tum quidem vulgo homines timuisse, ne putes fuisse expertos. Confirmant ista, quae sub finem dialogi idem Critias commemorat: Ἡμῖς δὲ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμὲν & paullo post: τοῦτο ἀρκεῖ τοῖς πᾶσιν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος, πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς ἀεὶ ἐκλείψει, καὶ ἄδος ἡμᾶς οὐ κατακτήσεται. Haec igitur satis, opinor, ostendunt, non eo tempore scriptum Philopatridem, cum calamitates publicae per orbem terrarum grassarentur, sed satis laeto reipublicae statu, secus atque viro doctissimo videbatur.

XV. Magnum nomen HENRICI DODWELLI praesertim in suis cuique libro temporibus assignandis. Ille etiam aliquando Luciano adscripsit Philopatrin: sed contra se disputandi necessitatem nobis remisit, qui sententiam ipse mutarit. Itaque satis prope fuerit diversas viri opiniones referre. In dissertatione de fortitudine Martyrum (quae Cyprianicarum XII. est) §. [illegible]. Luciano & M. Antonini temporibus attribuerat Philopatrin. In dissertatione (*b*) de [illegible] Laicorum sacerdotali p. 284. de eodem dicit, *Quem ego Trajano longe recentiorem fuisse existimo, & ipso fortasse Luciano.* Sed in dissertatione de Isidoro Characeno (*c*) §. 5. p. 63. ait, „ Anno Christi CCII, quo Severus Imperator persecutionem „ in Christianos Alexandreae decreverit, huic persecutioni Philopatride scripto quasi praelusisse Lucianum, praevias persecutioni κωμῳδίας memorante Antiocheno Theophilo". Liceat hic quasi interpellare Dodwellum. Spartianus, in Severo c. 17. quem laudat, non Alexandriae sed *in itinere* e Syria versus eam urbem decretam ait persecutionem. *Judaeos*, inquit, *fieri sub gravi poena vetuit. Idem etiam de Christianis sanxit.* Κωμῳδίας illas apud Theophilum non observavi. Sed quid porro Dodwellus? „ In eadem urbe Alexandria „ scriptum Philopatrin argumento esse Alexandrini mensis nomen Mesori (c. 22.) Quod „ autem Arabes hostibus accensentur, (c. 28.) id facere, ne quis alius Princeps, praeter „ Severum, intelligi possit &c. Similia sunt, quae disputat Prael. Camden. 7. p. 307. seq. Quanti ea sint, cum aliunde ex hac dissertatione & adnotationibus ad Philopatrin nostris con-

(*a*) In vita Marci c. 8.

(*b*) Cum *Grotii* diss. de Coenae administratione ubi Pastores non sunt, & aliis hujus argumenti edita Lond. 1685.

(*c*) In Geographis *Hudsonis*. T. 2.

conſtare poteſt, tum ipſe indicavit DODWELLUS, qui in literis ad MOYLIUM, quas paullo poſt laudabimus, novam ſententiam defendendam ſuſceperit, ſcriptum nempe libellum A. C. CCCXI. ad recentem nuntium victoriae quam a Perſis Odenathus retulerit. Quae deinde pro noſtra dicemus ſententia, ea huic conjecturae evertendae putamus ſufficere.

XVI. Perduxit nos ordo diſputationis inſtitutus ad ea argumenta, e quibus generatim Luciani non eſſe foetum Philopatrin, colligi poſſe putamus. Nam illa quae juniorem Luciano auctorem ſuadeant, his ſubjuncturos nos eſſe diximus. Ad hanc igitur claſſem, praeter ea, quae modo contra BLONDELLUM atque GEORGIUM BULLUM, viros doctiſſimos, diſputata ſunt, non dubito primo loco referre, quod major in hoc dialogo deprehenditur, quam in Luciani ſcriptis, Chriſtianarum rerum peritia. Quisquis diligentius paullo hujus viri commentationibus legendis attenderit, animadvertet profecto perpetuum fere illius morem, ut in quarum rerum mentionem inciderit, eas res, tanquam per digreſſiones, quas vocant Rhetorum filii, perſpicue, verbisque negotio, de quo agitur, quam aptiſſimis declaret, quo ipſo, quanquam interdum non taedium lectoribus, ſi qui ſunt delicatiores, creare non poteſt; facit tamen, ut, cum minime putes, plurima diſcas, ad omnem hiſtoriam, populorum ritus, clarorum virorum pernoſcendam indolem, linguae etiam proprietatem, totam denique humanitatis diſciplinam nimium quantum profutura. Quin ea ipſa ratio eſt, ut quoddam Ἀμαλθείας κέρας, aut cornu copiae bonae frugis pleniſſimum, opera ejus ſummo poſſint jure vocari. Profluxit iſta ſcribendi ratio partim ex charactere Luciani, qui eſt ἰδιώτατος, & ad comicum in multis accedens proxime, in quibusdam etiam ſuperans: partim, (non eſt enim infitiandum) ex oſtentatione quadam, Polymathianque demonſtrandi ſtudio, quod quidem in Sophiſta, id eſt eo, qui dicendi artem pro genio ſeculi profiteretur, non ferri facilius poterat, ſed laudi erat atque admirationi. Igitur nulla fere ſecta, hominum fere genus nullum eſt, cujus non hiſtoriam, characteres praecipuos, aliaque ἀξιομνημόνευτα conſignata ab eo literis deprehendamus: Philoſophorum autem cujuscunque ſectae, rhetorum, adulatorum, paraſitorum, divitum, pauperum, ſenum, juvenum, ſuperſtitioſorum, atheorum, Romanorum, Athenienſium, Scytharum, impoſtorum, hiſtrionum, lenarum, meretricum, militum, ruſticorum, regum tyrannorum, Deorum, Dearumque, & cujus non? velut imagines quasdam ab eo pictas admiremur.

XVII. Sed quorſum iſta diſputem, quaeret fortaſſe aliquis? Nimirum ita rationem ſubduco: quia Lucianus oſtentandae occaſionem doctrinae nullam ſolet facile praetermittere; quia nullius non hominum generis characteres, mores, ſententias, verbis cuique rei propriis & quaſi ſolennibus deſcribit: probabile non videri, ſi tantam habuiſſet Chriſtianismi peritiam, quantam in Philopatride reperimus, non alias etiam eam præ ſe tuliſſe; atque eo magis, cum occaſio in his ipſis, quae habemus ab eo ſcripta, non defuerit, tum in bonam, tum in malam etiam partem ampliorem Chriſtianorum mentionem faciendi. In bonam quidem eo imprimis loco, ubi Alexandrum Pſeudomantin illum ab oraculo ſuo Atheos, Epicureos, Chriſtianos omnes removeri procul juſſiſſe tradit. Verba ipſa ſubjeci (a): εἴ τις ἄθεος, ἢ Χριστιανός, ἢ Ἐπικούρειος, ἥκει κατάσκοπος τῶν ὀρθίων, φευγέτω. Cur Epicureos abeſſe voluerit, declarat, ſed de noſtris tacet, nec rationem ullam cur exeſſe illos ſacris ſuis Alexander voluerit, profert: forte quod laudandi erant, hoc quidem in loco; quod a ſe paganus homo impetrare non poterat? Sed etiam cum ridet Chriſtianos (b), & res illorum dedita opera narrare videri vult, partim verbis ex gentilium diſciplina petitis utitur ad res ipſorum deſignandas, partim, vulgari errore, Judaeorum & Chriſtianorum miſcere negotia videtur, & in univerſum ita loquitur, ut ſatis appareat, neque libros ſacros legiſſe unquam, neque etiam alitnde ſanctiſſimae diſciplinae rationes ſatis habuiſſe cognitas atque per-

(a) In *Pſeudom.* c. 38.

(b) *De morte Peregr.* c. 11.

perſpectas. Quoniam id eſt parum ab hac diſputatione alienum, age, quaedam ad hunc Luciani locum annotemus.

XVIII. Ac primum quidem miror, TANAQUILLUM FABRUM, virum ingenioſiſſimum ad illa verba. (a) *τὸν μέγαν γοῦν ἐκεῖνον κ. τ. λ. annotaſſe: Iſtaec vocula γοῦν & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quae a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat Suidas, Lucianum καθάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν, ἐν τῷ τοῦ Περεγρίνου βίῳ. Hinc factum ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus.* Equidem faſeor, ſi voculam *γοῦν* interpretere, *itaque*, ut eſt ab eo, qui hunc dialogum convertit, factum, male haec cohaerere cum iis, quae praecedunt. Sed quid vetat, quo minus vertamus *enim*, frequentiſſima nimirum, apud Lucianum etiam, vocis ſignificatione, ut quandam notet parentheſin. Qui enim, quaeſo, concinnius, quam ita loqui potuit Lucianus: Peregrinus noſter in Chriſtianos etiam incidit, & poſtquam illorum edidiciſſet myſteria, ſubito nimium quantum inter illos nomen & gloriam eſt conſecutus. Nam hodienum durat illa quorundam ſtultitia, ut celebrem iſtum in Palaeſtina ſuſpenſum hominem veneretur &c. Pergit deinde, ut videas a parentheſi reverti: *τότε ΔΗ καὶ σοφὸς κ. τ. λ.* Senſus igitur abruptus non magis, quam *γοῦν* particula, deeſſe aliquid oſtendunt. Suidae verbis ſua conſtat veritas quam planiſſime, ſi vel nihil deſit. Quid enim ſunt blaſphemiae in Chriſtum, ſi hae non ſunt, quae hodienum extant in Proteo? Denique, quis iſte foret ſtupor, cum manum ſemel injeceris mutilando ſcripto, illud relinquere, quod ejici vel ſimiliter, vel magis etiam intererat? Duobus potiſſimum modis ulti ſunt Chriſtiani hujus dialogi contumeliam, primum omittendo illo penitus, quod factum facile FABRO credimus, tum acerbe, adletis in margine notulis, refutando, quod ſcholia a JO. CLERICO edita teſtantur. Omiſiſſe quaedam ex ipſa orationis ſerie, ſaltem FABER quae attulit argumenta, iis vix perſuadebit.

XIX. Sed, ut pergamus ſtrictim quaedam ad Luciani verba annotare, Judaicum ſapit, quod *ἱερέας* & *γραμματέας* vocat Chriſtianorum Doctores, quanquam non ignorem, de Aegyptiorum etiam ſacerdotibus *τῶν γραμματέων* voce non ſemel uſum (b). Ex ethniciſmo eſt quod Alexandrum Chriſtianorum *διαδόχων* vocat, & *τελετὴν* Chriſtianorum diſciplinam. *Καινὸν Σωκράτην* Chriſtianos Peregrinum vocaſſe, probabile non eſt: ſi nota Luciano Pauli Apoſtoli hiſtoria fuiſſet, hunc dubio procul ſubſtituiſſet. *Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος*; qui perſuaſiſſe Chriſtianis dicitur, ut omnes ſe pro fratribus invicem haberent, non video; quin ipſe ſervator noſter eſſe queat. Neque hunc legislatorem *ἀπὸ τοῦ ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς* ubi diſtinguat Lucianus, reperio, quod utrumque tamen iterum vult TAN. FABER. Contra ea juſſit Chriſtus Matth. 23, 8. ut omnes diſcipuli ſui fratrum ſe loco invicem haberent: & ſecundum *τοῦ ἀνεσκολοπισμένου νόμους* vivere Chriſtianos, paullo poſt Lucianus dicit (c). Ad verba (d): *εἶτα παρανομήσας τι εἰς ἐκεῖνους, ἔφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐαθὶν τῶν ἀποφράτων αὐτῶν*, PALMERIUS confundi ait Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Sed forte idolothytorum eſus, & ſuffocati ac ſanguinis ab Apoſtolis etiam prohibitus, obverti huic reprehenſioni poſſit.

XX. Juvat hic in brevem ſummam colligere omnia, quae de Chriſtianis tradit Lucianus, (tradidiſſe autem, quae ſciret omnia, probabile ſaltem ſupra reddere conatus ſum) tum ſimiliter quaſi in tabulam quandam conjecta cum his comparare, quae in Philopatride de iisdem dicuntur. Lucianus ita Chriſtianos deſcribit: l. c. Sunt homines, qui ſuſpenſum in Pa-

(a) c. 11.
(b) e. g. de *Sacrif.* p. 369 T. 1. Ed. *Graev.* it. in *Philopſ.* c. 34.
(c) Johannem Euang. intelligit *Fabr.* B. G. L. IV. c. XVI. p. 500.
(d) p. 570.

Palaeſtina hominem, novorum auctorem myſteriorum, ſpretis omnibus Graecorum Diis, colunt & adorant, immortalitatem expectant, atque propterea corporis cruciatus, ipſamque adeo mortem, ſubire non recuſant, ut potius ultro eam depoſcant. Praeterea pro fratribus invicem, ſic jubente primo illorum Legislatore, ſe habent, bona fortunae omnia tanquam vilia & vana contemnunt, benigneque iis impertiunt, quos propter ſuperſtitionem ſuam vident aut bonis exturbatos, aut alias male a magiſtratibus acceptos. Sacros libros habent, quos in conventiculis ſuis legunt, ſi qui autem ſunt doctiores, etiam interpretantur. Si quem videant leges ſuas migrantem, eum a communione & coetibus arcent atque excludunt. Haec Lucianus. Audiamus auctorem Philopatridis (*a*). Chriſtiani credunt in Deum unum, qui caelum & terram creavit & omnia, eumque Patrem magnum, immortalem, caeleſtem, Filium Patris, Spiritum ex Patre procedentem, unum ex tribus & ex uno tres. Hic Deus, qui eſt lux incorruptibilis, inviſibilis, incomprehenſibilis, creavit, (ut didicerunt a Moſe tardilingui) cum alta nox abyſſo incubaret, lucem, quae tenebras & vaſtitatem illam omnem abegit: tum terram ſuper aquis ſtabilivit, caelum expandit, ſtellas formavit, curſus earum diſpoſuit: terram ornavit floribus; hominemque ex iis, quae non eſſent, ut eſſet aliquid, produxit: jamque de caelo intuetur ſingulos, bonos, malos, actionesque illorum in libris deſcribit, ac retribuet ex juſto ſingulis, qua die ipſe conſtituit. Praeterea per aquas ſeſe renovari, atque ex impiorum coetu in beatorum veſtigia collocari credunt; quidam etiam in tertium ſe caelum raptos, resque omnium pulcherrimas ibi edoctos praedicant, orationem quandam a patre incipientem, multisque nominibus refertos hymnos recitant &c. Haec ſi quis cum iis, quae ex Proteo Luciani prolata ſunt, conferat, ſimulque illud conſideret, verbis propriis & ex Chriſtianorum diſciplina, quin ipſa Scriptura S. petitis uti Philopatridos auctorem: illum vero gentili more, nec uti ſolent noſtri homines, loqui, cognoſcet profecto, Lucianum ut de re parum ſibi cognita, & quam non niſi aliis temere narrantibus audiſſet; hunc vero, ut qui aut ipſe coetibus Chriſtianorum interfuiſſet, aut ſatis accurate omnia perveſtigaſſet, de hac ſecta expoſuiſſe.

XXI. Petrus Daniel Huetius, *Demonſtr. Euang.* 3, 20. poſtquam dixerat, in libello de morte Peregrini, quae in contumeliam Chriſtianorum eſſent dicta, laudi ipſis eſſe potius quam dedecori, haec addit: *Clariora etiam reperies in dialogo, qui inſcribitur Philopatris, & Luciani nomen prae ſe fert: Chriſti quippe & Chriſtianorum nominatim meminit, plurima profert ex Euangelio & Apocalypſi Johannis, ex actis Apoſtolorum, & ex epiſtolis Pauli, cujus os & habitum depingit, & evectionem in caelum refert. Chriſtum appellat Chreſtum, pro temporum illorum more, quo nomen id a bonitate, non ab unctione ductum credebatur ab Ethnicis.* Quo de more cum quaedam diſputaſſet, concludit: *Ex Chriſtianarum autem rerum peritia, quae major in hoc dialogo, quam in reliquis Luciani ſcriptis elucet, colligi poteſt, eum alterius eſſe auctoris.* Hactenus ille. Quae ideo adſcribenda putavi, quod partim hoc argumentum mirifice confirmant, partim vero dubii nonnihil habere videntur. Chriſti ſiquidem & Chriſtianorum *nominatim* meminiſſe dicit auctorem Philopatridis, ita tamen ut *Chreſtum* pro *Chriſto* dixerit. Ego vero fateor, illud me in hoc dialogo non reperire. Procul tamen dubio reſpicit vir ſummus ad illa c. 17. ἀλλά μοι τόδε εἰπέ· εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἐν οὐρανῷ ἐγγράπτουσι; Reſpondet Triepho: πάντα, εἰ τύχοι γε ΧΡΗΣΤΟΣ ὢν καὶ ἐν ἔθνεσι. Interpres quem forte aliis diſtrictus ſecure nimium ſecutus eſt Huetius: *ſi quidem & inter gentes* Chrestus *fuerit.* Neque vero is ego ſum, qui Chreſtum & Chreſtianos pro Chriſto & Chriſtianis tam a gentilibus, verum ignorantibus, quam a noſtris, omen accipientibus, dictos fuiſſe negem, ſed illud dico, non videri Triephontem Chriſtum vel Chriſtianos verbis, quae modo adducta ſunt, ſignificare, tanquam proprio nomine voluiſſe. Di-

(*a*) c. 12. 13. 17.

xerat paullo ante hic Triephon : ὥςε ἔασον ἅπαντα , ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις βίβλοις ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ἀπογράψωνται. Vult nimirum Critiam relictis illis gentilium fabularum nugis, ad Chriſtianorum Deum ac religionem ſeſe convertere, ut *& ipſe inſcribatur in caeleſtibus illis BONORUM libris.* Tum Critias, εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, inquit, ὦ Τριεφῶν , (ſupra enim jam de libris caeleſtibus , & in iis inſcriptione dixerat Triepho) ἀλλά μοι τόδε , & reliqua quae modo attulimus, ubi interrogat Critias, *an Scytharum etiam curam gerat Deus , & in librum illos BONORUM inſcribat? Quidni inſcribat*, reſpondet Triepho, *ſi modo BONI ſint?* Cui non apparet, χρηστὸν hic, ut alias apud quosvis ſcriptores, praeſertim eum, quem noſter eſt imitatus, Lucianum, poni ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ? Ita infra c. 23. χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης ἀπὸ γε τοῦ σχήματος, *Nam frugi eſſe appares utique ex habitu?* Praeterea neſcio, an exemplo probari poſſit , χρηστὸν dictum pro Chriſtiano. Nam Chriſtum quidem ipſum quomodo intelligere quis cum bona bonae mentis venia velit, non video : cum appareat , pro genere hominum, quod plures ſub ſe complectatur, vocem poni, & hanc eſſe verbi τυγχάνειν vim, ut converti debeat : *ſi modo contingat eſſe inter Scythas aliquem &c.* Nec Chriſti igitur , nec Chriſtianorum *nominatim* mentionem in hoc dialogo fieri cenſeo ; quod quorſum pertineat infra videbimus. Hic illud notari velim , quidquid etiam de Chreſto ſit , Lucianum ita non videri ſcripturum fuiſſe, cum Chriſtianorum nomen, quoties opus fuit, adhibuiſſe, ex *Pſeudomanti* pariter atque *Proteo* ſatis conſtet.

XXII. Venio ad argumentum ſatis firmum , ut ego quidem arbitror , ſed quod neque tractari bene, neque intelligi niſi ab eo poteſt, qui ad ingenium his rebus aptum uſum etiam aliquem adjunxerit. Modeſtia hic nos decebat , cum primum ſcriberemus ante hoſce XXV. annos : verſabatur enim in animo illud LONGINI ſ. 6. Ἡ τῶν λόγων κρίσις πολλῆς ἐστι πείρας τελευταῖον ἐπιγέννημα. Sed tamen quam familiaris tum nobis Lucianus fuerit , annotationes noſtrae teſtantur : & non exſtabat, cum haec ſcriberemus , index in Lucianum. Ab eo tempore nunquam plane abjecimus illum : & nunc cum tertium tractare iſta oportet, recentes ſumus ab interpretatione. Credet igitur nobis fortaſſe aliquis , agnoſci a nobis poſſe vocem & ſermonem antiqui a triginta pene annis ſodalis , quem nuper demum Latina loqui docuimus. Haec majoris eſſe debent , quam ſi quis dicat , lubricum eſſe quod a ſtilo ſumitur argumentum , & ſimiles huic loquatur ſententias. Sed in rem praeſentem veniamus, &, quantum ejus poteſt fieri, argumentum, quod melius ſentitur & guſtatur quaſi, quam verbis explicatur, declaremus. Olim jam THEODORUS MARCILIUS , non eſſe Luciani Philopatrin contendit, praeter alia id arguentibus ineptiis ſtili , quas paginis omnibus dicit occurrere. Iſtae vero ſtili ineptiae oriri magnam partem videntur ex affectato infeliciter ſublimi ac tragico dicendi genere, quod cum non aſſequeretur, in affine illi vitium ψυχρότητα incidit quam ſaepiſſime. Tanto id quidem magis, quod Poëtarum magnam partem verbis utitur, iisque parum ad rem aptis ; qua de cauſſa indutae leonis exuviis ſimiae ſimilem interdum fieri neceſſe eſt. In utroque autem genere incomparabili facultate gaudet Lucianus, ad effingendum ſtilo quidquid libuerit, gravitatem etiam plusquam tragicam, & ad derivandum in ſuos hortulos, non rivos ex Veteribus Poëtis, Homero imprimis, ſed quaſi flumina , adeo quidem , ut cum male quaedam applicaſſe videtur , vel inflexione depravaſſe, tum demum ingenii vis admirabilis eluceat. Unum ex multis exempli cauſſa adferam : eſt Euripidis verſus decantatiſſimus : ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Quam lepide hoc accommodat ad jactatam Cynicorum ἀνελεγξίαν ; Ἡ φρὴν, inquit, (*a*) σοὶ ἐλήλυθε , ἡ δὲ γλῶσσα ἔσαι ἀνέλεγκτος. Quam feſtive illud Homeri (*b*) :

Ὡς φράτερ φράτερφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις ;

Ad

(*a*) Vitar. auct. c. 9.

(*b*) Iliad. B. verſ. 363.

Ad Philosophorum certamen traducit (a): ξυναστίσωμεν ἐπ' αὐτὸν,

Ὡς πήρῃ πήρηφιν ἀρήγῃ, βάκτρα δὲ βάκτροις.

Sed infinita ejusmodi habet Lucianus, Plutarcho hac parte comparandus, nisi quod hic severior.

XXIII. Noster autem, quisquis etiam fuerit, ut utraque in re peccaverit, jam videamus. Quis negabit, esse nimis παρατράγῳδον illud c. 2. quod MARCILIO jam bilem movit: φῦ, φῦ, φῦ, φῦ, τῶν ὕβλων ἐκείνων, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων, αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων. Vix in comoedia vel tragoedia ferimus haec talia, ubi tamen actoris gestu efficitur, ut sint aliquantum tolerabiliora & minus φορτικά. Sed bene tamen est, quod cavet auctor, ne ab tam altissimo cothurno statim desiliat. Triepho enim, apud quem haec eructarat Critias, studet ingentissimo mendacio, omnem hanc tragicam supellectilem longissime superare: his enim singultibus Critiam ipsas convertisse nubes, tantumque in Propontide excitasse borean dicit, ut onerariae naves funibus contrahendae sint. Apud nos mentiuntur interdum homines ut trabes inflectantur, quod est in Germanorum nostrorum proverbio; Sed hic, ne caelum ipsum & maria pervertat, timor est. Vix Lucianus cum id agit, ut mentiatur strenue, quemadmodum *in verae historiae Libris duobus*, talia proferre monstra ausus est, ut hic bonus vir serio colloquentibus amicis tribuit. In Poëtica facultate, qua tamen mirifice placuisse sibi videtur, quam parva operae pretia fecerit, ex his, quae jam, ut ordine percurrenti sese offerent, producam, credo, apparebit. Integra Homeri, aut aliorum carmina vix inseruit centoni suo, praeterquam quae Lucianus jam olim attulerat; ut appareat, non ipsos illum magnos auctores cognovisse, sed ex viri suae aetati propioris aliquot dialogis pleraque consarcinasse. Ex Aristophanis tamen Nubibus & Ranis quaedam habet, ut & Homerica pauca, quae apud Lucianum nondum observavi. Ut mox ab initio c. 3. ponit, ex Homero Ἀλλ' ἐπεὶ σὲ πρῶτον κιχάνω τῇδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν κ. τ. λ. Amicus veteranus alteri amico, a quo aliquantum abfuisse, non constat, quicum jam plura locutus est, dicit: *quoniam primum hoc loco te reperio, age illuc abeamus, ubi respirare a malo meo possim.* Inter honoris verba, aulae imprimis incolarum, cum ad epulas aut comissationes perlicere advenas volunt, haec talia esse scimus: apud Homerum pulchre dicitur, ὦ φίλ' ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ. sed in hoc Philopatridis loco sunt prorsus, si quid video, ἀπροσδιόνυσα. Deinde, si carmen esse debet, ut certe apparet, bis in metri leges peccatum est. Primum, cum posterior in ἐπεὶ contra diphthongi naturam, correpta est; Tum quando prima in κιχάνω, brevis apud Homerum & optimos quosque, producta adhibetur. Non defuisse autem apud Graecos malos Poëtas, qui vel in syllabis dimetiendis impingerent, ne hodiernis tantum hominibus hanc laudem relictam putes, vel ex nuptiali elegeio miseri cujusdam Poëtae, quod LUCIANUS *in Lapithis* (b) adfert, constare satis superque possit.

Incipit Ἦ οὖν πότ' ἄρ' ἦγε Ἀριστοτέλους ἐν μεγάροις κ. τ. λ.

Meliorane autem sunt quae sequuntur nostri carmina? Jovem dicit c. 4. συνευνοχεῖσθαι Aethiopibus.

Ἀνδράσι μελανοτέροις, καὶ τὴν ὄψιν ἐξοφωμένοις.

Euge septies peccatum in pedibus sex. Vix versum agnoscas, nisi de morbo hominis, & Politico illo carminum genere paullatim e talibus orto constaret. In ὄρκῳ c. 12. primum hexameter positus est, tum pauca prorsa oratione scripta, mox Jambi sequuntur quinque, & senarius, nisi quod primus pes contra carminis legem trochaeus est. Alibi c. 16. βιώσῃ καὶ ἀῶς, inquit,

Οὐδὲ σ' ἄκα θέμις τέλος ἐκνύσσαι κακείνῃ.

Hic

(a) Anach. c. 8. (b) c. 41.

Hic bis metri leges migrantur, & praeterea, quid hoc θέμις sibi velit, non apparet: si legas θέμισι, & sensus concinnior paullum erit, & metrum hac parte constabit melius. Sed an ita voluerit auctor, non dixerim.

Ille c. 18. καὶ ἕτερον μὲν κεύσῃς ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς.

Semel tantum claudicat, & potest reponi, si tantum μὲν post κεύσῃς colloces. Septem pedibus incedit, c. 25.

Πνειόντων δόμῳ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τριφαλείας, truncatus ex Anapaestico Aristophanis. Qui hunc proxime antecedit:

Θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων.

Semel redundat, bis deficit. Claudat agmen deficiens tribus moris (ut ex veteri ratione loquar, qua longae Syllabae duo tempora s. χρόνους, brevi unum tribuebant) c. 28.

Μήτε παραδράμῃς γε ποσὶν μηδὲ παρέλθοις. Si παραδραμέης γε πόδεσσιν legas,

Metro erit consultum; sententia ut non sit inepta & ταυτολόγος, non efficies. Ultimi jambici quam parum exacti, quivis non rudis suavitatis Poëticae videt. Quam absurdum illud sit, quod Poëticis vocabulis flexionibusque, omnibus fere in locis, etiam ubi versus non facit, utitur Auctor, malo ex ipsius lectione dialogi, notationumque nostrarum cognosci, quam ejusmodi quisquiliarum congerie hic nauseam lectoribus, si qui fuerint, creari.

XXIV. Copiosus mirum quantum est Lucianus, & varie unam rem, si saepius recurrat, effert. Hic noster autem, quanquam copiam aliquam affectat, & sub initium statim, tum alias etiam exergasiis utitur: tamen quasi effusa semel omni supellectili, eo subinde inopiae redigitur, ut ad ea, quae inconsulte velut prodegerat, recurrere cum dedecore opus habeat. Ita illud ἄνω καὶ κάτω περιπολεῖν, intra versus non multos c. 1. & 2. bis ponit: ἄμπνευσον τοῦ δεινοῦ vix aliquot interjectis versibus c. 2. repetit. ὡς καὶ Νιόβη τὸ πρὶν c. 1. ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρὶν c. 2. parum invicem distant: διάτορον βοᾷν bis c. 6. & 25. occurrit: ὥςτε ἐάσωμεν τούτους. ὥςτε ἔασον καὶ ταύτην. ὥςτε ἔασον ἅπαντα. ὥςτε ἐάσατο τὰς φαντασίας. τοὺς δὲ λοιποὺς ληρεῖν ἐάτωμεν, quinquies redire in tam paucis paginis, c. 8. 10. 16. 26. 29. & in dialogo ad ostentationem, ut videtur, τῆς Ῥητορικῆς δυνάμεως composito, quis ferat? Creationis Universi historia bis, c. 13. & 17. iisdem fere verbis, nulla cogente necessitate, narratur.

XXV. Historia porro de Neptuno, precibus lacrymisque, Martis in adulterio deprehensi liberationem impetrante, c. 6. quam quaeso impedita est, quam a Luciani facilitate aliena! Martem enim indissolubilibus cum Venere vinculis constrictum, reliquisque Diis propter adulterium prae pudore silentibus, equestris Neptunus liberavit. Quam illa deinde taedii plena & a muliercularum narrationibus non abhorrens repetitio: ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα. τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν. In illo c. 8. τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ σιφθεὶ τοῦτο ἡ θεὰ ἐπιφέρεται; vox τοῦτο ad Γοργόνα vel κεφαλὴν erat referenda. Reliqua de Gorgone narratio ineptissima, ut in qua per quatuor versus αὕτην semel, ταύτην ter repetitur, & quae separanda erant, pueriliter miscentur. Quae illa quaeso insania est, quod Triepho introducitur c. 4. jusjurandum exigens, de non nocitura sibi Critiae narratione, & is tamen statim post jusjurandum c. 18. eadem omnia vult experiri, quae in Critia viderat? Quid de illo existimem c. 17. καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι —— οὐδέποτέ σε διέλαθε κ. τ. λ. dixi ad ipsum locum. Statim sequitur c. 18. πάνυ εὖ λέγεις καί με ἀντισρόφως τῆς Νιόβης παθεῖν, ubi ποιεῖς vel simile est omissum. Parum etiam Atticum, hoc est Lucianeum, illud est, quod aliquoties (c. 21. ter, c. 25. ter, c. 26. quater) cum neutris pluralibus, non singulare verbum, sed plurale construitur. Quae hactenus a nobis allata sunt, singula forte in optimae etiam notae, optimi auctoris scripto posse occurrere, longiori praesertim, non nego: possim enim quam plurimis praestantissimorum hominum locis, ubi ipsorum humano errore, (neque vero librariorum semper a talibus culpa abest) aliquid peccatum manifesto deprehendatur, redargui. Illud vero ne-

nego, a caſtigatiſſimi ſermonis & ſubacti judicii ſcriptore Luciano, dialogum inquinati adeo ſtili, judicio autem aut nullo ſcriptum aut exiguo, potuiſſe proficiſci. Et gaudeo non Marcilio tantum & mihi ita viſum: ſed in eadem ſententia eſſe acutiſſimum virum WALTERUM MOYLE (*a*)., qui, *infinitis adeo ſpatiis*, ait *ſubſidere infra ingenium, acumen, & elegantiam Luciani, incomparabilis ſcriptoris, auctorem Philopatridis, ut prope miraculum ſit, Ge. Bullo, viro ea doctrina & judicandi vi praedito in mentem potuiſſe venire, ut ad eum auctorem referret.* Et (p. 292.) *ſigna omnia barbari aevi ineſſe ait huic libello, nec virtutem unam, qua commendari poſſit, cum duabus rebus contineatur, quae poſſunt eſſe vel in homine vel in libro, peſſimis, ſtupore atque impietate.* Denique (p. 362.) *plura eſſe ait in Philopatride, damnata non in Soloeciſta modo*, (quem Luciani eſſe negat) *ſed in Lexiphane & Rhetorum doctore, qui ſine dubio a Samoſatenſi ſint.* Magna cum aſſeveratione GUIL. WHISTONUS (*b*) de verbis juris jurandi c. 10. *Sermonem*, inquit, *hujus partis dialogi niſi haereticorum veterum alicujus ſit, aperte referendum ad quintum, ſummum ad quartum exiens ſaeculum.* Et p. 381. *Si quis affirmet haec verba eſſe primi, aut ſecundi, aut tertii adeo Eccleſiae ſaeculi, illum ſe putare cogi nihil plane familiaritatis habere cum ſermone priſci illius aevi, cum ipſe contra ſe rem habere, irrefragabili experientia certus ſit.* Sed nempe cauſſae ſervit vir doctus, & tanto minus noſtram rem juvat, quod addit hic etiam, *Niſi tamen ponatur, auctorem incidiſſe in antiquos quosdam haereticos, eumque ab iis ſermonem didiciſſe* &c. Nempe hoc tantum vult, orthodoxos primorum ſaeculorum de S. Trinitate non ita locutos; de reliquo ſermone libelli non eſt ſollicitus. Nobis contra ea hic non de Chriſtianorum dogmate, ſed de ſtilo Luciani contentio eſt. De hoc cum Moylio nobis convenire jam indicavimus: illum ſatisfeciſſe etiam credibile eſt Dodwello, qui ſcripſerat ad Moylium (p. 347.) ſe non agnoſcere barbariſmos in Philopatride Luciano indignos. Quod quidem excidiſſe viro mirarer, niſi illum aliis rebus omnibus, quam λόγων κρίσει operam dediſſe, appareret.

XXVI. Igitur neque Luciano antiquior neque ipſius Luciani eſt Philopatris: ſed junioris auctoris, & Samoſatenſem imitati, quod §. 10. monuimus. Juniorem Luciano ſuſpicatus fuerat etiam Dodwellus, ut vidimus. Suſpicatus etiam fuerat vir, dum viveret, doctiſſimus MATURINUS VEYSSIERE LA CROZE, idque indicaverat in ſpecimine obſervationum hiſtoricarum in Lucianum (*c*): ac poſtea declaravit, edita jam hac diſputatione in literis ad veterem & ſummum amicum meum C. A. HEUMANNUM (*d*). Ponit nempe characteres hiſtoricos, *virgines Cretae caeſas*, non ſatis, puto, feliciter, ut ad c. 13. oſtendiſſe mihi videor, deinde ex fine dialogi *Aegyptum in officio non manentem, Arabiam & Suſam brevi vincendam, ſupercilium Perſarum* (Palmyram) *dejectum*: quae quidem commode applicari ad Aurelianum poſſe, certum eſt. Supereſt, ut animadvertant lectores, ſint ne ea a nobis prolata in his quae ſequuntur, quae excludant Aurelianum. Mihi quidem ita videtur.

XXVII. Quanta cum aſſeveratione juniorem Luciano faciat Philopatrin MOYLIUS, indicatum eſt. Etiam hoc recte vidit, ſub imperatore Chriſtiano non auſurum fuiſſe quemquam in libello, quo illi adulatum veniret, adeo irriſui habere religionem Chriſtianam. Itaque removit a bona aetate quantum potuit Philopatrin, ſcriptumque Diocletiano rerum potiente voluit. Hic itaque omnium proxime ab ea ſententia abeſt, quam mox proponemus, ubi, cur in Diocletianum non videatur competere, oſtenderimus. Nam ſi hoc planum fecerimus, nihil nobis obſtat, ſi quaedam ſint, quae ad Diocletianum & A. C. CCXCVII, hunc

(*a*) *The works of Walter Moyle Esq. none of which were ever before publiſh'd, in two Vol. Lond.* 1726. 8. p. 388.

(*b*) In *Primitive Chriſtianity reviv'd* vol. 4. p. 381.

(*c*) Inſertum id eſt Miſcellaneis Academiae Berolin. T. I. n. 4. p. 27. ſeq.

(*d*) Qui illas publici juris fecit in Poecile 1, 3, 7. p. 438.

hunc enim post fluctuationem aliquam ponit, referri possint. Itaque dicto Diocletiani tempori repugnat primo, quod in dialogo nostro unius modo αὐτοκράτορος fit mentio: Diocletianus autem reportatæ victoriæ Persicæ tempore, quemcunque demum illi annum assignes, collegam habuit potestate sibi aequatum, Herculium. Non videtur autem, quod in monumentis publicis tum observabatur, neglectum a Sophista famelico, quod genus plures adulatione complecti solet. Deinde senex illa tempestate fuit Diocletianus, eamque caussam allegavit deponendæ mox purpuræ (*a*): ut alia argumenta (*b*) taceamus, quibus illud potest confici. In fine Philopatridis autem non sibi tantum, sed liberis suis ad felicitatem sufficere ait Critias dies imperatoris, quod nimis ridiculum est in sene imperatore dicere, qui sibi Caesarem jam assumserat. Sunt caetera in illa parte historiæ, quantum ad annorum rationes, valde impedita, & varie a viris summis disputata. Haec duo tamen quæ diximus, in quantum ad nostram caussam pertinent, controversiam, quod sciam, non habent. Sed puto, ipsum Moylium, ut erat vir in summa doctrina candidissimus, si viveret ac legeret, quae jam porro dabimus, sua sententia relicta ad nostram transiturum esse.

XXVIII. Occasio illius nobis fuit, idemque argumentum, ut mihi videtur, minime infirmum, locus, ubi hoc colloquium haberi, scena in qua hac velut fabula agi fingitur. Hunc locum, hanc scenam Constantinopolin, Christianorum μέγαν οἶκον ἐπίκτητον, ut ille ait (*c*), fuisse ita colligo. Sub initium dialogi c. 4. haec Triephontis verba relata sunt βαβαὶ τοῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέρριψε. ζεφύρου γὰρ ἐπιπνέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, βορέην ἄρτι ἀνὰ τὸν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς διὰ κάλων αἱ ὁλκάδες τὸν Εὔξεινον πόντον οἰχήσονται, τῶν κυμάτων ἐπικυλινδούντων ἐκ τοῦ φυσήματος. Aguntur itaque haec in littore Propontidos: qui loquuntur a fronte hanc ipsam Propontidem & austrum, a tergo Euxinum Pontum & septentriones habent. Si enim spiritus vehementior ore erumpens boream in Propontide debet excitare, ut haec non ita se habeant, fieri non potest. Igitur ad Bosporum Thracicum res gesta est, seu angustias illas, quæ Propontida ab Euxino Ponto dirimunt, verbo Constantinopoli. Non improbabilis autem conjectura est, hunc dialogum in ea scriptum urbe esse, quæ tum caput rerum & sedes esset imperii. Imperatori enim victoriam gratulatur auctor, quod majori, credo, celebritate in urbe quam in Provinciis solet fieri. Quid quod urbis κατ' ἐξοχὴν dictæ aliquoties meminit, aurata item tecta commemorat, qualia ante Constantini profusum aedificandi & exornandi eam urbem studium, Byzantii fuisse; mihi non fit verosimile, licet moenium robora olim celebrata fint. Neque Aegyptii mensis nomen, Mesori, ab hac me sententia potest dimovere; quare enim eo utatur Auctor, satis puto, est ad c. 22. indicatum. Si igitur in Constantini urbe scriptus est Philopatris, certe actus esse fingitur; non potest non saltem Constantini aevo esse suppar, Luciano autem sesquisaeculo ad minimum junior.

XXIX. Si corradere omnia & congerere animus esset, quæ in hanc rem dici queant, forte colore aliquo illud posset imbui, ab auctore dialogi imaginem Paulli Apostoli in templo visam (*d*): jam imagines in templis ante A. C. CCC adhiberi non solitas: consequens igitur esse, ut post id tempus scriptus sit Philopatris. Sed gratis illud a THEOPHILO assumtum, apparet. Illud forte majorem speciem habet, quod jam BARONIUS (*e*) templum seu basilicam deprehendere sibi visus est in illis dialogi verbis c. 23. καὶ δὴ δυήλθομεν σιδηρέας τε πύλας καὶ χαλκέους οὐδοὺς, ἀναβάθρας δὲ πλείστας περικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἐληλύθομεν κ. τ. λ. Ac il-

(*a*) *Lactant.* de Mort. Perf. c. 18. qui etiam passim *senem* & *seniorem* circa haec tempora appellat.

(*b*) V. G. quod apud Vopiscum Numeria. c. 14 miratur Diocletianus jam eo tempore quo Aurelianus adipiscebatur imperium, i. e. A. CCLXX, se post multos a se apros interfectos nondum consecutum esse promissum sibi Druidae Vaticinio imperium &c.

(*c*) *Dionys. Perieg.* vers. 355.

(*d*) Quod visum est *Theophilo Raynaudo* Erotemat. de libris bonis & malis p. 195.

(*e*) Ad A.C. 57. §. 102.

illum quidem non esse audiendum, jam BLONDELLUS (*a*) olim demonstravit. Sed melius fortasse procedet, si invertamus argumentum Baronii, atque ita dicamus: quia basilicæ sumtuosæ meminit auctor dialogi, tales autem basilicæ Constantini demum aetate & post aedificari coeptæ sunt, inde sequi, dialogum nostrum non ante Constantini tempora fuisse scriptum. Verum enim vero ne ita rationes putem, primo illud obstat, quod non usque adeo certum confessumque est, templa & basilicas majores pretiosioresque ante Constantini imperium non extitisse: LACTANTIUS (*b*) certe meminit Ecclesiæ, quam editissimam vocat, a Diocletiano & Maximiano A. C. CCCIIII destructæ, quæ aliquot minimum annis ante, forte jam sub Alexandro Severo fuerat condita. Deinde si certissimum etiam sit, post Constantini ad nostros accessum basilicas aedificari demum coeptas, nolim tamen ex hoc loco quidquam de aetate auctoris inferre, cum probabile non videatur, basilicam, quam ecclesiam aetas illa vocabat, intelligi velle Critiam. Atque ita aliquoties nobis laudatus DAVID BLONDELLUS adversus BARONIUM disputat, *cum nihil occurrere* ait *praeter coenaculum in ipsô privatae domus fastigio constratum, affixo nullo crucis titulo insigne, quoque vix per multiplices scalarum gyros Critiae, manuducente alio, evadere licuerit.* Adde, non reperisse Critiam concionem omnis generis hominum, juvenes, mulieres, viros, senes, sed ἄνδρας aliquot ἐπικεκυφότας καὶ κατηχημένους, qui obviam procedentes sermones cum illo miscuerunt. Nec ex *Persarum* nomine, quo utitur noster c. 29. efficere quidquam conabor. Quanquam enim satis constat, anno demum CCXXX. aut CCXXVI. ut ANTONIO PAGI placet, aeræ vulgaris, Artaxerxe duce, Persas pristinum Imperii decus, ademtum Parthis, qui plus CCCC. annis illud tenuerant, recuperasse, minus tamen hac parte sibi constare scriptores, & DODWELLUS monuit (*c*), & infinitis auctorum locis comprobatur. Meliora proinde causae praesidia circumspicienda sentio.

XXX. Succenturiabo igitur aliud, validum, opinor, & quod non ita facile loco se pelli patiatur. Scilicet bis occurrit in Philopatride mentio τῶν ἐξωτῶν, c. 19. & 20. Qui vero essent ἐξωται, quod illorum munus, ibi dictum est. Hic illud monere e re mea est, non occurrere antiquiorem, quantum sedulo inquirenti reperire licuit, qui ea voce usus sit, vel ipsius adeo muneris mentionem fecerit, EUSEBIO (*d*) Nicomediensi, qui originem, ni fallor, exposuit. Subjeci ipsa verba, ne fucum facere lectoribus velle videar, Ἐπεὶ δὲ ἕτεροι τὰς τῶν πρότερον κρατούντων τῆς γῆς καταμετρήσεις κατεμέμφοντο, βεβαρῆσθαι αὐτῶν τὴν χώραν καταστιόμενοι· πάλιν κἀνταῦθα θεσμῷ δικαιοσύνης ἄνδρας ἐξωτὰς κατέπεμπε, τοὺς τὸ ἀζήμιον τοῖς δεηθεῖσι παρέξοντας. Apparet, si nihil aliunde adferatur, quod prohibeat, commode verba EUSEBII de prima hujus muneris origine posse intelligi. Occasio mittendi Peraequatores indicatur, justitia in ea re Constantini laudatur, quod non adeo magnam vim haberet, nisi ille primus id beneficii tribuere oppressis instituisset. At loquitur, tanquam de hominibus olim notis EUSEBIUS. Recte illud quidem. Quo enim tempore haec scribebat, noti fuere. Ante Constantini aetatem potuerunt fuisse incogniti. Eusebium quasi agmine facto deinde sequuntur GREGORIUS NAZIANZENUS, BASILIUS, Imperatores aliquot in codice Theodosiano & Novellis, & reliqui. Haec ipsa causa est, quod Lexicographi communiter hanc vocem omittunt, ad glossaria scilicet lapsæ Graecitatis eam relegantes. Idem dicendum de nomine Πολιτικὸς c. 19. in quantum ἐξωτικὸν significat. Atque ista quidem generaliter hic monuisse sufficiat. Ita Galilaeos quod vocat Triepho Christianos, aut recentio-

(*a*) De Episcopis & Presbytt. l. c. Josephus etiam Mede ex hoc loco probare volebat, templa jam Trajani aevo exstrui solita, refutatus ab Ill. Boehemero Dissert. Jur. Eccl. ad *Plinium* & *Tertull.* 2, 13. p. 52. nescio quam bene, cum *auros* illa *tectis* ironice pro miseris & pauperibus, accipit 2. quod etiam ab *Blancurtio* factum video. Nostra in neutram partem aliquid refert.

(*b*) De mortibus persecut. c. XII.

(*c*) Diss. de Isidoro Characeno §. 4. p. 62. Add. *Spanhem.* ad Julian. Or. 1. p. 123. 149.

(*d*) De vita Constantini 4, 3.

tioris multum Luciano ſcriptoris, aut antiquiſſimi indicium credimus: cum vero antiquiſſimum non eſſe, vel ſolus Artemidorus in eo laudatus arguat, conſequens eſt ut recentiorem dicamus. Sed & hanc diſputationem commodius differemus. Caeterum hoc referre fere audeam, quod πολυάτχολος μαθηματικὴ vocatur, inſolito bonis ſcriptoribus duplicandi ſeu componendi genere, & neſcio quid affectatæ fucataeque dictionis ſapiente, quæ ſeculo quarto, & deinceps paullatim in Graeciam a priſtino candore deflectentem irrepere coepit. Ξυνωρὶς apud antiquos, quantum conſtare mihi potuit, tantum de biga equorum vel mulorum adhibetur; apud noſtrum in fine dialogi ἡ καλὴ ξυνωρὶς de amicorum pari dicitur, quomodo etiam apud eum, qui vitam Gregorii Nazianzeni ſcripſit, ζηλωτὴ ξυνωρὶς de Gregorii & Baſilii amicitia, & ſaepius deinde apud ſequiores dictum reperio. Sic κράτος pro Imperatore in ipſo fine libelli poſitum ex Nazianzeno illuſtravimus. Sed de uſu talium vocabulorum, nolim profecto contendere vehementius. Fieri enim facillime in tanta ſcriptorum Graecorum copia poteſt, quibus legendis vix aetas ſufficeret, nedum memoria comprehendendis, & inopia Lexicorum, ut egregie fallatur aliquis, in primis ſi non ſoleat ſcripto omnia obſervata ſua committere (*a*). Arbitror autem, cum multa concurrunt τεκμήρια, quæ ſingula quidem poſſent oratione elevari, quaedam etiam ratione rejici, hominis eſſe impudentis, omnia velle repellere, praeſertim ſi quaedam illorum ad majorem paullo probabilitatis gradum accedant, & nihil caeteroquin ſit, quo ſententia, quæ hoc modo probatur, everti poſſit.

XXXI. Igitur venio tandem ad ultimum eorum, quæ dicere mihi propoſueram, caput, idque in tota hac diſputatione praecipuum. Nempe ſub Juliani τοῦ ἐν ἀθέοις, ut vocant noſtri, vel Apoſtatae imperio, & eo quidem tempore ſcriptum ajo Philopatridem, cum primum nuncius de felici expeditionis Perſicæ ſucceſſu Conſtantinopolin adferretur. Scriptum autem a gentili homine, forte Luciano, Sophiſta & ipſo, Lucianeo certe more, qui Chriſtianorum ominibus praedictionibusque exploſis, Imperatori victoriam Perſicam gratulatus, felices porro ſucceſſus, victoriasque innumerabiles apprecetur. Cum primum iſta ante hoſce XXV annos proponerem, faciebam, quod aetatem & conditionem meam decebat, uti deprecarer invidiam novitatis apud Theologos, qui fidem Ante-Nicenam ſolent ex hoc dialogo oſtendere. Hoc jam opus eſſe non puto. Niſi enim actus tot annis docendi & vivendi tenor me purgaverit his, quibus me probari oportet, fruſtra veniam mellitiſſimis etiam verbis poſtulem. Quare ſtatim ad probandum quod ſuſcepi progrediar.

XXXII. Primum autem illud meminiſſe te, mi Lector, velim, ſupra probabile admodum factum a nobis eſſe, in Conſtantini urbe, quæ jam tum ita vocaretur, ſcriptum eſſe Philopatridem. Nunc addendum hoc eſt, nunquam auſurum fuiſſe gentilem hominem, Chriſtiano Imperatore, acerbe adeo Chriſtianos, & ſcripturas divinitus nobis traditas traducere, & deridiculo delectamentoque ſibi habere, ac fecit hujus dialogi auctor. Licet enim non vi atque ſuppliciis in gentiles, ſi quiete alias ſe gererent, animadverterint ſanctam noſtram fidem amplexi Imperatores (*b*), vix tamen id videntur fuiſſe paſſuri, ut aperte quis illam conviciis proſcinderet. Si enim capital eſſe juſſerunt Conſtantius, Theodoſius, Imperatores alii, ſi quis gentili ritu ſacrificaret, aut haruſpicinam exerceret (*c*): ſi capite puniendum cenſuere Theodoſius & Valentinianus (*d*), qui ſervum ſeu ingenuum, invitum ſeu ſuaſione ex cultu Chriſtianæ religionis in nefandam ſectam ritumve traduxiſſet: quid putemus illi factum, qui apertam adeo contumeliam inferre Chriſtianis eſſet auſus? Relinquitur igitur, ſub Imperatore Conſtantinopolitano, qui idem gentilis eſſet, venenum ſuum effu-

(*a*) Sic deprehendi apud *Euripidem* Phoeniſſ. 1092. ξυναρίθμια τίκτων. Et tamen puto, uſum noſtri auctoris ſuo id eſt quarto ſenescenti ſaeculo deberi.

(*b*) Vid. L. 6. Cod. de paganis & ſacrificiis.

(*c*) Vid. tit. Cod. de paganis.

(*d*) L. 5. Cod. de Apoſtatis.

effudisse Philopatridos auctorem, sub quo scilicet non impune solum id laturus erat, sed favorem etiam & forte dona meriturus. Alius autem non occurrit, quam Julianus Apostata, quo Imperatore & licentiam habuit, & proposita praemia, quisquis has nugas procudit.

XXXIII. Deinde victoria de Persis, quae sub finem dialogi celebratur, & occasionem scribendo dedisse videtur, si in quem alium, in Julianum certe convenit. Jam ab initio suscepti imperii magna vi expeditionem Persicam moliebatur, eosque ab initio successus fortunae habuit, qui epinicio utique essent digni. Si nihil aliud, magnum certe erat, desiisse Romanum imperium vinci a Persis, & vincere posse iterum didicisse, postquam infeliciter adeo Constantius rem adversus crudelissimam gentem gesserat. Placet EUTROPII verba 10, 6. quia sunt brevissima, adscribere: *Diversa Constantii fortuna fuit. A Persis enim multa & gravia perpessus, saepe captis oppidis, obsessis urbibus, caesis exercitibus: nullumque ei contra Saporem prosperum praelium fuit: nisi quod apud Singaram, haud dubiam victoriam ferocia militum amisit.* Post has clades utique contemnenda non erant, quae Julianus brevi adeo tempore feliciter gessit. Facilis labor esset, sed nimium lectoribus longus, parum autem, ad hanc quidem rem necessarius, ex AMMIANO MARCELLINO, ZOSIMO, LIBANIO (*a*), & reliquis, quo apparatu, quas res, quo tempore gesserit, explicare: quare contenti iterum EUTROPII erimus brevitate, qui 10, 8. *Julianus*, inquit, *ingenti apparatu Parthis intulit bellum, cui expeditioni ego quoque interfui. Aliquot oppida & castella Persarum in deditionem accepit, vel vi oppugnavit. Assyriamque populatus, castra apud Ctesiphontem stativa aliquandiu habuit: remeansque victor, dum se inconsultius praeliis inserit, hostili manu interfectus est.* Addere fas sit, quod ZOSIMUS post enarratas 3, 12--29. res gestas Juliani, ἀπέθανεν, inquit, οὐ πόρῤῥω τῶν Περσῶν ἡγεμονίαν τῆς ἀπωλείας κατεγήτας ἐσχάτης. Et c. 18. de Bersabora urbe capta dixerat. Ἐντεῦθεν οὐχ ἡ τυχοῦσα τῷ Ῥωμαίων ἀξιώματι προσεγένετο δόξα, πόλεως μεγάλης, καὶ τῶν ἐν Ἀσσυρίᾳ μετὰ Κτησιφῶντα μεγίστης, οὕτω δὲ ἀχυρωμένης, ἐν δύο μόναις ἡμέραις κατὰ κράτος ἁλούσης. Sublatum igitur Constantii cladibus Persarum supercilium, Juliani cecidit victoriis. Sed in proclivi etiam est illud probare, has ipsas Juliani victorias, mirifice, & hyperbolikῶς etiam ab iis, qui Imperatori faverent, esse celebratas. Audiamus GREGORIUM NAZIANZENUM (*b*), qui, cum de expeditione Persica sermo est, τὰ μὲν οὖν πρῶτα, inquit, τῆς ἐγχειρήσεως αὐτῇ (Juliano) καὶ λίαν νεανικὰ (*c*), καὶ πολλοῖς τῶν τὰ ἐκείνου φρονούντων περιβεβοημένα. Alio loco (*d*) ita insultat epiniciis & gratulationibus Juliano dictis, ut mihi quidem minime obscure ad hunc ipsum Philopatrin respexisse videatur: ποῦ Βαβυλὼν ἡ ἔνδοξος ἁλισκομένη, καὶ οἰκουμένη πᾶσα περινοουμένη, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; κ. τ. λ. Babylonis interitum spondet noster Cleolaus, cum inter alia hoc relinquere se dicit liberis suis, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ἁλισκομένην. Et ipsum etiam Julianum spe praecepisse Babylonis expugnationem, AMMIANUS MARCELLINUS auctor est, apud quem 23, 3. *ostento equi, Babylonii nomine, humi sese prae dolore provolventis, laetior Julianus exclamavit, plaudentibus proximis, Babylona humi procidisse.* Alterum vero illud, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; manifeste cum illis Cleolai verbis conspirat: Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν —— Χειρὶ κρατοῦντος εὐσθενωτάτῳ κράτει. Si quis vero nobis obiciat, nec Susa a Juliano occupata, nec in Arabia quidquam rei gestum, nec Aegyptum perdomitam, illi jam est respondendum.

XXXIV. Quin

(*a*) Orationibus duabus in Juliani necem habitis quae To. 2. locum inter opera ejus, ut sunt a *Morello* edita, obtinent. it. de vita sua p. 44. seq. T. 2. Multa de iisdem rebus idem *Libanius* in Orat. de Juliani nece ulciscenda, & altera parentali, quae volumine VII. Bibl. Gr. *Fabricianae* primum editae sunt. Vid. V. G. p. 175. seq. & ibi *Olear.*

(*b*) Oratione στλιτ. 11. inter reliquas orationes IV, p. 114. edit. Billii.

(*c*) De hac voce vid. *Jo. Andr. Bosius* in exerc. Philol. ad 1. *Tim.* II, 22. p. 13.

(*d*) p. 123. ib.

XXXIV. Quin respondit jam bonam partem pro nobis Gregorius, verbis proxime a nobis adductis, quibus vanas hominum spes, & praesumtas animis victorias ridet: imprimis autem id locum habere debet, cum ita loquitur Cleolaus, ut nunc praeeunte La Crozio a nobis versiculi illi interpuncti sunt, ut praeter *collapsum Persarum supercilium* reliqua verbis futuri temporis efferantur omnia. Quis vero nescit, epinicia, panegyricos, & id genus scriptiones, ad adulationem compositas, plerumque, si non mendaciorum, certe spei ominumque quam rerum gestarum plus continere? De iis igitur, quae tanquam futura spondet Cleolaus, GREGORIO ita factum ab adulatoribus confirmante, non erimus soliciti. Quod si quis durior paullo illud δ' vel δὲ perperam omissum dicat, idque indicio esse contendat, incidendum aut interpungendum adeo esse demum post ἄξιν illi tamen non absurdum videri debet, si dicamus, de Susis aut rumorem falsum tum Constantinopolim allatum, ut hodienum fieri singulis fere diebus assolet, aut imitatum illud esse Cleolaum, quod vatibus, non falsis minus quam veris, in more positum est, ut, quas res certo futuras aut sciunt, aut imaginantur, eas tanquam factas atque praeteritas hominum oculis animisque repraesentent. Quin historicos etiam qui se dicerent, non immunes ab ea vanitate olim fuisse in conscribendae historiae praeceptis Lucianus memorat c. 31. Ἤδη δ' ἐγώ τινος καὶ τὰ μέλλοντα συγγεγραφηκότος ἤκουσα, καὶ τὴν λῆψιν Οὐολογέσου καὶ τὴν Ὀσρόου φυγήν κ. τ. λ. De Parthis & hic mentiebatur. Caeterum qua spe prosecuti sint Julianum amici, LIBANIUS (*a*) indicat, cum Deos rogat, velint, jubeant, ἡμετέραν στρατιὰν ἐν Σούσοις δειπνῆσαι Περσῶν οἰνοχοούντων. ταῦτα εὔχεσθαι καλὸν, ταῦτα εὔλογον προσδοκᾶν. Nec post obitum Imperatoris, se aliosque ea spe fuisse, dissimulat idem Sophista, cum alteram in necem illius orationem (*b*) ita auspicatur: ἔδει μὲν, ὦ πατέρες, ἅπερ ἤλπιζον ἐγά τε καὶ πάντες ἄνθρωποι, τὸ τέλος εἰληφέναι καὶ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν νυνὶ καταλελῦσθαι· τῆς δὲ ἐκείνων γῆς Ῥωμαίους ἄρχοντας αὖτὶ Σατραπῶν ἐπιμελεῖσθαι νόμοις ἡμετέροις κ. τ. λ. & post multa alia (*c*) Ἡμεῖς μὲν φήμην τὴν Περσῶν ἅπασαν μέρος Ῥωμαίων ἔσεσθαι κ. τ. λ. Nec parum ad rem nostram facit, quod idem LIBANIUS cum feliciter & strenue a Juliano gesta retulisset, καὶ τούτων, inquit, (*d*) ἄκουσον ἤγγειλε μὲν οὐδείς, τὴν δὲ τῶν ὁρώντων ἡμῖς ἡδονὴν ἠδόμεθα, πιστεύοντες, ἃ δὴ καὶ ἐγίγνετο, γενήσεσθαι. Si enim oratoris flosculos demas, illud certe relinquitur, incertos & sine auctore rumores, ex studiis, ut fit, hominum ortos, praecessisse tantae felicitatis nuncium. Quod enim Antiochiae factum est, loco Persiae propiori, quin aeque Constantinopoli sit factum, nihil impedit.

XXXV. Quod vero Aegyptum δεδουλωμένην filiis relicturum se sperat Triepho, id mirum alicui videri queat, cum de Aegyptiis imperii Romani hostibus, vel rebellibus potius, in Juliani historia nulla fiat mentio. Sed in hoc ipso etiam praesidium caussae meae invenisse mihi videor. Scilicet Aegyptii, ab innata animis levitate, ad seditiones & res novas fuere semper quam maxime proclives (*e*): nec postquam Christiana inter eos religio invaluit, populare hoc vitium exuerunt, ut potius haec ipsa saepe turbarum maximarum & periculosissimarum occasionem, innocens tamen ipsa per se, demta hominum malitia, praebuerit (*f*). Aetate Juliani, imprimis Alexandriae aliquoties ingentes turbae, caedes etiam & aedium expugnationes, ex dissensione Arianorum & recte sentientium, sed recte non semper

(*a*) Orat. VIII. quae est Panegyr. in Julian. p. 250. To. 2.
(*b*) Tom. 2. x mam p. 260.
(*c*) p. 325. D.
(*d*) De Vita sua p. 45. A.
(*e*) Ita sub saeculi tertii finem Achilleo duce tota fere Aegyptus rebellavit, ab Imperatore Diocletiano ea caussa pervastata, ut testatur in Chronico Eusebius circa A. C. 295.
(*f*) Videnda quae de hoc Aegyptiorum ingenio *Jac. Gothofredus* ad Cod. Theod. L. 1. de defensoribus civit. L. 3. de his qui super relig. L. unica de his qui plebem audent, denique L. 31. de his quorum appellationes, magna industria & doctrina incomparabili congessit, quae huc transcribere nihil attinet.

per viventium exortæ, graviter urbem illam & rempublicam concuſſerunt: de quibus nemo tacuit, qui de Hiſtoria Eccleſiaſtica illorum temporum ſcripto aliquid mandatum reliquit. Habentur etiam epiſtolæ aliquot imperatoris Juliani ad populum Alexandrinum, inter reliqua ejus opera editæ, quibus graviter ea de cauſſa illos objurgat. Probabile igitur eſt, aut agitaſſe Julianum conſilia, de compeſcenda atque opprimenda in perpetuum illa animorum ad ſeditiones proclivitate, aut Cleolaum certe optaſſe, grave adeo jugum imponi Aegyptiis, ut ſub illius onere ſuperbiæ, ex qua oriri fere ſolent contumeliæ atque ſeditiones, obliviſcerentur. Quomodo autem quæ de Aegypto hic dicuntur cum DODWELLI ſententia (de qua §. 15. diximus) conciliari queant, non video. LUCIANUS cum Aegypti procurationem ſibi creditam refert (*a*) ut pacatæ Provinciæ meminit, eodem tempore quo iſta ſcripſiſſe illum vult DODWELLUS; & SPARTIANUS (*b*) quo loco perſecutionis adverſum Chriſtianos decretæ meminit, ſtatim gratiæ Imperatoriæ adverſum Alexandrinos, Aegyptiorum fere primos, ſpecimen adfert, jus *Bulentarum illis attributum*. Sed nondum a DODWELLO diſcedo. Putabat enim vir doctiſſimus, quod Arabes inter hoſtes imperii Romani referantur, clare ſatis indicare, Severo imperante ſcriptum Philopatrin, ut qui poſt Trajanum ſolus Arabas bello petiverit. Et fateor, vim haud exiguam hujus argumenti futuram, niſi aliæ rationes abjudicarent Luciano Philopatrin, atque Juliani temporibus vindicarent. Quæ cum ita ſint, vitio verti nobis non poteſt, ſi ad ſpem Cleolai referamus, quæ de Arabibus, inquieta gente & latrociniis infami, Cleolaus ſpondet: imprimis cum τὴν οἰκουμένην περιοδευμένην ex NAZIANZENO viderimus. Licet enim Petraea Arabia jam a Trajano redacta ſit; tamen Nomades illi & Scenitae Arabes, in quibus & Saraceni, ſubigi non potuerunt. De utraque Arabia quæ dicta noſtra firment protulit e ſuis theſauris EZ. SPANHEMIUS (*c*), qui etiam multa collegit (*d*) e quibus intelligamus, optabile fuiſſe eo tempore, quo Philopatrin ſcriptum cenſemus, videre, quod optat Triephon, τὰς ἐνδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας.

XXXVI. Adhuc igitur bene ſibi conſtant omnia, ut feliciter ac ſtrenue geſta, quæ in Philopatride celebrantur, illa poſſint eſſe, quæ Julianus ſub initium expeditionis Perſicæ perfecit. Videamus reliqua an ſententiæ noſtræ faveant. Inducuntur Chriſtiani male adfecti erga Imperatorem, &, ut interpretatur auctor, ipſam patriam. Chriſtiani inquam. Neque enim aſſentiri poſſum BASNAGIO (*e*), qui negat in ultima dialogi parte de Chriſtianis ſermonem eſſe, ne Baronio concedere cogatur, templum ibi deſcribi, templaque adeo fuiſſe diu ante Conſtantinum: ſed mathematicos fuiſſe ait, & ob id ipſum non Chriſtianos. Verum qui attente & dialogi verba, & quæ nos ibi adſcripſimus legerit, inveniet, negari potius, eſſe illos mathematicos; illasque de rebus caeleſtibus interrogationes potius ad ludibrium pertinere. Porro dicit Basnagius, Triephontem, qui ut Chriſtianis ſacris initiatus introducatur in priori parte dialogi, in fine ipſum quoque maledicere illis male erga Imperatorem affectis: hos ergo non videri Chriſtianos. At Triephon ita de ſua initiatione loquitur, ut ſatis appareat, illum ludibrio habere & magiſtrum illum ſuum & totam religionem. Qui ergo priori parte libelli ridet Chriſtianos, illum non mirum eſt eosdem in poſteriore parte accuſare ut male animatos adverſus imperatorem. Caeterum hi male animati deſcribuntur, ut homines aſcetae, jejuniis, vigiliis malis, veſtibus, & duro victu ſe macerantes, de magnis rerum converſionibus loquentes, hymnos canentes, quales Juliani aetati multos fuiſſe Chriſtianos, longiori probatione non indiget. Chriſtiani e go inducuntur male ominantes reipublicæ, μεταλλαγοῦσιν, ajunt, τὰ πράγματα, ταραχαὶ τὴν πό-

λιν

(*a*) Apol. *pro Merced. Cond.* c. 12.
(*b*) In Severo c. 17.
(*c*) Ad Juliani Or. 1. p. 164. ſeq.
(*d*) Ibid. p. 51. ſeq.
(*e*) Annal. Eccleſ. ad A. C. 293. n. 3. p. 267.

λιν καταλήψονται, τὰ κρατοῦντα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται· & aliud illorum dictum, tanquam nimis mali ominis reticet Critias. Haec minime profecto conveniunt in ea tempora, quibus oppressa adhuc gentilium multitudine gemebat ecclesia; (quidni enim liceat hic transeundo quasi confirmare quæ supra dicta sunt) tunc enim gentiles quidem calamitates omnes, strages exercituum, terræ motus, famem, sterilitatem, inundationes, publica omnia mala Christianis imputabant: horum vero erat ostendere, nihil tum accidere quod non olim accidisset, quin nunquam fuisse felicius Romanum imperium, quam exorta & invalescente Christiana religione. De Imperatoribus autem qui tum viverent, non nisi maxima cum veneratione & faustis ominibus loquebantur, tantum aberat, ut aut imperii mutationem, aut exercituum clades, aut simile quid auderent praedicere. Atque de his nemo dubitabit, nisi qui in antiquorum Ecclesiæ Doctorum scriptis, apologeticis imprimis, plane sit hospes. Speciatim Severi aetate, qua scriptum tamen vult Philopatrin H. DODWELLUS, ita se rem habuisse, e TERTULLIANI Apologetico satis constat. Quod autem is quem modo laudavi DODWELLUS mala Christianorum, mundi finem in dies expectantium, de rep. Romana auguria occasionem persecutioni dedisse autumat, cui praeluserit hac κωμῳδίᾳ Lucianus, in eo ratio fugit virum doctissimum. Saltem in locis ab ipso adductis nihil est praesidii. EUSEBIUS enim (*a*) & HIERONYMUS (*b*), qui illum fere ad verbum expressit, de Juda Chronographo diserte affirmant, eum Severianæ persecutionis atrocitate motum, in decimum illius annum Anti-Christi adventum, finemque mundi contulisse. Persecutionis igitur atrocitas, ut finem mundi imminere crederet Judas, eum permovit: non, ut DODWELLUS interpretatur, praedictio Christianorum de fine mundi, persecutioni occasionem (*c*) praebuit. Fit haec vel inde probabilis sententia, quod de Nerone (*d*) Anti-Christo simile quid creditum olim fuerit. Juliani autem aetate longe aliam rerum fuisse faciem constat. Sub Constantini M. imperio, alte caput Christiana res extulerat. Propensa, quin profusa hujus Imperatoris in Episcopos voluntas atque benivolentia, tantum eis cum auctoritate conciliaverat supercilium, ut jam tum iniquitatis mysterium operari occulte in quibusdam occiperet. Luxuriari itaque jam & insolentius efferri coeperant animi, ut mirum non sit, cum ejurato veri Numinis cultu, ad gentilium Deorum, Solis imprimis veneratione defeciisset Julianus, non defuisse inter Christianos, qui liberam vocem mittere auderent, infelicitatem que ipsi, tanquam homini impio, atque imperio ejus portenderent. Et sane ingens causa suberat, cur interitum ejus optarent Christiani. Quid enim sperare aliud poterant a victore reduce, quam bonorum direptiones, infamiam, & corporis etiam cruciatus atque supplicia? Quorsum multa sunt in GREGORII NAZIANZENI *orationibus Philippicis adversus Imperatorem Julianum*, & alibi, quæ facile a nobis, si id quidem nunc ageremus, possent adferri: Illud tamen monuisse liceat, gentiles etiam spe majoris adversum Christianos licentiæ post reditum Juliani obtinendæ fuisse erectos. Ita LIBANIUS (*e*) speraisse inter alia se dicit, τοῖς ἱεροῖς ὑποχωρήσειν τοὺς τάφους, quorum ea procul dubio sententia est, speraisse, ut eversis martyrum tumulis idolorum fana in eorum locum restituerentur.

XXXVII. Probatum est, tum voluisse Christianos tum potuisse paullo liberius de Juliano loqui: locutos esse, jam est auctoritate idoneorum scriptorum confirmandum. Ut taceam pervulgatum illud de Athanasio, quem, cum ab Juliano pulsus Episcopatu suo, & ur-

(*a*) Hist. Eccles. 6, 7.

(*b*) De Scriptor. Eccl. c. 52.

(*c*) Veriorem persecutionis occasionem ex *Tertulliano* adfert *Christianus Kortholtus* de persecutionibus c. 6. §. 7. p. 260.

(*d*) Vivum nimirum asservari alicubi credebant ut Anti-Christum aut ipse ageret sub finem mundi, aut ejus saltem praecursor esset. quorsum videndus *Lactantius* de mortibus persecutorum c. 2. & *Augustinus* de civit. Dei 20, 16.

(*e*) Orat. 11. in necem Jul. T. 2. opp. p. 326. Add. quae ad ejusd. *Libanii* librum de ulcisc. morte Juliani §. 5. p. 149. ab *Oleario* notata sunt.

urbe Alexandria excederet, dixisse ferunt : *cedamus, amici, nubecula est cito transitura* (*a*). Item alterum illud de Paedagogo Antiochiensi, qui interrogatus paucis ante Juliani obitum diebus: ecquid ageret Fabri filius? (Christum putabat) capulum Juliano parare, respondisse traditur (*b*). Hoc ut taceam, locuples historiae horum temporum auctor AMMIANUS MARCELLINUS 32, 12. haec habet : *quae maximis moliminibus festinari cernentes* (loquitur de praeparatione expeditionis Persicae) *obtrectatores desides & maligni, unius corporis permutatione tot cieri turbas intempestivas, indignum & perniciosum esse strepebant, studium omne in differendo procinctu ponentes : & dictitabant his praesentibus, quos audita referre ad imperatorem posse rebantur, eum, ni sedatius ageret, immodica rerum secundarum prosperitate, velut luxuriantes ubertate nimia fruges, bonis suis protinus occasurum.* Quos *obtrectatores desides & malignos* AMMIANUS gentilis homo vocat, Christianos eum intelligere, VALESIUS observat ad hunc locum, & conferri secundam NAZIANZENI Philippicam jubet, in qua diversa verbis, re habentur eadem. Idem AMMIANUS 23, 1. & 5. varia portenta atque omina refert, quae a bello Julianum adversus Persas retinere debuissent. Cum vero eadem spreverit, qui tamen alias superstitionibus, vaticiniis, oraculis & ejusmodi nugis ad stuporem esset deditus (*c*), videtur haud absimile vero, suspicatum fuisse, Galilaeorum, ut ipse Christianos vocabat, fraude ea sibi quasi terriculamenta objici, ne victor reversus gravius illorum cervicibus incumberet. Quid? quod LIBANIUS Christianos insidiarum in Juliani caput structarum, tum caedis etiam ipsius insimulat. Qua in re ecquid veri insit, jam non disquiro, neque etiam simpliciter vera esse, quae in Philopatride de iis dicuntur, crediderim; hic modo, quae fuerit tum de Christianis inter Gentiles existimatio, quaeritur. LIBANIUS igitur, cum (*d*) conspiratum saepe in caput Juliani dixisset, quaesivissetque quid caussae subesset, quod mitissimus Princeps insidiis aliquoties esset petitus, ἐγὼ δὲ, subjicit, τούτου τὴν αἰτίαν ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ὀδυνηρᾶς ἐμοὶ τελευτῆς φράσω. Deinde cum ad illum locum perventum est (*e*), primo a suorum aliquo interfectum esse arguit, quod nemo inter Persas fuerit, qui promissum praeconis voce praemium illi qui tantum facinus ausus esset, vindicare sibi voluerit: tum propius auctores caedis designat (*f*) (adscribam enim verba, si forte interpunctione commoda clariora possim, quam primum intuenti videntur, reddere,) οἷς γὰρ οὐκ ἐλυσιτέλει ζῶν, (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ζῶντες οὐ κατὰ τοὺς νόμους) πάλαι τε ἐπεβούλευον, καὶ τότε συνῆλθέντες εἰργάσαντο. τῆς τε ἄλλης ἀδικίας αὐτοὺς ἀναγκαζούσης, οὐκ ἐχούσης ἐπὶ τῆς ἐκείνου βασιλείας ἐξουσίαν, καὶ μάλιστά γε τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς θεοὺς, οὗ τὸ ἐναντίον ἐζήτουν. (*g*) Eos igitur caedis reos facit, qui non vivebant secundum leges, superstitiosas scilicet & idololatricum quidquam habentes, quique Deos coli aegre ferebant, verbo Christianos. Vix, qui haec cum cura inspiciet, dubitabit, Christianos peti in Philopatride eos, qui male Juliano ominari fuerant ausi.

XXXVIII. Antequam ab iis argumentis discedamus, quae ex publica rerum facie, qualis ea tum erat, sunt depromta, duo juvat paucis attingere. Unum est, laudari in Philopatride laetas Romani res imperii, & felicitatem temporum, cum interrogantibus Christianis,

(*a*) Vid. *Rufi.* H. E. 2, 3.

(*b*) *Theodorit.* H. E. 3, 18. cap. 19. autem Juliano cuidam monacho Imperatoris caedes eadem qua contigit hora revelata esse narratur. De Didymo Alexandrino Philosopho similia refert Sozom. 6, 2. Add. *Olear.* ad *Liban.* de Juliani morte ulcisc. p. 164. Maris Chalcedonensis Episcopus quam contumeliose Julianum tractaverit, narrat Socrates 3, 2. De tota multitudine Antiochiensium Christianorum *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 15.

(*c*) Vid. *Ezech. Spanh.* in Praefatione, quam operibus Apostatae a se editis & ex parte illustratis praemisit, fere circa medium, ubi luculenta tum Juliani ipsius, tum aliorum in hanc rem testimonia profert.

(*d*) Or. x. p. 307.

(*e*) p. 323. seq.

(*f*) p. 324.

(*g*) In libro s. oratione *de vindicanda Juliani nece* quam in *Fabric.* Bibl. Gr. vol. 7. editam diximus aperte etiam Christianos accusat. Vid. in primis §. 5. p. 149. Suspiciosa maxime sunt quae narrat *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 21. seq.

nis, quid ageretur in urbe & in mundo ? Respondet Critias : χαίρουσίγε πάντες, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. AMMIANUS autem MARCELLINUS 22, 9. testatur, dum Julianus imperium teneret solus, nec motibus internis esse concitum orbem Romanum, nec barbarorum quemquam exsiluisse fines. Alterum autem hoc est, quod quæ περὶ τῶν ἐξισωτῶν, de Peraequatoribus, in Philopatride dicuntur, in Juliani tempora & ipsa videntur convenire. Sed quid probabile hac de re nobis videatur, diximus in notis ad c. 19. obscurissimum in toto dialogo locum, in quibus etiam exposuimus, quæ de Cretensium virginum caede in Philopatride c. 9. memorata, quam nec ipsam a Juliani aetate abhorrere conjicimus, nostra sit sententia. Pergamus igitur ad ea quæ restant.

XXXIX. Scilicet haud exiguum causse meæ & sententiæ praesidium in eo collocо, quod auctor dialogi, cum clare adeo & perspicue Christianis illudat, ipso tamen hoc excellentissimo Christianorum nomine non utitur, sed Galilaeorum. Quæ res vel sola si esset, probabilem alicui sententiam, quam defendendam suscepi, redderet. Sed cum non desint, quæ circa hanc appellationem moveri, nec sine doctissimorum virorum suffragiis, possent, res universa paullo est altius repetenda. Sub prima rei Christianæ initia, qui sanctissimam Servatoris nostri disciplinam essent amplexi, μαθηταὶ hoc est discipuli vocabantur : ab inimicis autem Galilaei itemque Nazareni, a patria ductum Christi utrumque, illud etiam plerorumque Apostolorum. Appellationis utriusque mentionem habent etiam libri sacri, Galilaeorum, Joh. 7, 52. Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ ; Nazarenorum autem Act. 24, 5. ubi Paullus πρωτοστάτης τῆς τῶν Ναζαραίων αἱρέσεως vocatur. Durasse haec nomina ad illud tempus, quo Christiani Antiochiæ primum sunt vocati, testis praeter alios est SUIDAS (*a*) : Ἰσέον, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλεύοντος μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζωραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστιανοί. qui id videtur sumsisse ex JOHANNE ANTIOCHENO MALALA, apud quem (*b*) eadem leguntur. Cum enim nominis Christianorum Antiochiæ, Evodio Episcopalem sedem occupante, imposuti mentionem injecisset : πρώην γὰρ, addit, Ναζωραῖοι ἐκαλοῦντο, καὶ Γαλιλαῖοι ἐκαλοῦντο οἱ Χριστιανοί. Post hoc tempus obsoleviss Galilaeorum nomen videtur : cum nimirum & aliud esset, quo censerentur Christi discipuli, & prolatis extra Galilaeæ, ac Palaestinæ adeo fines religionis Christianæ pomoeriis, ipsa appellandi cessaret ratio, nisi quis totum mundum in Galilaeam versum esse, voluisset dicere. Inde est quod nulla ab ea aetate Galilaeorum mentio occurrit (*c*), donec Julianus, Christianorum appellationem jam gloriosum aliquid habere videns, stupidæ gentis nomen Christianis & attribuit ipse, & lata lege jussit attribui : quod quidem pertinaciter adeo ipse observat, ut vix credam Christi aut Christianorum nomen in iis, quæ supersunt ab illo scripta, occurrere. GREGORIUS igitur NAZIANZENUS (*d*), hunc enim solum ex innumeris fere aliis huc advocasse sufficerit, Καινοτομεῖ, ait, ὁ Ἰουλιανὸς περὶ τὴν προσηγορίαν, Γαλιλαίους ἀντὶ Χριστιανῶν ὀνομάσας τε καὶ καλεῖσθαι νομοθετήσας, & paullo post nomen hoc vocat ὄνομα τῶν οὐκ εἰωθότων. Hinc demum apparet vis argumenti nostri, ab hac appellatione desumti. Qui enim auctor, cum manifeste de Christia-

(*a*) Voce Ναζωραῖοι.

(*b*) In historia chronica, ut est Oxonii 1691. è codicibus Bodlejanis cum interpret. & not. Edmundi Chilmeadi edita p. 318.

(*c*) Usurpari ait *Dodwellus* de fortitud. Martt. §. 2. a Celso etiam. Sed in libris quidem Origenis octo contra Celsum nullum ejus rei vestigium deprehendo. Observavi autem in fragmento ex epistolis Manetis s. Manichaei in *Fabricii* Bibl. Gr. vol. 7. p. 283. Τῶν Γαλιλαίων δύο φύσεις ὀνομαζόντων ἔχειν τὸ Χριστὸν κ. τ. λ. Utrum sit ipsius Manetis, an alicujus Manichaei, & ad quae tempora, quos homines, referendum sit, jam non vacat disquirere. Interim manemus in observatione *Dodwelli*, in epistolica ad *Moylium* dissertatione p. 343. ubi ait, Auctorem Philopatridis (quem jam ponit scripsisse A. C. 261.) primum esse, quem norimus, qui Galilaeorum appellationem instauraverit, & Christianorum nomine abstinuerit. Haec in tantum assumimus, in quantum fatetur tam diligens observator, nusquam alias ante Julianum Galilaeorum nomen revocatum.

(*d*) Orat. 111. quae est invectiva 1. in Julianum p. 81.

ſtianis loquitur, hoc quidem auguſto illorum nomine, quod ignorare non potuit, abſtinet, utitur autem illo Galilaeorum, quod cum diu evanuiſſet, a Juliano revocatum, poſt eum iterum obſolevit, is ſub Juliano ſcripſiſſe merito credendus eſt. Hinc, ut praeter viam quaſi hac moneam, patere arbitror, quam recte vir doctiſſimus (*a*) ANTO. PAGI reprehenderit BARONIUM, qui Canonem primum Concilii Apoſtolorum, ſi Dis placet, Antiocheni, eo nomine rejecerat, quod eo decernatur, *ut credentes in Chriſtum, quos illius temporis homines vocabant Galilaeos, Chriſtiani vocarentur*; cum tamen ſatis conſtet, id nominis a Juliano demum Chriſtianis tributum. Qua in re conſentientem ſibi habet NATALEM ALEXANDRUM (*b*). BARONIUM igitur refutaturus PAGI ad Philopatridis auctorem, quem Lucianum putat, provocat, qui ante Juliani tempora Paullum Tarſenſem Galilaeum appellaverit. Nimirum falſus eſt BARONIUS, cum antiquiſſimis Eccleſiae temporibus Galilaeorum appellationem in uſu fuiſſe negavit. Sed infeliciter eum, ex Philopatride, ſi recte illius a me aetas conſtituitur, ANTO. PAGI erroris redarguit. Id quod hic monuiſſe non praeter rem viſum eſt.

XL. Quae de Galilaeorum appellatione dicta a me ſunt, infirmari forte aliquis exiſtimet eo poſſe, quod apud ARRIANUM (*c*) Galilaei pro Chriſtianis dicantur, & Tiberianus in literis ad Trajanum Imperatorem fatigatum ſe Galilaeorum id eſt Chriſtianorum caedibus ſcribat. Verba ejus apud JOHANNEM ANTIOCHENUM MALALAM (*d*) ita habent: *ἀπέκαμον τιμωρούμενος καὶ Φονεύων τοὺς Γαλιλαίους τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν, κατὰ τὰ ὑμέτερα θεσπίσματα κ. τ. λ.* Sed cui non apparet ex tota phraſi, primo & proprio ſignificatu poni nomen, pro iis, qui Galilaeam regionem incolebant? Erat Tiberianus *ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους*, id eſt, ut interpretor, Galilaeorum. Hi enim ſi a ſeptentrionali, hoc eſt ſuperiori parte & Romanis etiam, uti Syriae, ubi tum erat Trajanus, viciniori incipias, primus Palaeſtinae gentis populus vocari merito poſſunt (*e*). Scribit igitur Tiberianus ſe ex Galilaeis, qui provincia ipſi evenerant, occidiſſe *τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν*. Unde etiam SUIDAS (*f*) cum hujus epiſtolae meminit, Galilaeorum mentionem prorſus omittit. *Τιβεριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους, ἐπήγαγεν αὐτῷ* (Trajano) *λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς Χριστιανοὺς Φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπεισαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει.* Ex his igitur probari non poteſt, poſt exortum Antiochiae Chriſtianorum nomen Galilaeos vocari Chriſti ſectatores conſueviſſe. Quod autem de ARRIANI loco eſt, nihilo plus illo effici arbitror. Cum enim in prooemio libri aperte fateatur, ſe Epicteti ſermones non aut ſuo judicio diſpoſuiſſe, aut dictionis elegantia exornaſſe, ſed ſimpliciter ex ore magiſtri commentaria ſibi, ipſis forte verbis, quibus ille uſus eſſet, conſcripſiſſe, (nimirum ut hodie fere ſolent in acroaſibus Doctorum diſcipuli) quae deinde ſe inſcio in hominum manus pervenerint: hinc apparet fieri potuiſſe, & quidni factum dicamus? ut Epictetus, qui ſub Nerone jam celebritatem erat aliquam conſecutus, & usque ad Divi Marci tempora ſuperſtes fuiſſe dicitur (*g*), vel eo ipſo tempore, quo de Galilaeis natione, qui iidem profeſſione Chriſtiani eſſent, retulit ad Trajanum Tiberianus, in eorum mentionem inciderit

(*a*) In Crit. Anti-Baron. ad A. C. 56. n. 3.

(*b*) Hiſt. Eccleſ. ſec. 1. diſſ. xx. p. 212.

(*c*) L. 4. ſermonum Epicteti c. 7.

(*d*) In hiſtoria chronica p. 356. Quae de *τοῦτο* hujus epiſtolae vel *γνησιότητι* diſputantur apud *Basnagium* Annal. Eccl. A. 117. ar. 4. ea ad noſtram rem nihil faciunt. Mihi ſuſpectam maxime reddit formam certe epiſtolae uſus pronominum & verborum plurarium de uno Trajano.

(*e*) Nam illa ſolennis Palaeſtinae in primam, ſecundam & tertiam diviſio aut Theodoſii M. poſtremis, aut primis Arcadii temporibus orta, huc non pertinet, de qua Jac. Gothofr. ad l. 3. C. Theod. de provinciis Palaeſtinis.

(*f*) V. *Τραϊανός*.

(*g*) Merito hoc poſterius in dubium vocante *Fabricio* Bibl. Gr. 4. 7. p. 259. ſeq. & ante illum *H. Dodwello* diſſ. de aetate Peripli maris Euxini §. 7. ſeqq. ubi copioſe demonſtrat ultra Hadriani annum xx. non vixiſſe.

rit (*a*), quæ illius dicta bona fide excepit ARRIANUS, & ad posteros transmisit. Illud vero monuisse hoc in loco, quanquam non ad nostrum institutum pertinet, haud abs re fuerit, ita vulgo Epicteti verba accipi, ac si μανίαν quandam ac stuporem Christianis tribuat, in quo ego injuriam fieri optimo seni arbitror. Dixerat, si quis ab insania aliqua aut furore ita esset affectus, ut perinde ipsi esset, habere uxorem ac liberos, aut non habere, & quod ad vitam, bonaque alia similiter existimaret; huic nullum fore tyrannum horribilem, satellites nullos, nullos gladios extimescendos. Jam subjungit: εἶτα ὑπὸ μανίας μὲν δύναταί τις οὕτω διατεθῆναι πρὸς ταῦτα, καὶ ὑπὸ ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι, ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀποδείξεως οὐδεὶς δύναται μαθεῖν κ. τ. λ. Itaque μανίαν profecto non tribuit Galilaeis, sed ita dicit: si insania quibusdam causa esse potest, ut parvi externa faciant, & nihil timeant adversi: si porro Galilaei ex consuetudine (institutionem forte commodius intelligemus) talia contemnunt: pudor est, non posse ab ratione aliquem eo perduci &c. Sed id jam non agimus.

XLI. Bene adhuc in Juliani tempora convenit Philopatris. Sed scrupulum injicit illud, quod non Christiani tantum irridentur hoc dialogo, sed gentilium etiam Deastri acerbissime priori ejus parte perstringuntur. Videri igitur alicui possit, illum non esse scriptum in Juliani gratiam, cui minime omnium probari Numinum suorum insectatio potuerit. Sed plures hic sunt elabendi viæ. Forte auctor, ut aegre faceret Christianis, exososque illos magis Juliano redderet, quibus ludibriis avita numina traducerent, in Triephontis persona repraesentavit. Forte auctor, cum sibi Lucianum suum non tam imitandum quam exscribendum proposuisset, flosculos ejus hac in parte consectatus est, & verborum amoenitate ductus ipsas etiam sententias improvide assumsit: quales hodienum errores ab ineptis hominibus, quorum numero nostrum vix quisquam eximendum censebit, committi interdum, constat. Sed si vel sciens prudensque fecit, tamen timendum ei non erat, ut Julianum offenderet, ut qui ipse absurdas de Diis fabulas, a Poëtis ad res sublimiores sub istis quasi symbolis repraesentandas, putabat esse confictas (*b*). Quin ipse salsis jocis in Deos illos ἀποσκώπτει (*c*), ut adeo ab ira ejus ob laesam siculneorum numinum majestatem metuere sibi auctor Philopatridis non debuerit. Ita Socratem impietatis postulat Aristophanes derisor ipse Deorum, qui publice tum colebantur, maximus. Et novimus, hoc profuisse vitæ Christianam religionem, ut ethnicos etiam puderet anilium fabularum, quemadmodum Luthero & Calvino multa debent remota scandala illæ etiam Ecclesiæ, quæ in Romani Pontificis ditione manserunt.

XLII. Juliani igitur tempore scriptum esse Philopatrin, credat fortasse nobis aliquis, nisi ille adhuc superesset scrupulus, qui factum, ut tantum junioris Luciano auctoris dialogus inter illius opera & censeri coeperit, & diu adeo delituerit? Hic praeter ea quae communia sunt, & de suppositiciis quibusvis possunt dici, dictaque olim sunt, & huic satisfacere scrupulo, & praeterea valde magnam sententiae nostrae verisimilitudinem conciliare illud puto, quod Juliani tempore vixit, ipsique amicus Imperatori fuit LUCIANUS SOPHISTA aliquis, ad quem extat hodienum scripta a Juliano epistola, quae quoniam brevissima est, & elegantiae omnis plenissima, non ingratum lectori facturus videor, si totam adscribam (*d*).

Iou-

(*a*) Sub Trajani certe imperio sermones illos ab Epicteto habitos, probant *Fabric.* l. c. & *Dodwellus* l. c. §. 12.

(*b*) E. g. Or. in Matrem Deorum p. 170. Veteres, ubi investigata a se rerum principia detexissent, ἰσκίασαι αὐτὰ μύθοις παραδόξοις, ἵνα λάβῃ τῷ παραδόξῳ, καὶ ἀπιμφείσητο τὸ πλάσμα φωραθὲν, ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἡμᾶς ἀλήθειάς προτρέψῃ. Ita oratione in Solem p. 136. ἄσιτα & ὄψιν ἄπτυστον ποιητικῆς Μούσης ἀθύρματα vocat, quae de συνδιασμῷ & γάμοις Deorum dicantur apud HOMERUM.

(*c*) In illius Caesaribus Divus Marcus, ut se Deorum imitatorem probet, illorum corpora & τὰ τῶν ἀναθυμιάσεων τροφῆς indigere asserit, & Jovis exemplo (Il. E, 897.) indulgentiam erga Commodum suum tuetur. In fine hujus Commentarii τρυφὴν & ἀσωτίαν Deas comminiscitur. &c.

(*d*) Epist. XXXII. p. 404. ed. *Lipsi.*

Ἰουλιανὸς Λουκιανῷ σοφιστῇ. Γράφω καὶ ἐντιτυχεῖν ἀξιῶ τῶν ἴσων, εἰ δὲ ἀδίκως συνεχῶς ἐπιξέλλων, ἀντα-δικηθῆναι δέομαι τῶν ὁμοίων παθῶν. Quid si dixerimus, ab hoc ſcriptum eſſe Philopatrin? nominis deinde ſimilitudine deceptos librarios in unum cum Samoſatenſi volumen compegiſſe? Ad haec qui Philopatrin cum iis quae Lucianus ſcripſit comparaverit, Lucianeum eſſe illum, id eſt Luciani imitatione ſcriptum, & e verbis fere Luciani ſenioris illius compilatum, eoque nomine commentariis illius immixtum merito, negare profecto vix ſuſtinebit. Atque hoc eſt, de quo antequam finiamus, aliqua ſunt dicenda.

XLIII. Nimirum, ſi quis noſtras annotationes inſpicere voluerit, ille cognoſcet, nullam fere eſſe extantiorem ſententiam, ne phraſin quidem aut verſum Homeri allegatum, quae non iisdem pene verbis in iis, quae Lucianus edidit, reperiantur, id quod temere fieri non potuiſſe jam ſupra dictum eſt. Exempla huc adſcribere ſuperſedeo, non eſt enim longus dialogus, & ſingulis fere paginis ſpecimina occurrunt. Sed illud tantum hoc in loco oſtendam, oeconomiam quam vocant, & diſpoſitionem Philopatridis, cum illa, quae in Nigrino eſt a Luciano adhibita, ex aſſe convenire. In utroque dialogo illa eſt quaſi primaria hypotheſis, ut narret amico amicus ſermones a ſe auditos ἐνεργητικωτάτους, in quos forte fortuna & quaſi transeundo inciderit: in Nigrino quidem Philoſophi Platonici, Sophiſtarum quorundam in Philopatride. Hi ſermones deinde approbantur in Nigrino & laudantur ab eo qui primum illos audit: in Philopatride autem irridentur & condemnantur. Effectus utrinque idem eſt, inſignis animi, corporisque adeo mutatio, vehementior illa quidem in Philopatride, in Nigrino, pro objecti ſcilicet ratione, lenior. Jam occaſio dialogi utriusque eſt occurſus fortuitus duorum veterum amicorum, quorum miratur alter ſubitam alterius immutationem. Tum per maximas ambages pervenitur tandem ad caput cauſſae, in Nigrino moras nectente ipſo qui narrat, prooemiisque alterum ingentibus fatigante: in noſtro arrepta juris jurandi mentione, a Critia, qui narrat, praeſtandi, Triepho praecipuos gentilium Deos falſe perſtringit. Poſt narrationem ſequitur in utroque dialogo effectus, qui in narrante primum fuerat, cum eo cui narrat, communicatio, quae utrobique adhibita de canis rabidi morſu ſimilitudine explicatur. In Philopatridis fine demum quaſi cataſtrophe quaedam adjicitur, brevis illa quidem, ſed quae cauſſa ſcribendi auctori extitit procul dubio. Poterant haec amplius ſingula dilatari, ſed metuo ne tamen non ſatis intelligar, niſi quis utraque συγγράμματα inter ſe componere ſuſtinuerit. Satis igitur fuerit haec indicaſſe. Habes, Lector, ſententiam de Philopatride noſtram, in quam cum ante hos quinque & viginti annos incidiſſem, eamque in Jenenſium Philoſophorum cathedra diſputaſſem; ante decem annos in Lipſienſi quoque Academia eam publice propoſui. Interjecto tempore cum multum de eo ſit argumento diſceptatum, quaedam etiam contra illam meam diſputationem prolata in medium (a) cognoverim: tantum tamen abeſt, ut audierim quidquam legerimve, quod a ſententia me mea demoveret, cujus tuendae nullam profecto aliam cauſſam habeo, praeterquam quod veram eſſe puto, quasdam etiam deſerendae; ut potius magis ſubinde confirmatus, non jam juvenile ἀχώνισμα arbitrer, ſed κτῆμα quoddam, perennaturo, ut ſuſpicari fas eſt, operi, Luciano Wetſteniano, quod intexatur, non penitus indignum.

(a) Non feci in hac diſſertatione mentionem Tho. Eckardi viri ſane docti, &, quod aeque magnum eſt, modeſti. Hic in libro, quo *Non-Chriſtianorum de Chriſto teſtimonia ex antiquis monumentis* propoſuit ac dijudicavit *Quedlinburgi* 1725. 4. edito, a p. 107. pluſcula contra meam ſententiam protulit: quae in Lipſienſi diſputatione a me excuſſa ſunt: ſed hic repetenda non putavi, cum mihi ſit, ad quod non vel in adnotationibus vel in hac diſputatione reſponſum ſatis arbitrer. Hic tantum mentionem ejus rei faciendam cenſui, ne quis vel non viſam mihi vel contemtam viri cari mihi, dum viveret, commentationem putet, quorum alterum ſupinae negligentiae, ſuperbiae alterum facile poſſet tribui.

FINIS TOMI TERTII.

INDEX
DIALOGORUM ET OPUSCULORUM
LUCIANI.

Numerus major Tomum, minor paginam denotat.

A.

ABdicatus. Tom. II. pag. 159.
Accuſatus. Bis accuſatus. II. 791.
Adverſus Indoctum. III. 99.
Aëtion ſ. Herodotus. I. 831.
Alexander ſ. Pſeudomantis II. 207.
Amicitia ſ. Toxaris. II. 507.
Amores. II. 397.
Anacharſis ſ. de Gymnaſiis. II. 883.
Antiochus, vel Zeuxis. I. 839.
Apophras, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Aſinus, ſ. Lucius. II. 567.
Aſtrologia. II. 361.
Auctio Vitarum. I. 540.

B.

BAcchus ſ. Praefatio. III. 75.
Balneum ſ. Hippias. III. 66.
Bis Accuſatus. II. 791.

C.

CAlumnia. De Calumnia non cred. III. 125.
Cataplus ſ. Tyrannus. I. 620.
Caucaſus, ſ. Prometheus. I. 185.
Charidemus, ſ. de pulchritudine. III. 618.
Charon ſ. Contemplantes. I. 487.
Concilia Deorum. III. 527.
Contemplantes. Vid. Charon.
Convivium, ſ. Lapithae. III. 419.
Cronoſolon i. e. Legislator, III. 393.
Cycni, ſ. Electrum. III. 87.
Cynicus. III. 539.

D.

DE Aſtrologia. II. 361.
De die Nefaſto. III. 161.
De Dipſadibus. III. 234.
De Domo. III. 191.
De Electro, ſ. Cycnis. III. 87.
De Gymnaſiis, ſ. Anacharſis. II. 883.
De Luctu. II. 922.
De morte Peregrini. III. 325.
De Mercede Conductis. I. 651.
Demonax. II. 374.
Demoſthenis Encomium. III. 490.
De non temere credend. Calumn. III. 125.
De Paraſito. II. 837.
De Sacrificiis. I. 525.
De Saltatione. II. 265.
De Sectis, ſ. Hermotimus. I. 739.
De Syria Dea. III. 451.
Dearum Judicium. I. 252.
Deorum Concilia. III. 527.
DEORUM DIALOGI. I. 204.
Promethei & Jovis. I. 204.
Cupidinis & Jovis. *ib.* 205.
Jovis & Mercurii. 207.
Jovis & Ganymedis. 208.
Junonis & Jovis. 213.
Junonis & Jov. iterum. 216.
Apollinis & Vulcani. 220.
Vulcani & Jovis. 224.
Neptuni & Mercur. 227.
Mercuri & Solis. 229.
Veneris & Lunae. 231.
Veneris & Cupidinis. 233.
Jovis, Aeſculapii & Herculis. 235.
Mercurii & Apollinis. 238.
Mercurii & Apollinis iterum. 241.
Junonis & Latonae. 243.
Apollinis & Mercurii. 245.
Junonis & Jovis. 247.
Veneris & Cupidinis. 249.
Dearum Judicium. 252.
Martis & Mercurii. 267.
Panos & Mercurii. 269.
Apollinis & Bacchi. 273.
Mercurii & Majae. 275.

Jovis & Solis. I. 277.
Apollinis & Mercur. 280.
DIALOGI MARINI. I. 288.
Doridis & Galatheae. *ib.* 288.
Cyclopis & Neptuni. 291.
Alphei & Neptuni. 295.
Menelai & Protei. 298.
Panopes & Galenes. 300.
Tritonis, Amymones & Neptuni. 302.
Noti & Zephyri. 305.
Neptuni & Delphinum. 307.
Neptuni & Nereïdum. 310.
Iridis & Neptuni. 315.
Xanthi & Maris. 316.
Doridis & Thetidis. 318.
Neptuni & Enipei. 320.
Tritonis & Nereïdum. 321.
Zephyri & Noti. 325.
DIALOGI MORTUORUM. I. 328.
Diogenis & Pollucis, *ib.* 328.
Pluto, s. contra Menippum. 336.
Menippi, Amphilochi, & Trophonii. 338.
Mercurii & Charontis. 341.
Plutonis & Mercurii. 343.
Terpsionis & Plutonis. 347.
Zenophantae & Callidemidae. 355.
Cnemonis & Damnippi. 358.
Simyli & Polystrati. 359.
Charontis & Mercur. ac diversorum mortuorum. 363.
Cratetis & Diogenis. 376.
Luciani Scipio. 380.
Diogenis & Alexandri. 389.
Alexandri & Philippi. 394.
Achillis & Antilochi. 399.
Diogenis & Herculis. 402.
Menippi & Mercur. 408.
Aeaci, Protesilai, Menelai & Paridis. 410.
Menippi & Aeaci. 412.
Charontis, Menippi, & Mercur. 423.
Plutonis & Protesilai. 426.
Diogenis & Mausoli. 429.
Nirei, Thersitae, & Menippi. 431.
Menippi & Chironis. 434.
Diogenis, Antisthenis, & Cratetis. 437.
Menippi & Tiresiae. 445.
Ajacis & Agamemnonis. I. 448.
Minoïs & Sostrati. 450.
DIALOGI MERETRICII. III. 280.
Glycera & Thaïs. *ib.* 280.
Myrtium, Pamphilus & Doris. 281.
Mater & Philinna. 284.
Melissa & Bacchis. 286.
Clonarium & Leaena. 289.
Crobyle & Corinna. 292.
Mater & Musarium. 295.
Ampelis & Chrysis. 299.
Dorcas, Pannychis, Philostratus, Polemon. 301.
Chelidonium & Drose. 305.
Tryphaena & Charmides. 308.
Ioëssa, Pythias, & Lysias. 310.
Leontichus, Chenidas & Hymnis. 315.
Dorio & Myrtale. 319.
Cochlis & Parthenis. 322.
Dipsades. De Dipsadibus. III. 234.
Dissertatio cum Hesiodo. III. 240.
Domus. De Domo. III. 191.

E.

Electrum. De Electro s. Cycnis. III. 87.
Encomium Patriae. III. 229.
Encomium Muscae. III. 91.
Epigrammata. III. 674.
Epistola ad Nigrinum. I. 37.
Epistolae Saturnales. III. 401.
Eunuchus. II. 351.

F.

Fugitivi. III. 365.

G.

Gallus, s. Somnium. II. 703.
Gymnasia, s. Anacharsis. II. 883.

H.

Halcyon, s. de Transformatione. I. 176.
Harmonides. I. 850.
Hermotimus, s. de Sectis. I. 739.
Herodotus, vel Aëtion. I. 831.
Hercules, s. Praefatio. III. 82.
Hesiodus. Dissertatio cum Hesiodo. III. 240.
Hippias, s. Balneum. III. 66.
Historia quomodo Conscribenda. II. p. 1.
Historiae Verae. Lib. 1. T. II. 71.
Historiae Verae. Lib. 2. T. II. 104.
Hospes, s. Scytha. I. 859.

Hy-

Hypernephelus, ſ. Icaromenippus. II. 751.

I.

Icaromenippus, ſ. Hypernephelus. II. 751.
Imagines. II. 459.
pro Imaginibus. II. 484.
Incredulus, ſeu Philopſeudes. III. 29.
Indoctus. Adverſus Indoctum. III. 99.
Iſthmus, ſ. Nero de foſſ. Iſthmi. III. 636.
Judicium Vocalium. I. 83.
Jupiter Confutatus. II. 626.
Jupiter Tragoedus. II. 642.

L.

Lapſus. Pro Lapſu inter ſalutand. I. 724.
Lapithae, ſ. Conviv. III. 419.
Luciani vita, ſ. Somnium. I. p. 1.
Lexiphanes. II. 317.
Longaevi, vid. Macrobii. III. 209.
Lucius, ſ. Aſinus. II. 567.
Luctus. De Luctu. II. 922.

M.

Macrobii. III. 209.
Menippus, ſeu Necyomantia. I. 453.
Merces. De Mercede Conductis. I. 651.
pro Mercede Conductis. I. 705.
Mors. De morte Peregrini. III. 325.
Muſcae Encomium. III. 91.
Miſanthropos, ſ. Timon. I. 98.

N.

Navigium, ſ. Vota. III. 247.
Necyomantia, ſ. Menippus. I. 453.
Nefaſtus dies. Vid. Apophras.
Nigrinus. I. 37.
Nero, ſ. de foſſione Iſthmi. III. 636.

O.

Ocypus. III. 665.

P.

Palinurus. III. fin.
Paraſitus. De Paraſito. II. 837.
Patriae Encomium. III. 229.
Peregrinus. De morte Peregrini. III. 325.
Phalaris prior. II. 187.
Phalaris alter. II. 201.
Philopatris. III. 584.
Philopſeudes, ſ. Incredulus. III. 29.
Piſcator, ſ. Reviviſcentes. I. 570.
Pro Imaginibus. II. 484.
Pro lapſu inter ſalutand. I. 724.
Pro mercede conductis. I. 705.
Prometheus es in verbis. I. 23.
Prometheus, ſeu Caucaſus. I. 185.
Promethei & Jovis Dialogus. I. 204.
Praefatio, ſ. Bacchus. III. 75.
Praefatio, ſ. Hercules. III. 82.
Pſeudomantis, ſ. Alexander. II. 207.
Pſeudoſophiſta, ſ. Soloeciſta. III. 552.
Pſeudologiſta, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Pulcritudo. De pulcritud. vid. Charidemus.

Q.

Quomodo hiſtoria conſcribenda. II. 1.

R.

Rhetorum Praeceptor. III. 1.
Reviviſcentes, ſ. Piſcator. I. 570.

S.

Sacrificium. De Sacrificiis. I. 525.
Saltatio. De Saltatione. II. 265.
Saturnalia. III. 385.
Scytha, ſ. Hoſpes. I. 859.
Soloeciſta, ſ. Pſeudoſophiſta. III. 552.
Somnium, ſ. vita Luciani. I. 1.
Somnium, ſ. Gallus. II. 703.
Sympoſium. Vid. Convivium. III. 419.
Syria Dea. III. 451.

T.

Timon, ſ. Miſanthropos. I. 98.
Toxaris, ſ. Amicitia. II. 507.
Tragopodagra. III. 643.
Tribunalia. Vid. Bis Accuſatus.
Tyrannus, ſ. Cataplus. I. 620.
Tyrannicida. II. 141.

V.

Virtus Dea. III. fin.
Vitarum Auctio. I. 540.
Verae hiſtoriae. Lib. 1. T. II. 71. Lib. 2. *ib.* 104.
Vota, ſ. Navigium. III. 247.

Z.

Zeuxis, vel Antioch. I. 839.

SCRIPTORES
A LUCIANO LAUDATI.

Numerus major Tomum, minor dialogi caput denotat. Ubi nomen Auctoris non legitur in ipſo Luciani contextu, indicatur in notis.

A.

Achajus Tom. I. *pro Lapſ.* c. 6.
Admetus. II. *Demon.* §. 44.
Aeſchines Rhet. I. *pro Merced.* 7. III. *Rhet.* 10. & III. *Adv. Ind.* 27.
Aeſchin. Socr. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 32. ibid. 56.
Aeſchylus. III. *Mort. Per.* 3.
Aeſopus. I. *Tim.* 14. I. *Reviv.* 32. I. *pro Merc. Cond.* 4. I. *Hermot.* 84. II. *Quom. Hiſt.* 23. *Piſc.* 11. *Icar.* 10. II. *Gall* 11. II. *Icar.* 10. III. *Philopſ.* 5. *Adv. Indoct.* 30. III. *Pſeudol.* 3. & 5. *Fugit.* 13. & 33. f. III. *Dom.* 12.
Agatharchides. III. *Macrob.* 23.
Agatho. III. *Rhet. Pr.* 11.
Alexandri orac. II. *Alex.* 11. bis & 18. ibid. 24. ac 25. bis. 27. bis. 28. 29. 33. 34. 36. 40. 43. 47. 48. 50. item 51. ad 55. ſexies.
——— Formula initiationis II. *Alex.* 38.
Alexis. I. *pro Lapſ.* 6.
Anacreon. I. *Dial. Mar.* I. 4. & II. *Ver. Hiſt.* II. 15. Item III. *Herc.* 8. III. *Macrob.* 10. & 26. ac III. *Conviv.* 17.
Anaximenes. I. *Herod.* 3.
Anonymus. Vid. *Incerta.*
Antilochus. III. *Adv. Indoct.* 27.
Antimachus. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochianus. II. *Quom. Hiſt.* 30.
Antipho. II. *Ver. Hiſt.* II. 33.
Antiſthenes. III. *Adv. Indoct.* 27.
Apollodori Chron. III. *Macrob.* 22.
Apollonii Argon. II. *Dem* 31.
Apologiae variae. II. *Paraſ.* 56.
Aratus. I. *Nigr.* 16. ib. *Prometh.* ſ. *Cauc.* 14. & II. *Icar* 24.
Archilochus. III. *Pſeudolog.* 1. & 2.
Archimedes. III. *Hipp.* 2.
Archytas. I. *pro Lapſ.* 5.
Ariphron. I. *pro Lapſ.* 6.
Ariſtander. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Ariſtarchus. II. *Ver. Hiſt.* II. 20.
Ariſtides. II. *Amor.* 1.
Ariſtobulus. II. *Quom. Hiſt.* 12. & III. *Macrob.* 22.
Ariſtophanes. I. *Prom Verb.* 6. bis. I. *Reviv.* 25. I. *Jud. Voc.* 8. I. *Reviv* 25. II. *Quom Hiſt.* 41. II. *Ver. Hiſt.* I. 29. II. *Am.* 54. II. *Jov. Trag.* 32. II. *Icar.* 5. II. *Bis Accuſ.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20. III. *Philopatr.* 13. & 18.
Ariſtoteles. I. *De Merced.* 24. II. *Sals.* 70. II. *Eun.* 3. II. *Demon.* 56.
Ariſtoxenus. II. *Paraſ.* 35. & III. *Macrob.* 18.
Arrianus. II. *Alex.* 2.
Artemidorus. III. *Philopatr.* 21. & 22.

Tom. III.

Axon. II. *Eun.* 10.

B.

Bacchilydes. I. *Scyth.* 11. f.

C.

Callimachus. II. *Quom. Hiſt.* 57. II. *Am.* 48. & 49.
Callimorphus. II. *Quom. Hiſt.* 16.
Calliſthenes. III. *Demoſth.* 15. pr.
Calpurnianus. II. *Quom. Hiſt.* 15.
Cebes. I. *De Merced. Cond.* 42. III. *Rhet.* 6.
Celſus. II. *Alex.* 21.
Chryſippus. I. *de Merc. Cond.* 24. I. *Hermot.* 48. Chryſippus vel Stoicus I. *Herm.* 82. II. *Icar.* 24.
Cleon. I. *pro Lapſ.* 3.
Comicus. I. *Prom.* 2. p. 26. I. *Nigr.* 31. f. I. *Jud. Voc.* 7. II. *Jov. Trag.* 38. III. *Herc.* 5. III. *Muſc.* 11.
Comment. Reg. Maced. III. *Demoſth.* 26. & 29.
Crates. III. *Rhet.* 9.
Cratinus. III *Macrob.* 25.
Critias forſan. III. *Rhet.* 9.
Cteſias. II. *Quom. Hiſt.* 39. II. *Ver. Hiſt.* I. 3. ib. *Ver. Hiſt.* II. 31. III. *Philopſ.* 2.
Cteſibius. III. *Macrob.* 22.

D.

Demetrius Calatianus. III. *Macrob.* 10.
Demetrius Sag. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Demochares. III. *Macrob.* 10.
Democritus. III. *Philopſ.* 32. III. *Macrob.* 18.
Demoſthenes. I. *de Merc. Cond.* 5. & 25. II. *Quom. Hiſt* 38. II. *Jov. Trag.* 14. 15. & 23. II. *Bis Acc.* 26. bis. II. *Paraſ.* 42. f. III. *Rhet. Pr.* 9. 10. 17. 21. III. *Indoct.* 4. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. 10. 15. & 50.
Dinon. III. *Macrob.* 15.
Diogenes. I. *Vit. Auct.* 7.
Dionyſius. I. *pro Lapſ.* 4. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10. f.
Doſiades. II. *Lexiph.* 25.
Draco (Legiſl.) III. *Calum.* 8.

E.

Empedocles. I. *pro Lapſ.* 2. II. *Quom. Hiſt.* 2.
Epicharmus. I. *Hermot.* 47. III. *Macrob.* 25.
Epicuri epiſt. I. *pro Lapſ.* 6.
——} Κυρ. δοξ. II. *Alex.* 47.
Eratoſthenes. III. *Macrob.* 27.

Eumenes Card. I. *pro Lapſ.* 8.
Euphorion. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Eupolis. I. *Prom.* 2. p. 26. Vid. not. Et I. *Nigr.* 7. f. I. *Reviv.* 25. II. *Demon.* 10. II. *Bis Acc.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20.
Euripides. I. *Tim.* 1. & 41. I. *Dial Mort.* VI. 2. Et XXVI. 1. ib. XXVII. f. bis. XXVIII. 2. item I. *Necyom.* 1. quater. I. *Vit. Auct.* 9. f. I. *Reviv.* 3. bis. & 39. I. *De Merc.* 41. I. *pro Merc.* 1. 3. 5. & 10. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Harm.* 3. f. II. *Quom. Hiſt.* 1. ter. ib. 5. f. II. *Amor.* 26. & 38. bis. ib. 47. bis. II. *Jov. Conf.* 13. ib. *Jov. Trag.* 1. quater. ib. 2. & 33. & 41. ter. II. *Gall.* 6. 14 19 II. *Bis Acc.* 21. II. *Paraſ.* 4. f. III. *Herc.* 4. III. *Indoct.* 19. & 28. III. *Pſeudol.* 19. & 32. f. III. *Dom.* 23.
Euripidis fragmenta. III. *Macrob.* 23. Eurip. ipſe. III. *Conv.* 25. & 48. III. *Demoſth.* 9. & 47. Ejus fragm. III. *Philopatr.* 12. Ipſe rurſ. ib. 13. III. *Ocyp.* 1.

F.

Formula. I. *de Sacrif.* 14.
—— Initiationis. II. *Alex.* 38.

G.

Gorgias. III. *Macrob.* 23.

H.

Haliſodemus. III. *Demoſth.* 27.
Hegeſias. III. *Rhet.* 9.
Hellanicus. III. *Macrob.* 22.
Hemitheon. III. *Indoct.* 23.
Herodotus. I. *Contempl.* 14.
Herodoti Muſae. I. *Herod.* 1. f. II. *Quom. Hiſt.* 2. 18. 29. 42. 54. II. 2. *Ver. Hiſt.* 5. 31. II. *Salt.* 62. II. *Aſin.* 28. II. *Jov. Conf.* 12. 14. bis. II. *Jov Trag.* 20. 30. & 53. II. *Gall.* 23. II. *Bis Acc.* 1. III. *Philopſ.* 2. III. *Dom.* 20. & III. *Macrob.* 10.
Heſiodus (falſo) I *Somn.* 3. ſed recte. I. *Prom.* 7. p. 35. item I. *Prometh.* ſ. *Cauc.* 3. p. 187. ib. 13. p. 195. I. *Necyom.* 3. & 4. I. *Sacrif.* 5. I. *de Merced.* 26. I. *Hermot.* 2.
—— (falſo I. *Hermot.* 3.) Recte rurſus I. *Hermot.* 5. f. & 25. II. *Salt.* 24. bis. & 61. 78. II. *Amor.* 3. & 37. II. *Imag.* 12. 15. II. *Jov. Conf* 1. II. *Icar.* 27. II. *Bis Accuſ.* 21. II. *Paraſ.* 14. III. *Rhet. Pr.* 3. 4. & 7. III. *Indoct.* 3. III. *Pſeudol.* 19. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1. 3. & 6. III. *Nav.* 20. III. *Saturn.* 5. f. & 7. f. & 20. pr. bis. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 12.
Hetoemoclis ep. III. *Conv.* 22.
Hieronymus hiſtoricus. III. *Macrob.* 11. bis, & ib. 13. bis. & 22.
Hippias. I. *Herod.* 3. III. *Hipp.* 3.
Hippocrates. I. *Hermot.* 1. & 63. II. *Abd.* 4. II. *Bis Accuſ.* 1.
Hipponax. III. *Adv. Indoct.* 27. & *Pſeudol.* 2.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Somn.* §. 5. & I. *Nigr.* 3. & 6. item 18. & 35. 36. 37. & I. *Tim.* 4. 6. 9. bis. ib. 23. 35. 37. 43. I. *Pron.* ſ. *Cauc.* 4. & 17. 18. 19.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Deor. Dial.* IV. 1. & 3. ib. VII. 1. XV. 1. XIX. f. XX. 10. XXI. 1. & 2. I. *Dial. Mar.* VI. 2. ib. XI. ter. XIII. 1. I. *Mort. Dial.* XI. 1. ib. XV. 1. & 2. XVIII. 2. XIX. 1. bis. XXV. bis, ter. I. *Necyom.* 3. & 10. I. *Cont.* 1. & 7. 8. 19. 22. f. ac 23. f. I. *Sacrif.* 1—3. quater. Iterum ib. 8. & 9. quater. ib. 14. I. *Reviv.* 1. bis, & a 3. ad 5. quinquies. ib. 35. ib. 41. ac 42. quater. I. *de Merc.* 1. 10. 16. 20. 25. 26. bis. I. *Pro Merc.* 3. 4. & 6. bis. ib. 8. 9. & 14. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Hermot.* 3. 5. 12. 23. f. 28. 33. f. & 63. I. *Zeux.* 10. bis. II. *Quom. Hiſt.* 8. ter. ib. 14. 19. 28. 49. II. 1. *Ver. Hiſt.* 17. & 40. ib. 2. *Ver. Hiſt.* 15. 20. II. 2. *Thal.* 8. II. *Alex.* 57. II. *Salt* 8. 13. bis. 23. bis. ac 36. 61. 85. II. *Lexiph.* 15. II. *Eun.* 3. II. *Aſtr.* 22. ter. II. *Dem.* 60. II. *Amor.* 5. 31. 32. 54. II. *Imag.* 8. & 13. ac 19. bis. ib. 21. 22. bis. ib. *pro Imag.* 20. ter. ib. 24. 25. ſexies. 26. II. *Aſin.* 11. 45. II. *Jov. Conf.* 1. 2. 4. bis, & 8. ib. *Jov. Trag.* 1. ter. Et 6. ter. ib. 10 14. bis. 19. 34. 37. 40. ſexies. ib. 44. 45. II. *Gall.* 2. II. *Gall.* 8. 13. 14. 17. ter. ib. 26. II. *Icar.* 2. 6. 11. 16. 19. 25. 27. 28. 29. 30. 33. II. *Bis Accuſ.* 1. 2. ter. 21. II. *Paraſ.* ab 44. ad 50. decies & ſex. II. *Luct.* 20. & 24. III. *Rhet. Pr.* 11. 13. III. *Philopſ.* 10. & 24. III. *Bacch.* 7. bis. III. *Herc.* 4. ter. ib. 7. III. *Muſc.* 5. quinquies. III. *Indoct.* 7. quater. ib. 18. III. *Calum.* 10. 23. 26. III. *Pſeudol.* 27. ter. III. *Dom.* 4. 9. 17. 18. 20. III. *Macrob.* 3. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8. bis. III. *Nav.* 29. & 46. III. *Mort. Per.* 7. & 31. III. *Fug.* 30. ſepties. III. *Conv.* 12. quater. ib. 17. 25. 42. 44. 45. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. ter. III. *Deor. Conc.* 6. III. *Philopatr.* 1. & 4. (Falſo etiam, ibid.) Bene rurſus ib. 4. 6. 8. aliquoties. ib. 14. quater 15. bis. ib. 16. & 18. bis, ac 23. & 27. III. *Charid.* 8. bis. Et 11. aliquoties. Item 25. ac tandem III. *Tragop.* vſ. 184.
Homeri Odyſſ. I. *Nigr.* 3. ib. 6. & 17. ac 19. 35. Item I. *Prom.* ſ. *Cauc.* 18. I. *Deor. Dial.* VII. f. & XVII. 1. ac 2. f. I. *Dial. Mar.* II. 1. & 4. ibid. IV. 1. ib. XIII. 2. I. *Dial. Mort.* XV. 1. XVI. 1. & 5. XVII. 1. XX. 2. XXIX. 1. & 2. I. *Necyom.* 1. & 9. bis. ib. 11. 15. 21. I. *Cont.* 3. & 4. bis. ac 7. 14. 21. 22. f. ac 23. f. I. *Reviv.* 6. I. *Catapl.* 14. bis. I. *De Merc.* 1. 3. 8. 15. & 23. I. *Pro Merc.* 4. I. *pro Lapſ.* 6. I. *Hermot.* 23. f. I. *Zeux.* 2 I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 4. & 57. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3. & 2. *Ver. Hiſt.* 20. 32. 33. 35. 36. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 5. II. *Salt.* 3. 4. & 13. f. 23. 79. 85. ter. II. *Aſtr.* 22. 23. II. *Amor.* 5. & 23. bis. ib. 26. II. *Imag.* 9. 23. 19. & 20. ib. *pro Imag.* 20. ac 25. bis. II. *Jov. Trag.* 31. 32. II. *Gall.* 2. 5. 6. II. *Icar.* 5. 10. 12. 13. 22. 23. II. *Paraſ.* 10. quinquies, ib. 11. f. 29. & 26. f. II. *Luct.* 8. III. *Rhet. Pr.* 8. & 13. III. *Philopſ.* 1. III. *Herc.* 8. f. III. *Calum.* 23. & 30. III. *Dom.* 3. 9. III. *Patr. Enc.* 1. 10. 11. 12. III. *Mort. Per* 1. & 21. f. III. *Fug.* 21. & 30. III. *Saturn.* 7. ib. 20. 23. 32. III. *Deor. Conc.* 15. III. *Soloec.* 11. III. *Philop.* 1. 3. 6. 9. 14. bis. ib. 21. ib. 23. bis. ac 25.
Hyplicrates. III. *Macrob.* 22.

I.

Iambulus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3.

Incerta. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 14. f. 17. pr. 18. pr. & 22. ter. item 24. 29. 32. II. *Amor.* 2. II. *pro Imag.* 19. II. *Paraſ.* 4. & 41. III. *Rhet. Pr.* 11. f. III. *Calum.* 26. &c.
Inſcriptiones. Phari II. *Quom. Hiſt.* 62. alia II. *Salt.* 14. II. *Amor.* 18. III. *Dipſ.* 6. III. *Dea Syr.* 16.
Iſidorus Characenus. III. *Macrob.* 15. & 17.
Iſis. II. *Gall.* 18.
Iſocrates. III. *Rhet. Pr.* 17. III. *Macrob.* 23. III. *Demoſth.* 10.
Iſtiaeus. III. *Conv.* 41.

L.

Leoſthenes. III. *Demoſth.* 14. f.
Libri Magici, Aegyptii. III. *Philopſ.* 31.
Lucianus ipſe. II. *Demon.* 1.
Lycophron. II. *Lexiph.* 25.
Lycurgus. III. *Macrob.* 28.
Lyſimachus Comic. I. *Jud. Voc.* 7.

M.

Medius hiſtoricus. III. *Macrob.* 11.
Menander. II. *Amor.* 42. & 43. II. *Jov. Trag.* 53. III. *Pſeudolog.*
Menippus. II. *Bis Accuſ.* 33.
Muia poëtria. III. *Muſc.* 11.

N.

Nicander. III. *Dipſ.* 9.
Nicias. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicomachus. III. *Philopatr.* 12.

O.

Ocellus. I. *pro Lapſ.* 5.
Ode. II. *Salt.* 11. bis.
Oneſicritus. II. *Quom. Hiſt.* 40. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Oracula. II. *Alex.* 18. 24. 25. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 36. 40. 43. 47. 48. 50. 52. 53. 54.
Oraculum Scythae. II. *Alex.* 51.
Orac. Apollinis. II. *Salt.* 25. II. *Amor.* 48. III. *Rhet. Pr.* 13. Orac. Bacidis. III. *Mort. Per.* 30.
— vid. *Sibylla.*
— vid. *Alexand.*
Ori & Iſidis libri. II. *Gall.* 18.
Orphica. I. *Sacrif.* 14.

P.

Parthenius. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Pherecydes. III. *Macrob.* 22.
Philaenis. II. *Amor.* 28. III. *Pſeudol.* 24.
Philemon. I. *pro Lapſ.* 6. III. *Macrob.* 25.
Philolaus. I. *pro Lapſ.* 6.
Philoſophorum Vitae. II. *Paraſ.* 31.
Philochorus. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Phocylides. III. *Calum* 8. f.
Pindarus. I. *Tim.* 41. II. *Salt.* 67. II. *pro Imag.* 8. ib. 19. ib. 26. II. *Gall.* 7. II. *Icar.* 27. III. *Hipp.* 7. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 10. 11. & 19.
Plato. I. *Vit. Auct.* 15. & 17. I. *Reviv.* 22. f. I. *De Merc.* 24. & 25. & 42. f. I. *pro Lapſ.* 4. bis. ib. 6. bis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 17. II. *Salt.* 34. 70. II. *Lexiph.* 1. & 22. II. *Demon.* 33. II. *Amor.* 24. 31. II. *pro Imag.* 18. ib. 27. II. *Icar.* 24. II. *Bis Accuſ.* 33. 34. quater. II. *Paraſ.* 5. f. ib. 19. III. *Rhet. Pr.* 9. 17. & 25. III. *Philopſ.* 24. 27. III. *Muſc.* 7. III. *Indoct.* 27. III. *Dom.* 4. III. *Fugit.* 18. III. *Conv.* 39. bis. III. *Soloec.* 6. 7. 10.
Poëtae. I. *Tim.* 1. & 4. ac 21. III. *Pſeudol.* 24. III. *Conv.* 3.
Polus. I. *Herod.* 3.
Polybius. III. *Macrob.* 22.
Poſidonius. III. *Macrob.* 20.
Praeconum carmen. II. *Demon.* 65.
Prodicus. I. *Herod.* 3.
Proverbia. I. *Somn.* 3. I. *Nigr.* ep. pr. I. *Jud. Voc.* 9. I. *Deor. Dial.* VI. 3. I. *Dial. Mort.* VI. 2. ib. VIII. 1. & I. *Necyom.* 4. I. *Rev.* 9. I. *Catapl.* 21. I. *de Merc.* 4. 12. 21. 25. & 30. I. *pro Merc.* 1. 9. 11. & 15. I. *pro Lapſ.* 7. I. *Hermot.* 28. bis. & 49. 61. 69. 78. 79. & 86. I. *Zeux.* 2. f. I. *Harm.* 3. & 4. II. *Quom. Hiſt.* 2. II. *Paraſ.* 52. III. *Rhet. Pr.* 14. 18. III. *Philopſ.* 1. 9. 29. 32. III. *Herc.* 8. III. *Muſc.* 12. III. *Indoct.* 4. 5. 23. bis. 25. & 28. III. *Pſeudol.* 1. 2. 4. 10. 15. 32. III. *Nav.* 12. & 26. III. *D. Meret.* III. f. ib. VII. p. med. & X. verſ. fin. ib. XIV. f. III. *Saturn.* 9. ib. 19. III. *Philopatr.* 29. f.
Ptolemaei epiſt. I. *pro Lapſ.* 10.
Pythagoras. I. *Dial. Mort.* XX. 3. I. *Vit. Auct.* 2. (nihil ſcripſit) I. *pro Lapſ.* 5.

S.

Sappho. I. *de Merced.* 36. II. *Amor.* 30.
Scriptores de Saltatione. II. *Salt.* 33.
Sibyllae oracula. II. *Alex.* 11. III. *Mort. Per.* 29.
Sidonius Sophiſta. II. *Demon.* 14.
Simonides. III. *Macrob.* 26.
Socrates. I. *Herm.* 48. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 56.
Solon. III. *Calumn.* 8.
Sophocles. I. *Catapl.* 16. I. *de Merced.* 38. & 41. III. *Dom.* 23. III. *Macrob.* 24. III. *Mort. Per.* 3. III. *Conv.* 25. III. *Demoſth.* 27.
Steſichorus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 15. II. *pro Imag.* 15. III. *Macrob.* 26.
Stoicus quidam. I. *Hermot.* 82.

T.

Theocritus. I. *Deor. Dial* XXII. 2. & XXVI. 1.
Theognis. I. *Tim.* 26. I. *de Merc.* 5. bis. I. *pro Merc.* 10. f.
Theopompus. II. *Quom. Hiſt.* 59. III. *Macrob.* 10.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8. f.
Thucydides. I. *Nigr.* epiſt. p. 38. I. *Jud. Voc.* 9. II. *Quom. Hiſt.* 2. 5. & 15. quater. ib. 26. bis. & 38. 39. 42. 49. 54. 57. II. *Alex.* 8. II. *Salt.* 36. II. *Lexiph.* 22. II. *Paraſ.* 48. III. *Rhet. Pr.* 1. III. *Indoct.* 4. III. *Nav.* 3.
Timaeus. III. *Macrob.* 10. & 22.
Tragicus. I. *Nigr.* 31. f. I. *Tim.* 2. & 33. II. *Lexiph.* 17. II. *Amor.* 37. III. *Muſc.* 11. III. *Demoſth.* 13. f.

X.

Xenophilus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon. I. *Somn.* 17. II. *Quom. Hiſt.* 2. 23. & 39. II. *Salt.* 25. II. *Imag.* 10.

Z.

Zenodotus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.

INDEX RERUM NOTABILIORUM.

Numerus Romanus indicat *Tomum*, minor caput seu paragraphum, p. paginam interdum additam. *Hist.* signif. Dialogum *Quom. Hist. Conscrib.* qui & *Quom.* notatur *Ver. Hist* 1. vel 2. priorem vel alterum Verae historiae dialogum. Cetera nomina dialogorum sic sponte intelligentur.

A.

ABauchas, ejus cum Gyndane amicitia. II. *Tox.* 61.
Abderitarum morbus, sequentesque illum animi adfectiones. II. *Quom. Hist.* 1.
Abdicationis causae. II. *Abdic.* passim.
Abdicare adoptatum non licet, ib. 12.
Abonis castrum. II. *Pseud.* 9.
Abradatae conjux. II. *Imag.* 20.
Abroca. II. *Asin.* 4.
Abrotanum meretrix. III. *D. Meret.* I.
Absyrtus laceratus. II. *Salt.* 53.
Abundantia propugnatur & impugnatur. III. *Cyn.* 2–6. seq.
Acamas homo. II. *Salt* 40. Acamas mons. III. *Nav.* 7.
Acanthus. II. *Phal.* 19.
Acarnanius porcellus, prov. III. *Meretr.* VII. fin.
Achaeus, poëta tragicus. I. *pro Lapsi.* 6.
Acherusius campus. I. *Necyom.* 15.
Acherusia palus. II. *de Luct.* 3.
Achilles, ejus mollities. I. *D. Mort.* XV. praeceptor ejus Chiron. ib. I. it. Phoenix. ib. sepulcrum. I. *Cont.* 23. de eo multa fabulose scripsit Homerus. II. *Hist.* 40. ejus clypeus. II. *Salt.* 13. filii gaudet saltatione. ib. 9. cur in Scyro moratus sit. II. *Salt.* 46. II. *Par.* 44. ejus & Patrocli amicitia. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. conspectis armis ad bellum incitatur. III. *de Domo.* 4.
Achivis causa irarum Apollinis praefignificata. III. *Diss. cum Hes.* 8.
Acinaces & Zamolxis Scytharum Dii. I. *Scyth.* 4.
Acinaci sacrificant. II. *Jov. Trag.* 42. Per eos jurant. II. *Tox.* 38.
Acrisius Danaën cistae includit. I. *D. Mar.* XII. 1.
Actaeoni cur & a quo immissi canes. I. *D. Deor.* XVI. 2. II. *Salt.* 41.
Adimantus. III. *Navig.* 1.
Admetus, malus poëta. II. *Dem.* 44.
Admirantis hypotyposis. I. *Nigr.* 35.
Adolescentiae durior educatio. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. disciplina eam reddit excitatiorem. II. *Gymn.* 20. instruitur apud Graecos arithmetica, musica, poëti, morum scientia, cet. ib. seq. institutio ejus debet aequalis esse viribus. I. *Nigr.* 28. exercitia adolescentiae vid. sub tit. exercit. conf. it. *disciplina, educatio.*
Adonis. I. *D. Deor.* XI. flumen, quotannis cruentatur. III. *Dea Syr.* 8.
Adonidis orgia. III. *Dea Syr.* 6.
Adrastea. I. *Apol.* 6.
Adrastus filium Croesi interfecit aberrante hasta. II. *Jov. Conf.* 12. II. *Salt.* 43.
Adsurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Adscendo. Quomodo altissimos phallos adscendant in Syria. III. *Dea Syr.* 29. forsan in memoriam diluvii. ib. 28.
Adulatores, quibus adulantur pejores. I. *Nigr.* 23. ii philosophi aliis intolerabiliores. ib. 24. adulatores decepti spe hereditatis. I. *D. Mort.* IX. 3. seq. mercede ac familiaritate potentiorum digni. I. *Merc.* 4. adulatio auliciis necessaria. ib. 28. non convenit historico. II. *Hist.* 7. seq. a magnis animis rejicitur. ib. 12. adulatoris characteres. II. *pro Imag.* 20. a laudatore quomodo distet. ib. adulatio quid. ib. 2. ea multi gaudent. ib. conf. tit. *Parasit.* Adulatoris exempla praebent Gnathonides, Philiades, Demeas, Thrasycles, Blepsias, Laches, Gniphon, Charinus, Damon, Terpsion, Chariades, Phidon, Melanthus, Xenophanta, Aristobulus, Onesicritus, Polemon, Aristippus, Aristochiton, Idomeneus, Aristoxenus, Cynaethus, cet. quos suo vide loco.
Adulteri puniuntur raphanismo. III. *Mort. Per.* 9. pilorum evulsione. III. *Fug.* 33.
Adulterii poena se eripit Combabus, demonstrando se castratum. III. *Dea Syr.* 25. delatores ejus puniti. ib.
Adulteria Deorum taxantur. I. *Cauc.* 17. vid. *Dii.* legem tulit Salaethus contra adulterium, ipse post in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Bagoas adulter. II. *Eun.* 10. seq.
Adyrmachus, princeps Machlyinae. II. *Tox.* 44.
Aeacus. I. *D. Mort.* XIII. 4. prope eum jam esse. I. *Apol.* 1. quis. II. *de Luct.* 4.
Aëdonum s. Lusciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Aegiali. II. *Pseud.* 57.
Aegidem quatit iratus Jupiter. III. *Satur.* 3.
Aeginam trajicenti quantum nauli esset solvendum. III. *Navig.* 15.
Aeginetici modii. I. *Tim.* 57.
Aegisthus a quibus occisus. II. *Amor.* 47.
Aegrotis alia, alia valentibus alimenta creavit Deus. III. *Cyn.* 7.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Marin.* VI.
Aegyptiorum Dii ridentur. III. *Deor. Conc.* 10. 11.
Aegyptiorum templa olim sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3.
Aegyptiorum sacra intus foeda, extra ornata. II. *Im.* 7. ad cameli adspectum perterriti. I. *Prom.* 4. sacrificant aquae. II. *Jov. Trag.* 42. Dea eorum Isis. I. *D. Deor.* III. 1. superstitiones eorum. I. *Sacr.* 14.

Aegy-

Aegyptiorum. circa ſacrificia ritus. ib. ſeq. neque piſcibus veſcuntur, neque capros mactant. II. *Aſtr.* 7. varia eorum ſacra. ib. ſcribendi ratio. I. *Herm.* 44. ab Aethiopibus didicere aſtrologiam. II. *Aſtr.* 5. ritus ſepulcrales. II. *de Luct.* 21. Apis eis ſanctus. II. *Aſtr.* 7. eorum ſacri ſcribae ſunt longaevi. III. *Macrob.* 4. apud Aegyptios ſignum nobilitatis coma erat. III. *Navig.* 3. Deos primi cognovere. III. *Dea Syr.* 2.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Mar.* VI.
Aeneas. II. *Salt.* 46.
Aenianes imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Aeolus Hellenis fil. I. *Halc* 1. II. *Salt.* 47.
Aeolocentaurus. II. *Ver. Hiſt.* I. 42.
Aëroconopes. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aërocoraces. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aerope. II. *Quom.* 8. II. *Salt.* 43. & 67.
Aeſchines tympaniſtriae filius a Philippo ob eruditionem aeſtimatur. I. *Somn.* 12. accuſato Timarcho, patitur ſimilia. I. *Apol.* 7. Atrometus dicitur. III. *Rhet. Pr.* 10. paraſitus. II. *Par.* 32. patriae proditor. ib. 42.
Aeſchyli pugillares cur emerit Dionyſius tyrannus. III. *Adv. Ind.* 15.
Aeſchylus in vino tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Aeſculapius ſanandi officinam Pergami conſtituit. II. *Icar.* 24. Apollinis filius. II. *Jov. Trag.* 26. poſthabetur et Hercules. I. *D. Deor.* XIII. 1. fulmine percuſſus. ib. II. *Pſeud.* 10. & III. *Mort. Per.* 4. f.
Aeſculapio hymnos non ſcriptos. III. *Dem. Enc.* 27.
Aeſculapio & Herculi parcit Momus. III. *Deor. Conc.* 6.
Aeſopi aſinus. III. *Fug.* 13.
Aeſopus. II. *Ver. Hiſt.* II. 18. II. *Icar.* 10. ejus fabula de homine, qui fluctus numeravit. I. *Herm.* 84.
Aëtio. II. *Imag.* 7. pictor. I. *Aët.* 4.
Aethiopes deos excipiunt convivio. I. *Sacr.* 2. ſaltando depraeliantur. II. *Salt.* 18. aſtrologiae inventores. II. *Aſtr.* 3. ceteris gentibus ſapientiores. ib. quanam re adjuti. aſtrologiam melius tractare poſſint aliis. ib. planetis dedere nomina. ib. 4. ſacrificant diei. II. *Jov. Trag* 42. Jupiter ad eos commiſſatum abit. III. *Philop.* 4.
Aetolici caſus. I. *Sacr.* 1.
Agamemnonis imago apud Homerum. II. *Imag.* 25. ſub Agamemnone reſpondere. II. *Dem.* 26. de eo. II. *Par.* 44 it. II. *Salt.* 43.
Agatharchides laudatur. III. *Macrob.* 22.
Agathobulus. II. *Dem.* 3. III. *Mort. Per.* 17.
Agathocles de mercede cum diſcipulis litigat. II. *Icar.* 16. peripateticus, ejus confutatur gloriatio. II. *Dem.* 29. ejus & Diniae amicitia. II. *Tox.* 12. ſeq. Samius apud Alexandrum delatus. III. *Calumn.* 18. ejus aetas. III. *Macrob.* 10.
Agathon, qualis poëta. III. *Rhet. Pr.* 11.
Agendi bene tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Agenor, Europae pater. I. *D. Mar.* XV. 1.
Agricolae circa plantas cura. II. *Gymn.* 20.
Ajax. I. *D Mort.* XX. 1. II. *Par.* 44. furioſus. I. *D. Mort.* XXIX. 1. it. II. *Ver. Hiſt.* II. 7. Ulyſſem odit. I. *D Mort.* XXIX. 2. ejus ſepulcrum. I. *Cont.* 23. Ajax alter. II. *Salt* 46.
Alabaſtrum unguenti. III. *D. Meretr.* XIV.
Alani, in quo diſtent a Scythis. II. *Tox.* 51.
Alata verba. III. *de Dom.* 20.
Alcaeus Milelius. II. *Hiſt* 9.
Alceſtes. I. *D. Mort.* XXIII. 3.
Alcibiadis ſpes. II. *Quom.* 38. f. ab eo amputatae ſtatuae. II. *Amor.* 24 Reditus. III. *Dem. Enc* 31.
Alcidamas cynicus. III. *Conv.* 12. formidabilis clamoſus & impudicus. ib. & ſeq. pugnat cum ſcurra. ib. 19.
Alcinous. II. *Ver. Hiſt.* I. 3.
Alcmaeon. II. *Salt.* 50.
Alcmenae cum Jove concubitus. I. *D. Deor.* X.
Alcyon. vid. *Halcyon.*
Alea ludere de nucibus. III. *Saturn.* 8. & 9.
Aleam jacere. II. *pro Imag.* 16.
Alexander Magnus, ejus faſtus. I. *D. Mort.* XII. 3. res geſtae. ib. 4. ſeq. ab Ariſtotele doctus. ib. 3. Homericos ediſcit verſus. ib. ſupra Annibalem ponitur. ib. 7. filius Philippi, falſo dictus Ammonis. ib. it. XIII. I. it. XIV. I. divino cultu adficitur. XIII. 2. nomen dei quid ei profuerit. ib. XIII. I. it. XIV. I. iſtius ſepulcrum ubi. ib. 3. ejus abſtinentia ab uxore Darii. ib. XIV. 4. venerea in Hephaeſtionem propenſio. ib. fortitudo. ib. 5. cum Baccho & Hercule comparatur. ib. 6. Clitum interfecit. ib. 3. Aornam petram ſubegit. ib. XIV. 6. valere juſſus, loco gaudere. I. *Salt.* 8. ejus depictae nuptiae. I. *Aët* 4. ſeq. illo aegroto, Babylonii quid fecerint. II. *Pſeud.* 16. Annibali praefertur. II. *Ver. Hiſt.* 2. 9. it. I. *D. Mort.* XII. 7. Ariſtobuli indignatur adulatione. II. *Hiſt.* 12. it. cujusdam architecti. ib. Oneſicritum hiſtoricum, adulatorem, reprehendit. ib. 40. portentoſum architecti promiſſum de monte ei adſimilando cur non admiſerit. II. *pro Imag.* 9. Hephaeſtionem inter deos refert. III. *Calum.* 17. Agathoclem Samium cum leone concludere vult. ib. 18. adulationi & calumniae faciles aures praebet. ib. 19. in Cydno lavare cupit. III. *de Dom.* 1. Rejicit conſilium brevioris viae ad Aegypt. III. *Rhet. Pr.* 5.
Alexander Magus, oraculi de eo effatum. II. *Pſeud.* 11. hujus fraudes, ſcelera. ib. ſeq. comburit Epicuri ſententias. ib. 45. odit Lucianum. ib. 55. qualis corpore. ib. 3. animo. ib. 4. ſeq. miſerrimo modo periit. ib. 59.
Alexander Medicus. III. *Mort. Per.* 44.
Alexander Theſſalus, ab uxore interfectus. II. *Icar.* 15.
Alexis Comicus. I. *Salt.* 6. Et *pro Lapſ.* 6.
Aliſodemus poëta. III. *Dem. Enc.* 27.
Aloei filiorum factum. I. *Cont.* 3.
Alphei & Arethuſae amor. I. *D. Mar.* III. 1.
Altare in lacu medio. III. *Dea Syr.* 46.
Althaea. II. *Salt.* 50.
Amabilitas & Cupido, ſ. Himerus & Eros, liberi Veneris. I. *D. Deor.* XX. 15.
Amaltheae habere cornu. I. *Merc.* 13.
Amaſtris, urbs Pontica. II. *Pſeud.* 25. it. II. *Tox* 57.
Amatorum jusjurand. vanum. III. *Meretr.* VII.
Amatorum quaedam proprietates. I. *Nigr.* 7. ii in iram proclives. I. *D. Deor.* XXIV. 2. amoris violentia. I. *D. Deor.* VI. 3. it. I. *D. Mort.* XIX. 1. ejus ſcala. II. *Amor.* 53.

Amazona Hippolyta. II. *Gymn.* 34.
Amazonis effigies, Phidiae opus. II. *Imag.* 5.
Ambiguae oraculi & poëtarum fraudes. III. *Philop.* 16.
Ambraciotes Cleombrotus. III. *Philop.* 1. f.
Amicitia optima hominum poſſeſſio. II. *Tox.* 62. amicum invenire difficile. ib. 61. amicitiae exempla praebent Patroclus & Achilles, Oreſtes & Pylades, Gyndanis & Abauchas, Toxaris & Menelippus, Theſeus ac Pirithous, Aretaeus & Eudamidas, Zenothemus & Menecrates, Agathocles & Dinias, Damon & Euthydicus, Amizocas & Dandamis, Antiphilus & Demetrius Sunienſis, Belitta & Baſthis, Macens, Lonchata & Arſacomas, Toxaris & Siſinnis, cet. quos ſuo vide titulo. Amicitia colitur apud Scythas. II. *Tox.* 7. ſeq. non perinde apud Graecos. ib. 9. ſors mala probat amicitiam. ib. 36. ea inter plures, quam tres ad ſummum, iniri nequit. ib. 37. ſi amici pro beneficio ſibi invicem agant gratias, quid iſtud. ib. 53.
Amictus, an ex eo ad interius hominis concludendum. I. *Herm.* 18. ſeq.
Amizocae & Dandamidis amicitia. II. *Tox.* 38. ſeq.
Ammon, impoſtor. I. *D. Mort.* XIV. an Alexander ejus filius, vid. Alexander. arietis ſpecie colitur. II. *Aſtr.* 8.
Amoris argumenta. III. *Meretr.* VIII.
Amoris occulti ſigna. III. *Dea Syr.* 17.
Amorum militarium fructus plagae & lites. III. *Meret.* XV. f. Amor novercae in privignum a medico detectus. III. *Dea Syr.* 17. amor marinus, i. e. inconſtans. III. *Dem. Enc.* 13. amori pervia omnia. ib. 14. Amores Jovis. III. *Charid.* 7. & 8. amores aliorum Deor. ib. 9.
Amphiaraus. II. *Pſeud.* 19.
Amphilochus oracula fundens. III. *Deor. Conc.* 12.
Amphilochus, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. oracula edit. II. *Pſeud.* 19.
Amphion. II. *Salt.* 41. cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *Imag.* 14.
Amymone a Neptuno rapta. I. *D. Mar.* VI. 3.
Anacharſis cur in Graeciam venerit. II. *Gymn.* 14. Graecae linguae cauſſa Athenas migrat. I. *Scyth.* 1. ejus hiſtoria. ib. ſeq.
Anacreontis aetas. III. *Macrob.* 26.
Anaxagoras, ſophiſta. I. *Tim.* 10.
Anaxarchus, paraſitus Alexandri. II. *Par.* 35.
Anaximenes. I. *Aët.* 3.
Anchiſae & Veneris amor. I. *D. Deor.* XX. 5.
Androcles Epicharis fil. III. *Charid.* 1. praelegit librum ſuum, laudationem Herculis, vincitque Diotimum. ib. 3.
Andromeda. II. *Salt.* 44. petrae adfixa. I. *D. Marin.* XIV. 3. ejus amore capitur Perſeus. ib. XII. 3.
Anemodromi. II. *Ver. Hiſt.* I. 13.
Angina quid. III. *Pſeudolog.* 27.
Anguis aut anguillae in morem inter digitos elabi. I. *Tim.* 29.
Animae praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 16-23. vid. animus, mens, de ejus immortalitate Platonis libellus. III. *Philopatr.* 1. not. 24.
Animalia naturae ſervant leges in coeundo. II. *Amor.* 22. quando cum hominibus in communione viverent. ib. 36.
Animus hominis ſcopo ſimilis. I. *Nigr.* 36. ad perpetuam contentionem infirmus. II. *Amor.* 1. Vid. *Mens, Anima.*
Anni principio vota & ſacra faciebant. III. *Pſeudol.* 7.
Annibalis res geſtae. I. *D. Mort.* XII. 2. ſeq. latro. ib. 4. voluptati deditus. ib. 6. Scipioni & Alexandro poſthabetur. ib. 7. ubi mortuus. ib. 6.
Annicetis Cyrenaeus, mirifice aurigandi peritus. III. *Dem. Enc.* 23.
Annus in menſes deſcriptus, a quibus. II. *Aſtr.* 5.
Anteae Scytharum regis exitus & aetas. III. *Macrob.* 10.
Anthenodorus Tarſenſis Auguſti Caeſaris praeceptor. III. *Macrob.* 21. a Tarſenſibus poſt mortem colitur. ib.
Antia calumniatur Bellerophontem. III. *Calumn.* 26.
Antigone. II. *Salt.* 43.
Antigoni Coclitis aetas & exitus. III. *Macrob.* 11. ejus nepos Antigonus Demetrii f. ib.
Antigonus, medicus. III. *Phil.* 6.
Antigonus ſtuprat ſocrum. II. *Icar.* 15.
Antilochus, Neſtoris filius. I. *D. Mort.* XV. 2.
Antimachus poëta. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochia, urbs ingenioſa. II. *Salt.* 76. operam dat arti ſaltandi. ib.
Antiochus, Seleuci filius, Stratonices deperit amore. II. *Hiſt.* 35.
Antiochus Soter. I. *pro Laſſ.* 9. ejus factum contra Gallograecos. I. *Zeux.* 8. ſeq.
Antiope. II. *Jov. Tr.* 5.
Antipater. II. *Salt.* 58.
Antipatri Jolai f. aetas. III. *Macrob.* 11. Rex Antipater Demoſthenem vivum adduci cupit. III. *Dem. Enc.* 29.
Antiphili cum Demetrio Sunienſi amicitia. II. *Tox.* 27.
Antiphilus Apellem falſo crimine defert. III. *Calumn.* 2. in ſervitutem traditur. ib. 4.
Antipho ſomniorum interpres. II. 2. *Ver. Hiſt.* 33. f.
Antipodes. II. *Dem.* 22.
Antiquior Japeto. I. *D. Deor.* II. 1.
Antiſthenes. II. *Par.* 43. iſtius baculus. I. *D. Mort.* XI. 3. it. XXVII. gemitibus mortuorum delectatur. ib. XXVII. 6.
Antiſthenis lacerna. III. *Fug.* 20.
Antrum Dictaeum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Anubis. I. *D. Mort.* XIII. 3. canis Aegyptiorum deus. I. *Auct.* 16.
Anubideum factum. II. *Icar.* 24.
Anytus. I. *Piſc.* 10.
Anytus delator Socratis. III. *Fug.* 3.
Aornus petra Indica Macedonibus adſcenſu difficilis viſa. III. *Rhet. Pr.* 7. ab Alexandro ſubacta. I. *D Mort.* XIV. 6.
Apelles. I. *Merc.* 42.
Apelles Epheſius falſo crimine delatus. III. *Calumn.* 2. ſeq. abſolutus & donatus a Ptolemaeo. ib. 4. depingit calumniam. ib. 5.
Aphidnis. II. *Gall.* 17.
Aphrodiſia Veneris ſacra. III. *Meret.* XIV.

Apim mortuum lugent tonſis capitibus. III. *Dea Syr.* 6.
Apis mellis opifex, quomodo formetur in favo. I. *Halc.* 7.
Apis deus. I. *Sacr.* 15. I. *Cont.* 13. Aegyptiis ſanctus. II. *Aſtr.* 7.
Apollo a Brancho & Hyacintho amatus. I. *D. Deor.* II. 2. a Daphne ſpretus. ib. interficit Hyacinthum caſu. ib. XIV. I. eum ſepelit. ib. 2. in florem vertit. ib. ſe conſulentes fruſtratur. ib. XVI. I. jaculator, citharoedus, medicus, vates. ib. ditatur variis artibus. ib. nihil auro tribuit. I. *Contem.* 12. in gratiam Chryſis peſtem immittit Graeciae. I. *Sacr.* 3. cur coelo ejectus. ib. 4. ſervili fungitur apud Admetum miniſterio. ib. item cum Neptuno apud Laomedontem. ib. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. Apollinis negotia. II. *Bis Acc.* 1. Apollinem barbatum faciunt Aſſyrii. III. *Dea Syr.* 35. ſolique veſtibus ornant. ib. ab Aegyptiis ſacra accepere cod. *Dial* ſub init. Ejus oraculum traducitur. III. *Philop.* 5.
Apollodorus Pergamenus. III. *Macrob.* 23.
Apollonius philoſophus. II. *Dem.* 31.
Apophras quid. III. *Pſeudolog.* 12. ſeq.
Aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. illi ſacrificant Aegyptii. II. *Jov. Trag.* 42. laudatur a Pindaro. II. *Gall.* 7. in aqua ſcribere. I. *Cat.* 21. aquam in mortario tundere. I. *Herm.* 79. Ex aqua ſacra multum mercedis capit Gallus. III. *Dea Syr.* 48. aquam potans Demoſth. oratt. ſcribit. III. *Dem. Enc.* 15. jocus de ea re. ib. Renovatio per aquam. III. *Philop.* 12. f.
Aquila Jovis ridetur. III. *Deor. Conc.* 8.
Aquileia. II. *Pſeud.* 48.
Arabiam cavam ferere. I. *Apol.* 11. Arabiae aura qualis ſecundum Herodotum. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4. ſeq.
Arabum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aratazi regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Arbaces interfecit Arſacem. II. *Icar.* 15.
Arbores quomodo ſcandant Orientis populi. III. *Dea Syr.* 29. vid. ib. figur.
Archaiſmi. III. *Pſeudolog.* 29.
Archelaus, tragoedus. II. *Hiſt.* 1.
Archemorus. II. *Salt.* 44.
Archias e Calauria veniens. III. *Dem. Enc.* 28.
Archibius, medicus. II. *Gall.* 10.
Archilochi patria & ingenium. III. *Pſeudolog.* 1.
Archimedis laus. III. *Hip.* 2.
Architelis uxor Dimaenete. I. *Scyth.* 2.
Areatta, feſtum Cereris. III. *Meretr.* VII. f.
Areopagitae in tenebris judicant, cur. I. *Herm.* 64. litigantium utrique alternatim dicendi concedunt facultatem. II. *Gymn.* 19. quando eis ſilentium imponant. ib.
Aretaei & Eudamidae amicitia. II. *Tox.* 22.
Aretes. II. *Imag.* 19.
Areus Aegyptius. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Arganthonii Tarteſſiorum regis aetas. III. *Macr.* 10.
Argivorum contra Lacedaemonios de agro bellum. I. *Cont.* 24. regno admovent aſtrologum. II. *Aſtr.* 12.
Argos ſiticuloſum. I. *D. Mar.* VI. 1.
Argus toto corpore videns. I. *D. Deor.* XX. 8. ib. III. 1. acutius eo videre. II. *Hiſt.* 10. cuſtos lûs. II. *Salt.* 43.
Argumenta Cynici pro paupertate. III. *Cyn.* 4. & 5.
Ariadne ſtellis illata. III. *Deor. Conc.* 5.
Ariadnes filo labyrintho exit Theſeus. I. *Herm.* 47. de ea. II. *Salt.* 13.
Aries colitur ab Aegyptiis. II. *Aſtr.* 7.
Arignotus Pythagoricus daemonem expulit. III. *Phil.* 29. ſeq.
Arion, citharoedus, a delphinibus ſervatur. I. *Dial. Mar.* VIII. 1. ſeq. ob artem muſicam Periandro acceptus. ib. 2.
Ariphrades. III. *Pſeudolog.* 3.
Ariſtaenetus philoſophus. III. *Meretr.* X. pr. incuſatur paedicatus. ib. f. filio Zenoni uxorem dat. III. *Conviv.* 5. aliaque in eumd. ib. §. ſeqq.
Ariſtarchi cum Zenodoto diſputatio de Homero. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Ariſtarchus. I. *Jud. Voc.* 8.
Ariſtarchus Phalereus, imperator. I. *Jud. Voc.* init.
Ariſteas. I. *D. Mort.* XI. 1.
Ariſtides Themiſtoclem odit. III. *Calumn.* 26.
Ariſtidis inopia. I. *Tim.* 24. juſtitia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 10. pauper mortuus. II. *Jov. Conf.* 16. quibusnam delectatus ſermonibus. II. *Amor.* 1.
Ariſtippus. I. *D. Mort.* XX. 5. Dionyſium Siculum liberat. I. *Necyom.* 13. ejus vita & doctrina perſtringitur. I. *Auct.* 12. virtutis & vitiorum ſequax. II. *Bis Accuſ.* 23. paraſitus. II. *Par.* 33.
Ariſtippus Agaſthenis fil. III. *Charid.* 4.
Ariſtobuli, adulatoris, librum in flumen projicit Alexander. II. *Hiſt.* 12.
Ariſtobulus Caſſandrinus. III. *Macrob.* 22.
Ariſtodemus. II. *Pſeud.* 4.
Ariſtonicus Marathonius orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Ariſtophanes. I. *Piſc.* 25. poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33.
Ariſtotelis teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Ariſtoteles, adulator. I. *D. Mort.* XIII. 5. peripateticus. I. *Auct.* 25. quaedam ejus praecepta. ib. amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. paraſitus. II. *Par.* 36. it. 43. docuit Alexandrum. I. *D. Mort.* XII. 3.
Ariſtogiton, paraſitus Harmodii. II. *Par.* 48.
Ariſtoxenus, muſicus, paraſitus. II. *Par.* 35. III. *Macrob.* 18.
Arithmetica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. una atque eadem apud omnes. II. *Par.* 27.
Arithmetica jusjurandum. III. *Philop.* 12.
Arma geſtare vetitum in Graecia. II. *Gymn.* 34.
Arrianus Epicteti diſcipulus. II. *Pſeud.* 2.
Ars mechanica, ſtatuaria, ſaltatoria, dicendi, cet. vid. hoc titulo. ars longa, vita brevis. I. *Herm.* 1. arte & diſciplina in quavis re opus. II. *Hiſt.* 36. quaenam ars mercede accepta diſcatur. II. *Par.* 18. ars, quid. ib. 4. ars Tiſiae. III. *Pſeudolog.* 30.
Arſacis, Medorum praefecti, mors. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq. it. II. *Icar.* 15.
Arſacidae pulcra non curabant. III. *de Domo* 5.
Arſacomae, Lonchatae & Macentis amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Artaxerxis memorioſi aetas. III. *Macrob.* 15.

Artaxerxis Perſarum regis aetas & exitus. III. *Macr.* 15.
Artemiſia. I. *D. Mort.* XXIV. 3.
Aſander Boſpori rex. III. *Macrob.* 17. ejus exitus. ib.
Aſcalaphus Martis fil. II. *Aſtr.* 20.
Aſcetarum habitus miſer. III. *Philop.* 21.
Aſinus, Cumanus leoninam pellem induit. I. *Piſc.* 32. & III. *Fug.* 13. comparantur cum iſto philoſophi. ib. quid Aſino cum lyra? I. *Merc.* 25. de proſpectu aſini, prov. unde ortum. II. *Aſin.* 45. ex aſini redire podice. ib. fine aſini calamitates. ib.
Aſinus ad lyram. III. *Meret.* XIV. f.
Aſpaſia, meretrix. II. *Salt.* 25. philoſophatur. II. *Eun.* 7.
Aſſentator, v. adulator, paraſitus.
Aſſurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Aſſyrii ſacrificant columbae. II. *Jov. Trag.* 42. Deae Syriae. III. Dial. *de Dea Syr.* 2. ab Aegyptiis cultum divin. didicere. ib. gerunt ſtigmata. ib. 59.
Aſſyriorum interpretes fabularum. III. *Macrob* 4.
Aſtarte, luna. III. *Dea Syr.* 4.
Aſtrologia, ejus inventores. II. *Aſtr* 3. quando Babylonii eam didicerint. ib. 9. Graeci unde eam hauſerint. ib. 10. aſtrologum regno admovent Argivi. ib. 12. aſtrorum inter ſe choreae. II. *Salt.* 7. aſtrologia, ſcientia antiqua. II. *Aſtr.* 2.
Aſtrologia, mendax creditur. II. *Aſtr.* 2. aſtrologicae divinationes quid profint. ib. 29. Arcades eas temnunt. ib. 26. cur. ib. vid. Stella, planeta, ſidus.
Aſtyanax de turri praecipitatus. I. *Sacr.* 6.
Atalanta. II. *Salt.* 50.
Athamas. II. *Salt.* 42.
Athei. II. *Pſeud.* 25. it. 38. it. II. *Icar.* 9.
Athenarum encomium. I. *Nigr.* 13. ſeq. Athenienſes irridere diſſimulando. II. *Gymn.* 18. Athenienſium ignotus Deus. III. *Philopatr.* 9.
Athletae, Damaſias, Milo Crotoniates, Glaucus, Nicoſtratus, aliique, quos ſuo vide loco. eorum ad certamen praeparatio. I. *Herm.* 33. quando otium capiant. II. *Ver. Hiſt.* I. 1.
Athos navigare. III. *Rhet. Pr.* 18.
Athotes ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Athropos, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Atimarchus. III. *Pſeudolog.* 27.
Atreus, aſtrologus. II. *Aſtr.* 12.
Attali Philadelphi aetas. III. *Macrob.* 13.
Attes orgia Rheae docet. III. *Dea Syr.* 15. eum caſtravit Rhea. ib.
Attica ſubſannatio. I. *Prom.* 1. Attica paupertas. III. *Fug.* 24.
Attici multa in ſua lingua mutaverunt. III. *Pſeudolog.* 14.
Attin, puſionem, Rhea annus amat. I. *D. Dear.* XII. 1.
Avari Tantalo ſimiles. I. *Tim.* 18. exempla praebent Gniphon, Micyllus, Agathocles, Hipparchus, Mneſitheus, cet. quos ſuo vide loco; avari deſcribuntur. I. *Tim.* 13. ſeq. eorum vita miſera. II. *Gall.* 29. it. 31. v.d. vita divitum miſera.
Audire aliquid, ut aſinus lyram. III. *Indoct.* 4.
Audire unguibus. III. *Philop.* 3.
Aves ſacrae. I. *Sacr.* 10. Aves concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Augiae repurgare ſtabulum. II. *Pſeud.* 1. & III. *Fug.* 23.
Auguſti primi clementia. I. *pro Lapſ.* 17.
Auguſtus Aſandrum renuntiat regem. III. *Macrob.* 17. ejus praeceptor. ib. 21—28. tributis levat Tarſenſes. ib.
Aulicorum calamitates. I. *Merc.* 1. ſeq. usque ad finem. iis neceſſaria adulatio. ib. 28. aulicus ſenex equo vetulo ſimilis. I. *Merc.* 40. aulicae vitae cum veſtibulo comparatio. ib. 42. illa defenditur. I. *Apol.*
Aurea tecta. III. *Philopat.* 23.
Aurea Venus. III. *Charid.* 11.
Aurei homines. III. *Epiſt. Sat.* 20. & 28.
Aurei capilli Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Aureum pomum. I. *D. Mar.* V. 1.
Aurigandi mirifica peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Auris ſcalpendae non habere otium. II. *Bis Accuſ.* 1. auribus fideliores oculi. II. *Salt.* 78.
Aurum liſtit ſanguinem. I. *Tim.* 46. ſpernendum uti littorum calcul. ib. 56. aurum multa creat mala. I. *Conf.* 11. ejus contemtor Solon. ib. confertur cum ferro. ib. 12. aurum mutat mores. II. *Gall.* 14. (vid. hic nominis ob divitias mutatio, it. honores I. felicitas mutat mores) aurum multarum cauſſa rerum. II. *Gall* 14. vid. pecunia, nummus, divitiae, felicitas. aurum ad ornandum quid faciat. III. *de Dom.* 8. aurum ſpernere ajunt Sophiſtae; ſed vaide adpetunt. III. *Fug.* 20. Auri cauſa Eriphyle maritum prodidit. III. *Cyn.* 8. f. Ejus pericula. ib. alia mala. 15. aurum & purpura fumus. ib. 19. f.
Autolycus, fur. II. *Aſtr.* 20.

B.

Babylon. I. *Conf.* 23. incantationibus noti Babylonii. I. *Necyom.* 6. quando aſtrologiam didicerint. II. *Aſtr.* 9. Babylonem cepiſſe. I. *Merc.* 13. Babylona perditam videre, in votis eſt. III. *Philopat.* 28.
Bacchica ſaltatio eſt ſatyrica. II. *Salt.* 79. ubi ei detur opera. ib. 79. it. 22.
Bacchi contra Indos profectio. III. *Fugit.* 6. & III. *Bacch.* ejus duces. ib. 4. eique nomen columnae inſcriptum. II. *Ver. Hiſt.* I. 5. it. 7. quomodo a Jove genitus. I. *Sacr.* 5. Jovis filius. I. *D Deor.* XVIII. 1. ob vini inventum obtrectatur. ib. 2. multas res geſſit. ib. 1. ejus nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1. in Nyſa educandus. I. *D Deor.* IX. 2.
Bacchi divinitas ridetur. III. *Deor. Conc.* 4. Bacchi genus & comites. ib.
Bacchus dapis diviſor. III. *Ep. Sat.* 32. f.
Bacchus fulmine perit. III. *Mort. Per.* 4. f. ex Aethiopia rediens venit in Syriam. III. *Dea Syr.* 16. templum condit. ib. Junoni novercae inſcriptionem dedicat. ib.
Bacis vates. III. *Mort. Per.* 30.
Bacidis oraculum & carmen. ib.
Bagoas, adulterii incuſatur. II. *Eun.* 10. ſeq.
Balneum, canis in balneo. II. *Par.* 51. in balneis fieri ſolita. I. *Nigr.* 34. balneum ab Hippia adornatum. III. *Hipp.*
Balneum, quid cani commune & balneo. III. *Ind.* 5.

Baptiſmus Chriſtianorum. III. *Philop.* 12. f.
Barba cuneiformis. III. *Ep. Sat.* 24.
Barbam alebant veteres viri fortes. III. *Cyn.* 14.
Barbari divitiarum, non elegantiarum ſtudioſi. III. *de Dom.* 5.
Barbariſmi. III. *Pſeudolog.* 24. 29.
Barbati apud Barbaros Dii. III. *Cyn.* 20.
Barbatus Jupiter. III. *Philop.* 4.
Baſta Chius. III. *Pſeudolog.* 3.
Baſthis & Belittae amicitia. II. *Tox.* 43.
Batrachion Pyrrho Epirotae ſimilis. III. *Indoct.* 21.
Beati ſcilicet pro divitibus. III. *Cyn.* 9.
Beatorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 6. urbs beatorum. ib. 11. ſeq. de inſulis beatorum. I. *Herm.* 71.
Belittae & Baſthis amicitia. II. *Tox.* 43.
Bellerophon. II. *Salt.* 42. I. *Apol.* 3. ejus alatus equus. II. *Aſtr.* 13. Bellerophon Antiae inſidiis petitur. III. *Calumn.* 26.
Bellicis factis gloriari non conciliat gratiam apud mulieres. III. *Meretr.* XIII.
Bendideum factum. II. *Icar.* 24.
Bene agendi tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Beneficentiae imago. II. *Imag.* 21.
Benignitatis imago. II. *Imag.* 19.
Benivolentiae imago. II. *Imag.* 20.
Beroea, urbs Macedonica. II. *Aſ.* 24.
Beſtiae in templo non nocentes cuiquam. III. *Dea Syr.* 41.
Bibliopolis ſpes petitur fruſtra. III. *Indoct.* 24.
Bithynicum mancipium. I. *Merc.* 23.
Bithyna fabula. II. *Salt.* 21.
Biton & Cleobis, feliciſſimi hominum. I. *Cons.* 10.
Blepſias adulator. I. *Tim.* 58. fame periit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Boni quorſum veniant poſt hanc vitam. II. *Lucl.* 7. eorum poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17.
Bonorum poſſeſſio temporaria. I. *Nigr.* 26. bonum nullum ſine teſte acceptum. I. *Cauc.* 15. vulgaria bona ſordent philoſophiae. I. *Nigr.* 4.
Bos aeneus, poenae genus. II. *Phal.* 11. in eum fabricator ipſe injicitur. ib. ſeq. bos, deus, Memphi colitur. II. *Jov. Trag.* 42. boves ex Erytheia abacti. II. *Salt.* 56. Boves Solis aſſati exſiliunt. III. *Epiſt. Sat.* 23.
Boſporus. II. *Tox.* 4. Boſporani. ib. 44. mos procorum apud eos, ib. 44.
Brachmani. II. *Tox.* 34.
Brachmanes longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4. Igne lento ſe ſolent necare. III. *Mort. Per.* 25.
Branchus depictus. III. *de Domo* 24.
Briareus, Jovis auxiliator. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Briſei filia. II. *Imag.* 8.
Bulin Sperchinque Lacedaemonios Xerxes non occidit. III. *Dem. Enc.* 32.
Buſiris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Accuſ.* 8.
Byblus urbs, ubi Byblia Venus. III. *Dea Syr.* 6.
Byrria. I. *Tim.* 22.

C.

Cabaluſa inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 46.
Cadmi transformatio. II. *Salt.* 41.
Cadmus, inventor litterarum. I. *Jud. Voc.* 5. it. 12.
Caeneus. II. *Salt.* 57. Elatis filius. II. *Gall.* 19.
Calamis. II. *Imag.* 6.
Calanus ardens. III. *Mort. Per.* 25.
Calatianus Demetrius. III. *Macrob.* 10.
Calchas Homericus. II. *Salt.* 36. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Callias. II. *Jov. Conf.* 16. it. I. *Tim.* 24.
Callicratidas. II. *Amor.* 9.
Callidemides veneno, alteri parato, exſtinguitur. I. *D. Mort.* VII. 2.
Callinus. III. *Indoct.* 2.
Calliſthenes. I. *D. Mort.* XIII. 6.
Calliſti in feram mutatio. I. *Salt.* 48.
Calliſtratus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Calumnia multorum malorum cauſa. III. *Calumn.* 1. depicta ab Apelle. ib. 5. ampla ejus expoſitio. ib. 6. ſeq. maxime floret in potentum aulis. ib. 10. plerumque vexat honoratos. ib. 12. calumniator quomodo ſit audiendus. ib. 30. ſeq.
Calydoniorum calamitates. I. *Sacr.* 1.
Calypſus inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 27.
Cambyſes, Cyri filius, mente captus. I. *Cons.* 13. ejus crudelitas. III. *Macrob.* 14.
Camelus in Aegypto, prov. unde ortum. I. *Prom.* 5.
Camelus aut formica, prov. III. *Epiſt. Sat.* 19.
Campi Elyſii. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Campus Acherufius. I. *Necyom.* 15.
Candaules. II. *Aſin.* 28.
Candor, ſine rubore ad formam facit nihil. I. *Dial. Mar.* I. 3.
Canis in balneo. II. *Par.* 51. e canis redire podice. II. *Aſin.* 54. canis leonum domitor. II. *pro Imag.* 19. canis rabioſi morſus rabie inficit. I. *Nigr.* 38. Canis in praeſepio. I. *Tim.* 14. caniculae Melitenſes. I. *Merc.* 34. Canis Cratetes. III. *Fug.* 16.
Canis, quid cani commune & balneo. III. *Indoct.* 5. Canis in fidera receptus ridetur. III. *Deor. Conc.* 5. Canicipites Dii. ib. 10. & 11.
Canon ob honeſtatem cognominatur Ion Platonicus. III. *Conv.* 7.
Cantharus nomen ſervi. III. *Fug.* 28.
Cantus ſaltatorii. II. *Salt.* 11.
Caper non mactatur apud Aegyptios. II. *Aſtr.* 7.
Capilli aurei Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Capulus, alterum jam in eo habere pedem. I. *Herm.* 78.
Caput papyraceum quotannis adnatat. III. *Dea Syr.* 7.
Carambis, urbs. II. *Tox.* 57.
Carcinochires. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Cardianus Eumenes. I. *Salt.* 8.
Carion, famulus Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Carmina Grammatici recitant in convivio. III. *Conv.* 17. Carmen nuptiale frigidum. ib. 41.
Carneadis aetas. III. *Macrob.* 20.
Caro ad cibum non ad purpura inficiendum creatus. III. *Cyn.* 11.
Caryae, pagus Laconicus. II. *Salt.* 10.
Caryatica, ſaltandi genus. II. *Salt.* 10.
Caryonautae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 37.
Caſſandra a Polygnoto picta. II. *pro Imag.* 7.
Caſſiepeia laudes admittit. II. *pro Imag.* 7. de ea. II. *Salt.* 44.

Caſtor, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Caſtorum aedes fulmine tactae. I. *Tim.* 10. Caſtor & Pollux ſimiles. I. *D. Deor.* XXVI. 1. quomodo diſcernantur. ib. fraternus illorum amor. ib. 2. alternis moriuntur. ib. 1. cur. ib. 2.
Caſtorum ſacerdos. III. *Conv.* 9. eorum capilli aurei. ib. 32. In malo navis adparent. III. *Charid.* 3. f. & III. *Navig.* 9.
Caſtro. Caſtrat ſe ipſum Combabus. III. *Dea Syr.* 20. Hinc & ad alios tranſit idem mos. ib. 26. 27. Conf. *Gallus.* Ritus caſtraudi. ib. 51.
Catechumeni. III. *Philop.* 17.
Catena Jovis. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. *Jupiter.*
Cavea. prov. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Caulomycetes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Cauſſidicis quae ineſſe debeant. I. *Piſc.* 29.
Cebes. I. *Merc.* 42.
Cecrope nobilior. I. *Tim.* 23. de eo. I. *Necyom.* 16.
Cedalion depictus. III. *de Domo* 28.
Celeus. II. *Salt.* 40.
Celſus, amicus Luciani, ſapiens, veri amans. II. *Pſeud.* 61. ejus contra magos libri quid contineant. ib. 21.
Cenchreae, non Cenchreas usque diſceſſiſſe. II. *Quom. Hiſt.* 29.
Cenchroboli. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Centaurus a Zeuxe pingitur. I. *Zeux.* 3. ſeq. Centaurorum furor. II. *Salt.* 48.
Cepa, deus Peluſiotis. II. *Jov. Trag.* 42. Cepa cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Cepheus. II. *Salt.* 44.
Ceramicus locus Athenis. III. *Meretr.* X. f.
Cerberum vidiſſe dicuntur arroniti. III. *Philop.* 1.
Cerberus, ejus officium. II. *Luct.* 4. I. *D. Mort.* XX. it. XXI.
Cereris legiferae ſacerdos, i. e. caſta. III. *Meretr.* VII. f.
Certamina Thanatuſia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22. vid. exercitia.
Ceryces. II. *Pſeud.* 39.
Ceſtus Veneris. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. Mercurius.
Cethegus, conſularis, ridicula committit multa. II. *Dem.* 30.
Cetus a Perſeo interfectus. I. *D. Mar.* XIV.
Ceyx. I. *Halc.* 1.
Chaereas. III. *Conv.* 42. & eod. Dial. ſaepe.
Chaerephon quomodo impulſus ad philoſophiam Stoicam. I. *Herm.* 15.
Chalcedon, urbs. II. *Pſeud.* 9.
Chaldaei ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Chaldaei, vates. I. *D. Mort.* XI. 1. I. *Herm.* 6.
Chariades, adulator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Charicenus putidus ſenex. III. *Philop.* 20.
Chariclea Demonactis uxor, meretrix. II. *Tox.* 13.
Charicles. II. *Amor.* 9.
Charidemus III. 618. ſeq.
Charinus, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Charis. I. *D. Deor.* XV. 2.
Charixenus teſtamento amici jubetur, ejus filiam collocare dote. II. *Tox.* 22.
Charmides. I. *D. Mort.* XX. 6.
Charmolaus Megaris. I. *D. Mort.* X. 3.
Charon, alterum jam pedem in illius habere cymba. I. *Apol.* 1. eum ipſum aequare annis. I. *D. Mort.* XXVII. Charon verſibus Homeri viſum recipit. I. *Cont.* 7. ad ſuperos cur migrarit. ib. 1.
Charops, cynaedus. II. *Jov. Conf.* 16.
Chelidoneae quam ſint periculoſae. III. *Navig.* 8. ſeq.
Chelidonius, cynaedus. I. *Merc.* 33. Chelidonii. II. *Amor.* 7.
Chiron in perpetua rerum mutatione ponit voluptatem. I. *D. Mort.* XXVI. libenter mortuus, cur. ib. praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Chlevocharmus. III. *Philopat.* 21.
Chorda, bis per omnes chordas. I. *Prom.* 6.
Chriſtiana religio traducitur. III. *Philopatr.* toto dial.
Chriſtiani. II. *Pſeud.* 25. it. 38. eos inſectatur Lucianus toto Dial. de *Mort. Per.* III. p. 325. ſeq. Chriſtus cruci adfixus. ib. 11. Chriſtiani in captivos benefici. ib. Chriſtiani contemnunt mortem, ſpe immortalitatis. ib. 13. ſe vocant fratres. ib. omnia arbitrantur communia. ib.
Chryſippus, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. varia de Chryſippi doctrina. I. *Auct.* 21. ſeq. eſt omnia ſimul. ib. 20. ejus aetas. III. *Macrob.* 20. ejus tricae. III. *Conv.* 30. Indifferentia vocat mala. ib. 31.
Chryſus cum Apolline expoſtulat. I. *Sacr.* 3.
Ciborum varietas laudatur. III. *Cyn.* 5. eadem improbatur. ib. 6. cibi peregrini adpetuntur ab intemperantibus. ib. 8. ciborum varietas morbos infert. ib. 9.
Cicadam alis prehendere quid. III. *Pſeudolog.* 1.
Cilices, latrones. II. *Icar.* 16.
Cinaedus latere non poteſt. III. *Indoct.* 25.
Cinyras. III. *Dea Syr.* 9. & *Rhet. Pr.* 11.
Cinyrus Helenam rapit. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25. it. 31.
Cippus ponendus pro altari. III. *Deor. Conc.* 18.
Cippus viri, dipſadis morſu exſtincti. III. *Dipſ.* 6.
Circe, adjutrix Ulyſſis. II. *Aſtr.* 24.
Cithaeron. I. *D. Mort.* XXVII. 2.
Civitas, quid. II. *Gymn.* 20. circa eam bene inſtituendam Graecorum cura. ib. civitatis cujusdam beatae deſcriptio. I. *Herm.* 22. ſeq.
Clamor, cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11. clamare voce ſtentorea. II. *de Luct.* 15. Zitin clamare apud Scythas, quid. II. *Tox.* 40.
Clarii vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Clava tribuitur philoſophis. III. *Conv.* 44. & ſaepe ib. item III. *Fug.* 14.
Clavo clavum ejicere. I. *Apol.* 9.
Cleaenetus. III. *Navig.* 22.
Cleanthis aetas & mors. III. *Macrob.* 19. ſapiens praedicatur. III. *Conv.* 32.
Cleobis & Biton, feliciſſimi hominum. I. *Cont.* 10.
Cleodemus peripateticus. III. *Philopſ.* 6. gladius & falx cognominatur. III. *Conv.* 7. puerum corrumpere tentat, ſed proditur argento humi cadente. ib. 15.
Cleolaus. III. *Philopatr.* 28.
Cleombrotus lecto libello de animae immortalitate ſe praecipitat. III. *Philop.* 1. f. & not. 24.
Cleon, orator Athenienſium. I. *Salt.* 3. in Cleonem aut Hyperbolum aliquem incidere. I. *Tim.* 30.

Cleo-

Cleonae. I. *Cont.* 23.
Cleonymus pulcher. III. *Charid.* 4.
Clinias, rhetor, ſacrilegus. II. *Icar.* 16.
Clitus. I. *D. Mort.* XIV. 3. it. XIII. 6.
Clotho, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Clymene. I. *D. Deor.* XII. 1.
Clytaemneſtra. II. *Salt.* 43. a quibus interfecta. II. *Amor.* 47. occiſae pictura. III. *de Domo* 23.
Cnemon tecti ruina oppreſſus. I. *D. Mort.* VIII.
Cnidus, urbs Veneris. II. *Amor.* 11.
Cocconas. II. *Pſeud.* 6.
Cocytus, fluvius. II. *Luct.* 3.
Codro nobilior. I. *Tim.* 23.
Coelum terrae miſcere. I. *Cauc.* 9. in tertium coelum penetrans Galilaeus. III. *Philop.* 12.
Coelum ut pellem explicavit Deus. III. *Philop.* 17.
Coenarum adparatores nimis curioſi. I. *Nigr.* 33. Coena abſoluta, quae domum fertur. III. *Conv.* 38.
Coitus, de coitu cum mulieribus ſententia Euripidis. II. *Amor.* 38. femininam in eo voluptatem praefert virili Tireſias. ib. 27. naturae ſervant leges in coeundo animalia. ib. 22.
Collyrium. II. *Pſeud.* 21.
Colocynthopiratae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 37.
Coloſſi Rhodii caput imponere nani corpuſculo. II. *Q. Hiſt.* 23. Coloſſi extra ornati, intus foedi. II. *Gall.* 24. eis comparantur reges. ib. ſeq.
Columba non veſcuntur Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. Columba res ſacra Aſſyriis. ib. 54.
Columbae ſacrificant Aſſyrii. II. *Jov. Trag.* 42.
Coma ſignum nobilitatis apud Aegyptios. III. *Navig.* 3. quomodo ornarint veteres Graeci. ib. Coma fictitia meretricum. III. *Meret.* V. & XI. Comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Comati pueri in deliciis. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* 24. vocantur Hyacinthi, Achilles, & Narciſſi. ib.
Combabus caſtrat ſe ut ſuſpicionem amoris vitet. III. *Dea Syr.* 20. Amatus a regina. ib. 23. liberat ſe a ſupplicio, demonſtrata caſtratione. ib. 25. 26.
Comiſſatores, quinam iſti apud Graecos. II. *Amor.* fine.
Comitia Jovis. III. *Deor. Conc.* 14. p. 536. Comitia Deor. in Olympo. ib. 15.
Comoediae ſuum ineſt ſaltationis genus. II. *Salt.* 26. quale ſpectaculum comoedia. ib. 28. comici ob fabulam male ordinatam ſpernuntur. I. *Nigr.* 8. ornatum perſonarum quidam actionibus dehoneſtant. ib. 11. comoedorum apud Graecos licentia. II. *Gymn.* 22. perſtringit eos Anacharſis. ib. 23. Comoedias ſcribere quando deſitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Comparatio, in laudando comparare, ſcitum. II. *pro Imag.* 19. parvum cum magno adulatorie comparare quid ſit. ib. 13. quomodo juſta inſtituenda comparatio. ib. 19.
Compoſita verba faceta. III. *Trag.* vſ. 191—202.
Concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Conjugium inaequale, formoſi viri & deformis feminae. II. *Tox.* 24. ſeq.
Conon, ex Conone efficere Titormum. II. *Q. Hiſt.* 34.
Conſilio emendare difficilius, quam reprehendere. vid. *reprehendere*; conſilium mutare Epimethei, non opus eſt Promethei. I. *Prom.* fine.
Contentum neminem eſſe ſua ſorte. II. *Icar.* 25. philoſophum oportet eſſe contentum. v. *philoſophus.*
Contradicere utile. II. *Gymn.* 17. vid. *opponere.*
Contumelia te adficit, qui ſervos filiumque tuum. III. *Sol.* 10.
Convictio ſ. elenchus. I. *Piſc.* 17.
Convitio nihil fit deterius. I. *Piſc.* 14.
Convivales fraudes. I. *Cauc.* 8.
Convivium lepidum. III. p. 416. ſeq. In convivio geſta non decet vulgare. III. *Conv.* 3. *Convivam memorem odi*, prov. ib. In eo carmina canuntur. ib. 17. ſcurrae inter moras opſoniorum inducti. ib. 18. ſermonum in conviv. habitorum meminiſſe, difficile. III. *Charid.* 2.
Coraci. II. *Tox.* 7.
Cordax, ſaltandi genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Corintho non protuliſſe unquam alterum pedem. II. *Hiſt.* 29.
Cornices ad Heſiodi ſepulcro. III. *Mort. Per.* 41.
Cornua elephantorum. III. *Dea Syr.* 16.
Cornutus ſyllogiſmus. III. *Conv.* 23.
Cornutus Jupiter ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Coroebum aut Melitiden putare aliquem. II. *Amor.* 53. Corocbi eſſe aut Margitae. III. *Phil.* 3.
Coronae ſub naribus potius, quam in capite geſtandae. I. *Nigr.* 32. coronae victricis varia genera. II. *Gymn.* 8.
Coronati nautae. III. *Ner.* c. ult.
Corpus, virorum & mulierum quomodo differant. II. *Abd.* 28. corpus aëri, cuivisque adſuefaciendum tempeſtati. II. *Gymn.* 24. Corpus cur ungant Graeci, in palaeſtram abituri. ib. laboribus ſubactum, ſudoris expers. ib. in eodem corpore non ſemper forma & virtus una habitant. II. *Imag.* 11. comparatur iſta exterioris ab interiori diverſitas. ib.
Corybantes. I. *D. Deor.* XII. 1. Corybanticus morbus. II. *Lex.* 16. a quo ſaltare juſſi. II. *Salt.* 8.
Corybas. III. *Deor. Conc.* 9.
Cothurnus, homo. III. *Pſeudol.* 16.
Cottabus quid. III. *Philop.* 17. & not. 52.
Coturnicum contra gallos apud Graecos pugna. II. *Gymn.* 37.
Crates. II. *Paraſ.* 43. I. *D. Mort.* XXVII.
Cratini comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Crato ſaltationem odit. II. *Salt* 1. mente mutata, laudat. ib. 85. cui vitae generi adſuetus. ib. 1. ejus in aliquem laxare canem. ib. 4. de eo. I. *D. Mort.* X. 6.
Creon. II. *Salt.* 42.
Cretenſes laude ſaltationis nobiles. II. *Salt.* 8. Oſtendunt Jovis ſepulcrum III. *Philop.* 10. & I. *D. Mort.* crebro; item I. *Sacrif.* 10. &c.
Cribrum, alter mulget hircum, alter ſupponit cribrum. II. *Dem.* 28. cribro vaticinari. II. *Pſeud.* 9.
Criſtas quatiunt milites. III. *Meretr.* XV. 1.
Critolai Peripatetici aetas. III. *Macrob.* 20.
Croeſus, ejus filius ſurdus. II. *pro Imag.* 20. Apollini lateres conſecrat aureos. I. *Cont.* 11. ſeq. in rogum impoſitus. II. *Gall.* 23. ejus perit filius aberrante Adraſti haſta. II. *Jov. Conf.* 12. ejus mors. I. *Cont.* 13. veritati parum amicus. ib. 11. ſeq. in ſervitutem datur. I. *Nec.* 16. cum Solone confabulatur. I. *Cont.* 9. ſq.

Croesus, Lydorum pessimus dicitur. I. *D. Mort.* II. 1. ib. 2. divitiis brevi tempore excidit. III. *Nav.* 26.
Cruces, ad imitationem litterae ταῦ. I. *Jud. Voc.* fine.
Cruci adfixus in Palaestina. III. *Mort. Per.* 11.
Ctesias, scriptor fabulosus. II. 1. *Ver. Hist.* 3. Artaxerxis Mnemonis medicus. II. 2. *Hist.* 39.
Ctesibii aetas. III. *Macrob.* 22.
Cubito amovere adstantes. III. *Philop.* 19. f.
Cupido, Japeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Cupiditas habendi fons malorum. III. *Cyn.* 15. Cupidi homines similes iis qui torrente auferuntur. III. *Cyn.* 18.
Cura. Proverb. non curat Hippoclides. I. *Apol.* 15. & III. *Philopat.* 28. f.
Curetes sagittas tingunt opio. I. *Nigr.* 37. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Currendi exercitium apud Graecos. II. *Gymn.* 27.
Currus bovem saepe effert. I. *D. Mort.* VII. 2. Curum regendi mira peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Cybelus, oppidum Athenienſe. I. *Jud. Voc.* 7.
Cycladum insulae. II. *Tox.* 17.
Cyclops pro homine impuro. III. *Pseudolog.* 27.
Cyclopes. I. *Tim.* 19. Vid. *Ulysses.*
Cydimache, foeda mulier. II. *Tox.* 24.
Cyllenii sacrificant Phaneti. II. *Jov. Trag.* 42.
Cynethus, Demetrii adulator. II. *pro Imag.* 20.
Cynicus philosophus gannire dicitur. III. *Mort. Per.* 6. Cynici perstringuntur. I. *Vit. Auct.* & passim. Eorum mores. III. *Cyn.* toto Dialogo.
Cynici non vocati adsunt in conviviis. III. *Conv.* 11. stans vult edere. ib. 13. vel humi jacens. ib. de virtute & vitio disputat. ib. aliaque ridicula de iisdem 14. & seq. eorum habitus ac vita dura. III. *Cyn.* 1. satis est, quod ad necessitatem. ib. 3. argumenta eorum pro paupertate. ib. 4. & 5. sunt comati & hirsuti. ib. 17. eorum vita quieta & libertas. ib. 19. aureae coronae & purpura ipsis fumus est. ib. f.
Cynisca philosophus. I. *Cat.* 7.
Cynobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 16.
Cynocephalus. II. 1. *Ver. Hist.* ad fin.
Cyrus major. II. 2. *Ver. Hist.* 9. mors Cyri. I. *Cont.* 13. rex Persarum. ib. 9. a cane nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus aetas & mortis causa. III. *Macrob.* 14. fratri Artaxerxi bellum infert. ib. 15.
Cytmides, quale unguentum. II. *Pseud.* 22.

D.

Dadis. II. *Pseud.* 39.
Daedalus quomodo volarit. II. *Imag.* 21. astrorum scrutator. II. *Astr.* 14. chorum ducit. II. *Salt.* 13.
Daemon, de iis plaustra mendaciorum. III. *Phil.* 11. seq.
Damasias, athleta. I. *D. Mort.* X. 5.
Damis, Epicureus. II. *Jov. Trag.* 16. ejus cum Timocle de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35. veneno periit filii. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Damon, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Damonis & Euthydici amicitia. II. *Tox.* 19. seq.
Damoxenus, luctator. I. *D. Mort.* I. 3.
Danaë. I. *Tim.* 13. II. *Salt.* 44. ab Acrisio in cistam conjecta. I. *D. Mar.* XII. 1. in mare projecta servatur. ib. 2.
Danaides, aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. I. *Herm.* 61.
Danaus. II. *Salt.* 44. durius educat liberos. I. *D. Mar.* VI. 1.
Daudamidis & Amizocae amicitia. II. *Tox.* 38. seq.
Daphne, quomodo picta. II. 1. *Ver. Hist.* 8. in arborem versa. I. *D. Deor.* XV. 2. fugit Apollinem. I. *D. Deor.* II. 2. I. *Tim.* 18.
Darius victus. I. *D. Mort.* XII. 3.
Dea Syria. vid. *Syria.*
Decrianus, sophista. II. *Asin.* 2.
Dejanira, zelotypa. II. *Salt.* 50.
Delatio. Vid. *Calumnia.*
Deliciarum & lautitiae reprehensio. I. *Nigr.* 35.
Delphica divinatrix. II. *Astr.* 23. I. *Herm.* 60.
Delphines amantes hominum. I. *D. Mar.* VIII. 1. seq.
Delus, in eo quomodo peragantur sacrificia. II. *Salt.* 16.
Demades ad bellum timidus. II. *Par.* 42.
Demades orator ex nauta, garrulus. III. *Dem. Enc.* 16. conf. not. ib.
Demeas, rhetor. I. *Tim.* 49. seq.
Demetrii Sunienſis, cum Antiphilo amicitia. II. *Tox.* 27.
Demetrius, vexatus tussi, mediocriter screare dicitur ab adulatore. II. *pro Imag.* 20.
Demetrius Cynicus saltatoriam accusat artem. II. *Salt.* 63. brevi post vituperia mutat in laudes. ib. 63. ejus jocus adversus indoctum. III. *Indoct.* 19.
Demetrius Platonicus apud Ptolemaeum accusatus. III. *Calum.* 16.
Demochares. III. *Macrob.* 10.
Democrates. III. *Navig.* 22.
Democritus. I. *Sacrif.* 15. omnia deridet, cur. I. *Vit. Auct.* 13.
Democritus Abderitanus, spectrorum oppugnator. III. *Phil.* 32. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Demonax, aliis imitandus proponitur. II. *Demon.* 2. cujas. ib. 3. a natura ad vitam rectiorem excitatur. ib. ejus praeceptores. ib. cur de vita sponte abierit. ib. 4. eclecticus philosophus. ib. 5. quam scite vitia aliorum correxerit. ib. 7. mitis, mansuetus, hilaris. ib. 6—9. it. 16. eloquentia populum sedat. ib. 9. cur accusatus. ib. 11. quomodo adversarios sibi reddiderit propitios. ib. ejus quaedam acute & urbane dicta. ib. 12. seq. quomodo Cynicum quemdam philosophum adpellarit. ib. 19. Demonax, clarissimus Ephesiorum dicitur. II. *Tox* 13. Luciani est familiaris. II. *Dem.* 1. magno semper in honore habitus. ib. 63. seditionem sola praesentia restinguit. ib. 64. quot annos vixerit. ib. 63. de sepultura sua quid jusserit. II. *Dem.* 66. magnifice sepultus. ib. 67. ab Epicteto monitus, ut uxorem duceret, quomodo eum redarguerit. ib. 55.
Demosthenes, rhetor Paeanienſis. II. *Bis Acc.* 31. patriae sollicitator. II. *Par.* 42. per eruditionem magnus. I. *Somn.* 12.
Demosthenes octies descripsit historiam Thucydidis. III. *Indoct.* 4. Demosth. & Homerus comparantur. III. *Dem. Enc.* 4. seq. laudatur a poëtica suavitate. ib. 7.

De-

Demoſthenes Homero antefertur. ib. ſeq. patria Demoſthen. Athenae. ib. 10. ſolus vivam & ſpirantem orationem effecit. ib. 14. aquam potans ſcribebat. ib. 15. Antipater eum ad ſe adduci cupit. ib. 29. Demoſthenis libertas in dicendo. ib. 36. ejus vis & argumenta valida. ib. 32. 33. auro inexpugnabilis. ib. 33. f. ſolus vigilat, hoſtium conſilia impedit, propugnaculum patriæ eſt. ib. 35. ſine eo Athenienſes ſunt Aenianes & Theſſali. ib. 39. f. ejus laudes. ib. ante, & deinceps. Magis timendus quam claſſes & triremes. ib. 37. ejus ſermo ante mortem. ib. 44. ad 48. ejus mors a veneno ſumpto. ib. 49.
Demoſtratus. II. *Pſeud.* 45.
Dendritae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 2.
Derceto: Dea ſemimulier, ſemipiſcis. III. *Dea Syr.* 14.
Deriſor humanae ſtultitiae. I. *D. Mort.* I. deriſores probantur vulgo. vid. *vulgus.*
Detonſus mentem. III. *Philopat.* 26. ibique not.
Deucalion. I. *Tim.* 13. ejus tempore diluvium. II. *Salt.* 39. III. *Dea Syr.* 12. ter, quater, Scytha fuiſſe dicitur. ib. In arcam ingreſſus Diluvii cauſſa, ib. poſt diluv. Deucal. aram conſtruit. ib. Aedem Junoni condit. ib. An in ejus memoriam phalli altiſſimi quotannis inſcendantur. ib. 28.
Deus. v. *Dii.*
Deus hoſpitio excipienti ſimilis. III. *Cyn.* 7. *Conf. Dii.*
Deus ignotus Athenienſium. III. *Philopat.* 9. & not. 79. iterum ib. c. 28. Deus unus ſtatuitur. ib. 12. ac triunus. ib. Omnia videt, etiam cogitationes. ib. 17. ut hominem ex nihilo ejus quod ante fuit, crearit, coelum explicarit, ceteraque crearit. ib.
Dextrae praeciſio, poenae apud Scythas genus. II. *Tox.* 10.
Dialogus quot deformetur modis. II. *Bis Acc.* 33. a Syro ejus emendatur forma. ib. 34. dialogus & comoedia junguntur. I. *Prom.* 5. quomodo differant. ib. 6.
Diana, obſtetrix. I. *D. Deor.* XXVI. 2. mactat hoſpites. XXIII. 1. ad ſacrificium non adhibita, varia creat mala. I. *Sacr.* 1. eam Scythae humana placant carne. ib. 13. cur a Cupidine capi nequeat. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Dianae templum incendit quis, ut famam conſequeretur. III. *Mort. Par.* 22. Diana irata Oeneo, quod ſola non invitata ſit ad ſacrificium. III. *Conv.* 25.
Diaſia. I. *Tim.* 7.
Dicendi facultas. v. *Rhetorica, eloquentia.*
Dictaeum antrum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Didactrum, de eo praeceptorum cum diſcipulis expoſtulationes. I. *Herm.* 80. ſeq. it. II. *Icar.* 16.
Dido. II. *Salt.* 46.
Didymaei vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29. Didymaeum oraculum. II. *Aſtr.* 23.
Diei ſacrificant Aethiopes. II. *Jov. Trag.* 42.
Digito extremo attingere aliquid. II. *Dem.* 4.
Digito monſtrari. III. *Meretr.* VI. fin.
Dii patriam quique ſuam amant. III. *Patr. Enc.* 5. Dii perfecti, claſſici. III. *Deor. Conc.* 1. & 25. Deorum multitudo ac monſtra ridentur. ib. 4. ac deinceps. item III. *Philop.* 4. & 11. Deorum ruſticorum forma. ib. Dii ſpurii. ib. 7. & 13. Deorum recenſus agitur. ib. 15. f. & ſeq. barbati. III. *Cyn.* 20. Deorum moleſtiae. II. *Bis Acc.* 1. hominum in eos indignatio. ib. 3. ſeq. variae de diis opiniones. II. *Icar.* 8. ſeq. eis cur ſacrificetur, cum boni nihil per eos contingat hominibus. II. *Jov. Conf.* 5. deorum de primatu contentio. II. *Jov. Trag.* 9. ſeq. deum ex machina advocare. III. *Phil.* 29. Dii falli neſcii. II. *Phal.* pr. 1. perſtringuntur. II. *Jov. Conf.* 8. ambigua eorum reſponſa. ib. 14. eorum providentia a quibus negata. ib. 6. Dei eſſe corrigere peccata. II. *Dem.* 7. deorum varia genera. II. *Jov. Trag.* 42. de iis ſententia Euripidis. ib. 41. cur dubitandum de eorum providentia. ib. 19. ea negatur. ib. 4. it. 16. ſeq. & 35. metu gigantum in Aegyptum transfugiunt dii. I. *Sacr.* 14. eis ponuntur templa. ib. 11. ſigna eis quaedam adſimilantur. ib. ponuntur diis altaria. ib. 12. ab Aethiopibus excipiuntur convivio. ib. 2. hominibus vendunt bona. ib. Dii olim etiam homines adhibuere ad convivia. I. *Sacr.* 9. cur eam deinde ſuſtulerint conſuetudinem. ib. qualis eorum vita. ib. 5.-9. quarumdam gentium dii. ib. 10. eorum taxantur adulteria. I. *Cauc.* 17.
Diluvii univerſalis cauſſa hominum malitia. III. *Dea Syr.* 12. animalia cum Deucalione arcam ingreſſa. ib.
Diluvium, tempore Deucalionis. II. *Salt.* 39.
Dinias a meretrice vexatus, ab amico liberatur. II. *Tox.* 13. ſeq. ejus cum Agathocle amicitia. ib. 12. ſeq. admittit paraſitum Zenophantum. I. *D. Mort.* VII. 1.
Dino. III. *Macrob.* 15.
Dinomachus, Stoicus. III. *Phil.* 6.
Dio Syracuſanus, diſcipulus Demetrii & Ariſtippi. I. *Anti.* 19. gulae amicus. ib.
Diocles, philoſophus contentioſus. II. *Rem.* 4.
Diogenes. II. *Paraſ.* 43. quomodo quis gloriam poſſit conſequi, monſtrat. II. *pro Imag.* 27. cur dolium volverit. II. *Hiſt.* 3. amator Laidis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 18. I. *Nec.* 18. ejus mors bona. I. *D. Mort.* XX. 3. hereditas. ib. ejulatus Sardanapali, Midae, aliorumque deridet. I. *Necyom.* 18. ejus in Lucianum oratio ficta. I. *Piſc.* 25. ſqualidus, vultu triſtis. I. *Anti.* 7. ſectator Herculis. ib. 8. ejus doctrina. ib. omnibus convitiandum eſſe, docet. ib. 10. Herculis divinitatem deridet. I. *D. Mort.* XVI. alacriter mortem obiit. ib. XXI. 2. inſectatur Mauſolum. ib. XXIV. 3.
Diogenis Seleucienſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Diomedes. I. *D. Mort.* XX. 1. ir. II. *Par.* 44.
Dion, accuſator Dionyſii. I. *Nec.* 13.
Dionicus Medicus. III. *Conv.* 1. & 20.
Dionyſius intemperans. II. *Bis Acc.* 20. e rege praeceptor puerorum. II. *Gall.* 23. Dionyſiaca libertas. I. *Prom.* 6. Dionyſiaca ſaltatio. II. *Salt.* 22. Dionyſiaca agere. I. *Merc.* 16.
Dionyſius Siculus, poenae a Minoë exſolutus. I. *Nec.* 13. eruditos juvit pecunia. ib.
Dionyſius tyrannus malas ſcripſit tragoedias. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10.
Dionyſodorus rhetor. III. *Conv.* 6. f. & 39. &c.
Dionyſus e femore Jovis ortus. I. *D. Deor.* IX. 2.

Diophantus, rhetor. I. *D. Mort.* X. 12.
Diopithes imperator. III. *Dem. Enc.* 37.
Dioſcurorum alter navem ſervat. III. *Nav.* 9. In malis navis adparent. III. *Charid.* 3. f. Vid. *Caſtor.*
Diotima. II. *Imag.* 18. II. *Eun.* 7.
Diotimus Megarenſis. III. *Charid.* 3.
Diphilus cognomine Labyrinthus. III. *Conv.* 6. & 20. ac 36. &c.
Dipſadis deſcriptio ac nominis ratio. III. *Dipſ.* 4. ejus venenum quomodo moveatur. ib. 5. quando Dipſades hominibus potiſſimum inſidiantur. ib. 8.
Diſciplina Graecorum. II. *Gymn.* 20. ſeq. v. *Graeci.* it. *adoleſcentia*, educatio diſciplina adoleſcentiam reddit incitatiorem. ib. 20. quaenam Scythicae adoleſcentiae prima. II. *Sex.* 6. viribus adoleſcentiae debet eſſe aequalis. I. *Nigr.* 28. quid in ea potiſſimum obſervandum. I. *Somn.* 27. ſeq. durior quaedam. I. *Nigr.* 27. ſtatim ſub initio. I. *Somn.* 3.
Diſputationes philoſophorum ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1.
Diſputationes frivolae. II. *Bis Acc.* 34. (vid. *Logomachia*, it. *philoſophi*) longae quaedam & acerbae. I. *Herm.* 11. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10.
Divinatrix Delphica. v. *Delphica*, divinatione non immutatur fatum. II. *Aſtr.* 28. veteres cur dediti fuerint divinationibus. ib. 23. divinator quidam a Demonacte quomodo reprehenſus. II. *Demon.* 37.
Divinatio vera ac falſa. III. *Diſſ. cum Heſ.* 7. ſeq.
Divites, & divitiae. divites admonentur. I. *D. Mort.* I. 3. mortem aegre ferunt. I. *Cat.* 14. divitiae reconditae. I. *Tim.* 13. rejiciuntur. ib. 38. earum fugacitas. ib. 29. & III. *Navig.* 26. quaenam eas vitia comitentur. ib. 28. contra divites promulgatur apud inferos judicium. I. *Nec.* 19. ſeq. vid. *nummi, pecunia, avarus.* divitum miſera vita. II. *Gall.* 29. it. 15. 31. it. dives quid ſine paraſito. II. *Par.* 58. quid illi hic profit. ib. 59. divitiis elatis quisnam ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21. iis moderate utentes, ſecuri. ib. pauperum ſtatus melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. ſeq. quidam divitiarum cauſſa pericula ſubeunt graviſſima. I. *Tim.* 26. divitum multi adverſa valetudine utuntur. III. *Nav.* 27. divitiae malis hominibus obvenire ſolent. III. *Sat.* §. 3. f. & 11. divites non ſunt beati. ib. 26. vanae opes ſine teſtibus. ib. 29. f. & 33. quomodo divites vitent invidiam. ib. 33.
Divitum querelae de pauperibus. III. *Ep. Sat.* 37. ſeq. divitiae ad indifferentia referuntur. III. *Conv.* 36. & 37. divitiarum pericula. III. *Cyn.* 8. divitum miſera vitae ratio. ib. 17. & 18.
Doctus. v. *Eruditi.*
Dodonaea fagus. II. *Amor.* 31. it. II. *Gall.* 2.
Dolium volvere in Craneo. II. *Hiſt.* 63. dolium Danaidum. I. *Herm.* 61. vid. *Danaides.*
Dolor non eſt indifferens. III. *Conv.* 47.
Dominorum & honeſta & turpia ſciunt ſervi. II. *Aſin.* 5.
Doris ob Polyphemum deridet Galateam. I. *D. Mar.* I. 1.
Dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. dormire & mandragora. III. *Dem. Enc.* 36.
Doſiadae ara. II. *Lex.* fine.
Drachma oratori ſoluta. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Draco, ſidus. II. *Aſtr.* 23. cuſtos auri. II. *Salt.* 56. ſignum numeri apud Parthos. II. *Hiſt.* 29. dracones a mulieribus aluntur. II. *Pſeud.* 6. draco, deus. ib. 13. ſeq. quodnam cuidam nomen impoſitum. vid. *Glycon.*
Dracon legiſlator. III. *Calum.* 8.
Drimylus. II. *Gall.* 14.
Dromo. I. *Tim.* 22. Dromonis labores. I. *Merc.* 25.
Duces praeclari qui tam fortiter pugnant, quam ſapienter ordinant aciem. III. *Hip.* 1.

E.

EBrius deſcribitur. I. *Tim.* 54.
Echinades. II. *Salt.* 50.
Echo garrula. I. *D. Mar.* I. 4.
Ecclecticus philoſophus quomodo quis fieri nequeat. I. *Herm.* 49. it. 52. ſeq. electionis philoſophicae requiſita. ib. 64.
Educationis durioris exempla. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. v. *diſciplina, adoleſcentia, Graeci.*
Elatis fortuna ſua quis ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21.
Elegeia ridicula. III. *Conv.* 41.
Elenchus, ſ. convictio. I. *Piſc.* 17. Menandri. III. *Pſeudol.* 4.
Elephantorum cornua. III. *Dea Syr.* 16.
Eloquentia nobiliſſimos efficit viros. III. *Rhet. Pr.* 2. (vid. *Rhetorica.*) in ſenectute demum matura. III. *Herc.* 4. eloquentiam Graecam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. tribuunt eam Graeci Mercurio. III. *Herc.* 4. Galli Herculi. ib. 4.
Elyſii campi. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Emmeleia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Empedocles. II. *Icar.* 13. afflatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 21. cur ſe ipſe in Aetnam injecerit. I. *D. Mort.* XX. 4. & III. p. 326. & 366.
Empuſa, ſaltatrix. II. *Salt.* 19.
Endymion quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 18. rex, bellum gerit contra Solem. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11. ſeq. amatur a Luna. I. *D. Deor.* XI. 1. ſeq.
Enipeo neglectam puellam praeripit Neptunus. I. *D. Mar.* XIII. 1.
Enneacrunus fons. I. *Tim.* 56.
Epaphus. II. *Salt.* 59.
Epeus. III. *Hip.* 2.
Epicharmi comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Epicteti Stoici laterna. III. *Indoct.* 13.
Epictetus a Demonacte, quem admonuit, ut uxorem duceret, quomodo redargutus. II. *Dem.* 55.
Epicurus. II. *Salt.* 6. quid agat apud inferos. II. *Pſeud.* 25. odio habetur ab Alexandro Mago, cur. ib. veritatis eſt inquiſitor. ib. it. 61. Epicurei, quales. I. *Herm.* 16. deorum illuſores. II. *Icar.* 32. quid putent bonum. II. *Bis Acc.* 22. quomodo paraſiti. II. *Par.* 12. quales iſtorum ſententiae. II. *Pſeud.* 47. ab Alexandro Mago comburuntur. ib. Epicurus quidam confutat oraculum. ib. 44. ſeq.
Epicureos damnant ac tamen voluptatem ſectantur quidam. III. *Conv.* 36.

Epigramma in virum dipſadis morſu exſtinctum. III. *Dipſ.* 6.
Epimenides. I. *Tim.* 6.
Epimetheus. I. *Prom.* fine.
Epirotes cantor eximius. III. *Ner.* 9.
Epithalamium ridiculum. III. *Conv.* 41.
Epitheta ſunt poëtis ad verſum replendum uſitata. I. *Tim.* 1.
Equae Theſſalae. I. *Zeux.* 6.
Equi formicae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12. & 16.
Equi vultures. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11.
Equites in campum vocare. III. *Sol.* 8.
Equus. Equum in campum. I. *Piſc.* 9. equorum cupido exprobratur Romanis. I. *Nigr.* 29. equus in prono campo lubentius currit. III. *de Dom.* 10.
Equum ſe volutantem ut pinxerit Pauſon. III. *Dem. Enc.* 24. quorſum abis? Quorſum equo viſum fuerit. III. *Cyn.* 18.
Eranus, coena collaticia. III. *Meretr.* VII.
Eratoſthenis Cyrenaei aetas. III. *Macrob.* 27.
Erichtheus. I. *Nec.* 16.
Erichthonius unde natus. III. *de Domo* 27.
Erichtonius, de terra exſiſtens. III. *Phil.* 3.
Eridanus flumen, populi ad illud. III. *Electr.* 1. ſeq.
Eridis pomum. III. *Conv.* 35. & III *Char.* 10.
Erigone. II. *Salt.* 40.
Erigones canis, ſidus. III. *Deor. Conc.* 5.
Eriphyle auri cauſſa prodidit maritum. III. *Cyn.* 8. f.
Eris malum projicit auſtreum. I. *D. Mar.* VI.
Eros, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Eruditis turpe, ſe dare in ſervitium, mercede propoſita. I. *Merc.* 4. eruditio pulcrarum rerum princeps. II. *Imag.* 16. ejus imago. ib. (vid. *ſtudia litterarum*) eruditorum morbus. II. *Q. Hiſt.* 2. eruditio aeſtimatur. v. *Aeſchines*, *Demoſthenes*, *Salaria*, *Praemia*.
Eruditis dupla portio debetur. III. *Cyn.* 15. mittant libros divitibus. ib. 16.
Eruditio literarum non prodeſt, ni vita reſpondeat. III. *Conv.* 34.
Erynnis. I. *D. Mort.* XX. 1.
Evangelus, muſicus rudis, cum aliis certare audet, ſed exſibilatur. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Eubatidae domus ſpectris vexata, tuta redditur. III. *Phil.* 30. ſeq.
Eubiotus, rex Machlyinae. II. *Tox.* 54.
Eubulides orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Eucrates Sicyonius. I. *D. Mort.* V. 1. II. *Gall.* 7. I. *Herm.* 11. mendax. III. *Phil.* 5. orator vulgaris. III. *Dem. Enc.* 31.
Eucritus foenerator. III. *Conviv.* 5. & 37. 38. &c.
Eudamidae & Aretaei amicitia. II. *Tox.* 22.
Eumelus, muſicus habilis. III. *Indoct.* 10.
Eumolpidae. II. *Pſeud.* 39.
Eumolpus. II. *Gymn.* 34. II. *Dem.* 34. III. *Fug.* 8.
Eunomius. I. *D. Mort.* XI. 2.
Eunuchus, quale animal. II. *Eun.* 8. omnibus excludendus ſanctioribus. ib.
Eupator, rex. II. *Pſeud.* 57.
Euphranor. II. *Imag.* 7. artifex. II. *Jov. Trag.* 7. I. *Merc.* 42.
Euphorbus interfectus a Menelao. II. *Gall.* 17. vid. *Pythagoras*.
Eupolis, poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33. I. *Piſc.* 25.
Euripides, paraſitus Archelai. II. *Par.* 35. ejus de congreſſu cum mulieribus ſententia. II. *Amor.* 38. it. de puerperio. II. *Gall.* 19. it. de diis. II. *Jov. Trag.* 41. Euripidis verſus quidam laudatur. III. *Macrob.* 23.
Europa a Jove rapitur. I. *D. Mar.* XV. 2. III. *Dea Syr.* 4. ſoror Cadmi. ib.
Europa in bello Trojano primum venit contra Aſiam. III. *Charid.* 18.
Eurybatus. II. *Pſeud.* 4.
Eurydice. I. *D. Mort.* XXIII. 2.
Euryſtheus. II. *Jov. Trag.* 21.
Eurytus. I. *Piſc.* 6.
Euthydemus, peripateticus. I. *Herm.* 11.
Euthydici & Damonis amicitia. II. *Tox.* 19. ſeq.
Excludere amantes amorem incendit. III. *Meret.* XII. p. 313.
Exempla excitant mentes. II. *Gymn.* 37. multitudini eorum non ineſt robur, ſed praeſtantioribus. II. *Tox.* 11.
Exercitium luctae, quid. II. *Gymn.* 8. optimos illa efficere cives, honorisque amantes. ib. 14. cur in Graecia inſtituta. ib. 15. Lacedaemoniorum exercitia. ib. 38. juvenes exercitia reddunt animoſos, & robuſtos. ib. 24. varia iſtorum genera. ib. 1. ſeq. it. II. *Amor.* 45. traducit illa Anacharſis. ib. 31.
Exilium poenarum graviſſima eſt. III. *Pat. Enc.* 12.
Exſecare ſe, v. *caſtrare* & *Gallus*.
Exſpectare aliquem, ut hirundinem advolantem pulli. I. *Tim.* 21.
Exterius cum interiori non ſemper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur iſta diverſitas. ib. an ab exteriori ad interius valeat conſequentia. vid. tit. *Amictus*.

F.

Faba, cur eas averſetur Pythagoras. I. *Auct.* 6. Athenienſes earum ſuffragiis creant magiſtratus. ib. 6.
Fabulae Graecorum unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. in hiſtoriis minus jucundae. II. *Q. Hiſt.* 10. fabulantes in tonſtrinis audiviſſe. ib. 24.
Falx & gladius cognominatur Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Famae bonae amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36.
Fatum, divinatione non immutatur. II. *Aſtr.* 28. ſi ſit inevitabile, non puniendos eſſe homines. II. *Jov. Conf.* 18. ejus arbitrio regi homines. I. *Apol.* 8. ad fatum referunt, quod patrarunt, malitioſi, exemplo Soſtrati. I. *Dial. Mort.* XXX. fati vis. ib. XIX. 2. vid. *Parcae*.
Fatum ridetur. III. *Deor. Conc.* 13.
Fatum duplex. III. *Philopat.* 15.
Febricitantes ſanat Polydamantis, & Theagenis ſtatua. III. *Deor. Conc.* 12.
Felix & felicitas; felix quis. II. *Dem.* 20. vid. *Cleobis*. felicitas ab aliis in alio quopiam ponitur. I. *Herm.* 66. ea virtute paranda. ib. 5. it. 7. vera, divitiarum expers, gloriae & voluptatis. ib. felicitas mutat mores. I. *Tim.* 22. v. *divitiae*, *nomen*, *honor*, *fortuna*.

Fe-

Fœmina. vid. *Mulier.*
Ferrum cum auro confertur. I. *Cont.* 12.
Ferula. plagae ducentae & quinquaginta iis infligtae. III. *Cronos.* 16. f.
Festa nusquam frequentiora quam in Syria. III. *Dea Syr.* 10.
Ficulneum lignum fumo molestum. III. *Mort. Per.* 24. f.
Figuli dicuntur Promethei. I. *Prom.* 2.
Filius patris uxorem deperit. III. *Dea Syr.* 17. Filius divinus ex patre. III. *Philopatr.* 18. f.
Flumen contra retro ire. I. *Apol.* 1.
Foenerari soli convenit sapienti. I. *Auct.* 23.
Foenus & ratiocinium. I. *Tim.* 13. foenus quatuor drachm. per mensem. III. *Conv.* 32.
Fons Enneacrunus. I. *Tim.* 56.
Formae corporis praestantissimae imago. II. *Imag.* 5. ea una cum pulcritudine mentis non semper in eodem homine. ib. 11. comparatur ista diversitas. ib.
Formica aut camelus proverb. III. *Ep. Sat.* 19.
Formicae varia negotia. II. *Icar.* 19. earum civitati humana comparatur vita. ib. ex iis orti homines, Myrmidones. ib. 9.
Formicae Indicae. III. *Ep. Sat.* 24.
Fortuna, ejus fuga relinquit tristes. I. *Nec.* 16. ea atque fato nihil potentius. II. *Jov. Conf.* 3. quinam fortunae bonis digni. II. *Imag.* 21. ea immoderate utentes quis casus superveniat. ib. ea moderate utentes securi. ib. fortunae inconstantia. I. *Nigr.* 20. vitam humanam moderatur. I. *Nec.* 16. vid. *Plutus, divitiae, felicitas.*
Fraternus Castoris & Pollucis amor. I. *Dial. Deor.* XXVI. 2.
Fratres se vocant Christiani. III. *Mort. Per.* 13.
Fraus, exempla istius. II. *Tox.* 47. seq.
Frugalis victus. I. *Tim.* 56.
Fumus, victimis non delectari sine eo. II. *Amor.* 4. e fumo se conferre in ignem. I. *Nec.* 4.
Fumus Cynicis habentur aureae coronae & purpura. III. *Cyn.* 19. f.
Funis. omnem movere funem. II. *Pseud.* 57.
Funus, (v. *sepultura, parentatio.*) funerum vanitas. I. *Nigr.* 30. seq. funebres sermones perstringuntur. II. *Luct.* 20. it. 23.
Furiosos curare difficile. II. *Abd.* 16. furor juvenum, senum, mulierum, unde oriatur. ib. 30.

G.

Galea orci. II. *Bis Acc.* 21.
Galea triplex. III. *Philopatr.* 25.
Galilaeus in tertium coelum penetrans. III. *Philopatr.* 12.
Galli sacerdotes Cybeles castrati. III. *Cron.* 12. stipem colligunt. ib. Deam Syriam asino circumducunt mendicantes. II. *Asin.* 35. Conf. III. *Dea Syr.* 15. & frequenter. ib. Gallos amant feminae. ib. 22. origo moris sese castrandi. ib. 26. & 27. cur vestes muliebres gestent. ib. vulnerant brachia. ib. 50. ritus se castrandi. ib. 51. quomodo sepeliantur. 52.
Gallina Numidica. I. *Merc.* 17. gallinarum lac mulgere. ib. 13.
Gallinam pinguiorem petit conviva philosophus. III. *Conv.* 43.
Gallorum contra coturnices pugna apud Graecos. II. *Gymn.* 37. gallus, Mercurii comes. II. *Gall.* 2.
Gallus quidam non ineruditus. III. *Herc.* 4. Galli vim dicendi tribuunt Herculi. ib.
Ganymedes cur a Jove raptus. I. *D. Deor.* IV. 4. pincerna illius. ib. fine. a Jove ad osculum invitatus. ib. 1.
Garamantum vivendi ratio. III. *Dips.* 2.
Gargarus, Idae cacumen. I. *D. Deor.* XX. 1.
Garruli taciturnitatem simulant, sed rogai cupiunt &c. III. *Conviv.* 4.
Gaude, salutandi formula, quid, ejusque usus. II. *Salt.* 2.
Gelonis, tyranni, graveolentia oris. I. *Herm.* 34.
Gemini, coeleste signum. II. *Astr.* 23.
Gemmae albae, aqueae igneae. &c. III. *Dea Syr.* 32. gemma Lychnis. ib. lucem noctu praebent. ib.
Gentium quarumdam dii. I. *Sacr.* 10. Gentium quidam non Christianarum honesti. III. *Philopat.* 17. & not.
Geraestus. II. *Jov. Trag.* 25.
Geryon, qualis corpore. II. *Tox.* 62.
Geryonis ostentare ossa. III. *Indoct.* 14.
Getae. II. *Icar.* 16.
Gladius & falx cognominatus Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Glauce. II. *Salt.* 41.
Glaucus fortis. II. *pro Imag.* 19. it. I. *Aët.* 8.
Gloria pretiosior praemiis. II. *Gymn.* 10. eam consequi, laboriosum. ib. ejus amor nequaquam ex vita expellendus. ib. 36. vid. *laus, honor, fama.*
Glycerium, pellex Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Glycon, draco ita adpellatur. II. *Pseud.* 18. in honorem ejus cuditur nummus. ib. 58. de eo it. 43.
Gnathonides, assentator. I. *Tim.* 43. seq. III. *Fugit.* 19. &c.
Gniphon, dives avarus. II. *Gall.* 31. foenerator. I. *Cat.* 17.
Gniphon, parasitus. I. *Tim.* 58.
Goaesi Omanorum regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Gobares. I. *Cat.* 6.
Gorgiae Sophistae aetas. III. *Macrob.* 23.
Gorgonem videntibus quid acciderit. II. *Imag.* 1. III. *de Domo* 19.
Gorgonis in pectore Palladis utilitas. III. *Philopat.* 8. Gorgonis virginis historia. ib. 9. & not. 69.
Graecia male moratos ad vitam honestam reducit. I. *Nigr.* 12. cur exercitia Graeci instituerint. II. *Gymn.* 15. seq. cur non adhibeant pileum. ib. 16. eorum cura circa civitatem bene instituendam. ib. 20. disciplina. ib. seq. comoedorum apud eos licentia. ib. 22. praemia dant victoribus. ib. 36. ad virtutem excitant adolescentiam exemplis animalium. ib. 37. instruunt eam Arithmetica, musica, poësi, morum scientia, cet. ib. 21. Graecorum fabulae unde ortae. II. *Astr.* 20. seq. unde ii astrologiam hauserint. ib. 10. Graecor. jusjurandum. II. *Tox.* 12. verbis Graeci amiciores, quam re. ib. 9. verborum sectantur elegantiam. ib. 42. vim dicendi adtribuunt Mercurio. III. *Herc.* 4. eam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. seq.

Grae-

Graeci veteres quomodo comam ornare fuerint soliti. III. *Navig.* 3.
Gramme nomen mulieris. III. *Meret.* XIII. p. 318.
Graveolentia oris Gelonis, tyranni. I. *Herm.* 34.
Gruem saltare quid. II. *Salt.* 34.
Gustare. In gustando vino non opus est ebibere dolium. I. *Herm.* 58.
Guttur, quatuor digitos longum. I. *Nigr.* 33.
Gyarus insula. II. *Tox.* 17.
Gygis annulus. II. *Bis Acc.* 21. istius habere aurum. II. *Par.* 58.
Gymnasium, qualis locus. II. *Gymn.* 7. Scythis peregrinum. ib. 6. v. *Exercitium*, it. *Graecia.*
Gymnopaedia, saltationis genus. II. *Salt.* 12.
Gymnosophistae. III. *Fug.* 7.
Gyndamidis & Abauchae amicitia. II. *Tox.* 61.

H.

Haereditas. vid. *Hereditas.*
Halcyonis fabula. I. *Halcyon.* 1. seq. Dies halcyonii. ib. 2.
Halirrhodius. II. *Salt.* 39.
Harmodii parasitus Aristogiton. II. *Par.* 48.
Harmonides inter canendum exspirat. I. *Harm.* 2.
Harpina urbs. III. *Mort. Per.* 35.
Harpyae Phineum privant cibo. I. *Tim.* 18.
Hebe. I. *D. Deor.* V. 2. I. *D. Mort.* XVI. 1.
Hebrus fluvius maximus. III. *Fug.* 25.
Hecates cerimonia. III. *Navig.* 15.
Hecates coena. I. *D. Mort.* I. 2.
Hector, quid moriens locutus. II. *Par.* 46.
Hecubae similis mulier. II. *Gall.* 17.
Helena ab Achivorum principibus expetita. I. *D. Deor.* XX. 14. rapta a Cinyro. II. 2. *Ver. Hist.* 25. it. 27. ejus forma despicitur. I. *D. Mort.* XVIII. 2. ejus caussa magna facta internecio. ib. non est, quae describitur. II. *Gall.* 17. de ea. II. 2. *Ver. Hist.* 8. cujus filia. I. *D. Deor.* XX. 14. ob eam, a Theseo raptam magnum exoritur bellum. ib. pulcritudinis gratia se in Deam mutat, fratribusque idem conficit. III. *Charid.* 6. Amatur a Theseo. ib. 16.
Heliconem non audiisse umquam. III. *Indoct.* 3.
Hellanicus Lesbius. III. *Macrob.* 22.
Hellanodice. II. *pro Imag.* 11.
Helle, cur ab ariete deciderit. I. *D. Mar.* IX. 2. nomen dedit Hellesponto. ib. ubinam sepulta. ib.
Helleboro indigere. I. *D. Mort.* XVII. 2.
Hellespontus unde dicatur. I. *D. Mar.* IX. 1. eum transire pedibus. III. *Rhet. Pr.* 18.
Hephaestion, ductor sponsi. I. *Aët.* 5. I. *pro Lapsi.* 8. ab Alexandro inter Deos refertur. III. *Calumn.* 17.
Heraclides Carius. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Heraclitus omnia deplorat, cur. I. *Auct.* 14. de eo. I. *Sacr.* 15.
Heramithres. I. *Cat.* 21.
Hereditas liberis debita. I. *D. Mort.* VI. 3.
Heredipetae. I. *D. Mort.* XI. 1. hereditatis spe decepti. vid. *adulator.* heredipetarum exempla. I. *D. Mort.* V. it. VI. 1. it. VII. 1.
Hercules quomodo pictus. II. *Hist.* 10. qualis futurus, si voluptati obediisset. II. *Bis Acc.* 20. in Venerem acer. II. *Amor.* 1. dicitur rusticus. II. *Jov. Trag.* 32. it. Sostratus. II. *Dem.* 1. it. Ogmius. III. *Herc.* 1. monstrose apud Gallos pingitur. ib. homines trahit auribus vinctos. ib. 3. de eo. II. *Salt.* 41. ejus cum flumine lucta. ib. 50. Jovis filius. I. *D. Deor.* XIII. 1. in Oeta conflagravit. ib. & III. *Mort. Per.* 21. Centauri sanguine exeditur. ib. 25. Omphale captus, lanas carminavit. ib. 2. liberos & uxorem occidit. ib. Aesculapio posthabetur. ib. Herculis irridetur divinitas. I. *D. Mort.* XVI. 1. se dicit simulacrum dei. ib. 1. pro Atlante fert coelum. I. *Cont.* 14. adscribunt ei Galli vim dicendi. vid. *Eloquentia.* Herculi decimus tertius labor injungendus. III. *Fug.* 23. malorum depulsor. ib. 32. Hercules ap. Pholum pingitur cubans cum calice. III. *Conv.* 14. f. Hercules Tyrius antiquior Graeco. III. *Dea Syr.* 3. f. non infelix, quod nudus. III. *Cyn.* 13.
Herculis cum arcu sagittas habere. III. *Indoct.* 5.
Hermaphroditus qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. it. I. *D. Deor.* XV. 2.
Hermias, eunuchus, philosophus. II. *Eun.* 9.
Hermimus Aristotelicus. II. *Dem.* 56.
Hermippi persona. III. *Charid.* passim.
Hermocles Rhodius statuarius. III. *Dea Syr.* 26.
Hermodori perjurium. II. *Icar.* 16.
Hermolaus. I. *D. Mort.* VIII.
Hermon Epicureus. III. *Conv.* 6. & 9.
Hermotimus, cur philosophiae Stoicae se dederit. I. *Herm.* 15. seq.
Herodes. II. *Dem.* 24. it. 33.
Herodicus. II. *Q. Hist.* 35.
Herodoti testimonium de visu & auditu. III. *de Domo* 20.
Herodotus, ejus laudes. I. *Aët.* 1. praelegit historias. ib. ejus libri dicuntur Musae. ib. digito in eum monstratur. ib. 2. de eo. II. *Hist.* 42.
Heroes podagrosi varii. III. *Tragop.* vs. 250. seq.
Heron. III. *Navig.* 6, 9.
Herophilus Cynicus, ubi pernoctarit. II. *Icar.* 16.
Hesiodus. versus ejus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quomodo factus poëta. III. *Rhet. Pr.* 4. de eo. I. *Herm.* 25. ejus de virtute sententia. ib. 2. futura divinandi facultatem a diis accepit. III. *Diss. cum Hesiod.* 1. crimina Hesiodo objecta. ib. 2. quae divinaverit. ib. 6. Hesiodus omnia divino adflatu dixit. ib. 9. Hesiodus laudatur. III. *Navig.* 20. cornices in ejus sepulcro. III. *Mort. Per.* 41 Hesiod. & Homer. videntur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. an posterior Homero. III. *Dem. Enc.* 9.
Hetoemocles philosophus queritur se non vocatum ad convivium. III. *Conv.* 22.
Hierapolis urbs. III. *Dea Syr.* 1.
Hiero Syracusanorum tyrannus. III. *Macrob.* 10.
Hieronymus laudatur. III. *Macrob.* 11. & 13. ejus senectus. ib. 22.
Himeraeus Phalereus orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Himerus, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Hinnulus leonem. I. *D. Mort.* VIII. 1.
Hipparchus, avarus, dives. II. *Asin.* 1—4. ejus uxor maga, lasciva. ib. 4. avis specie illa evolat ad amasium. ib. 12.

Hippias, vir eruditus, mechanicus. III. *Hip.* 3. ejus adornatum balneum. ib.
Hippoclides non curat, proverb. I. *Apol.* 15. & III. *Philopatr.* 28. f.
Hippocentauris comparantur Sophistae. III. *Fug.* 10.
Hippocentaurus. I. *Prom.* 5. it. I. *D. Mort.* XVI. 4.
Hippocratis, medici Coi, dictum. I. *Herm.* 1.
Hippocrene. III. *Indoct.* 3.
Hippodamia. Ejus proci necantur a patre Oenomao, currus certamine victi. III. *Charid.* 19.
Hippogerani. II. *Ver. Hist.* I. 13.
Hippogypi. II. *Ver. Hist.* I. 11.
Hippolyta, amazona. II. *Gymn.* 34. Hippolytea rusticitas. II. *Amor.* 2.
Hippolyto comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Hippolytus a Phaedra delatus. III. *Calum.* 26.
Hippomyrmeces. II. *Ver. Hist.* I. 12. it. 16.
Hipponax. III. *Pseudolog.* 2.
Hipponicus. I. *Tim.* 24.
Hircocervi. I. *Prom.* 7.
Hircum mulget alter, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. Hircum olet rusticus. III. *Meretr.* VII.
Histiaeus Grammaticus. III. *Conv.* 6. f.
Historia, eam quivis vult scribere. II. *Q. Hist.* 2. eam contexere, difficile. ib. 5. historicorum vitia. ib. 7. seq. illa ab encomio distinguenda. ib. 7. seq. historicus non debet esse adulator. ib. 7. historia adulationibus repleta, comparatur. ib. 8. in ea quando & quomodo laudandum. ib. 9. historicus quidam malus ridicule contexit historiam. ib. 14. dicendis exaequari debet dictio. ib. 45. bene res disponat historicus. ib. 47. moderate laudet. ib. 59. neque calumnietur. ib. de fabulis, quas profert, suspendat judicium. ib. 60. pro omni aetate scribere debet. ib. 61. it. 63. huc faciens, cui similis. ib. 62. loquentem quomodo inducere debeat. ib. 58. cuinam similem esse oporteat. ib. 51. quomodo formandum prooemium. ib. 52. seq. quomodo ad narrationem inde transcundum. ib. 55. multa debet omittere, cujus instar. ib. 56. vel verbo eloqui. ib. 57. dilucide se explicet. ib. 43. ineptorum historicorum exempla. ib. 15. seq. minutiis immorantes, ad res magnas inepti, cui similes. ib. 20. & 28. qui poëticas immiscent dictiones. ib. 22. cui similes. ib. post prooemium speciosum pusillum quoddam tractantes. ib. 23. in tractatione historica omnia sibi debent esse similia. ib. 23. historicus quidam malus geographus. ib. 24. boni requisita. ib. 34. & 37. veritatis debet esse amans, intrepidus. ib. 37. quando is esse non possit. ib. 38. ad historiam scribendam non quivis idoneus. ib. 35. prudentia civilis, & eloquendi vis historico necessaria. ib. 34. historicorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 22. seq.
Histriones, personis, quas referunt, adtribuentes actiones inconvenientes. I. *Pisc.* 3. it. 33. vid. *Comoedia*, *Tragoedia*.
Holmeus fons. III. *Indoct.* 3.
Homerus versibus suis tempestatem excitat. I. *Cont.* 7. it. reddit Charonti visum. ib. laudator, non adulator. II. *pro Imag.* 24. ejus versus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quam egregie laudet. II. *pro Imag.* 24. seq. e spectaculo redit doctior. II. *Salt.* 4. omnes res in duas classes divisisse videtur. ib. 23. quid bello opposuerit. ib. non necessaria in historiis omisit. II. *Q. Hist.* 57. de Achille multa fabulose scripsit. ib. 40. patriae suae nusquam facit mentionem. ib. 14. ejus patria. II. 2. *Ver. Hist.* 20. an caecus fuerit. ib. (coecus tamen dicitur. III. *Saturn.* 6.) ejus quidam versus periere. II. 2. *Ver. Hist.* 24. Thersiten taxavit carmine. ib. 20. ejus quaedam loca. I. *Apol.* 14. it. II. *Amor.* 23. 31. & 32. it. II. *Imag.* 22. it. II. *Amor.* 5. it. II. *Dem.* 60. it. I. *Merc.* 16. it. I. *Herm.* 33. it. I. *D. Mort.* XI. 1. it. I. *Somn.* 5. it. I. *Nigr.* 6. ib. 17. ib. 37. it. I. *Pisc.* 1. & 3. Homer. & Hesiod. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. Homerus adoratur. III. *Dem. Enc.* 2. cum Demosthene contenditur. ib. 4. seq. modo ei praefertur, modo postponitur. ib. per totum *Dial.* Sexcenties eadem habet. III. *Dem. Enc.* 6. f. culpatur ob ficta pugnantium colloquia. ib. 7. ejus patria tempusque. ib. 9. Heroas a pedibus, capite & coma laudat. ib. 21.
Homines, eorum in deos indignatio. II. *Bis Accus.* 3. seq. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. ista ridicula. II. *Icar.* 4. comparatur civitati formicarum. ib. 19. item saltatorio spectaculo. ib. 17. hominum genus variis obnoxium adfectibus. ib. 29. diversa eorum vota. II. *Icar.* 25. homines principio vitae pellibus animalium induti. II. *Amor.* 34. a rudi principio artibus & scientiis pedetentim statum suum effecere meliorem. ib. 34. hominis esse peccare. II. *Dem.* 7. res humanae neque spe, neque metu dignae. ib. 20. hominem facere ex pistillo. III. *Phil.* 36. v. *vita*. homines a se invicem diversi. I. *Hals.* 5. homo infans. ib. 3. homines designarunt deos. I. *Sacr.* 10. homo nequam variis nominibus appellatus. III. *Pseudolog.* 27. hominibus uti pro jumentis, ridetur. III. *Cyn.* 10.
Honoris amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gym.* 36. honores mutant mores. II. *Gall.* 14. (v. *nomen*, *divitiae*, *aurum*, *felicitas*.) it. I. *Tim.* 22. ex eruditione proficiscitur honor. I. *Somn.* 11. (v. *laus*, *notitia*, *eruditio*, *Aeschines*, *Demosthenes*.)
Horae. I. *Sacr.* 8.
Hori libros & Isidis edidit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Hormus, saltandi genus. II. *Salt.* 11.
Hortari ultro festinantem. I. *Nigr.* 6.
Hospitali Jovi sacrificant redeuntes peregre. III. *Meretr.* IX.
Hospites doctores. III. *Dea Syr.* 56.
Hostiae, (vid. *sacrificium*) quales diis praebeantur. I. *Sacr.* 12. ritus circa eas. ib. seq.
Humanitatis imago. II. *Imag.* 19.
Hyacinthus disci jactu ab Apolline interfectus. I. *D. Deor.* XIV. 1. ab eodem sepelitur. ib. 2. in florem vertitur. ib.
Hydamardia, urbs. II. 2. *Ver. Hist.* 46.
Hydra. II. *Phal. Pr.* 8. comparantur cum ea vires humanae. II. *Gymn.* 35.
Hypata, urbs. II. *Asin.* 1.
Hyperbolus, incidere in Cleonem aut Hyperbolum aliquem. I. *Tim.* 30.

Hyperbole enormis. III. *Philopat.* 3.
Hyperides, patriae sollicitator, miles trepidus. II. *Par.* 42. infidus, adulator. III. *Dem. Enc.* 31.
Hypochermata, qualia carmina. II. *Salt.* 16.
Hypsipyle. II. *Salt.* 44.
Hysicratis Amiseni aetas. III. *Macrob.* 22.
Hyspasinis regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.

I.

Iacchus laceratus. II. *Salt.* 39.
Iacere aleam. II. *pro Imag.* 16.
Iambulus, scriptor fabulosus. II. *Ver. Hist.* I. 3.
Iapeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Icarus. II. *Imag.* 21. temerarius astrorum scrutator. II. *Astr.* 15.
Icarius, inter pocula occisus. I. *D. Deor.* XVIII. 2.
Icarius vineae cultor. II. *Salt.* 40.
Iccus. II. *Q. Hist.* 35.
Idiotarum optima vita. I. *Nec.* 21.
Idomeneus. I. *D. Mort.* XXI.
Idomeneus, parasitus. II. *Par.* 45.
Ignis non exstinguitur igni. II. *Amor.* 2. igni sacrificant Persae. II. *Jov. Trag.* 42. in ignem se conferre ex fumo. I. *Nec.* 4. ignis necessitas. I. *Cauc.* 19. communicatus non decrescit. ib. 18. solis ignis flagrantior. ib. 19. Ignis celere mortis genus. III. *Mort. Per.* 21. f. sacrilegor. & homicid. poena. ib. 24. f.
Ignorantia plurium malorum causa. III. *Calumn.* 1.
Ignotus Deus Athenienssium. III. *Philopat.* 9.
Ilias malorum. III. *Conv.* 35.
Ilissus. III. *Navig.* 13.
Imago formae corporis praestantissimae. II. *Imag.* 5. eruditionis. ib. 16. benignitatis. ib. 19. beneficentiae. ib. 20. benivolentiae. ib. 21. animae praestantissimae. ib. 16—23. sapientiae & prudentiae. ib. 17.
Imaginum quarundam miracula. v. *simulacrum*, & *statua.*
Imitator Thucydidis. II. *Q. Hist.* 15.
Incantationes, remedia morborum. III. *Phil.* 11. seq.
Incantationis descriptio. III. *Meretr.* 4.
Indi adorant solem saltando. II. *Salt.* 17. arte saltandi domiti. ib. 22. vino dediti. I. *Nigr.* 5. vid. it. *Bacchus.*
Indifferentia dicebant mala Stoici. III. *Conv.* 31. & divitias. ib. 36. & 37. Redarguuntur suo exemplo, dolorem non esse indifferens quid. ib. 47.
Indigeo. paucis indigere est proximum Diis esse. III. *Cyn.* 12.
Infernus. v. *Orcus.* Infernales poenae. I. *Nec.* 14. leges per quos fiant ratae. ib. 20.
Initiati dicuntur podagrici. III. *Tragop.* 125. 179. 259.
Injusti. v. *Mali.*
Ino, Bacchi nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1.
Ino cum filio in mare praecipitatur. I. *D. Mar.* VIII. 1. a delphinibus excipitur. ib.
Insania, dea. II. *Par.* 2.
Institutio. v. *educatio, disciplina, adolescentia.*
Insula beatorum. II. 2. *Ver. Hist.* 6. I. *Herm.* 71. III. *Dem. Enc.* c. ult.
Insulae variae. II. 2. *Ver. Hist.* 27.
Interius cum exteriori non semper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur ista diversitas. ib. an ad interius hominis ab exteriori valeat conclusio. v. *Amictus* tit.
Interpres, interprete opus est Pythio. II. *Jov. Trag.* 28. Themistocle nihil opus (interprete) ib. 31.
Interrogando & opponendo facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Invidia. Invidemus virtuti alterius: pulchris non invidemus. III. *Charid.* 23.
Io in Isin vertitur. I. *D. Deor.* III. 1. it. in juvencam. ib.
Iolaus repubescens. I. *D. Mort.* V. 2.
Ion, Platonicus. III. *Phil.* 6. & III. *Conv.* 7. vocatur Canon. ib.
Ionius sinus. II. *Amor.* 6.
Ionopolis. II. *Pseud.* 58.
Jophon patrem Sophoclem dementiae accusat. III. *Macrob.* 24.
Jovis impotentia ridetur. III. *Philop* 4. Deos de coelo dejecit, Salmonea percussit, Titanas vicit. &c. ib. Cygnus & bos factus. Barbatus senex. duodecim menses apud Aethiopes convivia agitat. ib. ejus Amores & commenta. III. *Charid.* 7. ejus minae, se terram cum hominibus suspensurum. ib. 8.
Iphigenia. II. *Tox.* 6.
Irus. I. *Necyom.* 15.
Isaeus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Isidis libros & Hori edidit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Isis, Aegyptiorum dea. I. *D. Deor.* III. 1.
Isidorus Characenus historicus. III. *Macrob.* 15.
Ismeniae tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Ismenodorus, in itinere occisus. I. *Dial. Mort.* XXVII. 2.
Isocrates ad bellum timidus. II. *Par.* 42. ejus aetas & exitus. III. *Macrob.* 23. Thesea inseruit laudibus Helenae. III. *Dem. Enc.* 10.
Isthmus habuit viginti stadia. III. *Ner.* 1. Isthmum perfodere cur adgressus sit Nero. ib. 2. quinam ante eum hoc tentarint. ib. in not. Desistit a consilio, metu inundationis. ib. 4. verius motu Vindicis. 5.
Italiae aër. III. *Macrob.* 9.
Judaei medici. III. *Tragop.* vs. 264. v. nott.
Judex ad quid adtendere debeat. II. *Eun* 5. utramque debet audire partem. I. *Herm.* 30. III. *Calumn.* 8. judicum merces triobolus. III. *Dem. Enc.* 36. & II. *Bis Acc.* 15.
Judicium nullum putat esse verum Pyrrho. II. *Bis Accus.* 25. meliorum distat a vulgo judicium. I. *Herm.* 2.
Juno exprobrat Jovi amores. II. *Jov. Trag.* 2. a Polycleto efficta. I. *Somn.* 8. zelotypa ob Semelen. I. *D. Deor.* IX. 2. it. ob Ganymeden. ib. V. 1. seq. ib. III. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. insidias struit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2
Juno opum donatrix. III. *Meret.* VII.
Juno leonibus insidens. III. *Dea Syr.* 31. eadem multas simul Deas referens. ib. 32.
Juno Syria. III. *Dea Syr.* 1. Juno traducitur. III. *Philopatr.* 12.

Jupiter amat juvencam. I. *D. Mar.* VII. 1. ejus curae & negotia. II. *Bis Accuſ.* 2. quid facturus aurea catena. II. *Jov. Conf* 4. ejus catena, quid. II. *Aſtr.* 22. in aurum mutatus. II. *Gall.* 13. sepultus quomodo tonare poſſit. II. *Jov. Trag.* 45. I. *Sacr.* 5. amores ei exprobrantur. II. *Jov. Trag.* 2. ejus ad ceteros deos oratio. ib. 15. ſaltando ſervatur. II. *Salt.* 8. a Phidia repraeſentatus. v. *Phidias.* varia ejus epitheta. I. *Tim.* 1. quomodo amabilis fieri poſſit. I. *Dial. Deor.* II. 2. in varias transformatur ſpecies. ib. ejus ara in Gargaro. I. *D. Deor.* IV. 2. arietina apud Aegyptios facie fingitur. I. *Sacr.* 14. a capra nutritur, in Creta expoſitus. ib. 5. expulſo patre, imperium ad ſe rapit. ib. ejus uxores. ib. in amorem effuſus. ib. multa de eo fabuloſa. ib. ubi colatur. ib. 10. ejus ſepulcrum. ib. & III. *Philopat.* 10. barbatus fingitur. I. *Sacr.* 11. cum Sole expoſtulat, cur. I. *D. Deor.* XXV. 1. in aurum mutatur. I. *D. Mar.* XII. 1. divitiarum dator. III. *Cron.* 14. redarguitur a Momo. III. *Deor. Conc.* ubique.

Jusjurand. amatorum vanum. III. *Meretr.* VII. in extremis labiis ib. p. 297. jurare falſo non verentur, per numen, quod impotens credunt. III. *Philop.* 4. & not. jurare per quem Deum deceat, deliberatur. ib. 5. 6. 7. 8. jusjurand. per trinitatem vocatur arithmetica. III. *Philop.* 12.

Jusjurandum Pythagorae, Graeci, Scythae, v. *ſine titulo.*

Juſti. vid. *Boni.*

Juſtitia laudatur. II. *Bis Acc.* 5. ejus inimici. ib. 8.

Juventus. vid. *adoleſcentia.*

Juvenum excuſationes in donando. III. *Meret.* VII. eorum vanum jusjurandum. ib.

Ixion. I. *Nec.* 14. ſollicitata Junone, a Jove abſolvitur. I. *D. Deor.* VI. 1—4. nebula ei loco Junonis objicitur. ib. 4. ſeq.

K.

Kalendae Romanae. III. *Pſeudolog.* 7.

L.

Labores Dromonis, vel Tibii. I. *Merc.* 25. labores ſuſtinere, quid profit. II. *Gall.* 23. (vid. *corpus, vires.*) ex illis naſcuntur bona. III. *Rhet. Pr.* 8.

Labra rigare, ſiccum linquere palatum. I. *Apol.* 6.

Lac gallinae mulgere. I. *Merc.* 13.

Lacedaemoniorum exercitia. II. *Gymn.* 38. de pila decertatio. ib. ſaltationis amici. II. *Salt.* 10. eorum reges quot habuerint calculos. I. *Harm.* 3. priſtinos exuunt mores. I. *Dial. Mort.* I. 4. mulieres tonſae. III. *Fug.* 27.

Laches, paralitus. I. *Tim.* 58.

Lachesis, una Parcarum. II. *Jov. Conf* 2.

Lachonopteri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.

Lacrymae Neptuni ridentur. III. *Philop.* 6.

Lacunar templi aureum. III. *Dea Syr.* 30.

Lajus. II. *Jov. Conf.* 13.

Lampas vocatur pyra. III. *Dea Syr.* 49.

Lampichus, tyrannus. I. *D. Mort.* X. 4.

Lampis, amore meretricis perit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.

Lapilli ignei colotis. III. *Meretr.* VI.

Lari in morem. I. *Merc.* 3.

Larvam Lamiamque metuere. III. *Phil.* 2.

Latona. I. *D. Deor.* XVI. 1.

Latophagi. II. *Salt.* 4.

Latrator Deus ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.

Laus, & laudator. Laus eſt liberum quiddam. II. *pro Imag.* 18. non habet quantitatis legem. ib. in laudando comparare ſcitum. ib. 19. laudem quomodo quis poſſit conſequi. ib. 17. (vid. *Notitia.*) invidiae non debet laus eſſe obnoxia. II. *pro Imag.* 23. laudator quomodo diſtet ab adulatore. ib. 20. ſeq. veri laudatoris caracteres. ib. laudes ſuas cur quivis facile admittat. ib. 3. laude ſua capti quibus ſimiles. ib. ea delectantur feminae, licet ſibi falſo ſaepe adtributa. ib. 4. ſub nimia laude quid lateat. ib. 1. quando laudes ſint tolerabiles. ib. 2. cui laus jucunda, vel gravis. II. *Q. Hiſt.* 11.

Lazari, populi. II. *Tox.* 44.

Leagoras. II. *Phal. Pr.* 9.

Lectica uti effeminatum. III. *Cyn.* 10.

Leges cur inutiles. II. *Dem* 59. aliquid peregrini habentes, reveretur vulgus. II. *Gall.* 18. Conf. tit. Lex.

Lemniadae mulieres. II. *Amor.* 2. & III. *Meretr.* p. 318.

Leo devinctus licio. I. *Merc.* 31. leonina pelle tegere ſimium. III. *Phil.* 5. leonem hinnulus. I. *D. Mort.* VIII. 1.

Leones ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.

Leontichus. III. *Phil.* 6.

Leoſthenes. III. *Dem. Enc.* 14. f. & ib. nott.

Leotrophis, Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.

Lepidus. II. *Pſeud.* 43. it. 25.

Lepus. Leporem dimili. III. *Soloec.* 3.

Lerneae capita. II. *Amor.* 2.

Lesbonax quomodo adpellarit ſaltatores. II. *Salt.* 69.

Lethes aqua. I. *Dial. Mort.* XIII. 6. quid efficiat. II. *Luct.* 5. eam qui non guſtarint. ib.

Leucanor, Boſporanorum regulus. II. *Tox.* 44.

Lex. Leges Saturnalium. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. inſcribantur pilae aeneae. ib. *Cron.* §. 18. Adde tit. Leges.

Libanitis. III. *Indoct.* 3.

Libanus. III. *Dea Syr.* 8. Arena rubra inficit flumen Adonyn, ut ſanguineus videatur. ib. plus quam dici iter altus. ib. 9.

Liberos qui immolantes devoveant. III. *Dea Syr.* 58.

Libertas, Dionyſiaca. vid. *Dionyſiaca.* ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.

Libertas Demoſthenis in dicendo. III. *Dem. Enc.* 36. 40. & 42. Libertatem dicendi concedere magnanimum eſt. III. *Deor. Conc.* 4.

Librorum lectio quando non ſufficiat. III. *Indoct.* 2. eorum emtores ignari & rudes cui ſimiles. ib. 6. ib. 19. 29. eorum titulos ſolos noſſe. ib. 18. Libro inſcribuntur hominum actiones. III. *Philopatr.* 13. Libri coeleſtes. ib. 16. f.

Liburnorum populus, quis. II. *Amor.* 6.

Libyae auſtrales partes inhabitabiles ſunt. III. *Dipſ.* 1. Serpentum, quos alit, genera. ib. 2.

Libyes Ammonem colunt. II. *Aſtr.* 8.

Lingua, Graecae ſtudium quomodo tractandum. II. *Lex.* 22. in ea aliqua nimis accurate taxantur. II. *Q. Hiſt.* 21. vid. *Verba.*
Litterarum ſtudia. v. *eruditio*, *ſtudia.*
Litteras invenit Cadmus. I. *Jud. Voc.* 5. ordine collocavit Simonides. ib. litterae *r.* actio contra *r.* I. *Jud. Voc.* 1. ſeq.
Litteras ſcire nil prodeſt, niſi vitam componas in melius. III. *Conv.* 34.
Logomachia duorum indoctiorum philoſophorum. II. *Dem.* 28. v. *Diſputatio*, it. *Philoſophia.*
Lonchatae, Macentis & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Longaeva hominum genera. III. *Macrob* 4. longaevae gentes. ib. 5. longaevitatis cauſae. ib. 6. exempla longaevorum regum. ib. 8. ſeq. philoſophorum. ib. 18. ſeq. Hiſtoricorum. ib. 22. ſeq.
Loquendi fiducia, ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.
Lotophagi. II. *Salt.* 4.
Lotum Ulyſſis guſtarunt ſocii. I. *Merc.* 8. Lotus Homeri. I. *Nigr.* 3. eum obſcurare. ib.
Lucernam olent Demoſthenis ſcripta. III. *Dem. Enc.* 15.
Lucianus, peregrinatur in Theſſaliam. II. *Aſ.* 1. ſeq. ejus cum Palaeſtra, ancilla, conſuetudo. ib. 6. ſeq. in Aſinum transformatur. ib. 13. ſeq. ad humanam redit formam. ib. 54. in Macedoniam peregrinatur. I. *Aët.* 7. laus ejus orationis. I. *Zeux.* 1. ſeq. cur fictas conſcripſerit hiſtorias. II. 1. *Ver. Hiſt.* 4. fata ejus peregrinatio. ib. 5. cur. ib. ſeq. habetur odio ab Alexandro Mago. II. *Pſeud.* 35. cum Xenophonte ſe peregrinatum dicit. ib. 56. de Luciani inſtitutione pater deliberat. I. *Somn.* 1. avunculo, ſtatuario, committitur. ib. 3. felici natura praeditus. ib. 2. ob fractam tabulam ab avunculo verberatur. ib. 3. domum ſe ab eo propipit. ib. 4. commendat ſe ei ars ſtatuaria. ib. 7. ſeq. item eruditio. ib. 9. quae ei artes mechanicas diſſuadet. ib. 9. ſeq. ſpreta arte ſtatuaria, ad eruditionem ſe confert. ib. 14. a curru Pegaſeo omnem contemplatur mundum. ib. 15. cur ſomnium expoſuerit. ib. 18. ſcripta ſua extenuat. I. *Prom.* 1. ejus ſcripta ex dialogo & comoedia compoſita. ib. 5. ad philoſophiam excitatur. I. *Nigr.* 4. ſeq. philoſophorum adpellatur hoſtis. I. *Piſc.* 1. familiaritas cum potentiori, ſolius iſtius cauſſa, parum arridet Luciano. I. *Merc.* 9. lapſum inter ſalutandum ad deos refert. I. *pro Lapſ.* 15. cur ſe jam ſenex adhuc in ſervitium dederit. I. *Apol.* in Aegypto officium gubernatoris nactus. ib. 12. pharmacopolae ſe comparat. ib. 7. item Salaetho. ib. 4. item actoribus Tragicis. ib. 5. philoſophorum admirator. I. *Piſc.* 5. non invenit, cui ſe tradere poſſit, philoſophum. ib. 11. ſub ſpecie mulieris philoſophiam perſtringit falſam. ib. 12. non philoſophiam, ſed impoſtores illius traducit. ib. 15. Luciani nomen adoptivum. ib. 19. patria. ib. oſor ſuperbiae, mendaciorum, amicus probitatis. ib. 20. ad orationem Diogenis reſpondet. ib. 29. relictis curiae negotiis, Philoſophiae ſe mancipat. ib. criminibus imputatis abſolvitur. ib. 38. deridetur ob vocem Apophras. III. *Pſeudolog.* 7.
Luctae exercitium quid. II. *Gymn.* 8.
Luctus de mortuo ridiculus. II. *Luct.* 1. it. 12. ſeq. luctus expers nemo. II. *Dem.* 25.
Luculius bellum gerit cum Tigrane. III. *Macrob.* 15.
Lucus ſemper virens. III. *Philop.* 10.
Ludis Jovialibus praelegitur liber. III. *Charid.* 1.
Luna narrans inducitur. III. *Fug.* 1. Luna Aſtarte. III. *Dea Syr.* 4.
Lunae & Endymionis amor. I. *Sacr.* 7. it. I. *D. Deor.* XI. 1. lunae natura admirabilis. II. *Icar.* 4. ejus inquirendae nimis curioſi reprehenduntur. ib. 20. ſeq. ejus influxus. II. *Aſtr.* 25. eam ſub nomine Menae colunt Phryges. II. *Jov. Trag.* 42. a ſole mutuatur lucem. II. *Aſtr.* 3. eclipſis lunae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 19. Lunae ſolisque oppoſitio & quadratura. III. *Philopatr.* 24.
Lupi ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.
Lupinos in pera gestant philoſophi. III. *Fug.* 31.
Luſciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Lutum & pulvis cur ſubjiciantur in gymnaſiis. II. *Gymn.* 28. ſeq.
Lux. Lucem noctu emittunt gemmae. III. *Dea Syr.* 32.
Lux aeterna. III. *Philop.* 13.
Luxus cujusdam Athenas venientis. I. *Nigr.* 13.
Luxuria naturae leges violat. II. *Amor.* 20.
Lycambae filia, blanda voce praedita. II. *Amor.* 3.
Lychnis gemma. III. *Dea Syr* 32.
Lycini peregrinatio. II. *Amor.* 6.
Lycinus, ſaltator, quomodo ſe gerat. II. *Salt.* 2.
Lycoreus mons. I. *Tim.* 3.
Lycurgus, legislator Lacedaemoniorum, jam ſenex leges tulit. II. *Gymn.* 39. inſtituit exercitia. ib. 38. patriae ſollicitator, miles trepidus. II. *Paraſ.* 42. aſtrologus. II. *Aſtr.* 25. quando in bellum proficiſci juſſerit. ib. 25. ejus aetas. III. *Macrob.* 22.
Lydi arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.
Lydus ſenex, Silenus. III. *Deor. Conc.* 4. f.
Lynceus. I. *Tim.* 25. eo cernere acutius. II. *pro Imag.* 20.
Lyſimachus, poëta. I. *Jud. Voc.* 7.
Lyſimachus, rex. II. *Q. Hiſt.* 1. ejus aetas. III. *Macrob.* 11.

M.

Macedonicorum regum commentarii. III. *Dem. Enc.* 26. & not.
Macentis, Lonchatae & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Maeander ſuccedit Polycrati. I. *Nec.* 16. prodidit Polycratem. I. *Cont.* 14.
Maenades Pentheum diſcerpunt. III. *Satur.* 8.
Maeon an pater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Magi longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4.
Magnificentia in aedibus, ſuppellectile & veſtibus nil prodeſt. III. *Cyn.* 8. & 9.
Mala demorſa tradere, amoris ſignum. III. *Meret.* XII.
Mala omnibus communia. II. *Jov. Conf.* 18.
Mali, quorſum veniant poſt mortem. II. *Luct.* 8. exempla malorum. II. *Bis Acc.* 8. malitiae characteres occulti ex dicto Euripidis. II. *Par.* 4. eorum poſt hanc vitam poenae. II. *Jov Conf.* 17.
Mallenſes vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Malli oraculum. III. *Phil.* 38.

Malva verberari. III. *Fug.* 33.
Mandrabuli more. I. *Merc.* 21.
Mandragora, dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. A mandragora velut dormientes cives excitare. III. *Dem. Enc.* 36.
Manum protendunt ſuffragia ferentes. III. *Deor. Conc.* 19.
Marcomanni. II. *Pſeud.* 48.
Marcus, Imperator. II. *Pſeud.* 48.
Mare tranquillum homines allicit. III. *de Domo* 12.
Margites. I. *Herm.* 17. Margitae aut Coroebi eſſe. III. *Phil.* 3.
Maritorum zelotypia. II. *Amor.* 42.
Mars, de minis Jovis parum ſollicitus. I. *D. Deor.* XXI. Martis & Veneris amor. ib. XV. 3. a Vulcano una cum illa in vincula datur. ib. XVII. 1. & III. *Philop.* 6. f.
Marſyae tibiae. III. *Indoct.* 5.
Marſyas. I. *D. Deor.* XVI. 2.
Maſſiniſſae regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Matribus primo geniti acceptiores. II. *Par.* 61.
Matrimonium. v. *conjugium.*
Matula, immingere in matulam. I. *Merc.* 4.
Mauſacas. II. *Q. Hiſt.* 28.
Mauſoli res geſtae. I. *D. Mort.* XXIV. 1. monimentum. ib. deridet eum Diogenes. ib. 3. I. *Nec.* 17.
Mazaea, filia Leucanoris. II. *Tox.* 44. ſeq.
Mechanici nobiles. III. *Hipp.* 2.
Mechanicas artes diſſuadet Luciano eruditio. vid. *Lucianus.*
Medeae ſomnium. II. *Salt.* 53. Medeae receptio, fuga. ib. 40. muliebrem ea deplorat ſexum. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 2. zelotypia inflammata pingitur. III. *de Domo* 31.
Medicamenta in omnibus non eandem habent vim. II. *Abd.* 27. ſaepe fallunt artem. ib. 17. medico ante adhuc multa circumſpicienda, quam accedat ad curationem. ib. 17. qualia multa medicamenta. II. *Pſeud.* 5. natura hominis ante exploranda, quam adhibeantur medicamenta. II. *Abd.* 29.
Medici Syri, ſ. Judaei. III. *Tragop.* 264.
Medicus, theoretico melior practicus. III. *Hipp.* 1. praerogativa medicorum. II. *Abd.* 23. vid. ſeq. tit.
Medicus amorem privigni aegri detegit. III. *Dea Syr.* 17.
Medius. III. *Macrob.* 11.
Megabyzus. I. *Tim.* 22.
Megacles. I. *Cat.* 8. I. *Tim.* 22.
Megapenthes, tyrannus. I. *Cat.* 8. Cydimachi cepit bona. ib. 8. interfecit Cleocritum. ib. 9.
Megillus Corinthius. I. *D. Mort.* I. 3.
Melampode audire acutius. II. *pro Imag.* 20.
Melanope an mater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Melantus, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Meleagri tabes. I. *Sacr.* 1.
Melicerta. II. *Salt.* 42.
Melitenſes caniculae. I. *Merc.* 34.
Melitenſis catellus, prov. III. *Conv.* 19.
Melitiden aut Coroebum putare aliquem. II. *Am.* 53.
Melitus. I. *Piſc.* 10. II. *Jov. Conf.* 16.
Memnon ad orientem ſolem exclamat. II. *Tox.* 27.
Memor. *Odi convivam memorem*, prov. III. *Conv.* 3.
Memphi colitur bos. II. *Jov. Trag.* 42.
Memphiticus taurus Deus, ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Menam, i. e. lunam colunt Phryges. II. *Jov. Tr.* 42.
Menandri locus. II. *Amor.* 43.
Menandri Elenchus. III. *Pſeudolog.* 4.
Mendacia, qualia licita. III. *Phil.* 1. non neceſſaria proficiſci ex amentia. ib. 2. totarum mendacia nationum. ib. 3. ſeq. poëtarum tolerabilia, v. *Poëta.*
Mendeceus. II. *Salt.* 43.
Menecles. II. *Aſin.* 49.
Menecrates, e divite pauper. II. *Tox.* 24. ejus cum Zenothemi amicitia. ib. amici opera honori adempto reſtituitur. ib. 24. ſeq.
Menecrates. III. *Ner.* toto Dial.
Menelaus, uxore ſpoliatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 26. it. 8. ex Pelopidis oriundus. I. *D. Deor.* XX. 14. cum Helena deſponſatur. ib.
Menippus mordax. II. *Bis Acc.* 33. ejus ad aſtra peregrinatio. II. *Icar.* 1. ſeq. cavillator. I. *D. Mort.* II. 1. inferis creat moleſtias. ib. 1. vitiorum inimicus. ib. canis, ubi quaerendus. ib. I. 1. deſcribitur. ib. 2. perſtringit philoſophos. I. *Nec.* 4. item poëtas. ib. pileo, leonina pelle & lyra, cur & a quo, inſtructus. ib. 8. cur ad orcum migrarit. ib. 1. ad ſuperos regreditur. ib. ridens moritur. I. *D. Mort.* XXI. 2. ib. XXII. 2. ejus cum Charonte expoſtulatio. ib. XXI. 2. ad mortem ſe praeparat. ib. X. 11.
Mens, v. *animus.* mentes excitat exemplum. II. *Gymn.* 37. diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10. mentis & corporis non ſemper eadem forma. II. *pro Imag.* 11. mentis praeſtantiſſimae imago. ib. 16—23. mente aliud celare, aliud promere verbis. I. *Apol.* 6.
Menſae, Siculis delicatiores. I. *D. Mort.* IX.
Menſae Syracuſanae. i. ſplendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Mentis Aegypt. Meſori. III. *Philopat.* 22.
Menſium ordinatus ab Aegyptiis numerus. II. *Aſtr.* 5.
Mercatorum navigationes. II. *Tox.* 4.
Merces, v. *didactrum.* mercede conductorum calamitates. I. *Merc.* eorum vita defenditur. I. *Apol.* v. *Aulici.* ſine mercede nemo facit quidquam. ib. 13. nec potentes iſtius expertes. ib.
Mercurius ad Paria mittitur. I. *D. Deor.* XX. 1. puellam amat Arcadicam. ib. XXII. 1. in hircum ſe transformat. ib. 2. varia ejus negotia. ib. XXIV. 1. cum Charonte computat. ib. IV. 1. furatur Neptuni tridentem, Martis gladium, arma Apollinis. ib. VII. 1. Cupidinem vicit. ib. 3. Veneri ceſtum ſuripuit. ib. ex teſtudine inſtrumentum fecit muſicum. ib. 4. Vulcano ob amores invidus. ib. XV. 1. canina fingitur ab Aegyptiis facie. I. *Sacr.* 14. it. primae lanuginis juvenis. ib. 11. ejus virga. I. *D. Mort.* XXIII. 3. cui comparatur ſaltatio. II. *Salt.* 85. Mercurius lapideus. III. *Nav.* 20. Mercurius praeco. I. *Vit Auct.* crebro, & III. *Fug.* 26. &c. Divitiarum dator. III. *Crom.* 14. ſtuprorum cupidus. III. *Philop.* 7.
Meretricum artes ad viros adliciendos. III. *Meretr.* VI. & paſſim in iisdem Dial. Modeſtiam ſimulant. ib. earum nomina Ampelis, Corinna, Clonarium, Chryſis, Muſarium, Philinna &c. ſingulis ib. Dial.

Me-

Meretrix verſutior. II. *Tox.* 13. deformis cur ſe exornet. III. *de Domo* 7.
Merion. II. *Par.* 47. ſaltator. II. *Salt.* 8. Graeci & Trojani ab eo didicere ſaltandi artem. ib. quid haec ei profuerit. ib.
Meſori menſis Aegypt. III. *Philopat.* 22.
Metapontini. II. *Gall.* 18.
Metrodorus. II. *Jov. Trag.* 22.
Micyllus, antea Micyllus quis fuerit. II. *Gall.* 16. ejus diteſcendi cupido. ib. 28. ejus cum Pythagora in gallum transformato colloquium. ib. ab init. ad finem.
Midas. I. *D. Mort.* II. 1. Phrygum peſſimus. ib. 2.
Milo. I. *Aet.* 8. Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34. Crotoniates, athleta. I. *Cont.* 8. taurum portat. ib.
Miltiades proditionis ſuſpectus. III. *Calum.* 29.
Minerva adjuvat Prometheum. I. *Prom.* 3. virgo perpetua. I. *D. Deor.* VIII. armata. ib. qualis facie. ib. e cerebro Jovis nata. ib. de artis praeſtantia cum Neptuno & Vulcano contendit. I. *Herm.* 20. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. glaucis oculis fingitur. ib. 11. cur ad arcus Cupidinis immobilis. I. *D. Deor.* XIX. Jovi parat inſidias. ib. XXI. 2. adjuvat Perſeum. III. *de Domo* 25. depicta tanquam pacem agens. ib. 26. fugit amorem Vulcani. ib. 27. armata, terribilis, Gorgonis caput in pectore gerens. III. *Philopat.* 8. Gigantum interfectrix. ib. Gorgonis utilitas. ib. immolatur ei ob victoriam. III. *Charid.* 11.
Mingo. mingit in convivio Alcidamas. III. *Conv.* 35.
Minoi datum vaticinium de morte filii. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8.
Minos, ejus officium. II. *Luct.* 7. ingratus. II. *Salt.* 41. judex apud inferos. I. *D. Mort.* XII. unum fert in gratiam judicium. I. *Nec.* 13. ejus tribunal. ib. 11.
Miſthon Sybarita. III. *Pſeudolog.* 3.
Mithres Deus Medorum. III. *Deor. Conc.* 9.
Mithridatis aetas & exitus. III. *Macrob.* 13.
Mithrobarzanes, magus incantator. I. *Nec.* 6. ſeq.
Mnaſciris Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Mneſarchus. II. *Gall.* 16.
Mneſitheus, nauclerus, avarus. II. *Jov. Trag.* 15.
Modeſtia quomodo ſe exſerat. II. *Imag.* 21. ejus imago. ib. 20.
Modi muſici. I. *Harm.* 1.
Modii Aeginetici. I. *Tim.* 57.
Moechorum poena raphaniſmus. III. *Mort. Per.* 9. ib. *Fug.* 33. Conf. *Adulter.*
Moeotis palus. II. *Tox.* 4.
Moerichus. I. *D. Mort.* XI. 1.
Mollia divitum veſtimenta. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim.
Momus, ad reprehendendum proclivis. II. *Jov. Trag.* 23. dei reprehenſor. I. *Nigr.* 32. arbiter conſtituitur. I. *Herm.* 20. hominis reprehendit architectum. ib. 20. Momi perſona. III. *Deor. Conc.* toto Dial. Momus reprehendit, Bacchi comites in Diis referri. III. *Deor. Conc.* 4. Herculem & Aeſculapium intactos relinquit, jubente Jove. ib. 6. Jovi exprobrat peregrinitatem. ib. aliaque crimina objicit. ib. 7. multos immerito in Deos receptos queritur. ib. 7. 8. 9. ſeq. Anubin aliaque monſtra honore divino coli indignatur. ib. 10. oraculorum praeſtigias objicit. ib. 12. cum deorum turba aucta perjuria creviſſe. ib. philoſophorum pugnantia nomina, fatum, fortuna, virtutem & naturam ridet. ib. 13. decretum ad haec prohibenda recitat. ib. 14. & 15. Momus ſcriba. ib.
Mons Lycoreus. I. *Tim.* 3.
Morbi, eorum natura in omnibus non eadem hominibus. II. *Abd.* 26. ſeq.
Morbus Corybanticus. II. *Lex.* 16.
Morbus Abderitarum. v. *Abderitae.*
Morbus ex Amore. III. *Dea Syr.* 17.
Mors omnes facit aequales. I. *Dial. Mort.* XV. 2. ib. XXIV. 1. ſeq. ib. XXV. moriendum omnibus. ib. XV. 3. nullum mors admittit perſonae diſcrimen. I. *Nec.* 15. it. 17. poſt mortem quae conſequantur, non novimus. I. *D. Mort.* I. 1. mors index felicitatis. I. *Contem.* 10. ejus nuntii ac miniſtri. ib. 17. homines medias inter ſpes exſtinguit. ib. ejus cogitatio quid conducat. ib. omnes facit aequales. ib. 22. mortuorum negotia ac viventium longiſſime diſcreta. ib. de morte ſemper cogitandum. ib. 20. variae vulgi de morte opiniones. II. *Luct.* 2. ſeq. rapit omnes. II. *Dem.* 60. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Morſus canis rabioſi rabie inficit. I. *Nigr.* 38.
Mortui, (redi ad praec. tit.) abluuntur, unguntur, floribus coronantur, ſplendideque veſtiuntur. II. *Luct.* 11. variae eorum ſepulturae genera. ib. 21. vulgus eis obolum in os imponit. ib. 10. mortuos cur honorare deceat. II. *Tox.* 1.
Mos. mores mali divitum. III. *Cyn.* 17. & 18.
Moſes tardilinguis. III. *Philop.* 13.
Mulgere lac gallinae. I. *Merc.* 23.
Mulierum quarumdam in aves, arbores, & feras converſio. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mulier foeda, lunarique adflicta morbo. II. *Tox.* 24. Hecubae aequalis mulier. II. *Gall.* 17. trifolium libidinoſarum, Phaedra, Parthenope, Rhodope. II. *Salt.* 2. mulieres philoſophantes. II. *Eun.* 7. quomodo pingi velint. II. *Q. Hiſt.* 13. earum voluptatem praefert virili Tireſias. II. *Amor.* 27. conjunctio cum iis delectabilis. ib. de congreſſu cum iis ſententia Euripidis. ib. 38. mulieris, corpore praeſtantiſſimae, imago. II. *Imag.* 5. it. ejus, mente praeſtantiſſimae. ib. 16—23. mulieres ad laudes ſibi falſo ſaepe adtributas geſtiunt. ib. 4. mulierum mollia corpora. II. *Gymn.* 25. formam infucant. II. *Amor.* 38. lapillos in auriculis ſuſpendunt. ib. 41. amentia iſtarum in adornandis capillis, ceteraque cultus luxurioſi genera. ib. 38. ſeq. poſt magnum adparatum quaenam numina ſalutatum eant. ib. 42. domeſtica earum luxuria. ib. virtus in iis haud perfecta. ib. 51. mulier pudica & formoſa cur ſe exornet. III. *de Domo* 7. mulierum formoſitatem obſcurant ornamenta. ib. 15. mulieribus mulieres congreſſae. III. *Meretr.* V. pugnam dirimunt. III. *Conviv.* 45. tonderi nolentes proſtituuntur, Venerique ex mercede ſacrificatur. III. *Dea Syr.* 6.
Mundus, de eo variae philoſophorum opinationes. II. *Icar.* 8.
Muſaeus, ſaltator. II. *Salt.* 15.

Muſae invocantur a poëtis. I. *Sacr.* 5. cur eas refugiat Cupido. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Muſae, quibuscumque & in quantum voluerint, impertiuntur. III. *Diſſ. cum Heſ.* 4.
Muſca, femina, ejus fabula. III. *Muſc.* 10.
Muſica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. muſicae harmonicae deſcriptio. II. *Imag.* 14. adhibetur ad ſacrificia. II. *Salt.* 16. eam amat Socrates. ib. 25. muſicus quidam inter canendum exſpirat. I. *Harm.* 2. modi muſici. ib. 1. muſicorum prov. *bis per omnes chordas.* I. *Prom.* 6.
Muſici cujusdam rudis audacia. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Muſicus practicus melior theoretico. III. *Hipp.* 1.
Muſonius. III. *Mort. Per.* 18. f. III. *Ner.* 1.
Muſtum bibere ventre inflato. III. *Phil.* 39.
Muzuris urbs apud Indos. II. *Q. Hiſt. Conſcr.* 31.
Mycene. I. *Cont.* 23.
Myrmidones, homines e formicis orti. II. *Icar.* 19.
Myron. I. *Somn.* 8.
Myrrha. II. *Salt.* 58.
Myrrhina, canis. I. *Merc.* 34.
Myrtium, meretrix. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Myſta Deae podagrae. III. *Tragop.* vſ. 85. & 239.
Mytilenaeorum montes. II. *Tox.* 52.

N.

NAſo trahi. I. *D. Decr.* VI. 3.
Naſturtium cibus pauperum. III. *Ep Sat.* 28.
Naſum morſu auferre. III. *Conv.* 44.
Nationum quarumdam characteres. II. *Icar.* 16. ex natione bonus non judicandus vir. II. *Tox.* 5. v. *Gentes.*
Nato. natandum ad altare. III. *Dea Syr.* 46.
Natura hominum diverſa. II. *Abd.* 29. it. 28.
Naufragi. I. *Merc.* 1. ſeq.
Navigare Athos. III. *Rhet. Pr.* 18.
Navis deſcriptio. III. *Navig.* 5. ſeq. eam Dioſcurorum alter ſervat. ib. 9. navis Aegyptia quantum lucri adferat domino. ib. 13.
Nauplii ſtrae. II. *Salt.* 46.
Nauſicaa, filius Aretae. II. *Imag.* 19.
Nautae coronati. III. *Ner.* fin.
Neanthus, Pittaci tyranni filius. III. *Indoct.* 12.
Nechraei. III. *Fug.* 6. f.
Nectar & ambroſia caro veneunt. III. *Deor. Conc.* 14.
Nefaſti dies. III. *Pſeudolog.* 13.
Neoptolemus, Achillis filius, ſaltator egregius. II. *Salt.* 9.
Nephele, mater Helles. I. *D. Mar.* IX. 2.
Nephelocentauri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Neptunus, tridente ſpoliatus. II. *Jov. Trag.* 25. ejus de artis praeſtantia cum Minerva & Vulcano contentio. I. *Herm.* 20. ejus mercenaria apud Laomedontem opera. I. *Sacrif.* 4. juvenis caeruleo capillo fingitur. ib. 11. Enipeum & uxorem ejus Tyronem decipit. I. *D. Mar.* XIII. 1. percuſſa petra, fontem projicit. ib. 3. inſidias ſtruit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2. Neptunus terrae quaſſator. terribilis ejus vox. moechus eſt. lacrymatur ob Martem deprenſum. III. *Philop.* 6.
Nero. Iſthmum perfodere tentat. III. p. 636. ſeq. ejus canendi ſtudium. ib. Dial. *Ner.* 2. Apollinis aemulus. ib. deſiſtit a conatu. ib. 4. & 5. quae ejus vox in cantando. ib. 6. quis geſtus. ib. 7. Epiroten aemulum interficit. ib. 9. oraculi Pythii oſtium vult obſtruere. ib. 10. oraculi dictum in eum. ib. & not.
Neſſus. II. *Salt.* 50.
Neſtor, paraſitus. II. *Par.* 44. ſeq. mellita ejus lingua. ib. I. *D. Mort.* XX. 4.
Neſtoris longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Neſtoris Stoici aetas. III. *Macrob.* 21.
Neurospaſta, virunculi ligneï. III. *Dea Syr.* 16. f.
Nicias, orator. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicoſtratus, athleta. II. *Q. Hiſt.* 9.
Nigrinus, amicus Luciani. I. *Nigr.* 1.
Niobe, in lapidem mutata. II. *pro Imag.* 27. II. *Salt.* 41. I. *D. Deor.* XVI. 1. & III. *Philopat.* 1. f. & 18.
Nireo formoſior. I. *Tim.* 23. ejus cum Therſita de pulcritudine rixa. I. *D. Mort.* XXV.
Nireus Aglajae f. pulcherrimus. III. *Charid.* 24.
Nix, nives verborum. III. *Dem. Enc.* 5.
Noctua, concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Nominis mutatio ob divitias. I. *Tim.* 22. v. *Simo.* nomen alterius, filio impoſitum, honoris ſignum. ib. 52. Nomina philoſophis adficti a vitiis. III. *Fug.* 26.
Noſce te ipſum. II. *Salt.* 81. I. *D. Mort.* II. 2.
Notitia, in hominum notitiam quomodo veniri poſſit. I. *Harm.* 1. ſeq. it. I. *Aët.*
Novacula, res conſiſtit in novacula. II. *Jov. Trag.* 3.
Novercae, earum commune in privignos odium. II. *Abd.* 31. a privignis amatae. II. *Q. Hiſt.* 35.
Novitas grata. I. *Zeux.* 1. ſeq. novae pulcritudinis excogitare ſpecimina, non parvae eſt ſapientiae. III. *Hip.* 8. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch* 5.
Numae Pompilii aetas. III. *Macrob.* 8.
Nummus, in honorem Glyconis, cuſus. II. *Pſeud.* 58. nummorum vis II. *Dem.* 23. v. *aurum, pecunia.*
Nuptiae cur inventae. II. *Amor.* 33.
Nuptias inituri comas ponunt. III. *Dea Syr.* 60.
Nuptias ſibi conciliare, ſoloecciſmus. III. *Sol.* 9.
Nux. Nucibus ludere alea. III. *Ep. Sat.* 8. 9. & 18.
Nyctelion. II. 1. *Ver. Hiſt.* 15.

O.

OBolum vulgus in os imponit mortuis. II. *Luct.* 10.
Octipedes apud Scythas. I. *Scyth.* 1.
Oculi quando cernant accuratius. II. *pro Imag.* 12. multi plus vident uno. ib. 14. oculi fideliores auribus. II. *Salt.* 78.
Ocypus. III. p. 665. ſeq.
Odium non recondendum in craſtinum. I. *Cauc.* 8.
Odorati capilli ridentur. III. *Cyn.* 17.
Oecus pulcer incitat oratorem ad dicendum. III. *de Domo* 1. eſt jucundus ad perorandum. ib. 3. & 13. ejus partes deſcriptae. ib. 6. ſeq. lacunar ejus auro diſtinctum. ib. 3. oecus pulcer cui ſimilis. ib. 9. oecus ſonorus confundit vocem. ib. 16. ejus ſplendor turbat oratorem. ib. 17. auditores ab auditione avertit. ib. 18.

Oedipus. II. *Sale.* 41. cum matre concumbit. I. *Merc.* 41.
Oeneus Dianam non adhibet ad ſacrificium. I. *Sacr.* 1. & III. *Conv.* 25.
Oenomaus procos filiae currus certamine victos interficit. III. *Charid.* 19.
Oleo perfun lapides, altaria. III. *Deor. Conc.* 12.
Olympi tibiae. III. *Indoct.* 5.
Olympiae victoribus quales ponere liceat ſtatuas. II. *pro Imag.* 11. Olympiorum victori ſtadia minus formidabilia. I. *Harm.* 4. Olympiis coronatum eſſe. I. *Merc.* 13.
Olympias, mater Alexandri, quale ejus puerperium. I. *D. Mort.* XIII. unde cum dracone concubuiſſe dicatur. II. *Pſeud.* 7.
Olympum tert Hercules. I. *Cont.* 4. Olympo ſuperimponitur Oſſa. ib. 3.
Omina quaedam infauſta. III. *Pſeudolog.* 17.
Omphale. II. *Q. Hiſt.* 10. decipit Herculem. I. *Dial. Deor.* XIII. 2.
Oneſicritus. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Onoſceleae, mulieres. II. *Ver. Hiſt.* 46.
Opponere utile. II. *Gymn.* 17. opponendo & interrogando facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Oraculorum ambiguitas. II. *Jov. Trag.* 43. quae praecedant oraculum. ib. 30. ejus quaedam effata. ib. 31. it. 20. II. *Pſeud.* 11. 22. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 40. 43. 47. 48. 50. 51. 53. oraculum refutatur. ib. 44. ſe defendit. ib. 48. ejus de Luciano effatum. ib. 55. oraculorum poſt eventum contrarium multatio. ib. 27. ſeq. oracula vocalia. ib. it. 26. oraculum falſum defenditur. ib. 33. ad ea probabiliter edenda quid pertineat. ib. 22. oracula multa in Graecia, Aegypto, Libya, Aſia. III. *Dea Syr.* 36. ridiculus mos oracula edendi. ib. eorum praeſtigiae ridentur. III. *Deor. Conc.* 12. oraculum Pythium obſtruere vult Nero. III. *Ner.* 10. oraculi verſus in eum. ib. & nott.
Oratio nimis ornata offae quomodo ſimilis. II. *Q. Hiſt.* 44. orationis effectus. I. *Nigr.* 35.
Oratores Caliſtratus, Alcidamas, Iſocrates, Iſaeus, Eubulides. III. *Dem. Encom.* 12. *Demades* ex nauta orator. ib. 16. v. not. *Pericles.* ib. 20. oratores vulgares. ib. 31.
Oratorum merces drachma. III. *Dem. Enc.* 36. & nott.
Orcus, nullus ex eo ad ſuperos reditus. I. *D. Mort.* XIII. 3. vid. *infernus.* qualem ſibi orcum imaginetur vulgus. II. *Luct.* 2. ſeq.
Oreſtae & Pyladis amicitia. II. *Amor.* 47. cur apud Scythas eis ſacrificetur. II. *Tox.* 5. ſeq. eorum columna adoleſcentiae Scythicae diſciplina prima. ib. 6. interficiunt Aegiſthum & Clytaemneſtram. III. *de Domo* 23.
Orgia Adonidis. III. *Dea Syr.* 6.
Orion Cedalionem ferens depingitur. III. *de Domo* 28. uſum oculorum recipit. ib. 29.
Ornamenta obſcurant mulierum formoſitatem. III. *de Domo* 15.
Oroetes Armenius. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq.
Oroetes, ſatrapa. I. *Cont.* 14.
Orphani relinquuntur diſcipuli. III. *Mort. Per.* 6.
Orpheus cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *pro Imag.* 14. cur inter divos relatus. II. *Aſtr.* 10. ejus lyra ſtellarum oſtendit harmoniam. ib. 10. Orpheus quomodo aſtrologicas propoſuerit ſcientias. ib. 10. ſaltator. II. *Salt.* 15. loquax ejus caput. ib. 50. I. *Piſc.* 2. ejus uxor Eurydice. I. *Dial. Mort.* XXIII. 2. Orpheus a mulieribus Threſſis diſcerpitur. III. *Indoct.* 11. & III. *Satur.* 8. ejus caput lyrae innatat. III. *Indoct.* 11. navigavit cum Hercule. III. *Fug.* 29.
Orythyia, rapta a Borea. III. *Philop.* 3.
Oſiris. I. *D. Mort.* XIII. 3. ſepultus Bybli. III. *Dea Syr.* 7.
Oſroës. II. *Q. Hiſt.* 21.
Oſſa adponere pinguedine obducta. I. *Prom.* 7.
Oſſa ſuperimponitur Olympo. I. *Cont.* 3.
Oſtentare aliquid, ut Tegeatae Calydonii apri exuvias, cet. III. *Indoct.* 14.
Othryades. I. *Cont.* 24.
Othryadis litterae ſanguineae. III. *Rhet. Pr.* 18.
Otium non habere ſcalpendae auris. II. *Bis Accuſ.* 2. athletae quando capiant otium. II. 1. *Ver. Hiſt.* 1. eruditis convenit. ib. quale eſſe debeat. ib. 2.
Oviculas tondent philoſophi. III. *Fug.* 14.
Ovorum uſus in Libya. III. *Diſſ.* 7.
Oxydracae. III. *Fug.* 6. f.

P.

Pacata. II. *Imag.* 7. f.
Paean. I. *D. Deor.* XIII. 2.
Paetus, medicus. II. *Pſeud.* 60.
Pagarudae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Palaeſtra, ancilla. II. *Aſ.* 2. amoris magiſtra. ib. 6-8. ſeq.
Palamedes. I. *Jud. Voc.* 5. I. *Dial. Mort.* XX. 4. II. *Salt.* 46. Ulyſſis invidiis circumventus. III. *Calumn.* 28. detegit ſimulatum Ulyſſis furorem. III. *de Domo* 30.
Palinodiam canit poëta Himerenſis, Steſichorus. II. *pro Imag.* 15.
Pallas. vid. *Minerva.*
Palma. palmas quomodo ſcandant Arabes. III. *Dea Syr.* 29.
Pamphylius ſinus. II. *Amor.* 7.
Pan, muſicus, opilio. I. *D Deor.* XXII. 3. quas res geſſerit. ib. ſpeluncam accipit virtutis praemium. ib. laſcivus. ib. 4. Mercurii ſe dicit filium. ib. 1. hirco ſimilis, cur. ib. ſeq. capitina fingitur apud Aegyptios facie. I. *Sacr.* 14. Pan, qualis. II. *Bis Acc.* 9. ubi habitet, cet. ib. ſeq. in Marathonem venit. III. *Phil.* 3. ejus forma ridetur. III. *Deor. Conc.* 4.
Pancrates, magus. III. *Phil* 34.
Pancratio certare quid. II. *Gymn.* 8. Pancratii praemia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Panthus. II. *Gall.* 17.
Paphlagones, homines ſtupidi. II. *Pſeud.* 9.
Paraſitus, (vid. *adulator*) ars paraſitica quid. II. *Par.* 9. ejus requiſita. ib. 4. ſeq. paraſitari beatum. ib. 10. paraſitus, animal feliciſſimum. ib. 11. prae divite ac paupere felix. ib. 12. artem paraſiticam eſſe optimam. ib. 13. ſeq. ea diſcitur mercede accepta, non data. ib. 18. eam oriri ex amicitia. ib. 22.

Parasiticam excoluere multi philosophi. II. *Par.* 32. seq. Parasitus bello ac pacі idoneus. ib. 39. seq. it. 51. istius nomen unde. ib. 60.
Parcae stamina fuso deducunt. I. *Cons.* 16. secus ac natura de vitae tempore constituunt. I. *D. Mort.* VI. 1. vid. *fatum*. Parcae, quot. II. *Jov. Conf.* 2. earum decreta evitari non posse. ib. 1. illis nihil potentius. ib. 3. Parcae nentes. earum vis in deos hominesque. III. *Philopatr.* 14. Conf. *Fatum*.
Parentationes in mortuos traducuntur. II. *Luct.* 20. it. 23. parentales epulae. ib. 24. v. *funus*, *sepulcrum*.
Parentibus neminem praeferunt liberi, liberis neminem parentes. III. *Pat. Enc.* 3.
Parianorum urbs, Peregrini patria. III. *Merc. Per.* 14.
Paris, magnae caussa internecionis. I. *D. Mort.* XIX. 1. Priami filius, bubulcus. I. *D. Deor.* XX. 1. amori deditus, formosus. ib. 3. judex pulcritudinis constituitur. ib. ejus cum muliere Idaea commercium. ib. munus recusat arbitri. ib. 7. seq. ad promissiones Junonis & Minervae immobilis. ib. 11. seq. ejus judicium rursus. III. *Charid.* 17.
Parrhasius. I. *Merc.* 42. II. *Imag.* 3.
Parrhesia, soçia veritatis. I. *Pisc.* 17.
Parthenope, femina libidinosa. II. *Sals.* 2.
Pasiphaë, astrologa. II. *Astr.* 16.
Pater filio amanti uxorem suam cedit. III. *Dea Syr.* 18.
Pater Noster vocatur precatio a patre. III. *Philopatr.* 27. f.
Patria nihil dulcius, augustius ac divinius. III. *Patr. Enc.* 1. patriam quisque suam caeteris urbibus praefert. ib. 2. patria est honoranda, cur. ib. 4. patriae nomen Diis earum est. ib. 5. ut patriae utilis sit unicuique opera danda est. ib. 7. patriae oblivisçitur nemo in peregrinatione. ib. 8. in patria quisque vitam finire studet. ib. 9. indigenis non desunt laudes patriae. ib. 10. in patria sepeliri quisque gaudet. ib. 11. nemo pro patria pugnare detrectat. ib. 12.
Patroclus, Achillis dicitur parasitus. II. *Par.* 46. seq. amicitia Patrocli & Achillis. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. cadaver ejus distractum. III. *Conv.* 42.
Pavo pulcritudine florum conspecta pennas exponit. III. *de Domo* 11.
Pauperes beatiores divitibus. III. *Ep. Sat.* 26. pauperum querelae. ib. 20. vestes eorum cribro & reti similes. ib. 24. eorum cibus nasturtium, porrum, cepa. ib. 28. eos despicere decet adparatum divitum. ib. 29. solamen paupertatis, quod divites mortui nil secum ferant. ib. 30. Divisionem opum a Jove petunt. ib. 31. sine pauperibus urbes habitari non possunt. ib. 33. importuni in petendo. ib. 36. eorum ceteri mali mores. ib. 37. & 38.
Paupertas defenditur. III. *Cyn.* 4. & 5.
Pauperum solatium. I. *D. Mort.* IV. paupertatis caussa. I. *Tim.* 5. seq. in eam incidere, facile. ib. 29. quaenam eam virtutes comitentur. ib. 31. seq. pauperes liberrime moriuntur. I. *Cat.* 15. paupertas servitii voluntarii praetextus. I. *Merc.* 5. est perpetua comes mercede conductorum. ib. paupertas cogens. I. *Apol.* 10. pauperum status melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. seq.
Pausias pictor. III. *Dem. Enc.* 23. & 24.
Peccare esse hominis. II. *Dem.* 7.
Pecuniae vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum*, *divitiae*.
Pelei & Thetidis connubium. I. *D. Mar.* V. 2.
Pelias quid sperarit. II. *pro Imag.* 2.
Pelion Olympo superimponitur. I. *Cont.* 3.
Pella, oppidum Macedoniae. II. *Pseud.* 6.
Pellem insidere quid apud Scythas. II. *Tax.* 48.
Pelops Hippodamia potitur, interfecto socero. III. *Charid.* 19. f.
Pelops mactatus. II. *Sals.* 53. ejus humerus. ib.
Peluliotae colunt cepam. II. *Jov. Trag.* 42.
Penelope, mater Panos. I. *D. Deor.* XXII. 2. quomodo picta. II. *Imag.* 20. an casta. II. 2. *Ver. Hist.* 36. Penelopes tela. III. *Fug.* 22.
Pentheus. I. *Pisc.* 2. II. *Sals.* 41.
Pera suspensa philosophorum gestamen. III. *Fug.* 14. & passim.
Peraequator Craton. III. *Philop.* 19. f.
Perdiccas. I. *D. Mort.* XIII. 2. novercae amore deperiit. II. *Q. Hist.* 35. ejus commentum. III. *Calumn.* 18.
Peregrinantium erga patriam pietas. III. *Pat. Enc.* 8. seq.
Peregrini, in eis quoque laudanda virtus. II. *Tox.* 5. Peregrini vita. III. p. 325. ejus mors, in ignem dum insilit. ib. p. 357. patrem interficit. ib. p. 352. Christianorum sapientiam didicit. ib. p. 338.
Pericles Aspasiae egit caussam. II. *Amor.* 30. Periclis Olympii encomium. II. *Imag.* 17. de Pericle. I. *Scyth.* 11. it. II. *Salt.* 36. it. I. *Tim.* 10.
Perilaus, fabricator bovis aenei, in quem ipse injectus. II. *Jov. Trag.* 28.
Peripatetici, quales. I. *Herm.* 16. divitias non valde temnunt. II. *Enn.* 3.
Perithoi atque Thesei amicitia. II. *Salt.* 60. II. *Tox.* 10.
Perjurium Hermodori. II. *Icar.* 16.
Perjurium committere per numen impotens. III. *Philop.* 4. & not. 84.
Persae demisso vultu accumbunt. I. *Merc.* 29. sacrificant igni. II. *Jov. Trag.* 42. quomodo reges adorent. III. *Navig.* 30. Persarum reges ubi lint in acie. ib. 31.
Perseus quomodo pingatur. II. *Pseud.* 11. III. *de Domo* 25. interficit Cetum. I. *D. Mar.* XIV. 3. III. *de Domo* 22. cum matre in mare praecipitatus servatur. I. *D. Mar.* XII. 1. Medusae amputat caput. ib. 2. adversus Gorgonas in certamen exit. ib. Perseus alatus venit in Lydiam. ib. Andromedes acceditur amore. ib. 3.
Perspicuitati sermonis danda opera. II. *Lex.* 23.
Pes, non alterum umquam pedem protulisse Corintho. II. *Q. Hist.* 29. pedibus illotis aggredi aliquid. III. *Dem.* 4. equinos pedes optat Cynicus. III. *Cyn.* 15. pedibus incedere quam gestari praestat. ib. 17.
Pestilentia, Athenis grassans, quando desitura sit. I. *Scyth.* 2.
Phaeaces, saltatione gaudent. II. *Salt.* 13. de iis. I. *Nigr.* 35.
Phaedra, femina libidinosa. II. *Sals.* 2.

Phaedra defert Hippolytum. III. *Calumn.* 26.
Phaedrus. I. *D. Mort.* XX. 6.
Phaëthon cur ceciderit. I. *D. Deor.* XXV. 2. ad Eridanum ſepelitur. ib. 3. ſorores ejus mutantur in populos. ib. 3. quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 19. ejus fabula. ib. ſorores. ib. it. II. *Salt.* 55. rex incolarum ſolis. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12.
Phaëthontis fabula. III. *Electr.* 2.
Phalaris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8. mittit Delphos taurum. II. *Phal. Pr.* 1. quis, quomodo educatus. ib. 2. crudelitatis calumnia ſe purgat. ib. 1. ſeq. cur ſibi vindicarit imperium. ib. 3. rempubl. in meliorem redegit ſtatum. ib.
Phalli cum inſcriptionibus. III. *Dea Syr.* 16. alti trecentos paſſus. ib. 28.
Phaneti ſacrificant Gyllenii. II. *Jov. Trag.* 42.
Phanomachus. III. *Navig.* 27.
Phaon. I. *D. Mort.* IX. 2.
Pharmacopola, aliis tuſſis dato remedio, ea ipſe laborat. I. *Apol.* 1.
Phavorinus a Demonacte illuſus. II. *Dem.* 12.
Pellopodes. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4.
Pherecydes Syrus. III. *Macrob.* 22.
Phidias elaborato Jove, imaginem praetereuntium exponit judicio. II. *pro Imag.* 14. ejus opus praeſtantiſſimum. II. *Imag.* 4. Jovem exhibet. I. *Somn.* 8. ejus in fingendo deone dexteritas. I. *Herm.* 54. de eo. I. *Sacr.* 11.
Phidon, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Philebus. II. *Aſ.* 36.
Philemon, poëta comicus. I. *Salut.* 6.
Philemonis aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 25.
Philetaeri Pergamenorum regis aetas. III. *Macrob.* 12.
Philippi teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Philippides, cognomine, primus dicitur uſurpaſſe ſalutandi formulam *gaude.* I. *Salut.* 3. in ipſo gaudendi verbo exſpirat. ib.
Philippus, qualis Macedonibus. II. *Par.* 42. contra Corinthios arma ſumit. II. *Q. Hiſt.* 3. Aeſchinem colit ob eruditionem. I. *Somn.* 12. exprobratur ei proditio, perfidia. I. *D. Mort.* XIV. 3. ſua facta enumerat. ib. 2. de eo. I. *Nec.* 17.
Phillades, adulator. I. *Tim.* 47. ſeq.
Philo Diniae fil. III. *Charid.* 4.
Philocrates, proditor patriae. II. *Par.* 42.
Philoctetes. II. *Salt.* 46. Philoctetes, celeber ſagittarius. III. *Indoct.* 5.
Philolaus. I. *Salut.* 5.
Philopatris. III. p. 584. ſeqq.
Philoſophia & philoſophi traducuntur ubique. peram & baculum geſtant. I. *Vit. Auct.* ib. *Sacrif. D. Mort.* & III. *Fug.* 14. ac paſſim. Conf. *Sophiſtae.* philoſophi logomachi. II. *Eun.* 1. ſeq. philoſophis conſtituuntur ſalaria. ib. 3. altercantium judex ad quid attendere debeat. ib. 5. ſophiſtica eorum vitae ratio. II. *Icar.* 24. ſeq. hominum ſe praebent contemtores, deorum illuſores. ib. 30. pugnans cum dogmatibus vita. ib. eorum quidam characteres externi. ib. 5. diverſae inter ſe de natura rerum ſententiae. ib. ſeq. quorumdam mors miſera. II. *Par.* 57. eorum multitudo. II. *Bis Acc.* 6. mento tenus illi. ib. 11. eorum acerbae litigationes. ib. temeritas in diſputando. II. *Icar.* 6. ſeq. ſectae eorum. ib. 29. multi paraſitantur. II. *Par.* 32. ſeq. tumidi, avari. ib. 52. ſi illi a barba judicandi, quid ſequatur. II. *Eun.* 9. in eis conſiderandus animus. ib. philoſophia ad ſobrietatem reducit ebrios. II. *Bis Accuſ.* 17. ea quidam factus deterior. I. *Herm.* 80. ſeq. philoſophus qualis corpore eſſe debeat. II. *Eun.* 8. remota philoſophorum a praeceptis vita. I. *Piſc.* 34. ſeq. it. I. *Tim.* 54. ſeq. quidam durius educant adoleſcentiam. I. *Nigr.* 27. philoſophi quomodo explorandi. I. *Piſc.* 42. philoſophiam cur amplecti oporteat. I. *Herm.* 20. philoſophi cujusdam deteſtanda avaritia. ib. 9. philoſophia rerum humanarum contemtrix. ib. 7. cujusdam philoſophi cum voracitate conjuncta vinoſitas. ib. 11. auditores philoſophiae non ex aequo omnes evadunt philoſophi. I. *Nigr.* 37. philoſophi barbati, palliolo amicti. I. *Piſc.* 11. eorum ignorantia. ib. ab ira alieni. ib. 8. philoſophiae amore pauci, gloria illius praemiisque plerique ducuntur. ib. 30. comparantur philoſophi cum hiſtrionibus. ib. 31. it. cum aſino Cumano. ib. 32. it. cum ſimiis. ib. 36. philoſophiae comites. ib. 16. philoſophis indignari non convenit. ib. 14. variae eorum ſectae. I. *Auct.* (v. *Sectae.*) quidam Scepticus. ib. 27. diverſa a doctrinis vita, quorumdam. I. *Nec.* 5. inſcitia & dubitatio. ib. 4. diverſa alterius ab altero dogmata. ib. tricae diſceptationesque frigidae. ib. philoſophia vulgaribus inimica bonis. I. *Nigr.* 4. ejus auditores cum inſanientibus comparantur. ib. 37. philoſophos oportet eſſe paucis contentos. I. *Tim.* 57. admonentur ii. I. *D. Mort.* I. Philoſophorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 13. ſeq. Philoſophia profugiens ab ſemidoctis. III. *Fug.* 4. ab Jove demiſſa ut ſanet homines. ib. 5. primum ad barbaros proficiſcitur, dein ad Graecos. ib. 6. Mercenarium genus hominum ad eam tranſit. ib. 12. philoſophis addita nomina a vitiis. ib. 26. Philoſophi diſputantes ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1. immodeſtos & impudicos ſe gerunt in conviviis. ib. per totum Dialogum. Primum accubitum poſtulant. ib. 9. manus conſerunt. ib. 33. & 43. mingunt in Convivio. ib. 35. candelabrum evertunt. ib. 46. Philoſophos vana excogitaſſe nomina Fati, Fortunae, Virtutis & Naturae. III. *Deor. Conc.* 13.
Phineus caecus. II. *pro Imag.* 20. cibis ab Harpyis privatus. I. *Tim.* 18. de eo. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Phocion, in ſumma paupertate mortuus. II. *Jov. Conf.* 16.
Phoenices, mercatores. II. *Icar.* 16. ſtellarum ſcientiae dediti. ib. 1.
Phoenix, praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Phoenix avis ſe comburit. III. *Mort. Per.* 27.
Phryges colunt Menam, i. e. lunam. II. *Jov. Trag.* 42. eorum ſaltandi genus. II. *Salt.* 34. Phrygum tubis. I. *Nigr.* 37.
Phrynondas. II. *Pſeud.* 4.
Phryxus, Athamantis filius. II. *Aſtr.* 14. cur ariete vectus dicatur. ib. ab ariete eſt vectus. I. *D. Mar.* IX. 2.

Pictores atque poëtas non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. pingi volunt multi, quam ſunt, formoſiores ab iis. ib. 6. ſomnia pictorum. I. *Herm.* 72.
Pila, de illa apud Lacedaemonios decertatio. II. *Gym.* 38.
Pileo cur non indigeant Graeci. II. *Gymn.* 26.
Pincerna acutum videat & audiat. III. *Cron.* 18.
Pindari verſus recitati. III. *Dem. Enc.* 19.
Pindarus, poëta Thebanus. II. *Imag.* 8. aquae, deinde auri laudator. II. *Gall.* 7.
Pinguedine obducta adponere oſſa. II. *Prom.* 7.
Piraeeus. III. *Charid.* 1. & ſaepe, ſingulis Tomis.
Pirithous, ex uxore Ixionis a Jove genitus. I. *Dial. Deor.* VI. 3.
Piſcatores quomodo rete queat decipere. I. *Herm.* 65.
Piſces non edunt Aegyptii. II. *Aſtr.* 7.
Piſcis res ſacra, piſcibus non veſcuntur Syri, nec Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. piſces ſacri aluntur in templo. ib. 45. nomina habent, & vocati accedunt. ib.
Piſtillum, ex eo facere hominem. III. *Phil.* 36.
Pittacus. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Pituita plenae naris homo. II. *Pſeud.* 20.
Planetarum oppoſitiones & quadraturae. III. *Philopat.* 24.
Planetis nomina ab Aethiopibus tributa. II. *Aſtr.* 4. planetarum choreae. II. *Salt.* 7.
Platonis eloquentia, prudentia. I. *Piſc.* 22. I. *D. Mort.* XX. Platonici quales. I. *Herm.* 16. Plato, paraſitus minus idoneus. II. *Par.* 34. it. 43. quaedam ſaltationis genera laudat, quaedam rejicit. II. *Salt.* 34. Plato, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. quomodo ſalutandum duxerit. I. *Salut.* 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 21. communes vult mulieres, ſed alio ſenſu quam vulgus credit. III. *Fug.* 18. Plato accuſatur paederaſtias. III. *Conv.* 39. & communium uxorum cauſſa. ib.
Plethrium locus in gymnaſio. III. *Mort. Per.* 31.
Pluto, unde iſti hoc nomen. II. *Luct.* 2. in quos ejus imperium. ib. nutrix dicitur podagrae. III. *Tragop.* vſ. 110.
Plutus, quando claudus, quando alatus. I. *Tim.* 20. ejus quaedam epitheta. ib. 29. caecus. ib. 20. largitor opum. ib. 21. (v. *divitiae.*)
Podagrae ſcena. III. *Dial. uls.* ejus remedium. ib. vſ. 74. plerumque irrita medicamenta 145. & ſeq. ac 295. origo ex tartaro, & cauſſa phyſica. ib. 100. ejus nutritor Pluto. 110. tempus invaſionis. 115. locus dolorque intenſiſſimus. 120. ſeq. it. 300. Podagrici jocoſi & deriſui obnoxii. ib. 180. & 331. etymon podagrae. 187. Podagroſi heroes. 250. Podagrici initio nolunt fateri ſe podagra laborare. III. *Cyp.* 6. ſeq.
Podalirii & matris Alexandri Magi nuptiae. II. *Pſeud.* 39.
Poecile. III. *Navig.* 13.
Poena, punire homini bono difficilius, quam puniri. II. *Phal. Pr.* 8. poenae infernales. v. *infernus.* dextrae praeciſio poenae genus apud Scythas. v. *Scythae.* poenae poſt hanc vitam. II. *Fov. Conf.* 17. I. *Nec.* 14.
Poëſis, Poëtae. traditur ea adoleſcentiae Graecae, quo modo. II. *Gymn.* 21. poëtae quando vera canant. II. *Fov. Conf.* 2. illos ac pictores non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. certant in laudanda coma Stratonices. ib. 5. poëtis magna licentia eſt. III. *Diſſ. cum Heſ.* 5. Poëtae equitibus comparantur. III. *Dem. Enc.* 5. furere iis opus eſt. ib. Poëſis an oratoria praeſtet. ib. & ſeq. dicuntur attoniti. III. *Philop.* 2. poëtarum portenta. ib. & potiſſimum. §. 3. poëtarum audacia. I. *Herm.* 74. ſomnia. ib. 72. eorum mendacia tolerabilia. III. *Phil.* 2. it. 4. quidam aſſentator. II. *pro Imag.* 4. nimis obſcuri reprehenſionem incurrunt. II. *Lex.* 25. eorum oeſtrum. II. *Q. Hiſt.* 8. vitiorum ſcenicorum poëta haud particeps. I. *Nigr.* 9. invocant Muſas. I. *Sacr.* 5. eis proprium nihil ſani & veri proloqui. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. fumus poëticus. I. *Tim.* 1. it. I. *Nec.* 3.
Polemon, comiſſator. II. *Bis Acc.* 16. ſeq.
Pollux vulneratur. I. *D. Deor.* XXVI. 1. is & Caſtor ſimiles. ib. quomodo diſcernantur. ib. alternis moriuntur. ib. cur. ib. 2. fraternus eorum Amor. ib. Pollux, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Polus. I. *Aët.* 3. I. *Nec.* 16.
Polybii Megalopolitani aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 22.
Polybius quidam indoctus. II. *Dem.* 40.
Polycleti canon. III. *Mort. Per.* 9. II. *Salt.* 75.
Polycletus effingit Junonem. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Polycrates, Samiorum tyrannus, miſer ejus finis. I. *Cont.* 14. III. *Navig.* 26.
Polydamas. I. *Aët.* 8.
Polydamantis ſtatua febricitantes ſanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Polygnotus. II. *Imag.* 7.
Polyidus. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Polyphemus a Galatea amatus. I. *D. Mar.* I. 1. muſicus. ib. 3. ab Ulyſſe excaecatus. ib. II. 1. Ulyſſis devorat ſocios. ib.
Polyphemus pro homine impuro. III. *Pſeudol.* 27.
Polypi, piſcis, verſutia. I. *D. Mar.* IV. 3.
Polyprepon tibicen. III. *Conv.* 20.
Polyſtrates. I. *D. Mort.* IX.
Poma demorſa amoris ſignum. III. *Meret.* XII.
Pomum aureum, projicitur. I. *D. Mar.* V. 1. pulcherrimae praemium. I. *D. Deor.* XX. 1.
Pomum Eridis. III. *Charid.* 10. III. *Conv.* 35.
Pontici, rudes homines. II. *Pſeud.* 17.
Pontus Euxinus dicitur inhoſpitalis. II. *Tox.* 3.
Populi ad Eridanum flumen. III. *Electr.* 1. ſeq.
Populus Somniorum. III. *Philopat.* 21.
Porcellus Acarnanius amator adoleſcens. III. *Meretr.* VII. f.
Porcos non immolant Syrii. III. *Dea Syr.* 54.
Porta ferrea. III. *Philopatr.* 23.
Porus. II. *Q. Hiſt.* 12.
Poſydonii Apameenſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Potamo. III. *Macrob.* 23.
Potentes improbi cum libris comparantur. I. *Merc.* 41.
Praemia victorum, quae. II. *Gymn.* 9. poſt hanc vitam praemia. II. *Fov. Conf.* 17. ſeq. philoſophici certaminis. II. *Enn.* 3.

Praesules quinam Thessalis. II. *Salt.* 14.
Praxitelis opus admirabile. II. *Amor.* 11. seq. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Precaturi in Syria conscendunt altissimas phallos. III. *Dea Syr.* 29.
Priapus, saltare doctus. II. *Salt.* 21. qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. ridiculum quoddam committit. ib. 2.
Procorum apud Bosporanos mos. II. *Tox.* 44.
Prodicus. I. *Aët.* 3.
Prometheus a Minerva adjutus. I. *Prom.* 3. ejus nomine insigniuntur figuli. ib. 2. cruci adfigitur. I. *Cauc.* 2. cur. ib. 3. ad objecta a Mercurio crimina respondet. ib. 7. advocata Minerva format homines. ib. 13. in libertatem restituitur. I. *D. Deor.* 1. f. Promethei opus. I. *Prom.* fine. ejus partem ferre. I. *Merc.* 26. ejus palo adfixi calamitas. I. *Sacr.* 6.
Propugnaculum patriae Demosthenes. III. *Dem. Enc.* 35.
Proserpina. I. *D. Deor.* XI. 1.
Protarchus. I. *Tim.* 22.
Protesilaus. I. *D. Mort.* XXIII. it. XIX. in vitam redire cupit. ib. 1. Hectoris cecidit manu. ib. unius diei ei conceditur ad superos reditus. ib. XXIII. 3.
Proteus, saltator. II. *Salt.* 19. variae ejus formae. I. *D. Mar.* IV. 1. & III. *Dem. Enc.* 24. Proteus alter Peregrinus. III. p. 325. patriae donat quinque talentorum millia. ib. c. 4. p. 328.
Providentia deorum a quibus negetur. II. *Jov. Conf.* 6. negatur. II. *Jov. Trag.* 4. it. 16. 17. 35. seq. cur de ea dubitandum. ib. 19.
Proxenidas. I. *Aët.* 4.
Prudens praesentibus est contentus, nihilque eorum tale existimat, quod tolerari nequeat. I. *D. Mort.* XXVI. 2.
Prudentiae imago. II. *Imag.* 17.
Prytaneum. I. *Cauc.* 4.
Psittopodes. III. 1. *Ver. Hist.* 35.
Psyllotoxotae. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Ptaeodorus. I. *D. Mort.* VII. 1.
Ptolemaeus bicolorem hominem & camelum Aegyptiis spectandum exhibet. I. *Prom.* 4. Thespin, tibicinem, ob artis peritiam dono adficit. ib. Lagi filius. I. *Salut.* 10. cum sorore coit. II. *Icar.* 15. quomodo se gerat adversus Apellem absurdo crimine delatum & Antiphilum ejus delatorem. III. *Calum.* 2. seq.
Ptolemaeus Dionysus. III. *Calumn.* 16.
Ptolemaeus Lagi f. quamdiu vixerit. III. *Macrob.* 11.
Pudor, variaque ejus a variis epitheta & synonyma. I. *Merc.* 11. pudore ob laudes suffundi, moderati est animi. II. *pro Imag.* 17.
Pueri comati in pretio. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* vocantur Hyacinthi, Achilles, Narcissi. ib.
Pugna philosophorum in convivio. III. *Conv.* 33. 34. & 43. ac seq.
Pulcher homo, de bonis moribus, vel elegantiarum studioso. III. *Philopat.* 1. not. 11. Pulchros semper Diis gratos fuisse. III. *Charid.* 7. & 9. Pulchri colluntur ab omnibus: deformes odio habentur. ib. 15.
Pulchritudo mentis & corporis non semper in eodem invenitur homine. II. *Imag.* 11. pulcritudinis corporis praestantissimae imago. ib. 5. it. mentis. ib. 15—23. pulcritudinis novae excogitare specimina, non parvae est sapientiae. III. *Hip.* 8. pulcrarum rerum spectator. III. *de Domo* 2. earundem adspectus pellicit animos. ib. 10. res pulcrae, quae videntur, quam quae audiuntur, multo magis percellunt animum. ib. 19. seq. de pulchritudine dissertatio: III. *Charidem.* à p. 618. ad 635. vel potius. ib. a c. 6. omnes ejus participes esse cupiunt, sed paucis contigit. ib. 6. pulchritudo Jovem reddit mansuetum. ib. 8. de pulchritudine sua Deae magnifice sentiunt. ib. 10. ei non invidetur. ib. 23. ei studetur in omnibus operibus. ib. 25.
Pulicisagittarii. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Pulicum vestigia metiri. III. *Philos.* 12. & ib. not. 12.
Pulvis & lutum cur in gymnasiis subjiciantur. II. *Gymn.* 28. seq.
Punire. vid. *Poena.*
Purpuram gestat summus sacerdos. III. *Dea Syr.* 42. purpurae cochlea ad cibum destinatus. III. *Cyn.* 11.
Pygmalion, deperit statuam Veneris. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4.
Pyladis & Orestae amicitia. II. *Amor.* 47. it. II. *Tox.* 5. seq. perpetrata caede evadunt ambo. ib. 2. cur divino cultu digni. ib. 3. v. *Oreste.*
Pylius, senex. II. *Imag.* 13.
Pyramidum supervacuitas. II. *Luct.* 22. quamvis altae, non praebent umbram. II. *Tox.* 27.
Pyriphlegethon. II. *Luct.* 3. I. *D. Mort.* XX. 1.
Pyrrhias. I. *Merc.* 23.
Pyrrhichia, saltationis genus. II. *Salt.* 9.
Pyrrho nullum verum putat esse judicium. II. *Bis Acc.* 25. de eo. II. *Icar.* 25. Scepticus, bilanx ejus doctrina. I. *Auct.* 26. seq. Epirota ab adulatoribus circumscriptus. III. *Indoct.* 21.
Pyrrhus varias fortunae vices subiit. II. *Salt.* 11. quid a diis potissimum petierit. ib.
Pythagoras peregrinatur in Aegyptum. II. *Gall.* 18. Hori libros & Isidis edidicit. ib. sequaces ejus. ib. in Aspasiam mutatus. ib. 19. ex meretrice iterum philosophus. ib. 20. hospes tyranni Phalaridis. II. *Phal. Pr.* 10. de eo multa injuriose dicuntur. ib. fabarum osor. II. 2. *Ver. Hist.* 24. de transformatione istius. ib. 21. quomodo salutare consueverit. I. *Salut.* 4. ejus jusjurandum. I. *Auct.* 4. ejus scientiae. ib. 2. cujas, ubi institutus. ib. 3. transmigrationem animae statuit. ib. 5. aversatur fabas, cur. ib. 6. de eo. I. *D. Mort.* XX. 3. modo pauper, modo dives. II. *Gall.* 15. quomodo ex Euphorbo factus Pythagoras. ib. 16. auri amans. ib. 13. contra Graecos in bellum proficiscitur. ib. 13. superbus. ib. 4. de fabis non edendis legem tulit. ib. cur. ib. 18. in gallum mutatus. ib. 4. sophista. ib. 18. fabula de Pythagora sacris Eleusiniis interesse prohibito. III. *Pseudolog.* 4. Pythagorae quaternarius. III. *Philop.* 12. & not. 17.
Pythia Delphica. I. *Herm.* 60. v. *oraculum.*
Pythio non opus habere interprete. II. *Jov. Trag.* 28.
Pythonis vana promissa. III. *Dem. Enc.* 32. f.
Pytines. III. *Macrob.* 25.
Pytiocamptae. II. *Bis Acc.* 8. I. *Prom.* 7.

Q.

Quadi. II. *Pſeudolog.* 48.
Quæſtiones frivolae. II. *Bis Acc.* 34.
Quaternio, maximum jusjurandum, numerique perfectio. I. *Salt.* 5.
Quatuor, jusjurandum Pythagorae. I. *Auct.* 4.

R.

Radi ad cutem, v. *tondere*, vel I. *Vit. Auct.* 20. ibique plura in nott.
Raphanitmus moechorum poena. III. *Mort. Per.* 9.
Regum conditio miſera. II. *Gall.* 24. Coloſſis quomodo ſimiles. ib. ſeq. quando Tragicis auctoribus. ib. regibus multa mala cum privatis communia. I. *Const.* 18. regum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 8. ſeq.
Reprehendere facile, emendare conſilio, difficilius. II. *Jov. Trag.* 23.
Requietem quando capiant athletae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 1. eruditorum requies qualis eſſe debeat. ib. 2. convenit eis. ib. 1.
Reſponſa, quae neque coelum, neque terram tangunt. II. *Pſeud.* 54.
Retrocurrere melius, quam male currere. II. *Aſin.* 18.
Rex compotationis talorum victoria creatus. III. *Saturn.* 4.
Rhadamanthus, ejus officium. II. *Luct.* 7.
Rhea arte ſaltandi delectatur. II. *Salt.* 8. anus Attin puſionem amat. I. *D. Deor.* XII. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. zelotypa. ib. amore puſionis deperit. ib. 7.
Rhetorica fucuta. II. *Bis Acc.* 31. infra poëſin. III. *Rhet. Pr.* 4. ejus imago. ib. 6. quae ejus amatores bona conſequuntur. ib. duae ad eam viae. ib. 7. ſeq. rhetores quidam novi perſtringuntur laudando. ib. 11. ſeq. tumidi, avari. II. *Par.* 52. rhetor malus quidam. II. *Dem.* 36. quorumdam geſtus, actionesque ridiculae. III. *Rhet. Pr.* 19. extemporales quidam. ib. 20.
Rhodochares. I. *Cat.* 17.
Rhodius quidam ſophiſta. II. *Tox.* 27.
Rhododaphne quid. III. *Pſeudolog.* 27.
Rhodope, femina libidinoſa. II. *Salt.* 2.
Rhodus, Soli ſacra. II. *Amor.* 7. ejus laus. ib. 8.
Riſus, cum Sardonio riſu dicere aliquid. II. *Aſin.* 24. quo ad vivimus, riſu in ambiguo. I. *D. Mort.* I. 1.
Rivales. II. *Tox.* 44. ſeq.
Roma, nutrix vitiorum. I. *Nigr.* 16. exprobratur Romanis inſana equorum cupido. ib. 29.
Rufinus Cyprius. II. *Dem.* 54.
Rupes. ſuper alba rupe dormire. III. *Philopat.* 21.
Ruſticitas Hippolytea. II. *Amor.* 2.
Rutilianus. II. *Pſeud.* 4. ſuperſtitioſus, alioquin bonus. ib. 30.
Roxane. II. *Imag.* 7. depicta. I. *Aët.* 4. ſeq.

S.

Sabazius Deus. III. *Deor. Conc.* 9.
Sabinus. Luciani ad eum mercede conductorum directa defenſio. I. *Apolog.* toto Dial.
Sacco major tabella, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Sacerdotum circa hoſtias negotia. I. *Sacr.* 13. Sacerdotes plures trecentis in uno templo. III. *Dea Syr.* 42. eorum veſtis candida; ſed ſummus ſacerd. purpuram geſtat, aliaque de iis. ib. & ſeq. vulnerant brachia. ib. 50.
Sacrificia variarum nationum. II. *Icar.* 24. cur fiant. II. *Jov. Conf.* 7. variarum gentium. II. *Jov. Trag.* 42. adhibetur ad ea ſaltatio & muſica. II. *Salt.* 16. deridentur. I. *Sacr.* 1. eis ſibi deos conciliant homines. ib. 2. v. *hoſtiae*. Sacrificii ritus, pecoribus ex arbore ſuſpenſis. III. *Dea Syr.* 49. alius ſacrificandi ritus. ib. 55.
Sacrilegus quidam. II. *Tox.* 28.
Sagittarius. I. *Herm.* 28. eorum apud Scythas atque Perſas ratio. ib. 33. Curetes opio inficiunt ſagittas, veneno Scythae. I. *Nigr.* 37. ſagittarii ſcopum haud ferientes. ib. 36.
Salaëthus, lata lege contra adulterium, ipſe in eo deprehenſus. I. *Apol.* 4. Salaëtho ſimilia facere. ib.
Salaria eruditis conſtituuntur. v. *Philoſophi.*
Saliorum ſaltatio. II. *Salt.* 20.
Salmoneus Jovis fulmina imitatus, ab eo dejectus. III. *Philop.* 4.
Salpinx an cognomen Soterichis, dubium. III. *Ocyp.* vſ. 79.
Saltator dicitur Pantomimus. II. *Salt.* 67. inſignis quidam. ib. 63. ſeq. ſaltatio quemdam barbarum adficit. ib. 63. it. 66. ejus jucunditas. ib. 71. ſeq. exercitium illius omnium optimum. ib. ſaltator eſt imitator. ib. 62. ſeq. ſoloeciſmi ſaltationis. ib. 80. imperitia quorumdam ſaltatorum non ipſi arti derogat. ib. laudem meriturus, qualis eſſe debeat animo. ib. 74. ſeq. corpore. ib. 75. ſeq. ejus geſticulationes comparantur. ib. 78. ſaltationis cacozelia. ib. 82. amens aliquis ſaltator. ib. 83. ars comparatur cum aurea Mercurii virga. ib. 85. in ea magnum ponit ſtudium urbs Antiochiae. ib. 76. quale negotium ſaltatio. ib. 1. delectat aeque ac prodeſt. ib. 6. laudator ſaltationis ovi ſimilis. ib. ejus ſtudium non recens, quando & unde ortum. ib. 7. ſaltatio armata. ib. 8. cantationes ſaltatoriae. ib. 11. Lacedaemonii certant in hoc exercitio. ib. 10. Graeci & Trojani a quo didicerint. ib. 8. Cretenſes, ſaltationis laude nobiles. ib. it. Indi, & qui ſaltando deprae liantur, Aethiopes. ib. 8. & 17. ſtudium divinum, ſaltatio. ib. 23. ab Homero & Heſiodo laudatur. ib. ſeq. Romanorum ſaltatio. ib. 20. ſaltantes Muſae. ib. 24. adhibetur ad ſacrificia ſaltatio. ib. 16. ponuntur in ea excellentibus ſtatuae. ib. 14. in caput ſaltantes. ib. 13. ope hujus artis gentes domitae. ib. 22. Saliorum ſaltatio. ib. 20. Phaeaces ea gaudent. ib. 13. certaminibus additur. ib. 32. iſta ſcientia non levis. ib. 35. comparatur. ib. qualis ſcientia. ib. 36. ſaltator quid ſcire debeat. ib. ſeq. varia ſaltationis genera, Pyrrhichia, Gymnopaedia, Emmeleia, Hormus, Sicinnis, Cordax, Bacchica, Dionyſiaca, Caryatica. Gruem it. Thermayſtrida ſaltare, Phrygica ſaltat. v. *ſuo titulo.*
Salve, ſalut. formula, quid, ejusque uſus. I. *Salut.* 2.
Sandalia inaurata e Pataris. III. *Meretr.* XIV.

Sanguinea aqua ab arena rubra. III. *Dea Syr.* 8.
Saperda piſcis. III. *Meretr.* XIV.
Sapientiae imago. II. *Imag.* 17. ſapientis a ſophiſta differentia. III. *Hip.* 2.
Sappho Lesbiaca. II. *Amor.* 30. vita elegans. II. *Imag.* 18.
Sardanapalus. I. *D. Mort.* II. 1. Aſſyriorum peſſimus. ib. 2.
Sardium arcem expugnaſſe. I. *Merc.* 13.
Sardonio cum riſu dicere aliquid. II. *Aſin.* 24.
Sarpedo. II. *Par.* 46.
Saturnalia feſtum ſeptem dierum. III. *Satur.* 2. p. 386.
Saturnalium leges. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. otium in hoc feſto imperatur omnibus, exceptis coquis & dulciariis. ib. §. 13. omnes homines aequales. ib. divites munera mittunt pauperibus. ib. 14.
Saturnus exſecto patre devorat filios. I. *Sacr.* 5. cur vinctus dicatur. II. *Aſtr.* 21. Saturnum olere, proverb. III. *Rhet. Pr.* 10. Saturni ſacerdos & ſacrificium. III. *Saturn.* 1. ſeptem diebus tantum regnat Saturn. ib. 2. liberos ſe devoraſſe negat. ib. 6. imperium ei non ademit Jupiter. ib. ſed ſenex & podager ſponte id tradidit. ib. 7. Saturni aevo omnia ſponte naſcebantur, vinum fluebat, &c. ib. 7. & 20. Falcem gerit. III. *Cronoſ.* 10. & 11. Caſtravit Coelum. ib. 12.
Satyrorum deſcriptio. III. *Deor. Conc.* 4.
Sauromatae invadunt Scythas bello. II. *Tox.* 39.
Scapha viminea trajicere mare. I. *Herm.* 28. ſcapham dicere ſcaphem. II. *Q. Hiſt.* 41.
Scarificatio pedis, ad minuendum dolorem podagrae. III. *Ocyp.* vſ. 91.
Scenarum in tragoediis mutatio. I. *Nec.* 16. eis ſimiles vitae humanae actiones. ib.
Scepticus quidam. I. *Auct.* 27.
Scintharus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 36.
Sciron, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8.
Scommate nihil fit deterius. I. *Piſc.* 14.
Scorodomachi. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Scyphis ſe impetunt convivae. III. *Conviv.* 44.
Scytharum in delicta ſeveritas. II. *Gymn.* 11. quales. II. *Icar.* 15. ſagittis fortes. II. *Tox.* 8. amicitia nihil putant majus. ib. 7. in ea fideles. ib. 9. inhoſpitales, agreſtes. ib. 8. cur ſacrificent Oreſtae atque Pyladi. ib. 5. & 6. ſeq. eorum bella perpetua. ib. 36. quomodo ineant amicitiam. ib. 37. Scythas non ſpectare verborum elegantiam. ib. 35. jusjurandum Scythae. ib. 38. eorum dii. ib. contra Sauromatas bellum. ib. 39. Zirin clamare, quid apud eos. ib. 40. eorum inter ſe fides. ib. 39. ſeq. it. 61. pellem inſidere quid apud eos. ib. 48. non effundunt ii vinum. ib. 45. ſupplicandi eorum ratio. ib. 48. quomodo colligant copias. ib. contra Machlyes eorum bellum. ib. 54. in quo diſtent ab Alanis. ib. 51. ſagittas ungunt veneno. I. *Nigr.* 37. ſagittariorum mos apud eos. I. *Herm.* 33. diis mactant homines. I. *Sacr.* 13. Scythae Sacauraci. III. *Macrob.* 15. Scytharum dictio, proverb. III. *Meret.* X. an inter Scythas vir bonus. III. *Philop.* 17. Scytharum incurſiones reprimi, in votis eſt. III. *Philopatr.* 28.
Secta, uni non adeo adhaerendum, ut ceterae ſine examine ſpernantur. I. *Herm.* 34. cui ſimiles, qui uni ſe plane mancipant, ceteris valere juſſis. ib. v. *Philoſophia.*
Seleucus. II. *Salt.* 58. I. *Salut.* 9. uxorem filio cedit. III. *Dea Syr.* 17. 18. & Not. 81. ac 82.
Semele, quae. I. *D. Deor.* IX. 1. ſeq.
Semidei ridentur. III. *Deor. Conc.* 7.
Semiramis Junoni templum condidiſſe conjicitur. III. *Dea Syr.* 14. ſimulacrum ejus in templo Junonem oſtentans colendam, non ſe. ib. 39.
Semivocalibus ſecundus inter litteras locus convenit. I. *Jud. Voc.* 5.
Sepes pro homine barbato. III. *Pſeudolog.* 27.
Septem diebus a templo abſtinent qui mortuum ſepeliere. III. *Dea Syr.* 52.
Septimus quis dictus. III. *Pſeudol.* 16.
Sepulcrum jovis. III. *Deor. Conc.* 6. f.
Sepulturae varia genera. II. *Luct.* 21. (vid. *funus*, it. *parentat.*) ſepulcrorum vanitas. I. *Cont.* 22. ſepultura Gallorum. III. *Dea Syr.* 52.
Seres longaevi ſunt. III. *Macrob.* 5.
Serpens, deus. II. *Pſeud.* 13. Serpentes Libyci. III. *Diſſ.* 2.
Serrum. vid. *Corona.*
Servi ſciunt dominorum & honeſta & turpia. II. *Aſin.* 5. ſerviiſſe ultra Xoin & Thmuim. III. *Rhet. Pr.* 24.
Servii Tullii aetas. III. *Macrob.* 8.
Severiano datur ab oraculo reſponſum. II. *Pſeud.* 27. de eo. II. *Q. Hiſt.* 21.
Sibyllae fragm. fictum. III. *Mort. Per.* 29.
Sicinnis, ſaltat. genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Sidonius nummus. III. *Dea Syr.* 4.
Sidonius, ſophiſta. II. *Dem.* 14. iſtius quoddam inventum rejicitur, utpote ſpem praetergredi viſum. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sidus. v. *Aſtra.*
Sigilla ſolvendi genera. II. *Pſeud.* 22.
Signum. vid. *ſtatua, ſimulacr. imago.*
Silenus ſaltans. II. *Iconr.* 27. Silenus Lydus ſenex. III. *Deor. Conc.* 4.
Simia eſt ſimia, quamvis aurea geſtet crepundia. III. *Indoct.* 4.
Simii ſaltare docti. I. *Apol.* 5. ſimium leonina pelle tegere. III. *Phil.* 5. ſaltare docentur. I. *Piſc.* 36.
Simo mutat nomen in Simonidem. II. *Gall.* 14. cur. ib.
Simonides. III. *Pſeudolog.* 2.
Simonides ordine collocaſſe dicitur litteras. I. *Jud. Voc.* 5. Simonidis Cei aetas. III. *Macrob.* 26.
Simulacrum ſpectatores ubique reſpiciens. III. *Dea Syr.* 32. f. Simulacrum incertum. ib. 33. Simulacrum bis quotannis ambulans. ib. Semiramidis, aliaque permulta in templo Syriae. ib. 39. & 49.
Simylus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Sindiani. II. *Tox.* 55.
Sindonibus involutus Anubis. III. *Deor. Conc.* 10.
Sinus Ionicus. II. *Amor.* 6. Pamphylius. ib. 7.
Sipylum loco movere. II. *Imag.* 1.
Sirenes. I. *Nigr.* 3. audientibus eas, quid contingat. II. *Imag.* 14. de iis. II. *Salt.* 4.
Sirenum fabula. III. *de Domo* 19.
Sirius. I. *Auct.* 16.

Sisinnidis & Toxaris amicitia. II. *Tox.* 57.
Sisyphus. I. *Necyom.* 14.
Smarthoclis Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 15.
Socialis conjunctio delectabilis. II. *Amor.* 27.
Socrates, puerorum amator. I. *Auct.* 15. ejus civitas, leges, respublica. ib. 17. hoc se scire dicit, quod nihil sciat. I. *D. Mort.* XX. 5. quomodo ad mortem paratus. ib. XXI. 1. an revera illam contemserit. ib. 2. de eo. ib. XX. 5. ejus apud inferos congerrones. I. *Nec.* 18. fugit e pugna. II. *Par.* 45. voluptatem bello praetulit. ib. ex oraculi judicio quis. II. *Amor.* 48. Alcibiadem amat. ib. 49. dissimulator. II. *Dem.* 6. saltatione gaudet. II. *Salt.* 25. musicam amat. ib. relictis artibus Mechanicis, ad eruditionem se transfert. I. *Somn.* 12. ejus cum Chaerephonte colloquium. I. *Halc.* toto *Dial.* de eo. II. 2. *Ver. Hist.* 23. Socrati quis locus ad dicendi studium placuerit. III. *de Domo* 4. injuste delatus. III. *Calumn.* 29.
Sol adoratur ab Indis saltando. II. *Salt.* 17. Orionis coecitati medetur. III. *de Dome* 29. unicuique patrius videtur. III. *Pat. Enc* 6. Solis boves assati exsiliunt. III. *Ep. Sat.* 23. ejus ac lunae imag. cur non faciant Syri. III. *Dea Syr.* 34. thronus Solis. ib. Solis splendori comparatur oratio Demosthenis. III. *Dem. Enc.* 17.
Solatium ex societate mali. I. *D. Mort.* XV. 3.
Soloecismus in voluptate, comoedia, saltatione. v. *hoc titulo.* Soloecistae colloq. III. p. 552. seq. variique Soloecismi. ib. unde nomen. ib. not. 1.
Solon. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus cum Croeso de felicitate confabulatio. I. *Cons.* 10. legislator, ejus encomium. II. *Gymn.* 14. quae antiquissima ejus cura fuerit. ib. 18. Solone viso, omnia vidisse. I. *Scyth.* 7. auri contemtor videtur. I. *Cons.* 11. utramque partem in judiciis similiter audiendam docet. III. *Calumn.* 8. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Somnia vento concepta. I. *Harm.* 4. pictorum atque poëtarum vid. hoc tit. Somniorum insulae. II. 2. *Ver. Hist.* 32. urbs. ib. 33. seq. Somnio jubetur Stratonice templum condere. III. *Dea Syr.* 19. Somnia a contrario interpretanda. III. *Philopat.* 21.
Somnus sententiam dicit. III. *Deor. Conc.* 14.
Sophistae celebratum nomen. III. *Rhet. Pr.* 1. ejus a sapiente discrimen. III. *Hip.* 2. mali sophistae non imitandi. II. *Lex.* 23.
Sophistae sermo labyrinthi similis. III. *Fug.* 10. Sophistae lascivi, avari, adulatores, iracundi. ib. 19. nova convicia excogitant. ib. 13. clamosi. ib. 14.
Sophoclis Tragici aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 24. a filio dementiae accusatus a judicibus absolvitur. ib.
Sopolis, medicus. II. *Lex.* 18.
Sostrati porticus. II. *Amor.* 11. quali Sostratus victu usus, quidve fecerit. II. *Dem.* 1. Sostrati mechanici laus. III. *Hip.* 2. Sostratus Cnidius, Pharo exstructa, ubi nomen inscripserit. II. 2. *Hist.* 62.
Sostratus, latro, homicida. I. *D. Mort.* XXX. 1.
Sostratus, dicitur a Graecis Hercules. II. *Dem.* 1.
Sosylus, equiso. II. *Gall.* 29.
Spartinus Medus. II. *Icar.* 15.
Sparti unde orti. III. *Phil.* 3.
Spectra, de eis plaustra mendaciorum. III. *Philop.* 11. seq. Spectra interfectorum. III. *Meret.* XIII.
Sperchin ac Bulin non occidit Xerxes. III. *Dem. Enc.* 32.
Spes, quod praeter spem promittitur, incredibile, exemplo Sidonii. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sphaera arundinea. I. *Nigr.* 2.
Spicae, praemium certaminis eloquentiae. III. *Charid* 3.
Sponsa velata. III. *Conv.* 8.
Statuae ponuntur saltatoribus. II. *Salt.* 14. statuae sudant. III. *Dea Syr.* 10. Statua sine nomine Dii. ib. 32. Statua bis quotannis ambulans. ib. 33.
Statuam Veneris deperit Pygmalion. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4. ejus statua. II. *Amor.* 11. it. 13.
Stella. v. *Astra.* stellarum in res humanas influxus. II. *Astr.* 29. stellarum choreae. II. *Salt.* 7.
Stentorea inclamare voce. II. *Luct.* 15.
Stesichorus poëta Himerensis palinodiam scribit. II. *pro Imag.* 15. ejus aetas. III. *Macrob.* 26.
Sthenoboea. II. *Salt.* 42. III. *Dea Syr.* 23.
Stigmata gerunt Assyrii. III. *Dea Syr.* 59.
Stoici quales. I. *Herm.* 16. eorum victus, atque vitae ratio. ib. 18.
Stratonices ridiculum a poëtis postulatum. II. *pro Im.* 5. de ea. II. *Salt.* 58. amat privignum. III. *Dea Syr.* 17. Somnio jubetur templum condere. ib. 19. Combabum amat. ib. 21. ubi castratum sentit, creditur sponte accusasse apud maritum. ib. 23.
Stribligo verborum. III. *Soloec.* 12. &c.
Struthias adulator. III. *Fug.* 19.
Struthobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Studia litterarum partim utilia, partim jucunda. II. *Salt.* 71. v. *eruditio.*
Stymphalus, in eo volucres. II. *Jov. Trag.* 21.
Styx. per Stygem jurant Dii. III. *Deor. Conc.* 15.
Sudant simulacra. III. *Dea Syr.* 10.
Sudare prae pudore. III. *Conv.* 28.
Suffragia ferentes manum protendunt. III. *Deor. Conc.* 19.
Sulla. III. *Indoct* 4.
Supplicandi ratio apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Suracnomen. II. 1. *Ver. Hist.* 22.
Suia urbs cadet. III. *Philopat.* 28.
Sylla. I. *Zeux.* 3.
Syllogismi variae formae. I. *Auct.* 22. cornutus. III. *Conv.* 23. Syllogismi per quaestiones. III. *Cyn.* 4. & 5.
Symbola. III. *Meretr.* VII.
Syracusanae mensae, i. splendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Syria Dea. III. *Dial.* cognomini, p. 451. seq. Rheae multa similis. ib. §. 15.
Syrus mittit Rhetoricen. II. *Bis Acc.* 28. dialogi formam reddit emendatiorem. ib. 34. de eo. ib. 14.
Syrus, servus sacrilegus. II. *Tox.* 28.

T.

Tabella geometrica. I. *Nigr.* 2.
Tabella major sacco, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Talorum ludus. III. *Saturn.* 4.
Talus, erro. II. *Salt.* 48.

Tanais. II. *Tox.* 39.
Tantalus siti conficitur, ad lacum adstans. I. *D. Mort.* XVII. 1. comparantur cum isto avari. v. *Avarus.* Tantaleas sustinere poenas. II. *Amor.* 53. Tantali lingua incontinens. II. *Sals.* 53. I. *Cont.* 15. I. *Nec.* 14.
Tarentinula, vestis muliebris. III. *Meretr.* VII. med.
Tarichanes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tarquinii superbi aetas. III. *Macrob.* 8.
Tarsenses honorem quotannis habent Anthenodoro. III. *Macrob.* 21. tributis levat Augustus. ib.
Taurus ab Aegyptiis colitur. II. *Astr.* 7. aeneus. v. *bos.*
Telephus. III. *Diss. cum Hes.* 1. a quo nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus factum ad medelam sui. I. *Nigrin.* fine.
Telesilla. II. *Amor.* 30.
Tellus Athenienſis, pro patria mortuus. I. *Cont.* 10.
Templa quo positu fecerint antiqui. III. *de Domo* 6. Aegyptiorum antiquitus sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3. templa varia per Syriam. ib. ad 10. & seq. Templi plenior descriptio. ib. 28. seq.
Terei regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.
Teres Odrysarum rex. III. *Macrob.* 10.
Tereus duas sorores subigit. I. *Merc.* 41. Tereus volucris. III. *Dea Syr.* 40.
Terpsion, adulator. I. *D. Mort.* VI.
Terra multum minor, quam luna. II. *Icar.* 12. terrestre quid cum coelesti comparare, quid sit. II. *pro Imag.* 13. terrae coelum miscere. I. *Cauc.* 9. Terra mihi hiscat, formula. III. *Conv.* 28.
Tesserarum jactus. III. *Saturn.* 4.
Testamenta, eorum qui participes. I. *Tim.* 21. seq. eorum vanitas. I. *Nigr.* 30. seq.
Testudinis musicae inventor. I. *D. Deor.* VII. 4.
Teucer. II. *Par.* 46.
Thalamus in templo. III. *Dea Syr.* 31.
Thalassopotes. II. 1. *Ver. Hist.* 42.
Thales Milesius laudatur. III. *Hip.* 2. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Thamyris. I. *Pisc.* 6.
Thanatusia certamina. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Thargelia, philosopha. II. *Eun.* 7.
Theagenes Thasius. II. *Q. Hist.* 35.
Theagenes, se ipse ob meretricem interficit. I. *Cat.* 6. Peregrini socius. III. *Mort. Per.* 24. & passim. ib. lacrimis finit orationem. III. *Mort. Per.* 7. ejus statua febricitantes sanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Theano. II. *Imag.* 18.
Themistocle nihil opus, sc. interprete. II. *Jov. Trag.* 31. eum calumniatur Aristides. III. *Calum.* 26. suspectus est proditionis. ib. 29.
Theodotas. III. *Calumn.* 2.
Theodotas Rhodius. I. *Zeux.* 9.
Theognis. I. *Merc.* 5.
Theomnestus, magnus amator. II. *Amor.* 2.
Theon. II. *Q. Hist.* 35.
Theopompi judicium de Tricarano. III. *Pseudolog.* 29.
Theopompus taxatur. II. *Q. Hist.* 59.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8.
Thermaystrida saltare. II. *Sals.* 34.
Thersagoras poëta, ejusque forma. III. *Dem. Enc.* 1.
Thersites, taxatus carmine ab Homero. II. 2. *Ver. Hist.* 20. ejus cum Nireo contentio. I. *D. Mort.* XXV.
Thesaurum in carbones redigere. I. *Herm.* 71.
Theseus, filo Ariadnes exit labyrintho. I. *Herm.* 47. qualis futurus, si obediisset voluptati. II. *Bis Acc.* 20. ejus cum Pirithoo amicitia. II. *Sals.* 60. it. II. *Tox.* 10. de Theseo. II. *Jov. Trag.* 21. it. II. 2. *Ver. Hist.* 8. Theseus nudus, & vitae durioris. III. *Cyn.* 13. & 14. Theseus Helenam cupit. III. *Charid.* 16. Thesei ac Pirithoi amicitia. ib.
Thesmopolis, Stoicus. I. *Merc.* 33.
Thesmopolis. II. *Gall.* 10.
Thespis, tibicen, munus accipit a Ptolemaeo. I. *Prom.* 4.
Thessali imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Thessalia veneficas multas habet. III. *Meretr.* 4.
Thessalorum praesules. II. *Sals.* 14.
Thetis miseretur Jovis. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Thmuis, servisse ultra Thmuim & Xoin. III. *Rhet. Pr.* 24.
Thoantes. II. *Tox.* 6.
Thonis. II. *Pseud.* 5.
Thraces, quales. II. *Icar.* 15. litant Zamolxidi. II. *Jov. Trag.* 42.
Thracia. In Thracia quaerendi philosophi. III. *Fug.* 24.
Thrasycles. I. *D. Mort.* XI. 2. assentator. I. *Tim.* 54. seq.
Thronus Solis, sine imagine. III. *Dea Syr.* 34.
Thucritus, senex. I. *D. Mort.* VI. 1. seq.
Thucydides. II. *Q. Hist.* 42. I. *Jud. Voc.* 12. ejus quidam locus. I. *Nigr.* init. in non necessariis brevis & celer. II. *Q. Hist.* 57. III. *Navig.* 3. ejus quidam imitator. ib. 15. veritatem est sequutus. ib. 39.
Thucydidis historia octies descripta. III. *Indoct.* 4.
Thyestes liberos suos epulatur. I. *Merc.* 41. de regno contendit cum Atreo. II. *Astr.* 12. devoravit filios. I. *Sacr.* 5.
Thynnocephali. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tiberii Caes. praeceptor. III. *Macrob.* 21.
Tibia, ad numeros tibiae incedere. I. *Prom.* 6.
Tibiae Ismeniae & Timothei celebres. III. *Indoct.* 5. tibiae Marsyae aut Olympi. ib.
Tibicen furiosus. III. *Conv.* 20. tibicines in templis. III. *Dea Syr.* 43. seq.
Tibius. II. *Gall.* 29. I. *Tim.* 22. labores Tibii. I. *Merc.* 25.
Tigranes Armeniorum rex. III. *Macrob.* 15.
Tigrapates, Lazorum regulus. II. *Tox.* 44.
Tilliborus. II. *Pseud.* 2.
Timaeus. III. *Macrob* 10.
Timaeus Tauromenites. III. *Macrob.* 22.
Timarchus. I. *Apol.* 7.
Timocles. I. *Merc.*
Timoclis laus. II. *Jov. Trag.* 27. reprehenditur. ib. ejus cum Damide de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35.
Timocrates saltatione adficitur. II. *Sals.* 69. Timocratis Heraclienſis encomium. II. *Dem.* 3. Timocrates. II. *Phal. Pr.* 9. it. II. *Pseud.* 57.
Timon, in solitudinem se transfert, cur. I. *Tim.* 1. seq. divitias spernit. ib. 12. adspecto auri pondere, mutat mentem. ib. 41. Misanthropi nomen sibi eligit. ib. 44.

Timotheus, tibicen. I. *Herm.* 1. Timothei tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Tiresias, ejus loquendi cupidus Ulysses. II. *Astr.* 24. voluptatem feminae praefert virili. II. *Amor.* 27. divinator. II. *Astr.* 11. cur duplicis naturae fuisse dicatur. ib. de eo. II. *Salt.* 57. ejus caecitas arte vaticinandi compensata. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mendax. ib. vates & sapiens. I. *Nec.* 6. utrum majorem ceperit voluptatem mas, an femina. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 1. ejus longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Tisiae ars. III. *Pseudol.* 29.
Titanum optimus, Saturnus. III. *Saturn.* 5.
Tithon annosus. I. *Herm.* 50. eum ipsum annis excedere. I. *D. Mort.* VII. 1.
Titormum ex Conone efficere. II. *Q. Hist.* 34.
Tityus. I. *D. Mort.* XXX. 1. I. *Nec.* 14.
Tomyris, interfectrix Cyri. I. *Cont.* 13.
Tondent oviculas philosophi. III. *Fug.* 14.
Tonderi ad cutem. III. *Fug.* 27. plerique philosophi ad cutem rasi. I. *Herm.* 18. & I. *Vit. Auct.* 20. &c. Tonderi probrosum antiquis. III. *Cyn.* 14.
Toni mollioris descriptio. II. *Imag.* 13.
Toxaris, Graecae linguae caussa peregrinatur. II. *Tox.* 57. contrahit cum Mnesippo amicitiam. ib. 62. seq. ejus cum Sisinnide amicitia. ib. 57. litteraturae caussa Athenas profectus. I. *Scyth.* 1. pro heroë habitus. ib. cur. ib. cet. seq.
Trachon, II. *Tox* 49.
Tragicae vestes intus pannosae. III. *Ep. Sat.* 28.
Tragoedia, Anacharsidi peregrina. II. *Gymn.* 23. ineit tragoed. suum saltandi genus. II. *Salt.* 26. ea quale spectaculum. ib. 27. in ea solocismus quid. ib. male ordinata, quoad fabulas, spernitur. I. *Nigr.* 8. tragoedi, personarum ornatum actionibus dehonestantes. ib. 14. Tragoedias scribere quando desitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Tragopodagra. III. p. 643. seq.
Triangulum triplex quid significet. I. *Salut.* 5.
Tricarani dicendi facultas. III. *Pseudolog.* 29.
Tricaranus cerberus. III. *Fug.* 32. & passim.
Tricolor gemma. III. *Merc.* IX.
Triephontis persona. III. *Philopat.* 2. & seq.
Trierarchus. III. *Dem. Enc.* 11.
Triobolus merces judicum. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Triphales comicus. III. *Fug.* 32. f.
Triptolemus, per aëra vectus. III. *Philops.* 3.
Tritonomendetae. II. 1. *Ver. Hist.* 38. it. 35.
Triunus Deus. III. *Philop.* 12. & seq.
Trojanorum concionatores. II. *Herc.* 4.
Trophonii fanum. I. *Nec.* 22. Trophonius, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. qualis heros. ib. 2.
Tyaneus. II. *Pseud.* 5.
Tympana in templis. III. *Dea Syr.* 50.
Tyndarus. II. *Salt.* 45.
Tyrannus, quem ita adpellet populus. II. *Phal. Pr.* 7. vid. *Rex.* quidam, conspecta filii caede, se quoque interficit. II. *Tyran.* 1. tyrannicidam oportet esse generosum, amantemque patriae. ib. 14. tyrannorum vita, mores, exitus sub persona Megapenthis. I. *Cat.* passim.
Tyroëssa. II. 2. *Ver. Hist.* 25.
Tyrrheni, arte saltandi domiti. II. *Salt.* 22.

V.

Vanitas hominum. I. *Cont.* 21.
Varietas cibi potusque laudatur & rursus impugnatur. III. *Cyn.* 5. & 6.
Venefica. III. *Merctr.* I. 4.
Ventrem inflarunt dicta. III. *Philop.* 2. & 27.
Venus coelestis. III. *Dea Syr.* 32. Venus, ejus statuam deperit adolescens temerarius. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4. mulieribus Venus barathrum. II. *Amor.* 5. Cnidia. ib. 11. Charitum aemulatur. I. *D. Deor.* XV. 2. ejus liberi, Himerus & Eros, s. amabilitas & Cupido. ib. XX. 15. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. ejus cestus. I. *D. Deor.* XX. 10. quem Mercurius ei surripuit. v. *Mercur.* Venus Byblia. III. *Dea Syr.* 6. ex corporis quaestu ei fit sacrificium. ib. Venus aurea. III. *Charid.* 11.
Verba alata. III. *de Domo* 20. eorum flores virandi. II. *Lexiph.* 23. it. tumor verborum. ib. 24. adfectatio antiquatorum verborum. ib. 22. veterum libri quid utilitatis adferant. III. *Adv. Ind.* 17. verbo uno omnia creata. III. *Philop.* 13.
Veritatis pauci amant studium. I. *Cont.* 21. a Croeso veritas temta. ib. 11. seq. quaedam ejus epitheta. I. *Pisc.* 16. sociae. ib. 17. ad adulationem immobilis. ib. 18.
Vesta. per Vestam, jurandi formula. III. *Conv.* 31.
Vestis, vid. *amictus.* veste quidem superbiens, scite admonetur. II. *Dem.* 41. Vestes divitum molles. III. *Ep. Sat.* 26. & passim. Pauperum, cribro ac reti similes. ib. 24. splendidae nil prosunt. III. *Cyn.* 9. longa Tragicorum est. ib. 16.
Via tutissima quae tritissima. III. *Dem. Enc.* 22. f.
Victimis sine fumo non delectari Deos. II. *Amor.* 4.
Vindex. Occidentis populum sollicitat in Neronem. III. *Charid.* 5.
Vinum, in gustando eo non est opus ebibere dolium. I. *Herm.* 58. vini effectus in India. I. *Nigr.* 5. ejus inventum Baccho tribuitur. I. *D. Deor* XVIII. 2. laus moderate sumti. ib. Vinum odoratum. III. *Ep. Sat.* 22. f.
Vinum. In vino Aeschylus tragoedias scripsit. III. *Dem. Enc.* 15.
Vires, quando minuantur. II. *Gymn.* 35. non abeunt, sed crescunt laboribus. ib. comparantur Hydrae. ib.
Virgo. ad XI. millium virginum fabulam adluditur. III. *Philop* 9. conf. ib. not. 82.
Virtus, ad eam Graeci excitant adolescentiam exemplis animalium. II. *Gymn.* 32. ea & forma corporis non semper una habitant. II. *Imag.* 11. (vid. *interius.*) in mulieribus virtus imperfecta. II. *Amor.* 51. in peregrinis quoque laudanda. II. *Tox.* 5. viae ad eam diversae. I. *Herm.* 25. unica ad eam vera. ib. 27. in qua reperienda haud parva opus deliberatione. ib. 28. virtus, quale quiddam sit. ib. 22. eam semel amplexus, cupiditatum & adfectuum expers. ib. 8. seq. e media ad istam via multi retro trahunt pedem. ib. 5. ad finem in illa perseverandum. ib. aspera & longa ad illam via. ib. 2. seq. virtutis studium in quo non consistat. I. *Nigr.* 27.

Virtus Cynicorum clamor de triviis. III. *Mort. Per.* 3.
Virtus etiam in hoſte laudanda. III. *Dem. Enc.* 32.
Virum bonum conſtantem eſſe oportet. I. *Apol.* 14.
Vitae mediae homines, ubi poſt mortem degant. II. *Luct.* 9. vita humana ridicula. II. *Icar.* 4. ſpectaculo ſaltatorio ſimilis. ib. 17. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. comparatur civitati formicarum. II. *Icar.* 19. neque ſpe neque metu digna. II. *Dem.* 20. vitae ſpectandus finis. I. *Herm.* 4. vita brevis, ars longa. ib. 1. comparatur vita humana cum bulla. I. *Cont.* 19. it. cum foliis. ib. eam concedunt brevem hominibus Parcae. ib. 13. utra ſit jucundior, viri an feminae. I. *D. Mort.* XXVIII. etiam a miſeris amatur vita. I. *Nec.* 2. pompae ſcenicae eſt ſimilis. ib. 16. Vitae fragilitas. III. *Navig.* 26. Vitae inaequalitas comparatur hiſtrioni uno pede cothurnato. III. *Ep. Sat.* 19. duritiei commendatur. III. *Cyn.* 17. & paſſim illo *Dial.*
Ulyſſes. II. *Par.* 10. cur ad inferos deſcenderit. II. *Aſtr.* 24. Circe, ejus adjutrix. ib. a loto abſtractus. II. *Sals.* 4. ejus furor ſimulatus. ib. 46. III. *de Domo* 30. Ulyſſe verſutior. I. *Tim.* 23. ſcribit Calypſo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 35. aures ſociorum cera obſtruit, cur. I. *Cont.* 21. Palamedi inſidiatur. III. *Calum.* 28.
Umbram captare, relicto corpore. I. *Herm.* 79. umbra ſex pedum. III. *Cron.* 17.
Unde cim millia virginum. v. *virgo.*
Unguibus audire. III. *Philopat.* 3.
Vocalibus primus inter litteras locus competit. I. *Jud. Voc.* 5.
Vociferatio cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11.
Volatum facere terrae vicinum. II. *pro Imag.* 8.
Voluptatis ſcala. II. *Amor.* 53. ejus cauſſa multi ex liberis fiunt ſervi. I. *Merc.* 7. Voluptatum ſervi ſunt divites. III. *Cyn.* 17.
Vota hominum diverſa. II. *Icar.* 25. votum, dea. I. *Herm.* 71. votorum ſtoliditas. I. *Sacr.* 1. III. *Navig.* 13. ſeq.
Urania, Venus. III. *Meretr.* V. fin. & VII. pr. Alba capra ei immolatur. ib.
Vulcanus, a Venere & Gratia amatus. I. *D. Deor.* XV. 1. incuſſo Jovis cerebro, producit Minervam. ib. VIII. pincerna fuit Jovis. ib. V. 2. de artis praeſtantia cum Venere & Neptuno contendit. I. *Herm.* 20. aura a Junone conceptus. I. *Sacr.* 6. qualis. ib. e coelo ejicitur. I. *Jov. Conf.* 1. Minervam perſequens depingitur. III. *de Domo* 27.
Vulgus gaudet irriſoribus. I. *Piſc.* 25.
Vulpina mens. III. *Philopat.* 1.
Vultur e rogo evolat. III. *Mort. Per.* 39.

X.

Xanthus, flamma correptus. I. *D. Mar.* XI. 1.
Xanthus, Achillis equus. II. *Gall.* 2.
Xenocratis Platonici aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophanis Dexini f. aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophilus muſicus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon modeſtam quamdam & pulcram laudat feminam. II. *Imag.* 10. veritatem in hiſtoriis ſuis ſequitur. II. *Q. Hiſt.* 39. commemorat ſomnium. I. *Somn.* 17.
Xenophontis Grylli f. aetas. III. *Macrob.* 21.
Xerxes, cum inſectatur Menippus. I. *D. Mort* XX. 2.
Xois, ſerviiſſe ultra Xoin & Thmium. III. *Rh. Pr.* 24.

Z.

Zamolxis Deus Scytharum. I. *Scyth.* 4.
Zamolxides, deus Thracum. II. *Jov. Trag.* 42. Zamolxis idem. III. *Deor. Conc.* 9.
Zazynthus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Zelotypia. III. *D. Meretr.* VIII. & IX.
Zelotypia maritorum. II. *Amor.* 42. exempla feminarum Zelotyparum Dejanira, Juno, Rhea, quas ſuo vide tit.
Zeno. II. *Par.* 43. ejus aetas. III. *Macrob.* 19.
Zeno Ariſtaeneti fil. III. *Conv.* 5. & 6.
Zenodoti & Ariſtarchi de Homero diſputatio. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Zenophanta, paraſitus, ejus mors. I. *D. Mort.* VII.
Zenothemis & Menecratis amicitia. II. *Tox.* 24.
Zenothemis de porticu philoſophus. III. *Conv.* 6. Zenothemis Stoicus ſenex idem, & ſacerdos Caſtorum. ib. 9. & 32. &c.
Zephyrus, amator Hyacinthi. I. *D. Deor.* XIV. 2. cauſſa interfecti illius. ib. 2. ideo ab Apolline punitus. ib.
Zeuxis pictor, in fingendis novitatibus artem oſtendit. I. *Zeux.* 3. Centaurum feminam pingit. ib. Boream pinxit & Tritonem. I. *Tim.* 54.
Zirin clamare, quid apud Scythas. II. *Tox.* 40.
Zopyrion. I. *Merc.* 23.
Zopyrus. II. *Jov. Trag.* 50.
Zopyrus paedagogus. III. *Conv.* 26.
Zoroaſter. I. *Nec.* 6.

INDEX

IN SCHOLIA ET VARIAS LECTIONES.

Potiſſimum eas ex quibus emendatio in contextum recepta.

A.

Αὐδηρίτης II. Q. Hiſt. §. 1. pag. 1.
ἀοιλτρία I. Cont. 11. 505.
ἀβρὸς I. Vit. Auct. 12. 551.
ἀγαθὸς . ἀμείνω inſertum II. pro Imag. 19. 499. ἀγαθὸς . ἀμείνω I. Cont. 12. 506. τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἰρημένον εἶναι II. Bis Acc. 21. 818. ἀγαθὸς . . ἀμείνων ἦν I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
Ἀγάθων III. Rhet. Praec. 11. 12.
ἀγαπάω . ἀγαπᾶν ἄρχειν I. D. Mort. XII. 4. 386. σὸν ἀγαπῶν] σὸν ἀμουσίαν I. Jud. Voc. 2, 83. ἀγαπήσαντα] ἀντὶ τοῦ ἁρπάσαντα I. Tim. 12. 121.
ἀγαπητὸς I. Cat. 14. 636.
ἄγγελος I. Cont. 17. 515.
ἀγείρων τὸ συλλέγων I. Herod. 1. 832. ἀγυρόπλης τῇ μητρὶ II. Alex. 13. 221.
ἀγένεια al. ἀγωνία I. Prom. 9. 193.
ἀγήραχος II. Aſin. 40. 608.
ἁγιστία II. Amor. 15. 414.
ἄγκιστρον al. ἄγκυστρον I. D. Mort. VIII. 1. 359.
Ἀγκύλος. τοὺς μὲν Ἀγκύλης λόγους II. Bis Acc. 21. 817.
ἀγνὼς I. Vit. Auct. 22. 563.
ἄγον. Edd. ἄγων II. Paraſ. 45. 870.
ἀγορὰ. ἐκ τῶν ἀγορῶν κομίσας II. Alex. 47. 252.
ὁ Ἀγορᾶιος II. Jup. Trag. 33. 681.
ἀγορασὴς I. Vit. Auct. 20. 560.
ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμενον πότε, τῶν δὲ Μιλήσιον τὸ πάλαι ἐξ ἑτέρου βάσομαι εἰς ἕτερον τὸ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν μοι πρὸς ταῦτο, τὸ πάλαι ἦν ὅτε αἴτιαι, ἀμὲ δ' ἅλως ἑδένος, ἀλλὰ τύχης I. Nigr. 26. 66.
ἀγύρτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἀγχιστεὺς I. Tim. 51. 166.
ἀγχώμαλος I. Herm. 12. 751.
ἄγω . ἦγον al. ἤδην al. ἰδὼν II. Gall. 18. 729. ἄγω . . ἄξεις. al. ἧξεις I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἀδελφὴ . ὑσάτιν δὲ τὴν ἀδελφὴν I. Sacrif. 5. 530.
τὸν σὸν ἀδελφὸν II. Jup. Conf. 8. 633.
ἄδης . παρὰ τῷ ᾅδῃ I. Cont. 1. 487.
ἀδικεῖν I. Piſc. 33. 602.
ἀδικοῦντες Edd. pl. ἀδικοῦντας III. Calumn. 7. 134.
ἄδικος . πῶς ἂν εἴη ἄδικον, mire variat I. Tim. 14. 124. πολλὰ κατὰ τὸ εἰκὸς ib. 3. 104.
Ἄδμητος. παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀδοκιμος al. ἀδόκιμον III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδράστια III. Pſeudol. 30. 186. III. Rhet. Pr. 24. 26. III. Meretr. VI. 295.
ἀδρὸς II. Aſin. 12. 580.
ἄδυτα II. Gall. 18. 729.
ἄδωρος. ἄδωρα al. ἄωρα I. Merc. Cond. 38. 697.
αἰεὶ Fenſ. αἰὲν III. Tragop. p. 653, conf. αἰεί.
ἀεροκόραξ al. ἀεροκόρδακες II. 2. Ver. Hiſt. 16, 82.
ἀήρ] an ἀείρ; II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92.
ἅπτος I. pro Merc. Cond. 10. 717.
ἄζυγος II. Lexiph. 2. 321.
ἀηδὴς Edd. ἀηδὼς III. Calumn. 14. 144.
ἀθρόαστυ I. Piſc. 12. 580.
Ἀθηναῖος I. Piſc. 13. 581.
ὁ ἄθλος al. ἀθλίως I. D. Mort. VIII. 1. 358.
τὸ ἄθλον I. D. Deor. XX. 7. 258.
ἀθρόος I. D. Mort. IV. 1. 342.
αἰακὸς . ἐπειδὴ ἦν . ὁ Αἰακὸς &c. I. Necyom. 17. 480.
αἰᾶες II. Gall. 17. 728.
αἰγιᾶ . Αἰγιὰ Edd. ἀρχιὰ II. Alex. 22. 230.
Αἰγυπτίοισιν ex emend. Solan. Αἰγυπτίων Edd. III. Dea Syr. 14. 460.
αἰδιστὴς Edd. αἰδιστὴς III. Rhet. Pr. 23. 24.
Αἰδωνεὺς I. Piſcat. 4. 574.
ἀΐδιος . ἀΐδιον, al, male ἀοίδιον I. Cont. 20. 516.
αἰεὶ ex emend. F. Gavel. ἀεὶ Edd. III. Ocyp. 670.
αἰεὶ antea male ἀεὶ III. Epigr. 12. 677.
Αἰθιοπία. Αἰθιοπίαν — τ' Αἰθιοπίας I. D. Mar. XIV. 3. 3234.
ἐν Αἰθίοψιν II. Bis Acc. 2. 795.
αἷμα . αἵματι ſola L. al. ὀνόματι I. Cont. 24. 523.
αἱμύττομαι I. Necyom. 22. 486.
αἵρεσις . ἐκτείνετο τὴν αἵρεσιν I. Herm. 17. 756.
αἱρῶ . ἡρέθη al. ἠρέθη al. ἀρέθη I. D. Deor. XXII. 3. 272.
αἶλον I. D. Mort. XII. 5. 387.
αἴσω . ἧξαν Edd. ἦξαν III. Mort. Per. 37. 358.
αἴτρος I. Catapl. 4. 624.
Αἰτωλικὸς I. Sacr. 1. 525.
ὑπ' αἰχμῆς II. Jup. Conf. 12. 635.
αἰωροῦσα. Edd. pr. θαυροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.
Ἀκαδημαϊκὰς II. 2. Ver. Hiſt. 18. 115. τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπικόθεν II. Icar. 25. 782.
ἀκαλλὴς. ἀκαλλῆ Schol. invenerat in ſuo codice ἀκαμῆ I. Prom. 14. 197.
ἐν ἀκαρεῖ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀκίραι II. Aſin. 33. 603.
ἀκίσρα I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκισρὶς I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκήρυκτος I. Piſc. 36. 605.
ἀκήρατος II. Icar. 3. 754.
ἀκινάκην II. Gymn. 34. 915.
ἀκκίζομαι I. Merc. Cond. 14. 669.
ἀκριβαιωῶς I. Vit. Auct. 14. 554.
ἀκμὴ . . ἀκμὰς al. αἰχμὰς I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκολαθία al. συνακολ. I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀκόνδυλος I. Contem. 2. 491.
ἀκοὰν I. Vit. Auct. 26. 567. ἀκοὰς al. ἀκοὰν I. Merc. Cond. 11. 667. ἀκηκόατε. Geſn. ἠκηκόατε. forſan ἀκηκόατε III. Philopatr. 25. 614.
ἀκουσίως al. ἀκουσίως al. ἀκαίσιον I. D. Mort. VIII. 1. 358.
ἀκριβῶς al. ἀκρῶς I. Nigr. 1, 39.
ἀκρῶν ex emend. Soulii. ἐκτὸς Edd. & M. III. de Dipſ. 3, 236.
ἐν ἀκροβολισμοῖς II. Jup. Trag. 33. 682.

ἀμφίδρυα I. Necyom. 7. 465.
ἀμφοδιτί πυ] ἀμφω πορδίτω F. I. Prom. 1. 186.
ἀλαζονίαι al. ἀλαζονία I. D. Mort. X. 8. 369.
ἀλαπαδνὸς mollis. I. D. Mort. XXV. 2. 433.
Ἀλικτρυὼν III. Dea Syr. 48. 485. μηδὲ τ' Ἀλεκτρυόνα II. Bis Accuf. 5. 798.
Ἀλίξανδρ@ μὲ ἐπεθόμησεν III. de Domo 1. 190.
τὴν Ἀλεξάνδρα ἐπιθυμίαν προσεξέκαιον III. Calumn. 17. 148. ἠγιῶσθαι τῦ Ἀλιξάνδρα II. pro Imag. 9. 489.
ἀλιξίπακι II. Gall. 2. 704.
ἁλμῆᾶς I. D. Mort. X. 5. 367.
ἁλιβαντὶς I. Necyom. 20. 483.
ἁλῆσατ@ I. Catap. 3. 613.
ἅλις σοι I. Catap. 4. 624.
ἁλισκόμβρια II. Abdic. 27. 182.
τὸν Ἀλκιδάμαντα βόλον III. Conv. 12. 426.
Ἄλκυὸν I. Halc. 1. 176.
ἀλλὰ deeſt in Edd. II. Alex. 32. 240. ἀλλ' inſertum III. de Domo 25. 205. ἀλλ' ἢ al. ἀλλ' ἤ al. ἄλλως I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ τοῦτό γε al. ἀλλὰ ϵ τοῦτόγε I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἀλλ' ἐκεῖ@ I. D. Deor. XX. 5. 257. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἀλλὰ — ἀλλ' ὅν al. omittunt has voces I. D. Deor. XX. 6. 257.
ἀλλάκας I. Vit. Auct. 14. 554.
τὸ ἀλλόκοτον II. 2. Ver. Hiſt. 41. 135.
ἄλλομαι . ἀλόδ] Edd. omnes III. Mort. Per. 42. 362.
ἄλλ@. τρόπ@ al. ἄλλου τρόπου I. pro Merc. Cond. 38. 697. ἄλλ@ deeſt in O. I. Dial. Mort. XIX. 2. 411.
ἄλλω. alii male ἄλλῳ I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλῳ μὲ διηθίνει III. Adv. Ind. 30. 125. ἐπ' ἄλλο al. ἐπ' ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ἄλλῳ ex emend. Geſn. ἀλλὰ Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἄλλους al. ἀλλήλοις al. ἄλλως I. Herm. 26. 765.
ἄλοξ II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀλυργῆ II. Gall. 14. 724.
ἀλυργὶς veſtis purpurea I. Piſc. 36. 605.
τὸν Ἅλυν II. Jup. Trag. 20. 664.
ἁλῶα Feſtum Athenienſium III. D. Mer. VII. 298.
ἀλωπεκῆθεν II. Tox. 27. 536. III. D. Mer. II. 282.
ἅμα Edd. forſan ἅσαι III. Saturn. 4. 387.
ἀμαθία . ἀμαθίας al. ἀμαθίας I. Cont. 21. 518.
ἁμάρτημα . ἁμαρτημάτων al. πραγμάτων I. Catapl. 7. 628.
ἀμβλυώττω . ἀμβλυώττουσις I. Tim. 27. 140.
ἅμαξα . ἅλας ἁμάξας II. Eun. 2. 351. ἐξ ἁμάξης II. Jup. Trag. 44. 692.
ἀμαιδὴς I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀμαλίκτ@ I. Piſcat. 4. 574.
ἀμαιμάκας . . ἀμαιμάκη I. Tim. 30. 144.
ἀμάλει omnino III. Dem. Enc. 1. 491. ἀμάλει al. ἄγε I. Necyom. 15. 477.
ἀμαλὸν I. D. Deor. XX. 16. 266. ἀμάλιστον ἂν Πλούτων I. D. Mort. V. 2. 346.
ἀμαλήσαιμι τῦ ὀλκοῦ I. Herm. 79. 823. ἀμαλούμενο@ δὴ . . ἐγὼ I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ἀμαλότητ@ . . ἀμαλότητον al. ἀμαλῆ I. Cont. 7. 498.
ἀμαλὴς ἴσι I. Merc. Cond. 25. 683.
ἄμασ@ II. Quom. Hiſt. 32. 44.
ἀμαχάτη aliquo modo II. Lexiph. 10. 336.
ἄμαμα Edd. pr. ἅμα II. Aſin. 9. 577.
ἀμάρφως reſtitut. ἀμορφοτέρως Edd. II. Gall. 14. 724.
ἡ ἀμβύγδαλ@ I. pro merc. Cond. 5. 713.
ἀμώμων II. Jup. Trag. 37. 685.
ἀμφιχὼς II. Jup. Trag. 43. 691.
ἀμφὶ . τοῦ δ' ἀμφὶ γυναικὶ &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
τῷ τ' Ἀμφιβολίας σκώμματι II. Dem. 15. 382.
τὸ ἀμφιδίδυον II. Jup. Trag. 43. 692.
ἀμφιλαφὴς I. Merc. Cond. 8. 715. II. Amor. 12. 410.
Ἀμφίλοχος in quibuſdam deeſt I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφιλόχῳ Edd. ἀντιλόχῳ II. Alex. 19. 226.
ἀμφίρυτ@ I. Cont. 14. 509.
ἀμφοῆς I. Merc. Cond. 35. 694.
ἂν inſertum ex Fl. II. Jup. Trag. 47. 695. ἂν al. ἂν I. Hermot. 19. 757. ἂν inſertum ex O. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 11. 653. ἂν αὐτόθ' reſtit. ex Hom. κ' αὐτόθ' Edd. II. Paraſ. 46. 872.
ἀναβάλλω . μήτ' ἀναβάλλεσθαι al. μήτ' ἂν— μήθ' ὑστερίζειν al.
ἀναβολὴ I. Piſcat. 12. 580.
ἀνέβλεψε vulgo ἐνίβλεψε III. Philopſ. 32. 59.
πρὸς ἀνάγκλω II. Phal. Pr. 8. 195.
ἀναγράφω . . ἀναγιγράφθαι al. ἀνιγράφθαι I. Piſcat. 38. 607. I. Cont. 24. 524.
ἀνάγεσθαι II. Amor. 10. 408.
ἀναγωγὴ I. Necyom. 9. 467. I. Catap. 1. 620.
ἀναδῦναι . ἀνέδυν] ἐνεφάνην I. Zeux. 11. 849.
ἀναδῦναι Edd. δῦναι III. Conviv. 14. 428.
ἀναδῦναι . ἀνάδυθι al. ἄνιθι I. D. Mar. X. 2. 315.
ἀνάθημα . ὑπὲρ τῦ ἀναθήματ@ II. Phal. Pr. 11. 197.
ἀναίδεια al. ἀνίδεια II. Amor. 28. 429.
ἀναιρῶν . ἀνελώμεθα al. ἐλώμεθα male I. D. Mort. X. 10. 374.
ἀνακαλῶν . ἀνεκαλεῖτο τ' τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ἀνάκειται] τὸ τῶ Διοσκούρων ἱερὸν ἀνάκειον ἐκαλεῖτο &c. I. Tim. 10. 119. I. Piſc. 42. 610.
Ἀνακινδάξι@ I. pro merc. Cond. 12. 721.
ἀνακέκαστα . ἀνακύπτων al. ἀνακύφων, I. Somn. 13. 18.
ἀνακακύω . ἀνακακύσει al. addunt τῇ ἐκεῖσύσει I. Cat. 14. 637.
ἀνακαλεῖν M. du S. mavult ἀνακαλὼν II. Dem. 11. 380.
ἀνακλινόσ@ Edd. ἀνηλικόσ@ II. Q. Hiſt. 18. 36.
ἀναμετρῶν I. Necyom. 18. 482.
ἀναμιμήσκω I. Vit. Auct. 3. 542.
ἀνανεύω II. Amor. 8. 405.
ἄνακύφω I. Somn. 13. 18.
ἄνακ. τοῦ Ἀνάκειον id eſt τῶ Διοσκούρων III. Conv. 9. 424.
ἀνάξι@ al. male ἄξι@ I. D. Mort. XX. 4. 417. ἀνάξ@ Edd. omnes III. Conv. 33. 440.
ἀνασείομαι . ἀνασείσομαι al. ὅτε πείσομαι I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀνασκευάζω retracto I. Nec. 12. 473. I. Cat. 29. 650.
ἀνάπλους . ἀνάπλων al. ἀνάπλοι I. D. Mort. IV. 2. 343.
ἀναῤῥιπίζω . ἀναῤῥιπίσας] ἀνακινήσας I. Tim. 6. 112.
ἀναρτησάμβους Edd. ἀναρτησάμβους II. Jup. Conf. 4. 629.
ἀνασοβῶν . ἀνασοβεμένη II. Jup. Trag. 30. 676.
ἀνασῤῥοῦλα. Edd. ἀνασῤῥοῦσα I. Scyth. 4. 865.
ἀνατεῖνον I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνατέμνω. ἀνατεμόμβων, lege ἀνατεμπόμβων I. Prom. 21. 204.
ἀνατίθημι. ἀνατίθεμαι τὰ καθηγεμόνια I. Piſc. 38. 608.
ἀνατιλμεμορόμενος ex O. ἀνατριτομόμενος Edd. III. Conviv. 45. 449.

ἀνατυλίττω] Σημειοῦ τὸ ἀνατυλίττων ἀντὶ τοῦ ἀνειλίττων κείμενον I. Nigr. 7. 45.
ἀναφόρεσις *Solan.* vult ἀναπόφυσις II. Alex. 25. 232.
ἀναφλάω III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἄνδημον II. Lexiph. 2. 321.
ἀχ ὡς Ἀνδρώνι αὐτῷ χράμβος II. Bis Acc. 21. 820.
ἄνδρος per compendium ſignificat Ἀλέξανδρος II. Alex. 11. 219.
ἀνεμέσητος nulla reprehenſione dignus. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
ἀνεμόω. ἀνεμωμένον I. D. Mar. XV. 1. 326.
ἀνεμώνη I. pro Merc. Cond. 11. 719.
ἡ Ἀνεξέτασον ὑδὸν καλλαλίπιται II. Abdic. 8. 166.
ἀνεπίληπτος II. Icar. 10. 761.
ἀνέρχομαι al. ἀεὶ ἀνέρχομαι I. Tim. 30. 143. ἀνῆλθέ τω II. Tyran. arg. 141. ἀνελθεῖν Edd. ἐπανελθεῖν II. Ver. Hiſt. I. 6. 74.
ἀνέφικτος I. Halc. 3. 180.
ἀνέχω. ἀνέξομαι γάρ σε I. Tim. 37. 149.
ἀνήκεις I. Piſc. 4. 574.
ἀνθέσμιος III. Epiſt. Saturn. 22. 405.
ἄνθρωτος . γίνος ἐγὼ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων II. 1. Ver. Hiſt. 22. 88. οἱ ἄνθρωποι II. Jup. Trag. 36. 684. τὰ πλάσα αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι I. Prom. 1. 185. σίβωσι τὸν ἄνθρωπον III. Mort. Per. 11. 334.
ἀνίημι. ἀνῇς al. ἀνεῖς I. Tim. 57. 174. ἂν ἀνίστασι I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀνιέναι al. ἀνεῖναι I. D. Deor. X. 2. 231. ἀνεῖναι C. ἀνιέναι II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70.
ἄνιπτος. ἐ μὴν ἀνίπτους II. Dem. 4. 376.
ἄνοδος O. ἄνοδος II. Icar. 1. 751.
ἀνολολύζων] ἄλλως γράφε ἀναλύζων I. Somn. 4. 6.
Ἄνυδις al. Ἄνυσις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
Ἀνταιαῖος I. Catap. 10. 631.
Ἀντίας Edd. Ἀτίας *f.* III. Macrob. 10. 214.
ἀντιρρίδω I. Catap. 4. 624.
ἀντὶ πολλῶν II. Jup. Trag. 15. 658.
ἀντίδοσις II. Jup. Conf. 7. 631.
ἀντιθρομίω II. Aſtr. 12. 366.
τὸ ἀντίθυρον nihil mutant Edd. & Coll. III. de Domo 26. 205. τὸ ἀντίθυρον III. Conviv. 8. 423. II. Alex. 16. 224.
ἀντιλογία I. Piſc. 3. 573.
Ἀντίπατρόν τινα ἴσασιν III. Nav. 33. 269.
ἀντιπροσεύομαι III. Mort. Per. 16. 341.
Ἄντλος I. Catap. 1. 620.
ἄνυδρον. ἀνύδρων al. ἀνύδρων I. Halc. 7. 183.
ἀνυπόδητος II. Aſin. 29. 597. ἀνυπόδητος ib. 43. 611.
ἀνυπόστατος II. Jup. Trag. 40. 687.
ἀνύω I. Piſc. 47. 614.
ἀξύνως ex emend. *Sol.* ξύνως Edd. pr. II. Tox. 8. 515.
ἄξιος. ἀξίως i.e. ἰσάνως II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἀξιόω. ἠξίω al. ἠξίουν I. Nigr. 31. 72. σὺν ἠξίωσα I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀοιδή II. Aſtr. 22. 369.
ἀοιδιμος I. Cont. 11. 504.
ἄοικος ἀοίκητος II. Gall. 17. 727.
ἀπαγγίλλω I. D. Mort. I. 2. 331.
ὡς ἀπαγορεύσαιμι II. Icar. 23. 778.
ἀπάγω I. Vit. Auct. 6. 546. ἀπαγαγὼν ex L. P. ἀπάγων Edd. priores II. Tox. 30. 53. ἀπαγαγὼν I. Tim. 24. 138.
ἀπαγωγαὶ II. Phal. Pr. 3. 190.
πρὸς Ἀπαίδευτον III. Adv. Ind. 1. 99.
ἀπαιτεῖ al. ἀπαιτεῖν III. Rhet. Pr. 9. 10.
ἀπαιτοῖτε e *Fl.* ἀπαιτεῖτε cett. II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀπαιτάω. ἀπαιτώντων *F.* ἀπάντων I. Necyom. 7. 465.
ἀπαντώντων Edd. pr. ἀπάντων II. Amor. 44. 447.
ἄπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 18. 129.
ἀπαξάπας I. pro Merc. Cond. 12. 721.
ἀπαρχὴ. λαὸ τῶ ὁ ταῖς ἐθνῆς τιθεμένων ἀπαρχῶν I. Somn. 9. 14.
ἅπας. ἁπάντων ὧν Edd. male ἅπαξ ἂν II. 1. Ver. Hiſt. 40. 102. ἅπαξ al. ἁπαξάς I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασαι *S.* & *A.* ὁ πᾶσαι al. II. Imag. 9. 466. ἁπάσαις al. ταῖς πάσαις I. Piſc. 39. 608.
ἀπατάω. ἁπαίτων male, *f.* recte ἁπάτων I. Tim. 57. 175.
ἄπειμι. ἀπῇσι omnes Edd. prave ἀπίει I. Sacr. 3. 528. ἀπίτωσαν ὁκ ποδῶν I. Herm. 35. 777.
ἀπειρία I. Merc. Cond. 16. 672.
ἀπειροκαλος I. Tim. 23. 136.
ἀπείρων. ἀπείρω' Edd. ἄπειρον II. Jup. Trag. 41. 689.
Ἀπελλᾶς II. Imag. 3. 461.
ἀπεξύστο ex *Fl.* ἀπεξύστε Edd. III. Conv. 33. 441.
ἀπέπεμψα al. ἀπέπλευσα II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἀπέπω. ἀπέπασθε O. ἀπέπατε I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀπεριφράσω II. Lex. 4. 327. ἀπεριφράσασθαι al. ἀπαμβράσασθαι I. Jud. Voc. 8. 92.
ἀπεσύραξε Edd. forſan ὑπεσύραξε III. Calumn. 14. 144.
ἀπέχομαι al. ἀπεύχομαι II. 2. Ver. Hiſt. 41, 134.
ἀπιφθος I. Catap. 9. 630.
ἀπηρῶς Edd. ἀπηρος vult *Solan.* III. Muſc. Enc. 2. 92.
ἀπηχὴς I. Vit. Auct. 10. 550.
Ἄπις. ὁ μὲν γὰ Ἄπις ὁ μύγις I. Sacr. 15. 538.
ἄπλιτος II. Aſin. 31. 600.
ἁπλῶς. in ora *AIW.* ἁπλοῦς I. Vit. Auct. 23. 564.
ἀπὸ al. ὁπὸ II. Par. 13. 851. ἀπὸ τῶν II. Aſtr. 7. 363. ἀφ' ἧς I. D. Mort. XXVI. 1. 435.
ἀποβάθρα I. D. Mort. X. 1. 364. I. Catap. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258.
ἀποβάντις ἐπιχόμενα II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
ἀποδιδράσκω.. ἡ ἀποδιάσεως] ἀποδιάσεως παρ' αὐτῶν, ἀντὶ τῦ ἐξ αὐτῶν I. Tim. 13. 122. ἀποδιάσεως al. ἀποδράσεως ib.
ἀποδίδωμι I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀποδυσπετήσω I. Tim. 3. 104.
ἀπόδυω I. D. Deor. XX. 10. 261. ἀποδυσάμβος al. male ἀποδυσάμβρος II. Gall. 19. 730. ἀποδυσομένοις Edd. ἀποδυσομένων I. Herm. 39. 781.
ἀπόθλιψις — ἐπὶ τ' ἀποθλίψιος ἐπῆχε] τ' ἰμαυτοῦ al. ἐπὶ τοῖς τ' ἀποτρίψιος ἐπῆχε] τοῖς ἰμαυτοῦ I. Jud. Voc. 2. 84.
ἀποθύσω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκαρτέρει. κατ' ὃν ἄτος μὲ ἀποκαρτέρει βούλεται II. Abd. 8. 165. ἀποκαρτέρει] *Senſius* vult ἀπαθῶς, ἀποκαρτέρει] II. Abd. 159.
ἀποκλείω. ἀποκεκλεικά μοι al. μοι al. ἀποκεκλεισμένον τὸν Θάλασσαν I. Jud. Voc. 9. 94. ἀποκλειόμβρος al. ἀποκειόμβροι I. Necyom. 12. 473.
ἀποκναίω I. Catap. 16. 638.
ἀποκόπτω al. ἐκκο. I. D. Mort. X. 9. 371.
ἀποκρίνω. ἀπόκρινε I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.

ἀπολείπω . ἀπολιμφθῆναι al. ἀπολειφθῆσαι I. Somn. 14. 19. I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
ἀπόλλυμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀπολλυμένων restitut. II. Par. 12. 851.
ἅπας μὴ λοίδοιτο III. Conv. 46. 449.
ἀπολογίομαι I. Pisc. 15. 586. ib. 22. 592.
Ἀπολογία .. ἐν τῷ τίλει τῆς Ἀπολογίας I. Somn. 1. p. 1.
ἀπολογίας vulgo ἀσυλογίας III. Diss. cum Hes. 5. 243.
ἀπομνημονεύω I. Sacr. 2. 527. II. Q. Hist. 7. 8.
λοίδοια] ὕβρις II. Asin. 45. 612.
λοίδοιαν al. ἄσοιαν I. Nigr. 23. 63.
ἄσσον cum *Fl.* expunctum. II. Gall. 4. 708.
ἀποξέω I. Vit. Auct. 10. 550.
ἀπόξυρον. Edd. ἀπόξηρον II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
ἀποξύω . φασὶ γυάφαλα τὰ ἀποξυόμενα I. Jud. Voc. 4. 86.
ἀποπήγω. ἀποσπυγμὸν restit. ἀποσπυγμὸν vulgo III. Diss. cum Hes. 8. 245.
ἀπορία I. D. Mort. I. 1. 331.
μάτε ἀπορρήτους II. Q. Hist. 44. 57.
ἀπορρίπτω. ἀπερρίφθαι al. ἀπορρίφθαι male I. D. Mort. X. 2. 365.
ἀπορρίψαιλα al. ἀπορρίψαιλας I. Herm. 23. 761.
ἀποσεμν. ἀποσεισάμενον al. ἀποσεισαμένους al. ἀποσεισάμενον I. Herm. 23. 761.
ἀποσκλίω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκυβάζω. ἀποσκυβάζ τὸ ἀσχολίας ὠθούμενον I. Nigr. 26. 64.
ἀποσμύχω . ἀποσμυγώντες al. καθαγιλαβόντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
ἀποσπάω I. Cont. 17. 514. ἀποσπάσαιλις al. ἀποσάντες I. Cont. 21. 517. ἀποσπαθῆσαν al. τὴν ἀποσπ. I. D. Mar. X. 1. 314.
ἀποσάσιας II. Phal. Pr. 4. 191.
ἀποσυβάζω. ἀπισύπαξε Edd. forſ. ὑπισυ— III. Calumn. 14. 144.
ἀποσρέφω . ἀπισραφὴν al. ἀποσραφὴν I. D. Deor. XX. 9. 260.
ἀποσροφὴ receptum. ἀπορροφὴ al. III. Meret. VI. 293.
ἀποτήκω . ἀπιτάκησαν, al. ἀπιτάθησαν I. Dial. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτομὸς I. Prom. 1. 186.
ἀποτρόπαιον II. Gall. 2. 705.
ἀποφαίνω . ἀποφαίνῃ, al. ἀποφαίνεις I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἀποφέρω . ἀπένεγκαι al. ἀπένεγκε I. D. Mort. I. 4. 335.
ἀποφέρεζ Edd. ἀναφέρεζ malit *Gesn.* III. Fug. 1. 365.
ἀποώσεσθαι I. Vit. Auct. 26. 566.
περὶ τῆς Ἀποφράδος III. Pseudol. 1. 161.
ἀποφράτλω . ἀποφρατλομένους al. ἀποσφατλομένους II. Jup. Trag. 22. 668.
ἀποψύχω. ἀποψύξω III. Philopat. 1. 586.
ἄπρατος al. ἄπρακτος I. Vit. Auct. 12. 552. ib. 14. 555.
οὐκ Ἀπροσδιόνυσον al. οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον III. Bacch. 6. 80.
ἀπροσδόκητον .. τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος I. Somn. 9. 14.
ἅπτω I. Sacr. 1. 526.
ἀπῳδὴ II. Icar. 17. 772.
ἀπωθίαι . ἀπωσάμενον κιθάριμον II. Bis Acc. 10. 802.
ἀπωτέρω II. Asin. 4. 571.
ἆρα Edd. ἄρα III. Tragop. 652.
Ἀργεῖον al. Ἄργον I. Sacr. 10. 534.
τῆ Ἀργολικῆς II. Gall. 13. 722.
Ἀργόβιν al. male ἀργῶβιν I. D. Deor. XX. 13. 264.
Ἄργον. πέμψω γὰρ Ἄργον II. Amor. 47. 451.
Ἀργὸς . ἀργῆς τοῦτο ἐς ῥαθύμως ψυχῆς I. Nigr. 26. 64.
ἀρήγω I. Pisc. 1. 570.
τῷ Ἄρει φιλον γοιτο II. Gall. 3. 706.
ἀρίγνωτον III. Philopat. 2. 587.
ἀριστεῖον I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ἀριστέας . Ἀριστέας al. Ἀριστεῖ I. D. Mort. XI. 1. 377.
Ἀρίστιππον I. Necyom. 13. 474. I. Pisc. 1. 571.
Ἀριστοτέλης I. Tim. 30. 144. Ἀριστοτέλην II. Eun. 3. 354. & 9. 357.
Ἀριστοφάνειον I. Merc. Cond. 7. 662.
Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Νεφέλαις I. Prom. 6. 33.
Ἀμφιάδης III. Pseudol. 3. 164.
Ἀρκὰς . ἢ τὸ Ἀρκάδων ἐπιλίκιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
ἀρκέω I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀρκτεύω I. Catap. 1. 620.
Ἁρμονίδην I. Harm. 1. 850.
ἄρνεια κρέα II. Jup. Trag. 30. 676.
ἄρνυμαι II. Amor. 5. 402.
Ἄροτον. ἐπ' ἀρότῳ] ἐπὶ σπορᾷ c. g. I. Tim. 17. 127.
ἁρπάζω. ἁρπάσαν abeſt a F. ἁρπάσαι *Jenſius*, ſed Edd. ἁρπάσας II. 2. Ver. Hist. 25. 122.
τῇ Ἁρπίαι γὰρ II. Alex. 2. 209.
Ἁρσακίδης III. de Domo 5. 193.
ἄρτον αὐτοπυρίτης I. Pisc. 45. 612.
ἄρτον ἕτοιμον ἐπ' ἄκρῃ φύσει II. 2. Ver. Hist. 13. 112.
ἀρόω . ἀρύσαμαι al. ἀρύσαιμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀρχαῖον] ἀνόητον I. Nigr. 4. 42.
ἀρχὴ . πατρώαν ἀρχὴν παραλαβὼν I. D. Mort. XII. 3. 383.
ἀρχὴν τῆς ὅλης II. Icar. 9. 760.
ἄρα . ἄραιρε decretum eſt I. Catap. 8. 629.
ἄρσμασα . ἀρωμάτων al. ἀπρωμάτων I. Nigr. 31. 73.
ἀσαφάς al. ἀσφαλὰς II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσαφῆς . ἀσαφὲς al. ἀσφαλὲς I. Nec. 7. 465.
ἀσεβῶν I. Pisc. 33. 602.
ἀσθενὴς γὰρ ἡ ψυχὴ II. Amor. 1. 397.
ἄσθμαι I. Catap. 3. 623.
ἀσκαλιάζω II. Lexiph. 2. 321.
ἄσπερμον II. Amor. 35. 435.
ἄσπονδον I. Pisc. 36. 605.
Ἀσάρτη III. Dea Syr. 4. 453.
ἀσασίας Edd. priores ἀπαθείας II. Phal. Pr. 3. 189.
ἀστὶ . ἐν γὰρ ἀστῖον γε τὸ θέατρον II. Icar. 4. 755.
ἀστικὰ II. Bis Acc. 11. 803.
ἐπ' Ἀστράβης II. Lexiph. 2. 321.
Ἀστρολογίης Edd. ἀστρολογίας II. Astr. 1. 360.
ἀσύμφυλον II. Q. Hist. 11. 15.
ἀσφόδιλον I. Necyom. 11. 471.
ἄσωτον εἰ *Vorſt.* ἄσωτός εἰ I. Merc. Cond. 20. 676.
ἀτὰρ II. Icar. 13. 767.
ἀτεγκτον II. Alex. 25. 233.
ἀτέκμαρτον II. Icar. 4. 756.
ἄτεκνον . τὸ ἄτεκνον τὸ πλούσιον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ἀτειρὴς . ἀτειρῆ, al. ἀτειρὲς I. Prom. 16. 199.
ἀτειχῶς II. Icar. 10. 761.
ἄτοπον . ἀτοπώτερον al. γελοιότερον I. Nec. 5. 462.
ἀτοπώτατον I. Nec. 4. 461.
ἄτρακτον I. Catap. 7. 628.
ἀτρέμας al. ἀτρέμα I. Cont. 7. 498.

ἄτρεπτ⊙ al. ἄτρες ⊙ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
ἄτλα II. Diſſ. cum Heſ. 5. 244.
Ατλικὸς . ὡ ὁ Ἀτλικὸν μὲ ἐπαινῶν εἶπας τ Σόφον I. Prom. 1. 24.
αὖ al. ἂν I. Nigr. 4. 42.
αὐγῆς reſtitut. αὐτῆς Edd. ceterae III. Hipp. 7. 72.
αὐθαίρετ⊙ I. Catap. 4. 625.
αὐθένας⊙ II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις inſertum II. Jup. Trag. 3. 645.
αὖ⊙ Edd. omnes αὐτὸς II. de Luct. 8. 926.
αὐτίκα μάτιστα al. αὐθὶς μᾶλλονται I. D. Mar. X. 2. 315.
αὐτίκα μ. ἀκουσθῆα II. Phal. Pr. 5. 192.
αὐτόμαλον III. Convіv. 12. 426.
αὐτονόμῳ III. Fugit. 27. 380.
αὐτοπρόσωπ⊙ . αὐτοπρόσωπον I. Tim. 27. 140.
αὐτὸς al. ὅτ⊙ I. D. Mort. XXVII. 3. 440. αὐτὸς I. Vit. Auct. 24. 564. αὐτὸς deeſt in Edd. II. Alex. 34. 241. αὐτὸς al. αὐτοὺς I. Tim. 16. 127. αὐτὴ P. codex recte. Edd. αὕτη II. Alex. 12. 220. αὐτὸ ex Fl. αὐτῷ cett. II. Imag. 9. 467. αὐτὸ al. αὐτοῖς al. αὐτὰ I. Herm. 36. 779. αὐτὸ τ ὀργῆς al. αὖ τὸ τ ὀργῆς κιφάλαιον ἡλίκον ἐστὶν I. Prom. 7. 191. αὐτὸ Edd. αὐτὸν III. Calumn. 15. 145. ταὐτὸ Edd. τοῦτο II. Dem. 5. 377. αὐτοῦ al. αὐτὸν I. Tim. 10. 119. αὐτοῦ al. αὐτῷ I. D. Cup. & Jov. 2. 207. αὐτοῦ Edd. αὐτῶν II. Icar. 8. 759. αὐτῷ Edd. omnes F. F. R mavult αὐτοῦ I. Cont. 24. 523. αὐτοῦ deeſt in F. I. Tim. 51. 167. αὐτῇ Ψ. deeſt in Edd. II. Salt. 13. 275. αὐτὸν al. αὐτῷ I. Tim. 11. 120. αὐτὸν ὄντα al. ὄντα τ I. D. Deor. XV. 1. 241. αὐτὸν Edd. ἑαυτὸν III. Mort. Per. 25. 348. αὐτὸν Edd. ἄτλω III, Tragop. p. 647. αὐτὰ al. μόνα I. D. Deor. X. 2. 230. αὐτὰ al. αὐτοῦ al. αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν al. αὐτὰς I. D. Mar. III. 2. 296. αὐτῶν ex emend. Solan. αὐτὸν Edd. III. Saturn. 1. 386. αὐτῶν al. αὐτὸν I. Jud. Voc. 12. 97. αὐτοῖς al. αὐταῖς male I. Nigr. 1. 38. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτοὺς Edd. male αὐτὸς II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117. αὐτοὺς al. αὐτοὺς II. Phal. alter 8. 204. αὐτοὺς reſtit. ex Codd. αὐτὸς Edd. II. Tox. 34. 548. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Tim. 22. 136. ib. 27. 140.
αὐτοῦ *Solanus*, Edd. αὐτοῦ II. Salt. 81. 312. αὐτοῦ recte B2. αὐτοῦ cett. II. Alex. 4. 211. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ II. Q. Hiſt. 62. 69. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ III. Mort. Per. 32. 354. αὐτῇ Edd. αὐτὴ II. Q. Hiſt. 55. 64. αὐτὸν Edd. αὐτὸν II. Phal. alter 13. 207. αὐτοὺς Edd. αὐτοὺς II. Amor. 23. 423.
αὐτοστελὴς I. Vit. Auct. 21. 561.
αὐτοχειρία II. Phal. Pr. 4. 191.
αὔτως III. Pſeudol. 4. 166.
αὐχμηρὲς I. Prom. 14. 197.
ἀφαιρέω . ἀφαιρούμενοι I. Tim. 18. 129. ἀφαιρεῦμεν, al. ἀφαιρῶμεν I. Herm. 48. 790.
ἀφαιρεθῇ I. Tim. 22. 132.
ἀφειρημένῳ τ στυγήτων I. Jud. Voc. 8. 92.
οὐκ ἀφωνῶς II. Gall. 8. 714.
ἄφελης . ἀφελὴς al. ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580.
ἀφηνιάζω . ἀφηνιάζουσιν ἰσθμὸς I. D. Deor. XXV. 1. 278.
ἀφηνιάσειλες II. Bis Acc. 1. 792.
ἄφθον⊙ I. Piſcat. 1. 570. ἀφθόνως ex emend. *Fabr.* & *Solan.* ἀφθόνως Edd. III. Fug. 17. 374.
ἀφικνέομαι . ἀπίκετο Ionice dialecto II. Aſtr. 2. 360. ἀπίκετο Ionice, Edd. autem ἀφίκετο ib. 9. 364.
ἀφίξαι F. ἀφίξεαι *J.* ἀφίξῃ I. Necyom. 1. 456.
Ἀφίδων Edd. ἀμφίδων III. Hipp. 8. 73.
Ἀφροδίτης ᾗ τῷ Ἄρι⊙ II. Aſtr. 22. 369.
ἄφυκτ⊙ I. Cont. 8. 500. ἄφυκτα Edd. male ἄφυλλα I. Herm. 79. 823. ἄφυλλον Edd. ἄφυκτον II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἔτι Ἀχαιῶν Αἰγυῶσιν III. Deor. Conc. 6. 531.
ἀψίκορ⊙ III. Calumn. 21. 151.
ἀψιμαχία II. Amor. 10. 407.
ἄωρ⊙ I. Catap. 5. 626.

B.

Βάδιν I. Merc. Cond. 26. 683.
βαδίζω . βαδίζης al. βαδίζεις I. Tim. 24. 137.
βαδίζων ἐπὶ τὴν Λίμνην II. Q. Hiſt. 29. 40.
βάλ⊙ *Guj.* πάλ⊙ III. Tragop. p. 661.
βαθυκήτεα al. βαθυκότεα I. Tim. 26. 139.
βάκελ⊙ II. Eun. 8. 356.
βάκτροι II. Gall. 17. 728.
βακχεῖς II. Lexiph. 8. 333.
βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.
βάρβαρ⊙ ἦν I. D. Mort. XII. 3. 384.
βαρβάρων ex emend. *Gron.* Edd. & M. βάρβαρον II. Lex. 23. 347.
βαρὺς . ὑ βαρὺ L. ὑ χαλκεῖο I. Piſc. 16. 587.
βασιλεὺς . ᾗ τ βασιλέως ὕδωρ I. D. Mort. XX. 1. 413.
βασιλεὺς . ὁ ἀεὶ ὢν ὢν βασιλέως I. pro Lapſ. 13. 736.
ὢν ὢν τῷ βασιλέως I. Merc. Cond. 12. 721.
βατὰ v. *Notas* III. de Dipſ. 2. 235.
βάτραχ⊙ I. Piſc. 9. 577.
βατταρίζω II. Jup. Trag. 27. 673.
βδέλλαι III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242.
ἡ Βενδὶς δὲ αὕτη II. Jup. Trag. 8. 651.
βίβηλοι al. βεβῆλοις I. Sacr. 14. 537.
βιλόνη . ὃν βιλόνης emend. *Hemſterh.* pro ὃν βλόνης I. Halc. 1. 176.
βίαι. τὴν βίαν II. Jup. Conf. 4. 629.
βιάζω . βιάζεται al. βιάζηται I. Nigr. 12. 51.
βιάζω I. D. Deor. XXI. 1. 267.
τ ἐκάστου βίου ἐπὶ τ σκηνῆς II. Icar. 21. 776.
βιοτεύω . βιοτεύσωμεν al. βιοτεύσομεν II. 1. Ver. Hiſt. 36. 99.
βλακεύσας III. Epiſt. Sat. 26. 408.
βλακὲ piſcis omnino inutilis, hic pro ſtupido I. D. Mort. XXVIII. 2. 447.
βλέπω . βλέπεις al. πλέπτεις I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ὁ βλοσυρὸς vultu truculentus I. D. Mort. X. 4. 365.
βοηθῶν . τοῖς φίλοις βοηθῶν ὁ ταῖς δίκαις I. Somn. 9. 13.
ὁ Βοιωτίας III. Demoſth. Enc. 33. 515.
βόρβορ⊙ al. βάρβαρ⊙ male I. Prom. 1. 23.
βορρᾶν Edd. pr. male βορέαν III. Hip. 7. 73.
βυθὸν I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
βούγλωσσ⊙ I. Piſc. 49. 617.
βυλεύομαι . ἐβουλεύσατο al. ἐβουλεύσαντο I. Somn. 16. 21.
βυλευομένοις] βυλευόμενοι, ἴσως L. alii aliter. III. Cyn. 18. 550.
βυλήσεως al. βολήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. D. Deor. XX. 16. 266. βούλομαι. Edd. excepta *J.* βούλεσθον I. Vit. Auct. 13. 553. βυλομένους. Edd. διομένους II. Alex. 5. 210.
βυλυτὸς I. Catap. 1. 621.

Βούσιρις Edd. male βούσορις II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
βρενθύομαι I. Tim. 54. 170.
βροτοῖς Edd. pl. βροτῶν III. Trag. p. 644.
βρόχῳ. πρὸς βρόχον I. Tim. 20. 131.
βρύτιος al. βρεττίας, al. βρεττάνος II. Alex. 21. 228.
βρυχάομαι. βρυχωμένῳ al. male βρυχομένῳ I. D. Mar. I. 4. 290.
βρῶμα λύδιον I. Tim. 54. 151.
βυρσοδέψιν corrigend. βυρσοδύτην I. Tim. 30. 144.
βύω. βεβυσμένος I. Catap. 5. 626.
βωμὸς. ὁ Ἐλὶς βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸς Ἑλὶς II. Dem. 57. 393. εἰ μὴ οἱονεὶ βωμοὶ H. Jup. Trag. 51. 699.

Γ.

Γάλα ὀρίβιον I. Merc. Cond. 13. 668.
γαλάτου I. Cont. 7. 499.
Γανυμήδης I. D. Deor. IV. 4. 212.
γὰρ reſtitutum pro ἢ II. Salt. 73. 307. γὰρ Solan. γε II. Dem. 3. 376. δὲ Edd. δὴ II. Ann. 51. 619. γὰρ abeſt in Edd. III. Conv. 33. 440. γὰρ abſens inſertum II. Salt. 75. 308. τὸ δὲ τοιοῦτον II. Q. Hiſt. 17. 26. δὲ ἢ al. δὴ I. D. Deor. XXV. 3. 280.
Γαυσίαν III. Deor. Conc. 8. 532.
γαστὴρ. ἐν τῇ γαστρὶ I. D. Deor. VII. 2. 221.
γαστρομαντία II. 1. Ver. Hiſt. 22. 87.
γε al. δὲ I. D. Mort. X. 9. 373. γε Edd. τε III. Rhet. Pr. 23. 24.
γεγενημένους Fr. γιγνομένου al. III. Conv. 20. 434.
γεγεννημένου', male Edd. pleraeque γιγνομένου III. Char. 19. 630.
γειτονία II. Icar. 8. 758.
γελάσαι ἐγέλασεν Edd. ἐγέλασεν III. Tragop. p. 650.
γέλωτος ἐκ γελοῖος ἀμφίρρυτος II. Icar. 17. 772.
γελοιόφρα Edd. ἀναγκαιότερα II. Q. Hiſt. 28. 38.
γελοίας al. γελοῖος I. Tim. 55. 172.
γέλωτα ἐφλισκάνει II. Jup. Trag. 27. 673.
ἀκρατὴς γέλωτος III. Pſeudol. 6. 168.
γενειήτης II. Bis Acc. 28. 826.
Γενετυλλὶς III. Pſeudol. 11. 171.
Genitivus rarior in ὑμῶν πάντων III. Epiſt. Sat. 21. 404.
γενιάδας. ὦ γενιάδα I. Cont. 21. 518.
γενναῖος II. Phal. Pr. 5. 192.
γένησιν Edd. γένεσιν II. Salt. 44. 294.
γενικῶς I. Cont. 14. 510.
γερασὸς πόλις Εὐβοίας II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρρα ſcutum vimineum I. D. Mort. XIV. 2. 395.
γέρρα αἰσυΐνα ſcuta viminea I. D. Mort. XIV. 2. 394.
Γετικὴ II. Icar. 16. 771.
γεωμορίαις I. Harm. 3. 855.
γῆ. ἡ Ἡλιακὴ γῆς I. Sacr. 11. 535. τὸ μέσον τῆς γῆς II. Salt. 38. 291. γῆς ex L. τῆς Edd. III. Dea Syr. 30. 476. ἐν γῇ al. ὑπὸ γῆς I. D. Mort. X. 7. 367. γῆν πρὸ γῆς II. Alex. 46. 252.
γίνομαι I. D. Mar. VIII. 2. 309. γενέσθαι al. γενήσεσθαι I. D. Mort. XIII. 3. 392. γένοιτο, al. γένοιτο I. Herm. 35. 777. ἐγεγένητο I. D. Deor. XVII. 1. 245.
γλαφυρὸς I. D. Deor. VII. 4. 224.
γλίχομαι I. Herod. 1. 833.
γλυκὺς I. Vit. Auct. 19. 558.
γλύφω. γλύφων Ἀθηναῖος αὐτὸ τοῦτο γλύφων I. Somn. 1. 1.

γλύφειν. φασὶ γλύφειν τὸ λοξεύεσθαι I. Jud. Voc. 4. 86.
ξύφων I. Vit. Auct. 23. 564.
γνώμης Pell. γνώμας II. Par. 27. 857.
γνώμων I. Harm. 3. 855.
γνώριμος decrat in Edd. I. Herod. 1. 832.
γοητεῖαι προαγωγίαι I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένων Edd. priores γοητευομένους II. Salt. 63. 301.
γοργὸς II. Aſin. 8. 576.
γόργος. γοργὸς marg. Al. III. D. Meret. 15. 323.
γράμμα. τὸν δὲ τοῦτον γράμματα III. de Domo 9. 195. γραμμάτων al. χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα, P. & L. γραμματεῖα Edd. II. Tox. 16. 524. ib. 13. 519.
γραμματίσας. γραμματικῶν al. γραμματικὸν I. Merc. Cond. 4. 656.
γραφεῖ Fl. ſola. Cett. male γράφει II. Abd. 22. 178.
γράφω. γράψῃ al. γράψῃ I. Nec. 2. 458.
γρίφος I. Vit. Auct. 14. 554.
γρόθος I. Cont. 2. 491.
γρύζω. γρύζειν. γρύζειν γὰρ λέγεται I. Jud. Voc. 10. 96.
γρυπεσπώλης II. Lexiph. 3. 323.
γύαρος II. Tox. 17. 526.
γύβιον III. D. Meret. XIV. 322.
Γύλιππος II. Q. Hiſt. 38. 52.
γυμνὸς al. γυμνὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνασίῳ II. Lexiph. 5. 328.
γυμνοδρομήσομαι, vid. omnino not. III. Cyn. 1. 539.
γυμνοπαιδίαι Edd. γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 275.
γυναικίας Junt. γυναικῶος I. Piſc. 31. 599.
γυνὴ Ἀρχιτέλους I. Scyth. 2. 860. ὡς οὐ γυναικός τις III. Philopſ. 2. 31. τῇ γυναικὶ ἐπιθέσθαι II. Gall. 29 748. τὸν γυναῖκα I. D. Deor. XIII. 2. 237. αἱ γυναῖκες III. Conv. 8. 423. γυναιξὶν ἐμαῖς I. Halc. 8. 184.

Δ.

Δάκνω. δακὼν al. ἔχων I. D. Deor. XX. 6. 258.
δακρύου I. Cat. 12. 634. δακρύσας Pell. δακρύσῃς Edd. III. Ocyp. p. 671.
δακτύλιον φυλάττει II. Dem. 17. 383.
Δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δαμασίας Edd. δαμοσίου II. Lexiph. 12. 335. vel potius 339.
Δάμιν τε καὶ II. Jov. Trag. 33. 682.
Δανεὺς I. D. Mar. VI. 1. 302.
δανειστὴς. Βαλβῖνος ὁ δανειστὴς I. D. Mort. XVII. 7. 441.
Δάτις II. Bis Acc. 9. 801.
δὲ al. δὴ I. D. Deor. XX. 14. 265. item I. D. Mort. XXIX. 1. 448. δ' ἂν al. δὲ ἂν I. Jud. Voc. 4. 86. δὲ al. δαὶ I. Prom. 1. 24. δὲ al. δὴ I. Nigr. 16. 55. δὲ abeſt ab Edd. II. Alex. 23. 231. δὲ ex *Hom.* inſertum III. Philopat. 14. 600. δὲ τί μὴν omiſſ. τε in Edd. ib. 9. 595. δ' οὐ Edd. δὲ ſine praep. II. Par. 10. 847. δὲ Edd. δὴ vult *Marcil.* III. Indoct. 28. 123. δὲ additum ex W. & *Fl.* III. Dipſ. 1. 234.
δεῖ al. δὴ I. Nigr. 19. 57. εἶδον δὲ δύστας μὲν ταῦτα ἔχοντας III. Navig. 44. 276.
δείδω. δίδοτε al. δείδετε I. D. Deor. V. 216. ἐδειδίκεσαν not. III. Conv. 12. 426. δειδότας Edd. δειδότες II. Par. 55. 878.

δίκευμα I. Prom. 15. 198. & I. Nec. 22. 486. ἔδειξεν *Pell.* an ἔδοξεν I. Scyth. 2. 862. ἐδείχθη δέ μοι I. Nec. 17. 481. δικορρήν, *Fenſ.* δικορρήν cum *Pell.* II. Alex. 13. 221.
δικὰς. τῇ Ἀτλικῇ δικάδι I. Scyth. 10. 870.
Δικέλεια II. Amor. 24. 424.
δῖμα. δίμαλα al. male δίγμαλα I. Cont. 15. 511.
δῖνα I. Catap. 13. 635. τὸ δῖνα δὲ ὅπως ἴδῃ I. Vit. Auct. 19. 558. τ' δῖνα II. Alex. 44. 250. τὸ δῖνα μύστης II. Bis Acc. 23. 822.
δεινός. δινὼν τινα φὴς τ' ἔρωτα II. Gall. 6. 711.
δίομαι I. Piſc. 23. 593. I. Sacr. 1. 525. διόμενα II. Tox. 63. 567.
δίατ℗ I. Tim. 21. 131.
Δελφικός. ὡς τῶ Δελφικοῦ III. Pſeudol. 10, 170.
Δελφοί. ὡ Δελφοῖς II. Jov. Trag. 30. 675. ἢ Δελφοὶς ἦτω II. Alex. 8. 216.
διψαχοὶς II. Bis Acc. 8. 800.
δίχομαι I. D. Mort. X. 1. 364.
δίω I. Prom. 3. 187. ἐδύσαν non potuerunt II. Icar. 5. 757. διδίαζ I. D. Deor. XVII. 2. 246.
δῦθι Edd. δυθὶ II. Amor. 32. 432.
δῖ al. δῖ I. Tim. 28. 141. alias ἴδε I. Halc. 3. 180. alias δῖ III. Indoct. 20. 115.
δηλόω I. Vit. Auct. 19. 558. δῆλα πλάνη II. Salt. 38. 291.
δημίυργ℗ I. Tim. 30. 143.
Δημήτρι℗ II. Salt. 63. 301.
δῆμ℗ I. Herm. 82. 827.
Δημαδόντης I. Scyth. 10. 870.
δημοσίευτ℗ I. Scyth. 8. 868.
δημόλιπῶς ἐκαλμέν℗ I. Scyth. 5. 865.
δημοτουία II. Phal. Pr. 3. 190.
δήλε. διδηλωμέν℗ I. D. Mort. X. 11. 374.
Δηϊβάλλω II. Alex. 35. 242. Δηϊβάλομαι emendatum διαλάβομαι Edd. III. Nav. 32. 269.
Δηγγίλλω I. Piſc. 14. 586.
διαίνω. ἰδίην' al. male ἰδίηται I. Merc. Cond. 20. 675.
Δηΐρα. δῆρκε I. Vit. Auct. 7. 548.
διακονίω II. 2. Ver. Hiſt. 14. 112.
Δηκρύω I. D. Mar. VII. 1. 305.
διακόψας Edd. ἀποῤῥίψας II. Bis Acc. 21. 817.
Δηκρύω. Δηκρύοις al. διακρύοις I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
Δηλάτω I. Herm. 77. 820. εἰ μὴ Δηλάτοιτε al. εἰ μὴ Δηλάτητε al. εἰ μὴν Δηλάτοιτε I. Prom. 1. 25.
Δήλο℗ I. Prom. 6. 34. & I. D. Mar. I. 288.
διαλόω I. Piſc. 8. 578.
Δημύνων recte ex *P.* διακείθω℗ Edd. II. Bis Acc. 33. 833.
Δήμητρ℗. ὡς Δημήτρι I. Catap. 14. 636.
διαμνημονεύω cum accuſ. I. Nigr. 7. 45.
Δηαίνω τὰ θεωρητικὰ I. Tim. 49. 162.
διανυχθήμ℗ II. Tox. 61. 565.
Δηνέω II. Lexiph. 2. 323.
διανύσαντες al. διανύσαντα III. Rhet. Pr. 5. 5.
Δηπείρω. ἀμφότεροι διαπαρότες I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
Διάσια ἑορτὴ Ἀθήνησι, &c. I. Tim. 7. 113.
διασιάω I. Tim. 7. 113.
Δηστενύζω. διεστενύασε al. ἐστενύασε I. Nec. 16. 478.
διαστάω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
Δηστρύω I. Tim. 21. 131.
Δηφόρω I. Piſc. 27. 597.
διαταράξειν al. διασπαράξειν II. Tyran. 20. 156.
διατείνω I. Piſc. 20. 590. διατεινομένους II. Jov. Trag. 16. 660.
διατριβὴ I. Prom. 16. 199. διατριβὴν II. Icar. 16. 770. τὰς αὐτοῦ διατριβὰς II. Tox. 34. 543.
διατρίβω. διατρίψῃ Edd. διατρεψῇ I. Scyth. 8. 867.
διαφέρομαι I. Vit. Auct. 14. 554. διαφέρομεν ἑρώτων III. Dem. Enc. 43. 521.
διαφεύγω I. Piſc. 4. 573. μετέμελεν διέφυγεν I. Somn. 8. 12. διαφύγειν *S.* διαφύγειν al. II. Imag. 21. 479.
διαφθείρ. διαφθαρμέν℗ τῷ σώματι I. D. Deor. XIII. 2. 237.
διαφορᾶν vulgo male διαφθορὰν II. Bis Acc. 28. 183.
Δηΐφορον I. Herm. 81. 825.
διαφόρῳ Edd. Δηΐφορον II. Amor. 8. 405.
διαφυλάττων al. διαφυλάττειν I. Tim. 1. 100.
διαχαίρομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.
διδάσκω. διδάξαιτό μοι I. Somn. 1. 2. διδίξας al. διίξας I. D. Deor. XXVI. 1. 281.
διδάσκαλ℗. εἰς διδάσκαλον πέμπειν I. Somn. 1. 2.
διδίαζ al. διδίαζ I. Merc. Cond. 8. 664.
διείρω II. Alex. 26. 234.
διέξειμι reſtit. ex W. διεξίωμι Edd. pr. II. Gym. 15. 893.
διεξέρχομαι, διεξελεύθοτες al. ἐξελεύθοτες I. Merced. Cond. 1. 652. διεξέρχον) II. Jup. Conf. 2. 627.
διέρχομαι I. Merc. Cond. 11. 719. διελθόντες II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136.
διεφέρετο II. Eun. 2. 351.
διευκρινῶ I. Herm. 7. 747.
διεχθέσθαι I. D. Mar. VI. 3. 305.
διηγημάτων Edd. λόγων II. Amor. 1. 397.
διηνεκὲς. διηνεκῆ κακῆζ τ' φέβον I. Jud. Voc. 2. 84.
δίσημι. διαστὰς al. διαστάσας I. D. Mort. XIV. 3. 396. δύσημι. διαστὰς ib. ἂς διαστὰν III. Conv. 33. 441.
δίκρανον] δίκρανα πνὰ τυὰ ἐ συνιχῆ &c. I. Tim. 12. 120.
διαστῆτε reſtit. ex O. διαστῆτε Edd. II. Bis Acc. 23. 822.
διαστᾶ abeſt in Edd. II. Bis Acc. 30. 829.
δικαίας ἐ ἀμυρᾶς III. Calumn. 8. 136.
δίκη I. Piſcat. 10. 578. διακωσύνης *Solan.* pro δίκης ib. 40. 608.
Δικταῖ℗. Δικταῖον ἄντρον I. D. Mar. XV. 4. 327.
δημιοῦται II. Jup. Trag. 48. 695. III. Merct. IX. 304.
Διογένης I. Piſc. 23. 592.
διολισθαίνω I. Cont. 1. 450.
Διομήδης II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
διομολογῶν. ἀπ' ἐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι διαμολόγημι I. Nigr. 26. 66.
Διονύσια I. Piſc. 25. 596.
Διονύσ℗. Διονύσῳ al. Διονυσίῳ I. Prom. 5. 31. τῷ Διονύσῳ III. Dea Syr. 16, 463.
διορύσσω. διορύξας al. ὀρύξας al. male διορύξας al. διαρρύξας I. Tim. 53. 169.
Δηπλεθρ℗ II. 1. Ver. Hiſt. 26. 82.
Δῆρα. Δῆλας al. Δῆ℗ I. Nigr. 16. 55.
διῤῥώων. διῤῥῶντα κεκραγέναι I. Merc. Cond. 28. 687.
Διώνη I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
δικεῖ Edd. δικῇ II. Eun. 10. 358.
δικεῖν I. Piſc. 15. 586. ἔδοξεν Edd. & M. δῆκεν I. Scyth. 11. 872. I. Tim. 49. 162. δίδοται al. δίδοται male I. D. Mort. XV. 4. 401.

δικάω. κατὰ τὰ αὐτοῦ δικαῦντα al. κατὰ τὰ αὐτῷ δικαῦν, al. κατὰ τὸ αὐτοδικαῦν I. Tim. 25. 138.
δικέα ex W. δοκέω Edd. III. Dea Syr. 10. 456. ib. 1. 457.
δικεῦντι Edd. male δικάντι III. de Domo 23. 204.
δικῶ al. δικεῖ I. Sacr. 1. 526.
Δόλιχ℗] ὄνομα δρόμου III. Dem. Enc. 3. 493.
Δόλων nomen proprium III. Ocyp. p. 665.
δοξης καταφρονῶν II. Par. 52. 876.
δράτιον I. D. Deor. XIX. 1. 250.
δρυφορίω. δρυφορήσαντες al. δρυφορήσαντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
δρυφόρημα II. Q. Hiſt. 4. 5. δρυφορήμασιν II. Icar. 9. 760.
δυχεῖον II. Aſin. 27. 596.
δράματ℗ Edd. πράγματ℗ III. Mort. Per. 3. 327.
δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.
δράω I. Piſc. 25. 596.
δρεπομένων omnes Edd. ſed legendum δρωμένων vel potius βλεπομένων III. de Domo 9. 195.
δρυμύ τι ℭ τιταινῶδες II. Icar. 23. 778.
δρόμου W. Edd. δρόμους II. Aſtr. 17. 367.
δρώμενον forſan ἑρώμενον dicit *Solan.* III. Muſc. Enc. 9. 97.
δυσκακίζω II. Dem. 50. 392.
δυσῖν al. δυοῖν vide nott. II. Alex. 8. 215.
δύναμαι. δυνάμεθα B. δυνάμεθα I. Catap. 4. 625.
δυνήσεται emendatio *Geſn.* δυνήσ℈ vulgo II. Par. 8. 845.
δυνησόμεθα Edd. δεησόμεθα II. de Luct. 18. 930.
δύναμαι. δυναμένοις al. δυναμένους I. Herm. 26. 765.
δύναμαι. δύνασται al. δυνατὸς I. D. Mar. IX. 2. 313.
δυτέα. ἐδύτεον Edd. ἐδύνεον male II. Salt. 13. 275.
δύτει. κατὰ τ' γῆς δῦναι I. Piſc. 38. 607.
ἐ δύο τυὶς II. 1. Ver. Hiſt. 8. 76. δύω al. δύο I. D. Deor. XX. 15. 265. δύω I. Vit. Auct. 5. 544. δύω Edd. δύο II. Amor. 37. 439.
δυσίλογκτ℗ I. Piſc. 17. 588.
δυσήρως. οἱ δυσήρατες I. Cat. 14. 637.
δυσκάθικτος al. δυσκάτοχος I. Tim. 29. 142.
δυσκλεΐδους℗ II. Amor. 39. 140.
ἐὸ Δωδώνη νέαν II. Icar. 24. 780.
Δωσιάδα ex emend. *Solan.* pro δωσιάδα II. Lex. 25. 350.

E.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτὸν al. αὐτὸν I. Nigr. 25. 65. ἑαυτῷ al. ἑαυτοῦ I. Somn. 18. 23.
ἐάω. ἐᾶι μόνῳ ἔασον τὸ Ἀριστύλης εἰδέναι I. D. Mort. XIII. 5. 393.
ἐβδόμῳ ℭ πεμπτῳ III. Ner. 4. 638.
ἐγγιλᾶται Edd. an ἐγγίλται III. Adv. Ind. 15. 112.
ἐγγυάω. ἐγγυήσας ἤδη αὐτὴν I. D. Deor. VIII. 1. 226.
ἐγγὺς. ἐγγυτάτω an ἐγγύτατον I. Tim. 51. 166.
ἐγκαταλέγω I. Catap. 11. 632.
ἔγκαυμα I. Catap. 24. 646.
ἐγχειρίζω I. Prom. 3. 187.
ἔγχελις. ἐγχέλεις al. οἱ ἐγχέλεις I. Tim. 29. 142.
ἔγχελυς. ἐγχέλεων al. κλοιῶν I. Piſc. 12. 581.
ἐγχέω I. Piſc. 24. 594.
ἐγχυθέντ℗ Edd. ἐκχυθέντ℗ II. pro Imag. 15. 493.
ἐγχυτόμιον reſtit. ab *Solan.* ἐκχυτάμιον Edd. pr. II. pro Imag. 29. 506.
ἐγὼ. ἡμῶν al. ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. ἡμῖν al. ἡμῖν I. D. Deor. IV. 2. 209. ἡμεῖς ib. XXII. 4. 272. μοι al. μὲ I. Jud. Voc. 2. 84. I. Prom. 2. 26. ἡμῖν al. ὑμῖν I. D. Mort. X. 1. 363. I. Nigr. 9. 48. I. Prom. 2. 27. ἡμᾶς al. ὑμᾶς I. Prom. 16. 199. I. Piſc. 30. 599. ἡμάγε Edd. ἔχομαι II. Bis Acc. 12. 806. μοι *Geſn.* μὴ III. Soloec. 12. 583. μὲ ex emend. *Solan.* deerat in Edd. II. Aſin. 16. 583. ἡμέαν II. Jup. Trag. 34. 683. ἡμῖν Edd. omnes II. Gym. 20. 900. ἐμοὶ Edd. ἐμοὶ II. Amor. 9. 406.
ἔδεστα W. αἰδέστα II. Q. Hiſt. 22. 30.
ἔδ℗ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐθελοκακέω. ἐθελοκακεῖ] ἐθελοκολακεῖ F. adſcriptum ἐθελοκακεῖ ex P. I. Somn. 18. 23.
ἐθέλω I. D. Mort. XX. 3. 415. ὅτου ἐθέλουσιν &c. ſeptem ſeq. verba in Edd. omiſſa ſunt I. Scyth. 10. 87. ἐθελήσει ἴν γε Edd. ἐθελήσειέ γε II. Bis Acc. 15. 809.
ἔθ℗. λάθ τῷ ὃν ἔθει λεγομένῳ κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14.
ἐθῶν al. ἠθῶν al. ἐθνῶν I. Tim. 42. 155.
εἴθε. εἰάθει ex P. εἴωθε Edd. II. Alex. 55. 259.
εἰ addit. a *Solano* III. Navig. 14. 257.
εἰ Edd. ſed ὁ legendum adſcr. *Solan.* II. Abd. 18. 175.
εἰ ἢ in G. deeſt ἢ I. D. Mort. VII. 2. 357.
εἰ μὴ ἢ II. Gall. 28. 745.
εἰ οἷόν Edd. εἴπερ ἦν II. Eun. 7. 356.
εἰ πάσας leg. ὁπόσας vel ἃ πολλοῖς dicit *F. F. R.* II. Aſin. 3. 570. ἃ omiſſum in Edd. II. Gall. 13. 721.
εἰγε al. ἴγε al. ἔτε I. D. Deor. XVIII. 2. 249.
εἰδῶ ubique legitur II. Aſin. 11. 580.
εἰδιχθὺς I. Piſc. 48. 616.
εἰδῶν. εἰδότες Edd. ἰδόντες I. Herm. 75. 819. ἐ ἢ οἶδ' ὅπως III. Calumn. 21. 151. οἶδα F. εἰδῶ I. Cont. 10. 503. ὡς ἂν εἰδῶς ἅπαντα ib. 1. 488.
εἰδῶμι. εἰδῶμαι βούλομαι I. Catap. 11. 632.
εἰδῶν. εἰδότας al. εἰδότες I. Tim. 15. 126. οἶδα γοῦν τινας ib. 26. 139. ἰδῆς al. εἰδῆς I. Somn. 15. 20. ἰδῶ al. ἰδοῦ ἐ I. D. Mar. XIV. 2. 323. εἴδῃς al. οἶδας ib. XV. 1. 325. ἰδὼν al. ἂν ἰδὼν I. Piſc. 51. 618. εἶδα B' ἴδον I. Catap. 27. 649. ἰδὼν ὄνυχα λέοντος I. Herm. 54. 795. εἶδε Edd. ἰδὲ quod revocandum II. Tyran. 11. 147.
εἰκαστικὸν Edd. πικὸς II. Alex. 22. 230.
εἰκόν. τὰν ἰκόνα W. τὰς εἰκόνας Edd. II. Salt. 14. 276.
εἴκοσι Edd. ἑπτὰ ℭ ὀκτὼ II. Q. Hiſt. 20. 28.
εἰκὸς ἔτι Edd. & M. εἴκοσιν ἔτη melius *Solan.* I. Herm. 59. 800.
εἶκω ὡς ἔοικεν II. Par. 30. 859.
εἴματα reſtit. ὕμματα Edd. III. Dea Syr. 32. 478.
εἰμὶ. ἐνσιτικὸς ἢ III. Ocyp. p. 665. v. not. εἰμὶ. ἐσε deeſt in F. I. Nigr. 14. 53. ὃν *Fenſ.* vult ὄντως III. Calumn. 16. 145. τ' ὄντων F. τούτων I. Vit. Auct. 18. 557. ὢν in al. deeſt I. D. Mort. XII. 6. 387. εἶναί τις I. Piſc. 6. 576. εἶναι al. οἶμαι al. ἐκεῖνόν γε al. ἢ I. Herm. 73. 815. εἶεν I. Catap. 1. 620. ἔσι μὲ ἢ II. Jup. Trag. 23. 668. ἔσ' ὧν *Solan.* ἔσι, ὧν I. pro Lapſ. 11. 735. ὄντα al. ὄντι I. Tim. 56. 174. ἔσαι ex L. & W. ἔσω Edd. III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245.
εἶμι. ἴθι Edd. ἴσθι III. Rhet. Pr. 10. 11.
εἰνὶ al. ἐν III. Fug. 30. 382.
ὡς ὃν αὐτῷ καλὸν III. Adv. Ind. 16. 113.
εἰργάσω Edd. male εἰργάσω I. Herm. 71. 813.
εἴρκτη II. Aſin. 41. 609.
εἴρω. ἐρεῖν al. ἐφρακέναι I. D. Mort. XXVII. 1. 438.
εἴρωνα I. Piſc. 22. 592.
εἷς. μίαν I. D. Mort. I. 1. 328. ἑνὸς ἢ II. Salt. 83. 313.
εἷς δὲ ἀμοίρων βίου II. Amor. 49. 453.

ἀσθάνομαι. ἐνεθήκετο *F.* ἐνέθηκτο I. Necyom. 10. 471.
ἀσθήσομαι I. Tim. 37. 139.
ἀστανῦθις al. ἀῖς αὖθις I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀστοκομιζομένῳ al. ἐπικομιζομένῳ II. Gall. 12. 720.
ἀσύγχομαι. ἀσύηχοντο ἐκπωγμώμενοι leg. ἠχέοντο I. D. Mort. III. 1. 338.
αὐ Gr. λάβ. Nil mut. Edd. sed αὖ τ' habent pro ἐ αὖ I. Herod. 2. 833. αὖ πρώτης θυμὸν ρυσάσθω II. Alex. 11. 219.
Βακάδη I. Sacr. 2. 528.
βακάση al. male βακάζω I. Herm. 52. 793.
βάκχ᾽ *Jens.* βακάσης I. Herm. 20. 765.
βακάσοτε II. Asin. 29. 598.
Βακάτη I. Cat. 7. 628. Βακάτης δῆτον I. D. Mort. I. 1. 331.
βε γε Edd. βε τε II. Tyran. 14. 152.
βειῦ᾽ I. D. Mort. XIII. 5. 394. βειῶν al. βειῶσιν III. Calumn. 15. 145. βειήν ex MI. Gr. βειήν Edd. priores II. Alex. 39. 245. βειήν τιν᾽ al. βειήν τ' I. Merc. Cond. 42. 704. βειῶν W. & L. βειήσεις Edd. II. Q. Hist. 26. 34. βειήν recept. ex *J.* βειῶσιν Edd. II. Par. 52. 876. βειῶσι sic Edd. βειῶν vult *Solan.* III. de Domo 23. 203.
βεθηλύνω. βεβηλυμένῳ effeminato, I. D. Deor. V. 3. 214.
βελφῷ I. D. Mar. II. 3. 293.
βεκεκώφωται Edd. βεκεκώφηται II. Bis Acc. 1. 792.
βεκεκύνητο L. & *P.* βεκέκινητο Edd. II. Tox. 15. 523.
βεκόπτω. βεκέκοπτο Edd. βέκοπτο II. Jup. Trag. 16. 661.
βελιλῶσθαι πάλαι II. Bis Acc. 8. 799.
βελιλοχότας receptum pro λάκτας Edd. III. Sol. 5. 563.
βερία I. Pisc. 10. 579.
βετὸς deest in Edd. II. Jup. Conf. 10. 634.
βετριψάσης Edd. βετρίψασης III. Mort. Perv. 5. 349.
βεγαχαλίζω II. Tox. 14. 521.
βεφοβῶ. βεφοβεῖτ᾽] βεπέτηλεν, βέφοβε I. Tim. 12. 120.
βεφύω. βεπεφυκότα al. βεφυτ. I. Tim. 29. 142.
βεχύω. βεχυθὲς ὑμῶν al. male βεκεχυμένῳ I. Cat. 17. 640.
βεων. βεόντες εἶναι. I. Merc. Cond. 2. 653.
βλαύσιλις al. βλαύσιλις II. 2. Ver. Hist. 26. 123.
τὰ βλεγεῖα III. Conviv. 41. 445.
τῇ Βλὶξ βαμὼν II. Bis Acc. 21. 828.
τ' Βλεφαντίων II. Gall. 6. 712.
βλίφις. ὅτι τ' ἐξ Ἰνδῶν βλίφαντα I. Sacr. 11. 535.
βμείτω. βμαψόμενον O. βμαίψομαι I. Pisc. 24. 594.
Βλλῶν. τὴν Βμόνα σωσῶσιν II. Jup. Trag. 13. 656.
Βμησιν deest in Edd. II. Phal. alter 8. 204.
Ellipsis adverbii ὅπως, in τόδ᾽ ἀγαθὸν ὑμῖν ποῆσαι III. Adv. Ind. 5. 103.
βμεῖς II. Salt. 81. 312.
βμέτερον. ἢ βμέτερον ὑμῶν γένη III. Deor. Conc. 7. 531.
βλπίδας Edd. βλπίδα III. Epigr. 2. p. 675.
βλπίζῃ Edd. βλπίζει II. Q. Hist. 39. 52.
βμυτὶς. βμυτὸν al. βμυτῷ I. Prom. 4. 188.
βμβάται. λάτ᾽ τ' βμβατῶν I. Necyom. 16. 479.
βμβαίνω. βμβαίνοις al. βμβαίνῃς al. βμβαίνοις I. D. Mort. X. 8. 370.
βμβοησωμεν ex O. βκβοήσωμεν Edd. III. Nav. 10. 255.
βς τὸ βμπαλιν I. Cat. 15. 638. βμπαλιν ἢ al. ὁ Παλίνη οἱ III. Nav. 3. 249.
βμπαρώσησαν ex emend. *Solan.* βπαρώσησαν Edd. III. Conv. 2. 419.
βμπιμπλὰς II. Jup. Trag. 46. 694.
βπιβρέφομαι. βπεπιβρέφομαι al. βπεπεφυκέναι I. Cat. 12. 634.
βμπίπτω. βμπεσοῦν Edd. βμπεσόντα Gr. III. Fug. 2. 366.
βμπὶς I. Cont. 8. 501. III. Masc. Enc. 1. 91.
βμπομῶ. βμπομοῖμι *F.* βμπομοίμι I. Cont. 11. 504.
βμπρὸν. ἐνέπρις al. σωνέπρις I. Somn. 14. 19.
ὁ Edd. pr. ἐπὶ II. Asin. 17. 585. deest in Edd. II. Jup. Trag. 20. 665. addit *Solan.* II. Astr. 10. 365. ὁ Edd. sed G. L. ἐπὶ rectius II. Q. Hist. 12. 17. ὁ γιγάντων restit. ex *P.* ὁ γιγάντων antea editum erat II. Bis Acc. 9. 802. ὃν ex M, ὁ Edd. III. Dea Syr. 35. 480.
ὅ τι βκάση II. Imag. 16. 475.
ὁ βναγχ᾽ ἀνοδυρμὸς II. Icar. 1. 752.
βνάλι᾽. βνάλιοι ἀλόγλογοι I. D. Mort. I. 1. 288.
βναντιώμενα. βναντιώμενα *Jens.* βναντιώτ. I. Herm. 21. 765.
βναντί᾽ I. Pisc. 20. 590.
βναποθήσεται. εἴτα οἱ μὲ ἔρωτες βναποθήσει. I. Herm. 75. 817.
βναυλ᾽. φασὶν βναυλοι I. Somn. 8. 12. II. Amor. 5. 402.
βναύσ. βναυσάρμ᾽ al. βγαυσάρμ᾽ I. Tim. 6. 112.
βναυσαμένου C. male βκαυσαμένου I. Prom. 18. 201.
βνδίκνυμαι II. Amor. 46. 450.
βνδίως al. βνδίως I. Merc. Cond. 5. 660.
βνδυ addidum ex O. aberat in Edd. III. Nav. 18. 260.
βνδύ᾽ I. D. Mort. XX. 1. 413.
βνεδύσατο ex M. & S. βνεδύετο al. III. Dea Syr. 27. 473.
βνεκα. αὐτῶν ὅσοι πώποτ᾽ βνετράφησαν &c. V. Schol. I. Nec. 5. 463.
βνειμι. βνῶν al. βν I. Tim. 8. 115. ὡς βνῶν II. Icar. 11. 763. βνῶν μὲν μοι III. Diff. cum Hes. 4. 242. ὁκ τ' βνόντων II. Phal. Pr. 5. 192.
βνθυσιασμὸς III. Dem. Enc. 5. 494.
βνὶ Edd. βπὶ male II. Jup. Trag. 32. 679.
βνιαύσιον᾽ I. Tim. 56. 173.
βνῶσαι G. βνῶναι III. Herc. 1. 82.
βνοπλ᾽. ὁ βνοπλ᾽ I. D. Mort. X. 7. 367.
βνοχλῆ al. ὁ ὄχλῳ I. pro merc. Cond. 30. 689.
βνοχλίαι. μὴ βνόχλει. ἐν O. addit τ' μηδ᾽ ἑνὸν ποιοῦμεν μόνον I. D. Mort. XXII. 3. 425.
βνοῖα I. D. Deor. XIV. 2. 239. βνόμενα I. Scyth. 1. 859.
ὅ τι *AIW.* τὰ ὁ II. Q. Hist. 8. 8.
βντεῦθεν I. Vit. Auct. 26. 566.
ὁ τοσοῦτο III. Conv. 15. 428.
βντιχρ᾽. βντιχνοι *V.* ἄτιτνοι I. pro merc. Cond. 7. 662.
βνυγχάνω. βντύχομαι al. βντύχω I. Tim. 5. 110.
βντυπόω. τὰ χρίματα τ' φαίνοντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐντετυπωμένα φέρει I. Somn. 8. 12.
βνύπτιον] τ. κατὰ ὕπτιον I. Somn. 5. 8.
ἐξ ᾧ δίκα I. Prom. 20. 203.
ἐξ ἔρως᾽ al. ἐξαίρετ᾽ I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἐξαγορεύω I. Pisc. 33. 601.
ἐξαγόνις᾽ II. Abd. 26. 182.
ἐξαλάφω I. Pisc. 36. 605.
ἐξαμβλόω. τὴν ἔντειαν τ' ἐμμένουσαν ἔτυ ταχὺς ἐξέβλασκεν I. Somn. 8. 12.
ἐξανδιῶ I. D. Mort. XX. 416.
ἐξαπατέω I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἔξαρ᾽. ὁκ ἔξαρ᾽ γένοιτ᾽ I. D. Mort. XIV. 1. 394.
ἐξαφοῦ ἔσται II. Phal. prior 6. 193.
ἔξειμι I. Cat. 8. 630. ἔξιῶσι al. ἐξέσται I. Herm. 47. 788. ἐξιῶσι ἐφίστη II. Bis Acc. 4. 797. ἔξεσι. ἐξῶσι al. ἐξεῖσι I. Jud. Voc. 10. 96.
ἐξεργάζομαι. ἐξεργασάμενος al. ἐξεργασόμ. I. Cont. 4. 496.
ἐξέρχομαι. ἐξελθὼν v. notas III. Pseudol. 27. 184.

ἐξίστασις I. Prom. 12. 197. ἐξωρύττω I. Pisc. 15. 586.
ἐξηγέομαι II. Q. Hist. 27. 35. ταυτὶν ἐξῶρον I. Scyth. 7. 866.
ἑξπτάζω. ἑξακισχίλιοι al. ἑξακισμύριοι II. 1. Ver. Hist. 37. 100.
ἑξορκίζω I. Sacr. 4. 529.
ἑξυπτάζω I. Catap. 16. 639.
ἔξω βίλης III. Conv. 2. 419.
ἑξωθέω. ἑξωθεῖς al. ἑξωθεῖς I. Tim. 38. 150.
ἑξωμίας I. Vit. Auct. 547. ἑξωμίδιον ib.
ἑορτὴ I. Tim. 7. 113.
ἐὸς. δυοῖν ἐᾶσι al. ἐᾶσιν I. Prom. 18. 201.
ἐπ' ἐμὶ II. Phal. Pr. 4. 191. ἐπὶ al. ἐς I. Nigr. 7. 45.
ἐπάγω. ἐπήγετο B. male ἐπάγετο I. D. Mort. XXVII. 2. 439.
ἐπαιάζω. ἐπαιάζοντα al. ἀπαναίζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπαινέω. ἐπαινέσαι I. D. Deor. XVIII. 2. 248. I. Merc. Cond. 20. 675. ἐπαινέσεις Edd. ἐπαινέσεις II. Amor. 37. 439. ὅτι μοι πρὸς τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησε I. D. Mort. XIV. 3. 396.
ἐπαινῶ variat καπεινῶ, ἐπεινῶ, & αἰδεινῶ I. Nec. 9. 469.
ἐπαίρω. ἐπῆρκεν al. ἐπῆρεν I. D. Mort. X. 9. 372.
ἐπαίτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἐπακούω. ἐπακούσεις al. ἐπακούσῃς I. Tim. 54. 146.
ἐπαμύνω. ἐπαμύνειν al. ἐπαμύνειν alii addunt αὐτοῖς δόντα I. Prom. 1. 185.
ἐπαναμίσομαι I. Herm. 85. 829.
ἐπανατείνω. ἐπανατείναι al. ἐπανατείναι I. Cat. 13. 635.
ἐπανίσημι. ἐπανιοῦσα al. ἀνιοῦσα I. Pisc. 13. 581.
ἐπανίστημι. ἐπανιστὰς Edd. ἀνανιστὰς II. Amor. 5. 403.
ἔπαυλις II. Asin. 17. 585.
ἐπεὶ al. ἔτι I. Prom. 16. 199. ἐπεὶ al. εἶτα ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 319. ἐπεὶ male procul dubio pro ἐπὶ I. Pisc. 42. 609. ἐπείπερ ib. 23. 593. ἐπεὶ γὰ ἐπέλαυνε τῇ θύρᾳ τὸ πῶρος al. ἐπεὶ δὲ ἔλαυνε τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπειδὴ τάχιστα I. Pisc. 29. 598.
ἐπεισεκυκλήθησαν III. Deor. Conc. 9. 533.
ἐπεισκυκλῶσαι Kuster. vult ἐπεισεκυκλῶσαι III. Phil. 29. 59.
ἐπειφιδιμένη II. Gall. 10. 717.
ἐπεισπεσὼν an. ἐπεισπαίσας III. Meret. XV. 322.
ἐπεισπαίω. ἐπεισέπεισαν ex emend. Kusteri, ἐπεισέπεσον Edd. pr. III. Meret. XV. 323.
ἐπελπίζω sperare facio I. D. Mort. V. 2. 345.
ἐπέλπομαι. ἐπελπόμενος Edd. ἐπελπόμενος II. Q. Hist. 28. 37.
ἐπεμβαίνω. ἐπεμβὰς al. ἐπιβὰς I. Tim. 56. 174.
ἐπεξέρχω Edd. ὑπεξέρχω II. Bis Acc. 17. 813.
Ἐπευφρατίδι al. ἐπ' Εὐφρατίδι I. Pisc. 19. 589.
ἐπηγόμην Edd. ἐπεγόμην II. Amor. 10. 408.
ἐπήκοα Solan. vult ὑπήκοα III. Philopf. 29. 56.
ἐπῆλθεν al. ἐπῆκεν II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐπηλυγάζω II. Jup. Trag. 8. 651. III. Calumn. 1. 125.
ἔπηλυς III. Pfeudol. 11. 171.
ἐπήρεια II. Amor. 46. 449. I. pro Lapſ. 1. 724.
ἐπὶ Edd. ὑπὸ III. Pfeud. 7. 169. ἐφ' ὅ, τι al. ἐφ' ὅτῳ I. D. Mar. XV. 4. 327. ἐπὶ τῷ αὐτῷ δίκῃ II. Phal. Pr. 5. 192. ἐπ' ἴσης ἀξίας ex emend. Goſn. ἐπίσης ἀξίας Edd. III. Dem. Enc. 10. 498.
ἐπὶ καιρῶν al. male Ἐπικαιρίων II. Q. Hist. 24. 32.
ἐπιβαίνω I. Catap. 8. 629. ἐπὶ ἐπιβῆναι I. Nigr. 26. 64.
ἐπιβήτας. Pell. ἐπιβῆτες] III. Mort. Per. 39. 359. ἐπιβάτας II. Jup. Trag. 41. 688. ἐπιβάσιος al. ἐπιχωρίους I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάτης. ἐπιβατῶν al. ἐπιβατῶν ὀδυρομένων I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιβουλεύω. ἐπιβουλεύσας al. ἐπιβούλευσεν I. D. Deor. XXI. 2. 268.
ἐπίβουλος. ἐπιβουλότατον al. ἐπιβουλευτότατον I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβολὴ. ἐπιβολαῖς al. ἐπιβολαῖς I. Tim. 13. 122.
ἐπιγίγνομαι. ἐπιγίγνετο Edd. ἐπεγίγνετο II. 1. Ver. Hist. 6. 74.
ἐπιγνώμων I. Herm. 70. 812.
ἐπιδίκημι. ἐπιδίξειο al. ἐπιδείξεις I. Tim. 6. 112. ἐπιδικνύμενα I. Harm. 3. 855. ἐπιδεξόμενος al. ἐπιδικάσαι II. Afin. 52. 620. ἐπίδειξε III. Dea Syr. 25. 47 [2].
ἐπιδικάσιμος I. Somn. 9. 13.
ἐπίδοξον ex W. ἐπιδόξῃ Edd. III. Dem. Enc. 3. 493.
ἐπιδημῶν. ἐπιδήμησιν T. H. mallet ferme & merito ἀπιδήμησιν I. Sacr. 2. 527.
ἐπιθρόνιον I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπιθυμίας φυσικὰς II. Gall. 27. 744.
ἐπικὰς τινας λόγους II. Gall. 23. 737. ἐπικῇ τι τῷ μετρίῳ II. Phal. Pr. 2. 188. ἐπίκτητος II. Astr. 15. 367. ἐπικῶς I. D. Mort. VII. 1. 356. ἐπικαλαμώμενα. ἐπικαλαμησόμενα Edd. ἐπικαλαμησόμενα II. Tox. 16. 524.
ἐπικαλῶ. ἐπικαλοῦντο II. Phal. Pr. 4. 191.
ἐπικίρνη I. Vit. Auct. 14. 553.
ἐπικλιθῆναι Edd. pr. ἐπικλισθῆναι III. Philopf. 36. 63.
Ἐπικούρῃ. Ἐπικούριος W. Ἐπικούριος I. Herm. 36. 779.
Ἐπικουρῇ I. Pisc. 43. 611.
ἐπικυρῶ pro ἐπιτυγχάνω II. Astr. 2. 361.
ἐπίκωπος. ἐπικώπου al. ἐπικώπῳ I. D. Mort. X. 9. 371.
ἐπιλαμβάνομαι. ἐπιλάμπτο al. ἀπιλάμπτο I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλαβόμενα al. συμπεπλαβόμενα I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιλανθάνομαι. ἐγὼ δὲ ὁ χρυσοῦς ἐπιλαβάμενος I. pro Lapſ. 1. 724. ἐπιλελησμένου al. ἐπιλελησμένοις male I. Tim. 9. 116.
Ἐπιμενίδης qualis. I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρῶ. ἐπιμετρήσατε III. Philopf. 24. 52.
ἐπιμήγνυμι I. Tim. 43. 155.
ἐπινεύω I. D. Deor. XX. 2. 254.
ἐπινεύω. ἐπενεύσησαν Edd. ἐπενεύσησαν II. Amor. 16. 416.
ἐπινοίας] ἐπνοῆ Mſ. Gr. ἐπνοῆσι Edd. & M. II. Q. Hist. 10. 14.
ἐπνοῆς Schol. & Fl. ἐπνοιῶν ali II. 2. Ver. Hist. 25. 122.
ἐς τὸ ἐπὶ ὢν II. Phal. Pr. 5. 192.
Ἐπίνομ nomen propr. III. Meret. XIV. 320.
ἐπίσαν ὄντων al. ἐπισωρίτων I. Merc. Cond. 26. 657.
ἐπισείομαι. ἐπισειόντ I. Merc. Cond. 4. 684.
τὰ ἐπισπλα ſupellex, I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπισπλάσας. ἐπισπλᾶσι al. ἐπισπλᾶσι I. Herm. 31. 772.
ἐπισπλίκων. ἐπεπισπλιγμένον al. ἐπ——μένα I. Cont. 16. 512.
ἐπίστασις. ἐπίστασίς al. ἐπιστάσις I. pro Lapſ. 15. 737.
ἐπισταλῆς I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπιστολὴ I. Pisc. 2. 572.
ἐπιστρέφω. ἐπιστρέφῃ al. ἐπιστρέφει I. D. Mar. I. 3. 290.
ἐπιτρίβω. ἐπίτριβι al. ὑπίτριβι I. D. Mort. IX. 2. 360. τὸ ἐπιτρίβον I. Tim. 18. 129.
ἐπιτυμβοίνω I. D. Deor. IX. 1. 228.
ἐπίτυμβον I. Tim. 41. 153. I. Catap. 9. 630.

ἐπίσημο⊙ al. ἔνδοξο⊙. I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἐπισκήπτω. ἐπισκήψας I. Tim. 30. 142.
ἐπισκοπέω. ἐπισκόπει al. ἐσκόπει I. Somn. 15. 20. & 21.
ἐπίσκοπον al. ἐπισκοπεῖς al. ἐπισκοπῆς I. Herm. 41. 784.
ἐπὶ σκοποῦ forſ. ἐπισκόπει II. Amor. 16. 415.
ἐπίσκοπο⊙ ὕσα I. Piſc. 21. 591.
ἐπισπάομαι I. D. Deor. XIV. 2. 240. I. Scyth. 3. 863.
ἐπισπάω. ἐπισπασάμβμο⊙ al. ὠθησαγαγὸν I. Cat. 12. 633.
ἐπισπασάμβμο⊙ Edd. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 13.
ἐπισείλω. ἐπέσειλε al. ἀπέσειλε I. D. Deor. X. 2. 231.
ἐπίτηδης. ἐπίτηδες al. ὕτως I. D. Mort. XVI. 3. 404.
ἐπιτίθημι. ἐπίθω al. ἐπίθες I. D. Deor. XX. 12. 263.
ἐπιτίμιο⊙ I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπιτρίφω. ἐπιτέθραμμένο⊙ III. Calumn. 2. 127.
ἐπιτυχεῖν] ὥρα τὸ ἐπιτυχεῖν κεῖμθον ἀντὶ τῦ ἐντυχεῖν, ἢ δοτικῇ σωτάσσεται I. Nigr. 2. 140.
ἐπιφέρω. ἐπενέγκας I. Tim. 37. 149.
ἐπιφημίζω al. ἐπιφθημίζω I. Prom. 1. 24.
ἐπιφθέγξομαι II. Q. Hiſt. 23. 31.
ἐπιφυσάω I. Necyom. 18. 481.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε al. ἐπιχαίρετε I. D. Mort. VI. 3. 349.
ὑπίχειρον. ταπίχειρα] μισθοὺς, τὰ ἀφ' ὧν χειρῶν κόφη &c. I. Tim. 4. 106.
ἐπιχειρέω. ἐπιχείρησε al. ἐπιχείρισε I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἐπιχρις⊙ al. ἐπίχρυσο⊙ I. Tim. 28. 141.
ἐπιψευκάζω. ἐπιψευκάσασαι al. ἐπισευκάσασαι I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπόμνυμι. ἐπομοσάμβμ⊙ Edd. male ἐπωμοσάμβμ⊙ I. Tim. 47. 160.
ἔπ⊙. ἐπῶν al. ἐπαίτων I. Harm. 4. 857.
ἔποχέω. ἐποχεμένη al. ἐπηχεμένη I. Prom. 6. 32.
ἔπτὰ οὐ τῶ ἀπάντων III. Fugit. 9. 370.
ἔπτίτης I. Cont. 17. 514.
ἐπωμίζω v. nott. III. Philopat. 4. 590.
ἔρασις Edd. ἐργάτας II. Q. Hiſt. 9. 13.
ἐργάζομαι. ἐργάσ⊙] Edd. ἐργάζεται II. Lex. 21. 346. ἐργάσαω ex emend. *Jenſii*, ἐργάσαω Edd. male III. Fug. 6. 368. ἐργάσιω *Fl.* ἐργάσαω al. III. Ep. Sat. 39. 417.
ἐριστελεῦσα III. Muſc. Enc. 10. 97.
ἐσκ Ἐρέω III. Dea Syr. 28. 474.
ἐρημία. τὴν Πισαίων ἐρημίαν I. Sacr. 11. 535.
Ἔρμαιον III. Dem. Enc. 2. 492.
Ἑρμῆς. κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14. I. Cont. 12. 507. I. Herm. 52. 793. Ἑρμῶν al. Ἑρμῆ male I. Tim. 37. 149. I. Vit. Auct. 26. 566. I. Cat. 1. 621.
τῶ Ἑρμῶν ὑιοι II. Jup. Trag. 43. 691.
Ἑρμιδίον al. Ἑρμηδίον al. Ἑρμιδέον I. Cont. 1. 490.
Ἑρμότιμ⊙ Edd. male Λυκ. I. Herm. 48. 789.
ἔρομαι I. Piſcat. 19. 589. ὧν ἔρῃ II. Icar. 31. 788. ἔρετο al. εἴρετο I. D. Deor. XX. 4. 255.
ἔρχομαι] ἐχόμεναι *V2.* leg. ἔχομαι III. Philopat. 13. 598. ἐχόμθμοι *Gron.* ἐρόμθμοι I. Herm. 5. 745.
ἐρώτων βεβαιοτάτης II. Amor. 36. 437.
ἐς al. πρὸς I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἐς Edd. male εἰς III. Tragop. p. 663. ἐς τὸ εἶσω al. εἰς τὸ εἴσω I. D. Mort. XIII. 3. 391. ἐς τὸ κάμ⊙ ob pulcritudinem, ib. 5. 393.
ἔσειμι. ἐσιόντι al. ἐσιόντων I. Sacr. 8. 532.
ἐσθὴς. ἐῶντι μιλαίνῃ III. Philopſ. 32. 59.
ἐσπέρα. ἐσπέραι al. τὰς ἐσπέρι al. τὰς ἐσπερίας I. Somn. 15. 21.
ἑσία. πρὸς τ' Ἑσίας I. Herm. 35. 776.
ἑσίασις II. Amor. 10. 407.
ἔτι deeſt in Edd. III. Mort. Per. 33. 355.
ἑταίρα I. D. Mort. XII. 6. 388. ἑταίραις al. ἑταίρας I. Tim. 12. 121.
ἑταίρες Edd. ἑτάρες II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἑτερῶ⊙ v. not. III. Philopat. 18. 604.
ἕτερ⊙ I. Tim. 43. 155. Σάτυροι τ' ποιήτων III. Pſeudol. 29. 186.
ἑτήσι⊙ M. διετήσι⊙ I. Merc. Cond. 19. 675.
εὐανθέα II. 2. Ver. Hiſt. 6. 109.
Εὔαρχ⊙ II. Lexiph. 1. 319.
εὔγναμ⊙ I. Catap. 9. 631.
Εὐδαιμίδαν ex emend. *Gr.* εὐδαιμίδα Edd. priores II. Tox. 23. 532.
Εὐδαιμονὴς I. Prom. 12. 195.
εὐδέα Edd. εὐδία II. Phal. alter 4. 203.
εὐδοκιμ⊙ alii εὐδοκίμοις legunt I. Somn. 2. 4.
εὐεξία al. εὐγλωττίᾳ I. D. Deor. XV. 1. 242.
εὐεργέτης. εὐεργέτην ἀλλοίως I. D. Mort. X. 6. 367.
εὔζων⊙ I. Catap. 15. 637.
εὐήρης I. Catap. 19. 641.
εὐθὺς. εὐθεῖαν al. εὐθὺ I. Herm. 4. 743.
Εὐκλείδης. πρὸ Εὐκλείδ⊙ I. Cat. 5. 626. ὅσπερ τ' πρὸ Εὐκλείδ⊙ ἄρχοντος πραχθέντων I. Herm. 76. 819.
Εὐπράτης II. Gall. 7. 713.
εὔλογ⊙ II. Lexiph. 1. 319.
εὐμελὴς II. Q. Hiſt. 14. 19.
εὐμαρέως II. Aſtr. 29. 373.
εὐμήκων⊙ al. ἀμήκων⊙ I. Prom. 1. 24.
εὔμορφ⊙. εὐμορφότατα priores Edd. male εὐμορφότατα I. Tim. 46. 159. εὐμορφότη⊙ al. male cum ω I. D. Mort. XXV. 1. 431.
εὔολ⊙ Edd. ἴναλ⊙ III. Tragop. p. 650.
εὐπάρυφ⊙ I. Merc. Cond. 9. 664.
εὐπλοίαν I. Cat. 19. 641. I. D. Mort. X. 1. 364.
εὐπορεῖν I. Lexiph. 2. 320.
εὐπορμίαν I. D. Deor. XV. 1. 241.
εὐπροσωπότατα II. Jup. Trag. 14. 657.
εὐπυδέκατα Edd. ἐμπυδέκατα II. Lexiph. 13. 336. vel potius 340.
εὔρεμα *P.* εὕρημα I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
εὑρήματα. κοινὸν τὸ εὕρημα I. Somn. 9. 14.
εὐρέθη marg. *Alw.* εὑρίθης II. Amor. 1. 397.
εὐσεβέω⊙ I. D. Deor. VII. 2. 221.
εὐσχήμονες. Edd. male εὐχημόνως III. Dem. Enc. 47. 525.
εὐτελὴς II. Lex. 3. 323. εὐτελὲς al. εὐτελῶν I. Nigr. 31. 73.
εὐτρεπὴς. εὐτρεπῆ al. εὐτρεπῆ I. D. Mar. X. 2. 316.
εὔυδρ⊙ *f.* ἴυδρ⊙ I. Herm. 25. 765.
Εὔφορ⊙ γένοιτο II. Gall. 4. 708.
εὐφορίαν II. Lex. 15. 337. & 341.
εὐφροσύνη Edd. male εὐφροσύνῃ II. Par. 10. 847.
εὐφυὴς. εὐφυὲς al. ἀμφυὲς I. Cont. 19. 515.
εὐχαριτέων I. Cat. 29. 650.
εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 661.
εὐωχέω. εὐωχεῖσθε al. εὐωχεῖτε I. Tim. 43. 155.
ἐφ' Edd. ὑφ' III. Dem. Enc. 29. 512.
ἔφαλ⊙ II. Amor. 7. 405.
ἔφεσις I. Prom. 4. 188.
ἐφίσρια, nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.* III. Meret. V. 291.
Ἐφεσρίδων I. Merc. Cond. 37. 696.

ἐφε-

ἐφιεῖς I. D. Mort. X. 4. 366. I. Cont. 14. 509.
τὴν ἐφιεῖσάν II. Gall. 24. 739.
Ἐφιάλτης II. Icar. 23. 779.
ἐφίημι. ἐφιέσθω Edd. ἀφιέσθω II. Amor. 51. 454.
ἐφίημι I. Piſcat. 14. 585. ἐφιέμενον αὐτὸ ὁρᾶν ib. 25. 596. ἐφιεισῆς O. ἐπιοῦσης ib. 26. 596.
ἐφίστημι. ἐπιστάντα I. Scyth. 2. 860. ἐπίσω Edd. ἐπίσθω II. Q. Hiſt. 50. 61.
ἔφορος I. Vit. Auct. 15. 555.
ἔχινος. ἐχίνων *f.* ἐχίνων I. Piſc. 51. 618.
ἔχω. ἔχει al. ἴχειν al. err. typ. εἶχεν I. Halc. 6. 182. ἔξομεν II. Tox. 58. 562. εἰχόμεθα] ἀντὶ τοῦ ἴσχος ἦν I. Nigr. 1. 38. ἕξεις ex *Fl.* ἥξεις III. Conv. 4. 421. ἔχοι Edd. ſequiturque τρόφει II. Aſin. 1. 568. ἴχοις al. ἴχεις I. Tim. 26. 139. ἄλις ἴχοιμι II. Bis Acc. 12. 806. ἴχων forſan ἴσχων *Geſn.* III. Cyn. 7. 543. ἴχεσαν ex *Fl.* & *Graev.* ἰχοῖεν Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἴχον recte al. male ἴσχον, ἴχων vel ἴχοντα I. Prom. 4. 188. παίζεις ἴχων, ἴφη II. Icar, 24. 780.
ἐψύω. ἤψυν Edd. G. L. ἤψησα II. Gall. 14. 723. ἠψημένοι I. Catap. 5. 627.
ἕψω coquo I. Vit. Auct. 6. 545.
ποιῶν τὴν ἰωλοπρασίαν III. Conv. 3. 420.
ἕωλος I. Prom. 4. 188. I. Cat. 18. 640. I. Merc. Cond. 28. 687. II. Bis Acc. 25. 823. III. Philopſ. 31. 58. ἑώλους δίκας II. Bis Accuſ. 4. 796. ἕως Edd. ὡς vult *Solan.* III. Pſeudol. 14. 173.

Z.

Ζ. γὰρ τῷ σ'. ζάδια I. Cont. 8. 500.
ζάω. ζῶν ἔτι Edd. ζῶντι II. Tyran. 1. 142.
Ζάκυνθος II. Amor. 15. 414.
Ζεὺς. μισεῖ δὲ Διὸς I. Prom. 14. 197. ἐς Διὸς ἐλθεῖτε πάντες II. Jup. Trag. 6. 649. ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς &c. III. Rhet. Pr. 24. 26. Ζεὺς ex emend. *Salam.* Δαμ. Edd. pr. II. Jup. Trag. 46. 694. σκώπτει γὰρ ὦ Ζεῦ I. Tim. 16. 126. Ζεὺς τραγῳδὸς II. Jup. Trag. 1. 642. Ζεὺς αἰγίοχος II. Icar. 19. 774. τὸ ζῆλον III. Conv. 40. 445.
ζητεῖν. ζητεῖς Edd. ζητοῖς II. Salt. 72. 307.
Ζώπυρος. ἐπὶ τοῦ Ζωπύρου II. Jup. Trag. 53. 701.

H.

Η deeſt in plurimis I. Cont. 12. 507. idem inſeruit *Solan.* II. Tox. 48. 554. ἢ *Geſn.* delet III. Adv. Ind. 15. 113. ἢ vult *Solan.* ἢ Edd. III. Muſc. Enc. 8. 97. ἢ *Pell.* μᾶλλον ἢ II. Q. Hiſt. 17. 26. ἢ ἄλλη τινὶ reſt. ex *G.* Edd. τινὶ, ἢ ἄλλῃ II. Jup. Trag. 24. 669. ἢ δίον al. ἰδίως *S.* ſola ὡς δίον I. Herm. 27. 767. ἢ ἐκτὸν Edd. ἢ ἑκτὸν II. Alex. 23. 231.
ἡγεμὼν I. Vit. Auct. 14. 554.
ἡγοῦντο Edd. ἐδηγοῦντο male III. Mort. Per. 11. 333.
ἤδη Edd. μὴ δὴ II. Abd. 3. 168. ἤδη γωμῴλα ϵ ἐπιτροχα jam arguta & volubilia I. D. Deor. VII. 3. 221.
ἤμην II. 2. Ver. Hiſt. 19. 116.
ἡδονὴ. περὶ ἡδονῆς, ἢ ἐφ' ὅσον τις τὴν ἀπὸ ταύτης καρπὸν δρέψεται, ἢ ὅτι μίκρα τῷ φάρυγγι, ἢ τοῦτο μηδ' ἐπὶ τοσοῦτον διικτύλων μῆκος ἐκτεινομένη I. Nigr. 33. 75. ἡδονὴ I. Vit. Auct. 12. 552.
ἧδιον al. ἥδιον III. de Domo 10. 196.
ἥδομαι. τὸ πᾶν ἡδοῖ I. Necyom. 4. 460.
ἡδὺς. τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο, al. τῷ ἡδεῖ ἐκείνῳ I. Merc. Cond. 8. 664.
ἠθικὸς I. Piſc. 51. 618.
ἦθος I. Merc. Cond. 10. 717. ἦθος. περὶ ἤθους αἰσχροῦ I. Somn. 1. p. 1.
ἦκον Edd. ἧκον vult *Solan.* III. de Electr. 2. 88.
ἡλίκτρα I. Vit. Auct. 22. 562.
Ἡλιαία. ἢ τῇ Ἡλιαίᾳ κατὰ φυλὰς I. Tim. 51. 165. ὦ χαῖρ' Ἡλιάδης II. Amor. 2. 399.
ἡλιάς II. Amor. 7. 405.
ἡλίσατο I. pro merc. Cond. 10. 717.
ἡλίθιος II. Phal. Pr. 5. 192.
ἅλς I. D. Mort. IV. 1. 342.
ἄλλῳ ἅλῳ ἐκφοβεῖν τὸ ἅλον I. pro Lapſ. 7. 733.
ἡμέρας μίαν ἡμέραν I. Piſc. 14. 586. ἀποφρὰς ἡμέρας I. Tim. 43. 155. ἡμέρα ἄδικος II. Lex. 9. 335.
ἡμιτάλαντον al. τάλαντον I. Tim. 57. 174.
ἡμιτελὴς I. Catap. 8. 629.
ἡμιτέλειαν τῶν καιρῶν ἐδίδοτο I. Necyom. 14. 475.
ἦν ἰδὺν al. ἡνιδὺ al. εἶεν, ἰδὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίκα Gr. ἡλίκα I. Herm. 76. 819.
ἡντινα σωτηρία I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἦπυ al. μῆπυ I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἦρ. ἦρι al. ἔαρι I. Piſc. 42. 610.
Ἡρακλῆς *f.* Ἡρακλεῖς I. Piſc. 37. 606. Ἡράκλεις *f.* Ἡράκλης I. Vit. Auct. 16. 556. ἀλλ' Ἡράκλεις II. Jup. Trag. 13. 655.
Ἡρόδικος Edd. male Ἡροδίζης II. Q. Hiſt. 35. 46.
ἧσσον Edd. ἧττον II. Tyran. 12. 148.

Θ.

Θάμβος. θάμβεις ἅμα χιδδῖσα al. θάλπει ἅμα συχιδῶσα I. D. Mar. IX. 2. 313.
θάνατος *Geſn.* θάνατον Edd. III. Dem. Enc. 46. 524.
θάπτω. θάψας II. Q. Hiſt. 26. 34.
θαύμαζε *Solan.* mavult θαῦμά γε non male, II. Dem. 23. 384.
θαυμάσιος I. Vit. Auct. 21. 551.
θαυμάσιον σοφίαν III. Mort. Per. 11. 333.
θεάομαι. ἐθεασάμην II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
παρὰ τὰς σειρὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
θέατρον. μήπω δὲ τῷ θεάτρῳ κεκαλαμοῦντο I. Tim. 49. 162.
θεῖον pl. male θύεα III. Meret. IV. 288.
θελχτήριον I. Scyth. 5. 865.
Θεμιστοκλέης II. Jup. Trag. 31. 678.
ὁ Θεὸς ἀριθμός τις ἦν II. Icar. 9. 759. θεὸς οὐ μηχανῆς ἐπιφανεὶς I. Herm. 86. 831. θεὸς ἀναίτιος I. pro merc. Cond. 42. 704. θεὸς ἢ βροτός τις εἶναι φαίνεται) I. Vit. Auct. 6. 546. σῦ τὸ θεοῦ I. D. Mort. III. 2. 340. θεὸν *Hom.* θεῶν II. Amor. 23. 424. τὸ θεὸν I. Vit. Auct. 4. 544. οἱ θεοὶ *f. C.* monet legendum ed. θεῖοι I. Sacr. 1. 526.
Θεόφραστος I. Tim. 30. 142.
θερμουργὸς] θερμουργὸς ὁ παρακεκινημένος ϵ πάντολμος I. Tim. 2. 103.
θεσμὸς. θεσμῶν Edd. θεσμὸν II. Amor. 21. 421.
θεσπίσιος I. Necyom. 6. 464.
θεσμοφόρος. θεσμοφόρῳ] τῇ ἑστίᾳ &c. I. Tim. 17. 128.
θεσπιεῖ II. Amor. 17. 417.
θέτις. εἶδα, ὦ Ἑρμῆ, τὴν θέτιν I. Prom. 21. 203.
ὁ Θετταλὸς I. Contem. 1. 487. τὴν Θετταλὴν ἵππον I. D. Mort. XIV. 2. 395. Θετταλὴν al. Θετταλικὴν ib.

Θεω-

θεοφιλέων I. Tim. 49. 162.
θήσω. τεθήκασι ſtupent II. Bis Acc. 11. 804. τεθήκασιν I. Piſc. 34. 603.
Θημαιόνης II. Amor. 50. 453.
θηρίον. ἐν τὰ μεγάλα θηρία I. D. Mort. XIII. 4. 392.
θῆρ. θηρὸς Ποντία II. Salt. 67. 304.
Θησεύς. ὑμέτερον Θησέα II. Bis Acc. 20. 816. ἢ γοῦν μὰ ὁ Θησεὺς II. Jup. Trag. 21. 666.
θητικός. ὁ τῷ θητικῷ II. Jup. Trag. 10. 653.
θιασώτης Solan. ἀφασώτης male Edd. II. Alex. 47. 252.
θλίβω. θλίβων τοὺς οἰκέτας] ἀντὶ τοῦ, ἀφ' οὗ πλήθους τῶν οἰκετῶν συνεχῶν ἀν πιεῖν I. Nigr. 13. 52.
θνήσω. τεθνηκὼς ἀνεψιὸς τούτων I. D. Mort. I. 1. 331. τεθνάναι al. ἄπαις ib. XXVII. 9. 444.
θνητός. θνητῶν al. θνητῷ I. Sacr. 9. 533.
ὡς θοιμάτιον τοῦτο II. Bis Acc. 34. 835.
θολερὸς al. θολερᾶς I. D. Mar. XI. 2. 318.
Θουκυδίδης I. Tim. 30. 144. I. D. Mar. XV. 1. 325.
Θρᾷξι ἢ Σκύθαις II. Par. 42. 866.
θρησκεία I. Sacr. 10. 533.
θρίαμβος II. Q. Hiſt. 31. 40.
ἡ θυγάτηρ II. Jup. Trag. 40. 686.
θύλαξ. θύλακος I. pro merc. Cond. 39. 700.
θυμέλη II. Salt. 76. 309.
θυμὸς I. Tim. 54. 170. II. Icar. 10. 761.
θυτοκέφαλοι al. κυτοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 38. 101.
θυρίον Edd. θηρίον III. Conv. 20. 433.
θυρωρέω. θυρωρεῖν al. θυρωρὸν I. Vit. Auct. 7. 548.
θυτικὸς I. Piſc. 45. 612.
θύω. θύε χάριτι II. Lex. 23. 348.

I.

Ἰάκχυ W. Edd. male Ἰάχαν II. Salt. 39. 291.
ἰαπυξ I. D. Mort. XI. 2. 378.
ἰατρὸς Κῶος I. Herm. 1. 740.
ἰγνὺς. ἰγνύσιν al. ἰγνύαις II. 1. Ver. Hiſt. 23. 89.
Ἴδη. τῇ Ἴδῃ τὸ τῷ Γαργάρῳ deficit in O. I. D. Deor. XX. 1. 253.
Ἰδαῖος al. ἰκαῖος I. D. Deor. V. 2. 213.
ἰδρῶσι. ἱδρῶσιν Edd. ἀλείψεσιν II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.
ἰδρύω. ἱδρύσθαι I. Tim. 42. 154.
ἱερεῖον. ἱερείων al. ἱερῶν I. Sacr. 1. 526.
ἱερὸν. πρὸς τοῖς ἱεροῖς I. Merc. Cond. 1. 652.
ἱκανὸς al. ἱκανᾶς I. Prom. 2. 186. ἱκανὸν al. καιρὸν I. Merc. Cond. 5. 659.
Ἰκαρομένιτος II. Icar. 1. 751.
Ἰκαρίῳ I. D. Deor. XVIII. 2. 249. ὁ δὲ ὑὸς Ἰκαρος II. Icar. 3. 754. τὸν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ III. Deor. Conc. 5. 530.
ἱκνέομαι. μὴ ἄρα ἱκάμοιμι II. Salt. 5. 270.
ἴκελος W. Edd. εἴκελος II. Affr. 10. 365.
ἵκταρ ἰμήμεκας II. Lex. 21. 346.
ἵλιγξ. ἵλιγγος I. Merc. Cond. 11. 666.
ἱμανία II. Jup. Conf. 8. 632. ὕα II. Icar. 21. 776.
Ἰξίων I. D. Deor. VI. 1. 216. I. Piſc. 13. 581. Ἰξίον al. Ἠξίων I. Necyom. 14. 475.
ἰξώδης al. ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἰοβλίφαρον Edd. τὸ βλίφαρον II. Imag. 8. 466.
Ἰόλαος I. D. Mort. V. 2. 346. II. Amor. 2. 399.
Ἰόνιον Edd. pr. Ἰώνιον II. Bis Acc. 27. 825.
ἰπποτοὶς I. Prom. 2. 26.
Ἱπποκλείδης ἃ φροντιεῖ III. Here. 8. 6.
ἵππος. ἐς πεδίον ἢ ἵππον I. Piſc. 9. 577.
ἵστημι. ἵστασι L. εἰσὶ Edd. I. Harm. 2. 853.
ἴστη δὲ ἡδονὴ II. Amor. 3. 400.
Ἰσμηνίας III. Adv. Ind. 5. 103.
ἰσοδαίτης Edd. ἰσοδιαιτητὴς Solan. ἰσοδιαίτης Geſn. III. Epiſt. Sat. 32. 412.
ἰσοδιαιτητὰς ex emend. Solan. III. Epiſt. Sat. 36. 416.
Ἰσμηνόδωρος P. Μηνόδωρος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
Ἰσμηνὸς III. Dem. Enc. 19. 505.
ἴσος I. D. Mort. XX. 3. 415. ἰσὸς I. pro Lapſ. 8. 733.
ἰσὸς. ἰσῶν al. ἰσοῦ I. Merc. Cond. 1. 652. ὁ ἴσος τῷ πὰς II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἰσὸν Edd. ἰσὸν II. Jup. Conf. 16. 638.
ἰχνεύω. ἰχνεύω I. Tim. 46. 160.
ἴχνυσο II. Amor. 6. 403.
ἴσως deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 32. 679.
ἰταμὸς I. Vit. Auct. 10. 550.
ἰταμώτατος Edd. ἰταμότατος II. Icar. 30. 788.
ὡς τὸ Ἰωσὴφ αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ III. Calumn. 24. 156.

K.

Καβαλοῦσα al. ἐκβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.
Κάδος I. Herm. 81. 825.
καθαρᾶς II. Demon. 40. 389.
καθυδήσασιν vide notam III. Conv. 47. 450.
καθηδυπαθεῖν I. D. Mort. XII. 6. 388.
κάθημαι. κάθησο Edd. καθοῦ II. Bis Acc. 9. 801.
καθίημι. καθίετο al. καθίκετο I. D. Mar. XII. 2. 319. καθῆσιν II. Jup. Conf. 4. 629.
καθίζω. καθίσας I. D. Mar. II. 3. 293. καθίζω I. Merc. Cond. 26. 683.
καθίστημι. κἀξαγιστόμενος Edd. κ—ὁμένος II. Bis Accuſ. 12. 805.
κἀ al. καὶ I. Tim. 20. 130. κἀ al. καιὰ ib. 2. 103. κἀ in al. deeſt I. D. Mort. XIII. 3. 392. κἀ in al. deeſt ib. 1. 389. κἀ ex P. additum deeſt in Edd. II. Gall. 2. 704. κἀ Guj. & Geſn. conjiciunt κἀν II. Par. 49. 874. κἀ al. κᾆ I. Prom. 20. 203. κἀ al. ἃ κἀ ib. 2. 26. κἀ —
Καλλιόπης I. Tim. 30. 142. κἀ ς I. Cont. 8. 500. κἀ ὅπως I. D. Deor. XX. 2. 254. κἀ ταῦτα idque, I. D. Mort. XX. 5. 418.
Καινεὺς II. Gall. 19. 731.
καινὸν Edd. καρὸν II. Abd. 4. 162.
καινὸς. καινὸν al. κενὸν al. κἀν τῷ I. Merc. Cond. 5. 712.
καινοεργὸς I. Catap. 26. 648. καινῶς II. Aſin. 29. 898.
καίτοι I. Tim. 54. 171. καίτοι II. Q. Hiſt. 5. 6.
καιρὸς. εἰς ὃν καιρόν τινα III. Diſſ. cum Heſ. 20. 441.
καίω. καορᾶσθαι al. καιομένης I. Sacr. 5. 530.
καίω. καίειν P. male καιῶ S. καίειν I. D. Mar. IV. 2. 299.
κάκκω Edd. pr. κακκᾶν III. Ocyp. p. 673. κακκυσμὸν I. Piſc. 5. 575.
κακοζηλίᾳ II. Salt. 82. 313.
κακὸς ἐγὼ al. κακῶς ἐγὼ al. κακῶς ἔχω I. Merc. Cond. 1. 705.
κάκωσις ὄσφρησιν δίκης II. Bis Acc. 29. 828.
κάλαμος. καλάμῳ al. καλάνῳ I. Nigr. 2. 41.
Καλλιανὸς emendatum pro Καλλιστιανὸς Edd. pr. III. Macrob. 10. 214.
καλαύροψ. καλαύροπα al. καλαύροπα I. D. Deor. XX. 5. 256.
καλεῖν. κάλει κἀκεῖνο II. Bis Acc. 17. 813.

καλ-

Καλλίας ὁ Μυσὸς II. Jup. Trag. 48. 696. II. Jup. Conf. 16. 638.
καλλιεργία I. Nigr. 26. 65.
Καλλισθένης I. D. Mort. XIII. 6. 394.
καλὸς I. D. Deor. XX. 10. 261. I. Vit. Auct. 26. 566.
καλοὺς L. κακοὺς I. Pisc. 4. 574.
καλλιω Edd. male καλλίων & ἱματιωτέρα II. pro Imag. 22. 481.
κάλλιστον ex L. Edd. priores κάλλιον II. Amor. 34. 435.
καλωδίῳ II. Asin. 24. 593.
κάμακι III. Navig. 6. 252.
Καμαρίνα III. Pseudol. 32. 189.
Καμβύσης I. Sacr. 5. 530.
Κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. I. D. Mort. XIV. 4. 396.
καπηλικὸν I. D. Deor. XX. 16. 266.
καπνὸς. λάπτουσι τὸ ἀναθυμιώμενον καπνὸν II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
καρβατίνη III. Philopſ. 13. 41.
καρδία I. Merc. Cond. 11. 666.
Καρδιανὸς I. pro Lapſ. 8. 734.
καρικῶτις II. 2. Ver. Hiſt. 33. 129.
καρυβαρίαν. καρυβαρικῶν Edd. καρυκαβαρικῶν II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
Καρία. εἰκόθει οὐ τὴν Καρίαν I. Herod. 1. 832.
καρπόω. καρπωμένων II. Jup. Trag. 22. 668.
κάρτα III. Calumn. 3. 128.
καρύκη I. Tim. 54. 171.
κάρυον II. Aſtr. 29. 373.
κάρυχας II. Q. Hiſt. 43. 56.
Κασσίτερα II. pro Imag. 7. 488.
κατὰ Μανίην al. ἢ Μάνην I. D. Mort. II. 1. 336.
κατ' ὀλίγον ὑπαπιὼν II. Icar. 14. 769.
καθαιρω. καθαιρόσιν al. καθαιροῦσιν I. D. Deor. XXI. 1. 268.
καθαγιλάω I. Merc. Cond. 6. 714. καθαγιλᾶν τὰ Edd. καθαγιλῶντα III. Mort. Per. 40. 361. καθαγιλάσασθαι al. aliter II. Phal. Pr. 6. 194.
καθαγιώσω II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117. καθαγιγνώσκης Solan. καθαγιγνώσκεις Edd. male III. Meretr. XII. 313.
κατάγυμι. κατάγνυται τῶν κρανίων I. Tim. 48. 161.
καθαγοητεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
καθαγώγιον II. Asin. 26. 595.
καταγω. καθαχθὼς III. Macrob. 16. 219.
καθαδικάζω I. Merc. Cond. 11. 666.
κατάδυμι. καθαδύσαι al. καθαλύσαι I. Nec. 20. 483.
καθαδύω I. Merc. Cond. 27. 686.
καταίρω. καταίροντα] καθαπλέοντα, καθερχομένῳ I. Jud. Voc. 2. 83.
καθαλαμβάνω. καθαλαμβανόμενοι al. καταλαμβ. I. Catap. 4. 625.
καθαλήγω. κατήλιξε recept. pro κατήλιξε III. Nav. 34. 270.
καθαλείφω. καθαλειπόμενον al. καθαλοιπ. I. Prom. 8. 192.
καθαλείλιπται al. καθαλείπεται I. Vit. Auct. 27. 567. I. Pisc. 6. 575.
κατάλιπτε ex W. κατάλιπε Edd. pr. III. Pseudol. 4. 165. I. Pisc. 14. 585.
καθαλείψιν reſcriptum, καθαλειπῶν Edd. III. de Dipſ. 9. 240.
καθαλοιάω I. Piſcat. 10. 578.
καταξηραίνω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.

κατάπληξις Solan. vult κατάθλιξις III. Philopat. 4. 589.
κατάρατον I. Pisc. 1. 570.
καθατολμάω I. Jud. Voc. 7. 90.
καθατρυφῶντα ὑφ' ἡμῶν II. Jup. Trag. 53. 701.
καθαφάγω. κατέφαγεν al. κατέπιεν I. Merc. Cond. 17. 672.
καθαφθείρω. καθαφθείρας al. ἀναφθείρας I. Tim. 36. 148.
καταφλίξαντα III. Hipp. 2. 67.
καταφρονοῦντα W. καταφρονοῦντες I. Herm. 10. 749.
καταψάω II. Asin. 14. 582.
καθειλέω. καθειλημένον III. Conv. 47. 450.
κατίχομαι I. D. Mort. III. 1. 339.
κατίστασι II. Phal. Pr. 6. 193.
κατίχω. κατίχων ἀρκεῖσθαι I. D. Mort. XII. 4. 386.
κατηγορίαν I. Pisc. 22. 591. κατηγορίαισι Edd. κατηγοροῦσι II. Aſtr. 2. 361.
κατηφὴς. κατηφῆ mallem κατήφειαν II. Amor. 16. 415.
κατόπτομαι I. Cont. 16. 512.
κάττυμα I. Cat. 20. 642.
καῦμα II. Lex. 2. 322.
κακώσεως al. κακώσεως III. Mort. Per. 23. 346.
Καφηρεύς. περὶ τὴν Καφηρέα II. Jup. Trag. 15. 659.
κελεύης admiſſum, aberat ab Edd. II. Abd. 22. 178.
κεμηλιον al. καμήλου I. Prom. 4. 29.
ὁ Κεῖος I. Scyth. 11. 872.
κείρω. ὅτι σὺ χρῇ κάπαρμαι II. Bis Acc. 20.
κελαρύζω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Κέλσος. ὦ φίλτατε Κέλσε II. Alex. 1. 207.
κέλυφος. κελύφη al. κελύφινα II. 2. Ver. Hiſt. 38. 133.
κενεμβατεῖν II. Gall. 26. 743.
κενοδοξία al. κακοδοξία I. D. Mort. X. 8. 369.
κενοδοξίας al. κακοδοξίας II. 1. Ver. Hiſt. 4. 72.
Κενταυρίδης III. Adv. Ind. 5. 104.
τὸ κέντρον Edd. τῷ κέντρῳ II. Q. Hiſt. 51. 61.
Κεραμεικὸς I. Piſc. 13. 581. I. Scyth. 3. 863.
ὁ Κεραμεικῷ II. Jup. Trag. 15. 659.
κεραυνὸς. κεραυνὸν ἐν τῇ δεξιᾷ I. Tim. 51. 165.
κερπόν II. Jup. Trag. 21. 666.
Κέρκωψ. ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας II. Alex. 4. 211.
κεφάλαιον. ὅ τί περ τὸ κεφάλαιον III. Philopſ. 6. 34. κεφαλαιωδῶς ex emend. Solan. al. aliter II. Alex. 47. 252.
κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.
κεφαλὴ ἑκάστου ἔτους III. Dea Syr. 7. 455.
κεφαλὶς I. Jud. Voc. 4. 86.
κεκλέω. κεκεκλημένοι jubente Solano, Edd. vero κεκλημένοι II. Bis Acc. 11. 804. & 805.
κίστηρις. κιστήρεως al. κιστήρους I. Jud. Voc. 4. 86.
κὴρ mors I. Vit. Auct. 14. 553.
κήρυγμα II. Jup. Trag. 18. 663.
τῶν τ' κηρύκων ἀγῶνα III. Mort. Per. 32. 353.
κιβώτιον. ἤν τι κιβώτιον] ὡς ἐπὶ τῇ Νῶε ὁ κατακλυσμὸς γίγνοιτο I. Tim. 3. 106.
κιβωρίων II. pro Imag. 14. 472.
κινάβρα I. D. Mort. X. 9. 372.
κίνδυνον ex P. L. κινδύνῳ Edd. II. Aſin. 40. 608.
κίρρα I. D. Mort. XI. 2. 378.
κλαίω I. Vit. Auct. 14. 553. ἔκλαυσι ex emend. Solan. ἔκλυσι Edd. III. Philopat. 6. 592.
κλαυθμυρίζω. κλαυθμυριζομένων al. κλαθμυριζ. I. Herm. 23. 761.
Κλειτώ Edd. Χρέμητα Palm. Κρεμύθλου Pell. III. Fugit. 31. 383.
Κλειτὼ I. D. Mort. IX. 4. 362.

κρύπη v. *Notas* III. Tragop. p. 655.
κλεῖθρον ex emend. *Solan.* κλεῖτρον Edd. priores II. Tox. 57. 562.
Κλεινίας. ὁ τῆ Κλεινίᾳ I. D. Mort. XX. 6. 419.
κλεισὸς II. 1. Ver. Hist. 24. 90.
Κλεῖτ. κῇ γὰρ Κλεῖτον I. D. Mort. XIII. 6. 394.
κλεπτικὸς al. κλεπτικης I. Prom. 7. 35.
Κλεόκριτ. R. Θεόκριτ. I. Catap. 9. 630.
κλήζεται *Guj.* κλῄζεται Edd. III. Ocyp. p. 671.
κληρου. τῷ κεκληρωμένοι I. D. Mort. I. 1. 328.
Κλωθὼ I. Catap. 1. 620.
κλωπεύω I. Catap. 1. 622.
κνιστᾶ II. Jup. Trag. 22. 667.
κνυσάω I. Prom. 19. 202.
Κόδρ. I. D. Mort. IX. 4. 362.
κοινὸς Ἑρμῆς. καινὸν εὕρημα I. Somn. 9. 14.
κοινὰ *T. Fab.* vult κενὰ III. Mort. Per. 13. 338.
κολακεία al. κολακία I. D. Mort. X. 9. 373.
κολακευλικὸς. κολακευλικώτεροι *Fl.* κολακικώτεροι I. Pisc. 34. 603.
κολακεύων ὡς τῆ μητρὶ I. Necyom. 13. 474.
κόλαβος. κολάβεις al. καλάμους al. καλάβους al. καλόβους I. D. Deor. VII. 4. 223.
κόλεψ I. D. Mar. I. 4. 290.
τοὺς κόλοπας II. Jup. Trag. 10. 653.
κολοκύνθη. τῇ κολοκύνθης al. κῇ τῇ κολοκ. I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥόδ. II. Icar. 12. 765.
Κολοφώνι. Edd. Κολωφῶνι II. 2. Ver. Hist. 20. 117.
κόλπ. ἐς τὸ κόλπον πτύσας I. Merc. Cond. 6. 714.
κομᾷν Edd. καμᾶν III. Dem. Enc. 12. 500.
κομιδῇ aberat ab Edd. II. Lexiph. 1. 318.
κομμωτικὸς II. Amor. 9. 406.
κομψεία. κομψείας al. καμψας male I. Prom. 8. 191.
κόνδυλ. I. Prom. 10. 193. κόνων II. Q. Hist. 34. 45.
κοππαφόρος emend. *Solan.* al. κοπτοφόρος III. Adv. Ind. 5. 104.
κοπτὸς III. Philopf. 33. 59.
κόρδαξ II. Icar. 27. 784.
κορμὸς I. Cont. 8. 500.
κόρυζα I. D. Mort. XX. 4. 416.
κόρυζα ἡ μεμωραμένη & μεξέουσα II. Q. Hist. 31. 42.
Κόροιβ. ταῦτα Κορείβ τινὸς III. Philopf. 3. 32.
κόρ. εἰδὲ ἐς κόρον τῦ φωτὸς ἀχόρεσον II. Alex. 16. 224.
Κορύβας. φίλος Κορύβαντες I. Tim. 41. 152.
κορυβαντώδης. κίνημα κορυβαντῶδες II. Jup. Trag. 30. p. 676.
κόρυς. κορύθων ἐδύοντο II. 1. Ver. Hist. 40. 102.
κορύσσω. ἐκορύσσετο v. not. III. Epigr. 21. p. 680.
κότιν. I. D. Mort. XI. 3. 378.
κότλαβ. III. Philopat. 18. 604.
κοτυληδὼν III. Muſc. Enc. 3. 93.
κυρὰν v. notas III. Tragop. p. 655.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 559. κυρίῳ II. Gall. 10. 716.
κυφίζω I. D. Mort. XI. 1. 376.
κρεῖον II. Q. Hist. 3. 5. σιωπηρεύοντες & κρεῖον I. Cont. 5. 496.
Κράταν I. Piſcat. 19. 589.
κρέας. κρεῶν Edd. κρεῶν II. Par. 10. 847. κρέα ἔφησεν II. Jup. Conf. 14. 637.
κρεπίδι. II. Q. Hist. 15. 21.
κρηπὶς I. Necyom. 16. 479.
κρησφύγετ. I. pro merc. Cond. 11. 718.
κρίσις. θεῶν κρίσεις I. D. Deor. XX. 1. 252.
ὡς Κροκόδειλ. I. Herm. 81. 826.
κρόνιον Edd. κρόνου II. Q. Hist. 21. 29.
Κρόν. I. Prom. 3. 187. τὸ ἐπὶ Κρόνου βυλῆς ἐν II. Jup. Trag. 26. 672.
κρούισκ. I. Piſcat. 10. 579.
κρότ. πολὺς II. Bis Acc. 28. 827.
κρυπτόμενον *Geſn.* κρυπτόμεν. III. Meret. V. 291.
κτάσθαι. διηνεκῆ κεκτῆσθ τὸ φόβον I. Jud. Voc. 2. 84. ὡδὲ τοῖς κεκτημένοις II. Par. 6. 844.
κτίρας II. Gall. 14. 724.
κύαμ. ὡς εἰδὲν ἴσον κύαμον I. D. Mort. XX. 3. 415.
κυδισπτὴς Edd. κυδης. II. Salt. 13. 275.
κυμβὰν II. Icar. 17. 772. I. Vit. Auct. 14. 554.
κύκλωψ I. Catap. 14. 636.
κυλικεῖον Edd. κυλίκιον II. Lex. 7. 333.
Κυλλάραβις I. Merc. Cond. 11. 718.
κυματαγὴ. κυμαλωγὴν Edd. male κυματαδὴ I. Herm. 84. 829.
Κυπαίγειρ. II. Demon. 53. 392.
κῦτ. ſic *Fl.* κῆτ. ceterae II. 1. Ver. Hist. 31. 95.
Κυνυρία. κυνυρίαν Edd. Κωνωπίαν II. Icar. 18. 773.
κύφωτα III. Pſeudol. 17. 176.
κυψελὶς II. Lex. 1. 319.
κυψελόδους II. Lex. 1. 318.
κύων deeſt in al. in quibusdam κύων &c. I. Piſcat. 48. 615. ὀμνύω γέ σοι τὸ κύνα I. Vit. Auct. 16. 556.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 680.
κωλιὰς II. Amor. 42. 443.
κωλύω I. Piſc. 7. 576.
κωλυθησόμβρος Edd. plurimae κολεσθησόμβρος II. 2. Ver. Hist. 25. 123.
κωμικὸς. τὸ κωμικὸν] Σημαίνει τὸ τῆ Εὐπολίδι L. Εὐπολίδι. I. Nigr. 7. 461.
κωμῳδῶ I. Piſcat. 14. 585.
κώπη. τῇ κώπῃ I. Catap. 19. 641.

Λ.

Λαβὴ I. Herm. 73. 815. λαβάς τινας II. Icar. 10. 762.
Λαβύρινθ. ὁ λαβύρινθ ἐπίκλην III. Conv. 6. 422.
λαγχάνω. ἔλαχε metri cauſſa pro ἔλαχε quod alii I. Cont. 22. 520.
λαγὼς I. Piſc. 34. 603. λαγὼς δειλὸν ἄγαν ζῶον I. Somn. 9. 13. λαγὼς ἐπὶ δειλίας αἰτίᾳ ib. λαγὼ βίον ζῶν ib.
λαθραδὲ III. Calum. 21. 151.
λαικμαργία I. Vit. Auct. 19. 558.
τῇ Λακεδαιμονίου τινα II. Dem. 46. 390.
λακιὸς I. Piſc. 2. 572.
λάλ. λάλον al. male ἄλλον I. Cont. 1. 490.
λαμυδάνω. ἔλλαβε Edd. ἔλαβε III. Tragop. p. 655. λαμβάνω. λήψῃ O. λήψει I. D. Mort. XXIII. 2. 428.
λάμνα I. Tim. 20. 130.
λανθάνω. λήσειν. *Gron.* λαύζειν I. Piſc. 48. 616. λελησθαίας al. male λελησθείας I. Merc. Cond. 42. 703. ἐλάθομεν II. 2. Ver. Hist. 40. 134. λέληθε O. λελησθας I. D. Mort. X. 8. 370. λαθόντα II. Gall. 3. 707.
λαξ πατησας II. Lexiph. 10. 336.
λάπτθαι III. Conv. 1. 418.
λάρ. I. Tim. 12. 121. λάρ. al. λάβραξ I. pro merc. Cond. 3. 656.
λαφύσσω II. Aſin. 27. 596. λαφύσσω. τῇ λαφυσσόμῃ.]

ἀντὶ τῦ λαφύσσειν ἐ ἐξαντλεῖν ϖϑοχωρεύμϑ I. Tim. 17. 128.
λεξάδιε I. D. Mort. III. 1. 339.
λέγω. λέγειν al. λέγων I. Prom. 3. 27. λέγον al. male λέγων I. Jud. Voc. 1. 82. λέγων ſ. male λόγων I. Halc. 8. 184. λέγω I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ἔλεγον Edd. ἔλεγεν III. Mort. Per. 41. 362. λέγω ex *Fl.* λέγειν cett. III. Soloec. 11. 583. λέγοι Edd. λέγει I. Herm. 74. 817. λέγει Edd. λέγω III. Pſeudol. 7. 169. λέγονται I. Piſc. 42. 610. πρὸς τὰς λεγομένας &c. v. notas III. Calumn. 21. 152.
λειτουργία II. Salt. 79. 310.
λείψαλα τὴν τάξιν II. Par. 42. 865.
λέξις. περὶ δὲ λέξεως I. Somn. 1. 1.
λεοντῆ I. D. Mort. XVI. 1. 402. λεοντῆ al. λεοντὴ I. Nec. 1. 456.
Λεπίδῳ ἑταῖροι ὄντα II. Alex. 43. 249.
Λεσβωναξ II. Salt. 69. 305.
λευκὸς. τὴν λευκὴν ϖϑὸ σοῦ I. pro merc. Cond. 15. 723. τὴν λευκὴν I. Harm. 3. 856.
λεύσω. λεύσωσιν Edd. λαύσωσιν II. Amor. 23. 423. λεύσωσι apud *Homer.* λεύσωσι I. Herm. 33. 775.
Λήδα I. Prom. 17. 200.
Λημνιάς. Λημνιάδων ἔρις II. Amor. 2. 399.
πάνυ λημῶ II. Jup. Trag. 10. 652.
λῆρϑ. ἅπαντα γὰρ ταῦτα λῆρος] ἀντὶ τῦ ἥδιν, εἰ μὴ μόνον ψόφϑ ποιητικῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99.
Λητὼ al. Λητὼ ἥδη κὴ I. D. Mar. X. 2. 316.
ὁ Λίβυς P. ὦ Λίβυ I. D. Mort. XII. 1. 381.
λιθοβολέω I. Piſc. 10. 578.
λιμάω. χύτραις λιμῶντις III. Adv. Ind. 23. 119.
λιπαρὴς. λιπαρὲς al. ἁλιπαρὲς I. Herm. 24. 763. λιπαρὸς Edd. pl. ἁλιπαρὲς III. Rhet. Pſ. 9. 10.
λιτὸς II. Aſin. 3. 570.
λιχνεία I. Vit. Auct. 19. 558.
λογαριασμὸς I. Catap. 4. 624.
λογισμὸς I. Catap. 4. 624.
λόγϑ I. Tim. 43. 155. ὁ λόγϑ Cl. *ſ. ſ. Weiſten.* conjicit ὁ λόγι ϑ III. Herc. ſ. 84. λόγϑ al. τρόπϑ I. D. Deor. XIV. 1. 239. τὸ τῦ λόγυ II. Alex. 9. 217. σὺ λόγυς al. συλλόγυς I. Piſc. 4. 574. τῶ λόγων al. τῦ λόγυ I. Merc. Cond. 2. 654. λόγοις Edd. λοιποῖς *Marcil.* III. Adv. Ind. 25. 121. ὧ τοὺς λόγυς P. ὅτες ψόγυς I. Piſc. 32. 600.
λοξὸς ὢν II. Jup. Trag. 28. 674.
λοπὰς II. Q. Hiſt. 56. 68.
λόχμια Edd. δόχμια III. Philopat. 10. 595.
λυμεῶνα diluculum II. Gall. 33. 750.
Λύκειον I. Piſc. 52. 619.
λύκειϑ. λυκεῖα δύοφον εὐτυχέστερον II. Amor. 31. 431.
λύπϑ χαιτὴν II. Gall. 11. 718.
λῦε Edd. ξύλα vult *Gron.* III. de Domo 20. 201.
λυπεῖν I. D. Mort. I. 1. 328.
Λυσίμαχϑ I. Jud. Voc. 7. 90.
λύσων. λύσαιϑ II. Tox. 15. 523.
λύχνϑ. τῦ λύχνυ II. Gymn. 35. 916.
λωποδύτης al. τυμβωρύχος I. Piſc. 14. 584.
λῶρος I. Herod. 5. 836.
λωτὸς I. Merc. Cond. 8. 664.

M.

Μὰ Δία II. Par. 1. 836.

μαγγανεύω I. D. Deor. 206.
μάγιϛρος συλοκάκας III. Calum. 17. 148.
μαζῶν Edd. μασῶν *Solan.* II. Amor. 41. 442.
μαθήματα III. Conv. 34. 441.
μαίνομαι. εἰ μέμηνα al. ἢ μεμηνὼς I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μακαρία κεν I. Herm. 71. 814. κεν μακαρίαν III. Navig. 12. 256.
Μάκαρος I. Catap. 24. 646.
Μακεδονικὸς. Μακεδονικὴν χλαμύδα I. D. Mort. XIV. 4. 397.
μακρὸς. μακρὰ al. μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακρὰν al. μακρὰ I. pro Lapſ. 2. 727.
μάλβαξ II. Alex. 25. 234.
μανδραγόρας. ὡσὰ μανδραγόρα I. Tim. 2. 103.
Μανδράβυλος I. Merc. Cond. 21. 677.
μανθάνω. εἰ μάθοτε al. ἢν μάθητε &c. I. Piſc. 5. 574.
μανία I. Tim. 30. 144.
μαντευομένοισιν. Edd. male μαντευόμβοι II. Aſtr. 2. 361.
ὁ Μαραθὼν III. Rhet. Pr. 18. 20.
μαρτύρομαι. μαρτυρόμβοι II. Tyran. 22. 158.
μάρτυς. οἴκοθεν ὁ μάρτυς II. Jup. Trag. 32. 680.
μαχαίλη. ἕτερος μαχαίλη I. Vit. Auct. 7. 547.
ὡσὸ τῇ μάχῃ Edd. III. Macrob. 17. 22.
μεγαλαυχία I. Tim. 28. 141.
Μεγαρα I. D. Deor. XIII. 2. 237.
μείγας. οἷς μείγιϛος I. Vit. Auct. 16. 556. μείγα al. μὴ I. Nigr. 1. 39.
μειζονί γε τ μικροτέρου I. Merc. Cond. 9. 716. τὸ μείγιϛον ἀ πλέον ϖϑοδὸς I. Nec. 17. 480.
μειζόνως. τ αὐχῆς μειζόνως al. ὰ τύχης μείζονος I. Merc. Cond. 12. 668.
μειδιᾷτε II. Aſtr. 13. 366.
μειδιάω I. D. Mar. XII. 2. 319. τί δ' ἂν ἐμειδίασας II. Jup. Conf. 4. 628.
μέλας. μέλανας ἀνθρώπυς I. D. Mar. XV. 4. 327.
Μελέαγρϑ III. Conv. 31. 439. ejus λύσις I. Sacr. 1. 526.
μέλει. ἥδιν μέλει Ἐπικούρυ II. Par. 11. 848.
μελιτᾶαν mire variat I. Prom. 5. 189.
Μέλιτος emend. pro Μίλητος II. Jup. Conf. 16. 638.
μελίζω I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μελιχρὸς II. Amor. 30. 431.
μέλλω. ἐμιλλε Edd. ἤμελλον III. Conv. 47. 490. ἐμέλλησας al. male ἐμίλησας al. ἐμίλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μέλος. μιλῶν al. μερῶν I. D. Deor. XX. 13. 263.
μὲ abeſt in Edd. II. Jup. Trag. 19. 664. II. Salt. 72. 307. II. Bis Acc. 29. 828. inſertum III. Dea Syr. 33. 479. μὲ κὴ O. μὲ ἐν κὴ I. D. Mort. XXV. 2. 433. ἃ μὲ, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15.
Μενιππος I. Piſc. 26. 596. I. D. Mort. XXI. 1. 420.
μένω. μένησαν al. μὲ ἔσαν. μενῶσι δὲ II. 2. Ver. Hiſt. 29. 125.
μεριζόμβος Edd. λογιζόμβος II. Gall. 22. 735.
μερμηρίζω Edd. male μαρμαρίζω II. Bis Acc. 2. 795.
μέρος. μερῶν al. μόρων I. Zeux. 5. 842. τὸ μέρος συνδιαπραττόμβον I. pro merc. Cond. 12. 721. τὸ μέρος] ἀντὶ τῦ ὅσον κατ' αὐτὸ I. Jud. Voc. 11. 96. ἐν τῷ μέρει I. Piſc. 28. 597. & II. Gall. 18. 730.
μεσωτάτῳ III. Cronoſ. 18. 400.
Μεσαφὶ emend. pro Μεσωμὶ III. Philopat. 22. 610.
μέσος. μέσοισι al. male μέσοισι I. Piſc. 41. 609.

μεταλαμβάνεσι al. μεταλαμβάνουσι I. Nigr. 24. 64.
μεταλαμβάνω. αἰτιατικῇ συντιτάγμενον I. Nigr. 24. 64.
μεθαμαυθάνω. μεθαμαθήσῃ Edd. male μεθαθήσῃ I. Herm. 84. 829.
μεταξὺ. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 142.
μεθαφέλω. μετασειλάμβρος II. Phal. Pr. 6. 192.
μέτειμι. al. μέγιστον ἀσκεῖς I. D. Mort. XX. 6. 419.
μετενδύω. μετενέδυσε I. Necyom. 16. 478.
μετέρχομαι. μετελευσέον III. Fug. 22. 376.
μετεωρίζω. Ἀφ' ὑμῶν μετεωρίζεσθαι I. Tim. 54. 170.
μετεωρολέσχης. μετεωρολέσχαι] οἱ φλυαροῦντες τὰ μετέωρα I. Prom. 6. 33.
μετεωροσοφιστὴς I. Prom. 6. 33.
μετοικίω. μετοικήσομεν al. μετοικήσωμεν I. D. Mort. II. 1. 336.
μέτοικος. τοὺς μετοίκους θεοὺς II. Icar. 27. 783.
εἰ καὶ μέτοικός εἰμι II. Jup. Trag. 32. 678.
μέστραν editum pro μετώπων II. Bis Acc. 33. 833.
αὐτῷ τῷ μέτρῳ φασὶ II. Imag. 12. 470.
μετρίων II. Jup. Conf. 1. 626.
ἐγὼ. μεν Edd. vulgo μὲν II. Jup. Trag. 14. 657.
μέχρι πρὸς II. Bis Acc. 11. 804.
μὴ ἀναπηδήσειε v. Notas III. Mort. Per. 25. 349. μὴ delet *Marcil.* III. Pſeudol. 16. 174. μὴ & μὲ confuſa I. pro Lapſ. 2. 726. μὴ & μοι I. Herm. 48. 789. μὴ οὐχὶ πρόσωπα II. Alex. 15. 223.
μηδὲ & μὴ δὲ variat ſexcenties. μὴ δὲ πώποτε al. μηδὲ πώποτε al. μηδεπώποτε I. Herm. 31. 771. μηδὲν al. μηδὲ ἴν' τι I. D. Deor. XXIV. 1. 275. μηδὲν al. μηδὲ al. μὴ δὲ I. Piſc. 42. 610. μηδὲν Edd. μηδὲ II. Gall. 17. 728. μηδὲν πρὸς τὴν χορδὴν II. Salt. 80. 311.
ἐν Μηδίᾳ II. Q. Hiſt. 30. 40.
μηκέθ' & μηθ' I. Tim. 38. 150.
μήκων II. 2. Ver. Hiſt. 33. 128.
μηλόβοτον κτῆσις I. Nigr. 26. 65.
μὴν pro μιν III. Dea Syr. 17. 464. ὁ μὴν Edd. ᾧ μὴν II. Jup. Trag. 8. 651.
μήτιγξ. ὑπὸ τὴν μήτιγγα I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μητρίον. μητρία] inſertum I. Tim. 9. 116.
μητρὸς πατεστέθη III. Rhet. Pr. 19. 21.
Μήσαρχον II. Lexiph. 19. 340. verius 344.
μηχαν. θεὸς ἀπὸ μηχανῆς III. Philopſ. 29. 55.
μιαρὸς. μιαρὸν al. μιαρὸν I. Tim. 53. 169.
ὁ Μίθρης II. Jup. Trag. 8. 651.
μικρὸς. ὁ Ζεὺς μικρὸν ἀποπωτίσειν I. Merc. Cond. 4. 712. μικροῦ al. male μικρῷ I. Nec. 10. 470.
Μίκυλλον II. Gall. 1. 702.
Μινύας. ὁ Μινύου μόλις II. Alex. 2. 209.
Μίνως I. D. Mort. XII. 1. 380.
μισθαρνίου I. pro merc. Cond. 12. 720.
Μίτρα III. Deor. Conc. 4. 529. & III. Bacch. 2. 76.
μοῖ. μοῖραν τρίχες εἰσὶ mire variat I. D. Mort. X. 9. 371.
ἓξ μοῖρας ἑκάτερον II. Jup. Trag. 25. 670.
μοιμήλου] ἀντὶ κακοῦ μοιμήλου III. Dea Syr. 6. 454.
μοιμησιούν. μιμησιούνται al. μοιμησιάσειν I. Prom. 8. 192.
Μοισαρχον II. Gall. 4. 708.
μόγις. μόγις οἱ Ἀθηναῖοι μόλις ἡ κοινὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
Μοῖρα. ἴσα τῇ νόμῳ τῶν Μοιρῶν II. Jup. Conf. 2. 627. Μοῖρά τις, ἢ ib. 10. 634.
μοῦν I. Vit. Auct. 23. 564. τοῦτο μόνον, F. ὕστερόν τι βαρύτερον] I. Conf. 11. 504. μόνε Edd. μόνον II. Salt. 3. 267. ὧν μόνων I. Halc. 1. 176.
μουσεῖον II. Q. Hiſt. 1. 2.
μόνως al. μόλις I. Merc. Cond. 12. 668.
τὸ τῆς μουσικῆς τοῦτο vide notas III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μυσαργίη I. Vit. Auct. 3. 543.
Μυσῶν III. Mort. Per. 18. 343.
μοχθηρὸς I. pro Lapſ. 4. 728.
μυθεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
ὕδρας μύθῳ II. Phal. Pr. 8. 195. μυθῶν II. Icar. 7. 758.
μυκτηρισμὸς. μυκτηρισμὸν ἡγητέον τοῦτο I. Prom. 1. 24.
μυρόλαιν I. Merc. Cond. 8. 664.
μύρτον II. Lex. 12. 334. potius 338.
μυσαρὸς I. Piſc. 48. 616.
μυσάττομαι. μυσαχθῆς al. μυσαχθεὶς I. Somn. 8. 10.
μυστικὸς I. Tim. 54. 171.
μυῶν pro μυιῶν II. Gall. 24. 739.
μῶν al. Τίμων al. τί; μῶν I. Tim. 57. 175.

N.

Ναίω. ναίοιμι al. νέοιμι I. pro Lapſ. 6. 733.
ναυαίδης II. Q. Hiſt. 23. 32.
νάπυ II. Aſin. 47. 615.
ναύσαθμον I. Sacr. 3. 528.
ναυτιάω. ἐναυτιῶν al. ἐναυτίων I. Nec. 4. 461.
νεαλὴς I. Merc. Cond. 26. 683.
νεανιεύεται III. Pſeud. 19. 176.
νεβρὶς & νευρὶς confuſa III. Meret. X. 308.
νέηλυς I. D. Mort. XVIII. 1. 408.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ λόγοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρὸς εἶ I. D. Mort. III. 2. 340.
νεκρόν τι ἄλλο παιδίον III. Nav. 19. 261. ᾧ νεκρῶν ἀμφόδων I. D. Mort. X. 1. 303.
Νεκυομαντεῖα I. Necyom. 1. 455.
Νεμέα ἐστὶ τόπος II. Bis Acc. 2. 794.
νεογένητος I. Halc. 3. 180.
νεογιλὸς. νεογιλὸς & νεογὸς I. Halc. 3. 180.
νεογὸς. τῶν νεογνῶν pro νεογὸν I. Zeux. 6. 844.
νεολαίου II. Phal. Pr. 3. 190.
νέος τις II. Lex. 1. 317. νέων reſtitutum ex W. Fl. νεῶν Edd. II. Salt. 52. 298.
νεώρια I. Catap. 9. 631.
εἰς νέωτα I. Herm. 4. 743.
νὴ Δία al. μὰ Δία II. Gall. 11. 718.
νὴ Δία reſtit. pro ᾗ ἰδίᾳ Edd. II. Amor. 42. 444. νὴ τὸν πάτριον III. Rhet. Pr. 25. 28.
νῆμα I. Catap. 3. 624.
Νηρεὶς. Νηρηίδων al. Ἀμφιτρίτης I. D. Mar. IX. 1. 310.
νησιώτης I. Scyth. 9. 869.
νῆσος additum II. Salt. 38. 291. νῆσον καθαρὰν II. 1. Ver. Hiſt. 6. 74.
νήφω. νήφε ἐμίμησο ἀπιστῶν I. Herm. 48. 789. I. D. Deor. XXIII. 2. 275.
νίκας deeſt in Edd. I. Herod. 7. 836.
νικᾶσ. ἐνίκησας pro νικήσας I. Harm. 1. 851. νικομηδίας al. male νεικυίας I. D. Deor. XX. 1. 254.
Νικηφόρον al. καταφόρου &c. I. D. Deor. XX. 16. 266.
τὸ νικᾶν ὁμοῖα II. Par. 34. 862.
Νικόστρατον II. Q. Hiſt. 9. 12.
Νίσον. καὶ τὸ νίσον ἔχει πλάκαμον I. Sacr. 15. 539.
νομίζω. νενόμικεν Edd. νενόμηκεν II. Salt. 29. 285. ἐνόμιζον Edd. ἐνόμιζον II. Aſtr. 25. 371.

νόον.

νόῳ. τῷ νοῦ al. νίκ I. Nec. 1. 456.
νότῳ. ἐπὶ νότῳ ἄγοιτο I. D. Mar. XV. 4. 327.
νομέως. νομεῦν al. νομεῦν II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
νῦν recept. pro πρὶν III. Dea Syr. 17. 464. νῦν λέγε I. Piſc. 23. 593.
νυξὶ. μίσας νύκτας al. μίσας τὰς νύκτας I. D. Deor. XXIII. 2. 274. ὑδὶ νυξὶ II. 2. Ver. Hiſt. 12. 112.
νωθὴς I. Vit. Auct. 27. 568.
νώνυμοι & νάνυμοι II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξενικὸς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ξένιον. ξενίοις reſtit. pro ξενίαις II. Alex. 31. 239.
ξενοκτονίαν I. D. Deor. XXIII. 1. 274.
ξενολογίαν II. Gall. 25. 741.
ξύλον I. Piſc. 24. 594. I. Cat. 6. 627.
ξυναυλία. ξυναυλίᾳ μίγνυτο al. ξυναναμίγνυτο I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυστιλαμβάνω. ξυστιλαβοῦ *Fl.* ἐστιλαβοῦ I. Piſc. 48. 615.
ξυράω. ἐξυραμμένων al. ἐξηγυραμμένων I. Sacr. 14. 537.

O.

Ὁ ante αὐτὸς deficiens inſertum II. Salt. 66. 304. aberat & II. Jov. Conf. 12. 635. II. Salt. 41. 292. ὁ Δημώναξ edidi pro ὦ Δημώναξ II. Dem. 30. 386. ὁ ἡδὺς αὐτὸς al. ὃ γὰρ αὐτὸς I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὁ δὲ forſ. ὧδε III. Dem. Enc. 37. 519. ὅ, τι W. ὅτῳ I. Herm. 68. 810. ὅ, τι Edd. ὅτι III. Conv. 15. 428. I. Herod. 8. 837. II. Q. Hiſt. 16. 25. II. Jup. Conf. 7. 632. τὸ al. τῷ I. Nigr. 23. 62. τὸ μὴ reſt. pro τῷ μὴ I. Sacr. 2. 527. τῷ Edd. ᾧ III. Ner. 3. 638. τῷ τὸ Edd. τοῦτο III. Mort. Per. 20. 344. τῷ *Solan.* fruſtra ὃ I. Herm. 68. 810. τῷ aberat II. Salt. 80. 311. τοῦ *Pell.* τὸ Edd. male III. Mort. Per. 42. 362. τῷ ποτε al. τῷ al. πῶς I. Halc. 2. 179. τῷ δὴ & τὸ, δὴ I. Vit. Auct. 14. 553. τῷ *Marcil.* τὸ II. Alex. 46. 252. τῷ πάντων Edd. τῶν πάντων III. Cyn. 13. 546. τ reſtit. pro τῷ III. Pſeudol. 4. 167. τὴν pro τῇ II. Imag. 8. 466. οἱ δὲ ϵ αὐτῷ σοι] σύνταξις N. foederis. I. Tim. 4. 107. τὰυτὰ reſt. pro ταῦτα I. Herm. 59. 799. τῷ deerat II. pro Imag. 28. 506. τοῖς al. ταῖς I. Herm. 70. 812. τῆσι Edd. τῆς III. Dea Syr. 8. 456. τὰς additum II. Alex. 36. 244.
ὀβολὸς. ἴνα ὀβολὸν ἔχοντας ἥκειν I. D. Mort. I. 3. 333. ὀβολὸν φέροντες II. de Luct. 10. 926.
ὀδοιπόρῳ. ἀς (ἀπαρχὰς) οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσι I. Somn. 9, 14.
ὁδὸν al. ὁδῶν I. Herm. 46. 787.
ὁδύρομαι I. Merc. Cond. 10. 717.
ὁδυρμῷ al. ὁδυρμοῖς I. Sacr. 15. 539.
ὀδύνῃ. II. Phal. Pr. 10. 197.
ὀδύνη I. D. Mort. III. 2. 339. ὀδύνῃσι II. Aſin. 42. 610.
οἰκείων Edd. οἰκίων III. Mort. Per. 14. 339.
οἰκιώτης I. Sacr. 10. 534.
οἰκίτης. οἰκιτῶν. O. οἰκῶν. recte *Solan.* οἰκοῦσι I. Piſcat. 26. 596.
οἰκίω. οἰκηθείη al. οἰκισθείη II. Gymn. 14. 892.
οἰκοδομῶν. οἰκοδομούμενοι. O. οἰκοδομοῦντες σοι νῦν I. D. Mort. XIII. 2. 392.
οἰκοδομητικὸς I. Cont. 5. 496.
οἰκονομήσασθ] Edd. οἰκοδομήσασθ II. Q. Hiſt. 51. 62.
οἰμωγὴ. οἰμωγὰς al. συμφορὰς I. D. Mort. II. 1. 336.
οἶμαι δέ σε I. Necyom. 16. 479. οἴονται σφίσιν *Coll.* οἶσιν φασὶν II. Q. Hiſt. 5. 6. ὤμην al. ὤμην τὸ πρᾶγμα I. Jud. Voc. 7. 91. οἴεται al. οἶται I. Tim. 25. 138.
οἰνηΐδες Edd. male οἰνηὶς II. Alex. 23. 231.
Οἰνεὺς III. Conv. 30. 439.
οἷός τε E. οἷόν τε I. Nec. 9. 469. εἰ οἷόν τε εἶναι II. Par. 1. 836. οἷον al. ὅλον I. Herm. 40. 783. οἷόν τε al. οἷόντε I. Cont. 22. 519.
οἰσύϊνος vimineus I. D. Mort. XIV. 2. 395. οἰσυΐνης H. Q. Hiſt. 23. 31.
Οἴτη mons, vide Schol. I. Tim. 6. 112. ὁ οἴτη al. ἰλύδη I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ὄκνει Edd. male ὤκνει II. Par. 3. 840.
μὴ ὀκνήσῃς II. Jup. Conf. 6. 631.
ὀλιγώρως II. Jup. Trag. 15. 658.
ὀλμιεὺς III. Adv. Ind. 3. 101.
ὅλος al. ὅλως I. D. Mort. III. 2. 340. I. D. Deor. XX. 15. 266. II. Salt. 3. 268. ὅλως al. ὅλον I. Herm. 2. 741. ὅλον an ὅλως *Pell.* ib. 48. 790.
ἐξ Ὀλυμπίας II. Jup. Trag. 25. 670.
ὅλως *J.* ὅλος I. Cat. 11. 633. I. pro Lapſ. 5. 730.
Ὄμηνα. Ὀμαιῶν emend. pro ὁ Μάων Edd. pr. III. Macrob. 17. 220.
Ὁμηρικὸς. τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ὅμηρος II. 1. Ver. Hiſt. 17. 84. Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ τῷ Ὁμήρῳ ῥάπτας III. de Domo 17. 200. ὁ ἀρχῇ τ Ὁμήρῳ ποιήσεως I. Sacr. 2. 527. τὴν Ὁμήρου ἀοιδὴν II. Aſtr. 22. 369. παρ' Ὁμήρῳ I. Necyom. 11. 471.
ὁμιλῶ II. Aſin. 37. 605.
ὁμογάμων al. male ὁμωγάμων I. Merc. Cond. 20. 876.
ὁμοιες. ὁρᾷς ὁμοιος al. ὁρᾷς οὐχ ὁμοῖος II. Q. Hiſt. 18. 27.
ὁμοιον, ſed legendum ὁμοίως III. Nav. 29. 267.
ὁμοίως al. ὁμοίων I. Nec. 15. 477. ὁμοίως al. ὁμοῖα I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
ὁμοφωνίας I. Catap. 5. 626.
ὁμώνυμος. ὁμωνύμως Edd. & M. ὁμωνύμοι σοι I. Harm. 1. 851.
ὅμως al. ὅπως I. Somn. 12. 17. al. ὅλως I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ὀνύμμοι an ἀνάμμοι III. Philopat. 26. 615.
ὄντημι. ἀναίμοιλον al. ἀναίμοιλον al. ἐναίμοιλον al. ἀνάμοιλον I. D. Mort. XXII. 2. 424. ὄντησο I. Prom. 20. 203.
ὀνομάζω. ὀνομάζειν al. ὀνομάζει I. Jud. Voc. 8. 92. ὀνομάζων al. ὀνομάσων II. Q. Hiſt. 41. 54.
ὄν. ἑκατέρων οἱ ὄνοι II. 1. Ver. Hiſt. 17. 83.
ὄνυξ. ὄνυχα μόνον λίαν ἰδὼν I. Herm. 54. 794. & 795. ὄνυχ τ ὀνύχων II. Tox. 14. 521.
ὀξυήκου II. pro Imag. 20. 500.
ὄπις Edd. ὄστις II. Salt. 34. 288.
ὄπη ποτὲ al. ὅτοι τότε I. Piſc. 35. 604.
ὄπιθεν vulgo ὄπισθεν III. Fug. 30. 382.
ὀπισθόγραφον I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομον. τ ὀπισθόδομον ὀρύξας I. Tim. 53. 169.
ὀποῖον. ὀποίαν ἢ ὁπόσαν I. Vit. Auct. 21. 561.
ὁποσάκις. ὁποσάκιν τὸ τοιχεῖον εἰῇ II. Gall. 9. 716.
ὁπόταν II. Q. Hiſt. 53. 63.
ὁπότε Edd. ὅς ποτε *Toll.* III. Calumn. 16. 146.
ὁπότερον al. καθ' ὁ πρότερον al. καθ' ὁ πότερον I. Prom. 11. 194.

ὅπτ᾽ al. ὅποι I. D. Mar. III. 1. 295.
ὀπτάω. ὀπτωμένων al. male ὀπταμένων I. Prom. 10. 193.
ὀπυίω. ὤπυιες al. ὤπυες II. Alex. 50. 255. ὤπυιεν reſtit. ex *Fl.* ὤπυεν al. II. Gall. 19. 731.
ὅπως P. ὡς I. D. Mort. XXX. 1. 451. ὅπως μὴ II. Gymn. 17. 896. τὸ δ᾽ ὅπως II. Phal. Pr. 4. 190.
ὁράω I. Cont. 15. 511. ib. 7. 498. ὁρᾷς ὅπως I. Prom. 14. 197. ἀχ ἑώρων forſ. ἀχ εὗρον III. Meret. XII. 314. ὁρᾷ al. ὁρᾷς I. D. Deor. XX. 11. 262. ὅρα σὺ δὲ al. ὥρα δέ σοι I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁρῶν ἤδη II. 1. Ver. Hiſt. 4. 72. εἰς τὸ πρόσω ὁρᾶν I. Cat. 15. 637. ὁρᾷς Edd. οἶδας II. Gall. 19. 731. ὁρῶμεν ſic *Fl.* ἐωρῶμεν ceterae II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ἐγὼ γὰρ ὁρᾶν ταύτῃ II. Bis Acc. 31. 829. ὁρῶντες *Graev.* ὁρμῶντες II. Demon. 2. 375.
ὀργὴ. πρὸς ὀργὴν I. Piſcat. 8. 576. μηδὲν πρὸς ὀργὴν III. Conv. 4. 421.
ὄργια emend. pro ὄρκια III. Dea Syr. 51. 486.
ὀργίζομαι. τηλικαῦτα ὀργίζεται al. τοιαῦτα ἐργάζεται I. Prom. 9. 193.
ᾧ ὀργίλων ἐπιδους III. de Domo 10. 196. ὀργίλως I. Piſc. 8. 576.
ὀρεοπολέω I. D. Deor. XX. 7. 258.
ὀρθῶ. ὀρθίαν deerat. II. Q. Hiſt. 29. 40.
ὁρίζω. ὡρίσται I. D. Mort. IV. 1. 341.
ὁρμῆς Edd. ὀργῆς II. Alex. 57. 262. ὁρμῇ Edd. πληγῇ II. Q. Hiſt. 2. 4. ὁρμὴν Edd. ὁδὸν *Geſn.* III. Fugit. 30. 382.
ὁρμιὰς I. Piſc. 47. 614.
ὁρμισάνδες emend. pro ὁρμήσαντες III. Fug. 13. 372.
ὄρνις. ὄρνι θήρ᾽ ἂν al. ὀρνιθοθήραν I. Halc. 8. 184. ὀρνέου al. ἐνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης al. Ἡρώδης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὀρχηθμὸς Edd. ὀρχησμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχησομανήσονται reſtit. pro ὀρχησομανήσονται II. Salt. 85. 315.
ὀρχηστὺς. ὀρχησύν τε Edd. ὀρχηστήν τε II. Salt. 23. 282.
ὄρχις II. Eun. 12. 359.
ὃς I. Merc. Cond. 10. 717. ἧς al. αἷς I. Jud. Voc. 4. 87. ᾗ I. Vit. Auct. 21. 560. ὃν *S.* ὅ I. Herm. 68. 810. ὧν al. ᾧ I. Prom. 16. 200. ἃς al. ὡς I. Vit. Auct. 24. 565.
ὁσημέραι. ὅσαι ἡμέραι *F.* I. Nigr. 20. 58.
ὅσ῾ I. D. Deor. XXII. 1. 269. ὅσον ᾗ αἰχροῖς al. ὅσων ᾗ αἰχρῶν ib. VI. 1. 217. ὅσα Edd. ὅσον II. Phal. alt. 2. 202. ὅσον Edd. pro ὅσων III. Philopat. 6. 591. ὅσα al. ὅσῳ II. Gymn. 17. 896. ὅσ᾽ ἂν al. ἃ ἂν I. D. Deor. IX. 2. 229. ὁδὶ ὅσας ὀλίγας II. pro Imag. 5. 486. ὅσπερ, ὅπερ & ὥπερ I. Piſc. 47. 614. ὅσαι Edd. male ὅσοι II. Jup. Trag. 6. 649.
ὀστρακίζομαι. ὀστρακίδαι I. Tim. 30. 142.
ὄστρακον I. Merc. Cond. 1. 705.
ὀσφράομαι. ὀσφρᾶται al. ὡς φέροιτο I. Piſc. 48. 615.
ὅτι I. Tim. 28. 141. ὅτι deerat I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ὅτι μὲ ὁδὶ III. Pat. Enc. 1. 229.
ὅτ῾ ὅτε al. ὅτε al. ὅτι I. Herm. 74. 817. ὅτῳ Edd. ὅτου II. Par. 4. 842.
ὅττικιν *Solan.* ὅ, τι κιν Edd. II. Q. Hiſt. 32. 43.
ὄττοῦ῾ ἦν ἐ κόναῦ῾ II. Q. Hiſt. 22. 30.
ὅ al. ὁδὶ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὅ al. ὁδὶ I. Jud. Voc. 11. 96. ὅ γὰ forſ. ὅ II. Aſin. 30. 599. ὅ μὲ ᾗ] *V.* μὲ (μέντοι). I. Tim. 6. 112.
οἰδαμοῦ I. Vit. Auct. 18. 557.
οἰδὶ al. οἱ δὲ I. Somn. 7. 10. οἰδὶ Edd. οἰδὲν II. Jup. Trag. 19. 664. οἰδὲ ἔν τι & οἰδὲ ἐν I. Vit. Auct. 6. 545. οἰδ᾽ Edd. οἰδὲ II. Amor. 37. 439. οἰδ᾽ ἔτι emend. pro οἰδέ τι III. Calumn. 25. 156.
οἰδὶς I. Cont. 6. 497. οἰδὲν γὰ ἔτω II. Jup. Conf. 2. 627. οἰδὲν πρὸς τ᾽ Ὅμηρον II. Alex. 54. 258. οἰδένα *D'Orv.* veriſſime μηδένα III. Epigr. 20. 680.
οἰδίτερ῾ III. Adv. Ind. 20. 115.
οἰδὸς. ἔξω τῆ οἰδοῦ ἔσι Edd. ἔξω τ᾽ οἰδοῦ ἐσμὲν I. Herm. 77. 820.
οἰθεὶς III. Meret. XIII. 315.
οἰκοῦν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
οἴμεν al. ἰμενοῦν I. D. Mort. V. 1. 344.
οἶν al. τοινῦν I. Jud. Voc. 6. 89. οἶν ex *L.* ὁ νῦν Edd. priores II. pro Imag. 23. 502. οἶν ex Ox. deeſt in Edd. III. Conv. 36. 442.
οἰρίῳ recept. ex O. οἰείῳ Edd. III. Nav. 13. 257.
οἷς. ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα &c. III. Calumn. 5. 131.
οἵτ῾ I. Tim. 55. 172. οἵτ῾ Edd. ὅτω I. Harm. 3. 855. οἵτ῾ al. ὅτως I. Tim. 48. 161. οἵτ῾ δὲ *Geſn.* emendat ὅτός δὲ II. Par. 49. 874. αὐτὴ Edd. αὐτὴ ib. 17. 853. τοῦτο τὸ τᾶ πατρὸς ſic *Fl.* rel. Edd. omittunt τοῦτο II. Abd. 1. 160. τοῦτο τοῖς Edd. antea male τούτοις III. Dem. Enc. 37. 518. τούτῳ Edd. τούτων III. Mort. Per. 41. 362. τοῦτον Edd. τοιοῦτον II. Gall. 27. 744. τοῦτον reſtit. ex W. τοῦτο Edd. pr. II. pro Imag. 9. 489. τοῦτον τῷ βασιλεῖ] τοῦτο deeſt in P. I. D. Mar. XIV. 2. 322. ὅτοι δὲ I. Herm. 17. 755. ταῦτα al. τάχα I. D. Deor. XX. 15. 266. ταῦτα al. ὁρᾶ ταῦτα I. D. Mar. VII. 2. 306. ταῦτά γε III. Herc. 2. 83. ᾗ ταῦτα an ᾗ τὰ αὐτὰ rogat *J. F. R.* II. Alex. 16. 224. ταῦτα Edd. *Solan.* vult ταῖς II. Imag. 13. 472. οἰδὲ ταῦτα &c. I. D. Mort. XIII. 4. 393. τούτοις Edd. pler. εἴποις male II. Amor. 21. 421. ὅτω Edd. omnes. ὅτ῾ melius eſſe *Solan.* conjicit II. 2. Ver. Hiſt. 10. 110. ὅτως ſeq. conſona II. Gall. 9. 716. ὅτως ex emend. *Solan.* Edd. ὅτ῾ II. Alex. 11. 219.
οὐχ ὡς v. notas III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241.
ὄφελ῾ II. Gall. 3. 707.
ὀφθαλμὸς. τῆ ὀφθαλμοῦ al. τ᾽ ὀφθαλμῶν I. Nigr. 4. 42. καί μοι ἐπ᾽ ὀφθαλμῶν II. Tox. 20. 529.
ὄφλημα al. ἐφείλημα I. D. Mort. IV. 2. 342.
τὴν ὀφρὺν καθηλοημέν῾ II. Icar. 15. 770.
ὄχανον I. Herod. 5. 836.

II.

Παγκράτιον II. 2. Ver. Hiſt. 22. 120.
παθαίνομαι II. Amor. 28. 429.
πάθ῾ Edd. πίθ῾ II. Amor. 15. 413. πίτυλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525. πάθης Edd. male πατρὸς II. Abdic. 16. 173.
παιδία. παιδίας I. Merc. Cond. 4. 656.
παιδίαν Edd. pleraque παιδίαν II. Salt. 23. 281.
παιδία Edd. παιδία *Marcil.* recte III. Dem. Enc. 32. 514.
παιδικὰ II. Icar. 2. 753.
παιδίον. τὰ παιδία *B.* τ᾽ παιδία I. Cat. 8. 630.
παιδοτριψ] παιδοτρίβης, ἀλείπτης, &c. I. Tim. 14. 124.
παίζω. οἷον τοῦτο πέπαιχεν I. Tim. 54. 170.
παιπάλημα III. Pſeudol. 32. 189.
παλάθη I. Piſc. 41. 609.

παλαθὰς τ' καρπῶν I. Vit. Auct. 19. 559.
τὰ παλαιὰ III. Rhet. Pr. 17. 19.
παλαιῶν Edd. πάλαι II. Amor. 34. 434.
πάλιν pro πάνυ II. Asin. 43. 611.
παλλακὴς I. Catap. 11. 632.
πάμπολυ & πάνυ permutata I. Herm. 36. 778.
ὁ Πὰν I. D. Deor. IV. 1. 209. τῷ Πανὶ τούτῳ I. Tim. 42. 154.
κὰν τὴν Πανδίονα εἴπῃς II. Imag. 13. 472.
τ' παιωνιώμενα ἐνεῖκον II. Gall. 5. 710.
πάντως I. D. Mort. X. 13. 376. πάντως al. πάντων vide notas I. Pisc. 13. 583.
πάνυ II. Par. 2. 838. πάνυ, pleraeque πάντῃ II. Alex. 20. 228. πάνυ μὲ ὄν II. Jup. Conf. 2. 628. πάνυ Mart. τῷ πάνυ recte II. Alex. 5. 213. πάνυ insertum III. Mort. Per. 33. 355.
παπαὶ al. βαβαὶ I. Herm. 5. 744.
παρὰ II. Amor. 13. 411. ὦ παῖ al. παρὰ I. Halc. 2. 178. I. D. Deor. X. 2. 230. & ib. XXII. 2. 271. eadem confusa ib. XVII. 1. 245. I. Herm. 39. 781. II. 2. Ver. Hist. 16. 114. ib. 33. 129. II. de Luctu 16. 929. περὶ S. ἐπὶ II. Jup. Trag. 45. 693. ὦ παῖ & πρὸς permutata I. D. Mort. XII. 5. 387. παρὰ αὐτῆ II. Tox. 32. 541. ᾧ παρ' αὐτῷ I. D. Mort. XX. 2. 413. παρ' αὐτῷ al. παρὰ τῷ I. Jud. Voc. 9. 95. παρ' ἐκείνῳ I. D. Mar. III. 2. 297. εἰ μὴ ὦ παῖ τοῦτο φῄς II. Jup. Conf. 12. 635. παρ' ἀλλήλων I. pro Lapf. 2. 726.
παραβαίνω I. Pisc. 30. 599.
παράδυσον. εἰ ὦ παῦσόν με I. Nec. 17. 480.
παραγγέλλω I. D. Deor. X. 1. 229. παραγγελοὶ II. Jup. Trag. 21. 665.
παράδειγμα II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
παραδίδωμι I. Catap. 4. 624.
παθεωρῶ I. Herod. 8. 838. II. pro Imag. 7. 487.
παραὶ reflit. pro παῖ III. Pseudol. 27. 184.
παραπόνους διὰ εἶναι al. παροινοῦσαι διὰ ὄντες II. Q. Hist. 5. 6.
παιρῶ. παιρήσεται III. Saturn. 9. 392.
παραιτέω I. Pisc. 4. 574. II. Par. 2. 838.
παρακαθίζω. παρακαθισαμένη al. παρακαθιζομένη I. Pisc. 12. 580.
παρακαλεύω. παρεκαλέσατο F. παρεσκευάσατο I. Nec. 8. 466.
παρακινῶ I. Tim. 2. 103. παρεκινησάς τὴν γνώμην III. Navig. 45. 278.
παρακούω I. Pisc. 9. 577. ἡ ὀθόνη παρακέκραται I. Cat. 1. 620. παρακούομαι I. Tim. 57. 175.
παραλαμβάνω I. Pisc. 6. 575.
παράλληλα I. Pisc. 9. 577.
παραλογίζω I. Catap. 4. 625.
παράλογα νόσα II. Abd. 6. 164.
παρανοῆσθαι III. Epist. Sat. 22. 405.
παραμύθιον I. D. Mar. IX. 1. 312.
παρομάω. ἢ τόγε τοσοῦτον παρεπορήσαμεν I. Tim. 45. 158.
παπαῖ I. Herm. 27. 767.
παραπολλύμενα. παρακολούθημα al. παραπολόμενον I. Herm. 21. 760. παραπόλυται al. παραπόλυται al. παραπάλλυται I. Nigr. 13. 52.
παράγγελμα II. Icar. 1. 751. παραγωγίας II. Q. Hist. 24. 32.
παρεῖμι. παρόντων v. notas III. Nav. 5. 252.
παρατίθημι I. Prom. 15. 198. I. Vit. Auct. 23. 563.
παραυτίκα Edd. παρ' αὐτὰ II. Amor. 33. 433.
πάρεδροι II. Phal. Pr. 1. 187.
παρίημι. ὁ παρὴν II. 2. Ver. Hist. 25. 123. παρὼν ἐμαυτῷ III. Dem. Enc. 43. 522. τ' παρούσης ὑποθέσεως II. Q. Hist. 6. 8. παριστέον al. προσῆκτέον I. Merc. Cond. 42. 702.
παρελκω. ἐν τῷ παρέλκοντι II. Amor. 25. 425.
παρεξίσημι. παρεσκεξη Palm. παρεξεσκηκ II. Imag. 14. 473.
παρέχομαι. παρελθόντ I. Tim. 30. 142.
παρευδοκιμῶν I. Herm. 51. 792. I. Pisc. 19. 589.
παρέχω I. D. Mort. XXVII. 7. 443. I. Pisc. 10. 578.
παριχον forsan παρίχοι III. Cyn. 1. 539.
παρεχόρθμον an παρεχόρθμον II. Tyran. 18. 155.
παρθενεύω. ἐπαρθενευσεν εἰς χαλκοῦν τινα θάλαμον I. D. Mar. XII. 1. 319.
τὸ παρθένιον II. Bis Acc. 9. 801.
παρίσημι. ὦ παρασημάν II. Icar. 17. 772.
Παρμένοντα, vulgo Παρμένοντα III. Meret. IX. 302.
παροιμία εἰς τοὺς δειλοὺς I. Somn. 9. 13.
παροχύσομαι. παροχεμένῳ al. παροχουμένῳ τι I. D. Mar. XV. 3. 327. παροχυμένῳ II. Tox. 24. 533.
πάροχ I. Herod. 5. 835.
Participium pro inf. in βώσας III. Macrob. 8. 213.
παρῳδω. εὖγε παρῳδεῖς I. Cont. 14. 510. πεπαρῴδηται Solan. pro πεπαρώνηται II. Jup. Trag. 14. 657.
πᾶς al. male παῖς III. Nav. 26. 265. παντος al. πάντων I. Halc. 2. 179. τῷ παντὸς τιθεμένους III. Char. 25. 634. παντὶ β. πάνυ male, al. melius Παὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. παντὶ, an πάντη τοῦτο II. Tyran. 19. 156. πάντα εὐθὺς III. Ep. Sat. 37. 416. πάντα al. πάντως I. Pisc. 35. 604. πάντες Edd. πάντες Gron. III. Cronos. 18. 400. πάντων Edd. παρόντων melius Fl. III. Meret. IX. 302. πασῶν al. πάντων I. Herm. 45. 787. πᾶσι. Edd. πᾶσα III. Dea Syr. 42. 483. πᾶσι forsan παισὶ II. Astr. 1. 360.
πάσσω. πάσῃ in al. deest II. Q. Hist. 13. 18.
πασὸς I. D. Mort. XXIII. 3. 429.
πάχω. πάθη al. πάθοι I. Cont. 2. 491. πάχοις, Edd. πάχεις III. Rhet. Pr. 23. 24. πάθης al. μὴ πάθης I. D. Mar. VI. 3. 304.
πατὴρ. ὁθ' ὁ πατὴρ I. D. Mar. II. 4. 294. πατέρα σε al. παρ' ἑαυτοῦ σε εἶναι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
πατρῷ I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάττεσίν τε II. Gymn. 2. 885.
παῦε. ἔπαυσε al. ἢ ἐποίησε I. Scyth. 2. 860. παῦε ὦ Μίδα βίλτισε χρυσολογῶν II. Gall. 6. 712.
παχὺς. παχὺ al. ταχὺ I. Pisc. 26. 596. sed pro παχὺς Solan. ταχὺς III. de Dipf. 4. 236.
πεδὰ κατάβαλε II. Lex. 1. 319.
πεδοτρίβης v. notas III. Saturn. 8. 390.
πεζὸς. ὅτι πεζὸς II. Bis Acc. 33. 833.
πείθω. πεῖσαι al. πεῖσον I. D. Deor. XX. 9. 260. πεποιθότα al. πεποιθότα I. Prom. 3. 28. ἐπείθημεν Solan. ἐπειθήμεν II. Tox. 55. 561. σὺ δὲ μήτε πείθεσ &c. III. Rhet. Pr. 10. 11. ὁ πειθόμενος al. οὐκ ἐπειθόμενος I. Herm. 24. 762. πειθόντες Edd. προθύτες II. Bis Acc. 20. 816.
Πειραιοῦς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ὁ ἐκ Πειραιῶς I. Pisc. 47. 614.
πειράω. πειραμένους & πειρωμένους I. Herm. 75. 818. μὴ πεπειρᾶσθ ἄλλοι ἀνδρὸς ib. 34. 776.

Πε-

Πελασγικὸν I. Pisc. 42. 609. Πελασγικοῦ II. Bis Acc. 9. 802.
πελτάριον. πελτάρια I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πελτίδιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πέμπω I. Vit. Auct. 12. 552.
πέμπω. ἔπεμπεν al. ἔπεμψεν I. Tim. 25. 138.
πενθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πενία. πᾶς ὁ ἀνὴρ πενίᾳ διαμημῴῳ I. Merc. Cond. 5. 659.
πενταγραμμῷ I. pro Lapf. 5. 730.
πενταπηχυσιομεδίμνους II. Jup. Trag. 11. 654.
πέντε abeat I. Herm. 48. 789. πέντε μόνας al. πέντε καὶ δέκα I. Catap. 9. 631.
Πεντέληθεν II. Jup. Trag. 10. 652.
πεντηκοντόρῳ I. D. Mort. X. 8. 370.
πέρα πίστεως II. Icar. 2. 753.
περαίνω II. Demon. 15. 382.
πέρας. περὶ τὸ πρᾶγμα II. Icar. 8. 759.
περὶ reftit. pro ὑπὲρ I. Tim. 10. 119. eadem permutata I. Pisc. 42. 609. & I. pro merc. Cond. 4. 711. πέρι al. περὶ I. Herm. 20. 759. πέρι omiff. III. Dea Syr. 55. 488.
περιαλλόσεις al. περιλαβόντες II. 1. Ver. Hiff. 30. 94.
περιγίνομαι I. Herod. 6. 836.
περιελικὸς I. Vit. Auct. 24. 565.
περιεργάζομαι I. Herod. 6. 836.
περιεργίας reftitut. pro περιεργασίας II. Afin. 15. 583.
περιέχω. περιέχονται al. ἀντέχονται I. D. Mort. II. 1. 337.
περιεχύθη al. περιεχέθη III. Mort. Per. 36. 357.
περιηγέομαι I. D. Mort. XX. 1. 412.
περίστημι. περιῇ al. περιέσῃ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περικαθέζομαι. περικαθεδέντες al. περι— al. παρακαθιζόμενοι II. 1. Ver. Hiff. 23. 88.
περικειμήν al. ἐπικειμήν I. D. Deor. XI. 2. 232.
Περίλαε an Πέριλαε II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι. περιελιχμήσατο al. male περιλικμήσατο I. Prom. 10. 193.
περιμένω al. περιμενῶ I. D. Deor. XX. 11. 262.
περίμενον al. παράμενον I. D. Mort. XXIII. 2. 427.
περίοικα III. Hipp. 4. 69.
περιπίτνομαι. περιπιτνόμενος al. περιπιτομένας al. περιπτομένας I. Cont. 22. 519.
περίραντήριον I. Sacr. 12. 535.
περισκοπέω. περισκόπει ἀκριβῶς I. Pisc. 50. 617.
περισπειραθέντων Edd. περιπειραθέντων II. Q. Hiff. 29. 39.
περισωθῆ Edd. περί τινος III. Dem. Enc. 9. 497.
περιτρίψας. Gefn. παρατρίψας III. Dem. Enc. 27. 510.
περίχυσιν II. 2. Ver. Hiff. 5. 108.
Περσεφόνη I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
τὴν Πέρσην δὲ II. Gall. 25. 741.
πέτεσθαι Edd. πέτασθαι III. Soloec. 7. 573. πέτεσθαι τὴν μυῶν πόσιν III. Muſc. Enc. 7. 96.
πέτρα. τῆ πετρῶν Hemſt. ταῖς πέτραις I. Halc. 1. 176.
πευθὴν II. Phal. Pr. 10. 197.
πήγνυμι. πηγνύσα Hemſt. πήγνυσι I. Halc. 1. 176.
πηδᾷ ὑπὲρ τὰ ἰσκαμμένα II. Gall. 6. 711.
πήρα. ὅτε ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημένος I. Vit. Auct. 7. 547. πήρη I. Pisc. 1. 570.
πῆχε. ὅλῳ πήχει I. Cat. 16. 639. τῷ αὐτῷ πήχει &c. II. Q. Hiff. 5. 7.
πίθηκε. Ἡρακλῆς φασι τὸ πίθηκε I. Pisc. 37. 606.
πικρὸς. πικρὸν Edd. πικρῶν III. Tragop. p. 661.
πιμελὴς. πιμελείᾳ III. Conv. 43. 447.
πίναρος] ῥυπῶν I. Tim. 7. 112.
πίνω. πίνειν al. πιεῖν I. Merc. Cond. 26. 685. πίνωμεν pro πίνομεν II. Lex. 13. 335. vel potius 339. πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης II. Gall. 26. 742.
πίστης. πιότητα al. ποιότητα II. Amor. 14. 412.
πίσσα II. Icar. 24. 780.
πιστεύω. πιστευτέα al. πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πιστοὶ ἐπ' ἀμφότερα I. Harm. 2. 853.
πίστης γοῦν ἀναπέπλεκται II. Jup. Trag. 33. 681.
Πιτυοκάμπτης II. Jup. Trag. 21. 666. πυτιοκ. al. ἱπποκάμπτ. I. Prom. 7. 36.
Πίτυς. Πίτυϊ al. Πυθοῖ I. D. Deor. XXII. 4. 272.
πλακοῦς I. Vit. Auct. 12. 552.
Πλαταιαὶ Edd. Πλατειαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20.
πλάτιδας Gefn. voluit πράτιδας II. Par. 5. 843.
Πλάτων I. Pisc. 13. 584. ὅσπερ ὁ Ἀρίστων Πλάτων (ſc. ἐποιεῖτο) I. Prom. 6. 34.
Πλειοθόνης Edd. Πληθόνης III. Tragop. p. 659.
πλεονεκτέω. μηδὲν πλεονεκτούσης τ' ἀφοβίας I. Jud. Voc. 2. 84.
πλεονεξία. πλεονεξίας al. πλεονεξίας τε I. Jud. Voc. 2. 83.
πλέω. πλέοι I. Herm. 28. 768.
πληγὴ. μιᾷ πληγῇ λίθοτιμεῖ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
πλῆθος πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλέθω. πλήσειεν Edd. πλησίσειεν Pell. III. Fug. 20. 375.
πλημμύλημα I. Herm. 81. 825.
πλόκαμος I. Sacr. 15. 539. τινὰς πλοκάμους II. pro Imag. 5. 487.
Plusquamperfecti activi terminatio in εσαν v. in ειδειμεσαν III. Conv. 12. 426. ibique notas.
πλούσιος. πλουσίᾳ al. πλήσιον I. Merc. Cond. 26. 684.
πλυτίνδην II. Jup. Trag. 7. 651.
πλυτοδότειρα III. Meret. VII. 295.
Πλοῦτος. πλούτε al. πλούτων I. Herm. 9. 748.
Πλούτων. πρὸς τὸ Πλούτωνος C. male πρὸς τῷ Διονύσῳ I. D. Mort. XX. 1. 412.
πνεῦμα. πνεύματι C. πνέοντι I. Cont. 3. 493.
πνυξ. τὴν πνύκα II. Jup. Trag. 11. 654.
ποδιὰν II. 2. Ver. Hiff. 45. 138.
πόθος. πόθου al. Ποιθῶ I. D. Deor. XX. 16. 267.
ποιᾶν. ἄδικα ποιεῖς al. ποιῶν φαῆ I. D. Mort. XXX. 3. 454. ποιεῖ al. ποιεῖν III. de Domo 17. 199. εὖ ἐποίησαν bene factum I. D. Mort. XI. 2. 378. ποιήσειν al. ποιῆσαι I. Nigr. 27. 67. πεποιημένων al. πεποιημένον II. Salt. 21. 280. ἐποιήσατο Edd. ἐποιήσαλο III. Mort. Per. 13. 336. ποιησάμενος an πριάμενος III. Meret. VII. 296.
ποιητὴς Auctor, III. Mort. Per. 3. 327. κατὰ τὸν ποιητὴν II. Eun. 3. 352. ποιητὴν Ἰμερίου II. pro Imag. 15. 493.
ποιητικὸς. ποιητικῶν ὀνομάτων al. ποιητικὰς τῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. ἥκιστα ποιητικὸς I. Cont. 4. 495.
ποικίλος. ποικίλλω Hemſt. ποικίλη I. Halc. 1. 176. ποικιλωτάτῳ reftit. pro ποικιλοτάτῳ II. Alex. 4. 211. τῇ Ποικίλῃ pro τὴν Ποικίλλω II. Dem. 14. 381. τὸ τῇ Ποικίλῃ I. Pisc. 13. 581. Ποικίλῃ al. ποικίλλῃ male III. Meret. X. 306. Ποικίλλω II. Jup. Trag. 16. 660.
ποιμὴν. ποιμένων al. ποιμαίνων III. Adv. Ind. 3. 102.
πόλεμος. ὁ πόλεμος κατὰ τὰ πάτρια II. Eun. 3. 354. πόλεμος ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hiff. 2. 4.
πολέμιος ὢν II. Gall. 17. 728.

πο-

πολιὰς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
πόλις ἐστιν ἄρξει I. D. Mort. X. 7. 367.
εἰ πολλάκις al. ἢ τὰς πολλάκις I. Merc. Cond. 15. 670.
Πολυδεύκης I. D. Mort. I. 1. 328.
Πολυκλειτ῀ III. Philopſ. 18. 46.
πολὺς. πολλοῦ al. πολὺ I. Piſc. 48. 616. περὶ πολλοῦ III. Philopſ. 1. 29. αἱ πολλαὶ al. τὰ πολλὰ I. D. Mar. XV. 3. 327. πολὺ πρατεῖσθαι II. Par. 26. 856. πολλοῦ al. ἄξιος I. Herm. 32. 772. οἱ πολλοὶ an οἱ πολλοὶ III. Nav. 12. 256. ὅτι πολλαὶ πολλάκις &c. III. Calumn. 24. 155. πολλοῦ II. Gall. 15. 725.
πολυχιδὴς III. Rhet. Pr. 15. 16.
πολυτελῆς al. πολυτελῶν I. Merc. Cond. 7. 662.
πολύτιμοι Edd. πολυτίμητοι II. Jup. Trag. 8. 692.
πομπεῖον. πομπεῖόν τι al. πομπευτικῆς I. Nec. 16. 477.
πομπὴ I. D. Mar. XV. 1. 325. πομπὴς al. στοιβὰς II. Jup. Trag. 22. 667.
πομφόλυξ. πομφόλυγας τὸ ὕδωρ I. Cont. 19. 515.
πονεῖν. πονεῖ τὰ πάντα I. Nec. 4. 460.
πονηρὸς II. Alex. 16. 224. πονηρότατ῀ al. πονηροτάτ῀ I. Piſc. 27. 597.
πονήρως εἶχεν II. Alex. 16. 224. πονήρως & πονηρῶς I. Merc. Cond. 23. 679.
πόπανον I. Catap. 2. 622.
πορεία II. Aſin. 49. 617.
πορθμεῖον al. πορθμεῖον I. D. Mort. XXII. 1. 423. πρὸς τὸ πορθμεῖον al. πρὸς τ῀ πορθμεῖα ib. 2. 425.
πόρον Edd. πόντον II. Alex. 56. 260.
πορ῀ an πόθ῀; II. Salt. 41. 292.
πορφυρίς. τοῖς πορφυροῦν II. Tox. 18. 526.
πόσαμος. ἄτιμα γὰρ πόσαμῶν τοῦτό γε I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότερ῀ I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ποτηροπλύτης II. Lex. 7. 333.
ποτιόμενος I. Merc. Cond. 17. 673.
ποτιωμέν῀ III. Macrob. 23. 226.
ποῦ al. ὅπου I. D. Deor. XX. 5. 256.
Πυλυσθενὴς Edd. πολυσθενὴς III. Tragop. p. 656.
ποῦς. ἴσον τῷ ποδὶ I. Cat. 13. 635. ὀλίγον τοῦ ποδὸς I. Cont. 3. 493. παρὰ πόδα III. Pſeudol. 23. 179. ἕτερον πόδα I. Herm. 78. 821. ποσὶ Edd. πόλεσι II. Q. Hiſt. 42. 56. παρὰ πόδας ib. 13. 17.
πρᾶγμα al. γράμμα I. Merc. Cond. 11. 719. πράγματος παρᾶξις II. Gall. 1. 703.
πραγματικὰ. πραγματικὰς ὑπομνήσεις al. πρ. ὑπ' ἀρεσθείσας ὑπομνήσεις I. Nigr. 33. 75.
πρᾶξις. πράξεσι Edd. τάξεσι II. Alex. 30. 237.
πρατοτόμια reſt. pro πρόσθομον III. Charid. 23. 632.
πρόβεις forſ. πρωτοκόμας III. Dem. Enc. 18. 505.
πρῆγμα I. Vit. Auct. 14. 553. πρηγμάτων II. Aſtr. 29. 373.
πρηστὴρ fulmen II. Aſtr. 19. 368.
Πρίαπ῀ I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
πρὸ ὀδοῦ ἴσχ῀ &c. II. Gall. 1. 704.
προάγειμι. προαπέστασαν I. D. Mort. V. 1. 345.
προαρπάζω. προαρπάσαι al. προσαρπάσαι I. D. Mar. XVII. 2. 321.
προγράφω I. Vit. Auct. 9. 549. προγράφθη al. πρωτογράφθη I. Tim. 51. 164.
προδιδασκαίων. προδιδασκομένη Edd. προδιδ. II. Abdic. 11. 168.
προδίδωμι. προδιδοὺς anne προδιδ. II. Abd. 25. 181.
προεικὼν, Solan. προσεικὼν I. Herm. 15. 754.
προίλεσιν al. προαίρεσιν I. Prom. 6. 33.

προιλθόντις reſt. pro προσελθόντες II. Aſin. 47. 615.
προιξετάζω. προιξετάσας al. προεξετάσας I. Merc. Cond. 5. 658.
προηγορία I. Piſc. 22. 592.
προκαθαίρω I. Sacr. 22. 535.
προκαλῶ I. Vit. Auct. 7. 547. προκαλούσης με al. προκαλέσαιμι I. Tim. 46. 160. προκαλοῦσαι pl. προσκαλεῖσαι male III. Nav. 37. 272.
Πρόκοπος. πρόκοπον ἔχειν τὸν ἄρτον I. D. Mar. XIV. 3. 323.
Προξενῶν I. Scyth. 7. 866. προξεν῀ῶν vide Schol. H. Phal. alt. 1. 201.
προπαροξυτόνως I. Cont. 12. 507.
προπίνω σοι III. Conv. 16. 430.
προπολῶν. προπεπολημένος Edd. πεπωκὼς. II. Q. Hiſt. 16. 24.
πρόπους. πρόποσι al. ποτὶ I. D. Mar. I. 2. 289.
πρὸς al. πρὸ I. D. Deor. XX. 3. 255. πρὸς al. ὅτι πρὸς ib. 16. 267. πρὸς al. παρὰ I. Merc. Cond. 8. 664. ἡ μικρὸν τι πρὸς I. Catap. 8. 630. πρὸς τῷ πυκνὸς ib. 23. 645. πρὸς pro ὑπὸ III. Dem. Enc. 4. 494.
προσάγω. προσαγόμενοι & προσαγόμενοι II. Jup. Conf. 5. 630.
προσαιτῶν III. Pſeudol. 30. 187.
προσαρόσκων II. 2. Ver. Hiſt. 17. 140.
προσβάλλειν II. Salt. 76. 309.
προσβιβάζω. προσβιβάζῃ Edd. priores ἐμβιβάζῃ II. pro Imag. 15. 498.
προσγιλᾶν. προσγιλᾷ al. προσγελᾷ I. D. Deor. VII. 1. 220.
προσείκω I. Piſc. 38. 607.
πρόσειμι I. Piſc. 13. 582. προσιόντα al. προσίοντ῀ I. D. Mort. XXI. 1. 421. προσιόντα ex Pell. προϊόντα Edd. III. Meret. III. 284. ἃ δὲ πρόσειτον III. Soloec. 3. 558.
προσεπιμετρῶ I. Merc. Cond. 29. 688.
προσεταιρίζω. προσεταιρίζετο III. Philopat. 9. 594.
προσηγορία I. Piſc. 22. 592.
προσήκει reſtit. pro προσῆκεν II. Jup. Trag. 7. 650.
προσῆνις I. Piſc. 13. 582.
προσίημι. προσιέσθαι al. προσιόντας I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
προσκαλῶ I. Catap. 26. 648.
προσκυνῶν. προσκυνοῦσα al. προσκύνησα I. Piſc. 39. 608.
πρόσκυσ῀ al. πρόκυπ῀ I. Cat. 19. 641. πρόσκυπ῀ I. Cont. 1. 490. F. πρόσκυσ῀ ib. 7. 498.
πρόσοδος I. Sacr. 1. 525.
προσπαγκαλῶν I. Cat. 13. 635.
προσστίλβω II. Amor. 6. 404.
προστίθημι. προστιθέμ῀ cum accuſ. I. Nigr. 18. 57. προστιθὲν, al. προστεθὲν I. Jud. Voc. 2. 84.
προσφὼς II. Icar. 2. 753.
προσφῶ. προσύγκε al. προσωθήκατε I. D. Mar. IV. 2. 299.
πρόσφορα III. Fug. 13. 372.
πρόσωπον al. προσωπεῖον I. Nigr. 11. 50. προσώπῳ Edd. πρόπῃ II. Amor. 52. 454.
Προταγόρας I. Piſc. 19. 589.
προσθῆρι. προθῆναι Edd. προσθῆναι II. pro Imag. 5. 486.
προτιμητέον II. Jup. Trag. 7. 651.
πρότι῀ II. Jup. Trag. 47. 695.
πρύγνη I. Herm. 79. 823. πρύγνῃ III. Dem. Enc. 22. 507.
ἢ πρώιμα III. Adv. Ind. 14. 111. πρώιμα al. πρότερα I. Tim. 47. 160.
Πρωθῆς I. D. Mort. V. 2. 346.

πρωΐας Edd. πρὸ μιᾶς II. Amor. 39. 440.
πρωτεῖον. πρωτείων al. πρωτίων I. Tim. 55. 172.
Πρωτεὺς III. Adv. Ind. 14. 111. τῷ κακοδαίμονι Πρωτέως III. Mort. Per. 42. 362.
πρῶτον lege πρὸ τοῦ III. Nav. 15. 258.
πρῶτος. ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος III. Mort. Per. 13. 337. πρώτως forsan πρῶτος II. Tyran. 21. 157. τῷ πρώτως P. δεῖ ἂν τὸ πᾶν ἀναθεῖναι τῷ πρώτῳ I. D. Mort. XXX. 2. 451.
πτερόν. τὰ πτερὰ ταῖς πτέρναις II. Gall. 23. 737.
πτίσσω. πτίστοι Edd. πλήστοι I. Herm. 79. 823.
Πτολεμαῖοι σωιόντα II. Icar. 25. 769.
Πυθαγόρας ὅτι II. Gall. 4. 709. ὁ Πυθαγορικὸς an Πυθαγόρας I. Vit. Auct. 2. 541.
πύλη. δύο μὲ πύλαι II. 2. Ver. Hist. 33. 128. πύλας Edd. πύλον III. Dem. Enc. 35. 517.
πυλῶν. πυλόνων al. προθύρων I. Nec. 12. 473.
πῦρ ὃν τῷ καπνοῦ βιαζόμενον I. Nec. 4. 459. πῦρ ἀναπαλαίοντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.
πυρῶν. τὰ πυρῶν σωτηρίωσεις II. 1. Ver. Hist. 32. 95.
πυρίτης I. Catap. 6. 628.
πυρίτης II. Jup. Conf. 8. 632. I. Sacr. 6. 531.
ὁ Πυρρίας I. Vit. Auct. 27. 567. ἀντὶ τῶν τίνος Πυρρίου I. Tim. 22. 133.
πυρρίχη. τοῖς πυρρίχοις I. Pisc. 36. 605.
πυρρίχιζω I. Pisc. 36. 605. I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρος] πυρεοὶ, v. Schol. I. Nigr. 7. 46.
πῶς δεῖ ἱστορίαν intellecto συγγράφειν I. Somn. 1. 1.

P.

Ῥάπτης I. D. Mort. IV. 1. 341.
ῥαψῳδία. ἐκεῖνος ἀπήμασε τὴν ῥαψῳδίαν I. Cont. 7. 499.
Ῥέα. Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω I. Pisc. 28. 597.
Ῥηγίλλα II. Demon. 33. 387.
ῥηγυύμενον II. Phal. Pr. 6. 193.
ῥῆμα. μὴ ῥῆμα I. Vit. Auct. 21. 561. ῥήματα al. χρήματα I. Pisc. 12. 580.
ῥήτρα I. Merc. Cond. 2. 709.
ῥήτωρ καλὸς I. Merc. Cond. 5. 659.
ῥίπτω. ἐῤῥίφη al. ἐῤῥίφθη I. Sacr. 6. 531.
ῥίπτεις. ῥιφθῆναι al. ῥιφῆναι I. Tim. 30. 143.
Ῥόδῳ. ὅσον τῆ Ῥοδίων Κολοσσοῦ II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ῥόῳ. κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ II. Jup. Trag. 50. 698.
Ῥυτιλιανὸς II. Alex. 4. 211.
ῥυθμίζω I. Pisc. 30. 599.
ῥυθμὸς I. pro merc. Cond. 5. 713. ἐν ῥυθμῷ al. ῥυθμῷ absque ἐν I. Prom. 6. 32.
Ῥωμαϊκὸς I. Merc. Cond. 24. 680.
Ῥωξάνη II. Imag. 7. 466.

Σ.

Σαγαλασσεὺς. Σαγαλασσέως *Spanh.* vult Σαγαλασσίως II. Q. Hist. 32. 43.
Σάγαρις. ἡ σάγαρις ἡ χώρα II. Gymn. 32. 913.
σαθρὸς. σαθρὸν Edd. σατρὸν II. Par. 4. 842.
σακκοραφίου I. D. Mort. IV. 1. 341.
Σάλαιθος I. pro merc. Cond. 4. 715.
Σαλαμὶς. ἡ θεία σαλαμὶς II. Jup. Trag. 20. 665.
Σάμιος. ἀντὶ Σαμίας Ταναγραίας II. Gall. 4. 709.
τὰ Σαμόσατα II. Q. Hist. 24. 33.
Σαπφὼ II. Gall. 22. 736. & III. Epist. Sat. 35. 414.
Σαρδανάπαλλος I. D. Mort. XX. 2. 413.
Σαρδιανὸς II. Jup. Trag. 43. 692.
Σαρδόνιον γελῶντας II. Asin. 24. 592.
σάρισσα I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
σατυρώδης I. Zeux. 6. 843.
σαφῶς al. σοφῶς I. pro Lapsi. 6. 732.
σεαυτοῦ al. ἑαυτοῦ I. Herm. 1. 739. σεαυτὸν al. σαυτὸν II. Salt. 81. 312.
Σεβαστὸς. κατὰ τὸν Σεβαστὸν I. Pisc. 26. 596.
σεσοίζω II. Astr. 7. 363.
Σειληνὸς III. Bacch. 4. 78. Σιληνὸν Edd. Σιληνὸν III. Deor. Conc. 4. 529.
Σειρὴν. ἐν τῇ Σειρήνων μύθῳ III. Calumn. 30. 159.
Σείριος. οἱ τὸν Σείριον κατοικοῦντες II. 1. Ver. Hist. 16. 83.
ὁ Σελευκεὺς III. Macrob. 20. 222.
σημνᾶς I. Necyom. 16. 479.
σεῦτλον. σεύτλων al. σευτλίων I. Jud. Voc. 9. 94.
σεύω. ἐσσύμενος I. Herm. 23. 762.
σημαίνω I. Vit. Auct. 20. 559.
σημαῖον. ἴδια σημεῖα I. Sacr. 15. 538.
Σῆρες. τοὺς Σῆρας I. Cat. 21. 643.
σής. ὑπὸ σητῶν III. Ep. Sat. 21. 404.
σιαίνω I. D. Mort. X. 9. 372.
σίβυλλος II. Imag. 1. 459.
σίγμα. Lysimachus in τ. mutavit I. Jud. Voc. 7. 90.
Σικυώνιος. τὸ Σικυώνιον πεδίον II. Icar. 18. 773.
σιληπορδία II. Lex. 21. 346.
σιλλαίνω. σιλλαίνει al. λιγυφοίνιξ I. Prom. 8. 191.
σίλφη II. Gall. 31. 749.
σίτησις I. Prom. 4. 188.
σκείρων II. Jup. Trag. 21. 666.
Σκείρωνες τὴν Πιτυοκάμπτειαν II. Bis Acc. 8. 799.
σκελιτὸς I. Necyom. 15. 477.
σκευασὸς II. Alex. 21. 228.
σκήνη. ἡ ἐπὶ τῆ σκηνῆς ἐκάστῃ βίᾳ II. Icar. 21. 776.
Σκηπίων. Σκηπίωνος, al. Σκιπίωνος I. D. Mort. XII. 1. 380.
σκῆψις II. Asin. 4. 572.
σκιὰς. σκιᾶς al. σοᾶς I. Nec. 13. 474.
σκιομάχαιρος III. Diff. cum Hes. 5. 243.
σκολιὸς II. Bis Acc. 16. 811. σκολιὸν I. pro Lapsi. 6. 732.
σκόλοψ I. Merc. Cond. 3. 655. II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
σκοπὸν. σκόπει ᾧ ὦ Ζεῦ] παίζει πρὸς τοὺς ῥήτορας &c. I. Tim. 16. 126. ἐκεῖνο σκόπει II. Par. 9. 846.
σκοπὸς. διὸ τὸ σκοπιᾶς al. σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 289.
σκοπιάζω III. Philopat. 19. 605. ἐσκοπίαζω lege ἐσκοπίαζον ib. 23. 611.
σκυβαλίζω I. Nec. 17. 481.
Σκύθαι μὲ II. Jup. Trag. 42. 690.
σκύμνη. Hemst. σύμη I. D. Mort. XXV. 1. 432.
σκύφος II. Q. Hist. 25. 34. ὁ σκύφος, ἀπὸ Σισύφου τοῦ βάρβαρος III. Nav. 21. 262.
σμίλη I. Catap. 15. 637.
σοβεῖν I. Catap. 3. 623.
Σολεὺς. ὁ κατὰ Σολέας I. Pisc. 19. 589.
σοφιστὴς ἀνθρωπος ἦν II. Gall. 18. 729.
σοφὸς ἀνὴρ III. Adv. Ind. 22. 118. τῶν σοφῶν ἐκείνων III. Hipp. 1. 66.
σπαθᾶν II. Gall. 29. 748.
σπόδιον. ἐσπείσαμεν II. Phal. Pr. 3. 189.

σπο-

σπάνιχξ II. Bis Acc. 9. 801.
σπευδάζω. ἐσπευδάζετο ἀρχαῖοι I. Tim. 49. 162.
σπευδή. αἱ ἄγαν σπευδαὶ al. τὰ ἄγαν σπευδαῖα I. Cont. 17. 513.
στάδιον. φησὶ ἀφ' τοῦ σταδίου μίσυ I. Cont. 8. 500. & masc. σταδίους τριχιλίους II. 1. Ver. Hist. 9. 77.
σταθμὸς II. Icar. 1. 751.
στέγω. στέγειν ὑ δυναμ[illegible] I. D. Mort. XI. 4. 379.
στέλλω. ἔστειλα v. not. III. Ocyp. p. 667. στέλλειαζ Edd. σύεαζ II. Alex. 11. 219.
στέφανος. τῶ στεφάνω al. στεφ. τινας I. Nigr. 32. 74.
στιγματίας I. Catap. 24. 645.
στλιγγὶς II. Lex. 2. 320.
Στοᾶ. τὴν στοὰν II. Jup. Trag. 32. 679.
στοῦς II. Asin. 22. 589.
στόμα. ἀπὸ στόματος I. D. Mort. XII. 3. 384.
στρατιάς Edd. στρατιᾶς II. Amor. 6. 404.
στρατιᾷ Solan. pro στρατιῷ II. Alex. 27. 236.
στρατιωτικὸν. στρατιωτικῷ al. στράτῳ I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
Στρεψιάδη II. Icar. 15. 769. & III. Calumn. 14. 144.
στρόβλη I. Nec. 14. 475.
στρεβλόω I. Vit. Auct. 9. 549.
Στωϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115. ὅτι Στωϊκὸς ὁ Σωκράτης I. Herm. 15. 754. Στωϊκῶν ἴσι μόνων al. Στωϊκὸν ἴσι μόνον al. Στωϊκὸν ἴσι μόνοι ib. 36. 770.
σαμούλῳ I. Vit. Auct. 15. 555.
σὸ. σε al. σοι I. Tim. 56. 172. & I. Cont. 2. 492. σε al. σοι I. D. Mort. XXII. 1. 423. σοι omissum. I. D. Deor. XX. 16. 267. II. Salt. 4. 268. σι restit. pro γε II. pro Imag. 24. 503. ὑμῶν Edd. ἡμῶν III. Nav. 38. 273. ὑμῶν recept. pro ἡμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 125. & II. Bis Acc. 20. 815. ὑμῶν al. ἡμῶν I. Tim. 40. 152. ὑμᾶς bene Fl. cet. ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. ὑμᾶς al. ὑμῶν I. Jud. Voc. 2. 83.
συγγράφω. συγγιγραφότος Edd. male συγγιγραφ[illegible] II. Q. Hist. 31. 40. συγγράφοιλα marg. Δ IV. [illegible] ψοντα ib. 34. 44.
συγκακπιλυμένοι Solan. συγκικομμένοι Edd. III. Ep. Sat. 28. 409.
σύγκειμαι. συγκείμεθα al. συγκινούμεθα I. pro merced. Cond. 5. 713.
συγκρίνω I. Herod. 8. 838.
συγκροτέω. συνικρότει II. Phal. Pr. 4. 191. συγκροτῶν III. Conv. 18. 432.
σύγκριμα I. Tim. 41. 152.
συγκρίμα I. Tim. 41. 152.
συμβαλεῖν III. Macrob. 1. 208.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. σύμβολον al. συμβόλαιον I. Catap. 4. 625.
σύμβολον. ἢ συμβούλης τοὺς σίας III. Adv. Ind. 1. 99.
συμφέρω. συνηνέχθης congressus es. I. D. Mort. XIV. 2. 395.
συναγω. συναγαγὼν al. ἀγαγὼν I. Prom. 4. 29. συναγτέον Edd. σωυαγτέον II. Q. Hist. 47. 59.
συναλίζω. συνηλίθησαν Solan. συνηλίσθησαν Edd. III. Philopf. 12. 40.
συναναστάω. συναναστασαν al. συνάρασαν I. Cat. 18. 641.
συνδαιτητὴς III. Ep. Sat. 36. 416.
σύνειμι. σωῶν al. συνιὼν I. D. Deor. XXII. 2. 270. καταγελῶν al. σωὰν καταγελῶ I. D. Mort. XVI. 5. 405.
συνεπιλαμβάνω. συναμλαβέζ al. συναμβαλέζ I. Prom. 13. 195.
σωτηρίας. ἀγαθὸν συτηρίαν I. Tim. 33. 146.
σωτηρίας I. Pisc. 22. 592.
σωτηρίων. ὁ συτηρίων quis. I. Somn. 9. 13.
τὰ συτήρια III. Calumn. 23. 153.
σωτηρίης II. Amor. 18. 418.
συνίημι. συνιέντες al. ἀνέντες al. συνέντες I. D. Mort. VI. 3. 351. συνίης δὲ, οἷας ex emendat Solan. II. Alex. 32. 240. συνίουσι restit. pro συνῶσι II. Salt. 64. 303.
συπουκας Edd. σωύπωσας III. Philopat. 1. 584.
σωφροσυνῆ II. Phal. Pr. 1. 187.
σωφροσύνη I. Cat. 15. 637.
σωφρονίας II. Bis Acc. 11. 804.
σωφτέσαν I. Pisc. 23. 593.
σωφτίμων I. Pisc. 10. 579.
σωφτίθημι I. Vit. Auct. 14. 554.
σφιγγὶς III. Dea Syr. 8. 456.
συρίζω. τὸ συρίζειν al. τῦ συρίζειν I. Jud. Voc. 10. 96. συρίζοντι forte συριάζοντι I. Merc. Cond. 10. 665.
Σύρος Edd. Σύρος volunt al. λύρος alii. III. Macrob. 22. 224. καλούσιας τῷ Σύρῳ II. Bis Acc. 14. 808.
σύρφαξ II. Jup. Trag. 53. 702.
συσπειράω III. Nav. 2. 249.
σύφαρ I. Herm. 79. 823.
σφαπτηρία I. pro Lapf. 3. 727.
σφάλλω I. Cont. 1. 490.
σφίτερος. σφιτέρῳ ſc. οἴδε II. Aſtr. 29. 372.
σφηνοπώγων III. Ep. Sat. 24. 406.
σφριγάω. σφριγῶντα Edd. male σφρυγ. II. Amor. 12. 409.
χειδιάζειν III. Philopſ. 4. 167.
χῆμα, χήματα ὀφθαλμοῦ ἐστιτακμένα I. Somn. 8. 12.
Σωκράτης II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121. I. Piſc. 1. 570. II. Jup. Trag. 48. 696.
σῶμα. ὁ μὲ τὸ σῶμα πρῶτον II. Par. 41. 864.
Σώπολις II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
σωφροσύνη II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
σωφρονίζω. σωφρονίσαντα Edd. σωφρονίσαντα II. Abdic. 15. 172.
σωφρονικὸς al. σωφρονίσκος I. Tim. 54. 170.

T.

Τάζω I. Cont. 1. 489.
ταλαιρὸς I. Catap. 5. 626.
ταλαιτεύω I. Jud. Voc. 2. 84.
Τάλως I. Piſc. 42. 610.
τὰν τὰν al. τᾶν ὁ amice II. Gall. 17. 727.
Τάνταλος I. Catap. 29. 650.
ταπεινᾶς alii ταπεινὸς I. Nec. 17. 480.
ταριχοπωλεῖον I. Nec. 17. 480.
Ταρτησσοῦ. Ταρτησσίων Edd. pr. Ταρτησίων III. Macrob. 10. 214.
Ταϋγιτος. τῶ Ταϋγίτῳ al. τὸ Ταϋγιτον I. D. Deor. XIV. 2. 239.
Ταῦρος I. Prom. 17. 200. ταύρων ἰνία I. Sacr. 2. 528. ὦ Ταῦροις II. Jup. Trag. 44. 692.
ταφὴ. σῆς ταφῆς al. τ' ἐκεῖ σῆς ταφῆς I. Tim. 6. 118.
τάφος. τάφον τινὰ II. Jup. Trag. 45. 693.
τάχιστα Edd. μάλιστα III. Rhet. Pr. 1. 2.
τᾶν vide notas III. Ocyp. p. 666.
Τειρεσίας I. Nec. 21. 484. II. Gall. 19. 731.

τοῖχ⊙. τὸ τοῖχ⊙ ωιθμῆτο II. 1. Var. Hist. 21. 86.
τακμαίρω I. Herm. 1. 739.
τίκνον. τίκνα τῦ Ἡρακλέης I. D. Deor. XIII. 2. 237.
τικταίνω. ἐτικτάιετο II. Icar. 8. 759.
τελευτὰν adverb. I. Herm. 67. 809.
τελέω. τελῶ al. ἐλθῶ I. Tim. 20. 130. τελῶν οἷς ἐπιτήκατα ἴτη III. Macrob. 10. 225. ἐτελέθημεν III. Naxig. 11. 255.
τελώνης I. Necyom. 11. 471.
τεμαχεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
τεμαχυγία II. Icar. 6. 757.
τεμαχίζω. τεμαχίζατ⊙ al. τεμαχίζοντ⊙ male I. Merc. Cond. 33. 692.
Τεμψιχόρη II. Imag. 16. 475.
τετρακτὺς I. pro Lapſ. 5. 731.
τέτλαμα improbatur I. Jud. Voc. 7. 90.
τέτχνη. τὰν τέχνα al. τὰν τέχναν I. Piſc. 20. 590.
τηλικαῦτ⊙. τηλικοῦτον al. τηλικαύτην ὄνταμον I. Halc. 6. 182.
τήμερον I. Jud. Voc. 7. 90.
Τήν⊙ reſtit. pro Τῆνος III. Moret. IX. 304. Τῆν⊙ II. Gall. 29. 147.
τιθασσὸς I. Merc. Cond. 20. 675.
τίλφη III. Adv. Ind. 17. 114.
Τίμαρχ⊙ Solan. Ἀτίμαρχ⊙ III. Philopſ. 4. 166.
τιμάω I. Prom. 4. 188.
τιμῶντες reſtit. pro τιμᾶμεν II. Tox. 1. 508.
τις. ὁ δὲ τις ὧδ᾽ ἔφην I. Nec. 4. 461. τὰς pro τις Guj. III. Tragop. p. 661. τι al. τινι I. D. Mort. XIII. 2. 391. τί᾽ al. ὅτι. ὅ, τι interdum recte pro τί I. Cont. 18. 515. τί δῆ Edd. τί δὴ II. Par. 42. 864. τίσι γε Edd. al τισὶ χε. Gr. τί σιγᾷς I. Herm. 80. 824.
Τίτιος III. Pſeudol. 30. 187.
Τισιφόνη I. Catap. 23. 644.
τιτρώσκω. τωθρώσκῃ al. τετροθήσκῃ an τι τρωθήσκῃ? I. Herm. 28. 768.
Τιτυὸς II. Jup. Conf. 17. 639.
τοὐαl. τι I. Nec. 10. 470. τοι al. τὸ male I. Halc. 3. 180. τοὶ γάρτοι II. Jup. Conf. 13. 636. τοι al. τι I. Prom. 3. 27.
τοῖον πάθον al. aliter III. de Dipſ. 6. 238.
τοιοῦτ⊙. τοιαῦτα al. τοιούτων I. D. Deor. X. 2. 230. τοιοῦτον I. Herm. 37. 780. τοιοῦτοι al. τοιοῦτοι III. Cyn. 13. 546. I. Herm. 29. 770.
τοίχα ἄρχων II. Jup. Trag. 49. 697.
τόλμη. ἀπεκαλεῖτο τ᾽ τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
τοξάριον I. D. Mort. XIV. 2. 397.
τόξον al. ξύλον I. D. Mort. XVI. 3. 403.
τόπ⊙. τόποι, Solan. τροπὴν I. Prom. 8. 191.
τορύνη I. Cont. 7. 499.
τοσοῦτ⊙. τὸ τοσοῦτο II. Tox. 22. 531. τοσαῦτα δὲ τοιαῦτα confuſa II. Jup. Conf. 10. 634. τοσούτους δὲ τοιούτους I. Scyth. 10. 870.
τότε an τόγε III. Mort. Per. 33. 354. τότε reſtitut. pro τίτοτε II. Imag. 13. 472. τοτε Hemſt. πότε I. Trim. 49. 163. τότε decrat II. Salt. 25. 283. τότε δὲ I. Vit. Auct. 27. 568.
Τραγικὰς ὕδὼν Τραγικὸν II. Imag. 23. 479. τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο II. Bis Acc. 33. 832.
τραγῳδία πᾶσα II. Gall. 24. 738. τραγῳδίας Edd. τραγῳδίαις III. Nero 10. 642.
τραγῳδὸς. οἱ τραγῳδοὶ II. Jup. Trag. 41. 688.
τράμις II. Lexiph. 2. 321. τριῶν μηνῶν III. Pſeudol. 29. 186.
τράπεζ⊙. τραπεζόφορε al. τραπεζόφορα I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
τρέφων I. Merc. Cond. 7. 662.
τρεφώνιον III. Cyn. 1. 539.
τριγλάχνη III. Pſeudol. 29. 185.
τρίζω. τετριγυῖαι I. Nec. 11. 471.
τριπάρεν⊙ III. Pſeudol. 29. 185.
τριπλόᾳ. τὸν τὸ τριπλοῦν I. Cont. 9. 501.
τρὶς al. τρεῖς I. Vit. Auct. 23. 564.
τρίτης al. τρίτην II. Salt. 26. 283.
τρόπ⊙ leg. χρόν⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τροπὼν. τετρόφωται I. Catap. 1. 621.
τροφεὺς I. D. Mort. IV. 1. 341.
τροφὴ σὺν λοιβῇσι⊙ II. Gall. 5. 710. τροφὴς al. τριφὴς III. Pſeudol. 18. 176.
Τροφώνι⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τρυόλιον I. Tim. 54. 171.
τρυγὼν I. Catap. 5. 627.
τροφεὺς I. D. Mort. XX. 2. 413.
Τρῳὰς I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρυτὸς emendas. pro πρῶτ⊙ III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τύχῃ al. τύχοι I. D. Mort. XXIII. 1. 426. τυγχάνει Edd. τυγχάνοι II. Abd. 15. 172. τύχοι I. D. Mort. I. 1. 331.
τυμβώρυχ⊙ II. Jup. Trag. 52. 700.
τυμπανίσκια I. Somn. 12. 17.
τυμπάνων I. Catap. 6. 627.
τυπτὼν. τετυπῆμεν⊙ II. Dem. 16. 382.
τύραν⊙ I. Cat. 1. 820. τυράννων καθηγορίας II. Bis Acc. 32. 831. τοὺς τῦ Σικελίας τυράννους I. D. Mort. XX. 5. 418. τυράννους σοφοὺς πολλοὺς γινέσθ II. Ph. Pr. 7. 194.
τυφλὸς H. Gall. 6. 712. & II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118.
τυφ⊙. λαβὼν ὁ τύφ⊙ I. Tim. 28. 140. τύφον al. πλοῦτον I. D. Mort. X. 4. 366.
τύχ[illegible]χῶν] γράφεται, τειχῶν I. Halc. 5. 181.

Υ.

Ὑδροφορίαν. ὑχ ὑδροφορίσεις I. D. Mar. VI. 3. 305.
ὕδωρ I. D. Mort. XVII. 2. 407. ὕδωρ ἐπιφορτίζων I. Herm. 68. 810. ὕδατ⊙ μεταλαβὼν I. Piſc. 10. 579. κατ᾽ ὕδατ⊙ I. Cat. 23. 648.
υἱοὺς. τοὺς Ἀλκαίου υἱοὺς δύο I. Cont. 3. 494. Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱοὶ I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ὡς Ποδαλιρίου υἱὸς II. Alex. 59. 263.
ὑμέτερ⊙. ὑμετέρᾳ al. ἡμετέρᾳ I. Prom. 19. 202.
ὑπάγω. ὑπαγάγωμαι al. ὑπάγωμαι I. Cat. 9. 631. ὑπάγων III. Calumn. 8. 137.
ὑπαιτίαν Graev. ἐπαιτίαν Edd. III. Solœc. 10. 581.
Ὑπαρχὴ. ἐξ Ὑπαρχῆς II. Bis Acc. 4. 797.
ὑπείμι. βί⊙ τε ἀρχίαν ὑπὴν I. Nigr. 26. 64. ὑπεῖναι I. Sacr. 11. 535.
ὑπίσιμοι. ὑπεισιὼν al. ἐπεισιὼν I. Tim. 14. 124.
ὑπὲρ al. ὑπὸ II. Amor. 38. 439. περὶ I. Piſc. 5. 575. ὑπὲρ τ᾽ ἀοιδὴ II. pro Imag. 10. 490. ὑπὲρ ἐπαινέων I. Piſc. 24. 594.
Ὑπέρα. I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπερανὼ al. ὑπὲρ ἄνω I. D. Deor. IV. 2. 209.
Ὑπέρβολ⊙. Ὑπερβόλῳ τύχαι ἢ Κλέωνι I. Tim. 30. 142.
ὑπερβιβαστέον II. Eun. 2. 351.
ὑπερβιβάσομαι I. Herm. 26. 766.

ὑπερτείνω. ὑπερτείνουσι ᾗ τοῖς solvere pro mortuis I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ὑπερτίμιος I. Herm. 67. 809. II. Tox. 44. 551.
ὑπερφανοῦντας al. ὑπερφρονοῦντας I. Nigr. 31. 73. ὑπερφρονοῦσι quis ib. 19. 58.
ὑπερμάχομαι I. Pisc. 23. 593.
ὑπερπαίνω I. Catap. 27. 649.
μικρὸν ὑπερτίθεσθαι al. μικρὰ ἀναβ. I. Nigr. 27. 66.
ὑπερφαίνω. εἰς δίκην ὑπερφαίνουσι I. Herm. 51. 792.
ὑπερφυσάω I. Cont. 19. 516.
ὑπερίημι I. Sacr. 6. 531. I. Harm. 4. 857.
ὑπηήτης I. Sacr. 11. 535.
ὑπιχνούμενος al. ὑπιχνουμένου I. D. Mort. VII. 1. 355.
ὑπὸ in Schol. male pro ἐπὶ I. Tim. 2. 103. ὑπὸ al. ἐπὶ legunt I. Somn. 2. 4. ὑπ' al. ἐπ' I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑφ' al. ἐφ' I. Herm. 76. 820. ὑπ' αὐτοῦ] ἀπ' αὐτοῦ I. Tim. 30. 143. ὑπο *fuit.* ὑποκιτούμενος Edd. pr. II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ, pro ἐπὶ III. Calum. 12. 141. ὑπ' αὐλῷ al. ἐν αὐλῷ Edd. II. Salt. 16. 277.
ὑποβάλλω. ὑποβαλλόμενος al. ὑποβαλλάμενος I. D. Deor. XI. 2. 232.
ὑποβαλλόμενος ἀντὶ III. Adv. Ind. 4. 102.
ὑποβρίχιος. ὑποβεβρεγμένος II. Gall. 8. 714.
ὑποδιδύκνυμι. ὑποδιδύξαι al. ὑποδῦναι I. Nec. 4. 459.
ὑποδίχομαι II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
ὑποδυχὴν al. ὑπόδυσιν II. 2. Ver. Hist. 34. 130.
ὑποθαμματουργίαι II. Jup. Trag. 1. 644.
ὑποδύω I. Pisc. 26. 596.
ὑποκιλεύω I. Cat. 19, 642.
ὑποκρεμάμενον III. Calumn. 24. 574.
ὑπολαμβάσεως. ὑπολαμβάσεις III. Calumn. 17. 148.
ὑπόλοιπος al. ἐπίλοιπος I. D. Deor. V. 2. 214.
ὑπόμωρος II. Icar. 29. 786.
ὑποτίθεμαι. ὑποθοῦ νόμον II. Astr. 19. 368.
ὑποπίπτομαι. ὑποπεπλαμένον III. Fug. 25. 377.
ὑπόπτιος. ὑποπτέρων al. ὑπόπτερον I. Somn. 25. 20.
ὑποῤῥύσεως Solen. al. ἐπιῤῥύσεως III. Ep. Sat. 24. 406.
ὑποτοπεύω I. Necyom. 7. 466.
ὑποφαίνω. ὑποφαίνουσι] C. ὑποφαίνου. E. ὑποφῶ I. Tim. 4. 108. in Schol.
ὑποφαίνω. ὑπέφαινε al. ἐπέφαινε I. Nigr. 33. 75.
ὑπόπληξ I. Catap. 4. 625. ἵππου ὑπόπληξ I. Tim. 20. 130. ἡ ὑπόπληξ III. Calum. 12. 141.
ὑπαίθιον τὸ μίγμα III. Pseudol. 9. 169.
ὑφαιρέω. ὑφῃρέθη ante male I. Prom. 9. 192.
ὑφίλαιο. ὑφίλαιον al. ὑφιλὰν I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφηνιοχῶν. ὑφηνιόχει al. ἐνήνοχε I. Somn. 15. 20.
ὑφίστημι. ὑποστήσομαι al. ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.
Ὑψαγόρης II. Icar. 4. 756.
ὑψωρεμότης II. Icar. 10. 761.

Φ.

Φαίθων. πόσοι φαίθοντες I. Tim. 4. 108.
φαίνω I. Pisc. 8. 577. φαίνομαι. φανεῖσθαι al. φανεῖσθαι male I. Prom. 7. 35.
Φάλαρις II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
φαλαρικὸν Schol. scribit ὃν τῷ φαλαρικῷ I. Halc. 8. 184.
φαλὸς II. 1. Ver. Hist. 30. 94.
φανὸς. φανώτατα Edd. φανέστατα II. Q. Hist. 44. 57.
φαντάζω I. Vit. Auct. 5. 544.
Φέβ. Βοΐν. Χάβ. III. Tragop. p. 650.
φέρεσθαι I. Tim. 95. 172.
φάσκω. φάσκουσι al. ἀσκοῦσι I. Pisc. 37. 606.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361.
φειδεδὸς emendatum pro φειδὼς II. Gymn. 35. 915.
φειδὼς II. 2. Ver. Hist. 45. 138.
φέρω. φέρει ἀφ' τοῦ τοῖχος μέσου I. Cont. 8. 500. ἢν μή τι φέρων δῇ II. Icar. 20. 775. φέρεσθαι al. σύρεσθαι I. pro merc. Cond. 1. 705.
Φιαμάριον I. Tim. 43. 155.
φεύγω. ἴφυγε restit. pro ἔφυγον I. Herm. 81. 825. ἴφυγον ἐπικλώσαντες al. ἐπαυσαν ἐγκλίναντες II. 1. Ver. Hist. 17. 84. φεύγειν exsulare. II. Tox. 17. 526. φυγεῖν al. φυγὴν I. pro merc. Cond. 4. 712. φεύγων ἐκείθεν II. Par. 43. 868. τὸν φεύγοντα al. τῷ φεύγοντι II. Afin. 31. 619.
φημὶ. φῇς L. φασὶ I. Cont. 18. 515. φῂς al. ἔφης I. D. Mar. XI. 2. 318. φασὶ al. εἰσὶ I. D. Mort. I. 3. 334. φασὶ γὰρ &c. I. Cont. 8. 500. φασὶ Solen. pro φησὶ III. Calumn. 14. 144. ἔφην Edd. ἔφη II. Amor. 29. 429. ἔφην al. ἔφης I. D. Mar. IX. 1. 311. εἰπέ μοι, ἔφης ὦ Τιμόθεε I. Harm. 1. 850. φάσκει ex *f.* φησὶν al. III. Rhet. Pr. 9. 9.
φθάνω. εἰς ἂν φθάνοις I. Vit. Auct. 26. 566. ἐπεὶ εἰς ἂν φθάνοι τις I. pro merc. Cond. 11. 720. εἰς ἂν φθάνοιτε II. Tox. 2. 509. φθάνοις al. φθάνοις III. Conv. 2. 419. ἔφθην & ἔφθιν I. Pisc. 29. 598.
φθειριζῶν v. notas III. Ep. Sat. 26. 408.
φθίνω Edd. Forc. φθινὼ III. [illegible]. Eor. 37. 358.
Φιλαινὶς II. Amor. 28. 429.
φιλάνθρωπος II. Tox. 7. 514. cum φιλοίκτῳ confus. III. Macrob. 12. 216.
Φιλῖς confus. cum Φιλοῖς III. de Dipf. 9. 239.
Φιλιππίδης al. Φιλιστίδης I. pro Lapf. 3. 727.
φιλόπαιναν & φιλόπαινον II. Icar. 24. 780.
Φιλουρνίου II. Abd. 4. 1621.
Φιλοστόργη. Φιλοστόργου al. Φιλαστόργων I. Tim. 6. 112.
φιλουσία I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φίλος. τοὺς φίλους al. τῶν φίλων I. Tim. 8. 114. τίς γὰρ ἦν σοι φίλος; I. Cat. 11. 632. φίλοι ποιήσασθε & φιλοποιήσασθε I. Scyth. 11. 871.
Φιλοσοφίαι, ὅσοι φιλοσοφοῦσι I. Herm. 53. 794. φιλοσοφοῦντα al. φιλόσοφον I. Tim. 57. 174.
φιλοσοφία. φιλοσοφίᾳ al. φιλοσοφίαν I. Nigr. 14. 53. φιλοσοφίας Hemst. μισοσοφίας I. pro merc. Cond. 12. 721. φιλοσοφίαν δὲ τίς &c. II. Par. 28. 858.
φιλόσοφος I. Tim. 55. 172. φιλοσόφῳ al. φιλοσόφων al. φιλοσόφου I. Prom. 7. 35. ἄφρων ἢ φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506.
φιλοτιμία I. Merc. Cond. 16. 672. φιλοτιμίαι III. Conv. 15. 428. φιλοτιμίας III. Ep. Sat. 33. 409.
φιλοτιμίας ὑποκεκινημένους III. Calumn. 27. 158.
φιλοφρονήσομαι al. φιλοφρονήσαμαι I. Tim. 48. 161.
φιλοφροσύναις III. Ep. Sat. 34. 434.
φιλόχορος I. Pisc. 52. 619. & I. D. Deor. XX. 16. 266.
φιμὸς I. Vit. Auct. 22. 562.
Φινεὺς. Φινέα recept. pro Ἰφίαν II. post Imag. 20. 500.
φλυκταίνη pustula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φολιὸς. ἢν μὴ φαίνῃ ἔτη βιῷ I. Herm. 53. 793.
φοιτᾶν. φοιτῶν Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
φόλος. τῷ φόλῳ III. Conv. 14. 428.
φονεὺν I. D. Deor. XVI. 1. 244.
φονῶ vide notas III. Meret. XIII. 318.

φόνε II. Gymn. 19. 899. φόνον Pell. φθόνον III. Dea Syr. 18. 465.
φόρ☞ I. pro merc. Cond. 13. 722.
φράζω. ὁ δὲ φράσας al. ὃν μηδὲ φράσαι I. Tim. 43. 155.
φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρενήρης III. Calumn. 3. 128.
φροίμιον. φραμίῳ al. προοιμίῳ II. Q. Hist. 14. 20.
Φροντίς. ὁ Φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724.
Φρυξ. Φρύγα I. Tim. 30. 142.
τῇ Φυγῇ Edd. pr. τὴ φυγῆς II. Asin. 23. 592.
φύκ☞ I. Pisc. 12. 580.
φυλάκιον☞ al. φυάκιος al. φυλακίσκους I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φύρω I. Prom. 13. 195. II. Asin. 31. 601.
φυσάω I. Necyom. 12. 473.
φύσις III. de Dipsad. 9. 239.
Φωκίων II. Jup. Trag. 48. 696.
φῶς] θεὸς III. Philopat. 13. 598.

Χ.

Χαιρεφῶν I. Herm. 15. 754.
χαίρω. ᾧ χαίρω III. Dem. Enc. 5. 494.
ᾧ χαλεπῶς II. Gall. 2. 705.
χαμαὶ II. Lex. 1. 319. τῶ χαμαὶ ἐρχομένων II. Icar. 6. 757.
χαμαιτυπεῖον lupanar I. D. Mort. X. 11. 374.
χαμαιτύπιον II. Asin. 51. 618.
χαρίεις. ᾧ χάριεν al. χάριέν τι al. ᾧ χαρίεντα I. Prom. 3. 28.
χαρίζομαι. χαρισαμένῳ al. χαριτώμενον☞ I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὦ Χαρίκλεις II. Amor. 51. 454.
χάρις. χάριν εἴσομαι I. Cat. 28. 650.
χάσμα. χάσματι μεγάλῳ II. 2. Ver. Hist. 43. 136.
χειμών. ὁ χειμὼν I. Halc. 1. 176.
χεῖρ. τὸ δίκαιον ὁ τῇ χειρὶ I. Pisc. 10. 578. χειρῶν al. τιμῶν I. Tim. 12. 120.
χελώνη I. D. Deor. VII. 4. 223.
κατὰ χωρὰν II. Icar. 9. 759.
ὁ χωρίσκος☞ II. Jup. Trag. 47. 695.
χλεασμὸς I. Pisc. 25. 595.
χολῇ Edd. male χολῇ III. Pseudol. 1. 162.
χρᾶν. ἔχρα pro ἔχρη II. Alex. 22. 229.
χράομαι I. Cont. 17. 513. δεῖ ἔχειν οἷς χρήσονται I. Tim. 28. 140.
Χρέμης. Χρέμητ☞ al. Χρέμωδ☞ I. Tim. 30. 142.
τὸ χρεὼν fatum I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
χρὴ οὐκ ἐχῆν I. Pisc. 20. 590. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν al. τί δ' ἂ χρὴ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
χρῆμα. ῥητῶν ἕκαστον χρημάτων II. 1. Ver. Hist. 20. 86.
χρῆμα al. χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. παλιμφρονῶν χρημάτων I. Nec. 4. 461.
χρηματίζω II. Q. Hist. 48. 59.
ἐς χρηματισμὸν III. Fug. 20. 375.
χρήσιμ☞. ὡς χρήσιμον I. D. Mort. XIV. 1. 394.
χρό☞. τὸ χρῷ I. Pisc. 46. 613.
χρυσᾶμοι pro χρυσίοισι III. Dea Syr. 30. 476.
χρυσῆ γάρ εἰμι II. Jup. Trag. 10. 652.
χρυσίον τυτὶ I. Pisc. 45. 612.
χρυσὶς I. D. Deor. II. 2. 206.
χρυσοῦς I. pro Lapsi. 1. 724. ὥσπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κέφδιον II. Gall. 1. 703.
χρυσοφόρ☞ I. D. Mort. XIV. 2. 396.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 131.
χύτρα. χύτραι ποτραὶ II. Par. 4. 841.
χῶμα I. Scyth. 2. 861.
χωρὰν I. D. Mort. VI. 2. 348.
χωρίον I. Necyom. 22. 486.

Ψ.

ψιθὸς raros crines habens, I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ψῆττά τις I. Pisc. 49. 617.
ψῆφ☞. τὰς δέρμ τ' ψῆφ al. τ' ἴκνης I. D. Deor. XX. 11, 462.
ψηφοφορίαν I. Pisc. 24. 594.
ψιλὸς. ψιλὸν al. ὑψηλὸν I. Sacr. 15. 539.
ψοφοδὴς I. Scyth. 3. 862.
ψόφ☞ I. Jud. Voc. 2. 84.
ψύττα III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχολογίᾳ al. ψυδιλογίᾳ I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ψυχρὸς I. Prom. 4. 188.
ψυχροτάτῳ II. Icar. 24. 781.

Ω.

Ὦ παῖ al. ὄπαι I. Herm. 55. 796.
ὠδίνω. ὠδῖνα ὀρ☞ II. Q. Hist. 23. 31.
ὠθεῖν. ὠθεῖτε al. male αἴτατε I. Pisc. 44. 631.
ὠκύπτερα alae II. Icar. 3. 754.
Ὠλένη II. Icar. 3. 755.
ὦμ☞ I. Cont. 1. 490.
ὧν Edd. ὦν II. Astr. 3. 361.
ὠνήσομαι I. D. Mort. IV. 1. 342. I. Vit. Auct. 26. 566.
ὠνι☞ I. Sacr. 2. 528.
ὥραι. μὴ ὥραιον ἐκείμην II. Salt. 5. 270.
ὡραΐζειν Graev. ὀαρίζειν II. Par. 43. 868.
ὡράν v. notas III. Tragop. p. 655.
ὥρλει Edd. ὠρλεῖ II. Astr. 27. 372.
ὠρύομαι. ὠρυομένων al. ὠρυομένων I. D. Mort. X. 13. 375.
ὡρῶν vulgo ὡρῶν III. Hipp. 8. 74.
ὡς male aberat I. Herm. 35. 777. & II. Alex. 19. 227.
ὡς Edd. ὃς Marcil. III. de Domo 14. 197. ὡς al. ὃς male II. Q. Hist. 40. 54. ὡς] al. καὶ I. Tim. 55. 171.
ὡς ἅπαντες al. ὡς ἑκάστους ἰδόντα II. 1. Ver. Hist. 15. 81.
ὡς insertum ex O. II. Jup. Trag. 25. 669. ὡς τ' ἐκείνης III. Ner. 5. 639. ὡς τις non ὅς τις II. Tox. 44. 552. ὡς ὑδ' οἱ I. Merc. Cond. 6. 661.
ὡσηγὲ lege ὥστε III. Philops. 32. 59.
ὡς ποτε Edd. ὅς ποτε II. Gall. 13. 722.
ὥστε emendatum ὅτε Edd. III. de Domo 12. 197.
ὠφέλησα I. Nigr. 26. 65.
ὠφελῶν. ὠφεληθῆναι al. ὠφελεῖσθαι male I. Cont. 20. 517.

IN-

INDEX
GRAECUS NOTARUM
AD LUCIANUM.

A.

Ἄβατος. ἄβατον ἐποίησας II. Lex. 3. 324.
Ἀβδηρίθιν... Ἐφίσω I. Vit. Auct. 12. 552.
Ἄβρα I. Merc. Cond. 36. 695.
Ἀβραδάτης II. Imag. 10. 468.
ἄβροχος III. Hipp. 2. 68.
Ἀγαθοκλέης II. Dem. 29. 386.
ἀγαθὸς. σὺν ἐπ' ἀγαθῷ I. Herm. 50. 791. ἀγαθῇ τύχῃ III. Deor. Conc. 14. 536. σὺν ᾧ ἀγαθῷ I. Somn. 17. 22. ἢν τ' καλῶν, καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ib. 12. 16. τ' ἀρίστου ψήφῳ δοκιμασθεὶς II. Eun. 3. 352. ὡς ἄμεινον ἦν I. Nigr. 9. 48. idem ter repetitum, ib. 49. τῷ βελτίονος I. Cont. 12. 506. ἐδεξιοῦντο ὡς τινα τ' κρειττόνων III. Conv. 7. 423. ἄριστος τ' κατὰ παιδίαν I. Harm. 4. 857. τ' ἄριστον τ' γραφίων Ὁμήρου II. Imag. 8. 466. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γνωρίζοιτ, vel εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15. τοῖς ἀρίστοις προσομιλεῖν vel ὑπὸ τ' ἀρίστων τιμᾶσθαι ib. ἀγαθοὶ τάττειν III. Hipp. 1. 66.
ἄγαμαι. τ' ὥρας ἠγάσθη III. Char. 16. 626. & 627.
ἀγανακτίαν I. Tim. 9. 115. ἀγανακτῶ ἢν μὴ &c. III. Philopſ. 21. 49. ἀγανάκτει πιζὸς βαδίζων I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀγαπάω I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπῶμεν contenti ſimus. II. Tox. 62. 566.
ἀγαπητὸς. τ' ἀγαπητὸν I. Catap. 10. 631. ἀγαπητῶς II. Amor. 33. 433.
ἀγείρω. ὧν ἀπὸ πλοῦτον ἀπειρίσιον κ' χρήματ' ἄγειραν I. Prom. 1. 25. ἀγείρων κ' συλλέγων I. Herod. 1. 833. ὡς ἀγείροιεν τ' μητρὶ III. Cron. 12. 394. & 395.
ἀγέλιμα. ταῖς ἀγελαίαις II. Aſin. 27. 597.
ἀγέλη πυρίστων III. Epigr. 24. 682.
ἀγεννὴς. οὐδὲν ἀγεννὲς I. Cont. 10. 502.
ἄγκιστρον τῷ δολίᾳτι συγκαθαπτάσας I. D. Mort. VIII. 1. 359.
ἀγνοίω. ἐ γάρ σφισιν ἀγνοίαν ἐπέρχεται II. Aſtr. 29. 372. & 373.
ἄγνοια I. Cont. 15. 511. δεινόν γε ἡ ἄγνοια III. Calumn. 1. 124.
ἀγνὸς I. Somn. 10. 15.
ἄγναμον II. Bis Acc. 29. 829.
ἀγορά. ἐξ ἀγορᾶς & ἐπ' ἀγορᾶς, de eo variae collectae formulae. I. Nigr. 25. 64. & 65. ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν III. Philopſ. 10. 38. σὺ ταῖς καθ' ὑμᾶς ἀγοραῖς I. Prom. 1. 25.
ἀγοραῖος I. Merc. Cond. 24. 680.
ἄγριος. τὸ ἄγριον I. Tim. 35. 147.
ἀγρὸς III. Epigr. 13. p. 678.
ἀγρυπνία. ἀγρυπνεῖ pro ἀγρυπνῇ I. D. Deor. VI. 4. 218.
ἀγρυπνία ἔχουσα κ' ἔννοιαν τ' γιγνημένων, κ' κατάμεμψιν I. Somn. 4. 7.
ἀγυιαὶ. πᾶσαι μ' ἀγυιαι I. Nigr. 16. 54.
ἀγχόνη I. Tim. 45. 158.
ἄγχω. ἄγξον σε I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀγχωμάλως II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.
ἄγω. οὐδέποτε ἄγης I. Tim. 3. 104. ἄξειν Edd. ἄξειν II. Dem. 4. 376. ἄγε δὴ μὴ μέλλετε II. Bis Acc. 18. 814. ἀγαγοῦσα ib. 16. 810. ἀχθεὶς ὑφ' τ' Ἀντίφιλον II. Tox. 32. 540.
ἀγὼν I. Nigr. 10. 49. I. Prom. 1. 25. λήγει μ' ἀγὼν II. Demon. 65. 395. κατέπιν τῶ τ' κηρύκων ἀγῶνος III. Mort. Per. 32. 353. 354. & 355.
ἀγωνίζω I. Prom. 4. 189.
ἀγώνισμα. ἐς τὸ πᾶρον ἀγώνισμα II. Q. Hiſt. 42. 55.
ἀγωνοθέτης. ἄγωγε πρὸς τ' ἀγωνοθέτην I. Nigr. 14. 53.
ἀδελφὴ I. D. Mort. XXIV. 3. 430.
ἀδελφὸς. ἐπεὶ τόν γε ἀδελφὸν αὐτῆς I. D. Deor. XIX. 2. 251.
ἄδην Προμηθέως, ἄδην Παλλοῦ I. Prom. 2. 26. ἀκούων ἄδην vel ἄδειν. I. Nigr. 13. 52.
ἄδης. τῶ ἄδου τὰς πύλας &c. I. Nec. 6. 463. ἄδῃ II. de Luctu 2. 922.
ἀδιάφορος. ἀδιάφορα εἶναι συμβέβηκε R. Vit. Auct. 21. 560. τὸ ἀδιάφορον III. Mort. Per. 17. 341. ἐς τὸ ἀδιάφορον I. Herm. 18. 756.
ἀδικεῖν. οὐδὲν ἠμᾶς ἠδίκει II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92. ἐφ' οἷς σαυτῷ συνῄδεις ἀδικοῦντι I. Somn. 9. 13. ἀδικοῦντες III. Calumn. 7. 134.
ἀδίκημα. ἀδικήματος III. Pſeudol. 25. 181.
ἄδικος. ὁ τοιοῦτος III. Calumn. 8. 134. πᾶς ἴσ' σὺν ἄδικον I. Tim. 14. 124.
ᾠδῖνες III. Muſc. Enc. 5. 95.
Ἄδμητος I. Somn. 17. 21.
ἀδόμαστος III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἄδρος II. 2. Ver. Hiſt. 40. 134.
Adſpiratio neglecta, σὺν ἀπλόος III. Dea Syr. 31. 477.
ἀδύνατος. ἀδυνάτων ἐρᾶς I. D. Deor. VIII. 1. 227.
ἄδω. ἐπόταν δὲ τὸ καλὸν ἐκεῖνο ᾄδῃ I. Nigr. 3. 41.
ἀεί γάρ τι I. Prom. 12. 195. ἐς ἀεὶ κτῆμα II. Q. Hiſt. 5. 7.
ἀειπάλιος. ἀειπαλίῳ ἐπὶ μισθῷ I. Merc. Cond. 23. 677.
ἀεροβατῶ κ' περιφρονῶ τ' ἥλιον I. Prom. 6. 34.
ἀεροπόλαδος I. Prom. 7. 36.
ἀεροσκόρακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
Ἀερόπη II. Salt. 43. 293.
ἀετὸς I. D. Deor. II. 1. 206. ἐπότε ἦδη σὺ τοῦ ἀετῷ ἦν quum eſſet in forma aquilae ib. XX. 6. 258. τ' ἀετῶν πτήσει II. Salt. 38. 290.
ἀηδὴς III. Calumn. 14. 144.
ἀηδὼν I. Nigr. 3. 41. I. Halc. 8. 183.
Ἀθάμας II. Salt. 42. 293.
ἀθανατισμὸς. τῷ ἀφ' τ' δύξης ἀθανατισμῷ I. Somn. 12. 16. ἀθάνατος. ἀθάνατοι ib.
ἀθέατος I. Nigr. 23. 61.
Ἀθηᾶ I. D. Mar. XIV. 2. 322. ὦδ' εἰ αὐτή μοι Ἀθηᾶ τοῦτο ἐπιτάττοι I. D. Mort. XXIX. 2. 450. Ἀθηᾶ συνεργάζετο I. Prom. 3. 27. τ' Ἀθηᾶς I. Harm. 3. 856. Ἀθηᾶ γραπτὰ III. Meret. IX. 301.

Ἀθῆναι earum comparatio cum aliis civitatib. I. Nigr. 12. 51.
Ἀθήνησι II. Imag. 4. 462. ὅσους Ἀθήνησι II. Alex. 38. 244.
Ἀθηναῖος II. Q. Hist. 15. 22.
ἀθλητῇ II. Gall. 8. 714.
ἆθλον I. D. Deor. XX. 7. 259.
ἆθλ⊙. ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτιλᾶν I. D. Mar. XIV. 2. 322.
ἀθορμάτευτον ἄρκτυ σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291.
Αἰακὸς II. de Luct. 4. 924.
Αἴγιρ⊙ III. Electr. 2. 88.
αἰγιαλός. καὶ αἰθέρ⊙ ἡμᾶς εἰ αἰγιαλοῖς II. Alex. 57. 260. & 261.
αἰγὶς I. Tim. 3. 104.
Αἰγύπτι⊙. ἀνδρὶ Αἰγυπτίῳ ἰσχυρὸν γυνόμυος II. de Luct. 21. 933.
Αἴγυπτ⊙ I. D. Mort. XIII. 3. 392.
αἰδέομαι. ἠδοῦντο II. Amor. 20. 420.
Αἰθιοπία. ἐπ' Αἰθιοπίαν vide notam III. Dea Syr. 16. 462.
αἰδοῖον. τομὰς ἐ καύσεις ἀπαρυῶσαι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.
αἰδὼς II. Amor. 37. 438. ἡ περὶ ταὐτὸν αἰδὼς I. Herm. 82. 826. & 827.
αἰεὶ II. Phal. alt. 12. 206.
αἰθὴρ μ' γῆν ἐκδίκεται τὸν &c. II. Amor. 49. 453.
αἰθέρ⊙ μεγάλα I. Halc. 7. 183.
Αἰθιοπικὸς. μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας I. D. Prom. 17. 201.
Αἰθιόπισσα. δοῦ Αἰθιοπίας II. Q. Hist. 15. 22. ᾧ οἰκοῦσι ἡ Αἰθιοπικὴ διάτασις II. Salt. 44. 295.
αἰθὼ I. Tim. 41. 153.
αἰθλ⊙ I. Jud. Voc. 7. 90.
αἷμα I. Vit. Auct. 6. 545. & 546. ἐκ αἵματα III. Tragop. p. 651. ἀφ' αἵματ⊙ II. Tox. 52. 557. τῷ αὐτοῦ αἵματι I. Cont. 24. 523.
αἱματόκαυτα. αἱματίζει τὸ δικτύλιν II. Gall. 26. 742.
Αἰόλ⊙. αἴολα τὸ Ἕκτ⊙ συγατέρα I. Halc. 1. 177.
αἰπόλιον I. Catap. 3. 623.
αἱρέομαι. ἕρηται I. Herm. 85. 829.
Αἰχίνης II. Imag. 17. 476. ἃ δὲ Αἰχίνης ὁ Ῥόδιος εἶπεν I. Somn. 12. 16.
Αἴων⊙ II. Icar. 10. 761.
αἰτία. αἰτῶν τὸ γιγνόμενον I. Tim. 49. 163. αἰτιάσεις III. Meret. IV. 288. αἰτιάσεων ᾗ αὐτὸς ᾗ συγκατασκευῶν II. Salt. 84. 315.
αἰτία γενέσ⊃ III. Char. 6. 621.
αἰτιάομαι. πάλαι μὲν σε τοῦτο αἰτιῶ⊃ I. Tim. 14. 124. αἰτιᾷ antea male αἴτια II. Abd. 21. 177.
αἰτιᾶσθαί σε III. Pseudol. 4. 166.
αἴτι⊙. τί ἐν ἡμεῖς αἴτιοι I. D. Mort. III. 1. 338.
Αἴτνη. ὑπὸ τῇ Αἴτνης I. Tim. 19. 129.
Αἰτωλικὸς. Αἰτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525.
ἀκαμάλυτος. ἰλυσάμενον ἀκαμαλύτους III. Dem. Enc. 45. 523.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
ἀκάθαρτον II. Asin. 29. 598.
Ἀκάμας II. Salt. 40. 292.
ἀκανθώδης I. Pisc. 51. 618.
ἀκαρὴς. ὑπ' ἀκαρεῖ χρόνῳ I. Tim. 3. 105. ὑπ' ἀκαρεῖ τῆς πυκνὸς ὕσης III. Philopat. 21. 610.
ἀκαρεῖ⊙ II. Q. Hist. 7. 8.
ἀκάτιον II. Q. Hist. 45. 57.
ἄκατ⊙ II. 1. Ver. Hist. 5. 73.
ἀκατασκόπως II. Alex. 36. 243. & 244.
ἀκέρα. ἢ ἀκέραν ὑπὸ &c. I. D. Mort. IV. 1. 340. & 341. &c.
ἀκεφαλίζω. ἀκεφαλίζοιμι I. Somn. 9. 13.
ἀκήν. ἀκὴν ἐγένετο σιωπῇ I. Nigr. 34. 77.
ἀκήρατ⊙ I. Somn. 10. 15. ἀκηράτ⊙ ib.
ἀκήρατα melius ἀκήρατα II. Icar. 3. 754. ἀκήρατ⊙ πόσμ⊙ I. Somn. 10. 15.
ἀκήρατ⊙ II. Icar. 3. 754.
ἀκινδύν⊙. ἀκινδυνότατον II. Asin. 44. 611.
Accusativi rarior terminatio in Σκύθαν III. Dea Syr. 12. 457. Accusativ. vel potius ordo verborum minus obvius in παρελθόντας III. Char. 19. 630.
ἄκλαυσ⊙ I. Catap. 5. 626.
ἄκλαρ⊙. ἀκλήρους ἢ ἀβίους I. D. Mort. XV. 3. 401.
ἀκμὴ I. Prom. 3. 27. I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκμὴς. σὺν ἀκμῇς II. Lex. 2. 321.
ἀκοντίζω I. Tim. 10. 118.
τὸ ἀκοντίον II. Q. Hist. 12. 16.
ἀκούω I. Merc. Cond. 35. 694. ἤ τινας μητρὸς φίλης ἀκούσας II. Asin. 4. 571. τῶν κόλακας ἢ θεοὺς ἐχθροὶ ἀκούουσιν I. Nigr. 22. 60. τοῖς ἀκούουσιν II. Q. Hist. 10. 14. ἄκουσον σίγα III. Deor. Conc. 1. 528. ἄκουσον αὐτοῦ τότε παρόντος ἐμοῦ II. Jov. Trag. 41. 688. ἢ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον II. Abd. 6. 164. κακῶς ἀκούων II. Asin. 38. 606. ἀκούειν intelligere, II. Par. 10. 848. ἀκούειν καλλίστου dici pulcerrimam, III. Charid. 14. 626. ἀκοῦσαι II. Phal. Pr. 3. 190. ἀκούειν ἃ ἦν I. Nigr. 13. 52. τὸν περὶ τοὺς ἀκούοντας εὐτελισμὸν III. Calumn. 24. 156. ἀκούσαζ III. Bacch. 5. 79.
ἀκρατὴς II. Q. Hist. 8. 9. ἀκράτου III. Macrob. 25. 227.
ἀκριβῶς. ὡς ἀκριβῶς οἶδα III. Conv. 4. 420. & 421.
ἀκρὶς. ἀκρίδι III. de Dipf. 3. 236. & 237.
ἄκριτ⊙. ἀκρίτους τινὰς III. Calumn. 8. 137.
ἀκροάομαι. ἀκροᾶζ ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 135.
ἀκροβολίζομαι I. Tim. 45. 159.
ἀκροποδιτί πως I. Prom. 1. 186.
ἀκρόστολις I. Tim. 51. 165.
ἀκτία III. Tragop. p. 648.
ἀκτίς. ἀκτῖσι πυραυγούμενον III. de Dipf. 2. 235.
ἀκτίσασιν II. Alex. 27. 235. ἀκτῖσας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ I. Tim. 51. 165. & III. Dea Syr. 32. 478.
ἀλεείνων ἰὼς III. Dea Syr. 48. 484. ἀλεείνων κάκωσι II. Gall. 1. 702.
Ἀλεξανδρινικὸς ἀνθρωπίσκος I. Merc. Cond. 27. 685.
μήτι Ἀλέξανδρος II. Q. Hist. 38. 50. Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀσωτοκιχίτῃ II. Alex. 1. 208.
Ἀλεξικλῆς III. Philopf. 14. 41.
ἀλήθεια I. Catap. 19. 641. I. Pisc. 17. 587. ἐπ' ἀληθείας III. Philopat. 12. 598. τὴν ἀλήθειαν προσιοῦσαν III. Calumn. 5. 132.
ἀληθὴς. τἀληθὲς εἰρεῖν I. Herm. 66. 808. τἀληθὲς ἐξευρεῖν I. Pisc. 15. 586.
ὡς ἀληθῶς II. Amor. 48. 451. ἀληθῶς χαριεντί ib. 38. 440.
Ἁλιεὺς I. Necyom. 20. 483.
ἁλιεὺς I. Pisc. 1. 570.
Ἁλιήρροθος II. Salt. 39. 291.
ἁλίσκω. ἑαλωκότες III. Philopf. 2. 30. ὅτι ἑρμῶν ἁλίσκεσθαι μετ' αὐτοῦ I. Pisc. 32. 601.
ἁλισμὸς I. Prom. 1. 24.
Ἅλυης I. Somn. 17. 21. τὸν ὁμώνυμον μοι Ἅλυην I. D. Mort. XXIII. 3. 428.

τινὰ Ἀλκιβιάδην III. Mort. Per. 43. 363.
Ἀλκυωνίς. I. Halc. 2. 179. Ἀλκυὼν ib. 1. 176.
ἀλλὰ. ἀλλ' ἢ I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ ἄνθρας II. Tox. 1. 508. ἀλλ' ἐκεῖνο I. Nigr. 8. 47. ἀλλὰ κ᾽ ἔ II. Asin. 10. 577. ἀλλὰ κ᾽ I. Jud. Voc. 3. 85. ἀλλ' ἐκεῖνος I. D. Deor. XX. 5. 257. σὺ δ᾽ ἀλλὰ I. D. Mar. VI. 2. 303. ἀλλὰ κ᾽ ἔτι II. Q. Hist. 5. 6.
ἀλλοδαπός. ἀλλοδαπὴν subaudi γῆν I. Somn. 7. 9.
ἀλλόεστος metathesis pro ἀλλότοκος I. Prom. 5. 30.
ἄλλος II. Alex. 43. 249. I. Cat. 20. 642. ἢ ἄλλος II. Amor. 16. 416. τὰ ἄλλα T. H. rescribi vult τάχα I. Nigr. 9. 48. τὰ ἄλλα II. Q. Hist. 13. 19. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἄλλα τε II. Jup. Trag. 2. 644. μετέχειν τῶν ἄλλων τ᾽ βελόμβων II. 1. Ver. Hist. 20. 87. ἄλλος I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλος I. Merc. Cond. 23. 679. ἐπ' ἄλλο al. ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ὅτι ἄλλο εἶδος II. Asin. 16. 584. ἄλλῳ II. Salt. 23. 282. τ᾽ ἄλλα II. Phal. alt. 7. 204. τινὰς τοὺς ἄλλους I. Herm. 5. 744. τις ἄλλος I. Catap. 1. 621.
ἀλλότριος τάμνω I. Harm. 3. 856.
ἄλλως ἀρόμην nullo consilio rogabam I. D. Deor. XX. 3. 255. & I. Piſc. 19. 589. ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσι III. Hipp. 2. 66. ἄλλως τε ὁρᾷς I. D. Mort. XV. 3. 400.
ἄλογος. ἀλόγως τὸ δ᾽ ἀλόγιστον ἀνδρεῖον I. Nigr. 1. 38.
ἀλυργὶς II. Q. Hist. 8. 11. I. Prom. 5. 30.
Ἅλυς II. Jov. Conf. 14. 636.
ἁλυσιτελὲς δὲ II. Jov. Trag. 47. 694.
ἁλυτάρχης I. Herm. 40. 783.
Ἀλφειὸς I. D. Mar. III. 1. 294.
Ἀλῶα Feſtum Athenienſe III. Meret. I. 280. & 281.
Ἀλωεὺς. Ἀλωέως υἱέας I. Cont. 3. 494.
Ἀλφικτιῶν III. Philopſ. 20. 48.
ἅμα II. Gymn. 22. 903. ἅμα λέγων II. Gall. 10. 717.
ἁμαθία μὲ θράσος, & ἁμαθίας ἐγκεράσας τὸ θράσους I. Nigr. 1. 38.
Ἁμαλθείας κέρας III. Rhet. Pr. 6. 6.
ἡ ἅμαξα τ᾽ βοῦν πολλάκις ἐκφυγεῖ I. D. Mort. VI. 2. 348.
ἀμαυρός. πρὸς ἀμαυρόν τι κ᾽ μικρόσωμον λυχνίδιον I. Tim. 14. 124.
ἀμβολά. ἀμβολᾶς ἔργον I. Scyth. 11. 872.
ἀμβροσία. λόγων ἀμβροσίαν κατεσκέδασεν I. Nigr. 3. 41.
ἀμείλιξ I. Cat. 13. 635. I. Nec. 15. 477.
ἀμειλίτητος I. Cont. 7. 498.
ἀμειλίω I. Tim. 11. 120. αὐτῶν ἀμειλεῖν I. Somn. 13. 19. ἀμειλούμενος δὲ ὁ μὴ φέρων I. D. Deor. XIV. 2 238.
ἀμείλητος I. Nigr. 27. 67.
ἀμιτασριστὶ I. Nigr. 28. 68.
ἀμήχανον III. Mort. Per. 13. 336.
ἀμίς. ἐς τὴν ἀμίδα ἐνορῶντες I. Merc. Cond. 4. 658.
ἄμμιγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
Ἄμμων I. D. Mort. XIV. 5. 398. Ἄμμωνος II. Astr. 8. 364.
ἀμνημονεύω II. Q. Hist. 18. 26.
ἄμοιρον II. Jup. Conf. 19. 640.
ἀμορφος I. Prom. 3. 28.
ἀμυδρὸς I. Somn. 9. 12.
ἀμφιθαλὴς I. Herm. 57. 798.
ἀμφίλαφὴς III. Rhet. Pr. 22.
Ἀμφίλοχος II. Alex. 19. 226. I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφίρυτος. ἥσῳ ἐν Ἀμφιρύτῃ I. Cont. 14. 509.
ἀμφότερος. ἀμφοτέροις I. Tim. 20. 130. ἀμφοτέρας III. Conv. 47. 450. ἐπ' ἀμφότερα πίσσα I. Harm. 2. 853.
ἄμφω I. Merc. Cond. 7. 663. I. Tim. 18. 128. ὁ δ᾽ αὐτὸς ἄμφω ἦμεν I. D. Mort. XVI. 4. 404.
ἀναβάλλω I. Nigr. 8. 47. ἀναβαλλόμενος τὴν πρόσοχὴν ib. 27. 67.
ἀναβιβάζω. ἀναβιβασάμενος I. D. Deor. XXV. 2. 278.
ἀναβιῶ. ἀναβιῶναι αὖθις I. D. Mort. I. 1. 328.
ἀναβολὴ II. Gall. 9. 717.
ἀναγιγνώσκω II. Q. Hist. 32. 43. & I. Halc. 7. 182.
ἀνεγνωσμένοις I. pro merc. Cond. 1. 704.
ἀναγκαῖος II. Salt. 62. 300.
ἀνάγκη. καὶν ἀνάγκαι — ἀναβάλλονται I. Nigr. 22. 61. ἀνάγκη τοίνυν I. Merc. Cond. 11. 667. ἀνάγκη -- ὀνόματα Jov. Trag. 4. 647. ἀνάγκαι ἴσχουσις I. Nigr. 22. 61. σὺν ταῖς ἀνάγκαις III. Ocyp. p. 666.
ἀναγράφω. ἰσχνογίτης ἀναγεγράψῃ I. Cont. 24. 524. ἀναγεγραμμένης v. omnino not. Geſn. III. Nav. 35. 271.
ἀνάγω I. Nigr. 8. 47.
ἀναδέω. δεῖ δ᾽ ὅταν ἀναδησάμενος I. Scyth. 11. 871.
ἀνάδυσις II. Salt. 50. 297.
ἀναδῦναι III. Mort. Per. 26. 350.
ἀνάθημα I. Herm. 38. 780.
ἀναθορεῖν I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρτυμαι. ὧν τῶ λέχους ἀνεθόρτυτο I. Prom. 4. 29.
ἀνεθόρων. ἀνέθορεν ὑπ᾽ ἐκπλήξεως I. Prom. 4. 29. ἢ μὲ τ᾽ πέτρας ἀνέθορεν ib. πάντως πολὺς ἀνέθορεν ib.
ἀναιδίσατον III. Cyn. 16. 548.
ἀνάκειμ. ἀνηλῶ αὐτὰς ἀπειλοῦσιν II. Gall. 14 725.
ἀναισθησία. δι᾽ ἀναισθησίαν I. Somn. 13. 19.
ἀναιχυντία. ἡ ἀναιχυντία ἔσα III. Pſeudol. 5. 167.
ἀναίτιος. ἀναίτιον αἰτιᾶσθαι I. Prom. 4. 188.
ἀνακεκιμαι. ἀνακεκίδω ἡ εἰκὼν II. Imag. 18. 478.
ἄνακες. τῶν ἀνάκων III. Conv. 9. 424.
Ἀνάκειον. πρὸς τὸ ἀνάκειον προθέμενοι κλίμακας I. Tim. 10. 119.
ἀνακηρύσσω. ἀνεκήρυξεν εὐεργέτιν θηλυτότι I. D. Mort. X. 6. 366. & 367.
ἀνακλάω. ἀνακεκλασμένη II. Gymn. 7. 886. ἀνακλᾶν ἑαυτὸν II. Salt. 29. 284. ἀνακλάσας III. Meret. III. 284. & 285.
ἀνακόλυθον in καὶ σε πανθεὶς ἀνακαινούσαντί σε vide III. Philopat. 17. 603. ibique notas. In καί σε πανθεὶς ib. 18. 604.
Ἀνακρέων III. Macrob. 10. 214.
ἀνακρούω. τόν τε θυμὸν ἀνεκρούετο, & πάλιν τ᾽ λόγον ἀνακρουσάμενος I. Nigr. 8. 47. μικρὸν ἀνακρούσθω & ἀνακρούεσθε πρύμναν ib. 46.
Ἀνακτορον I. Tim. 23. 136.
ἀνακυκλεῖς III. Philopat. 17. 602.
ἀνακύπτω. ψυχὴ ἀνακύψασα εἰς τὸ ὄντως ὂν I. Somn. 13. 19. ἀνακύπτων al. ἀνακύφων ib. 18. ἀνακύπτοντες II. Jup. Trag. 22. 666. & 667.
ἀνακαλαμβάνω. ἀνακαλεῖσθαι ἤδη τὰ εἰρημένα I. Nigr. 8. 47.
ἀνακλίσκω. ἀνέκλασκε I. Herm. 82. 828. χρόνος ἀνακλωθεὶς I. Somn. 17. 22.
ἀναλογίζομαι I. Herm. 54. 794.
ἀνάλογος I. Herm. 32. 772.
ἀνακύζω. μόλις ἀνακύζων κεκομμένῳ τῷ πνεύματι I. Somn. 4. 7.
ἀνάλυσ. ἀνήλυε III. Philopſ. 14. 41.
ἀναμιτρέω I. Nec. 18. 482.
ἀναμυσόμαι. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνεμνησθέν I. D. Mort. XIII. 2. 391.

ἀναπεύω I. Somn. 13. 19.
ἀναπταγώνις I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀνάπτης I. Merc. Cond. 42. 702.
ἅπαξ χειρῶν, μόναις ταῖς χερσὶ διαπέζαι I. Somn. 9. 14. τοῖν ἀνάκοιν III. Conv. 9. 424.
ἀνάξ I. D. Mort. XX. 4. 416. Forſ. ἂν ἄξιος, v. not. III. Conv. 33. 440.
ἀνάπαισις ὑπὸ τῆ χορῆ λεγόμενον I. Prom. 6. 32. ἀνάπαισα συγκρετῶν ib. ἀνάπαισα εὐαρτα ἐπιλήγοιλες ib.
ἀναπαύω. ὅτε ἀναπαύεις σαυτὸν ἐλαχρυὸς I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναπιτάζω. ἀναπεπταμένην ψυχῆ I. Nigr. 4. 42. ἀνεπέτασεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν εἰς μέσην πύλην τῆ ἀληθείας ib. εἰς τὸ ἅπαξ ἀναπεπταμένον I. Tim. 19. 129.
ἀναπηδάω. μὴ ἀναπηδήσαζ v. not. III. Mort. Per. 25. 349.
ἀναπίττω. ἀναπεσόντες II. Aſin. 23. 590.
ἀναπλέω. ἀναπλεύσας II. Alex. 44. 250.
ἀναπνοὶ. ὑπολύζειν ἀναπνοὴν I. Somn. 4. 7.
ἀναπόδικτος I. Vit. Auct. 24. 565. II. Bis Acc. 22. 821.
ἀναπομπὴ II. Alex. 5. 213.
ἀναρπάζω. ἀνήρπασας, τῆ θεῶν I. D. Deor. IV. 2. 210.
ἀναρρίπτω. τὸ παιδικὸν ἐμμανὲς ἀναρρίπτειν I. Tim. 6. 112.
ἀναριπτέω. ἀναρριπτοῦσι II. Gymn. 27. 909.
ἀναρρίπτω. παραβόλως ἀναρρίπτων I. Herm. 28. 768.
ἀναρτᾶν III. Dem. Enc. 10. 499. vide notas ἀναρτησόμενος II. Jov. Conf. 4. 628.
ἀνασκολοπίζω. ἀνεσκολοπίσθη III. Macrob. 13. 217.
ἀνασπάω. ὡς πλεῖον ἀνέσπασεν ἡ ἡδονὴ I. Nigr. 32. 75. ἀνασπάσαν τὸ θεῖον III. Conv. 20. 432. ἐκ βάθρων ἀνασπάσαι τὴν σωφροσύνην I. Prom. 6. 34.
ἀναυαυρόω I. Prom. 1. 186.
ἀνατείνω I. Catap. 4. 625.
ἀνατέλλω I. Nec. 12. 474. πρὸς ἀνατέλλοντα ib. 7. 464.
ἀνατρέπω II. Aſin. 40. 608.
ἀναφαίνω. ἀναφαίνει σαυτὸν I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναφαλαντίας I. Tim. 47. 160.
ἀναφέρω. ἀναφορὰς II. Alex. 25. 232.
ἀναφλᾶν τὸ αἷμα III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφλέγω. ἀναφλέγεται III. Meret. VIII. 300.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἀναφύεται II. Abd 27. 182. & 183.
ἀνδραποδισὴς I. D. Deor. IV. 1. 209.
ἀνδρείας v. not. III. Char. 26. 634.
ἀνδρία II. Salt. 12. 274. III. Muſic. Enc. 5. 94. III. Pat. Enc. 8. 232.
ἀνδρίας. ὅπως ποτὲ ὁ ἀνδρὰς προσκαθίζειν I. Somn. 13. 19. μὴ ὁμοίοις τοῖς ἀνδράσιν ἀποτελοῦντες ib.
ἀνδρόγυνος I. Prom. 7. 34.
ἀνδροκτασία I. Nigr. 18. 57.
ἀνδρολογίαν II. Tox. 58. 563.
ἀνδρώδης. ἀρετὴ μὲν ἡ ἀνδρώδης αὕτη I. Somn. 9. 12.
ἀνεγείρω. ἀνεγρόμενος I. Tim. 41. 153.
ἀνειλίττω III. Adv. Ind. 16. 113.
ἀνείλκω. εἰς τὰς ῥῖνας ἀνέλκοιλα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ἄνεμος. τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπόντων I. D. Deor. IV. 1. 208.
ἀνεμώνη I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἀνεπτάγμενος II. Jov. Trag. 37. 685.
ἀνεπιδὴς I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
ἀνεπίλημπλα III. Nav. 46. 278.
ἀνέρχομαι. ἀνέρχεσθαι I. Somn. 15. 20.
ἀνευρὼν. ἀνευρόντας ὁδοὺς I. Nigr. 16. 55.
ἀνέχομαι. ἀνὰ μὲν ἀνέχῃ τὸ διαπρῶν I. Herm. 56. 796. ἀνέξεσθε al. ἀναδέξεσθε II. Jup. Trag. 30. 675. & 676.
ἀνήκας I. Piſc. 4. 574.
ἀνήκω I. Somn. 9. 14.
ἀνὴρ I. D. Mort. XIV. 4. 397. ἐπότε ἀνὴρ ἦθα &c. ib. XXVIII. 1. 445. ξυγγραφεὺς ἀνὴρ III. Soloec. 12. 583. κυρίδιον ἄνδρα I. Hac. 1. 178. ἄνδρας I. Tim. 58. 175. οἱ ἄνδρες II. pro Imag. 11. 490. πρωίχοιλα ἄνδρα III. Mort. Per. 19. 343. ἄνδρας μωρούς III. Dea Syr. 26. 463.
ἀνήροτα καὶ ἄσπορα III. Rhet. Pr. 8. 8.
ἀνθέμιξ. ἐπ' ἀνθεμίοιον ἄκρον II. Q. Hiſt. 8. 10.
ἄνθιον. ἀνθεῖ πολλαῖς τε ἐγκρίναις ἐπιθυμίαις multa de hoc verbo controverſa I. Nigr. 16. 55. Vide & Addenda.
ἀνθοβαφὴς II. Amor. 41. 441.
ἄνθρακι I. Tim. 41. 153.
ἀνθρώπιος. ἀνθρωπινώτερον ἀπέφυγες I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνθρώπινον II. Bis Acc. 34. 834.
ἄνθρωπος εὐδαίμων I. D. Mort. XX. 8. 418. θάρρει δὲ τὴν καλυμβὸν ἀνθρώπων Solen. pronuntiat locum corrupeum, forſan male. Vid. verſionem Gaſſ. III. Cyn. 19. 551. ἀνέπλασεν τοὺς ἀνθρώπους I. Prom. 23. 495. ἀνθρωπος μισῶ I. Tim. 34. 147.
ἀνιάζω. ἀνιάζων ἐπὶ παιδὶ I. Nigr. 7. 45.
ἀνιάω. ἀνιῶσι ἐπὶ τοῖ multis probatur teſtibus I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς οὐ ποσὶν ἀνιῶσι ib.
ἀνίημι I. Tim. 57. 174.
ἢ τάχ' ἀνιότητι εἰς τὰς ὁμοίας I. Nigr. 8. 47.
ἀνίσημι. ἀνασῆσαι τοὺς κύνας I. Tim. 4. 107.
ἀνίσασθαι τύφρας ἐπιχυθισίης III. Muſc. Enc. 7. 96. ἀνασήσας II. Dem. 22. 384.
Ἀντίκυρις III. Dem. Enc. 23. 508.
ἄνοια. γοητείας ἐ ἀνοίας ὁμολογοῦσιν I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀνόμως. ἐξ ἀνομοίου γενεσίας I. Prom. 5. 30.
Ἄνυτος I. D. Mort. XIII. 3. 392.
ἀντάειρε I. Herm. 33. 774.
ἀνταυγὴς I. D. Mort. XVI. 2. 403.
Ἀντέας III. Macrob. 10. 215.
ἀντεξετάζω I. D. Mort. XII. 2. 383. ἀντεξεταζόμενος II. Abd. 16. 174.
ἀντερείδω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντὶ γλαίσης III. Pſeudol. 25. 182.
ἀντιβαίνω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντιβάλλω. ἀντίβαλε τῷ καρπῷ II. Lex. 5. 327.
Ἀντίγονοι μοιχεύοντες II. Icar. 15. 770. Ἀντίγονον ἐ μονόφθαλμον φεύγων III. Macrob. 13. 217.
ἀντίδοξος. οἱ μὲ δὴ ἀντίδοξοι I. Herm. 17. 755.
ἀντίβυρ & ἀντίβυρον. τὸ ἀντίβυρον III. Conv. 8. 423. & 424. ἄνω τ' ἀντίβυρ v. notas III. de Domo 26. 304. & 205.
Ἀντίμαχος II. 2. Ver. Hiſt. 42. 135.
ἀντιμολπος. ἐκ' ἀντίμολπον ἦκεν ὁλολυγῆς μέγαν Κάπελον I. Somn. 4. 7.
ἀντίπαις I. Somn. 1. 1.
Ἀντίπατρος II. Salt. 58. 299.
ἀντιποιεῖν. ἃ μὴν ἄλλα τὸ σπέρμα . . ἀντιποιῆται I. Prom. 3. 29. ὃς ἀντεποιήθη μόνος qui ſolus vindicavit I. D. Mort. XXIX. 2. 449. δεῖ γὰ ἀντιποιήτα σῶ πρώτως I. Prom. 3. 29. φιλοσοφίαν σώματος ἀντιποιεμένου ib.
ἄντυξ. ἰσχίο τ' ἄντυγος I. D. Deor. XXV. 2. 278. & 279.
ἀνυπόδητος & ἀνυπόδητος II. Aſin. 16. 584. quales calcei jumentorum, ib.

ἀνυ-

ἀνοπέρατος I. Halc. 4. 180.
ἀνοσιωτάτου ὃ δὴ III. Calumn. 16. 145. & 146.
ἀνύω. ἀνύσει II. Asin. 50. 618. & 619.
ἄνω I. Vit. Auct. 14. 554. ἄνω & κάτω I. Tim. 24. 137. τῷ ἄνω Διΐ I. Cont. 1. 488.
ἀνωδύνου III. Tragop. p. 663.
ἀνώμοτος. ἥκω ἀύτη ἀνώμοτος I. Somn. 9. 12. ἀνωμότως εἰ βούλει II. Tox. 42. 550.
ἀξάνης II. Tox. 8. 514. & 515.
ἀξία. ἢ ἐπ' ἀξίας τιὰ I. Nigr. 24. 64. ὡς ἀξίως ἦν III. Conv. 8. 424.
ἄξιος. σπάνις ἀξίου ἀνούμενος II. Q. Hist. 28. 37. ἄξια ταῦτα ἀντὶ τοῦ vili ista emisti pretio I. D. Mort. IV. 1. 343. ἀξίαν ἔσαν II. Abd. 6. 164. ὡς ἄξιόν γε φιλ. &c. II. Par. 50. 875.
ἀξιόω I. Nigr. 31. 72. ἀξιῶν forte ἀξίαν dicit F. G. idque rectum I. Herm. 17. 756.
ἀξιῶ γάρ σε ἀφίλητον III. Adv. Ind. 25. 120.
ἀοίδιμος. ἀοίδιμον ὄναμα I. Cont. 11. 504.
ἀόργητος τῷ θυμῷ πρᾴτερον I. Herm. 12. 751.
ἄορτος I. D. Mort. XIV. 6. 399. ἄορτος al. ἄφορτος ib. 398.
ἀπαγγέλλω. ἀπαγέλλουσα I. Somn. 10. 14.
ἀπαγορίαν I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
ἀπάγω. ὅτε φίλων, ἢ οἰκείων πρὸς ὕβριν ἀπαγόμενον I. Tim. 16. 126. ἄπαγε, μή μοι γένοιτο. ἄπαγε ἄνθρωπε I. Prom. 7. 35.
ἀπαθανατίζω. τὸ ἱστορίας ἀπαθανατίζουσης ἀρετάς I. Somn. 12. 16.
ἀπαίρω. τοὺς ἀπαίροντας αὐτούς, & ἀπί τι ἀπαίρει I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀπαλλάττω I. Merc. Cond. 1. 652.
ἀπάνθρωπος I. Prom. 11. 194.
ἀπαντικρὺ II. Amor. 46. 449.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 19. 129. ἐφ' ἅπαξ ἐλθεῖν v. not. III. Dem. Enc. 21. 507.
ἀπαρρησίαστος III. Calumn. 9. 137.
ἀπαρχὴ. ἀπαρχὰς ἐπιχίων τοῖς βωμοῖς I. Somn. 3. 6.
ἅπας, ἅπασα I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασα ἐκεῖθα — Σίμων II. Gall. 14. 722. & 723. ἁπάντων ὕδη κιχαμμένων II. Q. Hist. 5. 7.
ἀπαυδάω. ἀπαυδήσω III. Philopat. 18. 605.
ἀποικάζω. πρὸς Ἀλκιβιάδην ἀπίκασον I. Somn. 12. 18. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπίκασον I. D. Deor. XXII. 2. 270. τῷ Ὁμηρικῷ Θερσίτῃ ἴκτισί μοι αὐτὸν ἀποικάζειν I. Prom. 2. 26.
ἀπειλάω. ἠπείλεις vulgo ἠπείλησε male II. Jup. Trag. 14. 656.
ἄπειμι I. Tim. 15. 126. I. Cont. 17. 514. ἄπιεσαν II. Jup. Trag. 53. 700. ἄπει Att. pro ἀπελεύσῃ, quod non imitandum I. Somn. 7. 9. ἄπιτε I. Cat. 24. 647. ἄπιτε δὴ I. Somn. 14. 19. ἀπίωμεν ὦ Δίκη II. Bis Acc. 8. 799.
ἀπειλέω I. Jud. Voc. 6. 89. ἴσχε, ἀπειλεύσομαι I. D. Mar. VI. 2. 304.
Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος III. Calumn. 2. 127.
ἀπερισπάστως II. Tox. 28. 537.
ἀπερισπάστως καὶ ὑσυχιστέως I. Nigr. 36. 78.
ἀπευωνίζω I. Nigr. 23. 62.
ἀπέφθου ὂν I. Tim. 2. 102. ἀπέφθου ὂν τῇ ὀσφρήσει III. Pseudol. 5. 167.
ἀπίκομαι. ἀφικέσθαι εἰς Ῥώμην III. Dea Syr. 15. 461.
Ἄπις ἐξ ἀγέλης θεὸς I. Sacr. 15. 538. Ἄπιν III. Ep. 20. 680.
ἀπιστέω I. D. Mar. IV. 2. 299.
ἀπίστημι. ἀπιστήσας μὴ ἔχειν III. Rhet. Pr. 20. 22.
ἁπλοικὸς I. Tim. 56. 173.
ἁπὸ τέων II. Astr. 7. 363. ἀπὸ τῆς διδασκάλου II. Par. 13. 851. ἀπὸ γυμνασίων III. Epigr. 33. 685. ἀπὸ pro ὑπὸ III. de Domo 13. 197. ἀπ' II. Astr. 21. 368. ἀπ' ἐκείνης II. pro Imag. 14. 492. ἀπὸ τούτου ab hac, in contrariam partem I. Prom. 1. 186. ἀφ' ὧν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ἀφ' ὑπάτων τελεύτων II. Jup. Trag. 11. 655.
ἀποβάθρα. τὴν ἀποβάθραν ἀπελάμβανε I. D. Mort. X. 10. 374. περὶ τὴν ἀποβάθραν καθεζομένη I. Cat. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258. ἀποβαλόντος I. Zeux. 10. 849.
ἀποβλέπω. ἀπέβλεψα εἰς τὴν Ἀτλικὴν I. Nigr. 1. 37. ἀποβλέπει II. Bis Acc. 34. 835. ἀποβλέψας ἐς ἐμὲ I. Cat. 12. 633.
ἀπόβλητος. ὕτοι ἀπόβλητα I. Tim. 37. 149.
ἀποδάκνω. μήλα ἀποδακόν III. Meret. XII. 311.
ἀποδείκνυμι I. Vit. Auct. 25. 565. βούλεται δὲ αὐτὸν ὡς ὀκ παιδὸς ἀποδεῖξαι σόφωᾶ I. Somn. 2. 5. χρυσοῦν ἀπέδειξαν &c. I. Nec. 4. 460. ἀποδεῖξαι pro ἀποδεῖξαι III. Dea Syr. 2. 452.
ἀποδέχομαι. ἀποδεδέχαται III. Dea Syr. 42. 482.
ἀποδιδράσκω I. Tim. 13. 123. καθάπερ ἀποδράντα I. Cont. 2. 491.
ἀποδίδωμι I. Herm. 9. 749.
ἀποδημιουργέω I. pro Lapi. 4. 729.
ἀποδίδω I. Herod. 8. 839. ἀποδῶ II. Asin. 5. 572. ἀπόδυθι τὴν περφυρίδα I. Catap. 28. 649. μὴ προτίμει αὐτὴν ἀποδόσθαι I. D. Deor. XX. 10. 261.
ἀποθνήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 442. πῶς ἀπέθανεν III. Dem. Enc. 42. 520. & 521. ἀποθανεῖν II. 2. Ver. Hist. 1. 104. ἢ δὴ ἀποθανεῖν I. Tim. 43. 156. τιμᾶσιν ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508.
ἀποθραύω. ἀποθραύσω II. Jov. Trag. 52. 700.
ἀποικία II. Imag. 15. 473.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκείμαι. ἀπεκείατο III. Dea Syr. 19. 468.
ἀποκρύσω I. Vit. Auct. 1. 541.
ἀποκρύπτω I. pro merc. Cond. 7. 715.
ἀποκλείω I. Nigr. 31. 74. I. Merc. Cond. 10. 665. ἀποκλείειν ἐχρῶ II. Bis Acc. 21. 808. ἀποκεκλεισμένον τὴν θάλασσαν al. ἀποκέκλεικέ μοι .. ἀπέκλεισε εἰ μὴ τὴν θάλασσαν. & ἀποκλεισὶν τινὰ I. Jud. Voc. 9. 94.
ἀποκλύζω. ὡς ἂν θεῖον ὕσειεν ἀποκλύσαν I. Somn. 5. 8.
ἀποκρίνομαι. ἀποκέκριται III. Dea Syr. 28. 472. & 473.
ἀποκτείνω. εἴ τις αὐτὸς ἀπέκτεινεν &c. II. Tyran. 12. 148. & 149.
ἀπολαλέω I. Nigr. 22. 61.
ἀπολαμβάνω I. D. Deor. V. 2. 214.
ἀπολαύω in bonam & malam partem crebris exemplis I. Tim. 2. 101. & 102. ἵνα μὴ ἀπολαύσωσι τῆς σφετέρας ἀλαθείας I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύειν ἔχειν I. Tim. 14. 123. ἀπολαύειν τὰ κακὰ III. Pseudol. 23. 180. ἀπολαύειν τὸ τραύματος I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύων τῶν ὁμοίων I. D. Mort. XXVI. 1. 435. ἀπολαύοντες II. Gymn. 25. 907. πρῶτος αὐτῆς ἀπολέλαυκας II. Abd. 24. 180.
ἀπολείπω. ἀπολείψει ἀγαθὸν στωμύλον I. Tim. 33. 146. μὴ ἀπολιπόμενοι τῶν μισοδούλων I. Merc. Cond. 4. 658.

ἀπολειφθεῖσα al. ἀπολιφθεῖσα I. Somn. 14. 19.
ἀπολιμπάνω. ἀπελίμπανεν III. Diſſ. cum Heſ. 9. 246.
ἀπολιθαίνω I. D. Mar. XV. 2. 326. ἀπολιθαίνειν III. Dem. Enc. 12. 500.
ἀπόλλυμι. ὁ δὲ κάκιστα ἀνίμων ἀπολούμενος I. D. Deor. XIV. 2. 238. ἀπόλλυσιν II. Par. 6. 844. ἀπωλλύμεθα II. Aſin. 16. 584.
Ἀπόλλων. ἐξ Ἀπόλλωνος II. Gall. 16. 726. τὸ Ἀπόλλω II. Jup. Conf. 8. 633.
Ἀπολλάνιος ᾠδὴ II. Dem. 31. 386. Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ II. Alex. 5. 213.
ἀπολογέομαι. τὰ μὲ ἀπολογαύμενον I. Somn. 9. 13. ἀπολογούμενος II. Par. 12. 850.
ἀπολογία I. pro merc. Cond. 1. 704. ἀπολογίας οὐκ ἀπορρήσω III. Diſſ. cum Heſ. 5. 242.
ἀπολύω. ἀπολυθῆναι I. Tim. 29. 142.
ἀπομνημονεύω I. Prom. 8. 191.
ἀπομυκτίζω vide notam III. D. Meret. VII. 297.
ἄπορος. ἄποιον ἀποφαίνει II. Gall. 4. 708.
ἀπόρυξ I. Prom. 1. 186.
ἀπέχω I. D. Mar. II. 2. 292. I. Vit. Auct. 10. 550. I. Herm. 62. 803. ἀποξύσας κόρυζαν III. Nav. 45. 278.
ἀποπίνω. ἀποπίνων τὰ καττύματα II. Gall. 28. 745. & 746.
ἀποπλέω. ἀποπλέοντες καθαγιλάσαντες II. Tox. 2. 509.
ἀποπνίγω I. Tim. 13. 122. ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς III. Mort. Per. 37. 358.
ἀπορία. ὑπ' ἀπορίας I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἄπορος. τὰ ἡμέτερα παντελῶς ἐστιν ἄπορα I. Somn. 1. 2.
ἀπορρίπτω I. Herm. 23. 761. ἀπορρίψας II. Gall. 9. 717. ἀπορρίψαντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ἀπορρίψων τὴν ἀσπίδα II. Jup. Trag. 41. 687. ἀπερρίφθων al. ἀπορρίφθων male I. D. Mort. X. 2. 364.
ἀποσβεννύω. ἀπέσβεσαν I. Cont. 19. 516.
ἀποσβεσθῆναι II. Jov. Trag. 15. 659.
ἀποσιμόω I. D. Mort. XXIV. 2. 430.
Apoſiopeſin poſt ὡς δραπολὺ μὴ τῆς vide III. Mer. VI. 294.
ἀποσκιναζόμενοι II. Tyr. 1. 141. II. Jov. Trag. 25. 670.
ἀποσκλήω extabeſco, I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκοπέω. σὺ δ' ἀποσκόπει I. D. Mar. VI. 2. 304.
ἀποσκώπτω. οὐκ ἀμούσως ἀποσκώπτων I. Merc. Cond. 34. 693.
ἀποσμῶ II. Gymn. 29. 910.
ἀποσμύχω prae dolore ardeſco I. D. Mort. VI. 3. 350. 351. & 352.
ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν II. pro Imag. 29. 506. ἀποσοβοῦντα III. Nav. 4. 250.
ἀποσπάω. I. Cont. 21. 517. ἀποσπάσαμεν τὸ ἀσῖφον I. D. Deor. XX. 5. 256. ἀποσπάσας πάμπολυ τὸ νεφῶν II. Icar. 11. 762. 763. & 764. ἀποσπάσαι III. de Domo 12. 196. χρυσίον ἀποσπώμενον I. Piſc. 14. 585.
ἀποσπείρω. ἀποσπείρων τι ἐς τὴν γῆν I. Somn. 15. 20.
ἀποσίλλω. ἀπίσειλε al. ἐπίσειλε I. D. Deor. X. 2. 231.
Apoſtrophus negligitur in ὅτε ἰρὲν & ſaepius, III. Dea Syr. 36. 480. Potiora exempla vid. ad II. Tox. 32. 540.
ἀποσφαττομένης al. ἀποφραττομένης II. Jup. Trag. 22. 668. & 669.
ἀποτελέω I. pro Lapſ. 5. 731. ἀποτελεῖν τὴν ἁρμόζουσαν ἑκάστην ἡχώ I. Nigr. 2. 41.
ἀποτίμων. κεφαλὴν γε ἀποτιμοῦσα τῷ Κύρῳ I. Somn. 9. 12. Idem pro ſacro, I. Sacr. 10. 533.
ἀποτίκω I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτίκτει· ὡς ἀποτεκοῦσα ὑπὸ I. D. Mar. VII. 1. 306.
ἀπότομος al. ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἄποτός τε καὶ ἄσιτος I. Merc. Cond. 26. 682.
ἀποτρέπω. ἀποτρέπειν ἃ θεοὶ, τὸ δαιμόνιον I. Prom. 7. 35.
ἀποφαίνω I. Herm. 63. 794. χωρὶς τῶν ἁμωγλύφων καὶ ἐπιδιφρίων τεχνιτῶν ἀποφαίνουσι I. Somn. 12. 18. ἀποφαίνων ἄποιον II. Gall. 4. 708. ἀποφαίνουσα al. ἀποφανῶ I. Somn. 10. 14.
ἀποφέρω I. Nigr. 25. 64.
ἀπόφθεγμα Πυθαγόρου αὐτοῦ I. Somn. 3. 5.
ἀποφρας. ἡμέρα I. Somn. 3. 5. ἀποφράδα III. Pſeudol. 11. 171. & 172.
ἀποφράττω. ἀποφράξαντες τὰ ὦτα III. Calumn. 8. 136.
ἀποφυγγάνω aufugio I. Vit. Auct. 27. 568.
ἀπόχρη I. Prom. 6. 190.
ἀπράγμων lites fugitans III. Conv. 48. 450. & 451.
ἄπρακτος ἔοικεν I. Vit. Auct. 12. 552.
ἄπρατος ibid. jam editum.
ἄπτει III. Adv. Ind. 27. 123.
Ἀραβίη. κοίλῃ Ἀραβίῃ I. pro merc. Cond. 11. 718.
Ἀργειφόντης Mercurius I. Tim. 32. 145.
ἀργέω I. Prom. 16. 200.
ἀργῆς. ἀργέτι pro ἀργῆτι δημῷ I. Prom. 3. 187.
Ἄργος. τὴν Ἥρην τὴν τοῦ Ἄργει ἐπεθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἀργύφεος. ἀργυφᾶ I. Herm. 40. 782.
ἄργυρος I. Merc. Cond. 26. 685.
Ἄρεως πάγος I. Piſc. 15. 587.
ἀρέσκει. εἰδὼ εἰθέλεις ὑπεῖν ὅπαιθα ἄν μοι ἀρέσειεν I. Herm. 21. 760.
ἀρέσκομαι. ἀρεσκομένῳ II. Gymn. 40. 921.
ἀρετὴ I. Piſc. 38. 607. ἀρετήν τινα I. Tim. 9. 117. ἀρετὴν ἰδοῦσα II. Bis Acc. 21. 819. σὺν τριάδι τῶν ἀρετῶν III. Mort. Per. 3. 327. & 328.
Ἄρης II. Salt. 21. 280.
ἀριθμὸς ἐντελὴς I. pro Lapſ. 5. 731.
Ἀρίσανδρος III. Philopat. 21. 608.
Ἀρίσαρχος I. Jud. Voc. 11. 97. Ἀρισάρχου φαλήρεως ib. 1. 82.
Ἀριστείδης II. Jov. Conf. 16. 639. ἢ δὲ Ἀριστείδου I. Tim. 24. 137.
ἀριστεῖον I. D. Deor. XXII. 3. 272.
σὺν ἀριστερᾷ δὲ III. Hipp. 5. 71.
Ἀριστεὺς I. D. Mort. XI. 1. 377. Ἀριστεὺς II. Salt. 65. 304.
Ἀριστογείτων II. Par. 48. 872.
Ἀριστόξενος ὁ Μουσικὸς II. Par. 35. 862.
Ἀριστοφάνης I. Piſc. 25. 595. Ἀριστοφάνει II. Bis Acc. 33. 832.
Ἀρίστων. τὸ Ἀρίστωνος ἀντισυμποσιάζω II. Lex. 1. 318.
Ἀρκάδες II. Aſtr. 26. 371.
Ἀρκεσίλαος II. Dem. 19. 383.
ἄρκτος. ἄρκτε σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291. ἐπὶ τὰς ἄρκτους I. Herm. 25. 764.
ἅρμα. τελείῳ ἅρματι I. Tim. 50. 164. τὰ ἅρματα ἀναστρέψαντα I. Zeux. 10. 848.
Ἁρμόνιος I. D. Mort. XII. 2. 383.
ἁρμόζω. τὰς τ' γε λύθης φάρμακα ἁρμόσας I. Jud. Voc. 5. 88.
ἁρμονία I. Herod. 1. 831. ἁρμονίᾳ τῷ ἑαυτοῦ I. Vit. Auct. 2. 542.
ἁρμοσῆς. ἐπὶ τὸ ἁρμοστὸν III. Mort. Per. 9. 332. ἁρμοστὸν II. Tox. 17. 525.
ἄροτος. ἐπ' ἀρότῳ παίδων γνησίων & ſimilia. I. Tim. 17. 127.
ἄροτρον I. Tim. 17. 127.

ἀρτ-

ἀρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἁρπαδὸν. τὸ ἁρπεδόνιον δὲ προτίμιον III. Rhet. Pr. 17. 18.
Ἄρριανὸς II. Alex. 2. 208.
Ἀρσάκης. ὁ δὲ Ἀρσάκης &c. I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἄρτάω. ἀρτημώνας II. Amor. 41. 442.
Ἀρτεμίδωρος III. Philopat. 21. 608.
Ἄρτεμις γάρ ἐστιν αὐτῆς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἄρτι δὲ σολοικῶ III. Soloec. 1. 552.
ἀρτίως I. Nigr. 5. 43. ἄρτος ἐγκρυφίας I. D. Mort. XX. 4. 416. ἄρτος λευκὸς I. Merc. Cond. 17. 672. ἄρτον II. Aſin. 21. 588.
ἀρχαῖος II. Phal. Pr. 4. 191. τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ II. Salt. 7. 271. ἀρχαῖον ἀποδίξαι - - ἀρχαῖοι νόμοι. Λυκοῦργον ἀρχαῖον I. Nigr. 3. 42. ἀρχαῖος pro ſtulto, pluribus ib. 41. ἀρχαιστερος τῷ Ἰαπετῷ I. D. Deor. I. 1. 205.
Ἀρχέλαος II. Salt. 44. 294.
ἀρχέτυπον. ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπου δυτιμιώσει I. Prom. 3. 28. εἰκὼν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μιμουμένη ib. εἰ μηθὲν ἀρχέτυπον ἐπιδεῖξαι ταύτης δυναίμην τῆς γραφῆς ib. τὰ ἀπὸ τοῦ ἀρχετύπου καθισκευασμένα ib.
ἀρχὴ. τὸ δὲ σπέρμα ἀρχὴ I. Somn. 3. 62. πλείων ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς ἡ ἀρχὴ ib. 5. ἀρχὴ δὲ τοῦ ἡμίσυ παντὸς ib. ἴσασιν οἱ θεοὶ ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἔργου μέγιστον ib. τοῖς ἐξ ἀρχῆς I. Halc. 2. 179. τὴν ἀρχὴν prorſus, I. Nigr. 26. 66. & II. Q. Hiſt. 15. 20. τὴν ἀρχὴν ab initio, II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. ὧδὴ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται III. Bacch. 5. 79. ἀρχὴν γάρ φαμι II. Par. 27. 856. τὴν ἀρχὴν II. Eun. 6. 354. ὧδὴ τὴν ἀρχὴν I. Tim. 26. 140.
Ἀρχιδίου II. Gall. 10. 717.
ἀρχιπλάσης II. Tox. 39. 547.
ἀρχιτέκτων II. Q. Hiſt. 12. 17.
ἄρχομαι. ἐκ τοιούτων προοιμίων ἀρξάμενον I. Somn. 3. 6. ἄρξατο III. Dea Syr. 17. 464. ἄρξομαι II. Jup. Trag. 15. 658. ἀρχομένης ἔργου III. Hipp. 7. 72.
ἄρχω. ἄρξει τε, I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἄρχων. ἐπὶ ἄρχοντος I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀσαφὴς I. Nec. 7. 465. ib. 464.
ἀσέλγεια. δι' ὅτου καὶ δι' ὀφθαλμῶν I. Nigr. 16. 54.
ἄσης III. Cyn. 1. 539.
ἀσθενὴς. ὅτι ἀν ἀσθενὲς III. Calumn. 19. 150.
Ἄσια. τὴν ἐν Ἀσίᾳ πάλαι ποτὲ III. Mort. Per. 13. 336.
ἄσιος. ἄνθος ἀσίῳ λίθῳ III. Tragop. p. 654.
ἄσιτος III. Philopat. 26. 615.
ἀσκαρδαμυκτὶ βλέποντας & ἀσκαρδάμυκτος, μὴ μύοντας τοὺς ὀφθαλμούς I. Tim. 14. 123.
ἀσκεῖν. ἤσκηται elaborata eſt, III. Dea Syr. 30. 477. ἀσκεῖν συνεβούλευσεν II. Dem. 36. 388. ἠσκημένους inſtructos, ornatos. II. Salt. 27. 284.
Ἀσκληπεῖον I. Herm. 37. 780.
Ἀσκληπιὸς νίος II. Alex. 43. 248. διασπάρον τὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ βοηθήματα I. Somn. 15. 20.
ἀσκὸς. ἀσκὸν δέρειν I. Nigr. 27. 67. εἰς ἀσκὸν ἐμβαλεῖν πλήθη αἵματος I. Somn. 9. 12.
ἀσπάζομαι. ἀσπάζεσθαι φιλήματι II. Alex. 41. 248. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 12. & 13. ἀσπασάμενος τὸν Ναύπλιον ἀπέπεμψα II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἀσπὶς. ἀσπὶδι Ἥφαιστος II. Aſtr. 22. 369.
ἄστορ III. Ep. Sat. 20. 403. ἄσπορα καὶ ἀνήροτα ib. 7. 390.
Ἀσσύριος. τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο πᾶν μοιρίζομεν II. Salt. 58. 299. Ἀσσύριον μυριάκιον I. D. Deor. XI. 1. 231. Ἀσσυρίων ἐξηγήσεται τὸν μῦθον III. Macrob. 4. 210.
ἀστὴρ I. Halc. 1. 178. ἀστέρα σὺ I. D. Deor. IV. 3. 210. ἀπωσπάσαμεν τὸν ἀστέρων ib. XX. 5. 256.
ἀστικὸς. τὸ μὲ ἀστικῶν II. Amor. 12. 411.
ἀστοχία. τὴν περὶ ἀστοχίαν ἰθεράπευεν II. Amor. 16. 415.
Ἀστραῖος II. Lex. 2. 320.
ἀστράγαλος. ἐκ τῶν ἀστραγάλων μάσεις II. Aſin. 38. 607.
ἀστραπὴ συνεχὴς I. Tim. 3. 104.
ἄστυ I. Tim. 8. 115. ἀστεος II. Amor. 6. 404. ὅστις ἐν ἄστει σιδηροφορεῖ II. Gymn. 34. 914.
Ἀσυνάκης I. Sacr. 6. 531. II. Salt. 76. 308.
ἀσυλογίας ἐστὶ ἀπορήσω III. Diſſ. cum Heſ. 5. 242.
ἀσύμβολος III. Rhet. Pr. 26. 29.
ἀσύμφωνος III. Rhet. Pr. 16. 17. II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφάλεια. ἀσφαλείας μαιῆτικῆς II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσφαλὴς I. Nec. 7. 464. εἰς τὸ ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580. ἡμῖν ἀσφαλίσατε II. Icar. 32. 788.
ἀσφαλῶς ἀποῤῥίπτων II. Jup. Trag. 28. 674.
ἀσχημοσύνη. varia de hoc verbo I. Nigr. 8. 48.
ἄσωτος I. Merc. Cond. 20. 677.
ἀτειλὴς I. Herm. 45. 787.
ἄτερ τὸ ἕτερον II. Gymn. 1. 884.
ἀτειρὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτειχῶς prorſus, I. Nec. 4. 462. ἀτειχῶς I. Merc. Cond. 3. 654.
Ἀτθὶς II. Q. Hiſt. 32. 43.
ἄτοπος. ἔτι δὲ ἀτοπώτερον εἴ μιγύοι τις αὐτὰ, ὕσπερ Χαιρήμων I. Prom. 5. 31.
ἄττ II. Amor. 17. 418. ἄττα II. Lex. 21. 346. ἄττα H. Imag. 13. 471. II. Lex. 5. 326. III. Rhet. Pr. 16. 17.
Ἄττελος III. Macrob. 12. 216.
Ἄττης. ὁ τῷ Ἄττῃ I. D. Deor. VIII. 2. 235.
Ἀττικὸς. ὅσα ἰδιωμάτου Ἀττικὰ νομίζονται I. Jud. Voc. 7. 91. Ἀττικὴ ῥιμύτης τοῦ στωμυλματος I. Prom. 1. 24. Ἀττικὸς μακτὴρ ib. 25.
Ἄττις I. D. Deor. XII. 1. 232. II. Icar. 27. 785.
αὖ II. Abd. 12. 170.
Augmentum omiſſum vid. in εὐδωκιμῶν II. Par. 32. & 33. 861. Augmenti neglecti exempla ad III. Hipp. 3. 68.
αὐθάδεσος H. Phal. Pr. 2. 188.
αὐθὶς III. Dea Syr. 26. 472.
αὐλεῖν. αὐλεῖ τῷ κέρατι I. D. Deor. XII. 1. 233. ὃ τοὺς αὐλοῦντας II. Lex. 10. 333. vel potius 337.
αὐλὴ. ὧν τε βασιλέων αὐλαῖς III. Calumn. 10. 138.
αὐλητὴς ὅμιλος II. Aſin. 37. 604. & 605.
αὐλητρὶς I. Tim. 55. 172.
αὐλὶς I. Sacr. 2. 528.
αὔλιος III. D. Meret. XV. 322. τὴν αὔλιον ἀποκλείειν II. Tox. 17. 524.
αὐλὸς. πλαγίων αὐλῶν II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
αὖος I. Tim. 8. 115. I. Nec. 15. 476. ὡς ἤδη αὖος ἦν II. Tox. 16. 523.
αὐτίκα μάλα III. Rhet. Pr. 5. 5.
αὐτοάνθρακος III. Philopſ. 18. 47.
αὐτοδοσίας I. Tim. 54. 170.
αὐτάνυξ I. Tim. 24. 137.
αὐτοπρόσωπον λέγειν II. Jov. Trag. 29. 675.
αὐτὸς I. Nigr. 8. 47. I. Jud. Voc. 12. 97. I. Tim. 43. 155. ib. 57. 174. I. Halc. 6. 182. I. Nec. 15. 476. I. Cont. 17. 514. I. Merc. Cond. 33. 692. I. Herm. 13. 753. καὶ αὐτὸς I. Herm. 61. 803. αὐτὸς αὐτῷ I. Merc. Cond. 30. 689. ὁ αὐτὸς ἐστι Δημοσθένης I. Somn. 11. 16.

αὐτὸς ἂν rectius ἐξ αὐτοὺς ἂν II. Tox. 34. 542. & 543. αὐτὸς δὲ ὁ μὰ Δία I. D. Mort. XVI. 5. 404. αὐτὴ σοι ἐγὼ I. D. Deor. XX. 13. 263. ἐξ αὐτῆ ἔσα ib. XVI. 2. 245. αὐτὸ Solan. vult αὐτοῖ I. Tim. 28. 141. ταὐτὸν I. Vit. Auct. 15. 555. αὐτοῦ I. D. Deor. II. 2. 207. αὐτοῦ ἀνεςάναι II. pro Imag. 9. 489. τὰ αὐτοῦ ἐκείνε II. Q. Hist. 15. 23. αὐτίκ πέρι ὁρανοῦ II. Astr. 1. 360. ἐκ τ αὐτῆς μᾶλιςα III. Hipp. 7. 72. αὐτῷ al. αὐτῷ II. Alex. 60. 264. αὐτῷ τὸ λόγῳ III. Dem. Enc. 32. 514. ἐν αὐτῇ] ἐν αὐτῷ· ἐν ἑαυτῇ sina, I. D. Deor. XII. 1. 234. αὐτὸν I. Herm. 63. 805. αὐτὸν Solan. vult αὐτὸν I. Tim. 33. 146. αὐτὸν II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ἐξ αὐτὸν I. Herod. 5. 835. ἀὸ τι ἐξ αὐτὸν ἀπολαῦσαι vulgo αὐτῶν III. Ep. Sat. 1. 385. κύτὸν ὡς ἐλίζῃς II. Q. Hist. 33. 44. ἐπ' αὐτὸν I. Prom. 13. 196. πρὸς τ αὐτὸν δεσπότην II. Asin. 32. 601. αὐτὴν II. 2. Ver. Hist. 37. 132. κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ I. D. Mort. XVIII. 1. 408. αὐτὸ Ἁρμοῦ πᾶσιν I. Harm. 3. 856. αὐτοὶ γ ἡμεῖς ἐσμὲν I. D. Deor. X. 2. 230. τὰ αὐτὰ τούτοις II. 1. Ver. Hist. 3. 72. τὰ αὐτὰ al. τὰ αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν I. Herm. 45. 786. αὐτῶν II. Gall. 20. 733. ἐξ αὐτὸν ἐκ γυναικῶν I. Prom. 17. 200. αὐτῶν Solan. vult αὐτῶν I. Tim. 27. 141. αὐτῶν II. Astr. 22. 370. & 17. 367. & 1. 360. adde notam Gesn. III. Dea Syr. 45. 484. αὐτοὺς II. 1. Ver. Hist. 6. 74. αὐτοὺς μὲ ἀγνοεῖν ib. 2. 20. 116. καθ' αὐτὰ I. Jud. Voc. 5. 89. αὐτὸς I. Pisc. 32. 601. αὐτὴ δ' ἔτως ἐςὶν ἀγαθὴ II. Par. 17. 853. & 854. αὐτοῦ II. Q. Hist. 62. 68. αὐτὸν vulgo αὐτὸν III. Macrob. 2. 209. & passim.

αὐτουργίαι I. D. Mar. VI. 1. 302.

αὐχέω. ἠὐχεν II. Alex. 42. 248.

αὐχμὸς μιλίχρως II. Ampr. 30. 430. & 431.

αὐχμῶν I. Nigr. 27. 67.

Aphaeresis κυτίλω pro ἐκυτίνη vide III. Dea Syr. 26. 462.

ἀφαιρῶ. ἀφίλατο II. Par. 48. 872. ἀφαιρεθῆ I. Tim. 22. 132. μαχόμδμον τὸ μόγις ἀφαιρούμδμον αὐτοῦ, ἐξ μάλις ἁ παρακλίπτον I. Jud. Voc. 4. 86.

ἄφευκτα II. Jup. Conf. 1. 626.

ἄφθαρτος I. Somn. 10. 15.

ἄφθορος I. Somn. 10. 15.

ἀφίημι I. Herm. 11. 750. ἐκ εἰδὼς ἀφέσω αὐτὸν ἐδὲ ἄκυμον I. Somn. 7. 10. ἀφέντας II. Gymn. 32. 913. ὡς ἀφεῖθη II. Gall. 3. 707. ἀφιθέντα δὲ &c. ib. 706.

ἀφικνέομαι I. Prom. 20. 203.

ἀφιγμένον II. Asin. 26. 595. ἀφιξόμδμα II. Astr. 29. 372.

ἀφίςημι. ἡμῖν ἀποςήσομαι I. Tim. 40. 152.

ἄφοδος. ἀφόδων ἀναγκαίων III. Hipp. 8. 73.

ἀφορμή. ἀφορμὰς τοιαύτας II. pro Imag. 19. 497.

ἀφροδισιάζω. ἰταῖραι ἢ γυναῖκες ἢ τοιοῦτόν τι ἄλλο ἀφροδισιάζον I. Nigr. 14. 53.

Ἀφροδίτη. ἰδὼν Ἀφροδίτης III. Dea Syr. 9. 456. τὴν Ἀφροδίτην αὐτῶν II. Imag. 4. 462.

ἀφύη I. Pisc. 48. 616.

ἀφύης. ἀφυίσατος I. Pisc. 48. 616.

ἄφυκτος II. Q. Hist. 62. 68. ἀφύκτῳ II. Jov. Conf. 18. 640. ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμδμος in inevitabili loco retentus, I. D. Deor. XVII. 1. 246.

ἄφρων I. Halc. 1. 176. ἀφρονέτεροι τ σοφισῶν II. Jup. Trag. 14. 656.

Ἀχαρνεύς. πρὸς Ἀχαρνέας I. Tim. 50. 164.

ἀχθηδὼν II. Tox. 9. 515.

Ἀχιλλεὺς III. Tragop. p. 659.

ἀχλύς. ὥσπερ ἀχλύν τινα III. Calumn. 1. 124. & 125.

ἄχρηςος, ἐκ ἄχρηςόν σοι I. D. Mort. XIII. 1. 391. ἄχρηςα II. Lex. 9. 335.

ἄχρις II. Tox. 13. 520. ἄχρις ἂν II. Icar. 17. 772.

ἀψίκορος III. Calumn. 21. 151.

ἀωρὶ II. Bis Acc. 1. 792.

ἄωρος, ἄωρα δὲ σοι τὰ δᾶρα I. Merc. Cond. 38. 698. & 699.

B.

Βαβυλὼν I. Cont. 23. 523.

βαδίζω. ἐξ καιριᾶσθαι ὁμαίως ἐ βαδίζειν I. Nigr. 34. 76.

βάδισμα. τὸ βάδισμα κόσμιος I. Tim. 54. 170.

βάθος. ἐς ἀγγεῖον τὸ βάθος III. Mort. Per. 35. 356. ἐς βάθος -- τεταγμένοι I. Zeux. 8. 846.

βαθὺς I. Nigr. 35. 77. βαθεῖα νύξ II. Asin. 34. 602. & 603. ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ II. Tox. 39. 544. ὅλως βαθὺ II. Salt. 81. 313. βαθεῖας καλαφίους I. Tim. 4. 152.

βαῖτα. εὔρυθμα βαῖτε I. D. Deor. II. 2. 207.

ὁ Βάκις III. Mort. Per. 30. 352.

βακτηρίᾳ σωτηρίου II. Gall. 1. 708. ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἥξαν III. Mort. Per. 37. 358.

βάκτρον I. Pisc. 1. 570.

βαλανεῖον I. Nigr. 34. 76.

βάλλω I. Nigr. 37. 80. ἐξ ὁ βλῆσις II. 1. Ver. Hist. 16. 83.

βάναυσος. πᾶς τεχνίτης ἀφ' πυρὸς ἐργαζόμδνος I. Somn. 1. 2. τέχνη τ βαναύσου ib. βαναύσος ib. 9. 14. I. Sacr. 6. 531.

βάπται. τὰς βάπτας III. Adv. Ind. 27. 122.

βαπτίζω I. Tim. 44. 157.

βαπτὸς, βαπτὸν ἱμάτιον & τριβώνιον I. Nigr. 14. 53.

βαρβαρίζω. βαρβαρίζουσα γλῶττα ἐκεῖνο I. Somn. 8. 12.

βαρβαρικὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.

βάρβαρος I. D. Deor. XX. 14. 265. I. Vit. Auct. 10. 550. βάρβαρος ἢν ἐξ ἑλιδρος I. D. Mort. IX. 4. 362. βάρβαρος δὲ ib. XII. 3. 385. βαρβαρὸς τις πατρὸς μιμῶν leg. βάρβορός τις I. Prom. 1. 23. τ μηδὲ βάρβαρον II. Lex. 23. 347.

βαρὺς. ἀγγελίαι ἐν ταῖς βαρυτάταις ἐκβάσεσι I. Somn. 2. 3.

βασανος. Pythagoras βασάνους τε πολυπλοκωτάτας ἐ πολλάσεις, ἐξ ἀνακοπὰς πυρὶ ἐξ σιδήρῳ συγκαλυμμένας διαθερμοβεντέσας dicitur I. Nigr. 27. 67.

βασιλεὺς I. pro merc. Cond. 12. 721. I. Prom. 6. 190. βασιλεὺς τραγικὸς I. Nigr. 11. 50. βασιλεὺς τῆς Ἀιγύπτου I. Pisc. 36. 604. & 605. βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις III. Rhet. Pr. 11. 12. βασιλεῦ III. Dea Syr. 17. 464. βασιλεῖ II. Imag. 10. 468. βασιλεῖ τινι III. Adv. Ind. 20. 115. βασιλεῖ τῷ μυτρέλῳ II. Imag. 22. 480. II. Tox. 17. 526. βασιλεῖς -- μάχαι I. Cont. 24. 524.

βασιλικὸς τὸς ἀνθρώπους II. Salt. 64. 302.

βασίλιττα quae & βασίλισσα, & βασίλεια, & βασίλινα I. Jud. Voc. 8. 92.

βάσκανος ἐσα τυγχάνει II. Asin. 11. 579.

βάσος III. Adv. Ind. 23. 118.

βατὰ III. de Dipf. 2. 234.

βάτραλος III. Adv. Ind. 23. 118.

βάτραχος χρυσοῦς I. Merc. Cond. 28. 686.

βαῦνος. βαῦνος κάμινος ἡ ἰσίνη δηλοῖ I. Somn. 1. 2.

βδελυρὸς I. Nigr. 28. 68. I. Tim. 47. 161.

βέβηκ. ὑπὸ τὸ βέβηκος I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

βε-

βίλος. ἔξω βελῶν, & ὑπὸ βελῶν I. Nigr. 18. 57. & I. D. Deor. XIX. 2. 251.
βελὸς. λιὸ τὴν θεσπεσιότ βελοῦ I. Cont. 1. 488. θεσπεσίου βελοῦ III. Philopat. 4. 589.
βῆμα. τὸ βῆμα κατέχων II. Q. Hist. 38. 51.
βία ὑπαρχόντων & ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδίκαιον III. Dem. Enc. 29. 511.
βιαίως ἢ καρτερῶς I. Somn. 6. 9.
βιβλίον. ἀνέγνωκεις βιβλίον I. Herm. 82. 827.
βιβλος. ἡ βίβλος III. Mort. Per. 11. 333. βίβλους τὰς Ὥρας II. Gall. 18. 728.
βίος ἀπράγμων I. Nigr. 18. 57. βίος ἰδιώτης I. Herm. 67. 808. ἄπορος I. D. Mort. XXVII. 9. 444. σκωλήκιος βίος I. Somn. 9. 13. λοιπὸν τὸν βίον I. Pisc. 29. 598. τὸν μέσον βίον II. de Luct. 9. 926. πρὸς τὸ βέλτιον τὸν βίον I. Cont. 10. 503. ἄλλον βίον I. Herm. 78. 822. λαγὼς βίον ζῶν I. Somn. 9. 13. λάβε βίον διαζῆν ib. ἄριστον βίον πωλῶ I. Vit. Auct. 2. 541. ὅσοι βίον εὐτύχουν εἵλοντο I. Nigr. 22. 61. τὸν βίον πεῖσαι II. Icar. 32. 788. χαμαδρίου τινὸς βίον διαζῆν I. Somn. 9. 13. ὠφελησηται τὸν ξενικὸν βίον I. Nigr. 13. 52. βίου πρᾶσις I. Vit. Auct. 1. 540.
βιοτεύω II. 1. Ver. Hist. 36. 99. οἷς ἔοικε ἰδιότευσε βίοις II. Gall. 5. 710.
βιοτὸς II. Phal. alt. 13. 206.
βλασφημεῖν I. Somn. 12. 17. βλασφημεῖν ὕλας ἀμαθέας II. Eun. 2. 350.
βλέπω. ἐς τὸ χρυσίον ἔβλεπον I. D. Mort. XI. 4. 378.
Βλεψίας I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
βλοσυρός. ὁ βλοσυρὸς I. D. Mort. X. 4. 365.
βόθρος. βόθρον ἀρυξάμενος I. Nec. 9. 469.
Βοιωτίας. ὁ Βοιωτίας III. Dem. Enc. 33. 514. & 515.
Βοιωτὸς I. Jud. Voc. 7. 91.
βολή. βολαὶ τῶν ὀμμάτων II. Amor. 46. 449.
βόρβορος differentia βόρβορος inter & πηλὸν I. Prom. 1. 24. ἢ τῷ ὅτι ὁ βόρβορος βαρβαρικῷ τινι ib.
βορὸς. βορώτατος I. Tim. 46. 159.
βόσκω. τὰ κλῦσα — βόσκονται I. D. Mort. V. 2. 346.
βόστρυχος. καθειμένος βοστρύχους I. D. Deor. II. 2. 207.
Βυθούσας. τὰς Βυθούσας παρίσωμεν αὐτοῖς I. Somn. 17. 21.
βυθυτὸν. λεπτὸν ἐσθῆτα λευκὸν ἐβυθύτα I. Nigr. 14. 53.
βυλεύομαι. ἐβουλεύσατο al. ἐβυλεύσατο I. Somn. 16. 21. ὁ βυλευσάμενός τι ib. 11. 15.
βυλὴ II. Tox. 26. 539. αἱ βυλαὶ ἀμφότεραι I. Tim. 50. 163.
βουλησις. βυλήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. Vit. Auct. 13. 553. καὶ εἰ μὴ τοῦτο ἡ παροιμία βούλεται δηλοῦν I. Prom. 2. 27. βούλεται μὲ εἶδεν ἧττον ὁ νόμος ἢ τὸ ὄντος ὄρεξις ib. εἰ γὰ ἐβούλετο &c. II. Tyr. 12. 150. τοῦτο βυλόμην ἂν II. Phal. Pr. 9. 196.
βυλυτὸς. ἀμφὶ βυλυτὸν sub vesperam I. Cat. 1. 621.
βοῦς ἄρσην I. Sacr. 12. 535.
ὁ βράγχος I. D. Deor. II. 2. 207.
Βραυρῶνας II. Q. Hist. 49. 60.
Βραχμᾶνες III. Mort. Per. 25. 348.
βραχὺς. ὀλίγον βραχὺ χρόνον addi non solet I. Somn. 2. 5.
βραχὺν III. Bacch. 2. 76.
βρενδύομαι I. Merc. Cond. 37. 696. I. Nigr. 22. 61. βρενθύρος factum pro ferens. I. D. Mort. X. 8. 367. βρενθυόμενός τι πρὸς αὐτὸν I. Nigr. 6. 44.
βρίφος. ὀλυλύζων ὥσπερ βρέφος I. Somn. 4. 6. πικρῶ βρίφει III. Tragop. p. 644.
Βρομιος. ἐπιχάρης κατ' ἀγυιὰς Ἰσάται ἀρωῖον Βρομίῳ χόρον ἄμμιγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
βροντὴ. βαρύβρομος, & Διὸς βαρύβρομοι βρονταὶ I. Tim. 1. 99. βροντῆς γνωμόνης σκηπτὸς I. Somn. 17. 22. τοὺς δὲ ἐπιφορὰς ἐπαίσιαι αἱ βρονταὶ I. Tim. 1. 99.
βροτὸς. βροτῶν III. Tragop. p. 645.
βρόχος. πρὸς βρόχον I. Tim. 20. 130.
βρυαμολόγος III. Pseud. 24. 180.
Βυζαντίων τεῖχος III. Dem. Enc. 33. 515.
βυθὸς. ὁ βυθὸς δέξει ποικίλον τὸν χρόαν I. Pisc. 50. 617.
βύρσα. ἡ βυρσᾶν τὰς ἐπωλὰς III. Nav. 4. 250.
βωλος. τῶν βώλων I. Tim. 34. 146.
βωμολοχεύομαι I. Nigr. 22. 61.
βωμὸς. ὅλον βωμὸν I. Tim. 42. 154. βωμὸν ἵδρυε ὁ τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. IV. 2. 209.

Γ.

Γάλα ὀρθὸν I. Merc. Cond. 13. 669.
γαλεὸς I. Pisc. 48. 615.
γαλὴν I. D. Mar. I. 3. 290. γαλὴν λιπαρᾷ II. Amor. 11. 408.
γαλήνιος I. Halc. 2. 179.
Γαλιλαῖος III. Philopat. 12. 597.
γαμβρὸς. φυγάδων γαμβρῶν II. Salt. 43. 294.
γαμεῖν I. Tim. 52. 169. ἀδελφὰς γαμοῦσι I. Prom. 16. 199. οὕτε γῆμαι Λαΐδα II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
γάμμα I. Jud. Voc. 4. 86.
γάμος. γάμους τοιούτους I. D. Mort. XIV. 4. 397. γάμου II. Amor. 51. 454. τούτων γάμων II. Asin. 36. 604.
Γαυρολέβης ὁ τῶν Βαιβίων III. Char. 7. 623.
γὰρ II. Amor. 38. 439. ὁ γὰρ II. 2. Ver. Hist. 41. 134. νῦν γάρ μοι II. Gall. 1. 703.
Γάργαρον I. D. Deor. XX. 5. 257. ἡ Ἴδη ὁ τῷ Γαργάρῳ ib. 1. 252.
γαστὴρ. τῇ γαστρὶ μετρεῦντες τὴν εὐθυμονίαν I. Nigr. 15. 54. τῇ γαστρὶ II. 1. Ver. Hist. 24. 91.
γαστρίζω. ἐγαστριζόμην III. Rhet. Pr. 24. 26. & 27.
γαῦρος I. Nigr. 5. 43.
γε Jens. vult σὲ H. pro Imag. 23. 503.
γείνομαι. Δημοσθένης ἐγεγόνει ὁκ χυλωνός τινος I. Somn. 12. 17.
γέλων. ὁ γελῶν II. Bis Acc. 9. 802. & 803.
γελᾶν. ἀν ἐγέλων II. Icar. 18. 773. γελᾷν ὁ τοῖς γιγνομένοις I. Nigr. 7. 45.
γηλοῖος. μὴ γηλοῖον II. Par. 40. 864. γελοῖα ἐπιτάγματα III. Ep. Sat. 4. 388. πολλῷ γελοιότερα II. Icar. 29. 786. γελοιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίως I. Tim. 55. 172.
γέλως. γέλωτα κωμικὸν I. Prom. 7. 34. τὸ γέλωτα ἐ δυνάμενος κατέχειν III. Adv. Ind. 15. 112.
γενεῖον. τὸ γένειον ἀπάπλεως I. Tim. 54. 170.
γενεὰ. ἐξ γενεῶν III. Macrob. 3. 210.
Genitivus declinat. contractorum per ως vide in varr. III. Dea Syr. 8. 495. Genitivus rariſſimus in ὁ φίλων III. Ep. Sat. 9. 392.
γενικὸς I. Catap. 1. 622.
γενναῖον. τὸ & γενναίμην & γεννῶντα μεγαλοπρεπῶς I. Somn. 17. 21. γεγενημένον II. Alex. 14. 222. & 223.
γενικὸς. γενικὰ τὰ μεγαλοφυῆ ἤδη τὰ πάθη I. Somn. 7. 9.
γενικὸν ἄνδρα ib. γενικώτατον μάρτυρα ib.

γε-

γενικῶς I. Cont. 14. 510.
γίν. ἀξίως τὰ γένους I. D. Mort. XXI. 2. 422.
γεραιὸς II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρανος II. Alex. 26. 234. γέρνον ὀρχεῖδ II. Salt. 34. 289.
γέρων II. Alex. 30. 238. γεροντίας II. Abd. 30. 185.
γεῦμα. ἀπὸ τῦ πρώτυ γεύματ. I. Herm. 60. 800.
γεωμετρικὴ II. Salt. 35. 289. γεωμέτρικῶν III. Hipp. 3. 69.
γεωργία I. Prom. 14. 196.
γῆ. ἀοίκητος ἡ δύσις, & Λιβύης διψάδα γαῖαν I. Nigr. 16. 56. ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει I. D. Mar. III. 1. 296. τ' πυραπεδὸς γῆς I. Tim. 56. 174. ἐκ γῆς antea ἐκ τ' III. Dea Syr. 30. 476. τῇ γῇ τ' ἱερεῖον ἀναμοιρύχθαι I. Prom. 9. 192. ἐκ τ γῆν τ Σάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτὰς γῆν ἄλλας ὕστας ἀνέργασεν I. Prom. 11. 194. ἔλαττον γᾶν III. Mort. Per. 39. 360.
Γηρυόνης II. Tox. 62. 566. τὰ ὀξᾶ τῦ Γηρυόνυ III. Adv. Ind. 14. 111.
γίνομαι & γίγνομαι. τὸ γιγνόμενον ἐκ τούτυ λαφύρων I. Somn. 2. 2. γίγνονται III. Dea Syr. 45. 483. βελτίω πολὺ γίγνεσθαι ἂν II. Gymn. 20. 900. & 901. γιγνομένων III. Dea Syr. 1. 452. τὸ γινόμενον II. Tox. 18. 527. γεγενημένοις III. Conv. 20. 433. & 434. τῇ τυράννῳ γενέσθ Ἀσπασίαν II. Gall. 19. 732. γενομένων II. Alex. 48. 254.
γίγνωσκ. γνωτός τι ἀναδοῆσας II. Gall. 1. 702.
γινώσκω I. Scyth. 3. 863. γιγνώσκειν σε χρὴ III. Ocyp. p. 669. ἃ τὰ αὐτὰ γιγνωσκόντων ἑαυτοῖς I. Necyom. 21. 484.
Γλαύκη II. Salt. 80. 311.
Γλαῦκος I. Herod. 8. 838. II. Salt. 49. 296. Γλαύκῳ III. Epigr. 34. 686.
γλαυκὸς, τὸ γλαυκὸν τ' ὀμμάτων I. D. Deor. XX. 10. 262.
γλαυκῶπις I. D. Deor. VIII. 1. 226.
γλαύξ. γλαῦκα εἰς Ἀθήνας φασὶν I. Nigr. 1. 37. ἐπὶ τὴν γλαῦκα I. Harm. 1. 852.
Γλύκων II. Alex. 18. 225.
γλύφω. γλύφειν ἀσεβὲς δυνάμενον I. Somn. 2. 5.
γλῶσσα. ὦ γλώσσης ἀληθῶς νόσημα, & ἀκόλαστον ἕξις γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον I. Jud. Voc. 11. 96. ἀντὶ γλώσσης III. Pseudol. 25. 182. ἀντὶ μιᾶς γλώττης II. Tox. 62. 566. τὴν γλῶτταν αὐτὴν - - ἀποτετμῆσθαι I. Pisc. 2. 572. κατὰ γλῶτταν II. Lex. 25. 349.
Γναφαλλον. ἀμφὶ κόρσας μαλθακὸν γναφαλλον I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564. II. Gall. 30. 748.
γνώμη I. D. Mort. XII. 3. 385. τ' γνώμης μόνης II. Tyr. 14. 152. κεκαρμένοι τὴν γνάμων III. Philop. 26. 614.
γνόφ. γνόφῳ καλυφθέντ. III. Mort. Per. 43. 363.
γνωρίζομαι. ἐπὶ τοῖς ἄριστοις γνωρίζεσθ I. Somn. 11. 15.
γνώρισμα. τὰ γνωρίσματα I. Somn. 11. 16.
γογγύζων III. Ocyp. p. 666.
γοητεία I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένους II. Salt. 63. 301.
γοὴν I. Vit. Auct. 6. 545.
γόνιμ. III. Rhet. Pr. 23. 25.
γοῦν II. Jup. Conf. 4. 629. βούλει γοῦν ἐπαγάγω ib. 7. 630. τ' μέγαν γοῦν III. Mort. Per. 11. 333. & 334.
γράμμα. γράμματα ἐπαιάζουσα I. D. Deor. XIV. 2. 240. γράμματι I. Herm. 40. 783. γραμμάτων Solan. vult χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα II. Tox. 13. 519.
γραμματεύω. ἐγγραμματεύειν Μάμμης III. D. Conc. 14. 537.
γραμματιστὴς I. Merc. Cond. 4. 657.
γραφὴ. καθάπερ ἐπὶ τινὸς γραφῆς III. Calumn. 2. 127. αἱ γραφαὶ III. Nav. 5. 252.
γραφικὸς, οἷον οἱ γραφεῖς τραγελάφους & τὰ τοιαῦτα μιγνύντες γράφουσι I. Prom. 7. 36.
γραφικὸς συντελισθῆ II. Imag. 15. 474.
γράφω I. Herm. 43. 785. τοιαύτην τὴν Δάφνιν γράφουσι II. 1. Ver. Hist. 8. 76. ὧν χωρὶς οὐδὲν καθόλυ τὰ γράφεται I. Jud. Voc. 3. 85. γράψεται γραφὴν ἀσεβείας I. Nec. 2. 458. ἔγραψε III. Epigr. 1. 674.
γρηγορέω. ἐγρηγόρως I. Herm. 1. 740.
γρίφ. γρίφους σωτηθεὶς I. Vit. Auct. 14. 554.
γρυψ I. D. Mar. XV. 4. 326.
Γύγυ χρυσίον II. Par. 58. 881.
Γυθιακὸς III. D. Meret. XIV. 321.
γυμνάσιον. ἀφ' τῦ γυμνασίυ αὐτῶν III. Mort. Per. 3. 327. περὶ γυμνασίων II. Gymn. 1. 883. γυμνασίων τὸ κάλλιστον &c. II. Salt. 71. 307. ἐπὶ τοῦ γυμνικοῦ III. Calumn. 12. 141.
γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 274. & 275.
γυμνὸς. γυμνοὺς ἐπιδεικνύειν χρὴ I. D. Mort. X. 1. 364. γυμνὸν σφαγὴν ὑπέχειν II. Phal. Pr. 5. 192. γυμνὰς τὰ πόλλ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνόω. ὑπὸ τῦ δοκεῖν γεγυμνῶσθ II. Amor. 41. 441.
γυναικεῖ. I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. γυναικεῖόν τι II. pro Imag. 12. 491. γυναικείᾳ τῇ πίττῃ III. Fug. 33. 384. γυναικεῖοι σύνεδοι, *Vorst.* γυναικείᾳ II. Amor. 27. 427.
γυνὴ. ἐγεγόνει ἐκ Γύλωνος τινος ἡ βαρβάρα γυναικὸς I. Somn. 12. 17. γυναῖκα ἀγόμενος τῷ παιδὶ III. Conv. 5. 421. δύο γυναῖκας I. Somn. 6. 8. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. γυναιξὶ τ' ἰμαῖς I. Halc. 8. 184.
γὺψ ἀναπτάμενος III. Mort. Per. 39. 360.

Δ.

Δαδεχία III. Mort. Per. 28. 351.
δαιμόνι. τὴν σοφίαν III. Philopf. 32. 58.
δάκνω. δακὼν τῷ κοπίδι I. D. Mort. XXI. 1. 421.
δακρυχέω. κατὰ δάκρυ χέοντες I. Nec. 9. 468.
δακρύω I. Cat. 12. 634. ἰδάκρυσε μᾶλλον γιλαίως I. Somn. 4. 7.
δάκρυσιν ἀποσάζειν III. Elect. 1. 87.
δακτύλ. I. Cont. 14. 509. III. Philopf. 38. 62. & 63. τὸ δακτυλίων τὸ πλῆθος I. Nigr. 13. 53. δακτυλίους αὐτῶν μεδίμνους I. D. Mort. XII. 2. 382. δακτυλίους βαρεῖς II. Gall. 12. 720.
δακτυλοδακτεῖν I. Somn. 11. 16.
δάκτυλ. I. Cat. 17. 640. τεσσάρων δακτύλων I. Nigr. 33. 75. τοὺς δακτύλους ἐντεμόντες II. Tox. 37. 544. τοὺς δακτύλους παλισπλήκους II. Gall. 31. 748. & 749. δακτύλους προτάνοντας I. Nigr. 21. 58.
δαλὸς II. Salt. 50. 297. δαλόν τινα - - δαλὸς ἀπὸ τῦ βωμῦ I. Tim. 2. 100.
δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δάμις II. Jup. Trag. 4. 645.
Δαμοξέν. I. D. Mort. 1. 3. 333.
Δανάη. Δανάῃ παρθενεύειν I. Tim. 13. 123.
Δαναΐς. ἐς τ' τ' Δαναΐδων pro Δαναΐδων I. Tim. 18. 129. ὁ τ' Δαναΐδων I. Herm. 61. 803.
Δᾶν. Δᾶνι πρόσωπα II. Salt. 29. 285. & 286.
Δαρεῖ. Δαρεῖ II. Jup. Trag. 53. p. 701.

δῆς. δῆλ II. Alex. 47. 252. δῆδις ἦσαν τὰ πολλὰ III. Mort. Per. 35. 356.

Dativo praecedenti ſubjungitur accuſativus III. Elect. 3. 88. f.

δάφ. ἡ φύλλα δάφνης I. Herm. 40. 782. μὴ τ' δάφνης III. Diſſ. cum Heſ. 1. 240. δάφνῃ αὐτὴν καλοῦσιν II. Aſin. 17. 585.

Δάφν. δα v. notam, ſi de accentu ſolicitus es III. Meret. VI. 293.

δὲ I. Merc. Cond. 4. 657. ὁ δὲ II. Aſin. 22. 590. δὲ initio Dial. III. Meret. XIII. 315. ἀντίδοσιν δέ τινα ποιούμενοι II. Jup. Conf. 7. 630. ᾗ παῖδιον δ' ἐποίησαν II. 1. Ver. Hiſt. 15. 82. τὸ μὴ δὲ ἐπιφέλλειν γνώρισμα I. Piſc. 42. 611.

δέησις. τὴν δέησιν II. Bis Acc. 14. 808. δέησιν συγγαμοπατάτῳ ἐδίδου II. Salt. 63. 301.

δεῖ & δέομαι. τοὺς δεομένους ἐπικουρήσας — τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν — τοῖς δεομένοις τὰ δέοντα ἐπαρκέσομι — ἐπήρκων τοῖς δεομένοις τῶ φίλων I. Tim. 5. 109. ἃ γὰρ δεῖ, F. Br. δὴ ib. 28. 141. ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας III. Meret. VII. 296. ἐδεῖ δήσει μὲ ταῦτα ἔχοντα III. Nav. 44. 276. & 277. δεῖν I. Herm. 28. 768.

δεῖγμα I. Prom. 2. 25.

δείδω. δείδιας μὴ ἐνδεὴς τοῦ ποτοῦ ἀποθάνῃς; I. D. Mort. XVII. 2. 406. ἔδδισεν &c. I. Nec. 10. 470. δείδια τοίνυν ἅπαντα I. D. Deor. XII. 1. 234. δείδιὸς γὰρ τρόμων I. Somn. 9. 13. δείδικα δὲ μὴ I. Prom. 5. 30.

δείκνυμι. οἷαν Πολύκλειτος ἔδειξε λευκόλιθον I. Somn. 8. 11. ἔδειξε τοὺς ἄνδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπὶ τινὸς γραφῆς τὰ πάντα προσεοικότας ib. δείξει σε τῷ δακτύλῳ ib. 11. 16. δειξάτω II. Imag. 7. 465. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀπελλῆς δειξάτω κατὰ τὴν παγκάλλη I. Somn. 8. 11. δειξομένῳ II. Alex. 13. 220. & 221.

δειλινός. τὸ δειλινὸν II. Jup. Trag. 15. 658.

δειλός. λαγωῶν δειλότερος I. Somn 9. 13.

δεῖπν. ὁ τῆ δεῖ I. Somn. 11. 15. τὸ δεῖπνον I. Vit. Auct. 19. 558.

δεινός II. Jup. Trag. 48. 695. δεινὸς εἰπεῖν I. Somn. 2. 3. ἐδὲν δεινὸν πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.

Δείνων III. Macrob. 15. 218.

δειπνάριον III. Epigr. 27. 683. & 684.

δεῖπνον φερλικὸν - - ἀφυφορεῖν σὺ τοῖς δείπνοις I. Nigr. 22. 60. & 61. δεῖπνον Ἑκάτης I. D. Mort. I. 1. 330. δεῖπνον παρασκευάζειν II. Dem. 24. 385. τὸ ἐπὶλις δεῖπνον III. Conv. 38. 444. τὸ δεῖπνον ἄρτι σωτικομίζετο II. Gall. 12. 720. δεῖπνα ποικίλα III. Mort. Per. 12. 335.

δικάπηχυς κεραυνὸς I. Tim. 4. 107.

δικάς. τῇ Ἀτικῇ δικάδι I. Scyth. 10. 870.

δίκτρι III. Epigr. 22. 681.

δίλεάζω I. Piſc. 47. 614.

δίλιαρ I. Tim. 22. 136.

δίλτος. ἐς δίλτον ἐμβαλόντες I. Tim. 21. 131.

Δελφοὶ τὰ σὺ Δελφοῖς ἀναθήματα I. Tim. 42. 154.

δίμας Ἰνδικὸν III. Epigr. 19. 679.

δύδρον. ἐπὶ τὸν κόμυλον τ δίνδρων II. 2. Ver. Hiſt. 42. 134. & 135. δίνδρεα πτοαῖς III. Tragop. p. 647.

δεξιόομαι. ἅπαξ ἑαυτὸν δεξιώσασθαι I. Tim. 43. 156.

δεξιὸς τὴν φύσιν I. Somn. 2. 5.

δεξιῶς ἐνίγκαντος III. Conv. 15. 429. δεξιῶς ἐξένιζον II. 2. Ver. Hiſt. 34. 130.

δέομαι I. Merc. Cond. 33. 692. ἃ δέομαι III. Ocyp. p. 671. ἡ φύσεως δεῖται ἐ χορηγίας τυχησᾶς I. Somn. 1. 2. δεῖσθαι τύχης ib.

δέος. τὸ δέος I. Tim. 48. 161. & I. Herm. 27. 766. & 767. μηδὲν δέος II. Gymn. 34. 914. ἐδὲν δέος I. Prom. 6. 190. I. D. Mort. XXVII. 1. 437. εὑρίσκειν τὰ δέοντα I. Somn. 10. 15. δέος γενέσθ ib. ξωιδιῦν δὲ τὸ δέος ἵτε σὺ ἀφανεῖ ὂν διυότατος ib. τὸ δέος παραινέσεως ἄν. ib. τὰ δέοντα πράξαι ib. πλεῖον ἀφεσάτων τῶ τὰ δέοντα εἰδέναι ib. τὰ δέοντα λέγειν ib.

δεῦ & δέομαι. δεήσῃ II. Imag. 5. 462. & 463. II. Icar. 14. 768. III. Conv. 4. 421. δέησιν II. Tox. 47. 553.

δέρμας χρυσοῦν II. Salt. 43. 294.

δέρεα. ἀσκὸν δερεῦν I. Nigr. 27. 67.

δεσμὸς I. Jud. Voc. 11. 96. ὁ ἐπὶ τ δεσμῶν II. Tox. 29. 538.

δεσπότης ὀλιγοχρόνιος I. Nigr. 36. 66. δεσπότης tyrannus II. Tyr. 17. 153. ὑοῖ δεσπότου III. Bacch. 2. 77.

Δευκαλίων. Φαέθοντίς ἢ Δευκαλίωνις I. Tim. 4. 108.

δέχομαι I. D. Mort. XV. 3. 401. δεχώμεθα ἥδη I. Piſc. 42. 611. δέξαισθ' ἂν III. Mort. Per. 24. 346.

δέω. δέων, pro δέον I. Nigr. 26. 65. ποσοῦ γε ἐ δέω III. Pſeudol. 2. 162. ᾗ ἐδεῖτο I. Tim. 49. 162. δεδεῖσθαι, non δεδίσθαι I. D. Deor. XVII. 2. 247. μὴ δεδεμένου τὼ χεῖρε I. Nigr. 19. 57. δεῖν II. Amor. 32. 432.

δὴ I. Tim. 28. 141. ἄγε δὴ, ἴθι δὴ, δεῦρο δὴ I. Somn. 14. 19. ἄπιτε δὴ ib. παλαιοὺς δὴ III. Mort. Per. 27. 350.

δῆγμα. δήγμαῖα II. Gall. 25. 740.

Δήλιος. ἐπὶ Δηλίῳ II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120. & 121.

δημαγωγὸς III. Philopat. 6. 592.

Δημάδης III. Dem. Enc. 15. 503.

Δημήτριος II. Salt. 63. 300. Δημητρίῳ II. Dem. 3. 376. II. Tox. 27. 536.

δημιεργὸς I. Somn. 12. 18. II. Phal. alt. 2. 202. librarii ſunt οἱ τ Κάδμου ᾗ Παλαμήδης τέχνης δημιεργοί I. Jud. Voc. 5. 88.

δημοκρατία I. Tim. 57. 175.

Δημοσθένης ἐγκώμιον III. Dem. Enc. 1. 490. Δημοσθένῃ ib. 2. 492.

δημοσίᾳ II. Dem. 67. 396. οἱ δημοσίᾳ II. Gym. 22. 903.

Δημοναξ. περὶ δὲ Δημωνακτος II. Dem. 2 375.

Ἀφ' τ παίδων III. Patr. Enc. 6. 230. Ἀφ' τῶν ῥητορικῶν ᾗ παιδιᾶν I. Somn. 12. 17.

Ἀφεδοάν. ἐπὶ συνέσει διαβεβοημένοις I. Nec. 6. 43.

διαβολὴ. ἐπὶ διαβολῇ II. Alex. 4. 211. διαβολῇ III. Calumn. 1. 124.

Ἀφεβκολίῳ I. D. Mort. V. 2. 344.

διαδέχομαι I. Cont. 4. 495.

Ἀφάδημα I. D. Mort X. 4. 365.

διαδοχὴ I. Nigr. 26. 66.

διαζευγνυμι. ἀλλ' ἐδὲ παῦλος ἥτις ἂν διαζυγῇ τ σωτηφείσης, ῥαδίως ἕλκει ζυγὸς I. Jud. Voc. 7. 91.

διάθεσις. εἰς διάθεσιν μορφῆς ξύλου ἐπιτήδειον I. Somn. 12. 18.

Ἀφαθήκη. θήξ διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν I. D. Mort. VIII. 1. 358. διαθήκας τινὰς III. Mort. Per. 41. 362.

Ἀφαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.

διαιρέω. διῃρημένον II. Bis Acc. 2. 794.

Ἀφαίρω. διῃρημένος κοτύλας II. Tox. 55. 560. διῃρημένοι τοὺς ἄκοντας ib. 40. 548.

δίαιτα I. Herm. 86. 830. μονῆρης δὲ ἡ δίαιτα I. Tim. 42. 154. ᾗ δίαιταν τὴν Μηδικὴν μετεδιήτησεν ἑαυτὸν I. D. Mort. XII. 3. 383. & 384. πρὸς τὸ καθαρὸν τ διαίτης I. Nigr. 12. 51.

Ἀφαιτάω. διαιτῶντες II. Tox. 23. 530. & 531.

διακόπτω. διακόψῃς II. Gymn. 19. 898.
Διακρίον I. D. Mar. VII. 1. 305.
διακρίδων II. Amor. 3. 400. διακρίδων ἐστι νόημα III. Epig. 1. 674.
Διαλεκτικὴ II. Q. Hist. 32. 44.
Διαλλάττω. ἀλλὰ κἀκείνῳ γ' ὁμοίρῳ διαλλάττεσθαι I. Prom. 1. 25. σὺ δὲ δὴ τούτῳ διήλλαξαν ib. πλὴν εἰ μὴ διαλλάττοιτο Ib.
Διαλλάττω. διαλλάττουσας II. Abd. 10. 168. διαλλάττοντας II. Jov. Trag. 38. 686.
Διάλογος I. Prom. 5. 30. Λυκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1.
Διαλύω. ὧν τὰ μὲ σώματα δίλυσιν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57. διαλύσωμεν II. Bis Acc. 14. 808.
Διαμείβω I. D. Mort. XXI. 1. 421. προστρέψατό μὲ μὴ διαμείψειν I. Nigr. 10. 49.
Διαμνημονεύω I. Nigr. 6. 44.
διανέμω I. Tim. 49. 162. αἱ μὲ διανομαὶ III. Nav. 24. 264.
Διαπείρω. διαπείρας τῷ ἀέρῳ I. Merc. Cond. 29. 688. διαπείρασα II. Tox. 14. 521.
Διαπέτυμι. διαπεπταμένης I. D. Mort. XII. 5. 387.
διαπταίω. πλείονα διαπταίσας I. Somn. 8. 12.
Διαρρήγνυμι I. Tim. 40. 150.
διασείω. διασεισαμένη II. Bis Acc. 1. 793.
Δίασια festum Jovis I. Tim. 7. 114. τὸ Διασίοις III. Char. 1. 619.
Διασκαίω I. Prom. 8. 191.
διασκευάζω I. Nec. 16. 478.
Διασπείρω I. Somn. 15. 20.
διασύρω. διασύρουσι τοὺς τραγικοὺς I. Jud. Voc. 7. 90.
διαχίζω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
διασώζω II. 2. Ver. Hist. 35. 130.
Διατάττω. διατάττεσθαι II. Jup. Trag. 38. 686.
διατείνω. τοῦτο τέκνωμα διατείνειν I. Somn. 2. 3. φιλῶν γὰ διατείνεσθαι I. D. Deor. IV. 5. 212.
Διατίθημι I. Nigr. 6. 45. Vis hujus verbi multis declarata. ib. 38. 80. & 81. διατιθεῖσι II. Amor. 27. 426. εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθεῖη ἐμοὶ II. Gymn. 6. 886. σωσαῦτά μοι διατίθης III. Pseudol. 25. 181. διατιθέντων II. Gymn. 38. 919. & 920.
Διατρίχω. διαδραμεῖν III. Philopat. 17. 603.
Διατρίβω. τὸ μεσαγορίῳ ποιεῖται τὰς διατριβὰς I. Nigr. 18. 57.
Διατρίβω. ἤδισα διατρίψῃ I. Scyth. 7. 867.
διαυγὴς I. D. Mar. III. 2. 297.
Διαφέρω. διαυγεῖν τὰ πολίτικα I. D. Mort. XII. 1. 380. διαφέρομεν v. not. III. Dem. Enc. 43. 521. ἔδοξεν ἦθος καὶ πολιτείᾳ διαυγεῖν I. Nigr. 3. 42.
Διαφεύγω. ἐδημόσια μηχανὴ τῇ διαφυγεῖν I. Pisc. 4. 573.
διαφθείρω I. Merc. Cond. 39. 699. διεφθορότα ἄσωμάτα I. Nigr. 15. 54.
Διαφυλάττω. διαφυλάξουσι II. Tox. 3. 511.
διαχέω I. D. Mar. III. 1. 295.
Διαχέω I. Cont. 23. 520. & seq.
διδασκαλεῖον. αἱ τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν I. Somn. 1. 1.
διδάσκαλος ὢν III. Conv. 6. 422. ἢ διδασκάλου usitatius esse quam διδασκάλης I. Somn. 1. 1.
δίδυμι. ἰσχὺν - - ἔδωκα I. D. Deor. VII. 4. 224. δὸς χὴ τὴν ἑτέραν (χεῖρα) I. Somn. 9. 12. τί ἂν δῴη τις ἀνθρώπῳ, τὴν &c. III. Cyn. 17. 548. ὧν τινα αὐτῷ τέχνην δοτέον I. Somn. 1. 2.
διείρω. διειρομένων Gr. mavult διηγορμένων at non opus II. Tox. 33. 541. διεῖρον ib. 43. 551.
διεκδύνω. πειρᾶν διεκδῦναι I. Herm. 65. 807.
διεκπαίσας II. Tox. 61. 564.
διεκπεραιόομαι. διεκπεπληρωμένον III. Philopat. 1. 585.
διέξειμι I. Nigr. 9. 49. χὴ ὡς ἐπιτρατὰς τὸ κάλλιον ἐπελθόξατο διεξιὼν I. Merc. Cond. 37. 696. διεξιόντος III. Philopf. 5. 33.
διεξέρχομαι. ἐπιδιέξηται & διεξέλθοι I. Herm. 24. 763. διεξελθον II. Tox. 34. 543.
διευθύνω. διευθύνατε τα ῥηθέντα I. Nigr. 9. 49.
διευκρίνω. διευκρινοῦντα II. Gymn. 25. 908.
διηγοῦμαι II. Amor. 16. 416. τί ἂ διηγῇ μοι, I. Herm. 13. 752. διηγούμεθα II. Amor. 42. 444.
διθύραμβος. ποιηδιδάκτων διθυράμβων I. Tim. 46. 159.
δίκημι. δίκησιν αὐτὸς I. D. Mar. V. 2. 301.
διϊχνέομαι I. Herm. 31. 771.
δικανικὸς. φορτικὰ μὲ, χὴ δικανικὰ, ἀλλᾷ δὲ I. Somn. 17. 21.
δικαστήριον. τὸ τῦ Μίνω δικαστήριον I. Nec. 11. 470. ὡς τὸ δικαστήριον σωισθῆναι II. Tox. 18. 526.
δικαστικὸν II. Bis Acc. 23. 822.
δίκελλα. ἐπιμετρήσας τῇ δικέλλῃ I. Tim. 57. 175.
δίκη I. Pisc. 40. 608. δίκη φωνήσαν I. Jud. Voc. 1. 82. ὥσπερ τ' δίκης III. Philopat. 16. 602. μήτε δίκῃ δικάσῃς III. Calumn. 8. 136. bis, & 137. δίκῃ κάρτος II. Asin. 23. 591.
δίκαιον I. Tim. 12. 120.
δικαιοσύνη I. Cont. 1. 490.
δικμοιρίτης III. Cron. 15. 397.
Διογένης I. D. Mort. XXI. 2. 422.
Διονύσια I. Pisc. 14. 585.
Διονυσιακὸς. Διονυσιακὴ ἐλευθερία I. Prom. 6. 34. Διονυσιάδαι II. Salt. 22. 280.
Διονύσιος I. Jud. Voc. 7. 90. I. Prom. 6. 31. λέγεῖ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως III. Adv. Ind. 15. 112.
Διόνυσος III. Mort. Per. 4. 328. ἐδὲν γὰ πρὸς τ' Διώνυσον I. Herm. 55. 796.
διοπετὴς II. Icar. 2. 753.
διορύσσω I. Tim. 53. 169.
Δῖος II. Alex. 40. 247.
Διοσκόρω II. Gall. 20. 733. III. Meret. XIV. 321. & 322.
Διόσκουροι III. Char. 6. 621. διοσκούρων III. Conv. 32. 440.
διπλοῦς τὴν φύσιν I. Prom. 7. 37.
δίς. δὶς ἀφ' ἑκάστων I. pro merc. Cond. 11. 719.
δισκοφόρος. τὴν δισκοφόρον III. Philopf. 18. 45.
δισπλασιάζεις III. Soloec. 5. 563.
διστολογέω. ἐ διστολογῶν I. Somn. 8. 12.
δισύλλαβα II. Bis Acc. 22. 821.
διφθέρα quid & ἐναψάμενος διφθέρων ac simil. I. Tim. 6. 110.
δίφρος I. Prom. 5. 30.
δίψα I. D. Mort. XVII. 2. 407.
δίψαλος. δίψαλον θρυαλλίδιον I. Tim. 14. 124.
δίψάω. δίψῶν I. Nigr. 27. 67. I. Herm. 60. 801. δίψῶν ποιεῖν II. de Luctu 16. 929.
δίωκων II. Gymn. 19. 898. διώκοιμι II. Amor. 22. 422. διώκοιτο ἐ κατίλαβον I. Herm. 77. 821.
Δίων I. Herm. 9. 749. I. Vit. Auct. 19. 558. ὁπότε Δίωνος &c. I. Nec. 13. 474.
δόκος. κεῖν τ' δόκους III. de Domo 27. 206.

δοκίω I. D. Mort. XXX. 3. 454. I. Scyth. 11. 872. δοκῶ μοι &c. I. Herm. 63. 805. ἢ σὺ δοκεῖς τραμώτατον &c. III. Cyn. 13. 546. δοκεῖ II. Aſtr. 9. 364. καί μοι δοκεῖ vide nott. I. Sacr. 1. 526. ὡς ἐδόκει I. Somn. 17. 22. ἔδοξεν ἀμώτατος εἶναι ib. 2. 3. δόκει II. Icar. 12. 764. II. Par. 1. 837. δοκεῖν III. Dea Syr. 1. 451. εἰ τὸ δοκεῖν μᾶλλον ἢ εἶναι σπουδάσαιμεν I. Nigr. 22. 60. δοκεῖν οἰκήσεις δεῖν III. Philopſ. 39. 64. δόξασά τι ἢ Παιὼς ὀργὰς ἢ τινος θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. δόξαι cum placuiſſet II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78. ᾗ δόξαν II. Amor. 11. 498. λέγειν ἕκαστα δόξαι III. Char. 22. 632. διδόχθω I. Tim. 42. 154.

δοκιμος. λυκίων τοῖς μάλιστα ὁμοίως δόκιμος I. Somn. 2. 4. τῷ δοκιμωτάτῳ I. Scyth. 3. 863.

δολιχος II. Q. Hiſt. 30. 41.

δόμος ἡμιτελὴς I. D. Mort. XIX. 1. 410.

Δορκὰς Λιβυκῆς II. Amor. 16. 414.

δόρυ. ἐπὶ δόρυ III. Meret. IX. 305.

δορυφορίαι I. D. Mort. VI. 3. 350.

δορυφορία. δορυφορίας II. Par. 59. 881.

δυτὴς. δοτῆρας ἱέναι I. Prom. 18. 201. & III. Diſſ. cum Heſ. 3. 242.

δουλεία πολυετὴς I. Merc. Cond. 17. 672. ἐς τὴν ὁμοίαν δουλείαν ἐπανάγειν II. Abd. 12. 170.

δουλεύω. ἐν δουλείᾳ I. Herm. 8. 746. τὸ δουλεύειν II. Abd. 25. 181.

δουλοπρεπὴς I. Nec. 14. 475.

δοῦλος. δοῦλοι γὰρ II. Aſin. 5. 572.

δυτέα II. Q. Hiſt. 22. 30.

δρακίοις II. Amor. 19. 419. βροντοποιοῖς III. Philopat. 24. 613.

δράκων II. Aſtr. 23. 371. τοὺς δράκοντας ἴφη &c. II. Q. Hiſt. 29. 38. & 39.

δρᾶμα I. Nigr. 24. 64. δρᾶμα πολύμυθον I. Prom. 5. 31. δρᾶμα τὸ βιβλίον v. notas III. Dem. Enc. 28. 510. καί τοι τὸ δραμάτων ἓν ἰχθύων I. Nigr. 8. 47.

δραπέτης στιγματίας, ὡς ἂν τὸ δραπέτην τὰ στίγματα, ὕτω τὴν μοιχαλίδα δείκνυσι τὰ ἀνθρώπεια I. Tim. 17. 128.

δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.

δραχμὴ II. Alex. 23. 230. ἐπὶ διακοσίαις δραχμαῖς I. Merc. Cond. 35. 694.

δρέπομαι. τὸ ἡδὺ τῆ δρεπομένῃ III. de Domo 9. 195.

δρομύτης. ἐς τὴν Ἀτθικὴν δρομύτητα τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.

δύναμαι. ᾗ δύναται I. D. Mar. IX. 2. 312. & 313. ἕως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. δυνήσεται σώζειν ἑαυτὸν ib. 8. 845. δυνάμει II. Abd. 24. 181.

δύναμις. τὰς ἐν ἀδυνάτων δυνάμεις μιγνύμενας ὕστας I. Halc. 8. 183. δυνάμεως II. Q. Hiſt. 52. 63. δύναμιν δέ τινα II. Par. 8. 845.

δυνατὸς. εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν II. Jov. Trag. 24. 669.

δύο. ᾗ ἄμφω δύο I. Prom. 2. 187. δύ' ὄντες I. Cont. 4. 195. δύ' ὄφλω II. Alex. 23. 231. δυοῖν III. Macrob. 12. 216. δυοῖν θάτερον III. Ep. Sat. 37. 416. ὑπὸ δυοῖν τούτοιν II. Alex. 8. 215. εἰς δύο III. Meret. XIII. 317. εἰς δύο διαιτᾶν II. Tox. 54. 559.

δυσάντητος. δυσάντητον & ἀπότροπαιον I. Tim. 5. 110.

δυσάλγητος I. Piſc. 17. 588.

δυσέρως. σοῦ δυσέρωτος I. Tim. 26. 138.

δυσκίνητος ἦν περὶ τὰς διαλήξεις I. Somn. 2. 3.

δύσπαρις inominatus Paris I. D. Mort. XIX. 1. 411.

δυσσεβὴς. τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ δυσσεβέσι I. Nigr. 24. 63.

δύστηνος. τίπτ' αὖτ' ὦ δύστηνε - - ἄλυθες I. Nigr. 17. 57.

δυχερὴς. ἐπόσσα ἂν ᾖ δυχερῇ III. Rhet. Pr. 18. 19.

Δωριὰν III. Adv. Ind. 15. 113.

Δωρὶς I. D. Mar. I. 1. 288.

δῶρον. ἄδωρα ἔν σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 697.

E.

Ἔαρ. ἔαρος ἱέναι ἐσαμβολὰς I. Nigr. 9. 49. τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ᾗ τὸ ἔαρ τῶν στιφῶν ib. 13. 52.

ἑαυτὸν. ἑαυτοῦ II. Aſtr. 14. 366. ἑαυτῷ Solan. ἐμαυτῷ ſed non opus I. Cat. 9. 631. ἑαυτὸν ἐάσαι ὄνον II. Aſin. 13. 581. ἑαυτὸν pro ἐμαυτὸν ib. 31. 601. ἑαυτοὺς ſe invicem, II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.

ἐάω. ἐᾷ λέγειν, ἐασάμεις I. Tim. 4. 106.

ἑβδομηκοντούτης II. Alex. 34. 242.

ἑβδομος. περὶ τὴν ἑβδόμην II. Q. Hiſt. 1. 1. ἑβδόμῃ I. Jud. Voc. 1. 82. ἑβδόμῳ III. Pſeudol. 16. 174.

ἑβραῖος II. Alex. 13. 221.

ἔβρος μὲ ἔστ' III. Fug. 25. 377.

ἐγγαστρίσθης II. Lex. 20. 345.

ἐγγράφω. ἐγγράψας III. Philopſ. 38. 64.

ἐγγύνης I. Catap. 10. 631.

ἐγγύς. ὁ ἐγγὺς ἰφθόστης I. Somn. 1. 2. μηδὲ ἐγγὺς ἔντα II. Aſin. 6. 574.

ἐγείρω. ὁ Καλλίνικος Ἄλκηστιν τελευτήσασαν ἤγειρε I. Somn. 17. 21.

ἐγκαλύπτω. ἐγκεκαλυμμένοι I. Vit. Auct. 22. 562.

ἐγκαλαμίγνυμι. λευκὸν ἐγκαλαμίξῃ Φαρμάκῳ I. Pro. 7. 34.

ἐγκεράννυμι. χρωμάτων ἐγκερασμένη φύσις I. Prom. 7. 34.

ἐγκέφαλος II. Alex. 15. 223.

ἐγκέπτω. μετ' ὀδυρμοῦ - - τὴν φωνὴν ἐνεκέντει I. Somn. 4. 7.

ἐγκυλίσασθαι III. Hipp. 6. 72.

ἐγκυκλίοις III. Tragop. p. 650.

ἐγχαίνω. ἐγχαίνειν ἰδιώταις ἀνθρώποις III. Mort. Per. 13. 339.

ἐγχειρίζω. ἐγχειρίσας I. Tim. 32. 145.

ἔγχελυς I. Tim. 29. 142. ἐγχέλυες I. Piſc. 12. 581.

ἐγχέω. ἐγκέχυται τὸ ὕδωρ I. Piſc. 24. 594. ib. 28. 597.

ἐγχωρίζω. τὰ ἐγχωρίζοντα utenſilia *Ciceroni* & *Tacito*, vox apud Graecos bonos ſcriptores haud obvia teſte *Graevio*. II. Q. Hiſt. 22. 31.

ἐγὼ I. Prom. 16. 199. I. pro Lapſ. 1. 725. ὀλίγον ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν III. Mort. Per. 40. 360. ἐγὼ δὲ ἐγὼ αὐτὸς &c. ib. 45. 364. ἐμοὶ δοκεῖ II. de Luctu 5. 924. λαβόντες με II. Aſin. 16. 583. ἡμῶν *F. G.* ὑμῶν I. Prom. 19. 202. καθ' ἡμᾶς I. Tim. 7. 113. ἐφ' ἡμῖν I. Vit. Auct. 21. 560. ἡμῶν οἱ πλείους III. Adv. Ind. 3. 100. πρὸς ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. & 118.

ἔζω. ἐπὶ Διὸς δεξιὸς ἧσαι I. Somn. 2. 4.

ἐθέλω. ὕτοι ἐθέλουσιν &c. I. Scyth. 10. 870.

ἐθελοκακῶν. ἐθελοκακεῖ al. ἐθελοκακίαι male. I. Somn. 18. 23.

ἔθος. ἔθους τῇ μαγίσῃ II. Dem. 51. 392. ἔθη ὅλα μακροβιώτατα III. Macrob. 5. 210. τὸ ἔθεσι III. Philopat. 17. 602. & 603.

εἰ. εἴ γε μέμνημαι I. Herm. 24. 762. εἰ δὲ II. Abd. 18. 174. εἴ δέ τις II. Par. 42. 865. εἴ πῃ III. Rhet. Pr. 6. 6. εἴ τις II. Q. Hiſt. 39. 53. εἴ τινα εὔφορμα γραῦν III. Meret. IV. 286. & 287. εἴ τύχοι II. Amor. 42. 443. εἰ ψεύδεται I. Herm. 20. 758.

εἶα. Ejus varias ſignificationes vide III. Tragop. p. 656.

εἰδέω. τὰ κατ' αὐτὸν εἰδέναι I. Nigr. 6. 44. εἰδέτω I. Herm. 35. 776. εἰσιόδε δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379. ἢ μὴν οὔ εἰδέναι χρὴ I. Herm. 63. 804. ἀπαθὴς αὐτὸν ἥδεσαν I. Somn. 9. 14.

εἰδήμι. ἤδεισαν III. Conv. 28. 438. οἶδε II. Salt. 65. 303. λέγων πάνυ με εἰδέναι II. Alex. 55. 259. οὐκ οἶδ' ὅπως I. D. Mar. III. 1. 295. τίς γὰρ ὅλως οἶδε I. D. Mort. I. 1. 329. οἶσθά πως ἢ αὐτὸς I. Prom. 2. 26. χάριν εἰσομαι I. Cat. 29. 650. ἰσίσον δὲ ἢ ὅτι ὁ πάνυ ἥρπται χαίρων I. Jud. Voc. 7. 90.

εἰδῶ γράφουσι III. Herc. 1. 82.

εἰδῶ I. D. Mar. XV. 1. 324. I. Herm. 27. 766. εἶδεν ὅταρ I. Somn. 17. 22. εἰ μὲ γὰ εἴδεις II. Salt. 5. 269. πάνθ' ὅσα ἦν, ὅσα τ' ἐστὶν, ἰδ' ὅσα τε ἔσται ὀπίσσω I. Somn. 10. 15. οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν I. D. Deor. IX. 1. 227. ἰδὼν μόνων I. Tim. 43. 155. ὅπως ἴδῃς al. εἰδῇς I. Somn. 15. 20. εἰγε ἢ ἰδεῖν I. Cont. 5. 496. ἰδὼν εἶδον I. D. Mar. IV. 3. 300. ὁ τὰς τῶ θεῶν εἰκόνας ἢ μόνον ἰδὼν, ἢ μόνος δείξας I. Somn. 8. 11. ἀλλ' ἦν ἰδοὺ I. Pisc. 51. 618. εἰσαιτο v. not. Gesn. III. Ner. 2. 638.

εἰκάζω. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν I. D. Mar. XV. 2. 324. & 325. εἰκάζων III. Philopsf. 24. 52.

εἰκαιής. τῶ μελλόντων — ἄρις εἰκαιὴς I. Somn. 10. 15.

εἰκὸς ἔτι I. Herm. 59. 800. εἰκὸς ἡμᾶς παρέξειν I. Merc. Cond. 19. 674.

εἰκοσάπηχυς κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 4. 440.

εἴκοσι ἐκτὼ II. 1. Ver. Hist. 40. 102.

εἰκότως II. Q. Hist. 40. 53. εἰκότως τῦ καλαράτυ τὰ ἴπη III. Fug. 30. 382. εἰκότως hic est πρὸς τὴν εἰκόνα I. Somn. 2. 5.

εἶκω I. Nigr. 10. 49. ἐοίκαμεν ἡμεῖς I. Halc. 3. 179. εἰ φειττά μοι λίγειν ἐοικας II. Amor. 1. 398. ἔοικε II. Jup. Trag. 27. 672. τῷ ἐοικέναι &c. II. Salt. 65. 303.

εἰκὼν I. Nigr. 29. 68. ἡ εἰκὼν τοιαύτη σοι ἀνακείσθω II. Imag. 18. 478. ὁ θεσπιγνὴς τῦ εἰκόνος III. Calumn. 5. 132. εἰκόνες II. Imag. 1. 458. II. Alex. 18. 225. εἰκόνας III. Mort. Per. 41. 361. & 362.

εἴλη. πρὸς τὴν εἴλην θέρεος II. Lex. 2. 320.

εἶμι. ἴμεις I. Herm. 68. 810.

εἰμὶ I. Prom. 16. 199. ἐστὶ II. Gall. 33. 750. ἔσ' ἂν τὸ ὑγιαίνειν I. pro Lapsi. 11 735. εἰ μηκέτ' ἐστιν II. Tyr. 11. 148. χρεὼς ἐσι II. Amor. 42. 444. ὁποῖά ἐστιν I. Herm. 61. 802. ἰσθ' ὅτι I. Prom. 18. 201. ἦν II. Amor. 12. 410. ὃ γὰ ἦν καλαβὰς II. Asin. 30. 598. & 599. προσθῦ ἴσῃ πεπονηκὼς II. Gall. 1. 704. ἴσαι πάντα II. Alex. 22. 230. ἴσαι ταῦτα II. Icar. 22. 777. εἰὴ II. Par. 6. 844. εἶεν I. Pisc. 22. 591. εἶεν ἐπιδιώνυσ I. D. Mort. XXIV. 2. 430. εἶναι I. pro Lapsi. 5. 730. item I. Scyth. 8. 867. & III. Nav. 43. 276. τό γε νῦν εἶναι III. Saturn. 1. 385. εἶναι εἶμαι O. οἶομαι εἶναι I. D. Mort. XIV. 5. 397. αὐτοῦ εἶναι I. Nigr. 26. 66. εἶναί τις ἔδοξεν I. Pisc. 6. 576. ὁ δὴ σαυρὸς εἶναι &c. κατὰ τοῦτο εἶναι ὁ ξυμφέρομαι — εἶναι πρὸ ἐδοῦ γέγονεν I. Jud. Voc. 12. 98. εἶναι ἐπ' αὐτῇ II. Asin. 47. 615. αὐτὸ εἶναι F. G. mavult ἴσι sed, me judice, non opus. I. Prom. 12. 195. Ἀρχίας ἂν III. Dem. Enc. 47. 525. ἃς τυγχάνεις ἔσα τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 3. 289. σὺ μὴ ὄντων III. Philopat. 13. 599. ὄντας Solan. ἰόντας I. Prom. 21. 194.

εἶπα II. Amor. 49. 452. II. de Luct. 15. 928.

εἴπερ τι ἄλλο II. Tox. 3. 510.

εἶπε ὠδεσθῶσι II. Asin. 47. 615.

Εἰραμαύσης v. notas III. Philopat. 20. 607.

εἰρεσία τῦ πτερῶν I. Tim. 40. 151.

εἰρέω I. Tim. 26. 138.

εἰρήνη γὰ I. D. Mort. IV. 2. 343.

εἰρηνικὸς. εἰρηνικώτερόν ἐστι II. Imag. 1. 459.

εἴρων. εἶπτε εἴρωνες σὺ τοῖς λόγοις I. Prom. 1. 24. Ἀθηναῖος εἴρωνες σὺ τοῖς λόγοις ib.

εἰρώνεια I. Prom. 1. 24.

εἷς εἰμι καγὼ III. Tragop. p. 649. εἷς ἀὴ III. Ep. Sat. 25. 407. εἷς σὺ τῦ πολλοῦ δήμυ I. Somn. 9. 13. μία σπυδὴ I. Prom. 6. 34. μιᾶς δὲ II. Alex. 46. 251. ἓν in Edd. cu male III. Dea Syr. 35. 480. ἑδέ τι I. Vit. Auct. 6. 545. ἑνὸς ὅτῳ σὺ μορίοις I. Herm. 28. 769. ἀφ' ἑνὸς III. Conv. 32. 440. ἑνὸς ἀποδόντα ἑκατὸν III. Macrob. 23. 225. ὡς λόγῳ τὲ ἐφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀναίρίψομεν τ κῦδος I. Harm. 3. 855. ἓν ἑνὶ ὠδεσθέμεν II. Q. Hist. 2. 3. ὧν ἕνα III. Macrob. 7. 212.

εἰς pro σὺ II. Asin. 39. 607. εἰς ἐμὲ ἀπιδὼν II. Icar. 23. 778. καλαλύομεν εἰς II. Asin. 17. 585. ὑπερίζεις εἰς II. Salt. 24. 283. εἰς μεσικοῦ II. Amor. 44. 447. εἰς πλούτυ III. Epigr. Omiss. p. 692. εἰς διδασκάλυς usitatius quam εἰς διδασκάλους I. Somn. 1. 1.

εἰσαγγέλλω. εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅστις τε εἴη I. Nigr. 2. 40.

εἰσάγω I. Nigr. 31. 74.

εἰσιδὼν. εἰσιδών με III. Herc. 8. 86.

εἴσιμι. εἰσίναι II. Tox. 37. 546.

εἰσίρχομαι. εἰσῆλθε δὲ μὲ φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26. εἰσελθόντας ὑποδέχεται III. Hipp. 6. 71.

εἰσποιέω. εἰσποιεῖτε Φέρσῆς αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349.

εἰσπράττω II. Par. 52. 877. ἀργύριον εἰσπράττω I. Prom. 6. 33.

εἰσφέρειν II. Gall. 21. 734.

εἴσω. ἐς τὸ εἴσω τῦ σωμάτος I. D. Mort. XIII. 3. 392.

εἶτα I. Herm. 48. 789. εἶτ' ὁ δικαίως II. Amor. 43. 444. & 445. & 446. εἶτα αἱ χίλιαι ἧς &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408.

ἐκ. ἐκ βασιλέως ab imperatore II. Eun. 3. 352. ἐκ τῶν σκιλοῖν II. Gymn. 1. 884.

ἕκαστος ἑφιεὺς I. Herm. 26. 764. ἕκαστον II. Abd. 4. 163. ὡς ἕκαστος II. 1. Ver. Hist. 15. 81. II. Astr. 7. 363.

Ἑκάτη. Ἑκάτης δεῖπνον I. D. Mort. I. 1. 330.

ἑκατι I. Pisc. 3. 573.

ἑκατόμβοη I. Sacr. 2. 528. ὁ τὰς ὅλας ἑκατόμβας scil. θύων I. Tim. 7. 113. ἑκατόμβας παρισᾶσιν II. Icar. 24. 781.

ἐκβάλλω I. Nigr. 8. 47. II. 1. Ver. Hist. 41. 103. δῆμυ παίγνιον ἐκβαλλόμενον I. Nigr. 8. 48.

ἐκδιδάμι. ἐκδομᾶι τινὸς Ἑρμοῦ I. Somn. 12. 18. ἐκδιδόσας III. de Electr. 2. 88.

ἔκδοτος II. Bis Acc. 21. 819.

ἐκεῖνος I. Tim. 31. 145. I. Merc. Cond. 10. 666. II. Par. 12. 850. ἐκεῖνός ἐστιν I. Herm. 41. 784. ἐκείνη II. Jup. Conf. 10. 634. παρ' ἐκείνης ἣν ἀπέχομαι I. D. Mar. III. 2. 297. κἀκεῖνό τι θεσπέσιον III. Pseudol. 27. 183. & 184. ἐκεῖνο malit quis ἐκεῖνοι II. Asin. 12. 581. ἐκεῖνον εἶναι I. pro Merc. Cond. 4. 711. ἐκεῖνο δέ σι φημι II. pro Imag. 19. 496. & 497. κἀκεῖνα III. Adv. Ind. 25. 120. ἐκείνης J. Br. ἐκείνης I. Nigr. 23. 61. ἐκείνης ἐπισκοπῶν III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκχειρία quid I. Tim. 3. 104.

ἐκθύησκω II. Q. Hist. 20. 28.

ἐκθορίαν. ὁπὸ μητρῶων λύθρων τοιοῦτος ἐξέθορεν I. Prom. 4. 29. ὁπὸ τ ἰσθμὸς ἄζωστος ἐς αὐτοὺς ἐξέθορε ib. ἐκθορεῖν I. Herm. 71. 813.
ἐκκαθαίρω τ βίον I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἔκκαυμα. ὑπὸ τ ἐκκαυμάτων I. D. Mar. XI. 2. 317.
ἐκκλησία. πρυόθουσαν οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν I. Necyom. 19. 482.
ἐκκολάπτω. ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους II. 1. Ver. Hist. 22. 88.
ἐκκόπτω. ἐξεκέκοπτο II. Jov. Trag. 16. 661.
ἐκκράζω. ἐκκεκραγέναι III. Adv. Ind. 20. 115.
ἐκκρεμαννύω II. Jup. Conf. 4. 629. ἐκκρεμαννύμεναι II. Tox. 6. 512.
ἐκκωφόω. ἐκκεκώφωκε τὰ ὦτα, & simil. ἐκκεκωφωμένοι πρὸς τὸ κάλλος. assoniti &c. ἐκκωφᾷν & ἐκκωφοῦν. I. Tim. 2. 104.
ἐκλέγω exigo, I. Cont. 11. 505.
ἐκλύω. ἐκλελῦσθαι αὐτοὺς I. D. Mort. I. 4. 335. ἐκλυομένῳ III. Tragop. p. 658.
ἐκμάσσω. τὴν ποσθίκην αἷμαι ἐκμεμάχθαι ὁπὸ τοῖς μάλιστα I. Somn. 2. 3.
ἔκμετρος. ταῦτά σοι ἔκμετρα ἔδοξε II. pro Imag. 18. 496.
ἐκμυζίω. ὡς παρδάλεις ἐκμυζίει ἔριφον — ἡ τάσις ἕλκει τὰς δυνάμεις, καὶ προσπεφυκὸς ἐκμυζᾷ ὁ κινοῦ I. Tim. 8. 114.
ἐκνέω. ἐξέπεσεν ἐς τὴν γῆν I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἐκπίπτω. ἐξέπιπλες ἐγὼ δὲ ἰσόριπλον I. Nigr. 8. 48.
ἐκπλήσσω I. Merc. Cond. 15. 670. I. Cont. 15. 512. ἐκπλῆξαι ὃ δικαιότατα I. Herm. 31. 772.
ἔκπυος al. ἐκπύου III. Rhet. Pr. 3. 3.
ἐκποδὼν vel ὁπὸ ποδῶν, e medio II. Jup. Trag. 24. 669 πίνετα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος — ἄνδρος κακοῦ πρόσοικος ἐκποδὼν φίλος I. Tim. 5. 110.
ἐκπροθυμος τῷ ἀγῶνι II. Gymn. 39. 920.
ἐκπροφορέω I. Prom. 4. 29.
ἐκσείω. ἐκσείων τ ἄλλων I. Tim. 43. 156.
ἐκσάλος III. Nav. 39. 273.
ἔκτοπος. ἔκτοπον al. ἔκπαλον I. Jud. Voc. 6. 90.
ἔκτοσθεν I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐκτραχύνω. φιλονεικίαις ἀνθρώπους ἐκτραχύνας I. Somn. 2. 3.
ἐκτρυχόω II. Tox. 30. 539.
ἐκφέρω. μικροῦ ἐκφερομένης I. Nigr. 34. 76.
ἐκφεύγω. ἐκφυγόντι Gesn. ἐκφυγόντα recte II. Bis Acc. 31. 830.
ἐκφθείρω. ἐκφθείρε III. D. Meret. XV. 323.
ἐκφυσάω. ὄργανον ὑπ' ἀσκῶν ἐκφυσούμενον ἐστὶ τὸ σῶμα I. Nigr. 2. 41.
ἐκχέω I. Cat. 17. 640. I. Herm. 79. 822.
ἔλαια. ἔλαιαν ὁπὸ τ μορίας II. Gymn. 9. 889.
ἐλασείω. ἐλασείοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν I. Cont. 9. 500.
ἐλαύνω. νεοζυγὶς ἅρμα ἐλάσαι I. Somn. 15. 20. ἐλαύνειν τ ἐφηδύτ' &c. II. Abd. 13. 171.
ἐλεγεῖον I. Tim. 46. 160.
ἔλεγχος. προλόγων εἰς ὁ ἔλεγχος III. Pseudol. 4. 165.
ἐλέγχω. ἐληλεγμένον non ἐληλεγχμένον. - - ὁ Σωκράτης αἰσθόμενος ὡς ἐληλεγμένος I. Nigr. 4. 43. ἐλεγχόμενόν τε καὶ ἀφημουοῦν II. Imag. 11. 469.
ἐλελίττω. ἐλέλιξε δὲ μηχανή II. Q. Hist. 22. 30.
ἐλευθερος. τύπτεις τοὺς ἐλευθέρους I. Tim. 52. 169.
τὰ Ἐλευσίνια I. Cat. 22. 644.
ἑλιφάντινος ὦμος Πέλοπος II. Salt. 54. 298.
ἐλίφας II. Q. Hist. 51. 62. Ælian. de animal. refert Πτολεμαῖον τ μὴ τ λέγειν πρῶτον ἐλιφάντων θήραν συνήσασθαι· ἀλλὰ γὰρ καὶ τ ὁμωνύμων I. Prom. 4. 29.
ἕλκω. ἕλκει I. Jud. Voc. 7. 91.
Ἑλλανοδίκαι II. pro Imag. 11. 491.
Ἑλλὰς. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν I. D. Mort. XII. 2. 381. & II. 2. Ver. Hist. 46. 138. & 139.
τ Ἑλλάδος ὅρισμα III. Dem. Enc. 10. 498.
ἑλλέβορος I. D. Mort. XVII. 2. 407. II. Gymn. 39. 920.
Ἕλλω. κατὰ τ Ἑλλήνων III. Nav. 38. 272. Ἕλλησιν II. Phal. alt. 8. 204.
Ἑλληνικὸς. τ Τρώων ἔθνος Ἑλληνικὸν ἦν I. Somn. 2. 3. τὰς Ἑλληνικὰς I. Herod. 7. 837.
Ἑλλήνιος III. Herc. 2. 83.
Ellipsin verbi ἄγω vel similis, in τοὺς Θρᾷκας III. Meret. IX. 304. praepositionis ἀπὸ vel ἐκ ante τ τίχνης vid. III. Philopat. 20. 608. verbi εἶν post εὕρεσιν in nota III. Cyn. 4. 541. τῷ καὶ ante εἰδέναι v. III. Epist. Sat. 1. 385. praep. κατὰ in τὴν ὥραν ad III. Nav. 22. 262. & 263. τῷ λίγε post μή μοι vide III. Philopat. 7. 593. τῷ μᾶλλον vide ὅσῳ δὲ ἂν ξενίζοιμεν II. Gall. 18. 730. voculae ὁδοῦ II. Jup. Trag. 25. 671. ad τινα ταύτην. τῷ ὁρᾶτε v. in nota ad καὶ ὅπως III. Nav. 36. 272. praepositionis πρὸς ante γάμου ἴσης vide III. Dea Syr. 60. 490. post τριχιλίων v. III. Mort. Per. 9. 332.
ἐλπὶς τῷ φόβῳ II. Tyr. 11. 148. ἐλπίδος ib. 3. 143. καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα III. Dem. Enc. 38. 519. ἐλπίδως II. Tyr. 18. 154.
ἑμαυτοῦ. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτοῦ I. Nigr. 17. 56. ἐπ' ἐμαυτῷ I. Herod. 8. 839. ἐμαυτῷ II. Gymn. 21. 902. εἰς ἐμαυτὸν ἀνασωθήσομαι II. Asin. 20. 587.
ἐμβάλλω. ἐμβαλόμενοι ἐν I. Nec. 9. 467. ἐμβαλόντες II. Gall. 21. 734.
ἐμβάται II. Salt. 27. 284. χρυσοῦς ἐμβάτας III. Adv. Ind. 6. 105. & 106.
ἐμβοάω. ἐμβοήσας II. Amor. 13. 411.
ἐμβροντάω. ἐμβροντηθέντες ἀπίθανον I. Tim. 1. 99.
ἐμβρόντητος I. D. Deor. XIII. 1. 235. καὶ τῷ ὄντι πολλοὺς αὐτῶν ἐμβροντήτους ἐποίησεν I. Tim. 1. 99.
ἔμβρυον ἐκταμνιαῖον I. D. Deor. IX. 2. 228.
ἐμεῖν I. Tim. 55. 172. ἐκ τοσούτου ἐμέτου I. Cont. 7. 499.
ἐμέω. ἐμεμηκὼς I. Tim. 45. 159.
ἐμμετρέω. ἐμμεμετρημένος II. Gall. 27. 744.
ἐμός. τὸ ἐμὸν μέρος - - τὸ μέντοι ἐμὸν - - τοῦ ἐπ' ἐμοὶ - τὸ δὲ ἐμὸν — τέμνον — ὅσον ἐπ' ἐμοὶ — τοῦ κατ' ἐμὲ I. Nigr. 8. 48.
ἐμπαιγμὸς I. Prom. 1. 24.
ἔμπαλιν ἢ III. Nav. 3. 248.
ἐμπαροιτέω. μίμησο γοῦν οἷά μοι ἐμπαροιτεῖς. & τοῖς ὑπνοῦσιν ἐμπαροιτῶν I. Tim. 14. 124.
Ἐμπεδόκλης. Ἐμπεδοκλέα III. Mort. Per. 1. 326.
ἐμπειρία καὶ λογισμὸν φέρουσα θρασύτητος ἧκιστα ἔοικεν I. Nigr. 1. 38. ἐμπειρίᾳ I. Vit. Auct. 13. 553.
ἐμπήγνυμι. κολοιὸς ἐμπῆξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
ἐμπίπλημι. εἰς ἐσπέραν ἐμπεπλεόμενοι & μεθυσκόμενοι I. Nigr. 22. 67. ἐμπέπλατο II. Amor. 24. 425. ἐμπεπλησμένους II. Bis Acc. 21. 820.
ἐμπίπτω. ἐμπεσόντες II. Tox. 28. 537.
ἐμπὶς I. Cont. 8. 500.
ἔμπορος. ἐμπόρῳ τῷ Κάδμῳ III. Deor. Conc. 4. 529. καὶ ἐμπόρων II. Alex. 9. 216.

ἐμπρήθω. τὸν ἀκρόπολιν ἐνέπρησας I. Tim. 52. 169.
ἐμπρίω. ἐνέπρισ al. συνέπρισ I. Somn. 14. 19.
ἐμφορέομαι I. Nigr. 25. 64.
ἐμφράττω. εἰ μὴ ἐμφράξεται I. Tim. 19. 129.
ἔμφυλον ἡ ἁμαρτία III. Calumn. 28. 158.
ἔμψυχος I. Prom. 1. 25. ἔμψυχον II. Gymn. 25. 907.
ἐν I. Sacr. 1. 527. II. Abd. 29. 184. f. omissum ante ὀφθαλμοῖς II. Asin. 52. 621. V. N. ἐν L. ἐπὶ *Hemst.* I. Nigr. 21. 58. ἐν & ἐπὶ crebro alterius invadit locum ib. 7. 45. ἐν ᾧ vide not. III. Tragop. p. 660. f. ἐν μεγάλῃ τιθεμένη II. pro Imag. 17. 494. ἐν Ὀλύνθῳ II. Q. Hist. 38. 50. ἐν τῇ ῥάβδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429. ἐν δέοντι II. Alex. 57. 262. ἐν γειτόνων II. Icar. 8. 758. III. Conv. 22. 434. πίνειν ἐν φιάλαις II. Gall. 12. 721. ἐν οἷς εἶν III. Ep. Sat. 19. 401. ἐν πᾶσιν &c. III. Epigr. Omiss. 687. ἐν δὲ ἐ ἄλλα ξόανα III. Dea Syr. 39. 481. & 482. ἐν ταῖς πληγαῖς II. Asin. 44. 612.
ἐνάγισμα I. Catap. 2. 623.
ἀναγκος II. Q. Hist. 14. 19. II. Abd. 13. 171.
ἐναγώνιος πῶς II. Dem. 65. 394. & 395.
Enallagen generis in ἐνοπτίῳ, εἶγε πτηνὸς &c. vide II. Gall. 6. 711. pluraque in notis. Enallagen modi notabilem vide in τοῦτο λέγοιεν ἐμοὶ II. Par. 2. 839. in Πραξενίδες vide III. Dea Syr. 18. 465. in ἔστ vide III. Cronos. 11. 393.
ἐναντίος. μὴ τὸ ἐναντίον ἐστὶ J. D. Mort. XVI. 2. 403. ἐν πλείστῳ ἐναντίος τῷ δήμῳ I. Somn. 2. 3. τὴν ἐναντίαν, ᾗ ἔστο III. Dem. Enc. 23. 508. ἀκούων ἐναντίων I. Nec. 4. 461. τοῖς ἐναντίοις III. Cyn. 1. 539.
ἔναργης I. Somn. 5. 8. ἐναργὴς an ἐναργὲς II. Amor. 17. 416.
ἔναυλος, ὁ ἐντὸς τῆς αὐλῆς. ὅθεν ὁ λόγος ἔναυλος ὁ ἐντὸς ὢν τῆς ἀκοῆς I. Somn. 5. 8.
ἐνδεκμις. κατέδαρθον ἵτε ἔνδεκμις I. Somn. 4. 7.
ἐνδὺς. πᾶν γὰρ ἐδόκει ἐνδὺς I. D. Mort. XIV. 5. 398. τί τὸ ἐνδύς; III. Cyn. 3. 540.
ἐνδελιχεία I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐνδέω. ἐνδεῖ Fl ἐνδεῖς I. Herm. 64. 805.
ἐνδιατρίβω II. Q. Hist. 7. 8.
ἐνδίδωμι. ἐνδοῦναι μηδὲ μαλακιθῆναι I. Herm. 24. 763. ἐνδίδωσιν II. Salt. 10. 273. ἐνδώσω II. Tox. 11. 518. ἐνδιδοῦν II. Gymn. 26. 908. μαλακῶς ἐνδιδόντος II. 1. Ver. Hist. 29. 93. τοὺς ἐνδόντας III. Rh. Pr. 13. 14.
ἔνδιδεν pro ἔνδιδε III. Char. 25. 633.
ἐνδύσιμον. τὸ ἐνδύσιμον λαβὼν II. Alex. 19. 226.
Ἐνδυμίων II. 1. Ver. Hist. 11. 78.
ἐνδύω. τὴν ἐσθῆτα ἐκείνῳ ἐνδεδυκότα I. Somn. 15. 20.
ἐνεῖδόν σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485.
ἔνειμι. ἐκ τῶ ἐόντων II. Phal. Pr. 5. 193.
ἐνέχω. τοῖς αὐτοῖς ἐνεχόμενοι πταίσμασι I. Nigr. 11. 50.
ἔνη ἐ νέα I. Herm. 80. 824.
ἔνθα ἦσαν I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἔνθεν III. Tragop. p. 658.
ἔνι γὰρ ᾗ &c. II. Jup. Trag. 38. 685.
ἐνιαύσιον I. Tim. 56. 173.
ἐνοεῖν. εἰς ἐνοοῦντες I. Herm. 74. 816.
ἔνοικα. ἀνυπόστατοι ἔνοικοι ᾗ ἂς εἶχε εἶδη φύσις τελεσφορεῖν I. Prom. 5. 30.
ἔνταμος II. Salt. 2. 267.
ἔνορμος. ἔνορμοι ποιησάμενοι III. Calumn. 8. 134. & 135.
αὐτός τις ἔνοχος III. Calumn. 24. 156. ἔνοχος τῷ πανώσεως II. Bis Acc. 29. 827. & 828.
ἐνσπέρμ. τοῖς ἀνηκόοις ἐνσπείρων τὸ θεῖον κήρυγμα I. Somn. 15. 20.
ἐντελὴς I. Sacr. 12. 536. ἐντελεστέρων II. Amor. 33. 433.
ἐντελέχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐντέμνω. ἐντέμνουσιν αὐτῷ I. Scyth. 1. 859. & 860.
ἔντεχνος I. Merc. Cond. 7. 662.
ἐντὸς τῆς ἡλικίας III. Char. 16. 626.
ὅσα ἐντραγεῖν bellaria, III. Conv. 38. 444. & 445.
ἐντρίβω. ἐντρίψατο sc. ἡ Ἑρμογλυφικὴ vel ὁ θεῖος I. Somn. 14. 19.
ἐντυγχάνω I. Nigr. 21. 59.
ἐνυάλιος ξυνὸς III. Calumn. 10. 140.
ἔνυδρον III. Nav. 20. 262.
ἐνύπνιον. ἐνύπνιον δικαιικὸν I. Somn. 17. 21. περὶ τῶ ἐνυπνίῳ ib. 1. 1. τὸ ὄφρα τῶ ἐνυπνίῳ θεόν τινα φῇς II. Gall. 6. 710. & 711.
ἐνοχία al. εὐοχία I. D. Deor. XIII. 2. 238.
ἐξ ᾗ δίκα I. Prom. 20. 202. ἐξ ἄρας III. Epigr. 17. 679.
ἐξαγορεύω. ἐξηγόρευον πρός με I. Merc. Cond. 1. 651. τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐξορχεῖσθαι II. Salt. 15. 276.
ἐξάγω. ἐξάγει, *Jens* ἐξάξει. II. Jup. Conf. 12. 636.
ἐξαδυνατέω. ὅπως μὴ ἐξαδυνατῶσι ἐξαδυνατῶσι I. Som. 13. 19.
ἐξακοντούτης II. Alex. 35. 242.
ἐξακόσιοι. ὑπὸ τῶ ἐξακοσίων II. Tox. 24. 533.
ἐξαλείφω I. Pisc. 36. 604.
ἐξαπατάω I. D. Deor. VI. 5. 219. ἃ μὲ ᾗ ἐμὲ ἐξηπάτησας ib. I. 1. 204. ἐξαπατῶσαι male pro ἐξαπατῶσαι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξάπτω. ἐξημμένης II. Gall. 12. 720.
ἐξαρκέω I. Herm. 30. 770.
ἐξαυλίζομαι II. 1. Ver. Hist. 37. 101.
ἔξειμι. ἐκοῦν ἐξέρχει σοι ὁ χρόνος I. Cat. 8. 630.
ἐξελαύνει II. Gall. 14. 724.
ἐξέλκω. ἐξεμιείναμες ἐξελκομένω I. Merc. Cond. 3. 655.
ἐξεργάζομαι. θαυμαστὰ πολλὰ ἐξεργάσαιο I. Somn. 7. 10.
ἐξέρχομαι. ἐξελύθη III. Pseudol. 27. 184.
ἔξεσι. ἐξὸν δὲ I. Tim. 14. 123. ἐξεσ III. Cron. 18. 401.
ἐξετάζω I. Nigr. 6. 44. & 45. χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν III. Calumn. 31. 160. ἐξεταστικὸν ἐν πολλαῖς πράξεσι, vulgo τάξεσι II. Alex. 30. 237.
ἐξευρίσκω I. Pisc. 15. 586.
ἐξηγέομαι. πρὸς τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος I. Prom. 3. 27.
ἐξιστῆς III. Philopat. 19. 606.
ἔξεσθε. ἐξέσθαις πολλαῖς τελεσφορίαις III. Hipp. 8. 74.
ἐξομολογέω I. Herm. 75. 818.
ἐξορχέομαι I. Pisc. 33. 601. II. Salt. 15. 276. & 277.
ἐξορχοῦνται II. Amor. 24. 424.
ἔξω τῆ παθάγυ pro *praeterquam*, variis exemplis I. Tim. 1. 100.
ἔξω τῆ ἀδιδαίε I. Cont. 18. 514.
ἐξωγκόω. ὡς ἐξώγκωται &c. III. Philopat. 27. 616.
Ἐξώδης al. Ἐξώδης I. Tim. 29. 142.
ἔξωθεν II. Amor. 16. 416. τὰ ἔξωθεν vide not. III. Ner. 2. 638.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 7. 547.
ἔξωρος I. Tim. 22. 132. ἐξώρων III. Adv. Ind. 25. 120.
ἑορτάζω. — τὰ Διάσια & τὰ ἐπινίκια I. Tim. 7. 113.
ἑορτή. τὴ δὲ πρὸ τῆ ἑορτῆς III. Cron. 14. 396. & 397.
ἐπάγω II. Q. Hist. 21. 30. ἐπάγων σῖτον ἐκ Αἰγύπτου — πρόσω ἐν Κιλικίᾳ I. Nigr. 1. 37. ἐπῆγε τὴν σφαγὴν II. Tyr. 21. 158. ἐπαγομένου I. Scyth. 9. 869.

ἐπα-

ἐπαγωγὴ I. Merc. Cond. 40. 700.
ἐπαιάζω. γράμματα ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἔπαινος. τὸ ἐπαίνων ἀμελήσαντι III. Rhet. Pr. 21. 22.
ἐπαινὴ Περσεφόνεια I. Nec. 9. 469.
ἐπαινῶ I. Prom. 3. 27. I. Harm. 2. 853. ἐπῄνεσα I. Zeux. 5. 843. ἐπαινεῖ τολμῶσι III. Bacch. 5. 79. εἰσὶ ἐπὶ ἔργοις ἐπαινέσονται σε I. Somn. 7. 10. τὴν μὲ τέχνην ὤκειλες ἐπαινέσονται ib.
ἐπαίρω. ἐπαιρόμενον I. Cont. 14. 510. & 511.
ἐπακούω. ἐπήκουον ὧν τὰ λοιπὰ III. M. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαμύνω I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρέομαι. ἐπαναιρημένην III. Muſc. Enc. 9. 97.
ἐπανέρχομαι. οἷος δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα I. Somn. 1. 1.
ἐπάνειμι. ἐπανῆει πάλιν I. Nec. 7. 465.
ἐπανθίζω II. Q. Hiſt. 13. 18. ib. 51. 63.
ἐπανόρθωμα I. Harm. 3. 857.
ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ ἐπήκουον III. Mort. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαοιδὴ. ἐπᾴδουσαῖς III. Tragop. p. 654.
ἐπάορος δὲ I. D. Mort. XV. 1. 399.
ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 318. ἐπεὶ τί II. Par. 27. 856. ἐπεὶ male pro ἐπὶ I. Piſc. 42. 609. ἐπεὶ τοῖς καπηλεύουσι &c. II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἔπειμι. ὡς' ἐδ' ἐπῄει αὐτῷ ἐκεῖνο I. Prom. 2. 26. ἐπῄει δ' ὧν μοι λέγειν, ἐμοὶ γελᾶν ἐπῄει II. Amor. 36. 436.
ἐπεισάγω II. Q. Hiſt. 8. 11.
ἐπεισκαλέω, ἐπεισκληθῆναι III. Philopſ. 29. 54. & 55.
ἐπεισπαίω III. Merer. XV. 323. I. Prom. 2. 26.
ἐπεισπίπτω. ἐπεισπίπτειν III. Conv. 12. 425.
ἔπειτα (l. ἔπλασεν ὁ Φειδίας τὸν Δία I. Somn. 8. 11. τὰ ἔπειτα II. Q. Hiſt. 9. 11.
ἐπέλασις II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἐπελαύνω. ἐπελαύνει τοῦτον III. Ner. 6. 640.
ἐπελπίζω ſperare facio, act. ſign. I. D. Mort. V. 2. 344. οἱ ἐπελπίσαντες I. Tim. 21. 132.
ἐπεμῶαίνω I. Tim. 56. 174.
Epenthelis. per Epenthelin συγκῦραι pro συγκῦραι III. Philopat. 15. 601.
ἐπέρατος I. Prom. 5. 31. ἐπέρατον Γλαυκίαν ἐργάζεται III. Philopſ. 15. 42.
ἐπέρχομαι I. Jud. Voc. 2. 84. ἐπέρχεταί μοι παῤῥησιάζεσθαι I. Prom. 2. 26. σπουδὴ δέ μοι ἐπελήλυθεν μακαρίσαι ib. αἰτίαι δὲ ἂς τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε τοὺς μὲ τιμᾶν τοὺς δὲ μή. ib. διαπραττόμενος ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις ib.
Ἐπικράτης I. Piſc. 19. 588. & 589.
ἐπιναυτίζω. νόμος ἐστὶν ἐπιναυτίζειν τοῖς πόνοις τὴν ἀγορὰν — ἐπὶ δὲ τῇ πλίνθῳ τὰ διδημοσιευμένα πολὺ πάντα ἐπινενόηκε — ἐπινενοημένων τῶν πυρῶν, & ſimilia multa vid. ad ἐπινανιζόμενοι I. Nigr. 23. 62.
ἐπὶ. ἐπ' ἰχνῶν al. ὐπ' ἰχνῶν I. Nigr. 36. 78. ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμῳ I. D. Mort. VII. 1. 355. ἐπὶ & εὐ crebro alterius invadit locum I. Nigr. 7. 45. ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν I. D. Deor. VI. 3. 217. ἐπὶ δ' ὧν εἰς III. Rhet. Pr. 8. 8. ἐπεὶ πεῖρα II. Bis Acc. 1. 793. ἐπὶ πολὺ Solan. judicat ἐπὶ delendum III. Mort. Per. 7. 330. ἐπὶ τεττάρων τῷ εἴκοσι τεταγμένοι I. Zeux. 8. 846. ἐπὶ τῷ θεῶν ἀφιγμένῳ II. Jup. Trag. 45. 693. ἐπ' ἐμοὶ III. Rhet. Pr. 1. 2. ἐπὶ τούτῳ III. Hipp. 6. 72. ἐπ' ἐμοὶ καθίζων II. Aſin. 29. 598. ἐφ' ᾧ II. Abd. 9. 167. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845. ἐπὶ τῇ Ποικίλῃ II. Dem. 14. 381. ἐφ' ὅ, τι ἦκε II. Alex. 53. 257. ἐπ' αὐτὸν II. Tyr. 18. 155. ἐπὶ τὸ θέατρον III. Philopatr. 23. 612. ἐπὶ τούτων v. notas III. Mort. Per. 41. 362. ἐπὶ τούτοις II. Tox. 20. 528. τὰς ἐπὶ τῷ μισθότου &c. II. Tyran. 18. 154. ἐφ' ἱερῶν III. Philopſ. 21. 49. ἐπὶ τούτοις II. Aſin. 11. 580. & II. 1. Ver. Hiſt. 19. 86.
ἐπιβατεύω I. Nigr. 26. 65. I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάλλω. ἐπιβάλλει τὸ ὀφθαλμοῦ II. Aſin. 4. 572. ἐπιβαλλομένῳ III. Philopat. 16. 602.
ἐπιβλέπω. ἐπίβλεψιν II. Aſtr. 20. 368.
ἐπιβολὴ I. Tim. 13. 122.
ἐπιβούλευτος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβουλεύω I. D. Deor. XXI. 2. 268. ἐπιβουλεύσοί μοι I. Tim. 38. 150.
ἐπιβουλὴ. τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντος III. Calumn. 22. 153.
ἐπίβουλος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβύω I. Tim. 9. 117.
ἐπιγίνομαι. ἐπιγίνεται I. D. Mort. VII. 1. 356.
ἐπίγραμμα. τὸ ἐπίγραμμα v. ad III. Dem. Enc. 10. 499.
ἐπιγράφω. ἐπιγράφονται ἅπασιν προσάτην ἑαυτῶν II. Bis Acc. 29. 828.
ἐπιδιέκνυμι. ἐπιδείξεται τὸ διελέσθαι I. Herm. 24. 763.
ἐπιδαψιλεύομαι uberius illuſtro, I. D. Mort. XXX. 2. 452. & 453.
ἐπιδίδυμοι II. Salt. 34. 287. ἐπίδυναι II. Aſin. 45. 613.
ἐπιεικῶς II. Q. Hiſt. 15. 22. & 23.
ἐπιζηλοτυπίαν I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
ἐπιζήμιος τοῖς χρημένοις III. Calumn. 8. 134.
ἐπιθορυμοι I. Prom. 4. 29.
ἐπιθυμέω. τὸ οὐ Πίσῃ Φειδιάμβου Δία γνοὺς Φειδίας ἐπεθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἐπιθυμία. ῥᾴδιον θηρατεύειν τοιοῦτον τὴν ἐπιθυμίαν III. Cyn. 10. 544. ἄγαν ἐπιθυμίας I. pro Lapſ. 16. 737. ἐπιθυμίαι II. Amor. 35. 435.
ἐπικάτται III. Dea Syr. 29. 476.
ἐπικαυτομίαν I. D. Mort. XIV. 5. 398.
ἐπικλάω. ἐπικλάμβων inflexum. II. pro Imag. 13. 492. & II. Tox. 20. 529.
ἐπικλείω. ἐπικλειωθῆναι leg. ἐπικλυσθῆναι III. Philopſ. 36. 62.
ἐπικλύδων I. D. Mort. XIX. 2. 411.
ἐπίκοπος. ἐπικόπτῃ τῇ ἀκαθάρτῳ χρησάμβῳ pro codice uſus ſcala navali I. D. Mort. X. 9. 370. &c.
Ἐπίκυρος I. Piſc. 1. 570. ib. 4. 575. I. pro Lapſ. 6. 732. ὁ Ἐπίκυρος λέγει II. Bis Acc. 20. 816. Ἐπικούρου II. Alex 45. 251.
ἐπιλαμβάνομαι I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλάβῃ II. Gall. 23. 736. ὧν τινος κοὐφονος πυρετὸς ἐπιλάβηται I. Nigr. 29. 69.
ἐπιλέγω II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ἐπιλέγω. ἐπιλεγόμενος III. Philopſ. 25. 53. ἐπιλέξατο I. D. Mar. V. 2. 301.
ἐπιλίγδην I. Nigr. 36. 78. Ἄκρον ἐπιλίγδην γράψον δὲ οἱ ὄγκον ἄχρας ib.
ἐπιμαίνομαι. ἐπιμεμηνέναι σε I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐπιμανὴς. ἐπιμανεστέρα III. Pſeudol. 21. 178.
ἐπιμανῶς II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐπιμελέομαι I. Prom. 4. 189. ἐπιμελέομαι ἐχύρου ib. 7. 36. σύνταλάιπωρος ἐπιμεληθῆναι III. Fug. 5. 368.
ἐπιμελὴς ἄλλως &c. II. Gall. 29. 747.
Ἐπιμενίδης. ὡσὰρ τὸ Ἐπιμενίδου & τετυφωμένοι σοφιστοῦ λέγουσι Ἐπιμενίδου τινὰ Κρῆτα κεκδιμῶσθαι I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρεῖν I. D. Mort. V. 1. 344. III. Philopſ. 24. 52.

Ἐπι-

Ἐπιμηθεὺς ἁμαρτίνοος I. Prom. 7. 37.
ἐπιμήκεις σέλας III. Dem. Enc. 37. 519.
ἐπιμηκυστον II. Gymn. 26. 908. III. Macrob. 2. 209.
ἐπιμηχανάομαι I. D. Deor. XV. 3. 243.
ἐπιμίγνυμι commerciorum ſocietate jungo III. Ner. 2. 637. & 638.
ἐπινεύω II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἐπίνοια. κ' ἐπινοίας αὐτοῦ II. Alex. 1. 208.
ἐπιξέω. ἄχρ. τῶ ἐπιξέσαι μόνον I. Nigr. 36. 78.
ἐπιπάρειμι. ἄλλη τινὸς αἰφνιδίως ἐπιπαρόντος I. Merc. Cond. 26. 684.
ἐπιπεδαν ſ. Br. legit ἐπιπηδᾶν I. Tim. 48. 161.
ἐπιπίπτω II. Tox. 43. 551. ἐπιπεσόντες ib. 39. 547.
ἐπιπλεω. ἐπιπλευσάντων τ' Λιβύης I. D. Mort. XII. 3. 384.
ἐπιπλήττω. ἐπιπλήξει III. Herc. 7. 85.
ἐπιπολάζω I. Tim. 9. 117. φιλοσοφία κ' λόγων ἔριδας ἐπιπολάσασα αὐτοῖς I. Nigr. 1. 37.
ἐπίπονος εὐη II. Dem. 1. 374.
ἐπιρρέω I. D. Mort. IX. 2. 360.
ἐπιρρύητος I. Herm. 61. 803. χειδὼν ἀκχυθησομένω τῶ ἐπιρρέοντος I. Tim. 18. 129.
ἐπίρρυτος III. Philopat. 12. 597.
ἐπισείω I. Scyth. 11. 872.
ἐπίσημος. εἰ μὴ ἐπίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι I. Nigr. 23. 61.
ἐπίσης I. D. Deor. XX. 1. 254.
ἐπισιτισάμενος II. Icar. 11. 762.
ἐπισκυθίζοντα νοσοῦντα III. Philopſ. 6. 34.
ἐπισκήπτω I. Catap. 8. 629.
Ἐπίσκοπος I. Nigr. 18. 57. I. Cont. 1. 487.
ἐπίσημι. ὡς ἐπίστασαι II. Paraſ. 3. 840. ἃ μὴ ἐπιστάμεθα II. Phal. alt. 6. 203.
ἐπιστολή. ἐπιστολαὶ προσουτικαὶ III. Conv. 30. 438. ἐπιστολαὶ ἀρχόντων II. Q. Hiſt. 20. 28. τὰς ἐπιστολὰς de una epiſtola II. Amor. 47. 451.
ἐπιστομίζω II. pro Imag. 10. 490. ἐπιστομίζων II. Jup. Trag. 35. 683.
ἐπισύρω. ἐπισεσυρμένον III. Nav. 2. 248. III. Philopatr. 20. 606.
ἐπισωρεύω. μᾶλλον ἐπισωρεύειν τινὰ τοῖς προϋπάρχουσιν I. Nigr. 1. 37.
ἐπιτάττω I. D. Mort. XXIX. 2. 450. ᾧ δύναμιν ἐπιτάττων I. Nigr. 28. 68.
ἐπιτάφιος II. Alex. 60. 263.
ἐπιτειχίζω. ἐπιτειχίζειν Ἀθηναῖς Δεκελειαν -- τυραννίδα ἐπιτείχισεν item ἐπιτειχικὸς τῷ λογικῷ -- ἐπιτειχίσασθαι τὰς ψευδεῖς δόξας κατα τ' ἀληθείας multaque notabilia hujus generis I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτείχισμα. ἐπιτείχισμα τ' νόμων. ἐπιτείχισμα ἀνθρωπίνων παθῶν -- ὁ τὴν Εὔβοιαν &c. καθασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικήν -- Φρούριον & ἐπιτείχισμα & ἐπιτείχισμὰ ἦν πρὸς καθαναχὴν τ' χώρας & limilia, ad I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτήδειος ἡμέρα opponitur diei parum auſpicatae ἀποφράδι I. Somn. 3. 5.
ἐπιτηρέω. ἐπιτηροῦσιν εἴ πω III. Calumn. 10. 139.
ἐπιτίθημι. ἐπεὶ γὰ ἐπίθηκε I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπίτιμος II. Tox. 26. 535.
ἐπιτραπέζιος I. Herm. 68. 811.
ἐπίτριτος. ἐπιτριτότατα I. Tim. 46. 159.
ἐπιφημίζω I. Prom. 1. 24. ἐπιφημίζειν III. Philopat. 26. 615. οἵς τε πράξεις ἐκεῖνον ἐπιφημίζως I. Prom. 1. 24. θεοὺς ἐπιφημίζων ib.
ἐπιφοιτάω I. Nigr. 18. 57.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε I. D. Mort. VI. 3. 348.
ἐπιχαλαζῶ I. Tim. 58. 175.
ἐπιχειρέω I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. XXIII. 2. 275.
ἐπιχείρ. — τὰ ἐπίχειρα — τὰ τ' φιλανθρωπίας ἐπίχειρα & ἀκαίρως παῤῥησίας τὰ ἐπίχειρα — ἐπίχειρα τ' ἀνοίας ἔλαβον — (ἡ ἀρετὴ) σὺκ ἐκ θυραίων ταπίχειρα λαμβάνει I. Tim. 4. 106.
ἐπίχρις I. Tim. 28. 141.
ἐπιχρίω II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἐπιψηκάζω I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπιψηφίζω I. Nec. 20. 483. ἐπιψήφισε τῇ ἐκκλησίᾳ I. Tim. 44. 157.
ἔπομαι. εἵπετο μοι' ἡμῶν III. Nav. 1. 246. & 247. ἕπεται μόνον III. Rhet. Pr. 14. 15.
ἐπόμνυμι I. Tim. 47. 161.
ἐπομόω I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἔπος. ἔπεια πτερόεντα III. de Domo 20. 202.
ἐποχέω. ἐποχεῖος τοῖς ἀπορυμένοις I. Prom. 6. 32. ἐποχευμένη al. ἐπηχευμένη ib. ἀναπαίστοις μέτροις ἐποχευμένη ib.
ἑπτάκις I. Phc. 2. 571.
ἑπτέτης I. Cont. 17. 514.
ἔπω. ὁ δὲ βούλομαι εἰπεῖν I. Herm. 20. 758. ἄλλα εἰπόντος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71. εἶπον ἂν τάχα κ' τοῖς καλάμοις κατὰ τ' μῦθον I. Nigr. 6. 44. ἢ εἴποι τις I. Herm. 31. 772. ὥστοι ἃ εἰπεῖν I. Tim. 8. 114. σὺκ εἰς τὴν βουλὴν, σὺκ εἰς τ' δήμον εἶπον I. Prom. 6. 33.
ἐπωδή. τὴν ἐπωδὴν ἐκείνην κατατονθορύσας I. Nec. 7. 466.
ἐπώνυμα. ἐπωνύμιαν σωιελθεῖν I. Jud. Voc. 12. 98. ἐπώνυμος I. Phc 32. 600. τῷ ἐπωνύμῳ πυλάγει I. D. Mar. IX. 1. 310. τὴν ἐπώνυμον τ' νεὼς III. Nav. 5. 251.
ἔραν I. Tim. 45. 159.
οἷς τοὺς ἐράνους συνδιανυσάμην III. Dem. Enc. 45. 524.
ἐράσμιος II. Imag. 22. 480.
Ἐρατοσθένης III. Macrob. 27. 228.
ἐρᾶν I. Nigr. 38. 81. ἐρῶν αὐτῆς I. D. Deor. X. 1. 230. ἐρᾶς ἀδυνάτων I. Herm. 51. 792. ἐρῶντες ἀνέρας I. Tim. 27. 141. τ' ἐρωμένων I. D. Mort. VI. 3. 350. πρὸς τ' ἐρώμενον πετεῖς II. Aſin. 12. 581.
ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ἐργάζοντο II. Aſtr. 23. 370. ἐργάσασθαι λίθους I. Somn. 12. 18. dicitur Socrates εἰργάσθαι σὺν τῷ πατρὶ τὴν λιθοτομικὴν ib. εἰργάσω I. Herm. 71. 812. ἐργαζόμενος II. Alex. 31. 240.
ἐργαστήριον I. Nigr. 25. 65. ἐργαστήριον ἔχων μικρὰ I. Somn. 12. 16.
ἔργον. τὸ δὲ ἔργον III. de Domo 25. 204. ἔργον ἀμβολᾶς I. Scyth. 11. 872. ἔργον γιγνόμενον coitus, I. D. Deor. XVII. 2. 246. οἱ ἐξ αὐτοῦ τὰ ἔργα διαφυγόντες II. Q. Hiſt. 25. 33.
ἔρδω. ἔρξαι I. Merc. Cond. 5. 658.
ἔρεισμα τ' Ἀθηναίων I. Tim. 50. 163.
ἐρήμη indicta cauſſa, I. Piſc. 32. 601.
ἐριδμαίνω. ἐριδμαίνειν δίκας I. Prom. 1. 25.
ἔρις, λόγων ἔριδες I. Tim. 9. 117.
Ἐριμάραν I. Tim. 1. 99.
ἕρμιον. τὸ κράστου ἕρμιον ὤν I. Somn. 9. 13. μικκῶς ἕρμαιον ποιήσεται σε I. Herm. 52. 792.
Ἑρμᾶς κοινὸς III. Nav. 12. 256.
Ἑρμείας II. Eun. 9. 357.
ἑρμηνεύς. ἡ ἑρμηνεὺς II. Jup. Trag. 30. 677.

ἐρ-

Ἑρμῆς I. Tim. 24. 138. Ἑρμῆς ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 680. ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς οὐ γίνεται I. Somn. 12. 18.

ἑρμογλυφεῖα I. Somn. 12. 18.

ἑρμογλυφος I. Somn. 12. 18.

Ἑρμότιμος I. Herm. 1. 739. ib. 32. 773.

ἕρομαι. ἧν ἔρηται II. Asin. 33. 602.

ἑρύθημα I. D. Mort. 1. 3. 333.

ἔρχι II. Amor. 49. 452.

ἔρχομαι. καὶ ἐλθὶ πάλιν I. Somn. 15. 19.

ἔρως. τίς δέ σε ἔρως I. D. Mort. XXVI. 1. 434. ἔρωτες II. Amor. 1. 396. ἐρῶντες δὲ φιλοσοφώτεροι I. D. Mar. XV. 3. 326.

ἐρωτᾶν. ἐρωτᾶν διδάσκουσι τὸ νοῦν I. D. Mort. I. 2. 332.

ἐς Διὸς εἶσι II. Alex. 40. 247. ἐς διδασκάλου I. Herm. 82. 827. ἐς τὸ κάλλος propter pulcritudinem II. pro Imag. 23. 502. ἐς τὸ Περσικὸν III. Nav. 30. 267. ἐς χῶρον ἐκπέμπουσι II. de Luct. 8. 925. ἐς τὰ ὑπαῖα pro εἰ τοῖς vid. in nott. plura exempla II. Asin. 1. 568. ἐς τοσοῦτος λαπιδυσόρμοι II. Gymn. 36. 917.

ἔσειμι. ἐσιόντων III. Dea Syr. 34. 479.

ἐσθὴς I. Nigr. 30. 72. ἐσθῆτι II. 2. Ver. Hist. 12. 110. καὶ λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν ἐδύετο I. Nigr. 14. 53.

ἐσθίω. ἐσθίων τι τῶν ἀπόρρητων III. Mort. Per. 16. 340. & 341.

ἐσπέρι. ἑσπέρια ἐντικὰ μοῖρα I. Somn. 15. 20.

καὶ μέσῳ ἑσίαν &c. II. Amor. 36. 437.

ἑσίαν II. Dem. 33. 387.

ἑσχατιὰ I. Tim. 30. 143. ἐπὶ ταύτῃ τὴν ἐσχατίαν τραπόμενον ib. 6. 110.

ἔσχατος. οὐ ἐσχάτοις II. Jup. Trag. 3. 644.

ἐσωτερικὸς I. Vit. Auct. 26. 596.

ἑταιρία II. Tox. 10. 516.

ἑταίρα. ἑταίρας σιωὼν I. D. Mort. XII. 6. 388. νόμος Ἀθηναίοις τὰς ἑταίρας ἄσθενα φορεῖν I. Nigr. 13. 51. σταθήσας τὴν οὐσίαν ὡς ἡμᾶς τοὺς Ὠφελιστὰς καὶ τὰς ἑταίρας I. Tim. 12. 120.

ἑταῖρος. ποῖοι γὰρ οἱ κόλακες, ἢ τί πλέον ἔχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ἦσαν I. Tim. 12. 121. τὸ ἑταίρων τις ὁρῶν ταῦτα II. Dem. 30. 386. πρὸς τοὺς παρόντας τῶν ἑταίρων II. Bis Acc. 17. 812. τοὺς ἑταίρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.

ἕτερος. ἑτέραν I. Tim. 5. 110. τὴν ἑτέραν sc. χεῖρα I. Prom. 2. 187. εἰς ἕτερον τόπον I. D. Mort. XVII. 2. 407. τοὺς ἑτέρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.

ἔτι. οὐ ἔτι III. Nav. 26. 265. ἐπ' Gesn. ἔτι III. Mort. Per. 7. 330.

ἔτι καὶνῦν εἰκεῖν ἄξιον I. Prom. 5. 30. ἔτι ἀγνοεῖν ἐκάστοτε οἱ τοιοῦτοι ib.

ἔτος. εἴκοσιν ἔτη I. Herm. 59. 800. ἀλλὰ πέντε ἐτῶν I. Sacr. 11. 534. ἐτῶν μυρίων ib. 14. 538. τεττάρων ἐτῶν III. Mort. Per. 20. 344.

εὖ. φόσεως εὖ ἔχων I. Somn. 7. 4. confer ἦκω. εὖ οἶδ' ὅτι II. Imag. 14. 473. Ἀκτιανὸς Νιγρῖνος εὖ πράττων I. Nigr. 1. 37. εὖ λέγεις III. Philopf. 15. 42. εὖ πράττων I. pro Lapf. 5. 730.

εὐαδίκητος I. Tim. 32. 145.

εὐανδρίδας I. Herm. 39. 782.

εὔανθος I. Merc. Cond. 41. 702.

εὐάρεστος II. Lex. 1. 319.

εὐγένεια II. Jup. Trag. 26. 672.

εὐγενὴς. εὐγενῶν II. Tox. 24. 533.

εὐγενῶς II. Asin. 20. 586.

εὐγλώττως III. Tragop. p. 650.

εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.

εὐδαιμόνημα II. Imag. 22. 483.

εὐδαιμονία. ἄγει εὐθὺ τὴν εὐδαιμονίας I. Herm. 46. 788.

εὐδοκιμεῖν I. Nigr. 8. 48. εὐδοκίμων II. Alex. 22. 230. If. pro Imag. 19. 499. τὸν θεῖον ἀμφοτέρῳ καὶ μᾶλλον εὐδοκιμοῦντα I. Somn. 7. 9. εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς πολλοῖς I. Nigr. 22. 61. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15.

εὐδόκιμος. εὐδόκιμον οὐ ὀλίγοις I. Somn. 2. 4.

εὐεξία II. 1. Ver. Hist. 1. 70.

εὐεργέτης ἀνακεγράφθη I. Cont. 24. 524. ἀντικάρξαν εὐεργέτην I. D. Mort. X. 6. 367.

εὐήτριον II. Lex. 9. 335.

εὐθὺς. εὐθείαν I. Herm. 4. 743. εὐθύς σε II. Gall. 1. 702. εὐθὺς ἀγνοῆσαι II. Tyr. 17. 154. εὐθὺ II. Amor. 42. 444. εὐθὺ τῆς πόλεως I. Nigr. 2. 40. εὐθὺ τῆ βίᾳ II. Amor. 34. 434.

εὐκλεὴς. βίον εὐκλεέστερον I. Somn. 12. 16.

Εὐκλείδης I. Cat. 5. 626. I. Herm. 76. 818.

Εὐκράτης I. D. Mort. V. 1. 343. I. Herm. 11. 750. Εὐκράτης τῷ παῖδι III. Philopf. 5. 32.

Εὐκτήμων. Εὐκτήμονος III. Dem. Enc. 48. 526.

Εὐμενὴς ὁ Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.

Εὐμολπίδαι II. Alex. 39. 246.

εὐμορφία III. Ocyp. p. 669.

εὐμορφος. πότερος εὐμορφότερός ἐστι I. D. Mort. XXV. 1. 431. ἡ μὲν εὐμορφότερον I. Tim. 23. 136.

εὔνοια I. Merc. Cond. 19. 674.

εὖνις. νὴ Δία, εὐνοεῖται I. D. Mar. VII. 2. 306.

εὔνων ἀνδράποδον II. Bis Acc. 16. 816.

εὐνοῦχος οἱ Κελτῶν II. Eun. 7. 356.

εὐποιΐα II. Imag. 21. 479.

εὐπροσίτως II. 2. Ver. Hist. 44. 137.

εὐπρεπῶς II. Amor. 21. 421.

Εὐριπίδιον III. Macrob. 23. 226.

Εὐριπίδης. ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν συγγμάτων Εὐριπίδου I. Jud. Voc. 7. 90. τὸν τῆ Εὐριπίδου Φαίδραν III. Adv. Ind. 28. 123. κατὰ τὸν Εὐριπίδην II. Amor. 37. 438.

εὑρίσκω. ὅ, τι εὑρήσει I. Herm. 67. 809. εὑρίσκει II. Asin. 35. 604. ταύτῃ ταῖς μάλιστα ὁμοίως ἦσαν ἀρχαίαν εὕρισκον I. Somn. 2. 4.

Εὐρύβατος II. Alex. 4. 210.

εὐρύθμια τῶν πραγμάτων II. Salt. 80. 311.

Εὔρυτος I. Pisc. 6. 576.

εὐρύχωρος pro εὐμύχωρος I. Nigr. 16. 54.

Εὐρώπη. τὴν τῆς Εὐρώπης πατέρα I. D. Mar. XV. 1. 324.

Εὔρωπος. οὐ Εὐρώπης II. Q. Hist. 28. 36.

εὐρωτιάσει I. Nec. 15. 476.

εὐσεβὴς. καὶ εὐσεβέστατη III. Macrob. 7. 212.

εὐστάλεια καὶ ἀγάπεια I. Prom. 9. 192.

εὐτρεπὴς I. D. Mar. X. 2. 316.

εὐτυχὴς. εὐτύχησαν III. Hipp. 3. 68. τοὺς εὐτυχεῖς — ἡμῶν II. Amor. 7. 404.

εὐφημεῖν. εὐφήμει I. Cont. εὐφημεῖν δὲ χρὴ I. Harm. 4. [illegible] 747.

Εὔφορος

Εὐ

εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 660. τ̃ εὐχῆς μιζόνως ib. 12. 668. τ̃ εὐχῶν I. Tim. 34. 146.

εὔχομαι. εὐξαῖτ' ἄν II. Q. Hist. 38. 51. τὰ κάμιστα εὐχόμ@ γενέσ@ I. D. Mort. IV. 2. 343. ἀλλὰ κ̃ τοῖς εὐχομένοις τοῦτο χρήσιμον I. Tim. 11. 120.

εὔων@. νόμισμα τίμιον ἢ εὔανον — ὕτως εὔανα παλαιχῆ τὰ παλαί — εὔανον ῥίπτιτε τ̃ λόγον — ὕτως εὔανον ὄντως κ̃ ῥᾴδιον ὦναι, καταβοᾶς — ἐκ ἀφθονίας πατρός τι κ̃ εὐανοῦ — εὐανώτερος τ̃ ἀπεκπεπυγμένων I. Nigr. 23. 62.

εὐαχέω I. Tim. 43. 155.

ἔφιλρ@ II. Gall. 9. 715.

ἐφιλκομένην III. Epigr. 16. 679.

ἐφέδρια III. D. Meret. V. 291.

ἐφευρίσκω. ἐφευρόντες III. Philopat. 29. 617. & 618.

ἐφήδομαι. ἐλαύνειν τ̃ ἐφηδόντ' ἂν δικαίως &c. II. Abdic. 13. 171.

ἐφίεμαι σε τὰ τοιαῦτα ὑ χρὴ II. Jup. Trag. 26. 672.

ἐφίστατόν. ἐπιστάτει Ἀπόλλων III. Deor. Conc. 14. 537.

ἐφίστημι. ἐπιστήσας ἐμαυτὸν — ἐπιστὰς εὐθυμίαν — ἐπιστάντες σιωπῇ — τὴν πορείαν ἐπιστησάς — ἐπιστῆσαι τ̃ τόλον, τὴν φυγήν — ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος λεγόμενον αὐτὸς αὐτὸν ἐπιστήσας — πῶς σὺν ἄξιον θαυμάζειν ἐπιστησᾶσας — ἰδοὺ ἂν ἐπιστήσας — κἂν ἐπιστάσης διαπαῦσαι — ἐννοεῖν μ̃ δ̃ ἄφνω μὴ ἐπιστήσας — ἄξιον δὲ ἐπιστῆσαι πρᾶγμα — ἐπιστησας τὸν λόγον — ἐπιστήσαις τοῖς πράγμασι τ̃ νοῦν I. Nigr. 17. 56. σὺν ἐφισώμ@ ἐφ' ᾧ τὴν ἀνάμνησιν ἀβρῶσαι σὺν χρόνῳ I. Somn. 8. 12.

Ἐχεκρατίδης I. Tim. 7. 113. ib. 44. 157.

ἔχιδνα I. Nigr. 38. 81. ὑπὸ ἐχίδνης ὀλχθεὶς III. Philopf. 11. 39.

Ἐχινάδες II. Salt. 50. 297.

ἔχω I. Halc. 6. 182. I. Prom. 15. 198. I. D. Mort. XVI. 1. 403.

ἔχω. ὅπως τι τῶν ἔχω — εἰ καθάπερ τῶν ἄχω ἀγνοῶν ὅτι — ὅπως ἔχει πίστεως ἐ σπουδῆς κ̃ εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγκεχειρισμένα — κ̃ ταῦτα ὅπως εἶχον δυνάμεως — φύσιν χρῆναι τὴν ἐμαυτοῦ γνάμην, ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι — ἀχ ὕτω τρόπου μόνου ἔχεις — ὕτω δὲ ἔχοντα γνώμης I. Nigr. 1. 38. ὃ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γάρας I. Somn. 9. 14. ἃ δ̃ ἔχω I. Jud. Voc. 6. 89. σὺν ἔχομεν αὐτῶν I. Somn. 12. 17. ἔχω σκυθίσασα II. Afin. 20. 588. ἔχω θανμάσας II. Alex. 61. 265. σὺν ἔχω procul dubio vitium pro ἔχοις I. D. Mort. XXIV. 2. 430. ἔχει II. Amor. 25. 426. ἔχει σε I. Tim. 24. 138. ἔχε pro εἶχε III. Dea Syr. 12. 458. ἔχε ἡδυμ@ ὑπ@ II. Icar. 28. 785. καλῶς εἶχεν I. Cont. 1. 490. τοὺς ἄμως ἔξεις καρτερούς I. Somn. 7. 9. ἐχίτω I. Merc. Cond. 8. 663. ἔχδιμι ἅλις vulgo, sed pro eo exhibetur ἐμοίγε ἅλις II. Bis Acc. 12. 806. ἔχοι I. Herm. 81. 825. εἰ νοῦν ἔχοι I. Somn. 9. 14. ἃς ἂν ὕλης ἡ τέχνης ἔχῃ II. Jov. Trag. 7. 650. ἔχειν ἐροτειρίαν σφαιρηγικὴν II. Q. Hist. 37. 49. ἄλφ τὸ μὴ ἔχειν ὅπλα I. Tim. 51. 164. ἔχωσα III. Nav. 5. 251. καλεπῶς ἔχοιλα I. Nec. 14. 476. ἔχοιλε II. pro Imag. 9. 488. ἀνάγκλω ἔχοιλες I. Nigr. 22. 61. τὸ πομπεύειν ἔχοιλες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. ἀπρὶξ ἐχομένης αὐτῶν ὥρας I. Nec. 5. 462. ἔχετο Fens. vult ἀπέχετο III. Dea Syr. 22. 469. & 470.

ἔψεν. ἤψει II. Gall. 14. 722.

ἔψω I. Vit. Auct. 6. 545.

ἀνθ. νὲς I. pro Lapf. 1. 725.

ἄπλ@ γ̃ ἡ ψυχρολογία I. Somn. 17. 22. ἄπλ@ μυήμη I. Prom. 8. 391.

Z.

Ζῆτα. ἐπὶ τ̃ παλαιῶν γραμματικῶν κ̃ τὸ ζοφόρα ἐ τὸ ζμικρὸν ἀφ' οὗ τὸ ζ κατηχεῖτο παίφαγνθέντος παρὰ τ̃ ὕψιλον τῇ ἀντιθέσει τῦ σ'. I. Jud. Voc. 9. 94. τὸ δὲ Z. I. Herm. 43. 785.

Ζάμολξις I. Scyth. 1. 860.

ζάω II. Q. Hist. 29. 39. λαγὼ βίον ζῇς I. Somn. 9. 13. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν I. Nigr. 14. 54. ἐγὼ δὲ ζῶν ἀεὶ I. D. Mort. XXVI. 1. 434. pro ζῶντι restituitur ζῆν ἔτι II. Tyr. 1. 142. ζῶντα ἂν al. ζῶά γ' ἔν I. Prom. 1. 25.

Ζευγίτης. ὁ τοῖς Ζευγίταις II. Jup. Trag. 10. 652.

ζεύγνυμι. ζεῦξον τὸ ἅρμα I. D. Mar. VI. 2. 303.

ζεῦγ@. ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους I. Tim. 20. 130.

Ζεῦξις I. Tim. 54. 170.

Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἀπορίας ἔχει — Κάδις' ἀθανάτων, πολυάνυμε, πάγκραπες αἰεὶ χαῖρε Ζεῦ I. Tim. 1. 99. Ζεὺς γενέτης I. Sacr. 11. 534. Ζεὺς ἑλαγχόμ@ II. Jup. Conf. 1. 626. initio. Ζεὺς κλαπεὶς I. Sacr. 5. 530. πρὸς φιλίᾳ Διὰς III. Rhet. Pr. 4. 4. ὑπὸ τῦ Διὸς I. Cont. 2. 492. τὰς Διὸς γοιὰς ὀρχουμένους τις II. Salt. 80. 311. καθάπερ ὁ Ζεὺς τ̃ Ἕτερα (ὑπεξήγαγε) I. Nigr. 18. 57. ὡς ὁ μίγας Ζεὺς &c. I. Pisc. 22. 593. Φειδίας ἔδειξε τ̃ Δία I. Somn. 8. 11. Diodorus dicit τ̃ Δία μισγόμενον Ἀλκμήνῃ τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιῆσαι ib. 17. 22. τί ἂ Ζεῦ χρὴ ποιεῖν; II. Jup. Trag. 11. 654. Ζεῦ ἀνατρόπαιε II. Alex. 4. 210. ὦ Ζεῦ τιμᾶσε I. Tim. 41. 152. Ζεῦ φίλιε ib. 1. 98. ἐμπίτνε Ζεῦ I. D. Mort. XXIII. 1. 426.

ζηλοτυπίαι κακοτεχνήσεραι III. Calumn. 10. 139.

ζηλόω. εἶτά σε ζηλοῦν κελεύσει III. Rhet. Pr. 9. 8. & 9.

ζημιόω I. Nigr. 27. 67.

ζητέω. τοῦτ' ἐζήτει ἔτι II. Phal. Pr. 4. 191.

Ζίφις. τ̃ Ζίφιν ἐοῦσα II. Tox. 40. 549.

ζοφερὸς I. Nigr. 4. 43.

ζωγράφ@. ζωγράφε III. Epigr. Omiss. 689.

ζωγρεῖν I. Pisc. 3. 572.

ζῶον. εἰς ζῶα II. Asin. 4. 572.

ζώπυρον. μισαρὰ ἄττα διαπεπύσθαι ζώπυρα τῦ Πελασγικοῦ γένους — ζώπυρα ἄττα ἐξελικόμενα τῦ παλαιοῦ γένους I. Tim. 3. 106.

ζωρός. ζωρότερον ἐμβαλὼν εἰς πύλικα I. D. Mort. VII. 1. 357.

ζῶσα. ζώσης ἐπιμέλεισθαι I. D. Mort. VI. 5. 354.

H.

Ἡ αὐτὸν εἰπεῖν II. Q. Hist. 17. 26.

ἦ μὴν II. Tox. 50. 556. III. Mort. Per. 26. 349.

ἡδέως αἰμώζειν I. Vit. Auct. 14. 555. ἡδέως αἰμώζειν ποιῆσαι I. Tim. 37. 148.

ἡγεμὼν I. Herm. 27. 766.

ἡγέομαι. ἡγήσατο II. Astr. 29. 373.

ἡδέως ταῦτα &c. I. D. Deor. V. 4. 214. ὡς δὲ ὁρᾷ ἥδιστ' ἰδεῖν ib. XX. 11. 262.

ἤδη I. Halc. 3. 180.

ἥδομαι. ἥδεται γ̃ τῷ βίῳ ἡδοῖς αὐτῶν τοῖς ποιήμασι I. Somn. 9. 14. II. Gall. 20. 733.

ἡδονή. ἡδονὴ τ̃ τρυφῆς, μέχρι τ̃ φρενιτ@ ἀφροσύνης μόνον I. Nigr. 33. 76. πίτυῦ τι ἐ πρᾶξαι πρὸς ἡδονήν ib. 22. 61.

ἥκω

ἄκω νεκρῶν ἀνυφαίνων &c. I. Nec. 1. 456. ἄκω γὰρ ἂν σε I. D. Mort. VII. 2. 357. ἄκων ὁ Διονυσίῳ III. Adv. Ind. 15. 113. ἀκέτω v. notas III. Tragop. p. 652. ἄκειν ἐς τὸν βίον II. Gall. 16. 726. τῷ ἀκούσαντι II. Imag. 11. 469.
ἄλεκτρον. περὶ τῆς ἀλέκτρυος III. de Elect. 1. 86. & 87. ἀλέκτορα II. Amor. 26. 426.
Ἀλικαία I. Tim. 51. 165.
ἀλικὴς ἀκτὶς II. Alex. 34. 242.
ἀλικίαι ἀντίπαις II. Amor. 2. 398. πρόσωπον τὴν ἀλικίαν I. Somn. 1. 1. τῆ ἀλικίας τὸ μέτρον II. Imag. 6. 464. ἀφ' ἀλικίας II. Gymn. 39. 920. τῶν παραπαίειν ἐχόντων ἀλικίαν I. Somn. 1. 1.
ἁλιεὺς. Διὸς ἢ Ἁλιὴς I. D. Deor. XXV. 1. 277. & 278. τὸν ἅλιον ἀσπάζονται II. Salt. 17. 278. ἁλίης III. Philopat. 4. 590.
ἅλα I. pro Lapſ. 7. 733. ἅλῃ τὸν ἅλα ἐκπρεόντων I. pro merc. Cond. 9. 716.
ἀμοίρα ἐπιτηδεύει opponitur ἀπορρᾴδι I. Somn. 3. 5. ἀπορίας ἢ ἀμοίρα I. Tim. 43. 155. ἀμοίραν II. Alex. 19. 227. ἐς τὴν παροῦσαν ἀμοίραν I. Cont. 1. 487. μετ' ἀμοίρας I. Cat. 27. 648. παρ' ἀμοίραν ἐκάτερον &c. I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ἀμοίρας II. Alex. 15. 223. πάντα μόνας ἀμοίρας I. Cat. 9. 630. ἀμοίρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζους I. Nigr. 27. 67.
ἀμπεδορμίαν I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
ἀμύητον I. Prom. 15. 198. I. Herm. 33. 773. ἀμυήτους al. ὀμυήτους I. Prom. 19. 202.
ἀμυθίαν II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114. ἀμυθίαν III. Adv. Ind. 23. 119.
ἄμυσος. πλέον ἄμυσον πάντος I. Somn. 3. 5. ἀρχὴ δὲ τοῦ ἄμυσον πάντος ib. ἀμυσία μὲ γυνὴ IH. Dea Syr. 14. 460.
ἀμύσσω. ἐξ ἀμυσσίας I. D. Deor. XXVI. 1. 286.
ἀμύτωρον I. Piſc. 49. 617.
ἀμύφανον I. Jud. Voc. 5. 89. I. Sacr. 12. 536.
ἂν γοῦν περὶ II. Gall. 1. 703. ἂν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἀνίοχον I. Nigr. 29. 68.
ἀπίαλον II. Gall. 9. 715.
Ἄπια I. D. Deor. I. 1. 207. τὴν Ἄπιν al. Ἄπιν ib. XIX. 1. 249.
Ἀπαλῆς I. Piſc. 31. 599. οἷς Ἀπαλῆς οὗτός ἐστιν; I. D. Mort. XVI. 1. 402. ὁ κατὰ τὸ Ἀπελλοῦς μῦθον I. Som. 17. 21. ὁ γὰρ Ἀπαλῆς οὗτος III. Mort. Per. 4. 328. Ἀπελλοῦς οὐ ἀθλήσει καλῶν II. Salt. 78. 309. προπίνων Ἀπελλοῦς III. Conv. 16. 430. ἀφ' Ἀπελλοῦς γενέσθαι Νικόρριλον II. Q. Hiſt. 9. 12. & 13. τὸ Ἀπελλεῖα III. Cyn. 13. 546. Ἀπελλεῖα ἐν τῇ Οἴτῃ καθακαυθέντα I. Herm. 7. 746. οἷον τὸ Ἀπελλεῖα γράφουσι III. Conv. 13. 427.
ἁρμόνια καὶ γελοῖον I. Merc. Cond. 28. 686. & 687.
Ἁρπάνης. ἐπὶ τῷ Ἁρπάνῃ III. de Electr. 1. 87.
ἅρπιον I. Cont. 22. 518.
Ἁρπόκρατον II. Q. Hiſt. 35. 46.
Ἡρόδοτον τὸν Λύξιν v. notam III. de Domo 20. 201. τὸν Ἡρόδοτον III. Philapſ. 2. 30. & 31.
ἥρως. ἥρωας ἐπὶ τὸ ἦθος II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
Ἡσίοδος I. Prom. 3. 187. Ἡσίοδος μὲν ἥμισυ τοῦ παντὸς φησιν εἶναι τὴν ἀρχὴν I. Somn. 3. 6. Ἡσίοδος ἥμισυ &c. I. Herm. 3. 742. ὁ Ἡσιόδου θεογονίας φησὶν II. Icar. 27. 785.
ἥσσων. ἧσσον II. Tyr. 12. 150.
Ἥφαιστος λυσάτω I. D. Deor. I. 2. 205. ὁ Ἥφαιστος Ἀμφιόνι III. de Domo 29. 206. Ἡφαίστου II. pro Imag. 27. 505.
ἔχος. τῇ τοῦ φωνῆς ὁ ἔχος I. Nigr. 7. 46.
ἐχὼν I. D. Deor. XXII. 4. 272. III. Epigr. 29. 684.

Θ.

Θάλασσα. εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβαλεῖς I. Tim. 56. 173. & τῇ γῇ ϵ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96.
Θαλῆς ὁ Μιλήσιος III. Hipp. 2. 68.
Θαλλῷ I. Herm. 68. 811.
Θαλῆς. Θαλοῦ τριφάνη I. Piſc. 46. 613.
Θάμυρις. τῷ Θαμύρᾳ ἅρμα χαλκοῦν I. D. Mar. IX. 2. 313. ὑπὸ τοῦ σφόδρα Θάμυρις II. Amor. 14. 412.
Θανάτου κρείττων III. Mort. Per. 43. 363. καταφρονεῖν Θανάτου ib. 23. 346. Θάνατος. τοῦ βελτίονος Θανάτου I. Cont. 17. 512. συμπλάμενον ἐπὶ Θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. τὸ Θανάσιμον ὀρχούμενος II. Aſin. 19. 586.
Θανατοῦσια II. 2. Ver. Hiſt. 22. 119.
Θαρρεῖν I. D. Mort. XVII. 2. 408. Θαρρεῖτε I. Piſc. 9. 577. & 578. αὐτὸ Θαρρεῖν I. Harm. 3. 856.
Θάσιος οἶνος II. Amor. 27. 427.
Θάτερον. κατὰ Θάτερα III. Hipp. 4. 69. & 70.
Θαῦμά μ' ἔχει II. Salt. 85. 315.
Θαυμάζω II. Demon. 23. 384. οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ χαλκοῦν Θαυμάζουσι I. Prom. 5. 30. τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε v. notas. III. de Domo 21. 202. εἰ μή τις αὐτὰ Θαυμάζοι I. Nigr. 23. 62. ὥστε μοι Θαυμάζειν ἔπεισι I. Prom. 2. 26. ἐλεγέ τε Θαυμάζειν τὸ καθαπτυκτόμενον I. Somn. 13. 19. Θαυμάζοντες καὶ εὐδειμονίζοντες σε ib. 12. 16. ἐθαυμάσθη Mſſ. ἐθαυμασάσθη ib. 8. 11. Θαυμάζεσθαι ἄξιον ib. 2. 3. ἐπὶ ταῖς Πλάτωνος λόγοις Θαυμάζεσθαι ib. 7. 10.
Θαυμάσιος. ὁ Θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας III. Conviv. 35. 442.
Θεά. τί ἂν αἱ Θεαὶ, ἃ Παυόπη &c. I. D. Mar. V. 2. 301. κατὰ τὰῦ Θεαῦ III. Meret. VII. 296.
Θεαγένης II. Q. Hiſt. 35. 47. I. Cat. 6. 627.
Θέαμα. Θεάματά τε καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διηγούμενοι I. Nigr. 19. 57. Θεάματα ἄλλα ϵ ἀκούσματα ἐνὸς &c. II. Salt. 68. 305.
Θεανὼ II. Amor. 30. 430. II. Imag. 18. 477. ib. 19. 478.
Θεάομαι I. Cont. 22. 518.
Θεατής. πᾶς Θεατὴς &c. II. Amor. 41. 442.
Θεῖος I. Somn. 10. 15.
Θέλω. εἰ δὲ ἐθελήσειας I. Herm. 13. 753. καὶ τοῖς Θέλουσιν II. Amor. 13. 412.
Θέμις I. D. Deor. XIII. 1. 236. ἀλλ' ὁ Θέμις &c. I. D. Mort. XXIX. 2. 450.
Θεοδότας III. Calumn. 2. 127.
Θεοποιεῖν. Θεοποιεῖν τοὺς Σκύθας I. Scyth. 1. 860.
Θεόκομπος II. Q. Hiſt. 59. 67. Θεόκομπον III. Pſeudol. 29. 185.
Θεοπρόπος II. Alex. 41. 247.
Θεὸς I. Vit. Auct. 6. 546. I. D. Mort. XXI. 1. 420. Θεὸς ὢν ib. XXVI. 1. 434. Θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ I. D. Mar. VII. 1. 306. Θεὸς ἀναίτιος I. Merc. Cond. 42. 704. Θεὸς ὢν μηχανῆς I. Herm. 86. 830. ἕως Θεὸς I. D. Deor. III. 208. σὺν Θεῷ I. Herm. 65. 807. κατὰ Θεὸν ib. 21. 759. ὡς τὸν Θεὸν αὐτὸν &c. II. Amor. 16. 414. οἱ Θεοὶ ὃ σῖτον ἔδωσι II. Icar. 27. 784. Θεῶν τελείων II. Jup. Trag. 18. 662. τῷ τελείῳ Θεῶν III. Deor. Conc. 1. 528.

Θεός. μὴ τὸ Θεῶν I. Somn. 8. 11. Θεῶν βελομένων III. Macrob. 29. 228. τίνι Θεῶν συνήντηκας III. Philopat. 1. 585. περὶ Θεῶν al. ὦ Θεοί Θεῶν I. Halc. 2. 178. ὁρᾷς ἐποίεις αὐτὸν Θεοῖς εἶκασε II. pro Imag. 19. 498. ἔχ ἔπως Θεοῖς I. pro Lapſ. 4. 729. τοῖς δώδεκα Θεοῖς προστιθέντες I. D. Mort. XIII. 2. 391. ἡμᾶς τοὺς Θεοὺς I. Tim. 10. 118.

Θεοφόρητος II. Aſin. 37. 604.

Θεραπεύω I. Merc. Cond. 26. 684. Θεραπεύειν τὸ κλωρὸν τῦ λόγυ I. Prom. 3. 27. βούλονται τὸ μακαρίων τινες Θεραπεύειν πρὸς ἀνθρώπων ἐλευθέρων εἶναι φασκόντων &c. I. Nigr. 24. 63.

Θερίζω I. Vit. Auct. 22. 562. Θερίζοντος λόγυ ib. 25. 566.

Θερμαϋγρίζω II. Salt. 34. 288. ib. 289.

Θέρμος lupinus, I. D. Mort. XXII. 3. 424.

Θερσαγόρας III. Dem. Enc. 1. 491.

Θεσμὸν ἴταξιν &c. lege Θεσμῶν II. Amor. 22. 421.

Θέτις I. Prom. 21. 203. I. D. Deor. I. 2. 205. I. D. Mar. XI. 1. 317.

Θετταλοί I. Jud. Voc. 7. 91.

Θεωρίω. ἐθεώρησα εἰς Ὀλυμπίαν I. Tim. 50. 164. Θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.

Θεωρικὸν I. Tim. 49. 162. πρώην ἴλαχε τὸ Θεωρικὸν &c. ib.

Θῆβας τὰς Αἰγυπτίας III. Dem. Enc. 6. 496.

Θηβαῖος ποιητὴς II. Imag. 8. 466.

Θηλαμὼν I. Somn. 17. 21.

Θῆλυ. τὸ Θῆλυ τῷ ἄῤῥενι ἐγκαλλωπίζεις I. Prom. 7. 34.

Θηλυδρίας effeminatus, I. D. Deor. V. 3. 214.

Θηλυμίτρης mitra feminea redimitus I. D. Deor. XVIII. 1. 247.

Θήσω. ταθηπε I. Tim. 28. 142.

Θηριόδες. ὥρας Θηριωδεῖς III. Epigr. Omiſſ. 689.

Θηρίον. ἀνασπάστων τὸ Θηρίον III. Conv. 20. 432. Θηρίων δυσκηλονίσεων II. Amor. 39. 440.

Θησαυρὸς. Θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι ἀνακέιται I. Somn. 2. 4.

Θητεύειν Θητεύσεις κάτω γενευκὰς I. Somn. 13. 19.

Θίβη. ἐν Θίβαις al. ἐν Θήβαις alii malunt Θήκαις I. Tim. 15. 124.

Θλίβω I. Nigr. 13. 52.

Θήσκω. τεθνεῶσιν III. Tragop. p. 644. Θήσκω vel τεθνήκω. τεθνηξόωμεν III. Epigr. 3. 675.

Θολερὸς I. D. Mar. XI. 2. 318.

Θουκυδίδης II. Salt. 36. 290. Θουκυδίδης ὁδὸν αἶτι II. Q. Hiſt. 26. 34. ἡ τὸ τῦ Θουκυδίδη I. Nigr. 1. 38.

Θράσος. ὁ Θράσος ἀλλὰ Θάρσος III. Muſic. Enc. 5. 94. & 95.

Θρασύνω I. pro merc. Cond. 6. 714. ἐμπειρία λογισμὸν φέρουσα Θρασύνεσθαι ἤκιστα εἴωθεν I. Nigr. 1. 38.

Θρῆνος. Θρήνων μελῳδὸς I. Halc. 8. 184.

Θριαμβος. ἔθεν ἡ πομπὴ ὁ Θριαμβος, ὃν προέλευσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ I. Prom. 6. 33.

Θριδακίνος. ἀκύπτερα Θριδακίνοις φύλλοις προσοικότα II. 1. Ver. Hiſt. 13. 80.

Θρίξ. ὁ τριχὸς ἀφίετο &c. III. Tragop. p. 651. τὰς τρίχας ἐτίλλετο — τό τε μύϊτακον ἔπληξα, ἡ τὸ τριχῶν ἔτιλα I. Jud. Voc. 10. 95.

Θρόνον τινὰ λαβόντα III. Conv. 13. 427.

Θυαλλίδιον ὀθαλίδιον I. Tim. 14. 124.

Θυαλλὶς I. Tim. 2. 100.

Θυγατὴρ. Αἴλυ τῇ Ἕλλῃ Θυγατέρα I. Halc. 1. 177. ὦ Θύγατερ II. Bis Acc. 4. 796.

Θύελλα I. Cont. 7. 498.

Θύμος. Ἀττικὸς al. male Θυμὸς II. Q. Hiſt. 15. 20. & 21. Θύμου I. Tim. 56. 173.

Θυμὸς. Θυμοῦ κρύσταλλον I. Herm. 12. 751. ἅπα Θυμὸν ἔχοντες III. Philopat. 27. 616.

Θυννοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98. & 38. 101.

Θύννος ὦ μυχοῦ τὸ σαγήνης I. Tim. 22. 136.

Θύρα. ὦ Θύρα & ὠθίζειν περὶ τὰς Θύρας I. Nigr. 31. 73. & 74. Θύρας δ' ἐπίθεσθε βίβλοι I. Sacr. 14. 537. ἐπὶ τὰς τῦ πολυ θυραμένων ἐπιέναι Θύρας I. Nigr. 22. 61.

Θύρετρον III. Philopat. 4. 589.

Θυρὼν. τεθυρωμένων ἐξόδοις πολλαῖς III. Hipp. 8. 74.

Θυωρὸς συρίζων I. Merc. Cond. 10. 665. πλεῖν τοῖς Θησαυροῖς σωοντες ἢ τοῖς δεσπόταις I. Nigr. 24. 63.

Θυσιάζω I. Herm. 57. 797.

Θύω. ὅτι Θύων ἄφθη II. Dem. 11. 380.

Θῶκος II. Jup. Trag. 16. 660.

Θῶν. Θῶνος II. Alex. 5. 213.

I.

Ἰάκχυ σπαραγμὸς II. Salt. 39. 290.

Ἴαλεμος ποιητὴς III. Pſeudol. 24. 180. & 181.

ἰαμβεῖον. καλοῦσας δὴ τὸ ἰαμβεῖον I. Nec. 1. 457.

Ἰαμβοῦλος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71.

ἰάσασθαι κιλινδόμενος II. argum. Abd. 159.

Ἴασων. τὸ Ἴασονα, vide omnino notas III. Deor. Conc. 8. 532.

ἰατρικὸν. τὸ δὴ τὸ ἰατρικῆς II. Abd. 23. 178.

ἰατρὸς II. Q. Hiſt. 16. 25. ib. 39. 52. ἰατρὸς τὸ ἁμαρτήματος I. Cat. 7. 628. voluit *Hippocr.* τοὺς τὰς πόλεις φοιτοῦντας μὴ λόγῳ μοῦνον, ἀλλὰ & ἔργῳ ἰητροὺς νομίζειν I. Nigr. 22. 61. ἰατρὸς ὀφθαλμῶν — πίμψας ὦ Ἄμασιν αἴτει ἰητρὸν ὀφθαλμῶν — οἱ ὀφθαλμικοὺς ἑαυτοὺς ὀνομάζοντες ἰατρούς. ib. 2. 40.

ἰγνὺς vel ἰγνύα. τὴν ἰγνὺν Gr. vult ἰγνὺν II. Tox. 60. 564.

Ἶδα. τῆ Ἴδης σὺν τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. XX. 1. 252.

Ἰδαῖος. τῶν Ἰδαίων Δακτύλων ἕνα &c. II. Salt. 21. 279.

ἰδία. πολλὰς ἰδίων φύσεις I. Halc. 4. 180. τὸ ἰδίας κεκοινωνηκότων III. Char. 26. 635.

Ἰδιόξενος II. Phal. alt. 1. 201.

ἰδιῶν. ἰδιόν τι κέντρον ἔχει I. Cont. 15. 511.

ἰδίω iudo I. pro Lapſ. 1. 725.

ἰδιώτης I. Nigr. 24. 63. I. D. Mort. XXVII. 5. 440. I. Vit. Auct. 11. 551. I. Herm. 81. 825. ἰδιώτην τινὰ βίον ib. 67. 808. οἱ μὲ ἰδιῶται III. Conv. 35. 442.

Ἰδομενεὺς II. Par. 47. 872.

ἰδρῶσι. ἰδρῶσι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.

ἱερὰ. καθ' ἱερῶν τελείων — ὧν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐγιαθῇ I. Tim. 7. 113. ἱέρεια I. Piſc. 47. 615. ἱέρειαν τῇ Θεσμοφόρῳ — καθάπερ ὐχ ἑτέρα, τὴ δὴ Θεσμοφόρῳ ἱερειὰ τις ἦσα I. Tim. 17. 128.

ἱερεὺς I. Herm. 57. 797.

ἱερεῖος II. Eun. 3. 352.

ἱερογραμματεῖς III. Macrob. 4. 210.

ἱερομηνία II. Icar. 33. 789.

ἱερὸς. λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν III. Mort. Per. 12. 335. σὺκ, ἀλλ' ἱεραί εἰσι I. Vit. Auct. 6. 544. ἱερῶν γραμμάτων III. Philopſ. 34. 61. σὺ τοῖς ἱεροῖς ἀνεθήκατε II. Tyr. 19. 156. ἱερώτατε III. Macrob. 29. 228.

Ἱερώνυμος III. Macrob. 11. 215.

ἱητρεῖα II. Q. Hiſt. 16. 25.

ἱκα-

ἱκανὸς ἴσῃ I. Prom. 7. 36. ἱκανὴ γυνὴ formosa mulier I. D. Deor. XX. 3. 254. & 255. ἱκανὴ γοῦν σοι ἡ ἡ Περικλέους &c. v. notas III. Dem. Enc. 20. 504. 505. & 506.
Ἱκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 248. τὸν Ἱκαρίῳ λέγω Πηνελόπῃ ib. XXII. 1. 268.
ἱκεσίου I. Pisc. 3. 572.
ἱκέτης. ἱκέτιν II. Bis Acc. 21. 819.
ἱκνέομαι. μὴ ἀφαισιν ἵκοιτο male pereat. I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
Ἰκόνιον πόλις τῆς Πισιδῶν καὶ Φρυγῶν χώρας ἐν προοιμίῳ κειμένη I. Somn. 3. 6.
Ἰκτῖνος I. Tim. 54. 170.
ἰκτὶς v. notas III. de Dipf. 3. 236. & 237.
Ἰλιάς. βῆτα τῆς Ἰλιάδος III. Adv. Ind. 7. 107.
ἰλιγγιάω I. D. Mar. IX. 2. 313.
Ἰλιεὺς I. Pisc. 38. 607.
ἰλὺς I. Nigr. 16. 55.
ἱμάτιον. τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας I. D. Mort. X. 11. 375.
Ἱμεραῖος III. Dem. Enc. 31. 512. Ἱμεραῖος ὁ Φαληρεὺς ib.
ἵμερος καὶ ἔρως I. D. Deor. XX. 14. 265.
Imperativos & infinitivos conjunctos v. III. Cronos. 13. 396.
Ἰνδοκάτης I. Cat. 21. 642.
Ἰνδός. οἱ Ἰνδοὶ, θερμότεροι τῇ φύσει I. Nigr. 5. 43. εἰς Ἰνδοὺς τελεῖ I. Herm. 71. 813.
Infinitivos in ῶν cur Frater non subscribat, vide I. Herm. 36. 778. Infinitivum pro imperativo in μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ &c. vide III. Fug. 27. 380.
ἰξάλης I. Tim. 29. 142.
Ἰόλεως. Ἰόλαος I. D. Mort. V. 2. 347.
Ἰονικός. ἢ τὸ Ἰονικὸν v. notam III. Dem. Enc. 9. 497.
Ἰόνιος I. Herm. 28. 769.
ἰὸς I. Nigr. 37. 78. ὦ σὴ' ἰῇ I. Cont. 22. 520.
Ἰοφῶν. ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος III. Macrob. 24. 226.
Ἱππίας III. Hipp. 1. 66. I. Herod. 3. 834. Ἱππίᾳ III. Hipp. 3. 68.
ἱπποδρομῶ I. Nigr. 29. 68.
Ἱπποκένταυρος I. Prom. 5. 30. *Plato* hippocentauros ἀμηχάνως πλάττει τι καὶ ἀτοπίας τερατολογίας φύσεως vocat ib. ἱπποκένταυρος μικτὴ ῥαψῳδία ἐξ ἀπάντων τῶν μέτρων ib. ἱπποκενταύρου δίκην, σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσιν δοκῶ ib. 31.
Ἱππόνικος. Ἱππονίκου τοῦ Καλλίου I. Tim. 24. 137.
ἱπποπόλος II. Q. Hist. 49. 59.
ἵππος. de equorum insano studio, genere, nominibus, victoria. I. Nigr. 29. 68. ἵππος λευκὸς I. Scyth. 2. 861. εἰς ἰδέαν τοῦ ἵππου I. Pisc. 9. 577.
ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας I. Tim. 23. 136.
ἱπποτρόφος III. Pat. Enc. 10. 232.
ἱρός. τὰ ἱρὰ III. Dea Syr. 49. 485.
ἱριοειδὴς II. Q. Hist. 19. 27.
ἰσηγορίαν δὲ ἀκριβῶς I. D. Mort. XV. 2. 400.
Ἴσθμια III. Epigr. 25. 682. & 683. πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ III. Nav. 20. 262.
ἰσοδιαίτης v. notas III. Ep. Sat. 32. 412. ib. 36. 416.
ἴσος. ἐν ἴσῳ κεῖσθαι τῷ φόβῳ — ἐν ἴσῳ μαχεῖσθαι — ἀναβάντες δὲ ἐν τῷ ἴσῳ ἦσαν — ὁ τι γὰρ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς δοξάσας ἐν ἴσῳ — ἐν τῷ ἴσῳ φαίνεσθαι — ἐξ ἴσου φαίνεσθαι — ἐκ γὰρ ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διανοίαν ἕξειν — τὴν δύναμιν τῶν λόγων ἐξ ἴσου μοι καθεῖναι — ἐν ἴσῳ τοῖς γονεῦσιν ἄγειν — μὴ μοι τοῖς πολλοῖς ἐν ἴσῳ δίωρον ἄφωνον ἴστησιν ἡ συμφορά I. Jud. Voc. 2. 84. & 85. ἐδεῖν ἴσων κυαμους I. D. Mort. XX. 3. 415. τὴν ἴσλν I. Tim. 44. 157.
ἰσχίον. τῆς ἰσίου παραισίου πυρανγίδος v. notas III. Nav. 5. 252. & 253.
ἰσχίον. ὡς ἰσορεῖ Θεόπομπος I. Somn. 12. 16. ὁπόσα ἰσχίου ἐμοῦ πρόσθιτερα III. Dea Syr. 1. 452. ἰσχίῃ vide notas ib. 32. 479. ἰσχημένους III. Macrob. 18. 221.
ἰσχία II. Q. Hist. 9. 13. ἰσχίας ἀληθοῦς II. 1. Ver. Hist. 1. 70. ἰσχίαν II. Amor. 15. 414. τῶν ἰσχιῶν I. Herod. 2. 833.
ἰχαίνω I. Tim. 46. 160.
ἰχὰς I. Vit. Auct. 19. 558.
ἰχῦρος I. Nigr. 36. 78. ἐδεῖν ἰχῦρὸν II. Jup. Trag. 50. 698.
ἰχὼ II. Salt. 67. 304.
Ἰταλία. εἰς Ἰταλίαν II. Gall. 18. 728.
Ἰταλιώτης I. D. Mort. VII. 7. 389.
ἰταμὸς II. Asin. 6. 573.
Ἰφιεύς. Ἰφτία pro quo Φιτία restit. II. pro Imag. 20. 500.
ἰχθῦς ἐκ ταγήνου III. Conv. 38. 444. ἰχθύας χρῆμα ἱερὸν νομίζουσι III. Dea Syr. 14. 460. & 461.
ἰχνεύω. ἰχνευμόω, *Schmidius* bene vult ἰζευμόω III. Ocyp. p. 666. ἰχνευμένου ib.
ἴχνια III. Philopat. 12. 598.
ἴχνος ἐδεῖν I. Cont. 23. 522. τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
Ἰωνόπολις II. Alex. 58. 262. & 263.
Ἰώνιος. ταῦτα λέγων ὁ Ἰώνιος I. Somn. 4. 7.

K.

Καβαλεῦσα II. 2. Ver. Hist. 46. 139.
Κάδμος ὁ νησιώτης I. Jud. Voc. 5. 87.
κάδος I. Herm. 81. 825.
καθαρὸς I. Somn. 10. 15. καθαρὰν οἰκίαν III. Philops. 31. 58.
καθιδρα. ἢ τὸ καθίδρας III. Fug. 7. 369.
καθιέγω. καθιέξας II. Jup. Cont. 12. 636.
καθεύδω. Φρύγες δὲ τὸ θεὸν εὕρμοι χειμῶνος καθεύδειν, item ὡς εἴη μόνος θεὸς ἀληθινὸς, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν I. Tim. 6. 111. καθεύδοντες ἐναχούμενοι II. 2. Ver. Hist. 35. 130.
καθευδησαπίς III. Conv. 47. 450.
καθῆκον. περὶ καθηκόντων I. Herm. 82. 828.
καθήκω. καθηκόντως ὁρᾶσθαι I. Jud. Voc. 6. 89.
καθήσθω ἐφ' ὑψηλοῦ III. Rhet. Pr. 6. 5.
καθίζω I. Merc. Cond. 26. 682. καθίζοντων imperativ. Atticus II. Jup. Trag. 12. 655. καθίσας ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς πρώτης II. Icar. 25. 781.
καθίημι. καθεῖτο I. D. Mar. XII. 2. 319.
καθικνέομαι. καθικόμενον ἐν τῇ ῥαδῷ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429.
καθίημι. καθιέντες I. D. Deor. XX. 5. 257.
κάθοδος. ἔπειμεν εὐθὺ τῆς καθόδου I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
καθότι. εἰσίσθω δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379.
καθυφίημι I. Prom. 5. 189. εἰ καθυφήσετε τὸν ἀγῶνα — ὁπόσῳ δήποτε ἀργυρίῳ καθυφεῖς τὸν ἀγῶνα — καθυφεικέναι τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν ἀγῶνας — ἐάν τις ἐκὼν καθυφῇ τοῖς ἐναντίοις — εἰ καθυφεῖμεθά τι τῶν πραγμάτων — ἐδεῖν τῶν σωτηρίων ὑμῖν καθυφηκάμην — ἄφαν ἐκ λημμάτων αἰσχρῶν καθυφίστο τὸ δίκαιον I. Jud. Voc. 3. 85.
εὐσεβὴς, καὶ εὐσεβέστερη III. Macrob. 7. 212.

καὶ. εἴγε ἐ ἰδιῶ I. Cont. 5. 496. καὶ δὴ I. Halc. 3. 180. καὶ σὺν ἐν I. Jud. Voc. 4. 85. καὶ μὴν καὶ II. Q. Hist. 60. 67. II. Dem. 56. 393. καὶ γὰρ οὐ II. pro Imag. 7. 487. καί τι καὶ, leg. καί τοι καὶ I. Somn. 16. 21. καίτοι ἃ γε &c. II. Q. Hist. 36. 48. καὶ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ἐ ἐποίουν ταῦτα I. Somn. 7. 9. καὶ εἰ τούτῳ γε Th. M. καίτοι τούτῳ γε I. Prom. 16. 199. καὶ πρὸς abundat καὶ II. Eun. 7. 357. καὶ λέγει superfluum hic eſt καὶ II. Par. 44. 869. καὶ abundantis exempla v. III. Nav. 1. 246. καὶ τὸ σῶμα δὴ II. Dem. 4. 377. καὶ τῶ ἀνθρώπων I. Prom. 11. 194.

Καινὶς II. Aſin. 40. 608.

καινὸς I. pro merc. Cond. 5. 712. τὸ καινόσαλον I. Nigr. 4. 43. καινοῖς δόγμασι III. Epigr. 27. 684. καινότερον II. Aſin. 41. 609.

καινότης I. Prom. 4. 29.

καιρὸς. κατὰ καιρὸν I. Herm. 10. 749. πρὸς τὸ καιρὸν I. D. Deor. IV. 1. 208.

καίω I. Cont. 22. 519. εἰ αἱ τάλαινα θηλαμὼν κικαυμένη I. Somn. 17. 21.

κακία. κακίας μετέχον I. Tim. 3. 106.

κακὸν. ὑπὸ τῶ κακῶν I. Tim. 6. 110.

κἀκὼς ἔχω I. pro merc. Cond. 1. 705. πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες III. Column. 13. 143.

κακοῦργον I. Prom. 16. 198.

κάκωσις. κακώσεως γονέων III. Pat. Enc. 7. 231.

καλαμὶς II. Imag. 4. 462.

κάλαμον. ὀπὸ τῶ χαλκῶν καλάμων ὄργανον I. Nigr. 2. 41. καλάμους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. καλάμῳ τινὶ I. Herm. 68. 811.

καλαῦροψ I. D. Deor. XX. 5. 257.

καλὸν. ἐκάλει δ' ὃν μι II. Lex. 10. 336. κεκληδόνι II. Bis Acc. 11. 805. ἐπειδὴ τὸ κεκλημένον τῆς ἐκλίσεως τὴν σύνοδον I. Nigr. 22. 61.

καλλιγραφία I. Prom. 5. 30.

Καλλίμαχον II. Q. Hiſt. 57. 65. & 66.

καλινδεῖν. ἐκαλινδεῖτο ὀὸ τῷ πειρᾶσθαι αὖθις βέλτιον πεσεῖν I. Nigr. 30. 71. καλινδοῦνται II. de Luctu 12. 927.

Καλλιστιανὸς III. Macrob. 10. 214. & 215.

Καλλίστρατον III. Dem. Enc. 12. 500.

κάλων. ἐς τὸ κάλων ἔχειρε I. Piſc. 12. 580. & 581.

καλὸς Ὅμηρον II. Alex. 57. 261. καὶ καλὸς ἦν I. D. Mort. XXIV. 1. 429. ὀὸ καλὰ τῶ ἱερῶ II. Phal. Pr. 13. 200. τὸ καλὸν II. Amor. 23. 423. ὀὸκ ὀλιγαρχῆς τὸ καλῶν I. D. Mort. XX. 6. 419. τὸ καλῶν ἢν ἐ ἀγαθῶν ἀνδρῶν I. Somn. 12. 16.

καλὸς. καλλίω δὲ ἐ ὁρασιωτέραν II. Imag. 22. 480. καλλίση ib. 2. 461. τὸ καλλίστου II. Dem. 65. 395.

Κάλπις. ἐς κάλπιν I. Herm. 57. 798.

Καλυδὼν γαῖαν III. Conv. 25. 436.

καλύπτρα. τὴν καλύπτραν τῆ κεφαλῆς I. Herod. 5. 834.

καλύπτω. ὀὲκ κεκαλυμμένα τῆ σιμωλῆ I. Prom. 7. 34.

καλῶς I. D. Deor. XX. 10. 260.

κάμηλον βαπίματι I. Prom. 4. 29.

κἂν II. Lex. 22. 347. κἂν ὑπὸ &c. I. Vit. Auct. 15. 555. κἂν τούτῳ II. Aſin. 4. 570. καὶ τινες ἑτέρως I. Nigr. 38. 80.

Κανδαύλης. ὁστερ Κανδαύλη II. Aſin. 28. 597.

κάνθαρος. κανθάροις ἐνίοτε II. Icar. 10. 762. ὃ μᾶλλον ἢ κάνθαρον III. Pſeudol. 3. 164.

κανηλεῖον I. Nigr. 25. 65.

κάπηλον I. Herm. 59. 798. & 799.

καπὸς III. Pat. Enc. 11. 233. ἐλαιοτριβὴν περὶ καπηῶ I. Prom. 19. 202. καπὸς ποιητὴς ἀτεχνῶς ἅμα τῶ πατέρων τὸ ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. καπνοῦ ἐ κύματος II. Q. Hiſt. 4. 6.

καπυρὸς. πάνυ καπυρὸν I. D. Deor. XXII. 3. 271.

καρδαμον I. Tim. 56. 173.

καρδία. ἀπὸ καρδίας II. Jup. Trag. 19. 664.

καρδιάττω I. Jud. Voc. 7. 91.

κάρηνον. ἀμειψὰς ὡς ἀληθῶς κάρηνα I. D. Mort. XX. 2. 413. κάρηνα φύσεως III. Tragop. p. 648.

καρὶς. μὴ τὸ καρίδων I. Merc. Cond. 3. 655.

κάρων ὁ ἀφ' Ἡρακλέους II. 2. Ver. Hiſt. 22. 119.

καρπὸς. καρποὺς non *fructus*, ſed *carpos* manuum. III. Dea Syr. 59. 489.

κάρτα III. Column. 3. 129.

καρτερὸν. καρτερῶν III. Conv. 41. 447.

καρυατίζω II. Salt. 10. 272.

κάρχαρον I. Merc. Cond. 35. 694. II. Salt. 4. 368.

Κασανδρεὺς v. notam III. Macrob. 22. 224.

Κάσιον. πασσίων πυλῶν I. Prom. 4. 189.

Καστόρεια II. Salt. 44. 295.

κατὰ I. Cat. 29. 650. κατὰ δὴ ταῦτα III. Adv. Ind. 4. 102. ὁ κατ' ἡμᾶς βίος II. Dem. 1. 374. κατὰ δὴ III. Hipp. 3. 69. κατ' αὐτὸ I. Scyth. 4. 864. κατ' ἐκεῖνο II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. κατὰ τὸ κωμικὸν I. Nigr. 7. 46. κατ' ὀλίγον II. Abd. 30. 185. κατὰ τὸ Σαβαζίου II. Salt. 34. 287. & 288. κατ' αὐτὰ II. Aſin. 7. 575. κατ' ἐκεῖνα II. Gall. 18. 729. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. ἴσχη κατὰ II. Par. 10. 846. & 847.

καταβάλλω ſolvo, I. Vit. Auct. 1. 541. πάντ' ὀβολοὺς ἐγὼ κατέβαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

καταβολὴ. καταβολὰς σπερμάτων II. Amor. 19. 419.

καταγέλασ II. Salt. 29. 285.

καταγελάω. καὶ προσέτι γε ἐ κατηγέλας I. Tim. 14. 123. καταγελῶντα an καταγελῶν τὰ male cum accuſ. III. Mort. Per. 40. 361. ſed conſule Addenda. καταγελῶντας μὲ τοὺς Ἐπικούρους ἅψει II. Jup. Trag. 22. 668.

καταγινώσκω. ἐπὶ μανίᾳ κατηγνωσμένοι II. Salt. 84. 314. κατηγνώσκει II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.

κατάγυμος. κατάγυμα τὰ πρανῆ I. Tim. 48. 161. κατάξεις v. notas III. Nav. 34. 270.

κατάγραφον I. Cat. 28. 649.

κατάγω. κατάξουσι F. G. καταράξουσι III. Philopatr. 24. 613. κατάγομαι ὦ θεοὶ σοὶ II. Aſin. 4. 571.

καταγωγήν τινα σκεψάμενος II. Tox. 57. 562.

καταδρεῦν. περὶ μὲ πρῶτον ὕπνον κατέδρεθον I. Somn. 4. 7.

καταδύλλω II. Gall. 16. 726.

καταδύομαι I. Nec. 20. 483.

καταθήσκω. κάτθανε' ἀμῶς I. Cont. 22. 520.

καταθύω I. Herm. 57. 797.

καταίρω II. Tox. 2. 510. καταίροντος ἔνθα μὴ δεῖ — καταίρουσαί τε ἐ ἀφιεῖσαι ὀδωδὰς — ἐκεῖθεν δὲ καταίρασις ὡς λιμένα — κατήραμεν, ἠλθομεν — μέλιστα ἐπὶ θύμον καταίρουσι I. Jud. Voc. 2. 83.

καταικλείω. καταικλεῖσαι dicunt Phidiam ὡς τὸ Διὸς τὸ πῶν ἐ ἑαυτοῦ τέχνης I. Somn. 8. 11. καταικλείσας παρθενίου I. Tim. 17. 127. καταικλειδοῦς ὀὸ II. de Luctu 18. 931.

καταικλίνουσι II. Gall. 11. 719.

καταικλῶβες v. notam III. Philopat. 14. 600.

καταλαμβάνω I. Prom. 2. 187. I. Vit. Auct. 27. 568. In malam partem de periculis, ut δυστυχία καταλήψει τὸν φίλον &c. I. Somn. 22. 16. εἰ καταλαμβάνοιεν ἀναχώ-

φυσις βιαιοτέρα I. Somn. 18. 16. καλαλαμβάνουσα ἐ τὴν ἐκείνη ἐθῆτα ib. 16. 21. καλαλαμβάνουσα κ᾽ τ᾽ πυρὰν ib. ἀλλὰ κ᾽ κατάλαβε I. Herm. 78. 821. ἔσαν τις κίνδυνος καλαλαμβάνη τὴν πόλιν I. Somn. 12. 16. ἂν ὁ πόλεμος ἡμᾶς καταλάβῃ ib. ἂν μή τις μείζων ἀνάγκη καταλάβῃ ib. καταλαμβάνοντες II. 2. Ver. Hist. 18. 116. καταλαμβάνοντο II. Tox. 39. 548. καταλάβοιτο ἄν μάλα κ᾽ αὐτὴ I. Somn. 9. 12.

καλαλείπω. καλαλείπει ἐλλιπασμοὺς III. Philopat. 20. 606.

καλαληπτικὸς I. Vit. Auct. 21. 560.

κατάληψις. ἐκ καλαλήψεων συγγεγυμνασμένων II. Paras. 4. 841.

κατάλογος I. Tim. 51. 165.

κατάλυσις I. Tim. 42. 154.

καλαλύω. καλαλυθεὶς τ᾽ τυραννίδος II. Gall. 23. 737.

καλαμώνας II. Jup. Trag. 1. 642.

καταιτλέω. καταιτλήσας τ᾽ λοιπὸν λόγον III. Dem. Enc. 16. 503.

καταπιτάσαμαι. κατακτᾶμαι II. Icar. 13. 766. & 767.

καταπίνω. αὐτῷ σκάφει καταποθέντες II. 1. Ver. Hist. 33. 96. καταπίνοντα II. Asin. 47. 614.

καταίπτω. καί πω καταπεσὼν III. Philopat. 2. 587.

κατάπλους I. Cat. 1. 620.

καταπρηθέντας II. Par. 57. 880.

καταρτύω II. Q. Hist. 44. 57.

κατάρχομαι μέ, σφάγια δ᾽ ἄλλοισι μέλει I. Somn. 3. 6. κατάρχεται αὐτῶν II. Tox. 6. 512.

κατάσχημα. ἐπὶ τῷ καταχρήματι I. Cont. 1. 490.

κατατείνω. κατατείνας ψύτταν II. Lex. 3. 325.

κατατοξεύω I. Prom. 20. 203.

καταυλέομαι. κάθησαι καταυλούμενος II. Salt. 2. 266.

καταυλούμενον II. Phal. Pr. 11. 199.

καταφιλέω. κ᾽ χέρα ἐ κεφαλὴν κατέφιλεν — τὴν χεῖρα καταφιλῆσαι ἐ ἁπτεῦσαι δ᾽ ἐπαίει I. Nigr. 21. 59.

καταφοβέω I. D. Mort. XII. 4. 386.

καταφρονέω. ὦ Θέμις ἐγί σοι καταφρονῶν ἐπιδημοῦντος I. Nigr. 6. 43. καταφρονοῦντα μὲ τ᾽ πολλὰ καπηνέων I. Somn. 9. 13. καταφρονήσας ἐπιμόρμολυ II. Icar. 4. 755.

καταχράομαι. κατεχρήσατό μοι II. Asin. 52. 620. καταχρῆσθαι III. Rhet. Pr. 17. 19.

καταψεύδομαι I. Somn. 12. 17.

κατειλέω I. Prom. 2. 187.

κατεπείγω II. Q. Hist. 50. 60.

κατερύκω I. Herm. 23. 762.

κατέρχομαι. ᾧ τις κατέλθοι παρ᾽ ἐμοὶ I. D. Mort. III. 1. 339. κατελθόντες enarrantes III. Ep. Sat. 38. 417.

κατέχω. πρὸς βίαν κατέχω ἀδύνατον III. Dem. Encom. 29. 511.

κατηγορία. ὁσις ἄρισα κατηγορήσει I. Pisc. 22. 591. κατηγόρει II. Salt. 63. 300. κατηγορῶν ib. 1. 265. κατηγορεῖτο II. 2. Ver. Hist. 7. 108. & 109.

κατήγορος. εἰ τῷ μὲ κατηγόρω III. Calumn. 8. 136.

κατιχέω. εὖ᾽ ἂν κατίχωσε III. Calumn. 11. 140.

κάτοπτρον. γυμνασθέντος πρὸς τὸ κάτοπτρον I. Jud. Voc. 7. 91. ὥσπερ ἐκ κατόπτρου II. Salt. 81. 313.

κατορθόω II. 1. Ver. Hist. 12. 78.

κατόρθωμα I. Prom. 3. 27.

κατυπόω II. Lex. 15. 338. vel potius 342.

κάττυμα. τὰ καττύματα λοπῶν II. Gall. 28. 745. & 746.

καυχιάσω III. Philopat. 18. 605.

Καύκασος I. Prom. 1. 25. ib. 1. 185.

καῦσις. τομὰς ἐ καύσεις πολλάκις ὑπομεῖναι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.

καυσάμενον I. Pisc. 52. 619.

Κεγχρέαι III. Nav. 32. 268. ἄχρι Κεγχρειῶν II. Q. Hist. 29. 38.

κεῖμαι. κεῖται δ᾽ ἐν μέσοισι I. Pisc. 41. 609. τοὺς φίλους συνεπισπασάμενος κείσομαι I. Nigr. 11. 50. ἐκτάδιον ἐκείμην I. D. Mort. VII. 2. 357. κεῖσο καταβαλὼν σαυτὸν ib. XVIII. 2. 409. κειμένους III. Meret. XIII. 317.

Κεῖος I. Scyth. 11. 872.

κείρω. κείρεσθ᾽ τὸ ὕπαρ I. D. Deor. I. 1. 204. ἐν χρῷ κεκαρμένους III. Fug. 27. 378.

κίκερυα II. Icar. 31. 788.

Κίκερων I. Tim. 23. 137.

κίλλος I. Prom. 1. 24.

κίλλυσμα I. Cat. 19. 642.

κινές. κατὰ μακαρίαν I. Herm. 71. 814. εἰς τὸ κενὸν III. Epigr. 32. 685. κενὸν εὑρεθήσεσθ᾽ τ᾽ καρπὸν III. Diss. cum Hes. 7. 245.

κύστρον II. Q. Hist. 51. 60. & 61. κύστρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.

κιραία. λὰξ ψιλῆς τ᾽ καρείας II. Tox. 19. 527.

Κιραμικὸς I. Pisc. 13. 581. ἐς τ᾽ Κιραμικὸν II. Icar. 34. 790. Κιραμικῇ III. Meret. IV. 286.

κιραμευτικὴ ἀκολασία II. Amor. 11. 409.

κίρας. κίρατα ἀκεφάλου I. Herm. 81. 826. κίρατα φύσας I. D. Mort. I. 2. 332. κίρατα ἐλιφάντων III. Dea Syr. 16. 462.

κιράσας, οἷα III. Bacch. 1. 75.

κεραυνός. ἔχων τ᾽ κεραυνὸν I. Somn. 9. 14. ἔχει δὲ ἐ τ᾽ κεραυνὸν μὴ χεῖρα σύμβολον τῆς δυνάτητος I. Tim. 2. 100. ἐπικράτησεν κεραυνῶν ib. 4. 107.

κέρδος. ἔτι τὸ κέρδος I. pro merc. Cond. 3. 710.

κερδῶ I. Tim. 41. 153.

Κερκυραῖος ῥήτωρ II. Q. Hist. 15. 22.

Κέρκυρα. κέρκυρα αὖτ᾽ ἐλευθέρα γένεσθ᾽ I. Prom. 1. 25.

κεφαλή. τ᾽ κεφαλὴν III. Nav. 4. 250.

κεφὼ I. pro merc. Cond. 6. 713.

κιφάλαιον I. Pisc. 14. 584. κιφάλαιον ὀργῆς I. Prom. 7. 190. εὐφραίνεσθ᾽ ἐν κιφαλαίῳ μόνῳ I. Nigr. 1. 39. κ᾽ ᾧ φησι κιφάλαιον τ᾽ πόνων II. Bis Acc. 21. 817.

κιφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.

κιφαλὴ ἰκάσε ἵτε III. Dea Syr. 7. 454. & 455. ἐπὶ τῇ κιφαλῇ ἀκοντιαῖος φορίει III. Dea Syr. 32. 478. τὴν κιφαλὴν λιπτομηθεῖσα III. Musc. Enc. 6. 96. ἐπὶ κιφαλὴν de libro. II. Q. Hist. 12. 16.

κηλέω I. Nigr. 7. 46.

κηληθμός. κηληθμῷ ἔχοντο I. Nigr. 34. 77.

κηλὶς I. Cat. 24. 646.

κηρός. κηρὸν, ὡς ἐπιπλάσας &c. I. D. Mort. IV. 1. 342. ἔτυ κηροῦ ὠθισκαύσιν δυσάρεστος II. Salt. 6. 271.

κήρυξ. κ᾽ τῶ κήρυκος ἀνειπόντος I. Nigr. 14. 53.

κηρύσσω. κηρύττεσθαι δήσει καθάπερ λυσθράντα I. Cont. 2. 491.

Κῆως I. Halc. 1. 178.

κίβδηλος I. Nigr. 6. 45. κιβδήλας II. Par. 4. 842.

κιβώτιον I. Tim. 3. 106.

κιβωτῶν I. D. Mort. XXVII. 2. 438.

κιβωτίζω. κἀμοὶ — κιβωτίζειν I. D. Deor. VII. 4. 224.

κιγκόρα. κιγκόρας ἀτόζων I. D. Mar. I. 5. 291.

κίναδος I. Pseudol. 32. 188.

κίν-

εἰδέω. τὸ κατ' αὐτὸν εἰδέναι I. Nigr. 6. 44. εἰδότα I. Herm. 35. 776. εἰσοῖδε δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379. τὸ μὲν εὖ εἰδέναι χρὴ I. Herm. 63. 804. ἀπαῖδες αὐτὸν ἤδεσαν I. Somn. 9. 14.

εἰδήμι. ἤδεσαν III. Conv. 28. 438. οἶδε II. Salt. 65. 303. λέγων πάνυ με εἰδέναι II. Alex. 55. 259. σὺν οἶδ' ὅτι I. D. Mar. III. 1. 295. τίς γὰρ ὅλως οἶδε I. D. Mort. I. 1. 329. οἶδά πω τὸ αὐτὸς I. Prom. 2. 26. χάριν εἰσομαι I. Cat. 29. 650. ἰσχὺν δὲ τὸ ὅτι ὁ πάνυ εὑρηται καιρὸν I. Jud. Voc. 7. 90.

εἰδῶ γράφουσι III. Herc. 1. 82.

εἰδὼς I. D. Mar. XV. 1. 324. I. Herm. 27. 766. εἰδὼν ὅταρ I. Somn. 17. 22. εἰ μὲ γὰ εἰδὼς II. Salt. 5. 269. πάντ' ὅσα ἦν, ὅσα τ' ἐστὶν, εἰδ' ὅσα τε ἔσται ὀπίσω I. Somn. 10. 15. σὺν ἂν εἰδὼς αὐτὸν I. D. Deor. IX. 1. 227. εἰδὼς μύθων I. Tim. 43. 155. ὅπως εἰδῇς al. εἰδῆς I. Somn. 15. 20. εἴγε τὸ εἰδεῖν I. Cont. 5. 496. εἰδὼν εἶδον I. D. Mar. IV. 3. 300. ὁ τὰς τῶ θεῶν εἰκόνας ἢ μόνον εἰδὼν, ἢ μόνος δείξας I. Somn. 8. 11. ἀλλ' ἦν εἰδὼ I. Pisc. 51. 618. εἰσαιτο v. not. Gesn. III. Ner. 2. 638.

εἰκάζω. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν I. D. Mar. XV. 2. 324. & 325. εἰκάζων III. Philopsf. 24. 52.

εἰκαιῆς. τῶ μελλόντων — ἄριστον εἰκαιῆς I. Somn. 10. 15.

εἰκὸς ἔτι I. Herm. 59. 800. εἰκὸς ἡμᾶς παρῆξειν I. Merc. Cond. 19. 674.

εἰκοσάπηχυς κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 4. 440.

εἴκοσι & ὀκτὼ II. 1. Ver. Hist. 40. 102.

εἰκότως II. Q. Hist. 40. 53. εἰκότως τῆ καλαράτᾳ τὰ ἴπη III. Fug. 30. 382. εἰκότως hic est πρὸς τὴν εἰκόνα I. Somn. 2. 5.

εἶκω I. Nigr. 10. 49. ἐοίκαμεν ἡμεῖς I. Halc. 3. 179. εἰ ἐοίττά μι λέγειν ἐοικας II. Amor. 1. 398. ἔοικα II. Jup. Trag. 27. 672. τῶ ἐοικέναι &c. II. Salt. 65. 303.

εἰκὼν I. Nigr. 29. 68. ἡ εἰκὼν τοιαύτη σοι ἀνακείσθω II. Imag. 18. 478. ὁ ἐξηγητὴς τῶ εἰκόνος III. Calumn. 5. 132. εἰκόνες II. Imag. 1. 458. II. Alex. 18. 225. εἰκόνας III. Mort. Per. 41. 361. & 362.

εἴλη. πρὸς τὴν εἴλην θέρους II. Lex. 2. 320.

εἶμι. ἴμεν I. Herm. 68. 810.

εἰμὶ I. Prom. 16. 199. ἐστὶ II. Gall. 33. 750. ἔστ' ἂν τὸ ὑγιαίνειν I. pro Lapsi. 11 735. εἰ μηκέτ' ἐστὶν II. Tyr. 11. 148. χρειὸς ἐστὶ II. Amor. 42. 444. ὀπαῖς ἐστὶν I. Herm. 61. 802. ἐσθ' ὅτι I. Prom. 18. 201. ἦν II. Amor. 12. 410. ὃ γὰ ἦν καλαβὰς II. Asin. 30. 598. & 599. προσθοῦ ἔσῃ πεπονηκὼς II. Gall. 1. 704. ἔσαι πάντα II. Alex. 22. 230. ἔσαι ταῦτα II. Icar. 22. 777. εἴη II. Par. 6. 844. εἶεν I. Pisc. 22. 591. εἶεν ἐπιδεύνυσ I. D. Mort. XXIV. 2. 430. εἶναι I. pro Lapsi. 5. 730. item I. Scyth. 8. 867. & III. Nav. 43. 276. τό γε νῦν εἶναι III. Saturn. 1. 385. εἶναι οἶμαι O. οἶομαι εἶναι I. D. Mort. XIV. 5. 397. αὐτοῦ εἶναι I. Nigr. 26. 66. εἶναί τις ἔδοξεν I. Pisc. 6. 576. ὁ δὴ ταυρὸς εἶναι &c. κατὰ τοῦτο εἶναι ὁ ξυμφέρομαι — εἶναι πρὸ ὁδοῦ γέγονεν I. Jud. Voc. 12. 98. εἶναι ἐπ' αὐτῇ II. Asin. 47. 615. αὐτὸ εἶναι F. G. mavult ἔσ sed, me judice, non opus. I. Prom. 12. 195. Ἀρχίας ἂν III. Dem. Enc. 47. 525. ἃ τυγχάνεις ὄσα τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 3. 289. σὺ μὴ ὄντων III. Philopat. 13. 599. ὄντας Solan. ἰόντας I. Prom. 11. 194.

εἴπαμι II. Amor. 49. 452. II. de Luct. 15. 928.

εἶπερ τι ἄλλο II. Tox. 3. 510.

εἶπε θεσπῶσι II. Asin. 47. 615.

Εἰραμάγης v. notas III. Philopat. 20. 607.

εἰρεσία τῶ πτερῶν I. Tim. 40. 151.

εἰρέσι I. Tim. 26. 138.

εἰρήνη ἡ I. D. Mort. IV. 2. 343.

εἰρηνικὸς. εἰρηνικώτερόν ἐστι II. Imag. 1. 459.

εἶρων. εἶπτε εἴρωνες σὺ τοῖς λόγοις I. Prom. 1. 24. Ἀθηναῖος εἴρωνες σὺ τοῖς λόγοις ib.

εἰρώνεια I. Prom. 1. 24.

εἷς εἶμι καίγὼ III. Tragop. p. 649. εἷς ὢν III. Ep. Sat. 25. 407. εἷς σὺ τῶ πολλοῦ δήμου I. Somn. 9. 13. μία σπυρὴ I. Prom. 6. 34. μιᾶς δὲ II. Alex. 46. 251. ἓν in Edd. σὺ male III. Dea Syr. 35. 480. ἑνὸς ἤν τι I. Vit. Auct. 6. 545. ἑνὸς ἔστ σὺ μυρίοις I. Herm. 28. 769. ἀφ' ἑνὸς III. Conv. 32. 440. ἑνὸς ἀποδόντα ἑκατὸν III. Macrob. 23. 225. ὥστε λόγῳ ἓξ ἐφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀναῤῥίψομεν τ κύβον I. Harm. 3. 855. ἓν ἐνὶ θεραπεύειν II. Q. Hist. 2. 3. ὧν ἕνα III. Macrob. 7. 212.

εἰς pro σὺ II. Asin. 39. 607. εἰς ἐμὲ ἀπιδὼν II. Icar. 23. 778. καλαλύομεν εἰς II. Asin. 17. 585. ὑπορίζεις εἰς II. Salt. 24. 283. εἰς μεσικοῦ II. Amor. 44. 447. εἰς πλούτου III. Epigr. Omiss. p. 692. εἰς διδασκάλου usitatius quam εἰς διδασκάλους I. Somn. 1. 1.

εἰσαγγέλλω. εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅστις τε εἴη I. Nigr. 2. 40.

εἰσάγω I. Nigr. 31. 74.

εἰσείδω. εἰσιδὼν με III. Herc. 8. 86.

εἰσειμι. εἰσιέναι II. Tox. 37. 546.

εἰσέρχομαι. εἰσῆλθε δέ μοι φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26. εἰσιλθοντας ὑποδέχεται III. Hipp. 6. 71.

εἰσποιέω. ἐσποιεῖτε φέρεσθε αὐτὸς I. D. Mort. VI. 3. 349.

εἰσπράττω II. Par. 52. 877. ἀργύριον εἰσπράττω I. Prom. 6. 33.

εἰσφέρειν II. Gall. 21. 734.

εἴσω. ἐς τὸ εἴσω τῆ φωμίᾳ I. D. Mort. XIII. 3. 392.

εἶτα I. Herm. 48. 789. εἶτ' ἐ δικαίως II. Amor. 43. 444. & 445. & 446. εἶτα αἱ χίλιαι πῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408.

ἐκ. ἐκ βασιλέως ab imperatore II. Eun. 3. 352. ἐκ τῶν σκιλοῦ II. Gymn. 1. 884.

ἕκαστος ἑφιεὺς I. Herm. 26. 764. ἕκαστον II. Abd. 4. 163. ὡς ἕκαστοι II. 1. Ver. Hist. 15. 81. II. Astr. 7. 363.

Ἑκάτη. Ἑκάτης δεῖπνον I. D. Mort. I. 1. 330.

ἕκατι I. Pisc. 3. 573.

ἑκατόμβοῦν I. Sacr. 2. 528. ὁ τὰς ὅλας ἑκατόμβας scil. θύων I. Tim. 7. 113. ἑκατόμβας παρισᾶσιν II. Icar. 24. 781.

ἐκβάλλω I. Nigr. 8. 47. II. 1. Ver. Hist. 41. 103. δῆμος παιγνίων ἐκβαλλόμενος I. Nigr. 8. 48.

ἐκδίδαμι. ἐκδιδαμένος τινὸς Ἑρμῶν I. Somn. 12. 18. ἐκδιδόσας III. de Electr. 2. 88.

ἔκδοτον II. Bis Acc. 21. 819.

ἐκεῖνος I. Tim. 31. 145. I. Merc. Cond. 10. 666. II. Par. 12. 850. ἐκεῖνός ἐστιν I. Herm. 41. 784. ἐκείνη II. Jup. Conf. 10. 634. παρ' ἐκείνης ἂν ἀπέρχομαι I. D. Mar. III. 2. 297. κἀκεῖνό τι ἐξεττότερον III. Pseudol. 27. 183. & 184. ἐκεῖνο malit quis ἐκεῖνος II. Asin. 12. 581. ἐκεῖνον εἶναι I. pro Merc. Cond. 4. 711. ἐκεῖνο δέ σι φημι II. pro Imag. 19. 496. & 497. κἀκεῖνα III. Adv. Ind. 25. 120. ἐκείνης J. Br. ἐκείνης I. Nigr. 23. 61. ἐκείνους ἐπισκοπῶν III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκχειρία quid I. Tim. 3. 104.

ἐκθήσεται II. Q. Hist. 20. 28.

ἐκθορίαν. ἀπὸ μητρῴων λύθρων τοιοῦτον ἐξέθορεν I. Prom. 4. 29. ἀπὸ τῆ ἰσθμῆς ἄζωστον ἐς αὐτοὺς ἐξέθορε ib. ἀπεθορεῖν I. Herm. 71. 813.
ἐκκαθαίρω τὸ βίον I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἔκκαυμα. ὑπὸ τῶ ἐκκαυμάτων I. D. Mar. XI. 2. 317.
ἐκκλησία. προύθεσαν οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν I. Necyom. 19. 482.
ἐκκολάπτω. ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους II. 1. Ver. Hist. 22. 88.
ἐκκόπτω. ἐξεκέκαστο II. Jov. Trag. 16. 661.
ἐκκράζω. ἐκκεκραγέναι III. Adv. Ind. 20 115.
ἐκκρεμαννύω II. Jup. Conf. 4. 629. ἐκκρεμαννύμενοι II. Tox. 6. 512.
ἐκκωφόω. ἐκκεκώφωκε τὰ ὦτα, & simil. ἐκκεκωφωμένοι πρὸς τὸ κάλλος. attoniti &c. ἐκκωφᾶν & ἐκκωφοῦν. I. Tim. 2. 104.
ἐκλέγω exigo, I. Cont. 11. 505.
ἐκλύω. ἐκλελῦσθαι αὐτοὺς I. D. Mort. I. 4. 335. ἐκλυομένῳ III. Tragop. p. 658.
ἐκμάσσω. τὴν πονηρίαν οἶμαι ἐκμεμάχθαι ἐν τοῖς μάλιστα I. Somn. 2. 3.
ἔκμετρον. ταῦτά σοι ἔκμετρα ἔδοξε II. pro Imag. 18. 496.
ἐκμυζίω. ὡς πάρδαλις ἐκμύζει ἅρπαγα — ἡ σάσις ἕλκει τὰς δυνάμεις, καὶ προσπεφυκὸς ἐκμυζᾷ ἐς κενόν I. Tim. 8. 114.
ἐκνέω. ἐξεύσεται ἐς τὴν γῆν I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἐκπίπτω. ἐξέπιπλες ἐγὼ δὲ ἐσύριττον I. Nigr. 8. 48.
ἐκπλήσσω I. Merc. Cond. 15. 670. I. Cont. 15. 512. ἐκπλῆξαι τὸ δικαιότατα I. Herm. 31. 772.
ἔκπυος al. ἐκαίνυς III. Rhet. Pr. 3. 3.
ἐκποδὼν vel ἀπὸ ποδὸν, e medio II. Jup. Trag. 24. 669 πέντε φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος — ἀνὴρ κακὸς πρόσεστον ἐκποδὼν φίλοι I. Tim. 5. 110.
ἐκπροθεσμῶ τῇ ἀγῶνι II. Gymn. 39. 920.
ἐκπρόθεσμα I. Prom. 4. 29.
ἐκστέον. ἐκστέον τὸ ἄκρον I. Tim. 43. 156.
ἐκστάδην III. Nav. 39. 273.
ἔκτοπον. ἔκτοπον al. ἔκπαγλον I. Jud. Voc. 6. 90.
ἔκτοθεν I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐκτραχύνω. φιλονεικίαις ἀνθρώπους ἐκτραχύνειν I. Somn. 2. 3.
ἐκτρυχόω II. Tox. 30. 539.
ἐκφέρω. μικρῶν ἐκφερομένης I. Nigr. 34. 76.
ἐκφεύγω. ἐκφυγόντι Gesn. ἐκφυγόντα recte II. Bis Acc. 31. 830.
ἐκφθείρω. ἐκφθείρει III. D. Meret. XV. 323.
ἐκφυσάω. ὄργανον ὑπ' ἀσκῶν ἐκφυσούμενον ἐστὶ τὸ σῶμα I. Nigr. 2. 41.
ἐκχέω I. Cat. 17. 640. I. Herm. 79. 822.
ἔλαια. ἔλαιαν ἀπὸ μορίας II. Gymn. 9. 889.
ἐλασείω. ἐλασείοντι ἐπὶ Λυδίαν ἴοιεν I. Cont. 9. 500.
ἐλαύνω. νεοζυγὶς ἅρμα ἐλάσαι I. Somn. 15. 20. ἐλαύνειν τὸ ἱππόδυτ' &c. II. Abd. 13. 171.
ἐλεγεῖον I. Tim. 46. 160.
ἔλεγχος. προλόγων εἰς ὁ ἔλεγχος III. Pseudol. 4. 165.
ἐλέγχω. ἐληλεγμένων non ἐληλεγχμένων. — ὁ Σωσθένης αἰδεῖται ὡς ἐληλεγμένος I. Nigr. 4. 43. ἐλεγχόμενόν τε καὶ ἀφημοσυνοῦν II. Imag. 11. 469.
ἐλελίττω. ἐλέλιξε δὲ μηχανὴ II. Q. Hist. 22. 30.
ἐλευθερία. τύπτεις τοὺς ἐλευθέρους I. Tim. 52. 169.
τὰ Ἐλευσίνια I. Cat. 22. 644.
ἐλεφάντινος ὄμος. Πέλοπος II. Salt. 54. 298.
ἐλίφας II. Q. Hist. 51. 62. Ælian. de animal. refert Πτολεμαῖον τὸν μὴ τὸν Λάγου πρῶτον ἐλεφάντων θήραν συσ-

σεῶσθαι· ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν ὁμοιότροπον I. Prom. 4. 29.
ἕλκω. ἕλκει I. Jud. Voc. 7. 91.
Ἑλλανοδίκαι II. pro Imag. 11. 491.
Ἑλλάς. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν I. D. Mort. XII. 2. 381. & II. 2. Ver. Hist. 46. 138. & 139.
τὸ Ἑλλάδος ἐρεισμα III. Dem. Enc. 10. 498.
ἑλλέβορος I. D. Mort. XVII. 2. 407. II. Gymn. 39. 920.
Ἕλλην. κατὰ τὸ Ἑλλήνων III. Nav. 38. 272. Ἕλλησιν II. Phal. alt. 8. 204.
Ἑλληνικός. τὸ Τρώων ἔθνος Ἑλληνικὸν ἦν I. Somn. 2. 3. τὰς Ἑλληνικὰς I. Herod. 7. 837.
Ἑλλήνιος III. Herc. 2. 83.
Ellipsin verbi ἄγω vel similis, in τοὺς Θρᾷκας III. Meret. IX. 304. praepositionis ἀπὸ vel ἐκ ante τὸ τίχνης vid. III. Philopat. 20. 608. verbi εἶν post εὔφρωσον in nota III. Cyn. 4. 541. τῷ καὶ ante εἰδέναι v. III. Epist. Sat. 1. 385. praep. κατὰ in τὴν ἄρσιν ad III. Nav. 22. 262. & 263. τῷ λίγα post μὴ μοι vide III. Philopat. 7. 593. τῷ μᾶλλον vide ὅσῳ δὲ ἂν ξυνίζοιμεν II. Gall. 18. 730. voculae ὁδοῦ II. Jup. Trag. 25. 671. ad τίνα ταύτην. τῷ ὁρᾶτε v. in nota ad καὶ ὅπως III. Nav. 36. 272. praepositionis πρὸς ante γάμον εἶναι vide III. Dea Syr. 60. 490. post τριχιλίων v. III. Mort. Per. 9. 332.
ἐλπὶς τῷ φόβου II. Tyr. 11. 148. ἐλπίδος ib. 3. 143. καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα III. Dem. Enc. 38. 519. ἐλπίδας II. Tyr. 18. 154.
ἑμαυτοῦ. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτοῦ I. Nigr. 17. 56. ἐπ' ἐμαυτοῦ I. Herod. 8. 839. ἐμαυτῷ II. Gymn. 21. 902. εἰς ἐμαυτὸν ἀνακωθώσας II. Asin. 20. 587.
ἐμβάλλω. ἐμβαλόμενοι ἐν I. Nec. 9. 467. ἐμβαλόντες II. Gall. 21. 734.
ἐμβάται II. Salt. 27. 284. χρυσοῦς ἐμβάτας III. Adv. Ind. 6. 105. & 106.
ἐμβοάω. ἐμβοήσας II. Amor. 13. 411.
ἐμβροντᾶω. ἐμβροντηθέντες ἀπίθανον I. Tim. 1. 99.
ἐμβρόντητος I. D. Deor. XIII. 1. 235. καὶ τῷ ὄντι πολλοὺς αὐτῶν ἐμβροντήτους ἐποίησεν I. Tim. 1. 99.
ἔμβρυον ἐπταμηνιαῖον I. D. Deor. IX. 2. 228.
ἐμεῖτο I. Tim. 55. 172. ἐκ τοσούτου ἐμέτου I. Cont. 7. 499.
ἐμέω. ἐμεμηκὼς I. Tim. 45. 159.
ἐμμετρέω. ἐμμεμετρημένῳ II. Gall. 27. 744.
ἐμός. τὸ ἐμὸν μέρος — τὸ μόνον ἐμὸν — τόγε ἐπ' ἐμοὶ — τὰ δὲ ἐμὸν — τέμὸν — ὅσον ἐπ' ἐμοὶ — τόγε κατ' ἐμὲ I. Nigr. 8. 48.
ἐμπαιγμὸς I. Prom. 1. 24.
ἔμπαλιν ἢ III. Nav. 3. 248.
ἐμπαροινέω. μέμνησο γοῦν οἷά μοι ἐμπαροινοῦς. & τοῖς ὑπηκόοις ἐμπαροινᾶν I. Tim. 14. 124.
Ἐμπεδόκλης. Ἐμπεδοκλέα III. Mort. Per. 1. 326.
ἐμπειρία τὸ λογισμὸν φέρουσα θρασύνεται ἥκιστα εἴωθεν I. Nigr. 1. 38. ἐμπειρίᾳ I. Vit. Auct. 13. 553.
ἐμπήγνυμι. κολάβους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
ἐμπίπλημι. εἰς ἐσπέραν ἐμπιπλάμενοι & μεθυσκόμενοι I. Nigr. 22. 67. ἐμπέπλατο II. Amor. 24. 425. ἐμπεπλασμένης II. Bis Acc. 21. 820.
ἐμπίπτω. ἐμπεσόντες II. Tox. 28. 537.
ἐμπὶς I. Cont. 8. 500.
ἔμπορον. ἐμπόρῳ τῷ Κάδμῳ III. Deor. Conc. 4. 529. καὶ ἐμπόραν II. Alex. 9. 216.

ἐμπρήθω. τὸν ἀκρόπολιν ἐνέπρησας I. Tim. 52. 169.
ἐμπρίω. ἐνέπρια al. σωέπρια I. Somn. 14. 19.
ἐμφορίομαι I. Nigr. 25. 64.
ἐμφράττω. εἰ μὴ ἐμφράξηται I. Tim. 19. 129.
ἔμφυλον ἡ ἁμαρτία III. Calumn. 28. 158.
ἔμψυχ- I. Prom. 1. 25. ἔμψυχον II. Gymn. 25. 907.
ἐν I. Sacr. 1. 527. II. Abd. 29. 184. f. omissum ante ὀφθαλμοῖς II. Asin. 52. 621. V. N. ἐν L. ἐπὶ *Hemst.* I. Nigr. 21. 58. ἐν & ἐπὶ crebro alterius invadit locum ib. 7. 45. ἐν ᾧ vide not. III. Tragop. p. 660. f. ἐν μεγάλῳ τιθεμένη II. pro Imag. 17. 494. ἐν Ὀλύθῳ II. Q. Hist. 38. 50. ἐν τῇ ῥάβδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429. ἐν δέοντι II. Alex. 57. 262. ἐν γειτόνων II. Icar. 8. 758. III. Conv. 22. 434. πίνειν ἐν φιάλαις II. Gall. 12. 721. ἐν οἷς εἶν III. Ep. Sat. 19. 401. ἐν πᾶσιν &c. III. Epigr. Omiss. 687. ἐν δὲ Ϲ ἄλλα ξέανα III. Dea Syr. 39. 481. & 482. ἐν ταῖς πληγαῖς II. Asin. 44. 612.
ἐνάγισμα I. Casap. 2. 623.
ἔναγχ- II. Q. Hist. 14. 19. II. Abd. 13. 171.
ἐναγών- πᾶς II. Dem. 65. 394. & 395.
Enallagen generis in ἐναντίᾳ, εἴγε πτῶσις &c. vide II. Gall. 6. 711. pluraque in notis. Enallagen modi notabilem vide in τοῦτο λέγοιλε ἐμὲ II. Par. 2. 839. in Πραξιδίκαις vide III. Dea Syr. 18. 465. in ἐστὶ vide III. Cronos. 11. 393.
ἐναντί-. μὴ τὸ ἐναντίον ἐστὶ I. D. Mort. XVI. 2. 403. ἐν πλείστῳ ἐναντί- τοῦ δήμου I. Somn. 2. 3. τὴν ἐναντίαν, ἣν εἶπον III. Dem. Enc. 23. 508. ἀκούων ἐναντίων I. Nec. 4. 461. τοῖς ἐναντίοις III. Cyn. 1. 539.
ἔναργης I. Somn. 5. 8. ἐναργὴς an ἐναργὶς II. Amor. 17. 416.
ἔνδον-, ὁ ἐντὸς τοῦ αὐλῆς. ὅθεν ὁ λόγ- ἔναυλ- ὁ ἐντὸς ἢ τοῦ ἀκοῆς I. Somn. 5. 8.
ἔνδεκμος. κατέβαθρον ἵτι ἔνδεκρυς I. Somn. 4. 7.
ἐνδεὴς. πᾶν γὰρ ἐδόκει ἐνδεὲς I. D. Mort. XIV. 5. 398. τί τὸ ἐνδεές; III. Cyn. 3. 540.
ἐνδελίχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐνδέω. ἐνδεῖ *Fl.* ἐνδεῖς I. Herm. 64. 805.
ἐνδιατρίβω II. Q. Hist. 7. 8.
ἐνδέδυμαι. ἐνδοῦναι μηδὲ μαλακισθῆναι I. Herm. 24. 763. ἐνδύδυσιν II. Salt. 10. 273. ἐνδύσω II. Tox. 11. 518. ἐνδεδοῦν II. Gymn. 26. 908. μαλακαῖς ἐνδεδύτ- II. 1. Ver. Hist. 29. 93. τοὺς ἐνδεδύντας III. Rh. Pr. 13. 14.
ἔνδεδεν pro ἔνδεθι III. Char. 25. 633.
ἐνδύσιμον. τὸ ἐνδύσιμον λαβὼν II. Alex. 19. 216.
Ἐνδυμίων II. 1. Ver. Hist. 11. 78.
ἐνδύω. τὴν ἐῶσαν ἐκείνῳ ἐνδεδυκέναι I. Somn. 15. 20.
ἐνεῖδόν σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485.
ἔνειμι. ἐκ τῶ ἐόντων II. Phal. Pr. 5. 193.
ἐνέχω. τοῖς αὐταῖς ἐνεχόμενοι πταίσμασι I. Nigr. 11. 50.
ἔνη Ϲ νέα I. Herm. 80. 824.
ἔνθα ἦσαν I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἔνθιν III. Tragop. p. 658.
ἔνι γὰρ ἢ &c. II. Jup. Trag. 38. 685.
ἐνιαύσιον- I. Tim. 56. 173.
ἐνοέω. εἶτε ἐνοοῦντες I. Herm. 74. 816.
ἔνοικα. ἀνυπόστατοι ἔννοιαι ἢ ἃς ἐκ αἰδὶ φύσις τελεσφορεῖν I. Prom. 5. 30.
ἔνομ- II. Salt. 2. 267.
ἔνορκ-. ὕνορκον ποιησάμενος III. Calumn. 8. 134. & 135.
αὐτός τις ἔνοχ- III. Calumn. 24. 156. ἔνοχ- τ' ἀκου-σεως II. Bis Acc. 29. 827. & 828.
ἐνστάζω. τοῖς ἀνηκόοις ἐνστάζων τὸ θεῖον κήρυγμα I. Somn. 15. 20.
ἐντελὴς I. Sacr. 12. 536. ἐντελεστέρων II. Amor. 33. 433.
ἐντελέχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐντέμνω. ἐντέμνουσιν αὐτῷ I. Scyth. 1. 859. & 860.
ἔντεχν- I. Merc. Cond. 7. 662.
ἐντὸς τ' ἡλικίας III. Char. 16. 626.
ὅσα ἐντραγεῖν bellaria, III. Conv. 38. 444. & 445.
ἐντρίβω. ἐντρίψατο sc. ἡ Ἑρμογλυφικὴ vel ὁ θεῖ- I. Somn. 14. 19.
ἐντυγχάνω I. Nigr. 21. 59.
ἐνυάλι- ξυνὸς III. Calumn. 10. 140.
ἔνυδρον III. Nav. 20. 262.
ἐνύπνιον. ἐνύπνιον δικανικὸν I. Somn. 17. 21. περὶ τῦ ἐνυπνίε ib. 1. 1. τ' ὄρατα τῦ ἐνυπνίε θεῖόν τινα φῆς II. Gall. 6. 710. & 711.
ἐνωχία al. εὐωχία I. D. Deor. XIII. 2. 238.
ἓξ κ' δέκα I. Prom. 20. 202. ἓξ ἄραι III. Epigr. 17. 679.
ἐξαγορεύω. ἐξηγόρευον πρός με I. Merc. Cond. 1. 651. τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐξορχεῖσ- II. Salt. 15. 276.
ἐξάγω. ἐξάγει, *Jens.* ἐξαξι. II. Jup. Conf. 12. 636.
ἐξαδυνατέω. ὅπως μεθαρσιοῦσ' ἐξαδυνατῶσι I. Som. 13. 49.
ἐξακοντούτης II. Alex. 35. 242.
ἐξακόσι- ὑπὸ τ' ἐξακοσίων II. Tox. 24. 533.
ἐξαλείφω I. Pisc. 36. 604.
ἐξαπατάω I. D. Deor. VI. 5. 219. ἃ μ' ἦ ἐμὲ ἐξηπάτησας ib. I. 1. 204. ἐξαπατᾶσαι male pro ἐξαπατῶσαι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξάπτω. ἐξημμένης II. Gall. 12. 720.
ἐξαρκέω I. Herm. 30. 770.
ἐξαυλίζομαι II. 1. Ver. Hist. 37. 101.
ἔξειμι. ἔκοῦν ἐξέστι σοι ὁ χρόν- I. Cat. 8. 630.
ἐξελαύνει II. Gall. 14. 724.
ἐξέλκω. ἀθερμιτίναις ἐξελκομένη I. Merc. Cond. 3. 655.
ἐξεργάζομαι. θαυμασὰ πολλὰ ἐξεργάσαιο I. Somn. 7. 10.
ἐξέρχομαι. ἐξελύθη III. Pseudol. 27. 184.
ἔξεσι. ἔξον δὲ I. Tim. 14. 123. ἔξεσα III. Cron. 18. 401.
ἐξετάζω I. Nigr. 6. 44. & 45. χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν III. Calumn. 31. 160. ἐξετασμέν- ἐν πολλαῖς πράξεσι, vulgo τάξεσι II. Alex. 30. 237.
ἐξευρίσκω I. Pisc. 15. 586.
ἐξηγέομαι. πρὸς τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος I. Prom. 3. 27.
ἐξισωτὴς III. Philopat. 19. 606.
ἔξοδ-. ἐξόδοις πολλαῖς τεθυμμένοις III. Hipp. 8. 74.
ἐξομολογέω I. Herm. 75. 818.
ἐξορχέομαι I. Pisc. 33. 601. II. Salt. 15. 276. & 277.
ἐξορχοῦνται II. Amor. 24. 424.
ἔξω τῦ παθάγε pro *praeterquam*, variis exemplis I. Tim. 1. 100.
ἔξω τῦ ἀδικεῖν I. Cont. 18. 514.
ἐξωγκέω. ὡς ἐξώγκωται &c. III. Philopat. 27. 616.
Ἐξώδης al. Ἐξώδης I. Tim. 29. 142.
ἔξωθεν II. Amor. 16. 416. τὰ ἔξωθεν vide not. III. Ner. 2. 638.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 7. 547.
ἔξωρ- I. Tim. 22. 132. ἐξώρων III. Adv. Ind. 25. 120.
ἑορτάζω. — τὰ Διάσια & τὰ ἐπινίκια I. Tim. 7. 113.
ἑορτή. τὴ δὲ πρὸ τ' ἑορτῆς III. Cron. 14. 396. & 397.
ἐπάγω II. Q. Hist. 21. 30. ἐπάγω σῖτον ἐκ Αἰγύπτ- — χρόνον ἐν Κιλικίᾳ I. Nigr. 1. 37. ἐπῆγε τὸν στρατὸν II. Tyr. 21. 158. ἐπαγαμένου I. Scyth. 9. 869.

ἐπα-

ἐπαγωγὴ I. Merc. Cond. 40. 700.
ἐπαιάζω. γράμμαθα ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἔπαινος. τὸ ἐπαίνου ἀξιολείμματι III. Rhet. Pr. 21. 22.
ἐπαινὴ Περσεφόνεια I. Nec. 9. 469.
ἐπαινῶ I. Prom. 3. 27. I. Harm. 2. 853. ἐπήνεσα I. Zeux. 5. 843. ἐπαινεῖν τολμῶσι III. Bacch. 5. 79. οὐκ ἔστι ἔργος ἐπαινέσονταί σε I. Somn. 7. 10. τὸν μὲ τίχνῶν ὄπαιλες ἐπαινέσονται ib.
ἐπαίρω. ἐπαιρόμεθα I. Cont. 14. 510. & 511.
ἐπακούω. ἐπήκουον δὲ τὰ λοιπὰ III. M. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαμύνω I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρόμαι. ἐπανηρημένη III. Muſc. Enc. 9. 97.
ἐπανέρχομαι. εἰς δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα I. Somn. 1. 1.
ἐπάνειμι. ἐπανῆει πάλιν I. Nec. 7. 465.
ἐπανθίζω II. Q. Hiſt. 13. 18. ib. 51. 63.
ἐπανόρθωμα I. Harm. 3. 857.
ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ ἐπήκουον III. Mort. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαοιδὴ. ἐπάοιδαῖς III. Tragop. p. 654.
ἐπάορος δὲν I. D. Mort. XV. 1. 399.
ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 318. ἐπεὶ τί II. Par. 27. 856. ἐπεὶ male pro ἐπὶ I. Piſc. 42. 609. ἐπεὶ τοῖς καπηρυμβίοις &c. II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἔπειμι. ὡς' ὧδ' ἐπῆει αὐτῷ ἐκεῖνο I. Prom. 2. 26. ἐπῆει δ' ἂν μοι λέγειν, ἰμοὶ γελᾶν ἐπῆει II. Amor. 36. 436.
ἐπεισάγω II. Q. Hiſt. 8. 11.
ἐπεισκαλέω, ἐπεισκληθῆναι III. Philopſ. 29. 54. & 55.
ἐπεισπαίω III. Merer. XV. 323. I. Prom. 2. 26.
ἐπεισπίπτω. ἐπεισπίπτειν III. Conv. 12. 425.
ἔπειτα (l. ἔπλασεν ὁ φειδίας τὸν Δία I. Somn. 8. 11. τὰ ἔπειτα II. Q. Hiſt. 9. 11.
ἐπέλασις II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἐπελαύνω. ἐπελαύνει τοῦτον III. Ner. 6. 640.
ἐπελπίζω ſperare facio, act. ſign. I. D. Mort. V. 2. 344. οἱ ἐπελπίσαντες I. Tim. 21. 132.
ἐπεμβαίνω I. Tim. 56. 174.
Epenthelis. per Epenthelin συγκῦψαι pro συγκῦψαι III. Philopat. 15. 601.
ἐπέρας I. Prom. 5. 31. ἐπέρατον Γλαυκίαν ἐργάζεται III. Philopſ. 15. 42.
ἐπέρχομαι I. Jud. Voc. 2. 84. ἐπέρχεταί μοι παρρησιάζεσθαι I. Prom. 2. 26. σκυθὴ δέ μοι ἐπελήλυθεν μακαρίσαι ib. αἰτίαι δὲ ἂς τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε τοὺς μὲ τιμῶν τοὺς δὲ μή. ib. διαπορήσαι ὁ, τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις ib.
Ἐπευφρατίδι I. Piſc. 19. 588. & 589.
ἐπευωνίζω. νόμῳ ſcitiùs ἐπευωνίζου τοῖς πόνοις τὴν ἀγορὰν — ἐπὶ δὲ τῇ πλήθει τῶν διδημοσιωμένων πολὺ πάντα ἐπευώνιστο — ἐπευωνισμένων τῶν πυρῶν, & ſimilia multa vid. ad ἐπευωνιζόμενοι I. Nigr. 23. 62.
ἐπὶ. ἐπ' ἰχυρᾶς al. ὑπ' ἰχυρᾶς I. Nigr. 36. 78. ἐπ' ἰμοὶ κληρονόμῳ I. D. Mort. VII. 1. 355. ἐπὶ & cò crebro alterius invadit locum I. Nigr. 7. 45. ἐπ' ἰμὶ αὐτὸν I. D. Deor. VI. 3. 217. ἐπὶ δ' ἂν εἰς III. Rhet. Pr. 8. 8. ἐπὶ πύρα II. Bis Acc. 1. 793. ἐπὶ πολὺ Solan. judicat ἐπὶ delendum III. Mort. Per. 7. 330. ἐπὶ τετράων καὶ εἴκοσι τεταγμένοι I. Zeux. 8. 846. ἐπὶ τῶν θεῶν ἀφιγμένον II. Jup. Trag. 45. 693. ἐπ ἰμοὶ III. Rhet. Pr. 1. 2. ἐπὶ τούτῳ III. Hipp. 6. 72. ἐπ' ἰμοὶ καθίζων II. Aſin. 29. 598. ἐφ' ᾧ II. Abd. 9. 167. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845. ἐπὶ τῇ Ποικίλῃ II. Dem. 14. 381. ἐφ' ὅ, τι ἴκει II. Alex. 53. 257. ἐπ' αὐτὸν II. Tyr. 18. 155. ἐπὶ τὸν θέατρα III. Philopatr. 23. 612. ἐπὶ τούτων v. notas III. Mort. Per. 41. 362. ἐπὶ τούτοι II. Tox. 20. 528. τὰς ἐπὶ τῶ μισθότων &c. II. Tyran. 18. 154. ἐφ' ἱερᾶν III. Philopſ. 21. 49. ἐπὶ τούτοις II. Aſin. 11. 580. & II. 1. Ver. Hiſt. 19. 86.
ἐπιβαίνω I. Nigr. 26. 65. I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάλλω. ἐπιβάλλει τὸ ὀφθαλμὸν II. Aſin. 4. 572. ἐπιβαλλομένῳ III. Philopat. 16. 602.
ἐπιβολίτω. ἐπίβολεψεν II. Aſtr. 20. 368.
ἐπιβολὴ I. Tim. 13. 122.
ἐπιβουλεύω I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβουλεύω I. D. Deor. XXI. 2. 268. ἐπιβουλεύσεί μοι I. Tim. 38. 150.
ἐπιβουλὴ. τὴν ἐπιβουλὴν ἀγγοεῖτε III. Calumn. 22. 153.
ἐπίβουλος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβύω I. Tim. 9. 117.
ἐπιγίνομαι. ἐπεγίνετο I. D. Mort. VII. 1. 356.
ἐπίγραμμα. τὰ ἐπίγραμμα v. ad III. Dem. Enc. 10. 499.
ἐπιγράφω. ἐπιγράφονται ὄπαιλες πρεσάτιν ἑαυτῶν II. Bis Acc. 29. 828.
ἐπιδείκνυμι. ἐπιδείξηται καὶ διέξιθι I. Herm. 24. 763.
ἐπιδαψιλεύομαι uberius illuſtro, I. D. Mort. XXX. 2. 452. & 453.
ἐπιδίδωμι II. Salt. 34. 287. ἐπίδωκεν II. Aſin. 45. 613.
ἐπιεικῶς II. Q. Hiſt. 15. 22. & 23.
ἐπιζηλοτυπίαν I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
ἐπιζημιῶ τοῖς χρημένους III. Calumn. 8. 134.
ἐπιθορυβοῦμαι I. Prom. 4. 29.
ἐπιθυμίαν. τὸ δὲ Πίσῃ Θεασάμενον Δία γενέσθαι Φειδίαν ἐποθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἐπιθυμία. ῥᾴδιον θεραπεῦσαι ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν III. Cyn. 10. 544. ἄγαν ἐπιθυμίας I. pro Lapſ. 16. 737. ἐπιθυμίαι II. Amor. 35. 435.
ἐπιθύεται III. Dea Syr. 29. 476.
ἐπικαιροῦμαι I. D. Mort. XIV. 5. 398.
ἐπικλάω. ἐπικλώμενον inflexum. II. pro Imag. 13. 492. & II. Tox. 20. 529.
ἐπικλαῖν. ἐπικλαιθῆναι leg. ἐπικλυθῆναι III. Philopſ. 36. 62.
ἐπικλώθω I. D. Mort. XIX. 2. 411.
ἐπίκωπος. ἐπικώπῳ τῇ ἀκαθάρτῳ χρησάμενος pro codice uſus ſcala navali I. D. Mort. X. 9. 370. &c.
Ἐπίκυρος I. Piſc. 1. 570. ib. 4. 575. I. pro Lapſ. 6. 732. ὁ Ἐπίκυρος λέγει II. Bis Acc. 20. 816. Ἐπικούρους II. Alex 45. 251.
ἐπιλαμβάνομαι I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλάβῃ II. Gall. 23. 736. ἵν' ποτε κοῦφος πυρετὸς ἐπιλάβηται I. Nigr. 29. 69.
ἐπιλέγω II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ἐπιλέγω. ἐπιλεγόμενος III. Philopſ. 25. 53. ἐπιλέξατο I. D. Mar. V. 2. 301.
ἐπιλύγδην I. Nigr. 36. 78. Ἄκρον ἐπιλύγδην γράψει δὲ οἱ ὄφεον ἄκρας ib.
ἐπιμαίνομαι. ἐπιμεμηνέναι σε I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐπιμανὴς. ἐπιμανεστέρα III. Pſeudol. 21. 178.
ἐπιμανῶς II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐπιμελέομαι I. Prom. 4. 189. ἐπιμελέομαι ἰχθύος ib. 7. 36. σὺ μελήσῃ ἐπιμεληθῆναι III. Fug. 5. 368.
ἐπιμελὴς ἄλλως &c. II. Gall. 29. 747.
Ἐπιμενίδης. ὡσὰς τὸ Ἐπιμενίδου & τετυφωμένῳ σοφιστῇ λέγοντος Ἐπιμενίδου τινὰ Κρῆτα κεκλιμῶσθαι I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρέω I. D. Mort. V. 1. 344. III. Philopſ. 24. 52.

Ἐπι-

Ἐπιμηθεὺς ἁμαρτίνω I. Prom. 7. 37.
ἐπιμήκεις σφόλους III. Dem. Enc. 37. 519.
ἐπιμηκυσον II. Gymn. 26. 908. III. Macrob. 2. 209.
ἐπιμηχανάομαι I. D. Deor. XV. 3. 243.
ἐπιμίγνυμι commerciorum ſocietate jungo III. Ner. 2. 637. & 638.
ἐπινεύω II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἐπίνοια. κ᾽ ἐπινοίας αὐτοῦ II. Alex. 1. 208.
ἐπιξέω. ἄχρ. τῷ ἐπιξέσαι μόνον I. Nigr. 36. 78.
ἐπιπάρειμι. ἄλλᾳ τινὸς αἰφνιδίως ἐπιπαρόντι I. Merc. Cond. 26. 684.
ἐπ. πεδαν J. Br. legit ἐπιπεδᾶν I. Tim. 48. 161.
ἐπ. πίπτω II. Tox. 43. 551. ἐπιπεσόντες ib. 39. 547.
ἐπιπλεω. ἐπιπλευσάντων τὸ Λιβυης I. D. Mort. XII. 3. 384.
ἐπιπληττω. ἐπιπλήξει III. Herc. 7. 85.
ἐπιπολάζω I. Tim. 9. 117. φιλοσοφια κ᾽ λόγων ἔριδες ἐπιπόλασαι αὐτοῖς I. Nigr. 1. 37.
ἐπίπονον εὐη II. Dem. 1. 374.
ἐπιῤῥέω I. D. Mort. IX. 2. 360.
ἐπιῤῥοντος I. Herm. 61. 803. χαῖρ᾽ ἀκχυθησομένῳ τῷ ἐπιῤῥέοντι I. Tim. 18. 129.
ἐπίῤῥιν III. Philopat. 12. 597.
ἔπισιδε I. Scyth. 11. 872.
ἐπίσημε. εἰ μὴ ἐπίσημε ἡ τύχη γένοιτό μοι I. Nigr. 23. 61.
ἐπίσης I. D. Deor. XX. 1. 254.
ἐπισ. τισάμ. II. Icar. 11. 762.
ἐπισκεψόμ. νοσοῦντα III. Philopſ. 6. 34.
ἐπισκήπτω I. Catap. 8. 629.
Ἐπισκοπεω I. Nigr. 18. 57. I. Cont. 1. 487.
ἐπίσημι. ὡς ἐπίσασαι II. Paraſ. 3. 840. ἃ μὴ ἐπισάμεθα II. Phal. alt. 6. 203.
ἐπισολή. ἐπισολαὶ πρισβυτικαὶ III. Conv. 30. 438. ἐπισολαὶ ἀρχόντων II. Q. Hiſt. 20. 28. τὰς ἐπισολὰς de una epiſtola II. Amor. 47. 451.
ἐπισομίζω II. pro Imag. 10. 490. ἐπισομίζων II. Jup. Trag. 35. 683.
ἐπισύρω. ἐπισεσυρμένον III. Nav. 2. 248. III. Philopatr. 20. 606.
ἐπισωρεύω. μάτλῳ ἐπισωρεύειν τινὰ τοῖς προϋπάρχουσιν I. Nigr. 1. 37.
ἐπιτάττω I. D. Mort. XXIX. 2. 450. ὧδε δύναμιν ἐπιτάττων I. Nigr. 28. 68.
ἐπιτάφιον II. Alex. 60. 263.
ἐπιτειχίζω. ἐπιτειχίζειν Ἀθηναις Δεκελειαν - - τυραννίδα ἐπιτείχισιν item ἐπιτειχικὸς τῷ λογικῷ - - ἐπιτειχίσαντες τὰς ψευδεῖς δόξας κατὰ τ᾽ ἀληθείας multaque notabilia hujus generis I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτείχισμα. ἐπιτείχισμα τ᾽ νόμων. ἐπιτείχισμα ἀνθρωπίνων παθῶν - - ὁ τὴν Εὔβοιαν &c. καλασκευαζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀτλικὴν - - Φρεῶριον & ἐπιτείχισμα & ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς καλακωχὴν τ᾽ χώρας & similia, ad I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτήδ. ἡμέρα opponitur diei parum auſpicatae ἀποφράδι I. Somn. 3. 5.
ἐπιτηρέω. ἐπιτηροῦσιν εἴ πω III. Calumn. 10. 139.
ἐπιτίθημι. ἐπεὶ γὰρ ἐπίθηκα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιτίμιον I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπίτιμον II. Tox. 26. 535.
ἐπιτραπέζιον I. Herm. 68. 811.
ἐπίτριπτον. ἐπιτριπτότατε I. Tim. 46. 159.
ἐπιφημίζω I. Prom, 1. 24. ἐπιφημίζειν III. Philopat. 26. 615. οἵς τε πράξεις ἐκεῖνον ἐπιφημίζους I. Prom. 1. 24. θεους ἐπιφημίζων ib.
ἐπιφοιτάω I. Nigr. 18. 57.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε I. D. Mort. VI. 3. 348.
ἐπιχαλαζῶ I. Tim. 58. 175.
ἐπιχειρέω I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. XXIII. 2. 275.
ἐπιχειρον. — τὰ ἐπίχειρα — τα τ᾽ φιλανθρωπίας ἐπίχειρα τ᾽ ἀκαίρω παῤῥησίας τὰ ἐπίχειρα — ἐπίχειρα τ᾽ ἀνοίας ἔλαβον — (ἡ ἀρετὴ) οὐκ ἂν θυραίων τὰ ἐπίχειρα λαμβάνοι I. Tim. 4. 106.
ἐπίχρις I. Tim. 28. 141.
ἐπιχρώ II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἐπιψυκάζω I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπιψηφίζω I. Nec. 20. 483. ἐπεψήφισε τῇ ἐκλησίᾳ I. Tim. 44. 157.
ἔπομαι. εἵπετο μοιθ᾽ ἡμῶν III. Nav. 1. 246. & 247. ἕπου μόνον III. Rhet. Pr. 14. 15.
ἐπόμνυμι I. Tim. 47. 161.
ἐπομόω I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἔπ. ἔπεια πτερόεντα III. de Domo 20. 202.
ἐποχέω. ἐποχεῖσ τοῖς ἀπρεμοῦσι I. Prom. 6. 32. ἐποχεμένη al. ἐπηχεμένη ib. ἀναπαίσοις μέτροις ἐποχεμένη ib.
ἑπτάκις I. Pisc. 2. 571.
ἑπτάτης I. Cont. 17. 514.
ἔπω. ὁ δὲ βούλομαι εἰπεῖν I. Herm. 20. 758. ἄλλᾳ εἰπόντ᾽ II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71. εἶπον ἂν τάχα κ᾽ τοῖς καλάμοις κατὰ τ᾽ μῦθον I. Nigr. 6. 44. ἢ εἶπόι τις I. Herm. 31. 772. ἅτινά σ᾽ εἰπεῖν I. Tim. 8. 114. οὐκ εἰς τὴν βυλὴν, οὐκ εἰς τ᾽ δῆμον εἶπον I. Prom. 6. 33.
ἐπῳδὴ. τὴν ἐπῳδὴν ἐκείνῳ κατατεθρύψας I. Nec. 7. 466.
ἐπωνυμία. ἐπωνυμίαν σωυελθεῖν I. Jud. Voc. 12. 98. ἐπώνυμος I. Pisc. 32. 600. τῷ ἐπωνύμῳ πελάγει I. D. Mar. IX. 1. 310. τὴν ἐπώνυμον τ᾽ νεὼς III. Nav. 5. 251.
ἔραν I. Tim. 45. 159.
οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην III. Dem. Enc. 45. 524.
ἐράσμ. II. Imag. 22. 480.
Ἐρατοσθένης III. Macrob. 27. 228.
ἐρᾶν I. Nigr. 38. 81. ἐρᾶν αὐτῆς I. D. Deor. X. 1. 230. ἐρᾶς ἀδυνάτων I. Herm. 51. 792. ἐρῶντες ἀυερᾶσων I. Tim. 27. 141. τ᾽ ἐρωμένων I. D. Mort. VI. 3. 350. πρὸς τ᾽ ἐρώμενον πειτα II. Aſin. 12. 581.
ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ἐργάζοντο II. Aſtr. 23. 370. ἐργάσασθαι λίθους I. Somn. 12. 18. dicitur Socrates εἰργάσθαι σὺν τῷ πατρὶ τὴν λιθοτομικὴν ib. εἰργάσω I. Herm. 71. 812. ἐργαζόμενον II. Alex. 31. 240.
ἐργαστήριον I. Nigr. 25. 65. ἐργαστήριον ἔχων μεγα I. Somn. 12. 16.
ἔργον. τὸ δὲ ἔργον III. de Domo 25. 204. ἔργον ἀμοιβαῖας I. Scyth. 11. 872. ἔργον γονόμον coitus, I. D. Deor. XVII. 2. 246. οἱ ἐξ αὐτοῦ τὰ ἔργα διαφυγόντες II. Q. Hiſt. 25. 33.
ἔρδω. ἔρξαι I. Merc. Cond. 5. 658.
ἐρεισμα τ᾽ Ἀθηναίων I. Tim. 50. 163.
ἐρήμη indicta cauſſa, I. Piſc. 32. 601.
ἐριδμαίνω. ἐριδμαίνειν δίκας I. Prom. 1. 25.
ἔρις. λόγων ἔριδες I. Tim. 9. 117.
Ἑρμιμαραγ I. Tim. 1. 99.
ἕρμιον. τῷ κρείττονι ἕρμιον ὦν I. Somn. 9. 13. καλῶς ἕρμαιον ποιήσεται σε I. Herm. 52. 792.
Ἑρμιᾶς κοινὸς III. Nav. 12. 256.
Ἑρμείας II. Eun. 9. 357.
ἑρμηνεύς. ἢ ἑρμηνέως II. Jup. Trag. 30. 677.

Ἑρμῆς I. Tim. 24. 138. Ἑρμῆς ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 680. ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς ἂ γίνεται I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλυφεῖα I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλυφος I. Somn. 12. 18.
Ἑρμότιμος I. Herm. 1. 739. ib. 32. 773.
ἕρομαι. ἥν ἔρηται II. Aſin. 33. 602.
ἐρύθημα I. D. Mort. I. 3. 333.
ἔρχι II. Amor. 49. 452.
ἔρχομαι. ἢ ἐλθὶ ἤδη I. Somn. 15. 19.
ἔρως. τίς δέ σε ἔρως I. D. Mort. XXVI. 1. 434. ἔρωτες II. Amor. 1. 396. ἐρῶντες δὲ φιλοσοφοῦμεν I. D. Mar. XV. 3. 326.
ἐρωτᾶν. ἐρωτᾶν διδάσκουσι τὸ νοῦν I. D. Mort. I. 2. 332.
ἐς Διὸς εἶτα II. Alex. 40. 247. ἐς διδασκάλου I. Herm. 82. 827. ἐς τὸ κάλλος propter pulcritudinem II. pro Imag. 23. 502. ἐς τὸ Περσικὸν III. Nav. 30. 267. ἐς χεῖρον ἐκπίμπουσι II. de Luct. 8. 925. ἐς τὰ ὑπαῖθα pro οὐ τοῖς vid. in nott. plura exempla II. Aſin. 1. 568. ἐς τοσοῦτος ἀποδυσόμενοι II. Gymn. 36. 917.
ἔσιμοι. ἐσιόντων III. Dea Syr. 34. 479.
ἐσθὴς I. Nigr. 30. 72. ἐσθῆτι II. 2. Ver. Hiſt. 12. 110. ἢ λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν ἐδύσετο I. Nigr. 14. 53.
ἐσθίω. ἐσθίων τι τὸ ἀπόρρητον III. Mort. Per. 16. 340. & 341.
ἐσπέρα. ἑσπέρια ἐυτικὰ μύρα I. Somn. 15. 20.
ἢ μέσῳ ἑσπέρᾳ &c. II. Amor. 36. 437.
ἑσπέρᾳ II. Dem. 33. 387.
ἑσχατιὰ I. Tim. 30. 143. ἐπὶ ταύτῃ τὴν ἐσχατιὰν τραπόμενον ib. 6. 110.
ἔσχατος. οὐ ἐσχάτοις II. Jup. Trag. 3. 644.
ἐσωτερικὸς I. Vit. Auct. 26. 596.
ἑταιρεία II. Tox. 10. 516.
ἑταίρα. ἑταίραις σωὸν I. D. Mort. XII. 6. 388. νόμος Ἀθηναίοις τὰς ἑταίρας ἔσθητα φορεῖν I. Nigr. 13. 51. σταθήσας τὴν ἐσίαν εἰς ἡμᾶς τοὺς φιλοσόφους καὶ τὰς ἑταίρας I. Tim. 12. 120.
ἑταῖρος. ποῖοι γὰρ ἁ κόλακες, ἢ τί πλέον ἐχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ἦσαν I. Tim. 12. 121. τὸ ἑταίρων τις ὁρᾷ ταῦτα II. Dem. 30. 386. πρὸς τοὺς παρόντας τὸ ἑταίρων II. Bis Acc. 17. 812. τοὺς ἑταίρους II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἕτερος. ἑτέραν I. Tim. 5. 110. τὴν ἑτέραν ſc. χεῖρα I. Prom. 2. 187. εἰς ἕτερον τόπον I. D. Mort. XVII. 2. 407. τοὺς ἑτέρους II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἔτι. εἴ ἔτι III. Nav. 26. 265. ἐπ' Geſn. ἔτι III. Mort. Per. 7. 330.
ἔτι κἀκεῖνο εἰπεῖν ἄξιον I. Prom. 5. 30. ἔτι ἀγνοεῖν δοίκασιν οἱ τοιοῦτοι ib.
ἔτος. εἴκοσιν ἔτη I. Herm. 59. 800. πᾶσι πάντι ἔτῶν I. Sacr. 11. 534. ἐτῶν μυρίων ib. 14. 538. τεττάρων ἐτῶν III. Mort. Per. 20. 344.
εὖ. φύσεως εὖ ἔχων I. Somn. 7. 4. confer ἦκω. εὖ οἶδ' ὅτι II. Imag. 14. 473. Λακωνος Νιγρίνῳ εὖ πράττειν I. Nigr. 1. 37. εὖ λέγεις III. Philopſ. 15. 42. εὖ πράττειν I. pro Lapſ. 5. 730.
εὐαδίκητος I. Tim. 32. 145.
εὐανδρίδας I. Herm. 39. 782.
εὐανθὴς I. Merc. Cond. 41. 702.
εὔαρχος II. Lex. 1. 319.
εὐγένεις II. Jup. Trag. 26. 672.
εὐγενὴς. εὐγενῶν II. Tox. 24. 533.
εὐγενῶς II. Aſin. 20. 586.

εὐγλάγιστος III. Tragop. p. 650.
εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
εὐδαιμόνημα II. Imag. 22. 483.
εὐδαιμονία. ἄγει εὐθὺ τὴν εὐδαιμονίας I. Herm. 46. 788.
εὐδοκιμεῖν I. Nigr. 8. 48. εὐδοκίμων II. Alex. 22. 230. M. pro Imag. 19. 499. τὸν θεῖον ἀμφοτέρῳ καὶ μάλα εὐδοκιμοῦντα I. Somn. 7. 9. εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς πολλοῖς I. Nigr. 22. 61. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15.
εὐδοκιμος. εὐδόκιμος οὐ ὀλίγοις I. Somn. 2. 4.
εὐεξία II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70.
εὐεργέτης ἀναγεγράφθη I. Cont. 24. 524. ἀνεκήρυξεν εὐεργέτην I. D. Mort. X. 6. 367.
εὐήτριος II. Lex. 9. 335.
εὐθὺς. εὐθέως I. Herm. 4. 743. εὐθύς τε II. Gall. 1. 702. εὐθὺς ἀγνοῆσαι II. Tyr. 17. 154. εὐθὺ II. Amor. 42. 444. εὐθὺ τὸ πόλεως I. Nigr. 2. 40. εὐθὺ τῇ βίᾳ II. Amor. 34. 434.
εὐκλεὴς. βίος εὐκλεέστερος I. Somn. 12. 16.
Εὐκλείδης I. Cat. 5. 626. I. Herm. 76. 818.
Εὐκράτης I. D. Mort. V. 1. 343. I. Herm. 11. 750. Εὐκράτους τοῦ παιδὸς III. Philopſ. 5. 32.
Εὐκτήμων. Εὐκτήμονος III. Dem. Enc. 48. 526.
Εὐμενὴς ὁ Καρδιανὸς I. pro Lapſ. 8. 734.
Εὐμολπίδαι II. Alex. 39. 246.
εὐμορφία III. Ocyp. p. 669.
εὐμορφος. πότερος εὐμορφότερός ἐστι I. D. Mort. XXV. 1. 431. ἢ μὴν εὐμορφότερον I. Tim. 23. 136.
εὔοικος I. Merc. Cond. 19. 674.
εὖγε, νὴ Δία, εὐγε γε I. D. Mar. VII. 2. 306.
εὔγων ἀνδράποδον II. Bis Acc. 16. 816.
εὐσεβὴς οὐ Κελτῶν II. Eun. 7. 356.
εὐσεβεῖν II. Imag. 21. 479.
εὐπροσίτους II. 2. Ver. Hiſt. 44. 137.
εὐπρεπῶς II. Amor. 21. 421.
Εὐριπίδιον III. Macrob. 23. 226.
Εὐριπίδης. ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν γιγμάτων Εὐριπίδου I. Jud. Voc. 7. 90. τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν III. Adv. Ind. 28. 123. κατὰ τὸν Εὐριπίδην II. Amor. 37. 438.
εὑρίσκω. ὅ, τι εὑρήσει I. Herm. 67. 809. εὑρίσκει II. Aſin. 35. 604. ταύτῃ ταῖς μάλιστα ἁρμαῖς ἔστιν ἀρχαίαν εὑρίσκον I. Somn. 2. 4.
Εὐρύβατος II. Alex. 4. 210.
εὐρυθμία μὲν τὰ πράγματα II. Salt. 80. 311.
Εὔρυτος I. Piſc. 6. 576.
εὐρύχορος pro εὐρύχωρος I. Nigr. 16. 54.
Εὐρώπη. τὸ τῆς Εὐρώπης πατέρα I. D. Mar. XV. 1. 324.
Εὔρωπος. οὐ Εὐρώπῃ II. Q. Hiſt. 28. 36.
εὐρωτιᾶν I. Nec. 15. 476.
εὐσεβὴς. καὶ εὐσεβέστατη III. Macrob. 7. 212.
εὐτέλεια καὶ ἀγένεια I. Prom. 9. 192.
εὐτρεπὴς I. D. Mar. X. 2. 316.
εὐτυχίαν. ηὐτύχησαν III. Hipp. 3. 68. τοὺς εὐτυχεῖς — ὁρᾷς II. Amor. 7. 404.
εὐφημεῖν. εὐφήμει I. Cont. 12. 506. εὐφημεῖν δὲ χρὴ I. Harm. 4. 858. εὐφημεῖν χρὴ I. Herm. 8. 747.
Εὐφορβος II. Gall. 4. 708.
Εὐφράνωρ II. Jup. Trag. 7. 650.
Εὐφρήτης III. Dea Syr. 18. 466.
εὐφυὴς. εὐφυᾶ II. Alex. 5. 213.
εὐχαριστέω. εὐχαριστήσομεν III. Philopat. 29. 618.

εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 660. ἡ εὐχῆς μιζόνως ib. 12. 668. ἡ εὐχῶν I. Tim. 34. 146.
εὔχομαι. εὐξαίμην ἂν II. Q. Hist. 38. 51. τὰ κάλιστα εὐχόμενος γενέσθαι I. D. Mort. IV. 2. 343. ἀλλὰ καὶ τοῖς εὐχομένοις τοῦτο χρήσιμον I. Tim. 11. 120.
εὖων. νόμισμα τίμιον ἢ εὔωνον — ὥστε εὔωνα ποιῆσαι τὰ καλὰ — εὔωνον ῥίπτειτε τὸν λόγον — ὥστε εὔωνοι ὄντως καὶ ῥᾴδιον εἶναι, κατορθοῦσθαι — ἐκ ἀξιωσίας πομποί τινι καὶ εὐωνοι — εὐωνότερος ἢ λοιδοκηρυγμένων I. Nigr. 23. 62.
εὐωχίαι I. Tim. 43. 155.
ἐφέδρου II. Gall. 9. 715.
ἐφιλκομένην III. Epigr. 16. 679.
ἐφίστια III. D. Meret. V. 291.
ἐφευρίσκω. ἐφευρόντες III. Philopat. 29. 617. & 618.
ἐφήλομαι. ἐλαύνειν τὸν ἐφηδόντ' ἂν δικαίως &c. II. Abdic. 13. 171.
ἐφίεσθαί σε τὰ τοιαῦτα οὐ χρή II. Jup. Trag. 26. 672.
ἐφίστημι. ἐπιστάτης Ἀπόλλων III. Deor. Conc. 14. 537.
ἐφίστημι. ἐπιστήσας ἑαυτὸν — ἐπιστὰς ἐξέμεινα — ἐπιστάντες σιωπῇ — τὴν πορείαν ἐπιστῆσαι — ἐπιστῆσαι τὸν πόλον, τὴν φυγήν — ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος λεγόμενον αὐτὸς αὐτὸν ἐπιστήσας — πῶς οὐκ ἄξιον θαυμάζειν ἐπιστησάμενος — ἰδοὺ ἂν ἐπιστήσας — κἂν ἐπιστάσης διαπραττόμενον — ἐννοῶ μὲν ἐφ' ἅπαν μὴ ἐπιστήσας — ἄξιον δὲ ἐπιστῆσαι πρᾶγμα — ἐπιστήσας τὸν λιμένα — ἐπιστήσας τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν I. Nigr. 17. 56. οὐκ ἐφιστάμενος ἐφ' ᾧ τὴν ἀπάμησιν ἀβροῦσαι σὺν χόνῃ I. Somn. 8. 12.
Ἐχεκρατίδης I. Tim. 7. 113. ib. 44. 157.
ἔχιδνα I. Nigr. 38. 81. ὑπὸ ἐχίδνης δηχθεὶς III. Philopf. 11. 39.
Ἐχινάδες II. Salt. 50. 297.
ἔχω I. Halc. 6. 182. I. Prom. 15. 198. I. D. Mort. XVI. 1. 403.
ἔχω. ὅπως τι τῶν ἔχω — εἰ καθάπερ τῶν ἄχω ἀγνοῶν ἔτι — ὅπως ἔχει πίστεως ἐν σπουδῇ καὶ εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγκειρισμένα — καὶ ταῦτα ὅπως εἶχον δυνάμενος — οὐθὲν χρῆναι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι — ἔχ ὅτῳ τρόπῳ μόνον ἔχεις — ὅτῳ δὲ ἔχοιμι γνώμης I. Nigr. 1. 38. ἐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας I. Somn. 9. 14. ἐ γὰρ ἔχω I. Jud. Voc. 6. 89. οὐκ ἔχομεν αὐτῶν I. Somn. 12. 17. ἔχω σκευάσασα II. Alin. 20. 588. ἔχω θαυμάσας II. Alex. 61. 265. οὐκ ἔχω proculdubio vitium pro ἔχοις I. D. Mort. XXIV. 2. 430. ἔχει II. Amor. 25. 426. ἔχει σε I. Tim. 24. 138. ἔχε pro εἶχε III. Dea Syr. 12. 458. ἔχε πάνυ ὑπὸ II. Icar. 28. 785. καλῶς εἶχεν I. Cont. 1. 490. τοὺς ἄμους ἔχεις καρτεροὺς I. Somn. 7. 9. ἐχέτω I. Merc. Cond. 8. 663. ἔχοιμι ἅλις vulgo, sed pro eo exhibetur ἐμαίγε ἅλις II. Bis Acc. 12. 806. ἔχοι I. Herm. 81. 825. εἰ νοῦν ἔχοι I. Somn. 9. 14. ὡς ἂν ὕλης ἡ τέχνης ἔχῃ II. Jov. Trag. 7. 650. ἔχειν ἐμπειρίαν τραπήγικην II. Q. Hist. 37. 49. ἀφ' οὗ μὴ ἔχειν ὅπλα I. Tim. 51. 164. ἔχουσα III. Nav. 5. 251. καλεπῶς ἔχοιμι I. Nec. 14. 476. ἔχοιμι II. pro Imag. 9. 488. ἀπάγχω ἔχοιτο I. Nigr. 22. 61. τῇ πομπεύειν ἔχοιτο ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. ἀπὸ ἐχομένης αὐτῶν ὥρας I. Nec. 5. 462. ἔχετο *Fenf.* vult ἀπέχετο III. Dea Syr. 22. 469. & 470.
ἔψειν. ἥψεν II. Gall. 14. 722.
ἕψω I. Vit. Auct. 6. 545.
ἑωθινὸς I. pro Lapf. 1. 725.
ἕωλον γὰρ ἡ ψυχολογία I. Somn. 17. 22. ἕωλον μυθεῖσθαι I. Prom. 8. 191.

Z.

Ζῆτα. ἐπὶ τῶν παλαιῶν γραμματικῶν τὸ ζοφερὸν ℰ τὸ ζμικρὸν ἀφ' οὗ τὸ ζ κατήχετο παραλαμβάνοντες παρὰ τὸ ὕστερον τῇ ἀντιθέσει τοῦ σ'. I. Jud. Voc. 9. 94. τὸ δὲ Z. I. Herm. 43. 785.
Ζάμολξις I. Scyth. 1. 860.
ζάω II. Q. Hist. 29. 39. λαγὼς βίον ἔζης I. Somn. 9. 13. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν I. Nigr. 14. 54. ἐγὼ δὲ ζῶν ἀεὶ I. D. Mort. XXVI. 1. 434. pro ζώντι restituitur ζῶν ἔτι II. Tyr. 1. 142. ζῶντα ὦν al. ζωὰ γ' ὤν I. Prom. 1. 25.
Ζευγίτης. οἱ τοῖς Ζευγίταις II. Jup. Trag. 10. 652.
ζεύγνυμι. ζεῦξον τὸ ἅρμα I. D. Mar. VI. 2. 303.
ζεῦγος. ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους I. Tim. 20. 130.
Ζεῦξις I. Tim. 54. 170.
Ζεὺς ὁ αὐτὸς δικῶν εἶναι πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει — Κόδλ' ἀθανάτων, πολυώνυμε, πάγκρατες αἰεὶ χαῖρε Ζεῦ I. Tim. 1. 99. Ζεὺς γενεσίπτης I. Sacr. 11. 534. Ζεὺς ἐλευχόρμου II. Jup. Conf. 1. 626. initio. Ζεὺς κλαπεὺς I. Sacr. 5. 530. πρὸς φιλίου Διὸς III. Rhet. Pr. 4. 4. ὑπὸ τοῦ Διὸς I. Cont. 2. 492. τὰς Διὸς γοητείας ὀρχουμένους τινὰς II. Salt. 80. 311. καθάπερ ὁ Ζεὺς τὸν Ἕρμαν (ὑπεξάγαγε) I. Nigr. 18. 57. ὡς ὁ μέγας Ζεὺς &c. I. Pisc. 22. 593. Φειδίας ἔδειξε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. *Diodorus* dicit τὸν Δία μυσογόρμου Ἀλκμήνης τραπλησίαν τινὰ πεποίησαι ib. 17. 22. τί ὦ Ζεῦ χρὴ ποιεῖν; II. Jup. Trag. 11. 654. Ζεῦ ἀποτρόπαιε II. Alex. 4. 210. ὦ Ζεῦ τιμᾶσε I. Tim. 41. 152. Ζεῦ φίλιε ib. 1. 98. ἐμπίτερε Ζεῦ I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
ζηλοτυπίαι καπνοτειχίσιαι III. Calumn. 10. 139.
ζηλόω. εἶτά σε ζηλοῦν κελεύσει III. Rhet. Pr. 9. 8. & 9.
ζημιοῦν I. Nigr. 27. 67.
ζητῶν. τοῦτ' ἐζήτουν ἔτι II. Phal. Pr. 4. 291.
Ζίρις. ὁ Ζίρις ἐοῦσα II. Tox. 40. 549.
ζοφερὸς I. Nigr. 4. 43.
ζωγράφου. ζωγράφοι III. Epigr. Omiff. 689.
ζωγρίαν I. Pisc. 3. 572.
ζῶον. εἰς ζῶα II. Asin. 4. 572.
ζώπυρον. μικρὰ ἄττα διασῴζουσαι ζώπυρα τοῦ Πελασγικοῦ γένους — ζώπυρα ἄττα ἀπολειπόμενα τοῦ παλαιοῦ γένους I. Tim. 3. 106.
ζωρός. ζωρότερον ἐμβαλὼν εἰς κύλικα I. D. Mort. VII. 1. 357.
ζῶσα. ζώσης ἐπιμέλεσθαι I. D. Mort. VI. 5. 354.

H.

Ἡ αὐτὸν πιεῖν II. Q. Hist. 17. 26.
ἢ μὴν II. Tox. 50. 556. III. Mort. Per. 26. 349.
ἡδέως αἱμάζειν I. Vit. Auct. 14. 555. ἡδέως αἱμάζειν ποιῆσαι I. Tim. 37. 148.
ἡγεμὼν I. Herm. 27. 766.
ἡγέομαι. ἡγέεται II. Astr. 29. 373.
ἡδέως ταῦτα &c. I. D. Deor. V. 4. 214. ὡς δὲ ὄφ' ἥδιστα ἡδέως ib. XX. 11. 262.
ἤδη I. Halc. 3. 180.
ἥδομαι. ἥδεσθαι γὰρ τῷ βίῳ ἡδεῖς αὐτῶν τοῖς ποιήμασι I. Somn. 9. 14. II. Gall. 20. 733.
ἡδονή. ἡδονὴν τὴν τροφῆς, μέχρι τοῦ φέρουσιν αὐτῆς μόνον I. Nigr. 33. 76. πίνειν τι ἐν τραπέζαις πρὸς ἡδονὴν ib. 22. 61.

ἥμων

ἥκω νεκρῶν ἀνιστάμενος &c. I. Nec. 1. 456. ἥκω γὰρ ὧν τοι I. D. Mort. VII. 2. 357. ἥκειν ἡ Διονυσίᾳ III. Adv. Ind. 15. 113. ἥκετε v. notas III. Tragop. p. 652. ἥκειν ἐς τὸν βίον II. Gall. 16. 726. τοῦ ἥκοντος II. Imag. 11. 469.
Ἥλιος. περὶ τῆς ἡλίκης III. de Elect. 1. 86. & 87. ἡλίκος ἦν II. Amor. 26. 426.
Ἡλιακὸς I. Tim. 51. 165.
ἡλικίας ἀκτῖς II. Alex. 34. 242.
ἡλικίαν ἀντίπαις II. Amor. 2. 398. πρόσωπον τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. τὸ ἡλικίας τὸ μέτριον II. Imag. 6. 464. ἐφ' ἡλικίας II. Gymn. 39. 920. τῷ σωματίῳ ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1.
ἥλιος. Διὸς καὶ Ἡλίου I. D. Deor. XXV. 1. 277. & 278. τὸν ἥλιον ἀσπάζονται II. Salt. 17. 278. ἡλίου III. Philopat. 4. 590.
ἥλιος I. pro Lapſ. 7. 733. ἥλιε τὸν ἥλιον ἐκπρεσβεύων I. pro merc. Cond. 9. 716.
ἡμέρα ἐπιτήδειος opponitur λιποφαεῖ I. Somn. 3. 5. λιποφῶς ἡ ἡμέρα I. Tim. 43. 155. ἡμέραν II. Alex. 19. 227. ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν I. Cont. 1. 487. μεθ' ἡμέραν I. Cat. 27. 648. παρ' ἡμέραν ἑκάστῃ &c. I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ἡμέρας II. Alex. 15. 223. πέντε μόνας ἡμέρας I. Cat. 9. 630. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζας I. Nigr. 27. 67.
ἡμεροδρομεῖν I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
ἡμέτερος I. Prom. 15. 198. I. Herm. 33. 773. ἡμετέρα al. ὁμετέρα I. Prom. 19. 202.
ἡμιθέοις II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114. ἡμιθέων III. Adv. Ind. 23. 119.
ἥμισυς. πλέον ἥμισυ παντὸς I. Somn. 3. 5. ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντὸς ib. ἡμίσεια μὲν γυνὴ IH. Dea Syr. 14. 460.
ἡμίσεια. ἐξ ἡμισείας I. D. Deor. XXVI. 1. 286.
ἡμίσεσθαι I. Piſc. 49. 617.
ἡμίφωνος I. Jud. Voc. 5. 89. I. Sacr. 12. 536.
ἓν γοῦν περὶ II. Gall. 1. 703. ἓν, οἶδα I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίοχος I. Nigr. 29. 68.
ἡνίαλος II. Gall. 9. 715.
Ἥρα I. D. Deor. I. 1. 207. τὴν Ἥραν al. Ῥέαν ib. XIX. 1. 249.
Ἡρακλῆς I. Piſc. 31. 599. εἰχ Ἡρακλῆς ὅτός ἐστιν; I. D. Mort. XVI. 1. 402. ὁ κατὰ τὸ Ἡρακλέους μῦθον I. Som. 17. 21. ὁ γὰρ Ἡρακλῆς ὅτος III. Mort. Per. 4. 328. Ἡρακλέους τὸ ἀθλήσει καλῶν II. Salt. 78. 309. πρεπέτω Ἡρακλεῖ III. Conv. 16. 430. ἀφ' Ἡρακλέους γενέσθαι Νικοστράτου II. Q. Hiſt. 9. 12. & 13. τὸ Ἡρακλέα III. Cyn. 13. 546. Ἡρακλέα τὸν τῇ Οἰτῇ καλακαυθέντα I. Herm. 7. 746. αἱ τὸ Ἡρακλέα γράφειν III. Conv. 13. 427.
ἡρῶσιν καὶ γελοῖον I. Merc. Cond. 28. 686. & 687.
Ἡριδανός. ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ III. de Electr. 1. 87.
ἡρῷον I. Cont. 22. 518.
Ἡρόδικος II. Q. Hiſt. 35. 46.
Ἡρόδοτος τῷ Λύξει v. notam III. de Domo 20. 201. τὸν Ἡρόδοτον III. Philopſ. 2. 30. & 31.
ἥρως. ἥρωας ἐπὶ τοὺς ἡμιθέους II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
Ἡσίοδος I. Prom. 3. 187. Ἡσίοδος μὲν ἥμισυ τῆς παντὸς φησιν εἶναι τὴν ἀρχὴν I. Somn. 3. 6. Ἡσίοδος ἡμῖσυ &c. I. Herm. 3. 742. ὁ Ἡσίοδος θεογονίας φησὶ II. Icar. 27. 785.
ἧσται. ἧστον II. Tyr. 12. 150.
Ἥφαιστος λυσάτω I. D. Deor. I. 2. 205. ὁ Ἥφαιστος Ἀμμώνιον III. de Domo 29. 206. Ἡφαίστου II. pro Imag. 27. 505.
ἔχος. τὸ δ' φανὲν ὁ ἔχος I. Nigr. 7. 46.
ἔχειν I. D. Deor. XXII. 4. 272. III. Epigr. 29. 684.

Θ.

Θάλασσα. εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβαλεῖς I. Tim. 56. 173. ἐκ τῆς γῆς ἐς θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96.
Θαλῆς ὁ Μιλήσιος III. Hipp. 2. 68.
Θαλλῷ I. Herm. 68. 811.
Θαλλός. Θαλοῦ στέφανον I. Piſc. 46. 613.
Θάμβος. τῷ θάμβους ἅρμα χαλκοῦν I. D. Mar. IX. 2. 313. ὑπὸ τῷ σφόδρα θάμβους II. Amor. 14. 412.
Θανάτου κρίσιν III. Mort. Per. 43. 363. καταφρονεῖν θανάτου ib. 23. 346. θάνατος. τὸν βελτίστου θανάτου I. Cont. 17. 512. στεφανοῦσθαι ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. τὸ θάνατον ἀγχοῦ ὁρᾶν II. Aſin. 19. 586.
Θανατοῦσια II. 2. Ver. Hiſt. 22. 119.
Θαρρεῖν I. D. Mort. XVII. 2. 408. θαρρεῖτε I. Piſc. 9. 577. & 578. αὐτὸ θαρρεῖν I. Harm. 3. 856.
Θάσιος οἶνος II. Amor. 27. 427.
Θάτερος. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. & 70.
Θαῦμά μ' ἔχει II. Salt. 85. 315.
Θαυμάζω II. Demon. 23. 384. οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ χαλκοῦν θαυμάζουσι I. Prom. 5. 30. τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε v. notas. III. de Domo 21. 202. εἰ μή τις αὐτὸν θαυμάζοι I. Nigr. 23. 62. ὥστε μοι θαυμάζειν ἔπεισι I. Prom. 2. 26. ἐλεγές τι θαυμάζειν τὸ καλασκινευζομένου I. Somn. 13. 19. θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντες σε ib. 12. 16. ἐθαυμάσθη Mſſ. ἐθαυμάσθη ib. 8. 11. θαυμάζεσθαι ἄξιος ib. 2. 3. ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ib. 7. 10.
Θαυμάσιος. ὁ θαυμάσιος δὴ Ἀλκιβιάδης III. Conviv. 35. 442.
Θεά. τί ἂν αἱ θεαὶ, ὦ Παύση &c. I. D. Mar. V. 2. 301. κατὰ τῶν θεῶν III. Meret. VII. 296.
Θεαγένης II. Q. Hiſt. 35. 47. I. Cat. 6. 627.
Θέαμα. θεάματά τε καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διηγούμενος I. Nigr. 19. 57. θεάματα ἄλλα ἢ ἀκούσματα ἐνὸς &c. II. Salt. 68. 305.
Θεᾶσθαι II. Amor. 30. 430. II. Imag. 18. 477. ib. 19. 478.
Θεάσομαι I. Cont. 22. 518.
Θεατής. πᾶς θεατὴς &c. II. Amor. 41. 442.
Θεῖος I. Somn. 10. 15.
Θέλω. εἰ δὲ βούλησιας I. Herm. 13. 753. καὶ τοῖς θέλουσιν II. Amor. 13. 412.
Θέμις I. D. Deor. XIII. 1. 236. ἀλλ' ἡ θέμις &c. I. D. Mort. XXIX. 2. 450.
Θεοδότας III. Calumn. 2. 127.
Θεοποιεῖν. Θεοποιοῦσι τοὺς Σκύθας I. Scyth. 1. 860.
Θεόπομπος II. Q. Hiſt. 59. 67. Θεοπόμπου III. Pſeudol. 29. 185.
Θεοπρόπος II. Alex. 41. 247.
Θεὸς I. Vit. Auct. 6. 546. I. D. Mort. XXI. 1. 420. Θεὸς ἂν ib. XXVI. 1. 434. Θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ I. D. Mar. VII. 1. 306. Θεὸς αἰεί τις I. Merc. Cond. 42. 704. Θεὸς ὢν μηχανῆς I. Herm. 86. 830. ἔσω Θεὸς I. D. Deor. III. 208. σὺν Θεῷ I. Herm. 65. 807. κατὰ Θεὸν ib. 21. 759. εἰ τὴν Θεὸν αὐτὴν &c. II. Amor. 16. 414. εἰ Θεοὶ ἐσίτου ἔδουσι II. Icar. 27. 784. Θεῶν τελείων II. Jup. Trag. 18. 662. τῶν τελείων Θεῶν III. Deor. Conc. 1. 528.

Θεός. μὴ τ Θεῶν I. Somn. 8. 11. Θεῶν βυλομένων III. Macrob. 29. 228. τίνι Θεῶν συνήντηκας III. Philopat. 1. 585. περὶ Θεῶν al. ὦ Θεοὶ Θεῶν I. Halc. 2. 178. ὁρᾶς ἑκοίοις αἰσὶ Θεοῖς εἶκασε II. pro Imag. 19. 498. ὥχ ὅπως Θεοῖς I. pro Lapſ. 4. 729. τοῖς δώδεκα Θεοῖς προστιθέντες I. D. Mort. XIII. 2. 391. ἡμᾶς τοὺς Θεοὺς I. Tim. 10. 118.

Θεοφόρητος II. Aſin. 37. 604.

Θεραπεύω I. Merc. Cond. 26. 684. Θεραπεύειν τὸ κελευὸν τῦ λόγυ I. Prom. 3. 27. βούλονται τ μακαρίων τινες Θεραπεύειν πρὸς ἀνθρώπων ἐλευθέρων εἶναι φασκόντων &c. I. Nigr. 24. 63.

Θερίζω I. Vit. Auct. 22. 562. Θερίζοντος λόγυ ib. 25. 566.

Θερμαϋγρίζω II. Salt. 34. 288. ib. 289.

Θέρμος lupinus, I. D. Mort. XXII. 3. 424.

Θερσαγόρας III. Dem. Enc. 1. 491.

Θεσμὸν ἔταξεν &c. lege Θεσμῶν II. Amor. 22. 421.

Θέτις I. Prom. 21. 203. I. D. Deor. I. 2. 205. I. D. Mar. XI. 1. 317.

Θετταλοί I. Jud. Voc. 7. 91.

Θεωρῶ. ἐθεώρησα εἰς Ὀλυμπίαν I. Tim. 50. 164. Θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.

Θεωρικὸν I. Tim. 49. 162. πρᾶγμ' ἔλαχε τὸ Θεωρικὸν &c. ib.

Θήβας τὰς Αἰγυπτίας III. Dem. Enc. 6. 496.

Θηβαῖος ποιητὴς II. Imag. 8. 466.

Θηλαμὼν I. Somn. 17. 21.

Θῆλυ. τὸ Θῆλυ τῷ ἄῤῥενι ἐγκαλλωπίζεις I. Prom. 7. 34.

Θηλυδρίας effeminatus, I. D. Deor. V. 3. 214.

Θηλυμίτρης mitra feminea redimitus I. D. Deor. XVIII. 1. 247.

Θῆκαι. τεθῆκε I. Tim. 28. 142.

Θηριώδης. ὥρας Θηριωδεῖς III. Epigr. Omiſſ. 689.

Θηρίον. ἀνασπάσειαν τὸ Θηρίον III. Conv. 20. 432. Θηρίων δυσκληδονίσεων II. Amor. 39. 440.

Θησαυρὸς. Θησαυρὸς ὃν Δελφοῖσι ἀνακείεται I. Somn. 2. 4.

Θητεύειν Θητεύσεις κάτω τετευχὼς I. Somn. 13. 19.

Θίβη. ὃν Θίβαις al. ὃν Θύραις alii malunt Θήκαις I. Tim. 15. 124.

Θλίβω I. Nigr. 13. 52.

Θήσκω. τεθνειῶσι III. Tragop. p. 644. Θήσκω vel τεθνήκω. τεθνηξόμενος III. Epigr. 3. 675.

Θολερὸς I. D. Mar. XI. 2. 318.

Θουκυδίδης II. Salt. 36. 290. Θουκυδίδης ἐδὲν αἴτιος II. Q. Hiſt. 26. 34. ὢ τὸ τῦ Θουκυδίδη I. Nigr. 1. 38.

Θράσος. ὁ Θράσος ἀλλὰ Θάρσος III. Muſic. Enc. 5. 94. & 95.

Θρασύνω I. pro merc. Cond. 6. 714. ἐμπειρίαι λογισμὸν φέρουσα Θρασύνεσθαι ἤκιστα εἴωθεν I. Nigr. 1. 38.

Θρῆνος. Θρήνων μελῳδὸς I. Halc. 8. 184.

Θρίαμβος. ὅθεν ἡ πομπὴ ὁ Θρίαμβος, ὃν προέλευσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ I. Prom. 6. 33.

Θριδακίνος. ἀκύπτερα Θριδακίνοις φύλλοις προστοιχοῦσα II. 1. Ver. Hiſt. 13. 80.

Θρίξ. ὁ τριχὸς ἄφιτο &c. III. Tragop. p. 651. τὰς τρίχας ἐτίλλετο — τό τε μίτρον ἔπληξε, ἢ τ τριχῶν ἔτιλα I. Jud. Voc. 10. 95.

Θρόνον τινὰ λαβόντα III. Conv. 13. 427.

Θρυαλλίδιον ὀλιγαλέον I. Tim. 14. 124.

Θρυαλλὶς I. Tim. 2. 100.

Θυγατήρ. Αἴλλῳ τῇ Ἕλλητος Θυγατέρα I. Halc. 1. 177. ὦ Θύγατερ II. Bis Acc. 4. 796.

Θύελλα I. Cont. 7. 498.

Θύμος. Ἀσλικὸς al. male Θυμὸς II. Q. Hiſt. 15. 20. & 21. Θύμου I. Tim. 56. 173.

Θυμὸς. Θυμοῦ πρώτιον I. Herm. 12. 751. ἅτε Θυμὸν ἔχοντες III. Philopat. 27. 616.

Θυννοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98. & 38. 101.

Θύννος ὦ μυχοῦ τ σαγήνης I. Tim. 22. 136.

Θύρα. ὦ Θύραι & ἀθίζειας περὶ τὰς Θύρας I. Nigr. 31. 73. & 74. Θύρας δ' ἐπίθεσθε βύβλοι I. Sacr. 14. 537. ἐπὶ τὰς τ πολυ θυμιάσεις ἐπιέναι Θύρας I. Nigr. 22. 61.

Θύρετρον III. Philopat. 4. 589.

Θυρὼν. τεθυρωμένων ἐξόδοις πολλαῖς III. Hipp. 8. 74.

Θυρωρὸς συρίζων I. Merc. Cond. 10. 665. πλεῖν τοῖς Θησαυροῖς σιωπῶντες ἢ τοῖς δεσπόταις I. Nigr. 24. 63.

Θυσιάζω I. Herm. 57. 797.

Θύω. ἔτι Θύων ἄφθη II. Dem. 11. 380.

Θῶκος II. Jup. Trag. 16. 660.

Θῶν. Θῶνος II. Alex. 5. 213.

I.

Ἰάκχου σπαραγμὸς II. Salt. 39. 290.

Ἰαλεμος ποιητὴς III. Pſeudol. 24. 180. & 181.

ἰαμβεῖον. καλαῖς λύραι τ ἰαμβείοις I. Nec. 1. 457.

Ἰαμνοῦλος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71.

ἰάσασθαι κιλινδόμενον II. argum. Abd. 159.

Ἰάσων. τ Ἰάσονα, vide omnino notas III. Deor. Concil. 8. 532.

ἰατρικὴ. τὸ δὲ τ ἰατρικῆς II. Abd. 23. 178.

ἰατρὸς II. Q. Hiſt. 16. 25. ib. 39. 52. ἰατρὸς τ ἁμαρτημάτων I. Cat. 7. 628. voluit *Hippocr.* τοὺς τὰς πόλεις φοιτοῦντας μὴ λόγῳ μοῦνον, ἀλλὰ & ἔργῳ ἰητροὺς νομίζειν I. Nigr. 22. 61. ἰατρὸς ὀφθαλμῶν — πέμψας ὦ Ἄμασιν αἴτει ἰητρὸν ὀφθαλμῶν — οἱ ὀφθαλμικοὺς ἑαυτοὺς ὀνομάζοντες ἰατρούς. ib. 2. 40.

ἰγνὺς vel ἰγνύα. τὴν ἰγνὺν Gr. vult ἰγνὺν II. Tox. 60. 564.

Ἴδα. τ Ἴδης σὺν τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. XX. 1. 252.

Ἰδαῖος. τ Ἰδαίων Δακτύλων ἕνα &c. II. Salt. 21. 279.

ἰδέα. πολλὰς ἰδεῶν φύσεις I. Halc. 4. 180. τ ἰδέας κινουμηκότων III. Char. 26. 635.

Ἰδιόξυος II. Phal. alt. 1. 201.

ἰδιῶν. ἰδιόν τι κέντρον ἔχει I. Cont. 15. 511.

ἰδίω iudo I. pro Lapſ. 1. 725.

ἰδιώτης I. Nigr. 24. 63. I. D. Mort. XXVII. 5. 440. I. Vit. Auct. 11. 551. I. Herm. 81. 825. ἰδιώτῃ τινὶ βίος ib. 67. 808. οἱ μὲ ἰδιῶται III. Conv. 35. 442.

Ἰδομενεὺς II. Par. 47. 872.

ἰδροῶ. ἰδροῦσι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.

ἱερὰ. καθ' ἱερῶν τελείων — ἣν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐσιοῦσα I. Tim. 7. 113. ἱέρεια I. Piſc. 47. 615. ἱέρειαν τῇ Θεσμοφόρῳ — καθάπερ ὤχ ἑταίρα, τ δὲ Θεσμοφόρῳ ἱέρεια τις ἔσα I. Tim. 17. 128.

ἱερεὺς I. Herm. 57. 797.

ἱερεῖος II. Eun. 3. 352.

ἱερογραμματεῖς III. Macrob. 4. 210.

ἱερομηνία II. Icar. 33. 789.

ἱερὸς. λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν III. Mort. Per. 12. 335. σὺν, ἀλλ' ἱεραί εἰσι I. Vit. Auct. 6. 544. ἱερῶν γραμματίων III. Philopſ. 34. 61. σὺ τοῖς ἱεροῖς ἀνεθήκατε II. Tyr. 19. 156. ἱερώτατε III. Macrob. 29. 228.

Ἱερώνυμος III. Macrob. 11. 215.

ἱητρεῖα II. Q. Hiſt. 16. 25.

ἱκα-

ἱκανὸς ἴσῃ I. Prom. 7. 36. ἱκανὴ γυνὴ formosa mulier I. D. Deor. XX. 3. 254. & 255. ἱκανὴ γοῦν σοι ἡ ἡ Περικλέους &c. v. notas III. Dem. Enc. 20. 504. 505. & 506.

Ἱκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 248. τὴν Ἰκαρίῳ λόγῳ Πηνελόπῃ ib. XXII. 1. 268.

ἱκασία I. Pisc. 3. 572.

ἱκέτης. ἱκέτιν II. Bis Acc. 21. 819.

ἱκνέομαι. μὴν ἄφαιστον ἵκοιτο male pereat. I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.

Ἱκόνιον πόλις τῆς Πισιδῶν καὶ Φρυγῶν χώρας ἐν προοιμίῳ πεμπτῃ I. Somn. 3. 6.

Ἰκτῖνος I. Tim. 54. 170.

ἰκτὶς v. notas III. de Dipsad. 3. 236. & 237.

Ἰλίας. βῆτα τὰ Ἰλιάδος III. Adv. Ind. 7. 107.

ἰλιγγιάω I. D. Mar. IX. 2. 313.

Ἰλιεὺς I. Pisc. 38. 607.

ἰλὺς I. Nigr. 16. 55.

ἱμάτιον. τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας I. D. Mort. X. 11. 375.

Ἱμεραῖος III. Dem. Enc. 31. 512. Ἱμεραῖος ὁ Φαληρεὺς ib.

ἵμερος καὶ ἔρως I. D. Deor. XX. 14. 265.

Imperativos & infinitivos conjunctos v. III. Cronos. 13. 396.

Ἰνδοπάτης I. Cat. 21. 642.

Ἰνδός. οἱ Ἰνδοὶ, θερμότεροι τῇ φύσει I. Nigr. 5. 43. εἰς Ἰνδοὺς τελεῖ I. Herm. 71. 813.

Infinitivos in ᾶν cur Frater non subscribat, vide I. Herm. 36. 778. Infinitivum pro imperativo in μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ &c. vide III. Fug. 27. 380.

ἰξάδης I. Tim. 29. 142.

Ἰόλεως. Ἰόλειος I. D. Mort. V. 2. 347.

Ἰωνικός. ἡ τὸ Ἰωνικὸν v. notam III. Dem. Enc. 9. 497.

Ἰόνιος I. Herm. 28. 769.

ἰὸς I. Nigr. 37. 78. εἰ δ' ἰῷ I. Cont. 22. 520.

Ἰοφῶν. υἱὸς Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ III. Macrob. 24. 226.

Ἱππίας III. Hipp. 1. 66. I. Herod. 3. 834. Ἱππίᾳ III. Hipp. 3. 68.

ἱππόδρομος I. Nigr. 29. 68.

Ἱπποκένταυρος I. Prom. 5. 30. *Plato* hippocentauros ἁρμηχάνως πλήθει τι καὶ ἀτοπίᾳ τερατολόγως φύσεις νοεῖ ib. ἱπποκένταυρος μικτὴ ῥαψῳδία ἐξ ἁπάντων τῶν μετρων ib. ἱπποκενταύρου δίκην, σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσιν δοκῶ ib. 31.

Ἱππόνικος. Ἱππονίκου καλλίας I. Tim. 24. 137.

ἱπποτόλος II. Q. Hist. 49. 59.

ἵππος. de equorum insano studio, genere, nominibus, victoria. I. Nigr. 29. 68. ἵππος λευκὸς I. Scyth. 2. 861. εἰς παιδιὰν τὸν ἵππον I. Pisc. 9. 577.

ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας I. Tim. 23. 136.

ἱπποτρόφος III. Pat. Enc. 10. 232.

ἱρός. τὰ ἱρὰ III. Dea Syr. 49. 485.

ἱριστὶς II. Q. Hist. 19. 27.

ἰσηγορία δὲ ἀκριβῶς I. D. Mort. XV. 2. 400.

Ἰσθμια III. Epigr. 25. 682. & 683. πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ III. Nav. 20. 262.

ἰσοδιαίτης v. notas III. Ep. Sat. 32. 412. ib. 36. 416.

ἴσος. ὡς ἴσῳ κίνδυνῳ τῷ φόβῳ — ὡς ἴσῳ μαχούμενος — λαβὼν τὸ ὡς τῷ ἴσῳ ἥδη — ὅ τι ἦν γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς δεδέχθαι ὡς ἴσῳ — ὡς τῷ ἴσῳ φαύλῳ — ἐξ ἴσου φανῆναι — εἰ ἦν ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διαίταν ἔχων — τὴν δύναμιν τῶν λόγων ἐξ ἴσου μοι καθεῖναι — ὡς ἴσῳ τοῖς γονεῦσιν ἄγειν — μὴ μοι τοῖς πολλοῖς ὡς ἴσῳ θέωρον ἄφωνον ἔχοντα τὴν ψυχὴν I. Jud. Voc. 2. 84. & 85. ἑδὼν ἴσον κυαμοῦ I. D. Mort. XX. 3. 415. τὴν ἴσην I. Tim. 44. 157.

ἰσχίον. τῷ ἰσχίῳ παφλάσιον πυρὸς v. notas III. Nav. 5. 252. & 253.

ἰσωρία. ὡς ἰσωρεῖ Θεόπομπος I. Somn. 12. 16. ὁκόσα ἰσωρίῃ ἐμοῦ πρισβύτερα III. Dea Syr. 1. 452. ἰσωρίη vide notas ib. 32. 479. ἰσωρημένος III. Macrob. 18. 221.

ἰσωρία II. Q. Hist. 9. 13. ἰσωρίας ἀληθοῦς II. 1. Ver. Hist. 1. 70. ἰσωρίαν II. Amor. 15. 414. τῆς ἰσωρίας I. Herod. 2. 833.

ἰσχναίνω I. Tim. 46. 160.

ἰσχὰς I. Vit. Auct. 19. 558.

ἰσχυρὸς I. Nigr. 36. 78. ἑδὼν ἰσχυρὸν II. Jup. Trag. 50. 698.

ἰσχὼ II. Salt. 67. 304.

Ἰταλία. εἰς Ἰταλίαν II. Gall. 18. 728.

Ἰταλιώτης I. D. Mort. VII. 7. 389.

ἰταμὸς II. Asin. 6. 573.

Ἰφιεύς. Ἰφία pro quo Φιτία restit. II. pro Imag. 20. 500.

ἰχθὺς ὁ ταγήνου III. Conv. 38. 444. ἰχθύας χρῆμα ἱερὸν νομίζουσι III. Dea Syr. 14. 460. & 461.

ἰχνεύω. ἰχνευμόνος, *Schmidius* bene vult ἰζευμόνος III. Ocyp. p. 666. ἰχνευμόνου ib.

ἴχνια III. Philopat. 12. 598.

ἰχὼρ ἑδὼν I. Cont. 23. 522. τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.

Ἰωνόπολις II. Alex. 58. 262. & 263.

Ἰώσηπος. ταῦτα λέγων ὁ Ἰώσηπος I. Somn. 4. 7.

K.

Καβαλοῦσα II. 2. Ver. Hist. 46. 139.

Κάδμος ὁ νησιώτης I. Jud. Voc. 5. 87.

κάδος I. Herm. 81. 825.

καθαρὸς I. Somn. 10. 15. καθαρὰν οἰκίαν III. Philops. 31. 58.

καθεδρα. ἡ τῆς καθέδρας III. Fug. 7. 369.

καθιέγω. καθιέρξας II. Jup. Cont. 12. 636.

καθεύδω. Φρύγες δὲ τὸν Διὸν αἰόλμοι χειμῶνος καθεύδειν, item ὡς εἴη μόνος θεὸς ἀληθινὸς, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν I. Tim. 6. 111. καθευδοντες εὐαχούμενοι II. 2. Ver. Hist. 35. 130.

καθευδησαντες III. Conv. 47. 450.

καθῆκον. περὶ καθηκόντων I. Herm. 82. 828.

καθήκω. καθηκούσης ὁρᾶται I. Jud. Voc. 6. 89.

καθήσθω ἐφ' ὑψηλοῦ III. Rhet. Pr. 6. 5.

καθίζω I. Merc. Cond. 26. 682. καθιζόντων imperativ. Atticus II. Jup. Trag. 12. 655. καθίσας ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν πρώτης II. Icar. 25. 781.

καθίημι. καθίετο I. D. Mar. XII. 2. 319.

καθικνέομαι. καθικόμενον εἰς τῇ ῥάδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429.

καθίστημι. καλασιρίτης I. D. Deor. XX. 5. 257.

κάθοδος. ἔστιμεν εὐθὺ τὴν καθόδον I. D. Mort. XXVII. 1. 437.

καθότι. εἰστέον δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379.

καθυφίημι I. Prom. 5. 189. εἰ καθυφήσετε τὸν ἀγῶνα — ὁπόσῳ δήποτε ἀργυρίῳ καθυφεῖς τὸν ἀγῶνα — καθυφεικέναι τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἀγῶνας — ἐάν τις ἐκὼν καθυφῇ τοῖς ἐναντίοις — εἰ καθυφεῖμεθά τι τῶν πραγμάτων — ἐδόκει τῶν σωτηρίων ὑμῖν καθυφηκάμην — ἄνδρων ἐλευθερίαν αἰσχρῶν καθυφέντο τὸ δίκαιον I. Jud. Voc. 3. 85.

εὐσεβὴς, καὶ εὐσεβεστάτη III. Macrob. 7, 212.

καὶ. εἴγε ἐ ἰδίῃ I. Cont. 5. 496. καὶ δὴ I. Halc. 3. 180. καὶ σὺ ἂν I. Jud. Voc. 4. 85. καὶ μὴν καὶ II. Q. Hist. 60. 67. II. Dem. 56. 393. καὶ ἦ ἂν II. pro Imag. 7. 487. καί τι καὶ, leg. καί τοι καὶ I. Somn. 16. 21. καίτοι ἐ ἦ &c. II. Q. Hist. 36. 48. καὶ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ἐ ἐποίει ταῦτα I. Somn. 7. 9. καὶ εἰ τούτῳ γε Th. M. καίτοι τούτῳ γε I. Prom. 16. 199. καὶ περὶς abundat καὶ II. Eun. 7. 357. καὶ λέγει superfluum hic est καὶ II. Par. 44. 869. καὶ abundantis exempla v. III. Nav. 1. 246. καὶ τὸ σῶμα δὴ II. Dem. 4. 377. καὶ τ' ἀνθρώπων I. Prom. 11. 194.

Καινὶς II. Asin. 40. 608.

καινὸς I. pro merc. Cond. 5. 712. τὸ καινόσαλον I. Nigr. 4. 43. καινοῖς δόγμασι III. Epigr. 27. 684. καινότερον II. Asin. 41. 609.

καινότης I. Prom. 4. 29.

καιρὸς. κατὰ καιρὸν I. Herm. 10. 749. πρὸς τ καιρὸν I. D. Deor. IV. 1. 208.

καίω I. Cont. 22. 519. εἰ αἱ τάλαινα θηλαμὼν πικαυρόεν I. Somn. 17. 21.

κακία. κακίας μείζονα I. Tim. 3. 106.

κακὸν. ὑπὸ τ κακῶν I. Tim. 6. 110.

κακὸς ἐγὼ I. pro merc. Cond. 1. 705. πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες III. Calumn. 13. 143.

κακοῦργα I. Prom. 16. 198.

κάκωσις. κακώσεως γονέων III. Pat. Enc. 7. 231.

καλαμὶς II. Imag. 4. 462.

κάλαμος. ἐκ τ χαλκῶν καλάμων ὄργανον I. Nigr. 2. 41. καλάμους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. καλάμῳ τινὶ I. Herm. 68. 811.

καλαῦροψ I. D. Deor. XX. 5. 257.

καλὸν. ἐκάλει δ' ἓν μι II. Lex. 10. 336. κεκληκόσι II. Bis Acc. 11. 805. ἐπειδὴ τ κεκλημένοι τις ἐκλέγει τὴν σύνοδον I. Nigr. 22. 61.

καλλιγραφία I. Prom. 5. 30.

Καλλίμαχος II. Q. Hist. 57. 65. & 66.

καλινδέω. ἐκαλινδεῖτο ἐν τῷ πτερῷ αὖθις βέλτιον παιεῖν I. Nigr. 30. 71. καλινδοῦνται II. de Luctu 12. 927.

Καλλιστιανὸς III. Macrob. 10. 214. & 215.

Καλλίστρατος III. Dem. Enc. 12. 500.

κάλως. ἐς τὸ κάλως ἔχειν I. Pisc. 12. 580. & 581.

καλὸς Ὅμηρος II. Alex. 57. 261. καὶ καλὸς ἦν I. D. Mort. XXIV. 1. 429. ἐν καλῷ τῷ ἱερῷ II. Phal. Pr. 13. 200. τὸ καλὸν II. Amor. 23. 423. ἐκ ὀλιγωρίας τ καλῶν I. D. Mort. XX. 6. 419. τ καλῶν ὧν ἐ ἀγαθῶν αἱρῶν I. Somn. 12. 16.

καλὸς. καλὸν δὲ ἐ ἁρπασμιωτέρων II. Imag. 22. 480. καλλίστη ib. 2. 461. τ καλλίστων II. Dem. 65. 395.

Κάλπις. ἐς κάλπιν I. Herm. 57. 798.

Καλυδὼν γαῖαν III. Conv. 25. 436.

καλύπτρα. τὴν καλύπτραν τ κιφωλᾶς I. Herod. 5. 834.

καλύπτω. ἐξῆς κεκαλυμμένα τῇ πιμελῇ I. Prom. 7. 34.

καλῶς I. D. Deor. XX. 10. 260.

κάμηλος βασίματα I. Prom. 4. 29.

κἂν II. Lex. 22. 347. κἂν ὑπὸ &c. I. Vit. Auct. 15. 555. κἂν τούτῳ II. Asin. 4. 570. κἂν τινες ἕτεροι I. Nigr. 38. 80.

Καυδαύλης. ἐστιν Καυδαύλῃ II. Asin. 28. 597.

κάνθαρος. κανθάροις ἰνίοις II. Icar. 10. 762. ἐ μοῦσον ἢ κάνθαρος III. Pseudol. 3. 164.

καπηλεῖον I. Nigr. 25. 65.

κάπηλος I. Herm. 59. 798. & 799.

καπὸς III. Pat. Enc. 11. 233. ἐλεεινότερον περὶ καπτῆς I. Prom. 19. 202. καὶ καπὸς πνευματικὸς ἀτειχισᾶς ἔθει τῷ καταγὼ τ ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. καπνοῦ ἐ κόμματος II. Q. Hist. 4. 6.

καπυρὸς. πάνυ καπυρὸν I. D. Deor. XXII. 3. 271.

καρδάμου I. Tim. 56. 173.

καρδία. λὸπ καρδίας II. Jup. Trag. 19. 664.

καρδιάττω I. Jud. Voc. 7. 91.

κάρηνον. ἀμυνηὰ ὡς ἀληθῶς κάρηνα I. D. Mort. XX. 2. 413. κάρηνα φύλλου III. Tragop. p. 648.

καρὶς. μὴ τ καρίδος I. Merc. Cond. 3. 655.

κάρος ὁ ἀφ' Ἡρακλείης II. 2. Ver. Hist. 22. 119.

καρπὸς. καρποὺς non *fructus*, sed *carpos manuum*. III. Dea Syr. 59. 489.

κάρτα III. Calumn. 3. 129.

καρτερὸν. καρτερῶν III. Conv. 41. 447.

καρυατίζω II. Salt. 10. 272.

κάρχαρος I. Merc. Cond. 35. 694. II. Salt. 4. 368.

Κασανδεὺς v. notam III. Macrob. 22. 224.

Κάσπιος. κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 189.

Κασσίπεια II. Salt. 44. 295.

κατὰ I. Cat. 29. 650. κατὰ δὴ ταῦτα III. Adv. Ind. 4. 102. ὁ καθ' ἡμᾶς βίος II. Dem. 1. 374. κατὰ δὴ III. Hipp. 3. 69. κατ' αὐτὸ I. Scyth. 4. 864. κατ' ἐκεῖνο II. 2. Ver. Hist. 43. 136. κατὰ τ κωμικὸν I. Nigr. 7. 46. κατ' ὀλίγον II. Abd. 30. 185. κατὰ τ Σεβαστὸν II. Salt. 34. 287. & 288. καθ' αὐτὰ II. Asin. 7. 575. κατ' ἐκεῖνα II. Gall. 18. 729. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. ἔχῃ κατὰ II. Par. 10. 846. & 847.

καταβάλλω solvo, I. Vit. Auct. 1. 541. πάτερ ἐβόλους ἐγὼ κατέβαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

καταβολὴ. καταβολὰς σπερμάτων II. Amor. 19. 419.

καταγέλας II. Salt. 29. 285.

καταγελάω. καὶ προσέτι γε ἐ κατηγέλας I. Tim. 14. 123. καταγελῶντα an καταγελῶν τὰ male cum accus. III. Mort. Per. 40. 361. sed consule Addenda. καταγελῶντες μὲ τοὺς Ἐπικούρους ὄψει II. Jup. Trag. 22. 668.

καταγινώσκω. ἐπὶ μανίᾳ κατηγνωσμένον II. Salt. 84. 314. κατηγνώσκου II. 2. Ver. Hist. 20. 117.

κατάγυμι. κατάγυα τῷ πρανεῖ I. Tim. 48. 161. κατάξῃς v. notas III. Nav. 34. 270.

κατάγραφος I. Cat. 28. 649.

κατάγω. κατάξουσι F. G. καταράξουσι III. Philopatr. 24. 613. κατάγομαι ὥσπερ σὺ II. Asin. 4. 571.

καταγωγὴ τινα σκιψάμενος II. Tox. 57. 562.

καταδέρθω. περὶ μὲ πρῶτον ὕπνον κατέδαρθον I. Somn. 4. 7.

καταδίκη II. Gall. 16. 726.

καταδύομαι I. Nec. 20. 483.

καταθνήσκω. πάντων ὁμοῦ I. Cont. 22. 520.

καταθύω I. Herm. 57. 797.

καταίρω II. Tox. 2. 510. καταίροντος ὕπνα μὴ δῖ — καταίρουσά τε ἐ ἀφιεῖσαι ὀδωδὰς — ἐκεῖθεν δὲ καταίρασις εἰς λιμένα — καταίραμεν, ἤλθομεν — μείλιττα ἐπὶ θρόμον καταίρουσι I. Jud. Voc. 2. 83.

καθακλείω. καθακλεῖσαι dicunt Phidiam εἰς τ Δία τὸ πᾶν ἐ ἑαυτῷ τέχνης I. Somn. 8. 11. καθακλείσας παρθενίου I. Tim. 17. 127. καθακλεισθεὶς ὁ II. de Luctu 18. 931.

καθακλίνουσι II. Gall. 11. 719.

καθακλᾶδες v. notam III. Philopat. 14. 600.

καθαλαμβάνω I. Prom. 2. 187. I. Vit. Auct. 27. 568. In malam partem de periculis, ut δυσχείᾳ καταλήψει τ τῶν φίλων &c. I. Somn. 22. 16. εἰ καθαλαμβάνοιεν δυσχέ-

ρει-

ρυσις διαιτήσω I. Somn. 12. 16. καθαλαμβάσα ἐ τὸν ἐκείνην ἐθῆτα ib. 16. 21. καθαλαβοῦσα χ τ πυρέρα ib. ἀλλὰ χ κατάλαβε I. Herm. 78. 821. ἄσαι τις κίνδυνος καθαλαμβάνη τὴν πόλω I. Somn. 12. 16. ὃν ὁ πόλεμος ἡμᾶς καταλάβῃ ib. ἂν μή τις μείζων ἀνάγκη καταλάβῃ ib. καταλαμβάνοντες II. 2. Ver. Hiſt. 18. 116. καταλαμβάνοντο II. Tox. 39. 548. κατειλήφθω οὖ μάλα χ αὐτη I. Somn. 9. 12.

καθαλείπω. καθαλείπει ἐλλείπασμοὺς III. Philopat. 20. 606.

καθαληπτικὸς I. Vit. Auct. 21. 560.

κατάληψις. ὁ κ καθαλήψεων συγγεγυμνασμένων II. Paraſ. 4. 841.

κατάλογος I. Tim. 51. 165.

κατάλυσις I. Tim. 42. 154.

καθαλύω. καθαλυθεὶς τ τυραννίδος II. Gall. 23. 737.

καθαμώνας II. Jup. Trag. 1. 642.

καταντλέω. καταντλήσας τ λοιπὸν λέχος III. Dem. Enc. 16. 503.

καταπιτάσμασι. καταπτάσμασι II. Icar. 13. 766. & 767.

καταπίνω. αὐτῷ σκάφει καταπαθέντες II. 1. Ver. Hiſt. 33. 96. καταπίνοντα II. Aſin. 47. 614.

καταπίπτω. καί πω καταπεσὼν III. Philopat. 2. 587.

κατάπλους I. Cat. 1. 620.

καταπρηθέντας II. Par. 57. 880.

καταρτίω II. Q. Hiſt. 44. 57.

κατάρχομαι μὲ, σφάγιά σ' ἄλλοισι μίλει I. Somn. 3. 6. κατέρχεται αὐτῶν II. Tox. 6. 512.

κατάσγραμα. ἐπὶ τὸ καταγράμματος I. Cont. 1. 490.

κατατίνω. κατατίνας ψύτταν II. Lex. 3. 325.

κατατοξεύω I. Prom. 20. 203.

καταυλέομαι. κάθησαι καταυλούμενος II. Salt. 2. 266. καταυλούμενον II. Phal. Pr. 11. 199.

καταφιλέω. χ εἶτα ἐ κεφαλὴν κατεφίλουν — τὸν χοῖρα καταφιλῆσαι ἐ δακεῖσαι δ' ἐπαύω I. Nigr. 21. 59.

καταφοβέω I. D. Mort. XII. 4. 386.

καταφρονέω. ὁ θέμις ἐσί σοι καταφρονεῖν ἐπιθυμοῦντος I. Nigr. 6. 43. καταφρονοῦντα μὲ τ πολλὰ κακηγόρουν I. Somn. 9. 13. καταφρονήσας ἐπιφώλιος II. Icar. 4. 755.

καταχράομαι. κατιχρήσατό μου II. Aſin. 52. 620. καταχρῆσθαι III. Rhet. Pr. 17. 19.

καταψεύδομαι I. Somn. 12. 17.

κατείλεω I. Prom. 2. 187.

κατεπείγω II. Q. Hiſt. 50. 60.

κατερύκω I. Herm. 23. 762.

κατέρχομαι. ὧν τις κατέλθοι παρ' ἐμὲ I. D. Mort. III. 1. 339. κατελθόντες enarrantes III. Ep. Sat. 38. 417.

κατέχω. πρὸς βίαν κατέχων ἀδύνατον III. Dem. Encom. 29. 511.

κατηγορία. ὁτις ἄρισα κατηγορήσει I. Piſc. 22. 591. κατηγόρει II. Salt. 63. 300. κατηγορῶν ib. 1. 265. κατηγορεῖτο II. 2. Ver. Hiſt. 7. 108. & 109.

κατήγορος. εἰ τῷ μὲ κατηγόρῳ III. Calumn. 8. 136.

κατιχέω. ἐὸ' ἂν κατίχωσι III. Calumn. 11. 140.

κάτοπτρον. γαμπαζόμενος πρὸς τὸ κάτοπτρον I. Jud. Voc. 7. 91. ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ II. Salt. 81. 313.

κατοφέω II. 1. Ver. Hiſt. 12. 78.

κατόρθωμα I. Prom. 3. 27.

κατυπόω II. Lex. 15. 338. vel potius 342.

κάττυμα. τὰ καττύματα ἀπεπίων II. Gall. 28. 745. & 746.

καταχριάσω III. Philopat. 18. 605.

Καύκασος I. Prom. 1. 25. ib. 1. 185.

καῦσις. τομαὶς ἐ καύσεις πολλάκις ὑπομεῖναι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.

καυστῆρα I. Piſc. 52. 619.

Κεγχρέαι III. Nav. 32. 268. ἄχρι Κεγχρεῶν II. Q. Hiſt. 29. 38.

κεῖμαι. κεῖται δ' ὁ μύσταις I. Piſc. 41. 609. τοὺς φίλους συνεπισπασάμενος κείσομαι I. Nigr. 11. 50. ἐκτάδιον ἐκείμην I. D. Mort. VII. 2. 357. κεῖσο καταβαλὼν σεαυτὸν ib. XVIII. 2. 409. κειμένης III. Meret. XIII. 317.

Κεῖος I. Scyth. 11. 872.

κείρω. κείρασζ τὸ ὕπαρ I. D. Deor. I. 1. 204. ὁ χρὼ κεκαρμένος III. Fug. 27. 378.

κέκραγα II. Icar. 31. 788.

Κέκροψ I. Tim. 23. 137.

κέλης I. Prom. 1. 24.

κέλευσμα I. Cat. 19. 642.

κενὸς. κενὴ μακαρία I. Herm. 71. 814. εἰς τὸ κενὸν III. Epigr. 32. 685. κενὸν ἐφιεμένασζ τ καρπὸν III. Diſſ. cum Hel. 7. 245.

κέντρον II. Q. Hiſt. 51. 60. & 61. κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀπροσμύητοις I. Nigr. 7. 46.

κεραία. ἀπὸ ψιλῆς τ κεραίας II. Tox. 19. 527.

Κεραμεικὸς I. Piſc. 13. 581. εἰς τ Κεραμεικὸν II. Icar. 34. 790. Κεραμεικῷ III. Meret. IV. 286.

κεραμευτικὴ ἀκολασία II. Amor. 11. 409.

κέρας. κέρατα ἀμφάδεις I. Herm. 81. 826. κέρατα φύσεως I. D. Mort. I. 2. 332. κέρατα ἐλιφάντων III. Dea Syr. 16. 462.

κεράστης, οἷα III. Bacch. 1. 75.

κεραυνὸς. ἔχων τ κεραυνὸν I. Somn. 9. 14. ἔχει δὲ ἐ τ κεραυνὸν μὴ χεῖρα σύμβολον τᾶς δυνάτατος I. Tim. 2. 109. δικάσηχυν κεραυνῶν ib. 4. 107.

κέρδος. ἔτι τὸ κέρδος I. pro merc. Cond. 3. 710.

κερδῶος I. Tim. 41. 153.

Κερκυραῖος ῥήτωρ II. Q. Hiſt. 15. 22.

Κέρκωψ. κέρκωπα ὥστ' ἐλευθέρα γένεσζ I. Prom. 1. 25.

κεραμεῖς. τ κεραμέων III. Nav. 4. 250.

κεφὼ I. pro merc. Cond. 6. 713.

κεφάλαιον I. Piſc. 14. 584. κεφάλαιον ὀργῆς I. Prom. 7. 190. εὐφρόνεσζ ὁ κεφαλαίῳ μόνῳ I. Nigr. 1. 39. χ ὧ φησι κεφάλαιον τ πόνων II. Bis Acc. 21. 817.

κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.

κεφαλὴ ἑκάσε ἔτος III. Dea Syr. 7. 454. & 455. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκόντιος Φορὰν III. Dea Syr. 32. 478. τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθῆσα III. Muſc. Enc. 6. 96. ἐπὶ κεφαλὴν de libro. II. Q. Hiſt. 12. 16.

κηλέω I. Nigr. 7. 46.

κηληθμὸς. κηληθμῷ ἔχοντο I. Nigr. 34. 77.

κηλὶς I. Cat. 24. 646.

κηρὸς. κηρὸν, ὡς ἐπλάσατο &c. I. D. Mort. IV. 1. 342. ἄνδ κηροῦ ᾠδήκωεν δυνάμενος II. Salt. 6. 271.

κήρυξ. χ τὸ κήρυκος ἀνειπόντος I. Nigr. 14. 53.

κηρύσσω. κηρύττεσθαι δίκῃσι καθάπερ ἀποδραῖτας I. Cont. 2. 491.

Κῆυξ I. Halc. 1. 178.

κίβδηλος. κιβδήλῳ I. Nigr. 6. 45. κιβδήλως II. Par. 4. 842.

κιβώτιον I. Tim. 3. 106.

κιθαιρῶν I. D. Mort. XXVII. 2. 438.

κιθαρίζω. καίμι -- κιθαρίζων I. D. Deor. VII. 4. 224.

κιθάρα. κιθάρας ἀτόζων I. D. Mar. I. 5. 291.

κίναιδος. III. Pſeudol. 32. 188.

κίν-

κίνδυν☞. ὁ δὲ κίνδυνος II. Gall. 26. 742. κίνδυνος τότε μίγιστον II. Q. Hist. 45. 58.
κινδυνεύω. κινδυνεύει προσδεῖν II. Imag. 7. 465.
κινέω. κινούμενον ἀπὸ τῆ τεχνίτε δακτύλων I. Nigr. 2. 41. ἐν τοῖσι κινουμένοισι II. Astr. 6. 363.
Κίσσηρις I. Jud. Voc. 4. 86.
κίτιον I. Jud. Voc. 7. 91.
κιττὸς II. Q. Hist. 19. 27.
Κλάρ☞. ἐν Κλάρῳ I. D. Deor. XVI. 1. 244. Κλάρῳ καὶ Διδύμοις II. Alex. 29. 236.
κλείω. ὅπως κλείοις III. Diss. cum Hes. 1. 240.
κλείωμα Φιλίππε I. Prom. 3. 27.
κλέ☞ δὲ μύθων I. Halc. 8. 183.
κλεπτικός. τὸ γὰρ τ' κλεπτικῆς ἄπαγε I. Prom. 7. 35.
κλέπτω I. Prom. 3. 187. ἐκλεπτεν II. Amor. 36. 437. ἔκλεπτε νόον III. Epigr. Omiss. 691. ἢ ὦ☞ τε γὰρ ἂν ἐκλέπτομεν; I. Prom. 7. 35.
Κλέων Προμηθεὺς I. Prom. 2. 26. Κλέων — πρῶτον χαίρειν πρύθηκεν I. pro Lapsi. 3. 727.
κλῆρ☞. τ' κλῆρον ἐν σφίσι διῃρημένοι βόσκου☞ I. D. Mort. V. 2. 346.
κλίμαξ. κλίμακα II. Amor. 53. 456.
κλίνη. κλίνας ἀργυρόποδας I. Cat. 16. 638.
κλισίαι. εἰς ἃ II. Amor. 12. 410.
κλισιάδες. μόλις τὰς κλισιάδας ὑπεροπαίων I. Nigr. 18. 57.
κλοπὴ I. Prom. 18. 201.
κλύζω. ἔκλυσε v. not. III. Philopat. 6. 592.
κλῦσμα II. Alex. 44. 250. & 251.
Κλωθώ. εὖγε ὦ Κλωθοῖ I. Cont. 14. 510.
κναφεῖον I. Jud. Voc. 4. 86.
κνάω. κνήσασ☞ τὸ ὄς II. Bis Acc. 1. 791.
κνήμη. κνήμην γαστέρα III. Philopat. 3. 588.
κνισσάω. κνισσᾷν ἀγυιὰς I. Prom. 19. 202.
ὁ Κόθερν☞ II. Amor. 50. 454.
κοινολογούμενος πρὸς τὸ ὄς III. Calumn. 2. 128.
κοινὸς J. Br. κοινος I. Tim. 22. 132. τὸ κοινὸν quod vulgo, dicitur I. Somn. 3. 5. ἀπὸ τῆ κοινοῦ βοηθησοῦσες III. Mort. Per. 13. 336. κοινῷ δόγματι I. Nigr. 23. 61. τ' κοινὸν ἁπάντων θεὸν III. Calumn. 17. 149. κοινὰ ἡγοῦνται III. Mort. Per. 13. 338.
κοινωνὸν I. D. Deor. I. 2. 205.
κολακεύω II. Q. Hist. 40. 53.
κόλαξ. κύνες καὶ κόλακες — κόλακες καὶ θεοῖς ἐχθροὶ &c. I. Nigr. 22. 60. Γναθωνίδης ὁ κόλαξ I. Tim. 45. 159. ὧν ἅττε κόλαξ θωπεύων. ib. ἐξωλέστεροι οἱ κόλακες I. Nigr. 23. 61.
κόλ☞αβ☞. κολάβου ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
κολλάομαι II. Asin. 9. 576.
κολοκύνθη. ὑγιέστερος κολοκύνθης I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥοδίων II. Q. Hist. 23. 32. Κολοσσοῦ Ῥοδίε II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ἐς Κολοφῶνα II. Bis Acc. 1. 792.
κόλπ☞. ἐκ μέσων τ' κόλπων I. Jud. Voc. 8. 93. κόλπου II. Alex. 39. 246.
Κολυττεὺς I. Tim. 7. 113. ib. 50. 163.
κομάω. κομῶσι, τρυφῶσι. τὸ γὰρ Ε ἐπὶ τῆ τρυφᾶν λέγεται καὶ γαυροῦσθαι Ε μέγα φρονεῖν alias κομᾶν, κόμην ἔχειν, κομεῖν, ἐπιμελεῖσθαι I. Nigr. 1. 39. ἐκόμα III. Fug. 28. 380. ἐκόμα δὲ ἤδη III. Mort. Per. 15. 340.
κώμη I. Sacr. 15. 538. κόμη ἀνασεσυρμένη II. Jup. Trag. 30. 677. κόμην ἔχειν de Cynico III. Cyn. 1. 538.
κομήτης I. D. Deor. II. 2. 207. τ' καλὸν κομήτην pulcrum comatum ib. V. 5. 215.
κομίζω. κομίσας ducens, II. Asin. 31. 600.
κομμωτικὰ ἐμπτώματα II. Bis Acc. 28. 826.
κομμωτὴς τ' δισποίνης I. Merc. Cond. 32. 690.
κομμωτικὸς II. Q. Hist. 40. 53.
κόνδυλ☞. κονδύλας ἐντρῖψαι I. Prom. 10. 193.
κονίζω. κεκονιμένοι I. Tim. 45. 158.
κόνις. πάντα μία ἐμοῖ κόνις I. D. Mort. I. 3. 334.
κόν☞ barba, II. Lex. 5. 328.
κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
κοπαφόρ☞ III. Adv. Ind. 5. 104.
κόπτω. ἐκοπτον τὴν θύραν II. Icar. 22. 777.
κόρα ἔχουσα ἦθος ἀδαμάντινον III. Tragop. p. 656.
κοραξ I. Nec. 11. 472. κόρακι Ε λύκοις ω☞φεστος Ε κόλαπας I. Tim. 8. 114.
Κόρδαξ II. Salt. 22. 281.
κόρη ἔνοπλ☞ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Κόρινθος. ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ κράνειον I. D. Mort. I. 1. 329.
κορκορυγμὸς III. Philopat. 3. 588.
Κόροιδος III. Philops. 3. 32.
κοροκλάθος I. Prom. 1. 24. & 25.
Κόρσα I. Jud. Voc. 4. 86.
κορυβαντιᾶσι I. Tim. 26. 140.
Κορύβας. φίλοι Κορύβαντες I. Tim. 41. 153. μὴ κελεύσῃ τοὺς Κορύβαντας I. D. Deor. XII. 1. 234.
κορύζα. τ' κορύζης ἔπαυσεν αὐτὸν III. Adv. Ind. 21. 117. κορύζῃ III. Mort. Per. 2. 326.
κορώνη. τίνας δὲ κορώνας Menig. scribit χιλιόνας III. Mort. Per. 41. 361.
κορωνὶς. ἐκ τῆ Κορωνίδος II. Alex. 14. 222.
κοσκινηδὸν I. Tim. 3. 105.
κόσκινον. κοσκίνῳ μαντευόμενος II. Alex. 9. 217.
κοσμέω. ἀλλὰ κοσμεῖ Ε τοῦτο I. D. Deor. VIII. 1. 226.
κόσμιος τὴν ἀναβολὴν I. Somn. 6. 9. κόσμιον ἄνθρακα καὶ σώφρονα II. Bis Acc. 17. 813.
κόσυφος. ἐν τούτῳ δὲ φασι τῷ ὄρει (Κυλλήνῃ) τοὺς κοτύφους λευκοὺς γίγνεσθ☞ — ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν, κόψυχος· ὅπερ ἐστὶ κόσυφος — κόψυχος, ἐπὶ ὀρτύων. κόσυφος ἐπὶ ἰχθύων I. Jud. Voc. 8. 93.
κόστακος III. Philopat. 17. 604.
κυρὰ ἐν χρῷ I. Herm. 18. 757.
κυράλιον I. pro merc. Cond. 1. 708.
κυρεῖον. ἐπὶ κυρείων II. Q. Hist. 24. 32.
Κυρῆτες. καθάπερ τὰ Κρήτων βέλη χρίεται — ὕλας δὲ Κορῆτές γε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο τειχία περιλήγοντες — οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τὰς ὁρμὰς τὰς ἀσπίδας σείοντες — τούτους δὲ ὑπόμαζον Κούρητας νέους τινὰς ἐνόπλιον κίνησιν μετ' ὀρχήσεως ἀποδιδόντας, προσκτησάμενοι μῦθον τ' περὶ τ' τῆ Διὸς γενέσεως I. Nigr. 37. 78.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 558.
κυρίδιος I. Halc. 1. 178.
Κοχλὶς Meretricis nomen III. Meret. XV. 322.
κράζω I. Tim. 11. 119. κέκραγα II. Icar. 31. 788. ὑπερογκον κεκραγότα II. Demon. 48. 391.
κράνειον I. D. Mort. I. 1. 329. κρανεῖον II. Q. Hist. 3. 5. κρανίον I. Tim. 48. 161. II. Q. Hist. 63. 69. σε κατάξας λιθολύσω τὸ κρανίον I. D. Mort. XXII. 1. 423. & 424.
κρατὴρ. δευτέρου κρατῆρος I. Pisc. 39. 608. εἰς τ' κρατῆρα II. Bis Acc. 34. 834.

κρέ-

πράτος. τοιούτου πράτους III. Philopat. 29. 618.
πρέας. ἀριθμῷ παραλαβὼν τὰ πρέα I. Herm. 11. 750.
πρεπόμ@ II. Q. Hiſt. 15. 21.
πρήν. περὶ πρηΐου ἰοειδέα II. Salt. 24. 282.
πρηπίς. τ' πρηπίδος τὸ εὔρυθμον II. Q. Hiſt. 27. 35. & 36.
Κρής. ὑπὸ τ' Κρητῶν I. Tim. 6. 113.
Κρήτη. λέγουσι τὴν Κρήτλω ἄγονον εἶναι θηρίων ὀλεθρίων I. Nigr. 37. 79. Κρήτλω καλέουσιν III. Philopat. 9. 594.
πριαπτὸς I. Nigr. 2. 40.
πριοπρόσωπ@ I. Sacr. 14. 536.
πρίσις. ἢ πρίσις III. Dem. Enc. 10. 498. ἐπιτρέπει τὴν πρίσιν III. Char. 10. 624.
πριτήριον II. Bis Acc. 25. 823.
Κροῖσ@ III. Philopat. 5. 591. τ' Κροίσε υἱὸν ὀξυηκοώτερον II. pro Imag. 20. 500.
προκάθιλος I. D. Mort. I. 2. 332. I. Sacr. 14. 536.
πρόκος al. πρότος malunt I. Nigr. 31. 72.
προκωτὸς II. Q. Hiſt. 10. 15.
Κρονίδης. βυθὸν Κρονίδη III. Epigr. 34. 686.
Κρόνιος II. Q. Hiſt. 21. 29. Λουκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325.
Κρόνος I. Tim. 4. 106. ὦ Κρόνι σοὶ τίθυται III. Saturn. 1. 385. Κρόνους ἀποδίξει I. Nigr. 3. 41.
πρωτίον. τ' μὲ πρώτων ἐνίων δὲ πρωτοίτων I. Nigr. 31. 72. πρωτοῦντες πρὸς αὐλὸν ἢ κιθάραν II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
πρώτος al. πρόκος malunt I. Nigr. 31. 72. πρώτων. τ' ἀμφὶ πρώτοισι I. Vit. Auct. 6. 546.
πρῦμνα. ὑπὸ πρυμνασι II. Salt. 2. 267.
προύν I. Jud. Voc. 10. 95. προύνζ τὸ πτερὸν I. Nigr. 8. 46. & 47. αἱ λοιπαὶ πρόμναι πρυσάμνοι II. 1. Ver. Hiſt. 42. 103.
πρύπτω. πέπρυπτο II. pro Imag. 3. 485.
πτάομαι. ὅτοι τὰ χρήματ' ἰδία πάπτηται βροτοὶ I. Nigr. 26. 66. τὴν πεπτημένην II. Aſin. 11. 580. καί μοι τοῖς πεπτημένοις &c. ib. 27. 596.
πτίνω I. Piſc. 3. 573. πτίνομεν II. 2. Ver. Hiſt. 44. 137.
πτῆμά τι — ἢ ἀγώνισμα II. Q. Hiſt. 42. 55.
Κτησίδι@ III. Macrob. 22. 224.
κτυπέω. ἰσυχίαν ὦ Δημαγωγίλας τοῖς κτυποῦσι II. Salt. 63. 302.
κύαμ@ I. D. Mort. XX. 3. 415. τῇ τ' κυάμων σκαφῇ I. Prom. 1. 24.
Κύβελα. ὁ Ἱππώναξ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει ὦδε τὸ δ' Κυβέλα πόλει Φρυγίας τιμᾶζ — κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· Ἡρωδιανὸς δὲ Κυβέλῃ φησὶ πόλιν Φοινίκης. ἔστι δ' Κύβελα Φρυγίας I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβιλ@ I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβ@. ἀναρρίψομεν τ' κύβον I. Harm. 3. 855.
κυδιμὸς I. Nigr. 18. 57.
Κυϊντίλλ@ III. Macrob. 1. 208.
κύκλι@ II. Salt. 26. 284.
Κύκλωψ. Κυκλώπων θεάτρῳ I. Sacr. 4. 529.
κύκνος I. D. Deor. II. 1. 206. φθινότερον τ' κύκνων I. Tim. 47. 161.
κύλιξ. ἐπὶ τῇ κύλικι I. Tim. 55. 171. μειγάλλω τὴν κύλικα ib. 54. 170.
Κυλλάραβις I. pro merc. Cond. 11. 719.
Κυλλήν@ III. Epigr. 26. 683.
κυλινδωγὴ I. Herm. 84. 829. I. Tim. 56. 174.
κυλινδάδης. ἐπὶ τὴν κυλινδάδη I. Herm. 84. 828. f.
κυμβαλίζω. ἐκυμβάλισί τε III. Calumn. 16. 147.
κύμβαλος. σὺν αὐλοῖς τ' κυμβάλοις III. Cronoſ. 12. 395.

κυμβάλοις κροτοῦντα II. Alex. 9. 217.
κυνηγιτὶν. κυνηγιτήσοντα II. Jup. Conf. 12. 636.
Κυνοσουρία II. Icar. 18. 772. & 773.
Κύπρι@ τὸ γένος II. Dem. 3. 375.
κυρισὺν I. Vit. Auct. 22. 562.
κύριος. τὸ κυριώτερον ἀντὶ κτηλικοῦ I. Prom. 7. 35. ὅπερ σαι κυριώταλον ſc. μύρος I. Somn. 10. 14. Platonici dicebant τὸ κυριώταλον τ' ἡγεμονικώταλον ἀνθρώπε μύρος εἶναι τ' ψυχῆν ib. 10. 15.
Κῦρ@. ἐδόκει θεῖον εἶναι, ᾗ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τ' ποταμὸν Κύρῳ ὡς βασιλεύσοντι I. Jud. Voc. 11. 97. Κῦρον αὐτὸν ὄντα ib.
κύρτ@ I. Merc. Cond. 3. 655.
κῦτ@ II. 1. Ver. Hiſt. 31. 95. τῦ κύτους μὴ ἐκγυοῦτος I. Tim. 18. 129.
κύφωσα III. Piſcudol. 17. 176.
κυψελόδυσος II. Lex. 1. 318.
κύω. oſculor. κῦσαι II. Alex. 55. 259.
κύων I. Piſc. 48. 615. κύων ὁ φώτη I. Tim. 14. 123. ὅδε ᾗ κύων III. Adv. Ind. 25. 121. κύνα πλέκταινον I. Vit. Auct. 16. 556. ὡς κάρχαρον ἴλυσας κύνα II. Salt. 4. 268. ἀνεῦσαι τοὺς κύνας — ὁ δὲ Φρυγὸς κύων ὄνομα Κάππαρος — φύλακις Ἡφαίστου κύνες I. Tim. 4. 107.
κώδιον I. Merc. Cond. 24. 681. ὁ κώδιον ἤχησε ib. 31. 690.
κώκυτος. εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μόγαν κώκῦσιν I. Somn. 4. 7.
κωμαστὴς II. Amor. 54. 458.
κωμικὸς I. Prom. 2. 26. II. Jup. Trag. 53. 700. κωμικὸν διαφόρημα II. Q. Hiſt. 4. 5. τοῖς κωμικοῖς διαφέρεσι II. Icar. 9. 760.
κωμῳδία I. Prom. 5. 30. μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζωζ III. Ner. 9. 641.
κωμῳδὸς II. Gymn. 22. 904.
κωφὸς. ᾗ κωφοῦ σωίεται II. Salt. 62. 300.

A.

Λαγχάνω. μικρὸν δ' ὕστερον λαχὼν I. Somn. 17. 22. Ὅμηρος Φύσεως λαχὼν θεὰ ζώσης ib. 2. 5.
λαγώς. ᾗ λαγὼς III. Nav. 23. 363. λαγὼς ὑπὸ πάντων θηρεύεται, ᾗ θηρίου, ᾗ ἐρωδιοῦ, ᾗ ἀνθρώπου I. Som. 9. 13.
λάϊνος I. Piſc. 5. 575.
λακιτὸς I. Piſc. 2. 572.
λακτίζω. λακτίζοντα εἰς τ' ἀέρα I. Herm. 33. 773.
λαλίαι. λαλίοντος II. Salt. 62. 300.
λάλος I. Cont. 1. 490. λάλος τράπις II. Salt. 52. 298. λαλίζεται III. Rhet. Pr. 23. 24.
λαμβάνω I. Prom. 7. 190. τὰ παιδεύματα λαμβάνει τ' ἡλικίας καιρὸν, I. Somn. 1. 2. ἰδίαν φωνὴν λαμβάνειν I. Prom. 5. 31. λαμβάνεται μου II. Aſin. 23. 591. τῇ βίᾳ λαμβάνονται — τοῖ πυρὶτῷ λαμβάνεζ — αἱ ὑπὸ τ' διαμονὴν λαμβανόμεναι I. Nigr. 37. 80. ὁ μὲν λαφθεὶς III. Calumn. 12. 142.
Λάμπις. ὁ δὲ Λάμπις δ' ἥρωτα Μυρτίον I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
λανθάνω. ὥστε ἐλελήθεσι δίδυμοι ὄντες I. D. Mort. XVI. 4. 404. εἶτ' ἔλαθον ἄφνω I. Merc. Cond. 7. 662. εἴ γε δὴ λαθεῖν αὐτὸν I. Nigr. 1. 37. λήσειν ἤλπισας I. Piſc. 48. 616. λελαθότας furtim II. Amor. 13. 411.
λάρος I. Merc. Cond. 3. 657. λάρου βίον ἀλλάξῃ I. Somn. 9. 13. εἰλῆφται (κέφος) εἰς παροιμίαν ἐπὶ τ' ἀλογίστων ἀνθρώπων ᾗ ἀσώτων· καλοῦσι δὲ κοινῶς λάρον — λάρους τοὺς

εὐήθεις φαμὲν ἔτω δὲ ϵ κέπφους — λάφου βίου ζῆν I. Tim. 12. 121. οἱ λάφοι I. D. Mar. III. 1. 295.
λάσι⊙. ὁ λάσιος ϵκ τοῦ σκιλοῦ II. Bis Acc. 9. 800.
λατρεύω I. Nigr. 15. 54.
λέγω I. Jud. Voc. 1. 82. ἔλεγεν v. notas III. Nav. 5. 251. τί ἔν ἄν τις λέγοι; I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ταυτὶ λέγειν I. Jud. Voc. 7. 91. τί ἂν λέγοιμεν; I. D. Deor. XXIII. 1. 273. λέγειν λόγους II. Par. 5. 843. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ἔπεσα τινὸς λέγοντος I. Herm. 80. 824. τοῦτο λέγοντας ἐμὲ II. Par. 2. 839. ϗ μὴ λέγοιλας ἀτρεκῆ III. Ocyp. p. 664. λέγεται Διονύσιον III. Adv. Ind. 15. 112.
λειμὼν I. Nec. 11. 470. ἐπιδιώκυπτε τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ϗ τὸ ἔαρ τῇ πτερῶν ὥσπερ αὐτὸν προκαλοῦντος τῆ λειμῶνος εἰς τὴν ἄμιλλαν I. Nigr. 13. 52.
λειπόνεως qui navem deserit I. Cont. 1. 487.
λειριόεις III. Herc. 4. 84.
λεκιθόπωλις II. Lex. 3. 323.
λέξις πολιτικὴ II. Q. Hist. 43. 57. λέξεων lege λεπτῶν dicit *Solan.* II. Lex. 24. 348.
Λεξ. φάνης II. Lex. 1. 316. & 317.
λεοντῆ. ὑπὸ τῇ λεοντῇ III. Philopf. 5. 34.
λέπιδ⊙. οἱ περὶ λέπιδον II. Alex. 25. 233.
λεσβιάζω III. Pseudol. 28. 184.
Λεσβόπαξ II. Salt. 69. 305.
λευκός. τὴν λευκὴν παρὰ σοῦ μοι ἐνεχθῆναι I. pro merc. Cond. 15. 724. Θᾶττον ἐν λευκοὺς κάρακας &c. III. Epigr. Omiss. 689.
λέων κρόκῃ δίθεις I. Merc. Cond. 30. 688. & 689. λέων τριόσπερ⊙ vocatur Hercules I. Somn. 17. 21.
Λεωνίδας III. Rhet. Pr. 18. 20.
λημάω I. Tim. 2. 104.
λημοῖα. τὴν λημοῖαν II. Imag. 4. 462.
λῆμον⊙. ϵὐ τῇ λήμῃ σύσει I. D. Deor. XV. 3. 242.
ληρῶ I. Herm. 81. 826.
λῆξις II. Amor. 22. 422.
λῆρ⊙. ϗ λῆρον ϵὐκ ὀλίγον, ϗ ὕθλης &c. I. D. Mort. X. 8. 369. λῆρος ϗ φλύαφος I. Somn. 7. 10.
λῆτις I. D. Mort. XII. 4. 386.
Λητὼ. Λητοῦς ὠδῖνας II. Salt. 38. 290.
Λιβανίτις III. Adv. Ind. 3. 100. & 101.
Λιβύης I. D. Mort. XIV. 5. 398.
λιθογλύπτης I. Somn. 12. 18.
λιθοκόπ⊙ I. Somn. 12. 18.
λιθοξό⊙. ἀγαθὰ ποιεῖ λιθοξόος γενόμενος I. Somn. 2. 3.
λίθ⊙ ἀλληλομβρος II. Alex. 30. 238. λίθα τῇ Δελφικῇ ib. 21. 228. & 229. λίθα ἐπαίσσας II. Imag. 3. 461. λίθον ὑποκαθαμώνη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
λιθοτομία I. Merc. Cond. 35. 695.
λιθουργικὴ ἄρις⊙ τὴν λιθουργικὴν I. Somn. 12. 18.
λιθουργὸς I. Somn. 12. 18.
λιμνη I. Nec. 9. 469. λίμνη mare I. Cont. 6. 498. ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἑσὼς I. D. Mort. XVII. 1. 406.
λῖνον I. Tim. 22. 132.
λιπαρὴς II. Q. Hist. 1. 1. ϗ τὸ λιπαρὲς I. Herm. 24. 762.
λιπαρὸς II. Amor. 3. 400. λιπαρὸν III. Macrob. 9. 213. αἱ λιπαραὶ III. Dem. Enc. 10. 498. vide notas. λιπαροῖς II. Amor. 13. 411.
λίπ⊙. ϵὐ λίπας αὐγείῃ II. Alex. 22. 230.
λίσσομαι. λίσσετο III. Dea Syr. 19. 467.
λιχανὸς I. Tim. 54. 170.
λιχνεία. ὅ, τι περ λιχνείας ϵ ἀπλετίας ὄφειλ⊙ I. Tim. 55. 171.
λογίζομαι I. Cont. 18. 515. ὑ πρὸς τὐλόγιςόν τις λογίζοιτο III. Nav. 13. 256. τὸ ϗ ὕπνου τε ϵ διλογισμένου ϵὐ αὐτοῖς μάλιςα τοῖς φοβεροῖς ἔχειν I. Nigr. 1. 38.
λόγι⊙ I. pro merc. Cond. 2. 709.
λογισμὸς. ἐμπειρίας λογισμὸν φάρμακα, Θρασύνεσθαι ἥκιςα εἰώθει I. Nigr. 1. 38. τῶ λογισμῶν μηδένα &c. II. Amor. 23. 423.
λόγ⊙. ὡς ὁ κοινὸς λόγος I. Somn. 3. 5. λόγ⊙ ἀποδίδοται II. Abd. 8. 166. παλαιὸς ἀνθρώποις μεμάθευται λόγ⊙ I. Halc. 1. 177. τῷ λόγῳ II. Q. Hist. 13. 19. τὸ τῷ λόγῳ quod proverbio jactatur I. Prom. 9. 192. λόγου τυγχάνειν ib. 6. 33. λόγῳ ἱέρωσιν, ἱκπλήσσεσθαι, ὑ τυχεῖν ib. λόγῳ μὲ I. Harm. 3. 855. ϵὐ ἄκρῳ λόγῳ III. Macrob. 29. 229. ἐν ἑδνὶ λόγῳ τεθῆναι II. Jup. Trag. 20. 665. δεῖξαι τ λόγου I. Scyth. 10. 869. ϗ πολὺ πρότερον τ λόγων III. Rhet. Pr. 25. 27. κατὰ λόγον II. Asin. 10. 578. κατὰ τ χαρὼ λόγον I. Vit. Auct. 27. 568. & 569. λόγους πολλοὺς ϵ Θαυμασίους II. Bis Acc. 27. 824. & 825. ϗ τοὺς λόγους ἱπτοιεῖτο I. Pisc. 32. 601.
λοιδορέω. λοιδορεῖσθαί σοι II. Gall. 15. 725. λοιδορεῦσι τοῖς II. Icar. 30. 787.
λοιπός. λοιπὸν δὴ ϵ ἀληθέσαλον I. Merc. Cond. 7. 661. λοιπὸν II. Asin. 20. 588.
Λουκιανὸς II. 2. Ver. Hist. 28. 125. Λουκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1. Λουκιανὸς Νιγρίνῳ ϖ πρέσβιν I. Nigr. 1. 37.
Λούκι⊙ II. Asin. 1. 566.
λούω. λουομένοις τισὶ παρεσκεύασα I. Nigr. 22. 61. λουόμεθα II. 1. Ver. Hist. 34. 98. λουσάμενον II. Gall. 7. 713.
λύγδῃ κλαίειν I. Somn. 4. 7.
λυγίζω III. Tragop. p. 651.
Λυγκεὺς I. Tim. 25. 138. ὑπὲρ τ Λυγκέα I. Herm. 20. 759.
Λυδία. ἐν Λυδίᾳ που I. D. Mort. XVII. 1. 406.
Λύδ⊙. ὑπέκριτόν τι τ Λυδίων III. Meret. XV. 322.
Λυδὸς. ἐπὶν Λυδὸς I. Cont. 12. 506.
λύζω. ἀπὼν αὐτὸν λύζοντα μειλαξῶ I. Somn. 4. 7.
Λυκᾶ⊙ I. Herm. 48. 789. Λυκᾶ⊙ ϵ Θεόμνηςο⊙ II. Amor. 1. 396.
λύκ⊙. τοὺς μονιοὺς τ λύκων III. Ep. Sat. 34. 413.
Λύκουργ⊙ II. Astr. 25. 371.
Λυκόφρων II. Lex. 25. 350.
Λυκωρεὺς I. Tim. 3. 106.
Λυκάων vide notas III. Pseudol. 16. 174.
λυκίῳ. λυκεῖς ὦ Ἥρα &c. I. D. Deor. V. 5. 216. λυκοῦνται γὰρ ὑ μικρῶν ϲερούμβροι I. D. Mort. II. 1. 336.
λυπρός. τὸ λυπρὸν III. Tragop. p. 645.
Λύσανδρ⊙ I. D. Mort. XIV. 4. 397.
Λυσίμαχ⊙ I. Jud. Voc. 7. 91. Λυσιμάχῳ II. Icar. 15. 768.
Λυσιων II. Tox. 12. 518. & 519.
λύσις. ὡς ἀπὸ μικρᾶς λύσιος II. Amor. 34. 435.
λυττᾶν III. Philopf. 40. 64.
λύχνος. τ λύχνου ϵ τὴν κλίνην I. Cat. 27. 648.
λύω. λύσιτο χρημοὺς II. Alex. 51. 256.
λωτὸς I. Nigr. 3. 42. ib. 38. 80.

M.

Μὰ ℔ τ' Ἄπωλλον II. Tox. 38. 546. & 547. μὰ Δί' II. Icar. 14. 767. μὰ Δία nequaquam I. D. Mort. XX. 6. 420.
μαγάδιον I. D. Deor. VII. 4. 223.
μαγγωνεύω I. D. Deor. II. 1. 206.
μάγγανον I. Prom. 10. 193. μαγγάνων II. Salt. 29. 286.
μάγγανον II. Asin. 4. 572. κατὰ μάγγανον II. Alex. 21. 229.
μάζα I. Tim. 56. 173.
μάθημα. ὃ σφὶ ἐδεῖ σοι γένεσθ' ἂν ἐς τὰ μαθήματα I. Herm. 1. 739.
μαθηματίειν III. Philopat. 25. 614.
μαθητὴς γελᾶντος — μαθητὴς I. Vit. Auct. 19. 558.
Μαιάνδριον I. Nec. 16. 478.
μαιεύεσθαι II. Icar. 27. 784.
μαιώσομαι. οἱ μάμμαι I. D. Deor. VIII. 1. 224.
Μαιωσία ἡ ἀράχνη III. Tragop. p. 662.
μαιώσομαι. μαιώσεταί σε I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Μαιωσίδων I. D. Mort. XII. 3. 385.
μακέλλα. ὁσεῖ τις μακέλλᾳ τετυλάμβανον ὕδωρ χεῖρας I. Somn. 6. 9.
Μακέτης II. Alex. 6. 214.
μακρὰν αἰμάζειν II. Gall. 23. 736.
μακρὰν χαίρειν II. Jup. Trag. 32. 680. idque frequens. ſed & μακρὰν χαίρειν quidam, an recte? vid. Bis Acc. 22. Mort. Per. 32. & Deor. Conc. 9.
μακρὰν λέγειν an μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακράν. σὸν εἰς μακρὰν I. Tim. 55. 172. ac ſaepe.
Μακρόβιοι III. Macrob. 1. 208.
μάλα δικαίως II. Tyr. 12. 150.
μάλ' ὄκνῳ II. Alex. 25. 234.
Μαλέα. τὸ Μαλέαν III. Nav. 9. 254.
μάλη. ὑπὸ μάλης ἔχει I. D. Mort. X. 9. 373.
μαλθακὸς II. 1. Ver. Hiſt. 25. 91.
μᾶλλον δὲ κ' αὐτῶν εἰκόνων II. pro Imag. 19. 499. μάλιστα I. Nigr. 24. 64. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. ὃν μάλιστα σὸν ἂν δύναιτό τις σωιῶσαι, τί πότε φρονεῖ — μάλιστα, ἀτὰρ τῷ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει — σαφῶς μάλιστα τεσσαράκοντα I. Jud. Voc. 4. 87. ὁμοῖα τὰ μάλιστα I. Somn. 2. 3. νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμενον ib. τ' ἄνδρα ἐν τοῖς μάλιστα ib. σῶον ὁμοῖα τοῖσι μάλιστα ib. 4.
Μαλλὸς II. Alex. 29. 237.
Μανδράβυλον I. Merc. Cond. 21. 677.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρα καθεύδεις — ἀλλ' ἐδεῖ ἀνεγερθῆναι δυοῖν μόναιν, ἀλλὰ μανδραγόραν ἔπιεκόσι, — οἷον ἐκ μανδραγόρα καθεύδοντας — ὥσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖ I. Tim. 2. 103. & 104.
μανθάνω ὑπ' ἐκείνου I. D. Mar. II. 4. 293. μεμάθηκά σοι II. Abdic. 24. 180. μάθοι an μάθοις I. Herm. 61. 802. ὅταν μάθῃς ib. 13. 753.
μανία, εἴγε ἐλπὶς II. Q. Hiſt. 5. 7. τὴν μανίαν II. Par. 2. 838.
μανικὸς. μανικὸν βλέπων I. Somn. 7. 9.
Μανιάριον III. Meret. VI. 292.
μαντείας III. Calumn. 17. 148.
μάντις ἂν I. Prom. 20. 202. οἱ μάντεις, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἄστρου &c. I. D. Mort. XI. 1. 376. περὶ ἂν δὴ τοῦτο μαντείαν ἀκούσας II. Aſtr. 23. 371.
Μαραθὼν. Μαραθῶνι κ' Σαλαμῖνι III. Dem. Enc. 36. 518. αὐτῷ Μαραθῶνι II. Jup. Trag. 32. 678.
Μαργίτης I. Herm. 17. 755. & 756.
μάρτυρ. τὴν πεῖραν ἐκαλίσαμεν μάρτυρα I. Jud. Voc. 10. 95. Maſculinam termin. feminino generi junctam in τελείας ἀρχὰς v. III. Macrob. 9. 213.
Μασσαγέτας III. Macrob. 17. 219. & 220.
μασιγόω I. Piſc. 2. 571. II. Salt. 83. 314. ὁ μασιξὶ II. pro Imag. 24. 504.
μάστιξ. ἀλλ' πληγῶν κ' μαστίγων πειρᾶς I. Nigr. 27. 67. μαστίγων III. Mort. Per. 28. 351.
μαστὸς. οἱ μαστοὶ ἀπεστάκασιν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. τ' μαστῶν III. Meret. XII. 312.
ματαιάζω II. de Luct. 16. 928.
μάτην δὲ &c. I. D. Mort. XXII. 1. 424.
ματὴρ γε ἔσα I. D. Mar. XIV. 4. 324.
Ματταλία I. Jud. Voc. 7. 91.
μαχαιρίδιον Σκυτικὸν I. Piſc. 45. 612.
μαχαιροποιὸς I. Somn. 12. 16. ἐπεκαλεῖτο δὲ μαχαιροποιὸς ib.
μάχη. τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ III. Macrob. 17. 220.
μάχομαι I. Jud. Voc. 4. 86. I. Tim. 9. 117.
μάγαθον III. Dea Syr. 28. 473.
Μεγαλῆς I. Tim. 22. 134.
μεγαλαυχίαν I. D. Mar. XIV. 4. 324.
μεγαλεργία III. Calumn. 17. 148.
ὁ μεγαλοφωνότατος τ' ποιητῶν III. Muſc. Enc. 5. 94.
μεγαλοφροσύνας II. Bis Acc. 28. 826.
Μεγαπένθης I. Catap. 8. 629.
Μεγαρεῖς III. D. Meret. XV. 323.
Μέγαρον ἐν Μεγάροις III. Conv. 41. 447.
μέγας. μέγα τι λέγειν — τόδ' ἦν μέγα λέγω — ἐγὼ μὲ τ' θάνατον αὐτῷ μέγαν τε κ' καλὸν γιγνόμενον — μέγα τι ἡμῖν ἐγένετο ὅτον & ſimilia, I. Nigr. 1. 39. jungi aliquando μέγας & θαυμαστὸν pluribus vide ib. τί μέγα III. Mort. Per. 25. 349. τὸ μεῖζον majorem partem, I. Prom. 7. 190. μεῖζον — εὐεργεσίαν II. Abd. 16. 172.
μέγιστον. κ' τῷ μεγίθει τ' λόγον I. Zeux. 5. 842. τὸ μέγιθος κολοσσαῖον II. Imag. 17. 477. μέγιθος etiam dici de re parva, vid. ad II. Gymn. 13. 890. & 891. τὸ μεγίθη ib.
μείδημον I. Tim. 57. 175.
μειδιήσομαι. μειδιάσομαι III. de Domo 14. 198.
μειδιῶσα I. Nigr. 6. 43.
μειδῶν. μειδῶν ὑπὸ τ' λόγων — ἥρωτι μειδυσκόμενον — μειδῶν ὑπὸ φιλοτιμίας I. Nigr. 6. 43. μειδῶν ἐφ' ἡμῖν I. Herm. 60. 801.
μειρακιεύσομαι. μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεών I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
μειράκιον I. Prom. 7. 190. μειράκιον Ἀστύλιον I. D. Deor. XI. 1. 231. μειράκια ἀραῖα I. Merc. Cond. 16. 671.
μελαγχολᾶν I. Tim. 8. 115.
μέλας. μέλαινα II. Alex. 12. 220.
μελάγχολον. τὴν Αἰγυπτίαν μελάγχολον ἕσαν I. Somn. 2. 3.
Μελίσσαγον II. Salt. 50. 296.
μέλει. κἠδηλὸς αὐτῷ μέλει I. D. Mort. XXII. 3. 425. ἐμέλεν αὐτῷ II. Q. Hiſt. 29. 40.
μέλον al. μέλαν I. Nigr. 9. 48.
μελιτᾶν I. Prom. 5. 189.
μέλι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 89. μέλι ἄπυρον III. Nav. 231 263. θεῖν μέλιτον I. Halc. 7. 182. κ' τὸ γλυκίον μέλιτον II. Imag. 13. 471.
μελίζω. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.

μειλίκραδον I. Nec. 9. 467.
Μειλιτᾶσι I. Merc. Cond. 34. 693.
Μελιτίδης II. Amor. 53. 455.
μάλιτα. μείλιτλον σοφν I. Halc. 7. 182.
μειλιτίστροφης I. Jud. Voc. 8. 93.
μείλω. ὕτω ἐμείλιος I. Harm. 3. 854. ἐμείλησας al. male ἐμέλησας al. ἐμείλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448. μελλήσας II. Abd. 5. 163.
μείλω. τ̃ μειλῶν ποιητὴς III. Macrob. 26. 227. μείλη ὕτω κατεσκευασμένα III. Ner. 6. 640. τ̃ σὺ αὐτοῖς μειλῶν II. Dem. 12. 380.
μειλῳδὸς I. Halc. 8. 184.
Μέμνονα ἠχοῦντα III. Philopſ. 33. 60.
Μεμφίτης ἀνὴρ III. Philopſ. 34. 61.
μέμφομαι ὁπόσοι σοφοὶ II. Attr. 1. 361. μέμφεται τῷ ταύρῳ τ̃ δημιουργὸν θεόν I. Nigr. 32. 74.
μεμψίμοιρος I. Tim. 55. 170.
μ̃ μ̃ I. Herm. 43. 784. ἃ μ̃, ἃ δ̃ III. Rhet. Pr. 15. 15. ἔσι μ̃ III. Muſc. Enc. 1. 92. ταῦτα μή σοι v. notam III. Mort. Per. 31. 352.
τοῖς Μενελάε μηροῖς II. Imag. 8. 466.
Μένιππος. vide omnino notas I. Nec. 1. 455. I. D. Mort. I. 328. I. Piſc. 26. 596.
μένω. οὐ ἐκείνη γε ἔμεινεν II. Q. Hiſt. 15. 22. μένουσαν al. μ̃ οὖσαν I. D. Deor. X. 2. 231.
μεριζόμενον πάθος II. Salt. 58. 299.
μέρος. τὸ ἐμὸν μέρος — ὅσον οἷς τὸ μέρος τιμῶν βεβούλημαι — ὅτε τὸ ἐμαυτοῦ μέρος ἀδεξοτέρως τὴν πόλιν διασκευάζω I. Nigr. 8. 48. μέρος πολέμου II. Alex. 4. 211. οὐ μέρει I. D. Mort. XII. 1. 381. ἐν τῷ μέρει I. Tim. 8. 115. II. Gymn. 19. 898. III. Muſc. Enc. 12. 98.
μεσημβρία III. Mort. Per. 36. 357.
μεσίτης II. Amor. 47. 450.
μεσόλευκος II. Alex. 11. 218.
μεσονύκτιος II. 2. Ver. Hiſt. 40. 133.
Μεσορὶ menſis Aegyptius. III. Philopat. 22. 610.
μέσος. τέτμεσται II. Abd. 29. 184.
μεσὸς I. Prom. 14. 196. μεσαὶ δὲ ἀγοραὶ, φασὶ, καὶ λιμένες ἐν τοῖς εὐρύχωροι τ̃ πόλεων τ̃ καθήκασα ἐξηγεμόνι I. Nigr. 16. 54.
μετά. μ̃ τ̃ θεὸν II. Phal. alt. 8. 205. bis. μεθ' ἡμῶν ἔστω III. Nav. 1. 247.
μεθαδυλεύομαι I. Prom. 7. 37.
μεθαγινώσκω. ὕτω λέγεται μεθαγνῶναι III. Calumn. 4. 130. μεθεγνωκὼς τὴν τομὴν III. Ner. 4. 638.
μεθαδιαιτάω I. D. Mort. XII. 3. 383.
μεταίχμιον II. Jup. Trag. 28. 674.
μεθακινεῖν ὅλον τ̃ Σίσυφον II. Imag. 1. 459.
μεθαλαμβάνω I. Nigr. 24. 64.
μεθαμανθάνω I. Herm. 84. 829. II. Lex. 23. 347.
Μετάνοια I. Prom. 1. 24.
μεθαξὺ πρεῖον I. Herm. 1. 739. μεθαξὺ λόγων II. Bis Acc. 8. 800. ἀλλὰ μεθαξὺ I. Tim. 29. 143. I. D. Deor. XX. 5. 256.
μετάπεμπτος II. Dem. 31. 386.
μεθαρσέω. ὅπως μεθαρσεῖν ἐξαδυνατῶσι I. Somn. 13. 19.
μεθατίθημι. πάππα δὲ ἡμᾶς μεθατίθεις &c. III. Cyn. 18. 548. & 549. μετέθηκεν II. Q. Hiſt. 24. 33.
μέτειμι. μέτεσι τὴ τιμωρίαι I. D. Mar. X. 2. 315. μέτεισιν II. Alex. 10. 217.
μετενδύω I. Nec. 16. 478.
μεταίχομαι. μεθαλεύσομαι III. Nav. 38. 273.
μετίχω. ἐν τῷ μεθαχεῖ videnda omnino eſt nota I. D. Mort. XXVI. 1. 435. μετίχωμεν Geſn. vult μετέχωμεν II. Par. 3. 840.
μετεωρολέσχης I. Prom. 6. 32. II. Icar. 5. 756.
μετέωρος ἐπεκρεμᾶ I. Nigr. 18. 57. μετέωρα πάντες II. Jup. Trag. 4. 646.
μεθεωροφάνης I. Prom. 6. 32.
μεθοικέω I. D. Mort. II. 1. 336.
μεθοικίζω. τ̃ Κρόνα τ̃ Ῥέαν ἐς τὸν γῶν ὑπὸ Φαιδίᾳ μεθοικισμένον. I. Somn. 8. 11.
μεθοσμάζω. μεθοσμασθῆς I. Tim. 22. 135.
μετρέω. τῇ γαστρὶ μετρεῖτε τὴν εὐδαιμονίαν — τὸ εὐδαίμονα γαστρὶ μετροῦσι — τῇ ἀργυρίῳ πάντα μετρεῖ I. Nigr. 15. 54.
μέτρον ἐστὶ πᾶσι τούτοις II. Q. Hiſt. 50. 60. μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τ̃ γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι — πάντων μέτρον ἄνθρωπος I. Nigr. 15. 54. πέρα τοῦ μέτρου II. pro Imag. 17. 149. παραμετρῆς τῇ οἰκείᾳ μέτρῳ ib. 21. 502. μέτρα ἀπελαύνειν II. Q. Hiſt. 28. 36. ὅτε ἐπὶ τ̃ μέτρων βέβηκα II. Bis Acc. 33. 833.
μέτωπον. ὑπὶς τὸ μέτωπον ἐπῆκεν I. D. Mort. X. 9. 373.
μέχρι I. Jud. Voc. 7. 91.
μή I. Herm. 48. 788. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. ἃ μὴ ἐπισκεμβεῖ II. Phal. alt. 6. 203. μὴ προξενεῖς III. Dea Syr. 18. 165. μὴ δῆτα &c. III. Pſeudol. 16. 175. ἀλλὰ μὴ κατισθῇ III. Conv. 15. 429.
μηδαμοῦ III. Rhet. Pr. 18. 21.
μηδαμῶς I. Piſc. 17. 588.
μηδὲ ἀλλότριον III. Calumn. 13. 142. & 143. μηδὲ πάντε II. Phal. alt. 12. 206.
Μηδεία I. D. Mort. XXVIII. 2. 445.
μηδείς. ἄχρις ἂν ἢ μηδὲν &c. I. Herm. 53. 794. μηδὲν ἢ Piſc. 42. 611. τὸ μηδὲν ἂν I. Merc. Cond. 16. 671. μηδὲν ὃν τὸ τῆ ἐρχησοῦ πρᾶγμα II. Salt. 63. 301. μηδένα in L. ἴσως μηδένι III. Nav. 43. 276.
εἰς μάκιστόν τε καὶ λιπαρὸν &c. III. Macrob. 9. 213.
μῆλον. μῆλα τ̃ ἱερὰ τῦ θεοῦ II. Gymn. 9. 888. μῆλα λιθοβολημένα II. Tox. 13. 520.
ὁ Μήν II. Jup. Trag. 8. 650.
μήνις II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.
μηρίον. τοσαῦτά σοι μηρία ταύρων τε καὶ αἰγῶν ἔπεσται — ἀλλὰ ταῖς σαυτοῦ μηρία καίομεν ταύρων ὧν αἰγῶν I. Tim. 9. 116.
μηρύω. μηρύσω πάνυ ἀναγκαίως I. D. Deor. I. 1. 205.
μηρός. ἐν τῷ μηρῷ I. D. Deor. IX. 1. 228. τῷ μηρῷ ἄχθομαι II. Aſin. 24. 593. μηρῶν τε τ̃ ἐῶν II. Amor. 54. 457. & 458.
μήτε. μήθ' ὑπὸ I. Cat. 15. 638. μήτε τις &c. II. Jup. Trag. 6. 648.
μητήρ. τάχα τ̃ μητρὸς ἔσω αὐτοῦ ſubaud. ἐμάτην I. Nigr. 13. 53. μητρὸς ἀκεσρίας III. Rhet. Pr. 24. 25.
μητραλοίας. μητραλοίᾳ οὐκ III. Deor. Conc. 12. 533. & 534.
μητρυιὰ I. D. Mar. IX. 1. 310. & 311.
μηχανάομαι. μεμηχάνητο II. Gall. 3. 706.
μηχανὴ ἐθεμέλια τῦ Δαφνικοῦ I. Piſc. 4. 573. μηχανὴ μετακάλεσθαι II. Abd. 10. 167.
μηχανικὸς III. Hipp. 2, 68.
μιαίνομαι III. Pſeudol. 25. 182.
μιαρὸς I. Tim. 53. 169. I. Cat. 12. 634.
μίγνυμι. πάντα μιγνύμενα τῷ θείῳ καὶ ἀνθρωπίνῳ δίκαια I. Prom. 1. 25.

μισ-

μικρὸς I. Tim. 53. 169. μικροῦ δεῖν I. Jud. Voc. 10. 95. ὃ γὰρ μικρὸν ἦν Σόλων ἐπαινῶν I. Scyth. 8. 868. κατὰ μικρὸν ἐπεκρύσαζ II. Bis Acc. 20. 816.
μικροψυχία I. Prom. 9. 192.
Μινύαι. ὁ Μινύου μύθου II. Alex. 2. 209.
μίξις ἁρμονίου I. Prom. 5. 30. ἡ ἀσιλλιστάτης ὕπατα μίξεως III. Philopat. 11. 596.
μισθὸς I. Nigr. 25. 64. I. Merc. Cond. 1. 651. ib. 20. 676. μισθὸς ἡ χρησμῶν I. Cont. 11. 503. μισθοῦ ἀκούσμου τὰ σώματα ἡ ὑποδήματον I. Nec. 17. 481. ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ III. Philopſ. 16. 44.
μισθοφορὰ II. Eun. 3. 352.
Μισόδημος I. Somn. 2. 3.
μήτρα I. D. Deor. II. 2. 207. μήτρᾳ τὸν κόμιλον ἀναδιδομένου III. Bacch. 2. 76.
μοῖα. ὃ δὲ μοῖαν, ὃ δὲ ἡμιτάλαντον I. Tim. 57. 174.
μολύνομαι. μόλυνσο] ὦρα τάττειν τῷ μόλυνσο I. Nigr. 9. 48.
μονομαχεῖν I. Prom. 8. 192. I. D. Deor. IV. 4. 211.
μόγις I. Jud. Voc. 4. 86. μόγις Fl. μόλις II. Bis Acc. 15. 809.
μοῦρα I. pro merc. Cond. 8. 716. τὰ δὲ ἡ μοιρῶν III. Philopat. 14. 599. δύο μοῖρας I. Tim. 50. 164.
μουσικεῖν I. Prom. 16. 199.
μουλόβδινον II. Alex. 25. 233.
μουλόβδινον II. Alex. 25. 232. & 233. μολυβδίνας II. Gymn. 27. 908. & 909.
μυαγρίου. οὐ μυαγρίῳ ποιεῖσαι τὰς ἀλφιτοβίας I. Nigr. 18. 57.
μυσταγωγῶ. αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον ἐμοὶ ἔδοξε I. D. Deor. XVII. 2. 246.
μύθος. μύθη I. D. Mar. VI. 3. 305. τοῦτο μόνον ἐστὶ I. Cont. 11. 504. αὐτὸ μόνον I. Herm. 45. 787.
Monosyllaba plura conjuncta vide ad II. Par. 21. 855. ib. 28. 857.
μυσοχίτων III. Cron. 11. 394.
μυσῳδέω II. Q. Hiſt. 1. 2.
μύστης. μύσταιν ἀγαπᾷ I. Nigr. 18. 57.
Μορμὼ III. Philopſ. 2. 31.
μορφή. μορφῆς οὐ ψευδοῦς II. Imag. 11. 469. ποικίλαι μορφαὶ III. Tragop. p. 663.
μόρφι II. Alex. 51. 256. & 257.
Μοῦσα. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μουσῶν ἕδανον I. Somn. 15. 20. αἱ δὲ μοῦσαι I. D. Deor. XIX. 2. 250.
μουσικὴ ἁφὴ I. Harm. 1. 852. μουσικὸν II. Par. 1. 837.
μουσικός. μουσικῶν τοῦτο δὴς &c. III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μουσομάτας I. Jud. Voc. 5. 88.
Μυγάνιος III. Ner. 1. 636. & 637.
μοχλός. λύπξύσας ἡ μοχλὸν I. D. Mar. II. 2. 292. & 293.
Μυγδόνιος I. Sacr. 10. 534.
μυδάω I. D. Mort. XIV. 5. 398.
μυνίζ σὺν ῥυθμῷ II. Salt. 15. 276.
μυθεύω. παλαιὸς ἀνθρώπους μεμιθίευται λόγος I. Halc. 1. 177.
μῦθος I. Halc. 8. 183. μῦθος Bothius II. Salt. 21. 278. ἡ Ὑδρας μύθου II. Gymn. 35. 916. μύθου ἀντὶ μύθου ἀμείψαι II. Imag. 12. 470. μύθους ὁμοίους II. Tox. 56. 561.
μυκτὴς I. Prom. 1. 24.
μύκων. πάντα μᾶλλον μύκωνος I. D. Mort. I. 3. 334.
μυλὼν. ἡ μυλῶνα I. Tim. 23. 136.
μυριάς. μυριάδες ἐστὶν II. Q. Hiſt. 20. 29.
μυρίος I. Piſc. 42. 610. μύριαι II. Enn. 3. 352. μυρίας παρθένους III. Philopat. 9. 594.
μύρμηξ ἢ κάμηλος III. Ep. Sat. 19. 402.
μυρρίνη I. Jud. Voc. 9. 95. I. Merc. Cond. 34. 692. μυρρίνη F. G. conjicit μυρίκη III. Adv. Ind. 3. 101.
Μύρτιον I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
μύρτον. μύρτα ἡ Ἀφροδίτη II. Icar. 27. 784.
μυρτὸν I. Halc. 8. 184.
μῦς. μυῶν ἀγέλας II. Jup. Trag. 8. 650. μυῶν πλῆθος II. Gall. 24. 739. & 740.
μυστιλέομαι II. Lex. 5. 329.
μυχὸς I. Merc. Cond. 3. 655.
μῶμος. ἐμοὶ μὲν μῶμος I. Scyth. 8. 868. εἰ μώμοντες βαδίζοιεν III. Ep. Sat. 35. 414.
Μῶμος I. Nigr. 32. 74. ὅστις ὁ Μῶμος II. 2. Ver. Hiſt. 3. 107.

N.

Ναὶ πάτερ II. Jup. Trag. 1. 642.
νᾶες pro νῆες, ut Φοινίκας λὸν ναῦν, & νᾶσος ἡμὶ Σφάττιφα Τάφος ad I. Jud. Voc. 5. 87.
ναυαγία ἐπὶ τῇ Διοσκούρων ἐγένετο I. Tim. 3. 105.
ναυαγός. λὸν ναυαγῶν III. Epigr. 34. 686.
ναυπηγὸς I. Somn. 12.
ναύπλιος I. Jud. Voc. 5. 88.
ναῦς. εἴτε αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408. ναῶν πανυπείθη στόλος hic praeſtat νέων II. Salt. 52. 298.
ναυστολία II. Lex. 2. 320.
νεκρὸς ἡ λίθινα I. D. Mort. VIII. 1. 358.
Νεῖλος. ἡ Νείλου ἀναγίνεται I. D. Deor. II. 1. 208. κατὰ ἡ Νεῖλον ἔστιν ὕδη μῶλα ἀνεπικλύσει II. Tox. 27. 536.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ λόγοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρικῶς φιλάδελφος III. Philopſ. 32. 58.
νέκταρ. πρὸ τὸ νέκταρ II. Jup. Trag. 13. 655. νέκταρ ἐγὼ δίχεον I. D. Deor. XXIV. 1. 275. ἐπὶ τῇ νέκταρος τάξει ib. IV. 4. 211.
νεκρὸς II. 1. Ver. Hiſt. 22. 87.
Νεκυομαντεῖα I. Nec. 1. 455.
νεογιλὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνὸς. τὸ νεογνὸν &c. I. Zeux. 6. 844.
νεόπλυτος I. Tim. 7. 113. II. Q. Hiſt. 20. 28. II. Tox. 12. 519.
νέος I. Nec. 1. 456. εὐφυὴς νέος I. Somn. 9. 14. πολλοὶ ἡ νέων I. D. Mort. XX. 5. 417.
νεότμητος III. Adv. Ind. 6. 105.
νεοττιὰ I. Halc. 2. 178.
νεοττὸς I. Merc. Cond. 26. 684. τετρηγότες αἱ νεοττιαὶ II. Tim. 21. 132.
νεοχμὸς II. Lex. 1. 318.
Νέρων ὁ &c. III. Ner. 1. 636.
Νέσσος. ἀλλ' οὐκ ἴλαθεν ἰσχὺς III. Mort. Per. 31. 352.
νεύω. κάτω νενευκέναι εἰς τὸ ἔργον I. Somn. 13. 19. τὰς γνώμας αὐτῶν παρατρέπουσι κάτω νευούσας ib.
νηφάλιος I. Prom. 6. 34. ἡ νηφάλιος παιδὸν &c. II. Salt. 42. 293.
νηυλιὸν. νηυλιήσας, τὸ πορθμεῖον ὑφέλμενος subducto navigio, naulum exſpecta I. D. Mort. XXII. 2. 424.
νηύτης I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
νῆες I. Tim. 4. 106.
νῆες Guiet. vult νεῶν III. Nav. 40. 274. νῆες ἡ μεγάλης φορτίδος ἰσοῦ II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78.

ἀ Δία II. Gall. 11. 718. ἢ Δία vide notam III. Cyn. 11. 545.
ἡδυμ℔. Δία σ' οὐκ ἔχει ἡδύμους ὕπνους I. Tim. 6. 110.
ἡσυχῆς II. Salt. 79. 310.
ἡτι℔. τῷ ὄντι γὰρ ἡτι℔ ἔοικεν εἶναι πᾶς ἄνθρω℔, ᾗ ὁ πάνυ γέρων I. Halc. 3. 180.
Ἠρη̃ς I. D. Mar. IX. 1. 310. ib. XIV. 1. 321. I. D. Deor. I. 2. 205.
ἡσυχάστης ἐκεῖν℔ I. Scyth. 9. 869.
ἥσ℔ I. Cont. 14. 509. τὴν ἧτον τὴν πλανωμένην I. D. Mar. X. 1. 314.
ἥφω. νῦν ἥφω ϵ̓ σωφρονᾶ I. Nigr. 6. 43. ἧφε I. Herm. 47. 788.
Ἠχγῖν℔ I. Nigr. 1. 37.
ἰακάω I. Tim. 50. 163. νικήσας I. Harm. 1. 850. & 851.
Ἰῶ℔. ἡ Ἰῶ℔ μὲ ἀπόλωλεν ἤδη I. Cont. 23. 521.
ἰαμάλλ λίθῳ Ἀφρικοκληδίῳ III. Hipp. 6. 72.
ἰαμίζω. ἰαμίσατε II. Tyr. 19. 156.
ἰάμιμος. ἰάμιμον δὲ ἢ προφανὲς ἐδίν I. D. Mort. XII. 6. 387. Nominativi rarioris exempla in ἥρως δὲ οὐκ αἰτήσομαι vide III. Nav. 15. 258. Nominativum vulgo absolutum dictum in ἀμφοῖν γενόσιν v. III. Conv. 4. 420. & 421. Pro genitivo in παρικτυώπιδες vide III. Philopat. 23. 611. Pro accusativo in ἰμπεσὸν v. III. Fug. 2. 366. & 367. Pro vocativo in Ἐπίκυρ℔ λέγε quaere II. Bis Acc. 20. 816. in Θερσαγόραι vide III. Dem. Enc. 1. 491.
ἰάμισμα II. Alex. 58. 263. ὥσπερ τ̃ ἰαμισμάτων II. Par. 4. 842.
ἰάμ℔ I. Nigr. 26. 66. τὸν νόμῳ γαμετὴν I. D. Deor. V. 2. 212. νόμῳ ἐπεκοίτει II. Alex. 41. 248. κατὰ τοὺς νόμους II. Gall. 14. 722. & 723.
ἰάν℔. ἀτειδῆ νόμ I. Nigr. 4. 43. τῇ νῇ II. Abd. 19. 174. τ̃ νοῦν I. D. Mort. I. 2. 333. τ̃ νοῦν ἐπέχειν II. Alex. 4. 212.
ἰασθῆν. ἰδὲ νοσεῖν χολάζεσι I. Nigr. 22. 61.
ἰάτ℔. νόσῳ ξυνόντα II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
ἰάσιμ℔. ὅπερ ἦν ἰασιμώτατον I. Merc. Cond. 39. 699.
ἰαμμηία. λὸτ̃ μεγάλης ἰαμμηίας τρίτη III. Pseud. 7. 168.
ἰοῦσ℔ I. Somn. 4. 7.
ἰόκτερ℔ ἀηδὼν III. Tragop. p. 647.
ἰῦν. τὸ νῦν II. Gall. 6. 712. ὡς νῦν γε νῷ σὺ ἤδη ἐλαῖ II. Salt. 2. 271. τὸ δὲ νῦν ἔχον I. Cat. 13. 634.
ἰῷξ. νυκτὸς μὲ ἐξαπίς ἀμῆνοι I. Nigr. 22. 60. νύκτα προσμένειν III. Mort. Per. 35. 356. τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιεῖ I. Somn. 17. 22. αἱ νύκτες ib. 21.
ἰόνυμ℔ II. Jup. Trag. 6. 649.

Κ.

Καινίστρη. Καινίστρη τε καὶ Μυρτοῦ I. Halc. 8. 184.
Κάνθος I. D. Mar. XI. 1. 316. εἰς Κάνθον II. Bis Acc. 1. 792.
ξεναγέω I. Cont. 1. 488.
ξένιά κελσοῦ II. Salt. 40. 291.
ξενίζω I. Merc. Cond. 24. 681.
ξένιον. ξενίοις ἐργαζόμ℔ αὐτῷ II. Alex. 31. 238. & 239.
Ξενοκράτης III. Macrob. 20. 222.
ξένον. μ̃ τῶ ξένω I. Prom. 3. 28.
ξέν℔. μὴ ξένον προσιόντ℔ I. Vit. Auct. 10. 550.
Ξενοφάνης III. Macrob. 20. 222.
Ξενόφιλ℔ πάντι ϵ̓ ἑκατὸν III. Macrob. 18. 221.
Ξενοφῶν I. Somn. 17. 22. II. Q. Hist. 23. 32. Ξενοφῶντι II. Alex. 56. 280.
ξέω. ξέειν λίθας I. Somn. 12. 18.
ξίφ℔. ἐπεὶ ἐδὲ τὸ ξίφ℔ αὐτὸ I. D. Mort. XXX. 2. 451. ξίφη ἐλιφαντόκωπα II. Gall. 26. 742. τοῖς ξίφεσιν ἐπέμυττον τοὺς πήχεις II. Asin. 37. 605.
ξόανον. ξόανον δὲ τοῖς μάλιστα ὁμοίους ἦσαν ἀρχαίοις I. Somn. 2. 4.
ξῦ I. Jud. Voc. 9. 94.
ξύλον I. Pisc. 1. 570. ὁ τὸ ξύλον I. Cat. 4. 624. τῷ ξύλῳ καθικνεῖσθαι ῥᾳδίως II. Tox. 29. 538.
ξυλεχίστης I. Somn. 12. 18.
ξυμβαίνω. τοῦτο ξυμβαίνει I. Herm. 67. 808.
ξυμπαραδοῦναι I. Pisc. 12. 580.
ξύμπας. ταῦτα μὲ οἱ ξύμπαντες &c. I. Herm. 33. 775.
ξύμπλους ἢ σωνδύασ℔ ὢν I. Cont. 1. 488.
ξυνάγω. δεῖ σε πολλῶν αὐτὰ ξυναγωγῶν I. Prom. 7. 36.
ξυναγωνίζεσθ℔ ἡμῖν II. Jup. Trag. 4. 646.
ξυναμφότερ℔ I. Prom. 5. 31.
ξυναρμοστής. λίθων ἐργάτης ἢ ξυναρμοστὴς I. Somn. 12. 18.
ξυναυλία I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνίημι. μηδὲ ξυνιείς I. Cont. 8, 500.
ξυντίθημι. σφᾶς μὲ ὅτω ξυντιθέναι I. Herm. 36. 778.
ξυράω I. Sacr. 15. 536. ἐξυρημέν℔ τὴν κεφαλὴν III. Conv. 18. 431. ἐξυρημένοι τὰς κεφαλὰς I. Merc. Cond. 1. 672.
ξύστις exponitur ὑπόδυμά τι τραγικὸν I. Nigr. 11. 50.

O.

Ὁ. δὲ II. Tyr. 8. 146. & 147. ὅ, τι II. Abd. 20. 176. ὅ, τι δόξει III. Bacch. 5. 79. ὁ pro τὶς — ὦ ὄ℔ τε γῆ ἄν ἐκλίποιτον; — Ἀρκοῦ ἔν οὐ πάντ τῷ εἶναι φιλόσοφος. εἰ δὲ ϵ̓ δοκεῖν βούλει, τῷ εἶναι, σκυτῷ φαίην, ἢ ἱκανὸς ὤ I. Prom. 7. 35. τὸ δὲ ἢ χαλεῖν &c. I. D. Deor. XV. 1. 241. τό τε — τὸ πλῆθ℔ I. Herm. 26. 765. τὸ τῶ ἅρα Τηλέφε — τ̃ τις Περσέων — τ̃ τι ἄλλο σωμάτων τῶ Νείλε — τ̃ τιν℔ οἰκητῖναι εἶναι — τ̃ τινι γναμίμων — τ̃ τίνι πλυσίων — τ̃ ὧς γιγάντων I. Nigr. 38. 81. & 82. ὁ δὲ σοφὸς &c. II. Asin. 6. 573. τῶ μ — τῶ δὲ I. Sacr. 15. 539. ὃ μεῖον τῶ ὄ℔ τοῖς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. pro ὑπὸ τ' ἀνδρὸς correctum ὑπὸ τάνδρος II. Tox. 15. 522. τ̃ δὲ τ̃ I. Somn. 14. 19. τῳ ἄνδρ II. Q. Hist. 51. 62. τῳ ποτε] ante τί ποτε F. G. I. Halc. 2. 179. τῳ τρόπῳ quomodo I. D. Deor. II. 1. 207. ἀκούειν τ̃ λόγον al. τ̃ male III. Pseudol. 4. 166. τ̃ τοιοῦτον II. de Luct. 2. 922. τὸν τύ℔ ψυχὸν II. Alex. 34. 241. οἱ δὲ II. Salt. 65. 303. οἱ feminino genere II. Astr. 14. 366. τὴν ἐδῶτα δὲ οἱ v. notas III. Epist. Sat. 24. 406. ταῦτα I. Herm. 59. 799. & 800. ὅτε δὲ τὰ τούτων ποτηρὰ &c. I. Cont. 18. 515. τῶν II. Tyr. 10. 147. τ̃ δὲ τῶν II. 1. Ver. Hist. 2. 70. τ̃ εἶπον ἡμφίων v. notas III. Dea Syr. 29. 475. τοὺς αὐτοὺς S. Petitus vult τοσούτους II. Bis Acc. 14. 809. τοὺς αὐλοὺς τοῖσδε II. Phal. Pr. 11. 199. ἢ τάδε φασὶ ἢ τάδε I. Pisc. 20. 590.
ὀβολός. ὀβολὸν μὴ ἔχειν I. D. Mort. XXII. 1. 422. τ̃ ὀβολῶν τ̃ ῥίπτειν II. Icar. 30. 787. τ̃ ἐλπιζομένων πάντα ὀβολῶν I. Merc. Cond. 11. 667. δύο ὀβολοὺς ib. 38. 697. δύ' ὀβολοὺς II. Alex. 19. 226. πάντα ὀβολοὺς ἐγὼ καταβαλὼν I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.
ὄγμι℔ III. Herc. 1. 82.
ὁδοιπορέω I. Herm. 2. 742.
ὁδὸς I. Tim. 5. 110. ὁδοῦ πάρεργον I. Nigr. I. 39. ὁδὸν I. Herm. 46. 787. III. Dea Syr. 9. 456. μακρὰν ὅτε τὴν ὁδὸν

ὀδὼν &c. I. D. Mar. VI. 2. 302. & 303. εἰς τὸν ὀδὼν τῆ ἀκοντίᾳ ὑπιλθὼν I. Nigr. 36. 78.

ὀδὺς III. Muſc. Enc. 3. 93. dicitur πρόσθαι, ἐμπρίειν, ἀλγπρίειν, ἐμβρύκειν, & συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. τοῖς ὀδοῦσι συναρράξαι II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ὀδοῦσι τῇ ὄνυξι I. D. Mort. XI. 4. 379. συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. συμπρίειν & ἐμπρίειν τοὺς ὀδόντας dicitur. ib.

Ὀδρυσαι. Ὀδρυσῶν, βασιλῆς III. Macrob. 10. 215.

ὀδύρομαι I. pro merc. Cond. 10. 716.

Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τῆ χειρίας II. Par. 11. 849. Λαερτιάδεω Ὀδυσσέα III. Tragop. p. 660.

ὄθεν ἂν αὐτὸς III. Philopſ. 16. 44.

ὀθόνη. ἐστωλμένῳ ταῖς ἑβδόμαις I. D. Mort. III. 2. 339.

Ὀθρυάδης II. Alex. 27. 236.

Οἰδαλῷ. τὸ Οἰδάλω I. D. Deor. XIV. 1. 238.

οἰκαδὲ pro οἴκοι III. Dem. Enc. 26. 510.

οἰκεῖα II. Aſtr. 6. 363.

οἰκεῖων. οἰκείων II. Jup. Trag. 1. 643.

οἰκέτης. ἐξ οἰκέτε δισπότεω (πρεῖναι) I. Nigr. 20. 58. πρὸς τῆ οἰκετῶν ἀποκλειόρμους ib. 22. 60. τοὺς ἐπικειρμοὺς τοῖς οἰκέταις — οἰκέταις τέτρασιν ἐπικεκυφότα ib. 34. 76.

οἰκέω. οἰκῶ μὲ &c. I. Vit. Auct. 17. 557.

οἰκημάτιον καλλιγον δώκνυσι II. Afin. 3. 570.

οἰκησις Ἀλκμαίωνῳ II. Salt. 50. 297.

οἰκία. ἢ δ' οἰκία Συρηνὸν σὸκ εἶχεν I. Nigr. 22. 60. εἶναι εὐκαλλοῦς οἰκίας τῷ οἰκοῦντι ib. 23. 62.

Ἀθηνᾶν δὴ οἰκίαν &c. I. Herm. 20. 758.

οἰκίσκῳ. κἂν σὺ οἰκίσκῳ III. Dem. Enc. 5. 495.

οἰκοδόμημα I. Herm. 33. 774.

οἴκοθεν πλούσας I. Herod. 1. 832. πῶλόν μοι ἀφελεῖν οἴκοθεν ἔδοξεν II. Gymn. 16. 895.

οἶκοι. συγκλεισάμβος οἶκοι τὰ πολλὰ καλαμένει I. Nigr. 18. 57. οἶκοι δίκοντας III. Dea Syr. 56. 488.

οἶκος. ἐξ οἴκοι ἀνάσσοις III. Calumn. 1. 126. μύσιν ἐσίαν τῆ οἴκων II. Amor. 36. 437.

οἰκόσιτος. μᾶλλόν οἰκόσιτος I. Somn. 1. 2.

οἰκουρὸν I. Nigr. 18. 57.

οἶμαι. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὼ I. D. Mort. XXV. 1. 432. οἶμαι deeſt in Edd. II. Gall. 29. 746. οἶμαι δὲ ἐγὼ τῆ &c. I. Nec. 16. 479. ἦστο ζηλωτὸς εἶναι I. Nigr. 13. 51. εἶσι II. Imag. 2. 460.

οἰμώζω I. D. Mort. I. 2. 333.

Οἰνεύς. ὁ Οἰνέως I. Sacr. 1. 527.

οἰνίζω II. 1. Ver. Hiſt. 9. 76.

οἶνος. οἶνον ῥέοντι ὁμοιότατον II. 1. Ver. Hiſt. 7. 75. τὸ οἶνον οἱ μὲ ἀλόας χρωτίζοντες ἐ κυπαμώμους ἐ κρόκους ἐφθόνησε — λαμπτῆρων δῆ τόσων, ὦ Διόμπε, οἶνον ποιῶν μόνῳ, κρόκω I. Nigr. 31. 73. τὸ οἶνον σὺ τοῖς συμποσίοις μὴ κρόκων τε ἢ ἀρωμάτων ἐγχίουσι ib. 72.

οἰόρμοι ἀκούειν III. Bacch. 5. 78.

οἰσθᾶς II. Alex. 23. 231.

οἷος. ἡ οἵη III. Conv. 41. 446. οἷος γὼ ἂν ἦς I. Somn. 9. 14. οἷοι II. 1. Ver. Hiſt. 9. 77. οἷον εἶσιν &c. III. Ep. Sat. 19. 402. οἷον ἐκεῖνα II. Lex. 25. 349. οἷα τὰ ὁρῶντα προσαναγκάζει III. Char. 8. 623. οἷα I. D. Mar. I. 4. 290. οἷα πρῶτα I. D. Mort. XV. 1. 399.

οἷός. σὸκ οἷός ἐστιν I. Tim. 40. 150.

οἰσυΐνη II. Gall. 21. 734.

Οἴτη. ὁκ τὸ Οἴτης ἐναυσάμβῳ — κατίσχεψε τὸ βίον ἀλλὰ τὸ σὸ Οἴτη πυρᾶς κεκαθυμένῳ I. Tim. 6. 112. ὁ Οἴτη I. D. Mort. XVI. 5. 404.

οἰχόμενοι. οἰχόμενοι σε λὸπ τὸ ἅπαν ἀναδυόμβρος I. Scyth. 11. 871.

Ὀκιλλῷ I. pro Lapſ. 5. 729.

ἑκεῖνο. ὄκεινο II. Gall. 16. 726. & 727.

ὀκτάπους I. Scyth. 1. 859.

ὄλβῳ. δίχα τὸ ὄλβου I. Tim. 34. 146.

ὀλβρῷ ἄνθρωπος II. Salt. 5. 269. ὀλέθρῳ ἑκείνῳ III. Pſeudol. 18. 177. ὀλέθροι II. Alex. 11. 218.

ὀλιγαρκὲς. τὸ ὀλιγαρκὲς ἐπαινῶ I. Tim. 54. 170.

ὀλίγος. πρὸς ὀλίγον I. Cat. 4. 624. ὀλίγα ἐόντα II. Dem. 63. 394. ὀλίγον ib. 66. 396. ὀλίγον ὅσον ὑμισάδιον III. Nav. 17. 260. ὀλίγα ἀλγήσαι II. Amor. 8. 405. & 406. ἐκ' ὀλίγα II. Tox. 13. 520. πλούσιῳ ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. πατρὶς εὐδαιμονιζομένη ἐ ζηλωτὴ δικαῦσα ἐν ὀλίγοις ib. πομπὸν ὁσαμεσὶν ἐν ὀλίγοις γεγαμένῃ ib.

ὀλιγοχρόνιος δισπότης I. Nigr. 26. 66.

ὀλιγωρίᾳ II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.

ὄλιος. τὸ ὄλιον II. Gymn. 2. 885. ib. 28. 910.

ὀλλὺς I. Herm. 79. 822.

ὄλλυμι. ὄλοιο II. Lex. 17. 339. vel potius 343.

ὁλόκληρος H. Amor. 24. 425. II. Aſin. 33. 602.

ὅλος. ἅτινες ὅλῳ I. Herm. 2. 741. τὸ ὅλον I. Tim. 16. 126. ἐόντα ἐ τὸ ὅλον I. Prom. 6. 32. ὅλον εἶχέ μοι I. Somn. 6. 9. πρὸ δὲ τῆ ὅλων μαμμῶς I. pro merc. Cond. 15. 722. ὅλας κριθὰς II. Aſin. 28. 597.

Ὀλυμπία I. Tim. 50. 164. τὰ Ὀλύμπια στιφθῆναι II. Icar. 25. 782. τῷ Ὀλύμπια τὰ μεγάλα νενικηκότι I. Harm. 4. 858.

Ὀλυμπιάς. κεχρημένῳ πρότερον Ὀλυμπιάσιν — δρόμον ἀγωνίσασθ' Ὀλυμπιάσιν — Ὀλυμπιάσι νικήσας παῖδας τάδε I. Tim. 4. 106.

Ὀλυμπιονίκης I. Somn. 9. 14. I. Herod. 2. 833.

Ὀλύμπιος II. Imag. 17. 476. τὸ Ὀλύμπιον II. Icar. 24. 780.

Ὄλυμπος III. Adv. Ind. 6. 105.

ὅλως I. D. Mar. XI. 1. 317. I. Cat. 12. 632. ὅλως al. ὅλος I. Nigr. p. 39. ὅλως forſan ὅλῳ III. Meret. X. 307. ὅλως Ἡρακλῆς III. Here. 1. 82.

Ὄμαιτα III. Macrob. 17. 220.

ὄμμα. τὰ δ' ὀμμάτων II. Salt. 78. 310.

Ὅμηρος I. Nigr. 17. 57. I. Jud. Voc. 7. 91. I. Piſc. 3. 572. III. Conv. 25. 436. Ὅμηρος Φύσεως λαχὼν διαζώσης I. Somn. 2. 5. Ὁμήρῳ Ὠδυσσεῖ II. 1. Ver. Hiſt. 3. 72. Ὁμήρῳ ἑδὶς ἀνήκοος II. Par. 44. 869. τῷ τῆ Ὁμήρῳ Διὶ δοκέοντα II. Q. Hiſt. 49. 59.

ὁμιλεῖν. ἐπέσται ὁμιλεῖν αὐτῷ ἡδέως I. pro merc. Cond. 3. 710. φιλοσοφία ὁμιλητικὴ II. Salt. 2. 266.

ὁμογάμων I. Merc. Cond. 20. 676.

ὅμοιος I. Somn. 13. 19. I. D. Mort. XXVI. 1. 435. II. Q. Hiſt. 18. 27. σὸκ ἴσ' ἐν δὲ ὃς εὐθαιτ' ἂν ὁμοῖός σοι γενέσθαι I. Somn. 9. 14. ἢ τοῦθ' ὅμοιον I. D. Mort. XX. 4. 417. μὴ ἢ τεμὸν ὅμοιον ἢ τῷ Ἀντιόχῳ I. Prom. 5. 30. τὸ γὰρ γένος τὸ τῆ Θρᾳκῶν ὁμοιον ἢ τοῖς μάλιστα τῷ βαρβαρικῷ I. Somn. 2. 4. τὰ μὲ γὼ ἄλλα σὰ τῷ ὁμοίῳ ἄκρατον I. Prom. 1. 25. ὁμοιοι λόγοι — ὁμοιος πόλεμος — ὅμοιον γῆρας — ὁμοίως δόματος I. Nigr. 1. 39. ὅμοιος I. D. Mort. XIII. 1. 390. ὅμοιος τοῖσι παλαιοτάτοισι I. Somn. 2. 4. ὅμοια τὰ ὁμοῖα καὶ I. D. Mort. XXVIII. 1. 444. & 445.

ὁμοίως I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. ὁμοίως γενοῖ δὲ ἢ χρήσασι τῷ πρέπει Πατρόκλου I. Somn. 2. 4.

ὁμοῦ

ὁμολογίαν. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε I. D. Mort. XV. 4. 401. ὁμολογεῖν μηδὲν τ᾽ ἀνθρωπίνων εἶναι βέβαιον I. Nigr. 20. 58. ὁμολογηκὼς τυγχάνω I. Somn. 2. 3.
ὁμόσκιον II. Tox. 51. 556. & 557.
ὁμοστιχῶν I. Prom. 7. 35.
ὁμοτράπεζοι II. Gall. 11. 719.
ὁμοῦ circiter, I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
ὁμοχροΐα II. Q. Hist. 50. 60.
Ὀμφάλη. παιὸς ἔρως ὑπὸ τ᾽ Ὀμφάλης I. D. Deor. XIII. 2. 237.
ὁμώνυμον I. Harm. 1. 850. & 851.
ὄναρ I. Tim. 20. 131. ὄναρ τι III. Macrob. 1. 208. ὄναρ πλουτῶν II. Gall. 1. 704. ὦδε ὄναρ &c. I. Herm. 2. 740.
ὀνειροπολῶ. ὀνειροπολήσας τὴν ἀνηγγέλην I. Som. 4. 7.
ὄνειρον. τριέσπερον ἂν ἰδεῖν ἔτι εἶδον τ᾽ ὄνειρον I. Somn. 17. 21. ὄνειρος θαυματοποιὸς ib. 14. 19. ὀνείρων II. 2. Ver. Hist. 34. 129. δῆμον ὀνείρων III. Philopat. 21. 609.
ὄνημι I. Prom. 20. 202. ὕτως ὀνείμην τούτων III. Philopſ. 27. 54.
Ὀνησίκριτον II. Q. Hist. 40. 54. III. Macrob. 14. 218. III. Mort. Per. 25. 348.
ὄνομα I. Nigr. 29. 68. ὄνομα ἀοίδιμον I. Cont. 11. 504. λάθ᾽ τ᾽ ἀτιμίας τὸ ὄνομα III. Soloec. 7. 574. ὄνομα σεμνότατον & πάνδημον III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. τῷ αὐτοῦ (pro αὐτοῦ) ὀνόματι I. Cont. 24. 523. ὁ πρώτιον ἐπ᾽ ὀνόματι τ᾽ θεῶν τι. I. Prom. 1. 24. σὺν ὀνόματα II. Astr. 4. 362.
ὀνομάζω. ὠνομάκασιν II. Icar. 29. 786. ὠνομασοὶ II. de Luctu 5. 924.
ὀνομακλήτωρ I. Merc. Cond. 10. 665.
ὄνος. ὁ Κύμη I. Pisc. 32. 600. περὶ ὄνου σκιᾶς I. Herm. 71. 813. ἐξ ὄνου εὐεργείας II. Asin. 56. 625. λύρᾳ & ὄνῳ I. Merc. Cond. 25. 681. ὄνον ἀληθινὸν II. Asin. 15. 583.
ὄντως. τ᾽ ὀνύχων III. Philopat. 3. 588.
ὀξυδορκίας φάρμακον III. Macrob. 5. 211.
Ὀξυδράκαι I. D. Mort. XIV. 5. 397.
ὀξυριγμίαι I. Merc. Cond. 19. 674.
ὀξύς. ἢν μὴ πάνυ ὀξέα I. Merc. Cond. 3. 657. ὀξὺ διδράκειν III. Calumn. 5. 132. ὀξύτερος III. Mort. Per. 21. 345. ὀξύτατα συρίζομαι I. Nigr. 8. 47.
ὀξύχειρ I. D. Deor. VII. 2. 220.
ὑπὲρ & αὐτὸ τοῦτο II. Abd. 6. 164.
ὑπωδόγραφον I. Vit. Auct. 9. 549.
ὑπωδόδομον I. Tim. 53. 169. τ᾽ ὑπωδόδομον III. Fugit. 7. 369.
ὑπλίτης. ὁπλίτας πιζοὺς II. Tox. 48. 554. & 555.
ὅπλον I. Tim. 1. 100. σὺ ὅπλοις II. Salt. 8. 272. σὺ τοῖς ὅπλοις I. Herod. 5. 835.
ὁπλοφορῶ III. Epigr. Omiſſ. 691.
ὁπὸς I. Nigr. 37. 79.
ὀπότιον I. Prom. 11. 194.
ὅπυ I. Herod. 3. 834. II. Icar. 9. 759. ὅπυ quum, II. pro Imag. 20. 801.
ὀπτάω I. Nec. 14. 475.
ὄπτομαι. κάλλιστος ὀφθῆναι — ὀφθῆναι χαριεστα — αἴσχιστος ὀφθῆναι τὴν ὄψιν — εἰσὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ λαμφάνεσαι ὀφθῆναι ἀκμάλλον τὰ περὶ τὴν ἐλαίαν I. Jud. Voc. 6. 89. ὄπωπα III. Dea Syr. 3. 453.
ὀπτὸς II. Lex. 9. 335.
ὀπυίω I. Merc. Cond. 41. 701. II. Gall. 19. 731.
ὅπως II. Tyr. 11. 148. ᾗ ὅπως I. Tim. 48. 161. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. ᾗ ὅπως ſc. ἔφη I. Prom. 5. 189. οὐχ ὅπως ib. 8. 192.
ὀπωσοῦν II. Q. Hist. 7. 8.
ὁράω I. D. Deor. XX. 11. 263. I. D. Mort. XXV. 1. 431. ἄλλως τε ὁρᾷς ib. XV. 3. 400. ὁρᾷς II. pro Imag. 19. 498. ὁρᾷς τ᾽ ὑψοῦ II. Jup. Trag. 41. 689. μάλα πολλοὺς ἑώρακα I. D. Mort. XX. 5. 418. τ᾽ Δημοσθένους ὁρᾶ μοὶ βίον I. Somn. 12. 16. ὁρῶμεν II. 2. Ver. Hist. 43. 136. ὁρῶν δὲ πολλοὺς I. Pisc. 31. 598. ἃ μὴ θέμις ὁρᾶν I. Merc. Cond. 29. 688. τ᾽ ὁρώντων v. notas III. Dem. Enc. 43. 522. καθηκούσης ὁραθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89. ὡς ὧν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος παρασκευάζῃ I. Nigr. 3. 42. ὁρᾷ τε δίνα II. Bis Acc. 1. 793.
ὄργανον. μιᾶς τ᾽ ὀργάνων II. Par. 28. 859.
ὀργή. εἰδὼς πλείστας τοῖς καλοῦσιν ὀργὰς προσιζάνουσι I. Nigr. 22. 61. τὴν ὀργὴν βυσσοδομοῦσι III. Calumn. 24. 153. δέξασά πω ἡ Πανὸς ὀργὰς ἤ τινος θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. τὰ Ὄργια III. Philopat. 10. 595.
ὀργίζομαι al. ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ὀργίζεται τὰ τοιαῦτα II. Abd. 1. 159. ὀργίζονται γοῦν ib. 7. 165.
ὀργῖλος. ὅτου μὲ ὀργίλος I. Herm. 80. 823. I. Pisc. 14. 586.
ὀρέγω. ὀρέξας I. Tim. 45. 159.
ὀρεινὸς I. Tim. 31. 145.
Ὀρίσης. εἰς τοὺς Ὀρίσας τε III. Ner. 10. 642.
ὁριωκόμος al. ὁριοκόμος v. notam III. Conv. 15. 429.
ὁρθιῶν. τὸ ὀρθιον II. Bis Acc 11. 804.
ὀρθή. ἐπ᾽ ὀρθῆς III. Dem. Enc. 33. 514.
ὁρίζω. ἡμέρας ἄλλας ἐπ᾽ ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ὅρκιος I. Tim. 1. 98. ὅρκιον I. Vit. Auct. 4. 543.
ὅρκος μιγίστος III. Calumn. 17. 148.
ὁρμή. ὑπὸ μιᾶ τῇ ὁρμῇ II. Q. Hist. 2. 4.
ὁρμῶν II. Salt. 12. 274.
ὄρνιον Νομαδικὸν I. Merc. Cond. 17. 673. ὄρνια οἰκ γυναικῶν I. D. Mort. XXVIII. 3. 446.
ὄρνις. τ᾽ ὀρνίων al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης I. Cont. 14. 510. Ὀροίτης ὁ ἰδιώτης I. D. Mort. XXVII. 5. 440.
ὄρος. ὕτος ἀκριβὴς ὄρος I. Harm. 4. 857. ὀπόσοις ταῦτα ὄρος II. Imag. 11. 470. ὄροι Cippi, III. Macrob. 14. 218. τ᾽ ὄρων II. Bis Acc. 28. 826. & 827.
ὄρος. τὰ μιγάλα ὄρη I. D. Mort. XII. 2. 381.
ὄροφος. ἀνεφλέγη ὁ ὄροφος I. Somn. 9. 14.
ὄρτυξ. ὀρτύγων ἀγώνας II. Gymn. 37. 918.
ὀρφανός. ὀρφανοὺς ὑμᾶς καλιλιπὼν III. Mort. Per. 6. 330.
Ὀρφεύς. Ὀρφέως κάκιον ὑμνῆσαι μέλος I. Nigr. 23. 61. ἢν δέ ποτε Ὀρφέα ἴδῃς &c. II. Astr. 10. 365.
ὀρχηθμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχηστής. τ᾽ ὀρχηστὴν δεῖ παλαιχθὲν ἀπαιρεῖσθαι II. Salt. 81. 311. & 312.
ὀρχηστὴς II. Salt. 23. 282.
ὄρχις. ὄρχεις II. Dem. 12. 381.
ὄρω. ὀρτο ἐς φάος ἀνθρώποις I. Nigr. 9. 49.
ὅς Solan. vult ὡς III. Dipſ. 6. 237. ὅς τις ἢ γένυς —ἴχοι II. Tox. 44. 552. ὅ, τι γελῶν I. Cont. 6. 497. ὅ, τι εἴρηται I. Herm. 67. 809. ὃ γὰρ ἐθ᾽ ὅ, τι &c. II. Imag. 16. 475. οὐκ ἔστ᾽ ὅ, τινα σὺν οἰκείῳ ὀνόμαζε I. Somn. 9. 14. ὧν ἔσμεν ζώων II. pro Imag. 20. 501. ὃς μὴ τῶ τοὺς φίλους ἔχειν &c. I. Merc. Cond. 3. 654. καρπᾶν, ἃ II. Amor. 12. 409. κλισίαι εἰς ἃ ib. 410.
ὅσιος. μηδ᾽ ὅσιον εἶμαι I. Herm. 8. 747.
ὅσος I. Nigr. 33. 76. I. pro Lapſ. 12. 735. ὅσον ὀλίγου II. Icar. 22. 777. ὅσον ὑ μικρὸν I. Herod. 8. 838. ὅσῳ II. Phal. Pr. 1. 187. ib. 8. 194. & 195. II. Imag. 17. 476.

ὅσος. ὅσῳ omisso μᾶλλον II. pro Imag. 17. 495. ὅσον ὐδέπω I. Merc. Cond. 31. 690. ἀμύτητον ὅσην I. Halc. 6. 182. ὅσοι II. Q. Hist. 9. 12. ὅσοι νώμυμοι II. Jup. Trag. 6. 648. ὅσαι II. Salt. 57. 299. ὅσα II. Gymn. 17. 897. ὅσωγε I. Tim. 52. 168. ὅσας ἴχοιτο III. Ep. Sat. 20. 403.

ὅσπερ. ὅπερ F. ὥπερ I. Pisc. 47. 614.

Ὄσρόης II. Q. Hist. 19. 27.

ὀστέον. ὀστᾶ παραθεὶς I. Prom. 7. 34. ὀστᾶ καλύψας ἀργίτι δημῷ ib. 3. 187.

ὄστις II. Imag. 3. 461.

ὄστρακον I. pro merc, Cond. 1. 705.

ὀσφραίνομαι. ὀσφρανόμβοι τῦ χρυσοῦ I. Tim. 45. 159.

ὅταν σι I. Merc. Cond. 27. 685.

Ὁτάνης ἦν Φαρνάσβου μὲ παῖς I. Somn. 2. 4.

ὅτε II. Abd. 9. 167.

ὅτι κὴ I. Tim. 28. 141. ὅτι κεν II. Q. Hist. 32. 43. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. III. Pseudol. 5. 167. ὅτι μὲ ἦν scr. ὅ, τι μὲ ἦν I. D. Mort. VIII. 1. 359. ὅτιπερ I. Tim. 26. 139. ὅτι χρησίμη III. Meret. IV. 288. ὅτι ὅτως &c. I. D. Mar. XIV. 4. 324.

ὅτος. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845.

ὅ γ' I. Herm. 33. 775. II. Par. 10. 846. ὅ γ' ἦν καὶ ἐῶς II. Asin. 30. 598. & 599. ὅ γ' ἀεὶ II. Par. 49. 873. ὅ γ' ἂν I. Tim. 7. 113.

ὅ μάλιστα II. Lex. 24. 348. & 349. ὅ μ' ἔοικε II. Tox. 54. 558. ὅ μὲν II. Amor. 37. 438. ὅ μὲν ἀλλὰ II. Dem. 3. 375. ὅ πάνυ τι ἦν ῥᾴδιον I. Nec. 15. 477. ὅ, φησιν II. Abd. 22. 177. Plura vid. in σὸς.

ὀδάμαῖ II. Astr. 6. 362.

ὐδὲ γὰ ὐδ' II. Q. Hist. 51. 62. ὐδὲ II. Alex. 34. 242. ὐδὲ ἦν τι I. Vit. Auct. 27. 569. ὐδὲ al. ὐ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὐδὲ γὰ II. Amor. 36. 436. ὐδὲ γὰ ὐδὲ — ὐδὲ γὰς ὐδ' ἄκων ὐδὲν ἔθηκεν ὀρθῶς ἴχνη — ὐδὲ γὰ ὐδ' οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἔτι τοὺς ἀσιλγεῖς — ὐδὲ γὰ ὐδὲ ἐνεθήχετο I. Nigr. 6. 43. & 44. σπυδαῖον μὲ ὐδὲ commentatores volunt ὐδὲν, bene, III. Ep. Sat. 2. 386.

ὐδέποτ' III. Epigr. Omiss. 688.

ὐδεπώποτε II. Dem. 7. 378.

ὐδεὶς I. Vit. Auct. 27. 568. ἐς ὐδὲν δέον frustra, I. Prom. 4. 189. ὐδὲν I. Pisc. 52. 618. ὐδὲν & ὐδὲν II. Par. 3. 840. ὐδὲν ἄλλο &c. II. Jup. Trag. 17. 661. ὐδὲν ὐ μὴ III. Philops. 40. 65. ὡς ὐδὲν ὀφελῶ III. Conv. 34. 441. ὐδὲν χεῖρον vulgo οὐ χεῖρον III. Cyn. 4. 541. ὐδὲν ἦν ὅτ' αὐτοῦ &c. I. Merc. Cond. 4. 658.

ὐδὸς I. pro merc. Cond. 4. 712. ἔξω τῦ ὐδοῦ ἐστι I. Herm. 77. 820.

σὸς ἐστι I. Pisc. 3. 572. πρῶτά σου σὸν ἤδισεν III. Pseudol. 22. 179. σὸν ἂν ἐπὶ παιδὶν II. Amor. 27. 428. σὸν ἀρχαῖα &c. II. Gymn. 24. 905. σὸν ἂν δόκει εἰ μὴ &c. II. Par. 55. 878. σὸν ἔστι &c. II. Jup. Trag. 1. 643. οὐχ ὡς v. notas III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura vide in ὑ.

ὑκεῶν ἦδ' &c. I. Scyth. 4. 864.

ὑλαμψφόρῳ πτύκι I. Somn. 17. 21.

ὑλὴ I. Somn. 3. 6.

ὑλοχύτης I. Somn. 3. 6.

ὕμνων I. D. Mar. XIII. 2. 320.

ὑμὸς II. Asin. 39. 608.

ὕνομα. τὸ ὕνομα III. Dea Syr. 1. 451. ὐνόμαστα ib. 2. 453.

Οὐαλέγιος II. Q. Hist. 14. 20.

Οὐρανία I. Herm. 73. 815. οὐράνιος coelicolae II. Icar. 2. 753.

ὑραιός. τὸ μᾶλλι σὺ τῦ ὑρανοῦ III. Fug. 17. 374.

ὕρη II. 1. Ver. Hist. 5. 73.

ὗς. ὅτα μιγάλα III. Bacch. 2. 76. λαφράτιον τὰ ὦτα III. Calumn. 30. 159. τὰ ὦτα κηρῷ φραξάμβος I. Nigr. 19. 57.

ὕτι τι I. Merc. Cond. 5. 658. ὕτι χίμαιρα III. Epigr. 24. 681.

ὑτὶς I. Cat. 14. 636. ὕτε II. Salt. 85. 315.

ὕτος I. Pisc. 32. 600. ὕτος ἐκεῖνος I. Somn. 11. 16. ὅτι ὕτος μὲ I. D. Deor. XXVI. 1. 280. εἰ δὴ ὑτός ἐστι II. Q. Hist. 35. 47. τοῦτο I. Pisc. 24. 594. κὴ τοῦτο I. Scyth. 8. 868. τοῦτο τοῖς vide notas III. Dem. Enc. 37. 518. & 519. κὴ τοῦτό ἐστι II. Icar. 14. 768. τοῦτο —ἴχων I. Prom. 11. 194. τοῦτο μὲ, τοῦτο δὲ III. Char. 7. 623. τοῦτο ἡμᾶς II. Tox. 37. 545. εἰς τοῦτο F. G. vult τοῦτον, male, III. Char. 18. 628. ταύτη τοι aliqua hujusmodi via I. Nigr. 23. 62. τοῦτον II. Bis Acc. 27. 824. ταύτῃ I. Merc. Cond. 6. 660. ὦ ὕτος II. Tyr. 18. 154. πρὸς ταῦτα κὴ τὰ τοιαῦτα II. Alex. 17. 224. τούτοις γε μὴν II. Amor. 21. 421.

ὑτοσὶ II. Eun. 10. 358. ὑτοσὶ μὲ, ὅτι Κίρβερός ἐστι, οἶδα I. D. Mort. XX. 1. 412. & 413.

ὕτω I. Herm. 27. 766. II. Gymn. 16. 894. ὕτω δὴ κὴ I. Prom. 13. 196. ὕτω — ἴμελλες I. Harm. 3. 854. ὕτω ῥᾷστον II. Tyr. 15. 153. ὕτω καί μοι &c. I. Herm. 55. 794. & 795.

ὕτως I. Tim. 36. 148. I. Herm. 48. 789. ὕτως ὅλος ib. 2. 740. ὕτως F. Br. vult ὕτος I. Tim. 33. 146.

οὐχ ὅπως II. Abd. 18. 175. οὐχ ὡς. vid. ad III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura in ὑ, & σὸς.

ὀφελῶ. μήγα ὄφελος I. Tim. 50. 163.

ὀφθαλμικὸς I. Nigr. 2. 40.

ὀφθαλμός. τὸ πάθος τὸ σὺ τοῦ ὀφθαλμῦ I. Nigr. 3. 43. τῦ ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον II. Q. Hist. 38. 50. ὀφθαλμοὶ βασιλέως I. Merc. Cond. 29. 688. ὀφθαλμῶν ὑποδιδυκότων I. Tim. 17. 128. τῦ ὀφθαλμῶν τὸ ὑγρὸν &c. II. Imag. 6. 463. & 464. ὅτε ὀφθαλμῶν ἀκριβέστερα II. Q. Hist. 29. 38. ὁ γὰ ἀσίλγειος κὴ δι' ὅτου κὴ δι' ὀφθαλμῶν κὴ παθαχόθεν εἰσδύεται — ὁ τῦ ἀσίμων θαυμάτων κανών, ὁ ἀφ' τῦ αἰσθητηρίου τῦ ὀφθαλμῶν ἐς τὰ ἄκοιτ, ὥσπερ ἀφ' τινων θυρίδων τὰ λεπτὰ ἐκτεισάγυσι I. Nigr. 16. 54. τοῖς ὀφθαλμοῖς II. Asin. 48. 616. σὺ ὀφθαλμοῖς II. Phal. Pr. 5. 192. II. Alex. 39. 245.

ὀχέω. ἐπὶ δὲ τ' ἐλπίδος ὀχούμβοι ταύτης I. Prom. 6. 32.

ὄχημα II. Demon. 24. 385. ἐπιβαίνειν τῦ ὀχήματος I. Somn. 15. 20. Empedoclis Parmenidis aliorumque carmina λόγοι εἰσὶ κεχαραγμένοι ὥσπερ ποιηταῖς, ὥσπερ ὄχημα, τ' ὄγκου, κὴ τὸ μίτρου, ὗς τὸ πεῖσον ἀφοβύγωσι I. Prom. 6. 32. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λαμπροῦ ὀχήματος τ' φήμης πορευόμβος δήμου τὰς ὁδοὺς I. Somn. 15. 20. κατέβη ἀπὸ τ' μίτρου, ὥσπερ ὀχημώσων ὁ Ἰσφιὰς I. Prom. 6. 32.

ὀχλῶ ἀκολούθων I. Nigr. 13. 51.

ὄψιος. περὶ δείλην ὀψίαν ἐπανάγας II. Gall. 22. 735.

ὄψις I. D. Mort. XXVII. 3. 439. σὸ ὄψει δὲ πάντων I. Vit. Auct. 10. 550. ἐνδεῖ τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 2. 289.

ὀψιποιὸς I. Nigr. 24. 63.

II.

Πάθος. ἐκ τῦ πάθει I. D. Deor. XXV. 3. 280.

ὁ Παιανιεὺς III. Rhet. Pr. 21. 23.

παιδαγωγὸς II. Par. 2. 838.
παιδάριον. τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν I. Halc. 4. 180.
παιδεία. παιδείας πέρι II. Imag. 16. 475.
παιδεία. παιδείαν II. Salt. 23. 281.
παιδερασταῖν δὲ ἐφιέσθω &c. II. Amor. 51. 454.
παιδεύω. δημοσίᾳ πεπαιδευμένος I. Nigr. 13. 53. τοῖς παιδευομένοις I. Somn. 12. 16.
παιδιά. παιδιᾶς II. Amor. 1. 396.
παιδικὰ (τὰ) I. Nigr. 6. 44. ἐκ παιδικῶν τίμιος I. Tim. 22. 132.
παιδίον ἰδαῖον I. D. Deor. V. 2. 213. ἀναφέρειν ὥσπερ παιδίᾳ τὰ πεπαυμένα I. Somn. 4. 7. τὰ παιδία παρασκάμμῳ III. Philopſ. 5. 33.
παιδισκάριον. ὑπὸ δὲ τῆ τυχόντος παιδισκαρίῳ I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
παιδοποιΐα I. Somn. 17. 22.
παιδότριψ I. Tim. 14. 124. παιδοτρίβας vide notas III. Ep. Sat. 8. 390.
παίζω. ἔπαιζε δὲ ἄρα τι τῆ κήμωνα δαιμόνιον ὃ κὴ τὰ ἄλλα χλεύην ὡς ἐκίπαν τὰ ἀνθρώπεια ἐ παιδιὰν ποιῆται I. Nigr. 20. 58. παίζειν ἔχων II. Icar. 24. 780. παίζειν τὰ τῆ ἀνθρώπων I. Nigr. 20. 58.
Παιήων I. D. Deor. XIII. 2. 237.
παῖς I. Sacr. 11. 534. παιδὶ πλησιάζειν II. 2. Ver. Hiſt. 28. 125. ὦ παῖ II. Salt. 67. 304. ὦ παῖ λίγων I. Herm. 55. 796. γραφίων παῖδες I. Zeux. 5. 843. οἱ Ῥωμαίων παῖδες I. Nigr. 30. 69. ἐκ παίδων II. Tox. 27. 536. ἐν παισὶν ἦν I. Nec. 3. 458. & 459. παῖδας ἀναφαίνειν I. Nigr. 3. 41. ἡ παῖς I. D. Mar. IX. 1. 310.
παίω I. Nigr. 27. 67.
Πακάτη. κατὰ τὴν Πακάτην II. Imag. 7. 465.
παλάθη τῆ καρικῶν I. Vit. Auct. 19. 558. παλάθη ἰχάδων I. Piſc. 41. 609.
πάλαι. ἦν τοίνυν πάλαι I. Prom. 12. 194. τῷ πάλαι I. Tim. 32. 145. τῆ πάλαι III. Hipp. 1. 66. πάλαι ῥιζῶν II. Amor. 34. 434. & 435.
παλαιγικός. παλαισικὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
Παλαμήδης I. Jud. Voc. 5. 88. I. Nec. 18. 481.
παλιγγενεσία III. Muſc. Enc. 7. 96.
πάλιν τι ἰχ' III. Ocyp. p. 668.
πάλιν T. H. mavult πάλαι I. Cont. 1. 491. κὴ πάλιν II. Alex. 40. 247.
παλλακίδας ἐ τὰς γυναῖκας II. Tox. 39. 548.
παμμιγέθης I. Cont. 20. 517.
πάμπολυς. πάμπολλα al. πάντοθεν I. Somn. 8. 12.
ὁ Πὰν ἐκεῖνος I. D. Deor. IV. 1. 208. τῷ Πανὶ τοῦτο ἀναθεῖναι I. Tim. 42. 154.
Παναθηναῖα I. Merc. Cond. 37. 696.
πανάρμοστος III. Fug. 30. 382.
Πάνδημος III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. πρὸς Πανδήμους III. Pſeudol. 11. 170. & 171. τῆ Πανδήμῳ III. D. Meret. VII. 294. ἐν τὴν Πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
πανήγυρις τῆ Ὀλυμπίων I. Herod. 7. 836.
παυλώσεως II. Tox. 24. 533.
παυοπλία. τὰς παυοπλίας II. Gymn. 32. 912.
παυοργία. ἐν τῆ πανουργίᾳ I. D. Deor. VII. 1. 220.
παυτυχία. παυτυχίαι σωρηδὸν προεκομίζοντο — σωωδεδμένων δραάτων φορμηδὸν — ἁρμαμάξαις ϛοιχηδὸν ὑπὸ μίαν ὄψιν I. Tim. 3. 105.
πάντως II. Par. 53. 877.
πάνυ. ὁ πάνυ μορφὴς εὐφυῶς ἔχοντες I. Somn. 2. 4. ὁδὶ πάνυ καρτερῶς II. Q. Hiſt. 4. 5. ἐκ τοῦς πάνυ I. Somn. 2. 3.
παπαὶ, ὦ Ἑρμότιμε &c. I. Herm. 5. 744.
παρὰ I. Scyth. 1. 860. ib. 3. 862. παρ' ἐμοῦ I. Tim. 49. 162. παρ' αὐτοῦ &c. I. Nec. 6. 464. παρὰ αὐτοῦ II. Tox. 32. 540. παρ' αὐτῆς I. Piſc. 11. 579. παρὰ γὰρ ἐμοὶ I. Prom. 3. 28. παρ' ἑκάτερον II. Q. Hiſt. 10. 14. παρ' ἕνα II. Salt. 12. 274. παρὰ τοσοῦτον ἦλθον ἁλῶναι II. 2. Ver. Hiſt. 26. 123. παρὰ τὸ βίου I. Cat. 23. 644. παρ' Αἰγυπτίοισιν III. Dea Syr. 14. 461. ἐ μικρὸν τὰ παρὰ τοῖς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. παγαὶ δύο παρὰ ταῖς &c. II. 2. Ver. Hiſt. 33. 129. παρὰ & περὶ ſaepe confundi vide II. de Luct. 16. 929.
παραβάλλω I. Halc. 7. 182.
παραβλέπω. εἰ μὴ ἐγὼ παραβλέπω Μενίππως ὅλως vid. not. I. Nec. 1. 455.
παραβόλως ἀναρρίπτειν I. Herm. 28. 768.
παραβύω. παραβύσω πω I. Nec. 17. 480.
παραβύω. παραβυόμενος II. Imag. 13. 471.
παραγγέλλω I. Nigr. 34. 77. I. D. Deor. X. 1. 229. παραγγεῖλαι II. 1. Ver. Hiſt. 12. 79.
παράγγελμα I. pro Lapſ. 13. 736.
παραγίγνεται gloſſa videtur II. Bis Acc. 21. 817.
παραγκωνίζομαι I. Piſc. 34. 603.
παράγω. παρῆκται δὲ ἐκ τ' Ἡσιόδε I. Somn. 3. 6.
παράδειγμα προβήμενον II. Imag. 17. 477. παράδειγμα προσησαν I. Somn. 18. 23.
παραδόκιμοι ἱστορίαι II. Amor. 15. 414.
παραθεωρία I. Herod. 8. 838. & 839.
παράθυρον I. Nigr. 31. 74.
παραιτονία II. Q. Hiſt. 62. 68.
παράκαιρος. ἡ γὴ παράκαιρος ἡδονὴ τίκτει βλάβην I. Nigr. 31. 73.
παράκειμαι. παράκεται III. Dea Syr. 6. 454.
παράκλησις. διπλασίαν τὴν παράκλησιν I. Halc. 8. 184.
παρακρούω I. Cat. 1. 621.
παραλαμβάνω I. Nigr. 26. 66. I. Halc. 7. 182.
παραλείπω. μὴ τι παρίλιπεν II. Q. Hiſt. 38. 51.
παραμυθέομαι I. Prom. 3. 27. παραμυθεῖται τὰς συμφορὰς ib.
παρανοεῖν II. Abd. 30. 185.
παραπομπὰν I. Tim. 45. 159. παραπομπάσας III. Mort. Per. 16. 340.
παραμυθεῖσθαι I. Herm. 75. 818.
παραπαιδαγωγίαν. παραπαιδαγωγῶν ἐ συχαματίζειν τὴν πολιτείαν — πολλοὺς δὲ κὴ τὸ σχῆμα παραπαιδαγωγεῖ μὴ ἁμαρτάνειν ἁλῶ τὸ εὐξέλεγκτον I. Nigr. 12. 51.
παραπαίω II. Salt. 83. 314. δύο πρεσβύτα ξυνδιασάτα τῆ λήρῳ ἐ παραπαίειν I. Tim. 17. 128.
παρεπέμπω I. Nigr. 22. 61. παρεπεμπέτησαν III. Cronoſ. 17. 399. & 400.
παρεπλεῖν II. Par. 61. 882.
παραπολὺ I. Herm. 29. 770.
παρέρτομαι I. Merc. Cond. 26. 682. & 683.
παρέρρυη. παρερρύην λάθη III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
παρεσιτίαι II. Par. 37. 863.
παρέσιτος II. Lex. 6. 331.
παρισκαίομαι. τεθηγμένος παρισκαιομένους τοὺς λόγους II. Tox. 11. 517.
παρασύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
παρασύρω. καθάπερ ὑπὸ χειμάρρου παρασυρῶσι — ὡς ὑπὸ ῥύματος παρεσύρησαν I. Nigr. 16. 55.
παρατρέπω. παρατρέψει II. de Luct. 17. 930. & 931.
παραυτίκα. ἡ παραυτίκα χρεία I. Merc. Cond. 1. 653.

παρα-

παραφέρομαι. παραφερόμενον ὑπὸ θολεροῦ τινος χειμάρρου I. Herm. 86. 830.
παραχαράττω II. Demon. 5. 377.
πάρεδρος. θεᾷ παρέδρῳ III. Calumn. 17. 149. πάρεδροι II. Phal. Pr. 1. 187. παρέδρους Ἀπόλλωνος III. Electr. 4. 89.
πάρειμι. τὸ παρὸν εὖ θήσομαι I. Nec. 21. 484. & 485. τοῖς παροῦσιν III. Conv. 24. 436. ἡ πάντα τάδε παρέντας III. Char. 6. 620.
παρεισπίπτω. παρεισπιστέον Mſ. παρεὶς πιστὸν I. Jud. Voc. 11. 96. παρεισπεσοῦσαν III. Ep. Sat. 23. 405. & 406.
παρεισφθίνω. παρεισφθίνουσι III. Philopat. 12. 598.
πάρεργον I. Herod. 6. 836. εἰ μή τις ἄρα πάρεργον — τὰ θεῖα ἐν παρέργῳ τίθησι I. Tim. 4. 106.
παρέρχομαι. παρέρχεται εἰς τὸ δῆμον I. Prom. 6. 33. λέγεται οὗ' ἔν τινι χορηγίᾳ παρελθεῖν ἀκίτης ib. παρελθόντας vide not. III. Char. 19. 630.
παρέχω I. Nigr. 26. 66. παρέχον τότε I. D. Mort. XXVII. 7. 443. τῷ πρώτως παραχόρτι τὴν αἰτίαν ib. XXX. 2. 451.
παρθενεύω I. Tim. 13. 123. καλακλείσας παρθενεύει ib. 17. 127.
Παρθενῖοι III. Macrob. 15. 218.
Παρθενὸς III. Mort. Per. 14. 339.
παρίημι. εἰς τὰ πλήθη παριὼν I. Prom. 6. 33. τοῖς κωμῳδοῖς χορηγῶν παριοῦσι ib.
παρίστημι. τὸ δὲ παρισάμενον I. Cont. 13. 507. ὥσπερ σάμψος ἢ ὑακυνθίτης II. Salt. 84. 315.
παρίσωσις I. D. Mort. X. 10. 374.
πάροδος II. Alex. 48. 253. ἐν τῇ παρόδῳ I. Nigr. 33. 76. χαλῇ δὲ λογογραφῶν συνοχεῖς ἐποιεῖτο τὰς παρόδους I. Prom. 6. 33.
παροιμία. ἐν ταῖς παροιμίαις I. Somn. 3. 5.
παρολισθάνω II. Gall. 26. 742.
παροπτής. ὁ γὰρ παροπτὴς III. Philopat. 2. 586.
Παῤῥησιάδης I. Piſc. 19. 588.
παῤῥησιάζομαι. παῤῥησιασάμενον πᾶραν τῇ μητρὶ — βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ τοὺς παρὰ (*T. H.* vult legi πᾶρα) τῇ θύρᾳ παῤῥησιαζομένους I. Nigr. 30. 72.
παρῳδία II. Jup. Trag. 14. 657.
παρωθέω I. Piſc. 34. 602.
πᾶς I. Prom. 2. 187. πᾶς θνατὸς II. Amor. 41. 442. ὁ πᾶς ὕτος πλοῦτος III. Nav. 26. 264. τῷ παντος univerſi, hoc eſt mundi I. Nigr. 2. 41. παντὸς ἀπῆλθε II. Par. 5. 843. παντὸς μᾶλλον I. Halc. 2. 179. ἐκ παντὸς I. Nec. 4. 461. πάσης δὲ τίχνης II. Par. 13. 851. παντὶ al. Παπὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. πάντις *Gron.* vult πίντες III. Cron. 18. 400. πάντες οἱ περὶ παιδείαν ἔχοντες III. Macrob. 18. 220. πᾶσαι II. Amor. 19. 420. πάντα Edd. male πάντων I. Herm. 64. 806. πάντα καλαπίπτοντα II. Aſin. 22. 590. πάντων *Fl.* παρόντων melius III. D. Meret. IX. 302. & 303. ἢ πάντων I. Harm. 4. 857. ἐν μία πάντων I. Piſc. 13. 582. & ſeq. ἐπὶ πάντων ἐλθεῖν I. Herm. 64. 806. πασῶν ib. 45. 786. δὲς ἀφ' πασῶν I. Prom. 6. 34. πᾶσιν III. Philopſ. 22. 50. & 51. πάντα ἔκλαιε II. Aſin. 22. 588. & 589.
Paſſiva pro activis in nota ad πεπομφότι vide II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
πάσσω II. Q. Hiſt. 13. 18.
πάσχω. τί ἂν πάθοιμι; I. Prom. 7. 37. ἐπεπόνθειν II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. τοῖς πεπονθόσι φάσκουσι II. Phal. alt. 6. 202. τί ἂν πάθοις II. Gymn. 37. 918.
πάταγος. ἔξω τοῦ παταγοῦς τὸ ὀνομάτων I. Tim. 1. 100.
πατὴρ I. Prom. 5. 189. πατὴρ ἐμὸς — Γαῖος II. Aſin. 55. 622. & 623. εἰκὼν τοῦ τοῦ παῖδος ἀκμῆς (melius πάθους) II. Abd. 16. 172. τὸ πατέρα II. Alex. 56. 260. παῖδα σὺν ἐπιθυλεύσει I. Prom. 16. 199.
παῖδικῆς οὗ' ἀνάγκης II. Abd. 23. 179.
πατρὶς. παῖδας φύγοι III. Pat. Enc. 1. 229.
πατρῷος I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάτταλος. πρὸς πάτταλον II. Dem. 38. 388.
Παῦλος. ὁ δὲ Παῦλος, ὥσπερ ὑπότιμος γεωργὸς, πᾶσαν χθὲς ἐπέδραμε τὴν εἰκεμένην I. Somn. 15. 20.
Παύσων nomen pr. III. Dem. Enc. 23. 508.
παύω. ὦ, παῦε, παῦε, παραβαλοῦ τῷ κοπίῳ I. Nigr. 8. 47. ἔπαυσε I. Scyth. 2. 861. ἐδὴ παυσομένου μου, ἂν ὕδατι; I. D. Mort. II. 2. 336.
παχύδερμος I. Tim. 23. 136.
παχὺς I. Tim. 15. 126. παχὺς τὸν ἰὸν III. de Dipſ. 4. 237.
πέζα III. Tragop. p. 658.
Πειθὼ Περικλέης II. Amor. 29. 430.
πειθώ τις ἐπικάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
πείθω I. D. Deor. XX. 9. 260. πεπάκασι γὰρ III. Mort. Per. 13. 336. ὡς οὗ' ἐπείθη I. Somn. 9. 14. ἐπείθημεν *Solan.* vult ἐσπείθημεν ſed non opus II. Tox. 55. 560. τὰ μὴ τῇ ξένῃ αὐτὰ πεποιθότα I. Prom. 3. 28.
πεινάω. πεινῶν I. Nigr. 27. 67.
πεῖρα I. Jud. Voc. 3. 85. πείρας ἕνεκα II. Salt. 5. 269.
Πειραιεὺς III. Nav. 14. 258.
πειράω. πειρᾶν ad Venerem ſolicitare I. D. Deor. VI. 1. 217. καλαφρονήσας ἐπειράμεθα II. Icar. 4. 755.
Πελασγικὸν I. Piſc. 47. 615. II. Bis Acc. 9. 802.
πέλικος ἢ ναυπηγικὸν I. D. Mort. X. 9. 370.
Πελλαία II. Alex. 6. 215.
Πάλοψ III. Charid. 7. 622.
πέλτη. πέλτᾳ ἢ γέρρῳ I. Herm. 74. 816.
πέμπω. οἱ πέμποντες I. D. Mar. XV. 1. 324. πεμπομένη συνοχῶς II. Tox. 14. 521.
Πενελόπη. τὴν Ἰκαρίου λέγω Πενελόπην I. D. Deor. XXII. 1. 268.
πένης I. Nec. 14. 475.
πενθέω. ἔοικε πενθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πένθος ἀληθὲς I. Tim. 22. 135.
πενθεκαίδεκα I. Herm. 48. 790.
πεντήκοντα III. Macrob. 10. 214. πεντήκοντα ἑκατὸν I. Herm. 48. 791. τὸ τῶ πεντήκοντα νέον τόλον II. Salt. 52. 297. & 298.
πέρα τῆς ἐλπίδος I. Merc. Cond. 7. 663. πέρα τῆς μητρὸς II. Salt. 21. 280. III. Rhet. Pr. 10. 11.
πέρας μὲ &c. III. Dem. Enc. 5. 495. πέρας ἐδὼν II. Amor. 17. 417. τὸ πέρας cur in notis ſolicitetur neſcio III. Ocyp. p. 667.
Περδίκκας II. Q. Hiſt. 35. 47.
περὶ τὸ Περιγρίνου τελευτῆς III. Mort. Per. 1. 324. & 325.
Perfecti paſſivi terminationem in αται v. III. Dea Syr. 42. 482. & 483.
περὶ II. Jup. Trag. 22. 666. εὐτυχίας πέρι I. Herm. 20. 758. περὶ τὸ βίου I. Piſc. 25. 595. περὶ πόδα I. pro merc. Cond. 4. 711. περὶ τοὺς ξένους I. Scyth. 6. 866.
Περιάνδρου. ἄντου Περιάνδρου II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
περιαγωλίαν II. Bis Acc. 11. 804.
περιβάλλω I. Herm. 6. 745. περιβαλὲ — τὴν ἀράμβοι I. Zeux. 7. 844. περιβαλλοῦσι II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.

περιβλεπτ☞ I. Nigr. 21. 59.
περιορμοῦντες σφᾶς II. Bis Acc. 13. 806.
περιπέχομαι. περιελθὼν I. Nec. 7. 466.
περισσεῖαι II. Lex. 23. 348.
περίσχω. περισχημένου I. Tim. 31. 145.
περιτγίνομαι I. D. Mort. XX. 1. 412. I. Cont. 1. 491.
περίτημι. ἐς γαλεὸν περίτη τὰς γνάμας II. Q. Hist. 1. 2.
περιῆσας πορφύρεόν τι κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321.
περικαθίζομαι. περικαθεδόντες II. 1. Ver, Hist. 23. 88.
περικείρω. τοὺς πλοκάμους περικειράμε☞ I. Tim. 4. 107.
Περικλῆς Ὀλύμπι☞ Ἥρατ', ἐρώντα, συνοικοῦντα τὴν Ἑλλάδα. I. Nigr. 7. 46. Περικλῆς I. Jud. Voc. 7. 91.
Περίλα☞ II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι I. Prom. 10. 193.
περιόδ☞. ἰατροῖς παρέχουσιν ἀφορμὰς περιόδων I. Nigr. 22. 61.
περιρρέω. ἰλικίδα περιρρέουσα III. D. Meret. VI. 293.
περιουσία. ἐκ περιουσίας I. Pisc. 9. 579.
Περίπατ☞. οἱ Περιπάτῳ II. Icar. 21. 776.
περιπέρα I. Zeux. 10. 848. I. Pisc. 51. 618.
περιπίπτομαι I. Cont. 22. 519.
περίπτω. μὴ περίπτῃς σεαυτῷ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περιστιρόω II. Q. Hist. 29. 39. περιεστιρῶσθαι III. de Dipl. 6. 238.
περιστοῦδες☞ I. D. Deor. XX. 14. 264.
περιτέμνω. οἷας περιτεμνίμεν I. Nigr. 9. 49.
περιττός. οἱ περιττά με λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398.
περιχρίει ὑάλῳ II. de Luct. 21. 932. & 933.
Περσεφόνεια ἑορτὴ I. Nec. 9. 469.
Πέρσης. ὡς Πέρσαις νόμ☞ — Πέρσαι τοὺς βασιλῆς ἑαυτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι· καὶ οἱ μὲ ἴσοι ἀλλήλοις καὶ φιλοῦσι, καὶ δὴ ταπεινότεροι τῶν παρ' ἑαυτοῖς μείζονα μόνον τυγχάνουσι I. Nigr. 21. 59. κατὰ τοὺς Περσῶν τοῦτο ☾ Ἀστερίου νόμους I. Sacr. 5. 530.
Περσίδης II. Alex. 11. 218.
πέτομαι. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτομ☞ III. Mort. Per. 40. 360.
πέτρα I. Tim. 26. 139. I. Merc. Cond. 5. 660. πέτρας γεωργοῦμεν II. Phal. alt. 8. 204. λευκάδα πέτρην III. Philopat. 21. 609.
πεύκη. πεύκησιν ὑλαμυκῆροις I. Somn. 17. 21.
πεφυλαγμέν☞ III. Philopf. 6. 34. & 35.
πηγὴ ἐπώνυμ☞ I. D. Mar. VI. 3. 304. πηγὴν II. Alex. 14. 222.
πηδάλιον. τὸ πηδαλίων II. Tox. 6. 512.
πηλίκ☞. πηλίκου ποτὲ ἐγενόμεν III. Dem. Enc. 5. 494.
Πήλιον. εἶτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ &c. I. Cont. 3. 495.
πηλὸς I. Merc. Cond. 17. 673. πηλὸς ὁ τῶ χυτρίων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν κεροπλάθων, καὶ πηλὸς ὁ τῶ πλινθυργῶν I. Prom. 1. 24. ἄδην Προμηθέ☞, ἄδην πηλοῦ ib. 2. 26. ἐκ πηλῷ ὕστ' γε &c. II. Gymn. 2. 884. differentiam πηλὸν inter & βόρβορον vide I. Prom. 1. 24.
πηνίκη coma mentita. III. D. Meret. V. 290.
πήρα. ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημέ☞ I. Vit. Auct. 7. 547.
πηρὴ I. Pisc. 1. 570.
πηρόω I. Nigr. 34. 77.
πῆχυς I. D. Deor. XII. 1. 232. πήχεις III. Rhet. Pr. 6. 6. ἅλμ τῷ πήχει βασιλικῷ I. Cat. 16. 639. πηχέων ἓξ II. 2. Ver. Hist. 37. 132. τῷ αὐτῷ πήχει μετροῦντες II. Q. Hist. 5. 7.
πιθανός. ἐξευτυχήσας πιθανὸν ὅτα τὸν πρᾶξιν ὑπὸ δίκης — ὦ. τὸ πιθανὸν δικῆ τοῖς ξυγγράψασιν Ἀλέξανδρος, ὃς ☾ ταῦτα ἂν πράξας &c. I. Tim. 2. 102. II. Jup. Trag. 27. 672. III. Bacch. 2. 77.
πίλ☞ I. Nec. 1. 456. ib. 8. 467.
πινάκιον τῶ λόγ γεωμετρίας χρωμάτων I. Nigr. 2. 40.
πινακὸς. τῶ ἰσθῖτ☞ τὸ πινακὸν I. Somn. 8. 11.
Πίνδαρ☞. τῶ Πινδάρ II. Icar. 27. 785.
πίνω I. Merc. Cond. 26. 685. οἱ μὴ ἔσθειν ἴσασι III. Column. 16. 146. τὰ μύρα πίνοντας I. Nigr. 31. 73. πίνετε τὸ ἀθανασίας I. D. Deor. IV. 5. 212. πίνομέν☞ τῇ ἐλευθερίᾳ II. 2. Ver. Hist. 7. 109.
πικράσκω. ἰδίως ἂν εἰρήσεται πικραίνζ I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
πίπτω. τὸ πίπτον τῆ μύτρᾳ I. Tim. 1. 99. ἐπὶ κιφαλὴν, πίπτοντα ib. 44. 157. πίπτοντων ὀφρῦς &c. III. Philopat. 28. 617.
Πίσαι☞ I. Sacr. 11. 534.
πιστὰν I. Cont. 22. 519. ἐπίστευον ἀρίστης ἄσθμας εἶναι I. Scyth. 8. 868. χρὴ πιστεύειν τοῖς ζωγράφοις I. Prom. 5. 31. πιστευτέα pro πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πίστις. ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως III. Mort. Per. 13. 338.
πίττα ὀπόπαν☞ II. Gall. 24. 739. ἐκ πίττης Βριττίας II. Alex. 21. 228.
πιττοῦν II. Lex. 11. 333. vel potius 337. πιττοῦνζ III. Rhet. Pr. 23. 24. πιπιττωμένοι τὰ σκέλη I. Merc. Cond. 33. 691.
Πιτυοκάμπης. Πιτυοκάμπαι ἢ τραγίλαφοι I. Prom. 7. 36.
πίτυς v. notas III. Tragop. p. 662. I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. 273.
πίων. τοσαῦτα ταῦρον τι ἢ αἰγὸν πιότατα I. Tim. 9. 116.
πλάζομαι. ἐκ μέσου ἀλαζωνίας ☾ φιλοσοφίας πλάζεσθαι I. Prom. 5. 31.
πλαίσιον III. D. Meret. XIII. 315.
πλακοῦς I. Tim. 55. 170.
πλανάω. ἄλλως πλανώμενον I. Cont. 1. 488.
πλάξ. καθικέσζ πλακὸς I. Somn. 3. 5. πλάκες λίθιναι ib.
πλάσμα. χρυσᾶ τὰ πλάσματα I. Prom. 1. 25.
πλάσσω I. Prom. 2. 187.
αἱ Πλαταιαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20. Πλαταιαῖς III. Epigr. 21. 680.
πλατάνις☞ II. Amor. 31. 431.
πλατὺς I. Jud. Voc. 7. 91.
Πλάτων I. Pisc. 2. 571. Πλάτων θαυμασὸς I. pro Lapf. 4. 728. Πλάτων ἱερὸς II. Amor. 24. 424. Πλάτων μέμνηται I. pro Lapf. 6. 733.
πλίθριον III. Mort. Per. 31. 352.
πλεκτάνη. τῶ λόγων πλεκτάνας I. Vit. Auct. 22. 562. κατὰ τὰς πλεκτάνας I. D. Mar. IV. 3. 299.
πλέον. Vide πολύς.
Pleonasmus pronom. & artic. I. D. Mar. III. 1. 296. II. Phal. Pr. 11. 199. II. de Luct. 2. 922. Particulae ἢ III. Nav. 1. 246. verbi φὴμι III. Mort. Per. 25. 348.
πλέω. σωζέτω τοὺς πλέοντας I. D. Deor. IV. 1. 208. τῇ πλεούσῃ I. Herm. 28. 769. πλεύσας οἴκαδε ἐκ τ' Καρίας I. Herod. 1. 832.
πλέως λιμοῦ I. Merc. Cond. 17. 672.
πλεγή. πλεγὴν λαμβάνων I. Tim. 52. 169. πλεγῶν Ὁμηρικῶν I. Merc. Cond. 8. 664. πλεγὰς λαβὼν II. Jup. Trag. 52. 700.
πλεῖ☞ πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλημμελέω. ἐδὲν ἐπλημμέλησε II. pro Imag. 12. 491.
πλὴν ἀλλὰ μετριότη☞ II. Q. Hist. 16. 24.

πλη-

πλαρομώτων II. 2. Ver. Hist. 37. 133.
πλησίον τῶ Καστίου πυλῶν I. Prom. 4. 188.
πλήσσω. ἀεὶ πληγήσεσθ προσδυκῶν I. Somn. 9. 13.
πλόθ@ I. Cont. 11. 505.
πλωθυργὸς I. Prom. 1. 24.
πλοῖον. τὸ πλοῖον ἀναλυσάσθης II. 2. Ver. Hist. 2. 105.
πλόπαμ@. τοὺς πλοκάμους ἀβακηφόρους I. Tim. 4. 107. Pluralem pro Duali in ἐκεῖνοι ἴγκρυψαν vide III. de Domo 23. 203.
πλουσί@ ϗ αὐτὸς ἂν I. D. Mort. XI. 1. 376. ἐπὶ τὰς τῶ πλουσίου ἐφοίτα θύρας I. Nigr. 22. 61. Plusquam perfecti in plur. rariorem terminat. vide in ἐδιδάκεσαν III. Conv. 12. 427.
πλουτέω. πολλοὶ πλουτοῦσι, ἀλλ' ἐκεῖνα αὐτὰ ξυλλεξάμενοι I. Nigr. 1. 37. ἀφ' ὧ πλουτῶ ib. 23. 62. ὅτι μὲν οὖν ὅτι πλουτῶ I. Prom. 1. 25. οἷς ἔξῶν πλουτῶ, ἀναλόγοντας III. de Elect. 3. 88.
προσαγορεύω. Θετταλικῶς προσαγορεύειν ἑκάστης ἡμέρας τοὺς πλουτοῦντάς τι ϗ δυναμένους ἐν ταῖς πόλεσι I. Nigr. 22. 61.
πλουτοδότης I. Tim. 21. 131.
πλοῦτ@ I. Nigr. 4. 42. ἐφόδιον παιδείας ὁ πλοῦτ@ I. Somn. 1. 2. Πλούτε I. Herm. 9. 748. εἰς Πλούτε III. Epigr. Omiss. 692. ϗ Πλούτης II. Tox. 45. 552. Πλούτων I. D. Mort. V. 1. 343. ib. XXIII. 1. 426. Πλούτων ἐθρέψατο III. Tragop. p. 651. τὴν Πλούτων@ ἀρχὴν ζημιοῦν I. Cont. 2. 492.
πνεῦμα. τῶ πνεύματος κατιόντος II. 2. Ver. Hist. 37. 131.
πνεθσιούς. ἐὰν ἔτι πνεθσιοὺς ὀνομάζομεν III. Rhet. Pr. 24. 26.
πόθεν ἴσχυν ἐκεῖν@ τοσοῦτον γίλωτα III. Mort. Per. 45. 364. πόθεν ἦν — τί δ' ἔν, ἱρεσιά μοι ῥύσακ; πόθεν; — πόθεν, ἀπὸ τινος μίμης· ἢ μετ' ὑποπτίσεως αὖτὶ τῶ ὅτι I. Tim. 8. 115.
ποιέω. ποιεῖς κολάζων I. D. Mort. XXX. 3. 454. ὅρκια ποήσεσθαι I. Tim. 9. 116. ὅτου δὲ τί ποιήσεσθαι ἡμῶν I. D. Deor. XXVI. 2. 287. ποιήσεσθαι II. Abd. 17. 174. ποιήσειν ἄν τις I. Vit. Auct. 10. 551. ποιεῖ Edd. priores, sed nunc ποιεῖ III. de Domo 17. 199. τί γὰρ χρὴ ποιῶ; quid enim facias? I. D. Deor. VIII. 1. 225. ὅμοιόν τι τῶ Προμηθῆ πεποιηκὸς I. Prom. 7. 34. πρὸς οὐδὲν αἰσθητὸν ποιήσας I. Somn. 8. 11. ἐπεποίητο ἂν II. Jup. Trag. 11. 653. γελοῖον γάρ, ὑπὲρ τοιούτε ῥήτορ@ ἐμοὶ ποιοῦς τοὺς λόγους I. Nigr. 9. 49. κεφάλαιον πεποιημένη II. 2. Ver. Hist. 33. 129. πεποιημένων act. II. Salt. 21. 280. ῥήτορα ποιήσας III. Philopat. 22. 611.
ποιημάτιον. ὄρνιθας ποιημάτια III. Philopat. 13. 598.
ποιητὴς III. Epigr. 25. 682.
ποιμενικός. κατὰ τὸ ποιμενικὸν λόγον I. Prom. 13. 195.
ποιμήτρια III. Musc. Enc. 11. 98.
ποικίλ@ II. Lex. 9. 334. ποικίλ@ ταῦρ@ III. Deor. Conc. 10. 533. ποικίλη ἐσθῆτι. ποικίλα ἐνδὺς I. Nigr. 13. 51.
ποιμήν. ἐπὶ τῶ ποιμένι II. Amor. 42. 444.
ποινή. ποινὰς ϗ Ἐριννύας I. Nec. 9. 469. Ὀρέστου ἐποινολόησας ποινὰς &c. II. Amor. 47. 450.
ποῖ@. ποῖα δή τις I. D. Deor. XX. 14. 264. τὸ ποῖον I. Tim. 29. 143.
ποιότης. αἱ ποιότητες ἀσώματοι I. Nigr. 11. 50.
πολεμῶ I. Prom. 16. 199.
πολέμι@. πολεμίοις II. Alex. 4. 210.
πόλεμ@ I. Nec. 3. 459. ὁ πόλεμ@ ἀπάντων πατὴρ II. Q. Hist. 2. 4.
πολιὰ II. Amor. 12. 409. ὦ πολιὰς I. Pisc. 21. 591.
πολιορκίας χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. καθάπερ ἐν πολιορκίᾳ III. Calumn. 19. 150.
πόλις. ἡ πόλις II. Phal. Pr. 3. 189. πόλις σύμπασα τῶ Ἀθηναίων II. Q. Hist. 38. 51. πόλις ἐν Ἰταλίᾳ II. Salt. 32. 286. πόλει III. Dea Syr. 60. 490. εἰς τὴν ἐν τῇ πόλει μάχην II. Par. 43. 866. & 867. ϗ πόλιν v. notam III. Dea Syr. 18. 466. πρὸ τῶ πόλεων I. Cont. 22. 518. οὐ χρῶν ταῖς ἐν πόλεσι II. Q. Hist. 42. 56. πόλιας II. Astr. 23. 370.
πολίτευμα I. Prom. 15. 198.
πολίτης I. Tim. 49. 163.
πολιτικὸν III. Philopat. 19. 605. πολιτικῆς μορφὴν ἐδέλου II. Bis Acc. 34. 834.
πολίχνιον I. Jud. Voc. 7. 91.
πολιώδης II. Alex. 60. 264.
πολλάκις II. Q. Hist. 61. 67.
πολλὸν III. Dea Syr. 12. 458.
Πολυδάμας I. Herod. 8. 838.
Πολυδεύκη II. Dem. 24. 384.
πολυθήρι@ I. Nigr. 16. 56.
Πολυκλείτης. Πολυκλείτε ϗ τοῦτο ἔργον III. Philops. 18. 46. ὁ τῶ Πολυκλείτε κανὼν III. Mort. Per. 9. 330.
πολυμαθίας II. Salt. 33. 287.
πολυποσία II. Par. 16. 853.
πολύπους. I. D. Mar. IV. 2. 299. πολύποδα ὠμὸν I. Vit. Auct. 10. 551.
πολὺς. πολλοῦ I. Pisc. 48. 616. πολλὰ II. Par. 14. 852. ἀφ' πολλοῦ II. Alex. 12. 220. ὑ πρὸ πολλοῦ II. Tox. 12. 518. πολὺ λέγεις I. Vit. Auct. 26. 566. τὰ πολλὰ I. D. Mort. I. 2. 332. πολλὰ λοιδορῆσαι, — πολλὰ κατηγορῆσαι — τὰ πολλὰ ἐπισκῶψαι — πολλὰ καθαρῶσθαι ἀνδράσι πονηροῖς I. Prom. 6. 32. τῶ πολλῶν vide notam III. Cyn. 6. 542. & 543. τοῖς πολλοῖς vulgo, I. Nigr. 4. 42. τοὺς πολλοὺς II. Alex. 6. 214. πολλοὺς ϗ ἄλλους III. Hipp. 8. 74. πολλὰς μυριάδας &c. III. Epigr. Omiss. 690. πλέον II. Par. 45. 870. πλέον ἢ ἔλαττον II. Dem. 10. 378. πλείω II. Asin. 10. 577.
Πολύφραν@ II. pro Imag. 1. 484.
πολύτιμ@. πολύτιμος ὡς ἀληθῶς II. Jup. Trag. 8. 651.
πολύφιλ@ II. Tox. 37. 546.
πομπεῖον. τῶ πομπείου ἔχοντες ἐλικίαν I. Somn. 1. 1.
πομφόλυξ I. Cont. 19. 515.
πονέω. τῶ σώματι πονῶν I. Somn. 9. 12. πονεῖν ϗ πόνω I. Nigr. 33. 76.
πονηρὸς I. Herm. 10. 749.
πόνηρος ἀπαλλάττειν I. Merc. Cond. 23. 678.
πόν@. τῷ πόνῳ II. Bis Acc. 20. 815. πόνου πονηροῦ &c. II. Bis Acc. 21. 817.
πόντ@. εἰς βαθυπάτατα πόντου I. Tim. 26. 138. ἐς ϗ μέλανα πόντον III. Adv. Ind. 11. 108. & 109.
πόπανον I. Catap. 2. 623.
πορθμεῖον I. Cont. 10. 503. τὸ πορθμεῖον ὠθέμενοι naulum exspecta, I. D. Mort. XXII. 2. 424.
πορθμία II. de Luct. 10. 926.
πορπάω. ϗ τηνδὶ (ὠλένην) τὴν πόρπακον ἀσφαλῶς I. Somn. 9. 12.
πορρέω. ὑ πόρρω ϗ πόλιως I. Nigr. 26. 65.
πορφύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
πορφυρ@ κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. πορφύρεον κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321. πορφυροῦς πλόκαμ@ II. Salt. 41. 292.

πορφυρίς. ὁ τὴν πορφυρίδα ὑτοσί. I. D. Mort. X. 4. 365.
Ποσειδῶν I. D. Deor. XXI. 2. 268. Ποσειδῶν προσόψεως III. Deor. Conc. 14. 536.
πολαμὸς ἐν ὀλίγοισι μέγας I. Somn. 2. 4. ὑπερφερόμεθα ἐν τῷ πολαμῷ I. Nec. 9. 468. ἄνω τὸ πολαμοῦ I. pro merc. Cond. 1. 709. ἄνω πολαμῶν I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότε I. Merc. Cond. 39. 699.
πότ῀ vide notas III. D. Meret. V. 290. ὁ πότ῀ σωιπροτεῖτο II. Gall. 12. 720. & 721.
ποτὸν τὸ II. 1. Ver. Hist. 23. 89.
ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ποῦ σε II. Q. Hist. 10. 15.
πᾶς. ἐνδοῦναι ὀλίγον τῆ ποδὸς laxare parumper pedem, I. Cont. 3. 493. ἑ πλέον ποδὸς I. Nec. 17. 480. ἐπὶ πόδα αὐδὺς ὀπίσω χωρεῖν I. Scyth. 3. 863. περὶ πόδα II. Q. Hist. 14. 19. ἐκ ποδῶν ἢ χιρῶν III. Philopat. 11. 596. οἱ πόδες ἐς τὴν πράραν II. Iup. Trag. 47. 694. ἐκ ποδῶν II. pro Imag. 29. 507. ἐδὴς μέχρι ποδῶν II. Amor. 3. 400. ἐν ποσὶ ταῦτα κινῆται II. Q. Hist. 2. 3. τὸ δὲ ἐν ποσί μοι — ξυλίνης ἀφραγέλλης ἐν ποσὶ, contrar. ἐκ ποδῶν — I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ἐν ποσὶν ἀνιᾶσθαι ib. πρὸς πόδας III. Epigr. Omiss. 692.
πρᾶγμα I. pro merc. Cond. 11. 719. πρᾶγμα ὑπέφηκεν ἦν I. D. Mort. XXIII. 2. 427. ἢ τὸ πρᾶγμα ib. XXVI. 2. 436. τῷ πράγματ῀ ἀλγεινὴν v. notam III. Mort. Per. 3. 326. ἐκ τῷ πράγματ῀ I. Merc. Cond. 28. 686. μ῍ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26.
πρᾶξις. πράξεσι II. Alex. 30. 238.
Πραξιτέλης εὐχειρίας ὄντως ἐπαφρόδιτον II. Amor. 11. 408.
πρᾶός τε ἦν τὸ βάδισμα ἐν σιμοῖς, I. Somn. 8. 11. Ἀντίγονόν φασι δημοδικὸν ἢ πρᾶον γενέσθ῀ I. Nigr. 6. 44.
πράττω I. Nigr. 31. 72. πράττω dego, III. D. Meret. IX. 301. οἷς τι πράττεις I. Prom. 1. 24. ἔπραξεν ἐπ' αὐτοῖς II. Tox. 23. 532. τί πράττειν ἀνὴρ ἀλγεῖται; I. Pisc. 47. 614. ἀμείλει ἢ πράττειν ταῦτα διτίλη I. Nigr. 26. 65. ἀλγτελεῖ τὰ ἄριστα πράττειν I. Tim. 50. 163. τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται II. Asin. 39. 607. πραχθῆς al. πραχθεὶς I. Nigr. 8. 47. πραττόμενα χοὴ III. Charid. 23. 633. πραττομένων al. πραγμάτων I. Nigr. 9. 48.
πρίτω I. D. Deor. XX. 16. 266.
πρίσβος. πρίσβεις *Gesn.* πρισβείας corrigit III. Dem. Enc. 16. 503.
ὁ πρισβύτης III. Conv. 6. 422.
πρευμενὴς III. Tragop. p. 652.
Praepositionem ὡς ante τ῀ παῖδα excidisse putat *Gesn.* II. Lex. 3. 323.
Πρίαμ῀ ποδάρκης III. Tragop. p. 659.
Πρίαπ῀ II. Salt. 21. 279.
πρὶν ἢ I. Zeux. 10. 847. ἡ πρὶν ἀσχολία II. Amor. 16. 415. πρὶν αὐτὴν εἰς ὕραιον &c. III. Char. 6. 622. πρὶν ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 137.
Πρίσκ῀ II. Q. Hist. 20. 28.
πρό. ὡς πρὸ τῦ I. Prom. 4. 29.
προάγω. τὰ μὲν ἐς προηγμένα I. Vit. Auct. 21. 560. προάγοντα II. Gall. 8. 714.
προαιρέομαι II. Salt. 44. 294.
προαισθόμεν῀ III. Calumn. 23. 153.
προαρπάζω. προαρπάσαι I. D. Mar. XIII. 1. 320.
προαρπάσασα II. Bis Acc. 17. 811.
προβουλεύω I. Prom. 12. 195.
πρόγον῀. ἴμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν III. Nav. 3. 249.
προγράφω I. Tim. 51. 164. πρὸς τὰ προγεγραμμένα ὑποβλέποντες II. Q. Hist. 42. 56.
προδατεύω II. Abd. 11. 169.
προδιαβάλλω. προδιαβληθῆναι III. Philopat. 7. 593.
προδιδάσκω I. Cont. 7. 498.
πρόειμι. προϊόντας γάρ τινας I. Nigr. 34. 77.
προέλευσις. ἡ πομπὴ ἢ τὸ πέμπειν ἐπὶ θριαμβικῆς προελεύσεως I. Prom. 6. 33. μιᾶν ταύτην προέλευσιν ib. 32. ὅθεν ἢ πομπὴ ὁ θριαμβ῀, ὃν προέλευσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ ib. 33. προελεύσεως ποιεῖν τῷ βασιλεῖ ib.
προεξέρχομαι. ἢ δεῖ τινα προεξελθόντα ἀγγελχθῆναι τῷ δήμῳ τι μ῍ μικρὸν ὕψεται I. Prom. 6. 33.
προέρχομαι. ἔξω προελθεῖν — προελθεῖν ἐς ἀγορὰν — ὅτ' ἂν ἴσως προέλθοι I. Prom. 6. 33. τοσαύτην πέπτηκε ἐξ ἑνὸς ἤθους ἀλλοφύλου σφίσιν ἐπὶ τὴν θέαν προελθεῖν ib. ἐς ἐκκλησίαν καλούμεν῀ παρεσκεύατο προελθεῖν ib. τῷ ὑποκρίτῃ προερχομένῳ ib. προελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ib. ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα ἢ προελθὼν ib. ἐπὶ τὸ βῆμα τῷ Κάτων῀ προελθόντ῀ ib.
προίχω II. Q. Hist. 55. 64. προῦχεσα III. Conv. 41. 447.
προφυγμένους γὰρ πολλοὺς λόγων ἐποιήσατο II. Amor. 9. 407.
πρόθεσις. ἐὰν αἱ προθέσεις ὦσι προθέσιον ποιῇς I. Nigr. 27. 67.
προθεσμία I. Nigr. 27. 67. τ῀ προθεσμίας ἐνεστώσης II. 1. Ver. Hist. 36. 100.
προθορεῖν I. Prom. 4. 29.
πρόθυμα I. Somn. 3. 6.
προίημι. προϊέναι εἰς τὸ δημόσιον I. Prom. 6. 33.
προισώτων II. Phal. Pr. 3. 189.
προκαλέομαι I. Tim. 46. 160.
προκατάγω. προκαθαχθέντομαι I. Cat. 18. 640.
προκατακλίνω priore loco accumbere facio, I. D. Deor. XIII. 1. 235.
πρόκειμαι. πρόκειται I. Tim. 21. 132. II. de Luct. 3. 92. πρόκειται ἀγὼν II. Gymn. 15. 893. πρόκειτο δὲ σὺ μοῖραν ἐν πινάκιόν τι τ῀ λίθ῀ γεωμετρίας χρήμασιν καταγεγραμμένον I. Nigr. 2. 40.
προκόπτω. ἐπὶ τ῀ εἴς τι προκοπτόντων I. Somn. 3. 6. προκόψας III. Ocyp. p. 664.
προκρίνω. ἐμὲ δεῖ προκεκρῖσθ῀ I. D. Mort. XII. 1. 380.
πρόκωπ῀ III. de Domo 30. 206. & 207.
προλέγω. ἄμεινον τ῀ μαντεῖον τὸ μέλλον προλέγειν I. Somn. 10. 15.
προμήθεια ἐν τοῖς γράμμασιν I. Prom. 2. 26.
Προμηθεὺς I. Prom. 1. 23. & p. 185. Προμηθεὺς μ῍ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26. Προμηθεὺς ποικίλος, αἰολόμητις ib. 7. 37. Προμηθέως δὲ ἐδάμως ib. 14. 196. ἄδδω Προμηθ῀, ἄδδω Πηλοῦ ib. 2. 26.
προμυήσρια ἐν τυμφαγωγοῖς I. D. Deor. XX. 16. 266.
ὁ πρόνη῀ III. Dea Syr. 30. 476.
προνοίαι. τῷ μὲ λίθε προνοεῖν I. Somn. 13. 19.
πρόνοια. ἐκ προνοίας I. pro Lapf. 14. 737.
προτομεῖα II. Abd. 23. 179.
προξενεῖν. προξενήσεις I. Scyth. 7. 866.
πρόσδ῀. ἐξεμένειν δεῖ καταπιμπόμεν τ῀ προσδὸς τὸ σύνθημα I. Prom. 6. 33. τὴν πρόσδον alii τὴν πρόσοδον I. Somn. 9. 12. τὰ τέλη τὴν πρόσδον I. Prom. 6. 33. ὁ γὰρ ἐπ' ἀδήλοις τοῖς ἀδικήμασι ὁ λόγων ποιῆται τὴν πρόσδον ib. σωιπέδους δὲ τὰς προσόδους ποιεῖσθαι ib.
προσιμάζομαι II. Amor. 53. 456.

προσί-

προοίμιον. τὸ προοίμιον τ' Ἰνδικῆς ἤδη συντέτακται II. Q. Hist. 31. 42. τὰ δὲ ἄνω ☪ μισόγαια τ' μικρᾶς Ἀρμενίας εἰσὶ προοίμια I. Somn. 3. 6.

προοράω. τό, τι ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προσῴκα μᾶλιστα I. Somn. 10. 15. προεωρώμην δὲ &c. II. Abd. 160.

προπαρασκευάζω. προπαρεσκευασμένος al. male προπαρασκευασμένος, sed ego credo auctorem scripsisse προπαρασκευασάμενος II. Lex. 24. 348. προπαρεσκευασμένον II. Tyr. 21. 157.

προπάτωρ II. Abd. 4. 162. προπάτωρ τῷ ὀνόματι III. Mort. Per. 28. 351.

προπίμπω. ἡ προπέμψεις I. D. Mort. VI. 5. 354. τοὺς προπέμποντας II. Gall. 24. 738.

προπίνω. προπιόντες III. Cron. 18. 400.

προπομπία II. Amor. 18. 418.

Προποντίς. Προποντίδα III. Philopat. 3. 587.

προῤῥησις I. Sacr. 12. 535.

πρὸς I. Prom. 1. 23. I. pro merc. Cond. 1. 705. ἢ ἄλλα ποικίλα πρὸς I. Herm. 61. 801. & 802. πρὸς ἐμοῦ II. Bis Acc. 17. 812. πρὸς ἐμοῦ λέγεις e mea re narras, I. D. Deor. XX. 3. 254. πρὸς Ὁμήρου vide notam III. Dem. Enc. 4. 494. πρὸς αὐτὸν II. Alex. 4. 211. πρὸς ἅπ☪ ib. 19. 227. ᾠδὴν πρὸς ἅπ☪ I. Herm. 36. 777. παίζεις πρὸς μὲ ib. 19. 757. πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα &c. v. notas III. Calumn. 21. 151. & 152. πρὸς ἀπέχοντα τ' ἥλιον III. Mort. Per. 39. 359. ἑκάστη πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆγε II. 2. Ver. Hist. 46. 139. παῖς πρὸς αὐτὸν, ᾠδὴ πρὸς αὐτὴν, puer, ad illum, scil. comparatus, nihil ad illam, scil. si spectes & similium copiosa exempla vid. ad. I. Tim. 15. 125. πρὸς τοῦτ' ποδοῦ III. D. Meret. XIV. 321. πρὸς αὐτὸν II. Icar. 21. 777. πρὸς τ' ἀντιπάλων ἀγχόμενοι II. Gymn. 11. 890. πρὸς τινὰς II. 1. Ver. Hist. 2. 70.

προσάγω. πρὸς τὴν ἡδονὴν προσάγειν I. Somn. 1. 2. προσάξεταί με I. Herm. 53. 792. ᾗμιλλον τάχα μέντοι ☪ αὐτὸ τοῦτο προσάγειν αὐτοὺς I. Zeux. 2. 840.

προσαπατίθημι II. Jup. Trag. 1. 642.

προσάντης II. Q. Hist. 10. 14.

προσάπτω. προσάψασθαι τὴν ψυχὴν I. Nigr. 7. 45.

προσαρμόζω. προσήρμοσε τὰ χείλη I. D. Deor. V. 2. 214.

προσβολή. ἡ προσβολῇ II. Tox. 57. 561.

προσεικάζειν v. notas III. Cron. 11. 394.

προσείκω. ἡμῖν αὐτοῖς προσεοικότα I. Prom. 12. 195.

πρόσειμι. προσιόντες ἐν I. Zeux. 1. 839. τ' προσόντων II. Q. Hist. 35. 46.

προσελαύνω. προσήλαυνε τῷ Μυσωνίῳ III. Mort. Per. 18. 341.

προσέρχομαι. προσέρχεσθ' τῷ δήμῳ I. Prom. 6. 33. προσελθόντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.

προσέχω I. Nigr. 27. 67. I. Cat. 14. 637. μοὶ προσέχεις τ' νοῦν I. D. Deor. IV. 5. 212. προσέξεις II. Gymn. 17. 896.

πρόσηβ☪ τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. παῖς ὢν ὅπω πρόσηβ☪ ib. 2. πρόσηβ☪ κοῦρ☪ ib. 1. πρόσηβ☪ — τὴν ἡλικίαν idem est qui ἀντίπαις ib. γυμνὸν παιδίσκη πρόσηβ☪ ib. παῖδες πρόσηβοι ib.

προσηγορία. προσηγορίαν an πιοηγορίαν I. Pisc. 22. 592. τὰς προσηγορίας II. pro Imag. 27. 505.

προσημαίνω. προσημῆναι dicitur Jupiter per triplicem noctem τὴν ὑπερβολὴν τ' τῶ γιγνησομένῳ ῥάμης I. Somn. 17. 22.

πρόσθεν II. Q. Hist. 14. 20.

πρόσθετ☪ II. Alex. 3. 210.

προσίημι I. D. Mort. XXIII. 3. 428. προσήσω II. Phal. Pr. 14. 200.

προσκαλέω. προσκαλεσάμενος τ' Ἔρωτα I. D. Deor. VII. 3. 220. & 221.

προσκρούω. προσκρούσας — παρεῖχε II. Gall. 26. 743.

προσκυνέω. προσκυνείτωσαν v. notas III. Nav. 38. 272. προσκυνήσας II. Gall. 9. 714.

προσλαλιὰ I. Somn. 1. 1.

πρόσοδ☪. πρόσοδον ποιεῖσθ I. Prom. 6. 33. τὴν πρόσοδον ἀπογράψασθαι ib. τ' ἡδὺ βελῆς τ' ἐν Ἀρείῳ πάγῳ πρόσοδον ποιεμένης πρὸς τ' δῆμον ib. ὅτ' ἂν ἐδιήθιον προσόδων ib.

προσοικοῦν II. Alex. 9. 216.

προσομιλέω. προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις I. Somn. 11. 15.

προσοχὴ I. Nigr. 27. 67.

προσπαλαίω I. Cit. 13. 635.

προσπίπτω. προσπίπτων τ' Ἀχιλλέα II. Par. 46. 871.

προστύομαι I. D. Mort. XX. 2. 414.

προστύω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσάτης III. Mort. Per. 11. 333.

προσίθημι I. Pisc. 21. 591.

προστιθέναι II. Phal. Pr. 11. 198.

προσθέντες τῇ ἡδονῇ nunc exhibetur melius πεισθέντες II. Bis Acc. 20. 816.

προστυγχάνω. εἰ μή σοι προσέτυχον I. Nigr. 6. 44.

προσφίροσιας forsan προφίροσιας III. Dea Syr. 36. 481.

προσφιλοσοφέω I. Tim. 6. 110.

προσφοιτάω. προσπεφοιτηκότων III. Dem. Enc. 40. 520.

προσωπεῖον μεῖζον τ' ἐμαυτοῦ κιφωλῆς I. Nigr. 11. 59. προσωπείοις μεμιμημένοις III. Philops. 32. 58.

πρόσωπον. ἀτρίπτῳ τῷ προσώπῳ I. D. Mort. XXI. 1. 420. πρόσωπον ἀπατρίψας II. Amor. 19. 419. τὸ πρόσωπον τυψαμένη II. Asin. 14. 582.

προτέλειον I. Somn. 3. 6. προτέλεια I. Merc. Cond. 13. 669.

προτεραῖ☪ II. 1. Ver. Hist. 19. 85.

πρότερ☪. πρότερον, οἶμαι, χρὴ δ' I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ πρότερ☪ II. Amor. 9. 407. ὁ πρότερον ἔφη ῥηθῆν II. 1. Ver. Hist. 33. 96. & 97. προτέρᾳ ἐπιχειρήσασθαι III. Calumn. 26. 157.

προτίθημι. προθεῖναι II. pro Imag. 5. 486. προθέμενον II. Imag. 17. 477. προθέμενον ἅπαντα εἰς μέσον &c. I. Herm. 64. 805.

πρότον☪ II. Jup. Trag. 47. 694.

προτύπωμα ἑαυτῷ προτιθέναι Σωκράτην I. Somn. 18. 23.

προφανῶς II. Alex. 53. 257.

προφήτης I. Vit. Auct. 8. 548. III. Philopat. 5. 591. οἱ τ' Ἀμμωνίων προφῆται I. D. Mort. XIII. 1. 391.

προφητικὸς II. Alex. 60. 264.

πρύμνα. αἱ λοιπαὶ πρύμναι κρυσάμμαι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.

Πρυτάνειον I. Prom. 4. 188.

πρυτανεύω. ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε III. Deor. Conc. 14. 536.

πράρας ἐπιμελητὴς II. Jup. Trag. 49. 697.

πραϊλαγωνιστὴς III. Calumn. 7. 134.

πρωτεῖον I. Tim. 55. 172.

Πρωτεὺς III. Mort. Per. 1. 325.

πρῶτ☪ II. Amor. 20. 420. I. pro Lapf. 3. 727. ἐκ πρώτης II. Alex. 11. 219. ὁ μὲ πρῶτ☪ I. Merc. Cond. 37. 696. τῷ πρώτῳ χρησῷ ☪ ὀξίῳ ἐντυχὼν I. Herm. 58. 798.

πρῶ-

πρῶτον I. pro Lapſ. 13. 736. πρῶτον μ̃ II. Bis Acc. 26. 823. πρῶτον μὴ I. pro Lapſ. 2. 726. ἐχὶ πρῶτον μ̃ II. Par. 49. 873. πρῶτα II. Q. Hiſt. 48. 59. τὰ πρῶτα I. Tim. 55. 172. Ἀθηναίων τὰ πρῶτα ib. 35. 147. πρώτων II. Q. Hiſt. 38. 52.
πταῖσμα. ὑπὲρ τῦ πταίσματ☞ I. pro Lapſ. 1. 724.
πτερόεις I. Piſc. 35. 604.
πτερόω. ἐπτέρωται ὑ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις III. Muſc. Enc. 1. 91.
Πτολεμαῖ☞ III. Calumn. 3. 128. Πτολεμαίῳ III. Hipp. 2. 67. III. Calumn. 16. 146. πρὸς Πτολεμαῖον ib. 2. 127. τῦ τ̃ Πτολεμαίων νεὼ III. Dem. Enc. 2. 492.
πτολίεθρον. ὄφρα τ' Ἀχαιοὶ Τρώων εἰπέρσωσ' εὐκαιόμβοια πτολίεθρον I. Somn. 9. 14.
πτύω. ἐς τ̃ κάλπον πτύσας I. pro merc. Cond. 6. 714.
πυγή. ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος III. Mort. Per. 9. 331.
Πυθαγόρας, ψυχὴ Πυθαγόρα II. Alex. 40. 246. ἢ Πυθαγόρα II. Gail. 4. 709.
πυθέα III. Dem. Enc. 15. 503.
πυθμήν. τῦ πυθμῆ☞ στέγειν ὑ δυναμένῳ I. D. Mort. XI. 4. 379.
Πυθοῖ. Πυθοῖ III. Adv. Ind. 8. 107.
πύλη. πάσαις πόλαις τὴν ἡδονὴν παιδεύχασ I. Nigr. 16. 54. πύλαι Solan. dicit, lege πόλαι II. 2. Ver. Hiſt. 32. 128. & 129. πύλαι πᾶσαι μονόξυλοι ib. 11. 110.
Πύλον ἔχομεν v. notas III. Dem. Enc. 35. 516. & 517.
πυλὼν I. Nec. 12. 473. πυλὼν ὑψηλὸς III. Hipp. 5. 70.
πυλωρέω I. D. Mort. XX. 1. 413.
πυνθάνῃ ; II. Aſin. 2. 569. πύσεις πυνθάνεσθ☞ II. Alex. 32. 241.
πῦρ. καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τ̃ χειρῶν ἀπορρίπτοῦντες I. Tim. 12. 120. ὑπὸ τῦ πυρὸς ἀπεκάησαντο II. Tox. 61. 565. τὸ πῦρ ἴκλειψας I. D. Deor. I. 1. 204.
πυργίον I. Tim. 42. 154.
πυρίταιν I. Scyth. 2. 862.
πυρὶτὸ καύσων☞ σφοδρότερ☞ III. Philopſ. 25. 52. πυρετῶ ἰχόμενοι ib. 20. 48.
πυρέττω II. Q. Hiſt. 1. 1.
πυρὶ ἰνιᾶσι III. Dea Syr. 49. 486.
Πυῤῥίας I. Vit. Auct. 27. 567. Πυῤῥίᾳ I. Tim. 22. 132.
πυῤῥιχίζω I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρὸς I. Nigr. 7. 46.
πω. ἐχ ἑώρακέ πω, v. notas III. de Dom. 25. 204.
πώγων. εἰ βαθὺ πώγωνι I. Merc. Cond. 12. 667. πώγωνα βαθὺν I. Piſc. 40. 608. ἐκπετάσας τ̃ πώγωνα I. Tim. 54. 169. & 170. πώγωνα βαθὺν καθείρ☞ III. Philopſ. 5. 33.
πῶς II. Jup. Trag. 42. 690. III. Mort. Per. 5. 328. πῶς δ̔' ὅν al. ὅπως γοῦν I. D. Mar. VIII. 1. 308. οἱ μ̃ γὰρ ὁμοιάζονται συγγενεῖς — πῶς δ̔ ἢ πόθεν ; I. Tim. 2. 103. ὅτ☞ ζῶν μ̃ ὐδὲ ὀβολὸν ἔδωκε τῷ Σίμωνι· πῶς γὰρ ; ὃς ὐδ̔ αὐτὸς ἤπτετο τ̃ χρημάτων ib. 102. πῶς ὅν &c. I. D. Deor. II. 2. 207. μέλει δ̔ σοι πῶς ἀπίωμεν ; II. Tyr. 131. 151.

P.

Ῥάδ☞ I. D. Deor. VII. 4. 224.
Ῥαδάμανθυς I. Cat. 29. 650.
ῥᾴδιος τ̃ τρόπον I. Merc. Cond. 40. 700. ὡς ῥᾷον I. Herm. 30. 771. ῥᾴδιον ὕτω I. D. Deor. VIII. 1. 226. ῥᾷον II. Aſin. 14. 582. ῥᾷον ἴσῃ II. Lex. 20. 345.
ῥᾴς☞. οἱ ὰ τῦ ῥᾴστ I. Merc. Cond. 6. 660.
ῥᾳψῳδῶ I. D. Mort. XII. 3. 385.
ῥᾴκ☞ ἤδη γεγενημένον I. Tim. 32. 145.
ῥᾳψῳδία μικτὴ ἐξ ἁπάντων τ̃ μέτρων I. Prom. 5. 30.
Ῥέα. τὴν Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω. fluo. ὑ δῆ, ποῦ σοι γῆς αὕτη (πηγὴ) ῥέει ; I. D. Mar. III. 1. 296. ῥεόμενα ἑδρῶτι II. Gymn. 25. 906.
ῥέω dico εἴρηται I. Merced. Cond. 11. 666.
ῥῆσις II. Q. Hiſt. 1. 2. ῥῆσίν τινα μακρὰν ἐκτείνειν I. Prom. 6. 190. ὥσπερ τινα ῥῆσιν ἐπὶ σεαυτοῦ ἀγωνιζόμ☞ I. Nigr. 6. 45. δεῖ γάρ μι λέξαι τ̃ χορῶ ῥῆσιν μακρὰν — μακρὰν ῥῆσιν ἐκτεινούσις σὺ τοῖς ὀδυρμοῖς ib. 11. 50.
ῥητόν τινα προεῖπεν II. Alex. 19. 227.
ῥητῆρ. ῥητῆρες μύθωντε, κ̃ σὺ ἀγορῇσιν ἄριστα Νέϊκεια τ' ἰθύνειν κ̃ τεμενόμβοισιν ἀρήγειν I. Prom. 1. 25.
ῥήτωρ I. Merc. Cond. 5. 629. ὁ τῦ Ὁμήρ ῥήτωρ III. de Dom. 17. 200. ἀλλὰ ῥητόρων I. Herod. 8. 837. μόν☞ τ̃ ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.
ῥιγόω I. Nigr. 27. 67.
ῥίζαι θανατηφόρ☞ I. Nigr. 37. 79.
ῥιζοτόμ☞ I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ῥίν. τ̃ ῥινὸς ἕλκων I. D. Deor. VI. 3. 218. ὑπὸ τῇ ῥινὶ μάλιστα ἰχρὼν αὐτοὺς σίφωσι I. Nigr. 32. 75. καρύζης τὴν ῥῖνα μετὸς I. D. Mort. VI. 2. 347. πήχεως ἑνὸς τὴν ῥῖνα ἔχοῦσις I. Merc. Cond. 35. 695. εἰς τὰς ῥῖνας ἀνέλκοντα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ῥινεωσίαι II. Lex. 19. 340. vel potius 344.
ῥίπτη. ἐῤῥίφη II. Amor. 33. 434.
ῥίψ. ἐπὶ ῥιπὸς I. Herm. 28. 768. & 769.
ῥόδον. ἀνεμώνη ῥόδον I. pro merc. Cond. 11. 720.
Ῥετιδία II. Alex. 39. 245. Ῥετιδιανὸς II. Alex. 30. 237. κ̃ τ̃ Ῥετιδιανὸν ib. 48. 252. & 253.
ῥυθμός· εὐ ῥυθμῷ I. Prom. 6. 32, κ̃ ῥυθμὸν II. Salt. 10. 273.
ῥύμμα II. Lex. 2. 320.
ῥυτίς. ἐκπαύσεις ῥυτίδας III. Epigr. Omiſſ. 688.
Ῥωμαῖ☞. οἱ πλείους τ̃ Ῥωμαίων συμπράττασι ἔχυσι τοὺς πλείους I. Nigr. 34. 77.

Σ.

Σαβαρδακάχυ II. Alex. 53. 257.
σαγηνεύω I. Tim. 25. 138.
Σακαύρακις v. notas III. Macrob. 15. 218. & 219.
σαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
σαλάγω II. Alex. 50. 255.
Σαλμωνεύς. ὅστ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μιμεῖς ἤρίφι Σαλμωνεὺς φλόγα I. Tim. 2. 102.
σάλπιγξ v. not. III. Ocyp. p. 668.
σάνδαλον haec vox non legitur in Scapula II. Q. Hiſt. 10. 15.
Σαρδαναπαλ☞ I. D. Mort. XX. 6. 419.
Σαρδιανὸς ἐκεῖ☞ ἀλεκτρ☞ II. Jup. Trag. 43. 692.
σάρισσα III. D. Meret. XIII. 316.
σαρκάζω I. Prom. 7. 36.
σαρκασμοπυκτοκάμπτης I. Prom. 7. 36.
σάρξ. τὸ τ̃ σαρκὸς ἀσχλήσιον II. Par. 11. 849. αἱ σάρκες II. Amor. 14. 412.
Σάτυρ☞ I. D. Deor. I. 1. 206. ib. V. 2. 212. Σάτυρ☞ ὁ Θ. I. Nec. 16. 479.
σαφῆς, παντί πω σαφὴς I. Somn. 8. 11.

σβέν-

σβέσαιμι II. 1. Ver. Hist. 29. 92.
Σεβαστός. κατὰ τὸ Σεβαστὸν II. Salt. 34. 287. & 288.
Σεβαστιανὸς II. Q. Hist. 21. 29. & 30. Σεβαστιανὸν θάψας ib. 26. 34.
σειρῇ μακρῇ v. notas III. Dea Syr. 29. 474. & 475. τὴν σειρὰν τοῦ Διὸς II. Astr. 22. 368. σταῖς σειραῖς III. Herc. 3. 83.
Σειρὼ I. Nigr. 3. 41.
σίλλος. ἐπὶ τὰ σίλλου II. Lex. 3. 323.
σιλλὸς. σ' σιλλὸς ἐκπλήξεως II. 1. Ver. Hist. 19. 85. ἀφ' οὗ σ' σιλλὸς III. Conv. 41. 447.
Σαμόλα ἀλφίζεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς I. Somn. 9. 14.
σιμοὶς. παρὰ τοὺς σιμοὺς θεοὺς II. Bis Acc. 4. 797.
Σινωπιανὸς H. Alex. 27. 235.
σιῦλλον I. Jud. Voc. 7. 90.
σιφωνῶν. εἰς τὸ σιφωνῶν I. Tim. 14. 103. ὁ μάγιστρός ἐστι σιφωνίου III. Calumn. 9. 138. σιφωνίῳ τινὶ ἀμαρᾷ I. Herm. 74. 817.
σκπὶν I. Catap. 7. 628.
σὸς. τοὺς σέας III. Adv. Ind. 1. 98.
σίαλος vide σίηλος.
Σιβύλλαν III. Mort. Per. 29. 351.
σιγᾶν. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824. σίγα μὴ III. Tragop. p. 652. σίγα ὦ Κρητίνα III. Philopat. 27. 616.
Σίγειον I. Cont. 23. 520.
σιγμὰς I. Jud. Voc. 7. 90.
Σιδὼν I. D. Deor. XXIV. 2. 276.
σίηλος & σίαλος I. Cat. 12. 634.
Σικελίαν I. D. Mort. IX. 2. 360.
Σικυὼς II. Salt. 22. 281.
σιλλαίνω I. Prom. 8. 192.
σιμὸς. τὸ σιμὸν λέγω I. D. Mort. XX. 4. 416.
Σιμωνίδης I. Jud. Voc. 5.
Σιναρβοκλῆς III. Macrob. 15. 218.
Singularem cum plurali conjunctum vide I. Zeux. 7. 844.
Σίνις Δαμασείνας καὶ Σίνιν τὰς περὶ Πιτθέως συγγενεῖ I. Prom. 7. 36.
σιρὸν III. Rhet. Pr. 16. 18.
Σισύφῳ II. Jup. Conf. 18. 640.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ I. Prom. 4. 188.
σιωπὴ. ὑπὲρ τοῦ τῶν ἀρχαίων προσώπων σιωπᾶς II. Salt. 70. 306. & 307.
σκάζω. πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζων I. Merc. Cond. 39. 699.
σκαιὸς. μηδὲν σκαιὸν I. Tim. 35. 147.
σκάπτω. σκάπτει ὦ Τίμων I. Tim. 40. 151. ὑπὲρ τοὺς ἐσκαμμένους πηδᾷ II. Gall. 6. 711.
σκάφη II. Q. Hist. 41. 55.
σκέλος. ἐκ τοῦ σκελοῦ λάσιος II. Bis Acc. 9. 800.
σκέπτομαι I. Merc. Cond. 37. 696.
σκιὴν μοι ἢν πολυτελὴς II. Asin. 48. 616. σκιὴν — philosophi pallium I. Nigr. 24. 64. αὐτῇ σκιῇ & κιθάρᾳ I. D. Mar. VIII. 1. 308.
σκιπὶ. σκιπὶς ὄνομα I. Nigr. 1. 39. ἐπὶ τῆς σκιπὸς II. Icar. 21. 776. μόνον οὐκ ἐπὶ σκιπὸς ἑστάσει ἑαυτὸν III. Mort. Per. 21. 344. σκιπὰς καὶ καλύβας I. Herod. 8. 837.
σκιπὸς βραχὺς γεγομένης I. Somn. 17. 22.
σκίπτρου I. D. Deor. VII. 3. 221.
σκιὰ I. Nec. 13. 474.
σκιᾶς — αὐγὴν III. Electr. 6. 90. σκιαὶ ἐσθῶν I. Harm. 4. 857. σκιαὶ ὀφθαὶ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
σκιπόκλαμος III. Diff. cum Hes. 5. 243.
Σκιρωνίδες. ἀπὸ τῶν Σκιρωνίδων I. D. Mar. VIII. 1. 307.

σκληρὸς πῖτυς I. Somn. 12. 18.
σκοπῶ. ἆρα τοῦτο μὲ σκοπεῖ I. Prom. 5. 30. σκοπεῖσθαι πρὸς ἑαυτὸν I. Nigr. 6. 45.
σκοπὴ. ἀπὸ τῆς σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 288.
σκοπιὰ. ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς I. D. Mar. I. 2. 288.
Σκυθῶν ἐρημίαν II. Amor. 36. 436.
σκυφοστόμης II. Icar. 5. 756.
σκύλλα. αὐτῇ σκύλλῃ I. Cont. 7. 498.
σκυτάλη I. Somn. 3. 6. ib. 14. 19.
σκύφος Νεστορίδος I. Herm. 12. 751.
σκώμμα. ἁρμόττει ἄτιμον τὸ σκωμμάτιον I. Prom. 1. 24.
σμαραγδος. τὸ σμάραγδον III. de Domo 15. 198.
σμίλη I. pro merc. Cond. 2. 709.
Σμύρνα I. Jud. Voc. 9. 94.
σμυρνίτικος II. Imag. 2. 460.
σολοὺς I. Pisc. 19. 589.
σολοικίας ... ἐν τῇ ἀρχῇ II. Salt. 80. 310.
σολοικίζοντα III. Soloec. 1. 552.
σολοικισμὸς I. Nigr. 31. 74. σολοικισμῶν ἐπαλάμενος I. Vit. Auct. 23. 563.
Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδου I. D. Mort. XX. 4. 416. I. Cont. 9. 502.
σορὸς I. Herm. 78. 821. & 822.
σὸς. ὁ σὸς ὦ Ἑρμῆ II. Jup. Trag. 33. 680.
σοῦρα II. Q. Hist. 29. 40.
σοφιστὴς I. pro merc. Cond. 15. 723. Ῥοδίῳ σοφιστῇ II. Tox. 27. 536. ἀνασκολοπισμένου σοφιστοῦ III. Mort. Per. 13. 337. μισῶ σοφιστὰς I. pro merc. Cond. 5. 712. ἐπὶ τούτου σοφιστοῦ III. Philops. 16. 43. σοφιστὰ II. Gymn. 22. 903. σοφιστῶν III. Philopat. 2. 587. σοφιστῶν ἀφωνότεροι II. Jup. Trag. 14. 656.
σοφιστικὸς I. Prom. 4. 189.
Σοφοκλῆς I. Jud. Voc. 5. 88. III. Macrob. 24. 226.
σοφὸς. σοφὸς τὰ ἱππικά I. D. Deor. XX. 1. 253. ἐπὶ σοφοῖ I. Pisc. 1. 571. οἱ σοφοὶ ἐπὶ ταῖς τῶν πλησίον θύραις ἀλφιτρίουσι I. Nigr. 22. 60. τοὺς τῶν σοφῶν I. Herm. 47. 788.
σπάνις I. Nigr. 31. 73.
Σπαρτιάτης. ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ II. Par. 43. 868.
σπαρτὸς. σπαρτὸν ἀνάθεμα II. Salt. 41. 292. & 293. σπαρτοὺς τινας ἀπαθεβλασφημίας III. Philops. 3. 31.
σπειρὰς τινὰς ἐπισυρομένους II. Tox. 19. 528.
σπειρᾶν. ἐσπειραμένους III. Philops. 22. 50.
σπινθὴρ. σπινθῆρα ἐν αὐτοῖς ὠφθαλμοῖς — τί μοι σπινθῆρα τὸν αὐτὸν ἐτρύπησας; I. Nigr. 6. 44.
σπὶλος II. Amor. 15. 413.
σπιθὴρ. σπιθῆρα ὀργῆς — ὦ τῆς ἀθέου φυλαστούσης σπιθῆρα πίθρας — ἐξέφλεξε τὴν πόλιν ἐμβαλὼν σπιθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος — ῥιζῶθ (ῥιζῶθ) τὸ ἐπὶτα αὐτοῖς σπιθῆρα τῆς κοινωνίας I. Tim. 1. 100.
σπλάγχνον. σπλαγχνῶν III. Tragop. p. 645.
σποδὴ. σποδὸς πέμπουσιν II. Jup. Trag. 22. 668.
σπορὰ. τῇ τῶν κυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
σπυδίζω I. D. Deor. XVI. 1. 243. σπυδίζουσ ὑπὸ τῶν γυναικῶν III. Rhet. Pr. 23. 24.
σπυδιῶν II. Icar. 4. 755.
σπυδὴ μοι ἐπιλέλυθεν I. Prom. 2. 26.
στάδιον πᾶν ἤδη ἵππου φοβεῖται I. Harm. 4. 858.
στάδιον. στάδιαι II. Icar. 6. 757.
σταδίως III. Nav. 16. 259.
σταθμούς τινας τῆς παρασάγγας II. Icar. 1. 752.
σταφὺς. ἡ δὴ σταφὺς οὖσα I. Jud. Voc. 12. 98. ἐκ τῶν σταφυλῶν III. Philops. 17. 45.

σείχω II. Jup. Trag. 33. 682.
σέλας, ἐσαλπάτου I. Scyth. 3. 863. σέλασζ II. Alex. 11. 218.
σέμματα II. Alex. 58. 263.
σενός. βιῷ κομιδῇ σενός, I. Somn. 1. 2.
σενοχωρίαν. ἀλλὰ σενοχωρῶν εἶπεν I. Nigr. 13. 52.
σίφαν I. Tim. 43. 157. σιφάνι τ τόπου (μὴ ἴσασι) — δότε δ' ἀνθέων ἐκείνων σιφάνους δ' οἵους (*Casaub.* legit ὅπως) πυκάζω τὰ μιτερπά μου 'πικαίει. — τὴν κεφαλὴν τοῖς σιφάνοις δεδεθισμένην I. Nigr. 32. 74. & 75. σιφανοῦ ib. 8. 48. I. Cont. 22. 518. πολλάκις ἐσιφανωκότων III. Dem. Enc. 45. 523. σιφῶσθαι τὰ Ὀλύμπια II. Icar. 25. 782.
σῆθος. τὸ σῆθος ἢ τὴν δεξιὰν καθαφιλεῖν I. Nigr. 21. 59.
σήλη. σήλῃ παλαιοῦ τινος οὐ ὑπτίου I. Tim. 5. 110.
Στησίχορος II. 2. Ver. Hist. 15. 113.
σίγμα. σίγματα ἐπὶ τ ψυχῆς I. Cat. 24. 645.
σιγματίας δραπέτης I. Tim. 17. 128.
σίζονται III. Dea Syr. 59. 489.
Στοὰ II. Bis Acc. 13. 807. ἐπταφόνῳ Στοᾷ III. Mort. Per. 40. 360.
σοβάζω I. Cat. 5. 626.
σοιχεῖ χρόνῳ v. not. III. Ocyp. p. 666.
σοιχεῖον. ὁποσάκις τὸ σοιχεῖον εἴη II. Gall 9. 716. τὸ σοιχεῖον ἑξάκις III. Cronos. 17. 398. & 399.
σόλος. ἐπιμηκεῖς σόλους III. Dem. Enc. 37. 519.
σόμα. ὁ χαμαιλισμὸς τῷ σόματος I. Jud. Voc. 7. 91. τὸ σόμα ἀνοίξας ὡς &c. III. Philopt. 33. 60. ὅτι μηδὲ τοῖς σόμασιν ἡμᾶς προσίενται I. Nigr. 21. 60.
σόμιον I. Catap. 4. 624.
σοχαστικὸς II. Q. Hist. 47. 58.
στρατιώτης. ὦ στρατιῶται II. Imag. 10. 468.
στρατιωτικὸν I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἡ Στρατονίκη III. Calumn. 14. 144.
στρατόπαδον. δεῖ στρατοπέδῳ I. Nigr. 13. 52.
στρυφνός. στρυφνὴν v not. III. Epigr. Omiss. 691.
Στωϊκός. ταῦτα τοὺς Στωϊκοὺς λύειν ἀξιῶ I. Nigr. 11. 50.
σὺ δὴ I. Cont. 2. 493. τὸ πρῶτον σὺ I. Herm. 15. 753. σοῦ I. Pisc. 22. 592. πάλαι μὲν σε ταῦτα αἰτιᾶσζ I. Tim. 14. 124. σοὶ Edd. σὸν *Jens.* corrigit III. Dem. Enc. 18. 504. σοι II. Salt. 4. 268. ἐγώ σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485. ἥτις ἐσί σοι II. Jup. Trag. 2. 644. σέ τε ϗ II. Jup. Conf. 16. 638. σὺ δ' ὦ Ζεῦ &c. II. Q. Hist. 1. 2. ὑμῶ. II. Bis Acc. 20. 814. & 815. τῇ ὑφ' ὑμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ὑμῶν μόνων ἰδίων γένοιτο III. Mort. Per. 24. 347. ὑμοῦ I. Pisc. 31. 599. I. Herm. 4. 744. II. Phal. Pr. 1. 187. ὑμᾶς vulgo ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. & 411. ἐχ ὑμᾶς I. Jud. Voc. 3. 85.
συγγενὶς I. Tim. 49. 161.
συγγνάμης ἀξιώσας II. Par. 28. 858.
συγγραμμάτιον I. Herod. 1.
συγγράφω. συγγραψάμενος προσάτας I. Scyth. 10. 869. τῷ συγγράφειν II. Q. Hist. 4. 6.
συγκαθαστᾶν. συγκαθαστᾶν ἑαυτοῖς ἄλλως — φροῦρια πρότερον εἰς τὴν Σῦραν ἐπικράτειαν συγκαθαστασθέντα I. Nigr. 11. 50.
συγκαθαφλέγω I. Nigr. 30. 72.
σύγκειμαι I. pro merc. Cond. 5. 713.
συγκομίζω. τῇ μνήμῃ συγκεκομισμένῳ — πάλιγον δὲ φύσεως ϗ πολεμικατεῖαν κτῆμα εἰς τοὺς ψυχὰς συγκεκόμισθε I. Nigr. 10. 49.
συγκροτῶ. συγκροτῶν III. Conv. 18. 43. συγκεκροτημένος II. Gymn. 29. 911.
συγκωμάζω II. Salt. 11. 274.
συγχεῖν ἡμῶν ἐπειρᾶτο τὴν σωτηρίαν II. Bis Acc. 17. 812.
σύκινος II. Alex. 47. 252.
σῦκον. σῦκα σῦκα ὀνομάζων II. Q. Hist. 41. 54 τὰ σῦκα τῦκα — τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκαφὴν δὲ σκάφην ὀνομάσων I. Jud. Voc. 8. 93.
συλᾶν. συλᾷ τὰ ἡδὴ ἀνατεθέντα II. Phal. alt. 2. 202.
συλλέβη I. Jud. Voc. 2. 83. ib. 8. 93.
συλλαμβάνω. συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. συνειληφότα II. de Luct. 20. 932.
συλλαγχάνειν. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
Σύλλας I. Zeux. 3. 841. III. Adv. Ind. 4. 102. & 103.
συλλέγω. συνειλοχότα II. de Luct. 20. 932. συνειλεγμένα I. Tim. 23. 137.
συλλήγω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
συλλογισμὸς I. Tim. 13. 122.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. & 568.
συμβουλεύω. συνεβουλεύομεν τοῖς ἐπιτηδείοις I. Somn. 1. 2. συμβουλεῦσαι ἀξιῶ rogo ut mihi consulatis. II. Phal. Pr. 5. 191. συνεβούλευσατε ἂν ib. 193.
συμμαχία. Ἀθηναίοις συμμαχίας I. D. Deor. XXII. 3. 271.
συμπαρεδρεύειν III. Nav. 31. 268.
συμπαρεισέρχομαι I. Tim. 28. 141.
συμπασ' Edd. male σύμπας III. Epigr. 24. 682.
συμπίνω. συνέπινον αὐτοῖς I. Sacr. 9. 533.
συμπίπτω. συμπεσεῖσθαι I. Herm. 40. 784.
συμπόσιον III. Conv. 1. 418.
συμπότης. τ συμπότῃ II. Asin. 7. 575.
συμπολικὸς I. Prom. 8. 191.
συμπροέρχομαι I. Nigr. 22. 61.
συμφορὰ. ἐπὶ τῇ συμφορᾷ παῤῥησιαζόμενος II. Jup. Trag. 19. 663. ἐπὶ τῇ ἐκείνου συμφορᾷ III. Calumn. 24. 157.
συμφθείρω. ἡ μίξις συνέφθειρε I. Prom. 5. 31. συμφθείρεσθαι ἀλλήλοις ib.
συμφιλοσοφεῖν I. Herm. 11. 750.
συμφορά. τὴν συμφορὰν II. Asin. 56. 624.
συμφύω. ἐ συμπεφυκυῖα III. Musc. Enc. 3. 92.
οἱ σωσαγωγεῖς III. Epigr. 20. 680.
σωαγασπάω I. Cat. 18. 641.
προσελθὼν τῷ σωαρμοσῇ II. Tox. 32. 540.
σωδιατεῖν I. Nigr. 22. 61.
σύνδεσμος I. Jud. Voc. 6. 90.
σωδιάτορος I. Cont. 1. 488.
συνειλεῖν. συνειληνέναι II. Imag. 9. 467.
σωνεπίπτω. συνεπίπτει ἐδάφει I. Nigr. 8. 48.
σωνεπιλαμβάνω. σωνεπιλαβέσθαι al. σωνεπισυλλέσθαι I. Prom. 13. 195.
συνείδω. μηδὲν εἰδέναι ἑαυτῇ συνειδυῖα I. Nigr. 6. 45.
συνεργὸς ἀγαθὸν I. Tim. 33. 146.
συνερχόμαι. συνέλθετε II. Jup. Trag. 6. 647.
σύνεσις. πᾶσαν τῇ συνέσει χρώμενος II. Alex. 22. 229.
σωστὸς. τὰ πολεμικὰ σωστὸς ἂν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. ὁ σωστατος III. Calumn. 28. 158.
συνέχω. συνέχεται I. D. Mort. X. 12. 375.
συνήθεια. συνήθειαν ἡμῖν I. Jud. Voc. 7. 91.
συνθετός. σύνθετόν τι ϗ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσιν δοκᾶ I. Prom. 5. 31.

σύθημα. ὡς ἐδηλώθη τὸ σύνθημα I. Nigr. 22. 61.
συνίημι. συνῇς I. D. Mort. XIV. 6. 399. συνιῶσι intelligere, vid. not. II. Jup. Trag. 27. 673. συνιέναι al. συνιῶσι II. Q. Hiſt. 37. 49. συνίης δὲ, οἷας II. Alex. 32. 240. συνίησι leg. συνῆς δὲ II. Alex. 32. 240. & 241. συνιέναι II. Salt. 64. 302. συνισομένας v. notas III. de Dom. 4. 192.
συνίστημι. συνιστῶσα ἁρμαλῆ III. Philopſ. 29. 56.
συνοδιπαρὼν I. Herm. 13. 753.
συνοικῶν. συνοικεῖ ἡμῖν &c. I. D. Deor. V. 2. 213.
συνοικίαι II. Tox. 15. 522.
συνουσία. τὰς συνουσίας II. Jup. Trag. 4. 646.
συντάσσω II. Eun. 3. 352.
συντίθημι. ὕτω ῥᾳδίως συντιθεὶς I. Cont. 4. 495.
συντρίφω I. Jud. Voc. 7. 91.
συντρίβω. μὴ δὲ συντρίψω πρὸ πίσσαν τὸ ἧπαρ, ὃν ὑποκάπτομαι I. Nigr. 9. 49.
σύντροφος. φιλοσοφίᾳ δὲ πενίᾳ σύντροφοι — τῇ Ἐλευθερίᾳ πενίᾳ μὲ αἰεὶ σύντροφός ἐστι I. Nigr. 12. 51.
συνωρὶς πωλικὴ I. Tim. 50. 164.
σύρβη. τὴν σύρβην τύρβην λέγουσι I. Jud. Voc. 7. 90.
συρίζω. τὸ συρίζειν καὶ σαλπίζειν I. Jud. Voc. 10. 96.
συρίττω I. Nigr. 8. 47. ἐξέπιπλες, ἐγὼ δὲ ἐσύριττον ib. 48.
Σύρος. ὁ Σύρος ὁ &c. III. Philopſ. 16. 43. Σύροι μοι ἔσπευσαν III. Tragop. p. 660.
συρφετὸς I. Herm. 21. 760.
συσπάω. συνισπᾶσι τοὺς δακτύλους — ὁρᾷς τοὺς δακτύλους κατισκληκότας I. Tim. 13. 122.
σφαγή. ὡς τῇ σφαγῇ II. Tyr. 13. 151.
σφαῖρα καλάμου ſphaerae hujusm. κρίκωσι vocantur I. Nigr. 2. 40.
σφάλλω. μὴ σφαλεὶς τῆς ἀληθείας I. Nigr. 11. 50.
σφῆξ. ὥσπερ σφῆκες I. Cont. 15. 511.
σφιγγίον I. pro merc. Cond. 1. 706. 707. & 708.
σφίγξ. ὡς ἄμμων σφίγγα II. Aſin. 10. 578. & 579.
σφυρίλατος III. Dem. Enc. 14. 501. & 502.
χειδία. ἐπὶ τὰ χειδίας II. Par. 11. 849.
χῆμα II. Q. Hiſt. 57. 66. χῆμα διαλεκτικὸς, I. Somn. 8. 11. ἐπίσημος ἀπὸ τοῦ χήματος — κίσσιος ἀπὸ τοῦ χήματος I. Nigr. 2. 40. ἀπὸ τοῦ χήματος ib. 24. 64. τῷ χήματι τῷ αὐτοῦ I. Jud. Voc. 12. 98. τὸ χῆμα σύσταλες I. Tim. 54. 170. χήματά μοι τὰ φαίνεται σὺ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾷς I. Somn. 5. 8.
σώζω. τὸ σώζειν αὐτοὺς &c. I. D. Mar. II. 4. 294. σώσειν αὐτὴν τῇ ψυχῇ II. Aſin. 23. 592.
Σωκράτης I. Nigr. 27. 67. II. Salt. 25. 283. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου III. Soloec. 5. 560. Σωκράτης ἐμαίετο λιθοξόος τὴν τοῦ πατρὸς τέχνην I. Somn. 12. 17. Σωκράτης ὑρωτικὰ II. Dem. 6. 378. Σωκράτης ἐρᾷ τῆς I. Somn. 2. 3. Σωκράτη III. Mort. Per. 5. 330. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος I. Prom. 6. 32. εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
σῶμα. τῷ μὲ σώματος I. D. Mort. XXIV. 3. 430. τῷ σώματος τὸ εὐτελὲς, alii melius χήματος legunt I. Somn. 8. 10. τῷ γὰρ τούτῳ σώματι I. Jud. Voc. 12. 97. τὸ σῶμα καθαναγκάζειν I. Nec. 4. 461. διαφθαρμένος τὸ σῶμα I. D. Deor. XIII. 2. 236. ὑπέρογκος ἦν τὸ σῶμα, melius χῆμα, I. Somn. 8. 11. σώματα εἶναι ἅπαντα I. Herm. 36. 778. ὧν τὰ μὲ σώματα διέλυσεν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57.
σωρὸς ὁ acervus. I. pro merc. Cond. 13. 722. nam ἡ σορὸς ſepulcrum, ib.
Σώκρατος I. D. Mort. XXX. 1. 450. II. Demon. 1. 374. III. Hipp. 2. 66.
σωτὴρ I. Zeux. 8. 845. σωτῆρα ἐν εὐεργέτῃ I. Tim. 5. 110.
Σωτήριχος III. Ocyp. p. 669.
σωφρονικὸς I. Tim. 54. 170.
σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ ὁσίως I. Somn. 10. 15.
σωφροσύνη δὲ ἀκμὴ I. Somn. 9. 12.

T.

Τάζω. τέλαγος I. Cont. 1. 488.
ταχυρῶς ἀπογραίνοιτο II. Amor. 3. 401.
ταλαιπωρος III. Tragop. p. 645.
τάλαιφον. ἀπὸ ταλάντων πέντε, ὧν εἶχε II. Tox. 23. 532. περὶ ταλάντων III. Ep. Sat. 8. 391.
Ταλαός. ἔνιοι δὲ τὸν Ἀταλάντης Παρθενοπαῖον φασὶ γραῦσαι, ἀλλὰ τὸν Ταλαοῦ, ὃν ἔνιοι Ἀδραστοῦ καὶ Καλαὸν προσαγορεύουσι I. Jud. Voc. 11. 97.
Τάλως III. Philopſ. 19. 47.
ταμιεύω I. Nigr. 27. 67.
τᾶν. ὦ τὰν & τᾶν II. Icar. 2. 752.
Τάνταλος I. Tim. 18. 128.
τάξις. τάξις γραμμάτων — ὅπως καὶ ἡ τάξις τῶν γραμμάτων ἴσχειν νενομοθέτηται I. Jud. Voc. 5. 89. τάξιν II. Amor. 24. 424. τάξιν λιπὼν ἣν &c. vide notas III. Dem. Enc. 44. 522. & 523. τάξιος II. Alex. 30. 237. & 238.
ταπεινὸς τὴν γνάμψιν I. Somn. 9. 12.
Ταραντῖνος. ὁ Ταραντῖνος ἐργασίας III. Rhet. Pr. 15. 16.
ταραντινίδιον veſtis genus. III. Calumn. 16. 146. & 147.
ταράττουσί τε II. Gymn. 2. 884. & 885.
ταριχεύει II. de Luct. 21. 933.
τέτοτα. τετύχατε I. Ver. Hiſt. 13. 80.
Ταΰγετος I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ταῦρος I. Prom. 17. 200. ὁ μὲ ταῦρος ἐκεῖνε ἐφαίνετο I. D. Mar. XV. 4. 326. ταῦρον εἰκάσας ἑαυτὸν ib. 2. 324. & 325. ταῦρον τινὰ καὶ αἰγῶν I. Tim. 9. 117.
ταφὴ ἡ ἐκεῖ τῶν ταφῶν I. Tim. 6. 113.
τάφος I. Vit. Auct. 9. 548. τάφος ἱμάντινος I. D. Mort. VI. 2. 347.
ταρφὺς. ταρφέα ἄκρα κόρυμβα II. Jup. Trag. 31. 677.
ταρφὺς I. Cont. 23. 523.
ταχὺς II. Q. Hiſt. 56. 65.
ταχὺς. θᾶττον γοῦν I. Tim. 2. 100.
ταχίστα I. Piſc. 29. 598. ἐπειδὴν τάχιστα ſimulatque, I. D. Mort. VII. 1. 357.
ταὼς. βασιλεὺς ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου ἑκτὸς, οἷον ταὼς I. Nigr. 13. 52.
τε. ὕστερόν τε ῥαγδαῖος — ἀμφί τε ὑρανοῦ, ἀμφί τε ἀστέρων ἡ γραφὴ I. Tim. 3. 105. αὐτόν τε II. Tox. 30. 539.
Τειρεσίας II. Salt. 57. 299.
τεῖχος τριπλοῦν I. Cont. 9. 501. προσβαλεῖν τοῖς Θηβαίων τείχεσιν II. Salt. 76. 308.
τεκμαίρομαι. ὅσον τεκμήραλῆ I. Herm. 1. 739. τεκμαίρεσθαι ἀπὸ τοῦ καλάμου II. Alex. 5. 212.
τέκτων I. Somn. 12. 18.
τέλειος. τελείων θεῶν II. Jup. Trag. 18. 662.
Τελέσιμα II. Amor. 30. 430.
τέλισμα II. Jup. Trag. 11. 653.
τελίσπρια fruſtra Olear. pro τυμπανίσματα. vid. ad I. Somn. 12. 17.
τελεσφορεῖν I. Prom. 5. 30.

τελευτῶν an adverbium? I. Herm. 46. 787. τελευτῶν II. Par. 46. 871.
τελεύτη Νιόβη II. Q. Hist. 38. 51. ἥδε τελευτὴ ἀγίνετο III. Dea Syr. 18. 466. & 467. ὦ θεὸς τὸν τελευτὸν I. Nigr. 30. 72.
τελέω II. Q. Hist. 35. 48. τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα I. Tim. 20. 130. τοὺς θιάσους μὴ τυμπάνου τελεῖν I. Somn. 12. 17.
τέλλω I. Cont. 10. 502. & 503.
τέλος. εἰς τέλος I. Somn. 9. 15. οἱ τ' εὐτυχοῦντες ἀεὶ τέλους ἔσχε εὐτυχεῖς ib. πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου I. Cont. 10. 503.
τέμνω. ἔτεμεν I. Herm. 28. 769.
τερατεία I. Vit. Auct. 2. 542.
τερατολόγος I. Prom. 5. 30.
τέρμα I. Tim. 20. 130.
τερπνός. ἐδὲ τερπνὸν ὃ αὐτῇ II. Q. Hist. 10. 23.
τέρπω. ἐτερπόμην ὧν αὐτοῖς I. D. Mort. XXVII. 6. 441. τέρπεσθ' εἰς &c. III. Epigr. Omiss. 692.
τέρψις ἀτερψίη I. Vit. Auct. 27. 569.
τέρπακις III. Mort. Per. 35. 356.
τέρπανὸν I. pro Lapsi. 5. 731. III. Philopat. 12. 597.
τερπανοδίης I. D. Mar. V. H. 2. 307.
τέτλαμες. ἃ σὺ δυνάμις τέτλαμεν I. Vit. Auct. 4. 542. τέτλαμεν I. Herm. 36. 378.
τετλαμονίη τούτης I. Herm. 13. 753.
τεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
τεύχω. θνητοὺς ἄλλοσι ἢ οἷ πολίεσσιν ἀγίνετος τεύχει I. Prom. 1. 25.
τέχνασμα II. Amor. 28. 428.
τέχνη I. Halc. 5. 180. & 181. τέχνη ἐστὶν II. Par. 4. 840. αὐτὴ τέχνη σε δύναται III. Ocyp. p. 672. ὑπὲρ τ' τέχνης II. Abd. 24. 180. τῇ σεαυτοῦ τέχνῃ χαριζόμενος III. Par. 43. 869. μίτει τὴν σεαυτοῦ τέχνην I. D. Mort. XX. 6. 419. τὼ τέχνα I. Pisc. 20. 590. τὰς δὲ ἄλλας τέχνας &c. II. Par. 28. 856. & 857.
τεχνίσας ἔχων δούλας τεχνίτας I. Somn. 12. 16.
τίας ἐννάσας I. Prom. 3. 27.
Τήλιφος III. Diss. cum Hes. 1. 240.
τηλικοῦτος I. Halc. 6. 182. τηλικαῦτα i. e. τηλικούτους I. Prom. 8. 162.
τήμερον I. Catap. 21. 642.
τηνικα II. Lex. 1. 318.
τιάρα. ὁ τὴν τιάραν III. Deor. Conc. 9. 533.
τίθημι I. Prom. 15. 197. τίθει I. D. Mort. IV. 1. 340. τὸ παρὸν εὐθέμενος I. Nec. 21. 484. & 485.
τιμάω I. Prom. 4. 188. ib. 15. 198. τιμῶμεν δικαιοῦντες II. Tox. 1. 508. & 509. τ' χορὸν ὡ 'πόλλων &c. τιμήσει I. Somn. 24. ἢ τιμῶντες II. Jup. Conf. 7. 681. τὸν μάμβ. ὑπὸ τ' ἀρίστων I. Somn. 11. 15. ὁ τιμούμενος III. Calumn. 12. 140.
Τιμόθεος I. Harm. 1. 850.
Τιμοκράτης II. Salt. 69. 306. Τιμοκράτει II. Dem. 3. 376.
Τίμων I. Tim. 1. 98. ib. 50. 163. τῷ τι γὰ Τίμωνι ib. 15. 124.
τιμωρίαν. ἀξιοῦμεν τιμωρίαν I. Pisc. 27. 597.
τίπτε I. Nigr. 17. 57.
τις I. Prom. 20. 203. τί ἔν; ἰχῆι I. D. Mort. X. 4. 366. μή τις ἰχθὺς vide not. III. Tragop. p. 662. τί δὲ II. Bis Acc. 20. 815. τί τοῦτο &c. I. D. Mar. III. 1. 294. τί ἐστι; I. Cont. 7. 498. γάρ τι, ὑγιές τι vide notam III. Ep. Sat. 6. 389. μή τι III. Ocyp. p. 665. τί ἂν ἐστι II. Jup. Trag. 33. 683. τι κύτριον an τοι vide ad III. Dem. Enc. 20. 507. τινι II. Par. 56. 898. & 879. μᾶλλον ἢ σύ τινα ἄσκηκε ὁ Φάεθ &c. I. D. Mort. IX. 2. 361. τίνες δὲ ἦσι; ib. XXV. 1. 433. τινῶν I. Halc. 7. 182. & 183. II. Gymn. 14. 893. τίνι γε I. Herm. 80. 824. τινὲς ἦσαν I. Scyth. 2. 862. τινὰ αὐτῶν I. Merc. Cond. 16. 672.
οἶδ Τισιὶ τὸν τίχνιον οἶδα III. Pseudol. 30. 187.
Τιτανώδης. Τιτανῶδες βλέπων I. Tim. 54. 170.
Τίτορμος II. Q. Hist. 34. 46.
τιτρώσκω. ἐπὶ τ' τρώσαντα — αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἔστασε — τὸ τοῦ λόγου, ὁ τρώσας ἱάσεται I. Nigr. 38. 82. τιτρωσκόμενος II. Tyr. 20. 156. & 157.
τοιοῦτος I. Prom. 5. 190. I. D. Mort. XIV. 4. 397. I. Merc. Cond. 30. 689. τοιαύτη σοι &c. II. Imag. 18. 478. τοιοῦτο al. τὸ τοιοῦτο I. D. Mort. XIV. 4. 397. τοιοῦτον neutr. gen. pro τοιούτου, I. Vit. Auct. 15. I. pro Lapsi. 17. 738. τὸ τοιοῦτον I. Herm. 29. 770. ib. 33. 774. τοιοῦτόν τι ἔπαχον II. Imag. 1. 458. & 459. τοιοῦτον II. Par. 8. 845. ἢ ὅμως τοιοῦτο ὄντα αὐτὸν ἐφοβήθημεν I. D. Deor. XV. 1. 241. τέγε τοιαῦτα I. D. Mort. XX. 5. 419.
τοῖχος. τοίχου ἄρχω τῆ δεξιῆ III. D. Meret. XIV. 320.
τοιχωρυχία II. Gall. 28. 744.
τόκας κεφαλὴ τοκογλύφου I. Nec. 11. 472.
τόκος. δανείσασι γὰρ αὐτῷ κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους I. Herm. 10. 749.
τολμάω. μόνος δὴ τολμήσας II. Par. 43. 866.
τοῦ τόκου ὀφειλὴν III. Philopf. 8. 36.
Τόξαρις II. Tox. 1. 507. Τόξαρις κἀμοὶ ib. 11. 518.
τόξον I. D. Mort. XVI. 3. 403. τόξε II. Alex. 27. 236.
τορύνη I. Cont. 7. 498.
τοσοῦτος. οὐ τοσοῦτα — ὁ γὰρ Ποσειδὼν ἐκίνουσέ με, ὦ Παιόνιον ἀνεμέσιλλον οὐ τοσοῦτος φυλάττειν τὸ πλάγος — ἡ ἔρις δὲ οὐ τοσοῦτος — οὐ τοσοῦτος δ' ἡμπαιρόμεθα I. Tim. 20. 189.
τοσοῦτον ᾧ ταυτὸν II. Q. Hist. 27. 35. τό γε τοσοῦτο III. Rhet. Pr. 8. 5. πολὺ τότε τοσοῦτον ἐπέστην III. Mort. Per. 33. 355.
τοῦτε δὴ τότε I. Merc. Cond. 11. 666. II. Imag. 13. 472. τοὺς λόγους δὲ τότε ἤκουσε I. Nigr. 7. 45.
τραγέλαφος. πῶς γὰρ ἔτι τραγέλαφος ἢ σφίγξ; I. Prom. 7. 37.
Τραγικατάλογος III. Tragop. p. 643.
τράγος. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν I. D. Deor. XXII. 2. 270.
τραγῳδία I. Jud. Voc. 7. 90. τραγῳδίας ἄρχης II. Gall. 24. 738. τραγῳδίαι II. Alex. 5. 213. τραγῳδίαν ἐδιδάξατο III. Calumn. 24. 155.
τραγῳδὸς. τραγῳδὸς κακὸς I. Tim. 51. 166.
τράγος II. Lex. 2. 320.
τραπεζα δελφινὶς II. Lex. 7. 332. τράπεζα καινὴ II. Amor. 27. 426. & 427. ἐπὶ τ' τραπέζης μόνον I. Tim. 48. 161. τράπεζαι ὑπὲρ τὰς οἰκίας I. D. Mort. IX. 2. 360.
τραῦμα. τὰ ἴχνη τῶ τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
τράχων. τράχωσι F. F. R. mavult τραχεῖσι II. 2. Ver. Hist. 30. 126. & 127.
τρεῖς. τριῶν δ' ὄντων III. Calumn. 6. 133.
τρέπω. τέτραφαμμένος τὴν χρόαν I. Merc. Cond. 42. 703.
τρέφω. Σφίγγ γενικῆς I. Somn. 7. 9. τρέφει II. Asin. 1. 569. εἰ τὸ τρέφειν ἀφαίνεται &c. III. Epigr. Omiss. 690. πῶλον ὁ ἀριστεὺς Σφίγγεται I. Somn. 7. 9.
τρέχω. θαμὰ πρὸς τ' ἄρχοῦσα II. Asin. 54. 622.
τρέπεται πανταχῆς τῇ τριπλίνῃ I. D. Mar. VI. 3. 305. ἐμπεσὰλὰν τὴν τράπεζαν I. Cont. 7. 498.

τριακάδιον I. Vit. Auct. 6. 547.
τρίβων II. Dem. 48. 390.
τριβώνιον ἔχων πολύθρυλον I. D. Mort. I. 2. 332.
τρίγωνον ἐντολὴ I. Vit. Auct. 4. 542. & 543. τρίγωνον τριπλοῦν I. pro Lapſ. 5. 729.
τριδύπερ I. Somn. 17. 21.
τριηκοσίων ὀργυιῶν III. Dea Syr. 28. 474.
τριήρεις καθαφλίξας III. Hipp. 2. 67.
τριήρη II. Alex. 11. 218.
τρικυμία I. Merc. Cond. 2. 653.
τρίοδον I. D. Mort. I. 1. 330.
Τριπτόλεμον I. Prom. 1. 24.
τρισάλιοι. ὡς τριτάλιοι κῖοι βροτῶν οἱ ταῦτα διηκριβῶντες τίλη Μάκωνος· ἐς ἅδην τοῖς δὲ ἡδὺ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἐστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά. I. Nigr. 1. 39.
τρίτον. τρίτῳ I. D. Mort. XIII. 3. 392. τρίτῃ II. Salt. 26. 283. & 284. III. Pſeudol. 7. 169. τρίτον τι ἀγαθὸν II. Eun. 3. 353. ἢ τὸ τρίτον II. Q. Hiſt. 31. 42.
Τρίτων. ὦ Τρίτωνις I. D. Mar. X. 2. 315. Τρίτωνες III. Epigr. Omiſſ. 688.
τριλωνοφόρητος II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
Τριφάλης τῆς Καμικῶν εἷς III. Fug. 32. 383.
τριώβολον μισθὸς II. Bis Acc. 12. 805.
Τροία. τόν τε βασιλέα τῆς ἐπὶ τὴν Τροίαν III. Ner. 2. 637.
τρόπος. κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον τρόπον II. Tyr. 12. 151. ἄλλῳ τῳ τρόπῳ ib. 11. 148. τοῦτον τὸν τρόπον I. Jud. Voc. 11. 96.
τροπόω I. Cat. 1. 621.
τροπωτὴρ I. D. Mort. IV. 1. 340.
τροχὸς I. D. Deor. VI. 5. 219.
τρύβλιον I. Tim. 54. 170.
τρυπάω. τὴν τιλιγκηθρον II. Bis Acc. 35. 835.
τρυφαλὶς II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
τρυφάω. τρυφῶντα μόνος I. Tim. 43. 155.
τρυφή. τρυφὴν καθειμένη II. Amor. 3. 400.
Τρωάς. ἐν τῇ Τρωάδι I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρώς. παρὰ τρωσὶ I. D. Mort. XXIX. 2. 449.
τρωτὸς ἴσως III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τοῖς τιχοῦσι I. Piſc. 17. 588. ὃ τὴν τυχοῦσαν II. Icar. 16. 771. τοῖς μηδὲ τοῦτο τυγχάνουσιν I. Nigr. 21. 59. φύσεως εὐτύχου τι ἐ μεταμωσιακῆς ἐ φιλοτόνου τυχών, I. Somn. 2. 5. φύσεώς τι ἐλεῖν τιλυχκὸς ib.
τύλον. τύλαν ἀνάπλεως I. Somn. 6. 9.
τυλόω. ἐστὶ τισμοκέλαι τιλυλόφρυος ἔνδοθι χεῖρας I. Somn. 6. 9.
τύμβον. Solan. pro ἑκατόμβαι vult legi τύμβοι optimè meo judicio I. Cont. 24. 524.
τύμπανον I. D. Deor. XII. 1. 234. τοὺς δὲ τυμπάνους I. Cat. 6. 627. τύμπανα ἐπαλαγεῖτο III. Bacch. 4. 78.
Τυνδάρις, Τυνδάρεως II. Sait. 45. 295.
τύπτω I. Nigr. 27. 67.
τυραννίδι. τυραννούμενοι tyrannide vexati II. Tyr. 5. 144.
τυραννικὸς III. Calumn. 13. 143.
τυραννὶς I. Tim. 52. 169.
τύραννον I. Catap. 1. 620.
τύρβη I. Jud. Voc. 7. 90.
τυρσὸς κατὰ τύρσεις II. Alex. 11. 219.
τυρὸς δὲ γυθίου III. D. Meret. XIV. 320. τυρὸν ἐ οἶνος κάδιον II. Aſin. 37. 605.
τυφλὸς I. Herm. 19. 757. ὁ τυφλὸς μόνος I. Tim. 26. 130. ὑδὶ τυφλὸς ἦν II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118. μᾶλλον δὲ τυφλῶς III. Calumn. 1. 126.
τυφλὸν. ἀλλ' τὸ σῶμά ἐστι τὸ τυφλὸν τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἡ τρυφή. I. Prom. 7. 35.
τυφὼν. τῦφωμιμῶν, ὁ ἐπημμένος τῇ ἀλαζόνι, ἔξω φρενῶν I. Nigr. 1. 40.
τύχη. τὴν τύχην ἀντὶ τοῦ θεοῦ ἢ δαίμονα — τῇ τύχῃ λογίσεται — ἡ τύχη παύσεται I. Nigr. 20. 58. τύχῃ τῇ ἀγαθῇ II. Alex. 14. 222.
Τάφιορις I. Cont. 13. 508. Τάφιορις ἐκείνη ἐστὶ I. Somn. 9. 12.

Υ.

Ὑάλου. ὑάλῳ ἀγγείῳ II. de Luct. 21. 932. & 933.
ὑβρίζω. εἰς ἐμοὶ τὴν μητέρα ὑβρίζεις I. D. Deor. XII. 1. 232.
ὑβρις. ταῦτα οὐχ ὕβρις; I. D. Mort. II. 2. 337.
ὕβρις. τούτων ἁπάντων ἦν ὕβρις ὑπαίθριον μακρῷ I. Prom. 5. 31. ὑβριστότατον J. Br. placet ὑβριστικώτατον ib.
ὑγιὰ I. Merc. Cond. 6. 660. I. pro Lapſ. 15. 737. τῇ τ' ὑγιείας ὀνόματι ib. 13. 736.
ὑγίεια I. pro Lapſ. 6. 733.
ὑγιαίνω I. Sacr. 2. 527. I. pro Lapſ. 5. 730. ib. 1. 725.
ὑγρὸς, ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις II. Jup. Trag. 41. 689.
ὑδρεύομαι I. D. Mar. VI. 1. 302.
ὕδωρ ἐγχεῖται II. Abd. 8. 166. δὲ ὕδατος ἐ μυκήματος III. Hipp. 8. 74. ὕδατι II. Jup. Trag. 42. 691. τὸ ὕδωρ ἐκχέας III. de Electr. 6. 91. ὕδωρ πίνων III. Dem. Enc. 15. 502. πρὸς ὕδωρ γράφειν ib. 503. πρὸς ὕδωρ μεμιλιγμένον I. Merc. Cond. 35. 694. ὕδατος ψυχροῦ χρεάμενος III. Dea Syr. 55. 488.
ὑετὸς, ὑετοί τε φαγδαῖοι I. Tim. 3. 105.
υἱὸς I. D. Deor. V. 4. 214. I. Scyth. 11. 871. ἐ ἐμὸν υἱὸν I. D. Mar. XI. 2. 318. τίνος υἱὸν ὄντα I. Somn. 12. 16. υἱὸν ἐν ἡλικίᾳ II. Tyr. 17. 154. υἱὸν πεπιθοῦντι II. Dem. 25. 385.
ὑμέτερος I. Herm. 15. 754. ὑμετέρῳ al. ἡμετέρῳ I. Prom. 19. 202. ὑμέτερον al. ἡμέτερον II. Bis Acc. 20. 816. τὸ ἐ ὑμέτερον III. Nav. 19. 260.
Ὑμεττὸς I. Jud. Voc. 8. 93.
ὑπακούω. ὑπακούσῃ II. Alin. 4. 572.
Hypallagen in ὁ τοὺς ὅλους v. III. Tragop. p. 652.
Ὑπαρχος. ὁ Μηδίας ὕπαρχος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὑπάρχω I. Herm. 68. 810. ὑπάρχοιεν βιὸν ὑπαρχόντων ἐ ἀρπαγὴν I. Jud. Voc. 1. 82.
ὑπὲρ Πολέμωνος II. Bis Acc. 13. 807. ὑπὲρ τῆς πλανήτιδος I. Merc. Cond. 14. 670. ὑπὲρ ἐ τριετῆς III. Bacch. 1. 74. ὑπὲρ ἀνθρώπου I. Vit. Auct. 2. 541. ὑπὲρ ἐ ὑπέκειτο III. Nav. 43. 276. ὑπὲρ τὸν ἐ θηριδίου ἐλπίδα II. Dem. 10. 379. ὑπὲρ ἀλλήλων II. Amor. 47. 451. ὑπὲρ αὐτῶν II. Gall. 18. 729. ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς προφήτας II. Amor. 54. 457.
Ὑπέρα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπερμεγαλία. ὑπερμεγαλόφρονι τῇ ἄλλῃ I. Merc. Cond. 2. 653.
ὑπέρμεγαλος. ἄνωθεν ὑπερχόμενος ὁ θαλάσσιος ὁ ναῦς γυμνώσῃ — μὴ τὸ σκάφος ὑπέρφυλλον γένηται — ὀλκαῖος ὑπερέχοντας γυμνώσῃ — ὑρᾷς ὃ ὡς ὑπέρμεγας ἐστί I. Tim. 4. 108. multa ſimilia ib. 109.
ὑπερφέρω Edd. ὑπὲρ ἄνω I. Herm. 61. 801. ὑπερφέρω II. Bis Acc. 33. 832. ὑπερφέρων γνώμης II. Dem. 3. 376.
ὑπερφυῶς II. Lex. 25. 349.
ὑπερφυσάω. ὑπερφυσήσειν εἰς ἓ μὴ χρὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
ὑπερφύσαλλω. ἀλλήλας ὑπερφυσάλλοντα alter alterum ſuperare conabatur I. D. Mort. IX. 3. 362.

ὑπερβολῶ. ὑπερβόλῃ τάχα ἢ Κλίωνι I. Tim. 30. 143.
ὑπέργηρως I. D. Mort. XXVII. 9. 443.
ὑπερείδω. ὑπερείδεις τὸ πίστον τῆ μίτρᾳ I. Tim. 1. 99. ψυχὴ ὑπεριδοῦσα ἃ νῦν εἶναι φαμὲν I. Somn. 13. 19.
ὑπηρετέω. ἐκείνῃ ὑπηρετοῦντες I. D. Mort. XXX. 2. 451.
ὑπερίχω. πρὸς τὸ ὑπερέχειν II. pro Imag. 19. 498.
ὑπερηφανεύω I. Nigr. 1. 40. II. Salt. 27. 284.
ὑπερηφανῶ. ἢ προσαγορεύσῃ ὑπερηφάνως] ἢ προσαγορεύσεις ὑπερηφάνους I. Nigr. 17. 57.
ὑπερμαζάω III. Nav. 15. 258.
ὕπερον III. Philopat. 4. 588.
ὑπεροψία I. D. Dror. XIV. 2. 238. & 239.
ὑπιφρονέω I. Cont. 13. 509.
ὑπερῷον οἴκημα II. Asin. 45. 612. & 613.
ἐκπεύθω II. Salt. 27. 285.
ὑπέχειν γυμνὴν τὴν σφαγὴν II. Phal. Pr. 5. 192.
ὑπημί I. Sacr. 6. 531.
ὑπνήτης I. Sacr. 11. 534.
ὑπηρετῶν *Pell.* conjicit ὑπηέττων II. Icar. 10. 762.
ὑπισχνέομαι I. D. Mort. VII. 1. 355. & 356. ὑπισχνούμενος III. Mort. Per. 21. 344.
ὕπνος. μικρὸν δή' ὕπνου λαχὼν I. Somn. 17. 22. ὕπνου II. Asin. 7. 574. ὁ θεὸς ὑπνῳ ὁ ὠθῶν τῷ καμοντῷ Ζεὺς ὃν τῷ μακροῦ ὕπνου διώτισας I. Tim. 6. 110. ὕπνος ἡδίους II. Amor. 45. 449.
ὑπὸ II. Asin. 42. 610. ὑπὸ τῆ Διὸς I. Cont. 2. 492. ὑπὸ σοῦ II. Alex. 44. 250. ὑπὸ τῆ παιδὸς ἀπίθανε II. Gall. 25. 741. ὑφ' ἡδονῆς I. Herm. 76. 820. ὑφ' ἧς δὴ (al. δὴ) ῥεύσης &c. I. Nigr. 16. 54. ὑπ' Ἀμφιτρύωνι ex Amphitryone I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑπ' αὐλῷ II. Salt. 16. 277. τῷ ὑπὸ τὸ ψεῦδος πλαγμῶν III. Adv. Ind. 20. 116. ὑπὸ κόλπου III. Diff. cum Hef. 2. 241. χαλκευργῶν ὑπο II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ πλευσίων σπεδάζεις III. D. Meret. VIII. 299. ὑφ' ὧν II. Gymn. 20. 900. ὑφ' αὑτοῖς II. Jup. Trag. 48. 697. βακχίας ὑπ' ἀλύσας III. Ocyp. p. 673. λίθου ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
ὑποβρέχω. ὑποβεβρεγμένῳ III. Philopat. 4. 590. ὑποβεβρεγμένοι I. D. Deor. XXIII. 2. 274.
ὑπογάστριος σῦς I. Merc. Cond. 26. 684.
ὑπογραφομένη τὸν ὀφθαλμὸν II. Bis Acc. 31. 830. ὑπογεγραμμένῳ II. Alex. 19. 227.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ὑπόδημα. τὰ σαθρὰ ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481.
ὑποδήματα ὁκ Σικυῶνος III. D. Meret. XIV. 319.
ὑποδιφθέρα I. Tim. 7. 113.
ὑποδύω. ὑποδυδύκας III. Adv. Ind. 27. 122.
ὑπόθεσις. τὴν μεγίστην ὑπόθεσιν II. Jup. Trag. 32. 679. αὐτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις III. Pſeudol. 4. 166.
ὑποθορυβέω I. Prom. 4. 29.
ὑπόθυμος ἐ ὑποθυμιάδες εἶφαι παρ' Αἰολεῦσι ἐ Ἴωσιν, ἃς περὶ τοὺς τραχήλους φορτίθεντο I. Nigr. 32. 75.
ὑποκρίνομαι. μὴ ἐ συντρίψω πω πιστὸν τὸ ἦμα ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49. Οἰομένου κακῶς ὑποκρινόμενος ἐπέτριψας ib. 11. 50. ὑποκρινούμενος προσώπῳ III. Calumn. 24. 154. & 155.
ὑποκριτὴς I. Somn. 17. 22. τοῖς ὑποκριταῖς ἐκείνοις ὁμοῖος I. Nigr. 8. 47. ἔδοξέν μοι ὀργισθῆναι αὐτῷ, ὥσπερ ποιητὴς ὑποκριτὴ κακῶς φορτίθεντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα — ὥσπερ τραγῳδίας λαμπρὸν ὑποκριτὴν, &c. ib.
ὑποκρούω. ὑπέκρουεν III. Conv. 12. 426.
ὑποκρύπτω. ὑπέκρυψεν II. Amor. 15. 414.
ὑπολαμβάνω I. Nigr. 23. 61. ὑπολάβοις rectius legatur ὑπολάβοις *Solan.* ib. 19. 57.
ὑπομένω. πάντα ἕνεκα τούτων ὑπομένοιμι I. Nec. 5. 462.
ὑπομιμήσκω. ὑπομιμνήσκοιμι αὐτὸν τὸ τῶ Ῥώμῃ τροφὸς I. Nigr. 19. 57. ὑπομιμήσκεις II. Abd. 32. 186.
ὑπομνημάτων II. Alex. 27. 236.
ὑποσοίας III. Calumn. 21. 152.
ὑποξυρίω. ὑπέξυρημένῳ I. Tim. 22. 132. I. Scyth. 3. 863. ὑπεξυρημένῳ τὸ γένειον I. D. Mort. IX. 4. 363.
ὑποπαλαίω III. Ner. 8. 641.
ὑπόπλεως. δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως I. Somn. 4. 7.
ὑπόπτερος I. D. Deor. VII. 4. 224.
ὑποπτεύω. ὑπώπτευον μὰ Δί' II. Abd. 3. 161.
ὑποπτήσσω I. Tim. 5. 109. τὰ δὴ ὑποπτήσσοντα I. Somn. 9. 13.
ὑποῤῥέω I. D. Mort. IX. 2. 361.
ὑπορχέομαι II. Salt. 16. 277.
ὑποσκάζω. τί τοῦτο; ὑποσκάζεις; I. Tim. 20. 129.
ὑπόσασις. κατὰ τὴν ὑπόσασιν II. Par. 27. 856.
ὑποσίλεως II. Icar. 12. 765.
ὑπόχισις. ὑποχίσεσιν III. Hipp. 3. 68. τὰς μὲν ὑποχίσεις I. Herm. 76. 819.
ὑποταράττω. ὑπεταράττετ II Icar. 22. 777.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶς τὴν σείρασαν I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
ὑποτραυλίζω I. Tim. 55. 172.
ὑποχωρέω I. Nigr. 18. 57. ὑποχωροῦμεν ἐπιόντας II. Tox. 30. 544.
ὑπώπιον. τὰ ὑπώπια II. Gymn. 13. 892.
ὑπαχρ I. Cont. 11. 503.
ὑσγινοσαφὴς II. Gall. 14. 724. & 725.
Ὑσπασίνης III. Macrob. 16. 219.
ὑσπληγξ I. Tim. 20. 130. τὸ ὑσπληγγος III. Calumn. 12. 142.
ὕστερος. ὠθῶ τοῖς ὕστερον I. Prom. 6. 33. κατὰ τοὺς ὕστερον Ἀττικούς I. Jud. Voc. 7. 90.
ὑφαλῶ II. Salt. 48. 296.
ὑφίλκω I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφίστημι I. Tim. 40. 150. ὑμῖν ὑποστήσομαι ib. 152.
ὑφορόομαι I. D. Deor. XIX. 1. 250.
ὕψος. ὕψει πάνυ λοιπόμενος III. Hipp. 4. 70.

Φ.

Φαβωρῖνος. ἀπὸ Φαβωρίνου II. Dem. 12, 380.
φάγω. φαγόντα II. Gall. 4. 710.
Φαίδων I. Tim. 4. 108.
φαίαξ I. Nigr. 34. 77.
φαίδρα II. Salt. 2. 266.
φαίνω. φαίνομαι I. Piſc. 8. 576. εἴα μηδ' ὧν ὑπ' ἀνθρώπου πραχθέντα ποτὲ φανῆναι I. Prom. 1. 24. ἐφαίνετο ἴτε I. Scyth. 2. 861. εἰ ἐμοῦ ὁ Ζεὺς δι' ὀμμάτων ἐθέλοι φανῆναι I. Somn. 8. 11. χρὴ ταῦτα φαίνειν I. Prom. 1. 24. ἔλεγε αὐτῶν ἀμελεῖν, ὡς μὴ ὁμοίως τῷ λίθῳ φαίνεσθαι I. Somn. 13. 19.
φακὴ. τὸ τέριχος ἐς τὴν φακὴν III. Ep. Sat. 23. 404.
φάλαγξ II. Q. Hiſt. 29. 40.
Φαληρικὸν I. Halc. 8. 184.
φάλης II. Jup. Trag. 42. 690.
φαλλὸς II. 1. Ver. Hiſt. 22. 88. φαλλοὺς III. Dea Syr. 16. 462.
φάος ἀνθρώποισι II. Alex. 18. 225.
φάραγξ I. Prom. 1. 186.

φάρμακον — τῶν μιῶν III. Dem. Enc. 49. 526. φάρμακα II. Alex. 5. 213. φάρμακα δυσπεπία II. Imag. 16. 475.
φάσκω I. Pisc. 37. 606. & 607.
φάσσα I. Jud. Voc. 8. 93.
φαῦλος. ὁ φαῦλος σωφίσματος ἀναγέλαστος II. Imag. 17. 476.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361. ὁ Φάων III. D. Meret. XII. 310.
Φειδίας I. Herm. 55. 796. Φειδίας ἔδειξε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. εἰ δὲ καὶ Φειδίας ἢ Πολύκλειτος γένοιτο ib. 7. 10. πρὸς Φειδίου III. de Dipsad. 9. 239. v. notas.
Φείδομαι. φείδου μὴ I. Cont. 5. 497.
Φειδὼς. ἐπὶ φειδοῦς καθήμενοι II. 2. Ver. Hist. 45. 138.
Verba in Luciano occurrentia, quae frustra in *Stephano* quaerantur, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
Φέρω. τόνδε φέρω Διΐ &c. I. Tim. 35. 147. Φέρουσι *Solan.* vult Φορέουσι III. Dea Syr. 10. 457. Φέρε δὴ ἴδω I. Somn. 14. 19. οὐκ ἤνεγκα — τοῖς ξύλοις I. Pisc. 32. 599. ἤνεγκε III. Dea Syr. 16. 462. Φέρειν δ' ἀνάγκη II. Phal. Pr. 8. 195. Φέρων I. Merc. Cond. 24. 680. Φέρων ἐνέβαλον II. Icar. 13. 766. Φερούσης ἐπιτρέπουσι I. Merc. Cond. 9. 664. αὐτοκελεῦτα φέρουσες αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349. Φέρεσθε ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν I. Nigr. 34. 76. Φέρεσθε III. Rhet. Pr. 26. 28. σοφίας εἰκότως δόξειεν ἠνέγκατο I. Somn. 10. 15.
Φεύγω. ἐπ' αἰτίᾳ προδοσίας ἐξ ἄστεος φεύγειν I. Somn. 12. 17. Φεύγων Ἀστίγονον τὸν μονόφθαλμον III. Macrob. 13. 217.
Φευκτὸς I. Tim. 28. 141.
Φημὶ. ὡς φὴς I. Cont. 18. 514. Φησὶ Edd. Φάσει vult *Solan.* III. Pseudol. 13. 172. Φησὶν II. Jup. Conf. 6. 630. ἧς φασιν ἐκεῖνος III. Calumn. 27. 158. ὥσπερ οἶμαι καὶ φασὶ I. D. Mort. XXVI. 2. 436. ἔφλω II. Q. Hist. 55. 64. πρὸς δή τι τοῦτ' ἔφην; I. Prom. 15. 198. τοῦτ' ἔφης ib. 2. 187. ἔφ' ᾧ II. Lex. 2. 319. αὐτὸς ἔφα I. Nigr. 8. 47. ὡς ἐκεῖνος ἂν φαίης. II. Q. Hist. 15. 23.
Φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοι I. pro merc. Cond. 11. 720. φθάνοις III. Conv. 2. 419. οὐκ ἂν φθάνοις καίπερ μάντιν λέγων III. Diss. cum Hes. 8. 245. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἀνούμενος I. Vit. Auct. 26. 566. & 567. εἶγε μὴ ἔφθης I. Nigr. 6. 44.
Φθειρίζω III. Ep. Sat. 26. 408.
Φθείρω. φθείρη ἀπ' ἐμοῦ II. Asin. 56. 624.
Φθόγγος. τοῦτοι τῶν φθόγγων III. Ner. 6. 640.
Φθονῶ I. Nec. 2. 458. ἐφθόνησε τῷ Ἄρει I. D. Deor. XVII. 2. 246. & 247.
Φθόνος. ὑδρὶς φθόνου I. D. Deor. XVIII. 1. 248. ἔξω φθόνου I. Prom. 18. 201. ὁ φθόνος III. Calumn. 5. 132.
Φιάλη I. D. Mort. XXVII. 2. 439. Φιαλίτης III. Macrob. 12. 216.
Φιλανθρώπως προσφέρομαι II. Phal. Pr. 10. 197.
Φιλάνθρωπον. ἐκ τοῦ μύθου &c. v. not. III. Ep. Sat. 8. 391.
Φιλεύδημος ὁ ἄνθρωπος I. Somn. 3. 6.
Φιλέω. λαὸν τὸν φιλῶ I. Pisc. 20. 590. Φιλήσας — δεξιὰν I. Sacr. 12. 536.
Φιλήσω I. Somn. 5. 8.
Φιλήμων I. pro Lapsi. 6. 732.
Φιλιππίδης ὁ ἡμιτροφομήσας I. pro Lapsi. 3. 727.
Φιλίππου Μίθας III. Dem. Enc. 5. 494.
Φιλισκίων I. Prom. 4. 29.
Φίλων I. Nigr. 5. 43.
Φιλοκλῆς I. Jud. Voc. 11. 97.
Φιλοκτήτου τοῦ III. Epigr. 24. 682.
Φιλομυσία. ἐπαινῶ τὴν φιλομυσίας I. D. Mar. VIII. 2. 309.
Φιλόμυθος. τὸ προοίμιον δὲ τούτου τὸ φιλόμυθον I. Somn. 3. 6.
Φιλοσοφεῖον. φιλοσοφεῖα II. Bis Acc. 23. 821. & 822.
Φιλόσοφος al. φιλόσοφον quod melius. II. Icar. 24. 780.
Φιλόξενος III. Calumn. 14. 144. ὁ Φιλόξενος III. Adv. Ind. 15. 112.
Φιλόσοφος. βίος φιλοσοφώτερος I. Somn. 12. 16.
Φίλος ἦν ἄπασι I. Somn. 9. 14. πάλαι φίλος III. Calumn. 24. 155. Φίλων I. Vit. Auct. 27. 568. II. Q. Hist. 1. 1. τὸν Φίλων II. Tox. 16. 523. πρὸς φίλους III. Philopsi. 24. 52. ὦ φίλτατε Κίλαι II. Alex. 1. 206.
Φιλοσοφεῖον. φιλοσοφεῖν φάσκουσι I. Pisc. 37. 606. τὸ φιλοσοφεῖν προσποιεμένων I. Nigr. 24. 63.
Φιλοσοφία. φιλοσοφίας ἐκ παρούσης I. Nigr. 7. 45. φιλοσοφίας οὐσὶν ἀχλὺς ib. 33. 76. Φιλοσοφίᾳ — ὁμοιοπαθὴς II. Salt. 2. 266. φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι — τὸ μὲν βέβαιον καὶ πιστὸν, καὶ ὑγιὲς τοῦτο ἐγὼ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν I. Nigr. 4. 42. πρὸς φιλοσοφίαν ὁρῶντες II. Dem. 2. 375. I. Tim. 57. 175.
Φιλόσοφος I. Tim. 7. 113. Φιλόσοφος βίος — ἦθος, χρῆμα I. Prom. 7. 35. Φιλόσοφος ἐδὼν I. Vit. Auct. 27. 568. Φιλόσοφος σεμνότης I. Prom. 7. 35. Φιλοσόφου τὸ χρῆμα II. Jup. Trag. 1. 642. ἄκρως φιλόσοφοι μάλα πολλοὶ I. D. Mort. XX. 5. 418. Φιλοσόφων, περὶ II. Par. 52. 877. ἔστι μὲν φιλοσόφων III. Macrob. 22. 223. ἄριστον τῶν φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506. ὅταν ἴδῃ τις τῶν φιλοσόφων τινα καλυμμένον περὶ τὰς αὐλὰς ἐν πρόθυρα σαίνοντα καὶ ταπεινὸν I. Nigr. 24. 63. Φιλοσόφως παρασιτίας σπουδάσαι λας ἴδιλα II. Par. 37. 863.
Φλύαρος. λῆροι καὶ φλύαροι I. Somn. 7. 10.
Φλυκταίνη pustula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
Φοβέομαι. εἰσῆλθε δέ μοι οἷον εἰκὸς, φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26.
Φόβος. ἐν ἴσῳ κεῖται τῷ φόβου I. Jud. Voc. 2. 84. οἱ ἐν συνεχεῖ φόβῳ καθιζάνοντες, καὶ ἀκροδιάζοντες I. Somn. 9. 13. καὶ πάντα φόβου λαβεῖν III. Ocyp. p. 670.
Voces, quas frustra in *Stephano* quaeras, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
Φοινικίζω III. Pseudol. 28. 184.
Φοῖνιξ. καθάπερ οἱ Φοίνικες II. Icar. 1. 752.
Φοιτάω. εἰς διδασκάλους φοιτᾶν I. Somn. 1. 2. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν ib. 1. εἰς τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα ib. παρὰ τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα ib.
Φοιτητὴς de discipulo ad praeceptorem ventitante I. Somn. 1. 1.
Φόλος. ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς III. Conv. 14. 428.
Φονεὺς III. D. Meret. XIII. 318.
Φοινικὸς. τὸ γένος τὸ τῶν Θρακῶν Φοινικώτατόν ἐστι I. Somn. 2. 4.
Φόνος. ἐμὸς ὁ φόνος II. Tyr. 11. 148. Φόνους ἐφεγγάζοντο II. Astr. 23. 370.
Φορὰ. Φορᾶς ἀντιδίδου II. Par. 29. 859.
Φορτικὸς. ἐρῶ δὲ ὁμῶν φορτικὰ μέν, καὶ δικαιικὰ, ἀληθῆ δὲ I. Somn. 17. 21.
Φορτίον μεῖζον ἐπιβιῶναι τῷ ἀκολούθῳ ἢ δύνασθαι φέρειν I. Nigr. 28. 68.
Futurum indicativi pro aoristo imperativi in ἐπινεύσω v. III. Ep. Sat. 4. 386. & 387. Futurum 1. circumflexum Attice in ἀποπλευσοῦμαι vide II. Nav. 15. 258.

Φρα-

φρεατρία I. Herm. 24. 762.
φρενήρης. ὡς ἂν φρενήρης III. Calumn. 3. 128.
φροίμιον II. Q. Hist. 14. 20.
φρόνημι. ὃ, τι φρονεῖν II. Amor. 50. 453.
φρόνησις I. Halc. 6. 182.
φροντίς. ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσω I. D. Mort. VI. 5. 355. ἡ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724. III. Philopat. 29. 618. αἱ ἐπὶ μέρους φροντίδες II. Bis Acc. 2. 794.
φροντιστὴς I. Prom. 6. 32. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος ib.
φρύαγμα I. Catap. 26. 647.
Φρύγιος. τὸ Φρυγίου I. Harm. 1. 850. Φρυγίου κατ' ἄρκτα Τμώλου III. Tragop. p. 646.
Φρύνη I. Catap. 22. 643.
φυγή. ἐν φυγῇ ὢν I. D. Mort. XII. 6. 387.
φῦκος III. Epigr. Omiss. 688. ὑπεφαίνετο δέ τι καὶ ψιμύθιον καὶ φῦκος I. Pisc. 12. 580.
φυλακικὸς I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φυλάσσω I. Jud. Voc. 2. 83. φυλάξασθαι δὲ ἐστὶ ἡμερίων &c. III. Dea Syr. 52. 487. φυλάττω μοι II. Asin. 4. 572.
φυλίτης. φυλίταις δὲ καὶ φράτορες I. Tim. 43. 155. ὡς τοὺς φυλίτας II. Bis Acc. 27. 825.
φυλὴ I. Tim. 49. 162.
φύλλον I. Cont. 19. 516. τὸ προσηγορίας ἐν φύλλοις ἐπιγεγράφθαι τὸ προοίμιον I. Somn. 3. 6. μαλάχης φύλλοις III. Adv. Ind. 3. 101.
φῦλον I. Nigr. 16. 55.
φυσάω. ἐφύσα τότε I. Nec. 12. 473.
φύσις δεξιὰ I. Somn. 2. 5. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. τούτων μὲν φύσει κύριοι ἐσμεν κύριοι I. Nigr. 26. 66. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν ib. 14. 54. τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν I. Vit. Auct. 23. 563.
φύω. ἐφύη v. notas III. Tragop. p. 653.
φωνή II. Q. Hist. 43. 56. I. Nigr. 30. 69. μόνης τῆς φωνῆς ὑπεύθυνον παρέχων ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ὀλιγοστρὸς φωνῇ I. Nigr. 21. 59. μιγάλῃ τῇ φωνῇ I. Tim. 9. 117. μόνῃ τῇ φωνῇ ἀγαθῇ I. D. Mort. XII. 3. 385. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ib. 2. 381.
φῶς. ὅτι εἰς τὸ φῶς προάγουσιν I. Tim. 15. 126. ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς ib. D. Mort. XXVI. 1. 434.
φὼς vir οἱ πάλαι φῶτες I. Somn. 15. 20.
Φωτάσιος II. Lex. 2. 320.

X.

Χαίνω. κεχηνότες I. Somn. 12. 16.
Χαιρεφῶν. ὅτι Χαιρεφῶν III. Rhet. Pr. 13. 13.
χαίρω. ὡς ὅτι χαιρήσουσιν III. Tragop. p. 660. χαῖρε I. Nec. 1. 455. χαίρετ' ἐγὼ σὺ δ' ὕμμιν &c. I. pro Lapf. 2. 726. χαίρειν κελεύειν ib. 1. 725. τὸ μὲ χαίρειν κελεύειν ib. 2. 728.
Χαιρώνεια. περὶ μὲν τῆς Χαιρωνείας III. Dem. Enc. 38. 519.
Χαλδαῖος. Χαλδαίων παῖδες I. D. Mort. XI. 1. 376.
χαλεπὸς I. Prom. 9. 192. ἦδη χαλεπὸν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. ἐν τοῖς χαλεπώτατα δῆγον I. Somn. 2. 3.
χαλεπῶς ἔχοντα I. Nec. 14. 476.
χάλκιον ἦδη vide not. III. Epigr. Omiss. 692.
χαλκὸς. χαλκοῦ II. 1. Ver. Hist. 7. 75.
χαλκοῦς. χαλκοῦν II. Gymn. 27. 909.
χαλκηδόνα II. Alex. 9. 216.
χαλκοῦργος II. Jup. Trag. 33. 681.
χαμαὶ I. Herm. 5. 744.
χαμαιδιδάσκαλος. ὡς χαμαιδιδασκάλῳ φαίνοντα I. Somn. 1. 2.
χαραδρὸς. χαραδρῶν τινα βίᾳ ἀφέξει I. Somn. 9. 13.
χαρακτὴρ II. Amor. 38. 440. φιλοσόφου χαρακτὴρ λόγου I. Prom. 7. 35.
Χαρίδημος III. Char. 1. 619.
χαρίεις II. Q. Hist. 16. 24. & 25. εἰ μὴ χαρίεντα φαίνοιτο I. Prom. 3. 28. χαρίεντα polium, III. Mort. Per. 39. 359. & 360. χαρίεντας honestos, II. Jup. Trag. 48. 696.
χαρίζομαι. χαρισαμένους al. χαρισαμένους I. D. Mar. IX. 1. 312.
χάρις πλείστη I. Tim. 36. 148. πρὸς χάριν III. Conv. 26. 437.
Χάριτες. ἅρμασιν ἐν Χαρίτων φορεῖς I. Somn. 15. 20. ἀπόσπασι Χάριτες II. Imag. 9. 467. Χάρισι θύω II. Lex. 23. 348.
Χαρμίδης I. D. Mort. XX. 6. 419.
Χάρων & Χάροντος aliaque similia I. D. Mort. XXV. 1. 432.
χάσμα μέγα ἐγένετο III. Dea Syr. 18. 459. τὸ χάσματος II. de Luct. 2. 922.
χεῖλος I. Merc. Cond. 20. 675. τοῖς χείλεσιν τὸν πιθὸν II. Demon. 10. 379. πεσὼν τις ἐπικείμενος ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
χειμερινὸς ὄπνος I. Somn. 17. 21.
χειμὼν. μέσῳ χειμῶνι I. Nigr. 31. 73. καὶ τὰ χειμῶνα μέσον ἀφέροντας ταῖς ὑδρίαις I. Halc. 2. 179.
χείρ. τὸν χεῖρα I. Somn. 6. 9. τὴν χεῖρα ἐπισείσαι χρὴ I. Scyth. 11. 872. ταῖν χεροῖν II. pro Imag. 9. 488. χειρὸν ἀνεξ. vid. χειρόνεξ. ἐν ταῖς χερσὶ τόλας ἔχοντα I. Somn. 6. 9. ἐν χερσὶ — χάρτου ἀφ' χαρὰς ἔχοντα — ἔχων βιβλίδιον μὴ χεῖρας I. Nigr. 2. 40. ὑπερέχων αὐτὸν τὴν χεῖρα non idem quod αἴρειν τὴν χεῖρα neque quod ἔξω ἔχοντα λέγειν sed *tueare*, *imminentia mala avertere*, quod multis probatur contra *Caporum* & *Gronov.* ad I. Tim. 10. 118. & 119. ταῖς χερσὶν II. Salt. 68. 302. τὰς χεῖρας ἐρέγοντα III. Calumn. 5. 131. ὡς χεῖρας ἐλθεῖν II. Gymn. 25. 907.
χειρίσοφος an χειρόσοφος III. Rhet. Pr. 17. 18.
χειρόμακτρον I. Merc. Cond. 15. 671.
χειροτομία II. Salt. 78. 309.
χειρόναξ I. Somn. 9. 14. χειρῶν ἄνακτες μόνοις ταῖς χερσὶ διεπόζων ib.
χειλιδὼν ὀρθρογόη I. Nigr. 9. 49.
χελώνη. τῇ χελώνῃ II. Jup. Trag. 30. 677. χελώνης II. Jup. Conf. 14. 637. λίθου χελώνης II. Asin. 53. 621.
Χερρόνησος I. D. Mar. IX. 1. 311.
χηνίσκος III. Nav. 5. 251.
χῆρα. χήρας τοὺς III. Mort. Per. 12. 334. & 335.
χιτὼν. χιτῶνα v. notam III. Cyn. 1. 538.
χιτώνιον πινακοῦν ἐκ χάλκης διαστρεπτὸς I. Somn. 8. 11.
χιτωνίσκος II. Amor. 44. 447.
χλαμύς. μελαχῆς χλαμύδος I. Tim. 38. 150. ἐχόμενος τῆς χλαμύδος ib. 30. 143. ὑπὸ μιᾷ χλαμύδι II. Amor. 49. 452.
χλευασμὸς I. Prom. 1. 24.
Χοάσπης. τὸ τῆς Χοάσπου ὕδωρ I. Nec. 7. 465.
χοίνη περὶ ταῖς κύμασι II. Q. Hist. 23. 31.
χορδὴ. ἐστὶ χορδὴς I. D. Deor. VII. 4. 224.

χάρ pro χᾶρ I. Nigr. 16. 54.
χρίομαι. ἐδήτι δὲ μαλακῇ ἐχρῶτο I. Somn. 8. 11. ἃ πρὸς ὀλίγον ἐχρίσαντο I. Nec. 16. 479. παστράσι τέχνῃ χρᾶσθαι τῇ λατυπικῇ I. Somn. 12. 18. πρὸ τῶ πραγμάτων χρῆζ τῷ βωλεύεζ I. Prom. 2. 26. συμβιωτοῖς χράμενο I. Nigr. 18. 57. χρωμένω sed requiritur accuſat. II. Tyr. 11. 148. χριομένους II. Aſtr. 29. 372. φύσει πρὸς ἅπαντα δεξιᾶ χρησάμενος I. Somn. 2. 5.
χρέος. τὰ χρέα πληθυθῆσθαι III. Philopat. 21. 608. τὰ χρέα τοῖς δικαιοῖς λαβεῖν ib. 20. 607.
χρεὼ I. Nec. 1. 457.
χρῆμα παρέσω I. Herod. 5. 834. πάσσοφον τὸ χρῆμα I. Tim. 55. 172. δυσκόλως ἔτω χρῆμα ib. 24. 138.
χρηματίζω. ἐχρημάτιζεν αὐτῷ II. Tox. 44. 551.
χρηματισμός. δίκας λέγειν ἐ χρηματίζοζ τ ἐπιμέλειαν τοῦτον χρηματισμόν. I. Prom. 1. 25.
χρῆναι. ἐχρῆν γ δ κ σὲ III. Epigr. 22. 680.
χρῆναι — εἶναι III. Philopſ. 7. 36.
χρήσιμο I. Sacr. 7. 532. τὸ χρήσιμον ἀ I. D. Mort. XIV. 5. 398. ὁ μὴ χρήσιμος πάντως II. Jup. Trag. 47. 694. ἄλλῳ χρήσιμοι II. Par. 1. 837. χρησιμωτάτη III. Diſſ. cum Heſ. 6. 244. & 245.
χρῆσις I. Nigr. 26. 66.
χρυσμός. τῷ χρισμῷ II. Alex. 36. 243.
χρηστὸς I. D. Deor. VI. 1. 217. χρηστὸς δὲ I. Tim. 55. 172. ἔνθα ὁ μὲ Χρηστὸς III. Calumn. 10. 139. χρηστῷ δήγματι II. Alex. 55. 259.
χρηστότης. χρηστότητι II. Jup. Conf. 7. 631.
Χρυσιππὸς II. Alex. 25. 232. ib. 38. 244. & 245.
χρυὸς. τῖλραμμένος τὴν χρυὸν I. Merc. Cond. 42. 703.
χρόν I. D. Deor. I. 1. 204. χρόνῳ II. Jup. Conf. 8. 633. χρόνῳ ὕστερον II. Gall. 17. 727. ὧν τὰ μὲ σώματα δῆλον ὁ χρόν I. Nigr. 18. 57. τ ἀεὶ χρόνον I. pro merc. Cond. 12. 721. χρόνον, ἐπ' αὐτὸν &c. II. Tyr. 18. 155.
χροῦς, & χρῶς, cutis. ὁ χρῶ κυρίως I. Herm. 18. 756.
χρυσάμπυξ. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισῶν ἅμαινον I. Somn. 15. 20.
χρύσε. χρυσοῦν ἀπέδυξεν &c. I. Nec. 4. 460.
χρυσοῦς ὅλον τὸ δίξιὸν ἡμίτομον II. 2. Ver. Hiſt. 21. 119. χρυσοῦς ἀνασήσαζ ἐλπίζων III. Mort. Per. 27. 350. χρυσοῦν ἀνασῆσαι I. Tim. 51. 164. χρυσέα κρηπὶς III. Dem. Enc. 11. 499.
χρυσίον ἀποστάθμων I. Piſc. 14. 585. χρυσίῳ &c. vide notam III. Dem. Enc. 33. 515.
Χρύσιππε I. Herm. 86. 830.
χρυσὶς veſtis auro contexta, I. Nigr. 11. 50. calceus auratus. I. D. Deor. II. 2. 207.
χρυσοποιὸς aurifex I. Cont. 12. 506.
χρυσὸς. εἰη δ' ἅμοι γε μήτε χρυσὸς οὐ δόμοις I. Nigr. 23. 61. χρυσοῦ κ ἐλέφαντ ξυσιργασμέν II. Gall. 24. 738. & 739. γυνὲζ χρυσοῦ I. Tim. 41. 154. ἔδιξε πολὺν ἄγων χρυσὸν I. D. Mar. VIII. 2. 309. ὦ χρυσὲ I. Tim. 41. 153. II. Gall. 14. 725.
χρυσοφόρε III. Herc. 8. 86.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 130.
χρῶμα I. Merc. Cond. 10. 666.
χρὼς. τῷ χρωτὶ τῇ μύρᾳ II. Aſin. 51. 619. Conſ. χροῦς.
χότρα. χότραις λημῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
χντρὶς I. Prom. 1. 24.
χολὰς δὲ I. Tim. 20. 130.
χώρα. ἀὶς τὺ χώραν ἔχῃς II. Gall. 11. 718.
χωρίον. ὅπως μὴ τοῦτο χωρίσει ἄδηλον I. D. Deor. XX. 15. 266.
χωρίον. ἐξ ἑτέρου χωρίου &c. II. Aſin. 31. 600.
χωρίον παθήματος II. Amor. 10. 407.

Ψ.

Ψευδαλεξανδρε III. Adv. Ind. 20. 116.
ψευδὴς — ἀκίνητος ἔργων v. not. III. Ocyp. p. 670.
Ψευδολογίστης III. Pſeudol. 1. 161.
ψεύδομαι. μεθέμενοῦ τ πραγμάτων ψευδῆναι I. Somn. 10. 15.
ψιῦδ. κ ψιῦδε I. Herm. 74. 816.
Ψευδοσοφίστης III. Soloec. 1. 552.
Ψευδοφίλιππε III. Adv. Ind. 20. 116.
ψήφισμα I. Tim. 49. 161. τοιοῦτ μὲ ἔν σοι τὸ ψήφισμα ib. 52. 168.
ψηφοφορεῦντες ἦσαν II. Eun. 2. 351.
ψιμύθιον I. Piſc. 12. 580.
ψιττάκους II. 1. Ver. Hiſt. 35. 99.
ψόφοι III. D. Meret. XV. 324.
ψύλλα. ψυλλῶν παθήματα — ἀπορῶ' ἄρτι Χειροφῶντα Σωκράτης ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας ὁπόσους ψύλλα τοὺς αὐτῆς πόδας ἄλλοιτο — ψυλλῶν παθήματα παλαμναπάμβους I. Prom. 6. 34.
ψύλλιον III. Tragop. p. 653.
ψύλλαν III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχαγωγίαι I. D. Deor. XXIV. 1. 276.
ψυχὴ. ψυχῆς ὑποκλυζομένης I. Nigr. 16. 55. τ ψυχῆς v. not. III. Dem. Enc. 46. 524. & 525. ψυχῆς καθαρσιν ταμισεύεζ I. Nigr. 27. 67. ἀπὸ ψυχῆς ἔχων III. Adv. Ind. 27. 122. & 123. κάλλιστον δὲ πάντων κτῆμα ἐς τὰς ψυχὰς συγκεκόμισθαι I. Nigr. 10. 49.
ψυχρολογία I. D. Mort. XVI. 5. 405. ψυχρολογια ἴωλο I. Somn. 17. 22.
ψυχρὸς I. Tim. 43. 155.

Ω.

Ὠδὴ. πολυόπτυμο ᾠδὴ III. Philopat. 27. 616. ᾠδή τις ᾠδὴ πρόσεισιν III. Electr. 6. 90.
ᾠδικὸς I. Tim. 47. 161.
ᾠδῖνα δὲ κ ἔτι πρός τινας ἐξιστῶ I. Nigr. 6. 44. ᾠδίνουσιν II. Gall. 19. 732.
ᾠδισμὸς I. Nigr. 29. 68.
ᾠκεῖαι χάριτες III. Epigr. 7. 676.
ὠλένας τὰς ὠλένας λευκὰς &c. I. D. Deor. XX. 10. 261.
ὦμοι v. not. III. Tragop. p. 648.
ὠμότης. καθηγόρουν πολλὴν τινα ὠμότητα I. Somn. 4. 7.
ὧν pro ὦν II. Aſtr. 3. 361.
ὠνῆ δ' ὅμως III. Adv. Ind. 25. 121.
ὦνι ἀρετὴ I. Nigr. 25. 64.
ὠόν. ἴκ τε ὠῶν I. Halc. 7. 182. ὠὸν ἐκ καθαρσίου I. D. Mort. I. 331.
ὥρα. ὥρα δέ σοι recte mutatum in ὥρα &c. I. D. Mort. XXV. 1. 432. ſed ὥρα σοι κ τἄλλα bene habebat I. D. Deor. XX. 11. 263. τὴν ὥραν ἥκειν ἐκείνην II. Gall. 7. 713. ὡρῶν III. Hipp. 8. 74. ὥραι — μὴ ὥραισιν ὥρα ἰκάμοιμι II. Salt. 5. 270. & 271. μὴ ὥραισιν ὑοιτο male pereat, I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
ὡραΐζειν II. Par. 43. 868. v. notam J. G. G.
ὡραῖο I. Nigr. 16. 54.

Ὥραν φάγε ? Καλλιάνα III. de Domo 28. 406.
Ὦρ☞ II. Gall. 18. 728.
ὡς πρὸς ἐμὲ — ὡς ἀδὺ ἆρα ἦν ὡς πρὸς τὸ Τόμωνα, ταφλὰς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμὲ — τῷ τοῦτο ἀλύγων ὡς πρὸς ἀρετῆς ἄσκησιν — παῖδας τὸ ἐδὸι αἴσχη ἀπαίδας ὡς πρός σε, & similium largam copiam vid. ad I. Tim. 15. 125. ὡς ἀκριβῶς I. Herm. 56. 796. ἰδόντα ὡς ib. 35. 777. ὡς σεμνὸς I. Nigr. 1. 88. ὡς τις ἢ γέρους — ἔχοι II. Tox. 44. 552. ὡς δή τί τοῦτο; I. Nec. 8. 467. ᾗ ἐξότατ☞ ὡς &c. v. not. III. Nero 5. 639. ὡς ἐνδέ-ξασθε III. Philopat. 21. 688.
ὥστις οἱ I. Tim. 36. 173. ὥστις τοὺς φίλους II. Q. Hist. 52. 62.
ὥστε μοι III. Asin. 42. 610. ὥστε ? μὴ μείνωσι &c. II. Par. 52. 876. ὥστε μοι καθ' ἡσυχίαν &c. II. Jup. Trag. 26. 671.
ὄφελον III. Fug. 11. 371.
ὄχι☞ II. Jup. Trag. 4. 643.
ὀχλὸς τῷ ἄφαφ☞ III. Calumn. 5. 131.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

IN TOM. I.

Numerus verſuum contextum indicat: N°. notas, literae *a. b.* additae, earum columnas.

In noſtra Praefat. p. XII. ad fin. *licet denotat*, lege *licet denotet*.

P. 35. a. In nota *Bourdelotii* δῶν pro δινὸν. Sed ſuos ei naevos ſtudio reliquit *Hemſterh.* Ita & deinde ἔχρη quum in textu ἰχρὴν, quod ſemel monuiſſe ſufficiat. Ita inquam pag. 59. a. in ejusd. nota, *Ariſtoph. Plaut.* cum voluerit ſine dubio Ariſtophanis Plutum ſignificare.

Ibid. p. 35. b. Verſ. ult. τοῦτό τε edendum contendit Cl. *Jenſ.* idque ſequutus eſt Cl. *Hemſterh.* contra Edd. vett. quibus adſentiri codicem O. ſcribendo παρὰ τῦ, in marg. *Junt.* notavit *Solanus*; ſed Cod. M. τοῦτό τε habere. Verum etſi res parvi eſt, mallem vulgatum retinuiſſe. nam articulus τε pro τινὲς poſitus, tum amittit accentum, quando τις encliticum eumdem amitteret. At quando eſt interrogantis, uti hic, aeque retinet accentum, ac τίνος interrogativum, cujus vicem gerit, quod recte diſputat *Mich. Ros.* vel potius auctor Diſſertationis Academicae Argentorati habitae 1716. *J. Henr. Lederlinus*, p. 15. haec exempla adferens: *Soph.* Aj. maſt. 815. Τῷ πού' ἀνθρώπων ταῦτ' ἔμαθον; ex quorum hominum haec didici, audivit? Et *Electr.* 408. Τῷ φίλτις τάδ' ἔμπυρα; cui fers has partes victimarum comburendas? Item 412. Ἐκ τῦ φίλων πυθέσθαι; & 681. ac 915. 932. 935. *Oedip. Tyr.* 365. 792. 1084. 1176. *Oed. Col.* 425. *Dion. Hal.* Ep. ad Pomp. p. 129. Exempla vero, ubi τε & τι ſint enclitica, multa quoque praemiſit idem.

Nigrin. p. 55. fin. ἀνθεῖ—ἐκθορόντας.] Cl. *Hemſterh.* αὐχμεῖ. ac propemodum perſuadet, propter junctum λύπης vocabulum, quod αὐχμὸν comitem habere ſolet, & quia verba λύπης & αὐχμεῖν alibi jungi, exemplis probat. Verum quando ait: „ verbum ἀνθεῖν laetiſſimae ſignificationis contra Graeci ſermonis uſum „ male collocari", adeoque ad malas res ejus uſum non videtur admiſſurus; ignoſcat, ſi ſecus ſenſero. Puteor quidem, exempla ab doctiſſ. *Jenſio* ib. prolata ad *abundantiae* ſignificatum probandum, omnia de re laeta loqui, ideoque ad ſtabiliendum Luciani vulgatum non ſufficere; ſed alia ſunt, unde ſatis patet, minime de rebus laetis id verbi ſemper adhiberi. Ita Medicis principibus Hippocrati Galenoque ἐξανθήματα & ἐξανθίσματα eſſe puſtulas in cute erumpentes, plus ſatis notum. Exemplorum copia eſt apud *Foëſium* in Oecon. Hippocr. Ipſumque verbum ἀνθεῖν ad morbi ſummum gradum ſignificandum, iisdem, aeque ac ἀκμάζειν, eſt uſitatiſſimum, ut: σκιατῆρι εἰ αὐτίκα ἀνθεῖ (ἡ νοῦσ☞) *Aphor.* 30. L. 2. *Epid.* & ſaepe. Sic ἐξανθοῦντα εἰς τὴν χροιὴν ἐκπώματα. *morbi qui in cutis ſuperficiem erumpunt*, idem in Coac. praenott. alibique frequenter. Quin & de aſperitate (ne dicas ſemper etiam ad ruborem puſtularum ſanguineum in hiſce reſpici) τραχύτης ἐκάνθει ὠχρόλευκ☞, *aſperitas eminebat, efflorescebat in lingua, cum pallore albicans*, ex Lib. VII. *Epid.* aliaque adfert idem *Foës.* Sed quod *Alciphr.* p. 4. ἀθρὸς ἐξανθήκει de mari tempeſtatibus agitato dixit, id non adeo plane de re laeta dictum eſt, quin idem L. III. p. 442. de puſtulis ex plagis ortis adhibeat dicens: Τῆς κεφαλῆς ὁ ἀπεσύρη τὸ δέρμα, ἡ φλεγμαίνας ἐκπυστίους ἐξήνθησε. *Aeſchyl.* S. C. Theb. vi. 958. πολλοῖς ἐκανθήσασιν δόμοις πόσις, (quod adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in animadv. ad Aeſchyl. p. 331. ubi & alia ejusd. poëtae habet, qui ut medici, non ſemel utitur πύον☞ & νόσ☞ ἀνθεῖ, ac μανίας ἄνθ☞ ex *Sophocle* etiam adfert) addo *Plutarch.* Theſ. p. 3. E. αἵματι ἐξήνθησαν αἱ πλαῖαι. *denuo propullulabant ſcelera*, quibus ſimilia plura reperiuntur, unde translationem ad res etiam malas haud inuſitatam, demonſtrem, & quae ad vulgatum Luciani tuendum adhiberi queant. Et quia αὐχμεῖν nondum probatum video ſic junctum ablat. vel dativo, poſſem ad vulgatum Luciani procedere, dicendo, ἀνθεῖν ἐπιθυμίαις non adeo repugnare analogiae, ſi expoſueris, ſterilem illum animi fundum ut bonas fruges i. e. virtutes non fert, ita vitiis efflorescere, ceu ager ſterilis horret ſpinis; & cum herbae malae aeque ſuos habeant & copioſos flores, ac bonae, nihil prohibere, quo minus & ἀνθεῖν in malam aeque ac bonam partem trahi queat. Sed nemini id obtrudo, indicaſſe ſatis habens non deeſſe exempla ubi de rebus malis dicatur, aeque ac alia, quae licet de re laudabili frequentiſſime praedicentur, tamen interdum & de abhorrenda uſurpari novimus, ut δεῖ☞

de

de omni magno ac landando, generaliter; ſed & de morbis humana remedia reſpuentibus. Ita ἰμέρου Ἄτη de magna pernicie ex *Aeſchyl. Perſ.* adfert modo laudatus *Abreſch.* p. 216. ad quae quis excipiat, hoc exponendum, *Pernicies caelitus demiſſa, immiſſa*, quod de morbo Epileptico irae Deorum tribuendo pari ratione dictum ſit. Eſto. Interim verborum inde uſus probatur in utramque valere partem, & forſan nihil in Luciani vulgato mutandum. niſi ille aſperitatis ac propullulandi ſignificatus in compoſitis tantum ἀν— & ἐκ— non vero in ſimplici ἀδῶν ineſſe, lucidius probari queat.

P. 58. a. in nota *Hemſt.* ἀνθρακιᾶν, leg. ἀνθρακίων.

P. 72. b. numerus notae excuſus eſt 21. corrige 11.

P. 81. vſ. 45. ἀχθῶσι] δακῶσι etiam *Salanus Juntinae* adſcripſerat; ſed ſatis tuetur vulgatam Cl. *Hemſterh.* Confer & infra T. III. *Pſeudol.* c. 25.

P. 145. vſ. 32. ἆρα. Anne ἄρα; ut volunt diſtingui Grammatici, quando eſt interrogantis.

P. 161. a. in nota *Salani* n°. 89. adlegatur *Prometh.* c. 3. ex *Salanii* diviſione; ſed quia Cl. *Hemſterh.* aliam capitum diviſionem inſtituit, jam eſt c. 5. pag. 189.

P. 199. vſ. 58. κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι. Recte hic nominativum iſtum a *Jenſio* improbari, *Hemſterh.* etiam bene monet. Licet aliter ſenſerit Cl. *Geſner.* in diſſert. ad *Philopatr.* c. 4. anno 1715. edita; jam aliquantum ab ipſo immutata; ubi alia de nominativo illo pro accuſativo vide.

P. 271. Varians lectio, τῷ Διΐ & περί, quia eſt notatu digna, etſi vulgaris, ita conſtituenda. Περὶ *Fl. Bl.* & 2. P. 9. Περὶ male *J. Ald. Fr. H. Wech.*

P. 355. b. in nota *M. du S.* adlegatur *Tim.* c. 19. ſed jam ex diviſione *Hemſt.* quaerendum c. 33.

P. 364. b. in ejusd. *Solani* nota adlegatur Ἔκστα. c. 26. ſed eſt c. 14. vſ. 87. ſed alterum ejusd. exemplum ex Ἔρ. Δ. XI. fin. nihili eſt, ut inſpicienti patebit.

P. 408. 43. οὐ καθαίνει δ' ὕδατι, τῷ ὕδατι αὐτοὺς οὐχ ὑπομένοντι. Doctiſſ. amitinus meus *Abreſchius* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 63. deleta diſtinctione legit: δ' ὑσὶ τῷ ὕδατι, & ſic τὸ ὕδωρ οὐχ ὑπομένον ait fore δυσλύτους illam λύμης aquam, quae initio dialogi *Φύγων ὕδωρ.*

P. 499. In *Contempl.* ipſo initio capitis 8. Εἰσὶ l. αἰτὶ.

P. 517. vſ. 49. Περιττὸν τοῦτο λέγειν, ἃ ἴσασιν] Ne quem offendat haecce conſtructio, videat ejus exempla ap. Doctiſſ. *F. L. Abreſch.* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 186. ubi ἃ obſervat referri ad τοῦτο, collective, ut in *Aeſchyl.* Perſ. 217. Εἴ ΤΙ φλαῦρον εἶδες, αὐτῷ ΤΩΝ ΔΕ ἀστρώτων λαβεῖν. Et *Xenoph.* VII. K. A. p. 243. ult. — ΣΠΑΝΙΑ δ' ἔχουσι ΟΤΟΥ ὀνήσεσθε. *Demoſth.* in Lept. p. 302. Οὐκ ἔστιν ΟΤΟΥ ἃ τυχεῖν ΩΝ βουλόμεθα. Et illud Luciani etiam addit, non male, etſi enim id poſſet conſtrui, λέγειν ἃ ἴσασιν, τοῦτο περιττὸν ἐστι, tumque nihil ſingulare haberet; tamen alterum non diſplicet.

P. 534. a. in nota 78. *Coraebi*, l. *Corocbi.*

P. 536. vſ. 13. ὑφημοῦσι τῷ ἰμερόφωνον ἰάκχαλον] Quia ſuſpecta vox ἰμερόφωνον, tentabam ἰδιόφωνον; jam velim ὁμόφωνον, ut *Gall.* c. 2. quod optime reſpondet praemiſſo ὑφημεῖν. Sic ὁμοφωνία, *de Salt.* c. 68. f. ita & hic jam congruum diceret concentum lamentationi victimae. Nondum tamen mihi adplaudo, quia poſſet regeri, ἰμερόφωνον melius convenire beſtiae morienti, & τὸ ἴακχαλον eſſe ipſum animal, non *tibias inflatas*, licet ad has tacite comparetur. Doctiores igitur viderint.

P. 539. nota illa ultima referenda ad c. 2. p. 527. vſ. 32. exemplisque τῷ ἔξεστι cum accuſandi caſu addendum *Euang. Luc.* VI. 4. ὃς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς.

P. 546. a. in loco Diogenis Laërtii legendum καὶ ἁμασησάμενον, per σ in quarta ſyllaba, a μασάομαι. Addi autem poteſt ad notionem φόνου pro ſanguine Plin. 21, 16. f. 56. ubi de Scolymo, *Idem erat atractylis quoque, niſi candidior eſſet, & niſi ſanguineum ſuccum funderet. Qua de cauſſa* Phonos *vocatur a quibusdam, edora etiam gravis.* *J. M. G.*

P. 549. extremae annotationi noſtrae add. Plato Theaeteto p. 119. E. Ἡ μὲ γλῶσσα ἀνέλεγκτος ἡμῖν ἦσαι, ἡ δὲ φρὴν οὐκ ἀνέλεγκτος idque Εὐριπίδειόν τι vocat. *J. M. G.*

P. 566. 6. οὐκ ἂν φθάνοις ἀκούσας vix poteſt apertius converti, quam a Benedicto factum erat, & ego poſueram, *Non nimis cito emeris*, i. e. emere potes. Ad verbum, *Non praeveneris emens*, intelliga *opportunitatem emendi*, quod nihil aliud eſt, quam *ſtatim emendum eſt, ſi ſapis.* *J. M. G.*

P. 570. 2. Sed tamen in Ἀλωτῇ. c. 22. κατιχαλάζησας αὐτῶν ἀφθόνως τοὺς λίθους. *J. M. G.*

P. 573. 53. Excidit comma poſt ἔσι.

P. 576. 24. ἀχαριείᾳ l. ἀχαριείᾳ.

P. 578. 64. punctum excidit poſt ψῆφον.

P. 585. b. nota poſtrema Ἀποσμαίμενον leg. ἀποσμώμενον. Addo noſtrum de *Gymn.* c. 29. τὸ ῥύπον ἀποσμῶν, ſequiturque etiam τῷ γυμνότερον ποιεῖ τὸ ἄνδρα. Quare jam & illic ἀποσμώμενον reſtitutum vellem pro ἀποσκώμενον.

P. 597. vſ. 27. ἀπημπόλησεν. Ita ex P. remanſit. Sed lege ἀπημπόλησαν, media brevi, quia ſic ſolet ap. noſtrum aliosque, vid. teſtimonia ad T. a. *Tax.* c. 28. Et ita quoque bis ter corrige p. 596. in not. 27. Sed non adeo grave peccatum erat; nam & in Fab. *Aeſop.* 18. f. longa media, ἀπημπολήθη χιλίαις δραχμαῖς. Ubi tamen augmentum Atticum viciſſim eſt neglectum, ἐμπ— non ἠμπ. quod eodem redire exiſtimo.

P. 600. a. verſu a fine octavo, in nota Jenſii *medians*, lege *rudens.*

P. 610. vſ. 10. ἐς μοῦ contrahe in ἐμοῦ.

Ibid. a. 7. Τάλως] Hunc Athenis ſepultum dubitabat *Geſn.* & fors *Tellus* legendum: ſed Cl. *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* c. 76. vſ. 96. ſeq. ubi Τάλως Daedali diſcipulus ingenio magiſtrum ſuperans per invidiam a Daedalo necatus & Athenis ſepultus legitur, haec obſervat: „*Pauſaniae* I. 21. & 26. Κάλως eſt, unde Simſonio Chron. A. M. 2773. ita & hic ſcribendum eſſe, in mentem venit. Mihi aliud placet: accedunt „Diodoro praeter *Apollodor.* III. 14. 9. Scholiaſt. *Euripid.* Oreſt. vſ. 1648. Lucian. *Reviv.* c. 42. ejusque „interpres Graecus. Sepultus eſt Talus Athenis in „via, qua e theatro in arcem ibatur; ſic enim de Ca„lo *Pauſan.* I. 21. &c.

P. 612. a. & b. Ter, quater μαχαιρίδιον in notis *Brunck.* & *Marcil.* Emenda μαχαιρίδιον.

P. 615. 31. pro αὖον eſſe νέον legendum, viderat etiam *Lamb. Bos* animadverſ. c. 14. p. 62. *J. M. G.*

P. 619. b. fin. *Voſſii*, lege *Vorſtii*.

P. 620. 1. de verbo εἶν quae dixi illuſtrant egregie loci duo *Platonis* alter de rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι οὐκέτι παῖς (vid. leg. ταῖς) γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶν ἐρῶ, ἢ καλαυσόμεθ' ἀναυσόμεθ' Alter Phaedro extremo p. 420. A. Εἶεν, ἔφη, ὦ βέλτιστε, τὸ δὴ τούτων ἐκκρέμων, τί χρὴ ποιεῖν; ubi etiam per *Age* licet interpretari. *J. M. G.*

P. 623. a. In Scholio n°. 42. Γαλέπαινε. l. Χαλέπαινε.

P. 624. a. Schol. 77. τὴν ἄδλω. l. τὸν —

P. 632. a. In not. *Sol.* ad Schol. ἐγγυ— l. ἐγκ—

P. 633. 48. ὡ' οἷον τὸ εἶναι. Adde *Aeſop.* f. 124. f. εἰ τὸ εὖ χειρὶ παρὰς κέρδος — τὸ προσδοκώμενον ἐλαττίζειν. ubi & εἰ infinitivo jungitur.

Ibid. b. Scholii vſ. 1. Ὑποκορυστικὸν, l. ὑποκορ. — Et in nota ad id, pro Ὑποκρίζουσι, l. ὑποκορ.

P. 639. 77. Tolle comma poſt ὑψηλότερον & punctum minus poſt βασιλικῶν adde.

P. 645. 10. punctum excidit poſt κατάστηθι.

P. 658. a. not. 33. Triplici negationi adde *Philoſſ.* c. ult. οὐδὲν ἀ μὴ ταρακτὴν. Et *Adv. Ind.* c. 27. f. μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδὲν.

P. 662. a. verſ. a fin. 4. ὑπόνιπτον. l. ὑπ' ἀντιτ.

P. 663. b. Ἐχέτω τινὰ συγγνώμην] Expoſui *habeto*, ſive *des iis veniam*; at non eſt ſecundae, verum tertiae perſ. ἐχέτω. Nec ego aliter accepi; ſed ut generaliter dicitur, *credas*, *crederes*, pro *credat quis*.

P. 664. 59. Re denuo perpenſa illud αὐτὸν ferri poſſe arbitror, tanquam Accuſativum ab Infinitivo παρεγυάσαι pendentem. Sed qui praeterito locus ſit in ipſe nullus video. Itaque puto, quod dixi, legendum ἔδοξε. *J. M. G.*

P. 666. b. In Scholii vſ. 1. Εὐπαιρίφους. l. Εὐπαιρόφους. *Ibid.* vſ. 3. λωκὰς, l. κωτὶς.

P. 667. 37. λόγω, l. λόχω.

P. 668. 56. ἐπίμψατο, l. ἐμίμψατο.

P. 673. b. 11. *hinc*, lege *hi no*.

Ibid. 70. Puto rectum eſſe ὑπὸ τῦ πηλοῦ ἀναπλασθῆ *a luto obducatur & oblinatur*, atque adeo ſubigatur refingaturque quodam modo ex ea notione, quam habet ἐμπλάττειν apud *Herodotum* 2, 73. *de Phoenice*: & ἀναπλάσας *de collyrio apud noſtrum* Ψευδομ. c. 21. p. 229. 57. *J. M. G.*

P. 677. a. ad Schol. dixi *Solanum* merito correxiſſe Μανδραβούλω, pro Μανδραβούλα; poſtea vero frequentet etiam Μανδρᾶ. ap. alios inveni, ut id non tam plane damnare auſim. Ita Μανδραβούλα *Ariſtot.* de Soph. repreh. 1. f. *Alciphr.* 1. Ep. 9. ubi *Bergl.* idem ex Laërt. & *Ariſt.* l. d. adfert; & ex Luciani h. l. Ubi tamen Μανδρᾶ. habent *J. Ald. Fl. H. P. S.* In *Suid.* etiam ed. 1544. Μανδραβούλω. At *Heſych.* in Ἐπὶ τὰ habet Μανδραβούλα, item *Zenob.* p. 213. adlegante Stephano. Alia utriusque ſcripturae exempla dudum ſuppeditarat mihi conjunctiſſ. *F. L. Abreſch.* Sed periere. An igitur utrumque dicitur? quia Attici interdum ω in ο mutant ut μολοχὴ pro μαλαχὴ &c. de quibus agit Frater in Belg. Graeciſſ. p. 124.

P. 679. 17. Ὁμοίως τοῖς αὐτοῖς οἰκέτας· vertere debebam, *non minus quam his ipſi ſervi*, quos nempe modo nominavit auctor, Pyrrhiam & Zopyrionem. *J. M. G.*

P. 680. 39. in verſione Latina *herba*, L. *turba*.

Ibid. 42. in Graeco contextu πανῶν, legitur recte, ut in Edd. prioribus, id eſt, *miſere*, *prave*. Sed quia Cl. *Geſn.* vertit *male loqui*, nonnemo me admonuit anne πανῶς ipſe maluerit. Sed eodem redit; qui enim miſere barbarizat, male loquitur.

Ibid. 48. Etſi συμπαρθεὶς quoque legitur in *J. H. P. S.* tamen συμπαρθεὶς corrigendum erat, quia eſt *circum curſitas*.

P. 683. b. verſu primo notae *Geſn.* credo ὠδαψέμων legendum ut in textu, non παραψώμενον. Et in fin. notae *Senſii* praemiſſae pro λιμοῦ παραψόμενον: certe legendum λιμοῦ ὠδαψόμενος, etſi prius quoque conſpicitur in ejus Lect. Lucian. Nam voluit vitioſam Edd. lect. indicare, quae ὠδαψόμενος habebant.

P. 684. 29. comma poſt τιν tolle, & poſt ἐπιτιμᾷ pone.

P. 685. a. nota 44. jungenda erat cum priore, & pauca bis poſita delenda.

P. 702. 65. Ἀπολλοῦ, l. Ἀπιλλοῦ.

P. 705. 6. Video paraphraſi opus eſſe huic loco; *Quae interjecto tempore* inter libelli mei prioris editionem & hoc tempus, *poſt omnia* quae de mutata conditione mea comperiſti, *a te dicta ſunt* in me & ipſam illam mutatam vitae meae rationem, *ea nunc componere* & conciliare *his quae legiſti* ſuperiori libello a me ſcripta *ſtudeo*, ut appareat, rationes meas poſteriores non repugnare his, quae priore libello propoſui. *J. M. G.*

P. 716. 93. Tolle punctum poſt ταύτη.

Ibid. a. verſu notae *Senſ.* ult. πιφυγμένων, emenda πεφυγμένων.

P. 724. Ad ultima verba dialogi, ἀ φρυνὶς Ἱππαλεκτρύων operarum errore adjecta eſt obſervatio noſtra, quae ad vſ. 25. & ψῆφον πλέφα pertinet. *J. M. G.*

P. 727. 64. Moeridis Atticiſtae locus, de quo Menagius, habetur p. 46. edit. Oxon. 1712. 8o. Novam parat Cl. *Jul. Carolus Schlaegerus* Profeſſor Helmſtadienſis, cujus in *Luciani* noſtro *podagram* meritum infra laudabitur. *J. M. G.*

Ibid. 727. b. in fin. notae meae poſtremae dele *cujus liber nondum eſt editus*.

P. 728. 73. Χαίρειν κελεύειν] Vid. *Ekhard.* Obſ. philol. ex *Ariſtoph.* Plut. p. 27.

P. 736. a. ad fin. notae prioris adde noſtrum I. *Phal.* 1. ὅτῳ δὲ ἱερὸν τί ἐστι.

P. 740. a N°. 21. Dubitavi num ἐγγυγόμως probum; ſed habet *Alciphr.* III. Ep. 38. p. 356.

P. 744. b. in med. notae *Graev.* ῥίπτιλας, l. ῥίπτυλας.

P. 745. 11. Quid ſi legendum eſt χαμαὶ πατῶν, *humi conculcas*: quale quid in interpretando jam ſpectabam, cum nondum de lectione χαμαιπετεῖς mihi innotuiſſet. *J. M. G.*

Ibid. 21. ὠδαψαλεῖν retinendum puto & propter auctoritatem vulgatae lectionis, & quod ſenſum parit commodiſſimum. *Multum* & *parum* quid ſit, non poteſt commodius declarari, quam comparatione temporis. *J. M. G.*

P. 748. b. ad fin. notae meae adde *Diod. Sic.* I. c. 71. f. ἢ μυγίσκους πλείστους ἔχων, & noſtrum *Tox.* c. 45.

P. 763. 52. Tolle comma poſt πολεῖς.

P. 782. b. In not. *Bourd.* ἐδῶ, l. ἐδῶ.

P. 787. b. In altera mea nota male expreſſum caput XIV. *Act.* lege XXIV.

P. 790.

P. 790. 14. punctum excidit poſt ἀλλ.

P. 793. 93. poſt ὑεν potius comma ponatur.

Ibid. a. 10. literas e. f. g. variantium indices alieno loco poſitas facile in ordinem rediget Lector.

P. 798. 22. Exciderunt verba quaedam interpretationis, *Si vero moleſtus eſſe pergas, forte etiam aqua irà perfuſum.* *J.M.G.*

P. 799. a. & b. verſus fin. notae meae male expreſſum καυπηλικὸς & καυπηλικὴ, l. καπηλικὸς & καπηλικὴ.

P. 800. 53. poſt *manſiſſe* omiſſum, *Ulyſſis illius inſtar.* *J.M.G.*

P. 803. 13. in verſione comma ponatur poſt *quantumvis.*

P. 804. 33. Οἶσθ' ἂν ὁ δράσας;] Doct. *Abreſch.* legit δράσον, in animadv. ad Aeſchyl. T. I. p. 510. ut ſit per hyperbaton, pro δράσω ἄν, ὃ οἶσθα, ut in *Tox.* c. 62. ἀλλ' εἶσθα ὃ δράσομεν. Et ex *Eurip.* Iph. Taur. 1203. Οἶσθα νῦν ἃ μοι γενέσθω, aliisque id probat, nec diſplicet, quia interrogatio hic in Luciano minus apta.

P. 805. 42. Spero qui interpretationem noſtram hic cum Graecis contulerit, illum nihil abſurdi amplius in iis deprehenſurum. Sed clariora erunt Graeca, ſi primo obſerves, αὐτὸν jungendum cum ἀγόρμον, deinde, ſi poſt αὐτῷ incidas; Latina autem illuſtriora erunt, ſi in verbis, *a vi ME liberet*, ME illud vel omittas ſimpliciter, vel in *illum* mutes. Nam de ſe quidem loquitur, quo reſpectu *me* mihi in mentem venit, ſed loquitur in tertia perſona. *J.M.G.*

Ibid. 60. punctum minus excidit poſt ἐπιτηκοῦντα.

P. 810. a. n°. 76. inter verba *quia jam*, inſere ἤδη.

P. 814. 78. comma illud ante φατέον delendum.

P. 816. 44. αὐτὸ σκοπεῖν Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* 2. c. 12. n°. 31. legit αὐτὸς, me non contra nitente, quia ab ſequente σ facile abſorptum ſit alterum. Multa tamen adnotavi, ubi differentia illa inter αὐτὸ & αὐτὸς de qua *Ammon.* non obſervatur. Sed quia longe frequentiſſime tamen obſervatur, praeſtat eam tenere; & quae collegi jam non addere licet.

P. 824. a. 2. not. *Graev.* τί σιγᾷ, l. σιγᾷς.

Ibid. 94. Vulgatae lectioni, quam tuendam & interpretandam ſuſcepi, illud etiam favet, quod ea, quam reſtituram cupiunt *Graevius* & *Solanus*, ſi inventa eſſet in antiquis exemplaribus, nemini in mentem venire potuiſſet vel perſonam adſcribere, vel τί σιγᾷς; lectionem planiſſimam, in τιστί γε mutare. Si quid in hac arte firmum eſt, illud profecto eſt, non mutatam eſſe lectionem planam; facilem, quae nihil dubitationis haberet, in diverſam. Neque ſic errant deſcriptores, neque ſic emendant. *J.M.G.*

P. 826. 36. αὐτὸν, malim αὐτόν. adſpirate.

P. 828. b. ad fin. not. *Graev.* ἐπωχεῖ, l. ἐπωχαὶ.

P. 830. a. fruſtra miratus ſum cur *Graev.* dubitet quid ſit ἥρεσε; nam ille non de ἥρεσε, ſed de ἥρπασε dubitabat merito.

P. 832. 23. punctum excidit poſt γνῶσιν. Pag. ſeq. a. numerus notae 11. mutetur in 16.

P. 833. 27. ἐ ex Par. male remanſit; ſed omnino leg. ἔ, ut recte aliae.

P. 835. 82. νυμφαγωγὸς l. νυμφ.

P. 836. c. 6. pr. παιδία l. παιδία.

P. 842. 5. Nondum damnare poſſum τὸ ῥόπτρον ἑστὸς πρὸς τὸ ὅλον, i. e. verbo uno στομωτρίον, quae ſine dubio in partibus eſt, licet expreſſa partium mentio non fiat. Etiam qui μόχλον habent libri, ipſo accentu produnt, fuiſſe in Archetypo μόχλον. *J.M.G.*

P. 843. b. med. *Atticiſmus participii.* Immo terminatio imperativi. Adde *Hom.* Il. Θ. 517. & 521. aliaque quae deinde dedi.

P. 844. b. n°. 46. Περίβαλε — ἡ ἀράμβοι] Adde omnino *Euang. Luc.* V. 4. ἐπαναγαγὲ εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν. Et *Aelian.* V. Hiſt. I. 4.

P. ſeq. a. verſ. a fin. 8. *Prothogeni*, l. *Protogeni.*

P. 847. 87. In verſione *aliis*, l. *alis.*

P. 849. b. vſ. 3. notae meae dixi: *ſine accentu ſcriberem.* Adde: ſed quia uſus obtinuit, ut declinabilia accentum retrahant ante apoſtrophum, bene κλίν' ſcribitur.

P. 851. b. In nota Cl. *Geſner. Pandionidem fabulam intelligo.* Sed Cl. *Weſſeling.* me admonet: vid. an potius Attica tribus ſit, & conf. *Demoſth.* in Midiana. Sed quia hic agitur de cantu theatrali, & illico additur Ajax furens, cum *Geſnero* facerem.

P. 853. 66. Dele punctum poſt πάντας.

Ibid. b. ad not. Cl. *Jenſii* adde: *Wopkens* in Lect. Tull. p. 306. refutat *Jenſium*; at non ſatis ſimilibus exemplis, ſaltem non ubi ἤδη adſit. Quare adhuc *Jenſio* adſentior, quia ἤδη hic non conjungit, ſed disjungit.

P. 854. a. med. pro *inepta* l. *inepte*, & viciſſim ib. verſ. ſeq.

P. 857. 29. Ἐπαίνων σκιαὶ ſunt etiam apud Michaëlem Apoſtolium Prov. Cent. 19, 99. ubi hic ipſe Luciani locus videtur reſpici. Sed recte, ut puto equidem, ἐπῶν ex Luciano reſtitui jubet *D. W. Trillerus* obſervatt. Critt. p. 52. operis elegantiſſimi, & auctorem ſuum ex aſſe referentis. *J.M.G.*

P. 859. 13. in loco Thucydidis ſcholion bis poſitum, priore loco delendum. *J.M.G.*

P. 860. b. 2. ἀθανατίζειν & πίμπλειν. Abit a *Geſneri* ſententia *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* I. p. 105. n°. 32. & ἀπαθανατίζειν probat.

P. 861. a. n°. 29. negat *Solan.* παύω infinitivo jungi, ſed participio utendum. Immo & Infin. uſitatus. *Long. Paſt.* 2. p. 43. Ed. *Wech.* ἡσυχίαν ἐπαυσάμην. *Menand.* fragm. 184. p. 254. παύσεται — δυσφορῶν. *Diod. Sic.* III. c. 33. med. παύσονται τῇ τοξείᾳ. *Phalar.* Ep. 35. πεπαύσομαι τῇ γραφείῳ.

P. 862. 61. ὁμόγλωσσον. l. ὁμόγλωσσον.

P. 865. 21. *ſit.* l. *ſis.*

P. 868. in var. lect. legend. ἐπαγάγω pro ἐπάγω.

P. 869. a. fin. & b. ſub init. νησιότης l. νησιώτης.

P. 870. 33. pro puncto pone comma poſt ξένε.

P. 871. a. in fin. ἀναδυσάμενος, l. ἀναδῦς.

TOM. II.

P. 4. Schol. 37. L. 42.

P. 5. Schol. 15. l. 64.

P. 9. vſ. 55. ἐπισσοῦν ex P. relictum. l. ἐπωσοῦν ex aliis, ut ſenſus requirit, idem igitur ib. in not. ſic emenda.

Ibid. b. in notae vſ. 6. γλῶσσα, l. στόμα.

P. 15. 51. ἐσκυλασμένων, l. ἐσκυλασμένων.

P. 21. Schol. n°. 13. l. 61.

P. 28. 71. ἤδη ῥᾳδ disjunctum, quod conjunge.

P. 37. 74. in verſione: *invaſionas*, & *inducias neceſſarias*. l. *invaſionibus* & *induciis neceſſariis*.

P. 39. b. fin. Emendationem factam in ἐξεστιφωθότων probat etiam *Weſſeling*. ad *Diod. Sic.* IV. c. 48. n°. 79. ubi ἐξεστιφάμενον τὸ ὄμμα. Et ex *Pauſ.* X. 33.

P. 40. 32. Etiam ſine illo ἰρθίαν (quod forte correctori *Juntinae* debetur) ſenſus abſolvitur, & quidem aliquantum argutius, quod brevius. *Obliquum agmen*, & tamen idem in *cornu ducere* dixit ineptus ſcriptor, quae repugnant, cum *in frontem* dicendum eſſet. *J. M. G.*

P. 42. 63. οὐκ L. ἐκ.

Ibid. b. not. 70. *Solanus* Muzurin urbem ignotam ait. At *Baudrand* ex Ptolem. urbem & emporium Indiae intra Gangem eſſe docet.

P. 43. b. 3. Ἀτρίδης, l. Ἀτρείδης.

P. 56. 75. Vir doctus, qui ad verba τὸν δὲ φονέα iſta annotavit (neque enim nomen appoſitum eſt) forte lecta noſtra interpretatione aliter ſentiret, in primis conſiderata vi verbi τιθηγμένος, quod a ferri acidentium acumine ad incitationem animi, ac dicendi vehementiam, pulchre refertur. Abeſſe vult ab hiſtorico forenſem illam aſperitatem, & contentioſum genus dicendi. *J. M. G.* Eſt illa nota *Solani*, ſed nomen ab operis omiſſum.

Ibid. b. not. 75. τεθηγμένος, l. τεθηγ.

P. 60. 62. Nihil opus eſt, ut poſt κατεπύγη hic aliunde intelligamus πρᾶγμα. Simpliciter enim ad ἐκεῖνα refertur, quod etiam interpretatione expreſſum eſt. *J. M. G.*

P. 64. 15. γένεται. Frater *C. C. Reitz.* monuit legend. γίνεται.

P. 72. 41. Τῇ Ὀμφῇ, l. τῇ &c. Ibid. 52. συγγραφοῦσιν pro συγγρ.

P. 75. 15. ὁμοιοτάτῳ, l. ὁμοιοτάτῃ.

P. 85. initio. μὰ τὸ, l. μά τῳ, ut frater bene monuit.

Ibid. 82. τῷ χείρα, l. τὰν χ.

P. 87. ipſo initio, ἀσπάζοντο, l. ἠσπάζοντο, ut Edd. pleraeque recte; nam etſi augmentum ſaepe omiſſ. notavi, hic nolim.

P. 88. 57. ταῖς γαμεταῖς. Frater Lucianum ταῖς dediſſe monet. Non male ad ſenſum. Sed vulgatum non moveo ſine auctoritate, quia ludit in genere, dum iidem ſponſarum loco ſunt.

P. 92. 73. ἐπὶ ξυρὸν ἐκάλεσεν] Sic *Icarom.* c. 23. & *D. Sic.* XIII. c. 83. p. 608. intellecto τραπέζῃ ut *L. Bos* docet. Alios probare ἐπὶ ξύσιν, ſcil. δέρμα, vid. *Weſſ.* ad *Diod.* l. d.

P. 95. 30. Ut probo lectionem κῦτος, quam ſecuturus eram ſcilicet, ſi videre mihi contigiſſet; ita vulgatam κῆτος abſurdam non puto. Quem enim piſcem antea, qualis extra eſſet, viderant, eundem, non alium in illo cetum, qualis ſit intus vident. Caeterum juvat, dum iſta retracto, obſervare, nomen κῦτος praeclare illuſtratum a *D. W. Trillera* Obſ. Crit. p. 215. ubi idem nomen recte abjudicat Heliodoro Aethiop. 9. p. 445. pr. & ibi non κῆτος ἅπαν τὸ ποταμίων, ſed Nilum κῦδος ἁπάντων ποταμῶν, legendum eſſe, divine conjecit, κῦδος ipſe μῆκος gentis noſtrae, & Apollinearum artium omnium ſingulare ornamentum. *J. M. G.*

Ibid. b. notae ad κῆτος adde *Alciphr.* 3. Ep. 7. p. 292. qui κῆτος & γαστὸς, *corpulentus* vbi. Et *Diod. Sic.* III. c. 40. m. qui pro *alveo navis*.

Ibid. in Schol. πύμνα, l. πυμνᾶν.

P. 97. 15. ἀνταιρόμενος, l. αὐταιρόμενος.

P. 100. 88. τοὺς φαλοὺς, frater monet leg. τὰς φ. contra Edd.

P. 101. 4. ἀντίχει τὸ κῆτος. Cl. *Weſſel.* ad *Diod.* III. c. 16. n°. 12. conjicit ἀντίζυγα τὰ κῆτος, quod κῆτος teſtitudinis cruſtam ſignificet, ac hic frequenter *Diod.* Sed ignoſcat, ſi nihil adhuc mutem, propter continuo praemiſſum in Luciano πολλὴ βοὴ χρώμενα. clamori enim hic bene reſpondet Eccine, & uſitatum hiſtoricis clamoris illius ante pugnas repercuſſionem commemorare.

P. 103. 77. ἐμπλαζόμενα, l. ἐκπλ—.

P. 112. init. *avellit*, l. *evellit*.

P. 119. 90. poſt *Achilles*, adde *quintum*.

P. 124. 87. ἁμαξαν, l. ἁμαξᾶν.

P. 142. 5. ἐφ' ἁμφοῖν, l. ἐπ'.

P. 142. 30. μαλλόντων, l. μαλλόντων.

P. 151. 42. plane dubium non eſt, σφαγὴν eſſe jugulum, idque e Polluce jam *Commurius* de partibus corp. hum. & Lexica vulgaria obſervarunt. Sed poſueram in interpretatione *gladium in caede reliqui*, non modo uti proprietatem vocis exprimerem; nam ideo lacuna illa inter κλεῖδα, ſ. jugulos interjecta σφαγὴ vocatur, quod locus ille ad *mactanda* parva vi animalia opportunus eſt: ſed etiam quod obvertebantur memoriae poëtae verba, quae jam quaerere non vacat, *gladiumque in caede reliquit*. Conf. quae mox dicentur ad p. 192, 7. *J. M. G.*

Ibid. 54. προσαναπεπτωκὼς, l. προσπεπτ.

P. 156. 90. Ego putabam, παρίστασο relinquendum, cum ipſam contineat petitionem paſſeſſoris gladii, & protaſin argumentationis finiat. Si hoc ſolum peterem, Gladium honorate: nonne ipſum quoque dominum ultro honore afficeretis? *J. M. G.*

P. 165. Schol. vſ. 1. κῆτος μὰ, l. μὰ.

P. 166. verſ. ult. τὸ l. τῷ.

P. 172. 64. συγκαμόντα l. συμπ.

P. 173. 7 s. ὁμολόγησε l. ὁμολ.

P. 174. in fine adnot. ad vſ. 13. aut meae manus aut operarum vitium eſt *negantem* poſitum pro *vagantem*. *J. M. G.*

P. 189. verſu ult. verſionis, *videres*, l. *videns*.

P. 192. init. γυμνάσιος. excidit ν.

Ibid. 7. χυμεῖν. Laudo non mutatam conſtantem lectionem, nec immutatam verſionem meam reprehendo. Sed quid viderim, indicare liceat. Nempe ſumtum e libro putabam χυμεῖν illud *Gronovianum*, quod etiam in *Hagenoënſis* exemplaris margine, quo in interpretando uſus ſum, adnotatum obſervabam. Itaque σφαγὴν ἐπάξιον accepi, ut ἄξιος, συμφέρων, πάντων, ἐπιτήδειος. Valde mihi familiare eſſe peccare, novi. Hic non valde peccatum a me eſſe, aequi homines ſpero, judicabunt. *J. M. G.*

P. 197. a. n°. 13. τοῦ, l. τινί.

P. 208. 6. dele comma poſt ἐγγράψωμεν.

P. 213. 27. Ut nunc eſt conſtitutus ſermo Luciani, verti debet, *ex familiaribus Tymonis Apollonii*, *ſummi viri*. *J. M. G.*

Ibid. Nondum penitus τῷ φίλῳ in verſione ſervati.

vati. Sermo eſt de homine μώμῳλο & γυναικομανῆ, oratio ſatirica. *J.M.G.*

P. 217. 98. ἐπιδεδεμένον, l. ἐποδεδ.

P. 218. a. meae meae 34. verbo ἄλλῳ adde. Sic iterum ſubſt. pro adj. infra *de Salt.* c. 5. ἀλίθῳ τινὶ ὠνθρώπῳ. Et *Jov. Trag.* c. 43. *Pſeudol.* c. 17. & 18. ac T. I. *D. Mort.* IX. 4. Ita ut vulgatum non ſit movendum.

P. 223. notae 32. adde ad probandum ἰμάτιας eſſe genitiv. pro *inverdin:* ſic noſter ſolet ponere, ut 1. *Ver. Hiſt.* c. 10. & *Dor.* c. 52. vſ. 83. &c.

P. 224. b. 1. notar. adlegatur *om.* c. 25. l. c. 26.

P. 229. verſ. ult. text. Gr. Ἔχρα. Volui ἔχρα Edd. ἔχρη, non ἔχρη ut in variant. aberratum.

P. 234. 79. adde comma poſt ἐρετήσεις.

P. 241. b. notar. 14. *Jov. Conf.* l. *Jov. Trag.*

P. 244. 69. Dele punctum poſt εὐθύς.

P. 246. 93. in verbone, *patratum eſſe*, l. *patratum — eſſet.*

Ibid. 5. ἐπὶ χρύσῳ, l. ἐπιχρύσῳ.

P. 249. 71. Μὴ, l. Μὰ.

P. 256. 19. adde comma poſt ἀμῆ.

P. 258. ad 56. incipit novum cap. 54. cujus numerus omiſſus.

P. 262. 59. μετενομασθῆναι cum Edd. editum. Sed legendum μετονομασθῆναι.

P. 265. verbum ultimum Alexandri male expreſſum θεσπιῶδες, pro θεσπεσιῶδες.

P. 274. col. 1. ad vſ. 14. pro IA. 16. leg. Iſthm. A. 16. *J.M.G.*

P. 275. col. 1. nota ad γυμνοπαιδίαι vſ. 5. leg. γυμνοπαιδὲς γυμνοπαιδίαι ſubſtituit. *J.M.G.*

P. 277. b. not. 8. ἐφετίσμενος, l. τιμητίσμενος.

P. 278. 91. διξελλόλυθα μῦ, l. junctim διξελλελύθαμεν.

P. 280. a. In fin. not. *Gronov.* adlegat pag. ſuam 396. Sed c. 9. ejusd. Dial. *de Salt.* eadem phraſis occurrit, de qua agit.

P. 282. 71. εὐθὺς, l. εὐθὺς.

P. 283. 4. Recte curatus locus, cui facile fuerit verſionem accommodare, *tertia aſſumens Sicinnide. J.M.G.*

P. 288. a. verſ. penult. leg. *Pontanus* pro *Fruterius. J.M.G.*

P. 291. 80. Ἀπλικὴς, l. Ἀπλικὴς.

P. 293. 6. Dubium non eſt, & alias a nobis quoque oſtenſum, Latinis etiam *Spurios* dici fratres Cadmeos. Sed *Satos* tamen non magis damnaverim, quam *Cubitos* πήχεις, & *Digitos* Δακτύλους. Vid. ad To. 3. p. 6, 16. *J.M.G.*

P. 294. τῶν, l. τὸν.

P. 298. a. vſ. 6. a fin. pro *Apollod.* leg. *Apollon.* & mox ἰαχεῖν. *J.M.G.*

P. 299. 25. In verſione: *ignorabat*, l. *ignorabit.*

P. 300. b. 1. & 5. κοφοῦ, l. καφοῦ utroque loco.

P. 309. b. Scholii numerus 28. mutetur in 76.

P. 319. ipſo init. punctum excidit poſt ἐφιέσεως.

P. 322. b. In nota ad Schol. n°. 3. λαιδόπωλις, l. λαιβόπωλις.

P. 325. a. notae ad ψόφλαν adde: ſed ψόφλας edidit *Bergl.* ex Vatic. Cod. in *Alciphr.* III. 24. f. p. 380. ἐν παροιμιώδει ψόφλας παρὰ τοῖς φόφλη.

P. 331. 34. ἰχθὺς, l. ἰχθῦς.

P. 332. a. in fin. *populorum*, l. *populorum.*

NB. Ubi numerus pag. 337. debebat incipere, rurſum poſuere operae 333. & hic male perrexere, ad 345. ubi ad verum numerum redire. Sed in Indice curatum eſt, ut uterque numerus, & verus & falſus exprimeretur, ne quid turbaretur.

P. 333. b. in fin. ad not. ad vſ. 6. leg. Pſilothris, & ἀνακάτεξις, itemque ἀτοκάταξις. *J.M.G.*

P. 336. 56. Firmant, ut video, conjecturam noſtram de λέλυς θηγάνῃ libri, quo minus illius poenitet. *J.M.G.*

P. 346. ipſo init. poſt ἰμοῦ punctum requiritur.

P. 355. 89. Ad vocem ἀειρμοντίμα feſtinatione quadam Cl. *Hemſterh.* nomen ponitum pro meo. *J.M.G.*

P. 359. 2. excidit punctum poſt αὐτῷ.

P. 362. 46. malim & ibi ἀτόματα, ut paullo ante. Ibid. vſ. 52. adde comma poſt ἄγαμαι.

P. 369. 22. Ὁμήρου τοῦ ποιητοῦ] *Barth.* ad Stat. Theb. IV. 464. Ὅμηρος putide abundare dicit, ſed optime reprehenditur a Cl. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 66. 33. ubi etiam Ὅμηρος ὁ ποιητὴς. Iterum c. 75.

P. 376. 50. ἦξεν, l. ἧξεν cum puncto ſubſcr. quia ab ἵημι. Et ita quoque in variant. & nota corriges quia haec erat mens *Solani.* Alias vulgatum ἦεν poſſet ſtare.

P. 378. 75. προσαμιλλήσασθαι, l. προσομ.

P. 383. b. fin. notae meae: *non* Ἀρκεσ. l. *an* Ἀρκεσ.

P. 390. In nota Schol. ad αὐτὸν vſ. 1. ἀφανισθῆναι l. ἀφ. Jam vero verba Scholii αὐτὸν ἀποκόπτει ſana credo, & αὐτὸν maſculinum ad Lacedaemonium in textu Luciani nominatum reſpicere; licet enim minus obvium ἀποκόπτειν τινὰ pro εἰς τινα, tamen Scholiaſtae ſtilo hoc dandum, & propemodum ſic *Herodian.* VIII. 8. 13. πλείστας τε τῇ ἀποκόπτουσιν τοὺς βασιλέας. Sed propter additum πλείστας id non ſatis eſſet, ad uſum probandum.

P. 399. 44. ἀφρυόμενον, l. ἀφρυόμενον, vel ἀφρυμιόν.

P. 401. b. n°. 77. vſ. 3. *Oriopas*, l. *Dryopas.*

P. 402. 98. num ἄλλα pro ἀλλ' ἃ legendo ſanari poſſit hic locus, me viſurum promiſi p. 416. a. Sed nil hoc juvat. Nam aliquid excidiſſe credo; & deſpero de ſanatione.

P. 404. Scholium 42. Ἀναφῆ] Referendum fuit ad c. 10. 17. p. 407.

P. 407. 10. ὑπογραφόντον. Frater *Carolus Conradus* conjicit Lucianum ſcripſiſſe ὑπογραφόντον. Laudo conjecturam.

P. 409. b. nota 58. Jam vero *Gujetum* recte conſtruxiſſe credo.

P. 414. 47. κατοχὰς, l. κατ' ἀρχὰς.

Ibid. a. n°. 40. vſ. 4. ἀπαφύσκομαι, l. ἀπομύσσομαι.

P. 424. 87. Amplector illud ἐξαμβλῶσαι, quod pro ἐξαμβλοῦσαι jam interpretando ſubſtituendum indicavi, puto, quodque alteri imperfecto ἐφατρίαζε reſpondet. *J.M.G.*

P. 428. fin. & 429. pr. verſio: *a nobis invicem, quaſi interjecto pariete, abſtinemus.* Sed non hoc velle Lucianum; ſed ſibi ſumere Charicliam τὸν κατὰ φύσιν χρῆσιν τῆς γυναικὸς, Callicratidae autem relinquere τὸν παρὰ φύσιν.

Cl. *J. J. Wetſtenius* ſuſpicatur, in Graecis p. 429. vſ. 85. ſive verſio, a primordio paginae, pro Κρόνῳ legend. Κρόνος — *reduxit Saturnia regna.* Virgil. Ecl. IV. 6. Ut νίὸς Διὸς.

P. 434. 15. Παλλάδιος ῥίζης, *utique, inveniemus,* re-

robuſtas radices neſcio an aliquis aſſervandas ad victum putaverit. Nondum igitur poenitet me conjecturae. ΠΑΛΙΝ & ΠΑΛΑΙ tenui diſcrimine diſtant. *J.M.G.*

P. 436. 47. *νομίζομεν.* Frater junior *Carolus* malit *νομιζωμεν.* cui adſentior.

P. 441. 74. Si ex bono alioquin libro eſt illud *μὴ*, recipiendum omnino cenſeo. *J.M.G.*

P. 443. 97. Non dubito, quin ad Menandri locum reſpexerit auctor, rectèque adeo *Solanus* conjecerit. Forte utrumque ſervandum, Θιατὴς & Θιὸς, cui omittendo Θιατὴς occaſionem dediſſe poteſt. *J.M.G.*

P. 444. 2. *δυσίρωτα κῶμον* omnium minime de Laride cum Scholiaſte vet. accipiam. Endymion, & Lunae ad illum *κῶμος* ſ. comiſſatio magis placebit, ut in rebus incertis, ſi quis conferre volet ſcenam enarratam a Luciano *ψευδομ.* c. 39. *J.M.G.*

Ibid. 14. Si ex Mſ. eſt *διηγέμενα*, illud adoptaverim prae conjectura mea *διηγοῦμαι*, quae eandem ſententiam efficit. *J.M.G.*

Ibid. a. not. 6. Nimis generaliter differentiam inter *οὗτος* & *οὐδὲ* negavi; ſed aliquanto melius de eodem ſcripſi ad ejusd. T. II. Gall. 1. p. 702. b. Licet multa habeam, ubi confundantur, quae, ſi licebit, praemittam Indici Graeco ſeorſum edendo.

P. 449. b. f. adde: pro *νεκρὸν* facit, quod ſit epitheton ſolitum. pro *νεκρὸν* vero, quod mortui dicuntur turba ſilentum, quodque adeo mortuum non poſſumus rogare quis ſit? Et quia de mandatis ultimis praemittit, videtur iis opponi taciturnitas mortui; eoque vulgatum defendi poteſt. Prius tamen fere magis adridet.

P. 452. b. n°. 79. Ξύλινα] Adde noſtrum *de Dom.* c. 8.

P. 453. 2. deleatur punctum ſubſcript. ſub *ἐναργῆ.*

P. 459. 23. *Εἰρηνικώτερον* puto, quod pacem & tranquillitatem mentis non plane tollit. Adſpicere illam licet, non ut non commovearis, ut non obſtupeſcas, ut non vulnereris: ſed tamen, uti pacem animi ſerves, ut certe vulnus non ſit letale. Sed *Hebr.* 12, 11. puto *εἰρηνικὸν* accipiendum ex notione Ebraicae vocis שָׁלוֹם, ut perfectionem quandam, beatamque copiam denotet. *J.M.G.*

P. 461. 51. Cum videam tantum conſenſum in *ὅστις* illudque pro *ὅτις* poni non obſervaverim: incipio putare, illud non referri ad mulierem, ſed ad *Σμυρναῖον*, hoc ſenſu, *Neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quisquis fuerit.* Quid enim interrogandum fuerit, e ſuperioribus ſatis apparet. Smyrnenſem illum etiam ignorabilem hominem ponit narratio. Caeterum, quae fuerit haec *PANTHEA* Luciani noſtri, erudite diſputabat *M.V. de la Croze* in Miſcell. Berolin. T. I. p. 30. Breviter, Avidii Caſſii uxorem legitimam conjicit vel eo nomine, quod alias obſcura eſſe non poſſet. *J.M.G.*

P. 472. in Schol. *παιδίων*, l. *παιδίου*.

P. 476. 92. *μιμηλότατοι*, etſi ſic etiam in aliis. l. tamen *μιμηλότατοι.*

P. 514. in *Schol.* ad *φιλίτιρ*, pro quo *φιλίταιρ* malebam, notat frater. Quidni a *φίλ* & *ἕταιρ* derivemus, quod idem erit ac *φιλέταιρ*.

P. 526. a. notae *Geſneri* adde idem pluribus confirmantem *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* XIII. c. 66. n°. 4. *ὃν οἱ Λάκωνες ἅρμοστὴν ἐπέλυσαν*, ubi licet magiſtratus Graeeus intelligatur, tamen hac occaſione ad refutandum *Palmerium* utitur.

P. 549. b. notae meae priori adde *Diod. Sic.* XIV. c. 7. f. *τοὺς δὲ πολίτας βοᾶντες ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν.*

P. 550. a. in not. vſ. 1. *ἀναμάστους*, l. *ἀναμάκτους.*

P. 555. 84. Τράχων, dederam *τράχων*, ut patet ex notis; ſed non obſecundarunt operae.

P. 556. 18. *ἁρμοστοῦμεν*, l. *ἁρμοσμεν.*

P. 560. a. n°. 55. adde: ſed diſtinguendum fuerat; nam *διῤῥημένον* eſt a *λῆμα divido. διῤῥωμένον* a *λῆμα tollo.* vid. ad *Bis Acc.* c. 2.

P. 568. b. mediae notae 11. legitur *Achill. Tat.* adde I. 1, Et *Soph.* Aj. flag. 80. *εἰς δόμους μόνους.*

P. 578. 41. *videns*, l. *videns.*

P. 580. 77. *Ἐπὶ τούτοις in his* cum verti, reſpici putabam ad leges & conditiones pacti aut foederis, quaſi dicat, tanto ſuavius acquievi, cum illud mihi promiſſum eſſet. *J.M.G.*

P. 586. 52. in verſione quatuor verba neglecta, neſcio cujus culpa. Inſere igitur: *Tumque inde ſic proficiſcimur.*

Ibid. a. not. 43. *Satius eſt*, l. inverſe *Eſt ſatius.*

P. 588. 81. *πῆχε*, l. *πῆξε.*

P. 591. 74. *οἴσομεν*, l. *εἴσομαι.*

Ibid. b. nota 88. dixi minus commode dici *λαμβάνειν λύπην τὸν ὕπνον*, jam vero video ſic loqui *Euſtath.* de Iſmen. am. I. p. 26. *τὴν λαβομένην μου τοῦ ποδὸς.*

P. 596. 21. Καινδύλη. Forſan & hic Ταντάλῳ legend. ut *Bis Acc.* c. 21. p. 820. monet Cl. *J.J. Weiſt.*

P. 599. b. vſ. a fin. 9. *memor.* l. *memorem.*

P. 600. 3. Quamvis & al. Edd. ſic habeant, praeſtat tamen comma poſt *ἴδοι* addere, & poſt *ἐφίας* delere.

P. 601. b. in nota *Geſn. hoc*, l. *huc.*

P. 611. 9. haec verba neglecta in verſione, ſupple ergo: *aquamque plantis inducebat*, vel, *plantas irrigabat.*

P. 615. 35. *ἰχθύμιλον ἐπὶ τῷ διοπότῃ.* Doct. *J. Gavel* in fin. Obſ. ad Ocyp. in Miſcell. Obſ. T. X. haud inepte emendat *ὑπὸ τῷ δ.*

P. 622. 40. *γιγανὰς.* Frater monet emendandum *γιγαντὰς.* etſi prius Edd.

P. 625. a. fini notae meae adde: ſed rectè jam credo *Horreum* Obſ. Crit. p. 42. exponere: *πᾶς ἄνθρωπος ἐστι συμφορή.* omnis, i. e. totus homo (ipſa) calamitas eſt, idque exemplis propemodum probat.

P. 634. b. fin. *per τοιαῦτα*, l. *pro τοιοῦτα.*

P. 638. 92. *ἀπεικτινὰς*, l. *ἀπεικτικὰς.*

P. 641. 56. *ἐπίτονον.* Cl. *Weſſel.* conjicit *ἐπίτονον* probe.

P. 655. b. not. 39. vſ. 2. *καθεζόμενον*, l. *καθεζόμενον.*

P. 659. 18. *ἄσυ*, l. *ἄστυ.*

Ibid. 24. *ὑρατιῶντας. Geſn.* in ſua correxerat *ὑρατιῶντ*, & *mucidi* verterat; bene; ut ſeq. *παρεχόντος* reſpondeat. Quare & hoc malim, aut potius *παρεχόντας* cum *Pell.* recipere, quia & *Alciphr.* l. d. *ὑρατιῶντας* habet. Vulgatum tamen non movi, quia *παρεχόντ* ad *λιθωνητῦ* relatum videbatur ſtare poſſe.

P. 660. a. in not. vſ. 4. *quondam*, l. *quoniam.*

P. 665. 32. Ὦ Θιὸς Σαλαμὶς, l. Θεὰ, quia eſt Ionicum, ut *Herodot.* L. VII. p. 488. Ed. *Steph.*

P. 666. 62. *Εὐμυθὺς*, l. *Εὐμυθὴς.*

P. 675.

P. 675. 32. Mihi ſatis facit, ut nihil certe aliud requiram, vulgatum ἀναδέξωσθε *recipietis*, *aequi bonique conſuletis*. Ἀνέξωσθε tamen nec ipſum damnare auſim. *J.M.G.*

P. 676. a. in not. ἀνέξωσθε] vſ. 8. ὄρνεα, l. ὄρνιν.

P. 683. 52. λάπυρις ex *P.* male expreſſum, l. λάπιναι.

P. 687. 45. 46. ψυδῆ. Dele punctum ſubſcript.

P. 688. 82. ἐμβάδας. Sic *P.* ſed ἐμβάτας *J.Bl. H.S.* Ergo ſic jam lego, notamque ad Scholion ejusdem verbi plane deleo, ubi & αἱ ἐμβάται male operae pro εἰ. Sed rectius haec diſtincta & expreſſa *Adv. Indoct.* c. 6. & *Saturn.* c. 19.

P. 690. b. principio notae *Geſn.* adſcripſit *Weſſel.* V. *Heſych.* Φαληρίς, & *Dion. Chryſoſt.* p. 412. D.

P. 694. vſ. 95. & 96. in verſione omiſſa: *gubernabat autem quidam gubernaculo admotus, navemque ſervavit.*

P. 695. b. a fin. vſ. 5. ὑπηρετικῶς, lege ὑπηρ—.

P. 697. 39. Bonum factum puto, quod receptum in contextum & interpretationem illud ὑφ' αὑτοῦ. *J.M.G.*

P. 703. a vſ. penult. Schol. ἰφῶτι, conjiciebam ἰφοίτα, Cl. *Weſſel.* melius ἰφ' ᾧ τι.

P. 705. a. in not. mea altera Ἑρμῆ κερδῶς, l. Ἑρμῆ κερδῶς.

P. 711. b. ad notam Scholii monuit Cl. *Weſſeling.* videndum *Zenob.* VI. 23. & ibi *Schott.*

P. 715. 45. Verbum προσκυνῶ hic me non offendit. Actum jam erat tempore hujus ſcenae de illa libertate Graeca. V. Lucian. *Nigrin.* c. 21. *J.M.G.*

Ibid. a. notae meae priori ſubjice. Sed & *Liban.* Ep. 78. ἐκείνους δὲ παντάχοῦ προσκυνῶν. Conf. not. *Wolfii.* no. XI. Ita ut Lucianus etiam pro ſtilo ſui temporis hoc verbo uſus videri poſſit, non reſpiciens, ad morem antiquum.

P. 727. a. princ. not. Ὄωνιν] l. Ὠνιν.

P. 733. not. 69. & ſeq. Ter Διοσκόρω cum puncto ſubſcr. id punctum aufer.

P. 734. a. not. 5. Adde *Thucyd.* VI. 7. τ' ἐς τὰ γῆς ἔτιμον ὀ πολλὴν, ἢ σίτου ἀνακόμισιν.

P. 740. 34. verba ἢ ἐνοίας πολυπλόκους, neglecta in verſione: inſere ergo, & *cogitationis multiplicis.*

P. 741. b. in Schol. Ἀριστείῳ, emenda Ἀριδαίῳ.

P. 743. 84. ἐμβάδων. Anne & hic ἐμβάτων leg. quia de tragicis ſermo. Vid. *Adv. Indoct.* c. 6.

P. 747. 66. Recte adminiſtratam curationem loci a corruptione laborantis arbitror. *J.M.G.*

P. 748. 71. vel 2. ab initio, in verſione: *infelices*, l. omnino, *infelicis.*

P. 755. a. not. 70. μετέωρός εἰμι — & ὅτε τ' ἄτην ἀκηρτημένον. Adde *Conſt. Porphyr.* de Leone Armenio l. 15. ὡς σκιὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἐπῆτο ἀληθῶς ἐ ὅλως ἤρτητο, ἢ ἐκρέματο ἐξ ἄτου, ὥσπερ τι κρεμαμοῦν ἀγχόνιον τοῖς λόγοις τῆ ῥαιτακχοῦ. Ita ſcripſiſſe exiſtimo *Libanium* Epiſt. 559. ubi de Rufino: ἔτ' νῦν ἐκκρέμαται τ' ἀγγυῶν (l. ἄτων) ἢ τ' αὐτὸν ἰδεῖς ἂν νῦν μὲ γιλῶντα, νῦν δὲ κλαίοντα, πρὸς τ' ἀεὶ φοιτῶντα λόγον τὴν γυμνάλω τριπόμβων. *J.F. Weſtſt.*

P. 761. a. Schol. 16. vſ. 3. κάκιον ἄθιον τόμον. *J.F. Weſtſtein* recte conjicit emendandum κακίστ &c.

Ibid. a. in nota ad Schol. Dixi me neſcire, cur *Sol.* τὴν κάμηλον improbet; jam video eam id recte quidem improbaſſe propter ſequens ἀφηλογόμφων; ſed tum temporis credebam Cod. qui τὴν exhibet, etiam ἀφηλογομένην certe habere.

P. 768. 58. Video mihi excidiſſe ridiculum prope errorem Grammaticum: de *aquila* enim *ſolus* dico, & *verus, germanusque.* Nempe *Rex avium aquila* mihi fraudi fuit, cum in eodem libello *aquilam bene magnam* poſuiſſem. *J.M.G.*

P. 770. a. ad fin. notae prioris *Solani* adde: fuit Alexander Pheraeus Theſſalorum tyrannus, ab uxore Thebe interfectus, Jaſonis ex fratre nepos & gener. *Plut.* Pelopida extr. p. 297. —8. πρῶτον τύραννον ὑπὸ γυναικὸς ἰδίας ἀπολλύς. Alexander vero Polyſperch. non in Theſſalia, ſed Peloponneſo regnavit. *J.F. Weſtſt.*

Ibid. b. notae *Palmerii* adde: *Plut.* Demetrio p. 895 A. de Phila: ταύτην κομιδῇ νέον ὄντα τ Δημήτριον ἐπιθυμῆσαι, ὁ πατὴρ, σὺν ἄλλαις αὐτῷ καθ' ὥραν, ἀλλὰς πρισβυτέραν λαβεῖν ἀπροθύμως δ' ἔχοντι &c. quod Luciano ſuſpicionem praebere potuit. Non obſtat aetas; potuit enim Antiocho jam cognita fuiſſe, cum eſſet junior: & quae Demetrio provectae aetatis erat, poterat Antiocho juvencula videri. *Idem.*

P. 782. 62. *Coronari Olympia* dixit ad hanc formam *Horat.* Epiſt. I. 1, 50. *Quis magna coronari contemnat Olympia.* *J.M.G.*

P. 783. 88. *omnibus*, l. *ominibus.*

P. 793. b. no. 35. *Gajetus* ait τ Λυδὸν *Midam* eſſe; ſed *Croeſus* eſt.

P. 797. 27. ἀπαπληροῦν, l. ἀναπληροῦν.

P. 806. b. In notula mea, *quum Geſn.* l. *quam Geſn.*

P. 813. 88. Non Ebrietatem advocari jubet Academia, ſed Polemonem. Cauſam interſerit, judices allocuta, ὅπως καλαμώδητε, ὁ τρόπον ἀφίκεται πρὸς ἐμοῦ, quae verba, re denuo perpenſa, jam ſic de *Eraſmi* ſententia, interpretanda arbitror, *uti diſcatis, quomodo a me* (i. e. mea opera jam) *affectus ſit*, qualis jam homo ſit, poſtquam mihi obtemperavit. *J.M.G.*

Ibid. a. in medio notae *quum Academia Ebrietatem advocari jubeat*, l. *quum Acad. Polemonem adv. j.*

P. 815. 23. ἐξετάζεται, l. ἐξετάζετε.

P. 817. b. vſ. 6. a fine poſitum video *i.e.* pro *item.* *J.M.G.*

P. 822. a. no. 52. Bis editum τριόβολον, ſcribe τριώβολον, quod melius; etſi utrovis more ſcriptum invenitur.

P. 826. b. notae 48. Κομμαλίκια ἐρωτήματα] Adde; quod me humaniſſime monuit Cl. *J.F. Weſtſtenius.* Hieronymus prol. in prophetas: HOSEAS COMMATICUS *eſt, & quaſi per ſententias loquens.* Et in Matthaeum: *prudentem ſemper admoneo Lectorem, ut non ſuperſtitioſis adquieſcat interpretationibus, & quae* commatice *pro fingentium dicuntur arbitrio; Sed conſideret priora, media & ſequentia, & nectat ſibi univerſa quae ſcripta ſunt.*

P. 828. 67. Sine dubio ad illud jus Patronorum apud Athenienſes reſpicitur; poteratque, quin debebat verti, *patronamque ſuam profitentur.* *J.M.G.*

P. 852. 29. Quid ſi πολλὴ refertur ad τέχνην, & αὐτὸ ad totam phraſin τοὺς καρποὺς ἀπολαμβάνοντι. *J.M.G.*

Ibid. poſt γὰρ ponendum fuiſſe comma, ex nota ſubjecta adparet.

P. 855. 23. βασιλίσκως, l. βασιλίσκους.

P. 880. 82. διημίλληται, l. διημίλληται.

P. 885. 39. adſcripſit frater παταχθέντ@ recte; ſed tunc verſu priore αὐτοῦ pro αὐτῷ legendum; ſi vero αὐτῷ retinemus, etiam ſtructura πάλαχθέντι mihi poſtulare videtur. Jam & mihi.

P. 911. 22. λευκὸν; miror ni Lucianus λευκὸς ſcripſerit, addit *Idem*, opportune; quamvis vulgatum tolerabile.

P. 920. 73. ὡς πρότερ@. Frater optimus *C. C.* conjicit ὃς pro ὡς reponendum.

TOM. III.

P. 6. 16. Sic *ſatos* non male dici *Spartos* illos, σπαρτοὺς, Cadmeos fratres, diximus ad T. 2. p. 263, 6. *J.M.G.*

P. 9. Schol. no. 12. muta in 78.

P. 13. 54. ἐπισπασάμεν@ bonis adeo auctoribus aſſumtum minime diſplicet: ſed nec poenitet indicaſſe illam verbi ἀσπάζεσθ notionem, quam bonam & facundam eſſe arbitror. *J.M.G.*

P. 28. 63. Ἀσύμβολ@ tuendum arbitror: quia conſilia continet hic libellus, ironica illa quidem, de gloria artis oratoriae conſequenda. His conſiliis ſe uſurum negat Lucianus. Poteſt ficta ab eo vox eſſe: poteſt etiam uſurpata aliis, ſed nondum nobis obſervata: nam quod apud Pollucem legitur, illud videtur potius eſſe ἀσύμβολ@. *J.M.G.*

P. 30. a. fini notae meae haec adde. Immo jam credo περὶ hic notare excellentiam, praeferentiam, ut περὶ δ' ἐγὼ μάχομ, *ſuperatis pugnando*, *Homero* frequens, vid. *Euſtath.* ad Il. A. p. 95. 47. Et Il. Δ. p. 369. 9. ac Θ. 27. Et περὶ πάντων *ſupra omnes*, Il. I. 38. iterum 53. ne jam nota illa περὶ πολλοῦ & πλείσ. πουεῖσθ huc traham, quorum exempla *Taylor* in Lyſia dedit, vel ut *Diod. Sic.* XI. c. 29. ὑ ποιήσομαι περὶ πλείον@ τὸ ζῆν τ' ἐλευθερίας· quia aliquantum diſcrepant, aliquid tamen juvant.

P. 32. 69. in Scholio de Coroebo pro ἐψαμένης legendum & ratione & *Euſtathio* jubente, σκεψαμένης. *J.M.G.*

Ibid. 71. in verſione *Panem*, malim *Pana*.

P. 33. 98. Διξιόντες ad Ἑρμᾶς referri ſalva Grammatica non poteſt. *J.M.G.*

P. 44. 93. Locus Pſelli habetur p. 102. ſeq. edit. Kilo. 1688. 12. *J.M.G.*

P. 45. 29. τὴν δ.σκοφόρου ὀδὸν abſurdam eſſe nec dum puto. Sed etiam χώραν facile probo, quae ſi in mentem mihi veniſſet, aut aliunde eſſet oblata, reddidiſſem, *Reflexo ad manum diſco oneratam vultu.* *J.M.G.*

P. 61. no. 63. ὑπερῆται, l. ὑπηρῆται.

P. 64. b. vſ. 2. *malin*, l. *malit*.

P. 68. 34. Annotatio mea incipit a verbis, *Caute narrat Herodotus.* *J.M.G.*

P. 73. 49. & 50. Omiſſa in verſione verba illa κ' περιστὰς τῇ ἄλλῃ ἀβυσσίᾳ κατασμηνύων. *& praeterea cetero adparatu ornatum.*

P. 92. 32. Sic diſtingue: ἴχνεσι· σάφων ὑπαγὼς, κ' &c.

P. 102. 76. *neſcis nihil*, l. *ſcis nihil*.

P. 112. b. vſ. 6. a fine leg. Tragoediarum Dionyſii nomina. *J.M.G.*

P. 127. 38. Apellem cum Theodota conjuraſſe narrat noſter; ſed anachroniſmum commiſſum redarguit *Bayle* in Lex. T.I. tit. Apellis, ex *Polyb.* quod Apelles ſub iſto Ptolemaeo ſuperſtes eſſe non potuerit, qui C. annis ante vixit.

P. 154. 28. Etiam ut nunc conſtituta eſt lectio, verbum agere in verſione relinquendum puto, ut proprium in hac re & τῷ ὑποκρίνεσθαι plane reſpondens. Contra ea addi debebat, quod reſpondeat inſertae voci πένθους, *plenam* luctus *tragoediam.* *J.M.G.*

P. 164. Schol. 67. vſ. 2. omnino mutato diſtinctionem, poſt ἦν punctum collocando, & conf. *Ariſtoph.* Equit. v. 1278. unde haec ſumpta, & reliqua jam omnia emendanda a verſu *Ariſtoph.* l. d. 1281. ad 1287.

Ibid. a. no. 69. Βάτας ignotum ait *Sol.* Sed vid. *Heſych.* Βάτας ὁ Χί@, quod monuit Cl. *Weſſeling.*

P. 180. b. vſ. 8. a fine leg. *atque adeo* proverbio Ἰαλέμου. *J.M.G.*

P. 182. 55. Quemadmodum non dubito, μιαίνομαι eſſe praeferendum recepto per omnes fere libros μαίνομαι ita puto, eo minus ſuboluiſſe errorem hominibus, quod etiam μαίνομαι non abſurdam habet ſententiam. Sermo eſt de ea turpitudine, quae furorem & ſumma inſania eſt. Solent inſanire homines a magna injuria. Quidni lingua ſe dicat inſanire, quae infando ejusmodi negotio adhibeatur? *J.M.G.*

Ibid. 56. ἢ ἀντὶ γλώσσης ὅσια ἢ χειρὶ. Nihil mutandum in Graecis: nec poenitet converſionis: ſed pudet rem amplius declarare. Teneamus modo, illud ὅσια adverbii vicem poni pro καθόσια vel καθώς. *J.M.G.*

P. 184. 4. Pro lectione ἐξελύθη facit gloſſa *Heſychii*, qui exponit ἐκαύσατο τ' ὁρμῆς. *J.M.G.*

P. 193. 95. εὔρυθμον, l. εὐρύθμον.

P. 196. 13. ὁ, l. ἃ.

P. 205. 53. ὁ θεὸς, l. ἡ θεὸς, ut vett. Edd. recte.

Ibid. a. in Scholii nota ἀντίθυρι, l. ἀντίθυρη.

Ibid. a. notae prioris vſ. 4. pro Ἀλεξ. c. 6. l. Ἀλεξ. c. 16.

P. 208. 1. Recte conjicis, *Reitzi doctiſſime*, illud τί ad ὅτας adjectum eſſe, quod me ſolicitet, ut malim legere ὁτιῳτιν. Τί τοῦτο hic non intelligo: intelligerem τὶ τοιοῦτο. *J.M.G.*

P. 210. 46. Χωμασμένους. Sed *Steph.* de urb. Χωμάσμενοι prima breui.

P. 211. no. 55. Ἀθῶτας. Vid. *Steph.* Ἀκρόθωοι, & not. *Berkel.*

P. 219. initio. Συαφοκλῆς. anne Συαφούσιος; vid. *Vaillant* hiſt. Arſacid. p. 78. adſcripſit Cl. *Weſſeling.*

P. 236. 55. Nondum damnare poſſum piſces illos meos: certe non ea ratione, quaſi *piſcas* non poſſint comprehendi *avium* numero *Libyam infeſtantium.* Neque enim hoc dicit Lucianus, niſi de ſcorpionum genere volucri. *J.M.G.*

P. 237. b. vſ. 1. & 2. in not. *Graev.* l. ὀξυπόντου, & λιθοχόρδων.

P. 241. 29. Forte ſanari poteſt hic locus, ſi legas ὡς ἰχ ὑποχόρδων. Idque jam tum cogitaſſe debeo, cum interpretatus ſum, *cum non promiſerint ſibi muſae.* Ἢ ὡς aſſeverat, non aſſimilat. *J.M.G.*

P. 252.

P. 252. 98. Nondum poenitet ſententiae de παρασιω ſ. παρασιῷ noſtrae, poſtquam tuo indicio, Vir praeſtantiſſime, de Cl. *Haſaei* ſententia edoctus ſum. Ἰσίον non *malus* eſt, ſed *velum*. Scholiaſtae auctoritas pene nulla. Παράσιον neque auctorem habet alium, neque analogiam certam: & ſi lubet omnino a verbo παρασιῶ derivare; quidni huc etiam referamus, quod e Seneca protulimus, de *ſupparo*, *Nulla res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur. Urgetur*, promovetur, ὠθεῖται. Sed hoc de etymologia non praeſtiterim: multo minus illud, quod in mentem veniebat, an forte παράσιον, unica vocali mutata, & transpoſitis literis, fuerit σιτάριον, aut σιτάριον. Res ipſa de *ſupparo* adhuc vehementer mihi blanditur. *J.M.G.*

Ibid. In Schol. 98. Τῷ ἰσοῦ legitur pro ἰσίῳ, neſcio errore ne typogr. an ſic in Scholiaſta ipſo, ex alio Luciani codice.

P. 265. 36. Illud ὁ πᾶς ἀτοσὶ πλοῦτος adeo indubium putabam, ut pro ſphalmate tantum Hagenoënſis libri haberem illud ι intruſum, quod olim, neſcio meo an ſuperioris alicujus poſſeſſoris, obelo confixum videbam. *J.M.G.*

Ibid. b. fin. ἐγίγνων, l. ἐχρῆν.

P. 270. 96. Ἐπὶ Βαβυλῶνι ἰλθόντες quod O. habet, pro Βαβυλῶνα, defendi poteſt ex *Hom.* Il. Θ. 110. Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνοντες, & ex *Aeſchyl.* Agam. 61. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πίμπει, atque *Euang. Matth.* VIII. 7. aliisque multis quae profert doctiſſ. *Abreſch.* animadv. ad Aeſch. p. 68. 69.

P. 271. 40. ἢ σὺ ὦθεῖ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην. Nihil mihi corruptum videbatur. Ad verbum, *Tu es apud ferendam ſententiam*, i. e. tuum eſt jam ferre ſententiam. Si quid mutandum ſit, poſſis ἢ σοὶ πάρα τὸ φανῆσθαι τὴν γνώμην, *tibi adeſt*, ad te venit ordo &c. nec τὸ περὶ damnaverim. *J.M.G.*

P. 272. 67. in verſione: *Vinces*, l. *Vincis*.

P. 273. 82. Ut nunc praeclare conſtituta ſunt Graeca, ita poterant converti, *Ac barbari quidem nos adorant. Vobis autem Graeco more* &c. *J.M.G.*

Ibid. 94. Pulchre etiam reſtitutum ἐκτάδην. Vertam, *ultra ſtadia enim* tua decem, *puto, tibi jam proceſſit imperium*. *J.M.G.*

Ibid. 97. inſeratur Latinis perſona LYC.

P. 279. 76. *Delebitis*, l. *Dolebitis*.

P. 299. 62. ὦῦρ', l. ὦῷ.

P. 306. 54. Supple in verſione: *Deinde una in urbem ivi*.

P. 317. 87. ἴσον, l. ὅσον.

P. 321. 27. ἡμῶν, ex mente *Geſn.* dedi; quod in varr. Lectt. jam ſic notandum erat: ἡμῶν] Edd. vulgo ὑμῶν.

P. 343. 83. in verſione: *ſibi*, l. *ſiti*.

Ibid. in Schol. Μυσονίῳ, l. Μυσονίᾳ.

P. 361. 40. πλαγιαλῶν τὰ Ὑ ἀνώτων. Igitur πλαγιαλῶν etiam accuſativo jungitur? *J.M.G.* Jungitur accuſativo ap. LXX. Syr. VII. 12. μὴ κατακλίνατε ἄνθρωπον ὄντα ἐν πυρίᾳ. Sic multa ſimilia a κατὰ compoſita & genitivo & accuſativo junguntur; ut obſervat etiam Doct. *Abreſch.* in anim. ad Aeſchyl. Sed quia Lucian. alias perpetuo utitur gignendi caſu, ut patebit ex Indice majore, jam nihil muto; ſed veniam oro, quod *Solani* mentem feſtinans non viderim, & recte ſententem caſtigarim.

P. 362. initio. poſt ἴλιγγον comma repone pro puncto.

P. 379. in ipſo fine annotationis meae ad vſ. 11. nomen Mercurii duabus tantum literis ſignari volebam, EPM. ut conſtaret ratio corruptionis ex prima ſyllaba vocis ἱστᾶτε. *J.M.G.*

P. 380. ad vſ. 20. ita exprimi volebam cogitata mea: cum ſcriptum eſſet Δεσ. ὲ νοῦ, legit librarius, Δεσπ. νοῦ. Quanta ſimilitudo eſſet in Mſſ. quibusdam inter π literam, & inter ε, norunt, qui vel libros antiquos, vel certe *Monfalconii* Palaeographiam trivere. *J.M.G.*

P. 396. a. no. 11. l. 93.

P. 399. a. in Schol. τοιχοῖον, l. τοιχεῖον.

P. 401. 18. ἅπασιν, l. ἅπασι, ut al. recte.

P. 402. 38. tolle punctum ſub γῆ.

P. 405. 2. ἢ πε, l. ἢ πού.

P. 430. no. 57. pr. ἐπεπόκει, l. ἐπεπόκει.

P. 433. b. vſ. ult. *Denico*, l. *Dionico*.

P. 465. 9. τοιῶδε ſublato puncto ſubſcr. malim τοιῶδε, accuſandi caſu, ut referatur ad ἐψεύδετο, ait frater. Nondum video quare neceſſe ſit.

P. 477. init. tolle punct. ſubſcr. ſub χρυσῆ.

P. 485. 38. pro ἀπαιτίστας, ἀπαιρίστας ſcribendum arbitror. *J.M.G.*

P. 496. initio, tolle punct. ſub πάθη.

P. 497. a. Schol. 29. vſ. 2. *certarunt*, l. *certant*.

P. 498. in fine annotationis ad λιπαρὰς Ἀθήνας video pro *apuae* dediſſe operas *aquae*, quod ſenſum turbat. Sed bene eſt, quod qui haec legere tanti putant, poſſunt etiam Graeca inſpicere. *J.M.G.*

P. 534. 75. ἀμύητον ex *P.* remanſit, l. ἀμύητον, bene monuit frater, licet & in *H.* & ſua *B4.* idem error. Sed jam video in *J.* recte ἀμύητον.

P. 544. a. extr. pro *ſed e tyrannide* leg. *ſeu de tyrannide*. *J.M.G.*

P. 545. 3. Aſſentior *Solano* ipſe quoque. Sed illud *recte ſane*; quod in verſione poſui, ita intelligebam, *Recte ſane utuntur*: quod ſi rem ipſam ſpectes, eandem vim habet, ac ſi poſuiſſem, *non per Jovem*. *J.M.G.*

P. 549. 29. ὑμῶν, l. ὑμῶν, ut *P. J.* recte, idque me voluiſſe, ex variantt. patet.

P. 552. Titulus PSEUDOSOPHISTAE recte inſcriptus initio, deinde in reliquis pag. frontibus male PSEUDOLOGISTA, expreſſus ex *Pariſ.* Ed. Leg. igitur ubique PSEUDOSOPHISTA.

P. 558. 57. πρόσω ex *P.* deſcriptum. Volui πρόσσω, & ſic *J. H.* &c.

P. 589. 80. Adde verſioni: *aut aliud quid rerum inanimarum*.

P. 593. 51. Γοργόν. Adſcripſit frater: uſitatius Γοργώ. Sed & hoc indicium puto, non ſcriptum a Luciano hunc Dial.

P. 608. b. vſ. 4. ἐκδιδύξατο, l. ἐκδῦ—.

P. 637. 15. βυλομένοις, *Geſn.* videtur legiſſe βυλόμενοις, qui dedit *lubens.* pro *vobis ſic volentibus*; ſed vulgatum aeque bonum.

P. 652.

P. 652. κάρπια. Pollux vero allique καρπὸν, adſcripſit frater.

P. 654. vſ. 159. Exciderunt verba quædam verſionis. Leg.

Cupreſſi pilam, pollinem hordeaceum,
Crambes folia &c.

J.M.G.

P. 655. 173. B.F. quod in viam me reduxiſti, *Reitzi* humaniſſime. Non debebam ſomnium impingere ei, qui hic *Alcoranum* memorari vult; etſi tum neſcierim eſſe virum, quem merito ſuo magni facio. *J.M.G.*

P. 667. 48. ἐεῖ; l. ἐῆν, ut deſtinaveram.

P. 669. 81. ἀπλοῦν, l. ἁπλοῦν.

P. 672. 146. πρόχωλον Cl. *Geſn.* refert ad πόνον. Sed quid ſi ad *me* referatur? addit frater C. C. R.

P. 673. 168. Αἰ, αἰ, &c. Veriſſime emendat frater idem, ſcribendum αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, per diæreſin, & ſic erit ſenarius ut ceteri.

P. 688. verſ. penult. γυπὸς recte; at unde in notis p. ſeq. bis γυπνὸς, neſcio; ſed emenda, Lector, & conatibus noſtris fave.

FINIS.

ACAD.
SCIENT. LITT.
ET ART.
LUGD